gitized by Google

4.3.77

Digitized by Google

XXIII
Herodianus
T. IX.
11

Digitized by Google

Digitized by Google

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ
ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ,
HERODIANI
HISTORIARVM LIBRI OCTO,

E RECENSIONE
HENRICI STEPHANI,

CVM
VARIETATE LECTIONIS
TRIVM CODICVM MSS.,
NOVA BERGLERI VERSIONE,
NOTIS VARIORVM
ET
INDICIBVS VERBORVM AC RERVM,

CVRANTE
THEOPHILO GVILIELMO IRMISCH,
ART. MAG. LIPS. GYMNASII PLAVIANI RECTORE.

TOMVS QVARTVS.

LIPSIAE,
SVMTIBVS E. B. SCHWICKERTI,
CIↃIↃCCCV.

FLORENTINAE BIBLIOTH...
Digitized by Google

Digitized by Google

LECTORIBVS.

Abſolvi ergo tandem aliquando opus Herodianeum, adiutus cum favore dei in primis, per tot laborum annos ſuſtinentis et vigorem mentis et corporis vires, nominatim que oculorum aciem, tum etiam ope hominum varia. Quae quidem animi pii grati que ſignificatio, in fronte hic Praefationis propoſita, ut eſt aliena ab omni iactatione pietatis, et modo debitum ſolvit ſenſum que promit e beneficiorum vel magnitudine vel multitudine, vel longitudine atque diuturnitate, ita nec indecora mihi putabitur a bene ſentientibus, nec ingrata prorſus vel legentibus, qui nihil beneficii contulerunt, ſed mecum acceperunt ſimul aliquid tamen quodam modo, fruendis quidem iis, quae per aliorum benevolam operam dedimus ac congeſſimus. Sed his, qui conſcii ſunt ſibi ſuae benignitatis, quanquam proprie non exſpectant, credo, commemorationem beneficiorum hanc, ſcripto prolatam, contenti per ſe animi recordatione grata tacita que cogitatione benevolentiae, his igitur tamen debeo hunc honorem, quod quibusdam tum nihil rependere potui, quam exemplum ſingulorum Tomorum, tum ne hoc quidem, quamvis promiſiſſem et ſperaſſem ab initio, me tale exhibiturum munusculum atque repraeſentaturum. Priori enim huius generis liberalitate fontem exhauriens, nec in domeſticis anguſtiis reperiens ſupplementum, abstinere porro cogebar, non de induſtria adeo vanus promiſſor in iſtam partem.

Legentibus vero et utentibus Operis Voluminibus his quarto quinto que ſuppeditantur a me plura ſimul haec:

Digitized by Google

I. Politiani interpretatio, emendata illa et expleta, ex editione Sylburgii, cum eiusdem que et Stephani ac Memmii ſub textum caſtigationibus, (p. 1—134.) — non tantum, ut cum nova Bergleri conferri queat volenti, ſed etiam multo que magis, quod conſpirat partim cum MSS. noſtris, et certis in locis pro Codice aliquo ad textum conſtituendum valere poteſt, quae non eſt mea ſolius ſententia, ſed et aliorum.

II. Pauli Voeti in Herodiani Marcum et Commodum imperatores Notae, (p. 135—190.) — non quo intelligentia verborum ac rerum ſcriptoris noſtri multum iuvetur, ſed quod in notione Principis editionis, quam moliebamur, ineſſe videretur, ut Notae non abeſſent veteres, quae per ſe continent boni aliquid.

III. Harleſii, V. Cl. coniecturae in quaedam Herodiani loca, per epiſtolam benevole mecum communicatae (p. 190.)

IV. Excurſus ſuper luſu verborum ad varia Herodiani loca (p. 191—194.)

V. Tabula chronologica in hiſtoriam Herodiani (p. 194—195.)

VI. Chronologia in Herodiani hiſtoriam, ex edit. Patav. ad ſiniſtram quidem, ſed ad dextram comparata illa ex Reimar. edit. Dion. Caſſ. (p. 196—206.)

VII. Genealogiae in Herodiani hiſtoriam ex edit. Patav. (p. 206—218.)

VIII. Nova Addenda et Emendanda ad tomum tertium (p. 219—228.)

IX. Teſtimonia et judicia de Herodiano (p. 229—236.)

X. Commentarius de tribus codd. manuſcriptis (p. 237—329.)

Digitized by Google

XI. Commentarius de editionibus Herodiani. (p. 330 — 474.)

XII. Index graecarum vocum in textu (p. 475 — 1166.)

XIII. Index graecarum vocum, in notis maxime tractatarum, tum per excursus, sed et in textum. (p. 1167 — 1346.)

XIV. Index observationum per notas et excursus e genere grammatico. (p. 1347 — 1626.)

XV. Index vocum secum aut confusarum aut variantium. (p. 1627 — 1655.) Cui adhaeret Index vocum accentu tantum variantium. (p. 1655. sq.)

XVI. Index locorum, ex aliis scriptoribus, Gr. et Lat., vel emendatorum, vel explicatorum et illustratorum. (p. 1657 — 1665.) Cui adnectitur Index aliorum scriptorum non classicorum, nec veterum, per Notas et Excursus productorum in partem utr. (p. 1665 — 1667.)

XVII. Index super voces singulas aut phrases Lat. in Vs. Bergleri. (p. 1668 — 1713.)

XVIII. Index rerum et sententiarum, it. personarum. (p. 1714 — 1805.)

IRMISCHIO VIRO DOCTISSIMO IO. A. ERNESTI S. P. D.

Accepi, quae mihi legenda misisti, ut Tibi dicerem, quid essem auctor, utrum ea in publicum proferenda putarem per typographorum formulas, an premenda. Legi ergo, in primis orationem: intellexi que eam, quoad quidem ego iudicare possum, recte laudatam esse: sed quod ad edendi consilium pertinet, haereo sane, sed tamen magis inclino ad premendi quam ad edendi partes. Non dicam, orationem esse vernaculo sermone scriptam: quanquam et hic est,

quod dubitationem faciat in Rectore Scholae, a quo latina magis exſpectantur. — Ego vero velim Te prodire aliquando in lucem ut virum graece et latine doctiorem vulgo. Id quid ſit mea ſententia, non ignoras. Ita commendabis ingenium doctrinam que Tuam doctis viris, Tibi que viam patefacies ad maiora, i. e. ad locum, ubi magis explicare doctrinam et prodeſſe literis poſſis. Bene vale Vir doctiſſime, mihi que cariſſime. Scr. d. XII Oct. LXIX.

IRMISCHIO V. D. S. P. D. IO. AVG. ERNESTI.

Tandem intervallo negotiorum aliquo facto, Tibi, literisque Tuis reſpondendum eſt. Neque enim alia cauſſa eſt tarditatis, quam negotiorum multitudo. Et Tu, Cariſſime Irmiſchi, primus es, cui in hoc otiolo reſpondeo.

Gaudeo, Te conſilium meum ita accepiſſe, ut a me erat ſcriptum. Tanto confidentius alterum conſilium ſuper propoſito Tuo explico. Ac primum, quod e Tragicis tribus illis fabulas ſingulas animadverſionibus Tuis inſtructas edere cogitas: non improbo quidem omnino: ſed primum iam habemus talem Chreſtomathiam Tragicam Gottingae ante plures annos de conſilio Gesneri editam ab Eyringio: quae ſucceſſum non habuit: deinde non eſt inſtitutum ſatis populare ac plauſibile, neque apud ſcholarum magiſtros, neque apud eruditiores. Et ſi Tu iam demum ad iſtas fabulas tractandas acceſſeris, non profecto poteris brevi tempore aliquid efficere, quo Te nomen que Tuum commendes latius, hoc eſt, pluribus e vario genere doctrinae et literatorum. Sunt praeterea multa multis libris in has fabulas notata, emendata etc. quae Tu tam brevi tempore cognoſcere non poteris, fiet que, quod nuper mihi ſcripſit Valkenarius de Moro, eum nimis feſtinaſſe, nondum cognitis aliorum doctorum Virorum obſervationibus, eam que ob cauſſam imperfectum opuſculum prodidiſſe. Sed haec non ſcripſi, ut conſilium illud Tuum plane abiici velim: ſed ut res per otium tractetur, et aliquid perfecti elaboretur.

Ego igitur Tibi hoc conſilii dederim, quod et expeditius ſit et ad rem Tuam propius ac celerius valeat. Scis, Leisnerum noſtrum voluiſſe edere Herodiani hiſtoriam. Conſi-

Digitized by Google

lium id ei ante permultos annos subiecit versio Bergleri elegans et pressior Politianeâ, quae in editis est. Eam versionem acceperat primum ab Ludovico, qui libros scriptos Menkenii, Burcardi, emerat. Sed hanc versionem, cum iis, quae ipse collegit per plures annos, cum edd. vett. habet filius eius, Tibi non ignotus. Ab eo impetrabis, ut eas chartas Tibi cedat, ut que Tu patris observationibus sub eius nomine edendis addas, quae vel ad textum, vel ad res, vel ad verba prodesse videantur. Ita facile invenies librarium, qui redimat, et erit opus sane vendibile. Ego vero apud Leisnerum, si ad ipsum scripseris, et ut hac de re me consulat, facile efficiam, ut Tibi ista cedat, et ea re etiam nomini parentis consulat.

Quia spero, Tibi consilium non displiciturum, nunc quidem non necessarium arbitror mittere librum, quem petisti, alias paratum ad usus Tuos. Bene Vale V. C. et me, ut facis, ama. Scr. Fer. II. Nat. D. N. I. C.

VIR CLARISSIME ATQVE DOCTISSIME.

Accepi literas Tuas, ex quibus libenter cognovi, quam assiduus sis in Herodiano expoliendo. De versione Bergleri vel explenda vel emendanda nihil melius scio, quam Tu ipse putas fieri oportere. De collatione Veneta nihil spero. Nam et me in Callimacho spes et promissa fefellerunt. Dione Cassio ipse carere non possum, qui iam in Tacito iterum castigando laboro. Nec est quod Tu inde speres auxilii. Fabricianae notae sunt fere mera collectanea historica, antiquaria, non criticae animadversiones, in quibus etiam aliorum scriptorum loca emendentur. Itaque nec Index est additus eo pertinens. Omnino videris mihi nimis laborare in opere Tuo. Rem Tuo Marte gere, et noli diu nimis moliri. Vale, Optime Irmischi, et res Tuas omnes age feliciter. Iterum Vale. Scr. d. X Ian. LXXII. Tui studiosissimus I. A. Ernesti.

VIRO CLARISSIMO ATQVE DOCTISSIMO IRMISCHIO IO. AVG. ERNESTI S. P. D.

Ignosce seni aerumnoso a nimia occupatione, cum tam raro scribit, praesertim a Te consultus. Admonitus

iterum heri tandem rescribo paucis. Instituta Tua, quae in tabella descripsisti, accommodate, quantum fieri potuit ad rationes publicas, probo (Miseram autem seriem et ordinem lectionum, in schola nostra tractandarum e lege et disciplina scholastica, denuo publicata). Omnino Tibi et Tui similibus non est scripta illa institutio publica. Bonus doctor, ut dixi, cum mihi iste labor imponebatur, est optima lex docendi.

Quod de absoluta Herodiani recensione scripsisti, iucundum fuit. Fac igitur, ut eum e manibus dimittas, ne Te taedium talis laboris capiat, quem mihi visus es ipse sine causa molestiorem Tibi reddere. Vale, et me, ut facis, ama. Scr. d. 26 Iun. 1773.

IRMISCHIO SVO S. D. P. MARTINI.

Confectis negotiis et multis, et taedii plenis, quae mea a me sparta adhuc postulabat, ad TVAS, Vir Doctissime atque Amicissime, litteras, pridie Cal. Febr. datas, paucis, quae opus videntur, rescribam. Non sine mira animi voluptate ex eis, quas dico litteras, intellexi, excerpta mea ex Cod. Monachiensi, TIBI non solum recte reddita fuisse, sed etiam exspectationi TVAE prorsus satis fecisse. In quo laborem studiumque meum ubi aliis viris eruditis non minus, quam TIBI, probatum iri posthac intelligam, habebo sane, cur mihi gratuler, TIBI que gratias habeam, quod hoc in negotio procurando opera qualicunque mea uti volueris. Interim scire TE velim, me libenter et haec fecisse, et plura facturum, quibus tum meam erga TE amicitiam testificari, tum artes liberales quodammodo adiuvare possim. Quo studio qui non movetur, is, me iudice, nec amici, nec viri eruditi nomine dignus est. Vnde et reliqua, quae scire aves, illico perscribam.

De ipso Cod. MS. cuius lectionem discrepantem ad TE transmisi, haec exponam, necesse est. Nimirum is est membranaceus, triginta foliorum, plane sic, ut in libris nostris, quos formae quadripartitae, huiusque maximae, dicimus, complicatorum, itaque consutorum, ut tres quasi fasciculos, quorum quisque decem folia complectitur, efficiant. In singulis cuiusque folii columnis versus scripti sunt, minimum, duodequinquaginta, saepe etiam quinquaginta tres; praeterquam omnium postrema, in qua non nisi unus et viginti

versus reperiuntur, ita, ut reliquum spatium, prorsus vacuum, ne τέλος quidem, aliudve finiendi vocabulum prae se ferat. Ex quo intelligi potest, libri, ab hoc versu, eodemque minio scripto: Ἡρωδιανοῦ ἱστοριῶν πρώτη inchoantis, litteras esse admodum nitidas et minutas; quin editionis Stephanianae typis haud raro minores. Earundem ductus similes fere sunt typorum, quibus libri exeunte Sec. XV. et ineunte XVI. impressi sunt, ductibus et quasi lineamentis: ut, γ pictum est hoc modo Γ, δ plerumque Δ, σ, in fine potissimum c, ω vero ∞ cet. Deinde complura in Cod. occurrunt litterarum compendia, eodem fere modo flexa et connexa, quo sunt ea, quae Stephanianus liber prae se fert: in primis vero in primo cuiusque columnae versu saepe tres litterae, altera super alteram, collocatae cernuntur. Cuiusmodi syllabarum compendia faciunt, ut plura vocabula sint lectu difficiliora; et plane ambigua, quorum exempla quaedam in his excerptis reperiuntur. Vnumquodque fere iota habet duo quasi διαιρέσεως puncta supra scripta; contra vero iota subscriptum per integrum librum non offendi. Quod ad vocabulorum accentuationem attinet, encliticam τε, paroxytonum sequentem, gravi, qui usurpatur, semper notatam observavi: quam scribendi rationem Fischerus, V. Celeberr. in animadversionibus ad Welleri Grammaticam, rectiorem, quam quae alioquin usitata, et huic anteponendam, reor, esse contendit. Vt paucis dicam, ex signis Cod. MS. omnibus, nimirum, membranae, adhuc recentis et albae, pulcritudine, ex iucunda litterarum nigritie, ex ductuum et lineamentorum similitudine, quae inter codicis huius litteras, atque typos est eos, quibus libri Sec. XV. et XVI. impressi sunt, effici cogique posse arbitror, Cod. MS. annorum fere CCC esse. Quin cum Vir Illustris et Generosissimus a Lippert me certiorem fecerit, hunc Cod. MS. una cum duobus aliis, Alberto, Duci Bav. olim donasse Ioachim. Camerarium; cumque hunc codd. gr. complures manu sua descripsisse ex historia satis constet: mihi certe hunc, de quo quaeritur, codicem ab ipso Camerario descriptum esse, admodum credibile videtur. Quam coniecturam meam si quis fundamento niti credat nullo: hoc tamen affirmare ausim, ipsum codicem vix centum annos vetustiorem esse Camerario. Quae utcunque sint, aut existimentur, liber ipse e codice vetustiori, eoque optimae notae, fluxerit, eiusque librarius, summa cura et animi contentione in eo describendo versatus sit, oportet, eo, quod universus liber, (si a paucis praetermissis, quae in excerptis

notavi, diſcedas) recte prorſus, munde, venuſte, eleganterque ſcriptus eſt. Idem lectiones complures ſuppeditat, vulgata haud dubie meliores atque probabiliores: quas TV, Vir Clariſſime, in excerptis meis legendis comparandisque facile obſervabis. Idem etiam haud raro, commatum loco, puncta exhibet: haec ipſa vero vocabulis interdum aliis, quam in editt. vulgaribus, adiecta, ita, ut ea ſic aut coniuncta, aut ſeiuncta, ſenſum habeant rectiorem, magisque veriſimilem. Oratio cuiusque libri in capita, aut alia ſegmenta, non diviſa, plane cohaeret: ipſo autem libro finito, verſus inchoatus quidem, non eſt completus, ſed vacuus relictus. Quo facto, ſequentis libri inſcriptio, minio exquiſito nitidoque picta, verſum ſingularem inchoat, neque tamen ſemper complet. In margine nonnunquam exſtant litterae rufae, eaeque maiuſculae, ad ipſam orationem pertinentes: ita tamen, ut vocabulum eiusmodi littera rubra inchoatum, raro novam inchoët periodum. Quin huiusmodi litteram aliquoties vidi mediam eſſe vocabuli, ad quod pertinebat. Qua cauſa permotus haec fecerit librarius, equidem videre nequeo. Ceterum, quanta fieri poterat, cura animique attentione in hoc labore verſatus, qualemcunque varietatem, quin manifeſtos librarii lapſus, adnotavi: id quod TV, facta comparatione, perfacile intelliges. Atque haec ſunt, quae de ipſo Cod. MS. vere dicere poſſum.

Quae de primi libri titulo ſcire avebas, ea iam exſtant in ipſius Cod. deſcriptione, ubi librum ab hoc verſu, eodemque minio ſcripto: *Ηρωδιανοῦ ἱστοριῶν πρώτη* inchoari dixi. Vnde haec in lectionis varietatem transſcribere potes.

Ingolſtadienſem editionem duplicem, alteram a Pl. Reverendo et Doctiſſimo Lancelloto, Benedictino, mecum communicatam, alteram in Gymnaſii noſtri bibliotheca exſtantem, tractavi, et comparavi etiam. Prior eſt ea, quam TV ipſe in litteris ſuperioribus, ſero tandem mihi redditis, deſcripſiſti; quamque *excudebat David Sartorius Anno* M. D. XCIII. cum qua poſterior plane convénit, praeterquam quod poſt *Ingolſtadii*, legatur: *ex typographeo Adami Sartorii, Anno* M. DCVIII. Primi folii columna averſa itidem vacua eſt. In conſequentis folii columna adverſa, quae perperam ternario ſignata eſt, cum eius averſa binarium prae ſe ferat, eadem verba, eoque ordine leguntur, quae, et quo, in eodem prioris editionis folio, exſtant. Pagina igitur ſecunda incipit textus graecus, a regione cuius eſt latina verſio, neque tamen typis expreſſa, ut facta eſt a Po-

litiano, ſed a Stephano emendata; cuius verba prima haec ſunt: *Plerique eorum, qui in congerenda hiſtoria tempus atque operam poſuerunt*, cet. Numerus foliorum utriusque editionis, idem prorſus eſt; ſiquidem tam textus graeci, quam interpretationis latinae verba ita ſunt impreſſa, ut in quaque editionis poſterioris columna tot exſtent, quot in ſingulis prioris columnis reperiuntur: unde textus graecus explicit p. 400, ſubiecto vocabulo ΤΕΛΟΣ, verſio latina finit p. 401. et in his quidem verbis: *cum facultate ſuperiorum*. Sequens columna, prioris quidem editionis, *Errata* ante oculos ponit, poſterioris contra, prorſus vacua eſt. Quae duplex editio quamvis externa ſpecie conveniat, eſt tamen etiam, quo altera ab altera magnopere diſcrepet. Prioris typi ſunt elegantes, nitidi, et adhuc acuti; poſterioris contra obtuſi, attriti et ſordiduli: textus illius graecus eſt ſatis accuratus et correctus; huius vero, erratis compluribus commaculatus: ut, p. 1. lin. 12. eſt *ἀλυθείας*, pro *ἀληθείας*, p. 6. l. 15. *ὑπόκοον* pro *ὑπήκοον*; ib. l. 24. *ὄντα*, pro *ὄντα*, quod et in priori eſt; p. 8. l. 8. poſt *τυράννα* eſt punctum, in priori comma ſaltem; ib. l. penult. poſt *αὐτῷ*, deeſt punctum, et l. ult. *κυμαίνσαν*, pro *κυμαίνουσαν*, p. 10. l. 4. poſt *ἤρξατο*, exſtat punctum, prior habet comma; l. 5. *ἀχθέσθαι* pro *ἄχθεσθαι*, l. 12. *ὑμῖν σε*, pro *ὑμῖν τε*, quod in utraque falſum eſt, l. 18. *ἑνὸς ἐμᾶ* pro *ἑνὸς ἐμᾶ*, uti et in priori; l. 23. *πόδον*, pro *πόθον*. p. 12 in lineis quinque primis deſiderantur ſigna, quibus imperatoris oratio notata eſt. p. 16. l. 8. poſt *ἀνδραγαθίᾳ* habet comma ſaltem, uti etiam p. 18. l. 19. poſt *τὴν ἐπιθυμίαν*. p. 20. l. 1. *ἐκεὶ* pro *ἐκεῖ*, et l. penult. *ἀπαλλαγεῖν*, pro *ἀπαλλαγεῖεν* prioris. p. 22. l. 22. poſt *ἀκμῇ* deſideratur punctum. p. 24. l. 10. poſt *χρώμενος* habet punctum, non colon prioris; l. 26. in *τα* deeſt gravis. p. 26. l. 11. poſt *νομίζουσα*, habet punctum. Perperam. l. 17. *ὀλέδρια*, pro *ὀλέθρια*. p. 34. l. 9. *μεῖζοντι* pro *μεῖζόν τι*, l. 16. *χῶραν*, pro *χώραν*; p. 36. l. 1. *αὐτῷ* pro *αὐτῷ*, p. 38. l. 15. *αὐθελκόντων*, pro *ἀνθελκόντων*, l. 17. *ἐκθειασθῆναι* pro *ἐκθειασθῆναι*. p. 40. l. 16. *δικαστορίων*, pro *δικαστηρίων*. p. 44. l. 2. *ἀγγέλεσθαι*, pro *ἀγγέλλεσθαι*, l. 13. *ὀνήσεν*, pro *ἀνήρεν*. l. 17. *ἀδενός*, recte, ubi prior male *ἀδενός*. p. 46. l. 1. *ἀλλ' ἤ*, pro *ἄλλ' ἤ*. p. 48. l. 12. *κατελθὼν*, recte, ubi prior minus recte *κανελθὼν*. p. 50. l. 11. *κεκοσμημένον*, pro *κεκοσμημένων*; l. 14. *αὐτᾶ* pro *αὐτᾶ*. p. 52. l. 8. *ἐκείνας*, pro *ἐκείνα*; l. 14. *αὐτὸν*, pro *αὐτόν*. p. 54. l. 4. *Φήμαις*, pro *Φήμης*; l. 11. *ἡμέρας*, pro *ἡμέραι*; l. 25. *γραφεῖς*, pro *γραφαῖς*. p. 56. l. 23. *ἀ προσχώρει*, quod *ἀ* in priori deſideratur. p. 58. l. 9. *ἐκκληθέντα*, pro *ἐκβληθέντα*,

p. 62. l. 12. *δεδοικυῖα*, pro *δεδοικυῖα*; l. 15. *αὐτὸν*, pro *αὐτό*. p. 64. l. 6. *φάρμακον*, pro *Φάρμακον*; l. 10. *οἴνῳ* recte, ubi prior male *οἴνῳ*. Errata plura, eaque minora transſcribere piget. Haec, ex libro primo duntaxat deſcripta, poſteriorem ex priore fluxiſſe, hanc tamen illa multo praeſtantiorem eſſe, ſatis demonſtrant. Ceterum, num prior e Stephaniana, quod mihi videtur, fluxerit, prorſus affirmare non auſim.

Praeter priorem Ingolſtadienſem, ab eodem Viro Pl. Reverendo et Doctiſſimo, accepi etiam Baſileenſem, formae quidem minimae editionem. Libelli titulus eſt ΗΡΩΔΙΑΝΟΤ ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Η. *Herodiani a Commodo Marci filio ad Maximum usque et Albinum Imperatores Hiſtoriarum libri VIII. Baſileae*; ſine anni et editoris mentione. Pag. 3. incipit textus gr. idemque ſolus ſine verſione, qui continuatus eſt usque ad p. 443. et vocabulo ΤΕΛΟΣ finit. Libri primi inſcriptio haec eſt: ΗΡΩΔΙΑΝΟΤ ΤΗΣ *μετὰ Μάρκον Βασιλείας, Βιβλίον πρῶτον*. Quae editio utrum TIBI nota ſit, ignoro. Equidem pauca de illa commemorabo. Textus Gr. typis eſt impreſſus nullis plane capitum ſectionibus, quin ne Stephanianis quidem, adhibitis: ibi ſaltem, ubi cuiusquam oratio incipit, haec a reliquo orationis contextu ſeparatur hoc fere modo: ut, p. 11. *Δημογορία τῦ Βασιλέως Μάρκυ*, item p. 15. *δημογορία Κομμόδυ*, p. 320. *Δημογορία Ἀλεξάνδρυ τῦ τῆς Μαμαίας κ. τ. λ.* Praeterea commata, cola, puncta ſaepe vocabula ſequuntur alia, quam in reliquis ſolent; unde ſenſus nonnunquam mutetur, neceſſe eſt: ſigna vero parentheſeos occurrunt plane nulla. Obſervavi etiam lectionem hic, illic, diſcrepantem, vel errata potius: ut p. 6. l. 19. *γαμβρὰς αὐτῷ*, ubi alii libri habent *αὐτῷ*. ego quidem illud praeferrem. p. 7. l. 2. *ἔμελλεν*, pro *ἔμελεν*. p. 8. l. 1. *ἔθνη Βάρβαρα*, pro *μέρη βαρβάρων*. p. 9. l. 10. ante *ἡδονὰς* deſideratur *καινάς*. p 10. l. 2. *ὑπόγυιον*, pro *ὑπόγυιον*. p. 12. l. 6. *ἀνεθρέψασθαι*, pro *ἀνεθρέψασθε*. p. 11. l. 1. *αὐτῶν*, pro *αὑτῶν*; l. 12. *παρῶν*, pro *παρών*. Interim plura transſcribere, vel de ea in univerſum ſtatuere, operae pretium vix videtur. Hoc unum ſaltem addam, dictionem encliticam *τε*, poſt paroxytonum, plerumque, nec tamen ſemper, gravi notatam eſſe in hac editione Baſileenſi, plane ſic, ut in MS. Monachienſi: ut, p. 1. l. ult. *κολακείαν τὲ*. p. 2. l. 18. *ἐμφυλίων τὲ*; p. 3. l. 1. *τυράννων τὲ*, p. 7. l. 2. *λόγων τὲ*, ib. l. 9. *κωλύων τὲ*, l. 11. *μόνος τὲ*, p. 9. l. 12. *ὕβρεις τὲ*, cet. contra vero video p. 2. l. 10. *μεγάλων τε*, p. 3. l. 18. *ἡλικίας τε*. Ceterum haec editio typis, ſatis elegantibus nitidisque

Digitized by Google

impreſſa eſt. Quam ſi non habeas, alio tempore de ipſa exponam plura.

Libellum Tuum, nuper ſcriptum, nondum vidi: ſed ſi reapſe a bibliopola quocunque receptus ſit, eo ut me dones, vehementer rogo. Is enim non poteſt non docte ſcriptus eſſe, adeoque ſcire meum, quod ſcio parvum eſſe, mirifice augere. In quo ſi quid nihilo ſecius offendam, de quo aliter ſtatuam, id TIBI pro amicitia noſtra ſignificare non cunctabor.

Notulas qualescunque meas, inter varietatem lectionis inſperſas, ſcripſi ita, ut mihi legenti ſcribentique in mentem et buccam venerunt: quas ſemel ſcriptas examinare, animoque accuratius expendere, per tempus et negotia alia haud licuit. Si licuiſſet, acceperis haud dubie epiſtolam criticam accuratiorem, et magis perpolitam. Igitur ſi ipſas ſuo loco relinquendas cenſes, vide, quaeſo, ut eruditioni gloriaeque Tuae ne obſint.

Codicem MS. mercatori illi optimo atque amiciſſimo, per quem acceperam, reddidi, hoc conſilio, ut ipſum aut remittat, aut ſi ipſe Monachium petat, quo brevi reverſurus eſt, eo ſecum ſumat, viriſque illis Clariſſimis Ampliſſimisque reddat, a quibus eſt ad me transmiſſus. Verbis Tuis, utrique, et Oefelino, et Lipperto, gratias perſolvi, quas potui, maximas.

Quod reliquum eſt, ſpero, fore, ut Herodianus, cura ſtudioque Tuo emendatus et caſtigatus, redemtusque a bibliopola aequo, honeſto, et quam minime ſordido, quam primum in lucem prodeat, et TIBI laudes, quas merere, comparet immortales. Eoque facto, editionis novae exemplum non exſpecto ſolum, ſed etiam meo quaſi iure depoſco et efflagito. Poſtremum libellum meum, per occaſionem ſcholaſticam promulgatum, itemque παρῳδίαν a me confectam, TIBI ſimul transmitto: quem utrumque, rogo, animo aequo et amico accipias, mihique nunquam non faveas. Vale. Scrib. Ratisbonae, pridie Cal. Mai. A. cIɔIɔcccLXXIIII.

VIRO PEREXIMIO, ERVDITISSIMOQVE THEOPHILO GVILIELMO IRMISCHIO S. P. D. CHRISTO. SAXIVS.

Quod illo ipſo temporis articulo, quo ad me Tuae perferrentur ſchedae Herodianeae, metuebam, ne quem

Digitized by Google

inventurus essem operarum redemtorem, qui et lubenter, et condigne Tua incredibili industria sumtus ferret, id reapse nunc usu mihi venisse invitus comperi. Etsi enim ubique ferme hamus mihi pependit, nonnullisque alicuius momenti et census libellionibus vel meo periculo spem feceram, haudquaquam per Anglo-Britanniam, Franciam, Germaniamve emtores ideo defuturos esse, cum quod plena et accurata *Herodiani* editio adhuc desideretur, tum quod nemo in huius Scriptoris aut verbis aut sententiis copiose et subtiliter illustrandis maiori studio, quam TV, versatus sit: attamen nostratibus Paddenburgiis, Wildioque, item Lugdunensium Luchtmansio, et aliis minorum gentium Sosiis pertinaciter surdis fabulam narravi, identidem summam temporum nostrorum difficultatem, incertosque et ferales belli casus, exitusque timentibus, et obvertentibus. Quam eorum formidinem sollicitudinemque damnare nullo modo potui. Est enim is rei publicae nostrae status, ut, quem acerrima duarum factionum studia eventum sint habitura, vix divinaveris. Mutuis enim inter se odiis, et malis carminibus certant cives. Alii neutrarum esse volunt partium, contumelioso propterea praevaricatorum nomine iam notati: alii antiquam virtutem, et pristinas Magistratuum immunitates in usum revocandas esse clamant: alii praesenti rerum statu haudquaquam laeti clam palam que detrectant paucorum dominationem, et libertatis assertores flagitant: uno verbo, cuncta irarum domesticarum plena sunt, et, quod omen Deus avertat, tumultum praenunciare videntur. In qua communi ferme rerum futurarum trepidatione, et animorum diffidentia, nemo est, qui vel auctorem suasoremve huiusmodi operis, quale Herodianeum est, audire, vel simile negotium suscipere velit. Ne igitur ulla in me amplius esset mora, cavendum esse existimavi, neque Te, Vir humanissime, aegre laturum esse spero, si omnes chartas, quascunque vel primum, vel iterum, miseras, eadem integritate et fide ad suum, unde venerant, dominum, data opportunitate reverti iussero. Inter populares et tribules fortassis tuos aequiores Herculei laboris et impensarum a Te factarum remuneratores invenies. Saltem tales ut tibi contingant, bonarum literarum causa, precor et voveo. TV vero, Praestantissime IRMISCHI, optime vale, neque propter editionis Herodianeae repulsam, quam non tam Te, quam me tulisse ipsemet doleo et in-

Digitized by Google

dignor, Tuam mihi in posterum amicitiam, et benivolentiam deneges quaeso.

Veteri Traiectu Batavor. d. XII. Sept. cIɔIɔccLxxxII.

VIRO DOCTISSIMO PRAESTANTISSIMOQVE T. G. IRMISCHIO S. P. D. CHRISTO. SAXIVS.

Literae tuae d. XXVIII. Martii hoc anno perhumaniter ad me perscriptae initio demum huius mensis mihi libellionis cuiusdam ministerio redditae fuerunt, in quibus cum nec literarum mearum ad te d. XII. Septembr. superiori anno exaratarum, nec fasciculi illius, quo chartas tuas omnes Herodianeas ad te reportandas incluseram, meminisses, meum sane esse iudicavi, duplicis te illius missionis certiorem facere, rogareque, ne in me, meamque forte obsequendi duritiam, sed in redemtorum eiusmodi operis φιλοκέρδειαν culpam conferas, si temporum iniquitas novas inchoare spes etiam nunc vetet. Tantum enim abest, ut pax inter nos et Anglo-Britannos revixerit, ut potius mutuis Oratorum disceptationibus incerti haereamus, quibus utrique civitati conditionibus satisfieri possit. Accedunt intestini, quibus agitamur, rei publicae motus, quorum vim, molestiam, et difficultatem pauci apud exteros vix intelligunt. Proinde noli quaeso animum inducere in spem editionis Batavae, tibique persuadeas, nihil nunc minus apud vulgus nostrum publice curari et probari, quam Graecarum Latinarumve literarum libros. Haec non ad excusationem, sed ad veritatem a me dicta esse velim existimes. Atque sic Tu optime curabis, ut valeas, meamque voluntatem et operam successus, quo carui, eventu non metiaris.

Scripsi in Academia veteris ad Rhenum Traiectus d. XV. Iulii cIɔIɔccLxxxIII.

THEOPHILO GVILIELMO IRMISCHIO VIRO ILLVSTRISSIMO ATQVE DOCTISSIMO A. M. ZANETTI εὐπράττειν.

Gravibus distentus curis, Vir egregie, humanissimis Litteris Tuis citius, ut par erat, respondere non potui.

Optimum Berglerum (Homericum) optimam concinnasse Herodiani versionem facile mihi persuadeo. Edita profecto Politiani nostri nimia licentia laborat, quamvis excellat elegantia et lepore. Stephani satis arguunt in margine supplementa.

Loca aliquot, quae suspecta mihi visa sunt, dum variantes expenderem, ut Tibi morem geram, obiter indicabo; quae facile curas Tuas iam exercuisse crediderim.

Pag. 108. Lin. 41.

μαχόμενοι ἐπείροντο δὲ. κ. τ. λ.	*μαχούμενοι καὶ σαγηνεῦσαι. οἱ δὲ . .*

Glossema forsitan seu tenebras, in voce *σαγηνεῦσαι* quis invenisse crediderat; et ideo addidit interpretationem. Eiusmodi sunt ea, quae e margine in textum calligraphorum inscitia solent irrepere.

Pag 132. Lin. 28.

εὐτρεπίζεσθαι τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον ἐκέλευσε. κ. τ. λ.	*εὐτρεπίζει τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον· καταλαβούσης . . .*

Quamvis *διὰ τὸ ὁμοιοτέλευτον* vocis *ἔξοδον*, ea, quae in codice deficiunt, calligraphum praetermisisse suspicari possis; tamen inepta adeo et insulsa sunt, ut locum de interpolatione dubitandi relictum credam. Sensus codicis utique sanus est, quod ex verbo *εὐτρεπίζει* coniicio.

Lectionem *Βέλιν*, non *Βῆλιν*, ut in edit. pag. 171. lin. 26. confirmant marmora Aquileiensia, et Herodiani locum illustrant, ut videre est apud Philippum a Turre in opere: *Monumenta veteris Antii.* Romae edito, ann. 1700. in 4to.

Alia fortasse sunt, sed plura conscribere volenti tempus surripitur: et quod gravius est, vereor, ne de me dicatur, quod olim de illo: *Noctuas Athenas scilicet portas.* Satis mihi sit te de mea observantia certiorem facere, et me Tibi addictissimum profiteri. Vale.

Dabam Venetiis, prid. Kal. Maias. CIƆIƆCCLXXIII.

THEOPHILO GVILIELMO IRMISCHIO VIRO ILLVSTRISSIMO ATQVE DOCTISSIMO ANTONIVS MARIA ZANETTI S. P. D.

Humanitas Tua et singulare de litteris bene merendi studium, Vir doctissime, sic excitant curas meas animumque devinciunt, ut dimissis negotiis aliis Tibi sine mora obtemperare aequum censeam.

Digitized by Google

Et primum de lectione verbi *βέλιν* et *βέλην* audiendus est Philippus a Turre, clarus Foroiuliensium philologus, in praecipua *Dissertatione de Beleno veterum Aquileiensium Deo.* Romae edita an. 1700. cum aliis opusculis.

Plures adfert vir ille inscriptiones inter rudera Vrbis illius maiori ex parte inventas. Ex his unam tantum exscribo, breviorem scilicet, et magis aptam, ut puto, quae notis inseratur.

APOLLINI
BELENO
C. AQVILEIENSIS
FELIX.

Exstat hodie quoque Venetiis in aedibus Nobb. Grimanorum. Praeter eas aliae novem similiter habentur apud auctorem, quae constanter vocem BELENO prae se ferunt. Quatuor exinde sunt, in quibus legitur BELINO; et in una tantum BILIENO. Ad eas sic scripsit philologus:

„In textu Graeco Herodiani, cuius verba recitavi, legitur *βελίν.* Salmasius ad Capitolinum, loco itidem laudato, scribendum censet *βελίνον*, recte ad fidem nostrorum „lapidum. Discriminis caussam puto, quod qui Belinum „usurparint, Graecam terminationem sint sequuti, qui vero Belenum, Romano more vocem extulerint, quod frequentius acceptum fuit, ut in Saxis et Latinis scriptoribus apparet. Hinc verum nomen potius Belenum fuisse „crediderim, et ex E. in I. transitione enatum Belinum. „Nam eae voces *cum magnam habeant inter se communitatem*, ut inquit *Varro de lingua Lat.* lib. 5. in scribendo et „pronuntiando altera in alterius locum immigrabat apud antiquos, ex *Agellio Noct. Att.* lib. 10. cap. 24. *Donato* in „*Terentii Phorm.* et *Quinctiliano* lib. I. cap. 4. Exempla, „quae ad rem marmorariam pertinent, peti possunt ex *Gruteri* Indice XIX. et notis *Reinesii* ad inscript. 2. Classis I.“ Hactenus a Turre. Expende et elige.

Quod attinet ad naturam et aetatem Codicis nostri, sciendum in primis est, Bessarionianos olim, nunc Marcianos Codices MSS. antiquitate non paucos, plurimos vero lectionum bonitate praestare. Bessario Trapezuntius, qui floruit saeculo XV. ineunte et ultra, collector illustris, doctus ab initio, sero tamen dives, puer et adolescens manu propria plures ex iis Codicibus conscripsit; et quicquid seponere parva frugalitas poterat, in aliis emendis absumsit; ut ipse in Epistola ad Senatum missa de se testatur. Cardinalis deinde, Patriarcha, Episcopus etc. et bene numma

tus, perantiquos plures undique conquisivit; et cum aliquos optimae notae pretio comparare non posset, exscribendos curavit per optimos calligraphos, quos ipse alebat: et quorum exemplaria pulcherrima ipsemet ἀκριβῶς recensebat et castigabat; ut in aliquibus videre est. Codex Herodianeus ex primorum classe est, nempe aut ex iis, quos Bessario exscripserat, aut saltem ex iis, quos ab initio exscribendos curaverat. Bessarionis manu exaratum absolute non ausim dicere. Characteres non omnino conveniunt cum obviis eiusdem scriptis. Iunior fortasse scripserat aliter. Codicis notam ex variantibus nosse facile est; gaudeoque summopere eximias Lectiones inventas.

Cave, ne Theupolum ἐργοδιώκτην tantum, auctorem facias Indicis nostri. Alibi monui.

Abstine, quaeso Vir egregie, me cum Ernestis et Reiskiis adnumerare. Tanti pendere non mihi persuadeo.

Vale et me plurimum amare perge.

Dabam Venetiis Idib. Iuliis cIↃIↃCCLXXIII.

Digitized by Google

HERODIANI HISTORIAE

DE

IMPERIO POST MARCVM, VEL DE SVIS TEMPORIBVS

LIBRI VIII.

ANGELO POLITIANO

INTERPRETE,

(CVM CASTIGATIONIBVS ALIORVM.)

LIBER PRIMVS.

PROOEMIVM.

Qui *a*) res antiquas poſteris prodiderunt, veteremque hiſtoriae memoriam renouare literis ſtuduerunt, ii magna ex parte, dum famam eruditionis affectant, nomenque ſuum conantur ab iniuria obliuionis aſſerere, minus ſane multam in veri peruestigatione, quam in exornanda componendaque oratione induſtriam poſuerunt: rati 2
ſcilicet, neque ſi quid in rebus a ſuo ſeculo remotiſſimis falſi proderetur, poſſe refelli, et ſe tamen ſuauitate narrationis ampliſſimum laboris ingeniique ſui fructum percepturos: alii vero, priuatis inimi- 3
citiis, tyrannorumque odio prouecti, aut in laudes principum, ciuitatum, priuatorumque hominum, immodicis aſſentationibus effuſi, tenues per ſe res atque humiles, ſcribendi tamen artificio longe *b*) ſupra veri fidem ſuſtulerunt. Ego vero contra, non quidem ac- 4
ceptam ab aliis, aut incognitam aut *c*) teſtibus egentem hiſtoriam, ſed eorum, qui legent, (ſenſibus adhuc) memoriaeque *recenti* inhaerentem, ſumma vel fide vel diligentia collectam, conſcribendam ſuſ-

a) Plerique eorum, qui in congerenda hiſtoria tempus atque operam poſuerunt, et rerum quarundam, olim geſtarum, memoriam renovare ſtuduerunt, ſempiternam eruditionis laudem ambientes, (ne, ſi tacerent, hoc incautis contingeret, ut aliqui e vulgo cenſerentur,) veritatem quidem in narrandis rebus neglexerunt, non minimam vero circa genus dicendi et vocalitatem curam adhibuerunt. Confidebant enim, etiamſi quid fabuloſi memorarent, eam, quae auditorum auribus perciperetur, voluptatem fructuoſam ſibi fore: quam autem exacte ſingula examinaſſent, non inquiſitum *iri*. Sed aliter etiam poſſe verba poſtrema legi videntur, vt notavi ad Gr. marg. *Steph.*

b) Supra verum *ſuſtulerunt*. Alio autem ſenſu dici, *ſupra* veri *fidem*, docui in Theſ. Gr. l. in μείζων. *Steph.*

c) Teſtibus carentem. *Steph.*

A

Digitized by Google

cepi: sperans haud iniucundam fore posteritati earum notitiam,
quae multae sane atque magnae haud ita longo tempore acciderunt.
5 Nam si quis ab Augusto vsque (principe) omnem aetatem *d)* comple-
ctatur animo, quum scilicet Romanorum potentia ad vnius est arbi-
trium *e)* deuoluta, ne annis quidem illis circiter ducentis (tot enim
ferme ad Marci tempora numerantur) aut imperiorum tam diuersas
successiones reperiet, aut bellorum vel ciuilium vel externorum tam
varios casus atque euentus, *f)* in tot excitas gentes, tot vrbes no-
stras barbarasque expugnatas: praeterea terrae motus, et pestilentias,
vitas quoque *g)* principum et tyrannorum adeo nouas atque inauditas,
vt nulla iis apud veteres consimilia exempla, aut certe quam pau-
6 cissima inueniantur. quorum alii diuturnam, alii brevem potentiam
7 obtinuerunt: nonnulli autem, vixdum inito honore, imperatoresque
duntaxat appellati, eodem illo quo susceperant die imperium amise-
8 runt. Nam quum *h)* sexaginta annis plures quam pro tempore prin-
cipes vrbs Roma pertulerit, factum ex eo est, vti multae sane variae-
9 que res atque admiratione dignae exorirentur. Quippe aetate pro-
uecti principes, vtpote rerum negotiorumque periti, diligentius se-
se suosque regebant: contra adolescentes, molliter atque indulgenter
10 habiti, noua scilicet permulta designabant. Quo factum est, vt dispari
aetate atque licentia, disparia quoque studia moresque sequerentur.
11 Haec quemadmodum gesta sint, temporum ipsorum atque principum
seruato ordine, perscribemus.

II.

Imperator Marcus filias quidem suscepit complures, mares autem
2 duos. horum alter, natu minor, adolescentulus admodum fato est
functus: (Verissimo nomen fuit) alterum vero, Commodum nomine,
magna diligentia curaque pater educauit, accitis vndique viris do-
ctrina claris, maximaque proposita mercede, vti mores pro se quis-
3 que filii ingeniumque excolerent. Filias porro, quum adoleuissent,
optimis ex ordine senatorio viris collocauit. Neque enim qui *i)*
longam generis seriem praeferrent, aut qui opes nimias ostentarent,
sed qui morum probitate, atque modestia, vitaeque innocentia prae-
4 cellerent, eos sibi generos deligendos putabat. Haec enim sola *k)*
animi bona certa esse stabiliaque ducebat. Virtutem nullam non ma-
gnopere exercuit: adeo literarum antiquitatis studiosus, vt nemini
5 sit in eo genere Graecorum Romanorumque secundus. Argumento

d) Inter se comparet. *Memm.*

e) Dominatum. *Steph.*

f) For. scripsit Pol. *non tot.* Steph. vel *aut tot.* Memmius in suo libro eam particulam expunxit. *Sylb.*

g) Vitas q. tyr. et pr. incredibiles, quae antea vel raro vel ne ullo quidem modo commemoratae fuerunt. *Steph.*

h) Diuisum enim annis sexaginta imperium in plures principatus, quam pro illo temporis spatio, res multas varias que atque adeo admiratione dignas tulit. Quippe etc. *Steph.*

i) Qui longa gen. serie patricii essent. *Steph.*

k) Sola, esse animi proprias possessiones, et eiusmodi, quae auferri non possent, ducebat. *Steph.*

Digitized by Google

ſunt permulta, quae ab illo dicta atque conſcripta ad nos vsque per-
uenerunt. Adeo vero ciuilem ſeſe et commodum omnibus princi-
pem praeſtabat, vt adeuntium cuiuis dexteram (placide) daret, nemi-
nemque a ſuis cuſtodibus prohiberi aditu pateretur: ſoluſque impe- 6
ratorum ſapientiae ſtudium non verbis aut decretorum ſcientia, ſed
grauitate morum, vitaeque continentia *l*) vſurpauit. Quo factum 7
eſt vt magnum ſapientium virorum prouentum aetas illa extulerit.
Solent enim *m*) plerumque homines vitam principis aemulari. 8
Quaecunque igitur *n*) ab illo modeſte atque fortiter domi foriſque ſunt 9
geſta, qualemque porro ſe aduerſus barbaras nationes, ſeptentrioni
ſubiectas ſolique orienti, geſſerit, ea ſunt multorum doctiſſimorum-
que hominum comprehenſa monimentis: quae vero poſt Marci obi- 10
tum per vniuerſam aetatem viſa mihi auditaque ſunt, nonnulla item
in experiundo cognita, vtpote in publicis officiis principalibusque
verſato, ea nunc conſcribenda ſuſcepi.

III.

Senem iam Marcum, neque aetate ſolum ſed laboribus multis curis-
que confectum, dum in Pannoniis ageret, grauiſſimus *o*) repente
perculit morbus. Quare quum deploratam plane ſalutem ſuam ſen- 2
tiret, anxius videlicet agebat, ne filius, qui tum primam inierat ado- 3
leſcentiam, ſiue aetatis feruore nimio, ſiue licentia quadam ſumma,
quam in orbitate eſſet habiturus, bonis artibus ſtudiiſque *p*) relictis,
ebrietati ſeſe et crapulae dederet. Quippe facile ingenia adoleſcen- 4
tium a recta honeſtaque diſciplina ad luxum voluptateſque delabun-
tur. Terrebat inſuper hominem *q*) minime imperitum, multorum 5
memoria principum, qui iuuenes imperium ſuſcepiſſent, vt Dionyſii
Siciliae tyranni, cuius tanta fuit intemperantia victus, vt nouarum
voluptatum inuentores ſummis afficeret praemiis: vt item eorum, qui 6
Alexandro ſucceſſerunt. ita enim contumelioſe violenterque domi-
nati ſunt, vt illius imperio graue dedecus conciliarint. Siquidem 7
Ptolemaeus eo turpitudinis prolapſus eſt, vt contra Macedonum atque
adeo Graecorum omnium leges, etiam ſororiis amoribus implicaretur.
Antigonus autem, quo Liberum patrem *per omnia* repraeſentaret, pro
cauſia et diademate Macedonico, hederam capiti circumdare, thyr-
ſumque pro ſceptro geſtare eſt ſolitus. Solicitabant animum ſenis 8
recentia quoque exempla, vt Neronis ipſius, qui ne a materna qui- 9

l) Sancivit, vel confirmavit. *Steph.*

m) Semper hom. *Steph.*

n) Quaec. ig. ab illo fortiter et moderate geſta ſunt, (quibus imperatoria aut civilis ineſt virtus,) tam adverſus eos, qui ſeptentrionales terrae partes incolunt, quam eos, qui ſub oriente degunt barbaros, ea ſunt mult. etc., ut videlicet legatur, *τὰ ἀρκτῷα τῆς γῆς μέρη βαρβάρους κατοικοῦντας*. Sed Polit. illas res geſtas ab his ſeparat, quaſi legeretur, *καὶ ὅσα πρός τε τοὺς τὰ ἀρκτ.* *Steph.*

o) gravis invadit morbus. *Steph.*

p) *rejectis*, aut *repulſis*, vel *excuſſis*, ut equus frena excutit. *Steph.*

q) multarum rerum peritum, vel multarum hiſtoriarum per., ſeu multum in hiſtoria verſatum. *Steph.*

Digitized by Google

dem caede abstinuerit, et se ridiculum populo spectaculum praebue-
10 rit: vt item Domitiani, qui nihil sibi ad extremam crudelitatem re-
11 liqui fecerit. Has igitur tyrannidum imagines r) cum animo volu-
12 tans, inter spem metumque agitabatur. Terrebat praeterea illum
Germaniae s) vicina gens, quam nondum t) plane subiecerat, sed par-
tim in u) societatem adsciuerat, alios armis belloque edomuerat.
13 nonnulli etiam ex iis effugerant, metuque principis impraesens
14 continebantur. Quare dubitabat, ne x) despecta mox filii aetate arma
15 resumerent. quippe barbaris mos quamlibet leuibus momentis aut cau-
sis *facillime* impelli.

IV.

His igitur curarum fluctibus aestuans, amicos propinquosque omnes
quotquot aderant, conuocari iubet. Qui postquam conuenerunt,
constituto in eorum conspectu adolescente filio, paululumque se e
2 grabbato subleuans, huiuscemodi habuit orationem: *Dolere vos atque*
3 *angi, quum ita me affectum contemplamini, minime mirandum. Quip-*
4 *pe* y) *humanum est humanis casibus ingemiscere: multoque magis mise-*
5 *ricordiam prouocant quae oculis vsurpamus. Caeterum* z) *peculiaris*
6 *vobiscum nostra ratio est. nam de mei erga vos animi conscientia mu-*
7 *tuam spero a vobis quasi meo iure beneuolentiam. Nunc autem illud*
incidit, quum et mihi sit indicium faciundum, frustrane vobis honorem
tamdiu habuerim, studiumque omne meum lubens detulerim: et vobis,
referenda gratia ostendendum, non esse eorum quae acceperitis imme-
8 *mores. Videtis filium, quem ipsimet educastis, primas nunc adolescen-*
tiae metas ingredientem, quasique in salo atque in fluctu vitae, guber-
natoribus indigentem, ne rerum a) *imperitia de recta quasi cursu abla-*
9 *tus, malis artibus impingat. este igitur vos illi pro me vno multi pa-*
10 *rentes, excolendo scilicet atque optima suggerendo. Neque enim aut*
pecuniae vis tyrannidis luxuriam explere, aut stipantia satellitum ag-
mina tueri principem possunt, nisi b) *illi ipsi quos regas, animum impe-*
11 *ranti beneuolentiamque accommodent. Quippe ii demum diu tutoque im-*
perant, qui non metum ex crudelitate, sed c) *amorem ex bonitate ci-*
12 *uium suorum animis instillant. Neque enim quos seruire necessitas coë-*
git, sed quos obtemperare sua quemque voluntas adegit, ii sunt in agen-
do patiendoque a suspicione omni assentationeque vacui: nunquamque

r) sibi repraesentans, vel sibi ante oculos ponens, q. d. animo figurans. *Steph.*

s) Intell. Germaniae gens, quae vicina erat. *Steph.*

t) quam nondum totam subiugaverat. *Steph.*

u) blanda persuasione in societatem pellexerat. *Memm.*

x) desp. mox adolescentis aetate, arma in eum sumerent, vel eum invaderent. *Steph.*

y) natura homines propinquiorum casibus ingemiscunt. *Memm.*

z) Sed me aliquid etiam amplius a vobis habere existimo. *Steph.* Sed ego amplius quiddam a vobis expecto. *Memm.*

a) ne eorum, quae officii sui sunt, imperitia *Steph.*

b) nisi eorum, quibus imperat, prius adsit beneuolentia. *Steph.*

c) sed sui desiderium ex bon. *Steph.* desiderium suae bonitatis. *Memm.*

Digitized by Google

imperia detrectant, nisi violenter contumeliosequę sint habiti. Est 13
autem d) difficile in maxima licentia moderari sibi, quasique fraenos im-
ponere cupiditatibus. Quod si e) bene viuendi autores illi fueritis, et 14
quae nunc coram audit, identidem admonueritis, vna opera et ipsum vo-
bis reliquisque omnibus optimum principem reddetis, et memoriam no-
stram demerebimini: quam scilicet immortalem hac vna ratione poteri-
tis efficere. Talia dicentem Marcum ita repente animus defecit, vt 15
statim conticesceret, ac languore nimio *f*) supinus in lectulum rela- 16
beretur. Tanta autem quicunque aderant miseratio inuasit, vt ex iis 17
nonnulli prae dolore *g*) parum animi compotes clamorem extolle-
rent. Sed ille quum diem vnum duntaxat noctemque superuixisset, 18
fato est functus: sic vt magnum sui desiderium eius aetatis mortali-
bus, posteris vero, etiam virtutis memoriam reliquerit sempiternam.
Postquam vero illius mortem fama vulgauit, incredibilis repente 19
exercitum ipsum plebemque adeo omnem luctus occupauit. Neque 20
vlli sane Romanae ditionis mortales fuerunt, qui non eiuscemodi
nuntium multis lacrymis exceperint: omnesque eum velut vna voce, 21
alii *parentem probum*, alii *bonum imperatorem*, quidam *fortissimum du-*
cem, nonnulli etiam *continentem moderatumque principem* vocitabant.
neque sane quisquam falsus habebatur.

V.

Paucis autem *h*) post diebus, celebrato iam funere, visum amicis est ado-
lescentem adducere ad exercitum, vt et milites alloqueretur, et 2
(qui *i*) nouis imperatoribus mos est) pecuniis elargiendis, (velut autora-
mento quodam) illorum sibi animos adiungeret. Edictum itaque 3
omnibus, vt in campum de more adessent frequentes. Quum ita- 4
que processisset Commodus, ac rem diuinam fecisset, erectumque ad
hoc ipsum mediis castris tribunal conscendisset, paternis amicis, (qui
multi sane doctissimique viri aderant,) circumstantibus, ad hunc fer-
me modum verba fecit: *Communem mihi esse vobiscum huius moerorem* 5
calamitatis, k) neque vos aliter quam meipsum affectos esse, planissime
persuasum habeo. Neque enim ego superstite parenti ipso meo, superio- 6
rem me vobis vnquam gessi. Nam ille ita nos vniuersos, vt vnum 7
aliquem, diligebat, lubentiusque me commilitonem quam filium vocitabat: 8
quippe hanc, naturae appellationem, illam vero, virtutis communicatio-
nem existimabat. Quin infantem saepe me in vlnis gestans, vobis dabat 9
in manus, quasique vestrae mandabat fidei. Quapropter l) minime du- 10

d) est autem diff., quum quis potentiam sibi ministram habet, mod. *Steph.*

e) quod haec illi consulueritis, et quae nunc cor. *Steph.*

f) supinus decumberet. Tanta etc. *Steph.*

g) continere se non possent, quin clam. — *Memm.*

h) Paucis autem diebus elapsis, per quos filium in parentando patri occupabant, visum am. *Steph.*

i) (qui imperio succedentibus mos est,) pecuniis magnifice elargiendis. *Steph.*

k) neque minori, quam me, tristitia aff. esse. *Steph.*

l) Quapropter omnem a vobis benevolentiam me consecuturum spero; quum maiores natu haec, ut alumno, officia debeant. *Steph.*

Digitized by Google

11 *bito, quin mihi omnem sitis beneuolentiam exhibituri: quum pro alumno*
me maiores natu habere debeant: ipsos autem aequales, condiscipulos ar-
12 *morum iure appellauerim: siquidem ita nos vniuersos vt vnum aliquem*
pater diligebat, omniumque virtutum studio ac bonis artibus curabat
13 *instituendos. Nunc me post illum vobis fortuna principem dedit, non*
quidem ascititium, quales ante me fuerunt, neque velut acquisito impe-
14 *rio gloriantem. Quippe vnus ego vobis natus educatusque in aula, priua*
tisque intactum cunabulis, statim me, vt ex aluo prodieram, imperato-
15 *ria purpura suscepit: simulque sol hominem me vidit et principem.*
16 *Haec cum animis vestris reputantes, iure m) principem colite, non da-*
17 *tum vobis sed natum. Nam pater quidem iam in coelum euectus, con-*
18 *sors est consessorque deorum: nobis autem orbis terrarum gubernacula*
19 *rerumque humanarum cura incumbit. Quae n) quos successus quantas-*
que habiturae sint vires, in vestra manu est. Si enim belli reliquias
fortiter deleueritis, et imperii Romani terminos ad Oceanum vsque
20 *promoueritis, cum ipsi vobis ingentem gloriam comparabitis, tum com-*
21 *munis parentis memoriae debitam gratiam referetis. Atque eum qui-*
dem exaudire quae dicimus et intueri praesentem quae gerimus, cre-
22 *dite. Nos autem felicissimos, qui benefactorum nostrorum testem eius-*
23 *modi simus habituri. Quae igitur ad hanc diem fortissime prosperri-*
meque gessistis, illius scilicet sapientiae gubernationique tribuuntur.
24 *Quae autem mecum, (hoc est cum) iuuene imperatore vestro, praeclare*
feceritis, ea sunt vobis ipsis quasi peculiarem cum fidei tum virtutis
25 *claritudinem paritura. Quocirca et aetati meae iuuenili rebus stre-*
26 *nue gerendis autoritatem conciliabitis, et barbara gens initio noui*
principatus repressa, neque impraesens, contemptu aetatis nostrae, se
efferet audacius, et suis nunc edocta periculis, metu deinceps perpetuo
27 *coercebitur.* His dictis, pecuniam o) magna copia elargitus, vt sibi
animos militum p) fidos faceret, in aulam reuersus est.

VI.

Igitur breue sane ad tempus omnia paternis amicis autoribus gere-
bantur: qui q) assiduitate prudentique consilio nullo loco deerant,
tantum ei tribuentes laxamenti, quantum satis esse ad tuendam cor-
2 poris valetudinem arbitrabantur. Paulatim deinceps irrepsere non-
nulli ex aulico famulitio, qui sibi ad corrumpendam iuuenis impe-
ratoris indolem nihil facerent reliqui. Quippe mensarii adulatores,
qui ventre atque obscoenis voluptatibus felicitatem metiebantur,
3 identidem illum vrbis deliciarum admonebant: et nunc, quae illic
visu audituque iucunda forent, commemorabant, r) nunc rerum

m) imperatorem, αὐτοκράτορα. *Steph.*

n) quas in rectum firmum que statum componere, vestri officii est: si et belli *rel.* vel ad rectum firmum que statum perducere, v. off. *Steph.*

o) magnifice elargitus. *Steph.*

p) adiungeret. *Steph.*

q) qui totos dies cum eo versabantur, optima consulentes, nec plus otii concedebant, quam quod satis esse ad corpus moderate curandum arbitrabantur, vel honeste curandum. *Steph.*

r) nunc vitae commoda, quibus abundaret, recensebant. Adhaec etc. *Steph.*

Digitized by Google

omnium copiam atque affluentiam ferebant laudibus. Ad haec ripas
Istri, vt *s*) omni tempore incommodas vituperabant, quae neque po-
miferos haberent frutices, et perpetuis rigoribus nubibusque obti-
nerentur. *Nunquamne, imperator,* (aiebant) *concretam gelu atque ef-* 4
fossam potare aquam desines? alii calidis fontibus riuorumque fluentium 5
frigore, aurisque et coelo illo fruentur Italiae peculiari. *t*) Tali scili- 6
cet illecebrarum mentione, (facile) adolescentis animum volupta-
tum cupidinibus incenderunt. Itaque statim conuocatis amicis, te- 7
neri se patriae desiderio non dissimulauit: causas tamen tam repenti- 8
nae mutationis fateri veritus, solicitum se aiebat esse, ne quis opu-
lens ex nobilitate domum occuparet principis: dein collectis viribus,
quasi ex munitissima arce summam sibi rerum vindicaret. posse *enim* 9
ex populo satis magnam vim delectorum iuuenum conflari. Talia 10
causante illo, reliquis metu defixis, terramque tacito vultu moesto-
que intuentibus, surgens Pompeianus, qui et aetate reliquos antei- 11
bat, et *affinitate iunctus ei erat* (*nam* Commodi sororem natu maxi-
mam in matrimonium habebat,) *Teneri te* (inquit) *ô fili et do-* 12
mine, patriae desiderio, minime mirandum. Quippe eadem u) nos quo-
que rerum domesticarum cupido solicitat: sed ei tamen resistimus, quo- 13
niam priores partes agunt magisque incumbunt nobis quae hic expedi-
enda supersunt. Nam illis quidem vel in posterum x) diutius perfrue- 14
ris: (Roma autem illic est vbi imperator est) caeterum bellum relin-
quere incboatum, praeterquam quod indecorum videtur, etiam pericu-
losum est. Quippe audaciam barbaris iniiciemus. neque enim remeandi 15
cupiditate decessisse nos, sed aufugisse metu perculsos arbitrabuntur.
Tibi autem quam fuerit pulchrum, deuictis hostibus atque imperii fini- 16
bus ad Oceanum vsque propagatis, redire in vrbem triumphanti, vin-
ctosque et captiuos praeteragenti reges, satrapasque barbaros. his 17
enim artibus, prioribus seculis, Romani homines, magni atque illustres
euaserunt. Nihil est autem quod vereare, ne y) qua illic res tuae peri- 18
clitentur. nam et optimus quisque senator tecum hic est, et exercitus
vniuersus tuum coram propugnat imperium. Quin aerarium quoque 19
principalis pecuniae nobiscum est omne. Ad haec patris tui memoria 20
aeternam tibi apud potestates quaslibet fidem atque beneuolentiam ro-
borauit. Quum ad hunc modum potiora suadens Pompeianus lo- 21
quutus esset paulum modo impraesens conatus adolescentis repressit:
qui reueritus senis dicta, quum nihil haberet quod saltem hone- 22
stum specie responderet, concilium dimisit, *diligentius* affirmans *con-*
sideraturum. Dein vero ministris illius magis magisque instantibus, 23
nihil iam ad amicos retulit, sed datis (Romam) literis, ac praeposi-
tis quos visum esset tuendae Istri ripae et barbarorum insultibus

s) ut omnibus anni temporibus iniucundas vitup. *Steph.*

t) Talia adolescenti modo non ante oculos ponentes, eius animum volupt. *Steph.*

u) nos quoque commoditatum patriarum cupido sollicitat: sed quae hic sunt negotia, quum potiora sint, magis que urgeant, cupiditatem illam compescunt. *Steph.*

x) diutissime, vel sat diu. *Menm.*

y) ne quis illic rerum administrationem invadat, vel reip. gubernacula, ad verbum, *res* invadat. *Steph.*

24 coercendis, profectionem z) continue edicit. Illi igitur, demandata sibi munia obeuntes, haud ita longo tempore multos armis barbaros subegerunt, quosdam autem ex iis magnis praemiis in amicitiam
25 sibi adiunxerunt. Quod quidem haud difficile factu fuit: quippe barbari, suapte natura pecuniae auidi, periculorum despicientes, aut incursibus populationibusque victum parant, aut proposita mercede
26 venalem pacem habent. Quod intelligens Commodus, vt pecunia, qua maxime abundabat, securitatem redimeret, nihil videlicet petentibus denegabat.

VII.

Vbi autem a) dedita profectionis fama per exercitum est, ingens repente totis castris motus extitit, nullo non redire Romam cu-
2 piente, relictoque hostili solo vrbanas affectante delicias. Postea vero quam fama ac nuntiis vulgatum est reuerti in vrbem principem, incredibilis vniuersam plebem laetitia peruagatur, spem sibi vnoquoque optimam de iuuenis imperatoris praesentia proponente,
3 credentibusque vniuersis, paternis cum vestigiis perrectuturum. Sed ille festinato iter faciens, et iuuenili quodam ardore omnes in medio vrbes curriculo pertransiens, regioque cultu, laetisque populorum celebritatibus exceptus, gratus nimirum omnibus atque optatus ad-
4 ueniebat. Sed vbi Romam appropinquauit, senatus statim vniuersus, populusque Romanus, magno pro se quisque anteuertendi studio effusi, laureatique, ac flores omnifariam (quos dabat anni tempus) b) conferentes, quam quisque ab vrbe longissime poterat, occurre-
5 bant, visuri principem aetate atque nobilitate conspicuum. quippe c) amabant illum, et quidem verissimis affectibus, *vtpote* natum apud ipsos educatumque, tertioque iam d) gradu imperium nobilitatem-
6 que Romanam complectentem. Nam paternum ei genus a primoribus senatorii ordinis: mater autem Faustina, principis vxor, Anto-
7 nini Pii filia, Adriani etiam per matrem neptis, seriem ipsam generis ad Traianum proauum referebat. Hoc editus genere Commodus est:
8 cui quidem praeter aetatis florem, etiam formae dignitas suffragabatur, congruens corporis modus, pulchra virilisque facies, tran-
9 quillae faces oculis atque micantes, flaua et crispa caesaries: vt in sole ambulanti velut igne quodam rutilaret, sic vt euntem quidam scobe aurea putarent conspergi: quidam etiam e) pro argumento diuinitatis acciperent, ac radios esse illos circa verticem genitiuos opi-

z) for. continuo: quae tamen vox Graecis adiecta verbis erit. *Steph.*

a) for. *didita* scripsit Pol., ut *diditur rumor* apud Virgil., ubi tamen itidem male *deditur* in quibusdam lib. *Steph.*

b) flores tum non *conferebant*, sed, quos postea iacerent ac spargerent, *afferebant*, ut videre est paulo post. Nisi forte *conferentes* pro *simul afferentes* dixit. *Steph.*

c) quippe desiderio eius tenebantur, et quidem v. aff., vtpote nati apud ipſ. educati que. *Steph.*

d) et qui a tertia iam stirpe Imperator et patricius Romanorum esset. *Steph.*

e) aliquid diuinum esse putarent, vel diuinitus ei contingere dicerent. *Steph.*

Digitized by Google

narentur. Ad haec lanugo malis proserpebat, easque quasi floribus 10
conuestiebat. Talem igitur imperatorem faustis ominibus acclamatio- 11
nibusque, et coronarum florumque sparsionibus exceperunt. Sed 12
postquam vrbem ingressus est, Iouisque primum, dein caeterorum
deorum templa consalutauit, gratiasque senatui vniuerso et *f*) prae-
torianis militibus egit seruatae sibi fidei, in aulam palatinam se
recepit.

VIII.

Pauculis igitur annis nihil non honoris paternis amicis exhibebat,
omnibusque eos negotiis in consilio *g*) habebat. *h*) Cura dein 2
totius imperii aliis demandata, Perennem, Italicum hominem, mili-
taris disciplinae peritissimum, praetorianis praefecit. Is adolescentis
aetate abutens, deliciis illum ganeisque corrumpi sinebat: curaque 3
omni laboribusque susceptis, totum plane imperium administrabat.
Erat in homine inexhausta diuitiarum sitis, sic vt nihili quae acqui- 4
sierat, pendens, nouis semper lucris insatiabilis inhiaret. Hic et
paternos Commodi amicos *primus* calumniis premere, et locuple-
tissimum quemque nobilissimumque in suspicionem adducere instituit:
scilicet vt perterrefacto adolescente, atque illis supplicio affectis, cau-
sam potestatemque ipse haberet in eorum bona et fortunas inuaden-
di. Caeterum aliquamdiu cum patris memoria, tum amicorum reue- 5
rentia continuit adolescentem: *i*) dein velut maligna quaedam atque
inuida fortuna, rectum adhuc moderatumque illius ingenium subuer-
tit. Nam ita res accidit. Lucilla erat Commodo maxima natu so- 6
ror: ea prius L. Vero imperatori nupserat, quem consortem sibi im-
perii Marcus asciuerat, locataque in matrimonium filia, firmissimo af-
finitatis vinculo adstrinxerat: sed postquam L. fato functus est, ma- 7
nentibus adhuc Lucillae principatus insignibus, Pompeiano eam pa-
ter despondit. Nihilo tamen secius pristinum illi honorem Com- 8
modus reliquit vsurpandum. nam et sella imperatoria sessitare in
theatro, et ignem de more praeferri patiebatur. Postea vero quam 9
Commodus vxorem duxit Crispinam, ac necesse fuit principis vxori
primo loco cedere, iniquo scilicet hoc animo Lucilla ferens, atque
illius honorem in suam contumeliam vertens, quum sciret a viro suo
Pompeiano Commodum diligi, minime ausa est quippiam ad ipsum
super occupando imperio referre: sed animum Quadrati, nobilissimi 10
locupletissimique adolescentis, periclitata (cum quo etiam stupri con-
suetudinem habere existimabatur) grauissimeque apud eum *k*) de ac-

f) et iis, qui relicti Romae fuerant militibus egit. *Steph.*

g) for. *adhibebat* Polit. scripsit. *Steph.*

h) Postea vero, quam imperii curam sibi ipsi commisit, Perennem praetorianis praefecit, It. hom. qui militaris, i. rei militaris peritus, habebatur: quo potissimum nomine praeesse eum exercitibus voluit. Is adol. aet. abuti coepit, eumque deliciis et crapulae indulgere sinens, et a cura laboribusque imperatoriis avocans, totam imperii administrationem suscepit. Erat in h. etc. *Steph.* Cura deinde imperii ad se revocata. *Memm.*

i) dein, v. m. quadam atque inv. f., rect. a. mod. q. illi ingenium subvertente, tale quid accidit. *Steph.*

k) de primo loco sibi denegato, vel de primo loco sibi erepto,

Digitized by Google

cepta iniuria conquesta, paulatim adolescentem eo perpulit, vt in se-
11 met vniuersumque senatum perniciosissime consuleret. Quippe inter caeteros senatorii ordinis *primarios*, qui secum in id facinus conspirarent, etiam adolescentem quendam Quintianum nomine, (*qui et ipse ordinis illius erat*) promti atque audacis animi, sibi adiunxit: persuasitque, vti pugionem in sinu celans, tempus *l*) locumque caperet, factoque repente impetu Commodum occideret: reliqua se pecuniis
12 largiendis curaturum. Ille in aditu amphitheatri subsistens (quippe obscuro loco facile se occultum sperabat fore) *m*) nudato confestim pugione, ac magna voce proclamans, Hunc tibi senatus mittit: dum loquitur nudumque ostentat pugionem, comprehensus a militibus,
13 poenas amentiae dedit, suoque indicio autor a se cauendi fuit, aperto
14 magis quam impleto consilio. Haec igitur prima maximaque odii
15 causa adolescenti aduersus senatum extitit. Ita namque animum verba illa sauciarant, *n*) vt omnes hostium loco haberet, semperque eius
16 memoriae vox illa irruentis in se iuuenis inhaereret. Neque vero tantam hanc occasionem Perennio omisit, sed ei persuasit, ut praecipuum quemque succideret, neque eminere quempiam pateretur: quorum ipse in bona impetum faciens, facile omnium eius aetatis ho-
17 minum locupletissimus euasit. Quaestiones autem Perennio diligenter exercente, *o*) soror ipsa Commodi, coniuratique omnes, caeterique praeterea quantulacunque suspicione attacti, supplicio affecti sunt.

IX.

Igitur Perennis, sublatis e medio quos imperator *p*) verebatur, quique illum paterno quodam affectu complectebantur, *q*) atque ipse illius tuendae salutis cura suscepta, nihilque non autoritatis adeptus,
2 imperium iam ipsum animo inuaserat: persuasoque Commodo, vt suos liberos, adolescentes adhuc, Illyricis praeficeret exercitibus, ipse pecuniae vim ingentem contrahebat, vt scilicet praetorianos ab ipso
3 amplissimis largitionibus abalienaret. Filiique item eius clanculum copias colligebant, eo consilio, vt, quum primum Perennis Commo-
4 dum occidisset, ipsi principatum arriperent. Proditae autem sunt in-

conquesta: si scribatur προσδείας. *Steph.*

l) loc. q. caperet, ubi in Comm. irruens, eum occideret. *Steph.*

m) nudans que pugionem, ac repente Commodo superveniens, quum magna voce proclamasset, se adversus eum a senatu missum esse, ac non prius, quam ita exclamarit, eum feriisset: sed dum in proferendis hisce verbis et ostendendo pugione tempus consumit, comprehensus ab Imp. satellitibus esset, poenas amentiae dedit: quippe qui, quod deliberatum erat, praediceret potius, quam exsequeretur; efficeret que, ut ipse quidem praecognitus, caperetur, ille autem praescius, vel praemonitus, sibi caveret. Haec rel. *Steph.*

n) ut communes hostes existimaret omnes. *Steph.*

o) Commodus nulli pepercit, sed tum suam ipsius sororem, tum omnes, qui vel coniurauerant, vel quantulacunque susp. attacti erant, morte mulctauit. *Steph.*

p) reuerebatur. *Steph.*

q) ac salutis eius curam gerebant. *Memm.*

Digitized by Google

ſidiae incredibili quodam modo. Ludos Romani Ioui Capitolino fa-
ciunt, tanta *r*) hominum confluente multitudine, quantam par eſt
confluere ad tantae vrbis celebritatem. Spectare autem ac praeſide- 5
re in theatro vna cum ſacerdotibus, quos ordo ſingulis annis poſtu-
lat, etiam imperator ſolitus. Quum itaque nobiliſſimis ſcenicis ope- 6
ram daret, ſedens imperatoria ſella Commodus, pleno ſpectatoribus
theatro, ſuisque cuique locis ad ſedendum pro dignitate attributis:
priusquam quicquam diceretur ageretuque in ſcena, (repente) qui- 7
dam, philoſophi habitu, *s*) manu baculum geſtans, peramque ſeminu-
dus (ab humero) ſuſpenſus, curriculo prodiit: mediaque in ſcena
conſiſtens, manuque ſilentium imperans, *Non hoc* (inquit) *ludorum* 8
tempus, o Commode: neque ſpectaculis t) *celebritatique vacandum. Im-* 9
minet enim ceruicibus tuis Perennis gladius: ac, niſi caueris non qui- 10
dem impendens ſed iam praeſens periculum, u) *periſti. Nam et ipſe hic* 11
aduerſus te copias pecuniamque colligit, et nati exercitus Illyricos ſoli-
citant: quos niſi ſtatim praeueniās, occidiſti. His dictis, ſiue 12
forte quadam diuinitus huc impellente, ſiue id auſo homine,
vt gloriam ſibi, *x*) ignarus atque obſcurus, acquireret: ſeu
quia ſperaret ingens aliquod praemium ab imperatore *y*) con-
ſequuturum: ſane illum derepente obſtupefecerat. Caeteri autem 13
etſi non de nihilo ea dicta ſuſpicabantur, tamen fidem habere diſſimu-
labant. At Perennis comprehendi hominem iubet, ac, *z*) pro furio- 14
ſo et vaniloquo, igne comburi. Ita ſcilicet poenas dedit intempe-
ſtiuae libertatis. *a*) Caeterum qui ſe Commodi ſtudioſos videri vole- 15
bant, peroſi antea quoque Perennem, vtpote intolerandae hominem
ſuperbiae contumeliaeque, nactique opportunum tempus, calumniis
eum premere aggrediuntur. Sed ſcilicet ita futurum erat, vt et Com- 16
modus inſidias euitaret, et Perennis vna cum liberis penderet poe-
nas. Quippe haud multo poſt milites quidam clam Perennis filio 17
nummos quosdam attulerunt, illius imagine percuſſos, eosque ignaro 18
etiam Perenni, quamquam erat praefectus, Commodo oſtenderunt,
b) totoque inſidiarum ordine patefacto, maximis ſunt muneribus affecti.

r) Potius loquitur Herodianus de multitudine τῶν ἀγωνιστῶν, ut paulo poſt vocat, quae eo confluit. *Steph.*

s) (manu enim baculum geſtabat; ei que ſeminudo pera dependebat,) curr. pr. *Steph.*

t) feſtis que vac. *Steph.*

u) exitium te incautum opprimet, vel nihil tale cogitantem, aut nec opinantem. *Steph.*

x) *ignarus*, paſſ. ſignif. pro *ignotus*, ſeu *ignobilis*. *Steph.*

y) Polit. omittit pronomen *ſe* ante particip. *conſecuturum*, ſicut et alibi in ſimilibus locis. *Steph.*

z) ac, tanquam furioſum et vaniloquum. *Steph.*

a) Caeterum qui circa Commodum erant, et quicunque ei ſe beneuolos ſimulabant, cum antea Perenni offenſi erant, (odioſus enim atque intolerabilis ob ſuperbiam et contumelias erat,) cum vero praeclaram occaſionem nacti, criminando adducere in inuidiam conabantur. Et vero oportebat uno eodem que tempore Commodum inſidias effugere, et Perennem male perire. *Steph.*

b) et latente inſidiarum arte patefacta, vel latente inſid. modo patefacto. *Steph.*

19 Quocirca inscio negotii totius Perenni, ac tum nihil minus expectanti
20 submissi noctu a Commodo quidam caput absciderunt: *c*) iussique
statim ad illius filium pergere, quum nihil ad celeritatem sibi reliqui
fecissent, etiam rumores famamque eorum, quae Romae essent, prae-
uenerunt. ii amicas ei literas ab imperatore reddiderunt, quae ma-
21 gna proposita spe Romam reuerti iubebant. Ergo et consiliorum et
omnis eius paratus, postremo paterni casus ignarus, quum quidam
nuntii dictitarent, etiam paternis ipsum verbis acciri: *d*) qui ne ipse
quidem scribere supersedisset, nisi satis momenti habituras imperato-
22 rias literas existimasset: credidit videlicet adolescens: et quamuis ini-
quo animo ferret interpellari sua consilia, tamen paterna fretus po-
23 tentia, quam esse adhuc incolumem putabat, ad reditum se compa-
24 rat. Tum deinde vt attigit Italiam, per eos, quibus negotium datum
fuerat, occiditur. Hunc illi exitum habuerunt. Post haec Commo-
dus duos constituit praefectos, tutius fore ratus tantam illam pote-
statem non vni duntaxat credere, sed dissectam in partes, imbecillio-
rem eo pacto *e*) contra principem reddere.

X.

Verum haud longe post, aliae in illum huiuscemodi insidiae inten-
2 duntur. Maternus erat quidam *f*) miles multa ausus nefaria.
Is repente desertis castris atque aliquot in societatem commilitoni-
bus ascitis, magnam perditorum manum breui collegerat, vicosque
3 primo et agros populabatur. Magna deinde pecuniae vi collecta, plu-
res quotidie sibi ex facinorosis copulabat: pollicensque ingentia cui-
que operae pretia, et in praedae communionem inuitans, eo rem ad-
duxit, vt non iam latronum sed (iustorum) hostium haberent auctori-
4 tatem. Quippe magnas etiam vrbes occupabant: effractisque per
vim carceribus, captiuos sine discrimine omnes vinculis exime-
bant, eosque sibi impunitate ac beneficiis adiungebant. Igitur Gal-
liam omnem atque Hispaniam incursibus vastabant, et vt quamque
ex magnis vrbibus vi ceperant, *g*) incensa direptaque protinus abi-
5 bant. Quae vbi Commodus cognouit, rectoribus gentium plenas irae
atque minarum mittit epistolas, castigans et ignauiam exprobrans:
6 simul comparare aduersus illos exercitum imperans. Quod vbi latro-
nes acceperunt, decedendum sibi ex illis regionibus rati, clam per
auia quaedam compendia, seorsum alii ab aliis, in Italiam peruene-

c) Deinde mittit quamprimum, ad rumorem eorum, quae facta erant, anteuertendum, qui celeriore cursu contendant, et superuenire filio Perennis possint, dum adhuc, quae Romae contigerunt, ignorat. Scriptis etiam litteris amicis, quibus illum sub spe maiore arcessi a se dicit, venire iubet. *Steph.*

d) qui nihil scripsisset, quod regiis esset litteris contentus: credidit caet. *Steph.*

e) ad imperii appetitionem reddere. *Memm.*

f) miles quidem antea, sed qui multa nef. ausus erat. Is rep. des. c. atque aliis, qui et ipsi eadem perpetrarant, in fugae societatem ascitis, manum hominum, qui facinorosi erant, brevi coll. *Steph.*

g) partim incensa, partim direpta. *Steph.*

Digitized by Google

runt. Ac iam de regno maioribusque rebus Maternus cum suis deli- 7
berabat. nam quando hactenus omnia illi spe vlterius processerant, 8
b) aut aliquid magnum inuadendum sibi existimabat, aut certe, quando
in id discriminis incideret, non obscure neque ignaue moriendum.
Sed quoniam se non tantis esse viribus intelligebat, quantae ad resi- 9
stendum Commodo collata acie satis essent (quippe et Romanae ple- 10
bis et praetorianorum militum propensa in Commodum voluntas cre-
debatur) arte sibi consilioque grassandum statuebat. Quocirca tale
quiddam comminiscitur. Veris initio, *quotannis*, stato solennique 11
die, pompam matri deum Romani celebrant. In ea, quae apud
quemque sunt *i*) diuitiarum praecipua, supellexque pleraque impera-
toria, materiae aut artis spectandae, praeferri ante deam solent.
Passimque omnibus *quouis modo* ludendi licentia permissa, sic vt per- 12
sonas induant quas cuique libitum, nullamque non magistratuum
quoque imaginem, prout cuiusque studium, repraesentent: sic vt non
temere a falsis veros dignoscas. Putauit hoc Maternus idoneum ce- 13
landis insidiis tempus: ratus fore, vt, si personam stipatoris alicuius 14
indueret, suosque ad eandem similitudinem armis ornaret, ac se ha-
statis immiscerent, sic vt pars esse comitatus imperatorii crederen-
tur, nullo videlicet praecauente, repente impetu facto Commodum
obtruncarent. Sed proditus imperatori a sociis quibusdam, qui vna 15
cum ipso venerant in vrbem, *k*) (indignantibus scilicet, si quidem
eum non pro latrone iam sed pro principe habituri forent, ante-
quam festus dies adesset) et ipse comprehensus, ac mulctatus capi-
te, et qui eiusdem factionis erant, meritis suppliciis affecti. *l*) At 16
Commodus, facta re diuina, gratulatusque deae, festum agitabat,
pompamque gaudens frequentabat. Sed et populus omnis pro impe-
ratoris salute diem laetabundus celebrabat.

XI.

Quae autem ratio sit, cur huic deae tantum honorem Romani habe-
ant, non alienum videtur, quantum ex historia accepimus,

b) necesse putauit, aut magno quopiam facinore res suas ad felicem exitum perducere, aut, quum semel in discrimen se coniecisset, non obscure neque inglorie mori. *Steph.*

i) diuitiarum argumenta, vel indicia, aut diuitias testantia, supellex que pretiosa Imperatorum; quae quidem propter materiae aut artis miracula ante deam praeferri in pompa solent. Ac summa tunc omnibus quouis ludendi modo concessa est licentia: adeo vt unusquisque quamcunque vult personam repraesentet; neque vlla sit tam magna aut eminens dignitas, cuius habitum non liceat ei cui libeat induto, ludere et veritatem occultare: ita vt non facile sit eum, qui imitatur, ab eo, qui reuera est, dignoscere. *Steph.*

k) (invidentibus, si pro latrone dominum et regem, vel imperatorem, habituri essent, anteq. f. d. aduenisset,) et *si* habituri *essent*, pro *quod* hab. essent. *Steph.*

l) At Commodus, quum deae sacrificasset, gratias que egisset, festum celebrabat. Ipse etiam populus deam exsultans deducebat, et una cum festo, laetitiam quoque de seruato Imperatore solenniter agitabat. *Steph.*

Digitized by Google

commemorare: praesertim quum ea res plerisque Graecorum ignota
2 esse videatur. *Ipsum igitur simulacrum coelitus* (vt aiunt) *demissum,*
neque qua sit materia, nec a quo fabricatum artifice, satis constat: ne-
3 *que plane hominum manibus m) creditur factum. Hoc igitur decidisse*
coelitus ferunt in quendam Phrygiae agrum, cui nomen Pesiuunti,
n) e casu eius simulacri, factum putant: ibi enim a principio comparuisse.
4 *Licet apud alios comperiam, pugnam illic Ilum Phryga Tantalumque*
Lydum inter se conseruisse, siue de via ortam, siue potius ob raptum Ga-
5 *nymedis. Quumque diu aequis viribus decertatum foret, ac permulti*
vtrinque cecidissent, nomen ex ea clade loco esse impositum. Hic etiam
fama fert, o) Ganymedem, ipsum trahentibus in diuersa germani atque
6 *amatoris manibus, vita esse orbatum: sublatumque e medio, pro calami-*
tatis solatio, relata ad Iouem raptorem fabula, diuinis fuisse honoribus
7 *affectum. In hoc, quem diximus, Pesinunte Phryges olim Orgia cole-*
bant, ad ipsum fluuium Gallum, a quo etiam euirati deae sacerdotes co-
8 *gnominantur. Sed vbi res Romana creuit, responso accepto mansurum*
imperium atque ad p) summam auctum iri, si Pesinuntiam deam ad se
9 *transferrent: missi in Phrygiam legati sunt petitum deae simulacrum.*
quod quidem facile concessum est, consanguineos se dictitantibus, atque
10 *oriundos ab Aenea Phryge. Quum itaque nauigio deuectum simulacrum*
ad ipsas Tiberis fauces appulisset, (*quibus tum Romani vice portuum*
11 *vtebantur,* *confestim q) diuina quadam vi nauigium substitit, neque vl-*
lis Romani populi certatim trahentis moueri viribus potuit, donec Ve-
12 *stalis sacerdos adesset. Ea quum virginitatem perpetuo seruandam pol-*
luisse falso argueretur, damnationem metuens, supplex petiit a populo,
vt iudicium de se deae Pesinuntiae committerent. quo impetrato, zonam
recinxit, eamque prorae iniecit, *clara precata, vt si intemeratam se*
13 *esse ac virginem dea sciret, r) nauim progredi iuberet. Quae vbi di-*
xit, statim alligatam zonam manu ducta nauis sequi coepit. Ita sunt
pariter Romani manifestam numinis diuinitatem atque s) innocentiam
14 *virginis admirati.* Sed haec hactenus de Pesinuntia dea: prolixius
etiam fortasse quam decuit, haud insuauem tamen scientiam allatura
15 iis, qui res Romanas minus cognitas habeant. Commodus autem,
euitatis Materni insidiis, maiore se custodia muniebat: rarus prodi-

m) tangi licet. *Sylb.*

n) ex eo, quod ceciderit simulacrum, ibique primum fuerit conspectum. Vt autem apud alios inuenimus, pugnam illic aiunt Ilum Phr. *Steph.*

o) Ganymedem ex oculis euanuisse, dum hinc frater, illinc amator, eum traherent: quum autem corpus ex oculis euanuisset, id, quod adolescenti acciderat, diuinitus contigisse, fabulose esse traditum; tanquam a Ioue raptus foret. In hoc autem, quem dix. *Steph.*

p) for. *summum* Pol. scripsit. *Steph.*

q) diuina quadam vi fecit, vt subsisteret nauigium: adeo ut, quum longo tempore Romani cunctis totius populi viribus illud traherent, limo renitente, non prius proveherentur, quam deae sacerdos, quae Vestalis erat, aduecta esset. *Steph.*

r) exorari se fineret nauigium. Facile autem id, postquam alligata zona fuit, secutum est. *Steph.*

s) pudicitiam. *Memm.*

Digitized by Google

se in publicum, plerumque temporis in suburbanis aut in principalibus praediis procul ab vrbe consumere: abstinere prorsus ab iurisdictione, omnique actu imperatorio.

XII.

Per idem tempus accidit, vt ingens Italiam quidem vniuersam pe-
stilentia occuparet: sed in ciuitatem Romanam vehementius ta-
men saeuiret, vtpote quae et per se populo abundaret, et aduenas
toto orbe confluentes exciperet. Quare magna iumentorum atque 2
hominum strages consecuta. Tum Commodus (ita scilicet quidam
medicinae periti persuaserant) Laurentum secessit, *t*) quod frigidior 3
ea regio sit, syluisque e lauru permultis opaca: a quo etiam regioni
inditum nomen. Valere enim plurimum aiebant, ad aëris euitan-
dam contagionem, cum odores laurorum, tum ipsarum amoenitatem
vmbrarum. Quocirca in ipsa quoque vrbe, de medicorum sententia, 4
plerique vnguentis suauissimis nares atque aures opplebant, suffituque
et odoramentis assidue vtebantur, quod meatus sensuum (vt quidam 5
dicunt) odoribus illis occupati, neque admittant aëra tabificum, et,
si maxime admiserint, tamen eum maiore quasi vi longe superari.
Caeterum nihilo secius morbus *u*) ingrauescere, hominesque passim 6
et pecora inter homines agitantia interire. Sed et fames eodem 7
tempore ciuitatem oppresserat, hac de causa. Cleander erat quidam, 8
Phryx genere, ex ea nota hominum, qui publice per praeconem
veneunt. Hic quum in domum imperatoriam seruitio esset
traditus, et cum ipso Commodo accreuisset, eo scilicet honoris at-
que autoritatis prouectus est vt et corporis custodiam et cubiculi cu-
ram, praeterea militum praefecturam (solus) obtineret. Caeterum 9
diuitiae ac luxus, etiam illum ad imperii spem instigabant. Quo-
circa grandi coacta pecunia plurimum frumenti coëmit, id autem
occlusum habebat, sperans sibi Romani populi atque exercitus volun-
tates adiuncturum, si prius rerum necessariarum penuria laborantes,
magnis repente largitionibus demereretur. Idem gymnasium quoque 10
maximum exaedificauerat, publicatis etiam balneis, vt eo modo po-
pulum inescaret. At Romani infensi iampridem, *x*) ac totius causam 11
pestilentiae in eum conferentes, simul perosi hominem diuitiis in-
explebilem, prius quidem confertim per theatra identidem traduce-
bant: *y*) dein, agente in suburbanis Commodo, repente vniuersi
magnis clamoribus concurrerunt, Cleandrum ad necem deposcentes.
Quum autem suburbanum omne tumultu compleretur, et Commo- 12
dus ipse in alto secessu voluptatibus indulgeret, inscius quae gere-

t) frigidior enim ea regio, siluis e lauru spatiosissimis opaca, (a quo etiam inditum regioni nomen,) saluti conseruandae idonea esse existimabatur; atque adeo aëris corruptioni resistere, et suauitate odoris, qui e lauris efflaretur, et iucunda ipsarum arborum vmbra. Quin etiam ii, qui vrbem incolebant, medicorum iussu, vnguento nares atque aures opplebant fragrantissimo. *Steph.*

u) diutissime saeuire. *Memm.*

x) et illorum malorum causam in eum *conf.* Iam autem de fame, non de pestilentia, est sermo. *Steph.*

y) Tandem vero, ag. *Steph.*

Digitized by Google

rentur (nam id Cleander cauerat) repente extra omnium expectatio-
13 nem armati equites principis eruperunt, Cleandri iussu proruentes
obuium quemque, ac vulnerantes. Neque scilicet populus excipere
illorum impetum valebat, inermis armatorum, pedester equitum.
14 Quare fuga facta, in vrbem reiiciuntur, ibique permulti, neque mo-
do quos ferro milites conficiebant, neci dediti, sed quos etiam ipsi
proculcauerunt equites: quique aut conferta turba aut equitum in-
15 cursu conflictabantur. Igitur ad vrbis portas sine vllo impedimento
16 *equites z)* persecuti, magnam populi partem interfecerunt. Qui au-
tem in vrbe remanserant, calamitate suorum intellecta, clausis do-
mibus cum in tecta et culmina euasissent, lapidibus tegulisque equi-
17 tes desuper incessebant. Itaque *a)* statim conuersa fortuna est, nullo
manibus decertare auso, sed omni multitudine desuper quasi ex tuto
dimicante. Quocirca saucii (magna pars) cum tolerare iam vlterius
18 nequirent, terga fugae mandarunt. Multi itaque cadebant crebro *b)*
telorum iactu, multi equis excutiebantur, inter deuolutos lapides fal-
19 lente vestigio lapsantibus. Sed et pedites, qui in vrbe stationes ha-
bebant, populo suppetias aduersus inuisos sibi equites raptim tule-
runt.

XIII.

Itaque cum ciuile bellum esset, nemo tamen quae gererentur nun-
2 tiare Commodo audebat, metu Cleandri potentiae: donec maxima
natu soror, Fadilla nomine, accurrens ad imperatorem (quippe faci-
lis aditus sorori) crinibus solutis, proiecta humi, ac plane in lugu-
3 brem habitum deformata, *Tu quidem* (inquit) *o princeps, otium agi-
tans, et omnium quae gerantur ignarus, extremo in periculo versaris:
4 nos autem, sanguis tuus, propemodum occidimus. Actum de populo Ro-
mano, actum magna ex parte etiam de exercitu est: et quae ne a bar-
baris quidem nos passuros expectabamus, ea nobis domestici faciunt: et
5 in quos maxima contulisti beneficia, eos primos inimicos habes. Clean-
der aduersus te populum et exercitum armauit, c) quorum quidem alte-
ris inuisus est, alteris charus: vtrique tamen in armis sunt, caedemque
6 inter se patrant, et ciuili sanguine Romam replent. Sed in nos videli-
cet vtriusque multitudinis recidet calamitas, nisi tu quamprimum neci
dederis sceleratissimum famulum, qui tantae cladis illis iam fuit, no-
7 bis mox futurus est autor.* *d)* Haec loquens, vestem scidit: multique
item qui aderant, sumta de verbis mulieris audacia, Commodum
8 territabant. Is expauefactus, cum iam non vt impendens sed vt prae-
sens periculum formidaret, acciri ad se Cleandrum propere iubet,
nihildum certi scientem, sed tamen aliquid suspectantem imperatori
9 renuntiatum. Accedentemque ad se imperat comprehendi, et ca-
put eius amputatum contoque praefixum circumferri: voluptuosum

z) persecuti, omnes, qui in eos inciderent, interficiebant, nulli parcentes. *Steph.*

a) Itaque patiebantur, quae fecerant, nullo quidem cum eis manus conferente, sed omni mult. *Steph.* comminus cum eis decertante. *Memm.*

b) lapidum. *Memm.*

c) atque contrario in illum modo animati, alii quidem, (nimirum populus) odio, alii autem amore eum, prosequentes, (tota videlicet equitum cohors,) in armis sunt. *Steph.*

d) Ipsa, talia quaedam locuta,

Digitized by Google

scilicet atque optatum populo spectaculum praebiturus. Ita *enim* 10
id malum sedatum, *e)* atque vtrinque dimicatio dirempta. Siquidem milites cum occisum viderent pro quo decertabant, iram quoque imperatoris formidabant, cui verba data nihilque non factum contra illius sententiam compererant. Populus contra satisfactum sibi autoris supplicio putabat. Sed et liberi Cleandri (binos enim virilis se- 11
xus habebat) et quotquot illius amici fuerant, ad vnum omnes contrucidati: tractaque per vrbem cadauera et contumeliosissime habita, postremo in cloacas abiecta. *f)* Haec finis Cleandri fatorum fuit, 12
quasi in vno illo velut ambitiosius *g)* ostentaret natura (vt sic dixerim) humana, posse ex infimo loco ad supremum fastigium euehi hominem, atque euectum, dein rursum deturbari quamlibet exiguo atque insperato fortunae momento. Caeterum Commodus, tametsi ve- 13
rebatur nequid fortasse populus etiam contra se noui moliretur, tamen suadentibus amicis in vrbem reuersus est, ac laetis acclamationibus magnoque comitatu exceptus, in aulam principalem *h)* se contulit. Enimuero ex illo, tot aditis iam periculis, coepit nulli satis 14
confidere, sed occidere hunc atque illum, nulli non calumniae fidem accommodans. Ad haec, neminem cui virtus vlla esset, amicum 15
sibi adiungebat, sed a cunctis aeque rectis studiis animum auocauerat. quippe quem die nocteque aliae ex aliis effraenae corporis voluptates grauissimo seruitio premebant: neminemque non ab limine 16
velut insidiatorem submouebat, quemcunque aut probitas aut disciplina vlla etiam mediocris illustraret. Scurrae vero, et qui turpissima quaeque repraesentabant, quasi addictum sibi habebant. Auri- 17
gando etiam bestiisque conficiendis supra modum exercebatur: ob quae studia adulatores eum fortitudinis gloria celebrabant: *i)* quare illa minus decore tractabat quam modesto principi conueniebat.

XIV.

Extitere ea tempestate etiam quaedam in coelo prodigia. Stellae enim per diem perpetuo apparuerunt, quaedamque ex iis in longum productae medio quasi aëre suspensae videbantur. Praeterea 2
animalia omne genus, minime suam naturam seruantia, cum figura corporis prodigiosa, tum membris haudquaquam congruentibus edebantur. Maximum autem nefas cum in praesens dolorem attulit, 3

veste etiam lacerata, nonnulli que item eorum, qui aderant, quum ex verbis eius, quae soror Imperatoris erat, fiduciam sumsissent, Commodum perturbarunt. *Steph.*

e) atque vtrique bellare desierunt: milites quidem, cum occisum vidissent, pro quo decertabant, iram Imperatoris formidantes; (intelligebant enim, se deceptos esse, et quae fecerant, contra illius sententiam facta esse;) pop. *Memm.*

f) Hunc exitum Cleander, et qui eius partes sequebantur, habuerunt, quasi caet. Imitatur autem hic Pol. illud Virgilianum, *Haec* finis *Priami* fatorum. *Steph.*

g) Scribendum potius, *ostentaret* (vt sic dixerim) natura humana, p. *Steph.*

h) se retulit. *Steph.*

i) quum tamen ille magis deditus his esset, quam modestum Imperatorem decebat. *Steph.*

Digitized by Google

4 tum in futurum pessimo augurio vniuersos conterruit. Nam quum
neque imbres vlli neque nubes, tantumque exiguus terrae motus antecessisset, seu nocturni casu fulminis, siue igni aliquo in ipso terrarum motu velut extrito, totum de improuiso Pacis templum consumptum incendio est: quod vnum scilicet opus cunctorum tota vrbe maximum fuit atque pulcherrimum: idem templorum omnium opulentissimum, *k*) egregieque munitum, multoque ornatum auro et
5 argento. Quippe vniuersi ferme suas illuc diuitias, quasi in thesaurum, congerebant; ideoque per noctem debacchatus ignis multos ex opulentis egenos reddidit. Quapropter communem quidem iacturam publice omnes, suam autem quisque priuatim deplorabant.
6 Sed ubi templum omne consumptum ignibus est, *totiusque eius ambitus*, plurima quoque et pulcherrima vrbis aedificia conflagrarunt.
7 Inter quae etiam Vestae templum, sic vt Palladium quoque conspiceretur: quod imprimis colunt atque in arcano habent Romani, Troia (vt perhibent) auectum, ac tum primum *l*) postquam in Ita-
8 liam deuenit, conspectum ab hominibus *nostrae aetatis*. Quippe raptum id Vestales virgines media sacra via in aulam imperatoris trans-
9 tulerunt. Multae praeterea *aliae* pulcherrimaeque vrbis partes combustae: plurimosque dies peruagatum incendium non prius se-
10 datum est, quam repentinis imbribus extingueretur. Itaque totam rem diis imputabant eius aetatis mortales, quorum scilicet voluntate
11 et inchoasse incendium et desisse arbitrabantur: ac portendi bella, quae sunt deinceps insecuta, consumpto pacis templo, interpreta-
12 bantur. Quam deinceps famam rerum euentus (*vt postea dicemus*)
13 comprobauit. Enimuero plurimis maximisque incommoditatibus laborante ciuitate, non iam, vti antea, multitudo beneuole Commodum aspicere, *m*) sed referre omnes eius calamitatis causam in illius iniu-
14 stos actus, et reliqua vitae crimina. Siquidem neque latebant populum scelera hominis: neque latere ipse volebat, sed quae domi non sine infamia patrabantur, ea etiam in publicum ostentare haud vere-
15 batur: eoque vecordiae petulantiaeque processit, vt paternum primo cognomen repudiaret, ac pro Commodo Marci filio, Herculem se
16 Iouis filium iusserit appellari: *n*) depositoque principum Romanorum cultu, leonis pellem substerneret, manuque clauam gestaret, simul purpureas sibi atque auro intextas vestes circumdaret, non sine omnium irrisione: quippe eodem *o*) schemate et foeminarum lu-
17 xum et heroum virtutem repraesentabat. Talem *p*) se videlicet quo-

k) quod esset egregie munitum, donariis aureis atque argenteis ornatum. *Steph.*

l) ex quo in Ital. dev. *Sylb.*

m) sed referre etiam causas omnes calamitatum, quae tam crebrae erant, in *temeraria* eius *homicidia*, siue *inconsiderata*. Nisi respicit ad eos, qui supplicio *indicta causa* afficiebantur; quod et *inconsiderate* ac *temerarie* ab eo fiebat. *Steph.* iniustas caedes. *Memm.*

n) deposito que Romanorum cultu, qui *regius* erat, vel *imperatorius*, i. e. qui reges, siue imperatores, decebat. *Steph.*

o) *Schemate* dicit pro *habitu*, ex Plauto: apud quem tamen *schema* legitur, non *schemate*, in Amphitr. *cum* seruili *schema* caet. *Steph.*

p) Talis, quum prodibat, con-

Digitized by Google

tidie praestabat. Idemque *q*) mensium nomina demutauit, ac pro vetustis appellationibus nouas de suis cognominibus imposuit, quorum ad Herculem pleraque tanquam scilicet ad fortissimum referebantur. Quin statuas quoque sibi tota vrbe poni iussit, inque iis vnam pro 18
Curia, quae arcum contenderet: vt etiam imagines ipsae terrores 19
atque minas prae se ferrent. Quam dein tamen senatus post illius obitum sustulit, proque ea Libertatis imaginem reposuit.

XV.

Commodus autem, quum temperare iam sibi vltra non posset, publice spectacula edere professus, omnes se sua manu feras occisurum pollicebatur, et cum fortissimis quibusque iuuenum singulari certamine depugnaturum. Ea quum rumoribus celebrarentur, concur- 2
rebant ex Italia omni ac finitimis gentibus vniuersi ad id spectaculum, quod nec antea oculis vsurpauerant, neque vnquam fando audiuerant. Siquidem ita esse certa manus illius dicebatur, vt quod- 3
cunque destinaret, iaculo sagittaue contingeret. Erantque cum illo 4
assidue Parthorum lectissimi sagittarii, ac Numidae *praestantissimi* iaculatores: quos ille tamen omneis longe artificio superabat. Vbi 5
autem spectaculi dies adfuit, pleno amphitheatro exaedificatus Commodo peridromus fuerat, (per quem decurrere in orbem posset,) ne cominus cum bestiis pugnans periclitaretur, sed superne ac de tuto loco tela iaciendo, iaculandi potius scientiam quam fortitudinem ostentaret. Ceruos igitur et damas, item cornigera alia, praeter 6
tauros, currens pariter ipse atque insequens impetebat, ac praeuenta fuga certissimis ictibus prosternebat: leones vero et pantheras, aliaque id genus nobilissima animalia, currens in orbem superne iaculis confodiebat: sic vt nec telum quisquam secundum, nec vulnus vi- 7
derit nisi lethiferum. Nam vt primum se fera concitauerat, statim illam vel in fronte vel in corde sauciabat, *r*) nullo praeterea vsus 8
scopo, neque ad aliam corporis partem telo destinato: sic vt pariter cum vulnere ipso conficeretur. Caeterum bestiae conquireban- 9
tur vndique: ac tum primum vidimus quae ante in picturis mirabamur. Quippe ex India Aethiopiaque, itemque a meridie et a septentrionibus quicquid incognitum prioribus seculis fuerat, confecit ille pariter atque ostendit, nullo non obstupefacto tam certa illa manu 10
tamque nusquam telis aberrantibus. Idem aliquando sagittas luna- 11
tae cuspidis in Maurusias struthos intorquebat, quae et pedum celeritate et alarum quasi velis ocyssime ferebantur, sic vt summum contingeret collum, atque ita capita amputaret, vt exectis ceruicibus (qui teli impetus fuerat,) *s*) aliquandiu tamen viuentibus similem cursum continuarent. Quin et pantheram, quae scilicet edu- 12

spiciebatur, i. e. tali habitu in publicum prodibat. *Steph.*

q) *mensium* annuorum *nomina*. Intelligit autem fortasse *mensium* totius *anni*. Alioqui superuacaneum illud *ἐνιαυσίων* nobis videri queat. *Steph.*

r) Ac nunquam alium scopum sibi proposuit, neque aliam corporis partem attigit iaculum, quin simul et vulneraret et occideret. *Steph.*

s) adhuc circumcurrerent tanquam illaesae. *Steph.*

ctum quendam in arenam cursu acerrimo comprehenderat, sic vt
iamiam laniatura videretur, ita opportuno vulnere consequutus est,
vt interfecta belua hominem seruauerit, ac dentium quoque aciem
13 cuspide ipsa iaculi praeueniret. Leones item cauea centum eductos,
totidem missilibus vniuersos occidit: ita suo ordine iacentibus cor-
poribus, vt *t*) numerari facillime singula possent, nullo scilicet super-
14 vacuo incidente telo. *u*) Hactenus igitur, quae gerebantur, quam-
vis a principe aliena viderentur, tamen quoniam fortitudinem sci-
entiamque prae se ferrent, popularem quandam gratiam emereban-
15 tur: verum vbi iam nudus ingressus amphitheatrum est, sumtisque
armis numeros gladiatorios implebat, tum vero triste Romano populo
spectaculum id visum, nobilissimum imperatorem, post tam multos
parentis sui maiorumque triumphos, non quidem aduersus *x*) beluas
arma capere militaria, vel Romanorum imperio congruentia, sed am-
plissimam dignitatem turpissimo foedissimoque cultu contaminare.
16 Facile autem dimicans suos compares superabat: neque tamen vltra
vulnera procedebat, dante vnoquoque manus, atque imperatorem
17 potius quam gladiatorem agnoscente. Eoque vesaniae *y*) prouectus
est, vt deserere principalem aulam atque in *z*) ludum gladiatorium
18 migrare institueret. Neque se amplius Herculem appellari patie-
batur, adoptato nobilissimi gladiatoris nomine, qui iam vita excessis-
19 set. Quin simulacro illi colosseo, quod Romanis venerabile est, so-
lis effigiem gerens, capite demto suum imposuit: atque in basi sub-
scripsit non quos consuesset imperatorios paternosque titulos, sed
pro Germanico, *Mille gladiatorum victorem.*

XVI.

Caeterum ipsum quoque desinere aliquando ab sua vecordia et ciui-
2 tatem tyrannide liberari oportebat: idque anno ineunte: quem
diem Romani festum agunt, ad (Ianum) vetustissimum Italiae deum
3 referentes, cuius etiam Saturnum ipsum, ab Ioue filio pulsum, *quum*
4 *in terram descendisset*, fuisse hospitem praedicant, *a*) et, quod ibi
5 latuisset, nomen Latio inditum. Quocirca etiam nunc Romani Sa-
6 turnalia prius, dein vero initium anni more suo concelebrant. Est-
que eius dei biceps imago, vt a quo incipit et in quem desinit an-
7 nus. *b*) Quum igitur hunc diem festum ciuitas agitaret, in quo *po-*

t) numerari per otium possent omnia. *Memm.*

u) Hactenus igitur, quamuis, quae gerebantur, ab imperatoria dignitate essent aliena, tamen apud vulgus aliquam, fortitudinis ergo et peritiae iaculandi, gratiam *emereb.* Puto autem, Polit. scripsisse, *scientiam* que *iaculandi* caet. *Steph.*

x) aduersus barbaros arma cap. *Steph.* quod notauit etiam Io. Hartungus Decuriae 3. c. 2. §. 12. *Sylb.*

y) Pro *profectus est* Polit. scripsisse *prouectus est* puto. *Steph.*

z) domicilium *gladiatorium.* Sic et in sqq. *Steph.*

a) veritum que filii potentiam vel dominatum, absconditum apud eum latuisse, vnde et nomen illi Italiae loco impositum, et Latium appellatum fuisse, e Graeco sermone in patrium deductum. *Steph.*

b) Quum igitur festus hic dies aduentaret, in quo Romani etc. sequendo lectionem illam in Annot. *Steph.*

Digitized by Google

tissimum Romani inuicem se colunt salutantque, et nomismata alter
alteri, *c*) caeteraque omnifariam munera missitant, summique magi-
stratus conspicuam sibi et solennem purpuram induunt: vniuersis 8
diem concelebrantibus, statuit Commodus non quidem ex imperato-
riis (vt mos erat) aedibus, sed ex ipso gladiatorio ludo prodire
in publicum, ac pro eleganti vestitu, purpuraque imperatoria, pro-
cedere armatus, deducente gladiatorum agmine, in conspectum
Romani populi. Quod vbi consilium suum ad Martiam retu- 9
lit, vnam e suis concubinis, cui scilicet plurimum deferebat, ac
prope vxoris eam loco habebat, sic vt praeter ignem omnes hono-
res, velut Augustae, tribuerentur: intellecto mulier tam absurdo 10
turpique consilio, *primum* orare multis lacrymis, supplexque ad ge-
nua accidere, ne aut Romanum imperium *d*) pollui pateretur, aut
ipse vitam suam perditis ac deploratis hominibus tam periculose com-
mitteret. Sed quum *diu supplicando* nihil profecisset, lacrymans dis- 11
cessit. Ille praefectum exercitibus, Laetum nomine, et Electum cu- 12
biculi custodem, ad se accitos, parare iubet in ludo ipso gladiatorio,
quo se dormitum recipiat: vt illinc ad sacrificandum mane proce-
deret, ac se armatum Romano populo ostentaret. *e*) Illi multis pre- 13
cibus persuadere tentabant, ne quid indignum principe conaretur.

XVII.

Quibus *f*) Commodus, ira percitus, facessere ab se iussis, statim in
cubiculum reuersus, vt, quemadmodum consueuerat, meridiare-
tur, sumto in manus libello, quales de *g*) philyra tenuissimi atque
in vtramque partem replicabiles fiunt, conscribit in eo quoscunque
illa nocte interficere destinauerat. Ex quibus prima erat Martia, 2
mox Laetus atque Electus: post hos ingens eorum numerus, qui
plurimum autoritatis in senatu obtinebant. Siquidem senes *h*) vni- 3
uersos paternos amicos tollere e medio, ne censura illorum sua in-
terpellarentur flagitia, bonaque ipsa diuitum dilargiri partim militi-
bus, partim gladiatoribus, decreuerat: vt alteri se defenderent, alteri
oblectarent. Eum igitur libellum ita conscriptum, supra lectulum 4
deposuit, neminem ad se introiturum suspectans. Erat autem pusio 5
quidam, infans adhuc, *i*) ex ea nota qui vestitu (caetero) nudi, sed

c) et communicatione mutua pulcherrimarum quarumque rerum, quas terra et mare ferunt, sese oblectant: et magistratus eponymi tum primum honorificam et annuam purpuram induunt: *vniuers.* Sunt autem *eponymi* magistratus *consules:* et πορφύρα eorum, i. e. *purpura*, est ἡ περιπόρφυρος, *praetexta. Steph.* et consules tum primum insignem illam et annuam praetextam induunt. *Memm.*

d) contumelia afficeret. *Steph.*

e) Illi supplicabant et persu. t., ne quid principatu indignum faceret, vel imperio indign. *Steph.*

f) At Commodus, aegre id ferens, eos quidem amandauit: reuersus autem in cubiculum ad capiendum somnum, (nam meridie id facere moris habebat,) sumto caet. *Steph.*

g) h. e. de tilia. *Memm.*

h) sen. vniu. et reliquos patris amicos tollere e medio, (quod eum graues turpium factorum inspectores habere puderet,) bonaque caet. *Steph.*

i) ex istis, qui nullum quidem

Digitized by Google

auro gemmisque *pretiosissimis* ornati, solent delicatissimo cuique Ro-
6 manorum esse oblectamento. Is ita Commodo charus erat vt cum
illo saepe etiam cubaret, ac Philocommodus appellaretur, ipso in-
7 dicante nomine amorem principis. Hic itaque puer forte ludibun-
dus, *k*) occupato inter balnea et crapulas Commodo, cubiculum (vt
consueuerat,) ingressus, sumto in manus *qui supra lectulum iacebat*
8 libello, quicum lusitaret, foras processit. ac forte quadam in Mar-
tiam incidit. quae quum puerum etiam ipsa diligeret, complexa
prius atque deosculata, libellum manu aufert: verita, ne quid ob in-
9 fantiam inscius puer rerum fortasse *l*) grauiorum labefaceret. Agnita
dein Commodi manu, ac legendi cupidine *magis* illecta, *m*) vbi fu-
nesta contineri, ac se primam peti intellexit, Laetumque et Electum
subsequi, tantamque deinceps reliquorum futuram caedem: haec se-
10 cum ingemiscens consusurrabat, *Euge, Commode, n*) *haeccine prae-
mia beneuolentiae amorisque sunt: ita scilicet de te merui, quum tam
multos annos contumelias ebrietatemque tuam pertuli? Sed nequaquam
tibi haec ita successerint, viro temulento, aduersus sobriam mulierem.*
11 His dictis, Electum ad se accersit (quem etiam ipsa aliquando per se
12 conuenire, vtpote cubiculi custodem solita, et cum eo quoque stu-
pri habuisse consuetudinem credebatur) traditoque in manus libel-
13 lo, *Vide* (inquit) *Electe, cuiusmodi sumus hac nocte festum celebraturi.*
14 Is eo lecto expauefactus (erat autem Aegyptius genere, audax homo
o) ac promtus, et irasci facilis) statim signatum libellum per hominem sibi
15 fidum, Laeto legendum mittit. Qui item exterritus, ad Martiam
contendit, simulans de iis ire se consultatum, quae ad concinnandum
16 ex iussu principis ludum gladiatorium pertinerent. *p*) Hoc igitur
vsi praetextu, *q*) constituunt aut faciendum sibi quamprimum aut
patiendum aliquid: nullum morae locum, nullum procrastinationi
17 esse. Placitum autem est rem veneno agi: quod se facile daturam
Martia recepit, quippe solita primum illi miscere atque offerre po-
18 culum, vt ab amica porrectum suauius biberetur. Igitur redeunti
ex balneis commixtum vino odoratissimo venenum in calice obtulit.
19 Ille diu lauando *r*) venandoque *feras* collecta siti, *s*) veluti de mo-

amictum gestant, sed auro et lapidibus pretiosissimis sunt ornati: quibus semper gaudent ex Romanis ii, qui luxui dediti sunt. *Steph.*

k) quum Commodus ad consueta balnea et crapulas profectus esset. *Steph.*

l) necessariarum. *Steph.*

m) ubi mortiferum esse comperit, ac se primam esse morituram, Laet. et El. subsecuturos. *Steph.*

n) haeccine gratia amori beneuolentiae que meae rependitur, postquam tot annos tuas contumelias tuam que ebrietatem toleraui? Sed non impune tu temulentus haec aduersus sobriam mulierem molitus fueris.

o) ac manu promtus et irae *impotens*, ad verbum, qui hoc a natura habebat, vt irae seruiret vel indulgeret. *Steph.*

p) Quum igitur simulassent, se de iis, quae ad illum pertinerent, consultare, constituunt caet. *Steph.*

q) constituunt facere prius aliquid, quam pati. *Memm.*

r) se que cum feris exercendo. *Sylb.*

s) veluti talem potum, qualem amica temperare solebat, ita ebibit, vt nihil sentiret, i. e. vt alium, quam consuetum gustum esse non

Digitized by Google

re propinatum fibi, temere interbibit. Quare ftatim capitis graue- 20
dine occupatus, atque in foporem prolapfus, quum id ex labore ac-
cidiffe opinaretur, quieti fe tradidit. Electus autem et Martia re- 21
cedere omnes confeftim, et fuam quemque domum reuerti iubent, ne
fomni indigum Commodum expergefacerent. Id autem alias quo- 22
que ex ebrietate nimia facere confueuerat. *t*) Nam quum vel bal-
neis vel epulis operam daret, nullum fcilicet habebat praeftitutum
quieti tempus. etenim aliae ex aliis voluptates, eaeque inter fe ma-
xime diuerfae, feruire fibi hominem etiam inuitum *u*) quocunque
tempore fubigebant. Pauxillum igitur quum requieffet, ac iam fe 23
ad ftomachum et aluum veneni vis infinuaffet, oborta vertigine, vo-
mitus et quidem affatim confecutus eft: fiue ipfo cibo, quem largi-
ter ante fumfiffet, multaque meri potione virus expellente: feu
quoniam principibus mos eft, antequam cibum capiant, medicamento
vti, quo venena prohibeantur. Caeterum quum multum euomuiffet, 24
veriti illi ne veneno quoque omni eiecto colligeret fefe, atque vna
omnes caedi imperaret, *x*) perfuaferunt magna mercede Narciffo
cuidam, audaci ftrenuoque adolefcenti, vt ipfum in cubiculo ftrangu-
laret. *Hic irrumpens illum et veneno et crapula languefcentem, con-* 25
ftricto gutture interficit. Hunc finem vitae Commodus habuit, tre- 26
decim annos poft parentis obitum imperio adminiftrato: vnus omni-
um ante fe imperatorum nobiliffimus, omniumque eius aetatis homi-
num formofiffimus. quod fi *aliquid* dicendum de fortitudine quoque 27
eft, *y*) ne in hoc quidem cuiquam, praefertim deftinandis ictibus,
conceffurus. Sed tamen totam vitae rationem ftudiis (vt dictum eft)
foediffimis contaminauit

LIBER SECVNDVS.

OCCISO *a*) Commodo, quemadmodum fuperiore volumine de-
monftrauimus, quum celare factum interfectores, et aulicas 2
excubias fallere vellent, vili quodam ftragulo inuolutum con-
ftrictumque corpusculum, ac duobus exploratae fidei famulis impofi-

fentiret. *Steph.* vel, vt nullum fubeffe dolum fentiret. *Sylb.*

t) Quum enim poft frequentia balnea frequenter etiam cibum fumeret, nullum hab. pr. *Steph.*

u) quum tempus aduenerat, i. e. quum cupido eum inuaferat. *Steph.*

x) perfuaferunt iuueni cuidam nomine Narciffo, ftrenuo ac robufto, vt ingreffus Commodum ftrangularet: magna praemia fe daturos polliciti. *Steph.*

y) nulli certior fuit manus et maiore dexteritate praedita: nifi, quam his in rebus nactus erat felicitatem, ftudiis foediffimis, (quemadmodum diximus,) contaminaffet. *Steph.*

a) Quum ii, qui Commodo infidiabantur, illum interfeciffent eo, quo dictum eft modo in primo huius hiftoriae commentario, et celare factum vellent: vt fatellites, qui aulam imperatoriam cuftodiebant, laterent, vili q. ft. *Steph.*

Digitized by Google

tum, aedibus exportandum, velut aliquid superuacuum ex cubiculi su-
3 pellectile, curauerunt. Qui autem exportabant, per medios euasere cu-
4 stodes, *b*) partim ebrios, dormitantesque, ac manu languida tenentes
hastilia, partim etiam socordes eorum, quae ad se parum pertinere ar-
5 bitrabantur. Ita corpus principis *c*) furtim elatum ac per noctem vehi-
6 culo impositum, in Aristeum miserunt. Laetus autem et Electus,
Martiaque, *quid agendum foret* diu deliberato, tandem decernunt,
ita de eius morte rumores serere, quasi repente in apoplexiam incidis-
7 *set. d*) *quod facile de illo creditum iri existimabant, quem constabat*
8 *identidem solitum immoderatis epulis saginari.* Sed ante omnia tamen
visum est, *aliquem prouectum aetate ac modestum hominem deligere ad*
imperium, per quem et ipsi incolumes forent, et omnes a saeua immo-
derataque tyrannide respirarent. Igitur diu consultato, neminem sic
9 idoneum inuenerunt, vt Pertinacem. Erat autem Pertinax, genere
Italus, domi bellique rebus gestis clarus, multisque insignis trophaeis,
10 quae aduersum Germanos atque orientales barbaros erexerat. vnus-
que erat *e*) reliquus e grauissimis illis quos pater Commodo amicos
reliquisset, cuique plurimum ex omnibus sociis ducibusque detulerat.
f) tutus hactenus, vel grauitatem ipsam verito, vel ob paupertatem
11 hominis dissimulante Commodo. Siquidem id quoque illius laudi-
bus accedebat, *quod quum plurima omnium administrasset, tamen erat*
12 *omnium pauperrimus.* Hunc igitur Pertinacem nocte intempesta, so-
pitis omnibus, Laetus atque Electus cum paucis eiusdem factionis
13 adeunt, et quum ianuam occlusam offendissent, ianitorem excitarunt.
qui vbi adaperuit, militesque et Laetum praefectum adesse vidit,
14 perterritus atque expauefactus Pertinaci renuntiat. Is admitti (ilico)
iubet, *euentura mox*, inquiens, *quae sibi g*) *ad eam diem mala prae-*
15 *sagiuerat.* Tanta porro *h*) fuit animi constantia, vt ne lecto
quidem se mouerit, aut habitum oris demutauerit. sed ingressis Laeto
atque Electo, quamuis ad se occidendum missos crederet, pleno au-
16 daciae vultu minimeque pallenti, *Iampridem* (inquit) *hunc exitum*
vitae singulis etiam noctibus sperabam, qui ex omnibus paternis amicis
vnus adhuc essem reliquus. Itaque demirabar, quonam tam diu rem
17 *differret Commodus. Proinde i*) *quid statis? quin facitis imperata,*

b) quorum alii crapulam edormiebant, alii, qui adhuc vigilabant, et ipsi in somnum deferebantur, in manus, quae hastilia tenebant, reclinati: alii, quidnam esset, quod e thalamo exportabatur, non valde curabant; quum ne pertineret quidem ad ipsos haec scire. Ita c. *Steph.*

c) furtim subductum, et per atrii ianuam exportatum; quum noctu vehiculo imposuissent, in Ar. *Steph.*

d) rumorem enim hunc fore huiusmodi putabant, cui fides adhiberi posset, quum ob inexplebilem voracitatem male audiret. Sed ante o. *Steph.*

e) reliquus ex illis maiestate verendis viris, quos p. C. *Steph.*

f) quem non interfecit Commodus, siue quod maiestatem illam uereretur, siue quod ob paupertatem eum conseruaret. *Steph.*

g) in dies vel quotidie. *Memm.*

h) fuisse fertur. *Steph.*

i) quid cunctamini? Nam vos quidem imp. facietis: ego autem illa spe mala et formidine assidua liberabor. Ad haec Laetus, *Non*

Digitized by Google

meque a tristi aliquando ac perpetua formidine liberatis? Ad haec Lae- 18
tus, *Desine* (inquit) *indigna te et superiore vita tua fabulari. neque
nos mortem tuam, sed salutem cum nostram tum Rom. imperii petitum
venimus. Iacet enim tyrannus, debitasque luit poenas, ea passus a 19
nobis, quae in nos facere moliebatur. Quare huc adsumus imperium 20
tibi tradituri, quem vnum ex omni se natu, vel temperantia
vitae, vel autoritate, vel k) aetate etiam et grauitate morum
scimus esse praestantissimum, charumque populo et venerabilem: spe-
rantes, quod agimus et optabile illis et nobis l) salabre futurum.* 21
m) Ad haec Pertinax, *Desinite,* (inquit) *senem ludere hominem, at-* 22
*que ita timiditatis arguere, vt prius decipere, dein occidere studeatis.
Atqui* (inquit Electus) *quando nobis parum credis, n) cape libellum hunc,* 23
*(nam manum certe agnoscis Commodi) tute lege: cognosces procul dubio
quantum effugerimus periculi: neque tentamentum aliquod in nostris
verbis, sed veri fidem deprehendes.* Quod vbi Pertinax fecit, iam 24
profecto viris antea quoque sibi amicissimis credendum ratus, intel-
lecta omni re, totum se illorum potestati permisit.

II.

Placuit igitur primo exercitum adiri, ac militum tentari animos:
quos tamen Laetus in sententiam suam facile se adducturum pol-
licetur, quippe cuius aliqua, vtpote praefecti, futura esset apud illos
autoritas. Quocirca omnes quotquot aderant, ad exercitum festinant, 2
o) quum iam multum noctis processisset, instante Kal. Ianuariarum 3
die. Mittunt praeterea fidos homines, qui passim rumorem dissemi- 4
nent vita defunctum Commodum, Pertinacemque, iam imperaturum,
contendere ad exercitum. Qui vbi rumor euagatus, repente popu- 5
lus vniuersus lymphato similis ebacchari, et discurrere per vias: ac
laetabundi omnes renuntiare pro se quisque amicis, *iisque maxime,*
quibus aut dignitas aut diuitiae superabant. namque illis *p)* potissimum 6
discrimen impendebat a Commodo. Ibant igitur ad templa et aras
q) diis gratulatum, alii alia vociferantes: quidam, iacere tyrannum, 7
pars gladiatorem, nonnulli etiam multo his foediora. Quaeque hac-
tenus metus represserat, ea nunc, licentia ac libertate oborta, im-

desines, inquit, *indigna* te et anteacta tua vita loqui? Non enim in perniciem tuam hic noster aduentus, sed in nostram et Romani imperii salutem. Iacet en. *Steph.*

k) aetatis maiestate vel *grauitate*; quia nimirum canities quandam grauitatem et modo non maiestatem affert. Sic infra τὴν μὲν ἡλικίαν σεμνὸν dicit. *Steph.*

l) malim *salutare*, quam salubre. *Steph.*

m) Ad haec Pertinax, *Non desinetis,* inquit, senem l. h., per interrogationem, vt paulo ante, Non desines etc. *Steph.*

n) sumtas hasce tabellas (agnoscis autem manum Commodi; quum *solitus sis*, quae illa manuscripta sunt, legere,) contemplare. *Steph.*

o) Iam autem maxima pars noctis processerat: et, quum instaret festum, ante diem omnia agebantur. Mittunt igitur ex fidis aliquos, qui p. rum. *Steph.*

p) pot. insidiari Commodum sciebant. *Steph.*

q) diis gratias agentes. Vociferabantur autem diuersa; quidam — *Steph.*

Digitized by Google

8 pune iactabantur. Sed et pleraque pars populi cursu concitato ad
exercitum contendebat, *r*) veritis omnibus, vt satis libenter impera-
9 torem Pertinacem milites acciperent. quippe moderatum principem
non sane nimis ex sententia futurum sperabant militibus, qui scili-
cet tyrannidi seruire, vimque omnem ac rapinas exercere consueuis-
10 sent. *s*) Itaque, velut ad obsequium impulsuri, confluxere ad ca-
11 stra frequentes. Quo vbi peruentum, ingressi Laetus et Electus vna
cum Pertinace sunt. ibi conuocatis militibus, ad hunc modum Lae-
12 tus verba facit, *Commodus imperator t) vester apoplexiae morbo interiit.*
13 *Causa mortis nemo alius, sed est ipsemet sibi. nam quum frustra nos*
optima atque salubria subiiceremus, gerens ille se quemadmodum omnes
14 *nostis, cibo potuque nimio suffocatus est. atque is quidem suo sibi*
15 *fato extinctus periit. quippe non vna eademque cunctis hominibus mor-*
tis causa, sed aliae aliis, cunctaeque tamen ad eundem tendentes vitae
16 *finem. Verum pro illo adducimus vobis ipsi ac Romanus populus virum*
17 *aetate grauem, vita moderatum, militaris disciplinae peritissimum: cu-*
ius bellicam virtutem vos quidem veterani saepenumero experti, caeteri
tot annos vrbi praefectum non honore solum, sed etiam admiratione
18 *dignissimum iudicastis. Igitur fortuna non principem solum vobis dat,*
19 *sed parentem quoque optimum. Cuius principatus non vobis modo u) qui*
eum praesentes tuemini, sed iis etiam iucundissimus futurus est, qui ripas
fluuiorum, ac Romani terminos imperii defensant: videlicet res eius
20 *praeclare gestas memoria retinentibus. Neque vero iam barbaros no-*
bis pretio conciliabimus: sed eorum memores, quae hoc duce perpessi sunt,
21 *metu potius subigentur.* Haec dicente Laeto, minime iam se cohibuit
populus, quin cessante adhuc et dubitabundo milite, augustum illum
declararet, patremque appellaret, et faustis omnibus acclamationi-
22 bus prosequeretur. *x*) Idem etiam milites factitabant, quanquam
non pari alacritate: *y*) sed circumfusa vndique inermibus, festumque
agitantibus diem, populi turba, facile illos acclamare, ac Pertinacem
23 vocare augustum coëgit. Mox iurati de more in illius nomen, facta-
que re diuina, laureati omnes, populus atque exercitus, prosequebantur.

r) quum hoc maxime vererentur, ne milites ad subeundum Pertinacis imperium minus prompti essent. Illud enim, quod moderatum esset futurum, non valde probaturos milites existimabant. *Steph.*

s) Vt igitur illos ad subeundum eius imperium compellerent, conuenerunt *vniuersi.* Compulsos autem ab illis fuisse, paulo post dicet. *Steph.*

t) noster vel nobis. *Memm.*

u) qui hic satellitum officio fungimini, vel stipatorum, sed iis etiam, qui in ripis fluuiorum et in Romani imperii terminis sedem habent. *Steph.* Illos, *riparios,* hos *limitaneos milites* appellant Latini recentiores. *Sylb.*

x) tunc idem, *Memm.*

y) sed necessitate sibi imposita ab ea, quae aderat, multitudine, (nam vndique a populo circumdati erant, et pauci, et inermes, vtpote die festo,) tamen vna cum populo acclamarunt, et Pertinacem Augustum vocarunt. *Steph.*

Digitized by Google

III.

Sed postquam in aulam imperatoriam per noctem (vt diximus) a mi-
lite populoque deductus, magnis curarum motibus aestuabat. Et 2
quamuis animo esse forti constantique videretur, tamen illum vehe-
menter praesentia territabant, non de salute sua magnopere solici-
tum, (quippe alias grauiora pericula contemserat) sed z) repenti-
nae tyrannidis mutationem animo versantem, nobilitatemque non-
nullorum senatorum reputantem: quos minime passuros arbitraba- 3
tur, post imperatorem generosissimum recidisse principatum ad a) ho-
minem priuatae stirpis atque obscurae. Nam etsi vita ipsius plane 4
temperans ac frugalis audiebat, maximamque in bellicis negotiis
gloriam fuerat adeptus, attamen claritate generis b) *multum patriciis*
impar habebatur. Igitur postquam diluxit, in curiam se contulit, 5
neque ignem sibi praeferri, neque vlla principatus insignia passus at-
tolli, donec senatus sententiam scitaretur. Sed eum omnes simulat- 6
que viderunt, laetis acclamationibus vnanimiter exceperunt, augu-
stumque et imperatorem consalutarunt. At ille recusare institit, 7
tanquam rem inuidiosam, nomen imperii: excusare senectutem, ve-
niamque orare: multos esse dictitans patricios viros quibus magis im-
perium conueniret. Simul Glabrionem manu comprehensum protra- 8
hens, sessitare imperatoria sella iubebat. Erat enim ille omnium pa- 9
triciorum nobilissimus, ad Aeneam Veneris et Anchisae filium seriem
generis referens, idemque iterum consul. qui tamen ita tum loqu- 10
tus est, *Equidem egomet, quem tu omnium putas dignissimum, cedo tibi*
imperio, atque vna mecum senatus omnis summam tibi potestatem decer-
nimus. Ibi vero ille, vim pene afferentibus atque impense roganti- 11
bus vniuersis, vix tandem dubitabundus sellam imperatoriam con-
scendit, atque orationem huiuscemodi habuit: c) *Consensus hic ve-* 12
ster, studiumque eximium vni mihi plurimum in tanta ista nobilitate
deferendi, quum omni adulationis suspicione vacet, argumentumque be-
neuolentiae fidemque praeferat, alium (fortassis) audaciorem atque ala-
criorem redderet ad ea quae traderentur suscipienda: sperantem facili
se gubernatione vsurum, qui tantam in vobis beneuolentiam animaduer-
teret. Me autem contra, magna ista scilicet atque egregia sicut hono- 13
ris sensu obstupefaciunt, ita metu quodam curaque solicitant. Siquidem 14
arduum imprimis est, magnis acceptis beneficiis paria referre. Nam in
beneficiorum vicissitudine, si magnam gratiam referat qui paruam de-
buerit, non tam facilitas remunerandi expenditur, quam in ipso argu-
mentum grati animi commendatur: sed quum prior quispiam eximia in 15
te quaedam contulerit, tum si illum parum ample demerearis, non tam
deesse quod reponas, quam ipse inops sensuum ac plane ingratissimus vi-
deare. Cerno igitur iam animo, quam mihi arduum sit propositum cer- 16

z) Puto, Pol. scripsisse *repentinam*; quod Graecae voci respondet. *Steph.*

a) libertino videlicet patre natum. *Memm.*

b) longe a patriciis aberat. *Memm.* vel, longe patriciis erat inferior. *Sylb.*

c) Honor, quem mihi tam scite et industrie exhibetis, vel, tanta, quam in me honorando ponitis, industria, aut, quam ad me honorandum confertis. *Steph.*

Digitized by Google

tamen, ne tanto a vobis accepto honore parum me (fortasse) dignum
17 *exhibeam. quippe non in sella ipsa d) fastigium dignitatis, sed in ope-*
18 *ribus situm, e) quae illam minime dedecorent. Nam quantum praeterita*
odimus, tantum de futuris bene speramus. Et, vt tenax est iniuria-
rum memoria (quod enim offendit, f) nunquam obliteratur) sic benefi-
19 *cia in ipso excidunt vsu. Siquidem non tam delectat libertas, quam*
seruitus offendit. neque habendam quisquam gratiam putat, quod rebus
suis pro arbitrio vtatur: (quippe id sibi deberi iure autumat) qui vero
20 *suis exuitur bonis, nunquam sane iniuriarum obliuiscitur. g) Neque*
21 *quisquam lucro apponit quod vtilitatem in commune pariat. quae enim*
publice prosunt, parum cuique curae sunt: sin quae propria cuiusque
sunt, minus ex sententia cciderint, tum nemo satis secum benigne agi
22 *putat. Adhaec, h) quicunque enormibus tyrannorum atque immensis*
largitionibus insuerunt, ii, si frugalius paulo aut continentius ex pecu-
niae inopia agere instituas, non tam id moderatae cuidam dispensationi
prudentique attribuunt, quam auaritiam continuo tibi et sordes expro-
23 *brant: neque autem cogitant, neminem posse magna cuiuis dilargiri,*
qui se a vi atque a rapinis abstineat. Qui autem recte ac pro cuius-
que dignitate dispensat, non modo nihil cuiquam iniuste eripit, sed et
24 *caeteros frugi esse docet, et parcere parto. Haec igitur cum animis ve-*
stris reputantes, adnitimini vos quoque mecum (patres) communemque
hanc imperii administrationem existimate. quippe in rep. optimatium,
non autem sub tyrannide victuri, cum ipsi optimam habere spem, tum
25 *reliquis etiam debetis polliceri.* Haec locutus Pertinax, senatui ani-
mum addidit: votisque exceptus et acclamationibus, habitusque
honorificentissime, Iouis aliorumque deorum templis consalutatis,
sacrificioque de more facto, in aulam palatinam *i)* se contulit.

IV.

Postea vero quam fama vulgauit, quae ille vel in senatu dixisset, vel ad populum scripsisset, laeti omnes agitare, sperantes *k)* se-

d) eminentior dignitatis gradus, vel prae eminentia dignitatis, vel q. d. non ex sella ipsa aestimatur primae eminentioris que sedis honor, sed ex factis. *Steph.*

e) si quis eam non dedecoret. *Memm.*

f) non facile. *Memm.*

g) Neque si qua in commune vtilis exoriatur mutatio. *Steph.*

h) quicunque incircumspectis et profusis tyrannorum largitionibus ad luxum suum abuti consueuerunt, si postea frugalitas adhibeatur, modus que in iis teneatur, ob pecuniarum penuriam, mutationem hanc non frugalitati tribuunt, neque moderatam et circumspectam dispensationem appellant, sed auaritiam et miseriam vitae exprobrant. Nesciunt enim, nemini contingere, vt magna possit dilargiri, id que temere, sine iudicio ac discrimine, nisi rapiat, vim que inferat: ac considerate omnia et pro cuiusque dignitate tribuere, sine vllius iniuria, dum non praebet iniustam pecuniarum abundantiam, frugalem eorum parsimoniam docet, quae honestis rationibus sunt comparata. *Steph.*

i) se retulit. *Steph.*

k) grauem se et cl., vel, dignum, quem reuererentur, aut venerarentur. *Steph.*

Digitized by Google

rium se et clementem principem, parentemque adeo magis quam
imperatorem habituros. Nam et militibus edixit, ne cui ex populo 2
contumeliam facerent, neue quem viatorem pullarent: *l*) cunctaque
denique ad honesti cultum modestiamque referebat. Ipse cum aut
ingrederetur, aut ius diceret, comem scilicet ac mansuetam indolem
ostendebat: *m*) et cum Marcum imprimis referre videretur, seniores 3
quidem admonitu delectabat, reliquos autem *omnes* a crudeli contumeliosaque
tyrannide ad modestam vitam tranquillamque vindicatos,
facile ad se amandum impulerat. Quae quum fama latius euagaretur, 4
nationes omnes atque exercitus subiectos Romanis aut amicos,
ad *n*) deferendos ei diuinos honores incitauit. Quin barbari 5
quoque, siqui aut fraenos depulerant, aut seditiones moliebantur,
metu virtutis, quam praestitisse eum superioribus bellis meminissent,
o) iustitiaeque fide, cum neminem ab illo scirent vltro offendi, sed
gratiam cuique pro meritis referri, vimque abesse et crudelitatem:
sponte illi se dediderunt. Legationes praeterea vndique conflue- 6
bant, gratulatum Romano populo, quod Pertinacis imperio guberna-
rentur. Sed quod plerisque omnibus publice priuatimque gratum 7
fuit, modestum mansuetumque principem populo Romano contigisse,
id vero vrbanae cohortes imperatorum custodiae adhibitae, grauiter 8
molesteque ferebant. Siquidem a rapinis iniuriisque ad temperatum 9
vitae cultum reuocatae, ac mitem illam ciuilemque gubernandi rationem
in contumeliam suam ac dedecus accipientes, vt ex qua licentiam
sibi ademtam intelligerent, *p*) nullo iam pacto rectorem
huiuscemodi tolerandum statuebant. Igitur principio contumaciores 10
se gerere, minusque dicto audientes esse: postremo, nondum bime- 11
stri imperio expleto, cum quidem ille iam non dubium suae probitatis
specimen dedisset, vniuersis in optimam spem erectis, inuidit
repente mala fors, *q*) quae omnia funditus euertit, sic vt egregii illi
conatus vehementer omnibus profuturi, in medio quasi cursu pro-
laberentur. Nam primum quidem quicquid in Italia aut alibi gen- 12
tium *r*) inculti soli, etiamque sub regibus, vacaret, id totum occu-
pantibus et colentibus adiudicauit: decemque annorum immunita- 13

l) cuncta denique ad honestatem et moderationem reducere conabatur. Ipse quum aut egrederetur, aut ius dic., vel, quum in publicum prodiret. *Steph.*

m) et quum Marci imperium aemularetur, seniores quidem, eum in memoriam reuocando, delectabat. *Steph.*

n) deferendos eius imperio div. h. *Steph.*

o) et quod persuasum haberent, eo illum esse animo, vt nemini iniuriam vltro esset facturus, sed vnicuique, quod meritus foret, tribuens, neque indecenter cuiquam gratificaturus, neque vim vlli crudeliter esset illaturus: sponte illi se ded. *Steph.*

p) nullo iam p. moderatum imperii statum tolerabant. *Steph.*

q) prohibuit que, ne conatus illi admirandi, et iis, qui eius imperio suberant, profuturi, ad exitum perducerentur. *Steph.*

r) inculti et vacantis soli esset, etiamsi imperatoria esset possessio, eius quantum quis vellet ac posset, occupare, et, quum eius curam suscepisset ac coluisset, dominum esse permisit: quin etiam immunitatem a quibuslibet oneribus, iis, qui agros colerent, dedit in decennium; et in perpetuum,

tem, ac perpetuam libertatem agricolis concessit. Imperatoriis autem possessionibus nomen suum inscribi prohibuit, non esse illas dictitans imperantium proprias, *s*) sed communes Romanorum et publicas.
14 Vectigalia quoque omnia, quae ad contrahendas pecunias tyranni excogitauerant, in fluuiorum ripis, in vrbium portibus, perque vias et itinera, penitus remisit, *t*) atque in antiquam libertatem reuoca-
15 vit. *u*) Multaque item ad idem exemplum facturus videba-
16 tur. nam et delatores vrbe exegerat, et vbiubi inuenirentur, puniri imperauerat: cauens, necui *iniuria fieret aut* de vanis
17 criminibus periculum conflaretur. Ergo in maxima tranquillitate sese beatissimoque rerum statu victuros senatus caeterique arbitra-
18 bantur. Siquidem adeo se aequabilem paremque caeteris praestabat, vt filium quoque iam adolescentem in aulam palatinam nunquam adduxerit, sed intra priuatos parietes continuerit: sic vt in ludum quoque literarium atque gymnasia de more itaret, nihil priuatis absimilis: erudireturque, et omnia perinde vt quiuis e medio agitaret, *x*) neque vllam aut tyrannicam aut omnino imperatoriam pompam ostentaret.

V.

Quum *y*) in hac morum vitaeque modestia ageret, soli scilicet praetoriani milites, praesentem rerum conditionem haud satis aequo animo ferentes, veterem illam licentiam violenter se gerendi rap-
2 tandique omnia, affectabant. Interque vina et epulas consilia inierunt Pertinacem e medio tollendi, grauem ipsis atque onerosum: alterumque eius loco imponendi rebus Romanis, indulgentem atque
3 intemperantem, nihilque denique non licentiae praebiturum. Igitur confestim, haud opinato, cunctis otium agitantibus, turbidi ac furentes, militari cursu, meridie ipso, protentis hastis, nudis gla-
4 diis, frequentes ad imperatoris aedes feruntur. Re autem subita insperataque *z*) perterriti cubicularii palatini, pauci plurimis, et inermes armatis minime ausi resistere, *a*) relicta sua quisque statione di-
5 versi alii alio diffugerunt. Pauci tamen ex amicissimis, nuntiato militum concursu, persuadere Pertinaci conabantur, vti fuga sibi con-

dominii eius securam vsurpationem. *Steph.*

s) sed communiter et publice ad Romanorum imperium pertinere. *Steph.*

t) atque in pristinum statum et libertatem dimisit. *Steph.*

u) ac plura in suos collaturus erat beneficia; vt quidem sui animi argumenta dabat, vel suae voluntatis. *Steph.*

x) nulla que in re fastum aut pompam imperatoriam ostentaret. *Steph.*

y) Quum autem in hac felicitate et bene composito rerum statu viueretur, ii soli milites, qui stipatorum partes obibant, quum praesentia aegre ferrent, et rapinas ac violentias, quas in praecedente tyrannide exercuerant, desiderarent: dum suo perdito luxui et crapulae vacant, consilia ineunt, Pert. e m. t., — onerosum; et quempiam quaerendi, qui omnibus solutam legibus effrenem que licentiam esset praebiturus. *Steph.*

z) pert. Imperatorii ministri, vel, qui aliqua circum Imperatorem ministeria obibant. *Steph.*

a) quisque relicta statione, quae sibi vel ad atriensem ianuam, vel ad alium quempiam aditum erat concredita, fugiebant. *Sylb.*

Digitized by Google

fuleret, populique auxilium imploraret. *b*) Ille autem, tametsi vti- 6
lia in praesens audiebat, tamen indecorum existimans atque illibe-
rale, minimeque dignum imperatoria maiestate atque anteacta vita,
fugae aut latebris salutem debere, occurrere periculo ac procedere 7
in medium decreuit: sperans persuasurum quae vellet, et furentes
in praesens animos placaturum. Igitur cubiculo egressus, factusque 8
irruentibus obuiam, quaerere causas instiitit tam subiti motus, et a
foedissimo illo tumultu absterrere, non attonitus periculo, sed ha-
bitum oris grauem moderatumque retinens, paremque imperatoriae
dignitati: ac nihil humile, nihil pauidum aut obnoxium, nihil deni-
que supplice dignum prae se ferens, ita ad eos verba fecit: *Me qui-* 9
dem, o milites (inquit) *si occiditis, neque ipsi rem magnam facitis, ne-*
que mihi sane grauem, c) homini videlicet huius aetatis, et gloriae: (si-
quidem omni *humanae vitae finis certe est aliquis necessarius*) *vos autem,*
principis curae custodiaeque et propulsandis aliunde periculis adhibitos,
caedem ipsos facere (primos) *neque ciuili tantum sed imperatorio quo-*
que sanguine polluere dextras, d) id vero videte ne vel in praesens fla- 10
gitiosum sit vobis, vel in posterum periculosum. Neque enim ego vlla 11
vos iniuria affeci. si enim Commodi doletis interitu, nihil profecto
nouum fuit mori, qui homo natus fuerat: sin dolo necatum putatis, non 12
meum sane id crimen: quippe quem ipsi scitis ab omni etiam e) suspicio-
ne procul abesse. Quae enim tunc acta sunt, vos primi cognita habui-
stis: vt etiam si quid obortum suspicionis est, id vtique alios attigerit. 13
Caeterum ne illo quidem extincto quicquam vobis deesse patiemur, quod
modeste atque ex dignitate vestra, non autem per vim et rapinas, con-
cupiueritis. *f*) Ita loquente eo, iam quidam ex iis permotum iri vi- 14
debantur: neque sane pauci abire iam coeperant, *g*) veriti sanctimo-
niam principis ac senectutem; sed *adhuc loquens senex* a caeteris facto
impetu *h*) obtruncatur. Qui statim perpetrato *tam crudeli* scelere, 15

b) Ille autem iis, qui vtil. in pr. consulebant, non obsecutus, sed indecora et illiberalia, et indigna imp. mai. atque anteacta vita et rebus ab se gestis, arbitratus, fugere aut latere noluit: sed illi periculo sese dans obuiam, prodiit, vt eos alloqueretur. Sperabat enim, fore, vt animos eorum flecteret, et in praesens amentem illorum impetum sedaret. Igitur cub. *Steph.*

c) homini, qui ad summam senectutem gloriose perueni: (etenim omni h. v. finem necesse est imponi,) sed vos, qui principis custodes et satellites existimamini, atque prop. externis periculis estis adhibiti, caed. *Steph.*

d) videte, ne in praesens nefarium sit vobis, et in posterum etiam periculosum. Neque enim ego mihi vllius vobis illatae iniuriae sum conscius. *Steph.*

e) s. pr. abesse: ac non minus, quam vos, quae tunc acta fuerint, ignorare: adeo vt, si quid suspicamini, alios insimulare debeatis. Sed tamen, illo etiam mortuo, nihil vobis defuturum est eorum, quae vos decent, e que dignitate vestra sunt, etiamsi nec vim mihi inferatis, nec rapinas vobis permittatis. *Steph.*

f) Quum alia quaedam huiusmodi dicere illis conaretur, iam quid. *Steph.*

g) reueriti maiestate praediti Imperatoris senectutem. *Steph.*

h) trucidatur. *Memm.*

Digitized by Google

i) multitudinem declinantes, indignissime laturam id facinus, occupant
in castra abire, muroque continent se: dispositis pro turribus arma-
16 tis, qui populum, *si impressionem faceret*, a moenibus arcerent. Hunc
finem Pertinax sortitus est, vitae morumque (vt supra diximus) lau-
dandus.

VI.

Sed vbi caedis illius fama per populum *k*) dedita, tumultu scilicet
luctuque omnia compleri, discurrere vniuersi furentibus similes:
2 neque certi quid agerent, quaerere ipsos autores; quos neque inue-
3 nire tamen poterant neque vlcisci. Praecipue vero senatus indigne
id ferre, communemque eam calamitatem existimare: desiderans pa-
4 rentem optimum, ac principem indulgentissimum: rursumque tyran-
5 nidem metuens, quam cordi esse militibus intelligebat. Sed quum
dies vnus itemque alter abiisset, plebsque vniuersa, suo quisque me-
tu, quietem ageret, et qui dignitate autoritateque pollebant, in sua
praedia quam longissime poterant ab vrbe secessissent, *l*) ne quid in
6 eligendo successore grauius obiiceretur: cognito milites et quietum
esse populum, et existere neminem, qui principem interfectum vin-
7 dicaret, ipsi quidem castris se continebant: constituto autem supra
murum vocalissimo quoque, edicunt venale imperium, traditurosque
se ei qui plurimum pecuniae polliceretur, tutoque in aulam *cum ar-*
8 *mis* deducturos. *m*) Id auditum neminem e senatu, grauitate atque
autoritate praeditum, neminemque e nobilitate, aut ex iis denique
permouit quicunque adhuc opulenti superabant, tenues reliquiae
Commodi tyrannidis: neque ausus quisquam aut muro succedere,
9 aut turpem contumeliosumque dominatum pecunia pacisci. Sed
enim Iuliano cuidam, consulari viro, qui grandem habere pecuniam
credebatur, vespere supra coenam nuntiatur inter vinum atque epu-
10 las, militum edictum: quippe homo alioquin parum vitae continen-
tis habebatur. Persuadent igitur vxor atque filia, et parasitorum tur-
ba, vt relicta mensa acceleret, et quid agatur intelligat: ac subinde
inter eundum adhortantur *n*) occupet proiectum imperium, superatu-

i) metu eorum, quae ausi erant, praeuenire populi insultum volentes, (quippe quem grauiter ea laturum sciebant,) in castra curriculo se recipiunt, muro que cont. se. *Steph.*

k) Potius *didita* scripsisse Pol. puto, v. supra. *Steph.*

l) ne quid illis mali ex futuro imperio contingeret, si adessent: milites, cognito, quietum esse pop. et neminem audere caedem Imperatoris persequi, ipsi quidem c. s. continebant; constitutis autem supra murum iis, qui maxime voce valerent, proclamabant, venalem esse Imperatoriam dignitatem; atque illi, qui plus pecuniae daturus esset, tradituros se pollicebantur, tuto etc. *Steph.*

m) Quum autem huius praeconii fama sparsa esset, ii quidem e senatoribus, qui maiore grauitate constantia que praediti erant, et quicunque patricii, aut adhuc opulenti, paucae tyrannidis Commodi reliquiae, neque ad murum accesserunt, neque turpem et probrosum dominatum pecunia comparare voluerunt: sed Iuliano cuidam, consulari viro, qui abundare pecunia existimabatur, epulanti nunciatur militare praeconium, dum ebrietati et crapulae indulget. quippe caet. *Steph.*

n) occ. pr. imperium. Quum

Digitized by Google

rum largitione omnes, qui tantum diuitiarum possideat. Igitur vbi 11
muros accessit, clamare occoepit daturum quae vellent: habere se
magnas opes, plenos auri thesauros atque argenti. Eodemque tem- 12
pore Sulpitianus, et ipse vir consularis, *o)* ac praefectus vrbi, socer-
que Pertinacis, imperium licitabatur. Verum in eo milites suspectam 13
habuerunt Pertinacis propinquitatem, subesse aliquid fraudis suspe-
ctantes, quo illius caedes vindicaretur. Ergo Iulianum scalis demis- 14
sis supra muros attollunt, *p)* non prius ausi reserare portas quam
conueniret de numero dandae pecuniae. Ille ingressus in castra, 15
primum quidem honores Commodi et statuas, quas sustulerat senatus,
instauraturum pollicebatur, concessurumque ipsis quam quondam sub
illo licentiam obtinuissent. praeterea militibus singulis plus multo ar- 16
genti daturum quam aut petere auderent aut accepturos expectaue-
rant. neque in dando moram futuram: *q)* nam domi eam pecuniam
adseruari. Quibus adducti rebus milites, atque in tantam spem ere- 17
cti, *r)* Iulianum declarant principem: simul ei Commodi cognomen
imponunt. Tum signis sublatis, *s)* impositisque illius imaginibus,
deducere hominem tendunt. *t)* Igitur de more sacrificio in castris 18
peracto, exiit maiore militum comitatu quam caeteri consueuerant. si-
quidem per vim, contraque populi voluntatem, perque turpitudinem et
dedecus imperium emercatus, iure impetum multitudinis verebatur.
Sed induti armaturas milites, circumseptique vndique testudine facta, 19
vt etiam, si res posceret, dimicarent, receptoque in medium imperatore
suo, clypeis hastisque supra *u)* capita elatis (vt tutiores forent, si forte
lapides e tectis mitterentur, *dum pompa procedebat*) deducunt eum in
aulam, neque auso resistere populo, neque (vt mos est) faustis accla- 20
mationibus prosequente: sed diras procul imprecantibus vniuersis,
grauiterque exprobrantibus quod aere sibi imperium parauisset. Tunc 21
primum videlicet corrupti militum mores, *x)* foedaque et insatiabi-
lis pecuniae cupiditas, et comtemtus imperatoriae maiestatis ino-
leuit. Nam quum neque vindex existeret vllus tam crudeliter inter- 22
fecti principis, neque promercale factum imperium foedeque nundi-
natum quisquam prohibuisset, id vero initium causaque (militibus)
fuit, vt etiam in posterum turpissimi contumacissimique euaderent:

enim immensam pecuniarum vim habeat, superaturum largitione omnes, si qui adversus eum contendant. *Steph.*

o) et qui fuerat praef. urbi, (pater autem Pertinacis vxoris erat,) venit ad emendum imperium. Verum. *Steph.*

p) Non enim prius reserare portas volebant, quam scirent, quantum pecuniarum daturus esset. *Steph.*

q) Sed se iamiam ex aedibus afferri curaturum. *Steph.*

r) Iul. decl. Imperatorem: et praeter id, quod ex genere proprium illi erat nomen, Commodum appellandum censent. *Steph.*

s) ac restitutis in pristinum statum illius *im.* Id enim vox Graeca sonat: sed intelligendum erit de Commodi imaginibus. *Steph.*

t) Quum igitur consueta et imperatoria sacrificia in castris peregisset, exiit etc. *Steph.*

u) supra caput. *Memm.*

x) atque insatiabilem et foedam pecuniarum cupiditatem, et contemnere debitam principibus reverentiam didicerunt. *Steph.*

ſic vt avaritia in dies ac principum contemtus etiam vsque ad ſanguinem proueheretur.

VII.

Enimuero Iulianus, imperium adeptus, deliciis continuo crapulaeque ſe dedere, circa Rempub. indiligens, vitamque molliſſimam
2 luxuque circumfluentem traducere. *y*) Sed et ſpem militum feſelle-
3 rat, neque implere fidem promiſſorum potuerat. ſiquidem nec opes
domi quantas iactabat, et publicum aerarium ſumtibus illis inſanis
4 iampridem a Commodo exhauſtum. Quare cum milites habebat infenſos, *quia ſpe ſua fruſtrati erant*, tum a populo totius rei conſcio
facile contemnebatur. Itaque et praetereuntem maledictis inſecta-
5 bantur, et turpes ambiguasque voluptates exprobrabant: ſic vt propalam
etiam in circo, quo maxima vis hominum confluit, Iulianum inceſſerent, ac vindicem Romani imperii, praeſulemque ſummi principatus Nigrum vocitarent: orantes, vt quamprimum adeſſet, ipſosque
6 a tantis contumeliis aſſereret. Is Niger conſulatum geſſerat, ac tum
7 Syriae praeerat vniuerſae, *quum ea, quae dixi, Romae gererentur*. qui
honos ea tempeſtate multo maximus erat: quippe etiam Phoenices
8 omnisque ad Euphratem regio, Nigri ſuberat imperio. *z*) Ipſe aetatis erat iam ad ſenectutem ſpectantis, multisque et magnis in rebus *cum laude* verſatus famam obtinuerat manſuetudinis ac dexteritatis, ſic vt etiam Pertinacis vitam putaretur aemulari. quibus maxime rebus populi fauorem adeptus videbatur. Hunc igitur aſſidue frequentis populi clamores implorabant, ac praeſentem Iulianum conuicio lacerantes, illum, etiam abſentem, vniuerſi principalibus accla-
9 mationibus fauſtisque vocibus proſequebantur. Quibus intellectis

y) Sed et ſpem mil. fefelliſſe, illis que impoſuiſſe comperiebatur: quod promiſſa implere non poſſet. ſiquidem neque domi tantae illi erant pecuniae, quantas iactauerat; neque etiam publici theſauri habebant; ſed omnes ante exhauſtae fuerant perdito Commodi luxu, et immenſis atque inconſideratis ſumtibus. Ex hac autem audacia et hac de cauſa cum milites ſua ſpe fruſtrati ſubindignabantur; tum vero populus, qui ſenſerat, quomodo milites eſſent animati, contemtui illum habebant: adeo vt et praetereuntem maledictis inceſſerent, et turpes ambiguas que voluptates exprobrarent. *Steph.*

z) Erat autem aetate mediocriter prouecta, multisque et m. in r. ſpectatus: ac fama iam percrebuerat, eum eſſe virum manſuetum atque induſtrium, et vitam Pertinacis aemulari. quibus maxime rebus Romani *adducebantur*, ad eum optandum, videlicet. *Atque adeo* illum aſſidue, quum populus conueniret, vocabant, ac praeſentem Iul. conuitiis lacerantes, illum Imperatoriis acclamationibus proſequebantur abſentem. Nunciata autem pop. Romani voluntate, illo que tam crebro in conuentibus clamore, non abs re Niger perſuaſus, et res ſibi facillime ſucceſſuras ratus, (praeſertim, quum Iulianus a militibus, quos circa ſe habebat, negligeretur, quod ſuam de pecuniis fidem minime liberaret; et a populo contemneretur, tanquam a ſe emto principatu indignus,) animum ad ſpem imperii appellit. Ac pr. *Steph.*

Digitized by Google

Niger, putans omnia sibi ex sententia successura, quod et a militi-
bus negligebatur Iulianus; vt qui fidem minime impleuerat, et con-
temnebatur a populo, vt parum dignus emto principatu: spem ce-
pit imperii vindicandi. Ac primo quidem ex ducibus tribunisque, 10
caeterisque militibus, qui plurimum haberent autoritatis, diuersos
alium alio tempore domum dimittebat, edoctos rerum omnium, quae
sibi Roma afferebantur. Id hoc consilio faciebat, vt quam latissime 11
toto oriente rumores disseminarentur. Ita enim sibi adiuncturum
quamplurimos existimabat, si non imperium ex insidiis occupaturus,
sed opem vocantibus atque implorantibus *Romanis* allaturus vide-
retur. *a*) Proinde vniuersi confestim adesse, obsecrare pro se quis- 12
que obtestarique, vti quamprimum rempublicam capesseret. Est au- 13
tem Syrorum gens natura leuis, pronaque ad res nouandas. Ama- 14
bant autem vehementer *b*) Nigrum, quod et imperium apud illos
humanissime gesserat, et ludis multitudinem ac celebritatibus deti-
nuerat. Sunt autem Syri suapte natura huiuscemodi oblectamento- 15
rum cupidiores: e quibus Antiocheni, maximam felicissimamque vr-
bem inhabitantes, totum ferme annum vel in vrbe ipsa vel in sub-
urbanis ludos et festa concelebrant. Quocirca edendis assidue spe- 16
ctaculis, ac remittendis exhilarandisque otio animis, ita sibi vulgus
adiunxerat, vt ab omnibus magnopere coleretur.

VIII.

Quae quum ita se habere intelligeret, iussis *vndique* adesse dicta die
militibus, reliqua etiam confluente multitudine, ita pro sugge-
stu ad id ipsum extructo verba fecit. *Quam mite ingenium, quantaque in* 2
*rebus maioribus aggrediendis nostra cautio sit, forsitan ipsi quoque iam-
pridem cognouistis. Neque ego nunc apud vos processissem verba fa-* 3
*cturus, si vel priuato consilio, c) vel incerta spe, aut spem superante
cupiditate adducerer. Sed me vocant Romani, et assidue clamantes fa-
tigant, vt eis manum porrigam salutarem, neque patiar tam excellens
tamque gloriosum relictum a maioribus imperium iacere abiectum tur-
piter. Vt autem citra occasionem aliquam* minime leuem *res aggredi* 4
*tantas, audax sane temerariumque sit, ita si implorantibus ac rogan-
tibus opem deneges, timiditatis et proditionis crimine labores. Qua-* 5
*propter eo consilio ad vos huc prodii, vt scitarer, quid facto opus esse
duceretis: vobisque vterer quasi totius negotii huius consultoribus d*) at-
que participibus. *quod si ex sententia successerit, communis mihi inde* 6
vobiscum erit vtilitas. Neque scilicet e) tenues opes aut leues sunt,

a) Obstupefacti autem erant omnes, ac sine vlla etiam cunctatione instabant, obsecrantes et ipsi, vt res capesseret, i. e. rerum administrationem. Potest autem ἐνεπτόμοντο et aliter exponi, vt videbis in Annot. *Steph.*

b) Nigrum, tum quod humanum erga omnes erat eius imperium, tum etiam quod plerumque ludis eorum et celebritatibus intererat. *Steph.*

c) vel spe, ratione carente. *Steph.*

d) ac sociis. *Memm.*

e) tenues spes: vt et Pol. scripsisse puto. *Steph.*

*quae nos solicitant, sed ipse f) Romanus populus, cui rerum omnium
potestatem superi tribuerunt, ipsum Romanum imperium, fluctuans ad-*
7 *huc, neque apud quemquam certa sede residens. g) Sed neque parum
tuta inimus consilia, his implorantium animis, nullo ad probibendum*
8 *resistendumque parato. Nam qui illinc veniunt, ne ipsos quidem mili-
tes, vnde imperium emptitauerit, satis ei fidos fore affirmant, quoniam*
9 *promissa non soluerit. Quae sit igitur vestra mens ostendite.* Talia
loquentem continuo exercitus omnis, caeterumque vulgus, impera-
10 torem atque augustum consalutant: tum *h*) amictum *imperatoria*
purpura, reliquoque exornatum aulico paratu, ibidem ex tempore
conquisito, praecedente etiam igni, in Antiochiae primum templa,
11 mox ad suas aedes deduxerunt: quas etiam, ceu non iam priuatas,
12 omnibus extra insignibus imperatoriis adornauerunt. His *valde* lae-
tus Niger, quum scilicet et Romanorum animos, et caeterorum stu-
dia hominum animaduerteret, iam haud dubie rem omnem sibi esse
13 in vado arbitrabatur. Qui postquam rumor increbuit, *i*) statim
quaecunque aduersum Europae continentem nationes incolunt, fe-
stinare pro se quaeque, vt praesto illi essent, legati vndique Antio-
14 chiam confluere, *k*) velut ad legitimum principem: reges quoque et
satrapae trans Euphratem Tigrimque habitantes gratulatum mise-
15 runt: suamque operam in omnem euentum pollicebantur. Quos
ille amplissimis affectos muneribus, gratiisque *de sua propensa vo-
luntate, deque iis quae pollicerentur,* actis, dimittebat: nullis sibi
impraesens opus esse auxiliis affirmans: satis munitum imperium,
16 idque gesturum se incruentum. Quare tanta spe sublatis animis,
supinius iam negligentiusque agitabat, seque populumque Antioche-
17 num otio deliciisque oblectans, ludosque edens et spectacula. Ne-
que vero aut Romam (quod res maxime postulabat) proficisci stu-
duit: aut Illyricos exercitus (qui scilicet imprimis adeundi conci-
18 liandique fuerant) vllis de rebus certiores fecit: sperans statim in-
tellecta re, cum *l*) Romanis eos pariter, cumque orientis totius
exercitibus consensuros.

IX.

Haec dum agitaret, leui incertaque spe subnixus, fama iam per Panno-
nios Illyricosque increbuerat, perque exercitus omnes, qui pro ripis
Danubii Rhenique excubantes, coërcendis barbaris Romanum tu-
2 entur imperium. Praeerat autem Pannoniis vniuersis (nam unius

f) Rom. pop. (cui dominium in omnia regnum que dii tribuerunt,) ipsum que imperium, fl. *Steph.*

g) Nobis igitur tuto rem aggredi licebit; et quod ea sit vocantium voluntas, et quod nemo sit, qui obsistat vel prohibeat. Nam qui nuncia illinc ad nos perferunt, ne ipf. *Steph.*

h) am. imp. purpura, quum reliqua etiam, quae ad honorandam maiestatem augustam pertinent, ex tempore comparassent, praeced. *Steph.*

i) per omnes nationes, quaecunque aduersam Europae continentem incolunt, festinare — *Memm.*

k) velut ad omnium consensu receptum Imperatorem, aut breuius, velut ad certum Imp. *Steph.*

l) Romanorum voto seu desiderio. *Steph.*

Digitized by Google

regebantur imperio) Seuerus quidam, genere Afer, vehemens homo
negotiis gerendis, ac ferox, vitaeque inſuetus durae et aſperae, *ac
m) laboribus facillime reſiſtens*: promptus excogitandis, acer exe-
quendis rebus. Qui poſtquam Romanum principatum pendere ſubli- 3
mem quaſique direptui expoſitum vidit, alterum quidem, vt deſidem,
alterum, vt parum efficacem, contemptui habuit. Addebant praeter- 4
ea ſpem ſomnia quaedam et oracula, caeteraque futurorum prae-
ſagia: tum denique fidem veri impetrantia, quum ſunt euentum ſor-
tita. quorum pleraque ipſe in libris de vita ſua conſcripſit, ac pu- 5
blice in tabulis picta dedicauit. Sed quod illi extremum maximi-
que momenti ſomnium ſpem propemodum omnem conciliauit, id
ne nobis quidem ſilentio praetereundum. Quo enim tempore nun- 6
ciatum eſt Pertinacem ad imperium aſcitum, peracto Seuerus ſacri-
ficio, *n*) iuratusque fidem principi, vbi primum domum rediit, ſo-
mno comprehenſus, videt per quietem magnum quendam ac gene-
roſum equum ornatum phaleris imperialibus, qui Pertinacem ipſum
per vrbem veheret media ſacra via. Sed vbi ad ipſum fori perue- 7
nit ingreſſum, in quem *o*) olim liber populus frequens conueniebat,
viſus eſt excuſſiſſe Pertinacem equus, atque abieciſſe humi, proxi-
meque aſtanti Seuero tergum ſubſternere, eumque perferre ſublimem
tuto in forum medium, conſpicuum venerabundae multitudini. ma- 8
net autem adhuc huius imago ſomnii eodem ipſo in loco ingens,
ex aere conflata. Ad hunc igitur modum ſublatis animis Seuerus, 9
ac ſe diuina prouidentia ſolicitari ad imperium ratus, decreuit ani-
mos periclitari militum. Quare primum quidem praefectos, tribu- 10
nosque, et primos militum ſibi adiungens, cumque iis de Romano
imperio ſermones ferens, *p*) abiectum id eſſe dictitabat, exiſtente nul-
lo, per quem fortiter atque ex dignitate gubernaretur. Inuehens 11
praeterea in praetorianas cohortes, quae ſacramentum militare ci-
uili imperatorioque ſanguine polluiſſent, vindicandam eſſe aiebat ac
perſequendam Pertinacis caedem: minime ignarus excubare adhuc 12
memoriam Pertinacis apud Illyricos exercitus: quoniam ſub impera-
tore Marco *q*) multa illius ductu aduerſus Germanos trophaea exci-
tauerant: et quum praefectus Illyrico foret, nullum non exemplum
virtutis in praelio oſtentauerat: beneuolentiam porro, ac probita-
tem, ad haec ciuile moderatumque imperium *r*) ſociis praeſtiterat.
Quocirca memoriam eius principis colentes, tantam in illum edi- 13
tam crudelitatem indigniſſime ferebant. Hanc igitur Seuerus occa- 14

m) laborum patientiſſimus, *Memm.*

n) ſuo que functus officio in praeſtando de regno Pertinacis iureiurando, domum reuerſus, ſomno, ubi veſper aduenit, eſt comprehenſus: ac ſibi viſus eſt magnum quendam et generoſum equum videre, ornatum ph. *Steph.*

o) olim populus, quum penes eum erat *imperium*, ad verbum, *democratiae* tempore. *Steph.*

p) id omnino proiectum eſſe dictitabat, vel iacere. *Steph.*

q) multa cum ipſis aduerſus Germ. tr. excitauerat: et quum dux ac praefectus Illyriorum conſtitutus eſſet, null. *Steph.*

r) Pol. ſcripſiſſe puto *ſuis*, i. e. ſibi ſubiectis. *Steph.*

sionem arripiens, facile eos quo vellet adducebat: *s*) simulans non
se quidem imperium quaerere, aut summam potestatem affectare,
15 sed ire vltum sanguinem tanti principis. Nam vt eius regionis homi-
nes corporibus vtuntur praeualidis atque proceris, et in pugnam
caedemque paratissimis, ita pingui sunt ingenio: quare haud facile
16 sentiunt, si quid agas dicasue astute ac subdole. *t*) Quocirca quum
fidem fecisset Seuerus, caedem se Pertinacis persequi velle, ita sibi
vniuersos conciliauit, vt imperator diceretur, summamque ab eis ac-
17 ciperet potestatem. Sed vbi Pannoniorum animos explorauit, (sta-
tim) vicinarum quoque gentium praesides, quaecunque Romano
18 subiacent imperio, magnis illexit praemiis. Erat autem Seuerus,
u) vnus omnium mortalium ad amorem simulandum maxime factus:
sic vt ne iusiurandum quidem fallere dubitaret, si ita vsus posceret:
longeque aliud in lingua promptum quam in animo reconditum
gerebat.

X.

Igitur Illyrico omni rectoribusque prouinciarum per literas insinua-
2 tus, collectisque vndecunque militibus, ac suscepto Pertinacis co-
gnomine, quod non Illyricis modo, sed Romano etiam populo gra-
tissimum fore suspicabatur, conuocatis omnibus in campum, ita pro
3 suggestu loquutus dicitur: *Quantum vel fidei, vel religionis erga deos,
per quos iurati estis, quantumque honoris imperatoribus exhibeatis,
quos adeo veneramini, facile ostenditis, milites, quum tantopere indi-
gnamini cohortes vrbanas, pompae magis quam virtutis administras,
4 adeo foedum facinus perpetrasse. Ac mihi quidem in votis est nunc
primum tantam spem auspicanti (nam profecto scitis, quam semper au-
diens dicto principibus fuerim) perducere ad exitum, atque explicare
5 quae vobis cordi sunt: neque Romanum imperium abiectum pati, quod
quidem apud maiores summa semper autoritate gestum, venerandum
omnibus videbatur: postea vero quam ad Commodum recidit, et si x) ob
illius adolescentiam saepenumero impegit, attamen omne vitium cum
ipsius principis nobilitate, tum (sanctissimi) parentis memoria obum-
6 brabatur. Neque tam errata illius, odium, quam misericordiam eme-
rebantur. quippe non tam ipsi quae gerebantur quam assentatoribus im-
putabamus, caeterisque malarum artium consultoribus atque ministris:*

s) simulans, se non tam imper. affectare, neque sibi summam potestatem ambire, quam velle talis principis sanguinem vlcisci. Sicut autem eius reg. *Steph.*

t) Quum igitur fidem habuissent Seuero, simulanti, se succensere, et caedem P. p. velle; eius potestati se permiserunt: ita vt Imperatorem declararent, et imperium ei committerent. Vbi autem Pann. animos cognouit, misit et ad vicinas gentes, atque ad omnes praesides gentium, quae sub septentrionali plaga Romanis seruiunt: et magnis pollicitationibus ac magna spe alliciens, facile sibi eorum voluntates conciliauit. *Steph.*

u) Seuerus omnium hominum ad simulandam beneuolentiam, faciendam que eius fidem, aptissimus; ne iureiurando quidem parcens, si opus esset, eo contemto, commodi sui causa mentiri, vel fidem fallere. *Steph.*

x) per adolescentiam nonnulla perperam ab illo fiebant. *Memm.*

Digitized by Google

donec ad sanctissimum illum senem, cuius adhuc virtutis et probitatis 7
y) *nostris mentibus memoria residet, delatum fuit imperium. Quem ta-*
men tantum abest vt tolerare illi potuerint, vt caede etiam (nefaria)
talem virum e medio sustulerint. Post hunc autem terrae marisque 8
imperium nescio quis turpissime auctionatus, et populo (quemadmodum
auditis) inuisus est, et milites ipsos, quibus imposuit, parum fidos habet.
z) *Qui tamen si etiam defensuri illum* beneuolo animo *forent, atta-* 9
men neque numero vniuersi, neque virtute singuli conferendi sunt vo-
bis. a) *Ad haec bellica vos negotia exercuerunt. nam et cum barbaris* 10
pedem conferre, et labores omnes itineris *perferre, et algores aestusque*
despicere, et concreta gelu calcare flumina, et potare effossos latices,
non haustas, et venatu inuigilare consueuistis. omnia denique ad vir- 11
tutem adepti viatica: sic vt nemini facile sit vestris obsistere viribus.
Etenim labore miles probatur, non mollitudine: qua illi exsaturati at- 12
que enutriti, ne vocem quidem vestram, nedum pugnam poterunt susti-
nere. Quod si cui Syriae res formidabiles videntur, is vel ex eo cogi- 13
tet, quam imbecillae sint quamque tenui spe nitantur, quod neque ad-
huc progredi quoquam, neque de vrbe petenda deliberare ausi, sedes-
que illas boni consulentes, delicias in diem quaesitas lucrum esse ambi-
guae potestatis arbitrantur. Est autem ad ioca et cauilla imprimis 14
factum Syrorum genus: tum qui Antiochiam colunt, ii studere Nigro
potissimum creduntur. Nam gentes reliquae et ciuitates, quum adhuc 15
neminem imperio dignum aspiciant, quique sit Rempubl. fortiter mode-
rateque gesturus, ei scilicet obedire se tandem simulant. Quod si ab 16
Illyrico exercitu ducem creatum cognouerint, simulque nostrum nomen
inaudierint (non obscurum sane apud ipsos neque ignoratum: quippe
illic etiam cum imperio praefuimus) b) *neque me profecto desidiae aut* 17
torporis arguerint, neque vestrum exceptare impetum, aut bellicam vir-
tutem volent experiri: praesertim quum et corporum proceritatibus,
et armorum exercitationibus, et conserenda manu longe vobis impa-
res habeantur. Quare occupemus quamprimum Romam, larem ipsum 18
imperii: reliqua dein facile expedituri, cum deorum oraculis, tum ar-
morum corporumque vestrorum viribus confidentes. Haec loquutum 19
Seuerum faustis acclamationibus milites exceperunt, augustum Per-
tinacemque appellantes: studiumque in eum propensum atque egre-
giam voluntatem c) pollicebantur.

XI.

At Seuerus, nihil procrastinandum ratus, armari quam expeditissi-
me iubet, iterque ad vrbem edicit: distributisque viritim ciba-

y) vestris, *Memm.*

z) Quibus, etiamsi pro eo in aciem descensuri, animo beneuolo essent, et multitudine vniuersi, et fortitudine singuli praestatis. *Steph.*

a) Quin etiam magis, quam illi, in rebus bellicis estis exercitati: sequendo lectionem illam in Annot. *Steph.*

b) neque me profecto socordiae aut ignauiae arguerint, neque vestram generosam alacritatem et firmum in pugnis robur sustinere volent. *Steph.*

c) prae se ferebant. *Steph.*

Digitized by Google

2 riis, omnique viatico, *d*) nihil sibi ad celeritatem facit reliqui, nul-
lis interquiescens locis: ac vix residere tantisper milites passus, do-
3 nec a nimia itineris contentione respirarent. Ipse inter primos la-
borans, vilique tabernaculo vtens, cibum potumque eundem, quem
etiam caeteri milites, capiebat: nihil vnquam imperatoriae luxuriae,
4 nihil deliciarum ostentans: sic vt acceptior in dies *e*) militibus fieret.
Nam quum laborum omnium non modo particeps, sed princeps et-
iam autorque foret, adeo cunctis venerabilis erat, vt nihil non pro
5 illo cupidissime facturi viderentur. Postea vero quam emensa Pan-
nonia ipsos Italiae *f*) montes insedit, famamque sui praeueniens,
6 prius coram conspectus est quam aduentare auditum fuerat, magnus
scilicet omnes Italiae ciuitates tanto conspecto exercitu metus in-
uasit: quippe homines in Italia iampridem ab armis belloque remo-
7 tissimi, agros pacemque colebant. Etenim quamdiu libera ciuitas
egit, atque a senatu belli duces *g*) eligebantur, fuere in armis sem-
per Italiae nationes, Graecisque et barbaris subactis, terrae sibi ma-
8 risque imperium pepererunt. neque vlla orbis terrarum pars aut caeli
9 tractus fuit, quo non vires suas Romanorum arma protulerint. Postea
vero quam Augustus rerum potitus est, et laborem Italis ademit, et
arma detraxit: *h*) milites tantum quosdam certis autoramentis habuit
mercenarios, qui Romanum tuerentur imperium: tum fluuiorum ma-
gnitudine atque fossarum, montibusque asperrimis, desertisque locis
10 atque imperuiis circumseptos imperii limites communiuit. Quocir-
ca merito omnes, postquam aduentare Seuerum cum tanto milite au-
11 diuerunt, insueta re perterriti, quum neque stare contra, neque
prohibere auderent, ibant obuiam laureati, portisque eum patenti-
bus excipiebant. Ille tamdiu locis singulis immoratus, quamdiu aut
sacra faceret aut populos alloqueretur, Romam e vestigio pergebat.
12 Quae vbi Iuliano nunciata sunt, *i*) actum de se prorsus existimauit.
Nam et exercitus Illyrici potentiam multitudinemque audiebat, et
populo parum fidebat, cui se cernebat inuisum: neque satis ma-
13 gnam spem in militibus habebat, quos videlicet fefellisset. Itaque
collectas vndique pecunias, partim suas, partim ab amicis acceptas,
tum quascunque in templis aliisque locis publice inuenisset, diuide-
re militibus instituit, vt eo pacto illorum beneuolentiam redimeret.
14 Sed ei, tametsi multa magnaque acceperant, nullam tamen habebant
gratiam, persolui debitum sibi, non dari munus aliquod interpre-
15 tantes. Caeterum suadentibus amicis Iuliano, vt exercitum educeret,

d) iter capessit: magna que contentione et generosis laboribus viam accelerat, neque vsquam commorans, vel, aliquid morae interponens, neque interquiescendi spatium concedens, nisi quo milites, paululum respirantes, iter mox persequerentur. Ipse— *Steph.*

e) commilitonibus, *Memm.*

f) fines, *Memm.*

g) emittebantur. *Steph.*

h) Sed praesidia et legiones imperio munimenta esse voluit, milites quosdam certis auctor. constituens mercenarios, qui Rom. imperio vice murorum essent; tum fluv. Polit. tamen alicubi τὰ στρατόπεδα καὶ τὰ φρούρια castra et castella vertit. *Steph.* praesidiorum atque exercituum vtens propugnaculis. *Memm.*

i) in summa desperatione erat. *Steph.*

atque Alpium angustias occuparet, (sunt autem Alpes, altissimi mon- 16
tes, quales in his regionibus nulli, porrecti ad muri formam, circumdatique Italiae: quasi ad reliquam regionis eius felicitatem hunc etiam quasi cumulum natura addiderit, vt munitionem haberet inexpugnabilem, pertingentem scilicet a septentrionali ad id mare,
quod ad meridiem spectat) non ausus tamen ille vrbe egredi, sup- 17
plicatum militibus mittebat; vti arma caperent, exercerentque se ac fossas ante vrbem ducerent: *k*) omnemque belli apparatum in ipsa
demum vrbe expediebat. Siquidem elephantos quoque, quos ad 18
pompam institutos habebat, insuefacere conabatur sessorem pati, ratus Illyricos milites equosque eorum perterritum iri facie magni-
tudineque beluarum, quales antea nullas adspexissent. Totaque ciuitas 19
armis fabricandis, bellicisque instrumentis conficiendis erat intenta.

XII.

Sed cunctantibus adhuc Iuliani militibus ac se comparantibus ad bellum, *l*) nunciatur adesse iam Seuerus. Is multos e militibus
suis sparsim dimiserat, qui clam Romam proficiscerentur: quare alii 2
aliis itineribus noctu ingressi vrbem, protectis armis habitu pagano-
rum operiebantur. Iamque intus hostis erat, supino adhuc Iuliano 3
et quid ageret ignaro. Quae vbi populus intellexit, cunctis metu 4
perculsis ac Seueri potentiam formidantibus, sentire iam se cum illo simulabat: et Iulianum quidem, quod imbellis, Nigrum, quod lentus atque iners, vituperantes, Seuerum ipsum *m*) iam aduentantem
magnopere admirabantur. Enimuero Iulianus, haesitabundus atque 5
inops consilii, conuocato prius senatu, literas ad Seuerum mittit,
quibus foedus pacisceretur, eumque in communionem acciperet impe-
rii. Caeterum senatus, etsi illa omnia decernebat, tamen vt eum 6
pauitare desperata salute animaduertit, totus iam ad Seuerum incu-
buerat. Biduo vero post triduoue, audito Seuerum iam plane adesse, 7
(omnes) contempto Iuliano in curiam conuenere, iussu consulum. quippe iis curae *n*) Romana res est, quoties de imperio ambigitur.
Qui postquam frequentes affuerunt, quid facto opus esset, inter se 8
deliberabant, manente adhuc in aula Iuliano, ac fortunam suam miserante, suppliciterque rogante, vt sibi eiurare imperium liceret,
omnemque eam potestatem Seuero transscribere. Sed vbi intellexit 9
senatus *adeo* pauidum Iulianum, *o*) perterritos corporis custodes, ipsum pene ab omnibus destitutum, decreta illius nece, Seuerum
solum imperatorem declarant. Tum legatos ad eum mittunt, par- 10

k) et se res que suas ita comparabat, quasi aduersus Seuerum in ipsa vrbe dimicaturus esset. *Steph.*

l) n. aduentare iam S. *Steph.*

m) iamiam aduenturum in vrbem. *Steph.*

n) R. res est, quum suspensa est regia *dignitas*. Sed more posteriorum Romanorum loquendo dicendum potius *Imperatoria dignitas*: sicut et βασιλεὺς apud hunc passim redditur voce *Imperator*. Alioqui possemus etiam illa omnia verba, ὑπ. ἂν τ. τ. β. μ. ᾖ, interpretari his duobus, *in* interregno. *Steph.*

o) et stipatorum custodiam eum metu Seueri destituisse, decr. *Steph.*

Digitized by Google

tim qui magistratum obtinerent, partim qui maximam haberent in senatu autoritatem, vt omnes illi honores augustorum deferrent.
11 Occidendi autem Iuliani datur vni e tribunis negotium. Is imbellem miserumque senem, qui sibi ipse tam infelicem exitum propria pecunia emisset, desertum iam destitutumque ab omnibus, inter foedissimas complorationes trucidauit.

XIII.

2 Quae vbi Seuerus audiuit, maiora iam moliens animo, consilium *vafrum* iniit capiendorum militum omnium, quicunque Pertina-
3 cem interemissent. Datis itaque clam ad tribunos centurionesque literis, hortatur, multa pollicens, persuadeant militibus vrbanis, vt
4 sibi dicto audientes sint. Ipse edictum proponit, vt relictis inter castra armis, *p*) exeant pacatorum habitu: quales procedere in pompam aut ludos celebrare consueuissent: iurentque in Seueri nomen, *q*) ac spem sibi optimam proponentes, praesto sint, vt nouum impe-
5 ratorem comitentur. His creditis, milites, suasu quoque tribuno-
6 rum, relictis armis, pomparum habitu laureati processerunt. Sed vbi ad exercitum Seueri peruenerunt, nunciato iam adesse, iubet in campum conuenire frequentes, quasi salutaturus ac perbenigne ac-
7 cepturus vniuersos. Enimuero quum ad tribunal principis accessissent, *r*) vnanimiter acclamantes, dato repente signo comprehenduntur.
8 ita enim praeceperat Seuerus, vt, quum stare pendentes eos ab ore principis vidissent, circuirent vniuersos milites sui more hostium, neminemque vulnerantes aut pulsantes, tantum orbe facto clausos in medio continerent, pila duntaxat intendentes et hastas: vt scilicet metu vulnerum, nudi resistere armatis, paucique plurimis mi-
9 nime auderent. Quos vbi velut *s*) indagine armorum conclusos captiuosque habuit, magna voce ac turbido spiritu, ita ad eos ver-
10 ba fecit: *t*) *Superari vos a nobis vel sapientia, vel viribus, vel etiam numero, re ipsa videtis. Capti estis quam facillime, ac nullo ferme negotio tenemini. Quid futurum de vobis sit, in mea manu est:*
11 *iam scilicet victimae hic statis obnoxiae nostro imperio. Si sceleri ve-*
12 *stro debitum quaeratis supplicium, nunquam sane inuenietis. sanctissimum illum senem, imperatoremque optimum, seruandum tuendumque vobis, ipsi occidistis: Romanum imperium perpetua clarum gloria, u*) *quod maiores nostri aut virtutis aut nobilitatis nomine suscipiebant,*

p) ex. pacifico habitu, sicut sacrificante aut festum aliquod celebrante Imperatore, in pompam ante illum procedere consueuissent, — *Steph.*

q) et bonam spem concipientes, veniant, vt Seuerum stipaturi. His cr. *Steph.*

r) vnanimiter que ei, conscenso iam tribunali, acclamaturi essent, *Memm.*

s) verriculo, *Memm.*

t) Nos sollertia et viribus exercitus vel copiis, et auxiliarium multitudine vobis superiores esse re ipsa videtis. Facile quidem certe et absque vllo certamine capti estis. *Steph.*

u) quod m. n. aut strenuitate, quae a virtute proficiscebatur, comparauerunt, aut nobilitatis ergo per successionem obtinuerunt; hoc vos turpiter et ignominiose, velut aliquid ex priuata

Digitized by

hoc vos turpiter foedeque, velut aliquid ex priuatorum instrumento (quasi sectores) *vendidistis. Ac ne eum quidem ipsum, x) quem sic ad* 13
imperium produxeratis, seruare saltem ac defensare ausi, homines timidissimi prodidistis. Ob haec igitur crimina ac facinora vestra mille 14
vobis debentur mortes, si quis par noxae supplicium studeat petere. Proinde quid vos aequum pati sit, sane videtis. Ego tamen y) sangui- 15
ne abstinebo, neque vestras imitabor manus. Sed quoniam ius fasque 16
negat stipari a vobis iam principem, violato iureiurando, ac manibus ciuili et imperatorio sanguine pollutis, proditaque fide custodiaque: ani- 17
mas quidem et corpora vobis nostra largietur humanitas: porro militibus meis ita praecipio, recingant vos, ac vestimentis exutos militaribus nudosque dimittant. Vobis autem sic impero, discedatis quam 18
longissime: edico item iuroque ac denuntio, capite poenas daturum, si quis vestrum posthac intra centesimum ab vrbe lapidem conspicietur. His imperatis, e vestigio milites Illyrici concurrunt, breuesque illos 19
gladiolos detrahunt, quos auro argentoque ornatos in vsum pompae suspensos habebant: tum zonis, vestituque et caeteris militiae insignibus per vim ablatis, nudos ad vnum exautoratosque dimiserunt. Enimuero illi, proditos se videntes atque astu captos, patientiam 20
scilicet praestabant. nam quid agerent nudi aduersus armatos, pauci aduersus plurimos? Discessere igitur complorantes sese, z) concessamque salutem loco muneris interpretantes: pertaesi tamen ac dolentes, quod inermes egressi capiendos se turpiter ignominioseque obtulerant. Vsus item alio consilio *vafre* Seuerus est. quippe metuens, ne recincti exautoratique, deploratis rebus, rursus castra repe- 21
terent, resumerentque arma, praemissos aliis itineribus ac semitis electissimos quosque et exploratissimos suorum militum, iubet clanculum vacua castra irrumpere, armisque ipsorum occupatis excludere 22
redeuntes. Hanc igitur poenam Pertinacis interfectores dederunt.

XIV.

Post haec Seuerus cum *toto* reliquo exercitu instructo armis, Romam petiit, attonitis metuentibusque pariter primo conspectu a) Romanis, audaciamque viri ac fortunam repetentibus animo. Quem quidem senatus populusque vniuersus laureati exceperunt, primum scilicet ex omnibus hominibus atque imperatoribus, citra

supellectile, argento commutastis. *Steph.*

x) quem ita principem elegeratis, custodire aut seruare potuistis; sed ignaue prodidistis. *Steph.*

y) vobis parcam, ita quidem certe, vt non interficiam: neque vestras imitabor manus. quoniam vero ius — *Steph.*

z) et gratum quidem illis erat, quod salutem concessisset; sed eos poenitebat, quod inerm. vel, et contenti quidem erant salute sibi ab eo concessa: sed eos poen. *Steph.*

a) Romanis ob ea, quae tanto cum successu ausus esset. Caeterum populus ac senatus cum laur. excipiebant: qui primus ex o. h. et Imp. — citra certamen res suas ad tam felicem exitum perduxisset. Omnia enim in illo admirationi erant; sed potissimum ingenii promtitudo, et generositas laborum, atque in iis, quae audebat, coniuncta audaciae spes bona, vel,

sanguinem, atque adeo citra puluerem, tanti effectorem operis.
3 Omnia porro mirabilia in illo, praecipueque ingenii acumen, labo-
rum tolerantia, rebusque maximis aggrediundis bonam sibi spem
4 proponens audacia. Postea vero quam eum populus faustis accla-
mationibus suscepit, et senatus (vniuersus) ad portas vrbis consalu-
tauit, inito Iouis templo, factaque re diuina, reliquisque item sa-
cris aedibus de more consalutatis, (nouissime) *b*) ad domum impera-
5 toriam se recepit. Postridie vero curiam iniit, ibique placidus ora-
tionem habuit plenam optimae spei: simul omnes publice priuatim-
6 que benigne complexus, *venisse in vrbem* aiebat, *vt occisum Pertina-
cem vlcisceretur: daturumque operam, vt status optimatium fundamen-
7 ta se principe iacerentur: nullum nisi iudicio damnatum, capite bonis-
ue mulctatum iri: non passurum delatores*, sed summam felicitatem
suis praebiturum: *aemulum se Marci futurum gerendo imperio: neque
8 solum Pertinacis cognomen, sed mentem quoque habiturum.* In hanc sen-
tentiam verba faciens fauorem sibi fidemque *eorum, quae pollicebatur,
9 a plerisque* conciliabat. Quidam tamen e maioribus natu, qui con-
suetum ipsius haberent ingenium, iam tum clanculum reliquis prae-
dicebant, versipellem hunc esse hominem, nihil non astu et arte
tractantem, simulatorem dissimulatoremque idoneum: nihil pensi ha-
bentem, dum id efficeret, quod vsui sibi aut emolumento crederet fore.
10 quod seniorum iudicium haud ita multo post euentus comprobauit. Igi-
tur Seuerus paucos in vrbe dies moratus, dato plebi vberrimo congiario,
donatisque abunde militibus, et ex iis robustissimo quoque in locum
exautoratorum delecto ad imperii custodiam, statim ipse in orien-
11 tem profectionem parat: *c*) cunctante Nigro adhuc et supino, atque
Antiochenis deliciis vacante, ratus properandum sibi, vt inexpecta-
12 tus imparatum opprimeret. Edicto igitur militibus, vt ad iter se
accingerent, contractisque vndique copiis, ac delectu iuniorum to-
ta Italia habito, *d*) simul reliquiis Illyrici exercitus, quae in Thracia re-
13 manserant, occurrere iussis, neque secius ingenti classe coacta, com-
pletisque armato milite totius Italiae triremibus, ingentes sibi omnis
14 generis copias incredibili celeritate comparauit. siquidem haud exi-
guis viribus *sibi* esse opus intelligebat aduersus nationes partem or-
bis Europae oppositam incolentes, quae scilicet vno ordine omnes
Nigri sequebantur auspicia. Ad hunc igitur modum bellum Seuerus
instruebat.

robori animi coniuncta spes *bona*. — Laborum autem generositatem vocat generositatem in tolerandis laboribus, et quasi dicas generosam quandam laborum tolerantiam, aut generosum in illis suscipiendis animum. *Steph.*

b) domum Imp. conscendit. Post vero, quum in curiam descendisset, orationem valde modestam et bonae spei plenam habuit apud *omnes*. Sed hic interpr. πάντας cum seq. iungit, tanquam legens, καὶ πάντας, vel ἅμα δὲ πάντας, item ἔλεγεν ἥκειν. *Steph.*

c) Nam cunctante adhuc N. ac supine et socorditer se gerente, atque Ant. del. indulgente, superuenire inexpectatus volebat, vt imp. oppr. *Steph.*

d) et si quae adhuc in Illyrico erant militares reliquiae, in Thraciam descendere, ibi que secum coire iussis, *Sylb.*

XV.

Caeterum prouidus homo ac sobrius nonnulla suspicione teneba-
tur de Britannicis exercitibus, maximis videlicet pugnacissimis-
que, quibus praeerat vniuersis Albinus, senatorii patriciique ge- 2
neris vir, summis opibus ac deliciis innutritus. Hunc sibi igitur 3
Seuerus astu ratus adiungendum, ne scilicet diuitiis, genere, exer-
citibus, famaque nominis, magnis ad concupiscendum imperium fa-
cibus, instinctus, summam sibi rerum posceret, Romamque haud pro-
cul a Britannia distantem, se bellis orientalibus implicito, occupa-
ret: statuit eum specie quadam honoris inescare: leuem alioquin et 4
simplicem, tunc vero etiam iuranti *multa* per literas credentem.
Quare eum Caesarem appellans, spem cupiditatemque hominis anti- 5
cipat potestate participanda. Mittit item plenas humanitatis literas, 6
obsecrans, vt ipse (potissimum) curam suscipiat imperii: opus esse 7
viro aliquo nobili, et aetatis integrae, qualis ille foret: se iam se-
nem, morboque articulari affectum, natos, adhuc infantes. Quibus 8
creditis Albinus honorem libenter suscepit, laetus citra pugnam aut
discrimen vllum compotem se voti factum. Caeterum Seuerus (quo 9
omnia credibiliora forent) iisdem illis ad senatum relatis, nummis-
que imagine eius percuti iussis, statuisque erectis, simul aliis colla-
tis honoribus, fidem gratiae suae fecit. *e*) Quae postquam sapien- 10
ter ab illo *aduersus Albinum* prouisa sunt, nullo iam ex Britannia
impendente metu, collectis in vnum circa se Illyricis exercitibus,
f) reliquisque rebus ex vsu comparatis, copias aduersus Nigrum
educere instituit. Igitur quibus locis itinere illo remoratus sit, quae 11
apud quamque ciuitatem verba fecerit, quae signa diuinitus appa-
ruerint, regiones item peragratas, conflictusque et vtrinque caeso-
rum numerum, cum plerique historiae autores, tum maxime poetae
versibus suis vberrime sunt exequuti, materiam totius operis, ipsam
denique Seueri vitam deligentes. Mihi autem propositum est se- 12
ptuaginta annorum res quas habeam cognitissimas sub diuersis prin-
cipibus gestas, in vnum corpus comprehensas, literarum mandare
monumentis. Quocirca excellentissima et praecipua quaeque rerum 13
a Seuero gestarum, deinceps persequemur: neque ad gratiam vero
quippiam affingentes, (quod fecisse videmus qui illa aetate scriptita-
runt) neque tacitum praetereuntes, si quid modo mentione dignum 14
memoriaque videbitur.

e) Vbi autem eius solertia res aduersus Albinum in tuto collocatae fuerunt, nullo iam ex Br. *Steph.*

f) quum omnia ita geri existimaret, vt suo imperio expediebat, cop. adv. N. *Steph.*

Digitized by Google

LIBER TERTIVS.

I.

Superiore libro, Pertinacis interitum caedemque Iuliani, simul
profectionem Seueri ad vrbem, susceptamque mox aduersus Ni-
grum expeditionem edocuimus. Enimuero Niger, vbi Romam a Se-
2 uero occupatam, ipsum a senatu *g*) appellatum imperatorem, nihil
tale expectans, audiuit, praeterea omnem Illyricum exercitum con-
tra se, *aliasque* pedestres naualesque copias educi: perturbato vehe-
3 menter animo, monet prouinciarum praesides, aditus omnes portus-
que custodiant: mittitque rogatum auxilia ad Parthorum, Armenio-
4 rum, atque Atrenorum reges. Cui quidem Armenius neutras se par-
tes suscepturum respondit, *h*) tantum res suas defensurum Seueri
aduentu: Parthus autem, satrapis imperaturum per epistolas, vti co-
5 pias congregarent, ita enim facere consueuit bellum comparaturus.
siquidem mercenarios milites atque ordinarios exercitus Parthi nul-
los habent. Ex Atrenis autem sagittarii auxiliares venerunt, missu
6 regis Barsemii, qui tum in eis regionibus imperitabat. Reliquas
omnes copias e militibus, qui aderant, (potissimum) conflauit: plu-
7 rimis etiam e populo, maximeque Antiochenis, cum aetatis leuita-
te tum ipsius Nigri studio impulsis, *atque* audacius quam prudentius
nomina dantibus. Sed et Tauri montis angustias ac praerupta loca
8 muro valido Niger, munimentisque obstruebat: ratus, montem il-
lum imperuium, magnum orienti propugnaculum futurum. siqui-
9 dem Taurus inter Cappadociam Ciliciamque dorsum erigens, natio-
nes discriminat orienti ac septentrionibus subiectas. *i*) Idem Byzan-
10 tium praesidio occupauit, vrbem Thraciae maximam felicissimamque,
viribusque et opibus ea tempestate florentem. Quippe in angustis-
11 simo Propontidos constituta freto, vectigalia piscatumque a mari ac-
cipit: simul agros possidens amplissimos vberrimosque, *ex* vtroque
12 (velut) elemento *magnum* lucrum facit. Visum igitur Nigro talem
13 hanc vrbem praesidiis occupare, vt classes nauigiaque per eas angu-
stias transgredi ex Europa in Asiam prohiberentur. Erat enim mu-
14 nita vrbs valido ingentique muro, qui *k*) Milesio quadrato lapide
constructus adeo tenui iunctura fuit, vt nemini compositum opus,
sed ex vno tantum perpetuoque lapide videretur. Ac nunc quoque
15 ruinas ipsas reliquiasque quum videris, mireris vtique vel eorum ar-
tificium, qui primi extruxerunt, vel horum vires, qui deinceps sunt

g) declaratum, *Memm.*

h) sed boni consulturum, si sua defenderet, iam aduentante Seuero. *Steph.*

i) Praemisit etiam exercitum, qui Byzantium praeoccuparet, vrbem Thraciae, tunc temporis max. fel. que, ac multitudine hominum pariter ac pecuniarum pollentem. *Steph.*

k) Pol. legisse videtur Μιλήτου, aut legendum putauisse. *Steph.* Brodaeus Miscell. l. 6. c. 11. ex Galeno interpretatur *molari*, i. e. e quo molas conficere solent. *Sylb.*

Digitized by Google

demoliti. Ad hunc igitur modum Niger suas res *l*) comprobat, pro- 16
uidentissimo scilicet (vt ipse putabat) tutissimoque consilio.

II.

Caeterum Seuerus quantum maxime poterat, cum suis copiis festinare, nullum desidiae quietique locum relinquere. Cognito autem praesidiis teneri Byzantium, quod sciebat munitissimam esse vrbem, ad *m*) Cyzicum se conuertit. Hoc intellecto, dux Asiae Ae- 2
milianus, cui summam Niger totius belli maximumque imperium tradiderat, et ipse Cyzicum proficiscitur, et copias adducit vniuersas, quascunque aut Niger miserat aut ipse contraxerat. Sed vbi 3
ventum ad manus, aliquot acerrime editis praeliis, victoria tandem penes Seuerum stetit, fuso fugatoque Nigri exercitu, *magna etiam* 4
eius parte trucidata. Itaque confestim fracti orientalium animi, Illyricianis autem spes ingens addita. Neque defuere qui crederent 5
Nigri res initio statim, proditas ab Aemiliano, *labefactatas fuisse.*
Cuius consilii duplicem afferunt causam: alii, Nigro *n*) inuidisse, fe- 6
rentem scilicet haud aequo animo, si, quem (paulo ante) in Syria successorem habuisset, eundem superiorem mox, atque adeo imperatorem dominumque esset habiturus: alii, persuasum a liberis, patri 7
per epistolas vitam salutemque suam commendantibus, quos Romae inuentos Seuerus in custodia habebat. Siquidem hoc quoque vsus est prouidentissimo consilio. Mos fuerat Commodo retinere apud 8
se liberos eorum, qui ad regendas prouincias cum imperio proficiscerentur, quasi obsides quosdam beneuolentiae illorum fideique.
Igitur Seuerus, quum primum est imperator appellatus, superstite 9
adhuc Iuliano, *o*) misit furtim qui suos liberos ex vrbe subducerent, ne in alterius essent potestate. Caeterum ipse, quum primum Ro- 10
mam ingressus est, comprehensos omnes ducum liberos, caeterorumque item quicunque munus publicum in oriente Asiaque tota obirent, atque in custodiam datos, secum retinebat, quo per ea quasi pignora Nigri ducibus persuaderetur, vti illum, desiderio salutis liberorum, proderent: aut certe si in fide permansissent, *p*) liberum sibi relinquerent caede filiorum quos vellet vlcisci. Victi autem ad Cy- 11
zicum Nigri milites, quam quisque maxime poterat, aufugerunt, partim praeter Armeniae montana, quidam per Asiam Galatiamque superare Taurum festinantes, vt scilicet intra munimenta se reciperent. At vero Seueri exercitus Cyzicenum per agrum in Bithyniam 12
finitimam regionem contendebat. Sed vt Seuerum vicisse fama di-

l) Polit. puto *comparat* scripsisse, *Steph.*

m) ad Cyzicum transire exercitum iubet. *Steph.*

n) Nigro inuidentem, aduersus eum conspirasse: quoniam indignaretur, quod, quum successor eius in Syriae imperio fuisset, superior futurus esset, vtpote rex ac dominus. Alii persu., vel, Nigro inuidentem, aduersus eum id molitum esse. *Steph.*

o) curauit, ut eius liberi, Roma clam subducti, in alterius potestate non essent. Ipse autem, simulatque Rom. ingr. *Steph.*

p) prius mali aliquid acciperent caede filiorum, quam ipsi darent, *Memm.*

Niger audita re, quum quidem Antiochiae ageret, iure ſcilicet (homo alioqui benigni manſuetique ingenii) defectione illorum contumeliaque irritatus, immittit vtrisque vrbibus Mauros iaculatores, quoscunque ſecum habuerat, ſimul partem ſagittariorum iuſſos occidere obuium quemque, diripere vrbes ipſas atque incendere.
u) Sed enim Mauri (vt eſt genus hominum ſuapte natura caedis auidiſſimum, nihilque non facile audens, ac deſperatis ſimile, contemptu videlicet mortis ac periculorum) Laodicenis de improuiſo oppreſſis, populum ipſum omni genere crudelitatis, vrbemque vaſtarunt. Inde Tyrum pergentes, direptis omnium bonis, ac patrata ingenti caede, totam incenderunt. Quae dum in Syria gerebantur, 7
contrahente copias Nigro, interea Seueriani milites munitionem Tauri montis oppugnabant, triſtes vtique ac citra ſpem victoriae: 8
quippe valida inexpugnabilisque per ſe, monte quoque ipſo praecipitioque defendebatur. x) Igitur iam defatigatis *Seueri militibus* 9
in alta aduerſariorum ſecuritate, ecce tibi, noctu maximi repente ruere imbres, oppleri omnia niuibus: vt ſunt difficiles in Cappado- 10
cia hyemes, maximeque ad Taurum montem. Quocirca ſubitus impetu magno erumpit torrens, curſuque *ſolito* impedito (quod munitio exitum prohibebat) maior iam violentiorque factus, quando ar- 11
tem ſuperante natura tantum impetum ſuſtinere munitio non poterat, laxatis *aqua* paulatim coagmentis, ac fundamentis loco emotis, *quippe quae feſtinanter ac minime accurate extructa eſſent*, iter ſibi torrens patefecit. Quo animaduerſo, qui in praeſidio erant, metu, 12
ne ab hoſte circumuenirentur, nullo mox futuro propugnaculo ſimul vnda reſediſſet, prodita cuſtodia cuncti fuga dilabuntur. Igi- 13
tur laeti Seueriani, confirmatique animos, velut diis ipſis immortalibus manu ducentibus, cognito cuſtodes aufugiſſe, facile ſcilicet, nullis prohibentibus, Taurum ſupergreſſi, in Ciliciam mox impetum fecerunt.

IV.

His nuntiatis, Niger, quum quidem ingentem exercitum, ſed pugnae laborumque inſcium, collegiſſet, magnis itineribus accele-
rabat, y) quamplurimis eum mortalibus omnique ferme Antioche- 2
norum iuuentute ſequentibus ducem, multa ſcilicet animorum ala- 3
critate, caeterum virtute ac peritia belli nulla ex parte cum Illyrico milite conferendis. Ita concurrerunt ad Iſſicum, quem appellant, 4
ſinum, longe lateque ſpatioſiſſima in planitie, quae perpetuis ſubiecta collibus in theatri ſpeciem, littus habet a mari longiſſime excurrens: quaſi quoddam belli ſtadium fabricata natura. Quin eo- 5

u) Sed enim Mauri, (qui valde ſunt ſanguinarii, et, quod mortem pericula que contemnant, omnia cum deſperatione audent,) Laod. *Steph.*

x) Igitur iam defatigatis Seuerianis, hoſtibus autem omnem de cuſtodia ſollicitudinem abiiciendam exiſtimantibus noctu — *Steph.*

y) Magna enim multitudo, ac tota propemodum iuuentus Antiochena, ad militandum ac pro eo periclitandum ſe dediderat. Alacrem igitur exercitum habebat, ſed qui peritia et animi robore longe Illyrico inferior eſſet. Concurrit igitur vtrinque exercitus ad Iſſ. *Steph.*

dem quoque loco Darium ab Alexandro ferunt maximo extremoque
illo praelio profligatum *z)* captumque, septentrionalibus etiam tum
6 viris orientis nationes superantibus. Manet adhuc trophaeum, et
tantae victoriae testimonium vrbs in colle, Alexandria: simul ae-
7 neum ipsius simulacrum, vnde loco impositum nomen. Euenit au-
tem, vt Seueri ac Nigri exercituum non congressus modo in eum lo-
8 cum, sed fortuna etiam fortunae similis fuerit. Vtrinque enim
sub vesperam parati ad pugnam constiterant, curis dein pauoribus-
que totam noctem extraxerant insomnem: statimque cum solis ortu
9 ducibus vtrinque adhortantibus, incredibili alacritate vtrinque se
incitarunt, tanquam de omni spe reliqua nouissimo illo congressu
dimicaturi, *a)* disceptante illic super Romano imperatore fortuna.
10 Sed vbi diu pugnatum acerrime, tantaque edita vtrinque strages, vt
flumina per eam planitiem decurrentia, maiore aliquanto vi sangui-
nis quam aquarum in mare se voluerent, fusi tandem profligati-
11 que orientales, imminentibus a tergo Illyricianis, partim in mare
saucii protrudebantur, partim in colles summos fugitantes a perse-
quentibus obtruncabantur: cumque iis vna vulgus ingens hominum,
qui ex vrbibus vicinis agrisque confluxerant, superne quasique ex
12 tuto loco praelium spectaturi. At Niger, valido euectus equo, pau-
13 cis comitantibus, Antiochiam peruenit: *b)* vbi fugiente passim mul-
titudine, magnoque vbique fletu clamoribusque natos fratresque lu-
14 gentium, deploratis et ipse rebus suis fugam capit: occultantique
dein se in suburbano quodam, et ab equitibus reperto, caput ampu-
15 tatum. Hunc habuit exitum vitae Niger, dato cunctationis tardi-
tatisque supplicio: homo alioqui (vt perhibent) publice priuatimque
16 minime improbus. Sed occiso Nigro, Seuerus omnes (statim) il-
lius amicos supplicio affecit, siue qui sponte, siue qui necessitate co-
17 cti rebus illius studuissent: militibus tantum qui effugerant ac trans
fluuium Tigrim metu Seueri ad Barbaros abierant, impunitate pro-
18 posita receptis. Quippe magna vis hominum in ea loca concesserat,
quo *potissimum* effectum est, vt validiores deinceps barbari aduersus
19 Romanos conferenda manu euaserint. *nam* gnari antea pugnare tan-
tum arcu ex equis, neque armatura muniti, neque hasta gladioue sa-
tis audaces, leui pendulaque veste, plurimumque inter fugiendum
20 auersi, sagittas intendebant: *c)* postea vero quam Romani aliquot
milites, fabrique nonnulli in eas regiones confugerunt: ibi aetatem
acturi, non solum armis vti, sed ea quoque fabricari barbari didi-
cerunt.

z) captum que a sept. viris, etiam tum or. nat. sup. *Steph.*

a) *disceptatura.* Est enim Gr. verbum fut. temp. hoc in loco, potest que et aliter reddi, v. Annot. *Steph.*

b) vbi quum fugientem reliquum populum (si quis modo relictus erat) inuenisset, plenam que eiulationibus et lamentationibus ciuitatem, natos et fratres lugentium, — *Steph.*

c) postea vero quam ii, qui fugerant milites, multi que ex iis opifices, ad illos se contulerunt, atque ibi viuere in animum induxerunt, non solum arm. *Steph.*

Digitized by Google

V.

Rebus autem orientis ex sententia gestis, atque vt res poscere vi-
debatur, ordinatis, cupido iam Seuerum habebat regem quoque
Atrenorum bello tentandi, ac Parthorum regionem occupandi:
d) quos vtrosque in societatem Niger asciuerat. *e*) Quibus tandem 2
rebus in aliud tempus reiectis, cogitare instituit, quo pacto sibi *vni-
uersum* Romanum imperium liberisque suis bona fide adiudicaret.
Nam sublato Nigro reliquus erat Albinus, quem sibi parum ex sen- 3
tentia parumque vsui fore arbitrabatur: vulgato rumore, iam nimis 4
illum impotenter nimisque moleste nomen Caesaris vsurpare: prae-
terea multos esse e primoribus senatus, qui ad eum clam darent lite-
ras, hortantes ad reditum, absente adhuc occupatoque Seuero. Quip- 5
pe nobilitas (omnis) Albinum malebat imperatorem, ortum illustri
genere ac bonae indolis iuuenem. Quibus rebus cognitis Seuerus, 6
minime vtique apertis inimicitiis ac manifesto bello agendum pu-
tans, nulla existente causa, quae saltem specie honesta videri posset,
f) decreuit eum dolo insidiisque tentare. Quare tabellarios ali- 7
quot ex iis, qui literas imperatorias perferunt, fidissimos sibi homi- 8
nes cum literis mandatisque ad eum mittit, praemonitos, vti red-
ditis publice epistolis, quaedam habere se dicerent, quae apud illum
remotis arbitris loquerentur. quare vt primum seorsum a custodibus
nacti eum forent, facto impetu obtruncarent. Quin venena quoque 9
ipsis dedit, quibus eum, si possent, per aliquem ab epulis aut a cya-
tho aggrederentur. *g*) Erat autem illius amicis suspecta Seueri fides.
itaque cauendum identidem admonebant hominem perfidiosum, ple-
num fraudis et insidiarum. Nam vulgo etiam parum constanti fide
habebatur, impulsis (vt dictum est) per ipsorum filios Nigri ducibus 10
ad res illius prodendas: dein postquam eorum opera abusus est, sua-
que omnia ex sententia composuerat, ipsis liberisque enecatis. Igi- 11
tur infidum subdolumque ingenium res ipsae declarabant, obque id

d) quorum vtrique in crimen vertebat amicitiam Nigri. *Memm.*

e) Verum haec in aliud tempus reiecit: ac prius vniuersum Rom. imperium in se suos que liberos transferre, et firmum ac stabile sibi reddere, in animo habuit. Nam, subl. Nigro, molestus et superuacaneus ei Albinus existimabatur. Quin etiam audiebat, illum nimis regio fastu titulum Caesaris vs. *Steph.*

f) decreuit experiri, an eum, occulta quapiam arte deceptum, e medio tollere posset. Quare arcessitis eorum, qui lit. imp. perf., fidissimis, secreto illis imperauit, vt, quum apud eum essent, litteras quidem publice redderent, sed rogarent, vt secedens arcana quaedam mandata audiret: vbi autem ei hoc facere persuasissent, suis satellitibus incomitatum statim opprimerent atque interficerent. *Steph.*

g) Erat enim amicis eius suspectus: qui consilium dabant, vt sibi caueret ab homine, qui impostor esset, et ad struendas insidias solers. Eius enim mores male audiebant ob ea, quae aduersus Nigri duces admiserat. Quum enim per ipsorum filios ab illis impetrasset, vt res Nigri proderent, quum eorum opera abusus esset, sua que ex sent. composuisset, ipsos liberos que occidit. *Steph.*

maiore se custodia Albinus circummunierat. Neque enim temere
quisquam a Seuero missus ad illum introducebatur, nisi prius depo-
12 sito militari gladio, sinuque excusso. Postquam igitur a Seuero ta-
bellarii ad eum peruenerunt, redditisque publice literis, habere se
dixerunt quaedam secretius renuntianda, indulgens suspicionibus
13 Albinus comprehendi illico iubet. dein seorsum explorata re, insi-
diisque ordine intellectis, vbi noxios supplicio affecit, iam ipse se
vt aduersus manifestissimum hostem comparabat.

VI.

Quibus cognitis, Seuerus homo *b*) iracundo ingenio, non iam ce-
2 landas sibi inimicitias putauit, sed omni conuocato exercitu,
3 huiuscemodi habuit orationem, *Neque leuitatis me quisquam ob an-
teacta insimulet, neque infidum aut ingratum putet aduersus eum, quem
4 pro amico habuerim. Omnia nos quidem praestitimus, etiam in par-
5 tem principatus, et quidem stabilissimi, recepto: quod ne i*) *geminis
quidem fratribus facile quisquam indulserit; quod enim vos mihi vni de-
6 tulistis, id ego cum illo communicaui. Tantis autem beneficiis nostris
pessimam videlicet gratiam retulit Albinus, k*) *contemta virtute nostra,
7 suaeque immemor fidei, ardensque inexhausta cupiditate id vniuersum
periculose praeripiendi, cuius particeps esse citra bellum ac dimicatio-
nem vllam potuisset. Neque deos reueretur, per quos toties iuratus,
neque vestris parcit laboribus, quos tanta cum gloria virtuteque pro
8 nobis pertulistis. quippe successuum vestrorum nec ipse fructu carebat:
9 imo autem, si fidem seruasset, l*) *maior illi portio contigisset. Vt au-
tem, si ipse autor malorum sis, iniustus videare: ita, si non vlciscare
10 acceptas iniurias, ignauus. Nam quum bellum aduersus Nigrum gessi-
mus, non ita sane speciosas inimicitiarum causas habebamus*, vt necessa-
rias. *non enim quasi raptorem occupati a nobis principatus oderamus,
sed m*) *positum eum in medio, atque adhuc in disceptatione versantem,
11 pari vterque ambitu ad se trahebat. Verum Albinus, despecto foedere
ac iureiurando, quum sit nostro munere adeptus quae tantum legitimis
12 liberis tribuuntur, hostis esse mauult nobis quam familiaris. Vt igi-
tur pridem beneficio affectum, honore gloriaque cohonestauimus, ita
nunc perfidiosum atque imbellem ipsius animum coarguamus armis.
13 Neque enim sustinere ille exercitus poterit exiguus atque insularis vi-
14 res n*) *nostras. Nam quum vos propemodum soli alacritate quadam
et virtute vestra tam multis praeliis peruiceritis, totumque vobis ori-
entem subegeritis, quis dubitet, quin nunc quoque, o*) *tantarum accessio-*

b) promto et iracundo ing. *Memm.*

i) germanis, *Memm.* alii geminis. *Sylb.*

k) arma et copias comparat adversum nos, contemta fortitudine vestra, et spreta, quam mihi dederat, fide. *Steph.*

l) maius aliquid ei contigisset illo, qui vtrique nostrum diuisus a vobis erat, honore. Vt autem iniustum est auctorem iniuriarum esse: ita est ignaui, acceptas non vlcisci. Ac dum quidem aduersus Nigrum bellum gereremus, non *Steph.*

m) sed iacentem eum in med. *Steph.*

n) vestras, *Memm.*

o) quum tantae copiae auxiliares accesserint; *Steph.*

Digitized by Google

ne virium (quippe hic totus pene Romanus exercitus) facile profligaturi paucos sitis, ne sub viro quidem sobrio, nedum sub forti duce, militantes? Quis enim luxuriam illius ignorat, vitamque hominis subulco- 15
rum potius gregibus quam militum legionibus congruentem? Proinde 16
eamus audacter in illum qua solemus alacritate animi atque virtute, diis freti autoribus ab eodem impie peieratis: simul memores excitatorum saepe a nobis trophaeorum, quae scilicet ab ipso despecta sunt.
Haec loquuto Seuero, confestim exercitus vniuersus Albinum ho- 17
stem declarat: exceptoque faustis acclamationibus ipso, nihil non alacritatis et studii clamoribus ostendentes magis magisque hominem spe addita succenderunt. Qui amplissimo donatiuo milites pro- 18
sequutus, statim vniuersos contra Albinum educit: missis item pariter qui Byzantium expugnarent, clausam adhuc, receptis Nigri ducibus. Quae deinde vrbs fame capta, totaque plane diruta, simul 19
theatro thermisque omnique cultu atque honore detracto, et in vici formam redacta, Perinthiisque *in seruitutem* adiudicata est, quemadmodum Antiochia quoque Laodicenis. Tum pecuniae 20
magnam vim curauit ad reficiendas instaurandasque vrbes, quas Nigriani milites deuastauerant. Ipse iter faciebat sine intermissione, 21
neque festos dies neque labores vllos magnopere curans, algoris atque aestus iuxta patiens: *p)* saepe etiam per altissimos montes hye- 22
me saeua, niuibus caelo ingruentibus, ibat aperto capite, vt milites ad alacritatem patientiamque laborum re ipsa cohortaretur. Quocirca non metu quodam ac lege, sed aemulatione magis atque exemplo principis ad perferenda omnia incitabantur. Misit etiam qui 23
angustias occuparent Alpium, atque aditus Italiae obsiderent.

VII.

Enimuero postquam nuntiatum Albino est nihil cunctari Seuerum, *q)* sed adesse iam, supinus hactenus ac delicias agitans, magno tum metu perculsus *r)* statim e Britannia transmittens, in aduerso 2
Galliae littore castra collocauit: litterisque ad vicinarum gentium praesides missis, pecunias commeatumque exercitibus iuuandis corrogabat. *s)* Qui igitur dicto audientes fuerunt, pessime illud in se 3
consuluerunt, nullo non supplicio dein post bellum affecti: qui vero 4

p) Saepe etiam per montes, magnis rigoribus infestos atque altissimos, iter faciens, sub grandine et niuibus aperto capite incedebat, alacritatis et strenuitatis occasionem militibus reipsa praebens: ita vt non solum metu et lege, sed etiam aemulatione atque ex. pr. ad resistendum laboribus incitarentur. *Steph.*

q) sed iamiam adfuturum, sup. *Steph.*

r) a Brit. transmittens in oppositam ei Galliam, castra collocauit, *Memm.*

s) Et nonnulli quidem, ab eo persuasi, miserunt, in suam sane perniciem: (postea enim supplicio affecti fuerunt;) qui vero adduci non potuerunt, vt id facerent, inito felici potius, quam prudenti consilio, incol. euaserunt. Euentus enim et fortuna belli de vtrorumque consilio iudicium tulit. *Steph.*

imperium detrectauerunt, quum quidem felicius quam prudentius
id egissent, euasere incolumes, euentu ac fortuna rerum vtraque
5 consilia discernentibus. Sed vbi iam in Galliam Seueri copiae per-
venerunt, leues quaedam primo pugnae quasique velitares fuerunt:
donec postremo apud *t*) Lugdunum, magnam vrbem atque opulen-
tam, praelium in manibus fuit. Nam quum se moenibus tenuisset
6 Albinus, exercitus emisit in pugnam. Vt vero ad manus ventum,
diu quidem vtrinque decertatum est aequis viribus, sic vt ambigua
victoriae fortuna penderet: neque enim Britanni vel animi magni-
7 tudine vel auiditate caedis, Illyricis concesserint. Ita conflictu pri-
mo valentissimorum exercituum neutram in partem acies inclina-
8 bat. Atque vt nonnulli prodiderunt eius aetatis autores, qui non
ad gratiam, sed ad fidem loquuntur, longe potior fuit Albini acies,
qua in parte Seuerus curabat: sic vt fugerit quoque, et ab equo de-
9 ciderit, abiectoque paludamento delituerit. Sed insequentibus iam
vitulantibusque Britannis, ceu plane victoribus, apparuisse extemplo
Laetum Seueri ducem, cum *eo cui praeerat* recenti adhuc exercitu,
10 *et qui extra pugnam fuerat.* *u*) quippe male audiit, quasi euentum
pugnae expectauerit, cunctatus de industria retento milite, vt si-
bimet imperium vindicaret: siquidem non prius in pugnam protu-
11 lit pedem, quam vbi Seuerus cecidisse nuntiatus. Quam suspicio-
nem etiam deinde euentus approbauit. quippe rebus omnibus ex
sententia mox compositis, atque in maxima securitate agitans Seue-
rus, quum quidem caeteros belli duces magnis affecisset praemiis,
Laetum ipsum tamen (vt par fuit) memor proditionis, morte mul-
12 ctauit. sed ista quidem post fuere: tunc autem conspecto (vt diximus)
Laeto, *cum recenti adhuc exercitu*, spes addita Seuerianis est: ac sub-
13 latus in equum Seuerus, et paludamento purpureo circumdatus. At
Albiniani, iam se victores rati, confusis ordinibus, incitante se in eos
de improuiso valida recentique hostium manu, quum paulum pri-
14 mo restitissent, terga demum verterunt. Fusos igitur fugatosque
eos persequuti Seueriani, magna edita strage, ad vrbem ipsam perue-
15 nerunt. Occisorum vtrinque aut captiuorum numerus, varie prout
16 visum eius aetatis scriptoribus, proditur. Direpta mox incensaque
x) Lugdunum, et Albino caput abscissum perlatumque ad Seuerum
est. Ita duo maxima excitata trophaea ad orientem ac septentrio-
17 nes: sic vt nihil sit, quod cum Seueri contentionibus aut victoriis confe-
ras, siue copiarum multitudinem, siue nationum motus, siue nume-
rum pugnarum, siue itinerum longitudinem celeritatemque conside-
18 res. Nam Caesaris quidem res aduersus Pompeium, Romano vtrin-
que milite, magnae profecto fuerunt: item Augusti aduersus Anto-
nium aut Pompeii liberos, et quae antea a Sylla Marioque ciuilibus

t) fortasse *Londinum*; vt ex sqq. patebit. Gryph. ed. *Sylb.*

u) Eum autem accusant, quasi euentum pugnae exspectauerit, imminens occasioni, et de industria cunctatus sit: ac, quum exercitum, cui praeerat, recentem seruasset, quod sibi imperium destinaret, tum demum fuisse conspectum, quum Seuerum cecidisse intellexit. Fidem vero huius accusationis facit euentus, i. e. fidem huius rei, de qua fuit accusatus. *Steph.*

x) *Londinum* pro *Lugdunum* scriptum in edit. Gryph. *Sylb.*

externisque praeliis gesta sunt: sed qui vnus vir tres imperatores 19
rerum iam potitos sustulerit, qui vrbanos exercitus, Romam ipsam
ac palatium obtinentes, astu *y)* circumuenerit: quique vnum e principibus in ipsa palatina aula curauerit occidendum, alterumque iterum in oriente rursus gubernacula rerum tenentem, appellatumque a Romanis imperatorem, tertium porro Caesaris honores atque autoritate praeditum, in potestatem redegerit, haud facile alter inuenietur. Hunc finem vitae habuit Albinus, breui sane laetatus funesto 20
honore.

VIII.

Caeterum Seuerus omnem statim iram atque atrocitatem animi suam, in illius necessarios Romae effudit. ac primo quidem prae- 2
misso in vrbem capite Albini abscisso, iussoque publice patibulo praefigi, in ima epistola, qua de sua victoria populum edocebat,
hoc quoque adscripsit, ideo se caput illud publice in patibulo spe- 3
ctandum misisse, vti exemplum caperent, quid item ipsis patiendum
foret. Rebus igitur Britanniae ordinatis, quum totius insulae admi- 4
nistrationem bifariam dispertisset, itemque omni Gallia (quemadmodum quidem *sibi* videbatur) composita ex sententia, suppliciogue de Albani amicis sumto, siue quos ei sua quemque voluntas, siue necessitas adiunxerat; continuo Romam proficiscitur, exercitum secum omnem adducens, quo terribilior videretur. Confectoque ma- 5
gna velocitate itinere, quemadmodum consueuerat, infestus adhuc
superstitibus Albani amicis, Romam inerat, occurrente laureato po- 6
pulo, ac magno honore faustisque acclamationibus excipiente, senatuque vniuerso consalutante: tametsi plerosque metus consternauerat, quod sibi haudquaquam parsurum rebantur, immitem suapte natura et sanguinarium, neque sane magna causa indigentem ad inferendas iniurias: *z)* caeterum tunc probabiles odii rationes habiturum. Postea vero quam in templum Iouis ingressus est, omniaque 7
sacrificia de more peregit, reuersus in palatium, magnoque congia- 8
rio populum Romanum, victoriae nomine, prosequutus, ac nummos
militibus largitus est, simul alia permulta indulsit, quae nunquam
antea acceperant. Nam et frumenti summam primus adauxit, et 9
aureis annulis vti, et domi habere mulierem permisit: quae omnia procul a militari disciplina, succinctos eos paratosque ad bellum
minime praestitura videbantur. Primusque ipse duritiam atque aspe- 10
ritatem victus, tolerantiamque laborum disciplinamque omnem ac ducum reuerentiam subuertit, inhiare pecuniis et *a)* munditias co-
lere militibus insuefactis. His ergo optime pro suo iudicio consti- 11
tutis, curiam deinde ingressus, sedensque imperatoria sella, accusare
infit truculenta oratione Albini amicos, prolatis etiam quorundam 12
arcanis epistolis, quas apud illum sepositas deprehendisset, quibusdam autem exprobrans, quod eum splendidioribus muneribus affecis-
sent: aliis, quod *b)* amici orientalibus, aliis, quod Albino fuerunt 13

y) superauerit, *Memm.*

z) et qui tunc probabiles habere rationes viderentur. *Memm.*

a) delicias. *Memm.*

b) Longe aliam huius loci interpretationem v. in Annot. *Steph.*

Digitized by Google

notiores. Eoque pacto eximium quemque e senatu, tum vt quisque
in prouinciis genere aut opibus excelleret, *c*) omnes sine discrimine
supplicio afficiebat: vlciscens (vt quidem prae se ferebat) inimicos,
sed reuera subigente auaritia, qua supra omnes imperatores labora-
14 vit. Nam vt animi patientia atque in laboribus perseuerantia, si-
mul rei militaris gloria, nemini etiam laudatissimo concesserit, ita
quaestui supra quam dici posset addictus, iniustis caedibus atque adeo
15 cuicuimodi ex causa pecuniam colligebat, imperium metu magis
quam beneuolentia retinens. Quamquam popularis esse imprimis
volebat, edendis omnifariam magnificentissimis spectaculis: centenis
etiam saepenumero occisis beluis, quas omnibus regionibus nostris
16 barbarisque conquirebat. Sed et congiaria dedit vberrima, et *cc*) cer-
17 tamen propósuit, vndique accitis ludionibus atque athletis. Vidi-
mus item sub illo quosdam omnis generis ludos, cunctis editos the-
atris, simulque supplicationes et peruigilia ad formam Cereris initio-
18 rum (seculares hi tunc appellabantur) *d*) celebratos (vt aiunt) de-
19 curso trium spatio aetatum. Siquidem vrbe tota atque Italia prae-
cones itabant conuocatum omnes ad ludos, quos nec vidissent ha-
20 ctenus, nec visuri postmodo forent: ita scilicet interuallum prae-
teritae futuraeque celebritatis supra omnem esse hominum aetatem
significantes.

IX.

e) Igitur aliquandiu Romae moratus, participato filiis imperio, quum
se ciuili tantum victoria contraque Romanos exercitus habita,
clarum hactenus intelligeret, ex qua etiam triumphum recusauerat,
decreuit idem barbarorum inclarescere trophaeis. Quocirca praetex-
tu vindicandi Barsemii, Atrenorum regis, qui Nigri partes fouerat,
2 exercitum in orientem eduxit. Iamque in Armeniam facturus im-
petum, praeuentus a rege Armeniorum est, mittente obsides vltro
et munera, ac suppliciter petente, vt sibi cum illo inire amicitiam
3 foedusque ferire liceret. Quare Seuerus, procedentibus ex senten-

c) interficiebat, nulli omnino parcens: vt quidem simulabat, quod succenseret inimicis: sed re vera, quod immodica ei auaritia inesset. Nullus quidem certe ex Imperatoribus adeo impotenter pecunias amauit. Nam, vt an. pat. atque constante laborum tolerantia, rerum que bellicarum administratione, nullo eorum, qui laudem consecuti sunt, erat inferior: ita exsuperabat in eo auaritia, caedes ob eam iniuste et qualibet de causa perpetrante, i. e. leuissimis etiam de causis. At Pol. haec verba, ἐκ τ. τυχ. αἰτίας, cum ἐξ ἀδ. φόνων non iunxit. *Steph.*

cc) ludos ob victoriam. *Memm.*

d) Hic accus. ad praeced. *ludos* refertur, non habita ratione eorum, quae sunt interiecta. *Steph.*

e) Quum autem longo tempore Romae esset moratus, ac filios imperii participes et Caesares declarasset, et gloria, quam ex ciuili victoria et aduersus Rom. exercitus reportauerat, minime contentus, (de qua triumphare etiam, eum pudebat,) aduersus barbaros quoque tropaea excitare vellet: praetexens Barsemii, Atrenorum regis, amicitiam erga Nigrum, exerc. — *Steph.*

Digitized by Google

tia rebus in Armenia, perrexit ad Atrenos. Sed et rex Osroeno- 4
rum Augarus ad eundem transfugit, traditisque obsidio liberis fidem
suam auctorauit, sagittariorumque vim magnam misit auxilio. Cae- 5
terum Seuerus regionem *f*) interamnanam agrumque Adiabenorum
transgressus, etiam in Arabiam felicem excucurrit. Illic enim her-
bae prouentiunt odoratae, quae nos aromata suffimentaque habe-
mus. Ibi expugnatis vicis vrbibusque permultis, omnemque agrum 6
depopulatus, in Atrenorum regionem mox ingressus, Atras circum-
sedit, vrbem scilicet altissimo impositam monti, ac maximis validis- 7
simisque obseptam moenibus, florentemque ingenti sagittariorum
copia. Igitur hanc vrbem Seuerianus exercitus quanta maxima vi 8
poterat, oppugnabat: machinaeque omnifariam moenibus admoue-
bantur, nullo oppugnationis genere praetermisso. Contra autem 9
Atreni audacter vrbem defensare, *g*) sagittasque ac lapides superne
iacientes, pessime accipere Seuerianos, etiamque vasa fictilia volucri- 10
bus quibusdam venenatisque bestiolis oppleta deuoluere: quae quum
aut oculis inuolitarent, aut in apertas corporis partes sensim obre-
perent, grauiter singulos consauciabant. Incideratque in morbos 11
Romanus miles, aestum illum caeli nimio sole praeferuidi, parum
ferens: sic vt longe plures ob hos casus, quam hostili manu interie-
rint. Proin defatigatis iam et contusis omnibus, procedente secus 12
obsidione, ac plus iacturae quam lucri Romano faciente, *h*) decre-
vit exercitum Seuerus, priusquam vniuersus periret, deportare ex
eis locis: tristem videlicet infecto negotio. quippe assuetus vincere 13
praeliis omnibus, victum se tunc putabat, quia non vicerat. Sed
eum prospera fors et fautrix statim consolatur. neque enim plane 14
rebus infectis rediit, sed maiore quam sperauerat successu. Nam
impositus nauibus permultis exercitus vniuersus, nequaquam scili-
cet quo intenderat, Romanae appulsus ripae: sed vndarum impetu 15
Parthorum ad agrum prouectus, haud procul Ctesiphonte, qua in vr-
be sedes regis est. Is tunc pacem agitans, ac nihil ad se pertinere 16
Seueri pugnas autumans, quas gereret cum Atrenis, otiosus videlicet
nihil expectabat mali. Caeterum Seueri exercitus quum ad eas ri- 17
pas vi fluminis inuectus, moxque in terram esset expositus, omnem
ilico depopulari agrum coepit, abactisque, vt in quaeque inciderant,

f) q. c. Interamnem. *Sylb.*

g) sagittis que ac lapidibus superne petentes, non parum negotii Seueriano exercitui facessebant. Quin etiam vasa fict. volucribus, paruis quidem illis, sed venenatis bestiolis implentes, in eos proiiciebant. *Steph.*

h) Seuerus exercitum, ne vniuersus interiret, re infecta reduxit: aegre ferentem sane, quod obsidio eis ex animi sententia non successisset. Semper enim in praeliis vincere assuetus, quod superior non euasisset, id pro clade habebat. Ei tamen solatium attulit fortuna, quae tunc illius rebus auxiliabatur. neque enim plane nulla re effecta rediit, sed maiora iis, quae sperauerat, exsecutus. Quum enim exercitus nauibus multis deueheretur, non ad Romanas, vt volebat, ripas, sed ad Parthicas, longissime vndarum impetu abductus, appulit: quae haud multorum dierum itinere aberant a Ctesiphontis aditu, i. e. aditu ad Ctesiphontem, aut via, quae fert Ctesiphontem. *Steph.*

18 pecoribus, ad vescendum, vicisque aliquot incensis, paulatim vsque
ad Ctesiphontem perrexerunt: qua in ciuitate magnus rex Artaba-
19 nus commorabatur. Igitur imparatos nacti barbaros, caesis primo
quicunque *i*) restitissent, direptaque mox vrbe, pueris foeminis-
20 que in captiuitatem abductis, tantum ipso rege cum paucis equiti-
bus elapso, thesauris illius ornatuque omni et supellectile potiti,
21 victores regrediuntur. Ita Seuerus, fortuna magis quam consilio,
Parthicam victoriam adeptus est. Igitur prospere succedentibus rebus,
literas ad senatum populumque Rom. de se magnificas dedit, ac
22 depictas in talibus pugnas, victoriasque suas exposuit: nihil non
honorum decernente senatu, et super his cognomina imponente de-
victarum gentium.

X.

Ipse interea rebus ad orientem sic gestis Romam reuertebatur, filios
2 iam puberes secum adducens. Confectoque itinere, ac prouin-
ciis, vt cuique vsus foret, ordinatis, Mysorumque et Pannoniorum
recognitis exercitibus, vrbem dein triumphans inuectus est, multis
3 acclamationibus omnique cerimonia populo excipiente. Cui qui-
dem ipse festos dies sacrificiaque et spectacula ac celebritates in-
dulsit, magnoque dato congiario, et ludos pro victoria celebrauit.
Romae deinde haud paucos moratus annos, ius dicebat frequenter,
ciuilibus negotiis et liberis erudiendis *atque k*) *ad modestiam componen-*
4 *dis*, intentus. At illi iam tum adolescentes deliciis victuque vrba-
no, nimioque spectaculorum aurigationisque et saltationis studio,
5 bonam indolem corruperant. Interque se fratres dissidebant, pue-
rili primum certamine, edendis coturnicum pugnis, gallinaceorum-
que conflictibus, et puerorum colluctationibus, exorta discordia.
6 Nam seu quid in scena audirent, siue item spectarent, *l*) semper
vtique diuersis accedebant, nusquam eisdem studente vtroque: sed
7 quod alteri charum foret, id alteri statim odiosum: committentibus
etiam vtrinque ipsos adulatoribus atque ministris, nihilque non ad
gratiam suggerentibus, vt ad se quisque pro virili diuersos retrahe-
8 rent. His cognitis Seuerus reducere in gratiam, atque emendare
9 conabatur. *m*) Tum Bassiano, qui tunc honores imperatorios ade-
ptus, Seuerus Antoninus, accepto Marci cognomine, vocabatur, ac
10 maior natu erat, vxorem dedit (*quum per matrimonium reddere eum*
11 *moderatum vellet*) filiam Plautiani, praefecti cohortibus vrbanis. Hic
(vt perhibent) Plautianus ab initio aetatis tenui fortuna fuit, sedi-
tionisque et aliorum criminum reus, ac mulctatus exilio: sed erat
Seueri municeps, Afer natione, atque (vt quidam putant) etiam con-

i) occurrissent, *Memm.*

k) Sic ipsemet Pol. alibi interpretatur Graecam vocem, quam hic praetermittit. *Steph.*

l) subinde erga id diuerse animati erant, contendendi studio: nulla que re ambo itidem delectabantur, sed quod — *Steph.*

m) Tum maiorem natu, cui verum nomen erat Bassianus, priusquam in imperatoriam domum (seu familiam Sylb.) venisset, Antoninum ipse nominauit, imperii honorem prospera sorte adeptus; Marci cognomen eum ferre volens. *Steph.*

Digitized by Google

sanguinitate propinquus: vt vero alii affirmant, flore magis aetatis
per stuprum conciliatus. Hunc autem Seuerus ex parua humilique 12
fortuna ad opes maximas prouexerat: ac damnatorum bonis adiudi-
catis, longe supra caeteros collocupletauerat, tantum non imperio
quoque participato. Quis ille opibus licentiaque abutens, nihil 13
crudelitatis aut violentiae, vt quidque ageret, omittebat, cunctis
etiam atrocior omnium aetatum principibus. Ergo huius filiam Se- 14
verus vxorem filio suo tradidit, *et illam familiam* (*suae*) *coaduna-
vit.* Enimuero Antoninus ipse, parum laetus eo matrimonio, ac
necessitate magis quam voluntate *n*) impulsus, puellam ipsam pariter
et puellae parentem pessime oderat, sic vt ne thorum quidem la- 15
remque cum ea communem pateretur: adeoque auersabatur, vt mi-
naretur quotidie occisurum ipsam patremque, simulatque imperium
solus obtinuisset. Quod quum illa identidem ad patrem referret, 16
simulque quantopere foret inuisa patefecisset, magnopere hominem
irritauit.

XI.

Igitur Plautianus senem iam Seuerum ipsum cernens, ac morbo sae-
pe laborantem, contra vero Antoninum ferocem imprimis auda-
cemque iuuenem, pauidus ob illius minas, *o*) decreuit facinus in-
vadere aliquod, priusquam ipse opprimeretur. Suberant praeterea 2
multa, quae hominem ad imperii cupiditatem inflammarent: opes
quantas nemo antea priuatus possederat: militum praeterea obedi-
entia, et apud omnes Romanae ditionis homines maximi honores.
ad haec habitus quo in publicum prodibat: siquidem latum clauum 3
perpetuo habebat, atque in secundis consularibus numerabatur. En- 4
sem praeterea *suspensum* gestabat, *p*) caeteraque omnia supremae di-
gnitatis insignia: adeo, quacunque incederet, trux atque horribilis,
vt non modo non adiretur a quoquam, sed etiam, qui fortuito oc-
currebant, ab eo auerterent oculos. Quin anteambulones aliquot, qua- 5
cunque iter faceret, denuntiabant, ne quis in proximo consistere,
neue illum contueri auderet, sed auerterent vniuersi oculos, ter-
ramque despectarent. *q*) Quae quum cognouisset Seuerus, ne ipse 6
quidem prorsus aequi boni facere, sed molestius iam grauiusque
ferre: sic vt nonnihil etiam de illius autoritate detraheret, ac per-
suadere homini conaretur, aliquid iam e tanta illa insolentia immi-
nueret. Quorum impatiens Plautianus, non dubitauit imperium 7
ipsum appetere insidiis; quocirca talia quaedam machinatur. *r*) Sa- 8
turninus erat quidam tribunus, qui Plautianum imprimis obseruabat:
et quum facerent idem omnes, vnus tamen ille maiore quadam ve-

n) puellae iunctus, ei eiusque parenti valde infensus erat. *Steph.*

o) decreuit, praeueniendo aliquid patrare potius, quam cunctando aliquid pati. *Steph.*

p) omnis que dignitatis habitum gestabat solus. *Memm.*

q) Quae quum Seuero nunciarentur, ne ipse quidem probabat; sed odiosus iam et grauis illi quoque esse coepit Plautianus, adeo vt non nih. *Steph.*

r) Saturninus erat vnus eorum, quos sub se tribunos habebat: hic Plautianum summa obseruantia colebat. *Steph.*

Digitized by Google

9 nerationis specie, magis magisque homini obrepserat. Hunc sibi igitur fidissimum fore putans, ac solum denique commissa tacite habiturum, et imperata facturum, vocari ad se sub vesperam iubet:
10 remotisque arbitris, *s*) *Nunc illud* (inquit) *tempus est, quum summam imponere manum debeas amori obseruantiaeque tuae, cuius mihi hactenus dedisti specimen, quumque ego remunerare te pro meritis, ac de-*
11 *bitam referre gratiam possim. Datur optio tibi, velisne ille ipse euadere, quem me nunc esse cernis, atque huic tantae potentiae succedere:*
12 *an perire statim, dato contumacis animi supplicio. Neque tu vel magnitudinem rei pertimueris, vel nomina imperatorum expaueris. Intrare tibi in cubiculum, vbi somnum capiunt, soli nempe licet, redeun-*
13 *te vice nocturnae custodiae: clam nulloque probibente, facile quod volueris transiges. Nihil est autem, quod hic meum iam expectes imperium.*
14 *Abi modo in aulam principum, quasi aliqua a me t) mandata habeas*
15 *arcana et grauia: atque, vt virum fortem decet, senem vnum ac pue-*
16 *rum, intra suum vtrumque cubiculum, obtrunca. Nam quum in partem veneris periculi, etiam, re confecta, in partem maximi bonoris*
17 *succedes.* *u*) Haec dicta vt animum tribuni perterruerunt, ita minime consilium excusserunt. Sed vt homo neutiquam mente captus (erat enim genere Syrus: ac sunt ferme ad orientem mortales acerrimis ingeniis) cognito furore ac vecordia *eius, qui id imperabat*, quantumque ei liceret minime ignarus, haudquaquam ausus detre-
18 ctare, ne scilicet continuo daret poenas, quum se optata ac lubentia simularet audire, prius adorato illo, tanquam imperatore, iam
19 libellum petebat demandatae sibi caedis. Quippe mos tyrannis, quum aliquem indemnatum occidi iubent, per literas potissimum iniungere, *x*) ne dein caedis imperatae nullum relinquatur argumen-
20 tum. Hic Plautianus, caecutiens nimia cupiditate, dat libellum tribuno: atque ad caedem mittens, admonet diligenter, vt interfecto vtroque principe, priusquam diuulgetur facinus, se iubeat acciri:
21 quo ante in palatio conspiciatur, quam occupatum imperium quisquam audiat.

XII.

Sub hac pactione tribunus digreditur, ac de more totam libere do-
2 mum principis peruadit: cognitoque quam difficile factu foret, duos ab vno homine principes, et quidem diuersis habitantes cubi-

s) Nunc tibi occasio est, inquit, strenuum finem tuae in me beneuolentiae obsequio que imponendi: cuius m. Perinde est autem, ac si diceret, κολοφῶνα ἐπιθεῖναι, nec satis proprie id vocat τέλος, i. e. finem, v. Annot. *Steph.*

t) mand. hab., quae celeritatem poscant, et secreta manere debeant. *Steph.*

u) Haec dicta animum quidem eius attonitum reddiderunt, sed mentem minime perturbarunt, vel consternarunt, verum, vt homo sui compos, (erat enim genere Syrus. sunt autem, qui degunt sub oriente, mortales, ad res mente agitandas acriores.) *Step.*

x) ne, si caedes perpetretur, minime sit obsignata, i. ne nullae litterae obsignatae eam imperatam fuisse testentur. Fit autem γραμμάτων, nec non γραμματεῖον

Digitized by Google

culis, obtruncari, adit ad Seuerum, et cum ianitoribus agit, vt se ad
principem intromittant: afferre se quae ad illius salutem pertineant.
Illi haec Seuero renuntiant, qui tribunum continuo iubet acciri. 3
Ingressus, *Venio* (inquit) *tibi, o domine, vt sane putat is, a quo sum mis-* 4
sus, ad caedem tui carnificinamque: vt egomet opto ac volo, beneficii
autor tibi et salutis. Plautianus imperium captans insidiis, caedem 5
mihi tuam filiique tui mandavit: neque verbis modo, sed et literis. te-
stimonio est hic libellus. Equidem ego recepi facturum quae imperaret, 6
ne alter scilicet me detrectante, negotium susciperet: verum ad indi-
candam rem tibi sum praesto, y) *ne ignarum illius opprimat audacia.*
Dicenti haec tribuno, atque (vbertim) lacrimanti, non continuo ta- 7
men fidem Seuerus habebat. quippe adhuc in pectore multum ex
Plautiani amatorio insederat: quin esse id totum negotium compo-
situm ac fabulosum suspectabat, ratus filium suum Plautiano infe-
stum, natamque eius perosum, commentum esse technam huiusce-
modi, ac mortiferam calumniam. Quare accitum ad se, grauiter 8
increpare instituit, quod in hominem amicum z) atque domesticum
talia machinaretur. Antoninus autem primo quidem a) deierabat, 9
ignarum se totius negotii: dein instanti tribuno, et libellum osten- 10
denti, animum audaciamque addebat ad crimen coarguendum. Sed 11
ille, cognito quam magnum in discrimen venerat, tum praeterea
haud ignarus, quam acceptus Seuero Plautianus foret, neque non et-
iam intelligens, si latuissent insidiae, parumque indicium probaretur,
exquisitissimum sibi impendere supplicium, Et quodnam (inquit) o 12
domini, argumentum amplius, quodue apertius quaeritis indicium?
Sinite egrediar regia, perque aliquem fidum mihi hominem signifi-
cem Plautiano, facta esse iam quae imperauerat. Aderit ille statim 13
re credita, *b*) vacuam scilicet regiam occupaturus. ibi vestri mune-
ris fuerit, rem totam deprehendere. Iubete modo in aedibus quie-
tem agitari, ne praecognita res omne consilium subuertat. Haec 14
locutus, fidissimum sibi hominem deligit, qui Plautianum suis hor-
tetur verbis, acceleret atque adsit quamprimum, dum vterque prin-
ceps iacet. oportere, antequam res populo innotescat, intus esse
eum: vt scilicet occupata arce constabilitoque imperio, velint no- 15
lint vniuersi, *c*) non scilicet principatum adeunti, sed iam plane
principi obediant. His creditis Plautianus (erat autem iam diei ve- 16
sper) magnam in spem sublatus, loricam *d*) induitur sub vestem,

mentio etiam paulo post, vtpote ab ipso Saturnino prolati. *Steph.*

y) ne lateat, quod moliri audet facinus. *Steph.*

z) atque affinitate iunctum, tal. *Steph.*

a) abiurabat id; se ne illa quidem, quae dicerentur, cognita habere dicens: dein inst. *Steph.*

b) vacuam se regiam occupaturum existimans. quum autem venerit, vestrae iam partes erunt, veritatem comperire. Sed magnum in regia silentium esse iubete; ne, quod facimus, si praecognitum fuerit, euertatur, i. e. ne techna, qua vtimur ad illum comprehendendum atque conuincendum, si praecognita fuerit, irrita reddatur. *Steph.*

c) ei, qui Imperator non sit futurus, sed iam sit. *Steph.*

d) induit, quae corporis tutamen esset: et quum eam caeteris vestimentis texisset, conscenso veh. repente in reg. properat,

17 tuendi corporis gratia: simul conscenso vehiculo properat in re-
giam, paucis modo qui aderant deducentibus, ratisque eum magnis
18 de rebus ab imperatoribus acciri. Vt autem in aulam nullo prohi-
bente ingressus est, ignaris quae agitarentur custodibus, occurrens
tribunus, composito dolo salutat imperatorem: dein manu *de more*
prehensum deducit intra cubiculum, vbi proiecta esse imperatorum
19 cadauera mentiebatur. Iamque aliquot e corporis sui custodibus
20 Seuerus comparauerat, qui statim ingresso manus iniicerent. Ac
Plautianus *e*) quum longe alias animo spes agitaret, vt ingressus cu-
biculum est, cernens vtrumque illic stantem principem, compre-
21 hensumque se teneri sentiens: re tanta perterritus, rogare, suppli-
care, falsa illa omnia, commentum id in se, fabulamque excogitatam.
Igitur exprobrante hinc Seuero beneficia et honores, illinc Plautia-
no fidei beneuolentiaeque suae veteris testimonia repetente, paula-
22 tim labascere Seuerus, atque adduci Plautiani verbis, donec pars
loricae per scissum vestimenti apparuit. Qua Antoninus animad-
versa, audax iuuenis et iracundus, ac iam antea homini infestus,
23 Atqui (inquit) ad haec certe duo quid respondeas expecto. *f*) Ve-
nisti ad imperatores sub vesperam minime accitus? dein quid sibi
(rogo) haec lorica vult? quis ad coenam comessationemue armatus
24 accedit? Simul haec dicens, iubet tribunum, caeterosque qui aderant,
ilico eum strictis gladiis obtruncare, vt hostem manifestarium. Ni-
25 hil illi cunctati, iussa faciunt iuuenis imperatoris, occiduntque homi-
nem, et cadauer in viam *publicam* proiiciunt, *g*) ad vulgi ludibrium.
26 Hunc finem habuit parem vitae Plautianus, inexhaustae homo cu-
piditatis. *h*)

XIII.

2 Caeterum Seuerus, duobus praefectis militaribus constitutis, plu-
rimum in suburbanis, aut circum maritimas Campaniae oras agi-
3 tabat, ius dicens, et ciuilibus negotiis intentus: cupiensque in pri-
4 mis, vti Romae sui liberi bonis moribus instituerentur. Nam ludis
eos spectaculisque vehementius studere animaduerterat, quam prin-
cipibus conueniebat: quo fieret, vti studio certamineque semper in
diuersum tendente, etiam animi iuuenum distraherentur, quibusdam
5 quasi admotis contentionum atque inimicitiarum facibus. Maxime

paucis eum ded., qui aderant, eumque de rebus, quae celeritatem postulassent, acciri existimabant, vel de rebus, quae nullam passae moram essent. Sic supra dixit ἀγγελίας ἐπειγούσας. *Steph.*

e) At Pl., sub alia spe ingressus, cernit utr. *Steph.*

f) Venis ne ad Imperatores sub vesp., quum minime arcessiuerint? q. d. audes ne venire ad Imp. *Steph.*

g) ad vulgi conspectum, et inimicorum ludibrium. *Memm.*

h) Politianus omittit interpretationem horum verborum, *καὶ χρημ. ἐντ. τ. ἀπλ. ὑπ.*, nisi quod in his duobus vocabulis, *parem vitae*, ad illa respexit. Quamuis autem aliquis ex iis elici sensus queat, retinendo *ἀπλήστῳ*, tamen vide, an non et *ἀξίῳ* habere locum possit. *Sylb.*

Digitized by Google

tamen Antoninus, intolerandus, sublato iam e medio Plautiano,
i) terribilisque et formidolosus erat omnibus: tum illius natae, con- 6
iugi scilicet suae, quibus maxime artibus aut machinis poterat, exi-
tium intendebat. At Seuerus ipsam *k*) pariter cum filiolo, quem pe- 7
pererat, relegauit in Siciliam, datis opibus quantae ad victum atque
vsum abunde sufficerent: imitatus in hoc Augustum, qui filios An- 8
tonii, posteaquam hostis iudicatus est, eodem modo tractauerit.
l) Ipse ad pacem concordiamque reuocare liberos, et reconciliare
vtrumque alteri conabatur: admonens identidem veterum fabula-
rum, in quibus pleraeque regum calamitates fraternis ortae seditio-
nibus memorantur. Huc addebat, thesauros *m*) templaque pecuniis 9
plena esse, diuitias foris ex vectigalibus accedere: posse in tanta opu-
lentia militem largitione teneri: auctas in quadruplum copias vrba- 10
nas: tantum sedere exercitum ante vrbem, vt nulla externa vis, seu 11
multitudinem ipsam militum, seu corporum magnitudinem, seu pe-
cuniae abundantiam spectes, par inueniri tantis opibus possit. sed 12
ea in nihilum recasura, ipsis inter se discordantibus atque intestinum
agitantibus bellum. Haec ille quotidie edisserens, precesque casti- 13
gationibus admiscens, reprimere illorum spiritus, ac reducere ger-
manos in gratiam studebat. Caeterum omnia frustra erant. quippe 14
fraenos ore depulerant, proni semper in peius. Atque illos, adole-
scentes adhuc, in ipso aetatis feruore atque in summa licentia, vo-
luptatum omnium irritamentis incitatos, etiam adulatorum ministe-
ria diuersos trahebant: scilicet qui non modo illorum obsequeren- 15
tur cupidinibus atque flagitiis, sed noua semper aliqua excogitarent,
vnde alteri gratum fieret, alter offenderetur. Quorum etiam non- 16
nullos Seuerus ipse, in huiuscemodi ministeriis deprehensos, suppli-
cio affecit.

i) (sed reuerentia et metus patris obstabat, quo minus grauissimum quodpiam malum patraret,) atque illius natae, coni. quae velut per parenthesin dicuntur, et procul ab iis absunt, quae Pol. affert. *Steph.*

k) p. cum fratre *releg.*, siquidem ἀδελφὸν legamus. *Steph.*

l) Ipse liberos semper ad amicitiam adducere conabatur: adhortans que ad concordiam et consensum, fabulas antiquas et tragoedias in memoriam illis reuocabat; semper regum fratrum calamitates ex dissidiis *ortas* commemorans. In interpretatione autem vocis δραμάτων speciem pro genere posui; quod sicut μῦθοι, ita etiam δράματα. Latinis sint fabulae; diuersa tamen significatione. *Steph.*

m) templa que omnia pecuniis esse plena: ac nullas opes, nullam potentiam ad externas insidias idoneam fore: quum tanta domi esset opulentia, vt militibus affatim largiri liceret; et quum eae, quae Romae erant, copiae in quadruplum auctae forent: quin etiam tantus ante vrbem exercitus collocatus esset, vt nulla externa potentia par ei esse atque obsistere valeret; siue ipsa militum multitudine, siue corporum magnitudine, siue etiam pecuniae abundantia. *Steph.*

Digitized by Google

XIV.

Hanc liberorum suorum vitam et indecora in spectaculis studia fe-
rens grauiter senex imperator, literas a Britanniae praefecto ac-
2cepit, quae docebant, barbaros illic seditiones agitare, regionemque
omnem incursionibus ac depopulationibus vastare: quare maiore ma-
nu ad resistendum, vel etiam principis ipsius praesentia, opus esse.
3Laetus ea Seuerus accepit: quippe homo suapte natura gloriae appe-
tentior, post victorias ad orientem septentrionemque, et cognomina
vtrinque parta, etiam trophaea contra Britannos excitare aliqua cu-
4piebat. Ad haec filios quoque abducere ex vrbe, *n*) vt procul a
munditiis vrbanis, in castris militari vitae ac sobriae iuuenes insue-
scerent. Ita expeditionem in Britanniam edicit, senex iam, et mor-
5bo articulari laborans: tanta autem animi virtute, quanta nemo
6(vnquam) vel iuuenum. Igitur iter ingressus lectica plurimum vehe-
7batur, nulloque cessabat loco. Quare confecto itinere *vna cum filiis*,
speque omni ac sermone celerius enauigato Oceano, *o*) Britanniam
ingressus est: collectisque militibus ac maximis conflatis viribus bel-
lum comparabat. Caeterum Britanni, repentino principis aduentu
perculsi, auditoque tantas contra se comparari copias, legatos ad
eum de pace ac seipsos expurgatum de *iis, quae antea deliquerant*,
9miserunt. At Seuerus, moras de industria nectens, ne vacuo sibi
Romam redeundum foret, cupidus victoriae cognominisque Britan-
nici, legatos quidem re infecta domum dimittit, ipse quae bello vsui
10forent, magna solertia comparabat. Sed imprimis tamen curae ha-
buit pontibus occupare paludes, vt stare in tuto milites *facileque per*
11*eas discurrere* possent, atque in solido praeliari. Siquidem Britan-
niae pleraque loca frequentibus Oceani alluuionibus paludescunt.
12Per eas igitur paludes barbari ipsi natant, excursantque, ad ilia vs-
13que demersi, ac pleraque corporis nudi coenum contemnunt. Ne-
que enim vestis vsum cognorunt, sed ventrem atque ceruicem ferro
incingunt: ornamentum id esse, ac diuitiarum argumentum existi-
mantes, perinde vt aurum caeteri barbari. Quin ipsa notant corpo-
14ra pictura varia, et omnifariam formis animalium: quocirca ne in-
duuntur quidem, videlicet picturam corporis ne adoperiant. Sunt
autem bellicosissima gens, atque auidissima caedis: tantum scuto an-
gusto lanceaque contenti, praeterea gladio nudis corporibus depen-
15dente: loricae ac galeae penitus ignorant vsum, impedimentum id
esse transgrediendis paludibus arbitrantes, quarum vaporibus aestu-
16que caelum ibi semper caliginosum. *p*) Ad haec Seuerus nihil non
comparabat, quod vsui Romano militi, quod detrimento barbaris
17impedimentoque | foret. Vbi vero satis ex sententia promta sibi
esse ac parata omnia intellexit, iuniorem filium, Getam nomine, in
parte insulae Romanis subiecta reliquit, vt iuri dicundo rebusque ci-
vilibus administrandis praeesset: eique consiliarios ex amicis natu
grandibus reliquit, Antonino secum aduersus barbaros educto. Trans-
gresso igitur Romano exercitu amnes aggeresque eos, qui obiecti bar-

n) vt in militari et temperanti vita, abducti a Romanis deliciis, iuuentutem traducerent. *Steph.*

o) Britannis superuenit. *Memm.*

p) Aduersus haec, *Memm.*

baris Romanorum fines disterminant, pugnae quaedam tumultuariae
fiebant et excursiones, victore vbique Romano. Caeterum facilis 19
erat ex fuga receptus barbaris: quippe inter syluas ac paludes et
loca ipsis notissima delitescentibus. Quae omnia Romanis aduersa, 20
moram bello addebant.

XV.

Interea Seuerum, iam confectum senio, longior inuasit morbus, sic
vt ipse domi residere atque Antoninum mittere in bellum ad im-
peratoris obeunda munia cogeretur. Caeterum Antoninus *q*)haud 2
magnopere de barbaris solicitus, exercitum sibi adiungere et con-
firmare vniuersos tendebat, vti se vnum intuerentur, soli sibi im-
perium vindicans, *r*) ac germano (identidem) obtrectans. Quin lon- 3
gior quoque patris valetudo, ac mortis mora diuturnior, anxium
videlicet adolescentem habebant: sic vt medicis ministrisque (sub- 4
inde) conaretur persuadere, senem vt e medio quamprimum quo-
quo modo tollerent: donec tandem Seuerus, moerore magis quam 5
morbo consumptus, vitaque defunctus est, clarissimus omnium im-
peratorum bellicis operibus. Neque enim aut ciuiles quisquam 6
aduersus inimicos, aut externas aduersus barbaros totidem alius
victorias reportauit. Annisque duodeuiginti gesto imperio decessit, 7
successoribus liberis *iuuenibus*, tanta pecuniae relicta *illis* copia,
quantam antea nemo, tum ampliore exercitu, quam cui obsistere
vlla vis posset. Igitur Antoninus, mortuo Seuero, summam pote- 8
statem nactus, confestim vniuersos ab ipso (quod aiunt) lare in-
terficere coepit. Nam et medicos supplicio affecit, quod sibi pa- 9
rum obtemperauerant, iubenti *maleficium aliquod admittere*, et se-
nis maturare necem: nutritiosque suos iuxta et fratris, *s*) quod de
reconciliandis egissent: ne vno quidem reliquo suae crudelitati fa-
cto, ex eo ordine hominum, qui in honore aliquo fuerant, quique
ipsius parentem obseruauerant. Duces porro exercitus magnis mu- 10
neribus ac promissis adhortabatur, persuaderent militibus, vti se

q) Ant. de iis, quae aduersus barbaros gerenda erant, non valde laborabat; sed exercituum benevolentiam sibi adjungere conabatur, et omnes ad respiciendum se unum sollicitabat; totam imperii dignitatem quouis modo ambiens, et fratrem criminationibus in invidiam adducens. Atque adeo ipse pater, diu aegrotans et ad mortem cunctans, vel mori cunctans, vel ad mortem lento gradu incedens, gravis ei atque molestus videbatur. quare medicis ac ministris persuadere conabatur, ut aliquod maleficium circa senis tractationem admitterent; ut citius eo liberaretur. Verum tamen Severus vix tandem vita defunctus est, moerore magna ex parte consumtus: omnibus, qui vnquam fuerunt, Imperatoribus rerum bellicarum gloria superatis. *Steph.*

r) *germano:* quia scilicet Bassianus Marcia natus erat, Geta vero Iulia. *Memm.*

s) quoniam eum instanter obtestabantur, ut ad concordiam veniret. Atque adeo nullum superesse sivit eorum, qui in hon. al. fuerant, aut senem ipsum observarant. Politianum non *qui que*, sed *qui ve* scripsisse puto. *Steph.*

Digitized by Google

vnum imperatorem declararent: nullasque non machinas aduersus
11 germanum intendebat. Neque id tamen persuadere militibus po-
tuit. quippe memores, vtrumque a Seuero iam inde a pueritia pari
honore cultuque eduçatum, etiam ipsi parem vtrique obedientiam
12 beneuolentiamque exhibebant. Igitur Antoninus, cognito parum
sibi rem t) aduersus exercitum procedere, icto cum barbaris foede-
re, dataque pace v) et obsidibus acceptis, decedens illinc, ad ma-
13 trem iam germanumque festinat. Congressos reducere in gratiam
mater conata, adnitentibus honestissimis quibusque Seueri amicis
14 et consiliariis. Igitur Antoninus, quum nemo scilicet non ejus li-
bidini refragaretur, vi potius quam voluntate, x) ad concordiae
15 amorisque simulationem adducitur. Ita ambo pari honore imperium
gerentes, soluerunt ex Britannia, Romamque cum patris reliquiis
16 contendebant. Nam corpusculo ignibus tradito, cinerem ipsum
cum odoribus in vasculum alabastri coniectum, Romam referebant,
17 vt videlicet in sacris principum monumentis componeretur. Ipsi
exercitum deportantes, victoresque iam Britanniae *scilicet*, in ad-
18 uersam Galliam emenso Oceano peruenerunt. Quo igitur pacto
et diem suum obierit Seuerus, et liberi eius imperium susceperint,
in hoc volumine demonstratum est.

LIBER QVARTVS.

1.

Res gestas Seueri principis per annos duodeuiginti, superiore
libro sumus persequuti. Porro autem ipsius liberi, adolescen-
2 tes iam, vna cum matre Romam festinabant, seditiones etiam tum
in itinere agitantes, quippe diuersoriis mensaque nunquam eisdem
3 vtebantur: multumque suspicionis in cibo omni potuque, ne al-
teruter ante capto tempore, ipse clam aut per ministeria veneno
rem gereret. Ob eamque causam etiam iter properantius faciebant,
4 tutius rati victuros, vbi iam in vrbem peruenissent, diuisaque inter
se regia, y) amplis ac spatiosis aedibus, majoribus etiam reliqua
vrbe, pro suo vterque arbitrio separatim agitarent. Postquam vero
5 in vrbem peruentum, populus eos vniuersus laureatus excepit, et
6 senatus consalutauit. Praeibant igitur principes ipsi cum purpura
imperatoria, post sequebantur consules, vrnam cum Seueri reliquiis
gestantes. Qui autem nouos imperatores consalutauerant, progressi
7 deinde, vrnam quoque ipsam supplices adorabant. Ita comitati
magna pompa, composuerunt z) ipsum in templo, vbi Marci ac
8 superiorum principum sacra visuntur monimenta. Res igitur diuina

t) Hic *aduersus* pro *erga* est accipiendum. *Steph.*

v) et fide accepta, vel et acceptis fidei pignoribus. *Steph.*

x) ad concordiam et amicitiam, simulatam potius, quam veram, adducitur. *Steph.*

y) in habitatione ampla et spatiosa, omni que vrbe maiori. *Steph.*

z) Polit. scripsisse puto *ipsam*, videlicet urnam. *Steph.*

Digitized by Google

a) ceremoniisque de more concelebratis, vterque in regiam disce-
dunt: partiti inter se domum, ianuisque secretioribus obstructis,
publicis tantum atque atriensibus promiscue vtentes. Quin et cu- 9
stodes b) corporis separatim sibi delegerunt: vix vnquam congre- 10
dientes, nisi pauxillum duntaxat, vt in publico a multitudine ipsa
conspicerentur. Sed in primis tamen iusta parenti persoluerunt.

II.

Mos est enim Romanis consecrare imperatores, qui superstitibus
filiis vel successoribus moriuntur: quique eo sunt honore af-
fecti, relati dicuntur inter diuos. *Est autem tota vrbe quasi luctus* 2
quidam, festae celebritati promiscuus: quippe functum vita corpus, ritu
hominum sumptuoso funere sepeliunt. Sed ceream imaginem, defuncto 3
quam simillimam, fingunt, eamque in regiae vestibulo proponunt, su-
pra eburneum lectum maximum atque sublimem, vestibus instratum au-
reis. Et quidem imago illa ad aegroti speciem pallida recumbit. Circa 4
lectum vero vtrinque magnam partem diei sedent, a laeua quidem, se- 5
natus omnis vestibus atris amictus: a dextera vero matronae, quas
virorum aut parentum dignitas honestat. harumque nulla vel aurum 6
gestans vel ornata monilibus conspicitur, sed vestibus albis exilibus
indutae moerentium speciem praebent. c) Haec ita per septem dies 7
continuos faciunt: medicis ad lectum quotidie accedentibus, inspe-
ctumque velut aegrum, deterius se habere, subinde pronunciantibus.
Dein vbi iam visus obiisse diem, lectum humeris attollunt d) equestris
senatoriique ordinis nobilissimi ac lectissimi iuuenes, perque viam sa- 8
cram in vetus forum deferunt, vbi magistratus Romani deponere im-
perium consueuerant. Vtrinque autem gradus quidam sunt ad scala-
rum similitudinem extructi, in quibus, altera ex parte, puerorum 9
chorus est e nobilissimis atque patritiis: altera, foeminarum illustri- 10
um, hymnos in defunctum paeanasque canentium, verendo ac lamen-
tabili carmine emodulatos. Quibus peractis, e) tollunt iterum lectum,
atque extra vrbem perferunt in Martium campum: vbi qua latissime 11
campus patet, suggestus quidam specie quadrangula, lateribus aequis 12
assurgit, nulla praeterquam lignorum ingentium materia compactus
in tabernaculi formam. Id quidem interius totum est aridis fomitibus 13
oppletum, extra autem intextis auro stragulis atque eboreis signis va-

a) cerim. concelebratis, quae in Imperatorum ingressibus sunt receptae, in regiam ascenderunt. *Steph.*

b) q. et c. separatim uterque sibi apposuit, *Memm.*

c) Intra spatium autem septem dierum fiunt, quae dixi. Sed et medici subinde ingredientes ad lectum accedunt: et postquam inspexerunt scilicet aegrotum, deterius se habere identidem *renunciant.* Nam particula δῆθεν ironiam hic declarat, ut *scilicet* apud Latinos. Talis est particulae δὴ usus in principio pag. praecedentis: ideo que et ibi sum interpretatus *scilicet.* *Steph.*

d) et qui ex equestri ordine sunt nob. et ex senatorio lect. iuvenes. Iungit autem Pol. νεανίας cum εὐγεν. quoque. *Steph.*

e) Intellige *attollunt* seu *extollunt* in *humeros,* vel attollunt humeris, ut paulo ante locutus est, ex Virgil. *Steph.*

14 *viisque picturis exornatum. f) Infra vero alterum, minusculum*
quidem positum est, sed forma et ornatu persimile, portis ianuisque
patentibus. Tertiumque item et quartum semper g) superiore contra-
ctius: ac deinceps alia, donec ad extremum, quod est omnium breuis-
15 *simum, perueniatur. Possis eius aedificii formam comparare turribus*
bis, quae portibus imminentes, noctu igne praelato, naues in tutas
16 *stationes dirigunt: pharos vulgo appellant. Igitur lecto in secundum*
tabernaculum sublato, aromata et suffimenta omnis generis, fructus
herbasque, succosque omnes odoratos conquirunt, atque aceruatim ef-
17 *fundunt. Quippe neque gens est neque ciuitas, neque qui honore vllo*
aut dignitate praecellat, quin certatim pro se quisque suprema illa
18 *munera principis honori deferant. Vbi vero ingens aromatum acer-*
uus aggestus est, ac locus omnis expletus, tum circa aedificium illud
19 *adequitant, vniuersis equestris ordinis certa quadam lege ac recursu,*
motuque pyrrhichio numeroque, in orbem decurrentibus. Currus item
decenti similiter ordine *circumaguntur, insessi purpuratis rectoribus,*
qui personas ferant, quae habent imagines *h) ducum omnium Roma-*
20 *norum principumque illustrium. Quae vbi celebrata sunt, facem ca-*
21 *pit imperii successor, eamque tabernaculo admouet. Tum caeteri*
omnes vndique ignem subiiciunt: cunctaque illico, fomitibus illis ari-
22 *dis odoramentisque referta, igni valido corripiuntur. Mox ab ex-*
tremo minimoque tabernaculo, tanquam e fastigio quodam, simul cum
23 *subiecto igni* ascensura in aetherem *aquila dimittitur: quae in coelum*
creditur ipsam principis animam deferre. ac iam ex illo vna cum
caeteris numinibus imperator colitur.

III.

i) Ita consecrato parente, reuersi domum iuuenes, discordias quo-
tidie et simultates exercere, insidiari inter se, moliri, parare
2 omnibus modis, atque ea modo vterque in animo habere quibus
alter dolo caperetur: postremo quacunque via grassari ad singulare
imperium, ac nihil inuicem praetermittere, dum consortem potesta-
3 tis expungerent. Sed et mentes animique omnium vrbanorum,
quicunque honore aliquo aut dignitate praestarent, diuersi trahe-
bantur, vtroque seorsum literas clanculum missitante, magnisque
4 pollicitationibus sibi homines adiungente. Major tandem pars ad
Getam spectabat, *k)* quod opinionem nonnullam ostenderet probi-

f) Non *infra*, sed *supra*, legendo ἐπ' ἐκ. et paulo post *inferiore*, non *superiore*. *Steph.*

g) inferiore. *Memm.*

h) Romanorum omnium, qui gloriose exercitibus praefuerunt aut regnarunt, vel exercitus *duxerunt*. Quoniam autem in priori parte mentio fit *ducum exercitus*, ideo in posteriori vox *Imperatoris* posita non fuit, ad vitandam ambiguitatem. *Steph.*

i) Quum hunc consecrationis honorem filii parenti praestitissent, ad regiam sunt reversi. Ab illo autem tempore seditiones inter illos, odia et insidiae erant: omnibus modis conante utroque fratrem e medio tollere, atque ad se solum imperium traducere. *Steph.*

k) quod speciem quandam probitatis prae se ferret, ac moderatum se lenemque ad se acce-

tatis, moderatumque se et lenem in congressibus praestaret. Studia 5
porro tractabat honestissima: quippe et disciplinarum laude celebres
circa se frequentes habebat, et in palaestra ac reliquis ingenuis ex-
ercitationibus versabatur. Placidus praeterea in omnes atque hu- 6
manus, fama et gloria quadam optima plurimos ad amicitiam be-
neuolentiamque alliciebat. Contra vero Antoninus cuncta asperius 7
ferociusque gerebat: atque ab iis rebus *l*) quas supra diximus alie-
nus, militaris vitae ac bellicae videri amator affectabat. Nihilque 8
non iracunde faciens, minitando quam suadendo, *m*) metu quam
beneuolentia sibi amicitias quaerebat. Sed quum diu frustra mater 9
discordantes inter se germanos *in omnibus suis factis, et quidem le-
vissimis etiam in rebus*, redigere in gratiam studeret, visum aliquando 10
ambobus est imperium inter se diuidere, ne Romae agitantes, alter
alterius essent insidiis opportuni. Quare conuocatis paternis ami- 11
cis, coram ipsa matre *n*) de imperio diuidendo disceptabant, sic vt
Europa omnis Antonino, tellus autem aduersa, quae omnis Asia
nuncupatur, Getae adiudicaretur. Ita enim *etiam* diuina quadam 12
prouidentia vtramque continentem Propontidos incursu distermi-
nari. Placebat autem, vt Antoninus castra ad Byzantium haberet, 13
Geta vero in Chalcedone Bithyniae vrbe: *o*) quae scilicet opposita
inter se, vtriusque imperium tuerentur, atque a transmittendo pro-
hiberent. Tum vt e senatorio ordine quotcunque ex Europa fo- 14
rent, in vrbe ipsa remanerent, reliqui Getam sequerentur. *p*) Se- 15
des imperii sui Geta destinabat Antiochiam vel Alexandriam, vr-
bes magnitudine haud longe (*vt quidem existimabat*) infra Romam.
Tum ex gentibus ad meridiem habentibus Mauros Numidasque *et*

dentibus praestaret. Quinetiam ad res honestiores animum appellebat; quum et doctrinae laude celebres admitteret, et palaestrae ac caeteris exercitationibus ingenuis, i. e. homine ingenuo dignis, operam daret. Placidus praeterea et humanus erga eos, cum quibus consuetudinem habebat, fama et optima de se opinione plures, quam frater, ad benevolentiam amicitiamque alliciebat. Potes autem ἐπιτ. σπουδ. ἦγ. vertere etiam *ad res magis serias animum appellebat*, vel ad res maioris momenti. *Steph.*

l) aut simpliciter, *quas diximus*, aut *quas modo diximus*. Intelligit enim de iis, quarum mentio proxime praecedit. *Steph.*

m) For. scripsit Pol. *et* metu *potius*, quam *beneu.*, vel absque particula *et*. Fortasse etiam relinquere voluit subaudiendam vocem *potius*. *Steph.* quemadmodum etiam apud Amm. Marcell. particula *magis* saepe subaudienda relinquitur, vt μᾶλλον apud Graecos. Infra quoque hunc Graecismum iterum imitatus est Politianus. *Sylb.*

n) imperium esse dividendum censebant: sic ut Antoninus ea quidem omnia, quae Europae subiacent, haberet, adversa autem continens, quae Asia nominatur, tota Getae traderetur. ita — *Steph.*

o) Pol. puto scripsisse *quo*, i. e. ut. *Steph.*

p) Atque ad sui imperii sedem sufficere posse dicebat Geta vel Ant. *Steph.*

eam Libyae partem quae adjacet, Antonino concedens, *q*) reliquos
16 ad orientem vsque Geta sibi adsciscebat. Haec dum illi agitarent,
reliquis omnibus moesto vultu terram intuentibus, ita Julia (mater)
17 loquuta est, Terram quidem et mare, o filii, iam inuenistis quo
pacto diuidatis: et continentem vtramque, vt dicitis, Pontici dis-
18 criminant fluctus; matrem vero quonam modo diuidetis? quonam
modo infelix ego distribuar inter vtrumque vestrum, aut disseca-
19 bor? Me primam igitur occidite, dimidiamque vterque apud se
partem sepeliat, vt ego quoque inter vos cum mari terraque ipsa
20 diuidar. Haec loquuta multis cum lacrymis eiulatuque, manus am-
bobus iniiciens, complexa vtrumque, reconciliare inter se conaba-
21 tur. Quare coorta miseratione, cuncti discessere, improbato con-
silio: ipsique in aedes suas reuersi.

IV.

Sed gliscebat in dies odium atque discordiae. Nam siue duces ac
magistratus aliqui eligerentur, vterque *r*) amico suo potissimum
2 suffragabatur: siue ius dicerent, (semper) *s*) diuersa sentiebant,
magno *interdum* illorum periculo cuia res agebatur. pluris enim
3 studium suum quam ius aut aequum faciebant: etiam in ludis ipsis
diuersarum semper factionum. Nihil praeterea insidiarum omitte-
4 bant, coquos identidem et pincernas conati ad veneficia impelle-
5 re: *t*) quae vbi tardius procedebant, quod scilicet vterque magna
diligentia curaque cibum capesserent: postremo impatiens Antoni-
6 nus, atque imperii totius cupidine instigatus, deliberat magnum
aliquid vel facere vel pati: ferrumque et caedem molitur. *v*) Et
quando secus processerant latentes insidiae, necessarium putabat,
7 periculo omni ac spe posthabita, quouis modo inceptum patrare.
8 Quare irrupto fratris cubiculo, nihil eum tale expectantem supra
matris pectus multo vndantem sanguine saeuus obtruncat. Quo fa-
9 cto, exilit statim, ac per totam regiam currens clamitat, magnum
se periculum effugisse, vixque euasisse incolumem. Simul imperat

q) quae autem ulteriora essent, ad orientem usque, pertinere ad Getam volens. Haec dum illi informarent, rel. i. e. haec, velut quoddam suae divisionis specimen, proponerent. *Steph.*

r) amicum suum promovere volebat. *Steph.*

s) contraria sentiebant, in illorum interdum perniciem, quorum causa agebatur. Pl. en. suum contendendi studium, quam — *Steph.*

t) Neutri autem facile res procedebat. *Steph.*

v) Quum enim latentes insidiae non procederent, necessarias existimavit eas, quae cum periculo et desperatione essent coniunctae, huius quidem ob amorem, illius autem ob *insidias*. Sed haec postrema a Polit. sunt praetermissa: ac certe Graeca, quae iis respondent, verba, sunt suspecta. Caeterum loco illorum, *quare irr. fr. cub.* etc. Graeca verba sonant, *Geta* igitur letaliter vulneratus, sanguine ad matris pectus effuso, vitam cum morte commutavit. Antoninus autem, quum caedem perpetrasset, e cubiculo se proripit, ac per tot. reg. *Steph.*

Digitized by Google

militibus regiae custodibus, raperent illico se, atque in castra deducerent, vbi tutius asseruetur: periturum dictitans, si diutius in aedibus moram trahat. Illi pro veris ea dicta accipientes, simul 10
ignari quae intus gesta, currentem eum currentes et ipsi comitantur. Fit ingens populi tumultus, raptim agente se sub vesperam 11
principe mediam per vrbem. Vt autem castra attigit, aediculam- 12
que eam intra quam signa ac simulacra exercitus adorantur, procidens humi gratias agebat votis quasi pro salute susceptis. Ea re mi- 13
litibus nuntiata, partim iam lauantibus, partim requiescentibus, statim illuc omnes exterriti feruntur. Ille progressus in medium, 14
non quidem continuo rem ipsam prout erat gesta fatebatur: sed effugisse periculum clamitabat, insidiasque inimici hominis atque hostis: (nam ita fratrem appellabat) vixque tandem post longum certamen aduersarios superatos: quippe vtrisque periclitantibus, se 15
postremo vnicum imperatorem fortunae relictum dono. Talia quae- 16
dam obliquans atque inuoluens, intelligi quae fecisset quam audiri malebat. Tum pro salute imperioque suo singulis militibus Atti- 17
carum drachmarum duo millia supra quingentas pollicetur. praetereaque annonae, supra quam sueti accipere, dimidium. Iubet item 18
iam tum ex templis thesaurisque sibi ipsos pecuniam sumere: largiter effusis vno die quaecunque per duodeuiginti annos Seuerus collegerat atque recondiderat, ex alienis calamitatibus. At mili- 19
tes, tanta pecuniae magnitudine illecti, totoque iam negotio intellecto, vulgata *etiam* passim caede per eos, qui aedibus effugerant, vnum illum declarant imperatorem, Geta hoste appellato.

V.

Igitur ea nocte moratus in templo *castrorum* Antoninus, ac fretus largitionibus quibus sibi milites adiunxerat, contendit postridie in senatum, toto stipante exercitu, sed armis instructiore quam *x*) consueuit principem deducere. Ingressus deinde, vbi rem diui- 2
nam fecit, conscendit sellam imperatoriam, atque ad hunc modum verba facit, *Non me quidem fugit, y) omnem domesticorum caedem,* 3
statim atque auribus inciderit, odiosam videri, nomenque ipsum vt primum audiatur, afferre grauem calumniam. z) quippe infelices mi- 4
sericordia, potentes inuidia sequitur: ac victus accepisse, victor attulisse iniuriam videtur. Caeterum siquis vero magis iudicio quam 5
studio erga defunctum aliquo rem ipsam expendat, causamque ejus et consilium exquirat, facile scilicet inueniet a) rectum esse et necessarium, vindicare magis quam accipere iniuriem. quippe ad occisi ca- 6
lamitatem etiam infamia timiditatis accedit: victor, praeterquam quod incolumis est, etiam gloriam retulit fortitudinis. Ac caetera 7
quidem, quae saepe in me, cum veneficiis, tum omni genere insidia-

x) malim consuevisset, aut consueverat. *Steph.*

y) omnem propinqui caedem, vel consanguinei. *Steph.*

z) Eos enim, quibus res infeliciter cesserint, vel qui aduersa usi fortuna fuerint, misericordia, eos autem, qui superiores evaserint, invidia sequitur. *Steph.*

a) rationi consentaneum esse et necessarium, propulsare potius, quam acc. *Steph.*

8 *rum intendit, facile vobis est exquirere tormentis. quippe idcirco ad-*
9 *esse (omnes) illius ministros imperaui vt verum deprehendatis. Sunt*
autem nonnulli quoque ex his iam torti, quorum exaudire confessionem
10 *possitis. Postremo autem, quum ego apud matrem forem, venit ille*
11 *in me, quosdam secum adducens gladiis accinctos: sed ego* magna pro-
videntia et solertia *re praecognita, vltus* tanquam *hostem sum. Ne-*
que enim iam aut fratris mentem gerebat, aut fraterna moliebatur.
12 *Vlcisci autem illum qui prior insidietur, vt iustum est, ita vsu quo-*
que iam receptum. Quippe ne ipse quidem vrbis huius conditor Ro-
13 *mulus germanum pertulit, suis tantum operibus illudentem. Taceo*
Germanicum, Neronis, ac Titum Domitiani, fratres. Marcus ipse,
philosophiae b) simulator ac mansuetudinis, Lucii, generi sui, contu-
14 *meliam non pertulit,* sed per insidias illum e medio sustulit. *Ego*
vero, venenis comparatis in me, gladioque impendente vltus hostem:
15 *quippe hoc illi sua opera nomen imponebant. Vos autem diis gratias*
agite, quod alterum saltem *vobis principem seruauerint: neque men-*
tes vestras in diuersa partiti, sed vnum tantum spectantes imperato-
16 *rem, vitam securi traducite. Imperium autem Iupiter sicut ipse in-*
ter deos solus possidet, ita etiam vni tantum mortalium adjudicat.
17 Haec loquutus magna voce, irarumque plenus, ac truculento vul-
tu illius amicos intuens, trementibus pallentibusque plerisque, in
regiam reuertitur.

VI.

Continuo igitur coepti occidi domestici omnes fratris atque ami-
ci, quique in aedibus habitabant quas ille incoluerat, mini-
strique item vniuersi: sic vt ne aetati quidem infantium parcere-
2 tur. Porro ipsa cadauera *c)* plaustris omnibus per contumeliam
imposita, atque extra vrbem exportata, aceruatim aut temere in-
3 iecta rogis comburebantur. nec quisquam superfuit ex iis qui
4 leuem modo cum Geta notitiam habuisset. Athletae etiam, et au-
rigae atque omnifariam histriones, et quicquid denique vel oculis
5 illius vel auribus *d)* iucundum fuerat, passim occidebantur. Prae-
terea senatorii ordinis quicunque aut nobilitate aut opibus excelle-
rent, minima quaque de causa vel plane nulla, quantumlibet leui
6 delatione, *e)* pro illius amicis interimebantur. Quin et Commodi
sororem iam anum, atque ab omnibus imperatoribus, vt Marci fi-
liam oportuit, (magno) in honore habitam, morte affecit, causa-
7 tus quod Getae necem apud ipsius matrem defleuisset. Et conju-
gem quondam suam, Plautiani filiam, quae fuerat in Siciliam re-
legata, ac *f)* consobrinum Seuero cognominem, filiumque Perti-
nacis et Lucillae Commodi sororis, postremo quidquid ex cogna-
tione imperatoria, aut in senatu ex patricia nobilitate supererat, pla-
8 ne quasi ab stirpe abscidit. Ducesque prouinciarum vniuersos ac

b) v. H. Steph. Praefat. *Sylb.*
c) plaustris per omnis generis contumelias imposita, acervatim comburebantur, aut quocunque modo proiiciebantur. *Memm.*
d) iuc. fuerat, profligabantur. *Steph.*
e) Intellige, tanquam illius amici. *Steph.*
f) patruelem suum. *Memm.*

Digitized by Google

procuratores, veluti Getae amicos, neci dedidit. totaeque noctes
caedendis plurifariam mortalibus impendebantur. Sed et Vestales 9
virgines viuas obruit *g*) terrae, quasi temerata virginitate. Deni- 10
que, id quod nunquam alias factitatum, quum circenses spectante
eo populus Romanus in aurigam, cui studebat, nescio quid cauil-
latus esset, ratus sibi contumeliam illatam, repente omnem exerci- 11
tum facere impetum iussit in populum, ac raptare et occidere
h) quicunque in aurigam dixissent. At milites, accepta semel 12
i) violandi rapiendique potestate, quum discerni a reliquis nequi-
rent qui fuerant proteruius loquuti (nullo scilicet in tanta multi- 13
tudine verum fatente) passim vt in quemque inciderant, aut occi-
debant, aut omnibus ereptis, quasi salute redempta, viuos aegre
dimittebant.

VII.

His actis, stimulante malorum facinorum conscientia, vitamque
perosus vrbanam, statuit Roma secedere, vt et milites ordina-
ret et prouincias inuiseret. Igitur Italia decedens, ad ripas Danu- 2
bii peruenit, ac partes imperii Romani septentrioni subiectas. Ibi 3
aut corpus exercebat aurigando, caedendisque comminus omne ge-
nus beluis: aut ius dicebat (rarius id tamen) statimque sententiam
ferens ac respondens, pauculis duntaxat auditis. Caeterum Ger- 4
manos *k*) illic sibi omnes adiunxit atque in amicitiam conciliauit,
sic vt ex his socios bellorum, et custodes corporis, validissimum
quemque et pulcherrimum, sibi adsciuerit. Saepe etiam Romano 5
cultu deposito vestem Germanicam induebat, atque in eorum sagu-
lis argento variegatis conspiciebatur; etiam flauam capiti caesariem 6
imponens, ad modum Germanicae tonsurae. Quibus laeti barba- 7
ri, mirifice eum diligere, gaudere etiam Romanus miles, quem
scilicet ille amplissimis largitionibus prosequebatur. Ipse nullum 8
non militiae munus prompte obire: et siue quid fodiendum foret,
primus fodere: siue pons flumini imponendus, aut extruendus ag-
ger, siue quod opus manuum faciendum, aut labor subeundus,
primus omnia occupare: tenuique mensa, ac ligneolis poculis, va- 9
sisque esculentorum contentus esse: panemque etiam temere factum
comesse. quippe tritico quantum satis vni foret, sua manu moli- 10
to, massaque inde facta atque in carbonibus decocta, vesci solitus,
omnia denique elegantiora aspernari, et vilissimis quibusque, ac vel
pauperrimo gregarioque militi facillimis vti. *l*) Tum commilito- 11

g) sic et in aliis edit., non *terra*. *Steph.*

h) quicunquae aurigae conuitiati essent. *Steph.*

i) sem. vim inferendi rapiendi que potestate, non iam discrimen adhibentes inquirebant, quinam fuissent protervius locuti; (fieri enim non poterat, ut invenirentur, in tanta populi multitudine, nemine confitente,) sed minime parcentes, obvium quemque abductum interficiebant: aut quaecunque habebat, eripientes, tanquam redemtionis pretium, vix tandem parcebant. *Steph.*

k) Pol. fere ubique *ἐπέκεινα* ita vertit, sed perperam, v. Annot. *Steph.*

l) Tum gratius esse sibi, commilitonem ab illis, quam principem vocari, simulabat. *Steph.*

Digitized by Google

nem quam principem vocari se malle, ac plerumque iter facere
perinde atque ipsi pedibus ambulans, raroque vehiculum conscen-
12 dere aut equum: sibi ipse portare arma: nonnunquam etiam signa
militaria longissima, et *multis* aureis ornamentis praegrauia, ac ne
13 robustissimis quidem militibus facilia, ipse humeris subire. Ob
haec igitur aliaque huiuscemodi, vt hominem militarem diligere
eum suus exercitus, et vt virum fortem admirari. quippe instar mi-
raculi videbatur, tantulae hominem staturae, m) tantis esse labori-
bus parem.

VIII.

Sed vbi milites apud Danubium ordinauit, atque in Thraciam
Macedonibus conterminam discessit, continuo Alexander alter
2 euasit. Nam et memoriam regis eius omnibus modis renouauit,
3 statuis imaginibusque nulla non vrbe poni iussis, Romamque ip-
sam Capitoliumque et templa vniuersa referlit Alexandri simulacris.
4 n) Vidimus item imagines nonnullas ridicule depictas, quae vno
5 corpore duas facies praeferrent, Alexandri atque Antonini. Ipse
prodibat Macedonico habitu, causiam *supra caput* gestans, et cre-
6 pidas *indutus:* ac lectissimam iuuenum manum in exercitu, pha-
langem Macedonicam appellabat, iussis ducibus nomina sibi ducum
7 Alexandri imponere. Praeterea iuuenes Sparta accitos, Laconicam
8 et Pitanatem centuriam vocabat. His igitur actis, atque vrbibus,
prout quamque potuerat, ordinatis, Pergamum adit, Asiae ciuita-
9 tem, vt Aesculapii curationibus vteretur. Quo postquam peruenit,
10 somniis quamdiu voluit captatis, Ilium mox petiit: et cunctis vr-
bis reliquiis collustratis, ad Achillis tumulum processit. Eoque
coronis floribusque magnifice exornato, rursus imitari Achillem
11 coepit. o) Sed *eo* Patroclum desiderante aliquem, libertorum om-
nium charissimus Festus, a memoria, dum ad Ilium moratur, vita
defunctus est: veneno (vt quidam aiebant) extinctus, quo scilicet
Patrocli more sepeliretur: vt alii affirmant, morbo interceptus.
12 Huius igitur cadauer efferri iussit, compluribusque lignis rogum
strui. Dein imposito in medium, mactatisque omne genus anima-
libus, subiecit ignem: phialamque manu tenens, vinumque libans,
13 ventos precabatur. Quumque esset raro capillo, et crinem quae-
reret vt imponeret ignibus, deridiculo erat omnibus: p) caeterum
14 quos habuit capillos, tamen totondit. Laudabat autem ex omni-
bus ducibus praecipue Syllam Romanum, et Afrum Hannibalem:
15 quibus etiam statuas atque imagines excitauit. Decedens autem
Ilio, Asiaque omni, et Bithynia, gentibusque reliquis pertransitis,
16 atque vbique rebus compositis, deuenit Antiochiam: ibique excep-
tus honorificentissime, atque aliquandiu moratus, Alexandriam
contendit, praetexens huic itineri desiderium visendae vrbis ab

m) ita se generosis laboribus exercere. *Steph.*

n) Quaedam hic omittit Pol., de quibus v. Annot. *Steph.*

o) Sed Patroclum desiderans aliquem, quidpiam huiusmodi fecit. Libert. Sic Gryph. ed. *Sylb.*

p) ex iis tamen, quos habebat, capillis aliquos totondit. *Steph.*

Digitized by Google

Alexandro constructae, simul consulendi patrii illorum numinis, quod egregie incolae venerantur. Ac simulans haec duo, in pri- 17
mis religionem dei et herois memoriam, iubet hecatombas comparari, ac parentationes omne genus. Quod vt primum est Alexan- 18
drinae multitudini nuntiatum, leuissimae suapte natura *q*) et omnibus momentis expositae, studium beneuolentiamque principis omnes, quasi animorum impotes accipiebant. *r*) Igitur ad excipi- 19
endum illum se comparabant, quanto nunquam antea honore *vllum imperatorem excipere* consueuerant: quippe omnifaria musica instrumenta disposita vbique varium edebant sonitum: praeterea aromatum ac suffimentorum vapor omne genus aditus cunctos optimis replebat odoribus: *s*) taedis praeterea et florum sparsionibus *imperatorem* honorabant. Sed vbi in vrbem iam peruenit, primo quidem 20
templum ingressus est, multisque victimis immolatis, ac thure cumulatis altaribus, ad Alexandri monimentum se contulit: paluda- 21
mentumque purpureum, et claris speciosisque gemmis annulos conspicuos, balteumque et si qua alia gestabat elegantiora, dempta sibi, tum illius imposuit tumulo.

IX.

Haec cernentes Alexandrini, laeti supra modum, noctibus totis ac diebus festum celebrabant: ignari quid intra vlceratum pectus imperator occuleret. Haec enim omnia per simulationem fa- 2
ciebat, vt uniuersam illorum multitudinem contrucidaret. Laten- 3
tis odii causa talis erat. Nuntiatum ei fuerat Romae agenti, viuo adhuc *t*) patre, atque item post extincto, multa in ipsum dicere Alexandrinos. Sunt enim homines suapte natura dicaces, atque 4
ad describendum illudendumque maxime facti: iactantes in optimum quemque et potentissimum dicteria quaedam, ut quidem ipsi putant, festiua: vt autem videntur iis in quos dicuntur, longe gravissima. quippe huiuscemodi iocorum vel maxime illa permouent quibus delicti veritas arguitur. Quare quum multa in eum *v*) di- 5
xissent, ne dissimulata quidem fraterna caede, matremque etiam *x*) Iocastam vulgo appellarent, irriderentque ipsum, quod tantulae homo staturae, Alexandrum atque Achillem, maximos ac fortissimos heroas, aemularetur: dum ludere se putant, eo impulerunt 6
Antoninum, hominem suapte natura iracundum atque *valde* sanguinarium, vt perniciem illis insidiasque moliretur. Igitur cele- 7
britate ac festo iam *vna cum illis* peracto, quum videret maximam

q) et quae rebus minimis movetur. *Steph.*

r) Tantus igitur ad excipiendum illum fiebat apparatus, qualem nulli unquam regi factum fuisse aiunt. *Steph.*

s) taedarum praeterea gestationibus et fl. sp. I. h. vel quinetiam taedas praeferentes, ac flores spargentes, Imp. *Steph.*

t) fratre, *Memm.* ut in Gr. est. *Sylb.*

v) dicteria iecissent, et quidem super fratris etiam caede, matr. *Steph.*

x) quod scilicet ut Iocasta Oedipo filio, ita Iulia Antonino privigno nupta esset. *Memm.*

hominum multitudinem ex vicinis regionibus confluxisse in vrbem,
monuit edicto vt in planitiem quandam iuuentus vniuersa conue-
8 niret: velle affirmans, sicuti Macedonicam Spartanamque habebat,
ita etiam in Alexandri honorem, ipsius herois cognomento phalan-
9 gem constituere. Iubet igitur *y)* consistere iuuenes vniuersos, re-
licto interuallo, vt singulorum aetatem staturamque, et corporis
10 habitudinem militiae idoneam consideraret. *z)* His creditis iuue-
nes *omnes*, ac verisimili spe ducti, ob insignem honorem paulo
ante exhibitum principi, conueniunt frequentes vna cum parenti-
11 bus atque germanis, laetis gratulantibusque *eorum spei.* At vero
Antoninus singulos inter se distantes circumiens contrectansque, et
aliud in alio laudans, praeteribat: donec illos, neque id animad-
uertentes neque expectantes, vniuersus circumueniret exercitus.
12 Vt vero coniecturam fecit iam esse omnes militum suorum armis
inclusos, quasique retibus implicitos, ipse *quum omnes circumiuis-
set*, (statim) cum suo praesidio *a)* excessit, ac signum militibus de-
13 dit: qui statim facto vndique impetu, deprehensam in medio iner-
mem iuuentutem, *b)* caeterosque qui aderant, magna caede con-
14 trucidant. Atque e militibus alii caedem tantum faciebant, alii
c) foueis ingentibus cadauera obruebant, aggestaque desuper humo
15 immanem tumulum excitarunt. Multi etiam in eas foueas semi-
uiui protrahebantur, multi adhuc integri detrudebantur. Sed et
16 milites nonnulli simul perierunt. Nam qui reliquias adhuc ali-
quas spiritus retinebant, neque penitus defecti erant viribus, im-
pliciti proruentibus se militibus, eos quoque secum trahebant in
17 foueam. Tanta est autem facta caedes, vt riuis cruoris per plani-
tiem decurrentibus, cum fauces ipsae Nili ingentes, tum littus
18 omne circa vrbem purpurasceret. *Quum autem talia aduersus illam
vrbem admisisset, inde mouit, atque Antiochiam venit.*

X.

Sed *non longo post tempore d)* affectans Parthici cognomen, famam-
que deuictae ad orientem barbariae, quanquam in altissima pa-
2 ce, tale quiddam machinatur: Dat literas ad regem Parthorum Ar-

y) per certos ordines disponi iuuenes, relictis intervallis. *Steph.*

z) Quum his eius promissis fidem iuuenes vniuersi adhibuissent, et spem de re verisimili *concepissent.* In iis autem, quae proxime sequuntur, dicit Pol. *honorem* exhibitum *principi*, quum tamen dicendum sit, *exhibitum vrbi.* Alioquin non τὴν πόλιν, sed τὸν βασιλέα scribendum esset, et αὐτοῦ in αὐτῶν mutandum. Adde, quod spem concipere illos ob honorem, sibi ab illo exhibitum, potius, quam ob eum, quem illi exhibuissent; rationi consentaneum erat. *Steph.* In Memm. quoque Cod. correctum erat, *honorem, paulo ante civitati habitum a principe. Sylb.*

a) se subducit. *Steph.*

b) et si qui alia de causa aderant, omni caedis genere *contrucidant.* Potest vero ἄλλως et aliter exponi. *Steph.*

c) foveas ingentes fodiebant; et attrahentes, quicunque in eorum manus incidebant, in eas coniiciebant. *Steph.*

d) quum Parthicus vocari cu-

Digitized by Google

tabanum, simulque legatos cum muneribus mittit *omnis e)* materiae
et artis conspicuae. In eis literis fuerat scriptum, *velle se regis fi-* 3
liam ducere in matrimonium, principem se esse, et principe natum:
quare haud decorum priuati cuiusquam et tenuis fieri generum, sed 4
reginam ducere potius filiamque magni regis. Duo maxima imperia 5
esse, Romanum et Parthicum: quibus affinitate illa in vnum coeunti-
bus, ac nullo iam discriminante fluuio, vnam tantum potentiam fa-
ctum iri, nullis expugnabilem viribus. Nam reliquas barbaras na- 6
tiones, quae nunc amborum imperiis subiectae sunt, facile iugum to-
leraturas, f) si proprios gens quaeque et conuentus sit habitura recto-
res. Esse Romanis pedestrem exercitum, qui hastis et stataria pugna 7
caeteros antecellat: Parthis vero equitatum plurimum, peritissimos-
que sagittarios. His igitur concurrentibus, et quae vsui ad bellum 8
sunt in vnum conspirantibus, facile ipsos sub vno diademate totius or-
bis terrarum imperium retenturos. Praeterea odoramenta quae apud 9
illos proueniant, telasque laudatissimas, contraque apud Romanos me-
talla ipsa, et quaecunque arte aliqua conspicua visuntur, non iam vix
raroque et clanculum per mercatores importatum iri: g) sed in vna 10
duntaxat terra vnoque imperio, communemque fore vtrisque vsum re-
rum omnium, minimeque impeditum. His eius literis Parthus accep- 11
tis, primo quidem abnuere: *negare, Romano conuenire barbarum*
matrimonium. quam enim fore concordiam, neque voce satis congru- 12
entibus, et victu habituque inter se distantibus? esse Romae patritios 13
permultos, quorum sibi ille optare liberos in matrimonium possit: sic-
uti itidem apud se Arsacidas. Neque vllam sane extare caussam cur
alterutrum genus adulteretur.

XI.

Haec igitur a principio rescribens, conditionem aspernabatur.
Sed instanti Antonino, donisque et iureiurando fidem studii
sui et charitatis vxoriae facienti credidit barbarus: ac pollicitus da-
turum filiam, generum iam ipsum appellitabat. Cuius rei vulgata 2
mox fama, barbari scilicet omnes ad Romanum suscipiendum prin-
cipem se comparabant, spe quadam sempiternae pacis exultantes.
Caeterum Antoninus, prohibente nullo fluuios transgressus, ac iam 3
Parthicam regionem quasi propriam peragrans, sacrificantibus pas-
sim vniuersis, supraque coronata altaria odores *omnifarios* incen-
dentibus, laetum se honore illo barbarorum magnopere simulabat.
Postea vero quam magno itinere facto, ad ipsam Artabani regiam 4
appropinquabat *h)* occurrit ei rex in quadam ante vrbem planitie,

peret, et Romanis ita scribere, vt qui barbaros orientales *subiugasset.* Nisi forte dictum sit, ὡς χειρωσάμενος, pro ὡς χειρώσαιτο, hoc sensu, *et Romanis scribere, se barbaros, qui in oriente essent, subiugasse.* *Steph.*

e) materiae pretiosae, et artis variae, i. e. cum muneribus rerum, quae ex pretiosa materia essent, et quarum esset varium artificium, aut etiam sollers artif. *Steph.*

f) Maluissem ita, *quum* futurum sit, vt proprios vnaquaeque gens et vnusquisque conventus habeat rectores. *Steph.*

g) sed quum una futura sit terra vnum que imperium, communem fore utr. *Steph.*

h) minime exspectauit Artaba-

5 nouum nuptum excepturus, generumque suum. *i*) Sed barbaro-
rum magna multitudo, floribus indigenis coronati, atque induti
vestes auro diuersisque coloribus varias, festum agitabant, ad tibia-
rum fistularumque et tympanorum sonitus saltantes numerose.
quippe huiuscemodi tripudiis supra modum delectantur, (praeser-
6 tim) quum se temeto largius inuitarunt. Sed vbi omnis multitudo
confluxit, ac relictis equis, pharetrisque et arcubus depositis, in-
ter libamina et calices agitabant, collectique in vnum barbarorum
7 quamplurimi, temere inordinatique constiterant, nihil suspectan-
8 tes mali, sed pro se quisque studentes videre nouum nuptum: tum
signo dato Antoninus militibus imperat, impetum caedemque in
9 barbaros faciant. Illi, re subita perterriti, caedentibus saucianti-
busque Romanis terga obuertunt. Ipse Artabanus a suis stipatori-
bus raptus, atque equo impositus, vix aegreque cum paucis fugiens
10 elabitur. Reliqua vero multitudo barbarorum passim caedebatur.
quippe neque equos habebant, quibus maxime vtuntur, (descende-
rant enim ex iis, pastumque dimiserant) neque ipsi euadere fuga
poterant, impediente cursum fluxa veste, ad pedes vsque deducta.
Porro pharetras aut arcus omnino non attulerant: nam quid illis
11 opus ad nuptias? Ita ingenti caede barbarorum facta, Antoninus
praedaque et hominibus magna copia captis discedit, resistente nul-
lo, vicisque et vrbibus incensis, data potestate militibus rapiendi
12 quod quisque posset aut vellet. Hanc igitur calamitatem haud opi-
nato barbari acceperunt. Antoninus autem, regionem Parthicam
penitus ingressus, defessis iam rapiendo caedendoque militibus, re-
13 uertitur in Mesopotamiam. Indeque senatui populoque Romano
per literas significat, subactum a se orientem, cunctosque *k*) illius
14 regni mortales in suam ditionem concessisse. At senatus, quan-
quam totius negotii gnarus (quippe *l*) principum res latere nullo
pacto possunt) metu tamen atque assentatione cunctos illi honores
15 victoriae decernunt. Substitit autem post id Antoninus in Meso-
potamia, studio aurigandi ac beluarum venationibus intentus.

XII.

Erant *autem* praefecti exercituum duo, Audentius et Macrinus.
2 quorum alter, *m*) *valde* senex iam, rerumque ciuilium plane ru-
dis, haud tamen imperitus rei militaris habebatur: alter, et in foro
3 versatus, et legum consultissimus. In hunc igitur, vt parum mi-
litarem minimeque fortem virum, publice nunnunquam princeps
4 cauillabatur, ne conuitiis quidem *turpibus* abstinens. Nam audito

nus, donec ad se accederet, sed occurrit ei in quad. *Steph.*

i) Tota autem barb. m. *Steph.*

k) Pol. suo more vocem *ὑπέκεινα* male interpretatur. *Steph.* Significat autem *alterioris regni*, i. e. ultra Euphratem et Tigridem siti. *Sylb.*

l) latere, quae fiunt ab Imperatore, n. p. poss. *Steph.*

m) valde iam prouectae aetatis, in caeteris quidem rebus idiota, rerum que ciuilium imperitus erat, sed arte militari valuisse existimabatur: cui nomen Audentius: alter, qui Macrinus vocabatur, cum aliarum forensium rerum, tum vero legum peritus erat. *Steph.*

Digitized by Google

illum et victum vsurpare liberaliorem, et aspernari vilissima abie-
ctissimaque *n*) cibaria (quibus Antoninus militariter delectabatur)
o) chlamydemque et vestem caeteram ad vrbanum modum gestare:
quasi degenerem ipsum, morboque muliebri laborantem, calumnia-
batur, minitans etiam occisurum. Quorum impatiens Macrinus, 5
vehementer exacerbatus est. Accidit autem res huiuscemodi:
(quippe habitura finem aliquando fuerat Antonini vita.) nam quum
suapte natura curiosior esset, non hominum modo res cognoscere
studebat, sed deorum daemonumque etiam rimari arcana: metuque 6
semper insidiarum, nullis non oraculis incubabat, accitis vndique
magis, astrologis, aruspicibus: ac nullo plane praeterito qui huius-
cemodi fallacias profiteretur. Sed eos quoque suspectans, vt pa- 7
rum vera loquentes omniaque ad assentationem vaticinantes, scri-
bit ad Maternianum quendam, cui rerum suarum omnium curam
in vrbe crediderat; et quem sibi ex amicis omnibus fidissimum pu- 8
tabat, conscium que omnium secretorum *solum* habuerat, magos vn-
dique optimos conquirat, atque euocatis manibus, de fine ipsius 9
vitae consulat, et an quisquam imperio insidietur. At Maternia-
nus, *p*) nauata principi opera, siue id re vera manes significaue-
rant, siue alioqui Macrinum perosus, rescribit Antonino, Macri-
num esse qui insidietur imperio, eumque e medio tollendum. Has 10
igitur literas, vt mos est, cum reliquis obsignatas, dat ignaris quid
ferrent tabellariis. Illi, consueta vsi itineris celeritate, ad Anto- 11
ninum perueniunt, quo ille potissimum tempore ad aurigandum se
parabat, ac iam currum conscendebat. Ita ei reddunt integrum
epistolarum fasciculum: in quibus erant etiam literae *q*) quae ad
Macrinum pertinebant. At vero Antoninus, studio iam omni at- 12
que animo ad aurigandum intentus, imperat Macrino vt ipse lite-
ras seorsum inspiciat, ac, *r*) si quid maioris momenti sit, renun-
ciet: sin minus, ipse de more, suum (hoc est praefecti) officium
exequatur. quippe talia identidem iniungere consueuerat. Ipse 13
quum haec mandasset, deinde ad suum studium perrexit. Macrinus, 14
seorsum epistolis omnibus solutis, etiam in eam incidit quae ipsi
perniciem afferebat. Cognito igitur quantum periculi impenderet, 15
ac gnarus Antonini iracundiae truculentiaeque, praesertim tam spe-
cioso praetextu, subtrahit epistolam illam: caeterarum vero, vt so-
lebat, argumenta principi renuntiat.

XIII.

Sed metuens ne iterum super eiuscemodi rebus Maternianus rescri-
beret, malens facere ipse aliquid quam expectando pati, tale

n) esculentorum et poculentorum genera, quibus ut militaris scilicet, delectabatur Antoninus. *Sylb.*

o) ac parvam chlamydem, aut alium quempiam amictum, qui magis ad urbanum morem accederet. *Steph.*

p) audacter Imperatoris iussa exsecutus, vel, quum se audacter gessisset in exsequendis Imper. mandatis. *Steph.*

q) litterae, adversus Macrinum scriptae. *Steph.*

r) siquid sit, quod celeritatem poscat, renunciet: sin minus, ea, quae consuevit, administret, utpote praefectus. *Steph.*

Digitized by Google

2 quiddam cominiscitur. Erat Martialis quidam, *s*) centurio, vnus
3 e custodibus corporis Antonini, semper illum affectari solitus: cuius fratrem paucis ante diebus princeps delatum tantum, sed minime redargutum occiderat: ipsumque Martialem per contumeliam
4 timidum ac degenerem et Macrini amicum appellauerat. Hunc vehementer dolentem fratris nece, propriisque incitatum contumeli-
5 is, gnarus omnium Macrinus ad se vocat, studiosum iampridem sui, ac multis obstrictum beneficiis: cui persuadet vt captato quampri-
6 mum tempore Antoninum obtruncet. Ille, cum promissis adductus, tum proprio odio ac vindictae fraternae studio incitatus, libenter omnia se facturum pollicetur, quum primum occasio eue-
7 nisset. Euenit autem haud multo *t*) post; quippe agens Carrhis (quae est Mesopotamiae vrbs) Antoninus, deae Lunae inuisit templum, quod in ea regione, distans aliquantum ab vrbe, praecipuo honore
8 ab incolis colitur. Eo secum paucos equitum eduxit, relicto exer-
9 citu caetero, vt sacrificio facto in vrbem reuerteretur. Medio autem itinere, vno tantum famulo comitatus, ac reliquis abstistere
10 iussis, recessit ad requisita naturae. Quare auersis omnibus, et
11 quam longissime recedentibus, honoris ac reuerentiae causa, Martialis, qui omnes temporum captabat articulos, vt eum solum esse animaduertit, ceu nutu principis ad videndum aliquid, aut audiendum vocatus, accurrit illico, auersumque et subligacula sibi de-
12 ducentem pugione traiicit, quem celatum manu attulerat: *v*) et quum in ipsam iuncturam ferrum incidisset, lethali scilicet vulnere
13 de improuiso Antoninus minime defensus occubuit. Quo facto, Martialis statum equum inscendit, ac fuga euadere conatur: caeterum Germani equites, quibus et delectabatur Antoninus, et custodibus corporis vtebatur, propiores caeteris, primique facinus con-
14 spicati, Martialem consequuti missilibus confodiunt. Quod vbi exercitus reliquus cognouit, omnes subito concurrerunt, primusque Macrinus supra cadauer conqueri ac delamentari per simulationem
15 coepit. Grauis ea res et molesta militibus *quoque* incidit, commilitonem conuictoremque aliquem amisisse, non principem, existi-
16 mantibus. Neque de Macrino quippiam illis adhuc suboleuerat, putantibus Martialem proprias inimicitias persequutum. Ita in sua
17 quisque tabernacula discessere. At Macrinus, tradito igni corpusculo, reliquias intra vrnam coniectas matri ad sepulturam remisit.
18 ea tunc Antiochiae morabatur. Moxque ob *similes* liberorum calamitates, incertum sponte an imperio alicuius, mortem sibi con-
19 sciuit. Hunc finem habuerunt Antoninus et Iulia mater, quum quidem ad eum quem diximus modum vixissent, ac sexennium tantum ille sine parente germanoque suo imperauisset.

s) custodum corporis Antonini centurio, seu, centurio ex praetorianorum numero. *Sylb.*

t) post initum hoc consilium, ut Antoninus, qui Carris, (quae est M. urbs,) agebat, e regia prodire, et ad Lunae templum, quam maxime venerantur indigenae, proficisci vellet. Procul autem ab urbe illud distabat, ita ut aliquid itineris conficiendum esset. Cum paucis igitur equitibus (ne totum exercitum vexaret) iter faciebat, ut peracto sacr. in urbem reverteretur. *Steph.*

Google

XIV.

Extincto Antonino, incerti ignarique quid agerent milites, biduo
sine imperatore fuerunt, quaerentes inter se quem potissimum
principem deligerent. Siquidem aduentare magnis copiis Artabanus 2
nuntiabatur, poenas exacturus *x*) et caesis inter pacem ac libationes
missurus inferias. Igitur principem deligunt, primo quidem Auden- 3
tium, militarem scilicet virum, praefectumque non improbum: (sed 4
ille, senectutem excusans, abnuit imperium) dein vero Macrinum,
suadentibus potissimum tribunis, quos etiam conscios insidiarum
Antonini, ac Macrino participes consilii fuisse, post illius mortem
suspicio extitit, quemadmodum in sequentibus dicemus. *y*) Susce- 5
pit autem Macrinus imperium, non tam fide militum fretus quam
necessitate impulsus vsuque praesenti. His actis, iam scilicet Arta- 6
banus multis copiis ac viribus aderat, equitatum ingentem, et sa-
gittariorum multitudinem adducens, praeterea cataphractos camelis
insidentes, qui praelongis contis praeliarentur. Quo cognito, Ma- 7
crinus, conuocato exercitu, ita loquutus perhibetur: *Dolere vos* 8
omnes principis huiuscemodi, vel (vt verius loquar) commilitonis inter-
itu, minime mirandum: sed calamitates casusque humanos modice 9
ferre, id vero est prudentium. Caeterum illius memoria vestris aeter- 10
num praecordiis insidebit, atque ad posteritatem propagabitur, rerum
fortiter ac magnifice gestarum, praeterea amoris beneuolentiaeque et
communicatorum vobiscum laborum laudem secum deferens sempiternam.
Nunc autem postulat tempus, z) *honore habito illius memoriae, iustisque* 11
omnibus persolutis, occurrere imminenti periculo. Videtis barbarum 12
instantem, cum totius orientis multitudine, ac iustas (vt videtur) belli
causas praeferentem. siquidem nos illum priores lacessiuimus, violato 13
foedere, atque in altissima pace bellum excitauimus. Nunc omne Roma-
num imperium in virtutem vestram recumbit et fidem. Neque enim de 14
finibus imperii, aut de fluminibus dimicatio nobis aduersus magnum re-
gem, sed de omnibus fortunis est: quum scilicet liberos atque consan-
guineos suos vltum veniat, quos iniuste a nobis contraque foedera occi-
sos arbitratur. Igitur arma capiamus, atque (vt mos Romano est) 15
ordines in praelio seruemus. quippe in acie barbarorum incomposita 16
multitudo ac tumultuaria, ipsa se fortasse impediet: vester autem ordo
atque consensus, pugnandique peritia, sicuti vobis salutem, ita hostibus
perniciem attulerit. Quapropter sic velim bene sperantes dimicetis, vt 17
Romanos decet, vtque hactenus consuestis. Ita enim et barbaros ipsos 18

x) Caesorum que inter pacem ac libationes vlturus iniurias, *Sylb.*

y) Deuenit autem imperium ad Macrinum, non tam quod eum milites beneuolentia prosequerentur, ei que fiderent, quam necessitate, et quod eo tempore id expediret, vel, quod ex vsu praesenti rerum statui illud *esset.* Intellige autem *illud*, videlicet eum eligi Imperatorem. *Steph.*

z) Vt quo debetis honore memoriam illius prosecuti, et vestro in iustis illi persoluendis functi officio, quae instant, *agatis.* Locum autem hic prima etiam persona habere potest, *vt* quo debemus honore mem. ill. prosecuti, et nostro in i. illi p. f. officio, quae instant, agamus. *Steph.*

Digitized by Google

fuderitis, *et gloriam insignem adepti*, *fidem Romanis caeterisque omni-*
bus feceritis, *non dolo aut fraude vlla*, *sed virtute et armis superio-*
19 *rem victoriam a vobis partam* Quae postquam loquutus est, cognita
necessitate, milites in ordines se recepere, atque in armis agitabant.

XV.

Sole autem oriente conspiciunt Artabanum maximas secum copias
2 adducentem. Vt autem solem barbari de more *a*) propitiarunt,
confestim edito ingenti clamore concurrunt in Romanos, iisque ad-
3 equitantes sagittas ingerunt. At Romani, *decenti ordine et magna*
cum cautione acie instructa *b*), Maurorumque equitatu per latera dis-
posito, ac receptis per interualla expeditis militibus, quibus facilis
esset excursio, fortiter resistentes, impetum barbarorum sustinebant:
4 qui scilicet et sagittarum multitudine, et praelongis contis, quibus
cataphracti ex equis aut camelis depugnabant, pessime Romanos ac-
5 cipiebant. Contra Romani, quoties pedem conferebant, facile sci-
6 licet aduersarios superabant: postea vero quam ab equitatu et came-
litarum multitudine premebantur, fuga simulata tribulos aliaque ma-
7 chinamenta ferrea acuminata proiiciebant: quae sub arenis latentia,
neque cuiquam conspecta, perniciem equitibus et camelorum inses-
8 soribus afferebant. quippe illis calcatis, equi, potissimum vero ca-
meli (quoniam huic generi mollissimae sunt vngulae) succiduae clau-
9 dicabant, excussis tergo insessoribus. Caeterum barbari illi, quam-
diu equis aut camelis inuehuntur, acerrime scilicet confligunt: vbi
autem vel descendere iam vel excidere, faciles sunt captu, *c*) neque
praelium in manibus gerere audent, et *d*) si fugiendus aut insequen-
10 dus sit hostis, crura scilicet fluxa veste praepediuntur. Vno igitur
alteroque die a mane ad vesperam pugnatum: nox praelium diremit,
11 reuersique sunt in castra vtrique, quasi victores. Tertia die in *ean-*
dem planitiem pugnaturi conuenere. Tentante autem barbaro (vt-
12 pote qui numero praestabat) circumuenire Romanum, quasique in-
dagine concludere: contra non iam profundiorem, sed in frontem
productam constituebant Romani aciem, ac se circumueniri prohi-
13 bebant. Tanta autem virorum iumentorumque multitudo cecidit,
vt omnis compleretur campus, maximique cadauerum acerui in al-
tum attollerentur, praesertim vero camelorum, quae aliae super
14 alias procubuerunt. *e*) Ergo nec liber pugnantibus cursus erat, nec
inter se cernendi copia, velut ingenti quodam ac vix peruio aggere
cadauerum in medium extructo: quo scilicet prohibente transitum

a) Consalutarunt s. adorarunt, *Sylb.*

b) Atque equitibus et Mauris vtrinque dispositis. Pol. autem ita vertit, quasi legerit, aut legendum censuerit, τοὺς ἱππεῖς τοὺς Μαυρουσίους, vel τοὺς Μαυρουσίους ἱππεῖς. *Steph.*

c) Quippe qui neque prael. *Steph.*

d) *Aut labentis equo describet vulnera Parthi*, Horat. *Memm.*

e) Hoc ergo iis, qui pugnabant, obstabat, quo minus discursare possent. Sed nec alii alios cernebant, quum ingens in medio esset agger, et prae cadauerum multitudine vix peruius: quo scil. *Steph.*

Digitized by Google

ad reliquos, singuli se in sua castra receperunt. At Macrinus, co- 15
gnito non alia de causa tam acriter ac pertinaciter pugnare Artaba-
num, nisi quia se pugnare contra Antoninum arbitrabatur: (solent
enim barbari paulo negotio quasi fatiscere, velutique oneri cedere,
si modo primis congressibus parum ex sententia res gesserint: tunc 16
autem perstabant, praelium integraturi quum primum cadauera *sus-
tulissent atque* concremassent, ignari periisse qui has inimicitias con-
citauerat) mittit Parthis legatos, cum literis, quae declararent, *oc-* 17
*cidisse imperatorem, ac debitum supplicium luisse, qui foedera et iusiu-
randum temerauerat: sibi esse a Romanis, quorum ipsum tandem impe-* 18
rium sit, summam rerum traditam. Non placere vero sibi, quae acta 19
*forent: itaque captiuos quicunque superessent, raptaque omnia redditu-
rum: cupere se illum ex inimico amicum facere, pacemque iureiurando
ac libaminibus sancire.* Quibus lectis Artabanus, edoctusque a lega- 20
tis de Antonini caede, satis dedisse supplicii violatorem foederis ar-
bitratus, contentusque reddi sibi citra vllum cruorem captiuos prae- 21
damque omnem, foedus cum Macrino ferit, atque in proprias sedes
reuertitur. Sed et Romanus imperator, deducto ex Mesopotamia 22
exercitu, Antiochiam profectus est.

LIBER QVINTVS.

I.

DE Antonini imperio, caedeque, insidiis, ac successione item,
superiore libro diximus. Caeterum Macrinus, vbi Antiochiam 2
peruenit, literas senatui populoque Romano misit in hanc senten-
tiam, *Quum satis ipsi cognitum habeatis, quodnam fuerit meum iam in-* 3
*de a principio totius vitae institutum, quamque ad benignitatem pro-
pensi mores, f) quae mansuetudo in ea potestate explicata, quae non
multum abest a principatu (siquidem ipse quoque imperator fidei se prae-
fecti cohortis credit) superuacuum esse arbitror multis verbis vti apud* 4
*vos. Nostis enim et ipsi, parum me laetum fuisse iis rebus, quae ab illo
gerebantur, ac saepe vestri causa periclitatum, dum ille nulli non ca-
lumniae fidem habens, velut effraenus contra vos irrueret. Itaque* 5
*identidem mihi obtrectare solitus, etiam publice modestiam in me atque
humanitatem* erga mihi subiectos *vituperabat, segnem et fluxis moribus
vocitans. Quippe homo assentationibus gaudens, quicunque ipsum ad cru-* 6
*delitatem exacuebant, rabiemque insitam quasi signo dato prouoca-
bant, et calumniis iram excitabant, eos sibi denique beneuolos fidosque
imprimis amicos arbitrabatur. Mihi autem iam inde a principio nihil* 7
*lenitate antiquius modestiaque fuit. Igitur Parthicum bellum, longe
maximum, et in quo omne Romanum imperium fluctuauerit, ita confe-* 8
cimus, vt nec in acie fortiter dimicando hostibus cesserimus, et regem

f) Qua que sim antea vsus clementia in ea administratione, quae non longe ab imperatoria potestate et potentia abest, (quum ipse quoque Imperator fidei eorum, qui exercituum sunt praefecti, sit commissus,) superuacaneum arbitror multis verbis exponere. Nostis enim, me non solum haud aequo animo facta eius tulisse, sed etiam vestri causa periclitatum esse, dum — *Steph.*

Digitized by Google

maximas secum trahentem copias, icto foedere ex inimico non facile
9 *expugnabili amicum reddiderimus. Porro me principe, liberi incruen-*
tique omnes agitabunt, magisque g) optimatium conspiratio haec erit
10 *quam principatus. Neque tamen est quod quisquam indignum imperio*
censeat, aut fortunae crimen putet esse, h) quod ex equestri ordine ad
11 *imperium peruenerim. Nam quo (obsecro) nobilitas ipsa, nisi morum*
benignitas adsit et humanitas? Siquidem fortunae munera, i) etiam
parum dignos exornant, animi virtus propriam cuique gloriam conci-
12 *liat: et claritas quidem generis diuitiaeque, atque id genus reliqua, k)*
etsi beatorum propria putantur, minime in ipsis, vtpote ab aliis tra-
dita, laudantur: lenitas autem ac benignitas, etsi ipsae quoque admi-
rationi sunt, attamen habenti quoque laudem accumulant. Quid enim
13 *vobis profuit Commodi nobilitas, aut Antonini paterna successio? Sci-*
licet eiusmodi homines, quasi ipsis debitam haereditatem adepti, veluti
proprio patrimonio per contumeliam abutuntur: qui autem a vobis
imperium acceperunt, velut in perpetuum obstricti etiam referre gra-
14 *tiam pro meritis enituntur. Ad haec, l) patricia principum nobilitas*
(saepenumero) in superbiam vertit, despectis omnibus, velut multo *in-*
ferioribus: at qui modestiae experimento ad imperium adsciscuntur,
quasi partum labore tuentur (semper) verenturque et colunt quos con-
15 *sueuerant. Mihi sane decretum est, nihil sine autoritate vestra gerere,*
16 *ac vos participes consiliariosque habere Reip. gerendae. Viuetisque pro*
arbitrio vestro in libertate illa, quam vobis antehac a patriciis impera-
toribus ereptam Marcus dein Pertinaxque restituere conati sunt,
17 *m) ambo ad imperium priuatis cunabulis innutriti. Quippe generis ini-*
tia clara posteris relinquere ipsum praestat, quam accepta a maioribus,
foedis moribus contaminare.

II.

4 Hac lecta epistola, conclamatum a senatu vniuerso, nullique non honores augustorum Macrino decreti. Neque vero tantopere

g) optimatium gubernatio, quam imperatoria dominatio existimabitur. *Steph.*

h) quod me, quum equestris essem ordinis, ad hoc imperium adduxerit. *Steph.*

i) etiam indignis contingunt, animi — *Steph.*

k) existimantur quidem homines beatos efficere, sed minime laudantur, vtpote quae ab alio data fuerint: lenitas — benignitas simul admirationi sunt, et ad vniuscuiusque laudem, qui se recte gerit, *referuntur.* Intellige autem, *qui se recte* in imperio *gerit.* Potest etiam reddi, qui recte imperium administrat, aut, per quem recte se habent res imperii. *Steph.*

l) Patriciorum Imperatorum nobilitas in superbiam exit, contemnendo sibi subiectos, tanquam multo inferiores: at vero qui ex mediocribus administrationibus ad imperium euecti sunt, ei tuendo curam impendunt, vtpote quod labore sit partum: honorem que deferunt, quem consueuerant iis, qui aliquando potentiores erunt. Ego quidem certe hoc, tanquam scopum, mihi proposui, nihil sine — *Steph.*

m) qui ex priuatis incunabulis ad imperium peruenerunt. *Steph.*

Digitized by Google

n) laetus senatus Macrini successione fuit, quam vulgo vniuersi gratulabantur extinctum Antoninum. Nam vt quisque autoritate aliqua 3
aut dignitate praecellebat, ita maxime imminentem suis ceruicibus
depulisse gladium arbitrabatur. Delatores autem et serui omnes 4
quicunque dominos detulerant, patibulo suffixi: totaque vrbs atque 5
adeo Romanum imperium sceleratis hominibus perpurgatum, partim
supplicio affectis, partim o) exilio mulctatis. Quod siqui tamen latuerunt, p) metu quiescentium, (etiam ipsi libertatis quandam
imaginem praeferebant, anno duntaxat vno quo Macrinus imperium
obtinuit. q) Quippe hoc tantum peccauit, quod non exercitum il- 6
lico dimisit, atque vnoquoque domum reuerti iusso, ipse Romam
sui cupidam statim non petiit, vocante populo quotidie se, ac Macrinum vociferante: sed Antiochiae morabatur, barbam nutriens 7
et incedens r) quam solebat lentius, tardissimeque, ac vix adeuntibus se respondens, adeoque interdum submissa voce, vt ne exaudiri
quidem posset. Haec enim demum sibi de Marci moribus imitanda 8
proposuerat, quum ad illius reliquam vitam nullo pacto adspiraret.
Quippe deliciosius in dies agitans, histrionibusque et saltatoribus 9
intentus, et gubernandi negligens, incedebat cum fibulis ac balteo
auratis gemmatisque. Qui luxus minime Romano gratus erat exer- 10
citui, certe quem barbaris putant foeminisque congruentiorem quam
principi. Talia igitur s) intuentes, magnopere improbare omnes, 11
vitamque plane hominis adspernari, molliorem quam vt militari viro
conueniret: simul comparare inuicem Antonini vitae exemplum, 12
solertis imprimis ac plane militaris viri, et Macrini luxuriem. Prae- 13
terea grauiter indignari, quod ipsi adhuc in tabernaculis agerent,
procul a patria, ac nonnunquam rerum quoque necessariarum indigerent: neque domum dimitterentur, etiam pace facta: quum scili- 14
cet ille contra mollissime ac deliciosissime vitam coleret. Igitur, excussis velut habenis, quotidie in hominem cauillabantur, ac leuissimam quamque t) occidendi eius occasionem aucupabantur.

III.

Sed ita scilicet fato datum fuerat, vt vno duntaxat anno princeps Macrinus in deliciis absumpto, simul cum vita imperium amitteret, exiguam tenuemque fortuna occasionem militibus ostentante
ad ea quae concupierant patranda. Maesa erat quaedam nomine, 2
Phoenissa mulier, ab Emesa vrbe Phoeniciae, cui soror Iulia fuerat,
Seueri coniunx, ac v) mater Antonini. Ea, x) viuente sorore, mul- 3

n) gaudebant omnes Macrini successione, quantopere exsultabant festam que laetitiam vniuersi agitabant, quod Antonino liberati essent. *Steph.*

o) Vox Gr. sonat *extrusis*. *Steph.*

p) quiescentibus, in magna securitate libertatis quandam imaginem praebent. *Memm.*

q) Sed hoc tantum pecc. *Steph.*

r) magis lento, quam decebat, gradu. *Steph.*

s) videntes milites, non valde probabant: et vita etiam eius offendebantur, vt molliore, quam quae militari — *Steph.*

t) Mollius sonant Graeca, summouendi eius, quod taedium afferebat, vel amoliendi. *Steph.*

v) pro nouerca, *Memm.*

x) toto vitae sororis tempore, multos videlicet annos in — *Steph.*

tos annos in aula imperatoria vixerat, Seuero et Antonino prin-
4 cipibus. Hanc igitur Maesam, post sororis obitum atque Antonini
caedem, iusserat Macrinus in patriam cum omnibus bonis reuerti,
5 *et domi suae reliquum vitae traducere.* Abundabat autem grandi pe-
cunia, vtpote longissimo tempore inter principalem potentiam enu-
6 trita. Reuersa igitur anus, domi agitabat. Erant vero ei filiae duae,
7 quarum natu maior, *y*) Soaenis, minor, Mammaea vocabatur. Illi
filius Bassianus, huic Alexianus: amboque sub matribus auiaque
educabantur. Et quidem Bassianus annos natus erat circiter qua-
8 tuordecim, Alexianus autem decimum iam annum attigerat. Sacer-
dotes ambo Solis, quem maxime indigenae colunt, Phoenicum lin-
gua z) Helaeagabalum vocitantes: templumque illi maximum con-
structum habent, auro argentoque plurimo, ac lapidum eleganti ma-
9 gnificentia exornatum. Neque solum indigenae deum illum vene-
rantur, sed vicini quoque satrapae regesque barbari, certatim quot-
10 annis splendida offerunt munera. Simulacrum vero nullum Graeco
aut Romano more manu factum ad eius dei similitudinem: sed lapis
est maximus, ab imo rotundus, et sensim fastigiatus, propemodum
11 ad coni figuram. Niger lapidi color, quem etiam iactant caelitus
decidisse. Eminent in lapide quaedam, formaeque nonnullae visun-
tur: ac Solis imaginem illam esse affirmant, minime humano artifi-
12 cio fabrefactam: *a*) *ita intuentes.* Huic igitur deo sacer erat Bassia-
nus: (quippe natu maior, et ipse potissimum sacerdotio fungeba-
tur) incedens barbarico cultu, tunicas indutus intextas auro, ac
manuleatas, et ad pedes vsque demissas, cruraque tota conuelans
ab vnguibus ad femora, vestibus similiter auro purpuraque variis:
capite coronam gestans pretiosorum lapidum coloribus florentem.
13 Praeterea integer aeui, cunctorumque eius aetatis adolescentium
14 formosissimus. Quare congruentibus in vnum forma corporis atque
aetatis flore, simul habitu illo mollissimo, (facile) eum Dionysi pul-
15 cherrimis imaginibus *b*) assimilabant. Hunc igitur sacra celebrantem,
chorumque circa altaria barbarum in morem ad tibias fistulasque et
omnifariam organa instaurantem, curiosius inspectabant cum morta-
les alii, tum imprimis Romani milites, vel quod genere imperatorio
editum sciebant, vel quod formae viribus omnium in se oculos con-
16 vertebat. quippe tum vicinus vrbi illi exercitus erat, tuendae
Phoeniciae praepositus, deductus inde mox, vt in sequentibus ex-
17 ponemus. Quum itaque quotidie religionis nomine milites ad tem-

y) Sic et alibi *Soaenis*, non *Soaemis*, ab hoc interpr. vocatur. *Steph.* Sed Sylb. ed. *Soaemis* cum Nota hac. „In plerisque Latinis ed. scriptum *Soaenis*, et hic et in seq.“ *Irm.*

z) Quaedam huius interpretationes editiones habent *Heliogabalum:* quae magis etiam frequens apud alios est scriptura. *Steph.* Eleagabalus, siue Elagabalus, vere Phoenissa dictio, non *Heliogabalus*, qua Graeci et Latini plerique vtuntur corrupte. Antiqua numismata *Alegabalum* praeferunt. *Memm.*

a) Omittit Pol. verba haec, οὕτω βλεπ. i.e. ita intuentes, vel ita cernentes, q. d. ita suis ipsorum oculis persuadentes. *Steph.* Vtitur autem Herodianus eo loquendi genere etiam paulo post. *Sylb.*

b) aliquis assimilasset. *Steph.*

Digitized by Google

plum itarent, libenter scilicet adolescentem intuebantur. Erant au- 18
tem ex iis nonnulli Roma profugi, Maesae familiares: quibus illa
formam pueri admirantibus, (incertum, mentita an verum professa) 19
filium vtique esse ait Antonini, quamuis alterius putaretur. quippe 20
cum suis natabus, adolescentulis adhuc et formosis, rem habuisse,
quo tempore ipsa in palatio simul cum sorore agitabat. Ea res audita 21
ab illis, ac sensim communicata reliquis commilitonibus, per vni-
uersum denique exercitum vulgata est. Porro etiam aceruos habere 22
nummorum Maesa dicebatur, facileque omnes militibus elargitura,
si modo imperium suae soboli restitueretur. Pollicentibus autem se 23
eam cum suis, si noctu clanculum in castra venisset, patentibus por-
tis excepturos, *c*) atque Antonini filium imperatorem declaraturos,
d) nihil scilicet recusauit anus, decreta periculum quoduis adire
quam vitam colere priuatam atque abiectam. Quapropter noctu 24
clanculum vrbe egressa cum liberis nepotibusque suis, deducente
ipsos profugorum militum agmine, facile in castra admittitur: ibi-
que puerum confestim milites vniuersi Antoninum appellatum, at- 25
que indutum purpura, custodiebant. Tum commeatu omni, simul 26
cum suis natis et coniugibus, caeterisque adeo rebus importatis,
quas in vicis agrisque propinquis habebant, ita se intus comparabant,
vt etiam, si opus foret, (castrorum) obsidionem exciperent.

IV.

Quae vbi nuntiata Macrino sunt, Antiochiae moranti, *e*) dedito
per *caeteros* exercitus rumore, repertum Antonini fi-
lium, pecunias militibus elargiri Iuliae sororem: quum omnia
quaecunque dicerentur, aut esse vllo modo poterant, pro
veris acciperentur, *f*) pendebant animis omnes: atque eos ad res 2
nouas moliendas, cum proprium Macrini odium, tum Antonini
memoriae quaedam quasi commiseratio subigebat: sed imprimis pe- 3
cuniarum spes, vt multi iam ex iis ad nouum Antoninum transfuge-
rent. At Macrinus rem totam, quasi puerilem, contemnens, con- 4
suetamque obtinens animi alacritatem, domi ipse sedens, vnum
g) e suis ducibus mittit, traditis copiis, quantae ad rebelles *facillime*
expugnandos viderentur suffecturae. Vt autem eo peruenit Iulianus 5
(id enim nomen praefecto fuit) ac iam moenibus succedebat, statim
inclusi milites puerum exercitui infesto de turribus pinnisque osten-
tare: vociferari, Antonini filium: sacculos quoque nummorum ple-
nos, *magnam* escam scilicet proditionis, attollere. At illi, credito 6
Antonini esse filium et (quoniam sic videre volebant) facie quoque
et lineamentis quam simillimum existimantes, caput amputant Iuli-
ano, mittuntque ad Macrinum. Ipsi, reseratis portis, vniuersi in

c) puerumque Imperatorem et Antonini filium declaraturos, *Memm.*

d) sese potestati illorum *permisit.* Breuius et ad verbum, *se ipsam illis tradidit.* Alioqui et, *se totam illis tradidit*, possis interpr. ex Cic. *Steph.*

e) rectius *didito. Steph.*

f) obstupefacti erant omnes, vel attoniti erant. *Steph.*

g) è ducibus exercitus mittit. *Steph.* vel vnum e praefectis praetor. *Sylb.*

Digitized by Google

7 caſtra accipiuntur. Ita ſcilicet adauctae copiae, non modo ad exci-
piendam obſidionem, ſed ad conferendam quoque manum dimican-
8 dumque inſtructa acie, ſatis futurae: *h*) transfugarum etiam magna
9 vi paulatim quotidie ſe aggregante. Quibus auditis Macrinus cum
10 omni exercitu ad caſtra illa oppugnanda contendit. Antoninus au-
tem, militibus oppugnationem haud expectantibus, ſed *i*) congredi
audentibus, *et obuiam Macrino ad dimicandum inſtructi acie, prodire*,
11 copias omnes educit. Concurrerunt autem inter ſe exercitus vter-
que in Phoeniciae Syriaeque finibus, acrius dimicante Antonini mi-
12 lite, conſcientia, metuque poenae, ſi victus foret: contra autem
Macrini exercitu languidius remiſſiusque praelium capeſſente, mul-
13 tisque ſubinde ad Antoninum transfugientibus. Quo animaduerſo,
Macrinus metu ne plane omnibus exutus copiis, captiuus ageretur,
nihil non paſſurus contumeliae, ſtante adhuc acie chlamydem ſibi
caeterumque imperatorium detrahit ornatum: paucisque e fidiſſimis
14 *k*) commilitonum comitatus, *clam* fugam occupat: detonſaque bar-
ba, ne agnoſceretur, *ſumpto etiam* itinerario veſtimento, capiteque
15 ſemper conuelato, noctem diemque accelerabat, famam quoque ſuae
fortunae praeueniens. quippe ingenti ſtudio *l*) commilitones vehi-
cula vrgebant, quaſi, Macrino adhuc rerum potiente, magnis de re-
16 bus mitterentur. Ille igitur fuga euaſerat, quemadmodum diximus.
Interea *autem* milites vtrinque pugnabant: atque a Macrino quidem,
corporis cuſtodes ac ſtipatores (quos praetorianos vocant) fortiter
ſtantes, reliquum omnem exercitum ſoli ſuſtinebant, videlicet pro-
ceri homines atque ex omni numero delecti: caetera omnis multitu-
17 do pro Antonino praeliabatur. Sed vbi diu neque Macrinum iam
ipſum neque imperii ſigna conſpiciebant, qui pro illo certamen ſub-
ierant, ignari vbinam foret, iaceret *inter mortuorum multitudinem*,
an aufugiſſet, haud ſatis conſtitutum habentes quod ſibi capiendum
18 conſilium foret, neque periclitari diutius pro eo decreuerant, qui
iam nusquam compareret, et ſe permittere hoſtium poteſtati,
19 quaſi dedititios captiuosque, verebantur. Vt autem a *m*) captiuis au-
diuit Antoninus aufugiſſe e praelio Macrinum, mittit ſtatim nuntios
qui doceant fruſtra illos pro homine pauidiſſimo ac fugitiuo decer-
tare: veniamque et obliuionem omnium iureiurando pollicetur, ſti-
20 patoresque jam tum ſibi illos adſciſcit. Igitur omnes re credita ceſ-
ſerunt. At vero Antoninus mittit illico qui Macrinum conſequan-
tur, quum iam plurimum viae praecepiſſet. Inuentus autem eſt in
Chalcedone Bithyniae vrbe, grauiſſime aegrotans, ac perpetuo iti-
21 nere attritus: latitans in ſuburbano quodam, vbi illi caput *ab iis qui
eum perſequebantur*, abſciſſum. Dicebatur autem Romam properare,
22 fretus popularibus ſtudiis: ſed transgredientem in Europam, anguſto

h) Quinetiam transfugarum numerus ſubinde, licet paulatim, accedens, copias augebat. Quibus aud. Macr., omni, quem habebat, exercitu collecto, proficiſcebatur, tanquam oppugnaturus, vel obſeſſurus, eos, qui ad illum defecerant. *Steph.*

i) egredi cum omni alacritate audentibus et — *Steph.*

k) Gr. vox *centurionum* ſonat. *Steph.*

l) Gr. vox *centuriones* ſonat. *Steph.*

m) transfugis. *Memm.*

Google

Propontidos freto, iamque Byzantio appropinquantem, vento aduerso vsum perhibent, (quasi) flatu ipso ad supplicium retrudente.
n) Tantum igitur abfuit Macrinus quominus persequutores effugerit, 23
finem vitae sortitus foedissimum, qui Romam reuerti post voluerit, quod statim a principio facere oportuerat. Offendit autem
consilio pariter atque fortuna. Ita scilicet occisus est Macrinus, cum 24
filio o) Diadumeno, quem iam Caesarem fecerat.

V.

Postea vero quam exercitus vniuersus Antoninum, *ad quem transierat*, imperatorem consalutauit, atque ille summam rerum suscepit, rebus iam in Oriente, vt quaeque maxime vrgebant, ordinatis, ab auia scilicet atque amicis *qui cum eo versabantur*, (nam ipse, adolescens admodum ac rerum *literarumque* erat imperitus) haud diu moratus, p) profectionem edicit: festinante imprimis Maesa
ad Romam aulam, cui tam diu insueuisset. Sed vt senatui populoque Romano res innotuit, omnes eum nuntium grauiter accepere: 2
sed parendum necessitati fuit, electo a militibus principe. Caeterum incusantes Macrini negligens ingenium fluxosque mores, neminem 3
vtique alium, sed ipsum sibi fuisse mali causam dictitabant. At vero Antoninus e Syria profectus, Nicomediae hyemauit, ita postulante 4
anni tempore. Statim igitur d e b a c c h a r i supra modum coepit, cultumque patrii numinis, cui dicatus fuerat, celebrare superuacuis saltationibus, vestitum vsurpans luxuriosum, purpura intextum atque auro, monilibusque et armillis redimitus: coronas etiam susti- 5
nens ad tiarae modum auro lapillisque pretiosis insignitas. Forma 6
habitus inter Phoenissam stolam *sacram*, ac *mollem* Medorum ami-
ctum; nam Romanam vestem, aut Graecanicam, plane adspernabatur, e lana (vt ipse aiebat) hoc est e re vilissima, confectam. 7
q) Neque nisi sericas telas dignabatur, procedens identidem ad tibias 8
et tympana, velut orgia numinis concelebraret. Haec cernens Mae- 9
sa, ac ferens iniquo animo, supplex illi persuadere conabatur, vt Romanum assumeret cultum, *eo quo vtebatur relicto*: ne vrbem mox
curiamque ingrediens, peregrino illo barbaricoque habitu spectan- 10
tium oculos r) perstringeret, insolentes eiuscemodi munditiarum, ac
reputantes mulierculis quam viris congruentiores. s) Sed ille verbis 11

n) Hoc tantulum igitur abfuit Macr., quin se persequentes euaderet. *Steph.*

o) Diadumeniano Gr. *Sylb.*

p) ad profectionem se comparabat. *Steph.*

q) Neque alia, quam Syrorum texta illi placebant: atque ad tibiarum sonum et tympanorum in publicum prodibat, orgia numinis celebrans *scilicet.* Vtor autem voce *scilicet* non *παρελκόντως*, vt Pol. saepe, sed ad exprimendam Graecam ἦθεν, quae ironice hoc dici ostendit. *Steph.*

r) statim offenderet. *Steph.*

s) At is, quum ea, quae anus dixerat, esset aspernatus, neque alii cuiquam aurem praebuisset, (neque enim admittebat, nisi moribus iisdem praeditos, et qui ipsius vitiis assentarentur,) volens populum Rom. spectaculo cultus illius assuescere, ac, se absente, periculum fieri, quonam animo illud ferrent, picta sui totius imagine maxima, qualis conspiciebatur, et quum in publicum prodibat, et quum sacerdotio fungebatur, ac repraesentata et-

Digitized by Google

aniculae contemptis, nec cuiquam praeterea credendum putans, (quippe neminem circa se nisi moribus consimilem suisque obsecun-
12 dantem vitiis habebat) quum retinendum sibi quemcunque illum cultum animo obstinasset, decreuit absens periculum facere, quonam animo senatus populusque Romanus laturi forent. Quare imaginem propriam maximis lineamentis, qua ipse obire sacerdotis munia videbatur, simulque figuram numinis, cuius sacerdotium gere-
13 bat, depictam in tabula praemisit Romam, iussis qui eam ferrent, in
14 media curia loco edito supra Victoriae caput collocare: vt, quum senatus haberetur, thura vnusquisque adoleret merumque libaret.
15 Edixit item, vt omnes Romani magistratus, quique publice sacra facerent, ante alios deos, quorum meminisse inter sacrificandum solent,
16 *nouum illum* deum Helaeagabalum nuncuparent. Quapropter vt in vrbem peruenit, nihil scilicet nouum Romani viderunt, insueti iam
17 picturae. Diuiso igitur congiario in populum (vt mos est imperium suscipientibus) spectacula omnifariam edebat magnificentissima: templumque item maximum pulcherrimumque deo erexit, plurimasque circa templum constituit aras, ad quas quotidie mane taurorum hecatombas et ouium magnam multitudinem *t*) immolabat. Coaceruatis-
18 que supra aras omne genus odoribus, etiam veterrimi cuiusque optimique vini plurimas amphoras *ante aras* profundebat, sic vt riui
19 passim vini sanguinisque promiscue defluerent. Chorosque circum aras agitabat, nullis non organis consonantibus, vnaque mulieribus Phoenissis cursitantibus in orbem, cymbalaque inter manus habenti-
20 bus aut tympana: omni circumstante senatu atque equestri ordine ad
21 theatri formam. Exta porro victimarum atque aromata intra lances aureas, capitibus imposita gestabant non quidem famuli aliqui aut humiles personae, sed praefecti exercitibus, et quicunque maximas dignitates obtinebant: induti tunicas talares ac manuleatas, *Phoenicum more*, vnamque in medio purpuram ferentes: sed et lineis calceamentis vtebantur, quemadmodum vates in eis regionibus consueuerunt. Porro ingentem se honorem tribuere putabat quibus eiuscemodi sacrificia participaret.

VI.

Sed quamuis instaurare choros et sacrare facere perpetuo videretur, plurimos tamen ex illustribus viris atque opulentis interfecit: delatos sibi quod parum laeti illiusmodi vita, etiam in ipsum quando-
2 que cauillarentur. Duxit praeterea vxorem, illustrissimam Romanam foeminam: quam etiam augustam appellauit, cumque ea tamen paulo post diuortium fecit, ademptisque honoribus priuatam colere vi-
3 tam iussit. Post illam vero *u*) captum se amore simulans, (vt aliquid vi-

iam figura dei, cui sacerdotis munus in illa tabula obibat: Romam misit, iussit que, vt in media curia loco altissimo, supra caput statuae Victoriae collocaretur. *Steph.*

t) immolabat, atque aris imponebat, aromatis omne genus cumulans: quin etiam veterr. *Steph.*

u) Post illam vero, quum simulasset, amore se teneri, (vt ea etiam, quae sunt virorum, facere videretur,) virginis, quae

Digitized by Google

rile saltem facere videretur,) Vestalem sacerdotem, quam *sacrae* le-
ges castam esse et virginem perpetuo volunt, abreptam e templo
pro vxore habuit. Ita moestum tanto flagitio ac piaculo senatum 4
per epistolam consolatus, humanum esse id peccatum, captum se il-
lius *puellae* amore: caeterum sacerdoti congruere sacerdotis nuptias,
ob idque etiam augustiores futuras. Sed eam quoque paulo post di- 5
misit: tertia vxore ducta, quae referre suum genus ad Commodum
dicebatur. Neque vero humana tantum matrimonia ludebat, sed 6
etiam deo suo quaerebat vxorem. Itaque Palladis simulacrum, quod 7
occultum Romani neminique videndum colunt, in cubiculum suum
transtulit: immotumque ad eam diem, ex quo Ilium auectum fue-
rat, (praeterquam quum templum conflagrauit,) ipse emouit sedibus:
eamque deam sui dei coniugem in aulam imperatoriam adduxit.
Dein cordi esse negans deo belligeram vxorem atque armatam, si- 8
mulacrum Vraniae iussit afferri: quod scilicet Carthaginiensibus omni- 9
que Africae *incredibilem in modum* venerabile, positum fuisse a Phoenissa
Didone creditur, quo tempore antiquam Carthaginem dissecto corio
aedificauit. Hanc Afri Vraniam vocant, Phoenices Astroarchen, 10
Lunam esse affirmantes. Congruere igitur aiebat Antoninus matri- 11
monium Solis et Lunae. Itaque et simulacrum afferri iussit, et auri 12
quicquid in templo erat, pecuniamque *x) quamplurimam* deo suo
dotis nomine dari praecepit. Quod vbi allatum est, ac prope He-
laeagabalum constitutum, iussit vrbe tota Italiaque festos dies cele-
bresque et laetitiae plenos, publice priuatimque, quasi diis nuben-
tibus, agitari. Fecit et in suburbano templum maximum ac ma- 13
gnificentissimum, in quod anno vertente deum suum adulta
iam aestate deducebat: ludisque curulibus et scenicis, epu- 14
lisque et peruigiliis populum a se oblectari arbitrabatur. Ipsum porro 15
dei simulacrum impositum vehiculo *y)* quod esset auro pretiosisque
lapidibus exornatum, deducebat ex vrbe in suburbanum: trahenti- 16
bus equis seiugibus, emaculato candore ac magnitudine praecellen-
tibus, auroque multo et phalerarum varietate conspiciendis: *ac te-
nebat habenas.* neque enim quisquam mortalium eum *z)* inscende-
rat currum, sed circumstabant omnes quasi aurigantem deum. An- 17
toninus autem retrorsus currens, ac simulacrum ipsum adspectans,
currum antecedebat, frenos manibus retinens: totumque iter ita re-
trorsum currens, ac deum semper adspectans confecit. Ac, ne 18
caderet labereturve, ignarus quo tenderet, aurosam substrauerant
harenam *plurimam*: milites que eum vtrinque retentabant, quo tu-
tius retrocederet: discurrente etiam cum facibus vtrinque populo, 19
et coronas floresque iaciente. tum deorum omnium simulacra, et 20

Romanae Vestae in sacerdotale munus addicta erat, et quam sacrae leges castitatem colere, atque ad finem vsque vitae manere virginem iubent: abreptam e Vestae templo et sacro virginum domicilio, in vxorem accepit: scripsit que ad senatum, vt tantum flagitium piaculumque excusatione molliret, id sibi accidisse, quod aliis hominibus solet. illius enim puellae amore captum se fuisse. Caeter. *Steph.*

x) grandem, *Memm.*

y) auro que ac lapidibus pretiosissimis variegatum, Gr. *Sylb.*

z) inscendebat, *Memm.*

quicquid conſpicuum in templis, principatusque inſignia et pretioſiſſima ſupellex, equites item et exercitus vniuerſus pompam illius-
21 modi comitabantur. Vbi autem deduxerat atque in templo conſtituerat, ſacris iam celebritatibusque *quas diximus* peractis, maximas altiſſimasque turres ad id ipſum extructas conſcendebat: inde ſcilicet in plebem miſſilia ſparſurus, aurea videlicet argenteaque pocula, veſtesque et lintea omne genus: beſtias praeterea cicures *et non cicures* omnes: exceptis ſubus, quibus ipſe, (vt mos eſt Phoenicibus) abſti-
22 nebat. Multi igitur inter rapiendum periere, partim inuicem proculcati, partim militum contis tranſfixi: ſic vt *a*) ea celebritas ca-
23 lamitatem quamplurimis attulerit. Ipſe identidem aurigans aut ſaltans conſpiciebatur. quippe ne latere quidem ſua patiebatur flagi-
24 tia: procedens etiam in publicum pictis oculis genisque purpuriſſatis: faciemque ſuapte natura formoſam indecoris coloribus inficiens.

VII.

Quod animaduertens Maeſa, ac ſuſpectans militum *ob talem imperatoris vitam* indignationem: metuensque, ne, ſi illi quid accidiſſet, ipſa rurſus in priuatam vitam relaberetur: perſuadet leui alioqui ſtolidoque adoleſcenti, vt ſibi conſobrinum ſuum, nepotemque ipſius, ex altera filiarum Mammaea prognatum, adoptaret, *et*
2 *Caeſarem declararet*: ita ad gratiam loquuta: Oportere iam ipſum, ſacerdotio religionique numinis vacantem bacchari, ac deum cele-
3 brare orgia: ſufficiendum autem alterum, qui res curaret humanas, quique illi principatum vacuum ab omni moleſtia curaque praeſta-
4 ret. Neque tamen peregrinum aliquem aut alienum hominem re-
5 quirendum, ſed conſobrino potiſſimum id honoris tribuendum. *a*) Is erat Alexianus, qui tum nuncupabatur Alexander, auito ipſo nomine in Macedonis regis nomen commutato. Nam eum regem, fama per ſe celebrem, etiam magnopere coluerat Antoninus Seueri filius:
6 quem fuiſſe amborum parentem perſuadere anus conabatur, iactato filiarum inceſto, quo illi magis magisque a militibus, *filios illius eſſe*
7 *exiſtimantibus*, diligerentur. Quare Caeſar declaratus Alexander, conſulque factus cum Antonino eſt, *deſcendensque in ſenatum haec rata fecit*, *c*) ſenatu ſcilicet per ridiculum decernente quod ille voluerat. hoc eſt, videri ipſum patrem, qui natus annos foret circiter quatuordecim: Alexandrum vero, filium, qui tum duodecimum
8 attigiſſet. Poſtea igitur quam Alexander Caeſar eſt appellatus, vole-

a) illius feſtum, *Memm.*

b) Alexiano igitur nomen mutatur, atque Alexander vocatur, aui nomine in illius Macedonis nomen traducto: quippe qui et celeberrimus eſſet, et in magno honore habitus ab eo fuiſſet, qui amborum pater exiſtimabatur. Nam Antonini Seueri filii adulterium vtraque Maeſes filia, nec non ipſamet anus, iactabat; vt milites pueros amore proſequerentur, quum illius eſſe filios putarent. *Steph.*

c) quum omnes perridicule decreuiſſent, quae iubebantur: illum quidem haberi patrem, qui — circiter ſexdecim: Alex. — *Steph.* XIIII autem pro XVI in Pol. Vers. poſita eſſe, notauit etiam Ioann. Hartung. Decuriae I c. 7. *Sylb.*

Digitized by Google

bat eum statim Antoninus suis illis institutis imbuere, vt scilicet choros agitans saltansque, et sacerdotii particeps, vestitu eodem atque artibus vteretur: quem tamen mater Mammaea *d)* ab omni illa 9
foeditate vindicabat, summissis clam doctoribus omnium disciplinarum: modestiamque edocens, ac palaestra virilibusque gymnasiis insuefaciens, Graecisque eum pariter et Latinis literis instituens.
Quibus rebus magnopere Antoninus indignabatur, iamque adoptio- 10
nis imperiique participati poenitebat. Quapropter omnes illius 11
e) doctores aula exegit, quosdamque illustriores partim morte, partim exilio affecit: ridiculas allegans causas, quod filium ipsius corrumperent, *f)* neque agitare eum choros atque ebacchari sinerent, sed ad modestiam componerent, et virilia officia edocerent. Eoque 12
vecordiae prouectus est, vt omnes scenicos artifices ac theatricos ad maximas imperii dignitates promoueret. Quippe exercitibus saltatorem quendam praefecit, qui olim iuuenis publice in theatro operas dederat. Alium item e scena, *g)* iuuentuti, alium senatui, alium etiam 13
equestri ordini praeposuit. Aurigis item et comoedis, mimorumque 14
histrionibus, maxima imperii munia demandabat: seruisque suis, aut libertis, vt quisque turpitudine reliquos anteibat, procurationes tradebat prouinciarum.

VIII.

Ita rebus omnibus, quae *h)* grauia olim honestaque censebantur, per omnem contumeliam ac temulentiam debacchantibus, cum caeteri omnes, tum imprimis Romani milites indignabantur, *i)* contemne- 2
bantque eum, vtpote vultum componentem elegantius quam foeminam probam deceret: insuper aureis monilibus mollissimoque vestitu haudquaquam viriliter ornatum, saltantemque in conspectu omnium.
Quare propensiores animos in Alexandrum habebant, spemque 3
meliorem in puero modeste et continenter educato: seruabantque eum diligenter omnes ab insidiis Antonini. Mater autem 4
Mammaea neque poculentum aliquid neque esculentum gustare puerum sinebat, quod ab illo mitteretur. Cocis autem et pincernis vte- 5
batur puer, non quidem imperatoriis *k)* aut communibus sed quos mater tantum delegerat, ac spectatae fidei futuros arbitrabatur. Da- 6
bat item furtim pecunias mater, quas ille inter milites clanculum diuideret: vt eorum beneuolentiam etiam pecuniae pignore (hanc

d) a foedis illis, et quae Imperatores dedecebant, actionibus auocabat: atque omnium disciplinarum doctores clam *arcessebat*. At Pol. non vertit *clam arcessitis doctoribus*, sed *summissis*, quod vocabulum in *summis* deprauatum fuit in praeced. edit. *Steph.*

e) Doctores istos fuisse Christianos, putant nonnulli. *Memm.*

f) eum neque agitare choros, neque ebacchari permittendo, sed ad mod. componendo, et v. off. edocendo. *Steph.*

g) institutioni ac modestiae iuventutis, *Memm.*

h) Ita legitur in omnibus huius interpretationis edit. v. Annot. *Steph.*

i) Vox Gr. multo plus sonat, quam *contemnebant*, videlicet *abominabantur*. *Steph.*

k) et quorum commune ministerium esset; sed iis *tantum*, quos mater del. *Steph.*

7 enim illi potissimum spectant) haberet autoratam. Quae intelligens An-
toninus, nihil non insidiarum Alexandro matrique intendebat. Quas
tamen omnes arcebat prohibebatque communis auia Maesa, mulier
alioqui acerrima, multosque annos in aula cum sorore sua Iulia Se-
8 veri coniuge commorata. Nihil itaque eam latebat, quod Antoninus
moliretur, homo suapte natura futilis, et qui omnia quae placerent,
9 propalam loqueretur atque ageret. Postea vero quam insidiae parum
procedebant, detrahere puero Caesaris honorem decreuit. *l*) Itaque
10 neque salutari, neque iam foris procedere patiebatur. Milites au-
tem (magnopere) illum requirebant, indignantes, si quidem imperium
11 quoque *illi* adimeretur. Sed Antoninus famam vulgauit, quasi iam
obiisset Alexander: vt scilicet periclitaretur, quonam id animo la-
12 turi milites forent. At illi, nusquam comparente puero, praeterea
animis rumore illo exulceratis, indignabundi neque solitam custo-
diam miserunt Antonino, et inclusi castris videre Alexandrum
13 velle in ipso templo dictitabant. Eo metu *vehementer* ictus Antoni-
nus, Alexandro secum in vehiculo imperatorio considente, quod
14 erat auro multo gemmisque exornatum, contendit in castra. Cae-
terum portis reseratis accepere vtrumque milites, atque in templum
castrorum deduxerunt, salutantes supra modum, et laetis clamoribus
15 prosequentes Alexandrum, *m*) spreto propemodum Antonino. Quae
ille aegre ferens, quum in templo castrorum pernoctasset, iratus mi-
litibus, notatis qui Alexandro acclamauerant, quasi seditionis et
16 tumultus autoribus, arripi omnes ad supplicium imperauit. Quod
illi aegre ferentes, *n*) atque Antoninum iam antea quoque perosi,
quum tollere e medio principem foedissimum optarent, suisque
commilitonibus ferre suppetias: rati hoc esse tempus, ipsum statim
Antoninum matremque Soaemidem, (quae forte illic aderat, *vtpote
et augusta et mater*) interfecerunt: cumque eis seruos ministrosque
17 omnes scelerum, quicumque tum in ea castra conuenerant. Cae-
terum Antonini et Soaemidis cadauera trahenda per contumeliam
18 plebi tradiderunt: quae diu per totam vrbem raptata ac dilaniata,
postremo in cloacas abiecta sunt, vt inde scilicet in Tyberim defer-
19 rentur. Sic Antoninus *o*) sexennium imperio occupato, vitaque vt
20 diximus acta, simul cum matre occisus est. Milites autem Alexan-
drum, imperatorem consalutatum, in aulam palatinam deduxerunt,
adolescentulum admodum, atque adhuc *matris et* auiae, *tanquam
paedagogorum*, praeceptis obtemperantem.

l) Iam que nullo honore afficiebatur Alexander, neque in salutationibus, nec quum in publicum prodiret. At milites illum requirebant, indignantes, quod imperio priuaretur. Quinetiam famam — quasi mox esset moriturus Alex. — *Steph.*

m) erga Antoninum autem negligentius se gerentes. *Steph.*

n) Antoninum aliis iam de caussis perosi, quum e medio tollere Imperatorem, turpiter se gerentem, vellent, tum vero suppetias etiam ferendas iis, qui comprehendebantur, existimarent, et valde opportunum tempus iustamque occasionem habere sibi viderentur: et ipsum Antoninum et matrem Soaemidem (aderat enim, vtpote et augusta et mater) interficiunt. *Steph.*

o) Alii partim biennium, partim triennium, quidam etiam quadriennium Heliogabalo tribuunt imperii. *Memm.*

LIBER SEXTVS.

I.

Quem igitur habuerit finem vitae *p)* (maior) Antoninus, in supe-
rioribus demonstratum est: Alexander autem post illum, no- 2
men insigniaque gerebat imperii: caeterum negotiorum administra-
tio ac principatus gubernacula mulieribus incumbebant, omnia trans-
ferre ad modestiam grauitatemque conantibus. Quippe iam primum 3
sedecim ordinis senatorii viros, aetatis grauitate vitaeque sanctimo-
nia praecellentes, assessores principis et consiliarios delegerunt: ni- 4
hilque aut dicebatur aut agebatur, *q)* nisi illorum accedente suffra-
gio. Grata igitur populo, militibusque ac senatui praeterea, forma 5
principatus erat, ex contumeliosissima tyrannide *r)* ad optimatium
gubernationem redacta. Igitur primò deorum simulacra, quae ille 6
propriis sedibus extulerat, suis quaeque templis, delubris fanisque
restituerunt. dein quos ille temere aut vitiorum nomine, *quibus no-* 7
bilitati fuerant, ad honores dignitatesque extulerat, submotos inde,
ad pristinam vitam omnes artificiumque redegerunt. Res autem 8
cunctas atque administrationes, ciuiles quidem et forenses, insi-
gnibus doctrina viris, legumque peritissimis, militares autem claris
bellica virtute hominibus commendabant. Quumque diu ad hunc 9
modum regeretur imperium, Maesa, iam extremae senectutis, diem
suum obiit, honores adepta imperatorios, atque (vt mos Romanis
est) inter *s)* diuas relata. At Mammaea, cernens iam solam se filio re- 10
liquam, praeesse ad eundem modum moderarique studebat. Quum- 11
que adolescentem summam habere iam cerneret autoritatem, metu
ne viuida aetas in summa potestate licentiaque rerum, in cognata
aliqua impingeret vitia, vndique aulam seruabat: neque adiri a
quoquam adolescentem patiebatur, cuius vita moresque improba- 12
rentur: ne scilicet bona indoles corrumperetur; *t)* prouocantibus
appetitum eius iam vigentem assentatoribus in extremas libidines.
v) Persuaserat autem, vt actibus incubaret meliore diei parte, idque 13
faceret quam saepissime, ne quod spatium superesset vacandi malis
artibus, occupato rebus potioribus, ac necessariis imperanti. Cae- 14
terum suapte natura suberat Alexandro mite mansuetumque inge-
nium, propensumque ad humanitatem: quod ipsum aetas etiam
consequens declarauit. Quippe annis quatuordecim *x)* anaematon, 15

p) Gr. memoratus Antoninus. *Sylb.*

q) nisi id illi approbatum suo suffragio confirmarent. *Steph.*

r) ad formam gubernationis optimatium redacta. *Steph.*

s) diuos, *Memm.*

t) vbi semel assentatores appetitus eius vigentes ad turpes cupiditates prouocassent, vel illexissent, aut si semel ass. *Steph.*

v) Persuadebat igitur, vt frequentissime ius diceret; id que maiore diei parte: quo circa meliora et imperio necessaria occupatus, commodum tempus ad vacandum alicui flagitio non haberet. Atque inerant certe Alexandro a natura mites mansuetique atque ad humanitatem propensi mores: vt etiam procedente aetate declarauit. *Steph.*

x ἀναίματον legitur etiam apud Lampridium. Sed cum in Graeco sit ἀναιμωτὶ, Memmius putat, hic quoque legi posse ἀνάιματον. *Sylb.*

Digitized by Google

hoc est citra sanguinem, gessit imperium, ne vno quidem occiso.
Licet enim permulti maximis criminibus impegerint, tamen ab illo-
rum caede semper abstinuit: quod vtique non facile *y*) a quouuam
omnium imperatorum, quiqui Marco successerint, factum obserua-
16 tumque inuenies. Neminem quisquam illo *per tot annos* imperante
commemorare potest, cui mors indemnato sit illata. Matrem vero
etiam incusabat, eique grauiter succensebat, quod esse pecuniae aui-
17 dior et opum cumulandarum studiosior videbatur. Etenim quum
simularet ideo se thesauros congerere Mammaea, vt suppeditare Ale-
xandro posset, quod is facile abundanterque suis largiretur militibus,
18 proprios domi thesauros extruebat. Quae res imperatori notam in-
famiae attulit, quod illo scilicet inuito atque indignabundo etiam,
mulier auida, per fraudem bona quorundam atque hereditates sup-
19 pilabat. Dedit item filio in matrimonium puellam patricii generis:
quam, etiam marito charam gratamque imprimis, eadem paulo post
20 aula per omnem contumeliam exegit. Et, quum ipsa tantum vocari
augusta vellet, eamque appellationem puellae inuideret, eo contu-
meliarum prouecta est, vt puellae pater, quamuis magnae apud Ale-
xandrum generum autoritatis, impatiens Mammaeae iniuriarum, quas
21 ipsi nataeque inferebat, confugerit in castra, gratiam se habere
22 Alexandro dictitans habiti sibi honoris: caeterum Mammaeam accu-
sans, nihil non contumeliae inferentem. Quare indignata mulier,
interfici eum quidem iussit, puellam vero aedibus imperatoriis ex-
23 actam, in Africam relegauit. Haec autem omnia fiebant inuito coa-
ctoque Alexandro. quippe illi mater supra modum imperitabat, ac
24 dicto audientem semper habebat: vt hoc tantum reprehendi in Ale-
xandro possit, quod mansuetudine nimia, et reuerentia maiore
quam oportuit, etiam contra animi sui sententiam matri obsequeretur.

II.

Igitur quum ad hunc modum *z*) tredecim annos (quod quidem ad
2 se attineret) sine querela cuiusquam imperium gubernasset, ecce
tibi haud opinato *a*) literae e Syria Mesopotamiaque, redditae a du-
3 cibus, in quibus scriptum esset: *b*) *Artaxerxem Persarum regem,*
Parthis iam deuictis atque Artabano, c) *qui rex magnus primus ap-*
pellatus est, duplicique diademate vtebatur, non solum orientis regno,
4 *sed vita quoque expulso, subigere vicinos barbaros, ac sibi vectigales*
facere: neque iam intra fluuium Tigrim tenere se, sed superatis ripis ac
Romani finibus imperii, excurrere per Mesopotamiam, Syriaeque mi-
5 *nitari: omnemque Europae oppositam continentem, quae mari Aegaeo*

y) ab alio quopiam eorum, qui nostra aetate Imperatores fuerunt, factum obseruatum ve est post Marci imperium. *Sylb.*

z) tredecim annos ita, sine querela cuiusquam, (quod — attinerent,) imper. gubernasset, vel ita inculpate. *Steph.*

a) litterae ducum Syriae et Mesopotamiae, vel praefectorum Syr. — *Steph.*

b) *Artaxarem* habet Gryph. ed. et in textu et in Annot. marg., eodem que modo etiam infra. *Sylb.*

c) qui prius Rex magnus vocabatur, dupl. *Steph.*

Digitized by Google

fretoque Propontidos terminatur, atque Asiae nomen habet, d) *ceu ve-*
terem Persarum possessionem, sibi vindicare. quod iam inde a Cyro, 6
qui primus imperium a Medis in Persas transtulit, ad Darium vsque
extremum Persarum regem (cui regnum Alexander abstulerit) cuncta
olim Ionia Cariaque tenus a Persarum satrapis gubernarentur. Quare 7
sui muneris esse curare nunc, vt vetus atque integrum imperium Persis
restitueretur. Quibus intellectis Alexander motus, atque haud me- 8
diocriter re subita inopinataque perturbatus (quippe in altissima pace
educatus a puero, atque vrbanis deliciis innutritus) conuocato 9
e) prius amicorum consilio, decreuit legatos cum literis mittere, qui
spem barbari conatusque inhiberent. Igitur literae in hanc senten- 10
tiam compositae: *Oportere illum, suis finibus contentum, nihil rerum*
nouarum moliri, neque sublatum vana spe ingens excitare bellum: De- 11
bere vnumquemque suis fortunis acquiescere. Non perinde sibi pugnam
processuram aduersus Romanos, vt aduersus vicinos et f) *eiusdem corporis*
barbaros. g) *Admonebat praeterea victoriarum quas contra eos Au-* 12
gustus ac Traianus, h) *Luciusque item et Seuerus adepti fuissent.* Hu- 13
iuscemodi literis i) Alexander persuasurum se barbaro, metu scilicet
perterrito, pacem quietemque arbitrabatur. Quibus ille contem- 14
ptis, remque armis potius quam verbis gerendam ratus, tum vero
k) ferocissimus ingruere, decursaque ac perequitata Mesopotamia 15
omni, praedas agere, atque oppugnare Romanorum castra imposita
fluminum ripis, quae scilicet imperii limites tuerentur. Quumque 16
homo esset natura gloriosus, ac sublimes animos gereret, successu
rerum inopinato subacturum se omnia videlicet existimabat. Neque 17
enim parua erant quae illius animum ad maius concupiscendum re-
gnum inflammabant. Primus namque ipse Parthis bellum inferre
ausus, Persarum recepit imperium. Siquidem post Darium illum 18
cui regnum Macedo Alexander abstulerat, l) permultis sane annis
Macedones ipsi, quique Alexandro successerunt, diuisas inter se
orientis Asiaeque totius regiones gubernarunt. Sed ortis inter ipsos 19
discordiis, ac frequentibus bellis attrito Macedonum robore, primus
Arsaces Parthus persuasisse earum regionum barbaris memoratur vt
a Macedonibus deficerent: impositoque sibi diademate, 20

d) maiorum suorum possessionem existimare, ideo que imperio Persico velle recuperare. *Steph.*

e) *primum.* Refertur enim ad profectionem, quae post consecuta est. *Memm.*

f) Vox Gr. sonat, *eiusdem nationis* seu *gentis.* Possis etiam interpretari, *aduersus* barbaros, qui idem hominum genus essent. *Steph.*

g) Admonebant praeterea litterae vict. *Steph.*

h) Lucius Verus, Marci gener, *Memm.*

i) Alexander se barbarum exoraturum aut metum iniecturum putabat, qui illi quiescendi causa foret. At ille, nihil curans, quae scripta essent, rem que armis, non verbis, gerendam ratus, eo maiore studio ad bellum incumbebat, populans vastans que omnia, quae Romanorum erant. *Steph.*

k) Malim *ferocius*, sicut et scripsisse Pol. puto. *Steph.*

l) amplius quingentis, *Memm.*

Digitized by Google

20 Parthorum barbarorumque vicinorum consensu, et ipse regnum
tenuit, *m)* et posteris reliquit, ad Artabanum vsque regem *qui no-*
21 *stra aetate fuit.* quo interfecto, Artaxerxes, regnoque Persis resti-
tuto, vicinaque barbaria per vim subacta, facile iam Romanam quo-
que potentiam lacessebat.

III.

Quae vbi Alexandro Romae agenti nunciata sunt, minime iam fe-
rendam putans insolentiam barbari, vocantibus illuc se ducibus,
aegre scilicet tandemque contraque animi sui sententiam ad expedi-
2 tionem se comparat. Igitur in Italia prouinciisque reliquis delectus
habebantur cunctorum, qui vel habitudine corporis, vel aetatis vi-
3 gore, idonei fore ad pugnam viderentur. Motusque ingens omni-
bus Romani imperii regionibus extitit delectibus habendis, qui tan-
tae barbarorum multitudini *quanta incursiones facere nuntiabatur,*
4 pares forent. At vero Alexander, vrbanis omnibus militibus conuo-
catis in *solitum* campum, conscensoque tribunali in hanc sententiam
5 verba fecit: *n) Cuperem, commilitones, eiuscemodi habere orationem*
apud vos, quae et dicenti mihi (vt consueuerat) ornamentum, et vobis
6 *audientibus laetitiam conciliaret. Nam quum multos annos pacem agi-*
tauerimus, si quid noui nunc audieritis, fortasse quasi praeter spem
7 *acciderit, expauescetis. Decet autem viros fortes atque moderatos*
8 *optima quidem optare, sed ferre quaecunque incidant. Vt enim quae*
cum voluptate agimus, dulcia: ita quae cum virtute, gloriosa sunt.
9 *Atque vt is qui prior lacessit, ipse sibi iniurius videtur: ita qui pro-*
pulsat iniuriam, confidentior ex conscientia fit, atque ex iustitia spem
10 *bonam mutuatur. Artaxerxes, vir Persa, posteaquam Artabanum*
dominum suum interfecit, atque ad Persas imperium transtulit, etiam
nostra arma lacessere, despecta maiestate Romana, et iam incursare
11 *ac vastare nostras prouincias aggreditur. Huic ego per literas a*
principio studui persuadere, vt inexplebilem illam vecordiam omitte-
ret, neue aliena concupisceret. At ille, barbara insolentia prouectus,
neque se continere suis sedibus iam vult, et nos ad pugnam prouocat.
12 *Ne cunctemur igitur, neue praelium detrectemus: sed quicunque senio-*

m) et ab illo oriundis longa annorum serie permansit. *Steph.*

n) Vellem, commilitones, verba facere apud vos, qualia consueueram: quae et mihi concionanti ornamento, et vobis audientibus oblectamento erant. Nam, quum nobis multos per annos pace frui contigerit, si quid noui nunc audiatis, fortassis ad id, vtpote praeter expectationem dictum, consternabimini. Verum par est, viros f. a. mod. optare quidem, vt sibi eueniant optima, sed ferre, quaecunque accidant. Illis enim, quae cum voluptate fiunt, frui iucundum est: eorum autem, quae suscipere coacti ad prosperum perducimus exitum, gloriosa est fortitudo. Et eius quidem, a quo proficiscitur iniuria, rationi consentanea et aequa non est prouocatio: at, quum eos, qui nobis graues sunt, repellimus, cum ex bona conscientia confidentiam accipimus, tum vero ex eo, quod non inferimus, sed propulsamus iniuriam, spem bonam concipimus. *Steph.*

Digitized by Google

*res hic adestis, o) admonete quamprimum illum trophaeorum, quae pluri-
ma aduersus barbaros, Seuero atque Antonino parente meo ducibus, ex-
citastis: quibus autem aetas integra est, laudem hanc imprimis ac glo-
riam concupiscite, vt intelligant omnes scire vos non solum pacem man-
suete ac reuerenter colere, verum etiam, quum res postulat, fortissime
praeliari. Quippe barbari vt cedentibus detrectantibusque acriter in-* 13
stant; ita repugnantibus minime resistunt. Neque enim illis collata 14
*acies spem victoriae pollicetur, sed excursibus fugaque vtentes, lucrari
se demum putant quae scilicet rapuerunt: at nos quum omnia composita* 15
ordinataque habeamus, tum illos vincere ac profligare semper didicimus.

IV.

Talia quaedam loquutum Alexandrum alacri vociferatione milites
exceperunt, ac se promptissimos ad bellandum ostenderunt. Il- 2
le, diuiso largiter stipendio, iubet ad iter accingi: mox ad eam fer- 3
me sententiam loquutus in senatu, diem discessui praestituit. Quae
vbi aduenit, p) sacris *discessus causa* de more peractis, deducente
senatu populoque vniuerso, Roma proficiscitur, respectans *vrbem*
identidem, ac lacrymans. Sed neque popularium quisquam fuit 4
q) qui siccis oculis adspexerit abeuntem. quippe omnem multitudi-
nem sui cupidam habebat, educatus r) ab ipsis, imperioque tam
multos annos modestissime administrato. Caeterum festinato itinere, 5
quum Illyricas etiam gentes exercitusque lustrasset, magnis inde
quoque viribus collectis, Antiochiam contendit. In ea ciuitate quae
belli vsus postularet diligenter comparabat, exercendis etiam militi-
bus ac caeteris bellicis muneribus pertractandis intentus. Visum 6
igitur illi est legationem iterum mittere ad Persarum regem, quae de
pace amicitiaque cum illo ageret. Nam quum ipse iam afforet,
minime desperabat aut persuasurum quae vellet, aut certe perterre-
facturum. Enimuero barbarus Romanos oratores re infecta domum 7
remisit: ipse quadringentos e suis proceritate insignes, vestituque
eleganti auroque exornatos, equis atque arcubus conspicuos, lega-
tos ad Alexandrum mittit, perterritum iri Romanos putans adspectu
illo cultuque Persarum. Legationis eius haec erat sententia: *Iubere* 8
*magnum regem Artaxerxem, Romanos eorumque principem Syria omni,
Asiaque quaecunque ex aduerso Europae sita est, decedere: sinere Per-* 9
*sas Ionia Cariaque tenus dominari, omnibusque iis regionibus quas mare
Aegaeum, Pontusque disterminat: s) esse enim illa Persarum possessiones
a maioribus acceptas.* Haec afferentes legatos t) quadringentos com- 10
prehendi Alexander iubet: omnique adempto cultu in Phrygiam re- 11

o) in memoriam vobis reuocate tropaea, quae saepe aduers. b. *Steph.*

p) sacris, quae discedentibus consueta sunt, peractis. *Steph.*

q) qui sine lacrymis illum deduxerit. *Steph.*

r) sub ipsis, Gr. *Sylb.*

s) eas enim auitas esse Persarum possessiones, *Memm.*

t) Vulg. libri habent *quadraginta:* sed *quadringentos* agnoscit etiam Zonaras; vt Ioann. Hartungus adnotauit Decur. 3. c. 2. *Sylb.*

Digitized by Google

legat, vicis agrisque concessis quos colerent: contentus hoc suppli-
12 cio interdicti in patriam reditus. quippe occidere nefarium facinus,
minimeque virile arbitrabatur, neque in acie captos, et sui regis
13 mandata exequutos. His ad hunc modum peractis, comparante iam
se vt fluuios transgrederetur Alexandro, ac Romanorum exercitum
in barbarorum agros deduceret, defecerunt ab illo milites nonnulli,
ex Aegypto acciti. neque non in Syria quoque res nouas contra
imperium moliti alii: sed vniuersi tamen oppressi statim, supplicio-
14 que affecti sunt. Quosdam etiam exercitus in regiones alias transtu-
lit Alexander, vt inde barbarorum incursiones facilius arcerentur.

V.

Quibus ordinatis rebus, magnoque iam coacto exercitu, quumpri-
mum se haud imparem fore aduersariorum copiis credidit, de
amicorum sententia milites trifariam distribuit: sic vt vnam partem
2 iuberet, spectantem ad septentriones, facere iter per Armeniam
(quae regio amica Romanis videbatur) atque illinc Medorum fines
3 incursare: alteram idem ad v) septentrionem, per barbarorum agros
contendere, vbi confluentes Tigris et Euphrates, densissimis paludi-
bus excipi, atque ob id eorum *duntaxat fluuiorum* latere egressus di-
4 cuntur: tertiam porro exercitus partem ipse adducturum se aduersus
5 barbaros medio iam itinere pollicebatur. Ita enim putabat, diuersis
itineribus imparatos eos, ac sic nec opinantes oppressurum, Persa-
rumque copias, semper ingruentibus Romanis occursantes, distra-
ctum iri, atque imbecilliores futuras minusque ordinate praelium
6 suscepturas. (Neque enim mercenario milite vtuntur barbari, quem-
admodum Romani consueuerunt: neque statiuis castris exercitus ha-
7 bent, qui bellorum actibus exerceantur: sed omnis multitudo viro-
rum, x) nonnunquam autem mulierum quoque, regis congregatur
8 imperio, quae mox bello peracto, suas protinus in sedes dimittitur:
ea demum praemia belli referens quae cuique ex rapina superfuerint.
9 Arcubus autem et equis non in praelio tantum more Romanorum
vtuntur, sed a pueritia vsque enutriuntur vna, venatu inuigilantes,
pharetratique semper ac nunquam ex equis desilientes, siue bellum
10 gerant, siue feras conficiant.) y) Sed hoc Alexandri consilium, etsi
longe optimum prima specie videbatur, statim tamen fortuna desti-
11 tuit. siquidem exercitus contendere per Armeniam iussus, vix ae-
greque superatis eius regionis asperrimis praeruptissimisque montibus,
(quanquam aestas tolerabilius iter faciebat) impetu in Mediam facto,
12 vicos concremauit, praedamque abegit. At rex Persarum intellecta
re, confestim quam maximis potuit copiis auxilio adfuit. Caeterum
arcere illinc Romanos minime poterat. quippe aspera regio, pedi-
13 tibus quidem stabilem gressum facilemque transitum praebebat: at
barbarorum equitatus, montium asperitate, et cursum difficiliorem

v) ad septentrionales barbarici soli partes spectantem, Gr. *Sylb.*

x) nonnusquam s. alicubi, *Memm.*

y) Optimum igitur Alexander consilium inierat, vt quidem putabat: sed eius deliberationem fortuna intercepit. *Steph.*

et iter habebat impeditius. Nuntiatum dein *Persarum* regi est, 14
z) exercitum alterum Romanorum, Parthorum in agros, qua ad
orientem spectant, impetum fecisse. Quare metuens ne Parthis fa- 15
cile superatis, mox in Persiam grassarentur, relictis copiis quantae
ad tuendam Mediam satis fore videbantur, ipse cum toto exercitu
ad orientis partes accelerabat. Caeterum exercitus Romanus, com- 16
parente ac repugnante nullo negligentius iter faciebat, ratus Ale-
xandrum cum tertia parte copiarum quae maximae valentissimaeque
forent, in medios incurrisse barbaros. Itaque zz) restitantibus illis,
atque ob id exercitum retentantibus, minime sibi properandum pu-
tabant, vt qui se tutos crederent: praestituto antea loco, in quem pa- 17
riter vniuersi a) cum praeda abacta, captiuisque omnibus, conueni-
rent. Sed eos Alexander fefellit: neque enim aut ipse venit, aut 18
exercitum adduxit, incertum metune proprio, ne ipse imperium
tuendo vita periclitaretur, an quia mater retinuerit, muliebri pa-
vore et charitate filii nimia. Siquidem omnes illius generosos spiritus 19
retundebat, b) suadens alios potius periculis exponeret, quam ipse
in acie consisteret. Quae res exercitum Romanum fines barbarorum
ingressum, plane c) prodidit. Etenim Persarum rex omnibus copiis 20
occurrens imparatis, minimeque expectantibus, quasique intra retia
d) vndique concludens, *et sagittis petens* omnem Romanorum exer-
citum profligauit. Quippe pauci plurimis resistere haud poterant,
semperque nudas corporis partes armis aduersus impetum sagittarum
protegebant: satis praeclare agi secum existimantes, si nulla edita
pugna integri recessissent. Sed quum aliquandiu confertim clypeis 21
sese quasi muro circumsepsissent, atque omnes vndique velut vrbs ali-
qua oppugnarentur consauciarenturque, tandem vbi diu fortiter re-
stiterant, occidione occiderunt. Ingens haec calamitas, et qualis nulla 22
facile memoratur, e) Romanis incidit, amisso ingenti exercitu, vel fide
vel robore cuilibet antiquorum exercituum conferendo: Persam vero 23
fastu et maiorum spe rerum impleuit tantarum successus rerum.

VI.

Quae vbi nuntiata Alexandro sunt, grauissime tunc aegrotanti, siue
ex moerore animi, siue insolentia caeli, cum ipse tulit mole-
stissime, tum exercitus omnis grauiter imperatori succensebat.
Quippe ipsius mendacio, minime signis seruatis, proditos ab eo suos
milites dictitabant. Caeterum Alexander, morbi caelique illius ae- 2

z) alium Rom. exercitum in parte orientali Parthiae conspici, et in planitiem incursionem facere. *Steph.*

zz) illis infesto exercitui semper obnitentibus, *Memm.*

a) captis omnibus obuiis atque in medio positis conuenirent, *Memm.*

b) persuadens oportere alios pro ipso periclitari, non autem ipsum in aciem prodire. *Steph.*

c) Pol. puto scripsisse *perdidit*, quod verbum et loco aptum est, et Graecae voci plane respondet. *Steph.*

d) vsquequaque circumdans, *Memm*

e) Romanorum fortunas retroëgit, Budaeus. *Sylb.*

ſtuoſi impatiens, laborante pariter omni exercitu, maximeque Illyricianis, qui humido hybernoque caelo inſueti, largiusque cibum
3 *more ſuo* capientes, lethaliter aegrotabant: redire Antiochiam conſtituit *f*) accitis etiam eo militibus, qui montium tamen atque hye-
4 mis aſperitate *g*) attriti, pauciſſimis tantum reliquis, perierant. Copias autem quas ſecum Alexander habebat, Antiochiam reduxit, multis inde quoque amiſſis. Quare magnum exercitui moerorem, magnum Alexandro dedecus ea res attulit: quum ſcilicet omnibus locis fortuna illius conſilium fefellerit. Siquidem plurimi e triplici illo exercitu (ita namque *h*) diſtribuebat) deſiderati ſunt, diuerſis calami-
5 tatibus, morbo, ferro, frigore. Vt vero Antiochiam peruenit Alexander, facile et ipſe conualuit, ſpiritu illo caeli, et aquarum abundatia poſt aeſtuoſos Meſopotamiae calores refectus, et milites vniuerſos recreauit, conſolatus etiam moeſtitiam illorum pecuniis elar-
6 giendis. id enim ſolum valere ad *i*) conciliandos militum animos ar-
7 bitrabatur. Copias autem inſtaurabat, comparabatque de integro, quaſi iterum in Perſas exercitum deducturus, ſi moleſti eſſe perge-
8 rent, neque ab iniuria deſiſterent. Sed et Rex Perſarum dimiſiſſe
9 milites ſuam quenque domum nuntiabatur. nam quamuis bello ſuperiores fuiſſe barbari viderentur, tamen praeliis crebris in Media Parthiaque geſtis pars ceciderant, alii attriti et ſaucii ſuperfuerant.
10 *k*) Neque enim ſegniter Romani deuicti, ſed ipſi quoque interdum exitioſi hoſtibus: nullaque adeo re magis perierunt quam quoniam
11 pauciores deprehenſi. Nam quum fere par vtrinque numerus cecidiſſet, reliquiae illae barbarorum non quidem fuiſſe viribus superio-
12 res, ſed numero, videbantur. *l*) Cuius rei argumentum eſt, quod t r i e n n i o mox aut q u a d r i e n n i o barbari nequaquam arma re-
13 ſumpſerunt. Quibus intellectis Alexander Antiochiae commorabatur, hilariorque iam et liberior, laxatis bellorum curis, vrbis eius deliciis indulgebat.

VII.

Enimuero putante illo *m*) tum quieturos Perſas, aut ſane multum ſpatii moraeque interceſſurum priusquam exercitum de integro

f) reuocato etiam e Media exercitu, *Memm.*

g) Longe alia eſt vocis Graecae ἠκρωτηριάσθησαν ſignificatio: adeo vt intelligendum ſit, illos partes extremas corporis prae frigore amiſiſſe. *Steph.* Ita enim fere Graeca ſonant: *Ille* igitur exercitus reuertens, maxima ex parte in montibus interiit: nec pauci extremis corporis partibus frigore mutilati ſunt, vt in regione, hiematu difficili: ita vt e multis perpauci ſint reuerſi. *Sylb.*

h) Aptius *diſtribuerat*, vt etiam Pol. ſcripſiſſe puto. *Steph.*

i) reconciliandos, *Memm.*

k) Non enim nullo fortitudinis ſpecimine edito perierunt Romani: ſed ipſi viciſſim hoſtibus alicubi magnam cladem intulerunt. Neque aliud in cauſa fuit, cur perirent, quam quod multitudine impares fuerunt deprehenſi. *Steph.*

l) Magnum autem cladis barbarorum eſt arg., quod triennio poſt aut q. *Steph.*

m) Perſas ita ſe habere, vt qui-

Digitized by Google

cogerent, haud facile, quum semel dissipatus est, in vnum coëun- 2
tem, (vtpote incertum atque inordinatum, vulgusque potius quam
exercitum, tantumque commeatum habentem quantum sibi vnus- 3
quisque ad praesentem vsum domo attulisset, praeterea aegre filios 4
vxoresque et sedes proprias relinquentem) statim nuntii literaeque 5
ab Illyricis procuratoribus adfuerunt, qui eum vehementer pertur-
barent, curamque animo maiorem iniicerent. quippe significabant:
Germanos Rhenum Danubiumque transgressos, Romanos in fines hostili- 6
*ter intrasse, oppugnareque iam exercitus ripis insidentes, perque vrbes
et vicos magnis copiis excurrere. Quapropter haud leuiter Illyricas
nationes conterminas vicinasque Italiae periclitari: opus esse igitur
ipsius praesentia, totoque quantum secum exercitum haberet.* Haec et 7
formidinem Alexandro, et Illyricis militibus moestitiam attulerunt.
quippe duplici se calamitate vsos intelligebant, quod et ipsi male
accepti in acie aduersus Persas fuerant, et suos domi caesos a Ger-
manis audiebant. Quare indignabantur atque *n*) Alexandro succen- 8
sebant, tanquam res in oriente prius vel metu vel negligentia pro-
didisset: nunc autem rebus ad septentrionem vocantibus, metu cun-
ctaretur. Erant autem Alexander iam atque amici illius etiam de 9
ipsa Italia solliciti. neque enim par periculum a Persis atque a Ger-
manis impendebat. Nam qui sub orientem habitant, magno terra- 10
rum marisque interuallo discreti, Italiae vix nomen audiunt: at Il-
lyricae gentes, angustae videlicet, neque multum agri Romanis
subiecti possidentes, solae discrimen faciunt inter Italiam atque Ger-
maniam. Edicit itaque profectionem ingratis atque aegre ferens, 11
sed vrgente tamen necessitate. Relictis autem copiis quantas fore
satis tuendis Romanis ripis arbitrabatur, castrisque et castellis dili-
gentius communitis, ac praesidio firmatis, ipse aduersus Germanos
cum reliqua omni multitudine approperat. Confectoque celeriter 12
itinere, constitit ad Rheni ripas, atque ibi res ad bellum *Germani-
cum* necessarias comparabat. Pontemque primo iunctis inter se na- 13
vigiis fecit in Rheno flumine, vt per eum exercitus transgrederen-
tur. quippe hi maximi fluminum sub septentrione feruntur, Rhenus 14
ac Danubius: quorum alter Germanos, alter Pannonios prae-
terfluit. Atque aestate quidem nauigabiles, altissimo latissimoque 15
alueo, per hyemem dein concreti gelu, camporum in morem per-
equitantur. *o*) Est autem adeo eius aluei solida glacies, vt non 16
equorum vngulis tantum pedibusque virorum subsistat, sed qui hau-
sturi inde sunt, non tam vrnas aut vasa alia secum afferant quam
secures ac dolabras, vt caesam inde aquam sine vase vllo, veluti la-
pidem, asportent. haec igitur illorum amnium natura est. Alexan- 17
der autem Mauros complures, ac vim ingentem sagittariorum, quos

dem non tanquam in pace quiescerent, sed illis barbaris, induciis saltem et aliqua cunctatione opus esse, antequam rursus exercitum immitterent, *haud fac.* Sequor autem in hac interpretatione meam emendationem, v. Annot. *Steph.*

n) Alexandrum incusabant, *Memm.*

o) quod quedudum flumen fuerat, adeo rigidum solidum que fit, vt n. Gr. *Sylb.*

secum ex Oriente adduxerat, partim ex agro Osrhoënorum, partim e Parthia transfugas, pecuniaue illectos, aduersus Germanos instrue-
18 bat. Quippe huiuscemodi milites maxime Germanos infestant: quum et Mauri longius iacula intorqueant, sintque faciles ad incursus recursusque, vtpote leues atque expediti, et sagittarii nuda Germanorum capita praegrandiaque illa corpora facile eminus, veluti si-
19 gnum aliquod, contingant. Nonnunquam vero etiam collata acie res gerebatur, ex qua Germani persaepe haud impares Romanis abi-
20 bant. Quum in his Alexander versaretur, decreuit tamen orato-
21 res ad illos de pace mittere, qui pollicerentur omnia illis principem Romanum quorum foret opus praebiturum, pecuniasque daturum magna copia. Sunt enim Germani pecuniae imprimis auidi, nun-
22 quamque non auro pacem Romanis cauponantur. Quare Alexander pacem foederaque potius ab illis emercari quam periclitari bello ten-
23 debat. Caeterum miles Romanus iniquo animo ferebat, frustra se tempus terere, nulla occasione fortiter quicquam animoseque gerendi, intento aurigationibus (vt aiebant) ac deliciis Alexandro: quum contra oporteret vindicare potius Germanos, poenasque ab iis exigere audaciae.

VIII.

Erat autem in exercitu *quidam, nomine p)* Maximinus, e quodam Thraciae, et quidem intimae, vico (*vt ferebatur*) semibarbarus
2 homo, et qui a pueritia opilio fuisset: dein vigente aetate, ob cor-
3 poris proceritatem viresque ingentes, equo stipendia fecerat: postremoque, fortuna quasi manuducente ac praeuia, quum per omnes militiae gradus adscendisset, etiam ad exercituum prouinciarumque
4 praepostituras euaserat. Hunc igitur Maximinum, ob eam quam supra diximus rei militaris peritiam, tyronibus vniuersis Alexander praefecerat, quos ad militiae munera exerceret, atque ad bellandum
5 idoneos redderet. Qui quum in eo negotio nihil sibi ad omnem diligentiam reliqui faceret, maximam scilicet a cuncto exercitu gratiam inibat, non solum quae gerenda forent assidue edocens, sed ipse etiam primus obiens quae vsus posceret: vt non discipulos tantum,
6 sed aemulos etiam atque imitatores haberet suae virtutis: quos etiam muneribus omnique genere honorum sibi adiungebat. Quapropter adolescentes, quorum bona pars ex Pannonia erat, laeti virtute Maximini, vulgo obtrectabant Alexandro, quod sub matris autoritate adhuc esset, *q*) nihilque non ex arbitrio consilioque illius admini-
7 straret, bellumque segniter et timide gereret: *r*) ferentes identidem sermonibus inter se, quantum detrimenti cunctatione illius in Oriente accepissent, nihilque adhuc fortiter ac viriliter gestum aduer-

p) Max., qui, quod ad genus attinet, ex intimis Thracibus et semibarbaris erat, ex quodam vico, vt ferebatur: ac prius quidem in pueritia pastor fuerat: dein — *Steph.*

q) res que omnes ex arbitrio consilio que mulieris administrarentur. *Steph.*

r) atque alii aliis in memoriam reuocabant, quantum — *Steph.*

Digitized by Google

fus Germanos. Quare et suapte natura proni ad res nouandas, et 8
tam longum principatum grauati, minus iam lucrosum, omni *s*) ambitione pridem consumpta: tum sperantes alterum mox principem, adepto praeter expectationem imperio, plus aliquantum vtilitatis
honorumque ipsis ac studii delaturum: decreuere Alexandrum ob- 9
truncare, ac Maximinum vocare augustum, commilitonem videlicet et contubernalem, praetereaque rei militaris peritia maxime prae-
senti bello idoneum. Quum igitur frequentes in campum conue- 10
nissent, *t*) venienti de more ad exercendos tyrones Maximino (dubium, ignaro, an re prius composita) purpuram circundant, impe-
ratoremque salutant. Ille primo reniti, et abiicere purpuram: vt 11
autem nudos intentari gladios a militibus vidit, occisuros nisi cederet minitantibus, futurum quam praesens periculum praeoptans, honorem scilicet recepit, fortunamque illam saepe (vt aiebat) oracu-
lis ac somniis praemonstratam: testatus milites prius, inuitum 12
v) retractantemque se cogi, sed illorum tamen obsequi voluntati.
Quamobrem quae ipsis placuerint, re sanciant, sublatisque armis, 13
etiam praeuento rumore, Alexandrum iam rei totius ignarum oppri-
mant: *x*) vt milites illius ac stipatores re subita perterriti, aut spon- 14
te cum reliquis, consentiant, aut certe dum imparati sunt, nihilque
eiusmodi expectant, etiam ingratis subigantur. Postea vero quam 15
beneuolentiam omnium atque alacritatem prouocauit, duplicata scilicet annona, ingentique promisso donatiuo, poenisque omnibus
ignominiisque remissis, confestim ad Alexandri tabernaculum, quod 16
haud procul abesset, vniuersos educit.

IX.

His ille nuntiatis, vehementer rei nouitate perturbatus atque exterritus, prosilit e tabernaculo, vesano similis, lacrymansque et tremens, nunc Maximinum perfidum ingratumque vocare, enu-
meratis quaecunque in illum beneficia contulisset: nunc *y*) tyrones 2
accusare, qui neglecto sacramento, adeo proteruiter id facinus auderent: postremo autem polliceri daturum se quae vellent, emen-
daturumque *z*) siqua desiderarent. Sed milites, qui eum tuebantur, 3
faustis *a*) impraesens acclamationibus prosequuti, defensuros
eum cunctis viribus affirmabant. Nocte autem exacta, quum iam 4
lucesceret, nuntiantibus quibusdam adesse Maximinum, pulueremque haud procul excitatum videri, ac voces magnae multitudinis

s) ambitiosa liberalitate, *Memm.*

t) venienti ad consueta exercitia *Maximino.* Sed Pol. quaenam illa fuerint, exponit, ex iis, quae Herodianus paulo ante narrauit.* *Steph.*

v) q. c. retract. *Sylb.*

x) vt, terrore militibus eius ac stipatoribus iniecto, eos ad assensum adducant, aut facillime ad hoc adigant, vtpote imparatos, quod nihil eiusmodi exspectent. Postea — *Steph.*

y) iuuenes commilitones *accusare.* Sic fortassis Alexander eos solitus erat appellare. *Steph.*

z) si qua essent, de quibus quererentur. *Steph.*

a) illo die, *Memm.*

Digitized by Google

exaudiri: rursus in planitiem egressus Alexander, conuocare milites, ro-
gare, vt se defenderet, tuerenturque eum quem ipsi educauissent, quoque
5 iam quatuordecim annos imperante, sine vlla querela vixissent: com-
motisque miseratione omnibus, arma capere ac resistere hostibus im-
perabat. At milites, etsi *b*) *primo* omnia principi pollicebantur,
6 paulatim tamen alii *c*) alio dilabebantur. Quidam etiam praefectum
praetorii atque Alexandri familiares ad supplicium deposcebant, or-
7 tam ab illis defectionem causantes. alii matrem ipsius accusabant,
auaram foeminam, et quae pecuniis congerendis, ob sordes nimias
parsimoniamque erga milites, inuisum cunctis Alexandrum reddide-
8 rit. Igitur aliquandiu haec inter se diuersi dictitantes, stabant adhuc
9 tamen: vt vero exercitus Maximini in conspectum venit, atque hor-
tari commilitones coepit, vt mulierem sordidam et pusillum adole-
scentem, etiamnum sub matris seruitio, statim d e s e r e r e n t, seque
viro f o r t i proboque aggregarent, commilitoni ipsorum, atque
in armis semper bellicisque muneribus versato: confestim vniuersi
ab Alexandro desciuerunt, atque vnanimiter imperatorem Maximi-
10 num consalutauerunt. At ille tremens, atque exanimatus, in taber-
naculum *vix* reuertitur, matrique implicitus, et (vt aiunt) conque-
rens atque incusans quod ob illam talia pateretur, expectabat inter-
11 fectorem. Maximinus autem, postquam eum exercitus vniuersus
augustum appellauit, tribuno et centurionibus aliquot negotium dat,
Alexandri, matrisque vna, et quicunque vim contra facerent, occi-
12 dendorum. Qui facto impetu in tabernaculum, statim ipsum cum
matre amicisque et honoratissimo quoque, obtruncant, exceptis qui
d) paulo ante fuga sibi ac latebris consuluissent: quos tamen vniuer-
sos haud multo post comprehensos Maximinus ipse morte affecit.
13 Hunc finem habuit vitae Alexander, vna cum matre, quum annos
quatuordecim sine vlla subiectorum querela, atque adeo sine sangui-
14 ne, imperasset. Siquidem a caedibus et crudelitate abhorrens, ne-
minem nisi iudicio damnatum perire patiebatur: ad humanitatem
15 *e*) videlicet ac beneuolentiam propensus. Quapropter nisi filium
mater auara ac sordida infamasset, nihil plane desiderari in illius gu-
bernatione imperii potuisset.

LIBER SEPTIMUS.

I.

Qualem se gesserit Alexander quatuordecim annorum imperio, *et quem*
2 *vitae finem habuerit*, superiore volumine exposuimus. Interea
Maximinus rerum potitus, mutata vehementer rerum conditione, aspere
3 promptiterque adepta potestate vtebatur, sic vt ex molli mansuetoque im-

b) Sylb. ed. „etsi omnia *prin-cipi* poll.“ pro quo nomine *prin-cipi* Memmius modo „*principio*“ subiecit. *Irm.*

c) q. c. alia *Sylb.* in ablat. scil. via. *Irm.*

d) paulisper, *Memm.*

e) ac beneficentiam propensus. Omni igitur ex parte laudatum fuisset Alexandri imperium, nisi ob matris auaritiam et sordes male audisset. *Steph.*

perio, ad tyrannidis crudelitatem vertere omnia contenderet. Nam quum
se inuisum hominibus cognosceret, quod primus ex infimo loco ad eam
fortunam peruenisset: praeterea moribus perinde vt genere barbarus, 4
patrioque instituto caedis auidissimus, ad id potissimum dabat operam, vt
imperium sibi saeuitia constabiliret: scilicet metuens ne senatui reliquis- 5
que omnibus Romanae ditionis hominibus contemptibilior fieret,
dum non tam in eo praesens fortuna quam natalium obscuritas spe-
ctatur. Quippe iam id tritum vulgatumque apud omnes, opilionem 6
fuisse in Thraciae montibus: dein corporis vastitate ac robore inter
eius regionis tenuissimos milites adscitum, quasique manuductum a
fortuna ad Romanum imperium. Quare omnes confestim amicos 7
consiliariosque Alexandri a senatu lectos *f*) sustulit e medio,
partimque Romam dimisit, partim, administrationem rerum causatus,
officio priuauit. Id eo consilio fecit, vt solus esset in exercitu, ne- 8
minemque prope se haberet ex conscientia nobilitatis potiorem, sed 9
velut ex arce quadam *g*) citra vllius reuerentiam, tyrannidis operi-
bus vacare posset. Omniaque Alexandri ministeria, quibus ille per 10
tot annos vsus fuerat, ex aula eiecit: plurimis etiam interfectis, quod
insidias videlicet suspectaret, quando omnes illius interitu moestos esse
intelligebat. Caeterum magis magisque crudelitatem irritauit con- 11
iurationis cuiusdam in se delatio, conspiratis in vnum centurionibus
permultis, omnique senatu Romano. Magnus erat quidam nomine, 12
vir patricius et consularis, qui delatus imperatori est quasi manum
contra ipsum compararet, ac militibus persuaderet, vt *h*) ad se im-
perium transferrent. Consilium autem huiuscemodi fuisse putatur. 13
Pontem construxerat Maximinus supra flumen, qua aduersus Germa-
nos transiret vt enim primum summam rerum suscepit, statim bel- 14
lica facinora affectauit. Siquidem, *tanquam* ob immanem corporis
staturam et militare robur ac peritiam pugnandi adscitus ad imperium,
re ipsa famam confirmare atque opinionem militum tendebat: vt
metum illum atque cunctationem Alexandri in praeliis capessendis
iure improbatam fuisse coargueret. Quare nihil sibi ad exercendos 15
milites reliqui faciebat, et cum ipse in armis assiduus erat, tum exer-
citum vehementer adhortabatur. Sed tum constructo (vt diximus) 16
ponte, transire in Germaniam statuerat. Caeterum Magnus
haud sane paucis militibus, sed qui virtute caeteros ante-
irent, atque iis potissimum quibus custodia pontis curaque fue-
rat demandata, persuasisse dicebatur, vt simulac Maximinus in alte-
ram ripam peruasisset, ponte *i*) abscisso redituque intercluso, barba-
ris eum proderent. Siquidem tanta erat amnis illius profunditas ac 17
latitudo, vt irremeabilis fore videretur, nullis praesertim nauigiis in
aduersa ripa. *k*) Talia scilicet sermonibus ferebantur: incertum ve- 18

f) Hic ἀπεσκευάσατο non videtur esse *sustulit e medio*; nec ea, quae sequuntur, hanc interpretationem videntur admittere. *Steph.* Commodius fortasse *summouit*, amolitus *est*. *Sylb.*

g) quum nullus adesset, cui reuerentiam tribuere necesse haberet, tyrann. *Steph.*

h) ad ipsum *imper.* Nam illud de militibus potius intelligeretur. *Steph.*

i) soluto, *Memm.*

k) Accusationis fama talis fuit,

19 ro, an composita fraude. neque enim facilis sententia, parum ex-
20 plorata re, citraque iudicium aut defensionem vllam correptis inter-
21 fectisque omnibus quoscunque suspicio attigerat. Sed et militum
Osrhoënorum defectio nonnulla oborta est. Nam quum magnopere
indoluissent Alexandri nece, ac forte fortuna in quendam ex illius
amicis, cui nomen Quartino fuit, paulo ante e castris a Maximino
dimissum, incidissent, correptum atque retractantem, neque tale
quippiam cogitantem, ducem sibi delegerunt, purpuraque eum
praelatoque igni, (funestis scilicet honoribus) condecoratum nihilque
22 minus optantem, ad imperium protulerunt. Qui tamen haud diu
post in tabernaculo dormiens, a contubernali quodam suo, et (vt
credebatur) a m i c o, per insidias occiditur. Macedonio nomen fuit,
qui et antea Osrhoënis praefuerat, et nunc primus eisdem autor fue-
23 rat deficiendi a Maximino. Quumque nulla subesset odii aut inimi-
citiarum causa, tamen eum occidit, quem ipsemet corripuerat, at-
que ad suscipiendum imperium perpulerat. Sed enim magnopere
tunc gratum se Maximino facturum putans, abscissum Quartino caput
24 dono obtulit. Verum Maximinus, quamuis eo facinore laetus, gau-
densque praereptum sibi hostem, tamen illum, haud modica spe-
rantem, putantemque sibi insignem gratiam relatum iri, extremo
supplicio affecit, ceu defectionis autorem, interfectoremque eius cui
facinus inuito persuaserat, atque infidum homini, quem antea pro
25 amicissimo habuisset. Huiusmodi igitur causae magis magisque ani-
mum exasperabant Maximini, atque ad saeuitiam exacuebant, etiam
26 antea sua sponte crudelissimum. Caeterum adspectu quoque erat
horrendus, vasto atque immani corpore, vt nemo illi, vel exercita-
tissimorum Graecorum, vel pugnacissimorum barbarorum, conferri
posset.

II.

His ita dispositis rebus, collecto exercitu omni, ac ponte intre-
2 pide pertransito, bellum Germanis intulit. Sequuti illum magna
vis mortalium, ac pene omnes barbarorum copiae: *l*) adhaec Mauri
iaculatores sagittariique quamplurimi. Praeterea Osrhoëni et Arme-
3 nii: quorum hi, Romanis subiecti, illi in amicitiam fuerant societa-
temque adsciti. tum siqui ex Parthis aut *m*) pecunia conducti, aut
4 transfugae, aut item capti bello, Romanis seruiebant. Haec autem
multitudo coacta ab Alexandro prius, aucta dein atque *in rebus bel-*
5 *licis* exercita a Maximino fuerat. Caeterum iaculatores sagittariique
gerendo aduersus Germanos bello magnopere idonei videntur. si-
quidem expediti hostem opprimunt incautum, facileque rursus in

seu vera, seu a Maximino confi-
cta. Non facile est autem aliquid
certi dicere: quoniam de illa in-
quisitio non fuit habita. nullo
enim in iudicium vocato, nulli
que dato sui defendendi spatio,
quoscunque suspectos habebat,
repente correptos, immisericor-
diter interfecit. *Steph.*

l) Maurusiorum iaculatorum et
sagittariorum numerus maximus,
Osrhoënorum que et Armenio-
rum, Gr. *Sylb.*

m) pecuniis inducti et transf.
Memm.

Digitized by Google

tutum se recipiunt. At vero Maximinus hostilem ingressus agrum, 6
diu nemine, qui resisteret, inuento (quippe omnes abscesserant bar-
bari) regionem illorum depopulabatur, maturis iam segetibus, vi- 7
cosque omnes incendendos diripiendosque militibus tradebat. *n*) Sunt
autem vrbes aedificiaque illa maxime incendiis obnoxia. Rara *enim* 8
apud Germanos structura e lapide ac lateribus coctilibus: densisque
potius syluis, quorum confixis coagmentatisque lignis, quaedam
quasi tabernacula aedificant. Igitur Maximinus in eam regionem 9
longe lateque grassatus, populatis segetibus, omnique pecore captiuo
militibus permisso, nullos adhuc hostes inuenerat. Siquidem cam- 10
pestres regiones, locaque ab arboribus pura deseruerant, atque intra
syluas et paludes delituerant, vt inde praeliarentur atque eruptionem
in hostem facerent. Etenim densitas illa arborum sagittis iaculisque 11
hostium allatura impedimentum, et paludum altitudo periculosa Ro-
manis locorum ignaris, ipsis autem facilis expeditaque fore videbatur,
non ignaris quae vsquam peruia, quae inuia, et genuum tenus quo-
tidie per illas discursantibus. Sunt autem *o*) Germani peritissimi na- 12
tandi, vt qui tantummodo in fluminibus lauentur. In huiuscemodi 13
igitur locis pugna inita, vbi etiam Imperator ipse Romanus fortis-
sime praelium inchoauit. Nam quum ad ingentem quandam vastam- 14
que paludem ventum esset, intra quam Germani fuga se receperant,
verentibus Romanis eodem hostes insequi, primus Maximinus equo
paludem ingressus, quum quidem etiam supra aluum equus voragine
hauriretur, magna vi repugnantes barbaros contrucidauit. Quare 15
exercitus reliquus pudore instinctus, ne prodere pugnantem pro se impe-
ratorem videretur, ausus et ipse est paludem ingredi. multique vtrinque
ceciderunt: ita tamen, vt nullus pene barbarorum fuerit reliquus,
dimicante insigniter Romano principe. Quare et stagnum cadaueri-
bus oppletum, et palus sanguine confusa, *p*) pedestris praelii naua-
lem faciem praeferebat. Hanc igitur pugnam suaque ipsius fortia 16
facinora non solum per literas senatui populoque Romano significa-
vit, sed etiam depictam maximis imaginibus ante curiam publicauit:
vt non tam audire quae gesta forent, quam etiam subiicere oculis
Romani possent. Eam tabulam deinde vna cum reliquis illius hono-
ribus senatus sustulit. Fuere item alia praelia quibus omnibus ipse 17
manu pugnam capessens, ac fortissime dimicans, exsplendescebat.
Multisque captiuis atque ingenti abacta praeda, instante hyeme in 18
Pannoniam reuersus est: intraque vrbem Sirmium (quae maxima 19
omnium eius regionis habetur) in hybernis agens, ad vernam sese
expeditionem comparabat: identidem minitans (id quod etiam prae- 20
stiturus videbatur) excisurum subacturumque Oceano tenus omnes
Germaniae barbaras nationes.

n) Facillime autem ignis eorum vrbes atque domicilia depascitur. Lapidum enim apud illos aut laterum coctilium est penuria: sed densas habent siluas: ideo que lignis quum abundent, ea componentes et compingentes, sibi tabernacula aedificant. *Steph.*

o) et natandi peritissimi Germani, *Memm.*

p) i. e. pedestri exercitus praelio speciem pugnae naualis praefeferebat. *Steph.*

Digitized by Google

III.

Talis vtique fuit in bellicis negotiis: maximam rebus gestis claritudinem adepturus, *q*) nisi grauior multo suis ac truculentior
2 (quam ipsis) fuisset (hostibus). Quo enim barbaros interemptos, si
longe plures in ipsa vrbe Roma subiectisque nationibus caedes ede-
3 bantur? Quid praedam aut captiuos abactos proderat, si suis fortu-
4 nis Romanae ditionis mortales quotidie dispoliabantur? Quippe
omnis non modo libertas, sed instigatio quoque delatoribus permissa,
vt circumuenire quos vellent, renouareque etiam (si ita vius poscere-
ret) vsque a progenitoribus ignota atque indeprehensa ad eam diem
5 crimina liceret. Neque sane delicti alicuius quispiam arcessebatur,
quin idem continuo reus perageretur, ac censu fortunisque omnibus
6 expelleretur. Itaque quotidie cerneres, qui pridie opulentissimi
7 fuissent, eos nunc emendicare stipem. tanta videlicet tyrannidis
auaritia incesserat, assiduas erga militem largitiones obtendentis.
Erant praeterea illius aures omnibus calumniis patulae, sic vt nullius
8 vel aetatis vel dignitatis rationem haberet. Igitur complures exercitibus aut prouinciis praepositos, consulares triumphalesque viros,
leuissima tenuissimaque calumnia attactos, corripi de improuiso iube-
9 bat, ac sine vllis ministeriis solos vehiculis impositos, die noctuque
iter facere ab oriente aut occidente (si ita cecidisset) itemque a me-
10 ridie in Pannoniam vsque, in qua tunc ipse morabatur. Dein *r*) spoliatos omnique ignominia affectos, exilio vel morte puniebat. Quamdiu igitur *s*) vnus aut alter talia patiebantur, neque ea calamitas extra ipsorum familiam egrediebatur, non sane magnopere populorum
11 gentiumque interesse videbatur: (siquidem beatorum diuitumque res
aduersae, non solum a plebe negliguntur, sed eis nonnulli etiam
prauo malignoque ingenio, ob inuidiam scilicet potentiorum atque
12 felicium, delectantur) postquam autem Maximinus plurimas illustrium virorum familias ad egestatem redegit, leuiora iam illa ac minora ducens, quam vt ipsius cupiditati satisfacerent, animum ad
13 publicas opes transtulit. Igitur quaecunque pecuniae ciuiles, aut ad
publicam annonam repositae, aut in plebem diuidendae supererant,
tum quae theatris ac celebritatibus seruiebant, vniuersas sibi adiudi-
14 cauit. Adhaec templorum (omnium) donaria, statuaeque deorum
heroumque honores, tum quicquid publici operis aut ciuilis ornamenti, aut materiae denique fuit nummis idoneae conficiundis,
15 omnia pariter ignibus conflabantur. Quae res imprimis animos multitudinis exulcerauit, quasique luctum publicum effecit, quum citra
pugnam atque arma quasi oppugnationi esse vrbs obnoxia videretur:
sic vt quidam e populo contra resistere, templaque ausi tueri, etiam
cadere ante aras deorum immortalium, quam spectare patriae spolia,

q) nisi domesticis et subditis omnibus grauior terribilior que fuisset. Quid enim proderat, barbaros interimi, si l. pl. *Steph.*

r) vexatos, *Memm.*

s) Q. i. in nonnullos priuatim haec admittebantur, et intra eorum familiam calamitas haec consistebat, populi ciuitatum et nationes non valde sua interesse putabant. *Steph.*

Digitized by Google

praeoptauerint. Hinc itaque potissimum per vrbes atque nationes 16
popularium animi intumuerunt: ac nec milites quoque satis aequo 17
animo ferebant, exprobrantibus inuidiose consanguineis atque domesticis, et *t*) ipsorum culpa talia patrare Maximinum dictitantibus.

IV.

Huiuscemodi igitur causae minime profecto leues ad odium ac defectionem populos proritabant. Caeterum votis tantummodo agebant, laesa implorantes numina, nullo scilicet audente profiteri se vindicem: donec exacto imperii triennio, exigua leuique occasio- 2
ne *v*) (vt sunt lubricae tyrannorum res) primo arma sumpserunt rebellaruntque Afri, tali causa: *x*) Procurator erat quidam Carthagini, 3
cui nihil ad extremam vel asperitatem vel saeuitiam deerat. Is damnandis iudicio hominibus, exigendisque pecuniis, fauorem principis aucupabatur. siquidem Maximinus, quos sibi factos cogno- 4
scebat, eos potissimum deligere consueuerat. Quicunque igitur fisci rem curabant, si modo viri probi forent, (quod perraro eueniebat) aut procuratione exciderant, aut praesenti periculo conterriti, gnarique illius auaritiae, quamuis inuiti, caeteros imitabantur. Qua- 5
propter Africae procurator, cum pleraque alia violenter factitabat, tum ab adolescentibus quibusdam nobilibus atque opulentis damnatione circumuentis, statim exigere pecunias intendebat, patrimonioque illos et auitis bonis exuere. Quibus rebus exacerbati ado- 6
lescentes, petito trium dierum spatio: *y*) conspirantesque interim in 7
vnum, quicunque graue aliquid vel passi fuerant, vel passuros metuebant, iubent nocte ex agris iuuentutem cum fustibus ac securibus adesse. Illi, dominorum imperia exequentes, venere ante lucem 8
vniuersi in vrbem, celantes sub vestibus arma, quae cuique tumultuaria se obtulerant. Magna vero vis mortalium confluxere. siqui- 9
dem foecundissima hominum Africa plurimos tunc etiam agrorum cultores habebat. Vt autem dies iam illuxit, iubent adolescentes 10
pone sequi seruorum suorum gregem, tanquam si e reliqua essent

t) propter ipsos talia *p. M.*, nimirum propter insatiabilem pecuniarum cupiditatem, qua tenebantur. Nam p. praec. dixit, Maximinum suae rapacitati assiduas erga militem largitiones obtendisse. *Steph.*

v) (quales sunt tyrannidis lapsus) primi arma sumserunt constanter que rebell. *Steph.*

x) Administrabat quidam Carthaginensemregionem acerbissime, et cum omni saeuitia damnabat iudicio, atque pecunias exigebat: quod bene audire apud Max. vellet. Siquidem Maximinus, quos animo suo conuenientes norat, eos deligebat: et qui aerario tunc praeerant, etiamsi viri probi essent, (quod raro contingebat) tamen et ipsi, periculum ante oculos habentes, et illius auaritiam scientes, caeteros, licet inuiti, imitabantur. Ille quidem certe procurator Africae cum in alios violentia vtebatur, tum vero ab adol. *Steph.*

y) sed quum, facta coniuratione, omnes, quos nouerant aliquid graue passos esse, vel metuere, ne paterentur, in suam sententiam pertraxissent, iubent — *Steph.*

Digitized by Google

populi multitudine: neque tamen arma proferre prius, aut vim fa-
cere, quam vbi aliquos aut e militibus aut e populo viderint irruere
11 contra se, atque ire vltum facinus quod gesturi mox essent. Ipsi,
reconditis intra sinum pugionibus, adeunt procuratorem, tanquam
12 cum eo de persoluendis pecuniis acturi, continuoque nihil tale suspi-
13 cantem neci dedunt. Ibi, exertantibus gladios illius militibus, atque
ire vltum volentibus, repente agrestes cum fustibus ac securibus oc-
currunt, fortiterque pro dominis pugnantes, facile omnes in fugam
verterunt.

V.

Ad hunc modum negotio succedente, iuuenes, desperatis semel
rebus, vnam sibi reliquam salutem fore arbitrati, si patratum
nuper facinus maiore aliquo facinore cumularent, statuunt in com-
munionem periculi rectorem prouinciae assumere, z) ac populos ad
defectionem solicitare. quod optari iam pridem ab vniuersis cogno-
2 uerant, Maximini odio, sed metu prohiberi. Igitur cum omni mul-
3 titudine a) nocte intempesta domum proconsulis pergunt. Is Gor-
dianus fuit, b) proconsulatum sortitus eum, quum annum ageret cir-
citer octogesimum: multarumque ante prouinciarum fuerat rector,
4 atque in maximis spectatus negotiis. Quocirca facile susceptum iri
ab illo imperium existimabant, c) quasi fastigium aliquod superiorum
dignitatum: senatuique et populo Romano gratum futurum princi-
pem, qui praeterquam quod erat d) illustri ortus genere, etiam per
honores plurimos, quasi per gradus quosdam, ad imperii culmen
5 adscendisset. Euenit autem, vt, quo die haec agebantur, domi Gor-
dianus resideret, dilatis laboribus, omnique actu rerum suspenso.
6 Igitur adolescentes, cum gladiis, magna stipante multitudine, pro-
turbatis ianitoribus, impetum in aedes faciunt, eumque supra grab-
7 batum requiescentem offendunt: circumfusique, senem purpura in-
8 duunt atque augustalibus honoribus consalutant. Ille, re subita ex-
territus, insidiasque et dolum in se compositum ratus, deiicit humi
se ex grabbato, obsecrans parcerent seni, a quo nihil iniuriarum ac-
9 cepissent, fidemque principi et beneuolentiam seruarent. Instanti-
bus autem illis, ac nudos manu gladios tenentibus, quum partim
metu, partim ignoratione, haudquaquam sciret Gordianus, quid
10 sibi ea res vellet, quaeque subitae fortunae caussa foret, vnus e nu-
mero adolescentium, qui et nobilitate et facundia caeteros ante-
iret, reliquis tacere et paulisper quiescere iussis, dextra capulum

z) totam que gentem, *Memm.*

a) quum iam meridies esset, ir-
rumpunt in dom. pr. *Steph.*

b) sorte quidem proconsulatum
nactus, sed senex, ac ferme ad
octogesimum aetatis annum pro-
vectus, Gr. *Sylb.*

c) finem rebus, a se gestis, im-
ponente, qui velut culmen ea-
rum esset: senatumque et pop.
Rom. lubenter recepturum esse
virum, qui non solum claris esset
natalibus, sed etiam a multis
praefecturis, quasi continuata se-
rie, ad hanc dignitatem perue-
nisset. *Steph.*

d) Originem enim paternam
ad Gracchos, maternam ad Traia-
num Imper. referebat. *Memm.*

Digitized by Google

tenens, in hanc sententiam verba fecit: *E duobus periculis, quorum* 11
alterum praesens manifestumque, alterum, futurum forsitan, dubiique
euentus, eligendum tibi hodie alterutrum est: vt aut nos teque vna ser-
ves, et spem meliorem, qua omnes freti sumus, amplectaris, aut iam-
iam nostris manibus intereas. Quod si e) potiora malueris, multa ad 12
spem bonam f) viatica sunt. quippe inuisum omnibus Maximinum, pe-
stemque illam crudelissimae tyrannidis tolles, vitamque antehac praeclare
tibi actam, illustri gloria cumulabis: maximosque a senatu populoque
Rom. honores ac sempiternam laudem nancisceris. Sin vero abnueris, 13
ac nobiscum conspirare pernegaueris, iamiam te hic obtruncabimus, at-
que ipsi quoque (si oportuerit) occiso tibi immoriemur. g) Maius nam- 14
que facinus ausi sumus, quam vt salui esse citra desperationem possimus.
Iacet enim tyrannidis minister, luitque poenas crudelitatis, nostris 15
nunc nuper manibus interemptus. Quapropter si consenseris nobiscum, 16
atque in partem periculorum accesseris, cum ipse honorem imperii con-
sequeris, tum quod nos facinus perpetrauimus, h) laude quam supplicio
dignum reputabitur. Dum haec loquitur adolescens, impatiens mo- 17
rae caetera multitudo, quum quidem eodem iam ciuitas vniuersa, re
vulgata, concurrisset, Gordianum vnanimes augustum appellant. Ille, 18
quamuis recusaret ac senectutem obtenderet, tamen suapte natura
gloriae auidior, haud aegre tandem honorem suscepit: malens futu-
rum dein quam praesens iam periculum subire. simul aetate iam ex-
acta minime recusandum putabat, quin (si ita res posceret) etiam
imperatoriis honoribus immoreretur. Igitur statim tumultuari omnis 19
Africa, sublatisque Maximini honoribus ciuitates pleraeque imagines
Gordiani ac statuas ponere. Sed eum quoque a se cognominarunt
Africanum. nam qui ad meridiem Libyes habitant, Afri Romana
voce nuncupantur.

VI.

At Gordianus, aliquot dies Thystri commoratus, qua in vrbe haec
acta fuerant, nomen imperatoris iam cultumque gerens, Car-
thaginem proficiscitur: i) vt in ciuitate maxima, *vt ipse norat*, ce-
leberrimaque, omnia quasi Romae agitarentur. Siquidem vrbs illa, 2
vel opibus, vel populi frequentia, vel magnitudine tantum Romae
concedens, cum Alexandri vrbe Aegyptiaca de secunda palma con-
tendit. Sequebatur autem ipsum k) principalis pompa omnis, mili- 3
tesque quicunque aderant, iuuenesque vrbani procera statura, ad eorum
similitudinem, qui Romae imperatorem l) comitantur: virgae item 4
laureatae, quo insigni principes a priuatis dignoscuntur. Praeterea

e) praesentia, *Memm.*
f) Malim *adminicula*, vel *adiumenta*. Ad verbum tamen *viatica* sonat Gr. vox. *Steph.*
g) Ausi enim rem sumus, quae maiori desperatione indiget. *Steph.*
h) Post *laude* vel *magis*, vel *potius* fortasse non deest, sed ipse Pol. subaudiendum reliquit. *Steph.* Ellipsis particulae *magis* supra quoque bis a Pol. vsurpata. *Sylb.*
i) C. pr., quam esse maximam et populosam norat: vt omnia tanquam Romae ageret. *Steph.*
k) Imperatoria p. *Steph.*
l) antegrediuntur. *Steph.*

que ignis de more praeferebatur, vt speciem fortunamque, exi-
guum sane ad tempus, Romanae ciuitatis Carthago repraesentaret.
5 Caeterum Gordianus literas complures ad *m*) primum quemque Ro-
mam missitabat, atque ad proceres senatus, quorum erant ei permulti
6 amici ac necessarii. Scripsit item publice ad S. P. Q. R. significans
Afrorum erga se consensum, simulque accusans Maximini crudelita-
7 tem, quam esse omnibus magnopere inuisam sentiebat. Ipse omnem
prae se mansuetudinem ferebat. nam et delatores omnes exilio affe-
cit, et iis, qui parum iusto iudicio damnati fuerant, iterum defen-
dendi sui potestatem indulsit. quin exules quoque in patriam resti-
8 tuebat, ac militibus plura se quam quisquam antea, largiturum, po-
9 puloque ingens daturum congiarium pollicebatur. Idem praefectum
10 quoque praetorii, Vitalianum, ferum crudelemque hominem, ca-
rissimum deuotissimumque Maximino, in ipsa vrbe curauit interi-
11 mendum. Siquidem suspectans, ne ille suis inceptis fortiter *n*) re-
sistendo, caeteros quoque metu perterritos a se auerteret, mittit
prouinciae quaestorem, adolescentem audacissimum, corpore vali-
dum atque aetate florentem, promptumque ad omne periculum pro
se suscipiendum, traditis centurionibus ac militibus nonnullis.
12 *o*) cui etiam literas dedit obsignatas duplicibus tabellis, per quas ar-
cana occultaque negotia *p*) significare imperatores consueuerunt.
13 Iubet itaque illos intrare vrbem ante lucem, ac dum adhuc *q*) in
actibus occupatus esset Vitalianus, accedere ad eum intra cellulam,
vbi res secretas atque arcanas ad salutem principis pertinentes scru-
14 tari atque inquirere consueuerat: *r*) habere se ad eum literas arcanas
a Maximino dicentes, ac velle etiam remotis arbitris, de rebus ad
15 securitatem imperatoris spectantibus cum illo colloqui, ac mandata
16 principis exponere, *simulantes.* dein signis agnoscendis occupatum,
dum se aliquid dicturos simularent, pugionibus, quos in sinu occultos
haberent, de improuiso confoderent. Quae scilicet omnia ex sen-
17 tentia successerunt. Etenim ante lucem, quo tempore prodire illi
mos fuerat, inueniunt hominem pene solum, paucis tantum circum-
18 stantibus, quippe alii nondum venerant, alii salutato, abierant prius-

m) vnumquemque illorum, qui primarios honores Romae obtinere existimabantur: quinetiam ad eos, qui praecipuae in senatu erant auctoritatis, vel, quinetiam ad eos senatores, quorum prae caeteris spectata virtus erat. *Steph.*

n) resisteret, atque illius metu nullus ipsi auxiliaretur, mittit pr. *Steph.*

o) quibus Gr. *Sylb.*

p) significari Imperatoribus *consf.* Pol. autem τοῖς β. pro ὑπὸ τῶν βασιλέων accepit, v. Annot. *Steph.*

q) ius diceret, vel redderet.

r) ferre se litteras arcanas Maximino, et ad hoc a quopiam esse missos de rebus, ad incolumitatem Imperatoris pertinentibus. simulare etiam, se velle cum illo, remotis arbitris, colloqui, et, quae sibi mandata essent, *exponere.* At Pol. dicit *mandata principis*: quum hic genitiuus inter Herodiani verba in nostris exempl. non extet. Conuenit autem cum eo, quod non πρὸς Μαξιμῖνον, sed ἀπὸ Μαξιμίνου legit: aut saltem perinde locum illum interpretatur, ac si ita legerit. *Steph.*

quam dilucesceret. Igitur vacante illo, ac paucis duntaxat ante cel- 19
lulam inuentis, vbi quae supra diximus nunciauerant, facile scilicet intromissi sunt: porrectisque epistolis, contemplantem eum signa diligentius, prolatis pugionibus confodiunt, nudosque eos manibus prae se tenentes prosiliunt, omnibus loco cedentibus. Nam id Ma- 20
ximini factum imperio putabant: quando idem saepenumero etiam
in eos facere consueuerat, qui antea ipsi carissimi videbantur. Dein 21
vadentes media sacra via, proponunt epistolam Gordiani ad populum, literasque item ab illo consulibus ipsis caeterisque reddunt, vulgata etiam fama interfecti Maximini.

VII.

Quod vbi auditum est, statim vniuersus populus discurrere vndique,
furenti similis. Nam etsi vbique vulgus semper ad res nouas 2
leuissimum, tamen Romana plebs inprimis, quae ex magna variaque etiam peregrinorum multitudine constat, s) longe caeteris mobilior
est. Igitur statuae atque imagines Maximini, caeterique honores 3
statim conuulsi, clausumque antea formidine odium, t) licentia iam
et potestate adepta, nullo prohibente effundebant. Quare senatus 4
quoque frequens, etsi de Maximino certi nihil habebat, ex praesenti fortuna rem coniectans, abolitis illius honoribus, Gordianum filium-
que ipsius augustos declarauerunt: statimque delatores atque accusa- 5
tores vniuersi aut effugerunt, aut ab iis, quos offenderant, occide-
bantur. Procuratores autem, et qui ius in illius crudelitatis mini- 6
sterium dicebant, tracti a plebe sunt, abiectique in cloacas. Multi 7
item insontes occisi. nam et creditorem suum quisque, et aduersarium in forensibus causis, et vt quemque aliquis leuissima de causa oderat, v) impetu in domum facto, bonisque direptis trucidabant.
Ita sub specie libertatis pacisque praetextu, ciuilis belli facinora 8
edebantur. Quin praefectum quoque vrbi Sabinum, x) *qui antea pleraque munia consularia obierat*, prohibere talia conantem, fuste
capiti illiso mactauerunt. haec igitur populus agitabat. Enimuero 9
senatus, quando iam semel periculum subierat, metu Maximini nihil sibi ad solicitandas ad defectionem prouincias reliqui faciebat.
Quocirca legationes vndique ad rectores prouinciarum mittebantur, 10
electis e senatorio equestrique ordine clarissimis hominibus, cum li- 11
teris, quibus senatus populique Romani mens exponebantur: qui procuratores ipsos hortarentur, y) vti communem patriam capesserent,

s) magna et facili est animi mobilitate, Gr. Politianus ita vertit, quasi scriptum esset πολὺ ῥᾷον. *Sylb.*

t) odium, securum iam et liberum redditum, nullo prohibente effundebatur. Quinetiam senat. *Steph.*

v) conscensis de improuiso domibus, variis modis tanquam sycophantas infestabant, et bonis spoliatos trucidabant, vel variis iniuriis affectos, bonisque spoliatos, tanquam sycophantae essent, truc. *Steph.*

x) post multas functiones consulares, Gr. *Sylb.*

y) vt communi patriae et curiae opitularentur: atque vt nationes parerent Romanis, ad quos publice imperium pertineret iam antiquitus, et quibus amicae ac subiectae essent iam a maioribus. *Steph.*

Digitized by Google

curiamque Romanam tuerentur: persuaderentque nationibus, vt in fide populi Romani perseuerarent, cuius proprium antiquitus imperium foret, veterrimumque cum illis amicitiae ius a maioribus in-
13 stitutum. Quocirca plerique legatis benigne exceptis, populos ad defectionem perpulerunt. quod scilicet pronum fuit: adeo incredibili apud omnes odio Maximinus laborabat. Igitur omnibus quicunque apud ipsos magistratum gerentes cum Maximino sentiebant,
14 repente ad vnum occisis, ipsi vniuersi ad Romanos defecerunt. Pauci tamen inuenti, qui legatos ad se missos interficerent, aut ad ipsum mitterent, adhibitis custodibus, qui deinde omnes exquisitissimis a
15 Maximino suppliciis affecti sunt. *z*) Haec mens Romanae ciuitatis, hic animus fuit.

VIII.

Quae postquam Maximino nuntiata sunt, quamquam tristis ac soli-
2 citus, tamen illa se contemnere simulabat. ac primo quidem
3 alteroque die domi quietus, ad amicos de eo negotio retulit. Caeterum exercitus omnis cunctique *a*) eius regionis mortales, etsi rem omnem intellexerant, intumuerantque animis, audacia rerum tantarum ac nouitate: tamen pro se quisque tacebant, ac se ignorare
4 omnia simulabant. quippe tantus erat Maximini metus, vt nihil illum plane lateret, omniumque non solum verba, sed nutus quoque
5 speciemque oris *b*) obseruaret. Tertio vero die conuocatis in campum ante vrbem militibus suis, Maximinus tribunal inscendit, atque ex libello orationem ab amicis compositam, in hanc sententiam re-
6 citauit: *Scio me vobis incredibilia nouaque dicturum, sed (vt ego exi-*
7 *stimo) non tam admiratione quam risu digna. Arma vobis vestraeque virtuti non Germani inferunt, saepe deuicti, non Sarmatae, qui de*
8 *pace nobis quotidie supplicant: Persae item, qui olim Mesopotamiam peruagabantur, nunc suas intra sedes quiescere boni consulunt, cum gloria in armis vestra, tum rerum a me gestarum periculo edocti, quae iam tum illis innotuerunt, quum tuenti ripas exercitui praefuimus.*
9 *Verum c) (nequid magis ridiculum dixerim) Carthaginienses insaniunt, atque sene infelicissimo et extremo iam aetatis delirante, dubium*
10 *d) suaso an coacto, quasi aliqua in pompa ludunt principatum. Quo enim freti exercitu, quum apud eos proconsulis ministerio lictores satis-*
11 *faciant? Quibus porro vsuri armis, vbi praeter lanceas exiguas e) ad feras excipiendas, nihil sit telorum, proque bellicis exercitationibus*
12 *chori tantum, dictaque procacia, et numeri quidam vsurpentur? Neque*

z) Hic Romanae vrbis status, haec mens erat. *Steph.*

a) vlterioris reg. *Memm.*

b) *obseruarentur*, ab aliis videlicet, qui ad illum deferebant. At Pol. ita vertit, quasi scriptum esset non παραφυλάττεσθαι, sed παραφυλάττειν. Quin etiam ex vno, τὰ δὲ ὄψεως νεύματα, i. e. *oculorum nutus*, duo in sua interpretatione facit. *Steph.*

c) annon ridiculum dictu? *Memm.*

d) Aptius esset persuaso. *Steph.* q. e. habent, *suasu* an coactu. *Sylb.*

e) l. exiguas, quibus aduersum feras singulari pugnant certamine. *Steph.*

Digitized by Google

vero vos perterrefecerint, quae facta in vrbe nuntiantur. Nempe Vi-
talianus per dolum fraudemque occisus est. Quam autem leue instabile-
que sit Romani populi ingenium, quam prompta clamorum tenus auda-
cia, notissimum scilicet vobis est. Si duos modo tresue armatos conspe- 13
xerint, trudentes alter alterum, et proculcantes, ac suum quisque pe-
riculum fugitantes, publicum neglectui habent. Quod siquis vobis etiam 14
quae acta in senatu sunt, renuntiauit, non est profecto, quod miremini
nostram illis continentiam duriorum videri, f) atque ob id morum
congruentiam vitamque illius luxuriosam nobis anteferri; g) quippe 15
apud illos fortissima quaeque ac grauissima pro asperrimis, dissoluta at-
que ebacchantia pro mitibus voluptuariisque habentur. Quocirca nostrum 16
quidem imperium, quoniam industrium atque moderatum, reformidant:
Gordiani delectantur nomine, cuius infamia vitae non vos praeterit. 17
Igitur aduersus hos atque huiuscemodi homines bellum vobis est, mili- 18
tes: si tamen id bellum appellandum. Nam vt mihi quidem atque adeo 19
caeteris omnibus videtur, non prius Italiam attigerimus, quam illorum
maxima pars ramos supplices liberosque suos praeferentes, nostris se
pedibus aduoluent, aut formidine degeneri fugam facient: vt mihi li- 20
berum sit bona illorum vobis contribuere, quibus in perpetuum perfrua-
mini. Haec quum dixisset, ac multa in ciuitatem senatumque vni- 21
uersum interpellatim probra iecisset, manuumque gestibus minabun-
dus, trucique vultu nutuque oris quasi praesentibus irascens, pro-
fectionem in Italiam edicit. Diuisoque inter milites ingenti stipen- 22
dio, vno tantum die interiecto facere iter incepit, magnum secum
exercitum atque vniuersas adducens Romanas copias. Sequebatur 23
eundem etiam Germanorum haudquaquam negligendus numerus,
quos vel armis subegerat, vel in amicitiam societatemque adsciuerat.
Praeterea machinae et bellica instrumenta, quaeque alia aduersus
barbaros comparauerat. Caeterum tardius iter faciebat, ob vehicula 24
resque alias vsui necessarias, quae vndique importabantur. Nam 25
quum repentinum id illi iter obuenisset, non cuiusquam prouiden-
tia (vt consueuerat) sed tumultuario ac festinato ministerio, quae
erant militibus necessaria colligebantur. Igitur praemittere Panno- 26
niorum cohortes decreuit, quibus fretus maxime erat, quaeque pri-
mae imperatorem consalutauerant, atque vltro etiam pro illius salute
omne periculum deposcebant. Iis igitur imperauit, vt caeteras co- 27
pias praecederent, ac regiones occuparent Italiae.

IX.

Dum in itinere Maximinus est, res interea Carthagini praeter spem
magnopere successerunt. Erat enim Capellianus quidam, se- 1
natorii ordinis vir, procurator Mauritaniae Romanis subiectae, quae

f) similes autem illius in vita luxuriosa mores nobis antef., vel, similes illius luxuriose viuentis mores. *Steph.*

g) Quippe facta fortia et digna, quae quis reuerentia prosequatur, formidabilia vocant: at dissoluta atque ebacchantia, tanquam mitia, voluptati habent. Quocirca nostrum imperium, quod est sollers, et moderate se gerit, auersantur: Gordiani autem nomine delectantur; cuius vita quam male audiat, non ignoratis. *Steph.*

3 ab ipsis Numidis appellatur. Ea gens munita exercitibus fuerat, a
4 quibus barbarorum incursus ac populationes coërcerentur. quare
5 haud contemnendam militum manum circa se habebat. Cum hoc
igitur Capelliano veteres Gordiano simultates ex forensi quadam
6 disceptatione intercesserant: quocirca nomen adeptus imperatoris, suc-
7 cessorem illi misit, atque abscedere prouincia imperauit. Ille ea re
indignatus, ac principi suo *b*) deuotus, a quo magistratum quoque
eum accepisset, omni coacto exercitu, quum quidem fidem tueri ac
iusiurandum persuasisset, Carthaginem contendit, maximas valentis-
simasque copias secum adducens, virosque cum aetate florentes, tum
omni armorum genere instructos, peritosque rei militaris, atque ex
consuetudine praeliorum aduersus barbaros magnopere ad pugnandum
8 paratos. Vt vero nuntiatum Gordiano est aduentare ad vrbem Ca-
pellianum, et ipse affectus est extrema formidine, et perterriti Car-
thaginenses vniuersi, qui scilicet in turba potius, quam in exerci-
tus aliquo ordine collocata victoriae spe, cuncti pariter vrbe effun-
9 duntur obuiam Capelliano. Caeterum senex Gordianus (vt quidam
perhibent) simulatque ille Carthaginem attigit, desperatis rebus,
quod Maximino vires ingentes, nullas in Africa copias esse videbat,
10 *quae illis possent resistere*, laqueo se suspendit. Sed occultata illius
11 nece, *i*) filium sibi ducem multitudo elegit. Ita ventum ad manus
est. Erant autem numero quidem plures Carthaginenses, sed inor-
dinati ac rerum bellicarum imperiti, quippe in altissima pace educa-
ti, festisque et deliciis emolliti, nudique armis omnique bellico in-
12 strumento. Nam domo quisque pugionem, aut securem, aut vena-
bulum, aut item praeustas sudes, *k*) vt quisque poterat acuminatas,
13 ad tuendum corpus extulerant. Contra Numidae, iaculatores opti-
mi, atque equitandi peritissimi, sic vt equos etiam infrenos virga
14 tantum currentes moderentur. Quocirca facile Carthaginiensium
plebs in fugam versa. siquidem haud ferentes illorum impetum,
15 omnes abiectis armis confertim effugerunt, trudentesque inter se et
proculcantes, multo sane plures ipsi inuicem affligebantur, quam
16 caedebantur ab hostibus. Hic et Gordiani filius cecidit, et quicun-
que eum sequuti: sic vt prae multitudine interfectorum, neque
l) discerni ad sepulturam funera potuerint, neque *m*) adolescen-
17 tis Gordiani cadauer inueniretur. *n*) Etenim ex tanta copia
fugientium pauci duntaxat vrbem ingressi, coniectique in latebras,
18 euaserant: caeteri ad portas conferti, ac pro se quisque intrare primi
vrbem festinabundi, ab iaculatoribus Numidis, caeterisque armatis

b) Intellige, vt dicitur cliens patrono suo deuotus. Legit autem καθωσιωμένος. de qua lectione alius etiam locus dubitare non sinit supra. *Steph.*

i) filium eius ducem multitudini elegerunt. *Steph.*

k) in quam quisque subito potuerat formam aptatas. *Steph.*

l) colligi, *Memm.*

m) iunioris Gord. Gr. *Syll.*

n) Ex fugientibus enim, qui clam in Carthaginem se immiserant, et latere potuerant, per totam vrbem, quae maxima et populosa erat, dispersi, pauci e multis euaserunt. at caetera multitudo, quum ad portas coarctaretur, vnoquoque intrare conante, a iacul. *Steph.*

Digitized by Google

militibus, contrucidabantur: maximo foeminarum puerorumque eiulatu, 19
quorum ante oculos chariſſima pignora occidebantur. o) Sunt 20
qui perhibeant, vt primum Gordiano, qui propter ſenium domi ſe
continuerat, p) nunciatum ſit Capellianum iam in vrbem perueniſſe, 21
deplorata ſalute, intra cubiculum ſe quaſi dormiturum recepiſſe, collo-
que zonae inſerto, qua praecinctus fuerat, ſibi mortem conſciuiſſe.
Haec finis Gordiani fuit, felicis anteacta vita, atque in quadam prin- 22
cipatus imagine extincti. Sed enim Capellianus, Carthaginem in- 23
greſſus, praecipuum quemque ex iis, qui e pugna ſuperauerant, neci
dedidit: ac neque a templis deſpoliandis, neque a publicis priuatisque pecuniis diripiendis abſtinuit. aditisque vrbibus reliquis, quae- 24
cunque honores Maximini ſuſtuliſſent, in his praeſtantiſſimum quemque
morte, q) caeteros ſupplicio afficiebat: agros autem vicosque concre- 25
mandos militibus tradebat, r) praetextu quidem vlciſcendi Maximinum: caeterum clanculum militum ſibi animos concilians, vt ſicubi res a Maximino titubaſſent, ipſe ad occupandum principatum beneuolis militibus vteretur. Ita ſe videlicet res in Africa habebant. 26

X.

Poſtea vero, quam Romae audita ſenis Gordiani mors eſt, ingens perturbatio s) ſenatum populumque Romanum, ingensque terror
inuaſit: extincto in quem vnum ſpes omnes ſuas collocauerant. Ne- 2
que enim illos praeteribat, nemini iam parſurum Maximinum, cum ſponte alienum ab ipſis atque hoſtili animo, tum iuſtis etiam cauſis
et t) profeſſo quaſi odio ſuccenſentem. Itaque frequentes in vnum 3
conuenere, ac de toto negotio deliberantes, quando ſemel in periculum venerant, bellum comparare decreuerunt, v) duobus electis 4

o) Alii vero perhibent, vt primum *Gord.* Opponit enim haec iis, quae paulo ante de morte Gordiani, ex aliorum quorundam relatu, narrauit; eum videlicet laqueo vitam finiiſſe, ſimulatque Capellianus Carthaginem attigiſſet. *Steph.*

p) haec nunciata ſunt, et Capellianum citato curſu vrbem petere, *Memm.*

q) caeteros in exilium *mittebat*; quod quum ſonet vox Graeca, ſuſpicari quis poſſit, ſcriptum a Pol. fuiſſe, *exilii* ſupplicio afficiebat. *Steph.*

r) praet. q. exigendi poenas de iis, quae in Maximinum *deliquerant.* Aut certe dicendum fuiſſet, *vlciſcendi iniuriam, Maximino factam*, potius, quam *vlc. Maximinum*, ad vitandam ambiguitatem. *Steph.*

s) pop. ac potiſſimum ſenatum, ing. *Steph.*

t) tanquam hoſtes ſe profeſſis, *Memm.*

v) ac ſibi *duos* Imperatores praeficere: quos imperium inter ſe partiri voluerunt; ne rurſum illa potentia, ad tyrannidem deueniens, rurſum offenderet, vel *impingeret.* Intellige autem eo ſenſu, quo dicitur *nauis offendere*, vel *impingere:* quum alioqui et *nauem impingere* dicatur *aliquis*, et quidem vſitatius. *Steph.* vel, *ne*, ſi vni permitteretur imperium, *poteſtas reflexo gradu, in tyrannidem iterum impingeret.* quod in conſulibus quoque ſpectatum fuiſſe, refert Eutropii metaphraſtes. *Sylb.*

imperatoribus, qui Remp. pari potestate administrarent, ne rursus
5 principatus autoritas in tyrannidem proueheretur. Conuenerunt
igitur non quidem in curiam, quo antea consueuerant, sed in templum
Capitolini Iouis, quod in arce summa praecipuae venerationis Ro-
6 mani habent: ibi clausis foribus soli, quasi teste et confessore at-
que adeo rerum omnium inspectore deo, selectis, qui aetate ac di-
gnitate caeteros anteirent, de quibus suffragia ferrentur, duo
ex omni numero, Maximus atque *x*) Balbinus, plurimis suffraganti-
7 bus imperatores creati. Horum Maximus cum saepe exercitibus prae-
fuerat, tum praefectura vrbis egregie gesta, maximam ingenii pro-
videntiaeque, praeterea vitae continentis opinionem vulgo de se
praebuerat: Balbinus autem, patricii generis homo, consulatu iterum
gesto, multisque prouinciis sine vlla querela administratis, morum
8 *y*) simplicior habebatur. Ita creati principes augustique appellati,
9 ac senatusconsulto omnibus imperatoriis honoribus affecti sunt. Dum
haec aguntur in Capitolio, interea pop. Rom. (incertum, subiicien-
tibus Gordiani amicis ac necessariis, an tantum rumoribus exciti)
facto ad portas concursu, *z*) viam qua itur in Capitolium, totam
10 conferta multitudine occupauerant: lapidesque et fustes ingerentes,
rebus in Capitolio actis aduersabantur, ac Maximum in primis recu-
santes, *a*) seueriorem scilicet quam vt eum (leuis) multitudo facile
pateretur. *magna enim industria vigilantiaque vsus fuerat aduersus*
11 *improbitatem ac leuitatem quorundam e plebe.* Quapropter *metuentes*
eo maxime offendebantur, clamantes identidem ac minitantes vtrum-
12 que se (confestim) occisuros. Nam ipsi ex Gordiani genere princi-
pem sibi deposcebant, vt in familia nomineque eo *b*) nomen impera-
13 torium remaneret. Balbinus autem ac Maximus, equestris ordinis
iuuentute, atque vrbanis militibus, cum gladiis, vndique stipati, egredi
Capitolio conabantur: sed lapidibus ac fustibus coerciti: donec,
c) subiiciente nescio quo, ad hunc modum populo imposuerunt:
14 Erat puer quidam, infans adhuc, ex Gordiani filia natus, nomen
aui referens. Hunc igitur, submissis quibusdam, afferri ad se iusse-
15 runt: qui quum domi eum ludibundum offendissent, impositum in
humeros per mediam ferebant multitudinem, plebi ostentantes, ac
nepotulum Gordiani dictitantes, *d*) vocantesque eum nominatim:

x) *Albinus*, non *Balbinus*, habent aliae huius interpretationis editiones hoc in loco: alibi autem modo hoc, modo illud. Sed alius fuit Albinus, de quo scripsit Herodianus lib. tertio. *Steph.* In Gr. quoque Fastis *Albinus* nominatur p. 40. sed a Fastis Latinis appellatur] *Balbinus*, itidem que a Latinis Caesareae historiae scriptoribus, et Gr. Eutropii metaphraste. *Sylb.*

y) Aut Graecismum hic vsurpauit Politianus, aut *simpliciorum* scripsit. *Sylb.*

z) cliuum, quo — *Memm.*

a) qui seuerius se gesserat in praefectura vrbis contra improbam et leuem multitudinem, *Memm.* vel, *qui* rigidiorem se in pr. vrb. praebuerat, acrius que animaduerterat in improbos ac leues vulgaris turbae homines. *Sylb.*

b) nomen Imperatoriae dignitatis rem. *Steph.*

c) admonente, vel, consilium dante. *Steph.*

d) eum que illius nomine appellantes. *Steph.*

quoad in Capitolium pertulerunt, populo ſubinde acclamante et
conſpergente puerum frondibus. Quum itaque ſenatus caeſarem il- 16
lum declaraſſet, quando adhuc per aetatem remp. gerere non pote-
rat, et irae multitudinis reſederant, paſſi videlicet ſunt in aulam pa-
latinam ſenes imperatores commigrare.

XI.

Sed incidit per eos dies ciuitati Rom. funeſta calamitas, orta de ni-
mia duorum ſenatorum audacia. *e*) Nam quum ſenatus habere- 2
tur de publicis negotiis, duo ex militibus Maximini, quos in caſtris 3
reliquerat, emeritae iam aetatis, ad fores curiae acceſſerunt, explo- 4
ratum, quae gererentur: inermes videlicet, tantumque ſubarmali-
bus et ſagis induti. Conſtiterant autem pariter cum reliqua multitu- 5
dine: ſed caeteris ante fores praeſtolantibus, duo treſue ad *f*) ſum-
mum curioſiores audiendi, curiam ingreſſi, ſic vt vltra aram quoque
Victoriae penetrarent. hic ſenator quidam, depoſito nuper conſu- 6
latu, Gallicanus nomine, ac genere Carthaginienſis, alterque item
praetorius, Maecenas, nihil tale expectantes milites, manusque
adhuc ſub ſagulis habentes, repente adactis in corda pugionibus in-
terficiunt. Etenim omnis ſenatus, ob recentem ſeditionem tumul- 7
tumque ſuperiorem, alii propalam, pars clanculum gladios gerebant,
quibus ſuam quisque ſalutem ab inimicorum inſidiis tuerentur. Ita 8
caeſi milites, quod ſe de improuiſo defendere haud quiuerant, pro-
ſtrati ante *g*) altaria iacebant. Quo viſo, caeteri confeſtim expaue- 9
facti commilitonum interitu, ſimulque populi concurſum formidan-
tes, quod erant inermes, fugam arripuere. Caeterum Gallicanus 10
raptim ſe curia in mediam multitudinem proripiens, gladiumque et
manum ſtillantem ſanguine oſtentans, ad perſequendos occidendos-
que ſenatus populique Romani hoſtes, amicos ſociosque Maximini,
vulgus adhortabatur. Quibus rebus inducta plebs, Gallicanum fau- 11
ſtis excipit acclamationibus, militesque lapidibus inceſſit, quate-
nus licuit perſequuta. Caeterum, quum ſe illi in caſtra recipiſſent, 12
paucis tantummodo vulneratis, clauſis portis, armisque arreptis, ca-
ſtrorum moenia defenſabant. Verum Gallicanus quando ſemel tan- 13
tum facinus auſus fuerat, bellum protinus ciuile atque omnibus per-
nicioſum ſuſcitauit. quippe iuſſis effringi publicis armamentariis, 14
in quibus pompae magis inſtrumenta, quam belli, aſſeruabantur, vnde
ſibi quisque munimentum corporis accommodaret, apertisque item
gladiatorum ludis, atque vnoquoque propriis armis ornato: prae- 15
terea cunctis, quaecunque intra domos aut officinas eſſent, haſtis,
gladiis ac ſecuribus direptis, quum *h*) quicquid occurrerat, furor in

e) Nam, cum omnes in curiam conueniſſent, vt de rerum ſtatu diſpicerent, ea re comperta milites, quos in caſtris Maximinus reliquerat, (quippe propemodum emeritos, ac per aetatem domi remanere permiſſos,) acceſſerunt vsque ad aditum curiae, vt intelligerent, quid ageretur: armis tamen nudi, ſimplicem que tantummodo veſtem ac lacernas induti, *Sylb.*

f) q. c. ſummam. *Sylb.*

g) aram, *Memm.*

h) quodcunque occurreret inſtrumentum ex idonea ad pugnam

16 arma conuerteret, statim omnes conferti conglobatique ad castra
contenderunt, at velut *i)* vrbem aliquam expugnaturi, murum ipsum
17 portasque circumsederunt. Caeterum milites, vtpote pugnandi pe-
ritissimi, pinnis sese murorum clypeisque protegentes, sagittarum
18 iactu crebro ac praelongis contis multitudinem repellebant. Postre-
mo, quum iam defatigato populo sauciisque magna ex parte gladia-
toribus, atque in vesperam vergente die, regredi in vrbem decre-
uissent: conspicati milites securitatem abeuntium (quippe minime
ausuros putabant Romani adeo paucos aduersus tantam multitudinem
castris eruptionem facere) confestim vniuersi sese portis patentibus in
vulgus illud hominum concitauere. Ibi gladiatores ad vnum
19 caesi, magnaque pars populi collisa. Quo facto, quum haud procul
castris recessissent, rursum sese intra munimenta receperunt.

XII.

Hinc igitur maior senatui populoque Romano indignatio oborta.
k) quare duces ex Italia omni probatissimum quemque delege-
2 runt, iuuentutemque omnem, collectam in vnum, subitariis armis
3 ac tumultuariis adornarunt. Horum potissimam partem secum Ma-
ximus eduxit, vt aduersus Maximinum praeliaretur: reliqui ad vrbis
4 custodiam tutelamque relicti. Interea quotidie ad muros castrorum
dimicabatur, sed profectu nullo, defensantibus superne militibus,
5 ictamque et sauciam multitudinem foede repellentibus. At Balbi-
nus, domi *l)* se continens, populo per edictum supplicabat, vt in
6 gratiam cum militibus rediret: quibus etiam omnium, quae patra-
7 uerant, obliuionem atque impunitatem pollicebatur. Sed neutris id
persuasum, gliscente in dies malo, ac populo indignante, quod tanta
multitudo tam paucis contemptui foret: contra militibus aegerrime
ferentibus, ea se a Romanis *m)* passos, quae vix vnquam a barbaris
8 expectassent. Postremo, quando oppugnatio parum procedebat, vi-
sum ducibus interuertere omnes riuos, qui in castra perue-
9 nirent, vt milites aquarum penuria sitique conficerent. Igitur
abscindendo obstruendoque cunctos e castris aquarum riuos auerte-
10 bant. Sed enim intellecto periculo milites ac rebus desperatis, erum-
11 punt vniuersi patentibus portis, *n)* congressique multitudinem fu-
12 gientem in vrbem vsque persequuntur. Sed vbi iam statario illo cer-
tamine plebs inferior intra domos se receperat, ac tegularum lapi-
dumque et testarum iactibus desuper vrgere coeperat milites, haud

materia, furor — At Pol. omittit haec ὁλ. ἀξ. ἐγγ. *Steph.*

i) ipsa expugnaturi, aut obsessuri. *Steph.*

k) Et duces igitur et milites lectissimi quique, per totam Italiam conscribebantur: iuuentus que omnis colligebatur, et tumultuariis ac subitariis armis instruebatur. *Sylb.*

l) *remanens*, quia scilicet Maximus ex vrbe cum copiis aduersus Maximinum profectus erat. *Memm.*

m) Romanis, non secus atque a barbaris, pati. *Steph.*

n) Quum que acriter pugnatum esset, plebem in fugam versam persequentes milites, longe intra vrbem sunt progressi. *Steph.*

Digitized by Google

ausi illi ignota aedificia subire, clausis etiam domibus et tabernis, 13
ignem ianuis ac ligneis aedificiorum proiecturis. (quales in vrbe plu-
rimae sunt) illico admouerunt. Quo factum est, vt partim crebri- 14
tate *o*) insularum, partim lignea materia, *p*) bona pars vrbis confla-
grauerit: multique ex opulentis pauperes facti, maximis atque egre-
giis amissis possessionibus, vel prouentu vberrimis, vel splendore
ipso et varietate pretiosis. Neque vero pauci extincti mortales, quod 15
ianuis igne occupatis, proripere se domo copia non fuerat.
Bonaque diuitum direpta penitus, immiscente se militibus 16
studio rapiendi facinorosissimo quoque, et tenui plebecula. *q*) Sed 17
adeo peruagatum longe lateque incendium est, vt plus multo con-
sumpserit quam quantum spatii maxima quaeque vrbs aedificiis oc-
cupet. Dum haec Romae geruntur, interea Maximinus confecto iti- 18
nere Italiam attigerat, ac sacrificato ad aras, quae in finibus ipsis 19
erectae sunt, pergit iter facere: iussis arma tenere atque instructa
acie progredi militibus. Sed quum et Africae defectionem, et Romae 20
bellum ciuile, praetereaque res a Maximino gestas iterque eius hac-
tenus conscripserimus: reliqua deinceps explicabuntur.

LIBER OCTAVVS.

I.

QUAE post interitum Gordiani gesserit Maximinus, *r*) iterque
eius in Italiam, praetereaque Africae defectionem, et in vrbe
ipsa populi ac militum seditiones, superiore volumine recensuimus.
Enimuero Maximinus, posteaquam ad Italiae fines peruenit, prae- 2
missis exploratoribus, qui specularentur, an vllae in Alpium conualli-
bus et densissimis syluis insidiae delitescerent, ipse, in planum dedu- 3
ctis militibus, iubet armatorum acies quadrato agmine incede-
re, *s*) *in longum porrectas potius quam confertas*: *t*) vt ab iis quam-
plurimum campi occuparetur: cunctisque in medium coactis impedi- 4
mentis, *iumentisque et vehiculis*, ipse cum suis stipatoribus veluti
subsidio sequebatur: aliis vtrinque discurrentibus cataphractorum 5
equitum, Maurisque iaculatoribus, sagittariisque ex oriente: et equi- 6
tatu Germanorum, quos auxiliares adsciuerat, quosque etiam praeci-

o) domorum *coniunctarum*; quae differunt ab insulis vrbanis. *Memm.*

p) maxima p. *Memm.*

q) Tantam porro vrbis partem ignis depopulatus est, vt ne maximarum quidem vrbium vlla, integra sua magnitudine illi parti exaequari posset, Gr. *Sylb.*

r) eius que in Italiam aduentum, et Libyae defectionem, nec non eam, quae Romae fuit militibus aduersus populum, discordiam, supra commemorauimus.

s) longitudinis numero maiore, quam altitudinis, *Memm.*

t) His verbis, *vt — occuparetur*, ratio redditur non cur quadrato agmine suas acies seu phalanges, retinendo Herodiani vocem, vellet incedere, sed cur in longum porrectas potius, quam confertas, seu profundas, vt proprie sonat vox Graeca. *Steph.*

Digitized by Google

pue opponere hostibus consueuerat: vt primos videlicet impetus exciperent, feroces audacesque initio pugnae viri, simul vt, si in dis-
7 crimen veniretur, vilis potissimum barbaria illa periclitaretur. Sed vbi totam planitiem seruatis *rite* ordinibus transmiserunt, ad Italiae vrbem peruentum est, quae *v*) Ema a cultoribus vocatur. Ea sita
8 est in extrema planitie ad Alpium radices. Vbi speculatores atque exploratores exercitus narrant Maximino, vacuam relictam vrbem: aufugisse omnes incolas, templorum etiam ac domorum ianuis in-
9 cendio consumtis, atque omnibus, quae vel in vrbe vel in agris fuerant, exportatis aut igni corruptis: nihil aut iumentis aut hominibus ali-
10 mentorum relictum. Quae res grata imprimis Maximino fuit, quod idem caeteros quoque populos *x*) suo quemque metu facturos arbitrabatur: contra milites indigne tulerunt, quod ab initio statim fame
11 laborarent. Quumque noctem exegissent, partim intra patentes communesque omnibus domos, partim in planitie ipsa, statim sole
12 oriente ad Alpes accesserunt. Hi sunt longissimi quidam montes, vice murorum Italiae circumdati, atque adeo in altum editi, vt etiam superare nubes videantur: itaque in longum porrecti, vt vniuer-
13 sam Italiam comprehendant, *y*) laeua ad Tyrrhenum pelagus, dextra ad Ionium vsque pertingentes: densis vbique nemoribus infessi, at-
14 que angustissimis callibus et rupium praerupta altitudine, scopulorumque asperitate vix peruii, nonnullis tamen quasi semitis magno
15 veterum Italorum labore manufactis. Quapropter ingens transiturum illac exercitum formido tenebat, sperantem summa iuga teneri jam
16 ab hoste, nullosque non obstructos exitus ad se prohibendos. Neque is metus de nihilo erat, locorum naturam contemplantibus.

II.

Postea vero quam sine vllo impedimento superatis Alpibus in castra descenderant, laeti scilicet omnes instauratis animis vitulabantur,
2 nihilque non sibi ex sententia cessurum Maximinus arbitrabatur, ne locorum quidem *z*) difficultati fidentibus Italis, intra quas latitare ipsi et saluti suae consulere, praetereaque insidiari hostibus, *a*) ac
3 locis superne imminentibus pugnam capessere potuissent. Sed vbi planitiem attigerunt, nuntiant exploratores maximam Italiae vrbem
4 Aquileiam portas occlusisse: Pannoniorum acies quae praeiuerant, acriter murum oppugnasse: caeterum tentata re saepe, omnes incassum conatus euasisse. Itaque iam defatigatos recedere, lapidibus
5 scilicet et hastis magnaque sagittarum vi desuper ingruentibus. At Maximinus iratus Pannoniis, quasi parum impigre praeliatis, ipse

v) In vet. Frob. edit. *Emona.* *Steph.* vt etiam apud Ptolemaeum, apud Iulium Capitolinum *Hemona*, apud Plinium *Aemona.* *Sylb.*

x) Aptius esset *sui:* atque ita fortasse scripsit Pol. *Steph.*

y) Diuerso situ a Graeco hoc dixit. Graeca enim sonant, *a dextro* Italiae latere, ad Tyr. pelagus, a laeuo, ad Ionium sinum pertingentes, *Memm.*

z) Ex eo, quod sequitur, *intra quas*, in omnibus editionibus, coniicio, Pol. scripsisse *difficultatibus*, scripturum alioqui *intra quos* — *Steph.*

a) puto scriptum fuisse, *ac e locis sup.* — *Steph.*

Digitized by Google

cum exercitu reliquo accelerabat, ſperans nullo negotio ſe illius vr-
bis potiturum. Sed Aquileia *b*) prius quoque (vt erat ingens vrbis 6
eius magnitudo) populo abundabat: et velut Italiae quoddam empo-
rium *c*) ad mare ſita, quaſique terminus Illyriae, copiam rerum e
continenti per terram fluuiosque conuectam nauigantibus *mercatori-*
bus ſuggerebat: et ab ipſo mari res ad vſum eorum, qui continen- 7
tem colunt neceſſarias, videlicet ſuperioribus terris propter hye-
mis aſperitatem minus feracibus: maxime tamen vinum, cuius in 8
ipſa regione maximus prouentus eſt, vicinis gentibus ne vitem qui-
dem habentibus, affatim ſuppeditabat. Ex quo factum, vti ſuper 9
ciuium ingentem numerum, etiam magna vis hoſpitum ac mercato-
rum eam vrbem frequentaret. Enimuero tunc etiam aucta multitu- 10
do, confluentibus illuc ex agris quicunque oppidulis vicisque circa
relictis *d*) fidebant vrbis magnitudini, ac vetuſtis moenibus, dirutis 11
quidem antea magna ex parte: (quippe in tanta Romanorum poten-
tia, neque murorum neque armorum Italiae ciuitates indigebant, pa-
cem altiſſimam agitantes, atque in participatum reipublicae adſcitae)
ſed tunc vrgente videlicet neceſſitate, renouatis inſtauratisque moe- 12
nibus, praeterea turribus ac propugnaculis excitatis, totaque vrbe 13
ad eum modum communita, clauſisque portis, noctem diemque vni-
verſi pro muro ſtantes, hoſtem fortiſſime propulſabant. Duces erant 14
ſumma poteſtate duo conſulares viri lecti a ſenatu, Criſpinus ac
Menephilus. Hi maxima diligentia procurauerant, vti neceſſaria 15
quaeque in vrbem importarentur, ſic vt diuturnior quoque ſuſtineri
oppugnatio potuerit. Erat item in vrbe magna aquarum abundantia, 16
partim ex puteis ſane frequentibus, partim e fluuio muros
praeterfluente, ac pariter foſſae obiectus et aquarum praebente co-
piam.

III.

His ita intra vrbem comparatis, vt primum defendi muros dili-
genter clauſasque portas Maximinus audiuit, decreuit mittere
legatorum ſpecie, qui illos alloquerentur, ac (ſi poſſent) reſerari
ſibi portas perſuaderent. Habebat autem in exercitu tribunum quen- 2
dam Aquileiae ciuem, cuius nati atque vxor, praeterea familia omnis
in vrbe erant concluſi. Quare eum centurionesque nonnullos quaſi 3
oratores mittit, ſperans facile illius autoritatem municipes ſequutu-
ros. qui vbi muro appropinquarunt, in hanc ſententiam verba fa- 4

b) abundabat quidem populo etiam *prius*. Habes autem apodoſin ad iſta verba in illis. *Enimuero — multitudo*, (§. 10.) Sed Pol. omittit etiam haec verba, ἰδίου δήμου, quae Herod. cum πολυάνθρωπος iungit: quaſi dicas, *Erat* quidem antea ſuo ipſius populo populoſa, i. e. eam quidem et antea populoſam proprius populus reddebat. *Steph*

c) ad mare porrecta, et ante omnes Illyricas gentes ſita. *Steph.*

d) ſeſe credebant vrbis magnitudini, et moenibus, quorum obiectu defendebatur: quae prae ſumma vetuſtate prius quidem maxima ex parte collapſa *erant*. Quae autem ſequuntur, includo parentheſi, ad illa vsque verba, ſed tunc -- neceſſ. -- vbi eſt redditio ad particulam μὲν quae eſt illic, πρότερ. μὲν κατερ. *Steph.*

ciunt: *Iubere communem imperatorem pacem depositis armis colere,*
seque amicum pro hoste accipere, sacrisque faciundis vacare e) quam
caedibus: f) miserari patriam, paulo post, si obstinati perstiterint,
5 ab ipsis vsque fundamentis *ruituram*: *licere ipsis* (si velint) *vna opera*
sibi quenque et saluti patriae consulere. quippe obliuionem veniamque
omnium quae fecerint, optimum principem polliceri, quando nihil ipso-
rum, sed omnia forent aliena culpa contracta. Talia quaedam sub
muro legati magna voce pronuntiabant, sic vt facile exaudiri, *g*) si
6 non plane ab omnibus, certe ab ea multitudine possent quaecunque
7 supra muros turresque constiterat. Etenim taciti omnes legatorum
dictis aures dediderant. Quare metuens Crispinus, ne pollicitatio-
8 nibus illis (quae vulgi inconstantia est) ad mutandum pace bellum,
reserandasque hosti portas, impellerentur, discursans ipse per mu-
ros rogare obtestarique singulos, *vti audacter manerent fortiterque*
9 *resisterent, neque fidem proderent senatui debitam P. Q. R. neue titu-*
10 *lum seruatae ac propugnatae Italiae totius adspernarentur: neu pro-*
missis crederent periuri fraudulentique tyranni: neue item benigna ora-
tione inescati, ruerent in manifestam perniciem: sed confiderent belli
11 *fortunae, ita plerumque dubiae atque ancipiti, vt magnus interim nu-*
merus a paucissimis, et qui potentiores creduntur, ab iis qui imbecillio-
res habeantur, victi superatique sint. Neue vtique expauescerent exer-
12 *citus illius magnitudinem. nam qui pro altero dimicant, quam suae*
victoriae felicitatem (si quidem contingat) *ad alios videant migratu-*
ram, minus profecto acriter decertant: quippe qui intelligant se qui-
13 *dem in periculi participatum admitti, caeterum h) extremos victoriae*
fructus ad alium peruenturos. Qui autem pro patria pugnant, prae-
14 *terquam quod spe meliore esse debent (neque enim aliena occupare, sed*
tueri sua contendunt) etiam animo sunt maiore, vt quos non alienum
15 *imperium, sed sua quemque necessitas adigat: quoniam i) scilicet victo-*
riae fructus ipsis potissimum debeantur. Talia quaedam nunc singulis,
16 nunc vniuersis ingerens Crispinus, homo suapte natura venerabilis,
ac Romana facundia pollens, praeterea gratus omnibus, miti mode-
stoque imperio, persuasit multitudini, vt in officio fideque perma-
nerent, iussitque legatos rebus infectis ad Maximinum reuerti. Di-
17 cebatur autem Crispinus ad bellum sic audacter sustinendum, etiam
multorum in vrbe aruspicum responso, qui laeta exta nuntiarent, ani-
matus. etenim magnopere fidem huiuscemodi signis habere Itali
18 consueuerunt. Caeterum nonnulla quoque oracula ferebantur patrii
19 cuiusdam numinis, victoriam promittentia. Belem vocant indigenae,
20 magnaque eum religione colunt, Apollinem interpretantes: cuius
etiam speciem pro vrbe ipsa pugnantem, quidam e militibus Maxi-
21 mini visam sibi *saepe* in caelo affirmabant. Quod vtrum *k*) sic esse

e) Relinquit Pol. subaudiendam vocem *potius* ante particulam *quam*, sicut et alibi. *Steph.* de qua ellipsi supra dictum. *Sylb.*

f) neque negligere patriam, *Memm.*

g) Hunc sensum non videntur Herodiani verba admittere, v. Annot. *Steph.*

h) maximos et potissimos vict. fr. *Steph.*

i) omnes victoriae fructus ad ipsos sunt peruenturi. *Steph.*

k) vere sibi visi sint *videre*.

Digitized by Google

nonnulli putauerint, an id commentum placuerit, ad leuandam infamiam tanti exercitus, qui bello impar foret aduersus minorem multo numerum oppidanorum, vt scilicet victi potius a diis quam ab hominibus viderentur, haud sane satis exploratum habeo; caeterum nouitas euentus cuncta credibiliora facit.

IV.

Postea vero quam infecto negotio legati reuerterunt, ira et furore
instinctus Maximinus, magis magisque accelerabat. Vt autem ad 2
fluuium peruenit, qui ad lapidem *l)* duodecimum procul est ab vrbe,
inuenit ipsum maxima aluei profunditate ac latitudine defluentem.
Etenim anni tempore solutae vicinorum montium niues, quas longa 3
hyems durauerat, maximum torrentem effecerant, sic vt nullo pacto
transire exercitus posset. Nam pontem, quod opus magnum atque 4
pulcherrimum veteres imperatores lapide quadrato construxerant,
m) pilis veluti quibusdam paruis sensim crescentibus, ruperant ac
resoluerant Aquileienses. Ita quum neque ponte, neque nauigiis 5
(quippe nulla suppeditabant) transire exercitus posset, substitit in-
certus consilii. Sed enim Germani aliquot, ignari quam rapido ab- 6
ruptoque impetu Italiae flumina deferantur, ratique sensim influere
campos, quemadmodum apud ipsos consueuerunt: (vnde etiam quia
minimum se concitant, perfacile congelascunt) ausi seque et equos 7
natandi peritos alueo credere, vi fluminis ablati perierunt. Igitur 8
quum biduum aut triduum in tentoriis fuisset Maximinus, ducta cir-
cum exercitum fossa, ne qui improuiso in castra ruerent, stabat in
sua ripa deliberabundus quonam tandem pacto fluuium ponte iunge-
ret. Sed *in* magna lignorum ac nauigiorum penuria, quibus inter 9
se iunctis pontem fabricaretur, nunciarunt quidam e fabris, esse per-
multas in agris illis desertis inanes *n)* cupas, forma rotunda, quibus 10
videlicet incolae quondam ad vinum importandum vtebantur. ea 11
quum essent ad nauium similitudinem concaua, deuincta mox inter
sese, scapharum more innatatura *o)* videbantur. Etenim ire pessum,
vinculis inter se constricta, *p)* ac viminibus desuper iniectis et pul-
vere multo, *compluribus operam nauantibus*, saburrata, non poterant.
Quod vbi factum est, *quum ille praeesset*, facile milites in vlteriorem 12
ripam transgressi, *q)* suburbanis aedificiis, quae deserta inuenerunt, 13

Quam tamen interpretationem non itidem admittit verbum ἐφαντάσθη, si repetatur cum iis, quae sequuntur, v. Annot. *Steph.*

l) *decimum sextum*, sequendo quidem nostra exempl. Gr. *Steph.*

m) portulisque, paulatim crescentibus, ab inferiori parte interceptum, Gr. *Sylb.*

n) vasa vinaria, e materia rotunda; quibus videlicet incolae ad vsus suos ante, et ad vinum tuto transmittendum iis, qui peterent, vtebantur, Gr. *Sylb.*

o) erant. *Steph.*

p) cremiis que desuper iniectis, et humo pro rei modo superaggesta, magna manu magna que festinatione saburrata, non poterant. Illo igitur praesente atque instante transgressus exercitus, vrbem que versus tendens, suburb. Gr. *Sylb.*

q) quae in suburbiis erant aedificia, des. inuenerunt: ac vites

14 igne correptis, vites arboresque exciderunt, omnemque eius regio-
15 nis ornatum foedauerunt. Siquidem arborum comparibus ordinibus,
ac viribus inter se iunctis et in sublime euectis, ad festae celebritatis
speciem, quasi coronis quibusdam redimita omnis regio videbatur.
16 quibus radicitus excisis, exercitus ad ipsos vrbis muros contendebat.
Sed omnibus defatigatis, non fuit imperatoris consilium vrbem ipsam
17 statim inuadere: sed extra teli iactum constituto milite, diuisoque
in centurias et cuneos, ac partibus muri totius vnicuique attributis,
vno tantum die ad requiescendum indulto, statim deinde oppugnare
18 vrbem aggreditur. Igitur machinamentis omnifariam admotis, quum
genus oppugnationis nullum praetermitteretur plurima scilicet ac
19 propemodum quotidiana certamina edebantur. Etenim circumdatis
velut indagine quadam muris, magnaque vi atque alacritate pugnam
20 capessente milite, resistebant audacter Aquileienses, clausisque tem-
plis et domibus, vniuersi cum liberis et coniugibus vrbem desuper
21 e turribus ac propugnaculis defensabant. neque erat vlla tam inuti-
22 lis aetas, quae pugnare pro patria recusaret. Caeterum sub-
vrbana omnia, et quicquid extra vrbem aedificiorum fuerat, demoli-
tus Maximinus, lignis materiaque omni ad machinas abutebatur,
23 quibus muri saltem aliquam partem demoliretur: qua immissus exer-
citus diriperet vrbem ac dirueret, totamque eam vastam mox deser-
24 tamque relinqueret. Neque enim decorum sibi aut honorificum fore
iter Romam arbitrabatur, nisi vrbem deleuisset, quae prima in Italia
25 obstitisset. Quocirca multa pollicentes atque ostentantes, ipse cum
filio, quem caesarem fecerat, obequitabant militibus, eosque ad
26 pugnandum acriter adhortabantur. Enimuero Aquileienses saxa de-
super iaciebant, sulphurque bitumine ac pice mixtum *r*) doliis, quo-
rum manubria longiora, immittebant: atque vt primum exercitus
muris successerat, ignibus iniectis dispergebant vnanimiter imbrium
27 ritu. Quamobrem pix illa cum caeteris, quae supra diximus, partes
nudas corporis subiens, *s*) vndique diffundebatur: sic vt miles lori-
cas armaque caetera, ferro excandescente, coriisque ac lignis arden-
28 tibus, contrahentibusque se, raptim abiiceret. Itaque cernere erat
milites arma sibi ipsos detrahentes, quae spoliorum speciem, ab-
iecta humi, commento magis artis, quam vi pugnantium, praefe-
29 rebant. Ex quo factum est, vt plerisque militibus aut oculi extingue-
rentur, aut summae oris partes, manusque item, et si qua praeterea
30 nuda in corpore patebant, ignibus labefactarentur. Sed et machinis:
quae muro admouebantur, desuper taedas iniiciebant pice ac resina
oblitas, quarum extremitas mucronem, velut sagittae, haberet: quae
quum accensae deferebantur, infixae inhaerentesque machinis, facile
scilicet illas concremabant.

quidem omnes que arbores exciderunt, nonnulla etiam cremauerunt; ac totam, quae locis illis suberat, pulchritudinem foedaverunt. *Steph.*

r) vasis concauis, oblongas ansas habentibus, Gr. *Sylb.*

s) Puto Pol. scripsisse, *vndiquaque* diff. *Steph.*

V.

Sed primis sane diebus par vtrinque librata fuit pugnae fortuna: dein
mora iniecta, *t*) minus minusque iam alacer Maximini erat exer-
citus, sed quia spe falsus, tristiorque in dies. Nam quos ne vnum diem 2
sperauerant suum laturos impetum, eos non modo non cedentes,
sed resistentes etiam audacissime animaduertebant. Contra Aquile- 3
ienses magis magisque in dies virium atque animorum implebantur:
et assiduitate pugnandi peritiam pariter audaciamque consecuti, sic 4
despiciebant milites, vt etiam iocarentur in eos et cauillarentur, ni-
hilque non contumeliae obeunti muros Maximino exprobrarent, tum
in ipsum iuxta filiumque *v*) nulla non iacerent probra. Quibus irri- 5
tatus ac fureus, quum effundere in hostes iram non liceret, pluri-
mos e suis ducibus, quasi parum strenue atque acriter vrbem
oppugnarent, extremo supplicio affecit. *x*) Quo factum, vt infestio- 6
rem sibi atque iratiorem militem redderet, et contemptibi-
lior fieret aduersariis. Euenit praeterea, vt Aquileienses commeatu 7
rebusque caeteris abundarent, quoniam magna diligentia quae-
cunque ad homines aut *y*) equos sustentandos desiderantur, in vrbem
fuerant comportata: contra exercitus omnium rerum egenus, ex- 8
cisis feracibus arboribus, agroque omni peruastato, partim sub aperto 9
caelo tolerabant solem atque imbres. siquidem nihil alimenti vel
ipsis vel iumentis importabatur, obsessis omnibus Italiae itineribus 10
Romanorum diligentia, murisque et *z*) portis excitatis. Etenim vi- 11
ros consulares cum lectissimis ac spectatissimis hominibus ex Italia to-
ta miserat senatus, qui littora portusque tutarentur, neque cui-
quam potestatem facerent nauigandi: sic vt inaudita incognitaque
forent Maximino quaecunque Romae agitabantur. *a*) Quin 12
viae quoque omnes et calles, ne quis transiret, diligentissime serua-
bantur. Ita eueniebat, vt exercitus, qui vrbem obsidebat, ipse 13
inuicem obsideretur. Nam neque Aquileiam capere, neque Romam
proficisci poterat, nauigiorum ac vehiculorum penuria: quae omnia 14
prius occupata et conclusa fuerant. Rumores quoque suspicionibus 15
in maius augebantur, esse vniuersum in armis Romanum populum,
consensisse Italiam gentesque omnes Illyricas, barbarasque quascun-

t) For. ita scripsit Pol. minus — exercitus; quia spe falsus; sed tristior *in dies*: aut certe, *sed*, quia spe falsus, tristior in dies. *Steph.*

v) dira ac foeda, *Memm.*

x) Ex quo factum est, vt ille suos magis iratos et infensos haberet, hostibus autem maiori contemtui esset. Contingebat autem Aquileiensibus, satis super que rebus omnibus instructos esse, et commeatu abundare. Q. d. Is Aquileiensium erat *status*, vel *res* Aquileiensium in hoc erant *statu*. Non autem narrat Herod. rem, quae tum euenerit. *Steph.* Extrema inde a Q. d. — *euenerit*, etsi sunt etiam hic in ed. Steph. margine, tamen alieno habentur loco, pertinentia forte potius ad sq. c. 6. §. 10. *Irm.*

y) Latius patet vox Graeca κτήνη. *Steph.* Paulo post ὑποζύγια pro eodem, i. iumenta, seu iugmenta. *Sylb.*

z) *portulis*, *seu paruis portis*, Gr. i. e. fenestris muralibus. *Sylb.*

a) Quin et omnes viae publicae, Gr. *Sylb.*

Digitized by Google

que aut oriens aut meridies videt, ad exercitum contrahendum, con-
16 iuratas in Maximini odium. Quare deſperantes milites, omnium
17 rerum penuria laborabant, vixque aquae ſatis habebant: quam etiam
18 pollutam ſanguine et caedibus de flumine hauriebant. Nam et Aqui-
leienſes cadauera ſuorum, quae humari non poterant, in flumina
praecipitabant: et qui ferro morboque in exercitu perierant, itidem
alueo demergebantur: inter quos etiam qui inopia ciborum confecti,
19 vix adhuc ſpiritum retentabant. Quum igitur ad hunc modum moe-
ſtus atque *b*) inops exercitus eſſet, repente dum ſub tentorio quieſcit
Maximinus vacuo die a pugna, quum plerique aut in tabernacula,
20 aut in ſuas quiſque ſtationes conceſſiſſent, viſum eſt militibus iis,
quorum ad vrbem Romam ſub monte Albano caſtra erant, atque
21 in his liberi eorum coniugesque relictae, neci dedere Maximinum: vt
aliquando a diuturna et inexplicabili obſidione requieſcerent, neque
Italiae bellum inferrent in tyranni gratiam, damnati omnibus et in-
22 viſi. Quocirca occupata audacia, ſub medium ferme diem ad illius
tentorium contenderunt, conſpirantibus vna corporis cuſtodibus.
Ibique poſtquam de ſignis militaribus illius imagines detraxerunt,
prodeuntem mox tentorio cum filio, vt ad eos loqueretur, *hoc illi*
23 *non concesso*, (continuo) obtruncant, vnaque *c*) praefectum praeto-
24 rio, et quoscunque cariſſimos ille habuerat. Proiectaque ad ludi-
brium cadauera, canibus dein volucribusque lanianda reliquerunt,
25 miſſis tantum Romam imperatorum capitibus. Hunc habuit finem
26 Maximinus cum filio: ita male geſti imperii dedere ambo ſup-
plicium.

VI.

Caeterum exercitus haerebat, nece audita principum. Neque
enim perinde omnibus grata, praeſertimque Pannoniis Thraci-
2 busque barbaris, qui ſcilicet imperium *illi* tradiderant. Sed quando
infectum fieri iam nequibat, ferebant, quamquam inuiti, et ſe gau-
3 dere cum caeteris ſimulabant. Quare depoſitis armis, pacatorum
habitu, ad Aquileiae muros acceſſerunt: nuntiataque caede Maxi-
mini, petebant vti ſibi portae aperirentur, amicis iam, qui pridie
4 hoſtes fuiſſent. Enimuero Aquileienſium duces haud paſſi, propo-
nunt Maximi et Balbini ac Gordiani caeſaris imagines, coronis
et lauro redimitas. Quibus ipſi acclamantes, etiam hortabantur
exercitum, vt agnoſcerent, ſalutarentque, et laetis exciperent vocibus
5 quos ſenatus populusque Romanus imperatores elegiſſet. nam
6 Gordianos illos ſuperiores cum diis agere aeuum. Sed et *d*) fo-
rum rerum venalium ſupra muros expoſuerunt, magna ciborum
viniqne copia, praetereaque veſtium et calceorum, rerumque

b) Non dubito, quin Pol. ali-
quem genitiuum huic nomini *in-
ops* adiecerit. Apte quidem
certe ſcriberetur *inops* conſilii.
Steph.

c) Anolinum, *Memm.* ex Iul.
Capitol. *Sylb.*

d) mercatum ſupra muros pro-
poſuerunt rerum omnium, ad vi-
tam neceſſariarum; venalem eſcu-
lentorum et poculentorum omnis
generis abundantiam praebentes,
veſtium quoque et calceorum.
Steph.

Digitized by Google

adeo omnium, quas praebere hominibus posset ciuitas beata et florens.
Igitur magis magisque ea res exercitum obstupefecit, cogitantem 7
fuisse illis abunde omnia, etiam ad longiorem obsidionem suffectura:
contraque se magna egestate omnium, prius aliquanto perituros,
quam vrbe omnibus circumfluente copiis potirentur. Ita manente 8
sub muris exercitu, et quae cuique vsui forent, inde sumentibus,
colloquentibusque inter se, pacis erat amicitiaeque velut habitus, 9
manente adhuc obsidionis specie, quum scilicet clausa moenia Ro-
manus circumsideret exercitus. *e*) Dum haec ad Aquileiam geruntur, 10
interea equites, qui Maximini caput Romam ferebant, magno
studio accelerantes, patentibus vbique portis ac laureata popula-
rium frequentia excepti, stagnis paludibusque inter Altinum ac Ra- 11
vennam enauigatis, Maximum in vrbe Rauenna inuenerunt, de-
lectos ex vrbe et Italia contrahentem milites, ac Germanorum auxi- 12
liares, qui beneuolentiae nomine publice a popularibus missi
fuerant, quibus olim Maximus cum imperio diligentissime prae-
fuerat. Ergo paranti copias aduersus Maximinum, repente oc- 13
currunt equites, capita ferentes principum, victoriamque nuntian-
tes, et rerum prosperos successus, *f*) consensumque exercitus
et populi ad eosdem colendos principes, quos senatus ele-
gisset. His igitur praeter spem nuntiatis, statim ad aras sa- 14
crificatum discurritur, victoriam canentibus vniuersis, quam ci-
tra pulueris iactum sibi pepererant. Enimuero Maximus peracto 15
sacrificio Romam dimittit equites, vt rem gestam populo narrent,
et capita illa perferant. Qui postquam peruenere in vrbem, atque 16
g) infixa contis hostilia capita omnibus conspicienda praetulerunt,
nemo vtique verbis vllis consequi posset festum laetitiamque eius
diei. Nulla quippe fuit aetas, quae non ad aras et templa festinarit, 17
nemo qui domi se continuerit: sed ibant ceu lymphati, gratantes
inuicem, atque in circum veluti futura concione frequentes concur-
rebant. Ipseque Balbinus hecatombas immolabat, nullique non ma- 18
gistratus, nulli non e senatorio ordine laetabundi supra quam dici
posset agitabant, quasi securim ceruicibus imminentem excussissent.
Igitur nuntii legatique per omnes prouincias laureati dimittebantur.

VII.

Dumque ad hunc modum tanta Romanum pop. laetitia tenebat, interea Maximus Rauenna profectus Aquileiam peruenit, transmissis paludibus, in quas fluuius *h*) Eridanus ac vicina exundant sta-

e) Quae Stephani huc pertinere videantur, cf. supra c. 5. §. 6. *Irm.*

f) atque exercitum partes Romanorum amplecti, et colere Imperatores, a senatu electos. *Steph.*

g) infixum conto caput hostis, omnibus conspiciendum *praebuerunt.* Est autem τοῦ πολεμίου, q. d. illius sui hostis. Ac fit mentio vnius tantum capitis, patris videlicet; quod in filium eius non perinde, atque in eum conceptum esset odium. Sic paulo ante, vbi vertit Pol. *capita illa perferant*, Herodianus dicit *caput* illud. *Steph.*

h) Fortasse mendum hic in

2 gna, sic vt per ora septem in mare praecipitentur. Itaque indigenae
patria lingua paludem illam septem maria appellant. Statim igitur
3 Aquileienses Maximum reseratis portis excepere: nullaeque non Ita-
liae ciuitates legatos mittebant, principes viros, candidatos ac lau-
4 reatos: et deorum patriorum simulacra aureasque coronas, si quae in
donariis fuerant, comportantes, qui fausta omnia Maximo acclama-
rent, et frondibus eum conspergerent. Quin exercitus etiam, qui
5 Aquileiam circumsederat, pacato habitu prodibat laureatus, non tam
vero concordique affectu vniuersorum, quam ficta beneuolentia, et
honore temporario ad praesentem fortunam principis accommodato:
6 plerisque tamen indignantibus ac dolentibus clanculum, quem ipsi
7 elegerant, *i*) cecidisse, rerum potiri quem senatus creauerat. Enim-
vero Maximus, vno alteroque die sacrificiis absumpto, tertio dein
exercitum omnem in planitiem conuocauit, atque ex tribunali ad
8 hunc modum verba fecit: *Quam fuerit ex vsu vobis poenitentia, et
reconciliata cum Romanis gratia, re ipsa didicistis, pacem videlicet pro
bello agitantes: k*) *seruato etiam militari iureiurando, quod est vnum
9 Romani principatus mysterium sanctissimum. Quare debetis etiam dein-
ceps huiuscemodi commodis frui, fidem populo seruantes senatuique Ro-
10 man. et nobis imperatoribus, quos a nobilitate et rebus gestis, longa-
que serie generis, quasi per gradus quosdam prouectos, pari iudicio S.
11 P. Q. R. elegerunt. Neque enim vnius tantum hominis peculiaris pos-
sessio principatus est, sed communis antiquitus totius Romani pop. Si-
12 quidem in illa vrbe sita est imperii fortuna, nobis autem dispensatio
tantum atque administratio principatus vna vobiscum demandata est.
13 l*) *Qui si ordinem, quem decet, ac modestiam retinebitis, si debitum
principibus honorem ac reuerentiam exhibebitis, cum ipsi beatam vitam
bonisque omnibus affluentem adipiscemini, tum nationes ac ciuitates vni-
14 versae pacem colentes in officio permanebunt. Viuetis autem cuncti ex
animi vestri sententia, domi suae quisque, neque in externis regioni-
15 bus conflictabimini. Vt autem barbarae* etiam *gentes pacem quietem-
16 que tueantur, m*) *nobiscum erit hic labor. n*) *Nam cum duo sint im-
peratores, facilius vrbanae res administrabuntur, atque externae, si-*

Graeco est, Eridanus que pro Timauo positus. *Memm.* ex vetere Politiani libro. *Sylb.*

i) sublatum esse, ac rerum potiri, quos sen. cr. *Memm.*

k) Pol. omittit interpretationem horum verborum, πρ. θ. οὓς ὀμ. cum quibus si nihil desideratur, dicit, eos pacem habere erga deos, seu cum diis, quos iurauerunt. Sed non immerito quis suspicetur, aliquot verba deesse, atque adeo ita scriptum fuisse, εἰρ. ἔχ. καὶ πρὸς αὐτοὺς, καὶ πρ. θ. οὓς ὀμ. *Steph.*

l) Qui si moderate et honeste vos geretis, et reuerentia atque honore principes prosequemini, illa beatam et omnibus necessariis rebus instructam vitam vobis praebebunt, caeteris autem omnibus hominibus per singulas nationes et ciuitates pacis atque animi, ad obsequendum principibus promti, causa erunt. Viuetis *aut m* — Illa vero, quae beatam vitem eis praebitura, et caeteris pacem allatura dicit, intellige, ex proxime praecedentibus, res imperii, ab ipsis Imperatoribus vna cum militibus administratas. *Steph.*

m) Forsan Pol. scripsit, *nobis curae erit hic labor. Sylb.*

n) Nam, quum duo sint Impe-

Digitized by Google

cubi necessaria sit celeritas: *praesto scilicet futuro facile alterutro, quocunque vsus vocauerit. Neque vero suspicemini rerum superiorum memoriam vllam superfore, aut in nobis (quippe nihil non iussi fecistis) aut in Rom. pop. nationibusque aliis, quaecunque ob acceptas iniurias desciuerunt. Sit omnium obliuio, sit foedus constantis amicitiae, fidesque beneuolentiae ac moderationis sempiterna.* Haec loquutus Maximus, ac pecunias magna copia pollicitus, paucos Aquileiae commoratus dies, Romam reuerti constituit. Igitur dimisso exercitu reliquo in prouincias castraque propria, Romam reuertitur ipse, cum stipatoribus iis, quibus imperatorum custodia incumbebat, o) quique delecti a Balbino fuerant, neque non auxiliaribus Germanis, quorum potissimum fidei confidebat, vtpote quibus olim, nondum adepto imperio, cum potestate praefuerat, *moderate se gerens.* Ingredienti vrbem etiam Balbinus occurrit, Gordianum caesarem secum adducens: senatus autem populusque vniuersus, laetis acclamationibus veluti triumphantes exceperunt.

17
18
19
20
21
22

VIII.

Post id autem, quum publice priuatimque magna modestia et grauitate imperium gubernaretur, omnesque omnia bona dicerent, laetareturque populus et gloriaretur patriciis imperioque dignis principibus, p) militum tamen vlcerosi animi populares illas acclamationes haud aequis auribus accipiebant, ipsamque illam nobilitatem grauabantur, indigne ferentes datos sibi a senatu principes. Angebant praeterea eos Germani, quos in vrbe secum Maximus retinuerat. Nam futuros vindices sperabant, siquid ipsi maius ausi forent: etiamque insidias suspectabant, ne forte ab illis per fraudem exarmarentur, *qui quum praesentes adessent, facile in ipsorum locum sufficerentur*: memores Seueri principis, qui etiam Pertinacis interfectores exauctorauerat. Quum itaque ludi Capitolini celebrarentur, deditis festo ac spectaculis omnium mentibus, repente dissimulatum diu sensum milites indicarunt. Namque ira instincti, ac vesano quodam motu vnanimiter ad regiam concurrentes, q) senes principes ad necem deposcebant. Forte accidit, vt ne ipsi quidem inter se satis congruerent: sed (vt est regnandi inexhausta auiditas, atque incommunicabilis natura potestatis) r) vterque ad se summam imperii trahebat. Etenim Balbino claritudo natalium, atque iterum gestus consulatus, Maximo autem praefectura vrbis, et quod rerum peritus habebatur,

2
3
4
5
6
7
8

ratores, et quae Romae agenda erunt, facilius administrabuntur, et, si quid etiam in extera regione festinationem necessario poscat: vtpote alterutro ad ea, quae vocabunt, praesto facile futuro. *Steph.*

o) cum iis item, qui sub Balbino militabant. Quin etiam reuersi sunt auxiliares, qui e Germania venerant. Eorum enim beneuolentiae fidebat; vtpote in quorum gentis praefectura, ante adeptum imperium, moderationem omnem adhibuerat. *Steph.*

p) milites tamen animis aestuabant, et cum illis pop. acclamationibus offendebantur, tum vero ipsorum Imperatorum illam ipsam nobilitatem grauabantur. *Steph.*

q) senibus Imperatoribus irruptione facta superueniunt. *Steph.*

r) imperium certatim ad se trahebant: quum Balbinus quidem, propter nobilitatem et duos consulatus a se gestos, primas partes tenere aequum censeret, at Maximus, quod praefectus vrbis fuisset,

9 animos faciebant: vtrumque tamen patricia nobilitas, et quantum
satis esset, illustre genus, ad summum imperium stimulabant. Quae
10 res imprimis ambos perdidit. nam audito Maximus venisse ad se occidendum
milites, qui praetoriani appellantur, arcessere statim Germanos
auxiliares statuerat, qui scilicet in vrbe ipsa erant, ac posse
11 resistere praetorianis videbantur: at Balbinus dolum contra se compositamque
aliquam suspectans fraudem, quod studere Maximo Germanos
cognouerat, prohibuit acciri illos: negans ad prohibendos
repellendosque praetorianos conuocari, sed id agi, vt summa rerum
12 solus M a x i m u s potiatur. Ac dum inter se ad hunc modum disceptant,
ecce tibi vnanimiter milites, impetu in aulam facto, *s*) tur-
13 batis ianuarum custodibus, senem corripiunt vtrumque, laceratisque
vestibus quas gerebant, vilioribus sane, vtpote domi se continentium,
nudos ipsos ex aula abstrahunt, ac per omnem ignominiam contumeliamque
caedentes *t*) irridentesque senatorios imperatores, barbamque
et supercilia vellentes, neque vlli p a r c e n t e s corporis totius
ludibrio, per mediam vrbem ad castra deducebant, ne occidere
quidem illos in regia decreti, sed *v*) lento mortis genere prius ex-
14 carnificare, quo dolorem diutius perpeterentur. Sed vbi Germanos
re deinde cognita, raptis armis, in auxilium concurrere nuntiatum
praetorianis est, statim illos *x*) nullo non ludibrio prius affectos con-
15 trucidant. Relictisque in ipsa via cadaueribus, tollentes in altum
16 manibus Gordianum caesarem, quando aliud nihil *in praesens* occurrit,
imperatorem consalutabant: identidem ad populum vociferantes,
iacere ipsorum manu quos populus ab initio recusauerat: electumque
Gordianum Gordiani nepotem, quem ipse Rom. pop. ad impe-
17 rium compulisset. Hunc igitur secum deducentes, coiere in castra,
18 clausisque portis quieti agitabant. At Germani vbi occisos proiectosque
audierunt, quorum causa properauerant, quum nollent irritum
bellum pro viris vita defunctis suscipere, in sua diuersoria re-
19 vertuntur. Hunc finem vitae habuerunt, indignum videlicet ac nefarium,
y) sancti et venerabiles senes, claritudine generis atque
20 egregiis meritis ad imperii fastigium prouecti. Caeterum Gordianus,
quum annorum esset ferme tredecim, *z*) princeps (ab vniuersis) declaratus,
Romanum suscepit imperium.

et rerum peritus haberetur. Vtrumque tamen — *Steph.*

s) quum illis de via cessissent, i. transitum dedissent, atriensium ianuarum custodes. *Steph.*

t) per irrisionem, aut per *scomma*, retinendo vocem Gr., *vocitantes* Senatorios Imperatores. *Steph.*

v) viuos cruciatibus afficere. *Steph.*

x) nulla non parte corporis iam foedata, contrucidant. -- in publica via cadaueribus, quum Gordianum, qui caesar erat, in altum sustulissent, atque Imperatorem declarassent, (quoniam alium in praesens non inuenerant,) vociferantes populo, se interemisse illos, quos populus initio imperium obtinere noluisset, Gordianum autem elegisse, nepotem illius Gordiani, quem ipsimet Romani suscipere imperium coëgerint: habentes illum, castra petierunt: clausis que p. quieti manserunt. *Steph.*

y) venerabiles senes et commemoratione digni, vel, et digni, quorum memoria celebretur. *Steph.*

z) *Imperator*. Sed noluit hac voce vti, quod et vocem *Imperium* vsurpare statim post cogeretur. *Steph.*

PAVL VOET
IN
HERODIANI
MARCVM ET COMMODVM
IMPERATORES
NOTAE.

VLTRAIECTI

APVD IOANNEM A WAESBERGE

A. CIↃIↃCCXLV.

Digitized by Google

ERVDITO
AC GENERIS PROSAPIA SPECTABILI
D. EVERHARDO DE WEEDE
I. V. D.
S. P.

Quamuis hoc saeculum praesens, Doctor Praestantissime, omni litterarum refertum genere, nihil legere gestiat, nisi quod expolitum ab omni parte ac disertum: tamen meas qualescunque notulas tenues ac simplices audacter e latebris extraho, (et) in publicum emitto. Spero etenim, foeturam nostram eo gratiorem plerisque futuram, quo commendatior praemittitur pararius. Quidquid sit, erit saltem grati animi, ac veteris amicitiae, nunquam interiturae, apud te depositum. Gratanter itaque hoc munusculum, longe tuis meritis impar, suscipe ab eo, qui totus tuus et officio et affectu.

P. VOET.

LECTORI SALVTEM.

Habes ex meis in Herodianum praelectionibus obseruatiunculas, quibus demsi dissertationes omnis generis, pro pulpito tum temporis insertas. Istae meo iudicio faciles, quae que citra iudicium vel a quibusvis colligi ac corradi possunt. Grammatica, linguam Graecam spectantia, et ideo resecaui, quia minus accepta et grata. Textum Graecum integrum imprimi curassem, nisi Stephani editiones omnium tererentur manibus, quibus meos numeros contextui Graeco praemissos adaptaui. Prior inuestiganti designabit paginas editionis in octauo, posterior in quarto. Quisquis es hisce leuiculis leuiter fruere, faue ac vale.

LECTORI EDITOR NOVVS.

In recuso hoc libello necessario mutauimus numeros initio sectionis Notaeque cuiusque, vt nostrae editioni aptus esset, tum vitia typorum sustulimus, porro Notas interseruimus modo ad I, II, 4, et I, I2, I2., sed loca scriptorum non expleuimus, nisi statim ad manus essent, additis tum vncis ( ), quos et in Ind. dedimus, cum ordine elementorum, tum Graecis a Lat. separatis melius constituto, etiam forte per aliam perspicuitatem, suis quoque de causis nunc potius edito, quam cum nostris Indd. olim. Plau. d. 2. Aug. CIϽIϽCCLXXXI.

IN HERODIANI MARCVM ET COMMODVM IMPERATORES NOTAE.

I, 1, 1. Πλεῖστοι περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας.) Est locutio Metaphorica, similitudine desumta ab iis, qui fructum ex agro domum referunt: quae signatio vocis συγκομιδῆς, vti licet colligere ex illo Isocratis in Areop. εὐκαίρως καὶ πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς χώρας καὶ πρὸς τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. Significanter itaque hac vtitur voce noster scriptor: cum historia nihil aliud sit, nisi exemplorum ac praeceptorum in vita vtilium collectio quaedam ac veluti messis. Cui non dissimile illud Theonis in progymnasmatis: οὐδὲ γὰρ ἄλλο τί ἐστιν ἱστορία ἢ σύστημα διηγήσεως. Eadem ratio videtur fuisse, cur historiam appellauerit σύνταγμα Scholiastes Graec. Anonym. in Thucyd. sub initium libr. I. καὶ τῷ μὴ ἕτερόν τινα τὸ αὐτῷ σφετερίσασθαι σύνταγμα.

I, 1, 1. Ἐνίων τῶν πάλαι γεγονότων μνήμην ἀνανεώσασθαι.) hunc in modum Liuius in prooem. histor. *Rerum gestarum* memoriae *consuluisse.*

I, 1, 1. Μνήμην ἀνανεώσασθαι) est, *rerum gestarum* memoriam *renouare*, vel *in* memoriam *reuocare* res *gestas*. Vtraque explicatio commoda. Metaphora videtur desumta ab aedificiis ruinosis vel rebus obsoletis, quae, nisi sustineantur, reficiantur, concidunt, corrumpuntur. Ita ni historia medelam adferat rebus gestis ac lucem, non vigebit vlla praeteritorum memoria, sed in tenebris erit posita densissimis. Ipsa etenim est lux veritatis, vitae memoria, ac nuncia vetustatis; qua amissa, necessario consequetur earum rerum occasus, quibus aeternitas debetur. Neque enim aliam reddit rationem Horat. lib. 4. od. 9. cur incognita veterum multorum memoria, laude dignissimorum, qui ante bellum vixere Trojanum, nisi quod ipsorum facta illustria, non fuerint tradita scriptis, quae famam posteritati consecrant. Neque alium vtiliorem historiae finem sibi propositum habebit historicus, quam vt antiquitatum recordatio conseruetur. Id quod de se Herod. Halicarn. init. sui operis: Ἡροδότου Ἁλικαρνασσῆος ἀπόδεξις ἥδε, ὡς, μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γίνηται, μήτε ἔργα μεγάλα τε καὶ θωμαστὰ, τὰ μὲν Ἕλλησι, τὰ δὲ βαρβάροισιν ἀποδεχθέντα, ἀκλεᾶ γίνηται.

I, 1, 1. Παιδείας κλέος ἀΐδιον μνώμενοι, ὅπως et quae seq.) Hunc in modum Iustinus in praef. *Siue aemulatione gloriae, siue varietate et nouitate operis delectatus, vir priscae eloquentiae Trogus Pompeius orbis historias composuit.* Liv. in prooem. *Facturus ne operae pretium sim, si a primordio vrbis res populi Romani perscripserim; nec satis scio: nec si sciam, dicere ausim. Quippe qui cum veterem tum vulgatam esse rem videam, dum noui semper scriptores, aut in rebus certius aliquid allaturos se, aut scribendi arte rudem vetustatem superaturos credunt.* Vitium igitur eorum carpit noster scriptor, qui, dum famam student ab obliuione asserere, in lucem edere gestiunt historiam minus accuratam, in qua, veritate neglecta, solummodo circa dicendi genus omnem adhibent curam. Quem scribendi pruritum obtinuisse Platonis aeuo, vel inde licet colligere, quod in diuina illa sua de legibus institutione, contra istud vitium hoc suggerat consilium: in omni republica praescribi cauerique oportere, ne cui

liceat, quae composuerit, aut priuatim ostendere, aut in vsum publicum edere, antequam ea constituti super id iudices iudicarint, nec damnarint. Serpsit etiam hoc vitium subsequentibus temporibus, praesertim inter latinos scriptores, in quos inuehitur Horat. Epist. lib. 2.

Scribimus indocti doctique
— — tenet insanabile multos
Scribendi cacoëthes. et alibi:
-- -- populus leuis hoc calet vno
Scribendi studio, pueri patresque seueri
Fronte comas vincti coenant, et carmina dictant.

Quod ineptorum hominum factum vrbane castigat, ac culpat Pers. Prooem. *Nec fonte labra prolui caballino. Vt derepente* et cet.

Praesertim vero desiderium poëtandi tam familiare malum temporibus Neronis, vt vocari juste potuisset morbus quidam epidemicus, vt notat Clar. Casaub. ad Pers.

I, 1, 1. *Τῆς μὲν ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὠλιγώρησαν*) Summa fide ac veritate historiam conscribere, tam difficile, quam quod difficillimum: etsi enim lynceis omnia cernant oculis, facile imbecillitate humana macula irrepit, quae visum fugiat. Adeo vt hac motus ratione rigidam in omnes ferat censuram Flav. Vopis. lib. 3. de Aurel. *Nemo*, inquit, *scriptorum, quantum ad historiam pertinet, non aliquid est mentitus, et est, in quo Liuius, in quo Sallustius, in quo Tacitus, in quo denique Trogus manifestis testibus conuinci possunt.* Cuius vestigium premit Corn. Agrippa de vanitate scientiarum c. 5. *Historia cum maxime omnium rerum seriem, fidem, consonantiam veritatemque exposcit, illa tamen minime praestat, tam inter se dissentiunt historiographi, tam varia tamque diuersa de iisdem tradunt, vt impossibile sit plurimos illorum non esse mendacissimos.* Etsi vero veritatem seruare videatur impossibile; tamen qui historica volunt obligare fide, quique posteris prodesse cupiunt, hanc tanquam vnicam historiae notam amplectantur. Adsint reliqua, quae adesse possunt, vel debent: hac sola sublata, totus historiae contextus in partes dissiliet. *Quis enim nescit, primam esse historiae legem, ne quid falsi dicere audeat, ne quid veri non audeat?* Cicer. lib. 2. de orat. Quis ignorat legitimam eam demum historiam, cuius norma praecipua, vt res, euentusque sincere, atque ex veritate narrentur: nec quicquam, quo nimis inclinant scribentium animi, hauriatur ex vano, vt alibi loquitur Lipsius. Quae omnia si non seruentur, nulla amplius relinquitur historiae vtilitas, sed quicquid additur, inutile erit ac vanum. Hoc verum Polybii judicio, qui praeclare ea de re loquitur, lib. I. *ὥσπερ ζώου τῶν ὄψεων* caet. quae ita latine vers. *Vt animal luminibus ademtis prorsus inutile redditur: ita, si veritatem ex historia tollas, quod illius superest, inutile fit.* Quo factum, vt semper notati fuerint scriptores, qui ab hoc tramite deuiarunt. Eos in genere culpat Senec. lib. 4. nat. quaest. c. 3. *Historici*, inquit, *cum multa sunt mentiti ad arbitrium suum, tandem adiiciunt illud: PENES AVCTOREM FIDES ESTO.* Graecos satis dure perstringit Iuuen. libr. 4. satyr. I.

Et quicquid Graecia mendax
Audet in historia.

Digitized by Google

A Polybio reprehenduntur Plinius et Fabius Pictor, quod a veritate in scribendo defluxerint. Errat igitur Patauinus scriptor in prooem. hist., vbi refert historicos multa veterum falsa, ac *poeticis magis decora fabulis* inseruisse suis scriptis, proxime subiungens, *haec venia datur antiquitati.* Eodem modo deuiat Diodor. Sicul., qui vult *in priscis rebus veritatem non esse ad vnguem quaerendam.* Accurate ergo noster scriptor in Hist. prooem. ad illa verba: εἰσὶ δὲ, οἱ caetera. *Sunt qui res humiles ac per se tenues, scribendi artificio, longe supra verum sustulerunt. Ego vero e contrario summa fide collectam historiam conscribendam suscepi.*

I, 1, 2. Θαῤῥοῦντες, ὡς, εἴ τι καὶ μυθῶδες λέγοιεν et quae seq.) Idem de Ephoro Senec. natur. quaest. lib. 7. c. 16. *nec magna molitione detrahenda est auctoritas Ephoro: historicus est. Quidam incredibilium relatu commendationem parant, et lectorem aliud acturum, si per quotidiana duceretur, miraculo excitant. Quidam creduli, quidam negligentes sunt: quibusdam mendacium obrepit, quibusdam placet. Illi non euitant, hi appetunt. Et hoc in commune de tota natione: quae approbare opus, et fieri populare non putat posse, nisi illud mendacio asperserit. Quorum vero non religiosissimae fidei, saepe decipit.* Rationem huius vitii reddit scriptor noster: existimant, si quid falsi rebus immiscetur a suo saeculo remotissimis, id refelli non posse. Multa quippe veterum *incerta et incognita: quod testantur caudae Tritonum,* super aede Saturni, *humi mersae, et absconditae,* test. Macrob. I. Saturnal. c. 8. *Ac res cum vetustate nimia obscurae, velut quae magno ex interuallo loci vix cernuntur.* Liu. lib. 6. quod vitium, vt assolet, Lucianus salse ridet libr. prim. verarum histor. Cum enim multa narrasset fabulosa de iis rebus, quae in longe dissitis regionibus accidissent, addit: *tum si non credis illi, rem exploratum abi.* respondet alter: *credam tibi potius, quam vt eo eam.*

I, 1, 3. Εἰσὶ δ' οἱ πρὸς ἔχθραν ἢ μῖσος τυράννων et quae seq.) Quicunque ea, qua par est ratione, conscribendam suscipit historiam, affectus omnes exuat inordinatos, expers sit ac immunis ab omni cura, quae scribentis animum aliqua ratione sollicitum efficere possit, *ne qua sit suspicio gratiae, ne qua simultatis.* Cicer. 2. de Orat. quo maximis laudibus inimicos exornet, si actiones id requirant; necessitudine coniunctos vituperet, si vitae delicta hoc faciendum ostendant. Secundum Luciani monitum, qui vult historici mentem speculo optimo similem, quod formas omnes recipit atque exhibet, quales sunt. Siquidem enim mens affectibus sit commota, non aliter veritatis speciem referet, quam aqua ventis turbata justam hominis effigiem.. Nouit id Tacit. qui hunc in modum de se ipso loquitur Annal. I. *Inde consilium mihi, pauca de Augusto et extrema tradere: mox Tiberii principatum, et caetera, sine ira et studio, quorum caussas procul habeo.* et Histor. lib. I. *incorruptam fidem professis, nec amore quisquam, et sine odio dicendus est.* Reprehendendi igitur illi, qui laudes adhibent immodicas, idque vel adulandi gratia, vel amicitiae. Priores notat Tacit. Histor. I. *Veritas pluribus modis infracta; primum reipublicae inscitia, vt alienae, mox libidine assentandi, aut rursus odio aduersus dominantes.* Postremos reprehendit Sen. suasor. libr. c. 6. *Quoties magni alicuius mors ab historicis narrata est, toties fere totius vitae consummatio, et quasi fu-*

nebris laudatio redditur. Pausan. lib. I. in Attic. improbat Hieronymum Cardianum Historiographum, vt familiarem nimium ei, de quo scripserat: quia, qui cum viro Principe familiariter viuit, necesse habet ad fauorem eius omnia scripta accommodare. Etiam isti culpandi, qui odio vel priuato, vel publico, iniqui sunt iudices. De quibus Tacit. Histor. lib. I. *Obtrectatio et liuor pronis auribus accipiuntur, quippe malignitati falsa species libertatis inest*, et Diod. Sicul. de Timaeo, quem propter nimias ac longas reprehensiones vocat Epitimaeum. Aliter historici, qui fidem apud posteros mereri volunt. Minus dant amicitiae, minus odio; non mouent affectus, non prouocant, non student, eos vel ad spem, vel metum, vel iram, vel amorem traducere. Ita Diod. Sicul. libr. 15. strictim se ac breviter dicit annectere virorum magnorum laudes narrationi de obitu. Xenophon cum de Agesilao scribit, addit prudenter: *Hic Agesilaum magnanimum sine controuersia appellare licet.* Thucydides Historicus insignis adeo est assecutus, quod voluit, vt nulla in Athenienses indignatione sua scripta asperserit, nunquam de auctoribus exilii sui, Cleone et Brasida, male dixerit: Patriae suae hostes, Lacedaemonios, ne verbo quidem laeserit. Falsus igitur Flav. Vopis. in Probo, cum inquit: *Omnes omnium virtutes tantae sunt, quantas videri ii voluerunt, qui vniuscuiusque facta descripserunt.*

I, 1, 4. Ἐγὼ δ' ἱστορίαν ἢ παρ' ἄλλων ἀποδεξάμενος et seq.) ita noster in Seuero: *mihi propositum est septuaginta annorum res, quas ipse habeam cognitissimas, sub diuersis principibus gestas, in vnum corpus comprehensas, literarum mandare monumentis.* Fuit enim multorum, quae commemorat, factorum inspector, multorumque auditor dictorum. Vixit iis temporibus, quibus illi imperatores, quorum vitas stylo eleganti est prosecutus. Non igitur metuendum, ne parum explorata scriptis consignet, cum se contineat intra ea, quae suo aut parentum aeuo contigere, quibusque aut ipse interfuit, aut quae saltem a viris fide dignis accepit, qui interfuere.

Quod historici requisitum indicat vox Graeca ἱστορία, quae studium cognoscendi, lustratio locorum, vnde apud Dioscor. in praefat. ἐξ ἱστορίας dicuntur, *ex percunctatione audita*, immo quod magis: Verrius Flaccus historiam definit, quod sit *narratio rerum gestarum, quibus interfuerit is, qui narrat.* Apud Gell. Noct. Att. lib. 5. c. 18. Ideo Polybius, ne quid falsi scriberet imprudens, in longe semotas profectus est oras, easque suis lustrauit oculis. Galliam peragrauit, Alpes adiit, Hispaniam vidit, multaque alia, aliisque quicquam referret, nisi esset exploratum.

Diodor. Sicul. ex testimonio Iustini Martyris, annos triginta Europam atque Asiam lustrauit, et suis pleraque contemplatus est oculis. De Dione Cassio idem dicendum, qui ita de seipso l. 27. *Λέγω δὲ ταῦτα* caetera. Quae ita lat.: *haec autem ego, caeteraque omnia, quae sequuntur, non ab aliis tradita, sed a me obseruata notaui.* Quorum omnium cum negligens esset Caesar, factum, vt ipsius commentarii fuerint reprehensi. Ita enim in eius vita Suet. c. 56. *Pollio Asinius, Commentarios Caesaris parum diligenter, parumque integra veritate compositos putat: cum Caesar pleraque, et quae per alios erant gesta, temere crediderit.*

Digitized by Google

I, 1, 4. Ἔργων μεγάλων) comparat historiam suam cum aliorum scriptis, qui minutias fuere sectati, quos etiam reprehendit. Nihil etenim curet, quam si vilissima quaeque sectetur, ille, quem officii ratione conuenit altiora indagare, canibus in eo similis, terrae qui assiduo adfixi naso, cum instar aquilarum per negotiorum deberet volare celsitudines. Eleganter Bodin. Meth. Hist. Vt Academici rerum anilium nullas ideas posuerunt, ita futilibus actionibus historia constare non debet.

Lucian. in suo de historia libro hanc rem insigni declarat simili. Εἰσί τινες, οἳ τὰ μεγάλα, caet. *Sunt quidam qui rerum gestarum maximas et memoria dignissimas praetermittunt, aut praetercurrunt, prae imperitia autem, aut ineptia et ignorantia, cum eorum, quae dicenda, tum quae tacenda sunt, res minimas admodum prolixe et laboriose immorando persequuntur. Non aliter ac si quis Iouis Olympici pulchritudinem vniuersam, quae tanta est ac talis, nec videat, nec laudet; neque etiam iis, qui ea nesciunt, quicquam narret: sed subsellii rectitudinem, et expolitionem, et crepidae concinnitatem admiretur, et haec plane magno studio exponat. Magna itaque copiose exponenda sunt, parua autem et minus necessaria percurrenda, ne dicam praetermittenda.* Quae ratio, cur multi historici aliorum incurrerint reprehensionem. Dion sibi infensus calamum videtur a conatu velle reuocare, quando conqueritur, se comminuere grauitatem historicam, si domesticam Commodi Imperatoris consuetudinem latius attingat. Valerius Maximus censuram incurrit Lampridii in vita Commodi, quod minutiarum imprudens fuerit sectator. Sallustius culpatur a Victor. lib. 2. var. lect. c. 23. quod de Philenorum aris minuta quaedam, graui historico indigna, suis admiscuisset historiis.

I, 1, 5. Εἰ γοῦν τις παραβάλοι πάντα τὸν ἀπὸ τοῦ Σεβαστοῦ χρόνον, ἐξ ὅπερ ἡ Ῥωμαίων δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν.) Existumat scriptor noster hoc in loco, imperium Romanum in Monarchicum statum sub Augusto mutatum fuisse; quum tamen manifestum sit, populi Romani potentiam non solum diminutam sub Iulio Caesare, verum etiam sublatam; non tantum facto, verum etiam jure; neque enim sibi vllam vsurpauit potestatem, antequam haec ei senatus decreto esset delata, siue hoc factum metu, siue voluntarie. Quod vero legiones senatus sententia non dimiserit, nihil juuat; tum quod iniuste et subdole illas legiones ipsi detractas vellent, et additas Pompeio, qui ei dominaretur, tum quod Senatores quidam cogerentur ire in sententiam a Pompeii amicis latam, additis etiam minis. Cum igitur Senatus potissima pars adeo male de Caesare fuerat merita, vt juste inclementiam eius, qui alias in inimicissimos satis clemens, metuerent, nouos finxit honores, ac singulares ei decreuit; quo eius captaret gratiam, qua excidisse sese autumabat. Itaque Pater Patriae fuit appellatus; Dictator in perpetuum; Comitia in sua habuit potestate. Quae omnia quid aliud notant, quam populi auctoritatem tralatam in Principem? Senatum solus ex arbitrio suo et beneplacito constituit, honores ac munera solus est elargitus, adeo vt nulla de ambitu lege foret opus. Cum enim ante ciuile bellum tantae fuerit potentiae, multo magis post illud aucta, non diminuta ea dicenda. De Caesare autem, cum in consulatu collegam haberet Bibulum (quod ante bellum ciuile) hoc narrat Suetonius: *Vnus ex eo tempore omnia in Republica, ad arbitrium admi-*

nistrauit: vt nonnulli vrbanorum, cum quid per iocum testandi gratia signarent, non Caesare et Bibulo, sed Iulio et Caesare actum scriberent, bis eundem proponentes, nomine atque cognomine. Vtque vulgo mox ferrentur hi versus:

Non Bibulo quicquam nuper, sed Caesare factum est:
Nam Bibulo fieri consule nil memini.

Adde: *Nouissime, dubium, an ipso volente, oblata pro rostris ab Antonio consule regni insignia.* Flor. lib. 4. c. 2. Patercul. lib. 1. Dion. lib. 44. quod an approbatum fuerit, patescit ex lege regia, in qua Iulii Caesaris sub initium mentio fit: cuius legis fragmentum aerea tabula incisum, adhuc in Laterani Basilica asseruatur. Qua de re vide Georgium Fabricium antiquitatum lib. I.

Verum tamen a nostro scriptore merito videtur exclusus Iulius Caesar, tum quod non diuturno gauisus fuerit principatu, quem vix ad menses protraxit quinque, tum quod sub Augusto demum in vigore extiterit monarchicum regimen; cuius fundamina iecerat Caesar: adeo vt successorem in imperio sibi designauerit, eumque praesidiis ad imperii tutamen muniuerit. Tacit. Annal. I. *Caium ac Lucium in familiam Caesarum induxerat; nec dum posita puerili praetexta Principes appellari,* et post, *Drusoque pridem extincto, Nero solus e priuignis erat: illuc cuncta vergere: filius, collega imperii, consors tribuniciae potestatis assumitur, omnisque per exercitus ostentatur.* ac deinceps: *Nunc senem principem, longa potentia, prouisis etiam heredum in rem publicam opibus, auxilio scilicet militari tuendum, vt sepultura eius quieta foret.*

Quod autem nonnulli velint Monarchiam inchoatam post Augustum, mihi non fit verisimile; cum tot scriptorum testimonia contrarium arguant. Tacit. Annal. I. *Cuncta ciuilibus discordiis fessa nomine Principis sub imperium accepit.* et alibi: *Multus hinc ipso de Augusto sermo, plerisque vana mirantibus: quod idem dies accepti quondam imperii Princeps vitae supremus.* Vis me dilucidioribus hoc probare testimoniis, plura subiiciam Dion. l. 53. *Multis eum verbis precati sunt, vt solus imperii summam gereret: omnibusque, quibus id ei persuaderent, argumentis adductis, tandem eo impulerunt, vt principatum solus obtineret.* Tacit. Annal. I. *Non aliud discordantis patriae remedium fuit, quam vt ab vno regeretur.* Histor. I. *Postquam bellatum ad Actium, atque omnium potestatem ad vnum conferri, pacis interfuit.* Neque mouet Taciti dictum, *non regno, nec dictatura, sed principis nomine constitutam rempubl.* Annal. I. hoc enim subdole fecit Augustus, vt omnem a se amoueret populi inuidiam. Caius Caesar dictaturam senatus consulto delatam, cum animo lubente acceptasset, adeo in se plurimorum exacuit animos, vt etiam mucrones. Augustus callidior: omnes tenuit honores, qui vel minimum saperent dominatus: teste Suetonio. *Domini* appellationem horruit, non aliter ac maledictum vel opprobrium, vt et Alexander imperator Romanus dominum se dici vetuit. Dominatio enim et Principatus diuersae sunt naturae, vt docet Plin. Pan. *nec aliis et Princeps gratior, quam qui maxime dominum grauentur.* Videtur hoc designare voluisse Tacit. Annal. 3. *Tiberius tribunitiam Druso petebat. Id summi fastigii vocabulum Augustus repperit, ne regis aut dictatoris nomen adsumeret, ac tamen appellatione aliqua cae-*

Digitized by Google

tera imperia praemineret. Clarius Dion. l. 53. in vita Augusti: ὁ Καῖσαρ ἐπεθύμει caetera. *Caesar, quamuis Romuli nomen vehementer appetebat, tamen quum sentiret, hinc se suspectum affectati Regni fieri, eo omisso, Augustus, quasi hominis natura amplior ipse cognominatus est.* Et paulo post, de imperatoribus loquitur: καὶ οὕτως ἐκ τούτων caet. *Ad hunc itaque modum ratione eorum nominum, quae in populari ciuitatis statu vsurpantur, omnem totius reipubl. potestatem accipiunt: ac regiam etiam, nisi quod inuidiam nominis vitant: nam Caesaris et Augusti vocabula nihil eis quidem ea potentiae adiiciunt peculiaris, sed alterum successionem stirpis, alterum splendorem dignitatis significat.*

I, 1, 5. Καὶ ἐν πολλοῖς βαρβάροις.) Vnde vox barbarorum deducta, varii varie ambigunt. Quidam eos dictos volunt a Barba et rure, quod prolixas eas soleant alere, quodque hispidi sint et pagani, qui nunquam in vrbibus vixerint. Ita vult Cassiodorus: verum vana haec est Etymologia, cum nomen barbari non sit latinae linguae, sed alterius. Alii Barbaros ex eo dictos existumant, vt τραχυστομία tali onomatopoeia irrideretur, ita Strabo lib. 14. Omnes nationes, praeter Graecos, ita fuisse vocatos designat, quod difficulter, aspere, et dure loquerentur, ac non probe sonarent linguam Graecam, et vnaquaeque lingua suam habet in pronunciando difficultatem. Quod ipsum confirmatur testimonio Homeri, qui 2. Iliad. Cares βαρβαροφώνους dixit, tanquam duriloquos et crassilingues, vt qui Graecas dictiones plane expedire non poterant. Ex eadem causa Barbarismus dictus est, vitium eorum, qui male graecissant, et Graeca perperam pronunciant, ita vt sermo iste inconditus minus perciperetur. Quo videtur respexisse Diuus Paulus. I. Corinth. 14. vers. 11. *Nisi sciero vim vocis, ei ero, qui loquor, Barbarus et qui loquitur, apud me Barbarus fuerit.* Quibus adde v. 19. *Sed in ecclesia malim quinque verba intelligentia loqui, vt et alios informem, quam decem millia verborum lingua.* Et sic intelligendum est illud Ouid. in Ponto Exulantis, Trist. 5.

Barbarus bis ego sum, quia non intelligor vlli;
Derident stolidi verba latina Getae.

Alia est sententia Scal. exerc. 51. sub initium, et in Theophrast. de Plant. lib. 3. c. 32. Quam qui volet, amplectatur, quamuis videatur mera fundata coniectura. Qui vero vocati fuerint Barbari, difficile est determinare. Graeci quidem mundum diuiserunt in duas partes, in Graecos seu Pelasgos et Barbaros, adeo vt omnes, exceptis Graecis, fuerint Barbari, neque latini ab hoc nomine probroso excipiebantur, vt Cato et post eum Plinius testatur: *Graeci nos quoque dictant Barbaros, et spurca foedant appellatione.*; Quod discrimen spectat Diuus Paul. Rom. I. vers. 11. quum opponit inter se Graecos et Barbaros: *Debitor sum*, inquit, *Graecis simul et Barbaris.*

Verum tamen Romani quoque, aliique populi, ab hoc sese nomine turpi vindicarunt, et quicquid gentium extra imperii sui limites fuit, communi nomine Barbaros appellarunt. De Romanis hoc testatur Herodianus in loco ante citato, vbi vocantur omnes Barbari, qui non sunt in imperio Romano. De Aegyptiis Herodot. lib. 2. τοὺς μὴ σφι ὁμογλώσσους caetera, *Aegyptii appellant omnes Barbaros, qui alia, quam ipsi, lingua vtuntur.* De Scythis Laërt. lib. I. Anacharsis Scytha cuidam obiicienti, quod esset Barbarus, *certe*, in-

quit, *apud Athenienses: sed vicissim Athenienses Barbari sunt apud Scythas.* Praeterea antiquitus Barbarorum nomen proprie de Phrygibus accipiebatur, vt apud Horat. *Graecia Barbariae lento collisa duello.* et Sophocles in Aiace Phrygem vocat, βάρβαρον φρύγα. Hodie vero, vt et olim, nostra lingua, quando dicimus Barbarum, intelligimus hominem ab omni humanitate, et virtute alienum, ferum, latronem, qua tandem cunque terrarum parte vel gente degat. Dixi, vt olim, vocem hanc vsurpari. Quod colligere licet ex Apul. Milef. lib. 3. vbi dicit insidiis latronum impetitus: *At illi Barbari prorsus et immanes homines, neque fugam capessunt, sed audaciter resistunt* Manifestius testimonium de Alexandro Magno, qui cum a praeceptore Aristotele admoneretur, vt Graecis se tanquam principem, barbaris vt dominum praeberet, respondit, se *Graecum virtute, Barbarum vitiositate* metiri velle, teste Plutarch. orat. I. de Fort. Alex. et Strabon. in fine lib. I. Vt autem propius ad institutum nostrum accedamus, notandum, Romanos omnes vocasse Barbaros, quos deuicerunt et subiugarunt, vel etiam quorum prouincias adierunt. Illustrat et probat hoc Mart. libr. 13. Epigr. 68.

Ansere Romano quamuis satur Hannibal esset,
Ipse suas nunquam Barbarus edit aues.

Imperatorum vero temporibus peculiari nomine Germanos vocarunt Barbaros. Quod testimoniis petitis ex Aug. Hist. Scriptoribus manifestum. Noster autem multis in locis l. 1. Commod. in orat. ad milites τὸ δὲ βάρβαρον et c. *Barbara gens initio noui principatus repressa, non audebit sese efferre.* Et eodem libr. *Barbara gens quauis occasione facile mouetur.* Quibus in locis intelligit Germanos, quos omnes nondum subegerat imperator Marcus, quique metu principis in praesens continebantur, vt loquitur alibi noster scriptor. Quibus adde Vopisc. *sentiendum esse*, dicit, *non videndum, quoties auxiliaribus Barbaris Romanus miles iuuatur.* Id est militibus Germanicis, qui confoederati ac socii populi Romani vocati saepissime apud Tacit. aliosque.

I, 1, 9. Κομιδῇ νέοι, ἐπιθυμόμενοι βιώσαντες) Senes longo vsu, experientia, ac exercitatione, formatum habent pectus, satis validum ad reipubl. administrationem. *Eorum aetas apposita, peridonea honestis, laudabilibusque actionibus, rectaque a ratione temperatis, et quarum ratio sit magistra, dux vero prudentia.* Iouian. Pont. lib. I. de prud. *Adolescentes vero inhonestas sequuntur plerumque voluptates, quibus capti regendos sese permittunt turpibus cupiditatibus.* Iouian. lib. I. de prud. Ad virtutis studium, probitatis, honestatis non facile inclinant, vtpote laboriosissimum, sed quam facillime eorum ingenia a recta disciplina ad luxum dilabuntur. Molliter et indulgenter habiti vanis oblectamentis tempus transigunt, insueti imperii curae ac administrationi. *Non aliter quam equinis pullis vacationes a ferendis oneribus conceduntur, quod nondum eorum corpus sit deuehendis iis satis idoneum*: ita adolescentibus propter mollitiem corporis ac teneritudinem cessatio ab agendo conceditur, quae administratori reipublicae turpis, nisi spectet animi relaxationem viriumque refocillationem, quo post valentiores redeant ad pulchra et se digna munera obeunda. Vnde Tiberius praecepto insigni, quamuis ille inuidiose, monet senatum; *ne quis mobiles adolescentium animos,*

Digitized by Google

praematuris honoribus ad superbiam extolleret. Tacit. Annal. 4. huius rei rationem non obscure reddit imperator Marcus in Orat. ad Amicos: *καὶ δεόμενον ὥσπερ* et c. *ipsi adhuc indigent, quasi in salo et vitae fluctu gubernationibus, ne rerum imperitia de recto quasi cursu ablati, malis artibus impingant.*

I, 1, 9. *Πολλὰ ἐκαινοτόμησαν*) Nihil magis in iuuene Principe odiosum, quam noua permulta in Republ. designare; et tamen nihil facilius euenire solet, cum adolescentium animi leui vento, arundinis instar, in quamuis partem mobiles. Temeritas enim et calor huic aetati adsitus, vel potius insitus, qui maxima reipubl. naufragia, miserrimaque saepe conciliat. Cicer. dial. de senect. ita *vt legibus annalibus grandiorem aetatem ad consulatum constituerent, quod adolescentiae temeritatem vererentur.* Cic Philipp. 5. Ratio desumi potest ex eo, quod ista aetas non tam spectet vtilitatem, quam quidem delectationem: cum autem nihil magis delectet, quam quod nouum, fieri, vt ad noua quotidie feratur appetitus, secundum illud Liuianum: *Festinantibus ad noua, primae origines, proximaque originibus minus praebent voluptatis.* Quo cum illud Homeri consonat Od. I. *τὴν γὰρ ἀοιδὴν* et caet.

Cantio haec hominum longe est celeberrima vulgo,
Et gratissima quae nuperrima venit ad aures ex verf. Eraf.

I, 2, 1. *Βασιλεύοντι Μάρκῳ*) Iul. Capitol. eum vocat *Marcum Antonium Philosophum*, forte studio philosophandi; siquidem *Philosophiae deditus stoicae, quam et per optimos quosque magistros acceperat, et vndique ipse collegerat.* Iul. Capitol. *Quam etiam grauitate morum, vitaeque continentia sanciuit.* Noster lib. I. Verum obseruant commentatores in Hist. August. script. hanc *Philosophi* inscriptionem, quae attribuitur Marco, non esse genuinam. Vir summ. Salmasius hanc inscriptionem non agnoscit, quod vetusti codices ea careant, saxorum inscriptiones; et omnes numi, qui hodie etiam extant, hoc cognomen ignorent. Concedit incomp. Casaub., esse quidem epitheton Marci, sed cognomen esse, id vero negat. Quod paret ex Suida: *ὁ ἐπαινετὸς κατὰ πάντα φιλόσοφος*, et ex Capitol. *Marco Antonio, in omni vita philosophanti viro.* Idque fit manifestum variis scriptorum testimoniis. Graeci eum solum Marcum appellant, aut Marcum Aurelium Antoninum, sine additamento *Philosophi.*

Ita noster auctor vbiuis locorum, Philostratus in Theodoto, Dion. libr. 71. Zosim. libr. 1. Nicephor. Eccles. histor. libr. 3. cap. 31. et quod certum huius rei est indicium, Athenagoras Philosophus Atheniensis illud cognomen tum non omisisset in inscriptione praefixa legationi, quam suscepit pro Christianis, quae ita se habet: *Μ. Αὐρηλ. Ἀντωνίνῳ καὶ Λ. Αὐρηλ. Κομμόδῳ*, postea vero subiungit, *τὸ δὲ μέγιστον, φιλοσόφοις*, quia non erat hoc nomen proprium, sed appellatiuum, cum vtrisque ex aequo tribuatur. Latini scriptores etiam omiserunt illud cognomentum, vt Aurel. victor, Ammian. Marcellinus, ipse Iul. Capitol. qui eius vitam conscripsit, semel tantum *Philosophi* cognomen addidit, reliquis in locis omisit. Antea vocabatur ab Adriano *Annius verissimus*, diminutiua voce, *post virilem autem togam Annius verus.* Iul. Capitol. *Vocatus* et postea *Aurelius pro Annio, quod in Aureliam, hoc est, Antonini, adoptionis iure transisset.* idem in eius vita. Lubet hic adnotare errorem Suidae,

qui Marco cognomen *Pii* addidit. *Μάρκος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Εὐσεβὴς ἐπικληθείς.* Quod esse nequit, cum *Pii* nomen proprium fuerit Antonini, Adriani successoris, cuius filiam assumsit sibi in vxorem Marcus, et cum ea imperium. Videat tamen, qui volet, Suidam excusatum apud Clarissimum Meric. Casaubon. Isaaci filium in testimoniis Marci Antonini, praefixis eiusdem Antonini de seipso libris, vbi quaedam habet non contemnenda.

1, 2, 2. *Κομιδῇ νέος τὸν βίον μετήλλαξε, Βηρίσσιμος δὲ ἦν* et c.) Iul. Capitol. parum immutato nomine in vita Marci: *Sub ipsis profectionis diebus in secessu Praenestino agens, filium nomine Verum execto sub aure tubere septennem amisit.* Aelio Lampridio dicitur aliquis *Antoninus, quadrimus elatus.* Quis ille fuerit, non colligitur ex nostro scriptore, qui nullam eius mentionem fecit. Septennem vero, de quo Capitol. Aelius Lampridius in vita Commodi *Seuerum* nominat: *Appellatus est autem Caesar* puer (nempe Commodus) *cum fratre Seuero.*

Existumat vir summ. Cl. Salm. in notis ad Commodum, *Seuerum* perperam irrepsisse pro *verum.* Itaque bene scriptor noster *βηρίσσιμος* pro *βῆρος*, cuius est diminutiuum, forte quia *κομιδῇ νέος*, admodum iuuenis, vt de eo loquitur. Quod ita sese habere, probat illud Capitolini in vita Marci: *Post excessum vero Patris* (Marcus) ab *Adriano Annius verissimus vocatus est: post virilem vero togam Antonius verus.* Ac si diceret, tum diminutiua voce fuit cognominatus, quia pueritiae metas nondum erat egressus, post modum vero nomini ablata diminutio, postquam virilem incepit ingredi aetatem.

1, 2, 2. *Βηρίσσιμος δ' ἦν ὄνομα αὐτῷ*) Latinis *Verissimus.* Soliti Graeci ponere *β*, pro v. vt *Σεβῆρος* pro *Seuerus.* Ratio est, *quod cum digammae illius verum sonum nullum haberent, inopia coacti, ad quamvis potius, quam ad φ, decurrere voluerint*, a quo maxime scilicet, abesset. Lips. c. 12, de Rect. Pron. ling. lat., immo siue destituantur litteris, siue non destituantur, semper soliti durius quam Latini sua proferre. Vnde eum *πυῤῥίαν* dicunt, quem Latini, *Burhiam*, *βῆρον*, quem Latini, *Verum*, quanquam nunquam tam suauiter sua possent pronunciare, ac quidem Latini per suum v. *Nulla enim suauior littera hac duplici nata videtur, post litteras natas.* Lips. in not. ad cap. 12. de pron.

1, 2, 2. *Κόμμοδον καλούμενον, ὁ πατὴρ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας*) Lamprid. in vita Commodi: *Commodum Marcus et suis praeceptis et etiam magnorum atque optimorum virorum erudire conatus est, habuit litteratorem Graecum Onesicritum; latinum Capellam Antistium:* Orator ei *Attejus sanctus fuit.* Genuini patris officio fungitur Marcus, dum adolescentem magna cura ac diligentia educare contendit. Magni quidem refert, vt quis nascatur, sed multo maxime, quibus rationibus et exemplis a teneris formetur et instituatur. Quam artem, tanquam difficillimam, fingendi, formandi, educandi puerum, scire oportet omnes parentes. De qua merito dixeris, quod de pronunciatione Demosthenes, isti, primas, alteras, tertias tribuendas, quippe quae naturam ferocientem, et alias renitentem mouet ac flectit in contrarium. Eaque cura eo magis incumbit viro Principi, quod degenerem ex se genitum relicturus est Reipubl. detrimento ac damno. Quod Cicer. 5. Verr. *Qui non recte instituunt atque eru-*

dant liberos, non solum liberis, sed etiam rei publicae faciunt iniuriam. Nullo attamen in negotio plus delinquunt, quam in hoc viri Principes, dum vel grauioribus intenti minore cura liberos educare solent, vel curam liberorum abiicientes, aliis eam demandant, inque eos reiiciunt, qui saepius in aula pessimi audiant iuuentutis deprauatores, vel etiam, dum simiarum ritu, sobolem complexu necantium, liberorum indolem tenui ac molli corrumpunt educatione, eos ad virtutes non hortantur seuerius, neque alios id facere permittunt, sed potius facientes odio prosequuntur, a vitiis non absterrent acrius, neque nimium absterreri volunt, ne forte supra modum appareant religiosi. Id vitii fuisse in Marco non obscure notat Lamprid. in vit. Commodi: *Adhibitos custodes vitae suae honestiores ferre non potuit, pessimos, quos detinuit, et submotos vsque ad aegritudinem desiderauit: quibus per patris mollitiem restitutis, popinas et ganeas in Palatinis semper aedibus fecit: neque vnquam pepercit vel pudori vel sumptui.*

1, 2, 3. *Θυγατέρας ἐν ὥρᾳ γενομένας ἐξέδοτο ἀνδράσι)* In filiabus elocandis maxima parentis cura ac diligentia requiritur, praecipua quippe radix, praecipuus fons, vnde potissima pars, vel felicitatis, vel infelicitatis prouenit in vita mortalium, videtur esse matrimonium. Hoc amicitia in priuata vita initur, hoc foedera paciscuntur in publica societate. Vnde qui generum quaerit, sibi quaerit imperii firmamentum ac decus. Hinc veteres Philosophi nulla de re sanctius quid conscripserunt, quam de coniugio, quorum monumenta quaedam etiamnum extant apud Arist. Xenoph. et Plutarch.

1, 2, 3. *Οὐ τὰς γένους μακραῖς διαδοχαῖς* et c.) Iul. Capitol. *Proficiscens ad bellum Germanicum, filiam suam non decursu luctus tempore, grandaeuo equitis Romani filio Claudio Pompeiano dedit, genere Antiochensi, nec satis nobili.* Non quod non ille supra vulgus sit collocandus, in quo generis simul et virtutis conuenit nobilitas, et eadem sede locatur, verum quia tot ac tanti saepe deficiunt ab origine, a maiorum virtutibus degeneres, tutius consultiusque iudicatur, primas virtuti tribuere, alteras natalium splendori. Quem ordinem seruauit ille, quisquis fuerit, qui scripsit versiculum in laudem Vlyssis:

Inclyte parua praedite forma,
Nomine celebri, claroque potens
Pectore, Achiuis classibus ductor,
Grauis Dardaniis gentibus vltor,
Laërtiade.

Vbi obseruant ea primo loco esse posita, quae ipsius Vlyssis essent propria: in quibus nihil sibi Laërtes, neque Anticlea, neque Acrisius vindicaret: patris autem nomen in vltimum reiectum esse locum, quod in laudibus magnorum virorum postremum locum generis nobilitas teneat. Et sane ea posteros similes non tantis cumulat honoribus, quippe quae vix ac ne vix quidem per se laudem merceantur. Neque e contrario dissimiles illustrat, sed prodit magis indignos: honorem non tam accommodat, quam quidem maculam iniicit et inquinat. Oraculo illa digna vox: *Optimus quisque nobilissimus.* Quid enim si ex optimo pessimus, vt e vino saepe acetum generatur, an ideo praeferendus omnibus bonis, quia patre bono, ipse nequam? non sane. *Vt enim venator non quaerit, quod tali cane natum sit, sed canem; et eques equum ipsum, non quod ex*

quo (quid enim simulus ex equo natus sit?) ita vir politicus tota via erraverit, si in pectore non requirat quis, sed e quibus. Plutarch. in Syll. Sordidum illud laudis opus ac debile, quod fultum majorum imaginibus ac triumphis auitis. Illi nihil proderit, quod fastos plenos ostentet numeroso consule, cui vita vitiorum plena ostendit naevos. Perit omnis in illo nobilitas, qui quicquid laudis petit, petit ab origine, quam inficit, ac inquinat. Scite Plautus in Trinum. (3, 2, 16. sqq. praeter vss. extremos):

Itane tandem majores famam addiderunt (*tradiderunt*) *tibi tui,*
Vt virtute eorum ante parta per flagitium perderes,
Atque bonori posterorum tuorum vt vindex fieres?
Tibi paterque auosque facilem fecit et planam viam
Ad quaerendum bonorem: tu fecisti, vt difficilis foret,
Culpa maxime et desidia, tuisque stultis moribus.
Qui bono sunt genere nati, si sunt ingenio malo,
Suapte culpa degeneres abeunt, genus ingenio improbant.

Vanum est illud et vmbraticum a parentibus in filios degeneres translatum, quia non est ipsorum: virtus enim non infunditur posteris, vt reliqua corporis bona, acquisita est, non natiua.

Fortes creantur fortibus et bonis,
Est in juuencis, est in brutis (equis) *patrum*
Virtus, nec imbellem feroces
Progenerant aquilae columbam:
Doctrina sed vim promouet insitam,
Rectique cultus pectora roborant,
Vtcunque defecere mores,
Dedecorant bene nata culpae.

Vbicunque igitur degener leonis catulus, ibi praeferendus generosus canis, et vbi dama timidior nobilis, ibi promouendus strenuissimus ac probus, etiam in tuguriolo prognatus miles. Huc facit locus Iuuenal. Sat. 8

Malo pater tibi sit Thersites, dummodo tu sis
Aeacidae similis, vulcaniaque arma capessas,
Quam te Thersitae similem producat Achilles.

Audi Boetium rem omnem explicantem ac determinantem. *Iam vero quam sit inane, quam futile nobilitatis nomen, quis non videat? Quae si ad claritudinem refertur, aliena est. Videtur namque nobilitas esse, quaedam de meritis veniens laus parentum. Quod si claritudinem praedicatio facit, illi sint clari necesse, qui praedicantur. Quare splendidum te, si tuam non habes, aliena claritudo non efficit. Quod si quid est in nobilitate bonum, id esse arbitror, vt imposita nobilibus necessitudo videatur, ne a majorum virtute degenerent.* Vnde Iuris cons. Ex genere nobilis, tantum praesumptione est nobilis. l. *Quod si nolit*, D. de Aedilit. Edict. Haec quasi ore Epicteti dicta ac dictata. Nimirum nostra non sunt genus, pecuniae, καὶ ἑνὶ λόγῳ, ὅσα οὐχ ἡμέτερα ἔργα. Verum ea nostra sunt, quae potestati nostrae subjacent, quaeque a fortuna nec dari, nec auferri possunt. Ergo

Quid genus, et proauos strepitis?
Si primordia vestra,
Auctoremque Deum spectes:
Nullus degener exstat,

Ni vitiis peiora fouens
Proprium deserat ortum.

1, 2, 4. Ἀρετῆς δὲ πάσης ἔμελεν αὐτῷ) Aurel. Victor. *Iste virtutum omnium, caelestisque ingenii exstitit defensor.* et ipse de se ipso lib. I. c. II. παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ et c. *A fratre Seuero, amorem familiarium, et veritatis et iustitiae, didici.* Rara certe auis in terris principis talis, qui magnopere virtutes exercuit: cum in veteri sit verbo, nec auctoritate carente nec euentu, alienam virtutem regibus esse formidolosam, quia ipsi a virtute abhorrent.

1, 2, 4. Λόγων τε ἀρχαιότητος ἦν ἐραστής) Aurel. Victor. *Litterarum Graecarum erat peritissimus.* Athenag. Philosoph. in legatione pro Christianis, ad Marcum et Verum imperatores. οἶδα γὰρ, ὅτι ὄντες et c. quae seq. Quae ita latine: *Noui enim vos, quantum prudentia simul et imperio praestatis omnibus, tantum etiam exquisita scientiarum cognitione excellere; ita in singulis pariter sapientiae partibus eximie versatos, vt qui vnam duntaxat aliquam sibi excolendam delegerunt, etiam illos in hac ipsa parte superetis.* Non iniuria hic quisquam quaerere posset, num assiduum illud litterarum ac scientiarum studium non videatur imperanti non solum indecorum, verum etiam circa altiora ac majora reipublicae occupato, illicitum? Ita censet Seneca Epist. 88. *An tu existumas, eum reprehendendum, qui superuacua vsu sibi comparat, et pretiosarum rerum pompam in domo explicat: non putas eum, qui occupatus est in superuacua litterarum supellectile? Plus scire velle, quam sit satis, intemperantiae genus est.* et Epist. 106. *Quemadmodum omnium rerum, sic litterarum quoque intemperantia laboramus, non vitae, sed scholae discimus.* Atque hac ratione reprehensi Imperatores plurimi, quod nimium litteris vacarent. Hadrianus Princeps a nonnullis *Graeculus* dicebatur, quod impensius Graecis studiis esset imbutus, vt scribit Spartianus in eius vita. Ob eandem affectatae supra modum doctrinae culpam Iulianus Apostata *Graecus* audiuit *literis*, teste Ammian. Marcell. libr. 17. Marcus Antoninus per ludibrium a quibusdam vocatus fuit *dialogista*, quod libris et dialogis conscribendis operam daret; ita Vulcat. Gallicanus in vita Auidii Cassii: *Nec defuere, qui illum Catilinam vocarent: quum et ipse se ita gauderet appellari, addens futurum se Sergium, si dialogistam occidisset, Antoninum hoc nomine significans.*

Est igitur eorum, qui Reipubl. curam susceperunt, eruditionem, tanquam animi cultum, quatenus opus, et ad rem, atque vsum pertinet, assumere. Quod fecere Scipio ille posterior, Cornel. Sylla, Pompeius, Lucullus, Caesar, aliique. De Heluid. Prisco testatur Tac. histor. 4. *Ingenium illustre altioribus studiis iuuenis admodum dedit: non vt plerique, vt nomine magnifico segne otium velaret, sed quo firmior aduersus fortuita Rempubl. capesseret.* Exemplar principibus viris ac regula hoc in negotio propositus sit magnus ille Agricola, *qui studio scientiae flagrantem animum coërcuit, tenuitque, quod est difficillimum, ex sapientia modum.*

1, 2, 5. Παρεῖχε δὲ καὶ τοῖς ἀρχομένοις ἑαυτὸν ἐπιεικῆ, καὶ μέτριον βασιλέα et quae seq.) Aurel. Vict. *Hic permisit viris clarioribus, vt conuiuia eodem cultu, quo ipse, et ministris similibus exhiberent.* Eutrop. *Hic cum omnibus Romae aequo jure egit, ad nullam insolentiam*

elatus est imperii fastigio. Ipse de seipso l. I. c. I. quae ita latine: *Ab auo meo Vero didici placidis esse moribus.* c. 6. *A Sexto comitatem.* c. II. *a fratre meo Seuero amorem familiarium.* Idem eleganter de Iuliano testatur Mamertinus in Panegyr. ei dicto: *Quis, oro vos, plura praebuit fidei constantiaeque documenta? omnes, quos priuatus in familiaritatem recepit, eodem habet imperator affectu: nemo gradu pulsus, nemo aditu prohibitus.* Detestandus igitur gentium quarundam odiosus ritus, *apud quos persona Regis, sub specie majestatis occulitur.* Apul. de Deo Socrat.

I, 2, 6. Μόνος τε βασιλέων φιλοσοφίαν et quae seq.) Athenagoras, legatione pro Christianis: Μ. Αὐρηλ. Ἀντωνίνῳ καὶ Λ. Αὐρηλ. Κομμόδῳ, Ἀρμενιακοῖς, Σαρματικοῖς. τὸ δὲ μέγιστον, φιλοσόφοις.

Iul. Capitol. *Erat enim ipse tantae tranquillitatis, vt vultum nunquam mutauerit ex moerore, vel gaudio, philosophiae deditus Stoicae, quam et per optimos quosdam Magistros acceperat, et vndique ipse collegerat.* Gallicanus in vita Auidii Cassii: *Nec defuere, qui illum Catilinam vocarent: quum et ipse se ita gauderet appellari, addens futurum se Sergium, si dialogistam occidisset, Antoninum hoc nomine significans: qui tantum enituit in Philosophia, vt iturus ad bellum Marcomannicum, timentibus cunctis, ne quid fatale proueniret, rogatus sit non adulatione, sed serio, vt praecepta Philosophiae ederet: nec ille timuit, sed per ordinem paraeneseon, hoc est, praeceptionum, per triduum disputauit.* Aurel. *literarum Graecarum peritissimus.* Ipse de seipso lib. I. c. 3. A Diogneto didici, *libere dicta ferre aequo animo, Philosophiae me addicere.*

ib. Μόνος τε βασιλέων φιλοσοφίαν et quae seq.) Felices subditos, talem qui nacti sunt Principem! Audite Boët. lib. I. de Consol. Phil. pros. 4. *Tu hanc sententiam Platonis ore sanxisti, beatas fore respubl., si eos vel studiosi sapientiae regerent, vel earum rectores studere sapientiae contigisset.* Audite ipsa Platonis verba lib. 5. de Republ. Ἐὰν μὴ οἱ φιλόσοφοι et c. *Nisi philosophi ciuitatibus dominentur, vel hi, qui nunc reges potentesque dicuntur, legitime sufficienterque philosophentur, in idemque ciuilis potentia et philosophia concurrant, neque (quod nunc fit, a diuersis duo haec tractentur ingeniis non erit ciuitati, vel etiam hominum generi requies vlla malorum.* Quam sententiam Prudent. lib. I. contra Symmach. est mutuatus: *Fortunata res erit publica, si aut sapient reges, aut regnauerint sapientes.* Suffragatur Plutarchus in commentario ad Principem indoctum, qui ita latine: *Doctrina*, inquit, *ex Philosophia prompta, quae assessor et custos est domestica imperantis, de potestate sicut bono habitu praescindens, quod lubricum est, relinquit, quod est sanum.*

Si non creditis testimoniis, transeamus ad exempla: Euocatus ad Dionysium Plato, vt capite curato vniuersae laboranti Siciliae adferret medelam, tantum Philosophiae documentis est consecutus, vt verecunda deinceps forent conuiuia, ac vbique in omnibus actionibus moderatio adhiberetur. Immo ordo curiae talis fuit, ipsiusque etiam Tyranni in iure dicendo benignitas, vt ciuitati mirifica spes affulserit de hominis, alias pessimi, commutatione. Neque hoc sine ratione: erat enim vnus omnium ad Doctrinam et Philosophiam impetus, teste Plutarch. in Dion. Huius non ignarus Philippus Macedo, qui ab Epaminonda Philosopho institutus, curam

Digitized by Google

Alexandri filii demandauit Aristoteli, cuius praeceptis decem ferme annis eo informatus est successu, vt majore apparatu a praeceptore, quam a parente Philippo subornatus in Persas traiecerit. Neque recesserunt ab hac opinione, quotcunque viri Principes apud Romanos fuerunt maxime illustres, ne dicam de Graecis, quorum numerus est innumerus. Iulius Caesar Aristonis frequentauit Auditorium, Pompeius Cratippi. Idem bello confecto Mithridatico, fasces Philosophiae submisit; intraturus Posidonii sapientiae professione clari domum, fores percuti de more, idque propter Philosophiae dignitatem, a littore vetuit. Augustus Caesar Arium et Athenodorum secum habuit; Trajanus, Optimi nomen meritus, Plutarchum. Denique Marcus Antoninus Philosophiam nunquam spreuit. Eius rei luculenta occurrunt testimonia apud Iul. Capitol. in eius vita: *Apud Aegyptios ciuem se egit, et Philosophum, in omnibus studiis, templis, locis*, et paulo post: *Sententia Platonis semper in ore illius fuit, florere ciuitates, si aut Philosophi imperarent, aut Imperatores philosopharentur.* Linquo antiquum illud aeuum, transeo ad exempla, quae aetati nostrae viciniora. Alphonsus Arragoniae rex adeo sapientiae fuit amator, vt exclamauerit, *non hominis, sed bouis esse vocem, eius, qui dixerat, non decere principem tenere litteras.* Ludouicus I. Vngariae ac Poloniae Rex, tantos in sapientiae studio fecit progressus, vt non minus litteris, quam armis praestiterit, teste Cromero in fine lib. 13. de rebus Polon. Neque silentio praetereundum vltimo loco exemplum Matthiae Coruini, qui et doctissimus, et doctorum summus Maecenas, adeo vt in ipsa regia Budae bibliothecam vere regiam instituerit, ex qua aetate superiori plurimi libri vtilissimi prodierunt.

1, 2, 6. *Φιλοσοφίαν οὐ λόγοις, οὐδὲ δογμάτων γνώσεσι, σεμνῷ δὲ ἤθει καὶ βίῳ σώφρονι ἐπιτώσατο)* Ex Epicteto: Aul. Gell. lib. I. c. 2. *Iuuenes quidam neque frugi, neque operae probae, sed theorematibus tantum nugacibus, et puerilium isagogarum commentationibus dilatrantes.* et paulo post: *qui verborum et argutiarum fuligine ob oculos audientium iacta, sanctissimae disciplinae nomen ementiuntur.* Aliter noster Auctor de Marco imperatore, quem refert non praeceptis, sed praxi sapientiae studium confirmasse. Non autem hoc in loco per Philosophiam intellige omnem humanam sapientiam, et quaecunque ab hominibus sapienter et ingeniose dicta et excogitata, verum eam solum Philosophiae partem, quae vitam, studia, et mores informat, quae ἠθικὴ, hoc est, moralis appellatur, quam respicit Nilus in Paraenesi: *ἡ φιλοσοφία χρῆμα τοῖς ἀνθρώποις ἐξαίρετον. οὖσα δὲ μονογενὴς, μόνη μόνῳ συνεῖναι τῷ κεκτημένῳ βούλεται, Philosophia hominibus res est eximia; vnigenita vero existens, sola soli vult coire possessori.* De eadem parte loquitur Plutarch. in paedagogia: quae verba ita latine: *Animorum aegritudines, atque languores sola est, quae curet atque medeatur, Philosophia. Per hanc enim et cum hac scire licet, quid honestum, quid turpe, quid iustum, quid iniustum: et summatim, quid deligendum, quid fugiendum: quomodo parentibus, quomodo natu grandioribus quomodoe peregrinis, magistratibus, amicis, vxoribus ac seruis vtendum sit: vtque deos veneremur, parentes honoremus, seniores vereamur, legibus obtemperemus: quomodo magistratibus cedere, amicos diligere oporteat, in mulieres seruare modestiam, charos habere liberos, minime seruire cum*

seruis: et, quod maximum est, in prosperis fortunae successibus laetitia non effundi, nec in aduersis casibus tristitia deprimi, nec omnino voluptatibus esse deditos: nec ita per iracundiam affici, vt belluarum animos induamus, quae ex omnibus Philosophiae bonis antiquissima iudicanda. In quam sententiam legitur dictum Musonii, Sapientis Philosophi: οὐ γὰρ δὴ φιλοσοφεῖν ἕτερόν τι φαίνεται ὄν, ἢ τὸ, ἃ προσήκει, λόγῳ μὲν ἀναζητεῖν, ἔργῳ δὲ πράττειν, *Non enim aliud quid videtur esse Philosophia, quam in id, quod conueniens est, verbo inquirere, opereque implere.* Haec est itaque illa Marci Philosophia, quam non verbis, aut decretorum scientia, sed morum grauitate, vitaeque continentia sanciuit. Plura qui volet hac de re, adeat Besoldum in init. tit. pand. De iust. et iur.

1, 2, 7. Πολύ τε πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν) Ea aetate viros plurimos sapientiae studio praeclaros exstitisse, minime mirandum, quum singulos maximo affecerit honore, ipse eximius studiorum cultor ac fautor. Testis est Iul. Capit. in eius vita: *Multum Frontoni detulit, cui et statuam in senatu petiit: Proculum ad proconsulatum prouexit, oneribus in se receptis: Iunium Rusticum Stoicum consulem designauit, eique post obitum a Senatu statuas postulauit.*

1, 2, 8. Φιλεῖ γὰρ πῶς ἀεὶ τὸ ὑπήκοον ζηλοῦν etc.) Isocrat. ad Nicocl. φιλοῖ τὸ πλῆθος ἐν τούτοις τοῖς ἐπιτηδεύμασι διάγειν τὸν βίον, ἐν οἷς αὐτοὺς ἄρχοντας τοὺς ἑαυτῶν ὁρῶσι διατρίβοντας, *Solet vulgus in iis studiis viuere, quibus magistratus suos videt esse deditos.* Cui suffragatus pronunciatus Sapientissimus, Syracides cap. 10. *Qualis rector est ciuitatis, tales et inhabitantes in ea.* Calculum adiicit Plato de leg. lib. 4. Μηδεὶς ὑμᾶς πειθέτω, ὦ φίλοι, ἄλλῃ θᾶττον καὶ ῥᾷον μεταβάλλειν ἄν ποτε πόλιν τοὺς νόμους, ἢ τῇ τῶν δυναστευόντων ἡγεμονίᾳ. Μηδὲ νῦν γε ἄλλῃ γίγνεσθαι μηδ' αὖθις ποτὲ γενήσεσθαι. *Nemo nobis persuadeat, o amici, vlla ratione citius aut facilius ciuitatem leges moresque immutare, quam principum exemplo praeeunte: neque aliter nunc esse, nec in posterum vnquam futurum.* Neque caussae sunt in occulto positae. Principis vita in edito ac praelustri constituta est loco, vnde se veluti tropaeum quoddam conspiciendum praebet omnibus, quo omnes ad se trahat, in suique rapiat exemplum. Subditorum vero mentes et oculi ad alta illa plerumque versi, non aliter ac Heliotropium ad solis motum, in principis mores vertuntur. *Neque tam opus est imperio, quam exemplo.* Plin. Panegyr., quod efficacius vrgebit quam ipsae leges. Verissime enim ille apud Liu. l. 26. *Si quid iniungere inferiori velis, id prius in te ac tuos si ipse iuris statueris, facilius omnes obedientes habeas.* Equidem si quaeras, cur homines imperia tam inuiti patiantur, nihil aliud respondebo, quam quod leges suas ipsi viri Principes parum obseruent. Aeternitati consecrandi sunt versus, ac principibus semper ruminandi, apud Claud. paneg. 7.

In commune iubes si quid censesque tenendum
Primus iussa subi. Tunc obseruantior aequi
Fit populus, nec ferre negat, quum viderit ipsum
Auctorem parere sibi. Componitur orbis
Regis ad exemplum. Nec sic inflectere sensus
Humanos edicta valent, vt vita regentis.

Digitized by Google

Et sane vix vlla res est, quae magis hominem ad virtutis incitet studium, quam exempla. Cum etenim homo, quicquid intelligit, sensu potius intelligat, quam ratione, vsu euenire videas, eum potius iis moueri, ac concitari, quam ratione. Quo respexisse videtur Thraseas senator optimus apud Tacit. An. 16. qui moribundus ita quaestori, qui supplicium exigebat, est locutus: *Specta iuuenis, et omen quidem dii prohibeant: caeterum in ea tempora es natus, quibus firmare animum expedit constantibus exemplis.* Magis scilicet haec mouent, quam verba; humanisque minus sermonibus, quam operibus, creditur. Quemadmodum in verborum strepitu, aut lingua sonora, non consistit sapientia, sed factis exprimitur animique firmitate: ita pariter felicius exemplis factisque maiorum, quam rationibus et dictis instruimur eorundem. Paucissimos inuenias, qui acumina legum, rationesque edictorum, percipiant, vel si percipiunt, admittant: opus est aliquo praecessore, ac viae duce, ad quem mores exigant, quique ipsis praeluceat.

Quod si igitur vir princeps suos mores ad imitandum aliis velit proponere, quis non eum, cuius vitae institutum legem autumat, aemulandi more, ac obsequii studio sequitur, si quidem ille velit honesta, quis non volet; si quidem turpia, quis non peccabit? Ab eo, tanquam a capite, omnis vitii ac intemperiei in republica origo: rursus ab eodem e contrario, tanquam a capite virtus ac temperamentum, ad inferiora imperii viscera diffunduntur. Eius vita, si proba, emendat ac corrigit continentia omnes, sin minus, cupiditatibus inficit. Non aliter ac orbes inferiores supero illo abripiuntur, eique obsecundant: ita subditi a suprema potestate trahuntur saepe inuiti, volentes nolentes a bona vita ac via deuiant. Vere eloquentiae Parens de leg. 3. *Licet videre, si velim replicare memoriam temporum, qualescunque summi ciuitatis viri fuerint, talem ciuitatem fuisse: quaecunque mutatio temporum in principibus extiterit, eandem in populo secuturam. Quo perniciosius de re publica merentur vitiosi Principes, quod non solum vitia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in ciuitatem: neque solum obsunt, quod ipsi corrumpuntur, sed etiam quod corrumpunt, plusque exemplo quam peccato nocent.*

1, 2, 10. Εἰδόν τε καὶ ἤκουσα) veritatem historiae confirmat, si quando scriptor eorum, quae commemorat, factorum αὐτόπτης, dictorum αὐτήκοος fuit; qua de re supra dictum fuit latius, ad illa auctoris verba: ἐγὼ δ' ἱστόρησα. etc.

1, 3, 1. Μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάτοις τε καὶ φροντίσι τετρυχωμένον) Dum subditi securi, assiduitate curae vir Princeps, ac labore nimio saepe obruitur, quo vere se populi ostendat pastorem. Verum longe aliter. *Neque enim specie tenus ac nomine fortuna imperii consideranda est. Admittere in animum totius reipubl. curam, et populi fata suscipere: et oblitum quodammodo suae gentis viuere. Accipere innumerabiles vndique nuncios, totidem mandata dimittere, de tot vrbibus, nationibus, prouinciis cogitare, noctes omnes diesque, perpeti sollicitudine, pro salute omnium cogitare.* Plin. Paneg. v. Lps. monit. et exempl. pol. c. 7.

1, 3, 6. Διονυσίῳ τῷ Σικελιώτῃ) de cuius saeuitia, intemperantia et nimia venere, Iust. l. 21. et de eo ita Athenae. l. 10. c. 10. Φιλοπότας δὲ καὶ μεθύσους etc. *Bibaces et vinosos cum recenset Theopompus, Dionysium iuniorem Siciliae tyrannum nominat, qui ob temulentiam corruptus oculis excaecatus sit. Aristoteles in explicanda Syracu-*

ſiorum adminiſtratione publica ait continenter ipſum ad nonageſimum vsque diem ebrium interdum fuiſſe, atque ideo hebetatos illius oculos.

I, 3, 6. Πτολεμαῖος μὲν, καὶ μέχρις ἀδελφῆς ἰδίας ἔρωτος προχωρήσας) Ptolemaeus, de quo noſter ſcriptor, non ſtatim Alexandro ſucceſſit. Primus enim fuit poſt Alexandrum Ptol. Lagi, qui et Soter et Magnus. Poſt hunc Ptolemaeus Philadelphus. Huic ſucceſſit Ptolemaeus, de quo noſter, cognomento Ceraunus. Erat hic filius Ptolem. Magni, alias Soteris, et Eurydices Antipatri filiae. Iuſt. lib. 17. et Appian. Sororem duxit, eiusque filios vita, ipſam regno priuat. Erat illa Arſinoë, quae fuerat matrimonio iuncta Lyſimacho. teſt. Iuſt. lib. 17. et lib. 24.

ib. Παρὰ τοὺς Μακεδόνων καὶ Ἑλλήνων νόμους) Qua ratione dicit noſter ſcriptor Ptolemaeum duxiſſe ſororem ſuam, praeter ſiue contra Macedonum et Graecorum leges: cum hoc ipſum videatur moribus fuiſſe multorum inſtitutum, ac comprobatum? Ita Euſeb. lib. 6. praep. Euang. notat, fas eſſe Perſis coniungi cum ſororibus. Adeo etiam vt Lucianus tom. 3. de ſacrific. ludens cum Iouis coniugio cum ſorore ſua Iunone, dicat eum hoc feciſſe ſecundum Perſarum et Aſſyriorum leges. Quinimo Athenienſibus fratrum ac ſororum coniugia legibus permiſſa. Ita enim Octauius apud Minutium: *Aegyptiis et Athenienſibus cum ſororibus legitima connubia.* Num igitur erraſſe dicendus ſcriptor, quod ſcribat Ptolemaeum ſororem duxiſſe in vxorem, idque citra leges Macedonum et Graecorum? Nunc vero dicendum Graecorum, aliorumque leges tales fuiſſe, ne quis ſororem ex eadem matre duceret, ſed quidem eodem prognatam patre, quam leges Romanae appellant conſanguineam. Ita colligitur ex veteri Schol. Ariſtoph. in nebul. Act. 5. Scen. 2. παρὰ Ἀθηναίοις ἔξεστι γαμεῖν τὰς ἐκ πατέρων ἀδελφάς. Et apud Demoſthenem occurrit locus in orat., quae inſcribitur appellatio aduerſus Eubulidem, vbi reus hunc in modum loquitur: ἀδελφὴν ὁ πάππος ἐμὸς ἔγημεν οὐχ ὁμομητρίαν. Itaque videtur noſter auctor velle Ptolemaeum duxiſſe germanam ſuam ſororem in vxorem, quod contra leges factum Macedonum ac Graecorum. Plura qui volet hac de re, adeat Muret. in Face Crit. 15. cap. 5. et 7. cap. I. Lipſium ad Tacit. p. edit. in 8. 80. Caſt. var. c. 11. Rad. ad Mart. p. in fol. 24.

I, 3, 7. Διόνυσον) Lubet hoc loco, quaedam attingere, quae ſpectant huius nominis originem. Dictus eſt διόνυσος παρὰ τὸ διαίνειν ἡμᾶς ἡδέως, *quod nos iucunde ac ſuauiter irriget*, vt Phurnutus exiſtimat, ſeu vt alii, quaſi διάλυσος quispiam exiſtens, *quod curas ſoluat.* Nobis commoda videtur poſtrema haec ratio, quae talis eſt: vocatus eſt διάλυσος ob linguae ac mentis licentiam nimiam, tum enim lingua ſoluta eſt, cum vini potu hilariores paulo facti ſunt mortales, tum mens ſoluta, recondita non reuelanda deponit e ſuo penu, ac libere nimium vagatur. Similitudinem elegantem ſuggerit Iſocrat. in orat. ad Demon. ὅταν ὁ νοῦς ὑπ' οἴνου διαφθαρῇ, ταὐτὰ πάσχει (τοῖς ἅρμασι) τοῖς τοὺς ἡνιόχους ἀποβαλοῦσι, *cum mens a vino corrumpitur, idem ei accidit, quod curribus, qui ſuos amiſerunt agitatores.* Vti enim laxatis habenis, equi, velut effrenes, agitatione deiecti, currum in praecipitium trahunt: ita mens intemperantia vini ſoluta, ſuo non fungitur officio, ſed carens rationis moderamine, quaqua vorſum flectatur ſusque deque habet.

ibid. *Καὶ κισσὸν μὲν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ)* Antigonus rex Bacchum habitu imitatur, ideoque hederam capiti circumdat. Hedera enim Baccho ſacra, qua coronabatur, additis pampinis, et ficulneis frondibus. Hedera forte ideo, quod contra ebrietatem facere putetur, de quo ſcribit Athenaeus l. 5. veteres ſolitos in conuiuiis corona myrtea, roſacea, et ex hedera contexta, caput cingere, ne vino nimium madefacti vaporibus aſcendentibus laederetur, propterea quod eae coronae adſtringendi ſimul, et refrigerandi poteſtatem obtinerent. Easque ſic monſtratas hominibus exiſtumat, vt illis eſſet adiutor, quibus malorum plurimorum fuerat origo. Vnde Baccho operaturi talibus ſeſe hederaceis corollis cingebant, atque reliquis vtebantur vtenſilibus. Anacr.

Ὅταν ὁ Βάκχος ἐσέλθῃ,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι,
Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου,
Θέλω καλῶς ἀείδειν
Κισσοστεφὴς δὲ κεῖμαι,
Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.

Cuius etiam inſigne habet Virg. Eccl. 6. vbi deſcribit hominem a moribus Baccho dicatum.

Silenum pueri ſomno videre iacentem,
Inflatum heſterno venas vt ſemper Iaccho.
Serta procul tantum capiti delapſa iacebant
Et grauis attrita pendebat cantharus anſa.

1, 3, 12. *Γερμανοὶ γειτνιῶντες, ὡς οὐδέπω πάντας ἐκεχείρωτο)* Iul. Capitol. *Amici frequentes ſuaſerunt, vt a bellis diſcederet, et Romam veniret: ſed ille contemſit ac perſtitit, nec prius receſſit, quam omnia bella finiret.* Verum non abſoluit. Ita enim paulo poſt: *Deinde ad conficiendum bellum conuerſus, in adminiſtratione eius belli obiit; triennio bellum poſtea cum Marcomannis, Hermunduris, Sarmatis, Quadis etiam egit: et ſi anno vno ſuperfuiſſet, prouincias ex his feciſſet.*

Idem teſtatur Dion. *καὶ εἴγε πλέον ἐβεβιώκει, πάντα τὰ ἐκεῖ ἂν ἐκεχείρωτο.*

1, 4, 1. *Καθίσας ἐπὶ τοῦ σκίμποδος)* nomine *σκίμποδος* venit communiter lectus humilis, quo accumbebant, quales erant diſcubitorii illi, aut etiam talis, in quo requieſcere ſolebant, vt videre eſt in fine huius libri: *εἰσδραμὼν εἰς τὸν θάλαμον, ὥσπερ εἰώθει, τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τοῦ σκίμποδος κείμενον ἀνελόμενον:* dicit in thalamo fuiſſe *σκίμποδα*, ibi vero erant lectuli, in quibus laſſi quieſcebant. Etiam hoc nomine venit *κράββατος*, in quo cubabant aegri, vt hoc loco dicitur de Marco Imperatore, qui moribundus lectulo incumbit. Hinc illud diminutiuum *σκιμπόδιον*, quod etiam latina lingua vſitatum. Gell. noct. Att. l. 18. *Oſtendimus cubantem in ſympodio Graecienſi:* Corrige ex Beroaldo, et lege *Scimpodio*, id eſt, lectulo, grabbatulo. Lucian. *τῷ δὲ παιδὶ τὸ σκιμπόδιον αὐτοῦ παραθήσω. ſeruo tuo grabbatulum ipſi conueniens apponam.* Vnde error Suidae manifeſte deprehenditur, qui *σκίμποδα* non de vero grabbato accipit, ſed de *σκάμνῳ*, vt obſeruat Caſaub. ad Suet. lib. 2. videbatur autem Suidas ideo motus, quia diſcipuli in ſcholis dicuntur reclinare *εἰς σκίμποδα*, quod non de lectulis accipit, ſed ſcamnis; non enim foret vero ſimile, nec ſatis congruum, diſcipulos audire praeceptorem in ſcholis recli-

nando vel inclinando. Verum tamen contrarium paret, morem hunc fuisse seruatum in scholis quorundam Philosophorum, vt discipulos suos studentes continerent in huiusmodi lectulis, qui ipsis erant instar scamnorum, non autem erant scamna. Quem morem loco ante citato confirmat Casaub. variis scriptorum testimoniis.

1, 4, 1. *συγκαλέσας τοὺς φίλους*) Iul. Capitol. *Ante biduum, quum expirasset, admissis amicis dicitur ostendisse sententiam de filio eandem, quam Philippus de Alexandro, sed longe diuersa mente, cum de hoc male sentiret.* Filium itaque suum hoc loco Marcus imperator commendat amicis, ac genere proximis. Vt etiam hoc refert Commodus imperator in orat. ad milites, et amicos. *Parens*, inquit, *meus et paruulum vobis tradidit, ac vestrae commendauit fidei.* Falsus igitur Iul. Capit. ad illa verba: *Cum ab eo quaereretur, cui filium commendaret.* Quasi Marcus defuisset inquam suo officio, cum noster auctor dicat, eum curarum ac sollicitudinum plenum fuisse, filii caussa, quem post se pessimum reipublicae relinquebat.

1, 4, 4. *Τά τε δεινὰ ὑπ' ὄψιν πεσόντα, οἶκτον προκαλεῖται μείζονα*) scil. quorum miseriae conspiciuntur signa, vel vestigia quaedam, maiorem vt plurimum promouent misericordiam. Cuius non ignara maxima natu soror Commodi, quae luctu, scissione vestimenti, aliisque maeroris immoderati indiciis, eius animum in suam rapuit sententiam. Vti enim affectiones sensuum sunt permotiones; ita ea praecipue mouent, quae sensibus viciniora. Qua de ratione test. Philos. neque res vniuersales vnquam hominis mouerunt voluntatem, neque Philosophi potuere vnquam elicere affectus, cum plus tribuant intellectui, quam sensui. Vt vero inter sensus reliquos oculorum est acerrimus; sic quae oculis subiiciuntur, validius in animum intrant, quam quae aliis sensibus fuere exhibita. Magis, inquit Iust. §. 5. iust. de Grad. Cogn. *Oculata fide, quam per aures, animis hominum aliquid infigitur.* Quod Diophanus apud Apul. Milef. lib. 2. suo comprobat sensu; *Vnicus frater meus sub istis oculis miser iugulatus est*, et illa apud comicum: *Hisce oculis egomet vidi, Sostrata.* Vnde in more fuit reis, aliisque, ad inuidiam aduersario creandam, vel iudicem commouendum, deducere vestem, nudare corpus, ostendere cicatrices, aliaque signa hominem commouentia. Cicero II. de orat. *Sensi equidem tum magnopere moueri iudices, cum excitaui maestum, ac sordidatum senem, et cum ista feci, quae tu, Crasse, laudas, non arte, de qua quid loquar, nescio, sed motu magno animi, ac dolore, vt discinderem tunicam, vt cicatrices ostenderem, cum C. Marius moerorem orationis meae praesens multis lacrymis suis adiuuaret.* Haec loquitur Antonius. Ac in laudatione Caesaris, tanta exstitit in milite commotio, ad illa Verba: *Heu canos sanguine cruentatos! Heu vestem laceram! Caesar inuictissime, inuictissime Caesar. Hanc ideo togam sumseras, vt in ea morereris?* Refert Quintil. Phrynem Thespiensem elegantia formae fuisse laudatissimam, eamque in judicium vocatam, non tam oratione Hyperidis fuisse absolutam, quam quidem pulcritudine corporis, quod pulcherrimum denudauit. Quem morem notat Cydonius *de contemnenda morte*: *μὴ τοίνυν μηδ' ἡμεῖς ὥσπερ ἐν ταῖς δίκαις τοῖς τῶν φιληδόνων προσέχομεν ὀδυρμοῖς, ὥσπερ γυναῖκας ἢ παιδία τὰ ἑαυτῶν ἐρέξεις ἀναβιβαζομένων, καὶ ταύτῃ διάφερασον τὴν δίκην ἐξητημένων περὶ αὐτῶν ἐνεχθῆναι.* Et Valerius Maximus li-

Digitized by Google

bro 8. capit. 1. *Reus pro se iam nihil recusans paruulos liberos suos, et Galli sanguine sibi coniunctum filium flens commendare coepit. Eoque facto mitigata concione, qui omnium consensu periturus erat, pene nullum triste suffragium habuit.* Et Ambrosius de Poenit. lib. 2. c. 10. *An testes precationis, et conscios refugis? cum, si homini satisfaciendum sit, multos necesse ambias, obsecres, vt dignentur interuenire, ad genua te ipse prosternis, oscularis vestigia, filios offers culpae adhuc ignaros, paternae etiam veniae precatores.* Vnde etiam est, vt nihil magis in venerem trahat hominem, quam picturae obscaeniores, quae oculis obiiciantur. Quod insinuat Propert. lib. 2. Eleg. 6.

Quae manus obscaenas depinxit prima tabellas,
Et posuit casta turpia visa domo;
Illa puellarum ingenuos corrupit ocellos,
Nequitiaeque suae noluit esse rudes.

Scilicet Arelius pictor scorta pingebat: crimen appellat Prop. picturam obscaenam habere in pariete, quae caussa solet esse impudicitiae muliebris. Et ille apud Comicum, in Eunuch. suspectans tabulam pictam, in qua Iupiter Danaëm corruperat, et concludens, ait: *Ego humuncio id non facerem: Ego vero ita feci lubens.* Et Tiberius Imperator solitus cubicula adornare tabellis lasciuissimarum picturarum: vt ita aspectu deficientes libidines excitaret, auctor est Suet. in eius vita, hisce verbis: *Cubicula plurifariam disposita tabellis ac sigillis lasciuissimarum picturarum et figurarum adornauit, librisque Elephantidis instruxit: ne cui in opera edenda exemplar impetratae schemae deesset.* et deinceps: *Parrhasii quoque tabulam, in qua Meleagro Atalanta ore morigeratur, legatam sibi sub conditione, vt, si argumento offenderetur, decies pro ea H. S. acciperet, non modo praetulit, sed et in cubiculo dedicauit.*

1, 4, 13. Χαλεπὸν δὲ μετρῆσαι) Quo maior potentia, eo maior vis, et quo fortuna cumulatior, eo plura ab homine exercentur scelera, aduersa qui tulit moderate, saepissime prospera aegre tulit. *Secundae res*, inquit Tac. Hist. I. *acrioribus stimulis animum explorant, quia miseriae tolerantur, felicitate corrumpimur. Quasi*, inquit Sen. *ista inter se contraria sint, bona fortuna, et mens bona; ita melius in malis sapimus, secunda rectum auferunt.* Quod notat Pers. Satyr. 2.

-- -- -- *De magna quod dare lance*
Non possit magni Messalae lippa propago:
Compositum ius fasque animi, sanctosque recessus
Mentis, et incoctum generoso pectus honesto.

Scilicet vix ac ne vix quidem fieri potest, vt mens recta ac pia in magnis seruetur opibus. Sed vt ad imperantes veniam, exemplo nobis erit Magnus ille Alexander. Quamdiu quidem animo eius fortuna se non infuderat, nulla non temperantiae, ac benignitatis praebuit documenta: dum culmen tenere visus est, superbia et ira erupere, inter epulas a caedibus amicorum non abstinuit, egregiosque bello viros, et tot gentium secum domitores, animo iracundo sine caussa non veritus fuit occidere.

Itaque orientem fortunam, moderate, et prudenter tulit, at vltimam magnitudinem eius non cepit. Curt. lib. 3.

1, 4, 14. Τῦτε ἐμῇ μνήμῃ χαριεῖσθε τὰ μέγιστα) Quo facit illud Symm. l. 2. Ep. 91. *Quotiens parentum beneficiis obligamur, necesse est ad haeredes nexum debiti peruenire,* et paulo post: *Filio opto persoluere, quod de parente contraxi.* et l. 7. Epist. 88. *Amicitiae parentum recte in liberos transferuntur, vt charitas semel inita successoribus eorum velut haereditario iure proficiat.* et l. 9. Epist. 28. *Ad posteros amicorum curam transferre debemus, ne fides cum homine interiisse videatur. Exigit igitur a memoria Petronii Exconsularis, cui lar apud Ariminum fuit, vt eius filios haereditario amore defendam.*

1, 4, 14. ἄριστον ἀποδείξετε βασιλέα) Marcus officii paterni memor monet amicos, monet filium; quem prouida illius mens non temere perniciosissimum augurabatur. Hinc terrebant principem Neronis, Caligulae, Domitiani, et aliorum exempla, quorum plurimi in iuuenili aetate ad imperii fastigium promoti, graue sibi suisque posteris conciliarunt dedecus. Adeoque haec Marci animum subibant exempla, vt maluisset superviuere, filium mortuum, pessimum, quem metuit fore. Capitol. *Fertur illum, nempe filium, mori voluisse, cum eum talem videret futurum, addens se nimium aegre ferre, filium superstitem relinquens.* Vnde Capit. *Qui si felix fuisset, filium non reliquisset.* Et Auson. de Marco

Successore suo moriens, sed principe prauo,
Hoc vno infelix nomine, quod genuit,

Quid Marco felicius fuisset, si Commodum non reliquisset haeredem, inquit Spart. in Seuero. et Dion eleganter, *quod filium,* ait, *a se educatum optime, pessimum reliquerit,* ἐν τῦτο εἰς τὴν ἐκ εὐδαιμονίαν συνηνέχθη. Vere itaque dicere liceat: quanto morientibus parentibus solatio esse solent liberi superstites; tantum doloris Marco adferebat filius illius superstes. Idem etiam euenit Augusto, hunc versum vsurpare solito, dum filiae et neptis detestatur turpitudinem, αἴθ' ὄφελον ἄγαμός τε μένειν, ἄγονός τε γενέσθαι, *vtinam aut caelebs essem, aut prole carerem.* Quo respicit Boët. in consol. Phil. lib. 3. pros. 7. *Honestissima quidem coniugis foret, liberorumque iucunditas, sed nimium in naturam dictum est, nescio quem filios inuenisse tortores. In quo Euripidis mei sententiam probo, qui carentem liberis, infortunio dixit felicem.*

1, 4, 15. τοσαῦτα εἰπόντα τὸν Μάρκον) multa alia ab eo dicta recenset Iul. Capitol. *Quum aegrotare coepisset, filium aduocauit, atque ab eo primum petiit, vt belli reliquias non contemneret, ne videretur rempubl. prodere,* et ad amicos: *Quid me fletis, et non magis de pestilentia et communi sorte cogitatis.* et porro: *si me dimittitis, vale vobis dico, vos praecedens.*

1, 4, 18. Νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, ἀνεπαύσατο) Consentit Capitol. *Septimo die grauatus est, amicos admittere, et solum filium admisit. Dimisso filio caput operuit, quasi volens dormire: Sed nocte animam efflauit.* Quo vero morbi genere interierit, variant scriptores. Aurel. Vict. refert *eum ictu sanguinis interiisse, quem morbum Graeci ἀποπληξιν vocant*; quam sententiam tuetur et explicat Mericus Casaubonus in commentario ad Marci libros 12. in init. Mihi fit verisimile, si Capitolino fides, eum pestilentia correptum naturae cessisse. Ita inquit ille; *quem (filium) statim dimisit, ne in eum morbus transiret.* Quicquid sit, fuit saltem morbus contagiosus, si-

quidem verbum *transire* de eiusmodi proprie dicitur. Firmius hoc ipsum licebit colligere ex aliis Capit. locis: *Quid me fletis et non magis de pestilentia et communi sorte cogitatis.* Saeuiit igitur tum temporis pestilentialis morbus. Hinc amici deserunt, veriti forte, ne eodem morbi genere perirent. Marcus apud eundem ita loquitur: *Si iam me dimittitis, vale vobis dico.* Dissentit Dion, qui Marcum refert non vi morbi, quo tunc laborabat, extinctum fuisse, sed consilio et ope medicorum Commodo gratificantium. Clausit vero diem *vltimum, octauo decimo anno imperii sui, sexagesimo et primo vitae.* Ita Capit. Aurel. Victor. Sed hunc errorem irrepsisse, aut auctorum, aut exscriptorum incuria existumat Casaubonus, quia annus integer in hoc numero praetermittitur, et dies amplius decem vel vndecim. Aliter Tert. in Apolog. hoc refert, aliter Dion, quorum sententias jam non examinabimus.

1, 4, 19. *Ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ φήμη πᾶν τε* etc. Obiit Marcus Imperator in administratione secundi belli Germanici, sub ipsis profectionis diebus, et quidem in Pannoniis. Inde autem fama Romam delata. Dicit vero noster scriptor: *Exercitum ipsum, plebemque omnem luctum occupasse.* Capitolinus e contrario, *nemo illum plangendum censuit, certis omnibus, quod a diis commodatus, ad deos redisset.* Alteruter ne falsitatis arguendus minime, vterque verus, si ita loca concilientur. Capitolinus ait, die, quo celebratum est imperatorium Marci funus, neminem illum planxisse: tum quippe populus Romanus illum eluxerat. Noster autem scriptor exercitum ac plebem luxisse refert, postquam illius mortem fama vulgauit, id est ad nuntium e Pannonia allatum de eius obitu. *Confusa luctu publico vrbe senatus in curia veste tetra amictus, lacrymans conuenit.* Aurel. Vict.

1, 5, 6. *Οὐδὲ πλεονεκτεῖν ὑμῶν ἤξίουν*) Ista imperatoris est prudentia, sese subditis non superiorem, sed aequalem, immo inferiorem fateri: *Ita comitate et alloquio affabili officia prouocabit.* Tac. hist. 5. Exempla sunt tot insidiosae imperatorum simulationes, qui cum se aequales profiterentur, militum animos sibi habuere obaeratos. De Othone Tacit. hist. 1. *In itinere, in stationibus, vetustissimum quemque militum nomine vocans, ac memoria Neroniani comitatus, contubernales appellando, alios agnoscere, quosdam requirere.* Et Eumenes ille apud Iustinum singulos milites suppliciter alloquitur, nunc eos appellans commilitones, nunc patronos, et vt non tam ducem te, commilitonem recipiant, vnumque ex corpore suo esse velint. Arcanum hoc regiminis laudat in suo Traiano Plinius, in Paneg. *Quisquis paulo vetustior miles hic te commilitone censetur. Quoties enim quisque, cuius tu non ante commilito, quam imperator? inde est, quod prope omnes nomine appellas; quod singulorum fortia facta commemoras.*

1, 5, 8. *Ἔχαιρεν ἂν μᾶλλον συστρατιώτην* etc.) Marcus Imperator filium commilitonem appellat, vel quod *profectus cum parente ad Germanicum bellum*, Aelius Lampr., vel quod Patris exstitit collega in imperio: *Congiarium enim pater diuisit populo, et eum ante tempus consulem designauit.* Capitol. in Marco. *Post haec venia legis Annariae impetrata, Consul est factus: et cum Patre imperator est appellatus.* Aelius Lamprid. in Comm., vel quod cum *parente*

triumphauit, quod patres decreuerant. Aelius Lampr. in eius vita: Iul. Capitol. in Marco.

1, 5, 9. *Ταῖς ὑμετέραις ἐνεχείρισε.*) Morti vicinus Imperator Marcus filium commendauit amicis ac consanguineis, vt colligere licet ex oratione sua, quae tota commendatoria. Quo cum consentit istud Capitol. in Marco: *Verbis, commendo, si dignus fuerit, et diis immortalibus.* In vita vero eum parens commendauit militibus, cuius hic Commodus mentionem iniicit, et Aelius Lampr. in eius vita.

1, 5, 17. *Ὁ μὲν πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀναπτὰς, ὀπαδὸς* etc.) Loquitur Commodus de patris sui apotheosi seu deificatione. Erat enim in deorum relatus numerum, ex sententia senatus, atque militum, vt liquet ex Capit. in Marc. vita. *Nemo illum plangendum censuit, certis omnibus, quod, a Diis commodatus, ad Deos rediisset.* et paullo post: *Senatus populusque non diuisis locis, sed in vna sede propitium Deum dixit. Et parum fuit, quod illi honores diuinos omnis aetas, omnis sexus, omnis conditio, ac dignitas dedit, nisi quod etiam sacrilegus iudicatus est, qui eius imaginem in sua domo non habuit, qui per fortunam vel potuit habere, vel debuit.* Vnde etiam postmodum templum ei constitutum, dati sacerdotes Antoniani, et sodales et flamines, et omnia, *quae de sacratis decreuit antiquitas.* Capit. ex emendat. sum. viri Salmas. Retulit igitur inter coelites parentem Commodus Imperator, non quemadmodum Tiberius, vt diui filius vocaretur, verum quod Marcum vere Deum censerent omnes. Quali etiam modo de suo Traiano loquitur Panegyrista: *tu sideribus patrem intulisti non ad metum ciuium, non in honorem tuum. Sed quia Deum credis.* Plura qui volet scire, quae de consecratione ac deificatione scripta sunt, leg. nostrum script. l. 2. Dion. l. 56. Virg. Ec. 5. Blond. l. 2. Romae triumph. Onuphr. Panuin. l. 2. Fast. Salm. ad histor. Aug. Script. Heins. ad Theocrit. Casaub. ad Pers. Sat. 1. com. p. 213. Bernegg. q. 45. ad Tacit. Germ. et Agric.

1, 6, 2. *ὅσοι τε κόλακες τραπέζης*) *κόλαξ* in vniuersum dicitur omnis adulator, quacunque mercede proposita, proprie tamen qui gulae gratia adulatur, apud Athenae. l. 6. c. 16. vocatus *ψωμοκόλαξ*, ad cuius vocem mox subiicit: *κυρίως δ' ὁ κόλαξ ἐπὶ τούτου κεῖται.* Est enim in Graeca lingua idem quod *parasitus*, et explicat Auctor Etymologici magni: *κόλαξ σημαίνει τὸν παράσιτον.* Qui ideo apud nostrum scriptorem vocatur *κόλαξ τραπέζης*, quia aliorum mensas et cibaria sequitur, sectatur, et omnia ad nutum conuiuatoris ventris gratia dicit et facit. Terent. In Phorm. Act. 5. Scen. 9. *Vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam, et quod tuo viro oculi doleant? Me ad coenam voca.* Quo faciunt versus Diodori Sinopensis in Epiclero apud Athen. de Parasito, quae ita latinem:

Is enim domos ingreditur omnium,
Nec inopem discernit a diuite:
Sed cuius lectum bene stratum viderit,
Admotamque mensam, omnibus, quae opus sunt,
Instructam, accumbit modestissime.
Vbi prandio se expleuit, potuque ac cibo,
Abit, nec vllum confert Symbolum.

Ea propter iidem *ἐπισίτιοι* nuncupantur, vt qui cibi gratia quibuslibet inseruiunt, et adulantur. Luciano in Paras. *ἀγειτογείτονες*,

Digitized by Google

quippe qui prandio *vicini.* Homeri temporibus eos appellarunt φίλας εἰλαπινάστας, *amicos mensales*, *conuiuales*, qui aliena viuunt quadra, ideo latinis dicti *edaces*, vt apud Horat. Neque mirum: ipsi sibi tale tribuunt nomen, vt colligimus ex Terent. Phormione. *Dices*, inquit ille, *ducent damnatum domum: Alere nolunt hominem edacem.* Quo facit epigramma quoddam graecum in adulatorem, qui, propter buccellam vilem, vultum e vultu comparabat atque ad alterius nutum vel flere vel ridere poterat.

Μὴ σύγ' ἐπ' ἀλλοτρίῃς ἄνθρωφ' ἵζοις τραπέζαις,
Ψωμὸν ὀνειδίῃς γαστρὶ χαριζόμενος.
Ἄλλοτε μὲν κλαίοντι, καὶ ἐστυγνωμένῳ ὄμμα
Συγκλαίων, κ' αὖθις συγγελόωντι γελῶν.
Οὔ τε σύγε κλαυθμοῖο κεχρημένος, οὔτε γέλωτος
Καὶ κλαίω μελίῃ, καὶ γελόω μελίῃ.

Copiose de hisce vid. l. 6. c. 9. l. 11. c. 4. Athen. ac Casaubon. ibid.

1, 6, 3. Διαβάλλοντες πᾶσαν τοῦ Ἴστρου ὥραν) Loquitur de fluuio Europae longe maximo, qui alio nomine Danubius vocatur. Separat Germaniam a Francia et Pannonia. Tacit. de moribus Germ. *Germania omnis a Galliis Rhaetiisque et Pannoniis, Rheno et Danubio fluminibus separatur.* Igitur dum adulatores vituperant Istri ripas, intelligunt Germaniam, quae tum temporis aspera ac sterilis, si comparetur cum deliciis, quas exhibet Latium. Tacit. de morib. Germ. *Quis Asia, aut Africa, aut Italia relicta, Germaniam peteret, informem terris, asperam coelo, tristem cultu, aspectuque, nisi si patria sit.* et paulo inferius: *Terra in vniuersum, aut syluis horrida, aut paludibus faeda.* Quae omnia a Seneca confirmantur in lib. de prouid. c. 4. *Perpetua illos hiems, triste coelum premit: maligne solum sterile sustentat: imbrem culmo aut fronde defendunt: vilis, et hic quaerendus manu victus: horrenda iniquitas coeli: intecta corpora.*

1, 6, 16. Καὶ σατράπας βαρβάρους) Commode addit Barbaros, ex eo quod Latinis omnes exteri, exceptis Graecis, hoc nomine venirent; non autem proprio nomine, quasi ex Barbaria parte Africae essent oriundi, verum communi, vtpote quos omnium rerum existimabant ignaros. Idque colligere licet ex Vopisco: *Sentiendum esse*, dicit, *non videndum, quoties auxiliaribus barbaris Romanus iuuatur.* Satrapae vocabulum Persicum est, designans *prouinciae praefectum*, seu *praesidem.* Horum erat officium prouincialibus imperare; eorumque vtilitatibus prospicere, tributa cogere, custodibus stipendia exsoluere, Regem de toto prouinciarum statu certiorem facere, et litteris, et per nuncios, vt se res haberent, significare, etiam aliquando monita suggerere Persarum regibus saluberrima, a quibus in consilium adhibebantur. Verbo, in omnibus vice regum fungebantur, vt colligere licet ex Plutarch. in Alex. Aristot. de Mundo. Arrian. lib. 6. Fuerunt homines potentissimi, qui ingentes auri cumularunt aceruos, vt testatur Gell. libr. 10. c. 18. et Comicus: *Satrapes siet amator, nunquam sufferre eius sumtus queat.*

1, 6, 26. Ὁ Κόμμοδος τὸ ἀμέριμνον αἰνύμενος) quod ita Ael. Lampr. in eius vita: *Bellum etiam, quod pater pene confecerat, regibus hostium* (vel vt alii *legibus*) *addictus, remisit, ac Romam est reuersus.* et

L

Dion. lib. 72. *καὶ τοῖς βαρβάροις σπεισάμενος εἰς τὴν Ῥώμην ἠπείχθη, μισόπονός τε ὢν καὶ τῆς ἀστικῆς (ῥᾳστώνης) ἐπιθυμῶν.*

1, 7, 2. *Χρηστὰς εἶχεν ἐλπίδας*) quo iure spem optimam populus conceperit de iuuene imperatore, non video, cum Ael. Lampr. in eius vita dicat: *Tot disciplinarum magistri nihil profuerunt.* et deinceps: *A prima statim pueritia, turpis, improbus, crudelis, libidinosus, ore quoque pollutus et constupratus fuit.* Nisi dicatur, eum natura et indole non fuisse malum; ideoque populum optima omnia sperasse. Dion. l. 27. *οὗτος πανοῦργος μὲν οὐκ ἔφυ, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἀνθρώπων ἄκακος.* neque sine caussa hoc in dubium traxit Lampr. qui ita scribit: *tantum valet aut ingenii vis, aut eorum, qui in aula institutores habentur.* Culpam ergo fuisse penes praeceptorem hinc colligere est: videtur enim perstringere Pitholaum, qui fuit eius educator et in aula institutor. Et Dion. lib. 27. morum deprauatorum caussam non dicit esse ingenium, verum aulicos assentatores. *ὑπὸ δὲ δὴ τῆς πολλῆς ἁπλότητος καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀγνοίᾳ τὸ πρῶτον τῶν κρειττόνων ἁμαρτών, ἐς ἔθος, καὶ ἐκ τούτου ἐς φύσιν ἀσελγῆ καὶ μιαιφόνον προήχθη.*

1, 7, 4. *Δαφνηφόροι καὶ ἐπιφερόμενοι ἄνθη*) de lauriferis, ac florum et corollarum sparsionibus, qui volet legere, adeat Casaub. ad Sat. Per. 1. p. 86. Sat. 2. p. 204. Tacit. Lips. in 8. p. 434. Stewech. ad Apul. p. 382. Desid. Herald. ad Mart. in fol. p. 79. Elmenhorst. ad Apul. p. 200.

1, 7, 5. *Βασιλέα καὶ εὐπατρίδην ὄντα*) Vltimam hanc appellationem vertit Polit. *nobilem*, ac si dicatur Commodum fuisse et imperio insignem, et generis nobilitate; Stephan. vert. *Patritium*, ita enim supra: *οἱ τοὺς γένους μακραῖς διαδοχαῖς εὐπατρίδας, qui longa generis serie essent patritii.* Verum Stephani versio praeferenda, cum secundum nostrum scriptorem, et Plutarchum specialiter *εὐπατρίδαι* vocentur *Patritii.* Huic interpretationi videtur reclamare Pherecratis versus, quem citat in notis ad Athen. Casaub. a quo restituitur, qui talis lib. 4. *πένητας εὐπατρίδας οὐδὲ εἷς ὁρᾷ*, sensus hic est, *nemo vnquam vidit pauperem, qui inter nobiles locum suum obtineret.* Vbi poëtam non intelligere patritium virum, vel inde patet, quod patritius in paupertatem incidere possit, vt cuius notissimum de Africano, cui ne tantum superfuit, vt honorifice funeraretur. Ast hoc negat poëta, quia, vt ille ait: pauper vbique iacet, nec vnquam pro nobili habetur. Attamen respondeo autoritatem Plutarchi, et Herodiani sufficere ad explicationem vnius vocabuli: neque etiam poeta excludit patritios, etiamsi hoc in versu solos nobiles intelligat.

1, 7, 6. *Τὸ μὲν γὰρ πρὸς πατρὸς αὐτῷ γένος* etc.) De quo Capitol. in vita Marci: *Pater fuit Marci Annius Verus, qui in praetura discessit: auus Annius Verus, item consul et praefectus vrbi, adscitus in Patritios a Principibus Vespasiano et Tito* etc. et paulo post: *Cuius familia in originem recurrens, a Numa probatur sanguinem trahere, vt Marius Maximus docet, item a Rege Salentino Malennio Dasummi filio, qui lupias condidit.* et Eutropius: *Cum eius origo,* (loquitur de Marco) *paterna a Numa Pompilio, materna a Salentino rege penderet.*

ibid. *Ἀδριανοῦ ἔκγονος κατὰ θηλυγονίαν*) fuit enim Annia Faustina vxor Antonii Pii, filia Adriani, quae ex ipso suscepit filiam

Digitized by Google

eiusdem nominis, Marci postea vxorem, Commodi matrem. Capit. in Ant. Pio. Aelius in Spart.

1, 7, 9. Κόμη φύσει ξανθὴ καὶ ὔλη) Negat noster scriptor, Commodum habuisse capillos artificio crispatos, auro vero fuisse tinctos, refert ad vulgi opinionem, non ad veritatem. Aliter Lampr. *fuit capillo semper fucato, et auri ramentis illuminato.* Conciliatio facilis: aut enim dicendum Lampridium locutum fuisse secundum rumores, qui spargebantur, ac si Commodus auri scobe crinem aspersisset: aut Lampridium respexisse crispitudinem capillorum, dum eos vocat fucatos: nostrum vero auctorem, colorem capillorum; atque ita voculam φύσει referendam solum ad ξανθὴν, non vero ad ὔλην. vel, si haec minus placent, dico, Commodi capillos sua natura *crispos*, et *subannulatos* fuisse, qui tamen *fucati*, eo quod non confusi ac turbati et indiscreminatim temereque implexi habebantur, sed per gradus quosdam dispositi, et ordine digesti, adeo vt vnaquaeque annulorum series stationem suam seruaret, et gradatim alia super aliam scanderet. Quales turriti vertices imperatorum conspiciuntur in veteribus nummis. Aliud igitur erit crispos et flauos habere capillos, aliud ordine compositos ac digestos: illud natura poterit esse, hoc vero solum artificio. Ad quod discrimen respicere videtur Mart. l. 2. Epigr. 38.

Flectere te nolim, sed nec turbare capillos, vt vult Ramires. et l. 3. Epigr. 62. *Bellus homo est, flexos qui digerit ordine crines.*

ibid. Κόμη φύσει ξανθὴ καὶ οὔλη) De capillitio Commodi, variisque fingendi modis, fuse egi in disputatione mea de capillis, quae ordine 8.

1, 7, 10. ἴουλοι δὲ κατιόντες, ταῖς παρειαῖς ἐπήνθουν) Descriptio non inelegans; similis apud Theodoretum lib. 4. de Prouid. πρότερον μὲν γὰρ ἴουλος ἀνθεῖ, μετὰ δὲ ταῦτα τρίχωσις μετρία καλύπτει, *principio efflorescit lanugo, mox mediocris pilorum sylua genas operit.* Quod aliter paulo Callim. in Lavacr. Pall. de Tiresia: ἄρτι γένεια περκάζων, quod ita Scholiastes Graecus explicat, ὑπὸ τῆς φύσεως τῶν τριχῶν. Etymologia vocis ἴουλος videtur colligi ex Xenoph. in Symp. τούτῳ μὲν παρὰ τὰ ὦτα ἄρτι ἴουλος καθέρπει: quasi dicat ab ἰέναι prouenire. Quae ratio originis notissima probatur ex eo, quod etiam Graecis ἴουλος designet bestiolam aliquam centipedam, vel millipedam ab aliis dictam, quae arcuatim serpit, vt coniicit Iun. animad. lib. 5. c. 15.

1, 7, 12. Εἰς βασίλειον αὐλὴν ἀναχωροῦντι) βασίλειος αὐλὴ non est palatium, inquit Casaub., sed domus Vectiliana, quae est in regione secunda, siue Coelimontio. Contrarium videtur verum. Commodus enim non se recipit in domum Vectilianam, sed in Palatium. Biennio demum, antequam interfectus est, de Palatio ad Vectilianas migrauit, quod certo indicio est, eum sub imperii sui initium vixisse in Palatio. Ita Ael. Lampr. in eius vita: *De Palatio ipse*, loquitur de Commodo, *ad Coelium in montem Vectilianas aedes migravit, negans, se in Palatio posse dormire.*

1, 8, 2. Περέννιος τῇ τοῦ μειρακίου ἀποχρώμενος) Aelius Lampr. *Perennis autem Commodi perficiens*, vt legunt Casaub. et Salm., *invenit, quemadmodum ipse potens esset. Nam persuaserat Commodo, vt ipse deliciis vacaret, idem vero Perennis curis incumberet: quod Com-*

modus laetanter accepit. Rationem reddit Dion. l. 72. *μισόκαλός τε ὢν καὶ τῆς ἀστικῆς ῥᾳστώνης ἐπιθυμῶν.*

1, 8, 4. Τοὺς δὲ πατρῴους διαβάλλειν ἤρξατο) Aelius Lampr. in Commodo: *Tunc tamen Perennis cuncta sibi vindicauit: quos voluit interemit, spoliauit plurimos, omnia iura subuertit, praedam omnem in sinum contulit,* et mox: *Nonnulli per prouincias a Perenni ob diuitias insimulati, spoliati sunt, vel etiam interemti. His autem, quibus deerat ficti criminis appositio, obiiciebatur, quod scribere voluissent Commodum haeredem.*

ibid. Πλούτου τε ἀκρατήτῳ ἐπιθυμίᾳ) contrarium testatur Dion. lib. 27. *ἰδίᾳ μὲν γὰρ οὐδὲν πώποτε οὔτε πρὸς δόξαν, οὔτε πρὸς πλοῦτον περιεβάλλετο, ἀλλὰ καὶ ἀδωρότατα καὶ σωφρονέστατα διῆγαγε, τοῦ δὲ Κομμόδου τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ πᾶσαν ἀσφάλειαν ἐποιεῖτο.* Verum falsus in eo Dion. Pluris erit aestimanda auctoritas nostri scriptoris, cui fauet in loco supra citato Lamprid. in vita Commodi.

1, 8, 5. Βασκάνου τύχης) varia fuere fortunae epitheta, ab iis vocabatur *κακὴ τύχη*, a quibus ea, quae largita erat, abstulerat, ab aliis appellabatur *ἀγαθὴ τύχη*, quos diuitiis ac honoribus cumulasset, vt pluribus notatur in tabula Cebetis. Hoc in loco eluit *βάσκανος*, a *βασκαίνω*, idem quod *φθονῶ*. Theocr. Idyll. ε. (v. 12.) *τὺ δ' ὦ κακὲ καὶ τότ' ἐτάκευ βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας,* ad quem locum Graecus scholiast. *ἀντὶ τοῦ φθονῶν, λυπούμενος.* Est vero *βάσκανος* fascinatio, quasi ab inuidendo, quia veteres putarunt, radiis visiuis oculorum inuidorum rem fascinari. Vnde apud Theocritum in Sexto Polyphemus post nimias sui laudationes, quae veluti ex inuidia adhibitae, ne fascinum inde pateretur, *ὡς μὴ*, inquit, *βασκανθῶ δὲ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.* *vt non fasciner, in gremium ter conspuo nostrum*; quod imitatus Virgil. Eclog. 6.

Baccare frontem
Cingito, ne vati noceat mala lingua futuro.

Explicat autem vocem Graecam Scholiastes Theocrit. ita: *κυρίως δὲ βάσκανος ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς καίνων καὶ φθείρων τὸ ὁραθὲν ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὑπ' αὐτῶν.* Vt etiam Virgil. Ecl. 3.

Nescio, quis teneros oculus mihi fascinat agnos.

1, 8, 6. Λουκίῳ Βήρῳ αὐτοκράτορι συνῴκει, ὃν κοινωνὸν) Iulius Capit. in Vero: *vixit sub Marco* in simili *et pari maiestatis imperio.* et paulo post: *duxit autem vxorem Marci filiam Lucillam.* et alibi: *Filiam Lucillam despondit fratri, quem Lucium Aurelium Verum Commodum appellauit.* Sed quaeritur, quo iure, cum imperator Iust. §. 4. Institut. de Nupt. illicitas dicat nuptias cum fratris vel sororis filia? Respondeo, tempore Iustiniani, hoc quidem vetitum, verum antea non item, vt probat Cuiac. in par. Cod. *De incest. et inut. nup. ex leg. 4. §. hos itaque D. De grad. et Affin.* Et eas nuptias antea fuisse licitas, manifestum est ex his, quae de Claudii edicto scribunt, Sueton. in eius vita, et Tac. Annal. 12. Neque verisimile, alias Titum, optimum principem, filiam voluisse dare in vxorem fratri Domitiano; vel Marcum Principem moratum suam fratri Aurelio Vero, immo, quod magis, videtur hoc in vsu fuisse apud plurimas gentes. De Atheniensibus tale quid testatur Demosthenes oratione in Neaeram. Ambrosius certe Epistol. 66. admittit, nuptias cum sororis filia

lege Dei expreſſim prohibitas non eſſe, et ideo ei fit veriſimile, tales etiam vſitatas in populo iudaico.

1, 8, 7. *Πομπηϊανῷ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐξέδωτο*) Iul. Capit. in Marco: *Proficiſcens ad bellum Germanicum, filiam ſuam nondum decurſo luctus tempore, grandaeuo equitis Romani filio Claudio Pompeiano dedit, genere Antiochenſi, nec ſatis nobili: quem poſtea conſulem fecit, quum filia eius Auguſta eſſet, et Auguſtae filia.* Vulcat. Gall. in Auidio Caſſ. ex oratione Marci: *Habetis igitur, patres conſcripti, pro gratulatione victoriae generum meum conſulem, Pompeianum dico: cuius aetas olim remuneranda fuit conſulatu, niſi viri fortes interueniſſent.*

1, 8, 8. *Καὶ τὸ πῦρ προπομπεῦον αὐτῆς*) Hic mos ille annotandus, quo imperatores patiebantur, inter reliqua Principatus inſignia, ſibi praeferre ignem. Quod multis in locis docet noſter ſcriptor; neſcio an a quoquam ſcriptorum ita obſeruatum. Niſi quod hoc etiam obſeruare liceat ex Capitolino in duobus Maximinis, vbi Tycum *regio apparatu ornatum* refert, quem eundem noſter lib. 7. appellat Quartinum, ac dicit, ignem illi fuiſſe praelatum; quem morem comprehendit Capitolinus ſub *regio ornatu.*

1, 8, 9. *Κόμμοδος γυναῖκα ἠγάγετο Κρισπῖναν*) de hac mentionem facit Dion in Commodo l. 27. *ἀπέκτεινε δὲ καὶ τὴν Κρισπῖναν ὁ Κόμμοδος ἐπὶ μοιχείᾳ δή τινι ὀργισθεὶς αὐτῇ.*

ibid. *Δυσφόρως τοῦτο φέρουσα ἡ Λουκίλλα*) Refertur Lucillam natu maximam ſororem Commodi conſilia iniiſſe de eo interficiendo, propter honorem amiſſum, qui tribuebatur Criſpinae vxori Commodi. Aliter Lamprid., qui Lucillam Commodo infenſam ſcribit, propter eius ſaeuitiam ac crudelitatem. Ita ille: *Crudelis vita Commodi Quadratum et Lucillam compulit ad eius interfectionem conſilia inire.* Niſi dicamus, eum inuiſum fuiſſe partim propter honores, quos abſtulerat, partim propter ſaeuitiam, aduerſus vnumquemque.

ibid. *Οὐδὲν αὐτῷ περὶ ἐπιθέσεως ἀρχῆς ἀνακοινοῦται*) Hic Pompeiano propoſitum Lucillae incognitum ſcribit noſter; e contra Dion. *ἡ γὰρ Λουκίλλα οὐδὲ σωφρονεστέρα τοῦ ἀδελφοῦ Κομμόδου ὑπάρχουσα, ἤχθετο μὲν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς τῷ Πομπηϊανῷ, ὅθεν καὶ ἀνέπεισε τὸν εἰρημένον τρόπον,* vt legit Leuncl., *ἐπιθέσθαι τῷ Κομμόδῳ.*

1, 8, 11. *Ἀναπείθει νεανίσκον τινὰ Κοϊντιανὸν ὄνομα*) Locus hic ſatis controuerſus. Solus Ammianus lib. 29. noſtro ſcriptori fauet, qui iuuenem quendam Quintianum ſenatorem nominat, quem etiam noſter refert fuiſſe ordinis ſenatorii. Verba Ammiani haec ſunt: *Commodus in amphitheatrali cauea, cum adfuturus ſpectaculis introiret, a Quintiano ſenatore inclytae cupidinis homine, ad debilitatem pene pugione vulneratur.* Quod poſtremum tamen, ſcilicet vulnus, omiſit noſter ſcriptor. Aliter Lampr. *Datum eſt negotium peragendae necis Claudio Pompeiano propinquo.* Fuit hic Claudii Pompeiani filius, vt paret ex Aelii Lampridii loco: *occiſus eſt eo tempore etiam Claudius, quaſi a latronibus: cuius filius cum pugione quondam ad Commodum eſt ingreſſus.* Qui hic ſolo *Claudii* nomine deſignatur, is eſt *Claudius Pompeianus*, qui poſt mortem Lucii duxit ſororem Commodi Lucillam. Huius filium Claudium Pompeianum caedem aggreſſum ſcribit Lampr., quae ſententia ex eo verior videtur, quia ei Dion ſuffragatur, qui haec omnia ſe nouiſſe dicit, *οὐκ ἐξ ἀλλοτρίας ἔτι παραδόσεως, ἀλλ᾽ ἐξ οἰκείας ἤδη τηρήσεως,* ſub init. libr. 72. *ἰσιόντι*

δὲ αὐτῷ ἐς τὸ θέατρον τὸ κυνηγετικὸν Κλαύδιος Πομπηϊανὸς ἐπεβούλευε. οὗτος ἠνεγγύετο μὲν τὴν θυγατέρα Λουκίλλης.

1, 8, 12. *Ὑποστὰς ἐν τῇ τοῦ ἀμφιθεάτρου εἰσόδῳ*) Ita Dion. *ἐσιόντι αὐτῷ ἐς τὸ θέατρον*, et paulo post: *ξίφος γάρ τι ἐν αὐτῇ τῇ τῆς εἰσόδου στενοχωρίᾳ ἀνατείνας.* Consentit etiam Ammian. Marcell. Falsus itaque Lampr. ad illa verba: *Qui ingressus ad Commodum*, et mox iterum: *quondam ad Commodum ingressus est*: non enim tentata caedes in Palatio, sed in aditu caueae amphitheatralis.

ibid. *Μεγάλῃ φωνῇ* et c.) Ita Dion: *ἰδού, ἔφη, τοῦτό σοι ἡ βουλὴ πέπομφεν.* Similis vox eius militis, qui Pertinacem occidit: *τοῦτό σοι τὸ ξίφος οἱ στρατιῶται πεπόμφασι.*

1, 8, 17. *Τήν τε ἀδελφὴν ὁ Κόμμοδος διεχρήσατο*) cum nostro scriptore sentit Dion: *καὶ αὐτή*, intelligit Lucillam, *φωραθεῖσα ἐπανηρέθη.* Aliter Lamprid. *Mater*, inquit, *Pompeiani Lucilla in exilium exacta.*

1, 9, 7. *Ἀνὴρ φιλοσόφου φέρων σχῆμα*) Hic Philosophi describit habitum, praesertim Cynici. Quo etiam schemate introduxit loquentes Diogenem et Cratetem de possessionibus Philosophorum Lucian. Dial. Mort. 6. vbi Diogenes: *οὔτε πώποτε εὐξάμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὡς κληρονομήσαιμι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ (εἶχε δὲ πάνυ καρτερὰν, ἐκ κοτίνου ποιησάμενος), οὔτε, οἶμαι, σὺ, ὦ Κράτης, ἐπιθυμεῖς κληρονομεῖν, ἀποθανόντος ἐμοῦ, τὰ κτήματα καὶ τὸν πίθον καὶ τὴν πήραν, χοίνικας δύο θέρμων ἔχουσαν.* Quam Philosophi supellectilem etiam ponit Apul. Milef. II. *Non deerat, qui pallio baculoque et baxeis, et hircino barbitio philosophum simularet.* et in flor. introducit Cratetem ponentem peram cum baculo ac pallium humi. et in Apolog. *Quod regibus diadema, quod Pontificibus galerus, id Cynicis pera et baculus.* Cur autem Cynici tali vestimentorum genere fuerint induti, explicat Sidon. Apol. lib. 9. Epist. Scilicet Hercules, quem sectae Cynicae auctorem ferunt, claua et leonina pelle est vsus, ideoque et illi.

ibid. *Τῷ δὲ χειρὸς νεύματι τὸν δῆμον κατασιγάσας*) Notat hoc loco morem illum veterum oratorum, qui, verba facturi ad populum, silentium imperabant manus, vel etiam digitorum extensione. Perf. Sat. IV.

Fert animus calidae fecisse silentia turbae
Maiestate manus.

Idem scriptum de Apost. Paulo Act. c. 26. v. 1. *ἐκτείνας τὴν χεῖρα.* et c. 13. 16. *κατασείειν τῇ χειρί.* Factum hoc antiquitus, aliquando praetento pollice, medico et auriculari depressis, mediis duobus, indice et infami erectis. Apul. Mil. II. *An sic, instar oratorum, conformat articulum, duobusque infimis conclusis digitis, caeteros eminentes porrigit, et infesto pollice clementer subrigens infit.* Aliquando indicatum fuit silentium concrepitatione digitorum: quo videtur respicere Propert. lib. 4. Eleg. 7. *At illi*

Pollicibus fragiles increpuere manus.

Et Petron. *Retexit superbum pallio caput, et manibus interius in articulorum strepitum constrictis: Quaenam est, inquit, haec audacia?* Quod ex Hieron. ad Rusticum Monachum notat Casaub. *Cum mensa posita librorum exposuisset struem, adducto supercilio, contractisque naribus, ac fronte rugata, duobus digitulis concrepabat, hoc signo ad audiendum discipulum prouocans.*

Digitized by Google

1, 9, 18. Καὶ δείξαντες τῷ Κομμόδῳ τὰ νομίσματα) Occaſionem necis noſter indigitat, quam aliter refert Lampr. *Hic tamen Perennis, qui tantum potuit, ſubito, quod bello Britannico militibus equeſtris loci viros praefecerat, amotis ſenatoribus, prodita re per legatos, exercitus hoſtis eſt declaratus, lacerandusque militibus eſt deductus.* Paulo aliter Dion: Περέννιον δὲ τῶν δορυφόρων μετὰ τὸν Πάτερνον ἄρχοντα, συνέβη διὰ τοὺς στρατιώτας στασιάσαντας ἀναιρεθῆναι. Et mox: οἱ ἐν στρατιῶται, ὁπότε τι σφίσι μὴ καταθύμιον ὑπαντήσαι, τὴν αἰτίαν ἐπὶ τὸν Περέννιον ἀναφέροντες, ἐμήνιον αὐτῷ καὶ οἱ ἐν Βρεττανίᾳ τοίνυν ὑπάρχοντες Haec quidem Dion, quanquam exiſtumem non ſine iuſta cauſſa interfectum fuiſſe Perennem. Nummos enim imagine eius percuſſos habuerunt milites, quod crimen maximum. Praeterea, *res bene geſtas in Sarmatia per alios duces, in filium ſuum referebat.* Ael. Lampr.

1, 9, 17. Ἐκτετυπωμένα τὴν ἐκείνου εἰκόνα.) Vti antea Perennis ea ſibi vſurpauit, quae ſolius ſunt Principis; veluti largitionibus militum animos ſibi reddere obaeratos: ita et ea auſus eſt tentare, quae ab imperantis dependent diſpoſitione; vt eſt monetam cudere, ſuamque imprimere imaginem. Ael. Lampr. in Seuero: *Et Antonino Diadumeno ad imperium euecto, ſtatim apud Antiochiam moneta Antonini nomine percuſſa eſt.* Vopiſc. in Firmo: *Cum ille diceret, Firmum Latrunculum fuiſſe, non Principem: contra ego illum, et purpurea vſum, et percuſſa moneta Auguſtum eſſe vocitatum; quinque etiam nummos Seuerus Archontius protulit.* Neque ratio eſt in obſcuro: cum etenim nummus nihil aliud ſit, quam lex, quae valorem et aeſtimationem imponat rebus, eius tantum erit nummos cudere, conflare, cuius eſt leges condere, quod ſolius eſt Principis. Adeo quidem, vt, ſi quis monetam iniuſſu Principis cudat, vel ſua ſignet imagine, in crimen incidat laeſae maieſtatis. Hinc tria in nummis deſiderabantur a veteribus, τύπος βασιλέως, στάθμος, καὶ εἶδος καλὸν, *forma Principis,* (quam Paul. Iuriſc. alibi vocat *ſacrum os*;) *Metallum,* et pondus; ſi quid ex illis deeſſet requiſitis, numiſma non erat. Et quicunque tale quid attentauerat, qui magis deeſſet, tenebatur leg. Cornel. vt teſt. Paul. 5. ſent.

1, 9, 19. Νύκτωρ ὁ Κόμμοδος πέμψας ἀποτέμνει τὴν κεφαλὴν,) Alii aliud ab hoc diuerſum ſupplicii genus deſcribunt. Ael. Lampr. *Lacerandus militibus eſt deductus.* Dion: καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον καὶ ᾐκίσαντο καὶ κατέκοψαν, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ καὶ υἱεῖς δύο προσδιεφθάρησαν.

1, 9, 24. Κόμμοδος δύο ἐπάρχους καταστήσας,) intelligit Cleandrum et Nigrum, de quibus Lampr. *Et in potentia quidem Cleander Perenni ſucceſſerat, in praefectura vero Niger.*

ibid. Μερισθεῖσαν δὲ αὐτὴν, ἀσθενεστέραν ἔσεσθαι ἤλπισε) Idque prudenter: enimuero nonnunquam accidere ſolet, vt vnius potentia in republ. vel nomen, propter collegarum deſidiam ac negligentiam, nimium excreſcat. tum frangendae ſunt eius vires, quod non ſine extremo reip. periculo, aut ſaltem concuſſione contingit. Expertus hoc ſuo cum periculo Tiberius, alioqui ſatis callidus, qui vnum Seianum ad tantum fortunae euexit faſtigium, vt de propria actum fuiſſet potentia, ni maxima cum aſtutia eum omnibus reddidiſſet inuiſum. Documento fuit Roma, quae cum ab vno regeretur Caeſare, Bibulo collega excluſo, adeo non amiſit libertatem, vt ille pro arbitrio ſenatum conſtitueret, dignitates ac munera ſolus

elargiretur. Ea propter Maecenas apud Dionem, Augustum monet, binos vt sibi praetorii praefectos constituat, quo dissectam in partes potestatem aduersus Principem reddat infirmiorem, quaesita ex mixtis vtriusque mandatis, auctaque discordia.

1,10,3. *Ὡς μηκέτι λῃστῶν*) hic latrones vocantur, qui vicinos populantur agros, olim omnes illi, qui loca habebant infesta. Ita temporibus Alexandri comprehensus latro, qui intutam per mare redderet nauigationem, roganti Alexandro, qua caussa mare haberet infestum, respondit: Quid tibi, vt orbem terrarum habeas infestum? Sed quia ego exiguo nauigio id facio, Latro vocor: tu quia magna classe, imperator. Immo priscis illis saeculis latronis nomen adeo non dedecori fuit, vt etiam honori foret. Quod iam lubet paulo diffusius adnotare. Minos antiquissimus classem sibi comparavit, maximamque maris potestatem, quod nunc graecum dicitur, tenuit. Latrones insuper, vt solus superesset, sustulit. Sic tandem regnum eius ex latrociniis incrementum habuit, neque tamen proprie regnum dictum, sicuti nec illi reges, sed latrones dicebantur. Thucyd. lib. I. *οἱ μὲν γὰρ ἕλληνες ἐτράποντο πρὸς λῃστείαν, ἡγουμένων ἀνδρῶν οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων*, et paulo post: *οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον*, et deinceps refert, hoc manifestum fieri ex eo, quod vltro citroque nauigantes, interrogantur a vicinis, num sint latrones, quod neque illi, quos interrogant, factum, vt se indignum, inficiantur, nec illi, quibus curae est, aliquid ex illis scire, hoc vt probrum et crimen illis exprobrant. Ad quae omnia Schol. Graec. Thuc. quod, inquit, dicitur *καλῶς, τοῦτ᾽ ἔστιν εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως. οὔτε γὰρ βοῶν ἀροτῆρα ἐληλάτουν, ἢ ἔκλεπτον, οὔτε νυκτὸς, οὔτε μετὰ φόνου ἐποίουν τὴν λῃστείαν.* Quibus accedit Iust. dum ait, *Phocenses exiguitate ac macie terrae coacti, studiosius mare, quam terram, exercuerunt: piscando, mercando, plerumque etiam latrocinio maris, (quod illis temporibus gloriae habebatur) vitam tolerabant.* Vnde illa apud Hom. Odyss. γ amica interrogatio, v. 71. *ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ*; et deinceps: *οἷά τε λῃστῆρες.* ex quo loco Hom. Thucydides probauit latrocinium apud Graecos olim probro non fuisse. Idem de Germanis asserit Caesar l. 6. Bell. Gall. *Latrocinia nullam habent infamiam, quae extra fines cuiusque ciuitatis fiunt. Atque ea iuuentutis exercendae, ac desidiae minuendae caussa fieri praedicant*, et Mela: *Ius in viribus habent, adeo vt ne latrocinii quidem pudeat, tantum hospitibus boni.* Rationem huius rei reddit Caesar lib. 6. *Ciuitatibus maxima laus est, quam latissimas circum se vastatis finibus solitudines habere. Hoc proprium virtutis existumant, expulsos agris finitimos cedere, neque quemquam prope se audere consistere.* Aliam ab hac diuersam rationem notat noster lib. I. *δι᾽ ἐπιδρομῆς καὶ ἐφόδου τὰ χειμῶδες πρὸς τὸν βίον πορίζονται.* quam eandem olim in Graecis obtinuisse indicio est Thucyd. lib. I. *κέρδους τοῦ σφετέρου αὐτῶν ἕνεκα, καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς, ἥρπαζον, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο.*

ibid. *Μεῖζόν τι πλῆθος ἤθροισε κακούργων*,) Ita Sall. de Catil. *In tanta tamque corrupta ciuitate, Catilina, id quod factu facillimum erat, omnium flagitiosorum atque facinorosorum circum se, tanquam stipatorum cateruas habebat.* Scilicet omnes sese adiunxerunt, sacrilegi, *conuicti iudiciis, aut pro factis iudicium timentes*; et omnes, quos *Flagitium, egestas, conscius animus exagitabat.* Id in Catil.

1, 10, 11. *ἦρος ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους*) Liu. l. 29. et Macrob. de die inter se dissentiunt, et vix est vt quid certi statui possit. vid. Casaub. fuse ad Lampr. in Seuero; et nostr. disp. hac de re. Reliquos auctores, qui circa festum Pessinuntiae deae describunt antiquitates, citatos vid. in Disp. ead. histor. 8. ad Herodian. l. I.

1, 11, 4. *Ὡς δὲ παρ' ἑτέροις εὕρημεν.*) Hic discrepat noster scriptor ab aliis historicis, priorem nominis originem geminam tradens, posteriorem reiiciens, pugnam scilicet commissam fuisse isto in loco, et inde ex casu isti loco inditum fuisse nomen, vt volunt Herodot. et Ammian. Marcell. (In Indd. *Herodoti* nihil deprehensum; vt forte Noster intelligatur ex errore perpetuo. *Irm.*)

1, 11, 5. *Τὸν Γανυμήδην ἁρπασθέντα*) Nota de raptu Ganymedis historia. Causam inuestigant. communior est, a Ioue puerum assumtum, reiecto Hebes ministerio, poculis vt praeficeretur. Apul. Mil. 6. *Tum primi Iouis regalis auis illa, repente propensis pinnis, affuit rapax aquila: memorque veteris obsequii, quo ductu Cupidinis Ioui Pocillatorem Phrygium sustulerat.* Et post: *Tunc poculum nectaris, quod vinum Deorum est, Ioui quidem suus pocillator, ille rusticus puer, ministrabat.* Aliter Lucian. dial. Neptun. et Merc., qui puerum propter formam raptum dicit Π. *ποιμὴν ὁ Γανυμήδης ἦν.* loquitur Nept. et dicit Iouem rem habere cum Ganymede.

1, 11, 8. Εἰ *τὴν Πεσσινουντίαν θεὸν*) potius legendum censeo Πεσινουντίαν. siue enim haec dea vocata hoc nomine, ab oppido Pesinunte in Phrygia, siue a lapsu simulacri, vt autumat noster scriptor, non tamen per duplex σ. scribendum vocabulum. Ita enim Strabo de oppido: *Pesinus emporium est eorum, qui in hac regione sunt, et templum maximum habet magnae venerationis Matris Deum, quam Augustinam vocant.* et codices Liuiani: *Si matris Idaeae Pesinunte numen Romam translatum esset.* Et Auson. Idyll. de feriis Romanis, *Vis Pesinunte sacrum*, vt restituit illum locum in praelection. quart. Robbertus Titius. Neque etiam, si nominis Etymon desumtum sit a simulacri lapsu, scribi poterit per duplex σσ, quia hoc ipsum foret contra iustam deriuationem; ea enim ratione diceretur, vt ipse auctor, *ἀπὸ τοῦ πεσόντος ἀγάλματος*, non *πεσσόντος.*

Lubet hoc in loco nostram addere coniecturam de Pesinuntia matre, de qua multum disputatum, quaenam aut qualis illa veteribus habita. Communior sententia est, eandem esse magnam matrem cum tellure, et exinde turritam conspici, et Matrem dictam, nepote quae quasi communis omnium mater, vt Caesaris videtur confirmare dictum, qui in terram delapsus exclamauit: *teneo te, mea mater.* Verum haec sententia mihi a vero videtur recedere ex eo, quod *Magna Mater*, alibi vocetur Diana et Luna, quae terrae nomine apud Poetas nunquam venit. Praeterea, si terram designauerit, quae alias dicitur *Ops*, *Ceres*, quo modo conuenienter eam potuere veteres super terra collocare, ibique locum assignare? neque haec ratio contemnenda, quam respicit Lucr. l. 2. tradens Grajos finxisse tellurem in aëre medio pendulam:

Aëris in spatio magnam pendere docentes
Tellurem, neque posse in terra sistere terram.

Et hanc quidem sententiam tenent Commentatores in Apul. qui ex Varrone, Augustino, aliisque colligunt, Magnam Matrem

tantum variis designatam nominibus; quique duos fuisse Deos, et duo rerum principia tradunt, Coelum et terram, quibus omnia numina et nomina conuenirent. Verum quo iure vocabitur, vt ante dixi, Pesinuntia Mater, simulacrum ἀχειροποίητον, διοπετὲς, quod soli Dianae Ephes. tribuitur a Demetrio in Act. c. 19. Vnde existimo dicendum, Philosoph. antiquissimos ac sapientes duo agnouisse Principia constitutionis omnium rerum. quorum vnum et primum vocarunt Deum, alterum et subordinatum naturam, tanquam Deum, non in rigore voce accepta, sed per similitudinem effectuum et operationum, quia vtrumque principium concurrit ad cuiusque rei constitutionem, non aliter ac sol et homo ad generationem hominis: ex quo illud axioma Philosophis frequentatum: *Deus et natura nihil faciunt frustra.* Firmatur haec coniectura ex Apul. lib. II. Milef. *Regina coeli, siue tu Ceres alma frugum parens originalis, quae reperta laetata filiae, vetustae glandis ferino remoto pabulo, miti commonstrato cibo, nunc Eleusinam glebam percolis: seu tu coelestis Venus, quae primis rerum exordiis, sexuum diuersitatem generans, amore sociasti, et aeterna sobole humano genere propagato, nunc circumfluo Paphi Sacrario coleris: seu Phoebi soror, quae partu ferarum medelis lenientibus recreato, populos tantos educasti, praeclarisque nunc veneraris delubris Ephesi: seu nocturnis vlulatibus horrenda Proserpina, triformi facie laruales impetus comprimens, terraeque claustra cohibens, luces diuersus inerrans, vario cultu propitiaris: ista luce foeminea conlustrans cuncta moenia, et vdis ignibus nutriens laeta semina, et Solis ambagibus dispensans incerta lumina: quoquo nomine, quoquo ritu, quaqua facie te fas est inuocare.* Et paulo post: *Cuius numen vnicum multiformi specie, ritu vario, nomine multiiugo totus veneratur orbis.* Ex quibus locis manifestum est, eum naturam ceu digito demonstrare.

1, 11, 7. Ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν φέρουσιν οἱ τῇ θεῷ τομίαι) Galli sacerdotes magnae matris fuere, ita dicti, inquit noster, a flumine Gallo, in quo Dea Cybele, et omnia instrumenta sacrorum quotannis a sacerdote abluebantur. Mart. 91. Ep. lib. 10. Epig. 47. l. 3. Ouid. 4. Fast. Marlian. lib. 4. c. 24. et ex eo factum, vt postmodum homines scalprum experti, vel incisionem passi, vocarentur Galli, quia etiam feminiuiri, vt cultores magnae matris: Mart. ad Glyptum epig. 45. l. 3: qui sibi virilia proscindere volebat:

Demens cum ferro quid tibi? gallus eras.

ibid. ἐπὶ τῷ ποταμῷ Γάλλῳ παραῤῥέοντι) Ideo orgia celebrarunt Sacerdotes Magnae Matris apud fluuium Gallum, quia in eo lauabatur ab Archi-gallis, qui veste induebantur purpurea. Ouid. 4. Fast. Causa vero lotionis incerta, nisi quod probabiliter hic mos a Graecis sit desumtus, vt plura alia. Illi enim quotannis soliti lauare simulacrum Mineruae. Call. εἰς λουτρὰ Παλλάδος, (init.)

Ὅσσαι λωτροχόοι τᾶς Παλλάδος, ἔξιτε πᾶσαι, ἔξιτε.

Ad quae verba Schol. Graec. ἔν τινι ἡμέρᾳ ὡρισμένῃ ἔθος εἶχον αἱ Ἀργεῖαι γυναῖκες λαμβάνειν τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὸ Διομήδους, καὶ ἄγειν ἐπὶ τὸν Ἴναχον, κἀκεῖ ἀπολούειν. Sed quae huius lotionis erit ratio probabilis? ego hanc esse existimo, quod praesumatur Minerua sudare, et ideo opus habere ablutione, quemadmodum ipsa sese abluebat, e proelio reuersa, non sine puluere et sanguine. Ita Callim. (ib. v. 5.)

Digitized by Google

Οὔ ποκ' Ἀθαναία μεγάλως ἀπενίψατο πάχεις,
Πρὶν κόνιν ἱππειᾶν ἐξελάσαι λαγόνων.

Ita enim foliti fe lauare milites, laſſi ab itinere, ac belli moleſtiis. Veget. lib. I. c. 10. Eſt Romae campus Martius Tiberi vicinus, *in quo iuuentus poſt exercitium armorum, ſudorem, pulueremque dilueret, et laſſitudinem curſus, natandi labore deponeret.*

Vel etiam quod aliquando iucunditatis gratia, cum caeteris Nymphis fe lauaret in Hippocrene Heliconide pulchre fluenti, vt occurrit v. 70. 71. apud Callim.

1, 11, 12. Ταύτην ἔδει παρθενεύεσθαι) Hiſtoriam refert Liu. lib. 29. caſtae autem et illibatae pudicitiae fuere mulieres, quae Veſtae facra peragebant. De facerdotibus feminis occurrit dict. apud Heliod. Gram. in fragm. Alcmaeonis Poëtae.

Νημόναρχε παρθένοις ἄειδεν
Καὶ ναὰς ἁγνὰς εὐπύργω θεραπαίνας.

Idem de Antiſtitibus Iulius Caeſar trag. in Adraſto:

Cum capita viridi lauro velare imperant
Prophetae, ſancta caſte qui parant ſacra.

Quin immo facerdotes ipſius Veneris, Deae impudiciſſimae, etiam pudicae fuere, quarum quaedam nuptiarum expertes, quaedam coniugatae, quae viuentibus etiamnum viris ſuis atque conſentientibus, amica ſeparatione viduabantur, vt fcribit Paulan. lib. 2. Corinth. et Tertull. libr. de μονογαμία. Neque mirum; ipſi enim, qui non celebraturi, verum tantum interfuturi eſſent facris, monebantur, vt caſte adirent. Vnde Perſ. Sat. 2.

Dicite, Pontifices, in ſancto quid facit aurum?
Quin damus id ſuperis, de magna quod dare Lance
Non poſſit magni Meſſalae lippa propago.
Compoſitum ius fasque animi, ſanctosque receſſus
Mentis, et incoctum generoſo pectus honeſto?

Quae ratio fuit eius, quod fcribunt hiſtorici, Neronem facris non interfuiſſe, vtpote qui foret intemperans, et libidinoſus, Marcum autem Philoſophum adfuiſſe, quod eſſet Princeps continentiſſimus, et a venereis abſtineret.

1, 12, 1. *Συνέβη δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ λοιμώδη νόσον* et c.) De hoc contagio mentionem facit Dion, et quidem tum temporis, cum interfectus eſt Cleander: *γέγονε δὲ καὶ νόσος μεγάλη, ὧν ἐγὼ οἶδα· δισχίλιοι γοῦν πολλάκις ἡμέρας μιᾶς ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐτελεύτησαν.* De ſimili lue meminit Tranq. in Nerone: *Triginta funerum millia in rationem Libitinae venerunt.* Euſebius et Hieronymus in Chron. de ſimili peſtilentia mentionem faciunt, fub Veſpaſiano: *Lues ingens Romae facta, ita vt per multos dies in ephemeridem decem millia ferme mortuorum hominum referrentur.* Similia exempla occurrunt apud Liu. lib. 3. Thucyd. lib. 2. et lib. 3. vbi refert, hyeme ineunte morbum iterum Athenienſes inuaſiſſe, qui nunquam quidem omnino ſedatus fuerat. Vnde colligere licet inſignem errorem erraſſe Plin. lib. 7. c. 50. dum ſtatuit Peſtilentiam non ternos excedere menſes, nec vnquam fere aliter, niſi hyeme, graſſari, quum notiſſimum ſit, ſaepe annos plurimos hoc morbi genus adeo continuatum, vt integra regna extinxerit. Praeterea, quis ignorat, peſtilentiam vere et

autumno potius grassari, hyeme vero, quando omnes desinunt putredines, minui et aboleri.

1, 12, 2. Πολλὴ φθορὰ ὑποζυγίων,) interitus factus est iumentorum, sub quibus continentur boues, equi, muli, et ita inter se opponuntur πρόβατα καὶ ὑποζύγια, id est, pecora et iumenta, an vero etiam hoc in loco? non putem. Si enim historiam spectemus, non solum iumenta fuere pestilentia correpta, sed etiam pecora, praesertim animalia domestica, vt sunt canes, quod colligitur ex sequentibus: πάντων ζώων τοῖς ἀνθρώποις συνοίκων, supple φθορά. quod etiam de Pestilentia Athen. testatur Thucyd. lib. 2. eam inuasisse canes, quia postea fuere rari.

1, 12, 3. Καὶ πρὸς τὴν τῦ ἀέρος φθορὰν ἀντέχειν ἔλεγετο,) Notum, a medicorum filiis inter morborum caussas externas, praecipue referri aërem, quem trahimus, qui nobis cognatus est ac semper adhaeret, et sine quo viuere non licet. Vnde Auicenn. aërem nostrorum corporum et spirituum elementum esse, ac veluti pabulum; ideoque integris et infirmis aëris maximam habendam rationem. Quod Columella monet, in emendo agro aëris salubritatem esse spectandam. Nemo enim sanus sumtus facit in eo agro emendo, qui dominum ad fructus peruenire non sinat. Et ideo omnis pestilentiae caussam noster auctor ad aëris refert impurationem. Eandem tradidit Lucr. l 6. de nat. rer.

— — fit morbidus aër,
Atque ea vis omnis morborum, pestilitasque
Aut extrinsecus, vt nubes, nebulaeque, superne
Per coelum veniunt; aut ipsa saepe coortae
De terra surgunt, vbi putorem humida nacta est,
Intempestiuis pluuiisque et solibus icta.

Et post loquitur de aëre infecto:

Et cum spirantes mixtas hinc ducimus auras,
Illa quoque in corpus pariter sorbere necesse est.
Consimili ratione venit Bubus quoque saepe
Pestilitas, etiam pecubus balantibus aegror.

Et Liu. lib. 3. *Auxere vim morbi terroris populationis pecoribus et agrestibus in vrbem acceptis, et colluuie mistorum omnis generis animantium, et odore insolito vrbanos, et agrestem confertum in arcta tecta, aestu ac vigiliis angebat, ministeriaque inuicem ac contagio ipsa vulgabant morbos.* Aliam pestilentiae caussam reddit Curt. lib. 9. *Famem deinde pestilentia secuta: quippe insalubrium ciborum noui succi, ad hoc itineris labor, et aegritudo animi vulgauerant morbos,* et Flor. lib. 3. de Mithridate: *Mox clade conuersa, quum ex mora obsidentem regem fames, et ex fame pestilentia vrgeret, recedentem Lucullus assequitur.* et sane vt plurimum videmus haec se mutuo comitari, λιμὸς καὶ λοιμός. ita enim noster scriptor, paulo post: ὑπέσχε δὲ κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν. Fortassis huius rei poterit reddi ratio, quod aër venenatus sit contrarius fertilitati, et ideo noxius frumento, quo minus maturescat.

1, 12, 7. Ὑπέσχε δὲ κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν.) Dion. l. 72. ἐγένετο δὲ ἰσχυρὰ σιτοδεία. Lampr. *Per hanc autem negligentiam, quum et annonam vastarent ii, qui tunc rempubl. gerebant, etiam inopia ingens Romae exorta est, quum fruges non deessent.*

Digitized by Google

1, 12, 8. *Κλέανδρος ὑπὸ κήρυκι* et c.) Scil. fuit Cleander origine Phryx, Romae de catasta quondam emtus. Dion. lib. 18. *ὁ δὲ δὴ Κλέανδρος ὁ μετὰ τὸν Περέννιον μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπράθη μετὰ τῶν ὁμοδούλων, μεθ' ὧν καὶ ἀχθηφορήσων ἐς τὴν Ῥώμην ἐκεκόμιστο.*

ibid. *Εἰς τοσοῦτον τιμῆς καὶ ἐξουσίας προήχθη,*) De Cleandri honore ac potentia Dion. lib. 18. *χρόνῳ δὲ προϊόντος οὕτως ηὐξήθη, ὥστε καὶ τοῦ Κομμόδου προκοιτῆσαι.* Et alibi: *ὁ γοῦν Κλέανδρος μέγας ὑπὸ τῆς τύχης ἀρθεὶς, καὶ ἐχαρίσατο καὶ ἐπώλησε βουλείας, στρατηγίας, ἡγεμονίας, ἐπιτροπείας, πάντα πράγματα.* Lampr. *eo vsque est auctus, vt cubicularius Commodi factus sit.*

1, 12, 9. *Ἀθροίζων δὲ χρήματα* et c.) Cleander ingentem pecuniarum vim collegit, vt ea ratione populum largitionibus, ac omni deliciarum genere ad se alliceret. Docet hoc Lampr. *Ad cuius nutum, etiam libertini in senatum atque in patritios lecti sunt: tumque primum viginti quinque consules in vnum annum, venditaeque omnes prouinciae. Omnia Cleander pecunia venditabat:* Dion. l. 18. *ἠργυρολόγει μὲν οὖν πανταχόθεν, καὶ ἐκτήσατο πλεῖστα τῶν πώποτε ὀνομασθέντων προκοίτων, καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ μὲν τῷ Κομμόδῳ ταῖς τε παλλακαῖς αὐτοῦ ἐδίδου, πολλὰ δὲ καὶ ἐς οἰκίας, καὶ ἐς βαλανεῖα, ἄλλά τε τινὰ χρήσιμα καὶ ἰδιώταις καὶ πόλεσιν, ἐδαπάνα.*

1, 12, 11. *Τῶν δεινῶν αἰτίας ἐς αὐτὸν ἀναφέροντες*) quaeritur, quid per *τὰ δεινὰ* noster scriptor velit? praecessit etenim duplex malum, *λοιμὸς καὶ λιμός.* quod si per *δεινὰ* intelligamus, quod est intelligendum, falsus est noster, et in eum versio Polit. qui ita: *omnem caussam pestilentiae in eum conferentes.* idque ratione colligitur; non enim potuit Cleander fuisse morbi pestilentialis caussa, nisi si quis illud velit remote, quod aliquando pestilentia oriatur ex fame, cuius mali auctor Cleander. verum etiam facit contra scriptorem nostrum Dionis testimonium, qui odii occasionem refert ad penuriam: *ἐγένετο μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ἰσχυρὰ σιτοδεία, ἐπὶ πλεῖστον δ' αὐτὴν Παπίριος Διονύσιος, ἐπὶ τοῦ σίτου τεταγμένος, ἐπηύξησεν, ἵνα ὡς αἰτιώτατον αὐτῆς τὸν Κλέανδρον ἀπὸ τῶν κλεμμάτων ὄντα, καὶ μισήσωσιν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ διαφθείρωσι.* In eo tamen fallitur Dion, quod culpae *πρόφασιν* dicat, quum vera fuerit caussa, non fictitia, quam ante retulit noster scriptor ad illa verba: *σῖτον πλεῖστον συνωνούμενος καὶ ἀποκλείων.* Plurimum quippe frumenti coëmerat, idque occlusum habebat, vt ita populi animos sibi adiungeret, si prius necessariarum rerum penuria laborantem, repente et opportune distributione demereretur.

ibid. *Διάγοντες ἐν προαστείῳ τοῦ Κομμόδου, ἐπελθόντες πανδημεὶ* et c.) Dion: *καὶ τέλος καταπηδήσας, ὥρμησε πρὸς τὸν Κόμμοδον, ἐν τῷ Κυϊντιλίῳ ἀστείῳ ὄντα, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ κἀγαθὰ ἐπευχόμενος, πολλὰ δὲ καὶ κατὰ τοῦ Κλεάνδρου καταρώμενος.* Si Dion morem solitum innuat, quo subditi regi praesenti fausta ac felicia multa apprecantur (quemadmodum Daniel Propheta, coram rege, et etiam proceres ibidem) nostro scriptori erit contrarius, qui statuit omnium prorsus, quae agerentur, Commodum fuisse ignarum, nemine ad illum accedere auso. Nisi hanc admittas conciliationem, populum ad Commodum euntem in via publica exclamasse, viuat imperator, dii perduint illum Cleandrum; et ea ratione neuter falsus.

1, 12, 12. *Ὁ Κλέανδρος ἀγγέλλεσθαί τι τῶν πραττομένων ἐκώλυεν αὐτῷ*) Cleander nuncium a quoquam eo deferre potuit, vt ita im-

Digitized by Google

peratorem valetudinis cauſſa in Laurento degentem, otioque ac deliciis vacantem, obſideret. Quam hiſtoriam reſpicit Tert. in Apol. *Vnde qui inter duas Lauros obſident Caeſarem?* reſpicit Cleandrum, qui Commodum obſeſſum tenebat Laurenti. (Haec de Laurento aliena ſunt. Res agitur hic in ſuburbanis Romae, ex ipſis Noſtri verbis. *Irm.*)

1, 13, 2. Ἡ δὲ πρεσβυτάτη ἀδελφῶν et c.) aliter Dion: *πλησιαζόντων δὲ αὐτῶν τῷ Κομμόδῳ, καὶ μηδενός οἱ μηνύοντος τὸ γιγνόμενον, Μαρκία ἐκείνη ἡ τοῦ Κουαδράτου, ἐσήγγειλε τὸ πραττόμενον.* videtur etiam hic ſibi contrarius noſter ſcriptor. hanc Fadillam appellat natu maximam, cum ſupra Lucillam vocet natu maiorem. niſi dicatur, Fadillam fuiſſe natu maximam ſororum Commodi, quae etiamnum in viuis. Lucilla etenim ſupra dicitur propter coniurationem interemta.

ibid. Λυσαμένη τὰς τρίχας) ſcilicet in more veteribus poſitum, capitis foedatione luctum ac dolorem ſignificare. Apul. lib. 9. Mileſ. *Et diſcerptae comae ſemicanae ſordentes inſperſu cineris plerumque eius anteuentulae contegebant faciem*, et lib. 10. *Et ſtatim a rogo eius ſenex infelix ora ſua recentibus adhuc rigans lacrymis, trahensque cinere ſordentem canitiem, foro ſe feſtinus immittit.* quem lugentium modum, et miſeriarum inſignia, Cicero breuiter comprehendit l. 3. Tuſc. quaeſt. *Ex hac opinione ſunt illa varia, et deteſtabilia genera lugendi, paedores muliebres, lacerationes genarum, pectoris, femorum, capitis perſecutiones.*

ibid. Ῥίψασα εἰς τὴν γῆν ἑαυτὴν) Ratio, cur ſeſe ante pedes Commodi proiecerit, haec poterit eſſe, quod genua voluerit amplecti, quemadmodum olim ſupplices ac deprecatores ea contingebant, quippe quae miſericordiae eſſent conſecrata. Plin. *Genibus quaedam religio ineſt obſeruatione gentium: haec ſupplices attingunt, ad haec manus tendunt; haec vt aras adorant.* Ad quem morem exiſtimo referri poſſe illud Mariae, quae Chriſtum voluit pedibus prehendere, vel quod eum ſupplicaret alicuius negotii gratia, in textu non expreſſi, vel quod eum ſuſpiceret, ac reuereretur. Plura qui volet, vid. Deſid. Herald. ad Mart. Iun. aduerſ. lib. 2. c. 11. comm. Apul. p. 856. 215. Delr. Sen. p. 424.

1, 13, 4. Οἴχεται δέ σοι) exponit hoc Polit. *actum eſt*; dicitur enim de iis, de quibus actum eſt, ſeu quae euanuerunt. Synes. epiſt. 59. *πάντα οἴχεται, πάντα ἀνῄρηται.* Neque ſolum deſignat *οἴχεσθαι*, res aliquas euaneſcere, verum etiam a nobis recedere, id eſt, nos deſtituere, ac dereliquere. Hom. Iliad. v. ad Diomed. *ποῦ τοι ἀπειλαὶ οἴχονται, quo tibi abeunt minae*, id eſt, recedunt. Itaque exiſtumo, verſionem Politiani huic loco minus aptam, hanc conuenientem, ſi ita explicentur verba, *οἴχεταί δέ σοι, abiit tibi populus*, id eſt, te derelinquit, deſerit, deſtituit. etiamſi enim aliquando, *actum eſt*, verbi huius veniat ſignificatione; tum tamen non additur vocula *σοὶ*, aut ſimile pronomen in datiuo caſu, ſed poſtponitur res in accuſatiuo. Immo vero ex hiſtoriae circumſtantiis nulla alia elici poteſt interpretatio, quam quae a nobis poſita eſt. Non enim ſoror Commodi annunciat, populi et exercitus partem, interiiſſe, ſed maximam militum partem adhaerere Cleandro, et ni praeueniat in tempore, fore, vt omnes tandem in partes inclinent Cleandri, adeoque impe-

ratorem deferant. Vnde paulo post subiungit: ἐκ δὲ διαφόρου καὶ ἐναντίας γνώμης, οἱ μὲν, μισοῦντες αὐτὸν, (ὁ δῆμος) οἱ δὲ στέργοντες. Scilicet Cleander aduersus Commodum Imperatorem exercitum armauerat et populum, quorum quidem alteris erat charus, alteris inuisus.

1, 13, 9. Τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν) De Cleandri mortis genere consentiunt scriptores. Verum dissensus aliquis circa eius interfectores. Noster videtur innuere, eos fuisse milites, vel satellites, qui Commodo aderant. Aliter Lampr. *Sed et Cleandro dignus tandem vitae finis impositus. Nam cum insidiis illius Arrius Antoninus fictis criminibus in Attali gratiam, quem in proconsulatu Asiae damnaverat, esset occisus, nec eam tum inuidiam populo saeuiente Commodus ferre potuisset, plebi ad poenam donatus est.* quae postrema verba si ita explicentur: *plebi ad poenam donatus*, hoc est, in gratiam plebis seditionem, supplicio est affectatus, tum consentit Lampr., cum nostro scriptore. verum si ita explicentur, *plebi ad poenam donatus est*, hoc est, lacerandus plebi est deductus, quali phrasi supra vtitur Lampr., iam dissentit a scriptore nostro, non autem a Dione, qui ita expressis verbis: ἀπέκτειναν δὲ αὐτὸν οὐχ οἱ στρατιῶται, ὥσπερ τὸν Περέννιον, ἀλλ' ὁ δῆμος. nisi ita velimus dicere, Cleandrum in gratiam populi capitali supplicio fuisse affectum, cui postea cadauer dilacerandum est traditum, ac in partes dissecandum.

1, 13, 11. Προσαπώλλυε δὲ καὶ τοὺς παῖδας) Lex maiestatis seuere exercetur, quia est quasi propugnaculum totius principatus. Ex quo Tiberius, consultante Marco Praetore, an iudicia maiestatis redderentur, respondit, exercendas esse leges. Tac. Ann. I. adeo vt maiestatis accusatio, vel in vitam Principis conspiratio, omnium accusationum sit complementum. quod colligitur ex illo Curt. lib. 10. De Alex. *Cum accusati essent Cleanthes et alii spoliatarum prouinciarum, et per libidines alienatarum, regem, cognita caussa, pronunciasse, ab accusatoribus vnum et idem maximum esse praeteritum, desperationem suae salutis; non enim talia se ausuros, si ipsum ex India sospitem, aut optassent reuerti, aut reuersum credidissent.* Immo tantus fuit huius legis rigor, vt liberi etiam innoxii, et amici quantulacunque suspicione tacti, fuerint supplicio affecti. Insigne exemplum eius suggerit Tacit. Ann. 5. Principio. Seianus summae auctoritatis carnifici viuus porrexisset manus, idque propter affectatum imperium, ni ipse suam praematurasset mortem, dum gladio, quem sinu abdiderat, incumbit. Neque hic solus poenae obnoxius. *Verum placitum, vt in reliquos eius liberos aduerteretur: vanescente quamquam plebis ira. Igitur portantur in carcerem, filius imminentium intelligens, puella adeo nescia, vt crebro interrogaret, quod ob delictum, et quo traheretur? neque facturam vltra.* et, *posse se puerili verbere moneri*, (c. 9.)

Verum iure merito quis roget, qua lege pueri filii Cleandri impuberes dicantur interfecti, cum illicitum olim fuerit impuberes triumuirali adfici iudicio. Dico, nefas quidem, eos capitis mulctari, quamdiu puerili induti toga, vt vero eam exuissent, ac virilem assumsissent, iam poterant interfici, quia fictione iuris inter viros referebantur. Hinc apud Dionem lib. 47. relatum, a Triumuiris in proscriptione ius-

ſum puerum quemdam togam virilem ſumere, vt ſcilicet iure poſſet interimi.

1, 13, 12. *Τοιούτῳ μὲν δὴ τέλει Κλεάνδρος ἐχρήσατο,*) Aulicorum ſemper maxima miſeria, quorum exitus vt plurimum infeliciſſimi. Vti enim principes in loco ſtant lubrico: ita per ignes ſuppoſitos, cineri doloſo, incedunt principum amici, familiares, et miniſtri. *Quid*, inquit Boët. *de regum familiaribus diſſeram, cum regna ipſa tantae imbecillitatis plena demonſtrem? quos quidem regia poteſtas ſaepe incolumis, ſaepe autem lapſa proſternit.* Paruis quidem interuallis homines attolli videmus, rurſumque deiici; maxime tamen eos, qui in aulis verſantur. Abacorum calculi ex voluntate calculatoris, modo minus, modo plus valent. Similes illis ſunt aulici, qui ad arbitrium principis, modo beatiſſimi, modo miſerrimi, et haec quidem ita ſeſe habent, fato potentiae, raro ſempiternae; an forte, quia ſatias capit aut principes, cum omnia tribuerunt, aut miniſtros, cum iam nihil reliquum eſt quod cupiant? Tac. Ann. 3.

ibid. *Ὀλίγη ῥοπή.*) vert. Polit. *momentum*. Eſt deuergentia, vt inquit Bud., qui et pro libramento a Plutarcho poni tradit. eſt proprie inclinatio et momentum lancis ad imum vergentis. Steph. *διαστρέφοντας τὴν ῥοπὴν* exiſtumat dici, qui inclinationem Lancis peruertunt; id eſt, qui faciunt, vt inclinet non in eam partem, in quam ſponte inclinatura eſt, ſed in alteram. Hinc Metaphor. transfertur per *momentum*. Vt *ῥοπὴ χρόνου, χρόνω*, momentum temporis, *καιροῦ καιροῦ ῥοπή*. Baſilius de lobo *ὃς πένης ἐκ πλουσίου, καὶ ἄπαις ἀπὸ καλλίπαιδος ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ γενόμενος, διέμεινεν ὁ αὐτός*, vnde Graeci interpretes in iure momenti interdictum appellarunt *πρὸς ῥοπήν*. Et in Euſtathii libr. *περὶ χρονικῶν διαστημ.* integrum caput *περὶ ῥοπῆς*.

ibid. *Ὀλίγη τυχῆς ῥοπή*) ad ſuprema quidem per plures gradus datur adſcenſus, ad praecipitium vnica tantum, eaque breuiſſima via eſt. Hominem primo infantem, deinde puerum, tum adoleſcentem, poſt virum conſpicimus. Florem, dein fructum, fruticem, poſtea arborem. Non vna die ditatus eſt Croeſus, neque momento expugnata ab Alexandro Aſia. verum cum verſis rerum vicibus fortuna ad ruinam vadit, toto venit impetu, quae principio, vt aquila teſtudinem, nos altius et altius alis ſuis euehit, tandem nos omni modo deſtituit. Adeo vt illis portionibus, quibus ad ſummum peruentum, retrogradi minime liceat. Florem quidem plurimos dies exigere, antequam floreat, manifeſtum; hunc tamen vnica noctis hora vermiculus interimit. Saepe nihil mediat inter praecipitia et ſumma, immo nihil intereſt inter infelicem caſum, et maximam fortunam. Sapienter ea de re Seneca: *Noli huic tranquillitati confidere: momento mare euertitur; eodem die, vbi luſerunt nauigia, ſorbentur.* Et alibi: *Quod regnum eſt, cui non parata ſit ruina, et proculcatio, et dominus, et carnifex? nec magnis iſta interuallis diuiſa, ſed horae momentum intereſt inter ſolium et aliena genua.* Quod etiam innuit Tragicus in Thyeſte, v. 612.

Quem dies vidit veniens ſuperbum;
Hunc dies vidit fugiens iacentem.
Nemo confidat nimium ſecundis,
Nemo deſperet meliora lapſis.
Miſcet haec illis, prohibetque Clotho

Digitized by Google

Stare fortunam: rotat omne fatum
Nemo tam diuos habuit fauentes,
Crastinum vt possit sibi polliceri.
Res Deus nostras celeri citatas
Turbine versat.

1, 13, 16. Γελωτοποιοὶ δὲ καὶ τῶν αἰσχίστων ὑπηρέται) Ita in adolescentia adhibitos corporis custodes honestiores ferre non potuit, pessimos quosque detinuit, et submotos vsque ad aegritudinem desiderauit teste Lampr. hinc scurras, et *criminum socios, vel a criminosis commendatos misit ad prouincias regendas. Habuit etiam in deliciis homines appellatos nominibus verendorum vtriusque sexus, quos libentius suis oculis applicabat. Habuit et hominem pene prominente vltra modum animalium, quem Onon appellabat, sibi charissimum, quem et ditauit, et sacerdotio Herculis rustici praeposuit*, et paulo post: *duos gibbos retorridos in lance argentea sibi sinapi perfusos exhibuit eosque statim promouit ac ditauit.* Lampr. adeo vt inter illos iure numerandus, qui voluptatum, ac nequitiarum inuentores, summis affecere praemiis; qualis Dionysius Siciliae Tyrannus, de quo noster auctor supra; quales Persarum Reges, apud quos praemia proposita erant amplissima, nouae alicuius voluptatis primis monstratoribus: homines enim mittebantur, qui peragrato vniuerso terrarum orbe, omnibus praeterea emensis aquis, magno cum studio obseruare iubebantur, quicquid vbique locorum nouarum ac prius incognitarum deliciarum, quicquid denique voluptatum, ad luxum gulamque et ventrem pertinens deprehendissent, quemadmodum de Archestrato refert Athen. lib. 7.

1, 13, 17. Τοῦ δὲ ἀρχικώτερον μετιόντος ἢ βασιλεῖ ἥρμοζεν) Lampr. *Aurigae habitu currus rexit, gladiatoribus connixit, aquam gessit, vt lenonum minister, vt probris natum magis, quam ei loco eum crederes, ad quem fortuna euexit.*

1, 14, 1. Ἀστέρες ἡμέριοι συνεχῶς ἐβλέποντο.) refert noster scriptor, quae tum temporis extitere prodigia. paulo que aliter Lampr. *Prodigia eius imperio et publice et priuatim haec facta sunt. Crinita stella apparuit. Vestigia Deorum in foro visa sunt exeuntia; tenebrae in circo Cal. Ianuar. oborta: et ante lucem fuerant etiam incendiariae aues, ac dirae.* Aliter Dion: πρὸ δὲ τῆς τοῦ Κομμόδου τελευτῆς, σημεῖα τάδε ἐγένετο· ἀετοί τε γὰρ περὶ τὸ Καπιτώλιον πολλοὶ καὶ ἄξεδροι ἐπλανῶντο, προσεπιφθεγγόμενοι οὐδὲν εἰρηναῖον.

1, 14, 3. Μέγιστον δὲ δεινὸν πάντας ἐτάραξεν) non iniuria quis quaerat, cur populus timore fuerit perculsus incendio exorto, quum Romae incendia frequentissima? vt notat Mart. Epig. 51. lib. 3. ad Tongilian.

Emta domus fuerat tibi, Tongiliane ducentis;
Abstulit hanc nimium casus in vrbe frequens.
Collatum est decies: rogo, non potes ipse videri
Incendisse tuam, Tongiliane, domum?

Nisi dicamus, secundum hunc casum, tanquam pessimum augurium vniuersos conterruisse; quod existimarent, Deorum voluntate incendium inchoatum fuisse, quibus totum hoc negotium imputabant, teste nostro scriptore, et Dione.

M

1,14,4. *Πλουσιώτατον δὲ ἦν πάντων ἱερῶν*) Magnificentissimum fuit pacis templum Romae a Claudio inchoatum, a Vespasiano constructum, in quo templo ferunt reposita vasa et donaria templi Hierosol. a Tito Vespas., qui Hierosol. oppugnauit et expugnauit, et ea ratione vocatur omnium templorum ditissimum, nisi quis aliam malit amplecti huius appellationis rationem, quam noster auctor paulo post refert: ibi scil. thesauri priuatorum erant repositi, custodiae caussa.

ib. *Δι' ἀσφάλειαν*) loquitur de templo pacis, quod erat egregie munitum, ex eo, quod omnem supellectilem pretiosissimam, securitatis caussa eo deferrent priuati. Nihil enim iniustius veteribus visum, quam e sacro loco ac diis dicato bona rapere. Qui mos etiamnum nostris in partibus Brabantiae obtinet, si quando castra milites collocant in pagis, aut in vicinia, cum omni sua supellectile agricolae ad templum, veluti ad asylum, confugiunt, tuti a rapinis ac incursibus militum, penes quos pietatis etiam aliquid superest, dum abstinent a locis superstitiose consecratis, vel fortassis ideo templum pacis refert fuisse munitissimum, quod ambitu quodam cingeretur, quo difficilior ad id esset aditus: ita noster auctor paulo inferius: *καταφλέξαν δὲ τὸ πῦρ τόν τε νεὼν καὶ πάντα τὸν περίβολον.*

ibid. *Ἀναθήμασι κεκοσμημένων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου*) In more fuit antiquis, vt, si quando insigne aliquod euasissent periculum, tabulas ex auro argentove, aliaque materia pretiosa diis consecrarent, ac dedicarent; quae tabulae votiuae appellabantur, quod ex voto suspenderentur in fanis, quo respexit Horat. Od. 5. lib. I.

Me tabula sacer
Votiua paries indicat vuida
Suspendisse potenti
Vestimenta, maris Deo.

Etiam illi, qui arti renunciabant, instrumenta artis pro anathemate ei diuo suspendere solebant, in cuius essent tutela. Horat.

— — *Veianus armis*
Herculis ad postem fixis, latet abditus agro.

Quod factum quasi in pudorem et contemtum eius Dei, cui haec erant consecrata. Ita enim Corydon ecl. 7. Virg.

Nymphae, noster amor, Libethides, aut mihi carmen,
Quale meo Codro concedite: (proxima Phoebi
Versibus ille facit) aut si non possumus omnes,
Hic arguta sacra pendebit fistula pinu.

Igitur cum noster auctor dicit *ἀναθήμασι κεκοσμημένον*, respicit illa, quae Deae Paci propter eximium quoddam auxilium fuissent dicata ab hominibus. a quibus gentilium moribus fluxit etiam veterum Christianorum ille mos, qui, postquam e morbo conualuissent, illi sancto, cuius auxilio se sanatos autumabant, donaria suspenderent e materia vel pretiosa, vel vili, imaginem habentia partis, quae fuerat affecta. Quod narrat Theodoretus octau. Therapeut. Quod institutum etiamnum hodie inter pontificios obtinet, solitos diuae Mariae aut alicui sancto donaria quae promittere; quos salse, vt solet, ridet Erasmus in colloquiis.

1, 14, 5. *Ἕκαστος δὲ, ἃ εἶχεν, ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο*) Notissimum, in templis pecuniam priuatorum fuisse reconditam. Etiam in iu-

Digitized by Google

diciis id vſu veniebat. deponebant enim litigatores apud Pontificem certam pecuniae ſummam pro litis qualitate, quam pecuniam eo, quod in ſacris ponebant, ſacramentum vocabant. Auctor eſt Varro lib. 4. de ling. lat. *Ea*, inquit, *pecunia, quae in iudicium venit in litibus*, ſacramentum *a* ſacro, *qui petebat, et qui inficiebatur*, de *aliis rebus vterque quingentos aeris ad Pontificem deponebant: de aliis rebus etiam certo alio legitimo numero aſſium. Qui iudicio vicerat, ſuum ſacramentum a ſacro auferebat, victi ad aerarium redibat.* Ex quibus inſtitutis tractum eſt apud Rhetores commune definitiui ſtatus exemplum, quod adducitur ab Hermog. lib. de ſtatibus, hiſce verbis: *Vt priuatas pecunias ex loco ſacro aliquis ſurripuit, cum iubebat lex furem duplo condemnari, ſacrilegus vero reus ſit capitis. Hic vt ſacrilegus fuerit, accuſatur, ille ſe furem eſſe contendit.* Quem caſum, quia apud Rhetores in controuerſiam trahebatur, ſoluit Imperator Iuſtinian. l. 5. D. ad l. *Iuliam, Pecul. Diui Seuerus et Antoninus Caſſio Feſto reſcripſerunt, res priuatorum, ſi in aedem ſacram depoſitae, ſubreptae fuerint, furti actionem, non ſacrilegii eſſe.*

ibid. Ἀλοφύρετο ἕκαστος τὰ ἴδια αὐτοῦ) ſupra notauimus priuatorum aurum in templis deponi ſolitum; neque hoc ſolum, verum etiam haereditates, de quibus inter ſe litigantes contendebant, in aede ſacra ſequeſtrabantur; etiam tabulae pactionum, foederum, contractuum et teſtamentorum in delubris Deorum cuſtodiebantur, teſt. Vlpian. l. 3. §. 3. D. *de Tabul. Exhib.* l. 77. §. 26. D. *de leg.* 2. Sueton. in Auguſto, 101. Dion. libr. 48. Tacit. Annal. I.

1, 14, 15. Ἀντὶ δὲ Κομμόδου καὶ Μάρκου υἱοῦ, Ἡρακλέα et c.) Dion. ἑαυτῷ δὲ ἄλλας τε παμπόλλας ἐπωνυμίας καὶ τὴν Ἡρακλέους ἀπήνεγκε. Lamprid. *Appellatus eſt etiam Romanus Hercules, quod feras Lanuvii in amphitheatro occidiſſet.* Et paulo poſt: *ſeipſum Commodum Herculem et Deum appellans.* Athenaeus lib. 12. c. 9. τί ἂν θαυμαστὸν et c. *Quid mirum*, inquit, *ſi Commodus Herculem ſe vocari voluit, cum id fecerit Alexander praeceptis imbutus Ariſtotelis.*

1, 14, 16. Λεοντὴν ὑπεστρώννυτο, καὶ ῥόπαλον μετὰ χεῖρας) Lampr. *Clana non ſolum Leones in veſte muliebri et pelle Leonina, ſed etiam multos homines afflixit.* Paulo aliter Dion. qui refert, hoc ſchema ei fuiſſe praegeſtatum. ἥ γὰρ λεοντῆ, τό τε ῥόπαλον ἔν τε ταῖς ὁδοῖς προεφέρετο αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ἐπὶ δίφρου ἐπιχρύσου, εἴτε παρείη, εἴτε καὶ ἀπείη, ἐτίθετο.

ibid. Ἀμφιέννυτό τε ἁλουργεῖς καὶ χρυσοϋφεῖς ἐσθῆτας.) Et Herculis habitu, et feminae induitur Commodus; quia ſimul voluit exhibere viri ſpeciem et feminae; viri, quia ſchemate gaudebat Herculis, quem imitabatur, feminae, quam adamabat, quamque depictam volebat ſub veſte Amazonia. Quod vero noſter ſcriptor Amazonis reſpicit indumentum, colligitur vel ex eo, quod *Amazonius* vocari voluerit. Lampr. *Coloſſi caput demſit, quod Neronis eſſet ac ſuum impoſuit: et titulum more ſolito ſubſcripſit, ita vt illum gladiatorium et effeminatum non praetermitteret.* Per *effeminatum* intelligit *Amazonium*, quod ſic vocaretur ex amore Martiae concubinae ſuae, quam pictam in Amazone diligebat, et propter quam ipſe Amazonico habitu in arenam deſcendebat. Hoc enim cognomen Amazonii conſtanter tenuit, cum alia ſubinde mutaret, et deponeret, teſt. Dion. Non igitur Lampr. per *effeminatum* intelligit parum virilem, vt vult Caſaub., miſeros homines vincendi modum, quem narrant Dion. et

Victor, sed habitum illum Amazonium, femineum, propter quem dicendus effeminatus. Licebit itaque hoc loco obseruare, Imperatores olim, aliosque viros depictos fuisse, et indutos, eius specie, et habitu, cui se similes haberi volebant. Dion. l. 59. de iis, quae Drusillae Caligulae sorori defunctae decreta sunt: *καὶ οἱ τά τε ἄλλα, ὅσα τῇ τε Λιβίᾳ ἐδέδοτο, ἐψηφίσθη, καὶ ἵνα ἀθανατισθῇ, καὶ ἐς τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ Ἀφροδίσιον ἄγαλμα αὐτῆς ἰσομέτρητον τῷ τῆς θεοῦ, ἐπὶ ταῖς ὁμοίαις τιμαῖς ἱερωθῇ.* Et Apul. Miles 8. *Et imaginem defuncti, quam ad habitum Dei liberi formauerat, affixo seruitio diuinis percolens honoribus ipso se se solatio cruciabat.* Quo refer Mart. Epigr. 65. l. 9. de stat. Domit.

> *Herculis in magni vultus descendere Caesar*
> *Dignatus latiae dat noua templa viae.*

Scil. Domitianus sub nomine Magni Herculis colebatur, cuius effigies erat assimilata Herculis figurae, ex eo quod eum imitaretur.

1, 14, 17. *Ἤλλαξε δὲ καὶ τῶν ἐνιαυσιαίων μηνῶν τὰ ὀνόματα)* Lampr. *Menses quoque in honorem eius, pro Augusto Commodum, pro Septembri Herculem, pro Octobri Inuictum, pro Nouembri Exuperatorium, pro Decembri Amazonium, ex signo ipsius adulatores vocabant.* Verum haec male recensentur. Dion melius, qui ita: *καὶ τέλος καὶ οἱ μῆνες ἀπ' αὐτοῦ πάντες ἐπεκλήθησαν, ὥστε καταριθμεῖσθαι αὐτοὺς οὕτως, Ἀμαζόνιος, Ἀνίκητος, Εὐτυχὴς, Εὐσεβὴς, Λούκιος, Αἴλιος, Αὐρήλιος, Κόμμοδος, Αὔγουστος, Ἡράκλειος, Ῥωμαῖος, Ὑπεραίρων.* Quem ordinem probat Sum. Salmas. in notis ad Lampr., improbat Casaub. in Commodo.

ibid. *Ὧν αἱ πλεῖσται εἰς Ἡρακλέα ἀνεφέροντο.)* Dicit noster auctor plerasque mensium appellationes ad Herculem respexisse, quod refellit Dion, qui appellationes nouas recenset, ad Commodum relatas; *αὐτὸς μὲν γὰρ ἄλλοτε ἄλλα μετελάμβανε τῶν ὀνομάτων. τὸν δὲ Ἀμαζόνιον καὶ τὸν Ὑπεραίροντα παγίως αὐτῷ ἔθετο, ὡς καὶ ἐν πᾶσιν ἁπλῶς πάντας ἀνθρώπους καθ' ὑπερβολὴν νικῶν.* Quicquid sit, hoc certum est, ex istis duodecim nominibus, quatuor tantum ad Herculem commode referri posse: *ἡράκλειος, ὑπεραίρων, Ἀμαζόνιος, Ἀνίκητος.*

1, 14, 18. *Ἀντικρὺ τοῦ συνεδρίου)* Statuam collocasse fertur Commodus e regione curiae, quae qualis fuerit, colligitur ex sequentibus, vbi dicitur, arcum tetendisse statuam, quod refer ad Herculem, qui ita pingitur. quo videtur respicere Lampr. *accepit statuas in Herculis habitu, eique immolatum est, vt Deo*, et Dion: *καὶ ἀνδριάντας αὐτοῦ παμπληθεῖς ἐν Ἡρακλέος σχήματι ἔστησαν.*

1, 15, 4. *Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες.)* Tanta pol'ent in sagittando ac iaculando Parthi peritia, vt omnes superent nationes. Lucan. de Parthis lib. 8.

> *Nec puer aut senior lethales tendere neruos*
> *Segnis, et a nulla mors est incerta sagitta.*

Et Sen. Epist. 36. *Si in Parthia natus esset, arcum infans statim tenderet; si in Germania, protinus puer tenerum hastile vibraret, si auorum nostrorum temporibus fuisset, equitare et hostem communem percutere didicisset. Hoc singulis disciplina gentis suae suadet et imperat.*

1, 15, 6. *Ἐλάφους μὲν οὖν καὶ δορκάδας)* Lampr. *Ferarum diuersarum manu sua multa occidit millia, ita vt Elephantos occideret.*

Digitized by Google

Et haec fecit saepe spectante populo Romano. Et paulo post: *Virium ad conficiendas feras tantarum fuit, vt elephantum conto transfigeret, et orygis cornu hasta transmitteret: et singulis ictibus multa millia ferarum ingentium conficeret.* Verum hoc Lamprid quod incredibile, parum minuunt, quae refert noster scriptor, et Dion: καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἄρκτους τε ἑκατὸν αὐτὸς μόνον ἄνωθεν ἀπὸ τῆς περιβολῆς τῆς κρηπῖδος ἀκοντίζων, ἀπέκτεινε, et c. Similes narrationes vid. apud Dion. l. 18. Amm. Marcell. lio. 31.

1,15,8. Καὶ οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν et c.) Peritia iaculandi, quae summa fuit in Commodo, adeo vt Parthos Numidasque sagittiferos superarit, hoc loco ab auctore describitur: quod scilicet ne quidem telum vllum ab eo fuerit emissum, (cuius) vulnus non esset lethale, idque tanta cum velocitate, vt collum transisse aut euitasse vix oculis obseruare liceret. Simile quid de Parthis Luc. 28.

-- -- *Et a nulla mors est incerta sagitta.*

qualem etiam iaculandi peritiam et emittendi sagittam eleganter describit Senec. in Herc. Fur. v. 990.

-- -- *quo se secus inuergit furor*
Vastum coactis flexit arcum cornibus,
Pharetramque soluit, stridet emissa impetu
Arundo, medio spiculum collo fugit vulnere relicto.

Eius dexteritatis in iaculando etiam fuit Domitianus, test. Suet. l. 12. c. 19. *Armorum nullo, sagittarum vel praecipuo tenebatur. Centenas varii generis feras saepe in Albano secessu conficientem spectauere plerique, atque ita ex industria quarundam capita figentem, vt duobus* (ictibus) *quasi cornua effingeret. Nonnunquam in pueri procul stantis praebentisque pro scopo dispensam dextrae manus palmam, sagittas tanta arte direxit, vt omnes per interualla digitorum innocue euaderent.* Quod etiam Aurel. Sextus in hanc sententiam: *sagittarum tam doctus fuit Domitianus, vt inter patentes digitos extentae manus viri procul positi iacula transuolarent.* Simile quid audiui a fide dignis et αὐτόπταις factum de duce Brundevvizensi, qui suis pedissequis ac pueris honorariis imperauit: inter digitorum extensorum interualla retinerent dalerum Imperialem, quem sumto sclopo minore, e patentibus digitis globulo innoxie exemit. Quod vero noster hoc loco σκοπὸν vocat, in Domitiano apud Sueton. vocatur *scopulum*, verum mendose, vt autumant comment. ibid. estque signum sagittarii, seu propositum, ad quod collimare solet. Videtur Veget. hanc vocem sumere tanquam origine latinam, lib. 2. vbi refert, sagittariis, funditoresue ponere solitos pro scopo, hoc est signo, scopos, id est, fruticum seu straminum fasces. Scaliger autem lib. I. de Plaut. hanc vocem deducit a Graeca: *Graecum verbum*, inquit, σκέπειν (vnde scopus dicitur) *primo suo significatu nihil aliud quam tegere denotauit. Periti enim sagittarii, postquam intenderunt, haud prius amittunt, quam teli mucrone punctum obtexerint, cuius mucronis obtectu scilicet inumbrauerint puncti visionem. Idcirco ad eam primum exercitationem vox est deducta.*

1,15,9. Τότε εἴδομεν, ὅσα ἐν γραφαῖς ἐθαυμάζομεν) Potest huius sententiae duplex esse sensus. Vidimus ea, quae in *scripturis* mirabamur, id est, quae in libris et historiis obseruabamus. Quae

significatio apud Lucian. de hist. conscrib. (T. 2. p. 671. vlt.) *πρὸ τοὺς ἔπειτα μᾶλλον σύγγραφε, καὶ παρ' ἐκείνων ἀπαίτει μισθὸν τῆς γραφῆς.* vel vt vult Politianus, tum temporis vidimus, quae in *picturis* mirabamur. Scilicet depicta fuere, vt etiamnum hodie fera animalia, aulaeis intextae tales commissiones, quas ex relatu aliorum tantum habebant cognitas, non ex inspectione oculari, quemadmodum tale quid de gladiatorum decertationibus Plin. lib. 37. c. 7. *Pingi autem gladiatoris munera, et in publico exponi coepta, a C. Terentio Lucano, isque auo suo, a quo adoptatus fuerat, triginta paria in foro per triduum dedit, tabulamque pictam in nemore Dianae posuit.*

ibid. *Εἴ τι πρότερον ἄγνωστον ἦν φονεύων*) In vanum hoc videtur ab auctora nostro adduci, talia fuisse edita, quae antea nunquam audita, vel visa: cum Mart. lib. 8. Epigr. 26.

Quod tua Roma nouas vidit Germanice tigres?
Delicias potuit nec numerare suas.

Et Capitolinus de Antonino Pio referat, qui ante Commodum, *eum omnia ex toto terrarum orbe cum tigribus exhibuisse.*

1, 15, 11. *Ἀκμαὶ μηνοειδεῖς*) describitur figura cuspidum sagittarum. erant *μηνοειδεῖς*, id est, lunae figuram habebant, erant corniculatae, instar lunae, in cornua flexae ac falcatae. mutuata est significatio a lunae specie, quae tum dicitur *μηνοειδής*, quando triduana exilia extendit cornua, seu in cornua curuatur. dicitur autem sagittae cuspis corniculata, falcata, vel, vt cornua sunt auersa ab hastili respicientia feras versus, qualibus etiamnum vtuntur venatores, qui damas conficiunt, vel vt teli acies in conuexum protenditur, non in concauum vel sinum, quae figura huic loco conueniens, vt colligere licet ex sequentibus, vbi narratur Commodum istiusmodi telis resecasse ceruices ferarum, quod minus commode per priorem fit figuram, commodius per hanc postremam, cum facilius haec penetret, et ad motum velocem aptior.

ibid. *Ἔτι περιθεῖν αὐτάς.*) Ferae concitatae celeres ictus vix sentientes, quibus collum transierant sagittae lunatiles, cursum continuabant. neque haec superant veri fidem, cum instrumenta motus, spiritus scilicet vitales, aliquamdiu motum continuare possint, non exhausti vno temporis momento. quod colligunt medici e motu cordis anguillae exsecti. Simile quid memini inter historias a nonnullis narratum, de quodam pirata, qui interceptus cum suis sociis naualibus hoc vnum suppliciter petiit, vt sociorum singuli vitae redonarentur, quos capite truncus cursu praeterisset. Largitum hoc supremis eius votis: stans capite truncatur, cursum intendit, quem vsque ad postremos *ἀκέφαλος* continuasset, nisi a carnifice ac lictoribus adstantibus in terram fuisset detractus.

1, 15, 14. *Ὑπερχέειν ἀνδρείας*) Re vera nullam prae se ferebant fortitudinem, quum Commodus homo foret ignauissimus, et si quisquam alius timidus. ei enim pleno amphitheatro peridromus fuit exaedificatus, per quem in orbem decurrere posset, ne cominus cum bestiis pugnans periclitaretur, sed superne et de tuto loco tela iaciendo, iaculandi potius peritiam quam fortitudinem ostentaret, vt inquit noster scriptor supra. Nisi in gratiam scriptoris dicamus illa, quae a Commodo gerebantur, non quidem profecta fuisse ab

animo forti, ſed tamen prae ſe tuliſſe aliquod ſimulacrum, aliquam ſpeciem fortitudinis.

1, 15, 15. Ὅπλα τε ἀναλαβὼν ἐμονομάχει) Lampr. *Gladiatorum etiam certamen ſubiit, et nomina gladiatorum recepit eo gaudio, quaſi acciperet triumphalia. Ludum ſemper ingreſſus eſt: et quoties ingrederetur, publicis monumentis indi iuſſit*; et alibi: *inter cubicularios gladiatores pugnauit, lucentibus aliquando mucronibus.*

1, 15, 16. Μέχρι τραυμάτων προεχώρει) diſſentire videtur hic Dion. qui Imperatorem ſaepius vltra vulnera proceſſiſſe narrat, καὶ μέντοι καὶ ἐμονομάχει, οἴκοι μὲν, ὥστε καὶ φονεύειν τινά. ἐν ξυρῷ τε ἑτέρων, ὡς καὶ τὰς τρίχας ἀφαιρῶν, παρέτεμνε τῶν μὲν ῥῖνας, τῶν δὲ ὦτα, τῶν δὲ ἄλλο τι. ἐν δὲ τῷ κοινῷ ἄνευ σιδήρου καὶ αἵματος ἀνθρωπείου. Loca facili conciliantur negotio, ſcilicet noſter auctor loquitur de publicis ſpectaculis, in quibus non vltra vulnera proceſſit, Dion vero de priuatis exercitiis, quae in domo gladiatoria fiebant, vel etiam in aula.

ibid. Ὑπεικόντων ἁπάντων, καὶ τὸν βασιλέα, οὐ τὸν μονομάχον ἐννοούντων) Multos interfecit claua, qui ſpongiis veluti lapidibus cum illo pugnabant, ad modum pugnae Herculis, cuius nomen et ſchema aſſumſerat. alios pugnata falſa pugna tanquam victor, per galeam, quam gerebat, eſt exoſculatus, vt auctor eſt Dion. rationem ſubiicit noſter ſcriptor, potius eum ſpectabant et verebantur tanquam principem, quam viciſſent eum tanquam gladiatorem. Idque prudenter. Quod ſi enim vt gladiator paſſus fuiſſet vel minimum iniuriarum, de hoc ipſo vt Imperator poſtea ſumſiſſet poenam.

1, 15, 19. Τοῦ δὲ μεγίστου ἀγάλματος κολοσσιαίου, ὅπερ σέβουσι Ῥωμαῖοι εἰκόνα φέρον ἡλίου.) Dubium hic occurrit, de quo Coloſſo loquatur noſter ſcriptor. Videtur illud explicare Lampr. in Comm. *Coloſſi caput demſit, quod Neronis eſſet, ac ſuum impoſuit.* Verum ſic falſus Lamprid. Fuerat enim aliquando, ſed iam non erat, verum Solis, vt paret ex noſtro ſcriptore aliisque. Neronis namque Coloſſi iam erant combuſti et disiecti, vt colligitur ex Plin. lib. 35. c. 7. vbi ſcribit, Neronem principem iuſſiſſe coloſſeum pingi in linteo 120 pedum incognitum ad hoc vſque tempus. Ea pictura cum peracta eſſet in Marianis hortis, accenſa fulmine cum optima hortorum parte conflagrauit. Hic igitur Neronis coloſſus, qui ex pictura in linteo conſtabat, non potuit fuiſſe temporibus Commodi, vt ſcilicet capite Neronis demto ſuum impoſuiſſet, quum idem conflagrauerit Plinio viuente, qui ſcripſit T. Veſpaſiano imperante. Deinde alius Neronis Coloſſus, quem ex aere in Zenodoto illius imaginem repraeſentantem fabrefactum tradit Plin. lib. 34. c. 7. non poterit ſuperfuiſſe, cum enim Nero hoſtis ſenatus fuerit iudicatus, qua ratione eius ſtatuae in integrum fuiſſent reſeruatae? Praeterea in Veſpaſiano ſolis venerationi dicatum hunc Coloſſum, ſeptem radiis inſignem, quorum ſinguli pedum 22. et ſemis tradunt Victor, Torrent. ad Suet. Caſaub. in notis ad Spartian. Ab Adriano vero hoc fuiſſe factum, teſtis eſt Spart. in eius vita: *Coloſſum ſtantem atque ſuſpenſum per Detrianum Architectum tranſtulit de eo loco, in quo nunc templum vrbis eſt, ingenti molimine, ita vt operi Elephantes 24 exhiberet. Et quum ſimulacrum poſt Neronis vultum, cui antea dicatum fuerat, ſoli conſeruaſſet, aliud tale Apollodoro architecto auctore facere lunae molitus eſt.* Si itaque ſoli ab Adriano huiusmodi Coloſſus dicatus fuit, demto Neronis vultu, non potuit, qui poſt Adrianum regnauit, demto

eidem Colosso Neronis capite, suum imposuisse. Nisi cum Marc. Donato existimemus, scriptorum loca optime inter sese conciliari posse, idque hoc pacto. Verba Spartiani de Adriano ita sunt intelligenda, quod non demserit caput Neronis in consecratione, sed tantum radios apposuerit et addiderit, illam soli consecrans. non enim dicit Spart. *demsit caput*, vel, aliud imposuit, sed *vultum* mutauit. Quod fieri facile posse, radiis additis, cuiuis manifestum; verba autem Lampr. in Commodo tum ita intelligenda forent, quod Commodus caput Neroniani Colossi additis radiis in consecratione soli facta, demserit, et suum imposuerit, idque Dion confirmat lib. 19. *καὶ μηδεὶς ἀπιστήσῃ· καὶ γὰρ τοῦ κολοσσοῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμών, καὶ ἑτέραν ἑαυτοῦ ἀντιτιθείς*, *idque mihi omnes credent facilius, si intelligant, eum, abscisso Colossi capite, sui capitis imaginem reposuisse.* Videtur autem obstare Victor, qui caput solis a Vespasiano impositum scribit. Igitur non potuit mansisse Neronis caput vsque ad tempora Adriani. Dicimus itaque ad hunc locum, Colossum a Vespas. collocatum fuisse in via sacra, et soli dicatum, effigie solis, non ablato capite, sed tantum parum refecto, cum ante specie figuraque Neronis fuisset. Vnde Suet. in Vesp. c. 18. *Colossi refectorem ait insigni congiario magnaque mercede a Vespas. donatum.* Forte etiam nonnullis placebit haec responsio, si dicamus, post Vespasianum caput Neronis repositum fuisse, itemque post Adrianum, atque ita vera forent Lampridii verba supra cit.

ibid. *Ὑπογράψας τῇ βάσει οὐχ ἃς εἰώθασι βασιλικὰς καὶ πατρῴους προσ*) Emendandi Herodiani codices hac parte corrupti: ac tollenda negatio, vt Casaub. emendat: *ὑπογράψας τῇ βάσει αὐτοῦ ἃς εἰώθασι* et c. Hoc enim vult Herodianus: basi Colossi omnes titulos fuisse subscriptos a Commodo, quos vel eius pater vsurpasset, vel Imperatores caeteri, illo excepto, *Germanicus*, cuius loco scripsit, *victor mille gladiatorum*. Hanc lectionem confirmat Lampr. in Comm. *Et titulum more solito conscripsit.* Dion. *ἐπέγραψε πρὸς τοῖς δηλωθεῖσιν αὐτοῦ ἐπωνύμοις καὶ τοῦτο: adscripsit consuetis cognominibus et hoc.*

ibid. Μονομάχους χιλίους νικήσαντος) huc respicit illud Lampr. *Item postea tantum palmarum gladiatoriarum confecisse, vel victis retiariis, vel occisis, vt mille contingeret.* Et paulo post: *Titulum more solito subscripsit, ita vt illum gladiatorium et effoeminatum non praetermitteret.* Hic per *gladiatorium* intelligo, victorem mille gladiatorum, per *effoeminatum*, Amazonium, vt supra demonstrauimus. Dissentit Dion., qui aliter refert eius basis titulum: *μόνος νικήσας δωδεκάκις, οἶμαι, χιλίους.* ita quidem Xiphilini codices: sed sine dubio vitiose: itaque vox *δωδεκάκις* vel penitus inducenda; vel scribendum, vt apud nostrum scriptorem, *νικήσας μονομάχους οἶμαι χιλίους.*

1, 16, 6. *Διπρόσωπον δὲ αὐτοῦ ἵδρυται τὸ ἄγαλμα* et c.) Ianum hic bifrontem, noster describit. Ita Ouid. 1. *Iane biceps anni tacite labentis origo.* Huic Iano gemino templum dicitur aedificasse Numa, Seruio teste, inter Argiletum iuxta theatrum Marcelli, cuius portae duae, belli tempore apertae, in pace clausae. *Erat igitur sacellum totum ex aere constitutum, quadrata quidem dimensione tantaeque amplitudinis, quanta Iani integri statua poterat aenea quinque pedalis capi, capite duntaxat bifrons, portae vtrinque aeneae, quae pacis tempore claudebantur, vocabaturque Ianus geminus.* De hoc Ouid. I.

Fast. *Omnis habet geminas hinc atque hinc ianua frontes.* Loquitur de prisco illo iam, de quo etiam noster auctor. Hic postea translatus est ad forum transitorium Domitiano coeptum, Neruae perfectum. Quod Seruius docet, cum in haec verba scribit: *Captis Faliscis, ciuitate* Thusciae, *inuentum est simulacrum Iani cum frontibus quatuor; fuerat enim bifrons apud Theatrum Marcelli. Vnde, quod Numa instituerat, translatum est ad forum transitorium, et quatuor portarum vnum templum institutum.* Fuere et alii Iani quadrifrontes, de quibus Vict. Martian. atque alii. Reddit vero rationem noster auctor, cur Ianus dicatur bifrons, quia scilicet initium et finem anni respicit. Quae ratio similis isti, cur dicatur quadrifrons, quod quatuor anni respiciat tempora, vel quod quatuor contineat elementa. Vtrumque apud Ouid.

Quicquid vbique vides, coelum, mare, nubila, terras,
Omnia sunt nostra clausa, patentque manu.
Me penes est vnum vasta custodia mundi,
Et ius vertendi cardinis omne meum est.

Alia poterit deduci ratio ex Martiale, Ianum fuisse varium, quod variis linguis loqueretur. Epig. 2. lib. 8.

Fastorum genitor, parensque Ianus,
Victorem modo cum videret Istri,
Tot vultus sibi non satis putauit,
Optauitque oculos habere plures,
Et lingua pariter locutus omni,
Terrarum Domino, Deoque rerum
Promisit Pylias, quater senectam.
Addas, Iane, tuam, pater, rogamus.

Alii putarunt Bifrontis Iani pecuniam ideo impressam, quod post acceptum hospitio Saturnum mitiore viuendi ratione inuenta, hominibusque e feris factis mansuetioribus, duplicis vitae Deus atque auctor habitus sit, cum vtraque sub illa fuisset, vt testatur Plutarchus in vita Numae hoc pacto: *ὁ γὰρ Ἰανὸς ἐν τοῖς παλαιοῖς πάνυ εἴτε δαίμων, εἴτε βασιλεὺς γενόμενος πολιτικὸς καὶ κοινωνικὸς, ἐκ τῦ θηριώδυς καὶ ἀγρίυ λέγεται μεταβαλεῖν τὴν δίαιταν, καὶ διὰ τῦτο πλάττυσιν αὐτὸν ἀμφιπρόσωπον, ὡς ἑτέραν ἐξ ἑτέρας τῷ βίῳ περιποιήσαντα τὴν μορφὴν καὶ διάθεσιν.* Quandoquidem hic tantum coniecturis agunt scriptores, et nobis liceat quoque rationem notare, cur Ianus fuerit vel bifrons vel quadrifrons. Cum veteribus hic Deus sit antiquissimus, cui prima vota faciunt, et ad quem omnia referunt, necessum est eum Deum omnia scire et intueri, tam praesentia, quam futura, vt suis queat benedicere, neque a nemine decipiatur, vel exsibiletur. Iam quid est aliud omnia scire, quam oculos habere quaquauersum, id est, versus omnem mundi partem, Ita Ianus quadrifrons, respiciens quatuor mundi plagas, ita bifrons intuitus ea simul, quae a fronte et a tergo. quam nostram coniecturam videtur confirmare illud Pers. Sat. I. *O Iane, a tergo quem nulla ciconia pinsit.* Id est laudo tuas fortunas, o Iane, quod etiam a tergo habeas oculos, ne quis te possit pone irridere, vel subsannare, Vel etiam alio quoquo modo decipere.

1, 16, 8. Ὁ Κόμμοδος ἐβυλεύετο, οὐκ ἐκ τῆς βασιλείυ, ὡς ἔθος, προελθεῖν et c.) Quod etiam in iuuentute fecisse testatur Lamprid. *Aurigae habitu currus rexit, gladiatoribus conuixit.* Dion: *ὁ γὰρ Κόμμοδος ἀμφοτέρυς ἀνελεῖν ἐβύλετο τὺς ὑπάτυς, Ἐρύκιόν τε Κλάρον καὶ*

Σόσσιον Φλάκκον, καὶ ὕπατός τε ἅμα, καὶ Σεκοῦνδος ἐν τῇ νουμηνίᾳ ἐκ τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ οἱ μονομάχοι τρέφονται, προελθεῖν. καὶ γὰρ τὸν οἶκον τὸν πρῶτον παρ' αὐτοῖς, ὡς καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν ὤν, εἶχε.

In eo tamen Dion diſſentit a Lampridio, quod Commodum referat in vicinia gladiatorum habuiſſe domicilium, Lampr. vero dicat, eum cohabitaſſe iis. niſi ita dicamus Commodum iis conuixiſſe, quod maximam temporis partem apud eos eſſet, et iisdem praeceptis et moribus cum eis vteretur. Ita autem Dion conſentit cum noſtro ſcriptore, quod noſter non dicat, eum cohabitaſſe gladiatoribus, verum in animo habuiſſe e ludo gladiatorio prodire, quod non pugnat cum Dione, quum nihilominus aliud potuerit habere domicilium ſeorſim. Eum autem inter gladiatores verſatum, immo ex eorum fuiſſe ordine et numero, vel hinc conſtat, quod ei ſingulis diebus fuerint annumerata de pecunia gladiatorum decies ſeſtertium. Id vero, quod noſter ſcriptor hoc loco vocat *μονομάχων καταγώγιον*, hoc Dion, *τὸ χωρίον, ἐν ᾧ οἱ μονομάχοι τρέφονται*, nominat.

1, 16, 9. *Ὅσα σεβαστῷ, πλὴν τοῦ πυρὸς*) Hoc loco videtur eſſe ellipſis alicuius vocis, quae ſubintelligenda, ne ſententia ſit ſuſpenſa. ſubintellige igitur *πλὴν τοῦ πυρὸς προπομπεύοντος*, *Excepto igne*, id eſt, ignis praelatione. Ea enim, quae alicui honoris cauſſa praeferebantur, dicebantur *προπομπεύειν*, vt noſter ſcriptor obſeruat in Feſto Peſſinuntiae Deae: *ὕλης τε ἢ τέχνης θαύματα, τῆς θεοῦ προπομπεύει.* tali modo inſignia Imperii ſeu principatus dicebantur *προπομπεύειν*, vt ſupra de ſorore Commodi Lucilla: *καὶ τὸ πῦρ προεπόμπευεν αὐτῆς.* Cur vero hoc in loco mentio fit ignis? quia inter ſymbola principatus refertur. ita loco ante citato: *μενόντων τῇ Λουκίλλῃ τῶν τῆς βασιλείας συμβόλων.* et poſtea ſubiungit: *καὶ γὰρ ἐπὶ θρόνου καθῆστο ἐν τοῖς θεάτροις, καὶ τὸ πῦρ προεπόμπευεν αὐτῆς.* Principatus igitur olim fuere inſignia, lictores, faſces laureati, et ſi quid praeterea; poſtmodum vero inter noua principatus inſignia fuere Diadema, Purpura, ignis. Diadema originem ab exteris ſumſit principibus, primo ab Aureliano vſurpatum. Purpurae vſus in quo, vel quando inceperit, etiamnum incertum eſt. Ignis origo multo magis ignoratur: tamen a temporibus Antoninorum vſurpatum, vt colligere eſt ex noſtri ſcriptoris loco. Adde illud de Pertinace lib. 2. *οὔτε τὸ πῦρ ἐάσας ἑαυτοῦ προπομπεῦσαι, οὔτε τι ἄλλο τῶν βασιλικῶν συμβόλων εἰς ὕψος ἀρθῆναι, quum in ſenatum veniret, neque ignem ſibi paſſus praeferri, neque aliud vllum principatus inſigne attolli:* de Nigro paulo poſt: *καὶ προπομπεύοντος τοῦ πυρὸς εἰς τὰ ἱερὰ τῆς Ἀντιοχείας τὸν Νίγρον ἄγουσι·* lib. 7. de Quartino: *καὶ πυρὶ πομπεύοντα ἀλλοτρίοις τιμαῖς ἐκόσμησαν.* Ad quem morem videtur reſpexiſſe Capitolin. in duobus Maximis. *Deinde*, inquit, *ipſum Tycum ex ſuis ſibi ducem atque imperatorem fecerunt: quem quidem et purpura circumdederunt, regioque apparatu ornarunt.* Hic ſub *regio ornatu* comprehendit *ignis praelationem.* Herod. enim hunc Tycum Quartinum appellat lib. 7. „*mirum tamen, neminem Latinorum Graecorumque ſcriptorum tam inſignitam rem expreſſiſſe,* inquit Lipſ., *quis igitur ille ignis? non e carbonibus, non e ligno, nec prunae Bathyllus: lampas tantum fuit.* Quod notat Lipſ. ex M. Antonino in libris ſuis vitae: *ὅτι δυνατόν ἐστι ἐν αὐλῇ βιοῦντα μήτε δορυφορήσεως χρῄζειν, μήτε ἐσθήτων σημειωτῶν, μήτε λαμπάδων καὶ ἀνδριάντων τοιῶνδέ τινων, καὶ τοῦ ὁμοίου κόμπου.* Deſcribit ac recenſet inſignia

omnia principatus, et *posse*, ait, *eum*, *qui in aula viuat*, *carere veste insigni purpuraque*, *item lampadibus*, *et certis statuis*, *similique luxu*. Romani igitur, *vt suos imperatores quasi pro Diis habuerunt*, *ita eis quasi Deorum quem cultum exhibere voluerunt*, *nimis sane hac in parte superstitiosi et illi*, *qui deferebant*, *et quibus deferebatur*. *vt igitur in Deorum cultu adhibitae lucernae*, *fasces*, *sic in Imperatorum pompa*. *Qui mos a Persis Romam videtur traductus*. *Illi enim suos reges tanquam arcanum quoddam Vestae venerabantur*, *vnde eos adorabant ac non sine genuflexione salutabant*. Xenoph. lib. 8. paed. huius rei facit mentionem: *καὶ πῦρ ὄπισθεν τοῦ ἅρματος ἐπ' ἐσχάρας μεγάλης ἄνδρες εἵποντο φέροντες.* post quem ignem secutus est Cyrus.“ Si liceat coniecturam instituere, mihi verisimile fit, ignem solitum praegestari, non fuisse flammam quandam in lampade, quae in acerris ponebatur, vt ipsae acerrae praegestabantur. Et cum hic mos videatur desumtus a sacrificiis Deorum, ex eo magis confirmatur, quod in iis acerris vsi sint. Quodque huic sententiae lucem adfert: ignem, quem Persae sacrum et aeternum vocabant, argenteis altaribus praeferri consueuisse ante Persicum agmen, de qua Agath. lib. 2. Hist. et Procop. lib. 2. belli Persici. et Ammianus Marcellinus lib. 23. ignem coelitus lapsum apud Persas sempiternis foculis custodiri, cuius portionem exiguam, vt faustam praeiisse quondam Asiaticis regibus, ex aliorum fide commemorat.

1, 17, 7. *Γραμματεῖον ἐκ τοῦ σκίμποδος*) inuenta tabula interficiendorum forte in lecto Commodi. Simile de Domitiano Dion. l. 67. *ἤκουσα δὲ ἔγωγε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι πάντας ἅμα αὐτοὺς ὁ Δομιτιανὸς ὑποπτεύσας, ἀποκτεῖναι ἠθέλησε, καὶ σφῶν τὰ ὀνόματα ἐς σανίδιον φιλύρινον δίθυρον ἐγγράψας, ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον ἐν τῇ κλίνῃ, ἐν ᾗ ἀνεπαύετο, ὑπέθηκε, καὶ αὐτὸ παιδίον τι τῶν γυμνῶν τῶν ψιθύρων, καθεύδοντος αὐτοῦ μεθ' ἡμέραν, ἀφελόμενον εἶχεν, οὐκ εἰδὼς, ὅ, τι φέροι*, et c.

1, 17, 8. *Περιπτύξασα καὶ φιλοῦσα*) Antiqui isti mores, quibus soliti puerulos formosos, quos habebant in deliciis, exosculari, idque duplici modo; prior est, qui fit prehensis auribus, quam exosculationem Graeci vocant, *χύτραν*, vt scribit Iul. Pollux. Ratio Delrioni ad Sen. haec videtur, vt pueri tandem ea ratione desuescerent dolore aurium, oscula frequentare, quia saepe turpia, cum libidinis fierent suspicione. Verum falsus in hac coniectura, cum inter blanditias vetustatis hic osculi genus referatur, quo solebant pueri, aut parentes alios, vel amantes sese, alterius auribus prehensis, osculari, quod illi ideo *χύτραν* vocabant, seu ollam, quia erat similitudo quaedam. vt enim caput ollae, ita aures ansarum formam referre videbantur. ita Pollux l. 10. c. 24. *λαβοῦσα τῶν ὤτων, φίλησον τὴν χύτραν*, *Ollam prehensis osculator auribus.*

Neque hoc solum inter pueros, verum et meretrices vsitatum. Plaut. Paenul. Act. 1. sc. 2. Milphio seruus meretrici;

Sine te exorem, sine te prendam auriculis, sine dem suauium.

Et Asin. *Prehende auriculis: compara labella cum labellis,*

Etiam pueri vice versa talia parentibus dabant. Tibull. lib. 2. El. 5.

Et foetus matrona dabit, natusque parenti
Oscula comprensis auribus eripiet.

Est tale igitur blandimenti genus, quale esse solet bucculas prendere, vel barbam parentis, quod de Diana gremio insidente parentis Iouis notat Callim. in Hymn. Dian. Alter modus est, quando ora leuiter et summatim tangebant, et est illa consuetudo, qua blandientes solebant puerorum maxillas prehendere, deinde manum ad os referre, Virg. lib. I. Aeneid.

Olli subridens hominum sator atque deorum
Oscula libauit natae.

Ad quem locum Seru., vt notat Salm. *Sane multi nolunt ita intelligi, vt summum osculum filiae dederit, id est, non pressim, sed summa labella contingens: sed ita aiunt, tum hilarus Iupiter vultus natae libauit, id est, contigit, scilicet vt nos solemus cum blandimentis quibusdam sinistram maxillam contingere liberorum, ac deinde ad nostram maxillam referre. Ergo libauit merito, quia partem vultus, non totos contingeret, vt oscula dixerit quasi minora et teneriora filiae ora, vt ora diminutiue oscula.* Ad quod blandimenti genus refertur illud Suet. in Galb. c. 14. *constat Augustum, puero adhuc salutanti se inter aequales, apprehensa buccula dixisse,* καὶ σὺ τέκνον τῆς ἀρχῆς ἡμῶν παρατρώξῃ. Idem in Augusto c. 94. *Osculum delibatum digitos ad eos retulit.* Scilicet Suauioli loco Iupiter digitos ad os pueri porrectos suo mox ori admouit, vt etiam hodie a nimium officiosis fieri solet, qui manum, qua eius, cui obsequium deferunt, vestimenti partem aliquam attigerunt, admotam labris osculantur. Locus est etiam Apul. miles. 6. *Tunc Iupiter perpressa Cupidinis buccula, manuque ad os relata, consuauiat.* quo refer illud Callimach. in Hym. Dianae. πατὴρ δ' ἐπένευσε γελάσσας, φῆ δὲ καταῤῥέζων, *tunc pater annuit cum risu. Dixitque eam demulcens.*

1, 17, 1. Γράψαι, ὅσους χρὴ τῆς νυκτὸς φονευθῆναι.) Lampr. *destinauerat et alios quatuordecim occidere, quum sumtus illius vires Romani imperii sustinere non possent.* Et paulo post: *multos praeterea parauerat interimere, quod per paruulum quendam proditum est, qui tabulam e cubiculo eiecit, in qua occidendorum erant nomina scripta.* Haec omnia eleganter noster scriptor prosequitur.

1, 17, 2. Ὧν πρώτη μὲν ἦν Μαρκία, εἵποντο δὲ Λαῖτος καὶ Ἔκλεκτος.) *Cubicularios suos libenter occidit, quum omnia ex nutu eorum semper fecisset. Electus cubicularius quum videret eum tam facile cubicularios occidere, praeuenit eum, et factioni eius mortis interfuit,* Lamprid.

1, 17, 16. Συντίθενται φθάσαι τι δράσαντες ἢ παθεῖν) ita Dion: ὁ γὰρ Λαῖτος καὶ ὁ Ἔκλεκτος ἀχθόμενοι αὐτῷ δι' ἃ ἐποίει, καὶ προσέτι καὶ φοβηθέντες, (ἠπείλει γὰρ σφίσιν, ὅτι ἐκωλύετο ταῦτα ποιεῖν) ἐπεβούλευσαν αὐτῷ. *Nam Laetus et Electus, qui ei infensi erant, partim quod versaretur in huiusmodi rebus, partim quod ipsum timerent (quippe minabatur eis, quod haec se facere prohiberent) in eum coniurauerunt,* et paulo post: διὰ μὲν δὴ ταῦτα ὅ τε Λαῖτος καὶ ὁ Ἔκλεκτος ἐπέθεντο αὐτῷ, κοινωσάμενοι καὶ τῇ Μαρκίᾳ τὸ βούλευμα. *His permoti rebus Laetus et Electus, in eum coniurant, communicato cum Martia consilio.* Lampr. *His incitati, licet nimis sero, Quintus Aelius Laetus praefectus, et Martia concubina eius, inierunt coniurationem ad occidendum eum.*

Digitized by Google

Ibid. *Ἄρξασι δὴ δοῦναι φάρμακον δηλητήριον τῷ Κομμόδῳ* et c.) Lampr. *Primum ei venenum dederunt*, et quidem Martia, quae solita erat porrigere poculum, quod videtur innuere Dion: *καὶ ὅταν ἐν μέσῳ τῇ ἀγωνίᾳ καμὼν, κύλικι ῥοπαλωτῇ παρὰ γυναικὸς γλυκὺν οἶνον ἐψυγμένον λαβὼν, ἔπινε.* *Bibebat defessus in medio certamine, capiebatque poculum vini dulcissimi, refrigerati de manibus mulieris.* Clarius hoc patet ex alio Dionis loco: *ἐν γοῦν τῇ τελευταίᾳ τοῦ ἔτους ἡμέρᾳ, ἐν τῇ νυκτὶ, τῶν ἀνθρώπων ἀσχολίαν περὶ τὴν ἑορτὴν ἐχόντων, φάρμακον διὰ τῆς Μαρκίας ἐν κρέασι βοείοις αὐτῷ ἔδωκαν.* *Itaque postremo die anni, quum homines in eo die festo celebrando essent occupati, venenum ei noctu per Martiam dant in carnibus bouinis.* In hoc dissentit noster a Dione, quod dicat in calice oblatum venenum, Dion autem in carne bouina, id est, in cibo.

1, 17, 24. *Ἀλλὰ πολλοῦ γε ὄντος τοῦ ἐμέτου* et c.) Eodem fere modo Dion: *Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδυνήθη παραχρῆμα ὑπό τε τοῦ οἴνου, ὑπό τε τῶν λουτρῶν, οἷς ἀεὶ ἀπλήστως ἐχρῆτο, φθαρῆναι, ἀλλὰ καὶ ἐξήμεσέ τι, κἀκ τούτου ὑποτοπήσας αὐτὸ, ἠπείλει τινὰ, οὕτω δὴ Νάρκισσόν τινα γυμναστὴν ἔπεμψαν αὐτῷ, καὶ δι᾽ ἐκείνου λουόμενον αὐτὸν ἀπέπνιξαν.* *Quum autem subito non posset interire, propter vinum, quod largiter bibere, et propter balneas, quibus vti abunde semper consuerat, iamque vomere inciperet, ac suspicatus, id quod erat, minaretur; Narcissum athletam, ad eum interficiendum mittunt, lauantemque eius opera suffocant.* Lampr. *Primum ei venenum dederant: quod quum minus operaretur, per athletam, cum quo exerceri solebat, eum strangulauerunt.* Aurelius Victor: *Commodum quidem primo occultatius veneno petiuere, anno regni tertio fere atque decimo: cuius vis frustrata per cibum, quo se casu repleuerat; cum tamen alui dolorem causaretur, auctore medico principe factionis in palaestram perrexit, ibi per ministrum vngendi, nam forte is quoque e consilio erat, faucibus quasi arte exercitii brachiorum modo validius pressis, expirauit.* Ita veteres fasti Graeci: *Κόμμοδος αἰφνίδιον ἐτελεύτησεν, ἀποπνιγεὶς ἐν οἰκίᾳ Βεστιανοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ,* *Commodus repente expirauit, suffocatus in domo Bestiani consanguinitate ei iuncti.* Tertull. in Apolog. *Vnde qui faucibus eius exprimendis palaestricam exercent?* Allusit Tertullianus, vt obseruat Herald. in Apolog. commem. et ad artem eius, qui Commodum confecit, et ad artis exercendae rationem, quia fauces premere palaestritarum quoque erat: quod etiam in hoc argumento *ἄγχειν* Graeci dicunt. Lucian. *περὶ γυμνασίων.* *οἱ μὲν αὐτῶν περιπλεκόμενοι ἀλλήλους ὑποσκελίζουσιν, οἱ δὲ, ἄγχουσι καὶ λυγίζουσιν.*

1, 17, 26. *Τοιούτῳ μὲν τέλει βίου ὁ Κόμμοδος ἐχρήσατο, βασιλεύσας ἔτη τρισκαίδεκα* et c.) Consentit Aurelius Victor: *Commodum veneno petiuere, anno regni tertio fere atque decimo.* Parum dissentiunt veteres fasti Graeci: *ἄρξας ἔτη ιβ.* *cum regnasset annos duodecim.* et Dion: *Κομμόδῳ τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο, ἔτη δώδεκα, καὶ ἡμέρας τεσσαρεσκαίδεκα ἄρξαντι.* *Hunc exitum Commodus habuit, quum regnasset annos XII, menses IX. dies XIIII.*

ibid. *Κάλλει εὐπρεπέστατος*) Ita ante noster dixit, *τὴν ὄψιν ἦν ἀξιοθέατος, σώματος συμμετρίᾳ.* Aliter, immo e contra Lampr. *vultu insubido, vt ebriosi solent.* Fortassis, quia alias formosus, ebrietate nimia vultum sibi contraxit foedum. aut si hoc minus placet, dicendum, scriptorem nostrum, iuuenilem Commodi aetatem respe-

xiſſe, Lampridium, virilem: nihil quippe mutabilius, nihil marceſcit celerius decore. Secundum illud Varronis: *quem puerum vidiſti formoſum, hunc vides deformem in ſenecta.*

Ew. Hochedelgebohrnen haben mich durch einen Ihrer ehemaligen Schüler, deſſen Brief ich nicht gleich finden, dahero auch mich nicht ſogleich auf ſeinen Namen beſinnen kann, (ihm bitte ich aber meine Empfehlung zu verſichern,) den erſten Theil Ihres Herodians überſchickt. Ich danke gehorſamſt für das geneigte Angedenken und vortrefliche Geſchenk: werde auch nächſtens das Werk in unſern gelehrten Zeitungen rühmlichſt anzeigen. Erſtaunt bin ich über Ihren Fleiſs und dabey angewandte Mühe. Ihre ſchon längſt rühmlichſt bekannte Gelehrſamkeit zu loben, wäre wol zu ſpat, da ich noch als Schüler Ihre erſten akademiſchen Schriften mit Nutzen geleſen habe. Nur beſorge ich, es möge manchen die zu gelehrten und weitläuftigen Erläuterungen, ſo nützlich und lehrreich ſie auch den meiſten ſeyn werden, und die beſtändigen Abkürzungen der angeführten Bücher, beſchwerlich fallen. Doch verzeihen Sie meiner Freyheit. Ich hatte ehemals in meinem, wiewol ſehr fehlerhaft gedruckten, Böckler-Scheidiſchen Ex. Strasburg 1694 ein paar flüchtige Gedanken beygeſchrieben. Ietzo habe ich keine Zeit zu prüfen, ſetze ſie aber unverändert hieher, und überlaſſe es Ihnen blos, ſie nur anzuſehen, auch völlig zu verwerfen, weil mir, da ich an Sie ſchreiben wollte, es erſt wieder eingefallen iſt. An Vergleichung, Unterſuchung u. dergl. war alſo gar nicht mehr zu gedenken. Lib. II. c. 1. p. 61. Lin. 4. *εἰλας* an *εἰλ.*? cf. Dorville ad Charit. p. 664. (Auch erinnere ich mich, in einer Note ad Ariſtoph. Nubes davon gehandelt zu haben.) — Ib. lin. 11. *ἐκρεμασαν.* forte *ἐγκρεμασαλόντες*, at pag. 100. kommt das erſte Wort wieder vor. S. 67. II. 2. §. 17. *παρατάξ.* vertit Politian. *virtutem.* forte reperit *πράξεων*, vt c. III. §. 4. S. 68. II. 2. fin. *περιειλημμ.* an *περιειλημμένοι.* ſic poſtea reperi in edit. Sartorii Ingolſt. v. ad p. 61. — S. 87. II. c. 7. §. 5. *ἔς τε τον — ἐβλασφ.* conf. Hemſterh. ad Ariſtoph. Plut. p. 456. — S. 90. II. 8. lin. pen. fort. *καὶ τί πρακτέον, ἦγ.* S. 94. II. 9. §. 3. poſt *ἁρπάσαι* ſupplet Steph. *δυνηθῇ*, quod durum eſt. fort. excid. *ἐρρίφθαι ἐθέλει ἁρπάσαι.* II. 9. S. 96. §. 11. *ἐπαμῦναι* gloſſam redolet, poſitum explicandae cauſſa formulae *ἐπεξ. — φόνῳ*, quod eſt venire ad caedem puniendam, vindicandam: v. Hemſterh. ad Plutum, et mox pag. ſeq. lin. 1. et 18. S. 146. III. 8. lin. vlt. poſt *φιλίαν* additur *Νίγρῳ* in edit. Baſil. S. 169. III. 14. *διαλαμπ.* v. Morum ad Iſocr. p. 14. — Dieſs mag genug ſeyn, zum Prüfen oder Verwerfen; beſonders aber zur Bezeugung meiner dankbaren Hochachtung, mit der ich verharre

Ew. Hochedelgebohren

Erlangen,
den 13. Oct. 1788.

ergebenſter Diener
Gottlieb Chriſtoph Harleſs.

Digitized by Google

EXCVRSVS SVPER LVSV VERBORVM AD VARIA HERODIANI LOCA.

(Vid. Tom. I. Excurs. ad 1, 4, 7. pag. 836.)

Is lusus vniuerse cernitur in vocabulorum, vicine stantium, similitudine qualicunque, vel quoad litteras, vel quoad sonum, vel quoad sententiam, tenetur que, apud Nostrum maxime, rebus tribus, *primum* figuris quibusdam s. schemasi rhetoricis, *deinde* syntaxi et compositione aliqua in iunctis verbis; *denique* concinnitate.

Ac primum genus, e rhetorum figuris, et ipsum est duplex, tum simplex, tum mixtum, quorum illud constat vna figura tali, hoc multis simul; quod postremum consit etiam simul e concinnitate. Exempla, quae subiicimus, rem hanc et diuisionem confirmabunt.

Simplicis quidem generis est hoc in similiter finiente, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας 6, 1, 2. cf. Ern. rhetor. §. 345.

E mixto autem genere sunt ista. Nam a) paronomasiam (Ern. rhet. §. 344. e.) habent simplicem quidem illa καιρὸς εὔκαιρος 1, 4, 7., addita in adiectiuo vna syllaba, — sed concinnitatem etiam; membra que similia et compar illud; in arte nominatum, φθάσας τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμὴν 1, 15, 12, e., mutatis in αἰχμῇ et ἀκμὴν litteris, — it. τέτῳ - τῷ τέλει Πλαυτιανὸς ἐχρήσατο, ἀπλήστῳ τε ζήσας πάντων ἐπιθυμίᾳ, καὶ χρησάμενος — ἀπίστῳ ὑπηρεσίᾳ 3, 12, 26. praeter concinnitatem; tum paronomasiam in adi. ἀπλήστῳ et ἀπίστῳ, ademta littera et mutata vocali in postr. adi.; tum insuper polyptoton in verbi modo, ἐχρήσατο et χρησάμενος.

b) polyptoton (Ern. rhet. §. 343.) autem simplex faciunt; in subst. ἀνθρώπων — τοῖς ἀνθρώποις 1, 12, 6. it. τὴν τύχην ὁμοίαν τῆς τύχης 3, 4, 7. e.

in pron. αὐτῶν αὐτὴν τὴν ἐυγένειαν 8, 8, 2. — sed, per suspicionem; αὐτῷ καὶ Κρόνον αὐτὸν 1, 16, 3. p. 678. m.

in verborum genere et modo, συγγέγραπται —, συνέγραψα 1, 2, 9. c. 10. e. it. ἐγένετο —, γενομένης λ. 1, 16, 16. e. sq. ἐγένετο —, γενέσθαι 3, 4, 18. it. βούλεσθαι —, ἐβούλετο 1, 15, 17. it. σώζεσθαι —, σώζειν 8, 3, 5.

sed polyptoton vna cum dilogia s. πλοκῇ s. antanaclasi, (Ern. rhet. §. 341.) in subst. γένους — τῷ ὑστέρῳ γένει 5, 1, 17. p. 30. m. it. τὸ — ὄνομα — τῷ — ὀνόματι 7, 10, 12.

it. in subst. et verbo; οὐκ ἀνασχετὰ ἡγούμενος — τῶν ἐκεῖσε ἡγουμένων 6, 3, 1.

it. in verbis duobus, ὃν κοινωνὸν — ποιησάμενος —, δεσμὸν — ἐποιήσατο 1, 8, 6.

at ſimul e concinnitate, νοῆσαί τε ὀξὺς, καὶ τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι ταχὺς 2, 9, 2. e.

c) paregmenon (Ern. rhet. §. 344.) porro ſimplex videas in his, in ſubſt., δυσπραγίαν (ἐν) τοῖς πράγμασιν 2, 9, 3. e.

it. in ſubſt. et verbo, τὸ ἔργον κατείργασται 3, 12, 12. it. συσκευὴν — ἐσκευάσθαι ib. 21. it. στρατηγοί τε — κατελέγοντο, ἔκ τε — Ἰταλίας λογάδες 7, 12, 2. it. τῷ τε κεράμῳ βάλλοντες — καὶ λίθων βολαῖς λ. ib. 11.

it. in adv. et verbo, δυσφόρως — φέρουσα 1, 8, 9. it. φοράδην φερόμενος 3, 14, 6.

it. in verbis duobus, ὃ — τινὲς ἐκ τῶν φυγόντων κατέφευγον 3, 2, 18.

at mixtam parecheſin, (Ern. rhet. §. 344.) e ſimilibus quidem initiis, in ſubſt., ᾄδομεν — θέας — θεαμάτων ἐν πᾶσι θεάτροις 3, 8, 17.

it. in ſubſt. et verbo, γράψας — γραμματεῖον 1, 17, 4. θύσας — θυσίας 2, 6, 18. it. ἐν ἀρχῇ ἄρξαι 8, 8, 17.

it. in verbis duobus, ἀνεψύχθη ſ. ἀνέψυχθη —, ἀνεῖξαι 3, 3, 11. e. it. ἀπαγαγεῖν —, ἀπαχθέντες 3, 14, 4.

tum e ſimilibus mediis vel ſolis, vel ſimul cum initiis, in adi. et ſubſt. ἐξ ἰσοτίμου φιλοτιμίας 3, 6, 10. e.

it. in ſubſt. et verbo, περιτετείχιστο — τάχα 3, 1, 14. it. κυμάτων —, ἃς ἐκάμετε 3, 6, 7. e. it. τιμῇ — ἐτιμήσαμεν ib. 12.

it. in verbis duobus, ſimul et e concinnitate, δυσφόρως μὲν πάντες ἤκουσαν, ὑπήκοον δὲ ἀνάγκῃ 5, 5, 2.

* προσποιούμενος — ἀντιποιεῖσθαι 2, 9, 14. in quo et paronomaſian ſumas.

Ad hanc e rhetoricis figuris partem retulerim etiam,

a) οὔσῃ φύσει e Codd. lectione 1, 12, 1. e. pro quodam ſimiliter finiente,

b) ἑκατ' ἐπιδόσεσι e Cod. lectione ib. 9. p. 495. m. pro parecheſi aliqua,

c) πλεῖστον δὲ πλῆθος — ἠθροίστο 4, 11, 7. pro eadem parecheſi et ſimul paronomaſia,

d) οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ λ. 2, 2, 12. pro parecheſi et paregmeno aut polyptoto, it. οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ λ. 5, 5, 2.

* ἰδὸν αὐτοῖς αὐτὰς σώζεσθαι 8, 3, 5. e. Bg. Vs. p. 951. m.

e) πλεῖστα πάντων ἐγχειρισθεὶς, πάντων ἀξίαν ἔχειν ἐλάττονα 2, 1, 11. pro epanodi forma, cf. Ern. rhet. §. 343., quanquam per me hoc poſtremum referetur et ad *tertium* deinde genus.

Digitized by Google

Alterum genus, e syntaxi, complectitur copulata inter se per internam coniunctionem, h. e. notionem ac sententiam, siue iuncta affinia sibi, quoad sensum. Habet id genus prodit que vel nullam copiam, vt in subst. cum verbo, μᾶλλον ἐπολυπλασίασθη τὸ πλῆθος 8, 2, 10.

vel aliquam, in adi., ἐν ἡλικίαις — διαφόροις οὐχ ὅμοια — τὰ ἐπιτηδεύματα 1, 1, 10. vbi διάφορα et οὐχ ὅμοια sunt synonyma tamen, quanquam externa specie diuersa, et locus hic simul tenet concinnitatem, atque, e superiori partitione, exemplum hoc pertinet ad formam mixtam.

it. in adi. et subst., πόλις, ἰδίᾳ δῆμα πολυάνθρωπος ἦν 8, 2, 6. vbi adi. pars inest iam in adiuncto subst., sufficiebat que pro eo aliquod ex his, πλήρης, εὔπορος, ἄφθονος, ἀκμάζουσα.

it. in subst. et verbo, τὰ μέλλοντα φοβῆσεται, διὰ τῶν λ. 1, 5, 26. e. it. πλεῖστον — τῷ δήμῳ συνήθει δρόμῳ 2, 2, 8. it. καταλαβὼν — οἰμωγήν τε καὶ πένθος — παῖδας — θρηνούντων 3, 4, 13. it. πρὸς βασιλέως τὸ τίμιον, ὡς αἰδεῖσθαι 2, 10, 3.

it. in phrasi et privo verbo, κεχρῆσθαι συμφορᾷ ἔκ τε ὧν πεπόνθεισαν λ. 6, 7, 7.

Referantur huc et illa

a) in verbis duobus, ἐδεδίει τε καὶ ἤλπιζεν 1, 3, 11. it. βαστάσαντες τὴν κλίνην, φέρουσιν λ. 4, 2, 11.

b) in subst. et verbo, s. in formula e subst. cum praep. et in verbo privo, μετὰ δέους — δι᾽ἧς ὁ στρατὸς, ἐλπίζοντες λ. 8, 1, 15.

* ὑπὸ δέους καὶ ἀγνοίας οὐκ ᾔδει τὸ λ. 7, 5, 10. e lect. vulg.

Tertium denique genus, e concinnitate, praeter illud exemplum supra mixtum paronomasia 1, 15, 12. φθάσας λ. 4 continet membra paria, in quibus et ipsis, fortuito tamen, excidit scriptori aliquid e rhetoricis figuris, vt in subst. τὸ μὲν ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως —, τὸ δ᾽ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως λ. 1, 1, 2. p. 8. sq. per similiter finiens, it. ib. 5. p. 19. — 23.

it. in adi. et subst. ἐπιμηκέστερον — τὴν ἀρχὴν, — πρόσκαιρον τὴν δυναστείαν ib. 6. it. θυγατέρες μὲν — πλείους, ἄῤῥενες δὲ δύο 1, 2, 1. it. τὰς πλεῖστα περιβολαῖς λαμπρὰς, κοσμίας δὲ τὸν τρόπον καὶ σώφρονας τὸν βίον ib. 3. — ὅτε — χρημάτων πλῆθος — αὐταρκὲς —, ὅτε δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ λ. 1, 4, 10.

it. in subst. cum praep. κισσὸν μὲν — ἀντὶ καυσίας —, θύρσον δὲ ἀντὶ σκήπτρου 1, 3, 7.

it. simul cum verbo, οἱ ἐξ ἀνάγκης ὀκλάζοντες, — οἱ μετὰ πάθους ὑπακούοντες 1, 4, 12.

Anni V. C.	Consules	Anni Christi	Anni Imperator. collecti.	Anni Imperat. expansi, a Cal. Ian.	Anni LX. Hist. Herod.
955	Geta et Plautiano II.	203		11	24
956	Cilone et Libone	204		12	25
957	Anton. Aug. II. et Geta Caes.	205		13	26
958	Albino et Aemiliano	206		14	27
959	Apro et Maximo	207		15	28
960	Ant. Aug. III. et Geta Caes. II.	208		16	29
961	Pompeiano et Auito	209		17	30
962	Faustino et Rufino	210		18	31
963	Gentiano et Basso	211	Antoni-	Antoni- 1	32
964	Aspro et Aspro	212	nus Cara-	ni Ca- 2	33
965	Anton. Aug. IV. et Balbino II.	213	calla post	racallae 3	34
966	Messalla et Sabino	214	Severum	4	35
967	Laeto II. et Cereali	215	ann. 6.	5	36
968	Sabino II. et Anullino	216		6	37
969	Praesente et Extricato	217	Macr. a. 1.	Macrini 1	38
970	Macrino Aug. II. et Aduento	218	Elagaba-	Elaga- 1	39
971	Antonino Aug. II. et Sacerdote	219	lus ann. 6.	bali 2	40
972	Anton. Aug. III. et Comazonte	220	leg. 4.	3	41
973	Grato et Seleuco	221		4	42
974	Anton. Aug. IV. et Alex. Caes.	222	Alexan-	Alex. 1	43
975	Maximo II. et Aeliano	223	der ann.	2	44
976	Iuliano II. et Crispino	224	14.	3	45
977	Fusco II. et Dextro	225		4	46
978	Alexand. Aug. II. et Marcello	226		5	47
979	Albino et Maximo	227		6	48
980	Modesto et Probo	228		7	49
981	Alex. Aug. III. et Dione II.	229		8	50
982	Agricola et Clementino	230		9	51
983	Pompeiano et Feliciano	231		10	52
984	Lupo et Maximo	232		11	53
985	Maximo II. et Paterno	233		12	54
986	Maximo III. et Vrbano	234		13	55
987	Seuero et Quintiano	235		14	56
988	Maximino Aug. et Africano	236	Maximi-	Maxi- 1	57
989	Perpetuo et Corneliano	237	nus an. 3.	mini 2	58
990	Crinito et Pontiano	238		3	59
991	Gordiano Aug. et Auiola	239	Gordian.	Gord. 1	60

CHRONOLOGIA IN HERODIANI HISTORIAM, EX EDIT. PATAV. AD SINISTRAM QVIDEM, SED AD DEXTRAM COMPARATA ILLA EX REIMAR. EDIT. DION. CASS.

A. V. C. Ab obitu Marci Aurelii Imperatoris.
933. Decimo sexto Kal. April. M. Au-
Ch. 180. relius Antoninus Philosophus in Pannonia mortuus est, hominibus ingens sui desiderium relinquens.

Huic successit

Aur. Commodus Antoninus, qui Bruttio Praesente II. et
V. 934. suscepto in Pannoniis Imperio, reli- Sex. Condiano Coss.
C. 181. cto que Marcomannico bello Romam proficiscitur. Perennium, Italicum hominem, militaris disciplinae peritissimum, Praetorianis praeficit. Hic, vt erat diuitiarum auidissimus, omnia in se trahens, Imperatorem in exitium paternorum amicorum concitat, Lucilla etiam, Commodi sorore, saevitiam eius irritante, quae, muliebri aemulatione accensa, per Quadratum nobilissimum adolescentem Senatorios Viros aduersus Imperatorem solicitat, quorum vnus, stricto pugione Commodo exitium intentans, deprehenditur.

V. 938. Imperator, odio in Senatum ac-
C. 185. census, facta Perennio potestate quaestiones exercendi, tum coniuratos omnes, tum Lucillam ipsam, sororem suam, supplicio affici iubet.

V. 940. Perennius, sublatis praecipuis Vi-
C. 187. ris, rebus nouis studet, et, Imperium affectans, Commodo parat insidias, sed, iis detectis, iussu Imperatoris vna cum filio occiditur. V. 935. Petronio Mamertino et Corn. Rufo Coss.

V. 941. Maternus ex desertore Latronum
C. 188. Dux nouis Imperatorem insidiis petit. Primo enim prouincias vastat,

Digitized by Google

deinde consilium init occidendi per fraudem Principis. Sed, proditus a sociis, temeritatis poenas luit.

Per idem tempus pestis Italiam, et praesertim Romam vastabat. Quare Commodus, suadentibus medicis, Laurentum secessit.

Fames quoque Cleandri, Praefecti militum, maleficio oritur, rerum necessariarum penuriam ex consulto inducentis, vt occasionem largiendi captet. Quare a populo ad necem flagitatus, Equites Principis immittit in turbas. Vnde mox in Vrbe tumultus et pugnae. Tandem Cleander accitus ab Imperatore obtruncatur. V. 942. duobus Silanis Coss. C. 189.

V. 942. C. 189. Commodus, tot periculis irritatus, crudelis et suspicax fit, bonosque Viros vitans, vili Assentatorum turbae se dedit.

V. 943. C. 190. Commodus, repudiato paterno cognomine, Herculem se Iouis filium iubet appellari, deposito que Imperatorio cultu leonis pellem substernit, manu que clauam gestat, simul purpureas sibi auro que intextas vestes circumdat, non sine omnium irrisione. Commodo VI. et Petronio Septimiano Coss.

V. 944. C. 191. Romae conflagrant Palatium atque Aedes Vestae vsque ad Palladium, quod vix seruatum, item Pacis Templum ac magna pars Vrbis.

Commodus iaculandi et pugnandi scientiam publice ostentare instituit. Et insano studio foedis que rationibus amorem et peritiam rei gladiatoriae prostituit. V. 945. Commodo VII. et Pertinace II. Coss.

V. 945. C. 192. Commodus Primores Senatus, conscripto eorum catalogo, parat occidere. Qui fatalis occidendorum catalogus cum in manus Marciae concubinae peruenisset: ea, se quoque neci destinatam videns, adscitis in

Digitized by Google

consilii societatem Electo cubiculario et Laeto militum Praefecto, venenum in potu offert Commodo, mox Narcissum quendam immittit in cubiculum, qui luctantem adhuc cum veneno Imperatorem suffocat, cum imperasset an. 13.

Successit ipsi Kal. Ianuar.

V. 946. Heluius Pertinax ex Praefecto Vr- V. 946. Soss.
C. 193. bis ab Electo cubiculario Commodi Falcono et
et Laeto Praetorii Praefecto vocatus Erucio Claro
ad Imperium, et mox a Senatu con- Coss.
firmatus. Initia Principatus laeta, magna spe futurorum, celebrantur, solis Praetorianis inuidentibus, qui, conspiratione facta, in aulam furentes ingruunt, et ministris Imperatoris perterritis ac dilabentibus, eum obtruncant, cum imperasset menses 2. d. 28.

Eo interfecto milites e castris venale Imperium proclamant, donec Iulianus quidam licitatur Principatum, scalis que in castra receptus, Imperator acclamatur, multum detestante et increpante Populo, qui vindicem Imperii Nigrum, tum Syriae Praesidem, optat.

Quo cognito Niger, in spem erectus occupandi Imperii, pro suggestu ad milites differit casum proiecti opem que implorantis Imperii, statimque Imperator consalutatur.

Sed dum Antiochiae in Syria ludis vacat: Seuerus, genere Afer, Pannoniis Illyricis que exercitibus Praefectus, a militibus (his) Imperator declaratus, faustis que acclamationibus exceptus, Romam festinat. Cuius inopinato aduentu terretur Iulianus, mox que Senatus decreto interficitur, Seuerus autem Imperator declaratur.

Digitized by Google

	Hic itaque rebus in Vrbe ordinatis, et Albino, qui tum Britannicis praeerat exercitibus, communicato in ſpem imperio, aduerſus Nigrum copias educit.	
V. 947. C. 194.	Seuerus apud Cyzicum aduerſus Aemilianum, Nigri Ducem, pugnat, mox, expugnata Tauri montis munitione, Ciliciam ingreditur, commiſſo que ad Iſſicum ſinum atroci praelio, Nigrum cum omni exercitu fugat. Qui mox repertus interficitur vna cum propinquis et amicis.	V. 947. Seuero II. et Cl. Albino Coſſ.
V. 948. C. 195. V. 949. C. 196.	Rebus Orientis ex ſententia geſtis, Seuerus de bello aduerſus Albinum cogitat, miſſis que, qui Byzantium expugnarent, ipſe interim profectionem accelerat.	V. 948. Scapulo Tertullo et Tincio Clemente, Coſſ. V. 949. Domitiano Dextro II. et Val. Meſſala Coſſ.
V. 950. C. 197.	Seuerus Albinum apud Lugdunum Galliae acri praelio adoritur, ac demum vincit, crudeliter que vſus victoria, caput Albini Romam mittit patibulo praefigendum, reditum que maturat.	V. 950. Cl. Laterano et Rufino Coſſ.
V. 951. C. 198.	Romam reuerſus, in amicos Albini et Optimates deſaeuit, populo que interim ludis tum aliis, tum ſaecularibus delinito, ipſe, participato filiis Imperio, Orientale bellum molitur.	
V. 952. C. 199.	Bellum in Orientem transfert aduerſus Barſemium Atrenorum Regem.	V. 952. Corn. Anullino et Auf. Frontone Coſſ.
V. 953. C. 200.	Armeniam ingreditur Seuerus; eiusque fidei Armeniorum Rex et Abgarus Osroënorum vltro ſe permittunt, muneribus, auxiliis et obſidibus miſſis. Inde Seuerus Arabiam Felicem vaſtat.	V. 953. Seuero et Auf. Victorino Coſſ.

V. 954. Adiabenos vincit, Atrenorum que
C. 201. regionem ingressus, Atras Vrbem, altissimo impositam monti, circumsedit. Sed, cum omnia nequicquam tentasset, imminuto morbis exercitu revertitur.

V. 955. Seuerus, fortuna magis, quam con-
C. 202. silio ad Parthorum fines nauibus delatus, Artabanum regem Ctesiphonte expellit, Vrbem ipsam capit, thesaurorum maximae que praedae compos factus.

V. 956. Inde Romam cum filiis rediens, de
C. 203. Parthis aliis que nationibus triumphat. Festos dies, sacrificia et spectacula populo indulget, Reipubl. deinceps intentus et disciplinae domus suae.

V. 957. Seueri filii, in licentiam effusi, in-
C. 204. vicem diffident, quorum alterum maiorem natu, Bassianum nomine, iam tum Imperatorem creatum, nuptiis cicurare instituit, collocata ei Plautia, Praefecti militum filia. Verum id ingratum infensum que coniugium fuit.

Igitur stimulatus querelis filiae (pa- V. 953.
ter) Plautianus, simul pecunia sua fretus, vtriusque Imperatoris caedem molitur: sed deprehensus statim vna cum fautoribus interficitur, proiecto in publicum cadauere.

V. 958. Post haec Seuerus, extra Vrbem V. 956.
C. 205. plerumque degens, tum publica curat, tum filios ab vrbano luxu retinere studet, atque e feralibus discordiis in gratiam eos revocare, sed frustra.

V. 961. Inter haec motus Britanniae nun-
C. 208. ciatus, qui a Seuero, vt gloriae et in filios disciplinae occasio, accipitur. Ergo mox cum filiis in Britanniam profectus, provisis, quae ratio belli

Digitized by Google

et loci postulabat, filiorum alterum Antoninum Bassianum in hostem secum ducit, alterum, Getam nomine, in parte insulae, Romanis subiecta, relinquens.

V. 962. Pugnae quaedam tumultuariae et
C. 209. excursiones cum Britannis fiunt, victore vbique Romano exercitu.

V. 963. Interim Seuerus, iam senio con- V. 963. Acil.
C. 210. fectus, in morbum incidit, atque Faustino et
Antoninum in bellum ad Imperatoris Triar. Rufi-
obeunda munia mittit, qui soli sibi no Coss.
Imperium vindicare, et patrem e medio tollere studet.

V. 964. Seuerus moerore magis, quam V. 964. Q.
C. 211. morbo, consumtus obiit, clarissimus Lolliano et
omnium Imperatorum bellicis operi- Pomponio
bus. Imperauit an. 18. Basso Coss.

Successit

M. Aur. Antoninus Caracalla vna cum fratre Sept. Geta, altero alteri insidiante.

Caeterum Antoninus mox post patris mortem omnes paternos amicos et ministros e medio tollit, exercitum que a fratre alienare frustra conatus, ad simulatam denique concordiam adigitur. Facta que in Britannia pace, Romam vna cum fratre ac matre redit.

V. 965. Antoninus et Geta discordias ex- V. 965. duo-
C. 212. ercent, ac de diuidendo Imperio co- bus Aspris
ram matre agitant: sed, illa consi- Coss.
lium impediente, augentur diffidia, donec Antoninus, caeso crudeliter fratre, solus Imperator acclamatur, multa que strage saeuit in Getae amicos et in populum vniuersum.

V. 966. Horum facinorum stimulante con- V. 966. Anto-
C. 213. scientia, Vrbe secedit, et in regio- nino IV. et
nes Septentrionales proficiscitur. Cael. Balbino
Coss.

V. 967. C. 214.	Inde in Thraciam venit, progressus que Pergamum et Ilium, Achillis memoriam veneratur. Hinc Asia omni Bithynia que et reliquis regionibus pertransitis, atque vbique rebus compositis, deuenit Antiochiam, vbi aliquamdiu moratus, Alexandriam contendit.	V. 968.
V. 968. C. 215.	Alexandriae tumulum Alexandri donis ornat; mox conuocatam in campum Iuuentutem omnem exercitu que circumdatam ex improuiso horribili strage contrucidat. Cui caussam dedere dicteria et scommata, ab Alexandrinis in Antoninum, Romae agentem, iacta.	Laeto II. et Cereali Coss. V. 969.
V. 969. C. 216.	Antoninus, Parthici cognomen affectans, mirifica fraude Artabanum, Parthorum Regem, circumueniens, eius Regnum populatur; mox in Mesopotamiam reuertitur, territus que praesagiis de sui morte ad magicas artes conuertitur.	C. Attio Sabino et Corn. Anellino Coss. V. 970. Bruttio Praesente et Messio Extricato Coss.
V. 970. C. 217.	Antoninus Imperator prope Carras, Mesopotamiae vrbem, occiditur a Martiali Centurione, iussu Opilii Macrini.	

Ipse que

Macrinus eligitur Imperator, qui mox bellum aduersus Parthos parat.

V. 971. C. 218.	Triduana pugna cum Artabano, Parthorum Rege, feliciter gesta, atque Antonini morte nunciata, foedus cum eodem Rege init, atque Antiochiam proficiscitur; vbi dum luxu Principis auctoritatem emollit, exercitus indignari coepit, necem que eius animo agitare. Quare milites Romani Bassianum, sacerdotem Solis in Phoenicia, Antonini, vt putabatur, filium, ex Soaemide, Mammaeae sorore, genitum, in castra receptum, Imperatorem acclamarunt.	V. 971. Macrino et Advento Coss.

Igitur Macrinus aduerſus rebellantes educit exercitum: ſed, ſegnius pugnantibus ſuis, ipſe fuga elabitur, Romam que, opem imploraturus, iter aggreditur. Verum, Chalcedone repertus, vna cum Diadumeno filio, quem iam Caeſarem fecerat, interficitur, cum imperaſſet an. 1. m. 2. d. 28.

Igitur

M. Aur. Antoninus Heliogabalus, — ita enim deinceps vocatus Baſſianus, — rebus in Oriente ordinatis, Romam contendere ſtatuit. Cum que hyemandum eſſet Nicomediae: inſana et muliebri luxuria foedari coepit. V. 971. Antonino Elag. et Coclatino Aduento Coſſ.

V. 972. C. 219. Heliogabalus Romam venit, et ad Helaeagabali ſui, ſcilicet ſolis, caeremonias et inſanos ritus totam Vrbem conuertit.

V. 974. C. 221. Heliogabalus ſuaſione Maeſae, auiae ſuae, Alexandrum, Mammaeae filium, Caeſarem creat, qui Mammaeae matris cura egregiis ſtudiis educatur. Hinc ſtudia militum in eundem Alexandrum; quae matris artibus magis accenduntur; adeo, vt vtrique inſidiaretur Heliogabalus et Alexandrum publico arceret. V. 974. Grato et Seleuco Coſſ.

V. 975. C. 222. Tandem, militibus poſtulantibus, Heliogabalus Alexandrum adducit in caſtra, ibi que necem intentans ſtudioſis Alexandri militibus, vna cum Soaemide matre interficitur.

Imperator autem declaratur ſolus

Alexander Seuerus, Mammaeae filius; cui Maeſae auiae et Mammaeae matris ſtudio; 16 ordinis Senatorii Viri Aſſeſſores et Conſiliarii aſſignantur, quorum conſilio ac ſuffragio accedente omnia geruntur. finit hic Dio.

V. 978. Alexander salutaribus legibus Rempubl. instituit,
C. 225. in hoc vno reprehendendus, quod mansuetudine nimia et reuerentia maiore, quam oportuit, etiam contra animi sui sententiam matri obsequeretur.

Caeterum incruentum gessit Imperium, et neminem indemnatum occidi passus est.

V. 987. Tredecin iam annos imperauerat, cum affertur
C. 234. nuncius de Artaxerxis, Persarum Regis, molitionibus, qui Artabano, Parthorum Rege, interfecta, regno que Persis restituto, Romanam quoque potentiam lacessebat.

Itaque Alexander, tentata primum per literas et legatos pace, demum Antiochiam profectus, tripertitum exercitum contra hostes immittit: sed, altera manu, quae Parthis imminebat, internecione deleta, reliquis varia calamitate imminutis, Antiochiam reuertitur, Persis quoque, victoribus quidem, sed attritis, domum redeuntibus.

V. 988. Inter haec nuncius adfertur de incursione Ger-
C. 235. manorum in Illyricum. Ergo, relictis ad Orientem praesidiis, in Germaniam peruectus, Rhenum ponte iungit, Germanis que Mauros et Orientales sagittarios opponit; per quos cum ambigue res gereretur: pacem ab hostibus emere tentat, indignante exercitu.

Interim Maximinus Thrax, Tyronum Praefectus, votis militum Imperator acclamatur, eductis que aduersus Alexandrum Tyronibus, et caeteris quoque militibus ad suas partes accedentibus, Alexandrum vna cum matre obtruncari iubet.

Imperauit Alexander, iuxta communem sententiam, an. 13. d. 9. Tamen Herodianus 14 annos ei tribuit.

Caeterum Maximinus initio statim Imperii omnia ad tyrannidem vertit.

Germanis magno exercitu bellum intulit, eos que magna vi adortus, quamuis intra paludes et syluas delitescentes, profligauit. Inde in Pannoniam reuersus, Sirmii hyemauit, dire interea per suos Praefectos tum in Vrbe, tum alibi, grassatus.

V. 989. Quare alienatis a Maximino omnium Gentium
C. 236. animis, Afri primum rebellandi occasionem arripiunt, occiso que Procuratore Carthaginis, Gordianum, Africae Procons., Imperatorem creant.

Digitized by Google

Quod vbi Romae vulgatum est: vniuersus Populus, abolitis Maximini honoribus, Gordianum filium que ipsius Augustos declarat.

Mox Senatus literas ad Prouinciarum Rectores mittit, vt Gentes ad defectionem impellat.

V. 990. His cognitis Maximinus profectionem in Italiam
C. 237. edicit, vno que tantum die interiecto, iter aggreditur.

Dum in itinere Maximinus est: Capellianus, Numidiae Praefectus, instructo aduersus Gordianum exercitu, commissoque ad Carthaginem praelio, ambos Gordianos occidit. Cuius rei fama magnopere consternati Romani, Maximum Pupienum et Clodium Albinum Imperatores creant; cum que huic Senatus electioni aduersaretur Populus: Gordiani nepote, puerulo adhuc, Caesare creato mitigatur.

Post haec ingens Romae tumultus, ac paulatim ciuile bellum ortum est, in quo, conflictantibus inter se militibus Praetorianis ac Populo, tandem, eruptione militum facta, omnia incendio ac direptione turbata sunt.

Inter haec Maximinus cum exercitu Italiae fines attigerat, superatis que nemine resistente Alpibus, Aquileiam obsidebat. Sed Aquileienses Ducibus Crispino et Menephilo fortiter resistebant.

Quare oppugnantes doliis, pice refertis, grauiter vexati, ac demum rerum omnium penuria afflicti, repente consilium occidendi Maximini capiunt. Ingruentes que medio die, ipsum cum filio obtruncant, capitibus Romam missis. Qua re cognita obsessi, ad amicitiam ab obsidentibus prouocati, omnia liberaliter iis suppeditant.

Inde Maximus Pupienus, qui tum Rauennae in apparando bello occupabatur, Aquileiam profectus, exercitum in prouincias castra que propria dimisit. Ipse vero cum stipatoribus ac auxiliaribus Germanis Romam reuersus est.

V. 991. Romae igitur Maximus et Balbinus magna mo-
C. 238. destia et grauitate imperabant, cum repente, inter ludos Capitolinos, milites, indigne ferentes, datos sibi a Senatu Principes, vesano quodam motu ad Regiam concurrunt, ipsos que Imperatores, inter se aemulatione potestatis diffidentes, impetu

Digitized by Google

corripiunt, ludibriis que vexatos ad postremum occidunt, cum imperassent ferme annum vnum.

Mox Gordianum, 13 annorum puerum, Caesarem iam, vt diximus, a Senatu creatum, Imperatorem declararunt.

GENEALOGIAE IN HERODIANI HISTORIAM EX EDIT. PATAV.

Aelii Adriani, ex quibus Adrianus Imperator.

Aelius Marillinus, primus in hac familia Senator.

T. al. P. Aelius. Vxor Vlpia, amita Traiani Imperatoris.

T. P. Aelius Adrianus, Afer, cuius origo, vt aliqui volunt, ab Adria oppido, a quo mare dictum Adriaticum, vnde maiores ipsius in Hispaniam migrarunt, Scipionum tempore. Senator et Praetor Romanus; obiit A. C. 87. Vxor Domitia Paulina, Gadibus orta et Romam traducta.

P. Aelius T. F. T. N. Adrianus; Rom. Imperator, natus Romae nono Kal. Februarii A. C. 77. Tutores habuit Vlpium Traianum Imperatorem consobrinum eius patris et Caelium Tacianum. Vxor Iulia Sabina Augusta, neptis Traiani ex sorore.

Paulina Augusta, nupta C. Iulio Seruilio Vrso Seruiliano, qui fuit Cos. ex Kal. Iulii A. V. 859. cum Surano II. Cos.; — Cos. II. cum L. Fabio Iusto ex Kal. Iul. A. V. 863. — III. Cos. cum C. Vibio Iuuentio Vero A. V. 866. — Legatus Pannoniae sub Traiano.

Seruiana, Fusco Salinatori nupta.

Seruianus Fuscus Iunior, interfectus ab Adriano auunculo magno cum auo nonaginta annorum, ipso existente annorum 18. A. C. 136. Dion in Adriano et Spartianus.

Digitized by Google

Aur. Anton., ex quibus Anton. Pius Imper.

T. Aurelius Fuluus e Gallia Transalpina Nemaufenfi oriundus.

⋮

T. Aurelius T. F. Fuluus Cof. cum Imp. Domitiano XI. A. V. 837. — Cof. II. cum A. Sempronio Atratino A. V. 841. Fuit etiam Praefectus Vrbis, homo triftis et aeger.

⋮

T. Aurel. Fuluus Confularis, cuius vxor fuit - - -

⋮

T. Aurelius T. F. T. N. Fuluius Boionius, adoptatus ab Aelio Adriano Imp. dictus que Imp. Caef. T. Aelius Adrianus Antoninus Aug. Pius.

Vxor Annia Galeria Fauftina Augufta, Annii Veri filia, amita M. Aurelii Antonini Philofophi. Vide Annios Veros.

Arrii Antonini.

T. Arrius Antoninus Cof. cum P. Mario Celfo II. ex Kal. Iulii A. V. 821.

T. Arrius T. F. Antoninus Cof. cum T. Flauio Sabino II. A. V. 848. vir bonus et qui Neruam miferatus fuit, quod imperare coepiffet. Scripfit epigrammata arguta et Graeca. Plin. epiftolarum 4. — Vxor Bouina Procilla.

⋮

Arria Fadilla, quae fecundum nupfit Iulio Lupo, Confulari viro, ex quo nata eft

⋮

Iunia Fadilla, nupta T. Numidio Quadrato, quem grauiter perfecutus eft Adrianus.

⋮

T. Numidius Quadratus Cof. cum L. Aur. Vero III. A. V. 919. — Vxor Annia Cornificia, foror M. Aur. Antonini Philofophi.

⋮

Numidius Quadratus, ob coniurationem occifus a Commodo.

Eius filii et filiae.

T. Aurelius Antoninus. T. Aur. Fuluius. Ambo mortui ante patris Imperium.

Fauftina Maior, nupta Lamiae Sillano.

Fauftina Minor, vxor M. Aurel. Philof. Imp. Vide ibi.

Annii Veri, ex quibus M. Aurel. Philofophus et L. Aurel. Commodus Imperatores.

M. Annius Verus, primus Senator, Praetore Hifpano ex Succubitano municipio ortus.

⋮

M. Annius Verus Pollio Cof. cum M. Plautio Siluano A. V. 833. cum a Vefpafianis, patre et filio, Cenforibus in numerum Patriciorum afcitus fuiffet A. V. 826. Praefectus etiam Vrbis. — Vxor Rupilia Fauftina, Rupilii Boni Confularis filia.

Annia Galeria Fauftina, Augufta, vxor Antonini Pii Imperatoris.

M. Annius Verus Praetor obiit. Vxor Domitia Caluilla, C. Caluifii Tullii Cof. filia et Catiliae.

M. Annius Libo Cof. cum L. Nonio Afprenate Torquato fecundum A. V. 880. Chrifti 130.

M. Libo.

Annia Fauftina.

M. Aurel. Antoninus Philofoph. Imp. Adoptatus a Pio Aug. Imp. Imperium accipiens poft Pii obitum, L. Verum ad Imperii partem afciuit. Vide inf. — Vxor eiusdem L. Veri

1. Ceionia, foror L. Aelii Veri, in Imperio Collegae repudiata.

2. Fauftina minor, filia T. Antonini Pii. Huius morofitatem et delicta maritus patienter tulit. Ex ea nati funt

Annia Cornificia, nupta T. Numidio Quadrato, fupradicta ex familia Arriorum Ant.

Digitized by Google

L. Verus Caeſ., qui et Veriſſimus, exſecto ſub aure tubere obiit.	M. Antoninus, quadrimus periit, cum eſſet vno partu cum Commodo editus.	L. Aelius Aurel. Commodus Rom. Imper., turpis, crudelis et impurus.	Lucilla Auguſta, matre nihilo melior, fratre Commodo nihilo continentior, nupta	Fauſtina Auguſta.	Fadilla Auguſta, nupta Antiſtio Burrho.	† ... Auguſta.

Iunia Fadilla nupta 1. Maximino Iuniori. 2. Iunio Toxotio.

1. L. Aelio Vero Imp. Vide ib.

2. M. Aurel. Claudio Pompeiano, (durante luctus tempore ex priore marito,) qui Coſ. cum Cn. Claudio Seuero II. A. V. 925. interfectus a Commodo quaſi a latronibus, vt vult Lampridius, vel, ſecundum Spartianum, arceſſitus eſt ad Imperium a D. Iuliano, quod recuſauit, ſenem ſe et luminibus debilem praetendens.

Filii

Laetus Pompeianus, interfectus a Baſſiano Caracalla Imp. Matrem vero huius Lucillam Commodus frater conſtuprauit et occidit.

M. Aur. Claud. Pompeianus, Coſ. cum Lollio Auito A. V. 861. ſub Seuero et Antonino (Carac.) Impp. Coſ. II. A. V. ...

M. Aur. Claud. Pompeianus, Coſ. A. V. 983. ſub Alexandro (Seu.) Imp. Coſ. II. cum Gordiano Imp. A. V. 993.

Ceionii Commodi, qui L. Verum Caesarem et Lucium Verum Imperat. habuerunt.

L. Verus ex Hetruria vel Fauentia oriundus.

⋮

L. Ceionius Commodus.

⋮

L. Ceionius Commodus Caesar Verus Cos. cum Sex. Vituleno Ciuica Pompeiano A. V. 888. quo etiam ab Imperatore Adriano in filium et successorem in Imperio adoptatus est, et dictus L. Ael. Verus Caes., magnae auctoritatis apud Adrianum, infirmae (autem) valetudinis. Obiit Kal. Ianuarii ex sanguinis fluxu A. Chr. 137 vel 138. — Vxor Domitia Lucilla, Nigrini, viri Consularis, filia.

⋮

L. Aelius Verus, Rom. Imperator, consors M. Antonini Philosophi, adoptatus iussu Adriani. Dictus L. Aelius Aur. Caesar Pii Aug. filius, missus a M. Antonino socero ducibus Cassio et Narcio de Parthis triumphauit. In reditu ex bello Germanico sedens apud fratrem in curru inter Altinum et Concordiam subito apoplexia correptus, post triduum moritur A. Chr. 172. — Vxor Lucilla Augusta, M. Antonini Imp. filia, de qua supra.

Ceionia, vxor M. Antonini Philosophi Imp., ipsi ex Adriani voluntate desponsata, sed mox ab eo repudiata.

Digitized by Google

Heluii, ex quibus Pertinax Imperator.

Cn. Heluius, Trib. Mil., caesus in pugna contra Magonem, fratrem Hannibalis. Liu. 30.

⋮

L. Heluius Lamia vel Mantia, homo deformis, de quo Cic. 2. de Orat. Plin. 35, 4. etc.

⋮

P. Heluidius vel Heluius Successus, libertinus. Vxor...., quae, filium comitata in Germaniam, ibidem obiit.

⋮

P. Heluius Pertinax, Imp. Rom. Pertinax dictus a patre ex continua lignariae negotiatione, quod eam pertinaciter exerceret.

Vxor Flauia Titiana, filia Fl. Sulpitiani, quem Praefectum Vrbis suo loco fecerat. Habuit et Cornificiam concubinam.

C. Heluius, Aedilis Pleb. et Praetor A. V. 555. Galliam obtinuit.

C. Heluius Cinna sep. Trib. Pl., caesus in funere C. Iulii Caesaris a plebe per errorem nominis, cum Cor. Cinnam Praetorem existimarent esse.

Heluius Blasio, D. Bruti comes, qui, rebus desperatis, cum ille mortem suam lamentaretur, in conspectu eius gladio incubuit.

Heluius Rufus, gregarius miles sub Tiberio.

Heluius quidam, occisus a Claud. Sen. de morte Claudii.

M. Heluius, Aed. Pleb. et Praet. A. V. 556. Hispaniam vlteriorem accepit. Liu. 32.

P. Heluius Pertinax, Caesar appellatus a Senatu eodem die, quo mater Augusta. Sed pater respondit: Cum meruerit. Post obitum patris Flamen est factus. A Caracalla interfectus, quod esset Imperatoris filius.

Didii, ex quibus Didius Iulianus Imper.

Sex. Didius.

T. Didius.

T. Didius, T. F. S. N. Cos. cum Q. Caecilio Metello Nepote A. V. 656. triumphum egit de Macedonia.

Q. Didius, Praet. Syriae sub Antonio.

A. Didius, missus a Claudio Imp. in Britanniam.

. . Didius Scaeua, vir militaris, interfectus in Capitolio, irruentibus Vitellianis.

Didio Secundo rescribit Traianus ff. 8. tit. 22.

. . . Didius.

Annia Procilla.

P. Didius, Mediolanensis in Insubria.

P. Didius Seuerus.

. . Didius, Trib. Pl., legem Didiam tulit A. V. 640.

M. Didius, floruit circa A. V. 602.

Didia, Cic. ad Attic. 13.

. . Didius, Praetor Iberiae, interemtus a Sertorio.

C. Didius, bello ciuili dux Caesarianus.

Didius Gallus.

C. Didius Geta, Praet. post Suetoninm Paulinum.

C. Didius Celer. Vxor Iunia Marcellina.

C. Didius Concordianus.

. . Didius.

Didia Hilana. Didia.

Petronius Didius Seuerus, cuius vxor fuit Clara Aemilia, filia M. Saluii Iuliani ex Saluiorum familia, quae antea maritum habuerat Nummium Albinum ex Nummiorum familia.

Petronius Didius Iulianus, Imp. Romanorum, educatus Romae apud Domitiam Caluillam, matrem Marci Imp., vel Domitiam Lucillam, matrem L. Veri Imper. Nominatus est, ratione adoptionis, M. Saluius Iulianus, Imper. vero creatus nominatus est Imper. Caes. M. Didius Seuerus Iulianus Aug. Pontif. Max. etc. — Vxor Manlia Mallia Scantilla.

Didius Proculus.

Didia Clara Augusta, — quod posterius nomen ipsi post obitum patris abrogatum est, sed concessum patrimonium, — nupta Cornelio Repentino.

Digitized by Google

Pescennii.

. . . . curator. Aquini.

Annius Fuscus. Vxor Lampridia.

Pescennii meminit Cic. ad Terentiam vxorem.

C. Pescennius Niger, vel Nigerius Imp., nominatus ab exercitu Syriaco, quem duxit A. Chr. 194., interemtus in suburbano quodam prope Antiochiam ab equitibus Seueri A. Chr. 195. cum extra Vrbem imperasset annum vnum. — Vxor . . . cum liberis a Seuero interemta.

Clodii Albini.

Ceionius Postumius, Adrumetinus, vir modicae fortunae, qui tamen sancte vixit. — Vxor Aurelia Messalina.

D. Clodius Ceionius, Albinus dictus a patre, quod, natus 7 Kal. Decembris, ita candidus statim toto corpore fuerit, vt linteamen, quo exceptus est, vinceret. A Seuero in consortem Imperii ascitus, cum ille exercitum contra Pescennium (Nigrum) duceret A. Chr. 194., legationis munere fungens in Britannia.

Victo Pescennio, primum insidiis petitus a Seuero, quibus detectis exercitum contra eum duxit, vario que Marte pugnatum est. Tandem circa Lugdunum in Galliis fusis suis copiis ipse saucius ac semiuiuus ad Seuerum ductus est, eius que caput abscissum, palo circumlatum, et, Romam missum, publice patibulo affixum est.

. . . ad summas dignitates a Senatu euectus.

Ceionia, soror, cuius meminit Seuerus in literis ad Albinum scriptis.

Septimii, ex quibus orti ſunt Seuerus, Baſſianus Caracalla Antoninus Geta, Heliogabalus et Alexander Seuerus.

M. Septimius Macer, Leptinus ex Africa.

M. Septim. Geta. Vxor Fulvia Pia, filia Fuluii Pii.

M. Agrippa, Conſularis.

M. Seuerus, Conſularis.

L. Septim. Seuerus Pertinax, Rom. Imper., natus Lepti in Africa A. Chr. 146.

Imperator a militibus creatus apud Carnutum in Pannonia, cum Germanico exercitui praeeſſet. Huius vxores fuere

M. Geta, cuius vxor ...

⋮

M. Seuerus, interfectus a Baſſiano Caracalla patruele.

Septimia, nupta ...

⋮

..., filius.

1. Martia Otacilla Severa Augusta, filio Baſſiano.

2. Iulia Domna Pia Felix Augusta, Emeſena Syra, quae, mortuo marito, nupſit 2. privigno Baſſiano, ſupra cuius interfecti corpus iacens, Antiochiae ipſa ſibi mortem conſcivit. Ex hac nati ſunt

huius ſoror fuit Iulia Maeſa, cuius poſteros vide in Alex. Severo.

M. Aur. Antoninus Baſſianus Caracallus Imp., natus Lugduni A. Chr. 189. et luſtrico die nominatus L. Septimius L. F. M. N. Baſſianus. Vxores eius

Septimia maior, nupta Prolio, qui fuit Coſ. cum Aetio affine A. V. 944.

Septimia minor, vxor Aetii, Coſ. cum Prolio.

Antoninus Geta Imp., natus Mediolani A. Chr. 190., dictus L. Septimius L. F. M. N. Geta.

1. Plautilla, fil. Plautiani, quam in Siciliam relegatam interemit.

⋮

Antoninus, infans mortuus.

2. Iulia Domna, nouerca ſua.

3. Iulia Soemo, quae et Symiamira et Semea dicta, concubina et necata cum filio.

⋮

M. Anton. Baſſian. Varius Heliogabalus vel Alagabalus Auitus, Rom. Imp.

Digitized by Google

Alexandri Seueri genus.

Iulius Baſſianus, ſacerdos Solis.

- Iulia Domna, vxor Septimii Seueri.
  - Baſſianus M. Aur. Antonin. Britann. Caracalla Imp.
  - Septimius Geta, Caeſ. frater.
- Iulia Maeſa, vxor Iulii Auiti Lupi.
  - Iulia Mammaea, vxor Varii Geneſii Marciani.
    - M. Aurel. Alexander (Seuer.) Imp.
  - Iulia Soemia, vxor Varii Marcelli.
    - M. Aur. Anton. Elagabalus Varius Auitus Lupus, haeres ſacerdotii Solis, Imp. Simulatus eſt Baſſiani Caracallae ex Soemide filius.
      - Vxores eius
        - 1. Iulia Cornelia Paula Auguſta, repudiata, quam etiam priuatam vitam agere coegit.
        - 2. Iulia Aquila Seuera Auguſta, Virgo Veſtalis, repudiata.
        - 3. ... Claudii Seueri, et M. Antonini neptis, cuius maritum Pomponium Baſſum interemit ex gente Pomponia.

Digitized by Google

Opilii vel Opelii.

M. Opelius Macrinus Seuerus Rom. Imp., natione Maurusius, humili loco natus A. Chr. 165., cuius parentes ignorantur propter obscuritatem.

Filium statim consortem Imperii fecit, cum que Antoninum nominauit. Caeterum fuit homo fastuosus, arrogans et sanguinarius, et in domesticos tam ferus, vt serui sui eum non Macrinum, sed Macellinum dicerent, quod macelli specie domus eius cruentaretur.

Vxor Nonia Celsa, ex Noniorum gente.

⋮

M. Opelius Diadumenus, natus in patris villa A. Chr. 203., Diadumenus nominatus, quod, cum nasceretur, diadema Triuiae in capite haberet. Puer fuit omnium speciosissimus. Vna cum patre in vico Archelaide in Bithynia occisus.

Maximini.

Micaea vel Micaba, ex Gothia oriundus. Vxor Ababa, ex Alcanis genita.

⋮

C. Iulius Maximinus, Rom. Imp., natus in vico Thraciae A. Chr. 173., in prima pueritia pastor et opilio in montibus Thraciae fuit. Propter robur et vastitatem corporis, cum cursu pedes ipse aequaret currentem Seueri equum, receptus est inter custodes corporis eius. In die saepe vini Capitolinam amphoram bibit, et 40. vel 60. libras carnis comedere potuit etc. Imperator ab exercitu ex tyronum Tribuno salutatus A. Chr. 236., filium in collegam assumsit et Caesarem nominauit.

Trucidauit vltra 4000. hominum. Vxor

1. Paulina Augusta, ex qua natus

⋮

C. Iulius Maximinus Verus, Imp. Rom. vna cum patre creatus et occisus.

2. Calpurnia, vidua Quarcini Maurorum Tribuni, ab ipso interfecti, sancta et venerabilis femina.

Digitized by Google

Metii, qui Gordianos patrem, filium et nepotem ex filia Impp. produxerunt.

Metius Curtius, Sabinorum dux contra Romulum ob raptas Sabinas acriter pugnauit A. V. 22. ex Liu. 1.

Metius Geminius, dux Tusculanorum victus et caesus singulari certamine a Manlio Torquato adolescente, bello Latino A. V. 413.

Metius Pomposianus, de quo Domitianus dicere solitus erat: vellem tam formosus esse, quam sibi Metius videtur. Relegatus in Cyrnum, deinde occisus ab eodem, quod habere Imperatoriam genesin vulgo ferebatur. Hunc in Cons. electum Victor affirmat a Vespasiano.

Metius Marullus V. C. Cn. Pompeii domum sibi propriam fecit, et posteris reliquit. Genus suum retulit ad Gracchos.

Metius Suffetius, Albanorum dux, ob perfidiam ab Hostilio Tullo rege quadrigis distructus A. V. 89. ex Liu. 1.

P. Metius, satelles Saturnini, Tr. Pl., per quem Memmium, virum acrem et integrum, fuste percussum interemit.

C. Metius tempore Ciceronis, ad Att. l. 16.

P. Metius Tarpa, ea, quae in scena recitanda erant, prius indicabat. Hor. in arte.

Metius Celer, quem euntem in Syriam ad legionem, a Domitiano promissam, prosequitur carmine Statius Syl. 3.

Metius Cadus, relator sub Domitiano.

P. Metius Rufus, Cos. cum L. Turpilio Dextro A. V. 977.

⋮

Metius Marullus V. C.

⋮

M. Metius Marullus, Vir Consularis. Vxor Vlpia Gordiana, quae ex Traiano originem duxit.

⋮

M. Antoninus M. F. Gordianus, Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 158., Cos. cum Bassiano Caracalla A. V. 965. ex Kal. Maii, Cos. II. cum Alex. Seuero A. V. 981., Procos. Africam obtinuit, vbi Imp. a militibus proclamatur.

Vxor Fabia Orestilla, Annii Seueri filia, Antonini Pii Imp. proneptis. — Huius liberi fuere

Metia Faustina, nupta Iunio Balbo, Viro Consulari.

M. Antoninus Gordianus II, (seu) iunior, Rom. Imp., natus Romae A. Chr. 192.

Ex quibus nati sunt

M. Antoninus Gordianus III., Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 226. Interfectis Pupieno et Balbino, imperare coepit A. Chr. 239. Cum exercitum in Persidem duxisset, superatoque Sapore, Persarum rege, multas vrbes recepisset, interfectus est apud Ctesiphontem in Persidis finibus A. Chr. 247.

Vxor Furia Sabina Tranquillina Augusta, Misithei, Praetorio Praefecti, filia.

Gordiana.

Pupieni Maximi.

. . . .

P. Maximus, Plebeius et nouus homo, faber ferrarius, vel, vt alii volunt, rhedarius aut vehiculorum fabricator. Vxor Prima . . . .

Pinarius Valens, quem nepos ex fratre statim, vt Imp. factus est, ad Praefecturam Praetorii subuexit, quod puer in ipsius domo educatus esset.

M. Clodius Pupienus Maximus P. F. Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 175., a Senatu multum dilectus, et a populo timori habitus. Electus in Imp. ex S. C. contra Maximini tyrannidem, mortuis Gordianis, patre et filio.

. . . .
Quatuor masculi fratres et 4 femellae sorores Pupieni interierunt omnes in annis pubertatis.

Balbini.

Balbus Cornel. Theophanes, qui per Pompeium ciuitatem meruit, cum esset patriae suae nobilissimus et historiae scriptor.

Balbinus, proscriptus a Triumuiris, quem Cos. postea factum scribit Appianus in 4.

P. Caelius.

Balbus, proscriptus a Triumuiris.

Balbus periit cum patre proscripto. Appian. in 4.

Balbinus quidam notatur apud Hor. Serm. l. 1. Sat. 3.

P. Caelius Balbinus P. F. Vibullius Pius Cos. cum L. Ceionio Commodo Vero Caes. A. V. 890. Filii fuere

D. Cael. Balbinus P. F., Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 179. Genus suum retulit ad Balbum Cornel. Theophanem ex Hisp. Cos. II. cum M. Clodio Pupieno Maximo A. V. 980., occisus vna cum Pupieno a Praetorianis. — Vxor . . . .

P. Caelius Balbinus, Cos. cum Bassiano Caracalla Imp. A. V. 966.

NOVA ADDENDA ET EMENDANDA AD TOMVM TERTIVM.

B. p. 18. l. 20. Nr. 2. (e Chryfoft., vnde notionem duxerit Nofter,) „κατορθῶν —

C. p. 33. l. 27. *deceffum*. Caeterum in aliud ad v. ἐνῳρ. in MS. tempus, prael. p. impf., cf. 4, 11, 1. e. 4, 13, 6. e. — p. 34. l. vlt. μηνύσαντες. Sed pron. omiffum in MS. vitiofe, forfan ob pr. litteras. — p. 36. l. 22. 3, 8, 10. et in formam MS. 3, 6, 19. πᾶσά τε ἡ πόλις —, καὶ λ. vbi — ib. l. 29. cf. 4, 15, 7. i., par — p. 42. l. 5. A. al. Sed mox idem MS. diferte nobiscum in accentu αὐτός τε, vt 4, 11, 9., cf. tamen 4, 13, 11. — p. 47. l. 7. πεποικιλμένοι e regione trium vocum vulg. τιμ. πεποικιλμένοις κεκοσμημένοι. — ib. l. 43. *balt*. Sed illam pr. copulam τε omiffam quoque a P. videas, fed per libertatem, quia in tota pr. §. 9. fumferat participia, recte tenentibus copulam illam tacite rel. MSS., cum requiratur a v. finito πρ., quod ita copulatur cum v. finito ἐπεδίδ. §. pr. i., fed in MS. Ba. omiffa fit aut per vim librarii, (cogitantis copulare hanc §. 10. cum pr., ob praecedentia participp.) aut per lapfum intra vicinitatem.

D. p. 53. l. 43. cf. 3, 15, 2., procul — p. 60. l. 9. i) Ms. Ba. παρ' — p. 64. l. 6. Ve. Βασιανὸς fic vbique. *Zan.* vt — ib. l. 36. Stp. Th. e Plutarch., quem et alibi Nofter imitatur.

E. p. 69. l. 1. ἑκάστα ee) ἔτει — ib. l. 9. ee) MS. Ba. ἑκάστα τῶ ἔτ. v. N. f) — p. 74. l. pen. χαριδωτὸς, — p. 77. l. 35. rel. Caeterum corona haec forte eadem, quae 5, 5, 4. plenius picta.

F. p. 84. l. 7. d) MS. Ba. tacite δὲ τινὰς cum Stp. al. cf. 3, 7, 8. i. Add. et 5, 2, 5. — p. 87. l. 6. „L. Par. 2. et Pat. v. N. — p. 89. l. 12. refpiciens in Th. 1, 1671. — p. 90. l. 7. Ba. 1. R. it. 2. L. — ib. l. 10. b) Punctum in MS. Ba. — p. 92. l. 44. πορφύραν 6, 8, 12. 3, 7, 8. e. aut alia occafione 6, 8, 12., quod — p. 94. l. 4. alibi, cf. 2, 8, 1. et 5, 3, 26. i., amans — p. 95. l. 6. i) ἑαυτὸς, ὡς ἂν —

G. p. 105. l. 10. e) τὸ MS. — p. 106. l. 10. Bud. it. ad 2, 2, 17. p. 51. e. ex Aefch. Dem. — p. 108. l. antep. *auf* das *fchändlichfte* — p. 112. l. 18. cf. 4, 10, 1. Caeterum per totam §. hanc non valent illae diftinctiones maiores poft ἀδεικ. et τυχ., quoniam princeps enunciatio e v. finito ἀδ. inftructa eft duabus aliis e genere caufae et modi,

Digitized by Google

ſed diuerſis, vna e nominat. particip., altera e gen. conſq., per τὶ copulam, cf. 3, 3, 11.

H. p. 113. l. 1. Πραίτωρ — magno elemento — p. 114. l. 10. ſupra 2, 13, 16. e., cum — p. 116. l. 34. cf. 4, 7, 14. cum — p. 126. l. 5. Διαδουμενιανὸν i) καλ —

I. p. 131. l. 10. τε λ. Ms. — ib. l. 11. cf. 5, 4, 3. 5, 1, 5. x) — p. 137. l. 41. Latine que — p. 138. l. 12. literae, οι et — p. 140. l. 7. vitio 2, 8, 15. 1, 9, 1. p. 329. e.

K. p. 150. l. 47. cf. 1, 9, 6. e. 1, 16, 7. e. 4, 2, 8. qui — p. 151. l. 6, m) Ms. Ba. ἃς — p. 152. l. 29. dum Noſter in τῷ πρ. σχ. reſpicit §. 5. ſqq. at Bg. negligentiam P. recte deſerit, tum Stp. — p. 156. l. 36. Bg. a P. liberius — p. 158. l. 5. σύγκλητος καὶ τὸ — p. 160. l. 45. iſta, e Caſaub. Ex.

M. p. 184. l. 44. p. 28. et 2, 10, 11. i.) ſed — p. 185. l. 8. alibi, cf. 2, 2, 5. e. Cort. — p. 191. l. 24. poſt ἀνθρ., quia —

N. p. 202. l. 8. θεῖ. πρὸς τὸ μὴ λ. v. N. — ib. l. 38. copula, in Ms. Ve. elapſa ob ſq. affinem voculam τὲ, Bg. — p. 203. l. 5. παμπλ. MS. Ve. mendoſe. — p. 205. l. 42. pagina (§. 21.) declinationem —

O. p. 209. l. 36. Bg., qui eo ipſo nec exprimere potuit oppreſſum v. ἦν, cf. 1, 15, 6. — p. 215. l. 14. decernit, deinde etiam — ib. l. 44. τίθαι. Ita in MSS. duo iſta omittuntur vel per gloſſam, vel ob ſimile pr. ὅσα. — p. 219. l. 27. Suid. (1, 864. m. βοτάνη, — ᾗ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες λ.) Hes. — p. 223. l. 17. τὰ θῦα, ſc. θύματα, cf. Koen. — ib. l. 38. ſubſt. ἔργα ſ. πράγμ., per — p. 224. l. 9. cf. 5, 5, 10. c) —

P. p. 226. l. vlt. cf. 2, 15, 9. de — p. 230. l. 36. cf. 6, 1, 16. ſqq. 6, 9. 9. ſq. 17. e. cum — p. 239. l. 14. capiatur, vtrinque — ib. l. 18. ους et ος, cf. 3, 11, 6. ἀγγ., vt — p. 240. l. 22. in v. ἐκβεβ. cum ας —

Q. p. 255. l. 24. λυπ. Sed fingas etiam, elapſo augmento ε ob pr. ε non diſſimile, reliqua mutata eſſe a librario ſtulto. — ib. l. 31. Noſter, quanquam in vicino ἐν τῷ τρατ. exprimens, cum illo loco variarit —

R. p. 258. l. pen. pro §. 12. τὸν νε. — p. 260. l. 24. ὑπερφ., in vicinia cum pr. §. non variatum,) tum — ib. l. 30. A. e. Herdt. 1, e. Dem. — p. 266. l. 42. nihil in illam per γ ſcripturam, allatam ad 1, 11, 10. a Sch., — p. 267. l. 30. ex 7, 12, 7. vel ex aliorum vſu, quo de v. ib., vt et de ὀχ., continente ſimul p. contento. — p. 272. l. 32. δηλ., ni P. ceperit ſuum gradum p. poſitiuo, quo de ſupra.

S. p. 273. l. 22. cf. 4, 2, 12.) quo — p. 274. l. 23. κοσμ. 1, 2, 6. vbi — p. 275. l. 23. εἰ μὴ) — p. 276. l. 16. cf. 3, 11, 6., cum — p. 281. l. 6. cf. 4, 15, 14. 20.) at — ib. l. 10. cf. 5, 8, 7. — p. 283. l. 12. *Vlpianus fuit*, tractari —

T. p. 293. l. 27. praep., (ſyn. cum adu.) cf.

U. p. 307. l. 1. ἐποίει. — p. 311. l. 5. cf. 6, 1, 19. i) — ib. l. 15. alibi, cf. 5, 5, 21. e. poſt — p. 312. l. 6. l) Ἀρτάβανον τὸν — p. 315. l. 3. cf. 6, 1, 8. e.

X. p. 323. l. 25. infra 6, 6, 13. ταῖς — p. 330. l. 6. A. al. et tacite MSS., cf. — ib. 8. Ba. ὃ δ' οὐδὲν λ. — p. 331. l. 26. ſupra 2, 11, 7. et pro illis 6, 7, 5. τὴν Ῥωμαίων πορθῆσαι ἀρχὴν,) phraſi — p. 332. l. 7. in N.) ᾧ προσύχ. — p. 333. l. 28. m. κηρ., hic —

Y. p. 341. l. 42. cf. 5, 7. 6. πρεσβ. (cum — p. 343. l. vlt. ratione et variato cum pr. §. per ſexum et numerum,) vnde — p. 350. l. 34. ἔτι μένειν.

Z. p. 355. l. 17. perſ. (explendo ſubſt. ἀνδρῶν, ἀνθρώπων, στρατῶν, στρατευμάτων ſ. ἐχθρῶν,) fine — p. 356. l. 25. variationem 2. 4, 9. τὸ — p. 358. l. 11. dictis" ſcil. 6, 3, 5. ſqq., conflatis — p. 366. l. 15. cf. 4, 7, 14., non —

Aa. p. 369. l. 39. cf. 6, 2, 12. 5, 8, 7. — p. 372. l. 43. cf. 5, 8, 16., variante — p. 373. l. 2. τῆς τε στρατιᾶς —

Bb. p. 391. l. 4. τινες uu) ἀγγέλλοντες — ib. poſt l. 5. in Var. L. uu) Hoc accentu cum Stp. tacite etiam MSS., cf. 5, 2, 5. — p. 393. l. 5. cf. 4, 13, 11. b) — p. 394. l. 16. τῷ ἄλλῳ στρ. — p. 396. l. 29. gradiendo, progrediendo.

Cc. p. 403. l. 4. Vs. circumretitos — p. 406. l. 6. παντ. βαλλ. καὶ — p. 408. l. 25. cf. 6, 1, 7. e. et in eod. nom. 4, 10, 13. i. In — p. 410. l. 45. depellendi, 6, 2, 6. 15. (ταῖς — p. 411. l. 41. cf. 6, 1, 21., elapſum —

Dd. p. 430. l. 13. in compoſ. al., vt alibi, — p. 432. l. 13. κράττονος, τῷ Θεῷ. —

Ee. p. 444. l. 5. ὅτι μὴν — p. 445. l. 37. explerat, cf. 7, 9, 12. ἕκαστος —

Ff. p. 455. l. 41. Men. p. 49. b. e. 50. a. — p. 460. l. 14. manifeſtam — p. 464. l. 3. ᾤετο —

Gg. p. 475. l. 41. alibi, cf. 6, 1, 18., conuenit —

Hh. p. 481. l. vlt. aor. 2. cf. 4, 15, 10. — p. 482. l. 40. aliquam ib. 6. per vnum ſubſt. ὡς., non — p. 483. l. 37. adu., cf. §. 10. 2, 3, 13. Add., ſed — p. 485. l. 9. praecipue per copiam γεν. — ib. l. 14. p. ἦν. 6, 2, 7. (ouillo adi. ἄλλως ſ. λοιπῶς,) ſed — ib. l. 17. diſcedens in

rel. per copiam ſyn., ad — p. 490. l. 15. cf. 5, 6, 21. (in quo v. reſpicit Noſter non tam rem memoratam diſerte in §. pr., ſed oblique latentem ibi tamen,) et omiſſum — p. 491. l. pen. 1, 5, 12. et Seuerum 2, 9, 2. e. 2, 11, 2. ſqq. 2, 14, 3. 3, 6, 21. ſq. 3, 8, 14. et Caracallum 4, 7, 6. ſqq. 13. 4, 13, 15. 4, 14, 8. 10., quartum proponit — p. 494. l. 26. cf. 5, 2, 5. aut in regione tertia ſtatim que poſt praep., vt 4, 7, 1. ὑπό τε τῆς μητρ. λ. cf. 5, 5, 2. i. vel — ib. l. 39. cf. ib. p. 18. i. et infra 7, 3, 2. Sed —

Ii. p. 506. l. 9. Ἑλλήνων, cf. in ἀκ. καὶ μ. (3. Abr. ad Ae. 2, 1. e. ſed de — p. 508. l. 10. v. N. ſed προκαλεσ. mendoſe Bs. 1. R. z) — p. 511. l. 10. Ael. V. h. at in al. accentum πορνῶν Ioſ. 2, 412. l. 12. ſed in ſqq. ib. m. et e. rurſus noſtro accentu. Sed —

Kk. p. 518. l. 39. oppreſſo pron. recipr. bis, ἑαυτὸν ad v. σωζ., ad v. πρ. autem ἑαυτῷ, quocum —

Ll. p. 531. pen. Ell. p. 85. i. 381. i.; ſiue — p. 542. extr. tanti" cf. Boecl. in Exc. ad 7, 2, 20. Add.

Mm. p. 546. l. 2. γένος, βάρβαρος l. τό — p. 550. l. 10. cf. 3, 4, 2. 3, 1, 7., ſecus — p. 554. l. vlt. variat per numerum cum — p. 555. l. 10. al. cf. 4, 14, 13. l) — p. 559. l. 1. LIBER —

Nn. p. 564. l. 7. cf. 4, 7, 6. a) — p. 567. l. 24. Ve. et Vi. 1, 15, 14.) —

Oo. p. 581. l. 40. τῆς μ. Sed Ms. omiſſus art. forſan ex 7, 1, 13. 6, 8, 8. e. 6, 7, 24. e. 14. 11. 10. e. quem tolerat tamen noſtro cap. §. 10. et 13. — p. 586. l. 44. Lat., poſt cuius verbi ſyllabam ſimilem copula excidit in Ms. — p. 587. l. 24. variat. 4, 12, 11. μηδενὸς — p. 588. l. 35. ἐμπιπτάσας, (quod particip. hic oppreſſum,) tum — p. 590. l. 27. *nemoroſae*, qui tacet de hac notione pro ſolo et fundo, cf. —

Pp. p. 593. l. 2. ἦλη — ib. l. 8. ἐκείνετο — p. 596. l. 78. adu. Caeterum ad adi. neutr. hic ſupplebitur ſubſt. γένη ſ. μέρη — p. 597. l. 37. cf. 6, 6, 3.) dum — p. 598. l. 23. mutatum, cf. 6, 8, 1. vt — ib. l. 40. confuſis ο et οι — p. 600. l. 9. τίνωγος" v. N. — p. 606. l. 25. *captiuos*,) per — p. 608. l. vlt. in Var. L. et Exc. in rem aliam ad p. 900. Add.

Qq. p. 610. l. 21. τῶν οἰκείων, de — p. 611. l. 19. vt 3, 9, 7. e. (aut e quarto in tertium, cf. 6, 8, 7. p. 494. ὡς ὑπό τῆς τε λ.) ſed — p. 616. l. 31. cum ἡττ. (ad analog. iſtorum ap. Suid. ſine auctore et loco 2, 83. i. ἡττηθεὶς ἀπῆλθεν, — ἢ νικηθεὶς ἀπ. victus *abiit*, ſuperatus *diſceſſit*; vbi et mox ſolitarium, ἡττημένος, ὁ νενικημένος,) ſeruans — p.

Digitized by Google

618. l. 21. cf. ib. in contrariam partem 6, 8, 7. 7, 1, 20. et 1, 16, 1. — ib. l. 27. aliud, cf. 7, 1, 12. ſq. e P. — poſt p. 618. pone numeros paginae 619. p. 61. — p. 623. l. 39. pro aor. 1., vt in cod. v. 6, 9, 6. Sed — p. 624. l. 13. G. Th., ſed per variat. cum 4, 13, 19. *ἐν ᾧ μόνος ἐβασίλευσεν ἄνευ τοῦ πατρὸς*, in quo quidem ordine apparet, vocab. *μον.* eſſe latioris notionis, ſed formulam *ἄνευ* λ. anguſtioris, et prius per eam magis definiri. Et ſic ap. Iuu. 15, 26. ſolus *enim* hoc *Ithacus* nullo *ſub* teſte *canebat.* — ib. l. 32. *ὁδεύοντας* —

Rr. p. 637. l. 4. Ve. (vbi, quod ſerius vidi, *διὰ μάχης καὶ* λ. per vitioſam praep.) vt in —

Ss. p. 641. l. 6. *ἔθνη καὶ κατὰ* — p. 644. l. 7. *δὴ αὐτοῦ* Ms. Ba. — ib. l. 8. Ba. *ἔτοι γε* — p. 645. l. 6. *ἐς τε* — p. 650. l. 10. cf. 2, 9. 4. e. — ib. l. vlt. *ὠμ.*, dum Bg. iterum ſeuere. — p. 656. l. 10. *bona*, cf. Cic. Or. p. leg. Manil. c. 8. e. ſ. 21. m. regno *patrio* atque *auito*,) it. per —

Tt. p. 660. l. 3. Vs. quidem naturâ foecundiſſima — ib. l. 23. Bg. Ms. (e P.) hunc — p. 661. l. 5. ſequi, tanquam ſi — p. 665. l. 9. cf. 4, 11, 5., ſed — ib. l. 44. *τὸ*, cf. 5, 6, 18. i. i. Add., 6, 2, 3. — p. 667. l. 30. cf. 7, 1, 21.) in ambiguo relinquens, quo caſu poſitum ſubſt. *ὄν.*, nominatiuo, pendente a v. ſubſt., an accuſatiuo, per ellipſ. pr. *κατά*, cf. 7, 1, 21. p. 571. e., mutans — p. 670. l. pen. *negotiis,*" ſimile quid ferente Suida, neſcio, an hinc, 1, 768. m. *ἐν πράξεσι μεγ. ἐξεταζόμενος*, maximis *in* rebus *ſpectatae* virtutis *vir.*—

Uu. p. 678. l. 3. v. N. et quoad accentum 7, 4, 4. — p. 683. l. 10. formulam, cf. 2, 9, 1. — ib. l. 23. ſicut — p. 685. l. 8. *ἔνδοξος* λ. —

Xx. p. 691. l. 8. *πάντες* — p. 692. l. 9. pro mero — ib. l. 25. *τοῦ δὲ μελλ.* et ſe ipſe per variat. 618, 13. *τοῦ παρόντος κινδύνου τὸ μέλλον προελόμενος.* — p. 699. l. 24. et 2, 15. 13. e., vbi — ib. l. 30. cf. 6, 8, 7. *ἐχ.* — p. 700. l. 5. *δορυφόρων* per additum quidem artic., ſed Ba. *προϊόντ.* ſic, ſine punctis diaereſeos, at rel. *προϊ.* — p. 701. l. 5. m. et in ſyn. praep. 6, 9, 4. r) —

Yy. p. 712. l. 46. cf. 3, 12, 21. *ἤπαγ.* etc. ſed in ed. merum typothetae vitium, a correctore non animaduerſum, qui forte cogitabat valere pro *δέλτοις* ſ. *διπτύχοις*, dum — p. 715. l. 46. Noſter per copiam ex — p. 720. l. 8. ſq. 7, 3, 6., ſed — ib. l. 26. pr. *περί*, et per hoc v. compoſ. va-

Digitized by Google

rietur cum alio compos. 1, 5, 1. ἀπαςχολ. sed cum simpl. 1, 1, 1. i. ἀσχολ. Tum —

Zz. p. 725. l. 13. διασκεδαννύντες φήμην τινα, ὡς — p. 727. l. 18. cum adi. primo eiusdem — ib. l. 38. colluuiei *hominum*, rel., fortassis hinc, cf. — p. 731. l. 4. Ms. Ve. per — p. 735. l. 12. cf. 5, 2, 11. 6, 6, 3., tamen —

Aaa. p. 745. l. 4. n) Ms. Ba. nihil variat. *Mart.* nec Mss. rel. sed comma hic — p. 746. l. 2. προσεποι- — ib. l. 13 dixerim, sed nobiscum diuidens — ib. l. 24. ν ἰφ. cf. 7, 7, 7. Nisi, — p. 749. l. 6. denique mendose per — p. 752. l. 5. ὑμετέρας m ἐν —

Bbb. p. 760. l. 11. analog. 3, 11, 12. per adiuncta ad v. ἐκκλ.) desertum — p. 762. l. 4. κίνδυνον — ib. l. 21. facile elapsam, ob — ib. l. 25. cf. 6, 8, 7. ad — p. 763. l. 5. cf. 7, 3, 6., sed — p. 764. l. 20. στρατιωτικῆς, (fortassis per ellips. subst. ἦθος, cf. 2, 3, 22. p. 93. e.) vbi — p. 766. l. 19. τῶν ἐργ., (ob quod adiunctum subst. expleas ad adi. neutr. aliud subst. γένη,) sed in — p. 767. l. 16. cum §. 12., sed cum — p. 768. l. 35. Noster (per *communicationem* rhetoricam iterum) videtur —

Ccc. p. 769. l. 6. y) αὐτοῖς Ms. Ba. per lenem, vt αὐτὰς A. al. v. N. — ib. l. 34. ὑποσρώσειν αὐτὰς — p. 773. l. 17. f. μόριον, — p. 775. l. 11. ἐπιτηδ. sed — p. 783. l. 8. i) Ms. Vi. „τε deest. *Loc.* vt Ms. Ba. —

Ddd. p. 785. l. 3. μεγίστην τὶ καὶ γενν. — p. 786. l. 3. ἐμπειρίᾳ τὰ πολ. — p. 790. l. 26. ἀξιόχρεως, hic vt in neutr. suppleas subst. στράτευμα s. πλῆθος. — p. 793. l. 5. g) ἀπαίδευτοι· ἅ τε Ms. Ba., cum supra dedisset semper vna voce et inclinato accentu cum Stp. — p. 794. l. vlt. fuerunt, sed de ὡς ἐκ. ἐδιν. non variato 3, 2, 11.

Eee. p. 802. l. 32. *vxores* et — p. 802, l. 4. sic (mero aspero, sine vocali) est — p. 803. l. 9. i) Ms. Ba. ὅ τε καλ. — ib. l. 10. iuncta ὅτε in A. — ib. l. 12. Ba. v. N. sed ἐν mendose deest in Par. et Pat. — p. 804. l. 30. in ζ. ἐξ. tum 1, 17, 10. in casum pron., ac — commodatum ad pr. casum, pro ἣν ἐπιφ. — p. 810. l. 5. Par. 2. cum Pat. — p. 813. l. 3. animi (cf. 7, 1, 25.) et gentis, — p. 816. l. 20. videtur, vt vix —

Fff. p. 817. l. 3. ἐξεκκέλῃ. Ms. — p. 820. l. 14. ἐκόντας, et pro hoc et illo 1, 5, 22. vnis per tria subst. simul,) tum in — p. 827. l. 10. cf. 6, 7, 15., deinde — p. 829. l. 37. hinc 3, 668. m. „χαρ.

Digitized by Google

Ggg. p. 833. l. 19. (cf. 6, 7, 16. et comparat. — p. 836. l. 9. ξιφήρεις προελθ. Ms. Ve. — p. 837. l. 7. τινὸς, ἅ τε καὶ — ib. l. 9. sq., sed peccante Pat. in ἅ τε, quod et Leisn. corrigebat in marg. in ἐς, tum τινὸς — p. 841. l. 24. §. 8. cf. 2, 12, 7. 5. 3, 13. — p. 842. l. 34. Stp. τὴν x βασ., — p. 845. l. 1. βαλευτήριον —

Hhh. p. 849. l. pen. libero adu. *quoque*, hic — ib. l. vlt. *adeo*, cf. 4, 12, 7. p. 995. e. Sed — p. 850. l. 6. Ox. et Ed., pro — ib. l. 7. v. N. Mox in nom. propr. Γαλλ. consensus, praeter Ms. Ba., v. ad §. 10. — p. 854. l. 7. a) Punctum in Ms. Ba. — p. 862. l. 16. aut rei —

Iii. p. 865. l. 8. forsan ob punctum — ib. l. 46. M. p. 88., seruante Bg. synthesin in v. ἠθελ. plur. post subst. dupl. numeri ὁ δημ. λ. — p. 868. l. 21. *gehen*, (cf. 1, 7, 10. p. 891. e.) pro — p. 873. l. 4. *Loc.* vt ἀλβ. Ms. Ba.

Kkk. p. 881. l. 3. στρατιώτας κ. κ. κεκλ. — p. 884. l. 7. Ba., cf. §. pr. i. 7, 6, 13. — p. 885. l. 11. Nr. 4. Caeterum omissa Ms., tum v. φυγ., tum praep. ὑ., sine causa idonea. — p. 887. l. 22. suum, cf. 4, 14, 18., at — p. 891. l. 15. αὐτοκτεινάντα λ. it. —

Lll. p. 897. tit. EXCVRSVS ad 7, 9, 12. et sic iterum p. 898 — 900. — p. 900. l. vlt. add. sic:

Corollarium ad 7, 2, 20.

Boeclerus in Nota ad καὶ ποιήσειν ἔμελλεν dedit haec, de quibus cf. supra p. 542. „Capitolinus 13. haec non sine nota et reprehensione exscribit, *quod fecisset, si vixisset, vt* Herodianus *dixit Graecus scriptor, qui ei,* — Maximino, — *quantum videmus, in odium Alexandri plurimum fauit.* Sinistrum hoc et absurdum de Herodiano iudicium esse, iam Casaubonus ad illum locum animaduertit. Scilicet *minusculi* illi scriptores, vt ipsorum nunc stilum imiter, sicut congestione rerum historiam illorum temporum deficientem vtiliter farcire putandi sunt, ita ab iudicii ciuilis grauitate et artibus historiae mirum quantum absunt. Herodianum fauere Maximino, odisse Alexandrum, nemo ex eius historia vel lynceis oculis deprehenderit. At quod Maximini, quem in omni narratione grauissime detestatur, laudem militarem, qua vna praecellebat, non tacuit, item que Alexandri, quem optimi principis elogiis constanter honestat, quaedam secius quam opus erat gesta annotauerit: id vero est ab eo vel maxime ex officio Historici factum, quod Capitolinus

non intellexit. Confidera initium capitis feq. 3.: videbis, quanta diligentia militarem Maximini laudem a ceteris rebus diftinguat: imo eam ipfam ceterae infamiae comparatione deprimat Nofter." Quae quidem horum duumuirorum, Boecleri et Cafauboni, difputata videntur mihi fufficere ad purgandum Herodianum. — p. 908. l. 5. Ox. 1. et Par. 2. pro — p. 911. l. 13. πρὸ fq. cf. Virg. Ae. 3, 692. *Sicanio* praetenta *finu* iacet *infula*, et Pind. —

Mmm. p. 918. l. 3. p. 367. Caeterum vsque ad καθήκειν modo, inde ab ὄρη, excerpfit Suidas, tacente Kuft., 1, 125. e. cum quadam varietate. — p. 920. l. 1. ἀπορρογάτας — p. 921. l. 9. ad 5, 3, 10. Ind. Polb. et cum —

Nnn. p. 930. l. 15. τοῖς κλ. it. in vulg. copula vna γῆς ἢ ποτ., nifi quod, vt alias, ἢ mutauit in καὶ, dum Ms. Ba. aliam addit, τὲ quidem, relatam ad ἢ, diremtum hic interuallo, de quibus valebunt, quae diximus ad vicinius ftantia τὲ ἢ fupra 1, 10, 11. 1, 15, 7. 3, 8, 13. Caeterum — p. 932. l. 13. cum et alibi habeamus fimplicitatem in repetito verbo eodem, cf. 7, 5, 1., et maneant — p. 933. l. 15. Schell. Caeterum, quam copulam τὲ, feruatam a Ms. Ba. diferte, fed a rel. tacite, tum a P. mutatam libere in δὲ, omifit Bg., eam reftituemus olim per feueram, *vini* que *praefertim*. — p. 938. l. 35. ftultiffimus, cum — p. 941. l. 8. faepe, cf. 1, 13, 15. 7, 3, 17. — ib. l. 9. voce, cf. ib. 9. — ib. l. 12. fuo, cf. 8. 1, 6., nec dirimens quid in Ms. aliud tempus, e gloffa vel lapfu, cf. 6, 7, 4. i. 7, 3, 9. i., defertus — p. 943. l. 22. in med., (quod, relatum ad duces §. prioris, refoluatur per Lat. auxiliaria *iubere*, finere, *curare*,) quoque —

Ooo. p. 945. l. 7. διαλεξομένας, xx ἀ ἄρα — ib. poft l. 8. xx) διαλεξαμέν. Bss. al. cf. 1, 9, 20. i. — ib. l. 23. τάφρα, cf. Iul. Caef. b. Gall. 1, 38, 4. *flumen* Dubis, *vt* circino *circumductum*, paene *totum* oppidum *cingit*, et in προβ. — ib. l. antepen. ἐν σχ. (variatum ordine cum proximo 6, 7, 15. e.) et in adu. — p. 946. l. 26. modo, infra 8, 5, 14. συνεκέκλαστο, fine Var. L., tum ap. Thuc. — p. 957. l. 18. δὲ, cf. 7, 2, 5. et 4, 12, 3., fuftinetur —

Ppp. p. 962. tit. leg. pro 926. — p. 965. l. 9. ἐν λόγοις, — ib. l. 33. etc. tum 1, 10, 8. i. in Bg. ad coni. ἐκεῖ, variatam cum compof. §. pr. — p. 969. l. 1. εἶδον — p. 973. l. 35. πολ. ἐλ., cf. 5, 1, 14. tum refoluens —

Digitized by G

Qqq. p. 977. l. 5. πυλῶσι sed — p. 979. l. 28. e pr. cf. 7, 6, 18. i.) — τῆς γεφ. — p. 983. l. 8. ad v. ἐκ., vt τῷ στρατοπέδῳ, spreuit — p. 986. l. 4. αὐτῶν. καὶ λ. — ib. l. 27. ὥστε, cf. 8, 2, 7., vt — p. 990. tit. leg. pro 690.

Rrr. p. 996. l. 14. ὁρμισάντων ἔξω — ib. l. 40. omissum, hic vt iungantur cum discrimine, opinor, ista subst., vt sint λοχ. minus quid, sed φα. maius, aut λοχ. vniuersa quaedam pars exercitus, at φ. praecipua pars exercitus ea, quae clypeis iunctis incedit, dicta illa *testudo*, quam nostro Gr. φα. appellat Lips. Poliorc. Op. T. 3. p. 26. i., nil memorans ib. nec in de Milit. Rom. super iunctis hic *cohort.* et *phal.* nec G. Th. aut Schell. Lex. In sq. — p. 999. l. 16. τοῖς π. it. sine periphrasi hic cum 1, 12, 16. — p. 1002. l. 3. κἂν — ib. l. 7. mendose, sed accentum in τὶ servante cum Stp. etiam Ms. Ba. tacite. i) — p. 1003. l. 41. produximus, (5, 4, 4. p. 101. e.) tamen — p. 1006. l. 18. Codd., cf. 4, 15, 12. δ' ἐκταν., confusis —

Sss. p. 1011. l. 16. aliter ad 2, 3, 7. e. 2, 13, 13. — p. 1013. l. 7. cf. 2, 10, 4. 4, 12, 4. 3, 6, 10. — p. 1014. l. 2. proxime. 7, 1, 20. 7, 3, 6. — p. 1017. l. 5. δεδουμένας — p. 1022. l. 35. sibila,) cui —

Ttt. p. 1027. l. 15. σπανίζοντες τῶν — p. 1028. l. 32. χρημάτων — p. 1033. l. 41. pass. σ. (hic per sibilum, cf. 8, 3, 2. e.) Hsy. — p. 1037. l. 17. φόνον — p. 1040. l. 39. de suo per copiam iunctis —

Uuu. p. 1042. l. 27. καλ., olim restituendum, cf. — p. 1044. l. 30. μισοῦσα," cum — p. 1052. l. 12. αὐτοί τε ἦξίων· καὶ — p. 1053. l. 28. senatui, 8, 8, 14. 17., sicut — p. 1054. l. 29. *Romanus*, cf. recenter collecta ad 1, 2, 3. Exc. p. 785. e. — p. 1056. l. 9. contra 8, 5, 19, e. a) —

Xxx. p. 1060. l. 5. Ms. Ba. breui elemento ακ. refert, tum edd. — p. 1061. l. 29. δῆμοι (plene hic adiuncto, secus ac 2, 11, 11.) Bg. — p. 1065. l. 28. aliam 8, 5, 22. — ib. l. 34. variat., sine gen., vt pro — p. 1068. l. 17. vbi, (variato adiuncto ad verbale περ.) P. deserit — p. 1069. l. 11. cf. 8, 5, 19. e. it. — p. 1070. l. 32. Herodiano," qui in vicinia non variat in adu. ὥσπ.

Yyy. p. 1073. l. 41. vncis) φωνῇ — ib. l. 44. suo τὰ τεινάγη cum — p. 1077. l. 5. etc. it. 3, 8, 12. g) — p. 1080.

l. 9. ille 8, 4, 22., omittens similiter pron., restitutum iam a me, sed seruans — p. 1083. l. 3. ἰστι τῆς — ib. l. 4. Ba. cf. 3, 6, 7., sed — p. 1087. l. 27. *fuit*, sed in Gr. κριν. Nou. T. Act. 13, 27. — ib. l. 40. adu., alio ordine hic positum cum adi., reddit — p. 1088. l. 5. τύχη· sed Ms. —

Zzz. p. 1092. l. 46. τἆτα, vel potius acc. τᾶτο, vt 8, 2, 14. πάντα ἄχον δ. Φρ. ἄνδρες δύο, qui acc. pendet a solo v. ἐχ. Caeterum — p. 1094. l. 6. vel. sed nobiscum in accentu Bc. 2. at ἀά — p. 1095. l 8. Ba. „ἐκέλευσε — p. 1098. l. 41. primam, (in Ms. vel elapsam ob sqq. litteras, vel vi extrusam e glossa, ante aliam sq. τέ, cf. 7, 11, 18. e.) tum — p. 1101. l. 14. θριαμβεύοντες, εὐφημ. —

Aaaa. p. 1105. l. 4. stellula * αὐτοῖς v. N. — ib. l. 5. ἀποζωσθῆαι, ἐκάνω ἅ τε (diuidendo hic, cf. 7, 9, 11.) παρόντες — p. 1106. tit. CAP. VIII. A. — p. 1110. l. 8. *satis* libere, —

Bbbb. p. 1121. l. 34. adi. αὐλ., in cuius vocali variatum cum 7, 5, 6. — p. 1122. l. 6. diuidendo, cf. §. 3. et 7, 9, 11. — p. 1132. l. 11. quam §. 16. o) — p. 1134. l. 24. ἀρχῆς afferentis aliam τῆς ἀρχ. τῶν Ῥωμ. —

Dddd. p. 1167. l. 23. τότε, it. 7, 11. 6. ἀνὴρ ἀπὸ ὑπατείας μὲν νυνί, vbi v. N. — ib. l. 30. genus, per —

TESTIMONIA ET IUDICIA DE HERODIANO.

Praebemus horum primo Graecum e Photio, qui ſubiecit id Summario in libros ſcriptoris. Sed textus Graecus cum mihi ſcribendus fuiſſet ex edit. Boecleri, vbi videbatur vitioſus: operam beneuolam Beckii Lipſienſis adii, vt illum textum conſtitueret, quod beneficium nouum et hic gratiſſimo animo profiteor et agnoſco. Verſionem autem, e regione ſtatim a me adiunctam, non ſubiectam, vt apud Boeclerum, quanquam pro ſeueritate noſtra liberiorem, reliqui tamen, additis modo per vncos, quae omiſſa, aliquot in locis, quorum vncorum primus ille ab initio ſtatim non eſt noſter, ſed alius, Boecleri forte. Semel porro eam verſionem, ad vocabulum *ὑπερμεγέθης*, correxi, in vnco addens verius Latinum, quod Photius illo Graeco ſuo reſpexiſſe videretur loca Noſtri duo 6, 8, 2. et 7, 1, 6. vbi laudabatur Maximinus *διὰ μέγεθος καὶ ἰσχὺν σώματος.* Denique ſemel ad Graeca *Γορδιανὸν ἀνθύπατον γεγονότα*, Lat. *Gordianum olim Proconſulem* aduerbium aliis elementis edendum curaui, quod iſtud adv. non tantum non eſſet in Graecis, ſed quoque contra fidem hiſtoriae et narrationis apud Noſtrum, qui quippe cum maxime illum Proconſulem prodit 7, 5, 2. ſq. — Quae Beckii venit ſchedula die XIII. Dec. 1793., cum attuliſſet plura nec reticenda: ſub textum Gr. per notulas praebui ipſa benigniſſime ab Illo miſſa, aliis correctis a me ſtatim, quae in Boecl. Graecis deprauata monſtrabat Beckii diligentia.

E Photii Bibliotheca. Cod. 99. p. 272. ſs. ed. Schotti.

Ἡρωδιανοῦ ἱστορικοὶ λόγοι η΄.

Ἀνεγνώσθησαν Ἡρωδιανοῦ ἱστορικοὶ λόγοι ὀκτώ. ἄρχεται, ἐξ οὗ Μάρκος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἐτελεύτησε, καὶ διέξεισιν, ὅπως τε Κόμμοδος a) ὁ Μάρκου υἱὸς ἐβασίλευσεν, ὅπως τε, τῶν πα-

Herodiani Hiſtoriarum libri VIII.

Legimus Herodiani hiſtoriarum libros octo. Incipit a Marci (Aurelii Antonini Philoſophi) Rom. Imperatoris exceſſu, pergit que porro narrare, vt Commodus Marci filius imperium adeptus, a paternis

a) Κόμεδος ed. Scott. Rhotom. 1653. fol.

τρόφων ἠθῶν ὑπὸ τῶν κολάκων ἐκδιαιτηθεὶς, ὕστερον ὑπὸ Μαρκίας τῆς αὐτοῦ παλλακῆς καὶ Λαίτου καὶ Ἐκλέκτου συσκευασθεὶς, ἀνῃρέθη.

Καὶ βασιλεύει Περτίναξ, πρεσβύτης καὶ καλὸς τὰ ἤθη· ὃν οἱ στρατιῶται, ἀπεχθανόμενοι τὸ σῶφρον, εἰσδραμόντες ἐν τῇ βασιλικῇ κτείνουσιν οἰκίᾳ.

Καὶ ὅπως Ἰουλιανὸς, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν χρήμασι λαβὼν τὴν ἀρχὴν, μετ᾽ οὐ πολὺ ταῖς αὐτῶν ἀνῃρέθη χερσίν.

Ὅπως τε Νίγρος, ἀνὴρ ἐπιεικὴς εἶναι δοκῶν, ζῶντος ἔτι Ἰουλιανοῦ, εἰς μοναρχίαν ἤρθη.

Καὶ Σευῆρος δὲ, ἀνὴρ ἀγχίνους τε καὶ πόνοις δεινὸς ἐγκαρτερεῖν, καὶ βαθυγνώμων ἄλλως, ἀνῆλθέ τε εἰς τὴν βασίλειον ἀρχὴν, καὶ Νίγρον μάχῃ νικᾷ καὶ ἀναιρεῖ, καὶ πᾶν τὸ ἀντιστατοῦν ἢ μάχαις βιαίοις ἢ τέχναις δυσδιαφύκτοις ὑπηγάγετο, καὶ τῶν ὑπηκόων ἐπὶ τὸ σοβαρώτερον ἦρξε προϊὼν, καὶ τελευτᾷ νόσῳ, τὸν πρὸς Βρεττανοὺς b) διαχειρίζων πόλεμον.

Καὶ ὁ Ἀντωνῖνος, ὁ τῶν αὐτοῦ παίδων πρεσβύτερος, σπονδὰς πρὸς αὐτοὺς θέμενος, ἀναχωρεῖ, καὶ συμβασιλεύοντα καὶ ἄκων λαμβάνει τὸν ἀδελφὸν Γέταν, καὶ μετ᾽ οὐ πολὺ Ἰουλίας τῆς αὐτῶν μητρὸς πρὸς τοῖς κόλποις τοῦτον ἀναιρεῖ, καὶ εἰς ὠμότητα καὶ αἰσχρότητα ὑπερβαλέσθαι πάντας φιλονεικήσας,

moribus, assentantium opera, degenerarit, tandem que a Marcia pellice, et Laeto atque Electo, paratis insidiis exstinctus sit.

Pertinax hinc imperium tenuit, grandaeuus iam honestis que moribus. Quem milites, modestiae nomine exosum, in curiam eius irrumpentes, obtruncant.

Hinc Iulianus a militibus non diu post emtum pecunia imperium, ipsorum iugulatus manibus, amisit.

Niger autem, mitis quantum apparebat vir, superstite etiamnum Iuliano, ad imperium euectus est.

Hunc Seuerus, vir solers tolerandis que laboribus exercitus, et alioquin astutus, imperii nactus habenas, pugna victum sustulit, et obstantia quaeque partim validis praeliis, partim callidis artibus superauit. Verum in subditos insolentior redditus est (postea,) et morbo exstinctus, dum Britannos bello aggreditur.

Antoninus inde, filiorum eius natu maior, foedere cum his inito, reuertit, socium que imperii vel inuitus sumsit Getam fratrem, quem post paulo in Iuliae vtriusque matris sinu interemit. Hic crudelitate omnique turpitudine vincere omnes contendens, dum circa Syriam

b) Βρετανοὺς et in marg. Al. Βρεταινούς.

περὶ Συρίαν διάγων, ἐπιβουλεύεται. Μακρῖνος δ' ἦν ὁ τὴν ἐπιβουλὴν παρασκευάζων c), δεδιὼς καὶ αὐτὸς θάνατον, καὶ προλαμβάνειν ἀγωνισάμενος.

Ἐπεὶ δὲ ἀνῄρητο Ἀντωνῖνος, βασιλεύει Μακρῖνος, ἀνὴρ πρεσβύτης καὶ μελλητὴς, καὶ οὐδ' ἐγκράτειαν ἀσκῶν, τὰ δ' ἄλλα δοκῶν ἐπιεικής. τῆς δὲ Μέσης, ἥτις ἦν Ἰουλίας ἀδελφὴ, δύο θυγατέρας ἐχούσης, Σοαιμίδα καὶ Μαμαίαν d), καὶ τῆς μὲν ἐχούσης d) παῖδα ὀνόματι d) Βασιανὸν, τῆς δὲ Ἀλεξῖνον· οἳ ἐξ Ἀντωνίνου λαθραίαις μίξεσιν ἐλέγοντο γεγενῆσθαι· e) τὸ στρατιωτικὸν, μικρᾶς λαβόμενοι προφάσεως, ἐν τῷ σφῶν ἀναγορεύουσι στρατοπέδῳ τὸν Βασιανὸν, μετονομάσαντες αὐτὸν Ἀντωνῖνον. καὶ μάχαις ἡττηθεὶς Μακρῖνος, καὶ φεύγων ἐκ τῶν μεθορίων Φοινίκης τε καὶ Συρίας, τὴν Χαλκηδόνα κατέλαβε, πρὸς τὴν Ῥώμην ἐκεῖθεν ἀφικέσθαι διανοούμενος. ἀλλ' ἐπικαταλαβόντες οἱ τοῦ Ἀντωνίνου, ἐπὶ τούτῳ ἀπεσταλμένοι, τέμνουσί τε τὴν κεφαλὴν καὶ ὀπίσω ἀποκομίζουσιν.

Ἀντωνῖνος δὲ, ἕως μὲν ἐπείθετο τῇ μάμμῃ, ἐσωφρόνει, καὶ ποιεῖται καὶ τὸν Ἀλεξῖνον f) υἱόν θ' g) ἅμα καὶ Καίσαρα, εἰς Ἀλέξανδρον μετακληθέντα. ἐπεὶ δὲ τοῖς κόλαξιν ἑαυτὸν ἐξέδωκεν, οὐδεμίαν αἰσχρότητος καὶ ἀκρασίας ὑπερβολὴν ἀπέλιπεν. ἐπιβουλεύουσι δὲ καὶ

versatur, insidiis petitur, quas illi Macrinus, caedem veritus (et ipse,) et praeuertere conatus, comparauit.

Sublato igitur Antonino, regnat Macrinus, vir aetate quoque grandaeuus, ignauus, minime que continens, cetera vero lenis ac mitis. Iam Maesa, quae Iuliae soror erat, duas habebat filias, Soaemida et Mammaeam, quarum maiori quidem filius erat Bassiani nomine, alteri vero Alexinus, furtiuo vterque concubitu ex Antonino, vt ferebatur, geniti. Exercitus autem, minima capta occasione, Bassianum in castris Imperatorem renunciat, addito Antonini cognomento, victus que dein praelio Macrinus, ac fugiens e Phoeniciae atque Syriae finitimis, Chalcedonem se recipit, Romam inde cogitans (venire.) Sed qui ex Antonini studiosis ad hoc missi fuerant, antevertunt, caput que resectum reuertentes asportarunt.

Atque ipse quidem Antoninus dum matri paret, modeste satis imperauit, et Alexinum in filium adoptatum Caesarem creauit, imposito ei Alexandri nomine. Verum postquam adulatoribus se commisit, nullum turpitudinis atque intemperantiae genus praetermi-

c) In marg. notatur: συσκευάζων. d) In marg. notatur: Μαμμαίαν — ἐσχάτης — ὄνομα. e) γεγεννῆσθαι, et in marg. γεννηθῆναι. f) In marg. Al. Ἀλεξιανόν. g) τε.

Ἀλεξάνδρῳ ἐπιχειρήσας, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀνεκόπη. ὁ δὲ τούτους τιμωρήσασθαι διανοηθεὶς, ὑπ' αὐτῶν ἀνῃρέθη.

Ἐβασίλευσέ τε Ἀλέξανδρος ὁ Μαμμαίας ἔτη ιδ, καὶ τό γε ἐπ' αὐτῷ καλῶς τε καὶ ἐπιεικῶς ἄρξας, καὶ χωρὶς αἱμάτων ὅλως. τῆς δὲ μητρὸς Μαμμαίας, ὥς φησιν, ἥ τε φιλοχρηματία καὶ τὸ μικρόλογον εἰς σφαγὴν αὐτὸν τὴν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν σὺν αὐτῇ Μαξιμίνου ἀναῤῥηθέντος ἀπήνεγκεν.

Ἦρχε δὲ Μαξιμῖνος ἐπὶ ἔτη τρία ἐμβριθῶς καὶ τυραννικῶς, ἀνὴρ ὑπερμεγέθης καὶ τὸ ἦθος ὠμός. διόπερ τὸν Λιβύης ὑπάρχοντα h) ὑπ' αὐτοῦ κατασχύντα, καὶ ὅμοιον ὄντα τοῖς τρόποις, οἱ ἐκεῖσε στασιάσαντες καὶ ἀνελθόντες Γορδιανὸν ἀνθύπατον γεγονότα, καὶ ὀγδοηκοστὸν ἄγοντα ἔτος, χειροτονοῦσι καὶ ἄκοντα βασιλέα. καὶ ἡ Ῥώμη περιχαρῶς αὐτοῦ τὴν ἀνάῤῥησιν δεξαμένη, πάσας τοῦ Μαξιμίνου τιμὰς καθεῖλε. συνανεῖπον δὲ αὐτῷ καὶ υἱὸν Γορδιανοῦ Γορδιανὸν βασιλέα. Μαξιμίνου δὲ παρασκευαζομένου πρὸς πόλεμον, καὶ Γορδιανὸς ἅμα τῷ υἱῷ τὴν Καρχηδόνα i) καταλαβὼν, καὶ ἐν ἀπογνώσει τῶν ὅλων γεγονὼς, βρόχῳ ἀνεπαύσατο τοῦ βίου. ὁ δὲ παῖς τῆς πρὸς Μαξιμῖνον μάχης κρατουμένος k) ἀναιρεθεὶς, ἠφανίσθη.

ſit. Quin et Alexandro inſidiari cum coepiſſet, a militari manu prohibetur, quos ipſe punire propterea meditatus, ab iisdem interficitur.

Alexander ergo Mammaeae filius annos imperauit quatuordecim, recte ſane atque clementer, quantum quidem in ipſo fuit, et ſine vllo omnino ſanguine. Sed matris Mammaeae, vt hic refert, pecuniarum cupiditate ac ſordibus factum eſt, vt vterque, Maximino electo, militari ſeditione necatus ſit.

Maximinus poſt hunc annos fere tres crociter ac tyrannice imperauit, homo faſtuoſus (vegrandis) moribus que ſaeuus. Quamobrem Africae Praefectum ab ipſo conſtitutum, moribus ſimilem, milites ibi aegre ferentes atque in Imperatorem inſurgentes, Gordianum *olim* Proconſulem, iam octogenarium, Imperatorem creant vel inuitum. Cuius mox Roma libentibus electionem animis accepit, honores que omnes Maximino ademit, Gordiano inſuper Gordiani filio in Caeſarem illi adlecto. At dum Maximinus bellum adornat, videns Gordianus, (qui iam vna cum filio Carthaginem occuparat,) in ſummam rerum omnium deſperationem ſe adductum, laqueo vitam abrupit. Filius vero commiſſa dein cum Maximino pugna, interfectus periit.

h) Sic etiam in ed. Rhotom. i) Ad marg. Verſionis notatur: Non recte Χαλκηδόνα hic legitur in textu Graeco. (quod et erat in Boecl. textu, a me ſtatim correcto.) k) In textu eſt: τῆς — μάχης κροτουμένης — in marg. Al. κρατουμένης.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῷ πάθει τούτων ὑπεραλγήσαντες, καὶ δεδιότες καὶ μισοῦντες Μαξιμῖνον, ἀναγορεύουσιν ἐν Ῥώμῃ Βαλβῖνόν τε καὶ Μάξιμον. καθ᾽ ὧν στάσεως ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀνεγειρομένης, συμβασιλεύει τούτοις καὶ Γορδιανὸς, ἀπόγονος Γορδιανοῦ τοῦ πρώτου, κομιδῆ παῖς, θυγατρὸς υἱός. καὶ Μαξίμου ἐξιόντος κατὰ Μαξιμίνου, ἀναιρεῖται Μαξιμῖνος ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατιωτῶν, καὶ κομίζεται πρὸς Μάξιμον ἡ κεφαλὴ, εἶτα 1) πρὸς αὐτὴν Ῥώμην. οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ οἱ στρατιῶται στασιάσαντες, ἐξάγουσι τῶν βασιλείων Βαλβῖνον καὶ Μάξιμον, καὶ πᾶσαν αὐτοὺς αἰκίαν αἰκισάμενοι, ἀναιροῦσι, μόνον ἀνειπόντες βασιλέα Γορδιανὸν. περὶ ἔτη τρισκαίδεκα γεγονότα· ἐν οἷς καὶ ὁ ὄγδοος τελεοῦται λόγος.

Ἔστι δὲ τὴν φράσιν σαφὴς καὶ λαμπρὸς καὶ ἡδὺς, καὶ λέξει χρώμενος σώφρονι, μήτε ὑπεραττικιζούσῃ καὶ τὴν ἔμφυτον ἐξυβριζούσῃ χάριν τοῦ συνήθους, μήτε πρὸς τὸ ταπεινὸν ἐκλελυμένῃ, καὶ τὴν ἔντεχνον ὑπερορώσῃ γνῶσιν. οὔτε δὲ περιττολογίαις ἐστὶν σεμνυνόμενος, οὔτε τὶ τῶν ἀναγκαίων παραλιμπάνων. καὶ ἁπλῶς ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τὴν ἱστορίαν ἀρεταῖς οὐ πολλῶν ἐστι δεύτερος.

Romani hic incredibili dolore ex horum interitu percuſſi, ſimul metuentes atque odio Maximinum proſequentes, Imperatores renunciant Balbinum et Maximum. In quos vt rurſum militaris excitata eſt ſeditio, imperauit vna cum eis et Gordianus, Gordiani maioris ex filia nepos, admodum adhuc puer. Maximo poſt adverſus Maximinum profecto, interfectus a ſuis militibus Maximinus eſt, allatum que caput eius ad Maximum et inde Romam (ipſam.) Nec longo interiecto tempore tumultuantes denuo milites, palatio educentes Balbinum et Maximum, omnibus contumeliis cruciatibus que affectos interimunt, et vni Gordiano tredecim circiter annos nato imperium mandant. Hoc libri octaui extremum eſt.

Scriptoris huius dictio clara eſt atque perſpicua, quin et iucunda: vocibus autem vtitur temperatis, neque ſupra modum Atticis, quibus natiua illa communis ſermonis gratia quodammodo violetur: nec rurſus in humilitatem quandam ita demiſſis, vt artem omnem illae fugiſſe videantur. Adhaec nec ſuperuacaneis tumet, neque neceſſarium quid omittit: ſed, vt vno verbo abſoluam, omnibus hiſtoriae virtutibus paucis ſane cedit.

1) εἶτα καὶ πρὸς λ.

Latinorum autem porro sunt vetera, 1) illa Capitolini, in Albino c. 12. e. T. 1. p. 703. *quae* qui *diligentius* scire *velit*, legat — *de Graecis*, Herodianum, *qui* ad *fidem* pleraque *dixerunt*, — it. in Maximinis duobus c. 13. T. 2. p. 36. *vt* Herodianus *dicit* Graecus *scriptor*, qui *ei*, (Maximino,) *quantum* videmus, *in* odium *Alexandri* plurimum *fauit*, (quo de cf. ad Nostr. 6, 9, 17. Exc. T. 3. p. 542. et ad 7, 2, 20. p. 900. Add.) — it. in Maximo et Balbino c. 15. p. 159. i. haec *sunt*, quae *de* Maximo *ex* Herodiano *Graeco* scriptore *magna ex parte* collegimus. — *Tanta* est autem *historicorum* inter *se* errantium *imperitia* vel *vsurpatio*, vt *multi* eundem *Maximum*, quem *Pupienum*, velint *dici*, quum *Herodianus* vitae *suae* temporum *scriptor* Maximum *dicat*, nos *Pupienum*, — it. p. sq. m. *vt* Herodianus *dicit*, (quo de recte Casaub. N. 3. „haec non leguntur apud Herodianum: et Herodiani non esse ausim affirmare.")

2) haec Lampridii in Diadumeno c. 2. T. 1. p. 773. e. sq. *Herodianus* Graecus *scriptor* haec *praeteriens*, Diadumenum *tantum* Caesarem *dicit* puerum a militibus *nuncupatum*, et *cum* patre *occisum*, (praeteriit autem, quia de patre Macrino praecipue agendum susceperat,) — it. in Alexandro Seuero c. 52. p. 1009. i. *ἀναίματον imperium* eius, — *vt* Herodianus *Graecus* scriptor *refert* in *libris* temporum *suorum*, (quo de cf. ap. Nostr. ad 6, 1, 15. p. 294. m.) — it. c. 57. p. 1021. m. *amisisse* illum *exercitum* dicunt *fame*, frigore *ac* morbo, *vt* Herodianus *auctor* est *contra* multorum *opinionem*, (cf. ap. Nostr. ad 6, 6, 4. e. p. 423. e.)

3) istud Trebellii Pollionis de Tito T. 2. p. 341. docet *Dexippus*, nec *Herodianus* tacet, — *Titum* tribunum *Maurorum*, etc. (quo de cf. ad Nostr. 7, 1, 21. Exc. p. 888.)

Sed recentiorum posui haec: 1) ex edit. Par. „Andreas Schottus Obseruat. H. l. 3. c. 12. p. 141. Vt Thucydidem Demosthenem que eius aemulum transscripsit Crispus Romanae Historiae facile princeps: sic et in historia paris cum illo dignitatis ap. Graecos Herodianus Demosthenem est imitatus.

ib. „Iacobus Cappellus, Praef. Hist. Eccl. — Post scriptores sacros Principes lectione dignissimos censeo Polybium, Tacitum, Herodianum inter veteres. —

ib. „Idem Cappellus ib. — Sub Alexandro Seuero, qui periit A. V. C. 988., floruit Herodianus, qui Graece

ſcripſit hiſtoriam pauciorum quidem, quam Dio Caſſius, annorum, ſed admodum iudicioſam et elegantem, a Commodo, qui regnare coepit A. V. C. 933., ad Maximinum, qui periit a. 990."

2) ex edit. Oxon. „Ioannes Bodinus Methodo hiſtoriarum c. 4. de Suetonio locutus: *Non* idem *fuit* in *Herodiano* ſtudium *veritatis* inquirendae: *nec* fere *poteſt* eiusdem *Principis* virtutes *ac* vitia *recenſere.*" — Bonus vir hic vix inſpexerit Herodianum, aut caecus!

3) ex edit. Patau. „Ex Gerardo Ioanne Voſſio de Hiſtoricis Graecis lib. II. c. 15. Temporibus M. Aurelii Antonini et Commodi etc. — Tum quoque magno in pretio fuit Herodianus. Condidit hic Hiſtoriarum libros octo, eos exorſus ab exceſſu M. Aurelii Antonini Philoſophi, ac deſiit in morte Balbini et Maximi, ac Imperio Gordiani Nepotis. Stylus Photio teſte eſt elegans, perſpicuus, ac talis plane, vt vix Hiſtoricorum vlli vlla virtute cedat. Veritati etiam ſtuduit: niſi quod fides eius nutet in Alexandro et Maximino. Quod etiam obſeruatum politiſſimo huius Scriptoris Interpreti Angelo Politiano in praefatione expoſitionis Suetonii, (— quam non potui conſulere, vt verba ipſa inquirerem, et an auctorem fundum ve ſuae ſententiae ac ſuſpicionis ederet, —) et ante eum Iulio Capitolino in Maximinis duobus, vbi ait, *Herodianus* etc. (— quo de ſupra —) Similiter Trebellius Pollio in xxx Tyrannis, (— vbi prorſus nil, praeter antea data, —) ac Lampridius in Alexandro Seuero et Antonino Diadumeno." (de quibus ſupra etiam.)

4) ex Hederici Notitia Scriptor. p. 608. „Fr. Robortellius — Herodianus perſimilis Thucydidi. Nam eleganter imperatorum res geſtas ab Antonino et Commodo ordiens, vsque ad Gordianum nepotem deſcribere conatus eſt, et conciones apte ſuis locis effinxit. Sed poterat, qua in re culpa non caret, hiſtoriam ſuam conſulatibus diſtinguere; quod in hiſtoria eſt neceſſarium. (Nec *perſimilis* Noſter Thucydidi, et cauſas habuerit, quare ſcriberet ſua ratione hiſtoriam.)

ib. „Carolus Sigonius — Imperatorum ſingulorum actiones et geſta diligenter et certo ordine enumerat. Concionibus gaudet, ſed breuibus (partim.) Acumine, breuitate et ſententiarum grauitate Salluſtio comparandus. Si meliorum temporum res tanto ordine et ea copia ſcripſiſſet:

φιλάνος 4, 3, 6. φιλάνθρωπος, vbi tamen omiſſum eſt ſignum, quod ἄνθρωπος per compendium ſcriptum ſignificat, (cf. antea 1, 4, 3.)

ξίφ^ου 4, 4, 5. ξίφον

νεολα^ῖ^σ 4, 9, 7. quod literarum compendium difficile eſt ad explicandum: infra recte ſcriptum eſt. (Hic quidem requiritur accuſatiuus νεολαίαν, qui et eſt ib. 13.)

Ὅτι 6, 7, 2. οὔτι

μὴ^τι 7, 1, 4. potius μή τοι, quam μή τι (cf. ib. 22.)

λαβ' 7, 11, 1. λαβὼν

Denique ad 2, 2, 8. Mattinus: „in πλῆστον δὴ poſterius vocabulum, per compendium litterarum ſcriptum, δή, quam δὲ legere malim" (ita ergo tantum, nec ipſam illam figuram exſignando.)

Simplici vel *Duplici* littera, ea que conſona, ſcripta vocabula, maximam partem vitioſa, damus ſimul e tribus Codd. (quorum Bau. hic ſemel modo nominamus, ſed reliquos diſerte adiicimus deinde,) ſecundum ordinem elementorum, per λ, μ, ν, ρ, σ et τ.

ἔμελλον 1, 15, 3. pro ἔμελεν, non deprauato 1, 2, 4.

ὑπερβαλούσης 2, 1, 7. etc. et tamen ὑπερβάλλον (neutr. adi. c. ſubſt.) 3. 9, 11. etc. ſed rurſus ὑπερβάλλον 6, 5, 11. p. particip. ὑπερβαλὸν, vbi et mox ſine Var. rectum ἐμβαλὸν, — cf. tamen alia recta et ſine Var. in Ind. v. — tum ὑπερβαλόντας 3, 11, 8. etc.

προσβάλοι 2, 5, 15. vbi Mart. „tamen altera manus alterum λ ſupra adſcripſit" quod προσβάλλοι erat in Codd. rel. clam et in edd. diſerte, ſed recta alia et ſine Var. cf. Ind. v. προσβάλλειν.

ἐνέβαλε 3, 7, 1. pro edd. et rel. Codd. ἐνέβαλλε, vt ἐνέβαλον 4, 9, 14. med. p. vulg. ἐνέβαλλον, — ſed recta et ſine Var. ἐνέβαλεν 2, 3, 12. p. 75. 2, 14, 1. m. 6, 7, 4. m. it. alia tempora in hoc v. ἐμβάλλειν, cf. Ind. it. in ſimpl. βάλλειν. — it. διέβαλεν 6, 1, 18. i. p. vulg. διέβαλλ. — tum ἐπεβάλλοντο 8, 4, 9. m. p. vulg. ἐπέβαλον.

ἀποβαλλόντας 7, 12, 13. m. Ven., p. rel. Codd. et edd. ἀποβαλόντ., ſed ſine Var. ἀποβαλόντι 6, 6, 4. e.

ἐπιστέλλειν 3, 1, 5. i. pro ἐπιστελεῖν rel. Codd.

ἀπολλόμενοι 6, 6, 10. p. 436. p. vulg. ἀπολόμενοι, — it. ἀπώλλοντο 7, 9, 19. e. p. vulg. ἀπώλοντο, cf. προσαπώλλοντο 4, 9, 15, e.

Digitized by Google

ἀπαγγελόντων 8, 3, 17. e. — ἀγγέλοντες 8, 6, 3. ſed recta et ſine Var. ἀγγέλλοντες ib. 13. e. et ἀγγελοῦντας ib. 15. vt alia horum verborum in Ind.

ſed ἀσχάλλων 1, 9, 22. etc. ſemper, etſi edd. Ald., e Codd. et ipſae ductae, interdum ferunt per vnum λ modo,

πολὺν 4, 14, 6. i. et 4, 10, 7. e. quo loco poſtr. Mart. „ſed eſt in margine, γρ. πολλήν"

ὅλλως 8, 4, 24. i. vbi ad Ms. Vi. Locella „pro ὅλως" quod et diſerte fert Ms. Ve., ſed vitiatum p. vulg. et tacito Ms. Ba. ἄλλως.

cuius generis alia per conſonas has et reliquas praebebimus deinde ad ſubſt. nominum propriorum, perrecturi hic in caeteris conſonis,

βλέματι 4, 5, 17. m. p. βλέμματι

ἐρριμένῃ 2, 6, 10. 2, 10, 4. 8, 4, 28. 8, 8, 16. — ἐριμμένην 3, 6, 10. ſed rectum et ſine Var. ἐρριμμένας 8, 8, 19. i.

προσαραχθῇ 1, 4, 8. p. vulg. προσαῤῥαχθῇ,

περιδεραίοις 4, 2, 6. tacite ſic cum Stp. al. per Codd., ſed diſerte in Ba. ſaltem, vt clam in rel., 5, 5, 4. p. 135. et 5, 8, 2. p. 242., p. edd. Ald. al. περιδέῤῥ.

πλασσάμενοι 4, 2, 3. i. p. vulg. et rel. Codd. πλασσάμ.

quibus ſtatim adiungemus illud genus, quod *duplices* commutat cum aliis *duplicibus*,

φυλάσσοντα 2, 1, 13 p 19. p. vulg. et rel. Codd. φυλάττοντα, ſed ſine Var. φυλάσσοντας ib. 2. et φυλάσσοντες 8, 7, 8. e. et contra ἐφύλαττε 1, 8, 8. i. etc. ſine Var. quoque, vt ſemper πράττειν et ἡττᾶσθαι,

πίτταν 8, 4, 26. i. ſed πίσσα et πίσσῃ ib. 27. et 30. ſine Var. omni vel edd. vel Codd.

θαλάττης 1, 16, 7. p. 689. 2, 10, 8. i. 2, 11, 7. e. 6, 7, 10. p. 460. 8, 2, 6. ſq. ſine omni Var., it. θαλάσσης 3, 4, 4. e. θάλασσαν ib. 11. i. 4, 3, 17. ſed et ſine Var. θαλάττης ib. 19. — at θαλάττης 2, 11, 16. p. 356. ſolus Ms. Ba. p. edd. et rel. Codd. θαλάσσης, it. 3, 4, 10. e. θάλατταν p. vulg. θάλασσαν, — at θαλάσσης 3, 1, 11. m. pro vulg. θαλάττης, — denique θάλασσαν 8, 7, 1. e. cum Ms. Ve. p. edd. et tacito Ms. Vi. θάλατταν.

Scriptura *Nominum propriorum*, quorundam ſaltem tum per hoc genus, tum ſimul per aliud,

λακίλα 1, 8, 6. p. vulg. Λακίλλα, quo loco Var. notarat Martinus, non item ib. 7. 9. p. 296. 4, 7, 7. e.

σύλα 3, 7, 18. p. vulg. Σύλλα, ſed σίλαν 4, 8, 14. i. p. vulg. Σύλλαν,

καπελιανὸς 7, 9, 2. i. etc. p. Καπελλιαν. vulg.

τρόφων ἠθῶν ὑπὸ τῶν κολάκων ἐκδιαιτηθεὶς, ὕστερον ὑπὸ Μαρκίας τῆς αὐτοῦ παλλακῆς καὶ Λαίτου καὶ Ἐκλέκτου συσκευασθεὶς, ἀνῃρέθη.

Καὶ βασιλεύει Περτίναξ, πρεσβύτης καὶ καλὸς τὰ ἤθη· ὃν οἱ στρατιῶται, ἀπεχθανόμενοι τὸ σῶφρον, εἰσδραμόντες ἐν τῇ βασιλικῇ κτείνουσιν οἰκίᾳ.

Καὶ ὅπως Ἰουλιανὸς, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν χρήμασι λαβὼν τὴν ἀρχὴν, μετ᾽ οὐ πολὺ ταῖς αὐτῶν ἀνῃρέθη χερσίν.

Ὅπως τε Νῖγρος, ἀνὴρ ἐπιεικὴς εἶναι δοκῶν, ζῶντος ἔτι Ἰουλιανοῦ, εἰς μοναρχίαν ἤρθη.

Καὶ Σευῆρος δὲ, ἀνὴρ ἀγχίνους τε καὶ πόνοις δεινὸς ἐγκαρτερεῖν, καὶ βαθυγνώμων ἄλλως, ἀνῆλθέ τε εἰς τὴν βασίλειον ἀρχὴν, καὶ Νῖγρον μάχῃ νικᾷ καὶ ἀναιρεῖ, καὶ πᾶν τὸ ἀντιστατοῦν ἢ μάχαις βιαίοις ἢ τέχναις δυσδιαφύκτοις ὑπηγάγετο, καὶ τῶν ὑπηκόων ἐπὶ τὸ σοβαρώτερον ἦρξε προϊὼν, καὶ τελευτᾷ νόσῳ, τὸν πρὸς Βρεττανοὺς b) διαχειρίζων πόλεμον.

Καὶ ὁ Ἀντωνῖνος, ὁ τῶν αὐτοῦ παίδων πρεσβύτερος, σπονδὰς πρὸς αὐτοὺς θέμενος, ἀναχωρεῖ, καὶ συμβασιλεύοντα καὶ ἄκων λαμβάνει τὸν ἀδελφὸν Γέταν, καὶ μετ᾽ οὐ πολὺ Ἰουλίας τῆς αὐτῶν μητρὸς πρὸς τοῖς κόλποις τοῦτον ἀναιρεῖ, καὶ εἰς ὠμότητα καὶ αἰσχρότητα ὑπερβαλέσθαι πάντας φιλονεικήσας,

moribus, aſſentantium opera, degenerarit, tandem que a Marcia pellice, et Laeto atque Electo, paratis inſidiis exſtinctus ſit.

Pertinax hinc imperium tenuit, grandaeuus iam honeſtis que moribus. Quem milites, modeſtiae nomine exoſum, in curiam eius irrumpentes, obtruncant.

Hinc Iulianus a militibus non diu poſt emtum pecunia imperium, ipſorum iugulatus manibus, amiſit.

Niger autem, mitis quantum apparebat vir, ſuperſtite etiamnum Iuliano, ad imperium euectus eſt.

Hunc Seuerus, vir ſolers tolerandis que laboribus exercitus, et alioquin aſtutus, imperii nactus habenas, pugna victum ſuſtulit, et obſtantia quaeque partim validis praeliis, partim callidis artibus ſuperauit. Verum in ſubditos inſolentior redditus eſt (poſtea,) et morbo exſtinctus, dum Britannos bello aggreditur.

Antoninus inde, filiorum eius natu maior, foedere cum his inito, reuertit, ſocium que imperii vel inuitus ſumſit Getam fratrem, quem poſt paulo in Iuliae vtriusque matris ſinu interemit. Hic crudelitate omnique turpitudine vincere omnes contendens, dum circa Syriam

b) Βρεττανοὺς et in marg. Al. Βρεττανοὺς.

Digitized by Google

περὶ Συρίαν διάγων, ἐπιβουλεύεται. Μακρῖνος δ' ἦν ὁ τὴν ἐπιβουλὴν παρασκευάζων c), δεδιὼς καὶ αὐτὸς θάνατον, καὶ προλαμβάνειν ἀγωνισάμενος.

versatur, insidiis petitur, quas illi Macrinus, caedem veritus (et ipse,) et praeuentere conatus, comparauit.

Ἐπεὶ δὲ ἀνήρητο Ἀντωνῖνος, βασιλεύει Μακρῖνος, ἀνὴρ πρεσβύτης καὶ μελλητής, καὶ οὐδ' ἐγκράτειαν ἀσκῶν, τὰ δ' ἄλλα δοκῶν ἐπιεικής. τῆς δὲ Μέσης, ἥτις ἦν Ἰουλίας ἀδελφή, δύο θυγατέρας ἐχούσης, Σοαιμίδα καὶ Μαμαίαν d), καὶ τῆς μὲν ἐχούσης d) παῖδα ὀνόματι d) Βασιανόν, τῆς δὲ Ἀλεξῖνον· οἳ ἐξ Ἀντωνίνου λαθραίαις μίξεσιν ἐλέγοντο γεγενῆσθαι· e) τὸ στρατιωτικόν, μικρᾶς λαβόμενοι προφάσεως, ἐν τῷ σφῶν ἀναγορεύουσι στρατοπέδῳ τὸν Βασιανόν, μετονομάσαντες αὐτὸν Ἀντωνῖνον. καὶ μάχαις ἡττηθεὶς Μακρῖνος, καὶ φεύγων ἐκ τῶν μεθορίων Φοινίκης τε καὶ Συρίας, τὴν Χαλκηδόνα κατέλαβε, πρὸς τὴν Ῥώμην ἐκεῖθεν ἀφικέσθαι διανοούμενος. ἀλλ' ἐπικαταλαβόντες οἱ τοῦ Ἀντωνίνου, ἐπὶ τούτῳ ἀπεσταλμένοι, τέμνουσί τε τὴν κεφαλὴν καὶ ὀπίσω ἀποκομίζουσιν.

Sublato igitur Antonino, regnat Macrinus, vir aetate quoque grandaeuus, ignauus, minime que continens, cetera vero lenis ac mitis. Iam Maesa, quae Iuliae soror erat, duas habebat filias, Soaemida et Mammaeam, quarum maiori quidem filius erat Bassiani nomine, alteri vero Alexinus, furtiuo vterque concubitu ex Antonino, vt ferebatur, geniti. Exercitus autem, minima capta occasione, Bassianum in castris Imperatorem renunciat, addito Antonini cognomento, victus que dein praelio Macrinus, ac fugiens e Phoeniciae atque Syriae finitimis, Chalcedonem se recipit, Romam inde cogitans (venire.) Sed qui ex Antonini studiosis ad hoc missi fuerant, antevertunt, caput que resectum reuertentes asportarunt,

Ἀντωνῖνος δέ, ἕως μὲν ἐπείθετο τῇ μάμμῃ, ἐσωφρόνει, καὶ ποιεῖται καὶ τὸν Ἀλεξῖνον f) υἱόν θ' g) ἅμα καὶ Καίσαρα, εἰς Ἀλέξανδρον μετακληθέντα. ἐπεὶ δὲ τοῖς κόλαξιν ἑαυτὸν ἐξέδωκεν, οὐδεμίαν αἰσχρότητος καὶ ἀκρασίας ὑπερβολὴν ἀπέλιπεν. ἐπιβουλεύουσι δὲ καὶ

Atque ipse quidem Antoninus dum matri paret, modeste satis imperauit, et Alexinum in filium adoptatum Caesarem creauit, imposito ei Alexandri nomine. Verum postquam adulatoribus se commisit, nullum turpitudinis atque intemperantiae genus praetermi-

c) In marg. notatur: συσκευάζων. d) In marg. notatur: Μαμμαίαν — ἐσχάτης — ὄνομα. e) γεγεννῆσθαι, et in marg. γεννηθῆναι. f) In marg. Al. Ἀλεξιανόν. g) τε.

Digitized by Google

Ἀλεξάνδρῳ ἐπιχειρήσας, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀνεκόπη. ὁ δὲ τούτους τιμωρήσασθαι διανοηθεὶς, ὑπ' αὐτῶν ἀνηρέθη.

Ἐβασίλευσε τε Ἀλέξανδρος ὁ Μαμμαίας ἔτη ιδ, καὶ τό γε ἐπ' αὐτῷ καλῶς τε καὶ ἐπιεικῶς ἄρξας, καὶ χωρὶς αἱμάτων ὅλως. τῆς δὲ μητρὸς Μαμμαίας, ὥς φησιν, ἥ τε φιλοχρηματία καὶ τὸ μικρόλογον εἰς σφαγὴν αὐτὸν τὴν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν σὺν αὐτῇ Μαξιμίνε ἀναῤῥηθέντος ἀπήνεγκεν.

Ἦρχε δὲ Μαξιμῖνος ἐπὶ ἔτη τρία ἐμβριθῶς καὶ τυραννικῶς, ἀνὴρ ὑπερμεγέθης καὶ τὸ ἦθος ὠμός. διόπερ τὸν Λιβύης ὑπάρχοντα h) ὑπ' αὐτȣ̃ κατασχόντα, καὶ ὅμοιον ὄντα τοῖς τρόποις, οἱ ἐκεῖσε στασιάσαντες καὶ ἀνελθόντες Γορδιανὸν ἀνθύπατον γεγονότα, καὶ ὀγδοηκοστὸν ἄγοντα ἔτος, χειροτονȣ̃σι καὶ ἄκοντα βασιλέα. καὶ ἡ Ῥώμη περιχαρῶς αὐτȣ̃ τὴν ἀνάῤῥησιν δεξαμένη, πάσας τȣ̃ Μαξιμίνȣ τιμὰς καθεῖλε. συναναγορεύεται δὲ αὐτῷ καὶ υἱὸν Γορδιανȣ̃ Γορδιανὸν βασιλέα. Μαξιμίνȣ δὲ παρασκευαζομένȣ πρὸς πόλεμον, καὶ Γορδιανὸς ἅμα τῷ υἱῷ τὴν Καρχηδόνα i) καταλαβὼν, καὶ ἐν ἀπογνώσει τῶν ὅλων γεγονὼς, βρόχῳ ἀνεπαύσατο τȣ̃ βίȣ. ὁ δὲ παῖς τῆς πρὸς Μαξιμῖνον μάχης κρατȣ́μενος k) ἀναιρεθεὶς, ἠφανίσθη.

ſit. Quin et Alexandro inſidiari cum coepiſſet, a militari manu prohibetur, quos ipſe punire propterea meditatus, ab iisdem interficitur.

Alexander ergo Mammaeae filius annos imperauit quatuordecim, recte ſane atque clementer, quantum quidem in ipſo fuit, et ſine vllo omnino ſanguine. Sed matris Mammaeae, vt hic refert, pecuniarum cupiditate ac ſordibus factum eſt, vt vterque, Maximino electo, militari ſeditione necatus ſit.

Maximinus poſt hunc annos fere tres ferociter ac tyrannice imperauit, homo faſtuoſus (vegrandis) moribus que ſaeuus. Quamobrem Africae Praefectum ab ipſo conſtitutum, moribus ſimilem, milites ibi aegre ferentes atque in Imperatorem inſurgentes, Gordianum *olim* Proconſulem, iam octogenarium, Imperatorem creant vel inuitum. Cuius mox Roma libentibus electionem animis accepit, honores que omnes Maximino ademit, Gordiano inſuper Gordiani filio in Caeſarem illi adlecto. At dum Maximinus bellum adornat, videns Gordianus, (qui iam vna cum filio Carthaginem occuparat,) in ſummam rerum omnium deſperationem ſe adductum, laqueo vitam abrupit. Filius vero commiſſa dein cum Maximino pugna, interfectus periit.

h) Sic etiam in ed. Rhotom. i) Ad marg. Verſionis notatur: Non recte Χαλκηδόνα hic legitur in textu Graeco. (quod et erat in Boecl. textu, a me ſtatim correcto.) k) In textu eſt: τῆς — μάχης κροτουμένης — in marg. Al. κρατουμένης.

Digitized by Google

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῷ πάθει τούτων ὑπεραλγήσαντες, καὶ δεδιότες καὶ μισοῦντες Μαξιμῖνον, ἀναγορεύουσιν ἐν Ῥώμῃ Βαλβῖνόν τε καὶ Μάξιμον. καθ᾽ ὧν στάσεως ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀνεγειρομένης, συμβασιλεύει τούτοις καὶ Γορδιανὸς, ἀπόγονος Γορδιανοῦ τοῦ πρώτου, κομιδῇ παῖς, θυγατρὸς υἱός. καὶ Μαξίμου ἐξιόντος κατὰ Μαξιμίνου, ἀναιρεῖται Μαξιμῖνος ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατιωτῶν, καὶ κομίζεται πρὸς Μάξιμον ἡ κεφαλὴ, εἶτα 1) πρὸς αὐτὴν Ῥώμην. οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ οἱ στρατιῶται στασιάσαντες, ἐξάγουσι τῶν βασιλείων Βαλβῖνον καὶ Μάξιμον, καὶ πᾶσαν αὐτοὺς αἰκίαν αἰκισάμενοι, ἀναιροῦσι, μόνον ἀνειπόντες βασιλέα Γορδιανὸν, περὶ ἔτη τρισκαίδεκα γεγονότα· ἐν οἷς καὶ ὁ ὄγδοος τελειοῦται λόγος.

Ἔστι δὲ τὴν φράσιν σαφὴς καὶ λαμπρὸς καὶ ἡδὺς, καὶ λέξει χρώμενος σώφρονι, μήτε ὑπεραττικιζούσῃ καὶ τὴν ἔμφυτον ἐξυβριζούσῃ χάριν τοῦ συνήθους, μήτε πρὸς τὸ ταπεινὸν ἐκλελυμένῃ, καὶ τὴν ἔντεχνον ὑπερορώσῃ γνῶσιν. οὔτε δὲ περιττολογίαις ἐστὶν σεμνυνόμενος, οὔτε τι τῶν ἀναγκαίων παραλιμπάνων. καὶ ἁπλῶς ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τὴν ἱστορίαν ἀρεταῖς οὐ πολλῶν ἐστι δεύτερος.

Romani hic incredibili dolore ex horum interitu percussi, simul metuentes atque odio Maximinum prosequentes, Imperatores renunciant Balbinum et Maximum. In quos vt rursum militaris excitata est seditio, imperauit vna cum eis et Gordianus, Gordiani maioris ex filia nepos, admodum adhuc puer. Maximo post adversus Maximinum profecto, interfectus a suis militibus Maximinus est, allatum que caput eius ad Maximum et inde Romam (ipsam.) Nec longo interiecto tempore tumultuantes denuo milites, palatio educentes Balbinum et Maximum, omnibus contumeliis cruciatibus que affectos interimunt, et vni Gordiano tredecim circiter annos nato imperium mandant. Hoc libri octaui extremum est.

Scriptoris huius dictio clara est atque perspicua, quin et iucunda: vocibus autem vtitur temperatis, neque supra modum Atticis, quibus natiua illa communis sermonis gratia quodammodo violetur: nec rursus in humilitatem quandam ita demissis, vt artem omnem illae fugisse videantur. Adhaec nec superuacaneis tumet, neque necessarium quid omittit: sed, vt vno verbo absoluam, omnibus historiae virtutibus paucis sane cedit.

1) εἶτα καὶ πρὸς λ.

Latinorum autem porro sunt vetera, 1) illa Capitolini, in Albino c. 12. e. T. 1. p. 703. *quae* qui *diligentius* scire *velit*, legat — *de Graecis*, Herodianum, *qui* ad *fidem* pleraque *dixerunt*, — it. in Maximinis duobus c. 13. T. 2. p. 36. *vt* Herodianus *dicit* Graecus *scriptor*, qui *ei*, (Maximino,) *quantum* videmus, *in odium Alexandri* plurimum *fauit*, (quo de cf. ad Nostr. 6, 9, 17. Exc. T. 3. p. 542. et ad 7, 2, 20. p. 900. Add.) — it. in Maximo et Balbino c. 15. p. 159. i. haec *sunt*, quae *de* Maximo *ex* Herodiano *Graeco* scriptore *magna ex parte* collegimus. — *Tanta* est autem *historicorum* inter *se* errantium *imperitia* vel *vsurpatio*, vt *multi* eundem *Maximum*, quem *Pupienum*, velint *dici*, quum *Herodianus* vitae *suae* temporum *scriptor* Maximum *dicat*, nos *Pupienum*, — it. p. sq. m. *vt* Herodianus *dicit*, (quo de recte Casaub. N. 3. „haec non leguntur apud Herodianum: et Herodiani non esse ausim affirmare.")

2) haec Lampridii in Diadumeno c. 2. T. 1. p. 773. e. sq. *Herodianus* Graecus *scriptor* haec *praeteriens*, Diadumenum *tantum* Caesarem *dicit* puerum *a* militibus *nuncupatum*, et *cum* patre *occisum*, (praeteriit autem, quia de patre Macrino praecipue agendum susceperat,) — it. in Alexandro Seuero c. 52. p. 1009. i. *ἀναίματον imperium* eius, — *vt* Herodianus *Graecus* scriptor *refert* in *libris* temporum *suorum*, (quo de cf. ap. Nostr. ad 6, 1, 15. p. 294. m.) — it. c. 57. p. 1021. m. *amisisse* illum *exercitum* dicunt *fame*, frigore *ac* morbo, *vt* Herodianus *auctor* est *contra* multorum *opinionem*, (cf. ap. Nostr. ad 6, 6, 4. e. p. 423. e.)

3) istud Trebellii Pollionis de Tito T. 2. p. 341. docet *Dexippus*, nec *Herodianus* tacet, — *Titum* tribunum *Maurorum*, etc. (quo de cf. ad Nostr. 7, 1, 21. Exc. p. 888.)

Sed recentiorum posui haec: 1) ex edit. Par. „Andreas Schottus Obseruat. H. l. 3. c. 12. p. 141. Vt Thucydidem Demosthenem que eius aemulum transcripsit Crispus Romanae Historiae facile princeps: sic et in historia paris cum illo dignitatis ap. Graecos Herodianus Demosthenem est imitatus,

ib. „Iacobus Cappellus, Praef. Hist. Eccl. — Post scriptores sacros Principes lectione dignissimos censeo Polybium, Tacitum, Herodianum inter veteres. —

ib. „Idem Cappellus ib. — Sub Alexandro Seuero, qui periit A. V. C. 988., floruit Herodianus, qui Graece

Digitized by Goo

ſcripſit hiſtoriam pauciorum quidem, quam Dio Caſſius, annorum, ſed admodum iudicioſam et elegantem, a Commodo, qui regnare coepit A. V. C. 933., ad Maximinum, qui periit a. 990."

2) ex edit. Oxon. „Ioannes Bodinus Methodo hiſtoriarum c. 4. de Suetonio locutus: *Non* idem *fuit* in *Herodiano* ſtudium *veritatis* inquirendae: *nec* fere *poteſt* eiusdem *Principis* virtutes *ac* vitia *recenſere.*" — Bonus vir hic vix inſpexerit Herodianum, aut caecus!

3) ex edit. Patau. „Ex Gerardo Ioanne Voſſio de Hiſtoricis Graecis lib. II. c. 15. Temporibus M. Aurelii Antonini et Commodi etc. — Tum quoque magno in pretio fuit Herodianus. Condidit hic Hiſtoriarum libros octo, eos exorſus ab exceſſu M. Aurelii Antonini Philoſophi, ac deſiit in morte Balbini et Maximi, ac Imperio Gordiani Nepotis. Stylus Photio teſte eſt elegans, perſpicuus, ac talis plane, vt vix Hiſtoricorum vlli vlla virtute cedat. Veritati etiam ſtuduit: niſi quod fides eius nutet in Alexandro et Maximino. Quod etiam obſeruatum politiſſimo huius Scriptoris Interpreti Angelo Politiano in praefatione expoſitionis Suetonii, (— quam non potui conſulere, vt verba ipſa inquirerem, et an auctorem fundum ve ſuae ſententiae ac ſuſpicionis ederet, —) et ante eum Iulio Capitolino in Maximinis duobus, vbi ait, *Herodianus* etc. (— quo de ſupra —) Similiter Trebellius Pollio in xxx Tyrannis, (— vbi prorſus nil, praeter antea data, —) ac Lampridius in Alexandro Seuero et Antonino Diadumeno." (de quibus ſupra etiam.)

4) ex Hederici Notitia Scriptor. p. 608. „Fr. Robortellius — Herodianus perſimilis Thucydidi. Nam eleganter imperatorum res geſtas ab Antonino et Commodo ordiens, vsque ad Gordianum nepotem deſcribere conatus eſt, et conciones apte ſuis locis effinxit. Sed poterat, qua in re culpa non caret, hiſtoriam ſuam conſulatibus diſtinguere; quod in hiſtoria eſt neceſſarium. (Nec *perſimilis* Noſter Thucydidi, et cauſas habuerit, quare ſcriberet ſua ratione hiſtoriam.)

ib. „Carolus Sigonius — Imperatorum ſingulorum actiones et geſta diligenter et certo ordine enumerat. Concionibus gaudet, ſed breuibus (partim.) Acumine, breuitate et ſententiarum grauitate Salluſtio comparandus. Si meliorum temporum res tanto ordine et ea copia ſcripſiſſet:

φιλάνος 4, 3, 6. φιλάνθρωπος, vbi tamen omiſſum eſt ſignum, quod ἄνθρωπος per compendium ſcriptum ſignificat, (cf. antea 1, 4, 3.)

ξίφ (ου ſuprascr.) 4, 4, 5. ξίφουν

νεολαί (σ ſuprascr.) 4, 9, 7. quod literarum compendium difficile eſt ad explicandum: infra recte ſcriptum eſt. (Hic quidem requiritur accuſatiuus νεολαίαν, qui et eſt ib. 13.)

Ὗτε 6, 7, 2. εὖτε

μη (τι ſuprascr.) 7, 1, 4. potius μή τοι, quam μή τι (cf. ib. 22.)

λαβ̃' 7, 11, 1. λαβὼν

Denique ad 2, 2, 8. Martinus: „in πλᾶσον δὴ poſterius vocabulum, per compendium litterarum ſcriptum, δὴ, quam δὲ legere malim" (ita ergo tantum, nec ipſam illam figuram exſignando.)

Simplici vel *Duplici* littera, ea que conſona, ſcripta vocabula, maximam partem vitioſa, damus ſimul e tribus Codd., (quorum Bau. hic ſemel modo nominamus, ſed reliquos diſerte adiicimus deinde,) ſecundum ordinem elementorum, per λ, μ, ν, ρ, σ et τ.

ἔμελλον 1, 15, 3. pro ἔμελεν, non deprauato 1, 2, 4.

ὑπερβαλούσης 2, 1, 7. etc. et tamen ὑπερβάλλον (neutr. adi. c. ſubſt.) 3. 9, 11. etc. ſed rurſus ὑπερβάλλον 6, 5, 11. p. particip. ὑπερβαλὸν, vbi et mox ſine Var. rectum ἐμβαλὸν, — cf. tamen alia recta et ſine Var. in Ind. v. — tum ὑπερβαλόντως 3, 11, 8. etc.

προσβάλοι 2, 5, 15. vbi Mart. „tamen altera manus alterum λ ſupra adſcripſit" quod προσβάλλοι erat in Codd. rel. clam et in edd. diſerte, ſed recta alia et ſine Var. cf. Ind. v. προσβάλλειν.

ἐνέβαλε 3, 7, 1. pro edd. et rel. Codd. ἐνέβαλλε, vt ἐνέβαλον 4, 9, 14. med. p. vulg. ἐνέβαλλον, — ſed recta et ſine Var. ἐνέβαλεν 2, 3, 12. p. 75. 2, 14, 1. m. 6, 7, 4. m. it. alia tempora in hoc v. ἐμβάλλειν, cf. Ind. it. in ſimpl. βάλλειν. — it. διέβαλεν 6, 1, 18. i. p. vulg. διέβαλλ. — tum ἐπεβάλλοντο 8, 4, 9. m. p. vulg. ἐπέβαλον.

ἀποβαλλόντας 7, 12, 13. m. Ven., p. rel. Codd. et edd. ἀποβαλόντ., ſed ſine Var. ἀποβαλόντι 6, 6, 4. e.

ἐπιστέλλειν 3, 1, 5. i. pro ἐπιστελεῖν rel. Codd.

ἀπολλόμενοι 6, 6, 10. p. 436. p. vulg. ἀπολόμενοι, — it. ἀπώλλοντο 7, 9, 19. e. p. vulg. ἀπώλοντο, cf. προσαπώλλοντο 4, 9, 15. e.

Digitized by Google

ἀπαγγελόντων 8, 3, 17. e. — ἀγγέλοντες 8, 6, 3. ſed recta et ſine Var. ἀγγέλλοντες ib. 13. e. et ἀγγελοῦντας ib. 15. vt alia horum verborum in Ind.

ſed ἀσχάλλων 1, 9, 22. etc. ſemper, etſi edd. Ald., a Codd. et ipſae ductae, interdum ferunt per vnum λ modo,

πολὺν 4, 14, 6. i. et 4, 10, 7. e. quo loco poſtr. Mart. „ſed eſt in margine, γρ. πολλὴν“

ὅλλως 8, 4, 24. i. vbi ad Ms. Vi. Locella „pro ὅλως“ quod et diſerte fert Ms. Ve., ſed vitiatum p. vulg. et tacito Ms. Ba. ἄλλως.

cuius generis alia per conſonas has et reliquas praebebimus deinde ad ſubſt. nominum propriorum, perrecturi hic in caeteris conſonis,

βλέματι 4, 5, 17. m. p. βλέμματι

ἐρριμένην 2, 6, 10. 2, 10, 4. 8, 4, 28. 8, 8, 16. — ἐριμμένην 3, 6, 10. ſed rectum et ſine Var. ἐρριμμένας 8, 8, 19. i.

προσαραχθῇ 1, 4, 8. p. vulg. προσαῤῥαχθῇ,

περιδεραίοις 4, 2, 6. tacite ſic cum Stp. al. per Codd., ſed diſerte in Ba. ſaltem, vt clam in rel., 5, 5, 4. p. 135. et 5, 8, 2. p. 242., p. edd. Ald. al. περιδεῤῥ.

πλασσάμενοι 4, 2, 3. i. p. vulg. et rel. Codd. πλασάμ.

quibus ſtatim adiungemus illud genus, quod *duplices* commutat cum aliis *duplicibus*,

φυλάσσοντα 2, 1, 13 p. 19. p. vulg. et rel. Codd. φυλάττοντα, ſed ſine Var. φυλάσσοντας ib. 2. et φυλάσσοντες 8, 7, 8. e. et contra ἐφύλαττε 1, 8, 8. i. etc. ſine Var. quoque, vt ſemper πράττειν et ἡττᾶσθαι,

πίτταν 8, 4, 26. i. ſed πίσσα et πίσσῃ ib. 27. et 30. ſine Var. omni vel edd. vel Codd.

θαλάττης 1, 16, 7. p. 689. 2, 10, 8. i. 2, 11, 7. e. 6, 7, 10. p. 460. 8, 2, 6. ſq. ſine omni Var., it. θαλάσσης 3, 4, 4. e. θάλασσαν ib. 11. i. 4, 3, 17. ſed et ſine Var. θαλάττης ib. 19. — at θαλάττης 2, 11, 16. p. 356. ſolus Ms. Ba. p. edd. et rel. Codd. θαλάσσης, it. 3, 4, 10. e. θάλατταν p. vulg. θάλασσαν, — at θαλάσσης 3, 1, 11. m. pro vulg. θαλάττης, — denique θάλασσαν 8, 7, 1. e. cum Ms. Ve. p. edd. et tacito Ms. Vi. θάλατταν.

Scriptura *Nominum propriorum*, quorundam ſaltem tum per hoc genus, tum ſimul per aliud,

λακίλα 1, 8, 6. p. vulg. Λακίλλα, quo loco Var. notarat Martinus, non item ib. 7. 9. p. 296. 4, 7, 7. e.

σύλα 3, 7, 18. p. vulg. Σύλλα, ſed σίλαν 4, 8, 14. i. p. vulg. Σύλλαν,

καπελιανὸς 7, 9, 2. i. etc. p. Καπελλιαν. vulg.

γαλλικιανὸς 7, 11, 6. 10. ſq. p. vulg. Γαλλικανὸς, et ſic

ἰλλυρίδος 6, 7, 4. e. ἰλλυρικὰς 2. 9, 1 etc. ſemper

καπετωλίω 1, 9, 4. etc. ſed καπιτωλ. 8. 8, 5. i.

μηνόφιλος 8, 2, 14 e. p. vulg. Μηνίφιλος.

μαξ'μω 7, 9. 7. vbi Mart. „per errorem" p. Μαξιμίνῳ, vt in rel locis recte,

κόμοδον 1, 2. 2. p. 35. cum Vi. Κόμοδον, partim adeo, dum hic in rel. locis cum Ve. Κομμ. ſemper tenet,

μαμαία 5, 3, 6. e. 5, 7, 1. e. 9. ſed μαμαῖα 5, 8, 4. 6, 1, 10. 20. p. vulg. Μαμμαία

γαννυμήδην 1, 11, 5. p. vulg. Γανυμήδ.

ἀννίβαν 4, 8, 14. i. p rel. Codd. tacito Ἀννίβ., quod et in ed. Stp., al. ſed in Ald. Ἀνίβαν, e Cod. aliquo haud dubie,

Μαικίνας 7, 11, 6. ſine Excerptis ap. Martin., vbi μαικίν. Ald. elemento breui,

πεσηννῆντι 1, 11, 7. i. 8. e. 3. (p. 424. vbi Ms. Vi. πισηνῆς,) ſed ib. 14. i. πεσιν., denique ad 12. Mart. „hic erat, et in Stp." quae ſemper Πεσσιν. habuit,

Βασιανὸς 5, 3. 7 vbi Zan. ad Ms. Ven. „ſic vbique" vt Ba. βασιαν. it. ib. 12. ſed ad vulg. Βασσιανὸς 3, 10, 9. i. nil notarat Mart.

γέτταν 3, 14, 17 p. 767. 4, 3, 4. 11. e. 13. — 15. i. e. 4, 4, 7. p. vulg. Γέταν.

Μαῖσα 5, 3. 2. i. „ſic vbique *Zan.*" ad Ven., vt et Ba., modo per elementum breue, it. ib. 4. i. 18, 22. 5. 7, 1. 5, 8. 7. m. pro vulg. Μαισὰ, ſed 5, 5, 1. e. μαίσης Ba., at Μίσης Ve., p. vulg. Μαισῆς,

Σοαιμὶς 5, 3, 6. m. ad quod tacent Excerpta e Codd., ſed ad 5, 8, 16. ſq. Mart. „σοεμίδα, ſed αι ſuper ε adſcriptum eſt."

μήδααν 6, 5. 15. p. 393. p. vulg. Μηδίαν, it. 6, 6, 9. p. 434. et ib. 2. e. μηδάα, p. vulg. Μηδία,

Γαλατάας 3, 3, 1. i. Ms. Vi. p. vulg. Γαλατίας, quod, quanquam tacente Mart., per elementum ſaltem breuius tenuerit Ms. Ba., (vt 3, 2, 11. m „γαλατίας" in qua ſimpl. vocali conſpirabant ib. et rel. Codd. cum edd.) qui ib. mox καππαδόκααν, et ib. §. 3. i. καππαδόκιαν. p. vulg. Καππαδοκίαν, mox tamen ib. Λαοδίκεια vulg. refert, at ib. e. βρουτάων, p. vulg. Βρυτίων, nil variando vel antea, vel ib. f. in Ἀντιοχάα, cf. 3, 2, 21., nec in Βιθυνίαν ib. 17. ſq. nec in Νικομήδααν 5, 5, 3.

Digitized by Google

τίγρητα 3, 4, 17. m. p. vulg. Τίγριδα, fed Τίγριδος 2, 8. 13, i. fine Var., vt Τίγρητα 6, 5, 3. p. 575.

τίβερον 5, 8, 18. e. p. vulg. Θύβριν, fed fine Var. Θύμβριδος 1. 11, 10. i.

'Αλβῖνον 7. 10, 6. p. 823. fic et porro Loc. „et Ms. Ba. ἀλβῖνον, p. vulg. Βαλβῖνον, it. ib. 7. p. 828. 13. i, — fed ad vulg. Βαλβ. 7, 11, 5. i. Loc. „fic eft h. l. in cod. Vi. etiam" vbi Ms. Ba. ἀλβ., — at 8, 6, 4. i. Βαλβίνου cum edd. Gr. etiam tacite Codd., it. ib. 18. i. 8, 7, 20. e. 22. i. 8, 8, 8. i. fed ib. 11. i. Ba. iterum ἀλβ.

Simul de *Punctis Diaerefeos*,

quae et fupra deficiebant in quibusdam Nominib. Propr., quo pertinent

διαδομενιανὸν 5, 4, 24. p. vulg. Διαδουμενιανὸν,

πλαυτῖνον 3, 11, 8. i. p. vulg. Πλαυτιανὸν, quam fcripturam pofter. tenuit §. pr. et femper in rel. locis,

κυντιανὸν 1, 3, 11. p. 305. fed Ms. Ve. Κυντιλιανὸν, at Ms. Vi. Κυιντιλιανὸν, tum Ald. al. Κυιντιανὸν, p. Stp. al. Κυιντιανὸν,

'Ακυληΐαν 8, 2, 3. fic tacite Codd. omnes, it. ib. 6. 8, 3, 1. 8, 5, 13. fed 8, 6, 10. diferte Ba. ἀκυληΐας, rel. 'Ακ. it. 8, 7, 1. Ba. fed tacite iterum ib. 5. 7. 19. at ib. 3. diferte ἀκυληΐσιοι.

διπετὲς 1, 11, 2. i. fed Mss. Ve. et Vi. διϊπετὲς, p. vulg. διοπ., tum διπετῆ 5. 3, 11. i. Ms. Ba., p. vulg. διοπ., quod et tacite fequuntur rel. Codd.

προυπάρχει 1, 4, 10. p. 111. Ms. Vi. p. vulg. προϋπάρχ.

προιὼν 1, 14, 17. ad quod vulg. tacuere Excp. e Codd., it. 2, 4, 18. 3, 9. 18. i. 3, 11. 4. fq. 5. 5, 16. i. 7, 6, 16. m. fed ib. 3. e. clare Ba. προϊόντων, at Ve. προϊόντ. cum Stp. al., at Excp. Vi. modo per compendium „πρ." quod, refpiciens edit. Hal., aperiat tamen eiusdem προϊόντ.

Πομπηιανὸς 1, 6, 11. 20. 1, 8, 7. 9. fine Var. it.

Πομπήιον 3, 7, 18. i. m. fed

ῥωμαικῶν ib. i. e. p. vulg. 'Ρωμαϊκ., quo longiori elemento et deprehenditur tacite 3, 9, 1. p. 640. it. 4, 7, 4. i.

Simul de *Punctis Criticis*,

quale fignum adfuit per tria puncta ad vulg. δεδουμένας 8, 4, 30. m. tantum „in Ms. Ven. δεδουμένας fic Zan." quo de v. Not.

Vocabula per ι et α scripta.

Horum adi. quidem κύλαος habemus quater, sed semel αὐλίαις 7, 5. 6., et vtrumque sine Var.

Sed in subst. magna inconstantia per Codd. obuersatur, dum alterutram formam modo tentant, modo retinent, praecipue Ba, cf. 1, 4. 16. ἀσθενίας, p. ἀσθενάας, sed ad 1, 7, 5. e. τριγονίας Martin. „Ms. Ba. τριγενάας, tamen super α a scriba Iota notatum est etc." et sic porro, cf. 1, 8, 10. p. 299. 1. 15, 5. e. p. 644. (non item 2, 10, 3. e. etc.) 1, 16, 5. i. 2, 1. 5. e. 2, 3, 17. i. 2, 7, 3. e. 2, 8, 4. e. (contra 2, 12, 4. p. 366. 4, 5, 6. i.) 3, 3, 1. i. 3. i. e. 3, 11, 11. e. 6, 5, 15. p. 393. 6, 6, 2, e. 9. p. 434. 7, 1, 21. p. 570. 7, 3, 8. i. (contra 7, 5, 3. p. 668. 7, 10, 7. p. 828. 7, 11. 6. i. 8, 2, 14. m. 8, 8, 8. p. 1113.) 7. 5, 5. e. 7, 11. 15. i. — sed quoque Ms. Vi. cum Ba. 1, 14, 1. i. 3, 1, 7. p. 494., sed solus Vi. 3, 3, 1. p. 523. secus ac 3, 2, 11. p. 515.

Accentuum ratio

primo vitiosa est in Ms. B., non tantum in verb., vt inf. 3, 5, 9. p. 566. it. in particip. 1, 17, 7. i. sed etiam in adi. 2, 10, 11. p. 319. 7, 6, 7. p. 704. — et in subst. 1, 16, 9. p. 695. 2, 4, 6. i. Add. 3, 8, 13. p. 627. Add. (cf. 7, 7, 13.) 4, 7. 6. p. 902. 5, 6, 21. p. 210. 7, 1, 16. i. 7, 5, 8. i. 8, 5, 15. p. 1035. — sed in Ven. 6, 7, 15. p. 470.

dein vel recta, vel alia, quam vulgaris, per vna quidem vocabula, tum adi. 3. 7, 5. p. 599. 4, 9, 6. e. 4, 12, 4. e. p. 991. 5, 1, 12. e. p. 20. 7, 7, 7. p. 733. 8, 2, 11. p. 939. 8, 7, 5. p. 1079.

tum subst. primae declin. 6, 5, 4. i. 11. e. 6, 7, 10. p. 460. (contra 8, 4, 23. p. 1003.) 8, 2, 7. p. 930. ib. 8. p. 932. (vbi p. Ba. χῶραν dant rel. Codd. χώραν,) cf. supra Μοῦσα, — secundae declin. 4, 7, 9. i. cf. 1, 12, 9. p. 492. σῖτον Ba. sed σίτον Vi. — 7, 3, 15. e. p. 641. — tert. declin. 3. 4, 15. m. 3, 14, 15. e. — 2, 2, 1. e. 4, 13, 10. e. 5, 1, 14. p. 26. 7. 1, 9. m. 2, 3, 23. e. 5, 6, 9. i. 8, 7, 13. e. — 7. 6, 19 i. 4, 2, 5. p. 811. 7, 11, 3. e. p. 848. — 4, 2, 10. m. 4, 8, 5. e. 6, 8, 16. e. 8, 4, 30. p. 1017. sq.

tum verb., vel finiti temporis 2, 13, 19. p. 416. 7, 8, 7. m — vel inf. 1, 14, 1. p. 586. — 1, 7, 4. p. 240. (φθάσαι) etc. — 1, 17, 3. p. 707. 7, 10, 4. i. — 1, 17, 16. p. 728. δρᾶσαι Ba sed δράσαι rel. Codd., at per circumflex. iterum tacite rel. Codd. 2, 1, 19. etc. — 2, 6, 10. p. 175.

Digitized by Google

2, 9, 3. p. 268. — ib. 6. p. 277. — 2. 11, 11. i. 6, 2, 8. p. 323. 7, 7, 8. p. 736. — 2, 14, 9. p. 442. — 5, 3, 1 p. 57. 5, 8, 9. p. 251. 6, 2, 3. p. 311. — 6, 4, 8. e. — 8, 6, 4. p. 1053. — 8, 8, 14. p. 1126. — 1, 17, 17. p. 730. — 2, 1, 16. i. — 2, 5, 10. p. 144. — 2, 9, 7. p. 281. 7, 9, 18. p. 800. — 3, 3, 5. e. 7, 9, 24. i. — 3, 11, 5. p. 690. 7. 4, 10. p. 662. — 3, 11, 11. p. 696. 7, 5, 11. e. — vel partici-cip., per fing. 7, 10, 15. i. — fimul per plur. 1, 10, 4. p. 385. — 3, 12, 10. m. 7, 10, 15. p. 840. 8, 6, 16. p. 1067. — 3, 12, 20. p. 723. 4, 9. 11. i. 7, 2, 13. e. 7, 4, 13. e. 7, 5, 6. p. 674. 8, 5, 2. e. — 4, 2, 3. e. — 7, 6, 21. p. 725. — 8, 4, 9. p. 984.

nominatim negatiuarum particularum,

μήθ᾽ ὅλως 1, 1, 5. p. 24. 3, 10, 15. i. — μὴ δὲ, v. in iunctis et feiunctis, — μηδ᾽ 1, 10, 8. e. etc. — μὴδ᾽ 2, 1, 4. e. fed μὴ δ᾽ 5, 7, 4.

feparatim per dictiones encliticas, et quidem adu., (praeter πέρ, quod cum aliis vocibus fine interuallo vllo copulant Codd., aut ita fcriptum in Excerpt. praebetur, vt non liquido dignofcatur interuallum. cf. Ind. in πέρ,)

ὅπη ποτ᾽ 1, 6, 14. p. 209. — ὅ τι ποτ᾽ 2, 1, 4. p. 6. 2, 13, 10. p. 395.

τοῖς ποτὲ 5, 1, 14. p. 27. clare Cod. Ba. fed clam rel. — πᾶ ποτε 5, 4, 16. p. 114. fed πᾶ ποτε Ve. clare cum Stp. et clam Vi. — καί ποτε 4, 4, 6. p. 851. — μὴ ποτὲ 4, 6, 10 i. fed clam Mss. rel. μήποτε cum Stp.

οὐδεμίαν πῶς 4, 13, 15. p. 1019. fed μὴ δὲ μίαν πῶς Ve. et μηδεμίαν πως Vi.

μή πως 2, 2, 8. p. 40. cum Stp. clam Codd. it. 6, 1, 12. p. 290. 8, 3, 8. i. cf. in iunctis,

πάνυ τοι 2, 2, 9. i. 3, 10, 14. i. 5, 2, 11. i. 7, 5, 18. e. 8, 6, 1. m. 8, 8, 7.

nominatim porro in copula, (praeter οὔστε, quod cum Stp. femper fic vna voce Codd. ferunt clam, cf. 1, 6, 21. i. et in iunctis,) fecundum varias rationes grammaticae vulgaris, primo poft nullum accentum f. praepofitionem fine accentu,

ἐς τε 2, 7, 5. i. — ἄς τε 4, 6, 8. i. — ἐν τε 7, 5. 18. p. 692. 7, 10, 7. i. 8, 6, 1.

poft accentum autem alium, atque adeo poft vocabulum oxytonum, in

ἅτε 1, 7, 5. i. etc. pro coniunct. Lat. *vtpote*, rel. fed Ms. Ba. ἅ τε 7, 9, 11. p. 793. — ἅ τε 8, 8, 3. p. 1105. ib. 14. p. 1122.

ἀπό τε 4, 8, 7. i — διά τε 2, 8, 11. p. 250. 8, 4, 2. m. — ὑπό τε 5, 4, 20. m. — πρός τε 1, 2, 9, p. 51. fq. 4, 11, 5. p 977. — πρὸς τε 1, 3, 13. Ba. fed πρός τε Vi.

αὐτός τε 1, 10, 14. i. 4, 11, 9. p. 981. 5, 2, 6. p. 42. Add. fed

ἰδών τε 4, 13, 11. p. 1014. — mox ἐπιστάς τέ, — fic ἀνιών τε 5, 6, 21. p. 211. fed ib. 22. i. ὑπό τε, — et προσελθών τε 7, 8, 5. m. mox ἀνελθών τέ,

poft vocabulum paroxytonum, (quo pertinet proprie illud prius ἅτε, vna editum voce, vt nos quidem fcribimus, etfi per f ortum e duabus,) in quo genere Ms. Ba. alioqui perpetuo dat τέ cum accentu, vt

μεγάλων τέ 1, 1, 4. p 15. cf. ib. 5. p. 23. it. 10. i. etc. — fed ἔργων τε ib 1. p. 2. cum Mss rel. — φθόνω τε 3, 2, 13 e. Add. folus Ba. clare, it. 4, 12, 8. p. 997. Add. — συγκαλέσας τέ 1, 4, 1. p. 90. fed Vi. τε fine accentu, — μερίσαι τε 1, 17, 3. p. 707. it. κρύψαι τε 2, 1, 1. p. 1.

poft proparoxytonum, vbi Ba folet reclinare, vt

φράσεως τε 1, 1, 1. p. 7. cf. ib. 3. p. 11. it. 4. i. etc. — ἔπεμψέ τε 3, 7, 2. m — mox χρήματα τέ, — θεραπεύοντι τέ 4, 13, 5. i. fed §. pr. φέροντά τε,

poft perifpomenon, vbi inconftans in τέ accentus obferuatur, vt

ἦν τέ 5, 5, 4 p. 136 fed Ve. ἦν τε,

ἐθνῶν τε 1, 1, 5. p. 20. τῶν τε — γῆς τε ib. 5. p. 21. cf. 1, 2, 9. p 54. etc. — ὑμῖν τέ 1, 4, 7. p. 102. ib. 14. etc. — ἐχρῆν τε 1, 9, 16 cum Vi. — βοηθῶν τέ 2, 7, 5. e. Add. ἑορταῖς τε 2, 8, 16. e. cum Vi. — πᾶν τέ 1, 4, 19. p. 131. etc. πᾶν τε 4, 11, 5 i. cum Vi. — ἐκεῖθεν τε 3, 3, 6. p. 529. fed mox πᾶσαν τέ, cf. 3, 6, 17. m. etc. it. 5, 2, 1, i. 5, 4. 9 p. 105. it 18. e. καλῶ τέ ib. 1. e. 5, 2, 1. i. 5, 4. 9. p. 105. it. 18. e. etc.

poft properifpomenon, vbi Ms. Ba. frequentiffime accentum in τέ tenet, vt

παρᾶσχε τέ 1, 3. 9. m. 1 6, 19. i — λαῖτον τέ 1, 16, 12. i. fed Λαῖτόν τε Vi. cf. 1, 17, 2. i. — γῆρας τέ 2, 3, 7. p. 63 fed mox ἄνω τε, — ἐκεῖθέν τε 3, 3, 6. p. 529. fed mox πᾶσαν τέ, cf. 3, 6, 17. m. — σχῆμα τέ 3, 11, 2. e.

Digitized by Google

μαρτυρεῖτό τε ib. 4. i. — ἐσθῆτι τὲ 4, 11, 5. p. 976. ſed ἐσθῆτι τε Vi., qui tamen tacite cum Stp. ἐσθῆτά τε 5, 4, 12. e. vbi Ba. ἐσθῆτα τὲ, cf. 5, 6. 21. p. 213. 5, 8, 2. p. 242. 6, 4, 7. p. 364. — παραδοῦναι τὲ 5, 4, 17. m. — ἀπαγγεῖλαί τε 7, 6, 14. e. cf. 4, 13, 9, m. ſed πρῶτοι τὲ ib. 13. e. — κατῆλθέ τε 4, 8, 1. i. ſed ὕφηψέ τὲ ib. 12, e. — ἱκανός τε 7, 4, 14. i. 7, 5, 10. i. ſed πλῆθος τὲ 7, 12, 14. i. — δηλῶσαί τε 7, 6, 13. i. ſed ib. e. p. 718. τοῦτο τὲ, at Ve. τοῦτο τε, ſed ἀπαγγελοῦλαί τε ib. 14. e. tacite tres Mss. cf. 8, 6, 4. p. 1053. etc.

ſimilis inconſtantia porro in pron. infinito per omnes priores rationes, primo quidem in diſſyllabo, poſt nullum accentum, vt

ὥς τινάς 3, 11, 14. i. 7, 3, 14. p. 637. — ἅ τινες 4, 1, 9. i. 4, 9, 13. m. 6, 9, 13. e. — ἐν τισι 5, 4, 21. i.

poſt alium accentum, et poſt oxytonum

λαβὼν τινὰς 1, 8, 11. p. 304. καταλιπὼν τινὰ 6, 5. 15. p. 393. αυ..ὸν τινὰ 5, 1. 12. p. 18. ὀρχηστὴν τινὰ 5, 7. 12. p. 235. ἀδὲ τινα 6, 1, 12. i.

ἀλλὰ τινὰς 7, 3, 11. p. 629.

γάρ τινα 4. 3, 4. p. 836. γάρ τινι 7, 2, 13. i.

δὲ τινὲς 3, 7, 8. i. Add. 5, 3, 18. i. Add. — δέ τινες 2, 5, 5. i Add. 2, 10, 13. i. 2, 14, 9. i. 4, 5, 9. i. 5, 2, 5. p. 37. 6, 5. 14. i. Add. 6, 9, 8. i. 7, 7, 14. i. 7, 11, 5. i. 8. 3. 19. i. 8, 4. 6. i.

δὴ τινα 4, 4, 16. i. Add. 6, 2, 12. i. — δή τινες 7, 1, 25. i.

ἢ τινάς 4, 1, 3. e. ἢ τινὰ 4, 12, 4. p. 990.

καί τινων 1, 10, 15. i. — καί τινα 6, 4, 14. i.

μέν τινες 3, 10, 11. p. 676. 4, 8, 11. p. 924. — μέν τινὸς 6, 9, 10. i.

μὴ τινές 8, 1, 2. p. 902. — μή τινες 8, 4, 8. p. 982.

μὴ δέ τινα 7, 8, 12. i. — μή τέ τινα 3, 11, 4. p. 688. μὴ τέ τινος 6, 5, 16. i.

ἀπό τινος 4, 2, 22. i. 6, 8, 1. e. — διά τινος 3, 12, 12. p. 717. διά τινα ib. 17. e. — ἐπί τινα 5, 4, 15. e. ἐπί τινος 7, 5, 6. e. — μετὰ τινὸς 4, 2, 19. p. 829. Add. — πρός τινα 7, 8, 3. p. 746. 8, 4, 2. i.

ſimul que cum copula

ἅ τέ τινες 4, 2, 16. p. 827. ſed Mss. rel. clam cum Stp. ἅ τε τινές,

inter graecos historicos, qui latina memoriae mandarunt, principem locum procul dubio obtinuisset.

ib. „Deg. Whear Relect. h. — quorum (imperatorum) yitas et res gestas politissimus ac iudicii non vulgaris auctor, Herodianus, diserte et eleganter octo libris descripsit. Eum igitur si cum superioribus biographis suo tempore coniungat lector noster: Commodi imperatoris aliorum que septem, qui eum sunt secuti, vsque ad Gordianos, historiam pleniorem, longe que illustriorem habiturus est. Siquidem in eo scriptore negotiorum personarum que varietatem multam, multam rerum nouitatem deprehendet, crebra in vtramque partem fortunae, ceu vacillantis, exempla habebit, consilia admirabilia et consiliorum inopinatos euentus obseruabit, graues pro tempore sententias, et plenam vbique dignitatis, plenam suauitatis orationem comperiet, denique copiosam quandam ad instruendos mores supellectilem — ita Politianus — inibi inueniet, et tamquam speculum humanitatis agnoscet, in quod inspicere omnis vita poterit, vnde ea capere atque haurire documenta queat, per quae vel publicis, vel priuatis rationibus consulatur. Legat igitur, censeo, siue graece, siue latine hunc auctorem. Nam haud scio, vter maiorem laudem mereatur, Herodianus ne, quem in lingua sua vbere vena fluere non negauerim, an Politianus, qui Herodiani scripta tanta felicitate interpretatus est, vt non transtulisse, sed ipse composuisse videri possit.“ (Quod postremum iudicium in comparando Scriptore et Interprete quam et nimium et imperitum!)

Digitized by Google

COMMENTARIVS DE TRIBVS CODD. MANVSCRIPTIS.

Hi codices *) quomodo mihi reperti ſint et cogniti tractando, vt oſtendam: primo ſingulos perluſtrare placet, deinde comparare eosdem inter ſe, id que per quaedam capita ſumma, partim ex ordine elementorum, partim e partibus grammaticae vulgaris ſolennibus, denique in partem vtramque, quoad vel bona, vel vitia. Quarum quidem animadverſionum obſeruationum que pertinebunt ad ſcribendi genus externum aliae, aliae ad internum.

I. *Scribendi genus externum*

complectitur haec, compendia ſcribendi, ſimplices duplices ve litteras, non modo conſonas, ſed et vocales, it. maiusculas vel breues, porro accentus, ſpiritus, puncta diaereſeos et critica, praeterea formam contractam vel minus, dein diſtinctiones, tum iuncta vel ſeiuncta vocabula, denique laeuitatem cum iota ſubſcripto. Poſt haec huc referimus et vitia ſcripturae, non illa ambigua.

Compendia ſcribendi

in Ms. Vindob. non vidimus, per ea quidem, quae Illuſtris a Locella excerpſit, tum in Ms. Ven. apud Zanettum modo pauca, ea que vulgaria, obuia illa in editionibus, quoad conſonas quidem, ϑ, ϛ et χ, ſed quoad vocales ſyllabas que, praeſertim *Μακρῖν@* 4, 14, 5. pro *ος*, it. *μὲν* ib 16. pro *μὲν*, et *τῶν* 5, 6, 22. p. *τῶν*.

Sed ex Ms. Bau. excerpta dedit Martinus non tantum illa priora vulgaria tria per conſonas duplices, et aeque vulgare illud *ȣ*, pro *ου*, verum etiam alia haec, quae ſubiecimus potiſſimum ex ordine librorum Herod., partim et e Martini explicatione.

κατ᾽ ἐ λάμβανεν 1, 3, 1. p. *κατελάμβανεν*

τὸ ἀν̃ ινον 1, 4, 3. *τὸ ἀνθρώπινον*

πορφύρ̃ 1, 5, 14. *πορφύρα*

μεγαλοφρόν 1, 5, 27. *μεγαλοφρόνων*

αὐτ̃ 1, 8, 16. 1, 13, 13. *αὐτὸν*

ὑπερέβαλ 2, 6, 10. *ὑπερεβαλεν*

κελευσάντ̃ 3, 12, 23. *κελευσάντων*, it. *ἑαυτ̃*. 4, 4, 15. *ἑαυτῶν*

*) De ipſis Codd. in praef. T. I. dictum.

Digitized by Google

φιλάνος 4, 3, 6. φιλάνθρωπος, vbi tamen omiſſum eſt ſignum, quod ἄνθρωπος per compendium ſcriptum ſignificat, (cf. antea 1, 4, 3.)

ξίφ (ου) 4, 4, 5. ξίφον

νεολαί (αν) 4, 9, 7. quod literarum compendium difficile eſt ad explicandum: infra recte ſcriptum eſt. (Hic quidem requiritur accuſatiuus νεολαίαν, qui et eſt ib. 13.)

Ὄτι 6, 7, 2. οὔτι

μη (τι) 7, 1, 4. potius μή τοι, quam μή τι (cf. ib. 22.)

λαβ̃' 7, 11, 1. λαβὼν

Denique ad 2, 2, 8. Martinus: „in πλεῖστον δὴ poſterius vocabulum, per compendium litterarum ſcriptum, δὴ, quam δὲ legere malim" (ita ergo tantum, nec ipſam illam figuram exſignando.)

Simplici vel *Duplici* littera, ea que conſona, ſcripta vocabula, maximam partem vitioſa, damus ſimul e tribus Codd., (quorum Bau. hic ſemel modo nominamus, ſed reliquos diſerte adiicimus deinde,) ſecundum ordinem elementorum, per λ, μ, ν, ρ, σ et τ.

ἔμελλον 1, 15, 3. pro ἔμελεν, non deprauato 1, 2, 4.

ὑπερβαλούσης 2, 1, 7. etc. et tamen ὑπερβάλλον (neutr. adi. c. ſubſt.) 3. 9, 11. etc. ſed rurſus ὑπερβάλλον 6, 5, 11. p. particip. ὑπερβαλὸν, vbi et mox ſine Var. rectum ἐμβαλὸν, — cf. tamen alia recta et ſine Var. in Ind. v. — tum ὑπερβαλόντως 3, 11, 8. etc.

προσβάλοι 2, 5, 15. vbi Mart. „tamen altera manus alterum λ ſupra adſcripſit" quod προσβάλλοι erat in Codd. rel. clam et in edd. diſerte, ſed recta alia et ſine Var. cf. Ind. v. προσβάλλειν.

ἐνέβαλε 3, 7, 1. pro edd. et rel. Codd. ἐνέβαλλε, vt ἐνέβαλον 4. 9, 14. med. p. vulg. ἐνέβαλλον, — ſed recta et ſine Var. ἐνέβαλεν 2, 3, 12. p. 75. 2, 14, 1. m. 6, 7, 4. m. it. alia tempora in hoc v. ἐμβάλλειν, cf. Ind. it. in ſimpl. βάλλειν. — it. διέβαλεν 6, 1, 18. i. p. vulg. διέβαλλ. — tum ἐπεβάλλοντο 8, 4, 9. m. p. vulg. ἐπέβαλον.

ἀποβαλλόντας 7, 12, 13. m. Ven., p. rel. Codd. et edd. ἀποβαλόντ., ſed ſine Var. ἀποβαλόντι 6, 6, 4. e.

ἐπιστέλλειν 3, 1, 5. i. pro ἐπιστελεῖν rel. Codd.

ἀπολλόμενοι 6, 6, 10. p. 436. p. vulg. ἀπολόμενοι, — it. ἀπώλλοντο 7, 9, 19. e. p. vulg. ἀπώλοντο, cf. προσαπώλλοντο 4, 9, 15. e.

Digitized by Google

ἀπαγγελόντων 8, 3, 17. e. — ἀγγέλοντες 8, 6, 3. sed recta et sine Var. ἀγγέλλοντες ib. 13. e. et ἀγγελοῦντας ib. 15. vt alia horum verborum in Ind.

sed ἀσχάλλων 1, 9, 22. etc. semper, etsi edd. Ald., e Codd. et ipsae ductae, interdum ferunt per vnum λ modo,

πολὺν 4, 14, 6. i. et 4, 10, 7. e. quo loco postr. Mart. „sed est in margine, γρ. πολλήν"

ὅλλως 8, 4, 24. i. vbi ad Ms. Vi. Locella „pro ὅλως" quod et diserte fert Ms. Ve., sed vitiatum p. vulg. et tacito Ms. Ba. ἄλλως.

cuius generis alia per consonas has et reliquas praebebimus deinde ad subst. nominum propriorum, perrecturi hic in caeteris consonis,

βλέματι 4, 5, 17. m. p. βλέμματι

ἐρριμένην 2, 6, 10. 2, 10, 4. 8, 4, 28. 8, 8, 16. — ἐριμμένην 3, 6, 10. sed rectum et sine Var. ἐρριμμένας 8, 8, 19. i.

προσαραχθῇ 1, 4, 8. p. vulg. προσαρραχθῇ,

περιδεραίοις 4, 2, 6. tacite sic cum Stp. al. per Codd., sed diserte in Ba. saltem, vt clam in rel., 5, 5, 4. p. 135. et 5, 8, 2. p. 242., p. edd. Ald. al. περιδερρ.

πλαστάμενοι 4, 2, 3. i. p. vulg. et rel. Codd. πλασάμ.

quibus statim adiungemus illud genus, quod *duplices* commutat cum aliis *duplicibus*,

φυλάσσοντα 2, 1, 13 p. 19. p. vulg. et rel. Codd. φυλάττοντα, sed sine Var. φυλάσσοντας ib. 2. et φυλάσσοντες 8, 7, 8. e. et contra ἐφύλαττε 1, 8, 8. i. etc. sine Var. quoque, vt semper πράττειν et ἡττᾶσθαι,

πίτταν 8, 4, 26. i. sed πίσσα et πίσσῃ ib. 27. et 30. sine Var. omni vel edd. vel Codd.

θαλάττης 1, 16, 7. p. 689. 2, 10, 8. i. 2, 11, 7. e. 6, 7, 10. p. 460. 8, 2, 6. sq. sine omni Var., it. θαλάσσης 3, 4, 4. e. θάλασσαν ib. 11. i. 4, 3, 17. sed et sine Var. θαλάττης ib. 19. — at θαλάττης 2, 11, 16. p. 356. solus Ms. Ba. p. edd. et rel. Codd. θαλάσσης, it. 3, 4, 10. e. θάλατταν p. vulg. θάλασσαν, — at θαλάσσης 3, 1, 11. m. pro vulg. θαλάττης, — denique θάλασσαν 8, 7, 1. e. cum Ms. Ve. p. edd. et tacito Ms. Vi. θάλατταν.

Scriptura *Nominum propriorum*, quorundam saltem tum per hoc genus, tum simul per aliud,

λακίλα 1, 8, 6. p. vulg. Λακίλλα, quo loco Var. notarat Martinus, non item ib. 7. 9. p. 296. 4, 7, 7. e.

σύλα 3, 7, 18. p. vulg. Σύλλας, sed σίλαν 4, 8, 14. i. p. vulg. Σύλλαν,

καπιλιανὸς 7, 9, 2. i. etc. p. Καπελλιανὸς vulg.

γαλλιϰιανὸς 7, 11, 6. 10. sq. p. vulg. Γαλλιϰανὸς, et sic

ἰλλυρίδος 6, 7, 4. e. ἰλλυριϰὰς 2, 9, 1 etc. semper

ϰαπετωλίω 1, 9, 4. etc. sed ϰαπιτωλ. 8. 8, 5. i.

μινόφιλος 8, 2, 14 e. p. vulg. Μηνόφιλος.

μαξ'μω 7, 9, 7. vbi Mart. „per errorem" p. Μαξιμίνῳ, vt in rel locis recte,

ϰόμοδον 1, 2, 2. p. 35. cum Vi. Κόμοδον, partim adeo, dum hic in rel. locis cum Ve. Κομμ. semper tenet,

μαμαία 5, 3, 6. e. 5, 7, 1. e. 9. sed μαμαῖα 5, 8, 4. 6, 1, 10. 20. p. vulg. Μαμμαία

γαννυμήδην 1, 11, 5. p. vulg. Γαννμήδ.

ἀννίβαν 4, 8, 14. i. p rel. Codd. tacito 'Αννίβ., quod et in ed. Stp., al. sed in Ald. 'Ανίβαν, e Cod. aliquo haud dubie,

Μαιϰίνας 7, 11, 6. sine Excerptis ap. Martin., vbi μαιϰίν. Ald. elemento breui,

πεσηνῖντι 1, 11, 7. i. 8. e. 3. (p. 424. vbi Ms. Vi. πεσηνῖς,) sed ib. 14. i. πεσιν., denique ad 12. Mart. „hic erat, et in Stp." quae semper Πεσσιν. habuit,

Βασιανὸς 5, 3. 7 vbi Zan. ad Ms. Ven. „sic vbique" vt Ba. βασιαν. it. ib. 12. sed ad vulg. Βασσιανὸς 3, 10, 9. i. nil notarat Mart.

γέτταν 3, 14, 17 p. 767. 4, 3, 4. 11. e. 13. — 15. i. e. 4, 4, 7. p. vulg. Γέταν.

Μαῖσα 5, 3, 2. i. „sic vbique *Zan.*" ad Ven., vt et Ba., modo per elementum breue, it. ib. 4. i. 18. 22. 5. 7. 1. 5, 8. 7. m. pro vulg. Μαισὰ, sed 5, 5, 1. e. μαίσης Ba., at Μίσης Ve., p. vulg. Μαισῆς,

Σοαιμὶς 5, 3, 6. m. ad quod tacent Excerpta e Codd., sed ad 5, 8, 16. sq. Mart. „σοαμίδα, sed αι super ι adscriptum est."

μήδααν 6, 5. 15. p. 393. p. vulg. Μηδίαν, it. 6, 6, 9. p. 434. et ib. 2. e. μηδάα, p. vulg. Μηδία,

Γαλατάας 3, 3, 1. i. Ms. Vi. p. vulg. Γαλατίας, quod, quanquam tacente Mart., per elementum saltem breuius tenuerit Ms. Ba., (vt 3, 2, 11. m „γαλατίας" in qua simpl. vocali conspirabant ib. et rel. Codd. cum edd.) qui ib. mox ϰαππαδόϰααν, et ib. §. 3. i. ϰαππαδόϰιαν. p. vulg. Καππαδοϰίαν, mox tamen ib. Λυδίαα vulg. refert, at ib. e. βηρυτάαν, p. vulg. Βηρυτίων, nil variando vel antea, vel ib. f. in 'Αντιοχάα, cf. 3, 2, 21., nec in Βιθυνίαν ib. 17. sq. nec in Νιϰομήδααν 5, 5, 3.

Digitized by Google

τίγρητα 3, 4, 17. m. p. vulg. Τίγριδα, fed Τίγριδος 2, 8. 13, i. fine Var., vt Τίγρητα 6, 5, 3. p. 378.

τίβεριν 5, 8, 18. e. p. vulg. Θύβριν, fed fine Var. Θύμβριδος 1, 11, 10. i.

'Αλβῖνον 7. 10, 6. p. 823. fic et porro *Loc.* „et Ms. Ba. ἀλβῖνον, p. vulg. Βαλβῖνον, it. ib. 7. p. 828. 13. i, — fed ad vulg. Βαλβ. 7, 12, 5. i. Loc. „fic eft h. l. in cod. Vi. etiam" vbi Ms. Ba. ἀλβ., — at 8, 6, 4. i. Βαλβίνου cum edd. Gr. etiam tacite Codd., it. ib. 18. i. 8, 7, 20. e. 22. i. 8, 8, 8. i. fed ib. 11. i. Ba. iterum ἀλβ.

Simul de *Punctis Diaerefeos,*

quae et fupra defiebant in quibusdam Nominib. Propr., quo pertinent

διαδομενιανὸν 5, 4, 24. p. vulg. Διαδουμενιανὸν,

πλαυτῖνον 3, 11, 8. i. p. vulg. Πλαυτιανὸν, quam fcripturam pofter. tenuit §. pr. et femper in rel. locis,

κυντιανὸν 1, 8, 11. p. 305. fed Ms. Ve. Κυντιλιανὸν, at Ms. Vi. Κυιντιλιανὸν, tum Ald. al. Κυιντιανὸν, p. Stp. al. Κυιντιανὸν,

'Ακυληΐαν 8, 2, 3. fic tacite Codd. omnes, it. ib. 6. 8, 3, 2. 8, 5, 13. fed 8, 6, 10. diferte Ba. ἀκυληΐας, rel. 'Ακ. it. 8, 7, 1. Ba. fed tacite iterum ib. 5. 7. 19. at ib. 3. diferte ἀκυληΐοισι.

διιπετὲς 1, 11, 2. i. fed Mss. Ve. et Vi. διϊπετὲς, p. vulg. διοπ., tum διιπετῆ 5. 3, 11. i. Ms. Ba., p. vulg. διοπ., quod et tacite fequuntur rel. Codd.

προυπάρχει 1, 4, 10. p. 111. Ms. Vi. p. vulg. προϋπάρχ.

προιὼν 1, 14, 17. ad quod vulg. tacuere Excp. e Codd.; it. 2, 4, 18. 3, 9. 18. i. 3, 11. 4. fq. 5, 5, 16. i. 7, 6, 16. m. fed ib. 3. e. clare Ba. προϊόντων, at Ve. προϊόντ. cum Stp. al., at Excp. Vi. modo per compendium „πρ." quod, refpiciens edit. Hal., aperiat tamen eiusdem προϊόντ.

Πομπηιανὸς 1, 6, 11. 20. 1, 8, 7. 9. fine Var. it.

Πομπήιον 3, 7, 18. i. m. fed

ῥωμαικῶν ib. i. e. p. vulg. 'Ρωμαϊκ., quo longiori elemento et deprehenditur tacite 3, 9, 1. p. 640. it. 4, 7, 4. i.

Simul de *Punctis Criticis,*

quale fignum adfuit per tria puncta ad vulg. δεδευμέναι 8, 4, 30. m. tantum „in Ms. Ven. δεδοϋμέναι fic Zan." quo de v. Not.

Vocabula per ι et α scripta.

Horum adi. quidem αὔλαος habemus quater, sed semel αὐλίους 7, 5. 6., et vtrumque sine Var.

Sed in subst. magna inconstantia per Codd. obuersatur, dum alterutram formam modo tentant, modo retinent, praecipue Ba, cf. 1, 4. 16. ἀσθενίας, p. ἀσθενάας, sed ad 1, 7, 5. e. τριγονίας Martin. „Ms. Ba. τριγενάας, tamen super α a scriba Iota notatum est etc." et sic porro, cf. 1, 8, 10. p. 299. 1, 15, 5. e. p. 644. (non item 2, 10, 3. e. etc.) 1, 16, 5. i. 2, 1. 5. e. 2, 3, 17. i. 2, 7, 3. e. 2, 8, 4. e. (contra 2, 12, 4. p. 366. 4, 5, 6. i.) 3, 3, 1. i. 3. i. et 3, 11, 11. e. 6, 5, 15. p. 393. 6, 6, 2, e. 9. p. 434. 7, 1, 21. p. 570. 7, 3, 8. i. (contra 7, 5, 3. p. 668. 7, 10, 7. p. 828. 7, 11. 6. i. 8, 2, 14. m. 8, 8. 8. p. 1113.) 7. 5, 5. e. 7, 11. 15. i. — sed quoque Ms. Vi. cum Ba. 1, 14, 1. i. 3, 1, 7. p. 494., sed solus Vi. 3, 3, 1. p. 523. secus ac 3, 2, 11. p. 515.

Accentuum ratio

primo vitiosa est in Ms. B., non tantum in verb., vt inf. 3, 5, 9. p. 566. it. in particip. 1, 17, 7. i. sed etiam in adi. 2, 10, 11. p. 319. 7, 6, 7. p. 704. — et in subst. 1, 16, 9. p. 695. 2, 4, 6. i. Add. 3, 8, 13. p. 627. Add. (cf. 7, 7, 13.) 4. 7. 6. p. 902. 5, 6, 21. p. 210. 7, 1, 16. i. 7, 5, 8. i. 8, 5, 15. p. 1035. — sed in Ven. 6, 7, 15. p. 470.

dein vel recta, vel alia, quam vulgaris, per vna quidem vocabula, tum adi. 3. 7, 5. p. 599. 4, 9, 6. e. 4, 12, 4. e. p. 991. 5, 1, 12. e. p. 20. 7, 7, 7. p. 733. 8, 2, 11. p. 939. 8, 7, 5. p. 1079.

tum subst. primae declin. 6, 5, 4. i. 11. e. 6, 7, 10. p. 460. (contra 8, 4, 23. p. 1003.) 8, 2, 7. p. 930. ib. 8. p. 932. (vbi p. Ba. χῶραν dant rel. Codd. χώραν,) cf. supra Μοῦσα, — secundae declin. 4, 7, 9. i. cf. 1, 12, 9. p. 492. σίτον Ba. sed σῖτον Vi. — 7, 3, 15. e. p. 641. — tert. declin. 3. 4, 15. m. 3, 14, 15. e. — 2, 2, 1. e. 4, 13, 10. e. 5, 1, 14. p. 26. 7. 1, 9. m. 2, 3, 23. e. 5, 6, 9. i. 8, 7, 13. e. — 7, 6, 19 i. 4, 2, 5. p. 811. 7, 11, 3. e. p. 848. — 4, 2, 10. m. 4, 8, 5. e. 6, 8, 16. e. 8, 4, 30. p. 1017. sq.

tum verb., vel finiti temporis 2, 13, 19. p. 416. 7, 8, 7. m — vel inf. 1, 14, 1. p. 586. — 1, 7, 4. p. 240. (φθάσαι) etc. — 1, 17, 3. p. 707. 7, 10, 4. i. — 1, 17, 16. p. 728. δρᾶσαι Ba sed δράσαι rel. Codd., at per circumflex. iterum tacite rel. Codd. 2, 1, 19. etc. — 2, 6, 10. p. 175.

Digitized by Google

2, 9. 3. p. 268. — ib. 6. p. 277. — 2. 11, 11. i. 6, 2, 8. p. 323. 7, 7, 8. p. 736. — 2, 14, 9. p. 442. — 5, 3, 1 p. 57. 5, 8, 9. p. 251. 6, 2, 3. p. 311. — 6, 4, 8. e. — 8, 6, 4. p. 1053. — 8, 8, 14. p. 1126. — 1, 17, 17. p. 730. — 2, 1, 16. i. — 2, 5, 10. p. 144. — 2, 9, 7. p. 281. 7, 9, 18. p. 800. — 3, 3, 5. e. 7, 9, 24. i. — 3, 11, 5. p. 690. 7. 4, 10. p. 662. — 3, 11, 11. p. 696. 7. 5, 11. e. — vel partic ip., per fing. 7, 10, 15. i. — fimul per plur. 1, 10, 4. p. 385. — 3, 12, 10. m. 7, 10, 15. p. 840. 8, 6, 16. p. 1067. — 3, 12, 20. p. 723. 4, 9. 11. i. 7, 2, 13. e. 7, 4, 13. e. 7, 5, 6. p. 674. 8, 5, 2. e. — 4, 2, 3. e. — 7, 6, 21. p. 725. — 8, 4, 9. p. 984.

nominatim negatiuarum particularum,

μήθ᾽ ὅλως 1, 1, 5. p. 24. 3, 10, 15. i. — μὴ δὲ, v. in iunctis et feiunctis, — μηδ᾽ 1, 10, 8. e. etc. — μήδ᾽ 2, 1, 4. e. fed μὴ δ᾽ 5, 7, 4.

feparatim per dictiones encliticas, et quidem adu., (praeter πέρ, quod cum aliis vocibus fine interuallo vllo copulant Codd., aut ita fcriptum in Excerpt. praebetur, vt non liquido dignofcatur interuallum. cf. Ind. in πέρ,)

ὅπη ποτ᾽ 1, 6, 14. p. 209. — ὅ τι ποτ᾽ 2, 1, 4. p. 6. 2, 13, 10. p. 395.

τοῖς ποτὲ 5, 1, 14. p. 27. clare Cod. Ba. fed clam rel. — πῶ ποτε 5, 4, 16. p. 114. fed πῶ ποτε Ve. clare cum Stp. et clam Vi. — καί ποτε 4, 4, 6. p. 851. — μὴ ποτὲ 4, 6, 10 i. fed clam Mss. rel. μήποτε cum Stp.

οὐδεμίαν πῶς 4, 13, 15. p. 1019. fed μὴ δὲ μίαν πῶς Ve. et μηδεμίαν πως Vi.

μή πως 2, 2, 8. p. 40. cum Stp. clam Codd. it. 6, 1, 12. p. 290. 8, 3, 8. i. cf. in iunctis,

πάνυ τοι 2, 2, 9. i. 3, 10, 14. i. 5, 2, 11. i. 7, 5, 18. e. 8, 6, 1. m. 8, 8, 7.

nominatim porro in copula, (praeter οἷόστε, quod cum Stp. femper fic vna voce Codd. ferunt clam, cf. 1, 6, 21. i. et in iunctis,) fecundum varias rationes grammaticae vulgaris, primo poft nullum accentum f. praepofitionem fine accentu,

ἔς τε 2, 7, 5. i. — ἅς τε 4, 6, 8. i. — ἥν τε 7, 5. 18. p. 692. 7, 10, 7. i. 8, 6, 1.

poft accentum autem alium, atque adeo poft vocabulum oxytonum, in

ἅτε 1, 7, 5. i. etc. pro coniunct. Lat. *vtpote*, rel. ſed Ms. Ba. ἅ τε 7, 9, 11. p. 793. — ἅ τε 8, 8, 3. p. 1105. ib. 14. p. 1122.

ἀπό τε 4, 8. 7. i — διά τε 2, 8, 11. p. 250. 8, 4, 2. m. — ὑπό τε 5, 4. 20. m. — πρός τε 1, 2, 9, p. 51. ſq. 4, 11, 5. p 977. — πρός τε 1, 3, 13. Ba. ſed πρός τε Vi.

αὐτός τε 1, 10, 14. i. 4, 11, 9. p. 981. 5, 2, 6. p. 42. Add. ſed

ἰδών τε 4, 13, 11. p. 1014. — mox ἐπιστάς τέ, — ſic ἀνιών τε 5. 6. 21. p. 211. ſed ib. 22. i. ὑπό τε, — et προσελθών τε 7, 8, 5. m. mox ἀνελθών τέ,

poſt vocabulum paroxytonum, (quo pertinet proprie illud prius ἅτε, vna editum voce, vt nos quidem ſcribimus, etſi per ſe ortum e duabus,) in quo genere Ms. Ba. alioqui perpetuo dat τέ cum accentu, vt

μεγάλων τέ 1, 1, 4. p 15. cf. ib. 5. p. 23. it. 10. i. etc. — ſed ἔργων τε ib 1. p. 2. cum Mss rel. — φθόνῳ τε 3, 2, 13 e. Add. ſolus Ba. clare, it. 4, 12, 8. p 997. Add. — συγκαλέσας τέ 1, 4, 1. p. 90. ſed Vi. τε ſine accentu, — μερίσαι τε 1, 17, 3. p. 707. it. κρύψαι τε 2, 1, 1. p. 1.

poſt proparoxytonum, vbi Ba ſolet reclinare, vt

φράσεώς τε 1, 1, 1. p. 7. cf. ib. 3. p. 11. it. 4. i. etc. — ἔπεμψέ τε 3, 7, 2. m. — mox χρήματα τέ, — θεραπεύοντι τέ 4, 13, 5. i. ſed §. pr. φέροντά τε,

poſt periſpomenon, vbi inconſtans in τέ accentus obſeruatur, vt

ἦν τέ 5, 5, 4 p. 136 ſed Ve. ἦν τε,

ἐθνῶν τε 1, 1, 5. p. 20. τῶν τε — γῆς τε ib. 5. p. 21. cf. 1, 2, 9. p 54. etc. — ὑμῖν τέ 1, 4, 7. p. 102. ib. 14. etc. — ἐχρῆν τε 1, 9, 16 cum Vi. — βοηθῶν τέ 2, 7, 5. e. Add. ἑορταῖς τε 2, 8, 16. e. cum Vi. — πᾶν τέ 1, 4, 19. p. 131. etc. πᾶν τε 4, 11, 5 i. cum Vi. — ἐκεῖθεν τε 3, 3, 6. p. 529. ſed mox πᾶσαν τέ, cf. 3, 6, 17. m. etc. it. 5, 2, 1, i. 5, 4. 9 p. 105. it 18. e. καλῶ τέ ib. 1. e. 5, 2, 1. i. 5, 4, 9. p. 105. it. 18. e. etc.

poſt properiſpomenon, vbi Ms. Ba. frequentiſſime accentum in τέ tenet, vt

παρεῖχε τέ 1, 3. 9. m. 1 6, 19. i — λοιπόν τέ 1, 16, 12. i. ſed λοιπόν τε Vi. cf. 1, 17, 2. i. — γῆρας τέ 2. 3, 7. p. 68 ſed mox ἄνω τε, — ἐκεῖθέν τε 3, 3, 6. p 529. ſed mox πᾶσαν τέ, cf. 3, 6, 17. m. — σχῆμα τέ 3, 11, 2. e.

Digitized by Google

παρηωρῆτό τε ib. 4. i. — ἐσθῆτι τὲ 4, 11, 5. p. 976. fed ἐσθῆτι τε Vi., qui tamen tacite cum Stp. ἐσθῆτά τε 5, 4, 12. e. vbi Ba. ἐσθῆτα τὲ, cf. 5, 6. 21. p. 213. 5, 8, 2. p. 242. 6, 4, 7. p. 364. — παραδῦναι τὲ 5, 4, 17. m. — ἀπαγγεῖλαί τε 7, 6, 14. e. cf. 4, 13, 9, m. fed πρῶτοι τὲ ib 13. e. — κατῆλθέ τε 4, 8, 1. i. fed ὑφῆψε τὲ ib. 12, e. — ἱκανός τε 7, 4, 14 i. 7, 5, 10. i fed πλῆθος τὲ 7. 12, 14. i — δηλῶσαί τε 7, 6, 13. i. fed ib. e. p. 718. τῦτο τὲ, at Ve. τῦτο τε, fed ἀπαγγειλαῖ τε ib. 14. e. tacite tres Mss. cf 8, 6, 4. p. 1053. etc.

fimilis inconftantia porro in pron. infinito per omnes priores rationes, primo quidem in diffyllabo, poft nullum accentum, vt

ὥς τινὰς 3, 11, 14. i. 7, 3, 14. p. 637. — ἅ τινες 4, 1, 9. i. 4, 9, 13. m. 6, 9, 13. e. — ἔν τινι 5, 4, 21. i.

poft alium accentum, et poft oxytonum

λαβὼν τινὰς 1, 8, 11. p. 304. καταλιπὼν τινὰ 6, 5. 15. p. 393. αν ὂν τινὰ 5, 1. 12. p. 18. ὀρχηςὴν τινὰ 5, 7. 12. p. 235. ἀδὲ τινα 6, 1, 12. i.

ἀλλὰ τινὰς 7, 3, 11. p. 629.

γάρ τινα 4. 3, 4. p. 836. γάρ τινι 7, 2, 13. i.

δὲ τινὲς 3, 7, 8. i. Add. 5, 3, 18 i. Add. — δέ τινες 2, 5, 5. i Add. 2, 10, 13. i. 2, 14. 9. i. 4, 5, 9. i. 5, 2, 5. p. 37. 6, 5. 14 i Add. 6, 9, 8. i. 7, 7, 14. i. 7, 11, 5. i. 8. 3 19. i. 8, 4. 6. i.

δὴ τινὰ 4, 4, 16 i. Add. 6, 2, 12. i. — δή τινες 7, 1, 25. i.

ἢ τινὰς 4, 1, 3. e. ἢ τινὰ 4, 12, 4. p. 990.

καί τινων 1, 10, 15. i. — καί τινα 6, 4, 14. i.

μέν τινες 3, 10, 11. p. 676. 4, 8, 11. p. 924. — μέν τινὸς 6, 9, 10 i.

μὴ τινὰς 8, 1, 2. p. 902. — μή τινες 8, 4, 8. p. 982.

μὴ δὲ τινα 7, 8, 12. i. — μή τί τινα 3, 11, 4. p. 688. μή τί τινος 6, 5, 16. i.

ἀπό τινος 4, 2, 22. i 6, 8, 1. e. — διά τινος 3, 12, 12. p. 717. διά τινα ib. 17. e — ἐπί τινα 5, 4, 15. e. ἐπί τινος 7, 5, 6. e. — μετὰ τινὸς 4, 2, 19. p. 829. Add. — πρός τινα 7, 8, 3. p. 746. 8, 4, 2. i.

fimul que cum copula

ἅ τέ τινες 4, 2, 16. p. 827. fed Mss. rel. clam cum Stp. ἅ τε τινὲς,

ἐξοχάς τέ τινας 5, 3, 11. p. 71. ſed rel. Mss. tacite cum Stp. ἐξοχάς τε τινὰς,

poſt paroxytonum

ὥσπερ τινὸς 1, 8, 5. p. 283. νέον τινὰ 1, 17, 24. cum Mss. rel. — τοιαύτην τινὰ 2, 9, 4. i. — ἄλλα τινὰ 4, 15, 6. p. 1046. cum Ve. ſed ἄλλα τινα Vi. — φήμην τινα 7, 6, 21. p. 725. m. Add. — δόλον τινὰ 8, 8, 11. i.

†† θέας τινῶν 3, 8, 17. i. καίτοι τινῶν 6, 1, 15. p. 295. ὁσίας τινῶν ib. 18. p. 300. ἀγγειλάντων τινῶν 6, 9, 4. p. 517. 7, 10, 9. p. 831. — ὀλίγων τινῶν 7, 11, 12. i.

poſt proparoxytonum

ἄκριτόν τινα 2, 14. 7. i. 3, 11, 2. p. 684. 3, 12, 14. i. — Πάτροκλον τινὰ 4, 8, 10. e. — ἐγένοντό τινες 6, 4, 30. p. 370. cf. 7, 8, 5. p. 749. 8, 3, 20. i. 8, 4, 9. p. 984. — ὑποβάλλοντος τινὸς 7, 10, 13. p. 837.

†† γενόμενοι τινῶν 7, 7, 5. i. tres Codd. tacite cum Stp.

poſt periſpomenon,

ὧν τινὸς 1, 6, 1. i. 1, 8, 5. i. 3, 13, 16. i. 4, 10, 13. m. — αὐτῶν τινας 1, 4, 17. e. 7, 1, 26. p. 580. cf. 4, 12, 7. p. 995. 5, 7, 14. e. — αὐτοῖς τινας 7, 10, 14. p. 839. — περιελᾶν τινα 3, 11, 6. p. 690. — τιμῇ τινι 4, 3, 3. i.

†† αὐτῶ τινῶν 1, 12, 2. e. — ἡμερῶν τινῶν 7, 6, 1. i.

poſt properiſpomenon,

ἆχέ τινα 1, 15, 14. e. 6, 4, 13. e. 8, 7, 17. i. — τοιαῦτά τινα 3, 6, 17. 3, 13, 13. 4, 9, 6. 4, 14, 19. 6, 2, 7. 6, 4, 1. 10. 7, 5. 17. 7, 8, 21. 8, 3, 6. 16. ſed τοιαῦτα τινὰ 2, 9, 4. ſolus Ba. vt 4, 11, 1. ſolus Vi.

†† ἐπακοῦσαι τινῶν 3, 5, 12. e.

porro in pron. hoc monoſyllabo, cum maſc., tum fem., tum neutr., per ſuperiores rationes, poſt nullum accentum,

εἴ τις 3, 4, 13. i. Ms. Ba. diſerte, ſed 4, 5, 5. i. clam tres Mss. cum Stp., it. 7, 8, 17. etc.

ἅ τι 4, 6, 7. e. ſic cum Stp. tres Mss. tacite, it. in ἅ τι 6, 1, 11. p. 286. — ἅ τι 7, 1, 21. e. cum Stp. tacite Ms. Ve. et Vi.

poſt accentum aliquem, primo que poſt oxytonum,

μηδέ τις 8, 7, 17. ſic cum Stp. tres Mss. tacite, — it. μή τις 1, 6, 18. p. 217. — δέ τις 6, 8, 1. 7, 1, 21. i. ſed diſerte Ba. 7, 8, 3. p. 746.

ἀεί τι 3, 13, 15. ſed tacite Mss. rel. cum Stp. ἀεί τι,

δέ τι 4, 2, 2. i. Mss. tres clam cum Stp. ſic, it. 4, 6, 10. m. 4, 12, 5. i. 6, 1, 14. i. ἐδέ τι ib. 4. i.

δή τι 4, 13, 2, i, ſolus Ba.

Digitized by Google

ἤ τις 2, 13, 14. p. 405. tres Mss. cum Stp. clam, — it. ἄν τι 3, 6, 8. 578. πολύ τι 3, 4, 11. m. folus Ms. Ve. tacite cum Stp. fed Mss. tres fic cum Stp. 3, 7, 8. p. 601. 5, 1, 3. p. 4.

çum que copula,

πολλή τέ τις 1, 12, 2. i. Mss. tres tacite cum Stp., it. 7, 3, 5. i. μόνον τέ τις λ.

poft paroxytonum,

τοιάδε τις 4, 9, 3. i. tres Mss. tacite cum Stp.

ἑτέρα τίς 1, 10, 1. i. Ms. Ba. f. d Mss. rel. cum Stp. clam ἑτέρα τὶς, at πόλις τὶς 4, 2, 17. i. tres tacite cum Stp.

ἀπακάσαι τίς 4, 2, 15. i. Ba. fed rel. Mss. ἀπακάσαι τὶς cum Stp. clam, fic et in Ba. συνωμοσία τίς 7, 1, 11. m. p. 555. — tamen ib. §. fq. i. Μάγνος τὶς tres Mss. tacite cum Stp., it. ib. §. 13. i. τοιαύτη τὶς, it. 7, 3, 6. p. 618. τοσαύτη τὶς, it. 7, 8, 14. i. 8, 6, 17. i.

μόνον τὶς 3, 6, 4. e. diferte Ba., fed rel. Mss. quoque fic cum Stp. fed tres clam fic cum eodem ib. 11. p. 581.

ἔτι τις 8, 6, 17. p. 1069. tres Mss. clam cum Stp. it.

μέρος τὶ 8, 4, 23. i. cf. 6, 1, 13. e. fed

συνέβη τί 1, 8, 5. e. Ba., at Mss. rel. συνέβη τὶ clam cum Stp. tum

ὥσπερ τι 2, 13, 12. p. 401. tres Mss. tacite cum Stp., at 8, 2, 6. p. 928. fic cum eodem tantum Ve. et Vi. — ἀδίκαι τι 7, 8, 3. e. Ba. fed rel. iterum cum Stp. clam ἀδίκαι τὶ,

πλέον τί 2, 6, 18. p. 191. Ba. fed Vi. πλέον τι, — vt πάνυ τι 3, 11, 6. i. Add. tres Mss. tacite cum Stp.

μέγα τὶ 1, 10, 8. p. 395. tres Mss. clam cum Stp., fed cum eodem fic μέγα τι 4, 14, 6. p. 1026. — at μέγατι 7, 11, 18. e. folus Ba. pro rel. Mss. cum Stp. μέγα τὶ, — tum μέγά τι 8, 1, 6. i. vnus Ba., fed rel. cum Stp. iterum, vt ante.

ἔτι τι 4, 9, 11. p. 952. fic cum eodem clam Mss. tres.

denique poft proparoxytonum,

τετράγωνόν τι 4, 2, 12. p. 821. tres Mss. tacite cum Stp. — 4, 8, 10. e. p. 922. ἐποίησέν τι Ba. diferte, fed rel. cum illo fimili accentu.

δημόσιοι τί 2, 7, 3. p. 208. Ba. fed δημόσιοι τὶ Vi., vt φθάσωσι τὶ 3, 2, 10. p. 513. tacite Ve. et Vi. cum Stp. at Ba. diferte φθάσωσί τι,

ὠνησάμενός τις 2, 10, 8. p. 313. tres Mss. clam cum Stp. it. 3, 6, 3. i.

porro poft perifpomenon,

ἦν τις 1, 10, 2. i. tres Codd. cum Stp. tacite, it. 4, 13, 2. i. 5. 3, 2. 6, 4, 4. i. it.

αὐτῷ τις 4, 8, 11. i.

ὁρῶν τι 4, 13. 11. p. 1014. — ἦν τι 7, 10, 14. i.

post properispomenon autem,

τοσαῦτα τὶς 3, 15, 6. tres Mss. clam cum Stp., it. 4, 2, 6. i. Add.

μεῖζόν τι 1, 10, 3. i. tres similiter cum eodem, it. 3, 13, 6. i. 3, 15, 4. i. 4, 4, 5. e. it. δρῶσαί τι 4, 1 ,, 1. m. sed sic diserte Ba. 1, 17, 16. p. 728.

ἐρῶντας τί 7, 6, 15. e. solus Ba., sed rel. cum Stp. ἐρῶντάς τι.

praeterea in pron. pers., per easdem rationes, post oxytonum

πρός με 2. 3, 12, i. 3, 11, 10. p. 695. tres Mss. clam cum Stp., it. 3, 6, 6. e. Ve. et Vi. pro Ba. πρὸς ἐμέ, — δή μοι 1, 4, 8. i. tres,

μέν σε 1, 6, 12. i. Add. tres cum Stp. tacite, it. δέ σοι 3, 11, 11. i. 7, 5, 13. i.

ἐπί σοί 1. 9, 11. p. 353. diserte Ba. sed rel. Mss. ἐπί σοι cum Stp.

σύν σοί· ἤ 1, 6, 18. p. 217. diserte Ba., sed σύν σοι rel. cum Stp.

παρά σε 1, 6, 18. p. 218. soli Mss. Ve. et Vi. — γάρ σε 1, 9, 9. i. tres clam cum Stp., it. γάρ με 2, 10, 4. p. 305.

post paroxytonum autem,

πανηγυρίζειν σοί 1, 9. 8. i. Ba. et Ve. clam cum Stp. sed nudum σε Vi. — περιόντος μοί 1, 5, 6. tres, it. 2, 3, 16.

βίᾳ με 5, 1, 3. i. tres tacite cum Stp., — it. ὄντα με ib. 10. p. 14. cf. 2, 1, 22. p. 29. 1, 5, 8. i.

sed post proparoxytonum

αἰώνιόν σοί 1, 6, 19. p. 219. tres cum Stp. clam, it. 3, 11, 10. p. 695. — sed ib. 11. diserte Ba. διαδεξάμενός με, vt rel. clam, et tres iterum tacite 2, 5, 13. e. — it. ἐπιβάλλουσί μοι 4, 5, 7. m. — it. τὸ μέτριόν με 5, 1, 5. m.

porro post perispomenon,

νῦν σοί 3, 11, 10. i. tres clam cum Stp.

denique post properispomenon,

ἐπῆλθέ μοι 4, 5, 10. i. tres cum Stp. tacite, it. εἶναί μοι 1, 5, 5. i. 10. p. 151. it.

ὁρᾶτέ με 1, 4, 2. i.

postremo in encliticis verbis duobus illis, per rationes easdem, primo quidem post accentum nullum,

Digitized by Google

ὥς φατὶ 4, 3, 17. e. tres Mss. tacite c. Stp. — ὥς φασὶ 3, 4, 15. p. 551. ſic Mart. e Ba., vt rel. clam, — ſed ὥς φασιν 6, 9, 12. m. tres tacite,

ſed poſt accentum, et poſt oxytonum,

δὲ φασὶν 7, 9, 20. i. tres clam, — ſed ὥς τινες φασὶν ib. 9. i. diſerte Mart. e Ba., pro Stp. et tacito Mss. rel. ὥς τινές φασιν,

porro poſt periſpomenon,

γῦν φασὶν αὐτὸν 2, 1, 15. i. ſolus Ba. per alius ordinis lectionem, pro Stp. et rel. Mss. clam γῦν αὐτὸν φασὶ, ſed ἐκεῖ φασι 3, 4, 5. i. diſerte Ms. ſed rel. clam cum Stp. ἐκεῖ φασὶ,

at in verbo ſubſt., poſt nullum accentum, (praeter ἔσθ' ὅτε 4, 7, 8. 6, 1, 18. i. tres c. Stp., it. εἰσὶ δ' 1, 1, 3. 7. 3, 14, 14. p. 764. it. 2, 13, 10. p. 395. ἔςι δὲ Ba. c. Ve. ſed ἐςὶ δ' Vi.)

κἀδ' ἔςιν 2, 13, 11. p. 398. ſolus Ms. Ve. tacite c. Stp., dum rel. faciunt aliud genus, cf. deinde, ſed 1, 10, 12. p. 405. omnes Mss. c. illo Stp.

ſed poſt accentum, et poſt oxytonum,

κἀδὲν ἐςιν 2, 13, 11. p. 398. Ba. ſed Vi. κἀδὲν ἔςιν,

γάρ ἐςι 4, 2, 1. i. tres clam, it. 5, 3, 19. i. 8, 7, 8. p. 1083. — γάρ εἰσι 8, 1, 14.

ὅπέρ ἐςι 7, 6, 4. i. Ba. ſed rel. cum Stp. clam ὅπερ ἐςὶ,

porro ſimul cum pron. infinito

δέ τις ἐςὶ 5, 3, 10. m. tres tacite c. Stp.

it. ſimul poſt copulam

γενναιότατοι τέ εἰσι 2, 9, 15. i. ſolus Ba. dum rel. c. Stp. faciunt genus aliud ſq. mox μεγάλοι εἰσὶ,

poſt paroxytonum,

ἔθος ἐςὶ 1, 5, 2. tres c. Stp. clam, it. κράττες ἐσμὲν 2, 13, 10. i. — τιμωρίαν ἐςὶ ib. 14. e. — αἰδίκ εἰσὶ 5, 1, 13. e.

tum poſt proparoxytonum,

σύνεδρός ἐςι 1, 5, 17. e. tres tacite, it. 2, 10, 18. p. 331.

porro poſt periſpomenon,

τιμῇ ἐςιν 4, 2, 17. m. Mss. tres clam, it. 4, 15, 18. 8, 6, 16. e.

Spirituum ratio

vniuerſa, vt in Cod. Ba. deſit lenis et aſper ſuper ρρ, cf. 1, 13, 11. 1, 15, 12. tum in Ve. lenis in vocabulis nominum propr., a magno incipientium elemento, vt Ἀλεξάνδρῳ 6, 9, 1. 7, 1, 1. — Ὠκεαν. 7, 2, 20.

dubia, maxime in pron. dem. αὐτ. et recipr. αὑτ., quo de cf. Ind. Var. et infra in *Pronom.*

praua porro, per afperum pro leni, in adi. 2, 4, 1. p. 101. 2, 6, 3. p. 161. Ba. it.

in adu. 2, 7, 14. i. et

in verb. 2, 6, 19. p. 195. — 2, 2, 23. i. 2, 15, 4. e. 3, 6, 7. p. 577. 8, 7, 8 p. 1083

in fubft. 5, 1, 6. p. 8. folus Vi.

it. per lenem contra pro afpero, in fubft. 3, 6, 11. i. — 2, 8, 16. p. ■58. (non vero 2, 7, 1. e. 3, 6, 15. i. 3, 8, 10. e. 5, 2, 9. i. 13. e.) — 3, 14, 19. i. 6, 5, 3. p. 378. 7, 2, 10. e. 11. i. 13. e. 14. p. 599. 8, 7, 1. e. it.

in adi. 3, 14, 10. i.

tum lenis in contractis, vt adi. τἀληθῆ 4, 12, 7. i. 4, 14, 8. m. a tribus Mss. adhibitus, it.

in pron. κἀμοὶ 2, 10, 4. i., fed καμέ 5, 1, 5. i. Ba., pro rel. c. Stp. κᾀμέ, — κἀκεῖνος 3, 6, 8. i. tres clam, etc. v. Ind. ἐκεῖν. per cafus omnes, fed diferte Ba. et Vi. 2, 5, 13. i. it. Ba. 6, 1, 4. i.

in adu. loci illis, κἀκεῖ 3. 4, 9. tres clam, it. κακεῖθεν, vbi v. Ind., it. κἀκεῖσε 4, 8, 15. — tum illo τἀπίσω 3, 4, 19. e. 5, 6, 17. p. 201.

in verbis, quorum accentus non eft fimul fub initium, vt

προὐβάλετο 2, 11, 9. p. 346. diferte Ba., fed rel. clam, fed tres clam c. Stp. προὔβαλλετο 8, 1, 6. p. 908.

προὐδώκατε 2, 1?, 13. e. diferte Ba., fed-tacite rel.

προυκαλεῖτο 4, 3, 6. e. tres c. Stp. clam, it. 4, 14, 13. 7. 1, 21. i. fed diferte Ba. 6, 8, 16. i. it. Ba. et Ve. 6, 9, 10. p. 524. at Vi. προὐκαλ.

προυνοήσατο 7. 6, 9. i. tres clam,

προὐχόντων 7, 10, 6. p. 820. tres tacite c. Stp.

προυχώρει 1, 15, 16. p. 667. diferte Ba. it. 4, 4, 4. i. 5, 8, 9. p. 251. fed προυχ. 7, 9, 1. e. Ba. et Vi. c. Stp. clam,

προὐχώρησεν 1, 14, 15. p. 620. tres tacite c. Stp. it. 7, 6, 16. i. fed 7, 2, 9. i. diferte Ve. προυχωρ.

in copula κἂν (p. καὶ ἂν) 4, 14, 19. e. tacite tres c. Stp. — at κἄν (p. καὶ ἄν) 1, 13, 16. p. 578. tres diferte, at 4, 4, 15. fic modo Ba. it. 4, 5, 15. i. fed tacite tres 4, 6, 3. 8, 4, 23. i.

quo pertinet etiam

Spiritus fimul cum *Accentu*

in contractis aliis partibus orationis, et adeo

in adi. προὖπτον 4, 12, 14. e. tres Mss., it. 7, 4, 4. p. 653. fed iidem προὔπτω 8, 3, 10. p. 957.

in fubft. τοὔνομα 2, 4, 13. p. 117. Ba. et Vi. fed Ve. c. Stp. τὸ ὄνομα,

in verbis, quorum accentus ftat fimul ab initio, vt

Digitized by Google

προὔβησαν 7, 12, 10. e. Ba. et Vi. clam c. Stp., pro al. lect. Ve., cf. post,

προὔθηκεν 3, 8. 8. i. tres tacite c. Stp., sed contra προὔθεσαν 8, 6, 6. i. cum eod.

προὔλεγον 2, 14. 9. i. tres c. eod. clam,

προὔπεμπε 2, 13, 21. p. 422. Ba. clare, sed rel. pariter προὔπ. sed 3, 1, 10. i. omnes c. Stp. tacite προύπ.

προὔτρεπεν 3, 12, 10. omnes sic clam c. Stp. it.

προὔχοντα 2, 1. 20. p. 27. sed 2, 10, 9 e. diserte Ba. et Ve. clam sic c. Stp. at Vi. clare προὔχ., tum 7, 5, 10. p. 680. tres προὔχ. tacite c. Stp.

quae res ducit ad

contractam formam vel *solutam*

aliam, primum

in adi. κρείττονα 1, 6. 20. p. 221. clam Ms. Ve. et Vi. c. Stp. sed Ba. κρείττω, — 1, 10, 10. p. 399. εὔνοον tacite Ve. c. Stp. sed Ba. diserte εὔνουν, et Vi., per vitium quanquam, ἔγνοουν,

in subst., per acc. plur. tert. declin. βασιλέας 2, 4, 8. e. Ve. et Vi. clam c. Stp. sed Ba. βασιλεῖς, it. 2, 6, 19. e. 7, 10, 3 e., at βασιλέας 8. 8, 2. e. tres tacite c. Stp. it. ἀμφορέας 5, 5, 16. p. 154.

in verb. (praeter illud superius in accentibus κρέμασθαι 1, 14. 1. p. 586. clam Ve. et Vi. c. Stp. sed Ba. κρεμᾶσθαι,)

συνεῖναι 2, 9, 15. p. 294. Ve. et Vi. tacite c. Stp. sed Ba. συνιέναι

ἔῤῥιπτον 4, 15, 6. e. Vi. c. Stp. clam, sed ἐῤῥίπτουν Ve. et ἐρρίπτουν Ba. — ἐῤῥίπτα 5, 6, 21. p. 212. Ve. et Vi. tacite c. Stp. at Ba. diserte ἔρριπτε, nihil tentando in vulg. lect. alterutra 2, 9, 9. p. 286. 3, 12, 25. p. 729. 4. 6, 2. e. 7, 7, 6. p. 733.

προσχώρει 1, 15, 16. p. 667. Ve. et Vi. clam c. Stp. sed Ba. προυχώρει, it. 4, 4, 4. 5, 8, 9. p. 251. sed προσχώρει 3, 15, 12. i. tres tacite,

προσχώρησεν 6, 1, 20. p. 304. Ba. diserte, vt rel. clam, sed 7, 2, 9. p. 592. Ba. et Vi. clam c. Stp. at Ve. προυχ.

προσπόμπευον 5, 6, 20. e. tres tacite,

προσκαλίσατο 6. 8, 16. i. Ve. et Vi. clam c. Stp. sed Ba. diserte προυκαλίσ.

προύβησαν 7, 12, 10. e. Ba. et Vi. tacite c. Stp. at diserte Ve. προσέβησαν,

dum nihil tentatum in ſupra poſitis verbis ad *Spiritus.*

Diſtinctiones ſeu *Interpunctiones*

ſequantur, quarum ratio eſt haec, primum maxime in Ms. Ba., per inconſtantiam ſubinde conſpicuam, vt

commata, pro ſignis ſ. vncis parentheſis, vtrinque, vel cola ſ. puncta in apice litterarum, nulla 1, 5, 2. p. 137. ſed ib. 4. p. 143. cf. 1, 2, 2. p. 34. 1, 6, 12. p. 205. ib. 14. p. 209. 1, 8, 12. p. 311. 1, 9, 7. p. 347. 1, 12, 12. p. 506. 1, 13, 11. p. 556. 2, 5, 9. p. 141. etc.

cui ſtatim hic adiungimus, omnino nulla parentheſis ſigna ibi reperiri, nec monitum a Mart., quid eorum loco adeſſet, 1, 6, 11. p. 204. 1, 8, 11. p. 305. 2, 5, 9. i. etc.

cola vero frequenter deprehenduntur, vt

adeo poſt ſingulas deinceps voces 3, 12, 22. e. 6, 6, 4. e. 7, 8. 11. e. it.

poſt membra breuia, 1, 4, 21. p. 134., interdum inepta 2, 5. 12. p. 148. 2, 15, 8. i. 3, 14, 18. e. 4, 12, 1. p. 987. 5, 8, 20. e. — nominatim in particip. aut adi. 1, 1, 4. p. 13. 1, 4, 18. p. 126. 4, 11, 12. m. etc. aut verb. finit. in μὲν et δὲ 1, 2, 1. 4, 6, 10. m. etc. it. aliter 4, 6, 2. e.

ante coniunctiones et adu. 8, 3, 14. p. 963. ib. 15. e. (ſed comma 7, 1, 19.) — 8, 6, 11. e. ſed comma 7, 2, 12. e. at punctum 7, 9, 15. e.

pro puncto interrog. (quod tamen tenetur 1, 17, 10. p. 721., et quo abſente non monitum tamen a Mart., quid aliud eſſet ibi 1, 6, 4. e. 7, 3, 2. e.) 2, 13, 20. p. 419. 3, 12, 12. p. 23. 4, 10, 12. e. 4, 11, 10. e. 5, 1, 11. p. 15. 7, 3 3. e.

punctum, praeter alia loca, rectum 4, 6, 10. i. — ſed prauum 4, 4, 9. e. 8, 6, 18. p. 1071. etc. — multum deinceps poſt ſingulas voces 5, 3, 14. p. 79. — obſcurum 3, 12, 21. p. 725.

commata rurſus, inepta quidem, in vniuerſum 1, 1, 3. p. 11. 1, 10, 4 p. 386. 4, 1, 3 p. 797. 6, 1, 16. i. — nominatim poſt ἂν (praeter rectum 1, 9, 3. m.) 1, 1, 1. p. 4. ib. 5. p. 18. 1, 5, 2. i. 1, 6, 14. p. 209. 4, 4, 9. p. 855. 4, 5, 5. p. 869. 4, 9, 9. p. 949. 4, 14, 16. p. 1036. 5, 4, 13. e. 7, 9, 3. e.

non bene omiſſum ante gen. conſq. 1, 4, 13. e.

non male contra poſitum 3, 12, 21. p. 724. — it. poſt verb. 4, 11, 5. e.

vniuerſe adhibitum aliquod, vel nullum, bene, male, diſſentiendo item a rel. Mss. 1, 1. 1. p. 13. ſq. 1, 2,

Digitized by Google

2. p. 33. 35. ib. 3. p. 38. 8. p. 51. 1, 9, 21. p. 373. 1, 12, 9. p. 496. 1, 13, 15. p. 574. 2, 9, 5. p. 274. 3, 13, 16. e. 4, 2, 12. i. 6, 7, 16. e. 6, 8, 7. p. 494. 7, 2, 15. p. 603. 7, 3 4. p. 614. 7, 4, 1. e. 7, 5, 13. e. 7, 10, 14. i.

nominatim in adu. temp. 4, 9, 12. i. 3, 15. 1. i. 4, 11, 3. p. 973. ib. 12. m.

porro in Ms. Ve. colon in membris verborum 8. 4, 29. p. 1015., pro commata rel. — contra comma 5, 3, 8. p. 67. pro colo Ba. — tum

in eodem Ve. solo punctum interrog. 4, 14, 12 p. commate Ba. diserto, sed puncto mero Vi. tacito c. Stp.

deinde in Ms. Vi. cum Ve. comma modo duplex 1. 3, 12. p. 81. pro colis Ba. — sed nullum comma ib. p. sq. pro Ba. aliquo,

postremo 4, 14, 4. p. 1025. colon in Ve. et comma in Vi. pro puncto Ba.

Caeterum de his distinctionibus singulis, suo sub nomine, etiam consuli potest Ind. Obseruationum.

Iuncta vel *Seiuncta*

vocabula, primum *more* aliquo scribendi, per orationis partes solennes,

adi. et coniunctio δηλονότι 2, 10, 15. e. Mss. tres clam c. Stp.

adi., nominatim numeralia et copula ἑκκαίδεκα 8, 4, 2. tres similiter, (it. τεσσαρεσκαίδεκα 5, 3, 7. e. etc. — τεσσαρεσκαιδέκατον 6, 1, 15. i. 6, 6, 2. i. — τρεισκαίδεκα 1, 17, 26. m. — ὀκτωκαίδεκα 3, 15, 7 i.) sed 5, 7, 7. p. 228. modo Vi. at ἑκκαιδέκατον Ve. et ἑξκαιδ. Ba.

adi. et adu. μέντοι 1, 8, 8. tres, it. 1, 9, 15. 3, 8, 15. 6, 7, 24. 8, 8, 2. it. vbi edd. diuidunt 1, 13, 8. 7, 8, 5. — sed μέν τοι 6, 1, 2. p. 273. Ba.

ὅπως δὴ 4, 6, 2. Ba. sed rel. c. Stp. ὁπωσδὴ clam,

πώποτε 3, 10, 13. e. tres clam, it. 3, 15, 5. e. sed Ba. diserte ib. 7. e. 4, 8, 19. i. (vtrinque in Add.) cf. infra in *neg.*

τοίνυν 1, 12, 17. e. etc. tres tacite, it. vbi edd. diuidunt 6, 7, 6. i.

art. postpositiu. et copula ἅτε (p. coniunct. Lat. *vtpote*) — ἅ τε v. supra in *Accent.* in *copula* τέ, post *oxyton.*

— praepositiu. et copula ὅτε 1, 13, 4. i. Ba. pro ὅ, τε Stp. rel. it. 2, 7. 4. p. 211. sed ὅ τε 2, 8, 6. p. 243. — τό τε 3, 8, 10. etc. Ba. diserte, pro Stp. et rel. τό, τε,

Digitized by Google

quod ap. Ba. contra 4, 5, 3. cf. et ὅ τι in ὅτις. — praepositiu. et adi. τηνταχίϛην 2, 7, 5. e. 2, 8, 18. p. 260. 3, 12, 14. e. Ba. solus, at idem τὴν ταχ. 1, 9, 20. i. 1, 13, 6. i. vt clam rel. c. Stp.

τοπλᾶϛον 3, 15, 5. i. Ba. sed τὸ πλ. 1, 13, 4. i. 2, 2, 3. i. 6. 6, 4. e. c. rel. et Stp.

τοπρότερον 8, 7, 5. i. solus Ba. in leot. al. rel. Mss.

τὸ τελευταῖον 1, 12, 11. p. 502. tres tacite, sed diserte Ba. 6, 5, 22. e. pro Stp. et Mss. rel. τοτελευτ. tacite,

ταπλᾶϛα 4, 7, 11. p. 908. 3, 14, 6. Ba. sed idem τὰ πλ. ib. 12. m. sic et

τὰ πρῶτα 1, 16, 10. p. 697. sed ταπρῶτα 3, 10, 5. p. 669. 7, 9, 21. m. pro rel. τὰ πρ. tacito c. Stp.

coni. et adu. διό περ 7, 8, 16. i. tres c. Stp. it. 1, 1, 10. p. 31. 6, 5, 15. i. — ἅπερ 8, 3, 12. e. c. Stp. tres tacite; — it. ἐπάπερ 1, 10. 8. 1, 12, 12. p. 506. etc.

ἅ ποτε 1, 7, 9. p. 256. tres c. Stp. sic, it. 2, 8, 18. p. 261. 4, 1, 9. e.

coni. et copula ἅτε 1, 9, 12. etc. pro Lat. *siue*, tres tacite c. Stp. — at ἅ τε — ἅ τε 7, 10, 13. p. 837. diserte Ba. solus,

copula et coni. καίτοι 1, 9, 18. etc. — καίτοιγε 4, 10, 1. e. tres c. Stp. clam.

neg. et adi. ἀχῦμοια 1, 1. 10. p. 31. Ba. solus, p. ἀχ ὅμ. rel.

neg. et adu. ἀχῆκιϛα s. ἀχήκιϛα 1, 1, 1. p. 6. Ba. p. rel. ἀχ ἧκ.

ἀδέποτ' 1, 15, 8. i. p. 649. Ba. diserte c. Stp. et rel. tacite, — ἀδέ ποτε 1, 4, 12. p. 115. c. Stp. at ἀδέποτε Mss. rel.

ἀδέπω 1, 3, 12. p. 81. 1, 13, 12. p. 533. 5, 6, 16. p. 196. tres tacite c. Stp.

ἄτοι 7, 1, 21. p. 574. Ba. solus, it. ἄτοι γε 7, 4, 1. i. — sed ἄτοιγε 2, 10, 12. e.

ἀκέτι 1, 6, 22. p. 226. etc. tres tacite c. Stp. — it. μηκέτι 1, 10, 3. e. etc.

μὴ ποτέ v. supra in *Accent.* dict. enclitic., vbi et

μή πως, sed μήπως 2, 15, 3. p. 460. tres clam c. Stp.

μή πω 1, 4, 8. p. 106. Ba. solus, sed 2, 6, 19. p. 196. diserte μήπω tres, sed Stp. μή πω,

neg. et copula μὴ δὲ 6, 2, 9. m. Ba. et Ve. sed 1, 4, 17. i. Ba. it. 2, 10, 11. e. etc. — μὴ δ' 5, 7, 4. i. sed μηδ' 2, 1, 4. e. — μὴ δὲ τινα 1, 13, 14. p. 571. — contra μηδὲ 7, 6, 16. e. 8, 3, 10. m.

Digitized by Google

ἐδὲ 4, 14, 14. m. etc. — ἐδέ τις 2, 3, 19. p. 88. — ἐδὲ γὰρ 6, 6, 10. i. Ba. diſerte

μή τε — μή τε 7, 1, 20. i. diſerte Ve., pro Ba. diſerto et Vi. tacito μήτε λ. — ſed μήτε — μήτε 3, 8. 19. e. tres clam, cf. 3, 10, 15. i. p. 681. et ſupra in *Accent. particular. neg.* — μήτε γὰρ 4, 15, 19. i. Ba. diſerte, μήτέ τινα 2, 6, 6. p. 166. Ba. diſerte, ſed μή τέ τινα 3, 11, 4. p. 688.

neg. et pron. ἔτιγε 3, 13, 14. i. Add. c. Stp. et tac. rel.

ἐδεμίαν 4. 13, 15. p. 1019. Ba. diſerte c. Stp. at μὴ δὲ μίαν Ve. ſed μηδεμίαν Vi., quorum et rel. 8, 5, 2. i.

ἐδετέρων 3, 7, 7. Ba. ſed Ve. ἐδ' ἑτέρων, at Vi. c. Stp. ἐ θατέρων, — tum ἐδετέρῳ 4, 4, 4. tres clam c. Stp. — at 7, 12, 6. i. ἐδ' ἑτέρας diſerte Ba. ſed rel. c. Stp. clam ἐδετέρας,

praep. et adu. περί πα 1, 1, 5. p. 18. tres clam c. Stp. it. 5, 7, 7. p. 228. 7. 5, 3. p. 669.

praep. et copula ἔς τε 7, 4, 2. p. 648. tres tacite c. Stp., proprie quidem, Lat. *et ad*, — ſed ἔς τε (p. adu. ſeu coni. Lat. *donec*) 4, 9, 11. p. 952. diſerte Ba. ſed rel. ἔστε, quomodo tres tacite c. Stp. 6, 5, 22. i. it. Ve. et Vi. 7, 10, 13. p. 837. — obſcure 3, 12, 22. i. Ba., vtrum diuiſum c. Ald. al., an iunctum c. Stp. et clam Mss. rel.

praep. et adi. διὰ παντὸς 2, 4, 13. p. 116. tres clam c. Stp. vt 8, 7, 9. m. vbi Ba. διαπαντὸς,

ἐπέκεινα 2, 8, 13. i. etc. tres clam c. Stp. ſed ἐπ' ἐκεῖνα 3, 4, 18. e. Ba.

ἐπιπλέον 8, 8, 14. p. 1126. tres tacite c. Stp., vt contra 8, 6, 7. p. 1057. ἐπὶ πλ.

ἐπιπλεῖστον 3, 9, 15. i. Ba. it. 6, 2, 20. p. 337. — ſed c. rel. tacite et Stp. ἐπὶ πλ. 1, 6, 14. p. 209. 3, 7, 6. i. 4, 2, 5. i. 6, 1, 3. p. 292.

ἐπιπολὺ 1, 15, 13. p. 659. Ba. diſerte, at 1, 11, 11. i. tres clam c. Stp., etc. ſed ἐπὶ π. ib. 5. i. tres ſimiliter, it. 3, 14, 6. e. ſed Ba. diſerte 3, 14, 10. i. et 7, 2, 14. p. 600.

κατάξίαν 3, 11, 10. e. Ba. it. 2, 3. 15. p. 82. ſed idem diſerte, vt rel. clam κατ' ἀξ. ib. 23. p. 96. it. tacite 2, 4, 5. p. 107. 2, 5, 13. p. 151. 2, 9, 9. e.

κατολίγον 2, 4, 10. i. Ba. diſerte, it. 3, 3, 11. p. 533. 3, 9, 18. i. 5, 3, 21. p. 88. 8, 4, 4. p. 977. — ſed κατ' ὀλ. 1, 8, 10. p. 300. tacite, vt rel., c. Stp. it. 6, 8, 3. vt

κατ' ὀλίγους 1, 10, 6. p. 392. 2, 7, 10. i. 2, 9, 9. p. 285. — et ἐπ' ὀλίγον 3, 7, 13. e. —. it. πρὸς ὀλίγον 4, 1, 9. p. 805.

praep. et ſubſt. ἐξανάγκης 1, 4, 12. i. Ba. it. 6, 3, 8. m. p. rel. ἐξ ἀνάγκ.

ἐξαρχῆς 5, 1, 3. i. 7. i. idem, et

διαφροντίδος 8, 7, 15. e. nec tamen δι' ἡδονῆς 6, 3, 8. i. etc. ſed idem

μεθημέραν 1, 13, 15. p. 574. 5, 4, 13. i. 7, 3, 9. p. 624. 8, 2, 13. p. 941.

praep. et pron. ἐπὶ θάτερα 3, 8, 13. p. 628. diſerte Ba. c. rel. tacite et Stp.

ἐπ' ἀλλήλαις 1, 12, 12. p. 513. tres diſerte, p. vulg. ἐπαλλήλοις, qua vna voce contra tres clam c. Stp. 2, 7, 9. p. 223. it. 4, 15, 13. c. Ba. diſerte, ſed clam rel. c. Stp. ἐπ' ἀλλ. — it. πρὸς ἀλλήλους 3, 3, 3. p. 526. tres tacite, it. 6, 2, 19. i. — et παρ' ἀλλήλοις 3, 2, 15. m. — cf. 1, 14, 13. p. 617. ἀλλεπαλλήλων Ba. et Vi., pro Ve. et Stp. ἐπαλλ. ſed 1, 17, 22. p. 737. tres ἀλλεπαλλ. p. vulg. ἐπαλλ.

παρ' αὐτὰ (p. adu.) 3, 11, 17. e. tres tacite c. Stp.

pron. et adu. οἱαισδήποτε 1, 8, 17. e. Ba. diſerte, ſed rel. clam c. Stp. οἵαις δή ποτε, — it. οἱαισδὴ 1, 10, 4. p. 386. p. rel. c. vulg. οἵαις δὴ, — ſed ὅ τιδὴ 3, 2, 10. p. 512. p. rel. c. Stp. ὅτιδή,

τοιάδε 1, 5, 4. e. etc. tres clam c. Stp. — ſed τοιοῖς δε 4, 12, 15. i. diſerte Ve. pro rel. τοιοῖσδε c. Stp.

τοῦδε 2, 2, 19. p. 53. tres tacite c. Stp. at τόνδε 3, 3, 11. p. 534. Ba. diſerte, it. τήνδε 1, 16, 5. p. 682. cf. ὅδε Ind.

ἥπερ 3, 10, 13. i. tres tacite c. Stp. it. ὅπερ 2, 9, 5. p. 275. it. οἵπερ 1, 1, 5. p. 16. 8, 6, 12. e. it. οἵπερ 7, 9, 14. m. et ἅπερ 1, 6, 26. i. etc. v. πὲρ Ind.

οἵονπερ 3, 8, 3. p. 617 diſerte tres, ſed οἵαπερ 8, 8, 7. p. 1010. clam c. Stp.

pron. et copula οἷόστε 1, 6, 21. i. etc. tres clam c. Stp. ſed οἷός τε 1. 7. 4. p. 241. 7. 10, 16. m. 7, 11, 14 p. 861

pron. et pron. ὅτι 3, 11, 13. i. diſerte Ba. pro rel. c. Stp. tacito ὅ, τι, — ſed ὅ τι Ba. diſerte 2, 13, 10. p. 395. tum ὅ, τι 2, 1, 4. p. 6. 2. 5, 13. p. 431.

ſubſt. et adi. κομιδῇνέοι 1, 1, 9. p. 30. Ba. p. κομιδῇ ν. rel. c. Stp.

verb. et adu. f. coni. ἔσθ' ὅτε 4. 7. 8 p. 905 Ba. diſerte, p. rel. ἔσθ' ὅπη c. Stp. ſed 6, 5, 7. ἔσθ' ὅπου Ba. iterum.

Digitized by Google

Iuncta vel *feiuncta*

vocabula autem per *vitium*, in partibus orationis hisce,

adi. et fubft. μεσηγηνῶν 3, 9, 5. i. Ba. p. μέσῃ γῆν,
coni. et fubft. ἄπλα 7, 8, 7. i. Ba. p. ἃ ὅπλα,
coni. et adu. ἤδη 1, 10, 15. p. 414. Ba. p. ἃ δὴ,
praep. et adi. ἐπ' ὀλίγοις 6, 1, 8. p. 281. Ba. p. ἐπὶ λόγοις,
praep. et adu. ἐπιμετρίως 1, 13, 16. p. 578. Ba. fed Ve. et Vi. ἐπὶ μετρίως,
praep. et pron. ἔπασι 1, 13, 5. i. Vi. p. rel. tacito c. Stp. ἐπὶ σὶ,
pron. et fubft. γεναδαίμονα 1, 17, 8. i. Vi. p. rel. c. Stp. τινα δαί.
fubft. et praep. γηενᾳ 2, 11, 16. i. Ve. p. γῇ, ἐν λ.
fubft. et fubft. εὐδαιμονγάστριον 1, 6, 2. p. 186. Ba. fed rel. εὐδαιμον γάστριον, p. vulg. εὐδ. γαστρὶ,
verbo vno et adu. λάθοιεν 3, 12, 11. p. 716. Ba. p. λάθοι ἂν,
verbo vno et art. ἡσυχάζουσα 5, 6, 18. p. 203. Ve. p. ἡ χρυσίζουσα,
verb. dupl. 2, 5, 8. ἐνθασιασμένω Ba. fed Ve. ἐνθασιασμένῳ, at Vi. ἐνθασιασμένων, p. ἐνθασιᾶν, μένων λ.

tum rurfus

adu. ἔπα τ' 1, 12, 9. p. 496. Ba. p. ἔπατ', it. ἄκον τί γε 2, 13, 10. p. 394. p. ἀκοντί γε,
pron. et art. ἕκαστος τῶ 2, 13, 18. e. Ba. et Ve. p. Vi. et vulg. ἑκαστοτῶ,
fubft. vno ἐπὶ βυλῇ 3, 12, 11. e. Add. Ba. p. ἐπιβ. it. 2, 6, 3. e. πρὸς ταύτην Ba. et Ve. fed Vi. πρὸς ταυτὴν, p. προστάτην,
verb. 2, 11, 18. p. 360. θία ταράξαι Ba. fed Vi. θέᾳ ταράξαι, at Ve. θέᾳ ταράξαι, p. διαταράξαι,
ἠ βέλετο 3, 9, 14. e. p. rel. ἠβέλ.
παρά σε 1, 6, 18. p. 218. Ve. et Vi. p. Ba. et Stp. παρῶσα,
παρ' ὧν 1, 4, 14. p. 121. Ba. p. rel. παρὼν,
ἐπὶ τῦτο 7, 1, 14. p. 561. idem, p. rel. ἐπιστῦτο,
σὺν αὐτῷ 3, 1, 5. e. idem, p. rel. συνεστὸς,
καθ' ἑώρων 4, 15, 14. p. 1054. Ve. p. rel. καθεώρ.
†† ἔσῃ δὲ 1, 11, 10. p. 447. p. vulg. ἔσησε,
†† ἀπαλῶν 3, 10, 15. p. 682. tres recte, p. vulg. ἀλλ' ἦν,

quibus addamus, vbi iungendo fimul, fimul feiungendo peccatum, vt in

παρ' αὐτῷ 4, 8, 1. i. Ba. et Vi., p. Ve. et Stp. recto παρὰ τῷ, it.

ἐπ' ὀλίγοις 6, 1, 8. p. 281. Ba., p. recto rel. ἐπὶ λόγοις.

Laeuitas in scribendo

videri potest pertinere etiam ad *scribendi* genus *internum*, quo de postea demum. Atenim ita est mixtum confusum que, vt et huc referatur. Habet autem circiter quinque haec,

ν ἐφελκυστικὸν,

quod primo in pron. neutr. τοσοῦτον, sequente vocali, seruatur semper in Codd., et quidem clam c. Stp. 1, 7, 9. p. 256. 1, 12, 8, p. 488. 2, 6, 15. p. 184. 2, 11, 11. p. 305. 4, 13, 13. p. 1018. 4, 15, 13. i. 6, 5, 8. p. 384. 6, 7, 10. e.

it. ante consonam, diserte a Ba. 1, 16, 15. i. it. a Ve. et Vi. 4, 4, 19. i. sed clam c. Stp. 1, 15, 17. i. 5, 7, 12. i. 7, 11, 19. i. sed

omittitur ante conson. a solo Ba. 5, 2, 6. i. 5. 4, 23. i. 6, 1, 20. p. 304.

tum in τοιοῦτον ante vocalem seruatur a tribus clam c. Stp. 4, 8, 10. e. 4, 12, 5. p. 992. diserte que a Ba. 4, 13, 2. i.

it. ante conson. 1, 9, 19. p. 367. ib. 23. e. 3, 1, 2. i.

sed ante eandem ab eodem Ba. omittitur 2, 5, 16, i. 6, 9, 15. et

contra obtruditur 1. 8. 5. e.

deinde in adi. dat. plur. κράττοσιν, ante vocalem adimitur a solo Ba. 5. 1, 14. p. 27.

it. in particip. 7, 2, 11. p. 595., sumta alia voce, incipiente cum cons.,

tum in subst. plur., ante vocal., nullum tacite in tribus 7, 5, 5. e.

ab iisdem additum in assumta voce noua 4, 2, 1. p. 806.

ademtum autem ante voc. diserte a Ba. 4, 13, 6. e.

sed ante conson. ibidem ablatum ab eodem 2, 15, 3. p. 462.

contra additum 4, 1, 3. p. 798., — etiam a Ve. 8, 2, 4. e. — it. a Vi. 1, 9. 16. e.

denique in verb. sing. tert. pers., ante voc., nullum in Vi. 2, 2, 4. m. p. 35.

ademtum vero a Ba. solo 6, 5, 11. e.

additum contra in alia voce, cum stetisset in vulg. lect. ante conson., a tribus 2, 11, 2. p. 336. 8, 6, 18. p. 1071. — a duobus, Ve. et Vi. 7, 7, 7. p. 734. — ab vno Ba. 3, 6, 16. p. 586. 3, 13, 4. p. 734. 4, 4, 11. i.

tum in verb. plur tert. perf., ante vocal., ab eodem Ba.
vel additum 3, 14. 12. vbi rel. nullum,
vel ademtum 4, 2, 15. e.
porro in verb. plur. tali, ante conson., nullum in tribus 2, 2, 4. e. etc.
additum vero a Ba. vno 1, 6, 17. e.
sed, ante conson., in verb. sing. tert. perf., ademtum a solo Ba. 7, 9, 24. p. 807.
contra adiunctum a duobus, Ve. et Vi. 2, 5, 14. p. 152. — sed ab vno Ba. 1, 6, 19. e. 1, 7, 12. e 2, 3, 25. i. 3, 15. 4. i. 4, 8, 10. e. — †† 7, 8, 3. p. 746. — it. a solo Vi. 1, 2, 2. p. 34.

denique, sumta voce, quae inciperet a consona, cum staret illud ν ἐφ. in vulg. lect. ante vocal., a) demtum est, vt adeo darentur verba sine ν ἐφ., sequente conf., et quidem a tribus Codd. in verb. plur. 1, 17, 18. e.
sed in verb. sing., a duobus, Ba. et Vi 1, 2, 7. p. 50. — sed a Ba. 1, 11, 12. p. 453. 3, 2, 16. m. 1, 14, 14. p. 619.
b) additum contra aut seruatum a Vi. ib., loco postr., in verb. sing., vt proinde staret ν ἐφ., sequente conf.

ς ἐφελκυστικὸν,

quod liceat sic appellari, in adu., primum proprio, ἄτως, ante conson. prolato a Vi. 2, 1, 23. p. 30. 2, 3, 15. p. 82. (p. rel. ἄτω ante conf.)
quod, ante vocal., diserte tenent Ba. c. Stp. 2, 13, 13. i. vt 8, 4. 21. Ve., sed tres tacite 1, 1, 5. p. 19. 1, 5, 20. e. 1, 7, 7. e. 2, 1, 8. e. 2, 3, 12. e, 14. e. p. 81. 2, 6, 22. i. 2, 9, 13. i. 2, 11, 18. p. 360. 2, 13, 6. p. 386. 3, 6, 9. sq. p. 579. 3, 8, 20. i. 3, 13, 8. p. 740. 4, 14, 5. i. 5, 5, 3. e. 5, 8, 2. e. 6, 2, 1. 7, 8, 17. 8, 7. 1. i.
vt ἄτως, ante conson., praebet diserte Ba. 2, 8, 3. p. 238. 2, 12, 11. e. sed tacite c. rel. ib. 9. i. 1, 4, 14. e. 1, 10, 12. p. 405. 1, 12, 11. i. 1, 13, 10. i. 1, 16, 10. i. p. 696. 2, 1, 22. e. 2, 3, 2. p. 61. 2, 4, 18. i. 2, 9, 14. p. 291. 15. p. 293. 3, 2, 13. p. 516. 3, 6, 12. p. 582. 3, 15, 15. i. 4, 3, 19. m. 4, 5, 16. 4, 9, 8. e. 5, 2, 2. i. 5, 3, 2. p. 59. 6, 7, 16. i. 7, 5, 1. i. 19. e. 8, 3 1. i.
improprio deinde, ac posito p. praep., μέχρις, quod, ante conson., affert solus Vi. 1, 1, 5. p. 18. 2, 10, 4. p. 306., (pro rel. μέχρι ante conson.) — sed, ante vocal. 2, 6, 22. e. Ba. et Vi. diserte, at tres clam 1, 3, 6. p. 70. 1, 5, 19. e. 2, 7, 7. m. 3, 7, 14. e. 3, 14, 12. m. 4. 3, 15. e. 4, 12, 3. e. 6, 2, 5. m. 20. e. 6, 4, 9. i. 7, 3, 10. i.

Digitized by Google

it. μίχρι, quod, ante vocal., retinet c. Stp. ſolus Vi. 7, 2, 20. p. 609. (p. rel. μέχρις ante vocal.) — ſed ante conſon. diſerte Ve. et Vi. 1, 15, 14. i. at clam tres ib. 16. p. 667. 1, 1, 7. i. 1, 3, 9. i. 1, 8, 5. i. 1, 12, 15. i. 1, 16, 5. i. 2, 10, 15. p. 326. 3, 11, 12. m. 4, 3, 9. m. 4, 6, 1. e. 5, 6, 3. p. 168. 6, 9, 10. i. 7, 8, 12. e. 7, 11, 3. p. 847.

ν ἐφελκυστικὸν,

(vt in adu. ἔτωσι, ap. Noſtrum non vſurpatum,) non tam in illo pron. τετὶ omnium 2, 1, 23. p. 30. cum in hoc potius vocalis mutetur, non littera acceſſerit, — quam in neg. οὐχὶ 3, 6. 14. itidem omnium Codd. cum vulg. edd., ſemel modo a Noſtro adhibitum, pro aliorum locorum οὐχ et οὐ.

Syncopen

in extruſa e verbo littera 1, 12, 4. p. 480. ἐνεπίπλασαν Ba. et Vi. p. Ve. c. Stp. ἐνεπίμπλ. it. 5. p. ſq.

Apoſtrophum,

quem noſtri Codd., vt in eo per ſcriptores omnino omnes eſt certi nil, ita pro libidine tractant,

in adu. quidem, cum tollunt 3, 9, 18. i. Ba. et Vi. — ſed et ſtatuit Ba. 3, 14, 6. e.

in aduerſatiua, cum adhibet idem Ba. 1, 12, 14. p. 512. 8, 3, 15. m. p. 965.

in coni. tolerando ἄν 8, 8, 14. e.

in copula, nominatim illa δὲ, quam mutat in δ᾽, ante aſperam aut lenem vocalem, 2, 13, 10. p. 395. Ve. et Vi. ſed Ba. 1, 7, 6. p. 246. 1, 15, 12. p. 658. 1, 16, 13. i. 1, 17, 1. i. 11. i. 14. i. (non item ib. 21. i.) 25. i. 2, 1, 9. i. 15. p. 21. (vna cum Ve.) 2, 7, 6. i. 2, 14, 7. i. 2, 15, 5. i. 3, 3, 9. i. 3, 5, 9. i. 3, 7, 12. i. 3, 10, 11. e. 3, 12, 9. i. 13. m. p. 718. 18. i. 4, 9, 17. i. 5, 8, 14. i. 6, 2, 10. i. 6, 9, 12. i. 8, 5, 9. i. 8, 7, 9. i. 20. p. 1098.

tolerans idem 5, 3, 6. e. in pr. plene δὲ ἡ, et omnino ante vocales vtriusque generis 4, 1, 2. i. 6, 8, 13. i. 6, 9, 10. p. 526. 7, 3, 5. i.

afferens contra, pro δ᾽ vulg., plene δὲ 1, 2, 2. p. 34. vna c. Vi. it. 1, 2, 10. m. ſed ſolus Ba. 3, 7, 12. i. 16. e. 3, 8, 13. p. 628. (non item ib. e. p. 630.) 4, 8, 18. e. 21. i. 4, 10, 2. m. 4, 14, 7. i. 4, 15, 12. m. 6, 3, 8. p. 345. 12. m. p. 351. 6, 8, 15. i. 16. i. 17. i. 7, 2, 8. p. 590. 7, 3, 12. i. 7, 11, 3. i. 8, 7, 13. e. p. 1090.

quanquam tolerat praeterea δ' ante vocal., vna cum rel. et edd. 1, 12, 12. i., etiam, vbi variant edd. 4, 3, 7. i. 4, 4. 8. i.
tum in copula alia, dum τ' ponit pro τέ 2, 3, 22. i. 2, 8, 13. i. 7, 8, 3. i. p. 744.
fed contra τέ pro τ' 5, 5, 20. m. p. 159. 8, 2, 12. m.
cf. fupra ἅτε 8, 8, 14. p. 1122. p. ἅτ',
it. ἔτι 4, 9, 11. m. p. 952. cum rel., p. ἔτ' vulg.
in neg., vbi Ba. οὐδέ mutat in οὐδ' 1, 12, 13. p. 510., — contra οὐδ' in οὐδέ 3, 14, 14. i. 6, 2, 3. p. 313. non item 8, 8, 14. p. 1125. etc.
μηδ' mutat in μηδέ 3, 2, 1. i. — contra μηδέ in μηδ' 2, 1, 4. e. p. 6. (vbi fecus rel. Codd.) — feruans rurfus μηδ' 1, 10, 8. e. p. 396. 3, 13, 11. m. p. 745. 5, 7, 4. m.
μήτ' mutat in μήτε ante voc 3, 11, 13. p. 697.
vt μήτε in μηθ' 3, 10, 15. i.
in praep., vbi ἐπί praebet Ba. p. ἐπ' 4, 8, 16. p. 930. 7, 8, 21. e. 25. i. 7, 12, 18. m. — it. διά p. δι' 6, 5, 11. i.
contra ὑπ' p. ὑπό 7, 2, 4. m.
fed κατά p. κατ' 5, 2, 11. e. 7, 5, 4. e. 8, 7, 10. p. 1085. — at κατ' p. κατά ante vocal 5, 3, 13. e. folus Vi
†† in pron., vbi vulg. et Ms. Ve. lectionem ἀλλ' ἤ mutant Ba. et Vi. in ἄλλο ἤ 1, 13, 2. p. 529.

Ordinem alium,

quem tamen potius damus inferius in fingulis orationis partibus, feparatim tractatis, cum pertineat ad *internum* fcribendi *genus* partim, et modo fubinde ad lacuitatem. Nunc quidem monemus paucis de

Iota fubfcripto,

omnino nullum in Cod. Ba. per fe reperiri, quanquam vel Martinus, vel nos in Var. Lect. dederimus, fed tamen in eodem Cod. fubinde effe fufpicionem adfuiffe aut a librario lectum effe *iota poftfcriptum*, quod confufum cum aliis litteris, nominatim ν et ς, tum non raro in Not. monuimus, tum infra etiam docemus, praefertim in dat. et abl. Secundum haec producimus alia, quam fuperiora,

Vitia fcripturae,

quoad funt aperta, cum alia haberi queant et pro *gloffis*, quo de genere *ambiguo*, fint ne *vitia*, an *gloffae*, peculiaribus agimus locis, per partes orationis, aut in *comparatione* Codicum *praecipua*.

Sed horum ipſorum Vitiorum Scripturae cum eſſet magna diuerſitas: digeſſimus ea in claſſes et capita ſumma. Itaque comparent talia vitia,

quoad *accentus*,

in art. ὃ δὲ Ms. Ba. 2, 4, 8. i. p. ὅ δὲ,
in pron. relat. 1, 1, 8. m p. 26. ἣ, p. ἥ,
— — infinito τὶς, p. τὶς, quo de cf. ſupra in *Accentuum* ratione et 1, 8, 5. e. 1, 10. 1. i. 4, 2, 15. i. 7, 1, 11. m. p. 555. (cf. tamen contra ib. 12. i. 13. i. 7, 3, 7. p. 618.) 7, 6, 15. e. ſed contra 7, 8, 3. e. p. 746.
— in verb. προδίδοιεν p. προδιδοῖεν 3, 2, 10. p. 513.

quoad *addita elementa*,

vel vna, tum in media voce, vt θυσίας 2, 6, 18. i. p. θύσας, it. θεώμενος 5, 7, 10. e. p. θέμεν. — tum in fine, vt χῶν 8, 4, 11. p. 989. Ve. p. χοῦ,
vel duo, vt εὐενεξία 6, 3, 2. m. p. 341. Ba. p. εὐεξ.

quoad *diſtinctiones*,

quo de cf. ſupra in iisdem, per inepta cola et puncta

quoad *confuſa elementa*,

qualis *confuſio* contigit primo in *vocalibus*,
αι et ω, 8, 7, 17. i. οἰέσθαι Ve. p. οἰέσθω,
α et ω, 7, 12, 3. e. ἀς Ve. p. ὡς,
α et αι, 7, 5, 1. e. ἀναπεύσαιεν Ve. p. ἀναπάσαιεν,
η et α, 6, 5, 1. i. συνηλεγμένης Ve. p. συναλ. — it. 3, 13, 9. p. 741. πλάρεας p. πληρ. it. 7, 5, 16. e. ſed Ba. 3, 15, 14. e. 4, 5, 5. e. 10. m.
η et ω, 3, 1, 14. p. 500. πεποιημένη Ba. p. πεποιημένω,
οι et η, 2, 10, 13. p. 322. τοῖς Ba. p. τῆς, it.
οι et α, 4, 3, 3. m. ὠκοῖστο p. ὠκα.
ου et ω, 3, 15, 11. m. p. 782. ἴσως Ba. p. ἴσους, cf. 6, 1, 7. i.
ῷ et ῇ, 1, 10, 16. τῷ 1, 10, 16. i. Vi. p. τῇ,
ω et ια, 2, 10, 11. m. ἰφόδω Ba. p. ἰφόδια,

tum α et αι, 7, 6, 8. i. στρατιώτας Ve. et Vi. p. στρατιώταις, ſed Ve. 7, 9, 23. i. ταῖς — τιμαῖς p. τὰς τιμὰς,
α et οι 1, 4, 12. p. 115. ἀνύποπτα Ba. p. ἀνύποπτοι,
α et η 1, 17, 24. p. 743. ἀκμηστὴν Ve. p. ἀκμαστ. — it. Ba. κατάγε p. κατῆγε 5, 6, 13. e.
ε et αι 5, 8, 16. ſq. p. 264. ſq. σοεμίδα p. σοαιμ. cf. 5, 6, 18. i. 5, 7, 6. m. p. 226. ſed Ve. 5, 5, 1. e. — at Vi. 2, 10, 9. e. πράχεται p. πράχετε, cf. ſic in fin. 2, 10, 3. i. p. 303. Ba.
ε et η, 1, 12, 3. p. 476. σωτέριον Vi. p. σωτήρ.

ε et *οι*, 1, 9, 8. i. *σὲ* Vi. p. *σοὶ*,

ι et *α*. 2, 11, 14. m. *ἀποτείναν* Ba. p. *ἀποτίν.*, it. 7, 11, 15. i. fed Ve. 6, 6, 9. i. *κρίττονος* p. *κράττ.*

ι et *η*, 3, 14, 8. i. *αἰφνηδίω* Ba. p. *αἰφνιδ.* et fic in adu. *αἰφνηδίως* 3, 3, 9. et per totum Herodi., cf. 1, 13, 10. p. 552. 2, 6, 19. p. 196. 4, 15, 7. e. 5, 7, 6. p. 226. 8, 6, 14. e.

ι et *οι*, 2, 15, 7. p. 467. 3, 14, 4. e. *ἀρθροίτιδος* p. *ἀρθρίτ.*

υ et *α*, 7, 4, 13. e. *πελέκυς* p. *πελέκεας*,

υ et *η*, 7, 6, 11. p. 711. *πυκτοῖς* Ba. p. *πηκτ.* it. *ὑρτημένων* 8, 4, 14. p. 994. fed Vi. 3, 14, 14. e. *παρηρτυμένοι* p. *παρηρτημ.* et Ve. *πεπηρωμ.* 8, 4, 27. p. 1010. p. *πεπυρωμ.*

ο et *α*, 1, 17, 6. i. *συγκαθεύδον* Vi. p. *συγκαθεύδαν*,

ο et *η*, 6, 5. 15. p. 393. *ὅσον* Ve. p. *ὅσην*,

ο et *ου*, 7, 6, 9. i. *τὸ* Ba. p. *τοῦ*,

ο et *ω*, vel init. vocis, vt *ὁπλισμένας* 2, 13, 8. e. Ba. p. *ὡπλ.* — vel in med. cf. 2, 8, 16. p. 258. 4, 11, 5. e. 5, 2, 2. e. 6, 1, 11. e. 6, 5, 11. p. 387. 7, 11, 1. p. 844. 4, 12, 7. i. fed Ve. 4, 14, 4. p. 1025. 4, 12, 9. p. 998. 7, 5, 10. e. p. 680. 8, 4, 29. p. 1015. at Vi. 1, 12, 8. e. p. 490.

porro *α* et *ε* 1, 13, 11. p. 556. *πάντες* Vi. p. *πάντας*, fed Ba. 6, 1, 7. e. 8, 3, 10. m. p. 957. it. fimul cum Ve. 5, 7, 11. e. 8, 7, 10. m. 22. e.

α et *ο* 1, 17, 9. p. 718. Vi. it. 2, 3, 22. i. *τοῖς* p. *ταῖς*, fed Ba. 3, 7, 4. i. 7, 1, 24. e. 7, 2, 12. p. 597. 7, 4, 10. p. 661. 7, 9, 10. i. fed cum Ve. 8, 4, 4. p. 978. at tres Mss. ib. 8. e.

α et *υ* 1, 2, 9. p. 53. *ἀπὸ* Ba. et Vi. p. *ὑπὸ*, cf. infra in verb. *gloff.* aut *vitiis*,

ε et *ι* 1, 13, 4. i. *ὅ*, *τι* Vi. p. *ὅ*, *τε*, fed 1, 14, 7. p. 604. Ba. *ὅτι* p. *ὅτε*,

ε et *ο* 4, 13, 15. p. 1019. *ὑπώπτευεν* Ve. p. *ὑπώπτευον*, cf. 8, 4, 12. e. 17. i. 30. p. 1017. fed init. 4, 7, 9. e. *ἐπτήσας* p. *ὀπτ.* tum Vi. 2, 11, 12. p. 453. *ἄχον* p. *ἄχεν*,

ε et *υ* 4, 12, 8. m. *νεκέα* Ba. p. *νεκυία*,

ι et *υ* 2, 10, 10. p. 314. *βαρβάρυς* p. *βαρβάρεις*, cf. 7, 8, 7. i. *οἱ* p. *οὐ*, it. ib. 18. p. 769. cum Exc. p. 896. e. tum Ve. 8, 6, 10. e. fed cum Ba. 8, 5, 11. e.

fed deinde in *confonis*, dum mifcentur cum iis *vocales*,

α cum *κ* 7, 7, 2. Ve. *ἐυαίνητον* p. *ἐυκίνητον*,

ι cum *ν* f. iota poftfcriptum cum *ν* finali, *αὐτῶι* f. *αὐτῷ* p. *αὐτῶν* 2, 6, 18. p. 191. Ba. (vt Ve. 7, 5, 10. p. 680.) —

it. γίνται p. Γίνῃ 4, 3, 11. e. — τῇ — μαμαίᾳ p. τὴν Μαμμαίαν 6, 1. 20. e. — it. cum Ve. τὴν — ἀρχὴν p. τῇ ἀρχῇ 6, 2, 21. e. — fed folus Ve. 7, 9, 7. e. ἑτοίμῃ p. ἑτοίμην,

ι cum ν alias in fine, ὅσοι p. ὅσον 4, 15, 9. i. Ba. fed Ve. et Vi. 1, 4, 12. e. κἂν p. καί,

ι cum ρ 1. 7. 9. p. 254. αἰθμίαι Ve. p. ἀρθμ.

ι cum ς f. iota poftfcriptum cum ς finali, τῆς — ἠδέας σκιᾶς 1, 12, 3. e. Mss tr. p. τῇ ἡδείᾳ σκιᾷ, fed Ba. cum Ve. 6, 4, 8. e. εὐρώπης p. Εὐρώπῃ, cf. 7, 1, 20. i. tum folus Ve. 6, 3, 2. e. 8, 4, 28. p. 1013. vt folus Ba. 6, 8, 7. p. 495.

ι cum ς alias in fine, παντοδαποῖς p. παντοδαπῶν 5, 3, 15. p. 80. Ba.

ο cum ς f. σ, vt ὀχήματος p. σχήμ. 2, 1, 15. p. 21. Ba. et Ve.

υ et ι, tum in fine, τετουχωμένον p. τετρυχωμένου 4, 15, 20. p. 1061. Ve. it. Ba. οὗ p. ὂν 5, 3, 3. e. — tum in med. 8, 7, 16. i. οὕτω p. ὄντων Ba. fed Ve. σπουδαὶ p. σπονδαὶ ib. 18. m.

α et η, fimul per addita Vi. ἐλθῆναι p. ἐλθεῖν 2, 13, 20. p. 420.

porro dum mifcentur inter fe *confonae* ipfae,

β et φ 3, 7, 4. p. 597. et 11. f. ἀπό..ασις p. ἀπόβασ. Ba. it. 4, 11, 5. p. 976. βαβαῖς p. βαφ.

γ et κ 4, 3, 20 m. ἀγγάλαι p. ἀγκάλ. fed κλαγκῇ p. κλαγγῇ 4, 15, 2. i. — ἐκκαμένα p ἐγκαμ. 3, 12, 10. i.

γ et τ 2, 6. 3. i. γὶ p. τὶ, fed contra 5, 1, 3. p. 5.

δ et φ 1, 12, 17. e. δέροντες p. φερ. Vi.

ϑ et κ 8, 7. 12 e. ἐγκεχαριτμένα Mss. tr. p. ἐγκεχαρίσμεθα,

ϑ et χ 1, 16, 5. p. 682. λαχόντι p. λαϑ. Mss. tr.

κ et ν 6. 2. 7. p. 322. ἐκτρυφαὶς p. ἐντρ. Ba.

ν et ρ 3, 15, 12. e τὴρ p. τὴν,

ν et ς 1, 5. 8 e. τῆς p. τήν,

ξ et ρ 4, 14, 6 e. δόξασι p. δόρασι,

π et σ 5, 2, 3. e ἀποπεσᾶσθαι p. ἀποσεσ. Ba. et Ve.

π et φ 4, 12, 11 i. ἐπίσανται p. ἐφίσ. Ba.

σ et ϑ f. σϑ 1, 9, 16 e. διολίσαι p. διολίσθαι Vi.

σ et τ f. στ 1. 6, 5 i. ἀπολαύτουσι p. ἀπολαύσουσι Ba.

τ et ς 3, 8, 10. p 625. ἐπανίσρεψε p. ἐπανίτρεψε, it. 5, 8, 3. p. 243.

cf. de *fimplici* et *duplici* littera fupra. Tum

quoad *confusa* elementa *bina*

simul, per *consonas*, vt κατεστάθη 3, 6, 19. i. p. κατεσκάφη Ve. et Vi.

per *vocales* porro, 7, 5, 1. i. ἐκιγνῶσα p. ἀκογν. Ve. — it. προσετίθησαν 7, 12, 11. e. p. προσετίθεσαν,

τριγενάας s. τριγωνάας 1, 7, 5. p. 244. p. τριγονίας Ba. it. τιμία 1, 11, 7. e. p. τομίας, — it. ὑπέρησε 2, 3, 25. i. p. ὑπήρεσε, sed

ὑμᾶς 8, 7, 15. e. p. ἡμᾶς Ve. it.

κολάσεως 8, 3, 15. m. p. κελεύσ.

dein per *vocales* et *consonas* simul 6, 2, 9. e. ἀμοιρέμενος Ve. p. αἰωρέμ. — sed Ba. ἠπάγετο 6, 5, 13. p. 390. p. ἐπάχετο, — it. ἀγωνετὶ 2, 14, 2. e. p. ἄκον. — it. εὐθυμίας 7, 3, 12. p. 632. p. εὐθηνίας, it. ὑπημελᾶτο 2, 10, 5. p. 308. p. ἐπλημμελ. — sed ὅλλως 8, 4, 24. i. Vi. at Ve. ὅλως, p. ἄλλως,

it. aliter, potissimum in finibus verbb., ὦναι 8, 1, 2. e. Ve. p. ἀεν, it.

ἠνάχετο 8, 5, 9. p. 1028. p. ἠνάχοντο, sed 7, 1, 7. p. 552. ἀπεσκευάσαντο p. ἀπεσκευάσατο,

it. 6, 9, 15. p. 532. βασιλεύσαντος p. βασιλεύοντα, sed Ba. 5, 4, 10. i. συμμίξαντες p. συμμίξαντα, it.

συκοφάντες 5, 2, 4. i. p. συκοφάνται,

it. ταφὴν 8, 5. 18. e. p. ταφὰς, sed Ve. 8, 6, 11. e. ἂς p. ἦν,

it. ἐλευθέρους 1, 10, 4. p. 386. p. ἐλευθέρων, sed cum Vi. 8, 4, 14. p. 994. cf. de Ba. 3, 6, 19. p. 589. 5, 3, 15. p. 80. et αὐτοῖς p. αὐτῶν 8, 3, 16. p. 966. it. αὐτὸν p. αὐτοὺς 5, 4, 18. e. 5, 8, 12. p. 255. — sed ἱκάνους p. ἱκάνῳ Ve. 8, 5, 23. per confusum ς et iota postscriptum, quo de supra, — vt ἄλλῳ p. ἄλλον 3, 7, 19. p. 614. quatenus confusa ν et iota postscr.

it. nominatim in praep. πρὸ et πρὸς, tum separatim stante 2, 1, 19. e. 2, 5, 9. i. 7, 5, 11. e. 7, 6, 11. i. tum in verbo 5, 5, 10. p. 146. Ve. at Vi. 1, 5, 19. e. 1, 10, 8. i. sed Ba. 7, 11, 8.

porro per *vocales* et *consonas* simul, sed *additas*, τὴν p. τὸ Vi. 1, 16. 4. e. — it. ἔγνοκν p. εὔνοον 1, 10, 10. p. 399.

it. Ba. γενέσθαι p. ἐλέσθαι 7, 5, 11. p. 683. — ἀδρία p. ἀέρι 8, 3, 20. e.

praeterea per *consonas* et *accentus*, in superiori 8, 7, 12. e. ἐγκεχαρισμένα p. ἐγκεχαρίσμεθα Mss. tr.

it. Ba. ἀκριβῶς p. ἀκρίτως 6, 1, 16. p. 297.

tum per *vocales* et *accentus*, ἐγγεγυμνᾶσθαι p. ἐγγεγύμνασθε Vi. 2, 10, 10. i. — συνωκίσαι 5, 6, 12. i. p. συνώκισε Ba. et Ve. ſed ſolus hic ταῖς p. τὰς 7, 9, 23. i. it. ἐπιστρίψαι p. ἐπιστρέψη 7, 8, 16. i — χᾶρον p. χαρῶν Ba. 4, 7, 7. i. it. ἐκεῖνος p. ἐκείνων 6, 5, 3. e. ſed αὐτὸν p. αὐτῶν 5, 3, 13. e. Vi. at Ve. 7, 2, 14. p. 599. — τῆς p. τὴν 1, 5, 8. e. Ba. it. τὸ p. τῷ 2, 10, 15. p. 326.

it. addendo ſimul ἁρπαγματῶν p. ἁρπαγῆς Ve. 7, 9, 22. e — μαθόντα p. μαθὼν Ba. 3, 2, 2. m. — ἡ ὁρμὴ p. ὁρμῇ 1, 15, 11. p. 656 Vi.

porro per *vocales* et *conſonas* et *accentus* πιστευσὸν p. πιστεῦσαι 7, 5, 11. Ba. — it. αὐτὸν p. αὐτῷ 2, 8, 12. p. 252. ſed contra 4, 11, 6. e. 4, 12, 6 e. 6, 2, 16. i. — it. cum Ve. ὃν p. ᾧ 7, 1, 9. e. — τῷ p. τὸν 7, 7. 4. p. 731. Ve. ſolus, — ἐπιώμενον 2, 6, 9. p. 172 Vi. p. ἐπιωμένῳ, quatenus quidem confuſa putentur *ν* et iota poſtſcr.

it. quatenus *ς* et *ν* in fine, τὰς p. τῶν 1, 3, 12 e. Mss. tr. ſed Ba. 3, 8, 13. p. 629. — it. ἣν p. ἧς 7, 5, 3. p. 669.

it. per varias rationes alias, nominatim addendo, ὅς p. ὃ 7, 3, 12 p. 631. Ba — it. ἐπεβάλλοντο p. ὑπέβαλον 8, 4, 9. p. 984. — κατασκευάσαι 5, 6, 13. i. Ve. ſed Ba. κατασκευάσαι p. κατεσκεύασε,

ſed aliter πᾶσι p. πάσαις 4, 8, 2. Ba.

it. omittendo πέσαι p. πταῖσαι 5, 6, 18. p. 203. Ve. et Vi.

praeterea, per *vocales* et *conſonas* plures, Ba. πάθες p. πλήθεσι 7, 9, 15. i. ſed πλήθει p. πάθει 7, 11, 9. p. 854. — it. 8, 5, 18. e. ταφὴν, ſed Ve. et Vi. τροφάς,

†† ὑπεραρίστη p. ὑπερτρέχειν 6, 5, 17. i. Ve.

†† πάλαι p. πάντων 3, 7, 19. p. 613. Ve. et Vi.

πάνυ p. πάλιν 3. 14, 9. i Ba.

†† λυθεῖσαι p. λύκαινα 8, 4, 3. e Ve.

ὡς p. νῦν 4. 14, 14. i. Ba. et Ve.

καὶ p. ὡ 2, 13, 6. p. 386. Ba.

καὶ p. οὐ 2, 4. 1. e. Mss. tr.

tum vitia *plura* deinceps *in vicinia*, primo diuerſa, ſed affinia trium Mss. 1, 11, 11. e. ſq.

ſed vnius modo Codicis, Ba. 2, 10, 11. p. 319. tum quoad accentum γενναία, pro γενναῖα, tum confuſis vocalibus ἐφόδιν p. ἐφόδια, — it. 4, 11, 5. p. 976. confuſis tum conſonis βαβαῖς p. βαφ. tum vocalibus ἑόρταζε p. ἑώρτ. cf. 6, 8, 3. e. 16. i.

it. Vi. συνεβάλλετο δέ τινος p. συνεβάλλοντο δέ τινες 1, 14, 11. i.

Digitized by Google

it. Ve 7, 8, 24. i. in τοιᾶτο p. ἐποι. et mox omiſſa καὶ copula, ſed contra addita τὲ et περιστήσαντες p. παραστήσασθαι 7, 12, 7. e.

porro vitia *ambigua*, vt neſcias, quae propriae litterae ſint confuſae 1, 5, 27. i. Ba. μεγαλοψ ρ.

it. 8, 2, 4. e. βουλομένας p. βαλλομ., vtrum ου et α, an ο et ου, it. υ et λ,

it. 2, 8, 18 ἐκ στρατοπέδου p. στρατοπέδων,

ſed *ambigua* alia, vt dubites, quot litterae confuſae ſint, et ſit ne vitium duplex, an triplex, 8, 7, 17. p 1095. ἐκέλευσε Ba. et Ve. p. ἐ ελεύσεσθε, it. ὑπώπτευε 4, 12, 7. i. p. ὑποπτεύων, it. ποιοῦντο 7, 2, 10. e. p. ἐποι.,

it. Vi. ἀργασμένης p. ἐργασαμένης 3, 4, 4. e.

Sequuntur

Vitia e diuiſione,

vbi ſimul habetur quaedam confuſio *litterarum*, it. *accentus*, vt

κατά γε p. κατῆγε 5, 6, 13. e. Ve.

ἐπιδῆ τε p. ἐπιδῆται 1, 6. 8. e. Vi.

ὑπήντα με 4, 11, 4. p. 975. Ba. et Ve. p. ὑπήντετο,

ἐπὶ τοῦτο p. ἐπιστῆτο 7. 1. 14. p. 561. Ba.

ὁδεύαν, τας 7, 3. 9. p. 624. p. ὁδεύοντας,

ἐπίθεόν τε 6, 7, 19. i. Ve. et Vi. ſed B. ἐπεὶ δὲ ὄντες p. ἐπιθέοντες δὲ,

τάς τε 4, 12. 7. p. 995. Ve. ſed Ba. τῶ, τε p. τότε,

it. ſimul addendo πρὸς ταυτὴν 2, 6, 3. e. Vi. ſed Mss. vel. πρὸς ταύτην p. προστάτην,

vel omittendo 2, 13, 10. p. 394. ἀκον τί γε Ba. p. ἀκοντί γε,

porro

Vitia e coniunctione,

per confuſas ſimul *litteras*, it. *accentus*, vt μάζονος 1, 10, 8. p. 395. Ba. et Vi. p. μᾶζον ἦν,

ἤδη p. ᾇ δὴ ib. 15. p. 414. Ba.

ἀφορῶντος 5, 6, 17. p. 202. p. ἀφορῶν τε,

συνελθόντες 7, 4, 8. i. p. συνῆλθον ὡς,

ἀκολουθήσεται 7, 5, 16. e. Ve. et Vi. p. ὁ κολασθήσεται,

διεγείροντες 8, 4. 25. e. Ba. p. τὲ ἐγείρ.

it. per addita ſimul, διεκτείνοντες 4. 15, 12. m. Ve. p. δ' ἐκτείν.

λάθοιεν 3, 12, 11. p. 716. Ba. ex λάθοι ἄν,

it. per omiſſa ſimul, μὲν 5, 1, 16. i. p. δὲ ἐν,

ἄπλα 7, 8, 7. i p αἱ ὅπλα,

ἑαυτὰς p. ἐς αὐτὰς 8, 5, 3. e. Ve.

Copula addita

nominatim καὶ 6, 6, 9. i. Mss. tr. ſed Ba. 7, 4, 12.

Copula omiſſa

eadem, varie, ante ὅ τι 5, 4, 12. p. 109. Ve. — intra adi. duo Ba. 2, 3, 22. p. 94. 6, 1, 6. p. 277. ſed Ve. et Vi. 5, 4, 17. m. — intra inf. duos 3, 5, 9 p. 567. Vi. — intra duo ſubſt. 1, 1, 3. p. 11. Ba. et Vi. — ſed Ba. 4. 4, 14. p. 859. 6, 4, 9. i. it. cum Ve. 1, 10, 7. — tum Ve. 7, 8, 24. m. ſed cum Vi. 4, 7, 8. e.

Copula alia

nominatim τὲ, tum *mutata*, in art. τοῖς 4, 4, 2. m. Ba. — ſed in adu. γὲ 2, 6, 3. i.

tum *addita* 2, 3, 8. i. 2, 13, 21. p. 424. 3, 12, 18. p. 722. 6, 1, 12. i.

tum *omiſſa* 1, 10, 4. p. 387. 5, 3, 11. i. 15. p. 80. 6, 7, 18. p. 477. 7, 1, 22. e. 7, 10, 1. m. 5, 6, 21. p. 213. ſed ib. 18. p. 202. Add. cum Ve. — vt ab hoc ſolo 7, 5, 1. p. 665. — ſed a Vi. 3, 7, 2. e.

tum *praebita* pro δὲ a Ba. 6, 3, 7. e. 7, 5, 10. i.

Negatiuum aduerbium

nominatim οὐ *additum*, ante verb. 2, 2, 19. e. Ve. et Vi. — ſed ante adu. 2, 3, 13. e. Ve.

it. *mutatum*, in καὶ copulam 2, 4, 1. e. Mss. tr.

Negatiuum pronomen

μηδὲν *mutatum* in merum adu. neg. μηδὲ 3, 2, 1. i. Ba., non item 6, 8, 8. e.

Praepoſitio

tum *mutata* in aliam vocem 2, 11, 16. i. Ve. — tum alia alii *ſubſtituta* 1, 2, 9. p. 53. Ba. et Vi. — it. in ſubſt. compoſito 7, 5, 1. i. Ve. — tum *omiſſa* 2, 11, 16. i. Ba. it. 7, 12, 14. e. — ſed Vi. 2, 13. 21. i.

Pronomen demonſtratiuum (αὐτ.)

omiſſum obliquo caſu, 5, 1, 14. p. 26. Mss. tr. — ſed Ba. 4, 15. 6. i.

prolatum alio *caſu* 1, 11. 5. p. 433. 3, 2, 10. i. — 2, 8, 12. p. 252. 4, 12, 6. e. — it. 4. i. — 8, 3, 16 p. 966.

ſimul que alio *numero* 4, 9, 12, e. Ve. et Vi.

ſed alterum ſyn. τῦτο *omiſſum* Ba. 3, 2, 9. i. 6, 8, 11. p. 503.

Pronomen infinitum

τὶ *omiſſum* Ba. 8, 2, 6. m. ſed Ve. ac Vi. 8, 8, 3. p. 1105.

Pronomen perſonale

omiſſum Ba. 1, 4, 9. p. 108. — 2, 5, 12. p. 149. Vi. — 7, 5, 11. p. 683. Ve. et Vi. — 2, 5, 13. p. 151. Ve.

Digitized by Google

Pronomen reciprocum

mutatum, praeter ſpiritum, quoque in caſu, Ba. 7, 8, 18. p. 769. cum Exc. p. 896. e.

Pronomen relatiuum (articul. poſtpoſ.)

mutatum, ἃ in ὡς 7, 3, 12. p. 631. Ba. — *prolatum* alio *caſu*, 7, 1, 9. e. Ba. cum Ve. — ſed 5, 3, 3. e. Ba. tum alterum ſyn., *omiſſum* per ſe, ὅσοι 5, 2, 4. i. — ſed ſimul cum adi. 5, 6. 21. p. 214. Mss. tr.

Subſtantiuum vniuerſum

omiſſum Ba. 1, 1, 4. p. 13. 1, 11, 5. p. 433. 3, 7, 16. i. 7, 2, 14. i. 8, 7, 8. e. — ſed Ve. 4, 4, 15. — 3, 8, 5. i. Vi.

it. nomen proprium 1, 11, 13. e. p. 461. 3, 2. 21. i. Ba. ſed *nomen* hoc propr. *mutatum* in pron. demonſtr. 4, 8, 1. i. Ba. et Vi.

Verbum finitum

omiſſum vniuerſe 4, 14, 18. e. 6, 4, 14. m. B. ſed Vi. 1, 13, 12. e. p. 566.

it. nominatim verb. ſubſt. ἦν Vi. 7, 3, 6. p. 618.

mutatum, quoad *genus*, vt med. in act. 6, 8, 10. Ve. — act. in paſſ. 8, 4, 3. p. 976. Ve.

it. quoad *modum*, vt a. 2. fin. in a. 2. inf. 3, 14, 17. p. 767. Ba.

it. quoad *modum* et *tempus* ſimul, vt opt. praeſ. med. in impf. indic. med. 7, 2, 10. e. Ve.

Verbi infinitiuus

omiſſus Ba. 1, 10, 3. e. p. 384. 7, 12, 14. m.

mutatus, quoad *modum*, a. 1. inf. act. in a. 1. imperatiu. 7, 5, 11. e. inf. praeſ. act. in act. praeſ. indic. Ba. 2, 12, 10. e. ſed Ve. 2, 11, 18. p. 360.

praebitus, quoad modum, inf. praeſ. act. pro opt. praeſ. 8, 1, 2. e. Ve.

it. inf. praeſ. act. pro ind. praeſ. act. Ba. 3, 12, 15. i. — ſed cum Ve. 4, 9, 4. e. — 1, 5, 23. e. Ve. et Vi. — 2, 3, 14. e. p. 81. Mss. tr.

it. inf. a. 1. act. pro a. 1. ind. act. 5, 6, 13. i. Ba. — ſed cum Ve. ib. 12. i.

it. inf. med. praeſ. pro praeſ. ind. med. 4, 5, 9. e. Ba.

it. inf. med. fut. pro fut. ind. med. 8, 7, 14. i. cum Ve.

it. inf. paſſ. a. 1. pro particip. a. 1. paſſ. 5, 6, 7. p. 179. Ve.

Verbi participium

mutatum, in adu. 2, 8, 16. p. 258. 8, 7, 16. i. Ba.

ſed quoad caſum, in paſſ. 8, 3, 10. p. 957.

it. quoad modum, particip. praeſ. act. in act. impf. ind. 4, 12, 7. p. 995. cum Ve.

praebitum, in paſſ. praeſ. pro inf. paſſ. praeſ. et ſexu maſc. 1, 3, 15. e. Ve. et Vi.

it. quoad modum, particip. act. a. 1. pro a. 1. ind. 5, 6, 13. i. Ve.

it. quoad genus et modum, particip. praeſ. act. pro ind. praeſ. paſſ. 3, 13, 13. e. Ba.

omiſſum, Ba. 7, 1. 7. p. 551. 7, 5, 6. e. 7, 7, 11. m. 7, 11, 18. e. — ſed cum Vi. 2, 3, 2. i.

Verbum compoſitum

aliud, quoad praepoſit. 6, 3, 10. p. 348. 6, 4, 11. i. Ve. — ſed cum Vi. 7, 12, 7. e.

Claudant vitiorum agmen vocabula

Omiſſa duo,

per varias orationis partes, vt adu. compoſitum, ex art. et adi. τὰ πρῶτα 3, 10, 8. e. Ba. et Ve.

adu. καὶ (p. Lat. *etiam*) et inf. 1, 10, 3. e. Ba.

art. et adu. 3, 4, 11. i. p. 548.

copula καὶ et adi. 3, 1, 8. i. — ſed Mss. tr. 7, 1, 22. p. 575.

copula eadem et particip. 3. 7, 16. i. Ba.

pronom. relat. et verb. finit. 2, 6, 11. i. p. 177. cum Ve.

pron. idem et particip. 1, 3, 13. i. Ba.

particip. cum artic. 7, 6, 21. e. Ve.

Omiſſa tria

per tota membra, e praep., art. et ſubſt. 1, 8, 8. p. 293. Mss. tr. — 7, 6, 12. p. 714. Ba.

it. e. ſubſt., copula et verb. finit. 8, 5, 9. p. 1028.

it. e ſubſt., copula et art. 2, 15, 11. i.

it. e pron. dem., art. et ſubſt. 6, 9, 3. p. 516. Ve.

Omiſſa quatuor

per tota membra, Ba. 2, 13, 18. i. 7, 12, 13. i. — ſed cum Ve. 3, 12, 15. m.

Omiſſa quinque

Mss. tr. 1, 17, 1. p. 704. — ſed Ba. 3, 13, 6 i. 4, 8, 13. e. 6, 7, 7. p. 451.

Omiſſa ſex

Ba. 3, 6, 16. e. — ſed cum Ve. 3, 15, 13. i. 4, 15, 17. e.

Omiſſa ſeptem

Ba. 4, 11, 1. i. 4, 13, 2. e. 8, 2, 6. e. 8, 4, 29. p. 1015.

Digitized by Google

Omiſſa octo

Ba. 5, 5, 11. m.

Omiſſa decem

Ba. 6, 7, 17. p. 475. — ſed cum Ve. 6, 2, 18. p. 335.

Omiſſa undecim

Ve. 6, 2, 8. p. 323. — ſed cum Vi. 2, 2, 21. i.

Omiſſa duodecim

Ve. et Vi. 1, 14, 4. p. 595.

Omiſſa tredecim

Ve. et Vi. 3, 8, 4. p. 620.

Omiſſa quatuordecim

Ve. 4, 15, 11. p. 1051. — ſed cum Ba. 6, 4, 2. p. 358.

Omiſſa nouendecim

Ba. 8, 2, 16. p. 944. 8, 4, 6. e. ſq. — ſed cum Ve. 5, 7, 14. p. 238. per plures verſus, it.

Omiſſa viginti

Ba. 6, 9, 13. p. 529.

Omiſſa vlterius

per ſeptem verſus Ba. et Vi. 3, 9, 3. ſq.

Sed omnium extremum vitium eſto in

Transpoſitis elementis

per verb. μένων p. νέμων 3, 2, 1. m. p. 504. Ba. et Vi.

Recte vero nunc videmur perſequi illa, quae ſupra dicebamus dubia, eſſent ne

Gloſſae, an *Vitia*,

e quo genere pertinent huc deinceps haec:

Gloſſae, an *Vit.* in *diſtinctionibus*

aliis ad adu., Ba. 3, 15, 1. i. 4, 4, 10. m. 4, 9, 3. p. 939. 4, 11, 3. p. 973. 12. m.

Gloſſae, an *Vit.* in *ſcriptura*

Mss. *ambigua* ſ. *duplici*, tum in Ve. quidem ſupra vocabula quum ſcribuntur vel puncta tria 8, 4, 30. p. 1017. vel elementa Graeci alphabeti, numeros indicantia 7, 5, 17. p. 691. — tum in Ba., vbi ſemel modo ponuntur talia elementa numerorum ſupra voces 7, 9, 7. p. 784., caeterum ſcriptae ſupra voces ſingulas ſingulae deprehenduntur litterae pro aliis aliae, tanquam in

adi. 3, 15, 11. m. 4, 5, 10. m. (non item 7, 5, 6. i.) 7, 2, 11. e.

pron. dem. et adi. 6, 5, 3. e.

pron. recipr. 7, 9, 4. i.

Digitized by Google

ſubſt. 1, 7, 5. e. 4, 5, 6. i. 5, 8, 16. p. 264. i.
verb. 1, 2, 2. p. 36. 2, 3, 17. e. 3, 4, 11. e. 3, 12, 12. p. 717. 5, 6, 13. e. 16. p. 195. 5, 8, 16. p. 264. 8, 4, 4. p. 978.

vel per compendium expreſſa alia vox, itidem in
adi. 2, 7, 8. p. 221.
adu. 7, 1, 5. i. 22. p. 575.
ſubſt. 4, 4, 14. e.
verb. 1, 3, 1. p. 58.

vel denique in margine editur alia vox, id que ipſum in
adi. 4, 10, 7. e.
ſubſt. 8, 1, 6. i. 8, 4, 4. p. 977.
verb. 7, 8, 23. p. 774. —ſemel autem Ve. 2, 5, 12. e.

Gloſſae, an *Vit.* in *litteris* commutatis

ſingulis, nominatim ι et ν, Ba. 2, 14, 12. p. 451. 3, 1, 2. e. 4, 3, 15. p. 844. 5, 3, 26. e. 8, 4, 30. e. — ſed cum Vi. 8, 3, 12. p. 960. — 6, 8, 1. i. Ve. ac Vi. — 1, 7, 9. e. Mss. tr.

ι et ε, Ba. 6, 8, 7. p. 495. 7, 5, 11. p. 683. 7, 10, 13. p. 837. 8, 5, 11. p. 1031. — 8, 8, 9. i. Ve. et Vi. — 5, 5, 1. e. Mss. tr.

ν et ε, Ba. 8, 7, 5. e. — 7, 1, 23. i. Ve. — 1, 3, 12. p. 82. Mss. tr.

ι et υ, Ba. 4, 12, 11. p. 999. 14. p. 1003. 6, 7, 18. e. — 7, 9, 4. i. Ve. ſed cum Vi. 7, 5, 8. m.

Gloſſae, an *Vit.* in *omiſſis*,

tum vna littera δ' 3, 12, 18. i.
tum vocabulis duobus, Vi. 1, 12, 14. e. — Ba. 3, 6, 12. m. 3, 7, 19. e. ſed cum Ve. 2, 9, 15. i. — Mss. tr. 5, 6, 21. p. 215.

Gloſſa, an *Vit.* in *ſeiunctis*

Ba. ἢ τοῖς p. ἤτοι 8, 1, 9. p. 913.

Gloſſae, an *Vit.* in *lect.* diuerſa

Ms. Ba. et Vi., per omiſſum et tranſpoſitum art. 2, 11, 15. p. 475.
it. in verb. opt., quoad numerum et genus 1, 5, 11. e. p. 154.

Gloſſae, an *Vit.*

per orationis partes ſingulas, in
adi. ſyn., Ba. 4, 8, 4. i. 7, 12, 10. i. 8, 2, 16. i. — cum Vi. 1, 8, 6. e. 1, 14, 17. p. 630. 3, 4, 11. m. p. 548. 3, 11, 6. i. — tum Ba. 5, 3, 11. i. ſed cum Ve. et Vi. 1, 11, 2. i. — Ve. 3, 11, 14. m. ſed cum Vi. 2, 6, 7. p. 169.

Digitized by Google

adi. alio casu, Ve. 5, 6, 19. i.
adi. alio casu et sexu 7, 9, 7. p. 785. Ba. et Ve.
adi. alio gradu, comparat. pro superlat. Vi. 5, 5, 15. p. 153.
it. superl. p. comp. Ba. 3, 8, 4. e. — Mss. tr. 4, 12, 5. p. 992.
adi. gradus comparat. alia forma Ba. 6, 5, 16. p. 395.
adi. alio numero, plur. (sensu adu.) pro sing., 2, 2, 7. m. 6, 5, 5. e.
adi. alio sexu, neutr. plur. (sensu adu.) pro masc. plur., Mss. tr. 1, 4, 12. p. 115.
it. commun. pro fem., intra subst. diuersi sexus, Ba. et Ve. 7, 11, 6. e.
contra fem. p. commun. et simul per accentum al., Ba. 8, 7, 5. p. 1079.
adi., pro adu., Ba. 2, 9, 13. i. 6, 1, 14. m. — cum Vi. 2, 5, 10. p. 143. — 3, 12, 5. e. Vi. — 2, 13, 20. p. 420. Mss. tr.
adi., pro subst., Ve. 8, 2, 8. e.
adi. duobus in vicinia aliis, Mss. tr. 4, 15, 6. p. 1046.
adi. omisso, Mss. tr. 3, 2, 4. i. 3, 4, 19. p. 556. — Ba. cum Vi. 4, 15, 10. i.
it. postremo e duobus, Ba. cum Ve. 5, 5, 4. e. p. 136. 138.
adu., pro adi., Ve. et Vi. 6, 8, 1. p. 486.
nominatim adu. γέ pro copula τέ Ba. 1, 15, 7. p. 649.
it. adu. ὡς pro praep. εἰς Vi. 1, 11, 8. e.
adu., mutato in adi. affine, Ba. 2, 9, 13. i. — cum Vi. 2, 10, 11. i. — Mss. tr. 2, 13, 20. p. 420.
it. simul in adu. simpl. s. priuum, Ba. et Vi. 3, 3, 2. p. 525.
it. simul transponendo, Ba. 3, 11, 1. i.
adu., mutato in adu., tum affine, Ba. 1, 4, 8. p. 106. 4, 7, 1. p. 894. 2. p. 897. 6, 1, 18. i. 6, 5, 7. i. (non item 6, 6, 10. p. 435.) 4, 9, 9. i. sed cum Vi. ib. 12. i. — it. Ba. cum Ve. 4, 15, 5. i. 6, 7, 19. i. contra que Ve. 7, 12, 11. i. et Mss. tr. 4, 7, 2. p. 895.
tum aliud quodcunque, Ba. 2, 9, 5. p. 275. sed cum Vi. 2, 14, 10. i. — it. Ba. cum Ve. 7, 6, 2. i. — Vi. 3, 5, 5. i. sed cum Ve. 8, 4, 24. i.

adu., mutato in adu. et art., Ba. ἤτοι in ἢ τοῖς 8, 1, 9. p. 913.

it. in coniunctionem, Ve. 6, 5, 1. i.

adu. mutato nominatim ἔτι in verb. ἔτι 2, 13, 16. i. Ve.

it. δ' in δὲ Ba. 3, 7, 12. i. — it. in τὲ 5, 4, 22. p. 121. — (δ' addito 1, 8, 2. p. 275. 7, 2, 19. i. 7, 9, 17. e. ſed cum Vi 3, 10, 12. e.)

it. δὲ in μὲν, Ba. 5, 1, 16. i. — Ve. 5, 3, 22. i. — it. in τὲ Ba. 1, 14, 4. p. 595. 3, 7, 12. p. 605. 4, 2, 10. i. 4, 10, 7. e. 4, 13, 5. i. 5, 3, 5. i. 5, 4, 22. i. 6, 2, 19. i. 6, 3, 7. e. 15. i. 7, 2, 1. i. 7, 11, 12. e. 7, 12, 13. i. — ſed cum Vi. 4, 11, 5. i. — 2, 10, 15. i. Ve. ſed cum Ba. 4, 14. 5. i.

it. δὲ in δὴ Ba. 1, 4, 14. i. 1, 11, 7. i. 2, 1, 6. p. 10. ib. 8. p. 12. 4, 8, 19. i. 5, 7, 1. i. 8, 8, 13. i. — ſed cum Vi. 3, 8, 11. i. — Ba. cum Ve. 5, 4, 1. i. — Vi. 2, 6, 9. p. 172. — it. in oratione media, in apodoſi, etc., Ba. 4, 15, 16. i. 7, 9, 20. p. 803. ſed Ve. 5, 4, 16. p. 114.

contra δὴ in δ' Ba. 3, 10, 16. i. — it. in δὲ 1, 17, 4. i. 2, 2, 8. i 2, 9, 14. i. 2, 11, 13. i. 3, 6, 11. i. 4, 3, 19. i. 4, 8, 9. i. 4, 10, 5. i. 5, 3, 4. i. 5, 6, 22. i. 5, 7, 5. i 6, 6, 8. i. — ſed Ve. 7, 9, 5. i. et cum Ba. 8, 2, 10. i. — tum in oratione media Ba. 3, 10, 9. p. 672. 6, 7, 17. e. — Ve. 5, 5, 20. p. 159.

adu. nominatim δὲ addito Ba. 3, 9, 16. i. 6, 8, 13. p. 505. — it. ſecundo poſt neg. ἔτε 4, 2, 6. i. Vi. — contra omiſſo in oratione med., in apodoſi aut parentheſi, Ba. 5, 4, 16. p. 114. — ſed cum Vi. 4, 13, 2. p. 1006.

adu. nominatim δὴ addito, Vi. 8, 3, 7. i. — contra omiſſo varia ratione et notione, pro Lat. *igitur*, poſt τὲ init. 1, 5, 3. i. Ba. — pro Lat. *ſcilicet*, poſt coni. ὅτι 6, 4, 8. i. cum Ve. (non item 7, 1, 6. i.) — poſt pron. relat. 5, 5, 13. p. 151. Ba. (non item 5, 4, 14. p. 112.) — poſt ſubſt. Ba. cum Ve. 5, 6, 11. e. — poſt verb. 4, 7, 2. i. Ba. ſed cum Vi 1, 17, 8. p. 715. — tum in oratione med. poſt ſubſt. Ba. 5, 5, 20. p. 159.

adu. nominatim μὲν addito, ante ἂν 1, 4, 1. i. Ba. — it. ante γὰρ 7, 11, 2. — it. poſt alias voces 4, 8, 20. i. 5, 4, 14. p. 112. — ſed mutato in μέντοι 7, 1, 24. i. (contra hoc in μὲν 8, 4, 12. p. 991.)

Digitized by Google

adu. nominatim ἂν addito, poſt μὲν 1, 15, 14. i. Ve. et Vi. — it. Ba. 7, 1, 18. i. 7, 7, 15. i. — contra omiſſo, poſt μὲν 2, 15, 11. i. Ba. (non item 6, 1, 6. i. 7, 3, 10. i. 7, 7, 13. i.) — it. poſt δ' 3, 7, 12. i. — it. poſt τὲ 7, 2, 7. i. (non item 7, 7. 5. i.)

ad 1. porro omiſſis his, e ſerie elementari, ἂν 1, 5, 16. i. Ba. et Vi. — ἄρα, poſt ὅτι 8, 3, 4. i. Vi. — γὰρ, poſt τὲ 2, 2, 20. i. Ba. et Vi. — ἢ 2, 15, 3. p. 460. Ba. — καὶ (p. Lat. *etiam*) 1, 17, 5. i. 2, 6, 12. i. 5, 3, 18. i. Ba. et Vi.

articuli alio caſu. Mss. tr. 2, 15, 8. e. — Vi. 4, 13, 2. e. — Ba. 7, 3, 6, e. 7, 6. 9. i. 8, 7, 5. e.

art. mutato τὸ in copulam τὲ 2, 14, 4. p. 431. Ba. et Vi. — ſed τῷ in pron. dem. αὐτῷ 5, 7, 7. i. Ba. at τῶν in αὐτῶν 3, 15, 9. i. Ve. et Vi.

art. addito, intra adi. et ſubſt. 4, 12, 7. p. 996. Ba. et Vi. — contra omiſſo, eo que vno, tum in vniuerſum, Ba. 2, 3, 22. p. 93. 5, 5, 9. p. 144. — cum Vi. 1, 4, 20. i. — Ba. cum Ve. 7, 9, 21. i. — 5, 3, 14. i. Ve. — 2, 15, 11. p. 475. Vi.

tum ante ſubſt. loci Ba. 1, 11, 7. p. 437. 2, 10, 3. e. 3, 8. 4. i. 7, 12, 17. i. 4, 13, 9. Mss. tr. — 7, 7, 15. Ve. ſed cum Vi. 6, 2, 7. e. — ante adi. et ſubſt., Ba. 6, 8, 7. p. 494. 8, 2, 11. i. — intra adi. et ſubſt 3, 7, 12. p. 605. 5, 3, 26. i. ſed cum Vi. 2, 5, 8. p. 139. 8, 8, 14. p. 1125. — 7, 3, 2. m. Ve.

tum ante ſubſt. rei vniuerſae, Ba. 1, 13, 6. p. 541. ſed cum Vi. 2, 3. 7. e. 2, 13, 16. p. 409. — Ve. 5, 5, 11. p. 146. — Mss. tr. 7, 10, 6. p. 820.

tum ante ſubſt. perſ., vel vniuerſae, vel nom. proprii, Ba. 4, 14, 1. i. 6, 5, 18. i. 5, 4, 24. i. ſed cum Ve. ib. 1. p. 96. 7, 9, 21. i.

vel in duobus alterutro, Ba. 5, 6, 3. p. 167. (cf. 8, 3, 14.) 1, 8, 7. i. 2, 13, 2. e. 3, 3. 9. i (ſecus 3, 9, 8. i. 9. e. 17. i.) ſed cum Vi. 1, 17, 9. i. — Ba. cum Ve. 4, 12. 11. e. — 6, 9, 10. p. 524. Ve. ſed Vi. 3, 1, 9. m. 7, 7, 4. e.

coniunct. pro adu., Ve. 6, 5, 1. i.

— alia ſyn., Ba. 2, 6, 1. i. ſed cum Ve. 7, 6, 2. i. — Vi. 3, 5, 5. i. ſed cum Ve. 2, 14, 10.

— vna mutata in duas voces, Mss. tr. 1, 1, 1. p. 4. — nominatim ὡ, ante pron. infin., in pron. rel., Ba. 7, 11, 14. i. aut in pron. infin.

quo de vtroque genere vitiorum cf. ſupra in *Scribendi Genere e iunctis* et *ſeiunctis*, vbi et ad extrema dedimus

Vitia ſimul et e *coniunctione* et e *diuiſione*.

His accedat

Vitium quoad *ſpiritum*

ſimul, in illo οὕτω p. ὄντων Ba. 5, 3, 3. e.

Recenſemus nunc

Vitia per *omiſſa* elementa,

quae et ipſa ratio eſt multiplex, vt cum videas deeſſe *una* elementa, vel initio, vel media in voce, vel in fine,

id que tum vocales, ἐπᾶσα 1, 13, 7. p. 543. p. ἀπ. Ba. it.

ᾠδόμενος p. ὠνούμ. 1, 6, 26. p. 231.

ς p. ὡς 7, 9, 20. i.

tum conſonas, ἐραλᾶον 7, 11. 15. e. Ba. p. ἐργαλ. — ἐκεχάρητο 5, 3, 12. p. 73. p. ἐγκεχάριστο, quod recte extat 2, 5, 4. p. 132. — ἐλεχθήσεται p. ἐλεγχθ. 1, 1, 2. e. 3, 12, 11. e. 4, 13, 3. m.

εὔενδροι p. εὔδεν. 7, 2, 8. p. 590.

ἄχεσθαι p. ἄχθεσθ. 1, 4, 2. i.

ἀμίπτως p. ἀμίμπτ. 6, 2, 1. e.

ἀντωνίς p. ἀντωνίνα 1, 7, 6. p. 247. — καμάτω p. καμάτων 4, 14, 10. e. — μέγα p. μέγαν ib. 14. p. 1035. 5, 1, 8. p. 11.

μονομάχα p. μονομάχας 1, 15, 19. e. ξίφα p. ξίφας 4. 4, 5. e.

ὡ δὲ p. ὡς δ. 1, 10, 5. i.

it. ſimul per confuſus vocales, ὅ p. ὡς 1, 17, 1. m. p. 702. 4, 7, 6. p. 902. 4, 12, 4. p. 990.

it. ſimul per accentus, οἵ p. οἷς 7, 8, 11. p. 758.

χρόνα p. χρονία 8, 5, 21. i.

ἡγεμόνων p. ἡγεμονιῶν 7, 5, 4. e. Ve. et Vi.

διὰ p. δίχα 7, 3, 14. i. Ve.

porro *bina* elementa, itidem init. aut med. aut fine, in quibus et ipſis occurrit quaedam literarum confuſio, vt

τελμημένα p. τετολμημ. 2, 13, 11. i. B. — λυσαι 6, 2, 8. m. p. 323. p. κωλύσαι ſ. κωλῦσαι,

it. Ve. 3, 9, 1. m. p. 640. καὶ τὰ βαρβάρων p. καὶ κατὰ βαρβ.

it. Vi. 4. 12, 4. p. 991. ἀνδρείας p. ἀνανδρ.

μετεχεύονται p. μετοχετεύονται 1, 3, 4. e. Ba.

it. Vi. 1, 8, 12. p. 314. ἐπιπέμφθαι p. ἐπιπεπέμφθ.

ὑποσχίσι 4, 13, 6. i. p. ὑποσχίσεσι Ba. it. 8, 3, 8. i.

Digitized by Google

χρῆμα p. χρήματα 1, 9, 2. e. it. 2, 15, 9. p. 471. — πρό p. πρόκρισιν 2, 3, 12. p. 74. — πᾶ p. πάσης 6, 4, 11. i. *tria* adeo elementa 7, 7, 7. p. 734. Ba. οἰκήσει p. οἰκήσεσιν.

Sed vitiorum talium aliorumque recensio fieri potest etiam per partes orationis, vt sint vitiose

Adiectiua omissa

tum alia vniuerse Ba. 3, 6, 10. p. 579. 7, 5, 18. p. 693. 7, 11, 15. p. 862.
it. Mss. tr. 3, 2, 4. i. 3, 14, 17. p. 768.
tum nominatim πάντων 2, 4, 13. i. Ba. it. πάντα 7, 1, 3. p. 545. 8, 2, 2. i. — sed πάσης 4, 15, 10. i. cum Vi.

Aduerbia addita

nominatim δὲ 4, 3, 10. e. Ba. sed

Aduerbia omissa

tum alia vniuerse Ba. 2, 4, 17. i. 3, 5, 6. p. 564. 3, 8, 1. e. it. cum Vi. 3, 12, 13. i. 21. e.
it. cum Ve. 3, 10, 8. 5, 3, 8. p. 67. 6, 3, 6. m. 8, 3, 17. p. 969.
it. Mss. tr. 1, 3, 5. e. p. 68. 1, 4, 8. p. 104. 2, 5, 12. p. 149. 2, 7. 8. i. 2, 13, 13. i. 3, 13, 14. p. 748. 8, 6, 7. p. 1058.
tum alia nominatim, et quidem e serie elementorum, ἀεὶ 6, 2, 7. e. Ba. 7, 1, 15. e. Mss. tr. — ἀλλὰ 3, 11, 4. e. Mss. tr. — γὰρ 3, 5, 3. i. Ba.
δ' 3. 12, 18. p. 721. Vi. — 5, 4, 22. m. p. 121. Ve. — 6, 1, 16. i. Ba. et Vi.
δὲ Ba. 2, 5, 6. p. 135. 2, 13, 16. i. 7, 2, 5. i. 8, 3, 10. i. sed Ve. 6, 1, 20. e.
καὶ, p. Lat. *etiam*, Ba. 1, 6, 17. i. 1, 17, 6. p. 712. 2, 2, 22. i. — cum Vi. 1, 10, 3. e. 7. 9, 5. i. — sed Vi. 1, 12. 7. i. et Mss. tr. 1, 3, 12. p. 82.
μὲν Ba. 3, 12, 16. m. 7, 2, 13. i. — οὖν Mss. tr. 2, 2, 10. i.
ὡς post οὐχ οὕτως 2, 3. 14. p. 81. Mss. tr. — sed ante particip. 1. 11, 12. p. 453. it. Ba. cum Ve. 6, 3, 6. e. non item 8, 8, 15. p. 1127. etc.

Articuli omissi

tum vnius litterae ἡ Ba. et Vi. 2. 3. 7. e. 2. 6, 10. p. 174 — tum alius casus Vi. 4, 13, 15. i. — Ve. 7, 9, 20. e. sed 4, 14, 16. i. Ba. c. Ve.

Coniunctio omissa

nominatim ἂν Ba. cum Ve. 2, 3, 23. p. 96.

Copula addita

nominatim καὶ 6, 6, 9. i. Mss. tr. ſed Ba. 7, 4, 12.

Copula omiſſa

eadem, varie, ante ἄ τι 5, 4, 12. p. 109. Ve. — intra adi. duo Ba. 2, 3, 22. p. 94. 6, 1, 6. p. 277. ſed Ve. et Vi. 5, 4, 17. m. — intra inf. duos 3, 5. 9 p. 567. Vi. — intra duo ſubſt. 1, 1, 3. p. 11. Ba. et Vi. — ſed Ba. 4. 4, 14. p. 859. 6, 4, 9. i. it. cum Ve. 1, 10, 7. — tum Ve. 7, 8, 24. m. ſed cum Vi. 4, 7, 8. e.

Copula alia

nominatim τὲ, tum *mutata*, in art. τοῖς 4, 4, 1. m. Ba. — ſed in adu. γὲ 2, 6, 3. i.

tum *addita* 2, 3, 8. i. 2, 13, 21. p. 424. 3, 12, 18. p. 722. 6, 1, 12. i.

tum *omiſſa* 1, 10, 4. p. 387. 5, 3, 11. i. 15. p. 80. 6, 7, 18. p. 477. 7, 1, 22. e. 7, 10, 1. m. 5, 6, 21. p. 213. ſed ib. 18. p. 202. Add. cum Ve. — vt ab hoc ſolo 7, 5, 1. p. 665. — ſed a Vi. 3, 7, 2. e.

tum *praebita* pro δὲ a Ba. 6, 3, 7. e. 7, 5, 10. i.

Negatiuum aduerbium

nominatim οὐ *additum*, ante verb. 2, 2, 19. e. Ve. et Vi. — ſed ante adu. 2, 3, 13. e. Ve.

it. *mutatum*, in καὶ copulam 2, 4, 1. e. Mss. tr.

Negatiuum pronomen

μηδὲν *mutatum* in merum adu. neg. μηδὲ 3, 2, 1. i. Ba., non item 6, 8, 8. e.

Praepoſitio

tum *mutata* in aliam vocem 2, 11, 16. i. Ve. — tum alia alii *ſubſtituta* 1, 2, 9. p. 53. Ba. et Vi. — it. in ſubſt. compoſito 7, 5, 1. i. Ve. — tum *omiſſa* 2, 11, 16. i. Ba. it. 7, 12, 14. e. — ſed Vi. 2, 13. 21. i.

Pronomen demonſtratiuum (αὐτ.)

omiſſum obliquo caſu, 5, 1, 14. p. 26. Mss. tr. — ſed Ba. 4, 15. 6. i.

prolatum alio *caſu* 1, 11. 5. p. 433. 3, 2, 10. i. — 2, 8, 12. p. 252. 4, 12, 6. e. — it. 4. i. — 8, 3, 16 p. 966.

ſimul que alio *numero* 4, 9, 12, e. Ve. et Vi.

ſed alterum ſyn. τοῦτο *omiſſum* Ba. 3, 2, 9. i. 6, 8, 11. p. 503.

Pronomen infinitum

τὶ *omiſſum* Ba. 8, 2, 6. m. ſed Ve. ac Vi. 8, 8, 3. p. 1105.

Pronomen perſonale

omiſſum Ba. 1, 4, 9. p. 108. — 2, 5, 12. p. 149. Vi. — 7, 5, 11. p. 683. Ve. et Vi. — 2, 5, 13. p. 151. Ve.

Digitized by Google

Pronomen reciprocum

mutatum, praeter ſpiritum, quoque in caſu, Ba. 7, 8, 18. p. 769. cum Exc. p. 896. e.

Pronomen relatiuum (articul. poſtpoſ.)

mutatum, ἃ in ὡς 7, 3, 12. p. 631. Ba. — *prolatum* alio *caſu*, 7, 1, 9. e. Ba. cum Ve. — ſed 5, 3, 3. e. Ba. tum alterum ſyn., *omiſſum* per ſe, ὅσοι 5, 2, 4. i. — ſed ſimul cum adi. 5, 6. 21. p. 214. Mss. tr.

Subſtantiuum vniuerſum

omiſſum Ba. 1, 1, 4. p. 13. 1, 11, 5. p. 433. 3, 7, 16. i. 7, 2, 14. i. 8, 7, 8. e. — ſed Ve. 4, 4, 15. — 3, 8, 5. i. Vi.

it. nomen proprium 1, 11, 13. e. p. 461. 3, 2, 21. i. Ba. ſed *nomen* hoc propr. *mutatum* in pron. demonſtr. 4, 8, 1. i. Ba. et Vi.

Verbum finitum

omiſſum vniuerſe 4, 14, 18. e. 6, 4, 14. m. B. ſed Vi. 1, 13, 12. e. p. 566.

it. nominatim verb. ſubſt. ἦν Vi. 7, 3, 6. p. 618.

mutatum, quoad *genus*, vt med. in act. 6, 8, 10. Ve. — act. in paſſ. 8, 4, 3. p. 976. Ve.

it. quoad *modum*, vt a. 2. fin. in a. 2. inf. 3, 14, 17. p. 767. Ba.

it. quoad *modum* et *tempus* ſimul, vt opt. praeſ. med. in impf. indic. med. 7, 2, 10. e. Ve.

Verbi infinitiuus

omiſſus Ba. 1, 10, 3. e. p. 384. 7, 12. 14. m.

mutatus, quoad *modum*, a. 1. inf. act. in a. 1. imperatiu. 7, 5, 11. e. inf. praeſ. act. in act. praeſ. indic. Ba. 2, 12, 10. e. ſed Ve. 2, 11, 18. p. 360.

praebitus, quoad modum, inf. praeſ. act. pro opt. praeſ. 8, 1, 2. e. Ve.

it. inf. praeſ. act. pro ind. praeſ. act. Ba. 3. 12, 15. i. — ſed cum Ve. 4, 9, 4. e. — 1, 5, 23. e. Ve. et Vi. — 2, 3, 14. e. p. 81. Mss. tr.

it. inf. a. 1. act. pro a. 1. ind. act. 5, 6, 13. i. Ba. — ſed cum Ve. ib. 12. i.

it. inf. med. praeſ. pro praeſ. ind. med. 4, 5, 9. e. Ba.

it. inf. med. fut. pro fut. ind. med. 8, 7, 14. i. cum Ve.

it. inf. paſſ. a. 1. pro particip. a. 1. paſſ. 5, 6, 7. p. 179. Ve.

Verbi participium

mutatum, in adu. 2, 8, 16. p. 258. 8, 7, 16. i. Ba.

ſed quoad caſum, in paſſ. 8, 3, 10. p. 957.

Digitized by Google

it. quoad modum, particip. praes. act. in act. impf. ind. 4, 12, 7. p. 995. cum Ve.

praebitum, in pass. praes. pro inf. pass. praes. et sexu masc. 1, 3, 15. e. Ve. et Vi.

it. quoad modum, particip. act. a. 1. pro a. 1. ind. 5, 6, 13. i. Ve.

it. quoad genus et modum, particip. praes. act. pro ind. praes. pass. 3, 13, 13. e. Ba.

omissum, Ba. 7, 1, 7. p. 551. 7, 5, 6. e. 7, 7, 11. m. 7, 11, 18. e. — sed cum Vi. 2, 3, 2. i.

Verbum compositum

aliud, quoad praeposit. 6, 3, 10. p. 348. 6, 4, 11. i. Ve. — sed cum Vi. 7, 12, 7. e.

Claudant vitiorum agmen vocabula

Omissa duo,

per varias orationis partes, vt adu. compositum, ex art. et adi. τὰ πρῶτα 3, 10, 8. e. Ba. et Ve.

adu. καὶ (p. Lat. *etiam*) et inf. 1, 10, 3. e. Ba.

art. et adu. 3, 4, 11. i. p. 548.

copula καὶ et adi. 3, 1, 8. i. — sed Mss. tr. 7, 1, 22. p. 575.

copula eadem et particip. 3, 7, 16. i. Ba.

pronom. relat. et verb. finit. 2, 6, 11. i. p. 177. cum Ve.

pron. idem et particip. 1, 3, 13. i. Ba.

particip. cum artic. 7, 6, 21. e. Ve.

Omissa tria

per tota membra, e praep., art. et subst. 1, 8, 8. p. 293. Mss. tr. — 7, 6, 12. p. 714. Ba.

it. e. subst., copula et verb. finit. 8, 5, 9. p. 1028.

it. e subst., copula et art. 2, 15, 11. i.

it. e pron. dem., art. et subst. 6, 9, 3. p. 516. Ve.

Omissa quatuor

per tota membra, Ba. 2, 13, 18. i. 7, 12, 13. i. — sed cum Ve. 3, 12, 15. m.

Omissa quinque

Mss. tr. 1, 17, 1. p. 704. — sed Ba. 3, 13, 6 i. 4, 8, 13. e. 6, 7, 7. p. 451.

Omissa sex

Ba. 3, 6, 16. e. — sed cum Ve. 3, 15, 13. i. 4, 15, 17. e.

Omissa septem

Ba. 4, 11, 1. i. 4, 13, 2. e. 8, 2, 6. e. 8, 4, 29. p. 1015.

Digitized by Google

Omiſſa octo

Ba. 5, 5, 11. m.

Omiſſa decem

Ba. 6, 7, 17. p. 475. — ſed cum Ve. 6, 2, 18. p. 335.

Omiſſa undecim

Ve. 6, 2, 8. p. 323. — ſed cum Vi. 2, 2, 21. i.

Omiſſa duodecim

Ve. et Vi. 1, 14, 4. p. 595.

Omiſſa tredecim

Ve. et Vi. 3, 8, 4. p. 620.

Omiſſa quatuordecim

Ve. 4, 15, 11. p. 1051. — ſed cum Ba. 6, 4, 2. p. 358.

Omiſſa nouendecim

Ba. 8, 2, 16. p. 944. 8, 4, 6. e. ſq. — ſed cum Ve. 5, 7, 14. p. 238. per plures verſus, it.

Omiſſa viginti

Ba. 6, 9, 13. p. 529.

Omiſſa vlterius

per ſeptem verſus Ba. et Vi. 3, 9, 3. ſq.

Sed omnium extremum vitium eſto in

Transpoſitis elementis

per verb. μένων p. νέμων 3, 2, 1. m. p. 504. Ba. et Vi.

Recte vero nunc videmur perſequi illa, quae ſupra dicebamus dubia, eſſent ne

Gloſſae, an *Vitia*,

e quo genere pertinent huc deinceps haec:

Gloſſae, an *Vit.* in *diſtinctionibus*

aliis ad adu., Ba. 3, 15, 1. i. 4, 4, 10. m. 4, 9, 3. p. 939. 4, 11, 3. p. 973. 12. m.

Gloſſae, an *Vit.* in *ſcriptura*

Mss. *ambigua* ſ. *duplici*, tum in Ve. quidem ſupra vocabula quum ſcribuntur vel puncta tria 8, 4, 30. p. 1017. vel elementa Graeci alphabeti, numeros indicantia 7, 5, 17. p. 691. — tum in Ba., vbi ſemel modo ponuntur talia elementa numerorum ſupra voces 7, 9, 7. p. 784., caeterum ſcriptae ſupra voces ſingulas ſingulae deprehenduntur litterae pro aliis aliae, tanquam in

adi. 3, 15, 11. m. 4, 5, 10. m. (non item 7, 5, 6. i.) 7, 2, 11. e.

pron. dem. et adi. 6, 5, 3. e.

pron. recipr. 7, 9, 4. i.

fubft. 1, 7, 5. e. 4, 5, 6. i. 5, 8, 16. p. 264. i.
verb. 1, 2, 2. p. 36. 2, 3, 17. e. 3, 4, 11. e. 3, 12, 12. p. 717. 5, 6, 13. e. 16. p. 195. 5, 8, 16. p. 264. 8, 4, 4. p. 978.

vel per compendium expreffa alia vox, itidem in
adi. 2, 7, 8. p. 221.
adu. 7, 1, 5. i. 22. p. 575.
fubft. 4, 4, 14. e.
verb. 1, 3, 1. p. 58.

vel denique in margine editur alia vox, id que ipfum in
adi. 4, 10, 7. e.
fubft. 8, 1, 6. i. 8, 4, 4. p. 977.
verb. 7, 8, 23. p. 774. —femel autem Ve. 2, 5, 12. e.

Gloffae, an *Vit.* in *litteris* commutatis

fingulis, nominatim ι et υ, Ba. 2, 14, 12. p. 451. 3, 1, 2. e. 4, 3, 15. p. 844. 5, 3, 26. e. 8, 4, 30. e. — fed cum Vi. 8, 3, 12. p. 960. — 6, 8, 1. i. Ve. ac Vi. — 1, 7, 9. e. Mss. tr.
ι et ς, Ba. 6, 8, 7. p. 495. 7, 5, 11. p. 683. 7, 10, 13. p. 837. 8, 5, 11. p. 1031. — 8, 8, 9. i. Ve. et Vi. — 5, 5, 1. e. Mss. tr.
ι et ς, Ba. 8, 7, 5. e. — 7, 1, 23. i. Ve. — 1, 3, 12. p. 82. Mss. tr.
ι et υ, Ba. 4, 12, 11. p. 999. 14. p. 1003. 6, 7, 18. e. — 7, 9, 4. i. Ve. fed cum Vi. 7, 5, 8. m.

Gloffae, an *Vit.* in *omiffis*,

tum vna littera δ' 3, 12, 18. i.
tum vocabulis duobus, Vi. 1, 12, 14. e. — Ba. 3, 6, 12. m. 3, 7, 19. e. fed cum Ve. 2, 9, 15. i. — Mss. tr. 5, 6, 21. p. 215.

Gloffa, an *Vit.* in *feiunctis*

Ba. ἢ τοῖς p. ἤτοι 8, 1, 9. p. 913.

Gloffae, an *Vit.* in *lect.* diuerfa

Ms. Ba. et Vi., per omiffum et transpofitum art. 2, 11, 15. p. 475.
it. in verb. opt., quoad numerum et genus 1, 5, 11. e. p. 154.

Gloffae, an *Vit.*

per orationis partes fingulas, in
adi. fyn., Ba. 4, 8, 4. i. 7, 12, 10. i. 8, 2, 16. i. — cum Vi. 1, 8, 6. e. 1, 14, 17. p. 630. 3, 4, 11. m. p. 548. 3, 11, 6. i. — tum Ba. 5, 3, 11. i. fed cum Ve. et Vi. 1, 11, 2. i. — Ve. 3, 11, 14. m. fed cum Vi. 2, 6, 7. p. 169.

Digitized by Google

adi. alio caſu, Ve. 5, 6, 19. i.
adi. alio caſu et ſexu 7, 9, 7. p. 785. Ba. et Ve.
adi. alio gradu, comparat. pro ſuperlat. Vi. 5, 5, 15. p. 153.
it. ſuperl. p. comp. Ba. 3, 8, 4. e. — Mss. tr. 4, 12, 5. p. 992.
adi. gradus comparat. alia forma Ba. 6, 5, 16. p. 395.
adi. alio numero, plur. (ſenſu adu.) pro ſing., 2, 2, 7. m. 6, 5, 5. e.
adi. alio ſexu, neutr. plur. (ſenſu adu.) pro maſc. plur., Mss. tr. 1, 4, 12. p. 115.
it. commun. pro fem., intra ſubſt. diuerſi ſexus, Ba. et Ve. 7, 11, 6. e.
contra fem. p. commun. et ſimul per accentum al., Ba. 8, 7, 5. p. 1079.
adi., pro adu., Ba. 2, 9, 13. i. 6, 1, 14. m. — cum Vi. 2, 5, 10. p. 143. — 3, 12, 5. e. Vi. — 2, 13, 20. p. 420. Mss. tr.
adi., pro ſubſt., Ve. 8, 2, 8. e.
adi. duobus in vicinia aliis, Mss. tr. 4, 15, 6. p. 1046.
adi. omiſſo, Mss. tr. 3, 2, 4. i. 3, 4, 19. p. 556. — Ba. cum Vi. 4, 15, 10. i.
it. poſtremo e duobus, Ba. cum Ve. 5, 5, 4. e. p. 136. 138.
adu., pro adi., Ve. et Vi. 6, 8, 1. p. 486.
nominatim adu. γὲ pro copula τὲ Ba. 1, 15, 7. p. 649.
it. adu. ὡς pro praep. ἐς Vi. 1, 11, 8. e.
adu., mutato in adi. affine, Ba. 2, 9, 13. i. — cum Vi. 2, 10, 11. i. — Mss. tr. 2, 13, 20. p. 420.
it. ſimul in adu. ſimpl. ſ. primum, Ba. et Vi. 3, 3, 2. p. 525.
it. ſimul transponendo, Ba. 3, 11, 1. i.
adu., mutato in adu., tum affine, Ba. 1, 4, 8. p. 106. 4, 7, 1. p. 894. 2. p. 897. 6, 1, 18. i. 6, 5, 7. i. (non item 6, 6, 10. p. 435.) 4, 9, 9. i. ſed cum Vi. ib. 12. i. — it. Ba. cum Ve. 4, 15, 5. i. 6, 7, 19. i. contra que Ve. 7, 12, 11. i. et Mss. tr. 4, 7, 2. p. 895.
tum aliud quodcunque, Ba. 2, 9, 5. p. 275. ſed cum Vi. 2, 14, 10. i. — it. Ba. cum Ve. 7, 6, 2. i. — Vi. 3, 5, 5. i. ſed cum Ve. 8, 4, 24. i.

adu., mutato in adu. et art., Ba. ἤτοι in ἢ τοῖς 8, 1, 9. p. 913.
it. in coniunctionem, Ve. 6, 5, 1. i.
adu. mutato nominatim ἔτι in verb. ἔστι 2, 13, 16. i. Ve.
it. δ' in δὲ Ba. 3, 7, 12. i. — it. in τὲ 5, 4, 22. p. 121. — (δ' addito 1, 8, 2. p. 275. 7, 2, 19. i. 7, 9, 17. e. ſed cum Vi 3, 10, 12. e.)
it. δὲ in μὲν, Ba. 5, 1, 16. i. — Ve. 5, 3, 22. i. — it. in τὲ Ba. 1, 14, 4. p. 595. 3, 7, 12. p. 605. 4, 2, 10. i. 4, 10, 7. e. 4, 13, 5. i. 5, 3, 5. f. 5, 4, 22. i. 6, 2, 19. i. 6, 3, 7. e. 15. i. 7, 2, 1. i. 7, 11, 12. e. 7, 12, 13. i. — ſed cum Vi. 4, 11, 5. i. — 2, 10, 15. i. Ve. ſed cum Ba. 4, 14. 5. i.
it. δὲ in δὴ Ba. 1, 4, 14. i. 1, 11, 7. i. 2, 1, 6. p. 10. ib. 8. p. 12. 4, 8, 19. i. 5, 7, 1. i. 8, 8, 13. i. — ſed cum Vi. 3, 8, 11. i. — Ba. cum Ve. 5, 4, 1. i. — Vi. 2, 6, 9. p. 172. — it. in oratione media, in apodoſi, etc., Ba. 4, 15, 16. i. 7, 9, 20. p. 803. ſed Ve. 5, 4, 16. p. 114.
contra δὴ in δ' Ba. 3, 10, 16. i. — it. in δὲ 1, 17, 4. i. 2, 2, 8. i 2, 9, 14. i. 2, 11, 13. i, 3, 6, 11. i. 4, 3, 19. i. 4, 8, 9. i. 4, 10, 5. i. 5, 3, 4. i. 5, 6, 22. i. 5, 7, 5. i 6, 6, 8. i. — ſed Ve. 7, 9, 5. i. et cum Ba. 8, 2, 10. i. — tum in oratione media Ba. 3, 10, 9. p. 672. 6, 7, 17. e. — Ve. 5, 5, 20. p. 159.
adu. nominatim δὲ addito Ba. 3, 9, 16. i. 6, 8, 13. p. 505. — it. ſecundo poſt neg. ἔτι 4, 2, 6. i. Vi. — contra omiſſo in oratione med., in apodoſi aut parentheſi, Ba. 5, 4, 16. p. 114. — ſed cum Vi. 4, 13, 2. p. 1006.
adu. nominatim δὴ addito, Vi. 8, 3, 7. i. — contra omiſſo varia ratione et notione, pro Lat. *igitur*, poſt τὲ init. 1, 5, 3. i. Ba. — pro Lat. *ſcilicet*, poſt coni. ὅτι 6, 4, 8. i. cum Ve. (non item 7, 1, 6. i.) — poſt pron. relat. 5, 5, 13. p. 151. Ba. (non item 5, 4, 14. p. 112.) — poſt ſubſt. Ba. cum Ve. 5, 6, 11. e. — poſt verb. 4, 7, 2. i. Ba. ſed cum Vi 1, 17, 8. p. 715. — tum in oratione med. poſt ſubſt. Ba. 5, 5, 20. p. 159.
adu. nominatim μὲν addito, ante ἂν 1, 4, 1. i. Ba. — it. ante γὰρ 7, 11, 2. — it. poſt alias voces 4, 8, 20. i. 5, 4, 14. p. 112. — ſed mutato in μέντοι 7, 1, 24. i. (contra hoc in μὲν 8, 4, 12. p. 991.)

Digitized by Google

adu. nominatim ἂν addito, post μὲν 1, 15, 14. i. Ve. et Vi. — it. Ba. 7, 1, 18. i. 7, 7, 15. i. — contra omisso, post μὲν 2, 15, 11. i. Ba. (non item 6, 1, 6. i. 7, 3, 10. i. 7, 7, 13. i.) — it. post δ' 3, 7, 12. i. — it. post τὲ 7, 2, 7. i. (non item 7, 7, 5. i.)

adu. porro omissis bis, e serie elementari, ἂν 1, 5, 16. i. Ba. et Vi. — ἄρα, post ὅτι 8, 3, 4. i. Vi. — γὰρ, post τὲ 2, 2, 20. i. Ba. et Vi. — ἢ 2, 15, 3. p. 460. Ba. — καὶ (p. Lat. *etiam*) 1, 17, 5. i. 2, 6. 12. i. 5, 3, 18. i. Ba. et Vi.

articuli alio casu, Mss. tr. 2, 15, 8. e. — Vi. 4, 13, 2. e. — Ba. 7, 3, 6, e. 7, 6, 9. i. 8, 7, 5. e.

art. mutato τὸ in copulam τὲ 2, 14, 4. p. 431. Ba. et Vi. — sed τῷ in pron. dem. αὐτῷ 5, 7, 7. i. Ba. at τῶν in αὐτῶν 3, 15, 9. i. Ve. et Vi.

art. addito, intra adi. et subst. 4, 12, 7. p. 996. Ba. et Vi. — contra omisso, eo que vno, tum in vniuersum, Ba. 2, 3, 22. p. 93. 5, 5, 9. p. 144. — cum Vi. 1, 4, 20. i. — Ba. cum Ve. 7, 9, 21. i. — 5, 3, 14. i. Ve. — 2, 15, 11. p. 475. Vi.

tum ante subst. loci Ba. 1, 11, 7. p. 437. 2, 10, 3. e. 3, 8, 4. i. 7, 12, 17. i. 4, 13, 9. Mss. tr. — 7, 7, 15. Ve. sed cum Vi. 6, 2, 7. e. — ante adi. et subst., Ba. 6, 8, 7. p. 494. 8, 2, 11. i. — intra adi. et subst 3, 7, 12. p. 605. 5, 3, 26. i. sed cum Vi. 2, 5, 8. p. 139. 8, 8, 14. p. 1125. — 7, 3, 2. m. Ve.

tum ante subst. rei vniuersae, Ba. 1, 13, 6. p. 541. sed cum Vi. 2, 3, 7. e. 2, 13, 16. p. 409. — Ve. 5, 5, 11. p. 146. — Mss. tr. 7, 10, 6. p. 820.

tum ante subst. pers., vel vniuersae, vel nom. proprii, Ba. 4, 14, 1. i. 6, 5, 18. i. 5, 4, 24. i. sed cum Ve. ib. 1. p. 96. 7, 9, 21. i.

vel in duobus alterutro, Ba. 5, 6, 3. p. 167. (cf. 8, 3, 14.) 1, 8, 7. i. 2, 13, 2. e. 3, 3. 9. i. (secus 3, 9, 8. i. 9. e. 17. i.) sed cum Vi. 1, 17, 9. i. — Ba. cum Ve. 4, 12. 11. e. — 6, 9, 10. p. 524. Ve. sed Vi. 3, 1, 9. m. 7, 7, 4. e.

coniunct. pro adu., Ve. 6, 5, 1. i.

— alia syn., Ba. 2, 6, 1. i. sed cum Ve. 7, 6, 2. i. — Vi. 3, 5, 5. i. sed cum Ve. 2, 14, 10.

— vna mutata in duas voces, Mss. tr. 1, 1, 1. p. 4. — nominatim ὡς, ante pron. infin., in pron. rel., Ba. 7, 11, 14. i. aut in pron. infin.

Digitized by Google

2, 15, 13. e. (contra οἵ ante τινὲς in οἳ 7. 6, 3. p. 699.) — nominatim ἅτε τι in ἔτι τι 3. 7, 18. e. Ba. et Vi. — nominatim porro ὡς in copulam καὶ 7, 2, 10. e. Ba.

coniunct. omiſſa, nominatim ἢ 2, 15, 3. p. 460. Ba. it. ἅτε ante particip. 5, 4, 14. e.
— addita, nominatim ὡς, ante particip. Mss. tr. 3, 1, 2. p. 488.

copula, nominatim καὶ, mutata in κἂν 1, 4, 12. e. Ve. et Vi. — in ἢ 3, 6, 3. m. p. 573.
it. addita, intra ſubſt. duo 8, 6, 4. e. Ba. et Vi. — contra ib. omiſſa 4, 3, 8. e. Mss. tr. — ſed intra inf. duos 1, 12, 6. p. 482. Ba. — tum in membro ſecundo 8, 3, 16. i. Ve.
it. tranſpoſita 1, 14, 16. p. 627. Ba. et Vi.

copula, nominatim τὲ, mutata in γὲ 1, 15, 7. p. 649. Ba. — it. in art. 7, 11, 9. p. 855. — it. in δὲ, vniuerſe 1, 14, 15. i. 2, 2, 6. m. 2, 8, 18. i. 4, 4, 3. i. 4, 8, 10. e. 4, 10, 8. i. 5, 2, 4. i. 5, 4, 4. e. 7, 2, 10. p. 593. 8, 1, 3. i. 8, 7, 22. m. — Ve. 5, 3, 26. i. — ſed nominatim in particip. ſecundo 1, 8, 6. p. 286. 7, 1, 6. p. 550. Ba. ſed cum Vi. 5, 5, 3. i.
it. mutata nominatim in pron. infin. τί, Ba. et Vi. 2, 6, 18. p. 191. — Ve. et Vi. 7, 1, 5. i.
it. mutata et contracta ſimul in vocem vnam, Mss. tr. 6, 9, 8. i.
praebita pro δὲ, Ba. 5, 4, 17. i. 6, 2, 19. i. 7, 11, 12. e. — it. pro art. τὸ Ba. cum Vi. 2, 14, 4. p. 431.
addita, vniuerſe, Ba. 1, 8, 6. i. 9. p. 295. 1, 15, 17. p. 670. 4, 12, 11. p. 1000. 6, 9, 12. e. — Vi. 3, 5, 9. p. 569. 3, 10, 4. p. 667. — Ve. 7, 12, 7. p. 877.
nominatim ante γὰρ 1, 10, 4. Ba. et Vi. — ante ἢ, ſequens interuallo, Ba. 8, 2, 7. i. — ante καὶ, interuallo ſequens, Ba. 7, 11, 13. m. ſed cum Vi. 4, 7, 12. i.

Digitized by Google

nominatim, ſequente τι, Ba. 6, 4, 3. i. 8, 5, 15. i. — cum Vi. 1, 16. 12. i. 1, 17, 18. — it. cum Ve. 7, 6, 18. i. — Mss. tr. 6, 2, 21. m.

nominatim in pluribus particip., Ba. 1, 12, 11. p. 499. 2, 11, 9. p. 346. 3, 14, 7. p. 755. — cum Vi. 1, 4, 1. p. 90. 3, 12, 11. p. 716. 4, 11, 5. p. 976. — Vi. 2, 2, 11. e. 3, 12, 2. p. 709. praecipue ante particip. καλλιμεν. 1, 2, 2. p. 35.

omiſſa, vniuerſe, Ba. 1, 13, 8. i. 4, 4, 6. p. 851. 4, 9, 5. i. 5, 2, 10. i. 7, 1, 3. e. 7, 2, 1. i. 8, 8, 17. i. — cum Ve. 2, 9, 18. e. — it. cum Vi. 2, 10, 10. i. — ſed Ve. 8, 1, 9. p. 912. — at cum Vi. 6, 1, 8. p. 281. — Mss. tr. 2, 10, 10. i. 7, 10, 13. p. 836. 8, 7, 13. e.

nominatim in particip., Ba. 1, 13, 8. i. 9. p. 549. 3, 11, 18. i. 8, 3, 8. m. — Vi. 3, 12, 20. e.

it. ante καὶ, interuallo ſequens, Ba. 2, 8, 18. e. 6, 1, 21. i. 6, 6, 1. p. 411. 6, 8, 7. p. 494. 7, 2, 5. e. 9. m. 7, 3, 16. i. 1, 5, 21. i. ſed cum Vi. ib. 2. i. it. 4, 10, 2. e. Ba. ſed cum Vi. ib. m. it. 2, 1, 20. p. 27. 2, 5, 3. e. 4. p. 132. 1, 5, 2. i. — Vi. 2, 13, 21. p. 421. 3, 7, 2. e. 6, 2, 3. e. — Mss. tr. 8, 7, 13. e.

it. ante καὶ vicinum, Ve. et Vi. 6, 1, 8. p. 281.

it. ſequente δὲ, Ba. et Vi. 7, 10, 13. p. 836.

it. ſequente ἢ, Ba. 3, 8. 13. p. 630.

it. ſequente τὲ iterum, Ba. 2, 10, 3. i. 4, 4, 10. i. 5, 3, 11. i. 6, 2, 3. p. 312. 7, 11, 18. p. 867. 8, 8, 17. i. 7, 10, 1. m. p. 809. — cum Ve. et Vi. ib. 13. p. 836. 8, 7, 20. p. 1098. — Vi. 4, 13, 6. i. ſed cum Ba. 2, 3, 3. i. 2, 7, 4. i. 7, 9, 7. i.

negante pron. pro neg. adu., Ba. et Vi. 2, 13, 11. p. 398.

Digitized by Google

negante copula f. adu. pro alia fyn., Ba. 1, 2, 4. e. compof. quidem vtr. — fed comp. pro fimpl. 1, 15, 5. p. 643. Vi.

— adu. οὐ mutato in art. οἱ et coni. ἀ Ba. 7, 8, 7.

— — omiffo ante verb., Mss. tr. 1, 11, 14. e. — fed ante pron. neg., Ba. 4, 10, 13. e.

praepofitione cum alio cafu, Ba. 1, 4, 12. e. 1, 10. 16. e. 2, 13, 20. p. 420. 2, 14, 12. p. 451. 3, 14, 3. p. 752. 4, 12, 14. e. 8, 2, 7. e. fed cum Vi. 8, 3, 12. p. 960. — Ve. 4, 10, 13. i. (fecus ib. 9. p. 967.) — fed cum Vi. 2, 15, 3. p. 461. — Mss. tr. 1, 7, 9. e.

— addita, Ba. 1, 10, 15. p. 415. 7, 2, 14. p. 599. fed cum Ve. 4, 12, 11. e. — f. repetita Ve. et Vi. 8, 1, 2. p. 902.

— mutata in fyn. adu., ὡς in εἰς 1, 11, 8. e. Vi. fed Ba. 4, 13, 16. i.

— in aliam praepofit., per fe ftantem, Ba. 2, 13. 3. e. 3, 2, 11. p. 514. 6, 7, 16. p. 473. 7, 10, 1. i. fed cum Vi. 4, 15, 17. i. fed cum Ve. 8, 4, 28. p. 1013. 8, 6, 8. i. — Ve. 1, 2, 9. p. 53. 1, 12, 17. p. 519. fed cum Vi. 2, 9, 17. p. 297. 8, 3, 14. p. 963. — Mss. tr. 1, 9. 1. p. 331.

it. nexam in verb. Ba. 7, 2, 8. i. — nominatim πρὸ in πρὸς, Ve. 2, 13, 10. e. — Ba. et Vi. 1, 16, 7. i. 3, 8, 12. i.

— omiffa, ante pron. dem., Ba. 2, 10, 5. p. 309. — ante pron. rel. p. adu. 4, 15, 9. i. 6, 5, 22. p. 406. (fecus 7, 3, 10. i.)

it. ante fubft., Ve. 2, 2, 22. p. 58. 3, 9, 1. p. 640. — Ba. 7, 10, 16. p. 842.

it. ad verb. 7, 10, 4. i. 8, 7, 3. e.

pronom. declarat., f. qualitatis τοιουτ. mutato in pron. quantit. τοσουτ., Ba. 1, 17, 9. p. 719.

— dem. (αὐτ.) alio cafu, Ve. 7, 1, 23. m. — Ba. 1, 8, 16. p. 323. 1, 13, 13. p. 568. 1, 16, 3. i. 6, 4, 4. e. 8, 4. 27. p. 1010. — 3, 11, 14. e. 8, 8, 15. p. 1127. — Vi. 5, 6, 21. p. 212.

— — alio cafu et numero, Ba. 2, 6, 18. p. 191. 6, 8, 16. i. fed cum Ve. ib. 10. p. 501.

— — alio fexu, Ba. 1, 16, 6. p. 685. 1, 17, 17. m. p. 730.

Digitized by Google

pron. dem. alio ſexu et caſu, Ve. 7, 10, 15. p. 841. — Ba. 6, 1, 4. i. ſed cum Ve. 7, 1, 5. e.
pron. dem. (αὐτ.) mutato in art., Ba. 3, 11, 4. i. — Mss. tr. 4, 5, 12. i. (contra art. in pron. dem. Ve. et Vi. 3, 15, 9. i.)
— nominatim datiuo affinitatis mutato in gen vulgar., Ba. 1, 7, 6. i.
— — omiſſo gen. affinitatis 3, 13, 7. i.
pron. dem. (οὗτ.) alio caſu, Vi. 4, 8, 12. i.
it. ſimul al. ſexu Ba. 3, 2, 16.
mutato in al. dem. αὐτ. Ba. 1, 7, 7. i. — it. in al. caſum et numerum 1, 17, 1. p. 703.
pron. dem. (ἐκεῖν.) alio caſu, Ve. 8, 5, 23.
it. ſimul al. ſexu, Ba. 7, 10, 8. p. 830.
pron. infinit. τὶ addito, ante pron. qualit. 4, 13, 1. e.
mutato in adu. τοὶ 7, 3, 10. e.
praebito contra pro hoc eodem adu., Vi. 1, 13, 8. p. 547. — it. pro copula τὲ 2, 6, 18. p. 191. Ba. ſed Mss. tr. 6, 8, 9. e.
omiſſo poſt coni. ἀ, Ve. 8, 8, 3. p. 1104. it. poſt adi. πολὺ 3, 4, 11. p. 548 Vi. et Ba. ſed ſoli Ba. 4, 15, 11. p. 1051. 7, 8, 22. m. 8, 2, 9. i. (non item 7, 2, 14. p. 599.)
— — τινὰ neutr. addito, poſt pron. τοιαῦτα 4, 11, 1. i. Vi.
pron. neg. alio caſu, Ba. 8, 5, 11. p. 1031.
pron. perſ. ſecundae perſ. mutato in primam perſ., ὑμῖν in ἡμ. aut contra, Vi. 2, 2, 18. — Ba. 4, 14, 16. p. 1037 ſed cum Vi. 1, 5, 7. — Mss. tr. ib. 12.
pron. poſſeſſ. ſecundae perſ. mutato in primam perſ., ὑμετερ. in ἡμ., Ve. cum Ba. 4, 14, 14. i. ſed cum Vi. 6, 3, 10. p. 348.
pron. poſſ. mutato in caſum al. Vi. 3, 12, 5. m. ſed et addito ſimul per caſum eundem cum ſubſt., Ba. ib.
pron. recipr. (αὐτ.) mutato in pron. dem. lenis ſpiritus (αὐτ.) tum poſt praep. καθ', mutatam in κατ', Ba. 1, 4, 18. p. 127. 1, 8, 16. e. (ſecus 1, 17, 26. e.)
tum extra praepoſit., Vi. 1, 14, 19. i. 1, 16, 12. p. 700. 2, 2, 12. e. 3, 1, 7. e. — Ba. 1, 3, 2. p. 59. 1, 4, 11. e. 1, 10, 14. p. 410. 1,

Digitized by Google

— 11, 15. i. 3, 4, 2. e. 3, 12, 19. i. 7, 1, 6. p. 550.
sed cum Vi. 1, 14. 5. e. 18. e. 1, 16, 7 p. 689.
1, 17, 26. e. 2, 4, 18. i. 2, 6, 19. p. 195. 2, 11,
13. i. 2, 14, 12. e. 2, 15, 6. e.
it. simul alio casu, Ba. 1, 14, 19. i.

pron. recipr. (ἑαυτ.) mutato similiter in pron. lene (αὐτ.)
Ba. 2, 3, 5. p. 65. 4, 9, 12. e. 7, 6, 11. p. 710.
sed cum Vi. 1, 9, 2. i. 2, 8, 10. p. 248. — Ve.
8, 4, 10. m. p. 986. sed cum Vi. 3, 2, 7. m. —
Vi. 3, 1, 7. e.
it. simul alio casu, Ba. 7, 9, 4. i. — Ve. et
Vi. 7, 5, 8. m. — Mss. tr. 5, 5, 1. e.

pron. recipr. (ἑαυτ.) mutato in alium casum, Ba. 4, 4.
15. — Ve. et Vi. 1, 8, 2. i.
sed in syn. (αὐτ.) aut contra, Ba. 1, 17, 26. e.
3. 1, 7. e. sed cum Ve. 7, 10, 13. p. 836.
et simul in alium casum, Ba. 1, 8, 2. i. p.
268. (contra vt seruet Ba. tum asper. αὑτ. 2,
7, 9. e. 2, 9, 16. p. 295. 4, 3, 2. e. tum asper.
ἑαυτ. 1, 3, 3. e. 1, 16, 10. p. 698. 2, 1, 24. e.
2, 5, 5. e. 2, 7, 1. e. 2, 8, 16. e. 3, 5, 11. p.
570. 5, 2, 23. p. 90. 6, 4, 4. p. 360.)

pron. recipr. (ἑαυτ.) omisso, post aliud pron. αὐτ., Ba.
et Ve. 5, 5, 2. e.

pron. relat. (art. postpos.) mutato, in casum alium, Ba.
3, 11, 2. e. 4, 7, 6. p. 902.
it. in coni., οἳ in ὡ, Ba. et Vi. 3, 6, 14. i. —
it. ante τινὲς 7, 6, 3. p. 699. Ba. — it. ὃς in
ὡς 1, 8, 13. i.
it. praebito contra ὃς pro ὡς 6, 8, 2. p. 487.
it. cum neg. adu., ὃς μὴ, mutato in coni. et
neg. adu., ὡς μὴ, 4, 2, 17. i. (non item 8, 6,
17. i.)
it. cum adu. mutato in vnum adu. ὅ περ in ὅθεν,
Ve. et Vi. 4, 5, 11. i.

pron. nominatim ἑκαστ. alio casu, Ba. 6, 1, 7. p. 279.
— — ἀλλ. alio casu, Mss. tr. 7, 10, 6 p. 821.
sed omisso, Ba. 3, 4, 11. e. p. 548.

subst. alio, per elementa simili, Ba. et Vi. 8. 7, 20. e.
— — composito, pro simpl. Ba. 5, 5, 11. p. 146. sed
cum Ve. 1, 8, 11. p. 304.
— syn. Ba. 2, 8, 17. 2, 13, 19. p. 416. 3, 9, 15. e. 4,
11, 6. e. sed cum Vi. 2, 10, 13. p. 322. it. cum
Ve. 5, 3, 8. p. 67. — Ve. 3, 10, 4. p. 668. 5, 7,

Digitized by Google

12. i. 6, 5, 3. e. 7, 1, 5. e. 7, 12, 11. p. 879. sed cum Vi. 1, 12, 16. p. 517. 1, 14, 15. i. — Mss. tr. 7, 2, 14. p. 600.

it. nominatim in nom. propr., Ba. 2, 9, 1. p. 263. sed contra Vi. ib. 12. i.

subst. alio accentu, Ba. 5, 6, 21. p. 210.

— alio casu, Ba. 2, 15, 11. p. 476. 3, 14, 3. p. 752. 4, 2. 12. i. 4, 6, 10. m. 4, 10, 4. m. 5, 5, 12. p. 149. 13. i. 6, 1, 7, p. 279. 6, 7, 4. e. 18. e. 6, 8, 7. p. 495. 7, 6, 6. p. 703. 8, 2, 7. p. 931. sed cum Vi. 1, 17, 24. p. 743. — it. cum Ve. 2, 13, 20. p. 424. 2, 14, 10. p. 445. — Ve. 4, 10, 4. m. 13. i. sed cum Vi. 1, 10, 15. p. 414. 6, 5, 23. p. 408. — Mss. tr. 4, 15, 15. p. 1056.

it. simul cum adi., Ba. 8, 8, 9. p. 1115. sed cum Ve. 5, 3, 13. i.

it. nominatim in casu temporis, mutato gen. in acc., Ba. 5, 5, 1. p. 130. 4, 8, 16. i. — sed contra acc. in gen., Ve. 4, 14, 1. m.

subst. alia declinatione, Ba. 2, 9, 9. p. 285. 3, 12, 1. i. 24. i. sed cum Vi. 3, 12, 11. i. (non item 8, 3, 2. i.) — Ba. 5, 6, 21. p. 210. — Ba. cum Vi. 4, 1, 6. e. sed cum Ve. 4, 13, 16. p. 1020. — Ba. 3, 14, 4. p. 753.

it. simul alio casu, Ba. cum Ve. 5, 5, 4. p. 136.

subst. alio numero, sing. pro plur., Ba. 2, 2, 9. e. 2, 7, 1. i. 2, 15, 9. p. 471. 3, 3, 6. i. 3, 8, 9. p. 624. 3, 15, 15. e. 5, 4, 18. p. 117. 6, 2, 15. i. 8, 5, 18. e. sed cum Vi. 2, 10, 4. p. 306. — Vi. 1, 10, 10. i. 3, 14, 12. i. 6, 2, 3. p. 313. — Mss. tr. 7, 3, 13. p. 634.

contra plur. pro sing., Ba. 6, 8, 2. i. 7, 3, 13. p. 635. sed cum Vi. 2, 12, 2. e. — Vi. 6, 4, 11. e. — Mss. tr. 2, 6, 5. p. 165.

subst., nominatim nom. propr., alia scriptura, Ba. 8, 2, 14. e.

— alio sexu, Ba. 5, 6, 8. p. 185.

— duplici s. subst. duobus in regimine aliis, Ba. 7, 11, 9. m.

— gen. duplici, Ba. 8, 7, 5. e. sed cum Vi. 4, 2, 9. e.

— mutato, priuo quidem in solum adi., Ba. 7, 10, 12. e. 8, 2, 8. e. — sed in adi. s. pron. cum art. ib. 10. p. 936.

tum fubft. cum adi. in duo fubft. in regimine 7, 5, 11. p. 683.

fubft. omiffo, Ba. 2, 11, 9. p. 347. 4, 12, 4. p. 990. — Ve. et Vi. 1, 11, 14 i. — Mss. tr. 2, 10, 10. p. 317.

verbi littera alia init., Ba. 6, 2. 10. p. 327.

— — omiffa in voce media, Ve. 6, 5, 16. p. 394. — Ba. et Vi. 1, 12, 4. fq. p. 480. fq. (non item 8, 5, 3. p. 1021. it. 4. e.) — fed addita, Ba. 4, 15, 2. e. cf. tamen 8, 4, 13. 4, 11, 11. m. p. 983. 3, 3, 5. e. etc.

verbo finiti temporis omiffo, Ba. 5, 7, 2. i. 6, 1, 24. i. — 8, 4, 4. i. fed Vi. 7, 3, 6. p. 618. — Ve. et Vi. 6, 7, 6. e.

verbi infinitiuo, nominatim εἶναι, omiffo, Mss. tr. 5, 8, 8. i. fed addito 7, 8, 12. e.

verbo priuo pro phrafi, fimul que alio verbi modo, Ba. 6, 1, 24. i. — it. pro praep. et pron., Vi. 1, 13, 5. i.

— alio, per elementa fimili, partim fyn., Ba. 7, 9, 12. p. 794. 900. i. 2, 5, 3. p. 130. 1, 11, 11. e. 3, 8, 10. p. 625. 4, 3, 12. e. 4, 7, 9. p. 905. 8, 5, 15. e. fed cum Ve. 2, 10, 4. e. fq. — it. cum Vi. 2, 13, 8. p. 390. 2, 15, 12. 7, 8, 7. i. — Ve. 4, 3, 12. e. 4, 9, 4. p. 943. fed cum Vi. 1, 13, 1. e. — Vi. 8, 6, 14. e. — Mss. tr. 4. 3, 4. e.

nominatim in verb. ἐβούλετο pro ἐβουλεύετο, vel contra, Mss. tr. 1, 16, 8. i. — Ve. et Vi. 5, 8, 8. e. 1, 13, 1.

— alio, fimpl. pro compof., Ve. 6, 7, 24. e. fed cum Ba. 7, 2, 12. i.

— — compof. 2, 5, 3. e. p. 140. Ve et Vi.

— — bis compof. pro femel compof. Ve. 4, 15, 12. m. p. 1052. fed cum Ba. 6, 6, 7. p. 430.

— — compof., nominatim e praep. certa, Ba. 3, 9, 17. e. fed cum Ve. 1, 6, 13. e. 2, 13, 21, e. — Ve. 15, 14. p. 157. — Ba. 1, 11, 11. p. 450. — Mss. tr. 2, 11, 2. p. 336. — Ve. et Vi. 2, 5, 8. e. p. 140. — Ba. 4, 5, 14. p. 880. 7, 2, 8. i. — 3, 11, 10. p. 695. et Mss. tr. 2, 5, 12. e. 2, 12, 2. e. 7, 6, 16. e.

nominatim e πρὸ et πρὸς, Ba. 1, 4, 4. 1, 5, 4. i. 1, 14, 4. p. 592. 2, 13, 10. e. 6,

Digitized by Google

9, 6. p. 520. 7, 8, 4. e. 5. p. 748. 7, 11, 8. m. 7, 12, 19. e. fed cum Vi. 1, 16, 17. i. 3, 8, 12. i. 3, 12, 12. p. 717. 7, 10, 16. e. — Ve. 3, 3, 1. p. 523. — Mss. tr. 1, 7, 9. p. 258. 2, 6, 7. p. 168. 7, 5, 14.

verbo alio compof. eiusdem thematis, fed alius praep., Ba. 2, 11, 9. p. 346. 2, 13, 17. i. 4, 12, 15. p. 1004. 5, 6, 14. i. — Mss. tr. 4, 3, 3. e.

— — compof. eiusdem thematis et eiusdem praep. Ba. 3, 12, 20. i. 4, 4, 12. i.

— — compof. alius thematis, fed eiusdem praep. Ba. 3, 9, 2. i.

verbi augmento nullo fyllab. redupl. in plusq., Ve. 7, 9, 7. p. 784.

— — — temporal. in imperf., Ve. 7, 6, 12, p. 716.

— — — in praep., Vi. 1, 12, 4. p. 480. cf. tamen 3, 3, 6. e. 6, 5, 11. e.

— forma alia f. alio themate, Ba. et Ve. 3, 13, 9. i. p. 741. — Ba. 3, 12, 10. m. — 8, 2, 10. p. 937. cf. 1, 14, 4. p. 593. 7, 9, 17. i. — 4, 2, 5. i. — 4, 12, 4. p. 990.

nominatim in verb. contractis, pro non contr. 4, 15, 6. e. p. 1047. Ba. et Ve. fed Ba. contra 5, 6, 21. p. 212. (non item 6, 8, 12. e. 8, 5, 18. p. 1039.)

— — — in praep. et augmento non contracto, Ve. 7, 12, 10. e.

— tempore plusq. perf. tert. plur. per formam al., non contractam, Ba. 4, 13, 16. i. cf. ib. 10. m. 2, 12, 2. m. 8, 6, 3. i.

it. in vocali alia fyllabae penult. Ba. 1, 13, 10. p. 552. 1, 15, 2. e. 3, 4, 17. i. 19. p. 556. 6, 7, 7. p. 451. fed cum Vi 6, 9, 5. e. (non item 7, 11, 4. i. 4, 11, 7. m. p. 980. 7, 2, 10. p. 592. 7, 4, 4. p. 653. 7, 6, 17. i. p. 721. ib. e. p. fq. 7, 9, 23. m. 24. m. p. 806. 8, 5, 2. i. 7, 10, 1. e. 7, 11, 2. i. 8, 1, 16. 8, 4, 4. e. bis, 8, 5, 20 e. 8, 6, 1. e.

† fimul alio tempore, Ba. et Ve 6, 7, 17. e.

verbi alio genere, (per finita quidem tempora fimul, fimul et reliqua vt hic procedam,) act. pro

adu., mutato in adu. et art., Ba. ἤτοι in ἢ τοῖς 8, 1, 9. p. 913.
it. in coniunctionem, Ve. 6, 5, 1. i.
adu. mutato nominatim ἔτι in verb. ἐστι 2, 13, 16. i. Ve.
it. δ' in δὲ Ba. 3, 7, 12. i. — it. in τὲ 5, 4, 22. p. 121. — (δ' addito 1, 8. 2. p. 275. 7, 2, 19. i. 7, 9, 17. e. ſed cum Vi 3, 10, 12. e.)
it. δὲ in μὲν, Ba. 5, 1, 16. i. — Ve. 5, 3, 22. i. — it. in τὲ Ba. 1, 14, 4. p. 595. 3, 7, 12. p. 605. 4, 2, 10. i. 4, 10, 7. e. 4, 13, 5. i. 5, 3. 5. i. 5, 4, 22. i. 6, 2, 19. i. 6, 3, 7. e. 15. i. 7, 2, 1. i. 7, 11, 12. e. 7, 12, 13. i. — ſed cum Vi. 4, 11, 5. i. — 2, 10, 15. i. Ve. ſed cum Ba. 4, 14. 5. i.
it. δὲ in δὴ Ba. 1, 4, 14. i. 1, 11, 7. i. 2, 1, 6. p. 10. ib. 8. p. 12. 4, 8, 19. i. 5, 7, 1. i. 8, 8, 13. i. — ſed cum Vi. 3, 8, 11. i. — Ba. cum Ve. 5, 4, 1. i. — Vi. 2, 6, 9. p. 172. — it. in oratione media, in apodoſi, etc., Ba. 4, 15, 16. i. 7, 9, 20. p. 803. ſed Ve. 5, 4, 16. p. 114.
contra δὴ in δ' Ba. 3, 10, 16. i. — it. in δὲ 1, 17, 4. i. 2, 2, 8. i 2, 9, 14. i. 2, 11, 13. i. 3, 6, 11. i. 4, 3, 19. i. 4, 8, 9. i. 4, 10, 5. i. 5, 3, 4. i. 5, 6, 22. i. 5, 7, 5. i 6, 6, 8. i. — ſed Ve. 7, 9, 5. i. et cum Ba. 8, 2, 10. i. — tum in oratione media Ba. 3, 10, 9. p. 672. 6, 7, 17. e. — Ve. 5, 5, 20. p. 159.
adu. nominatim δὲ addito Ba. 3, 9, 16. i. 6, 8, 13. p. 505. — it. ſecundo poſt neg. οὔτε 4, 2, 6. i. Vi. — contra omiſſo in oratione med., in apodoſi aut parentheſi, Ba. 5, 4, 16. p. 114. — ſed cum Vi. 4, 13, 2. p. 1006.
adu. nominatim δὴ addito, Vi. 8, 3, 7. i. — contra omiſſo varia ratione et notione, pro Lat. *igitur*, poſt τὲ init. 1, 5, 3. i. Ba. — pro Lat. *ſcilicet*, poſt coni. ὅτι 6, 4, 8. i. cum Ve. (non item 7, 1, 6. i.) — poſt pron. relat. 5, 5, 13. p. 151. Ba. (non item 5, 4, 14. p. 112.) — poſt ſubſt. Ba. cum Ve. 5, 6, 11. e. — poſt verb. 4, 7, 2. i. Ba. ſed cum Vi 1, 17, 8. p. 715. — tum in oratione med. poſt ſubſt. Ba. 5, 5, 20. p. 159.
adu. nominatim μὲν addito, ante ἂν 1, 4, 1. i. Ba. — it. ante γὰρ 7, 11, 2. — it. poſt alias voces 4, 8, 20. i. 5, 4, 14. p. 112. — ſed mutato in μέντοι 7, 1, 24. i. (contra hoc in μὲν 8, 4, 12. p. 991.)

adu. nominatim ἂν addito, post μὲν 1, 15, 14. i. Ve. et Vi. — it. Ba. 7, 1, 18. i. 7, 7, 15. i. — contra omisso, post μὲν 2, 15, 11. i. Ba. (non item 6, 1, 6. i. 7, 3, 10. i. 7, 7, 13. i.) — it. post δ' 3, 7, 12. i. — it. post τὸ 7, 2, 7. i. (non item 7, 7. 5. i.)

ad 1. porro omissis his, e serie elementari, ἂν 1, 5, 16. i. Ba. et Vi. — ἄρα, post ὅτι 8, 3, 4. i. Vi. — γὰρ, post τὸ 2, 2, 20. i. Ba. et Vi. — ἢ 2, 15, 3. pr. 460. Ba. — καὶ (p. Lat. *etiam*) 1, 17, 5. i. 2, 6. 12. i. 5, 3, 18. i. Ba. et Vi.

articuli alio casu, Mss. tr. 2, 15, 8. e. — Vi. 4, 13, 2. e. — Ba. 7, 3, 6, e. 7, 6, 9. i. 8, 7, 5. e.

art. mutato τὸ in copulam τὸ 2, 14, 4. p. 431. Ba. et Vi. — sed τῷ in pron. dem. αὐτῷ 5, 7, 7. i. Ba. at τῶν in αὐτῶν 3, 15, 9. i. Ve. et Vi.

art. addito, intra adi. et subst. 4, 12, 7. p. 996. Ba. et Vi. — contra omisso, eo que vno, tum in vniuersum, Ba. 2, 3, 22. p. 93. 5, 5, 9. p. 144. — cum Vi. 1, 4, 20 i. — Ba. cum Ve. 7, 9, 21. i. — 5. 3, 14. i. Ve. — 2, 15, 11. p. 475. Vi.

tum ante subst. loci Ba. 1, 11, 7. p. 437. 2, 10, 3. e. 3, 8, 4. i. 7, 12, 17. i. 4, 13, 9. Mss. tr. — 7, 7, 15. Ve. sed cum Vi. 6, 2, 7. e. — ante adi. et subst., Ba. 6, 8, 7. p. 494. 8, 2, 11. i. — intra adi. et subst 3, 7, 12. p. 605. 5, 3, 26. i. sed cum Vi. 2, 5, 8. p. 139. 8, 8, 14. p. 1125. — 7, 3, 2. m. Ve.

tum ante subst. rei vniuersae. Ba. 1, 13, 6. p. 541. sed cum Vi. 2, 3. 7. e. 2, 13, 16. p. 409. — Ve. 5, 5, 11. p. 146. — Mss. tr. 7, 10, 6. p. 820.

tum ante subst. pers., vel vniuersae, vel nom. proprii, Ba. 4, 14, 1. i. 6, 5, 18. i. 5, 4, 24. i. sed cum Ve. ib. 1. p. 96. 7, 9, 21. i.

vel in duobus alterutro, Ba. 5, 6, 3. p. 167. (cf. 8, 3, 14.) 1, 8, 7. i. 2, 13, 2. e. 3, 3. 9. i. (secus 3, 9, 8. i. 9, e. 17. i.) sed cum Vi. 1, 17, 9. i. — Ba. cum Ve. 4, 12, 11. e. — 6, 9, 10. p. 524. Ve. sed Vi. 3, 1, 9. m. 7, 7, 4. e.

coniunct. pro adu., Ve. 6, 5, 1. i.

— alia syn., Ba. 2, 6, 1. i. sed cum Ve. 7, 6, 2. i. — Vi. 3, 5, 5. i. sed cum Ve. 2, 14, 10.

— vna mutata in duas voces, Mss. tr. 1, 1, 1. p. 4. — nominatim ἃ, ante pron. infin., in pron. rel., Ba. 7, 11, 14. i. aut in pron. infin.

2, 15, 13. e. (contra οἵ ante τινὲς in οἱ 7, 6, 3. p. 699.) — nominatim ὅτε τι in ἔτι τε 3, 7, 18. e. Ba. et Vi. — nominatim porro ὡς in copulam καὶ 7, 2, 10. e. Ba.

coniunct. omiſſa, nominatim ἢ 2, 15, 3. p. 460. Ba.
it. ὅτε ante particip. 5, 4, 14. e.
— addita, nominatim ὡς, ante particip. Mss. tr. 3, 1, 2. p. 488.

copula, nominatim καὶ, mutata in κἂν 1, 4, 12. e. Ve. et Vi. — in ἢ 3, 6, 3. m. p. 573.
it. addita, intra ſubſt. duo 8, 6, 4. e. Ba. et Vi. — contra ib. omiſſa 4, 3, 8. e. Mss. tr. — ſed intra inf. duos 1, 12, 5. p. 482. Ba. — tum in membro ſecundo 8, 3, 16. i. Ve.
it. transpoſita 1, 14, 16. p. 627. Ba. et Vi.

copula, nominatim τὲ, mutata in γὲ 1, 15, 7. p. 649. Ba. — it. in art. 7, 11, 9. p. 855. — it. in δὲ, vniuerſe 1, 14, 15. i. 2, 2, 6. m. 2, 8, 18. i. 4, 4, 3. i. 4, 8, 10. e. 4, 10, 8. i. 5, 2, 4. i. 5, 4, 4. e. 7, 2, 10. p. 593. 8, 1, 3. i. 8, 7, 22. m. — Ve. 5, 3, 26. i. — ſed nominatim in particip. ſecundo 1, 8, 6. p. 286. 7, 1, 6. p. 550. Ba. ſed cum Vi. 5, 5, 3. i.
it. mutata nominatim in pron. infin. τὶ, Ba. et Vi. 2, 6, 18. p. 191. — Ve. et Vi. 7, 1, 5. i.
it. mutata et contracta ſimul in vocem vnam, Mss. tr. 6, 9, 8. i.
praebita pro δὲ, Ba. 5, 4, 17. i. 6, 2, 19. i. 7, 11, 12. e. — it. pro art. τὸ Ba. cum Vi. 2, 14, 4. p. 431.
addita, vniuerſe, Ba. 1, 8, 6. i. 9. p. 295. 1, 15, 17. p. 670. 4, 12, 11. p. 1000. 6, 9, 12. e. — Vi. 3, 5, 9. p. 569. 3, 10, 4. p. 667. — Ve. 7, 12, 7. p. 877.
nominatim ante γὰρ 1, 10, 4. Ba. et Vi. — ante ἢ, ſequens interuallo, Ba. 8, 2, 7. i. — ante καὶ, interuallo ſequens, Ba. 7, 11, 13. m. ſed cum Vi. 4, 7, 12. i.

Digitized by Google

nominatim, ſequente τι, Ba. 6, 4, 3. i. 8, 5, 15. i. — cum Vi. 1, 16. 12. i. 1, 17, 18. — it. cum Ve. 7, 6, 18. i. — Mss. tr. 6, 2, 21. m.

nominatim in pluribus particip., Ba. 1, 12, 11. p. 499. 2, 11, 9. p. 346. 3, 14, 7. p. 755. — cum Vi. 1, 4, 1. p. 90. 3, 12, 11. p. 716. 4, 11, 5. p. 976. — Vi. 2, 2, 11. e. 3, 12, 2. p. 709. praecipue ante particip. καλεμεν. 1, 2, 2. p. 35.

omiſſa, vniuerſe, Ba. 1, 13, 8. i. 4, 4, 6. p. 851. 4, 9, 5. i. 5, 2, 10. i. 7, 1, 3. e. 7, 2, 1. i. 8, 8, 17. i. — cum Ve. 2, 9, 18. e. — it. cum Vi. 2, 10, 10. i. — ſed Ve. 8, 1, 9. p. 912. — at cum Vi. 6, 1, 8. p. 281. — Mss. tr. 2, 10, 10. i. 7, 10, 13. p. 836. 8, 7, 13. e.

nominatim in particip., Ba. 1, 13, 8. i. 9. p. 549. 3, 11, 18. i. 8, 3, 8. m. — Vi. 3, 12, 20. e.

it. ante καὶ, interuallo ſequens, Ba. 2, 8, 18. e. 6, 1, 21. i. 6, 6, 1. p. 411. 6, 8, 7. p. 494. 7, 2, 5. e. 9. m. 7, 3, 16. i. 1, 5, 21. i. ſed cum Vi. ib. 2. i. it. 4, 10, 2. e. Ba. ſed cum Vi. ib. m. it. 2, 1, 20. p. 27. 2, 5, 3. e. 4. p. 132. 1, 5, 2. i. — Vi. 2, 13, 21. p. 421. 3, 7, 2. e. 6, 2, 3. e. — Mss. tr. 8, 7, 13. e.

it. ante καὶ vicinum, Ve. et Vi. 6, 1, 8. p. 281.

it. ſequente δὲ, Ba. et Vi. 7, 10, 13. p. 836.

it. ſequente ἢ, Ba. 3, 8, 13. p. 630.

it. ſequente τὶ iterum, Ba. 2, 10, 3. i. 4, 4, 10. i. 5, 3, 11. i. 6, 2, 3. p. 312. 7, 11, 18. p. 867. 8, 8, 17. i. 7, 10, 1. m. p. 809. — cum Ve. et Vi. ib. 13. p. 836. 8, 7, 20. p. 1098. — Vi. 4, 13, 6. i. ſed cum Ba. 2, 3, 3. i. 2, 7, 4. i. 7, 9, 7. i.

negante pron. pro neg. adu., Ba. et Vi. 2, 13, 11. p. 398.

negante copula f. adu. pro alia fyn., Ba. I, 2, 4. e. compof. quidem vtr. — fed comp. pro fimpl. I, 15, 5. p. 643. Vi.

— adu. οὐ mutato in art. οἱ et coni. ὡ Ba. 7, 8, 7.

— — omiffo ante verb., Mss. tr. I, 11, 14. e. — fed ante pron. neg., Ba. 4, 10, 13. e.

praepofitione cum alio cafu, Ba. 1, 4, 12. e. I, 10, 16. e. 2, 13, 20. p. 420. 2, 14, 12. p. 451. 3, 14, 3. p. 752. 4, 12. 14. e. 8, 2, 7. e. fed cum Vi. 8, 3, 12. p. 960. — Ve. 4, 10, 13. i, (fecus ib. 9. p. 967.) — fed cum Vi. 2, 15, 3. p. 461. — Mss. tr. 1, 7, 9. e.

— addita, Ba. 1, 10, 15. p. 415. 7, 2, 14. p. 599. fed cum Ve. 4, 12, 11. e. — f. repetita Ve. et Vi. 8, 1, 2. p. 902.

— mutata in fyn. adu., ὡς in ὥς 1, 11, 8. e. Vi. fed Ba. 4, 13. 16. i.

— in aliam praepofit., per fe ftantem, Ba. 2, 13. 3. e. 3, 2, 11. p. 514. 6, 7, 16. p. 473. 7, 10, 1. i. fed cum Vi. 4, 15, 17. i. fed cum Ve. 8, 4, 28. p. 1013. 8, 6, 8. i. — Ve. 1, 2, 9. p. 53. 1, 12, 17. p. 519. fed cum Vi. 2, 9, 17. p. 297. 8, 3, 14. p. 963. — Mss. tr. 1, 9, 1. p. 331.

it. nexam in verb. Ba. 7, 2, 8. i. — nominatim πρὸ in πρὸς, Ve. 2, 13, 10. e. — Ba. et Vi. 1, 16, 7. i. 3, 8, 12. i.

— omiffa, ante pron. dem., Ba. 2, 10, 5. p. 309. — ante pron. rel. p. adu. 4, 15, 9. i. 6, 5, 22. p. 406. (fecus 7, 3, 10. i.)

it. ante fubft., Ve. 2, 2, 22. p. 58. 3, 9, 1. p. 640. — Ba. 7, 10, 16. p. 842.

it. ad verb. 7, 10, 4. i. 8, 7, 3. e.

pronom. declarat., f. qualitatis τοιουτ. mutato in pron. quantit. τοσουτ., Ba. 1, 17, 9. p. 719.

— dem. (αὐτ.) alio cafu, Ve. 7, 1, 23. m. — Ba. 1, 8, 16. p. 323. 1, 13, 13. p. 568. 1, 16, 3. i. 6, 4, 4. e. 8, 4. 27. p. 1010. — 3, 11, 14. e. 8, 8, 15. p. 1127. — Vi. 5, 6, 21. p. 212.

— — alio cafu et numero, Ba. 2, 6, 18. p. 191. 6, 8, 16. i. fed cum Ve. ib. 10. p. 501.

— — alio fexu, Ba. 1, 16, 6. p. 685. 1, 17, 17. m. p. 730.

Digitized by Google

pron. dem. alio ſexu et caſu. Ve. 7, 10, 15. p. 841. — Ba. 6, 1, 4. i. ſed cum Ve. 7, 1, 5. e.
pron. dem. (αὐτ.) mutato in art., Ba. 3, 11, 4. i. — Mss. tr. 4, 5, 12. i. (contra art. in pron. dem. Ve. et Vi. 3, 15, 9. i.)
— nominatim datiuo affinitatis mutato in gen vulgar., Ba. 1, 7, 6. i.
— — omiſſo gen. affinitatis 3, 13, 7. i.
pron. dem. (οὗτ.) alio caſu, Vi. 4, 8, 12. i.
it. ſimul al. ſexu Ba. 3, 2, 16.
mutato in al. dem. αὐτ. Ba. 1, 7, 7. i. — it. in al. caſum et numerum 1, 17, 1. p. 703.
pron. dem. (ἐκεν.) alio caſu, Ve. 8, 5, 23.
it. ſimul al. ſexu, Ba. 7, 10, 8. p. 830.
pron. infinit. τὶ addito, ante pron. qualit. 4, 13, 1. e.
mutato in adu. τοὶ 7, 3, 10. e.
praebito contra pro hoc eodem adu., Vi. 1, 13, 8. p. 547. — it. pro copula τὲ 2, 6, 18. p. 191. Ba. ſed Mss. tr. 6, 8, 9. e.
omiſſo, poſt coni. εἰ, Ve. 8, 8. 3. p. 1104. it. poſt adi. πολὺ 3, 4, 11. p. 548. Vi. et Ba. ſed ſoli Ba. 4, 15, 11. p. 1051. 7, 8, 22. m. 8, 2, 9. i. (non item 7, 2, 14. p. 599.)
— — τινὰ neutr. addito, poſt pron. τοιαῦτα 4, 11, 1. i. Vi.
pron. neg. alio caſu, Ba. 8, 5, 11. p. 1031.
pron. perſ. ſecundae perſ. mutato in primam perſ., ὑμῖν in ἡμ. aut contra, Vi. 2, 2, 18. — Ba. 4, 14, 16. p. 1037 ſed cum Vi. 1, 5, 7. — Mss. tr. ib. 12.
pron. poſſeſſ. ſecundae perſ. mutato in primam perſ., ὑμετερ. in ἡμ., Ve. cum Ba. 4, 14, 14. i. ſed cum Vi. 6. 3, 10. p. 348.
pron. poſſ. mutato in caſum al. Vi. 3, 12, 5. m. ſed et addito ſimul per caſum eundem cum ſubſt., Ba. ib.
pron. recipr. (αὐτ.) mutato in pron. dem. lenis ſpiritus (αὐτ.) tum poſt praep. καθ', mutatam in κατ', Ba. 1, 4, 18. p. 127. 1, 8, 16. e. (ſecus 1, 17, 26. e.)
tum extra praepoſit., Vi. 1, 14, 19. i. 1, 16, 12. p. 700. 2, 2, 12. e. 3, 1, 7. e. — Ba. 1, 3, 2. p. 59. 1, 4, 11. e. 1, 10, 14. p. 410. 1,

Digitized by Google

— 11, 15. i. 3, 4, 2. e. 3, 12, 19. i. 7, 1, 6. p. 550. sed cum Vi. 1, 14, 5. e. 18. e. 1, 16, 7. p. 689. 1, 17, 26. e. 2, 4, 18. i. 2, 6, 19. p. 195. 2, 11, 13. i. 2, 14, 12. e. 2, 15, 6. e.
it. simul alio casu, Ba. 1, 14, 19. i.

pron. recipr. (ἑαυτ.) mutato similiter in pron. lene (αὐτ.) Ba. 2, 3, 5. p. 65. 4, 9, 12. e. 7, 6, 11. p. 710. sed cum Vi. 1, 9, 2. i. 2, 8, 10. p. 248. — Ve. 8, 4, 10. m. p. 986. sed cum Vi. 3, 2, 7. m. — Vi. 3, 1, 7. e.
it. simul alio casu, Ba. 7, 9, 4. i. — Ve. et Vi. 7, 5, 8. m. — Mss. tr. 5, 5, 1. e.

pron. recipr. (ἑαυτ.) mutato in alium casum, Ba. 4, 4, 15. — Ve. et Vi. 1, 8, 2. i.
sed in syn. (αὐτ.) aut contra, Ba. 1, 17, 26. e. 3, 1, 7. e. sed cum Ve. 7, 10, 13. p. 836.
et simul in alium casum, Ba. 1, 8, 2. i. p. 268. (contra vt seruet Ba. tum asper. αὑτ. 2, 7, 9. e. 2, 9, 16. p. 295. 4, 3, 2. e. tum asper. ἑαυτ. 1, 3, 3. e. 1, 16, 10. p. 698. 2, 1, 24. e. 2, 5, 5. e. 2, 7, 1. e. 2, 8, 16. e. 3, 5, 11. p. 570. 5, 2, 23. p. 90. 6, 4, 4. p. 360.)

pron. recipr. (ἑαυτ.) omisso, post aliud pron. αὐτ., Ba. et Ve. 5, 5, 2. e.

pron. relat. (art. postpos.) mutato, in casum alium, Ba. 3, 11, 2. e. 4, 7, 6. p. 902.
it. in coni., οἱ in α', Ba. et Vi. 3, 6, 14. i. — it. ante τινὶς 7, 6, 3. p. 699. Ba. — it. ὅς in ὡς 1, 8, 13. i.
it. praebito contra ὅς pro ὡς 6, 8, 2. p. 487.
it. cum neg. adu., ὅς μὴ, mutato in coni. et neg. adu., ὡς μὴ, 4, 2, 17. i. (non item 8, 6, 17. i.)
it. cum adu. mutato in vnum adu. ὅ περ in ὅθεν, Ve. et Vi. 4, 5, 11. i.

pron. nominatim ἑκαστ. alio casu, Ba. 6, 1, 7. p. 279.
— — ἀλλ. alio casu, Mss. tr. 7, 10, 6 p. 821.
sed omisso, Ba. 3, 4, 11. e. p. 548.

subst. alio, per elementa simili, Ba. et Vi. 8, 7, 20. e.
— — composito, pro simpl. Ba. 5, 5, 11. p. 146. sed cum Ve. 1, 8, 11. p. 304.
— syn. Ba. 2, 8, 17. 2, 13, 19. p. 416. 3, 9, 15. e. 4, 11, 6. e. sed cum Vi. 2, 10, 13. p. 322. it. cum Ve. 5, 3, 8. p. 67. — Ve. 3, 10, 4. p. 668. 5, 7,

Digitized by Google

12. i. 6, 5, 3. e. 7, 1, 5. e. 7, 12, 11. p. 879. ſed cum Vi. 1, 12, 16. p. 517. 1, 14, 15. i. — Mss. tr. 7, 2, 14. p. 600.

it. nominatim in nom. propr., Ba. 2, 9, 1. p. 263. ſed contra Vi. ib. 12. i.

ſubſt. alio accentu, Ba. 5, 6, 21. p. 210.

— alio caſu, Ba. 2, 15, 11. p. 476. 3, 14, 3. p. 752. 4, 2, 12. i. 4, 6, 10. m. 4, 10, 4. m. 5, 5, 12. p. 149. 13. i. 6, 1, 7, p. 279. 6, 7, 4. e. 18. e. 6, 8, 7. p. 495. 7, 6, 6. p. 703. 8, 2, 7. p. 931. ſed cum Vi. 1, 17, 24. p. 743. — it. cum Ve. 2, 13, 20. p. 424. 2, 14, 10. p. 445. — Ve. 4, 10, 4. m. 13. i. ſed cum Vi. 1, 10, 15. p. 414. 6, 5, 23. p. 408. — Mss. tr. 4, 15, 15. p. 1056.

it. ſimul cum adi., Ba. 8, 8, 9. p. 1115. ſed cum Ve. 5, 3, 13. i.

it. nominatim in caſu temporis, mutato gen. in acc., Ba. 5, 5, 1. p. 130. 4, 8, 16. i. — ſed contra acc. in gen., Ve. 4, 14, 1. m.

ſubſt. alia declinatione, Ba. 2, 9, 9. p. 285. 3, 12, 1. i. 24. i. ſed cum Vi. 3, 12, 11. i. (non item 8, 3, 2. i.) — Ba. 5, 6, 21. p. 210. — Ba. cum Vi. 4, 1, 6. e. ſed cum Ve. 4, 13, 16. p. 1020. — Ba. 3, 14, 4. p. 753.

it. ſimul alio caſu, Ba. cum Ve. 5, 5, 4. p. 136.

ſubſt. alio numero, ſing. pro plur., Ba. 2, 2, 9. e. 2, 7, 1. i. 2, 15, 9. p. 471. 3, 3, 6. i. 3, 8, 9. p. 624. 3, 15, 15. e. 5, 4, 18. p. 117. 6, 2, 15. i. 8, 5, 18. e. ſed cum Vi. 2, 10, 4. p. 306. — Vi. 1, 10, 10. i. 3, 14, 12. i. 6, 2, 3. p. 313. — Mss. tr. 7, 3, 13. p. 634.

contra plur. pro ſing., Ba. 6, 8, 2. i. 7, 3, 13. p. 635. ſed cum Vi. 2, 12, 2. e. — Vi. 6, 4, 11. e. — Mss. tr. 2, 6, 5. p. 165.

ſubſt., nominatim nom. propr., alia ſcriptura, Ba. 8, 2, 14. e.

— alio ſexu, Ba. 5, 6, 8. p. 185.

— duplici ſ. ſubſt. duobus in regimine aliis, Ba. 7, 11, 9. m.

— gen. duplici, Ba. 8, 7, 5. e. ſed cum Vi. 4, 2, 9. e.

— mutato, priuo quidem in ſolum adi., Ba. 7, 10, 12. e. 8, 2, 8. e. — ſed in adi. ſ. pron. cum art. ib. 10. p. 936.

tum fubft. cum adi. in duo fubft. in regimine 7, 5, 11. p. 683.

fubft. omiffo, Ba. 2, 11, 9. p. 347. 4, 12, 4. p. 990. — Ve. et Vi. 1, 11, 14 i. — Mss. tr. 2, 10, 10. p. 317.

verbi littera alia init., Ba. 6, 2, 10. p. 327.

— — omiffa in voce media, Ve. 6, 5, 16. p. 394. — Ba. et Vi. 1, 12, 4. fq. p. 480. fq. (non item 8, 5, 3. p. 1021. it. 4. e.) — fed addita, Ba. 4, 15, 2. e. cf. tamen 8, 4, 13. 4, 11, 11. m. p. 983. 3. 3, 5. e. etc.

verbo finiti temporis omiffo, Ba. 5, 7, 2. i. 6, 1, 24. i. — 8, 4, 4. i. fed Vi. 7, 3, 6. p. 618. — Ve. et Vi. 6, 7, 6. e.

verbi infinitiuo, nominatim ἄγαι, omiffo, Mss. tr. 5, 8, 8. i. fed addito 7, 8, 12. e.

verbo priuo pro phrafi, fimul que alio verbi modo, Ba. 6, 1, 24. i. — it. pro praep. et pron., Vi. 1, 13, 5. i.

— alio, per elementa fimili, partim fyn., Ba. 7, 9, 12. p. 794. 900. i. 2, 5, 3. p. 130. 1, 11, 13. e. 3, 8, 10. p. 625. 4, 3, 12. e. 4, 7, 9. p. 905. 8, 5, 15. e. fed cum Ve. 2, 10, 4. e. fq. — it. cum Vi. 2, 13, 8. p. 390. 2, 15, 12. 7, 8, 7. i. — Ve. 4, 3, 12. e. 4, 9, 4. p. 943. fed cum Vi. 1, 13, 1. e. — Vi. 8, 6, 14. e. — Mss. tr. 4. 3, 4. e.

nominatim in verb. ἐβούλετο pro ἐβουλεύετο, vel contra, Mss. tr. 1, 16, 8. i. — Ve. et Vi. 5, 8, 8. e. 1, 13, 1.

— alio, fimpl. pro compof., Ve. 6, 7, 24. e. fed cum Ba. 7, 2, 12. i.

— — compof. 2, 5, 3. e. p. 140. Ve et Vi.

— — bis compof. pro femel compof. Ve. 4, 15, 12. m. p. 1052. fed cum Ba. 6, 6, 7. p. 430.

— — compof., nominatim e praep. certa, Ba. 3, 9. 17. e. fed cum Ve. 1, 6, 13. e. 2, 13, 21, e. — Ve. 15, 14. p. 157. — Ba. 1, 11, 11. p. 450. — Mss. tr. 2, 11, 2. p. 336. — Ve. et Vi. 2, 5, 8. e. p. 140. — Ba. 4, 5, 14. p. 880. 7, 2, 8. i. — 3, 11, 10. p. 695. et Mss. tr. 2, 5, 12. e. 2, 12, 2. e. 7, 6, 16. e.

nominatim e πρὸ et πρὸς, Ba. 1, 4, 4. 1, 5, 4. i. 1, 14, 4. p. 592. 2, 13, 10. e. 6,

9, 6. p. 520. 7, 8, 4. e. 5. p. 748. 7, 11, 8. m. 7, 12, 19. e. sed cum Vi. 1, 16, 17. i. 3, 8, 12. i. 3, 12, 12. p. 717. 7, 10, 16. e. — Ve. 3, 3, 1. p. 523. — Mss. tr. 1, 7, 9. p. 258. 2, 6, 7. p. 168. 7, 5, 14.

verbo alio compos. eiusdem thematis, sed alius praep., Ba. 2, 11, 9. p. 346. 2, 13, 17. i. 4, 12, 15. p. 1004. 5, 6, 14. i. — Mss. tr. 4, 3, 3. e.

— — compos. eiusdem thematis et eiusdem praep. Ba. 3, 12, 20. i. 4, 4, 12. i.

— — compos. alius thematis, sed eiusdem praep. Ba. 3, 9, 2. i.

verbi augmento nullo syllab. redupl. in plusq., Ve. 7, 9, 7. p. 784.

— — — temporal. in imperf., Ve. 7, 6, 12, p. 716.

— — — in praep., Vi. 1, 12, 4. p. 480. cf. tamen 3, 3, 6. e. 6, 5, 11. e.

— forma alia s. alio themate, Ba. et Ve. 3, 13, 9. i. p. 741. — Ba. 3, 12, 10. m. — 8, 2, 10. p. 937. cf. 1, 14, 4. p. 593. 7, 9, 17. i. — 4, 2, 5. i. — 4, 12, 4. p. 990.

nominatim in verb. contractis, pro non contr. 4, 15, 6. e. p. 1047. Ba. et Ve. sed Ba. contra 5, 6, 21. p. 212. (non item 6, 8, 12. e. 8, 5, 18. p. 1039.)

— — — in praep. et augmento non contracto, Ve. 7, 12, 10. e.

— tempore plusq. perf. tert. plur. per formam al., non contractam, Ba. 4, 13, 16. i. cf. ib. 10. m. 2, 12, 2. m. 8, 6, 3. i.

it. in vocali alia syllabae penult. Ba. 1, 13, 10. p. 552. 1, 15, 2. e. 3, 4, 17. i. 19. p 556. 6, 7, 7. p. 451. sed cum Vi 6, 9, 5. e. (non item 7, 11, 4. i. 4, 11, 7. m. p. 980. 7, 2, 10. p. 592. 7, 4, 4. p. 653. 7, 6, 17. i. p. 721. ib. e. p. sq. 7, 9, 23. m. 24. m. p. 806. 8, 5, 2. i. 7, 10, 1. e. 7, 11, 2. i. 8, 1, 16. 8, 4, 4. e. bis, 8, 5, 20 e. 8, 6, 1. e.

† simul alio tempore, Ba. et Ve 6, 7, 17. e.

verbi alio genere, (per finita quidem tempora simul, simul et reliqua vt hic procedam,) act. pro

med. Ba. 1, 4. 8, p. 104. ſed cum Ve. 4, 11, 4. p. 975. (non item 8, 7, 22. m.) — it. Ba. cum Vi. 2. 15, 9. p. 471. 4, 1, 7. p. 803.
it. inf., Ve. 6, 9, 2. e. ſed cum Vi. 8, 7, 4. p. 1077.
contra med. pro act., Ba. 1, 5, 11. e. 1, 8, 16. p. 324.
† ſimul per compoſ. aliud 8, 4, 9. p. 984.
† ſimul que per numerum alium, plur. pro ſing., Mss. tr. 6, 9, 10. p. 524.
it. inf., Mss. tr. 2, 9, 7. p. 281. ſed Ba. et Vi. 3, 5, 2. e. Add.
tum med. pro paſſ., Ba. 4, 8, 19. i.
it. inf. 3, 14, 17. i. p. 766. ſed Ve. et Vi. 5, 5, 6. e.
it. particip. med. fut. pro fut. paſſ., Ba. et Vi. 2, 13, 11. p. 399.
it. perf., Ba. 3, 9, 10. i.
porro paſſ. pro act., Ve. 7, 12, 12. e. ſed Vi. 3, 10, 10. i.
verbi alio genere et tempore ſimul, aor. 2. act. pro aor. 1. paſſ., Ba. 2, 13, 1. e.
ſed aor. 1. med. pro plusq. med., Mss. tr. 2, 11, 12. e.
verbi alio modo, (vbi ſimiliter eamus per tempora et finita et rel. ſed et per genus ſimul, ponentes quidem vbique ſine nomine genus act.)
praeſ. pro inf. praeſ., aut contra, Ve. 6, 2, 6. i. — Ba. et Vi. 2, 3, 7. e.
inf. praeſ. pro praeſ. opt., Ba. 6, 1, 13. e.
particip. aor. 1. pro inf. aor. 1. Ba. et Ve. 4, 11, 11. m.
imperat. aor. 1. med. pro med. inf. aor. 1., Ba. 4, 5, 15. m.
it. impf. pro particip. praeſ., Mss. tr. 1, 6, 3. i. — it. pro part. aor. 2. 2, 1, 19. e.
porro praeſ. indicat. pro coni. praeſ., Ba. 5, 5, 12. e. p. 149.
it. pro opt. praeſ. 8, 5, 15. e. 2, 3, 17. p. 84. — it. cum Vi. ib. 20. e. — Vi. 1, 4, 10. e. — Ve. 6, 5, 18. p. 400. 7, 1, 9. e.
it. contra opt. praeſ. pro ind. praeſ. Ve. 6, 9, 12. e.

Digitized by Google

tum coni. praeſ. pro opt. praeſ., Ba. 3, 11, 13. i. 6, 5, 18. p. 400. 7, 1, 9. e. 7, 9, 3. e. ſed cum Vi. 2, 13, 14. p. 405. 3, 2, 8. m.

contra opt. praeſ. pro coni. praeſ. Ve. et Vi. 4, 13, 8. p. 1011. 7. 6, 1. e.

it. aor. 2. coni. pro opt. aor. 2., Ba. 1, 8, 4. e. 3, 12, 6. e. 4, 13. 8. e.

ſed contra opt. pro coni. 4, 9, 9. p. 949.

porro fut. ind. pro fut. coni. aut aor. 1. coni. 5, 5, 9. p. 143.

contra coni. fut. pro ind. fut. 1, 9, 11. e. — Ve. 4, 15, 15. e.

it. fut. med. ind. pro med. fut. coni. Ve. 5, 8, 6. e.

verbi modo per formam aliam opt. aor. 2., Ba. et Vi. 1, 9, 3. e. — ſed opt. praeſ. aliam Ba. et aliam Ve. pro vulg. ind. praeſ. 6, 9. 12. e.

verbi ſimul modo ac genere, praeſ. ind. paſſ. pro praeſ. act. ind., Vi. 2, 10, 8. p. 313.

particip. praeſ. act. pro praeſ. ind. med., Ba. et Vi. 1, 16, 7. p. 687.

part. praeſ. act. pro ind. impf., Ba. 8, 4, 12. p. 991.

impf. ind. pro inf. praeſ., Ve. 4, 15, 6. m. p. 1045.

verbi numero, vniuerſe, plur. pro ſing. 5, 3, 22. e. Ba. et Ve.

nominatim magnarum perſonarum 1, 5, 11. e. Ve.

verbi numero, cum ſubſt. plur. neutr., ſing. pro plur. 4, 1, 7. e. Ba. — ſed Mss. tr. 5, 7, 7. p. 228.

it. cum ſubſt. plur. collectiuo maſc. 2, 6, 15. p. 185. Ba.

ſed plur. pro ſing. cum ſubſt. plur. neutr. 3, 2, 15. e. Ba. — ſed cum Vi. 1, 4, 12. p. 613. — Ve. 8, 7, 1. i. (dum ſeruatur ſing. ib. e. 7, 9, 25. p. 807.)

ſed plur. pro ſing. cum ſubſt. collect. ſing. maſc. 1, 14, 13. e. Ve. cum Vi. it.

cum ſubſt. dupl. perſ. ſing. 5, 8, 19. e. 8, 7, 10. e.

ſed Ba. cum Ve. poſt ſubſt. plur. it. collect. ſing. tum ſubſt. tum pron. 8, 6, 18. p. 1071.

it. cum maſc. ſubſt. ſing. collect. ſed maſc. perſ. plur. tum particip. tum adi. Ve. ſing. et plur. verb. ſimul, 8, 5, 9. p. 1028.

Digitized by Google

it. cum fubft. fing. collect. folo, Ve. dupl. verb. numero, fing. et plur. 8, 4, 12. e. (dum poft collect. fing. fubft. aut poft fubft. dupl. perf. feruatur plur. verb. 8, 4, 25. 8, 5, 26. 8, 6, 1. i. 8, 7, 22. e. aut, poft coll. fubft. perf. fing., adeo fimul verb. et fing. et plur. 7, 10, 16. e. 7, 11, 11. 8, 4, 29. m.

verbi tempore alio, (vbi rurfus afferimus finitum tempus fimul cum reliquis, it. genus vniuerfum,) praef. pro impf., Ba. 3, 1, 11. e. 5, 2, 2, i. 7, 11, 11. i. — cum Vi. 4, 11, 1. e.

it. in med., Ba. 7, 12, 2. i. — Ve. et Vi. 1, 9, 1. p. 330.

praef. inf. pro aor. 1. inf. 2, 9, 11. i. Mss. tr.

it. in med. 6, 3, 9. e.

praef. inf. pro fut. inf., Ba. 3, 1, 5. i. — cum Ve. 4, 10, 8. e.

praef. particip. pro particip. aor. 1. 7, 1, 24. e. p. 579.

praef. part. pro part. aor. 2., 2, 6, 7. i. 2, 10, 17. e. 3, 6, 18. i. 6, 5, 11. i. — it. in med., Ve. et Vi. 4, 13, 13. e. — Ba. 3, 4, 11. e.

praef. part. pro part. fut. 8, 6, 15. e.

praef. part. paff. pro part. perf. paff., Ba. et Ve. 8, 4, 28. i.

impf. med. pro praef. med., Ba. 4, 13, 6. e. — Ve. 4, 12, 14. i.

impf. pro aor. 1., Ba. 1, 10, 10. e. 2, 14, 12. i. 6, 7, 4. i. 7, 3, 9. i. 8, 2, 12. i. — cum Vi. 2, 9, 17. i. 3, 6, 4. i. — Ve. 5, 3, 3. m. — Mss. tr. 2, 13, 21. p. 422.

impf. feu aor. 2. pro aor. 1. 4, 15, 10. m.

impf. med. pro aor. 2. med., Ba. 1, 15, 16. p. 667. — Ve. 6, 7, 19. e.

impf. particip. med. pro aor. 2. med., Ba. 3, 4, 11. e. — Ve. et Vi. 4, 13, 13. e.

impf. paff. pro plusq. paff., Ba. 5, 3, 8. i.

impf. f. aor. 2. paff. pro eodem plusq. paff. 3, 11, 4. i.

aor. 1. opt. pro opt. praef. 3, 14, 10. e.

aor. 1. pro impf., Ba. 1, 17, 9. i. 3, 1, 8. i. 3, 6, 18. e. (coll. 3, 7, 5. e.) 3, 12, 7. p. 713. 8, 5, 1. i. (coll. 8, 6, 7. e. 17. m.) — cum Vi.

Digitized by Google

2, 14. 4. p. 431. — cum Ve. 6, 2, 20. p. 337. 6, 9, 6. e.

aor. 1. inf. med. pro inf. praef. med., Ba. et Vi. 3, 12, 2. i.

contra vero Ba. 2, 14, 9. p. 441.

aor. 1. inf. med. pro inf. fut. med., Vi. 1, 8, 11. e. 2, 6, 15. e.

fed contra, Ba. et Vi. 1, 12, 9. p. 493.

aor. 1. particip. med. pro particip. praef. med., Ba. 4, 2, 3. i.

it. pro fut. part. med., Mss. tr. 1, 17, 15. m. 8, 4, 8. e.

aor. 1. pro plusq., Ba. et Ve. 6, 7, 17. e.

aor. 2. pro praef., Ba. 8, 4, 23. e.

it. per particip. 2, 1, 7. e. 3, 8, 13. e. etc. — 2, 15, 13. e. it. in med. 2, 3, 17. p. 84.

aor. 2. pro impf. 3, 4, 3. e. Ba. et Vi. — Ba. 3, 2, 19. m. 3, 7, 1. e. 4, 9, 14. m. p. 955. 6, 1, 18. i. 7, 1, 15. m. 8, 4, 18. e. — Ve. et Vi. 1, 12, 13. e.

it. in med., Ba. et Vi. 3, 14, 18. e. — Ve. 7, 12, 4. i. fed cum Vi. 7, 7, 8. p. 735. 8, 5, 1. p. 1019.

it. in med. f. paff., Ba. 4, 9, 15. p. 958.

aor. 2. pro aor. 1., Mss. tr. 1, 1, 3. p. 12.

it. in paff. 2, 13, 6. p. 386. — Ba. 5, 8, 18. e. fed cum Vi. 2, 6, 9. p. 173.

perf. med. pro praef. med., Ba. 4, 2, 8. e.

it. pro aor. 2. med. 2, 5, 1. e.

plusq. paff. pro perf. paff. 8, 4, 27. p. 1009.

fut. inf. pro praef. inf., Ba. et Ve. 3, 13, 3. p. 732. — Ba. et Vi. 8, 8. 8. p. 1113.

fut. particip. pro part. praef., Ba. 3, 12, 2. e.

fut. part. f. aor. 2. pro part. eodem praef. 8, 3, 17. e.

fut. part. pro aor. 1. part., Ve. 1, 8, 11. p. 308.

verbi participio, al. fyn., Ba. 3, 12, 22. m. p. 726. fed cum Ve. 7, 11, 5. p. 849.

— — praebito pro adi., Ba. 7, 10, 14. p. 839.

it. pro fubft. cum copula τί, Mss. tr. 6, 9, 8. p. 522.

— — mutato, nominatim verbi fubft. in adu. 4, 15, 14. p. 1054.

verbi participio mutato, quoad caſum, nominatim temporis, pro abl. in gen. 2, 14, 5. i. — contra autem ſoli Ba. 7, 3, 6. p. 618.

ſed quoad caſum vniuerſum, aor. 1. act. dat. pro acc. 1, 6, 16. p. 214.

aor. 1. paſſ. gen. pro dat. 3, 5, 8. e.

aor. 1. med. nominat. ſing. pro acc. 3, 11, 11. p. 695. — it. gen. pro acc., Mss. tr. 2, 6, 20. e.

aor. 1. act. plur. gen. pro acc., Ba. 3, 12, 23. p. 727.

perf. paſſ. plur. gen. pro acc., Ba. et Vi. 1, 15, 11. e.

— — mutato, quoad numerum, ſing. pro plur. praeſ. gen., Ve. 2, 7, 7. e. — perf. paſſ., Mss. tr. 4, 15, 14. p. 1055.

contra plur. pro ſing., nominat. praeſ. paſſ. cum ſubſt. collectiuo, Ve. et Vi. 1, 12, 14. i.

it. acc. act. 3, 3, 5. e.

it. vniuerſe acc. neutr. paſſ. (cum art. pro ſubſt.) Ba. et Vi. 2, 6, 10. p. 175.

— — — quoad numerum et caſum ſimul, perf. paſſ. nominat. ſing. pro abl. plur., Ba. et Ve. 5, 2, 10. i.

it. praeſ. nominat. plur. pro acc. ſing., Mss. tr. 1, 5, 13. e.

— — mutato ſexu, maſc. pro fem. act. 4, 2, 9. e. Ba. et Vi. — it. med. ſ. paſſ. 8, 4, 4. p. 978. Ba. et Ve.

maſc. pro neutr. med. 1, 5, 2. i. Ba. et Vi.

it. in plur. 3, 9, 10. i. Ba.

— — omiſſo, nudo 7, 6, 10. m. Ba. et Vi.

— — — , vno e duobus, Ba. 4, 14, 5. e. — cum Ve. 5, 2, 10. i.

— — — cum art., Mss. tr. 6, 3, 3. e.

Venimus ad ſecundam partem cenſurae de Codd. noſtris, quae attingit potiſſimum

Scribendi genus *internum*,

ſtylum quoque dixeris, quo vſus eſt librarius inter exarandum, ita, vt pro libidine et ingenio poneret alia, quam quae adhuc in editis erant, interdum que ſic, vt videretur

Digitized by Google

vera dediſſe atque meliora. *Gloſſas* in vniuerſum auſi ſumus appellare, quidquid huius generis reperiſſemus.

Vt vero et hic copiam ingentem non ſineremus confuſam: ſeparauimus totum genus in formas duas, quarum vna complectitur gloſſas manifeſtas, altera prope lectiones veras. A poſtrema incipiemus, vbi dubitamus, vtrum ſit

Gloſſa, an *Vere*

detur librarii res; quae et ipſa multiplex, per orationis partes diffunditur has:

Gloſſa, an *Vere*

adi. addatur Ba. 1, 15, 11. i.

adu. addatur, vniuerſe 1, 12, 9. p. 496. Ba. ſed cum Vi. 2, 12, 8. i. 3, 10, 11. p. 676.

— addatur, nominatim γάρ, in interrog. 1, 17, 10. i. Ba. et Vi.

it. poſt δὲ interuallo 3, 5, 2. p. 560. Ba.

— omittatur idem γάρ 7, 11, 3. p. 846.

— add. nominatim δὲ, ad ſeriem iuuandam, 3, 8, 12. p. 628.

it. in altero membro ſubſt. 2, 11, 9. p. 347.

it. in parentheſi, ib. 16. i.

it. in altero verbo finito, 2, 9, 6. p. 278.

it. in altero particip. 2, 1, 2. p. 3. Ba. et Vi.

— — nominatim δὲ καὶ in alt. partic. 7, 11, 9. m. p. 855. Ba.

— — — δὴ, poſt καὶ 1, 10, 10. e.

— — — καὶ (pro Lat. *etiam*,) ad ſubſt. 1, 12, 10. i.

it. ante μᾶλλον 8, 2, 10. i.

art. addatur, vniuerſe 8, 6, 17. e. — Vi. 2, 5, 11. e. — nominatim ante adi. et ſubſt. 6, 5, 16. p. 394. — it. intra adi. et ſubſt. 5, 3, 9. e. Add., 7, 12, 2. p. 869. — cum Vi. 2, 3, 9. i. 2, 5, 8. p. 139.

it. nominatim ὁ ante nom. propr. perſ. 7, 1, 1. i. Ve. ſed Ba. 7, 11, 3. p. 846.

it. nominatim ad ſecundum pron., Ve. 7, 8, 17. i.

it. nominatim ad duo ſubſt. in primo, Ba. 1, 9, 2. p. 335. 2, 14, 10. e. 3, 4, 19. p. 556. 4, 6, 6. e. — cum Vi. 3, 7, 8. e. 7, 9, 16. e.

it. in ſecundo 2, 1, 12. e. (coll. §. 6.) 5, 4, 14. p. 112. 5, 6, 20. e. 6, 7, 9. e. 18. p. 477. 8, 1, 9. i. — Mss. tr. 8, 6, 11. i.

it. nominatim ſecundus in vicinia, Ba. 2, 2, 8. e. 8, 8, 21. e. — cum Vi. 1, 17, 2. 3, 2, 5. i.

6, 6, 11. i. — Vi. 2, 5, 11. i. — Mss. tr. 7, 1, 9. e.

copula nominatim καὶ addatur, ante subst. primum, sequente subst. alio cum καὶ, 2, 5, 3. p. 128. Ba. et Vi.
it. mutetur in pr. ἐξ 2, 8, 10. p. 247. Mss. tr.
— — τὲ addatur, vniuerse 1, 13, 10. p. 551. 2, 13, 21. p. 422. — nominatim ante γὰρ 1, 10, 4. i. Ba. et Vi.
— — — omittatur 2, 3, 20. e. Mss. tr.

inf. verb. addatur 3, 7, 19. p. 613. Ba.

Secunda forma vagatur per partes orationis has, atque adeo

Glossa manifesta in

adi. (vbi et intelligimus pron. quaedam,) addito 7, 3, 7. e. 7, 6, 6. p. 703. Ba. sed Mss. tr. 7, 4, 5. i.
— omisso 2, 13, 5. e. 5, 6. 20. e. Ba. sed Mss. tr. 1, 13, 12. p. 563. 3, 14, 17. p. 768.
— repetito 7, 11, 2. e. Ba.
— mutato in adu. 3, 10, 3. i. Ve. et Vi. sed Ba. 8, 1, 16. i.
it. in affine particip. 8, 7, 4. i. Ve. sed Ba. 7, 10, 14. p. 839.
— alio, vel affini, vel minus, partim syn. 2, 2, 16. e. 2, 4, 7. m. 4, 2, 15. e. 4, 8, 14. p. 928. 5, 1, 14. p. 24. 7, 12, 13. e. — Ve. 7, 10, 13. p. 836. — Mss. tr. 1, 3, 6. p. 70. 2. 3, 18. p. 87. 3, 9, 19. i.
nominatim in simpl. pro compos. 3, 11, 14. p. 699. Ve. — contra vero comp. pro simpl. 1, 9, 1. i. Ba. it. 2, 3, 23. e. sed cum Vi. 2, 9, 18. i.

adi. per alium casum, 8, 3, 12. p. 960. Ba. cum Vi.
— — — gradum, posit. pro compar. 6, 9, 16. e. Ba.
— pro superl. 4, 9, 6. e. Mss. tr.
sed contra superl pro posit. 6, 6, 3. p. 417. Ba. et Vi.

adverbii alio gradu, vniuerse Ve. 5, 1, 16. p. 29. 8, 4, 10. i.
simul mutato in affine adi. ib. 13. m.
sed superl. mutato in compar. Ba. 8, 3, 3.

adu. praebito pro adi. Ve. et Vi. 3, 10, 3. i.
— — δὲ, it. μὲν nominatim pro τὲ, cf. in copula,
— — alio, vniuerse, syn. plerumque, et vel affini, vel minus, Ba. 4, 5, 3. e. 4, 7, 8. m. 5, 4, 4. p. 100. 7, 3, 6. p. 618. 8, 4, 14. p. 994. — cum Vi. 2, 2, 13. i. 19. i. p 53. — Vi. 3, 12, 13. i. — Mss. tr. 1, 8, 10. p. 299.

adu. addito, vniuerſe, Ba. 4, 9, 5. p. 945. 8, 2, 5. i. — nominatim ὅτι 2, 13, 8. p. 389. 7, 10, 14. i. ſed Mss. tr. 1, 5, 9. i.

— nominatim ἀλλὰ, addito, in loco dub., Ba. 2, 5, 8. p. 138. — ſed poſt neg. 4, 10, 5. e. Mss. tr. — it. omiſſo poſt eandem 3, 11, 4. e.

— — γὰρ addito poſt τί, Ba. 6, 8, 16. i. — ſed mutato in δὲ, 1, 3, 15. i. cum Vi. at Mss. tr. 1, 6, 21. i.

— — δ' addito, ad ſeriem, poſt lectionem aliam, Ba. 4, 8, 4. i. ſed mutato in ἄν, cum Vi. 1, 13, 9. i.

— — δὲ addito, in enunciat. ſingular. Ba. 2, 13, 12. p. 401.
it. ad ſeriem, vniuerſe 3, 5, 9. p. 568. — ſed poſt lectionem al. 1, 14, 12. i. 5, 2, 5. p. 39.
it. in membro altero 1, 17, 7. i. ſed cum Vi. 1, 15, 18. m.

— — — mutato, nominatim in γὰρ 2, 10, 5. i. p. 307. Ba.
it. in καὶ, ſimul que transpoſito 7, 12, 9.
it. in ἄν 2, 13, 3. i.

— — — omiſſo, in med. periodo 5, 4, 16. p. 114. — in parentheſi cum Vi. 4, 13, 2. m. — in dub. loco 5, 8, 15. e. Ba. — addito ſimul καὶ in ſq. 1, 12, 13. i. Mss. tr.

— — δὴ, addito, poſt μὲν 7, 1, 1. i. — it. intra ἀλλὰ et καὶ 5, 6, 6. e. (non item 6, 3, 10. p. 229.)

— — καὶ, (pro Lat. *etiam*) addito, poſt δέ τινες 6, 9, 8. i.
— it. in med. oratione ſ. periodo 1, 10, 13. i. 3, 2, 16. e. — cum Vi. 1, 14, 11. p. 656. 2, 6, 22. p. 204. 2, 13, 1. e. 3, 9, 18. 4, 14, 16. p. 1036. — Mss. tr. 1, 12, 11. p. 500.
it. intra adi. et ſubſt. 4, 7, 14. e.
nominatim poſt καὶ ὅτι 3, 15, 11. i. Ba.
it. poſt ἀλλὰ 3, 4, 16. p. 552. 3, 6, 22. e. p. 594. 6, 8, 5. e. p. 493. non item 1, 3, 1. p. 57. 6, 5, 9. i. 8, 2, 9. immo omiſſo 1, 10, 3. e. 1, 12, 14. p. 512.
it. omiſſo poſt δὲ Ve. 8, 2, 16. i. — it. poſt δὲ remotius 1, 12, 7. i. Vi.
it. poſt ὅτι tertium 1, 9, 12. p. 355. Ba.

post ἔτι δὲ 7, 1, 11. i.
post ἤδη 7, 5, 17. m.
post pron. dem. 7, 9, 5. Ba. cum Vi.
adu. nominatim ἄν, addito, post μὲν 1, 15, 14. i. Ve. et Vi. it. in participp. pluribus, Ba. 8, 8, 15. p. 1127. 18. i.
mutato autem in τὶ 7, 9, 27. i.
— — ὡς, addito, ad feriem, post omiſſa alia 3, 13, 6. e. Ba. et Vi. (niſi pro coniunctione habeas,)
praebito autem pro pr. ὡς 4, 13, 16. i. Ba.
adu. mutato, in adi. plur. neutr. (p. adu.) 2, 6, 22. p. 201.
it. in aliud adu. affine, (p. praepoſit.) 2, 10, 4. p. 306. Vi. ſed Ba. et Ve. 7, 2, 20.
it. in formulam ſyn. e praep. et pron. 3, 5, 11. p. 570. Ba. et Vi.
nominatim τοίνυν in pron. inf. τινὰ 6, 2, 7. i. Ba.
adu. repetito cum mutatione 7, 10, 13. p. 837.
art. addito, ad ſolum adi. 2, 10, 13. p. 322. Ba. et Vi. it.
ante praep. 3, 4, 5. e.
ad particip. maſc. plur., Mss. tr. 2, 8, 4. p. 239.
nominatim ὁ ad nom. propr. perſ. 8, 3, 4. i. Ba. ſed cum Ve. 4, 14, 5. i.
vniuerſe ad ſubſt. quaelibet 7, 12, 7. e. 8, 2, 7. p. 929. 8, 3, 9. p. 955. 8, 5, 15. p. 1035. 2, 10, 7. p. 311. 1, 17, 19. e. ſed cum Vi. ib. 26. i. 1, 14, 9. e. 2, 8, 14. p. 255. 2, 9, 6. i. 3, 2, 8. e.
nominatim ad ſubſt. perſ, cuiuscunque 3, 8, 13. e. 3, 12, 25. e. 8, 8, 17. i. — Vi. 2, 5, 10. i. — ſed ad ſubſt. nom. propr. perſ. 1, 8, 9. p. 297. 6, 7, 10. e. p. 463. 7, 9, 1. i.
nominatim ad ſubſt. perſ. poſt art. alium 8, 3, 14. coll. 5, 6, 3.
praecipue ad ſubſt. nominum loci 5, 5, 1. e. 2, 14. 14. m. ſed cum Vi. ib. 13. i. 3, 2, 11. p. 515. 1, 5, 17. — Mss. tr. 7, 6, 3. e.
— omiſſo, ante particip. 8, 6, 10. i. (ſecus 8, 7, 5. i.)
— — — adi. et ſubſt. 3, 9, 18. 6, 2, 3. p. 312.
— — — ſubſt. rei vniuerſae 1, 14, 7. i. 8, 4, 27. p. 1011. 7, 9, 7. e. — Ve. ib. 20. e. — 7, 8, 4. i. Ba. cum Vi.
— — ſubſt. loci tum vniuerſi, tum nom. propr. 8, 3, 14. i. Ba. it. 1, 15, 2. i. 5, 5, 12. i. 8, 7, 16. i.

Digitized by Google

art. omiſſo, ante ſubſt. perſ. cuiuscunque 4, 9, 10. i. 6, 3, 14. i. ſed cum Vi. ib, 2. m. 2, 15, 2. m. p. 457. 4, 6, 10. e.

ſed nom. propr. 7, 2, 1. e. Ba. et praecipue in nominat. ὁ 3, 10, 1. i. 3, 12, 10. e. 4, 12, 4. p. 990. 4, 13, 13. p. 1017. (non item §. pr. e. it. 18. i.) 8, 8, 10. i. ſed cum Vi. 2, 6, 18. i. — it. cum Ve. 7, 9, 21. i. — Vi. 3, 11, 7. i.

nominatim ante ſecundum ſubſt. nom. propr. 2, 2, 4. m. — it. ante ſecundum ſubſt. vniuerſum, cum Vi. 5, 7, 9. e. — 1, 17, 3. e. 2, 6, 10. p. 174. — Ba. 1, 6, 3. p. 193. 2, 7, 4. i. p. 209. 5, 3, 7. p. 65. 6, 1, 2. m. 6, 4, 7. e. 7, 2, 5. i. 8, 6, 17. i.

ante ſubſt. primum, ſeruato tamen altero art. in ſecundo ſubſt. 5, 3, 19. i. Ba. cum Vi.

†† ante ſubſt. aut transpoſito 8, 8, 13. e. ſed Vi. 2, 15, 11. p. 475.

— — duplici in vicinia 2, 9, 2. p. 265.

— — ſimul cum adu., ὁ δὲ 4, 15, 21. i. cum Ve.

— mutato, in pron. dem, 3, 3, 11. p. 534. — Mss. tr. 1, 13, 6. p. 542.

— — ſecundo in aliam formulam 2, 2, 16. i. (dum ſaepe nil tentatum in art. 7, 9, 24. e. — 7, 2, 5. i. coll. 5, 3, 7. — 8, 7, 20. i. coll. 4, 10, 6. e. p. 964. — 3, 5, 1. e. coll. 3, 9, 1. e. — 7, 2, 4. 8, 6, 11. e.)

coniunct. plena, ſine apoſtropho, 4, 9, 11. m. Mss. tr. it.

— alia 2, 6, 5. p. 165. 2, 13, 6. i. ſed Ba. 8, 3, 13. i.

— addita 1, 8, 12. p. 311. cum Vi. — 2, 13, 13. e. Mss. tr. ſed Ba. 8, 1, 6. i. 8, 6, 3. e.

— mutata in aliam cum ordine alio 3, 5, 9. i. Ba. et Vi.

— omiſſa, nominatim ὡς ante particip. 1, 11, 12. p. 453. Mss. tr. it.

— — ſimul cum verbo finito 7, 11, 12. m.

copula, nominatim καὶ, addita, ad ſeriem, poſt omiſſa 3, 6, 16. p. 586. — it. poſt addita 7, 2, 14. p. 600.

— — — — ante τὶ καὶ 2, 10, 10, p. 317. Ve. — ante τὶ γὰρ 8, 5, 18. i. Vi. — ante ἃ δὲ 1, 14, 14. m. Ba. cum Vi. it.

— — — — poſt adi. 2, 6, 16. p. 187. ſed Ve. 4, 10, 5. e. — ante adi. 1, 14, 9. p. 608. Ba. ſed Ve. 6, 1, 14. i.

copula, nominatim καὶ, addita, ante subst. 3, 15, 13. e. 5, 2, 10. i. — 4, 8, 21. p. 938. — 4, 12, 15. i. — sed cum Vi. 3, 6, 22. p. 593. — intra subst. duo 8, 6, 4. e. Ba. et Vi.

— — — — in pluribus participp. 4, 6, 2. m. 5, 8, 13. p. 256. 8, 7, 1. p. 1073. 8, 8, 18. i. — cum Vi. 2, 8, 1. i. 3, 9, 6. p. 647. — Ba. cum Ve. 6, 5, 22. p. 406. — Mss. tr. 3, 3, 1. p. 533. it.

— — — — nominatim ante neg. adu. ἀδίκοτε 1, 4, 12. p. 115.

— — — mutata, in δὲ, cum transposit. 1, 8, 3. e. Ba. cum Vi. sed cum Ve. 2, 2, 8. i. — in τὲ 1, 12, 14. p. 512. Ba. sed cum Vi. 2, 6, 10. p. 174.

— — — omissa, intra casus diuersos 1, 15, 15. p. 665. — intra subst. duo 1, 10, 15. p. 414. cum Ve.

— — — — post δὲ 7, 1, 11. i. sed Ve. 8, 2, 16. i.

— — — — cum alia mutatione 2, 2, 8. i. Ba. cum Ve.

— — — transposita, in locum posteriorem 5, 1, 8. i. 6, 7, 9. i. — sed in priorem 1, 12, 7. i. 5, 8, 11. i. it. cum Vi. 3, 6, 14. p. 583.

copula, nominatim τὲ, addita, in enunciat. singul. 2, 13, 12. p. 401. Vi.

in particip. secundo 3, 12, 11. m. p. 716. cum Ba. — it. in primo 1, 17, 18. m.

in nou. lectione 2, 12, 10. e. Ba.

ante γὰρ 3, 3, 10. i. 4, 7, 9. i.

— — — addita, ad seriem iuuandam, post omissa aut aliter 3, 14, 10. i. sed cum Ve. 3, 15, 13. i. — cum Vi. 1, 3, 13. i. 2, 3, 18. p. 413.

— nominatim ante καὶ vicinum, 1, 2, 9. p. 54. 2, 9, 1. e. 4, 13, 10. 12. 7, 11, 18. p. 865. 8, 6, 6. e. 8, 8, 1. i. — cum Ve. 5,

by Google

6, 14. i. — cum Vi. 1, 4, 16. 2, 8, 16. e. 3, 1, 9. i. 5, 6, 14. m. — Mss. tr. 7, 9, 22. e. — sed ante καὶ, interuallo sequens 3, 10, 4. i. Vi.

copula, nominatim τὲ, mutata, in δὲ, simul que transposita, 1, 14, 15. i. — cum Vi. 1, 5, 26. i. 2, 2, 11. i.

it. in καὶ nominatim post adi. 2, 13, 8. p. 389. 3, 5, 9. p. 569. i. 8, 5, 15. p. 1035. — post pron. ὅσα 5, 3, 26. i. — post pron. neg. μηδὲν 1, 9, 19. i. — post pron. rec. ἑαυτ. cum Vi. 1, 17, 9. p. 719. — post subst. ib. 18. e. sed cum Vi. ib. 20.

— in μὲν 4, 1, 5. i. 5, 1, 9. i.

— in art. τὰ 8, 5, 15. m.

— — — omissa, ante ἐν 7, 2, 7. i.

ante καὶ vicinum 1, 13, 15. p. 574. 2, 1, 9. i. 2, 6, 8. i. 3, 1, 14. i. 3, 6, 19. p. 589. 4, 15, 13. i. 7, 2, 14. p. 599. 8, 2, 13. e. — cum Vi. 2, 7, 4. p. 213. — Vi. 2, 5, 15. p. 155. sed ante καὶ, interuallo sequens 6, 1, 21. i. — cum Vi. 2, 5, 4. p. 132. 4, 4, 19. e. — Vi. 1, 13, 5. i. — Mss. tr. 2, 3, 1. i.

— (sequente τὲ,) in primo membro, 7, 2, 14. p. 600. Mss. tr. — it. in secundo, Ba. 8, 8, 17. i.

— cum ordine alio 7, 3, 16. i.

— simul cum pron. dem. 8, 7, 7. e.

interiectione, omissa ante vocatiu. 6, 3, 5. i.

negatiuo adu., compos. οὐδὲ, pro simpl. οὐ, 6, 6, 10. i.

— — repetito, pro ἢ 6, 1, 4. i. Ve.

— μήτε mutato in οὔτε 2, 11, 2. p. 336. Mss. tr. — it. μηδὲ in μὴ 4, 12, 3. Ba.

simpl. μὴ mutato in οὐ 6, 8, 14.

— pron. οὐδεμίαν mutato in syn. aut diuisum Ve. μὴ δὲ μίαν, aut iunctum Vi. μηδεμίαν 4, 13, 15.

participio, act. nudo, allato pro affini subst. 8, 3, 15. p. 965., it.

— pass nudo praes. pro inf. pass. praes. 1, 3, 15. e.

— — — pro part. pass. perf. 2, 5, 12. e. Ve. it.

— — perf. neutr. pl. pro masc. plur. 1, 13, 11. e.

participio, aor. 1. act. pro med. particip. praeſ. 3, 12, 18. i. Ba.
— perf. act. forma non contracta, Mss. tr. 1, 16, 12. p. 700.
— mutato act. praeſ. in affine ſubſt. 1, 8, 9. p. 296. Ba.
— — in adi. 4, 9, 14. p. 955.
— perf. in adi. 2, 6, 12. p. 179.
paſſ. aor. 1. — — 6, 1, 1. aliud Ba., aliud Ve. et Vi.
— quoad caſum et numerum, maſc. act. praeſ. gen. ſing. in acc. plur. 2, 14, 7. p. 437. Ba.
— quoad numerum, paſſ. praeſ. neutr. ſing. cum art. in plur. 2, 6, 10. p. 175. cum Vi.
— addito ſ. ſuppleto, nominatim ad art., paſſ. 2, 4, 16. i. ſed act. 3, 8, 15. e.
tum ad ſubſt., act. 4, 9, 14. p. 955. — nominatim particip. verbi ſubſt. 2, 12, 6. e. 8, 2, 6. i. — ib. 7. p. 930. e.
— omiſſo, rei aut perſ., 4, 14, 5. e. 3, 9, 16. e. ſed Mss. tr. 2, 8, 1. e. 4, 13, 1. e.

praepoſitione, al. ſyn., vniuerſe, Ba. 2, 13, 21. p. 422. 3, 15, 15. m. p. 787. 4, 13, 12. p. 1016. — cum Ve. 2, 12, 10. i. — cum Vi. 3, 12, 2. e. 7, 6, 15. p. 720. 8, 6, 6. i. — Mss. tr. 1, 4, 7. p. 104. 2, 9, 14. i. 5, 1, 14. p. 25.
nominatim *ἐς* pro *εἰς* 1, 5, 1. e. 1, 11, 9. i. 3, 7, 5. e. (cum toleretur ib. i. *εἰς*) 3, 13, 8. p. 740. 4, 3, 1. 5, 2, 9. i. 7, 6, 4. p. 701. 7, 11, 5. p. 849. 8, 1, 13. p. 919. 8, 2, 1. 8, 6, 6. e. 15.
ſed contra *εἰς* pro *ἐς* 1, 12, 17. e. 1, 13, 13. p. 569. 2, 8, 12. e. 3, 1, 7. e. 4, 2, 22. e. 4, 5, 10. e. 6, 5, 22. i. 6, 9, 4. e. 8, 5, 19. p. 1041. (cum toleretur *ἐς* 8, 4, 11. e.) 8, 6, 17. e. 8, 7, 7. p. 1081. (cum §. 1. e. retineatur *ἐς*) 20. p. 1098. (cum tamen in pr. toleretur *ἐς*) 22. i. — ſed cum Ve. 4, 15, 10. e.
— mutata, nominatim *ἐς*, in ſyn. adu. (pro praep.) *ἕως* 5, 3, 12. p. 75.
— addita ſ. ſuppleta 2, 11, 16. e. Mss. tr. ad verb.
— ſed ad ſubſt. 2, 15, 3. p. 459. it.
— — ſ. repetita 4, 14, 14. p. 1035. Ba.
— omiſſa, ad adi. 6, 9, 14. p. 531. Ve. — ſed ad ſubſt. 8, 8, 13. p. 1121. Ba. — it. ad ſubſt. ſecundum 3, 10, 14. e. cum Vi.

Digitized by Google

praepositione, data duplici vni verbo 4, 3, 5. m. Ba.
pron. dem., nominatim ἐκεῖ., rei addito per gen. ad adi. 2, 9, 5. i. — sed omisso pers. ad verb. 6, 9, 11. e.
— — — τατὶ addito ad subst. 3, 12, 5. e.
— — — ταῦτα mutato in τοιαῦτα 4, 5, 17. i. Mss. tr. it.
— — — τέτῳ (τέλα) in τοιέτῳ, Ba. et Vi. 3, 4, 15. i. 3, 12, 26. i. — contra
— — — τοιέτῳ in τέτῳ 1, 13, 12. i. Ba. (non item 4, 13, 18. i. 7, 9, 21. i. 8, 5, 26. i. 8, 8. 20. i.) it.
— — — τοιαύτην in τοιαῦτα 2, 9, 4. i.
— — — τοιαῦται in αὗται 7, 4, 1. i. cum Ve.
— — — neutr. τοιῦτο pro τοιῦτον 2, 5, 16. i. 6, 9, 15. — contra autem τοιῦτον pro τοιῦτο 1. 8, 5. e. — sed Ve. et Vi. 4, 13. 2. i. (non item hic Ba., qui potius seruat τοιῦτο),
pron. dem. s. quantit. nominatim neutr. τοσῦτο pro τοσῦτον 5, 2, 6. i. 5, 4. 23. p. 123. 6, 1, 20. p. 304. 7, 12, 16. i. (non item 1, 7. 9. p. 256. 5, 7, 12. i.)
pron. dem., αὐτ. nominatim, alio sexu, fem. pro neutr. 1, 17, 9. p. 717. cum Vi.
— — — — addito, eodem casu ad subst. 2, 3, 1. i. Mss. tr. sed Ba. 3, 13, 4. p. 734.
it. ad verb. 1, 9, 15. p. 360. 2, 2, 13. i. — sed Mss. tr. 2, 9, 9. p. 285.
— — — omisso, per gen., ad subst. vniuersum 3, 1, 15. i. Ba. cum Vi.
— — ταύτῃ — (pro adu.) mutato in formulam syn. e praep. et pron. 3, 5, 11. p. 570. cum Vi. (non item 1, 17, 9. i. 4, 1, 4. i.)
— infinit. τοῖς — addito, 7, 2, 17. i. Ba. — sed Mss. tr. 7, 11, 5. i.
— — neutr. τὶ — omisso, ante subst. 8, 2, 6. p. 928. Ba. — sed post pron. ἐδὲν 6, 2, 13. i.
— — masc. rei τινὰ — — et mutatis aliis 8, 8. 11. i.
— pers. μὲ simpl. nominatim, mutato in syn. ἐμὲ compos. 3, 6, 6. e.
— — ὑμᾶς — omisso ad verb. 4, 14, 18. i.

Digitized by Google

pron. relat. gen. nominatim ἃ, (pro adu.) addito 4, 13, 13. p. 1018. cum Ve.
— — ᾧ — secundo omisso, ad verb., 4, 11, 11. e. cum Vi.
— — οἷ καὶ — mutato in καὶ ὅσοι 4. 14, 4. i. Ba.
— relat. infinit. s. compos. nominatim ὅστις pro relat. priuo, 2, 8, 12. p. 251.

subst. al. syn. 1, 7, 9. p. 254. 1, 15, 5. p. 642. 4, 7, 1. i. 6, 9, 10. e. 7, 12, 2. p. 869. 4. e. 8, 2, 1. e. (contra 2, 13, 6. p. 386.) 8, 4, 25. i. — cum Ve. 2, 10, 17. i. 5, 6, 22. m. — cum Vi. 1, 13, 4. p. 536. 1, 17, 24. p. 743. 4, 12, 1. i. — Ve. 2, 13, 6. p. 386. (cf. contra 8, 2, 1. e.) 5, 3, 12. p. 75. 6, 8, 1. i. sed cum Vi. 1, 15, 13. p. 660. 4, 11, 8. 4. 15, 4. i. 12. e. — Vi. 4, 3, 13. e. — Mss. tr. 1, 8, 12. p. 313. 1, 12, 8. e. 2, 5, 15. p. 156. 4, 2, 1. e. 15. p. 825. 4, 7, 11. e. 5, 3, 12. p. 73. 5, 6, 14. e. p. 192. 7, 3, 12. e. p. 633.
— repetito 4, 4, 11. i. Ba. sed Mss. tr. 1, 13, 6. p. 542.
— al. et al. numero simul 4, 4, 7. m. Ba.
— mutato in syn. formulam e praep. et subst., per gen. 7, 10, 5. p. 818. — sed per abl. 1, 1, 9. i. Mss. tr.
— — in adi. 7, 4, 1. m. p. 644. Ba. cum Vi. it.
— al. casu 1, 17, 24. p. 743.
— al. sexu 5, 6, 8. p. 184. Ba.
— compos. pro simpl. 2, 1, 11. e. 4, 14, 8. m. — cum Ve. 1, 8, 11. i. — Mss. tr. 6, 9, 10. p. 524. — Ve. 6, 8, 1. i.
it. contra simpl. pro comp. 3, 6, 22. i. 5, 3, 21. i. Ba.
— praebito syn. pro particip. praes. act. 1, 8, 9. p. 296.
— concreto pro abstracto 4, 11, 13. e. 6, 4, 13. e. — cum Vi. 1, 1, 8. p. 26.
— primitiuo pro diminutiuo 2, 1, 2. m. p. 2. 7, 5, 6. e. 8, 6, 17. e. Ba.
— addito, rei, per dat., ad verb. 5, 8, 16. p. 264.
it. pers. vniuersae 7, 11, 10. i.
— — pers. vniu., per appositionem, eodem casu 6, 1, 11. i.
— omisso, rei, 1, 13, 15. e. Mss. tr.
— — pers. vniu. 7, 3, 2. e. Ba.
it. in appositione 4. 4, 15. m. Ve.
— duobus, in appositione, interruptis per copulam s. coni. ἢ, 4, 2, 1. i. (non item 3, 15, 7. p. 776.)

Digitized by Google

ſubſt. nominatim

Nominum Propriorum,

in quibus illa rerum ſ. locorum tum adduntur 4, 13, 8. i. — tum mutantur, et quidem duo ſubſt. in regimine in caſus eosdem, per appoſitionem 6, 7, 4. e. — ſed priuum ſubſt. τὴν Ῥώμην in appellatiuum τὴν πόλιν 2, 14, 1. p. 426. — at Mss. tr. 1, 13, 5. e.

ſed illa perſ. tum mutantur, in ſyn. proprium 4, 8, 14. p. 928. Ba. — in diuerſum vocabulum, οἱ Ῥωμαῖοι 6, 6, 10. i. in pron. dem. ἐκεῖνοι, Ba. ſed Vi. in adi. γενναῖοι, tum nominatiuus perſ. omittitur, Νίγρος poſt ὁ δὲ 3, 2, 21. i. Ba. cum Vi.

tum gen. idem Περσῶν additur 6, 2, 17. Mss. tr. ſed Ba. 6, 4, 10. i. — contra omittitur ib. 9. e. Vi. — additur Ῥωμαίων 4, 8, 19. m. Ba.

ſed γορδιανῷ 7, 10, 1. i. per *Gloſſam*, aut *Vere.*

verb. al., ſyn., vel ſimili per elementa, vel minus, Ba. 2, 3, 5. i. 2, 10, 10. e. 3, 7, 2. i. 6, 3, 20. m. 13. m. — cum Vi. 2, 1, 23. p. 30. 3, 1, 2. p. 488. — Ve. 2, 11, 4. i. 5, 8, 9. p. 251. — Mss. tr. 3, 15, 8. e. 4, 9, 15. p. 957.

verb. al., ſimpl. pro compoſ., Ba. 1, 2, 2. p. 36. 1, 11, 11. p. 450. 1, 15, 15. p. 664. (ſecus 7, 11, 12. e.) 4, 3, 15. p. 844. 5, 8, 15. e. 6, 5, 11. e. 6, 8, 13. i. 16. i. 6, 9, 12. e. 7, 10, 15. p. 481. 7, 11, 18. p. 865. 7, 12, 7. m. p. 876. 8. e. 8, 4, 1. i. — cum Ve. 3, 3, 5. m. 4, 15, 7. i. 8, 8, 18. — cum Vi. 2, 13, 12. p. 401. — Ve. 6, 7, 24. e. 7, 9, 1. e. ſed cum Vi. 1, 5, 14. e. 4, 9, 14. p. 955. — Mss. tr. 4, 9, 10. p. 951.

e qua claſſe *Gloſſarum* ſint ne, an ex ſuperiore *Gloſſ.* aut *Vit.*, dubitetur forſan magis minus ve in his, Ba. 2, 12, 10. i. 5, 1, 13. i. 5, 3, 24. i. 5, 4, 10. e. — Ba. cum Ve. 7, 2, 12. i. ſed cum Vi. 2, 4, 18. p. 123. 3, 12, 20. m. p. 723. 8, 7, 19. e.

contra compoſ. pro ſimpl., Ba. 1, 6, 9. 5, 8, 16. p. 261. 18. e. 6, 4, 11. p. 368. — Ve. cum Vi. 6, 3, 9. p. 346. — Mss. tr. 1, 16, 10. p. 697. 2, 3, 12. p. 76. 2, 8, 3. i.

in qua claſſe dubites ſimiliter, ac in priore, de his, Ba. 3, 12, 20. e. 4, 15. 12. e. 6, 7, 10. p. 462. 7, 11, 13. e. — Ba. cum Vi. 3, 13, 7. m. p. 739. — Ve. cum Vi. 1, 13, 17. p. 582. — Mss. 1, 15, 9. e. 2, 2, 1. m. 2, 8, 4. p. 239. 2, 13, 8. p. 390. 7, 9, 7. p. 784.

verb. al., compos. ex alia praep. sed eiusdem thematis, Ba. 2, 8, 10. i. 3, 12, 8. m. 7, 4, 7. p. 658. 7, 8, 23. p. 774. 8, 1, 3. e. — cum Vi. 3, 15, 1. e. — Mss. tr. ib. 17. i. 2, 2, 5. p. 36. 2, 5, 8. p. 139. 2, 10, 19. e. 4, 3, 4. e.

verb. al., compos. semel pro bis comp., Ba. 1, 4, 18. p. 128. 7, 12, 11. e. p. 881. — cum Ve. 3, 1, 10. i. — cum Vi. 6, 1, 5. e. — Mss. tr. 2, 11, 15. e. p. 354.

contra bis compos. pro compos., Ba. 3, 7, 13. m. 7, 8, 18. m. p. 769. 7, 11, 18. m.

verb. addito finiti temporis 4, 1, 3. p. 798.

verbi forma, per vnam litteram aut binas, nominatim ἐπιγίνεται pro ἐπιγίγν. Ba. 1, 17, 23. p. 740.

it. γίνεται pro γίγν. 3, 2, 4. p. 507. (tamen vt §. pr. toleretur γίνονται) 3, 14, 11. e. 4, 2, 18. e. — cum Ve. 6, 7, 18. i. — Vi. 1, 9, 5. e. vbi rel. adeo seruant γιγν., vt tres περιγίνεται 8, 3, 15. e. tum γίνεται 3, 3, 2. p. 525. 3, 4, 10. e. 6, 7, 16. i.

it. γινόμενον pro γιγνόμ. 3, 11, 19. e. Ba. et Vi. sed Ba. 4, 13, 10. e. 7, 7, 8. e. vt tamen ib. i. seruetur ἐγίνετο it. 8, 5, 1. sed γινομένων a Mss. tr. 3, 10, 6. i. 4, 11, 3. e.

nominatim porro γινώσκων pro γιγν. 2, 8, 14. m. Ba. it. καταγινώσκοντες pro καταγιγν. 2, 12, 4. p. 366. 5, 5, 2. p. 131. vt a Mss. tr. κατεγίνωσκον 5, 2, 12. e. it. μετεγίνωσκον pro μετεγίγν. 2, 13, 20. p. 420. 5, 7, 10. e.

verbi forma aut tempore 4, 11, 9. e.

— genere, act. pro med. 3, 12, 18. p. 721. — cum Vi. 1, 14, 19. e. — Mss. tr. 3, 2, 2. e.

contra med. pro act. 7, 5, 12. p. 686. — cum Ve. 4, 15, 10. e. 7, 4, 10. p. 662.

it. act. pro pass., per particip., pro ind. pass. praes. 7, 6, 21. e.

contra pass. pro act. 8, 6, 3. e. — cum Ve. 8, 7, 16. p. 1093.

verbi modo, praes. ind. act. pro act. praes. opt. 2, 10, 13. i. p. 321. Ba.

— — — inf. act. pro act. praes. ind. 4, 2, 17. e.

— — aor. 1. act. particip. pro aor. 1. ind. act. 2, 13, 12. p. 400. Ve. — sed cum Ba. 6, 3, 12. p. 351.

contra autem aor. 1. ind. act. pro aor. 1. act. part. 1, 13, 7. p. 544. Mss. tr.

Digitized by Google

verbi modo et tempore ſimul, plusq. finit. periphraſt. pro particip. praeſ. act. 5, 2, 5. p. 38. Ba.
— — — particip. fut. act. pro inf. aor. 1. act. 4, 13, 6. p. 1009.
— — — impf. ind. med. pro opt. praeſ. med. 7, 2, 10. e.
verbi numero, plur. pro ſing., cum ſubſt. plur. neutr., Mss. tr. 1, 14. 2. e. 2, 6, 21. i.
verb. priuo pro phraſi 7, 5, 10. e. Ba. ſed cum Vi. 7, 11, 11. e.
contra autem 8, 7, 5. Ba. — ſed Mss. tr. 1, 17, 18. e.
verbi rectione alia, pro nudo acc. per praep. et acc. 7, 10, 4. i. Ba.
— repetitione 4, 2, 23. e. Mss. tres, — ſed Ve. 8, 6, 4. p. 1052.
— tempore alio, praeſ. inf. act. pro inf. act. aor. 2. 3, 14. 2. m. p. 759. Ba.
praeſ. particip. act. pro part. aor. 1. act. 1, 12, 2. m. 2, 10, 1. i. — cum Vi. 7, 6, 17. m. — Mss. tr. 1, 12, 12. e.
it. part. med. pro part. aor. 1. med. 1, 13, 12. p. 562. Ve. — ſed Ba. 8, 8, 11. i.
it. part. act. pro part. aor. 2. act. 1, 12, 16. e. — ſed Mss. tr. 3, 2, 20. i.
praeſ. part. paſſ. pro part. perf. paſſ. 2, 9, 6. p. 278. Ba. — ſed Ve. 2, 5, 12. e.
impf. act. pro aor. 1. act. 2, 3, 6. e. Ba. cum Vi. ſed cum Ve. 2, 5, 14. p. 152.
it. pro aor. 2. act. 7, 9, 14. e. 7, 11, 9. e. Ba.
aor. 1. act. pro impf. act. 4, 11, 9. e.
it. pro perf. act. 4, 2, 3. p. 810. cum Vi.
aor. 1. act. particip. pro part. praeſ. act. 8, 7, 22. e. Ve. — ſed med. 8, 8, 11. i. Ba.
aor. 2. act. particip. pro part. praeſ. act. 7, 2, 18. e. Ve. — ſed med. 2, 3, 17. p. 84. Ba. cum Vi. — it. pro part. perf. 1, 14, 11. p. 612. Ba. cum Vi.
— inf. nominatim, aliud per verbum, 5, 6, 18. i. Ba.
— — — εἶναι, addito 2, 5, 10. i. Mss. tr. — ſed omiſſo 5, 2, 10. e. Ve. (non

item ib. 13. e. 5, 8, 16. e. 7, 6. 20. e.)

verbi inf. nominatim, πιᾶν addito 1, 17, 18. e. Mss. tr.

Prodeunt nunc

Glossae in *Ordine alio* e que *Transpositis*,

qui locus quam maxime prodit libertatem atque adeo licentiam libidinem que librarii, in Codice mouentis loco suo, quidquid placuisset et quacunque de causa, quam causam per Notas vbique edidimus, hic quidem contenti hoc, vt amplum et hoc genus per formas certas et classes subiiceremus, id que ipsum per orationis partes solennes. Est ergo

Glossa per *Ordinem* et *Traiectio* in *adiectiuo*

(quo nomine et complector pronomina quaedam, formam adiectiuorum induta,) vno 7, 11, 2. m.

dupl. 4. 2, 17. m. 4, 9, 11. m. Ba. sed Vi. 1, 14, 9. p. 608. vicine quidem stante, — at per copulam diremto 3, 8, 9. e. Ba.

Glossa per *Ordinem* in *adi.* vel *subst.*

1, 2, 6. e. 4, 5, 16. i. 4, 10, 4. e. 6. p. 964. 5, 8, 16. p. 263. 7, 11, 18. p. 866. — cum Vi. 3, 7, 18. i. 3, 11, 9. i. — Ve. 7, 5, 17. i.

it. in *adi.* aut *verb.*

tum finiti temporis 6, 7, 11. p. 464. (secus 6, 5, 15. p. 393.) 7, 12, 5. e. — tum particip. 3, 12, 21. p. 724. 4, 3, 11. e. — cum Ve. 5, 3, 12. p. 75. — Vi. 6, 1, 20. p. 303.

Glossa per *Ordinem* in *adu.*

vniuerso, dum locatur in prius 2, 14, 9. e. 8, 5, 3. p. 1022. — cum Ve. 8, 8, 17. p. 1130. — cum Vi. 2, 1, 16. p. 23. — it. ante coniunct. Ba. 5, 3, 18. e. 6, 3, 12. p. 351.

sed in posterius 2, 12, 11. p. 376.

nominatim vero καὶ (p. Lat. *etiam*) in prius 2, 14, 9. e. Vi.

— — μὲν, in prius 6, 8, 10. i. Ba. — sed 2, 2, 4. m. cum Vi. — sed in posterius 4, 8, 11. i. Ba.

— — δὲ, in prius et regionem secundam 6, 7, 10. p. 462.

— — ὀλίγον, in prius 2, 11, 2. p. 357.

nominatim ante vel post adi. 3, 1, 10. p. 496. — 2, 12, 11. e. ἔτω,

nominatim porro

in *adu.* aut *verb.*

tum finito 8, 4. 21. p. 1000. Ve. — tum particip. 6, 5, 22. p. 406. cum Ba. at solum Ba. 4, 4, 7. i. 9. p. 855. 5, 3, 2. i.

Gloſſa per Ordinem in articulo,

qui locatur vel in prius 5, 1, 12. p. 20. Ba. — ſed in poſterius 1, 2, 7. e. cum Vi.

Gloſſa per Ordinem in copula

nominatim τὲ, poſt omiſſa 4, 3, 5. e. Ba. — in prius, ante art. in med. periodo 7, 3, 2. — it. in regionem ſecundam 7, 5, 4. i. — cum Vi. 3, 9, 7. — ſed poſterius 4, 8. 21. p. 938.

Gloſſa per Ordinem in neg.

nominatim μὴ in prius 3, 22, 13. e. Ba. et Vi.

Gloſſa per Ordin. in pron.

nominatim dem. (αὐτ.) per gen. perſ pro recipr. αὐτ. poſt ſubſt. 3, 7, 11. m. Ba. cum Vi. — ſed poſt ſubſt. 3, 9, 20. i. Mss. tr. (cum nihil tentetur 3, 10, 6. i.)

— — per alios caſus, in prius, ante adu. καὶ 6, 7, 9. i. Ba.
it. poſt ſubſt. 6, 3, 11. e. — cum Vi. 1, 17. 6. i.
it. ante verbum 5, 7, 8. p. 230. Ba.
ſed poſt verb. 1, 8, 7. e. 1, 10, 15. p. 413. 3, 8, 9. i. — cum Ve. 7, 8, 5. p. 749.

— — (ἐκεν.) ante ſubſt. et adi. 3, 2, 13. i. Ba. — ante ſubſt. et art. 8, 6, 16. e. cum Vi.
it. ante verb. 4, 11, 10. p. 981. 6, 8, 15. p. 507. Ba. — cum Vi. 2, 5, 13. i.

— infinit. τὶς, in prius, ante verb. 7, 9, 2. i. 7, 10, 2. i.

— perſ., ante verb. 2, 10, 4. p. 306. Ba. — poſt verb. 2, 1, 19. m.

— recipr. (ἑαυτ.) ante praep. et ſubſt. 7, 5, 8. e.

— dupl. dem. 1, 4, 17. p. 125. 2, 7, 3. i. 4, 9, 5. i.

— et adu. 2, 2, 19. p. 53. cum Vi.

Gloſſa per Ordinem in ſubſt.

vniuerſe vno, 2, 14, 9. p. 443., alium Ba., alium Vi., in poſterius tamen vtrinque. — it. Ba. 3, 9, 15. e. — ſed in prius 3, 5, 6, p. 564.

— dupl. 3, 1, 14. i. 3, 8, 5. i. — Vi. 2, 2, 6. e.

nominatim in dupl. in regimine, Ba. 1, 9, 18. p. 366. 7, 6, 8. i. — cum Ve. 7, 10, 12. e. — cum Vi. 2, 9, 7. i.

— — — copulato per τὲ 5, 5, 18. e. Ba. — it. per καὶ 4, 12, 15. i. 5, 7, 9. e. 7, 3, 16. i. 7, 5, 9. 7, 10, 6, p. 820. 13. p. 837. — cum Vi. 8, 8, 1, i.

Digitized by Google

Gloſſa per *Ordinem* in *ſubſt.* aut *verb.*

tum finiti temporis 7, 7, 7. p. 734. Ve. et Vi. — tum inf. 4, 14, 12. e. Ba. et Ve. — tum particip. 3, 5, 6. e. 4, 10, 1. e. p. 960. Ba.

Gloſſa per *Ordinem* in *verb.*

vno, vniuerſe, tum finiti temporis, in prius, 2, 12, 7. e. 3, 13, 16. e. 6, 8, 7. m. p. 494. 7, 1, 12. i. 7, 6, 21. e. — cum Vi. 2, 6, 5. p. 165. 4, 5, 17. e.
tum inf. 2, 6, 14. e. 6, 2, 3. p. 312. Ba. — ſed cum Vi. 1, 9, 12. e.
tum particip. 8, 4, 11. p. 989. Ba.
in poſterius vero, tum finiti temp. 2, 2, 7. p. 38. 3, 14, 16. i. 5, 8, 11. p. 254. 7, 3, 12. p. 632. — cum Vi. 1, 16, 6. p. 684. 2, 8, 6. p. 243. 3, 12, 11. i. — Mss. tr. 8, 6, 10. p. 1060.
tum inf. 5, 6, 4. p. 174. 7, 12, 13. p. 883. 8, 3, 10. e. Ba.
dupl., tum temporis fin. et inf. 3, 14, 10. i. 6, 6, 9. i. p. 431. — cum Ve. 6, 9, 6. — cum Vi. 1, 15, 17. p. 670. 2, 3, 20. e.
tum inf. et inf., copulato per ἢ 4, 15, 9. p. 1049. Mss. tr.
tum inf. et particip. 3, 15, 8. p. 778. Ba.
nominatim participii, vnius, locati in prius, ante ſubſt. 7, 1, 26. p. 581. — cum Vi. 3, 10, 14. i. it. — cum Ve. 6, 2, 9. e.
ante verb. finit. 1, 13, 11. p. 559.
ſed in poſterius 3, 5, 6. e. 3, 14, 17. p. 768. — cum Vi. 1, 17, 24. i. — Mss. tr. 7, 6, 3. e.
dupl. 8, 7, 22. e. Ba. — cum Vi. 2, 9, 6. e.

Transimus ad genus aliud, quod liceat appellari *multiplex* genus *Gloſſarum*, pertinens vel ad prius duo ve vocabula, ſed illa quocunque modo alio tentata a librario, vel non ad vocabula vna aut bina, ſed ad plura, et ipſum quoque varium, partim que conſtans e formis, iam tractatis. Quod genus vniuerſum videmur recte diuidere in tres claſſes haſce, vt

prima ſit in ſingulis vocibus, per

Gloſſam in *mutatis*

pluribus *litteris* verbi, nominatim participii pro finito verbo 5, 8, 12. p. 255.

Digitized by Google

Gloſſam in *Ordine*
adu. cum mutatis 3, 11, 1. i. cum Vi. it.
copula τὶ — 2, 6, 10. p. 174.
verb. priui et totius enunciationis 2, 1, 4. p. 6. Ba.
— — cum mutatis et omiſſis 5, 6, 11. e. cum Ve.
niſi locus penultimus referatur iam ad claſſem ſequentem, quam *ſecundam* facimus ex his, vbi plura vocabula tentantur, et quidem *duo*,
art. cum ſubſt. mutantur in pron. et ádi. 1, 14, 19. p. 635. Ba.
gen. nom. propr. perſ. cum adi. appellatiuo ſic mutatur, vt gen. quidem abeat in adi., ſed adi. in adu. 6, 4, 9. e.
formula e ſubſt. et verb. inf. commutatur cum alia longiori 1, 14. 19. p. 634.
formula e ſubſt. et particip. itidem, ſed cum repetito verb. ib. 18. p. 633.
adu. additur, ſed ſubſt. mutatur in ſyn. 7, 10, 14. i.
ſubſt. additur et copula, ſed e ſubſt. duobus in regimine vnum mutatur in ſyn. 7, 7, 13. e.
tria porro, dum trium vocum formula ſubſtituitur alii quatuor vocum 4, 5, 3. e. ſimul per al. adu. ſyn.
ſed contra alii trium alia quatuor 8, 2, 7. p. 928., it.
quinque vocum membro aliud totidem vocum 5, 4, 2. p. 97.
tota enunciatio mutatur in aliam 1, 17, 12. i. Mss. tr. it.
— — e verbo finito in gen. conſq. 8, 8, 13. i. Ba.
— — breuior dilatatur cum mutatis ib. 9. i.
— — contra longior contrahitur in breuiorem cum verbo mutato 4, 12, 8. e.
deinde per
Gloſſam in *Ordine*
formulae totius per *tres* voces 2, 2, 6. e. Ba. cum Vi. ſed Ve. 8, 5, 3. i. ſed per
quatuor 3, 13, 8. e. tum per
quinque 7, 1, 4. e. cum Ve., porro
art. vnius et addito vno art. per ſubſt. duo in regimine 6, 7, 10. p. 460. Ba.
ſubſt. cum mutatis aliis 8, 8, 11. i.
ſubſt. duorum in regim. cum addito art. 3, 5, 1. e. — 4, 6, 7. i. — 6, 2, 14. e.
adi. et ſubſt. cum poſtpoſito ſ. addito nouo art. 6, 6, 4. p. 422.
verb. et ſubſt. cum addito verbo finito 5, 6, 7. i.
— — — cum additis duobus pron., iunctis per copulam 5, 8, 16. p. 261.

adi. duorum cum omissa copula 6, 1, 6. p. 277.
totius membri per *quatuor* voces cum omissis 7, 9, 20, p. 803.
duarum enunciationum totarum cum mutatis 7, 5, 17. p. 691. Mss. tr.
praeterea per

Glossam in additis

pluribus 2, 6, 19. p. 196. Mss. tr.
et simul cum mutatis 2, 13, 8. p. 389. Ba. it. 8, 2, 6. p. 928.

Glossam in omissis simul,

in praep. al. cum omissis 3, 15, 15. i.
it. in verb. mutato finito in particip. s. adi. affine 4, 14, 17. sq. Ve.

Glossam in omissis et *mutatis* simul,

in praep. omissa et mutatis rel. 4, 15, 9. i. Ba.
in subst. et copula omissa et in syn. subst. 8, 5, 19. i.

Glossam in additis et *omissis* simul,

4, 15, 21. 7, 3, 6. e.

Glossam in omissis et *alio in ordine* simul,

5, 2, 5. i. Mss. tr. sed Ve. 5, 6, 17. p. 202.

Glossam in rectione cum *mutatis*,

art. cum praep. et gen. subst. conuerso in pron. dem. et dat. subst. 6, 9. 1. i. Mss. tr.
tertia autem classis in

Glossa cum *vitio* s. *deprauata*,

quae et ipsa continet vel singula et vna vocabula, vt in
copula καὶ 5, 8. 2. p. 242. addita,
subst. 4, 10, 4. e.
verb. 8, 8, 3. p. 1104. — 3, 15, 14. e. — 3. 7, 4. i. 3, 12, 11. e. 4, 1, 7. p. 803. 7, 10, 13. p. 837. 7, 11, 17. i. — Ve. 4, 3, 12. e. — Mss. tr. 1, 9, 18. p. 365.
tum adu. addito δ' 4, 8, 4. i. Ba. it.
subst. — 3, 4, 18. e.
vel plura vocabula, praesertim addendo et mutando 1, 16, 5. p. 682. 6, 8, 16. i. — cum Ve. 8, 7, 11. e. — Vi. 1, 13, 7. p. 544. — Mss. tr. 2, 13, 6. p. 386.

Hoc tanquam mare emensus turbidum, verto me ad alia, sed illa varia, nec ad caput vnum e superioribus reuocanda, quae proinde dicam

Miscella et *Ambigua*,

in quibus primo ponatur
Glossa in distinctione 4, 4, 11. i.

Digitized by Google

Vitiata, subst., per additam vocal. et prauum accentum, Vi. 1, 8, 7. p. 289. συμβελίων (p. συμβελιῶν) loco vulg. συμβέλων.

Omissa aut addita ambigue, nominatim καὶ 3, 7, 18. i. Ba. 6, 1, 23. i. 7, 8, 10. i. 1, 9, 1. i. — it. τὶ 4, 15, 18. m. — it. ὡς 3, 4, 9. i.

Glossa ne mera, an e separatis, praep. mera mutata in praep. cum art., ἐν τῇ p. ἐπὶ 2, 14, 12. p. 451.

Glossa e marg. in textum recepta, cum simul vulg. lectione seruanda, in subst. 8, 2, 11. e. — in verb. 6, 3, 12. p. 351. cum Ve.

Adiicimus quaedam Glossarum genera per Corollaria,

I. *substituendo* vulgaria *exquisitis*,

adu. δὲ pro γὰρ 1, 13, 15. i. cum Vi. it.

subst. concreti pro abstracto, cf. in vtr. supra et 1, 1, 8. p. 26.

verb. 1, 5, 19. p. 165. Ba.

omisso pron. ἕκαστον post καθ' ἵνα 2, 10, 9. e. Mss. tr. it.

— neg. adu. ante neg. pron. 4, 10, 13. e. Ba.

— art. intra adi. et subst. 3, 7, 12. p. 605.

addito subst. ad adi. ellipt. 2, 10, 10. i. Mss. tr. it. — ad verb. elliptic. 4, 2, 8. e.

— verb. s. particip. ad art. ellipt. cum adu. 2, 4, 16. i. Ba. — it. ad art. cum praep. 3, 8, 15. p. 635.

mutato casu, gen. adi. post pron. τὶ in acc. 2, 1, 2. p. 4. — it.

— — gen subst. (notione partis) 1, 17, 18. p. 731. cum Vi.

— — acc. in alt., ad adi. 5, 3, 13. i. cum Ve. (non item mox ib.) it. — ad verb. pass. 3, 11, 17. i. (non item mox.)

mutato adi. (cum subst.) in adu. 2, 4, 8. i. Ba. (non item 3, 6, 11. p. 581.)

— subst. gen. et neutr. adi. in casum eundem s. in subst. et adi. casus eiusdem 1, 12, 9. p. 492. 1, 13, 12. p. 564. (non item 2, 2, 8. i.)

— particip. cum art. (ad gen. subst. pers.) in merum particip. et gen. in nominatiuum 1, 17, 5. e. Mss. tr.

mutata formula e verbo finito cum copula et adi. in duo adi. s. in particip. et adi. 4, 14, 17. e. Ba.

— — subst. duob. in regimine, (vbi gen. pers. nom. propr. nudus stat intra art. et subst.) in aliam formulam ordinis logici, e praemisso art. et subst. sed postposito gen. 7, 11, 1. p. 843.

Digitized by Google

mutata formula eadem hac in aliam ordinis quoque logici, vbi praemittitur art. et subst., sed et postponitur gen., addito insuper art. altero 3, 5, t. (non item mox ib.) 6, 2, 14. e. (non item ib. 17. i. 19. i. 21. e.)

— — e subst. duob. in regimine, ordinis per se logici, vbi praemittitur cuique subst. aliquis art., sed postposito gen. pers. nom. propr. articulus eodem casu, quem habet iam subst. praemissum, in aliam formulam ex ordine quidem logico, sed mutato articuli secundi casu, vt art. fiat quoque gen., quo stat nomen propr. 2, 2, 16. i.

— — e subst. duob. in regimine, vbi gen. pers. nom. propr. nudus stat intra art. et subst., in aliam ex adi. et subst., vt e gen. pers. plur. fiat adi. affine per casum eundem cum subst. 1, 10, 10. i. Vi.

posito pron. possess. ad subst. primum (quod habet secum pron. poss. in gen.) per casum eundem, sed repetito eodem pron. per casum eundem ad subst. secundum, quod proprie nudum stat 3, 12, 5. Ba., cum Vi. mutet tantum casum primi pron., et adeo gen. in eundem cum subst.

mutato ordine pron. recipr. (stantis intra adi. et subst.) in ordinem logicum, vt veniat demum post adi. et subst. 3, 7, 11. e. Ba. et Vi.

— — verbi s. particip. (stantis similiter) in ordinem eundem logicum 3, 5, 6. e. Ba,
it. verbi s. particip. (stantis intra duo adi.) in ordinem logicum hunc, qui habet praemissum verbum ante inf. cum acc. 3, 12, 21. i. (non item 3, 14, 2. m. p. 750.)

— — phrasis s. formulae totius (vbi turbatior est ordo omnium membrorum) in ordinem logicum certe aliquem 5, 3, 1. e. Ve.

II. *substituendo* vulgaribus *exquisita*,

emisso subst. ad adi., facta que adeo ellipsi, 4, 2, 12. i. Ba.

mutato adu. in adi., quod stet cum subst. in eodem casu 2, 5, 10. p. 143. Ba. cum Vi.

— adi. et subst. in duo subst. in regimine 7, 5, 11. p. 683. Ba.

— — — — in adi. neutr., in figuram que merismi s. appositionis 3, 12, 21. m. p. 724. cum Vi.

d by Google

mutato casu subst., quem regit verbum, in alium 2, 14, 10. p. 445. cum Ve. (ni lapsus hic subsit librarii,) it.

— — — simul que praep. in aliam ib. 12. p. 451. Ba.

mutata formula e subst. duob. in regimine, (stantibus ordine logico sic, vt primum subst. sit nudum, sed secundum expressum genitiuo subst. cum art.) in aliam hanc, cum post subst. primum ponitur art., eo quo casu ac sexu, quem id primum subst. habet, sed genitiuus pers. nom. propr. destituitur articulo 4, 7, 4. e. Ba. (ni et hic librarii error inciderit.)

mutato ordine art. (stantis ante subst. et adi.) vt stet art. intra adi. et subst. 8, 6, 16. e. Ba. cum Ve. (non item 8, 7, 2.)

— — — stantis ad subst. duo in regimine, quae, instructa quodque art. suo per ordinem logicum, inuertuntur ita, vt subst. gen. cum art. veniat intra art. et subst. alterum s. primum 2, 9, 7. i. Ba. cum Vi.

— — verbi s. particip., quod, locatum ante subst. et adi., ponitur intra subst. et adi. 4, 10, 1. e. Ba. (non item 7, 9, 11. p. 793.)

III. *substituendo* vulgaribus *exquisitiora*,

adi. et subst., quae, stantia eodem casu et numero plur. sic, vt adi. sit ante art. et subst., mutantur in casum numerum que diuersum, et quidem plur. adi. in sing., a quo adeo regatur alter gen. plur. subst. 3, 1, 12. p. 499.

it. sic, vt casus subst. transeat in gen. plur. 4, 6, 10. i.

art. cum adi. et subst., dum praemissus art. ante adi. et subst. mutatur ita, vt, transposito s. praemisso art. cum subst., postponatur adi., id que instructum nouo art. 6, 6, 4. p. 422.

IV. *substituendo* exquisitis *exquisita*,

formulam, e praep. cum pron. dem., (acc. sing.) stantem intra art. et particip. masc., mutando in aliam e nulla praep. sed ex art. neutr. plur. (praepos. *τὰ*) cum gen. pron. dem. sing. 2, 15, 13. p. 480. Mss. tr.

ordine mutato, dum intra art. et subst. stat gen. alius duplex, qui quidem praemittitur, postposito illo altero art. cum subst. 1, 2, 7. e. Ba. cum Vi.

it. praemisso gen. vno tantum subst. cum art., vt alterum subst. cum art. postponatur 7, 10, 1. i. Ba.

ordine mutato, vbi gen. perf. nom. propr. praeponitur, sequente art cum adi. et fubft., fed gen. ille ponitur intra art. et adi. cum fubft. 5, 1, 12. e. p. 20.

— — vbi gen. perf. populorum intra art. et fubft. terrae f. regionis ftans nudus. accepto art. praeponitur, fed alter art. cum fubft. regionis fubiicitur 6, 7. 10. p. 460. Ba. (non item ib. 11. m. p. 464.) fed 7, 6, 4. e. Mss. tr. (non item ib. 6. i.)

V. Super *augmento* in *verbis*,

quod caput grandius, confulendum illud etiam in Ind. Obferuationum, hic quidem tenebit haec minora,

a) verba, *nullum* augmentum *habentia*,

vt εὐδαιμονᾶν, εὐδοκιμᾶν, εὐνοᾶν, εὑρίσκειν, εὐτρεπίζειν, εὐτυχᾶν, εὐφημᾶν, (vt ἀνευφήμησε,) εὔχεσθαι,

b) verba, *aliquod* augmentum *accipientia*,

certis in temporibus ac modis, it. generibus, εὐηργέτησας 1, 13, 4. e. — εὐεργετηθέντι 4, 13, 5, m. p. 1008. — ηὐφραίνετο 2, 8, 11. i. — ὑπερευφραίνετο 8, 6, 18. e. — cum act. εὐφραίνειν nullum naucifcatur, faltem ap. Herodianum. — αὐξήσασιν 7, 5, 1. m. p. 665. — ηὔξησε 3, 8, 9. i. — ηὔξατο, — ηὔξετο, — ηὐξήθη, — αὐξηθείσης, — ἀνάσχοιντο 2, 10, 12. e. — ἠνεσχόμην 1, 17, 10. — ἠνέσχοντο 2, 10, 7. e. 7, 10, 16. e.

c) verba, *aliquod* habentia *augmentum*,

vbique fuum, vt ἐθέλω femper η, fed ἐθίζω vbique ε,

d) verba, *habentia* augmentum *aliquod* vel *nullum*,

vt ἀμφιέννυτο 1, 14, 16. p. 625. fq. — ἠμφιέννυτο 4, 7, 4. p. 900. — ἠμφίεστο 3, 11, 3. i. — ἠμφιεσμένους 4, 2, 19. p. 829. — ἀμφιεσθέντι 1, 10, 12. p. 407. — ἀμφιεσάμενος 4, 12, 4. p. 900.

e) nominatim per *Var.* Lect. Gloffam ve aut *Vit.*

ἐβούλετο 8, 6, 8. e. 8, 8, 17. i. 3, 9, 12. e. Mss. tr. fed ib. 14. e. Ba. ἠβούλ. — it. 3, 7, 15. m. ἐβουλήθη Ve. cum Vi. fed Ba. ἠβ.

ἐδύνατο 6, 5, 12. p. 389. 7, 9, 12. e. Mss. tr. it. 7, 11, 11. p. 857. Vi. at Ba. ἠδύν. — ἐδύν. 3, 2, 11. m. p. 514. Ve. cum Vi. fed Ba. ἠδ. it. 8, 5, 13. p. 1033. 8, 6, 6. p. 1056. — fed 8, 2, 2. m. p. 924. Mss. tr. ἠδ.

ἠδυνήθητε 2, 13, 13. p. 403. Vi. fed Ba. cum Ve. ἐδυν. — at 7, 9, 17. p. 799. Mss. tr. ἠδυνήθησαν,

f) nominatim per *certa* quaedam *tempora*

impf. act. ἐνεπόδιζον 4, 15, 12. e. Ve. et Vi. fed Ba. ἐνεμπόδιζον, in quo, nifi fumitur nouum aliquod verb., latet vitium,

impf. paſſ. ἐνεπίμπλαντο 8, 5, 3. ſq.
— — συνήλκετο 8, 4, 27. e.
— — ἀπόλλυσθαι 3, 9, 11. e. Ve. Vi. ſed Ba. ἀπώλλ.
perf. act. per particip.
κατορθωκότα 2, 14, 2. e. Ba. ſed Ve. Vi. κατωρθωκ.
— at Mss. tr. κατορθώσας 3, 10, 1. i.
ὀμωμόκατε Mss. tr. 8, 7, 8, p. 1083. it.
per reduplicat. προκεχωρηκότα 5, 4, 19. e.
etiam per inf. προκεχωρηκέναι 3, 9, 12. e. — ἐμμεμενηκέναι 8, 3, 17. i.
— med. δεδιὼς 1, 3, 3. etc. — δεδοικυῖα 1, 17, 8. etc. — δεδοικότας 7, 4. 7. p. 658.
πεπόνθασι 2, 2, 20. p. 56. — πεπονθέναι 5, 6, 4. p. 174. — πεπονθότας 7, 4, 7. p. 657.
— paſſ. ἐγκεχαρίσμεθα 8, 7, 12. e.
κατεσκευάσται 4, 2, 12. i.
etiam per inf. καταλελῆφθαι 8, 1, 9. e.
καταλῆφθαι ib. 15. p. 921. — προκαταλῆφθαι 7, 12, 14. e.
κεχρῆσθαι 6, 7, 7. p. 451.
aor. 1. act. ἐνεπίμπλασαν 1, 12, 4. p. 480. Ve. ſed Vi. ἐμπίπλασαν, at Ba. ἐνεπίπλ.
ἐνεπίμπρασαν 8, 4, 13.
κατεσκεδάννυσαν ib. 26. e.
ἀνεθάρρησαν 8, 2, 1. e.
ἐπιτρέψατε 3, 12, 12. p. 717. (edd. ἐπιτρ.)
— med. παρεμυθήσατο 3, 9, 13. m.
ἀνενεώσατο 4, 8, 2. i. — ἀνανεώσαιτο 5, 3, 22. e.
— paſſ. συγκατεφλέχθη 7, 12, 14. i.
κατελήφθη 5, 4, 20. i. 5, 8, 16. p. 264.
etiam per particip. κατατεθεισῶν 3, 6, 6. i.
plusq. act. πεποιήκει 8, 4, 25. i. Ve. Vi. ſed Ba. ἐπεποι. — ἐμπεποιήκει 6, 4, 4. p. 360. Mss. tr.
συμπεπνεύκοι 8, 5, 15. p. 1035.
παρεσκευάκει 3, 12, 19. i.
καταλελοίπει 7, 11, 3. p. 846.
etiam per plur. καταλελοίπεσαν 8, 5, 20. e.
καταλελύκεσαν 8, 4, 4. e.
διαδεδράκεσαν 3, 4, 17. i.
διαβεβλήκεσαν 3, 5, 9. e.
ἀνακεχωρήκεσαν 7, 2, 12. p. 592. 7, 6, 17. e.
ἐγκεχαρίκεσαν 8, 6, 1. e.
ἐμπεπτώκεσαν 7, 4, 4. p. 653.
συνεληλύθεσαν 7, 11, 2. i.

πεπόνθεισαν 6, 7, 7. p. 453. Ve. Vi. ſed Ba. ἐπεπόνθασαν,

ἐδεδοίκεισαν 8, 1, 16. (ἐδεδίει 1, 3, 11. 2, 6, 18. e.)

plusq. med. καθεστήκει 8, 4, 5.

παρεστήκεισαν 7, 10, 9. e.

ἑστήκεισαν 7, 11, 4. i. — ἑστήκ. 4, 11, 7. p. 980.

— med. ſ. paſſ. καθῆστο 1, 8, 8. p. 292.

— paſſ. ἀνοίγνυντο 8, 6, 10. e. Ve. Vi. ſed Ba. ἀνεώγνυντο,

μεμήσητο 3, 6, 10. p. 580. — κεκόσμητο 3, 9, 21. i. — βεβάλευτο 6, 5, 10. i. — τεθρύλλητο 7, 1, 6. i. — κεχαραγώγητο ib. e.

πεπίστευτο 7, 9, 7. p. 784. Ba. cum Vi. ſed Ve. ἐπεπ.

ἤθροιστο 4, 11, 7. Mss. tr.

προκατάληπτο 8, 5, 14.

προεκεκένωτο 2, 7, 3. p. 209. Ve. Vi. ſed Ba. προκεκεν.

διεβέβλητο 7, 1, 6. i. Mss. tr.

διατέτακτο 1, 9, 6. e.

ἀπεκέκλαντο 8, 3, 2. e.

συνεκέκλαστο 8, 5, 14. e.

κατεσκεύαστο 5, 3, 8. p. 67. — παρεσκεύαστο 8, 3, 1. i.

κατεκέχρηντο 8, 4, 22. e.

κατέστραπτο ib. p. 1001.

† κατερήραπτο 8, 2, 11. p. 938.

παρεπέφρακτο 3, 3, 2. e. Ve. Vi. ſed Ba. παραπέφρ.

παραγεγύμνωτο 3, 9, 10. p. 650. Mss. tr.

καταλέλειπτο 3, 4, 13. i.

ἐδεδέλωντο 1, 13, 15. p. 573. Ve. ſed Ba. cum Vi. δεδήλ.

ἐτέτακτο 3, 7, 8. p. 601. Ve. ſed Ba. cum Vi. τέτακ.

ἐλελύπητο 6, 6, 5. e. Ve. Vi. ſed Ba. λελύπ. — tamen

ἐτετρύχωντο ib. 9. p. 433. ſq. Mss. tr.

προστέτακτο 8, 4, 17. p. 996.

ἐντέθραπτο 5, 5, 4. p. 133.

ἐντέταλτο 1, 9, 23. p. 377.

g) verba *habentia* duplex *augmentum*,

impf. med. ἠνάχοντο 8, 5, 9. p. 1028.

plusq. paſſ. ἐξεπτόηντο 5, 4, 1. e. Ba. cum Vi. ſed Ve. ἐξηπτ.

h) verba *habentia* augmentum *depravatum*,

ſyllabicum illud aut temporale, Ba. 2, 8, 6. p. 243. 4, 11, 5. p. 977. 5, 2, 2. e. 5. 3, 12. p. 73. 6, 1, 11. p. 287. 7, 10, 4. e. — Ve. 7, 6, 12. e. 7, 8, 24. i.

Sequi iam poterit promissa supra
Comparatio Codicum *inter se*
nostrorum; quae ipsa opera, in se multiplex, tamen videtur ad quaedam reuocari posse capita praecipua spectanti
I. corruptelas,
vt sit Ba. quidem corruptus magis quam Ve., in particip. 3, 1, 5. e. — in noua lectione 4, 12, 7. i.
magis, quam Vi., in verb. 3, 15, 14. e. sed
magis, quam Ve. et Vi., 3, 2, 10. m. p. 513. 4, 5, 15. m. p. 880., cf. omissa et haec 4, 5, 11. e. 20. e. 4, 4, 5. e. 4, 7, 6. p. 902. 7. i. 4, 8, 2. 4. i. 4, 10, 4. 4, 11, 5. p. 976. sq. 4, 12, 8. 4, 14, 6. e. 14. p. 1035. 5, 6, 8. p. 184. 5, 8, 16. p. 264. 6, 1, 8. p. 281. 11. e. 16. p. 297. 6, 2, 1. e. 2. 8. 7, 1, 14. p. 561. 7, 3, 9. p. 624. 7, 4, 10. p. 661. 13. e. 7, 7. 11. m. 7, 8, 11. p. 758. 7, 9, 10. i. 12. m. 15. i. 19. e. 20. e. 7, 11, 1. p. 844. 2. 8. 9. 15. i. e. 18. e. 8, 2, 7. p. 930. 8, 4, 6. e. 8, 5, 15. p. 1035. 21. i. 8, 6, 14. e. 8, 7, 8. p. 1083.
non vero ita corruptus, quam rel. 2, 5, 12. p. 149. 2, 6, 19. e. 3, 5, 2. i. 4, 9, 12. p. 953. 5, 6, 18. i. 6, 5, 23. p. 408. 6, 7, 6. e. 7, 5, 4. e. 16. e. 8, 5, 18. e.
sed Ve. corruptus minus, quam Ba. 4, 5, 15. sed
magis, quam Ba. 7, 4, 1. i. et
magis, quam Ba. et Vi. 1, 17, 24. p. 743. 2, 1, 19. e. 2, 5, 9. i. 13. p. 151. 2, 9, 7. p. 281. 2, 11, 16. i. 18. p. 360. 2, 12, 7. e. 18. p. 360. 3, 11, 17. p. 700. 3, 13, 9. i. 4, 3, 12. i. 4, 7, 9. e. 4, 12, 9. p. 998. 4, 13, 8. p. 1011. 15. p. 1019. 4, 14, 4. e. 17. 4, 15, 14. m. 5, 3, 25. m. p. 92. 5, 4, 12. p. 109. 22. m. p. 121. 5, 5, 11. m. p. 142. 5, 6, 7. p. 179. 18. p. 203. 6, 2, 9. e. 6, 3, 2. e. 10. p. 348. 6, 4, 11. i. 6, 5, 1. i. 6, 6, 9. i. 6, 7, 15. p. 470. 6, 8, 10. i. 6, 9, 3. 7, 1, 7. p. 552. 7, 3, 14. i. 7, 5, 1. i. e. 10. e. 16. e. 7, 6, 12. 7, 7, 2. e. 4. p. 731. 7, 8. 16. i. 24 i. 7, 9, 22. e. 23. i. 7, 10, 4. e. 7, 12, 7. e. 8, 1, 2. e. 8, 2, 4. e. 8, 3, 15. i. 16. i. 8, 4, 3. 11. p. 989. 28. 8, 5, 3. m. 23. 8, 7, 15. e. 17. i. 18. m.
tum Vi. corruptus per se 1, 3, 2. i. 1, 5, 19. e. 27. i. 1, 6, 8. e. 1, 8, 7. p. 289. 12. p. 314. 1, 16, 8. i.

10. p. 399. 1, 11, 12. p. 453. 1, 12, 3. p. 476. 8. e. 17. e. 1, 13, 4. i. 11. p. 556. 12. e. 1, 14, 11. i. 1, 15, 11. e. 1, 16, 4. e. 1, 17, 8. i. 9. p. 718. 2, 3, 22. 3, 14, 9. i. etc. sed
minus, quam Ve. 1, 5, 14. i. 1, 17, 24. p. 725. at
magis, quam Ba. 3, 1, 14. p. 500.
magis, quam Ba. et Ve. 2, 8, 13. i. 5, 1, 15. i. 6, 2, 15. e. 6. 7, 15. p. 470. 6, 8, 9. p. 499. 7, 11, 13. e. 8, 3, 4. i. 8, 4, 30. e.

tum vt sit corruptus Ve. cum Ba. 2, 1, 15. p. 21. 2, 3, 23. p. 96. 2, 13, 18. e. 21. e. 3, 11, 17. p. 703. 4, 5, 15. m. p. 880. 4, 11, 4. p. 975. 4, 14, 14. i. 5, 8, 14. p. 238. 6, 4, 2. p. 357. 8, 5, 11. e. 8, 7. 10. p. 1086. 17. m. sed
Vi. cum Ba. 1, 1, 3. p. 11. 1, 2, 9. p. 53. 1, 5. 16. i. 2, 2, 13. p. 47. 2, 6, 19. e. 2, 11, 18. p. 360. 2, 13, 16. p. 409. 3, 1, 11. i. 14. i. 15. i. 3, 2, 1. p. 504. 3, 6, 3. e. 3, 7, 19. e. 3, 12, 12. e. 21. e. 4, 8, 1. i. 5, 3, 18. e. 8, 6, 6. i. at
magis Ba. et Ve., quam Vi. 4, 12, 7. m. 5, 6, 13. i. e.
magis Ba. et Vi., quam Ve. 4, 8, 1. i. 6, 1, 16. i.
partim autem Ms. triplex 1, 11, 11. e. sq.

praeterea vt sit corruptus potissimum in lectione noua Ba. 3, 15, 14. e. 4, 10, 4. e. 4, 12, 1. e. 5, 3, 15. p. 80. 8, 3, 20. e.

II. lectiones, vel vulg., vel nouas,

vt Ba. solus seruet vulg. recte 4, 12, 4. i. 6, 1, 8. p. 281. 7, 3. 4. p. 672. 8. m. 11. p. 683. 7, 7, 7. p. 734. 8. p. sq. 8, 1, 2. m. p. 902.
non male 3, 10, 3. i.
falso 2, 10, 2. p. 302. 4, 4, 19. i.
deferat vero vulg. male 5, 2. 10. i.
afferat porro lect. aliam ambiguam 8, 2, 7. i.
— non satis commodam 2, 6, 3. i.
— remotiorem a litteris vulg. 4, 13, 7. p. 1010.
— meliorem, immo et veram 1, 13. 3. e. p. 534. 3, 12, 21. e. 4, 6, 2. i. 5. 1, 1. e. 6, 2, 3. p. 312. 7, 5, 16. p. 690. 7, 9, 6. m. 7, 11, 14. p. 861. 17. i. 7, 12, 19. e. 8, 1, 3. i. 8, 4, 14. p. 994. 8, 6, 10. p. 1060. 8, 7, 5. i.

d by Google

aliam bonam, nominatim addita copula καὶ 7, 11, 8. i. — it. mutata τὸ in art. 7, 7, 7. p. 734.
— per nonum verbum 4, 15, 12. e.

porro vt Ven solus retineat vulg. bonam 1, 1, 3. p. 11. 1, 2, 7. p. 50. 1, 5, 26. i. 1, 6, 21. e. 1, 8, 3. p. 278. 6. e. 12. p. 311. 1, 9, 2. i. 3. e. 16. i. 1, 10, 3. e. 4. i. 8. p. 395. 13. i. 1, 11. 14. i. 1, 12, 4. p. 480. 5. i. 7. i. 9. p. 492. p. sq. 1, 13. 2. p. 529. 4. p. 536. 9. p. 608. 11. e. 15. p. 573. 1, 14. 1. i. 2. e. 3. i. 5. e. 9. i. e. 11. sq. 13. p. 617. 14. m. 17. p. 630. 632. 19. e. 1, 15, 11. e. 1, 17, 3. e. 5. i. m. 8. p. 715. 9. p. 717. 719. 10. i. 18. bis, 20. m. 24. i. p. 743. 26. i. e. 2, 1, 2. p. 3. 16. p. 23. ib. 23. p. 30. 2, 2 6. e. 11. i. 18. i. 19. p. 53. sq. 2, 3, 6. e. 7. e. bis, 8 i. 9. i. 17. p. 84. 20. e. 2, 4, 2. p. 102. 8 i. 12. i. 13. p. 117. 18. i m. 2, 5. 3. e. 4. p 134. 8. p. 139. 13. i. 2, 6. 5. p. 165. 9. e. 10. p. 175. bis, p. sq., 16. p. 187. 19. p. 195. 197. 22. e. 2, 7, 3. p. 208. 4. i. 9. p. 223. 2, 8, 1. i. 10. p. 248. 16. e. 2, 9, 5. p. 274. 6. p. 276. 278. sq. 15. e. 17. p. 296. sq. 18. i. 2, 10. 11. i. 13. p. 322. 2, 11, 18. p. 360. 2, 12, 2. i. e. 8. i. 2, 13, 8. p. 390. 12. p. 401. 14. 16. p. 409. 18. p. 413. 19. i. p. 416. 2, 14, 4. p. 431. bis, 9. p. 443. 10. i. 12. e. 13. i. 2, 15, 2. i. e. 6. e. 9. p. 471. 10. m. 12. m. 3, 1, 2. p. 488. 7. p. 494. 11. i. 14. i. 15. i. 3, 2, 1. p. 504. 5. i. 8. m. e. 11. m. 21. i. 3, 3, 2. m. 3, 4, 3. e. 5. p. 541. 11. m. 15. i. 3, 5, 2. e. 9. i. 11. i. 3, 6, 3. e. 4. i. 14. i. m. 22. p. 593. 3, 7, 11. m. 18. p. 610. 19. e. 3, 8, 5. i. 11, i. 12. i. 13. p. 628. 3, 9, 1. i. 6. m. 7. e. 18. i. 3, 10, 3. p. 664. 11. e. 12. e. 14. i. e. 3, 11, 6. p. 690. 9. i. 17. i. 3, 12, 2. i. e. 7. p. 713. 11. i. m. 11. p. 715. sq. 12. p. 717. 21. p. 724. sq. 26. i. 3, 13, 6. i. 7. m. 3, 14, 18. e. 3, 15, 1. e. 9. i. 14. e. 4, 1, 6. m. 7. p. 803. 4, 2, 3. i. 9. e. 4, 4, 19. e. 4, 5, 17. e. 4, 6. 10. e. 4, 7, 12. i. 4, 8, 1. i. 19. i. 4, 10, 2. 6. e. 4, 11, 5. p. 976. 11. e. 4, 12, 1. i. 4, 15, 10. i. 5, 3, 13. i. 18. e. 19. i. 5, 4, 18. e. 5, 5, 3. i. 5, 7, 9. p. 231. 6, 1,

5. e. 16. i. 6, 2, 9. 6, 3, 2. p. 341. 6, 4, 9. e. 6, 6, 3. p. 417. 11. i. 6, 9, 4. p. 517. 7, 4, 1. i. 7. p. 658. 7, 6, 10. e. 15. i. 17. 7, 8, 7. i. m. 7, 9, 5. i. 7. i. 16. e. 7, 11, 11. 8, 3, 12. p. 960. 8, 6, 4. e. 6. i. 8, 7, 19. m. 8, 8, 8. p. 1113.

vulg. dubiam 2, 13, 8. p. 391.

— vitiosam 1, 14, 16. p. 627. 2, 13, 16. p. 410. 2, 14, 9. p. 442. 3, 6, 9. e. 4. 2, 12. p. 821. 7, 11, 4. i.

afferat vero aliam nouam non bonam satis 6, 5, 1. i.

non omnino prauam 6, 9, 2. e. 7, 12, 10. e. 11. i. bis, cf. 5, 2, 10. e.

bonam 4, 10, 5. e. 7, 5, 17. p. 691. 8, 4, 20. 8, 5, 3. i.

dein vt Vi. solus conseruet vulg. 2, 6, 22. p. 201. 2, 7, 10. p. 225. 2, 8, 4. p. 239. 2, 9, 1. e. 2, 10, 2. i. 4. e. sq. 13. e. 17. i. 2, 11, 16. i. 2, 12, 7. e. 10. i. 2, 13, 18. e. 21. p. 424. sq. 2, 14, 9. p. 443. 2, 15, 11. p. 475. 3, 1, 10. i. 14. i. 3, 10, 8. 3, 12, 15. p. 720. 3, 15, 13. i. 4, 3, 12. i. 4, 5, 15. p. 880. 4, 10, 8. e. 4, 11, 11. m. 4, 12, 7. i. 11. e. 15. i. 4, 13, 13. m. 4, 14, 5. i. bis, 14. i. 16. i. 4, 15, 7. i. 10. e. 21. 5, 2, 3. e. 10. p. 47. 5, 3, 2. i. 7. i. 8. p. 67. 12. p. 75. 23. p. 90. 26. i. 5, 4, 1. i. 16. p. 114. 22. i. 5, 5, 2. e. 11. p. 146. 12. e. 20. p. 159. 5, 6, 11. e. 12. i. 13. i. e. 17. e. 22. 5, 7, 7. p. 227. sq. 14. p. 238. 6, 2, 18. p. 335. 21. e. 6, 3, 2. e. 12. p. 351. 6, 4, 2. 8. i. e. 6, 5, 18. p. 400, 22. p. 406. 6, 6, 7. 6, 7, 17. e. 6, 8, 10. i. m. 6, 9, 6. 12. e. 7, 1, 4 e. 7, 2, 10. e. 14. i. 20. 7, 4, 1. i. 7, 5, 10. i. 7, 6, 2. i. 18. i. 7, 8, 5. p. 749. 7, 9, 7. p. 785. 21. i. 7, 10, 12. e. 13. p. 836. 7, 11, 6. e. 8, 3. 15. 8, 4, 4. p. 977. 8, 5, 11. e. 8, 6, 8. i. 18. e. 8, 7, 10. m. 11. e. 16. m. 17. m. 22. e. 8, 8, 1. i. 3. p. 1105. 17. p. 1130. 18. i.

vulg. dubiam 7, 4, 10. i.

— stultam vel saltem non satis bonam 2, 10, 13. e. 4, 15, 20. m. 21. 5, 3, 25. 5, 4, 4. e. 5, 5, 4. e. 11. e. 7, 11, 5. i.

afferat autem aliam lect. ambiguam 1, 13, 5. i. 8. p. 547. 1, 10, 10. i. 16. i. 2, 2, 18. i. 2, 11, 16. p. 355. etc.

itized by Google

aliam corruptam 3, 5, 9. e.
— meliorem aut veram 2, 11, 13. p. 351. 7, 8, 20. 8, 1, 13. e.
— non neceſſario, per gloſſam etc. 1, 9, 8. i. 1, 11, 8. e. 2, 2, 11. m. etc. 3, 5, 5. i. 13. i. 3, 7, 2. e. 3, 10, 4. p. 667. 3, 12, 2. p. 709. 3, 14, 12. m. 4, 2, 6. m. p. 813. 4, 8, 12. i. 4, 11, 1. i. 4, 13, 2. p. 1006. 6. i. 5, 5, 15. p. 153. 6, 1, 20. p. 303. 6, 2, 3. p. 313. ſq. 7, 3, 6. p. 618. 7, 7, 4. p. 731. 8, 3, 7. i. 8, 5, 18. i. 8, 6, 14. e.

tum vt Ve. cum Ba. retineat vulg. 3, 7, 2. e. 3, 8, 15. p. 634. 3, 12, 18. i. 7, 7, 4. e. 8, 5, 18. i.
conſentiat vero et in lect. nouis, partim per gloſſam, partim per gloſſam aut vitium, aliter ve, 1, 8, 11. i. 1, 10, 13. i. 2, 13, 21. 2, 14, 10. p. 445. 12. e. 3, 3, 5. m. (8, 8, 18.) 4, 11, 4. p. 975. 11. m. 4, 12, 11, e. 4, 13, 16. p. 1020. 4, 14, 12. e. 14. i. 5, 3, 22. e. 5, 7, 14. p. 238. 6, 4, 8. i. 6, 6, 7. m. 6. 7, 17. e. 6, 8, 10. p. 501. 6, 9, 5. e. 6. 7, 1, 5. e. 7, 2, 12. i. 7, 6, 2. i. 7, 9, 7. p. 785. 21. i. 7, 10, 13. p. 836. 7, 11, 6. e. 8, 4, 4. p. 978. 8, 5, 11. p. 1031. 8, 6, 8. 18. p. 1071. 8, 7, 10. p. 1086. 16. m. 17. p. 1095. 8, 8, 17. m. 18. m.
it. in noua lect. vera 5, 5, 11. e. — ſaltem meliori 2, 11, 16. p. 355. 5, 4, 4. e.

ſed idem Ve. cum Ba. conueniat partim modo, diſſentiens in quibusdam, etiam adeo in aliis lect. vitioſis, 1, 10, 15. p. 414. 2, 10, 2. i. 2, 12. 10. i. 2, 13, 10. p. 395. 11. m. 3, 7, 7. i. 3, 11, 17. i. 3, 13, 9. i. 4, 5, 15. e. 4, 15, 12. m. 5, 2, 10. i. 5, 3, 8. p. 67. 5, 4, 4. p. 102. 5, 5, 12. e. 5, 6, 11. e. 5, 7, 7 p. 228. 6, 3, 12. p. 351. 6, 9, 12 e. 7, 1, 9. e. 7, 2, 10. e. 7, 6, 18. i. 7, 12, 3. e. 8, 8, 1. — 2, 10, 4. e. ſq. 5, 6, 17. e. 6, 3, 12. p. 351. 8, 7, 4. e. 8, 8, 3. e. — 2, 13, 21. p. 424. 4, 11, 7. m. p. 995. 15. i. 5, 3, 26. i. 5, 4, 16. p. 114. 5, 6, 13. i. e. 5, 7, 7. p. 228. 6, 2, 9. e. 7, 4, 1. i.

ſimiliter Vi. cum Ba. ſeruet vulg. bonam 3, 10, 4. p. 668. 4, 7, 9. e. 4, 8, 5. e. 4, 15, 6. p. 1045. 5, 5, 11. p. 146. 5, 7, 12. i. 6, 1, 14. i. 6, 9, 14. p. 531. 7, 6, 21. m. 7, 7, 2. e. 15. 7, 9, 5. i. 20. e. 7, 10, 13.

Digitized by Google

p. 836. 8, 1, 9. p. 912. 8, 2, 16. i. 8, 3, 16. i. 8, 7. 17. i.

afferat quoque meliorem, quam vulg. 1, 4, 18. p. 128. 1. 14, 16. p. 627. 1, 17, 10. i. 2, 8, 18. p. 260. 3, 6, 9. e. 4, 2, 12. p. 821. 7. 11, 6. i.

— etiam veram, quoad scripturam 1, 11, 2. p. 422.

conueniat porro in lect. rel., per glossam etc. 1, 1, 8. p. 26. 1, 13, 4. p. 536. 1, 17, 24. p. 743. 4, 12, 1. i. — 1, 2, 2. p. 34. 8. p. 50. — 1, 3, 13. i. 1, 4, 1. i. 16. i. — 1, 5, 2. i. m. 7. 2, 2, 18. i. — 1, 5, 26. i. 2, 2, 11. i. — 1, 5, 17. i. 1, 4, 9. e. 1, 17, 26. i. 2. 9, 6. i. 3, 2, 5. i. 8. e. 3. 7, 8. m. 6, 6, 11. i. — 1, 6, 21. e. 1, 12, 9. p. 493. — 1, 8, 3. p. 278. 6. e. 1, 14, 17. p. 630. 3, 11, 6. p. 690. — 1, 8, 12. p. 311. 1, 9, 2. i. 3. e. 16. i. 2, 14, 10. i. — 1, 10, 3. e. 4. i. 1, 16, 12. i. 2, 8, 16. e. 3, 1, 9. i. 3. 12, 11. p. 716. 4, 11, 5. m. — 1, 10, 8. p. 395. 2, 5, 10. p. 143. 3, 3, 2. m. — 1, 10, 13. 2, 6, 22. e. — 1, 11, 14. i. 1, 12, 5. i. 7, 8, 7. m. — 1, 13, 2. p. 529. 9. i. 11. e. 15. p. 573. 1, 14, 1. i. 5. e. 17. e. 1, 16, 7. p. 689. 2, 4, 18. i. 2, 6, 19. p. 195. 2, 7, 9. p. 223. 2, 14. 12. e. 2, 15, 6. e. 10. m. 3, 9, 1. i. 3, 12, 7. p. 713. — 1, 14, 11. p. 612. 2, 3. 6. e. 2, 9, 17. i. — 1, 14, 13. p. 617. 2, 9, 18. i. 6, 6, 3. p 417. — 1, 14, 19. e. — 1, 15, 17. p. 670. 1, 17, 24. p. 742. 2, 6, 5. p. 165. 2, 9, 6. e. 3, 10, 14. i — 1, 15, 18. m. 2, 1, 2. p. 3. 2, 9, 6. p. 278. 3, 8, 13. p. 628. — 1, 16, 6. i. 7. i. 5, 8, 12. i. 6, 9, 4. p. 517. 2, 9, 17. p. 297. — 1, 17, 2. m. 9. i. 4, 10, 6. e. 5, 3, 19. i. — 1, 17, 3. e. 4, 6, 10. e. — 1, 17, 5. m. 8. p. 715. 9. p. 716. sq. 719. 18. 20. m. 24. p. 743. 26. e. 2, 8, 10. p. 248. — 2, 1, 16. p. 23. ib. 23. p. 30. 3, 1, 2. p. 488. 3, 15, 1. e. 6, 1, 5. e. — 2, 2, 13. i. 19. p. 53. — 2, 3, 7. e. 20. e. 2, 13, 14. m. 3, 2, 8. m. — 2, 3, 9. i. 2, 14, 13. i. 7, 9, 16. e. — 2, 3, 17 p. 84. 2, 4, 2. p. 102. 8. i. 12. e. 13. p. 117. 18. m. 2, 13, 12. p. 401. 8, 7, 19. m. — 2, 5, 3. e. 4. p. 132. 2, 7, 4. — 2, 5, 8. p. 139. 13. i. 2, 6, 9. e. 16. p. 174. sq. 16. p. 187. 2, 8, 1. i. 3, 6, 22. p. 593. 3, 9, 6. m. — 2, 9, 5. p. 274. 2, 12, 2. i. — 2, 9, 15. e. 2, 15, 12. m. — 2, 10, 11. i. 13. p. 322. 2, 11, 18. p. 360. 2, 13, 19. i. — 2, 12, 2. e. 11. i. 4, 1, 6. e. — 2,

13, 8. p. 390. 11. p. 398. 16. p. 410. 2, 14, 4. p. 431. bis, 3, 4, 3. e. 3, 14, 18. e. — 2, 15, 2. i. 5, 7, 9. e. — 2, 15, 9. p. 471. 3, 5, 2. e. 4, 1, 7. p. 803. — 3, 4, 15. i. 3, 12, 26. i. — 3, 5, 11. p. 570. 3, 6, 14. p. 582. sq. 3, 7, 11. m. 18. m. 3, 9, 7. e. 18. i. 3, 10, 3. p. 664. 14. e. 3, 11, 9. i. 3, 12, 2. i. 21. p. 724. 3, 15, 9. i. — 4, 2, 3. i. 7, 6, 17. m. — 4, 5, 17. e. 4, 11, 11. e. 5, 5, 3. i. 7, 6, 15. i. 8, 3, 12. p. 960. 8, 8. 8. p. 1113.

conueniat etiam adeo in lect. vitiosa et corrupta 2, 2, 13. m. p. 47. 2, 3, 8. i. 2, 15, 2. e. 3, 1, 11. i. 3, 2, 1. m. 3, 15, 14. e. sed

partim modo, (dissentiens vel in distinctione, vel alias,) 1, 2, 10. 1, 5, 11. e. 3, 1, 7. p. 494. 3, 10, 10. i. — 2, 2, 4. p. 35. 4, 7, 14. e. — 1, 12, 4. p. 480. 7. i. 9. p. 492. 1, 14, 2. e. 3. i. 9. p. 608. 12. 14. m. 1, 15, 11. e. 1, 17, 6. i. 12. p. 700. 2, 2, 6. e. 13. i. 2, 6, 9. p. 172. 2, 7, 3. p. 208. 2, 10, 4. p. 306. 2, 12, 8. i. 10. e. 2, 13, 1. e. 12. p. 401. 18. p. 413. 2, 14, 9. p. 443. 2, 15, 11. p. 475. 12. i. 3, 1, 7. e. 14. i. 3, 2, 11. m. 3, 4, 5 p. 541. 11. m. 3, 5, 9. i. 3, 7, 8. p. 601. 3, 9, 18. i. 3, 10, 11. e. 3, 12, 11. i. 18. i. 4, 2, 8. e. 4, 8, 19. i. 6, 1, 16. i.

vt porro Ve. et Vi. seruet vulg., sit que corruptus minus, quam Ba., in his 1, 4, 1. i. 3. i. 12. e. 2, 10, 3. i. 7. m. 18. e. 2, 11, 2. p. 337. 9. p. 346. sq. bis, 13. i. 16. i. 2, 12, 5. p. 368. 2, 13, 10. p. 394. 397. 17. i. 19. p. 416. bis, 20. p. 420. 21. p. 422. 2, 14, 2. bis, 7. i. 9. p. 441. 12. p. 448. 451. 14. m. 2, 15, 5. i. 11. p. 474. 476. 13. e. 3, 1, 5. e. 8. i. 10. p. 496. 12. e. 14. i. 3, 2, 10. p. 512. sq. 11. i. m. 13. i. 15. e. 16. bis, 19. 3, 3, 2. e. 3. i. 6. i. 9. i. 10. i. 3, 4, 9. i. 11. i. m. e. 16. m. 17. m. 18. e. 19. i. e. 3, 5, 3. i. 6. m. e. 8. e. 9. p. 566. 568. sq. 3, 6, 10. i. 12. i. 16. e. 18. i. m. 19. i. m. 22. p. 592. 594. 3, 7, 2. i. 4. i. m. 12. ter, 13. m. bis, 16. p. 608. bis, sq. 18. i. m. 19. p. 613. sq. 3, 8, 1. 4. e. 9. i. m. e. 10. p. 625. 13. p. 627. sq. 629. sq. 15. e. 3, 9, 2. i. 5. i. 10. i. 11. e. 14. e. 15. e. 16. i m. 17. e. 3, 10, 9. m. 3, 11, 4. i. 10. m. 11. m. 13. m. 18. m. 3, 12, 2. e. 5. e. 6. e. 7. m. 8. i. 9. i. e. 10. 11. e. 13. i. m. 15. i. 16. i. 17. m. 18. p. 721. bis, p. sq. 19.

Digitized by Google

20. i. 21. i. e. 22. m. 23. m. 25. e. 3, 13, 4. m. 7. i. 8. p. 740. ſq. 11. m. 14. e. 16. e. 3, 14, 2. m. bis, 3. m. 4. i. e. 7. i. 8. i. 9. i. e. 10. i. m. 11. e. 12. e. 13. e. 14. i. 16. i. 17. i. m. ter, 19. 20. e. 3, 15, 2. m. 4. i. 8. p. 778. ſq. 11. m. 12. e. 13. i. e. 14. e. 15. e. 4, 1, 3. p. 798. 5. i. 6. m. 7. e. bis, 4, 2, 3. i. 5. i. 10. i. 12. i. 15. e. bis, 17. m. 4, 3, 1. 3. e. 5. m. 10. e. 11. e. 15. p. 843. ſq. bis, 19. i. 20. e. 21. m. 4, 4, 3. i. 5. e. 7. bis, 9. e. 10. i. 11. 12. i. 14. m. e. 15. 18. m. 4, 5, 3. e. 5. e. 6. i. 9. e. 10. bis, 14. m. 16. i. 4, 6, 2. m. 6. e. 7. i. 10. i. 4, 7, 1. i. m. 2. i. 4. e. 6. m. e. 7. i. 8. m. 9. i. bis, 4, 8, 2. 4. i. 7. e. 9. i. 10. e. 11. i. 13. e. 14. bis, 16. i. m. 17. i. 18. e. 19. i. m. 20. i. 21. i. e. 4, 9, 3. m. 5. i. bis, m. 7. e. 9. i. m. 10. i. 11. m. bis, 12. e. 14. m. 15. e. 17. i. 4, 10, 2. i. e. 4. e. bis, 5. i. 6. i. e. 7. m. 8. i. 12. e. 13. e. bis, 4, 11, 1. 5. m. bis, 6. e. 9. e. 13. e. 4, 12, 3. 4. ter, 6. e. 8. m. bis, 11. m. e. 14. i. m. 15. m. 4, 13, 2. i. 3. m. 5. i. 6. ter, 7. m. 8. i. e. 10. bis, 13. m. 16. i. bis, 4, 14, 1. i. 4. i. 5. e. 6. m. e. 7. i. 8. bis, 10. e. 14. m. bis, 16. m. 18. i. e. 4, 15, 2. m. 6. i. 7. e. 11. m. 12. e. 13. i. 16. i. 19. i. 5, 1, 3. p. 5. 8. i. m. 9. 10. e. 12. e. 13. i. 14. p. 24. 27. 16. i. 5, 2, 2. bis, 3. i. 4. ter, 5. p. 38. ſq. 6. i. 9. i. e. 11. bis, 5, 3, 2. m. 3. 4. i. 5. i. 6. e. 7. m. 8. i. 9. e. Add., 11. i. 12. p. 73. 75. 15. p. 80. 19. i. 21. i. m. 24. i. m. 25. i. 26. i. e. 5, 4, 2. m. 4. m. 9. e. 10. i. e. 14. ter, 17. m. 18. m. 19. e. 23. p. 123. 5, 5, 1. p. 130. bis, 9. p. 143. ſq. 12. i. 13. ter, 18. e. 20. p. 159. 5, 6, 3. p. 167. 4. p. 174. 6. e. 7. i. 8. p. 184. 16. p. 195. 20. e. 21. p. 210. 212. ſq. 22. i. 5, 7, 1. i. 2. i. m. 4. ſq. 7. i. 8. i. 9. e. 10. e. 14. m. 5, 8, 2. p. 242. 3. m. 8. e. 9. i. e. 10. e. 11. i. m. 12. m. e. 13. p. 256. 14. i. 15. m. e. 16. p. 261. ſq. 264. 17. 18. ter, 19. m. 6, 1, 2. i. m. 4. m. 6. m. 7. i. m. bis, e. 8. m. 9. i. bis, 10. i. 11. i. e. bis, 12. i. m. 13. e. 14. m. 15. e. 16. m. 18. i. bis, 20. p. 304. ſq. bis, 21. i. 23. i. 24. i. 6, 2, 1. i. 2. 3. p. 312. bis, p. ſq. 5. i. 7. i. m. 8. m. 10. p. 325. ter, 327. 14. e. 15. i. 16. i. 19. i. 21. i. 6, 3, 5. i. 7. e. 8. m. bis, 10. p. 348. 11. e. 12. p. 351. 13. m. 14. i. 15. i. 6, 4.

2. i. 4. e. 7. e. 9. i. 10. i. 11. i. m. 13. e. 6, 5, 3. m. e. 5. e. 7. i. 11. p. 387. ter, p. sq. 12. p. 389. 13. 16. p. 393. 16. p. sq. 395. 18. i. e. 22. i. e. 6, 6, 1. p. 411. 2. p. 415. 4. p. 419. 422. 5. e. 8. i. 9. p. 434. 10. i. p. 434. m. p. 436. 6, 7, 2. p. 444. 3. e. 4. i. e. 7. p. 451. 9. i. e. 10. p. 460. 462. bis, p. sq. 11. p. 464. 16. p. 473. 17. i. e. 18. p. 477. bis, p. sq. 6, 8, 2. i. bis, 3. e. 5. e. 7. p. 494. ter, p. sq. 11. p. 503. 13. i. e. 14. i. e. 15. p. 507. 16. i. m. ter, 17. 6, 9, 4. e. 6. i. 8. i. 10. e. 11. e. 12. i. m. 13. p. 529. 15. i. 16. e. 17. i. 7, 1, 1. i. 3. m. bis, 6. p. 550. 10. i. 11. i. 12. i. 14. p. 561. 15. m. 16. i. 18. i. e. 20. m. 21. p. 570. 574. 22. i. p. sq. 24. p. 579. 26. e. 7, 2, 1. i. e. 4. m. 5. i. e. 7. i. 8. p. 588. 590. 9. m. 10. m. bis, 11. p. 594. sq. 596. 12. m. 13. p. 598. bis, p. sq. 14. i. bis p. 599. p. sq. 15. i. 17. i. 19. i. 7, 3, 2. e. 6. ter, 7. e. 8. i. e. 9. p. 624. bis, 10. i. m. 12. i. m. bis, e. 13. p. 635. 16. i. 17. m. 7, 4, 1. i. e. 8. m. 10. p. 661. 12. i. bis, 13. e. 7, 5, 3. p. 669. 4. i. e. 5. e. 6. e bis, 7. i. 8. m. e. 9. e. 10. i. e. 11. p. 683. ter, 12. p. 685. 18. p. 693. 7, 6, 3. p. 699. 4. p. 701. 6. m. 7. m. bis, 8. i. 9. i. 11. p. 710. sq. 12. i. 13. e. 15. e. 21. e. 7, 7, 4. p. 734. 8. e. 11. m. 15. i. 7, 8, 3. e. bis, 4. e. 5. m. 7. i. m. 11. m. e. 12. i. 13. i. 18. p. 769. bis, 21. e. 22. e. 23. p. 774. 25. i. 27. i. 7, 9, 1. i. 2. i. bis, 5. i. 6. i. 7. p. 784. bis, 786. 8. e. 10. i. 11. p. 793. 12. i. m. 13. e. 14. e. 15. m. 17. e. 19. e. 20. i. bis, m. 21. m. 22. i. 24. p. 807. 7, 10, 1. i. ter, m. 2. i. 3. e. 4. i. e. 5. m. 6. p. 820. 7. p. 828. 8. i. 12. e. 13. i. p. 837. bis, 14. i. m. bis, 15. i. m. p. 841. 7, 11, 1. m. bis, 2. 3. i. 5. p. 849. 7. e. 8. m. 9. m. ter, e. 10. i. m. 11. i. m. 12. m. e. 13. i. m. 14. i. 15. i. e. bis, 17. i. 18. m. bis, p. 866. sq. bis, 7, 12, 2. i. bis, m. 3. m. 5. e. bis, 6. i. 7. p. 876. 8. m. 9. i. 10. i. m. 11. e. 13. i. m. p. 883. e. 16. i. 18. e. 8, 1, 3. i. e. 6. i. 7. e. 9. i. m. p. 913. 16. i. 8, 2, 1. 2. i. bis, 6. p. 928. 7. i. bis, m. bis, 8. p. 933. 10. i. m. bis, 11. i. e. 12. bis, 13. m. 14. e. 16. i. 8, 3, 3. 4. i. 8. m. 9. p. 955. 10. i. m. e. 13. i. 14. i. m. 15. m. 16. p. 965. sq. 17. e. 30. e. 8, 4, 1. 4. i. m. bis, 8. p. 983. 11. i. e.

Digitized by Google

12. m. 14. m. bis, 18. e. 23. m. e. 25. m. bis, e. 27. i. m. p. 1010, e. 28. p. 1013, 30. m. 8, 5, 1. 3. p. 1021. 9. i. m. 11. m. 13. m. 15. i. m. bis, e. 19. i. bis, m. e. 21. i. 8, 6, 1. m. 3. m. bis, e. 6, m. e. bis, 7. e. 10. i. e. 14. e. 15. i. e. 17. m. e, bis, 8, 7, 1. m. e. 3. i. e. bis, 5, i. m. bis, 7. e. bis, 8. p. 1083. bis, 9. i. m. 10. m. e. 13. m. 15, e. 16. i. 20. m. bis, 22. i. m. 8, 8, 3. p. 1104. 5, i. m. 7. i. 8. e. 10. i. e. 11. i. 13. i. e. 14. m. p. 1122. 15. m. ter, 16. i. 17. i. bis, 18. i. 21. e.

feruet porro vulg. dubiam 1, 4, 4. e. 2, 10, 2. p. 302. 2, 13, 8. p. 391. 4, 5, 1. e. 7, 11, 17. i. 8, 6, 17. e.

— non bonam 3, 6, 11. i. 3, 7, 19. p. 613. 4, 12, 1. e. 4, 14, 11. i. 4, 15, 13. 5, 1, 1. e. 6, 5, 2. p. 375. 6, 7, 19. i. 7, 1, 24. i. 7, 3, 14. p. 638. 7, 6, 8. i. 10. i, 7, 7, 7. p. 734. 7, 9, 6. m. 7, 10, 2. p. 812. 4. m. p. 815. 7, 11, 3. p. 846. 8. i. 14. p. 861. 7, 12, 19. e. 8, 4, 9. p. 984. 14. e. 8, 5, 18. e. 8, 7, 5. i.

deinde vt Ve. et Vi. conſentiat in ſcriptura lectionis, quoad accentum 2, 6, 19. p. 196. vel litteras 3, 2, 4. p. 507. ſed

in lect. aliis ſ. nouis, per gloſſam etc. 1, 1, 1. p. 4. 1, 5, 14. e. 4, 9, 14. p. 955. — 1, 8, 2. p. 268, 1, 9, 1. p. 330. 7, 7, 8. p. 735. 8, 5, 1. m. — 1, 10, 15. p. 414. 6, 5, 23. p. 408. — 1, 12, 14. i. 16. p. 517. 1, 14, 15. i. — 1, 13, 1. e. 17. p. 582. 6, 3, 9. p. 346. — 1, 15, 13. p. 660. 4, 11, 8. 4, 15, 4. i. — 1, 17, 15. i. 2, 5, 8. e. 2, 6, 7. p. 169. 2, 10, 10. i. 3, 2, 7. m, 3, 3, 5. e. 3, 6, 3. m, 3, 8, 4. p. 620. 6, 2, 7. e. — 3, 10, 3. i. 3, 15, 9. i. 4, 5, 11. i. 4, 9, 14. p. 955. 4, 13, 2. i, 13. e. 6, 3, 9. m. 10. p. 348. 6, 5, 23. p. 408. 6, 7, 6. e. 6, 8, 1. m. 7, 7, 7. p. 734. 8. p. ſq. 8, 3, 14. p. 963. 8, 5, 1. p. 1019. 8, 7, 4. e.

it. in lect. noua non mala 7, 3, 14. p. 637. — etiam vera 4, 4, 19. i.

partim vero tantum 2, 5, 14. p. 152. 2, 13, 10. p. 395. 8, 1, 2. m. — 4, 13, 8. m.

praeſertim in lect. praua 1, 3, 15. e. 1, 6. 18. e. 2, 5, 12. p. 149. 2, 15, 1. e. 2. e. 3, 13, 9. i. 4, 9, 12, i. 5, 6. 18. p. 203. 7, 5, 4. e. 7, 11, 14. p.

861. — it. in vario vitio 3, 5, 2. i. 3, 6, 19. i. 7, 5, 16. e.

dissentiat porro in noua lect. vitiosa 8, 4, 24, i. — et alias, vt 5, 5, 11. p. 146.

tum vt Ve. et Vi. dissentiat a Ba. cum in distinctionibus, tum in scripturae partibus pluribus, vt in spiritu, in accentu, in separatim scribendis vocibus, in litteris vnis et dupl., quorum omnium exempla petentur e classibus supra propositis,

porro vt Mss. tres conueniant, interdum ex parte tantum, in glossis, vniuerse 1, 3, 6. p. 70. 2, 3, 18. p. 87. 3, 9, 19. i. 6, 9, 10. p. 525. — 1, 4, 7. p. 101. 2, 9, 14. i. 5, 1, 14. p. 25. — 1, 4, 12. p. 115. 2, 13, 21. p. 422. 4, 7, 14. e. — 1, 5, 14. e. 1, 8, 12. p. 313. 1, 12, 5. p. 483. 8. e. 1, 13, 5. e. 1, 16, 12. m. 2, 5, 15. p. 155. 4, 7, 11. e. 7, 3, 12. e. — 1, 6, 3. p. 187. 1, 9, 18. p. 365. 1, 16, 8. i. 2, 5, 8. e. 2, 10, 19. e. 2, 11, 2. p. 336. 3, 15, 17. i. 4, 3, 15. p. 844. 4. 9, 15. p. 957. 6, 9, 11. i. — 1, 12, 3. p. 474. 11. p. 500. 12. e. 3, 2, 20. i. — 1, 13, 10. p 551. 2, 13, 21. p. 422. 6, 4, 3. i. — 1, 15, 9. e. 1, 16, 10. p. 697. 2, 8, 6. i. 3, 15, 8. e. 4, 9, 10. p. 951. 5, 8, 7. p. 247. 7, 9, 7. p. 784. — 1, 17, 4. 8. 6, 3. e. — 1, 17, 18. e. 2, 5, 10. i. — 2, 5, 13. p. 155. 2, 6, 5, e. 21. i. 2, 9. 9. p. 285. 7, 11, 5. i. — 2, 10, 10. i. 6, 2, 17. i. — 2, 11, 12. e. 15. e. 2, 15, 3. i. 3, 1, 2. p. 488. 3, 3, 1. m. 3, 5, 11. p. 570. 3, 9, 20. i. 4. 3, 8. e. — 4, 9, 6. e. 4, 12, 5. m. — 4, 10, 5. e. 4, 15, 9. m. p. 1049. — 7, 1, 9. e. 8, 6, 11. i. — 7, 6, 4. e. 7, 11, 12. m.

in glossa nominatim ex addito ν ἰφιλκ. 8, 6, 18: p. 1071.

in glossa multipl. 1, 13, 6. p. 542. 2, 6, 19. p. 195. 2, 11, 18. i. 2, 15, 13. p. 480. 7, 5, 17. p. 691. 7, 6, 3. e.

in gloss. praua 1, 17, 22. p. 737. 4, 15, 14. e.

— — noui plane verbi 2, 2, 1. p. 32.

— — non mala 1, 9, 20. p. 369. 1, 11, 14. e. 1, 12, 1. e.

porro in glossa aut vitio 1, 5, 13. e. 2, 14, 5, i. 4, 15, 14. p. 1055. — 1, 5, 19. p. 165. 26. i. 4, 3, 4. e. — 1, 9, 1. p. 331. 2, 5, 12. e. 2, 6, 7. p. 168. 2, 7, 4. p. 211. 2, 15, 3. i. — 1, 13, 13. p. 568. 2,

25, 8. e. 5, 5, 1. e. — 1, 13, 15. e. 1, 17, 5. e. 4, 13, 9. i. 7, 10, 6. p. 820. — 2, 3, 20. e. 7, 10, 13. p. 836. 8, 7, 13. e. — 2, 6, 5. p. 165. 22. p. 203. 2, 7, 11. i. 2, 8, 4. p. 239. 2, 9, 7. p. 281. 11. i. 6, 3, 9. e. — 2, 13, 6. p. 386. 20. p. 420. 4, 15, 10. m. 14. m. 15. p. 1056. 6, 3, 11. p. 350. — 5, 3, 12. p. 73. 8, 7, 20. e. — 6, 3, 10. e. 6, 9, 8. p. 522. 7, 6, 13. e. 8, 4, 8. e.

tum in vitiis, vniuerse 2, 4, 1. e. 2. 5, 3. p. 129. 2, 6, 20. e. 3, 1, 15. e. 3, 10, 9. p. 672. 6, 8, 9. e. 8, 7, 12. e. — — in praep. 1, 7, 9. p. 258. 7, 5, 14. i. — — in omittendo 1, 3, 5. p. 68. 1. 4, 8. p. 104. 2, 7, 8. i. 2, 13, 13. i. 3, 11, 4. e. 7, 1, 15. e. — 2, 2, 10. i. 2, 3, 15. e. 2, 8, 1. e. 2, 10, 9. e. 3, 2, 4. i. 4, 13, 1. e. — 5, 6, 21. p. 215. 7, 1, 22. p. 575. — 1, 8, 8. p. 293.

praeterea in noua lect. bona 1, 1, 1. p. 2. 2, 2, 17. p. 51. 2, 8, 10. p. 247. 3, 11, 13. p. 697. 7, 4, 6. e.

it. in noua lect. vera 1, 6, 19. e. 3, 2, 11. e. 3, 6, 15. m. 3, 10, 15. m. 5, 4, 23. p. 124. 7, 1, 17. e. 7, 6, 16. m. 8, 6, 10. p. 1060.

deinde in lect. vulg. dubia 1, 9, 10. e. 17. p. 364. 20. p. 368. 1, 10, 1. e. 4. p. 388. 1, 13, 3. p. 531. 2, 2, 13. i. 2, 3, 20. p. 90. 2, 5, 13. p. 151. 2, 6, 18. p. 193. 2, 7, 8. p. 222. 10. p. 226. 13. i. 2, 8, 15. i. 2, 13, 8. p. 391. 4, 1, 9. p. 805. 5, 8, 8. i. 7, 8. 10. i.

it. praua 4, 2, 14. i. 4, 15, 6. e. 5, 5, 11. p. 146. 5, 8, 9. p. 251.

insuper in scriptura 7, 11, 5. p. 849. — sed partim modo 4, 9, 11. m. 4, 13, 15. p. 1019. — 1, 8, 11. p. 305.

consentiant autem tres Mss. in lect. rel. modo ex parte 1, 3, 12. p. 82. 1, 6, 2. p. 186. 1, 8, 2. p. 268. 10. p. 299. 1, 11, 12. p. 453. 1, 12, 13. i. 14. p. 513. sq. 1, 13, 7. p. 544. 10. p. 551. 16. p. 578. 1, 14, 2. e. 1, 16, 5. p. 682. 10. p. 697. 1, 17, 5. e. 12. i. 16. p. 728. 22. p. 737. 2, 2, 5. p. 36. 2, 5, 8. p. 138. 10. p. 142. 15. p. 155. 2, 6, 5. e. 19. p. 196. 2, 9, 18. e. 2, 11, 18. p. 360. 2, 13, 6. p. 386. 10. p. 395. 21. p. 422. 3, 6, 4. e. 3, 8, 3. 4, 14, 4. e. — 3, 13, 9. i. m. 3, 14, 17. p. 768. 4, 2, 23. 4, 4, 6. m. 4, 9, 11. m. 15. 4, 13, 15. m. 4, 15, 9. i.

5, 5, 4. p. 156. 5, 6, 14. i. 6, 1, 1. i. 6, 6, 9. i. 6, 9, 1. i. 10: p. 524. 7, 1, 9. e. 7, 2, 14. p. 600. 7, 5, 12. p. 685. 17. 18. p. 691. 7, 9, 18. e. 7, 11, 11. m. 7, 12, 7. e. 8, 1, 13. m. 8, 2, 8. i. 8, 3, 15. 8, 4, 12. ſq. 24. i. 28. p. 1013. 29. m. 8, 6, 4. p. 1052. 8, 7, 11. e. 22. e. 8, 8, 3. p. 1105. 9. i.

it. in noua lect. vera 2, 2, 17. p. 52. 4, 13, 11. e.

Placet nunc addere quaedam ſuper Codices noſtros per Corollaria alia, in

I. *lectiones* ineptas *eminenter*,

quales ſunt Ba. 1, 5, 27. i. 1, 12, 9. i. 1, 15, 7. e. p. 649. 11. p. 655. 1, 16, 5. p. 682. 2, 2, 20. i. 2, 3, 22. p. 93. ſq. 2, 10, 3. p. 303. ſq. 4. p. 306. 3, 3. 9. p. 531. 11. p. 534. 7, 5. 11. p. 683. — cum Ve. 1, 10, 7. e. 2, 5, 12. p. 149. 2, 7, 10. p. 225. 3, 2, 13. p. 516. 3, 11, 17. p. 703. — cum Vi. 1, 10, 8. p. 395. 2, 2, 13. p. 47. 2, 4, 5. p. 107. 2, 9, 15. e.

ſed Ve. 1, 10, 4. p. 386. 1, 14, 7. p. 603. 2, 3, 12. p. 77. 2, 5, 12. p. 149. 2, 9, 7. p. 281. 3, 5, 2. 3, 11, 17. i. — cum Vi. 1, 13, 1. 2, 2, 19. e. 2, 15, 2. e.

denique Mss. tr. 1, 6, 2. e. 1, 11, 11. e. 2, 3, 14. p. 81. 2, 4, 1. e. 2, 11, 18. p. 360.

II. *lectiones* vulg. *ſeruatas*,

cum vulg. retinet Ba. ineptam 2, 15, 2. e. ſed noua Ve. et Vi. tamen et ipſa eſt corrupta,

it. cum Mss. tres ſuſtinent vulg. 1, 13, 5. p. 538. ſq. quam critici pro gloſſemate habuerunt.

III. *lectiones* nouas *inſigniter*,

quales praebent Mss. tr. 1, 6, 19. e. 2, 3, 20. e. 3, 2, 11. e. 7, 1, 17. e. — it. Ba. 4, 15, 18. e. — ſed cum Vi. 1, 4, 18. p. 128.

IV. *lectiones vtiles* in *futurum*,

quas intelligo ſic, vt e praebitis, quanquam vitioſis, tamen olim reperiri fieri que poſſit melior, ſi non vera; quemadmodum ipſe iam his vſus ſum interdum ad corrigendum atque excipiendum. Eo referentur illae Mss. tr. 1, 9, 20. p. 369. 4, 2, 21. e. — it. Ba. 4, 5, 1. e. 4, 15, 20. p. 1061. 6, 7, 19. i. 7, 11, 8. i. 8, 5, 18. e. — ſed 2, 5, 8. p. 138. quam Ba. cum Ve., vtilior Vi.

V. lectiones *natas* ex *aliis*,

quales fuerint hae, e Ba. quidem Vi. 1, 5, 11. e. 27. i. 3, 15, 14. e. — it. Ve. 5, 6, 13. i. 7, 4, 1. i. 8, 4, 28. p. 1012. — et vtriusque Ve. ac Vi. 2, 3, 15. e. 5, 6, 18. i.

VI. lectiones *plenas* vel *minus*,

quo loco comprehendo non tantum hoc, quod *lacunas* explent Mss. tr. 2, 2, 23. et Ba. 4, 4, 6. p. 851., non item 2, 5, 3. p. 151. 7, 2, 14. p. 600. — qui adeo Ba., pro vna voce, modo lacunae ſignum ſ. ſpatium inane tenuit 2, 13, 8. p. 391.

verum maxime iſta, quod non ſunt plena Excerpta Codicum, vt Ve. 1, 1, 1. p. 4. 4, 2, 8. e. — quod que ipſorum Codicum alius alio copioſior eſt parcior ve in praebendis lect. aliis, veluti Ve. 2, 8, 18. p. 260. exhibet modo vnam partem lectionis verae, verbum quidem, at Ba. cum Vi. alteram quoque, caſum pron., tum idem Ve. per ſupplementum e gloſſa 2, 4, 2. p. 102. pauciora addit, quam Ba. et Vi., porro contra non omittit quaedam Ve. idem, vt rel. tamen faciunt, 3, 9. 3. i., nec Vi., vt Ba. cum Ve., 2, 6, 11. p. 177. 2, 9, 18. e. nec Ve. cum Vi., vt Ba., 3, 15, 15. i. p. 787. cf. caetera ſupra in loco de *Omiſſis*.

Corollarium peculiare

damus hoc, quod videat, quomodo habeant ſeſe Codices noſtrates

I. ad Ms. Schotti,

qui quidem conſentit cum Ba. 1, 2, 2. p. 35. m. 3, 5, 9. p. 568. m. 5, 8, 8. p. 250. m. 7, 10, 8. p. 829. m. — — cum Vi. 2, 14, 9. p. 442. e.

ſed partim modo cum Ba. et Vi. 4, 13, 2. p. 1006. m. — — cum Mss. tr. 2, 6, 22. p. 203. m.

diſcrepat contra a Mss. tr. 1, 10, 4. p. 387. 14. p. 411. i. 2, 3, 25. p. 99. 2, 13, 22. p. 425. i. 2, 14, 12. e. p. 452. 4, 3, 15. p. 843. e. 4, 12, 6. p. 994. 4, 15, 9. p. 1048. e.

et ſic, vt faciat cum Pol., e gloſſa 2, 11, 4. p. 339. i.

porro ita, vt mendoſior ſit, quam noſtri Codices, per haec loca 1. 8, 8. e. 2, 2, 20. e. 4, 8, 7. p. 917. m. 4, 9, 12. p. 953. e. 8, 4, 18. p. 997. m.

atque adeo alius eſſe debeat, quam aliquis e noſtris. Enimvero vbi terrarum lateret adhuc, nondum ſciebam, quum haec conſignarem.

Tum

II. ad Suidam

comparati Codices noſtri, deprehendebantur ſic, vt Suidas

a) ſeruaret vulg. cum Ba. 1, 14, 15. p. 620. e. Add. — — cum Ba. et Vi. 7, 1, 7. p. 552. i. — — cum Ve. 4, 7. 2. p. 897. — — cum Ve. et Vi. 3, 6, 19. p. 590.

m. 4, 7, 1. p. 894. m. 4, 8. 21. p. 928. m. — — cum Mss. trib. 4. 6, 12. p. 892. e. 4, 7, 2. p. 897.
etiam vulg. vitiosam cum Mss. trib. 7, 9, 7. p. 784. m.

b) haberet vulg., a librario suo deprauatam, cum Mss. tenerent clam sanam 7, 7, 13. p. 741, m. — it. 1, 17, 24. p. 743. e.

c) teneret alias lect., quam Mss., 1, 14, 16. p. 625. e. 3, 1, 14. p. 500. e. 4, 7, 1. p. 893. e. 6, 1, 11. e. p. 289. e. 7, 1, 8. p. 553. e. 10. p. 555. m. 7, 10, 8. p. 829. e. 7, 12, 5. p. 873. m. 8, 2, 6. p. 928.

d) consentiret in noua lect., vel partim, cum Ba. 2, 9, 2. p. 265. i. — — cum Ba. et Vi. 2, 7, 3. p. 208. e.
vel plane, cum Ba. 7. 6, 7. p. 705. i. 7, 8, 21. e. p. 772. m. — — cum Mss. trib. 7, 4, 6, e. p. 656. e. sq.

Digitized by Google

COMMENTARIVS DE EDITIONIBVS HERODIANI.

In hac de editionibus Herodiani commentatione res a me agetur sic, vt *primo* afferam, quas alii habuerint, et quid de iis statuerint, *deinde* quas ego tenuerim, et quales inuenerim eas tractando.

Igitur in Fabric. biblioth. Gr. T. 7. p. 11. haec sunt. „VIII. A Grammatico Herodiano hauddubie diuersus *) fuit Herodianus, qui Historiam Caesarum dictione eleganti et perspicua scripsit. Nam et aetas, qua vixit, et vitae genus aperte vtrosque distinguunt. Grammaticus apud Marcum Antoninum, A. C. 180. defunctum, gratiosus fuit: Historiae scriptor longe post vixit, vltra annum nempe 238, in quo eius tela Historiae desinit, licet in calce libri secundi ait, se LXX annorum res tradere constituisse. Alter ille Grammaticam docuit, neque aliam, quam vmbraticam vitam duxit: at scriptor Historiae l. 1. c. 2. testatur, se, ἐν βασιλικαῖς ἢ δημοσίαις ὑπηρεσίαις γενόμενον, ea, quibus ipse interfuerit, exponere. Laudatur ab Euagrio Scholastico l. 5. Hist. Eccles. c. vlt. et Trebellio Pollione in triginta Tyrannis c. 32, Lampridio in Alex. Seuero c. 52. et 57. et in Antonino Diadumeno c. 2, a Iulio Capitolino in Maximo et Balbino c. 15. atque in Albino c. 12, vbi eum *ad fidem pleraque dixisse* tradit, et in duobus Maximinis c. 13., quo loco notat, eum *Maximino in odium Alexandri plurimum fauisse.* Alii Pertinacem nimis ab eo laudatum arguunt, alii temporum et annorum notationem omissam, alii, vt Tillemontius **), non orationes modo ex ingenio attributas iis, quos loquentes inducit, quod ipsi est cum aliis Historicis commune, sed Epistolas quoque.

*) Confundunt alii, Gesnerum in Bibl. et Sigonium in iudicio de Historicis Romanis secuti, a quibus recte dissentit Hanckius l. 2. de Rom. rerum scriptoribus p. 294. Fuit etiam Herodianus quidam iunior, belli dux sub Iustiniano, de quo multa Procopius. Vide etiam de Herodiani statua Codini Origines CPol. n. 75. Combefisii fasciculum rerum CPol. p. 7. etc.

**) Tillemontius in vitis Imperatorum T. 3. nota 2. in vitam Macrini p. 614. Tout le caractere de l' Histoire d' Herodien, qui est fort orateur, porte à croire, que les lettres et les harangues, qu'il raporte, sont de luy même et non pas de ceux, qu'il fait parler. adde notam 6. in vitam Maximini I. p. 635. sq.

Digitized by Google

Exstat Herodiani *Historia Romana* ab excessu Marci Antonini vsque ad Gordianum nepotem, qui Maximino (ita) successit, descripta *libris* VIII., quos legit etiam Photius, atque ab iudicio scriptoris et dictionis amoenitate commendat Codice XCIX.

Prodiit

Graece Venet. apud Aldum 1503. fol. vna cum Scholiaste Thucydidis, et Xenophontis ac Gemisti Plethonis de rebus Graecorum.
Lonanii 1525. 4. separatim.
Basileae 1530. forma minore.

Latine ex versione praeclara Angeli Politiani ad Innocentium VIII., quam incerta et parum credibili fama aiunt quidam eum Georgio Tiphernati surripuisse.
Bononiae 1493. fol.
Argentorati 1513. 4. ex aedibus Schurerianis.
Lugd. 1551. 1559. 12.
Antvverp. 1566. 12.
atque saepius inter caetera Politiani opera. Venet. 1498. fol. Paris. 1512. fol. Lugd. 1537. 8.

Graecae et Latine cum Politiani versione
Venet. 1524. 8.
Basil. 1535. 8. 1543. 8. 1549. 8. 1563. 4.
Cum H. Stephani notis in margine et locorum quorundam versionis Politiani emendatione. Paris. 1581. 4. Lugd. 1611. 8. In Parisiensi editione a Stephano additi libri duo primores Zosimi, antea inediti.
Cum H. Stephani notis, Erici Memmii et Andreae Schotti emendationibus, notis que Frid. Sylburgii, in tomo tertio scriptorum Historiae Romanae minorum. Francof. ex officina Wecheliana 1590. fol.
Francof. 1630. 8. et Lond. 1639. 8. cum Danielis Parei monitis et exemplis Ethico-politicis.
Argentorat. 1644. 8. prima editio capitibus distincta, cum argumentis, notis et indice latino Ioannis Henrici Boecleri. In altera A. 1662. 1672. 8. accedit Balth. Scheidii index Graecus.
Oxoniae 1678. 8. et 1704. 8. cum notis breuibus Variorum.
Patauii 1685. 8.
Pauli Voëtii in Herodiani Marcum et Commodum notae. Vltraiect. 1645. 12.

Gallice Herodianus per Io. Colinium, e latina Politiani versione. Lugd. 1541. 1546. 8. cum notis.

Interprete Iac. Contesio, Vintemilleo Rhodio, Consiliario in parlamento Diuionensi. Lugd. 1554. fol. His, qui eius reprehenderunt dictionem, respondit in libello, qui inscribitur *Remonstrance aux censeurs de la langue Françoise.* Recusa illa versio Paris. A. 1580. apud Fed. Morellum.

Tertia Boisguilberti, ex latina Politiani, Paris. 1675. 12.

Noua Mongaulti, e Graeco, cum notis. ibid. 1700. 8.

Germanice per Hieronymum Bonerum. 1530. Augustae Vindel. fol.

Recusa versio et recognita Hamburgi 1660. 8.

Belgice interprete Petro Rabo, Roterodami 1683. 8."

Idem Fabric., pertractans Scriptores in Photii Bibl., T. 9. p. 406. „XCIX. Herodiani ἱςόρικοὶ λόγοι η', *Historiarum libri* VIII., qui itidem exstant, de quibus — nunc iuuat addere, quod tabulam chronologicam accuratam annorum sexaginta, quos insignis ille scriptor persequitur, ab A. C. 180. ad 239., exhibet V. D. Io. Vignolius in diss. 2. Apologetica de anno primo Alexandri Seueri Aug. cap. 10. vide Opera S. Hippolyti T. 1. p. 203.

Versionem Herodiani Politianus in Epistola ad Andream Magnanimum, lucubrationi illi praefixa, testatur dictatam a se pauculis diebus sic deambulante. Innocentii VIII. Epistolae binae, quibus et Politiano et patrono eius Laurentio Medici gratias pro Herodiano, tam pulchre Latinis dato auribus, agit, leguntur inter Politiani Epistolas VIII. 2. 3.

Nouam *Germanicam* versionem eiusdem scriptoris perspicuam et elegantem nuper e Graeco dedit vir doctus nescio quis, excusam Halae Sax. 1719. 8. cum praefatione Menantis, siue, qui sub illo latet nomine, D. Christiani Frid. Hunoldi.

Nec minus elegans de Graeco *Gallica* L. Mongaulti, eiusdem, a quo Epistolas Ciceronis erudite in Gallicum sermonem versas habemus, post priorem Anni 1700. editionem recusa est Paris. 1712. 8.

At interpres Germanicus in Bibliotheca nouissima obseruationum et recensionum, quae Halae Saxonum Latine in 4. edi A. 1718. coepit, sect. 4. p. 156. sq. nonnullos in Politiani interpretatione velut corporis pulcherrimi naeuos nimiam que omittendi licentiam reprehendere non dubitat.

Castigauerat etiam simili nomine Politianum H. Stephanus. Nihilo minus Io. Henr. Boeclerus A. 1644. 8.

Digitized by Google

maluit Herodianum dare cum Politiani versione sincera, reiectis H. Stephani interpolationibus. *Cuius*, inquit, *censura quam non sit aequa et erudita, non vno specimine ostendimus suo loco.*

Tan. Fabri Epistola ad Io. Frid. Gronouium, qua plura Herodiani loca illustrantur, et quae in posterioribus Argentoratensibus editionibus 1662. 1672. 1694. 8. cum Balth. Scheidii locupletissimo Graeco indice adiuncta legitur, est inter Epistolas Tan. Fabri, iunctim editas Salmurii A. 1674. 4. T. 1. Epistola 75.

In editionibus Graecolatinis Oxoniensibus A. 1678. 1704. 8. itidem Latina Politiani hinc inde ad Graecum recognita deprehenduntur, adiunctis breuibus notis.

Sine notis Graece et Latine vidit etiam lucem Herodianus Ingolstad. 1608. 8.

Ab hoc scriptore — quem accuratioris curae et exquisitae artis nomine Curtio in Latinis Boeclerus comparabat, Wagenseilius Sallustio — diuersus est Herodianus, cuius mentionem facit Photius Cod. LXV. p. 46. ex libro septimo Theophylacti Simocattae; alius item, ad quem Rhetoris Libanii Epistolae."

Porro Fabricius ib. T. 13. p. 608. e., producens Scriptores Gr. ex Aldi Officina, modo sic „Herodianus cum scholiaste Thucydidis, Xenophontis que et Gemisti Plethonis ἑλληνικοῖς. Venet. 1503. fol."

sed p. 620. m. inter Scriptores Gr. ex Officinis Stephanorum „Herodianus cum Politiani interpretatione, huius que partim supplemento partim examine H. Stephani et emendationibus et locorum quorundam expositionibus: et libri primores duo Zosimi primum Graece editi, cum Lat. Vers. 1581. 4. H. S. — Historiae Romanae scriptores Graeci Xiphilinus et Herodianus Graece et Latine, et sex Latini scriptores Hist. Augustae et Ammianus Marcellinus cum Pseudo Fenestella de Magistratibus sacerdotiis que Romanorum et Pomponio Laeto de Rom. Magistratibus, sacerdotiis et legibus 1544. 8. quatuor Volum. R. S. — Varii Historiae Rom. scriptores partim Graeci partim Latini in vnum corpus redacti, itidem quatuor Volum. 1568. 8. H. S. In hac collectione occurrunt — Volumine secundo Xiphilinus et Herodianus Graece et seorsim — Herodianus ex versione Politiani."

ib. p. 621. e. „Conciones siue Orationes ex Graecis Latinis que Historicis excerptae, Graecis quidem Herodoto, Thucydide, Xenophonte, Polybio, Arriano, He-

rodiano. — (p. 622. i.) Ex Graecis excerptae interpretationem Latinam adiunctam habent nouam vel recognitam ab H. Stephano praefixis argumentis, et indice in sua caussarum genera digestas orationes exhibente. 1570. fol. H. S.

ib. p. 634. e. inter Scriptores Gr. Frid. Sylburgio curante editos. „Sed hoc loco non praetereunda ampla et accurata Sylburgii collectio *scriptorum Historiae Romanae*, Francof. apud Wechel. 1588. 1590. fol. tribus Voluminibus. — (p. 635. i.) Sed *tertius* Tomus —, quo Graeci scriptores continentur hoc ordine: — (ib. p. m.) Herodiani suorum temporum historia, decem Imperatorum res gestas continens, a morte Marci vsque ad initium Gordiani III, h. e. ab anno vrbis 932. vsque ad ann. eiusdem 990. p. 463."

Quibus illico adiungimus, quae manu b. Leisneri ad finem ed. Ald. 2. signata reperimus. „Editionibus Herodiani a Fabricio commemoratis addi possunt

1. Henrici Stephani, cum eiusdem notis in margine et locorum quorundam versionis Politiani emendatione, cui editioni additi etiam sunt libri duo primores Zosimi Lugd. 1624.
2. Ingolstadiensis 1593. quae fere ad Basileensem expressa est.
3. Herodianus est etiam inter varios historiae Romanae scriptores partim graecos partim latinos in Vol. 2. qui sunt editi 1568. 8. H. S.
4. Idem Herodianus est inter Historiae Rom. scriptores 1544. 8. quatuor Volum. editos a R. S. v. Fabric. B. G. Vol. 13. p. 620."

Tum in Christoph. Saxii Onomastico Literario habentur haec, p. 256. m. „Erotianus, vel Herodianus, Glossarii Hippocratei auctor" — p. 316. e. „Herodianus, Apollonii Dyscoli Fil. Alexandrinus, Grammaticus Imperatori M. Aurelio" — p. 364. m. „Herodianus, Alexandrinus, diuersus ab Herodiano, Dyscoli F. —, Grammaticus et Historicus insignis, res in orbe Romano gestas ab obitu M. Aurelii Aug. vsque ad initia principatus Gordiani III. Aug. stilo persecutus est. Maximino eum fauisse in odium Alexandri, nescio quam vere, scribit Capitolinus, in Maximinis duobus c. 13. (nil deinde afferentis in editiones Nostri, nisi p. sq. i.) — Nouae Herodiani editionis a Io. Frid. Leisnero, Rectore Scholae Thomanae Lipsiensis, apparatae, versionis que simul Bergleri promulgandae spem fecerunt auctores Nou. Act. Lips. 1760. Maio mense, p. 244. quae fortassis morte viri doctissimi, a. 1767. extincti, decollauit."

Digitized by Google

Praeterea Introductio in Linguam Graecam, Auctore Io. Ern. Imm. Walchio, edit. fecund. Ien. 1772. p. 68. m. §. LXXII. tenet ifta. „Sub Valeriano imp. anno Chr. 238. vixit Herodianus. Hiftoriam fui temporis libris VIII. fcripfit, fiue res Romanorum geftas a morte Marci Antonini vsque ad Gordianum iuniorem. Editiones huius fcriptoris habemus

Bononienfem 1493. fol.
Aldinam 1503. fol.
Florentinam apud Philipp. Iuntam 1517. 8.
Venetam 1524. 8.
Henrici Stephani 1581. 4.
Balth. Scheidii, Argentorat. 1662. 8.
Oxonienfem 1699. 8. et
Edimburgenfem Io. Patoni 1724. 8.

Dictio eius laudem habet perfpicuitatis, elegantiae, et naturalis cuiusdam fluminis. Quanquam non negandum eft, eam attico dicendi genere paullo effe fufiorem. Merito quoque temporum notationis paullo ftudiofior effe debuiffet."

Infuper D. I. G. Hauptmanni Notitia Breuior Auctorum Veterum Gr. ac Lat., ed. Gerae et Lipf. 1779. p. 122. m. fect. CXXI. fert haec. „Herodianus Alexandrinus, vltra annum 228. vixit. Scripfit *hiftoriarum libros octo*, quibus res imperii poft Marcum, vsque ad tempora Balbini et Maximi, i. e. hiftoriam aetatis fuae, complectitur. Habemus huius operis editiones

Graecas Venet. 1503. fol.
Florent. 1517. 8.
Ven. 1524. 8.
Louan. 1525. 4.
Baf. 1530. 12.

Gr. Lat.
Ven. 1524. 8.
Baf. 1535. 8. ac faepius
Par. 1581. 4.
Lugd. 1611. 8.
nec minus ob indicem locupletiffimum inprimis commendabilem et Io. Boecleri animaduerfionibus ornatam, indicem autem elaborauit Balth. Scheidius, Arg. 1662. 1672. 1694. 8.
Oxon. 1678. 1699. 1704. 8.
Pataui 1682. 8.

Vertit *Lat.* Angelus Politianus, v. Krausii *noua litter.* 1719. p. 64. — 68.

Habemus etiam interpretationes *Germanicas*, quarum
Hieron. Boneri prodiit Aug. V. 1530. Francof. 1565. 8. Hamb. 1660. 8.
I. H. Zopfii inscribitur: Herodiani Römische Historie seiner Zeit zum erstenmale aus dem Griechischen ins Deutsche übersetzt mit einer Vorrede vom Menantes. Halae 1719. 8. cf. Verm. Bibl. 16. St. 3. N. Crit. Beytr. P. 10. p. 217. sqq.
Optimam G. A. Detharding instruxit, cum praef. Lud. ab Hollberg L. B. baroniae Hollbergensis Hafn. 1747. 8. Hollbergius ipse Danicam antea dederat. Schr. d. Altd. D. Ges. p. 131. sq.

Gallice verterunt
Io. Colinius Lugd. 1541. 1546. 8.
Iac. Contesius ib. 1554. f. Paris. 1580.
Boisguilbertus ib. 1675. 12.
Mongaultus ib. 1700. 8. 1712. 12.

Belgice Petrus Rabus Roterod. 1683. 8.
Italice non nominatus Venet. 1529. 8.
Anglico carmine C. B. Stapletonus Lond. 1652. 4.

Illustrarunt Dan. Pareus, Paulus Voëtius, Boeclerus cet. Quantam vtilitatem hic scriptor adferat, multi significarunt ac iam Photius de eo iudicauit, quod dictionem prae se ferat claram, perspicuam, iucundam, quod vocabulis vtatur temperatis, neque supra modum Atticis, quod neque superuacaneis tumeat, neque necessarium aliquid omittat, quod que, singulis historiae virtutibus, paucis cedat. v. Schurzfleisch. *epp. arc.* T. 1. ep. 196. p. 314."

Ex Harlesii V. Cl. et D. autem Introduct. in Lingu. Gr. exsignarat olim mihi nescio quis sic. „Herodianus floruit a. Ch. 238., diuersus vero est ab Herodiano, Dyscoli filio, de quo supra. Noster in publicis officiis se versatum esse, ipse testatur l. 1. c. 2. fin. — Res ab imperatoribus Romanis gestas, ab obitu M. Aurelii vsque ad initia principatus Gordiani III. Aug. L. VIII. exposuit. — Saepius editi sunt libri illi: nos vero potiores, quae manus doctorum hominum medicas expertae sunt, editiones recensebimus.

Princeps est Aldina, cum Xenophontis Omissis, Venet. 1503. fol.

Sequuta est Florentina apud Phil. Iuntam 1517. 8. cum elegantissima, at non vbiuis fida interpretatione An-

geli Politiani, quae Bononiae 1493. fol. primum lucem viderat,

cum eadem Politiani interpretatione aliquantisper mutata a Stephano, qui emendationes atque expositiones addidit, idem que Zosimi L. II. primus vulgauit. Paris. 1581. 4.

cum H. Stephani notis, Erici Memmii, et Andr. Schotti emendationibus, notis que Fr. Sylburgii, in tomo Sylburgii tertio scriptorum historiae Rom. minor. Francof. ex officina Wechel. 1590. fol.

Commoda est editio, capitibus distincta, cum notis tum criticis, tum in primis historicis Io. Henr. Boecleri Argent. 1644. 8. recus. 1662. et 1672. 8. quibus posterioribus edd. accessit Index graecus Balth. Scheidii copiosissimus, in quo etiam de varietate et veritate lectionis interdum disputatur.

libri VIII. recogniti et illustrati, Oxoniae 1699. 8. gr. et lat. Editio Stephani, cuius quoque emendationes in textum receptae sunt, est fundus. Textui substratae sunt notae breues Stephani, Memmii, Sylburgii et editoris, qui praecipue Herodianum cum aliis scriptoribus historicis contulit.

gr. et lat. per Ioh. Patonum, Edinb. 1724. 8.

Nouam editionem cum Bergleri interpretatione paraturus erat I. Frid. Leisnerus, at illo 1767. fatis intercepto, Irmischius V. Cl. Scholae Plauianae rector, cura Herodiani suscepta, nouam recensionem instituet, atque meliorem dabit et contextum et commentarium.

Historicis optimae notae adcensendus est Herodianus, qui fidem in primis et libertatem retinuit: in Alexandro tamen et Maximino fides vacillare videtur criticis, qui praeterea diligentiorem temporum notationem in eo desiderant. — Dictione vtitur clara, perspicua et iucunda, nec eloquentiae caret laudibus, praecipue in concionibus, quas more aliorum historicorum immiscuit, et quae ab breuitate, acumine et sententiarum grauitate commendantur. Atque Boecler. in praefat. ad suam editionem, Schirach. alii que eum Dioni Cassio praeferunt. — Pro Herodiano dixit et specimen dedit versionis Berglerianae I. Frid. Leisner in prolus. de Herod. etc. — Zanetus et Bongiouanus in indice bibliothecae graecae S. Marci, Venet. 1740. fol. contulerunt codd. Mss. cum ed. Stephani vsque ad dimidium cap. XII. lib. IV. atque farraginem variarum lectionum satis amplam exhibuerunt. Has sub examen vocauit, atque alias obser-

vationes, quae tum ad emendandum, tum ad explicandum Herodianum valere possent, egregias addidit Frid. Andr. Stroth."

His Latinis accedant, quae praebuit Iuglerus V. D. quondam, nunciata primum per litteras Luneburg. d. 4. Sept. 1774. „Sonst ist es mir recht verdrüfslich, dafs uns bey neulicher Unterredung nicht der Herodian eingefallen ist, dessen Ausgabe von Deroselben gelehrten Bemühungen erwartet wird. — Vor wenigen Tagen sahe ich hier Ioh. Chr. Franckii Biblioth. nouiss. Obseruat. ac Recensionum Halae 1719. 4. worinn mir p. 156. defectus et naeui quam plurimi in Politiani versione Herodiani, und p. 164. Obseruatio historica de variis editionibus Herodiani vorkamen. Es kann seyn, dafs Ihnen diese Stellen entwischt sind; deswegen zeige ich sie an. Vielleicht haben sie bey Dero Vorhaben einigen Nutzen. — (et d. 17. Nou. ei. an.) Zum Herodian — erfolgt hierbey eine getreue, von mir revidirte, Copie aus Franckii Bibl. nouiss. etc. — Es wird mir angenehm seyn, wenn Ihnen diese Blätter einigermaſsen nützen können." — Iam ad libellum, alia manu exaratum, Iuglerus alleuerat in fronte „Bibl. nouiss. Obs. ac Rec. cura Ioh. Christoph. Franck, I. V. D. Halae Magd. 1718. in 4." it. „ex Sectione IV. p. 156." Dein sequebantur haec:

De Defectibus ac Naeuis, quibus Herodiani Versio, ab Angelo Politiano adornata, quam plurimis scatet, Obseruatio Critica; ac de variis editionibus Herodiani Obseruatio Historica.

p. 156. Mireris fortasse, lector, quid sit, quod, cum tot summae eruditionis Viri extiterint, qui ANGELI POLITIANI operam, quam Herodiano in latinum transferendo praestitit, egregiam prorsus ac cedro dignam iudicauerint, nunc demum surgat, qui hominis elegantissimi laudibus detrahere, et versionem tot eruditorum elogiis decantatam virgula censoria perstringere non erubescat. Quam friuolae obtrectationis ne temere incurram suspicionem, scias velim, plane cum iis me consentire, qui POLITIANVM politissimi interpretis munere functum existimant. Tam enim natiuum vbique decus, tanta sermonis castitas elucet, vt non tam transtulisse Herodiani pulcherrima opera, quam latinitate reuera donasse, immo

de nouo propemodum ſcripſiſſe, dicendus ſit. Quam laudis partem, ſicuti nemo eſt, qui POLITIANO demere auſit; ita negari e contrario haud poteſt, virum quantumvis Graece doctiſſimum, compluribus locis hominem ſe, erroribus obnoxium, oſtendiſſe. Atque id iam pridem Henricus Stephanus in ſuo examine Interpretationis Politiani commonſtrauit. Neque ipſe Politianus tam ineptus rerum ſuarum aeſtimator fuit, vt omnis erroris expertem ſe putauerit. Teſtatur epiſtola ad Andream Magnanimum ſcripta, hoc ſibi munus interpretandi Herodianum leuioris quaſi operae fuiſſe, vtpote qui pauculis diebus dictauerit ſic deambulans. Quae cum ita ſint, quid mirum, ſi interpretationi ſuae habenas ita laxauit Politianus, vt in latino eius ſermone Graecum Herodiani agnoſcere ii demum poſſint, qui magnum in Graeca lingua progreſſum fecerunt, atque adeo verſionis ſubſidio facile carere poſſunt? Quid mirum, ſi quibusdam in locis ſenſum plane contrarium reddidit interpres? Imo quid mirum, ſi feſtinanti Politiano longe plurima exciderunt, quae apud Herodianum non parui ſunt momenti? Vsque eo tamen Viri huius autoritas atque ſingularis opinio nonnullos perduxit, vt eius neque errata animaduertere, neque lacunas explere voluerint, ſatius exiſtimantes, mutila appoſuiſſe orbi hominis, quem ſumme venerantur, opera, quam adiectione vnius alteriusque verbuli, ſeu litterulae immutatione, religionem violaſſe. p. 157.

Nota eſt omnibus Editio Herodiani, quae cum Interpretatione Angeli Politiani, Notisque et animaduerſionibus IO. HENRICI BOECLERI, vt et Graeco indice Balthaſaris Scheidii, Argentorati 1694. tertia iam vice in lucem prodiit. Vtvt praeclariſſima Boecleri in rem litterariam merita extare, quam lubentiſſime fatear; illud tamen abs me impetrare vix poſſum, vt credam, accurato ſatis fidelique ſtudio eum in edendo Herodiano verſatum eſſe. Eruditas quidem eius atque vtiles annotationes, quas in fine libri adiecit, nemo non agnoſcit, quippe ad illuſtranda ea, quae obſcuriora videri poſſent, multum lucis afferentes. Neque id vituperio dignum iudico, quod interpretationem Politiani genuinam et primigeniam, nec ſuperfluis Philologorum interpolationibus contaminatam Boeclerus exhibuerit. Hoc tamen non aeque probandum putauerim, quod nimia interpretis fiducia fretus, ea fere neglexit, quae ad integritatem Verſioni tot locis mutilae conciliandam facere poterant. Quodſi religioni duxerit editio- p. 158.

nis huius auctor, quae deerant, quae ſane permulta erant, ipſi Politiani inſerere interpretationi, ſaltem in margine Politiano omiſſa adponere, aut in Animaduerſionibus, quas prolixas dedit, ſuo quemque loco defectum notaſſe. per fuiſſet aequum. At eiusmodi quid factum nullibi deprehendimus.

Omiſſis leuioribus, ſeu verbis ſingulis, nihil tamen momenti in Graeco Herodiani non habentibus, ea nunc potiſſimum loca perſtringemus, vbi integra commata, immo integrae etiam periodi deſunt. Libro I. Herodiani, cap. 6. num. 10. pag. 16 ſermo eſt de Pompeiano, Commodi imperatoris affine. Graeca ſic habent: *Πομπηϊανὸς δὲ, ὃς πρεσβύτατός τε ἦν ἁπάντων, (καὶ κατ' ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ,) συνῴκει γὰρ τῇ πρεσβυτάτῃ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Κομμόδου.* Quae ſatis putauit Politianus hoc modo reddidiſſe: *Pompeianus, qui et aetate reliquos anteibat, et Commodi ſororem natu maximam in matrimonium habebat.* Vtut ſenſum integrum interpretatio habeat, Graeco tamen ex aſſe non reſpondet. Quidni ita potius: *Pompeianus,* qui et aetate reliquos anteibat, *et affinitate iunctus ei erat*, nam Commodi ſororem etc. Lib. I. cap. 8. num. 11 p. 24. vbi de conſpiratione Quadrati diſſeritur, extant in Graeco Herodiani haec verba: *ἀναπείθει νεανίσκον τινὰ, (καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς βουλῆς) Κυϊντιανὸν ὄνομα*, Politianus interpretatur: *etiam adoleſcentem quendam, Quintianum nomine, ſibi adiunxit.* Atque adeo praetermittit momentum non leue, quod et ipſe Quintianus ex ordine ſenatorio fuerit. Quin ita breuis fuit interpres, vt Lib. I. cap. 11. num. 12. p. 36. Graeca verba: *Καὶ λυσαμένη τὴν ζώνην (ἐπαφῆκε τῇ πρώρᾳ τῆς νεὼς,)* duobus verbulis complexus ſit; nempe, *Zonam recinxit*, cum tamen addendum fuiſſet: *eamque prorae iniecit.* Quippe res agebatur virginis Veſtalis, tali ratione innocentiam ſuam probaturae. Et eo de loco quid tandem indicauerit lector, qui eodem Libro, cap.
p. 159. 16. num. 2. p. 53. extat, cuius quam lacera ſit interpretatio, vbi Graeco cum Textu eam contulerimus, manifeſtum fiet. Ita tamen nos comparabimus, vt a Politiano omiſſa, id quod ante factum eſt, circello ſemper includamus. Graeca ita ſonant: *σέβουσί τε τὴν ἑορτὴν Ῥωμαῖοι, ὡς Θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας (ἐπιχώριον) ἀναφέροντες· Φασὶ γὰρ αὐτοῦ καὶ Κρόνον, ὑπὸ Διὸς ἐκβληθέντα τῆς ἀρχῆς, (κατελθόντα εἰς γῆν) γενέσθαι ξένον (δεδιότα δὲ τὴν τοῦ παιδὸς δύναμιν), παρ' αὐτῷ κρυπτόμενον λαθεῖν, (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα δοθῆναι τῷ χώρῳ τῆς Ἰταλίας), Λάτιόν τε κληθῆναι, (ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθέν.)* Haec Politianus ita: *Hunc*

Digitized by Google

diem Romani festum agunt, ad Ianum, vetustissimum Italiae Deum, referentes: cuius etiam Saturnum ipsum, ab Ioue filio pulsum, fuisse hospitem praedicant, et quod ibi latuisset, nomen Latio inditum. Quis, nisi hospes in Graeca lingua, crediderit, Graeco Herodiani factum esse satis? Et Boeclero tamen ita haec interpretatio placuit, vt ne verbulo quidem insignes eius defectus notauerit. Neque, quod mirum est, Editio Scheldoniana, quae Oxoniae 1699. Boecleriana in reliquis paulo accuratior prodiit, hunc locum emendauit. Hoc autem modo reddendus erit locus: *Hunc diem Romani festum agunt, ad vetustissimum Deum,* Italiae *indigenam,* referentes: *cuius etiam Saturnum ipsum,* ab Ioue *imperio* pulsum, *cum in terram descendisset,* fuisse hospitem praedicant: *veritumque filii potentiam,* absconditum *apud* eum latuisse. *Vnde et nomen illi Italiae loco impositum,* Latiumque *appellatum* fuisse, *Graeco vocabulo in vernaculum deflexo.* Istuc ergo aduerte oculum, Lector, et vide, quam bonus etiam Homerus nonnunquam dormitet. Neque proxime sequentia Politianus sine apocope praetermisit: *διὰ ταῦτά τοι καὶ μέχρι νῦν Ἰταλιῶται τὰ μὲν Κρόνια προεορτάζουσι* (*θεῷ τῷ λαθόντι*). *Quocirca etiam nunc Romani saturnalia prius concelebrant.* Quibus addendum erat *Deo, qui latuit.* At Politianus id neque vidit, neque Boeclerus suppleuit. Oscitante enim vno, oscitat alter. Quare nec mirum, quod cum Politiano integras p. 160.
etiam periodos transilire Boeclerus non dubitauerit. Cuius rei specimen videlis in fine Lib. I. cap. 17. num. 25. pag. 60. Ibi enim Narcissus ad occidendum Commodum mercede conductus, qua ratione caedem patrauerit, ostenditur. Ὁ *δὲ*, inquit Herodianus, *ἐσδραμὼν παρειμένον αὐτὸν ὑπό τε φαρμάκου καὶ μέθης, ἀποσφίγξας τὸν τράχηλον, φονεύει.* De hoc vero Politianus ne apicem dedit. Facile tamen supplere Boeclerus lacunam potuisset hoc modo: *Hic irrumpens, illum et veneno et crapula languentem constricto gutture interficit.* Haec de Primo Herodiani Libro monuisse sufficiat.

Nunc ad secundum pergamus librum, vbi non pauciora fortasse deprehendemus, de quibus Politiani interpretatio silet. Cap. 4. num. 16. p. 77. Pertinacis in delatores iniquos animaduersio laudatur, et cui bono id fecerit Imperator, his verbis declaratur; (*τοῦ μηδένα ἐπηρεάζεσθαι, μήτε*) *ματαίοις ἐγκλήμασι περιπίπτειν, προνοούμενος.* Quae Politianus: *Cauens, ne cui de vanis criminibus periculum conflaretur.* Ita quoque Editio Scheldoniana. At Graeco conuenientius hoc est:

Cauens, ne cui *iniuria fieret*, *aut* de vanis delationibus periculum *conflaretur*. Neque Cap. 7. num. 4. p. 86. integra redduntur auctoris verba, *Ἐκ δὲ ταύτης τῆς τόλμης καὶ τῆς αἰτίας, οἵτε στρατιῶται (σφαλέντες τῶν ἐλπίδων) ὑπηγανάκτει* etc. Haec Politianus, compendii studiosus, interpretatur: *Quare cum milites habebat infensos*, tum etc. Pari modo Scheldoniana. Plenius ita: *Huius* vero patrati causa, cum milites habebat infensos, *quippe spe sua frustratos*, tum etc. Eodem capite num. 5. p. 87. ita differit Herodianus: *ἦν δὲ ὁ Νίγρος τῶν μὲν (πρὸ πολλȣ) ὑπατευσάντων. (Καθ' ὃν δὲ καιρὸν τὰ προειρημένα ἐν Ῥώμῃ ἐπράττετο,) Συρίας ἡγεῖτο πάσης.* Politiano interprete latina sic habent: *Is Niger consulatum gesserat; ac tum Syriae praeerat vniuersae.* Quae omissa sunt, neque Boecleriana editio neque Scheldoniana compensauit: quod ita tamen facile peragitur: *Is* Niger *iam pridem* consulatum gesserat; *ac tum temporis, cum ante dicta* p. 161. *Romae gererentur*, Syriae praeerat *vniuersae*. Sub fine eiusd. Capitis num. 16. vbi Niger editis assidue spectaculis Antiochenum vulgus sibi adiunxisse dicitur, haec verba negligit interpres: *περὶ ἃς (θέας) μάλιστα ἐσπουδάκασι*, i. e. *quorum* (spectaculorum) *summo studio tenentur*. Eadem praetermisit Scheldoniana. Cap. 8. num. 15. p. 92. ista leguntur Herodiani verba: *Ὁ δὲ (Νίγρος) δώροις τε αὐτὰς μεγαλοπρεπῶς ἠμείβετο καὶ (ἐπὶ τῇ σπȣδῇ καὶ ὑποσχέσεσι) χάριν γιγνώσκων, ἔλεγε* etc. Quae interpres ita: *Quos ille amplissimis affectos muneribus gratiisque actis dimittebat.* Quidni ita potius: *quos* ille amplissimis affectos muneribus gratiisque *de sua propensa voluntate, de que iis, quae pollicerentur*, actis, *dimittebat*. Sed de his cum in Boecleriana, tum in Oxoniensi altum est silentium. Cap. 14. num. 7. p. 114. Seuerus in Oratione ad senatum Romanum inter alia pollicetur, *βαρυτάτην εὐδαιμονίαν τοῖς ἀρχομένοις παρέξειν, se summam felicitatem ciuibus exhibiturum.* Quod cum Politiano neglexit Boeclerus, et Scheldoniana Editio, quae meliora tamen sperare iusserat, omisit. Cap. 15. Quod vltimo capite, num. 10. verba *πρὸς τὸν Ἀλβῖνον, aduersus Albinum*, omissa sint, id vero, ad Tertium progressurus Librum, ne quidem moror. Varia autem in Tertio, quem dixi, libro rursum deprehendimus, quorum cognitinoe Politiani interpretatio lectorem fraudat. Sic Cap. 3. num. 11. p. 128. vbi de expugnatione munimenti, quod in Tauromonte extitit, sermo est, ratio subiicitur, cur munitio aquarum impetum sustinere haud potuerit. *Ὑποχωρησάντων τῶν θεμελίων τȣ̃ ῥεῖθρα, (ἅτε διὰ σπȣδῆς καὶ ȣ̓ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέντων, πᾶν ὤφθη·)*

τὸν δὲ τόπον ὁ χειμάῤῥους ἀνοίξας, ὡδοποίησεν. Haec Politianus hoc modo: *fundamentis loco emotis, iter sibi torrens patefecit.* Ecce, lector, quanta verborum compendia! quam rotundum latium! quae enim duorum viginti verborum ambitu complectitur Herodianus, ea Politianus ad septem vocabulorum redigit paucitatem. Quam Boeclerus silentio approbat. Sed ne dispendio sit hoc loco compen- p. 162.
dium, vereor. Malim itaque sic reddere: *Fundamentis* fluuio cedentibus, *quippe quae festinanter ac minime accurate extructa essent, totum oculis patuit* (np. propugnaculum) factaque torrens apertura peruium fecit *locum.* Politiani versionem etiam hic Editio Scheldoniana sequitur, id quod deinceps monere supersedeo. Cap. 6. num. 9. p. 137. ita loquitur Seuerus: καὶ Νίγρῳ μὲν πολεμήσαντες, οὐχ οὕτως εὐλόγους ἔχομεν αἰτίας ἔχθρας, (ὡς ἀναγκαίας.) Quam periodum altero quasi membro truncat interpretatio Politiani; particulae enim οὕτως respondere debebat ὡς, hoc modo: *Nam* cum bellum aduersus Nigrum gessimus, non ita sane speciosas inimicitiarum caussas habebamus, *vt necessarias.* Verum vltima haec Politianus omittit. Cap. 8. num. 4. p. 145. de Seuero ita dicitur: Ἀλβίνου φίλους φονεύσας, (τάς τε οὐσίας αὐτῶν δημεύσας) ἐς τὴν Ῥώμην ἠπείγετο. Politianus: *Supplicio de Albini amicis sumto continuo Romam proficiscitur.* Inserenda fuissent: *bonisque ipsorum publicatis.* Capite decimo num. 10. p. 154. qua ratione filium natu maiorem Seuerus corrigere voluerit, indicatur. ἠγάγετό τε αὐτῷ γυναῖκα, *deditque ei vxorem,* (γάμῳ σωφρονίσαι θέλων) *matrimonio eum moderatum redditurus;* quae verba vltima in versione Politiani desunt, insignem matrimonii laudem continentia. Cap. 14. num. 10. p. 169. Seuerus Imperator pontibus occupasse fertur paludes Britanniae, eum in finem, ὡς ἂν ἐπ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες οἱ στρατιῶται, (ῥᾳδίως τε αὐτὰ διατρέχοιεν,) καὶ ἐπ' ὀχυροῦ βήματος ἑδραίως ἑστῶτες μάχοιντο, vbi, quae circello inclusa sunt, Politiano videntur πλεονάζειν, revera tamen non superflua, si ita reddideris: *vt stare in tuto milites facileque per eas discurrere possent,* atque in solido *proeliari.*

Descendimus ad quartum Herodiani librum, cuius cap. 2. num. 19. p. 119. verba extant Graeca: ἅρματά τε περιέρχεται (ὁμοίᾳ συντάξει), quae Politianus: *currus item circumaguntur.* His vero subiicienda erant: *Decenti si-* p. 163.
militer ordine. Id enim Graeca postulant. Capite 3. num. 9. p. 181. Herodianus scribit: ὡς στασιάζοντας δὲ τοὺς ἀδελφοὺς (ἐν ἅπασιν οἷς ἔπραττον, μέχρι τῶν εὐτελεστάτων ἔργων,)

ἡ μήτηρ συνάγειν ἐπειρᾶτο. Quae interpres ita vertit: *Sed quum diu frustra mater discordantes inter se germanos redigere in gratiam studeret* etc. Quis non videt, duo integra commata hic excidere, hunc tamen in modum inserenda: *sed* quum diu frustra mater discordantes inter se germanos, *in omnibus suis factis, et quidem leuissimis etiam in rebus,* redigere in gratiam *studeret* etc. Eodem Capite num. 15. vbi sermo est de diuisione prouinciarum, τῶν δὲ ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἐθνῶν, Μαυρουσίους μὲν καὶ Νομάδας, (Λιβύης τε τὰ παρακείμενα,) Ἀντωνίνῳ παραδοθῆναι. *Tum ex gentibus ad meridiem habentibus, Mauros, Numidasque,* (adde quae Politianus omittit) *et eam* Libyae partem, quae adiacet, *Antonino concedens.* Cap. 5. num. 10. p. 188. Antoninus de insidiis a Geta fratre sibi paratis ita militibus loquitur: Ὅπερ ἐγὼ (προμηθείᾳ πολλῇ καὶ ἀγχινοίᾳ) συνεὶς, ἠμυνάμην (ὡς) πολέμιον. Politianus ita: *Sed ego re praecognita vltus hostem sum;* melius: *sed* ego *magna prouidentia et solertia* re praecognita, vltus *tanquam* hostem *sum.* Neque ex eadem Oratione Bassiani veretur Politianus notabile momentum praetermittere. Est illud num. cit. cap. vbi Graeca sic habent: Μάρκος αὐτὸς φιλοσοφίαν καὶ ἐπιείκειαν προσποιούμενος, Λουκίου τὴν ὕβριν οὐκ ἤνεγκεν ὄντος γαμβροῦ, quae Politianus: *Marcus ipse, philosophiae simulator ac mansuetudinis, Lucii, generi sui, contumeliam non pertulit.* Haec quidem bene: sed quae sequuntur, criminationem Bassiani magis illustrantia, ἀλλ' ἐξ ἐπιβουλῆς αὐτὸν ἀπεσκευάσατο, *sed per insidias eum e medio sustulit*, ea ab interprete negliguntur. Lacuna non minima etiam obseruatur sub finem capitis noni. Ibi enim, dum crudele in Alexandrinos Caracallae facinus descripsit, ita concludit Herodianus: Τοιαῦτα δὴ ἐργασάμενος τὴν πόλιν, ἀπάρας ἐς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, i. e. *Quum autem talia aduersus illam vrbem perpetrasset, inde mouit, atque in Antiochiam venit.* p. 164. Quem locum integrum cur absque interpretatione Politianus praetermiserit, vix diuinando assequi possum.

Sed haec speciminis loco attulisse sufficiat. De reliquis, qui supersunt, libris, ne huius instituti modum excedam, in praesenti nihil moneo. Potest enim Lector ex iis, quae in medium producta sunt, satis perspicere, quantis defectibus Politiani haec Translatio, caetera tam elegans, abundet. Optandumque adeo esset, vt, qui typis posthac exscribendum curaturi sunt egregium auctorem, id serio agerent, vt integra Politiani interpretatio, neque tot lacunis oppleta, Graeco Herodiani accederet.

Digitized by Google

Non alienum ab hoc loco, neque Lectori iniucundum fore exiſtimo, ſi de Editionibus Herodiani variis pauca adiecerim, quippe quod fruſtra de iis Graeca Fabricii Bibliotheca, (cui non recte hoc obiici, patebit volentibus comparare,) Voſſiique hiſtoria ſcriptorum Graecorum, conſulatur. Prodiit 1) Latine tantum, Politiano interprete, Bononiae 1493. in fol. 2) Graece cum eiusdem Politiani interpretatione, Venetiis 1524. in 8. et Baſileae 1549. in 8. 3) Graece et latine cum Stephani Annotationibus, Memmii Animaduerſionibus, Schotti emendationibus ſcripturarumque varietatibus, denique Friderici Sylburgii Annotationibus, tomo III. hiſtoriae Romanae ſcriptorum, quos Sylburgius collegit, Francofurti ad Moenum 1590. in fol. quae Herodiani Editio vna eſt omnium praeſtantiſſima. 4) Sine notis Ingolſtadii 1608. in 8. 5) Cum Stephani annotatiunculis in quosdam locos, et examine interpretationis Politiani, Lugduni 1611. in 8. 6) Cum Danielis Parei, ex Herodiani libris, principum bonorum et malorum ſpeculo, ſiue monitis et exemplis ethico-politicis, quae virtutes et vitia principum ſpectant, Francof. ad Moenum 1630. in 8. 7) Cum Boecleri notis et Animaduerſionibus, Argentorati 1644. in 8. 1662. cum prolixo Balthaſaris Scheidii indice; ac denique 1694. cum eodem indice. 8) Graece et latine cum Notis, Oxoniae, e Theatro Scheldoniano, 1699. in 8. 9) Gallice, cum animaduerſionibus, p. 165. in 12. Paris 1712. 10) Neque praetereunda eſt Translatio Germanica, quae nouiſſime prodiit Halae Magdeburgicae 1719. in 8vo. (cum praef. Chr. Frid. Hunoldi, alias Menantis.)

Addit his Iuglerus aliam, quae iam nota erit, interpretationem Germanicam Ge. Aug. Dethardingii Hafniae et Lipſiae 1747. in 8. prodiiſſe.

In Catal. Bibl. Bunauianae T. I. p. 191. memorantur: Herodianus Graece, vna cum Xenophontis Omiſſis et Gemiſto Plethone, Venet. ap. Ald. 1503. f.

— — et cum Politiani interpr. et huius partim ſupplemento, partim examine Henr. Stephani, vtroque margini adſcripto. Eiusdem Stephani Emendationes quorundam Graeci textus locorum, et quorundam emendationes. Hiſtoriarum, Herodianicas ſubſequentium, libri II. nunc primum editi Graece, excudebat H. Stephanus 1581. 4.

Pauli Voet, Icti, in Herodiani Marcum et Commodum, Imperatores, Notae, Vltrai. 1645. 12. Libellus plag. 10. olim abs me Hamburgi in auctione quadam librorum visus.

E vernaculis autem hominibus et popularibus sumsimus, etiam in exemplum incuriae, M. Beniam. Hederich's Kenntniss der vornehmsten Schriftsteller ed. Viteb. 1767. e p. 607. „Herodianus, I. I. C. 238. gel., so fälschlich mit dem Herodianus, dem Grammatiker, vom Sigonius und andern verwechselt wird, lebte die meiste Zeit an dem kaiserlichen Hofe; daher er denn auch eine um so viel genauere Erkenntniss und Einsicht in die Geschichte dieser Zeiten leicht erlangen können. — Er hat VIII Bücher von der römischen Historie, nemlich von dem M. Aurelius Antonin an, bis auf den Tod des Balbins und Maximus geschrieben, welche ediret sind

griechisch vom Aldus 1503. fol. ingl. zu Löwen 1525. 4.
griech. u. *lateinisch* †† zu Bonon. 1493. f.
zu Florenz 1517. 18.
† zu Ven. 1524. 8.
mit Stephans Noten zu Paris 1581. 4.
† mit Politians Version zu Vened. 1524. 8.
zu Basel 1549. 8.
mit Stephans, Memmius, Schottus und Sylburgs Anmerkungen T. 3. Historicorum Sylburgii Frankf. 1590. f.
mit Pareus Speculo bonorum et malorum principum das. 1630. 8.
mit Böcklers Anmerk. zu Strassb. 1644. 8. 1662. u. 1694. 8.
zu Oxf. 1699. 8.
zu Edimb. 1724. 8.
deutsch von Go. Aug. Detharding zu Copenh. u. Leipz. 1747. 8.“

Porro Hamberger zuverlässige Nachrichten von den vornehmsten Schriftstell. 2 Th. S. 540. „Herodianus, um das I. 238. Photius Bibl. Cod. 99. Le Nain de Tillemont hist. des Emp. T. 3. p. 260. et al. I. A. Fabric. B. G. l. 5. c. 7. Vol. 7. p. 11. Biographia Britannica Vol. 2. p. 88. I. G. de Chaufepié Nouv. Dict. hist. et crit. h. v. Allgem. Welthist. Th. 13. p. 564. — Leben und Schriften. — Herodianus, ein Griechischer Geschichtschreiber, wird mit dem Sprachlehrer gleiches Namens von einigen verwechselt. Dieser

Digitized by Google

ſtand bey dem Kaiſer Marcus Antoninus in Gnaden, und der Geſchichtſchreiber lebte noch nach dem I. 238. Iener war ein bloſser Sprachlehrer, und dieſer bekleidete öffentliche Ehrenämter, wie er ſelbſt von ſich ſaget. Er hat die Geſchichte der Kaiſer von des Marcus Antoninus Tode an bis auf den iüngern Gordianus, ſo wie er ſie ſelbſt geſehen und gehöret, und in ſeinen Aemtern zu erfahren Gelegenheit gehabt hat, in *acht Büchern* beſchrieben. Photius lobt ſie wegen der bezeigten guten Beurtheilung der Dinge und des angenehmen Vortrags: doch wünſchen andere, daſs Herodianus die Zeitrechnung weniger möchte aus der Acht gelaſſen haben. — Ausgaben.

Herodiani a Marci principatu hiſtoriarum libri VIII. Graece, cum Xenophontis Omiſſis. Venet. apud Ald. 1503. fol.

— hiſtoriae libri VIII. Gr. et Lat. ex interpretatione Aug. Politiani. — Florent. per Phil. Iuntam 1517. 8.

— hiſtoriarum libri VIII. Graece pariter et Latine ſeorſim. Venetiis in aedibus Aldi et Andreae Aſulani ſoceri, menſe Septembri, 1524. 8.

— hiſtoriae. Graece. Louanii, ap. Theodoric. Martinum, 1525. 4.

— hiſtoriae. Gr. et Lat. Baſil. Henr. Petri, 1535. 8.

— hiſtor. lib. VIII. cum Angeli Politiani — Excudebat H. Stephanus, A. D. 1581. 4. — Auſser der Aldiniſchen und andern Ausgaben wird von dem Stephanus auch ein *vet.* — *codex*, ohne Zweifel — angeführt, da er jenen bisweilen entgegen geſetzt wird.

— hiſtor. libri VIII. Gr. et Lat. cum H. Steph. Not. — in Sylburgii ſcriptor. hiſtor. Rom. T. 3. Frf. 1590. fol.

— hiſtor. libri VIII. cum notis et animadu. Io. Henr. Boecleri. Secunda editio — Argent. imp. et typ. Ioſ. Staedel 1662. 8. — Dieſes iſt eine bequeme und gute Ausgabe, wo der Herodianus in Capitel und kleinere Abſchnitte eingetheilet iſt. Die Anmerkungen des Boeclers ſind hiſtoriſch, und mit critiſchen vom Stephanus und Sylburg vermiſchet. In dem Indice iſt ebenfalls Critic mit angebracht. Die Ueberſetzung iſt des Politianus, aber ohne die Aenderungen des Stephanus. Sie iſt 1672 neu gedruckt.

— hiſtor. libri VIII. recogniti et illuſtrati. Oxoniae, e th. Scheld. 1699. 8. — Der Text iſt hier nach des Stephanus Ausgabe gemacht, und deſſelben Verbeſſerungen darein genommen. Die Ueberſetzung iſt Po-

litianus, welche der Herausgeber, wenn fie ihm zu rednerifch fchien, etwas abgeändert hat. Unter dem Texte ftehen einige Anmerkungen des Stephanus, Memmius, Sylburgs und des Herausgebers, worin der Herodianus mit den fcriptoribus hift. auguftae, dem Dio und Zonaras verglichen wird. Der Herausgeber hat eine andere Eintheilung in Capitel gemacht, als die in der Strafsburgifchen Ausgabe ift.

— hiftoria Gr. et Lat. per Io. Patonum. Edinb. 1724. 8.

— libri octo de imperio poft Marcum: vel de fuis temporibus: Angelo Politiano interprete. Am Ende: Quod quidem opus nouum et aureum Plato de Benedictis accuratiffime A. D. 1493. pridie Kalen. Septembris Bononiae quam pulcherrimis his caracteribus impreffit. fol. — Von den Bewunderern und Tadlern diefer Ueberfetzung kann nachgefehen werden Menkenii hiftoria vitae Politiani p. 148 — 160.

— Römifche Hiftorie in VIII. Büchern — überfetzt von G. Aug. Detharding. Copenhag. u. Leipz. — 1747. 8."

Poft haec fuppeditamus, quae ipfi reperimus adfcripta in plagula ante Polit. Vers. Antwerp. a Grimmelio, Conrectore quondam et collega mihi Scholae noftrae. „Herodianus, fcriptor Gr., vixit fec. III. a Chrifto nato. — Editiones.

Herodiani Röm. Hift. — 8. Halle.

— — — von Detharding. Copenh. u. Leipz. 1747. 8.

1503. fol. Herodiani a Marci Principatu hiftoriae, et Enarrationes antiquae in Thucydidem, additae Georg. Gemifti f. Plethonis de pugna Mantinea. Venet. apud Ald.

1517. 8. Herodiani hift. lib. VIII. Gr. et Lat. ex interpret. Ang. Polit. Accedunt — Flor. per Phil. Iuntam.

1524. 8. Herodiani hiftor. libri VIII. Gr. et Lat. — Venet. in Aedibus Aldi.

1581. 4. Herodiani hiftor. l. VIII. Gr. et Lat. — per H. Steph.

1611. 8. Herod. hift. l. VIII. it. Zofimi hift. lib. 2. Gr. et Lat. per H. Steph. Lugd. (fic in bibl. Menken. P. I. p. 139. Nr. 1474.)

1624. 8. Herod. hift. l. VIII. Gr. cum Lat. Ang. Pol. eiusque examine et emend. H. Steph. — Lugd.

1639. 8. Herod. — Gr. et Lat. ex edit. Dan. Parei, Lond.
1662. 8. Herod. — Gr. et Lat. cum Not. I. H. Boecl. Argent.
1678. 8. Herod. hiſt. l. VIII. Gr. et Lat. cum Not. Var. Oxon.
1685. 8. Herod. Gr. et Lat. Patau. c. Tab. Geogr.
1694. 8. Herod. hiſt. l. VIII. Gr. et L. cum Anim. I. H. Boecl. et Ind. Graeco-Lat. Balth. Scheid. Argent.
1704. 8. Herod. — Gr. et Lat. Oxon.
1724. 8. Herod. — Gr. et L. per Io. Paton. Edinb.

Lat. Herod. hiſt. ex interpr. Ang. Pol. Colmar. 1523. 8.
— — — — — — Pariſ. 1539. 8.
— — — — — — — ex offic. Rob. Steph. 1544. 8.
— — — — — — Cordub. 1557. 8. (quo ordine hae Lat. fuerunt et in bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1470. ſqq.)

Herodiani hiſtoriae de Imperio poſt Marcum vel de ſuis temporibus l. VIII. Ang. Polit. interprete, Antwerpiae ex offic. Chriſtoph. Plantini 1566. 12.

Hiſtoire d'Herodien, traduit du Grec en François avec des Remarques Paris. 1700. 12.

Frid. Otton. Menckenii hiſtoria vitae et in litteris meritorum Ang. Pol., ortu Ambrogini, Lipſ. 1736. 4.

Wern. Iac. Clauſii Angelus Politianus. Magd. 1718. 8.

Monita et Exempla Ethico-Politica, ex Herodiani libris excerpta a Dan. Pareo, Lond. 1638. 8. (it. in bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1477.)

Ex Herodiani ſcriptis Excerpta de Magno Verbo Gr. apud Chr. Wechelum 1542. 8. (it. in bibl. Menk. l. l. Nr. 1480.)

Paul. Voet. Notae in Herod. Marc. et Comm. imper. Vltrai. 1645. 12."

Quibus cognitis nondum acquieſcens ego, vbicunque haberem, qui bibliothecas inſpicere poſſent, eos per litteras adii, vt mecum communicarent, quae reperiſſent. Dein etiam efficiebam, vt mihi mitterentur libri ipſi, vt cognoſcerem penitius, per aliquod ſaltem tempus, aut etiam diutius retinerem, ſi operae pretium erat, aut denique per multos annos, quod in primis contigit in libris e bibl., quae Cizae ſeruatur, Scholae cathedralis. Omne hoc negotium fortaſſe non iniucunde cognoſcetur per epiſtolas aliorum, hic ſubiectas.

Digitized by Google

„Vir Doctiſſime

„Literis Tuis quod non ſtatim reſpondi, ignoſce occupationi meae, quae vix tempus relinquit epiſtolis ſcribendis. Herodiani edendi curam ad Te veniſſe, gaudeo: et recte a Te omnia adminiſtrari video. — Ex editionibus, quas deſideras, nulla Tibi opus eſt, praeter Stephanianam; quam et Tibi ſequendam arbitror maxime et pro baſi novi textus. Nam poſt eam qui edidere, nihil noui dedere, niſi fortaſſe vitia operarum noua. Eam a me accipere potes. Tomum Collectionis Sylburgianae III. habui ipſe, ſed iam non comparet. Forte et ipſum Leiſnero dedi, ſicut editionem Ingolſtadinam; in qua quod ſcriptum eſt de Codice Veneto, id a me eſt: et, ni fallor, varietates, quae ſunt in ſpecimine edito a Teupolo, eo in loco adſcripſi, ad quem pertinent. Editione Parei Tibi opus non eſt. Textus eſt vitioſus, nulla a Pareo correctione, et notae ſunt politicae, quos et Aphoriſmos Politicos ex Herod. exceptos appellat. Editionem Edinburgenſem non vidi. Sed Edinb. edd. vulgo tantum textum Gr. habent, repetitum ex aliqua ſuperiori editione. Voëtianas notulas habui: ſed et ipſae non comparent; nec ſunt tanti. Oxonienſis textus vnde ſit, non memini. Si eſt Stephanicus, id exemplum accommodari operis typogr. poteſt. Si otium eſſet, facile a me impetrares, vt aliquid de meo darem. Sed nullo modo poſſum iam ſcriptorem hunc curioſius tractare; nam iuuenilia, quae ad illum notaui, non ſunt huius aetatis ac temporis. Ceterum fortaſſe aliquid aut plus otii erit, cum Tua erunt abſoluta, licebit que aliquid addere de meo. — Habeo et ed. Aldinam maiorem a. 1503. ſed ab ea nil diſcrepare puto minorem. Itaque ea Te arbitror carere poſſe. Vale. Scr. d. XV. Sept. (1770.) Tui ſtudioſiſſimus I. A. Erneſti."

„Vir Clariſſime atque Doctiſſime

„Quo maiori ſemper deſiderio flagrabam legendi aliquando Herodianum beati Leisneri doctrina emendatum et illuſtratum, dolebam que hoc opus Viri morte eſſe interruptum: eo maiori afficiebar laetitia, cum ab Erneſtio potiſſimum Tibi Viro Graecarum et Latinarum literarum in primis gnaro hoc muneris eſſe traditum ex Te audirem; quem in primis ſpei noſtrae reſponſurum eſſe ſcio. — Quod vero me rogas, vt et ego, ſi poſſim, Te adiuuem mea qualicunque ope, id eſt, monendo de libris Herodiani, qui in Bibliotheca ſenatoria aſſeruantur: Te non latere puto, nil manu exaratorum apud nos latere, alioquin enim eorum

Digitized by Google

facultatem Leisnero concessam esse credes. Audiui tamen ad nostram Bibliothecam pertinere versionem Bergleri latinam a Leisnero iam vsurpatam, sed mihi nondum, vt suo loco reponerem, redditam. Nec dubito Virum beatum, quae eius erat diligentia, comparasse multos libros typis impressos; sed si hos desideras, scito, senatoriam Bibliothecam habere Aldinam 1524. Louaniensem 1525. H. Stephanianam 1581. Dan. Parei 1627. et Lond. 1639.. Boecleri Arg. 1644. et cum Indice Scheidii 1694. praeterea reperies apud nos Paulli Voigtii notas in Marc. et Comm. 1645. 12. Vltrai. Nihil scribo de libris obseruationum et emendationum variarum, quarum saltem eas, quae ante Leisneri mortem sint scriptae, adhibitas esse credo. — Lipsiae d. X. Noub. 1770. M. Carol. Aug. Thieme."

Cuius amico beneficio, quum vnam Louaniensem missam huc cupiuissem, hanc deinde contuli. Sed audiamus porro.

„Ich bin selbst in der Bibliothec gewesen. Hier sind die Auflagen, die vom Herodian vorhanden seyn. Haben Sie etwas davon nöthig, so schmeichle ich mir, von denen H. H. Consistorialen alles zu bekommen.

Herodianus ex edit. Dan. Parei, Frf. 1627.
— — — I. H. Boecleri, Arg. 1644.
— — — Basil. 1549. (8. per Henr. Petri.)
— Hist. fol. Venet. 1503.
— — — Basil. 1533.
Sylburgii T. 3. scriptorum hist. Rom. fol.

Ausser diesen Auflagen habe ich nichts weiter im Catalogo gefunden. — Zeiz, am 29. Sept. 1770. M. G. W. Straufs."

Ex quibus, cum ad me venissent, seruaui modo
Ald. f. Ven 1503. fol.
Sylburg. T. 3. 1590. fol.

interea d. 10. Sept. Lipsia missis a Leisneri Filio, praeter Patris Mss. in Herodianum et Bergleri Versionem, quoque Editionibus Herodiani his,

Aldi. Ven. 1524. 8.
Basil. 1549. 8. per Henr. Petri,
— ap. Io. Valderum 12.
Ingolst. 1593. 8.
Lugd. 1624. 8.
Patau. 1685. 8.
Boecleri 1694. 8. et
Oxon. 1704. 8.

Quo ipſo tempore et ab Erneſtio venit Herodianus ex recenſ. H. Steph. 1581. 4., mutuus quidem, et poſt mortem ipſius in auctione redemtus. Non ita multo poſt et a Reiskio binae editiones,

Baſil. 1543. 8. et

— 12. poſt mortem ab vxore doctiſſima d. 10. Dec. a. 1774. dono mihi conceſſae.

Ipſe autem cum tenuiſſem iam, aut comparaſſem vndecunque praeterea has editiones,

Ingolſt. 1608. 8. dono Wunderi, diſcipuli tum e coetu meo,

Parei 1639. ex Erneſtii b. auctione coëmtam,

Boecleri 1662. 8. (vt reperi demum d. 14. Aug. 93.; acceptam, dono, an pretio, non adſcripſeram, a Schlottero b. Schleiz. Rect.)

Oxon. 1678. 8. pecunia emtam,

Edinb. 1724. 8. poſtremam quidem hanc per munificentiam Caſparis Fritſchii, bibliopolae Lipſ. aequiſſimi et mihi amiciſſimi: his paratis praeſentibus que copiis vtebar ſic, vt, adhibito ſocio e diſciplinae meae alumnis aliquo, compararem cum Stephaniana Aldinas, Baſileenſes, Parei illam et Boecleri, it. Oxon., excerpens inde Var. L.

Interea tamen, dum haec agebantur et alia ad parandam Herodiani editionem nouam, non deſii cognoſcere, an quid editionum alibi lateret, vel etiam ad explicandum illuſtrandum ve textum ſcriptoris. Hinc epiſtolae, quae ſequuntur.

„Wie ſteht es denn mit Dero Herodian? Faſt hätte ich ein wenig über Dero Beutel diſponirt. Herr Bibliothecar Dasdorf beſitzt handſchriftliche Anmerkungen über ihn, welche er rühmt, und manches, das er mir daraus vorlas, gefiel mir auch ſo, daſs ich wünſchte, E. H. möchten Gebrauch davon machen können. Dasdorf erboth ſich, Ihnen dieſelben zuzuſchicken. — Wollen Sie dieſe im Original, oder Abſchrift? Von wem ſie ſind, wiſſen wir nicht; auch ſind nicht alle Anmerkungen beträchtlich; nur vieles. — Dresden, am 10. Merz 1778. — M. Stemler.“

Quam epiſtolam praemiſi certa de cauſa reliquis his.

„Eine unerwartete Begegniſs veranlaſſet mich E. H. von einer Entdeckung Nachricht zu geben, die Ihnen unbekannt zu ſeyn ſcheint, und doch nicht gleichgültig ſeyn kann. In dem Catalogo der von dem ſel. Hofrath und Geh. Referendario Becker zu Dresden nachgelaſſenen und nunmehr feilgebotenen Bibliothec, einer gar vortrefflichen

Digitized by Google

Sammlung der besten Editionen von Auctoribus classicis, finde ich p. 55. 650. praelectiones in Herodianum manu erudita conscriptae, maximam partem historicae et criticae. Sollte das etwa wohl der bergleische Commentarius seyn? Finden Sie wohl für gut, bey der Witbe um Communication dieses Ms. Ansuchung zu thun? Denn die Auction selbst soll erst zu Ende dieses Jahres vor sich gehen. — Leipz. d. 7. Ian. 1774. — D. Reiske."

„Irmischio S. P. D. Stemler.

„Longe sane iucundissimum est, V. Cl. pietatis Tibi meae declarandae speratam diu nunc offerri occasionem. Omni igitur, qua fieri potest, celeritate — rescribo litteris Tuis, M. scr. Praelect. in Herod. Historicum nullius fere esse pretii. — Dresdae. Id. Oct. 1774."

„Die geschriebenen Anmerkungen über den Herodian im Beckerischen Catalogus habe ich um 12 gl. weggehen lassen. — Alles, was nur auf der hiesigen Churfürstl. Bibl. ist, Versionen, Editionen, will ich Ihnen hier nach einander herschreiben.

I. Ausgaben, wo das griech. u. lat. beysammen steht, sind folgende hier:

a. e Theatro Scheldoniano, Oxon. 1678. gr. 8. 288. S. sauberer, klarer Druck. Die Noten sind sehr sparsam, aber einige geben doch Varianten an, etc. Abbreviaturen sind in ihr, wie in den übrigen, häufig.

b. die bekannte Scheidische von 1662.

c. Herodiani Histor. l. VIII. ab Ang. Politiano quondam latine versi, nunc a variis mendis castigati et notis brevioribus illustrati — ich sehe aber keine — studio Danielis Parei. Frf. ad M. 1627. 266. S. gr. 8.

d. Herodiani l. VIII. hist. cum Ang. Pol. versione et huius partim supplemento — Lugduni 1624. 8. Der Herodian geht bis S. 321.

e. Basileae 1563. per Henr. Petri cum indice et Pol. vers.

f. Herodi. l. VIII. postremum nunc diligentiori cura castigati, per Henr. Petri 1549. kl. 8. 647. S. Vt e dedicatione elucet: studio Politiani, a quo etiam sequens,

g. in der Vorr. steht 1493. Vermuthlich durch einen Druckfehler; denn zu Ende folgt: Excussum 1543. Vielleicht herrschte auch damals schon der Kniff, um ein verlegen Buch einen neuen Titel zu machen, damit es nun reissend weggehe. Ausserm Titelblatte ist alles gleich.

h. kl. fol. 1581. excudebat H. Steph. cum emendat. — Die leidige Pol. Verf. prangt auch hier und Zofimus ift mit an. Der Ort ift nicht genannt.

II. Verfionen

A) lateinifche, alle von Politian, aber von verfchiedenen Iahren,

1. Herodiani de Romanorum Imp. vita poft Marcum vsque ad Gordianum Nepotem l. VIII. Ang. Pol Interprete. Quibus Chronologia, Genealogia et Geographica Imperii Romani defcriptio adiecta funt. Pataui 1585. 8. 278. S. (hic quidem anni numerus per emendationem erat fcriptus fupra numerum, primo fcriptum 1685.)
2. ei. Pol. verf. 1544. ex offic. Rob. Steph. 8. 181. S. klarer Druck.
3. 1493. fol. a Polit.

B) franzöfifche

1. L'hiftoire d'Herodien, Excellent Hiftoriographe. Translatée du Grec en Francoys de Vintemille Rhodien 1554. à Lyon. gr. fol. 104. S.
2. Hiftoire Romaine, efcrite par Herodien, traduit du Grec en françois par Monf. de Bois Guilbert. Par. 1675. 8. 175. S.
3. Hiftoire d'Herodien, traduit du grec en françois, avec des remarques fur la Traduction par Monf. l'Abbé M . . . . Par. 1712. 2 Bogen Vorrede, Text 325. Remarques von S. 329 - 363. 8.

C) deutfche,

1. von Boner, Augsb. 1532. 77 Blätter, fol. grober Druck.
2. Herodianus, der fürtrefl. griech. Gefchichtfchreiber, — erftlich durch den Hochgelehrten Angelum Politianum in latein bracht, nachmals durch Hieron. Boner verdeutfcht, Frf. 1569. 163 Blätt. 8.
3. Herodiani Röm. Hiftorie in 8 Büchern — von Georg. Aug. Detharding, Cop. u. Leipz. 1747. 456 S. 8.

Aufferdem ift nichts weiter hier. — Weil ich wöchentlich mit dem H. Bibliothecar Müller zu Wittenb. Briefe wechfelte: fo erkundigte ich mich, was vom Herodian auf feiner Bibl. wäre, und ich will feine Nachricht wörtlich hier einrücken."

„Was wir hier auf der Bibl. für Ausgaben des Herodians haben? Nicht mehr, als folgende fünfe. Die beyden erften find in 4. und die 3 letztern in 8.

1. eine aus dem 16. Iahrh. Da das Exemplar defect ist: so kann man weder locum noch annum davon melden. Sie ist pur griechisch.
2. vom H. Steph. Par. 1581. mit Polit. Verf. u. Steph. Anmerk.
3. Basileae, per Henr. Petri 1549. auch mit Pol. Verf.
4. eadem 1563.
5. die beste des Scheidii cum not. Boecl. et ind. copiosiss. Scheid. Arg. 1662. Auch diese hat dem gr. Texte gegen über Politiani Version, welche nicht schlecht ist, ob er gleich mehrmals etwas ausgelassen.

Ausserdem haben wir auch eine franz. Uebers. von Jaques des Contes de Vintemille, Rhodien, à Lyon, par Guillaume Rouille 1554. Diess Exemplar hat der iüngere Iustus Ionas gehabt." So weit mein Wittenberger Correspondent. — Dresd. d. 15. Febr. 1775. — M. Wilh. Chr. Stemler."

Cui, quondam discipulo meo egregiae indolis ac doctrinae, nunc in Thuringis, opinor, oratori eximio, Dresda digresso, cum alius meorum, Scheibnerus nomine, eandem in vrbem veniens, successisset minus in fortuna, quam in pietate et officio erga me: placuit huic ad superiora Stemleri quaedam adiungere.

„Wo ich die Edd. mit Ihrer Angabe völlig gleichlautend befunden, mach' ich also nach Ihrem Befehl keine weitere Erinnerung, und bemerke blos Abweichungen.

I. a. e Th. Sch. 1678. — Alles nach Ihrer Angabe. Nur steht ferner hinein geschrieben: Ce livre a été aussi inprimé à Osfone avec des notes en 1700. mais sans aucune augmentation tant pour le texte, que pour les notes, et l'on n'y a changé, que l'année.

b. die bek. Scheidische.

c. ed. Dan. Par. — Die Anfangsworte der Vorrede: Iocasta — Breuiarium P. I. fängt sich an: Imperator Marcus — est occisus. — Im ganzen Prooemio sind keine marginalia, und die von Ihnen angegebenen: exornatae et compositae orationis: stehen in der ed. Lugd. 1624. In beyden Edd. aber sind die marginalia nach genauer Vergleichung verschieden, z. E.

ed. Fcf. ad init. l. I.	Marci filius Verissimus moritur.
ed. Lugd.	Complures Marci filiae, mares duo.

d. ed. Lugd.

e. ed. H. Petri 1563. klein 8. schlechter Druck. S. 597.

f. und g. beyde sind klein 8. und unstreitig die von 1549. von der 1543 abgedruckt, denn sie treffen Seite auf Seite mit einander überein, und ich habe bey einigen verglichenen Seiten keine Abweichung, weder unter sich, noch von der 1563 gefunden. Die Schrift ist in beyden cursiv, — so wie in der 1563. hingegen grofs. — Die Lettern sind stumpf, und viele Compendia. In der von 1543. ist der Text mit einer rothen dünnen Linie eingefafst, und in der Mitte der gr. Text von der Version unterschieden. — Der Text ist ohne Capp. u. §§., nur tituli Orationum gr. et latini. — Die Unterschrift der Praef. in der 1549: Basil. Calendis Aug. a. Sal. 1549. — in der von 1543: Bas. Cal. Mart. a. S. 1543. — Der in beyden folgende Brief des Angelus Pol. ist allerdings in beyden unterschrieben:

Pridie Nonas Maias a. S. M. CCCC. XCIII.

Nach der ed. von 1563. wo steht M. D. XCIII. halt ich iene Zahl M. CCCC. XCIII. für Druckfehler.

h. ed. H. Steph. 1581. gr. 4. nicht klein fol.

Nebst diesen habe ich ietzt gefunden

i. ed. Aldi Manutii ab a. 1503. fol. Herodiani a Marci Principatu historiarum libri octo etc. — Am Ende des ganzen Buches: Venetiis in Aldi Neacademia mense Octobri M. D. III. Ald. Man. Rom.

k. Eine Aldinische ed. von 1524. 8. Die Vers. Ang. Pol. ist angehängt. Herodiani historiarum libri VIII graece pariter et lat. — Am Ende: Venetiis in Aedibus Aldi mense Septembri M. D. XXIIII.

II. Versiones

A) 1. Eine lateinische vom Ang. Pol. von 1493. kl. fol. ohne besonders Titelblatt. Die Initialbuchstaben klein in einem leeren Quadrat. Sehr sauber gedruckt, ohne Seitenzahl und nur mit Abtheilung der Bücher und vielen Randglossen. Der Band ist einen Finger stark, und enthält:

a) Polit. Brief ad Magnanimum: Efflagitaui — Fesulano prid. Nonas Maias a. S. M.CCCCLXXXXIII.

b) Praefat. ad Innocent. VIII.

c) den lat. Text, an dessen Ende: Quod quidem opus nouum et aureum Plato de Benedictis accuratissime anno Domini M. CCCCLXXXXIII. pridie Kalen. Sept. Bononiae quam pulcherrimis his

Digitized by Google

characteribus impressit. Laus Deo — ein Buchdruckerstock.

Diese edit. beweist wohl die Richtigkeit der Zahl MCCCCLXXXXIII. in der ed. von 1543 u. 1549. und ist wohl vielmehr in der von 1563. die Zahl M.D.XCIII. ein Fehler.

2. eine lat. des A. Pol. von 1685. kl. 8. Herodiani de Romanor. Imp. — quibus Chronolog. — adiecta sunt. Pataui M.D.CLXXXV. (Sic claris nec dubiis numeris, vt ap. Stemler. supra.)

3. eine lat. des A. Pol. von 1544. 8. ex offic. Rob. Steph. Paris.

B) 1. L'histoire — de Vindemille (sic) Rhodien — der Text mit Abtheilung der Bücher und Capp. ohne Seitenzahl.

2. Histoire Romaine — par Monf. *du* Bois Guilbert etc.

3. Histoire d'Herod. — Par. 1712. etc.

C) 1. der fürtreffliche Griechische Geschichtschreiber Herodianus den der Hochgelehrt A. Pol. in das Latein, u. Hieronymus Boner in nachvolgendt Teutsch pracht, etc. in fol. — Am Ende: gedruckt in — Augsb. — M.D.XXXII.

2. Diese nämliche edit., Titel und Text unverändert. — Nur ist sie älter, denn am Ende steht: gedruckt in — Augsb. — M.D.XXXI.

3. Herodianus, der fürtreffliche Gr. Geschichtschreyber, — erstlich durch den Hochgel. etc. — durch Hier. Boner verteutscht. gedruckt zu Frf. am M. 1565. 8.

4. Die von Detharding."

Iam, cum in Praefatione editionis meae ad Tom. I. professus essem p. XVI. e. deesse mihi adhuc tres editiones, quas libenter cognoscerem: per Suikertum redemtorem operis accepi d. 6. Febr. 1789. scidulam hanc, manu ipsa Illustris Heynii scriptam.

„Herodian. Iunt. 1517. 8. ist blos die lat. Version Politiani.

Boecleri 1640. ist allem Ansehen nach ein Irrthum. Die erste ist 1644. Diese habe ich auch vor mir: und die Dedication selbst ist 1644.

Die in Stephani Scriptt. Rom. 1568. hat nichts voraus. Auf allen Fall will ich sie dem Hr. R. mittheilen."

Fuerunt que alii, qui et ipsi e longinquis terris harum trium aliquam offerrent. Verum, quoniam sumtus cauebam,

alios, praeter iam factos, nec vllo restitutos mihi pacto; contentus mansi paratis illis superioribus editionibus, ad quarum pleniorem descriptionem et quasi picturam nunc progredior, facturus simul censuram de iisdem. Sequor autem primo quidem seriem annorum, quibus quaeque prodiit. Igitur

1503. fol. Ald. titulus est hic.

„Ξενοφῶντος παραλειπόμενα, ἅπερ καὶ ἑλληνικὰ ἐκάλεσε.

Γεωργίου γεμιστοῦ καὶ πλήθωνος, ἐκ τῶν Διοδώρου, καὶ Πλουτάρχου, περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐν μαντινείᾳ μάχην, ἐν κεφαλαίοις διάληψις.

Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ.

Σχόλια παλαιά, καὶ ξυνοπτικὰ εἰς ὅλον τὸν Θουκυδίδην, ὧν χωρὶς οὐκ εὐξύνετος ὁ ξυγγραφεύς.

Xenophontis omissa: quae et graeca gesta appellantur.

Georgii Gemisti: qui et Pletho dicitur: ex Diodori: et Plutarchi historiis de iis: quae post pugnam ad Mantineam gesta sunt: per capita tractatio.

Herodiani a Marci principatu historiarum libri octo: quos Angelus Politianus elegantissime latinos fecit.

Enarratiunculae antiquae: et perbreues in totum Thucydidem: sine quibus auctor intellectu est *quamdifficillimus.*"

Subiectum est signum solenne Aldi, intra figuram quadrati oblongi per duas lineas, anchora circumuoluto delphino, cum mediis his

ALDVS *MA. RO.*

Sequenti pagina Praefatio Aldi Graeca vnius paginae.

Ἄλδος ὁ ῥωμαῖος Γυΐδῳ τῷ Φερετρίῳ οὐρβινίων ἡγεμόνι, εὖ πράττειν

Ω παῖ πατρὸς ἀγαθοῦ, παρ' ἰουλίῳ πολυδεύκης ἐγράφη πρὸς κόμμοδον παῖδ' ἔτι ὄντα, περιόντος ἔτι μάρκου τοῦ πατρὸς, ὃς τά τε ἄλλα, καλὸς, κἀγαθὸς ἦν ἀνὴρ, καὶ φιλόσοφος. λ. quod Pollucis dictum tractans deinde amplius, et ad laudem Guidi referens, postremo dono ei offert hos libros, finiens sic: ἔῤῥωσο. Ἐνετίῃσιν ἀνθεστηριῶνος τετάρτῃ ἐπὶ δέκα α. φ. γ.

Deinceps sine numeris in paginis sequuntur libri nominati Graece modo, in pagina que penultima extremus versiculus hic

„Venetiis in Aldi Neacademia mense Octobri M.D.III."

et in paginae tergo f. pagina vltima, vacua illa tota, iterum fuperius fignum Aldi.

Ibi Herodiani textus (incipiens cum titulo: Ηρωδιανȣ της μετα Μαρκον βασιλειας, βιβλιον πρῶτον.) habet 1) elementa bona et acria, in nominibus propriis non fibi conftans, modo maiusculis quippe adhibitis, modo breuibus, vt Λαχίῳ βήρῳ — Λαχιλλη — πομπηιανῷ,

2) compendia fcribendi multa, in articulis, praepofitionibus, fed non omnibus vtrinque, it. in coniunctionibus f. adu., vt μὲν et γὰρ, quod et ipfum eft interdum plene fcriptum, it. in extremis vocum fyllabis vel vnis, vel duabus, it. in totis vocibus, vt ἄνον p. ἄνθρωπον ad 3, 12, 22. e.

3) vitia fua, quae per occafiones prodidi in opere in Var. L., in quibus haec funt maxima, quod omittuntur verficuli integri et plures,

4) nimis frequentia commata, et femper ante copulam καὶ,

5) figna („) et femel vnius vnci (,) in margine finiftro, in Herodiani fententiis, orationibus, (in his tamen nec ipfis femper,) cum breuioribus, tum longis, (quae et feparantur a reliquo textus corpore, faltem ab initio, non vero femper in extremis, vbi feries interdum eadem, vt fub initium per verfus fingulares praefigitur orator, veluti Δημηγορια τȣ βασιλεως Μαρκȣ, elementis quidem grandibus, fine vllo accentu,) porro in defcribendis moribus populi cuiusdam, vt Syrorum 2, 7, 13. etc. it. vbi nemo defideret, vt 3, 8, 13. m. fq. nifi quod ibi Seueri mores pinguntur aliqui,

6) nullas fectiones minores in capita et §. §. fed

7) lectiones fuas bonas, de quibus etiam per totum Herodianum vidimus, hauddubie ducta e quodam Codice Ms., non tamen e Bauaro, quanquam cum hoc faepe conuenit numero, nec modo per lectiones, fed quoque per fcripturam, diftinctiones et accentus, v. c. in litteris fimpl. ἀσχάλων 1, 9, 22. i. it. in ἑτέρα τίς 1, 10, 1. i. — it. in ferie eadem iunctis, 1, 1, 10. ἐχόμοια, it. ὥσπερ 8. 1, 3. e. etc. contra etiam in feiunctis ὁ δὲ 1, 2, 3. p. 41. etc. it. ὁ δὲ καὶ ποτε 3, 14, 6. tum ἅ τε 8, 2, 11. vt Ba. 7, 9, 11. fed ἅτε 8, 8, 3. — etiam adeo in omiffo articulo 2, 15, 2. i.

1524. 8. Ald. (in b. Erneftii Catalog. bibl. p. 157. Nr. 2348. malo numero anni, „Ald. 514.") cui titulus:

„Ηρωδιανυ ιςοριων βιβλια. η.

Herodiani historiarum lib. VIII. graece pariter, et *latine.*"

Subiicitur insigne Aldi iterum, sed sine quadrata figura, et nudum, et modo cum medio vtrinque nomine AL DVS.

A tergo pagina est vacua. Sequens pagina habet loco praefationis pauca nec totam paginam complentia.

„Franciscus Asul. Lectori. S.

„uARIOS casus, multiplices que fortunae lusus ex antiquorum scriptis recognoscere — contigisse. *Vale.*"

A tergo rursus nil, et duae post plagulae inanes. Cum noua, per numeros, non Romanos, sed vulgares, et modo in aduersa paginae parte, ad dextram que, sequitur Gr. textus, (inchoans cum p. 1. et titulo: Ηρωδιανου της μετα Μαρκον βασιλειας, βιβλιον πρῶτον.) qui fert

1) litteras minores, quam in Ald. 1, interdum obtusiores sordibus que plenas, ac pari inconstantia in nom. propr.

2) compendia non tot, quot in Ald. 1., sed tantum in articulis, nec tamen semper, it. in γάρ, δὲ et καί, etiam in aliis vocabulis et syllabis,

3) eadem signa illa („), eosdem titulos Δημηγορια etc.

4) cumulata commata quoque, nec tamen vbique eandem distinctionem,

5) nulla capita et §. §. vsque ad p. 92. in cuius tergo extremo, in versu adhuc, quo finit Gr. textus „τέλος." —

„Venetiis in aedibus Aldi mense Septembri M. D. XXIIII."

Tum in media pagina solum titulum: „Herodiani Historiarum libri VIII." a tergo iterum nihil, sed in p. 2., loco praefationis rursus per 9 versus:

„Franciscus Asul. Lectori. S.

„qVoniam saepe accidit, — cumulo. Vale." in quo indiculo per verba „atque adeo diligenter conferat" series constructionis laborat, pro inf. *conferre.*

Post que tergum vacuum cum p. 3. „Angelus Politianus Andreae Magnanimo. S." ad paginae tergum vsque medium: „Anno Salutis. M. CCCCXCIII." Dein p. 4. „Angeli Politiani ad Innocentium VIII. — praefatio in Herodiani historiam e graeco in latinum conversam." quae finit in paginae tergo extremo. Tum p. 5. „Herodiani Historiae de Imperio post Marcum — liber primus e graeco tralatus, Angelo Pol. inter-

prete, ad Innocentium VIII. Pon. Max. Prooemium" quae Verſio finitur in p. 97. tergo extr. „Finis. — Venetiis in Aedibus Aldi, et Andreae Aſulani Soceri, Menſe Septembri. M.D.XXIIII."

6) ſcripturam interdum illam vnius feriei, vt μετακάσης 1, 10, 5. i. Add., ed. Ald. 2. p. 8. e. ſed p. 22. a tergo i. l. 7. ad 2, 7, 6. i. προπολλȢ cum A. 1.

7) vitia ſua alia, quam Ald. 1., in quibus, praeter illud ſupra in fronte tituli et nomine Gr. Herod., et hoc, quod voces vnae diſtrahuntur, vt p. 47. aduerſa med. μέ χρι, it. ib. lin. prr. totae miſcentur ακαὶ παλῶν, pro καὶ ἀπαλ. Quorum vitiorum alia dedimus ſubinde in Var. L. cf. 3, 2, 11. i. vbi p. 32. b. l. 4. quoque καὶ χαθαιρέσα λ. cf. 3, 3, 2. i. 6, 2, 3. p. 313. 6, 6, 5. p. 425. 8, 7, 8. i. tum adeo 7, 5, 8. p. 676. omiſſa pr. ἐξ, etc.

8) lectiones alias, quam Ald. 1., tum per ſcripturam, vt 3, 3. 2. i. p. 32. b. l. pen. ῥαδίως ſine iota, it. 3, 4, 2. e. αὐτὴν per lenem, it. 4, 4. 9. p. 854. αὐτὸν, ſed 7, 1, 11. p. 555. in πρὺκαλέσατο cum leni, porro 3, 8, 5. i. addito καὶ ante ὥσπερ,

9) lectiones tamen easdem cum Ald. 1., (quippe ex hac ducta Ald. 2.,) tum alibi, cf. in opere, tum 6, 9, 10. p. 525. omittit duo παρεκάλεσέ τε, ſed 8, 4, 28. p. 1012. conſentit cum lect. Ms. Ve. γυμν.

10) lectiones vitioſas, quae et in Ms. Ba. p. 48. b. e. δύνασθαι p. δύνασθε ad 4, 5, 9. e.

1525. 4. Louan. cuius titulus:

„ΗρωδιανȢ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱσοριῶν βιβλία ὀκτώ.
Herodiani a Marci principatu hiſtoriarum libri octo.
Quos Angelus Politianus elegantiſſime latinos fecit.
Louanii apud Theodoricum Martinum Aloſtenſem.
An. M.D.XXV. Menſe Februario."

Tunc, ſine praefatione, Lib. I. cum titulo eodem antea, (qui titulus in Ald. alius,) ſine capp. et §. §., modo in pag. ſiniſtra Ηρωδιανȣ et in dextra βιβλίον α. — In fine l. 1. ſubſcripta: „ΗρωδιανȢ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας βιβλίον πρῶτον" et ſic in rel. libris, (quorum in fine ap. Ald. nil fuit,) vt in l. 8. „ΗρωδιανȢ τ. μ. μάρκον βασιλείας τέλος."

Sequuntur „Index eorum, quae in libris Herodiani continentur — Caeſarum Herodiani breuis vita et Sententiae elegantiores ex hiſtoria Herodiani excerptae."

Textus, ductus ex Ald. 1., habet a) orationes separatas, praefixis illis: δημηγορία τῦ βασιλέως Μάρκυ, sed
b) sine signis („).
c) compendia quidem, nec tamen magna,
d) nulla signa parenthesis, (quae nec in vtr. Ald.)
e) scripturam eandem, ἀρκτῶα, κακᾶθεν, sine iota, it. ἀςχάλων, per simpl. litteram, porro in iunctis τηνταχίςην, οἱαισδήποτε, sed et contra οἵαις δὴ, vt ἐπιπολὺ et ἐπὶ πολὺ,
f) eadem vitia, vt 1, 8, 7. i. μελόντων p. μελ.
it. quod omittit quaedam cum Ald. 1., vt 1, 17, 9. p. 718.
g) alia sua vitia, ὀχ ἐλεγχθησ. 1, 1, 2. e. σώφρωνας 1, 2, 3. e. δωρυσαμ. 1, 5, 2. i. etc.
h) aliam accentuum rationem interdum, vt 1, 1, 2. p. 10. κολακείαν τε, sine accentu, pro Ald. vtr. τὲ, it. 1, 8, 3. e. ἑαυτὴν. Ῥᾷςα λ. pro A. 1. ἑαυτὴν, Ῥ.
i) alias quoque distinctiones, (v. c. 1, 1, 1. p. 5. post ἀριθμ. nullum comma, sed ib. 2. p. 9. post καρπ. punctum, pro commate A. 1.) quas interdum communes habet cum Bas. 1. cf. 1, 1, 5. e. p. 24.
k) alias lectiones, vt ab init. textus Gr. „βασιλείας ἱςοριῶν βιβλία ὀκτώ" pro A. 1. βασιλείας βιβλίον πρῶτον.

††† Basil. 16. (quam sine anno nominaui in opere Bs. 1. Leisn.) cui titulus:
„Ηρωδιανῦ ἱςοριῶν βιβλία (sic) η.
Herodiani a Commodo Marci filio ad Maximum vsque et Albinum Imperatores, historiarum lib. VIII.
Basileae apud Ioannem Valderum."
A tergo nihil, sed p. sq. textus Gr., per numeros vtriusque paginae a 1 — 441. vbi post versus 7. finito textu, separatim stat „Τελος."

Textus, incipiens cum titulo: „Ηρωδιανυ της μετα Μαρκον βασιλειας, βιβλιον πρωτον." habet
1) nulla capp. et §§. sed sub initium noui libri cuiusque elementum maius, quadrato inclusum, tum in fine librorum nil subscriptum, interdum autem vacuum quod spatium paginae, vt l. 1. et

2. p. 69. 142. non vero l. 3. p. 210. vbi eadem in pag. infit iterum l. 4.
2) modo ab initio feparatas orationes, non item in fine femper, cf. p. 11. e. 16 m. 20. l. 4. ne quidem ab init. cf. p. 18. e. 31. i. m. fed vtrinque p. 78. m. 80. i. 83. i. 86. e. etc.
3) litteras minores, vt in Ald. 2.
4) pauca compendia, vt in eadem, fed et peculiaria p. 218. m. ad 4. 3, 2. m. παρωμ. it. p. 252. l. 5. ων. ad 4, 12, 7. e.
5) fcripturam itidem eandem, v. c. ἀσχάλων,
6) vitia communia cum Ald. 2. fed et fua, (quae manus aliqua interdum correxit, ita que, vt non liceret agnofcere vitium vetus, cf. 8, 7, 4. i. p. 432. l. 3.) p. 26. l. 7. 148. m. σοφισμ. ad 3, 2, 7. e. p. 153. e. τὴν τύρων p. τύρον ad 3, 3, 6. p. 529. cf. 5, 3, 5. i., tum addendo 6, 5, 17. i. it. fimul omittendo p. 219. e. ad 4, 3, 8. m. p. 838. ; etiam quoad accentus, cf. p. 14. l. 4. ad 1, 5, 8. fed et alia, cf. p. 252. e. l. antep. et ftatim in titulo fupra;
7) diftinctionem interdum ex vtr. Ald., fed faepius ex Ald. 2. it. communem cum Ms. Ba vt 3, 3, 8. e. — at peculiarem 3. 14, 17. p. 768. ib. 19. m.
8) conftantiam maiorem, quam Ald. 2., in nom. propr. elementis maiusculis, cf. p. 26. i. et l. 6. fqq.
6) lectiones, quam Ald. vtr., alias, per fe non pravas, cf. p. 252. l. 5. ad 4, 12, 7. e.

††† Bafil. 16. (quam fine anno appello in opere Bs. 1. Reisk.) titulus:
„Ἡρωδιανῦ ἱςοριῶν βιβλια (fic fine accentu) η.
Herodiani a Commodo Marci filio ad Maximum vsque et Albinum Imperatores Hiftoriarum libri VIII. — Bafileae."
A tergo nihil, fed in fq. textus Gr. cum pag. numero 3 — 443. (auctiori adeo, quam in pr. Baf. 1. Leisn.) vbi, vltra mediam pag., finito Gr. textu „Τέλος."
Qui textus, incipiens cum titulo: „Ἡρωδιανῦ της μετὰ Μάρκον Βασιλείας, Βιβλίον πρῶτον" ductus que ex Ald. fed et e pr. Baf. 1. Leisn., tenet
1) nullas fectiones in capp. et §. §. fed initio librorum elementa maioris moduli, inclufa fimiliter quadrato, tum in fine eorundem librorum nil fubs

ſcriptum, ſed ſpatium aliquod vacuum paginae, cf. p. 71. 144. 212. etc. interdum et anguſtius, vt p. 268.
2) orationes pariter ſeparatas, hoc eſt, nec ſemper in fine, cf. p. 13. e. 18. m., nec ab initio ſemper, cf. p. 19. m. e. 20. e. 22. i. 33. i. m. ſed vtrinque p. 80. ſq. m. 84. e. 88. etc.
3) elementa minora, vt Baſ. 1. Leisn., ſed puriora fere,
4) compendia pauciora, interdum tamen eadem,
5) ſcripturam aliam, plenam que, vt in ἀσχάλλων,
6) conſtantiam multo maiorem in maioribus nominum propr. litteris, vt p. 28. i. Λακίῳ Βήρῳ, etc. quem honorem tributum videas et aliis, vt Βαρβάροις p. 5. i. 8. i. contra p. 22. e. βαρβάρων, it. Βασιλείαν p. 15. i. Βασιλεία p. 26. i. contra p. 7. m. βασιλεία, etc., tum p. 33. m. παῖδες et p. ſq. m. e. ſed p. 35. τῷ Παιδὶ τῷ Περσῶν. p. 41. m. Ἴλῳ τῷ Φρυγὶ, it. p. ſq. e. ſed ib. i. τῷ Μαρκίῳ ἐς Μῦθον, p. 44. i. τῆς πόλεως Βασιλικοῖς κτήμασι, et mox βασιλικῶν πράξεων, it. p. ſq. i. τὴν Πόλιν, p. 78. m. Βασιλεύσων, p. 93. e. Τυραννίδος, p. 112. e. τοῖς ἰλλυρικοῖς ϛρατεύμασι, ſed p. ſq. i. Ἰλλυριὰς, cf. p. 33. m. etc.
7) ſimilem inconſtantiam in punctis diaereſeos Πομπηϊανὸς p. 20. m. 22. i. p. 28. m. e. Πομπηιανῷ, p. ſq. m. Κυιντιανὸν, ſed p. 32. i. Δὶϊ,
8) vitia eadem, quae Baſ. 1. Leisn., vt p. 19. m. πίνον (p. πίνων,) p. 22. i. περὶ (p. παρὰ,) p. ſq. e. ἀπολαύσαιεν (p. ἀπολαύσαιεν,) p. 28. m. μελόντων p. μελ. etc., in opere notata vbique, cf. p. 41. i. ad 1, 11, 2. p. 422. vbi Var. L. b) debuit eſſe B. 1. R. — it. in omiſſis aliquot 1, 12, 8. p. 489. — it. in addito δὲ 7, 11, 18. p. 865.
9) vitia Baſ. 1. Leisn. correcta, vt p. 32. e. Φέρων (p. Φέρον,) ad 1, 9, 7. p. 347. cf. 5, 4, 1. e. — ſed in lectionem non veram 1, 8, 1. p. 266.
10) vitia peculiaria, vt αὐτῷ p. αὐτῇ p. 130. l. 9. ad 2, 12, 7. p. 371. it. καὶ pro δὲ p. 252. l. 6. ad 4, 11, 15. i. cf. ad 5, 6, 2. e. 6, 7, 2. e. p. 444. 6, 8, 16. p. 508. Add. — it. in omiſſis vnis vocibus pluribus ve 3, 1, 7. e. 6, 6, 4. p. 420. 6, 3, 13. i. 7, 10, 9. e. it. 4, 3, 11. e. p. 841. vbi in Var. L. y) iterum debuit ſcribi B. 1. R.

Digitized by Google

11) lectiones alias, vt cum Ms. Ve. 5, 4, 1. e. tum per se non malas, plenum τῦτο p. τῦτ' 3, 6, 5. i. et δὲ p. δ' 4, 4, 8. i. porro τοσῦτο p. τοσῦτον 5, 7, 12. i. et ςρατῶν p. ςρατιωτῶν 8, 5, 5. e. etiam

12) per distinctiones alias, de quibus in opere subinde, cf. 4, 12, 1. p. 987. 5, 3, 23. p. 90. Add. — sed veriorem et adeo cum Ms. Ba. 4, 6, 2. i.

Omnino haec ed. profuit, vt in Bas. 1. Leisn. correcta a manu alia, per liquorem atrum crassius saepe, agnoscerentur, qualia essent ab initio.

1549. 8. Basil. (quam in opere vocabam Bs. 2. Leisn.) Eius titulus

„Ηρωδιανῦ ἱςοριῶν βιβλία η.

Herodiani de Imperatorum Romanorum praeclare gestis l. VIII. Graeci et Latini. Et propter prima discentium linguas studia, ita disposuimus vt Graeca Latinis e regione exacte per omnia respondeant, conferri que sine vel negocio vel impedimento possint.

Postremum nunc recognitione diligentiori castigati. Basileae, per Henrichum Petri."

A tergo „Catalogus Imperatorum.

	An.	Men.	D.
„M. Antoninus Verus	19	1	33
L. — Commodus	13	0	40
Aelius Pertinax	0	6	88
Iulianus	0	7	107
Seuerus Pertinax	18	0	517
Cassianus Antonin. Caracalla	7	0	188
Macrinus	1	0	323
M. Aur. Ant. Heleogabalus	4	0	244
Alexander	14	0	358
Maximinus	3	0	283
Gordianus	6	0	305
Maximus et Albinus			321
Gordianus iunior, nepos Gordiani eligitur.			357."

(Quem catalogum dedimus, vt volentibus posset conferri cum annorum, quibus imperarunt, ratione, a nobis inita in opere.)

Sequitur sine numeris paginarum epistola.

„Reuerendissimo — D. Ioanne Rodolpho Stoer, — Ioannes Huoberus Basiliensis Medicus, bene agere."

E qua quidem epiſtola (vt paginarum ſummus nominat titulus) quanquam per ſe digna, quae tota ſcribatur, tamen potius haec, quae Leisnerus b. in chartula ante ed. Baſ. 1. exſignauit, mutata in partibus ſerie.

„Prodiit Herodianus Baſil. 1549. per Henr. Petri editore Io. Huobero Baſileenſi medico. Is in praef. ad Stoerium, Abbatem, Nunc, inquit, caſtigatior et integrior exit, quam antehac vnquam, ex codice, quem nobis ſuppeditauit vir eruditus Ioan. Phriſius Tigurinus. — Putat ibidem, fuiſſe hunc Herodianum Alexandrinum, Grammaticum, Apollonii etiam Grammatici et filium et diſcipulum. Floruiſſe ſub M. Antonino principe. Scripſiſſe de arte grammatica, teſte Suida: praeterea imperatorum hiſtoriam ſtilo perſecutum eſſe, quae ad nos tamen non ex omni parte integra peruenerit. Qua in re errat. — Illud probandum, quod dicat, in hiſtoria neque prudentius, neque eloquentius ſcriptum graeca lingua extare. Nam 1) ſcatere eum grauibus ſententiis,

2) admirabilia habere conſilia, et illorum euentus,

3) plenam que maieſtatis et ſuauitatis eſſe orationem,

4) denique ſcripſiſſe maxima cum fide et libertate, quae ſuo tempore acta ac geſta eſſent; non ex aliorum commentariis rurſus repetitam ac collectam hiſtoriam,

5) non paruam eo tempore acta cum his temporibus ſimilitudinem habere.“

(Quem ille *codicem*, a Phriſio ſuppeditatum, vſurparit, debuit plenius edere. Facit autem profeſſio iſta ſane aliquam fidem huic editioni.)

Iſta epiſtola finitur pagina quarta „Vale, Baſileae Calend. Auguſti, anno Salutis M.D.XLIX.“

Noua pagina tenet, ſine numeris iterum, epiſtolam: „Angelus Politianus Andreae Magnanimo ſuo S.“ finientem in pagina tertia init. „Vale — Anno ſalutis, M.CCCC.XCIII.“

Dein „Index eorum, quae in hoc opere tractantur“ qui eſt Index rerum, in hiſtoria Herod. narratarum, e ſerie alphabeti, ſed ille breuior, comple-

Digitized by Google

ctens quippe modo 7 et ½ paginam, cui adiicitur „Finis.“

A tergo nil; quam „Chartarum ſeries“ de more veterum typographorum, h. e. numerus *bogarum* ſequentium, per elementa alphabetica.

Noua pagina exhibetur „Librorum Elenchus,“ (non indignus lectu.)

„Herodianus Alexandrinus Apollonii Grammatici filius, quindecim imperatorum Romanorum res ſeptuaginta annis geſtas, octo libris deſcripſit: quorum

Primus, continet hiſtoriam Commodi[1] imperatoris.

Secundus, Pertinacis[2], Iuliani[3], Nigri[4].

Tertius, Seueri[5].

Quartus, Antonini[6] et Getae[7] fratrum.

Quintus, Macrini[8] Opilii, Antonini[9] Heliogabali.

Sextus, Alexandri[10].

Septimus, Maximini[11], Gordiani[12].

Octauus, Maximi[13] (ſic correxerat forte b. Leisn. pro Maximini) et Albini[14] collegarum: poſtremo Gordiani[15].“

A tergo „Imperatorum ſynonyma“ ſ. pleniora nomina, per octo verſiculos, vacua poſt pagina finiente.

Porro „Octo librorum Herodiani argumenta“ per paginas 9. et lineas 9. in qua et clauſula (de qua infra ad Sylb. Opus) „Ex peſſimo genere ne catulum habendum: — S. Aur. Victor.“

Deinde paginae duae chartae vacuae. Quam excipit „Angeli Politiani ad Innocentium VIII. — Praefatio. in Herodiani Hiſtoriam, e Graeco in Latinum conuerſam“ per 7 paginas cum lin. 4., finita, ſine die anno que.

Nunc demum inchoatur textus Gr. et Lat.: „Ηρωδιανȣ της μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱςοριῶν, βιβλίον πρῶτον, Herodiani Hiſtoriae de imperio imperatorum poſt Marcum, vel de ſuis temporibus liber pri-

mus, e Graeco tralatus, Ang. Pol. interprete" sectis, quod aiunt, columnis, per numeros vulgares 1 — 647. vbi finis „Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας τέλος. Herodiani libri octaui et vltimi finis. — Basileae per Henrichum Petri, Anno M.D.XLIX." Post in tergo paginae medio tabula, ligno incisa, est, ostendens e nubibus, ad sinistram quidem, caput, ore efflans ignem, sed, ad dextram, manum erectam, quae tenet malleum super flammas, speciem habentes fulminum, subtus stante, pro incude, opinor, oblonga mole, quae ab vtroque latere cingitur frustis saxorum. Is textus 1) inchoat tum prooemium p. 1 — 5. tum libros singulos cum grandi elemento in quadrato, etiam in Lat. Vers.

2) habet capita minora, vt in nostra editione, sed sine numero aliquo, et tantum per nudum elementum maius,

3) separatas orationes, ab initio quidem, cum δημηγορία etc., maiores saltem, sed non in fine, vt breuiores vna serie vbique implicantur textui Gr. cf. p. 14. 17. e. 20. 24. e. 26. m. etc. Sed Lat. Vers. subinde secta apparet in minores partes, spatio relicto aliquo inani; vnde §. §., quae in hac ed. desunt, postea oriri potuerunt, cf. p. 6. sqq. Etiam adeo sectiones minores in Gr. p. 13. m. 15. e.

4) compendia quam plura, etiam in praep., quae annexae s. praefixae substantiuis, vt p. 4. m. ἐπιμελείας, it. in verb. p. 62. m. ἐπιτρέψαι, cf. 9° p. 9ος p. 340. e. ad 4, 6, 10. m.

5) vitia non pauca, correcta partim aliena manu, vt p. 5. m. ἧξαν p. ἦρξ., p. 18. l. 3. ποῦ p. πόθον, l. 4. καθ' αὐτὸν, p. 31. m. πρόνιαν, cf. omissis, additis, transpositis litteris, etc. p. 54. m. e. 58. m. 60. i. 65. e. 104. i. tum δὲ p. καὶ 3, 3, 1. p. 523. 6, 7, 11. e. 7, 10, 12. p. 835. 16. e. 7, 12, 18. i. 8, 4, 26. p. 1008. 8, 7, 6. p. 1080. —

6) lectiones peculiares 3, 13, 4. p. 735. vbi in Var. L. debet reponi Bs. 2. 4, 12, 9. e. 5, 3, 18. m. p. 84. 5, 4, 22. p. 122. 7, 11. 18. p. 865. 8, 2, 8. p. 933. 8, 8, 3. p. 1105. — etiam vere 7, 8, 8. e. 7, 9, 6. m. p. 783. 7, 11, 6. i. — alias ex Ald. aut Bas. 1. vt 8, 2, 8. i.

7) distinctiones alias, cf. per totum opus et 6, 5, 21. e. 6, 6, 10. p. 436. ib. 12. e. 6, 7, 5. p. 448.
8) scripturam aliam, per accentus, cf. p. 302. l. 6. ad 3, 14, 15. p. 766. 7, 4, 10. p. 662. et in nom. propr. elementis maioribus constantiorem, cf. p. 39. Λακ. Βηρ. etc. ib. e. Πομπηϊανῷ, it. p. sq. e. sed p. 41. e. Κυιντιανὸν, it. p. 62. i. ἐπικολὺ et ib. e. ῥαδίως per iota.

†† 1543. 8. Basil. (quae in opere nominata Bs. 2. Reisk.) habet prioris 1) titulum in fronte, sed vitiosum accentum Βίβλια,
2) Catalog. Imperatorum,
3) Epistolam ad *Stoer*, sed finientem sic „Vale Basileae Calendis Martiis, An. salutis M.D.XLIII."
4) Epistolam Ang. Pol. ad Andream Magn. cum fine eodem, quo prior „Vale — Anno salutis, M.CCCC.XCIII."
5) Indicem prioris, post statim, omissis supra positis,
6) Praefationem Ang. Polit., cum alio vocabulo coeptam, *Cum*, pro prioris *Quum*, sed finem similiter sine die et anno,
7) textus Gr. et Lat. formam quidem externam, praeterquam, quod prima pagina non fert numerum, sed demum in tergo 2 — 647. cum fine ab initio eodem, „Ἡρωδ. — τέλος. Herod. — finis." sed tunc „Basileae excudebat Henrichus Petrus, Mense Martio. Anno M.D.XLIII." Denique a tergo eadem figura, ligno incisa, quam in priori ed. effinxi.

Sed textus ipse in vocibus deprauatissimus, (vt sufficiant vel pauca exempla et documenta illa, in opere praebita,) cum aliis interdum distinctionibus ex Ald. 1., vnde et habet alia, vt accentus, in ἑτέρα τὶς 2, 10, 1. i.

In anni autem istius 1543. numero ipse existimo inesse typographi et bibliopolae fraudem illam, quam supra Stemlerus innuebat, sed hactenus, vt, pro vero numero 1549, quem prae se ferebat Bas. 2. Leisn., ille alter potius delectus fuerit, quo vel editio secundaria (*Nachdruck*) et furtiua non detegeretur, vel antiquior aetas annus que auctoritatem et emtionis cupiditatem conciliaret. Nam ille quidem numerus 1493. nihil va-

Digitized by Google

mus, e Graeco tralatus, Ang. Pol. interprete" fectis, quod aiunt, columnis, per numeros vulgares 1 — 647. vbi finis „Ἡρωδιανῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας τέλος. Herodiani libri octaui et vltimi finis. — Basileae per Henrichum Petri, Anno M. D. XLIX." Post in tergo paginae medio tabula, ligno incisa, est, ostendens e nubibus, ad sinistram quidem, caput, ore efflans ignem, sed, ad dextram, manum erectam, quae tenet malleum super flammas, speciem habentes fulminum, subtus stante, pro incude, opinor, oblonga mole, quae ab vtroque latere cingitur frustis saxorum. Is textus 1) inchoat tum prooemium p. 1 — 5. tum libros singulos cum grandi elemento in quadrato, etiam in Lat. Vers.

2) habet capita minora, vt in nostra editione, sed sine numero aliquo, et tantum per nudum elementum maius,

3) separatas orationes, ab initio quidem, cum δημηγορία etc., maiores saltem, sed non in fine, vt breuiores vna serie vbique implicantur textui Gr. cf. p. 14. 17. e. 20. 24. e. 26. m. etc. Sed Lat. Vers. subinde secta apparet in minores partes, spatio relicto aliquo inani; vnde §. §., quae in hac ed. desunt, postea oriri potuerunt, cf. p. 6. sqq. Etiam adeo sectiones minores in Gr. p. 13. m. 15. e.

4) compendia quam plura, etiam in praep., quae annexae s. praefixae substantiuis, vt p. 4. m. ἐπιμελείας, it. in verb. p. 62. m. ἐπιτρέψαι, cf. 9° p. 9ος p. 340. e. ad 4, 6, 10. m.

5) vitia non pauca, correcta partim aliena manu, vt p. 5. m. ἦξαν p. ἦρξ., p. 18. l. 3. ποτ p. πόθον, l. 4. καθ' αὐτὸν, p. 31. m. πρόνιαν, cf. omissis, additis, transpositis litteris, etc. p. 54. m. e. 58. m. 60. i. 65. e. 104. i. tum δὲ p. καὶ 3, 3, 1. p. 523. 6, 7, 11. e. 7, 10, 12. p. 835. 16. e. 7, 12, 18. i. 8, 4, 26. p. 1008. 8, 7, 6. p. 1080. —

6) lectiones peculiares 3, 13, 4. p. 735. vbi in Var. L. debet reponi Bs. 2. 4, 12, 9. e. 5, 3, 18. m. p. 84. 5, 4, 22. p. 122. 7, 11. 18. p. 865. 8, 2, 8. p. 933. 8, 8, 3. p. 1105. — etiam vere 7, 8, 8. e. 7, 9, 6. m. p. 783. 7, 11, 6. i. — alias ex Ald. aut Bas. 1. vt 8, 2, 8. i.

Digitized by Google

7) distinctiones alias, cf. per totum opus et 6, 5, 21. e. 6, 6, 10. p. 436. ib. 12. e. 6, 7, 5. p. 448.
8) scripturam aliam, per accentus, cf. p. 302. l. 6. ad 3, 14, 15. p. 766. 7, 4, 10. p. 662. et in nom. propr. elementis maioribus constantiorem, cf. p. 39. Λακ. Βηρ. etc. ib. e. Πομπηϊανῷ, it. p. sq. e. sed p. 41. e. Κυιντιανόν, it. p. 62. i. ἐπιπολὺ et ib. e. ῥᾳδίως per iota.

†† 1543. 8. Basil. (quae in opere nominata Bs. 2. Reisk.) habet prioris 1) titulum in fronte, sed vitiosum accentum Βίβλια,
2) Catalog. Imperatorum,
3) Epistolam ad *Stoer*, sed finientem sic „Vale Basileae Calendis Martiis, An. salutis M.D.XLIII."
4) Epistolam Ang. Pol. ad Andream Magn. cum fine eodem, quo prior „Vale — Anno salutis, M.CCCC.XCIII."
5) Indicem prioris, post statim, omissis supra positis,
6) Praefationem Ang. Polit., cum alio vocabulo coeptam, *Cum*, pro prioris *Quum*, sed finem similiter sine die et anno,
7) textus Gr. et Lat. formam quidem externam, praeterquam, quod prima pagina non fert numerum, sed demum in tergo 2 — 647. cum fine ab initio eodem, „Ἡρωδ. — τέλος. Herod. — finis." sed tunc „Basileae excudebat Henrichus Petrus, Mense Martio. Anno M.D.XLIII." Denique a tergo eadem figura, ligno incisa, quam in priori ed. effinxi.

Sed textus ipse in vocibus deprauatissimus, (vt sufficiant vel pauca exempla et documenta illa, in opere praebita,) cum aliis interdum distinctionibus ex Ald. 1., vnde et habet alia, vt accentus, in ἑτέρα τὶς 1, 10, 1. i.

In anni autem istius 1543. numero ipse existimo inesse typographi et bibliopolae fraudem illam, quam supra Stemlerus innuebat, sed hactenus, vt, pro vero numero 1549, quem prae se ferebat Bas. 2. Leisn., ille alter potius delectus fuerit, quo vel editio secundaria (*Nachdruck*) et furtiua non detegeretur, vel antiquior aetas annus que auctoritatem et emtionis cupiditatem conciliaret. Nam ille quidem numerus 1493. nihil va-

Digitized by Google

let ad rem, quoniam, cum repetita Praefatione Politiani vetere, ſimul debuit vetus iſtius numerus aetatis ſeruari; vt fit hodie in repetitis editionibus. Et Leisneri illam, quam dico, priorem eſſe, res ipſa loquitur ac vincit, quoniam ex illa ſunt, praeter ſupra monſtrata, omnia ducta, et non e tam vitioſa, qualis eſt Reiskii, mihi ſaepe vocata, oriri facile potuit melior, alias que adeo lectiones, non contemnendas, continens. Immo, quid hoc, quod eiusdem vitia tenet vetera? Sane accidere ſolet, vt edant ſimul priſca vitia, haec que nouis adaugeant. Et hoc cadit in illam Reiskii. Verum, cur quoque habet iſtius bona et peculiaria?

Quod ad 5, 3, 18. p. 84. vulg. πλασαμένη, vbi Leisn. praebuit πεπλασμένη, ſic in nota ſcribebam „ego quidem arbitror, lectionem iſtam (ed. Leisn.) ortam non tam e pr. πε, quam e Bs. 2. R. ἐπλασμένη, quod vitium aliquis correxerit, addito augmento:“ eo videor nunc vineta mea ipſe caedere, et iam ibi cogitaſſe, priorem eſſe Reiskianam. Fuit que ſane aliquando haec mea quaedam opinio et ſuſpicio. Quam ſi, quae antea attuli argumenta in contrariam partem, non ſatis refellere videantur: facilis ſum in hoc genere, muto que talum atque ſententiam, et poſtea ſumo, Reiskii illam prius prodiiſſe et vere 1543. Id que reſpiciens, caui mihi iam eo, dum antea, vbi incepi producere in conſpectum cenſum que illam, numeris iſtius praefigebam binas crucis figuras, quibus ſolenne eſt mihi indicare res aut praecipuas, aut ambiguas.

1581. 4. H. Steph. titulus eſt

„Ἡρωδιανοῦ
ἱστοριῶν βιβλία η.
Herodiani
hiſtor. lib. VIII.

Cum Angeli Politiani interpretatione, et huius partim ſupplemento, partim examine Henrici Stephani: vtroque margini adſcripto.

Eiusdem H. Stephani emendationes quorundam Graeci textus locorum, et quorundam expoſitiones.

Hiſtoriarum Herodianicas ſubſequentium libri duo, nunc primum Graece editi.“

Tum inſigne Stephani, arbor, plena fructibus, in cuius ramis quibusdam mediis globuli, ſed fracto in vno ad dextram faſcia habet dictum: *Noli altum ſapere.*

Digitized by Google

Ex arbore, ad finiftiam et dextram, decidentes in aëre pendent ramuli, quorum aliquot et humi iacent, ad radices arboris, e tellure eminentes. A dextra vir quidam, philofophus Graecus, vt videtur, pallio amictus, et exfertis brachiis, dextra furfum monftrat illam fententiolam.

Subtus: „Excudebat Henricus Stephanus
Anno M.D.LXXXI."

Poft tergum vacuum epiftola: „Nobiliff. — Philippo Sidneo, H. Steph. S. D." implens binas paginas.

Tum „H. Stephani Praefatio in fuum examen interpretationis Politiani" quatuor complens paginas.

Dehinc quadripartita paginarum ratio:

„In quosdam locos annotatiunculae, quibus aut reftituuntur aut exponuntur, Autore H. Steph."	Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ. Βιβλίον πρῶτον. Προοίμιον."	Herodiani Hiftoriae de Imperio poft Marcum, vel de fuis temporibus, lib. VIII. Angelo Politiano interprete Liber Primus. Prooemium."	Interpretationis huius partim fupplementum, partim examen, Autore H. Steph."

a pag., aduerfa et auerfa, 1 — 182. qua media vacua relicta, excipit pagina vna „H. Stephani quaedam eos in locos de quibus lectorem ad fuas Annotationes remittit: donec eas non in hos folum fed alios etiam quam plurimos edat" fecta in duas partes pagina.

Pone vacuum iterum paginae vnius tergum fequitur Zofimus Gr. et Lat. per lib. 1. et 2. a pag. 1 — 79., vbi finitur editio haec fine adiectis vllis.

Iam textus Gr. habet haec. 1) elementa grandia, quadrato quidem inclufa, at ornatiori et lemniscis, et auiculis, et vuis, baccis, floribus, etc., id que ad initium Prooemii f. libri 1. et librorum caet.

2) fectiones minores duplicis generis, quarum vnum, vt prima poft prooemium fectio, tenet fub initium litteram grandiorem, fed fecundum, per totum librum diffufum, elementum magnúm quidem, at non ita altum.

3) fententiarum lumina intra fpatium breue vacuum, quod dirimit Gr. et Lat., fignata per inuerfum elemen-

tum L, fed non ita inclinatum, at rectum potius, (T) vt tamen interdum deficiat, cf. p. 9. e. 43. m. 82, l. 9. 89. e. 92. m. etc. vbi et nos dum omifimus in opere,

4) orationes maiores faltem feparatas initio et fine, verum minores vna ferie textus pergentes, tamen vt vtraeque teneant binos vncos, („) intra fpatia illa textus et verfionis locatos; nifi quod hi vnci per incuriam in parte extrema longioris orationis defunt, vt p. 9. i., et adeo fub initium et per totam oratiunculam p. 13. e. cf. p. 20. vbi et longior adeo non feparatur, fed p. 28. l. 10. breuior vncis caret, it. p. 31. e. fed in extrema iterum parte longior p. 33. i. tum in prima p. 43. e., 47. e. fq. porro tota breuior p. 55. m. quae tamen in fine feparatur. Haec hactenus.

5) elementa minora, fed vtique bona, acuta, pura,

6) compendia pauciora et planiora,

7) conftantiam fummam in litteris nom. propr. maiufculis, non item in iungendis aut diuellendis vocibus, modo v. c. μήπως, modo μή πως, etc.

8) vitia et leuiffima et pauciffima, vt p. 55. m. σοφισμ. per ἰ cum leni pro accentu, it. ἰσπουδ. p. ἰσπ. 2, 10, 15. p. 326. Add., tum prauo compendio 5, 4, 22. p. 121. fed fine comp. τὸν p. τῶν p. 113. e. ad 5, 3, 8. e. cf. p. 12. m. ad 1, 8, 12. p. 315. — it. ὅτε p. ὅτι p. 115. e. ad 5, 4, 1. p. 96. porro γνωμη fine accentu p. 175. ad 8, 5, 14. p. 1035.

9) alias diftinctiones, quam in editis prioribus, de quibus vbique in opere,

10) alias lectiones, quae non funt ex edit. prior. nec Codd., fed ab ingenio Stephani, de quibus etiam fuis locis in opere, vbi et de ei. coniecturis, non ftatim in textum receptis, quanquam veriffimis, vt p. 76. m. ad 3, 10, 15. p. 682. ἀπαλῆν p. vulg. ἀλλ' ἦν.

Caeterum Stephanus 1) fubinde fignum fuum breuis crucis (†) fupra interuallum duorum vocabulorum feberat, futurae Notae, et faciendae eo loco, quo Notas reliquas dedit poft p. 182. vbi tamen deinde nil comparuit, vt p. 163. l. 10. ad 7, 10, 16. e.

2) nullibi profeffus, vnde fumeret textum fuum, nec e quo Cod. Ms.

3) dedit textum aliquando, congruentem cum Ms. Ve. p. 7. l. 4. ad 1, 5, 16. i. it. cum Ms. Vindob. p. 20. e. ad 1, 13, 7. p. 544 it. cum Mss. tribus noftris, contra ed. priores l. I. ad §. 8. p. 546.

Digitized by Google

4) dicit, ſe addere quaedam „ex vet.“ nimis vage, cf. 1, 3, 5. p. 68. m. 1, 6, 3. p. 187. m. 1, 15, 16. p. 668. e. 4, 3, 15. p. 843. e.

5) nominatim 4, 7, 11. p. 908. dicit ad vulg. ἅρματος „quidam lib. ὀχήματος“ quod, in edd. non repertum, ſed modo in Mss. noſtris, faciat, vt credatur interdum inſpexiſſe Codices, quos hic appellat *libros*.

1590. fol. Sylb. quae editio continetur in opere, cuius titulus:

„Romanae Hiſtoriae Scriptores Graeci Minores — Herodianus, — Pars noui nunc, pars emendatiores in lucem exeuntes; addita Graecis ex aduerſo interpretatione Latina; Adnotationibus item, et gemino rerum verborum que Indice ampliſſimo, Graeco ac Latino:

Opera et ſtudio Friderici Sylburgii Veterenſis.

Tomus tertius.“

Tum inſigne Wecheli, equus alatus, ſupra cornu copiae duplex, intra ſe erectum habens Mercurii caduceum alatum, circa quem ſerpentes duo inuoluti, ad cuius finem fere, ab vtroque latere ſiglae duae nominis Wechel., infra que has e circumfuſis nubibus manus duae, ſeſe cum caduceo ſimul inuicem prehendentes.

Dein „Francofurdi

Apud Andreae Wecheli heredes,

Claudium Marnium et Io. Aubrium;

An Chr. MDXC.

Cum S. Caeſareae Maieſtatis priuilegio.“

In tergo paginae deinceps „Auctores qui citantur in hoc Romanae hiſtoriae volumine: — Auctores quorum ope Sylburgius vſus in ſuis Notationibus (veteres et) recentiores;“ tum „Summa Priuilegii.“

Noua deinde in pag. epiſtola dedicatoria, vt ſqq. pagg. inſcribitur: „Generoſo — Antonio Fuggero, — Fridericus Sylburgius S. P. D.“ e qua, pag. auerſa extr., adiicimus iſta. „Praeterea quia non ſatis erat noua et apte digeſta repraeſentare, id etiam in primis allaboratum eſt, vt quam emendatiſſima darentur omnia. Quamobrem omni ſtudio, magno labore ac ſumptu, conquiſita et collata ſunt bona cuiusque auctoris exemplaria, tam manuſcripta quam typis expreſſa. Congeſta item

quae a criticis, vel ad Latini, vel ad Graeci textus expofitionem fparfim *notata* reperiebantur. Ad quae vt ex meo quoque penu multa paffim adieci, ita duos — Indices appofui: — Exteriora etiam operi adhibita funt ornamenta; talis nempe charta, tales typi, talia item cetera, vt operis argumento, quoad eius fieri poffet, refponderent." — porro pag. fq. vltra medium „Francofurdi apud Andreae Wecheli heredes, kal. April. anni a Seruatore nato MDXC." Iam in auerfa pag. „Fridericus Sylburgius lectori. S. (e qua praefatiuncula, ad fq. modo pag. mediam producta, pertinent haec ib. p. med.) — „In Herodiano fecutus fum nouiffimam editionem Henr. Stephani: confului tamen etiam vetuftiores; Venetam, Aldi; ac Bafileenfem vtramque, Ioannis Walderi, et Henrici Petri. Praeterea V. C. Erricus Memmius per Ioannem Opfopoeum nobis communicauit quas in vtrumque textum, Graecum et Latinum, doctiffimorum Graecae linguae in Parifienfi academia profefforum habebat animaduerfiones: quarum partem H. Stephani, partem meis adnotationibus interferui, partem in Indices reieci, prout loci ferebat commoditas. Nouiffime omnium e libro m. f. quasdam emendationes et fcripturae variationes fuppeditavit Andreas Schottus, laboriofus vetuftatis rimator. (et e p. fq. i.) — Interpretum verfiones intactas reliqui, praefertim Politiani, — ; — pauca quaedam, quae manifeftum habebant vitium, corrigere non fum veritus. In ceteris ficubi diuerfum ab interpretib. fentirem, in Notationum libello meam expofui fententiam. — in Herodiano, Stephani adnotationibus, per fingulas paginas cum textu propagatis, Memmianas, meas et aliorum interferui, modo nota quapiam diftinctas, modo vncis inclufas; vt a Stephaneis poffent difcerni. — In Latino textu quae pendulo et graciliori charactere funt exarata, — in Herodiano, ab interprete omiffa fignificant. Vncis quae inclufa funt in Latinis interpretationibus, a Graeco textu abfunt: in — Graecis auctoribus quae his fignis funt inclufa, et ipfa vel ab exemplari aliquo abfunt, vel omnino funt fuperflua. Afterifci crucis ve nota quib. eft praefixa, de iis vel in Nota-

tionibus, vel in Indicib. aliquid adnotatum est. — Vale."

Tum p. 453. „In Herodianum Praefatio Friderici Sylburgii.

„Dionem Herodianus sequitur, suorum temporum scriptor; vt et Iulius Capitolinus in Alexandro atque in Maximo ac Balbino appellat, et ipsemet Herodianus in prooemio de se testatur. a Marci enim fine exorsus, Augustam historiam vsque ad Gordianum tertium deduxit; sexaginta circiter annorum historiam complexus. Ac quamquam Dionem annis excessit perpaucis, tamen nec veritatis laude, nec dicendi genere, illo multum habetur inferior; immo in multis Dione putatur accuratior. Fuit autem genere Alexandrinus, Apollonii grammatici, cognomento Difficilis, filius; grammaticus et ipse, artium que minutissimus sciscitator; ac multa scripsit; vt partim Ammianus Marcellinus, partim Suidas memoriae prodiderunt. In huius porro scriptoris editione, etsi H. Stephanus magister meus, tam diligentem nauauit operam, vt spicilegii laudem pene omnem omnibus praeripuerit; tamen ab aliis quoque doctrina et iudicio praestantib. viris animaduersa sunt, quib. auctor hic non vulgariter vel corrigitur vel illustratur. Inter hos prima laus debetur Errico Memmio, viro vt dignitate, ita etiam eruditionis iudicii que laude clarissimo. Is enim a duobus Graecae linguae in Parisiensi academia instauratorib. eximiis adiutus, Graecum pariter Latinum que textum plurimis in locis interpolauit; eas que notationes nobis per Ioann. Opsopoeum cum aliis quibusdam, ad iuvandam vtilitatem publicam, benigne communicauit. Quae adnotationes quibus in locis cum Stephaneis congruebant, a me sunt praeteritae; vbi autem aliquid habebant peculiare, Stephaneis sunt additae; nonnusquam etiam ad nostras Notationes speciales vel ad Indicem reiectae sunt, prout videbatur commodius. Collecta insuper, et huc congesta sunt, quae a ceteris criticis, Turnebo, Leopardo, Hartungo, Casaubono, aliis vi obseruata et Notationum libris prodita fuerunt. A me quoque collata sunt nonnulla; etsi non magni fortasse ponderis, tamen aliquam profundi-

oris cogitationis ansam acutioribus praebitura. Inter quae vt discrimen teneatur, Memmianis in fine apposita est littera *M:* meis, interdum *S.* littera, interdum *Gr.* adscripta, alicubi etiam, vbi nostra Stephaneis adiicienda erant, vncis ea vtrimque hoc modo [ ] sunt inclusa. Et quoniam Stephanus a paginis ad paginas subinde lectorem remittit, earum quoque numeros in exteriore margine visum est adscribere, ne longo quaerendi labore quisquam defatigaretur. Adhaec quia Stephanus Adnotationes quasdam editioni suae in fine seorsum apposuerat, eas quoque suo quasque loco inserere libuit, ad iuuanda legentium commoda. Verum *multas ille passim in margine promisit, quas tamen in fine non exhibuit*, sed *in aliud* tempus *distulit.* De ceteris quae Stephaneae editioni sunt peculiaria, ipse Stephanus partim in Praefatione, partim Notationum initio monet. Haec tibi lector indicanda existimaui. Tu cuique quas hac in parte debes gratias, si factis non potes, animi saltem voluntatis que propensione referre memineris. Vale. Francof. XIII. Kal. Aug. a Chr. MDLXXXIX."

Qua finiuntur ista pag. 454. init., eadem subiicitur quaedam pars „ex Praefat. H. Steph. ad Ph. Sidneium, Virum Gener." quae erat in Stp. ed. pag. sine numero tertia extr. sq.

Dein p. 455 — 458. repetitur „H. Stp. Praefatio in suum examen interpret. Pol." — p. 459. quoque „Ang. Politiani ad Innoc. VIII. Praefatio — *Quum* —" partim tamen modo, ad p. 460. i. vbi sequitur „Angelus Pol. Andreae Magn. suo S." epistola illa *Efflagitari* — tota cum fine „a. Salutis MCCCCXCIII."

Post, extr. pag. 460. ad 462. med. „Herodiani librorum argumenta" quae supra in Bas. 2. L., sed omissa clausula ista ex Aur. Vict.

Secundum quae Noster ipse productus p. 463. „Ἡρωδιανου της μετα Μ. β. [ἱστοριων] βιβλία ὀκτώ. Βιβλιον πρωτον. Προοίμιον." Latina autem Vs. vt ap. Stp. supra, — ad p. 622. i., finem faciente, media in pag., figura, ligno incisa, grandiore et arbitraria.

Digitized by Google

Interponitur p. 625. Zosimus totus et alii Graeci cum Vs. Lat. vsque ad p. 893. med., vacuo relicto rel. spatio. Tum a tergo (p. 894.) „Imperatorum etc. Series Chronologica. — Ex Antiquitatibus Constantinopolitanis; Palatinae bibliothecae libro. (unde tantum in Herodianum cepimus Latinam, non item Gr., seriem, ob diuersos partim annos)

M. Antoninus	imperauit	annos	XIX,	5671.
Commodus	—	—	XIII,	5684.
Heluius Pertinax	—	menf.	VI,	—
Seuerus	—	ann.	XVIII,	5702.
Antoninus	—	—	VII,	5709.
Macrinus	—	—	II,	5713.
Alexander	—	—	XIII,	5726.
Maximinus	—	—	III,	5729.
Gordianus	—	—	VI,	5735. "

vsque ad p. 898. i., vbi sequitur rursus alia „E lib. qui Temp. computatio inscribitur, (vnde iterum modo Lat. excerpimus)

M. Antoninus	imperauit	annos	16	5673.
Commodus	—	—	12	5683.
Seuerus	—	—	18	5703.
Ant. Caracallus	—	—	7	5710.
Ant. alius, Heliogab.	—	—	4	5714.
Alexander Mamaeae	—	—	14	5727.
Maximinus	—	—	3	5730.
Gordianus	—	—	6	5736."

vsque ad p. 900. i. vbi med. iterum eadem figura lignea.

A p. 901. — „In Romanae Historiae Graecolatinum syntagma Notationes Frid. Sylburgii (ad p. 944. vltra med. duabus sectis columnis, in alios, dein) In Herodianum.

„Herodiani quoniam m. f. exemplar nancisci haud licuit, propterea ex impressis optimae quaeque editiones a nobis fuerunt comparatae. Inter quas etsi Stephanea integritatis nomine principem locum iure sibi vidicat, tamen ceteras quoque interdum consuluisse non poenituit. Quemadmodum igitur in textu supra, ita hic in (sic damus pro *inhicita*) notationibus ad Stephaneam editionem adhibebitur primum Aldina minor; quae octaua forma prodiit anno Chr. 1524: deinde

duae Basileenses; altera Henrici Petri, eadem forma; altera, Ioannis Walderi, forma enchiridii. His addentur Henrici Memmii aliorumque doctorum virorum notationes, quae supra in textui adiunctis scholiis minus commode poni posse videbantur; tum ea quae postea se quasi per spicilegium obtulerunt, vel ab aliis, vel a me ipso deprehensa. ex quo numero sunt quae diligentissimus antiquitatis instaurator Andr. Schottus ex Hispaniis ad me nuper misit, e vet. m. s. codice deprompta."

Hae notae, nunc incipientes, finiunt p. 952. fere extr. vbi succedunt aliae in alios, vsque ad p. 970. m.

Post vacuum spatium p. sq. est praefatiuncula ad Indices, qui, coepti, eadem pagina longius trahuntur, sed numeris diuersis, Graecus tenens eosdem serie superiori numeros vsque ad 1052. sed Lat. inde nouos ad 69, vltra medium.

Terguum deinde habet Addenda et Corrigenda „Candido Lectori Salutem" vnius paginae, nec illius plenae. Insequens pag. rursus inanis, sed a tergo claudit insigne illud Wecheli superius.

Iam, praeter Indicem Gr., tripartita serie sectione que per paginam quamuis constantem, nec modo explicationibus verborum et phrasium, sed et correctionibus atque coniecturis in certa loca, — maxime spectandus hic textus, a pag. 463. inde, qui gerit 1) elementa minora quidem, at Stephaneis maiora tamen, acria, munda,

2) compendia eadem,

3) praecipuum hoc, vt cuiusque paginae versus, intra textum Gr. et Lat., numerentur per denarios,

4) initio Prooemii et nouorum librorum elementa grandiora, Stephaneis simillima,

5) sectiones pauciores singulorum librorum, ita, vt modo post Prooemium vna teneat litteram magnam, sed reliquae Stephani veniant in serie textus Gr., paululo quaeque diremta interuallo,

6) sententias in margine Gr. indicatas per figuram manus, cuius digitus post pollicem longius porrigitur, id que extra et intra orationes,

Digitized by Google

7) orationes has et ipsas, in capite et calce, modo illo interuallo paruo seiunctas, at instructas in margine Gr. istis vncis („) aut ("),

8) parenthesis signa eadem cum Stephano ( ),

9) peculiare aliquod nouae sectionis signum, habens figuram litterae vel numeri 9 maioris, sed in capite prope toto oppleti nigro colore, vt p. 503. l. 30. 508. l. 9. 511. l. 41. quae figura et in Vs. Lat.

10) distinctiones alias interdum, quas indicamus in opere,

11) vitia nec eadem Stephani, nec alia, quod meminerim, magni momenti,

12) lectiones easdem cum Stephano, praeter pauculas, in opere productas, vt cum ad 8, 5, 8. e. pro καὶ deligitur τὲ cum ed. Ald. et Bas.

Caeterum Sylburgius 1) lectiones textus saepe tantum memoriter profert, cf. ad 2, 7, 1. e. p. 206. m.

2) correctiones et coniecturas vero interdum easdem cum Codd. nostris, vt cum Bau. 3, 12, 25. e. 7, 7, 7. p. 734. m. 8, 3, 16. p. 966. i. 8, 4, 23. p. 1003. e.

3) supra iam ipse monuit de vocibus quibusdam, in Gr. textu inclusis vncis longioribus ( ), quae viderentur abesse posse, de quibus cf. in opere, praeter titulum p. 1. Var. L. a), quoque 5, 6, 5. p. 175. 8, 7, 7. p. 1081. etc.

1593. 8. Ingolstad. (ad quam, in opere dictam Ing. 1., b. Ernesti, quondam possessor, in plagula pura ante frontem „in Bibl. D. Marci est Codex Mss. n. CCCLXXXIX. Herodiani, cuius specimen est ap. Theupolum p. 187.) Ei titulus:

„Ηρωδιανου Ιστοριων βιβλια η.

Herodiani Historiarum libri VIII.

Cum Interpretatione Latina."

Tum insigne quadrati maioris, per angulos ornati varie, sed continentis latum circulum duplicem, cum sententia, elementis grandibus circumducta, *Sapiens Dominabitur Astris.* et intra fines circuli interioris triplicis que figuram matronae, coronato cum capite, solutis in humero vtroque crinibus, solis imagine radiantis in pectore summo, veste pendula et fluctuante cum lemniscis, tenentis sinistra quidem manu pateram latiorem cum stipite tamen s. manubrio, dum e patera surgit fumus,— sed dextra sceptrum, — et pedibus stantis in globo

6) lectiones plerasque Steph., tum veteres, tum ab eo propositas per coniecturam, quas adeo in textum receptas reperias, cf. 4, 5, 12. i. 7, 8, 8. e. 8, 8, 18. i. saepenumero cupidius et temere, sed et cum deprauatione, cf. per opus et 7, 1, 16. p. 565. it. ib. 21. p. 573.

quemadmodum et emendationes Steph. ad Vers. Pol. statim recipiuntur in Vs. vt p. 17. e. ad 1, 6, 3. p. 190.

sed vt Stp. coniecturae quaedam, receptae quamvis, tamen vncis in Gr. includantur, vt 4, 15, 19. e. at 7, 10, 3. e. partim modo, quo videatur editor inclinasse potius ad partes emendationes que Sylburg.

7) lectiones peculiares, vt 8, 7, 22. p. 1101. ὑπαντᾶτο p. edd. et Mss. ὑπήντετο, per se quidem non male e forma contracta, — sed omisso pron. ad 8, 8, 2. p. 1104. αὐτὴν, hauddubie ob pr. simile αὐτῶν.

Caeterum b. Ernesti in Prooemio tantum p. 2. ad marginem Gr. alleuerat ter Var. Lect. e Ms. Ve. et Theupolo.

1608. 8. Ingolstad., in opere mihi Ing. 2., cum priori eadem, etiam adeo quoad paginas, harum que numeros, praeter haec

1) extrema in titulo: „Ingolstadii.
Ex Typographeo Adami Sartorii.
Anno M.DCVIII."

2) quod typi sunt obtusi, et pluria compendia, quam in pr. cf. p. 10. l. 2.

3) aliae distinctiones interdum, cf. per opus,

4) inconstanter suscipiuntur coniecturae Steph., etiam cum deprauatione, cf. antea in 1. nr. 6., sed minus ad 4, 5, 12. i. p. 874.

5) lectiones deliguntur e Bas. 2. et nominatim e Bas. 2. Leisn., cf. 8, 8, 3. p. 1105., sed simul etiam e Steph. ib. 7. p. 1111.

6) vitiis laborat suis, tum omittendo 3, 2, 5. p. 508. 4, 12, 11. e. 8, 5, 3. p. 1022. tum aliter 2, 1, 22. i. παύσεσθαι p. παύσεσθε e Bas. 1. cf. p. 2. l. 6. p. 8. l. vlt.

quanquam communia habet quoque cum priori, vt p. 10. l. 12. σὲ p. τὲ, cf. ib. l. 16. p. 14. l. 5. it. 2, 2, 22. p. 57. 4, 12, 12. i.

7) correctior comparet in partibus, vt 4, 14, 8. e: vbi iota seruat adeo contra Steph. in ἀποβ., cf. 6, 1, 5. i. vbi editor correxit prioris vitium, seruatis istius omissis tamen.

8) lectionem aliam, quam vulg., retulit, per se non malam, 7, 8, 6. οἶμαι p. οἴομαι, vna cum Boecl. 2. — it. cum Ing. 1. e voluntate Steph. 2, 2, 9. p. 42. 5, 4, 8. p. 105. — it. veram 3, 11, 6. p. 691.

1624. 8. Lugdun. cum titulo logiori, fere e titulo ed. Steph.:

„Ηρωδιανου ἱστοριων βιβλια η.
Herodiani Hist. Libri VIII.

„Cum *Ang. Politiani* interpretatione; et huius partim supplem., partim examine *H. Stephani:* nec non eiusdem emendationibus quorundam Graeci contextus locorum, et expositionibus, ad calcem Operis.

„Adiecti sunt etiam *Zosimi Comitis* Historiarum Herodianicas subsequentium libri duo, ab eodem *H. Stephano* Graece primum editi.

„Nouissimae huic Editioni accesserunt 1. margini adscriptae, quae sensum historiae capiunt, annotationes. 2. *Gnomologia*, ex Herodiano et Zosimo diligenter collecta. 3. Nominum et Rerum Index."

Tum figura, ligno incisa, non plene quadrilatera, sed partim rotunda et angustioris spatii, amplectens circulum triplicem, diuersae latitudinis, intra quem musca, opinor, expansis alis omnibus cum stellulis, (nisi est potius papilio,) subtus iacente informi bestiola; densique corporis, e cuius latere vtroque eriguntur pedes cancrini quinque, (araneae in speciem,) quorum vltimi latiores, cancri brachia densiora aequantes, contingere vtrinque videntur volucrem superiorem, subscripto vno verbo: „MATVRA."

Sub his „Lugduni,
Sumptibus Petri Ravaud, via Mercatoria ad Sancti Petri vexillum.
M. DC. XXIV."

Huius pagina auersa est vacui spatii. In sqq. pag. 5½ Dedicatio illa ed. Steph. ad Phil. Siduenm tota, tum pag. 7½ etiam illa ed. Steph. Praefatio, praeter sectionem vltimam ap. Steph. Dein in reliquo paginae spatio figura, ligno incisa, fere vt in vtr. Ingolst., sed latior.
Paginam a tergo inanem excipit Noster, post figuram, ligno incisam, totius prope paginae longitudine;

Subter ſeſe deinceps ſcribuntur haec. „Ηρωδιανε της μ. M. βασιλειας ιςοριων βιβλία όκτώ. Βιβλιον Πρῶτον. Herodiani Hiſtoriae de imperio poſt Marcum, vel de ſuis tempp., Libri VIII.

„Angelo Politiano Interprete.
Liber Primus
Προοιμιον. Prooemium."

ſequente Gr. textu et Lat. e regione cum p. 1 — 321. finita, tum Zoſimo p. 322 — 470. per 6 lineas cum ſolo vocab. „Finis" et figura illa iterum lignea.

Deinde ſine numeris in fronte per pag. 17½ H. Steph. Annotatiunculae non tantum in Herodianum, vt in calce ed. Steph., ſed etiam in Zoſimum, vnius hae paginae et dimidiae, cum figura rurſus lignea iſta.

Poſt habetur, iterum ſine numeris „Interpretationis huius partim ſupplementum, partim examen. Aucthore H. Stephano" per paginas 36½ cum vacuo ſpatio reliquo.

Inde, rurſus ſine numeris, „Gnomologia ex Herod. et Zoſ. diligenter collecta" Latine tantum, et e Zoſ. modo binis ſententiolis, per pag. 8½ cum ſpatio vacuo.

Denique „Index rerum magis notabilium hoc opuſculo contentarum" Latinus tantum, ſine numeris per pag. 29½ cum „Finis" et figura illa lignea quartum.

Pag. ſequenti media, intra quadratum amplum, per latera varie exornatum leguntur:

„Lugduni
„Ex Typographia
Claudii Cayne.
MDCXXIV."

Iam porro in textu conſpiciuntur Gr. haec: 1) Prooemium, incipiens per litteram grandiorem in figura quadrilatera, diſſectum eſt in tres partes, ſecus ac in ed. Steph.

2) ſectiones reliquae, vt ap. Steph.

3) textum intra Gr. et Lat., loco numerorum Sylb. per decades, ſtant per paginam quamque elementa quatuor A B C D, non aequo intervallo, inde a pag. 2, ſicut p. 1. modo A.

4) orationes ſeparantur quaedam, non tamen minores, cf. p. 13. e. D., nec adeo maiores, cf. p. 14. e. D., deſtitutae omnes vocis illis in margine

(„), vt ſententiae ſuo aliquo inſigni et veluti hedera ſuſpenſa.

5) typi fere aequant Stephaneos magnitudine, non item acie, ſed

6) compendia habent aut eadem cum Steph., aut alia, et adeo maiora, vt p. 9. D. l. 4. 16. l. vlt. 18. l. vlt. 111. B. l. 6. 136. B. l. 5.

7) diſtinctiones pluries Steph., quam Ing., ſed aliae etiam, quam Steph., interdum ex Ald. it. Baſ. 2. R. it. Baſ. 1. — it. adeo cum Ms. Ba. 8, 8, 10. e. p. 1118.

peculiares porro non ineptae, vt colon in periodo compoſita, v. c. 7, 9, 8. p. 786.

8) vitia, communia illa cum Baſ. 1. R. aut 2. Leisn. ad 7, 9, 7. p. 786. Var. L. u), ſed et propria, vt p. 10. B. l. 7. it. ad 8, 4, 24. i. 30. p. 1017. it. in omiſſis, tum art. 7, 9, 15. it. δὲ 8, 8, 19. i. et ſubſt. πρέσβεις 8, 3, 6. i. tum pluribus vocibus ad 6, 6, 2. p. 415. — it. in male tranſpoſitis 6, 9, 7. i. — it. in confuſis litteris 5, 8, 18. e. p. 266.

9) ſcripturam peculiarem, dum ſola haec editio dividit ἐπὶ πλέον 8, 8, 14. p. 1126. — ῥᾳθυμ. 1, 10, 5. p. 390. cum iota,

10) lectiones alias, vel ex aliis edit., vt cum Ing. 2. ad 3, 15, 18. m. it. cum Baſ. 2. Leisn. ad 5, 6, 5. i.

vel proprias, non per ſe malas, 1, 2, 5. p. 47. 2, 6, 13. e. 2, 12, 7. e. 5, 5, 12. p. 148. 6, 6, 10. e. p. 437. 8, 2, 2. m. p. 924. 8, 5, 10. e. 8, 7, 1. p. 1073. — in quibus et quaedam fuerint e lapſu operarum, vt ſunt aut videntur hae p. 153. A. l. 5. γίνοιτο p. γένοιντο, (quo de tetigi ad 4, 1, 4. p. 799. demum in Nouis Add.) it. 7, 11, 5. p. 849. 8, 1, 13. p. 919. 8, 8, 11. i. — vt cum Ms. Ba. adeo 6, 5, 16. p. 395. 6, 9, 6. p. 520. — ſemel denique e Steph. monito forte p. 58. l. pen. ad 2, 2, 12. i.

Caeterum editor ſtellulas illas (*), futurae Notae ſigna, tum omittit, vt p. 260. i. ad 7, 2, 11. p. 595. it. p. 261. e. ad 7, 3, 2. i. et p. 263. i. ad 7, 3, 10. i. (quibus tamen locis ad calcem editor e Steph. ſubiecit Notas; in qua calce tamen ad ſecundum locum male habet numerus 262.) pro his veris „ 261. Scribo γινο-

Digitized by Google

μένων. — 262. Scribo καὶ λ.") — tum contra ſignum poſuit illud p. 287. D. l. 1. ad 7, 10, 16. e. vbi nil Notae ad calcem; quo de genere Steph. obliuionis, vel profeſſionis, aliis rebus impeditae, ſupra etiam Sylburgius.

1627. 8. Parei, (in opere prima dicta et Par. 1.) qua de, cum non amplius in manibus eſſet, coactus ſum dare ſola haec, quae olim comparando in liturariis meis exſignabam. Titulus fuit:

„Ηρωδιανα της μ. Μ. βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ.
Herodiani Hiſtoriae de ſuis temporibus libri VIII.
E graeco quondam in linguam latinam conuerſae ab Ang. Politiano: nunc vero a variis mendis caſtigatae et notis brevioribus illuſtratae;
ſtudio et opera
Danielis Parei, Philip. Filii. Dau. Nepotis.
Francofurti ad Moenum
Typis Ioh. Friderici Weyſſii,
Impenſis Gulielmi Fitzeri,
Anno ∞IↃCXXVII."

(Manu adſcripta erant haec. „TS. Reineſius D. — Editioni Londin. a. 1637. apud Thom. Harper, impenſis Sam. Browne, acceſſit Speculum Principum bonorum et malorum ex Herod. l. VIII. excerptum. — Edit. Baſil. Graeco-Lat. curata a Ioh. Huobero Med. ib. a. 1549. in 8. — Ioh. Henr. Boecleri cum Indice luculento philologico D. Balth. Scheid. Argentor. ap. Ioſ. Städel in 8. 1661. — Mentio Herodiani apud — Capitol. in Clodio Albino p. 325. et Alex. Mammaea p. 373. — Lamprid. in Ant. Diadumeno p. 292. — Euagr. l. 5. hiſt. eccl. c. vlt. — Phot. Biblioth. c. 99. — Capitol. in Diadum. ſuis: Herodianus ſcriptor graecus.")

Tum Dedicatio: „Praecellentiſſimo Viro Henr. Altingo Salutem dicit Daniel Pareus." Poſt varia, quorum ſumma eſt ſolatium in calamitate e veteribus ſcriptoribus, enumeratis que, quos legerit, ediderit et illuſtrarit commentario libello, pergit ſic. „Eandem medicinam mihi polliceri viſus ſum ex lectione accuratiſſimi ſcriptoris Herodiani, qui hiſtoriam ſui temporis annorum ſexaginta a Marco Imperatore vsque ad Gordianum III. eſt perſequu-

tus. In eo quippe obſeruaui, imperii ſceptra non eodem fortunae nutu volui, ſed variis ac repentinis interſtitiis inquietari, nihil que adeo hodie contingere, quod non et olim ſubierit Deorum illa purpurata natio. In tantum igitur placuit Romanae hiſtoriae autor ille, vt e manibus non ante depoſuerim, quam et Graecum iuxta ac Latinum textum probe excuſſiſſem, in capita ordine digeſſiſſem, notis que breuioribus illuſtraſſem, id que in priuum duntaxat meum vſum. Quam quidem opellam meam vbi amicorum alter et alter forte viderunt, perſuadere ſeſe mihi ſtuduerunt, vt ſic concinnatam hiſtoriam Herodiani publici quoque iuris facerem: quo laboris huius cuicuimodi fructus ad plures quoque derivaretur. — Neapoli ad Moganum, a. d. XXVIV. Aug. Anno ∞ IↃCXXVI.“ Sequitur „Ang. Politiani ad Innocent. VIII. — Praefatio“ ſine ſubſcripto, niſi per Ms. „prid. Non. Mai. a. 1493. Andreae Magnanimo ſuo verſionem ſuam commendat et vt excudi eam procuret, rogat, e ruſculo Feſulano. Extat in edit. Baſil. Huoberi a. 1549.“

Dehinc „Praefatio ad Lectorem (vt in fronte paginarum ſqq. modo inſcribitur, a me repetita, quoniam eſt veluti Epitome ſ. Compendium Herodiani.) — Lectori Beniuolo S. — In Herodiani hiſtoriis videbis rerum caſus admirandos, et vices obſeruatione digniſſimas. M. Ael. Antonius Philoſophus orbis defenſor, ſpeculum virtutis, bone Deus, quam perniciosum humani generis hoſtem, quam profundum vitiorum gurgitem et genuiſſe, et reliquiſſe hic legitur? An non Commodus hic, paternas virtutes abiecit, opt. illius exemplis proculcatis, ſpecimina ipſe propoſuit malitiei et dedecoris? quibus non ſolum militem, verum etiam Senatum populum que Romanum ita infecit, vt ciuilem et vtilem Principem Pertinacem ob virtutem exoſum haberent, ac parricidio extinguerent? Mali autem praecipitium quam ſit obuium, oſtendit ruina illa, qua vulgus non ſolum, ſed ſanctiſſ. et doctiſſ. viri prolabi videntur. Didius Iulianus aequi ſacerdos, iuſti doctor, legum cuſtos, cauponatur imperium, id que ſanguine luiturus. Neque

eſt quod quis exiſtimet, peccatum numeroſitate correctorum facile corrigi poſſe, poſtquam inoleverit; cum infida illa imperii et ſimulata rectorum ſocietas vel optimos corrumpat ambitione, fomenta tyrannidis ſubminiſtret, diuaricet que imperia: proſcriptionum denique et parricidiorum proponat interdum exempla: quod ipſa Albini, Peſcennii tempora loquuntur: et Seueri Principis, qui Caracallam, inmitem catulum, poſt ſe relinquens, (hic quidem ſeries laborare videtur: ſed ab alia manu ſcripta haec corrigere non potui, libro ipſo abſente,) cuius venenum ſuperare potuit, fratricidium in Geta nequiuit, immo edocuit. qui certiſſ. hoc eſt, Sceleratas acquirendi regni et tyrannidis artes, tanquam adminicula ſucceſſionis in vſum traduci: quae licet perdurare diu nequeant, páruo tamen tempore, et priuatis et publicis rebus, ſummam eam que perennem calamitatem infligunt: dum ſcelus ipſum foeditatis ſuae affectatores et admiſſarios habeat, qui omnem florem, omnem odorem virtutis conſpurcare nitantur, quo factum, vt neque Macrini ad ſumma adſpirantis animus, neque Diadumeni generoſa indoles exercere ſeſe potuerit: quando luxu perditus miles, et imperioſus, Baſſiani indulgentiam, in Heliogabalo monſtro rediuiuam, amplectebatur: ac quam ipſa diuinitas diutius tolerare non poſſet, portentoſam pecudem laetiori animo perferre, (hiſtoricorum more, opinor, p. imperf. priori) quam inſequentem omnibus numeris abſolutum et imperatoriis virtutibus perfectiſſimum Principem Alexandrum. Correptione enim offenſum vitium, virtutis lenimen non moratur: ac faſtidio medicinae, medicum ipſum perdere cupit. Tantam vero pertinaciam iuſtitiae oculus vt edomaret, Vltio divina praeſto fuit: quae duos illos Maximinos Senatui, militique carnifices immiſit, Gordianum oſtenſum rapuit, Pupienum Balbinum que committit; poſtremo puerum Gordianum imperio praeficit, tutoribus gubernatoribus que ſubiectum, initia certe horrendi exitii, quod paulo poſt Rempublicam Romanorum ferme totam inuertit ac peſſundedit.“ Sic finitur ſine ſubſcripto.

Sequebatur Herodiani hiſtoria et poſt Prooemium (ſine ſectionibus minoribus) „Breuiarium libri primi" tunc textus Gr. et Lat., qui 1) vterque habuit ſectiones maiuſculas per numeros Romanos

2) orationum titulos

3) marginalia,

4) nullam ſubſcriptionem in fine librorum, praeterquam poſt octauum „τέλος. — finis."

Claudebat „Index rerum memorabilium in Herodiano." Iam, praeterquam, quod, quas titulus iactabat, nullibi comparuere *Notae breuiores;* quo nomine fortaſſis illa *marginalia* venere, quae et in Lugd. ed. dicuntur *Annotationes*: textus Gr.

1) fuit vitioſiſſimus, poſt illum editionis Baſ. 2. Reisk., e qua et videtur ductus, habens quippe eiusdem vitia, vt προσίοντας ad 1, 2, 5. p. 47. it. ὁμωφύλων ad 1, 4, 3. p. 95. quae tamen et ſunt in Baſ. 2. Leisn. et primum adeo in vtr. Baſ. 1. — Sed in propriis vitiis haec, omiſſum ſubſt. ὅπλοις 1, 6, 24. p. 228. it. verb. λαβεῖν 2, 2, 1. p. 32. it. plura 1, 17, 9. p. 718. a Baſ. vtr. — ſed λοιπὰς p. κοινὰς 1, 8, 15. p. 321. et σὺν p. ἐπὶ 1, 15, 13. p. 660. — τ' compend. p. γὰρ 1, 8, 11. i. vnde

2) lectiones eius reliquae nec ipſae multis memorandae, vt in quibus nulla ſeries, dum diuelluntur cohaerentia, vt 1, 14, 1. vbi §. 1. pars ſeparatur, addita ſect. 43. ſed cum ſect. 44. ſequitur ἀτέρες γὰρ λ. vt ib. 9. finit ſect. 45. cum ὁρμήν, ſed ſect. 46. incipit per ὅθεν, it. 2, 7, 4. (p. 211. ed. noſtr.) finit ſect. 25. per ὁρμήν, ſed noua incipit cum proproximo ὡς.

3) lectiones per alias ſequitur correctiones aut Sylb. vt 5, 8, 9. p. 251. Var. L. t), (e quo et tenet ad 8, 7, 7. p. 1081. incluſum vncis ἡμέρας,) — aut Steph., vt 8, 6, 5. p. 1054. (deſertis Baſ.) ib. 7. m. p. 1058. Var. L. c), ib. 15. e. v. κομισ., 17. e. 8, 7. 1. p. 1073. ib. 2. i. 16. e. 17. p. 1095. — tum ſola Par. e Steph. 8, 8, 8. p. 1114. ſed cum Baſ. 2. L. ib. 3. p. 1105.

1639. 8. Parei, in opere vocata Par. 2. parata que mihi ex uctione bibl. b. Erneſti, qui et in chartaceo tergo teu menti libri „pro βαρίας loco neſcio quo legit Bengelius βαρύνας ad Chryſ. de ſac. p. 462. (cf. noſtrae ed. T. 3. p. 898. m.) — Excerpta Codicis Ms. Veneti ſunt

Digitized by Google

in Catal. Mss. Bibl. Venetae Gr. p. 187 sqq." tum „κτῆμα Ernestinianum 1724." adscripserat ad dextrum marginem extr. tituli, qui fuit huiusmodi, ab initio par priori ed.

„Ηρωδιανε της μετα Μαρκον βασιλειας ιστοριων βιβλια οκτω.
Herodiani — notis breuioribus illustratae.
„Huic Editioni accessit Principum bonorum et malorum *Speculum:* siue Monita, et Exempla Ethico-Politica, ex *Herodiani* Libris VIII. excerpta,
studio et opera
Danielis Parei, Philip. Filii, Dau. Nepotis.

Londoni,
Excudebat Thom. Harper, Impensis Samuelis Browne, 1639."

Quorum partem extremam meminimus supra in fronte prioris edit. scripta fuisse a Reinesii manu, vbi modo alius numerus anni „1637" nisi oculus meus figuram postremi numeri non recte agnoscebat.

Post tergum paginae inane: „Dedicatio (vt paginae sqq. in fronte ferunt) Illustrissimo — Dn. Ianusio Radziuil, — Illustrissime Princeps. — Certum et exploratum est, rel. (ad pag. 8. in quarum sexta post lin. 8. erant haec, pertinentia in rem praesentem. —) Reliquum est, vt de *Herodiano* nostro pauca dicam. Eum igitur scriptorem, velut alterum *Tacitum*, principis lectione dignissimum, cum doctissimo Iacobo Cappello statuo: quippe qui tam admirandos bellorum casus, atque eventus recenseat, vitas quoque principum et tyrannorum adeo nouas atque inauditas, vt nulla iis apud veteres consimilia exempla, aut certe quam paucissima inueniantur: Cum que id sit Historiae veritas, quod animantibus oculus: (in marg. „Niceph. Gregor. praefat.") hanc eximius hic scriptor *Herodianus* tanquam ducem in hoc laudando suo opere secutus est. Ex hoc *Principum bonorum* et *malorum* Speculum conformaui. — Pauca tamen in *Herodiano* reperies bonorum principum exempla: si excipias M. Antoninum (sic, p. *Antonium*) Philosophum, Pertinacem, Alexandrum Seuerum, Gordianum: vt bene dictum sit a quodam mimico scurra Claudii: *In vno annulo bonos Principes posse perscribi, atque depingi.* At contra quae series malorum? Quis enim ferat monstra illa, Commodum omnibus incommodum, Iulianum, Septi-

Digitized by Google

mium (p. *Septimum*) Seuerum, Antoninum (rurfus p. *Antônium*) Caracallam, Heliogabalum, et Maximinum, etc. "

Qua pag. 8. dixi, finiebant haec modo „Daniel Pareus. Phil, Fil. Dau. Nepos."

Nunc prioris ed. eadem Praefatio: „Lectori Beneuolo S. (sed finis alius pag. sequentis lin. 6.) — pessum dedit. Tantum est. Vale, et Herodiani Historias magni aestima."

Statim post „Summarium Herodiani, ex Photii bibliotheca p. 102. 103." Latine tantum, finiens cum pag. sq.

Noua pag. habuit (cum fronte priorum pag. „ad Lectorem") partem modo Epistolae Ang. Politiani ad Andr. Magnanimum „Efflagitari — post edentur, (et e med. pag.) Eiusdem Polit. Praefatio ad Innocent. VIII. — Cum Romae — anxietas (post quam partem iterum istius additum modo) Vale" vacuo relicto paginae spatio inde a medio fere.

Tum noua pag. coepit his: „Innocentius Papa VIII. dilecto filio, Angelo Pol. Salutem et Apostolicam benedictionem. — Herodianum — Datum Romae — die 16. Aug. M. CCCC. LXXXVII." —

Dein in media pag. „Augustinus Maffeus, Ang. Politiano. S. D. — Cum esses Romae — euigilabit. Vale." quae finiebant pag. sq.

Tum „Fridericus Sylburgius, Praefat. in Herodian. (partim modo a principio) — Herodianus suorum temp. — prodiderunt."

Eadem pag. med. „Ex Praefatione H. Stephani ad Phil. Sidneium (ex media tantum) Duos ad te — complectatur." quae excepit in sq. pag. med. „Eiusdem H. Steph. Iudicium de Interpretatione Ang. Politiani. (proprie ex H. Steph. „Praef. in suum examen Interpret. Pol." principium modo) — Quantus — fraudauerit."

Tandem a tergo tria in laudem Herodiani testimonia, quae infra exhibeo, nunc accedens ad nouam pag., cuius frons ornata parallelogrammo, ligneo, varie exsculpto, ramis foliatis, floribus, cinaris cum calathis, etc. Sub qua figura

Digitized by Google

„Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλίον πρῶτον Προοίμιον.	Herodiani Hiſtoriae de imperio Rom. Imperatorum poſt Marcum, Liber primus, Prooemium.“

quod, coeptum elemento grandi in quadrato, ſine vllis ſectionibus, continuo pergit vsque ad p. 3. init., poſt quae „Breuiarium Libri primi“ fortaſſis idem cum illo ed. prioris, longius quidem, vt ad finem paginae modo praebeantur quatuor verſus textus Gr. ac Lat., qui textus tenet deinceps eadem illa prioris ed. 1) ſectiones cum numeris Rom., 2) marginalia, continentia illa tum argumenta hiſtorica, vt p. 3. e. „I. Marci filius Veriſſimus moritur“ per mera adeo nom. propr. vt p. 6. „Ptolemaeus, — Antigonus, etc.“ it. p. 23. m. „Feſtum Matris Deûm“ p. 26. e. „Lauri odores contra peſtem valent“ p. 33. i. „Sacra via“ tum e moribus vt l. 2. p. 50. e. „Beneficiorum memoria“ p. ſq. m. „Sella non facit Imperatorem: ſed res geſtae. — Memoria iniuriarum tenax“ p. 60. e. „Sub iniuſto Imperatore omnia in peius ruunt: licentia militum gliſcit“ p. 71. m. „Miles probatur labore, mollitie“ — p. 72. m. „Roma ἑστία Imperii“ — l. 3. p. 87 m. „Byzantium“ — l. 7. p. 219. i. „Tyrannorum res lubricae“ — l. 8. p. 248. i. „Oratio legati“ p. 261. i. „Oratio Maximi“ — 3) orationes cum titulis, Δημηγορία λ. ſed non omnes diſſectas, cf. p. 7. 9. nec ſeparatas minores, cf. p. 11. ſect. XI. extr. nec longiores ab init. cf. p. 12. — 4) ſectiones textus interdum breues admodum, vt XXII. p. 18. XXIX. p. 21. et ſolum in Vs. cf. p. 26. 28. 33. — 5) finem quidem librorum ſemper ſine ſubſcriptis, at interuallum ad ſequentem impar, et quemque librum cum ſuo aliquo Breuiario, vsque ad p. 266. qua inchoata deſinunt textus vterque cum „Τέλος. — Finis.“

Relicta pagina dein vacua, attexitur „Index rerum memorabilium in Herodiano per 6½ pag. litteris minutiſſimis, quae pag. vltra medium inanis habet modo „Finis.“

A tergo nihil, ſed in pag. noua titulus alius: „Principum bonorum et malorum Speculum, ſiue Monita et Exempla Ethico-Politica; Quae virtutes et vitia Prin-

cipum spectant. Ex Herodiani Historiarum sui temporis Libris VIII. Excerpta a Daniele Pareo.

Londini,
Venalia prostant apud Sam. Brown,
Anno M, DC. XXXVIII."

Post tergum vacuum rursus „Aphorismi Ethico-Politici. Ex Herodiani Hist. sui temp. Lib. I. Prooemio." a p. 3 — 49. extr. qui Aphorismi, vt nomen fert, secti in particulas, maiores, minores, cum numeris Rom., Latinas res producunt cum verbis interdum Gr. Herodiani.

Quam paginam ante dixi hos Aphorismos finisse, sequuntur aliae duae, vbi titulus „Ad Lectorem" et eadem quae supra „Fridericus Sylburgius, Praefat. in Herodian. — Ex Praef. H. Steph. — Eiusdem H. Stp. Iudicium rel."

Claudit inane tergum paginae. Tum in mundae papyri plagula Ernesti haec atramento scripserat. „Solebant vett. m. Principes nouis Principibus gratulari per publicas legationes, id quod discimus exemplo Pertinacis p. 53. Nigri p. 65. — ad p. 32. *de templo pacis.* ad Numae tempus refert Clemens Stromat. L. V. p. 234. ed. Sylb. d. huic sententiae aduersatur Tertullianus, qui Numae tempp. nulla templa fuisse ait. Certius itaque autoribus Suet. in Vit. Vesp. c. 9. Plin. XXXVI, 15. Vespasiano Iudaeorum victori tribuitur. de cuius splendore cf. Ioseph. Bell. Iud. L. VII. c. 24. Plin. l. c. von Seelen de Dea Pace. Progr. Lubec. 1718. ed. p. 7. 8. Procop. L. IV. de bello Goth. dr. νεὼς κεραυνόβλητος. — Solebant recens creato imperatori s. regi praeferre ignem. cf. p. 65. §. 30. — NB. Steph. ibi legi vult: ἐκᾶσι. v. c. I. 17. Herodianus (sequebatur vox per compendium, mihi quidem non explicandum) dicit ἐκᾶθεν p. ἐκᾶσι. ita ap. Aelian. V. H. XIV. 33. — Sueton. in Aug. c. 24. Disciplinam milit. seuerissime rexit, ne legatorum quidem cuiquam nisi grauate, hibernis que demum mensibus permisit, vxores inuisere."

Iam textus Gr. 1) litterae sunt minores, vt Steph., nitidae que
2) cum compendiis fere iisdem,
3) ratio reliqua correctior in vniuersum, quam prioris Par., cuius vitia non omnia fert, at alia, in-

Digitized by Google

terdum a manu b. Ern. correcta, vt λύσεσθαι p. λησ. p. 17. fect. XXI. l. 3. ad 1, 8, 12. p. 31. it. p. 21. in extritam prelis litteram τ adfcribendo, ad 1, 9. 21. p. 374. it. p. fq. e. affigendo ς in fine ἀβάτου 1, 10, 6. p. 392. it. p. 23. m. pro ἀρχῇ formando χ ad 1, 10, 11. i. it. p. 27. i. allinendo fcite ν ad τῶ 1, 12, 5. p. 481. ib. p. m. p. τιμῶν fingendo ν ib. 8. p. 488. fed mox intacto αἰθρίζων p. οι ib. p. 492. etc. qualem indulgentiam (incuriam enim nolim dicere, fed potius properationem in legendo) b. Viri, atque adeo Iuuenis adhuc, in opere tetigi alias, cf. 3, 11, 16. 3, 15, 2. i. 8. p. 778. 10. p. 781. 12. p. 784. 4, 1, 2. i. et, quod demum nunc reperi, in omiffis quatuor vocibus 3, 4, 17. p. 553. Add.

tum in vitia communia cum priori 1. cf. vniuerfe 1, 7, 7. m. p. 248. 2, 4, 6. e. 3, 8, 6. p. 622. 3, 15, 14. i. 4, 1, 9. p. 805. f), 4, 15, 8. p. 1047. 6, 4, 2. i. 7, 8, 5. p. 749. Add. — it. per confuf. particip. aor. 1. et fut. 1, 4, 8. p. 106. vel contra 4, 1, 9. p. 805. d), — it. per repetitum vocabulum 6, 3, 15. i. — it. per omiffa 1, 1, 5. p. 16. 1, 6, 24. p. 228. 1, 8, 8. p. 291. 1, 14, 7. p. 603. 2, 10, 17. p. 330. 4, 2, 2. i. 3. i. 5. e. — plura 7, 1, 14. p. 560.

quae quidem editor ipfe correxit, non bene 1, 6, 21. p. 224. fed ftultius 3, 4, 4. p. 539.

fed in vitia propria cf. vniuerfe 1, 10, 15. p. 413. i.), 2, 11, 16. p. 355. 2, 14, 7. p. 440. 3, 9, 17. p. 657. 4, 1, 9. p. 804. 4, 2, 15. e.) 4, 12, 8. p. 997. — it. per omiffa 1, 11, 2. p. 421. 2, 10, 15. i. 3, 1, 8. p. 494. 3, 3, 5. p. 528. — it. per fpiritum fubft. 3, 1, 11. p. 497. — it. per accentus 1, 3, 1. e. 1, 14, 14. e. Add. in τίνα.

porro in vitia aliunde, quam e priori 1., vt ex Ald. 3, 2, 2. p. 505. z), it. e Steph. per vet. lect. 1, 5, 23. e. it. e Baf. 1. R. 1, 10, 10. e. Add., it. e Baf. 2. 1, 9, 2. p. 333. 1, 11, 9. p. 445. 1, 12, 3. e. 2, 14, 9. i. 3, 1, 4. i.

quo et referri poffunt, quae feparatim fequuntur

4) lectiones vitiofae, per parenthefin quidem ineptam, 1, 10, 15. k) e Baf. 2. R. aut Lugd. — it. per confufa, vt δὴ p. δὲ 2, 11, 12. p. 351. e Baf.

2. — it. propriae, in δὲ p. τὲ 6, 6, 2. p. 415. — it. per ordinem alium 2, 11, 13. p. 351. — aliter 7, 4, 5. p. 654. — etiam magis, quam prioris 1. cf. 5, 7, 7. i.

5) lectiones per se quidem non vitiosae, at forte per errorem operarum tamen, vt 1, 8, 7. p. 288. e Baſ. 2. L. ſed e Baſ. 2. alterutra 1, 10, 10. p. 399. 2, 12, 7. p. 371. 9. p. 375. 3, 2, 2. b), 4, 12, 9. e. 5, 3, 18. p. 84. — it. propriae 2, 12, 2. m. δὲ p. δ', it. in augmento nullo med. 4, 1, 3. p. 797.

6) lectiones correctiores, quam prioris 1., vt 1, 5, 4. p. 143. 1, 6, 8. e. 18. e. 1, 8, 1. p. 266. 11. p. 303. 305. 15. p. 321. 1, 10, 14. p. 410. 15. p. 413. h), 1, 13, 10. p. 554. 2, 13, 10. p. 395. 3, 2, 21. p. 515. l) et o), 3, 5, 13. e. — etiam, quam Ald. 1, 9, 3. p. 336. k), e Baſ., — etiam, quam Ald. et Baſ. 1, 14, 4. p. 592. ib. 3. p. 590. vbi in Var. L. debuit eſſe „Par. 1." — etiam, quam Steph. et Baſ. 2. 2, 13, 10. p. 394. h), ſecus 2, 14, 2. p. 427. l)

7) lectiones aliae, quam prioris 1., per ſe non malae, vt in tempore verb. 1, 12, 18. p. 524. 3, 1, 5. i. — it. aliter 3, 7, 14. e. 5, 3, 20. p. 87. — nec tamen ita elegantes 8, 8, 8. p. 1114. — etiam, quam Baſ. 1, 13, 8. p. 546. e Steph. aut Sylb.

8) lectiones communes cum priori 1., e Sylb. cum ſtellula (*) 8, 8, 3. p. 1105. — ſed quam omnes ed. al., per ſe bonae 5, 2, 2. i. 5, 3, 4. p. 61. ib. 22. p. 89. — etiam adeo verae 5, 8, 9. p. 251. e. ex coniectura Sylb. — it. quoad diſtinct. 1, 8, 14. e. — quoad ſcripturam, vocales 1, 7, 8. e.

9) lectiones aliae, quam prioris 1., quoad externam ſcribendi formam, vt quoad diſtinct., aliunde aut propriae, per ſe non malae 1, 2, 1. e. 1, 11, 12. p. 452. 3, 12, 22. e. 6, 8, 11. p. 502. — non ita bonae 5, 5, 2. p. 131. 6, 5, 17. i. 6, 8, 9. p. 497. — immo ſtultae 2, 7, 8. e. Add., 3, 7, 19. p. 613. — ſed bonae, cum Ms. Ba. 1, 17, 10. p. 721. h) Add. — quoad accentus 1, 4, 10. i. 1, 10, 2. i. 4. p. 385. 3, 3, 11. i. — it. in diction. enclit. 1, 17, 16. p. 728. 21. p. 735. Add. — quoad ſpiritus, in verb. 8, 1, 6. p. 908. Add. vbi debuit eſſe Par. 2. — it. in ſubſt. 1, 5, 17. p. 163. — quoad ſimpl. conſonas 2, 12, 4. p. 366. cum Ms. Ba.

Digitized by Google

10) lectiones aliae, quam in ed. aliis omnibus, quoad distinct. 2, 11, 9. p. 348. — per glossam, in subst. Μαξιμῖνον p. pron. αὐτὸν 7, 10, 2. i. — aliter, per se bonae 6, 5, 9. p. 385. — non item 1, 14, 16. p. 625. 2, 11, 16. p. 355.

Caeterum huius margini alleuerat b. Ernestii manus subinde quaedam, 1) vt iuuenilia, non hic repetenda, p. 208. e. 210. m. sq. 230. i. — 2) obscurius, quam vt praestem, me vere vidisse, p. 213. i. (ad 7, 1, 22. p. 574. sq.) „amicitia fucosa in vita fugienda, turpissima. — Ouid. I. de arte Am. (1, 585.) tuta frequens que via est, per amici fallere nomen. Tuta frequens que licet sit via, crimen habet. et Pers. sat. 5. (116.) talem hominem sic alloquitur: pelliculam veterem retines et fronte politus Astutam retines pauido sub pectore vulpem" qui vers. postr., clare scriptus, habetur hodie sic, Astutam *vapido* seruas *sub* pectore *vulpem.* — 3) coniecturas Steph. aut Sylb. p. 25. e. (ad 1, 11, 12. e. p. 458.) p. 26. e. (ad 1, 12, 3. p. 476. m.) p. 97. i. (ad 3, 5, 8. p. 565. e.) „δι'" — aut suas p. 129. (ad 4, 2, 14. p. 823. m.) — 4) Var. Lect. editt. p. 137. m. (Ald. ad 4, 5, 15. p. 880. e), — it. p. 159. i. „al. addunt ἐπάγετο" 4, 15. 21. e. vbi nulla est Var. L. et verbum id modo a Par. hac omissum vitiose. — 5) correctionem aut syn. p. 208. i. „χιλίαρχον" 6, 9, 13. p. 529. vbi ad vulg. χιλιάρχην non est Var. L. vt alibi. — 6) versionem p. 96. m., iam praebitam a me ad 3, 5, 4. p. 562. i. — 7) notulas in res aut phrases, quarum partem in opere iam exhibui, vt p. 38. e. ad 1, 17, 1. p. 703. m. it. p. 87. e. ad 3, 1, 14. p. 502. m. it. p. 106. e. ad 3, 8, 18. p. 638. m. it. p. 111. i. ad 3, 10, 7. p. 670. e. it. p. 114. m. ad 3, 11, 17. p. 703. i. it. p. ead. 114. e. ad l. 1. §. 18. p. 706. m. it. p. 122. ad 3, 14, 13. p. 763. m. it. p. 127. m. ad 4, 1, 4. p. 800. e. it. p. 130. m. bis ad 4, 2, 16. 19. p. 826. e. 829. m. it. p. 143. i. ad 4, 8. 19. p. 936. e. it. p. 162. e. ad 5, 2, 4. p. 34. e. it. p. 188. i. ad 6, 2, 1. sq. p. 309. e. it. p. 221. e. ad 7, 5, 6. p. 674. e. it. p. 235. e. ad 7, 10, 4. p. 816. e. it. p. 250. i. ad 8, 3, 19. Exc. p. 1142. i. — partem vero, serius repertam, hic modo ostendo, adscriptam in Addendis, vt pag. 39. m. ad 1, 17, 5. p. 710. m. it. p. 63. m. ad 2, 7, 13. p. 232. m. it. p. 79. e. ad 2, 13, 18. sq. p. 415. e.

Digitized by Google

Idem que Ern. ſemel, improbaturus Verſ. Pol., diſſecuit crucibus atro pennae colore p. 111. m. ſect. XXXIV. i. ad 3, 10, 9. p. 671. e.
Denique hoc etiam tardius viſum, vt, quanquam conſtans haec ed. in elementis magnis, nomini proprio conceſſis, tamen dederit p. 95. e. τῶν — βαρβάρων ad 3, 4. 18. e. ſed p. 109. e. ad 3, 9, 19. p. 659. τοῖς βαρβ. it. p. 13. m. ad 1, 6, 23. e. etc., hauddubie ſumto illo primi loci honore e Baſ. 1. R.

1644. 8. Boecleri, quam in manibus habitam, neſcio vnde, ſic comparatam tunc in liturariis reperi.

„Ἡρωδιανοῦ ἱστοριῶν βιβλία η. — Herodiani Hiſt. l. VIII. — editi cura Io. H. Boecleri Argentorati ex Officina Io. Phil. Mülbii. — M.DCXLIV."

Poſt Dedicationem fuit Praefatio, in qua nihil, vnde textus deriuatus, ſed modo „adiecimus Notas et Animaduerſiones, — contextum in capita diſtinximus propter opportunitates, aliis iam ſaepius declaratas, — breuiarium ſingulis paginis praefiximus, — Indicem ſubiunximus."

Deinde „De Herodiano" e Photio Excerpta, Gr. et Lat. Sed textus 1) diuiſus in capita tantum, non item in §. §.

2) lectiones alias habuit, quae non in ed. Steph., vt p. 8. 1, 4. vbi Steph. pergit eadem ſerie, contra

3) copulat, quae ſunt apud Stp. ſeparata, vt p. 11. 1, 4. it. p. 14. 1, 5., mox faciens nouum caput pro Stp. ſerie eadem. Sic

4) etiam orationes, quas Stp. ſegregat, vna ſerie iungens

5) geſſit vitia grandia, p. 5. 1, 2. omiſſa καὶ σοφοῖς, it. p. 25. 1, 8. omiſſ. συλληφθεὶς,

6) p. 17. 1, 6. fuit ὁρίσαντα ad 1, 6, 16.

7) p. 9. 1, 4. ſeruatur Steph. ed. προσεραχθ., vt tamen manus aliena corrigeret ad voluntatem Stp. in margine προσαρρ. ad 1, 4, 8. e.

Poſt libri 8 finem ſequuntur Notae, (quae auctae ſunt in edit. Scheid., maxime animaduerſionibus quibusdam in textum et lectiones,) et tandem „Index rerum" Lat.

Scripſeram praeterea haec, per comparatas cum ed. Stp. duas Boecl., hanc et ſequentem.

Digitized by Google

H. Stp.	Bc.	Noua
προοίμιον.	omisit	omis. etiam.
ἅτι καὶ	om. καὶ	— etiam.
ἐντευξόμ.	ἐντεξ.	etiam.
τὸν ἀπὸ τῆ	ὑπὸ	ἀπό.
γῆς σπασμὰς,	sine commate	cum commate.
φθορᾶς,	φθοράς·	etiam.
δυναστείαν·	δυναστείαν.	etiam.
ἦρξαν·	ἦρξαν.	etiam.
p. 2. αὐτῷ	αὑτῷ	etiam.

Vnde intelligitur indoles eius amplius, partim que vitiosa, partim diversa saltem.

Quae nunc praebeo, reperta in peculiari scida, fortassis sunt e Praefatione.

„Infausta vero illa et infesta omni truculentiae publicae genere tempora *Herodianus* orditur, et per septuaginta circiter annos pertexit: *Dioni*, et *Tacito*, non contextu tantum operis, sed pragmaticae grauitatis comparatione adiungendus. In hoc clarissimis prostituta monumentis tyrannorum ingenia, facinora, fata; tyrannidis consilia, momenta, pericula; dominationis instrumenta et dehonestamenta, magistri et ministri; virtutis bonique moris exilia ac exitia; turpitudinum non praemia minora quam certamina; adulationis artes ac vaframenta; seruitutis spectacula et genera; haec, inquam, omnia in Herodiano, tali tradita scriptione visuntur, quae lectoris animo ciuilis ac interioris prudentiae genium vltro possit conciliare.

Neque tamen haec tantum materies Herodiani paginas occupauit. quippe sicut *Tacitus* in annalibus suis *pauca de Augusto et extrema* repetendo pleraque imperii Augustei momenta est complexus; ita *Herodianus* noster, dum Marci Antonini vltima exequitur, vniuersam boni moderatique Principis ac Principatus formam egregio artificio designauit. Iam vero Alexander Mammaeae, satis copiosa expositione, quippe cum tredecim annis regnauerit, vtique est ad praeclari imaginem imperii descriptus: adeo plane nihil desideratur eorum, quae vel ad educationem Principalis sobolis, vel ad normam imperatoriae virtutis, vel ad temperamentum singularis potestatis, vel ad disciplinam aulae, vel ad consilia publicae tranquillitatis creduntur pertinere. Quid de Pertinace dicam? cuius Principatus solo tempore minor est optimi cuiusque Principis regi-

Digitized by Google

mine. id quod etiam de Maximo et Balbino, in hac historia memoratis, potest affirmari. Sed et Alexandri Seueri imperium, licet tyrannidi propius fuerit, tamen multa habet bonis Principibus imitanda, praesertim in re militari: cuius laude incomparabilem Seuerum Herodianus censet.

Notitiam huius viri haud magnam ex antiquitate habemus. praeter enim *Capitolini*, *Lampridii*, *Pollionis* breuissima elogia, quibus nihil ferme quam nominatur, vix licebit aliquid memoratu dignum, quod certo ad Nostrum pertineat, reperire. Potissimum ergo laudis ex se habet, et nobilissimo historiarum opere, quod nunc denuo publicamus. Vixit sub Principibus, quos descripsit, Dioni σύγχρονος, ac, vt arbitramur, in scribenda historia aemulus. Quod si quis vtrumque velit comparare, *Dio* sane amplitudine argumenti, copia expositionis, frequentia pragmaticae informationis praecellere videbitur; sed stili tersissima et temperatissima venustas, οἰκονομίας historiae concinnitas, sententiarum opportunitas et elegantia, iudicii ciuilis grauitas et aequabilitas, compositionis vniuersae competentia in *Herodiano* longe longeque eminebit. Cumque grandiorem stilum ac Thucydidis imitationem, iudicio Photii, sibi proposuerit *Dio*, tamen interdum nescio quam negligentiam et inaequalitatem praefert: *Herodianus* ex diuerso eximiae curae similitudine venustissimi operis telam pertexit; vt non absurde, si quid iudico, *Curtianis* inter Latinos *curis* comparari queat. Quapropter bonarum litterarum studiosis saepius pro Latinae eloquentiae temperamento *Curtium*; e Graecis Historicis, eiusdem venustatis ergo, *Herodianum* solebam commendare. Neque fortasse melior rectiorque comparationis iniri ratio potest. Vniuersim rectissime iudicauit de *Herodiano Photius*, quod in omni laude Historici vix cuiquam concedat. id quod prolixius ostendere, nunc non vnas ob caussas supersedemus. Fuit autem (nec enim id omiserim) non ex iis, qui prudentiam ciuilem e lectione tantum et studiis sibi compararunt; sed in dignitatibus publicis et aulicis versatus ipso actu exercitas ingenii vires ad historiam scribendam conuertit. Neque incomperta tradidit; sed sui temporis historiam certo idoneoque instructu aggressus, omnia ad veritatis fidem praesidia habuit. Nam quod nonnulli in rebus Alexandri et Maximini fidem

eius suspectant, non magnis id videntur de caussis facere, sicut in Notis ostendimus. Argumentum, quod delegit, quam sit memorabile, verissima praedicatione in prooemio operis ipse satis declarauit. Qui eum *βιογράφοις* aggregant, valde errant: quis enim non videt, et consilium et formam non alterius nisi pragmatici operis esse, iustae que historiae? Vnde etiam a Latinis ita citatur, quod *Historiam temporum suorum* scripserit. Ceterum loco praefationis amplioris, *Excerpta Photii ex Bibliotheca* huc transtulimus: vt et *historiae summam*, et *historici elogium* vno conspectu cognoscere sibi liceat, Lector Beneuole, cuius iudicio et fauori mea studia permitto.

1662. 8. Boecleri, (emta mihi, nescio amplius vnde, et in opere dicta Boecl. 1.) tulit pro fronte aeneam tabulam formae octauae, vbi a sinistra in summo solaris orbis pars, emittens radios, e regione coelum obductum atris nubibus, vnde pluuia delabitur cum fulmine in mare, an tellurem, obscurum, — intra has regiones erecti montium duorum apices, quorum in sinistro Pegasus innititur posterioribus pedibus, reliquam corporis partem in aëre tenens, sed caput retro spectans, — subtus arbores quaedam, quarum binae altius surgunt, — tum feminarum trium media sedet, supra pedes vtraque manu tenens fasciam latiorem, inscriptam Ηρωδιανε ἱςορικοὶ λογοι Η, alia ad sinistram stat, manu tenens cornu copiae, prope fasciam illam, sed alia, ad dextram, et ipsa stans, erigit versus sedentem manus vacuas, gerens in ceruice laruam, — sub pedes sedentis pedamentum latius finit in duas oblongas et cylindratas formas albi coloris, in quarum sinistra leguntur Ἡρετὴ δ' οὐδὲν φέρα βροτοῖσιν ἀ μὴ τὸν θεὸν χρήζοντ' ἔχα. sed in dextra Συμφοραὶ θεήλατοι πᾶσι βροτοῖσιν ἢ τότ' ἦλθον ἢ τότε. Dein in margine extremo tabulae, ad sinistram „Ioan. Walter. inuentor.“ ad dextram „Matth. Küsell sc.“

Post tergum inane „Ηρωδιανε ἱςοριων βιβλια η. — Herodiani Historiarum l. VIII. cum Notis et animaduersionibus Io. Henr. Boecleri.

Secunda Editio.

Accessit

Index Graecus locupletissimus, qui simul et Lexici

Graeco-Latini, et Latino-Graeci, et Phraseologias, et passim commentarii loco esse poterit, Autore Baltasare Scheidio, — Argentorati Impensis et typis Iosiae Staedelii

CIↃIↃCLXII."

Pone aliud vacuum tergum Dedicatio „Viris Nobilissimis — S. P. D. Io. H. Boeclerus — Argentorati d. XIV. Sept. an. Chr. CIↃIↃCLXII." quatuor paginarum.

Dein praefatio Ad Lectorem, vt secunda et tertia paginae ferunt in fronte, post primam „Beniuolo Lectori S. P. D. I. H. B. Anni sunt decem et octo, cum Herodianum scriptorem elegantissimum, nostris quibusdam notis et animaduersionibus — edidimus — Accuratioris quidem curae exquisitae que artis nomine Curtio eum (Herodianum, in cuius laude consumitur multa pars praefationis) in Latinis comparasse, nondum nos poenitet. — Contigit tanto scriptori dignus interpres Ang. Politianus, cuius primam editionem Bononiensem anni 1493 hic secuti sumus, reiectis, quae Stephanus interpolandi caussa addiderat. Cuius censura in Politianum quam non sit aequa et erudita, non vno specimine ostendimus suo loco. — Adiunxit autem huic secundae editioni nostrae luculentum et vberrimum Indicem — Balthasar Scheidius, — videbatur." exeunte sic fere pagina.

Tum „Photii Excerpta, (Graece, duabus paginis, in sqq. 3½ Lat. Versio, deinde) A. Politiani ad Innoc. VIII. — Praefatio in Herod. — Cum Romae — vindicentur. (sine anno subiecto, ante mediam pag. finiens, post quam) — Ioanni Frid. Gronouio — S. P. D. Tanaquillus (ridere solebat b. Christius Lips. femininum hoc nomen, volens potius pro eo *Tanaquidus*) Faber. (quae epistola, inscripta „De Herodiano" continens que emendationes Herod., per paginas 9½ exit in medio vacuo, et in noua pag. med. habetur sententia Gr. „Ὡς γὰρ — ἐπαινέσαι. Apud Lucianum. —") Tandem, post tergum inane, incipit Noster cum noua pag. per textum Gr. et Lat.

„Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ.	Herodiani Historiae De Imperio post Marcum, vel de suis tempp. libri VIII. Ang. Politiano interp.
Βιβλίον πρῶτον.	Liber primus."

Supra textum, per lineam et figuras typographicas e glandium arborearum genere ſeparantur haec, inde a ſiniſtra numerus longior „I. — marginalia — Lib. 1. Cap. 1.“ ſed in rel. pag. per ſolam lineam numeri maior cum minore „I. 1. (librum et cap. deſignantes) — marginalia — 2“ minor numerus, paginam innuens, ſicut intra textum vtr. numerus breuior, minimas (§. §. ſ. paragraphos) terminans ſectiones, quarum maiores, illae librorum et capitum, elementis modo inchoantur magnis, non maximis.

Marginalia, quae dixi, non ſunt illa Parei, et ne quidem ex eiusdem Breuiariis, quanquam complectuntur quoque argumenta hiſtorica, ſed tantum cuiusque paginae, ſummo ingenio ſane confecta.

Poſt quemque librum breue eſt tantum ſpatium, breue ornamentum typographicum, aut etiam nullum, et ad finem textus, deſinentis p. 362. med., etiam modo figura anguſta, ligno inciſa.

Sequuntur p. 363. „Io. H. Boecleri in Herodianum Annotata, (pertinentia ad res hiſtoricas, criticas item, prolatis coniecturis Steph. et Sylb., probatis, reiectis, etiam Schotti, ſed vt ſtomachus aduerſus Steph. emineat, multo que magis inde a p. 461. e. vbi incipiunt) — „Animaduerſiones in Examen verſionis Pol., quod H. Stephanus adornauit“ productum ad p. 468. per 6 et vltra paginas, nil tamen pro Pol. faciens.

Tum annexus „Index in Herodianum“ Lat. rerum ſententiarum que cum quibusdam tamen vocibus Gr., vt „ἀμνηςία ſedandis — tumultibus promiſſa, (tenens que adeo ſub capite plures,) — inſignia Principatus —, σύμβολα τῆς βασιλείας, etc.“ per 50 pag. ſectae columnae, ſatis que plenus, vt modo deſideretur Iulia Mamaea et Iul. Domna.

Veniunt in aduerſa pag., poſt typographicas ſeries tres variarum figurarum et lineam vnam „Nomina eorum, qui in Notis laudantur vel adducuntur“ duplici ſerie per duas et dimidiam pag., ſub qua media „Errata, quae paſſim irrepſerunt, typographica, facile per ſe emendabit Beneuolus Lector. — Finis.“

Relicta tota plagula duarum pag. vacua, nouam inchoat „Promptuarium Herodiani, ſeu Index Herodiani abſolutiſſimus, e quo Lector Studioſus ad ſuum vſum depromere poterit Omnia eius vocabula Graeca, ſecundum naturalem ipſorum ſeriem, ad faciliorem

cuiusuis analysin in sua principia, posita, cum eorum genuinis significationibus Latinis, et Accidentibus Grammaticis, item phrasiologia, et elegantioribus sententiis: additis interdum omnibus locis, in quibus per totum autorem occurrunt: item variis Lectionibus, et nostra expositione: vt passim et Commentarii et Concordantiarum vsum praestare possit. Accessit in fine locuples Index Latinus, vt pro duplici Lexico, et Graeco-Latino, et Latino-Graeco, vtentibus inserviret. Autore Baltasare Scheidio" qui horum nil mentitur, cum, post vacuum tergum, et in noua pag. „Praefatio Autoris Huius Indicis Ad Lectorem" (per 10 pag. et fere dimidium) — Perscriptum Argentorati XII Calend. Sept. An. MDCLXII., (et per binas pag.) Catalogus Siglarum praecipuarum, quas Barb. abbreviaturas vocant: quibus in hoc Indice, breuitatis causa, vsi sumus, (*A.* vel *Acc.* Accusatiuus, etc.) duplici serie iterum, subiiciatur ipse „Index Herodiani Graecus, qui simul et Lexici et Phraseologias, et passim commentarii vicem praestare poterit, Autore Balt. Scheidio" a pag. 1 — 542. carens tamen vel sic et vocabulis Gr. et locis quibusdam. Dein sine numeris paginarum „Index Latinus Herodiani, (immo Versionis Polit. per 81 et dimid. pag., triplicis seriei in quauis) — Finis. Deo Gloria. (Insigne typographi rotundum, cuius rami duo, nexi in summo et extremo ligamentis s. vittis, vnus sinister inanis, alter dexter cum pomis raris, illigati habent fasciam latam, in que cuius lateribus auersis, supra, infra, ad sinistram legimus — *In* — *Spe.* — ad dextram, inuerso ordine, infra, supra — *In Si* — *Lentio.* quae ambiunt stipitem erectum, vtrinque hamatum cum sibila littera ℌ, typographi Staedelii nomen signante, sub quibus linea dirimit) MDCLXII."

Ita tractata edit. huius forma externa, accedamus ad interiorem, vbi praemiserimus haec. Boeclerus in Annotatis p. 423. m. ad 3, 10, 5. „Egit de spectaculis eiusmodi gallorum praesertim certantium Nobilissimus Caspar Barthius aduers. l. 2. c. vlt. quod ad oram *Codicis sui* amice mihi donati opportune annotauerat Amplissimus vir Io. Georgius Styrzelius" nec tamen per totum Herod. producens aliquid inde.

Textus igitur Gr. 1) distinctus ille in capita et §. §, sed has non semper idoneas, vt statim v. c. §. 2. in

Digitized by Google

prooem. (vnde saepe in opere alios §. §. numeros apposuimus,) cum typis minoribus, nitidis, acribus, et compendiis paucis,

2) ducitur quidem ex edit. Steph., non tamen simul susceptis eius coniecturis omnibus, sed quibusdam modo, velut ad 7, 8, 8. e. αὐτὰς p. αὐτῆς,

3) nec per distinctiones eiusdem omnes, sed alias, de quibus in opere passim, cf. 8, 4, 9. e. de colo e Sylb. vel Lugd.

4) retentis ei. vitiis in verbis singulis, additis item aliis, de quibus etiam per opus, sed nominatim per omissa plura ad 7, 5, 1. p. 665.

5) habens lectiones peculiares 1, 9, 1. p. 331. — etiam vitiosas 1, 12, 14. p. 513. 1, 13, 11. p. 556.

1694. 8. Boecleri, olim possessio b. Leisneri, cuius signata tum in charta pura ad calcem, tum in marginibus per edit., dedimus iam in opere, locis quaeque suis. Haec, carens tabula illa aenea prioris ed., et inscripta

„Ηρωδιανȣ ἱςοριων βιβλια η. — Herodiani Historiarum l. VIII. — cum Notis et animaduersionibus Io. Henr. Boecleri.

Tertia Editio.

Accessit Index Graecus locupletissimus (caet. vt in ed. pr.) — Argentorati, Impensis et typis Iosiae Staedelii CIↃ IↃ CXCIV."

habet porro reliqua prioris ed. omnia illa, Dedicationem quidem et Praefationem, Photii Gr. et Lat., tum Epistolam Fabri, cum loco Luciani, deinde omnia externa textus vtriusque a pag. 1 — 362. eandem, sed tum aliam typographicae artis figuram ligneam, post vero rursus omnia, per numeros eosdem paginarum, etiam per Indicem, cuius modo vltimae pag. numerus, pro 542, deprauatus in 524. Caetera omnia paria, praeter annum sub insigni Staedeliano „MDC.XCIV."

Sed, cognita quippe mihi perpetuo vsu per opus, ostendit, praeter caetera textus Gr. communia cum priori ed., 1) elementa obtusiora, papyrum que deteriorem ac debiliorem,

2) eadem cum priori vitia, 3, 4, 19. i. 4, 5, 11. i. 7, 12, 8. p. 877. e. etiam per omissa, sed noua pluria, quaedam etiam e Bass. it. e Lugd. vt 4, 8, 17. i., (et in propriis, vt hic statim tangantur, plura in Ind. et in

Annotat., vbi v. c. p. 378. m. in Procop. loco deſit totus verſus,)

tum, in exemplum vitiorum peculiarium, καὶ p. μετὰ ad 5, 1, 8. p. 11. ſed καὶ omiſſum 6, 7, 17. p. 476. cf. 1, 4, 18. p. 127. Add. καθ' αὐτ. — quo et referantur, quae ſeparatim ſequuntur,

3) lectiones ambiguae, propriae; vt 5, 4, 9. p. 105. d), 2, 9, 10. i. 1, 17, 7. p. 713. 1, 14, 4. p. 596. cum Lugd.

4) lectiones ambiguae, communes cum ed. priori 6, 5, 21. p. 403. b), it. 5, 5, 16. i. 6, 1, 12. p. 291, 6, 9, 7. e.

5) cum priori ed. autem diſtinctiones habet easdem, interdum vitioſas, vt 1, 4, 18. p. 126. ſed

6) diſtinct. alias, quam prior, etiam peiores, vt 8, 4, 9. e. 6, 6, 1. p. 412., ſed et meliores, etiam quam Steph. 1, 9, 21. p. 373.

7) aliam, quam prior, ſcripturam, ſed raro, vt 8, 8, 16. m. Καισ. pro prioris καισ. — it. per accentus, vt αἰδῶ 4, 13, 10. p. prioris αἰδώ, it. cum Lugd. 8, 6, 16. e. ἐστὶ p. prioris ἐστι nudo, — it. praeſertim nobiscum ad 8, 7, 16. e. p. 1094. Add. — it. per ſpiritus 6, 7, 16. p. 473. in ἀρυσ. p. prioris aſpero ἁρ.

8) lectiones meliores, quam prior, 7, 9, 24. p. 806, c), 8, 4, 27. p. 1010. a) πεπυρ., etiam, quam Steph. it. maxime 7, 1, 3. p. 545. i) e Sylb. coniectura.

9) lectiones meliores, quam aliae ed., cum priori ſimul, vt 7, 8, 8. e. e Stp. coniectura, ſed 7, 9, 6. m. cum Baſ. 2. L. p. 783. et adeo cum Ms. Ba.

10) lectiones peculiares et alias, quam al. ed. omnes, per ſe non male 2, 8, 11. p. 250. 4, 9, 13. e. — aut cum Ing. 2. 7, 8, 6. m. p. 750. — it. cum eadem et Baſ. 2. L. 8, 8, 3. p. 1105. — it. cum Bc. 1. e Pat. 1, 17, 20. p. 734. Denique etiam in Verſ. Pol. aliud, quam aliae ed. Lat., praefert ad 1, 15, 19. e. p. 675. i.

1678. 8. maior. Oxon., mihi ex auctione bibl. b. Ioecheri Lipſ. coëmta et dicta in opere Ox. 1., tenuit haec in fronte:

„Ηρωδιανου ιστοριων βιβλια η. — Herodiani Hiſtoriarum libri 8. — Recogniti et notis illuſtrati" deinde tabulam aeneam illam cum theatro Sheldoniano, tunc „Oxoniae — E Theatro Sheldoniano — Anno 1678."

Digitized by Google

Poſt tergum vacuum „Praefatio (tota hic exſcripta.) — Herodianus, vt innuit Martinus Hankius de Romanarum rerum ſcriptoribus, Romanam ſui temporis hiſtoriam libris 8. ſcripſit. Eam a M. Aurelii Antonini, qui cognomen Philoſophi ſuſtinet, obitu, ſiue ab anno Vrbis 932, Chriſti 180, orditur: et in initio imperii Romani, poſt Maximinum, a Gordiano ſuſcepti, anno Vrbis 990, Chriſti 238, terminat. — Ex Graeco Latinam Ang. Politianus fecit: declaratam dederunt H. Stephanus, Erricus Memmius, Andr. Schottus, Frider. Sylburgius, Daniel Pareus, Io. Henr. Boeclerus. — Prodiit Latine tantum, Politiano interprete, Bononiae 1493. in f., Graece, cum eadem interpretatione, Venetiis 1524. in 8.: Baſileae 1549. in 8.: Graece et Latine, cum Stephani annotationibus, Memmii animaduerſionibus, Schotti emendationibus ſcripturarum que varietatibus, Sylburgii notationibus, tomo 3. hiſtoriae Romanae Scriptorum, quos Sylburgius collegit, Francofurti ad Moenum 1590. in f., cum Stephani et annotatiunculis in quosdam locos, et, partim ſupplemento, partim examine interpretationis Politianae, Lugduni 1611. (ſic) in 8.: cum Parei, ex Herodiani libris, principum bonorum et malorum ſpeculo, ſiue monitis et exemplis ethico-politicis, quae virtutes et vitia Principum ſpectant, Francofurti ad Moenum 1630. (ſic) in 8.: cum Boecleri notis, Argentorati 1644. in 8. — Cum itaque Herodianum ſecunda iam vice (quo et pertinere videtur ſuperius *Recogniti*) Oxoniae exhibeamus, operae pretium erit noſtram methodum explicare, et quid in hac editione praeſtiterit *praelum Sheldonianum*, exponere. — Quoad textum, ſecuti ſumus exemplaria H. Stephani, qui ſi quando a codicibus manuſcriptis diſſentiat, emendationem ſuam alieno charactere (?) fatetur, vel varias lectiones a latere adiicit. Nos ipſius plerumque emendationes — vbi verborum ſenſus id requirebat — nulla habita characteris ratione, ipſi textui inſeruimus, vt editio haec vltra iuſtam molem ne margine quidem excreſceret. — Eodem conſilio latinam verſionem A. Politiani elegimus; quem, quoties ſententiarum elegantiae intentus hiſtoricum vel oratorem potius agit quam interpretem, pro verborum et ſenſus exigentia paulo immutauimus. — Stephani, Memmii, aliorum que annotationes, quas ſuis bene

auxit Sylburgius, vbi textum clariorem reddunt, vel Tyronum captui magis expolitum, ad paginae partem infimam subiecimus. — Postremo, Zonaram, Dionem, vt ac (sic) Historiae Augustae scriptores reuoluimus, vt — si quibus in locis Herodiani historia aliter tradatur — in hac editione, sine temporis dispendio, multorum sententias eadem pagina exhiberet. In omnibus breuitati studuimus, huic rei potissimum intenti, vt Authoris textus correctior et purior potius prodiret quam commentariis onustus."

Sic finitam statim excipit post medium tergi „Herodiani Vita Ex eodem Mart. Hankio — (pag. que sq. med.) Iudicia de Herodiano, (vsque ad tergum extr. post quod) Index Rerum" per seriem duplicem, valde ieiunus, vsque ad tergum iterum med.

Deinde noua in pagina post initium inane „Ηρωδιανα της Μετα Μαρκον Βασιλειας ἱστοριων — Βιβλιον Πρωτον. — Herodiani Historiae De Imperio Rom. Imperatorum post Marcum Liber Primus. — Προοιμιον — Prooemium."

Post quae noua inscriptio in summo „Herodiani (et in sq. pag. e regione) Liber 1." cum numeris 2, 3., finito que Prooem. Gr. et Lat. linea dirimit „Breuiarium Libri Primi" e Par. ed. aut Bas. 2. L. et quidem cum Par. 2. p. 3. mendo statim in principio „Imperator Marcus, semel, (p. senex) in Pannoniis, morbo correptus" — cum pag. 4. sub textum vtrumque, diuisis columnis, incipiunt post lineam Notae per numeros vulgares, quo ablegant iidem in textu Gr. partim supra vocum regionem eminentes, partim intra vocum interuallum stantes.

Tum pergit textus in fine librorum vel continuo, vel cum vacuo, vsque ad pag. 288. vbi finitum linea dirimit a Nota, et in media inani pag. „Finis."

Iam textus 1) in prooemio, coeptus elemento grandi, sed eo nudo, continuus est in Gr. et Lat. sed

2) per libros, quorum primus modo incipit maiore elemento, at reliqui iterum grandi, sectiones aliae, quam Stp. et Boecleri, in Gr. praefixos ferunt numeros Gr. ex alphabeto, sed Lat. Vs. Romanos; vt orationes separantur cum titulis Δημηγορία etc. maiores saltem,

3) typi autem ſunt minores, nitidi acuti que, cum compendiis quibusdam, etiam magnis, vt p. 16. ſect. XIX. e.

4) vitia porro pleraque communia cum Par. 2. aut 1., etiam in omiſſis, cf. 1, 6, 24. p. 228. k), 4, 9, 7. i. 5, 1, 8 p. 494. (habens tamen et propria, vt ib. 9. e.) quibuscum et

5) conuenit in ſcriptura ſaepe, v. c. in ἀνδρίας 1, 7, 8. e., it. in iota ſubſcripto, vt 3. 4, 19. p. 556. b), it. in litteris ſimpl. cf. 2. 12, 4. p. 366. m), cf. 3, 14, 11. e. ſed in diſtinctionibus variat, ex variis ſumens, it. in accentibus, vt 3. 3, 11. e Bs. 2. L., quos et praecipuos tenet, cf 1, 10, 2. i. 8, 4, 9. p. 984., etiam pravos, vt ϛρατιῶτας p. 71. e. ad 2. 8, 18. p. 261. Add., non tamen p. pr. 70. ſect. XXIX. e. ad §. 8. ib. p. 245. etc. it. ϛρατιώτας p. 65. l. 10. ad 2, 6, 16. i. Add., nec tamen ib. e. et p. pr. ſect. XXII. e. etc. cf. quae ſupra ad Par. de vitiis,

6) lectiones vero et coniecturas Stp. non ſequitur omnes, cf. 1, 3, 5. p. 68., ſed aliquas tantum, vt 5, 2, 5 i. 5, 7, 6. i. 5, 8, 8. i. 7, 5, 12. p. 685. it. 8, 8, 18. i. cum Par. — tum omnino in lectiones cf. ſupra ad lect. Par., in primis Par. 2.

7) lectiones denique ambiguas habet vel ex ſe, cf. 5, 4, 21. e. — vel aliunde, cf. 8, 5, 10. e Lugd.

1685. 8. minoris Patau., peculium Leisnerorum, tum filii, Auguſti, tum b. pàtris, cuius in margine illita plumbo extantia quaedam, vel in textu eodem plumbo correctu, vt p. δ i. να med. λ΄ m, λα΄ i. m.

Habet praecipua multa, et ſtatim titulum, charta in pura medium poſitum, Ἡρωδιανȣ̃ Ἱϛορικοὶ Λόγοι Ὀκτώ. tribus verſibus deinceps, diuerſis que elementis.

Vacuo poſt tergo, alius titulus: „Ἡρωδιανȣ̃ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱϛοριῶν βιβλία ὀκτώ. (ſex rurſus verſibus deinceps, elementis que aliis vbique.) Cui acceſſere Genealogia, Chronologia, et Geographica Imperii Romani Deſcriptio. — (Deinde figura lignea, puer nudus, tenens manu vtraque ſtipites floreos, ad brachia inclinatos, ſedens que ſic, non vectus, in ceto vel delphino. Sub his) — Patauii, Ex Typographia Seminarii. Opera Petri Antonii Brigoncii. (denique ſubter lineam terminantem) CIↃ IↃ CLXXXV. Superiorum Permiſſu."

Inane tergum pagina ſequitur, vbi „Typographus Studioſae iuuentuti Felicitatem, (pro Praefatione, in qua, praeter laudes Herodiani, repetit, quid afferat, Chronolog., Geneal. et Geogr., cum mero) Vale."

Nouam paginam occupant duo de Herodiano teſtimonia „Ex Gerardo Io. Voſſ. de Hiſtoricis Gr. — (et) ex Suida."

A tergo reperitur Superiorum ille Permiſſus Itala lingua „Noi Reformatori dello ſtudio di Padova — dat, li 31. Dec. 1684."

Tum charta geographica, diptychum longum „Imperii Romani Geographica deſcriptio ad Herodiani Hiſtoriam."

Tandem ſolus Gr. textus „Ηρωδιανȣ της μετα Μαρκον βασιλείας ἱϛοριῶν, Βιβλίον πρῶτον. Προοίμιον." non modo cum Gr. numeris, paginas indicaturis, ab α — ροϛ'. cum fine „Ἡρωδιανȣ̃ τῆς μ. Μ. Βασ. τέλος" ſub eo que ornamentum typographicum e ramis et floribus, — ſed etiam cum Gr. titulis capitum „Κεφάλαιον Πρωτον, etc. — contra autem pro titulo per paginas nihil.

Porro textus Gr. 1) praeter ſectiones librorum et capitum continuus vbique, ſine §. §., nec orationes diſtinguens, et modo ſententias per vncos dupl. („), cf. γ med. δ m.

2) elementis longe minutis, nec tamen obtuſis, per initia librorum maximis, iis que ſemper duobus, vno tamen tantum intra quadrata florea, ſed per capitum principia magnis,

3) compendiis inſtructus non paucis, at inconſtanter, vt in μὲν.

Poſt textum Gr. in noua pag. med. praemittitur primus quis titulus „De Vita Romanorum Imperatorum." poſt que tergum vacuum alter longiſſimus hic deinceps variis elementis. „Herodiani De Rom. Imperatorum Vita poſt Marcum vsque ad Gordianum Nepotem. Libri VIII. Ang. Politiano Interpr. Quibus Chronologia, Genealogia, et Geographica Imperii Rom. deſcriptio adiecta ſunt. (parallelogramma, cuius medium caput humanum cum galea ambiunt rami cum floribus. Sub hoc) Patauii, M.DC.LXXXV. Ex Typographia Seminarii Opera P. Ant. Brigoncii, (linea ſecans) Superiorum Permiſſu."

Deinde iterum illa ſuperiora „Typographus — Felicitatem. — per binas paginas, — teſtimonia duo

iterum, — Itala illa eadem, — charta geographica eadem, — post, ornamentum aliud typographicum, quam ante Gr. textum, — Herodiani Historiae de Imperio Imperatorum post Marcum, vel de suis tempp. Liber Primus, E Graeco translatus, A. Politiano interprete. Caput Primum. Argumentum (e Boecl. ed., leniter mutatum in partibus, cuique capiti deinde praemissum porro) pergente textu sine §. §. sed orationibus, maioribus quidem, expressis alio elementorum charactere, librum autem quemque claudente figura vbique alia typographica e ligno, a pag. 1. — 231. vbi „Finis" in media pag., subter que figura iterum lignea.

A tergo statim „Index rerum apud Herodianum praecipue memorabilium" alius, quam Boecl., p. 232 — 247., tum in med. pag. „Finis" post que rursus lignea figura.

Aduersa tum pag. habet modo sub initium „Impr. Fr. Oliuerius Tigius Inquis. Gen. S. offic. Pad." Dein „In Herodiani Historiam Chronologia" p. 249. — 260. exeunte. Porro cum noua p. 261. „In Herodiani Historiam Genealogiae" ad p. 278. it. Denique in med. „Finis."

Redimus ad textus Gr. conditionem reliquam, quam cognouimus sic, vt 1) textus sit conflatus vndique,

2) habeat vitia tum communia, e Par. aut Bas. 2. L. cf. 1, 10, 11. e. 6, 5, 9. p. 385. r), 8, 4, 16. i. it. in omissis, vt 4, 5, 3. p. 867. z), 7, 7, 6. e. it. ἐν omiss. p. ρνέ. l. 9. cum Par. ad 7, 9, 10. p. 803. l) Add., — etiam propria, cf. per opus et p. ρνδ'. l. 7. et 9., correcta etiam a Leisn., it. ϱμϑ'. l. 5. et antep. it. ϱνζ. init. ad 7, 10, 13. p. 837. Add.

3) scripturam inconstantem, vt in elementis nom. propr. 1, 3, 1. e. cf. Βασιλία et βασιλία eadem p. r. e. — it. in iunctis 8, 7, 9. — it. in iota subscr. subst. 5, 5, 2. p. 131. u), — accentus partim ex Ing. aut Ox.

4) distinctiones ducat etiam vndique, (frequentans maxime colon, etiam in fine capitum, it. commata ante καὶ cum Ald.) vt e Bas. 2. L. 1, 3, 5. p. 67. — ponens tamen et de suo, cf. 7, 12, 18. melius que, quam ed. rel., cum que Ms. Ba. 1, 3, 6. p. 70. cf. 5, 5, 2. p. 131. s), — sed male 6, 6, 2. p. 415. s), cf. 7, 11, 15. e. sq.

5) quoad lectiones, aliunde sumens iterum, non semper e Stp. cf. 1, 3, 5. p. 68. — sed et e Sylb. coniect. cum Par. 5, 8, 9. p. 251. — it. e Bas. 2. L. etc. 8, 8. 3. p. 1105. ib. 8. p. 1113. — it. e solis Par. 5, 3, 22. p. 89. — it. ambiguas quidem, aut e Bas. 2. L. 3, 7, 1. e. it. e Par. 6, 5, 9. m. p. 385. p), aut de suo 7, 11, 6. p. 852. — vitiosas vero e Par. 2. 6, 6, 2. p. 415. r), cf. 7, 4, 5. p. 654. — it. per glossam 7, 10, 2. i., etiam adeo cum Ms. Ba. 3, 14, 12. e. p. 762.

Caeterum, praeter parentheses Steph., adhibuit alias, vt p. ρλβ. 5, 6, 12., et cum Ald. 1. in fine librorum versus, in figuram trianguli s. pyramidis conformatos.

1704. 8. mai. Oxon., et ipsa possessio Leisnerorum, sed patris maxime, cuius manus per totam eam conspicua, non neglecta nobis per opus. Quae nondum adhibita sunt, ea potius simul dabimus inferius.

Habet haec editio primo eadem fere in fronte, quae superior Oxon. „Ἡρωδιανοῦ ἱστοριῶν βιβλία η΄. Herodiani Historiarum libri 8. Recogniti et Notis illustrati." Sed nunc lineam, sub ea que formam theatri Sheldoniani diuersam, non modo minus aedificium, sed et alias res in circuitu. Tunc subter tabulam aeneam minoris moduli alia linea ducta segregat reliqua haec. „Oxoniae, E Th. Sheld. An. Dom. MDCCIV. Impensis G. West et Ant. Peisley, Bibliopol. Oxon."
A tergo inani sequitur Praefatio eadem prorsus, etiam in illis „Cum itaque Herodianum secunda iam vice Oxoniae impressum exhibeamus". deinde caetera eadem, etiam p. 3. in Breuiario mendum istud *semel*, respondentibus sibi cum pagina quaque textus Gr. versibus cunctis, (fere quidem, cf. tamen p. 64. sq.) non item Vs. Lat. cf. p. 10. e. 12. e., sed mutatis locis interdum textus vtriusque,, vt stet ad sinistram Lat., ad dextram Gr. p. 10. 12. in hac que edit. deinde semper postea, a tergo quidem paginarum, cum in superiori Ox. inde a pag. illis nominatis stet Gr. ad sinistram, Lat. ad dextram, sed contraria ex parte iterum p. 94. — 174., mutatis rursus partibus cum p. 176. — 226., dein collocatis rursus aliter textibus a p. 230. — 262., denique contra iterum cum p. 266. ad finem p. 288. qui et ipse similis est illi superioris Ox.

In qua similitudine, quae intercedit his duabus ed. etiam in aliis, tamen secunda (sic enim in opere appellata Ox. 2.) 1) correctior comparuit, quoad accen-

Digitized by Google

tus, vt p. 65. l. 9. in στρατιῶται ad 2, 6, 16. i. et στρατιῶται, it. aliter p. 53. l. 4.

2) deprauata magis p. 35. fect. XLV. i. ad 1, 14, 6. f. νεὸν, p. prioris νεῶν, ib. §. fq. p. 603. it. p. 47. i. l. 2. (pr. l. 4.) p. 51. f. VII. l. 7. ad 2, 2, 13. e. p. 77. l. 13. it. p. 277. m. ad 8, 5, 9. e. it. quoad lect. et omiff. artic. τῇ e Baf. 2. L. p. 283. e. ad 8, 7, 11. e.

3) deprauata aeque 1, 14, 7. p. 603. in τὲ omiffo e Par., fed per fe p. 36. m. in δάξας p. δόξαι ad ib. §. 14. e. cf. p. 78. fect. XXXVII. l. 7. omiff. τήν τε ad 2, 11, 1. p. 335. Add. it. om. ἐν ad 2, 9, 8. i.

4) easdem lectiones retinens cum fuperiori e Par. 2. ad 1, 1, 5. i. 2, 12, 2. m. p. 364. it. e Boecl. aut Pat. 2, 13, 10. p. 395.

5) cum fuperiori Stp. coniecturas negligens ad 2, 13, 16. i. 18. m. p. 413. — it. ej. lectiones ad 1, 3, 5. p. 68.

6) fola tamen tacite Stp. coniecturam fufcipiens ad 7, 1, 5. i.

7) difcrepans a fuperiori in diftinction., dum retinet fidelius p. 260. m. comma poft αὐτὸ e Baf. 2. L. ad 7, 11, 16. m.

8) cum fuperiori conueniens in alia lectione, quam ed. rel. p. 154. l. 5. addito καὶ ad 4, 7, 12. p. 909. cf. alias 5, 4, 21. et praefertim p. 47. l. 4. Ox. 1. fed 2. l. 2. in ἀλίξαντες p. vulg. ἀλιστ. ad 2, 1, 2. p. 2. Add.

9) difcedens a fuperiori in lectione peculiari, per fe ambigua p. 283. m. ad 8, 7, 9. i.

1724. 8. Edinb., donum Cafp. Fritfchii Lipf. bibliop., quod gratus et hic memoro, cui titulus

„Ἡρωδιανοῦ ἱστοριῶν βιβλία η. Herodiani Hiftoriarum libri. Ad optimorum codicum fidem fummo ftudio recogniti et emendati. Praemiffa eft M. Antonini Philofophi Vita, a Io. Xiphilino confcripta. (Tum ligneum ornamentum typographicum, volucres duae, expanfis alis, per capita aduerfus fe aperto roftro fpectantia, quae volucres ftant fupra hominis caput alatum vndique, diremtae apice f. ftipite floreo, vt videtur, fed circumdatae caule floreo cum pomis. Subtus linea terminans) Edinburgi: In aedibus Tho. Ruddimanni, Sumptibus Io. Patoni, Bibliopolae in Area Parliamentaria. M. D. CC. XXIV."

Poft tergum liberum in noua que pag. vncos ( ) in fummo et parallelogramma latum varie que compofitum

„Ioannes Patonus Lectori beneuolo S. — Exhibemus tibi L. B. nobilem in primis Scriptorem Herodianum, qui res sui temporis, id est, Historiam Imperatorum Romanorum, ab excessu M. Aurelii Antonini ad initia Gordiani Tertii, stylo simul grauissimo atque elegantissimo complexus est. Is cum merito suo maximi semper habitus, atque in Scholis nostris vsu receptissimus esset; nescio tamen qua siue docentium incuria, siue Typographorum hac in parte cessatione effectum est, vt propter exemplorum inopiam, ac proinde caritatem, minus iam quam decuerat tyronum manibus versetur. Huic demum vt incommodo occurrerent qui apud nos Graecas litteras summa cum laude ac eruditione profitentur, mihi auctores fuerunt, vt Historicum, non magis rerum magnitudine ac varietate, quam orationis nitore atque vbertate praestantissimum, nostratium praelis subiicerem. Quod mihi et facile persuasum est. Quo autem pacto rem exequutus sim, paucis accipe. Ac primo quidem Textum ipsum ad optimorum codicum, Aldi praesertim Manutii, Hen. Stephani et Fr. Sylburgii, fidem exegimus: nisi quod eiusdem H. Stephani emendationes nonnullas, eas nimirum quae veris proximae videbantur, Oxoniensis editionis exemplum secuti, inseruimus. A latere adiuncta est pulcherrima ac Latinissima Aug. Politiani interpretatio. (Deinde de Polit. Vs. a se mutata e Steph. et cur M. Antonini vitam adiecerit, cum clausula mera) Vale." vacuo relicto spatio rel. paginae.

In noua per numeros cum punctis Romanos i - xxviii „Herodiani Vita ex Mart. Hankio (prima pag., sed secunda cum tertia) Iudicia de Herodiano (ex ed. Oxon., in quarta) Imperatorum hoc Volumine contentorum Series. Ex Io. Xiphilino. M. Aurelius Antoninus Philosophus Pag. V. (vsque ad xxviii. Gr. et Lat.) Herodiani Hist. M. Ael. Aurel. Commodus. — M. Antonius Gordianus. III." cum numeris vulgaribus paginarum editionis, verum non omnino iustis.

Post vitam Marci e Xiph. noua pagina inchoatur post vacuum spatium nouo parallelogrammo typographico et nouis numeris vulgaribus pag. 1 — (cum titulo Lat. „Herodiani Liber 1. rel.") 313. non plenam cum solo „Finis" et in aduersa parte per integram pag.

Digitized by Google

„Catalogus Librorum, qui prostant venales apud Io. Paton, Bibliop. in ar. Parliam.“

Ipse textus inde a p. 1. concinit cum Oxon. per externa quidem, etiam per praemissa Breuiaria, (in primo p. 3. e. adeo cum mendo isto *semel*,) it. per sectionum minorum Graecos alphabeti numeros, omnino que per elementa initiorum, tum media in compendiis, quorum et plura alia que adhibuit.

Reliqua textus Gr. ratio 1) conformata est ad *tres* illos, quos nominabat Patonus in Praefat. *codices* in vniuersum,

2) per distinctiones fere ad Ald., quae tamen deseruntur quoque, vt ad 4, 8, 5. sq. vbi illae tenent punctum post ὑποδ. et comma post φαλ., sed punctum vtrinque Ox. 2., tum Ox. 1. punctum cum colo, at Ed. cola duo p. 169. m., vbi et mox post φέρειν vitiosum comma cum Ox. 1.

it. p. 145. e. ad 3, 14, 9. e. vbi post μαχ. habent Ald. cum Stp. punctum, it. Ox., tamen Ed. colon e Pat. p. οϑ'. m. id que cum Ms. Ba., quocum id et fert p. 154. m. ad 4, 2, 6. m. p. 813. post κοσμ. pro commate Ox. Stp. et Ald. it. Pat.

denique ad 8, 8, 18. i. post ἐξιβ. pro Ald. commate, p. 313. l. 8. colon cum Ox.

3) per vitia (praeter propria, vt p. 3. e. ἀκότως, ad 1, 2. 10. i. sed p. 292. i. sect. II. e. ἔλπιζον ad 8, 1, 16. i. p. ἤλπ. cf. 2, 4, 11. p. 113.) ad Stp. cf. 4, 2, 5. p. 837. Stp. p. 89. e. τὰς — ἐκπεπταμένους Ed. p. 157. e. non vero ad Ox., quoad nunc (d. 6 Aug. 93.) conferre potui, quanquam olim notans talia, quarum vtriusque vitia, supra memorata, deprehendi sublata; sed tamen, quod postridie reperi, ad Ox. 2. 1, 12, 12. p. 507.

4) per scripturam ad Ox., quoad accentus, partim quidem, sed, quoad alia, ad Stp., vt in κομιδῇ 1, 1, 9. e. p. δῆ Ox.

5) per lectiones rel., vndique collectas, non ad Stp. 8, 5, 8. e. nec ad eius coniecturas, cf. 2, 13, 16. i. 3, 6, 11. i. at tamen 5, 7, 6. i. 7, 2, 15. p. 603. 7, 11, 6. i. Add., 8, 6, 5. 7. e. 17. e. 8, 7, 1. p. 1073. 2. i. 5. i. 16. e. 17. p. 1095. 8, 8, 18. i. — id que a sola Ed. 7, 11, 15. i. — vt ad ej. lectiones veteres ve 1, 1, 5. p. 16. seruato art. it. adi. κοινὰς 1, 3, 5. p. 68. — it. a

ſola ad Sylb. coniecturam 7, 11, 3. p. 846. cum Ms. Ba. et cum parentheſi Bg.

ductis aliis lectionibus tum mendoſis 4, 3, 3. i. b) ex Ox. — tum ſaltem ambiguis, ex iisdem, ib. 7. i. 7, 1, 8. p. 553. 8, 5, 10. t), — ſed ſimul cum Ms. Ba. 6, 5, 18. e. — denique ex ſe ſolum 1, 3, 13. e.

1759. 12. Hal. titulus „Ηρωδιανȣ ιςοριων βιβλια οκτω. Herodiani Hiſtoriarum l VIII. ad exemplar H. Stephani excuſi. — (Ornamentum ſ. inſigne typographicum e variis rebus, inclinata tabula teres ſ. ſcutula cum protome, i. e. capite laureato, collo que ac pectore dimidio, circum quae varii generis res et inſtrumenta, rami foliati, caules florum, pauonis ſpeculum, Mercurii caduceus ſine alis, tuba, alia, quae non intelligi volebant. Sub his linea multiplex e ſerpentino genere cum initio et fine circulari, poſt quam) Halae, Impenſis Orphanotrophei, MDCCLIX."

A tergo vacuo, poſt ornamentum aliud typographi, varie compoſitum, textus ſolum Graecus „Ηρωδιανȣ της μ. Μ. βασιλείας ἱς. βιβλία ὀκτώ. Βιβλιον Πρωτον. Προοιμιον" a p. 1. — 246. numerorum talium vulgarium, vbi pagina fere extr. nil, niſi paruum ornamentum, compoſitum in lineam rectam cum pendulo cirro.

Inde a pag. 2. titulus in faſtigio: „Ηρωδιανȣ ιςοριων βιβλιον Α. — Η." intra finitos libros et inceptos ſpatium breue, vel vacuum, vel cum tenui ornamento; vnum prooemium in fronte cum elemento grandi, libri omnes, vt et capita horum, cum non ita longo.

Nullae §. §. ſed ſeries in prooemio et capitibus ſeiunctis vna; orationes tantum maiores inſtructae ab initio et in fine vncis duobus iisdem („).

Typi minuti, acres, puri, ſine omni compendio, ſeruatis per textum vitiis Steph., vt p. 154. l. 20. ad 5, 3, 9. i. πρὸς τὸν ἐπιχωρίων, it. p. 110. l. 2. ad 3, 12, 13. i. vnde Excerpta e Mss. emendabant.

Per quam quidem conditionem cenſuram que editionum ad textum conſtituendum Gr. nullae valere poterant, praeter Ald., Steph. et Sylb., raro caeterarum vna atque altera lectio, nec Ald. cum Steph. vbique, quod illae quidem vitioſae eſſent per omiſſa, ſed haec ſuſpecta ob Codices non nominatos et ob lectiones, per ingenium arbitrium que ſine auctoritate librorum et Codicum intromiſſas.

by Google

Itaque in editione recentiore quid actum sit, audiamus aliunde, quoniam ipse comparare eam ne nunc quidem volui, subiiciens hic Erfurtische gelehrte Zeitung zwey und dreyssigstes Stück 1782. S. 250.

„Basel. Bey Ioh. Schweighäuser kam dem Tittel (sic) nach schon im vorigen Iahre heraus: Ἡρωδιανα ἱστοριων (sic) βιβλια οκτω. Herodiani Historiarum l. VIII. recogniti et notis illustrati. 477 S. in 8. 1 Rthlr. Eben zu einer Zeit, wo uns von mehrern Orten her zu einer neuen Bearbeitung des Herodian Hoffnung gemacht wurde, erhalten wir diese Ausgabe, die nichts geringers als die Berichtigung des äusserst fehlerhaften Textes, und zugleich auch Anmerkungen verspricht. Schon seit, wer weiss wie vielen Iahren hat — Hr. Irmisch — sich zu dieser Arbeit gerüstet. — Nach der Zeit hat auch Hr. Rector Wolf eine Ausgabe des Herodian versprochen, wo der Text in einer neuen Gestalt erscheinen, und bloss mit kurzen Anmerkungen zum Beweise der geänderten Lesearten, nebst dem chronologischen Datum am Rande, begleitet sein (sic) sollte. Und, ist Rec. anders recht unterrichtet, so ist diese Ausgabe, bey der auch Handschriften gebraucht sind, bereits unter der Presse; und soll in der nächsten Messe fertig werden. Ungeachtet dieser Arbeiten liefert man uns hier einen Abdruck des Herodian, mit Politians lateinischer Uebersetzung, wovon wir itzt dem Leser Nachricht geben wollen. In der kurzen Vorrede, bey der sich so wenig als auf dem Tittelblatt Iemand zum Herausgeber bekennt, wird gesagt, dass man den Stephanschen Text gewählt habe, doch wären häufig auch die Emendationen dieses Gelehrten, die er nur auf den Rand stellte, in den Text gerückt; damit, dachte der Recensent, vielleicht der Autor einigermassen korrekter der Iugend in die Hände gegeben werden könnte. Aber was sagt der Herr, warum er die Marginalkonjekturen des Stephanus aufgenommen? Vt, heisst es, editio haec vltra iustam molem ne margine quidem excresceret. — *Eodem consilio*, fährt er fort, latinam versionem Ang. Politiani elegimus etc. Recensent möchte wohl wissen, was hier *eodem consilio* heissen solle, und worauf das *eodem* gehe. Wir wollten, diese Version wäre nicht beygefügt, so wäre dann die Ausgabe weniger theuer, und der Iüngling brauchte sich etwas nicht zu kaufen, was er doch nicht nützen kann. Denn so vielen Werth für den Verbalkritiker diese Version immer hat, so ist sie doch zu paraphrastisch, als dass sie der Anfänger als

Hülfsmittel zum Verſtehen gebrauchen könnte. In den unterm Text ſtehenden Noten, die weder ganz kritiſch, noch ganz exegetiſch, noch auch eigentlich hiſtoriſch ſind, ſondern mehr eine Art von occaſional remarks, finden ſich auch aus den Sylburgiſchen Anmerkungen Excerpten und kurze Stellen aus den gleichzeitigen Geſchichtſchreibern, dem Dio Caſſius, Zonaras, den ſogenannten Scriptoribus hiſt. aug., beſonders wo dieſe vom Herodian abweichen. *Boeclers* Noten ſind, wie es ſcheint, faſt gar nicht gebraucht: was aber weit mehr zu verwundern iſt, ſo ſcheint der H. von den Hülfsmitteln, die man neuerlich zur Berichtigung des Textes bekommen hat, gar nichts zu wiſſen. Daher kömmt es, daſs man allenthalben noch die alten widerſinniſchen (ſic!) Fehler wiederholt antrift, (ſic) wie gleich in der Vorrede des Autors K. 1. *ἐγὼν* (ſic, hoc eſt ſane *widerſinniſch*) *τε πάλαι* für *ἔργων*, und am Ende dieſes Kap. *οὕτω* (ſic) *γὰρ οἱ μὲν τὴν ἡλικ. κρ.* für *τούτων γάρ.* Weit eher läſst ſich *ἐπιμηκεστέρον* (ſic) *ἴσχον τὴν ἀρχὴν* ertragen, und Stephans Verbeſſerung, *ἐπιμηκεστέραν*, iſt unnöthig, wenn man nur *ἔχαν τὴν ἀρχ.* für *ἄρχαν* nimmt. Auſser dieſer Stephanſchen Koniektur, der der H. beytritt, iſt beym ganzen Proömion nichts angemerkt, als daſs zu den Worten *ἐν τῇ ἡμεδαπῇ* zu verſtehen ſey *γῇ*. Das wuſte nun wohl jeder Anfänger. In den folgenden Worten: *καὶ ἐν πολλοῖς βαρβάροις* liegt vielleicht (?) noch ein Fehler, wiewohl hier keine Varianten ſind. S. 10, K. 2. iſt richtig (?) *μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας* ſtatt *μ. τῆς ἄλλης επ.*, (ſic) wie bisher geleſen wurde, in den Text geſetzt, aber ohne alle Anzeige in der Note. Auf eben derſelben Seite ſteht *πέπραχται* für *πέπρακται*, und dergleichen Druckfehler giebt es in groſser Anzahl. Im 3. Kap. wird die Meynung des Steph. gebilligt, der *δεδιὼς* entweder in *ἐδεδίει* verwandeln, oder vor das Particip. ein Wort einſchieben wollte. Beydes ſcheint dem Rec. gleich grundlos: man muſs nur die Periode, *ἐπεὶ δὲ αὐτῷ τὰς* bis *μετοχετεύοντας*, nicht vor ſich beſtehend, ſondern als den Vorſatz anſehen, wovon *οἷα δὴ ἄνδρα* u. ſ. w. der Nachſatz iſt. Die Partikel *δὴ* behält dann ihre eigene Kraft, ergo dico, nach der ſie in einer längern Wortfolge den Nachſatz ankündigt. Von *ῥᾷστα* aber bis *μετοχ.* muſs in einer Parentheſe eingeſchloſſen werden. So giebt, nach unſerm Gefühl, das Ganze einen guten Sinn, und bedarf keines Emendirens. Etliche Zeilen weiterhin hätte, ſtatt der dürftigen Erklärung von *χαυνία*, etwas über den *Antigonus*, der hier gemeynt wird, geſagt werden

Digitized by Google

sollen. Das ist aber der pessimus morbus interpretum, vt multa ex obscurioribus taciti transiliant, wie Bacon sagte. Im 5. Kap. steht noch τὴν ἀναφορὰν ἔχων, (sic) wo es offenbar ἔχει (sic) heissen muss. Kap. 6. steht auch noch ἀπέχει τὴν ἐπιθυμίαν, (sic) für ἐπέχει, wie schon Steph. vermuthet hatte. Weiterhin lesen wir ἔπαχε (sic) τὸν νεανίσκον. S. 48. muss συντήριον wahrscheinlich (?) in σωτήριον verwandelt werden. Ein paar Zeilen darauf hätte ohne Bedenken (?) Schotts Konjektur, καὶ ταῖς — ὑδάσι σκιαῖς (sic) aufgenommen werden sollen. Denn wer hat je ἐνδία (sic) τῆς σκιᾶς gesagt? S. 56. oben lese man ἀποταμὼν für ἀποτεμών. S. 62, ἔφερεν (sic) für φέρειν. S. 72, ἐκεῖθεν für ἔκαστ; (sic) was die blosse Grammatik verlangt. (?) Diess sind Proben von des Herausg. Behandlungsart im ersten Buche: und nicht besser sieht es in den übrigen Büchern aus. Mit Erwartung schlug Rec. die Stelle im 1. K. 2. B. nach, wo das Ἀριστῶον den Gelehrten so viel zu thun gemacht hat. Unser H. läſst jenes Wort im Texte stehen, und sagt in der Note mit einer ruhigen lakonischen Kürze: Legunt alii, nescio qua fide, κρουστῶον. Wie viel weiss der Leser nun mehr, als vorher? — Den Gebrauch dieser Edition, die doch, so lange es noch keine bessere giebt, immer ihre Käufer finden muss, (?) würde es sehr befördert haben, wenn man die Boeclerische Kapitelabtheilung beybehalten hätte, nach der der Schriftsteller gewöhnlich citirt wird, und die sich auch in dem kleinen Hallischen Abdruck findet. Anstatt dieser hat es dem H. beliebt, die alte wieder hervorzusuchen, die in einigen Ausgaben des vorigen Jahrhunderts üblich war, und die alles in kleinere Abschnitte theilt. Uebrigens wird Jeder, der diesen Herodian mit kritischen Augen betrachtet, bemerken, dass wir dadurch weder in Ansehung der Lektion, noch der Erläuterungen des Textes, um ein Grosses weiter gebracht sind, und dass Herodian immer noch der Autor ist, der, wie Appian — doch freylich ist dieser noch weit verderbter — die Hand eins oder mehrerer erfahrnen Kritiker erwartet, eh er zum Gebrauch der Schulen passend seyn kann, wozu er sich sonst durch vielerley Eigenschaften qualificirt. I. I."

Cum de editione praedicata Wolfii V. Cl. nihil in lituırariis notassem: nihil inde potui hic proferre. Transeo ad illam

1791. 8. Lipſ. cuius inſcriptio

„Ηρωδιανȣ ιϛοριων βιβλια οκτω (ſub quibus ſecans linea) Herodians Lebensbeſchreibung der römiſchen Kaiſer, von Kommodus bis auf Gordian den jüngern, in acht Büchern. Herausgegeben für Schulen, nebſt einem vollſtändigen Wortregiſter. (ſubter alia linea terminans) Leipzig, 1791. bey Iohann Ambroſius Barth.“

Auerſa vacua excipit in vacuo paginae nouae medio ſtans vocabulum „Vorrede. — Schon vor mehr als acht Iahren faſste ich als Lehrer der griechiſchen Sprache auf dem Waiſenhauſe zu Halle die Idee auf, den Herodian, welcher daſelbſt in den Klaſſen eingeführt war, ſo, wie er jetzt erſcheint — einige kleine Aenderungen abgerechnet — für die daſige Schule zu bearbeiten. Dieſe Idee ward Entſchluſs, als das von dem Herrn Oberconſiſtorialrath Gedike für Schulen herausgegebene griechiſche Leſebuch erſchien. — Den Herodian auf eine ähnliche Art für Schulen zu bearbeiten, ſchien mir keinen geringen Nutzen zu verſprechen. —

Ich theilte meinen Wunſch der daſigen Buchhandlung mit, und der Vorſteher derſelben, dem dieſer Vorſchlag gefiel, war ſogleich bereit, nach Abſetzung der noch vorhandenen Exemplare von der alten Edition, eine zweckmäſsigere Ausgabe für Schulen zu veranſtalten. Die Beſorgung derſelben wurde mir übertragen. Vorzüglich war ich nun darauf bedacht, das weſentlichſte Stück eines ſolchen Buchs — einen zweckmäſsigen Index auszuarbeiten, und ſodann einige kritiſche Noten da, wo es der Text erfordern würde, hinzuzufügen. —

Für den Lehrer hat, wie ich glaube, Herr Irmiſch hinlänglich geſorgt, und dieſes Buch mag daher — für Lernende beſtimmt ſeyn. —

Das Wortregiſter —, ſo wie auch die Noten unter dem Texte, iſt in unſerer Mutterſprache ausgearbeitet worden. — Es iſt dabei die möglichſte Kürze beobachtet worden, ohne jedoch etwas Weſentliches zu übergehen. — Die Seiten, wo jedes Wort zu finden iſt, habe ich nicht anführen wollen, um dadurch einigen Raum zu erſparen. Dagegen habe ich es mir zur Pflicht gemacht, bei der Ausarbeitung deſſelben die Bedeutungen der Wörter, ſo viel als möglich war, ſo zu ordnen, wie eine aus der andern mir zu folgen ſchien. Fleiſs iſt nicht dabei geſpart worden; aber gleichwohl kann es möglich ſeyn, daſs hie und

Digitized by Google

da noch ein bestimmterer Ausdruck hätte gewählt werden können. —

Die Abschnitte sind mit einer kurzen Anzeige des Inhalts versehen worden. — *Auch* — ist zugleich das Jahr, in welchem diese oder jene Begebenheit sich ereignete, oder ein Kaiser regiert hat, mit angemerkt worden.

Auf Kritik des Textes ist ebenfalls mit Rücksicht genommen worden, aber freylich nur da, wo der Text es nothwendig erforderte. Alles anzuführen, was Sylburg, Stephanus, Reiske, Stroth u. erst neuerlich Herr Irmisch von Varianten, Vorschlägen u. Verbesserungen mitgetheilt haben, würde bei einem solchen Buche sehr unzweckmäßsig gewesen seyn. — Für mich war es hinreichend, das Nützlichere und Zweckmäſsigere, was die Sprachkenntniſs befördern kann, hier mitzutheilen. Besonders habe ich die Conjecturen des Herrn Oberconsistorialrath Gedike — dabei zu Rathe gezogen; und von der groſsen Ausgabe des Herrn Rector Irmisch die vier ersten Bücher dankbar mit zu benutzen gesucht. —

Auch ist in den Noten mancher historische und geographische Umstand mit berührt; zu bekannte Oerter aber und was im Texte selbst hinlänglich erklärt wird, übergangen worden. Dagegen habe ich zuweilen von einer schweren Form, wo sich das Zeitwort nicht leicht errathen läſst, unter dem Texte einen Wink gegeben, aber sie nicht erklärt, um dadurch den Iüngling zu veranlassen, das Wort selbst in dem Index aufzusuchen, und seine Selbstthätigkeit dadurch in Spannung za erhalten. In Rücksicht der Sprachregeln ist dieses auch zuweilen mit der Grammatik des Herrn Trendelenburgs geschehen. —

Für Korrektheit des Textes ist, so viel mir bei der Entfernung des Druckorts möglich war, gesorgt worden. Auslassungen von ganzen Wörtern, die den Sinn entstellen könnten, wird man, so viel ich beim Durchlesen habe bemerken können, gar keine finden, und Buchstaben habe ich nur ein paar angetroffen, nämlich Seite 1, Zeile 9, wo statt *ἐν* : *μὲν*, und S. 11, Z. 25. für *οὐδὲ* : *οὐδεὶς* muſs gelesen werden. — Die übrigen sind gröſstentheils Accentfehler. — Dessau den 18ten Mai 1791."

Die einmal gewählte Muttersprache mag auch von mir hier bey fernerer Anzeige und Beurtheilung dieser Ausgabe folgen, die ich desto sorgfältiger und lieber anstellen werde, e mehr Unbefangenheit der bis ietzt ungenannte und

unbekannte Herr Herausgeber gegen mich und meine Ausgabe geäufsert hat.

Die vorher im Auszuge gelieferte, zweckmäfsige und zur Einficht der Befchaffenheit des Buches und der Bearbeitung deffelben wohl abgefafste Vorrede hat auf der erften Seite keine Seitenzahl, erftreckt fich aber dann mit Römifcher von IV — X, beynahe zu Ende, vor dem in einem leeren Raume eine Queerlinie liegt von ungleicher Breite.

Dann oben herein auf einer neuen Seite in der Mitte einer kleinen Leere eine fchmale Figur, eine fchiefliegendes Viereck mit einem Parallelogramm zu beyden Seiten, woran in gerader Richtung angehängt Figuren, die einem zufammen gelegten Regenfchirme ähnlich find, eine kurze Spitze, einen länglich runden und ungleich breiten Streif oder Baufch und einen dünnen Stiel haben.

Hierauf der blofse Gr. Text „Ηρωδιανου τῆς μ. Μ. βασιλείας ἱςοριῶν βιβλία ὀκτώ. Βιβλιον Πρωτον. 1. Προοιμιον.“ unter ihm aber Anmerkungen. Erft auf der folgenden Seite fangen Zahlen an, die von 2 — (mit der Ueberfchrift Ηρωδιανου ιςοριων zur linken, zur rechten aber Βιβλιον Α. Β. Γ. u. f. w. nach dem Gr. Alphab.) bis 314. fortgehen, wo, nach 8 Zeilen, in der Mitte des übrigen leeren Raumes eine einzelne gerade Linie gezogen liegt.

Nun auf einer neuen Seite „Wortregifter“ wovon, auch erft auf dem Rücken, die Ziffern 2 — 142 laufen, nach der Mitte aber im leeren Raume wieder eine gerade, doch kürzere, Linie gezogen ift.

Endlich auf der folgenden Seite „Druckfehler. (mit) Seite — Zeile.“ worunter auch die beyden, fchon in der Vorrede angezeigten, mit ftehen.

Ohne kleinere Theile und vorgefetzte Zahlen für Paragraphen geht im Texte alles fort, das Προοιμιον bis S. 4. zwo Zeilen. Dann kommen iedes Buches gröfsere Abfchnitte, die fonftigen Boeclerifchen Kapitel, mit Römifchen Zahlen an der Stirne, und einem kurzen Deutfchen Inhalte, der iedem Abfchnitte angemeffen, z. B. „II. Lob der Regierung des Marcus Antoninus Philofophus, welcher nach Chrifti Geburt von 161 — 180. den römifchen Staat beherrfchte. (wo alfo die Iahrrechnung mit angegeben, wie) V. Kommodus übernimmt 180. n. Chr. Geb. die Regierung; Anrede an das verfammelte Heer. (und im erften Buche noch ein Mal) XVII. Commodus wird durch Gift aus dem Wege geräumt. N. Chr. Geb. 193.“ Die

Digitized by Google

erste Iahrzahl hatten wir in unserer Ausgabe nicht, aber die zweyte auch S. 57. an der Spitze des 3ten Kap., und über dem 17ten Kap. vielmehr 192. Das zweyte Buch fiengen wir mit 193. an, welche Iahrzahl in dieser Leipz. Ausgabe S. 58. vorkömmt bey „II. Pertinax wird vom Volke und endlich auch von den Soldaten als Kaiser anerkannt. N. Chr. Geb. 193.“ bey welchem Kapitel sie auch bey uns noch fortgeführt ist, und durch das ganze zweyte Buch, da es in der neuen Ausgabe nur noch S. 72. steht „VI. die Soldaten bieten das Reich feil; Iulian kauft es auf eine schändliche Art an sich. N. Chr. Geb. 193.“ u. S. 86. folgt schon „X. Severus versucht in einer Rede die Soldaten in sein Interesse zu ziehen. Sie rufen ihn zum Kaiser aus. N. Chr. Geb. 194.“ welche Zahl wieder S. 93. „XII. Iulian wird auf Befehl des Senats 194. n. Chr. Geb. ermordet, und Severus zum Alleinherrscher erklärt.“ Bey uns stand diese bey Anfange des 3ten Buchs bis zum 4ten Kap., das in der Leipz. A. S. 112. also bezeichnet wird „IV. Niger wird in einer entscheidenden Schlacht, n. Chr. Geb. 196. überwunden, u. s. w.“ Diese war bey uns S. 585. über dem 6ten Kap. bis S. 608. über dem 7ten Kap., wo in der neuen A. S. 121. „VII. Das Heer des Albinus wird von den Truppen des Severus völlig geschlagen, und ersterer n. Chr. Geb. 198. ermordet“ (bey welchem Tode wir S. 615. nur 197. hatten, uud 198. erst S. 622. über dem 8ten Kap.) worauf erst S. 144. wieder eine Zahl folgt „XIV. Severus rüstet sich n. Chr. Geb. 210. zum Kriege gegen die Brittannier, u. s. w. (wo bey uns S. 750. nur 207., doch auch S. 770. wie in der L. A.) S. 147. XV. Severus stirbt 211. nach Chr. Geb. u. s. w.“ Eben diese wurde fortgesetzt im 4ten B. bis S. 851. über dem 4ten Kap., und S. 986. über dem 12ten Kap. schon 217, da in der neuen A. S. 182. steht „XIII. Antoninus wird — ermordet. N. Chr. Gab. 217.“ die auch bey uns noch über diesem Kap. und ferner im 5ten B. bis zu Ende des 2ten K. Mit dem 3ten S. 57. fängt 218. an, wie in der L. A. S. 197. wo S. 217. der Abschnitt VIII. — 224. (bey uns S. 239. nur 222. bis im 6ten B. 1. K. S. 300.) S. 224. II. — 237. (bey uns S. 308. nur 229.) S. 246. IX. — 238. (bey uns S. 511. nur 235., auch im 7ten B. 1. K.) S. 260. V. — 239. (bey uns S. 664. nur 238. bis im 8ten B. durchaus, dagegen) S. 301. V. Maximinus — nebst seinem Sohn 240. n. Chr. Geb. — ermordet, — S. 311. VIII. Die römischen Soldaten — ermorden 238. n. Chr. Geb. die beyden Kaiser, u. s. w.“ bey welcher

Rückkehr von der vorher gehenden Zahl 240 zu der unsrigen nichts in den Anmerkungen, auch nirgends, woher diese Zeitfolge entlehnt worden, die auch von jener in der Allgemeinen Geschichte des H. Hofr. Heyne 4. Th. abgeht, wenigstens zum Theile.

Wir kehren zurück, und zwar zu dem Aeussern des Textes, der von kleinen guten Lettern und ohne alle Abkürzungen ist. Nur die Bücher haben einen grossen Anfangsbuchstaben, die Kap. aber einen etwas kleinern. Selbst die Sätze, die in unsrer Ausgabe, als kleinere Abtheilungen, durch besondre Zahlen angezeigt worden sind, haben einen etwas grössern Anfangsbuchstaben, auch andre Sätze, die bey uns nicht beziffert sind, z. B. S. 41. Z. 3. v. E. (1, 14, 4. p. 595.) u. s. w.

Die Reden, mit dem Texte in gleicher Reihe, ohne Absätze fortlaufend, sind durch zwey Häkchen, oder so genannte Gänsefüsschen bemerkt, und zwar durch („) im Anfange und am Rande, aber am Ende durch umgekehrte ("), die auch etwas über der Zeile hängen. Doch sind ohne sie die in den Text vom Geschichtschreiber eingewebten kleinen Reden, z. B. S. 214. VII. Z. 8. ff. (5, 7, 2. — 4.) S. 245. Z. 9. (6, 8, 14. sq.) u. s. w.

Die Anmerkungen weisen durch gemeine Zahlen in den Text, so, dass sie durch jedes Kapitel nach ihrer Folge gehen, von 1 — 12, u. s. w.

Ausser den zu Ende verzeichneten Druckfehlern sind uns nur folgende Kleinigkeiten aufgestossen, S. 3. Z. 3. v. E. ῥαδυμότερον (im Index richtig ῥαθυμ.) — S. 10. N. 3. Z. 1. τι st. τε, — S. 16. N. 3. τα — S. 32. Z. 9. αὐτον — S. 41. XIV. Z. 1. ff. durch die üble Lage des Papyrs getrennte Wörter, ingl. S. 48. — S. 174. N. 4. Z. 2. Alexanders, st. Antonius od. Caracalla, — S. 195. II. Z. 10. ein Komma, st. Punkt, wenigstens nach Steph. — S. 222. N. 6. Z. 1. wo das Gr. ἀναίματον vor Imperium entwischt scheint, — S. 227. N. 4. wo s. vor ἀνακτ. entfallen, wie auch S. 283. N. 9. Steph. vor ὅσα, — S. 295. Z. 15. auch der Buchstabe ο aus dem ἐυπρόσωπ. — S. 259. N. 4. Z. 2. οἰκετὰς st. οἰκέτας.

Die Schreibart ist meist mit Steph. übereinstimmend, und daher in manchen Stellen ungleich, als in *Theilung der Wörter*, ἐπὶ πολὺ S. 32. Z. 5. u. folg. S. Z. 12. ἐπιπολὺ, etc. — ὅ τι S. 1. Z. 3. v. E. (mit uns getheilt,) S. 2. Z. 1. ὅπερ, — folg. S. Z. 1. περί πα, — eb. Z. 6. τῶν τε, S. 17, Z. 10. f. οἵ τε u. ἥ τε — S. 33. Z. 15.

Digitized by Google

ἥτις, — S. 34. XII. Z. 5. τί τις, — S. 310. Z. 4. u. 3. v. E. ὅ τε u. ἥτε, — S. 309. Z. 3. u. 2. v. E. ἅτε u. ἅ τε — S. 276. Z. 12. u. S. 303. Z. 9. οὔτε, vergl. S. 301. Z. 3. S. 217. Z. 3. — S. 288. Z. 12. αὖ τε — S. 302. Z. 17. αὖτε etc. — S. 17. Z. 19. S. 19. Z. 6. οἷός τε (1, 6, 21. i. 1, 7, 4. p. 241.) — S. 30. Z. 3. τοιὸν δέ τι (anders, als Stp. 1, 10, 10. p. 401.) — τοιάδε S. 13. Z. 1. ſo auch in der *Accentart*, z. B. S. 2. Z. 2. τε bloſs, (auch mit uns S. 8. Z. 7. 1, 3, 9. p. 77.) — σύν σοι S. 17. Z. 11. (mit uns 1, 6, 18. p. 217.) — ἔν τινος (mit Stp.) S. 20. VIII. Z. 1. S. 21, Z. 10. S. 34. XII. Z. 5. (1, 8, 1. i. 5. i.) — πολλή τί τις S. 34. XII. Z. 5. (anders wir 1, 12, 2. i.) — συστρατιώτην μέ S. 13. Z. 8. — eb. Z. 1. παραδόντα με (1, 5, 8. i. 14. p. 158.) — S. 4. II. Z. 9. υἱόν. — S. 16. Z. 17. ἀχός· — S. 14. Z. 1. πορφυρίς· — τρῶσαι S. 23. Z. 3. für Stp. τρῶσ. (1, 8, 12. p. 315.)

Eben ſo in den *Unterſcheidungszeichen*, die wir hier ſogleich mit bemerken, inſofern ſie zur Kritik des Textes gehören. Und von dieſen *Diſtinctionen* nun weichen einige von den Stp. ab, oder nicht. So iſt z. B. vor dem Anfange der Reden ſtets ein Colon genommen worden für Stp. Comma, S. 9. IV. Z. 6. S. 13. Z. 2. etc., aber auch in andern Fällen, S. 1. Z. 3. v. E. (1, 1, 2. p. 7.) S. 3. Z. 6., (1, 1, 5. p. 21.) anders, als wir, aber doch auch bisweilen mit uns, als S. 1. Z. 3. v. E. ein Comma nach ὡς. Als Belege davon, daſs entweder die *vorigen* Zeichen der Art ſind beybehalten, oder *neue* dafür gewählt worden, mögen noch folgende Stellen nachgeſehen werden, S. 52. Z. 21. (1, 17, 26. e.) S. 195. Z. 3. v. E. (5, 2, 1. p. 37.) S. 197. N. 10. (5, 2, 14. p. 55.) mit Anmerk., nach Gedike, wo aber, zur Sicherheit und Deutlichkeit, wir mit Bergl. ein Comma nach ἤδη geliefert, wie Stroth auch wollte. — S. 235. Z. 16. (6, 5, 16. p. 395.) S. 247. Z. 15. (6, 9, 11. i.) S. 271. Z. 3. (7, 8, 8. p. 753.) S. 288. Z. 18. (8, 1, 6. p. 909.) — S. 211. Z. 3. v. E. (wie bey uns 5, 6, 12. p. 191.) S. 226. Z. 1. (6, 2, 9. i. nach γράμμ.) S. 227. Z. 9. (6, 2, 20. p. 337.) ohne Anmerk., nach Stroth, — S. 231. Z. 20. (6, 4, 8. i.) S. 239. Z. l. (6, 7, 4. c.) S. 262. Z. 6. (7, 5, 10. e.) mit dem Ms. Ba.

Endlich das *Iota* am Ende nach unſrer Art, als κομιδῇ S. 3. Z. 3. v. E. S. 4. II. Z. 3., auch im Anfange, z. B. πρῷον, etc. — ῥᾷστα, doch nicht ſtets, wie im Index, bey

ῥαθυμία S. 29. Z. 7. — ῥαθυμ. S. 83. Z. 12. S. 89. Z. 18. S. 94. Z. 12. S. 106. II. Z. 2. S. 192. Z. 14. S. 206. V. Z. 13. — oder in der Mitte, ἀνανδρίαις S. 80. Z. 7. — S. 94. Z. 11. ἀνανδρίαν, ingl. S. 161. Z. 18. (20. ἀνδρίαις) S. 180. Z. 13.

Nun die *Lesarten*, mehr nach der Kritik und zur Berichtigung des Textus, als nach der Auslegung und Erklärung, in welcher letztern ich bey dem Herausgeber offenbare Uebereinstimmung mit mir angetroffen, (ohne oder mit meinem Namen, S. 1. N. 1. S. 13. N. 5. S. 14. N. 8. S. 16. N. 3. 4. S. 19. N. 6. S. 21. N. 3. S. 24. N. 3. S. 32. N. 6. e. S. 36. N. 6. S. 39. N. 7. 8. S. 40. N. 10. etc. S. 46. N. 5. S. 84. N. 4. S. 88. N. 5. S. 132. N. 2. S. 149. N. 5. S. 170. N. 7. S. 178. N. 5. — auch im 3ten Bande, den der H. doch nicht zu besitzen schien, S. 275. N. 1. zu 7, 9, 9. i.)

so wie ich bey dessen Kritik mich freute die Bescheidenheit und Vorsichtigkeit zu finden, die *andre* bisher an mir mit Tadel belohnen, da nämlich der H. nicht so hitzig gleich das *Alte* verwirft, und das *Neue* aufhascht, was etwa Muthmassungen oder Handschriften anbiethen, bey welchen letzten der H. beynahe zu schüchtern gewesen.

Aber beyde Aehnlichkeiten mit meinen Gesinnungen, Grundsätzen und Verfahren müssen in mir die Begierde rege machen, den so gründlichen Gelehrten auch namentlich zu kennen; und ich stehe nicht an, ihn hierdurch um seine nähere Bekanntschaft zu ersuchen.

Hier schon wird er mich ganz, als seinen Freund, erkennen, wenn ich seine Kritiken nach einander kurz bemerke, und zwar über die *alten* Lesarten sowohl, als über die *neuen*.

Die *alten* sind auf verschiedne Art beybehalten worden,

1) ohne alle Anmerkung, die aber bey gewissen Stellen doch nöthig schien, S. 1. Z. 2. das strittige ἐνίων (1, 1, 1. p. 2.) — S. 2. Z. 4. (1, 1, 3. p. 12. wegen der Mss.) — S. 3. Z. 6. (1, 1, 5. p. 21.) das ἐν πολλοῖς βαρβάροις, das in der Erfurt. Recens. oben *grundlos* bezweifelt, aber vom H. im Ind. unter ἐν unstreitig durch „*bei — unter*“ mit mir erklärt worden, — S. 3. Z. 9. (1, 1, 6.) wider die Veränderungen des ἐπιμανέστερον, — S. 3. Z. 15. (1, 1, 9. i.) wegen des ἔτι, das in der Erf. Rec. so missfiel, freylich, weil die Mss. anders lasen! — S. 3. Z. 16. (1, 1, 9. p. 29.) wo aber freylich der H. die Glosse der Mss. so lichtvoll mag gefunden haben, dass er hier, wie an andern derglei-

chen gloſſirten Stellen, ſich ganz ſtill verhält, z. B. S. 4. Z. 1. (1, 1, 11. i.) eb. 4. III. Z. 4. (1, 3, 1. e.) u. ſ. w. — S. 7. Z. 2. (1, 3, 3. i.) über das Particip. δεδιὼς, zumal ohne Parentheſe, welche der Erf. Rec. beliebte, nach altem Fuſse, — S. 7. Z. 11. (1, 3, 5. p. 68.) über das Stp. καινὰς, — S. 10. Z. 19. (1, 4, 11. p. 113. ſq.) über die Stp. Praep. ἐκ, — S. 11. Z. 16. (1, 4, 18. e. p. 129.) wegen der fehlenden copula τὶ, etc. — S. 16. Z. 19. (1, 16, 13. e. p. 208.) über das ἀπέχω, das freylich der Ind. zu unterſtützen ſcheint, — S. 17. Z. 5. (1, 6, 16. p. 214.) über die zuſammen floſsenden verſchiedenen Caſus der participp., des acc. und dat. — S. 17. Z. 21. (1, 6, 21. e. p. 224.) über den inf. fut. des Stp., wo wenigſtens nützlich von dem Gebrauche und Verſtande des aor. 1. konnte erwähnt ſeyn, — S. 22. Z. l. (1, 8, 12. p. 310.) über die unſchädliche Kürze und Ellipſe, — S. 26. Z. 4. (1, 9, 10, e.) über λήσας und λανθάνειν, welche tempp. verbb. es bey ſich habe, — S. 27. Z. 16. (1, 9, 21. i.) über das fehlende und von mir ſchon aufgenommene pron. τὶ, — S. 35. Z. l. (1, 12, 9. e. p. 496.) über die neue Lesart des Ms. Ba. — S. 36. Z. 18. (1, 12, 13. i.) über Rsk. Vermuthung, — S. 38. Z. 8. (1, 13, 3. p. 531. ſq.) über das verb. καθιστ., mit und ohne ἐν, zumal, da doch der Ind., augenſcheinlich hieher zielend, hat „καθ. — ἐν ἰσχ. καθ.“ — S. 39. Z. vorl. (1, 13, 11. p. 558.) über die Lesart des Ms. Ve. wenigſtens zum Gebrauche des neutr. und maſc. — S. 43. Z. 15. (1, 14, 16. p. 624.) von ὑπεστρων. und der Bedeutung der pr. ὑπὸ, wohin wieder der Ind. in dem V. ὑποστρ. offenbar zielt, — S. 50. Z. 15. (1, 17, 4. p. 708.) über das ἐκεῖθεν, worüber die Erf. Rec. ſich auch ereiferte, der Ind. aber wiederum ſich richtig ausdrückte, — S. 53. Z. 13. (1, 17, 24. p. 743.) über ἀκμαστὴν, — S. 65. Z. 23. (2, 3, 25. p. 99.) über ἐνῴημ., zumal, da der Ind. eine ganz andere Lesart hat „ἐνῴημιδῶας“ ohne ς, wenn das nicht etwa vom Setzer wegblieb, — S. 71. Z. 18. (2, 5, 13. p. 151.) von τῶν mit dem adv. ἐμπρος. — S. 76. VII. Z. 9. (2, 7, 3. p. 208.) über die nicht unbedeutende Lesart des Ms. Ba. — S. 96. Z. 26. (2, 13, 8. p. 391.) wo das alte διαβολίας im Texte und Ind., nur das von mir aufgenommene, wenigſtens, als Var. Lect. oder Conjectur, in einer N. Statt fand, — ſo wie auch ſchon S. 88. Z. 9. (2, 10, 9. p. 314.) andrer Muthmaſsung ἐπανδρ., da im Ind. v. προσχ. auch nur „ἀνδρὰς“ ohne pr. ἐν, hieher ganz gewiſs gehörig, — S. 108. Z. vorl. (3, 2, 13. e.) wo zwar Stp. Zuſatz unnöthig, doch aber nicht eine beliebige

Erinnerung von der Bedeutung des Gr. ablat., weil auch der Ind. nur die gemeine im W. καθαιρ. angiebt, — S. 110. Z. 15. (3, 3, 3. p. 526.) wo wider Sb. und Str. etwas zu erinnern, auch mit guten Auslegungsregeln, — S. 115. Z. 4. (3, 4, 18. e.) wo zu ὑπ' ἐκεῖνα füglich die Var. Lect. ἐπ' ἐκ. sich anschmiegen konnte, weil der Ind. von allen diesen schwieg, — S. 181. Z. 18. (4, 12, 11. e.) wo, wider die Zusätze andrer, gute Gelegenheit war von Auflösung des genit. durch eine schickliche praep., weil auch im Ind. von γραμμ. nichts stand, — S. 207. Z. 11. (5, 5, 7. i.) wo wenigstens von Str. Σήρων zu erwähnen, — S. 213. Z. 15. (5, 6, 20. p. 208.) wo, wider Stp., wenigstens zu τίμιον von zween adi. mit einem Subst. ohne copula etwas zu sagen, — S. 225. Z. 21. (6, 2, 6. p. 319.) wo πᾶσαι mit ὁλοκληρ. ohne copula zu untersuchen, — S. 226. Z. l. (6, 2, 18. p. 335.) wo vom angefochtnen καὶ zu reden, — S. 234. Z. 3. (6, 5, 5. e.) wo, wider Stp., das praes. μάχεσθαι, mit dem vorhergehenden fut. ἔσεσθ., zu retten, — ingl. eb. Z. 10 (6, 5, 8. p. 384.) der plur. ὅσα nach dem sing. τοσοῦτον, — ingl. S. 235. Z. 8. (6, 5, 15. i.) der plur. ἐκεῖνα, — ingl. eb. Z. 20. (6, 5, 17. p. 397.) die Zusammenfügung von ὡς ὂν καὶ ὄντα, — ingl. S. 239. Z. 2. (6, 6, 12. p. 439.) das καὶ αὐτός, mit dem zunächst vorherstehenden nomine propr. — S. 242. Z. 5. (6, 7, 18. p. 478.) zu zeigen, dass κατὰ σκοπῷ stehe durch eine Weglassung des Vergleichungswörtchens ὡς oder ὥσπερ, da im Ind. davon nichts ist, — S. 244. Z. 18. (6, 8, 10. p. 501.) von αὐτὸν, wider die Aenderungen andrer, — S. 246. Z. 16. (6, 9, 4. p. 517.) bey πρόεισι, dass andre dafür πρόσεισι belieben, wie auch eb. Z. 3. v. E. (6, 9, 6. p. 520.) προκαλ. für προσκαλ., verglichen mit 1. 4, 4. — S. 249. Z. 10. (7, 1, 5. p. 548.) bey αὐτήν, dass dieses pron. für das pron. *solus* stehe, und für *bloss*, wovon der Ind. nichts erwähnt, — S. 254. Z. 13. (7, 2, 13. i.) wie ἐπί — τινὶ τέλει mit dem folg. ὡς τὸ τέλος bestehen könne, — S. 261. Z. 14. (7, 5, 6. p. 673. sq.) dass nicht nur αὔλειος, sondern auch αὔλιος richtig, welches der Ind. nicht kennt, — S. 262. Z. 10. (7, 5, 11. p. 683.) ob ἢ entfallen, und vor dem zweyten ἢ höchst nothwendig, — S. 270. Z. 7. (7, 8, 3. p. 745.) ob wiederum die zwey adi. τηλικ. — εὐτολμ. mit *einem* subst. bestehen, — S. 270. Z. 14. (7, 8, 5. p. 748.) bey προσελθ. wenigstens das προελθ. zu berühren, auch — S. 272. Z. 11. (7, 8, 18. p. 768.) das ἱκετηρίους für ἱκετηρίας, — auch S. 279. Z. 14. (7, 10, 8. i.) bey ἱκάνης das ἱκάνους, — S. 284. Z. 1. (7, 11, 17. i.)

Digitized by Google

wenigstens, was das pass. ὁπλιζ. mit dem acc. bedeuten könne, wovon der Ind. schweigt, — eb. Z. 6. (7, 11, 18. p. 865.) mit anzuzeigen die nicht unrechte Var. ἀπεγραμμ. — S. 291. Z. 20. (8, 2, 8. p. 932. sq.) wie mit dem plur. γεωργ. der sing. παρεῖχε ohne Aenderung zu vereinen, — auch S. 296. Z. 1. (8, 3, 21. i.) das ἰδρυντ. mit dem folg. dat. βελ.; wenn ia vorher S. 295. Z. 4. v. E. (8, 3, 19. p. 971.) zu Βέλιν nichts angeführt werden sollte, — S. 298. Z. 6. (8, 4, 12. p. 990.) wenigstens, dass μὲν für μὲν ἂν gelte, — und S. 299. Z. 10. (8, 4, 20. e.) ἐπάλξεων von ἀπομαχ. abhängen könne, wie der H. sonst den casus von der praep. im Zeitworte auch mit mir herleitet, z. B. S. 85. N. 4. S. 192. N. 3. S. 210. N. 1. S. 219. N. 5. — dass S. 302. Z. 3. (8, 5, 8. i.) nach einer Ellipse richtig sey, — auch so S. 307. Z. 3. (8, 6, 12. e.) ἐκκλησ. χωρίῳ, — ib. VII. Z. 3. (8, 7, 1. p. 1073.) nichts zu versetzen, sondern nur ἅ τε zu trennen, wie es der H. sonst getrennt liefert, (obgleich bey ihm eb. Z. 9. auch wieder folgt ἅτε,) verglichen was oben bey der *Schreibart* angeführt worden, — S. 307. VII. Z. 6. (8, 7, 2.) dass τῇ φωνῇ auch ohne Zusatz zu dulden, wovon im Ind. nichts enthalten, — S. 310. Z. 10. (8, 7, 20. e.) bey ἀρχὴν wenigstens die Var. αὐλὴν zu berühren;

2) ohne alle Anmerkung, selbst unrichtige, oder doch höchst zweifelhafte, wo doch Muthmassungen anzuführen, wenn gleich nichts entschieden werden kann, als S. 14. Z. 19. (1, 5, 23. e.) wo ich statt ἔχειν schon ἔχει aufnahm, — auch eb. Z. 20. (1, 5, 24. Exc. p. 880. wegen τέτων,) — ingl. S. 17. Z. 15. (1, 6, 19. e.) st. ἀρχόντων schon ἀρχομένων, — auch S. 23. Z. 16. (1, 8, 16. p. 323.) st. κωλύειν schon κολάσειν, das der Ind. ganz verschweigt, — auch S. 43. Z. 13. (1, 14, 15. e.) st. κελεύσας schon κελεῦσαι, — eb. Z. 16. (1, 14, 16. p. 625.) bey φέρειν, — eb. Z. 17. (p. 627.) bey καὶ, — S. 45. Z. 10. (1, 15, 7. p. 649.) wegen der Zusammenstellung von τὲ — ἢ, — S. 59. Z. 24. (2, 2, 13. p. 46.) bey οἷς μὴ, — S. 64. Z. 21. (2, 3, 19. e.) wo ich st. ἔχων auch schon lieferte ἔχει, — S. 72. Kap. VI. Z. 7. (2, 6, 3. p. 160.) wo ich schon verkündigt, dass ἐθρήνων st. ἐτήρων künftig von mir geliefert werde, — S. 113. Z. 20. (3, 4, 9. p. 545.) von ὑπὲρ λοιπῆς, — S. 114. Z. 1. (3, 4, 17. e.) über ἤγαγε — S. 124. Z. 1. (3, 7, 18. p. 610.) wo ich st. αὐτῷ schon αὖ τῷ abdrucken liess, — S. 153. Z. 10. (4, 2, 12. p. 821.) zu ἐκ μόνης, wo doch der Ind. in v. μετεχ. nur die Construct. mit dem blossen gen. anführt „ἄλλ.

υλ. κδ.ʿ nichts aber von der mit der pr. ἐκ — S. 160. Z. 19. (4, 4, 19. i.) wo ich ſt. τοσέτων χρημάτων πλῆθος auch ſchon τοσῦτον lieferte, — auch S. 162. Z. 10. (4, 5, 12. i.) ſt. αὐτὰς ſchon wiederum αὖ τὰς — S. 180. Z. 2. und S. 185. Z. 8. (4, 12, 1. i. 4, 14, 3. i.) wo ſt. Αὔδιντος auch ſchon bey mir geändert ſteht Ἀδάιντος — auch S. 188. Z. 19. (4, 15, 6. p. 1046.) ſt. ὀξυτάτων ſchon ὀξυτάτας — auch S. 191. I. Z. 3. (5, 1, 1.) wo ſt. des zweyten πρὸ τέτε von mir in der N. ſchon die künftige Lesart nach Gründen angegeben worden, — S. 201. Z. 14. (5, 3, 25.) wo für τὴν - πορφύραν χλαμύδι περιϐ. ſchlechterdings anders geleſen werden muſs, — S. 205. Z. 24. (5, 4, 23. p. 124.) wo διάξοντας ſchon in διάξαντες von mir verwandelt worden, — S. 207. Z. 5. (5, 5, 4. p. 135.) ὑφάσμασι ſich ſchwerlich behaupten kann, — S. 208. Z. 7. (5, 5, 11. p. 146.) προσιὼν ſchon in προϊὼν bey mir übergegangen iſt, — auch eb. Z. 9. (p. 147.) καλλιεργῶν in καλλιερῶν, wo der Ind. ſich half durch Angebung beyder thematum, — auch eb. Z. 17. (5, 5, 13. p. 151.) ἱερεργῦντας in ἱερεργῦντες, — S. 209. Z. 15. (5, 5, 20. p. 160.) das οἱ μὲν unleidlich, — S. 216. Z. 10. (5, 7, 13. p. 236.) das βατάσας eben ſo ſehr, wozu ich in der N. meine Aenderung ſchon vorbrachte, der Ind. aber nicht hinlänglich ſeyn dürfte, — S. 218. Z. 12. (5, 8, 9. p. 251.) wo ich ſt. προσαγορεύσεσιν ſchon προσαγ. ändern lieſs, — S. 219. Z. 14. (5, 8, 15. p. 260.) das τὰς δὲ kaum ſich erhalten wird, wozu ich auch ſchon in der N. Vorſchläge verrathen, — eben ſo S. 223. Z. 2. (6, 1, 15. p. 295.) bey καίτοι, wovon der Ind. nur die gewöhnlichen Bedeutungen führt, — S. 241. Z. 5. (6, 7, 13. i.) wo der Zuſammenhang nicht berichtigt iſt, — S. 245. Z. 3. v. E. (6. 8, 16. e.) bey πορίαν kein Zweifel dem H. aufgeſtoſsen, — auch nicht S. 249. Z. 2. (7, 1, 3. p. 545.) bey δυσμέναιαν, das ich ſchon mit δυσγένειαν vertauſcht, — noch auch eb. Z. 22. (7, 1, 8. e.) bey ἰυγενᾶς, wo ich Zweifel und Hülfsmittel in der N. vortrug, — auch S. 250. Z. 25. (7, 1, 16. p. 565.) wegen ἐπιμέλειαν πεποιημένας, welche, an ſich gute Redensart, der Ind. v. ποι. unbemerkt lieſs, — S. 251. Z. 5. (7, 1, 20. i.) wo bey der Conſtruct. κρίσιν - μεταδὰς auch die Schwierigkeit abzuändern, auch — eb. Z. 14. (7, 1, 21. p. 573.) die bey πυρὶ κομπεύοντα, — ingl. S. 257. Z. 15. (7, 3, 13. p. 634.) die bey καλλωπίσματος, —, ingl. eb. Z. 18. (7, 3, 14. p. 637.) die bey ὄψις, — auch eb. Z. 19. (p. 638.) im v. ἀνατιθ. — auch S. 262. Z. 1. (7, 5, 10. p. 678.) bey ἀγγολὰς, — eb. Z. 15. (7, 5, 12. p. 685.) wo ich die

ganze Stelle nach einander schon verbessert abdrucken liess, — S. 271. Z. 10. (7, 8, 10. i.) wo ich für καὶ παρ Vorschläge gethan, — S. 273. Z. 3. (7, 8, 23. e.) von mir das ὤν schon in ἰών umgeschmolzen erscheint, — auch S. 274. Z. 11. (7, 9, 7. p. 783. sq.) καθοσιώμενος in καθωσιωμένος, — S. 278. Z. 5. f. (7, 10, 2. p. 811. sq.) musste der Zusammenhang gerettet werden, — eb. Z. 11. (7, 10, 3. p. 815.) nach aller Wahrscheinlichkeit mit mir das δύο sich darstellen, — eb. Z. 13. (7, 10, 4. p. 815.) das ἴσσαν zur Veränderung sich reif finden lassen, — auch S. 280. Z. 11. (7, 10, 13. p. 836.) das πάλαι, — S. 282. Z. 4. (7, 11, 5. p. 849.) ist für βαλλομένων schon gegeben βαλλομένων, — eb. aber Z. 18. (7, 11, 8. i.) st. καὶ πως die Berichtigung aus meiner N. zu holen, — S. 291. Z. 3. v. E. (8, 2, 10. i.) wo für δὴ schon von mir δὲ geliefert wird, — S. 297. Z. 3. v. E. (8, 4, 10. p. 986.) wo für καὶ παρακειμ. Vorschläge geschehen, — S. 303. Z. 11. (8, 5, 18. e.) für πρὸς τροφὰς schon τροφὰς bey mir da steht, — auch S. 306. Z. 1. (8, 6, 10. p. 1061.) das οἷς in der N. von mir schon besorgt, — ingl. S. 308. Z. 3. (8, 7, 5. i.) der zweyte art. ὁ vor τὴν nach Bedürfniss schon eingeschoben, — auch S. 309. Z. 19. (8, 7, 16. e.) st. ἀνὰ τὰ der richtigere Accent ἄνα τα schon bedacht worden.

Wozu ich noch insbesondre anschliesse S. 35. Z. 4. (1, 12, 3. e.) das τῆς τῶν δένδρων ἡδέας σκιᾶς, wovon in der Erf. Rec. zwar eines Theils es recht lautete „wer hat je ἐνιάδια (so) τῆς σκιᾶς gesagt? (aber doch andern Theils unrecht.) Ein paar Zeilen darauf hätte *ohne Bedenken* Schotts Konjektur, καὶ ταῖς - ἡδέαις σκιαῖς (so) aufgenommen werden sollen.“ Aber der dortige Censor war so eilfertig, dass er nicht einmal auf eine andere Lesart dachte. Was er nachher gethan, als meine Ausgabe hervor getreten, weiss ich nicht. Doch, er lese die N., die vor der meinigen steht, (denn diese wird er vor Leidenschaft ganz nicht eines Blicks würdigen wollen,) wo Leisn. und Reisk. gar deutlich mit Bergl. den sing. τῇ - ἡδέᾳ σκιᾷ vorschlagen; welcher sing. dann, wenn die Mss. nichts angeben, und nach Coniecturen entschieden werden soll, auch dort mehr wägen muss, nach der dem dortigen Censor doch wohl nicht fremden Regel, *dass* man *ändre* und *wähle* nach *den* von *der* alten *Lesart* noch vorhandenen *Ueberbleibseln*; und *diejenigen* Buchstaben *vorziehe,* welche *ihr* am ähnlichsten *sind.* Nun, diesem Grundsatze gemäss, habe ich auch in der N. die Bergl. Muthmassung unterstützt und mit

Vorzug empfohlen. Weil aber doch Schott und Sylb., als Kenner, in dem kritischen Fache auch einige Achtung verdienten: so edirte ich damals noch nichts, und das wieder nach einem Canon der Kritiker, welcher verbeuth, bey vielfachen möglichen Lesarten und Coniecturen zu jäh zu seyn, und lieber unterdessen die alten unangetastet stehen, und die Muthmaſsungen nur in den Noten vorkommen zu lassen. Wenn aber doch endlich man für die wahreste sprechen soll: so ist es allerdings die Bergl. nach dem ersten Grundsatze.

3) ohne einige Anmerkung dieienigen, die nicht so *fein* sind, als andre, z. B. S. 203. Z. 2. (5, 4. 4. p. 102.) wo die alte, *βαλάντια χρημάτων, μέγα δέλεαρ προδοσίας*, wie ich denke, der von mir schon gegebenen *χρημάτων μεστὰ, μέγα δέλ. πρ.* nachstehen muſs; — auch S. 207. Z. 6. (5, 5, 4. p. 136.) die *στεφάνη ἐπικείμενος* der künftigen *στεφάνην ἐπ.* — ingl. eb. Z. 7. (p. 138.) iener *λίθοις ποικίλοις τιμίοις* der zukünftigen *ποικίλην* — und S. 312. Z. 8. (8, 8, 8. p. 1114.) die *διὰ - τὸ ἔπαρχον - γεγονέναι* der auch schon von mir aufgenommenen *ἔπαρχος* —

Hieher möchte auch gehören S. 6. III. Z. 4. (1, 3, 2. i.) wo ich *αὐτῷ* finde, nicht bloſs nach den Ausgaben von Ald. und andern, sondern auch selbst nach Ms. Ba., der aber in den so genannten *spiritibus* sehr unbeständig ist; und es beweiset die Ald. Lesart weiter nichts, als daſs sie aus einem ähnlichen Ms. abgedruckt worden sey. Doch vielleicht ist diese Lesart bey dem H. mit unter die Druckfehler zu rechnen, da Stp. mit mir *αὐτ.* hat.

4) ohne einige Anmerkung, nach unrichtigen *Unterscheidungszeichen*, oder wo doch andre vorzuziehen, als S. 165. Z. 13. (4, 6, 10. i.) wo für das Comma nach *ἔργον* wir ein Punkt gewählt, nach angegebenen Gründen, — S. 313. Z. 4. v. E. (8, 8, 18. i.) wo vor *ἔχοντες* der Zusammenhang kein Punkt zu verstatten scheint, sondern nur das von uns beliebte Comma; verglichen mit dem obigen bey der *Schreibart*, besonders nach S. 52. Z. 21. und S. 195. Z. 3. — Denn iene bey S. 154. Z. 3. (4, 2, 16. p. 827.) und S. 253. Z. 3. (7, 2, 2. p. 582.) mag unentschieden bleiben.

Wir wollen lieber ein neues Feld betreten von den beybehaltenen alten Lesarten

5) mit Anmerkung, wo nur Ueberſetzung vorkömmt, ohne sich dabey über zweifelhafte Nebenumstände erklärt zu haben, als S. 13. N. 4. (1, 5, 7.) ohne Widerlegung

der Var. im pron. — S. 20. Z. 3. N. 10. (1, 7, 10. i.) wo von der Distinction nichts erwähnt, — S. 29. N. 7. (1, 10, 8. i.) wo über den *spiritus* des pron. nichts enthalten, — S. 30. N. 9. (1, 10, 12. p. 407.) — S. 34. Z. 1. N. 12. (1, 11, 14. p. 462.) wo freylich im Deutschen eine praep. (*von*) nöthig war, aber im Ind. weder v. ἑορ. noch v. τοσετ. etwas wegen der Ellipse steht, — S. 34. XII. Z. 5. N. 1. (1, 12, 1. p. 470.) wo auch im Deutsch. die praep. unentbehrlich, — S. 38. Z. 9. N. 1. (1, 13, 3. p. 534.) wo über ὅσα ἀδίκει die Frage war, welche tempora verb. es bey sich hätte, — S. 39. N. 6. (1, 13, 8. p. 547.) — eb. N. 8. (1, 13, 10. p. 554.) — S. 41. N. 1. (1, 14. 1. p. 585.) — S. 45. N. 2. (1, 15, 7. p. 649.) — S. 46. Z. 6. N. 5. (1, 15, 13. p. 660.) wo über das zu setzende Comma gut gezweifelt wurde, — S. 80. N. 2. (2, 8, 5. i.) wegen des nicht wiederholten pron. — S. 94. Z. 15. N. 1. (2, 12, 5. p. 368.) bey ὅπως χρήσεται, ohne dabey über den ind. fut. zu handeln, — S. 94. Z. l. N. 3. (2, 12, 7. e.) ohne Erwähnung der Var. — eben so S. 101. Z. 14. N. 5. (2, 14, 12. p. 451.) — auch S. 111. Z. 3. N. 3. (3, 3, 5. p. 528.) — oder der Coniecturen andrer, wie S. 150. Z. 3. v. E. N. 2. (4, 1, 4. e.) S. 194. N. 8. (5, 1, 14. p. 25.) S. 201. N. 4. (5, 3, 22. p. 89.) S. 229. N. 9. (6, 3, 11. p. 350.) S. 241. N. 5. (6, 7, 13. i.) S. 271. N. 7. (7, 8, 14. p. 764.) S. 275. N. 4. (7, 9, 9. p. 788.) S. 281. N. 3. (7, 11, 6. i.) S. 309. N. 3. (8, 7, 14. i.) S. 312. N. 4. (8, 8, 13. i.) S. 313. N. 5. (p. 1120. sq.) — — So auch überhaupt, wenn von den Mss. eine andre Lesart aufgetragen wird; z. B. S. 35. N. 5. 6. (1, 12. 11. p. 498. 500.) S. 37. N. 10. (1, 12, 16. p. 517.) S. 40. No. 10. (1, 13, 12. p. 563.) S. 42. N. 5. (1, 14, 11. i.) S. 43. N. 7. (ib. 15. i.)

6) mit Anmerkung, wo, nebst Uebersetzung, auch eine Art von Bestimmung, als Angebung der Ellipse, S. 21. N. 2. (1, 8, 5. p. 283. sq.) S. 31. N. 2. (1, 11, 3. p. 424.) S. 43. N. 8. (1, 14, 18. p. 633.) S. 52. N. 7. (1, 17, 22. i.) S. 81. N. 5. (2, 8, 13. i.) S. 90. N. 2. (2, 11, 2. p. 337.) S. 102. N. 2. (2, 15, 3. p. 461.) S. 117. N. 5. (3, 5, 11. i. p. 570.) S. 266. N. 7. (7, 6, 18. i.)

7) mit Anmerkung, wo, nebst Uebersetzung, auch zugleich Beurtheilung angebracht worden ist, S. 48. N. 6. (1, 16, 7. i.) S. 93. N. 8. (2, 11, 16. p. 355.) S. 212. N. 5. (5, 6, 16. p. 195.) S. 242. N. 7. (6, 7, 21. e.) S. 305. N. 1. (8, 6, 6. i.)

Ee

Digitized by Google

8) mit Anmerkung, wo, nebst Uebersetzung, zugleich andrer Coniecturen oder Lesarten beygefügt worden, theils ohne Beurtheilung S. 29. N. 6. (1, 10, 6. p. 391.) S. 83. N. 3. (2, 9, 3. p. 268.) S. 100. N. 2. (2, 14, 7. p. 438.) S. 103. N. 4. (2, 15, 13. p. 480.)

theils mit Beurtheilung S. 6. N. 5. (1, 2, 10. p. 56.) S. 13. N. 5. (1, 5, 10. p. 151.) S. 24. N. 1. (1, 9, 1. p. 331.) S. 25. N. 1. (1, 9, 4. p. 338.) S. 28. N. 1. (1, 10, 1.) S. 90. N. 1. (2, 11, 1. p. 334.) S. 100. N. 2. (2, 14, 7. p. 438.) S. 116. N. 4. (3, 5, 9. i.) S. 153. N. 5. (4, 2, 14. e.) S. 155. N. 2. (4, 3, 1. i.) S. 275. N. 7. (7, 9, 12. p. 794.) S. 285. N. 3. (7, 12, 7. e.) S. 289. N. 4. (8, 1, 11.)

wobey S. 5. N. 5. (1. 2, 9. p. 52.) vom H. nicht ausdrücklich angegeben worden, dafs in dem alten Texte doch ein Comma nach γῆς ihm gefallen abdrucken zu lassen, vermuthlich, um mit Bergl. die so genannte *Apposition* oder nähere Bestimmung in dem folg. ἔθνη β. anzudeuten, welcher Nachsatz daher, wie bey Bergl., auch im Texte nach βαρβ. auch ein Comma erhalten,

überdiefs ist S. 166. N. 1. (4, 7, 2. p. 897.) statt meines schon im Texte aufgenommenen εὐφυής, (worauf Bergl. so offenbar zielte,) doch das alte beliebt worden, mit dem Zusatze „εὐθὺς wird hier als Adv. mit ἦν verbunden, wobey aber noch οἷός τε ergänzt werden mufs" welches zwar Stroths Vortrag auch war, aber aus einer eben so ungewissen Stelle (3, 13, 9. p. 742. sq.) bestätigt. Mir scheint die ganze angenommene Ellipse in der gegenwärtigen Stelle deswegen unschicklich, weil das verb. ἦν doppelt dabey vorkömmt, νοῆσαι τὸ κρινόμενον οἷός τε ἦν εὐθὺς ἦν, auch wenn man nach der natürlichen Ordnung setzt, οἷός τε ἦν εὐθὺς ἦν νοησ. τὸ κρ. Oben, an dem andern angezeigten Orte, war sie erträglich, weil nur οἷόν τε nöthig, und ein inf. allein dabey. Bey diesen Schwierigkeiten, und da mir keine ähnliche Stelle aus einem ältern Griechen, noch auch aus Lamb. Bos. Ellips. p. 329. e. sqq., bekannt ist, würde ich doch lieber das alte Rettungsmittel Sylburgs anwenden, der εὐθὺς, als ein Adiect., annahm.

theils mit einer misbilligenden und widerlegenden Beurtheilung, als S. 1. N. 1. (1, 1, 2. p. 9.) S. 91. N. 3. (2, 11, 4. p. 339.)

worunter sich besonders auszeichnet S. 4. N. 2. (1, 2, 2. p. 35.) „μετὰ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας, — *mit derjeni-*

Digitized by Google

gen Sorgfalt, die er sonst in andern Fällen anzuwenden pflegte, d. i. *mit der ihm eigenen, gewöhnlichen Sorgfalt*. Viele erklären ἄλλης durch πάσης, πολλῆς, μεγάλης, es scheint aber, wie auch Irmisch annimmt, nicht nöthig zu seyn." Dazu muss ich hier nothgedrungen noch etwas beyfügen. Der H. drückt sich sehr gelind aus, wenn er sagt, Viele *erklären* ἄλλης durch u. s. w., scheint auch durch meine nicht bloss *angenommene*, sondern weitläuftig *bewiesene* Erklärung von der Wahrheit derselben überzeugt zu seyn, das vielleicht der Censor oben in der Erf. Zeitung doch noch nicht ist, der daselbst jäh entschied "S. 10. Kap. 2. ist *richtig* μετὰ πολλῆς ἐπ. statt μ. τῆς ἄλλης ἐπ. — in den Text gesetzt —" Freylich, weil es bey niemand stand, als in den Oxf. und Ed. Ausgaben, als entlehnt aus Stp. Anmerkung, — und nicht einmal in einem Ms., da, nach kritischen Regeln zu handeln, das πάσης des Ms. Ba. vorgezogen werden müsste, wenn anders der gemeine Text fehlerhaft und *widersinnig* wäre; das er aber nicht ist, wie ich bewiesen habe. Nun, da der würdige H., mit dem ich mich hier so gern beschäftige, den Ton gleichsam angegeben hat zu der alten beyzubehaltenden Lesart: so wird doch wohl endlich das lärmende Geschrey wider die unschuldige Alte und Matrone, und zugleich wider mich und meine bescheidene Kritik sich stillen und legen wollen!

Nunmehr zurück zur Sache, dass die alten Lesarten beybehalten sind

9) mit Anmerkung, ohne Uebersetzung zwar, doch mit Beurtheilung, und zwar ohne den Urheber der Coniectur anzuführen, oder mit Benennung desselben S. 269. N. 6. (7, 7, 11. p. 739.) S. 274. N. 2. (7, 9. 5. p. 784.) S. 275. N. 5. (7, 9. 9. p. 790.) S. 278. N. 1. (7, 10. 1.) S. 31. N. 3. (1, 11, 2. p. 422. sq.) — auch bey Widerlegung S. 79. N. 10. (2, 7, 14.) S. 162. N. 6. (4, 5, 13. i.) — namentlich von mir, in beyden Fällen, S. 83. N. 5. (2, 9, 15. i.) — S. 68. N. 2. (2, 4, 16. i.) — auch S. 125. N. 2. (3, 8, 3. p. 617. sq.) mit Aufnehmung der von mir vorgeschlagenen Interpunction.

mit bescheidner Unbestimmtheit, S. 87. N. 1. (2, 10, 4. p. 306.) S. 99. N. 6. (2, 13, 21. p. 422.) S. 141. N. 1. (p. 3, 13, 1. i.) S. 146. N. 4. (3, 14, 13. e.) S. 153. N. 5. 6. (4, 2, 14. e. 15. p. 825.) S. 154. N. 8. (4, 2, 21. i.) — S. 187. N. 6. (4, 14, 16. p. 1036.) S. 191. N. 8. (4, 15. 20. p. 1061.) S. 228. N. 2. (6, 3, 3. i.) S. 259.

Digitized by Google

N. 4. (7, 4, 7. p. 658.) S. 265. N. 3. (7, 6, 12. p. 714.) S. 279. N. 2. 3. (7, 10, 6. ſq. p. 821. 825. ſq.) S. 290. N. 6. (8, 1, 13. p. 919. ſq.) — auch im Widerlegen S. 22. N. 5. (1, 8, 10. p. 299.)

. bloſs durch Anzeige einer Ellipſe, nach allerley Theilen der Rede, als praep. S. 31. N. 2. (1, 11, 2. p. 422.) — pron. S. 144. N. 2. (3, 13, 14. p. 747.) — S. 301. N. 2. (8, 5, 5. i.) — ſubſt. S. 126. N. 3. (3, 8, 13. p. 627.) S. 152. N. 2. (4, 2, 8. e.) S. 298. N. 8. (8, 4, 12. i.) — S. 183. N. 1. (4, 13, 7. p. 1010.) S. 291. N. 2. (8, 2, 7. p. 931.) — verb. S. 151. N. 3. (4, 1, 9. p. 805.) S. 169. N. 3. (4, 8, 6. e.) S. 190. N. 7. (4, 15, 19. e.) — — auch beym Widerlegen S. 47. N. 2. (1, 16, 3. i.)

10) mit Anmerkung, namentlich wider den Politian, mit oder ohne Ueberſetzung, S. 262. N. 6. (7, 5, 12.) S. 266. N. 4. (7, 6, 13. i.) S. 281. N. 2. (7, 11, 3. p. 846.) S. 305. N. 1. (8, 6, 6. p. 1056., welche Stelle zur Diſtinction gehört.) — auch nach ihm S. 255. N. 2. (7, 3, 3. i.) S. 262. N. 6. (7, 5, 12. i.) S. 283. N. 7. (7. 11, 14. p. 859.) S. 298. N. 9. (8, 4, 14. i.)

11) mit Anmerkung, ohne Ueberſetzung, bey einer alten, doch nicht richtigen, Lesart, durch Annahme einer Ellipſe, S. 271. N. 4. (7, 8, 8. e.)

12) mit Anmerkung, ohne Ueberſetzung und Beurtheilung, auch mit einiger Zweydeutigkeit und Unvollſtändigkeit, S. 93. N. 9. „ἐπὶ τὴν μεσημβρ.) πρὸς. Steph.“ wo (2, 11, 16. p. 357.) der Leſer, der unſre Ausgabe mit der ganzen Var. Lect. nicht vor ſich hat, denken kann, Stp. wolle πρὸς ſtatt ἐπὶ leſen, da er ſie vielmehr einſchieben und leſen will, ἐπὶ τὴν πρὸς μεσημβρ., wie die Mss. durch eine Gloſſe ausdrücklich aufdringen.

13) mit Anmerkung, auch ohne Ueberſetzung und Beurtheilung, wo aber zu wenig Coniecturen oder Lesarten angegeben zu ſeyn ſcheinen, S. 48. N. 5. (1, 16, 5. e. bey ἰδέᾳ,) nur θεῷ, das unähnlichere, nicht auch unſer ἰδέᾳ, — S. 97. N. 3. (2, 13, 10. p. 395.) — S. 121. N. 10. (3, 6, 23. i.) — S. 154. N. 9. (4, 2, 21. p. 831.) — S. 175. N. 1. (4, 10, 6. p. 964. bey νῦν) nur ἄνω, nicht auch die ähnlichern ἐχ und μή, — — wohin

14) auch zum Theile noch einige von folgenden Stellen gehören, wo aber doch meiſtens nur eine einzige Var. oder Coniectur vorfiel, und nur *ein* Urheber angeführt wurde, S. 29. N. 5. (1, 10, 4. e. p. 388.) S. 41. N. 3. (1 14, 4. e. p. 596.) S. 77. N. 3. (2, 7, 6. i.) S. 78. N. 8. (2.

Digitized by Google

7, 10. p. 226.) S. 80. N. 3. (2, 8, 8. p. 245.) S. 89. N. 6. (2, 10, 13. p. 322.) S. 98. N. 5. (2, 13, 20. p. 420.) S. 103. N. 3. (2, 15, 11. p. 476.) S. 109. N. 5. (3, 2, 15. p. 518.) — S. 112. N. 4. (3, 3, 11. p. 534.) — S. 137. N. 7. (3, 11, 17. e.) S. 155. N. 2. (4, 3, 3. e.) S. 173. N. 3. (4, 9, 10. p. 951.) S. 177. N. 1. (4, 11, 1. p. 971.) S. 178. N. 4. (4, 11, 5. p. 976.) S. 216. N. 4. (5, 7, 13. p. 237.) S. 219. N. 7. (5, 8, 16. p. 261.) S. 222. N. 4. (6, 1, 11. p. 286.) S. 241. N. 6. (6, 7, 16. p. 472.) S. 250. N. 1. (7, 1, 16. p. 564.) S. 251. N. 2. (7, 1, 17. e.) S. 268. N. 1. (7, 7, 8. i.) S. 271. N. 6. (7, 8, 11. p. 758.) S. 272. N. 10. (7, 8, 20. i.) S. 280. N. 5. (7, 10, 10. p. 832.) S. 293. N. 7. (8, 2, 16. e.)

15) mit Anmerkung, und mit oder ohne Ueberſetzung, wo der H. für eine Lesart oder Coniectur *geneigter* iſt, als für die andre, mit oder ohne Benennung des Urhebers, und mit oder ohne Anführung der Urſachen, S. 32. N. 7. (1, 11, 4. p. 429.) S. 35. N. 4. (1, 12, 7. i.) S. 55. N. 3. (2, 1, 5. e.) S. 60. N. 3. (2, 2, 17. p. 51.) S. 63. N. 7. (2, 3, 12. e.) S. 91. N. 4. (2, 11, 6. p. 342.) S. 115. N. 1. (3, 5, 2. i.) S. 116. N. 3. (3, 5, 8. p. 565.) S. 143. N. 3. (3, 13, 9. p. 742. ſq.) S. 211. N. 4. (5, 6, 8. p. 185.) S. 233. N. 2. (6, 5, 3. p. 377.) S. 244. N. 5. (6, 8, 11. p. 502.) S. 256. N. 4. (7, 3, 10. p. 607.) S. 257. N. 6. (7, 3, 15. p. 641.) S. 298. N. 7. (8, 4, 11. p. 989.)

wozu wir noch die Stellen beſonders abſetzen, wo der H. mehr zu unſrer Coniectur ſich neiget, S. 118. N. 1. (3, 6, 3. i.) S. 120. N. 9. (3, 6, 21. p. 590.) S. 142. N. 2. (3, 13, 3. i.)

auch noch dieienigen, wo das *beſſer* oder *wahrſcheinlicher* beſtritten werden kann, S. 84. N. 9. (2, 9, 7. p. 281.) wo ſelbſt Gedike ſich nachher ändert, — S. 199. N. 2. (5, 3, 11. e.) — S. 213. N. 5. e. (5, 6, 16. p. 195. 198. e) — S. 220. N. 1. (6, 1, 1. i.) wo Ged. eben das thut, — S. 299. N. 12. (8, 4, 26. p. 1006. ſq.) wozu die bisherige Note vom H. künftig, nachdem meine Note beherzigt worden, ganz wird umgeändert werden, wie ich hoffe, und dafür eine philologiſche erſcheinet, die den feinern Gebrauch des Gr. particip. ἅλ. erkläre.

Nun mögen hier einen Platz finden

16) die Anmerkungen, die zwar Var. oder Coniecturen angeben, aber doch nichts entſcheiden, oder durch ein *beſſer* u. ſ. w. eine andre vorſchlagen, und zwar bey *alten* Lesarten, die unrichtig beybehalten wurden, S. 106. N. 4.

(3, 1, 15. e.) wo ich schon die wahre geliefert, — auch S. 108. N. 4. (3, 2, 11. e.) — auch S. 117. N. 6. (3, 5, 11. e.) — ingl. S. 119. N. 3. (3, 6, 9. e.) — ingl. S. 127. N. 4. (3, 8, 16. p. 635.) — S. 135. N. 3. (3, 11, 6. p. 691.) — S. 202. N. 1. (5, 4, 3. p. 99.) — S. 266. N. 6. (7, 6, 16. p. 721. wozu aber der Ind. v. ὑφιστ. eine richtige Anmerk. hat.) — S. 268. N. 1. (7, 7, 7. p. 734.) — S. 283. N. 8. (7, 11, 14. p. 861.) — S. 297. N. 6. (8, 4, 9. p. 984.) u. S. 298. N. 10. (8, 4, 14. p. 994.)

wobey ich noch einige besonders anhänge, wo ohne Ursache und Wahrheit ein *besser* u. s. w. beygefügt, S. 195. N. 2. (5, 2, 1. p. 37.) — S. 196. N. 7. (5, 2, 10. i.)

17) die Anmerkung, die ein *besser* enthielt bey einem Theile der Stelle, aber den übrigen bedenklichen Theil nicht versorgte, S. 197. N. 9. (5, 2, 12. i.)

Es folgen nunmehr die *neuen* Lesarten, die

18) mit Anmerkungen vom H. in den Text gehoben worden sind, wovon ich nachstehende Gattungen und Classen anführe,

A) wo nur ein kranker Theil geheilet worden, nicht aber auch der andre, und also nebst dem alten beybehaltenen etwas neues hervortritt, S. 82. N. 12. (2, 8, 18. p. 260.) wo zwar αὐτοῖς gewählt, aber nicht auch gleich, wie von mir, ἐδήλω, statt ἐδίδω,

B) wo eine alte Lesart, nur aus den gedruckten Ausgaben, aus Ald. u. s. w., ἐνθυμιούμενος, beybehalten, mit einer, freywillig angenommenen Bedeutung begleitet, und dagegen die weit sichere Coniectur, die Reiske und Bergl. hatten, ἐνθάδε ἦν, μένων λ., nur übersetzt angebracht wird, S. 70. N. 3. (2, 5, 8. p. 138.)

C) wo einige Kleinigkeiten zu berichtigen sind, S. 54. N. 1. (2, 1, 2. p. 2.) wo die neue Lesart ἀλώσαντες dem Ms. Ba. zugeschrieben wird, das doch vielmehr ἁλῶσ. mit dem *leni spiritu* angab, — S. 75. N. 8. (2, 6, 18. p. 191.) „πλέον τι, welches Steph. hat" nicht im Texte schon, sondern nur noch in seiner Note, als Coniectur, — S. 102. N. 1. (2, 15, 3. p. 460.) „θαῤῥῶν ἢ) *Reiske* hält ἢ für überflüssig und liest statt dessen: δὴ" welches *mein* Vorschlag war, nicht so S. 170. N. 7. (4, 8, 11. p. 923. e.) sondern Stroths Uebersetzung.

So steht auch S. 115. N. 1. (3, 5, 2. i.) nachdem im Texte Z. 3. v. E. geliefert worden Ἐπεκάλει. „I. Ἀπεκάλει γὰρ ἀμφ.) Einige Handschriften lesen hier: ἐπεκάλει λ."

Digitized by Google

wo doch, nach den verschiednen beygefügten *casibus* das erste auch 'Εκεῖ. heissen muss.

D) nach den Quellen, woraus sie hergeleitet worden, 1) aus meiner Ausgabe allein S. 63. N. 8. (2, 3, 13. p. 77. sq.).

2) aus meiner Ausgabe, oder aus meinen Mss. oder aus andern Coniecturen S. 120. N. 5. (3, 6. 15. p. 585.) wo aus „Ven. Cod." werden muss „in 3 Codd." — S. 124. N. 6. (3, 7, 19. p. 613.) wo auch aus „in *einigen* Handschriften" es richtiger wird „in *dreyen* H." — S. 136. N. 5. (3, 11, 13. p. 697.) — S. 140. N. 9. (3, 12, 21. p. 725.) — S. 141. N. 10. (3, 12, 26. e.) — S. 153. N. 3. (4, 2, 14. i.) — S. 164. N. 1. (4, 6, 2. i)

3) nur aus unsern Mss. oder andrer Coniecturen S. 63 N. 6. (2, 3, 12. p. 76.) S. 64. N. 10. (2, 3. 17. p. 84.) S. 69. N. 2. (2, 5, 3. p. 128.) S. 92. N. 6. (2, 11, 9. p. 347.) S. 161. N. 1. (4, 5, 1. e.) S. 183. N. 3. (4, 13, 11. p. 1015.) worüber sich noch hier und da Zweifel erregen lassen, wie schon in meinen Not. geschehen; daher ich alle diese Lesarten nicht aufgenommen habe.

4) nur nach den Coniecturen andrer, — S. 184. N. 4. (4, 13, 13. i.) nach Stp. — S. 218. N. 1. (5, 8, 8. i.) wo nun stand „Nach Steph. Vorschlage" wo nach meiner Ausgabe, (die aber im dritten Bande vom H. nicht scheint gebraucht zu seyn) ausser Reisk., auch Ms. Vi. das ἄλλα weg liess, — S. 264. N. 2. (7, 6, 8. i.) „nach Steph. Vorschlage" wo nach meiner Ausg., nebst Ged. u. Stroth, auch Ms. Ba. den *dat.* τοῖς σρατ. statt des *accus.* τὰς σρ. angab, und das mit Recht, wie ich ienen auch desswegen schon lieferte, — S. 174. N. 5. (4, 9, 14. p. 955.) „so liesst Stroth nach der Ven. Handschrift" wozu auch, schon nach meiner Angabe, Ms. Vi. trat, und doch nur auf den Wink des beständigen *Glossators*,

vorzüglich nach Gedike S. 162. N. 4. (4, 5, 11. i.) wo doch die Mss. anders *glossirten*, — S. 185. N. 1. (4, 14, 6. p. 1027.) wo auch schon Leisn. das vorschlug, — S. 186. N. 2. (4, 14, 8. p. 1028.) wo auch, nach meiner Anzeige, Ms. Ba. beystimmte, wahrscheinlich aber, als *Glossator*, — S. 194. N. 11. (5, 1, 17. p. 30.) wo auch meine Ausg., natürlicher Weise, dieselbe Interpunction besorgte, — S. 210. N. 3. (5, 6, 5. p. 176.) wo die Sache noch strittig seyn kann, — S. 281. N. 2. m. (7, 11, 3. p. 846.) wo zwar, auch nach meiner zukünftigen Lesart. der *accus.* in den beyden *participp.* gewählt worden, doch mit Bey-

Digitized by Google

behaltung des alten γάρ, welches dann nicht Statt findet, sondern mit Bg. sich muſs verwandeln laſſen, — S. 296. N. 2. (8, 4, 4. p. 977.) nicht ganz nöthig, — eben so S. 300. N. 13. (8, 4, 29. p. 1015.) — ingl. S. 308. N. 2. (8, 7, 8. p. 1082.) aber — S. 312. N. 2. (8, 8, 9. i.) mit Bg.

Noch die neuen Lesarten

19) mit Anmerkung, ohne den Urheber zu nennen, S. 312. N. 3. (8, 8, 10. i.) zu frühzeitig, und wo meine Zweifel wider den Stp. Vorschlag vielleicht nicht ganz unwichtig, — endlich

20) ohne Anmerkung, — S. 35. Z. 1. (1, 12, 3. p. 476.) nach meiner Ausg. mit Mss. das ganz nothwendige σωτήριον, — S. 64. Z. 3. (2, 3, 14. p. 81.) das eben so gewiſſe ἔχει mit mir und den Ingolſt. Ausg. — S. 311. Z. 13. (8, 8, 3. p. 1105.) das *Palliativ* des Stroths und Sylb. ἱκανοι.

Als Zugabe, mag

21) ſtehen S. 242. N. 7. (6, 7, 21. e.) „χρημ. ἀφειδῶς ἐχ. — Statt ἔχειν wäre hier dem Zuſammenhange gemäſser: διδόναι zu leſen, wie es auch Polit. überſetzt hat" aber nur frey, daſs alſo keine andre Lesart zu machen; wie auch die alte, im praef. ἔχειν, recht erhalten worden, wider den Stp., deſſen Muthmaſsungen

22) bisweilen ganz nicht berührt werden, und das mit Recht, auch wenn die Mss. halb zuſagen, S. 98. Z. 8. (2, 13, 18. p. 413.)

wo auch Sylb. nicht gehöret wird, eben ſo gut, ingl. S. 308. Z. 12. (8, 7, 7. p. 1081. ἡμερ.) — — ſo wie

23) Steph. Parentheſen weggelaſſen worden S. 22. Z. 13. (1, 8, 10. p. 298.) wo, wegen einer ganz neuen Conſtruction, ſie noch bleiben konnten, — aber auch, wie von mir, S. 8. Z. 7. (1, 3, 9. i.) — — Endlich ſind

24) die Lücken des Textes theils gelaſſen worden, mit den bey Einigen gewöhnlichen Puncten ..., wie S. 25. Z. 1. (1, 9, 4. p. 338.) mit einer Anmerk. begleitet, — auch S. 159. Z. 1. (4, 4, 6. p. 851.)

theils weggeblieben S. 61. Z. 12. (2, 2, 23. p. 59.) ohne Anmerk. — auch S. 254. Z. 22. (7, 2, 14. p. 600.)

Von den Anmerkungen über die Sachen berühre ich nur S. 113. N. 2. (3, 4, 5. i.) wo Herodian mit Grunde, auch von andern, eines hiſtoriſchen Irthums beziehen wird. — Von den chronologiſchen Fehlern des Schriftſtellers oder Textes, die der H. nicht gerügt, haben wir an ſeinem Orte geredet.

Digitized by Google

Und so wäre denn, in einer zwar biedern, doch freundschaftlichen Beurtheilung, ohne Milzsucht und Galle, eine förmliche Recension von dieser Leipz. Ausgabe beendigt.

Sie mag zugleich zweyerley abgeben, — erst eine Beantwortung des unwahren Gerüchtes, das die Recensenten von mir verbreitet, als wenn ich steif und fest nur bey dem Alten geblieben. — Eine kritische Hartnäckigkeit sollte mich dazu verleitet haben!.! — dann eine vorläufige Anzeige, von welcher Art der Text seyn werde von der kleinern Ausgabe des Herodians für die Schulen, zu deren Bearbeitung ich mich in kurzem anschicken werde.

Cum re mutanda mutamus et linguam. Pergimus quippe ad aliam editionum omnium seriem, ex aetate quidem, qua prodiere, iterum, at cum aliis indiciis.

1503. fol. Ven. Ald. Gr., quae est apud Fabric. bibl. Gr. T. 7. p. 12. breviori, quam supra ostendimus, titulo, it T. 13. p. 608. e. it. ap. Hamberg. p. 540., sed multo breviori adhuc ap. Walch. l. l. p. 68. sed pleniori in recensione Grimmelii, — habetur que adhuc hodie in biblioth. Lips. Acad. et Ciz.

1517. 8. Florent. Iunt. Gr. L., quae est longissimo titulo supra ap. Grimmel. et in catal. biblioth. Menken, P. 1. p. 139. Nr. 1469. it. ap. Hamberg. l. l. p. 540. sed breviori ap. Walch. l. l. p. 68. et brevissimo ap. Hauptmann. p. 122. et Hederic. Not. 2.

1524. 8. Ven. Ald. Gr. L., ap. Fabric. bibl. T. 7. p. 12. breviter indicata, it. ap. Walch. p. 68. Hauptm. p. 122. Hederic. Not. 2., Frank. et in Praef. Ox. sed plene ap. Hamberg. it. ap. Grimmel. e catal. bibl. Boerneri Theol. Lips. p. 100. Nr. 1462. — hodie adhuc in biblioth. Lips. Acad. et Senat.

1525. 4. Lovan. Martin. Gr., breviter nominata a Fabric. bibl. T. 7. p. 12. it. Hauptm. p. 122. et Hederic. Not. 2., plenius vero ap. Hamberg. l. l. — adhuc hodie in bibl. Lips. Senat. et Wittenb. Acad., manca illa in recensione superiori.

1530. sedec. Basil. Walder. Gr., nobis dicta Bas. 1. s. Leisn., occurrens modo ap. Sylb.

†† sedec. Bas. Gr., ap. Fabric. bibl. T. 7. p. 12. et Hauptm. p. 122., nobis vocata Bas. 2. s. Reisk. e bibl. Stieglitz. Lips. Senatoris, in cuius catalogo

p. 11. N. 287. „Herodianus gr. Baſ. ſ. a.“ i. e. ſine anno, quem vnde Fabricius nouerit, neſciens ego, tamen ex eodem, fidem habens viro, alias vero et rerum talium haud imperito, ſupra et hic ad priorem Baſ. Walder. praefixi.

1535. 8. Baſ. Gr. L., ſic quidem ap. Fabric. l. l. T. 7. p. 12. m. et Hauptm. p. 122. ſed ap. Hamberg. nominata ſimul „Henr. Petri“ quae adeo ſit princeps ſequentium, in quarum proxima nil Praefatio habet de aliqua praegreſſa.

1543. 8. Baſ. per Henric. Petrum, Gr. L., ap. Fabric. l. l. T. 7. p. 12. m. — hodie in bibl. Dresd. Elector.

1544. 8. Pariſ. Robert. Steph. Gr. L., quae modo ap. Fabr. l. l. T. 13. p. 620. m., non ſeparatim, verum in Hiſt. Rom. ſcriptoribus Gr. et Lat., editis quatuor Voluminibus, ſed, in quoto horum ſit, non indicantibus Fabricio et Leisnero ſupra in recenſione poſt Ald. 2.

1549. 8. Baſ. Henr. Petri, Gr. L., breuibus ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. Hederic. Not. 2. Frank. et in Praef. Ox. — hodie in bibl. Dresd. Elect. Wittb. Acad. et Ciz.

1563. 4. Baſ. Gr. L., breuiter ap. Fabr. l. l. ſed in ſuperiore recenſione Scheibneri e bibl. Dresd. I. e. „ed. H. Petri 1563. *klein* 8.“ qua forma *octaua* etiam vidimus ſupra in bibl. Wittb. Acad., vt forte ap. Fabr. ſit error typothetarum.

1568. 8. Pariſ. H. Steph. Gr. L., pleno titulo ap. Fabr. l. l. T. 13. p. 620. m. nec ſeparatim edita, ſed inter Hiſt. Rom. ſcriptores Vol. 2., quod, cum Leisn. in calce ad Ald. 2., monuit quoque Strothus in Specim. 1. p. 13. m.

1581. 4. Pariſ. H. Steph. Gr. L., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. breui titulo (cum Hederic. N. 2.), ſed T. 13. p. 620. m. longiori, tum breuiſſimo ap. Walch. l. l. p. 68. m., pleno autem ap. Hamberg., porro ſine Steph. adeo nomine ap. Hauptm. p. 122. e., denique per mirum titulum ap. Grimmel. e bibl. Menk. P. 1. 100. Nr. 992. „ex interpr. Ang. Pol. *cum eiusd.* et H. Steph. Annot.“ quales *Politiani* nullae ibidem aut vnquam extitere. — Habetur nunc in bibl. Dresd. et Wittb.

1581. 8. Pariſ. H. Steph. Gr. L., in catal. bibl. Woogian. Lipſ. a. 1771. p. 115. Nr. 1813. ſic prodita „In

octauo. — Herodiani Hiſtor. L. VIII. et Zoſimi Hiſtoriae nouae Libri II. graec. lat. ex ed. H. Stephan. 1581. exc. H. Stephan." E forma quidem libri coniicias, merum textum Gr. et Lat. fuiſſe ex illa priori, ſine Notis omnibus; et forte tantum eſt repetita illa ſupra 1568. ſeparatim que.

1590. fol. Francof. Sylb. Gr. L., non ſeparatim edita, ſed in Scriptor. Hiſt. Aug. Sylb. T. 3., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. breui titulo, it. T. 13. p. 635. m., Hamberg. Hederic. l. l. Frank., ſed longiori in Praef. Ox. — hodie in bibl. Ciz.

1593. 8. Ingolſt., exc. Dau. Sartorius, Gr. L., olim in bibl. b. Erneſtii, nunc in noſtra,

1608. 8. Ingolſt., ex typographeo Adami Sartorii, Gr. L., quoque nunc in bibl. noſtra, ſed reperta Plauiae hic ap. noſtrae diſciplinae Wunderum, Virum Graece Latine que doctiſſimum, vt alibi iam profeſſi ſumus ac veriſſime, cognita eadem Fabr. l. l. T. 9. p. 407. i. breui titulo, it. Frankio.

1611. 8. Lugd. ſumtib. Petri Ravaud, Gr. L., breui tit. ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. it. ap. Haupt. p. 122. e. et Frank. it. in Praef. Ox. ſed alio in recenſ. Grimmel. e bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1474.

1624. 8. Lugd. Gr. L., in bibl. Dresd. pleno aliquo tit. it. in recenſ. Grimmel. e bibl. Boerner. Lipſ. theol. p. 100. Nr. 1463., quam nos ſupra recenſuimus.

1627. 8. Francof. Dan. Parei, Gr. L., in bibl. Dresd. pleno aliquo tit., ſed breuiori in recenſ. Thiem. e bibl. Lipſ. Senat. et Strauſſ. e bibl. Ciz., quam et ipſam ſupra tractauimus.

1630. 8. Frf. Dan. Parei, Gr. L., breui titulo ap. Heder., ſed pleno aliquo ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. (cui cognitam Frankius non recte negabat,) ſed pleniori in Praef. Ox. — auctior illa priori et cum Parei monitis et exemplis Ethico-politicis.

1637. 8. Lond. Dan. Parei, Gr. L., per hunc anni numerum ap. Reineſium quidem in fronte ſuperioris an. 1627., ni fuerit numerus nunc ſequentis

1639. 8. Lond. Dan. Parei, Gr. L., quae, noſtra poſſeſſio e bibl. b. Erneſtii, ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. breui tit., it. ap. Thiem. e bibl. Lipſ. Sen. et in recenſ. Grimmel. e bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1477.

1644. 8. Argentor. Boecl., Gr.L., non plen. tit. ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 406. e. Frank., Hederic., Strauſſ. e bibl. Cia. Thiem. e bibl. Lipſ.

1661. 8. Argent. Boecl., Gr.L., ap. Reineſ. in fronte Parei, niſi numerus iterum vitiatus pro ſq.

1662. 8. Arg. Boecl., Gr.L., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 407. i. breui tit., it. Heder. Not. 1. et Frank., longiori autem in recenſ. Grimmel. e bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1476., ſed pleniori ap. Hamberg., qui cum Hauptm. laudabat, pro ratione temporum, non ferentium meliorem, non item bene ap. Walch. l. l. et in recenſ. e bibl. Wittb. nominata *Scheidii*, cuius modo fuit Index, vt ipſe Boecl. in Praef. teſtatus. — hodie in bibl. Dresd. et Witth. Acad.

1672. 8. Arg. Boecl., Gr.L., quae e pr. repetita, ficut Hamberg. iudicat, vbi breuiter modo indicata, vt ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 407. i. et Hauptm.

1678. 8. mai. Oxon., Gr.L., ap. Fabr. l. l. vtr. breui tit. it. Hauptm. et in recenſ. Grimmel. — nunc in bibl. Dresd.

1682. 8. Patau., Gr.L., modo ap. Hauptm., niſi eſt error anni pro ſq.

1685. 8. Patau., Gr.L., ſola Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. breuibus memorata, it. Grimmel. e bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1475.

1694. 8. Argent. Boecl., Gr.L., ap. Fabr. l. l. T. 9. p. 407. i. paucis nominata, it. Heder. Not. 2., Hauptm., Frank. et Grimmel.

1699. 8. Oxon., Gr.L., pleno fere tit. ap. Hamberg. et Frank., ſed breui ap. Walch., Hauptm. et Heder. Not. 1. et 2. — Fuit in catal. bibl. Becker. Dresd. p. 55. Nr. 48.

1704. 8. Oxon., Gr.L., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 407. breuiter, it. Hauptm. et Grimmel., cuius Praefatio plane convenit cum illa 1678. in his „ſecunda iam vice“ neque adeo prioris 1699. meminit. — Fuit in catal. bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1478.

1724. 8. Edinb. Patoni, Gr.L., ap. Hamberg. breui tit. it. Grimmel., ſed breuiori ap. Walch. et Heder. Not. vtr. — Fuit quoque in bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1479.

Digitized by Google

1759. 12. Hal. Saxon., Gr. fine Not. mea illa fupra, it.
1791. 8. Lipf. Gr. fed cum Not. German.
Finit feries editionum, quoad textum,

I. mere Graecum
1503. fol. Ven. Ald.
1525. 4. Louan.
1530. fedec. Bafil. duplex.
1759. 12. Hal.
1791. 8. Lipf.

II. Gr. et Lat.
fol. 1590. Frf. Sylb.
† 4. 1563. Baf.
1581. Parif. Steph.
8. 1517. Flor. Iunt.
1524. Ven. Ald.
1535. Baf.
1543. Baf. per Henr. Petr.
1544. Parif. R. Steph.
1549. Baf. Henr. Petri.
1568. Parif. H. Steph.
1581. Parif. H. Steph.
1593. Ingolft.
1608. Ingolft.
1611. Lugd.
1624. Lugd.
1627. Frf. Parei.
1630. Frf. Parei.
† 1637. Lond. Parei.
1639. Lond. Parei.
1644. Argent. Boecl.
† 1661. — —
1662. — —
1672. — —
1678. Oxon.
† 1682. Patau.
1685. —
1694. Arg. Boecl.
1699. Oxon.
1704. —
1724. Edinb. Paton.
† 1781. Baf. cf. fupra Ephemer. litter. Erfurt.

III. mere Lat.
fol. 1493. Bonon., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 11. i., male pro Graeco-Latina iactata ap. (Walch. et)

Heder. Not. 2. — adhuc in bibl. Dresd. et Lipſ. Acad.

fol. 1498. Ven., ap. Fabr. l. l.
1512. Pariſ., ib.
4. 1493. Bonon., in bibl. Lipſ. Acad.
1513. Argent. Schurer., ap. Fabr. l. l.
8. 1523. Colmar., in catal. bibl. Menk. P. 1. p. 159. Nr. 1470.
1537. Lugd., ap. Fabr. l. l.
1539. Pariſ., in cat. bibl. Menk. l. l. Nr. 1471.
1544. Pariſ. Rob. Steph. in recenſ. e bibl. Dresd. et in cat. bibl. Menk. l. l. Nr. 1472.
1557. Cordub., ib. Nr. 1473.
1585. Patau., in recenſ. ſuperiori e bibl. Dresd.; niſi error in anno pro ſq.
1685. Patau., ib.
12. 1551. Lugd., ap. Fabr. l. l.
1559. Lugd., ap. Fabr. l. l.
1566. Antw., cuius titulus plenus „Herodiani Hiſtoriae de Imperio poſt Marcum: Vel De ſuis temporibus, Libri VIII. Angelo Politiano interprete, — (inſigne typogr., figura quadrati, extra variis rebus conſtans, pomis, floribus, vuis ſ. ſpicis, intra quae faſcia lata, circumducta in formam circuli, cum ſententia: Labore et Conſtantia. in cuius medio circinus diuaricans, vno pede ſemicirculum ſecans) — Antwerpiae. Ex officina Chriſtophori Plantini. CIƆIƆ. LXVI." quondam poſſeſſio Grimmelii, deinde mea, producta ſubinde in opere.
1576. Antw., ex off. Chriſtoph. Plantini, ſic prodita in catal. bibl. Chriſtii Lipſ. P. 2. p. 591. i., niſi eſt error in anno pro pr.

IV. Gallic.

fol. 1554. Lugd. (Lion) Jaques des Contes de Vintem., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. p. 123. m. — in bibl. Dresd. et Wittb.
1580. Lugd. Cont. de Vint., repetita prior, ap. Fabr. l. l.
8. 1541. Lugd. Colin., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e.
1546. — — — — — vtraque etiam ap. Hauptm. p. 123. m. Nr. 4.
† 1675. Pariſ. Boisg., ſic prodita in recenſ. e bibl. Dresd.

Digitized by Google

1700. Parif. Mongault., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. l. l.
1712. Parif. par l'Abbé M...., ap. Fabr. l. l. T. 9. p. 406. e.

12. 1675. Parif. Boisg., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. (quae eft forte illa antea per fignum crucis notata an. 1675.) it. ap. Hauptm. p. 123. m.
— 1700. Parif., in recenf. fuperiori Grimmel., forte illa, quae ap. Hauptm. l. l. eadem forma, eod. anno tribuitur Mongolto.

V. Anglic.

4. 1652. Lond. Stapleton. fed tantum carmine Anglico, fupra ap. Hauptm. p. 123. m. Nr. 4. e.

VI. Ital.

8. 1529. Ven., ap. Hauptm. l. l.

VII. Belgic. f. Batau.

8. 1683. Roterod., ap. Hauptm. l. l. et Fabr. l. l. T. 7. p. 13 i. cui aliam addemus deinde in Supplement. e Schulz.

VIII. Mofcouit. f. Mofcuenf.

8. 1774. de qua in liturariis habui tantum, nefcio, vnde „in die Ruffifche Sprache überfetzt Herodians Röm. Gefchichte in 8. 1774."

IX. German.

fol. 1530. Aug. Vindel. Boner., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. p. 123. i.
† 1532. — — — in recenf. fuper. e bibl. Dresd.

8. † 1565. Frf. Hier. Boner., ap. Hauptm. l. l.
1569. — — — in recenf. fup. e bibl. Dresd.
1660. Hamb. — — ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. l. l.
1719. Hal. Sax., ap. Fabr. l. l. T. 9. p. 406. m., Frank. et Hauptm. l. l. quam ipfe tenens, fic pingo. — In plagula auerfa habetur aenea tabula, formae octauae, vbi imago aedificii, in confecratione imperatorum Rom., fumantis iam. — Seq. pagina „Herodiani Römifche Hiftorie feiner Zeit zum erften mahl aus dem Griechifchen ins Teutfche überfetzet. Nebft einer Vorrede von *Menantes* Mit Königl. Preufs. Allergn. Privilegio. — (Separat linea modo) Halle im Magdeburgifchen 1719. In

Verlegung der neuen Buch-Handlung" — Post Praefat. („Vorrede — Halle d. 3. Febr. 1719. — Christian Friedrich Hunold, Iur. V. Doct. Sonsten Menantes") et Praemonita (Vorbericht, sine die et nomine quo ad finem,) quae vtraque Versionem collaudant, sub textu reperias modo *tres* omnino Notas, in quibus prima valde ridicula, p. 41. 63. 74.

1747. Hafn. et Lips. Detharding, ap. Hauptm. l. h qui *optimam* iactabat, recte negante et culpante contra Strotho subinde per opus, quam et ipsam possidens, sic trado. — Prima pag. obtinet titulum: „Herodiani Röm. Historie in acht Büchern. — Linea dirimens — Nebst einer Vorbereitung Herrn Ludwig von Holberges Freyherrn der Baronie Holberg. — Linea alia separans — Uebersetzt von Georg Aug. Detharding. — Linea tertia similis — Copenhagen u. Leipzig, bey Otto Christoph Wentzel, 1747." —

Noua pag., post auersam prioris, incipit Holbergii egregiam bonarum que rerum ac sententiarum plenam Dedicationem, in qua fatetur, antea neminem e Gr. in Danicam conuertisse linguam Herodianum, — alia Praefationem eiusdem, et ipsam eximiam, super Versiones vniuersas et suam Herodiani hanc praecipue. Inde, fere extrema, excerpo tantum haec. „Ich übergehe den Nutzen, welchen die alten Griechischen und Röm. Historien bey sich führen. Man lernet unter andern auch den Unterschied daraus, welcher unter den Geschichtschreibern der damaligen und gegenwärtigen Zeiten befindlich ist. Herodianus hat in einer kleinen Schrift die merkwürdigen Begebenheiten beschrieben, die in einer Zeit von 60 Iahren geschehen sind, und welche kaum in 20 Folianten Raum finden würden, wenn sie in der Schreibart, deren man sich gegenwärtig bedienet, sollten abgefaſst werden. Die Ursache besteht darin, daſs die Alten nichts anzeichneten, als was nöthig und wichtig war: da im Gegentheile die meisten von unsern heutigen Geschichtschreibern sich nur befleiſsigen, groſse Bücher zu schreiben."

„Was aber meiner Bemühung vielleicht einigen Vortheil schaffen möchte, solches ist die Vorbereitung, welche ich zu meinem Autor hinzugethan habe, und die zum bessern Verstande der Geschichte der Röm. Kaiser etwas

Digitized by Google

beyträgt. Ob es mir darin besser, als andern, gelungen, welche die rechten Ursachen des Wachsthums des Röm. Staats ausfindig zu machen gesucht haben, solches will ich dem Publico überlassen, u. s. w."

In noua pag. „Vorbericht des Uebersetzers" cuius haec sunt potiora, e pag. tertia. „Die Römer hatten ihren verbesserten Geschmack den Griechischen Schriftstellern zu danken; und man weiss, wie viel noch gegenwärtig die gesittesten Völker diesem Mittel, Tugend und Artigkeit zu befördern, schuldig sind. Diesen Absichten zu folge, hatte der Herr Baron von Holberg einen Schriftsteller zu wählen, der durch einen lehrreichen Inhalt, durch eine männliche Art zu denken, und durch einen muntern und blühenden Ausdruck, auch in der Uebersetzung selbst, den Leser an sich zu ziehen fähig wäre. Ein Verfasser von dieser Art ist ohnstreitig der Herodian, welchen alle Kunstrichter als einen der vollkommensten pragmatischen Geschichtschreiber rühmen, und den sie auch zum Theil, seiner blühenden Schreibart wegen, mit dem Röm. Curtius vergleichen. —"

„Um noch ein Wort von dieser Deutschen Uebersetzung zu sagen, so habe ich dieselbe auf Verlangen vieler Liebhaber übernommen, welche diesen Griechen nach derjenigen Art im Deutschen zu lesen gewünschet, nach welcher die Holbergische Feder denselben im Dänischen mit dem gewohnten Beyfalle geliefert hat. Gleichwie ich mich demnach hauptsächlich bemühet, den Herodian so viel möglich, *treu* und *nach* der *Grundsprache* (de quo dubitabat Strothus) zu übersetzen: so habe ich mich hiernächst auch verbunden gehalten, gewissermassen auf das Muster der Dänischen Uebersetzung zu sehen. — Geschrieben Altona, den 28. März 1747. G. A. Detharding."

Cum pag. alia, non signata illa quidem numero primo, sequitur ipsa disputatio Holbergii, inscripta „Von den Ursachen, wodurch die Stadt Rom und der Röm. Staat zu einer solchen Macht und Grösse gelanget, (finiens p. 152. med., tum in noua pag. nouus titulus,) — Herodiani Römische Historie von dem Zustande des Kayserthums nach dem Marcus Aurelius oder Geschichte der Zeiten, die er selbst erlebet hat. In acht Büchern abgefasset, (ornamentum typographicum, sub quo linea dirimit haec vltima) — Im Iahr 1747."

Post auersam pag. vacuam noua sine numero primo instructa apparet alio rursus titulo, post quem libri singuli,

habentes illi ſectiones quidem, ſine numeris tamen, moleſtiſſimo more, cum prior *Menantis* ſingulis in libris tulerit non capita tantum, ſed et capiti cuiuis praefixum aliquod argumentum (*Innhalt.*) — Sub textu autem ſimiliter rarae Notae, omnino que ſeptem, p. 174. 205. 303. 321. 352. 372. 417.

De tertia verſione Germanica

8. 1784. Frf. habui in liturariis primo iſta „Leipz. Polit. Zeitung den 5ten May 1784. Oſtermeſſe — Herodians Römiſche Geſchichte, überſetzt von Cunradi. 8. 15 gl. (et in catalogo librorum iſtius mercatus Lipſ. paſchalis ipſo p. 819.) — Herodians Lebensbeſchreibung der röm. Kaiſer von Kommodus bis auf Gordian den jüngern in acht Büchern aus dem Griechiſchen von I. Gottl. Cunradi 8. Frankf. a. M. bey Ioh. Chr. Herman." denique ex epiſtola b. Tromleri d. 25. Ian. 1785.

„Eben da ich Ihre letzte ſo werthe Zuſchrift beantworten will, leſe ich in den Gel. Gött. Anz. 84. S. 1424. unten am Ende, unter dem Titel *Frankfurth* folgendes: Fleiſs und Kenntniſs des Originals erkennt man in einer Ueberſetzung des Herodianus, Lebensbeſchreibung der römiſchen Kayſer von Ioh. Glieb Cunradi, Lehrer am Paedagogium zu Kloſter Bergen, bey I. C. Hermann 1784. 8. Des Ueberſetzers Einſicht und Sprachkunde iſt uns noch von ſeinem ehemaligen hieſigen Aufenthalte rühmlich bekannt: er gedachte ſeinen Schriftſteller mit hiſt. Anmerkungen zu begleiten, und dieſe Geſchichte zu ergänzen; es war aber den Abſichten des Verlegers nicht gemäſs. — Ohnfehlbar iſt Ihnen dieſe Ueberſetzung ſchon aus dem Meſscatal. bekannt, oder haben ſie ſchon ſelbſt."

Ego vero tum quidem hanc verſionem nondum tenens, poſt tamen nactus ſum a quodam meorum olim diſcipulorum. Libri titulus habet ſic. „Sammlung der neueſten Ueberſetzungen der griechiſchen proſaiſchen Schriftſteller unter der Aufſicht des Herrn Kirchenrath Stroth. (intra duas lineas) Sechſter Theil. (ſub his) Herodian. (ornamentum typographi, tum ſub linea dupliciter ducta) — Francfurt am Main 1784. bey Iohann Chriſtian Hermann."

A tergo libero in nova pag. „Herodians Lebensbeſchreibung der römiſchen Kaiſer, von Kommodus bis auf Gordian den jüngern; in acht Büchern. (linea ſimplex) — Verdeutſcht durch Iohann Gottlieb Cunradi, Lehrer am Paedagogium zu Kloſter Bergen. (typographicum ornamentum aliud, dein iterum ſub linea ducta dupliciter) Frankfurt am Main 1784. bey Iohann Chriſtian Herman."

Poſt tergum vacuum rurſus in pag. alia „Vorrede. — Meiner erſten Idee nach wollte ich den *Herodian* nicht blos überſetzen, ſondern mit den andern Schriftſtellern, die uns Nachrichten von der Reihe römiſcher Kaiſer, deren Leben *Herodian* beſchrieben hat, gegeben haben, vergleichen und aus ihnen ergänzen, um eine möglichſt vollſtändige Lebensbeſchreibung dieſer Kaiſer zu liefern. — ſo muſste ich mein Vorhaben aufgeben und überlaſſe die Ueberſetzung allein ihrem Schickſal."

„*Herodian* iſt zwar nicht wie *Xenophon* elegant und hinreiſſend, nicht ſo ſachenreich, körnicht und philoſophiſch wie *Thucydides*, doch immer, in Original und Ueberſetzung, eine angenehme, lehrreiche und nützliche Lectüre, ſo ſchlecht auch manchmal ſeine Sprache und ſo hart und rauh zuweilen ſeine Perioden ſind."

„Wegen der Entfernung von groſsen Bibliotheken habe ich weder mehrere Ausgaben vergleichen, noch anderer Hülfsmittel mich bedienen können, als der *Boecleriſchen* Ausgabe."

„Nur ſelten und in höchſt nöthigen Fällen, habe ich eine andere Lesart, als die des gewöhnlichen Textes angenommen, und es alsdann in einer Note angezeigt."

„Herr Hofrath *Heyne*, mein Gönner und ehemaliger Lehrer, hat mir einen neuen Beweis ſeiner fortdauernden gütigen Geſinnung gegen mich, durch die Erklärung verſchiedener dunkler und korrupter Stellen, gegeben, wofür das Publikum und ich Ihm Dank ſchuldig ſind."

„*Treu überſetzen* iſt meine erſte Regel geweſen. Hätte ich ſie weniger beobachten, aber auch das eigenthümliche, obgleich etwas rauhe Kolorit verwiſchen wollen, ſo würde, wenn ich die langen Perioden öfter zerſchnitten und eine andere Wendung genommen hätte, die Ueberſetzung weit flieſsender u. runder geworden ſeyn. Griechiſche Wortfügungen, denke ich, ſollen mich nur ſelten beſchlichen haben. Doch bin ich weit entfernt zu glauben, daſs man nicht einige, auch wohl Fehler anderer

Art finden ſollte, deren lehrreiche Verbeſſerung ich mit Dank erkennen werde. — der Ueberſetzer."

In noua pag. ſine numero primo, poſt ornamentum typographi „Herodians Geſchichte der römiſchen Kaiſer, nach dem Markus Antoninus Philoſophus. In acht Büchern. (ſub linea ſimplici) — Erſtes Buch. Vorrede. — (p. 3. e.) Erſtes Kapitel. — N. C. G. 179 - 180. Kaiſer *Markus* (Aurelius Antoninus Philoſophus) hatte mehrere Töchter und zween Söhne."

Noch ein Mal muſs ich doch die Sprache ändern, und mich in eine Art von Recenſion einlaſſen.

Nach der Vorrede folgt, auf einer friſchen Seite, ohne Zahl, unter einem breiten Buchdruckerſtocke, „Herodians Geſchichte der römiſchen Kaiſer, nach dem Markus Antoninus Philoſophus. In acht Büchern. (unter einer gezogenen Linie dann) — Erſtes Buch. Vorrede." die ſich endigt, wo bey uns, auch nach Boeclern, deſſen Kapitel, der Zahl und Bezifferung nach, verlaſſen worden ſind, (weil der H. die Vorrede mit nichts bezeichnete,) auch die kleinern Abtheilungen in §§.

Die gröſsern Reden ſind nicht immer im Anfange abgeſetzt, und am Ende gar nicht. Vor gewiſſen Kapiteln ſteht die Zeitrechnung „Erſtes Kap. (1, 1, 2. wo bey uns noch keine Iahrszahl ſtand) — N. C. G. 179 - 180. — Viert. K. (1, 5, 1.) N. C. G. 180. — (und nur erſt S. 47. wieder, zu Ende des) Sechz. K. — N. C. G. 193. (1, 17, 26. und eben jene Zahl nochmals S. 64. im 2ten Buche zu Ende des 5ten Kap. bey der Ermordung des Pertin.) N. C. G. 193. nach einer dreymonatlichen Regierung (2, 5, 14. hernach wieder erſt S. 86. zu Ende des 12ten K. mit uns 2, 12, 12. bey der Ermord. Iulians, nur) N. C. G. 194. (bey uns nur 193., aber in jener Zahl mit der obigen Leipz. Ausgabe, und ſo auch im 3ten B. S. 105. m. 114. m. 134. e. 137. m., doch S. 148. bey der Ermord. des Geta) N. C. G. 211." wo wir 212. hatten 4, 4, 7., jene Leipz. aber keine Zahl S. 158., mit welcher der H. S. 172. e. (auch mit uns) wieder übereinkommt durch 217., welche wiederholt wird S. 174. m. beym Anfange der Regierung Macrins, wo die Leipz. Ausg. nichts hatte S. 195., mit welcher S. 197. der H. von neuem ſich vereinigt S. 185. e., wiederholend auch S. 192. m., ingl. S. 205. m. (Leipz. A. S. 217.) S. 210. i. (L. A. S. 224. m. die beym Anfange des 7ten B. und der Reg. des Maximins nichts vorſetzt,) der

H. aber 238. S. 233., zu ihr S. 301. wieder ftoſsend S. 354. in der Zahl 240., die auch behalten iſt S. 291., wo jene Leipz. Ausg. in das 238. zurück fiel.

Die Anmerkungen, die nur durch ein oder mehrere Sternchen in den Text verweiſen, betreffen theils die *Sachen*, theils die *Lesarten*, theils den *deutſchen Ausdruck* oder *Worterklärungen*. Die *erſtern* ſind, gegen die Leipz. A. (S. 31. Z. vorl.) zahlreicher S. 27. * 32. * (L. A. S. 37. zu Ende S. 47. z. E.) S. 42. * 86. (L. A. S. 96. Z. 1.) 91. (L. A. S. 100. N. 1. S. 149. Z. 22.) 139. 150. (L. S. 160. L. 12. S. 165. Z. 13.) 154. 158. ** (L. S. 169. Z. 5. S. 171. Z. 1.) 159. 225. (L. S. 241. Z. 19. welche dagegen den H. in andern überwiegt S. 98. N. 4. S. 104. N. 3. S. 128. N. 1. ſq. S. 129. N. 3. S. 147. N. 6. S. 163. N. 8. S. 164. N. 2. S. 170. N. 9. S. 177. N. 2. S. 193. N. 5. S. 232. N. 5. S. 207. N. 3. S. 223. N. 8. S. 237. N. 4. S. 270. N. 3. S. 288. N. 2.) — — aber auch mit jener (S. 32. N. 5. 6.) ſehr übereinkommend, S. 27. ** und ***. 29. * (L. A. S. 34. N. 2. S. 52. N. 6.) 46. * 67. (L. A. S. 75. N. 9. S. 78. N. 7.) 70. 74. (L. A. S. 82. N. 1. S. 98. N. 4.) 89. 100. (L. A. S. 109. N. 6. S. 112. N. 1.) 103. * 112. (L. A. S. 122. N. 2. S. 127. N. 6.) 118. 119. (L. A. S. 128. N. 1. S. 131. N. 8.) 122. 127. (L. S. 137. N. 8. S. 150. N. 2.) 141. 149. (L. S. 159. N. 5. S. 162. N. 5. 6.) 152. *. und ***. 158. *. und *** ff. (L. S. 169. N. 4. — 6. S. 172. N. 1.) 161. 165. (L. 177. N. 2. — — wovon einige nur ſo genannte *Citata* andrer Schriftſteller enthalten, und zwar in bloſsen Ziffern, S. 17. 123. 152. ****. — — andere nur Bezüchtigungen der Herodianiſchen Irrthümer oder Widerſprüche mit ſich ſelbſt S. 32. (bey uns 1, 13, 2.) S. 94. (2, 15, 12. i.) S. 103. ** (3, 4, 5. i. L. A. S. 113. N. 2.) S. 152. ** (4, 5, 13. L. S. 162. N. 6.) — — eine einzige aber S. 159. (4, 8, 12. e. L. S. 170. N. 8.) eine andre Urſache eines alten Gebrauches oder Aberglaubens, warum nämlich bey Verbrennung der Todten zu den Winden gebetet und dieſe göttlich verehrt worden, davon auch in unſrer Ausgabe von andern andre Urſachen angeführet werden, deren einige ſich vielleicht mit einander vereinigen laſſen.

Der Anmerkungen über den *deutſchen Ausdruck* ſind nur folgende S. 53. (2, 2, 20. i.) S. 78. (2, 10, 1. i. für welches *hoffiren* wir aber doch noch ein feineres haben, *höfeln*,) — S. 257. (7, 9, 3. p. 780. vergl. mit einer ähnlichen Erklärung von mir 1, 2, 9. p. 54. i.)

wozu ich noch dieienigen beyfüge, wo der Ausdruck S. 10. Z. 9. (L. S. 13. N. 5.) S. 15. Z. 1. (L. 18. N. 5.) S. 158. Z. 6. und ** von dem in der Leipz. A. (S. 169. N. 4.) verschieden ist,

und (welches hier vielleicht auch am rechten Orte steht) ohne Anmerkungen, im Texte selbst S. 200. Z. 4. v. E. (L. 214. N. 1.) S. 202. Z. 4. v. E. (216. N. 6.) S. 226. Z. 15. mehr nach Politian (6, 7, 21. e. L. A. S. 242. N. 7.) — S. 246. Z. 4. (7, 5, 4. e. L. S. 261. Z. 8.) — S. 247. Z. 8. (7, 5, 12. i. L. S. 262. N. 6.) 257. 9. K. Z. 7. (274. N. 1.) 260. Z. 4. v. E. (277. N. 9.) 266. Z. 4. u. 2. v. E. (285. N. 1. f.) 268. Z. 13. (286. N. 5.) 270. Z. 5. v. E. (289. N. 3.) 271. Z. 7. (289. N. 5.) 273. Z. 9. v. E. (292. N. 6.) 274. Z. 7. v. E. (293. N. 2.) 275. Z. 14. (294. N. 4.) 278. Z. 4. (297. N. 3.) 281. 5. K. Z. 4. (301. N. 1.) 291. Z. 12. v. E. (311. N. 1.)

obgleich sonst der Ausdruk mit jenem in der L. A. ziemlich harmonirt, nicht nur in den Anmerk. und der Uebersetzung zugleich, S. 127. (L. S. 137. N. 8.) — sondern auch in der Uebersetzung ohne Anmerk., S. 8. Z. 6. v. E. (L. 11. N. 6.) S. 13. Z. 14. (L. 16. N. 3.) S. 17. Z. 21. (L. 21. N. 2.) S. 18. Z. 5. (L. 21. N. 3.) S. 19. Z. 14. 24. (L. 23. N. 7. 9.) S. 28. Z. 7. (L. 33. N. 7.) u. s. w. ingl. S. 34. Z. 11. 17. (L. 39. N. 7 sq.) — S. 36. Z. 9. (L. 4. N. 12.) S. 40. Z. 19. (L. 46. N. 6.) etc. S. 55. zu E. (L. 63. N. 4. 5.) S. 57. Z. 15. (L. S. 65. N. 11.) S. 61. Z. 1. (L. 68. N. 1.) S. 80. Z. 1. (L. 88. N. 5.) S. 85. Z. 11. 17. (L. 94. N. 2. 3.) S. 91. Z. 4. 18. (L. 100. 1. 4.) S. 101. Z. 21. (L. 111. N. 3.) S. 126. Z. 10. (L. 136. N. 4.) S. 127. Z. 13. 16. (L. 137. N. 7. 8.) — S. 128. Z. 7. (L. 138. N. 1.) S. 137. Z. 7. v. E. (L. 148. N. 2.) S. 148. Z. 2. (L. 158. N. 1.) S. 170. Z. 5. u. 2. v. E. u. folg. S. (L. 181. sq. N. 3. 4. 5. etc.) — S. 185. Z. 9. f. (L. 197. N. 11.) S. 188. Z. 11. 18. (L. 201. N. 4. 5.) 190. Z. 3. v. E. (L. 204. N. 5.) 193. Z. 9. (206. N. 2.) eb. Z. 8. v. E. (207. N. 3.) 194. Z. 4. v. E. (208. N. 7.) 204. Z. 4. f. (218. N. 2.) 206. Z. 4. (221. N. 2.) 213. Z. 5. f. (227. N. 1.) u. eb. Z. 1. (228. N. 6.) 216. Z. 17. (231. N. 3.) 218. Z. 8. v. E. (234. N. 3.) 222. Z. 7. (237. N. 5.) eb. Z. 16. (238. N. 7.) S. 223. Z. 8. (L. 239. N. 9.) S. 225. Z. 7. (L. 241. N. 5.) 227. Z. 6 ff. (243. N. 2.) 228. Z. 10. ff. (244. N. 4.) 230. Z. 24. (L. 247. N. 3.) 239. Z. 6. ff. (254. N. 4.) 241. Z. 16. (256. N. 3.) 242. Z. 4. v. E. (257. N. 5.) 244. Z. 1. (259. N. 1. f.) S. 245. Z. 6. (L. 260. N. 5.) — eb. 5. Kap. Z. 14.

Digitized by Google

(L. 261. N. 3.) S. 248. 6. Kap. Z. vorl. (L. 264. N. 1.) S. 254. Z. 2. 13. (L. 270. 1. fq.) 256. Z. 4. v. E. (273. N. 11.) 258. Z. 11. v. E. (275. N. 4.) 263. Z. 5. v. E. (281. N. 1.) 264. Z. 9. (282. N. 3.) 268. Z. 4. (286. N. 4.) 269. Z. 4. v. E. (288. N. 1.) 273. Z. l. (293. N. 8.) 274. Z. 8. u. 4. v. E. (eb. N. 1. f.) 278. Z. 8. N. 5. 281. Z. 7. (300. N. 14.) eb. Z. vorl. (301. N. 2.) 283. Z. 1. (302. N. 4.) 285. Z, 16. (305. N. 1.) 288. Z. 6. (307. N. 1.) 289. Z. 11. v. E. (309. N. 3.)

Endlich die Anmerkungen, die den Text, deffen *Lesarten* und Berichtigungen angehen. Ich wähle zu

I) die Lücken, (1, 9, 4. p. 338.) wo der H. S. 20. fq. keine Muthmafsung vorbringt und nur „mit *Politian* — überfetzt" hingegen die Leipz. A. S. 25. N. 4. mehr wagt, — eben fo (4, 4, 6. p. 851.) S. 148. (L. 158. N. 4.) bey welcher letzten nur der H. im Texte die üblichen Verräther der Lücke .... beybehielt, — aber (2, 2, 23. p. 59.) mit der L. A. S. 61. m. zwar auch im Texte fo wenig, als in den Not., Zeichen davon ftecken liefs, aber doch den geplünderten Satz und Gedanken felbft durch *ein* einziges *Zeitwort* ergänzet, — aber (7, 2, 14. p. 600.) wo die L. A. S. 254. Z. 22. mit dem H. S. 239. Z. 26. auch keine Kennzeichen der Lücke angiebt, läfst er nur καὶ weg, wenn er es nicht für *etiam* annahm „zwar *auch* viele *Römer*" und fetzt noch dazu diefes adi. *viele*, das fchon in dem vorhergehenden mit lag, πολὺ — πλῆθος, wodurch er alfo doch heimlich eine Lücke zugeftand. — — Dann nehme ich

II) die Anmerkungen vor, wo gehandelt wird a) über eine ganze Redensart, als (4, 8, 3. e.) über ἀκόντων — τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον συναφείας S. 157., wo, nach der von ihm beliebten Erklärung, die Anmerk. damit fich endigt „Die Stelle fcheint aber doch corrupt zu feyn" welche Verdorbenheit weder von ihm geheilet wird, noch auch wirklich vorhanden ift. Ich habe S. 913. m. die Schwierigkeit fchon gehoben, und der Leipz. Herausgeber S. 168. N. 1. hat einen Theil meines Vorfchlags gebilliget, durch Ergänzung des Wörtchens ἕνεκα, der auch in der folg. N. die gleich darauf ftehenden Worte mit Stroths Erklärung in gröfseres Licht fetzte.

b) über einzelne Wörter, als (1, 11, 4. p. 429.) wo S. 27. **** „περὶ ὄδων — giebt keinen bequemen Sinn und ift undeutlich; (nicht ganz, nach meiner Anm. dafelbft) ich wollte lieber mit Kafaub. ὄρων oder ὁρίων lefen" wofür

der Leipz. H. S. 32. N. 7. „wahrſcheinlicher, wie auch Caſaub. meint, muſs hier π. ὄρων — geleſen werden“ und, wenn etwas zu ändern, (das aber die Mss. nicht angeben) freylich dieſes zweyſylbige ὅρωι eher, als ὁρίων, das dem alten ὁδῶν nicht ſo ähnlich. Aber unſer H. hatte gleich in dem Texte des Caſaub. Vermuthung ausgedrückt S. 27. Z. 5. „entweder *der* Grenze — *wegen*“ und doch in einer andern Zahl, als der Schriftſteller gegeben hatte. *Treuer* dagegen der Leipz. l. l. „*wegen* der *Gränzen*.“

welcher letztere auch S. 55. N. 3. bey dem ἀριστᾶον (2, 1, 5.) nach den Vorräthen meiner Ausgabe, mehr liefern konnte, als unſer H. S. 48. „vielleicht iſt das Wort corrumpirt, u. ſ. w.“ Das alte Wort war freylich auch in der Ueberſetzung beyzubehalten.

zuletzt S. 97. Z. 3. „hier hat ſich *wohl* der Abſchreiber verſehen und ſtatt ἀκμην oder ἰσχυν noch einmal ἀρχην geſchrieben, (nicht bloſs *wohl*, ſondern *ſicher* u. L. A. S. 106. N. 4.) — hier iſt wahrſcheinlich — von den Abſchreibern (dem *Abſchreiber*) ein Fehler begangen worden, *der* ſtatt ἀκμὴν oder ἀλκὴν zu ſchreiben, noch einmal ἀρχὴν geſetzt *hat*.“ Dafür muſste ſogleich mit mir, was auch Reiske errieth, in den Text genommen werden ἀλκὴν, aus Gründen, die meine Anm. vorgetragen. Aber unſer H. konnte wiederum in ſeinem Texte für „die *Kräfte*“ auf die eigenthümliche Zahl des Schriftſtellers verfallen „die *Kraft*, die *Stärke*.“

Denn das heiſst *treu* und *ſtreng* überſetzt, nicht, wie es in alten und neuern Zeiten ſchon Sitte war, wenn man nur *überhaupt* den Sinn einer Stelle ausdrückt, ſondern auch *auf* das *nächſte* und *ähnlichſte*. Aber mit unſern deutſchen und auch andern Ueberſetzern ſtreite ich gar nicht wegen der *Treue* und *Strenge* im *Ueberſetzen*. So, wie ſie es gemeiniglich machen, zeigen ſie nicht nur, daſs ſie den wahren und richtigen Begriff davon nicht haben, der nicht auf *Freyheit* und *Abweichung* verleitet, ſondern ſie geben auch Anlaſs, daſs die Leſer, zumal die jüngern, die die Sprache zugleich aus der Ueberſetzung, wenigſtens bisweilen, lernen wollen oder könnten, nur oberflächlich und flüchtig ſie lernen, und, durch andrer Beyſpiele gereizt, eben ſo *untreu* und *nachläſſig* überſetzen. Aber die Sache iſt die, daſs man gar nicht mehr wiſſen mag, es ſey ein Unterſchied, ob man ein *Ueberſetzer*, oder ein eigener *Schriftſteller* ſey, welcher letztere nach Belieben und Gutdünken ſchreiben kann, da der erſte ſich an ſein Urbild anſchmie-

gen muſs, ſo eng und nah, als nur möglich. Doch das nur im Vorbeygehen.

Aber nun, wo iſt denn das, was der Herausgeber in der Vorrede oben verſprach „H. Hofrath *Heyne* — Erklärung verſchiedener dunkler und korrupter Stellen, — wofür das Publikum — Ihm Dank ſchuldig"? — — Vergebens habe ich geſucht, auch, um zu ſehen, wie jener groſse Kenner der beyden gelehrten Sprachen dieſe oder iene Stelle erklären und verbeſſern würde.

Mehr, als was ich vorher ausgezeichnet, ſteht nicht unterm Texte in Anmerkungen. Hat der H. im Texte andre Erklärungen gleich angebracht, als die gewöhnlichen, und dieſe H. Hofr. Heynen zu danken: ſo würde es für den lehrbegierigen Leſer eine Labung geworden ſeyn, in einer Anm. die Verbeſſerung und richtigere Erklärung zu finden.

So müſste man ſich erſt die Mühe auferlegen, neben meiner Ausgabe, die alles enthält, was mir von andern damals und bisher bekannt war, des H. Ueberſetzung von Zeile zu Zeile durchzugehen, um iene Neuigkeiten zu finden.

Ob ich zu der *ganzen* Vergleichung und Prüfung für ietzt Zeit genug habe, weiſs ich nicht gewiſs. Um doch *einigen* Verſuch gemacht zu haben: ſo will ich die Anm. der Leipz. Ausg. noch einmal zu Hülfe und zur Begleitung nehmen, und wenigſtens in den zweifelhafteſten Stellen nachforſchen, was der H. *verbeſſert* und *richtiger überſetzt* hat, und nach welchen andern und beſſern Muthmaſsungen er es gethan.

Alſo S. 3. v. E. 3. Z. bey 1, 2, 2. p. 35. ἄλλως ἐκ. faſt nur, wie Polit., wo die L. A. S. 4. N. 2. richtigere Ueberſetzung ſtand. — S. 4. zu E. bey 1, 2, 9. p. 51. läſst ſich aus der freyen Ueberſetz. auch nichts errathen, L. A. S. 5. N. 5. — aber S. 5. Z. 1. beynahe glauben, daſs, wie L. S. 5. N. 6., auch der H. mein ἔτι für ἐπὶ beliebt habe 1, 2, 10. m.

Aber S. 5. 2. Kap. Z. 6. iſt zu 1, 3, 3. i. wegen des particip. δεδιὼς nur ſo viel zu ſehen, daſs der H. den Zuſammenhang gemacht ohne Parentheſe, — daſs er S. 7. Z. 3. v. E. zu 1, 4, 10. p. 109. mit dem alten ἀκμαίαν zufrieden geweſen, — S. 8. Z. 4. bey 1, 4, 11. p. 114. nur einen allgemeinen Sinn ausgedrückt, — aber S. 8. Z. 5. v. E. zu 1, 4. 18. p. 129. ein Verbindungswörtchen (*und*) eingeſchaltet, — auch S. 10. Z. 15. zu 1, 5, 14. e.

Bey 1, 5, 24. p. 172. wird S. 11. Z. 12. τάτων durch eine freye Ueberſetz. übergangen, — eb. Z. 28. bey 1, 5, 26. i. vielleicht nur das alte κωλυθὲν befolgt, — auch S. 13. Z. 15. bey 1, 6, 13. e. auch vielleicht das ehemalige ἀπέχει, wenigſtens nach der Aehnlichkeit mit dem Ind. der L. A. — und bey S. 14. Z. 7. eben ſo 1, 6, 19. e. das, obgleich unrichtige, ἀρχόντων, — aber bey S. 18. Z. 4. v. E. zu 1, 8, 10. p. 299. L. A. 22. N. 5. συνεδρίας unbeſtimmt gegeben, — und S. 19. Z. 8. bey 1, 8, 12. p. 311. vermuthlich nur die alte Lesart behalten, — auch ſo S. 20. Z. 1. bey 1, 8, 16. p. 323. das κωλύαν wieder.

Ferner S. 20, 8. Kap. bey 1, 9, 1. p. 331. ſcheint die zweyte Lesart vorgezogen zu ſeyn, welche die L. A. mit eben der Ueberſetz. 24. N. 1. angab, — S. 22. Z. vorl. würde man bey 1, 9, 20. p. 368. ſq. denken, der H. hätte mit den Mss. es gehalten, wenn er nicht in der Vorrede ſich das verbeten hätte, — und S. 23. Z. 8. bey 1, 9, 21. i., im Zuſatze des τί, mit dem Steph., — und mit Begl. eb. Z. 9. (eb. p. 373.) — aber ſicher S. 24. Z. 2. iſt das mit Stp. geſchehen 1, 10, 1. i. L. 28. N. 1.

Zu 1, 10, 4. e. L. 29. N. 5. kann nichts dienen S. 24. Z. 19. — aber Z. l. dazu, daſs eb. 6. p. 391. L. eb. N. 6. das alte ταχέως gefallen, wiewohl in andrer Ordnung, nach Polit. — und S. 25. Z. 7. dazu, daſs man glauben mag, 1, 10, 8. p. 396. ſey für ἀσήμως etwas anders geleſen worden, — ingl. S. 26. Z. 3. dazu, daſs 1, 10, 14. p. 411. μέρος nicht miſsfallen, — auch eb. Z. 9. bey 1, 10, 15. p. 414. die alte Lesart nicht, — noch auch eb. Z. 16. bey 1, 10, 16. e.

Aus S. 30. Z. 1. 3. leuchten die richtigen Lesarten hervor bey 1, 12, 3. p. 476. 479. — nicht ſo eb. Z. 16. bey 1, 12, 7. i. L. S. 35. N. 4. — aber S. 31. Z. 4. als wenn 1, 12, 10. p. 497. ein Verbindungswörtchen eingeſchoben worden, welches Ms. Ba. vortrug, — aber vielleicht nur nach Politian, — welchem S. 33. Z. 7. der H. bey 1, 13, 3. e. L. 38. N. 1. zu folgen ſcheint, — aber einer andern Lesart eb. Z. 10. bey βαρβάρων eb. 4. p. 536. — ohne Polit. aber eb. Z. 16. f. der alten bey 1, 13, 5. p. 538. ſq. — dagegen mit ihm eb. Z. vorl. bey 1, 13, 7. p. 543. ſq. in der zerriſsnen Conſtruction und Periode, — ſo auch mit ihm S. 34. Z. 25. bey 1, 13, 11. e. in λελωβ. wo er ſcheinen könnte, nach dem Ms. zu leſen.

Ganz nichts iſt wahrzunehmen S. 36. Z. 11, bey 1, 14. 4. p. 596. von κεκοσμ. L. 41. N. 3. — aber S. 37. Z. 24.

Digitized by Google

dafs, nach der deutfchen Conftruction auch, 1, 14, 15. p. 622. der inf. κελεῦσαι richtiger, — und eb. Z. 27. bey §. 16. eb. p. 624. fq. mehr auf ἐπιτρωπ., aber hernach gänzlich auf ἔΦερε gezielt worden, — dagegen S. 42. Z. 5. nach der alten Scheibe gleichfam bey 1, 16, 5. e. L. 48 N. 5. — eb. aber Z. 8. bey §. 7. i. L. eb. N. 6. nach einer andern.

Und fo weit eine Vergleichung mit *dem* ganzen *erften* Buche. Die mit den übrigen Büchern mufs ich abkürzen, und nur folgendes aus dem *zweyten* auswählen, und, wie ich oben fchon wollte, vorzüglich nach Angabe der Leipz. A. — S. 53. Z. 12. bey 2, 2, 17. p. 51. vielmehr πράξειν bedacht L. A. 60. N. 3. — S. 56. Z. l. bey 2, 3, 17. p. 84. mehr mit L. S. 64. N. 10. γενόμενα, — S. 62. Z. 5. bey 2, 5, 3. p. 128. mit L. S. 69. N. 2. das καὶ weg, — S. 62. Z. 3. v. E. minder nach L. S. 70. N. 3. in der alten, als in der neuen Lesart, — aber S. 64. Z. 3. v. E. bey 2, 6, 3. p. 160. das alte ἐτήρει ausgedrückt, — S. 67. Z. 12. mit L. S. 75. N. 8. τὶ weg bey 2, 6, 7. p. 169.

S. 69. Z. 15. mit L. 77. N. 3. nach dem alten bey 2, 7, 6. i. — aber S. 70. Z. 13. mit Stp. Φήμη L. 78. N. 8. zu §. 10. eb. p. 226. — S. 74. Z. 6. nach L. S. 82. N. 7. im neuen ἐδήλε 2, 8, 18. p. 260. — S. 75. Z. 12. follte man glauben, es fey 2, 9, 5. i. nach meiner Muthmafsung gelefen worden L. 84. N. 5. e. — aber S. 76. Z. 1. ift zu §. 7. p. 281. ficher mit Gedike beliebig gewefen L. N. 9. eb. — S. 78. Z. 3. v. E. bey 2, 10, 4. p. 306. ungewifs, was beliebte L. 87. N. 1. — aber S. 80. Z. 10. bey §. 13. p. 322. mit Stp. ὅτι gewählt L. 89. N. 6. — und S. 81. Kap. XI. Z. 2. mit andern ἐυταλ. L. S. 90. N. 1. — auch eb. Z. l. zu §. 4. p. 339. ἐκτησ. L. 91. N. 3. — ingl. S. 82. Z. 9. zu §. 6. p. 342. τοσαῦτα L. N. 4. eb. — aber S. 82. Z. 22. fcheint bey 2, 11, 9. p. 347., dem Ausdrucke nach, das fubft. στρατ. beybehalten L. 92. N. 6. wiewohl das blofse μισθοΦ. auch fo gegeben ift unten S. 95. Z. 3. v. E. zu 3, 1, 5. e. Warum nicht gleich das einfache *Söldner?* wo es auch der L. A. nicht beyfiel S. 105. N. 2. — aber S. 83. Z. 4. v. E. bey §. 16. p. 355. nichts ergänzt, und τὶ καὶ weg, auch darauf freylich, auf gute Art, durch Verwandlung der ganzen Redensart in ein blofses *adiect.* (*mittägig*,) die ftrittige Sache gehoben L 93. N. 8. 9.

Bey 2, 13, 10. p. 395. wird S. 87. Z. vorl. wenigftens die alte Lesart nicht befolgt L. 97. N. 3. — diefe aber S. 90. Z. 1. bey §. 21. p. 422., dem Ausdrucke nach wiederum, L. 99. N. 6. — nicht fo S. 91. Z. 8. bey 2, 14. 7. p. 438.

L. 100. N. 2. — noch S. 93. Z. 3. bey 2, 15. 3. p. 460. L. 102. N. 1. wo das alte ἤ weg, schlechtweg, — aber gleich darauf, vielleicht mehr aus Polit. übersetzt, als φημη gewählt, — S. 99. Z. 7. zu 3, 2, 11. e. gleich richtiger für καὶ eine *Coniunction*, aber versteckt in das synon. *um*, L. 108. N. 4. — S. 102. Z. 22. zu 3, 3, 11. p. 534. wenigstens nicht das alte behalten L. 112. N. 4. wo aber das *passiuum* im Deutschen nur Statt findet, wenn nicht eine *copula* vorher noch aufgenommen wird, — S. 107. Z. 29. mit Stp. ἅπας zu 3, 5, 9. i. L. 116. N. 4. gelesen, — auch S. 108. Z. 9. zu §. 12. eb. p. 570. L. 117. N. 6.

Unbestimmt S. 108. Z. 4. v. E. bey 3. 6, 3. i. L. 118. N. 1. — auch S. 109. Z. 7. v. E. bey §. 9. eb. L. 119. N. 3. — aber ganz deutlich das alte χολποις S. 110. Z. 7. v. E. bey §. 15. p. 584. L. 120. N. 5. — wieder unbestimmt S. 111. Z. 10. v. E. bey §. 21. p. 590. L. 120. N. 9., ingl. S. 112. Z. 1. eb. §. 23. i. L. 121. N. 10. — bey S. 115. Z. 5. u. 8. ist 3, 7, 19. p. 611. das erste καὶ weg und p. 613. das alte πάλαι noch da, L. 124. N. 6., deren Weisung S. 125. N. 2. zu S. 115. Z. 4. v. E. nicht benutzt worden bey 3, 8, 3. p. 617., obgleich die freye Uebersetzung den Sinn nicht verfehlt, wo es genauer so heissen müsste, *damit* das Volk *sehen* möchte, *welche* (eigene) Rache *er* (schon) bewiesen, *und* (auch zugleich) seinen *Zorn* gegen *jene* (Freunde des Albins.) — S. 118. Z. 10. bey 3, 8, 16. p. 635. nur der Sinn überhaupt angegeben, L. 127. N. 4.

Bey S. 124. Z. 5. v. E. ist die sichre Verbesserung ἀπαλῶν 3, 10, 15. p. 682. L. 134. N. 6. nur von weitem, durch *wollte*, gezeigt, doch dabey das adv. ἑκάστοτε weggeblieben, — auch S. 126. Z. 5. v. E. die gewisse Aenderung zu 3, 11, 13. p. 697. L. 136. N. 5. wieder nur fern sichtbar, — auch S. 131. Z. 8. bey 3, 12, 21. p. 725. L. 140. N. 9. — ingl. S. 131. zu E. bey §. 26. eb. p. 730. L. 141. N. 10. — aber S. 132. Z. 5. f. bey 3, 13, 3. nur das Alte merklich, und etwa zu ἅπασι ergänzt worden τρόποις nach L. 142. N. 2. oder vielmehr πράγμασι, worinn das „*vor* allen *Dingen*“ liegen möchte, doch vielleicht ohne Sprachgebrauch, und nur nach *dem* Freydenker *Politian*, — auch so S. 133. Z. 3. ff. bey 3, 13, 9., zum Theile wenigstens, im übrigen aber „und *sagte*, da *sie* so *grosse* Reichthümer *bey* sich *hätten*, (das ist beym Herod. der Nachsatz τοσαύτης — περιουσίας, weil der H. immer die Sätze und Glieder versetzt,) *wäre* es *nicht* nö-

Digitized by Google

thig, ſich anders woher *Geld* und *Truppen zu verſchaffen*" dem ἔξωθεν ἐπιβελεῦσαι πλῆτον λ. ein *tropiſcher* Verſtand beygelegt, und auf die Söhne des Severs dieſes gezogen; welches bisher zwar niemand beygefallen, und mit dem Zuſammenhange nicht ſtreitet, aber doch zweyerley Bedenklichkeiten haben möchte, erſt *wegen* der *Bedeutung* des ἐκ ἐσεσθαι, („wäre *es* nicht *nöthig*" zumal mit dem inf. ἐκ, das nach dem Lat., *eſſe inſidiandum*, etwa genommen worden, oder für das *compoſitum* ἐξέσεσθαι, *non* licere *inſidiari*, das freylich auf *non* opus *eſſe* oder *fore* hinaus läuft,) — dann aber vorzüglich *wegen* der *tropiſchen* Bedeutung *des Zeitworts* ἐπιβ., das zwar den *accuſat.* der Sache bey ſich hat, aber doch meiſtens auch den Nebenbegriff von *ſchlechtrer* Art, und daher *trachten* heiſst, *ſtreben* nach etwas *heimlich* oder *unrechtmäſsig*; wovon die erſte Bedeutung hier allenfalls mir mehr beliebte, als dem Herodian eine ganz neue anzuhenken, als wenn es hier bedeutete, *ſchlechtweg* nach etwas *trachten*, ſtreben, ſich zu verſchaffen ſuchen, und ſo viel, als das Lat. *appetere*, affectare, u. ſ. w.

S. 135. zu E. iſt bey 3, 14, 13. e. offenbar Stroths Vorſchlag, L. 146. N. 4. — aber S. 138. Z. 15. bey 3, 15, 11. nur Polit. befragt, — S. 141. Z. 3. v. E. wieder Sylb. — und Steph. S. 143. Z. 10. v. E. zu 4, 2, 14. i. L. 153. N. 3 — aber S. 146. Z. 5. v. E. bey §. 21. eb. nach Sb. und L. 154. N. 8. eines von zweyen *adv.* weg, — S. 152. Z. 2. die alte Sache geſchützt bey 4, 5, 11. i. L. 162. N. 4. — S. 153. Z. 10. v. E. weg πάσης, ohne Noth, bey 4, 6, 2. i. L. 164. N. 1. — Bey S. 155. Z. 8. f. zu 4, 7, 2. p. 897. L. 166. N. 1. nicht nur die alte Lesart εὐθὺς ausgedrückt, von weitem, als ein *adiect.*, ſondern auch für den Caracalla auf der unrühmlichen Seite, und ſo auch das folgende Glied εὐθίκτως, welches letzte wenigſtens die Wörterbücher nur von der guten Seite kennen.

Bey S. 158. Z. 3. zu 4, 8, 6. p. 916. L. 169. N. 3. der Periode zerſchnitten, und folglich ein ander Hülfswort (*muſsten*) zugeſetzt, — auch bey S. 160. Z. 4. zu §. 16. eb. p. 930. nach L. S. 171. N. 10. wovon aber der Wink auf ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ nicht bemerkt, — S. 162. Z. 4. v. E. bey 4, 9, 10. p. 951. das vormalige προϋπαρξ. mit Recht erhalten, L. 173. N. 3. — aber S. 163. Z. 15. bey §. 14. p. 955. weggelaſſen das ἔξωθεν, welches L. 174. N. 4. zum Theile nach meiner Erklärung behielt, wo aber der Sinn der Stelle

im ganzen verkannt ſcheint, und vielmehr dieſer ſeyn möchte. Die Rede iſt nämlich von *der* iungen *Mannſchaft* der *Alexandriner* §. 13. τὴν ἐν μέσῳ πᾶσαν νεολαίαν, und auch von ihren Aeltern oder ſonſtigen Einwohnern in Alexandria, eb. καὶ ἄτινες ἄλλως παρῆσαν. Beyderley Menſchen waren von den Soldaten des Antonins rings um eingeſchloſſen. Die letztern metzelten alſo *von auſsen* nieder, wer da war, *in dem* äuſsern *Kreiſe*, die Volksmenge ſo gut, als die iunge Mannſchaft. — Eb. Z. 16. iſt das von L. 174. N. 5. beliebte πίπτοντας auch ausgedrückt, ohne Noth, da es füglich nach der alten Leſart noch beſtehen kann, *zogen* alle *vorkommende* an *ſich* and *warfen* ſie *hinein*. — S. 164. Z. 7. bey 4, 10, 6. p. 964. nur die vorige Leſart mit ihrem *Widerſpruche* nicht nach L. 175. N. 1. geändert, ſondern durch eine nicht richtige Erklärung der Redensart, εὐάλωτα ἔσεσθαι αὐτοῖς, geſtützt „*Die* übrigen *barbariſchen* Völker, *welche* jetzt *unter* der *Herrſchaft* dieſer *beiden* Reiche *ſtünden*, würden *dann* leicht *im* Gehorſam *zu* erhalten *ſeyn*, wenn *jedes* Volk *und* jedes *Heer* ſeinen *eigenen* Regenten *hätte*.“ Denn jene Redensart wird, nach dem Sprachgebrauche, nie geſagt *von* ſchon *unteriochten* oder *Unterthanen*, die man *leicht* im Zaum und *Gehorſam* erhalten *kann*; ſondern von denen, welche noch nicht bezwungen, beſiegt und unteriocht worden, aber *leicht* es *werden* können. Es iſt alſo der Verſtand dieſer Stelle unſtreitig durch eine *Verneinung* zu berichtigen, entweder durch das Ged. οὔπω, oder vielmehr durch das Rsk. οὐχ; oder endlich durch das von mir vorgeſchlagene, dem alten νῦν eben ſo nahe und ähnliche, μή, damit der *Widerſinn* wegfalle auf dieſe Art etwa: *Denn* die *übrigen* barbariſchen *Völker*, welche *bis ietzt* nicht *unter* den *Reichen* derſelben (der Römer und der Parther, und alſo *unter* dieſen *beyden* Reichen) *begriffen*, würden *von* ihnen *leicht* zu *bezwingen* ſeyn, *weil* ſie *nach* Völkerſchaften *und* nach *verbündeten* (vereinigten) *Staaten* nur *regiert würden*. Denn ſo muſs erſtlich das partip. ἀρχόμ. aufgelöſt werden, im Begriffe der *Urſache*, nicht der *Zeit*, dann das Griech. κατὰ nicht vergeſſen ſeyn, daſs es von der *Art* und *Weiſe* gelte, nach welcher etwas eingerichtet iſt. Endlich kann bey der, auch vom Bergl. gewählten, *einfachen* Verneinung füglich, wie von mir geſchehen, das *adverb. temporis*, z. B. ἔτι, das ſo oft fehlt, ergänzet werden, nur in Gedanken. Das iſt, nach der ſtrengſten Kritik, das leichteſte und kürzeſte Hülfsmittel; und ſo wird nur *ein* Wörtchen abgeändert,

Digitized by Google

νὸν, das man auch nicht einmal beyzubehalten gemüſsiget iſt. Daſs ich überdieſs bey dem particip. auch ein *adverb. reſtringendi* eingeſchoben, *nur*, *μόνον*, dient nur zur genauern Beſtimmung, und muſs ia ſehr oft von auſsen herbey geholet werden, nicht nur bey den heidniſchen Schriftſtellern, ſondern auch bey den heiligen im Neu. Teſt.

S. 166. Z. l. bey 4, 11, 5. p. 976. iſt Steph. Muthmaſsung recht verwieſen L. 178. N. 4. — S. 172. Z. 5. bey 4, 13, 7. p. 1010. die Stroth. Ellipſe nach L. 183. N. 1. benutzt, — aber nicht die eb. von Nr. 2. zu §. 8. p. 1011., ſondern Z. 8. gegeben „*dieſer* Tempel *iſt* ziemlich *weit* von *der Stadt* entfernt, *ſo* daſs *es* beynahe *eine* kleine *Reiſe* hin *iſt*“ als wenn *μικρᾶς* fehlte; und doch ſtand dabey πολὺ, welches der H. daher einſchränkte, und nicht ſtreng nahm. — Eb. Z. 8. iſt zu §. 11. unſtreitig L. 183. N. 3. vorgezogen, und mit Recht, und Z. vorl. eb. bey §. 13. i. freylich nach dem Deutſchen ein *compoſ. verbum* zu nehmen geweſen, ohne daſs man das eigentlich genommene errathen kann, — aber S. 174. Z. 3. v. E. bey 4, 14, 6. p. 1027. nichts behalten, weder von L. 185. N., noch vom Gr. Texte das alte ἤμυθεν, und eine Ueberſetzung geliefert faſt nur nach Polit. — S. 175. aber Z. 3. zu §. 8. nach L. 186. N. 2. — und eb. Z. 5. v. E. nach L. eb. N. 4. bey §. 14. p. 1035. nicht verfahren, ſondern nur kurz mit *Flüſſe*, dagegen das ganze Glied περὶ τοῦ παντὸς δὲ entriſſen, da doch L. eb. N. 5. gute Geburtshülfe leiſten konnte, — die freylich nicht ſo ſichtbar daſelbſt S. 187. N. 6. zu des H. S. 176. Z. 4., der bey §. 16. i. einem wieder etwas aufgiebt zu errathen, darüber ich für ietzt nicht nachſinnen will, weil ich noch viel anders vor mir ſehe, und zwar — gleich noch in der folg. 5. Z. bey p. 1037., wo der H. das Comma nach ὑμέτερον und auch das particip. ὂν weggelaſſen, und auch den Fingerzeig der L. A. S. 187. N. 7. — eben ſo nicht den von S. 188. N. 2. zu ſeiner S. 177. Z. 2. bey uns 4, 15, 3. p. 1042., das ich hier überhüpfe, weil ich mehr *Kritiker*, als *Ausleger* und *Dolmetſcher* für ietzt ſeyn mag. So iſt — eb. Z. 13. bey §. 6. p. 1046. durch eine Verwandlung der *ſubſt.* in *adi.* nicht zu erkennen, was H. las, — ergänzt aber S. 179. Z. 6. und 8. mit L. 190. N. 2. bey §. 19. e. — und Z. 12. f. bey §. 20. p. 1061. ſq. bringt er wieder ein Räthſel vor dem, der es Luſt hat aufzulöſen, ohne von L. S. 191. N. 8. etwas zu genieſsen.

Nun kommt mein dritter Band daran, von dem ich wahrſcheinlich muthmaſse, daſs der H. ihn nicht beſeſſen

hat. Denn gleich im Anfange des 5ten Buch. S. 180. wird durch eine andre Wendung das zweyte πρὸ τέτε übergangen, das schon Stroth bezweifelte, aber mit Gewaltthätigkeit an der praep. πρὸ, die er wegstrich, ohne auf ein gelinderes Rettungsmittel zu denken, und weil auch er die Lesart des Ms. Ba. nicht kannte. — Ich gehe also auch hierbey vorzüglich dem Leitfaden der L. A., und nur bey strittigen Puncten, nach. — S. 184. Z. 4. ist weder die Stp. Coniectur nach L. 195. N. 3. angenommen zu 5, 2, 5: p. 38. noch Polit., der doch das Mal scharf sah, aber durch *eine* schiefe *Construction* den H. dahin mag verleitet haben „*Wenn* auch *einige* verborgen *blieben*, durch *das Mitleid* derer, *die* sie *verschwiegen*, so *lebte* man *doch das Iahr über — ohne alle Furcht* u. s. w.“ Da muss ich nun nothwendig zugleich mit in der Auslegung und Ueberletzung hülfreiche Hand anbieten; und da ich auch für den, mir sonst unbekannten, Herrn H. ein freundschaftlicher Geburtshelfer seyn will: so wird mein ohnmassgeblicher Vorschlag vielleicht nicht ganz missfällig werden. — Recht ist nach ἀνεσχολον. ein Punkt angenommen, aber nicht so recht die darauf folgende Periode zerschnitten, die, von πᾶσα bis ἐβασίλευσε ausgedehnt, nebst dem Hauptsatze, πᾶσα ἥ τε Ῥωμαίων πόλις καὶ σχεδὸν ἡ ὑπὸ Ῥωμαίοις οἰκουμένη - ἐν ἀδείᾳ πολλῇ καὶ ἀκόνι ἐλευθερίας ἐβίωσαν, nur noch mit *einem* Nebensatze angefüllt, καθαρθεῖσα πονηρῶν ἀνθρώπων, der aber mehrere kleine Glieder hat, durch *genitiuos participiorum* ausgedrückt, welche insgesammt von dem *substant.* ἀνθρώπων abhängen, wovon das letzte Glied, δὲ δι' εὐλάβειαν ἡσυχαζόντων, noch mit einer Bestimmung oder Ausnahme oder Einschränkung versehen, ἃ τινες καὶ ἔλαθον, die durch ein *Punct* nach ἐξωσθέντων nicht darf getrennt werden, sondern nur durch ein *Comma*. — Wenn man nun das so oft in die Mitte gesteckte τέ, das hier nach dem zweyten Worte steht, in Gedanken nach πᾶσα setzt, oder, nach *logischer* Ordnung mit andern Sprachen, gleich an die Spitze und vor πᾶσα hin: so ist zuerst die Verbindung der gegenwärtigen Periode mit der vorhergehenden besorgt. — Und wenn man hierüber das Hauptglied von zweyen *Subiectis*, πᾶσα ἡ Ῥ. πόλις καὶ σχ. ἡ ὑ. Ῥ. οἰκουμένη, mit dem ἐβίωσαν verbindet, das ist, mit den ins enge gezogenen Theilen, der *Copula* und dem *Praedicato*, weil es für ἦσαν (die *Copula*) βιῶντες (das *Praedicatum*) gilt, und den *pluralis* ἐβ. mit dem *singulari* ἡ πόλις — ἡ οἰκουμ., als einem doppelten *collectiuo*, vereinigt: so ergiebt sich folgender Sinn, *Und* die ganze

Stadt Rom, *und* beynahe *der* ganze *unter* den *Römern* stehende *Welttheil* (Erdstrich, das *ganze* Römische *Reich*, — denn das *adi.* πᾶσα muss freylich in der Uebersetzung wiederholt seyn, da es im Griech. *vor* beyden *Subiectis* sich befindet, —) *von* bösen *Menschen* (Bösewichtern) gereinigt, — *deren* (davon) einige *hingerichtet*, andre *vertrieben* wurden, *und* einige, *wenn* sie *in* verborgen *blieben*, aus *Furcht* sich *ruhig* hielten, — *lebte* in *völliger* (aller, in der gröfsten) *Sicherheit* (Furchtlosigkeit. *ohne* alle *Furcht*) u. s. w. — Freylich hätte bey dem dritten Gliede und *particip.* ἡσυχ. der Schriftsteller eigentlich setzen sollen, τῶν δὲ, ἃ καὶ ἔλαθον. Aber er verschmifs sein τινὲς, das in τῶν δὲ mit lag, und zugleich diese *copula* δὲ. in den einschränkenden Satz mit, und täuschte wiederum, wie 1, 17, 27., die Ausgeber, Leser und Uebersetzer, dafs sie mit ἃ δὲ einen neuen Satz, eine frische Periode anfiengen.

Bey S. 184. Z. 7. ist zu 5, 2, 6. i., selbst mit Bg., aus Polit. das μόνω, wovon ich oben erwähnte; ergänzt, und — eb. Z. 8. v. E. mit Sylb. und L. 196. N. 7. zu §. 10. p. 47. vermuthlich der *plural.* gewählt, aber das *adi.* πολλῷ weg, (wie 198. Z. 3. v. E. bey 5, 6, 16. p. 195.) oder mit in *besetzt*. — so auch eb. Z. l. bey §. 12. i. das τὴν μνήμην vermuthlich mit in das einfache Zeitwort gezogen, und — S. 185. Z. 7. bey §. 14. p. 55. L. 197. N. 10. das πρὸς ἀλλήλους weg, und also unkenntlich, wozu es gezogen wurde. — aber S. 186. Z. 6. v. E. bey 5, 3, 11. e. L. 199. N. 2. das ἔτω βλέποντες weg. — S. 189. Z. 9. v. E. bey 5, 4. 3. p. 99. das alte προθυμίᾳ wahrscheinlich behalten, wenigstens nach dem Index der L. A., vergl. S. 202. N. 1. — bey 197. Z. 5. v. E. ist zu 5, 6, 8. p. 184. ungewifs, was beliebt worden, aber sichtlich πάντα weg L. 211. N. 4. — und eben so sichtlich 198. Z. vorl. zu §. 16. p. 195. nach L. 212. N. 5. nicht nur ὁ θεὸς, sondern auch αὐτὸς ergänzt, für die deutschen Leser freylich.

S. 202. Z. 10. v. E. ist bey 5, 7, 13. p. 236. dem βαρύνας fein ausgewichen, und darauf Z. 8. p. 237. das beybehaltne ὑπόστασις mit dem Ind. der L. A. gegeben. — S. 204. Z. 2. bey 5. 8, 8. i. L. 218. N. 1. freylich, im Deutschen wieder, das ἄνω übergangen, — aber 206. Z 2. zu 6, 1, 1. L. 220. N. 1. δηλωθεὶς auch übergangen — S. 207. Z. vorl. bey §. 11. p. 286. L. 222. N. 4 ungewifs (ob γυναικῶν oder συγγεν.) — eben so 213. Z. 11. bey 6, 3, 3. i. L. 228. N. 2. — ingl. 214. Z. 15 bey §. 11. p. 350., und blofs nach L. 229. N. 9. — aber 217. Z. 6. v. E. bey 6, 5, 3. i.

L. 233. N. 2. das alte ἀρχηγῶα, — 225. Z. 15. bey 6, 7, 16. p. 472. das Gedik. τότε L. 241. N. ohne Noth beliebt, — auch 226. Z. 16. zu §. 21. p. 483. nach L. 242. N. 7. — aber 228. Z. 7. v. E. bey 6, 8, 11. p. 502. das vormalige νοῦντα L. 244. N. 5. behalten.

S. 235. Z. 5. v. E. zu 7, 1, 16. p. 564. Stp. Wille nicht befriedigt. L. 250. N. 1. — aber dagegen des Ged. 236. Z. 4. nach L. 251. N. 2. zu §. 17. e. p. 567. weil *keine* Mss. *an* diesen *Ufern* und Klippen *waren*, — 241. Z. 2. zu 7, 3, 3. i. das καὶ eingeschoben L. 255. N. 2. — zu §. 10. p. 627. bey S. 241. Z. 3. v. E. nach L. 256. N. 4. mit Ged. — aber zu §. 14. p. 636. sq. ist S. 242. Z. 10. ff. v. E., δὲ, statt τὲ, nach πένθος, und im übrigen freye Uebersetzung (viel nach Polit.) beliebt worden, doch so, daſs ὄψις, als ein *nominativ.*, und πενθ., als ein *accusat.* hervorsticht, und im Ganzen ein guter Verstand und ein von dem vorhergehenden verschiedener Satz, nicht nach Bg., aber mit mir in *post obsidionem* p. 637. m. — S. 242. Z. vorl. zu §. 15. e. ist mit Recht beym Alten geblieben L. 257. N. 6. — auch 244. Z. 14. bey 7, 4, 7. p. 658. L. 259. N. 4. — ingl. 247. Z. 8. zu 7, 5, 12. i. L. 262. N. 6.

S. 249. Z. 8. v. E. zu 7, 6, 8. i. L. 264. N. 2. konnte im Deutschen nichts anders seyn, als der neue *dativ.* — aber 250. Z. 11. bey §. 12. p. 714. richtig nach dem Alten verfahren L. 265. N. 3. — mit Polit. aber eb. Z. 15. zu §. 13. p. 716. L. 266. N. 4. — S. 252. Z. 11. v. E. bey 7, 7, 8. i. L. 268. N. 2. gar kein Verbindungswörtchen, wie oft, wenn auch eigentlich im Texte eines vorhanden. — 253. Z. 6. zu §. 11. e. p. 739. L. 269. N. 6. räthselhaft, auſser daſs ein *adiect.* dazu gekommen „*dem ganzen Senat*" — eben so 254. Z. 4. v. E. bey 7, 8, 8. e. L. 271. N. 4. — 255. Z. 3. zu §. 10. p. 757. καὶ weg, — wie τὲ καὶ 256. Z. 7. bey §. 20. i. L. 272. N. 10. — und wiederum καὶ 257. Z. 6. u. 4. v. E. zu 7, 9, 5. i. L. 274. N. 2. — auch 258. Z. 9. v. E. bey § 9. p. 789. sq. L. 274. N. 5. weg vielmehr ἀξιόμαχον, als ἰσοῤῥ. — aber unbestimmt 259. Z. 3. bey βαρείας §. 12. p. 794. L. 275. N. 7. — sehr klar mit Polit. eb. Z. 5. sq. bey καταπρ. eb., L. 276. N. 7. e.

S. 261. Z. 3. bey 7. 10, 1. m. L. 278. N. 1. das zweyte Γορδιανὸ weggebrennt, — aber eb. Z. 12. bey §. 3. e. mit uns deutlich δύο zugesetzt, — dagegen verkürzt eb. Z. 5. v. E. bey §. 6. p. 821. L. 279. N. 2. — unbestimmt eb. Z. 1. bey §. 7. p. 825. sq. L. eb. N. 3. — aber 262. Z. 11. v. E. bey §. 10. p. 832. ein ungewiſser Zusatz zu τεῤῥος. L.

280. N. 5. — 263. 2. E. unbestimmt zu 7, 11, 3. p. 846. L. 281. N. 2. m. — aber 264. Z. 5. mit uns §. 5. p. 849. ohne L., doch mit L. 282. N. 3. eb. Z. 9. bey §. 6. i. wo im Deutschen eigentlich die *praeposit.* nicht kann beurtheilet werden, — eb. Z. 11. v. E. bey §. 8. nichts neues zu finden, — aber deutlich 265. Z. 13. dass zu §. 14. p. 859. nach L. 283. N. 7. ohne Noth geändert worden, — eb. Z. 15. f. nicht zu bestimmen bey §. 14. p. 861. L. eb. N. 8. — ingl. aus dem Deutschen eb. Z. 11. v. E. zu §. 15. i. L. eb. N. 9. — auch eb. Z. 4. v. E. zu §. 17. i. doch mit Polit. im *v.* ἀπλισμ. — aber 266. Z. 3. zu 7, 11, 18. p. 865. unbestimmt, wenigstens nach L. 284. N. 10. Index, — 266. Z. 9. zu p. 867. nichts zu finden, auch des Polit. Zusatz nicht, — aber mit dem 267. Z. 13. zu 7, 12, 7. e. L. 285. N. 3. — nicht so eb. Z. 5. v. E. zu §. 11. p. 879. sondern mit Bergl. bey δώματα, wie oben S. 32. Z. 5. zu 1, 12, 16. p. 517.

S. 270. Z. 3. v. E. zu 8, 1, 11. m. L. 289. N. 4. mehr nach dem alten κοινοῖς, — 271. Z. 9. bey §. 13. p. 919. sq. L. 290. N. 6. nichts bestimmendes, — aber 272. Z. 9. bey 8, 2, 7. p. 930. L. 291. N. 2. mehr mit Stp. und Bergl. — eb. Z. 6. v. E. ff. bey §. 8. p. 932. sq. nichts zu erkennen, als der alte *singular.* im παρῆχε, — aber sichtlich 273. Z. 1. zu §. 16. p. 944. L. 293. N. 7. das Polit. und Sylb. παραβῆ. — 276. Z. 5. v. E. nichts, als im Deutschen die Benennung *Belis*, nach Scheid 8, 3, 19. p. 1139. i. — aber 277. Z. 6. v. E. zu 8, 4, 4. p. 977. deutlich das vormalige πυλίσι, nach Sylb., vorgezogen dem Gedik. L. 296. N. 2. — aber 278. Z. 13. bey §. 9. p. 984. L. 297. N. 6. mehr das richtige Stp. ὑπερβ. — dagegen eb. Z. 7. v. E. bey §. 11. p. 989. L. 298. N. dem Ged. gefolgt, und zwar mit Weglassung etlicher Worte. — 279. Z. 1. ff. zu §. 14. p. 994. nichts, als etwa der richtige *ablativ.* στεφάνοις mit uns, L. 298. N. 9. sq. — 280. Z. 13. bey §. 26. p. 1007. L. 299. N. 12. zwar das ἐλθόντες übergangen, doch Ged. Vorschlag, — aber eb. Z. 20. zu §. 27. p. 1010. merklich das alte Stp. στηρισμ., auch nach dem Index der L. A. — eb. Z. 6. v. E. unkenntlich bey §. 28. p. 1013. was bey ἐφ' ἑαυτ. beliebt, — aber offenbar 281. Z. 1. bey §. 29. p. 1015. nach L. 300. N. 13. und Gedik. versetzt, — eb. Z. vorl. bey 8, 5, 5. i. zwar das subst. ὀργῇ ausgedrückt, aber vermuthlich weil es im vorhergehenden §. im Deutschen nicht angebracht war, L. 301. N. 2. — 282. Z. 6. v. E. bey §. 12. i. statt τὲ „*denn*“ wahrscheinlich beliebter Freyheit wegen; — eben

ſo dagegen eb. Z. 3. bey §. 13. p. 1033. ἵνα weggeblieben, — aber 283. Z. 12. v. E. iſt bey §. 18. e. dem alten πρὸς τροφὰς dadurch noch die letzte Hülfe angethan, daſs es in die Mitte hinauf verrückt wurde, zu νόσῳ, zu dem es ſich freylich allenfalls noch ſchickt. Aber dahin wollte vielleicht Herodian es nicht gezogen wiſſen, ſondern zu dem nächſt vorhergeſetzten Gliede, weil er es eben an dieſes ankettete. — 285. Z. 15. zu 8, 6, 5. der Steph. *plur.* θεὰς ausgedrückt, — und eb. Z. 15. das ὄντων recht zum folg. gezogen, auch nach der Forderung der L. 305. N. 1.

S. 286. Z. 7. f. iſt zu 8, 6, 10. p. 1060. ſq. die Sache bey οἷς mit Gewalt entſchieden und durch Wegſchaffung nicht nur dieſes *pronom.*, ſondern auch mit *bloſser* Verwandlung des vorhergehenden *particip.* ὄδοντ. in das *tempus finitum*, weil Stroth wenigſtens nicht befragt wurde, — 287. Z. 22. bey §. 17. e. der ſtrittigen Sache mit χωρὶς ohne *praepoſ.* ausgewichen durch eine freye Redensart, wo das *an* dem *Orte* doch noch Statt fand, und der Kritiker immer noch in Ungewiſsheit gelaſſen wurde, was beliebte, weil im Deutſchen die *praepoſit.* unerläſslich, — ſo wie eb. Z. 6. v. E. bey 8, 7, 1. p. 1073. das im Deutſchen vermiedene τὲ des Stp. Verſetzung unnöthig macht, — deſſen Wille aber eb. Z. 3. v. E. freylich im Deutſchen bey §. 2. i. durch Zuſatz des *pronom.* „nach ihrer *Sprache*" muſse befriedigt ſeyn, — 288. Z. 15. iſt bey §. 6. p. 1080. mit Recht das Alte wider Stroths Zumuthung behalten.

S. 288. Z. 4. v. E. zu 8, 7, 8. p. 1082. ſq. iſt der L. 308. N. 2. Lesart nicht beygefallen worden, aber vielleicht der Strothiſchen, wiewohl wiederum weggeräumt wenigſtens καὶ νῦν, — 289. Z. 5. v. E. iſt zu §. 16. e. das πρὸς τὴν χρέαν *nach* unſrer *Interpunction* zum Nachfolg. gezogen, auch ſichtbar das του ohne *Circumflex*, aber das πρὸς τὰ καλῶντα unmerklich, — auch 291. Z. 14. f. bey 8, 8, 3. p. 1104. e. ſq. das ἐφεδρεύειν αὐτοῖς und auch ὅ, wofür, nach dem Deutſchen nämlich, bloſs Polit. geliefert wird, und ὑπώπτευον, μὴ (τινι) δόλῳ ἀποσφαγῶσιν, und auch mit ihm weggelaſſen ἅτε παρόντες. — 292. Z. 8. bey §. 9. i. kann nach L. 312. N. 2. gegeben ſeyn: doch iſt das Hintertheil des Schiffes zerſtückt, — eb. Z. 12. zu §. 10. i. iſt mit Recht der *plural.* αὐτῶν wider Polit. und L. 312. N. 3. behalten, — eb. Z. 1. bey §. 14. p. 1122. mit Polit. und Berg. nach ἐξείλκυσε ein Comma angenommen, auch darauf das ἀποσκωπτ. τὰς λ. im Stp. und Bergl. Sinne gut gegeben mit „*als* vom *Senat* erwählte *Kaiſer*" 293. Z. 1. — wo

Z. 7. v. E. bey §. 18. i. durch die freye Zerschneidung der Periode, freylich die Stp. Zugabe entbehrlich.

So wäre denn auch diese so schwerhältige Recension auf der kritischen Seite vollendet. — Weil aber der Herr H. oben in der Vorrede selbst einige Winke zur Verbesserung seiner Arbeit annehmen zu wollen schien: so will ich hier noch eine Zugabe beyfügen, die auf *Auslegung* und *Uebersetzung* gerichtet ist und Bemerkungen enthält, die ich zugleich bey kritischer Durchgehung seines Werkchens niederschrieb.

Ohne Tadel ist es, wenn in den Text gleich einige erläuternde Sachen oder Personen, mit oder ohne Einschlufszeichen, eingeschoben worden, um dem ungelehrten Leser eine Erleichterung zu verschaffen, S. 3. Z. 8. v. E., S. 5. Z. l. (L. A. 7. N. 3.) 25. Z. 17. (L. 30. N. 8.) 26. Z. 9. v. E., S. 39. Z. 7. v. E., was ich in meiner N. zu 1, 15, 9. p. 651. m. auch ergänzte.

Zu berichtigen aber möchten etwa folgende Stellen seyn, eb. S. 39. Z. 3 „eine Gallerie rings *um* das Amphitheater" wenigstens „*rings* im *Amphith.* herum" nach der Zeichnung, die ich bey 1, 15, 5. p. 642. m. einrücken liefs; weil sonst der Leser sich die Sache *aufser* dem Amphith. denken möchte. — 41. Z. 13. bey 1, 15. 19. p. 673. „*und* auf *die* Basis *die* kaiserlichen *und* väterlichen Titel: *aber* anstatt u. s. w." wo im Griech. das erste geläugnet wird, ἐχ ὡς λ. und das *aber* den Misverstand nicht genug hebt. — 156. Z. 2. ff. „er liefs *sein* blondes *Haar* lang *herabhängen* und es nach Art der Germanier scheeren" wofür es nach 4, 7, 4. e. auch schon nach Stroths N. ganz anders künftig lauten wird, besonders mit Bergl. Beystand. — 283. Z. 2. f. bey 8, 5, 15. kann nach eben dem verändert werden.

Dafs viel gut getroffene Stellen beym H. anzutreffen, wird niemand läugnen; z. B. S. 213. Z. 3. v. E. zu 6, 3, 8. Aber mir ahndet doch, es werden einige Kenner des Griech. Textes sich des Urtheils, oder wenigstens des Gedanken, kaum erwehren können, dafs der Herr Verfasser als *ein* Deutscher *Politian* gerühmt werden müsse, weil er sich *durchaus* zu frey verhalten. Von der Art ist, dafs S. 292. Z. 1. Herodians besonders aufgetragener Gedanke 8, 8, 7. p. 1110. in die Erzählung verwischt worden; das freylich der Geschichtschreiber bisweilen selbst thut, wie eb. §. 14. e. p. 1126. wo der H. auch willkührliche Veränderung mit ἀλλὰ vornahm.

So viel, als man vom Urbilde treffen oder beybehalten kann, eine zuverläſſige Anforderung! So würde ich bey 4, 7, 14. καὶ γὰρ ἦν θαύματος ἄξιον ἐν μικρῷ πάνυ τὸ μέγεθος σώματι γενναίων πόνων ἄσκησις τοσαύτη, ſtatt des H. 157. Z. 2. ff. „Und eine ſolche Stärke und Erduldung der ſchwerſten Arbeiten war auch in einem kleinen Körper etwas bewundernswürdiges“ mehr in der *Ordnung*, in der *Kürze*, und in dem *Wortſpiele* und rhetoriſchen Oxymorum, und endlich in *einzelnen Wörtern*, mich genähert haben, etwa ſo. *Denn* es *war* in *einem* an (von) *Länge* (Gröſse, Statur) *ſehr* kleinen *Körper* eine *ſo* groſse *Erduldung* (Index der L. A.) *ſchwerer* Arbeiten *bewundernswürdig*.

Daſs der H. hier und da nicht ſo richtig trifft, als der in der Leipz. Ausg., beweiſe ich, der Kürze wegen, nur aus S. 33. Z. 9. L. 38. N. 2. zu 1, 13, 4. wo οἴχεται das nicht bedeutet, was der H. dachte.

Und wie der H. zu frey handle, beſonders durch Weglaſſung einzelner oder mehrerer Worte, wird er ſich ſelbſt überzeugen, auſser S. 217. 5. K. zu Anfang gleich 6, 5. 1., auch, bisweilen in Vergleichung mit dem Leipz., als S. 6. Z. 18. (1, 3, 12. e. τοῖς ὅπλοις) — 7. Z. 16. (L. 10. N. 3. 1, 4. 7. e.) eb. Z. 5. v. E. (§. 9. p. 108. ἑνὸς,) — 8. Z. 6. (L. 10. N. 5. §. 12. p. 115. διατελῶσιν). — eb. Z. 18. (§. 14. p. 121. τῇ ἐμῇ μ. χαρ. τὰ μεγ.) — eb. Z. 23. (§. 18. i.) — 9. 4t. K. Z. 2. (L. 12. N. 1. 1, 5, 1. p. 136.) — 16. Z. 16. (L. 20. N. 10. 1, 7, 10.) — 25. Z. 4. (L. 29. N. 7. 1, 10, S. p. 395.) — 26. 10t. K. Z. 6. (L. 31. N. 2. 1, 11, 2. p. 421.) — 34. Z. 5. f. (L. 39. N. 6. 1. 13, 8. 547.) — 40. Z. 7. (1, 15, 11. p. 656. ὁρμῇ τῇ βιλ.etc.) eb. Z. 16. f. (L. 46. N. 5. 1, 15, 13. δι' αὐτὸ τοῦτο) — 45. Z. 3. (1, 17, 8, e. παίζων) — eb. Z. 3. v. E. (1, 17, 16. i.) — 85. Z. 4. (L. 94. N. 1. 2, 12, 5. p. 368. τοῖς πραγμ.) — 94. Z. 10. (L. 103. N. 4.) — 127. Z. 10. L. 137. N. 6. — 138. Z. 9. L. 148. N. 4. — 184. Z. 7. L. 196. N. 4. — 195. Z. 5. v. E. L. 209. N. 9. — 196. Z. 4. v. E. L. 210. N. 1. — 197. Z. 7. L. 210. N. 2. — 204. e. ſq. L. 219. N. 6. — 237. Z. l. L. 252. N. 2. — 276. Z. 7. L. 295. N. 6. — 278. Z. 13. u. 6. v. E. L. 297. N. 6. 298. N. 8. — 292. Z. 5. u. v. E. Z. 7. 5. (L. 312. N. 6. 313. N. 5. 8, 8, 8. p. 1113. πρωτευ. ἀξ.) — 293. Z. 11. (8, 8, 15. ἀφικνῦμ.) — eb. Z. 9. v. E. (§. 17. p. 1130. wo αὐτοὶ einen beſondern Nachdruck und Empfehlung ihrer Sache hatte, — ſie hätten den Gordian gewählt, — *welchen* die *Römer* ſelbſt *erzwungen*.)

Digitized by Google

Mutato rurſus ſermone, ſubiicimus

Supplementa quaedam

ad res propoſitas, vt quaedam proferamus, vel tardius reperta, vel ſupra non ita commode dicenda. Igitur

I. ad *Codices*

noſtros, quos ſupra deſcripſimus, in libello inſcripto „*Ueberſicht* der *Oerter*, wo die bekannteſten griechiſchen Schriftſteller gelebt haben; und Grundlage zur Geſchichte der *Bibliotheken*, wodurch jene in *Handſchriften* ſind erhalten worden; entworfen von *Friedrich Eckard*, — Gieſſen — 1776.“ reperiuntur, (praeter p. 15. m. „zu Rom — 137 — 61. — *Herodianus*, aus Alexandria, — p. ſq. i. — 240. Herodianus“) quoque p. 42. m. „Zu Venedig — Der *Markusbibliothek* ſchenkte 1469. der Cardinal Beſſarion 533 Handſchriften, — 1740. erſchien das Verzeichniſs aller — 657 — Griechiſchen Handſchriften, durch Ant. Maria Zanetti und Ant. Buongiovanni, in folio. Hierin ſind folgende weltliche Schriftſteller, — (p. 45. e.) *Herodian* 389.“ qui numerus conſentit cum illo allato a nobis bis, in fronte Excerptorum e Codd. et ad calcem Excerpti e Cod. Ven., vbi tamen et praemittitur „Codex CCCXC“ quae conciliare non poſſum.

II. ad *Editiones*

porro repetimus haec, 1) ex Oxon. Praef., vbi ponebantur — Lugduni 1611. in 8. — quae nulla reperta eſt nobis, ſed 1624. 8. vt ſupra iam dedimus, — it. Parei — Francofurti ad Moenum, 1630. in 8. — quae, e noſtra quidem recenſione et e loco prodito, quo excuſa, potius habuit annum 1627.

2) e libro, qui inſcribitur „*Bibliothek* der griechiſchen Literatur — von Ioh. Chriſto. Fried. Schulz — Gieſſen — 1772. (p. 115. e.) — *Herodian:* Leben: ums Iahr Chr. 238. — Schrift: Geſchichte der Kaiſer, vom Mark Antonins Tode an, bis auf den jüngern Gordian, in VIII. Büchern. — Ausgabe: von I. H. *Bökler*, 8. 1672. — Ueberſetzungen: Lateiniſch, von Angel. Politian, Straſsburg 1513. 8. Teutſch, von Holberg (?) Koppenhagen 1747. 8. Holländiſch, von Coornheert, Arnheim 1614. 8.“

3) ex epiſtola Tromleri „d. 22. März 85. In den Erf. gel. Z. d. I. S. 48. leſe ich, daſs Hr. Seliger an der groſsen

Schule zu Potsdam eine Bibliothecam Gr. Puerilem, und darin auch den Herodian zweckmäſsig bearbeitet, herausgeben will. Die gel. Welt zweifelt faſt, daſs Sie mit Ihrem Herodian noch ans Licht treten werden." Haec ne poſtrema, an et plura fuerint in Ephemeridibus illis, ignoro, quoniam Erfurtenſem plagulam, ſextam numero anni nominati, non amplius inter caeteras reperio. Sed hoc ingenue fateor, adhuc de *Seeligeri* (qua ratione ſcriptum nomen prodidit Index Erfurt. Ephem. illius anni) Bibliotheca mihi innotuiſſe nihil. — Nec

4) nouimus, qui alii particulas Graeci Herodiani ſeparatim editas tractarint, praeter Gesnerum et Strothum in Chreſtomathiis Graecis, quorum duumuirorum operas iam per opus ſuis adhibuimus locis. — Nec

5) ſcimus alios, qui Herodianum Notis illuſtrarint, praeter eos, quos opus continet ipſum, in cuius hoc Tomo quarto et conſpiciuntur nominatim Voëtii illae in primum Noſtri librum Notae, quarum de pretio facile iudicium erit lecturis. — Tum

6) excerpimus ex epiſtola b. Strauſſii „*Zeiz*, — d. 12 Febr. 1771. Am letzten Sonnabend bekam ich auch die beyden Bücher aus der Bibliothek unſeres Stiftes. Bald hätte ich die Aufl. Baſ. 1549. nicht geſendet. Es iſt nur Politiani Verſion. Aber den Verdacht der Undienſtfertigkeit zu vermeiden, ſende ich dieſen *Folianten* mit. Vielleicht kann er Ihnen in anderer Abſicht dienlich ſeyn." Qualem huius et anni et formae non meminimus ſupra memoratam, ne in ipſius Strauſſii recenſione librorum Cizenſ. biblioth. ſuperiore; vbi adeo et alia nominata „fol. Baſil. 1533." Res non viſa mihi eſt tanti, vt ſuper ea ſcriberem ad Fratrem meum. Fuerit error, pro Bonon. 1493. etc. — Sed

7) ex alia epiſtola eiusdem Strauſſii „Reichenbach am 17. Nov. 1774. Herodian iſt nur mit der Vorrede des Menantis herausgegeben worden. Der ſel. Senior in Hamburg, D. Fr. Wagner, nebſt zween andern, nachherigen geſchickten Schulmännern, Hr. Zopfen, Direct. in Eſſen, und Hr. Fend — wo der geweſen iſt? — das kann ich jetzt nicht ſuchen, — hat die Ueberſetzung gefertiget. Es ſteht auf dem Titel zum erſtenmal. Aber man hat eine deutſche Ueberſetzung, deren Verfaſſer Boner heiſst, wel-

Digitized by Google

che noch im 16. Iahrhunderte gefertiget ist: diese ist aus der lateinischen Uebersetzung des Herodians. Wagner aber hat sie aus dem Griechischen zuerst übersetzt." — Quae vere dicta sunt, et ipsa Menantis Praefatio p. 11. sq. confirmat, in primis „ich finde alles, was ich darinnen gelesen habe, mit einem deutlichen — Stylo vorgetragen."

III. *Leisneri Notata*

in fronte Oxon., quae sic habebant.

„I. Consultum foret, Herodianum ita edere, vt, quibus Consulibus quidque gestum sit, in margine notetur.

II. Ad Herodiani varia loca cf. 1) Vignolii diss. de anno primo Imperii Severi Alex. — Io. Vignolius in diss. 2. Apolog. de anno primo Alexandri Seueri Aug. c. 10. exhibet tabulam chronologicam accuratam annorum sexaginta, quos Herodianus persequitur ab anno Christi 180. ad 239. — v. Opera S. Hippolyti T. 1. p. 203. per I. A. Fabric. Hamb. 1716. fol.

2) Numismatum Antiquor. Sylloge Londin. 1708.

3) Witzleben in diss. de tribus antiq. numis Plautillae, Caracallae et Gallieni Hal. 1740.

4) Raymundi Duellii Lucubratio epist. ad Io. Ant. de Boxadoras p. 27.

5) Diss. Ph. a Turre de Beleno, quae est in Monum. vet. Antii p. 282.

III. De versione Politiani v. ipse Politianus in epistola ad Andream Magnanimum et Innocentii VIII. epistolae binae, quibus et Politiano et Laurentio Medici gratias agit pro Herodiano. Leguntur inter Politiani epistolas VIII, 2, 3.

IV. Interpres Herodiani Germanicus, Menantes f. Hunoldus, cuius certe est praefatio, Herodiano germanico praemissa, (qui tamen, vt ante e Straussio recordamur, habet alios interpretes,) in bibliotheca nouissima obseruationum et recensionum, quae Halae Sax. latine in 4. edi a. 1718. coepit, sect. IV. p. 156. sq. nonnullos in Politiani interpretatione velut corporis pulcherrimi naeuulos, nimiam que omittendi licentiam reprehendere non dubitat. (Quae et ipsa vera sunt

adeo, vt, post Leisneri comparationem Politiani cum Berglero, in Prolusione institutam, ne verbum quidem in Politianum faciemus, nec inquiramus, vnde et quando coeperit eius versio expleri, cuius rei vestigia compluria sunt in versione ad latus posita in ed. H. Steph.)

V. Herodiani cuiusdam mentionem facit Inscriptio apud Pignorium de Seruis p. 246. et Pitiscum ad Sueton. Claud. 44. p. 721.

VI. Meminit et Herodiani Procopius Hist. Arcan. c. 5. v. Mascov. *G. d. D.* T. II. A. 19. p. 131. et *Allgem. W. Hist.* P. XII. p. 511."

Quibus

IV. *Adiumenta quaedam*

ad Herodianum alia et locis istius certis profutura haec a me adduntur, per titulos librorum nunc quidem solos, vt aliis copia fiat introspiciendi. Sunt ergo

1. Bibliotheca Bremens. Fasc. 1. p. 93. de Aesculapio Pergami culto (ad 4, 8, 8. sq.)
2. Comparatio Iuliae cum Iocasta Act. Erud. 1699. p. 349. (ad 4, 9, 5.)
3. Walsechi de Elagabali Tribunitia Potest. v. Act. Erud. P. 3. 1712. p. 187. et
4. Helagabali anni imperii ἕκτος an τέταρτος Act. Erud. 1716. p. 123. (ad 5, 8, 19.)
5. De Elagabali imperii tempore Act. Erud. 1712. p. 187.
6. De bello ab Alexandro contra Artaxerxem moto Act. Erud. 1702. p. 489. (ad 6, 2. sqq.)

V. *Miscella quaedam*

ad certa Herodiani loca illustranda,

1. e Camerarii Operis horarum subcisiuarum, secundum quidem centuriarum ib. ordinem, — 1, 8. Minima quaeque interdum maximum auxilium contra hostes praebere, p. 65. e. de animalculis in obsidione adhibitis „Idem accidit Seuero Imperatori, vt refert Herodianus in expeditione contra Atrenos l. 3." (3, 9, 10.

e Vers. Pol. tantum,) — 1, 66. Subditos plerunque imitari Principum mores p. 295. ſqq., non laudato quidem Noſtro 1, 2, 8. at in poëtarum locis etiam illo Claud. p. 297. m. nec 3, 96. p. 357. e. ſqq. — 1, 77. Clamorem militarem in praeliis magnam efficaciam ad terrendos hoſtes habere p. 352., rurſus non tacto Noſtri loco 2, 10, 12. e. nec 4, 15, 2. at more tamen Parthorum p. 354. e. — 1. 80. Leuiſſimam occaſionem ſaepius ad maximas res perficiendas ducem ſe praebere p. 369. m. „At Seueriani, vt apud Herodianum legimus" ſine numeris 3, 3, 9.—13. e Pol. — 1, 83. de lanienis improuiſis p. 388. e. „Eodem modo teſte Herodiano, Parthis improuiſa clades etc." ſine numeris iterum 4, 11, 7. ſqq., re etiam narrata modo breuiter ad ſententiam que, at praeterita ſimili Alexandrina 4, 9, 13. — 1, 92. Simultates inter amicos et conſanguineos eſſe grauiſſimas p. 426. ſqq., non memoratis illis inter Caracallam et Getam, it. Elagabalum et Alexandrum, quanquam perſtrinxiſſet peſſimos illos binos.— 1. 48. de Romanorum virtutibus et vitiis p. 216. e. — 2, 52. Plebeios et ex humili genere ortos, ſi ad dignitates et honores peruenerint, — plerumque ambitione inſolenter ſe efferre, etc. p. 219. ſqq. et 222. m. „Similis hiſtoria de Cleandro extat apud Herodianum rel." ſine numeris 1, 12, 8. ſqq. maximam partem e Pol. — 2, 89. de mira gallinaceorum natura et pugnacitate, non producto Noſtri exemplo 3, 10, 5.

2. ex veteri Excerpto „Hiſtoria et Commentationes Academ. Elector. Theodoro-Palatinae T. 2. P. 1. Tract. 2. de inſcriptione Romana, Moguntiae reperta, quae deleto Commodi imper. nomine inſignis eſt: auctor Andreas Lameius. — „Dio Caſſius und Lampridius erzählen, daſs man mit den Statuèn und andern Werken dieſes Kaiſers, nach deſſen Tod, unbarmherzig umgegangen ſey, und der letztere ſetzt hinzu: et nomen eius, alienis operibus inciſum, iuſſu Senatus eraſum eſſe. Davon iſt gegenwärtiger Stein ein Beweis. Der Name Commodi iſt ausgekratzt." Quae referantur ad 1, 14, 17. p. 631. m. et 2, 6, 15. p. 183.

3) e litteris Longolii. Rect. „Curiae ad X. Cal. Iunias (1771.) Gruteri Inſcriptt. excuſſi omnes; nec tamen inde aliquid. quod ad Herodianum facere videatur, niſi p. CCLXII. n. 2.

L. AVRELIO COM
MODO. VICTORI
IVVENES. NEPES
INI
DIANENSES
AERE CONFLATO
L. D. D. D.

An vero, quod tu forte ambis, VICTORI μονομαχων χιλιων, in me haud ſuſcipio." Quaerebatur quippe de loco 1, 15, 19. e.

4) e libello „Philol. Bibl. Götting. 1770. 1. B. 1. St. S. 63. Ueber den Kaſten des Cypſelus. — ἡ ἀνωτάτω χώρα, die hinterſte ſchmale Seite. Só pflegen z. E. die Griechen den Theil eines Landes, der dem Meere am nächſten liegt, τὴν κάτω, und den, der davon am entfernteſten iſt, τὴν ἄνω χώραν zu nennen" quibus firmantur dicta ad 8, 2, 7. e. p. 931. m.

Digitized by Google

INDEX

GRAECARVM VOCVM IN TEXTV.

Ἀβασίλευτος, paſſ. de perſ. ὁ ϛρατὸς - ἔμειναν ἀβασίλευτοι, fuerunt ſine imperatore 4, 14, 1.

ἄβατος, paſſ. de re, ὁ ποταμὸς αὐτῷ ἐγίνετο 7, 1, 17. irremeabilis; — † c. ſubſt. fem. διὰ - ἀβάτου ὁδοιπορίας, auio itinere 1, 10, 6. — † neutr. c. gen. ſubſt. rei, ἑαυτοῖς - ἐγνωκόσιν ἄβατα τῶν τόπων, quae inuia loca 7, 2, 11.

ἀβροδίαιτος, per neutr. c. artic. p. ſubſt. abſ. εἰς τὸ ἀβροδίαιτον ἐπιδιδοὺς ἑαυτὸν, deliciis 2, 7, 1. delicatam vitam 2, 8, 16. luxuriam 3, 8, 10. 5, 2, 9. ſed c. gen. perſ. τίς γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀ. οὐκ οἶδεν, eius luxuriam 3, 6, 15.

ἁβρὸς, de re. ἁβροῦ σχήματος, delicato habitu 5, 3, 14.

ἀγαγεῖν v. ἄγειν.

ἀγαθὸς, de perſ. moraliter, ἀγαθὸν βασιλέα, bonum 1, 4, 21. — it. de re, ἐκ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως, bona conſc. 6, 3, 9. πίϛεως ἀγ. bonae 1, 5, 24. μετ᾽ ἀγ. τῆς ἐλπίδος, bona cum ſpe 4, 14, 17. μετ᾽ ἀγαθῶν ἐλπίδων, (Latt. iisdem) 2, 13, 4. bonae ſpes 2, 4, 21. ἀγαθὰς ἐλπίδας, bonam ſpem 2, 3, 24. 7, 5, 12. ἀγ. τὰς ἐλπ. (Latt. iisd.) 3, 6, 17. Neutr. abſ. ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθὸν, is, qui prior bene fecit 2, 3, 15. forſan p. ſubſt. ſine ellipſi, aut oppreſſo ſubſt. χρῆμα, qui prior aliquod beneficium tribuit. in opp. τὰ γιγνόμενα, ὡς φαῦλα, μισεῖται, - τὰ μέλλοντα, ὡς ἀγαθὰ, - ἐλπίζεται, vt bona, 2, 3, 17.

ἄγαλμα, de deorum qualicunque effigie, a) Cybeles, αὐτὸ τὸ ἄ. διοπετὲς λ. ſimulacrum 1, 11, 2. ſed abſ. ib. 3, 9. ſq. b) c. gen. deae, τὸ τῆς Παλλάδος ἀγ. Palladium 1, 14, 7. τῆς Π. τὸ ἄ. Palladis ſimulacrum 5, 6, 7. c) τῆς Οὐρανίας τὸ ἄ. Vraniae ſim. ib. 8. ſed abſ. ib. 11. ſq. d) Iani, διπρόσωπον αὐτοῦ ἵδρυται τὸ ἄ. ſim. 1, 16, 6. e) Elaeagabali, ἄγαλμα - οὐδὲν ἑςηκε χειροποίητον, θεοῦ φέρον εἰκόνα, ſimulacrum, quod dei habeat imaginem, 5, 3, 10. vbi in ſqq. pluribus deſcribitur, diſtinctum ab εἰκ., vt ſit modo de materia ſ. corpore. † f) Solis, τοῦ μεγίϛου ἀγάλματος κολοσσιαίου, - εἰκόνα φέρον ἡλίου, ſim. - ſolis effigiem gerens 1, 15, 19. g) vniuerſe ἀγάλματα πάντων θεῶν, ſim. 5, 6, 20. τὰ ἀ. τῶν θ. ſim. 6, 1, 6. θεῶν ἀγάλματα λ. 7, 3, 13. θεῶν πατρίων ἀγ. 8, 7, 4. †† infinite, ἐλεφαντίνοις ἀγάλμασι, eburneis ſignis 4, 2, 13. in aedicula conſecrandi imperat., diuorum, an maiorum aut rerum pretioſarum et ſupellectilis genera quaedam. ††† c. gen. perſ. non deorum, ἐς τὸν νεὼν, ἔνθα τὰ σημεῖα καὶ τὰ ἀγ. τοῦ ϛρατοπέδου προσκυνεῖται, ſimulacra exercitus 4, 4, 12. vel caſtrorum, caſtrenſia.

ἄγαν, intra artic. et ſubſt. p. adi. ἀπὸ τῆς ἄ. ἀκρασίας, prae nimia intemperantia 1, 3, 5.

ἀγανακτεῖν, trop. de perſ. abſolute, ἀγανακτήσαντες, indignabundi 5, 8, 12, indignati. ἀγανακτήσασα, indignata 6, 1, 21. † ἠγανάκτουν, indignabantur 6, 7, 8. poſt §. pr. ſyn. ταῦτα τοὺς - ἐλύπησε - et ſq. εἶχον ἐν αἰτίᾳ. †† c. adiunctis v. ſyn. ἠγ. καὶ λανθανόντως ἤλγουν, τὸν βαςιλέα καθυβρισμένον, indignab.

8, 7, 6. vbi abſol. vel λ. particip. acc. p. inf. vt †† ἠγ., αὐτοὶ ὑπὸ σκηναῖς διαιτώμενοι, ind., quod ipſi - degerent 5, 2, 13. c. nominat. particip. adeo, p. acc. et inf. c. coni. ἀγανακτοῦντα, ὅτι δὴ λ. indignantem, quod ſcil. 3, 2, 6. 5, 8, 10. ἀγανακτούντων, ὅ. δὴ λ. moleſte ferentibus, ea ſe pati rel. 7, 12, 6. — †† poſt ſyn. alia v., οὔτε - ἠρέσκοντο, ἐβαροῦντό τε λ. καὶ ἠγανάκτουν, ὅτι ἄρα λ. aegre ferebant, quod 8, 8, 2. cum praepp. ἐπὶ τοῖς - τετολμημένοις ἠγ. ob - ind. 2, 9, 13. ἐπὶ τούτῳ ἀγανακτήσαντες, (ob id) indignabundi 5, 8, 16. ſimul c. adu. ἀγανακτήσας τότε εἰκότως ἐπὶ τῇ λ. indignatus ob 3, 5, 5. † in orat. contracta, δεδηλώκατε, δι' ὧν ἀγανακτεῖτε, ἐφ' οἷς οἱ - ἐτόλμησαν, declaraſtis eo, quod indignamini ob ea, quae - 2, 10, 3. p. διὰ τούτων, δι' ἃ ſ. διότι ſ. ὅτι ἀγ. ἐπὶ τούτοις, ἃ οἱ - ἐτολμ. — †† c. v. ſyn. ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν, - πάνυ ἤσχαλλε] καὶ τοῖς στρατιώταις ὠργίζετο, quae aegre ferens 5, 8, 13. ἀγανακτήσας πρὸς τοὺς στρατηγοὺς iratus ducibus 8, 2, 5. poſt ſyn. αὐτός τε δυσφόρως ἤνεγκε, καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἠγανάκτησε πρὸς αὐτὸν, graniter ſuccenſuit ipſi 6, 6, 1. ſq. it. ſyn. ἐχαλέπαινεν λ. - πρὸς ταῦτα ἀγανακτήσας, ea re indignatus 7, 9, 7.

ἀγαπᾶν, (quod iota inf. negat Vig. p. 218. i.) ſenſu A) vulg. de perſ. c. acc. perſ. πάντας - ἠγάπα, diligebat 1, 5, 7. p. quo φιλεῖν §. 12. † τὸν - ἄνδρα εἰδυῖα ἀγαπῶντα τὸν Κόμμοδον, cum ſciret, eum diligere Commodum, 1, 8, 9. p. inf. B) exquiſito c. acc. rei, ἠγάπων τὴν - σωτηρίαν, boni conſulebant ſalutem 2, 13, 20. contenti erant. c. inf. ἀγαπῶν, - ἀπολαβεῖν, contentus, ſi recipiat 4, 15, 20. ἀγαπήσας, - λαβεῖν, contentus, quod acciperet, 2, 15, 8.

ἀγαπητὸς, paſſ. trop. neutr. de re, c. dat. perſ. et inf. ῥύεσθαι αὐτοῖς τὰ σώματα - ἀγαπητὸν ἦν, tutari ipſis corpora - optabile erat 6, 5, 21. ſatis erat iis rel. ſ. contenti erant rel. Sic et

ἀγαπητῶς, c. verbis, ἐκεῖ μένοντες, boni conſulentes illam manſionem 2, 10, 13. p. ἀγαπῶντες ἐκεῖ μένειν, ſatis habentes, ſ. contenti, ibi manere, ſ. ſi ibi man. vel per Lat. adu. *libenter*. — ἀγ. τὰ ἑαυτοῦ φυλάξειν, contentum futurum, ſi ſua defendat, 5, 1, 4. ἀγ. ἔχειν ἕκαστον τὰ αὐτοῦ, debere contentum eſſe quemque ſuis fortunis 6, 2, 10. ἀγ. ἔχοντες τὰ ἑαυτῶν, contenti, ſi ſua habeant, 7, 8, 8.

ἀγγελία, propr. res nunciata, τῷ παραδόξῳ τῆς ἀγγελίας, inopinato nuncio 6, 9, 1. τοιαύτην ἀγγελίαν, eiusmodi nuncium 1, 4, 20. 6, 2, 7. †. res nuncianda, τινὰς ἀγγελίας ἐπειγούσας - παρ' ἐμοῦ φέρων, (quondam) nuncium 3, 11, 14. ſed et Lat. ſic in plur. *nuncii*, de re quoque.

ἀγγελιαφόρος, propr. de perſ. c. gen. perſ. οἱ τοῦ Σεβήρου ἀγγελιαφόροι, tabellarii 3, 5, 12.

ἀγγέλλειν, propr. de perſ. abſ. ἀγγέλλει, nunciat 2, 1, 13. ſc. τοῦτο αὐτῷ, ianitor hero. † παρὰ τῶν ἀγγελλόντων πυνθανόμενος, ex nunciis 2, 9, 3. c. acc. rei, τὰ - ἀγγείλαντας, qui annunciarent 6, 4, 12. ἀγγέλλοντες τὸν φόνον, nunciantes 8, 6, 5. † οἱ τὰ ἐκεῖθεν ἀγγέλλοντες, illarum rerum nuncii 2, 8, 8. qui res illius vrbis huc nunciant. ſimul c. dat. perſ. ἀγγεῖλαι τὰ - τῷ λ. nunciare 1, 13, 1. † ἐκπέμπει τοὺς ἱππεῖς εἰς τὴν Ῥώμην, ἀγγελοῦντας τὰ -, mittit equites illos, vt nuncient rem - populo Rom. 8, 6, 15. qui Bg., ſine commate poſt Ῥωμ., regit v. ἀγγ. c. praep. ſimul c. praep. ὡς δὴ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῷ τινα ἀγγελλων, nuncians 5, 12, 2. vbi Var. L. ἀγγελῶν. c. inf. ſolo.

praef. οἱ προφύλακες ἤγγειλαν, - εἶναι λ. renunciarunt 8. 1, 9. — ſimul c. dat. perſ. ἐντέλλεται τινὶ λ., ἀγγεῖλαι τῷ -, ἥκειν λ. qui nunciaret ipſi, adſit - 3. 12. 14. c. coni. et adiuncto temp. κατὰ τὸ περιόρθρον ἀγγειλάντων τινῶν, ὅτι λ. nunciantibus 6, 9. 4. ſed ſimul c. dat. perſ. ἧκόν τινες ἀγγέλλοντες τῷ -, ὡς λ. nunciantes 6, 5. 14. †† in dupl. rect., c. acc. rei et ſimul c. coni. νίκην - ἀγγέλλοντες, ὅτι τε ἄρα λ. 8. 6, 13. Paſſ. de perſ. τὸ ἀγγελλόμενον τῶν βαρβάρων πλῆθος, multitudini ei, quae nunciabatur. 6. 3. 3. At de re, οἷς περ ἀγγελλομένοις λ. 3. 11, 6. — † τὰ κατὰ Ῥώμην ἀγγελθέντα 7, 8, 12. quae nunciata ſunt Romā, h. Romae geſta ſ. Romae geſta eſſe. c. praep. p. adu. τούτων παρ' ἐλπίδα ἀγγελθέντων, nunciatis 8, 6, 14. c. dat. perſ. ἀγγέλλεσθαί τι τῶν - ἐκώλυεν αὐτῷ 1, 12, 12. †† De perſ. in nominat. c. nominat. particip. ἀγγέλλεται αὐτὸς - προσιὼν, nunciatur is accedere 2, 12, 1. ἠγγέλλετο ἐπιὼν αὐτὸς, nunciabatur adventare is 4, 14, 2. † ἠγγέλθησαν (οἱ στρατιῶται) ἀφικόμενοι λ. nunciatum eſt, eos veniſſe 2, 13, 6. ſimul c. dat. perſ. ἐπεὶ ἠγγέλη αὐτῷ - κατειληφὼς τὴν Ῥώμην ὁ Σεβῆρος, vbi nunciatum ipſi fuit, occupaſſe Rom. Seuerum 3, 1, 2.

ἄγγελμα, propr. τὰ - κρυπτὰ ἀγγέλματα, mandata 7, 6, 11.

ἄγγελος, de perſ. abſ. ἄγγελοι ἧκον, nuncii 1, 7, 2. 6, 7, 4. 1, 9. 21. † c. adiuncto ἄγγελοι καὶ κήρυκες δαφνηφόροι διεπέμποντο 8, 6, 18. vbi ἀ. ſint honeſtioris loci, v. κηρ.

ἀγείρειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. ὅτι πάντα ἔθνη - στρατὸν ἀγείροι, colligerent 8, 5, 15. c. ſyn. τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας ἀθροίσας, καὶ δύναμιν πολλὴν ἀγείρας, copiis coactis 3, 14, 7. Paſſ. c. praep. μαθόντες, δύναμιν ἀγειρομένην ἐπ' αὐτοὺς, copias congregati aduerſus ſe 1, 10, 6. poſt ſyn. στρατὸν ἐπ' αὐτ. ἀγερθῆναι.

ἀγέλη, phyſ. de anim., per oppreſſum gen., διδοὺς τὰς ἀγέλας τῷ στρατῷ, λ. greges 7, 2, 9. ſcil. pecudum, qui gen. aliquis latet in pr. λείας.

ἀγεννής, impropr. ſ. moraliter, de animo, c. adiuncto, ἄνανδρον αὐτὸν καὶ ἀγεννῆ καλῶν, ignauum 4, 13, 5. ignobilem, non excelſum. c. acc. ellipt. νεανίσκον, τὸ σῶμα οὐκ ἀγεννῆ 7, 6, 11. non inualidum. †† ἐκ συνειδήσεως ἀγεννοῦς 7, 1, 8. p. vulg. εὐγεν.

ἀγεώργητος, phyſ. paſſ. de re ſ. loco, c. ſubſt. affini fem., et c. adiuncto ſyn. γῆν - ἀγεώργητον καὶ παντάπασιν οὖσαν ἀργὸν, incultum ſolum 2, 4, 12.

ἀγκάλη, propr. ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἄγουσα αὐτοὺς, eos in amplexum adducens 4, 3, 20. intra vlnas.

ἁγνεύειν, moraliter, de Veſtali, caſta eſſe 5, 6, 3. ſq. explic. παρθενεύεσθαι, vivere ſine venere.

ἀγνοεῖν, de perſ. propr. abſ. ἐπιστῆναι αὐτῷ ἀγνοοῦντι, ignaro 6, 8, 15. ſc. τί τούτων, ignoranti quid horum. c. adu. βιοῦς, ὡς οὐκ ἀγνοεῖτε, quemadmodum non ignoratis 2, 2, 13. ἠγνόουν, πῶς χρήσονται τῷ πράγματι 5, 4, 16. † c. praep. ὑπὸ νηπιότητος ἀγνοοῦν - παιδίον, inſcius 1, 17, 8. niſi ibi eſt abſ., ignorans, quid teneret in manibus. c. acc. rei, ἀγνοοῦντος ταῦτα, ignorante haec 1, 9, 19. 1, 12, 12. 2, 12, 3. 3, 12, 18. †† ἀγνοοῦντα τὸ, ignorantem 6, 8, 11. qui recte ſic legit, p. vulg. καὶ νοοῦντα. c. neg. οὐκ ἀγνοοῦντες τὰ λ. haud ignorantes 4, 11, 14. 7, 8, 12. 16. ſimul c. adu. οὐδὲν ἧττον ὑμῶν ἀγνοοῦντά με

τὰ λ. me, non minus, quam vos, ignarum 2, 5, 12. c. coni. οὐκ ἀγνοῶ μὲν, ὅτι λ. non sum nescius, 4, 6, 3.

ἄγνοια, c. gen. rei, τῶν πραττομένων ἄγνοια 1, 13, 3. ignoratione. — δι' ἄγνοιαν τῶν τόπων, propter imperitiam 7, 2, 11. sq. syn. δι' ἐμπειρίαν, it. 7, 12, 11. †† ὑπὸ δέους καὶ ἀγνοίας οὐκ ᾔδει λ. metu et ignoratione nesciebat rel. 7, 5, 10.

ἁγνὸς, moral. de Vestali, c. adiuncto, εἰ παρθένος εἴη καὶ ἁγνὴ, casta 1, 11, 12.

ἀγνώμων, moral. de pers. c. praep. μήτ' ἀγνώμονα πρὸς τὸν Φίλον, ingratum 3, 6, 3. *unerkenntlich.*

ἀγνωσία, propr. c. praep. διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. sc. αὐτῆς, τῆς αἰτίας, propter eius apud Graecorum quosdam ignorationem.

ἄγνωστος, pass. de pers. c. adu. et adiuncto, in opp. ἵνα δόξαν ἄρηται, - πρότερον ἀγν. καὶ ἄσημος ὢν, ignotus 1, 9, 12. † sed abs. de re, c. subst. fem. ἱστορίαν - ἄγνωστον, ignot. 1, 1, 4. — Neutr. c. adiuncto εἰ τὸ ἡμέτερον ὄνομα πύθοιντο, οὐκ ἄγνωστον, οὐδ' ἄσημον παρ' αὐτοῖς ὑπάρχον, ignot. 2, 10, 16. ὡς ἄπυστα καὶ ἄγνωστα εἶναι αὐτῷ τὰ πραττόμενα, incognita 8, 5, 11. per litteras scriptas. sed abs. c. subst. πράγματα - ἄγνωστα, lites ignot. 7, 3, 4.

ἀγορὰ, phys. de loco Romae, vbi concio populi habita, et a magistratibus iuramentum fidelitatis praestitum, κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς λ. fori 2, 9, 7. ἐπὶ τῆς ἀ. μέσης, in medio foro ib. — εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν προτιθέασι τὴν κλίνην, in vetus forum 4, 2, 8. in consecratione imperat. quatenus ibi aguntur caussae et iudicia exercentur, τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως εἶχε, rerum forensium haud imperitus erat 4, 12, 2. sc. πραγμάτων ὄντων, πραττομένων, λεγομένων, δικαζομένων. Sed trop. προὔθεσαν ὑπὲρ τῶν τειχῶν ἀγορὰν, mercatum 8, 6, 6. sq. explic.

ἀγοραῖος, de rebus, quae in foro aguntur et exercentur, c. subst. fem. ἔκ τινος ἀγοραίου διαφορᾶς, forensi 7, 9, 5. c. adiuncto et opp. τὰς πράξεις καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίους, - τὰς δὲ στρατιωτικὰς λ. forensia 6, 1, 8. Neutr. ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγοραίοις, in caussis forensib. 7, 7, 7.

ἀγορεύειν, phys. de pers. c. adu. et acc. pers. it. adiuncto, ὡς προϊόντα κακῶς ἀγορεύειν, - καὶ - σκώπτειν, vt conuitiis incesserent 2, 7, 4. κἀμὲ κακ. ἠγόρευε, καὶ δημοσίᾳ - διαβάλλων, καὶ διασκώπτων λ. vituperabat 5, 1, 5. (αὐτὸν) ἐβλασφήμουν καὶ κακ. ἠγόρευον, male dicebant 2, 6, 20. sed solo c. adu. illo, (αὐτὸν) κακ. ἠγ. maledicta in eum dicebant 1, 12, 11.

ἀγροὶ, *agri*, de locis (minus qua conseruntur frugibus, quam habitantur hominibus) extra vrbem, per disertum opp. πλῆθος, ὅ περ ἔκ τε τῶν περικειμένων πόλεων καὶ ἀγρῶν ἤθροιστο 3, 4, 11. et ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἤτοι ἀγροῖς 8, 1, 9. sed per relationem tacitam εἶναι κενὰ οἰνοφόρα σκεύη ἐν τοῖς ἐρήμοις ἀγροῖς 8, 4, 9. praeced. §. 2. πόλεως, it. τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν νεανίσκους 7, 4, 7. 13. praec. §. 3. τῆς Καρχηδονίας χώρας et §. 8. τὴν πόλιν, it. τῶν ὄχλων πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκεῖσε (εἰς τὴν πόλιν s. εἰς τὸ ἐμπόριον §. 5. sq.) συρρεόντων, sq. πολίχνας τε καὶ κώμας τὰς περικειμένας καταλιπόντων, it. sq. τῆς πόλεως 8, 2, 10. sed c. alio simul opp. κώμαις τε καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων 1, 10, 2. sq. πόλεσι, it. ὅσα εἶχον ἐν κώμαις ἢ ἀγροῖς τοῖς πλησίον; 5, 3, 26. ad castra et vrbem, cf. §. 24. τῆς πόλεως - τοῦ στρατοπέδου, et ἀγροὺς καὶ κώμας ἐμπιπράναι λ. 7, 9, 21. post pr. §. τὰς πόλεις.

Digitized by Google

ἀγχιβαθής, phyf. de re, τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἑλῶν ἐπισφαλοῦς ἐσομένου profunditate paludum 7, 2, 11. a neutr. c. artic. τὸ ἀγχιβαθές, altitudo, profunditas.

ἀγχίνοια, c. adiuncto, ἐν ὑπολήψει ἦν παρὰ τοῖς ὄχλοις φρενῶν τε καὶ ἀγχινοίας 7, 10, 7. folertia, acumen. ὃ περ ἐγὼ προμηθείᾳ πολλῇ καὶ ἀγχινοίᾳ συνεὶς fagacitate 4, 5, 11.

ἀγχίνοος f. ἀγχίνους, neutr. c. art. et gen. rei, τὸ ἀγχίνουν τῆς γνώμης ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο, acumen ingenii in illo (Seuero) 2, 14, 3. i. q. pr. merum fubft., per abundantiam gen. τῆς γν. affinis.

'Αγχίσης, Anchifes, 'Αἰνείαν, τὸν Ἀφροδίτης καὶ 'Αγχίσου, fc. υἱόν, 2, 3, 9.

ἄγω, phyf. de hominibus, c. acc. perf. εἰς τὴν 'Ρώμην ἠπείγετο, ἄγων καὶ τοὺς παῖδας, ducens fecum 3, 10, 1. 2, 2, 11. ἵππον καὶ τοξοτῶν πλῆθος, adducens 4, 14, 6. δύναμιν ducens 7, 9, 7. — τοξότας συμμάχους ἤγαγεν adduxit 3, 9, 4. fed c. praep. ἄγων τὸν ςρατὸν σὺν αὐτῷ, duc. 3, 8, 4. τὸν ςρατὸν ἄγων ἐπ' αὐτὸν 3, 1, 2. †† honoris caufa et in pompa, εἰς τὰ ἱερὰ αὐτὸν ἄγουσι deducunt 2, 8, 10. ἐς τὸν νεὼν ἤγαγον (αὐτοὺς) deduxerunt 5, 8, 14. †† ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἄγουσα αὐτούς, eos in amplexum adducens 4, 3, 20. vlnis includens 4, 3, 20. ††† πάντας ἤγαγε, reduxit 3, 4, 17. an pro ἀνήγ. f. ἐπανήγ. Porro c. dat. perf. fimul ὑμῖν ἄγομεν ἄνδρα, adduc. 2, 2, 16. †† c. v. alio, ἄγων καὶ φέρων τὰ 'Ρωμαίων ἅπαντα, agens ferens 6, 2, 14. diripere, pecudes abigere, fed res vtenfiles, pecunias, rel. portare, et homines abducere. Tum de animantibus, c. acc. rei, τὸ ἅρμα ἦγεν ἑξάπωλον ἵππων 5, 6, 16. trahere. Sed impropr. c. acc. perf. et praep. τούτους εἰς ὑποψίαν ἄγων, adduc. 1, 8, 4. μηδέ τις τύχης πταῖσμα νομιζέτω, ὅτι (αὐτὴ) με ἐπὶ τοῦτο ἤγαγε 5, 1, 10. evehere. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἦγον (αὐτὸν οἱ ςρατιῶται,) οὔ τι βουλόμενον, adduxerunt 7, 1, 21. c. acc. rei, ἔνθα αὐτὸς διέτριβεν, εἰρήνην ἄγων, agitans, 3, 9, 16. agere, i. colere, ftudere, feruare. c. adu. et praep. δείξαντες, ὅτι ἄρα καὶ εἰρήνην ἄγειν πράως καὶ μετ' αἰδοῦς ἐπίςασθε 6, 3, 12. fq. opp. καὶ τὰ πολεμικὰ κατορθοῦτε. c. dat. perf. ἱερομηνίαν ἄγουσι τῷ θεῷ, agitant 1, 16, 5. agere, i. celebrare, inftituere. c. praep. et adiuncto, ἐπὶ τέλος τε ἀγαγεῖν καὶ ἀνύσαι ταῦτα, ad exitum deducere 2, 10, 4. c. adu. ὅ τι ἂν μέλλοις πράττειν, λανθάνων ἀκωλύτως εἰς τέλος ἄξεις, ad exit. perduces 3, 11, 13. Porro Paff., phyf. de perf. c. adu. et praepp. σχήμασιν ἐπιτεθέντας, ἄγεσθαι νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ὁδεύοντας, ἐξ ἀνατολῶν ἀπό τε μεσημβρίας εἰς Παίονας, abduci 7, 3, 9. adduci. impropr., c. praep. et dat. rei f. modi, οὐδὲ ποτε ἀφηνιάζουσιν, ἢν μὴ βίᾳ καὶ ὕβρει ἐπὶ τούτῳ ἀχθῶσι, eo adacti fuerint 1, 4, 12. de re, πονηρὰ τύχη ἐκώλυσε, θαυμαςὰ ἔργα εἰς τέλος ἀχθῆναι ad exit. perduci 2, 4, 11. Denique Med. de perf. c. acc. perf. dupl., ὁ Κόμμοδος γυναῖκα ἠγάγετο Κρισπῖναν, vxorem duxit 1, 8, 9. fibi *ducere*, proprie, it. c. acc. perf. vno ἠγάγετο γυναῖκα 5, 6, 2. it. ἀγαγέσθαι βασιλίδα ducere 4, 10, 4. c. adu. τρίτην πάλιν ἠγάγετο 5, 6, 5. c. praep. ἀγαγέσθαι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον, ducere in matrim. 4, 10, 3. ††† c. dat. perf., alteri vxorem ducere, i. eligere, dare; de patre, ἠγάγετο αὐτῷ γυναῖκα, dedit 3, 10, 10. at de matre 6, 1, 19.

ἀγωγοί, phyf. de re f. inftrum. c. gen. rei, ὕδατος, ductus aquarum 7, 12, 7. aquaeductus.

ἀγὼν, propr. c. gen. rei, ἀγῶνος τοῦ τῶν Καπετωλίων ἐπιτελουμένου cum celebrarentur ludi Capitolini 8, 8, 5. abſ. ἱερὸν ἀγῶνα τελοῦσι Ῥωμαῖοι Διῒ Καπετωλίῳ, ludos 1, 9, 4. ἐπετέλεσεν ἐπινίκιον ἀγῶνα 3, 8, 16. impropr. c. praep. ὁρῶ οὐ τὸν τυχόντα μοὶ ἐπηρτημένον ἀγῶνα πρὸς τὸ ἄξιον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῆς τιμῆς, certamen 2, 3, 16. ſolicitudo, angor, cura, negotium, labor, it. c. adiuncto δέος καὶ ἀγῶνα οὐ μικρὸν ἐμποιεῖ ταῦτα, ſolicitudinem ib. 13.
ἀγωνίζεσθαι, med. de perſ. in bello, c. praep. μετ' ἀγαθῆς τῆς ἐλπίδος dimicare, 4, 14, 17. ἐκ παρατάξεως certare, 5, 4, 9. ὑπὲρ τοῦ Ἀντωνίνου ib. 15. i. q. pr. et ſqq. §. ὑπὲρ αὐτοῦ μάχεσθ. — c. adu. ὑπὲρ τοῦ Ἀντ. προθύμως, pugnabant ib. 10. †† δυνάμεις πρὸς τὸ συςάδην καὶ ἐξ ἀντιςάσεως ἀγωνίζεσθαι ἀξιόχρεως, ad conflıgendum ib. 6.
ἀγωνιςὴς,[a] in ſcena, τῶν ἐνδόξων ἀγωνιςῶν, actores 1, 9, 6. hiſtrio.
ἀδακρυτὶ, propr. c. verbis, ſine lacrymis 1, 4, 20. 6, 4, 4.
ἀδεὴς, de re, c. adiuncto, τὸ κρυπτὸν πρότερον διὰ φόβον μῖσος, ἀδεὲς καὶ αὐτεξούσιον γενόμενον, ſecurum 7, 7, 3. abſ. ἀδεεςέραν - τὴν ὁδὸν tutior. 6, 5, 16. †† neutr. pro adu. ἀδεέςερον ἑκάτερος βιώσεσθαι προσδοκῶν, tutius 4, 1, 4. de perſ. c. adiuncto, εὐθυμότερος καὶ ἀδεέςερος γενόμενος, liberior 6, 6, 13.
ἄδεια, in bonam partem, c. adiuncto ἐν προσχήματι ἐλευθερίας ἀδείας τε εἰρηνικῆς ἔργα πολέμου ἐμφυλίου ἐγίνετο 7, 7, 8. ſecuritas ἐν ἀδείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ βιώσεσθε 5, 1, 16. 5, 2, 5. ἐν ἀδ. καὶ ἀναιμωτὶ βιωσ. ſecure 5, 1, 9. ἐν ἀδ. καὶ μακαρίῳ βίῳ βιωσ. 2, 4, 17. †† ἄδειάν τε καὶ ἀμνηςίαν ὑπισχνεῖται veniam, 5, 4, 18. — abſ. ἄδειαν ὑπισχνούμενοι, impunitatem 1, 10, 4. poſt δεσμῶν ἐλευθέρους ἀφιέντες, e carceribus ſceleratos. †† ὅσα πρότερον ἐπεῖχεν ὁ φόβος ῥήματα, ταῦτα, προσελθούσης ἀδείας καὶ ἐλευθερίας, ῥᾳδίως ἐλέγετο 2, 2, 7. vbi Bg. *licentia*, (cum aeque valeat pro *ſecuritas*, ob pr. ὁ φόβος, cui opp. ἄδεια, libertas et vacuitas a metu, poena, vindicta,) it. in hoc. ὑπηρετούσης ἀδείας τε καὶ ἐξουσίας, 6, 1, 11. vbi ſaltem in partem dr. malam.
ἀδελφὴ, proprie, abſ. 1, 8, 8. 17. ſed ἰδίᾳ 1. 3, 6. πρεσβυτάτη 1, 8, 6. — c. gen. perſ. ἡ πρεσβυτάτη τῶν Κομμόδου ἀδελφῶν 1, 13, 2. 7. Sic et
ἀδελφὸς, 1, 11, 5. 3, 4, 13. 3, 13, 4. 4, 13, 6. † πρὸς ἀλλήλους ἐςασίαζον οἱ ἀδελφοὶ 3, 10, 5. an per emphaſin, i. e. ii, qui fratres erant, et; vt tales, non debebant diffidere, at ſolebant, de more fratrum; ſed ἀδελφοῖς γνησίοις 3, 6, 4. c. gen. perſ. τὸν ἀδ. αὐτοῦ 3, 15, 7.
ἄδενδρος, propr. de re, χῶραι ἄδενδροι arboribus vacua 7, 2, 10. poſt diverſum τῶν πεδίων et ſq. opp. ταῖς ὕλαις, qualia loca (praeter campos, planities, et agros, τῶν πεδ.) ſunt et valles, convalles, colles et montes interdum.
ἀδεῶς, c. verbis, τὰ ἑαυτοῦ ἔχων, ſecure 2, 3, 19. licenter 7, 8, 20. tuto 2, 6, 7. χρησάμενος ἀδ. τοῖς κελευσθεῖσιν, libere 4, 12, 9.
ἄδηλος, trop. de re, c. adiuncto, κούφοις καὶ ἀδήλοις ἐλπίσι, incerta ſpe 2, 9, 1.
Ἀδιαβηνὸς, Adiabenus, habitans Adiabenen, regionem prope Aſſyriam, Ἀδιαβηνῶν χώραν 3, 9, 3.
ἀδικεῖν, abſ. δοκεῖ τὸ νικῆσαν, pars victrix iniuriam intuliſſe putatur 4, 5, 4. μικρᾶς προφάσεως δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, ad iniurias inferendas 3, 8, 6. vbi aor. pro praeſ. ſed proprie in hoc, ὡς μὴ δόλῳ παρασπονδήσαντες - ἠδικήσατε, quod non dolo violantes fedus iniurii fueritis, 4, 14, 18. vbi videtur eſſe c. ad-

Digitized by Google

iuncto modi per particip., vt c. quodam opp. ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλ' ἀμύνασθαι, ὑπάρχει τὸ εὔελπι, ex eo, quod non infertur iniuria, fed propulfatur, 6, 3, 9. Porro c. acc. perf. et nominat. modi, it. c. adu. πίστει γνώμης, ὅτι μηδένα ἑκὼν ἀδικήσει ποτὲ, quod neminem vltro effet laefurus, 2, 4, 5. quod ἑκ. tractabat Bg. pro adu. c acc. rei f. modi, pr. κατὰ oppreffa, φόνος ἐγένετο καὶ μηδὲν ἀδικησάντων ἀνθρώπων, etiam infontium hominum 7, 7, 6. f. etiam hominum, qui nihil deliquiffent; vbi proprie deeft prior acc. perf. μηδένα f. τινὰ, et hominum, qui nulla re f. nullo modo quenquam laefiffent f. iniuria affeciffent. c. vtr. acc. tali, rei ac perf., fimul, γέροντες, μηδὲν αὐτοὺς ἀδικήσαντος, feni innocenti 7, 5, 9. qui nullo modo ipfos laefiffet. c. praep. τὸν περὶ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ὅρκους ἀδικήσαντα βασιλέα, qui fedus et iusiurandum temerauerat, 4, 15, 17. f. erga fedus - inique fecerat, f. erga - deliquerat, f. in fedus - peccarat. Tum Paff. c. adiuncto modi f. abl. modi, τὸ ἡττηθὲν τοῖς τοιούτοις ἀδικεῖσθαι δοκεῖ, victa pars in talibus (caufis, temporibus) iniuriam accepiffe (laefa effe) putatur 4, 6, 4. abf. συνοφάνται ὑπὸ τῶν ἀδικηθέντων ἀνῃροῦντο, ab iis, quos laeferant (a laefis) 7, 7, 5. θεοὺς τοὺς ἀδικουμένους ἐπεκάλουν, laefa numina 7, 4, 1. †† ἐθνῶν, οἳ ἀδικούμενοι ἀπέστησαν, nationibus, quae ob acceptas iniurias (laefae, f. quia laefae erant) 8, 7, 17. per fynthefin, pro ἃ, ἀδικούμενα, ἀπ.

ἀδικία, c. gen. rei, τὸ φιλοχρήματον ἐξ ἀδικίας φόνων, ex iniuftis caedibus 3, 8, 14. pro adi. ἐξ ἀδικων φον.

ἄδικος, proprio fenfu ac forenfi, de re, c. fubft. fem. ἄδικον εὐπορίαν χρημάτων iniuftam 2, 3, 23. τὸ ἄρχειν ἀδίκων ἔργων, prius laedere 6, 3, 9. f. iniuftas res incipere, priorem facere, iniurias prius inferre, it. ἄδικον (ἐστὶ) τὸ ἄρχειν ἔργων πονηρῶν, iniuftum eft 3, 6, 9.

ἀδίκως, c. verbis, c. adiuncto, οὓς ἀδ. καὶ παρὰ τοὺς ὅρκους ἀνῃρῆσθαι, nefarie 4, 14, 14. abf. τοῖς ἀδ. κατακριθεῖσι, iniufte 7, 6, 7.

ἀδόκιμος, de perf. ἀνδρῶν ἔκ τε τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος οὐκ ἀδοκίμων, minime improbandis 7, 7, 10. f. non ignobilis, i. nobilis, clarus, praecipuus.

ἀδοξία, dedecus, 6, 6, 4. infamia, iudicium aliorum iniquum, e bello, male gefto.

ἀδόξως, c. adiuncto, μὴ ἀσήμως, μηδ' ἀδ. τελευτῆσαι, inglorie 1, 10, 8.

Ἀδουέντος, Aduentus, praefectus praetorio, 4, 12, 2. 4, 14, 3.

ἀδρανία, c. adiuncto (et gen. perf.) οὔτε ἐμοῦ ῥαθυμίαν ἢ ἀδρανίαν καταγνώσονται, ignauiam 2, 10, 17. de duce belli.

Ἀδριανός, Adrianus, imperat. Rom. 1, 7, 6.

ἀδύνατος, paff. de re, neutr. c. inf. εἰδὼς, ἀδύνατον ὂν, διαχειρίζεσθαι, fe non poffe - 3, 12, 2. ἦν εὑρίσκειν ἀδ. fieri non poterat, vt 4, 6, 13. λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδ. latere non poffunt 4, 11, 14. fcil. ἐστὶ, fed ἦν, non poterant, potuerant.

ἀεὶ, fenfu vulg., de temp. continuo nec interrupto, ftans in med. poft adi. κρυερὰν ἀ. καὶ συνεφῆ λ. femper 1, 6, 3. In enunc. extr. συνόντες ἀ. 1, 2, 2. 2, 6, 22. identidem 3, 13, 8. — fed ante verb. ἀ. φαίνεται λ. femp. 3, 14, 15. alfidue 7, 1, 15. — cf. per fitum alterutrum, in med. enunc. 2, 10, 10. † φιλεῖ - ἀ. λ. plerumque 1, 2, 8. εἰωθότων ἀ. λ. alias 4, 15, 15. identidem 6, 4, 3. femp. 6, 7, 22. †† fenfu alio, τὸ πλῆθος -, ἀ. - διαιρούμενον, femp. 6, 5, 6. vbi de temp. interrupto, et de temporis parte certa, p. Lat. formula *quouis tempore*, vel illo

adu. Bg. ἀνθελκομένους ἀ. λ. subinde ib. 16. quo et referas superiora loca quaedam cf. 2, 10, 10. 3, 13, 4. ††† c. subst., p. adi., τῶν προςκτωμένων ἀεὶ καταφρονῆσαι, semper contemtu 1, 8, 4. perpetuo c. ††† sensu alio rursus, extra tempus, et potius de ordine, consecutione, successione, τρίτον τε καὶ τέταρτον, ἀεὶ τοῦ ὑποκειμένου μεῖον κατασκεύασμα, *semper* inferiore *minus* 4, 2, 14. pro continuo, deinceps.

ἀετὸς, propr., aquila, ἀφίεται, ἀνελευσόμενος ἐς τὸν αἰθέρα 4, 2, 22.

ἀηδῶς, c. neg. οὐδὲ ἀ. ὑπέςη, haud aegre, 7, 5, 18. haud gravate, i. libenter.

ἀήθεια, c. gen. rei, διὰ τὴν τοῦ ἀέρος ἀήθειαν νοσῶν, insolentiâ coeli 6, 6, 1. insuetam coeli temperiem.

ἀήθης, pass. Masc. de pers. μὴ τὸ σχῆμα λυπήσῃ τοὺς ἰδόντας, ἀήθεις ὄντας, minime adsuetos ei, 5, 5, 9. de re, Neutr, c. gen. rei, p. subst. ἐταράττοντο τῷ ἀήθει τοῦ πράγματος, insolentiâ rei, 2, 11, 10. insolita re.

ἀὴρ, propr. οὗ τὴν εἰκόνα φανῆναι πολλάκις, ἐν ἀέρι ὑπὲρ τῆς πόλεως μαχομένην, in aëre 8, 3, 20. ἀςέρες, εἰς μῆκος κεχαλασμένοι, ὡς ἐν μέσῳ ἀέρι κρέμασθαι δοκεῖν, *in* med. *aëre* 1, 14, 1. vbi et valeat pro it. in sq. hoc, c. art. μένοντες ὑπὸ γυμνῷ τῷ ἀ. *sub* aperto *coelo*, 8, 5, 9. sub dio, milites. Tum aëris certa natura et temperies, τὴν τοῦ ἀέρος φθορὰν, aëris, 1, 12, 3. it. 5. τὸ φθινῶδες τοῦ ἀ. sed τὸ πνιγῶδες τοῦ ἀ. coeli *aestu* 3, 9, 11. 6, 6, 1. sq. ὁ κατ' ἐκείνην τὴν χώραν ἀὴρ ζοφώδης ἀεὶ φαίνεται 3, 14, 15. ὑγρῷ καὶ χειμερίῳ ἀ. ἐνειθισμένοι, 6, 6, 2. it. in plur. pro sing. ἀέρων φθορᾶς, aëris 1, 1 5. ἀπολαύουσιν ἀτμίδων τε καὶ ἀέρων, ὧν Ἰταλία μόνη εὔφορος, coelo, 1, 6, 5.

ἀθλητὴς, phys. athleta, 4, 6, 4. in Getae deliciis.

ἄθλιος, de pers. c. subst. ἄθλιον πρεσβύτην, miserum (Iulianum) 2, 12, 11. it. πρεσβύτην ἄθλ. (Gordianum) 7, 8, 9. abs. ἡ ἀθλία ἐγὼ, ego misera, (Iulia) 4, 3, 18.

ἀθλιότης, c. gen. rei, et alio adiuncto, μικρολογίαν καὶ ἀθλιότητα βίου ὀνειδίζουσι, miseriam, 2, 3, 22.

ἀθλοθέτης, σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν ὁ βασιλεὺς γίγνεται, arbiter ludorum 1, 9, 5. Commodus, quatenus praemium certaminis victori statuit.

ἀθροίζειν, phys. c. acc. rei, τὰ λοιπὰ τῆς σεβασμίου τιμῆς ἀθροίσαντες, congestis, 2, 8, 10. speciatim, pecuniam, in vsus tum domesticos, χρήματα ἀθροίζων, colligens 1, 12, 9. tum belli ςρατὸν ἀθροίζων καὶ χρήματα, collecturus 3, 2, 21. vbi et c. acc. pers., quocum solo δύναμιν ἀθροίζειν, congregare, 3, 1, 5. ςρατιὰν ἀθροίσας, collecto, 3, 4, 1. ςρατὸν 5, 4, 8. 7, 9, 7. μεῖζόν τι πλῆθος κακούργων ἤθροισε 1, 10, 3. †† c. adiuncto verbo, δύναμιν ἤθροιζε καὶ παρεσκεύαζε, congreg. 6, 6, 7. †† ἀθροίσας τοὺς ἐν Ῥώμῃ ςρατιώτας, congregatis, sq. συνελθεῖν τε κελεύσας ἐς τὸ πεδίον λ. ad orationem habendam, 6, 3, 4. simul c. praep. it. adu. ἐνταῦθα δύναμιν ἐπὶ σοὶ καὶ χρήματα ἀθροίζει 1, 9, 11. χεῖρα πολλὴν κακούργων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ 1, 10, 2. τὸ λοιπὸν ςρατιωτικὸν ἐκ τῶν ἐκεῖ ςρατοπέδων 3, 1, 6. δύναμιν κἀκεῖθεν 6, 4, 5. ἔνθα τοὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐπιλέκτους ἤθροιζε 8, 6, 11. †† τοὺς πανταχόθεν ςρατιώτας ἀθροίσας, sq. καὶ δύναμιν πολλὴν ἀγείρας 3, 14, 7. † ἀθροίσας τοὺς πανταχόθεν ςρατιώτας, sq. συγκαλέσας τε εἰς τὸ πεδίον, ad orat. iterum 2, 10, 2. c. abl. temporis ἐκχέας χρήματα, ὅσα ἔτεσιν ὀκτωκαίδεκα ἤθροισε - ἐξ ἀλλοτρίων συμ-

Digitized by Google

φορῶν 4, 4, 18. c. adiuncto longiori, finem f. caussam indicante, χρήματα ἤθρ., εἰς τὸ ἐπιδόσεσιν ἀποστῆσαι τὸ στρατιωτικὸν 1, 9, 2. προσποιουμένη, ἀθροίζειν αὐτὰ (τὰ χρήματα) ἵνα ἔχοι τοῖς στρατιώταις - χαρίζεσθαι, fq. ἰδίᾳ ἐθησαύριζε, 6, 1, 17. †† At impropr. ἱστορίαν μετὰ πάσης ἀκριβείας ἤθροισα ἐς συγγραφὴν, collegi, 1, 1, 4. Tum Paff. de re, ad belli vſum maxime, πλῆθος τῶν βαρβάρων ἤθροιστο, congreg. 4, 11, 7. 7, 4, 9. c. adu. πάν τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, ἔσθ' ὅπη καὶ τῶν γυναικῶν, ἀθροίζεται 6, 5, 7. c. praep. πλῆθος ἀνθρώπων, ὅ περ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἤθροιστο 3, 4, 11. τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ στρατοῦ καὶ πρότερον ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἤθροιστο, coacta fuerat, 7, 2, 4. Sed de perf. 7, 11, 16. it. ἡ νεολαία 7, 12, 2. c. adu. τὸν στρατὸν, ὅς, ἅπαξ διαλυθεὶς, οὐ ῥαδίως ἠθροίζετο, congregab. 6, 7, 2. c. praep. ἀθροισθέντες εἰς τὸ πεδίον ὡπλισμένοι 6, 8, 10. στρατοῦ, ὑπὸ Νίγρου ἀθροιζομένου 3, 3, 7. κελεύει, στρατὸν ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθῆναι, adunari, 1, 10, 5. (fq. μαθόντες, δύναμιν ἀγειρομένην ἐπ' αὐτούς,) it. δύναμιν ἀκούσαντες ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθεῖσαν, copias comparatas 3, 14, 8. pro inf. loci pr. it. ἐξ Ἰταλίας λογάδες ἐς τὴν στρατιὰν ἠθροίζοντο, delectus habebatur, 6, 5, 2. †† δυνάμεως, ἰσοῤῥόπου ἀθροιζομένης πρὸς τὸ ἀγγελλόμενον τῶν βαρβάρων πλῆθος 6, 3, 3. Sed partim extra bellum, ὁ Ἰουλιανὸς ἀθροισθῆναι κελεύσας τὴν σύγκλητον, conuenire iuſſo, 2, 12, 5. it. de re, ξύλων ἀθροισθῆναι πυρὰν κελεύει, ſtruere 4, 8, 12. † οὔτε νεφῶν ἀθροισθέντων, nubibus collectis, 1, 14, 4. c. dat. perf. τὰ πανταχόθεν ζῶα ἠθροίζετο αὐτῷ, conquirebantur ipſi 1, 15, 9. — c. praep. οὐκ ἐκ προνοίας τὰ χρειώδη τῷ στρατῷ ἠθροίζετο, colligebantur, 7, 8, 25. an med.? Tum χρήματα πολιτικά, εἰς εὐθηνίας ἀθροιζόμενα 7, 3, 13. † θεάματα πάντα ἀθροίζεται ὡς εἰς βασιλίδα πόλιν 1, 9, 4.

ἀθυμία, c. adiuncto, ὑπὸ ἀσθενείας καὶ ἀθυμίας αὖθις ὑπτίαζε, animi languore, 1, 4, 16. i. q. pr. λειποθυμία, e morbo, fed ἦσαν οἱ στρατιῶται ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει, anxietate, 3, 3, 8. triſtitia, moerore, *Unmuth*, f. *Muthlofigkeit*. Sic et

ἀθύμως, διέκειτο ὁ στρατὸς, (poſt πταίων τῆς ἐλπίδος,) deiecto animo erat, 8, 5, 1. erat anxius, triſtis, fine animo.

ἄθυρος, phyſ. de re ac loco, διανυκτερεύσαντες ἐν ἀθύροις οἰκίαις, intra domos, ianuis carentes, 8, 1, 11. cf. §. 9. ἐμπρήσαντες τὰς θύρας οἰκιῶν.

ἀθύρειν, phyſ. de perf. c. adu. παιδίον, ἄλλως ἀθύρον, ludibundus, 1, 17, 7. εὑρόντες αὐτὸ (τὸ παιδ.) ἀθύρον οἴκοι, ludentem, 7, 10, 15.

Αἰγαῖος, Aegeus, ἤπειρον, διαιρουμένην Αἰγαίῳ 6, 2, 4. 6, 4, 9. fcil. πελάγει.

αἰγιαλὸς, propr. c. praep. τοσοῦτος ἐγένετο φόνος, ὡς ῥείθροις αἵματος τὸν περὶ τὴν πόλιν αἰγιαλὸν πάντα φοινιχθῆναι, littus, 4, 9, 17. fed abf. 3, 4, 4. 8, 5, 11.

αἴγλη, phyſ. de Commodo, αἴγλην τινὰ οὐράνιον περὶ τὴν κεφαλὴν συγγεγενῆσθαι αὐτῷ, iubar, 1, 7, 9. nimbum.

Αἰγύπτιος, de perf. τὸ γένος ἦν, Aegyptius, 1, 17, 14.

Αἴγυπτος, Aegyptus, terra, 6, 4, 13. 7, 6, 2.

ᾄδειν, propr. de perf. c. acc. rei et praep. ᾄδουσι - ὕμνους - εἰς τὸν λ. canunt 4, 2, 10.

αἰδεῖσθαι, med. de perf. c. acc. perf. οὔτε θεοὺς αἰδεσθεὶς, reueritus, 3, 6, 7. fq. οὓς πολλάκις ὤμοσεν, Albinus, de fententia Seueri, violando promiſſo et iureiurando contemnere, non cogi-

tare ac timere dei maieſtatem, conſcientiam, vindictam; ſed per idem Lat. ap. Bg. in his, de hominibus, ὁ Περέννιος ἀποσκευασάμενος πάντας, οὓς ὁ Κόμμοδος ᾐδεῖτο, reuerebatur 1, 9, 2. magni facere, nolle laedere atque interficere; it. c. praep. ὃν (Περτίνακα) οὐκ ἀπέκτεινε, διὰ σεμνότητα αἰδούμενος, Commodus 2, 1, 10. ſed de ciuibus ac militibus erga imperatorem, οὐ μόνον αὐτὸν (Σεβῆρον) συμπονοῦντα, ἀλλὰ καὶ τῶν καμάτων ἄρχοντα, οἱ στρατιῶται αἰδούμενοι 2, 11, 4. Tum per idem Lat. c. acc. rei σεμνοῦ βασιλέως (Περτίνακος) γῆρας αἰδούμενοι, (Praetoriani quidam) 2, 5, 14. prae reverentia erga ſenectutem, ſ. ob ſenectutem non auſi occidere; αἰδεσθεὶς ὁ Κόμμοδος τὰ λεχθέντα (αὐτοῦ, Pompeiani, amici) 1, 6, 21. non improbans et refutans palam, ſ. vera agnoſcens, ob dicta eius vera non ſuſtinens repugnare palam. Denique c. inf. ὁμολογεῖν τὰς αἰτίας αἰδούμενος, veritus, 1, 6, 8. αἰδούμενος ἔχειν αἰσχρῶν ἔργων σεμνοὺς ἐπόπτας, verens 1, 17, 3. poſt τοὺς πατρῴους φίλους ἀποσκευάσασθαι ἤθελε, - tum ἐφ' ᾗ θριαμβεῦσαι ᾐδέσθη, veritus eſt, 3, 9, 1. ὁ στρατὸς, αἰδεσθεὶς προδοῦναι βασιλέα, reveritus 7, 2, 14. it. παραδοῦναι αὐτοὺς ᾐδοῦντο 5, 4, 17. poſt οὔτε μάχεσθαι ἤθελον †† ᾐδεῖτο καὶ ἐφοβεῖτο τὸν πατέρα πρᾶξαί τι ἀνήκεστον, Caracalla, 3, 13, 6. In qua rectione c. inf. ſufficit ad ſenſum Lat. erubeſcere ſ. nolle, vt per omnia Herodi. loca Vern. *ſcheuen*, praeter *verehren* ad 1, 6, 21.
αἰδέσιμος, paſſ. de perſ. c. adiunctis, abl. modi et adu. temporis, ὁ Κρισπῖνος, φύσει μὲν καὶ ἄλλως αἰδ. ὤν, venerabilis, 8, 3, 16.
ἀΐδιος, de re, χάριτος ἀϊδίου εἰσὶ χρεῶσται, ſempiternae, 5, 1, 13. it. δόξαν ἀΐδιον 4, 14, 10. οὕτω ἀΐδιον αὐτὴν (τὴν ἐμὴν μνήμην) ποιῆσαι δυνήσεσθε, aeternam, 1, 4, 14. ἀρετῆς ἀΐδιον μνήμην εἰς τὸν ἐσόμενον αἰῶνα 1, 4, 18. c. adiuncto, ſi lectio ſana eſt, v. N. et παιδείας κλέος ἀΐδιον μνώμενοι 1, 1, 1.
αἰδὼς, actiue, I) erga perſ., abſ. de filio erga matrem, ὑπὸ αἰδοῦς πλείονος τῇ μητρὶ ἐπείθετο, (Alexand. Seuer.) reuerentia 6, 1, 24. de imperatore erga ſubiectos ciues, μηδενὸς αὐτῷ παρόντος, ᾧ νέμειν αἰδῶ ἀνάγκην ἔχοι 7, 1, 9. c. adiuncto αἰδῶ τε καὶ τιμὴν ἀπονέμουσιν, ἣν εἰώθεσαν, τοῖς ποτε κρείττοσι 5, 1, 14. — de militibus erga imperatores ſ. duces αὐτῷ ἐπάρχῳ ὄντι μετρίαν ἀπένεμον αἰδῶ 2, 2, 1. εἰρήνην ἄγειν πράως καὶ μετ' αἰδοῦς ἐπίστασθε, verecundi eſſe, 6, 3, 12. cum verecundia ſ. verecunde, pro adu. quod et praecedit. Porro c. praep., de imperatore erga amicos, ἐπεῖχεν αὐτὸν ἡ πρὸς τοὺς φίλους αἰδὼς, reuer. amicorum 1, 8, 5. de militibus erga imperat. ſ. duces, ἐδιδάχθησαν καταφρόνησιν τῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας αἰδοῦς 2, 6, 21. 3, 8, 10. c. adiuncto μετ' αἰδοῦς καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἀρχ. pudore, 8, 7, 13. — †† πάσης τιμῆς καὶ αἰδοῦς παρ' αὐτῶν τυχὼν, (imperator a ſenatu,) *venerationem*, 2, 3, 25. in rel. locis Bg. per Lat. *reuerentia*, vt et in illo II) erga res, πάντες ἀπεστράφησαν καὶ ἀπέστησαν, τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνομένῳ νέμοντες, (cum Caracalla exoneraret ventrem in itinere,) 4, 13, 10.
αἰεὶ, i. q. ἀεὶ, 2, 2, 13. in oratione med.
αἰθὴρ, aether, 4, 2, 22.
Αἰθίοψ, nomen gentis, ἀπὸ Αἰθιόπων, ab Aethiopibus 1, 15, h. l. orientalibus.
αἷμα, propr., animantium, ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἴνου τε καὶ αἵματος μεμιγμένου, ſanguinis 5, 5, 16. in ſacrificio; ſed hominum abſ. ῥείθροις αἵματος τὸν αἰγιαλὸν φοινιχθῆναι 4, 9, 17. poſt ca

dem, it. 3, 4, 10, 4, 4, 7. 7, 2, 14. sed Φθείροντες ἀλλήλους, ἐμφυλίου αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν 1, 13, 5. †† τοῦ ποταμοῦ ποτὸν, αἵματι καὶ φόνοις μεμιασμένον 8, 5, 17. tum trop. de caede, τῆς φιλοχρηματίας - μέχρις αἵματος αὐξηθείσης 2, 6, 22. post disertum φόνῳ. †† μὴ μόνον ἐμφυλίῳ, ἀλλὰ καὶ βασιλείῳ μιᾶναι τὰς δεξιὰς αἵματι 2, 5, 10. 2, 13, 16. cf. disertum φόνῳ 2, 9, 11. — c. gen. pers. ἐπεξελθεῖν τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι, caedem 2, 6, 6.

αἱμάσσεσθαι, pass. propr. de re, δεικνὺς τὴν χεῖρα ᾑμαγμένην, cruentam, 7, 11, 10. cruentatam.

Αἰμιλιανὸς, Aemilianus, ὁ τῆς Ἀσίας ἡγούμενος 3, 2, 2. 5.

Αἰνείας, Aeneas, Αἰνείου τοῦ Φρυγὸς 1, 11, 9. Αἰνείαν, τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου, sc. υἱὸν, 2, 3, 9.

αἱρεῖν, phys. de pers., c. acc. rei s. loci, τὴν Ἀκυληΐαν, capere, 8, 5, 13. expugnare, occupare, it. εἷλον πόλιν 8, 6, 7. c. adu. ἐλπίζων, ῥᾷστα αἱρήσειν τὴν πόλιν 8, 2, 5. Tum Pass. impropr. τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλέα αἱρεθῆναι, eligi, 7, 10, 12. c. praep. βασιλέας, τοὺς ὑπὸ συγκλήτου ᾑρημένος, quos creasset, 8, 7, 6. †† sensu med., c. acc. rei, τοῦ στρατοῦ ταῦτα ᾑρημένου, quum voluisset, 5, 5, 2. Denique Med. de pers. phys. c. acc. rei et praep. ὅπλα ἐφ' ὑμᾶς αἱροῦνται, capiunt, 7, 8, 7. sed trop. c. acc. pers. dupl. αἱροῦνται βασιλέα Ἀδουέντον, eligunt, 4, 14, 3. †† τὸν υἱὸν αὐτοῦ στρατηγήσοντα εἵλοντο, delegerunt 7, 9, 10. c. adu. ὃν οὕτως ἄρχοντα εἵλεσθε, optastis, 2, 13, 13. it. ᾑροῦντο ἐκεῖνον μᾶλλον ἄρχοντα, optabant 3, 5, 5. c. acc. rei, στρατιωτῶν, τὸν ἐκεῖ βίον ἑλομένων, elegisse, 3, 4, 20. εἰ τὰ παρόντα ἕλοιο, malueris, 7, 5, 12. suppletis μᾶλλον et τὰ πράγματα, vbi tamen procedat aeque *elegeris*, eligas. c. inf. et adu. ἑλέσθαι σε δεῖ σήμερον, σώζεσθαι λ. *eligendum* tibi est, 7, 5, 11. — Rursus pro velle s. cupere a) c. inf. οὔτε τὸ ὑμέτερον γενναῖον ὑποστῆναι αἱρήσονται, neque - optaturos, 2, 10, 17. b) c. acc. rei, οὐχ ἑλόμενοι πόλεμον μάταιον, *cum* nollent *suscipere*, 8, 8, 19. c. adu. ἑλόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κίνδυνον, ἢ τὸν παρόντα, eligens potius, 7, 5, 18. propr. volens magis s. potius, i. malens. c. inf. simul, ἑλομένη πάντα κίνδυνον ἀναῤῥῖψαι μᾶλλον, ἢ ἰδιωτεύειν, praeoptans - potius, 5, 3, 23.

αἴρειν, phys., de pers.; c. acc. rei, τὰ σημεῖα ἄραντες, signis sublatis, 2, 6, 17. milites, qui vexilla tollebant, euellebant e terra, vt, tenentes manibus, affigerent imagines imperatoris. † τοὺς θησαυροὺς τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἴρουσι, auferunt, 3, 9, 20. hostes milites. † de animante, c. praep. et acc. pers., τὸν ἵππον εἰς ὕψος ἄραντα τὸν Σεβῆρον, sublimem tollendo, 2, 9, 7. †† c. praep. sola, ὁ Μάξιμος ἀπὸ τῆς Ῥαβέννης ἄρας, profectus, 8, 7, 1. Sed impropr. de fortuna, c. praepp., ἐκ τῆς ἐσχάτης εὐτελείας εἰς τὸ μέγιστον ὕψους ἆραι, sc. αὐτὸν, tollere, 1, 13, 12. euehere, tribuere honores, opp. sq. καὶ πάλιν ῥῖψαι. Tum Pass., phys., de re, c. praep. οὔτε τι ἄλλο τῶν βασιλικῶν συμβόλων εἰς ὕψος ἀρθῆναι - ἐάσας, attolli, 2, 3, 5. a militibus vexilla, vt vel imago imperatoris affigeretur, vel vexilla praeferrentur cum affixa imagine. ὡς σωροὺς πτωμάτων εἰς ὕψ. ἀρθ. vt attollerentur 4, 15, 13. κλίνης εἰς ὕψ. ἀρθείσης, alte eleuato 4, 2, 3. — c. dat. pers. et c. al. praep. βήματος αὐτῷ εἰς ὕψ. ἀρθέντος ἐν μέσῳ τῷ στρατοπέδῳ, cum erectum fuisset, 1, 5, 4. † illis εἰς ὕψ. intellectis, βήματος, αὐτῷ ἀρθέντος, suggestum sibi erectum, 2, 10, 2. ἐπὰν μέγιστον χῶμα ἀρθῇ τῶν ἀρωμάτων, aggestus est, 4, 2, 18. in aedicula consecrat. imperat. Sed impropr., de pers.,

τὸν ἀρθέντα - πάλιν ῥίψαι, ſublatum, 1, 13, 12. enectum
fortuna, honoribus affectum. c. abl. rei, ἀρθεὶς ταῖς ἐλπίσ
erectus ſpe, 3. 12, 16. impulſus, it. 2, 6, 16. c. adu. et acc
rei, κατὰ oppreſſo, οὕτω ἀρθεὶς τὴν γνώμην, ſublatis animis,
9. 9. ſq. ἐλπίζων. c. praep. ἤρθη εἰς μειζόνων πραγμάτων ἐλπίδα
erectus fuit ad maiora ſperanda, 2, 13, 1. ſuſcepit ſpem, maiores
res aggrediendi et exſequendi. †† de re, εἰς δόξαν ἤρθη ἂν ἡ
πρᾶξις αὐτοῦ, ad gloriam euaſiſſet, 7, 3, 1. gloriam, laudem
conſequi, laudari, celebrari. Med., phyſ., de perſ., c. acc.
rei, ἀραμένους τὰ ὅπλα, ſublatis armis, 6, 8, 15. cubantia, ſtan-
tia alicubi, in ſolo, ſaltem ad pedes, capere ac tollere manibus
in humeros; ſic et τὴν κλίνην ἀράμενοι - κατακομίζουσι, lectum
portantes deferunt 4, 2, 8. γυμνὸν σκεύους ἀράμενοι τὸ ὕδωρ, Φέ-
ρουσιν, ſublatam aquam, 6, 7, 16. tollere in manus. c. acc.
perſ. ἀράμενοι τὸν Γορδιανὸν, Καίσαρα ὄντα, tollentes, 8, 8, 16
milites in humeros, manus, clypeum. †† c. praep. et gen.
loci diſerto, αὐτὸ, τὸ παιδίον, ἀράμενοι ἐπὶ τῶν ὤμων, tollentes
humeris, 7, 10, 15. ſed de equo, c. eadem praep. et dat. loci
ἀράμενον ἐπὶ τοῖς νώτοις, Φέρειν, cum ſuſtuliſſet in dorſum, 2, 9.
7. impropr., de perſ., c. acc. rei, ἵνα δόξαν ἄρηται, auferret,
1, 9, 12. βουλόμενος δόξαν ἄρασθαι, gloriam ſibi parare, 3, 9, 1.
δόξης κλέος ἀράμενοι, adepti, 4, 14, 18. , Sed alio ſenſu, πόλε-
μον ἄρασθαι, ſuſcipere, 7, 10, 3. c. adu. Φανερὰν εὐθὺς πρὸς
αὐτὸν ἔχθραν ἄρασθαι - παρῃτήσατο, cum ipſo inimicitias ge-
rere, 3, 5, 6. exercere; ſq. ἐγεῖραι.
αἵρεσις, trop. c. inf. σοὶ πρόκειται, optio 3, 11, 11. †† c. gen. rei,
εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, conditionem 6, 1. 7.
αἰσθάνεσθαι, ſ. αἰσθέσθαι, med. trop. ſ. phyſ. de perſ., c. inf.
νῦν καιρὸς ἐμοὶ, αἰσθέσθαι, - κατατεθεῖσθαι λ. vt ego ſen-
tiam, 1, 4, 7. cognoſcere. phyſ. c. gen. rei ὁ δῆμος, αἰσθόμε-
νος τῆς γνώμης τῶν ϛρατιωτῶν, ſentiens animum, 2, 7, 4. viden-
do, audiendo. ſimul cum formula adu. ἵν' ἐπὶ πλέον, ὧν πά-
σχουσιν, αἴσθοιντο, vt diutius dolorem ſentirent, 8, 8, 14. e.
pro τούτων, ἃ λ., animo et corpore. c. acc. rei αἰσθόμενοι τὸ
κατειληΦὸς πάθος, percepto malo, 1, 12, 16. auribus et oculis.
αἴσθησις, ſenſus, actio ſ. perpeſſio animi, c. gen. rei, ἐμὲ ταῦτα
τιμῆς αἰσθήσει ἐκπλήττει, honoris ſenſu, 2, 3, 13. cogitatione,
conſcientia. †† inſtrumentum ſenſuum, τὴν εὐωδίαν ἐμπιμπλά-
ναι τοὺς πόρους τῶν αἰσθήσεων, meatus ſenſuum, 1, 12, 5. prae-
cipue narium et aurium, cf. §. pr.
αἴσιος, de re, τὰ ἱερὰ αἴσια ἀπαγγελλόντων, ſacra auſpicata, 8, 3.
17. fauſta, felicia.
αἴσχιϛος, de re, αἰσχίϛῳ σχήματι, turpiſſimo habitu, 1, 15, 15
de Commodo gladiatore, phyſice, aut moraliter, ſed poſtr.
ſenſu in his, per neutr., pro ſubſt., per ellipſ. ἔργων ſubſt.,
τῶν αἰσχίϛων ὑποκριταὶ, turpiſſima imitantes mimi, 1, 13, 16.
rerum obſcoenarum, it. 1, 6, 2. 3, 13, 15.
αἰσχίϛως, trop. ὑβρισθείη, turpi contumelia afficeretur, 3, 4, 12.
foediſſime.
αἰσχρὸς, de re, moraliter, αἰσχρᾶς βλασΦημίας, foeda, 4, 12, 3.
αἰσχρὰν ἐπιθυμίαν 2, 6, 21. 6, 1, 12. αἰσχραῖς ἡδοναῖς ob turpes
2, 7, 4. c. adiuncto αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς διαβολῆς, turpi, 2,
6, 18. Neutr. αἰσχρῷ τέλει (βίου) foedum, 5, 4, 24. αἰσχροῖς
ἐπιτηδεύμασι, foed. 1, 17, 27. αἰσχρῶν ἔργων, turp. 1, 17, 3.
opp. σεμνοὺς ἐπόπτας. c. adiuncto, αἰσχρῶν καὶ ἀπρεπῶν βασι-

λεῖσιν ἔργων, foed. 5, 7, 9. †† pro fubft. ἐπ' αἰσχρῷ τινι εὐδοκιμήσας, turpitudine, 5, 7, 14. per ellipf. fubft. ἔργῳ f. πράγματι.

αἰσχρῶς, moral., ἐῤῥιμμένην ἀρχὴν, turpiter, 2, 8, 3. ἀρχὴν ὠνησάμενος 2, 10, 8. ὀλοφυρόμενος - ἐφονεύθη 2, 12, 12. c. adiuncto, αἰ. καὶ ἀτίμως ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθε τὴν ἀρχὴν 2, 13, 12. αἰ. καὶ ἐφυβρίςως ἑαλωκότας (σοφίσματι, Praetoriani) ib. 20.

αἰσχύνη, paff. c. adiuncto, μετὰ πάσης αἰσχύνης καὶ ὕβρεως, ignominia, 8, 8, 14. cohaer. c. v. pr. aut fqq.

αἰτεῖν, propr. de perf. c. acc. rei, ᾔτουν τὸ ἄγαλμα, petebant, 1, 11, 9. legati, oppreff. acc. perf. αὐτοὺς, vt in fqq. locis; ᾔτησε γραμματεῖον. petiit 3, 11, 18. τριῶν ἡμερῶν ἄνεσιν αἰτήσαντες, trium dierum petito fpatio, 7, 4, 6. † ὑπέσχετο ἑκάςῳ ςρατιώτῃ τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον μήτε αἰτῆσαι, μήτε λήψεσθαι, προσεδόκησαν, petituros 2, 6, 15. Sed c. acc. perf. συμμάχους αἰτῶν, petens 3, 1, 4. † c. praep. τὸν Κλέανδρον εἰς θάνατον ᾔτουν, depofcebant 1, 12, 11. τὸν ἔπαρχον πρὸς ἀναίρεσιν 6, 9, 8. Tum Paff. de re, πάντα ἐδίδου τὰ αἰτούμενα, quae petebantur, 1, 6, 26. pecuniae a Germanis, hoftibus, in pacis conditionibus, a Commodo, per dupl. ellipf. ὑπ' αὐτῶν et πρὸς αὐτοῦ.

αἰτία, fenfu vulg., moral. caufa, c. gen. rei, αὕτη πρώτη καὶ μεγίςη αἰτ. αὐτῷ μίσους ἐγένετο 1, 8, 14. ἡ αἰτ. τοῦ μίσους τοιάδε τὶς ἦν 4, 9, 3 οὐδὲ μία, οὐδ' ἡ αὐτὴ πᾶσιν ἀνθρώποις θανάτου αἰτ. 2, 2, 14. διττὴν λέγουσι τῆς τοιαύτης προαιρέσεως τὴν αἰτίαν 3, 2, 5. † μηδεμίαν εὔλογον παρεσχημένον αἰτίαν 3, 5, 6. fc. αὐτοῦ, τοῦ πολέμου. At c. adiuncto εἴ τις τὴν αἰτ. αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐξετάζοι 4, 5, 5. Tum per plur. ὁμολογεῖν τὰς αἰτίας τῆς ὁρμῆς 1, 6, 8. πυνθάνεσθαι τὰς αἰτ. τῆς ἀλόγου ὁρμ. 2, 5, 8. τῶν δεινῶν τὰς αἰτ. εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντες 1, 12, 11. 1, 14, 13. abf. τοιαῦται τινες αἰτ. εἰς ὠμότητα ἠκόνησαν λ. 7, 1, 25. αἰτ. τοιαῦται, οὔ τι γε ἄλογοι, εἰς μῖσος παράξυνον 7, 4, 1. Per praep. c. verbis, ὡς πλεῖςον μέρος διὰ τοιαύτας αἰτ. ἀπόλλυσθαι 3, 9, 11. it. ἐξ αἰτ. τοιαύτης θρησκεύουσι τὴν θεὸν 1, 11, 1. 1, 12, 7. ἐς ἀπόςασιν ὥρμησαν ἐξ αἰτ. τοιᾶσδε 7, 4, 2. it. ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις ὠργίζετο 7, 10, 2. ††† ambigue, pro caufa, an crimen f. culpa, per loca fqq. ἐκ ταύτης τῆς αἰτ. ὑπηγανάκτουν 2, 7, 4. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον ἐξ ἀδικίας φόνων, ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας 3, 8, 14. τοὺς ἐφ' οἵαις δὴ καθειρχθέντας αἰτίαις caufis 1, 10, 4. ἐπὶ βραχυτάταις, ἢ οὐδ' ὑφεςώσαις αἰτ. ἀνῃροῦντο 4, 6, 5. it. ἀπέκτεινεν, αἰτίαν ἐπαγαγὼν, ὡς δακρυσάσῃ 4, 6, 6. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτ. crimina 3, 8, 13. ἀπέκτεινεν, αἰτίας γελοιοτάτας ἐπιφέρων, caufas 5, 7, 11. Sed aperte pro culpa, delictum, τιμῶν μεγίςαις αἰτ. ὑποπεσόντων crimina 6, 1, 15. †† c. v. ἔχειν 1) eodem fenfu, non modo c. praep. τὸν Ἀλέξανδρον εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς λ. incufabant, 6, 7, 8. fed et c. gen. rei, αἰτίαν διαφθορᾶς εἶχεν (αὐτὴ, Veftalis) crimen ftupri fuftinebat, 1, 11, 12. ftupri accufabatur, — 2) vulgari fenfu, pro caufa, c. gen. rei etiam, οὐδεμίαν αἰτ. ἔχθρας, οὔτε μίσους, ἔχων 7, 1, 23. εἴ τις βραχεῖαν αἰτ. εἶχε μίσους πρός τινα 7, 7, 7. οὐχ οὕτως εὐλόγους εἴχομεν αἰτίας ἔχθρας. ὡς ἀναγκαίας, 3, 6, 10. †† oppreffo illo gen. rei f. formula fyn. τότε δοκῶν καὶ εὐλόγους ἔχειν αἰτίας 3, 8, 6. fcil. e pr. εἰς τὸ μὴ φείδεσθαι αὐτῶν f. εἰς τὸ ἀδικῆσαι, f. αὐτοῦ, τοῦ μὴ φειδ. λ. Proprie quidem eft fem. adi. illius mox αἴτιος.

αἰτιᾶσθαι, phyf. med. de perf. c. acc. perf. ᾐτιᾶτο τὴν μητέρα, ὁρῶν λ. incufabat, 6, 1, 16. c. praep. αὐτὴν αἰτιώμενος ἐφ' οἷς

τὰ λ. me, non minus, quam vos, ignarum 2, 5, 12. c. coni. οὐκ ἀγνοῶ μὲν,.ὅτι λ. non ſum neſcius, 4, 6, 3.

ἄγνοια, c. gen. rei, τῶν πραττομένων ἄγνοια 1, 13, 3. ignoratione. — δι' ἄγνοιαν τῶν τόπων, propter imperitiam 7, 2, 11. ſq. ſyn. δι' ἐμπειρίαν. it. 7, 12, 11. †† ὑπὸ δέους καὶ ἀγνοίας οὐκ ᾔδει λ. metu et ignoratione neſciebat rel. 7, 5, 10.

ἁγνὸς, moral. de Veſtali, c. adiuncto, εἰ παρθένος εἴη καὶ ἁγνὴ, caſta 1, 11, 12.

ἀγνώμων, moral. de perſ. c. praep. μήτ' ἀγνώμονα πρὸς τὸν Φίλον, ingratum 3, 6, 3. *unerkenntlich.*

ἀγνωσία, propr. c. praep. διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. ſc. αὐτῆς, τῆς αἰτίας, propter eius apud Graecorum quosdam ignorationem.

ἄγνωςος, paſſ. de perſ. c. adu. et adiuncto, in opp. ἵνα δόξαν ἄρηται, - πρότερον ἀγν. καὶ ἄσημος ὤν, ignotus 1, 9, 12. † ſed abſ. de re, c. ſubſt. fem. ἱςορίαν - ἄγνωςον, ignot. 1, 1, 4. — Neutr. c. adiuncto εἰ τὸ ἡμέτερον ὄνομα πύθοιντο, οὐκ ἄγνωςον, οὐδ' ἄσημον παρ' αὐτοῖς ὑπάρχον, ignot. 2, 10, 16. ὡς ἄπυςα καὶ ἄγνωςα εἶναι αὐτῷ τὰ πραττόμενα, incognita 8, 5, 11. per litteras ſcriptas. ſed abſ. c. ſubſt. πράγματα - ἄγνωςα, lites ignot. 7, 3, 4.

ἀγορὰ, phyſ. de loco Romae, vbi concio populi habita, et a magiſtratibus iuramentum fidelitatis praeſtitum, κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς λ. fori 2, 9, 7. ἐπὶ τῆς ἀ. μέσης, in medio foro ib. — εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν προτιθέασι τὴν κλίνην, in vetus forum 4, 2, 8. in conſecratione imperat. quatenus ibi aguntur cauſae et iudicia exercentur, τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως εἶχε, rerum forenſium haud imperitus erat 4, 12, 2. ſc. πραγμάτων ὄντων, πραττομένων, λεγομένων, δικαζομένων. Sed trop. προὔθεσαν ὑπὲρ τῶν τειχῶν ἀγορὰν, mercatum 8, 6, 6. ſq. explic.

ἀγοραῖος, de rebus, quae in foro aguntur et exercentur, c. ſubſt. fem. ἐκ τινος ἀγοραίου διαφορᾶς, forenſi 7, 9, 5. c. adiuncto et opp. τὰς πράξεις καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίους, - τὰς δὲ ςρατιωτικὰς λ. forenſia 6, 1, 8. Neutr. ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγοραίοις, in cauſis forenſib. 7, 7, 7.

ἀγορεύειν, phyſ. de perſ. c. adu. et acc. perſ. it. adiuncto, ὡς προϊόντα κακῶς ἀγορεύειν, - καὶ - σκώπτειν, vt convitiis inceſſerent 2, 7, 4. κἀμὲ κακ. ἠγόρευε, καὶ δημοσίᾳ - διαβάλλων, καὶ διασκώπτων λ. vituperabat 5, 1, 5. (αὐτὸν) ἐβλασφήμουν καὶ κακ. ἠγόρευον, male dicebant 2, 6, 20. ſed ſolo c. adu. illo, (αὐτὸν) κακ. ἠγ. maledicta in eum dicebant 1, 12, 14.

ἀγροὶ, *agri*, de locis (minus qua conſeruntur frugibus; quam habitantur hominibus) extra vrbem, per diſertum opp. πλῆθος, ὅ περ ἔκ τε τῶν περικειμένων πόλεων καὶ ἀγρῶν ἤθροιςο 3, 4, 11. et ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἤτοι ἀγροῖς 8, 1, 9. ſed per relationem tacitam εἶναι κενὰ οἰνοφόρα σκεύη ἐν τοῖς ἐρήμοις ἀγροῖς 8, 4, 9. praeced. §. 2. πόλεως, it. τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν νεανίσκους 7, 4, 7. 13. praec. §. 3. τῆς Καρχηδονίας χώρας et §. 8. τὴν πόλιν, it. τῶν ὄχλων πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκεῖσε (εἰς τὴν πόλιν ſ. εἰς τὸ ἐμπόριον §. 5. ſq.) συῤῥεόντων, ſq. πολίχνας τε καὶ κώμας τὰς περικειμένας καταλιπόντων, it. ſq. τῆς πόλεως 8, 2, 10. ſed c. alio ſimul opp. κώμαις τε καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων 1, 10, 2. ſq. πόλεσι, it. ὅσα εἶχον ἐν κώμαις ἢ ἀγροῖς τοῖς πλησίον; 5, 5, 26. ad caſtra et vrbem, cf. §. 24. τῆς πόλεως - τοῦ ςρατοπέδου, et ἀγροὺς καὶ κώμας ἐμπιπράναι λ. 7, 9, 24. poſt pr. §. τὰς πόλεις.

ἀγχιβαθής, phyſ. de re, τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἑλῶν ἐπισφαλοῦς ἐσομένου profunditate paludum 7, 2, 11. a neutr. c. artic. τὸ ἀγχιβαθές, altitudo, profunditas.

ἀγχίνοια, c. adiuncto, ἐν ὑπολήψει ἦν παρὰ τοῖς ὄχλοις φρενῶν τε καὶ ἀγχινοίας 7, 10, 7. ſolertia, acumen. ὃ περ ἐγὼ προμηθείᾳ πολλῇ καὶ ἀγχινοίᾳ συνεὶς ſagacitate 4, 5, 11.

ἀγχίνοος ſ. ἀγχίνους, neutr. c. art. et gen. rei, τὸ ἀγχίνουν τῆς γνώμης ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο, acumen ingenii in illo (Seuero) 2, 14, 3. i. q. pr. merum ſubſt., per abundantiam gen. τῆς γν. affinis.

Ἀγχίσης, Anchiſes, Αἰνείαν, τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου, ſc. υἱὸν, 2, 3, 9.

ἄγω, phyſ. de hominibus, c. acc. perſ. εἰς τὴν Ῥώμην ἠπείγετο, ἄγων καὶ τοὺς παῖδας, ducens ſecum 3, 10, 1. 2, 2, 11. ἵππον καὶ τοξοτῶν πλῆθος, adducens 4, 14, 6. δύναμιν ducens 7, 9, 7. — τοξότας συμμάχους ἤγαγεν adduxit 3, 9, 4. ſed c. praep. ἄγων τὸν στρατὸν σὺν αὐτῷ, duc. 3, 8, 4. τὸν στρατὸν ἄγων ἐπ' αὐτὸν 3, 1, 2. †† honoris cauſa et in pompa, εἰς τὰ ἱερὰ αὐτὸν ἄγουσι deducunt 2, 8, 10. ἐς τὸν νεὼν ἤγαγον (αὐτοὺς) deduxerunt 5, 8, 14. †† ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἄγουσα αὐτοὺς, eos in amplexum adducens 4, 3, 20. vlnis includens 4, 3, 20. ††† πάντας ἤγαγε, reduxit 3, 4, 17. an pro ἀνήγ. ſ. ἐπανήγ. Porro c. dat. perſ. ſimul ὑμῖν ἄγομεν ἄνδρα, adduc. 2, 2, 10. †† c. v. alio, ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων ἅπαντα, agens ferens 6, 2, 14. diripere, pecudes abigere, ſed res vtenſiles, pecunias, rel. portare, et homines abducere. Tum de animantibus, c. acc. rei, τὸ ἅρμα ἦγεν ἑξάπωλον ἵππων 5, 6, 16. trahere. Sed impropr. c. acc. perſ. et praep. τούτους εἰς ὑποψίαν ἄγων, adduc. 1, 8, 4. μηδέ τις τύχης πταῖσμα νομιζέτω, ὅτι (αὐτὴ) μὲ ἐπὶ τοῦτο ἤγαγε 6, 1, 10. euehere. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἦγον (αὐτὸν οἱ στρατιῶται,) οὔ τι βουλόμενον, adduxerunt 7, 1, 21. c. acc. rei, ἔνθα αὐτὸς διέτριβεν, εἰρήνην ἄγων, agitans, 3, 9, 16. agere, i. colere, ſtudere, ſeruare. c. adu. et praep. δείξαντες, ὅτι ἄρα καὶ εἰρήνην ἄγειν πράως καὶ μετ' αἰδοῦς ἐπίστασθε 6, 3, 12. ſq. opp. καὶ τὰ πολεμικὰ κατορθοῦτε. c. dat. perſ. ἱερομηνίαν ἄγουσι τῷ θεῷ, agitant 1, 16, 5. agere, i. celebrare, inſtituere. c. praep. et adiuncto, ἐπὶ τέλος τε ἀγαγεῖν καὶ ἀνύσαι ταῦτα, ad exitum deducere 2, 10, 4. c. adu. ὅ τι ἂν μέλλοις πράττειν, λανθάνων ἀκωλύτως εἰς τέλος ἄξεις, ad exit. perduces 3, 11, 13. Porro Paſſ., phyſ. de perſ. c. adu. et praepp. ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας, ἄγεσθαι νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ὁδεύοντας, ἐξ ἀνατολῶν ἀπό τε μεσημβρίας εἰς Παίονας, abduci 7, 3, 9. adduci. impropr., c. praep. et dat. rei ſ. modi, οὐδέ ποτε ἀφηνιάζουσιν, ἢν μὴ βίᾳ καὶ ὕβρει ἐπὶ τούτῳ ἀχθῶσι, eo adacti fuerint 1, 4, 12. de re, πονηρὰ τύχη ἐκώλυσε, θαυμαστὰ ἔργα εἰς τέλος ἀχθῆναι ad exit. perduci 2, 4, 11. Denique Med. de perſ. c. acc. perſ. dupl., ὁ Κόμμοδος γυναῖκα ἠγάγετο Κρισπῖναν, vxorem duxit 1, 8, 9. ſibi *ducere*, proprie, it. c. acc. perſ. vno ἠγάγετο γυναῖκα 5, 6, 2. it. ἀγαγέσθαι βασιλίδα ducere 4, 10, 4. c. adu. τρίτην πάλιν ἠγάγετο 5, 6, 5. c. praep. ἀγαγέσθαι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον, ducere in matrim. 4, 10, 3. ††† c. dat. perſ., alteri vxorem ducere, i. eligere, dare; de patre, ἠγάγετο αὐτῷ γυναῖκα, dedit 3, 10, 10. at de matre 6, 1, 19.

ἀγωγοί, phyſ. de re ſ. inſtrum. c. gen. rei, ὕδατος, ductus aquarum 7, 12, 7. aquaeductus.

ἀγὼν, propr. c. gen. rei, ἀγῶνος τοῦ τῶν Καπετωλίων ἐπιτελουμένου cum celebrarentur ludi Capitolini 8, 8, 5. abſ. ἱερὸν ἀγῶνα τελοῦσι Ῥωμαῖοι Διὶ Καπετωλίῳ, ludos 1, 9, 4. ἐπετέλεσεν ἐπινίκιον ἀγῶνα 3, 8, 10. impropr. c. praep. ὁρῶ οὐ τὸν τυχόντα μοὶ ἐπηρτημένον ἀγῶνα πρὸς τὸ ἄξιον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῆς τιμῆς, certamen 2, 3, 16. ſolicitudo, angor, cura, negotium, labor, it. c. adiuncto δέος καὶ ἀγῶνα οὐ μικρὸν ἐμποιεῖ ταῦτα, ſolicitudinem ib. 13.

ἀγωνίζεσθαι, med. de perſ. in bello, c. praep. μετ' ἀγαθῆς τῆς ἐλπίδος dimicare, 4, 14, 17. ἐκ παρατάξεως certare, 5, 4, 9. ὑπὲρ τοῦ Ἀντωνίνου ib. 15. i. q. pr. et ſqq. §. ὑπὲρ αὐτοῦ μάχεσθ. — c. adu ὑπὲρ τοῦ Ἀντ. προθύμως, pugnabant ib. 10. †† δύναμις πρὸς τὸ συςάδην καὶ ἐξ ἀντιςάσεως ἀγωνίζεσθαι ἀξιόχρεως, adconfligendum ib. 6.

ἀγωνιςὴς,[d] in ſcena, τῶν ἐνδόξων ἀγωνιςῶν, actores 1, 9, 6. hiſtrio.

ἀδακρυτὶ, propr. c. verbis, ſine lacrymis 1, 4, 20. 6, 4, 4.

ἀδεὴς, de re, c. adiuncto, τὸ κρυπτὸν πρότερον διὰ φόβον μῖσος, ἀδεὲς καὶ αὐτεξούσιον γενόμενον, ſecurum 7, 7, 3. abſ. ἀδεεςέραν τὴν ἔφοδον tutior. 6, 5, 16. †† neutr. pro adu. ἀδεέςερον ἑκάτερος βιώσεσθαι προςδοκῶν, tutius 4, 1, 4. de perſ. c. adiuncto, εὐθυμότερος καὶ ἀδεέςερος γενόμενος, liberior 6, 6, 13.

ἄδεια, in bonam partem, c. adiuncto ἐν προςχήματι ἐλευθερίας ἀδείας τε εἰρηνικῆς ἔργα πολέμου ἐμφυλίου ἐγίνετο 7, 7, 8. ſecuritas ἐν ἀδείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ βιώσεσθε 5, 1, 16. 5, 2, 5. ἐν ἀδ. καὶ ἀναιμωτὶ βιωσ. ſecure 5, 1, 9. ἐν ἀδ. καὶ μακαρίῳ βίῳ βιωσ. 2, 4, 17. †† ἄδειάν τε καὶ ἀμνηςίαν ὑπισχνεῖται veniam, 5, 4, 18. — abſ. ἄδειαν ὑπισχνούμενοι, impunitatem 1, 10, 4. poſt δεσμῶν ἐλευθέρους ἀφιέντες, e carceribus ſceleratos. †† ὅσα πρότερον ἐπεῖχεν ὁ φόβος ῥήματα, ταῦτα, προςελθούσης ἀδείας καὶ ἐλευθερίας, ῥᾳδίως ἐλέγετο 2, 2, 7. vbi Bg. *licentia*, (cum aeque valeat pro *ſecuritas*, ob pr. ὁ φόβος, cui opp. ἄδεια, libertas et vacuitas a metu, poena, vindicta.) it. in hoc. ὑπηρετούσης ἀδείας τε καὶ ἐξουσίας, 6, 1, 11. vbi ſaltem in partem dr. malam.

ἀδελφὴ, proprie, abſ. 1, 8, 8. 17. ſed ἰδίᾳ 1. 3, 6. πρεσβυτάτη 1, 8, 6. — c. gen. perſ. ἡ πρεσβυτάτη τῶν Κομμόδου ἀδελφῶν 1, 13, 2. 7. Sic et

ἀδελφὸς, 1, 11, 5. 3, 4, 13. 3, 13, 4. 4, 13, 6. † πρὸς ἀλλήλους ἐςασίαζον οἱ ἀδελφοὶ 3, 10, 3. an per emphaſin, i. e. ii, qui fratres erant, et; vt tales, non debebant diffidere, at ſolebant, de more fratrum; ſed ἀδελφοῖς γνησίοις 3, 6, 4. c. gen. perſ. τὸν ἀδ. αὐτοῦ 3, 15, 7.

ἄδενδρος, propr. de re, χῶραι ἄδενδροι arboribus vacua 7, 2, 10, poſt diverſum τῶν πεδίων et ſq. opp. ταῖς ὕλαις, qualia loca (praeter campos, planities, et agros, τῶν πεδ.) ſunt et valles, convalles, colles et montes interdum.

ἀδεῶς, c. verbis, τὰ ἑαυτοῦ ἔχων, ſecure 2, 3, 19. licenter 7, 8, 20. tuto 2, 6, 7. χρησάμενος ἀδ. τοῖς κελευσθεῖσιν, libere 4, 12, 9.

ἄδηλος, trop. de re, c. adiuncto, κούφοις καὶ ἀδήλοις ἐλπίσι, incerta ſpe 2, 9, 1.

Ἀδιαβηνὸς, Adiabenus, habitans Adiabenen, regionem prope Aſſyriam, Ἀδιαβηνῶν χώραν 3, 9, 5.

ἀδικεῖν, abſ. δοκεῖ τὸ νικῆσαν, pars victrix iniuriam intuliſſe putatur 4, 5, 4. μικρᾶς προφάσεως δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, ad iniurias inferendas 3, 8, 6. vbi aor. pro praeſ. ſed proprie in hoc, ὡς μὴ δόλῳ παρασπονδήσαντες ἠδικήσατε, quod non dolo violantes fedus iniurii fueritis, 4, 14, 18. vbi videtur eſſe c. ad-

Digitized by Google

iuncto modi per particip., vt c. quodam opp. ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλ' ἀμύνασθαι, ὑπάρχει τὸ εὔελπι, ex eo, quod non infertur iniuria, fed propulfatur, 6, 3, 9. Porro c. acc. perf. et nominat. modi, it. c. adu. πίστει γνώμης, ὅτι μηδένα ἑκὼν ἀδικήσει ποτὲ, quod neminem vltro effet laefurus, 2, 4, 5. quod ἑκ. tractabat Bg. pro adu. c acc. rei f. modi, pr. κατὰ oppreffa, Φόνος ἐγένετο καὶ μηδὲν ἀδικησάντων ἀνθρώπων, etiam infontium hominum 7, 7, 6. f. etiam hominum, qui nihil deliquiffent; vbi proprie deeft prior acc. perf. μηδένα f. τινὰ, et hominum, qui nulla re f. nullo modo quenquam laefiffent f. iniuria affeciffent. c. vtr. acc. tali, rei ac perf., fimul, γέροντος, μηδὲν αὐτοὺς ἀδικήσαντος, feni innocenti 7, 5, 9. qui nullo modo ipfos laefiffet. c. praep. τὸν περὶ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ὅρκους ἀδικήσαντα βασιλέα, qui fedus et iusiurandum temerauerat, 4, 15, 17. f. erga fedus - inique fecerat, f. erga - deliquerat, f. in fedus - peccarat. Tum Paff. c. adiuncto modi f. abl. modi, τὸ ἡττηθὲν τοῖς τοιούτοις ἀδικεῖσθαι δοκεῖ, victa pars in talibus (caufis, temporibus) iniuriam accepiffe (laefa effe) putatur 4, 5, 4. abf. συκοφάνται ὑπὸ τῶν ἀδικηθέντων ἀνῃροῦντο, ab iis, quos laeferant (a laefis) 7, 7, 5. θεοὺς τοὺς ἀδικουμένους ἐπεκάλουν, laefa numina 7, 4, 1. †† ἐθνῶν, οἳ ἀδικούμενοι ἀπέστησαν, nationibus, quae ob acceptas iniurias (laefae, f. quia laefae erant) 8, 7, 17. per fynthefin, pro ἃ, ἀδικούμενα, ἀπ.

ἀδικία, c. gen. rei, τὸ φιλοχρήματον ἐξ ἀδικίας φόνων, ex iniuftis caedibus 3, 8, 14. pro adi. ἐξ ἀδίκων φον.

ἄδικος, proprio fenfu ac forenfi, de re, c. fubft. fem. ἄδικον εὐπορίαν χρημάτων iniuftam 2, 3, 23. τὸ ἄρχειν ἀδίκων ἔργων, prius laedere 6, 3, 9. f. iniuftas res incipere, priorem facere, iniurias prius inferre, it. ἄδικον (ἐστὶ) τὸ ἄρχειν ἔργων πονηρῶν, iniuftum eft 3, 6, 9.

ἀδίκως, c. verbis, c. adiuncto, οὓς ἀδ. καὶ παρὰ τοὺς ὅρκους ἀνῃρῆσθαι, nefarie 4, 14, 14. abf. τοῖς ἀδ. κατακριθεῖσι, iniufte 7, 6, 7.

ἀδόκιμος, de perf. ἀνδρῶν ἔκ τε τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος οὐκ ἀδοκίμων, minime improbandis 7, 7, 10. f. non ignobilis, i. nobilis, clarus, praecipuus.

ἀδοξία, dedecus, 6, 6, 4. infamia, iudicium aliorum iniquum, e bello, male gefto.

ἀδόξως, c. adiuncto, μὴ ἀσήμως, μηδ' ἀδ. τελευτῆσαι, inglorie 1, 10, 8.

Ἀδουεντος, Aduentus, praefectus praetorio, 4, 12, 2. 4, 14, 3.

ἀδρανία, c. adiuncto (et gen. perf.) οὔτε ἐμοῦ ῥαθυμίαν ἢ ἀδρανίαν καταγνώσονται, ignauiam 2, 10, 17. de duce belli.

Ἀδριανὸς, Adrianus, imperat. Rom. 1, 7, 6.

ἀδύνατος, paff. de re, neutr. c. inf. εἰδὼς, ἀδύνατον ὂν, διαχειρίζεσθαι, fe non poffe - 3, 12, 2. ἦν εὑρίσκειν ἀδ. fieri non poterat, vt 4, 6, 13. λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδ. latere non poffunt 4, 11, 14. fcil. ἐστὶ, fed ἦν, non poterant, potuerant.

ἀεὶ, fenfu vulg., de temp. continuo nec interrupto, ftans in med. poft adi. κρυερὰν ἀ. καὶ συννεφῆ λ. femper 1, 6, 3. In enunc. extr. συνόντες ἀ. 1, 2, 2. 2, 6, 22. identidem 3, 13, 8. — fed ante verb. ἀ. φαίνεται λ. femp. 3, 14, 15. affidue 7, 1, 15. — cf. per fitum alterutrum, in med. enunc. 2, 10, 10. † φιλεῖ - ἀ. λ. plerumque 1, 2, 8. εἰωθότων ἀ. λ. alias 4, 15, 15. identidem 6, 4, 3. femp. 6, 7, 22. †† fenfu alio, τὸ πλῆθος -, ἀ. - διαιρούμενον, femp. 6, 5, 6. vbi de temp. interrupto, et de temporis parte certa, p. Lat. formula *quouis tempore*, vel illo

adu. Bg. *ἀνθελκομένους ἀ. λ.* ſubinde ib. 16. quo et referas ſuperiora loca quaedam cf. 2, 10, 10. 3, 13, 4. ††† c. ſubſt., p. adi., *τῶν προςκτωμένων ἀεὶ καταφρονήσειν*, ſemper contemtu 1, 8, 4. perpetuo c. ††† ſenſu alio rurſus, extra tempus, et potius de ordine, conſecutione, ſucceſſione, *τρίτον τὲ καὶ τέταρτον, ἀεὶ τοῦ ὑποκειμένου μεῖον κατασκεύασμα*, *ſemper* inferiore *minus* 4, 2, 14. pro continuo, deinceps.

ἀετὸς, propr., aquila, *ἀφίεται, ἀνελευσόμενος ἐς τὸν αἰθέρα* 4, 2, 22.

ἀηδῶς, c. neg. *οὐδὲ ἀ. ὑπέςη*, haud aegre, 7, 5, 18. haud gravate, i. libenter.

ἀήθεια, c. gen. rei, *διὰ τὴν τοῦ ἀέρος ἀήθειαν νοσῶν*, inſolentiâ coeli 6, 6, 1. inſuetam coeli temperiem.

ἀήθης, paſſ. Maſc. de perſ. *μὴ τὸ σχῆμα λυπήσῃ τοὺς ἰδόντας, ἀήθεις ὄντας*, minime adſuetos ei. 5, 5, 9. de re, Neutr, c. gen. rei, p. ſubſt. *ἐταράττοντο τῷ ἀήθει τοῦ πράγματος*, inſolentiâ rei, 2, 11, 10. inſolita re.

ἀὴρ, propr. *οὗ τὴν εἰκόνα φανῆναι πολλάκις, ἐν ἀέρι ὑπὲρ τῆς πόλεως μαχομένην*, in aëre 8, 3, 20. *ἀςέρες, εἰς μῆκος κεχαλασμένοι, ὡς ἐν μέσῳ ἀέρι κρέμασθαι δοκεῖν*, in med. *aëre* 1, 14, 1. vbi et valeat pro it. in ſq. hoc, c. art. *μένοντες ὑπὸ γυμνῷ τῷ ἀ.* *ſub* aperto *coelo*, 8, 5, 9. ſub dio, milites. Tum aëris certa natura et temperies, *τὴν τοῦ ἀέρος φθορὰν*, aëris, 1, 12, 3. it. 5. *τὸ φθινῶδες τοῦ ἀ.* ſed *τὸ πνιγῶδες τοῦ ἀ.* coeli *aeſtu* 5, 9, 11. 6, 6, 1. ſq. *ὁ κατ᾽ ἐκείνην τὴν χώραν ἀὴρ ζοφώδης ἀεὶ φαίνεται* 3, 14, 15. *ὑγρῷ καὶ χειμερίῳ ἀ. ἐνειθισμένοι*, 6, 6, 2. it. in plur. pro ſing. *ἀέρων φθορᾶς*, aëris 1, 1 5. *ἀπολαύσουσιν ἀτμίδων τε καὶ ἀέρων, ὧν Ἰταλία μόνη εὔφορος*, coelo, 1, 6, 5.

ἀθλητὴς, phyſ. athleta, 4, 6, 4. in Getae deliciis.

ἄθλιος, de perſ. c. ſubſt. *ἄθλιον πρεςβύτην*, miſerum (Iulianum) 2, 12, 11. it. *πρεςβύτην ἄθλ.* (Gordianum) 7, 8, 9. abſ. *ἡ ἀθλία ἐγὼ*, ego miſera, (Iulia) 4, 3, 18.

ἀθλιότης, c. gen. rei, et alio adiuncto, *μικρολογίαν καὶ ἀθλιότητα βίου ὀνειδίζουσι*, miſeriam, 2, 3, 22.

ἀθλοθέτης, *σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν ὁ βασιλεὺς γίγνεται*, arbiter ludorum 1, 9, 5. Commodus, quatenus praemium certaminis victori ſtatuit.

ἀθροίζειν, phyſ. c. acc. rei, *τὰ λοιπὰ τῆς σεβασμίου τιμῆς ἀθροίσαντες*, congeſtis, 2, 8, 10. ſpeciatim, pecuniam, in vſus tum domeſticos, *χρήματα ἀθροίζων*, colligens 1, 12, 9. tum belli *ςρατὸν ἀθροίζων καὶ χρήματα*, collecturus 3, 2, 21. vbi et c. acc. perſ., quocum ſolo *δύναμιν ἀθροίζειν*, congregare, 3, 1, 5. *ςρατιὰν ἀθροίσας*, collecto, 3, 4, 1. *ςρατὸν* 5, 4, 8. 7, 9, 7. *μεῖζόν τι πλῆθος κακούργων ἤθροισε* 1, 10, 3. †† c. adiuncto verbo, *δύναμιν ἤθροιζε καὶ παρεσκεύαζε*, congreg. 6, 6, 7. †† *ἀθροίσας τοὺς ἐν Ῥώμῃ ςρατιώτας*, congregatis. ſq. *συνελθεῖν τε κελεύσας ἐς τὸ πεδίον λ.* ad orationem habendam, 6, 3, 4. ſimul c. praep. it. adu. *ἐνταῦθα δύναμιν ἐπὶ σοὶ καὶ χρήματα ἀθροίζει* 1, 9, 11. *χεῖρα πολλὴν κακούργων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ* 1, 10, 2. *τὸ λοιπὸν ςρατιωτικὸν ἐκ τῶν ἐκεῖ ςρατοπέδων* 3, 1, 6. *δύναμιν κἀκεῖθεν* 6, 4, 5. *ἔνθα τοὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐπιλέκτους ἤθροιζε* 8, 6, 11. †† *τοὺς πανταχόθεν ςρατιώτας ἀθροίσας*. ſq. *καὶ δύναμιν πολλὴν ἀγείρας* 3, 14, 7. † *ἀθροίσας τοὺς πανταχόθεν ςρατιώτας*, ſq. *συγκαλέσας τε εἰς τὸ πεδίον*, ad orat. iterum 2, 10, 2. c. abl. temporis *ἐκχέας χρήματα, ὅσα ἔτεσιν ὀκτωκαίδεκα ἤθροισε - ἐξ ἀλλοτρίων συμ-*

Digitized by Google

φορῶν 4, 4, 18. c. adiuncto longiori, finem ſ. cauſam indicante, χρήματα ἤθρ., εἰς τὸ ἐπιδόσεσιν ἀποςῆσαι τὸ ςρατιωτικὸν 1, 9, 2. προςποιουμένη, ἀθροίζειν αὐτὰ (τὰ χρήματα) ἵνα ἔχοι τοῖς ςρατιώταις - χαρίζεσθαι, ſq. ἰδίᾳ ἐθησαύριζε, 6, 1, 17. †† At impropr. ἱςορίαν μετὰ πάσης ἀκριβείας ἤθροισα ἐς συγγραφὴν, collegi, 1, 1, 4. Tum Paſſ. de re, ad belli vſum maxime, πλῆθος τῶν βαρβάρων ἤθροιςο, congreg. 4, 11, 7. 7, 4, 9. c. adu. πᾶν τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, ἔσθ' ὅπη καὶ τῶν γυναικῶν, ἀθροίζεται 6, 5, 7. c. praep. πλῆθος ἀνθρώπων, ὅ περ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἤθροιςο 3, 4, 14. τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ ςρατοῦ καὶ πρότερον ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἤθροιςο, coacta fuerat, 7, 2, 4. Sed de perſ. 7, 11, 10. it. ἡ νεολαία 7, 12, 2. c. adu. τὸν ςρατὸν, ὅς, ἅπαξ διαλυθεὶς. οὐ ῥᾳδίως ἠθροίζετο, congregab. 6, 7, 2. c. praep. ἀθροισθέντες εἰς τὸ πεδίον ὡπλισμένοι 6, 8, 10. ςρατοῦ, ὑπὸ Νίγρου ἀθροιζομένου 3, 3, 7. κελεύει, ςρατὸν ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθῆναι, adunari, 1, 10, 5. (ſq. μαθόντες, δύναμιν ἀγειρομένην ἐπ' αὐτοὺς,) it. δύναμιν ἀκούσαντες ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθεῖσαν, copias comparatas 3, 14, 8. pro inf. loci pr. it. ἐξ Ἰταλίας λογάδες ἐς τὴν ςρατιὰν ἠθροίζοντο, delectus habebatur. 6, 5, 2. †† δυνάμεως, ἰσοῤῥόπου ἀθροιζομένης πρὸς τὸ ἀγγελλόμενον τῶν βαρβάρων πλῆθος 6, 3, 3. Sed partim extra bellum, ὁ Ἰουλιανὸς ἀθροισθῆναι κελεύσας τὴν σύγκλητον, conuenire iuſſo, 2, 12, 3. it. de re, ξύλων ἀθροισθῆναι πυρὰν κελεύει, ſtruere 4, 8, 12. † οὔτε νεφῶν ἀθροισθέντων, nubibus collectis, 1, 14, 4. c. dat. perſ. τὰ πανταχόθεν ζῶα ἠθροίζετο αὐτῷ, conquirebantur ipſi 1, 15, 9. — c. praep. οὐκ ἐκ προνοίας τὰ χρειώδη τῷ ςρατῷ ἠθροίζετο, colligebantur. 7, 8, 25. an med.? Tum χρήματα πολιτικὰ, εἰς εὐθηνίας ἀθροιζόμενα 7, 3, 13. † θεάματα πάντα ἀθροίζεται ὡς εἰς βασιλίδα πόλιν 1, 9, 4.

ἀθυμία, c. adiuncto, ὑπὸ ἀσθενείας καὶ ἀθυμίας αὖθις ὑπτίαζε. animi languore, 1, 4, 16. i. q. pr. λειποθυμία, e morbo, ſed ἦσαν οἱ ςρατιῶται ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει, anxietate, 3, 3, 8. triſtitia, moerore, *Unmuth*, ſ. *Muthloſigkeit*. Sic et

ἀθύμως, διέκειτο ὁ ςρατὸς, (poſt πταίων τῆς ἐλπίδος,) deiecto animo erat, 8, 5, 1. erat anxius, triſtis, ſine animo.

ἄθυρος, phyſ. de re ac loco, διανυκτερεύσαντες ἐν ἀθύροις οἰκίαις, intra domos, ianuis carentes, 8, 1, 11. cf. §. 9. ἐμπρήσαντες τὰς θύρας οἰκιῶν.

ἀθύρειν, phyſ. de perſ. c. adu. παιδίον, ἄλλως ἀθῦρον, ludibundus, 1, 17, 7. εὑρόντες αὐτὸ (τὸ παιδ.) ἀθῦρον οἴκοι, ludentem, 7, 10, 15.

Αἰγαῖος, Aegeus, ἤπειρον, διαιρουμένην Αἰγαίῳ 6, 2, 4. 6, 4, 9. ſcil. πελάγει.

αἰγιαλὸς, propr. c. praep. τοσοῦτος ἐγένετο φόνος, ὡς ῥείθροις αἵματος τὸν περὶ τὴν πόλιν αἰγιαλὸν πάντα φοινιχθῆναι, littus, 4, 9, 17. ſed abſ. 3, 4, 4. 8, 5, 11.

αἴγλη, phyſ. de Commodo, αἴγλην τινὰ οὐράνιον περὶ τὴν κεφαλὴν συγγεγενῆσθαι αὐτῷ, iubar, 1, 7, 9. nimbum.

Αἰγύπτιος, de perſ. τὸ γένος ἦν, Aegyptius, 1, 17, 14.

Αἴγυπτος, Aegyptus, terra, 6, 4, 13. 7, 6, 2.

ᾄδειν, propr. de perſ. c. acc. rei et praep. ᾄδουσι - ὕμνους - εἰς τὸν λ. canunt 4, 2, 10.

αἰδεῖσθαι, med. de perſ. c. acc. perſ. οὔτε θεοὺς αἰδεσθεὶς, reueritus, 3, 6, 7. ſq. οὓς πολλάκις ὤμοσεν, Albinus, de ſententia Severi, violando promiſſo et ieiurando contemnere, non cogi-

tare ac timere dei maieſtatem, conſcientiam, vindictam; ſed per idem Lat. ap. Bg. in his, de hominibus, ὁ Περέννιος ἀποσκευασάμενος πάντας, οὓς ὁ Κόμμοδος ᾐδεῖτο, reuerebatur 1, 9, 2. magni facere, nolle laedere atque interficere; it. c. praep. ἐν (Περτίνακα) οὐκ ἀπέκτεινε, διὰ σεμνότητα αἰδούμενος, Commodus 2, 1, 10. ſed de ciuibus ac militibus erga imperatorem, οὐ μόνον αὐτὸν (Σεβῆρον) συμπονοῦντα, ἀλλὰ καὶ τῶν καμάτων ἄρχοντα, οἱ στρατιῶται αἰδούμενοι 2, 11, 4. Tum per idem Lat. c. acc. rei σεμνοῦ βασιλέως (Περτίνακος) γῆρας αἰδούμενοι, (Praetoriani quidam) 2, 5, 14. prae reuerentia erga ſenectutem, ſ. ob ſenectutem non auſi occidere; αἰδεσθεὶς ὁ Κόμμοδος τὰ λεχθέντα (αὐτοῦ, Pompeiani, amici) 1, 6, 21. non improbans et refutans palam, ſ. vera agnoſcens, ob dicta eius vera non ſuſtinens repugnare palam. Denique c. inf. ὁμολογεῖν τὰς αἰτίας αἰδούμενος, veritus, 1, 6, 8. αἰδούμενος ἔχειν αἰσχρῶν ἔργων σεμνοὺς ἐπόπτας, verens 1, 17, 3. poſt τοὺς πατρῴους φίλους ἀποσκευάσασθαι ἤθελε, - tum ἐφ' ᾗ θριαμβεῦσαι ᾐδέσθη, veritus eſt, 3, 9, 1. ὁ στρατὸς, αἰδεσθεὶς προδοῦναι βασιλέα, reueritus 7, 2, 14. it. παραδοῦναι αὐτοὺς ᾐδοῦντο 5, 4, 17. poſt οὔτε μάχεσθαι ἤθελον †† ᾐδεῖτο καὶ ἐφοβεῖτο τὸν πατέρα πρᾶξαι τι ἀνήκεστον, Caracalla, 3, 13, 6. In qua rectione c. inf. ſufficit ad ſenſum Lat. erubeſcere ſ. nolle, vt per omnia Herodi. loca Vern. *ſcheuen*, praeter *verehren* ad 1, 6, 21.

αἰδέσιμος, paſſ. de perſ. c. adiunctis, abl. modi. et adu. temporis, ὁ Κρισπῖνος, φύσει μὲν καὶ ἄλλως αἰδ. ὤν, venerabilis, 8, 3, 16.

ἀΐδιος, de re, χάριτος ἀϊδίου εἰσὶ χρεῶσται, ſempiternae, 5, 1, 13. it. δόξαν ἀΐδιον 4, 14, 10. οὕτω ἀΐδιον αὐτὴν (τὴν ἐμὴν μνήμην) ποιῆσαι δυνήσεσθε, aeternam, 1, 4, 14. ἀρετῆς ἀΐδιον μνήμην εἰς τὸν ἐσόμενον αἰῶνα 1, 4, 18. c. adiuncto, ſi lectio ſana eſt, v. N. et παιδείας κλέος ἀΐδιον μνώμενοι 1, 1, 1.

αἰδώς, actiue, I) erga perſ., abſ. de filio erga matrem, ὑπὸ αἰδοῦς πλείονος τῇ μητρὶ ἐπείθετο, (Alexand. Seuer.) reuerentiā 6, 1, 24. de imperatore erga ſubiectos ciues, μηδενὸς αὐτῷ παρόντος, ᾧ νέμειν αἰδῶ ἀνάγκην ἔχοι 7, 1, 9. c. adiuncto αἰδῶ τε καὶ τιμὴν ἀπονέμουσιν, ἣν εἰώθεσαν, τοῖς ποτε κρείττοσι 5, 1, 14. — de militibus erga imperatores ſ. duces αὐτῷ ἐπάρχῳ ὄντι μετρίαν ἀπένεμον αἰδῶ 2, 2, 1. εἰρήνην ἄγειν πρᾴως καὶ μετ' αἰδοῦς ἐπίστασθε, verecundi eſſe, 6, 3, 12. cum verecundia ſ. verecunde, pro adu. quod et praecedit. Porro c. praep., de imperatore erga amicos, ἐπεῖχεν αὐτὸν ἡ πρὸς τοὺς φίλους αἰδώς, rener. amicorum 1, 8, 5. de militibus erga imperat. ſ. duces, ἐδιδάχθησαν καταφρόνησιν τῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας αἰδοῦς 2, 6, 21. 3, 8, 10. c. adiuncto μετ' αἰδοῦς καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἀρχ. pudore, 8, 7, 13. — †† πάσης τιμῆς καὶ αἰδοῦς παρ' αὐτῶν τυχών, (imperator a ſenatu,) *venerationem*, 2, 3, 25. in rel. locis Bg. per Lat. *reuerentia*, vt et in illo II) erga res, πάντες ἀπεστράφησαν καὶ ἀπέστησαν, τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνομένῳ νέμοντες, (cum Caracalla exoneraret ventrem in itinere,) 4, 13, 10.

αἰεί, i. q. ἀεί, 2, 2, 13. in oratione med.

αἰθήρ, aether, 4, 2, 22.

Αἰθίοψ, nomen gentis, ἀπὸ Αἰθιόπων, ab Aethiopibus 1, 15, h. l. orientalibus.

αἷμα, propr., animantium, ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἴνου τε καὶ αἵματος μεμιγμένου, ſanguinis 5, 5, 16. in ſacrificio, ſed hominum abſ. ῥείθροις αἵματος τὸν αἰγιαλὸν φοινιχθῆναι 4, 9, 17. poſt ca

dem, it. 3, 4. 10, 4. 4. 7. 7, 2. 14. sed φθείροντες ἀλλήλους, ἐμ-
φυλίου αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν 1, 13, 5. †† τοῦ ποταμοῦ
ποτὸν, αἵματι καὶ φόνοις μεμιασμένον 8, 5, 17. tum trop. de
caede, τῆς φιλοχρηματίας - μέχρις αἵματος αὐξηθείσης 2, 6, 22. post
disertum φόνῳ. †† μὴ μόνον ἐμφυλίῳ, ἀλλὰ καὶ βασιλείῳ μιά-
ναι τὰς δεξιὰς αἵματι 2, 5, 10. 2, 13, 16. cf. disertum φόνῳ 2, 9, 11.
— c. gen. perf. ἐπεξελθεῖν τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι, caedem 2, 6, 6.

αἱμάσσεσθαι, pass. propr. de re, δεικνὺς τὴν χεῖρα ᾑμαγμένην, cru-
entam, 7, 11, 10. cruentatam.

Αἰμιλιανὸς, Aemilianus, ὁ τῆς Ἀσίας ἡγούμενος 3, 2, 2. 5.

Αἰνείας. Aeneas. Αἰνείου τοῦ Φρυγὸς 1, 11, 9. Αἰνείαν, τὸν Ἀφρο-
δίτης καὶ Ἀγχίσου, sc. υἱὸν, 2, 3, 9.

αἱρεῖν, phys. de perf., c. acc. rei f. loci, τὴν Ἀκυληΐαν, capere, 8,
5, 13. expugnare, occupare, it. εἷλον πόλιν 8, 6, 7. c. adu. ἐλ-
πίζων, ῥᾷστα αἱρήσειν τὴν πόλιν 8, 2, 5. Tum Pass. impropr.
τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλέα αἱρεθῆναι, eligi, 7, 10, 12. c.
praep. βασιλέας, τοὺς ὑπὸ συγκλήτου ᾑρημένους, quos creasset, 8,
7, 6. †† sensu med., c. acc. rei, τοῦ στρατοῦ ταῦτα ᾑρημένου,
quum voluisset, 5, 5, 2. Denique Med. de perf. phys. c. acc.
rei et praep. ὅπλα ἐφ' ὑμᾶς αἱροῦνται, capiunt, 7, 8, 7. sed
trop. c. acc. perf. dupl. αἱροῦνται βασιλέα Ἀδουέντον, eligunt, 4,
14, 3. †† τὸν υἱὸν αὐτοῦ στρατηγήσοντα εἵλοντο, dederunt 7, 9,
10. c. adu. ὃν οὕτως ἄρχοντα εἵλεσθε, optastis, 2, 13, 13. it.
ᾑροῦντο ἐκεῖνον μᾶλλον ἄρχοντα, optabant 3, 5, 5. c. acc. rei,
στρατιωτῶν, τὸν ἐκεῖ βίον ἑλομένων, elegisse, 3, 4, 20. εἰ τὰ πα-
ρόντα ἕλοιο, malueris, 7, 5, 12. suppletis μᾶλλον et τὰ πράγματα,
vbi tamen procedat neque elegeris, eligas. c. inf. et adu.
ἑλέσθαι σε δεῖ σήμερον, σώζεσθαι λ. eligendum tibi est, 7, 5, 11.
— Rursus pro velle f. cupere a) c. inf. οὔτε τὸ ὑμέτερον γεν-
ναῖον ὑποστῆναι αἱρήσονται, neque - optaturos, 2, 10, 17. b) c.
acc. rei, οὐχ ἑλόμενοι πόλεμον μάταιον, cum nollent suscipere, 8,
8, 19. c. adu. ἑλόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κίνδυνον, ἢ τὸν πα-
ρόντα, eligens potius, 7, 5, 18. propr. volens magis f. potius, i.
malens. c. inf. simul, ἑλομένη πάντα κίνδυνον ἀναῤῥίψαι μᾶλ-
λον, ἢ ἰδιωτεύειν, praeoptans - potius, 5, 3, 23.

αἴρειν, phys., de perf.; c. acc. rei, τὰ σημεῖα ἄραντες, signis sub-
latis, 2, 6, 17. milites, qui vexilla tollebant, euellebant e terra,
vt, tenentes manibus, affigerent imagines imperatoris. † τοὺς
θησαυροὺς τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἴρουσι, auferunt, 3, 9, 20. hostes
milites. † de animante, c. praep. et acc. perf., τὸν ἵππον εἰς
ὕψος ἄραντα τὸν Σεβῆρον, sublimem tollendo, 2, 9, 7. †† c.
praep. sola, ὁ Μάξιμος ἀπὸ τῆς Ῥαβέννης ἄρας, profectus, 8, 7,
1. Sed impropr. de fortuna, c. praepp., ἐκ τῆς ἐσχάτης εὐτε-
λείας εἰς τὸ μέγιστον ὕψους ἆραι, sc. αὐτὸν, tollere, 1, 13, 12. eue-
here, tribuere honores, opp. sq. καὶ πάλιν ῥίψαι. Tum Pass.,
phys., de re, c. praep. οὔτε τι ἄλλο τῶν βασιλικῶν συμβόλων εἰς
ὕψος ἀρθῆναι - ἐάσας, attolli, 2, 3, 5. a militibus vexilla, vt
vel imago imperatoris affigeretur, vel vexilla praeferrentur cum
affixa imagine. ὡς σωροὺς πτωμάτων εἰς ὕψ. ἀρθ. vt attolleren-
tur 4, 15, 13. κλίνης εἰς ὕψ. ἀρθείσης, alte eleuato 4, 2, 3. —
c. dat. perf. et c. al. praep. βήματος αὐτῷ εἰς ὕψ. ἀρθέντος ἐν μέ-
σῳ τῷ στρατοπέδῳ, cum erectum fuisset, 1, 5, 4. † illis εἰς ὕψ.
intellectis, βήματος, αὐτῷ ἀρθέντος, suggestum sibi erectum, 2,
10, 2. ἐπὰν μέγιστον χῶμα ἀρθῇ τῶν ἀρωμάτων, aggestus est, 4, 2,
18. in aedicula consecrat. imperat. Sed impropr., de perf.,

Digitized by Google

τὸν ἀρθέντα - πάλιν ῥίψαι, ſublatum, 1, 13, 12. erectum a fortuna, honoribus affectum. c. abl. rei, ἀρθεὶς ταῖς ἐλπίσι, erectus ſpe, 3, 12, 16. impulſus, it. 2, 6, 16. c. adu. et acc. rei, κατὰ oppreſſo, οὕτω ἀρθεὶς τὴν γνώμην, ſublatis animis, 2, 9, 9. ſq. ἐλπίζων. c. praep. ἤρθη εἰς μειζόνων πραγμάτων ἐλπίδα, erectus fuit ad maiora ſperanda, 2, 13, 1. ſuſcepit ſpem, maiores res aggrediendi et exſequendi. †† de re, εἰς δόξαν ἤρθη ἂν ἡ πρᾶξις αὐτοῦ, ad gloriam euaſiſſet, 7, 3, 1. gloriam, laudem conſequi, laudari, celebrari. Med., phyſ., de perſ., c. acc. rei, ἀραμένους τὰ ὅπλα, ſublatis armis, 6, 8, 15. cubantia, ſtantia alicubi, in ſolo, ſaltem ad pedes, capere ac tollere manibus in humeros; ſic et τὴν κλίνην ἀράμενοι - κατακομίζουσι, lectum portantes deferunt 4, 2, 8. γυμνὸν σκεύους ἀράμενοι τὸ ὕδωρ, φέρωσιν, ſublatam aquam, 6, 7, 16. tollere in manus. c. acc. perſ. ἀράμενοι τὸν Γορδιανὸν, Καίσαρα ὄντα, tollentes, 8, 8, 16. milites in humeros, manus, clypeum. †† c. praep. et gen. loci diſerto, αὐτὸ, τὸ παιδίον, ἀράμενοι ἐπὶ τῶν ὤμων, tollentes humeris, 7, 10, 15. ſed de equo, c. eadem praep. et dat. loci ἀράμενον ἐπὶ τοῖς νώτοις, φέρειν, cum ſuſtuliſſet in dorſum, 2, 9, 7. impropr., de perſ., c. acc. rei, ἵνα δόξαν ἄρηται, auferret, 1, 9, 12. βουλόμενος δόξαν ἄρασθαι, gloriam ſibi parare, 3, 9, 1. δόξης κλέος ἀράμενοι, adepti, 4, 14, 18. Sed alio ſenſu, πόλεμον ἄρασθαι, ſuſcipere, 7, 10, 3. c. adu. φανερὰν εὐθὺς πρὸς αὐτὸν ἔχθραν ἄρασθαι - παρῃτήσατο, cum ipſo inimicitias gerere, 3, 5, 6. exercere; ſq. ἐγεῖραι.

αἵρεσις, trop. c. inf. σοὶ πρόκειται, optio 5, 11, 11. †† c. gen. rei, εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, conditionem 6, 1, 7.

αἰσθάνεσθαι, ſ. αἰσθέσθαι, med. trop. ſ. phyſ. de perſ., c. inf. νῦν καιρὸς ἐμοὶ, αἰσθέσθαι, - κατατεθεῖσθαι λ. vt ego ſentiam, 1, 4, 7. cognoſcere. phyſ. c. gen. rei ὁ δῆμος, αἰσθόμενος τῆς γνώμης τῶν ςρατιωτῶν, ſentiens animum, 2, 7, 4. videndo, audiendo. ſimul cum formula adu. ἵν' ἐπὶ πλέον, ὧν πάσχουσιν, αἴσθοιντο, vt diutius dolorem ſentirent, 8, 8, 14. c. pro τούτων, ἃ λ., animo et corpore. c. acc. rei αἰσθόμενοι τὸ κατειληφὸς πάθος, percepto malo, 1, 12, 16. auribus et oculis.

αἴσθησις, ſenſus, actio ſ. perpeſſio animi, c. gen. rei, ἐμὲ ταῦτα τιμῆς αἰσθήσει ἐκπλήττει, honoris ſenſu, 2, 3, 13. cogitatione, conſcientia. †† inſtrumentum ſenſuum, τὴν εὐωδίαν ἐμπιμπλάναι τοὺς πόρους τῶν αἰσθήσεων, meatus ſenſuum, 1, 12, 5. praecipue narium et aurium, cf. §. pr.

αἴσιος, de re, τὰ ἱερὰ αἴσια ἀπαγγελλόντων, ſacra auſpicata, 8, 3, 17. fauſta, felicia.

αἴσχιςος, de re, αἰσχίςῳ σχήματι, turpiſſimo habitu, 1, 15, 15. de Commodo gladiatore, phyſice, aut moraliter, ſed poſtr. ſenſu in his, per neutr., pro ſubſt., per ellipſ. ἔργων ſubſt., τῶν αἰσχίςων ὑποκριταὶ, turpiſſima imitantes mimi, 1, 15, 16. rerum obſcoenarum, it. 1, 6, 2. 3, 13, 15.

αἰσχίςως, trop. ὑβρισθείη, turpi contumelia afficeretur, 5, 4, 12. foediſſime.

αἰσχρὸς, de re, moraliter, αἰσχρᾶς βλασφημίας, foeda, 4, 12, 3. αἰσχρὰν ἐπιθυμίαν 2, 6, 21. 6, 1, 12. αἰσχραῖς ἡδοναῖς ob turpes 2, 7, 4. c. adiuncto αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς διαβολῆς, turpi, 2, 6, 18. Neutr. αἰσχρῷ τέλει (βίου) foedum, 5, 4, 24. αἰσχροῖς ἐπιτηδεύμασι, foed. 1, 17, 27. αἰσχρῶν ἔργων, turp. 1, 17, 3. opp. σεμνοὺς ἐπόπτας. c. adiuncto, αἰσχρῶν καὶ ἀπρεπῶν βασι-

Digitized by Google

λεῖσιν ἔργων, foed. 5, 7, 9. †† pro ſubſt. ἐπ' αἰσχρῷ τινι εὐδοκιμήσας, turpitudine, 5, 7, 14. per ellipſ. ſubſt. ἔργῳ ſ. πράγματι.

αἰσχρῶς, moral., ἐῤῥιμμένην ἀρχὴν, turpiter, 2, 8, 3. ἀρχὴν ὠνησάμενος 2, 10, 8. ὀλοφυρόμενος - ἐφονεύθη 2, 12, 12. c. adiuncto, αἰ. καὶ ἀτίμως ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθε τὴν ἀρχὴν 2, 13, 12. αἰ. καὶ ἐφυβρίςως ἑαλωκότας (σοφίσματι, Praetoriani) ib. 20.

αἰσχύνη, paſſ. c. adiuncto, μετὰ πάσης αἰσχύνης καὶ ὕβρεως, ignominia, 8, 8, 14. cohaer. c. v. pr. aut ſqq.

αἰτεῖν, propr. de perſ. c. acc. rei, ᾔτουν τὸ ἄγαλμα, petebant, 1, 11, 9. legati, oppreſſ. acc. perſ. αὐτοὺς, vt in ſqq. locis; ᾔτησε γραμματεῖον, petiit 3, 11, 18. τριῶν ἡμερῶν ἄνεσιν αἰτήσαντες, trium dierum petito ſpatio, 7, 4, 6. † ὑπέσχετο ἑκάςῳ ςρατιώτῃ τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον μήτε αἰτῆσαι, μήτε λήψεσθαι, προσεδόκησαν, petituros 2, 6, 15. Sed c. acc. perſ. συμμάχους αἰτῶν, petens 3, 1, 4. † c. praep. τὸν Κλέανδρον εἰς θάνατον ᾔτουν, depoſcebant 1, 12, 11. τὸν ἔπαρχον πρὸς ἀναίρεσιν 6, 9, 8. Tum Paſſ. de re, πάντα ἐδίδου τὰ αἰτούμενα, quae petebantur, 1, 6, 26. pecuniae a Germanis, hoſtibus, in pacis conditionibus, a Commodo, per dupl. ellipſ. ὑπ' αὐτῶν et πρὸς αὐτοῦ.

αἰτία, ſenſu vulg., moral. cauſa, c. gen. rei, αὕτη πρώτη καὶ μεγίςη αἰτ. αὐτῷ μίσους ἐγένετο 1, 8, 14. ἡ αἰτ. τοῦ μίσους τοιάδε τις ἦν 4, 9, 3. οὐδὲ μία, οὐδ' ἡ αὐτὴ πᾶσιν ἀνθρώποις θανάτου αἰτ. 2, 2, 14. διττὴν λέγουσι τῆς τοιαύτης προαιρέσεως τὴν αἰτίαν 3, 2, 5. † μηδεμίαν εὔλογον παρεσχημένον αἰτίαν 3, 5, 6. ſc. αὐτοῦ, τοῦ πολέμου. At c. adiuncto εἴ τις τὴν αἰτ. αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐξετάζοι 4, 5, 5. Tum per plur. ὁμολογεῖν τὰς αἰτίας τῆς ὁρμῆς 1, 6, 8. πυνθάνεσθαι τὰς αἰτ. τῆς ἀλόγου ὁρμ. 2, 5, 8. τῶν δεινῶν τὰς αἰτ. εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντες 1, 12, 11. 1, 14, 13. abſ. τοιαῦται τινες αἰτ. εἰς ὠμότητα ἠκόνησαν λ. 7, 1, 25. αἰτ. τοιαῦται, οὔ τι γε ἄλογοι, εἰς μῖσος παρώξυνον 7, 4, 1. Per praep. c. verbis, ὡς πλεῖςον μέρος διὰ τοιαύτας αἰτ. ἀπόλλυσθαι 3, 9, 11. it. ἐξ αἰτ. τοιαύτης θρησκεύουσι τὴν θεὸν 1, 11, 1. 1, 12, 7. ἐς ἀπόςασιν ὥρμησαν ἐξ αἰτ. τοιᾶσδε 7, 4, 2. it. ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις ὠργίζετο 7, 10, 2. ††† ambigue, pro cauſa, an crimen ſ. culpa, per loca ſqq. ἐκ ταύτης τῆς αἰτ. ὑπηγανάκτουν 2, 7, 4. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον ἐξ ἀδικίας φόνων, ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας 3, 8, 14. τοὺς ἐφ' οἵαις δὴ καθειρχθέντας αἰτίαις cauſis 1, 10, 4. ἐπὶ βραχυτάταις, ἢ οὐδ' ὑφεςώσαις αἰτ. ἀνῃροῦντο 4, 6, 5. it. ἀπέκτεινεν, αἰτίαν ἐπαγαγὼν, ὡς δακρυσάσῃ 4, 6, 6. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτ. crimina 3, 8, 13. ἀπέκτεινεν, αἰτίας γελοιοτάτας ἐπιφέρων, cauſas 5, 7, 11. Sed aperte pro culpa, delictum, τιμῶν μεγίςαις αἰτ. ὑποπεσόντων crimina 6, 1, 15. †† c. v. ἔχειν 1) eodem ſenſu, non modo c. praep. τὸν Ἀλέξανδρον εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς λ. incuſabant, 6, 7, 8. ſed et c. gen. rei, αἰτίαν διαφθορᾶς εἶχεν (αὐτὴ, Veſtalis) crimen ſtupri ſuſtinebat, 1, 11, 12. ſtupri accuſabatur. — 2) vulgari ſenſu, pro cauſa, c. gen. rei etiam, οὐδεμίαν αἰτ. ἔχθρας, οὔτε μίσους, ἔχων 7, 1, 23. εἴ τις βραχεῖαν αἰτ. εἶχε μίσους πρός τινα 7, 7, 7. οὐχ οὕτως εὐλόγους εἴχομεν αἰτίας ἔχθρας, ὡς ἀναγκαίας, 3, 6, 10. †† oppreſſo illo gen. rei ſ. formula ſyn. τότε δοκῶν καὶ εὐλόγους ἔχειν αἰτίας 3, 8, 6. ſcil. e pr. εἰς τὸ μὴ φείδεσθαι αὐτῶν ſ. εἰς τὸ ἀδικῆσαι, ſ. αὐτοῦ, τοῦ μὴ φειδ. λ. Proprie quidem eſt fem. adi. illius mox αἴτιος.

αἰτιᾶσθαι, phyſ. med. de perſ. c. acc. perſ. ᾐτιᾶτο τὴν μητέρα, ὁρῶν λ. incuſabat, 6, 1, 16. c. praep. αὐτὴν αἰτιώμενος ἐφ' οἷς

Digitized by Google

ὑβρίζετο, accusans, 6, 1, 20. c. coni. αἰτ. (αὐτὴν,) ὅτι λ. incusans, quod 6, 9, 12. † simul c. acc. particip. τὸν υἱὸν ᾐτιᾶτο, ὡς τοιαῦτα κατασκευάζοντα, incusabat, quod 3, 12, 8. τοὺς συςρατιώτας ᾐτ., ὡς - ταῦτα τετολμηκότας, culpabat, tanquam - haec ausos, 6, 9, 2.

αἴτιος, moral. de pers., c. gen. rei, τοῦ τοιούτου θανάτου οὐκ ἄλλος, ἀλλ᾽ αὐτὸς αὑτῷ, sc. ἦν s. ἐγένετο, causa, 2, 2, 12. ὀλέθρου τοῖς μὲν αἴτιον ἤδη γεγονότα, ἡμῖν δὲ ἐσόμενον λ. qui fuit - auctor, 1, 13, 6. τεθνηκέναι τὸν τῆς ἔχθρας αἰτ. 4, 15, 16. per plur. τοὺς αἰτίους ςάσεως καὶ θορύβου, συλλαμβάνεσθαι 5, 8, 15. (αὐτοὺς) αἰτίους τῆς ἀποςάσεως γεγενῆσθαι 6, 9, 8. †† oppresso gen. rei, s. pronom. demonstr. τούτου s. τούτων, in his locis, αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ᾽ ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι 5, 5, 2. οὐ γὰρ αὐτοὺς αἰτίους γεγ., ἀλλ᾽ ἄλλους 8, 3, 5. e. Tum Neutr. pro subst., de re, c. gen. rei, in bonam aeque, ac malam, partem, οὐκ ᾔδει τὸ τῆς παρούσης τύχης αἴτιον, causam, 7, 5, 10. ὅ περ αὐτοῖς γέγονεν ἀπωλείας αἴτιον 8, 8, 9. †† c. adiuncto, τοῦτο - ἀρχηγὸν καὶ αἴτιον ἀπρεποῦς καταςάσεως ἐγένετο 2, 6, 22. ††† sq. inf. ὅ περ - αἴτιον ἐγεν., μαχιμώτερα - γενέσθαι λ. 3, 4, 18.

αἰφνίδιος, phys. de re, Bg. vbique *repentinus*, et semper in finitione masc. c. subst. fem., τῆς αἰφνιδίου ὁρμῆς 1, 6, 8. ὁδοῦ 7, 8, 25. τῇ αἰφνιδίῳ ἐπιδημίᾳ 3, 14, 8. τὴν αἰφνίδιον μεταβολὴν, 2, 3, 3. † c. adiuncto τὴν αἰφνίδιον καὶ παρ᾽ ἐλπίδα κομισθεῖσαν ἀγγελίαν 6, 2, 7. Sic et

αἰφνιδίως, Bg. *repente* aut *subito*, c. verbis proxime stans, ante ea, καλέσας τοὺς φίλους 1, 6, 7. τετελευτήκοι 2, 1, 6. ὄμβρων καταῤῥαγέντων 3, 3, 9. ἐκομίσθη γράμματα 6, 2, 2. συναρπασθέντας 7, 1, 20. ἀνῃρέθη ib. 22. ἀνοίξαντες τὰς πύλας 7, 11, 18. ἐξέφηναν γνώμην 8, 8, 5. † τοὺς αἰφ. ἐπιβουλεύοντας 7, 11, 7. ἐπιπεσούσης 3, 7, 13. post verba ἐπελθὼν αἰφ. τῷ Κομ. 1, 8, 12. ἐπιπεσεῖν αἰφ. 3, 5, 8. †† c. adiuncto e particip. μηδενὸς προφυλαττομένου, αἰφν. ἐπιπεσὼν 1, 10, 14. αἰφ., οὐ προσδοκῶντος τοῦ δήμου, ἐπιφαίνονται ὡπλισμένοι 1, 12, 12. † προσπεσόντες αἰφ. οὐ προσδοκῶντα παίσαντες φονεύουσι 7, 4, 12. ubi dubium, vtrum pertineat ad pr. an ad sqq. † longius a suo verbo distractum, αἰφ., οὐδενὸς προσδοκῶντος, - ἐπεισῆλθον τοῖς βασιλείοις 2, 5, 3. & 8, 5. it. per duas §§. deinceps, αἰφ. - ἔδοξε λ. 8, 5, 19. i. et sq. §. 1.

αἰχμάλωτος, phys. pass., de pers., πολλοὺς χειρωσάμενος αὐτῶν αἰχμαλώτους 7, 2, 18. αἰχμαλώτους βασιλεῖς ἀπάγων, captiuos, 1, 6, 16. † c. v. affini, φοβηθεὶς, μὴ - αἰχμάλωτος ληφθεὶς, ne - captiuus - factus, 5, 4, 12. ληφθέντες αἰχμάλωτοι, capti bello, 7, 2, 3. πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας αἰχμαλώτους ἔλαβον, captiuos acceperunt, 3, 9, 9. λείαν καὶ αἰχμαλώτους παμπληθεῖς συλλαβὼν, captiuos secum auferens, 4, 11, 11. αἰχμαλώτους τοὺς περιόντας ἀποδοῦναι, χρήματά τε λ. captiuos, 4, 15, 19. τοὺς αἰχ. καὶ τὰ χρήμ. ἀπολαβεῖν ib. 20. † παραδοῦναι αὐτοὺς ἐκδότους καὶ ὥσπερ αἰχμαλώτους 5, 4, 17. †† extra bellum, σοφίσματι ἐχρήσατο, ὡς ἂν χειρώσαιτο καὶ αἰχμαλώτους (αὐτοὺς) λάβοι, Seuerus Praetorianos, 2, 13, 2. ††† de re, si locus sanus, λείας αἰχμαλώτους ἀπάγειν τῶν ἐχθρῶν 7, 3, 3. vbi Bg. inserta copula „*praedas et captiuos*."

αἰχμή, propr., c. gen. rei s. instrumenti, φθάσας τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ λ. cuspide, 1, 15, 12.

Digitized by Google

αἰχμοφόρος, propr. de perf., *ἀναμίξας τῷ πλήθει τῶν αἰχμοφόρων*, haftatorum, 1, 10, 14. i. q. pr. *δορυφόρων*.

αἰὼν, tempus vniuerfe, *εἰς τὸν ἐσόμενον αἰῶνα*, aeuum, 1, 4, 18. *τούτων ὕςερον ἐπὶ πλεῖςον αἱ. ἀπολαύσεις*, temp. 1, 6, 14. Sic et

αἰώνιος, de re, in fuit. mafc. c. fem. fubft. *εὐνοίας πίςις αἰώνιος*, fempiterna. 8, 7, 18. *αἰώνιον πίςιν*, aetern., 1, 6, 19. *εἰρήνης αἰωνίου ἐλπίδι*, fempit. 4, 11, 2. *αἰώνιον ἔχων τὴν μνήμην τοῦ λελυπηκότος*, aet. 2, 3, 19. †† *αἰωνίους αὐτὰς, τὰς θέας, ἐκάλουν*, faeculares *ludos*; 3, 8, 18.

αἰωρεῖν, phyf., de perf., c. acc. rei et praep. *ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τὰς ἀσπίδας καὶ τὰ δόρατα*, attollere (de milit.) 2, 6, 10. pafl. impropr., de perf. c. abl. rei, *ματαίαις ἐλπίσιν αἰωρούμενον*, fublatum, 6, 2, 9. fpe fufpenfum eſſe, i. teneri, fpem habere, fouere.

ἄκαιρος, propr. de re. *ἀκαίρου παῤῥησίας*, intempeftiuus, 1, 9, 14.

ἀκάλυπτος, pafl., de re, phyf. *ἀκαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ ἐδοιπόρει*, aperto. 3, 2, 22.

ἀκατασήμαντος, pafl., de re, propr. *ἵνα (τοῦτο) μὴ ᾖ ἀκατασήμαντον* 3, 11, 19. vt ne eflet fine fignatis litteris

ἀκερδὴς, de re, c. adu., *τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς ἡγούμενοι ἀκερδὲς ἤδη*, minus lucrofum. 6, 8, 9.

ἀκινδύνως, *ἤλασαν εἰς ἀρχῆς μῆκος*, fine periculo, 1, 4, 11.

ἀκίς, phyf., c. gen. rei f. inftrum., *δᾷδες*, *ἐπὶ τῷ ἄκρῳ βελῶν ἀκίδας ἔχουσαι*, cufpides, 8, 4, 30.

ἀκμάζειν, phyf., de plantis, c. adu., *πάντα ἐπιφερόμενοι ἄνθη, τότε ἀκμάζοντα*, vigentia, 1, 7, 4. impropr. tum de perf., c. acc. rei, pr. *κατὰ* oppreffa, *νεανίσκον, τὴν ἡλικίαν ἀκμάζοντα* 7, 6, 11. aetate vigentem. c. adu. fimul *ἄνδρες, τὴν ἡλικίαν ἔτι ἀκμάζοντος* 2, 15, 7. opp. fq. *πρεσβύτην καὶ ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον*. — tum de rebus, de hominum aetate, *νεότης ἀκμάζουσα*, in flore conftituta 1, 5, 3. *ἡλικία ἀκμάζουσα*, viuida, 6, 1, 11. *αὐτὸν, ἀκμαζούσῃ τῇ ἡλικίᾳ, γενόμενον παιδικὰ αὐτοῦ*, florente, 5, 10, 11. † c. abl. modi f. aetatis, *δύναμιν ἄγων, γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν*, florentes, 7, 9, 7. tum de hominum animo, *ὀρέξεις ἀκμαζούσας*, vigentes, 6, 1, 12. de tempore, *ἡμέρας ἀκμαζούσης*, meridie ipfo, 2, 5, 3. *νυκτὸς* - intempefta nocte, 2, 1, 12. *ἀκμάζοντος θέρους*, adulta 5, 6, 13, it. — de fegete, *τῶν λῃΐων ἀκμαζόντων*, adultis, 7, 2, 7. de vrbe, *πόλις εὐδαιμονοῦσα καὶ ἀκμάζουσα*, florens, 8, 6, 6. Aquileia. — c. abl. modi f. rei, *πόλιν εὐδαίμονα, πλήθει τε ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν*, flor., 3, 1, 10. Byzantium. it. *πόλις* - *πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν ἀκμάζουσα*, flor. 3, 9, 7. † c. praep. *τὰς καθ' ἡμᾶς ἀκμαζούσας, πόλεις*, flor. 5, 2, 16. de morbo et pefte c. adu. *οὐδὲν ἧττον ἡ νόσος ἐπὶ πλεῖςον ἤκμασε*, viguit, 1, 12, 6. † fimul c. abl. loci, per pr. *ἐν* oppreffam, *μάλιςα τὸ πάθος τῇ πόλει ἤκμ.* ib. 1.

ἀκμαῖος, phyf. de perf. c. acc. ellipt., *ἦν τὴν ἡλικίαν*, integer aeui 5, 3, 13. (i. q. 7, 6, 11.) abf. *τοὺς ἀκμαιοτάτους (αὐτῶν) ἐπιλεξάμενος*, vegetiffimos 2, 14, 10. de milit.

ἀκμαςὴς, de perf. *νεανίαν τινὰ, γενναῖόν τε καὶ ἀκμαςὴν*, vegetum, 1, 17, 24.

ἀκμὴ, propr. c. gen. rei f. inftrum. *φθάσας τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμὴν*, aciem, 1, 15, 12. *βέλη, ὧν αἱ ἀκμαὶ ἦσαν μηνοειδεῖς*, cufpides, ib. 11. i. q. *ἀκίς*. impropr., in opp. *οἱ μὲν πρεσβύτεροι*, - *οἱ δὲ ἐν ἀκμῇ ὄντες*, qui aetate vige-

tis 6, 3, 12. c. gen. rei, nominatim temporis f. aetatis human., πρὸς τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ, florem, 1, 7. 8. 6. 3, 14. *vigor* 6, 3, 2. ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλ. γενόμενος, vigente aetate 6, 8. 2. in vig. aetatis conſtitutus.

ἀκμής, phyſ. de perſ., abſ. τὸν ὑφ' ἑαυτῷ ςρατὸν ἀκμῆτα τηρήσας, recentes copias, 3, 7. 10. c. adiuncto ςρατῷ, ἀκμῆτί τε ὄντε καὶ ἔξω μάχης γεγονότι ib. 9.

ἀκοὴ, impropr., de audiendi inſtrum., τὸ ὄνομα, ταῖς ἀκοαῖς ἅμα τῷ προςπεσεῖν, ad aures 4, 5, 3.

ἀκοινώνητος, paſſ., de re, c. praep. τὸ ἀκοινώνητον ἐν ταῖς ἐξουσίαις, incommunicabilis natura poteſtatis 8. 8. 7.

ἀκόλαςος, trop. de re, c. ſubſt. maſc. ἀκολάςῳ βίῳ, proterua, 7, 8, 14. c. ſubſt. fem. ἀκολάςου τυραννίδος, prot. 2, 1, 8. ἀκόλαςοι σώματος ἡδοναὶ, flagitioſae, 1, 13, 15. c. adiuncto, ἄνετον καὶ ἀκόλαςον ἐξουσίαν, impunem, 2, 5, 2. de Praetorianis.

ἀκολουθεῖν, phyſ. de perſ. c. dat. perſ., ἠκολουθήκεσαν αὐτῷ βοηθήσοντες, ſecuti fuerant, 6, 7, 17. de re, c. adu., ῥαδίως, τῆς ζώνης ἐξηρτημένης, ἡ ναῦς ἠκολούθησεν 1, 11, 13. paſſa eſt ſe moveri ac duci, mota eſt et ducta, extracta e limo. † impropr. τὰ ἀκολουθήσαντα ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν προϋπάρχουσαν φήμην ἐπιςώσατο, quae ſecuta ſunt, 1, 14, 12. quae poſt euenerunt.

ἀκολουθία, impropr., ἐκ πολλῶν ἡγεμονιῶν, ὥςπερ κατ' ἀκολουθίαν, ἐπὶ τοῦτο ἐλθὼν, quaſi continuata ſerie, 7. 5. 4. per gradus 8. 7. 10.

ἀκονᾶν, impropr. de re, c. acc. rei et adu. it. praep., τοιαῦται αἰτίαι ἔτι μᾶλλον εἰς τραχύτητα ἠκόνησαν τὴν τοῦ Μαξιμίνου ψυχὴν, acuerunt, 7, 1, 25. impellere.

ἀκονιτὶ, impropr., ἐνίκησαν, ſine puluere, 8, 6, 14. c. adiuncto, εἴληφθε ῥαδίως καὶ ἀκονιτί γε ἑαλώκατε, ſine negotio, 2, 13, 10. ἀναιμωτὶ καὶ ἀκ. τοσαῦτα κατορθωκότα, ſine pulu. 2, 14, 2. i. q. 2, 15, 8. ἄνευ μάχης καὶ κινδύνου.

ἀκοντίζειν, phyſ. c. ſyn. Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, καὶ Μαυρουσίων οἱ ἀκοντίζειν ἄριςοι, in iaculando, 1, 15, 4. ἔμελεν αὐτῷ ἀκοντίζοντι καὶ τοξεύοντι μὴ πταίειν, iaculum mittere, ib. 3. — ſimul c. adu. τῶν Μαυρουσίων πόῤῥωθεν ἀκοντιζόντων, ſq. τῶν τε τοξοτῶν πόῤῥ. τοξευόντων iacular. 6, 7, 18. ſimul c. praep. ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀσφαλοῦς ἀκοντίζων, tela iaciens, 1, 15, 5. ſq. εὐτοξίας δεῖξιν λ. cf. §. 7. 8. 11. 13.

ἀκόντιον, phyſ. de Commodo, οὐδὲ ἐπ' ἄλλο μέρος τοῦ σώματος ἦλθε τὸ ἀκ. iaculum, 1, 15, 8. φθάσας τῷ ἀκοντίῳ λ. ib. 12. οὐδέ τις εἶδεν ἀκόντιον δεύτερον, telum ib. 7. ὡς μηδὲν ἰδεῖν περιττὸν ἀκ. iac. ib. 13. ἰσαρίθμοις ἀκοντίοις πάντας (λέοντας) ἀπέκτεινεν ib. — in bello, c. adiuncto et gen. perſ. τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκόντια τῶν πολεμίων λ. 7, 2, 11.

ἀκοντιςής, in bello, οἱ Νομάδες ἀκοντιςαὶ εὔςοχοι, iaculatores, 7, 9, 13. Μαυρουσίους ἀκοντιςὰς 3, 3, 5. c. opp. τοξόται 7, 2, 2. 5. 8, 1, 5. ſed opp. τῶν ὁπλιτῶν 7, 9, 18.

ἀκόρεςος, paſſ. trop. de re, et ſubſt. fem. c. adiuncto, τῆς ἀκορέςου καὶ ὑπερβαλλούσης ἐκείνου τροφῆς, inſatiabilis, 2, 1, 7. Neutr. pro ſubſt., c. gen. perſ. et rei, μισοῦντες αὐτοῦ τὸ ἀκόρεςον τῆς τοῦ πλούτου ἐπιθυμίας, inexplebilem cupidit. 1, 12, 11. pro adi. et ſubſt. αὐτοῦ τὴν ἀκόρεςον τοῦ πλ. ἐπιθυμίαν.

ἀκούειν, propr., abſ. δι' ὧν ὑμᾶς ἀκούοντας εὔφραινον, audientibus 6, 3, 5. c. coni. ὡς ἀκούετε, auditis 2, 10, 8. c. acc. rei ἐυκταῖα καὶ ἀσπαςὰ ἀκούειν, ſe audire 3, 11, 18. τοῦ ςρατοῦ τὴν

δύναμιν καὶ τὸ πλῆθος ἀκούων 2, 11, 12. ταῦτα ἀκούσας 3, 11, 17. ὅ περ ἀκούσαντες, cum audiuiſſent 5, 3, 21. τοσοῦτον χρημάτων πλῆθος - 4, 4, 19. † c. opp. ἵνα μὴ μόνον ἀκούειν τὰ γενόμενα, ἀλλὰ καὶ βλέπειν ἔχωσι, 7, 2, 15. † in contracta oratione et c. nominatiuo particip. f. adu. ὧν ἀκούει παρὼν, ἀπομιμνήσκοντες, illorum, quae coram audit, 1, 4, 14. p. τούτων, ἃ ἀκ. εἴ τι καινὸν νῦν ἀκούοιτε 6, 3, 6. † ἀσμένως ταῦτα ἀκούσας 3, 14, 3. poſt praelectam ab aliis epiſtolam, aut, poſt lectam a ſe ipſo, pro cognoſcere, videre. †† δυςφόρως ἤκουσαν (ταῦτα) 5, 5, 2. †† οἱ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς κατοικοῦντες τὴν Ἰταλῶν χώραν μόλις ἀκούουσι, de Italorum regione inaudiunt 6, 7, 10. aliquid de Italia audiunt. in opp., c. praepp. ἃ μετὰ τὴν Μάρκου τελευτὴν παρὰ πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον εἶδόν τε καὶ ἤκουσα 1, 2, 10. †† c. acc. perf. participii, pro inf., et quidem particip. praeſ. αὐτὸν ἀκούοντες ἤδη παρόντα 2, 12, 4. 4, 12, 4. vbi tamen et ſq. particip. aor. ἀμφιεσάμενον, quale et 3, 14, 8. δύναμιν ἀκούσαντες - ἀθροισθεῖσαν. at c. particip. fut. ἐπείπερ ἤδη αὐτὸν ἐπιςησόμενον ἤκουον 2, 12, 7. ††† c. praeſ. f. fut. inf. diſerto ἀκούοντες, ἐπιτελεῖσθαι (αὐτὰς, τὰς θέας) 3, 8, 18. Tum Paſſ., de re, in opp. νοεῖσθαι μᾶλλον ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, ἢ ἀκούεσθαι 4, 4, 16. c. adu. mero φόνος, εὐθέως ἀκουσθεὶς, μεμίσηται, ſimul atque audiatur, 4, 5, 3. ſtatim cum audita eſt. — de perſ. ἀποκρινόμενος, ὡς μηδ' ἀκούεσθαι πολλάκις, exaudiretur, 5, 2, 7. propter ſubmiſſam vocem. † cum nominatiuo fut. particip. (pro inf.) πρότερον ὤφθη τοῖς ἐκεῖσε παρὼν, ἢ ἀφιξόμενος ἠκούσθη, quam aduenturus intelligeretur, 2, 11, 5. ſic aor. ἵνα ὀφθῇ πρῶτον ἐν τοῖς βασιλείοις, ἢ ἀκουσθῇ τὴν βασιλείαν παραλαβὼν, quam intelligeretur imperium ſuſcepiſſe, 3, 11, 20. — Denique Med., in opp. c. acc. rei et adu. θεασόμενοι, ἃ μὴ πρότερον μήτε ἑωράκεσαν, μήτε ἠκηκόεισαν, fando audiuerant, 1, 15, 2. δρῶν τι ἢ ἀκουσόμενος προςτρέχει 4, 13, 11.

ἄκουσμα, phyſ. de perſ., c. opp., πᾶν, ὅ περ ἐκεῖνος δι' ἡδονῆς ἔσχε θέαμα ἢ ἄκουσμα, διεφθείρετο, iucundum - auditu, 4, 6, 4. — it. forſan in his θεάματα καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενοι 1, 6, 3. διὰ πάντων θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων πλείςων τὸν δῆμον εὐφραίνειν acroamatis 5, 6, 14. in circo et theatris.

ἡ ἄκρα, phyſ. c. gen. rei f. loci, ἦν πόλις ἐπ' ἄκρας ὑψηλοτάτης ὄρους, cacumine, 3, 9, 7. † ἐλπίζοντες, κατειλῆφθαι τὰς ἄκρας (αὐτῶν, τῶν Ἄλπεων) ſumma iuga, 8, 1, 15. hauddubie fem. adi. ἄκρος, per ellipſ. ſubſt. μερὶς, etc.

ἀκρασία, trop. c. adu. ἀπὸ τῆς ἄγαν ἀκρασίας καινὰς ἡδονὰς ἐθηρᾶτο, intemperantia, 1, 3, 5. c. gen. rei f. perſ. οὔτε χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν, incontinentia, 1, 4, 10.

ἀκράτητος, paſſ. de re, trop. c. ſubſt. fem. πλούτου ἀκρατήτῳ ἐπιθυμίᾳ, impotente, 1, 8, 4. immodica.

ἀκρίβεια, c. gen. rei, μετὰ πάσης ἀληθοῦς ἀκριβείας ἱςορίαν ἤθροισα, religione, 1, 1, 4. diligentia, cura, accuratio.

ἀκριβὴς, de re, Neutr. pro ſubſt. c. gen. rei, τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως οὐκ ἐλεγχθήσεται 1, 1, 2. i. q. pr. ἡ ἀκρ. † c. praep. aut abſ. ἡ σύγκλητος συνελθοῦσα, πρὶν τὸ ἀκρ. εἰδέναι περὶ τοῦ Μαξιμίνου, certum, 7, 7, 4. † ἀκριβὲς εἰπεῖν, οὐ ῥάδιον 7, 1, 19. — pro adi. ἀκριβεςέρας ἐξετάσεως γενομένης, accuratiore, 1, 8, 17. tum neutr. p. adu. φήσας, ἀκριβέςερον καθ' αὑτὸν ἐπισκέψεσθαι τὸ πρακτέον, diligentius, 1, 6, 21.

ἀκριβοῦν, de perſ. c. acc. rei, οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, peritiſſimi artis ſagittariae, 1, 15. 4. accurate ſcire, probe callere. τοῖς τὰ Ῥωμαίων οὐκ ἀκριβοῦσιν, qui res Romanas minus cognitas habent 1, 11, 14. non accurate ſciunt, vel ſimpliciter neſciunt.

ἀκριβῶς ἐμαυτὸν πέπεικα, plane 1. 5, 5.

ἄκριτος, paſſ., de perſ., ſenſu forenſi, μήτε ἄκριτόν τινα φονευθήσεσθαι ἢ δημευθήσεσθαι, indicta cauſa 2, 14, 7. indemnatum. ſed de re, εἴ τινα ἐκπέμποιεν ἐπὶ φόνον ἄκριτον, ad occidendum indemnatum 3, 11, 19. ἀκρίτους φόνους, caedes, indicta cauſa patratas 1, 14, 13. ſine iudicio ſ. iudiciali inquiſitione ſ. cognitione. — † φόνων καὶ ὠμότητος, ἀκρίτων τε ἔργων ἀλλότριος, iniuſtis factis, 6, 9, 16. †† extra forum, c. adiuncto, ταῖς - τῆς τυραννίδος ἀκρίτοις καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς, infinitis; 2, 3, 22. ἀφειδέσι καὶ ἀκρ. ἀναλώμασι, immenſis, 2, 7, 3.

ἀκρίτως φονευθέντα, indemnatum occiſum 6, 1, 16. ſine iudicio etc.

ἀκρόαμα, de perſ. vel re, c. opp. ἡ περὶ τὰ θεάματα ἢ τὰ ἀκροάματα σπουδὴ αὐτῶν, acroamata, 3, 10, 6. i. q. ἄκουσμα.

ἀκρόασις, abſ. θαῤῥοῦντες, ὡς τὸ ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως καρπώσονται, auſcultatio, 1, 1, 2. c. gen. perſ. κατελθόντες τοῦ Κομμόδου ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν τῶν ἀγωνιστῶν, ad audiendos actores (in theatro) 1, 9, 6.

ἀκροβολισμοί, phyſ. abſ. γεγόνασί τινες, velitationes, 3, 7, 5. leves pugnae inter velites. c. adiuncto ſ. opp. συμβολαὶ καὶ ἀ. ἐγίνοντο 3, 14, 18.

ἀκρόπολις, propr., de vrbe Roma, Capitolii, τῆς ἀκροπόλεως κατειλημμένης, arce, 3, 12, 15. ἐν ἀκροπόλει, arce ſumma, 7, 10, 5. †† trop. ὥσπερ ἐξ ὀχυρᾶς ἀκροπόλεως ἐπιθῆται τῇ ἀρχῇ, arce, 1, 6, 8. ὥσπερ ἐξ ἀκρ. τοῖς τυραννίδος ἔργοις σχολάζοι, 7, 1, 9.

ἄκρος, phyſ. ἐπαφιεὶς τὰ βέλη κατ' ἄκρου τοῦ τραχήλου, in ſupremum collum, 1, 15, 11. adi. vel p. neutr. τὸ ἄκρον, p. ſubſt., per ellipſ. ſubſt. μέρος; vt δᾶδες, ἐπὶ ἄκρῳ ἔχουσαι βελῶν ἀκίδας, in extremo, 8, 4, 30. ſed adi. πρόκειται αὐτῇ (ἡ πόλις) ἐπ' ἀκροτάτῳ πεδίῳ, extrema planitie, 8, 1, 8.

ἀκρωτηριάζεσθαι, paſſ. phyſ. de perſ., c. acc. rei, κατὰ oppreſſa, πάμπλειστον πλῆθος τοῦ στρατοῦ - τὸ πρόσωπον ἠκρωτηριάζετο, τὰς χεῖρας, καὶ εἴ τι γυμνὸν ἦν τοῦ σώματος, priuabatur, 8, 4, 29. laedi, pice calida effuſa — ſed modo c. praep. ἠκρωτηριάσθησαν οὐκ ὀλίγοι ἐν διεχειμέρῳ χώρᾳ, ſummis corporis partibus mutilati ſunt 6, 6, 3.

Ἀκυληΐα, Aquileia, 8, 2, 3. 6. vbi ſq. deſcriptio amplior eius vrbis, 8, 3, 2. 8, 5, 13. 8, 6, 10. 8, 7, 1. 5. 7. 19.

Ἀκυλήσιος, Aquileienſis, 8, 4, 4. 19. c. 26. 8, 5, 3. 7. 18. 8, 6, 3. ſq. 8, 7, 3.

ἀκώλυτος, paſſ. de re, c. fem. ſubſt., c. adiuncto ῥᾳδία ἡ εἴσοδος αὐτῇ καὶ ἀκώλυτος, licitus, 1, 13, 2. ἐξουσίαν αὐτοκράτορα καὶ ἀκώλυτον, liberam, 1, 3, 3. non circumſcriptam; κοινὴν καὶ ἀκ. ἀμφοτέροις τὴν ἀπόλαυσιν ἔσεσθαι, nec prohibitum, 4, 10, 10. non impeditus, *ungehindert* ſ. *unverwehrt*.

ἀκωλύτως, διώκοντες, citra impedimentum, 1, 12, 15. διαβὰς τὸν Ταῦρον, nullo prohibente, 3, 3, 15. 4, 11. 3. εἰς τέλος ἀξεις 3, 11, 13. εἰσῆλθε λ. 3, 12, 1. 18. ἐξεχεῖτο τὸ μῖσος, licenter, 7, 7, 3. † c. adiuncto, ſine copula, διέβησαν ἀκ., μηδενὸς ἐμποδὼν γενομένου, libere, 8, 2, 1.

ἄκων, de perſ., abſ. ἡδοναῖς καὶ ἄκων ἐδούλευεν, inuitus, 1, 17, 22. 5, 9, 17. ὃν αὐτὸς ἄκοντα ἀνέπεισαν 7, 1, 24. c. adiuncto, αὐτοῦ ἄκοντός τε καὶ ἀσχάλλοντος 6, 1, 18. ἐπαγγέλλει ἄκων μὲν καὶ ἀσχάλλων τὴν ἔξοδον, non ſponte, 6, 7, 11. ταῦτα ἐπράττετο ἄκοντός τε καὶ ἀναγκαζομένου αὐτοῦ, inu. 6, 1, 22. † ἄκων μὲν καὶ μὴ βουλόμενος non ſponte, 6, 8, 14. ἄκοντα καὶ οὐδὲν προειδότα, inu. 7, 1, 21. †† c. opp. ἑκόντες τε καὶ ἄκοντες ὑπακούοιεν, velint, nolint, 5, 12, 16. †† ἄκοντες (μὲν), ὅμως τοὺς λοιποὺς ἐμιμοῦντο, quamuis inuiti, 7, 4, 4. ἄκοντες μὲν, ὕστερον δὲ, 8, 6, 2.

ἀλάβαστρον, propr. εἰς κάλπην ἀλαβάστρου λ. alabaſtri, 5, 15, 16. pro adi. c. ſubſt.

ἀλαζονεία, moral. τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀλαζονείας, inſolentiae, 3, 11, 6. †† βαρβάρων ſ. βαρβάρῳ Φερόμενος ἀλαζονείᾳ 6, 3, 11. Sic et

ἀλαζονεύεσθαι, med. οὔτε ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἠλαζονεύσατο, quantas iactauerat, 2, 7, 3.

ἀλαζών, de perſ. Φύσει ὤν, glorioſus, 6, 2, 15.

Ἀλβανὸς, τὸ καλούμενον ὄρος Ἀλβανὸν, Albanus, 8, 5, 20. prope Romam.

Ἀλβῖνος, ἦρχεν αὐτῆς, (τῆς Βρεττανίας) Albinus, 2, 15, 2. vbi et in ſqq. rel. eius deſcriptio, cf. 3, 5, 3. 11. 13. 3, 6, 6. 11. 18. 3. 7, 1, 5. 7. 14. 3, 8, 8. 13.

ἀλγεῖν, de perſ. c. praep. ἐπὶ et dat. rei. ἐπὶ βασιλέως ἀποβολῇ, dolere. 4, 14, 8. 7, 1, 10. 7, 4, 6. ſimul c. adu. σφοδρῶς ἐπὶ τῇ λ. 4, 13, 4. πάνυ ἐπὶ τῇ λ. 7, 1, 21. ſimul c. particip. pro inf. λανθανόντως ἤλγουν τὸν βασιλέα καθῃρημένον 8, 7, 6.

ἀλγηδὼν, in rectione verbi prioris, c. praep. κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τοῖς καταλαβοῦσιν ἀλγηδόνα, dolorem, 1, 5, 5.

ἁλεία, phyſ. piſcatio, 3, 1, 11.

ἀλεκτρυὼν, propr. ἀλεκτρυόνων συμβολὰς, gallinaceorum, 3, 10, 5. in deliciis Caracalli ac Getae.

Ἀλεξάνδρεια, *Alexandria*, ap. Iſſum, Ciliciae, 3, 4, 6. coll. 9. 4. 4, 3, 15. 4, 8, 16. ſed alia Aegypti certius 7, 6, 2. quam 4, 3, 15.

Ἀλεξανδρεὺς, Alexandrinus, incola prioris vrbis Cil. τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει 4, 8, 18.

Ἀλέξανδρος, Alexander, ὁ Μακεδὼν 6, 2, 5. 1, 3, 6. † τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου πόλιν, Aegypti Alexandria 7, 6, 2. it. τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν, ab Alexandro conditae vrbis 4, 8, 16. periphraſes, pro praeced. τὴν Ἀλεξάνδρειαν, †† idem, imitatione expreſſus, ὁ Ἀντωνῖνος, (Caracalla) ἐπεὶ κατῆλθεν εἰς Θράκην, Μακεδόσι γειτνιῶσαν, εὐθὺς Ἀλέξανδρος ἦν 4, 8, 1. — Sed alius, imperator Rom., cognomine Seuerus. Mamaeae fil. μετονομάζεται ὁ Ἀλεξιανὸς, καὶ Ἀλέξανδρος καλεῖται 5, 7, 5. ſqq.

Ἀλεξιανὸς, Alexianus, l. l. et 5, 3, 7.

ἀλέω, propr. c. acc. rei et abl. modi ſ. inſtrum. σῖτον ἀλέσας τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ, tritico molito 4, 7, 9. Caracalla, in caſtris.

ἀλήθεια, veritas, a) hiſtorica, δόξῃ, τῆς ἀληθείας μείζονι 1, 1, 3. — c. opp. ὡς τινες τῶν τότε ἱστόρησαν, οὐ πρὸς χάριν, ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν, λέγοντες, ad fidem, 3, 7, 8. vere, vera. — b) vniuerſa, ὑμέτερον ἤδη ἔργον, εὑρεῖν τὴν ἀλ. 3, 12, 13. 4, 5, 6. † Φῆμαι μείζους ἐδίδοντο, ἐξ ὑποψίας ἀληθείας 8, 5, 15. — c. opp. γνώσῃ, ὅτι μὴ σκῆψις, ἀλλ' ἀλήθεια πρόσεστι τοῖς

tare ac timere dei maieſtatem, conſcientiam, vindictam; ſed per idem Lat. ap. Bg. in his, de hominibus, ὁ Περέννιος ἀποσκευασάμενος πάντας, οὓς ὁ Κόμμοδος ᾐδεῖτο, reuerebatur 1, 9, 2. magni facere, nolle laedere atque interficere; it. c. praep. ὃν (Περτίνακα) οὐκ ἀπέκτεινε, διὰ σεμνότητα αἰδούμενος. Commodus 2, 1. 10. ſed de ciuibus ac militibus erga imperatorem, οὐ μόνον αὐτὸν (Σεβῆρον) συμπονοῦντα, ἀλλὰ καὶ τῶν καμάτων ἄρχοντα, οἱ ςρατιῶται αἰδούμενοι 2, 11, 4. Tum per idem Lat. c. acc. rei σεμνοῦ βασιλέως (Περτίνακος) γῆρας αἰδούμενοι, (Praetoriani quidam) 2, 5, 14. prae reverentia erga ſenectutem, f. ob ſenectutem non auſi occidere; αἰδεσθεὶς ὁ Κόμμοδος τὰ λεχθέντα (αὐτοῦ, Pompeiani, amici) 1, 6, 21. non improbans et refutans palam, f. vera agnoſcens, ob dicta eius vera non ſuſtinens repugnare palam. Denique c. inf. ὁμολογεῖν τὰς αἰτίας αἰδούμενος, veritus, 1, 6, 8. αἰδούμενος ἔχειν αἰσχρῶν ἔργων σεμνοὺς ἐπόπτας, verens 1, 17, 3. poſt τοὺς πατρῴους φίλους ἀποσκευάσασθαί ἤθελε, - tum ἐφ' ᾗ θριαμβεῦσαι ᾐδέσθη, veritus eſt, 3, 9, 1. ὁ ςρατὸς, αἰδεσθεὶς προδοῦναι βασιλέα, reveritus 7, 2, 14. it. παραδοῦναι αὐτοὺς ᾐδοῦντο 5, 4, 17. poſt οὔτε μάχεσθαι ἤθελον †† ᾐδεῖτο καὶ ἐφοβεῖτο τὸν πατέρα πρᾶξαί τι ἀνήκεςον, Caracalla, 3, 13, 6. In qua rectione c. inf. ſufficit ad ſenſum Lat. erubeſcere f. nolle, vt per omnia Herodi. loca Vern. *ſcheuen*, praeter *verehren* ad 1, 6, 21.

αἰδέσιμος, paſſ. de perſ. c. adiunctis, abl. modi. et adu. temporis, ὁ Κρισπῖνος, φύσει μὲν καὶ ἄλλως αἰδ. ὢν, venerabilis, 8, 3, 16.

ἀΐδιος, de re, χάριτος ἀϊδίου εἰσὶ χρεῶςαι, ſempiternae, 5, 1, 13. it. δόξαν ἀΐδιον 4, 14, 10. οὕτω ἀΐδιον αὐτὴν (τὴν ἐμὴν μνήμην) ποιῆσαι δυνήσεσθε, aeternam, 1, 4, 1. ἀρετῆς ἀΐδιον μνήμην εἰς τὸν ἐσόμενον αἰῶνα 1, 4, 18. c. adiuncto, ſi lectio ſana eſt, v. N. et παιδείας κλέος ἀΐδιον μνώμενοι 1, 1, 1.

αἰδὼς, actiue, I) erga perſ., abſ. de filio erga matrem, ὑπὸ αἰδοῦς πλείονος τῇ μητρὶ ἐπείθετο, (Alexand. Seuer.) reuerentiā 6, 1, 24. de imperatore erga ſubiectos ciues, μηδενὸς αὐτῷ παρόντος, ᾧ νέμειν αἰδῶ ἀνάγκην ἔχοι 7, 1, 9. c. adiuncto αἰδῶ τε καὶ τιμὴν ἀπονέμουσιν, ἣν εἰώθεσαν, τοῖς ποτε κρείττοσι 5, 1, 14. — de militibus erga imperatores f. duces αὐτῷ ἐπάρχῳ ὄντι μετρίαν ἀπένεμον αἰδῶ 2, 2, 1. εἰρήνην ἄγειν πρᾴως καὶ μετ' αἰδοῦς ἐπίςασθε, verecundi eſſe, 6, 3, 12. cum verecundia f. verecunde, pro adu. quod et praecedit. Porro c. praep., de imperatore erga amicos, ἐπεῖχεν αὐτὸν ἡ πρὸς τοὺς φίλους αἰδὼς, reuer. amicorum 1, 8, 5. de militibus erga imperat. f. duces, ἐδιδάχθησαν καταφρόνησιν τῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας αἰδοῦς 2, 6, 21. 3, 8, 10. c. adiuncto μετ' αἰδοῦς καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἀρχ. pudore, 8, 7, 13. — †† πάσης τιμῆς καὶ αἰδοῦς παρ' αὐτῶν τυχὼν, (imperator a ſenatu,) *venerationem*, 2, 3, 25. in rel. locis Bg. per Lat. *reuerentia*, vt et in illo II) erga res, πάντες ἀπεςράφησαν καὶ ἀπῄεσαν, τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνομένῳ νέμοντες, (cum Caracalla exoneraret ventrem in itinere,) 4, 13, 10.

αἰεὶ, i. q. ἀεὶ, 2, 2, 13. in oratione med.

αἰθὴρ, aether, 4, 2, 22.

Αἰθίοψ, nomen gentis, ἀπὸ Αἰθιόπων, ab Aethiopibus 1, 15, h. l. orientalibus.

αἷμα, propr., animantium, ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἴνου τε καὶ αἵματος μεμιγμένου, ſanguinis 5, 5, 16. in ſacrificio; ſed hominum abſ. ῥείθροις αἵματος τὸν αἰγιαλὸν φοινιχθῆναι 4, 9, 17. poſt ca

dem, it. 3, 4, 10, 4, 4, 7. 7, 2, 14. sed φθείροντες ἀλλήλους, ἐμφυλίου αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν 1, 13, 5. †† τοῦ ποταμοῦ ποτὸν, αἵματι καὶ φόνοις μεμιασμένον 8, 5, 17. tum trop. de caede, τῆς φιλοχρηματίας - μέχρις αἵματος αὐξηθείσης 2, 6, 22. post disertum φόνῳ. †† μὴ μόνον ἐμφυλίῳ, ἀλλὰ καὶ βασιλείῳ μιάναι τὰς δεξιὰς αἵματι 2, 5, 10. 2, 13, 16. cf. disertum φόνῳ 2, 9, 11. — c. gen. pers. ἐπεξελθεῖν τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι, caedem 2, 6, 6.

αἱμάσσεσθαι, pass. propr. de re, δεικνὺς τὴν χεῖρα ᾑμαγμένην, cruentam, 7, 11, 10. cruentatam.

Αἰμιλιανὸς, Aemilianus, ὁ τῆς Ἀσίας ἡγούμενος 3, 2, 2. 5.

Αἰνείας, Aeneas, Αἰνείου τοῦ Φρυγὸς 1, 11, 9. Αἰνείαν, τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου, sc. υἱὸν, 2, 3, 9.

αἱρεῖν, phys. de pers., c. acc. rei s. loci, τὴν Ἀκυληΐαν, capere, 8, 5, 13. expugnare, occupare, it. εἷλον πόλιν 8, 6, 7. c. adu. ἐλπίζων, ῥᾷστα αἱρήσειν τὴν πόλιν 8, 2, 5. Tum Pass. impropr. τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλέα αἱρεθῆναι, eligi, 7, 10, 12. c. praep. βασιλέας. τοὺς ὑπὸ συγκλήτου ᾑρημένους, quos creasset, 8, 7, 6. †† sensu med., c. acc. rei, τοῦ στρατοῦ ταῦτα ᾑρημένου, quum voluisset, 5, 5, 2. Denique Med. de pers. phys. c. acc. rei et praep. ὅπλα ἐφ' ὑμᾶς αἱροῦνται, capiunt, 7, 8, 7. sed trop. c. acc. pers. dupl. αἱροῦνται βασιλέα Ἀδούεντον, eligunt, 4, 14, 3. †† τὸν υἱὸν αὐτοῦ στρατηγήσοντα εἵλοντο, dederunt 7, 9, 10. c. adu. ὃν οὕτως ἄρχοντα εἵλεσθε, optastis, 2, 13, 13. it. ᾑροῦντο ἐκεῖνον μᾶλλον ἄρχοντα, optabant 3, 5, 5. c. acc. rei, στρατιωτῶν, τὸν ἐκεῖ βίον ἑλομένων, elegisse, 3, 4, 20. εἰ τὰ παρόντα ἕλοιο, malueris, 7, 5, 12. suppletis μᾶλλον et τὰ πράγματα, vbi tamen procedat aeque *elegeris*, eligas. c. inf. et adu. ἑλέσθαι σε δεῖ σήμερον, σώζεσθαι λ. *eligendum* tibi est, 7, 5, 11. — Rursus pro velle s. cupere a) c. inf. οὔτε τὸ ὑμέτερον γενναῖον ὑποστῆναι αἱρήσονται, neque - optaturos, 2, 10, 17. b) c. acc. rei, οὐχ ἑλόμενοι πόλεμον μάταιον, cum nollent *suscipere*, 8, 8, 19. c. adu. ἑλόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κίνδυνον, ἢ τὸν παρόντα, eligens potius, 7, 5, 18. propr. volens magis s. potius, i. malens. c. inf. simul, ἑλομένη πάντα κίνδυνον ἀναῤῥῖψαι μᾶλλον, ἢ ἰδιωτεύειν, praeoptans - potius, 5, 3, 23.

αἴρειν, phys., de pers.; c. acc. rei, τὰ σημεῖα ἄραντες, signis sublatis, 2, 6, 17. milites, qui vexilla tollebant, euellebant e terra, vt, tenentes manibus, affigerent imagines imperatoris. † τοὺς θησαυροὺς τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἴρουσι, auferunt, 3, 9, 20. hostes milites. † de animante, c. praep. et acc. pers., τὸν ἵππον εἰς ὕψος ἄραντα τὸν Σεβῆρον, sublimem tollendo, 2, 9, 7. †† c. praep. sola, ὁ Μάξιμος ἀπὸ τῆς Ῥαβέννης ἄρας, profectus, 8, 7, 1. Sed impropr. de fortuna, c. praepp., ἐκ τῆς ἐσχάτης εὐτελείας εἰς τὸ μέγιστον ὕψους ἆραι, sc. αὐτὸν, tollere, 1, 13, 12. euehere, tribuere honores, opp. sq. καὶ πάλιν ῥῖψαι. Tum Pass., phys., de re, c. praep. οὔτε τι ἄλλο τῶν βασιλικῶν συμβόλων εἰς ὕψος ἀρθῆναι - ἐάσας, attolli, 2, 5, 5. a militibus vexilla, vt vel imago imperatoris affigeretur, vel vexilla praeferrentur cum affixa imagine. ὡς σωροὺς πτωμάτων εἰς ὕψ. ἀρθ. vt attollerentur 4, 15, 13. κλίνης εἰς ὕψ. ἀρθείσης, alte eleuato 4, 2, 3. — c. dat. pers. et c. al. praep. βήματος αὐτῷ εἰς ὕψ. ἀρθέντος ἐν μέσῳ τῷ στρατοπέδῳ, cum erectum fuisset, 1, 5, 4. † illis εἰς ὕψ. intellectis, βήματος, αὐτῷ ἀρθέντος, suggestum sibi erectum, 2, 10, 2. ἐπὰν μέγιστον χῶμα ἀρθῇ τῶν ἀρωμάτων, aggestus est, 4, 2, 18. in aedicula consecrat. imperat. Sed impropr., de pers.,

Digitized by Google

τὸν ἀρθέντα - πάλιν ῥίψαι, ſublatum, 1, 13, 12. euectum a fortuna, honoribus affectum. c. abl. rei, ἀρθεὶς ταῖς ἐλπίσι, erectus ſpe, 3, 12, 16. impulſus, it. 2, 6, 16. c. adu. et acc. rei, κατὰ oppreſſo, οὕτω ἀρθεὶς τὴν γνώμην, ſublatis animis, 2, 9, 9. ſq. ἐλπίζων. c. praep. ἤρθη εἰς μειζόνων πραγμάτων ἐλπίδα, erectus fuit ad maiora ſperanda, 2, 13, 1. ſuſcepit ſpem, maiores res aggrediendi et exſequendi. †† de re, εἰς δόξαν ἤρθη ἂν ἡ πρᾶξις αὐτοῦ, ad gloriam euaſiſſet, 7, 3, 1. gloriam, laudem conſequi, laudari, celebrari. Med., phyſ., de perſ., c. acc. rei, ἀραμένους τὰ ὅπλα, ſublatis armis, 6, 8, 15. cubantia, ſtantia alicubi, in ſolo, ſaltem ad pedes, capere ac tollere manibus in humeros; ſic et τὴν κλίνην ἀράμενοι - κατακομίζουσι, lectum portantes deferunt 4, 2, 8. γυμνὸν σκεύους ἀράμενοι τὸ ὕδωρ, φέρωσιν, ſublatam aquam, 6, 7, 16. tollere in manus. c. acc. perſ. ἀράμενοι τὸν Γορδιανὸν, Καίσαρα ὄντα, tollentes, 8, 8, 16. milites in humeros, manus, clypeum. †† c. praep. et gen. loci diſerto, αὐτὸ, τὸ παιδίον, ἀράμενοι ἐπὶ τῶν ὤμων, tollentes humeris, 7, 10, 15. ſed de equo, c. eadem praep. et dat. loci ἀράμενον ἐπὶ τοῖς νώτοις, φέρειν, cum ſuſtuliſſet in dorſum, 2, 9, 7. impropr., de perſ., c. acc. rei, ἵνα δόξαν ἄρηται, auferret, 1, 9, 12. βουλόμενος δόξαν ἄρασθαι, gloriam ſibi parare, 3, 9, 1. δόξης κλέος ἀράμενοι, adepti, 4, 14, 18. , Sed alio ſenſu, πόλεμον ἄρασθαι, ſuſcipere, 7, 10, 3. c. adu. φανερὰν εὐθὺς πρὸς αὐτὸν ἔχθραν ἄρασθαι - παρῃτήσατο, cum ipſo inimicitias gerere, 3, 5, 6. exercere; ſq. ἐγεῖραι.

αἵρεσις, trop. c. inf. σοὶ πρόκειται. optio 5, 11, 11. †† c. gen. rei, εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, conditionem 6, 1, 7.

αἰσθάνεσθαι, ſ. αἰσθέσθαι, med. trop. ſ. phyſ. de perſ., c. inf. νῦν καιρὸς ἐμοὶ, αἰσθέσθαι, - κατατεθεῖσθαι λ. vt ego ſentiam, 1, 4, 7. cognoſcere. phyſ. c. gen. rei ὁ δῆμος, αἰσθόμενος τῆς γνώμης τῶν ϛρατιωτῶν, ſentiens animum, 2, 7, 4. videndo, audiendo. ſimul cum formula adu. ἵν' ἐπὶ πλέον, ὧν πάσχουσιν, αἴσθοιντο, vt diutius dolorem ſentirent, 8, 8, 14. e. pro τούτων, ἃ λ., animo et corpore. c. acc. rei αἰσθόμενοι τὸ κατειληφὸς πάθος, percepto malo, 1, 12, 16. auribus et oculis.

αἴσθησις, ſenſus, actio ſ. perpeſſio animi, c. gen. rei, ἐμὲ ταῦτα τιμῆς αἰσθήσει ἐκπλήττει, honoris ſenſu, 2, 8, 13. cogitatione, conſcientia. †† inſtrumentum ſenſuum, τὴν εὐωδίαν ἐμπιμπλάναι τοὺς πόρους τῶν αἰσθήσεων, meatus ſenſuum, 1, 12, 5. praecipue narium et aurium, cf. §. pr.

αἴσιος, de re, τὰ ἱερὰ αἴσια ἀπαγγελλόντων, ſacra auſpicata, 8, 3, 17. fauſta, felicia.

αἴσχιϛος, de re, αἰσχίϛῳ σχήματι, turpiſſimo habitu, 1, 15, 15. de Commodo gladiatore, phyſice, aut moraliter, ſed poſtr. ſenſu in his, per neutr., pro ſubſt., per ellipſ. ἔργων ſubſt., τῶν αἰσχίϛων ὑποκριταὶ, turpiſſima imitantes mimi, 1, 13, 16. rerum obſcoenarum, it. 1, 6, 2. 3, 13, 15.

αἰσχίϛως, trop. ὑβρισθείη, turpi contumelia afficeretur, 5, 4, 12. foediſſime.

αἰσχρὸς, de re, moraliter, αἰσχρᾶς βλασφημίας, foeda, 4, 12, 3. αἰσχρὰν ἐπιθυμίαν 2, 6, 21. 6, 1, 12. αἰσχραῖς ἡδοναῖς ob turpes 2, 7, 4. c. adiuncto αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς διαβολῆς, turpi, 2, 6, 18. Neutr. αἰσχρῷ τέλει (βίου) foedum, 5, 4, 24. αἰσχροῖς ἐπιτηδεύμασι, foed. 1, 17, 27. αἰσχρῶν ἔργων, turp. 1, 17, 3. opp. σεμνοὺς ἐπόπτας. c. adiuncto, αἰσχρῶν καὶ ἀπρεπῶν βασι-

Digitized by Google

λεῖσιν ἔργων, foed. 5, 7, 9. †† pro ſubſt. ἐπ' αἰσχρῷ τινι εὐδοκιμήσας, turpitudine, 5, 7, 14. per ellipſ. ſubſt. ἔργῳ ſ. πράγματι.

αἰσχρῶς, moral., ἐῤῥιμμένην ἀρχὴν, turpiter, 2, 8, 3. ἀρχὴν ὠνησάμενος 2, 10, 8. ὀλοφυρόμενος - ἐφονεύθη 2, 12, 12. c. adiuncto, αἰ. καὶ ἀτίμως ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθε τὴν ἀρχὴν 2, 13, 12. αἰ. καὶ ἐφυβρίςως ἑαλωκότας (σοφίσματι, Praetoriani) ib. 20.

αἰσχύνη, paſſ. c. adiuncto, μετὰ πάσης αἰσχύνης καὶ ὕβρεως, ignominia, 8, 8, 14. cohaer. c. v. pr. aut ſqq.

αἰτεῖν, propr. de perſ. c. acc. rei, ᾔτουν τὸ ἄγαλμα, petebant, 1, 11, 9. legati, oppreſſ. acc. perſ. αὐτοὺς, vt in ſqq. locis; ᾔτησε γραμματεῖον, petiit 3, 11, 18. τριῶν ἡμερῶν ἄνεσιν αἰτήσαντες, trium dierum petito ſpatio, 7, 4, 6. † ὑπέσχετο ἑκάςῳ ςρατιώτῃ τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον μήτε αἰτῆσαι, μήτε λήψεσθαι, προςεδόκησαν, petituros 2, 6, 15. Sed c. acc. perſ. συμμάχους αἰτῶν, petens 3, 1, 4. † c. praep. τὸν Κλέανδρον εἰς θάνατον ᾔτουν, depoſcebant 1, 12, 11. τὸν ἔπαρχον πρὸς ἀναίρεσιν 6, 9, 8. Tum Paſſ. de re, πάντα ἐδίδου τὰ αἰτούμενα, quae petebantur, 1, 6, 26. pecuniae a Germanis, hoſtibus, in pacis conditionibus, a Commodo, per dupl. ellipſ. ὑπ' αὐτῶν et πρὸς αὐτοῦ.

αἰτία, ſenſu vulg., moral. cauſa, c. gen. rei, αὕτη πρώτη καὶ μεγίςη αἰτ. αὐτῷ μίσους ἐγένετο 1, 8, 14. ἡ αἰτ. τοῦ μίσους τοιάδε τὶς ἦν 4, 9, 3. οὐδὲ μία, οὐδ' ἡ αὐτὴ πᾶσιν ἀνθρώποις θανάτου αἰτ. 2, 2, 14. διττὴν λέγουσι τῆς τοιαύτης προαιρέσεως τὴν αἰτίαν 3, 2, 5. † μηδεμίαν εὔλογον παρεσχημένον αἰτίαν 3, 5, 6. ſc. αὐτοῦ, τοῦ πολέμου. At c. adiuncto εἴ τις τὴν αἰτ. αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐξετάζοι 4, 5, 5. Tum per plur. ὁμολογεῖν τὰς αἰτίας τῆς ὁρμῆς 1, 6, 8. πυνθάνεσθαι τὰς αἰτ. τῆς ἀλόγου ὁρμ. 2, 5, 8. τῶν δεινῶν τὰς αἰτ. εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντες 1, 12, 11. 1, 14, 13. abſ. τοιαῦταί τινες αἰτ. εἰς ὠμότητα ἠκόνησαν λ. 7, 1, 25. αἰτ. τοιαῦται, οὔ τι γε ἄλογοι, εἰς μῖσος παράξυνον 7, 4, 1. Per praep. c. verbis, ὡς πλεῖςον μέρος διὰ τοιαύτας αἰτ. ἀπόλλυσθαι 5, 9, 11. it. ἐξ αἰτ. τοιαύτης θρησκεύουσι τὴν θεὸν 1, 11, 1. 1, 12, 7. ἐς ἀπόςασιν ὥρμησαν ἐξ αἰτ. τοιᾶσδε 7, 4, 2. it. ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις ὠργίζετο 7, 10, 2. ††† ambigue, pro cauſa, an crimen ſ. culpa, per loca ſqq. ἐκ ταύτης τῆς αἰτ. ὑπηγανάκτουν 2, 7, 4. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον ἐξ ἀδικίας φόνων, ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας 5, 8, 14. τοὺς ἐφ' οἵαις δὴ καθειρχθέντας αἰτίαις cauſis 1, 10, 4. ἐπὶ βραχυτάταις, ἢ οὐδ' ὑφεςώσαις αἰτ. ἀνῃροῦντο 4, 6, 5. it. ἀπέκτεινεν, αἰτίαν ἐπαγαγὼν, ὡς δακρυσάσῃ 4, 6, 6. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτ. crimina 3, 8, 13. ἀπέκτεινεν, αἰτίας γελοιοτάτας ἐπιφέρων, cauſas 5, 7, 11. Sed aperte pro culpa, delictum, τιμῶν μεγίςαις αἰτ. ὑποπεσόντων crimina 6, 1, 15. †† c. v. ἔχειν 1) eodem ſenſu, non modo c. praep. τὸν Ἀλέξανδρον εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς λ. incuſabant, 6, 7, 8. ſed et c. gen. rei, αἰτίαν διαφθορᾶς εἶχεν (αὐτὴ, Veſtalis) crimen ſtupri ſuſtinebat, 1, 11, 12. ſtupri accuſabatur, — 2) vulgari ſenſu, pro cauſa, c. gen. rei etiam, οὐδεμίαν αἰτ. ἔχθρας, οὔτε μίσους, ἔχων 7, 1, 23. εἴ τις βραχεῖαν αἰτ. εἶχε μίσους πρός τινα 7, 7, 7. οὐχ οὕτως εὐλόγους εἴχομεν αἰτίας ἔχθρας, ὡς ἀναγκαίας, 3, 6, 10. †† oppreſſo illo gen. rei ſ. formula ſyn. τότε δοκῶν καὶ εὐλόγους ἔχειν αἰτίας 3, 8, 6. ſcil. e pr. εἰς τὸ μὴ φείδεσθαι αὐτῶν ſ. εἰς τὸ ἀδικῆσαι, ſ. αὐτοῦ, τοῦ μὴ φειδ. λ. Proprie quidem eſt fem. adi. illius mox αἴτιος.

αἰτιᾶσθαι, phyſ. med. de perſ. c. acc. perſ. ᾐτιᾶτο τὴν μητέρα, ὁρῶν λ. incuſabat, 6, 1, 16. c. praep. αὐτὴν αἰτιώμενος ἐφ' οἷς

ὑβρίζετο, accuſans, 6, 1, 20. c. coni. αἰτ. (αὐτὴν,) ὅτι λ. incuſans, quod 6, 9, 12. † ſimul c. acc. particip. τὸν υἱὸν ᾐτιᾶτο, ὡς τοιαῦτα κατασκευάζοντα, incuſabat, quod 3, 12, 8. τοὺς συςρατιώτας ᾐτ., ὡς - ταῦτα τετολμηκότας, culpabat, tanquam - haec auſos, 6, 9, 2.

αἴτιος, moral. de perſ., c. gen. rei, τοῦ τοιούτου θανάτου οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ, ſc. ἦν ſ. ἐγένετο, cauſa, 2, 2, 12. ὀλέθρου τοῖς μὲν αἴτιον ἤδη γεγονότα, ἡμῖν δὲ ἐσόμενον λ. qui fuit - auctor, 1, 13, 6. τεθνηκέναι τὸν τῆς ἔχθρας αἰτ. 4, 15, 16. per plur. τοὺς αἰτίους ςάσεως καὶ θορύβου, συλλαμβάνεσθαι 5, 8, 15. (αὐτοὺς) αἰτίους τῆς ἀποςάσεως γεγενῆσθαι 6, 9, 8. †† oppreſſo gen. rei, ſ. pronom. demonſtr. τούτου ſ. τούτων, in his locis, αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι 5, 5, 2. οὐ γὰρ αὐτοὺς αἰτίους γεγ., ἀλλ' ἄλλους 8, 3, 5. e. Tum Neutr. pro ſubſt., de re, c. gen. rei, in bonam aeque, ac malam, partem, οὐκ ᾔδει τὸ τῆς παρούσης τύχης αἴτιον, cauſam, 7, 5, 10. ὅ περ αὐτοῖς γέγονεν ἀπωλείας αἴτιον 8, 8, 9. †† c. adiuncto, τοῦτο - ἀρχηγὸν καὶ αἴτιον ἀπρεποῦς καταςάσεως ἐγένετο 2, 6, 22. ††† ſq. inf. ὅ περ - αἴτιον ἐγεν., μαχιμώτερα - γενέσθαι λ. 3, 4, 18.

αἰφνίδιος, phyſ. de re, Bg. vbique *repentinus*, et ſemper in finitione maſc. c. ſubſt. fem., τῆς αἰφνιδίου ὁρμῆς 1, 6, 8. ὁδοῦ 7, 8, 25. τῇ αἰφνιδίῳ ἐπιδημίᾳ 3, 14, 8. τὴν αἰφνίδιον μεταβολὴν, 2, 3, 3. † c. adiuncto τὴν αἰφνίδιον καὶ παρ' ἐλπίδα κομισθεῖσαν ἀγγελίαν 6, 2, 7. Sic et

αἰφνιδίως, Bg. *repente* aut *ſubito*, c. verbis proxime ſtans, ante ea, καλέσας τοὺς φίλους 1, 6, 7. τετελευτήκοι 2, 1, 6. ὄμβρων καταῤῥαγέντων 3, 3, 9. ἐκομίσθη γράμματα 6, 2, 2. συναρπασθέντας 7, 1, 20. ἀνῃρέθη ib. 22. ἀνοίξαντες τὰς πύλας 7, 11, 18. ἐξέφηναν γνώμην 8, 8, 5. † τοὺς αἰφ. ἐπιβουλεύοντας 7, 11, 7. ἐπιπεσούσης 3, 7, 13. poſt verba ἐπελθὼν αἰφ. τῷ Κομ. 1, 8, 12. ἐπιπεσεῖν αἰφ. 3, 5, 8. †† c. adiuncto e particip. μηδενὸς προφυλαττομένου, αἰφν. ἐπιπεσὼν 1, 10, 14. αἰφ., οὐ προσδοκῶντος τοῦ δήμου, ἐπιφαίνονται ὡπλισμένοι 1, 12, 12. † προσπεσόντες αἰφ. οὐ προσδοκῶντα παίσαντες φονεύουσι 7, 4, 12. ubi dubium, vtrum pertineat ad pr. v. an ad ſqq. † longius a ſuo verbo diſtractum, αἰφ., οὐδενὸς προσδοκῶντος, - ἐπειςῆλθον τοῖς βασιλείοις 2, 5, 3. 8, 8, 5. ita per duas §§. deinceps, αἰφ. - ἔδοξε λ. 8, 5, 19. i. et ſq. §. i.

αἰχμάλωτος, phyſ. paſſ., de perſ., πολλοὺς χειρωσάμενος αὐτῶν αἰχμαλώτους 7, 2, 18. αἰχμαλώτους βασιλεῖς ἀπάγων, captiuos, 1, 6, 16. † c. v. affini, φοβηθεὶς, μὴ - αἰχμάλωτος ληφθεὶς, ne - captiuus - factus, 5, 4, 12. ληφθέντες αἰχμάλωτοι, capti bello, 7, 2, 3. πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας αἰχμαλώτους ἔλαβον, captiuos acceperunt, 3, 9, 9. λείαν καὶ αἰχμαλώτους παμπληθεῖς συλλαβὼν, captiuos ſecum auferens, 4, 11, 11. αἰχμαλώτους τοὺς περιόντας ἀποδοῦναι, χρήματά τε λ. captiuos, 4, 15, 19. τοὺς αἰχ. καὶ τὰ χρήμ. ἀπολαβεῖν ib. 20. † παραδοῦναι αὐτοὺς ἐκδότους καὶ ὥςπερ αἰχμαλώτους 5, 4, 17. †† extra bellum, σοφίσματι ἐχρήσατο, ὡς ἂν χειρώσαιτο καὶ αἰχμαλώτους (αὐτοὺς) λάβοι, Seuerus Praetorianos, 2, 13, 2. ††† de re, ſi locus ſanus, λείας αἰχμαλώτους ἀπάγειν τῶν ἐχθρῶν 7, 3, 3. vbi Bg. inſerta copula „*praedas* et *captiuos*."

αἰχμὴ, propr., c. gen. rei ſ. inſtrumenti, φθάσας τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ λ. cuſpide, 1, 15, 12.

Digitized by Google

αἰχμοφόρος, propr. de perſ., ἀναμίξας τῷ πλήθει τῶν αἰχμοφόρων, haſtatorum, 1, 10, 14. i. q. pr. δορυφόρων.
αἰών, tempus vniuerſe, εἰς τὸν ἐσόμενον αἰῶνα, aeuum, 1, 4, 18. τούτων ὕστερον ἐπὶ πλεῖστον αἰ. ἀπολαύσεις, temp. 1, 6, 14. Sic et
αἰώνιος, de re, in ſing. maſc. c. fem. ſubſt. εὐνοίας πίστις αἰώνιος, ſempiterna, 8, 7, 18. αἰώνιον πίστιν, aetern., 1, 6, 19. εἰρήνης αἰωνίου ἐλπίδι, ſempit. 4, 11, 2. αἰώνιον ἔχων τὴν μνήμην τοῦ λελιτηκότος; aet. 2, 3, 19. †† αἰωνίους αὐτάς, τὰς θέας, ἐκάλουν, ſaeculares ludos; 3, 8, 18.
αἰωρεῖν, phyſ., de perſ., c. acc. rei et praep. ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τὰς ἀσπίδας καὶ τὰ δόρατα, attollere (de milit.) 2, 6, 10. paſſ. impropr., de perſ. c. abl. rei, ματαίαις ἐλπίσιν αἰωρούμενον, ſublatum, 6, 2, 9. ſpe ſuſpenſum eſſe, i. teneri, ſpem habere, fouere.
ἄκαιρος, propr. de re. ἀκαίρου παῤῥησίας, intempeſtiuus, 1, 9, 14.
ἀκάλυπτος, paſſ., de re, phyſ. ἀκαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ ὠδοιπόρει, aperto, 3, 2, 22.
ἀκατάσημαντος, paſſ., de re, propr. ἵνα (τοῦτο) μὴ ᾖ ἀκατασήμαντον 3, 11, 19. vt ne eſſet ſine ſignatis litteris.
ἀκερδής, de re, c. adu., τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς ἡγούμενοι ἀκερδὲς ἤδη, minus lucroſum, 6, 8, 9.
ἀκινδύνως, ἤλασαν εἰς ἀρχῆς μῆκος, ſine periculo, 1, 4, 11.
ἀκίς, phyſ., c. gen. rei ſ. inſtrum., δᾳδές, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ βελῶν ἀκίδας ἔχουσαι, cuſpides, 8, 4, 30.
ἀκμάζειν, phyſ., de plantis, c. adu., πάντα ἐπιφερόμενοι ἄνθη, τότε ἀκμάζοντα, vigentia, 1, 7, 4. impropr. tum de perſ., c. acc. rei, pr. κατὰ oppreſſa, νεανίσκον, τὴν ἡλικίαν ἀκμάζοντα 7, 6, 11. aetate vigentem. c. adu. ſimul ἀνδρός, τὴν ἡλικίαν ἔτι ἀκμάζοντος 2, 15, 7. opp. ſq. πρεσβύτην καὶ ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον. — tum de rebus, de hominum aetate, νεότης ἀκμάζουσα, in flore conſtituta 1, 3, 3. ἡλικία ἀκμάζουσα, vivida, 6, 1, 11. αὐτὸν, ἀκμαζούσῃ τῇ ἡλικίᾳ, γενόμενον παιδικὰ αὐτοῦ, florente, 3, 10, 11. † c. abl. modi ſ. aetatis, δύναμιν ἄγων, γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, florentes, 7, 9, 7. tum de hominum animo, ὀρέξεις ἀκμαζούσας, vigentes, 6, 1, 12. de tempore, ἡμέρας ἀκμαζούσης, meridie ipſo, 2, 5, 3. νυκτὸς - intempeſta nocte, 2, 1, 12. ἀκμάζοντος θέρους, adulta 5, 6, 13. it. — de ſegete, τῶν λῃΐων ἀκμαζόντων, adultis, 7, 2, 7. de vrbe, πόλις εὐδαιμονοῦσα καὶ ἀκμάζουσα, florens, 8, 6, 6. Aquileia. — c. abl. modi ſ. rei, πόλιν εὐδαίμονα, πλήθει τε ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν, flor., 3, 1, 10. Byzantium. it. πόλις - πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν ἀκμάζουσα, flor. 3, 9, 7. † c. praep. τὰς καθ' ἡμᾶς ἀκμαζούσας, πόλεις, flor. 3, 2, 16. de morbo et peſte c. adu. οὐδὲν ἧττον ἡ νόσος ἐπὶ πλεῖστον ἤκμασε, viguit, 1, 12, 6. † ſimul c. abl. loci, per pr. ἐν oppreſſam, μάλιστα τὸ πάθος τῇ πόλει ἤκμ. ib. 1.
ἀκμαῖος, phyſ. de perſ. c. acc. ellipt., ἦν τὴν ἡλικίαν, integer aeui 5, 3, 13. (i. q. 7, 6, 11.) abſ. τοὺς ἀκμαιοτάτους (αὐτῶν) ἐπιλεξάμενος, vegetiſſimos 2, 14, 10. de milit.
ἀκμαστής, de perſ. νεανίαν τινά, γενναῖόν τε καὶ ἀκμαστὴν, vegetum, 1, 17, 24.
ἀκμή, propr. c. gen. rei ſ. inſtrum. φθάσας τῇ τοῦ δέρατος αἰχμῇ τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμὴν, aciem, 1, 15, 12. βέλη, ὧν αἱ ἀκμαὶ ἦσαν μηνοειδεῖς, cuſpides, ib. 11. i. q. ἀκίς. impropr., in opp. οἱ μὲν πρεσβύτεροι, - οἱ δὲ ἐν ἀκμῇ ὄντες, qui aetate vige-

tis 6, 3, 12. c. gen. rei, nominatim temporis ſ. aetatis human., πρὸς τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ, florem, 1, 7, 8. 6. 3, 14. *vigor* 6, 3, 2. ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλ. γενόμενος, vigente aetate 6, 8, 2. in vig. aetatis conſtitutus.

ἀκμής, phyſ. de perſ., abſ. τὸν ὑφ' ἑαυτῷ στρατὸν ἀκμῆτα τηρήσας, recentes copias, 3, 7, 10. c. adiuncto στρατῷ, ἀκμῆτί τε ὄντι καὶ ἔξω μάχης γεγονότι ib. 9.

ἀκοὴ, impropr., de audiendi inſtrum., τὸ ὄνομα, ταῖς ἀκοαῖς ἅμα τῷ προσπεσεῖν, ad aures 4, 5, 5.

ἀκοινώνητος, paſſ., de re, c. praep. τὸ ἀκοινώνητον ἐν ταῖς ἐξουσίαις, incommunicabilis natura poteſtatis 8, 8, 7.

ἀκόλαστος, trop. de re, c. ſubſt. maſc. ἀκολάστῳ βίῳ, proterua, 7, 8, 14. c. ſubſt. fem. ἀκολάστου τυραννίδος, prot. 2, 1, 8. ἀκόλαστοι σώματος ἡδοναὶ, flagitioſae, 1, 13, 15. c. adiuncto, ἄνετον καὶ ἀκόλαστον ἐξουσίαν, impunem, 2, 5, 2. de Praetorianis.

ἀκολουθεῖν, phyſ. de perſ. c. dat. perſ., ἠκολουθήκεσαν αὐτῷ βοηθήσοντες, ſecuti fuerant, 6, 7, 17. de re, c. adu., ῥᾳδίως, τῆς ζώνης ἐξηρτημένης, ἡ ναῦς ἠκολούθησεν 1, 11, 13. paſſa eſt ſe moveri ac duci, mota eſt et ducta, extracta e limo. † impropr. τὰ ἀκολουθήσαντα ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν προϋπάρχουσαν φήμην ἐπιστώσατο, quae ſecuta ſunt, 1, 14, 12. quae poſt eueneruut.

ἀκολουθία, impropr., ἐκ πολλῶν ἡγεμονιῶν, ὥσπερ κατ' ἀκολουθίαν, ἐπὶ τοῦτο ἐλθὼν, quaſi continuata ſerie, 7, 5, 4. per gradus 8, 7, 10.

ἀκονᾶν, impropr. de re, c. acc. rei et adu. it. praep., τοιαῦται αἰτίαι ἔτι μᾶλλον εἰς τραχύτητα ἠκόνησαν τὴν τοῦ Μαξιμίνου ψυχὴν, acuerunt, 7, 1, 25. impellere.

ἀκονιτὶ, impropr., ἐνίκησαν, ſine puluere, 8, 6, 14. c. adiuncto, εἰλήφθε ῥᾳδίως καὶ ἀκονιτί γε ἑαλώκατε, ſine negotio, 2, 13, 10. ἀναιμωτὶ καὶ ἀκ. τοσαῦτα κατωρθωκότα, ſine pulu. 2, 14, 2. i. q. 2, 15, 8. ἄνευ μάχης καὶ κινδύνου.

ἀκοντίζειν, phyſ. c. ſyn. Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, καὶ Μαυρουσίων οἱ ἀκοντίζειν ἄριστοι, in iaculando, 1, 15, 4. ἔμελλεν αὐτῷ ἀκοντίζοντι καὶ τοξεύοντι μὴ πταίειν, iaculum mittere, ib. 3. — ſimul c. adu. τῶν Μαυρουσίων πόῤῥωθεν ἀκοντιζόντων, ſq. τῶν τε τοξοτῶν πόῤῥ. τοξευόντων iacular. 6, 7, 18. ſimul c. praep. ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀσφαλοῦς ἀκοντίζων, tela iaciens, 1, 15, 5. ſq. εὐτοξίας δεῖξιν λ. cf. §. 7. 8. 11. 13.

ἀκόντιον, phyſ. de Commodo, οὐδὲ ἐπ' ἄλλο μέρος τοῦ σώματος ἦλθε τὸ ἀκ. iaculum, 1, 15, 8. φθάσας τῷ ἀκοντίῳ λ. ib. 12. οὐδέ τις εἶδεν ἀκόντιον δεύτερον, telum ib. 7. ὡς μηδὲν ἰδεῖν περιττὸν ἀκ. iac. ib. 13. ἰσαρίθμοις ἀκοντίοις πάντας (λέοντας) ἀπέκτεινεν ib. — in bello, c. adiuncto et gen. perſ. τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκόντια τῶν πολεμίων λ. 7, 2, 11.

ἀκοντιστής, in bello, οἱ Νομάδες ἀκοντισταὶ εὔστοχοι, iaculatores, 7, 9, 13. Μαυρουσίους ἀκοντιστὰς 3, 3, 5. c. opp. τοξόται 7, 2, 2. 5. 8, 1, 5. ſed opp. τῶν ὁπλιτῶν 7, 9, 18.

ἀκόρεστος, paſſ. trop. de re, et ſubſt. fem. c. adiuncto, τῆς ἀκορέστου καὶ ὑπερβαλλούσης ἐκείνου τροφῆς, inſatiabilis, 2, 1, 7. Neutr. pro ſubſt., c. gen. perſ. et rei, μισοῦντες αὐτοῦ τὸ ἀκόρεστον τῆς τοῦ πλούτου ἐπιθυμίας, inexplebilem cupidit. 1, 12, 11. pro adi. et ſubſt. αὐτοῦ τὴν ἀκόρεστον τοῦ πλ. ἐπιθυμίαν.

ἀκούειν, propr., abſ. δι' ὧν ὑμᾶς ἀκούοντας εὔφραινον, audientibus 6, 3, 5. c. coni. ὡς ἀκούετε, auditis 2, 10, 8. c. acc. rei εὐκταῖα καὶ ἀσπαστὰ ἀκούειν, ſe audire 3, 11, 18. τοῦ στρατοῦ τὴν

δύναμιν καὶ τὸ πλῆθος ἀκούων 2, 11, 12. ταῦτα ἀκούσας 3, 11, 17. ὅ περ ἀκούσαντες, cum audiuiſſent 5, 3, 21. τοσοῦτον χρημάτων πλῆθος - 4, 4, 19. † c. opp. ἵνα μὴ μόνον ἀκούειν τὰ γενόμενα, ἀλλὰ καὶ βλέπειν ἔχωσι, 7, 2, 15. † in contracta oratione et c. nominatiuo particip. ſ. adu. ὧν ἀκούει παρὼν, ἀπομιμνήσκοντες, illorum, quae coram audit, 1, 4, 14. p. τούτων, ἃ ἀκ. εἴ τι καινὸν νῦν ἀκούοιτε 6, 3, 6. † ἀσμένως ταῦτα ἀκούσας 3, 14, 3. poſt praelectam ab aliis epiſtolam, aut, poſt lectam a ſe ipſo, pro cognoſcere, videre. †† δυςφόρως ἤκουσαν (ταῦτα) 5, 5, 2. †† οἱ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς κατοικοῦντες τὴν Ἰταλῶν χώραν μόλις ἀκούουσι, de Italorum regione inaudiunt 6, 7, 10. aliquid de Italia audiunt. in opp., c. praepp. ἃ μετὰ τὴν Μάρκου τελευτὴν παρὰ πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον εἶδόν τε καὶ ἤκουσα 1, 2, 10. †† c. acc. perſ. participii, pro inf., et quidem particip. praeſ. αὐτὸν ἀκούοντες ἤδη παρόντα 2, 12, 4. 4, 12, 4. vbi tamen et ſq. particip. aor. ἀμφιεσάμενον, quale et 3, 14, 8. δύναμιν ἀκούσαντες - ἀθροισθεῖσαν. at c. particip. fut. ἐπείπερ ἤδη αὐτὸν ἐπιστησόμενον ἤκουον 2, 12, 7. ††† c. praeſ. ſ. fut. inf. diſerto ἀκούοντες, ἐπιτελεῖσθαι (αὐτὰς, τὰς θέας) 3, 8, 18. Tum Paſſ., de re, in opp. νοεῖσθαι μᾶλλον ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, ἢ ἀκούεσθαι 4, 4, 16. c. adu. mero φόνος, εὐθέως ἀκουσθεὶς, μεμίσηται, ſimul atque audiatur, 4, 5, 3. ſtatim cum audita eſt. — de perſ. ἀποκρινόμενος, ὡς μηδ' ἀκούεσθαι πολλάκις, exaudiretur, 6, 2, 7. propter ſubmiſſam vocem. † cum nominatiuo fut. particip. (pro inf.) πρότερον ὤφθη τοῖς ἐκεῖσε παρὼν, ἢ ἀφιξόμενος ἠκούσθη, quam aduenturus intelligeretur, 2, 11, 5. ſic aor. ἵνα ὀφθῇ πρῶτον ἐν τοῖς βασιλείοις, ἢ ἀκουσθῇ τὴν βασιλείαν παραλαβὼν, quam intelligeretur imperium ſuſcepiſſe, 3, 11, 20. — Denique Med., in opp. c. acc. rei et adu. θεασόμενοι, ἃ μὴ πρότερον μήτε ἑωράκεσαν, μήτε ἠκηκόεισαν, fando audiuerant, 1, 15, 2. δρῶν τι ἢ ἀκουσόμενος προστρέχει 4, 13, 11.

ἄκουσμα, phyſ. de perſ., c. opp., πᾶν, ὅ περ ἐκεῖνος δι' ἡδονῆς ἔσχε θέαμα ἢ ἄκουσμα, διεφθείρετο, iucundum - auditu, 4, 6, 4. — it. forſan in his θεάματα καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενοι 1, 6, 3. διὰ πάντων θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων πλείστων τὸν δῆμον εὐφραίνειν acroamatis 5, 6, 14. in circo et theatris.

ἡ ἄκρα, phyſ. c. gen. rei ſ. loci, ἦν πόλις ἐπ' ἄκρας ὑψηλοτάτης ὄρους, cacumine, 3, 9, 7. † ἐλπίζοντες, κατειλῆφθαι τὰς ἄκρας (αὐτῶν, τῶν Ἄλπεων) ſumma iuga, 8, 1, 15. hauddubie fem. adi. ἄκρος, per ellipſ. ſubſt. μερὶς, etc.

ἀκρασία, trop. c. adu. ἀπὸ τῆς ἄγαν ἀκρασίας καινὰς ἡδονὰς ἐθηρᾶτο, intemperantia, 1, 3, 5. c. gen. rei ſ. perſ. οὔτε χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν, incontinentia, 1, 4, 10.

ἀκράτητος, paſſ. de re, trop. c. ſubſt. fem. πλούτου ἀκρατήτῳ ἐπιθυμίᾳ, impotente, 1, 8, 4. immodica.

ἀκρίβεια, c. gen. rei, μετὰ πάσης ἀληθοῦς ἀκριβείας ἱστορίαν ἤθροισα, religione, 1, 1, 4. diligentia, cura, accuratio.

ἀκριβὴς, de re, Neutr. pro ſubſt. c. gen. rei, τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως οὐκ ἐλεγχθήσεται 1, 1, 2. i. q. pr. ἡ ἀκρ. † c. praep. aut abſ. ἡ σύγκλητος συνελθοῦσα, πρὶν τὸ ἀκρ. εἰδέναι περὶ τοῦ Μαξιμίνου, certum, 7, 7, 4. † ἀκριβὲς εἰπεῖν, οὐ ῥάδιον 7, 1, 19. — pro adi. ἀκριβεστέρας ἐξετάσεως γενομένης, accuratiore, 1, 8, 17. tum neutr. p. adu. φήσας, ἀκριβέστερον καθ' αὑτὸν ἐπισκέψεσθαι τὸ πρακτέον, diligentius, 1, 6, 21.

λεχθεῖσιν, 2, 1, 23. † c. gen. rei, κνίζει μάλιςα, ὅσα ἐλέγχει τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἀλ. 4, 9, 4. †† in ludo, κρύψαι τὴν ἀλ. 1, 10, 4. i. q. sq. τὸν ὄντα, veram perſonam, verum hominem, in larua latentem.

ἀληθεύειν, c. opp. εἴτε πλασαμένη, εἴτε καὶ ἀληθεύουσα, verum dicens, 6, 3, 18.

ἀληθὴς, verus, a) hiſtorice, de re, c. ſubſt. fem., in opp. ἡ τῆς διαβολῆς φήμη τοιαύτη ἐγένετο, εἴτε ἀληθὴς ὑπάρξασα, εἴτε συσκευασθεῖσα, 7, 1, 18. b) moraliter, pro ſincerus, abſ. ἀληθεῖ ψυχῆς διαθέσει, vera 1, 7, 6. c. opp. οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως, προσποιήτῳ δὲ εὐνοίᾳ, 8, 7, 5. ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν ἐπίπλαςον μᾶλλον, ἢ ἀληθῆ 3, 15, 14. ſeparatim, eodem ſenſu primo, Neutr., p. ſubſt., ſine artic. μετὰ πάσης (τοῦ) ἀληθοῦς ἀκριβείας, veri. 1, 1, 4. c. artic., oppreſſa κατὰ praep., p. adu. in opp. πάντας ἀνῄρει, ὡς μὲν προσεποιεῖτο, - τὸ δ' ἀληθὲς λ. reuera, 3, 8, 13. vere. Plur., abſ. πάντα τὰ λεγόμενα ἀληθῆ πιςεύσαντες εἶναι, vera 5, 4, 1. c. adiuncto, ἅ περ πάντα ἀψευδῆ καὶ ἀληθῆ τότε πιςεύεται, certa, 2, 9, 4. c. artic. βασιλέως, ἤ, ἵνα τἀληθῆ λέγοιμι, ςρατιώτου, verum, 4, 14, 8. c. opp. ὑποπτεύων αὐτοὺς, ὡς οὐ τἀληθῆ αὐτῷ, ἀλλὰ πρὸς κολακείαν, θεσπίζοντας, veritatem, 4, 12, 7. — —

ἀληθῶς ἐφαντάσθη τισιν, vere, 8, 3, 21. ſq. opp.

ἁλίσκω, per tempora perf. et aor. ſenſu paſſ. phyſ. in bello, de re ac loco, c. adu. et abl. rei ſ. modi, τὸ Βυζάντιον, ὅ περ ἑάλω ὕςερον λιμῷ, captum, 3, 6, 18. de perſ., in opp. τὸ πλῆθος τῶν ἑκατέρωθεν ἀνῃρημένων, ἢ ἁλόντων, captorum, 3, 7, 15. — c. praep. Δαρεῖον ἁλῶναι ὑπὸ τῶν ἀρκτῴων, fuiſſe captum, 3, 4, 5. ſed extra bellum, c. adu. et adiuncto εἰληφθε ῥᾳδίως, καὶ ἀκονιτί γε ἑαλώκατε, eſtis capti, (Praetoriani, a Seuero circumuenti,) 2, 13, 10. αἰσχρῶς καὶ ἐφυβρίςως ἑαλωκότες, capti, ib. 20. e. c. abl. rei ſ. modi, ὑπεῖκον, σοφίσματι ἑαλωκότες ib. 20. i. ſed abſ. παρέσχεν αὐτῷ, ἁλῶναι, vt deprehenderetur, 1, 8, 13. vel i. q. pr. συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν σωματοφυλάκων, capi, comprehendi. ††† ſenſu forenſi, c. praep. ἁλόντα ἐπὶ ςάσεσι λ. reum ſeditionis, 3, 10, 11. deprehenſum, conuictum. — Tum impropr., de affectibus, c. abl. talis generis ſ. rei, ὁμοίᾳ ἐπιθυμίᾳ ἑαλώκαμεν, capti ſumus, 1, 6, 12. ἁλόντας πόθῳ τοῦ λ. captos, 1, 12, 9. ἔρωτι τῆς κόρης ἑαλωκέναι, captum, 5, 6, 4. occupatum eſſe, ſentire, habere. Sed †† paſſ. phyſ., in bello, de perſ., c. adu. οἱ βάρβαροι - ῥᾷςα ἁλίσκονται, capiuntur, 4, 15, 9. †† de re, neutr. particip. c. artic. τῶν ἁλισκομένων κοινωνίᾳ, praedae, 1, 10, 3. per ellipſ. ſubſt. χρημάτων, rerum captarum.

ἀλκὴ, c. gen. perſ. θαυμάζειν ἐςὶ τὴν ἀλκὴν τῶν ὕςερον καθῃρηκότων, vires, 3, 1, 15. robur.

ἀλλὰ, ſenſu vulg. a) ſolitarium, initio orationis aut reſponſionis, ὁ δὲ, Ἀλλ' αὐτός τε, ἔφη, λ. atqui, 2, 3, 10. ὅ περ ἰδὼν ὁ Ἀντωνῖνος, - Ἀλλὰ πρὸς δύο, ἔφη, λ. 3, 12, 23. † in reditu ad priora, poſt parentheſin, ὁ δὲ Ἰουλιανὸς, - ἀλλ' οὐδὲ - Ἰουλιανὸς λ. ſed *nec* 2, 11, 17. † in oratione abrupta et in tranſitu ad alia ſubito, ἀλλὰ, τί λ. 2, 13, 15. † in tranſitu ſimplici, ἀλλ' οὐδ' λ. ib. 13. b) cum aliis, in relatione tacita, ἐπεβούλευε - ἀλλὰ λ. 5, 8, 7. at in relat. aperta, praeced. vel alia particula, vt εἰ καὶ - ἀλλ' at 2, 3, 4. in apodoſi adeo, p. attamen, ſ. tamen, - vel praeſertim negatiua quauis,

Digitized by Google

in membris duobus, οὐ f. οὐκ - ἀλλὰ 2, 2, 12. 8. 3, 5. 7, 8. 6. οὐκέτι - ἀλλὰ 1, 15, 18. - † οὐδὲ γὰρ - ἀλλ' οὐδ', immo, 1, 14, 14. - † μὴ - ἀλλὰ 4, 4, 5. - † οὐκ - ἀλ. fed potius, 2, 3, 12. - οὐ - ἀλ. pro δὲ 2, 1, 18. 2, 6, 15. 1, 13, 8. †† ἐλέγετο στρατιωτῶν οὐκ ὀλίγους, ἀλλὰ τοὺς ἐξοχωτάτους 7, 1, 16. pro ἀλλὰ καὶ, vel, ut οὐ - δὲ, pro non tam - quam potius. Porro pro ἀλλὰ καὶ, quod καὶ male obtrudunt vel viri docti vel Mss., praeced. neg. c. adv. μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάτοις λ. 1, 3, 1. 3, 6, 22. - † ὡς μὴ μαθητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὰς λ. 6, 8, 5. ubi diferte in pr. eadem §. οὐ μόνον - ἀλλὰ καὶ λ. conf. οὐ μόνον - ἀλλὰ λ. 3, 4, 16. 6, 5, 9. 8. 2, 9. — Tum ibidem cum aliis particulis, vel poftpofitum, ut πλὴν ἀλλά, quo de v. in πλὴν, vel praepofitum, ex ordine elementari fic, A) ἀλλὰ γὰρ, at enim, fed enim, verum enim, it. enimvero, per figuram ἐκ παραλλήλου, ut noftratium aber allein, pro una qua adverf. v. c. fed, et pro mero ἀλλὰ, ab initio enunciationis, tamen μὲν praeced. §. pr. μέχρι μὲν οὖν - ἀλλὰ γὰρ λ. verum enim vero, 1, 8. 5. - tum praeced. negat. qualibet, μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ - οἰκεῖν· ἀλλὰ γὰρ λ. fed 1, 15, 17. μηδέ τις - ἀπέστησαν. ἀλ. γ. 8. 7, 18. - †† praeced. eadem remotius, οὐ - ἀλ. γ. 7, 8. 9. ubi οὐ §. 7. ††† interpofitis aliis, remotius que μὲν praeced. τὸν μὲν οὖν - συντελοῦσιν. ἀλλ' ἀντ' ἐκείνου γὰρ λ. verum enim, 2, 2, 16. ubi μὲν praeced. §. 14. - B) ἀλλ' ἤ, praeced. negat. at cum alia qua orationis parte, ut adv. οὐκ ἄλλως - ἐκθύμως μάχεται, ἀλλ' ἢ οἰόμενος, nifi quia putaret, 4, 15, 15. ††† cum pron. οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἢ μερισάμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἀρχὴν, tantum non partitus rel. 3, 10, 12. nil aliud faciens, quam partiens f. quam ut partiretur f. nifi ut rel. ††† αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι, fed 5, 5, 2. - C) ἀλλὰ καὶ, dupliciter pofitum, vel folitarium, h. e. non praeced. qua particula relativa; ab initio enunciationis, in transitu ad rem aliam, non illam femper maiorem maioris ve momenti; ap. Bg. quin etiam 1, 12, 4. etiam 6, 4, 14. - fed intra periodum ἤρεσκέ τε τῷ δήμῳ καὶ τοῖς στρατοπέδοις, ἀλλὰ καὶ τῇ συγκλήτῳ λ. immo 6, 1, 5. atque etiam 6, 3, 10. †† negat. οὐ μόνον oppreffa in primo membro, οὐκέτι ὁ δῆμος μετ' εὐνοίας αὐτὸν ἐπέβλεπεν, ἀλλὰ καὶ, vtrum quoque, 1, 14, 13. - ὡς μή τινα προσιέναι, ἀ. κ. τοὺς ὑπαντωμένους ἀνασπᾶσθαι, ut non modo non accederet quisquam, fed et rel. 3, 11, 4. - vel praemiffa negat., in una enunciatione, ὡς μηκέτι λῃστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, fed 1, 10, 3. - denique praeced. negat. cum adv., οὐ μόνον - ἀλλὰ καὶ λ. verum etiam 1, 12, 14. fed et 2, 2, 18. 2, 10, 2. 5, 6, 6. it. μὴ μόνον - ἀλ. κ. λ. 2, 5, 10. 6, 7, 16. 6, 8. 5. D) ἀλλὰ μὴ, fed non. in opp. δεῖν ἄλλους ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν, ἀλλὰ μὴ αὐτὸν παρατάττεσθαι, non autem, 6, 5, 19. δοκεῖν ὑπὸ θεῶν, ἀλ. μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων νενικῆσθαι, non vero, 8, 3, 21. E) ἀλλὰ μὴν, at vero, per figuram ἐκ παραλλήλου, pro fimpl. adverf. ut fupra ἀλλὰ γὰρ, initio orationis f. refponfionis, Ἀλλὰ μὴν, ἔφη, λ. atqui, 2, 1, 23. - F) ἀλλὰ μὴν καὶ, i. q. fupra ἀλλὰ καὶ, ab initio enunciationis, quin et 2, 4, 5. 4. 9, 15. fed et 8, 4, 30. — in media oratione, tamen in una enunciatione, quin et 1, 14, 18. 6, 4, 13. — G) ἀλλ' ὅμως, extra periodum compofitam, ab initio novae enunciationis, non praeced. relativa, attamen, 2, 5, 13. - H) ἀλλ' οὐ, initio enunciationis, fed haud, 1, 17, 10. - at media in oratione, i. q. fupra ἀλλὰ μὴ,

Digitized by Google

c. opp. ἀριςοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα λ. *non vero* 2, 3, 24. 2, 10, 10. 12. 2, 11, 14. 4, 13, 15. 6, 2, 13. sed Bg. per merum *non* 6, 6, 10. e. 8, 4, 28. - I) ἀλλ' οὖν, in periodi apodosi, εἰ καὶ - ἀλλ' οὖν, *attamen*, 2, 10, 5.

ἀλλάσσειν s. ἀλλάττειν, trop. de pers., c. acc. rei, ἤλλαξε τῶν μηνῶν τὰ ὀνόματα, mutavit (Commodus, sq. explic.) 1, 14, 17. alia substituit.

ἀλλήλων, genit., cum substant. μήτε τῆς ἀλλ. φωνῆς συνιεῖσιν, nec vocem altero alterius intelligente, 4, 10, 12. c. verbis, ἐν διαίτῃ διαφέρουσιν ἀλλήλων ib. e. inter se. c. praep. ὑπὸ ἀλλήλων πατούμενοι, invicem, 5, 6, 22. - Dat. c. verbis, de re, σκεύη οἰνοφόρα, ἀλλήλοις συνδεθέντα, inter se, 8, 4, 11. 8, 8, 7. 8, 6, 9. invicem ib. 17. ἀντικείμενα ἀλλ. τὰ ςρατόπεδα, oppositi sibi exercitus, 4, 3, 15. - sed de pers. ἀλλήλοις ἐρίζοντες, inter se, 3, 10, 5. e. de duobus, ut ἀλ. ἐπιβουλεύοιεν alter alteri, 4, 3, 10. — c. praep. τὰ ἐκείνων παρ' ἀλλήλοις συντριβέντα 3, 2, 15. — Acc. c. subst. de re, ἔριδι τῇ πρὸς ἀλλήλας, inter se, ib. 18. — c. verbis, de pers. φθείροντες ἀλλήλους, se invicem, 1, 13, 5. 1, 16, 7. ὑπεμίμνησκον ἀλ. τῶν λ. alii aliis, 6, 8, 8. c. praep. ἐπ' ἀλλήλους ἠπείγοντο, adversum *utrique* contendebant, 3, 4, 8. — πρὸς ἀλλήλους ςασιάζοντες, inter se, 3, 2, 14. 3, 13, 12. - † ἀφηνιάζοντες ἤδη, πρὸς ἀλ. αὐτὸν κακῶς ἠγόρευον, inter se, 5, 2, 14. clam secum soli. - †† de re, ναυσὶν, ὧν πρὸς ἀλλήλας συνδεθεισῶν, inter se, 6, 7, 13. - †† ἀμπέλων πρὸς ἀλλήλας δέσει 8, 4, 14. pro adi. mutuus. - †† ἐςασίαζαν πρὸς ἀλλ. Λαοδίκεια - Τύριοι 3, 3, 3. per synesin simul cum fem. et masc. dum in Λαοδ. lateat masc. *incolae*.

ἀλλοδαπὸς, phys. de re s. loco, ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, in *extera* regione, 8, 7, 16. sc. γῆς s. χώρας, ut et in seqq. casibus fem. opp. ἐν τῇ Ῥώμῃ λ. ut opp. ἐν τοῖς οἰκείοις ib. 14. ἐν ἀλλοδαπῇ διαιτώμενοι, in *peregrino* solo, 5, 2, 13. εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ad exteros, 3, 4, 18. - ††† de aliis rebus, ζῶα σχήμασιν ἀλλοδαποῖς ἀπεκυήθη, aliena figura, 1, 14, 2. monstrosa, prodigiosa, non legitima nec propria nec naturalia et solita. - c. adiuncto ἀλλοδαπὸν ἢ παντάπασι βάρβαρον τὸ σχῆμα, peregrinus habitus, 5, 5, 9. Elagabali sacerdotis vestitus Syrus s. Phoenicius, opp. pr. τὴν Ῥωμαίων ςολήν.

ἄλλος, masc. de pers., in relatione quadam, ἀλ. μὲν οὐδεὶς λ. alius, 1, 13, 1. opp. sq. ἡ δὲ ἀδελφὴ λ. - † τῶν μὲν κινδύνων αὐτοὶ μεθέξουσι, τὰ δὲ μέγιςα - τῆς νίκης ἄλλος καρπώσεται, 8, 3, 13. - † αἴτιος οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ λ. 2, 2, 12. αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν λ. 5, 5, 2. - † ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγκώμιον 4, 9, 11. † ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ex *alterius* iussu, 8, 3, 15. opp. sq. ἐξ οἰκείας ἀνάγκης λ. - † ἄλλῳ μὲν ἄν τῳ θάρσος ἐνέβαλεν 2, 3, 12. opp. sq. ἐμὲ δὲ λ., pro quo μηδ' ἄλλῳ τινὶ πεισθεὶς, alteri, 5, 6, 10. opp. praeced. - †† πᾶν τὸ τῷ ἑτέρῳ φίλον, τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, alteri - alteri, 3, 10, 6. - ἐπειδὴ ἄλλον οὐχ εὗρον 8, 8, 16. opp. praec. - †† per Lat. aliud sq., οἱ δορυφόροι ἀνθεςήκεσαν παντὶ τῷ ἄλλῳ ςρατῷ, *reliquo*, 5, 4, 16. - it. in plur. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι, *caeteri*, 2, 4, 7. opp. sq. it. *reliqui*, 5, 8, 1. οἱ μὲν ἄλλοι, *caeteri*, 1, 6, 10. 7, 11, 5. οἱ μὲν ἀλ. πάντες 4, 3, 16. - † τοῖς τε ἄλλοις - καὶ νεανίσκους λ. caeteros, 7, 4, 5. - † οἱ μαχόμενοι, κωλυόμενοι τοῖς ἀλ. ἐπιέναι, ad reliquos, 4, 15, 14. hostes, utrinque oppositos, pro pr. ἀλλήλοις. - ὑμῖν μὲν, τοῖς δ' ἀλλ. πᾶσιν ἀνθρώποις, caeteris, 8, 7, 13. — τοὺς μὲν πρεσβυτέρους - τοὺς δ' ἄλλους πάντας, caeteros, 2, 4.

lized by Google

5. τοὺς μὲν ἄλ. πάντας αὐτοῦ ϛρατηγοὺς - τὸν δὲ λ. caet. 5, 7, 11. — Sed in plur. pro vulg. Lat. *alii*. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ αὐτῶν σώζειν, aliena, 8, 5, 14. εἴ τι Σύλλα - ἢ ἄλλοις πέπρακται 3, 7, 18. οὐκ αὐτοὺς αἰτίους γεγενῆσθαι, ἀλλ' ἄλλους 8, 3, 5. Tum sing. masc. de re, οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν, alium, 1, 15, 8. Commodus in feriendo, scil. ἢ ἐκεῖνον s. ἐκεῖνα, quae in pr. nominata, μέτωπον ἢ καρδίαν. it. plur. εἴς τε τοῦ Διὸς τὸ τέμενος, καὶ τοὺς ἄλλους νεὼς ἀνελθὼν, caeteris, 1, 7, 12. — Porro Fem. de re, ἄλλης μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ λ. alia, 4, 2, 12. χλαμύδιον, ἤ τινα ἄλλην ἐσθῆτα 4, 12, 4. Sed διὰ τῆς ἄλλης Ἀσίας, caeteram, 4, 8, 15. μετὰ τῆς ἄλ. ἐπιμελείας, reliqua, 1, 2, 2. μ. τ. ἄλ. εὐδαιμονίας, caetera, 2, 11, 16. - it. de perf. πεζὴν δύναμιν ἄλλην 3, 1, 2. Tum plur. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτίας 3, 8, 15. - sed τὰς ἄλ. ἐπιςολὰς, caeteras, 4, 12, 14. sq. opp. Dein Neutr. ἄλλῳ σοφίσματι, alio, 2, 13, 21. praeter prius. ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγκώμιον, v. ante; οὐδὲ ἐπ' ἄλλο μέρος τοῦ σώματος ἦλθε τὸ ἀκόντιον 1, 15, 8. quam in pr. §. memoravit; οὐδέ τις εἶδε τραῦμα ἄλλο, πλὴν λ. ib. 7. — † οὐδὲν ἄλλ', ἢ πένθους σχῆμα. δείξασα, 1, 13, 2. v. οὐδέν. — †† c. gen. rei, προςτίθησι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο τοῦ τελουμένου ἥμισυ 4, 4, 17. aliud pensitato dimidium, s. dimidium aliud, quam pendebatur ante. †† τὸ ἄλλο ϛρατιωτικὸν, caet. 8, 7, 20. Denique plur., de re, †† ὄρη, οἷα οὐκ ἄλλα λ. quales nulli, 2, 11, 16. πλεῖϛα ἄλλα τῆς πόλεως μέρη 1, 14, 9. — †† εἰώθει καὶ ἐπὶ ἄλλων τοῦτο πάσχειν, alias, 1, 17, 22. alio tempore, per ellips. χρόνων s. καιρῶν. Sed λίθων βολαῖς τῶν τε ἄλλων ὀςράκων. 7, 12, 11. *al.* vel *reliqu.*, vt ἄλ. ἐθνῶν, *caeteris*, 8, 7, 18. opp. praeced. τὰ δ' ἄλλα ἔθνη καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις, caeterae, 2, 10, 15. τὰ μὲν ἄλλα, ὅσα ἐπεβούλευσέ μοι, caetera, 4, 5, 7.; †† τὰ μὲν ἄλλα ἰδιώτης, ϛρατιωτικὸς δὲ λ. caeteroquin, 4, 12, 1. τὰ ἄλλα μὴ φαῦλος λ. alioquin, 3, 4, 15. p. adv., oppressa pr. κατὰ, Lat. *caetera*, it. *caeterum*.

ἄλλοτε, solitarium, πρότερον μὲν οὐδ' ἄλλοτε, prius *nunquam*, 2, 10, 4. non alias, non unquam.

ἀλλότριος, propr. masc. de perf., quoad genus ac familiam, c. adiuncto et opp., μὴ δεῖν ξένον ζητεῖν, μηδ' ἀλλότριον, sq. ἀλλὰ τῷ ἀνεψιῷ, alienum, 5, 7, 4. non propinquum. sed Fem. de re, τὰ χρήματα, ὅσα ἤθροισε - ἐξ ἀλλοτρίων συμφορῶν, ex *alienis* calamitatibus, 4, 4, 18. aliorum, - Neutr. plur. παῦσαι τοῦτον τῆς ἀλλοτρίων ἐπιθυμίας. 6, 3, 11. oppresso gen. χρημάτων, ut Lat. *aliena*, i. alienae s. aliorum res. - Sed impropr., c. gen. rei, tum de perf. χάριτος ἀπρεποῦς καὶ βίας ὠμῆς ἀλλότριος, alienus a - 2, 4, 5. remotus, liber, non utens, abstinens, non propensus, inimicus, perosus. - c. opp. φόνων καὶ ὠμότητος, ἀκρίτων τε ἔργων, ἀλλότριος ἐγένετο 6, 9, 16. sq. εἴς τε τὸ φιλάνθρωπον - ἐπιρρεπής. - tum de re, εἰ καὶ βασιλείας τὰ πραττόμενα ἦν ἀλλότρια, aliena, 1, 15, 14. ἅπερ - σωφροσύνης ϛρατιωτικῆς - ἀλλότρια ἐνομίζετο 3, 8, 9.

ἀλλοτρίως, impropr., de animo, διάκεινται πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, alieno animo sunt, 7, 8, 16. alienati sunt ab -, oderunt. - it. c. adiunctis, φύσει ἀλ. καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς διέκειντο 7, 10, 2.

ἄλλως, a) de *causa*, c. relato s. opp. οὐκ ἄλλως - ἀθύμως μάχεται, sq. ἀλλ' ἢ οἰόμενος, haud *alia* de *causa*, nisi quia 4, 15, 15. - sed abs. εἴ τινες ἄλ. παρῆσαν, aliud agentes, 4, 9, 13. alia de causa, spectandi gratia. - †† τὸ παιδίον, ἄλ. ἄθυρον, forte, 1,

Digitized by Google

17, 7. αὐτῷ. ἀλ. ἐξῶτι, sic forte, 2, 9, 7. de nulla certa causa, i. casu, fortuito. - b) de tempore, Lat. *alias*, vel Bg., c. verbis, abs. postpositum, μισῶν ἀλ. alioqui, 4, 13, 6. - vel praepos. cum relato s. opp. εἴτε ὄντως λ. εἴτε ἀλ. συσκευαζόμενος λ. 4, 12, 9. - it. c. adi. abs. κοῦφον ἀλ. νεανίαν, alioquin, 5, 7, 1. ἀλ. φιλόδοξος ὢν 7, 5, 18. - sed cum particula quadam, et in opp. ἄλλως μὲν μισοῦντες αὐτὸν, sq. τότε δὲ καὶ ἡγούμενοι, alioquin etiam, 5, 8, 16. - †† simul c. adv. ἀλ. μὲν τὸ ἦθος πρότερον χρηστὸς ὤν, sq. ἀγανακτήσας δὲ τότε λ. alioqui, 3, 3, 5. it. cum alia particula praemissa, καὶ ἀλ. μὲν ὄντα χαῦνον, sq. τότε δὲ καὶ πιστεύσαντα, alioquin etiam, 2, 15, 4. - ††† sic tamen abs. γυνὴ καὶ ἀλ. ἐντρεχής, alioquin etiam, 5, 8, 7. 6, 8, 9. - ††† simul c. abl. rei s. modi, φύσει μὲν καὶ φιλόδοξος ἀλ. ὑπάρχων, alioquin etiam, 3, 14, 3. 8, 3, 16. - denique c) de modo s. conditione, c. relato, οὔτε γάρ τις αὐτῷ - ἄλλως προσῄει, εἰ μὴ λ. *temere* adibat, 3, 5, 11. aliter, alio modo. - οὐδὲ γὰρ ἄλλως - ὁδὸν εὐπρεπῆ - ἔσεσθαι, μὴ τῆς - πόλεως καθαιρεθείσης, aliter, 8, 4, 4.

ἄλογος, de re, masc. sexu c. subst. fem., κίνησις; insanus, 2, 6, 2. prae luctu et ira, ob Pertinacem occisum, amens, magnus. — ἀλόγῳ ὁρμῇ, caeco, 2, 5, 3. vesano, 8, 8, 6. utrinque de Praetorian., prae ira. - ††† παίσειν τῆς ἀλόγου εἰς τὸ παρὸν ὁρμῆς, caeco, 2, 5, 7. c. formula adv., nisi εἰς τ. π. pertinet ad subst. †† ἀλόγου ἐλπίδος, inani, 2, 8, 3. c. negat. αἰτίαι τοιαῦται, οὔ τι γε ἄλογοι, minime *improbabiles*, 7, 4, 1. nullo modo sane improb. s. leves, i. valde probabiles, idoneae, graves.

ἀλόγως εἰς τιμὰς προαχθέντας, temere, 6, 1, 7. sine idonea causa, inconsiderate, imprudenter, sine merito, dotibus et notitiis necessariis.

ἁλουργὴς, phys. de re et vestitu eo que imperatorio, c. subst. tum fem. χλαμύδα, ἣν ἔφερεν ἁλουργῆ, purpuream, 4, 8, 21. - c. adiuncto, ἁλουργεῖς καὶ χρυσοϋφεῖς ἐσθῆτας 1, 14, 10. - tum masc. χιτῶνας χρυσ. καὶ ἁλουργεῖς 5, 3, 12.

αἱ Ἄλπεις, Alpes, 8, 1, 8. sed descriptae ib. 12, et 2, 11, 15. sq.

τὸ ἄλσος, phys. τὸ χωρίον, μεγίστοις κατάσκιον δαφνηφόροις ἄλσεσιν, lauretis, 1, 12, 3. laurigeris nemoribus, lucis.

Ἄλτινον, oppid. Ital. τὰς λίμνας μεταξὺ Ἀλτίνου λ. Altinum, 8, 6, 11.

ἅλωσις, impropr. c. gen. rei s. loci, οὐκ ἂν εὕροι τοσαύτας πόλεων ἁλώσεις, expugnationes, 1, 1, 5.

ἅμα, c. abl. A) pers. in notione societatis s. comitatus, in universum, c. artic. Ἀντωνῖνος ἅμα τῇ μητρὶ κατέστρεψεν, simul matre, 5, 8, 19. τὸν Γορδιανὸν ἅ. τῷ υἱῷ λ. Gordianum filium *que*, 7, 7, 4. - nominatim in eundo, veniendo, verbis que *motus*, τὸν Λαῖτον, ἅμα τῷ Ἐκλέκτῳ εἰσελθόντα, cum, 2, 1, 15. ἀνύσας τὴν ὁδὸν ἅμ. τοῖς παισὶ, una cum, 4, 1, 2. cum, 6, 7, 11. 8, 1, 4. - in deliberando, ὁ Λαῖτος - ἅ. τῇ Μαρκίᾳ - ἐβουλεύοντο 2, 1, 6. - † sine artic. ἅ. γονεῦσι καὶ ἀδελφοῖς, una cum, 4, 9, 10. *cum*, 8, 4, 20. - †† ἅμα τῷ ἵππῳ ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἕλος, equo, 7, 2, 14. ἐπεισπηδήσαντες ἅ. τοῖς ἵπποις διανήχεσθαι, cum equis, 8, 4, 7. - B) c. abl. rei, in notione temporis et actionis eiusdem, omnino que coniunctionis, ἅμα τῇ ζώου ὁρμῇ ἔφερε τὴν πληγὴν, simul cum, 1, 15, 7. sine artic. ἅ. ἡλίῳ ἀνίσχοντι, *statim* que *cum* solis ortu, 3, 4, 8. mox sole oriente, 4, 15, 1. cum sole oriente, 8, 1, 11. - †† τῆς τροφῆς ἅμ. ποτῷ πολλῷ

Digitized by Google

ἐξωθούσης τὸ φάρμακον, cum, 1, 17, 23. - †† sq. καὶ, pro Lat. *etiam*, et alio casu subst., ἅμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀρχὴν καταλῦσαι, simul cum vita et imperium, 5, 3, 1. - ††† τὰ χρηστὰ ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναφανίσκει, simul cum, 2, 3, 18. ubi ob v., compos. c. pr. σὺν, poterat ἅμα abesse. — †††† ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο τὸ εἰς τὰ τολμώμενα ἅμα τῷ θαῤῥαλέῳ εὔελπι, coniuncta audaciae confidentia, 2, 14, 3. ἡμῖν τὸ εὔτακτον ἅμα τῷ κοσμίῳ ὑπάρχει, composita ordinata *que*, 6, 3, 15. At utr. loco, ut Lat. *cum*, pro copula mera *et* (quo et tendit Bg. *que*) s. praeter s. praeterquam, nostrat. *nebst* s. *ausser*. — C) infinitivi, de perf. aut re, in universum, ἅμα τῷ βασιλεὺς ἀναδειχθῆναι, simulac, 3, 2, 9. - it. in v. v. motus. ἅ. τῷ τῆς γαστρὸς προελθεῖν 1, 5, 14. 3. 2, 10. simulatque, 7, 9, 9. 8, 4, 26. - ἅ. δὲ τῷ παραδραμεῖν τὸ περίορθρον, *simul* autem *ac*, 7, 4, 10. - in v. v. sensuum, videndi, audiendi, αὐτὸν ἅ. τῷ ἐπιφανῆναι πάντες εὐφήμησαν, simul atque, 2, 3, 6. 2, 14, 1. - ††† c. adv. simul sequente, τὸ ἔνσημα ταῖς ἀκοαῖς ἅμα τῷ προσπεσεῖν εὐθὺς φέρει διαβολὴν, simulac ad aures accidit, statim afferre rel. 4, 5, 3. ἅμα γὰρ τῷ τὴν ἀρχὴν παραλαβεῖν, εὐθέως - ἤρξατο, simul enim ac imper. susceperat, statim, 7, 1, 14. - †† simul particula καὶ, pro *etiam*, sequente, et verbo finiti temporis, ὁ κρατήσας ἅμα τῷ σεσῶσθαι καὶ δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο. *cum* salute *etiam* gloriam rel. 4, 5, 6. ἐπιείκεια καὶ χρηστότης ἅμα τῷ θαυμάζεσθαι καὶ ἔχει λ. clementia - simul *et* admirationi sunt *et* referunt rel. 5, 1, 12. quo utr. loco i. q. supra in ἅμα c. subst., *praeterquam*, quod - *etiam*. - Tum sine abl. A) sequente καὶ copula mera, c, verbis, intervallo, ἐχρῆν, ἅμα τὸν Κόμμοδον ἐκφυγεῖν, καὶ τὸν Περέννιον λ. *simul* Commodum - *et* Perennium, 1, 9, 16. - in vicinia, ὁ Ἐκλεκτος ἦν - τολμῆσαι ἅμα καὶ δρᾶσαι πεφυκώς, ad audendum simul que peragendum, 1, 17, 14. ad aud. simul et perag., ut 3, 13, 13. recto Bg. ordine, σωφρονίζειν αὐτοὺς ἅ. καὶ συνάγειν λ. emendare ipsos simul et conciliare. - c. subst. ὑποζυγίων ἅ. καὶ ἀνθρώπων 1, 12, 2. 2, 8, 4. - †† per ambiguam lect. 2, 10, 1. - c. adi. ἀναίσθητον ἅ. κ. ἀχάριστον, sensus expers *et* ingratum, 2, 3, 15. 8, 8, 20. *atque* 2, 9, 2. - B) †††† ἅμα τὲ sequente καὶ copula mera intervallo, ὡς μὴ ἅμα τὲ τρῶσαι καὶ φονεῦσαι, quin simul et vulneraret et occideret, 1, 15, 8.

ἅμαξα, propr. τὰ πτώματα, ἁμάξαις ἐπιτεθέντα, plaustris, 4, 6, 2. ignominiae ergo.

ἁμαρτάνειν, moraliter, de perf. abs. οὐδὲ λανθάνειν ἤθελεν ἁμαρτάνων 5, 6, 23. in peccando s. quum peccabat. it.

ἁμαρτεῖν, de perf. c. adv., τοσοῦτον ἥμαρτεν, ὅσον μὴ διέλυσεν λ, hoc tantum peccavit, 5, 2, 6. - c. acc. rei et praep. τιμωρίαν εἰσπράττων, ἐφ' οἷς ἡμαρτήκεσαν εἰς αὐτὸν, *pro* iis, *quae* peccassent *in* ipsum, 7, 9, 24. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ λ. - Sed pass. de re, abs. συγγνώμην τῶν ἁμαρτηθέντων, delictorum, 8, 3, 5.

ἁμάρτημα, c. adi. οὐκ ἐμὸν τὸ ἁμ. non meum id delictum, 2, 5, 12. sc. ἐστὶ, non id deliqui s. commisi. †† μὴ εἴς τι τῶν γενικῶν ἁμαρτημάτων ἐξοκείλῃ, vitium, 6, 1, 11. - ἁλόντα ἐπὶ πολλοῖς ἁμαρτήμασι, criminum, 3, 10, 11. - sed simul c. adiuncto, παραμυθησάμενος ἀσέβημά τε καὶ ἁμάρτημα τηλικοῦτον, delict. 5, 6, 4. Heliogab., nubens Vestali; ἐπὶ τηλικούτοις ἁμαρτήμασί τε καὶ τολμήμασι μυρίων ἄξιοι θανάτων, pecc. 2, 13, 14. Praetoriani ob caedem Pertinacis. - sed abs. τῶν τοιούτων κνίζει μάλιστα, ὅσα ἐλέγχει τῶν ἁμ. τὴν ἀλήθειαν, delict. 4, 9, 4. de dicteriis et scom-

Digitized by Google

masi; tum ἐπιτηδεύειν τὶ τῶν ἁμ. flagitium, 6, 1, 13. † εἰς τιμὰς προαχθέντας, ἐφ' οἷς εὐδοκιμήκεσαν ἁμαρτήμασι, ob ea, quibus inclaruerant, scelera, ib. 7. porro c. gen. perf. κόλακας αὐτοῦ τῶν ἁμ. vitiis, 5, 5, 10. † ὅσοι ὑπηρέται τε καὶ συνεργοὶ ἐδόκουν εἶναι τῶν ἁμ. (αὐτοῦ) sceler. 5, 8, 16. ἄνεσιν πάντων ἐδίδου ἁ. (αὐτῶν s. αὐτοῖς) delict. 7, 12, 5. †† c. gen. rei: ὁ δῆμος τὰς αἰτίας τῶν συμφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου φόνους, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου ἀνέφερεν ἁμαρτήματα, crim. 1, 14. 13.

ἀμάρτυρος, trop. pass. de re, masc. sexu c. subst. fem. ἀμάρτυρον ἱστορίαν, carentem testibus, 1, 1, 4. non firmatam testimoniis, non ductam a fide dignis viris, scriptoribus, litteris que ac monumentis publ., incertam.

ἀμβλύνειν, impropr. de perf. c. acc. rei, (αὕτη, ἡ μήτηρ) ἤμβλυνεν αὐτοῦ τὰς πρὸς ἀνδρείαν ὁρμὰς, retundebat, 6, 5, 19. debilitabat, opprimebat, cohibebat.

ἀμείβεσθαι, trop. med. c. acc. perf. ἀμείψασθαι τοὺς εὐεργεσίαις προειληφότας, remunerari, 5, 1, 13. simul c. adv. formula et adiunctio, ἀμ. σὲ κατ' ἀξίαν, καὶ τὴν προσήκουσαν χάριν ἀποδοῦναι 3, 11, 10. c. adv. legitimo, τοὺς ἄλλους μεγάλως ἠμείψατο 3, 7, 11. - simul c. abl. rei s. modi, δώροις αὐτοὺς μεγαλοπρεπῶς ἠμείβετο 2, 8, 14. ††† c. rei et acc. et abl. simul que adv., τὴν τοῦ πατρὸς μνήμην χάρισιν ἀξίαις οὕτως ἀμείψεσθε, parentis memoriae gratiam hoc pacto dignam referetis, 1, 6, 20.

ἄμεινον, moral. (ἐστί), παρασχεῖν, ἢ λ. praestat, 5, 1, 17. melius, decentius, gloriosius.

ἀμέλεια, moral. abs., τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς δι' ἀμέλειαν προδεδωκότα, incuriam, 6, 7, 3. it.

ἀμελέστερον, neutr. p. adu. τῷ Ἀντωνίνῳ (Elagabalo) προσεφέροντο, negligentius, 5, 8, 14. opp. pr. ὑπερφυῶς ἠσπάζοντό τε καὶ εὐφήμουν, sine tanto honore, reverentia, favore. sed de disciplina militari, ἡ στρατιὰ τὴν πορείαν ἀμ. ἐποιεῖτο 6, 5, 16. sine agmine instructo; it. ἀπιόντας ἀμ. securius, 7, 11, 18. ἀ. μαχομένους, neglig. 8, 2, 5. in oppugnanda urbe, segnius, pigrius, sine amore magno, non pertinaciter, non crebro.

ἀμελέω, moral. c. gen. rei, τῆς εἰς τὴν Ῥώμην ἀφόδου ἠμέλει, negligebat, 2, 8, 17. ἀμελήσας τῆς πρός με πίστεως, neglecta fide, 3, 6, 6. non observare. Pass. c. praep. tum de re, τὰ τῶν πλουσίων πταίσματα πρὸς τῶν ὄχλων ἀμελεῖται, negliguntur, 7, 3, 11. non curari, aestimari, sentiri; spectari sine dolore. tum de perf. τῷ τὸν Ἰουλιανὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀμελεῖσθαι, quod Iulianus a - negligeretur, 2, 7, 9. non coli, amari, defendi, i. q. sq. καταφρονεῖσθαι.

ἀμελῶς, moral. c. gen. rei, τῆς τῶν πραγμάτων διοικήσεως ἀμ. ἔχων, 5, 2, 9. i. q. pr. v. privum ἀμελήσας, ἀμελῶν. - τοῦ κοινοῦ (κινδύνου) ἀμ. ἔχει, neglectui habet, 7, 8, 13. i. q. pr. φεύγειν.

ἀμέμπτως, propr. pass. τὴν βασιλείαν διῴκησε, sine querela (aliorum, civium), 6, 2, 1. ut diserte βασιλεύσαντα, ὅσον πρὸς τοὺς ἀρχομένους, ἀμ. 6, 9, 15. 7, 10, 7. sed act. ὑφ' ᾧ βασιλεύοντι ἀμ. βεβιώκεσαν, sine ulla querela (sua ipsorum) 6, 9, 5.

ἀμεριμνία, moral. s. phys. act. c. gen. rei, ἔδωκε γεωργοῦσιν διὰ παντὸς δεσποτείας ἀμεριμνίαν, perpetuam dominii securitatem, 2, 4, 13. iuncta sic formula adv. δ. π. cum subst. (non cum γ. ib.) per hendiad., ubi praeterea subst. duo sunt pro adi. et subst., p. δεσποτείαν ἀμέριμνον, dominium securum, tutum, quietum, nostrat. ungekränkter, ruhiger Besitz.

Digitized by Google

ἀμέριμνος, moral. de re, paſſ., c. maſc. ſubſt. μετὰ τὸ εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ βίῳ, ſecura vita, 5, 7, 11. ab hoſte externo. ſed τοὺς ἄλλους - εἰς ἀμέριμνον βίον μεταχθέντας, ſec. vit. 2, 4, 3. opp. pr. τυραννίδος, ſecura ab iniuria tyranni, - at maſc. c. ſubſt. fem. ἀμέριμνον ἔχειν τὴν Φρουρὰν οἰομένων, ſecuram, 3, 5, 9. ab hoſte externo, de militibus intra munitionem. Tum Neutr. p. ſubſt. τὸ ἀμέριμνον ὠνούμενος, ſecuritatem, 1, 6, 26. †† cum gen. rei et adiuncto, παρέξοντα τῆς βασιλείας τὸ ἀνεόχλητόν τε καὶ ἀμέριμνον 5, 7, 3.

ἀμερίμνως, moral. βιοῦν, ſecure, 4, 5, 15. de civibus.

ἀμνημονεῖν, propr. de perſ. c. praep., δείξασιν, ὅτι, ὑπὲρ ὧν ἐτύχετε, οὐκ ἀμνημονεῖτε, oſtendendo, eorum, quae accepiſtis, non immemores vos eſſe, 1, 4, 7. p. ὑπ. τούτων, ὧν λ.

ἀμνηστία, propr. c. gen. rei, πάντων ἔσω, oblivio, 8, 7, 18. ſed abſ. ὑπισχνεῖται ἀμνηστίαν, oblivionem iniuriarum, 5, 4, 18. it. δοὺς ἀ. 3, 4, 17. ſed c. adiuncto, ὑπισχνεῖτο ἀ. ἄνεσίν τε πάντων ἐδίδου ἁμαρτημάτων 7, 12, 6. it. διδόντος ἀ. συγγνώμην τε τῶν ἁμαρτηθέντων 8, 3, 5.

ἀμοιβαῖος, trop. de re, ἀμοιβαίαν εὔνοιαν, mutuam, 1, 4, 6.

ἀμοιβή, trop. ambigue, de re, au actione, τεύξεσθαι ἀμοιβῆς μεγαλοδώρου, praemium, 1, 9, 12. ἀ. ἐξαιρέτου τεύξ. remunerationem, 7, 1, 24. ſed magis de act. ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς - ἀντιδοῦναι μεῖζον, in viciſſitudine beneficiorum, 2, 5, 14. † ἀχαρίστους τὰς ἀμοιβὰς Ἀλβῖνος ἀποδίδωσιν, remunerationes, 3, 6, 6.

ἄμπελος phyſ. ambig. τοῖς ἄμπελον μὴ γεωργοῦσι, qui vitem non ſererent, 8, 2, 8. an de vinea. ſed ἀμπέλων πρὸς ἀλλήλας δέσει, vitium, 8, 4, 14. it. ἀμπέλους ἐξέκοπτον (ὁ στρατὸς) vites, ib. 12.

ἄμπωτις, phyſ. c. gen. rei et adv. ταῖς τοῦ Ὠκεανοῦ συνεχῶς ἀμπώτισιν, Oceani frequenti reciprocatione, 3, 14, 11.

ἀμυντήριος, phyſ. neutr. c. gen. perſ. ἀμυντήρια Φέροντες ἑαυτῶν 7, 11, 7. ſc. ὅπλα, tela, ficas, cf. §. pr.

ἀμύνω, phyſ. c. dat. perſ. ἠπείγοντο, ὡς ἀμυνοῦντες αὐτοῖς, opitulaturi, 8, 8, 15. Sed med. c. acc. perſ. ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας, ulciſci, 4, 5, 12. ἠμυνάμην τὸν ἐχθρόν, ultus ſum, ib. 13. it. ἠμ. (αὐτὸν) ὡς πολέμιον ib. i. it. μήτε ἀμύνασθαι (αὐτοὺς) δυναμένων, ulciſci, 2, 6, 2. tum abſ. ἄνανδρον τὸ μὴ ἀμύνεσθαι προαδικούμενον 3, 6, 9. opp. pr. ἄρχειν ἔργων πονηρῶν. †† ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλ' ἀμύνεσθαι, ὑπάρχει τὸ εὔελπι, ex eo, quod non infertur iniuria, ſed propulſatur, 6, 3, 9. praec. ἄρχειν ἀδίκων ἔργων et τοὺς ἐνοχλοῦντας ἀποσείεσθαι. †† Φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων καταστήσαντες, ὡς ἀμύνοιντο, εἰ τῷ τείχει προσβάλλοι ὁ δῆμος, ut reprimerent, 2, 5, 15. p. τὸν δῆμον, εἰ προσβάλ. λ. ſed c. acc. rei, οἰκείαν ἔχθραν ἀμύνασθαι, perſecutum eſſe, 4, 13, 15. ſ. ultum. †† in opp. εὔλογον (ἐστι) τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δεινὸν, ἀμύνασθαι (αὐτὸ) μᾶλλον, ἢ ὑπομεῖναι, propulſare (ſc. a ſe) 4, 5, 5.

ἀμφήριστος, trop. paſſ., de re, maſc. ſex. c. ſubſt. fem. τὴν ἀρχὴν, ἐν μέσῳ ἐρριμμένην, καὶ ἀμφήριστον οὖσαν, principatum - ancipitem, 3, 6, 10. controverſum adhuc; de quo adhuc certatur, qui nondum eſt occupatus et arreptus.

ἀμφίβολος, trop. de re, maſc. f. c. ſubſt. f. ἀμφιβόλῳ τύχῃ, dubii eventus, 7, 5, 11. πολέμου ἀ. τύχῃ, belli fortuna, quae dubia et anceps eſt, 8, 3, 10. † αἰσχραῖς τε καὶ ἀμφιβόλοις ἡδοναῖς, ambiguas volupt. 2, 7, 4. cinaedi.

ἀκριβοῦν, de perſ. c. acc. rei, οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, peritiſſimi artis ſagittariae, 1, 15, 4. accurate ſcire, probe callere. τοῖς τὰ Ῥωμαίων οὐκ ἀκριβοῦσιν, cui res Romanae minus cognitas habent 1, 11, 14. non accurate ſciunt, vel ſimpliciter neſciunt.

ἀκριβῶς ἐμαυτὸν πέπεικα, plane 1. 5, 5.

ἄκριτος, paſſ., de perſ., ſenſu forenſi, μήτε ἀκριτόν τινα φονευθήσεσθαι ἢ δημευθήσεσθαι, indicta cauſa 2, 14, 7. indemnatum. ſed de re, εἴ τινα ἐκπέμποιεν ἐπὶ φόνον ἄκριτον, ad occidendum indemnatum 3, 11, 19. ἀκρίτους φόνους, caedes, indicta cauſa patratas 1, 14, 13. ſine iudicio ſ. iudiciali inquiſitione ſ. cognitione. — † φόνων καὶ ὠμότητος, ἀκρίτων τε ἔργων ἀλλότριος, iniuſtis factis, 6, 9, 16. †† extra forum, c. adiuncto, ταῖς - τῆς τυραννίδος ἀκρίτοις καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς, infinitis; 2, 3, 22. ἀφειδέσι καὶ ἀκρ. ἀναλώμασι, immenſis, 2, 7, 3.

ἀκρίτως φονευθέντα, indemnatum occiſum 6, 1, 16. ſine indicio etc.

ἀκρόαμα, de perſ. vel re, c. opp. ἡ περὶ τὰ θεάματα ἢ τὰ ἀκροάματα σπουδὴ αὐτῶν, acroamata, 3, 10, 6. i. q. ἄκουσμα.

ἀκρόασις, abſ. θαῤῥοῦντες, ὡς τὸ ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως καρπώσονται, auſcultatio, 1, 1, 2. c. gen. perſ. κατελθόντες τοῦ Κομμόδου ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν τῶν ἀγωνιστῶν, ad audiendos actores (in theatro) 1, 9, 6.

ἀκροβολισμοί, phyſ. abſ. γεγόνασί τινες, velitationes, 3, 7, 5. leves pugnae inter velites. c. adiuncto ſ. opp. συμβολαὶ καὶ ἀ. ἐγίνοντο 3, 14, 18.

ἀκρόπολις, propr., de vrbe Roma, Capitolii, τῆς ἀκροπόλεως κατειλημμένης, arce, 3, 12, 15. ἐν ἀκροπόλει, arce ſumma, 7, 10, 5. †† trop. ὥσπερ ἐξ ὀχυρᾶς ἀκροπόλεως ἐπιθῆται τῇ ἀρχῇ, arce, 1, 6, 8. ὥσπερ ἐξ ἀκρ. τοῖς τυραννίδος ἔργοις σχολάζοι, 7, 1, 9.

ἄκρος, phyſ. ἐπαφιεὶς τὰ βέλη κατ' ἄκρου τοῦ τραχήλου, in ſupremum collum, 1, 15, 11. adi. vel p. neutr. τὸ ἄκρον, p. ſubſt., per ellipſ. ſubſt. μέρος; vt δᾷδες, ἐπὶ ἄκρῳ ἔχουσαι βελῶν ἀκίδας, in extremo, 8, 4, 30. ſed adi. πρόκειται αὐτὴ (ἡ πόλις) ἐπ' ἀκροτάτῳ πεδίῳ, extrema planitie, 8, 1, 8.

ἀκρωτηριάζεσθαι, paſſ. phyſ. de perſ., c. acc. rei, κατὰ oppreſſa, πάμπλειστον πλῆθος τοῦ στρατοῦ - τὸ πρόσωπον ἠκρωτηριάζετο, τὰς χεῖρας, καὶ εἴ τι γυμνὸν ἦν τοῦ σώματος, priuabatur, 8, 4, 24. laedi, pice calida effuſa — ſed modo c. praep. ἠκρωτηριάσθησαν οὐκ ὀλίγοι ἐν δυσχειμέρῳ χώρᾳ, ſummis corporis partibus mutilati ſunt 6, 6, 3.

Ἀκυληΐα, Aquileia, 8, 2, 3. 6. vbi ſq. deſcriptio amplior eius vrbis, 8, 3, 2. 8, 5, 13. 8, 6, 10. 8, 7, 1. 5. 7. 19.

Ἀκυλήσιος, Aquileienſis, 8, 4, 4. 19. e. 26. 8, 5, 3. 7. 18. 8, 6, 3. ſq. 8, 7, 5.

ἀκώλυτος, paſſ. de re, c. fem. ſubſt., c. adiuncto ῥᾳδία ἡ εἴσοδος αὐτῇ καὶ ἀκώλυτος, licitus, 1, 13, 2. ἐξουσίαν αὐτοκράτορα καὶ ἀκώλυτον, liberam, 1, 3, 3. non circumſcriptam; κοινὴν καὶ ἀκ. ἀμφοτέροις τὴν ἀπόλαυσιν ἔσεσθαι, nec prohibitum, 4, 10, 10. non impeditus, *ungehindert* ſ. *unverwehrt*.

ἀκωλύτως, διώκοντες, citra impedimentum, 1, 12, 15. διαβὰς τὸν Ταῦρον, nullo prohibente, 3, 3, 13. 4, 11, 3. εἰς τέλος ἄξεις 3, 11, 13. εἰσῆλθε λ. 3, 12, 1. 18. ἐξεχεῖτο τὸ μῖσος, licenter, 7, 7, 3. † c. adiuncto, ſine copula, διέβησαν ἀκ., μηδενὸς ἐμποδὼν γενομένου, libere, 8, 2, 1.

Digitized by Google

ἄκων, de perſ., abſ. ἡδοναῖς καὶ ἄκων ἐδούλευεν, inuitus, 1, 17, 22. 3, 9, 17. ὃν αὐτὸς ἄκοντα ἀνέπεισεν 7, 1, 24. c. adiunctio, αὐτοῦ ἄκοντός τε καὶ ἀσχάλλοντος 6, 1, 18. ἐπαγγέλλει ἄκων μὲν καὶ ἀσχάλλων τὴν ἔξοδον, non ſponte, 6, 7, 11. ταῦτα ἐπράττετο ἄκοντός τε καὶ ἀναγκαζομένου αὐτοῦ, inu. 6, 1, 22. † ἄκων μὲν καὶ μὴ βουλόμενος non ſponte, 6, 8, 14. ἄκοντα καὶ οὐδὲν προειδότα, inu. 7, 1, 21. †† c. opp. ἑκόντες τε καὶ ἄκοντες ὑπακούοιεν, velint, nolint, 3, 12, 16. †† ἄκοντες (μὲν), ὅμως τοὺς λοιποὺς ἐμιμοῦντο, quamuis inuiti, 7, 4, 4. ἄκοντες μὲν, ἔφερον δὲ, 8, 6, 2.

ἀλάβαστρον, propr. εἰς κάλπην ἀλαβάστρου λ. alabaſtri, 3, 15, 16. pro adi. c. ſubſt.

ἀλαζονεία, moral. τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀλαζονείας, inſolentiae, 3, 11, 6. †† βαρβάρων ſ. βαρβάρῳ φερόμενος ἀλαζονείᾳ 6, 3, 11. Sic et

ἀλαζονεύεσθαι, med. οὔτε ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἠλαζονεύσατο, quantas iactauerat, 2, 7, 3.

ἀλαζὼν, de perſ. φύσει ὢν, glorioſus, 6, 2, 15.

Ἀλβανὸς, τὸ καλούμενον ὄρος Ἀλβανὸν, Albanus, 8, 5, 20. prope Romam.

Ἀλβῖνος, ἦρχεν αὐτῆς, (τῆς Βρεττανίας) Albinus, 2, 15, 2. vbi et in ſqq. rel. eius deſcriptio, cf. 3, 5, 3. 11. 13. 3, 6, 6. 11. 18. 3. 7. 1, 5. 7. 14. 3, 8, 8. 13.

ἀλγεῖν, de perſ. c. praep. ἐπὶ et dat. rei, ἐπὶ βασιλέως ἀποβολῇ, dolere, 4, 14, 8. 7, 1, 10. 7, 4, 6. ſimul c. adu. σφοδρῶς ἐπὶ τῇ λ. 4, 15, 4. πάνυ ἐπὶ τῇ λ. 7, 1, 21. ſimul c. particip. pro inf. λανθανόντως ἤλγουν τὸν βασιλέα καθῃρημένον 8, 7, 6.

ἀλγηδὼν, in rectione verbi prioris, c. praep. κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τοῖς καταλαβοῦσιν ἀλγηδόνα, dolorem, 1, 5, 5.

ἁλεία, phyſ. piſcatio, 3, 1, 11.

ἀλεκτρυὼν, propr. ἀλεκτρυόνων συμβολὰς, gallinaceorum, 3, 10, 6. in deliciis Caracalli ac Getae.

Ἀλεξάνδρεια, *Alexandria*, ap. Iſſum, Ciliciae, 3, 4, 6. coll. §. 4. 4, 3, 16. 4, 8, 16. ſed alia Aegypti certius 7, 6, 2. quam 4, 3, 15.

Ἀλεξανδρεὺς, Alexandrinus, incola prioris vrbis Cil. τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει 4, 8, 18.

Ἀλέξανδρος, Alexander, ὁ Μακεδὼν 6, 2, 5. 1, 3, 6. † τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου πόλιν, Aegypti Alexandria 7, 6, 2. it. τὴν ὑπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν, ab Alexandro conditae vrbis 4, 8, 16. periphrales, pro praeced. τὴν Ἀλεξάνδρειαν, †† idem, imitatione expreſſus, ὁ Ἀντωνῖνος, (Caracalla) ἐπεὶ κατῆλθεν εἰς Θράκην, Μακεδόσι γειτνιῶσαν, εὐθὺς Ἀλέξανδρος ἦν 4, 8, 1. — Sed alius, imperator Rom., cognomine Seuerus, Mamaeae fil. μετονομάζεται ὁ Ἀλεξιανὸς, καὶ Ἀλέξανδρος καλεῖται 5, 7, 5. ſqq.

Ἀλεξιανὸς, Alexianus, l. l. et 5, 3, 7.

ἀλέω, propr. c. acc. rei et abl. modi ſ. inſtrum. σῖτον ἀλέσας τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ, tritico molito 4, 7, 9. Caracalla, in caſtris.

ἀλήθεια, veritas, a) hiſtorica, δόξῃ, τῆς ἀληθείας μείζονι 1, 1, 3. — c. opp. ὡς τινες τῶν τότε ἱστόρησαν, οὐ πρὸς χάριν, ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν, λέγοντες, ad fidem, 3, 7, 8. vere, vera. — b) vniuerſa, ὑμέτερον ἤδη ἔργον, εὑρεῖν τὴν ἀλ. 3, 12, 13. 4, 6, 8. † φῆμαι μείζους ἐδίδοντο, ἐξ ὑποψίας ἀληθείας 8, 5, 15. — c. opp. γνώσῃ, ὅτι μὴ σκῆψις, ἀλλ' ἀλήθεια πρόσεστι τοῖς

λεχθεῖσιν, 2, 1, 23. † c. gen. rei, κνίζει μάλιςα, ὅσα ἐλέγχει τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἀλ. 4, 9, 4. †† in ludo, κρύψαι τὴν ἀλ. 1, 10, 4. i. q. ſq. τὸν ὄντα, veram perſonam, verum hominem, in larua latentem.

ἀληθεύειν, c. opp. εἴτε πλασαμένη, εἴτε καὶ ἀληθεύουσα, verum dicens, 5, 3, 18.

ἀληθὴς, verus, a) hiſtorice, de re, c. ſubſt. fem., in opp. ἡ τῆς διαβολῆς Φήμη τοιαύτη ἐγένετο, εἴτε ἀληθὴς ὑπάρξασα, εἴτε συσκευασθεῖσα, 7, 1, 18. b) moraliter, pro ſincerus, abſ. ἀληθεῖ ψυχῆς διαθέσει, vera 1, 7, 6. c. opp. οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως, προσποιήτῳ δὲ εὐνοίᾳ, 8, 7, 5. ὁμόνοιαν καὶ Φιλίαν ἐπίπλαςον μᾶλλον, ἢ ἀληθῆ 3, 15, 14. ſeparatim, eodem ſenſu primo, Neutr., p. ſubſt., ſine artic. μετὰ πάσης (τοῦ) ἀληθοῦς ἀκριβείας, veri. 1, 1, 4. c. artic., oppreſſa κατὰ praep., p. adu. in opp. πάντας ἀνῄρει, ὡς μὲν προσεποιεῖτο, - τὸ δ' ἀληθὲς λ. reuera, 3, 8, 13. vere. Plur., abſ. πάντα τὰ λεγόμενα ἀληθῆ πιςεύσαντες εἶναι, vera 5, 4, 1. c. adiuncto, ἅ περ πάντα ἀψευδῆ καὶ ἀληθῆ τότε πιςεύεται, certa, 2, 9, 4. c. artic. βασιλέως, ἢ, ἵνα τἀληθῆ λέγοιμι, ςρατιώτου, verum, 4, 14, 8. c. opp. ὑποπτεύων αὐτοὺς, ὡς οὐ τἀληθῆ αὐτῷ, ἀλλὰ πρὸς κολακείαν, θεσπίζοντας, veritatem, 4, 12, 7. — —

ἀληθῶς ἐΦαντάσθη τισιν, vere, 8, 5, 21. ſq. opp.

ἁλίσκω, per tempora perf. et aor. ſenſu paſſ. phyſ. in bello, de re ac loco, c. adu. et abl. rei ſ. modi, τὸ Βυζάντιον, ὅ περ ἑάλω ὕςερον λιμῷ, captum, 3, 6, 18. de perſ., in opp. τὸ πλῆθος τῶν ἑκατέρωθεν ἀνῃρημένων, ἢ ἁλόντων, captorum, 3, 7, 15. — c. praep. Δαρεῖον ἁλῶναι ὑπὸ τῶν ἀρκτῴων, fuiſſe captum, 3, 4, 5. ſed extra bellum, c. adu. et adiuncto εἰληΦθε ῥᾳδίως, καὶ ἀκονιτί γε ἑαλώκατε, eſtis capti, (Praetoriani, a Seuero circumuenti,) 2, 13, 10. αἰσχρῶς καὶ ἐΦυβρίςως ἑαλωκότες, capti, ib. 20. e. c. abl. rei ſ. modi, ὑπεῖκον, σοΦίσματι ἑαλωκότες ib. 20. i. ſed abſ. παρέσχεν αὐτῷ, ἁλῶναι, vt deprehenderetur, 1, 8, 13. vel i. q. pr. συλληΦθεὶς ὑπὸ τῶν σωματοΦυλάκων, capi, comprehendi. ††† ſenſu forenſi, c. praep. ἁλόντα ἐπὶ ςάσεσι λ. reum ſeditionis, 3, 10, 11. deprehenſum, conuictum. — Tum impropr., de affectibus, c. abl. talis generis ſ. rei, ὁμοίᾳ ἐπιθυμίᾳ ἑαλώκαμεν, capti ſumus, 1, 6, 12. ἁλόντας πόθῳ τοῦ λ. captos, 1, 12, 9. ἔρωτι τῆς κόρης ἑαλωκέναι, captum, 5, 6, 4. occupatum eſſe, ſentire, habere. Sed †† paſſ. phyſ., in bello, de perſ., c. adu. οἱ βάρβαροι - ῥᾷςα ἁλίσκονται, capiuntur, 4, 15, 9. †† de re, neutr. particip. c. artic. τῶν ἁλισκομένων κοινωνίᾳ, praedae, 1, 10, 3. per ellipſ. ſubſt. χρημάτων, rerum captarum.

ἀλκὴ, c. gen. perſ. θαυμάζειν ἐςὶ τὴν ἀλκὴν τῶν ὕςερον καθῃρηκότων, vires, 3, 1, 15. robur.

ἀλλὰ, ſenſu vulg. a) ſolitarium, initio orationis aut reſponſionis, ὁ δὲ, Ἀλλ' αὐτός τε, ἔΦη, λ. atqui, 2, 3, 10. ὅ περ ἰδὼν ὁ Ἀντωνῖνος, - Ἀλλὰ πρὸς δύο, ἔΦη, λ. 3, 12, 23. † in reditu ad priora, poſt parentheſin, ὁ δὲ Ἰουλιανὸς, - ἀλλ' οὐδὲ - Ἰουλιανὸς λ. ſed *nec* 2, 11, 17. † in oratione abrupta et in tranſitu ad alia ſubito, ἀλλὰ, τί λ. 2, 13, 15. † in tranſitu ſimplici, ἀλλ' οὐδ' λ. ib. 13. b) cum aliis, in relatione tacita, ἐπεβούλευε - ἀλλὰ λ. 5, 8, 7. at in relat. aperta, praeced. vel alia particula, vt εἰ καὶ - ἀλλ' at 2, 3, 4. in apodoſi adeo, p. attamen, ſ. tamen, - vel praeſertim negatiua quauis,

in membris duobus, οὐ f. οὐκ - ἀλλὰ 2, 2, 12. 8, 3, 5. 7, 8, 6. οὐκέτι - ἀλλὰ 1, 15, 18. - † οὐδὲ γὰρ - ἀλλ' οὐδ', immo, 1, 14, 14. - † μὴ - ἀλλὰ 4, 4, 5. - † οὐκ - ἀλ. fed potius, 2, 3, 12. - οὐ - ἀλ. pro δὲ 2, 1, 18. 2, 6, 15. 1, 13, 8. †† ἐλέγετο στρατιωτῶν οὐκ ὀλίγους, ἀλλὰ τοὺς ἐξοχωτάτους 7, 1, 16. pro ἀλλὰ καὶ, vel, ut οὐ - δὲ, pro *non tam - quam potius*. Porro pro ἀλλὰ καὶ, quod καὶ male obtrudunt vel viri docti vel Mss., praeced. neg. c. adv. μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάτοις λ. 1, 3, 1. 3, 6, 22. - † ὡς μὴ μαθητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὰς λ. 6, 8, 5. ubi diferte in pr. eadem §. οὐ μόνον - ἀλλὰ καὶ λ. conf. οὐ μόνον - ἀλλὰ λ. 3. 4, 16. 6, 5, 9. 8. 2, 9. — Tum ibidem cum aliis particulis, vel poftpofitum, ut πλὴν ἀλλὰ, quo de v. in πλὴν, vel praepofitum, ex ordine elementari fic, A) ἀλλὰ γὰρ, at enim, fed enim, verum enim, it. enimvero, per figuram ἐκ παραλλήλου, ut noftratium *aber allein*, pro una qua adverf. v. c. *fed*, et pro mero ἀλλὰ, ab initio enunciationis, tamen μὲν praeced. §. pr. μέχρι μὲν οὖν - ἀλλὰ γὰρ λ. verum enim vero, 1, 8. 5. - tum praeced. negat. qualibet, μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ - οἰκεῖν· ἀλλὰ γὰρ λ. fed 1, 15, 17. μηδέ τις - ἀπέχηται. ἀλ. γ. 8. 7, 18. - †† praeced. eadem remotius, οὐ - ἀλ. γ. 7, 8. 9. ubi οὐ §. 7. ††† interpofitis aliis, remotius que μὲν praeced. τὸν μὲν οὖν - συντελοῦσιν. ἀλλ' ἀντ' ἐκείνου γὰρ λ. verum enim, 2, 2, 16. ubi μὲν praeced. §. 14. - B) ἀλλ' ἢ, praeced. negat. at cum alia qua orationis parte, ut adv. οὐκ ἄλλως - ἐνθύμως μάχεται, ἀλλ' ἢ οἰόμενος, *nifi* quia putaret, 4, 15, 15. ††† cum pron. οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἢ μερισάμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἀρχὴν, tantum non partitus rel. 5, 10, 12. nil alind faciens, quam partiens f. quam ut partiretur f. nifi ut rel. ††† αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι, *fed* 5, 5, 2. - C) ἀλλὰ καὶ, dupliciter pofitum, vel folitarium, h. e. non praeced. qua particula relativa; ab initio enunciationis, in transitu ad rem aliam, non illam femper maiorem maioris ve momenti; ap. Bg. *quin etiam* 1, 12, 4. *etiam* 6, 4, 14. - fed intra periodum ἤρεσκέ τε τῷ δήμῳ καὶ τοῖς στρατοπέδοις, ἀλλὰ καὶ τῇ συγκλήτῳ λ. *immo* 6, 1, 5. *atque etiam* 6, 3, 10. †† negat. οὐ μόνον oppreffa in primo membro, οὐκέτι ὁ δῆμος μετ' εὐνοίας αὐτὸν ἐπέβλεπεν, ἀλλὰ καὶ, vtrum *quoque*, 1, 14, 13. - ὡς μή τινα προσιέναι, ἀ. κ. τοὺς ὑπαντωμένους ἀναστρέφειν, ut *non modo non* accederet quisquam, *fed et* rel. 3, 11, 4. - vel praemiffa negat., in una enunciatione, ὡς μηκέτι λῃστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, *fed* 1, 10, 3. - denique praeced. negat. cum adv., οὐ μόνον - ἀλλὰ καὶ λ. verum etiam 1, 12, 14. fed et 2, 2, 18. 2, 10, 2. 5, 6, 6. it. μὴ μόνον - ἀλ. κ. λ. 2, 5, 10. 6, 7, 16. 6, 8, 5. D) ἀλλὰ μὴ, fed *non*. in opp. δεῖν ἄλλους ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν, ἀλλὰ μὴ αὐτὸν παρατάττεσθαι, non autem, 6, 5, 19. δοκεῖν ὑπὸ θεῶν, ἀλ. μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων νενικῆσθαι, non vero, 8, 3, 21. E) ἀλλὰ μὴν, *at vero*, per figuram ἐκ παραλλήλου, pro fimpl. adverf. ut fupra ἀλλὰ γὰρ. initio orationis f. refponfionis, Ἀλλὰ μὴν, ἔφη, λ. *atqui*, 2, 1, 23. - F) ἀλλὰ μὴν καὶ, i. q. fupra ἀλλὰ καὶ, ab initio enunciationis, *quin et* 2, 4, 5. 4, 9, 15. *fed et* 8, 4, 30. — in media oratione, tamen in una enunciatione, *quin et* 1, 14, 18. 6, 4, 13. — G) ἀλλ' ὅμως, extra periodum compofitam, ab initio novae enunciationis, non praeced. relativa, *attamen*, 2, 5, 13. - H) ἀλλ' οὐ, initio enunciationis, *fed haud*, 1, 17, 10. - at media in oratione, i. q. fupra ἀλλὰ μὴ,

Digitized by Google

c. opp. ἀριϛοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα λ. *non vero* 2, 3, 24. 2, 10, 10. 12. 2, 11, 14. 4, 13, 15. 6, 2, 13. ſed Bg. per merum *non* 6, 6, 10. e. 8, 4, 28. - I) ἀλλ' οὖν, in periodi apodoſi, εἰ καὶ - ἀλλ' οὖν, *attamen*, 2, 10, 5.

ἀλλάσσειν ſ. ἀλλάττειν, trop. de perſ., c. acc. rei, ἤλλαξε τῶν μηνῶν τὰ ὀνόματα, mutavit (Commodus, ſq. explic.) 1, 14, 17. alia ſubſtituit.

ἀλλήλων, genit., cum ſubſtant. μήτε τῆς ἀλλ. φωνῆς συνιεῖσιν, nec vocem altero alterius intelligente, 4, 10, 12. c. verbis, ἐν διαίτῃ διαφέρουσιν ἀλλήλων ib. e. inter ſe. c. praep. ὑπὸ ἀλλήλων πατούμενοι, invicem, 5, 6, 22. - Dat. c. verbis, de re, σκεύη οἰνοφόρα, ἀλλήλοις συνδεθέντα, inter ſe, 8, 4, 11. 8, 8, 7. 8, 6, 9. invicem ib. 17. ἀντικείμενα ἀλλ. τὰ ϛρατόπεδα, oppoſiti ſibi exercitus, 4, 3, 13. - ſed de perſ. ἀλλήλοις ἐρίζοντες, inter ſe, 3, 10, 5. e. de duobus, ut ἀλ. ἐπιβουλεύοιεν alter alteri, 4, 3, 10. — c. praep. τὰ ἐκείνων παρ' ἀλλήλοις συντριβέντα 3, 2, 15. — Acc. c. ſubſt. de re, ἔριδι τῇ πρὸς ἀλλήλας, inter ſe, ib. 18. — c. verbis, de perſ. φθείροντες ἀλλήλους, ſe invicem, 1, 13, 5. 1, 16, 7. ὑπεμίμνησκον ἀλ. τῶν λ. alii aliis, 6, 8, 8. c. praep. ἐπ' ἀλλήλους ἠπείγοντο, adverſum *utrique* contendebant, 3, 4, 8. — πρὸς ἀλλήλους ϛασιάζοντες, inter ſe, 3, 2, 14. 3, 13, 12. - † ἀφηνιάζοντες ἤδη, πρὸς ἀλ. αὐτὸν κακῶς ἠγόρευον, inter ſe, 5, 2, 14. clam ſecum ſoli. - †† de re, ναυσὶν, ὧν πρὸς ἀλλήλας συνδεθεισῶν, inter ſe, 6, 7, 13. - †† ἀμπέλων πρὸς ἀλλήλας δέσει 8, 4, 14. pro adi. mutuus. - †† ἐϛασίασαν πρὸς ἀλλ. Λαοδίκεια - Τύριοι 3, 3, 3. per ſyneſin ſimul cum fem. et maſc. dum in Λαοδ. lateat maſc. *incolae*.

ἀλλοδαπὸς, phyſ. de re ſ. loco, ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, in *extera* regione, 8, 7, 16. ſc. γῆς ſ. χώρας, ut et in ſeqq. caſibus fem. opp. ἐν τῇ Ῥώμῃ λ. ut opp. ἐν τοῖς οἰκείοις ib. 14. ἐν ἀλλοδαπῇ διαιτώμενοι, in *peregrino* ſolo, 5, 2, 15. εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ad exteros, 3, 4, 18. - ††† de aliis rebus, ζῶα σχήμασιν ἀλλοδαποῖς ἀπεκυήθη, aliena figura, 1, 14, 2. monſtroſa, prodigioſa, non legitima nec propria nec naturalia et ſolita. - c. adiuncto ἀλλοδαπὸν ἢ παντάπασι βάρβαρον τὸ σχῆμα, peregrinus habitus, 5, 5, 9. Elagabali ſacerdotis veſtitus Syrus ſ. Phoenicius, opp. pr. τὴν Ῥωμαίων ϛολήν.

ἄλλος, maſc. de perſ., in relatione quadam, ἀλ. μὲν οὐδεὶς λ. alius, 1, 13, 1. opp. ſq. ἡ δὲ ἀδελφὴ λ. - † τῶν μὲν κινδύνων αὐτοὶ μεθέξουσι, τὰ δὲ μέγιϛα - τῆς νίκης ἄλλος καρπώσεται, 8, 3, 13. - † αἴτιος οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ λ. 2, 2, 12. αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν λ. 5, 5, 2. - † ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγκώμιον 4, 9, 11. † ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ex *alterius* iuſſu, 8, 3, 15. opp. ſq. ἐξ οἰκείας ἀνάγκης λ. - † ἄλλῳ μὲν ἄν τῳ θάρσος ἐνέβαλεν 2, 3, 12. opp. ſq. ἐμὲ δὲ λ., pro quo μηδ' ἄλλῳ τινὶ πεισθεὶς, alteri, 5, 6, 10. opp. praeced. - †† πᾶν τὸ τῷ ἑτέρῳ φίλον, τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, alteri - alteri, 3, 10, 6. - ἐπειδὴ ἄλλον οὐχ εὗρον 8, 8, 16. opp. praec. - †† per Lat. aliud ſq., οἱ δορυφόροι ἀνθεϛήκεσαν παντὶ τῷ ἄλλῳ ϛρατῷ, *reliquo*, 5, 4, 16. - it. in plur. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι, *caeteri*, 2, 4, 7. opp. ſq. it. *reliqui*, 5, 8, 1. οἱ μὲν ἄλλοι, *caeteri*, 1, 6, 10. 7, 11, 5. οἱ μὲν ἀλ. πάντες 4, 3, 16. - † τοῖς τε ἄλλοις - καὶ νεανίσκους λ. caeteros, 7, 4, 5. - † οἱ μαχόμενοι, κωλυόμενοι τοῖς ἀλ. ἐπιέναι, ad reliquos, 4, 15, 14. hoſtes, utrinque oppoſitos, pro pr. ἀλλήλοις. - ὑμῖν μὲν, τοῖς δ' ἀλλ. πᾶσιν ἀνθρώποις, caeteris, 8, 7, 13. — τοὺς μὲν πρεσβυτέρους - τοὺς δ' ἄλλους πάντας, caeteros, 2, 4.

Digitized by Google

5. τοὺς μὲν ἄλ. πάντας αὐτοῦ ϛρατηγοὺς - τὸν δὲ λ. caet. 5, 7, 11. — Sed in plur. pro vulg. Lat. *alii*, οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ αὐτῶν σώζειν, aliena, 3, 5, 14. εἴ τι Σύλλα - ἢ ἄλλοις πέπρακται 3, 7, 18. οὐκ αὐτοὺς αἰτίους γεγενῆσθαι, ἀλλ' ἄλλους 8, 3, 5. Tum fing. mafc. de re, οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν, alium, 1, 15, 8. Commodus in feriendo, fcil. ἢ ἐκεῖνον f. ἐκεῖνα, quae in pr. nominata, μέτωπον ἢ καρδίαν. it. plur. εἴς τε τοῦ Διὸς τὸ τέμενος, καὶ τοὺς ἄλλους νεὼς ἀνελθὼν, caeteris, 1, 7, 12. — Porro Fem. de re, ἄλλης μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ λ. alia, 4, 2, 12. χλαμύδιον, ἤ τινα ἄλλην ἐσθῆτα 4, 12, 4. Sed διὰ τῆς ἄλλης Ἀσίας, caeteram, 4, 8, 15. μετὰ τῆς ἄλ. ἐπιμελείας, reliqua, 1, 2, 2. μ. τ. ἄλ. εὐδαιμονίας, caetera, 2, 11, 16. - it. de perf. πεζὴν δύναμιν ἄλλην 3, 1, 2. Tum plur. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτίας 3, 8, 13. - fed τὰς ἄλ. ἐπιϛολὰς, caeteras, 4, 12, 14. fq. opp. Dein Neutr. ἄλλῳ σοφίσματι, alio, 2, 13, 21. praeter prius. ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγκώμιον, v. ante; οὐδὲ ἐπ' ἄλλο μέρος τοῦ σώματος ἦλθε τὸ ἀκόντιον 1, 15, 8. quam in pr. §. memoravit; οὐδέ τις εἶδε τραῦμα ἄλλο, πλὴν λ. ib. 7. — † οὐδὲν ἄλλ', ἢ πένθους σχῆμα. δείξασα, 1, 13, 2. v. οὐδέν. — †† c. gen. rei, προςτίθησι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο τοῦ τελουμένου ἥμισυ 4, 4, 17. aliud penfitato dimidium, f. dimidium aliud, quam pendebatur ante. †† τὸ ἄλλο ϛρατιωτικὸν, caet. 8, 7, 20. Denique plur., de re. †† ὄρη, οἷα οὐκ ἄλλα λ. quales nulli, 2, 11, 16. πλεῖϛα ἄλλα τῆς πόλεως μέρη 1, 14, 9. — †† εἰώθει καὶ ἐπὶ ἄλλων τοῦτο πάσχειν, alias, 1, 17, 22. alio tempore, per ellipf. χρόνων f. καιρῶν. Sed λίθων βολαῖς τῶν τε ἄλλων ὀϛράκων. 7, 12, 11. *al.* vel *reliqu.*, vt ἄλ. ἐθνῶν, *caeteris*, 8, 7, 18. opp. praeced. τὰ δ' ἄλλα ἔθνη καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις, caeterae, 2, 10, 15. τὰ μὲν ἄλλα, ὅσα ἐπεβούλευσέ μοι, caetera, 4, 5, 7.; †† τὰ μὲν ἄλλα ἰδιώτης, ϛρατιωτικὸς δὲ λ. caeteroquin, 4, 12, 1. τὰ ἄλλα μὴ φαῦλος λ. alioquin, 3, 4, 15. p. adv., oppreffa pr. κατὰ, Lat. *caetera*, it. *caeterum*.

ἄλλοτε, folitarium, πρότερον μὲν οὐδ' ἄλλοτε, prius *nunquam*, 2, 10, 4. non alias, non unquam.,

ἀλλότριος, propr. mafc. de perf., quoad genus ac familiam, c. adiuncto et opp., μὴ δεῖν ξένον ζητεῖν, μηδ' ἀλλότριον, fq. ἀλλὰ τῷ ἀνεψιῷ, alienum, 5, 7, 4. non propinquum. fed Fem. de re, τὰ χρήματα, ὅσα ἤθροισε - ἐξ ἀλλοτρίων συμφορῶν, ex *alienis* calamitatibus, 4, 4, 18. aliorum, - Neutr. plur. παῦσαι τοῦτον τῆς ἀλλοτρίων ἐπιθυμίας. 6, 3, 11. oppreffo gen. χρημάτων, ut Lat. *aliena*, i. alienae f. aliorum res. - Sed impropr., c. gen. rei, tum de perf. χάριτος ἀπρεποῦς καὶ βίας ὠμῆς ἀλλότριος, alienus a - 2, 4, 5. remotus, liber, non utens, abstinens, non propenfus, inimicus, perofus. - c. opp. φόνων καὶ ὠμότητος, ἀκρίτων τε ἔργων, ἀλλότριος ἐγένετο 6, 9, 16. fq. εἴς τε τὸ φιλάνθρωπον - ἐπιῤῥεπής. - tum de re, εἰ καὶ βασιλείας τὰ πραττόμενα ἦν ἀλλότρια, aliena, 1, 15, 14. ἅπερ - σωφροσύνης ϛρατιωτικῆς - ἀλλότρια ἐνομίζετο 3, 8, 9.

ἀλλοτρίως, impropr., de animo, διάκειται πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, alieno animo funt, 7, 8, 16. alienati funt ab -, oderunt. - it. c. adiunctis, φύσει ἀλ. καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς διέκειντο 7, 10, 2.

ἄλλως, a) de *caufa*, c. relato f. opp. οὐκ ἄλλως - ἀθύμως μάχεται, fq. ἀλλ' ἢ οἰόμενος, haud *alia* de *caufa*, nifi quia 4, 15, 15. - fed abf. εἴ τινες ἀλ. παρῆσαν, aliud agentes, 4, 9, 13. alia de caufa, fpectandi gratia. - †† τὸ παιδίον, ἀλ. ἄθυρον, forte, 1,

17, 7. αὐτῷ, ἀλ. ἐςῶτι, fic forte, 2, 9, 7. de nulla certa caufa, i. cafu, fortuito. - b) de tempore, Lat. *alias*, vel Bg., c. verbis, abf. poftpofitum, μισῶν ἀλ. alioqui, 4, 13, 6. - vel praepof. cum relato f. opp. εἴτε ὄντως λ. εἴτε ἀλ. συσκευαζόμενος λ. 4, 12, 9. - it. c. adi. abf. κοῦφον ἀλ. νεανίαν, alioquin, 5, 7, 1. ἀλ. φιλόδοξος ὢν 7, 5, 18. - fed cum particula quadam, et in opp. ἄλλως μὲν μισοῦντες αὐτὸν, fq. τότε δὲ καὶ ἡγούμενοι, alioquin etiam, 5, 8, 16. - †† fimul c. adv. ἀλ. μὲν τὸ ἦθος πρότερον χρηςὸς ὢν, fq. ἀγανακτήσας δὲ τότε λ. alioqui, 3, 3, 5. it. cum alia particula praemiffa, καὶ ἀλ. μὲν ὄντα χαῦνον, fq. τότε δὲ καὶ πιςεύσαντα, alioquin etiam, 2, 15, 4. - ††† fic tamen abf. γυνὴ καὶ ἀλ. ἐντρεχὴς, alioquin etiam, 5, 8, 7. 6, 8, 9. - ††† fimul c. abl. rei f. modi, φύσει μὲν καὶ φιλόδοξος ἀλ. ὑπάρχων, alioquin etiam, 3, 14, 3. 8, 3, 16. - denique c) de modo f. conditione, c. relato, οὔτε γάρ τις αὐτῷ - ἄλλως προςῄει, εἰ μὴ λ. *temere* adibat, 3, 5, 11. aliter, alio modo. - οὐδὲ γὰρ ἄλλως - ὁδὸν εὔπρεπῆ - ἔσεσθαι, μὴ τῆς - πόλεως καθαιρεθείσης, aliter, 8, 4, 4.

ἄλογος, de re, mafc. fexu c. fubft. fem., κίνησις, infanus, 2, 6, 2. prae luctu et ira, ob Pertinacem occifum, amens, magnus. — ἀλόγῳ ὁρμῇ, caeco, 2, 5, 3. vefano, 8, 8, 6. utrinque de Praetorian., prae ira. - ††† παίσειν τῆς ἀλόγου εἰς τὸ παρὸν ὁρμῆς, caeco, 2, 5, 7. c. formula adv., nifi εἰς τ. π. pertinet ad fubft. †† ἀλόγου ἐλπίδες, inani, 2, 8, 3. c. negat. αἰτίαι τοιαῦται, οὔ τι γε ἄλογοι, minime *improbabiles*, 7, 4, 1. nullo modo fane improb. f. leves, i. valde probabiles, idoneae, graves.

ἀλόγως εἰς τιμὰς προαχθέντας, temere, 6, 1, 7. fine idonea caufa, inconfiderate, imprudenter, fine merito, dotibus et notitiis neceffariis.

ἁλουργὴς, phyf. de re et veftitu eo que imperatorio, c. fubft. tum fem. χλαμύδα, ἣν ἔφερεν ἁλουργῆ, purpuream, 4, 8, 21. - c. adiuncto, ἁλουργεῖς καὶ χρυσοῦφεῖς ἐσθῆτας 1, 14, 10. - tum mafc. χιτῶνας χρυσ. καὶ ἁλουργεῖς 5, 3, 12.

αἱ Ἄλπεις, Alpes, 8, 1, 8. fed defcriptae ib. 12, et 2, 11, 15. fq.

τὸ ἄλσος, phyf. τὸ χωρίον, μεγίςοις κατάσκιον δαφνηφόροις ἄλσεσιν, lauretis, 1, 12, 5. laurigeris nemoribus, lucis.

*Ἀλτινον, oppid. Ital. τὰς λίμνας μεταξὺ Ἀλτίνου λ. Altinum, 8, 6, 11.

ἅλωσις, impropr. c. gen. rei f. loci, οὐκ ἂν εὕροι τοσαύτας πόλεων ἁλώσεις, expugnationes, 1, 1, 5.

ἅμα, c. abl. A) perf. in notione focietatis f. comitatus, in univerfum, c. artic. Ἀντωνῖνος ἅμα τῇ μητρὶ κατέςρεψεν, fimul matre, 5, 8, 19. τὸν Γορδιανὸν ἅ. τῷ υἱῷ λ. Gordianum filium *que*, 7, 7, 4. - nominatim in eundo, veniendo, verbis que *motus*, τὸν Λαῖτον, ἅμα τῷ Ἐκλέκτῳ εἰςελθόντα, cum, 2, 1, 15. ἀνύσας τὴν ὁδὸν ἅμ. τοῖς παισὶ, una cum, 4, 1, 2. cum, 6, 7, 11. 8, 1, 4. - in deliberando, ὁ Λαῖτος - ἅ. τῇ Μαρκίᾳ - ἐβουλεύοντο 2, 1, 6. - † fine artic. ἅ. γονεῦσι καὶ ἀδελφοῖς, una cum, 4, 9, 10. *cum*, 8, 4, 20. - †† ἅμα τῷ ἵππῳ ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἕλος, equo, 7, 2, 14. ἐπειςπηδήσαντες ἅ. τοῖς ἵπποις διανήχεσθαι, cum equis, 8, 4, 7. - B) c. abl. rei, in notione temporis et actionis eiusdem, omnino que coniunctionis, ἅμα τῇ ζώου ὁρμῇ ἔφερε τὴν πληγὴν, fimul cum, 1, 15, 7. fine artic. ἅ. ἡλίῳ ἀνίσχοντι, *ftatim* que *cum* folis ortu, 3, 4, 8. mox fole oriente, 4, 15, 1. cum fole oriente, 8, 1, 11. - †† τῆς τροφῆς ἅμ. ποτῷ πολλῷ

Digitized by Google

ἐξωθούσης τὸ φάρμακον, cum, 1, 17, 23. - †† sq. καὶ, pro Lat. *etiam*, et alio casu subst., ἅμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀρχὴν καταλῦσαι, simul cum vita et imperium, 5, 3, 1. - ††† τὰ χρηστὰ ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει, simul cum, 2, 3, 18. ubi ob v., compos. c. pr. σὺν, poterat ἅμα abesse. — †††† ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο τὸ εἰς τὰ τολμώμενα ἅμα τῷ θαῤῥαλέῳ εὔελπι, coniuncta audaciae confidentia, 2, 14, 3. ἡμῖν τὸ εὔτακτον ἅμα τῷ κοσμίῳ ὑπάρχει, composita ordinata *que*, 6, 3, 15. At utr. loco, ut Lat. *cum*, pro copula mera *et* (quo et tendit Bg. *que*) s. praeter s. praeterquam, nostrat. *nebst* s. *ausser*. — C) infinitivi, de pers. aut re, in universum, ἅμα τῷ βασιλεὺς ἀναδειχθῆναι, simulac, 3, 2, 9. - it. in v. v. motus. ἅ. τῷ τῆς γαστρὸς προελθεῖν 1, 5, 14. 3, 2, 10. simulatque, 7, 9, 9. 8, 4, 26. - ἅ. δὲ τῷ παραδραμεῖν τὸ περίορθρον, *simul* autem *ac*, 7, 4, 10. - in v. v. sensuum, videndi, audiendi, αὐτὸν ἅ. τῷ ἐπιφανῆναι πάντες εὐφήμησαν, simul atque, 2, 3, 6. 2, 14, 1. - ††† c. adv. simul sequente, τὸ ἔνσημα ταῖς ἀκοαῖς ἅμα τῷ προσπεσεῖν εὐθὺς φέρει διαβολήν. simulac ad aures accidit, statim afferre rel. 4, 5, 3. ἅμα γὰρ τῷ τὴν ἀρχὴν παραλαβεῖν, εὐθέως - ἤρξατο, simul enim ac imper. susceperat, statim, 7, 1, 14. - †† simul particula καὶ, pro *etiam*, sequente, et verbo finiti temporis, ὁ κρατήσας ἅμα τῷ σεσῶσθαι καὶ δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο. *cum* salute *etiam* gloriam rel. 4, 5, 6. ἐπιείκεια καὶ χρηστότης ἅμα τῷ θαυμάζεσθαι καὶ ἔχει λ. clementia - simul *et* admirationi sunt *et* referunt rel. 5, 1, 12. quo utr. loco i. q. supra in ἅμα c. subst., *praeterquam*, quod - *etiam*. - Tum sine abl. A) sequente καὶ copula mera, c. verbis, intervallo. ἐχρῆν, ἅμα τὸν Κόμμοδον ἐκφυγεῖν, καὶ τὸν Περέννιον λ. *simul* Commodum - *et* Perennium, 1, 9, 16. - in vicinia, ὁ Ἔκλεκτος ἦν - τολμῆσαι ἅμα καὶ δρᾶσαι πεφυκώς, ad audendum simul que peragendum, 1, 17, 14. ad aud. simul et perag., ut 5, 13, 13. recto Bg. ordine, σωφρονίζειν αὐτοὺς ἅ. καὶ συνάγειν λ. emendare ipsos simul et conciliare. - c. subst. ὑποζυγίων ἅ. καὶ ἀνθρώπων 1, 12, 2. 2, 8, 4. - †† per ambiguam lect. 2, 10, 1. - c. adi. ἀναίσθητον ἅ. κ. ἀχάριστον, sensus expers *et* ingratum, 2, 3, 15. 8, 8, 20. *atque* 2, 9, 2. - B) †††† ἅμα τε sequente καὶ copula mera intervallo, ὡς μὴ ἅμα τε τρῶσαι καὶ φονεῦσαι, quin simul et vulneraret et occideret, 1, 15, 8.

ἅμαξα, propr. τὰ πτώματα, ἁμάξαις ἐπιτεθέντα, plaustris, 4, 6, 2. ignominiae ergo.

ἁμαρτάνειν, moraliter, de pers. abs. οὐδὲ λανθάνειν ἤθελεν ἁμαρτάνων 5, 6, 23. in peccando s. quum peccabat. it.

ἁμαρτεῖν, de pers. c. adv., τοσοῦτον ἥμαρτεν, ὅσον μὴ διέλυσεν λ, hoc tantum peccavit, 5, 2, 6. - c. acc. rei et praep. τιμωρίαν εἰσπράττων, ἐφ' οἷς ἡμαρτήκεσαν εἰς αὐτὸν, *pro* iis, *quae* peccassent *in* ipsum, 7, 9, 24. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ λ. - Sed pass. de re, abs. συγγνώμην τῶν ἁμαρτηθέντων, delictorum, 8, 3, 5.

ἁμάρτημα, c. adi. οὐκ ἐμὸν τὸ ἁμ. non meum id delictum, 2, 5, 12. sc. ἐςὶ, non id deliqui s. commisi. †† μή εἴς τι τῶν γενικῶν ἁμαρτημάτων ἐξοκείλῃ, vitium, 6, 1, 11. - ἁλόντα ἐπὶ πολλοῖς ἁμαρτήμασι, criminum, 3, 10, 11. - sed simul c. adiuncto, παραμυθησάμενος ἀσέβημά τε καὶ ἁμάρτημα τηλικοῦτον, delict. 5, 6, 4. Heliogab., nubens Vestali; ἐπὶ τηλικούτοις ἁμαρτήμασί τε καὶ τολμήμασι μυρίων ἄξιοι θανάτων, pecc. 2, 13, 14. Praetoriani ob caedem Pertinacis. - sed abs. τῶν τοιούτων κνίζει μάλιστα, ὅσα ἐλέγχει τῶν ἁμ. τὴν ἀλήθειαν, delict. 4, 9, 4. de dicteriis et scom-

Digitized by Google

masi; tum ἐπιτηδεύειν τι τῶν ἁμ. flagitium, 6, 2, 13. † εἰς τιμὰς προαχθέντας, ἐφ' οἷς εὐδοκιμήκεσαν ἁμαρτήμασι, ob ea, quibus inclaruerant, scelera, ib. 7. porro c. gen. perf. κόλακας αὐτοῦ τῶν ἁμ. vitiis, 5, 5, 10. † ὅσοι ὑπηρέται τε καὶ συνεργοὶ ἐδόκουν εἶναι τῶν ἁμ. (αὐτοῦ) sceler. 5, 8, 16. ἄνεσιν πάντων ἐδίδου ἁ. (αὐτῶν f. αὐτοῖς) delict. 7, 12, 5. †† c. gen. rei: ὁ δῆμος τὰς αἰτίας τῶν συμφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου φόνους, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου ἀνέφερεν ἁμαρτήματα, crim. 1, 14. 13.

ἀμάρτυρος, trop. pass. de re, masc. sexu c. subst. fem. ἀμάρτυρον ἱστορίαν, carentem testibus, 1, 1, 4. non firmatam testimoniis, non ductam a fide dignis viris, scriptoribus, litteris que ac monumentis publ., incertam.

ἀμβλύνειν, impropr. de perf. c. acc. rei, (αὕτη, ἡ μήτηρ) ἤμβλυνεν αὐτοῦ τὰς πρὸς ἀνδρείαν ὁρμάς, retundebat, 6, 5, 19. debilitabat, opprimebat, cohibebat.

ἀμείβεσθαι, trop. med. c. acc. perf. ἀμείψασθαι τοὺς εὐεργεσίαις προειληφότας, remunerari, 5, 1, 13. simul c. adv. formula et adiuncto, ἁμ. σε κατ' ἀξίαν, καὶ τὴν προσήκουσαν χάριν ἀποδοῦναι 3, 11, 10. c. adv. legitimo, τοὺς ἄλλους μεγάλως ἠμείψατο 3, 7, 11. - simul c. abl. rei f. modi, δώροις αὐτοὺς μεγαλοπρεπῶς ἠμείβετο 2, 8, 14. ††† c. rei et acc. et abl. simul que adv., τὴν τοῦ πατρὸς μνήμην χάρισιν ἀξίαις οὕτως ἀμείψεσθε, parentis memoriae gratiam hoc pacto dignam referetis, 1, 5, 20.

ἄμεινον, moral. (ἐστί), παρασχεῖν, ἡ λ. praestat, 5, 1, 17. melius, decentius, gloriosius.

ἀμέλεια. moral. abs., τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς δι' ἀμέλειαν προδεδωκότα, incuriam, 6, 7, 8. it.

ἀμελέστερον, neutr. p. adu. τῷ Ἀντωνίνῳ (Elagabalo) προσεφέροντο, negligentius, 5, 8, 14. opp. pr. ὑπερφυῶς ἠσπάζοντό τε καὶ εὐφήμουν, sine tanto honore, reverentia, favore. sed de disciplina militari, ἡ στρατιὰ τὴν πορείαν ἀμ. ἐποιεῖτο 6, 5, 16. sine agmine instructo; it. ἀπιόντας ἀμ. securius, 7, 11, 18. ἀ. μαχομένους, neglig. 8, 2, 5. in oppugnanda urbe, segnius, pigrius, sine amore magno, non pertinaciter, non crebro.

ἀμελέω, moral. c. gen. rei, τῆς εἰς τὴν Ῥώμην ἀφόδου ἠμέλει, negligebat, 2, 8, 17. ἀμελήσας τῆς πρός με πίστεως, neglecta fide, 3, 6, 6. non observare. Pass. c. praep. tum de re, τὰ τῶν πλουσίων πταίσματα πρὸς τῶν ἐχθρῶν ἀμελεῖται, negliguntur, 7, 3, 11. non curari, aestimari, sentiri; spectari sine dolore. tum de perf. τῷ τὸν Ἰουλιανὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀμελεῖσθαι, quod Iulianus a - negligeretur, 2, 7, 9. non coli, amari, defendi, i. q. sq. καταφρονεῖσθαι.

ἀμελῶς, moral. c. gen. rei, τῆς τῶν πραγμάτων διοικήσεως ἀμ. ἔχων, 5, 2, 9. i. q. pr. v. privum ἀμελήσας, ἀμελῶν. - τοῦ κοινοῦ (κινδύνου) ἀμ. ἔχει, neglectui habet, 7, 8, 13. i. q. pr. φεύγειν.

ἀμέμπτως, propr. pass. τὴν βασιλείαν διῴκησε, sine querela (aliorum, civium), 6, 2, 1. ut diserte βασιλεύσαντα, ὅσον πρὸς τοὺς ἀρχομένους, ἀμ. 6, 9, 15. 7, 10, 7. sed act. ὑφ' ᾧ βασιλεύοντι ἀμ. βεβιώκεσαν, sine ulla querela (sua ipsorum) 6, 9, 5.

ἀμεριμνία, moral. s. phys. act. c. gen. rei, ἔδωκε γεωργοῦσιν διὰ παντὸς δεσποτείας ἀμεριμνίαν, perpetuam dominii securitatem, 2, 4, 13. iuncta sic formula adv. δ. π. cum subst. (non cum γ. ib.) per hendiad., ubi praeterea subst. duo sunt pro adi. et subst., p. δεσποτείαν ἀμέριμνον, dominium securum, tutum, quietum, nostrat. ungekränkter, ruhiger Besitz.

Digitized by Google

ἀμέριμνος, moral. de re, paſſ., c. maſc. ſubſt. μετὰ τὸ εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ βίῳ, ſecura vita, 5, 7, 11. ab hoſte externo. ſed τοὺς ἄλλους - εἰς ἀμέριμνον βίον μεταχθέντας, ſec. vit. 2, 4, 3. opp. pr. τυραννίδος, ſecura ab iniuria tyranni, - at maſc. c. ſubſt. fem. ἀμέριμνον ἔχειν τὴν Φρουρὰν οἰομένων, ſecuram, 3, 5, 9. ab hoſte externo, de militibus intra munitionem. Tum Neutr. p. ſubſt. τὸ ἀμέριμνον ὠνούμενος, ſecuritatem, 1, 6, 26. †† cum gen. rei et adiuncto, παρέξοντα τῆς βασιλείας τὸ ἀνεόχλητόν τε καὶ ἀμέριμνον 5, 7, 3.

ἀμερίμνως, moral. βιοῦν, ſecure, 4, 5, 15. de civibus.

ἀμνημονεῖν, propr. de perſ. c. praep., δείξασιν, ὅτι, ὑπὲρ ὧν ἐτύχετε, οὐκ ἀμνημονεῖτε, oſtendendo, eorum, quae accepiſtis, non immemores vos eſſe, 1, 4, 7. p. ὑπ. τούτων, ὧν λ.

ἀμνηςία, propr. c. gen. rei, πάντων ἔςω, oblivio, 8, 7, 18. ſed abſ. ὑπισχνεῖται ἀμνηςίαν, oblivionem iniuriarum, 5, 4, 18. it. δοὺς ἀ. 3, 4, 17. ſed c. adiuncto, ὑπισχνεῖτο ἀ. ἄνεσίν τε πάντων ἐδίδου ἁμαρτημάτων 7, 12, 6. it. διδόντος ἀ. συγγνώμην τε τῶν ἁμαρτηθέντων 8, 3, 5.

ἀμοιβαῖος, trop. de re, ἀμοιβαίαν εὔνοιαν, mutuam, 1, 4, 6.

ἀμοιβή, trop. ambigue, de re, an actione, τεύξεσθαι ἀμοιβῆς μεγαλοδώρου, praemium, 1, 9, 12. ἀ. ἐξαιρέτου τεύξ. remunerationem, 7, 1, 24. ſed magis de act. ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς - ἀντιδοῦναι μεῖζον, in viciſſitudine beneficiorum, 2, 5, 14. † ἀχαρίςους τὰς ἀμοιβὰς Ἀλβῖνος ἀποδίδωσιν, remunerationes, 3, 6, 6.

ἄμπελος phyſ. ambig. τοῖς ἄμπελον μὴ γεωργοῦσι, qui vitem non ſererent, 8, 2, 8. an de vinea. ſed ἀμπέλων πρὸς ἀλλήλας δέσει, vitium, 8, 4, 14, it. ἀμπέλους ἐξέκοπτον (ὁ ςρατὸς) vites, ib. 12.

ἄμπωτις, phyſ. c. gen. rei et adv. ταῖς τοῦ Ὠκεανοῦ συνεχῶς ἀμπώτισιν, Oceani frequenti reciprocatione, 3, 14, 11.

ἀμυντήριος, phyſ. neutr. c. gen. perſ. ἀμυντήρια Φέροντες ἑαυτῶν 7, 11, 7. ſc. ὅπλα, tela, ficas, cf. §. pr.

ἀμύνω, phyſ. c. dat. perſ. ἠπείγοντο, ὡς ἀμυνοῦντες αὐτοῖς, opitulaturi, 8, 8, 15. Sed med. c. acc. perſ. ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας, ulciſci, 4, 5, 12. ἠμυνάμην τὸν ἐχθρὸν, ultus ſum, ib. 13. it. ἠμ. (αὐτὸν) ὡς πολέμιον ib. 1. it. μήτε ἀμύνασθαι (αὐτοὺς) δυναμένων, ulciſci, 2, 6, 2. tum abſ. ἄνανδρον τὸ μὴ ἀμύνεσθαι προαδικούμενον 3, 6, 9. opp. pr. ἄρχειν ἔργων πονηρῶν. †† ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλ' ἀμύνεσθαι, ὑπάρχει τὸ εὔελπι, ex eo, quod non infertur iniuria, ſed propulſatur, 6, 3, 9. praec. ἄρχειν ἀδίκων ἔργων et τοὺς ἐνοχλοῦντας ἀποσείεσθαι. †† Φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων καταςήσαντες, ὡς ἀμύνοιντο, εἰ τῷ τείχει προςβάλλοι ὁ δῆμος, ut reprimerent, 2, 5, 15. p. τὸν δῆμον, εἰ προςβάλ. λ. ſed c. acc. rei, οἰκείαν ἔχθραν ἀμύνασθαι, perſecutum eſſe, 4, 15, 15. ſ. ultum. †† in opp. εὔλογον (ἐςὶ) τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δεινὸν, ἀμύνασθαι (αὐτὸ) μᾶλλον, ἢ ὑπομεῖναι, propulſare (ſc. a ſe) 4, 5, 5.

ἀμΦήριςος, trop. paſſ., de re, maſc. ſex. c. ſubſt. fem. τὴν ἀρχὴν, ἐν μέσῳ ἐῤῥιμμένην, καὶ ἀμΦήριςον οὖσαν, principatum - ancipitem, 3, 6, 10. controverſum adhuc; de qua adhuc certatur, qui nondum eſt occupatus et arreptus.

ἀμΦίβολος, trop. de re, maſc. f. c. ſubſt. f. ἀμΦιβόλῳ τύχῃ, dubii eventus, 7, 5, 11. πολέμου ἀ. τύχῃ, belli fortuna, quae dubia et anceps eſt, 8, 3, 10. † αἰσχραῖς τε καὶ ἀμΦιβόλοις ἡδοναῖς, ambiguas volupt. 2, 7, 4. cinaedi.

Digitized by Google

ἀμφιέννυσθαι, phyf. paff. cum acc. rei f. veftitus, per pr. κατὰ oppreffam, γυναῖκες, ἀμφιεννύμεναι ἐσθῆτας, indutae veftes, 4. 2, 6. ἀμφιέννυτο ἐσθῆτας, induebatur veftibus, 1, 14. 16. † ἠμφιέννυτο περιβλήματα τὰ Γερμανῶν 4. 7, 4. it. ἠμφιεσμένους τὰς ἐσθῆτας λ. 4, 2, 19. ἠμφίεσο τὴν ἐσθῆτα 3, 11, 3. † ἀμφιέννυται θώρακα, induitur loricam, 3, 12, 16. †† abf. ὅθεν οὐδ᾽ ἀμφιέννυνται, induuntur, 3, 14, 14. Britanni, fc. ἐσθῆτας τινας, it. ἀμφιεσθέντι παντὶ, induto, 1, 10, 12. perfonam aliquam in ludo. Seu Med. c. eodem acc. ἀμφιεσάμενος χλαμύδιον, amictus chlamyde, 4, 12, 4.

τὸ ἀμφιθέατρον, propr. πεπλήρωτο, amphitheatrum, 1, 15, 5. 1, 8. 12. in ludis fcenicis. — γυμνὸς εἰς τὸ ἀ. εἰςῆλθεν 1, 15, 15. Commodus, ut gladiator.

ἀμφιλαφὴς, impr. de re, c. adiuncto, θαυμαςὰ καὶ ἀμφιλαφῆ κτήματα, ampla, 7, 12, 14.

ἀμφιςβητεῖν, trop. de perf. abf. εἰ καί τινες ἀμφιςβητοῖεν, cum ipfo contenderent, 2, 6, 10. de imperio.

ἀμφορεὺς, propr. cum gen. rei fluidae, οἴνου πολλοὺς ἀμφορέας τῶν βωμῶν προχέων, amphoras, 5, 5, 16.

ἀμφότεροι, de perf. abf. ambo, 3, 10, 6. ἀμφοτέρους, utrumque, 3, 11, 20. — fed c. pron. ἀμφοτέροις ἡμῖν, utrique noftrum, 3, 6, 8. — it. c. fubft. ἀμφοτέρους τοὺς βασιλέας, utrumque imperatorem, 3, 12, 15. (qui §. 2. δύο βασιλέας,) it. τοὺς βασ. ἀ. it. 20. — fed Fem. ἀμφότεραι αἱ Μαισῆς θυγατέρες, utraque Maefae filia, 5. 7, 6. ταῖς πόλεσιν ἀμφοτέραις, urbibus utrisque, 3, 5, 5.

ἀμφοτέρωθεν. phyf. ἐπτυγμένων, utrinque, 1, 17, 1.

ἂν, poft pron. ubi in Vs. fufficiat folus Lat. coniunctivus, ὅσα δ᾽ ἂν - ἐπιδείξησθε, 1, 5. 24. ὅ περ ἂν σχῶσι 6, 3, 14. ὅ τι δ᾽ ἂν μέλλοις πράττειν 3. 11, 13. — fed c. adv. fimul ὅ τι ποτ᾽ ἂν ὑμᾶς δρᾶσαι θελήσω 2, 13, 10. — it. poft fola adv. ὅπου ποτ᾽ ἂν ὁ βασιλεὺς ᾖ 1, 6, 14. — † ἕς᾽ ἂν αὐτοὺς τὸ ςρατιωτικὸν πᾶν ἐκυκλώσατο 4, 9, 11. vbi poteft aor. verti per plusq. coni. folum, donec - circumveniſſet, vel fimul per Lat. particulam quidem f. tandem. — Porro c. verbis, nominatim c. optat., ubi redundet in Vs., ὧν τινος ἐπιλέξασθαι δύναιτ᾽ ἂν θυγατέρα 4, 10, 15. ὑπ᾽ Ἀλεξάνδρου δ᾽ οὐκ ἄν τις εἰπεῖν ἔχοι λ. 6, 1, 16. — Dein c. verbis, ubi vertatur aut per Lat. adv. forte f. fortaſſis, aut per Lat. illa auxiliaria v. debere, poffe, velle, fed et per merum Lat. coniunctiv. praef., impf., plusq., ut, cum ftat per modum indicat. aor. 1., verbo poftpofitum, ἀπείκασεν ἄν τις τὸ μειράκιον 5, 3, 14. it. ἤρθη ἂν λ. 7, 3, 1. — fed praepofitum, πάνυ ἂν ἡ αὐτοῦ βασιλεία εὐδοκίμησεν 6, 9, 17. 8, 4, 14. e. — it. aor. 2. praepofitum, οὐδ᾽ ἂν νῦν εἰς ὑμᾶς ἦλθον 2, 8, 3. it. τοῦτο δ᾽ ἄν τις ἔσχεν ἐγκαλέσαι λ. 6, 1, 24. — fed poftpof. ἔσχε δ᾽ ἄν τι καὶ μεῖζον 3, 6, 8. — †† eadem periodo praepof. et poftpof. ἄλλῳ μὲν ἂν τῳ θάρσος ἐνέβαλεν, ἐλπίδα τε ὑπέφηνεν ἂν 2, 3, 12. — tum per optat., praepofitum, praef. εἰκότως ἂν - ἀποκαλοίην, 1, 5, 11. — fed poftpof. εὐδαιμονοίημεν δ᾽ ἂν 1, 5, 22. — fed longius a v. fuo diftractum, εἰκότως ἂν - ςέργοιτε 1, 5, 16. — fed longius ὡς ἂν - μὴ ἔχοι καιρὸν 6, 1, 13. — tum aor. 1. ἐντεῦθεν ἂν τεκμήραιντο 2, 10, 13. ἀπεικάσαι τίς ἂν τὸ σχῆμα 4, 2, 15. — it. diftractum ἂν - μεριςθείην 4. 3, 19. — tum aor. 2. οὐκ ἂν εὕροι 1, 1, 5. — fed εὕροι ἂν εὔλογον 4. 5. 5. — at diftract. ὡς ἂν — παράσχοι 1, 8, 4. ὅπως ἂν - πάθοιεν 2, 6, 5. οὐδ᾽ ἂν — ἀνάσχοιντο 2, 10, 12. — ††† ἴσως ἂν — ἐκπλαγείητε, fortaffe - expavefcetis, 6, 3, 6. ubi ob adv. difert. reddatur per merum coni. expaveſcatis, vel per v. auxil. poſſitis f.

possetis expavescere. — Porro per coniunctiv. praes., distractum, ὁπηνίκα δ' ἂν - καταθῆται 2, 3, 15. 2, 12, 7. ὡς ἂν - ποιῇ 2, 7, 10. — it. aor. 1. ὁπηνίκα ἂν δεηθῇ 3, 1, 5. — it. aor. 2. ὁπ. ἂν σῶσιν 2, 13, 8. — †††† c. particip., distract. ὡς ἂν - πεμφθέντων 5, 4, 13.

ἀνά, c. acc. loci, ἡσυχίαν εἶναι ἀνὰ τὰ βασίλεια, in palatio, 3, 12, 13. † ἡ Φήμη διέδραμεν ἀνὰ τὰ στρατόπεδα 5, 4, 1. de loco, an pers., sed utrinque Lat. *per.*

ἀναβαίνειν, phys. de pers. c. praep. alia, εἰς τὰ δωμάτια, adscend. 1, 12, 16. — sed impropr. ἐξ εὐγενείας, ὥσπερ κατ' ἀκολουθίαν, ἀναβάντας ἐπὶ τοῦτο, huc evectos, 8, 7, 10. adeptos imperium.

ἀναβιβάζειν, phys. de pers. c. acc. pers. et praep. alia, καθέντες κλίμακα, τὸν Ἰουλιανὸν ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀνεβίβασαν, adscensum praebuerunt, 2, 6, 14. milites, siverunt adscendere, evexerunt, exceperunt.

ἀναβοᾶν, phys. de pers. c. praep. alia, εἰς οἰμωγὴν, exclamare, 1, 4, 17.

ἀναβολή, impropr. abs. μηδένα διδοὺς καιρὸν ἀναβολῆς, cunctationi, 2, 11, 1. οὐδὲ καιρὸν εἶναι ἀναβολῆς, dilationi, 1, 17, 16.

ἀναγινώσκειν, impropr. de pers. c. acc. rei s. scripti, ταῦτα ἀναγνοὺς, quibus lectis, 4, 15, 20. — † ὁ δὲ ἀναγνοὺς, cum legisset, (τοῦτο, τὸ γραμματεῖον) 1, 17, 14. — it. Pass. de re, ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπιστολῆς, lecta, 5, 2, 1. τὸ γραμματεῖον πέμπει αὐτῷ ἀναγνωσθησόμενον, legendum, 1, 17, 14.

ἀναγκάζειν, trop. de pers. c. acc. pers. et sq. inf. ἠνάγκασαν αὐτὸν, ὀλέθρια σκέψασθαι, coëgerunt, 4, 9, 6. — Pass. c. adiuncto ταῦτα ἐπράττετο, ἄκοντός τε καὶ ἀναγκαζομένου αὐτοῦ, coacto, 6, 1, 22. — it. c. inf. et adv. ὅθεν αὐτὸς ἠναγκάζετο, μένειν οἴκοι, cogebatur, 3, 15, 1.

ἀναγκαῖος, trop. de re, ἀναγκαίαν ἡγήσατο τὴν κινδυνώδη, sc. ὁδὸν, necessar. 4, 4, 6. — c. opp. οὐχ οὕτως εὐλόγους αἰτίας ἔχθρας, ὡς ἀναγκαίας 3, 6, 10. — it. Neutr. εὕροι ἂν ὁμοῦ καὶ εὔλογον, καὶ ἀναγκαῖον 4, 5, 5. sq. inf. — sed abs. c. artic. μή τι τῶν ἀναγκαίων διαφθείρῃ, ne quid necessarium, 1, 17, 8. sc. πραγμάτων, s. γραμμάτων. † c. dat. rei, περὶ τὰ τῇ βασιλείᾳ ἀναγκαῖα 6, 1, 13. — †† τὰ ἀπὸ θαλάττης τοῖς ἠπειρώταις ἀναγκαῖα ἀνέπεμπεν, res necessarias, 8, 2, 7. vitae necessitates, sc. χρήματα.

ἀνάγκη, moral. c. verbo, sq. inf. ἐγένετο, ἀπονέμεσθαι λ. necesse fuit, 1, 8, 9. — sed eodem oppresso, ἀνάγκη (ἐστὶ s. γίνεται) τέλος ἐπιτεθῆναι 2, 5, 9. — it. c. dat. pers. simul, ἀνάγκη ἦν ὑποκινομένοις συνήδεσθαι τοῖς πραχθεῖσιν 8, 6, 2. — Tum gen. in oppos. ἐπαγγέλλει ἄκων μὲν τὴν ἔξοδον, πλὴν τῆς ἀνάγκ. αὐτὸν καλούσης, vocante necessitate, 6, 7, 11. v. καλ. — it. c. praep., εἴ τινες οὐ μόνον ἐκ προαιρέσεως, ἀλλὰ δι' ἀνάγκης, necessitate coacti, 3, 4, 16. it. οὐ γὰρ οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, ἀλλ' οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες, necessitate, 1, 4, 12. †† τῶν μὲν δι' ἡδονῆς πραττομένων λ. τῶν δ' ἐξ ἀν. κατορθουμένων, rebus molestis et arduis bene gerendis, 6, 3, 8. — † τὸ ἐς τὰς μάχας πρόθυμον οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ἀλλ' ἐξ οἰκείας ἀνάγκης, ἔχουσιν, necessitate, 8, 3, 15. — † διὰ τὴν παροῦσαν ἐξ ἀν. τῆς βασιλείας τύχην, quia propter praesentem imperii statum necesse erat, 8, 7, 5. — it. εἴτε ἑκουσίως, εἴθ' ὑπὸ ἀνάγκης, αὐτῷ γνωρισθέντας, necessitate, 3, 8, 4. — Porro Dat. οὐχ ὁμοίᾳ μὲν προθυμίᾳ, τῇ δὲ ἐκ τοῦ παρόντος πλήθους ἀνάγκῃ, coacti necessitate, 2, 2, 22. ἀνάγκῃ μᾶλλον, ἢ προαιρέσει, συνεζευγμένος, necessitate, 3, 10, 14. — α.

μᾶλ. ἡ γνώμη, ἐς ὁμόνοιαν περιήγετο. vi. 3. 15. 14. — † παρέλαβε τὴν βασιλείαν οὐχ οὕτως εὐνοίᾳ τῶν στρατιωτῶν, ὡς ἀν. necess. 4, 14, 5. sq. καὶ χρείᾳ τοῦ παρόντος καιροῦ. — †† δυσφόρως μὲν ἤκουσαν, ὑπήκουον δὲ ἀν. 5. 5. 2. — Denique Acc., c. gen. rei, οἱ στρατιῶται, τὴν ἀνάγκην τοῦ πράγματος ὁρῶντες. necessitate cognita, 4, 14. 19. it. c. inf. μηδενὸς παρόντος, ᾧ νέμειν αἰδῶ ἀνάγκην ἔχοι, necesse haberet, 7, 1, 9.

ἀνάγνωσις, impropr. οὔσης σοὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐν συνηθείᾳ, (sc. αὐτῆς, τῆς χειρὸς αὐτοῦ.) cum sit tibi eius lectio consueta, 2, 1, 23. cum eius manum s. scripturam legere consueveris, cum saepe legeris eam. † ἐπιφερόμενος τὸ βιβλίον, ἐξ ἀναγνώσεως ἔλεξε τοιάδε, legendo, 7, 8, 5. per recitationem s. praelectionem.

ἀναγορεύειν, phys. de pers. c. acc. pers. dupl., tum propr. s. appellativo, tum dignitatis, τὸ πλῆθος Σεβαστὸν Γορδιανὸν ἀναγορεύει, appellat, 7, 5, 17. οἱ στρατιῶται αὐτοκράτορα τὸν Ἰουλιανὸν ἀναγορεύουσι, declarant, 2, 6, 16. 4, 4, 19. nuncupare, 6, 8, 11. 7, 7. 4. 5, 8, 20. 8, 8, 16. † γυναῖκα, ἣν Σεβαστὴν ἀναγορεύσας, appell., Heliogabalus, 5, 6, 2. ὁ δῆμος Σεβαστὸν ἀναγορεύει (αὐτὸν) Pertinacem 2, 2, 21. †† c. nom. appellativo, ὁ στρατὸς τὸν Ἀλβῖνον πολέμιον ἀνηγόρευσεν, declar. 3, 6, 17. Tum Pass. c. nominativo dignitatis, χειροτονίας ἀνειπούσης, Σεβαστοὶ ἀνηγορεύθησαν, declarati sunt, (Maximus et Balbinus). 7, 10, 8. sed simul c. nominat. proprii nominis et cum praep. ὁ Σεβῆρος, ὑπὸ τῆς συγκλήτου αὐτοκράτωρ ἀναγορευθείς, appell. 3, 1, 2. it. αὐτ. ὑπὸ πάντων ἐκεῖνος ἀναγορεύεται, nuncupatur, 6, 9, 11.

ἀναγράφεσθαι, pass. phys. de pers. σωτῆρας καὶ προμάχους Ἰταλίας πάσης ἀναγραφῆναι 8, 3, 9. scribi, nominari, celebrari vt Sot. tanquam rel.

ἀνάγω, phys., de pers. cum acc. pers. et praep. alia, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὰ βασίλεια, deduxerunt, 2, 6, 19. milites, recens creatum imperatorem, it. 5, 8, 20. † διὰ μέσου τοῦ πλήθους ἀνάγουσιν (αὐτὸν) εἰς τὸ Καπετώλιον, perferunt, 7, 10, 15. c. adv. τῶν στρατιωτῶν καὶ τοῦ δήμου νύκτωρ ἀναγαγόντων (αὐτὸν,) deduc. 2, 3, 1. simul c. praep. διὰ τῶν ὅπλων αὐτὸν ἀδεῶς εἰς τὴν βασίλειον αὐλὴν, deductum, 2, 6, 7. e. †† c. dat. pers. simul, πρὸς γάμον εἰς τὴν βασ. αὐλ. τῷ θεῷ ἀνήγαγε, (αὐτὸ, τῆς Παλλάδος τὸ ἄγαλμα) adduxit, 5, 6, 7. †† ἀναγαγόντες τοὺς εὐφωνοτάτους ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος, constituere, 2, 6, 7. i.

ἀναδείκνυμι, impropr. de pers. c. acc. pers. dupl., dignitatis et propr. s. appellativo, ὁ Ἰουλιανὸς αὐτοκράτορα ἀναδείξας (αὐτὸν,) κοινωνὸν τῆς βασιλείας ἐποιεῖτο, declarare, (Severum per litteras) 2, 12, 5. it. Pass. ὁ Γορδιανὸς αὐτοκράτωρ ἀνεδείχθη, declaratus est, 8, 8, 1. †† nominativus c. inf. ἅμα τῷ βασιλεὺς ἀναδειχθῆναι, simulac imperator declaratus fuit, 3, 2, 9. it. c. praep. τοὺς ὑπὸ συγκλήτου ἀναδειχθέντας αὐτοκράτορας, qui - creati essent, 8, 6, 4.

ἀναδέχεσθαι, med. impr. de pers. c. acc. rei s. dignitatis et muneris, τὴν διοίκησιν τῆς ἀρχῆς αὐτὸς ἀνεδέξατο, suscepit, 1, 8, 5. τὴν ἀρχὴν 8, 8, 21. - τὴν τιμὴν 6, 8, 13. † c. adv. s. nominativo modi, ἄκων καὶ μὴ βουλόμενος ἀναδέχεται (αὐτὴν, τὴν τιμὴν) ib. 14. †† c. alio acc. rei, δεδιότες, τὴν ἐφ' οἷς ἔδρασαν τιμωρίαν ἀναδέξασθαι, ne poenas - sustinerent, 6, 4, 10. accipere, dare, pati.

ἀναζώννυσθαι, phys. de pers. pass. c. acc. rei s. vestitus, ἀνεζωσμένος χιτῶνας ποδήρεις, indutus, 5, 5, 12. ἀνεζωσμένοι χιτῶνας ποδ. succincti, 5, 5, 20.

Digitized by Google

ἀναθαῤῥεῖν, trop. de perf. c. adv. ἤδη ἀνεθάῤῥησαν (ὁ ϛρατὸς) receperunt animos, 8, 2, 1. poft timorem.
ἀνάθημα, phyf. templorum, εἴ τι πολυτελὲς ἀν. τίμιον, donarium, (praelatum Elagabali deo in pompa) 5, 6, 20. πέμπουσι τῷ Θεῷ (ej. Elag.) ἑκάϛου ἔτους πολυτελῆ ἀναθήματα 5, 3, 9. †† ϛέφανοι χρυσοῖ ἐξ ἀναθημάτων, in donariis, 8, 7, 4. ††† c. gen. loci, ναῶν ἀναθήματα ἐχωνεύετο, (a Maximino) 7, 3, 13. ††† c. gen. materiae, τὸ τέμενος, (Pacis) ἀναθήμασι κεκοσμημένον χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου 1, 14, 4. ††† in fignis caftrenfibus, τὰ τῶν ϛρατοπέδων σύμβολα, χρυσοῖς ἀναθήμασι πολλοῖς κεκοσμημένα, ornamentis, 4, 7, 12.
ἀναθορέω et ἀναθόρω, phyf. de perf. c. gen. loci, ἀναθορεῖν τοῦ σκίμποδος, exfilire, 2, 1, 15. † ἀναθοροῦντα τοῦ σκ. 2, 6, 10. Var. L. ἀναθορόντα.
ἀναθυμίασις, phyf., c. gen. rei f. loci, τῶν ἑλῶν, ἐξ ὧν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ παχύτητος, quarum vaporibus craffis, (per hendiad.) 3, 14, 15. evaporatione, exhalatione.
ἀναιμωτὶ, propr. act. βασιλεύσαντα, fine fanguine, 6, 9, 15. ἄρξειν 2, 8, 15. 6, 1, 15. fed in bello, ἀγαπῶν, τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τὰ χρήματα ἀν. ἀπολαβεῖν 4, 15, 20. fine nova pugna. †† c. adiuncto, ἀν. τε καὶ ἀκοντὶ τοσαῦτα κατωρθωκότα, (Severum, Praetorianis deceptis) 2, 14, 2. ††† paff. ἐμοῦ κρατοῦντος ἐν ἀδείᾳ τε καὶ ἀν. πάντες βιώσονται, incruente, 5, 1, 9.
ἀναίρεσις, phyf., c. gen. rei f. perf. μετὰ τὴν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν, fublationem, 4, 15, 16. † fimul c. praep. ὡς μήτε νεκρῶν ἀναίρεσιν πρὸς ταφὴν γενέσθαι 7, 9, 16. fed impropr., tum paff. de praeterita et facta iam re, c. gen. perf. ἐφοίτησεν ἡ τοῦ βασιλέως ἀν. caedes, 2, 6, 1. interfectio, 2, 13, 1. 4, 9, 5. nece, 4, 13, 4. 4, 15, 20. 5, 3, 4. 7, 1, 10. tum act. de re adhuc futura et facienda, abf. τοὺς οἰκείους αὐτοῦ ᾔτουν πρὸς ἀναίρεσιν, nec. 6, 9, 8. fed c. gen. perf. διὰ τῆς τῶν παίδων ἀναιρέσεως, caed. 3, 2, 10. †† fimul c. adv. θηρίων - συϛαδὸν ἀναιρέσεις, beftias interficiendo, 4, 7, 2. caedes, comminus factas.
ἀναιρέω, impropr. act. de perf. c. acc. perf. ἀναιροῦσιν αὐτὸν, interficiunt, 3, 12, 25. i. q. §. pr. φονεῦσαι, it. 8, 5, 22. cf. 6, 9, 14. † τοὺς τὸν Περτίνακα ἀνῃρηκότας, interfectores Pertinacis, 2, 13, 2. ἀνελόντες αὐτὸν, cum occidiffent, 2, 1, 1. it. c. abl. modi, τὴν νεολαίαν παντὶ τρόπῳ φόνων ἀναιροῦσιν, trucidant, 4, 9, 13. at c. adv. τοὺς ἐμπίπτοντας ἀφειδῶς ἀνῄρουν 1, 12, 15. 4, 6, 12. †† per alios, f. finere, iubere, interfici, ἀνεῖλεν αὐτοὺς, occidit, 3, 5, 10. τοὺς ἰατροὺς ἀνελὼν, occidens, 3, 15, 8. it. c. praep. τούτου τὸν ἀδελφὸν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνῃρήκει 4, 13, 5. it. c. adv. ἀφειδῶς ἀνῄρει πάντας 8, 8, 13. †† per ludum, de imperatoribus, θηρία ἀναιρῶν 4, 11, 15. it. c. abl. modi, ἐλάφους ἔβαλλε - πληγαῖς καιρίοις ἀναιρῶν 1, 15, 6. it. c. adv. θηρίων ἑκατοντάδας ἀνεῖλε πολλάκις, 5, 8, 15. Tum Paff. impropr. abf. τί ἦν ὄφελος βαρβάρων ἀνῃρημένων, barbaros interimi, 7, 3, 2. vel proprio fenfu perf. f. imperf. f. *interficiebantur*; quo fenfu dr. et praef. τῶν ἀναιρουμένων χαριζόμενος τὰς οὐσίας, peremtorum, 3, 10, 12. tum πάντες ἀνῃροῦντο 4, 6, 1. ἀνῃρημένον ἰδόντες 1, 13. 10. 8, 8, 10. † ὡς - εἴη ἀνῃρημένος 7, 6, 21. †† aor. 1. pro praef. ψηφίζεται, τὸν μὲν ἀναιρεθῆναι, occidi, 2, 12, 9. 6, 1, 21. fed et proprio fenfu αὐτὸς ἀνῃρέθη, interfectus eft, 7, 8, 12. it. c. abl. modi, φαρμάκῳ ἀναιρεθεὶς, interfectus, 4, 8, 11. interemtus, peremtus. it. c. praep. ἐπὶ βραχυτάταις αἰτί-

Digitized by Google

αις, ἐκ τῆς τυχαύσης διαβολῆς, ἀνῃροῖντο 4, 6, 5. ὑπὸ τῶν ἀδικηθέντων — 7, 7, 5. τοῖς ἐν σπονδαῖς καὶ εἰρήνῃ ἀνῃρημένοις, caeſorum, 4, 14, 2. † τὸ ἐμὲ πρὸς ὑμῶν ἀναιρεθῆναι, occidi, 2, 5, 9. † ἀναιρεθέντας πρὸ τῶν βωμῶν πεσεῖν, occiſi, 7, 3, 16. it. c. adv. τὸ πλῆθος τῶν ἑκατέρωθεν ἀνῃρημένων ἢ ἁλόντων, caeſorum (in pugna) 3, 7, 15. ἀπροσδοκήτως καὶ ἀφυλάκτως ἀνῃρέθη, interiit, 4, 13, 12. it. ſimul c. praep. et adv. οὓς ἀδίκως καὶ παρὰ τοὺς ὅρκους οἴεται ἀνῃρῆσθαι, interfectos eſſe, 4, 14, 14. αἰφνιδίως ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ Φίλου 7, 1, 22. Denique Med., phyſ., de perſ., c. acc. rei, τὸ παιδίον, ἀνελόμενον - τὸ γραμματεῖον - πρόεισι τοῦ οἴκου, ſuſtulit - et exit, 1, 17, 7.

ἀναίσθητος, trop. de re, act. τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθὲν - ἀναίσθητον ὀνομάζεται, ſenſus expers, 2, 3, 15. opus ſ. ſignum eius hominis, qui beneficia et beneficiorum magnitudinem non ſentit, non agnoſcit, noſtrat. *fühllos*.

ἀναισθήτως, phyſ. ἔπιεν (αὐτό, τὸ Φάρμακον) bibit ita, ut nihil ſentiret (Commodus) 1, 17, 19. itidem act. noſtrat. *unbemerkt* ſ. *unvermerkt*.

ἀνακαλεῖν, propr., pro ſimpl., c. acc. perſ. dupl. et c. praep. alia, πάντες, ὥσπερ ἐκ μιᾶς Φωνῆς, πατέρα χρηστὸν - ἀνεκάλουν (αὐτόν,) vocitabant (Marcum) 1, 4, 21. vocab., appellab. — Paſſ. impropr., de perſ., c. praep. alia, εἰς τὸ εὔτακτον - ἀνακαλούμενοι, dum revocantur, 2, 4, 9. rediguntur, adſueſiunt iterum.

ἀνάκειμαι, paſſ. de re, phyſ. ſ. trop. c. dat. loci et rei, χρήματα, θεάτροις ἢ πανηγύρεσιν ἀνακείμενα, pecuniae, quae theatris eſſent dicatae, 7, 3, 13. repoſitae, definitae; — de perſ. trop., c. dat. rei, βακχείαις καὶ ὀργίοις τοῖς τε θείοις ἔργοις ἀνακείμενον, dicatum (Heliogab.) 5, 7, 2.

ἀνάκλασις, phyſ. de re ac libello, ἐπαλλήλῳ ἀνακλάσει ἀμφοτέρωθεν ἐπτυγμένων (τῶν γραμματείων,) plicatura, 1, 17, 1.

ἀνακοινόομαι, med. trop. pro ſimpl., de perſ., c. acc. rei, dat. perſ. et praep. alia, οὐδὲν αὐτῷ περὶ ἐπιθέσεως - ἀνακοινοῦται, communicat, 1, 8, 9. narrat, aperit.

ἀνακομίζω, phyſ. de perſ., c. acc. rei et praep. alia, ἐς τὸ οἴκημα ἀνακομίσαντες τὴν κλίνην. ſuſtollunt, 4, 2, 16. ſurſum portant; — ſed Paſſ. phyſ. de re, καρποὶ ἢ πόαι χυμοί τε ἀνακομίζονται, (ἐς τοῦτο, τὸ οἴκημα) inferuntur, ib. e.

ἀνακτάομαι, med., propr., de perſ., c. dat. perſ. et acc. rei, Πέρσαις τὴν ἀρχὴν ἀνεκτήσατο, recuperavit, 6, 2, 21. it. c. dupl. caſu rei, acc. et dat., Ἀσίαν πᾶσαν τῇ Περσῶν ἀρχῇ ἀνακτήσασθαι ib. 4. ſed impropr. de perſ., c. acc. perſ. τοὺς ςρατιώτας ἀνεκτᾶτο, recreabat, 6, 6, 5. aegrotos.

ἀνάκτησις, impropr., c. gen. rei, εἰς εὐνοίας ἀνάκτησιν, ad recuperandam benevol. 6, 6, 6. recuperationem.

ἀνακύκλωσις, phyſ., τὸ ἱππικὸν τάγμα περιθεῖ κύκλῳ μετά τινος εὐταξίας καὶ ἀνακυκλώσεως, circumcurrit in orbem quodam decoro curſu ac recurſu, (per hendiad.) 4, 2, 19.

ἀνακωχὴ, impropr., c. adiuncto, et praep. ἔχειν ἀνακωχὴν καὶ μέλλησιν τῷ βαρβάρῳ πρὸς τὸ πάλιν ἐπάγειν τὸν ςρατὸν, moram, 6, 7, 1.

ἀναλαμβάνειν, phyſ. de perſ., c. acc. rei, tum inſtrumenti, ὅπλα ἀναλαβὼν, armis ſumtis, 1, 15, 15. i. q. ſimpl. ſq. ὅπλα λαμβάνων. Sed †† forte pro compoſ. reſumere, iterum capere, in his, δεδιὼς, μὴ - τὰ ὅπλα ἀναλάβωσι, caperent, 2, 13, 21. ὅπλα ἀναλαβόντες, armis aſſumtis, 7, 11, 12. ἀναλαβόντες τὰς πανο-

πλίας, assumta armatura, 2, 6, 19. Sed †† cum acc. rei alio, ἀναλαβὼν τὸ τῶν δορυφόρων σχῆμα, si assumsisset stipatorum habitum, 1, 10, 14. Maternus, vestitum et arma. simul c. adv. τῷ Ἀντωνίνῳ, (Caracallae) ἤδη σκευὴν ἡνιόχου ἀνειληφότι, habitum aur. induto, 4, 12, 11. Denique c. acc. pers. τὸν στρατὸν ἀναλαβόντες, exercitu assumto, 3, 15, 17. 7, 2, 1.

ἀναλογίζεσθαι, med. moral. de pers. c. praep. alia, καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι, reputantes, 2, 1, 8. cogitantes.

ἀνάλωμα, phys. sine casu, πάντα προσκεκένωτο τῇ Κομμόδου ἀφειδέσι καὶ ἀκρίτοις ἀναλώμασι, sumtibus, 2, 7, 3.

ἀναμένειν, phys., de pers., c. inf. pro acc. rei, οὐκ ἀναμενόντων τῶν στρατιωτῶν πολιορκηθῆναι, exspectantibus oppugnationem, 5, 4, 9. sed c. acc. pers. et nominativo modi, τρέμων - ἀνέμενε τὸν φονεύσοντα, exspectabat, 6, 9, 12. sed sine casu, οὐκ ἀναμείνας, sq. ὑπήντετο αὐτῷ, haud se continens, 4, 11, 4. it. c. opp. δρᾶσαί τι μᾶλλον φθάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας ἠθέλησεν, exspectando, 3, 11, 1. 4, 13, 1.

ἀναμίγνυμι, phys. de pers. c. dat. pers. ἀναμίξας τῷ πλήθει, si immiscuisset se, 1, 10, 14. sc. ἑαυτὸν, se conferens inter.

ἀνανδρεία, trop. abs. ἀνανδρείας φέρει διαβολὴν, timiditatis, 2, 8, 4. sed per aliam scripturam, ἀνανδρίας ψόγος, opp. ἀνδρείας, 4, 5, 6. it. 2, 12, 4. sed c. adiuncto, εἰς ἀνανδρίαν καὶ θήλειαν νόσον διέβαλλεν, sc. τοῦτο, 4, 12, 4.

ἄνανδρος, trop. de pers. sine subst. c. adiuncto, μάτην ὑπὲρ ἀνάνδρου καὶ φυγάδος μάχονται, imbelli, 5, 4, 18. femineus; ignavus, timidus, haud virilis; it. ἄνανδρον αὐτὸν καὶ ἀγεννῆ καλῶν 4, 15, 3. sed c. subst. ἄνανδρον καὶ ἄθλιον πρεσβύτην 2, 12, 11. Neutr. de re, ἄνανδρον (ἐστὶ) τὸ μὴ ἀμύνεσθαι, imbelle, 3, 6, 9. sed pro subst. c. gen. pers. αὐτοῦ τὸ ἄπιστον καὶ ἄνανδρον τοῖς ὅπλοις ἐλέγξωμεν, imbellem animum, 3, 6, 12. imbelliam.

ἀνάνδρως, trop. in bello, οὐκ ἀν. ἡττήθησαν, ut imbelles, 6, 6, 10. per ignaviam, deficiente fortitudine. c. adiuncto, ῥαθύμως τε καὶ ἀν. τοῖς πολεμικοῖς προσφερομένου ἐκείνου, timide, 6, 8, 7. ἀν. καὶ ῥαθ. προσφερομένους τῇ τειχομαχίᾳ, ignaviter, 8, 5, 5. sed extra bellum, ἀν. προυδώκατε (αὐτὸν) ignav. 2, 13, 13. de Pertinacis occisoribus, ignobili ratione, turpiter, sine vera fortitudine: ὁρῶντες ἐσθῆσιν ἁπαλαῖς ἀν. κοσμούμενον, haud quaquam viriliter, 5, 8, 2. mulierose.

ἀνανεόομαι, med., phys., de pers. c. acc. rei, τὸ τεῖχος ἀνανεώσασθαι, reparare, 8, 2, 12. restituere. simul c. dat. pers. Κομμόδου αὐτοῖς τὰς τιμὰς καὶ τὰς εἰκόνας ἀνανεώσεσθαι, se instauraturum, 2, 6, 15. opp. praec. ἃς ἡ σύγκλητος καθεῖλεν. Sed impropr. c. acc. rei, ὡς ἂν τὴν μάχην ἀνανεώσαιντο, redintegrarent, 4, 15, 16. iterum incipere. sed simul c. dat. pers., Πέρσαις ἀνανεώσασθαι πᾶσαν - ἀρχὴν, instaur. 6, 2, 6. Περσ. τὴν βασιλείαν — ib. 17. εἰ τὴν βασ. τῷ γένει ἀνανεώσαιτο 5, 3, 22. it. de memoria, tum rei, ἐνίων (ἔργων,) πάλαι γεγονότων, μνήμην ἀνανεώσασθαι, renovare, 1, 1, 1. de historicis. tum pers., simul c. adv. τὴν μνήμην αὐτοῦ παντοίως ἀνανεώσατο 4, 8, 2. conf. 2, 6, 15.

ἀνανήφειν, propr., de pers. μὴ, πᾶν ἐξεμέσας τὸ φάρμακον, ἀνανήψῃ, sese colligeret, 1, 17, 24. post somnum aliquem, cf. §. pr. i. et 20. expergesieret ac sobrius fieret iterum.

ἀνανταγώνιστος, phys. de pers. pass. c. subst. fem., δύναμιν στρατιωτῶν ἀνανταγώνιστον, invictus, 3, 15, 7. sed de re, ποιήσειν ἀρχὴν

ἀν. 14, 10, 5. † ſimul c. ſubſt. maſc. et de perſ. πεζὸν ςρατὸν καὶ τὴν διὰ δοράτων συςάδην μάχην ἀν. ib. 7.

ἀνάξιος, moral. de perſ., c. gen. rei, τὸν Ἰουλιανὸν καταφρονεῖσθαι, ὡς ἀνάξιον, ἧς ἐώνητο, indignus illo, quod emerat, imperio, 2, 7, 9. ſed abſ. τὰ τῆς τύχης δῶρα καὶ ἀναξίοις περιπίπτει 5, 1, 11. it. de re, τέλει ἐχρήσαντο ἀναξίῳ, 8, 8, 20. immeritus. ſed c. gen. rei, μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιεῖν 1, 16, 13. indecorum; βασιλείας τε ἀνάξια καὶ τῶν προβεβιωμένων αὐτῷ καὶ προπεπραγμένων νομίσας 2, 5, 6. it. ſimul c. gen. perſ. οὐ παύσῃ, ἀνάξια σαυτοῦ καὶ τῶν προβ. σοὶ λέγων; 2, 1, 18.

ἀνάπαυλα, phyſ. in bello, μήτε διδοὺς καιρὸν ἀναπαύλης, ſpatium requieſcendi, 2, 11, 2. μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοὺς, nullum locum quieti, 3, 6, 21. † μηδὲν ῥαθυμίᾳ, μηδ' ἀναπαύλῃ νέμων (per eadem Lat. Bg.) 3, 2, 1. ſed extra bellum, c. adiuncto, δεδωκέτα τοῖς καμάτοις ἀνάπαυλαν ἀργίαν τε ταῖς πράξεσι, data laboribus pauſa, 7, 5, 5. de Gordiano proconſule in provinc.

ἀνάπαυσις, phyſ. abſ. οὐδένα καιρὸν εἶχεν, εἰς ἀνάπαυσιν ὡρισμένον, requiem, (Commodus) 1, 17, 22. ſomnum, interdiu ſ. noctu.

ἀναπαύω, impropr. de perſ. c. acc. perſ. et gen. rei, Ἰταλιώτας πόνων ἀνέπαυσε, liberavit, 2, 11, 9. Sed Med. de quiete univerſa, in bello, c. adiuncto tum temporis, ὁ Σεβῆρος (κατὰ, διὰ, ἀνὰ) τοσοῦτον (χρόνον ſ. μέρος τοῦ καιροῦ) ἀνεπαύετο, ὅσον καλλιερῆσαι, requieſcebat, 2, 11, 11. ſq. εἰς δὲ τὴν Ῥώμην ἠπείγετο, it. μιᾶς ἡμέρας ἀναπαυσάμενοι, cum requieviſſent, 8, 4, 17. ſq. τοῦ λοιποῦ εἴχοντο τῆς πολιορκίας, tum loci ſimul ὁδοιπορίας εἴχετο - οὐδέπου ποτὲ, ἐπὶ πολὺ μένων ἀνεπαύετο 3, 14, 6. Sed de ſomno, diurno ſ. nocturno, abſ. τοῖς ςρατιώταις, ὧν οἱ μὲν - οἱ δὲ ἀνεπαύοντο, requieſcebant, 4, 4, 13. dormire ſ. cubitum ſe conferre. † εἰς ὕπνον καθελκόμενος, ἀνεπαύσατο 1, 17, 20. it. c. adv. τοῦ δωματίου, ἔνθα ἀναπαύονται 3, 11, 12. it. c. praep. ἀναπαυομένου αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ 8, 5, 19. ἐπί τινος σκιμποδίου ἀναπαυόμενον 7, 5, 6. denique de morte, abſ. ἀνεπαύσατο, requievit, 1, 4, 18. obdormiſcere, noſtr. *entſchlafen.* c. praep. - ἐπὶ παισὶ διαδόχοις, filiis ſucceſſoribus requievit, 3, 15, 7. mortuus eſt ita, ut relinqueret ſ. haberet ſuos filios ſucceſſores, poſtquam reliquiſſet rel. c. gen. rei, ἀνεπαύσατο τοῦ βίου, deſiit vivere, 3, 15, 5. 6, 1, 9. it. ſimul cum praep. ἐν βρόχῳ τοῦ β. ἀν. 7, 9, 20.

ἀναπείθειν, de perſ. propr., verbis, c. acc. perſ., οἱ παῖδες αὐτῷ τὴν ςρατιὰν ἀναπείθουσιν, ſolicitant, 1, 9, 11. 4, 1, 3. πάντας ἀναπείσαντας, omnibus impulſis, 7, 4, 7. † διελέγετο καὶ ἀνέπειθε (αὐτοὺς,) ſolicitabat, 2, 7, 10. †† ὃν αὐτὸς ἄκοντα ἀνέπεισεν, impulerat, 7, 1, 23. ſc. ad imperium affectandum. ſed c. abl. modi, μεγάλαις πάντας ὑποσχέσεσι καὶ ἐλπίσιν ἀναπείθων, ſolicitans, 2, 9, 17. ſq. ῥᾳδίως ὑπηγάγετο, it. ὑποσχέσεσι δωρεῶν καὶ δεήσεσι τὸν ςρατὸν ἀνέπειθον λιπαροῦντες 8, 4, 25. it. c. praep. εἰ πᾶν τὸ ἔθνος ἀναπείσαιεν εἰς ἀπόςασιν, ſolicitarent, 7, 5, 1. it. c. inf. tum praeſ. πάντας ἀνέπειθεν, εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνον 3, 15, 2. ἀναπείσας λ. hortatus, 7, 9, 7. tum aor. 1. ἀνέπειθεν ἰατροὺς, κακουργῆσαί τι, ſolicitabat, ut 3, 15, 4. ὅπως ἀναπείσειαν τὸν ςρατὸν, ἀποδεῖξαι λ. quo perſuaderent, ut. ib 10. tum aor. 2. οἰνοχόους ἀνέπειθον, ἐμβαλεῖν φάρμακα, ſolicitabant, ad miſcendum venen. 4, 4, 3. ἀναπεῖσαι τοὺς βαρβάρους, ἀποςῆναι Μακεδόνων, impuliſſe, ut 6, 2, 19. 7, 1, 16. † utr. ſimul, ἀναπείθει νεανίσκον τινὰ, ἐπιπεσεῖν τε τῷ Κομμόδῳ καὶ φονεῦσαι, perpulit, ut 1,

Digitized by Google

8, 11. c. adv. *κατ' ὀλίγον ἀνέπεισε τὸν νεανίσκον, ὀλέθρια βουλεύσασθαι*, adduxit, ut, ib. 10. Sed impropr. de rebus, c. acc. perf. *ἀνέπειθε - αὐτὸν ὀνείρατα*, impellebant, 2, 9, 4. fed fimul c. praep. et c. adiuncto, *ἐνῆγεν αὐτοὺς καὶ ἀνέπειθεν εἰς πραγμάτων καινοτομίαν τὸ Μακρίνου μῖσος* 5, 4, 2. *ἦν αὐτὸν τὰ ἀναπείθοντα οὐ μικρὰ εἰς ἐπιθυμίαν ἀρχῆς*, quae impellerent, 6, 2, 16. it. *ἔτι τε αὐτὸν καὶ πολλὰ ἦν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν ἀναπείθοντα* 5, 11, 2. Tum Paff. de perf., impropr., c. praep., *εἰ ἐκ μόνης προαιρέσεως ἰδιωτικῆς ἀνεπειθόμην*, adducerer, 2, 8, 3. † *ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς ἀνεπείσθη καὶ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν*, impulfus eft, 1, 12, 9. it. c. adv. *εἰκότως ἀναπεισθεὶς* 2, 7, 9. it. c. abl. modi, *τούτοις ἀναπεισθέντες* 2, 6, 16. *χρήμασιν* - illecti 6, 7, 17. fed propr., verbis, c. praep., *αὐτὸν ἀναπεισθῆναι ὑπὸ τῶν παίδων*, perfuafum a, 3, 2, 7. fq. *ἐπιστειλάντων καὶ δεηθέντων.* c. abl. modi, *ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀναπεισθεὶς*, adductus, 4, 13, 6. impulfus, 8, 5, 8.

ἀναπέμπω, phyf., de perf. c. acc. rei et praep. *ἡ Ἀκυληΐα τὰ ἀπὸ θαλάττης ἀνέπεμπεν εἰς τὴν ἄνω γῆν*, furfum mittebat, 8, 2, 7. fed Paff. c. praep. et inf. *ἐπὶ τὸν Ἰουλιανὸν εἷς τῶν χιλιαρχόντων ἀναπέμπεται, ἀποκτεῖναι πρεσβύτην*, mittitur, 2, 12, 11.

ἀναπεπταμέναις, phyf. de re, *πύλαις*, patentibus, 2, 11, 11. paff. apertis, ab *ἀναπετάννυμαι*, per fync., pro *ἀναπεπεταμέναις*, potius, quam ab *ἀνίπταμαι*.

ἀναπηδᾶν, phyf. de perf., c. praep. alia, *ἀναπηδῶντες εἰς τὰ δώματα*, fubfilientes, 7, 12, 11.

ἀνάπλεως, de perf., impr., c. gen. rei, *πλείστων ἦν χρημάτων ἀνάπλεως (αὕτη, ἡ Μαισὰ)* referta, 5, 3, 5. abundans, dives.

ἀναπνεῖν, de perf., impropr., c. praep., *ὅπως ἀπὸ τῆς πικρᾶς τυραννίδος πάντες ἀναπνεύσειαν*, refpirarent, 2, 1, 8. fierent tranquilli poft tyrannidem f. liberati a tyranno; atque adeo de animo: fed magis de corpore, abf. *μήτε διδοὺς καιρὸν ἀναπαύλης, εἰ μὴ τοσοῦτον, ὅσον ὀλίγον τοὺς στρατιώτας ἀναπνεύσαντας ἔχεσθαι τῆς ὁδοῦ*, refpirantes, 2, 11, 2. vbi refecti effent corpore, vires corporis recepiffent.

ἀναποδίζειν, phyf. de perf., c. praep. al., *ἔθει πρὸ τοῦ ἅρματος, ἀναποδίζων εἰς τοὐπίσω*, currebat ante currum receffim, (Heliog.) 5, 6, 17. cedens, gradiens.

ἀναπτὰς, impropr., de perf., cum praep. al., *εἰς οὐρανὸν ὁ πατὴρ*, fubvectus, 1, 5, 17. Marcus, poft mortem, cum evolaffet, furfum volaffet, ut animus et genius, ab *ἀνιπτάω* f. *ἀναπτάω, ἀνίπτημι* f. *ἀνάπτημι.*

ἀναπτοίομαι, paff. de perf., abf. *ἀνεπτόηντο πάντες*, arrecti erant animis, 2, 7, 12. commoti, impleti fpe, fiducia, defiderio, cupiditate.

ἀνάπτομαι, paff. de re, phyf., c. adv. et praep., *πάντα ῥᾷστα ἀνάπτεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς*, accenduntur, 4, 2, 21. fed abf. *δᾷδας, αἳ ἀναφθεῖσαι φερόμεναι*, incenfae, 8, 4, 31.

ἀνάρμοστος, phyf. de re et animanti, paff., *μέρεσι σώματος ἀναρμόστοις*, incongruentibus, 1, 14, 2. deformis, non habens rationem f. proportionem cum rel. corpore ac rel. membris, diffimilis quoad vel formam, vel certe magnitudinem.

ἀνάρπαστος, paff., de perf., phyf., *πλείστους ἀναρπάστους ἐποίει*, abripiendos curavit, 7, 3, 8.

ἀναῤῥῆξαι, phyf., de perf., c. acc. rei f. loci, *τὰς δημοσίας ἀποθή-*

κας τῶν ὅπλων. τοὺς ὄχλους ἔπεισε, effringere, 7, 11, 14. ab ἀναῤῥήγνυμι f. ἀναῤῥηγνύω.

ἀναῤῥιπτέω f. ἀναῤῥίπτω, impropr., de perf., c. acc. rei, πάντα κίνδυνον ἀναῤῥίψαι, excitare, 5, 3, 23. c. adv. ἅπαξ ἀναῤῥίψαντας κίνδυνον, tentato periculo, 7, 10, 3. it. Paff., de re, ἅπαξ ἀναῤῥιφθέντος κινδύνου, tentato, 7, 7, 9. fed phyf. de animantı, c. praep., λεόντων, ἐξ ὑπογαίων ἀναῤῥιφθέντων, fubmiffis, 1, 15, 13. emiffis, erumpentibus, fe eiicientibus f. proiicientibus f. praecipitantibus cum vi et rabie, f. ferociter, noftrat. *hervor ftürzen* f. *fich h. ft.*

ἀναρτᾶν, phyf. de perf. c. acc. perf. et dat. rei, ἀνήρτησεν ἑαυτὸν βρόχῳ, fufpendit fe ipfum laqueo, 7, 9, 9.

ἀνασκολοπίζεσθαι, phyf. de re, δεικνύντες τὴν κεφαλὴν - ἀνεσκολοπισμένην, infixum conto, 8, 6, 16. fed de perf. συκοφάνται ἢ δοῦλοι ἀνεσκολοπίσθησαν, patibulo fuffixi, 5, 2, 4.

ἀνάςασις, phyf. de re, c. gen. rei, ἀνδριάντων ἀναςάσεσι, erectione, 2, 15, 9.

ἀναςαυρόομαι, paff. phyf. de re, c. adv. πέμψας τὴν κεφαλὴν τοῦ λ., δημοσίᾳ ἀναςαυρωθῆναι (αὐτὴν) κελεύει, cruci affigi, 3, 8, 2. et 3.

ἀναςρέφω, phyf. de perf. abf. ὡς τοὺς ὑπαντωμένους ἀναςρέφειν, recederent, 3, 11, 4. retroire, reverti.

ἀνασχετός, paff. de re, trop., οὐκ ἀνασχετὰ ἡγούμενος (αὐτὰ) minime ferenda, 6, 3, 1.

ἀνατίθημι, phyf. de perf., c. rei et acc. et abl., τὰ πολλὰ - δημοσίαις ἀνέθηκεν εἰκόσι, dedicavit, 2, 9, 5. τὰς μάχας τε καὶ τὰς νίκας δημ. ἀνέθηκε γραφαῖς, expofuit, (*ausgeftellt*, f. *aufgeft.*) 3, 9, 21. -- it. c. praep. τὴν μάχην μεγίςαις εἰκόσιν ἀν. πρὸ τοῦ βουλευτηρίου 7, 2, 15. †† ὡς τινὰς τῶν δημοτῶν καὶ χεῖρας ἀνατιθεῖναι 7, 3, 14. v. N. Sed Paff., de re, c. praepp., ἐκέλευσεν, ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τόπῳ τὴν εἰκόνα ἀνατεθῆναι ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ λ. collocari, 5, 5, 12. Tum Med. de perf., c. acc. rei et praep. ταῦτα εἰς ὕςερον ἀνέθετο, reiecit, 3, 5, 2. repofuit, diftulit, noftr. *verfchieben.*

ἀνατολή, phyf. de terra, σὺν παντὶ τῷ τῆς ἀνατολῆς πλήθει, Orientis, 4, 14, 12. de Parthia maxime. †† πᾶσαν ἀνατολὴν ὑπετάξετε 3, 6, 14. κεχειρῶσθαι 4, 11, 13. de incolis etiam. fed per praepp. τοξοτῶν ἀριθμὸν πολὺν ἐπαγόμενος ἀπὸ τῆς ἀν. 6, 7, 17. ἐπὶ τὴν ἀν. ἠπείγετο 2, 14, 10. ἐκείνου κατὰ τὴν ἀν. ἀσχοληθέντος 2, 15, 5. 5, 5, 1. † c. opp. ἄγεσθαι ἐξ ἀνατολῶν, ab Oriente, 7, 3, 9. fqq. fing. ἢ δύσεως, ἀπό τε μεσημβρίας. Sed fimul c. artic. poftpofitivo et fubft. perf vel rei, tum diferto, tum oppreffo, it. praemiffo, aut fubiecto. τοξόται οἱ ἀπὸ τῆς ἀν. Orientales, 8, 1, 3. τοῖς ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις, orientalib. hom. 3, 8, 13. διοικήσας τὰ ἐπὶ τῆς ἀν (πράγματα) res Orientis, 3, 5, 1. τῶν κατὰ τὴν ἀν. ςρατοπέδων, oriental. exercit. 2, 8, 18. τοῖς λοιποῖς κατὰ τὴν ἀν. ἀνθρώποις, per Orientem, 2, 7, 10. κατορθώσας τὰ κατὰ τὴν ἀν. rebus in Oriente, 3, 10, 1. τῆς κατὰ τὴν ἀν. ἀρχῆς, orientali imper. 6, 2, 3. † τὰ κατὰ τὰς ἀνατολὰς τολμώμενα, in oriente, 6, 3, 1. Tum de coeli parte, c. opp. τὰ τε τῇ ἄρκτῳ, καὶ τὰ τῇ ἀνατολῇ ἔθνη προσκείμενα. Orienti, 3, 1, 9. it. per praep. τοὺς τὰ ἀρκτῷα τῆς γῆς κατοικοῦντας, - τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ποιουμένους τὸν βίον, fub oriente fole, 1, 2, 9. οἱ ὑπὸ ταῖς ἀν. κατοικοῦντες, fub Oriente, 6, 7, 10. Sed cum artic. iterum fuperioris modi, τὰς ὑπὸ ἀνατολαῖς καὶ ἄρκτῳ νίκας, fub Oriente, 3, 14, 3. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀν. ἡγεμόνων, ex Oriente du-

Digitized by Google

ces, 6, 2, 7. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀν. ἐθνῶν, Oriental. ib. 18. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀν. πταισμάτων, in Oriente, 6, 8, 8. †† ἔθνη, τά τε ὑπ' ἀνατολαῖς καὶ μεσημβρίας, (fub) Orientem, 8, 5, 15. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀν. res in Oriente, 6, 7, 8. ††† τῶν ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν βαρβάρων, oriental. 2, 1, 9. 3, 11, 17.

ἀνατολικοὶ, abf. τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται, Orientales, 5, 4, 10. fc. ἀνθρώπων f. ἀνδρῶν. it. 5, 2, 4. fed c. opp. τῶν ἀρκτῴων ἀνδρῶν, τοὺς ἀνατολικοὺς νενικηκότων 3, 4, 5.

ἀνατρέπειν, phyf. de perf. c. acc. rei, ἡ σύγκλητος - τὰς αὐτοῦ τιμὰς ἀνατρέπουσι, evertunt, 7, 7, 4. everti iubent ftatuas, i. q. §. pr. κατεσπῶντο. -impropr. ὥσπερ τινὸς πονηρᾶς τύχης ἀνατρεπούσης αὐτοῦ τὴν ἔτι σώφρονα (μερίδα τῆς ψυχῆς) fubvertente, 1, 8, 5. corrumpente; it. ἐβάσκηνε πάντα καὶ ἀνέτρεψε πονηρὰ τύχη, fubvertit, 2, 4, 11. fed Paff. de re, ὅπως τὸ πραττόμενον μὴ προγνωσθὲν ἀνατραπῇ, fubvertatur, 5, 12, 15. impediatur, irritum reddatur.

ἀνατρέφεσθαι, paff. de perf., c. adv., παιδὶ, κοσμίως καὶ σωφρόνως ἀνατρεφομένῳ, educato, 5, 8, 3. it. c. praepp. ἐκ παίδων σὺν αὐτοῖς (τόξοις τε καὶ ἵπποις) ἀνατρέφονται, enutriuntur (Perfae) 6, 5, 9. ἐν πλούτῳ καὶ τρυφῇ ἐκ πατέρων (παίδων) ἀνατραφεὶς, educatus, (Albinus) 2, 15, 2. ὑπὸ ταῖς μητράσι καὶ τῇ μάμμῃ ἀνετρέφοντο, educ. (Heliog. et Alex. Sev.) 5, 3, 7. †† ἀνατραφεὶς ὑπ' αὐτοῖς, educ., 6, 4, 4. imperator Alex. Sev. a civibus, inter quos educ. Sed Med. c. acc. perf. et praep. τὸν Κόμμοδον ὁ πατὴρ μετὰ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας ἀνεθρέψατο, educavit, 1, 2, 2. fed c. acc. hoc folo, τὸν υἱὸν, ὃν αὐτοὶ ἀνεθρέψασθε, educaftis, 1, 4, 8. filium imperatoris amici eiusdem. †† σώζειν, ὃν ἀνεθρέψαντο, educaviffent, 6, 9, 5. imperatorem milites, ut 6, 4, 4.

ἀνατρέχειν, phyf. et fimul trop., ἡ ναῦς ἀνέδραμε, navigium fubvectum eft, 1, 11, 1. retro vectum, in aquam e limo. fed phyf. de perf., c. praep. εἰς τὰ βασίλεια ἀνέδραμεν, reverfus eft (celeriter) 4, 5, 17. recurrit, imperator Carac. e fenatu. at μὴ ἀναδράμωσιν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, recurrerent, 2, 13, 21. Praetoriani exauctorati e campo.

ἀναφαίρετος, phyf. paff. de re, ἀναφαίρετα κτήματα ψυχῆς, quae auferri non poffent, 1, 2, 4. non auferenda, eripienda.

ἀναφέρειν, impropr., de perf., c. acc. rei et praep. τὰ πλεῖστα τῶν γινομένων ἐς ἐκεῖνον ἀνεφέρομεν, imputabamus ipfi, 2, 10, 6. attribuere, tribuere, adfcribere, facta et orta ab illo putare. τῶν δεινῶν τὰς αἰτίας εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντες, conferentes in, 1, 12, 11. τὰς αἰτ. τῶν συμφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου ἀκρίτους φόνους καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου ἁμαρτήματα ἀνέφερεν ὁ δῆμος, referebat in 1, 14, 13. derivare, quaerere in re. εἰς θεὸν ἀναφέροντες (αὐτὴν, τὴν ἑορτὴν,) referentes ad, 1, 16, 2. ab eo ortum, inftitutum putare et dicere. γυναῖκα, ἀναφέρουσαν τὸ γένος εἰς Κόμμοδον, quae referebat ad 5, 6, 5. derivare, repetere, deducere, reducere. ἀνέφερεν εἰς Αἰνείαν τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν, refer. 2, 3, 9. Paff. de re, c. praep., προσηγορίας, ὧν αἱ πλεῖσται εἰς Ἡρακλέα ἀνεφέροντο, referebantur in, 1, 14, 17. referebant Commodi cognomina ad Herculem, defumta erant ab eius attributis.

ἀναφθεῖσαι, v. ἀνάπτομαι.

ἀναφορὰν ἔχειν, i. q. pr. privum v. paff. ἀναφέρεσθαι, abf. τὰ πρότερον ὑμῖν κατορθωθέντα εἰς τὴν ἐκείνου σοφίαν τὴν ἀν. ἔχει, referuntur ad, 1, 5, 23. tribuuntur, tribuenda funt, eius fapientiae. Sed c. gen. rei, χρηστότης - τῶν ἐπαίνων τὴν ἀν. εἰς αὐτόν τινα ἔχει

τὸν κατορθοῦντα; laudem referunt ad, 5, 1, 12. bonitas tribuit, parit, affert laudes ei, qui rel.

ἀναχωρεῖν, phyf. de perf., in bello, abf., de militibus et hoftibus, πᾶσαν κατατρέχοντες τὴν χώραν, πόλεσί τε ἐπιόντες, ἀνεχώρουν, recedebant, 1, 10, 4. fed in pugna, προσποιούμενοι ἀναχωρεῖν, τριβόλους ἐῤῥιπτον, fe recedere. 4, 15, 6. fimul c. adv. et opp. ἐπιτρέχοντες αὐτοῖς κούφως, καὶ ἀναχωροῦντες ῥαδίως, recedendo, 7, 2, 5. Mauri iaculatores. it. in loca terrae fuae interiora, ad vitandum conflictum, τῶν βαρβάρων ἀνακεχωρηκότων, regreffis (Germanis) 7, 2, 6. it. in oppugnanda urbe, ἀπαγορεύειν καὶ ἀναχωρεῖν, reced. 8, 2, 4. Sed c. praep., in pugna, τῶν Γερμανῶν ἐς αὐτὸ (τὸ ἕλος) ἀναχωρούντων εἰς φυγὴν, fuga recedentibus, 7, 2, 13. fed poft pugnam, πολὺ πλῆθος αὐτῶν ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, difcefferat ad. 3, 4, 18. it. in loca iterum interiora, οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων ἀνακεχωρήκεσαν, receffcrant, (fq. ἐν δὲ ταῖς ὕλαις ἐκρύπτοντο) 7, 2, 10. ἦσαν δέ τινες, οἳ, διαδράντες, πρὸς τὸ παρὸν ἀνακεχωρήκεσαν 1, 3, 13. fed in caftris, τῶν πλείστων ἐς τὰς σκηνὰς καὶ τὰ ἐγκεχειρισμένα τῆς φρουρᾶς χωρία ἀνακεχωρηκότων, cum receffiffent, 8, 5, 19. it. in defendendo imperatore a rel. exercitu, κατ᾽ ὀλίγους ἀνεχώρουν, recedebant, (fq. οὐδ᾽ ὅπλα λαβεῖν ἤθελον) 6, 9, 7. †† cum nominat. particip. et modi, οὐκ ὀλίγοι ἀποσφαλέντες ἀνεχώρουν, rec. 2, 5, 14. Praetoriani, poft incurfionem in Pertinacem eius que orationem. Sed poft eiusdem caedem, c. praep. et abl. modi, εἰς τὸ στρατόπεδον δρόμῳ ἀναχωρήσαντες, fe recipiunt, et ib. 15. Tum extra bellum, de vivis, abf., poft falutationem matut. οἱ παρόντες ἀνεχώρησαν, recefferunt, 7, 6, 20. fed aliter, ad vefperam, dum fecretius quid alii cui imperatur, πάντων ἀνακεχωρηκότων, digreffis, 3, 11, 9. it. ut arcanum quid inquiratur, ἐπιστῆναι ἀνακεχωρηκότι τῷ Βιταλιανῷ ἐν τῷ τοῦ δικαστηρίου οἰκίσκῳ, remoto, 7, 6, 12, regreffo, f. cum difceffiffet, fe recepiffet; ubi pr. ἐν pertinet potius ad pr. v. ἐπισ. quam ad ἀν. pro εἰς τὸν οἰκ. Sed c. praep. varie, εἰς τὴν βασίλειον αὐλὴν ἀνεχώρησε, receffit, 1, 7, 12. rediit, e templo, poft facra, imperator Commod. it. ἑκάτερος εἰς τὰ ἑαυτοῦ βασίλεια, reverfus eft, 4, 3, 21. e concilio, Caracalla et Geta. †† εἰς τὴν Λαύρεντον ἀνεχώρησεν, receffit (Commod.) 1, 12, 2. peftis caufa; difceffit, abiit. †† fimul c. nominat. particip. et modi, κατὰ τὴν μέσην ὁδὸν ἐπειχθεὶς ὑπὸ τῆς γαστρὸς, ἀνεχώρει σὺν ἑνὶ ὑπηρέτῃ, ἀποσκευασάμενος τὰ ἐνοχλοῦντα, feceffit (Caracalla) 4, 13, 9. tum poft falutat. matut. οἱ μὲν - οἱ δὲ, προσαγορεύσαντες, πρὸ ἡμέρας ἀνακεχωρήκεσαν, receffcrant, 7, 6, 17. ††† de mortuis, Γορδιανοὺς ἐκείνους εἰς οὐρανὸν καὶ θεοὺς ἀνακεχωρηκέναι, conceffiffe, 8, 6, 5. †††† de re, τοῦ Κομμόδου ἐν τοῖς ἀνακεχωρηκόσι τόποις ἡδοναῖς σχολάζοντος, in feceffibus, 1, 12, 12. in locis fecretioribus ab urbe, praediis.

ἀναχώρησις, phyf. de perf., in pugna, c. opp. Μαυρουσίων τὰς ἀναχωρήσεις κούφως ποιουμένων, recurfus, 6, 7, 18. praec. τὰς ἐπιδρομὰς, i. q. v. privum antea ἀναχωρούντων.

ἀνδραγαθία, moral. de milit. c. gen. rei, τῇ τῶν ὑμετέρων ἔργων ἀνδραγαθίᾳ 1, 5, 25. veftrorum factorum fortitudine, f. veftris fortibus factis, facinoribus, operibus, per veftra facta fortia f. fortiter facta; rebus a vobis fortiter factis; f. cum Bg. partim *rebus a vobis* ftrenue *gerendis*.

ἀνδρεία, phyf. de corpore, κάλλει προσώπου μετ᾽ ἀνδρείας, c. vigore virili, 1, 7, 8. de Commodo, cum virilitate f. dignitate virili,

Digitized by Google

maiestate virili, s. pulcritudo faciei virilis. Sed moraliter, maxime de animo, extra bellum, de imperatore, in pugna cum bestiis, θηρίων μάχας, - τῶν κολάκων εἰς ἀνδρείας δόξαν αὐτὰ ὑμνούντων, fortitudinis, 1, 15, 17. 1, 15, 5. 14. 1, 17, 27. de Commodo. †† de Caracalla, in caede fratris, ὁ κρατήσας δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο 4, 5, 6. opp. pr. ἀνανδρίας. † de athletis, ἀνδρείας μιμητὰς μεταπεμψάμενος 3, 8, 10. Severus in ludis pro victoria. Sed in bello, de pers., vel imperatoris ducis que, vel militum rel., c. subst. aliquo, τὴν δόξαν ἀνδρείας ἀποίσεσθε 1, 5, 24. οἱ κατὰ τὴν Ῥώμην στρατιῶται πομπῆς μᾶλλον, ἢ ἀνδρείας ὑπηρέται, virtutis, 2, 10, 3. ἀνδρείας τὸ ἐνδόσιμον τοῖς στρατιώταις ἔργῳ διδοὺς 3, 6, 22. †† intercedente praep. ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει ἐφόδια 2, 10, 11. ἤμβλυνεν (ἡ μήτηρ) αὐτοῦ τὰς πρὸς ἀνδρείαν ὁρμάς, generosos spiritus. 6, 1, 10. Sed c. adi. καταφρονήσας τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας 3, 6, 6. 4, 14, 14. 7, 8, 6. ἀνδρείαν πᾶσαν ἐν ταῖς μάχαις ἐπεδέδεικτο 2, 9, 12. it. per praep. εἰ τὰ τοῦ πολέμου λείψανα μετὰ πάσης ἀνδρείας ἀπαλείψοιτε 1, 5, 9. τὴν ἀρχὴν δι' ἀνδρείας ἐναρέτου ἐκτήσαντο 2, 13, 12. τῇ συνήθει χρώμενοι ἀνδρείᾳ 3, 6, 16. † οἱ δοκοῦντες ἀσθενέστεροι (πολλάκις) καθεῖλον τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνδρείας μείζονος 8, 3, 11. At c. verbis solis, οἳ μόνοι ἀνδρείᾳ τοσαύταις μάχαις ἐνικήσατε 3, 6, 14. οἱ Βρεττανοὶ ἀνδρείᾳ οὐδὲν τῶν Ἰλλυριῶν ἀπολείπονται 3, 7, 6. τὸν ἐν Καίσαρος τιμῇ γεγονότα χειρωσάμενος ἀνδρείᾳ, Severus Albinum, 3, 7, 19. it. simul per praep., τοῦ μετὰ ἀνδρείας ἄρξαντος, fortiter, 2, 10, 15. δι' ἀνδρείαν ἐπιτήδειος δοκῶντες τὸν παρόντα πόλεμον, Maximinus, 6, 8, 9. †† ἐν ἀνδρείᾳ προύχετε, fortitudine, 2, 10, 9. ubi malunt alii εὐανδρίᾳ. ††† cum gen. vel rei, τῶν ἐξ ἀνάγκης κατορθουμένων ἔνδοξος ἡ ἀνδρεία 6, 3, 8. πιστεύοντες τῇ τῶν ὑμετέρων ἀνδρείᾳ ὅπλων τε καὶ σωμάτων, virtuti, 2, 10, 18. ὅπλα ἐρρωμένα σοφίᾳ τέχνης, ἀλλ' οὐκ ἀνδρείᾳ μάχης περιγενόμενα, vi pugnandi, 8, 4, 28. - vel pers. οὗ τῆς ἀνδρείας - μνήμη λ. 2, 10, 7. μιμητὰς τῆς ἐκείνου ἀνδρείας, Maximini - milites, 6, 8, 5. 7.

ἀνδρεῖος, moral. de pers., extra bellum, c. praep. καίτοι δοκοῦντα πρὸς πάντα ἀνδρεῖον, fortis (Pertinax) 2, 3, 2. plenus fiducia et hilaritate. Sed superlat., abs. Ἡρακλέα, ὡς ἀνδρειότατον λ. fortiss. 1, 14, 17. at c. gen. pers. ὁ Κόμμοδος ὑποσχόμενος, τοῖς ἀνδρειοτάτοις τῶν νεανιῶν μονομαχήσειν 1, 15, 1. Sed Neutr. de re, ἀποκτεῖναι (αὐτούς, τοὺς πρέσβεις) ἀνόσιον καὶ οὐ πάνυ ἀνδρεῖον ἡγήσατο, virile, 6, 4, 12. magnum, animo dignum magno. Tam in bello, c. adiuncto, ὅτι μηδὲν ἀνδρεῖον. μηδὲ νεανικὸν παρέχοιτο, nullum forte nec virile factum, 6, 8, 8. sed c. opp. ὅσα ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεῖα καὶ σώφρονα, sq. explic. στρατηγικὴν - ἀρετὴν ἔχοντα, fortia, 1, 2, 9. at c. gen. rei, τὰ ἀνδρεῖα καὶ σεμνὰ τῶν ἔργων φοβερὰ προσαγορεύουσι, fortia facta, 7, 8, 15. Sic et

ἀνδρείως, in bello, κατορθωθέντα, fortiter, 1, 5, 23. παραταξάμενοι 5, 1, 8. ἀντισχόντες 6, 5, 22.

ἀνδριάς, phys. c. gen. pers. ἔστησεν ἀνδριάντας αὐτοῦ (s. αὑτοῦ) κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, statuas, 1, 14, 18. sed oppresso hoc gen. ἀνδριάντων ἀναστάσεσι (αὐτοῦ) 2, 15, 9. † τὸν ἀνδριάντα καθελοῦσα ἡ σύγκλητος 1, 14, 19. in pr. τὰς εἰκόνας λ. sed cum discrimine, ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες τοῦ Μαξιμίνου κατεσπῶντο 7, 7, 5. εἰκόσι καὶ ἀνδριάσι Γορδιανοῦ τὰς πόλεις ἐκόσμουν 7, 5, 19. ἀνδριάντας αὐτῶν καὶ εἰκόνας ἀνίστησιν 4, 8, 14. sed oppresso rursus gen. αὐτοῦ

in his, τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων καὶ εἰκόνων ib. 3. εἰκόνας καὶ ἀνδρ. ἀναςῆναι λ. ib. 2.
ἀνεδείχθη, v. ἀναδείκνυμι.
ἀνέδην, trop. ταῖς δημοσίοις (εἰσόδοις) χρώμενοι, promiscue, 4, 1, 9. communiter.
ἀνεθρέψατο, v. ἀνατρέφομαι.
ἀνειληφότι, v. ἀναλαμβάνω.
ἀνειμένος, v. ἀνίημι.
ἄνειμι, ab εἶμι, phyf. de perf.; c. praep. πύργους κατασκευάσας ἀνιὼν τε ἐπ' αὐτοῖς, poſtquam adſcendiſſet, 5, 6, 21.
ἀνειπεῖν, propr. de perf. c. acc. perf. dupl. (tum propr. f. appellativo, tum dignitatis,) αὐτοκράτορα καὶ Σεβαςὸν τὸν Μαξιμῖνον, declarare (ἐβουλεύσαντο, milites) 6, 8, 10. pro quo §. ſq. e. αὐτοκράτορα ἀναγορεύουσιν, it. οἱ περ αὐτὸν πρῶτοι ἀνεῖπον βασιλέα, appellarant, 7, 8, 26. † c. adiuncto, γνωρίσαι καὶ ἀνειπεῖν, εὐφημῆσαί τε τοὺς ὑπὸ Ῥωμαίων συγκλήτου ἀναδειχθέντας αὐτοκράτορας, ſalutato; 8, 6, 4. ubi i. q. ſq. ἀναδειχθ. it. ſimul c. adv. εὐθέως τὸ ςρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ συνειλεγμένον πλῆθος αὐτοκράτορα ἀνεῖπε (αὐτὸν, Nigrum) καὶ Σεβαςὸν προσηγόρευσε, declaravit, 2, 8, 9. † Μάξιμον καὶ Βαλβῖνον ἀνειπόντες αὐτοκράτορας ἐποίησαν, (ſenatus) declarant et, 7, 10, 6. †† impropr. de re, τῆς χειροτονίας ἐκείνης ἀνειπούσης, Σεβαςοὶ ἀνηγορεύθησαν, declarante, 7, 10, 8.
ἀνεκτὸς, trop. paſſ., de re, τὸ ςρατιωτικὸν ἀνεκτὴν εἶχε τὴν πορείαν, tolerabile iter, 6, 5, 11.
ἀνελεύθερος, de re, moral., c. adiuncto, ὁ Περτίναξ ἄπρεπῆ καὶ ἀνελεύθερα νομίσας, illiberalia, 2, 5, 6. abiecti nec magni animi, convenientia hominibus et animis conditionis non liberae, ſed ſervilis.
ἀνέλκω, de perf., impropr. c. praep. et abl. modi (αὐτοὺς) ᾠκειοῦτο; μεγάλαις ὑποσχέσεσι πρὸς αὐτὸν ἀνέλκων (αὐτοὺς), illiciens, 4, 3, 3.
ἀνέλπιςος, paſſ. de re, c. ſubſt. fem. τύχης ῥοπῆ, inſperatum, 1, 13, 12. ſed neutr. p. ſubſt. c. adiuncto, τῷ παραδόξῳ τοῦ ἔργου καὶ ἀνελπίςῳ ταραχθέντες, re inſperata, 2, 5, 4.
ἄνεμος, propr. Φιάλην λαβὼν, σπένδων τε τοῖς ἀνέμοις, εὔχετο, ventis, 4, 8, 12. ut flarent ſecundi in rogum incenſum.
ἀνενδεὴς, trop. de re, c. gen. rei, ὑμῖν πάντων ἀνενδεῆ παρέξει βίον, nullius indigentem, 8, 7, 13. omnibus abundantem, affluentem.
ἀνενέγκω, trop. de perf. c. acc. rei et alia praep. ἀνήνεγκε τὸ γένος αὐτῇ ἐπὶ Τραϊανὸν, referebat ad, 1, 7, 7. τὴν γνώμην πρὸς λ. cum retuliſſet ad, 1, 16, 9. aperuiſſet, narraviſſet. †† ὁ Σεβῆρος πρὸς τὴν σύγκλητον τὰ αὐτὰ ἀνενεγκὼν, cum ret. 2, 15, 9. indicaſſet ad deliberandum, decernendum, approbandum, ut imperator et conſul ſimul, v. ἀναφέρειν.
ἀνενόχλητος, trop. de re, neutr. p. ſubſt., c. gen. rei et adiuncto, ἐκείνῳ παρέξοντα τῆς βασιλείας τὸ ἀνενόχλητόν τε καὶ ἀμέριμνον, principatum, a moleſtiis vacuum, 5, 7, 3.
ἀνέντες, v. ἀνίημι.
ἀνεξέλεγκτος, trop., paſſ. de re, c. ſubſt. fem. ἔμενεν ἡ τῆς διαβολῆς φήμη, inexplorata, 7, 1, 19. ſed c. adiuncto, πράγματα καὶ ἄγνωςα καὶ ἀνεξέλεγκτα, lites - indiſcuſſas, 7, 3, 4.
ἀνεξικακία, trop. c. gen. rei et adiuncto, καρτερία ψυχῆς καὶ ἀνεξικακίᾳ πόνων - οὐδενὸς - ἀπελείπετο, tolerantia, 3, 8, 14.

Digitized by Google

ἀνέπω, v. ἀνειπεῖν.

ἀνεπιστρέφως ἄρξας 7, 10, 7.

ἀνέργαστος, phyf., paff. de re, c. fubft. fem. εἰκόνα Ἡλίου ἀνέργαστον εἶναι θέλουσιν, infectam, 5, 3, 11. non laboratam manu et arte hum.

ἀνέρχεσθαι, med., de perf. phyf. A) in aulam, c. praep. ἀνῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια, receffit, 2, 14, 4. e templo, poft facra facta, imperator, it. 4, 1, 8. fed ἀνελθε εἰς τὴν βασίλειον αὐλὴν, abi in, 3, 11, 14. de eo, qui iuffus a Plautiano occidere imperatores, it. ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις ἀνελθὼν, profectus, (fc. illac, ἐκεῖ, ἐπ' αὐτὴν, τὴν αὐλ.) 3, 12, 1. fq. εἰσῆλθε μὲν διὰ πάσης τῆς βασιλικῆς οἰκίας λ. B) in urbem, εἰς τὴν Ῥώμην ἀνελθεῖν, proficifci, 5, 4, 23. de Macrino. C) in templum, de imperatore, facrorum caufa, εἰς τε τοῦ Διὸς τὸ τέμενος καὶ τοὺς ἄλλους νεὼς ἀνελθὼν, falutatis fanis, 1, 7, 12. ingreffus, 2, 14. 4. 5, 8, 7. 4, 8, 20. D) de imperatore, ad orationem habendam, tum in folium imperatorium, in fenatu, ἀνελθὼν εἰς τὸν βασίλειον θρόνον, cum confcendiffet (Severus) 3, 8, 11. fed c. adiunctis aliis fimul, c. nominat. particip. f. modi, it. c. adv., ὀκνῶν καὶ μόλις ἀνελθὼν ἐπὶ τὸν βασ. θρόνον, ἔλεξε λ. confcendit dixitque (Pertinax) 2, 3, 11. tum in fuggeftum campeftrem, ἐπὶ βήματος ἀνελθὼν, ἔλεξε λ. confcenfo tribunali, 6, 3, 4. fed ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, confcenfo trib. 7, 8, 5. ἀνελθόντα αὐτὸν ἐπὶ τὸ β. cum confcendiffet trib. 2, 13, 7. βήματος, - ἀνελθὼν ἐπ' αὐτὸ, confcenfo eo, 1, 5, 4. — †† oppreffa hac praep. et cafu alterutro, βήματος κατασκευασθέντος, ἔλεξε τοιάδε ἀνελθὼν, confcendit dixitque, 2, 8, 1. βήμ. ἀρθέντος, ἀνελθὼν ἔλ. τ. cum confcendiffet, 2, 10, 2. E) in murum, ὁ δ' ἀνελθὼν, qui ut adfcendit (Iulianus, fc. ἐπ' αὐτὸ, τὸ τεῖχος, ad milites in caftris, ut imperator fieret) 2, 6, 15. fed in urbe obfeffa, ἔνδοθεν οἱ στρατιῶται, ἀνελθόντες ἐπί τε τοὺς πύργους καὶ τὰς ἐπάλξεις, confcenfis turribus, 5, 4, 4. F) hoftili animo, fimul c. adv. ἀνῆλθον ὁμοθυμαδὸν εἰς τὰ βασίλεια, adierunt, (Praetoriani, occifuri imperatores binos) 8, 8, 6. †† de animanti, ἀετὸς ἀφίεται, σὺν τῷ πυρὶ ἀνελευσόμενος εἰς τὸν αἰθέρα, adfcenfura, 4, 2, 22.

ἄνεσις, trop. cum praep., πᾶσα δέδοτο συκοφάνταις ἐς τὸ ἐπηρεάζειν, licentia - ad, 7, 3, 4. διδοὺς ἄνεσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν καὶ εὐφραίνεσθαι, libertatem feftorum et oblectationum, 2, 7, 16. f. otium, tempus. Sed c. gen. rei, τοῖς στρατιώταις ἄνεσιν πάντων ἐδίδου ἁμαρτημάτων, remiffionem, 7, 12, 5. veniam. † τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν ἀνέσει τοῦ πολέμου οὔσης, vacuo a pugna die, 8, 5, 19. remiffio, libertas, vacuitas, quies; †† c. gen. temporis, τὰ χρήματα αὐτῷ ἀποδώσειν ὑπέσχοντο, τριῶν ἡμερῶν αἰτήσαντες ἄνεσιν, petito fpatio, 7, 4, 6. tempus, noftrat. *Frift.*

ἄνετος, paff. de re, trop. c. fubft. fem. ἐξουσία, libera, 1, 10, 12. fenfu bono, in ludis folennibus, f. fumma. fed malo, de Praetorianis, τῆς ἀνέτου ἐξουσίας, folutae licentiae, 2, 4, 9. nimia, immodica. it. c. adiuncto, ἄνετον καὶ ἀκόλαστον ἐξουσίαν 2, 5, 2.

ἄνευ, poftpofitum gen. fubft., χαλινῶν ἄν. fine frenis, 7, 9, 13. — fed praepof. ἦσαν ἄν. τῶν ὅπλων, inermes, 2, 2, 22. 7, 11, 9. — †† πένθος δημόσιον ἐνεποίει δίχα μάχης καὶ ἄνευ ὅπλων ὄψις πολιορκίας, fine armis, 7, 3, 14. † ἄν. ὑπηρεσίας μόνους ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας ἄγεσθαι λ. fine minifteriis, ib. 9. ἄν. μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν λ. fine, 2, 15, 8. ἄν. πολέμου καὶ μάχης εἶχεν, citra, 3, 6,

7. ἄν. ὑμετέρας γνώμης, sine, 5, 1, 15. sed c. inf. ἄνευ τοῦ δεινόν τε δρᾶσαι, sine laesione, 2, 3, 23. ἄν. τοῦ βιάζεσθαι, non violando, 2, 5, 13. quae Bg. ostendunt modum et regulam vertendi ἄν. c. inf., aut per Lat. pr. *sine* et subst. aut mutato ἄν. in Lat. negat. et inf. in gerund.

ἀνευφημεῖν, phys. de pers. c. acc. pers., τοιαῦτα εἰπόντα αὐτὸν πᾶς ὁ στρατὸς ἀνευφήμησε, laeto clamore excepit, 6, 4, 1. collaudavit, comprobavit.

ἀνέχειν, impropr. de pers., c. acc. rei, τὰς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομὰς, ut reprimerent, 1, 6, 23. inhibere, impedire. it. de re, cum acc. pers., δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις ἀνεχούσης αὐτοὺς, cohibente, 7, 8, 8. detinente ab incursibus, s. continente, retinente intra fines suos. Sed Med., de pers., c. gen. rei, ὄμβρων τε καὶ ἡλίου ἠνείχοντο, perpetiebantur, 8, 5, 9. de milit. sustinebant, debebant tolerare; οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο, οὔ τι γε τῆς μάχης, sustinere poterunt, 2, 10, 12. at cum gen. temporis, ὕβρεως καὶ παροινίας τῆς σῆς γῆς ἐτῶν τοσούτων ἠνεσχόμην, tot annis a me toleratae, 1, 17, 10. quam tot annis, annos, sustinui, toleravi; sed c. gen. pers. μήτε συκοφαντοῦντος ἀνέξεσθαι, toleraturum, 2, 14, 7. in regno suo, de Severo. † c. inf. ἠνέσχοντο, προσελθεῖν λ. passi sunt, 7, 10, 16. sustinuerunt, permiserunt; †† c. acc. particip. pro inf. οὓς ὑπώπτευεν, οὐκ ἀνεξομένους τὴν ἀρχὴν μεταπεσοῦσαν εἰς ἄνδρα λ. passuros - recidere, 2, 5, 3. Tum abs., οἱ δὲ οὐκ ἠνέσχοντο, ἀλλὰ τοιοῦτον ἄνδρα φόνῳ ἀπεσκευάσαντο, nequiverunt tolerare, 2, 10, 7. τοιαῦτα λέγοντος αὐτοῦ, οὐκ ἀνασχόμενον τὸ λοιπὸν πλῆθος, Σεβαστὸν Γορδιανὸν ἀναγορεύει, impatiens, 7, 5, 17. αὐτὸν, προελθόντα τῆς σκηνῆς, ὡς δὴ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, οὐκ ἀνασχόμενοι ἀναιροῦσι, haud ferentes, 8, 5, 22.

ἀνεψιὸς, propr. de pers., c. opp., μὴ δεῖν ξένον ζητεῖν, μηδ' ἀλλότριον, ἀλλὰ τῷ ἀνεψιῷ λ. consobrino, 5, 7, 4. sed c. gen. pers. τὸν ἑαυτοῦ ἀνεψιὸν ib. 1. et τὸν ἀν. αὐτοῦ, patruelem, 4, 6, 7.

ἀνεῳγυίας, v. ἀνοίγω.

ἀνῆκε, v. ἀνίημι.

ἀνήκεστος, pass. impropr. de re, πρᾶξαί τι ἀνήκεστον, patrare aliquod facinus atrox, 3, 13, 6. suppleto sic subst. quodam, ἔργον, πρᾶγμα, maxime impium, fratrem occidere.

ἀνήνεγκε, v. ἀναφέρειν.

ἀνὴρ, universe, per adi. s. epitheta et verba, ubi et Bg. per Lat. *vir*, praeter loca, cruce notata simplici, ὅτι ἄρα εἴη ἀνὴρ πολύτροπός τις 2, 14, 9. ἅτε ἀ. προμηθὴς τε καὶ νήφων 2, 15, 1. — † ἀνὴρ γενναῖος γένου, sis fortis (vir) 5, 11, 15. δεῖσθαι ἀνδρὸς εὐγενοῦς καὶ τοιούτου, τήν τε ἡλικίαν ἔτι ἀκμάζοντος 2, 15, 7. μηδὲ ὑπὸ γενναίῳ καὶ νήφοντι ἀνδρὶ στρατηγουμένων 3, 6, 14. προσιέναι ἀνδρὶ γενν. καὶ σώφρονι 6, 9, 10. † ἐπιλέξασθαι ἄνδρα πρεσβύτην τινὰ, καὶ σώφρονα, (ubi Bg. omisit) 2, 1, 8. ἄνδρα, τὴν μὲν ἡλικίαν σεμνὸν, τὸν δὲ βίον σώφρονα, ἀρετῆς δὲ τῆς ἐν ἔργοις ἔμπειρον 2, 2, 16. τοιοῦτον ἄ. φόνῳ ἀπεσκευάσαντο 2, 10, 7. πολὺ πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν 1, 2, 7. πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συγγέγραπται ib. 9. ἀνδράσι καὶ πρότερον αὐτοῦ φίλοις 2, 1, 2(?). ἐπιλέκτοις καὶ λογάσιν ἀπ' Ἰταλίας πάσης ἀνδράσιν 8, 5, 11. χρὴ ἄνδρας γενναίους τε καὶ σώφρονας λ. 6, 3, 7. ἄνδρας ὑπατευκότας, viros consulares, λ. 8, 5, 11. At cum adiuncto dignitatis per gen. pers. ἀνὴρ τῶν ὑπατευκότων (τὶς ἐκ) vir consularis, 6, 2, 12. ἀνὴρ τὸ μὲν γένος τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπατριδῶν, vir generis quidem ex senatorio ordine patricii, 2, 15, 2. ἀνδράσι τῆς συγκλήτου βουλῆς

ἀρίςοις; viris ſenatorii ordinis, 1, 2, 3. ſed c. praep. ἄνδρες δύο ἀπὸ ὑπατείας, viri conſulares, 8, 2, 14. δύο ἀνδρῶν τῶν ἀπὸ συγκλήτου, duorum ſenatorum, 7, 11, 1. ἐπιλεχθέντων ἀνδρῶν ἔκ τε τῆς συγκλ. αὐτῆς καὶ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος, viris ex ſenatorio ordine rel. 7, 7, 10. ††† per utr. rationem ſimul, τῆς συγκλήτου ἀνήρ, ἀπὸ ὑπατείας μὲν λ. ſenator quidam, 7, 11, 6. Pro quo pron. τὶς et alias redditur. ἀνήρ, Φιλοσόφου Θέρων σχῆμα, *quidam* philoſophi geſtans habitum, 1, 9, 7. †† πόλεμον ἐγεῖραι πρὸς ἄνδρα μηδεμίαν εὔλογον παρεσχημένον αἰτίαν, adverſus *eum*, qui rel. 3, 5, 6. ubi variatur pro praec. diſerto pron. αὐτόν. — Porro pro ἄνθρωπος a) univerſe, οἷα ἄνδρα πολυΐςορα, ut *hominem* rel. 1, 3, 5. 1, 8, 2. 2, 3, 3. 3, 5, 9. 7, 12, 15. 8, 7, 11. 8, 8, 19. b) in opp. πλήθει ἀνδρῶν καὶ χρημάτων, 3, 1, 10. ἀνδρ. καὶ κτηνῶν 4, 15, 13. c) in contemtu, Φονεῦσαι τὸν ἄνδρα, hominem (Plautianum) 3, 12, 24. ubi et varietur pro pron. αὐτῷ et ἄνθρωπον §. 22. ††† c. ſubſt. eiusdem caſus, et quidem a) ſubſt. loci, ἀνδρα. τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτην, *homine* quidem Italo, 1, 8, 2. † Σεβῆρος, ἀνήρ, τὸ μὲν γένος Λίβυς, Severus, genere quidem Afer, 2, 9, 2. Ἀρταξέρξης, ἀνὴρ Πέρσης, *vir* Perſa, 6, 3, 10. b) c. ſubſt. appellativo, † ἀνδρῶν τοξοτῶν, ſagittariorum, 3, 9, 7. † ὦ ἄνδρες συςρατιῶται, commilitones, 6, 3, 5. †††† ἀνδρῶν μαχιμωτάτων, militum pugnaciſſimor. 2, 15, 1. quo et referam δύναμιν ἀγῶν μεγίςην, τὲ καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, virorum, 7, 9, 7. †††† τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, marito, 1, 8, 9. quo et pertineat γυναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν - ἀξίωμα λ. virorum, 4, 2, 5. †††† quoad ſexum, c. opp., τὰ τοιαῦτα καλλωπίσματα οὐκ ἀνδράσιν, ἀλλὰ θηλείαις πρέπειν, viris, 5, 5, 9. †† ἵνα καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν δοκοίη, virilia facere videretur, 5, 6, 3. †††† alio ſenſu, de aetate, τὰ ἀνδρῶν διδάσκοντες, virorum officia, 5, 7, 11. τοῖς ἀνδρῶν γυμνασίοις εἴθιζεν αὐτόν, virilibus gymnaſiis, ib. 9.

ἀνθέλκειν, de perſ., phyſ. cum acc. perſ., ἀνθελκόντων αὐτὸν τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ ἐραςοῦ, dum utrinque trahunt frater rel. 1, 11, 5. ſed impropr., oppreſſo caſu perſ. οἵ τε κόλακες καὶ οἱ θεράποντες - πρὸς τὸ ἡδὺ τῆς ἡλικίας κολακεύοντες καὶ ἀνθέλκοντες, in diverſa trahentes, 3, 10, 7. ubi vel abſ. vel c. praep. ſc. αὐτούς, trah. ad ſe et ſuam quique partem, vel ad diverſas voluptates et oblectationes, quas quique ſubminiſtrabant. ſed c. praep. aperte, νεανίας ἕκαςοι τῶν κολακευόντων ἀνθεῖλκον πρὸς αὐτούς, hinc inde adulatores in diverſa trahebant, 3, 13, 14. it. c. acc. rei, ἀρχὴν, ἐν μέσῳ ἐρριμμένην, ἑκάτερος ἡμῶν ἐξ ἰσοτίμου Φιλοτιμίας εἰς αὐτὸν ἀνθεῖλκεν, trahebat, 3, 6, 10. ἕκαςος πρὸς αὐτὸν τὴν δύναμιν ἀνθεῖλκεν, (item) 8, 8, 7. it. paſſ. et ſimul c. adv. κἀκείνους (hoſtes) ἀνθελκομένους ἀεὶ πρὸς τὸ ἐνοχλοῦν, diſtractos, 6, 5, 16. converſos, coactos ire ac ſe vertere.

ἀνθίςημι, phyſ. in bello, vel ſaltem hoſtili animo, de perſ., c. dat. perſ., μηδενὸς αὐτῷ ἀνθεςῶτος, reſiſtente, 4, 11, 11. 7, 2, 6. ὡς μηδὲ δύνασθαι ὑμῖν ἀντιςῆναι, obſiſtere, 2, 10, 11. 8, 8, 10. it. c. adv. οἳ γενναίως ἀνθεςήκεσαν παντὶ τῷ ἄλλῳ ςρατῷ, obſiſtebant, 5, 4, 16. Sed ſine caſu tali, μήτε ἀνθεςῶτός τινος, reſiſtente, 6, 5, 16. τοὺς ἀνθεςῶτας βαρβάρους, reſiſtentes, 7, 2, 15. adverſantes, 7, 4, 13. μηδενὸς ἀντιςῆναι τολμῶντος, reſiſt. 2, 6, 19. ſed c. adiuncto, μηδένα εἶναι τὸν ἀνθεςῶτα, μηδὲ κωλύοντα, qui obſtet. 2, 8, 7. οὔτε ἀντιςῆναι, ἢ κωλύσαι ἐτόλμων, obſiſt. 2, 11, 11. — †† τούτους εὕρισκον οὐκ ἀντέχοντας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθεςῶτας, τε-

Digitized by Google

fistentes, 8, 5, 2. At c. adv. tamen, γενναίως ἀνθεςάναι, resistere, 7, 4, 10. †† c. praep. ὁ δῆμος οὐδὲ ἀντιςῆναι οἷός τε ἦν, ἄνοπλοι πρὸς ὡπλισμένους, opponere se, 1, 12, 13. †† c. dat. rei et adv. simul, μὴ τοῖς πραττομένοις γενναίως ἀντιςῇ, resisteret, 7, 6, 11. ††† de re vel pers. πόλεως ἀντιςάσης, quae obstitisset, 8, 4, 24. Tum Med., de pers., absol. εἴ τινες ἀνθίςαντο, resisterent, 6, 9, 13. sed c. praep., ὀλίγων πρὸς πολλοὺς ἀνθίςασθαι μὴ δυναμένων, resistere, 6, 5, 21.

ἄνθος, propr., in honore imperatoris, πάντα ἐπιφερόμενοι ἄνθη, τότε ἀκμάζοντα, omnia florum genera, 1, 7, 4. θεασάμενοι τὸν βασιλέα, ςεφάνων καὶ ἀνθέων βολαῖς ὑπεδέχοντο ib. 11. ἀνθέων βολαῖς ἐτίμων τὸν βασιλέα 4, 8, 19. Caracallam in adventu Alexandrini; — sed ὁ δῆμος, ςεφάνους καὶ ἄνθη ἐπιρριπτοῦντες 5, 6, 19. in imperatorem, qui in pompa vehebat deum suum. at πᾶν τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων, (Parthorum) ἄνθεσι τοῖς ἐπιχωρίοις κατεςεμμένον 4, 11, 5. in nuptiarum futurarum solennitate. τὸν Ἀχιλλέως τάφον, ςεφάνοις κοσμήσας καὶ ἄνθεσι 4, 8, 10. Caracalla.

ἄνθραξ, propr., μάζαν ποιήσας, καὶ ἐπ᾽ ἀνθράκων ὀπτήσας, in carbonibus, (Caracalla) 4, 7, 9.

ἀνθρώπειος, de re, γάμους ἀνθρωπείους ἔπαιζε, connubia humana, (Heliog.) 5, 6, 6. opp. sq. τῷ θεῷ λ. sed Neutr., abs., εἶναι ἕτερον, τὸν τὰ ἀνθρώπεια διοικοῦντα, humana, 5, 7, 3. sc. πράγματα s. ἔργα, opp. praec. θείοις ἔργοις et θρησκείᾳ τοῦ θεοῦ.

ἀνθρώπινος, id. τὸ ἄγαλμα, οὐδὲ ψαυςὸν χειρὸς ἀνθρωπίνης, manu hominis, 1, 11, 2. τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως λ. humana natura, 1, 13, 12, tum Neutr. ἀνθρώπινόν τι πεπονθέναι πάθος, humanum quiddam se passum, (dictitans Heliog. in amore et nuptiis Vestalis) 5, 6, 4. sed abs. φύσει τὸ ἀνθρώπινον (γένος, ἐςὶ) ἐλεεινὸν, homines misericordes sunt, 1, 4, 3. humanum genus.

ἄνθρωπος, de pers. masc. sexus, quoad naturam, ὁμοῦ με εἶδεν ἥλιος ἄνθρωπον καὶ βασιλέα 1, 5, 15. οὐδὲν παράδοξον, ἄνθρωπον ὄντα εἰ τελευτὴ κατέλαβεν, qui homo natus fuerat, 2, 5, 11. παντὶ ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκη τέλος ἐπιτεθῆναι 2, 5, 9. sed c. opp. quodam, τὸ μὲν σῶμα τοῦ τελευτήσαντος (βασιλέως) καταθάπτουσιν ἀνθρώπων νόμῳ 4, 2, 2. opp. ἐκθειάζειν et ἀποθέωσις, it. τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι 4, 12, 6. opp. sq. τὰ θεῖά τε καὶ δαιμόνια, it. μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις, curare humana, 1, 5, 18. sc. ὄντων πραγμάτων, rerum, quae fiunt inter s. ap. homines; i. q. sq. τὰ ἐπὶ γῆς, opp. praec. εἰς οὐρανὸν et θεῶν λ. †† οὐδέ πω τοῦ ἅρματος ἄνθρωπος ἐπέβαινεν 5, 6, 16. opp. sq. ἡνιοχοῦντι τῷ θεῷ. Ubi et valeat pro τὶς, ut pro αὐτὸς in τιμῇ προςποιήτῳ δελεάζει τὸν ἄνθρ. hominem, 2, 15, 4. sed in contemtu magis μισῶν τὸν ἄνθρ. infensus homini, 3, 12, 22. praec. αὐτῷ et sq. §. τὸν ἄνδρα. — Tum moraliter s. quoad mores, ὁ Νίγρος, τὰ ἄλλα γενόμενος μὴ φαῦλος ἄνθρωπος 3, 4, 5. ἀπεγνωσμένοις ἀνθρώποις, (gladiatoribus) 1, 16, 10. Porro restrictive A) per opp. peculiare, διά τε τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην, — καὶ τὴν περὶ αὐτὸν σπουδὴν τῶν ἀνθρώπων, propter hominum, qui cum ipso erant, studium, 2, 8, 11. quasi sit τὴν σπ. τῶν ἀνθρ. περὶ αὐτ. ubi et regas pro τὴν τῶν περὶ αὐτὸν σπουδὴν ἀνθρ. propter hominum studium erga se; ubi sunt milites et exercitus, it. cives Antiochiae, aut latius Orientales, cf. §. sq. it. οὐκ οἰκέται τινὲς, ἢ εὐτελεῖς ἄνθρωποι ἔφερον (τὰ σπλάγχνα,) ἀλλ᾽, οἵ τ᾽ ἔπαρχοι τῶν ςρατοπέδων, καὶ οἱ ἐν ταῖς μεγίςαις πράξεσι 5, 5, 20. ὑμῖν μὲν εὐδαίμονα παρέξει βίον, (militibus,) τοῖς δ᾽ ἄλλοις πᾶσιν ἀνθρώποις, 8, 7, 13. B) per discri-

men tum locorum, ὅσοι τὴν Ῥώμην κατῴκουν ἄνθρωποι 1, 7, 4. — it. per praep. οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἄνθρ. 2, 11, 6. τῶν κατὰ τὴν Λιβύην ἀνθρ. 5, 6, 8. †† τοῖς τε στρατιώταις καὶ τοῖς λοιποῖς κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἀνθρ. 2, 7, 10. τοὺς κατὰ Ῥώμην καὶ Ἰταλίαν ἀνθρ. 5, 6, 12. † τοῖς μὲν ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρ., τοῖς δ' ἐπὶ θάτερα 3, 8, 13. οἱ ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν ἄνθρ. δριμύτεροι λ. 3, 11, 17. † ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν 1, 4, 20. †† per adv. οἱ ἐκεῖσε ἄ. γενναιότατοι 2, 9, 15. tum temporis, per praep. οἱ καθ' ἡμᾶς ἄνθρ. 1, 14, 7. 1, 8, 16, 1, 17, 26. 1, 4, 1[?]. — †† per adv. (ſimul) πιστευόντων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῶν τότε ἀνθρ. 1, 14, 10.

ἀνθυπατεία, ſenſu Rom., κλήρῳ τὴν ἀνθυπατείαν λαχὼν, proconſulatum, 7, 5, 3. Gordianus, in Africa, et de eodem ſq.

ἀνθυπατεύειν, abſ. τὴν τοῦ ἀνθυπατεύοντος οἰκίαν, proconſulis, ib. 2. pro ſubſt.

ἀνίημι, de perſ. phyſ., c. acc. animantis et inf., τοὺς ἵππους - ἀνέντες ἐκείνους νέμεσθαι, paſtum dimiſſis, 4, 11, 10. ſinentes. ſed impr. c. dat. perſ., oppreſſo acc. rei, γυμνάσιον κατασκευάσας, λουτρὸν δημόσιον ἀνῆκεν αὐτοῖς (αὐτὸ,) pro balneo conceſſit, 1, 12, 10. ſed, c. utr. caſu, τιμωρίας καὶ κηλῖδας πάσας αὐτοῖς (militib.) ἀνῆκεν, remiſit (Maximin.) 6, 8, 16. condonavit; it. Paſſ. particip. c. praep., ἐς τὸ ἁβροδίαιτον ἀνειμένος, ſolutior, (Niger) 2, 8, 16. demittens, commitens, ſe, ſe dedens, deditus, amans. at de re, οἱ στρατιῶται ἀπηρέσκοντο αὐτοῦ τῷ βίῳ, ὡς ἀνειμένῳ μᾶλλον, ἢ κατ' ἄνδρα στρατιωτικὸν, remiſſiore, 5, 2, 11. molliore. † cum dat. perſ. εὐθυμότερος γενόμενος, ἀνειμένης αὐτῷ τῆς περὶ τὰ πολεμικὰ φροντίδος, laxatis curis, 6, 6, 13. ab ipſo, a ſe reiecta, neglecta, omiſſa. †† neutr. abſ., ſed per opp. τὰ μὲν ἀνδρεῖα καὶ σεμνὰ φοβερὰ προσαγορεύουσι, (milites Carthaginienſes,) τὰ δ' ἀνειμένα καὶ ἐκβεβακχευμένα, ὡς ἥμερα, δι' ἡδονῆς ἔχουσι, diſſoluta, 7, 8, 15. vita diſſoluta, mollis, ignava, ſc. ἔργα ſ. potius ἤθη, ſ. ἐπιτηδεύματα.

ἀνιμάω, phyſ., paſſ. de re, πίνειν ὀρυττόμενον, ἀλλ' οὐκ ἀνιμώμενον ὕδωρ, hauſtam (e puteo ſ. fonte, a militib.) 2, 10, 10.

ἀνίστημι, phyſ., de perſ., c. acc. rei, ἀνδριάντας αὐτῶν καὶ εἰκόνας ἀνέστησεν, excitavit, 4, 8, 14. erigi, ſtatui iuſſit, i. q. in ſq. loco, c. praep. εἰκόνας τε καὶ ἀνδριάντας ἐν πάσαις πόλεσιν ἀναστῆναι ἐκέλευσε, poni, ib. 2.

ἀνίσχειν, phyſ. de re, ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι, cum ſolis ortu, 3, 4, 8. ſole oriente, 4, 15, 1. cum ſole oriente, 8, 1, 11.

ἀνιὼν, v. ἄνειμι.

Ἀννίβας, Hannibal, Ἀννίβαν τὸν Λίβυν 4, 8, 14. Caracalla laudabat maxime.

ἄνοδος, phyſ., de loco, c. praep., φράξαντες πᾶσαν τὴν εἰς τὸ Καπετώλιον ἄνοδον, ſepto clivo, 7, 10, 9.

ἄνοια, trop. δίκην ἀνοίας ὑπέσχεν, amentiae, 1, 8, 12. per loquentiam vanam ſine facto.

ἀνοίγειν, de perſ., phyſ., c. acc. rei ſ. loci, τὰς πύλας ἀνοίγειν ἠξίουν, portas aperiri poſtulabant, 8, 6, 5. μή πως ὁ δῆμος ἀνοίξῃ τὰς π. aperirent, 8, 6, 8. ἀνοῖξαι τ. π. ut aperirent, 8, 3, 1. τὰς π. ἀνοῖξαι οὐκ ἐπέτρεψαν, aperiri, 8, 6, 4. ἀνοίξαντες τὰς π. portis reſeratis, 5, 8, 14. 8, 7, 3. portis apertis, 7, 12, 9. ἀνοίξειν τ. π. patefacturos, 5, 3, 20. ſed c. adv. ἀνοίξαντες αἰφνιδίως τὰς π. apertis p. 7, 11, 18. οὐ πρότερον ἀνοῖξαι τ. π. ἤθελον, ape-

rire, 2, 6, 14. †† εὐθὺς οὖν οἱ Ἀκυλήσιοι τὰς π. ἀνοίξαντες ὑπεδέχοντο, statim igitur Aquileienses, portis reseratis, cum excipiebant, 8, 7, 3. sed de ianua, ἐπιστάντες τῇ οἰκίας ταῖς θύραις, διεγείρουσι τὸν φυλάττοντα. ἀνοίξας δὲ ἐκεῖνος, qui ubi aperuit, 2, 1, 13. sc. αὐτάς, τὰς θύρας. †† τὰ τῶν μονομάχων καταγώγια ἀνοίξας, glad. diversoriis apertis, 7, 11, 14. per vim, praec. τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅπλων ἀναῤῥήξαι λ. †† Sed impropr. τὸν τόπον ὁ χειμάῤῥους ἀνοίξας, cum aperuisset, 3, 3, 11. Tum pass. phys. de re s. loco, abs. (τὸ οἴκημα) πυλίδας ἔχον καὶ θύρας ἀνεῳγυίας, apertas, 4, 2, 14. sed c. dat. pers. οἷς ἐπιφοιτῶσιν πύλαι ἀνοίγνυντο, aperiebantur, 8, 6, 10. ἀνοιχθεισῶν αὐτοῖς τῶν πυλῶν, reseratis p. 5, 4, 5. †† πᾶν ὤφθη, et patefacta est munitio, 3, 3, 11. ut legerit Bg. καὶ ἀνῴχθη s. ἀνεῴχθη s. ἠνεῴχθη, sc. αὐτό, τὸ ἔρυμα, pro quo tespicias et pr. τὸ τεῖχος.

ἀνοικισμός, propr. c. gen. rei s. loci, ἔπεμψε χρήματα εἰς ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων, ad restaurandas urbes, 3, 6, 20. restaurationem.

ἀνοιμώζειν, propr. de pers., ἀνοιμώξασα, eiulatu edito, 1, 17, 9. cohaer. cum v. sq. §. 11. μεταπέμπεται.

ἄνοπλος, de pers., propr., c. opp., ἄνοπλοι πρὸς ὡπλισμένους, ut inermes nempe, 1, 12, 13. ὁ δῆμος, sed Praetoriani, 2, 5, 4. Sic et

ἀνόπλως ἐλθεῖν, inermes, 2, 13, 20. Praetoriani, sine armis bellicis, non item sine omnibus, cf. §. pr. ξιφίδια, it. §. 8. γυμνοὶ λ. it. §. 9. ὅπλα λ. et §. 4.

ἀνόσιος, moral. de re, ὁρᾶτε, μὴ πρὸς τὸ νῦν ἀνόσιον ᾖ, nefarium, 2, 5, 10. ἀνόσιον ἡγήσατο 6, 9, 12. τέλει ἀνοσίῳ ἐχρήσαντο 8, 8, 20. imperatores, a Praetorianis occisi.

ἀνοχή, trop., c. gen. rei, μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδούς, locum, 5, 6, 21. tempus, occasio, otium.

ἀνταγωνιστής, propr., de gladiatore, ὁ Κόμμοδος μονομαχῶν ῥᾳδίως τῶν ἀνταγωνιστῶν περιεγένετο, compares, 1, 15, 16. adversarios.

ἀντειπεῖν, phys. abs. οὐκ ἀντεῖπεν, non est refragatus, 3, 11, 17. imperanti quid, recusando, excusando. sed forte c. dat. pers. et adiuncto syn. ἀντειπόντι σοὶ καὶ μὴ συμπνεύσαντι ἡμῖν, refraganti, 7, 5, 13.

ἀντέχειν, phys., de pers., c. acc. rei, τοὺς χαλινοὺς ἀντέχων τῶν ἵππων, retinens, 5, 6, 17. †† c. acc. pers. oppresso et adv., οἱ προσαστίζοντες ἑκατέρωθεν ἀντεῖχον (αὐτὸν) retinebant eum (Heliog. retrogradum) ib. 18. †† de re, cum acc. rei, sed eo oppresso, ἀντεχούσης τῆς ἰλύος (αὐτήν, τὴν ναῦν,) retinente, 1, 11, 11. — Sed impropr. A) in bello, hostiliter, de pers., c. dat. pers. et adv., τὸ βάρβαρον (Persae) τῷ ἀντιπίπτοντι οὐκέθ' ὁμοίως ἀντέχει, resistunt, 6, 5, 13. Tum sine casu tali, tamen per adiuncta alia, praeter adv., ἀντέχειν γενναίως, obsistere, 8, 5, 9. etiam per nominativ. particip. s. modi, τειχομαχοῦντες ἀντεῖχον, resistebant, 8, 4, 19. it. per formulam temporis, ἀντισχόντες, εἰς ὅσον ἐνεδέχετο, ἀνδρείως, obnixi, 6, 5, 22. it. c. opp. ἐπ' ὀλίγον ἀντισχόντες, εἶξαν 5, 7, 13. †† τούτους εὕρισκον οὐκ ἀντέχοντας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθεστῶτας, durantes, 8, 5, 2. i. q. pr. ὑπομένειν προσβολήν, sustinere hostem irruentem et impugnantem, manere, non loco cedere, nec terga vertere. it. c. praep., τοσοῦτον στρατὸν μὴ ἀντισχόντα πρὸς ὄχλον δημοτῶν λ. resistere non potuisset, 8, 3, 21. B) citra notionem hostilem, de re, c. dat. rei, μὴ δυναμένου τοῦ τείχους ἀντέχειν τῷ ῥεύματι, sustinere, 3, 3.

11. τὸ ποτὲ ῥεῖθρον οὕτω στερρὸν γίνεται, ὡς ἵππων ὁπλαῖς καὶ ποσὶν ἀνθρώπων ἀντέχειν, resistat, 6, 7, 16. — it. c. praep., εὐψυχέστερον τὸ χωρίον πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος φθορὰν ἀντέχειν ἔλεγετο, resistere corruptioni rel. 1, 12, 3. — tum de pers., cum dat. rei et adv. Σεβῆρος, πόνοις ἀντέχων ῥᾶστα, sufficiens, 2, 9, 2. tolerans, perferens, perferre valens. sed c. praep. et abl. modi. ὡς μὴ μόνον αὐτοὺς (milites Severi) φόβῳ καὶ νόμῳ ἀντέχειν πρὸς τοὺς καμάτους, ἀλλὰ καὶ μιμήσει καὶ ζήλῳ τοῦ βασιλέως, sufficerent ad, 3, 6, 22.

ἀντὶ, in comparatione et quadam opp. A) c. gen. rei. κισσὸν μὲν περιτιθεὶς – ἀντὶ καυσίας λ. θύρσον δὲ ἀντὶ σκήπτρου φέρων, pro, 1, 3, 7. 1, 16, 8. ταύταις (ταῖς τοῦ Θύμβριδος ἐκβολαῖς) ἀντὶ λιμένων ἐχρῶντο, vice, 1, 11, 10. μισθοφόροις κατασχησάμενος. ἀντὶ τείχους τῆς Ῥωμ. ἀρχῆς, pro, 2, 11, 9. μεταλήψονται ἀ. πολέμων εἰρήνην 8, 2, 11. 8, 7, 8. εἰρήνην ἀ. πολέμου ἑλόμενος 8, 3, 8. B) c. gen. pers. γένεσθε αὐτῷ ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοὶ, pro, 1, 4, 9. 1, 14, 15. 1, 15, 19. 2, 10, 2. †† εἰ ἔμελλεν ἀντὶ λῃστοῦ δεσπότην ἕξειν λ. ex latrone dominum, 1, 11, 15. φίλῳ ἀ. ἐχθροῦ χρῆσθαι, amicum se ex inimico illum habiturum, 4, 15, 19. per hanc quidem Lat. praep. ob v. adiunctum, dum ambigua sit altera horum sqq. locorum, ἐχθρὸς μὲν ἀ. φίλου, πολέμιος δὲ ἀ. οἰκείου γενέσθαι, pro, 3, 6, 11. φίλον ἀ. πολεμίου δέχεσθαι 8, 3, 4.

Ἀντίγονος, Antigonus, Alexandri M. successor, Bacchum imitatur, hederam circa caput et thyrsum in manu gerens, 1, 3, 7.

ἀντιδίδωμι, trop. de pers., c. acc. rei, et opp., καὶ μικρὰ λαβοῦσιν ἀντιδοῦναι μεῖζον, redditio maioris, 2, 3, 14. v. infra v. εὐχάρις. sed pass. de re, c. adv., τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθὲν, id, quod redditur, ib. 15. opp. pr. ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθὸν.

ἀντίδικος, de pers., propr., sensu forensi, c. praep., ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγοραίοις, adversarios, 7, 7, 7.

ἀντίδοσις, propr. c. gen. rei, νομισμάτων ἀντιδόσεσιν εὐφραίνουσιν αὐτοὺς 1, 16, 7. mutua donatione.

ἀντικαταλλάσσεσθαι, impropr. de pers., c. rei et gen. et acc., et nominatim c. gen. pretii, μεγάλων μισθῶν τὴν εἰρήνην ἀντικαταλλάσσονται, nundinantur, (Germani) 1, 6, 25. vendunt, dant, concedunt. sed χρημάτων ἀντικαταλλαξάμενον τὴν ἀρχὴν, qui comparasset (sibi, Iulianus) 2, 6, 20. emere, ut pr. §. 18. ὠνησάμενος τὴν ἀρχ.

ἀντίκειμαι, phys. med., de re vel pers., c. dat. ἀντικείμενα ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα, oppositi sibi isti exercitus, 4, 3, 13. cum dat. pers., vel c. dat. rei s. loci de castris, e regione s. contra iacens s. situs; — sed de re, loco s. terra, c. dat. loci, Ἀσίας, τῆς Εὐρώπῃ ἀντικειμένης, oppositum, 6, 4, 8. 6, 2, 4. 2, 14, 14. adversam, 2, 8, 12. tum sine casu tali, ἀπὸ Βρεττανίας, ἐς τὴν ἀντικειμένην Γαλλίαν, opposit. 3, 7, 2. advers. 3, 15, 17. 4, 3, 11. cum relato opp. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους, ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ (μέρει,) ex adverso, 4, 2, 9.

ἀντικρὺ, phys., c. gen. loci, τοῦ τῆς συγκλήτου συνεδρίου, e regione, 1, 14, 18.

ἀντιλαμβάνεσθαι, med., impropr., de pers., c. gen. rei, τῶν πραγμάτων, capesserent, 2, 7, 12. suscipere.

ἀντιλέγειν, impropr., de pers., c. adv., τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγε, φά-

Digitized by Google

σκων, refragabatur, 4, 10, 11. per epistolam, recusare, cf. 4, 11, 1. τὰ μὲν οὖν πρῶτας τοιαῦτα ἐπιστέλλων, παρῃτεῖτο.

Ἀντιόχεια, Antiochia, Cariae, ad Maeandrum fluvium, 3, 6, 10. nisi est eadem illa Syriae, ad Orontem fluv., qua de 2, 7, 15. 2, 8, 10. 3, 3, 5. 4, 3, 15. 4, 8, 15. 4, 9, 17. 4, 15, 16. 4, 15, 21. 5, 1, 2. 5, 2, 7. 5, 4, 1. a qua postr. ductum est sq.

Ἀντιοχεύς, - κατὰ Συρίαν, Ἀντιοχέων μίσει, Antiochenorum, 3, 3, 3. sed τοῖς Ἀντιοχεῦσι, Antiochiensibus, 2, 8, 16. cf. 2, 7, 15.

ἀντίπαλος, physs. de pers., abs. pro subst., in bello, ἡ μάχη κατὰ τῶν ἀντιπάλων, cum hostibus, 6, 3, 14. forte per ellips. substant. ἀνήρ, ἄνθρωπος, ἐχθρός. it. c. opp. πρὸς μὲν τῶν οἰκείων - παρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων, adversariis, 8, 5, 6. it. in seditione, ἀντιπάλους ἕξειν, ἤλπιζον, sq. εἴ τι τολμῷεν, advers. 8, 8, 3. Sed pro adi., etiam c. subst. fem, sexus, et c. adiuncto, ὅτε ἀντίπαλα καὶ ἰσόρροπα ᾠήθη εἶναι τὰ ἑαυτοῦ στρατεύματα, aequales, 6, 5, 1. μηδεμίαν εἶναι δύναμιν ἔξωθεν ἐχέγγυον, μηδ' ἀντίπαλον, aequiparanda, 3, 13, 11. ἀντίπαλός πως καὶ ἰσόρροπος ἔμενεν ἡ τύχη τῆς μάχης 8, 5, 1. ἡ Φιλονεικία διάφορον ἔχουσα καὶ ἀντίπαλον ἀεὶ τὴν γνώμην, adversum sensum, 3, 13, 4.

ἀντιπίπτειν, phys. de pers. abs. in bello, τὸ βάρβαρον τῷ ἀντιπίπτοντι οὐκ ἀντέχει, repugnanti, 6, 5, 13. opp. pr. τὰ ὑπείκοντα, καὶ ὀκνοῦντα, obniti.

ἀντίπνοια, phys., ἀντιπνοίᾳ χρήσασθαι, adverso vento, 5, 4, 22. in navigando.

ἀντιποιεῖσθαι, med. impropr., de pers. c. gen. rei, τῆς ἀρχῆς, affectare, 2, 9, 14. appetere, it. τῆς ἀ. ἀντιποιήσαιτο, capesseret, 7, 9, 24. †† c. adv. πρότερον οὐδ' ἄλλοτε ἐμοὶ ἀντιποιησαμένῳ τοιαύτης ἐλπίδος, quamvis prius nunquam affectarim eiusmodi spem, 2, 10, 4. facere sibi, (quod pron, et nostrates addunt,) suscipere, habere.

ἀντιποίησις, impropr., c. gen. rei, τῶν οὔπω παρόντων ἀπλήστῳ ἀντιποιήσει, affectatione, 1, 8, 4. i. q. pr. ἀκρατήτῳ ἐπιθυμίᾳ.

ἀντιπράττειν, impropr., de pers., c. dat. rei, ὁ δῆμος, ἀντιπράττοντες τοῖς ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐψηφισμένοις, adversantes, 7, 10, 10. propr. nostrat. *zuwider thun*, sed h. l. opponere se vi externa, e praec. λίθους καὶ ξύλα ἐπεφέροντο.

ἀντίστασις, phys. in bello, ἐξ ἀντιστάσεως ἰσορρόπου συστῆναι πρὸς λ, collata acie, 1, 10, 9. it. c. adiuncto, πρὸς τὸ συστάδην καὶ ἐξ ἀντ. ἀγωνίζεσθαι, cominus, 5, 4, 7. it. in ludicro bello, θηρίων ἐξ ἀντ. μάχας ἐπαιδεύετο, cum bestiis cominus decertando instituebatur, 1, 13, 17. docebatur pugnas cum bestiis, cominus ineundas, s. pugnare cum b. cominus. sed in seditione, c. gen. pers. et adiuncto, φάσκων οὐκ ἐς κωλύμην, οὐδ' ἐς ἀντίστασιν αὐτοὺς τῶν Πραιτωριανῶν ἀφῖχθαι, ad repellendum *Praetorianos*, 8, 8, 12.

ἀντιστρατοπεδεύεσθαι, phys. med. de pers. c. adv. dupl. ἀντιστρατοπεδευσάμενοι ἑκατέρωθεν περὶ ἑσπέραν, cum castra posuissent ex adverso utrinque circa vesper. 3, 4, 8.

ἀντιτάσσειν, phys. in bello, de pers, c. pers. et dat. et acc. sed hoc oppresso, Μαυρουσίους ἐξήρτυε, Γερμανοῖς ἀντιτάξων (αὐτούς,) Germanis oppositurus, 6, 7, 17. Sic et Med. vel Pass., simul c. adv. ὑμεῖς ἀεὶ βαρβάροις ἀντιταττόμενοι, oppositi, 2, 10, 10. sed magis Med., abs. ἐξίασιν, ὡς δὴ αὐτῷ ἀντιταξόμενοι, sese oppositurі, 7, 9, 8. πάντας - ἐκέλευεν ὁπλίζεσθαι, καὶ ἐξελθόντας ἀντιτάττεσθαι, resistere, 6, 9, 6. se opponere, hosti acie instructa.

Digitized by Google

ἀντιτυπὸς, phyſ. de perſ., in bello, c. adiuncto, ἐπέθεον πρὸς τὴν συςαδὸν μάχην ἀντιτυπεῖς καὶ ἰσόῤῥοποι, obnixi, 6, 7, 19. ſed extra bellum, de rebus, c. adv., τὸ πετὲ ῥεῖθρον ἀντιτυπὲς οὕτω καὶ ςεῤῥὸν γίνεται, durum, 6, 7, 16. at ſine adv., ἐγνωκόσιν ἄβατα καὶ ἀντιτυπῆ τῶν τόπων, quae ſolida loca, 7, 2, 11. ſcil. μέρη.

Ἀντώνιος, Antonius, Auguſti aemulus, 3, 7, 18. 3, 13, 8.

Ἀντωνῖνος, Antoninus Pius, 1, 7, 6. ſed Severi filius, alias Caracallus ſ. Caracalla, (quo nomine nunquam ap. Noſtrum reperitur,) per totum libr. 3. et 4. it. 5. 3, 23. 6, 4, 1. ſq. 4. ſq. et diſerte Ἀντωνίνου τοῦ Σεβήρου παιδὸς, 5, 7, 6. denique Maeſae filius, Baſſianus alias et vulgo Heliogabalus, 5, 3, 7. 12. 23. 25. quae poſtr. loca duo indicant cauſam, quare nominet Noſter ſic eum potius, it. 5, 4, 1, 4. ſq. ubi §. 2. τὸν νέον Ἀντωνῖνον, cf. §. 9. ſqq. et deinceps per lib. 5. rel. cum 6, 1, 1.

ἀνυπέρβλητος, paſſ. de re, impropr. c. ſubſt. fem. ſex., ἀνυπέρβλητον χάριν, inſuperabilem, 2, 3, 15. immenſus, magnus, eximius, praecipuus.

ἀνύποπτος, paſſ. trop. de perſ., οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες ἀνύποπτοι, ſuſpecti non ſunt, 1, 4, 12. de quibus non eſt ſuſpicio, non ſuſpicatur imperans odium et inſidias erga ſe.

ἀνύω, phyſ. de perſ. c. acc. rei, et c. adiuncto, ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν καὶ ἀνύσαι ταῦτα, perficere, 2, 10, 4. ſed c. ſolo caſu tali, ἱκανώτατος, (Severus) ἀνύσαι καὶ τὸ χρειῶδες λ. efficere, 2, 14, 9. tum, in oppugnanda urbe, τὰς φάλαγγας, πολλάκις προςβαλούσας, ἀνύειν οὐδὲν, proficere, 8, 2, 4. non expugnare, non cogere ad deditionem; ſed praeter τὸ πλεῖςον τῆς ὁδοιπορίας ἀνύσας, emenſus, 4, 11, 4., nominatim c. acc. *viae* ſ. *itineris*, a) abſ. ἀνύσας τὴν ὁδοιπορίαν, confecto, itinere, 3, 10, 2. 7, 12, 17. b) cum adiuncto quodam 1) modi quidem, tum nominat. particip., πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἤνυε, τρέχων ἔμπαλιν ἑαυτοῦ, conficiebat, 5, 6, 17. tum abl., ἀνύσας πολλῷ τὴν ὁδοιπορίαν τάχει 3, 8, 5. ſed 2) praep. ἀνύσας τὴν ὁδὸν ἅμα τοῖς παισὶ 3, 14, 7. ἀν. τὴν ὁδοιπορίαν μετὰ νεανικῆς σπουδῆς, cum confeciſſet, 1, 7, 3. ἀν. τὴν ὁδὸν μετὰ πολλῆς σπουδῆς 6, 7, 12.

ἄνω, phyſ. intra artic. et ſubſt. pro adi., εἰς τὴν ἄνω γῆν, ſuperiori terrae, 8, 2, 7. pro termino *a quo* ſumta ripa alterutra fluvii maris que, unde motus fit verſus interiorem continentem.

ἄνωθεν, phyſ., de loco, c. praep. ἄνωθεν ἐξ ἀσφαλοῦς ἀκοντίζων, ſuperne, 1, 15, 5. 8, 2, 2. ſed abſ. ἄν. κατηκόντιζεν 1, 15, 6, 3. 3, 1. 3, 9, 9. 7, 12, 4. deſuper 8, 4, 26. ††† ἄν. ἐπάλξεων ἀπομαχόμενοι, deſuper e, 8, 4, 20. ubi gen. poteſt pendere a praep. in v. ἀπ. †† ἀπὸ ἵππων τιτρώσκοντες αὐτοὺς, μεγάλως ἄν. ἔβλαπτον, ex equis vulnerando ipſos, maiorem in modum deſuper affligebant, 4, 15, 4. pro ἄνωθεν ἀπὸ λ. vel in ſummis corporum partibus, in capite. †† Φρυγάνων ἄν. ἐπιβληθέντων, ſarmentis ſuperiniectis, 8, 4, 11. Sed impropr., de tempore, abſ. θεραπεύοντι αὐτὸν ἄν. dudum, 4, 13, 5. a multis annis; ἀποχρῶνται ὡς ἄν. ἰδίῳ κτήματι, inde a maioribus, 5, 1, 13. οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα ἡ ἀρχὴ ἀλλὰ κοινὸν τοῦ Ῥωμαίων δήμου ἄν. more maiorum, 8, 7, 11. antiquitas; inde ab omni tempore. †† poſt ſubſt. et artic., εὐνοίας τῆς ἄν. benevolentiae priſtinae, 3, 12, 21. ſic per adi., ut intra artic. et ſubſt., τῆς ἄν. εὐν. At c. praep., ſaltem ſequente illa in membro ſq., κατ' εὔνοιαν, ἣν εἶχον] πρὸς αὐτὸν ἄν., ἐξ οὗ περ λ. 8, 6, 12. antiquitus,

Digitized by Google

dudum. ſed c. praep. proxima, in eodem que membro, et quidem praep. vel praemiſſa, ἐνάρετον ἀπὸ προγόνων ἄν. ἀρχὴν, inde a maioribus; 2, 8, 3. vel ſubiecta, ἄν. ἐκ τριγονίας βασιλέα ὄντα, a tertia iam ſtirpe, 1, 7, 5. †† πρὸς τοῦτον ἀπεχθῶς προσέκειτο ἄνωθεν ἐκ τινὸς ἀγοραίου διαφορᾶς, erga huncce inimico animo affectus erat dudum, ex for. rel. 7, 9, 5. ubi Bg. comma hoc poſt adv. Lat. reiiciat hunc locum ad claſſem ſuperiorem, ubi abſol. ſtat Gr. adv.

ἡ ἀξία, v. ἄξιος.

ἀξιοθέατος, propr. paſſ. de perſ., c. acc. rei, per ellipſ. κατὰ praep., τὴν ὄψιν ἦν, ut eſſet ſpecie egregia viſendus, 1, 7, 8. erat dignus, qui ſpectaretur, quoad ſ. ob ſpeciem; erat ſpecie egregius; erat forma eximius ſ. pulcer; erat ſpecie egregia ſ. forma; erat praeſtans ſpecie ſ. praeſtanti ſpecie ſ. praeſtantis ſpecie.

ἀξιόμαχος, propr. de re, c. ſubſt. fem. ſex., ὕλης ἀξιομάχου, materia, pugnae apta, 7, 11, 15. ſed de perſ. Neutr. abſ. οὐδὲν ὁρῶν ἐν Λιβύῃ ἀξιόμαχον, nullas vires, praelio idoneas, 7, 9, 9. forte per ellipſ. ſubſt. ςράτευμα ſ. πλῆθος, cf. L. Boſ. p. 268. e.

ἄξιος, moral. de perſ. c. gen. rei, ἄξιον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῆς τοσαύτης τιμῆς, dignum, 2, 3, 16. μηδένα εὑρίσκεσθαι, τὸν ἄξιον τῆς ἀρχῆς ἐσόμενον 2, 10, 15. ἀξίοις τῆς βασιλείας αὐτοκράτορσι 8, 8, 1. †† λόγου ἄξιοι πρεςβῦται, quantivis pretii ſenes, 8, 8, 20. †† μηδέ τινα προσιέμενος τῶν λόγου ἀξίων, quenquam ex honeſtioribus, 1, 13, 14. † ἐπὶ τηλικούτοις ἁμαρτήμασι μυρίων ἄξιοι θανάτων, digni, 2, 13, 14. †† ſuperlat., abſol. ὃν σὺ νομίζεις πάντων ἀξιώτατον, 2, 3, 10. ſc. τούτου, i. e. τῆς ἀρχῆς. Sed Fem., ut adi., c. gen. rei, δίκην τὴν ἀξίαν τῶν πεπραγμένων 2, 15, 11. χλεύης ἀξίας εἰκόνας 4, 8, 4. † δίκας ἀξίας, ὧν ἐδράσατε, dignas pro ſuis factis, 4, 15, 17. p. τούτων, ἃ λ. ſed c. mero ſubſt. τὴν ἀξίαν τιμωρίαν 2, 13, 14. χάρισιν ἀξίαις 1, 5, 20. ἀξίας δίκας 1, 10, 15. Tum fem., pro ſubſt., per ellipſ. ſubſt. τιμὴ, abſ. εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, dignitatis, 6, 1, 7. porro c. praep. et vel gen. perſ. τὸ κατ᾽ ἀξίαν ἑκάςου πάντα νέμειν, pro dignitate, 2, 3, 23. vel abſ. τὸ μὴ κατ᾽ ἀξ. ἀντιδοθῆν, pro merito, ib. 15. 3, 11, 10. κ. ἀξ. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐληλυθότες, meritis ſuis, 8, 8, 20. †† τοῦ γενναίως ἢ κ. ἀξ. - διοικοῦντος, ex dignitate, 2, 9, 9. ubi, iunctum c. adv., pro adv. etiam valeat, digne, decenter. †† c. art. alius ſexus praemiſſo, ἑκάςῳ τὸ κ. ἀξ. ἀπονέμειν, quod cuique ex merito debetur, 2, 4, 5. ſc. ὀφειλόμενον, - †† οὐδὲν ὑμῖν τῶν εὐπρεπῶς καὶ κατ᾽ ἀξ. - ἐνδεήσει, ut que dignum eſt, 2, 5, 15. ſc. δοθησομένων. - Neutr. c. gen. rei; εἴ τι λόγου καὶ μνήμης ἄξιον (ἐςὶ,) dignum, 2, 15, 13. — †† ἦν θαύματος ἄξιον - πόνων ἄσκησις admiratione dignum quiddam, 4, 7, 14. ſc. χρῆμα. - ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ πολλὰ ἤνεγκε καὶ θαύμ. ἄξια, adm. digna, 1, 1, 8. - λέξων, - οὐ θαύμ., ἀλλὰ χλεύης καὶ γέλωτος ἄξια 7, 8, 6.

ἀξιόχρεως, trop. de re ſ. perſ., c. ſubſt. fem. ſexus, et c. praep., δυνάμεις, πρὸς τὸ σταδίην ἀγωνίζεσθαι ἀξιόχρεως, copiae ad - idoneae, 5, 4, 6.

ἀξιόω, moral. de perſ., per Bg. notiones et Vss., cum inf. praeſ., οὐδὲ πλεονεκτεῖν ὑμῶν ἠξίουν, poſtulavi, 1, 5, 6. 8, 6, 3. ſed c. inf. aor. 1. mero, ἠξίωσεν εἰσαχθῆναι, poſtulat, 3, 12, 2. at c. acc. et inf., ἠξίουν, βασιλέα αἱρεθῆναι, τό τε ὄνομα - μεῖναι, poſtulabant, 7, 10, 12. it. c. inf. aor. 2. τὸν Ἀλέξανδρον ἐν ἱερῷ ἠξίουν ἰδεῖν, poſtularunt, 5, 8, 12. it. c. aor. utr. ſimul, τοὺς

στρατιώτας ἠξίουν γνωρίσαι καὶ ἀνειπεῖν εὐφημῆσαί τε λ. postulabant, 8, 6, 4. Porro simul c. inf. praes. et aor. 1., ἠξίουν, διαιρεθῆναι - ἔχειν - παραδοθῆναι, postulab. 4, 3, 11. sed simul c. inf. praes. et perf. πρωτεύειν ἀξιῶν - γεγονέναι - ἔχειν, postulans, 8, 8, 8. ††† alia notione, c. inf. praes., et propr. c. acc. et inf., τὸν Ἰουλιανὸν - Κόμμοδον ἀξιοῦσιν ἀποκαλεῖσθαι, Commodum *censent* vocandum, 2, 6, 16. decernunt. ††† rursus alia, c. inf. praes. mero, νικᾶν ἀξιοῦντες, victores se esse putantes, 4, 15, 10. ††† alia porro, c. acc. pers., sed sq. inf. aor. 1., ἀξιῶσαι αὐτὸν, - ἐπακοῦσαι λ. rogarent (ipsum), ut - 3, 5, 8. ἠξίουν αὐτὸν, - ἐπακοῦσαι, ipsum rogarunt, ut, ib. 12. †††† alia denique, βοηθεῖν αὐτὸν τὴν ταχίστην ἠξίουν, succurrere (ipsum) optabant, 2, 7, 5. cupiebant.

ἀξίωμα, trop. munus reip. A) civium, abs., οὐδ' ἔστιν οὕτω μέγα ἢ ἐξαίρετον ἀξίωμα, ὃ μὴ λ. dignitas, 1, 10, 12. ἦν τοῖς ὠσὶ κοῦφος ἐς διαβολὰς, ἡλικίας καὶ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχων, 7, 3, 7. 7, 10, 6. † ἕτερος, στρατηγικὸς τὸ ἀξίωμα, dignitatis praetoriae, 7, 11, 6. sed c. gen. pers., γυναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν ἢ πατέρων ἀξίωμα τιμῆς μεταδίδωσιν 4, 2, 5. B) imperatoris Rom., abs., καθυβρίζοντα τὸ ἀξίωμα αἰσχίστῳ σχήματι, (Commodus gladiator) 1, 15, 15. sed c. adi., παντὸς ἀξιώματος σχῆμα ἔφερε μόνος, (Plautianus,) summae dignitatis, 3, 11, 4. †† c. gen. pers., τηρῶν τὸ τοῦ βασιλέως ἀξ. dignitatem (Pertinax, procedens ad Praetorianos, se invadentes) 2, 5, 8. ubi pro decoro, s. pro gravitate et maiestate; nostrat. quoque *Würde* s. *Anstand*. ††† alio sensu, abs. προύχοντα ἐν τῇ συγκλήτῳ - μεγέθει ἀξιώματος, amplitudine auctoritatis, 2, 1, 20. cum propter sapientiam et honestatem sis in honore, et pareant verbis consiliis que tuis alii; vel de munere et magistratu inter senatores eminentiori. — †† c. gen. pers. Μάτερνος, μεῖζόν τι πλῆθος ἤθροισεν, ὡς μηκέτι λῃστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, auctoritatem, 1, 10, 3. opinionem ac speciem, qua puteris et videaris magnus, praestans, fortis, potens atque terribilis.

ἀξίωσις, trop. munus reip., abs. οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες, ii, qui alicuius dignationis essent, 5, 15, 13. sed c. adiuncto, τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως (οὖσιν) ἢ πλουσίοις, in dignitate aliqua constitutis, 2, 2, 5. οἱ μὲν δημόται - οἱ τε ἐν ἀξιώσει ὄντες, qui dignitate pollebant, 2, 6, 5. τῶν ἐν ἀξ. ἢ τιμῇ (ὄντων,) qui dignitate et hon. pollent, 4, 2, 17. ὅσοι ἐν ἀξ. ἢ τιμῇ τινι ἦσαν, qui in dignitate aut hon. aliquo constituti essent, 4, 3, 3. ††† τῶν ἐν ἀξ. τινὶ ἢ πράξει καθεστώτων, qui in dignitatis aliquo gradu aut officio publ. constituti essent, 5, 2, 3. ubi sit modo Lat. *auctoritas*, nostrat. *Ansehen*; it. in hoc, γυναικῶν, τῶν ἐν ἀξιώσει εἶναι δοκουσῶν, quae maioris dignationis existimantur, 4, 2, 9. etiam propter maritorum aut patrum munera publ. cf. §. 5. Sed τῶν ἐν ἀξιώσεσιν, honoratioribus, 1, 9, 6. sc. ὄντων, καθεστώτων, λ.

ἄοπλος, ut ἄνοπλος, propr. de pers., cum opp., ὡπλισμένοι ἀόπλους ἀναιροῦσιν, inermes, 4, 9, 13.

ἀόρατος, phys. pass. de re, c. adiuncto, τῆς Παλλάδος τὸ ἄγαλμα, ὃ κρυπτὸν καὶ ἀόρατον σέβουσι Ῥωμαῖοι, nemini videndum, 5, 6, 7.

ἀπαγγέλλω, phys. de pers. c. praep. περὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγγέλλει, renunciat (Macrinus Caracallo praesenti, ore) 4, 12, 15. sed c. adv. et simul acc. c. inf. ἰατροὶ εἰσιόντες, χαλεπώτερον ἔχειν ἀπαγγέλλουσιν ἑκάστοτε, renunc. 4, 2, 7. at c. solo acc. et inf. οἱ

σκοποὶ ἀπήγγειλαν, πόλιν κεκλεῖσθαι, nunciarunt, 8, 2, 3. ſed c. acc. rei, τὰ ἱερὰ αἴσια ἀπαγγελλόντων, qui nunciarent, (aruſpices) 8, 3. 17. ἀπαγγεῖλαι τὰ ἐντεταλμένα, annunciare (de tabellariis miſſis) 7, 6, 14. τοιαῦτα τῶν πρέσβεων ἀπαγγειλάντων, cum nunciaſſent, 6, 4, 10. at c. dat. perſ. et acc. rei, ſimul c. adv., ταῦτα ἡ κόρη ἑκάστοτε ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ, renunciabat, 3, 10, 16. ſq. διηγουμένη λ. †† oppreſſo tali acc. rei, τοῖς στρατιώταις κατ' ὀλίγον ἀπαγγέλλοντες (τοῦτο,) rem renunciantes, 5, 3. 21. Sed Paſſ., de re, c. dat. perſ. et ſq. coniunctione, ἀπηγγέλλετο αὐτῷ, ὅτι λ. nunciabatur, 4, 9, 3. at abſ. οὐδὲν εἰδότα τῶν ἀπηγγελμένων, quid renunciatum ſit (alii, imperatori) 1, 13, 8. nihil eorum, quae de ſe renuucita eſſent; tum per ſolum nominativum rei, ὡς ἀπηγγέλη τὰ περὶ τοῦ Μαξιμίνου, ut nunciatum eſt de Maximino, 6, 9. 1. nunciata erant illa de Maximini coeptis, ſ. quae ad Maximinum attinebant, ſc. πράγματα. — c. dat. perſ. ſimul, ὡς ταῦτα αὐτῷ ἀπηγγέλλετο, cum renunciarentur, 2, 11, 12. ὡς ἀπηγγέλη αὐτῷ τὰ πεπραγμένα, ut nunciata ſunt, 7, 8, 1. ὡς ταῦτα ἀπηγγέλη αὐτῷ, ut renunciata ſunt, 5, 4, 1. Φασὶν, ὡς ταῦτα αὐτῷ ἀπηγγέλη, nunciata fuiſſe, 7, 9, 20. — Porro cum rei nominat. particip., ἐπειδὴ ἀπηγγέλη φρουρουμένη ἡ πόλις, poſtquam nunciatum fuit, defendi urbem, 8, 3, 1. recte, pro acc. c. inf. Sic et cum perſ. nominat. particip., ἀπηγγέλλετο ὁ Πέρσης λύσας τὴν δύναμιν, nunciabatur rex Perſarum dimiſiſſe copias, 6, 6, 8. ſed ſimul c. adv. vel c. adiuncto ſ. caſu abl. temporis, κατὰ γὰρ καιρὸν, (καθ') ὃν ἀπηγγέλη Περτίναξ παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, quo enim tempore nunciatum fuit, Pertinacem ſuſcepiſſe imper. 2, 9, 6. ad id tempus, quo nunc. †† oppreſſo hoc perſ. uno caſu appellativo, ὡς ἀπηγγέλη προσιὼν (αὐτὸς,) ut nunciatum eſt, illum accedere, 4, 14, 7. — rurſus c. illo et dat perſ. ſimul, ὡς ἀπ. τῷ Ἀλβίνῳ μὴ μέλλων ὁ Σεβῆρος, ut nunciatum eſt Albino, nihil cunctari Severum, 3, 7, 1. ὡς ἀπ. αὐτῷ ὁ στρατὸς προσιὼν λ. ut nunciatum ipſi, accedere exercitum, 7, 9, 8.

ἀπαγορεύω, trop. de militib., in oppugnanda urbe, τὰς φάλαγγας ἀπαγορεύειν καὶ ἀναχωρεῖν, fatiſcere, 8, 2, 4. amittere animum, ſpem, fiduciam, cupiditatem pugnandi. ſed c. praep. ἀπαγορεύοντας τοῦ στρατοῦ πρὸς τὰ εἰρημένα, ſuccumbente exercitu illis, quae dicta ſunt, 3, 9, 12. deſperante ob illa ante dicta.

ἀπάγω, phyſ. de perſ., univerſe, c. acc. perſ. ſ. rei et c. praep., τούτων (militum) τὸ πλεῖστον μέρος αὐτὸς σὺν αὐτῷ ἀπήγαγεν, abduxit, 7, 12, 3. †† αὐτὸν (Caracallum, a caede fratris a palatio fugientem) ἁρπάσαντας ἀπάγειν εἰς τὸ στρατόπεδον, milites iubet ſe rapere et abducere, 4, 4, 9. ſed per vim, a) c. acc. perſ. ἀπάγειν καὶ φονεύειν τοὺς λ. abduc. 4, 6, 11. ſq. †† c. diſerto adiuncto, δεσμίους ἀπάγοντι καὶ αἰχμαλώτους βασιλεῖς, abduc. 1, 6, 16. †† c. praepp. at oppreſſo tali perſ. acc., διὰ μέσης τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀπῆγον (αὐτοὺς,) abducebant (Praetoriani ſuos imperatores) 8, 8, 14. b) cum acc. rei, λείαν ἀπαγαγεῖν, avertere, 3, 14, 2. λείαν ἀπήγαγεν, abegit, 6, 5, 11. c) ††† c. gen. perſ., λείας (καὶ) αἰχμαλώτους ἀπάγειν τῶν ἐχθρῶν, praedas et captivos abducere ab hoſtibus, 7, 3, 5. c. acc. rei, vel ſimul perſ. ſed c. perſ. acc. et gen. rei ſ. loci, τοὺς υἱοὺς ἀπαγαγεῖν τῆς Ῥώμης θέλων, (Severus) abduc. 3, 14, 4. Tum impropr. cum acc. perſ. et gen. rei, ἐκεῖνος (Perennis) τῆς φροντίδος καὶ τῶν βασιλείων καμάτων ἀπῆγεν αὐτὸν, (Commodum) avocavit a, 1, 8, 2.

Digitized by Google

opp. praec. εἴασεν αὐτὸν τρυφαῖς σχολάζοντα, abſtrahere, curare, efficere, perſuadere, ut non ſuſciperet; ἡ μήτηρ αὐτὸν ἀπῆγε τῶν αἰσχρῶν ἔργων, (Alexandrum Sev.) abducebat a 5, 7, 9. †† τῆς περὶ τὰ καλὰ σπουδῆς ἀπῆγεν ἑαυτὸν, abducebat ſe ipſum (Commodus) 1, 15, 15. cogitationem et amorem omittere et opprimere rerum honeſt. ſed ſimul c. adv. πολὺ ἀπάγων ἑαυτὸν τῶν προειρημένων, abducens (Caracalla) ſe ipſum ab iis, quae dicta ſunt, 4, 3, 8. non amans, ſed negligens, ſq. opp. ἐραστὴς εἶναι. Sic Paſſ. quoque impropr. de perſ. c. gen. rei, ἀπαχθέντες τῆς ἐν Ῥώμῃ τριβῆς, abducti (Severi filii) a, 3, 14, 4. abstracti, ſeparati, ſemoti, alio abducti, ut ne frui poſſent.

ἀπαίδευτος, propr. paſſ. de perſ., c. gen. rei, πολεμικῶν ἔργων ἀπαίδευτοι, (οἱ Καρχηδόνιοι) imperiti, 7, 9, 11.

ἀπαίρω, plrſ. de perſ. c. gen. loci, ἀπᾶραι τῆς Βρεττανίας, diſcedere ex Britannia, 3, 15, 15. ſc. τὸν δρόμον ſ. τὴν ναῦν, cf. §. 17. διαβάντες τὸν Ὠκεαν. vel pron. ἑαυτὸν, ſe tollere, amovere. — ἀπάρας τῆς Ἰταλίας, diſcedens Italia, 4, 7, 2. 4, 8, 15. 7, 6, 1. † τῆς Ῥώμης ἀπῆρεν, Roma proficiſcitur, 6, 4, 3. † ἀπάρας τῆς Συρίας. ἐλθὼν εἰς, cum, profectus e Syria, veniſſet rel. 5, 5, 3. †† abſ. ἀπάρας, εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, inde Antiochiam venit, 4, 9, 17. ſc. αὐτῆς, τῆς πόλεως, digreſſus ex ea ſ. inde.

ἀπαιτεῖν, impropr., de re, πλείους δυναστείας, ἢ ὁ χρόνος ἀπῄτει, exigebat, [illegible], 8. quam intra brevius tempus eſſe ſolent; ſed c. adv. [illegible] ὥρας τοῦ ἔτους οὕτως ἀπαιτούσης, poſtulante, 5, 5, 3. quia ob tempus anni ſ. hyemem non conſentaneum fuit, ultra progredi; it. τῆς χρείας ἀπαιτούσης, neceſſitate exigente, 6, 3, 12. ſi neceſſe eſt. †† ſimul c. dat. perſ., τὰ ἐν τοῖς ἔθνεσι διοικήσας, ὡς ἑκάστῳ ἀπῄτει τὸ χρειῶδες, ut cuique neceſſitas poſtulabat, 3, 10, 2. pro cuiusque utilitate ſ. neceſſitatibus fieri debuit. †† de perſ. c. acc. rei, et adiuncto, δίκας ἀπαιτήσων, τιμωρήσων τε τοῖς λ. poenas exacturus, ulturus que rel. 4, 14, 2. expetiturus, ſumturus.

ἀπαλείφειν, impropr. de perſ. c. acc. rei et praep., εἰ τὰ τοῦ πολέμου λείψανα μετὰ πάσης ἀνδρείας ἀπαλείψαιτε, deleveritis, 1, 5, 19. finire, opprimere.

ἀπαλλαγή, trop. c. gen. perſ., ὑπερήδοντο ἐπὶ τῇ Ἀντωνίνου ἀπαλλαγῇ, quod Antonino liberati eſſent, 5, 2, 2. liberatio a Caracallo, ſ. potius diſceſſu eius e vita, deceſſu, morte, caede, noſtrat. *Hintritt.*

ἀπάλλαξις, trop. c. gen. rei, πάθους τυραννίδος ὠμῆς, liberatio a, 7, 5, 12.

ἀπαλλάσσειν, trop. de perſ., c. acc. perſ. et gen. rei, ἀπαλλάξας τὸν στρατὸν τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ διατριβῆς, exercitu ſoluto commoratione, 4, 15, 21. cum liberaſſet a commor. vel liberavit, et noſtrat. *erlöſen.* Sed Paſſ. de perſ. c. gen. rei, ὡς ἀπαλλαγεῖεν τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς, ſolverentur (liberarentur) commoratione, 1, 7, 1. †† πονηρᾶς ἐλπίδος καὶ φόβου συνεχοῦς ἀπαλλάξομαι, mala ſpe - liberabor, 2, 1, 17. med. me liberabo, vel potius p. paſſ. ἀπαλλαχθήσομαι. ſed ſimul c. adv., ὅπλων καὶ πολέμων πάλαι ἀπηλλαγμένοι, armis ſoluti (Itali) 2, 11, 6. ab Auguſto, cf. §. 9. πόνων ἀνέπαυσε, καὶ τῶν ὅπλων ἐγύμνωσε. it. c. gen. perſ. et adv., ὡς ἂν θᾶττον αὐτοῦ (τοῦ γέροντος) ἀπαλλαγείη, eo liberaretur (patre Caracallus) 3, 15, 4. †† ſine caſu quo tali, at poſt nominat. particip. c. adv., in notione alia, βαλλόμε-

νοι καὶ τιτρωσκόμενοι, κακῶς ἀπηλλάγησαν, diſceſſerunt, 7, 12, 4. milites in oppugnata urbe.

ἁπαλὸς, de re, impropr., ἁπαλαῖς ἐσθῆσιν, mollibus, 5, 8, 2. ſed de animante, phyſ. κάμηλοι, ἔχουσαι ἁπαλὰ τὰ πέλματα, teneras plantas, 4, 15, 8.

ἅπαξ, non de numero, ſed tempore, c. variis v. ἐπεί περ ἅπ. ἐν κινδύνῳ καθειςήκει, ſemel, 1, 10, 8. 6, 7, 2. 7, 5, 1. 7, 7, 9. 7, 10, 3. 7, 11, 13. 8, 6, 2.

ἀπαξιόω, trop. de perſ., c. coni. μηδέ τις ἀπαξιούτω, ὅτι λ. neque quisquam indignam rem putet, 5, 1, 10. indignum putato ſ. iudicato, indignator, ſuccenſeat. ſed c. inf.; τοῦ τοσούτου δήμου ἀπαξιοῦντος, ὑπ᾽ ὀλίγων καταφρονηθῆναι, indignum putante, 7, 12, 6.

ἀπαρασκεύαςος, propr. paſſ. de perſ. προςπεσόντες ἀπαρασκευάςοις τοῖς βαρβάροις, imparatos, 5, 9, 19. Sic et ſq.

ἀπαράσκευος, c. adiuncto, ἐπιςῆναι μηδὲ προσδοκώμενος ἤθελεν, ὅπως ἀπαράσκευον αὐτὸν λάβοι 2, 14, 11. ἵνα ῥᾷςα βιάσαιντο ἀπαρασκεύους τῷ μηδὲν προςδοκᾶν 6, 8, 15.

ἀπαρέσκεσθαι, med., moral., de perſ., c. dat. rei et nominativo perſ., ἀπηρέσκοντο οἱ ςρατιῶται τοῖς πραττομένοις, aegre ferebant, 7, 3, 17. ὑποπτεύουσα, τοὺς ςρατιώτας ἀπαρέσκεσθαι τῷ τοιούτῳ τοῦ βασιλέως βίῳ, diſplicere militibus vitam, 5, 7, 1. ſed c. adiuncto, ἃ περ ὁρῶντες οἱ ςρατιῶται, οὐ πάνυ τι ἀπεδέχοντο (ταῦτα,) ἀπηρέσκοντό τε αὐτοῦ τῷ βίῳ, λ. offendebantur, [illegible], 11. — † oppreſſo tali nominat. τῇ μητρὶ, ἐν οἷς ἀπηρέσκετο, [illegible] ὅμως ἐπείθετο, in iis, quae improbabat, 6, 1, 24. p. ἐν τούτοις, οἷς ἀπ. †† denique c. ſolo dat. perſ. Φήσας, ἀπαρέσκεσθαι αὐτῇ, diſplicere ei illam, 5, 6, 8. † forte c. adv. ſimul, ὅθεν δεδιότες, ἀπηρέσκοντο αὐτῷ, quapropter metuentes, offendebantur ipſo, 7, 10, 11. dum, facto commate etiam poſt ὅθ., id adv. pertinebit et ad v. poſtr. †† abſ. διαβληθέντας αὐτῷ, ὡς ἀπαρεσκομένους καὶ σκώπτοντας αὐτοῦ τὸν βίον, quod improbarent et irriderent eius vitam, 5, 6, 1. ſc. αὐτοῦ τῷ βίῳ, e ſq.

ἅπας, Maſc. de perſ. c. ſubſt., diverſo ſitu, ὁ ςρατὸς ἅπ. univerſus, 3, 6, 17. pro quo mox πᾶσαν προθυμίαν, at ἅπαντα τὸν ςρατὸν, omnem, 3, 8, 4. pro quo ib. §. m. πάντας τοὺς φίλους. tum †† εἰςδραμόντες οἱ ςρατιῶται ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες, omnes, 8, 8, 13. Sed ſine ſubſt. et reſtrictive a) c. ſuperlat. ὃς πρεσβύτατος ἦν ἁπάντων, qui aetate reliquos anteibat, 1, 6, 11. aetate *maximus* erat *omnium*, ſ. reliquorum omnium, ſc. amicorum, φίλων, cf. §. 7. vel eorum, qui aderant tunc et ibi. b) cum verbis, ὑπεικόντων ἁπάντων, cedentibus ei omnibus, 1, 15, 16. ſc. praeſentibus, nominatim gladiatoribus et adverſariis, cf. pr. τῶν ἀνταγωνιςῶν, e quo ſuppleas tantum αὐτῶν, it. ἠπίως ἄρχοντος ἅπασι, quod praeeſſet omnibus, 2, 7, 14. ſc. αὐτῶν, e pr. αὐτοῖς, ſc. Σύροις, e §. pr. τὸ Σύρων ἔθνος, it. μεγαλοδωρίᾳ ἅπαντας ὑπερβαλεῖν, omnes, 2, 6, 10. ſc. qui imperium affectarent et arripere poſſent aut vellent, propr. πᾶσαν. Sed c) c. praep., πρὸ ἁπάντων, ante omnes, 1, 17, 9. ſc. qui occidendi eſſent et morituri, e libello Commodi, cf. mox ſq. τεθνηξ. et §. 1. e. ad 3. Porro Fem. Συρίας ἁπάσης, omnem, 6, 4, 8. Ἀσίαν ἅπασαν, omn. 6, 2, 18. τὰς οἰκήσεις ἁπάσας, domicilia tota, 7, 2, 8. Neutr. ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ᾧ τὴν δεσποτείαν τῶν ἁπάντων ἔνειμαν θεοὶ, dominium in omnia, 2, 8, 6. ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων ἅπαντα, omnia, 6, 2, 13. quae in Aſia Romani tenerent, cf. §. 3. ſqq. πάντα λ. Sed per

Digitized by Google

praepp. πρὸ ἁπάντων, in primis, 4, 1, 10. fc. πραγμάτων, ante omnia, fc. negotia reliqua; ςασιάζοντας ἐν ἅπασιν, οἷς ἔπραττον, omnibus, 4, 3, 9. fq. ἔργων, quod fuppleatur, aut πράγμασι.

ἀπασχολέω, phyf., de re, c. acc. rei et praep., τῆς συνεχείας τῶν φυτῶν ἀπασχολούσης εἰς ἑαυτὴν τὰ βέλη, avocante, 7, 2, 11. trahente, recipiente, occupante. fed trop., de perf., c. acc. perf. et praep., ἡμερῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κηδείαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν ἀπησχόλουν, occupatum tenebant, 1, 5, 1. occupare in -; dare quid negotii, quod agat, curet, cogitet; facere, ut quid agat.

ἀπατάω, trop. de perf. c. acc. perf. et abl. modi, εὑρίσκετο, καὶ τοὺς ςρατιώτας ψευσάμενος καὶ ἀπατήσας, τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, ἃ ὑπέσχετο, decepiſſe eo, quod, 2, 7, 2. fed oppreſſo acc. tali perf., ἀπατῆσαι (ἐμὲ) βούλεσθε, decipere, 2, 1, 22. quod pron. latet in pr. μοῦ.

ἀπατεών, trop. de perf., c. fubft. pro adi. τυράννου ἀπατεῶνος, fraudulenti, (Maximini) 8, 3, 10. ἄνδρα ἀπατεῶνα, veteratorem, 3, 5, 9. Severum.

ἀπάτη, trop. c. adiuncto, ὡς μὴ δόλῳ καὶ ἀπάτῃ παρασπονδήσαντες ἠδικήσατε, fraude, 4, 14, 18.

ἀπέδρα, v. ἀποδιδράσκω.

ἀπειθής, trop. de perf., c. dat. rei, ἀπειθεῖς αὐτοὺς τοῖς κελευομένοις παρεῖχον, minus dicto audientes, (milites) 2, 4, 10. non obedientes. fed de re, c. fubft. fem., abf. αἴτιον ἀπειθοῦς καταςάσεως, effreni ftatus; 2, 6, 22. contumacis, non obfequentis; i. q. fq. nunc fubft. privum.

ἀπειθία, abf. ἀπειθίας ὑποσχὼν τιμωρίαν, detrectationis, 3, 11, 11.

ἀπεικάζειν, trop. de perf., c. acc. perf. et dat. rei, ἀπείκασεν ἄν τις τὸ μειράκιον καλαῖς εἰκόσι Διονύσου, affimulaſſes, 5, 3, 14. fed c. rei et acc. et dat., ἀπεικάσαι τὶς ἂν τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσματος Φρυκτωρίοις, poſſis comparare, 4, 2, 15.

ἀπειλεῖν, propr., de perf., c. inf. et femper futuri temporis, abf. ἀπειλῶ, κολασθήσεσθαι λ. eminor, 2, 13, 18. ἀποκτενεῖν ἀπειλοῦντες, minitantes necem, 6, 8, 13. ἠπείλει, ἐκκόψειν λ. minabatur, 7, 2, 20. fed c. adv. ὡς ἀπειλεῖν ἑκάςοτε ἀποκτενεῖν, minitaretur, 3, 10, 15. ἀεὶ ἀποκτενεῖν ἠπείλει, minab. 4, 12, 4. ἠπείλεον, ἀποκτ. 7, 10, 11. †† impropr. partim, in bello, Σύροις ἀπειλεῖ, minitari, 6, 2, 5. bello minari, invaliturum videri vel profiteri, nunciare; †† c. opp. ὀργῇ πάντα πράττων, καὶ ἀπειλῶν μᾶλλον, ἢ πείθων, (Caracallus) minitando, 4, 3, 8. poenas, damna, mala denuncians. ††† impropr., de re; cum acc. rei, ἐβούλετο καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ φόβον ἀπειλεῖν, (Commodus), terrorem minari, 1, 14, 19. incutere terrorem per fpeciem minacem.

ἀπειλή, propr., de verbis, abf. μετὰ πάσης ὀργῆς τε καὶ ἀπειλῆς ἐπιςέλλει τοῖς ἡγουμένοις minarum, 1, 10, 5. fed c. gen. perf., δεδιὼς αὐτοῦ τὰς ἀπειλὰς 3, 11, 1. † impropr. c. praep. ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς ὡς πρὸς παρόντας ὀργισθεὶς, manuum geftibus minabundus, 7, 8, 21. manuum motibus minacibus.

ἄπειμι, ab εἶμι, phyf., de perf., c. adv. ἄπιτε ὡς πορρωτάτω τῆς Ῥώμης, difcedatis, (Praetoriani relegati) 2, 13; 18. ὡς πορρ. ἀπῄεσαν, receſſerunt, 4, 13, 10. verecundiae ergo. fed c. praep., fimul que c. adiuncto, πάντας ἐπεςῆναι κελεύσαντες, εἴς τε τὰ οἰκεῖα ἀπιέναι, abire, 1, 17, 21. † fimul c. nominativo particip. εἰς τὸ ςρατόπεδον βασιλεύσων ἄπεισι, pergere, 2, 2; 4. pro fut. — †† τοὺς ςρατιώτας (transfugas) διά τε ἐκ Σεβήρου δέος ἀπιόντας πρὸς

τοὺς βαρβάρους, abiisse, 3, 4. 17. praec. ὅσοι διαδεδράκεσαν, et sq. §. ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, it. §. 20. τῶν Φυγάδων-στρατιωτῶν, transire; † c. adiuncto modi et quidem pers. vel adi., τοὺς πρέσβεις ἀπράκτους ἀπιέναι ἐκέλευσεν, abire, 3, 3, 16. vel particip. et quidem praes., ἀπῄεσαν ἐρρωμένοι, abibant. (Praetoriani discincti,) 2, 13, 20. it. perf. μόνον τις κληθεὶς εἰς δικαστήριον, εὐθὺς ἡττημένος ἀπῄει, abibat, 7, 3, 5. it. aor. 2. λείαν τε καὶ αἰχμαλώτους συλλαβὼν ἀπῄει, discedebat, 4, 11, 11. denique fut. βοηθήσων ἄπεισι Ῥωμαίοις, abire, 2, 7, 11. pro fut., ut 2, 2, 4. — Sed c. adv. θεασάμενοι αὐτοὺς ἀπιόντας ἀμελέστερον, abire, 7, 11, 18 a castris ad urbem retro, i. q. pr. ἀπελθεῖν.
ἄπειμι, ab εἰμὶ, phys., de pers., abs. ἀπόντος αὐτοῦ, absente, 3, 5, 4. 5, 5, 11. sed c. opp. βλασφημοῦντες τὸν Ἰουλ. παρόντα, ἐκεῖνον εὐφήμουν ἀπόντα, absentem, 2, 7, 8.
ἀπείργειν, phys. de pers., cum acc. pers., in bello, abs. τοὺς Ῥωμαίους οὐ πάνυ τι ἐδύνατο ὁ Πέρσης, arcere, 6, 5, 12. τὸ στρατιωτικὸν ἀπεῖργον τοὺς βαρβάρους 2, 9, 1. sed simul c. abl. instrum, et c. adiuncto, δόρασι μακροῖς ἀπείργοντες (αὐτοὺς,) τοῦ τείχους ἀπεδίωκον 7, 11, 17. tum impropr., c. gen. dupl., loci et rei, simul, ἑαυτὸν δικαστηρίων ἀπείργων καὶ βασ. πράξεων, a iur. abstinens et ab 1, 11, : . e. se removens - negligens. c. acc. rei, ὑμᾶς, τοὺς ἔξωθεν κινδύνους ἀπείργοντας 2, 5, 10. Praetorianos, propulsare, declinare, avertere. sed c. adiuncto, τὰς ἐπιβουλὰς πάσας ἀπεῖργέ τε καὶ ἐκώλυε ἡ Μαισὰ, arcebat (a filio) 5, 8, 7.
ἀπειρηκότων, impropr., de pers. c. adv. ἤδη τῶν τοῦ Σεβήρου, cum deficerent (animo) 3, 3, 9. in oppugnanda munitione, (i. q. supra ἀπαγορεύειν) a v. ἀπερέω.
ἄπειρος, trop. de pers., c. gen. rei, ἦν πραγμάτων καὶ παιδείας, rudis, 5, 5, 1. expers, imperitus, ignarus. sed c. subst. fem., στρατιὰν, ἄπειρον μάχης καὶ πόνων, imper. 3, 4, 1. Sic et
ἀπείρως, cum gen. rei. πολιτικῶν πραγμάτων ἔχων, imperitus (qui erat) 4, 12, 1. post syn. τὰ ἄλλα ἰδιώτης (ὤν,) †† τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως εἶχε, καὶ μάλιστα νόμων ἐπιστήμης, haud imperitus erat, ib. 2. ubi ob sq. subst. ἐπισ. potius reddetur *non* hospes *erat*, s. instructus erat.
ἀπεκέκλειντο, v. ἀποκλείω.
ἀπελαύνειν, phys., de pers., c. acc. rei s. animantis, in bello, θρέμματα ἀπελαύνων, abigens, 3, 9, 17. λείας - avertens, 7, 2, 9. λείας ἀπήλαυνε, avertebat, 6, 2, 14. λείαν ἀπελάσας, praeda aversa, 7, 2, 18.
ἀπελεύθερος, de pers., phys., de statu s. conditione, ἦν αὐτῷ τις τῶν ἀπελευθέρων. libertorum, 4, 8, 11. sc. ἀνθρώπων, s. δούλων. Sed c. gen. pers. et opp., τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἢ ἀπελευθέροις τὰς ὑπατικὰς τῶν ἐθνῶν ἐξουσίας ἐνεχείριζε (Heliog.) 5, 7, 14.
ἄπερ, v. περ.
ἀπέραντος, impropr., de re ac tempore, c. adiuncto et c. subst. fem., χρονίου καὶ ἀπεράντου πολιορκίας, nec terminanda, 8, 5, 21. non finem habente. in nimis longum tempus dilata.
ἀπερριμμένος, v. ἀποῤῥίπτω.
ἀπεῤῥωγότας, v. ἀποῤῥήγνυμι.
ἀπέρχεσθαι, phys., de pers., c. praep., τοὺς ἐκεῖθεν ἀπελθεῖν σὺν τῷ Γέτα, abire, 4, 3, 14. migrare, ex Europa in Asiam; θελῆσαι τὸν Ἀντωνῖνον, (Caracallum) ἀπελθεῖν εἰς τὸν νεὼν τῆς Σελήνης, proficisci, 4, 13, 7. † ἀπελθόντες ἐς τὸ στρατόπεδον, ingressi castra (Praetoriani) 8, 8, 18. redeuntes, regressi. sed cum adv.,

Digitized by Google

κελεύει, ἀπελθόντας αὐτοὺς ἤδη, ὑποδέχεσθαι λ. ire et, 4, 4, 18. abs. ὡς ὁ δῆμος ἀπελθεῖν ἠθέλησαν, abire, 7, 11, 18. redire a castris ad urbem, i. q. sq. ἀπιόντας.

ἀπίτη, v. ἀφίστημι.

ἀπεστραμμένος. v. ἀποστρέφω.

ἀπετμήθη, v. ἀποτέμνω.

ἀπέχθεια, moral. c. praep. et opp., τῇ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας - ἀπεχθείᾳ τινὶ ἢ εὐνοίᾳ, odio, 3, 2, 13. Sic et sqq.

ἀπεχθής, pass. de pers., c. dat. pers. et adiuncto, ἤδη καὶ βαρὺς κἀκείνῳ ἐγένετο, odiosus, 3, 11, 6.

ἀπεχθῶς, pass. ἔχοντες πρὸς αὐτὸν, infensi eidem, 1, 12, 11. cum infensi essent ei, inimici, non benevoli, odissent; πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν ἀπ. ἔχων, urbanam vitam perosus, 4, 7, 1. odio habens. πάλαι ἀπ. πρὸς αὐτὸν διακείμενοι, cum infenso in eum animo essent; 1, 9, 15. cum adv. al. simul, ἀπ. πάνυ πρὸς αὐτὴν διέκειτο, infesto animo erga eam erat, 3, 10, 14. †† simul c. adiuncto, ὡς καὶ φύσει ἀλλοτρίως καὶ ἀπ. πρὸς αὐτοὺς διέκειτο, καὶ (αὐτοῖς) ὠργίζετο, cum inimico in illos esset animo, 7, 10. 2. πρὸς τοῦτον ἀπ. προσέκειτο λ. erga hunc inimico animo affectus erat, 7, 9, 5. quae phrases omnes sunt pro v. privo ἀπεχθάνεσθαι.

ἀπέχω, phys., de re, c. gen. loci et acc. intervalli s. modi, ποταμῷ, ἀπέχοντι τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα, qui est ab urbe, 8, 4. 2. — sed c. acc. tali, at c. gen. rei, ὄχθαις, αἳ μὴ πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπεῖχον τῆς εἰς Κτησιφῶντος ἀφόδου, aberant a, 3, 9, 15. Sed impropr., tum de pers. c. gen. pers. et acc. modi, Μαρκίαν, ἡ οὐδέν τι ἀπεῖχε γαμετῆς γυναικὸς, distabat a, 1, 16, 9. differebat, non aliter habebatur s. tractabatur. †† de re, c. acc. rei, τὰ ἐνταῦθα - ἀπέχει τὴν ἐπιθυμίαν, arcent, 1, 6, 13. nisi leg. ἐπέχ. — Tum Med. impropr., de pers., c. gen. rei, πάντων τῶν πολυτελῶν ἀπείχετο, abstinebat (se) ab, 4, 7, 10. non utebatur; sed c. adiuncto, et quidem abl. modi, ἐῤῥίπτει τοῖς ὄχλοις ζῶα πάντα, πλὴν χοίρων. τούτων γὰρ ἀπείχετο, Φοινίκων νόμῳ, his abstinebat, (Heliog.) 5, 6, 21. non adhibebat, proiiciebat, distribuebat; — sed c. praep. οὔτε ὠμότητος, οὔτε βίας ἐν πᾶσιν, οἷς ἔπραττεν, ἀπείχετο, nihil crudelitatis omittebat, 3, 10, 13. c. neg. non abstinebat se, i. adhibebat, exercebat.

ἀπήει, v. ἄπειμι.

ἀπηνέγκατο, v. ἀποφέρω.

ἄπιστος, pass. s. act., moral. de pers., τοῦ Μαξιμίνου, ὡς ἀπίστου, κατηγόρει (Alexander Sev.) infidum, 6, 9, 1. cui non credi potest ob mendacia, s. qui non servat fidem, nec facit promissa et debita officia; διέβαλλε τοὺς ἐν Ῥώμῃ στρατιώτας, ὡς ἀπίστους, (Severus) 2, 9, 10. Sed c. praep. μήτ' (ἐμέ τις) ἄπιστον πρὸς τὸν φίλον ἡγείσθω 3, 6, 3. ἄπιστον γενόμενον περὶ τὸν φίλον 7, 1, 24. † c. subst. fem. ἀπίστῳ ὑπηρεσίᾳ χρησάμενος, (Plautianus) 3, 12, 26. — † neutr. de re, p. subst. c. gen. pers. αὐτοῦ τὸ ἄπιστον τοῖς ὅπλοις ἐλέγξωμεν, infidum eius animum, 3, 6, 12. perfidiam; †† notione alia, de re, c. adiuncto, ἄπιστα οἶδα καὶ παράδοξα λέξων πρὸς ὑμᾶς, incredibilia, 7, 8, 6.

ἀπίστως, moral. act. προσεφέρετο πᾶσιν, diffidenter agebat cum, 1, 13, 14. p. v. privo ἀπιστεῖν, diffidebat, nemini fidebat s. credebat, de omnibus male suspicabatur, nostr. *war mistrauisch gegen.*

ἄπληστος, trop. pass., de re, c. subst. fem., ἀπλήστου μανίας καὶ ἐπιθυμίας, inexplebili, 6, 5, 11. ἀπλήστῳ ἐπιθυμίᾳ 3, 6, 7. ἀντί-

Digitized by Google

ποιήσει 1, 8, 4. ἄπληςον ἐπιθυμίαν, inſatiabilem, 2, 6, 21. nimius, vehemens.

ἀπλήςως, moral. ὁρμωμένους εἰς λ. inſatiabiliter, 3, 13, 14. vehementer.

ἁπλοϊκώτερος, trop. de perſ. c. acc. rei ellipt. τὴν γνώμην, ſimpliciorem, 2, 15, 4. non acute cernens, nec fraudem videns, facile credens, unde ſq. αὐτῷ πιςεύσας. Sic et

ἁπλούςερος τὸ ἦθος, ſimplicior moribus, 7, 10, 7. opp. pr. ὢν ἐν ὑπολήψει Φρενῶν τε καὶ ἀγχινοίας.

ἀπὸ, in termino loci phyſ., c. verbis, τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, κομισθὲν ἀπὸ Τροίας, ex, 1, 14, 7. ἦλθεν ἀπὸ Ἰλίου, ab, 5, 6, 7. Μαυρουσίους ἐπαγόμενος ἀ. τῆς ἀνατολῆς, ex 6, 7, 17. ἀπὸ τῆς Ἀκυληΐας ὁδοιπορήσαντες, ab A. 8, 6, 10. ἀ. τῆς Ῥαβέννης ἄρας, Ravenna, 8, 7, 1. οἱ ἀπὸ Γερμανίας ἐληλυθότες σύμμαχοι, ex ib. 21. — † ἀπὸ Ἰνδῶν καὶ Αἰθιόπων - μεσημβρίας τε καὶ τῆς ἀρκτῴας γῆς ζῶα πάντα - ἔδειξε, ab 1, 15, 9. ἀπὸ τῆς ἀρκτῴας θαλάσσης ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν βλέπουσαν διῆκον, a 2, 11, 16. † τὰ χρήματα, ἃ περ ἀ. τῶν τειχῶν ἐλάμβανον, a 8, 6, 8. † Μαισὰ ἦν τις ἀπὸ Ἐμέσου πόλεως, ab 5, 3, 2. ἦν - τὶς Μαξιμῖνος - ἀπό τινος κώμης, ex 6, 8, 1. †† οὐδέ τι δέος ἦν ἀπὸ Βρεττανίας, ex 2, 15, 10. — † τὰ σκέλη σκέπων πάντα ἀπ' ὀνύχων ἐς μηρούς, ab 5, 3, 12. — † εὐθὺς ἀφ' ἑςίας πάντας Φονεύειν ἤρξατο, a 3, 15, 8. Sed c. ſolis ſubſt. vel rei, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἄφιξιν, ex 1, 14, 7. ἐντὸς ἑκατοςοῦ σημείου ἀ. τῆς Ῥώμης, ab urbe (Roma) 2, 13, 18. vel perſ., λογάσιν ἀπ' Ἰταλίας ἀνδράσιν, ex 8, 5, 11. — Sic et intercedente artic. † πάντα τὰ ἀπὸ σκηνῆς καὶ τῶν θεάτρων λ. a 5, 7, 12. † τοξόται οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, ſagittarii Orientales, 8, 1, 5. αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις λ. Italiae civitates, 8, 7, 3. bene per gen., ſed et per adi. iterum Italae urbes. προσόδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης. reditibus maritimis, 3, 1, 11. ſ. reditus e mari. τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου - τὰ ἀ. τῆς θαλάττ. copiam rerum e continenti - a mari res, 8, 2, 7. Tum in termino nec phyſico, nec loci, ſed rerum, αἱ τῶν νέων ψυχαὶ ἀπὸ τῶν παιδείας καλῶν μετοχετεύονται, a 1, 5, 4. † ποταμοί, ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν Φέρουσιν, a 1, 11, 7. τὸ ὄνομα, ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθέν, a 1, 16, 4. † εἰς τὸ διαγνῶναι τὰς βασιλικὰς (ῥάβδους) ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, a 7, 6, 4. † εἰς τὸ διαγνῶναι τὰς βασιλικὰς (ῥάβδους) ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, a 7, 6, 4. † ὅπως ἀπὸ τῆς πικρᾶς τυραννίδος ἀναπνεύσειαν, ab 2, 1, 8. †† nominatim dignitatis, τῆς συγκλήτου ἀνὴρ ἀπὸ ὑπατείας μὲν νεωςί, ſenator quidam, depoſito nuper conſulatu, 7, 11, 6. a ſ. ex conſulatu veniens, diſcedens nuper, ſc. γενόμενος, functus conſulatu nuper; ἄνδρες δύο, ἀπὸ ὑπατ. μὲν λ. duo viri conſulares, 8, 2, 14. τινὰ τῶν ἀπὸ ὑπατείας καὶ Φίλων λ. quendam ex Conſularibus et amicis, 7, 1, 21. Ubi ſimul terminus alius, i. e. perſonae, et quidem nominis appellativi, ut in his, ἡ σύγκλητος ἐψηΦίσατο αὐτῷ προσηγορίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κεχειρωμένων, a 3, 9, 22. Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν ἀφ' ἑαυτῶν, a ſe, 7, 5, 19. Sed nominis propr., τὶς τῶν ἀπὸ τοῦ Σεβήρου ἀφικνουμένων, a 3, 5, 11. πάντα τὸν ἀ. τοῦ Σεβαςοῦ χρόνον λ. ab 1, 1, 5. τὴν ἀπ' Αἰγείου εἰς αὐτοὺς διαδοχήν, inde a 1, 11, 9. †† τὴν ἔνδοξον - ἀπὸ προγόνων ἄνωθεν ἀρχήν, inde a 2, 8, 3. ††† ἀπὸ Κύρου - μέχρι Δαρείου λ. inde a 6, 2, 5. Porro nominis dignitatis, tum univerſae, ἐκπέμπουσι πρεσβείαν ἀπὸ τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων, ex magiſtratum gerentibus, 2, 12, 10. πρεσβείαν ἐπεμπον ἀπὸ τῶν πρω-

τευόντων παρ' αὐτοῖς ἀνδρῶν, ex 8, 7, 3. tum praecipuae, *τῶν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἁπάντων*, ſenatu univerſo, 7, 1, 11. omnibus e ſenatu, ſ. ſenatorio ordine, ſ. ſenatorii ordinis viris, ſ. ſenatoribus omnibus; *τὶς τῶν ἀ. συγκλήτου*, ſenatorii ordinis, 7, 9, 2. *δύο ἀνδρῶν τῶν ἀ. συγκλ.* duorum ſenatorum, 7, 11, 2. *ἀποσκώπτοντες τοὺς ἀπὸ συγκλ. βασιλέας*, ſenatorios imperatores, 8, 8, 14. ſc. *ἐπιλεχθέντας* ſ. *ἀναδειχθέντας*, cf. 8, 6, 4. ††† alia in notione, cauſae quidem, *ἀπὸ τῆς ἄγαν ἀκρασίας*, prae 1, 3, 5. *ἀ. μέθης*, ex ebrietate, 2, 1, 3.

ἀποβαίνειν, phyſ., de perſ. c. gen. loci ſ. animantis, diſerto vel oppreſſo, *τῶν ἵππων ἀποβαίνοντες*, ab eq. deſcendentes, 6, 5, 9. ſ. ſ. *ἀπέβησαν* 4, 11, 6. *ἀποβεβηκότες (αὐτῶν) εἰςήκεσαν*, relictis illis, ib. 10. *ἣν ἀποβῶσιν αὐτῶν*, deſcendant ex 4, 15, 9. Sed Med. trop. de re, neutr. particip. p. ſubſt., *τὸ ἀποβησόμενον*, eventus, 2, 8, 6. id, quod eventurum eſt, i. q. *ἀπόβασις*.

ἀποβάλλειν, impropr., de perſ. c. acc. perſ., *ςρατιώτην, ἀλλ' οὐκ ἄρχοντα, ᾤοντο ἀποβεβληκέναι*, amiſiſſe, 4, 13, 15. *πατέρα ἤπιον ἀποβαλόντες*, amiſſo, 2, 6, 3. *τοῦ ςρατοῦ τὸ πλεῖςον ἀποβαλόντι*, cum amiſiſſet, 6, 6, 4. ſed c. acc. rei, *ἀποβαλόντας κτήματα*, amiſſis, 7, 12, 13.

ἀπόβασις, impropr., abſ., *πιςοῦται τὴν διαβολὴν ἡ ἀπ.* eventus, 3, 7, 11. *τὸ παράδοξον τῆς ἀποβάσεως*, inopinatus ev. 8, 3, 22. *ἅπερ ἀληθῆ τότε πιςεύεται, ὅταν εἰς τὴν ἀπόβασιν εὐτυχηθῇ* 2, 9, 4. quoad eventum. ſed c. adiuncto, *τὰ γοῦν ἀκολουθήσαντα ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν προϋπάρχουσαν φήμην ἐπιςώσατο*, eventu ſuo, 1, 14, 12. at c. gen. rei, *ἡ ἀπ. καὶ τύχη τοῦ πολέμου τὰς ἑκατέρων γνώμας ἔκρινεν* 3, 7, 4. *καραδοκήσας τὴν ἀπ. τῆς μάχης* 3, 7, 10. †† alio ſenſu phyſ., *ὁ ςρατὸς, ἀπόβασιν ποιούμενος*, eſcenſione facta, 3, 9, 17. quum e navibus in terram eſcendiſſet.

ἀποβλέπειν, phyſ., de perſ., c. praep., *ἔθεε πρὸ τοῦ ἅρματος, εἰς τὸν θεὸν ἀποβλέπων*, reſpiciens (Heliog.) 5, 6, 17. i. q. ſimpl. † *ὁπηνίκα ἂν ςῶσιν, εἰς τὸν βασιλέα ἀποβλέποντες.* adſpicientes, (Praetoriani Severum) 2, 13, 8. exſpectantes, quid dicturus eſſet et facturus, etiam exſpectantes ab eo aliquid boni. ſed impropr. c. adv., *χρήματα, εἰς ἃ μάλιςα ἀποβλέπουσιν*, ſpectant, (milit. Praetor.) 5, 8, 6. exſpectant, appetunt.

ἀποβολὴ, impropr., c. gen. perſ., *ἀλγεῖν ἐπὶ τοιούτου βασιλέως ἀποβολῇ*, amiſſione, 4, 14, 8. iactura.

ἀπογινώσκεσθαι, paſſ., impropr., de re, *τὴν ἀπεγνωσμένην, (ὁδὸν* vel *ἐπιβουλὴν,)* deſperatas (inſidias, viam, rationem) 4, 4, 6. — ſed de perſ., *ἀπεγνωσμένοις ἀνθρώποις*, perditis, 1, 16, 10. deſperatis, gladiatoribus.

ἀπόγνωσις, impropr., abſ. *ἔργον, μείζονος ἀπογνώσεως δεόμενον*, deſperatione, 7, 5, 15. ſed per praepp., *κατ' ἀπογνώσεως ἐπιπεσόντες οἱ Μαυρούσιοι*, deſperatis ſimiles, 3, 3, 6. cum deſperatione, deſperatis animis; *ἐν ἀπογνώσει γενόμενοι*, in deſperat. 2, 13, 21. 3, 4, 13. 7, 5, 1. 7, 9, 9. 7, 12, 9. *ἐν ἀ. ἦσαν* 8, 5, 16. — † *ὁρῶντες τὸν Ἰουλιανὸν ἐν ἀ. (ὄντα)* 2, 12, 6. † *ἐν ἐσχάτῃ ἀπ. ἦν* 2, 11, 12. † c. adiuncto, *ἦσαν οἱ ςρατιῶται ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ καὶ ἀπ.* 3, 3, 8. †† c. gen. rei, *ἐν ἀ. πάντων γενόμενος*, in deſperatione omnium rerum, 7, 9, 20. i. q. ante 2, 11, 12.

ἀπόγονος, phyſ. de perſ. maſc. ſexus, c. gen. perſ., *ἐκείνου*, nepos, 8, 8, 17.

ἀποδεδρακότας, v. *ἀποδράω*.

ἀποδείκνυμι, ſ. ἀποδεικνύω, impropr., de perſ. c. perſ. et dat. et acc. hocque poſtr. dupl., tum appellativo, tum dignitatis. ſ. utr. appell., ὑμῖν τε αὐτοῖς, καὶ πᾶσιν ἄριστον ἀποδείξετε (αὐτὸν) βασιλέα, reddetis, 1, 4, 14. facietis, fingetis, de imperantis amicis et conſiliariis. Sed alio ſenſu, Καίσαρα αὐτὸν ἀποδεικνύει, declarat, 2, 15, 5. deſignat, denominat, imperator ipſe, ibi quidem per litteras, ſed aliter in locis ſeq. 3, 7, 1. τοῖς υἱέσιν αὐτοῦ κοινωνοὺς τῆς βασιλείας καὶ αὐτοκράτορας ἀποδείξας, cum declaraſſet, 3, 9, 1. ſed de ſenatu, τῆς συγκλήτου Καίσαρα αὐτὸ (τὸ παιδίον) ἀποδειξάσης 7, 10, 16. porro de militibus, αὐτοκράτορα (αὐτὸν) ἀποδεῖξαι, Severum, 2, 9, 16. βασιλέα καὶ υἱὸν ἀποδεῖξειν Ἀντωνίνου 5, 3, 23. (αὐτὸν, τὸν παῖδα) cf. §. 17 ſqq. et 25. Sic et Paſſ., cum dupl. ſimili nominativo, ἀποδείκνυται Καῖσαρ ὁ Ἀλέξανδρος ὕπατός τε σὺν τῷ Ἀντωνίνῳ, declaratur, 5, 7, 7. ab imperante, it. ὡς Καῖσαρ ὁ Ἀλέξ. ἀποδειχθῇ, declaratus eſt, ib. 8. — ſed a ſenatu, ἡ σύγκλητος ψηφίζεται, ἀποδειχθῆναι μόνον αὐτοκράτορα τὸν Σεβῆρον, declarari, 2, 12, 9.

ἀποδειλιᾶν, phyſ. de perſ., abſol. ὁρῶντες τὸν Ἰουλιανὸν ἀποδειλιῶντα, formidoloſum, 2, 12, 6. formidantem, formidare.

ἀπόδειξις, trop. ſ. rhetorice, c. adiuncto, τίνα ἔλεγχον μείζονα βούλεσθε, ἢ ποίαν ἀπόδειξιν φανερωτέραν, indicium, 3, 12, 12.

ἀποδέχομαι, med. impropr., de perſ., c. acc. rei et praep. ἱστορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδεξάμενος ἄγνωστον λ. acceptam-collegi, 1, 1, 4. ſed alio ſenſu, c. adv. οὐ πάνυ τι ἀπεδέχοντο (αὐτὰ,) probabant, 5, 2, 11. (τὴν ἀρχὴν) σώφρονα μὴ πάνυ τι ἀποδέξασθαι τοὺς στρατιώτας, probaturos, (leg. Bg. in fut.) 2, 2, 9.

ἀποδέω, trop. de re, cum gen. rei, et acc. modi ellipt. τῆς πράξεως, οὐ (κατὰ) πολύ τι ἐξουσίας καὶ δυνάμεως βασιλικῆς ἀποδεούσης, quod non ita multum a-abeſt, 5, 1, 3. diſtat, differt. — ſed de perſ., c. gen. perſ. et abl. modi, δυνάμεως, γνώμῃ καὶ ῥώμῃ μηδεμιᾶς τῶν ἀρχαίων ἀποδεούσης, exercitu-cedente, 6, 5, 23.

ἀποδημέω, phyſ., de perſ., c. gen. loci, ἀποδημῆσαι τῆς Ῥώμης ἠθέλησεν, ſecedere, 4, 7, 1.

ἀποδιδράσκω, phyſ., de perſ., extra bellum, c. praep. οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες εἰς τὰ πορρωτάτω τῆς πόλεως κτήματα ἀπεδίδρασκον, profugiebant, 2, 6, 5. prae metu. ſed καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀντιοχείας ἀποδιδράσκει, aufugit, (Niger) 3, 4, 13. poſt pugnam; ἀπ. σὺν ὀλίγοις, et fugit, (Macrinus) 5, 4, 12. e pugna. ſed c. adiuncto, οἱ σὺν τῷ Μακρίνῳ ἀποδιδράσκοντες, καὶ μετιόντες πρὸς τὸν Ἀντωνῖνον, aufugientes, ib. 11.

ἀποδίδωμι, phyſ., de perſ., c. acc. rei et adv., τὰ γράμματα δημοσίᾳ ἀποδοῦναι, redderent, 3, 5, 8. τ. γρ. δ. ἀποδόντες, redditis, ib. 12. ſed c. acc. rei et dat. perſ., τὰ χρήματα αὐτῷ ἀποδώσειν ὑπέσχοντο, daturos ſe, 7, 4, 6. at c. acc. perſ. ſolo, αἰχμαλώτους ἀποδοῦναι, redditurum, 4, 15, 10. Sed impropr., cum acc. rei, ἀχαρίστους ἀμοιβὰς Ἀλβῖνος ἀποδίδωσιν, reddit, 3, 6, 6. νῦν καιρὸς εὔκαιρος, ἀποδοῦναι χάριν, ut referatis, 1, 4, 7. referendi, 3, 11, 10. ſed ſimul c. dat. perſ., ἀποδοῦναι ὑμῖν (αὐτὰ, τὴν ἄδειαν καὶ ἐλευθερίαν,) reſtituere, 5, 1, 16. opp. pr. ὧν ἀφῃρέθητε. Med., c. caſu tripl., acc. rei, dat. perſ. et gen. pretii, τοὺς στρατιώτας, οἳ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀπέδοντο, vendiderunt, 2, 8, 8.

ἀποδιώκειν, phyſ.? de perſ., c. gen. loci, ſed oppreſſo acc. perſ., et

Digitized by Google

c. adiuncto, *οἱ στρατιῶται, δόρασι μακροῖς ἀπείργοντες, τοῦ τείχους ἀπεδίωκον (αὐτοὺς.)* a m. repulerunt. 7, 11, 17.

ἀποδοκιμάζεσθαι, trop., paſſ., de re, *ἡ σκέψις ἀπεδοκιμάσθη*, conſilium eſt improbatum, 4, 5, 21. reiectum.

ἀπόδοσις, phyſ., c. gen. rei, *περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χρημάτων διαλεξάμενοι*. de perſolvendis pecun. 7, 4, 11. cf. §. 6.

ἀποδράω, phyſ., de perſ., c. adv. et praep., *αὐτὸς Ἀρτάβανος, ἵππω ἐπιτεθεὶς, ἀπέδρα μόλις μετ' ὀλίγων*, effugit. 4, 11, 9. e Caracalli laniena. ſed c. adiuncto, *ἀποδρὰς ᾤχετο*, fuga elapſus, 5, 4, 16. Macrinus, e pugna. tum abſ., *συνεὶς, ἀποδεδρακότας τοὺς φύλακας*, aufugiſſe, 3, 5, 13. a munitione defendenda, cf. §. pr. *καταλιπόντες τὴν φρουρὰν, φεύγουσιν*.

ἀποδύρεσθαι, med., c. coniunct. vel abſol., *ἀποδυρόμενος -, ὅτι λ.* plorans, 6, 9, 12. at c. praep. et adv., *περὶ τῆς συνεδρίας χαλεπῶς ἀπωδύρετο*, queſta eſt, 1, 8, 10.

ἀποδύω, phyſ., de perſ., c. acc. rei ſ. veſtitus, ſed acc. perſ. oppreſſo, vel e pr. repetendo, *ἀποδύσαντες (ὑμᾶς.) ἐσθῆτας*, exutos veſtibus, 2, 13, 17. ubi exuerint. ſed Med. c. ſolo illo acc., *ἀποδυσάμενος τὸ βασίλειον σχῆμα*, depoſito, 1, 14, 16. cum exuiſſet, ſq. opp. *ἀμφιέννυτο λ.*

ἀποζωννύω, phyſ. de perſ. c. acc. perſ., *Σεβήρου, ὃς τοὺς - ἀπέζωσε*, exarmaverat, 8, 8, 4. Praetorianos diſcingi a militibus iuſſerat. Sed *τοῖς στρατιώταις κελεύω, ἀποζῶσαι ὑμᾶς*, ut recingant vos, 2, 13, 17. it. Paſſ. *μετὰ τὸ ἀποζωσθῆναι*, poſtquam recincti fuiſſent, ib. 21. *τόπῳ τῶν ἀπεζωσμένων*, exauctoratorum, 2, 14, 10. ſed c. abl. modi, *εἰ (μή) τινι δόλῳ ἀποζωσθεῖεν*, exarmarentur, 8, 8, 3.

ἀποθανὼν, v. *ἀποθνήσκ.*

ἀπόθετος, phyſ. paſſ. de re, *ἐπιστολὰς ἀποῤῥήτους, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασιν*, reconditis, 3, 8, 12.

ἀποθέωσις, trop. abſ. *τὴν τοιαύτην τελετὴν ἀποθέωσιν καλοῦσι*, conſecrationem, 4, 2, 1. relationem in numerum deorum.

ἀποθήκη, phyſ. de loco, cum gen. rei, *τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅπλων ἀναῤῥῆξαι*, armamentaria, 7, 11, 14. i. q. priv. *ὁπλοθήκη*.

ἀποθνήσκειν, propr. de perſ., abſ. *τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος*, mortuo (violenter) 3, 15, 8.

ἀποίσεσθαι, v. *ἀποφέρω*.

ἀποκαθίστημι, phyſ., de perſ., c. acc. rei, *τὰς ἐκείνου εἰκόνας ἀποκαταστήσαντες*, reſtitutis, 2, 6, 17. cum reſtituiſſent, milites.

ἀποκαλεῖν, propr. de perſ. c. acc. perſ. dupl. appellativo, et c. adv., *τοὺς ἡλικιώτας εἰκότως ἂν καὶ συμφοιτητὰς τῶν λ. ἀποκαλοίην*, appellaverim, 1, 5, 11. ſed c. abl. modi, *Γορδιανοῦ ἔκγονον λέγοντες καὶ τῇ αὐτοῦ προσηγορίᾳ ἀποκαλοῦντες (αὐτὸ, τὸ παιδίον,)* 7, 10, 15. tum Paſſ. c. praep. et nomine propr., *τὸν Ἰουλιανὸν, - πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους ὀνόματι, Κόμμοδον ἀξιοῦσιν ἀποκαλεῖσθαι*, conſent vocandum, 2, 6, 16.

ἀποκαλύπτειν, phyſ. de perſ. c. adv. et acc. rei, *τότε - ὅπλα*, detegere, 7, 4, 10. opp. pr. §. 8. *κρύπτοντες ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσιν*.

ἀποκάμνω, phyſ. vel trop., de perſ. et milit., c. adv. et adiuncto, *εἰωθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ῥᾷστα ἀποκάμνειν ἐθελοκακεῖν τε*, fatiſcere, 4, 15, 15. opp. pr. *ἐκθύμως τε μάχεται καὶ προσμένει*, laſſeſcere, animum amittere, cedere.

ἀποκαρτερεῖν, de perſ., trop., cum adiunctis modi et praep., *ἐκείνη ἐπὶ ταῖς τῶν παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς εἴτε ἑκοῦσα λ. ἀπεκαρτέρησε*

4. 13. 17. ſc. *λιμῷ*, *perſeveravit* in *inedia*, donec moreretur; mortem ſibi conſcivit inedia.

ἀποκείρεσθαι, med., phyſ., de perſ., c. acc. rei ſ. loci, *τὸ γένειον ἀποκειράμενος*, barbâ detonſa. 6, 4, 12. † ſed oppreſſo caſu hoc, *ὧν εἶχε τριχῶν, ἀπεκείρατο (τινάς,)* ex iis, quos habebat, capillis, detondit (ſibi aliquos) 4, 8, 13. p. *τινὰς τῶν τριχῶν, ἃς εἶχεν, ἀπ.*

ἀποκερδαίνειν, trop., de perſ. et milite barbaro, c. acc. rei, *διαλυθέντος τοῦ πολέμου, εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἐπανέρχεται, τοσοῦτον ἀποκερδήσας, ὅσον λ.* tantum *inde* lucratus. 6, 5, 8. quaſi deſit gen. pron. *αὐτοῦ* ſ. *τούτου*, *τοῦ πολ.*, p. *ἀπὸ τούτου κερδ.*

ἀποκλείειν, phyſ. de perſ., c. acc. rei ſ. loci, *ἀποκλείσαντες τὰς τῶν οἰκιῶν εἰσόδους*, occluſis. 1, 12, 16. *τὰς πύλας*, clauſis, 5, 3, 26. *νεὼς καὶ οἰκίας*, clauſis, 8, 4, 20. *τὸ ἔρυμα*, clauſam munit, 3, 2, 20. †† *σίτου πλεῖστον συνωνούμενος καὶ ἀποκλείων*, concludens, 1, 12, 9. locis clauſis recondens ſ. deponens ſ. reponens; *τὰ χρήματα ἀποκλείουσαν*, abſcondentem, 6, 9, 9. — ſed c. acc. perſ., *ὡς - εἰ ἐπίοιεν, ἀποκλείσαιεν αὐτοὺς*, excluderent, 2, 13, 22. ſc. *αὐτοῦ*, *τοῦ στρατοπέδου*, non intromitterent. — it. Paſſ. de perſ., c. adv. *τέκνα τε καὶ γυνή, οἰκεῖοί τε ἔνδον ἀποκέκλειντο*, concluſi erant. 8, 5, 2. intra urbem obſeſſam.

ἀποκομίζειν, phyſ., de perſ. c. acc. rei et praep., *τὴν κόνιν εἰς κάλπην ἐμβαλόντες, ἀπεκόμιζον (αὐτὴν) εἰς τὴν Ῥώμην*, cinerem - referebant, 3, 15, 16. referri iuſſerunt filii Severi.

ἀποκρίνεσθαι, med., impropr., de perſ., c. inf., *ὁ Ἀρμένιος ἀπεκρίνατο, μηδετέρῳ συμμαχήσειν, λ.* reſpondit, 3, 1, 4. per legatos vel litteras. ſed ore, c. adv. et dat. perſ., *βραδύτατα καὶ μόλις τοῖς προσιοῦσιν ἀποκρινόμενος*, reſpondens, (Macrinus) 5, 2, 7. ſed c. acc. rei et adv., *οὐδὲν οἷός τε ὢν εὐλόγως ἀποκρίνασθαι*, nihil habens, quod reſponderet, 1, 6, 21. nihil valens reſpondere. at c. acc. rei et praep., *πρὸς δύο ταῦτα τί ἂν ἀποκρίναιο;* reſponderes, 3, 12, 23. †† in iudicio, ſimul c. adv., *εὐθίκτως πρὸς τὰ λεχθέντα ἀποκρίνασθαι*, reſpondere, 4, 7, 2. Caracalla.

ἀποκτείνειν, phyſ. de perſ., c. acc., tum animantis, *τὴν μὲν (πάρδαλιν) ἀπέκτεινε*, occidit, 1, 15, 12. † ſimul c. abl. modi ſ. inſtrum. *λεόντων - ἑκατὸν -, ἰσαρίθμοις ἀκοντίοις πάντας ἀπέκτεινεν*, ib. 13. tum perſ., *ἀπέκτεινεν αὐτὸς (ἐκεῖνον,) ὃν λ.* 7, 1, 23. ſq. *τοὺς - ἀπέκτειναν*, occiderunt, 7, 11, 18. *ἀποκτεῖναι πρεσβύτην*, ut occidat, 2, 12, 1. *τοὺς ἐκεῖσε πράττοντας ἀποκτείναντες*, iis, qui -, occiſis, 7, 7, 13. *τοὺς Περτίνακα ἀποκτείναντας*, Pertinacis interſectores, 8, 8, 4. *ἀπειλεῖν, ἀποκτενεῖν αὐτὸν*, occiſurum, 3, 10, 15. 4, 12, 4. 6, 8, 13. *ἀπέκτεινον (αὐτούς,)* occidit, 3, 11, 14. † *βοῶντες, ὅτι εἴησαν ἀπεκτονότες (ἐκείνους,) οὓς λ.* ſe interfeciſſe, 8, 8, 17. †† c. praep. ſimul, *οὐ θελήσαντες οὐδ' ἐν τοῖς βασιλείοις ἀποκτεῖναι (αὐτούς,)* occidere, 8, 8, 14. Sed per alios, *τὴν Κομμόδου ἀδελφὴν ἀπέκτεινεν*, occidit, (Caracalla) 4, 6, 6. occidi iuſſit, it. 7, 1, 10. 7, 9, 22. *οὓς συλλαβὼν ἀπ.* peremit, 6, 9, 14. *μετὰ τὸ Ἀρτάβανον - ἀποκτεῖναι*, poſtquam occidiſſet, (Artaxerxes) 6, 2, 3. *ὃν ἀποκτείνας*, quo interfecto, ib. 21. *ἀποκτεῖναι (αὐτοὺς) ἀνόσιον ἡγήσατο*, occidere, 6, 4, 12.

ἀποκυέομαι, phyſ. paſſ. de anim., c. abl. modi et adv. *ζῷα παντοῖα σχήμασι - πολλάκις ἀπεκυήθη*, edita ſunt, 1, 14, 2. ſed de perſ. c. dat. perſ. et praep. *μόνος ὑμῖν ἐγὼ ἐν τοῖς βασιλείοις λ. ἀπεκυήθην*, natus ſum, 1, 5, 14.

Digitized by Google

ἀπολαμβάνειν, phyf., c. acc. et perf. et rei, it. adv. τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τὰ χρήματα ἀναιμωτὶ ἀπολαβεῖν, fi recipiat, 4, 15, 20.
ἀπόλαυσις, de actu, phyf. abl. τὰ χρηστά, ἅμα τῇ ἀπολαύσει, καὶ τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει, fimul cum ufu, 2, 3, 18. fruitione. ‡ c. gen. rei, τῶν δι' ἡδονῆς πραττομένων ἀπόλαυσις γλυκεῖα (ἐςὶ,) a rebus iucundis fuavis fenfus exfiliit. 6, 3, 8. vel eorum, f. ex iis, quae cum voluptate peraguntur f. libenter, fenfus fuavis eft f. percipitur. † μιᾶς γῆς οὔσης καὶ μιᾶς ἐξουσίας, κοινὴν καὶ ἀκώλυτον ἀμφοτέροις τὴν ἀπόλαυσιν ἔσεσθαι (τούτων) una terra et uno imperio communem nec prohibitum utriusque ufum futurum (iftarum rerum,) 4, 10, 10. fi fiat una terra et unum imperium (Romanum et Parthicum,) Romanos et Parthos communiter et libere fruendi iftis rebus habituros effe occafionem; utrosque iftis fruituros effe. fed de re, τὸ ἀποβησόμενον - κοινὴν ἐμοί τε καὶ ὑμῖν τὴν ἀπόλ. παρέξει, utilitatem, 2, 8, 6. fructum, commoda, bona.
ἀπολαύω, phyf. de perf., cum gen. rei, ὡς ἀπολαύσειαν τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς, perfruerentur, 1, 7, 1. ἄλλοι ἀπολαύουσι πηγῶν τε θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, ἀτμίδων τε καὶ ἀέρων λ. fruentur, 1, 6, 5. trop. †† ἤθελε τοὺς παῖδας - διαίτης - χρηςῆς ἀπολαύειν, guftare, 3, 13, 3. frui, ufurpare, uti, adhibere vivendi rationem. — εἰρήνης πολυετοῦς ἀπολαύσαντες, potiti, 6, 3, 6. fruiti, nacti, habentes. τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς ἀπολαύσεις, potieris, 7, 5, 16. frueris, confequeris, tenebis, i. q. pr. κοινωνὸς γένῃ. fed cum adv., χρὴ ὑμᾶς καὶ τοῦ λοιποῦ διὰ παντὸς τούτων (εἰρήνης λ.) ἀπολαύειν, frui, 8, 7, 9. ὁ Ἀλβῖνος - πρὸς ὀλίγον ἀπολαύσας ὀλεθρίου τιμῆς, potitus, 3, 7, 20. τῶν ἐκεῖσε καὶ ὕςερον ἐπὶ πλεῖςον αἰῶνα ἀπολαύσεις, perfrueris, 1, 6, 14. urbanis deliciis, bonis urbis.
ἀπολείπειν, impropr., de re, c. tripl. cafu rei, c. modi et acc. ellipt. et abl., fed gen. loci, τὴν Ἀντιόχειαν ἢ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, οὐ (κατὰ) πολύ τι τῆς Ῥώμης μεγέθει ἀπολειπούσας, cedentes, 4, 3, 15. diftantes, differentes, diverfas. fed c. gen. rei et acc. illo modi, τὰ Δομιτιανῷ τετολμημένα, τῆς ἐσχάτης ὠμότητος οὐδὲν ἀπολείποντα, ab - nihil diftantia, 1, 3, 10. †† fed c. gen. perf. et dupl. illo cafu modi, acc. ellipt. et abl., fimul c. praep., σωμάτων μεγέθεσι, - καὶ ἐν τῇ συςάδην μάχῃ πολὺ ὑμῶν ἀπολιπόντες, cum nobis (Bg. leg. ἡμῶν) fint inferiores, 2, 10, 17. ††† c. gen. eodem perf., fed cum modi diverfo cafu, tum acc. illo ellipt. tum gen. rei, τοῦ ἐμπείρου καὶ γενναίου πολὺ τῶν Ἰλλυριῶν ἀπέλειπον, peritiā - longe Illyricianis erant inferiores, 3, 4, 3. ubi gen. ille rei par eft pr. abl. per ellipf. particul. χάριν f. ἕνεκα, Lat. *quoad*. Tum paff. eadem et notione et rectione, de perf., c. gen. perf. et dupl. modi cafu, acc. ellipt. et abl. rei, οἱ Βρεττανοὶ ἀνδρείᾳ οὐδὲν τῶν Ἰλλυριῶν ἀπολείπονται, concedunt, 3, 7, 6. diftant, differunt a. fed tantum c. abl. rei, et gen. perf., καρτερίᾳ ψυχῆς - οὐδενὸς ἀπελείπετο, nemine erat inferior, 3, 8, 14. †† ὡς μηδενὸς - ἀπολείπεσθαι (τούτοις, τοῖς λέγεις,) nemini effet fecundus, 1, 2, 4. †† c. gen. perf. et c. dupl. cafu modi, primum cum illo acc. ellipt., fed praeterea, pro abl. rei, c. particula et pron., ὅσον εὐγενείας χάριν πολὺ τῶν εὐπατριδῶν ἀπελείπετο, quod ad nobilitatem attinet, multum a patriciis aberat, 2, 3, 4. quoad nobilitatem, pro nobilitate, τῇ εὐγενείᾳ. † de re et loco, c. abl. rei et gen. loci, ἡ πόλις ἐκείνη (Carthago) δυνάμει χρημάτων - μόνης Ῥώμης ἀπολείπεται, concedit, 7, 6, 2.

Digitized by Google

ἀπόλλυμι f. ἀπολλύω, impropr. de re, c. acc. perf., ὃ περ τὸν στρατὸν ἀπώλεσεν, perdidit, 6. 5, 20. Sed Med., fenfu paff. † de re vel perf., c. adv., πατρίδα, μέλλουσαν ἄρδην ἀπόλλυσθαι, interituram, 8. 3. 5. perditum iri, opp. fq. σώζειν. fed de perf., abf. μὴ πάντες ἀπόλωνται, perirent, 1, 17. 24. πολλῶν ἀπολωλότων, amiffis, 6. 6, 4. †† λήσεις ἀπολούμενος 1, 9, 10. imprudens perib.is, f. inopinato. Porro c. praep., ὧν ἐν ὄψει οἱ στρατιῶται ἀπώλοντο, peribant, 7, 9. 16. ὑπὸ τῶν ἱππέων πολλοὶ ἀπώλοντο, 1, 12, 14. τοὺς οἰκείους ὑπὸ Γερμανῶν ἀπολωλότας, interemtos ab, 1, 7, 7. †† fed fimul c. praep. dupl. et adv., ὡς πλεῖστον μέρος τοῦ στρατοῦ διὰ ταύτας αἰτίας μᾶλλον ἀπόλλυσθαι, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων, periret, 3. 9. 11. fed c. adv. folo, ἔνθα (in pugna) καὶ τοῦ Γορδιανοῦ υἱὸς ἀπώλετο, periit, 7. 9. 16. οἱ Ῥωμαῖοι – παρὰ τοῦτο ἀπολόμενοι, παρ' ὅσον λ. perditi, 6. 6, 10. † ὅσον οὐδέπω ἀπολοίμεθα, peribimus, 1, 13. 3. Sed c. particip. modi, μέγα τι πλῆθος ἀπώλετο ὠθούμενον, periit, 7. 11, 18. παρενεχθέντες ἀπώλοντο, perierunt, (in flumine) 8, 4, 7. ἀπολούμεθα καὶ αὐτοί, εἰ δέοι, προαπολέσαντες. peribimus, 7, 5, 14. μείνας ἐπὶ τῆς βασιλείου αὐλῆς ἔλεγεν ἀπολεῖσθαι, fe periturum, 4, 4, 9.
Ἀπόλλων, divorum ille protanorum, Ἀπόλλωνα εἶναι ἐθέλοντες, Apollinem, 8. 3, 19. Aquilienfes Belenum.
ἀπολογεῖσθαι, phyf. med., abf. ἀπελογεῖτο, purgabat fe, (Plautianus, fq. πάντα φάσκων ψευδῆ εἶναι) 3, 12, 21. fed c. praep. ἀπολογεῖσθαι ἐβούλοντο πρὸς τὰ προημαρτημένα, rationem reddere priorum delictorum, 3, 14, 8. fe excufare ob.
ἀπολογία, propr. abf., in foro, μήτε κρίσιν τινὰ μεταδούς, μήτε ἀπολογίαν, defenfionis, 7, 1, 20.
ἀπομάχεσθαι, med., de perf. phyf., c. abl. modi, ἡ δύναμις ἦν πρὸς τὸ ἀπομάχεσθαι πολιορκίᾳ ἀξιόχρεως, ad propulfandam oppugnationem, 5. 4, 6. † c. dat. perf., ἐπὶ τῶν τειχῶν ἱδρυμένοι, τοῖς προσιοῦσιν ἀπεμάχοντο, ingruentem hoftem propulfabant, 8, 2, 13. c. adv., γενναίως ἀπομαχομένων τῶν ἐφεστώτων τοῖς ἐπάλξεσι, depugnantibus 3, 3. 1. 3, 4, 9. † fimul c. gen. loci, ἄνωθεν ἐπάλξεων ἀπομαχόμενοι, defuper e propugn. urbem defenfabant, 8, 4, 20. † in campo, c. praep., ἀπεμάχοντο ἐν σχήματι πολιορκίας, depugnarent tanquam contra obfidionem, 6, 5, 22. fe defendebant.
ἀπομένειν, phyf. de perf., abf., ἐδόκει, τοὺς Εὐρωπαίους ἀπομεῖναι, ut Europaei remanerent, 4, 3, 14.
ἀπόμνυσθαι, propr. med. de perf., c. adv., εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν, ἔνθα οἱ Ῥωμαίων ἄρχοντες ἀπόμνυνται, imperium eiurant, 4, 2, 8. fc. τὰς ἀρχάς, magiftratus cum iureiurando deponunt. fed ὁ Ἀντωνῖνος τὰ μὲν πρῶτα ἀπώμνυτο, id abiurabat, (fc. τοῦτο) 3, 12, 9. fq. μηδ' εἰδέναι φάσκων τὰ λεγόμενα.
ἀπονέμειν, impropr., de perf., cum acc. rei et dat. perf., ἑκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμων, tribuens, 2, 4, 5. αἰδῶ καὶ τιμὴν ἀπονέμουσι τοῖς λ. tribuunt. 5. 1, 14. αὐτῷ ἀπένεμον αἰδῶ, tribuebant, 2, 2, 1. fed cum gen. temporis, χρόνου τινὸς τιμὴν ἀπένεμε τοῖς, tribuebat, 1, 8. 1. it. Paff. τὴν προεδρίαν ἀπονέμεσθαι τῇ – γυναικί, tribui, ib. 9.
ἀπόπειρα, trop., c. gen. rei, ἀπόπειραν ἐποιεῖτο τῆς τῶν στρατιωτῶν γνώμης, experiebatur, 2. 9, 9. ad fenfum fane p. privo v. ἐπειρᾶτο. † fed c. coni. ἐπ. ἀπ., ὅπως λ. faciebat periculum, 5, 8. 11. ἀπ. ποιήσασθαι, εἰ λ. periculum facere, 3, 5, 7.
ἀποπέμπειν, phyf. de perf., c. acc. rei et praep., τὸ σῶμα τοῦ βασι-

λέως σχήματι ἐπιθέντες, εἰς τὸ ἀριστεῖον ἀπέπεμψαν, miſerunt, 2, 1, 5. ſed c. acc. perſ., ἑκάστους εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀπέπεμψεν, ablegavit, (milites) 5, 2, 6. poſt διέλυσε - τὰ στρατόπεδα, ut poſt λύσας τὴν δύναμιν, 6, 6, 8. tum τὸ στρατιωτικὸν ἀπ. εἴς τε τὰ ἔθνη καὶ τὰ οἰκεῖα στρατόπεδα, dimiſit, 8, 7, 20. Sed minus honorifice, οὓς μὲν εἰς τὴν Ῥώμην ἀπ. ablegavit, 7, 1, 7. ſimul cum gen. loci, τὴν θεραπείαν πᾶσαν τῆς βασιλείου αὐλῆς ἀπ. ex aula ablegav. ib. 10. at cum acc. perſ. dupl., uno appellat., altero modi, γυμνοὺς ἀποπέμπειν (ὑμᾶς,) dimittere, (exauctoratos Praetor.) 2, 13, 17. τοὺς πρέσβεις ἀπέπεμψεν ἀπράκτους, dimiſ. 6, 4, 7. — Tum Med., c. acc. perſ., τοὺς φίλους ἀπεπέμψατο, dimiſ. (Commodus) 1, 6, 21. 1, 17, 1. at c. adv. temporis, ἠγάγετο γυναῖκα, ἣν μετ' ὀλίγον χρόνον ἀπ. repudiavit (Heliog.) 5, 6, 2. dimiſit, ib. 5.

ἀποπληξία, phyſ., Κόμμοδος - τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ, apoplexia, 2, 2, 12. minus ictus ſanguinis (*Blutſturz*,) quam repentina totius corporis reſolutio cum ſtupore, *Schlag* l. *Schlagfluſs*, credo, ob adiunctum ὅτι αἰφνιδίως τετελευτήκοι, ἀποπληξίας ἐπιπεσούσης 2, 1, 6. cf. 2, 2, 13. ὑπὸ πλήθους ἀποπνιγείς.

ἀποπληρόω, impropr. de perſ. c. acc. rei, τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, ἃ ὑπέσχετο, implere, 2, 7, 2. facere, dare.

ἀποπνίγειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ., τινὰ πείθουσι, εἰσελθόντα τὸν Κόμμοδον ἀποπνῖξαι, ſtrangulare, 1, 17, 24. compreſſa gula necare, i. q. §. ſq. ἀποσφίγξας τὸν τράχηλον φονεύει. ſed Paſſ. c. praep., ὑπὸ πλήθους ἀποπνιγείς, διεφθάρη, ſuffocatus, (Commodus) 2, 2, 13.

ἀπορία, impropr., c. gen. rei, ξύλων ἦν ἀπ. καὶ νεῶν, penuria, 8, 4, 9. διά τε νηῶν καὶ σχημάτων ἀπορίαν, defectum, 8, 5, 13. — it. de animo, c. adiuncto, παντοδαπῆς ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν στρατὸν κατεχούσης, anguſtia, 8, 5, 19. πολλῇ καταλαμβανόμενος ἀφασίᾳ τε καὶ ἀπορίᾳ, ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδώς, deſperatione, 2, 12, 5. de Iuliano. ſed c. gen. rei ſimul, τελευτήσαντος τοῦ Ἀντωνίνου, (Caracallo,) ἐν ἀφ. τε ἦν ὁ στρατὸς καὶ ἀπ. τοῦ πρακτέου, ignarus, quid ageret, 4, 14, 1. ignoratione rerum agendarum.

ἄπορος, phyſ. paſſ. de re, c. ſubſt. fem. ſex. et dat. perſ., ἦν ἡ διάβασις (τοῦ ποταμοῦ) τῷ στρατῷ 8, 4, 4. difficilis.

ἀποῤῥήγνυμι, phyſ. de re et loco, paſſ. c. praep. κρημνοὺς, εἰς βάθος μέγιστον ἀποῤῥωγότας, praecipitia, (in profunditatem - abrupta, 8, 1, 13. propr. divulſa, ſeparata a reliquis terris ſ. ſaxis, per ſummam profund. ſ. c. ſumma profunditate, i. habentia ſummam prof. ſ. praecipitia, prope quae eſt vacuitas ſummae profunditatis, ſ. vallis profundiſſima.

ἀπόῤῥητος, phyſ. paſſ. de re, c. ſubſt. fem. ſex., ἐπακοῦσαι ἀποῤῥήτων ἐντολῶν, ſecreta, 3, 5, 8. e. ἀποῤῥήτους ἐντολὰς 3, 11, 9. ἐπιστολὰς - 3, 8, 12. ἀγγελίας - 3, 11, 14. † δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολὰς ἀποῤῥήτων 3, 5, 8. ubi Bg. dat *ipſis* mandata *ſecreto*; videatur legiſſe in adv. ἀποῤῥήτως, pro quo legas adi. ἀποῤῥήτους. — Tum Neutr. γράμματα ἀπόῤῥητα, arcanas, 7, 6, 13. et cum adiuncto, ἀπ. καὶ κρυπτὰ ἀγγέλματα, arc. ib. 11. ſed abſ. τὰ ἀπ. καὶ κρυπτὰ δοκοῦντα ὑπὲρ σωτηρίας τοῦ βασιλέως ἠρεύνα, arc. ib. 12. it. magis pro ſubſt. ἐπακοῦσαι τινῶν ἀποῤῥήτων, ſecreta, 3, 5, 12. μόνῳ κοινωνῷ τῶν ἀπ. ſecretorum, 4, 12, 7. ſupplendo tamen et in his illo pr. ſubſt. ἐντολῶν.

ἀποῤῥιπτέω, phyſ., de perſ., c. acc. rei, τὴν πορφύραν ἀπεῤῥίπτει, reiiciebat, 6, 8, 12. it. c. acc. perſ. et praep., τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας ἐς τὸν ποταμὸν ἀπεῤῥίπτεον, abiiciebant, 8, 5, 18. ſed impropr., c. acc. rei, ἀποῤῥιπτοῦντες εἰς τοὺς ὑπερέχοντας πολλὰ χαρίεντα, iacientes, 4, 9, 4. extrudere, loqui, uti.

ἀποῤῥίπτειν, id., phyſ., c. acc. rei, τοὺς θώρακας καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα, abiic. 8, 4, 27. ἀποῤῥίψας τὸ χλαμύδιον, abiecta chlam. 5, 4, 12. 3, 7, 8. ſed impropr., c. praep. ſimul, ὡς εἰς αὐτὸν ἀποῤῥίπτειν βλασφημίας, iacerent, 8, 5, 3. 7, 8, 21. Tum paſſ., phyſ., de re, τὰ σώματα, ἃ περ εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἀπεῤῥίφθη, abiecta ſunt, 5, 8, 18. ſed impropr., c. adiuncto. it. c. gen. rei, τὰ φαῦλα καὶ ἀπεῤῥιμμένα τῶν ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν μεταπεμπόμενος, abiectum cibum ac potum, 4, 12, 4. contemtum, ſpretum ab aliis quoque. at de perſ., ἡ πρεσβῦτις, ἑλομένη μᾶλλον ἢ ἰδιωτεύειν καὶ δοκεῖν ἀπεῤῥίφθαι, abiecta, 5, 3, 23. contemta, ſine honore vivere et in contemtu.

ἀπόῤῥοια, phyſ., c. gen. rei, μετὰ τὴν τοῦ χειμάῤῥου ἀπόῤῥοιαν, poſtquam torrens defluxiſſet, 3, 3, 12. poſt defluxum.

ἀποσείειν, phyſ., de anim., c. acc. perſ. et adiuncto, τὸν ἵππον ἀποσεῖσαι αὐτὸν καὶ ῥῖψαι, excuſſiſſe, 2, 9, 7. Paſſ., impropr., vel phyſ., de re aut perſ., ἕκαστος ᾤετο, ξίφος ἀποσεσεῖσθαι, τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον, depuliſſe, 5, 2, 3. remotum, depulſum eſſe; — ſed ſg. paſſ. formam cepit p. Med. Quod eſt de perſ. c. acc. rei, ἕκαστος, ὥσπερ ἀποσειτάμενος πέλεκυν, τοῖς αὐχ. ἐπικείμενον, depuliſſet, 8, 6, 18. ſed phyſ., de anim., c. acc. perſ., οἱ ἵπποι αἵ τε κάμηλοι τοὺς ἐπιβάτας ἀπεσείοντο, excutiebant, 4, 15, 8. at de homin., in bello, τὸ τοὺς ἐχλοῦντας ἀποσείεσθαι, amoliri, 6, 3, 9. ſed aliter, c. praep., τινὰς ἐπὶ προφάσει διοικήσεως ἀπεσείσατο, a ſe dimovit, 7, 1, 7. †† ἐξ ἐπιβουλῆς αὐτὸν ἀπ. amolitus eſt (caede) 4, 5, 13.

ἀποσημαίνεσθαι, med. phyſ., de perſ. c. acc. rei, τὰ γράμματα ἀποσημηνάμενος, obſignatas, 4, 12, 10. cum obſignaſſet.

ἀποσκευάζεσθαι, med., impropr., de perſ., c. acc. perſ., ὁ Περτίναξ, ἀποσκευασάμενος πάντας, λ. ſublatis e medio, 1, 9, 1. per caedem a ſe removens, cf. 1, 8, 4. 17, amoliri, 1, 17, 3. it. 2, 5, 2. 4, 3, 2. 5, 8, 16. 6, 8, 10. † δεῖν αὐτὸν ἀποσκευάσασθαι, e medio tolli, 4, 12, 9. ſine neceſſitate per paſſ., cum modo ſubaudiendum poſt v. ἀπ. adhuc ſemel pron. αὐτόν. † at cum adiuncto, εἰ δύναιτο ἀπ. λαθὼν καὶ ἐξαπατήσας αὐτὸν, amoliri, 3, 5, 7. ἀποσκευασάμενος τὸν Πλαυτιανὸν, amolitus (Caracalla) 3, 13, 5. — †† ſed c. diſerto abl. τοιοῦτον ἄνδρα φόνῳ ἀπεσκευάσαντο, amoliti ſunt, 2, 10, 7. †† ἀποσκευάσασθαι τὸ λυποῦν, ad amoliendam illam moleſtiam, 5, 2, 14. abſtractum pro concreto, Macrinum imperatorem ſibi moleſtum et odioſum. Sed de caede potius, quam leni ratione, quae valet in ſqq. his, c. acc. perſ. et adv. εὐθέως τοὺς φίλους – ἀπεσκευάσατο, amolitus eſt, 7, 1, 7. ſqq. ἀπέπεμψεν et ἀπεσείσατο. ſed c. acc. rei, ἀνεχώρει, ἀποσκευασόμενος τὰ ἐνοχλοῦντα, exoneraturus (Caracalla) 4, 13, 9.

ἀποσκώπτειν, propr. de perſ., c. adv. ἐπὶ τὸ χαριέντως καὶ μετὰ παιδιᾶς ἀποσκῶψαι ἐπιτήδειοι Σύροι, ad ſcite et iocoſe dicteria iacienda, 2, 10, 14. ſed c. acc. rei et praep. ἀπέσκωψέ τι τὸ πλῆθος εἰς τὸν ἡνίοχον, cavillatus eſt, 4, 6, 10. ὅτι εἶεν πολλὰ εἰς αὐτὸν ἀποσκώψαντες, fuiſſe cavillatos, 4, 9, 3. at cum adv. quoque, εἰς τοῦτον δημοσίᾳ πολλάκις ἀπέσκωπτε καὶ μέχρις αἰσχρᾶς

βλασφημίας, cavillabatur, 4. 12, 3. fed c. praep. fola, ὡς ἀποσκώπτειν ἐς αὐτοὺς, iocarentur, 8, 5, 3. fqq. ἐνυβρίζειν τε τῷ λ. εἴς τε αὐτὸν ἀπορρίπτειν βλασφημίας. tum †† c. acc. perf. ἀποσκώπτοντες τοὺς ἀπὸ συγκλήτου βασιλέας, irridendo vocitantes fenatorios imperatores, 8. 8, 14.

ἀποσοβεῖν, de perf. phyf. c. acc. perf. τοὺς ἐντυγχάνοντας, abigere, 1, 2, 5. fed impropr. c. gen. loci, τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ ἀπεσόβει τῆς βασιλείου αὐλῆς, abegit ab, 5, 7, 10.

ἀποσπάω. phyf., de perf. c. acc. perf. et gen. loci, ἀποσπάσας αὐτὴν τῆς Ἑςίας λ. poftquam avulliffet (Heliog.) 5, 6, 3.

ἀποςάντα, v. ἀφίςημι.

ἀπόςασις. impropr., c. gen. perf., ἐγένετό τις καὶ Ὀσροηνῶν τοξοτῶν, defectio, 7, 1, 21. Λιβύης 8, 1, 1. 7, 12, 20. cf. 3, 3, 5. ἐγένοντό τινες καὶ ἀποςάσεις ςρατιωτῶν 6, 4, 13. fed abf. αἰτίους τῆς ἀποςάσεως λ. 6, 9, 8. 7, 1, 22. 24. 7, 4, 1. fq. εἰ πᾶν τὸ ἔθνος εἰς ἀπόςασιν ἀναπείσαιεν 7, 5, 1.

ἀποςρέφεσθαι, phyf. de perf., paff. f. med.; οἱ προϊόντες αὐτοῦ ἐκήρυττον, - ἀποςρέφεσθαι (ἕκαςον, πάντας,) averterent fe, 3, 11, 5. — πάντες ἀπεςράφησαν, καὶ ἀπῄεσαν, averfi funt, 4, 13, 10. οὐκ ὀλίγοι ἀποςραφέντες ἀνεχώρουν, averfi, 2, 5, 14. toto corpore convertentes fe. † ἀπεςραμμένον παίει ξιφιδίῳ, averfum, 4, 13, 11. θεασάμενοι αὐτοὺς ἀπεςραμμένους, καὶ τὰ νῶτα δεδωκότας, averfos, 7, 11, 18.

ἀποσφίγγω, phyf., de perf. c. acc. perf. ἀποσφίγξας τὸν τράχηλον Φενεύει, conftricto gutture, 1, 17, 25. i. q. §. pr. ἀποπνίξαι.

ἀποτέμνειν, phyf., de perf. c. acc. rei, τοῦ ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, capite demto, 1, 15, 10. per alium, it. τ. κεφ. ἀπ. caput amputatum, 1, 13, 9. πέμψας ἀποτέμνει τὴν κεφ. abfcindit, 1, 9, 10. at ipfi aliqui τοῦ Ἰουλιανοῦ τὴν κεφ. ἀποτέμνουσι, amputant, 5, 4, 5. τὴν κ. ἀπέτεμον, capite truncarunt, ib. 21. τ. κ. ἀποτεμὼν, caput abfciffum, 7, 1, 23. et Paff. cum nominat. perf. et acc. ellipt. αὐτὸς τὴν κεφ. ἀπετμήθη, capite mulctatus eft, 1, 10, 15. capite truncatus eft, 3, 4, 14.

ἀποτίθεσθαι, med., phyf., de perf., c. acc. rei et adv. οὔτε τὰς φαρέτρας ποτὲ ἀποτιθέμενοι, deponentes, 6, 5, 9. fed fine adv. φαρ. καὶ τόξα ἀποθέμενοι, depofitis, 4, 11, 6. ἀποθέμενος ξίφος, depofito, 3, 5, 11. cum opp. τὴν χλαμύδα, ἠμφιέννυτο τὰ λ. 4, 7, 4. at c. praep. ἐκείνην (τὴν κάλπην) ἀπέθεντο ἐν τῷ νεῷ, repofuerunt, 4, 1, 7. εἰς τὰ βασίλεια ἀποθησόμενοι μνήματα (αὐτὴν, τὴν κόνιν,) repofituri, 3, 15, 16.

ἀποτίνειν, trop., de perf., c. acc. rei, ὄφλημα, folvere, 2, 11, 14. χρήματα, ὅσα ἥρπαγη, ἀποτίσαι, foluturum, 4, 15, 19.

ἀποφέρεσθαι, med., trop., de perf. c. acc. rei, δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο, reportat, 4, 5, 6. †† c. gen. vel abl. modi, τούτων (τούτῳ f. τούτοις) τὴν δόξαν πίςεως - ἀποίσεσθε, aufferetis, 1, 5, 24.

ἀποφορὰ, phyf. c. gen. rei, εὐωδία τῆς τῶν δαφνῶν ἀποφορᾶς, exhalationis, 1, 12, 3.

ἀποχράομαι, med., trop., in malam partem, de perf., c. dat. rei, τῇ τοῦ μειρακίου ἀποχρώμενος ἡλικίᾳ, abutens, 1, 8, 2. τὴν ἀρχὴν, ἣ περ ἀπ. 3, 10, 13. † ἀποχρῶνται (αὐτῇ τῇ ἀρχῇ,) ὡς ἰδίῳ κτήματι, abutuntur, 5, 1, 13. fed μετὰ τὸ ἀποχρήσασθαι αὐτῶν τῇ ὑπηρεσίᾳ, poftquam abufus fuiffet, 3, 5, 10, male uti.

ἄπρακτος, phyf. act. de perf., univerfe, cum adv., οὐ παντάπασιν ἄπρακτος ἐπανῆλθεν (Severus) re infecta, 3, 9, 14. fed abf.

τὸν στρατὸν ὁ Σεβ. ἄπρακτον ἐπανήγαγε ib. 12. sed praecipue τῶν πρέσβεων ἀπράκτων ἐπανελθόντων 8, 4, 1. τοὺς πρέσβεις ἀπράκτους ἀπέπεμψεν 5, 14, 9. ἀπέπεμψεν 6, 4, 7. ἀπιέναι 8, 3, 16.

ἀπρεπής, moral. act., de re, c. subst. fem. sex., χάριτος ἀπρεποῦς, indecenti, 2, 4, 5. καταστάσεως 2, 6, 22. τῇ ἀπρεπεῖ σπουδῇ, indecorum, 3, 14, 1. c. adiuncto, ἀπρεπῆ καὶ ἐπονείδιστον (v. in hoc). ἀπρεπῆ τὴν ἀρχήν, turpem, 2, 6, 8. † c. adv. τὴν παράλογον οὕτω καὶ ἀπρεπῆ βούλησιν 1, 15, 10. † c. adiuncto, μετὰ αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς διαβολῆς, indecente, 2, 6, 18. it. Neutr. ἀπρεπῆ (ταῦτα) καὶ ἀνελεύθερα βασιλείας τε ἀνάξια - νομίσας, indecora, 2, 5, 6. at c. dat. pers. simul, τῶν αἰσχρῶν καὶ ἀπρεπῶν βασιλεῦσιν ἔργων, parum convenientibus, 5, 7, 9. †† p. subst. μετὰ τοῦ ἀπρεποῦς καὶ ἐπισφαλὲς (ἐστὶ) simul indecorum et periculosum est, 1, 6, 15. praeter turpitudinem, s. infamiam, s. una cum indecoro. † Comparativ. p. adv., αὐτοῦ ἀπρεπέστερον μετιόντες, ἢ βασιλεῖ ἥρμοζεν, indecentius, 1, 13, 17, vehementius, 3, 13, 3. †† forte p. adi. tamen ἄλλοι ἀπρεπέστερα βλασφημοῦντες, indecentius, 2, 2, 7.

ἀπρεπῶς, moral. act. c. adv. τὴν οὕτως ἀ. ἐπὶ χρήμασι κηρυχθεῖσαν καὶ πραθεῖσαν ἀρχήν, indecore, 2, 6, 22.

ἀπροόπτως, phys. pass. c. adiuncto, ἀφυλάκτως καὶ ἀπρ. αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, de improviso, 6, 5, 5.

ἀπροσδοκήτως, phys. act. s. pass. ἐπαναβαίνοντες οἰκήσεσιν ἀπρ. de improviso, 7, 7, 7. † c. adv. πληγέντες, καί πως ἀπρ. 7, 11, 8. — at c. adiuncto, ἀπρ. καὶ ἀφυλάκτως ἀνηγγέλθη, inopinanter, 4, 13, 12.

ἄπυστος, phys. pass. de re, c. adiuncto et dat. pers., ὡς ἄπυστα καὶ ἄγνωστα εἶναι αὐτῷ τὰ λ. inaudita, 8, 5, 11.

ἀπωθεῖσθαι, med., phys. de anim. c. acc. pers., οἱ ἵπποι τοὺς ἐπιβάτας ἀπωθοῦντο, excutiebant, 1, 12, 18. at de pers. τοὺς βαρβάρους ἀπώσεσθε, repelletis, 4, 14, 18.

ἀπώλεια, phys., ὅπερ αὐτοῖς γέγονεν ἀπωλείας αἴτιον 8, 8, 9. interitus, mortis. sed c. gen. rei s. loci, πολέμων σημεῖον εἶναι τὴν τοῦ νεὼ τῆς Εἰρήνης ἀπώλειαν, consumtionem, 1, 14, 11.

ἀπωτέρω, phys., c. gen. loci, intra artic. et subst. p. adi. ἐν τοῖς ἀπ. τῆς πόλεως κτήμασι, remotioribus ab urbe, 1, 11, 15. sc. οὖσι s. κειμένοις, in praediis, quae sunt sita longissime s. quam maxime procul ab urbe.

ἄρα, per notionem ambiguam, post a) adversat., ἔδει δὲ ἄρα, ergo, 1, 16, 1. nimirum, 5, 3, 1. b) causal. ἔδει γὰρ ἄ. nempe, 4, 12, 5. quibus in locis accipio pro Lat. *igitur*, vel pro affirmat. *utique* s. sane. †† προελθόντα, ὡς δὴ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς 3, 5, 22. ubi sit pro *forte*. it. μή τι ἄ. καὶ καταγέλαστον εἰπεῖν; 7, 8, 9. Sed in notione dubitandi, post a) negat. et v. timendi, φοβηθέντες, μή τις ἄ. δόλος εἴη, forte, 2, 6, 13. δεδιώς, μὴ ἄ. λ. 2, 13, 21. 6, 1, 11. it. post v. μαθεῖν, μή τις ἄ. ἐπιβουλεύοι λ. 4, 12, 8. b) condition. εἰ δ᾽ ἄ. κ. κινδυνεύειν δέοι 8, 1, 6. *sed si forte.* it. διαλεξόμενος, εἰ ἄ. πείσαιεν αὐτούς, forte, 7, 3, 1. — Rursus per aliam notionem, p. Lat. *scilicet*, rel., post a) v. dicendi et coniunct., προέλεγον, ὅτι ἄ. εἴη λ. nimirum, 2, 14, 9. ἐξεῖπον, ὅτι ἄ. λ. nempe, 5, 3, 19. it. ἔλεγον, ὅτι ἄ. 8, 3, 4. et εἰποῦσα -, ὡς ἄ. 5, 7, 2 b) verba similis sensus, easdem quo coniunct., ἀπηγγέλλετο, ὅτι ἄ. nimirum, 4, 9, 3. ἀγγέλλοντες, ὡς ἄ. 6, 5, 14. ὅτι τε ἄ. 8, 6, 13. διασκεδάννυται - φήμη, ὡς ἄ.

Digitized by Google

7, 6, 21. ἐπισειλάντων, ὅτι ἄ. nimir. 6, 7, 4. sq. βοῶντες, ὅτι ἄ. 8, 8, 17. it. c) post alia verba cum eadem coniunct., δείξαντες, ὅτι ἄ. 6, 3. 12. ἠγανάκτουν, ὅτι ἄ. 8, 8, 2. †† d) in his, δεδιότες, μή πως ἄ. λ. ne forte, 2, 2, 8. 2, 15, 3. διηπόρουν, ποῦ ποτε ἄρα εἴη. 5, 4, 16. ubi capio p. scilicet.

Ἀραβία, Arabia, τὴν εὐδαίμονα Ἀρ. 3, 9. 1.

ἀργία, trop. bono sensu, c. adiuncto, διδοῦσα τοῖς καμάτοις ἀνάπαυλαν ἀργίαν τε ταῖς πράξεσι, remissione, 7, 5, 5.

ἀργὸς, phys. de re et loco, c. subst. fem. sex. it. adv. et adiuncto, ἀγεώργητόν τε καὶ παντάπασιν οὖσαν ἀργὸν, soli vacantis, 2, 4, 2. scil. γῆν s. χώραν.

ἀργύρεος, phys. de re, c. opp. ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, argentea. 5, 6, 21.

ἀργύριον. phys. de metallo non cuso, in opp. ξιφίδια, τῷ ἀργυρίῳ καὶ τῷ χρυσῷ κεκοσμημένα, argento, 2, 13, 19. 5, 3, 8. sed cuso, τὴν ἀρχὴν ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθε, pecunia, 2, 13, 12. τῷ πλεῖον ἀργυρίου διδόντι, plus pecuniae, 2, 6, 7. ἑκάστῳ δώσων τοσοῦτον ἀργ., ὅσον λ. tantum argenti, 2, 6, 15. it.

ἄργυρος, de met. non cuso, in opp. ἀναθήμασι χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου, donariis argenteis, 1, 14, 4. sed abs. χλαμύσιν, ἀργύρῳ πεποικιλμέναις, argento, 4, 7, 4. tum de cuso, in opp. θησαυροὺς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεπληρωμένους, argenti, 2, 6, 11.

ἄρδην, phys. c. adiuncto, καὶ ἐκ θεμελίων μέλλουσαν ἀπόλλυσθαι πατρίδα 8, 3, 5. prorsus, penitus, plane.

ἀρέσκειν, neutral., c. inf., oppresso αὐτοῖς dat. pers. pron., ἀρέσκει, δοῦναι φάρμακον, placet, 1, 17, 17. 2, 2, 1. ἤρεσκε, λ. placebat, 4, 3, 13. p. statuere, constituere, agnoscere pro bono, utili, necessario, de mente et intelligentia potissimum. at de voluntate praesertim in sqq. locis, c. dat. pers. diserto et nominativo rei, ἤρεσκε τῷ δήμῳ τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, placebat, 6, 1, 5. delectare, approbari, voluptatem et laetitiam excitare in animo. — Sic et Med., de pers. c. abl. rei, λέγων, - μήτε ἀρέσκεσθαι τοῖς πραχθεῖσι, non placere sibi facta illa, 4, 15, 9. non probare se, non probari sibi, non delectari se, non se gaudere, illis factis; οὔτε ταῖς εὐφημίαις τοῦ δήμου ἠρέσκοντο, et offendebantur illis acclam. 8, 8, 2. ubi nominativus pers. praeibat στρατιῶται, — qualis casus abest necessario in pr. locis per inf., it. in hoc — †† ἐμὲ - μὴ, οἷς ἐκεῖνος ἔπραττεν, οὐκ ἀρεσκόμενον, me ea, quae ille faciebat, haud probasse, 5, 1, 4. p. τούτοις, ἃ ἐκ. me illis, quae iste faciebat, non delectatum, gavisum. †† τοῖς Σύρων ὑφάσμασι μόνοις ἠρέσκετο, Syrorum texturae solae ei placebant, 5, 5, 7. ubi nominativus pers. pron. αὐτὸς repeti debet e §. 5. αὐτῷ, et opp. §. pr. ἐμυσάττετο. delectabatur ipse. †† c. adv. οἷς περ καὶ ὁ Σεβῆρος ἀγγελλομένοις οὐ πάνυ τι ἠρέσκετο, nec ipse admodum probabat, 3, 11, 5., ubi per ordinem turbatum, pro οἷς περ ἀγγ. καὶ ὁ Σεβ. οὐ λ., comparet nominativus pers. disertus, (*quibus* quidem *nunciatis* nec *Severus* ullo *valde* delectabatur *pacto*) ut in his, οὐ π. τι τῷ πραχθέντι πάντες ἠρέσκοντο, nec factum probabant, 8, 6, 1. facto isto delectabantur; οὐδενὶ ἀμφότεροι ὁμοίως ἠρέσκοντο, nulla re delectabantur, 3, 10, 6. sq. explicat.

ἀρετὴ, moral. universe, ὅσα, - στρατηγικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρετὴν ἔχοντα, virtutem, 1, 2, 9. facultatem, peritiam. † cum gen. rei, λόγων ἀρετῇ, virtute orationis, 1, 1, 3. artificio, pulcritudine, praestantia. †† c. praep. ἄνδρα, ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις ἔμπειρον, in-

Digitized by Google

dustria in rebus gerendis, 2, 2, 16. facultas negotiorum publ. gerendorum. Sed praecipue de voluntatis affectione, A) extra bellum, pro honestate, abs. τοῖς ἀνθρώποις ἐγκαταλιπὼν ἀρετῆς ἀίδιον μνήμην 1, 4, 18. at c. gen. rei, ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἰδίαν ἑκάστῳ δόξαν περιτίθησι 5, 1, 11. opp. praec. τὰ τῆς τύχης δῶρα, et sq. ἐπιείκεια καὶ χρηστότης. it. c. adi. ἀρετῆς πάσης ἔμελεν αὐτῷ 1, 2, 4. πάντας ἡμᾶς πᾶσαν ἀρ. ἐπαίδευεν 1, 5, 12. B) in bello, c. opp. τὴν μὲν προσηγορίαν ἡγεῖτο φύσεως, τὴν δ' ἀρετῆς κοινωνίαν ib. 8. † δόξης ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις ἀρετῆς τε ἀνεχούσης αὐτούς, fortitudine, 7, 8, 8. it. c. adi. καμάτων, οὓς μετὰ τοσαύτης δόξης τε καὶ ἀρετῆς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκάματε, virtute, 3, 6, 7. it. c. artic. et praep., μνήμη τῆς ἐν ταῖς προτέραις αὐτοῦ στρατείαις ἀρετῆς 2, 4, 5.

Ἄρης. propr. Mars, εἰς τὸ καλούμενον Ἄρεως πεδίον, Martium campum, 4, 2, 11.

ἄρθμιος, phys. de re, ὀφθαλμῶν ἄρθμιαι βολαί, concordes, 1, 7, 9. benignae, blandae.

ἀρθρῖτις, phys. cum gen. rei s. vitii, ὑπὸ νόσου ἀρθρίτιδος ἐνοχλούμενον, morbo articulari, 2, 15, 7. ὑπὸ τῆς ἀρθ. νόσου κάμνων 3, 14, 4. articulorum dolor cum tumore, nostrat. *das Gliederreissen* s. *die Gicht.*

ἀριθμεῖν, propr., de pers., cum adv. et acc. rei oppresso, ὡς ἐπὶ σχολῆς πάντας (ἀνθρώπους) ἀριθμῆσαι (αὐτά, τὰ πτώματα καὶ τὰ ἀκόντια) ut ea numerarent, 1, 15, 13. sed Pass. partim impropr. de pers. c. praep. εἰς τὸν πολὺν ὅμιλον ἀριθμούμενοι, multitudini annumerandi, 1, 1, 1. in turba numerati, relati inter rel.

ἀριθμός, propr., c. gen. pers., τὸν τῶν ἑκατέρωθεν πεσόντων ἀριθμὸν στρατιωτῶν συνέταξαν, numerum, 2, 15, 11. sed impropr. partim, c. eodem casu, εἵπετο αὐτῷ Γερμανῶν οὐκ εὐκαταφρόνητος ἀρ. 7, 8, 23. multitudo; τοξοτῶν ἀριθμὸν πολὺν ἐπαγόμενος 6, 7, 17. σὺν ἑαυτῷ εἰσήγαγε ἀκοντιστῶν ἀριθμὸν πάμπλειστον 7, 2, 2. it. cum gen. rei, ἀριθμῷ παρατάξεων 3, 7, 17.

ἀριστεῖος, p. adi. unde adi. fem. ἀριστεία, per ellips. subst. μερίς, in bello, c. gen. pers. τὴν ἀριστείαν αὐτοῦ, sua ipsius fortia facinora, 7, 2, 15. fortitudinem. Sed neutr. †† τὸ ἀριστεῖον pro loco certo incertum 2, 1, 5.

ἀριστεύειν, de pers., in bello, c. praep. et adv. συμβολαί, ἐν αἷς ὡς ἀριστεύων πανταχοῦ λ. fortissime pugnans, 7, 2, 14. sed abs. ἀριστεύοντος αὐτοῦ, fortissime dimicante, ib. 17.

ἀριστοκρατία, in opp. βασιλεία, optimatium status, 5, 1, 9. τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, ἐκ τυραννίδος εἰς ἀριστοκρατίας τύπον λ. gubernationis optimat. 6, 1, 5. ἀριστοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα, ὑπομένοντας, statum optim. 2, 3, 24. sed abs. ἀριστοκρατίας, opt. stat. 2, 14, 6.

ἄριστος. Masc. de pers., moral., universe, ἄριστον βασιλέα, optimum, 1, 4, 14. sed praecipue, et de dignitate simul, c. gen. pers. s. ordinis, οἱ ἄριστοι τῆς βουλῆς ἐνταῦθα σύν σοι (εἰσί,) optimi quique, 1, 6, 18. sc. ἄνδρες; quod subst. expressum in hoc, ἀνδράσι τῆς συγκλήτου ἀρίστοις, opt. 1, 2, 3. Sed phys. et de arte, abs. οἱ Νομάδες ἱππεῖς ἄριστοι, equitandi peritissimi, 7, 9, 13. sq. explic. — c. gen. pers. Μάγων τοὺς ἀρίστους ζητήσαντι, Magis optimis, 4, 12, 8. †† c. inf. simul, Μαυρουσίων οἱ ἀκοντίζειν ἄριστοι, Mauritanorum in iaculando praestantissimi, 1, 15, 4. Tum Fem. de re, moral. φήμῃ καὶ δόξῃ ἀρίστῃ λ. opinione de se optima, 4, 3, 6. it. Neutr. abs. τὰ ἄριστα συμβουλεύοντες, optima, 1, 4,

Digitized by Google

9. f. c. adiuncto, συμβουλεύουσι - ἡμῖν - τὰ ἄρ. καὶ σωτήρια 2, 2, 13. utilissima †† p. adv. αὐτὸς. ὡς ᾤετο, ἄριςα βεβουλευτο, optime, 6, 5, 10. sed c. adiuncto aut in opp. διοικήσας τὰ -, ὡς ᾤετο, ἄρ. καὶ ἑαυτῷ λυσιτελέςατα 3, 5, 1. ubi vel syn. vel prudentissime, sapientiss., decentiss.

ἀρκεῖν, neutr. de perf. c. praep., παρ' οἷς εἰς τὴν τοῦ ἡγουμένου ὑπηρεσίαν ἀρκοῦσι ῥαβδοῦχοι, satisfaciant, 7, 8, 10. sufficiant. it. de re, c. dat. perf., σῖτον ἀλήσας, ὃ ἤρκει μόνῳ, quantum satis erat, 4, 7, 9. sufficiebat. Sed Med. de perf. c. abl. rei, τοῖς βασιλείοις ἀρκούμενον γράμμασι, contentum, 1, 9, 21.

ἄρκτος, phys. impropr., de coeli plaga f. regione, abs. τὴν ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ ἀρχὴν, sub septentrione, 1, 6, 16. τῶν ὑπ' ἄρκτῳ ἐθνῶν 2, 9, 17. 6, 7, 14. de Germania. sed c. opp. ὁ Ταῦρος διακρίνει τὰ τῇ ἄρκτῳ καὶ τὰ τῇ ἀνατολῇ ἔθνη προσκείμενα 3, 1, 9. ἤγειραν τρόπαια, τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἄρκτῳ 5, 7, 16. 3, 14, 5. de Gallia.

ἀρκτῷος, phys. de perf. c. opp. τῶν ἀρκτῴων ἀνδρῶν - τοὺς ἀνατολικοὺς, septentrionalibus, 3, 4, 5. tum Fem. de re, ἀπὸ μεσημβρίας καὶ τῆς ἀρκτῴας γῆς 1, 15, 9. de German. † τῆς ἀ. θαλάσσης ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν λ. 2, 11, 16. Neutr. c. gen. loci, τοὺς τὰ ἀρκτῷα τῆς γῆς κατοικοῦντας, septentrionales terrae partes, 1, 2, 9. sq. opp. τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς λ., per ellips. subst., quod expressum locis his, διῴκει τὰ ἀρκτῷα τῆς ἀρχῆς μέρη 4, 7, 2. Pannonia, Dacia, Moesia; sed de Persia 6, 5, 2. † sed in opp. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς - τὰ ἀρκτῷα, res septentrionales, 6, 7, 8. per ellips. subst. πράγματα, de German.

ἅρμα, propr., abs. ἅρματος ἐπιβαίνων, vehiculum, 4, 7, 11. it. c. artic. τοῦ ἅρμ. ἐπιβ. currum, 4, 12, 11. 5, 6, 16. i. et e. sq. §. †† τὸν θεὸν ἐπιςήσας ἅρματι, χρυσῷ πεποικιλμένον f. πεποικιλμένῳ, curru - variegato, 5, 6, 15. †† ἅρματα περιέρχεται 4, 2, 19. in consecratione, at in circo ἁρμάτων ἡνιοχείας λ. 1, 13, 17.

Ἀρμενία, Armenia, Asiae maj., τῆς Ἀρμ. 5, 2, 11. 3, 9, 2. ἐν Ἀρμ. ib. 5. δι' Ἀρμ. 6, 5, 11. Hinc

Ἀρμένιος, abs. ὁ Ἀρμ. ἀπεκρίνατο, Armenius, 3, 1, 4. per ellips. subst. βασιλεὺς, et i. q. ib. praec. τὸν βασιλέα Ἀρμενίων, et ὁ τῶν Ἀρμ βασιλεὺς 3, 9, 3. sed p. adi. τοξοτῶν Ἀρμενίων 1, 2, 2.

ἁρμογὴ, phys., c. gen. rei, χειμάῤῥους διέςησε - αὐτοῦ (τοῦ ἐρύματος) τὰς ἁρμογὰς, compages, 3, 3, 11.

ἁρμόζειν, de perf., act. et phys. c. acc. rei et adiuncto, συμπηγνύντες αὐτὰ (τὰ ξύλα) καὶ ἁρμόζοντες, 7, 2, 8. sed de perf. neutr. trop. c. dat. rei, οὓς ᾔδει ἁρμόζοντας τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ, convenire, 7, 4, 4. parem habere animum cum eo crudelem; similes esse sibi animo crudeli. it. c. dat. perf. ἀπρεπέςερον, ἢ βασιλεῖ ἥρμοζεν, conv. 1, 13, 17. 3, 13, 3. it. simul cum inf. ἁρμόζειν αὐτῷ, μὴ ἰδιώτου τινὸς γαμβρὸν γενέσθαι, conveniens esse sibi, 4, 10, 4. it. de re disertius, abs. ἁρμόζοντα εἶναι γάμον ἱερέως τε καὶ ἱερείας, congruens esse connubium, 5, 6, 4. i. q. merus inf. ἁρμόζειν γάμον λ. congruere, ib. 11. sed simul c. adv. εἶναι, οἷς ἡ βασιλεία μᾶλλον ἁρμόζει, conveniret, 2, 3, 7. 3, 6, 15. sed sine adv. οὐχ ἁρμόζειν Ῥωμαίῳ γάμον βάρβαρον 4, 10, 11.

ἁρπαγὴ, phys., de actu extra bellum, c. gen. perf., πόλεμον γενέσθαι περὶ τῆς Γανυμήδους ἁρπαγῆς, raptu, 1, 11, 4. pass. sed act. τὴν Διὸς ἁρπαγὴν, raptionem, ib. 6. at cum gen. rei, ἐφείδετο - οὔτε χρημάτων ἁρπαγῆς, pecuniis diripiendis, 7, 9, 22. sed abs. ἐν ταῖς ἁρπαγαῖς πολλοὶ διεφθείροντο, inter rapiendum, 6, 6,

Digitized by Google

22. †† τῆς ἁρπαγῆς ἀρχηγοῦ γενομένου, raptionis ad imperium, 7, 1, 22. †† nominatim de Praetorianis, c. adiuncto, ἁρπαγαῖς καὶ βίαις ἐγγεγυμνασμένους, rapinis, 2, 2, 9. at c. praep. ποθοῦντες τὰς ἐπὶ τῆς προγενομένης τυραννίδος ἁρπαγάς τε καὶ βίας 2, 5, 1. Tum in bello, abf. πολλὴν ἁρπαγὴν καὶ φόνον εἰργάσαντο, rapinam, 3, 3, 6. fed per praepp. ὅ περ ἂν σχῶσι δι' ἁρπαγῆς, per rapinas, 6, 3, 14. ὅσον ἂν ἐξ ἁρπ. αὐτῷ περιγένηται, ex rapinis, 6, 5, 8. it. c. gen. perf. et praep., ὡς ἂν ἐπέχοι αὐτῶν τὰς ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγάς, rapinas, 7, 9, 3. ††† de re rapta, τὰ λοιπὰ ἁρπαγῆς (ἁρπαγὴν) ποιούμενοι, in praedam vertentes, 1, 10, 4.

ἁρπάζειν, phyf. de perf., A) in bello, abf. ἤδη καὶ τῶν στρατιωτῶν κεκμηκότων ἐν αὐτῷ τῷ ἁρπάζειν καὶ φονεύειν, ipfa rapina, 4, 11, 12. ἐγκαταμιξάντων ἑαυτοὺς πρὸς τὸ ἁρπάζειν, rapiendi caufa, 7, 12, 15. it. c. acc. rei, πάντα - κειμήλια ἁρπάσαντες, fupellectile direpta, 3, 9, 20. B) extra bellum, peculiari modo a) de Praetorian. c. adiuncto, κωλυόμενοι ἁρπάζειν καὶ ὑβρίζειν, a rapinis, 2, 4, 9. τοῦ βιάζεσθαι καὶ ἁρπ. ἐξουσίαν λ. rapinae (rapiendi) 4, 6, 12. b) de aliis, per alios, c. acc. rei, de ministro imperantis, ὧν ἁρπάζων τὰς οὐσίας, rapiens, 1, 8, 16. fed de ipfo imperat. ἀφορμὴν - ἁρπάζειν τὰ, rapiendi, 1, 8, 4. fed fine cafu, c. adiuncto, τὸ μεγάλα χαρίζεσθαι - ἐκ τοῦ ἁρπ. καὶ βιάζεσθαι, ex rapiendo, 2, 3, 23. ἄνευ τοῦ βιάζ. μὲ ἢ ἁρπάζειν, non rapiendo, 2, 5, 18. † ἐρρίπτει τοῖς ὄχλοις (ἁρπάζειν πᾶσιν ἐπιτρέπων) ἐκπώματα λ. rapere, 5, 6, 21. ubi acc. rei f. pron. αὐτὰ peti oportet e membro fq. † cum diferto acc. rei, ἐρριμμένην τὴν ἀρχὴν ἁρπάσαι, ut arriperet, 2, 6, 10. ftuderet confequi vi malis que modis, invito maxime fenatu ac populo; τὴν ἀρχὴν μετέωρον φερομένην ἁρπάσαι, ad rapiendum, 2, 9, 3. per ellipf. ὥστε f. πρὸς τὸ f. εἰς τὸ ἁρπ. † ἁρπάσασαι τὸ ἄγαλμα αἱ τῆς Ἑστίας ἱέρειαι - μετεκόμισαν λ. abreptum, 1, 14, 8. †† cum acc. perf., ἀπέκτεινεν αὐτὸς, ὃν ἥρπασε, rapuerat *ad imperium*, 7, 1, 23. traxerat violenter. †† ἁρπάσαντες, ἄκοντα -, στρατηγὸν ἑαυτῶν κατέστησαν, correptum, ib. 21. †† κελεύει, (Caracalla) αὐτὸν ἁρπάσαντας ἀπάγειν εἰς τὸ στρατόπεδον, ὡς ἂν σωθῇ λ. rapere et abduc. 4, 4, 9. fed εἰσδραμόντες οἱ στρατιῶται, ἁρπάζουσι τοὺς πρεσβύτας λ. corripiunt, 8, 8, 12. illudendi, male tractandi ergo. Tum Paff., phyf., de re, in bello, χρήματα, ὅσα ἡρπάγη, ἀποτίσαι, res omnes raptas, 4, 15, 19. pecunias, quae raptae effent. fed de perf. c. adv. ἔνθα τὸν Γανυμήδην ἁρπασθέντα, raptum, 1, 11, 5. at falutis caufa, c. praep. αὐτὸς Ἀρτάβανος ἁρπαγεὶς ὑπὸ τῶν δορυφόρων, ἀπέδρα, raptus, 4, 11, 9.

ἄρρηκτος, phyf. paff. de re, ἔρυμα ἄρρηκτον, inexpugnabile, 2, 11, 16.

ἄρρην, de hominib., in opp. τῷ Μάρκῳ θυγατέρες μὲν ἐγένοντο -, ἄρρενες δύο, mares, 1, 2, 1. filii. fed abf. τῶν ἀρρένων τούτων, marium, ib. 2. †† τοὺς παῖδας τοῦ Κλεάνδρου, δύο δὲ ἦσαν ἄρρενες αὐτῷ, 1, 13, 11. *liberos* Cleandri, *duo* autem *erant* ipfi *mares*.

Ἀρσάκης, Arfaces, τὸ γένος Παρθυαῖος λ. 6, 2, 19. unde Ἀρσακίδαι, Arfacidae, dicti et orti 4, 10, 13.

Ἀρτάβανος, Artabanus, ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀρτ. 3, 9, 18. praec. τὰ βασίλεια τοῦ Παρθυαίου, regio *Parthorum*, et §. pr. ταῖς Παρθυαίων ὄχθαις, it. τῷ βασιλεῖ Παρθυαίων, - Ἀρτάβανος δ' ἦν ὄνομα αὐτῷ, 4, 10, 2. fed rurfus Ἀρτάβανον, τὸν πρότερον καλούμενον

Digitized by Google

τὸν μέγαν βασιλέα, 6, 2, 3. at Ἀρταβάνου, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενομένου, ib. 20. tum ſimpliciter Ἀρτάβανον, ſine artic. 6, 3, 10. it. 4, 11, 9. 4, 14, 2. 4, 15, 1. 15. at c. artic. ὁ Ἀρτ. 4, 11, 4. bis, it. 4, 14, 6. 4, 15, 20. denique pro eo ὁ Παρθυαῖος ib. 16. 4, 10, 11.

Ἀρταξέρξης, Artaxerxes, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, 6, 2, 3. ſed Ἀρτ., ἀνὴρ Πέρσης. 6, 3, 10. tum μέγας βασιλεὺς Ἀρτ. 6, 4, 8. ſed modo Ἀρτ. 6, 2, 21. ut pro eodem ὁ βάρβαρος ib. 8. 12. et ὁ Πέρσης 6, 4, 6. 6, 5, 12. 14. 21. 23. 6, 6, 8.

ἀρτάομαι, paſſ. trop. de re, c. gen. rei et adv. ἤρτηται νῦν πᾶσα ἡ ἀρχὴ τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας τέ καὶ πίστεως, pendet a 4, 14, 14. ſervatur, ſervari poteſt per rel.

ἄρτι, phyſ. abſ τῆς μειρακίων ἡλικίας ἐπιβαίνοντα, iam, 1, 4, 8.

ἄρτος, propr., ἄρτον προσεφέρετο αὐτοσχέδιον, (Caracalla) panem, 4, 7, 9. cum ſq. deſcript.

ἀρτύομαι, paſſ. phyſ. de re, c. adv. et praep. ἀμπέλων, πανταχόθεν ἠρτυμένων ἐν ἑορτῆς σχήματι, vitium, compoſitarum, 8, 4, 14.

ἀρύομαι, med. phyſ. de re, c. acc. rei oppreſſo, τοὺς ἀρύσασθαι θέλοντας haurire, 6, 7, 16. ubi acc. pron. αὐτὸ repeti debet aut a pr. τὸ ῥεῖθρον, aut e ſq. ὕδωρ, aut ſuppleri adv. ἐκεῖθεν, referendum vel ad pr. τὸ ῥεῖθρον, vel ad §. 14. ποταμῶν.

ἀρχαῖος, propr., de re, μύθων ἀρχαίων καὶ δραμάτων, veterum, 3, 13, 8. veteris aevi; τοὺς ἀρχαίους ναούς τε καὶ σηκοὺς, priſtina, 6, 1, 6. ubi antea fuerant ſimulacra deorum. tum Fem. τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, vetus forum, 4, 2, 8. † τὴν ἀρχ. Καρχηδόνα, antiquam, 5, 6, 9. † δυνάμεως, γνώμῃ καὶ ῥώμῃ μηδεμιᾶς τῶν ἀρχαίων ἀποδεούσης, exercitu - nulli veterum cedente, 6, 5, 23. quoad ſenſum de perſ. Neutr. de re iterum, ἀρχαῖον τοῦτο πάθος, vetus morbus, 3, 2, 14. μηνῶν τὰ ὀνόματα, ὅσα ἀρχαῖα, καταλύσας, antiquis abrogatis, 1, 14, 17. menſium nominibus, quotquot antiqua eſſent, abrog. †† ſubſt. τέλη πάντα - εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀφῆκεν, in priſtinum ſtatum, 2, 4, 14. ſc. τὸ ἔθος. Sed de perſ. θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας, vetuſtiſſ. 1, 16, 2. Ianum.

ἀρχαιότης, propr. λόγων ἀρχαιότητος ἦν ἐραστὴς, (Marcus) litterarum antiquitatis, 1, 2, 4. antiquarum, i. antiquorum temporum, ſcriptorum, librorum.

ἀρχή, phyſ. initium, c. gen. rei ſ. temporis, ἦρος ἀρχῇ, initio, 1, 10, 11. it. c. gen. rerum al., per praepp. ἐν ἀ. νέας ἡγεμονίας, initio, 1, 5, 26. ἐπεὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο, ad init. 2, 9, 7. it. c. adiuncto, τὴν ἀρχ. παρέξειν καὶ εἴσοδον ἀριστοκρατίας, init. 2, 14, 6. πταῖσμα, ἀρχὴν καὶ πρόφασιν λαβὸν ἐξ λ. 7, 11, 1. ſed c. adi. ſimul, γένους ἔνδοξον ἀρχὴν παρασχεῖν καὶ τῷ ὑστέρῳ γένει, initia, 5, 1, 17. Sed per formulas e praepp., in notione adv., ἐξ ἀρχῆς, inde a principio, 5, 1, 7. † intra artic. et ſubſt. τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀ. προαίρεσιν (iisdem Latt.) ib. 5. οὓς ὁ δῆμος οὐκ ἐβούλετο ἐν ἀρχῇ ἄρξαι, ab initio, 8, 8, 17. — it. c. opp. ὕστερον θελήσας εἰς τὴν Ῥώμην ἀνελθεῖν, δέον ἐν ἀ. τοῦτο ποιῆσαι, a principio, 5, 4, 23. it. ſimul c. adv. εὐθέως ἐν ἀ. λ. ſtatim initio, 3, 2, 5. εὐθὺς ἐν ἀ. (iisd. Latt.) 8, 1, 10. †† oppreſſa pr. κατὰ, c. gen. temporis, τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν 1, 16, 5. ſub initium anni. ſed ſine caſu illo, c. opp. θαυμάζειν ἐστὶ καὶ τὴν τέχνην τῶν τὴν ἀρχ. κατασκευασάντων, καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν ὕστερον καθῃρηκότων, qui primi exſtruxerunt, 3, 1, 15. initio.

ἀρχή, imperium, A) pro imperii adminiſtratione et modo vel tempore imperandi, (*die Regierung* ſ. *das Regiment*,) in utr.

partem, c. gen. perſ. εὐφρανεῖ ἡ τοῖδε ἀ. ὑμᾶς. (Pertinacis,) 2, 2, 19. 8. 2, 4, 3. 1, 3, 6. principatum, 2, 4. 4. † μετὰ τὴν Μάρκου ἀ. imperium, 6. 1. 15. ſ. imperii tempus. i. q. μετὰ τὸν Μάρκον in titulis librr. Herodi. † διάβαλλε τοῦτο τὴν ἀ. 6, 1, 18. ubi gen. αὐτοῦ e ſq. petatur, it. in illo τὴν τῆς ἀ. εὐταξίαν λ. 2, 1, 9. ſed c. adi. τῆς ἡμέρου ἀ. ἡ Φήμη ib. 4. τὸ πρᾶον καὶ ἥμερον τῆς ἀ. (αὐτοῦ,) mite illud (ſ. eius) et placidum imperium, ib. 9. pro ſubſt. et adi. pr. vel per ellipſ. ſubſt., ἦθος, ἔθος, γένος, mitem et placidam imperii rationem ac modum. — Μαξιμῖνος καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ - δίκας πονηρᾶς ἀρχ. ὑποσχόντες 8. 5, 26. ubi filio tribuitur etiam imperium, forte ſocio regni et Caeſari declarato, quanquam memoratur iterum nude modo ib. §. 4. tum πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχ., οὖσαν ἐπιςραφῆ καὶ κόσμιον, λ. 7, 3, 16. †† ὅπως ἂν μή τι δεινὸν ἐκ τῆς ἐσομένης ἀ. παρόντες πάθοιεν 2, 6, 5. ubi et ſit abſtractum pro concreto, p. imperatore, ut noſtr. *die Regierung* p. *die Regenten.* † c. gen. perſ. τὸν ςρατιωτικὸν ὅρκον, ὅς ἐςι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς σεμνὸν μυςήριον, Romani principatus, 8, 7, 8. B) pro poteſtate ac dominio, (die Herrſchaft.) abſol. οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ, ὅπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν, imperium, 2, 11, 8. c. gen. perſ. μετὰ τὴν Ῥωμαίων ἀ. poſt inſtitutum apud Romanos principatum. 8. 2. 11. † c. gen. rei ſ. loci, τὴν γῆς καὶ θαλάττης τοσαύτην ἀ. ὠνησάμενος. (Iulianus) imper. 2, 10, 8. † c. praep. Ἀρταξέρξης. μετὰ τὸ Παρθυαίους τῆς κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἀρχῆς παραλῦσαι 6. 2, 3. C) pro poteſtate vel dignitate ſ. honore imperantis, (*Regierung*, Regiment, *Reich*, Thron, *Krone*) abſ. ἡ ἀρχὴ σαλεύουσα καὶ παρὰ μηδενί πω βεβαίως ἱδρυμένη, imper. 2, 8, 6. ἐπεὶ εἰς σεμνὸν πρεσβύτην περιῆλθεν ἡ ἀ. 2, 10, 7. τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους ἐπὶ πλεῖςον παρέμεινεν ἡ ἀ. regnum, 6, 2, 20. — ἐκεῖνοι εἰς ἀρχῆς μῆκος ἦλασαν λ. 1, 4, 11. περὶ ἐπιθέσεως τῆς ἀ. 1, 8, 9. ἐκβληθέντα τῆς ἀ. regno, 1. 16, 3. τῆς ἀ. παραλυθείη, imper. 5, 8, 10. 6, 2, 18. ἄξιον τῆς ἀ. 2, 10, 15. ἀνάξιον, ἧς ἐώνητο ἀ. 2, 7, 9. τῆς ἀ. ἀντιποιεῖσθαι 2, 9, 14. 7, 9, 24. τὴν τῆς ἀ. φροντίδα 2, 15, 6. τὰ λοιπὰ διοικήσοντα πολιτικὰ τῆς ἀ. 3. 14, 17. μή τις ἐπιθῆται τῇ ἀρχῇ 1, 6, 8. 1, 9, 3. ἐπεβούλευε τῇ ἀ. ib. 1. 3, 11. 7. † γενόμενον ἐν ἀ. 6, 1, 11. τὸν διαδεξόμενον τὴν ἀρχὴν 2, 1, 8. 3. 15, 18. ὑποδέξεσθαι τὴν ἀρχὴν 7, 5, 4. παραλαβὼν τὴν ἀ. 2, 9, 6. 7, 1, 2. 14. τὴν ἀ. μεταπεσοῦσαν εἰς ἄνδρα λ. 2, 3, 3. ἐγχειρίειν τὴν ἀ. 2, 6, 7. 2, 9, 16. 8, 6, 1. ὠνησάμενος τὴν ἀ. 2, 6, 18. 20. 2, 8, 8. τὴν ἐπὶ χρήμασι κηρυχθεῖσαν καὶ πραθεῖσαν ἀ. 2, 6, 22. μνᾶται τὴν ἀ. 2. 7, 11. 5, 7, 10. εἰς αὐτὸν περιαγαγεῖν τὴν ἀ. 4, 3, 2. τὴν ἀ. εἰς αὐτὸν μετάγειν 7, 1, 12. τὴν ἀ. αὐτῷ βεβαίως ὀχυρώσασθαι 2, 8, 15. τὴν ἀ. βεβαιῶσαι 7, 1, 4. μεριςάμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἀ 3, 10, 12. — it. c. adi. ἡ ςρατιωτικὴ δύναμις τῆς σῆς ἀ. προασπίζει 1, 6, 18. τῆς οὔπω βεβαίας ἀ. 2, 10, 13. ἐπιθυμίαν ἀρχῆς μείζονος 6, 2, 16. — † τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀ. ὄνομα 7, 10, 12. προςκτήτῳ σεμνυνόμενον ἀρχῇ 1. 5, 13. οὔτε ἀπρεπῆ καὶ ἐπονείδιςον χρήμασι κτήσασθαι τὴν ἀ. ἠθέλησαν, dominatum, 2, 6, 8. ἐῤῥιμμένην τὴν ἀ. ἁρπάσαι ib. 10. τὴν ἔνδοξον καὶ ἐνάρετον ἀρχ. μὴ περιϊδεῖν ἐῤῥ. 2, 8, 5. οὐ παρ' ἡμῖν προϋπάρχουσαν ἀ. ὑφαρπάζων, - ἐν μέσῳ δ' ἐῤῥ. καὶ ἀμφήριςον οὖσαν, ἑκάτερος ἡμῶν εἰς αὐτὸν ἀνθείλκυν, principatum, 3, 6, 10. †† τοῖς δορυφόροις. οἳ τὴν βασίλειον φρουροῦσιν ἀρχὴν, 8, 7, 20. it. c. praep. ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἀ. 2, 7, 1. ἐπὶ τὴν ἀ. καλεῖσθαι 2, 9, 9. ἐπὶ τὴν ἀ. ἦγον (αὐτόν.) 7, 1, 21. ἐπὶ τὴν ἀ.

Digitized by Google

ἐληλυθότες 8. 8. 20. †† in periphrasi per artic. plur. neutr., ὠχυρῶσθαι αὐτῷ τὰ τῆς ἀρχῆς, imperium, 2, 8, 11. sc. πράγματα, p. τὴν ἀ. ut diserte erat c. eodem v. ib. 15. it. τὰ τῆς ἀρχ. ὑπεδέξατο 5. 5, 1. pro quo c. eod. v. τὴν ἀ. 7, 5, 4. it. διοικεῖν καὶ διέπειν τὰ τῆς ἀ. 8, 7, 12. †† c. adiuncto syn., οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα ἡ ἀρχὴ λ. sq. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἡ τῆς βασιλείας ἵδρυται τύχη, principatus, 8. 7, 11. 2, 8. 6. τῇ βασιλείᾳ ἐντρυφήσαντα, ἅμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀ. καταλῦσαι 5, 3, 1. †† οὕτω τὰ τῆς βασιλείας ἀμφότεροι διοικοῦντες ἐν ὁμοτίμῳ ἀρχῇ, imperium ambo gerentes pari honore, 3, 15, 16. ubi ἀρ. de potest. s. dignit., sed τὰ τ. β. pro τὴν βασ. de negotiis imperii; σοὶ τῆς ἀ. παραχωρῶ, sq. καὶ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν - διδόντες λ. 2, 3, 10. 6, 1, 11. 7, 10, 4. it. ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκέστερον ἔσχον τὴν ἀ., οἱ δὲ πρόσκαιρον τὴν δυναστείαν 1, 1, 6. ἐξομόσασθαι τὴν ἀ. καὶ παραχωρῆσαι πάσης τῆς δυναστείας 2, 12, 8. Sed c. gen. pers. περὶ τῆς ἀ. τῶν Ῥωμαίων διαλεγόμενος, ὡς ἔρριπται, imperio Romano, 2, 9. 9. †† μήτε τὴν Ῥωμ. ἀρχ. καθυβρίσαι 1, 16, 10. pro quo μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιεῖν §. 13. et καθυβρίζειν τὸ ἀξίωμα 1, 15, 15. ubi et praec. ὅπλα - Ῥωμαίων ἀρχῇ πρέποντα, et ante hoc τὸν Ῥωμαίων βασιλέα syn. cf. 2, 9, 3. 2, 10, 4. 2, 13, 12. 8, 8, 21. D) pro magistratu universo s. munere, abs. τὴν ὕπατον ἀρχήν, Consulatum, 2, 3, 9. imperium consulare, it. 2, 6, 9. 4, 1, 6. †† τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων, ex magistratum gerentibus, 2, 12, 10. sq. καὶ τῶν ἐξοχωτάτων τῆς βουλῆς. it. cum gen. pers. τὴν τῶν στρατῶν ἀρχὴν ἐγχειρισθῆναι, praefectum, 1, 12, 8. ἐν πολλαῖς στρατοπέδων ἀρχαῖς γενόμενος 7. 10, 7. praefecturis. † c. gen. rei s. loci, ὡς τῶν ἐθνῶν ἀρχὰς πιστευθῆναι, provinciarum praefecturae, 6, 8, 3. † c. praep. διάδοχος αὐτοῦ γενόμενος τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχ. in Syriae praefectura, 3, 2, 6. cf. 2, 7, 7. E) pro magistratu, de pers., ἀρχαὶ ἐπώνυμοι τότε, magistratus, 1, 16, 7. ἀρχαὶ πᾶσαι καὶ σύγκλητος 8. 6, 18. F) pro rebus s. negotiis imperatoriis, (*Reich s. Reichsgeschäfte,*) absol. τὴν πρόνοιαν τῆς ἀ. ἑαυτῷ ἐνεχείρισε 1, 8. 2. τῆς ἀ. διοίκησιν 2, 3, 24. † ὡς εὐμαρῶς τὴν ἀ. διοικήσοντα ib. 12. G) pro terra imperantis, (nostr. quoque *Reich,*) abs. Φρούρια καὶ στρατόπεδα τῆς ἀ. προυβάλετο 2, 11, 9. i. e. †† νείμασθαι τὴν ἀ. 4, 3, 10. coll. §. 17. γῆν καὶ θάλασσαν - νειμ. it. 19. γῆς κ. θαλ. μερισθ. sed διαιρεθῆναι τὴν βασιλείαν ib. 11. cum subiectis terris ipsis; it. 6, 2, 5. (6, 3, 10.) σ. Πέρσαις τὴν ἀ. ἀνεκτήσατο ib. 21. pro Πέρσαις τὴν βασιλείαν ἀνανεώσασθαι ib. 17. — it. c. praep. τὴν ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ ἀρχὴν Ὠκεανῷ ὁρίσας, imper. 1, 6, 16. terras ad sept. s. septentrionales. it. c. adi. Συρίας ἡγεῖτο πάσης, - πολλὴ δὲ ἦν καὶ μεγίστη ἀρχὴ τότε, provincia, 2, 7, 7. sqq. terris ipsis, sed et ὑπὸ τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσίᾳ, *imperio*; e quo capias et pro syn. et p. praefectura; cf. 6, 2, 6. it. cum gen. pers. μισθοφόρους καταστησάμενος, ἀντὶ τείχους τῆς Ῥωμαίων ἀ. 2. 11, 9. m. † τοὺς τῆς Ῥωμ. ἀ. ὅρους 6, 2. 3. cf. ib. 14. (τῇ Περσῶν ἀ. ib. 4. et οὐ τὴν ἀ. ib. 5. it. τῇ Παρθυαίων ἀ. ib. 17.) 21. 6, 5, 18. τὸ στρατιωτικόν, ὃ Φρουρεῖ τὴν Ῥωμ. ἀ. 2, 9, 1. 1, 5, 19. 6, 7, 5. † οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμ. ἀ. 1, 4. 20. ὡς τὰ στρατόπεδα Φρουροίη τὴν ἑκατέρου ἀ. 4, 3, 13. — † simul utr., c. gen. pers. et abs. δύο ταύτας ἀρχ. εἶναι μεγίστας, τήν τε Ῥωμαίων καὶ τὴν Παρθυαίων, ἃς συναχθείσας - μίαν ποιήσειν ἀρχὴν ἀνανταγώνιστον 4, 10, 5. ubi et c. adi. ut πᾶσαν τὴν ἀ. Ῥωμ. εἰς ἑαυτὸν μετάγ. 3, 5, 2. H) pro incolis terrae, (*Reich s. Staat,*) ἔδει - παύσασθαι τὴν Ῥωμ. ἀ. τυραννουμένην 1, 16, 1.

ἦδε ἡ ἄφιξις ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς Ῥωμ. ἀ. 2, 1, 18. — I) per loca dubiae interpret. μενειν τὴν ἀρχ. καὶ εἰς μέγα προχωρῆσειν 1, 11, 8. dominium, an terrae, praec. Ῥωμαίων τὰ πράγματα. c. adiuncto, † τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ διὰ μῆκος ἐξουσίας ἡγούμενοι, - τὸ δὲ μέλλον καὶ προσιὸν - τῷ κτωμένῳ τίμιον λ. 6, 8, 9. in prima parte imperii administratio, an imperator ipse, sc. sed in postr. honor s. dignitas, an administratio iterum; nostrat. *Regierung* utrinque. sed c. gen. perf. μερισθεῖσα ἡ Ῥωμαίων ἀ. εἰς πλείους δυναστείας, πολλὰ ἤνεγκε 1, 1, 8. honor imperii Rom., quem plures inter se partiti sunt, an imperatores, qui partiti sunt inter se terras Rom. † συνηδομένων ἁπάντων τῇ Ῥωμ. ὑπὸ Περτίνακι ἀρχῇ 2, 4, 6. incolis urbis Romae tantum s. reliquis extra eam per Italiam, sub Pertinace viventibus, — aut de Romani imperii modo, qui sub Pertinace futurus erat. it. λυσιτελῶς τῇ ἑαυτοῦ ἀ. 2, 15, 10. terris, an dignitati, aut pro parte, i. quiete imperii sui; it. ἤρτηται νῦν πᾶσα ἡ Ῥωμ. ἀ. τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας καὶ πίστεως 4, 14, 14. sq. §. ἡ φιλονεικία - περὶ τοῦ παντὸς, dominium, an terrae, vel status reip. Rom. universus, libertas, salus civium; it. παραλαβόντος τὴν ἀ. Ἀλεξάνδρου. τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκείνῳ περιέκειτο, ἡ μέντοι διοίκησις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ τῆς ἀ. οἰκονομία ὑπὸ ταῖς γυναιξὶ διῳκεῖτο 6, 1, 2. in primo membro honor s. potestas, sed in postr. i. q. pr. τῶν πρ. an modus imperii.

ἀρχηγὸς, c. gen. rei, de perf., τῆς ἁρπαγῆς καὶ τῆς ἀποστάσεως ἀρχηγοῦ γενομένου, auctor, 7, 1, 22. it. τῆς ἀποσ. γεγονότα ἀρχηγὸν ib. 24. sed de re, c. adiuncto, τὸ μὴ - ἐπεξιέναι τινὰ, ἀρχηγὸν καὶ αἴτιον ἀπρεποῦς καταστάσεως ἐγένετο, initium, 2, 6, 22.

ἄρχω, incipere, trop. de perf. c. gen. rei, in opp. τὸ ἄρχειν ἔργων πονηρῶν, - τὸ μὴ ἀμύνεσθαι, prius laedere, 3, 6, 9. τὸ ἀ. ἀδίκων ἔργων, - τὸ ἀποσείεσθαι λ. 6, 3, 9. prius suscipere mala facinora; prius agere male, s. prius iniuriam inferre; τῶν καμάτων ἄρχοντα, labores inchoantem, (Caracallam) 2, 11, 4. sed c. adv. ἔνθα γενναιότατα αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῆς μάχης ἦρξεν, inchoavit (Maximinus) 7, 2, 12. Tum Med. de perf., cum eodem gen. rei, τοιούτων λόγων ἤρξατο, orsus est, 1, 4, 1. incepit universe, vel quia non finiit, Pertinax, in oratione media interfectus it. simul c. adv. ἅμα τῷ τὴν ἀρχὴν παραλαβεῖν, εὐθέως πολεμικῶν ἔργων ἤρξατο, aggressus est, 7, 1, 14. † oppresso casu, ἄρξασθαι οὐδεὶς ἐτόλμα, incipere, 7, 4, 1. sc. ταύτης τῆς ἀποστάσεως. Sed c. inf., et quidem solo, ἑώρα τὸν παῖδα τῆς μειρακίου ἡλικίας ἀρχόμενον ἐπιβαίνειν, incipere ingredi, 1, 3, 2. †† c. nominat. adi. syn. τοὺς πατρῴους φίλους πρῶτος διαβάλλειν ἤρξατο, coepit, 1, 8, 4. it. c. adv. εὐθὺς ἀφ' ἑσπέρας πάντας φονεύειν ἤρξ. 3, 15, 8. At de re, in opp., c. abl. rei s. modi, γνώμῃ θεῶν καὶ δυνάμει ἤρξατό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, initium habuisse, 1, 14, 10. sed c. praep. simul, εἰς αὐτὸν ὁ ἐνιαυτὸς ἄρχεταί τε καὶ παύεται, incipit (de Iano) 1, 16, 6. †† εὐτολμεῖ ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ, initio pugnae, 8, 1, 6. pass. *in* pugna *incepta* s. *inchoata*, vel med. *incipiente* s. *ineunte*.

ἄρχω, imperare, trop. de perf. universe, c. gen. perf., it. c. adiuncto et adv. ἡ Μαμμαία ὁμοίως αὐτοῦ ἄρχειν καὶ κρατεῖν ἐπειρᾶτο, praeesse, 6, 1, 10. ἦρχεν αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως ἡ μήτηρ, dominabatur, ib. 23. Sed in magistratu aliquo, A) in regno, vel abs. vel c. gen. perf. et abl. rei s. modi, φόβῳ ἦρξε μᾶλλον τῶν ἀρχομένων, ἢ εὐνοίᾳ, imperabat, (Severus) 3, 8, 15. abs., si v. ἡγ.

Digitized by Google

sine gen. et hic cohaeret c. abl. adiunctis. † c. adv. et simul propr. et impropr. c. gen. perf. ἐπιμελέςερον ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ὑπηκόων ἦρξαν, praefuerunt sibi et subiectis, 1, 1, 9. c. gen. rei loci ve f. perf. it. c. praep. et c. particip. nominativo f. modi, ἦρχον τῆς πόλεως μετὰ πάσης εὐταξίας, - ἰδίᾳ τε εὐφημούμενοι, gubernabant, 8, 8, 1. Sed sine casu tali, οὓς ὁ δῆμος οὐκ ἐβούλετο ἄρξαι, imperare. 8, 8, 17. at c. praep. σπάνει τοῦ μετὰ ἀνδρείας καὶ σώφρονος διοικήσεως ἄρξοντος, imperaturi, 2, 10, 15. — it. c. adv. ἐᾶσαι ἄρχειν Πέρσας μέχρις Ἰωνίας λ. dominari, 6, 9, 4. it. ὅπως - ἦρξε, imperaverit, 5, 1, 1. ἀναιμωτὶ - 6, 1, 15. - ἄρξειν 2, 8, 15. sed simul c. gen. temporis; μετρίως ἄρξας τεσσάρων ἐτῶν, imperans, 6, 4, 4. B) de praeside provinc., c. gen. rei loci ve f. perf., ἦρχεν αὐτῆς (τῆς Βρεττανίας) πάσης, praeerat, 2, 15, 2. it. cum adv. simul, πολλῶν πρότερον ἄρξας ἐθνῶν, rectar, 7, 5, 3. † simul c. adiuncto alio, τοῦ ἔθνους ἐπιεικῶς πρότερον -, ἔτι ἰδιώτευεν, qui praefuisset, 8, 7, 21. at c. praep. ἐξ οὗ περ ἦν αὐτῶν ἐπιμελῶς ἄρξας 8, 6, 12. †† c. dat. perf. simul, ἠπίως ἄρχοντος ἅπασι, quod praeesset, 2, 7, 14. † sed sine casu, in opp., ὁ Νίγρος, γενόμενος μὴ φαῦλος ἄνθρωπος, μήτε ἄρχων, μήτε ἰδιώτης, in publ. officiis, 3, 4, 15. C) de belli duce, c. gen. perf., σὺν τῷ ςρατῷ, οὗ ἦρχεν, cui praeerat, 3, 7, 9. D) de praefecto urbis, cum solo adv. ἀνεπιςρέφως ἄρξας (αὐτῆς, τῆς πόλεως,) 7, 10, 7. Denique Pass. de perf., cum praep., τὸν Ἀλέξανδρον ἀπέσκωπτον, ὡς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀρχόμενον, quod matris imperio subiectus esset, 6, 8, 7. regeretur a; τὰ βάρβαρα ἔθνη - κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κατὰ τὰ συςήματα ἀρχόμενα, cum regantur, 4, 10, 6. †† Separatim particip. c. artic., pro subst., cives, parentes, (*die Unterthanen,*) et quidem A) de imperatore, abs. ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς, subiectorum, 1, 4, 11, 1, 6, 19. 3, 8, 15. τοῖς ἀρχομένοις λ. 1, 2, 5. 2, 14, 7. τοὺς ἀρχομένους 6, 9, 15. at c. adi. ἐν ἀρχομένοις οὕτως εὐνοοῦσιν 2, 5, 12. πᾶσι τοῖς ἀρχ. ib. 24. c. sq. syn. τοῖς ἀρχ. - τοῖς ὑπηκόοις 2, 4, 11. ap. Bg. eodem Lat. *subiectis.* B) de †† praefecto Praetor., τιμαὶ αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων 5, 11, 2. de Plautiano, sed de Macrino τὸ πρὸς τοὺς ἀρχομένους φιλάνθρωπον 5, 1, 5. cf. §. 3. e. τοῖς ἐπάρχουσι λ. C) de praeside provinc. Pertinace, εὔνοιαν - τοῖς ἀρχ. παρέσχετο 2, 9, 12.

ἄρχων, trop. de perf. part. separatim, pro subst., A) c. artic., abs. ζήλῳ τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης, principis, 1, 2, 8. imperatoris; it. ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα 1, 4, 10. sed c. gen. perf., Ῥωμαίους καὶ τὸν ἄρχ. αὐτῶν 6, 4, 8. B) sine artic., abs., ὃν ἄρχοντα εἵλεσθε, imperatorem, 2, 13, 13. pro βασιλέα, §. pr. i., it. 3, 5, 5. principem, 4, 14, 1. † in opp. συςρατιώτην, ἀλλ' οὐκ ἄρχ., ᾤοντο ἀποβεβληκέναι 4, 13, 15. it. c. adi., σώφρονα καὶ κόσμιον ἀρχ. ἀνεκάλουν 1, 4, 21. p. pr. ἀγαθὸν βασιλέα. †† c. opp. σεμνὸν καὶ ἤπιον ἀρχ., καὶ πατέρα, οὐ βασιλέα, ἕξειν ἐλπίζοντες 2, 4, 1. — C) Plur., vario sensu, a) de imperatore, abs. τῆς τῶν ἀρχόντων καταφρονήσεως, principum, 2, 6, 22. τῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας αἰδοῦς, imperantes, ib. 21. b) de imperantibus minoris dignitatis, nominatim α) magistratu, c. gen. perf. τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, ἔνθα οἱ Ῥωμαίων ἄρχοντες ἀπόμνυνται, Romani magistratus, 4, 2, 8. Consules. sed c. adi. simul, πάντας τοὺς Ῥωμ. ἄρχοντας (eod. Lat.) 5, 5, 13. †† in opp., εἴτε ἡγεμόνας, ἢ ἄρχοντας ἔδει ποιεῖν, magistratus, 4, 4, 1. civiles urbani que, vel etiam provinciales rerum civilium forensium que. β) de praefect.

Praetor., † abſ. vel c. adv., *φοβερώτερος τῶν πώποτε ἀρχόντων* (Bg. omnis aetatis principibus,) Plautianus 3, 10, 13. c. gen. perſ., *πέμπει ἕνα τῶν ἀρχόντων τοῦ στρατοπέδου*, unum ex praefectis exercituum, 5, 4, 3. qui ib. ſq. dr. *ἔπαρχος*. γ) de belli duce. *μετ' αἰδοῦς πρὸς ἄρχοντας*, duces., 3, 8, 10. δ) de praeſide provinc., c. gen. perſ., it. c. adi. *πάντας τοὺς ἀρχ. τῶν ὑπ' ἄρκτῳ Ῥωμαίοις δουλευόντων ἐθνῶν*, praefectos gentibus, 2, 9, 17.

ἀρωγὸς, trop. de perſ., c. dat. rei ſ. perſ., *ἀρωγὸν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ Νίγρον ἐπικαλοῦντο*, vindicem, 2, 7, 5.

ἀρώματα, phyſ. in honore imperatoris a) conſecrandi, *ἐπὰν χῶμα ἀρθῇ τῶν ἀρωμάτων*, aromatum, 4, 2, 18. it. c. adiuncto, *ἀρ. καὶ θυμιάματα πάντα, ὅσα γῆ φέρει* ib. 16. quae diverſa a ſqq. ut *τε τινὲς καρποὶ, ἢ πόαι χυμοί τε*. b) mortui, *τὴν κόνιν σὺν ἀρώμασιν εἰς κάλπην ἐμβαλόντες*, cum odoribus, 5, 15, 16. c) excipiendi ab Alexandrinis intra urbem, *ἀρωμάτων παντοδαπῶν καὶ θυμιαμάτων ἀτμίδες*, arom. 4, 8, 19. d) ej. excipiendi a Parthis extra urbem per ſacrificium, *ἀρωμάτων καὶ θυμ. παντοίων προσφερομένων* 4, 11, 3. ſed in honore dei, per ſacrific. ab Heliog., *παντοδαποῖς ἀρώμασι σωρείων λ.* 5, 5. 16. it. 20. tum tanquam medicina contra peſtilentiam, *θυμιάμασι καὶ ἀρώμασιν ἐχρῶντο* 1, 12, 4. poſt *μύρον* odores ex arborum corticibus et fructibus, herbis, plantis, floribus, quatenus ore manducantur, it. ad olfaciendum ſecum ferrent homines in marſupiis linteis ve, ſed *θυμ.* de iisdem, quatenus incenduntur; noſtrat. *Räuchwerk* et *Gewürze* ſ. *Specereyen*. denique univerſe, de Arabia felici, *φέρει πόας εὐώδεις, αἷς ἀρώμασι καὶ θυμ. χρώμεθα* 3, 9, 5. it. de Parthis, *τὰ παρ' ἐκείνοις φυόμενα ἀρώματα* 4, 10, 9.

ἀσεβεῖν, moral. de perſ. c. praep. et acc. rei, *ἐς τὸν ὅρκον ἀσεβήσαντας*, cum ſacramentum violaveritis 2, 15, 16. ſed cum acc. perſ. et ſimul particip. modi, *θεοὺς, εἰς οὓς ἐπιορκήσας ἠσέβησε*, in quos periurio impius fuit, 3, 6, 16. peccare ſ. delinquere in.

ἀσέβημα, moral. c. adiuncto, *παραμυθησάμενος καὶ ἁμάρτημα τηλικοῦτον*, impietatem, 5, 6, 4. de Veſtali, in matrimonium rapta.

ἄσεμνος, moral. de re, neutr. c. artic. p. ſubſt. *εἰς τὸ ἄσεμνον ἐπιδοὺς ἑαυτὸν*, foeditati, 2, 7, 1. Iulianus, res et actiones, imperatore indignas.

ἄσημος, trop. de perſ. c. adiuncto, *πρότερον ἄγνωστος καὶ ἄσ. ὢν*, obſcurus, 1, 9, 13. praec. opp. *ἵνα δόξαν ἄρηται*. ſed de re, cum ſubſt. fem. ſex., *γνῶσις οὐκ ἄσημος*, non obſcura, 7, 5, 12. ac per neutr., *ἐξ ἀσήμου γένους*, ignobili, 2, 3, 3. it. c. adiuncto, *τὸ ἡμέτερον ὄνομα οὐκ ἄγνωστον, οὐδ' ἄσημον παρ' αὐτοῖς ὑπάρχει*, nec obſcur. 2, 10, 16.

ἀσήμως, trop. c. adiuncto, *μὴ ἀσ. μηδ' ἀδόξως τελευτῆσαι*, non obſcure, 1, 10, 8.

ἀσθένεια, phyſ. c. adiuncto ſ. opp. *ὑπὸ ἀσθενείας καὶ ἀθυμίας αὖθις ὑπτιάζειν*, infirmitate, 1, 4, 16. corporis potiſſimum, e morbo.

ἀσθενὴς, trop. de perſ., in bello, *δοκοῦντες ἀσθενέστεροι*, imbecilliores, 8, 3, 11. ſq. opp. *ἀνδρείας μείζονος*. it. *τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν, ἀεὶ διαιρούμενον, ἀσθενέστερον ἔσεσθαι*, imbec. 6, 5, 5. it. de re, *τὰ κατὰ Συρίαν πράγματα, ἀσθενῆ ὄντα*, imbecilles, 2, 10, 13. ſed extra bellum, c. praep., *μερισθεῖσαν αὐτὴν* (*τὴν ἐξουσίαν* Praefecti Praetor.) *ἀσθενεστέραν ἔσεσθαι πρὸς τὴν βασίλειον ἐπιθυμίαν*, imbecilliorem, 1, 9, 24. minorem, quam, ut quis, ea praeditus, imperatoris dignitatem appetat.

Digitized by Google

'Ἀσία, Aſia, regio, minor, Πέργαμον τῆς 'Ασίας 4, 8, 8. it. c. adi. τῆς 'Ιλίου, διά τε τῆς ἄλλης 'Ασ. ib. 15. tum propria, Γαλατίας τε καὶ 'Ασ. 3, 2, 11. it. qua Romanis paruit, in opp. Εὐρώπην, τὴν δὲ ἀντικειμένην ἤπειρον. 'Ασίαν τε καλουμένην, πᾶσαν λ. 4, 3, 11. ſed maior in his, ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν 'Ασ. 3, 1, 13. it. Συρίας ἁπάσης 'Ασίας τε, τῆς Εὐρώπῃ ἀντικειμένης 6, 4, 8. it. c. adi. κατ' 'Ασίαν ἅπασαν 6, 2, 18. 'Ασίαν πᾶσαν ib. 4. † ſine nomine ipſo, πᾶσαν τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον Εὐρώπῃ 2, 14, 14.

ἀσκεῖν, de perſ., phyſ., in uſum bellicum, c. acc. et perſ. et rei, ὡς ἀσκοίη αὐτοὺς τὰ ϛρατιωτικὰ, exerceret, 6, 8, 4. it. c. adiuncto, γυμνάζων τοὺς ϛρατιώτας καὶ τὰ πολεμικὰ ἀσκῶν (αὐτοὺς,) inſtituens in 6, 4, 5. ſed ſine caſu rei, ἀσκῶν καὶ γυμν. τοὺς ϛρατ. inſtit. 7, 1, 15. ſed extra bellum, impropr. c. acc. perſonae et abl. rei, τοῖς σώφροσιν αὐτὸν ἤσκει μαθήμασι, excolebat, (mater filium per magiſtros) 5, 7, 9. †† c. acc. rei, γένειον ἀσκῶν, (Macrinus) nutriens, 5, 2, 7. barbam non ſinens tonderi, ſed creſcere. it. Paſſ. de re, c. praep., κόμας, εἰς κουρὰν τῶν Γερμανῶν ἠσκημένας, concinnatas, 4, 7, 4. compoſitas; γραμματεῖον τούτων δὴ, τῶν ἐκ φιλύρας εἰς λεπτότητα ἠσκημένων, qui perpoliti ſunt, 1, 17, 1. laborati.

ἄσκησις, phyſ. in bello, c. gen. rei, ἐν μικρῷ πάνυ σώματι γενναίων πόνων ἄσκησις τοσαύτη, exercitatio, (in Caracallo,) 4, 7, 14. per exercitationem parata facultas, paratus habitus, tolerantia; πόνων ἀσκήσεσι, laboribus tolerandis, 2, 10, 17. laborum tolerantia ſ. adſuetudine; ἀσκήσει πολεμικῶν ἐγγεγύμνασθε, tractatione rei bellicae, ib. 10. uſurpatione ſ. exſecutione. ſed abſ., niſi c. adi., τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ ϛρατοῦ - εἰς πολεμικὴν ἄσκησιν συγκεκρότητο, uſum, 7, 2, 4. †† per aliam notionem phyſ., c. gen. rei et adiuncto, τὰς ὁδοὺς παραφράξαντες τειχίων τε ἐγέρσεσι καὶ πυλίδων ἀσκήσεσιν, muris portis que excitatis, 8, 5, 10. ſtructura.

'Ἀσκληπιὸς, Aeſculapius, χρήσασθαι βουλόμενος θεραπείαις, τοῦ 'Ασκληπιοῦ, Caracalla, in Pergamo urbe, 4, 8, 8.

ἀσμένως, trop. ταῦτα ἀκούσας, libenter, 3, 14, 5. πάντα ποιήσειν ἀ. ὑπισχνεῖται, cupide, 4, 13, 6. ἀ. δέξεσθαι ἄνδρα, (eod. Lat.) 7, 5, 4.

ἀσπάζεσθαι, propr. de perſ. c. acc. perſ. et adv., it. c. adiuncto, αὐτὸν ὑπερφυῶς ἠσπάζοντό τε καὶ εὐφήμουν, ſalutabant (milites) 5, 8, 14. ſed per religionem, c. acc. rei, ἀσπασάμενοι τὸν ἥλιον, ſalutato ſole, 4, 15, 2. Parthi, ante pugnam.

ἀσπαςὸς, paſſ. impropr. de perſ. cum adiuncto, καὶ ποθεινὸς πᾶσιν ὤφθη, gratus, 1, 7, 3. it. de re, εὐκταῖα καὶ ἀσπαςὰ ἀκούειν, iucunda, 3, 11, 18.

ἀσπαςῶς, trop. τὴν τιμὴν ὑπεδέξατο, libenter, 2, 15, 8.

ἄσπιλος, propr. de anim. ἵππων λευκῶν - καὶ ἀσπίλων, ſine maculis, 5, 6, 16.

ἀσπὶς, propr., c. adi., ἀσπίδα μόνην ϛενὴν περιβεβλημένοι, (Britanni,) ſcuto, 3, 14, 14. ſed abſ. τῇ τῶν ἀσπίδων προβολῇ λ. clypeorum, 6, 5, 22. ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωροῦντες τὰς ἀσπίδας 2, 6, 19. ὡπλισμένοι - τὰς ἀ. 7, 11, 17.

ἀϛεῖος, impropr., de re, ἐσθῆτα ἀϛειοτέραν, elegantiorem, 4, 12, 4.

ἀϛὴρ, propr. ἀϛέρες ἡμέριοι -, ἕτεροι - εἰς μῆκος κεχαλασμένοι, ſtellae, 1, 14, 1.

Praetor., † abs. vel c. adv., φοβερώτερος τῶν πώποτε ἀρχόντων (Bg. omnis aetatis principibus,) Plautianus 3, 10, 13. c. gen. pers., πέμπει ἕνα τῶν ἀρχόντων τοῦ ςρατοπέδου, unum ex praefectis exercituum, 5, 4, 3. qui 9. sq. dr. ἔπαρχος. γ) de belli duce. μετ' αἰδοῦς πρὸς ἄρχοντας, duces, 3, 8, 10. δ) de praeside provinc., c. gen. pers., it. c. adi. πάντας τοὺς ἀρχ. τῶν ὑπ' ἀρκτῳ Ῥωμαίοις δουλευόντων ἐθνῶν, praefectos gentibus, 2, 9, 17.

ἀρωγὸς, trop. de pers., c. dat. rei s. pers., ἀρωγὸν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ Νίγρον ἐπικαλοῦντο, vindicem, 2, 7, 5.

ἀρώματα, phys. in honore imperatoris a) consecrandi, ἐπὰν χῶμα ἀρθῇ τῶν ἀρωμάτων, aromatum, 4, 2, 18. it. c. adiuncto, ἀρ. καὶ θυμιάματα πάντα, ὅσα γῆ φέρει ib. 16. quae diversa a sqq. si τε τινες καρποὶ, ἢ πόαι χυμοί τε. b) mortui, τὴν κόνιν σὺν ἀρώμασιν εἰς κάλπην ἐμβαλόντες, cum odoribus, 3, 15, 16. c) excipiendi ab Alexandrinis intra urbem, ἀρωμάτων παντοδαπῶν καὶ θυμιαμάτων ἀτμίδες, arom. 4, 8, 19. d) ej. excipiendi a Parthis extra urbem per sacrificium, ἀρωμάτων καὶ θυμ. παντοίων προσφερομένων 4, 11, 3. sed in honore dei, per sacrific. ab Heliog., παντοδαποῖς ἀρώμασι σπενδόντων λ. 5, 5, 16. it. 20. tum tanquam medicina contra pestilentiam, θυμιάμασι καὶ ἀρώμασιν ἐχρῶντο 1, 12, 4. post μύρον odores ex arborum corticibus et fructibus, herbis, plantis, floribus, quatenus ore manducantur, it. ad olfaciendum secum ferrent homines in marsupiis linteis ve, sed θυμ. de iisdem, quatenus incenduntur; nostrat. *Räuchwerk* et *Gewürze* s. *Specereyen*. denique universe, de Arabia felici, φέρει πόας εὐώδεις, εἰς ἀρώμασι καὶ θυμ. χρώμεθα 3, 9, 5. it. de Parthis, τὰ παρ' ἐκείνοις φυόμενα ἀρώματα 4, 10, 9.

ἀσεβεῖν, moral. de pers. c. praep. et acc. rei, ἐς τὸν ὅρκον ἀσεβήσαντας, cum sacramentum violaveritis 2, 15, 16. sed cum acc. pers. et simul particip. modi, θεοὺς, εἰς οὓς ἐπιορκήσας ἠσέβησε, in quos periurio impius fuit, 3, 6, 16. peccare s. delinquere in.

ἀσέβημα, moral. c. adiuncto, παραμυθησάμενος καὶ ἁμάρτημα τηλικοῦτον, impietatem, 5, 6, 4. de Vestali, in matrimonium rapta.

ἄσεμνος, moral. de re, neutr. c. artic. p. subst. εἰς τὸ ἄσεμνον ἐπιδιδοὺς ἑαυτὸν, foeditati, 2, 7, 1. Iulianus, res et actiones, imperatore indignas.

ἄσημος, trop. de pers. c. adiuncto, πρότερον ἄγνωςος καὶ ἄσ. ὢν, obscurus, 1, 9, 12. praec. opp. ἵνα δόξαν ἄρηται. sed de re, cum subst. fem. sex., γνῶσις οὐκ ἄσημος, non obscura, 7, 5, 12. at per neutr., ἐξ ἀσήμου γένους, ignobili, 2, 3, 3. it. c. adiuncto, τὸ ἡμέτερον ὄνομα οὐκ ἄγνωςον, οὐδ' ἄσημον παρ' αὐτοῖς ὑπάρχει, nec obscur. 2, 10, 16.

ἀσήμως, trop. c. adiuncto, μὴ ἀσ. μηδ' ἀδόξως τελευτῆσαι, non obscure, 1, 10, 8.

ἀσθένεια, phys. c. adiuncto s. opp. ὑπὸ ἀσθενείας καὶ ἀθυμίας αὖθις ὑπτιάζειν, infirmitate, 1, 4, 16. corporis potissimum, e morbo.

ἀσθενὴς, trop. de pers., in bello, δοκοῦντες ἀσθενέςεροι, imbecilliores, 8, 3, 11. sq. opp. εὐδοξίας μείζονος. it. τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν, ἀεὶ - διαιρούμενον, ἀσθενέςερον ἔσεσθαι, imbec. 6, 5, 5. it. de re, τὰ κατὰ Συρίαν πράγματα, ἀσθενῆ ὄντα, imbecilles, 2, 10, 13. sed extra bellum, c. praep., μερισθεῖσαν αὐτὴν (τὴν ἐξουσίαν Praefecti Praetor.) ἀσθενεςέραν ἔσεσθαι πρὸς τὴν βασίλειον ἐπιθυμίαν, imbecilliorem, 1, 9, 24. minorem, quam, ut quis, ea praeditus, imperatoris dignitatem appetat.

Digitized by Google

Ἀσία, Asia, regio, minor, Πέργαμον τῆς Ἀσίας 4, 8, 8. it. c. adi. τῆς Ἰλίου, διά τε τῆς ἄλλης Ἀσ. ib. 15. tum propria, Γαλατίας τε καὶ Ἀσ. 3, 2, 11. it. qua Romanis paruit, in opp. Εὐρώπην, τὴν δὲ ἀντικειμένην ἤπειρον. Ἀσίαν τε καλουμένην, πᾶσαν λ. 4, 3, 11. sed maior in his, ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσ. 3, 1, 13. it. Συρίας ἁπάσης Ἀσίας τε, τῆς Εὐρώπῃ ἀντικειμένης 6, 4, 8. it. c. adi. κατ' Ἀσίαν ἅπασαν 6, 2, 18. Ἀσίαν πᾶσαν ib. 4. † sine nomine ipso, πᾶσαν τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον Εὐρώπῃ 2, 14, 14.

ἀσκεῖν, de pers., phys., in usum bellicum, c. acc. et pers. et rei, ὡς ἀσκοίη αὐτοὺς τὰ στρατιωτικὰ, exerceret, 6, 8, 4. it. c. adiuncto, γυμνάζων τοὺς στρατιώτας καὶ τὰ πολεμικὰ ἀσκῶν (αὐτούς,) instituens in 6, 4, 5. sed sine casu rei, ἀσκῶν καὶ γυμν. τοὺς στρατ. instit. 7, 1, 15. sed extra bellum, impropr. c. acc. personae et abl. rei, τοῖς σώφροσιν αὐτὸν ἤσκει μαθήμασι, excolebat, (mater filium per magistros) 5, 7, 9. †† c. acc. rei, γένειον ἀσκῶν, (Macrinus) nutriens, 5, 2, 7. barbam non sinens tonderi, sed crescere. it. Pass. de re, c. praep., κόμας, εἰς κουρὰν τῶν Γερμανῶν ἠσκημένας, concinnatas, 4, 7, 4. compositas; γραμματεῖον τούτων δὴ, τῶν ἐκ Φιλύρας εἰς λεπτότητα ἠσκημένων, qui perpoliti sunt, 1, 17, 1. laborati.

ἄσκησις, phys. in bello, c. gen. rei, ἐν μικρῷ πάνυ σώματι γενναίων πόνων ἄσκησις τοσαύτη, exercitatio, (in Caracallo,) 4, 7, 14. per exercitationem parata facultas, paratus habitus, tolerantia; πόνων ἀσκήσεσι, laboribus tolerandis, 2, 10, 17, laborum tolerantia s. adsuetudine; ἀσκήσει πολεμικῶν ἐγγεγύμνασθε, tractatione rei bellicae, ib. 10. usurpatione s. exsecutione. sed abs., nisi c. adi., τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ στρατοῦ - εἰς πολεμικὴν ἄσκησιν συγκεκρότητο, usum, 7, 2, 4. †† per aliam notionem phys., c. gen. rei et adiuncto, τὰς ὁδοὺς παραφράξαντες τειχίων τε ἐγέρσεσι καὶ πυλίδων ἀσκήσεσιν, muris portis que excitatis, 8, 5, 10. structura.

Ἀσκληπιὸς, Aesculapius, χρήσασθαι βουλόμενος θεραπείαις, τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Caracalla, in Pergamo urbe, 4, 8, 8.

ἀσμένως, trop. ταῦτα ἀκούσας, libenter, 3, 14, 3. πάντα ποιήσειν ἀ. ὑπισχνεῖται, cupide, 4, 13, 6. ἀ. δέξεσθαι ἄνδρα, (eod. Lat.) 7, 5, 4.

ἀσπάζεσθαι, propr. de pers. c. acc. pers. et adv., it. c. adiuncto, αὐτὸν ὑπερφυῶς ἠσπάζοντό τε καὶ εὐφήμουν, salutabant (milites) 5, 8, 14. sed per religionem, c. acc. rei, ἀσπασάμενοι τὸν ἥλιον, salutato sole, 4, 15, 2. Parthi, ante pugnam.

ἀσπαστὸς, pass. impropr. de pers. cum adiuncto, καὶ ποθεινὸς πᾶσιν ὤφθη, gratus, 1, 7, 3. it. de re, εὐκταῖα καὶ ἀσπαστὰ ἀκούειν, iucunda, 3, 11, 18.

ἀσπαστῶς, trop. τὴν τιμὴν ὑπεδέξατο, libenter, 2, 15, 8.

ἄσπιλος, propr. de anim. ἵππων λευκῶν - καὶ ἀσπίλων, sine maculis, 5, 6, 16.

ἀσπὶς, propr., c. adi., ἀσπίδα μόνην στενὴν περιβεβλημένοι, (Britanni,) scuto, 3, 14, 14. sed abs. τῇ τῶν ἀσπίδων προβολῇ λ. clypeorum, 6, 5, 22. ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωροῦντες τὰς ἀσπίδας 2, 6, 19. ὡπλισμένοι - τὰς ἀ. 7, 11, 17.

ἀστεῖος, impropr., de re, ἐσθῆτα ἀστειοτέραν, elegantiorem, 4, 12, 4.

ἀστὴρ, propr. ἀστέρες ἡμέριοι -, ἕτεροι - εἰς μῆκος κεχαλασμένοι, stellae, 1, 14, 1.

Ἀστροάρχη, Astroarche, dea, Λίβυες Οὐρανίαν καλοῦσι, Φοίνικες δὲ Ἀστροάρχην 5, 6, 10.

ἀστρονόμος, sensu malo, τοὺς πανταχόθεν μάγους καὶ ἀστρονόμους μετεπέμπετο, (Caracalla) astrologos, 4, 12, 6.

ἄστυ, abs. et praecipue, κατελθὼν ἐς τὸ ἄστυ, urbem, (Romam, Commodus) 1, 15. 13. opp. προαστείῳ. cf. 1, 12, 11. pro ἐν προαστείοις καὶ τοῖς ἀπωτέρω τῆς πόλεως βασιλικοῖς κτήμασι 1, 11, 15.

ἀσφάλεια, phys. c. gen. pers. πεμφθῆναι ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦ βασιλέως, incolumitate, 7, 6, 13. p. §. pr. σωτηρίας τοῦ βασιλ. sed cum gen. rei, θώρακα ἀμφιέννυνται, τῆς τοῦ σώματος ἀσφαλείας χάριν, tuendi corporis causa, 3, 12, 16. οἱ προασπίζοντες ἐκατέρωθεν ἀντεῖχον, τῆς ἀ. τοῦ τοιούτου δρόμου προνοούμενοι, 5, 6, 18. securitati; τοὺς παῖδας ὁμηρεύειν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἐξέδωκε, certitudinem, 3, 9, 4. tum abs. de loco, πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱερῶν δι' ἀσφάλειαν, propter firmitatem et securitatem, (Pacis templum) 1, 14, 4.

ἀσφαλής, de re s. loco, c. subst. fem. sex., phys. ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγάς, tutas, 4, 2, 15. sed Neutr., c. artic. et gen. rei, p. subst., τὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλὲς, securitas, 2, 8, 7. i. q. pr. ἀσφάλεια. †† ὡς ἐξ ἀσφαλοῦς τοῦ τόπου τὰ γενόμενα θεάσοιντο, ex tuto loco, 3, 4, 11. p. adi. vel subst. sed abs., ἐξ ἀσφαλοῦς βάλλοντες αὐτοὺς, ex tuto, 1, 12, 17. sc. τοῦ τόπου, at ἐξ ἀ. ἀκοντίζων, de tuto loco, 1, 15, 5. ἐπ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες, in tuto, 3, 14, 10. † c. inf. ἀσφαλέστερον ᾠήθη, μὴ ἑνὶ πιστεύειν λ. tutius, 1, 9, 21. † p. adv. ἐξήρτυε τὰ καθ' ἑαυτὸν, - ἀσφαλέστατα, caute, 3, 1, 16.

ἄσφαλτος, propr. κιρνῶντες θείῳ τε καὶ ἀσφάλτῳ, πίτταν ἑλόντες, bitumine, 8, 4, 26.

ἀσφαλῶς, phys. abs. φέρειν, tuto, (de equo) 2, 9, 7. it. παραπέμπειν τὸν οἶνον 8, 4, 10. sed συστήσαντες τὰς φάλαγγας, caute, 4, 15, 3. at in formula † ἐπεὶ αὐτῷ τὰ πρὸς Ἀλβῖνον ἀσφ. εἶχεν 2, 15, 10. p. ἀσφαλῆ ἦν, res ipsi cum Alb. tutae erant s. in tuto.

ἀσχάλλειν, moral. de pers., abs. ὁ Κόμμοδος ἀσχάλλων, (ἐπὶ τούτοις,) indignabundus, 1, 17, 1. sed c. adiuncto, ἀσχάλλων μὲν καὶ παρὰ γνώμην, ὅμως δ' λ. aegre, 6, 3, 1. ἐπαγγέλλει ἄκων μὲν καὶ ἀσχ. nec libenter, 6, 7, 11. αὐτοῦ ἄκοντός τε καὶ ἀσχάλλοντος, ipso dolente, 6, 1, 18. it. c. adv. simul, ἅ περ οὐ φέρων, πάνυ ἤσχαλλε, indignabatur, 4, 12, 5. † ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν - πάνυ ἤ. καὶ τοῖς στρατιώταις ὠργίζετο, cruciabatur, 5, 8, 15. † it. sq. coni., ἀσχάλλων μὲν καὶ δυσφορῶν, ἔτι δὴ - ὅμως δὲ λ. quamvis indignabundus, 1, 9, 22. † c. adv., post vel ante particip. nominat., ταῦτα ὁρῶσα πάνυ ἤσχαλλε, aegre ferebat, 5, 5, 9. — sed πά. ἤ., ὁρῶν λ. dolebat, 6, 1, 16. c. praep. ἀσχάλλοντι αὐτῷ ἐπὶ τῷ τοιούτῳ βίῳ, indignanti ob, 3, 14, 1. sed ἀσχάλλοντες ἐπὶ τοῖς παροῦσι, offensi praesenti rerum statu, 2, 5, 1. — et simul c. adv. ἐφ' οἷς πάνυ ἤσχαλλε, quibus rebus indignabatur, 5, 7, 10.

ἀσχημονέω, trop. de pers. abs. βουλομένοις, μὴ ἀσχημονεῖν τοσοῦτον στρατὸν, λ. turpiter se dare, 8, 3, 21. ἀσχημονοῦντα βασιλέα, turpiter se gerentem, 5, 8, 16. Heliog. it. sq.

ἀσχήμων, trop. de re, c. subst. fem. sex., βαφαῖς ἀσχήμοσιν, indecoris, 5, 6, 24.

ἀσχολεῖσθαι, trop. pass. de pers. abs. ἀσχολουμένου τοῦ Σεβήρου, occupato, 3, 5, 4. ubi addenda mente, quae sunt in loco sq. cum

Digitized by Google

praep. ἐκείνου κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἀσχοληθέντος, districto, 2, 15. 3. sed ἀσχολούμενος περὶ τὰ κρείττονα, occupatus circa, 6, 1, 13. 1, 1, 1. 8, 8, 5. at c. formula adv. simul, ἐν ᾧ περὶ τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν ἠσχολεῖτο, dum in illis verbis pronunciandis occupatur, 1, 8, 12.

ἀσωτεία, trop. c. gen. perſ. τῇ Κομμόδου ἀσωτείᾳ. luxu, 2, 7, 3. — † per simpl. vocalem, abs. ἐν ἀσωτίαις (Praetorianorum) 2, 5, 2.

ἄτακτος, pass. phys. de pers. s. milit. οἱ Καρχηδόνιοι, ὄχλῳ πλείους ἦσαν, ἄτακτοι δὲ, inordinati, 7, 9, 11. it. c. opp. et praep. ἐν ταῖς παρατάξεσι τὸ τῶν βαρβάρων ἄτακτον πλῆθος, - τὸ δ' ὑμέτερον, εὔτακτον λ. incomposita, 4, 14, 16. tum abs. ἀτακτότεροι εὑρεθέντες, tumultuosiores, 3, 7, 13. in pugna, extra ordines; † τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν - ἀτακτότερον μάχεσθαι, minus ordinate. 6, 5, 6. p. adv. i. q. sq.

ἀτάκτως, extra bellum, de Parthorum equitibus, ὡς ἔτυχεν ἀτάκτως εἰρήνευσαν, sine ordine, 4, 11, 7.

ἀταραξία, c. gen. rei, ἐν τοσαύτῃ αὐτὸν μεῖναι ψυχῆς ἀταραξίᾳ, tranquillitate, 2, 1, 15.

ἅτε, cum particip. παρ' αὐτοῖς γεννηθέντα, utpote natum, 1, 7, 5. quippe s. quia natus erat, 1, 12, 1. ἀντικαταλλαξάμενον, ut qui comparasset, 2, 6, 20. 2, 7, 16. 3, 5, 5. 3, 11, 12. 5, 3, 5. 5, 4, 14. 5, 8, 7. 6, 7, 2. 7, 2, 12. 7, 9, 11. 8, 2, 11. 8, 7, 21. 8, 8, 3. 14. sed c. subst. (verum oppresso particip. v. subst.) ῥᾳδία ἡ εἴσοδος αὐτῇ, ἅτε ἀδελφῇ (οὔσῃ) utpote sorori, 1, 13, 2. ἅτε Φύλακι (ὄντι) 1, 17, 12. 3, 2, 6. 8, 2, 6. 8, 3, 8. — Sed simul c. aliis particulis, tum postpositis, et quidem caussali, c. particip., ἅτε γὰρ ὠνησάμενος τὴν ἀρχὴν, ἐδεδίει λ. 2, 6, 18. utpote *enim* s. nam, *ut* rel., *nam*, quoniam *emerat* rel. — c. adi. ἅτε γὰρ πρεσβυτέρῳ ἐκείνῳ ἐγκεχείριστο ἡ θρησκεία, ut enim 5, 3, 12. p. ἐκείνῳ γὰρ, ἅτε πρεσβυτέρῳ, sc. ὄντι, nam, quia erat rel. it. cum adversat. et subst., ἅτε δὲ ἀνὴρ προμηθὴς, caeterum ut vir, 2, 15, 1. sc. ὤν, sed, quoniam erat; ἅτε δὲ νεανίας, atque ut, 5, 13, 14. sc ὄντας. tum praepositis, nominatim adversat. c. subst., ἀλλ' ἅτε ἀνὴρ, sed, ut vir, 3, 11, 17. sc ὤν. — it c. particip. ἀλλ' ἅτε πολὺ ἔχων, sed. ut qui haberet, 3, 12, 7. † simul c. particula, ἅτε καὶ - πρότερον ἄρξας, utpote qui - praefuisset, 8, 7, 21.

ἀτέλεια, phys. c. gen. rei, et praep. ἔδωκε γεωργοῖσιν ἀτέλειαν πάντων εἰς δέκα ἔτη, immunitatem, 2, 4, 13.

ἀτελής, trop. de re, τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλιπεῖν, inchoatum, 1, 6, 15. nondum finitum; ἀτελῆ κατέλιπε τὰ βεβουλευμένα, inconsummata, 1, 9, 22. sed alia notione, c. subst. fem. sex., ὑπ' ἀτελοῦς τῆς τῶν δεόντων ἐμπειρίας, imperfecta, 1, 4, 8. manca, non plena, parva.

ἀτερπής, de re, οὐκ ἀτερπῆ τὴν γνῶσιν τοῖς ὕστερον ἔσεσθαι, non iniucundam cognitionem, 1, 1, 4. vel per ellips. praep. c. acc. rei, repetendo e pr. συγγραφὴν vel ἱστορίαν - οὐκ ἀτ. κατὰ τὴν γνῶσιν, non iniucundam *cognitu*.

ἀτίθασσος, de anim., c. opp. ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασσα, non cicures, 5, 6, 21. indomitae.

ἀτιμία, cum gen. perſ. et adiuncto, τὸ πρᾶον τῆς ἀρχῆς ὕβριν αὐτῶν καὶ ἀτιμίαν νομίζοντες, ignominiam suam et contumeliam, 2, 4, 9.

Digitized by Google

22. †† τῆς ἁρπαγῆς ἀρχηγοῦ γενομένου, raptionis ad imperium, 7, 1, 22. †† nominatim de Praetorianis, c. adiuncto, ἁρπαγαῖς καὶ βίαις ἐγγεγυμνασμένους, rapinis, 2, 2, 9. at c. praep. ποθοῦντες τὰς ἐπὶ τῆς προγινομένης τυραννίδος ἁρπαγάς τε καὶ βίας 2, 5, 1. Tum in bello, abs. πολλὴν ἁρπαγὴν καὶ φόνον εἰργάσαντο, rapinam, 3, 3, 6. sed per praepp. ὅ περ ἂν σχῶσι δι' ἁρπαγῆς, per rapinas, 6, 3, 14. ὅσον ἂν ἐξ ἁρπ. αὐτῷ περιγένηται, ex rapinis, 6, 5, 8. it. c. gen. perf. et praep., ὡς ἂν επεχοι αὐτῶν τὰς ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγάς, rapinas, 7, 9, 3. ††† de re rapta, τὰ λοιπὰ ἁρπαγῆς (ἁρπαγὴν) ποιούμενοι, in praedam vertentes, 1, 10, 4.

ἁρπάζειν, phyf. de perf., A) in bello, abf. ἤδη καὶ τῶν στρατιωτῶν κεκμηκότων ἐν αὐτῷ τῷ ἁρπάζειν καὶ φονεύειν, ipfa rapina, 4, 11, 12. ἐγκαταμιξάντων ἑαυτοὺς πρὸς τὸ ἁρπάζειν, rapiendi caufa, 7, 12, 15. it. c. acc. rei, πάντα - κειμήλια ἁρπάσαντες, fupellectile direpta, 3, 9, 20. B) extra bellum, peculiari modo a) de Praetorian. c. adiuncto, κωλυόμενοι ἁρπάζειν καὶ ὑβρίζειν, a rapinis, 2, 4, 9. τοῦ βιάζεσθαι καὶ ἁρπ. ἐξουσίαν λ. rapinae (rapiendi) 4, 6, 12. b) de aliis, per alios, c. acc. rei, de miniftro imperantis, ὧν ἁρπάζων τὰς οὐσίας, rapiens, 1, 8, 16. fed de ipfo imperat. ἀφορμὴν - ἁρπάζειν τὰ, rapiendi, 1, 8, 4. fed fine cafu, c. adiuncto, τὸ μεγάλα χαρίζεσθαι - ἐκ τοῦ ἁρπ. καὶ βιάζεσθαι, ex rapiendo, 2, 3, 23. ἄνευ τοῦ βιάζ. μὲ ἢ ἁρπάζειν, non rapiendo, 2, 5, 13. † ἐῤῥίπτει τοῖς ὄχλοις (ἁρπάζειν πᾶσιν ἐπιτρέπων) ἐκπώματα λ. rapere, 5, 6, 21. ubi acc. rei f. pron. αὐτὰ peti oportet e membro fq. † cum diferto acc. rei, ἐῤῥιμμένην τὴν ἀρχὴν ἁρπάσαι, ut arriperet, 2, 6, 10. ftuderet confequi vi malis que modis, invito maxime fenatu ac populo; τὴν ἀρχὴν μετέωρον φερομένην ἁρπάσαι, ad rapiendum, 2, 9, 3. per ellipf. ὥστε f. πρὸς τὸ f. εἰς τὸ ἁρπ. † ἁρπάσασαι τὸ ἄγαλμα αἱ τῆς Ἑστίας ἱέρειαι - μετεκόμισαν λ. abreptum, 1, 14, 8. †† cum acc. perf., ἀπέκτεινεν αὐτὸς, ὃν ἥρπασε, rapuerat *ad imperium*, 7, 1, 23. traxerat violenter. †† ἁρπάσαντες, ἄκοντα -, στρατηγὸν ἑαυτῶν κατέστησαν, correptum, ib. 21. †† κελεύει, (Caracalla) αὐτὸν ἁρπάσαντας ἄπαγειν εἰς τὸ στρατόπεδον, ὡς ἂν σωθῇ λ. rapere et abduc. 4, 4, 9. fed εἰσδραμόντες οἱ στρατιῶται, ἁρπάζουσι τοὺς πρεσβύτας λ. corripiunt, 8, 8, 12. illudendi, male tractandi ergo. Tum Paff., phyf., de re, in bello, χρήματα, ὅσα ἡρπάγη, ἀποτίσαι, res omnes raptas, 4, 15, 19. pecunias, quae raptae effent. fed de perf. c. adv. ἔνθα τὸν Γανυμήδην ἁρπασθέντα, raptum, 1, 11, 5. at falutis caufa, c. praep. αὐτὸς Ἀρτάβανος ἁρπαγεὶς ὑπὸ τῶν δορυφόρων, ἀπέδρα, raptus, 4, 11, 9.

ἄῤῥηκτος, phyf. paff. de re, ἔρυμα ἄῤῥηκτον, inexpugnabile, 2, 11, 16.

ἄῤῥην, de hominib., in opp. τῷ Μάρκῳ θυγατέρες μὲν ἐγένοντο -, ἄῤῥενες δύο, mares, 1, 2, 1. filii. fed abf. τῶν ἀῤῥένων τούτων. marium, ib. 2. †† τοὺς παῖδας τοῦ Κλεάνδρου, δύο δὲ ἦσαν ἄῤῥενες αὐτῷ, 1, 13, 11. *liberos* Cleandri, *duo* autem *erant* ipfi *mares*.

Ἀρσάκης, Arfaces, τὸ γένος Παρθυαῖος λ. 6, 2, 19. unde Ἀρσακίδαι, Arfacidae, dicti et orti 4, 10, 13.

Ἀρτάβανος, Artabanus, ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀρτ. 3, 9, 18. praec. τὰ βασίλεια τοῦ Παρθυαίου, regio *Parthorum*, et §. pr. ταῖς Παρθυαίων ὄχθαις, it. τῷ βασιλεῖ Παρθυαίων, - Ἀρτάβανος δ' ἦν ὄνομα αὐτῷ, 4, 10, 2. fed rurfus Ἀρτάβανον, τὸν πρότερον καλούμενον

Digitized by Google

τὸν μέγαν βασιλέα, 6, 2, 3. at Ἀρταβάνου, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενομένου, ib. 20. tum fimpliciter Ἀρτάβανον, fine artic. 6, 3, 10. it. 4, 11, 9. 4, 14, 2. 4, 15, 1. 15. at c. artic. ὁ Ἀρτ. 4, 11, 4. bis, it. 4, 14, 6. 4, 15, 20. denique pro eo ὁ Παρθυαῖος ib. 16. 4, 10, 11.

Ἀρταξέρξης, Artaxerxes, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, 6, 2, 3. fed Ἀρτ., ἀνὴρ Πέρσης. 6, 3, 10. tum μέγας βασιλεὺς Ἀρτ. 6, 4, 8. fed modo Ἀρτ. 6, 2, 21. ut pro eodem ὁ βάρβαρος ib. 8. 12. et ὁ Πέρσης 6, 4, 6. 6, 5, 12. 14. 21. 23. 6, 6, 8.

ἀρτάομαι, paff. trop. de re, c. gen. rei et adv. ἤρτηται νῦν πᾶσα ἡ ἀρχὴ τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας τε καὶ πίστεως, pendet a 4, 14, 14. fervatur, fervari poteft per rel.

ἄρτι, phyf. abf. τῆς μειρακίων ἡλικίας ἐπιβαίνοντα, iam, 1, 4, 8.

ἄρτος, propr., ἄρτον προσεφέρετο αὐτοσχέδιον, (Caracalla) panem, 4, 7, 9. cum fq. defcript.

ἀρτύομαι, paff. phyf. de re, c. adv. et praep. ἀμπέλων, πανταχόθεν ἠρτυμένων ἐν ἑορτῆς σχήματι, vitium, compofitarum, 8, 4, 14.

ἀρύομαι, med. phyf. de re, c. acc. rei oppreffo, τοὺς ἀρύσασθαι θέλοντας haurire, 6, 7, 16. ubi acc. pron. αὐτὸ repeti debet aut e pr. τὸ ῥεῖθρον, aut e fq. ὕδωρ, aut fuppleri adv. ἐκεῖθεν, referendum vel ad pr. τὸ ῥεῖθρον, vel ad §. 14. ποταμῶν.

ἀρχαῖος, propr., de re, μύθων ἀρχαίων καὶ δραμάτων, veterum, 3, 15, 8. veteris aevi: τοὺς ἀρχαίους ναούς τε καὶ σηκοὺς, priftina, 6, 1, 6. ubi antea fuerant fimulacra deorum. tum Fem. τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, vetus forum, 4, 2, 8. † τὴν ἀρχ. Καρχηδόνα, antiquam, 5, 6, 9. † δυνάμεως, γνώμῃ καὶ ῥώμῃ μηδεμιᾶς τῶν ἀρχαίων ἀποδεούσης, exercitu - nulli veterum cedente, 6, 5, 23. quoad fenfum de perf. Neutr. de re iterum, ἀρχαῖον τοῦτο πάθος, vetus morbus, 3, 2, 14. μηνῶν τὰ ὀνόματα, ὅσα ἀρχαῖα, καταλύσας, antiquis abrogatis, 1, 14, 17. menfium nominibus, quotquot antiqua effent, abrog. †† fubft. τέλη πάντα - εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀφῆκεν, in priftinum ftatum, 2, 4, 14. fc. τὸ ἔθος. Sed de perf. θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας, vetuftiff. 1, 16, 2. Ianum.

ἀρχαιότης, propr. λόγων ἀρχαιότητος ἦν ἐραστής, (Marcus) litterarum antiquitatis, 1, 2, 4. antiquarum, i. antiquorum temporum, fcriptorum, librorum.

ἀρχή, phyf. initium, c. gen. rei f. temporis, ἦρος ἀρχῇ, initio, 1, 10, 11. it. c. gen. rerum al., per praepp. ἐν ἀ. νέας ἡγεμονίας, initio, 1, 5, 26. ἐπεὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο, ad init. 2, 9, 7. it. c. adiuncto, τὴν ἀρχ. παρέξειν καὶ εἴσοδον ἀριστοκρατίας, init. 2, 14, 6. παῖσμα, ἀρχὴν καὶ πρόφασιν λαβὸν ἐξ λ. 7, 11, 1. fed c. adi. fimul, γένους ἔνδοξον ἀρχὴν παρασχεῖν καὶ τῷ ὑστέρῳ γένει, initia, 5, 1, 17. Sed per formulas e praepp., in notione adv., ἐξ ἀρχῆς, inde a principio, 5, 1, 7. † intra artic. et fubft. τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀ. προαίρεσιν (iisdem Latt.) ib. 5. οὓς ὁ δῆμος οὐκ ἐβούλετο ἐν ἀρχῇ ἄρξαι, ab initio, 8, 8, 17. — it. c. opp. ὕστερον θελήσας εἰς τὴν Ῥώμην ἀνελθεῖν, δέον ἐν ἀ. τοῦτο ποιῆσαι, a principio, 5, 4, 23. it. fimul c. adv. εὐθέως ἐν ἀ. λ, ftatim initio, 3, 2, 5. εὐθὺς ἐν ἀ. (iisd. Latt.) 8, 1, 10. †† oppreffa pr. κατὰ, c. gen. temporis, τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν 1, 16, 5. fub initium anni. fed fine cafu illo, c. opp. θαυμάζειν ἐστὶ καὶ τὴν τέχνην τῶν τὴν ἀρχ. κατασκευασάντων, καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν ὕστερον καθηρηκότων, qui primi exftruxerunt, 3, 1, 15. initio.

ἀρχή, imperium, A) pro imperii adminiftratione et modo vel tempore imperandi, (*die Regierung* f. *das Regiment*,) in utr.

partem, c. gen. perſ. *εὐφραινεῖ ἡ τοῖσδε ἀ. ὑμᾶς.* (Pertinacis,) 2, 2, 19. 8. 2, 4, 3. 1, 3, 6. principatum, 2. 4. 4. † *μετὰ τὴν Μάρκου ἀ.* imperium, 6. 1. 15. ſ. imperii tempus. i. q. *μετὰ τὸν Μάρκον* in titulis librr. Herodi. † *διέβαλλε τοῦτο τὴν ἀ.* 6, 1, 18. ubi gen. *αὐτοῦ* e ſq. petatur, it. in illo *τὴν τῆς ἀ. εὐταξίαν* λ. 2, 4, 9. ſed c. adi. *τῆς ἡμέρου ἀ. ἡ φήμη* ib. 4. *τὸ πρᾶον καὶ ἥμερον τῆς ἀ.* (*αὐτοῦ,*) mite illud (ſ. eius) et placidum imperium, ib. 9. pro ſubſt. et adi. pr. vel per ellipſ. ſubſt., *ἦθος, ἔθος, γένος,* mitem et *placidam* imperii *rationem* ac *modum.* — *Μαξιμῖνος καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ - δίκας πονηρᾶς ἀρχ. ὑποσχόντες* 8. 5. 26. ubi filio tribuitur etiam imperium, forte ſocio regni et Caeſari declarato, quanquam memoratur iterum nude modo ib. §. 4. tum *πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχ., οὖσαν ἐπιστρεφῆ καὶ κόσμιον,* λ. 7, 3, 16. †† *ὅπως ἂν μή τι δεινὸν ἐκ τῆς ἐσομένης ἀ. παρόντες πάθοιεν* 2, 6, 5. ubi et ſit abſtractum pro concreto, p. imperatore, ut noſtr. *die Regierung* p. *die Regenten.* † c. gen. perſ. *τὸν στρατιωτικὸν ὅρκον, ὅς ἐστι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς σεμνὸν μυστήριον,* Romani principatus, 8. 7. 8. B) pro poteſtate ac dominio, (die Herrſchaft.) abſol. *οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ, ὅπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν,* imperium, 2, 11, 8. c. gen. perſ. *μετὰ τὴν Ῥωμαίων ἀ.* poſt inſtitutum apud Romanos principatum. 8. 2. 11. † c. gen. rei ſ. loci, *τὴν γῆς καὶ θαλάττης τοσαύτην ἀ. ὠνησάμενος.* (Iulianus) imper. 2, 10, 8. † c. praep. *Ἀρταξέρξης. μετὰ τὸ Παρθυαίους τῆς κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἀρχῆς παραλῦσαι* 6, 2, 3. C) pro poteſtate vel dignitate ſ. honore imperantis, (*Regierung*, Regiment, *Reich*, Thron, *Krone*) abſ. *ἡ ἀρχὴ σαλεύουσα καὶ παρὰ μηδενί πω βεβαίως ἱδρυμένη,* imper. 2, 8, 6. *ἐπεὶ εἰς σεμνὸν πρεσβύτην περιῆλθεν ἡ ἀ.* 2, 10, 7. *τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους ἐπὶ πλεῖστον παρέμεινεν ἡ ἀ.* regnum, 6, 2, 20. — *ἐκεῖνοι εἰς ἀρχῆς μῆκος ἤλασαν* λ. 1, 4, 11. *περὶ ἐπιθέσεως τῆς ἀ.* 1, 8, 9. *ἐκβληθέντα τῆς ἀ.* regno, 1. 16, 3. *τῆς ἀ. παραλυθείη,* imper. 5, 8, 10. 6, 2, 18. *ἄξιον τῆς ἀ.* 2. 10, 15. *ἀνάξιον, ἧς ἐώνητο ἀ.* 2, 7, 9. *τῆς ἀ. ἀντιποιεῖσθαι* 2, 9, 14. 7, 9, 24. *τὴν τῆς ἀ. φροντίδα* 2, 15, 6. *τὰ λοιπὰ διοικήσοντα πολιτικὰ τῆς ἀ.* 5. 14, 17. *μή τις ἐπιθῆται τῇ ἀρχῇ* 1, 6, 8. 1, 9, 3. *ἐπεβούλευε τῇ ἀ.* ib. 1. 3, 11. 7. † *γενόμενον ἐν ἀ.* 6, 1, 11. *τὸν διαδεξόμενον τὴν ἀρχὴν* 2, 1, 8. 3. 15. 18. *ὑποδέξεσθαι τὴν ἀρχὴν* 7, 5, 4. *παραλαβὼν τὴν ἀ.* 2, 9, 6. 7, 1, 2. 14. *τὴν ἀ. μεταπεσοῦσαν εἰς ἄνδρα* λ. 2, 3, 3. *ἐγχειριεῖν τὴν ἀ.* 2, 6, 7. 2, 9, 16. 8, 6, 1. *ὠνησάμενος τὴν ἀ.* 2, 6, 18. 20. 2, 8, 8. *τὴν ἐπὶ χρήμασι κηρυχθεῖσαν καὶ πραθεῖσαν ἀ.* 2, 6, 22. *μνᾶται τὴν ἀ.* 2. 7, 11. 5, 7, 10. *εἰς αὐτὸν περιαγαγεῖν τὴν ἀ.* 4, 3, 2. *τὴν ἀ. εἰς αὐτὸν μετάγειν* 7, 1, 12. *τὴν ἀ. αὐτῷ βεβαίως ὀχυρώσασθαι* 2, 8, 15. *τὴν ἀ. βεβαιῶσαι* 7. 1, 4. *μεριζόμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἀ.* 3, 10, 12. — it. c. adi. *ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τῆς σῆς ἀ. προασπίζει* 1, 6, 18. *τῆς οὔπω βεβαίας ἀ.* 2, 10, 13. *ἐπιθυμίαν ἀρχῆς μείζονος* 6, 2, 16. — † *τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀ. ὄνομα* 7, 10, 12. *προσκτήτῳ σεμνυνόμενον ἀρχῇ* 1. 5, 13. *οὔτε ἀπρεπῆ καὶ ἐπονείδιστον χρήμασι κτήσασθαι τὴν ἀ. ἠθέλησαν,* dominatum, 2, 6, 8. *ἐρριμμένην τὴν ἀ. ἁρπάσαι* ib. 10. *τὴν ἔνδοξον καὶ ἐνάρετον ἀρχ. μὴ περιιδεῖν ἐρρ.* 2, 8, 5. *οὐ παρ' ἡμῖν προϋπάρχουσαν ἀ. ὑφαρπάζων, - ἐν μέσῳ δ' ἐρρ. καὶ ἀμφήριστον οὖσαν, ἑκάτερος ἡμῶν εἰς αὐτὸν ἀνθείλκεν,* principatum, 3, 6, 10. †† *τοῖς δορυφόροις. οἳ τὴν βασίλειον φρουροῦσιν ἀρχὴν.* 8, 7, 20. it. c. praep. *ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἀ.* 2, 7, 1. *ἐπὶ τὴν ἀ. καλεῖσθαι* 2, 9, 9. *ἐπὶ τὴν ἀ. ἦγον* (*αὐτόν.*) 7, 1, 21. *ἐπὶ τὴν ἀ.*

Digitized by Google

ἐληλυθότες 8, 8, 20. †† in periphrasi per artic. plur. neutr., ὠχυρῶσθαι αὐτῷ τὰ τῆς ἀρχῆς, imperium, 2, 8, 11. sc. πράγματα, p. τὴν ἀ. ut diserte erat c. eodem v. ib. 15. it. τὰ τῆς ἀρχ. ὑπεδέξατο 5, 5, 1. pro quo c. eod. v. τὴν ἀ. 7, 5, 4. it. διοικεῖν καὶ διέπειν τὰ τῆς ἀ. 8, 7, 12. †† c. adiuncto syn., οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα ἡ ἀρχή λ. sq. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἡ τῆς βασιλείας ἵδρυται τύχη, principatus, 8, 7, 11. 2, 8, 6. τῇ βασιλείᾳ ἐντρυφήσαντα, ἅμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀ. καταλῦσαι 5, 3, 1. †† οὕτω τὰ τῆς βασιλείας ἀμφότεροι διοικοῦντες ἐν ὁμοτίμῳ ἀρχῇ, imperium ambo gerentes pari honore, 3, 15, 16. ubi ἀρ. de potest. s. dignit., sed τὰ τ. β. pro τὴν βασ. de negotiis imperii; σοὶ τῆς ἀ. παραχωρῶ, sq. καὶ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν - διδόντες λ. 2, 3, 10. 6, 1, 11. 7, 10, 4. it. ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκέστερον ἔσχον τὴν ἀ., οἱ δὲ πρόσκαιρον τὴν δυναστείαν 1, 1, 6. ἐξομόσασθαι τὴν ἀ. καὶ παραχωρῆσαι πάσης τῆς δυναστείας 2, 12, 8. Sed c. gen. pers. περὶ τῆς ἀ. τῶν Ῥωμαίων διαλεγόμενος, ὡς ἔρριπται, imperio Romano, 2, 9, 9. †† μήτε τὴν Ῥωμ. ἀρχ. καθυβρίσαι 1, 16, 10. pro quo μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιεῖν §. 13. et καθυβρίζειν τὸ ἀξίωμα 1, 15, 15. ubi et praec. ὅπλα - Ῥωμαίων ἀρχῇ πρέποντα, et ante hoc τὸν Ῥωμαίων βασιλέα syn. cf. 2, 9, 3. 2, 10, 4. 2, 13, 12. 8, 8, 21. D) pro magistratu universo s. munere, abs. τὴν ὕπατον ἀρχήν, Consulatum, 2, 3, 9. imperium consulare, it. 2, 6, 9. 4, 1, 6. †† τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων, ex magistratum gerentibus, 2, 12, 10. sq. καὶ τῶν ἐξοχωτάτων τῆς βουλῆς. it. cum gen. pers. τὴν τῶν στρατῶν ἀρχὴν ἐγχειρισθῆναι, praefectum, 1, 12, 8. ἐν πολλαῖς στρατοπέδων ἀρχαῖς γενόμενος 7, 10, 7. praefecturis. † c. gen. rei s. loci, ὡς τῶν ἐθνῶν ἀρχὰς πιστευθῆναι, provinciarum praefecturae, 6, 8, 3. † c. praep. διάδοχος αὐτοῦ γενόμενος τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχ. in Syriae praefectura, 3, 2, 6. cf. 2, 7, 7. E) pro magistratu, de pers., ἀρχαὶ ἐπώνυμοι τότε, magistratus, 1, 16, 7. ἀρχαὶ πᾶσαι καὶ σύγκλητος 8, 6, 18. F) pro rebus s. negotiis imperatoriis, (*Reich s. Reichsgeschäfte,*) absol. τὴν πρόνοιαν τῆς ἀ. ἑαυτῷ ἐνεχείρισε 1, 8, 2. τῆς ἀ. διοίκησιν 2, 3, 24. † ὡς εὐμαρῶς τὴν ἀ. διοικήσοντα ib. 12. G) pro terra imperantis, (nostr. quoque *Reich,*) abs. Φρούρια καὶ στρατόπεδα τῆς ἀ. προὐβάλετο 2, 11, 9. i. e. †† νείμασθαι τὴν ἀ. 4, 3, 10. coll. §. 17. γῆν καὶ θάλασσαν - νείμ. it. 19. γῆς κ. θαλ. μερισθ. sed διαιρεθῆναι τὴν βασιλείαν ib. 11. cum subiectis terris ipsis; it. 6, 2, 5. (6, 3, 10.) c. Πέρσαις τὴν ἀ. ἀνεκτήσατο ib. 21. pro Πέρσαις τὴν βασιλείαν ἀνανεώσασθαι ib. 17. — it. c. praep. τὴν ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ ἀρχὴν Ὠκεανῷ ὁρίσας, imper. 1, 6, 16. terras ad sept. s. septentrionales. it. c. adi. Συρίας ἡγεῖτο πάσης, - πολλὴ δὲ ἦν καὶ μεγίστη ἀρχὴ τότε, provincia, 2, 7, 7. sqq. terris ipsis, sed et ὑπὸ τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσίᾳ, *imperio*; e quo capias et pro syn. et p. praefectura; cf. 6, 2, 6. it. cum gen. pers. μισθοφόρους καταστησάμενος, ἀντὶ τείχους τῆς Ῥωμαίων ἀ. 2, 11, 9. m. † τοὺς τῆς Ῥωμ. ἀ. ὅρους 6, 2, 3. cf. ib. 14. (τῇ Περσῶν ἀ. ib. 4. et οὐ τὴν ἀ. ib. 5. it. τῇ Παρθυαίων ἀ. ib. 17.) 21. 6, 5, 18. τὸ στρατιωτικόν, ὃ φρουρεῖ τὴν Ῥωμ. ἀ. 2, 9, 1. 1, 5, 19. 6, 7, 5. † οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμ. ἀ. 1, 4, 20. ὡς τὰ στρατόπεδα φρουροίη τὴν ἑκατέρου ἀ. 4, 3, 13. — † simul utr., c. gen. pers. et abs. δύο ταύτας ἀρχ. εἶναι μεγίστας, τήν τε Ῥωμαίων καὶ τὴν Παρθυαίων, ἃς συναχθείσας - μίαν ποιήσειν ἀρχὴν ἀνανταγώνιστον 4, 10, 5. ubi et c. adi. ut πᾶσαν τὴν ἀ. Ῥωμ. εἰς ἑαυτὸν μετάγ. 3, 5, 2. H) pro incolis terrae, (*Reich s. Staat,*) ἔδει - παύσασθαι τὴν Ῥωμ. ἀ. τυραννουμένην 1, 16, 1.

ἦδε ἡ ἄφιξις ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς Ῥωμ. ἀ. 2, 1, 18. — I) per loca dubiae interpret. μένειν τὴν ἀρχ. καὶ εἰς μέγα προχωρήσειν 1, 11, 8. dominium, an terrae, praec. Ῥωμαίων τὰ πράγματα. c. adiuncto, † τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ διὰ μῆκος ἐξουσίας ἡγούμενοι, - τὸ δὲ μέλλον καὶ προσιὸν - τῷ κτωμένῳ τίμιον λ. 6, 8, 9. in prima parte imperii administratio, an imperator ipse, sc. sed in poſtr. honor ſ. dignitas, an adminiſtratio iterum; noſtrat. *Regierung* utrinque. ſed c. gen. perſ. μερισθεῖσα ἡ Ῥωμαίων ἀ. εἰς πλείους δυναστείας, πολλὰ ἤνεγκε 1, 1, 8. honor imperii Rom., quem plures inter ſe partiti ſunt, an imperatores, qui partiti ſunt inter ſe terras Rom. † συνηδομένων ἁπάντων τῇ Ῥωμ. ὑπὸ Περτίνακι ἀρχῇ 2, 4, 6. incolis urbis Romae tantum ſ. reliquis extra eam per Italiam, ſub Pertinace viventibus, — aut de Romani imperii modo, qui ſub Pertinace futurus erat. it. λυσιτελῶς τῇ ἑαυτοῦ ἀ. 2, 15, 10. terris, an dignitati, aut pro parte, i. quiete imperii ſui; it. ἤρτηται νῦν πᾶσα ἡ Ῥωμ. ἀ. τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας καὶ πίστεως 4, 14, 14. ſq. §. ἡ φιλονεικία - περὶ τοῦ παντὸς, dominium, an terrae, vel ſtatus reip. Rom. univerſus, libertas, ſalus civium; it. παραλαβόντος τὴν ἀ. Ἀλεξάνδρου. τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκείνῳ περιέκειτο, ἡ μέντοι διοίκησις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ τῆς ἀ. οἰκονομία ὑπὸ ταῖς γυναιξὶ διῳκεῖτο 6, 1, 2. in primo membro honor ſ. poteſtas, ſed in poſtr. i. q. pr. τῶν πρ. an modus imperii.

ἀρχηγὸς, c. gen. rei, de perſ., τῆς ἁρπαγῆς καὶ τῆς ἀποστάσεως ἀρχηγοῦ γενομένου, auctor, 7, 1, 22. it. τῆς ἀπος. γεγονότα ἀρχηγὸν ib. 24. ſed de re, c. adiuncto, τὸ μὴ - ἐπεξιέναι τινὰ, ἀρχηγὸν καὶ αἴτιον ἀπρεποῦς καταστάσεως ἐγένετο, initium, 2, 6, 22.

ἄρχω, incipere. trop. de perſ. c. gen. rei, in opp. τὸ ἄρχειν ἔργων πονηρῶν, - τὸ μὴ ἀμύνεσθαι, prius laedere, 3, 6, 9. τὸ ἀ. ἀδίκων ἔργων, - τὸ ἀποσείεσθαι λ. 6, 3, 9. prius ſuſcipere mala facinora; prius agere male, ſ. prius iniuriam inferre; τῶν καμάτων ἄρχοντα, labores inchoantem, (Caracallam) 2, 11, 4. ſed c. adv. ἔνθα γενναιότατα αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῆς μάχης ἦρξεν, inchoavit (Maximinus) 7, 2, 12. Tum Med. de perſ., cum eodem gen. rei, τοιούτων λόγων ἤρξατο, orſus eſt, 1, 4, 1. incepit univerſe, vel quia non finiit, Pertinax, in oratione media interfectus it. ſimul c. adv. ἅμα τῷ τὴν ἀρχὴν παραλαβεῖν, εὐθέως πολεμικῶν ἔργων ἤρξατο, aggreſſus eſt, 7, 1, 14. † oppreſſo caſu, ἄρξασθαι οὐδεὶς ἐτόλμα, incipere, 7, 4, 1. ſc. ταύτης τῆς ἀποστάσεως. Sed c. inf., et quidem ſolo, ἑώρα τὸν παῖδα τῆς μειρακίου ἡλικίας ἀρχόμενον ἐπιβαίνειν, incipere ingredi, 1, 3, 2. †† c. nominat. adi. ſyn. τοὺς πατρῴους φίλους πρῶτος διαβάλλειν ἤρξατο, coepit, 1, 8, 4. it. c. adv. εὐθὺς ἀφ' ἑστίας πάντας φονεύειν ἦρξ. 3, 15, 8. At de re, in opp., c. abl. rei ſ. modi, γνώμῃ θεῶν καὶ δυνάμει ἤρξατό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, initium habuiſſe, 1, 14, 10. ſed c. praep. ſimul, εἰς αὐτὸν ὁ ἐνιαυτὸς ἄρχεταί τε καὶ παύεται, incipit (de Iano) 1, 16, 6. †† εὐτολμεῖ ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ, initio pugnae, 8, 1, 6. paſſ. *in* pugna *incepta* ſ. *inchoata*, vel med. *incipiente* ſ. *ineunte*.

ἄρχω, imperare, trop. de perſ. univerſe, c. gen. perſ., it. c. adiuncto et adv. ἡ Μαμμαία ὁμοίως αὐτοῦ ἄρχειν καὶ κρατεῖν ἐπειρᾶτο, praeeſſe, 6, 1, 10. ἦρχεν αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως ἡ μήτηρ, dominabatur, ib. 23. Sed in magiſtratu aliquo, A) in regno, vel abſ. vel c. gen. perſ. et abl. rei ſ. modi, φόβῳ ἦρξε μᾶλλον τῶν ἀρχομένων, ἢ εὐνοίᾳ, imperabat, (Severus) 3, 8, 15. abſ., ſi v. ἡγ.

Digitized by Google

fine gen. et hic cohaeret c. abl. adiunctis. † c. adv. et fimul propr. et impropr. c. gen. perf. ἐπιμελέστερον ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ὑπηκόων ἦρξαν, praefuerunt fibi et fubiectis, 1, 1, 9. c. gen. rei loci ve f. perf. it. c. praep. et c. particip. nominativo f. modi, ἦρχον τῆς πόλεως μετὰ πάσης εὐταξίας, - ἰδίᾳ τε εὐφημούμενοι, gubernabant, 8, 8, 1. Sed fine cafu tali, οὓς ὁ δῆμος οὐκ ἐβούλετο ἄρξαι, imperare, 8, 8, 17. at c. praep. σπάνει τοῦ μετὰ ἀνδρείας καὶ σώφρονος διοικήσεως ἄρξοντος, imperaturi, 2, 10, 15. — it. c. adv. ἐᾶσαι ἄρχειν Πέρσας μέχρις Ἰωνίας λ. dominari, 6, 9, 4. it. ὅπως - ἦρξε, imperaverit, 5, 1, 1. ἀναιμωτὶ - 6, 1, 15. - ἄρξειν 2, 8, 15. fed fimul c. gen. temporis; μετρίως ἄρξας τοσούτων ἐτῶν, imperans, 6, 4, 4. B) de praefide provinc., c. gen. rei loci ve f. perf., ἦρχεν αὐτῆς (τῆς Βρεττανίας) πάσης, praeerat, 2, 15, 2. it. cum adv. fimul, πολλῶν πρότερον ἄρξας ἐθνῶν, rector, 7, 5, 3. † fimul c. adiuncto alio, τοῦ ἔθνους ἐπιεικῶς πρότερον -, ἔτι ἰδιώτευεν, qui praefuiffet, 8, 7, 21. at c. praep. ἐξ οὗ περ ἦν αὐτῶν ἐπιμελῶς ἄρξας 8, 6, 12. †† c. dat. perf. fimul, ἠπίως ἄρχοντος ἅπασι, quod praeeffet, 2, 7, 14. † fed fine cafu, in opp., ὁ Νίγρος, γενόμενος μὴ φαῦλος ἄνθρωπος, μήτε ἄρχων, μήτε ἰδιώτης, in publ. officiis, 3, 4, 15. C) de belli duce, c. gen. perf., σὺν τῷ στρατῷ, οὗ ἦρχεν, cui praeerat, 3, 7, 9. D) de praefecto urbis, cum folo adv. ἀνεπιστρόφως ἄρξας (αὐτῆς, τῆς πόλεως,) 7, 10, 7. Denique Paff. de perf., cum praep., τὸν Ἀλέξανδρον ἐπέσκωπτον, ὡς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀρχόμενον, quod matris imperio fubiectus effet, 6, 8, 7. regeretur a; τὰ βάρβαρα ἔθνη - κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κατὰ τὰ συστήματα ἀρχόμενα, cum regantur, 4, 10, 6. †† Separatim particip. c. artic., pro fubft., cives, parentes, (*die Unterthanen,*) et quidem A) de imperatore, abf. ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς, fubiectorum, 1, 4, 11, 1, 6, 19. 3, 8, 15. τοῖς ἀρχομένοις λ. 1, 2, 5. 2, 14, 7. τοὺς ἀρχομένους 6, 9, 15. at c. adi. ἐν ἀρχομένοις οὕτως εὐνοοῦσιν 2, 3, 12. πᾶσι τοῖς ἀρχ. ib. 24. c. fq. fyn. τοῖς ἀρχ. - τοῖς ὑπηκόοις 2, 4, 11. ap. Bg. eodem Lat. *fubiectis.* B) de †† praefecto Praetor., τιμαὶ αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων 5, 11, 2. de Plautiano, fed de Macrino τὸ πρὸς τοὺς ἀρχομένους φιλάνθρωπον 5, 1, 5. cf. §. 3. c. τοῖς ἐπάρχουσι λ. C) de praefide provinc. Pertinace, εὔνοιαν - τοῖς ἀρχ. παρέσχετο 2, 9, 12.

ἄρχων, trop. de perf. part. feparatim, pro fubft., A) c. artic., abf. ζήλῳ τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης, principis, 1, 2, 8. imperatoris; it. ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα 1, 4, 10. fed c. gen. perf., Ῥωμαίους καὶ τὸν ἄρχ. αὐτῶν 6, 4, 8. B) fine artic., abf., ὃν ἄρχοντα εἵλεσθε, imperatorem, 2, 13, 13. pro βασιλέα, §. pr. i., it. 3, 5, 5. principem, 4, 14, 1. † in opp. συστρατιώτην, ἀλλ' οὐκ ἄρχ., ᾤοντο ἀποβεβληκέναι 4, 13, 15. it. c. adi., σώφρονα καὶ κόσμιον ἀρχ. ἀνεκάλουν 1, 4, 21. p. pr. ἀγαθὸν βασιλέα. †† c. opp. σεμνὸν καὶ ἤπιον ἀρχ., καὶ πατέρα, οὐ βασιλέα, ἕξειν ἐλπίζοντες 2, 4, 1. — C) Plur., vario fenfu, a) de imperatore, abf. τῆς τῶν ἀρχόντων καταφρονήσεως, principum, 2, 6, 22. τῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας αἰδοῦς, imperantes; ib. 21. b) de imperantibus minoris dignitatis, nominatim α) magiftratu, c. gen. perf. τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, ἔνθα οἱ Ῥωμαίων ἄρχοντες ἀπομνύνται, Romani magiftratus, 4, 2, 8. Confules. fed c. adi. fimul, πάντας τοὺς Ῥωμ. ἄρχοντας (eod. Lat.) 5, 5, 13. †† in opp., εἴτε ἡγεμόνας, ἢ ἄρχοντας ἔσοιτο ποιεῖν, magiftratus, 4, 4, 1. civiles urbani que, vel etiam provinciales rerum civilium forenfium que. β) de praefect.

Praetor., † abſ. vel c. adv., *φοβερώτερος τῶν πώποτε ἀρχόντων* (Bg. omnis aetatis principibus,) Plautianus 3, 10, 13. c. gen. perſ., *πέμπει ἕνα τῶν ἀρχόντων τοῦ στρατοπέδου*, unum ex praefectis exercituum, 5, 4, 3. qui 9. ſq. dr. *ἔπαρχος*. γ) de belli duce. *μετ' αἰδοῦς πρὸς ἄρχοντας*, duces., 3, 8, 10. δ) de praeſide provinc., c. gen. perſ., it. c. adi. *πάντας τοὺς ἀρχ. τῶν ὑπ' ἀρκτῳ Ῥωμαίοις δουλευόντων ἐθνῶν*, praefectos gentibus, 2, 9, 17.

ἀρωγὸς, trop. de perſ., c. dat. rei ſ. perſ., *ἀρωγὸν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ Νίγρον ἐπεκαλοῦντο*, vindicem, 2, 7, 5.

ἀρώματα, phyſ. in honore imperatoris a) conſecrandi, *ἐπὰν χῶμα ἀρθῇ τῶν ἀρωμάτων*, aromatum, 4, 2, 18. it. c. adiuncto, *ἀρ. καὶ θυμιάματα πάντα, ὅσα γῆ φέρει* ib. 16. quae diverſa a ſqq. *εἴ τε τινες καρποὶ, ἢ πόαι χυμοί τε*. b) mortui, *τὴν κόνιν σὺν ἀρώμασιν εἰς κάλπην ἐμβαλόντες*, cum odoribus, 3, 15, 16. c) excipiendi ab Alexandrinis intra urbem, *ἀρωμάτων παντοδαπῶν καὶ θυμιαμάτων ἀτμίδες*, arom. 4, 8, 19. d) ej. excipiendi a Parthis extra urbem per ſacrificium, *ἀρωμάτων καὶ θυμ. παντοίων προσφερομένων* 4, 11, 3. ſed in honore dei, per ſacrific. ab Heliog., *παντοδαποῖς ἀρώμασι σπονδῶν λ.* 5, 5, 16. it. 20. tum tanquam medicina contra peſtilentiam, *θυμιάμασι καὶ ἀρώμασιν ἐχρῶντο* 1, 12, 4. poſt μύρου odores ex arborum corticibus et fructibus, herbis, plantis, floribus, quatenus ore manducantur, it. ad olfaciendum ſecum ferrent homines in marſupiis linteis ve, ſed θυμ. de iisdem, quatenus incenduntur; noſtrat. *Rauchwerk* et *Gewürze* ſ. *Spacereyen*. denique univerſe, de Arabia felici, *φέρει πόας εὐώδεις, αἷς ἀρώμασι καὶ θυμ. χρώμεθα* 3, 9, 5. it. de Parthis, *τὰ παρ' ἐκείνοις φυόμενα ἀρώματα* 4, 10, 9.

ἀσεβεῖν, moral. de perſ. c. praep. et acc. rei, *ἐς τὸν ὅρκον ἀσεβήσαντας*, cum ſacramentum violaveritis 2, 15, 16. ſed cum acc. perſ. et ſimul particip. modi, *θεοὺς, εἰς οὓς ἐπιορκήσας ἠσέβησε*, in quos periurio impius fuit, 3, 6, 16. peccare ſ. delinquere in.

ἀσέβημα, moral. c. adiuncto, *παραμυθησάμενος καὶ ἁμάρτημα τηλικοῦτον*, impietatem, 5, 6, 4. de Veſtali, in matrimonium rapta.

ἄσεμνος, moral, de re, neutr. c. artic. p. ſubſt. *εἰς τὸ ἄσεμνον ἐπιδοὺς ἑαυτὸν*, foeditati, 2, 7, 1. Iulianus, res et actiones, imperatore indignas.

ἄσημος, trop. de perſ. c. adiuncto, *πρότερον ἄγνωστος καὶ ἄσ. ὤν*, obſcurus, 1, 9, 12. praec. opp. *ἵνα δόξαν ἄρηται*. ſed de re, cum ſubſt. fem. ſex., *γνῶσις οὐκ ἄσημος*, non obſcura, 7, 5, 12. at per neutr., *ἐξ ἀσήμου γένους*, ignobili, 2, 3, 3. it. c. adiuncto, *τὸ ἡμέτερον ὄνομα οὐκ ἄγνωστον, οὐδ' ἄσημον παρ' αὐτοῖς ὑπάρχει*, nec obſcur. 2, 10, 16.

ἀσήμως, trop. c. adiuncto, *μὴ ἀσ. μηδ' ἀδόξως τελευτῆσαι*, non obſcure, 1, 10, 8.

ἀσθένεια, phyſ. c. adiuncto ſ. opp. *ὑπὸ ἀσθενείας καὶ ἀθυμίας αὖθις ὑπτιάζειν*, infirmitate, 1, 4, 16. corporis potiſſimum, e morbo.

ἀσθενὴς, trop. de perſ., in bello, *δοκοῦντες ἀσθενέστεροι*, imbecilliores, 8, 3, 11. ſq. opp. *ἀνδρείας μείζονος*. it. *τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν, ἀεὶ διαιρούμενον, ἀσθενέστερον ἔσεσθαι*, imbec. 6, 5, 5. it. de re, *τὰ κατὰ Συρίαν πράγματα, ἀσθενῆ ὄντα* imbecilles, 2, 10, 13. ſed extra bellum, c. praep., *μερισθεῖσαν αὐτὴν* (*τὴν ἐξουσίαν* Praefecti Praetor.) *ἀσθενεστέραν ἔσεσθαι πρὸς τὴν βασίλειον ἐπιθυμίαν*, imbecilliorem, 1, 9, 24. minorem, quam, ut quis, ea praeditus, imperatoris dignitatem appetat.

Ἀσία, Asia, regio, minor, Πέργαμον τῆς Ἀσίας 4, 8, 8. it. c. adi. τῆς Ἰλίου, διά τε τῆς ἄλλης Ἀσ. ib. 15. tum propria, Γαλατίας τε καὶ Ἀσ. 3, 2, 11. it. qua Romanis paruit, in opp. Εὐρώπην, τὴν δὲ ἀντικειμένην ἤπειρον, Ἀσίαν τε καλουμένην, πᾶσαν λ. 4, 3, 11. sed maior in his, ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσ. 3, 1, 13. it. Συρίας ἁπάσης Ἀσίας τε, τῆς Εὐρώπῃ ἀντικειμένης 6, 4, 8. it. c. adi. κατ' Ἀσίαν ἅπασαν 6, 2, 18. Ἀσίαν πᾶσαν ib. 4. † sine nomine ipso, πᾶσαν τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον Εὐρώπῃ 2, 14, 14.

ἀσκεῖν, de perf., phyf., in usum bellicum, c. acc. et perf. et rei, ὡς ἀσκοίη αὐτοὺς τὰ στρατιωτικά, exerceret, 6, 8, 4. it. c. adiuncto, γυμνάζων τοὺς στρατιώτας καὶ τὰ πολεμικὰ ἀσκῶν (αὐτούς,) instituens in 6, 4, 5. sed sine casu rei, ἀσκῶν καὶ γυμν. τοὺς στρατ. instit. 7, 1, 15. sed extra bellum, impropr. c. acc. personae et abl. rei, τοῖς σώφροσιν αὐτὸν ἤσκει μαθήμασι, excolebat, (mater filium per magistros) 5, 7, 9. †† c. acc. rei, γένειον ἀσκῶν, (Macrinus) nutriens, 5, 2, 7. barbam non sinens tonderi, sed crescere. it. Pass. de re, c. praep., κόμας, εἰς κουρὰν τῶν Γερμανῶν ἠσκημένας, concinnatas, 4, 7, 4. compositas; γραμματεῖον τούτων δή, τῶν ἐκ Φιλύρας εἰς λεπτότητα ἠσκημένων, qui perpoliti sunt, 1, 17, 1. laborati.

ἄσκησις, phyf. in bello, c. gen. rei, ἐν μικρῷ πάνυ σώματι γενναίων πόνων ἄσκησις τοσαύτη, exercitatio, (in Caracallo,) 4, 7, 14. per exercitationem parata facultas, paratus habitus, tolerantia; πόνων ἀσκήσεσι, laboribus tolerandis, 2, 10, 17, laborum tolerantia s. adsuetudine; ἀσκήσει πολεμικῶν ἐγγεγυμνασθε, tractatione rei bellicae, ib. 10. usurpatione s. executione. sed abs., nisi c. adi., τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ στρατοῦ - εἰς πολεμικὴν ἄσκησιν συγκεκρότητο, usum, 7, 2, 4. †† per aliam notionem phyf., c. gen. rei et adiuncto, τὰς ὁδοὺς παραφράξαντες τειχίων τε ἐγέρσεσι καὶ πυλίδων ἀσκήσεσιν, muris portis que excitatis, 8, 5, 10. structura.

Ἀσκληπιὸς, Aesculapius, χρήσασθαι βουλόμενος θεραπείαις, τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Caracalla, in Pergamo urbe, 4, 8, 8.

ἀσμένως trop. ταῦτα ἀκούσας, libenter, 3, 14, 5. πάντα ποιήσειν ἀ. ὑπισχνεῖται, cupide, 4, 13, 6. ἀ. δέξεσθαι ἄνδρα, (cod. Lat.) 7, 5, 4.

ἀσπάζεσθαι, propr. de perf. c. acc. perf. et adv., it. c. adiuncto, αὐτὸν ὑπερφυῶς ἠσπάζοντό τε καὶ εὐφήμουν, salutabant (milites) 5, 8, 14. sed per religionem, c. acc. rei, ἀσπασάμενοι τὸν ἥλιον, salutato sole, 4, 15, 2. Parthi, ante pugnam.

ἀσπαςὸς, pass. impropr. de perf. cum adiuncto, καὶ ποθεινὸς πᾶσιν ὤφθη, gratus, 1, 7, 3. it. de re, εὔκταία καὶ ἀσπαςὰ ἀκούειν, iucunda, 3, 11, 18.

ἀσπαςῶς, trop. τὴν τιμὴν ὑπεδέξατο, libenter, 2, 15, 8.

ἄσπιλος, propr. de anim. ἵππων λευκῶν - καὶ ἀσπίλων, sine maculis, 5, 6, 16.

ἀσπὶς, propr., c. adi., ἀσπίδα μόνην στενὴν περιβεβλημένοι, (Britanni,) scuto, 3, 14, 14. sed abs. τῇ τῶν ἀσπίδων προβολῇ λ. clypeorum, 6, 5, 22. ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωροῦντες τὰς ἀσπίδας 2, 6, 19. ὡπλισμένοι - τὰς ἀ. 7, 11, 17.

ἀςεῖος, impropr., de re, ἐσθῆτα ἀςειοτέραν, elegantiorem, 4, 12, 4.

ἀςὴρ, propr. ἀςέρες ἡμέριοι -, ἕτεροι - εἰς μῆκος κεχαλασμένοι, stellae, 1, 14, 1.

praep. ἐκείνου κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἀσχοληθέντος, diſtricto, 2, 15, 3. ſed ἀσχολούμενος περὶ τὰ κρείττονα, occupatus circa, 6, 1, 13. 1, 1, 1. 8, 8, 5. at c. formula adv. ſimul, ἐν ᾧ περὶ τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν ἠσχολεῖτο, dum in illis verbis pronunciandis occupatur, 1, 8, 12.

ἀσωτεία, trop. c. gen. perſ. τῇ Κομμόδου ἀσωτείᾳ, luxu, 2, 7, 3. — † per ſimpl. vocalem, abſ. ἐν ἀσωτίαις (Praetorianorum) 2, 5, 2.

ἄτακτος, paſſ. phyſ. de perſ. ſ. milit. οἱ Καρχηδόνιοι, ὄχλῳ πλείους ἦσαν, ἄτακτοι δὲ, inordinati, 7, 9, 11. it. c. opp. et praep. ἐν ταῖς παρατάξεσι τὸ τῶν βαρβάρων ἄτακτον πλῆθος, - τὸ δ' ὑμέτερον, εὔτακτον λ. incompoſita, 4, 14, 16. tum abſ. ἀτακτότεροι εὑρεθέντες, tumultuoſiores, 3, 7, 13. in pugna, extra ordines; † τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν - ἀτακτότερον μάχεσθαι, minus ordinate, 6, 5, 6. p. adv. i. q. ſq.

ἀτάκτως, extra bellum, de Parthorum equitibus, ὡς ἔτυχεν ἀτάκτως εἰσῄεσαν, ſine ordine, 4, 11, 7.

ἀταραξία, c. gen. rei, ἐν τοσαύτῃ αὐτὸν μεῖναι ψυχῆς ἀταραξίᾳ, tranquillitate, 2, 1, 15.

ἅτε, cum particip. παρ' αὐτοῖς γεννηθέντα, utpote natum, 1, 7, 5, quippe ſ. quia natus erat, 1, 12, 1. ἀντικαταλλαξάμενον, ut qui comparaſſet, 2, 6, 20. 2, 7, 16. 3, 6, 5. 3, 11, 12. 5, 3, 5. 5, 4, 14. 5, 8, 7. 6, 7, 2. 7, 2, 12. 7, 9, 11. 8, 2, 11. 8, 7, 21. 8, 8, 3. 14. ſed c. ſubſt. (verum oppreſſo particip. v. ſubſt.) ῥᾳδία ἡ εἴσοδος αὐτῇ, ἅτε ἀδελφῇ (οὔσῃ) utpote ſorori, 1, 13, 2. ἅτε φύλακι (ὄντι) 1, 17, 12. 3, 2, 6. 8, 2, 6. 8, 3, 8. — Sed ſimul c. aliis particulis, tum poſtpoſitis, et quidem cauſali, c. particip., ἅτε γὰρ ὠνησάμενος τὴν ἀρχὴν, ἐδεδίει λ. 2, 6, 18. utpote *enim* ſ. nam, *ut* rel., *nam*, quoniam *emerat* rel. — c. adi. ἅτε γὰρ πρεσβυτέρῳ ἐκείνῳ ἐγκεχείριστο ἡ θρησκεία, ut enim 5, 3, 12. p. ἐκείνῳ γὰρ, ἅτε πρεσβυτέρῳ, ſc. ὄντι, nam, quia erat rel. it. cum adverſat. et ſubſt., ἅτε δὲ ἀνὴρ προμηθὴς, caeterum ut vir, 2, 15, 1. ſc. ὢν, ſed, quoniam erat; ἅτε δὲ νεανίας, atque ut, 5, 13, 14. ſc ὄντας. tum praepoſitis, nominatim adverſat. c. ſubſt., ἀλλ' ἅτε ἀνὴρ, ſed, ut vir, 3, 11, 17. ſc ὤν. — it c. particip. ἀλλ' ἅτε πολὺ ἔχων, ſed, ut qui haberet, 3, 12, 7. † ſimul c. particula, ἅτε καὶ - πρότερον ἄρξας, utpote qui - praefuiſſet, 8, 7, 21.

ἀτέλεια, phyſ. c. gen. rei, et praep. ἔδωκε γεωργοῦσιν ἀτέλειαν πάντων εἰς δέκα ἔτη, immunitatem, 2, 4, 13.

ἀτελής, trop. de re, τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλιπεῖν, inchoatum, 1, 6, 15. nondum finitum; ἀτελῆ κατέλιπε τὰ βεβουλευμένα, inconſummata, 1, 9, 22. ſed alia notione, c. ſubſt. fem. ſex., ὑπ' ἀτελοῦς τῆς τῶν δεόντων ἐμπειρίας, imperfecta, 1, 4, 8. manca, non plena, parva.

ἀτερπής, de re, οὐκ ἀτερπῆ τὴν γνῶσιν τοῖς ὕστερον ἔσεσθαι, non iniucundam cognitionem, 1, 1, 4. vel per ellipſ. praep. c. acc. rei, repetendo e pr. συγγραφὴν vel ἱστορίαν - οὐκ ἀτ. κατὰ τὴν γνῶσιν, non iniucundam *cognitu*.

ἀτίθασσος, de anim., c. opp. ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασσα, non cicures, 5, 6, 21. indomitae.

ἀτιμία, cum gen. perſ. et adiuncto, τὸ πρᾶον τῆς ἀρχῆς ὕβριν αὐτῶν καὶ ἀτιμίαν νομίζοντες, ignominiam ſuam et contumeliam, 2, 4, 9.

ἀτίμως, c. adiuncto, τὴν ἀρχὴν αἰσχρῶς καὶ ἀτ. ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξατε. ignominiose, 2, 13, 12.
ἀτμὶς, phyf. c. gen. rei, ἀρωμάτων ἀτμίδες εὐωδίαν παρεῖχον, vapores, 4. 8, 19. fed c. adiuncto, ἀτμίδων καὶ ἀέρων, ὧν Ἰταλία εὔφορος, auris, 1, 6, 5.
ἄτοπος, de re, impropr. οὐδὲν ἄτοπον προςδοκῶντες, nihil mali, 4, 11, 7.
Ἄτραι, Atrae, urbs, τὰς Ἄτρας ἐπολιόρκει 3, 9, 6. Mefopotamiae aut Arabiae, alias *Hatra*, inter Euphratem et Tigrin.
ἀτραπὸς, phyf. in opp. αἱ λεωφόροι ὁδοὶ καὶ ἀτραποὶ πᾶσαι ἐφυλάττοντο, calles, 8, 5, 12. noftrat. *Fufsfteige*, it. δι' ἑτέρων ὁδῶν καὶ ἀτραπῶν, femitas, 2, 13, 21.
Ἀτρηνοὶ, Atreni, ex Atris urbe, vel regione cognomine, c. fubft. τοξόται, ex Atrenis fagittarii, 3, 1, 6. fed abf. 3, 9, 9. 1. 3, 1, 4. τοῦ Ἀτρηνῶν βασιλέως 3, 5, 1. † ἐπὶ τὴν Ἀτρηνῶν (χώραν f. γῆν) 3, 9, 3. ut diferte εἰς τὴν Ἀτρηνῶν χώραν ib. 6.
ἄτρωτος, paff. de perf. phyf. c. adv. πολλοὶ ἔτι ἄτρωτοι συνεχώσθησαν, nec vulnerati, 3, 9, 15.
Ἀττικὸς, de re, δραχμὰς Ἀττικὰς, Atticarum, 4, 4, 17.
αὖ, poft copulam aliam, καὶ α. 3, 7, 18. rurfus, *porro*, fed τὸ α. 4, 5, 12. etiam pro adverfat. aliqua, v. c. contra, f. pro mea parte.
Αὔγαρος, Augarus, ὁ Ὀσροηνῶν βασιλεὺς 3, 9, 4.
Αὐέντος, v. Ἀδοέντος.
αὖθις, ὑπτίαζεν, recidebat fupinus, 1, 4, 16. iterum.
αὔλειος, phyf. de re, c. fubft. fem. fex. τῆς αὐλείου θύρας, atrii ianua, 2, 1, 5. extrema ante plateam, vel aulam; τὰς αὐλείας εἰςόδους, atrienfium ianuarum, 8, 8, 13. fed abf. per ellipf. alterius fubft. pr., ἐπὶ τῇ αὐλείῳ, ad atrii ianuam, 2, 5, 4. αὐλείοις χρώμενοι, atrienfibus, 4, 1, 9. †† per fcripturam fimpl. vocalis, τοὺς ταῖς αὐλίαις ἐφεστῶτας, ianitoribus, 7, 5, 6.
αὐλὴ, phyf. palatium imperatoris Rom., abf. τινὲς τῶν ἐπὶ τῆς αὐλῆς οἰκετῶν, nonnulli ex aulico famulitio, 1, 6, 2. τῆς α. ἐδιώκετο, ex aula, 1, 13, 16. †† ἐφρούρει τὴν αὐλὴν, aulam, 6, 1, 11. Sed c. diferto adiuncto a) fubft. εἰς τὴν τοῦ βασιλέως αὐλὴν, imperatoris aulam, 1, 14, 8. b) adi ἐπὶ τῆς βασιλείου αὐλῆς, in regia, 4, 4, 9. imperatoria aula, 5, 7, 11. 7, 1, 10. aula, 8, 8, 14. ἐν τῇ βασιλείῳ αὐλῇ, imperatoria aula, 2, 12, 8 3, 7, 19. 5, 12, 18. 5, 3, 3. † τῇ β. α. fq. fyn. τοῖς βασιλείοις 6, 8, 7. τὴν βασίλειον α. in aulam principalem, 1, 13, 13. in palatinam aul. 2, 3, 25. in aul. palat. 1, 7, 12. cf. 2, 4, 18. 5, 6, 7. in imperialem a. 2, 6, 7. 3, 11, 14. 7, 10, 16. ††† εἰς τὴν β. ἐπανῆλθεν α. in aulam, 1, 5, 27. extra Romam, in Pannonia; it. Antiochiae τὸν Νίγρον εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθιζᾶσιν οὐκέτι αὐτὴν ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασίλειον α. νομίζοντες, pro imperatoria aula, 2, 8, 10 ut τὴν β. α. imperialem aul. 2, 1, 2. non eft palatium, fed domus Vectiliana, vel ej. veftibulum.
αὐλὸς, propr. προῄει ὑπὸ αὐλοῖς, ad tibias, 5, 6, 8 fed cum adiuncto, ὑ. α. καὶ σύριγξι 5, 3, 15. it. πρὸς τοὺς αὐλοὺς καὶ σύριγγας ἐσκίρτων 4, 11, 3.
αὐξάνεσθαι, paff de re, phyf. c. praep. f. adv. πολίσι κατ' ὀλίγον αὐξανομέναις, crefcentibus, 8, 4, 4.
αὔξειν, tranfitive, de perf. phyf. c. acc. rei et dat. perf. τὸ σιτηρέσιον αὐτοῖς πρῶτος ηὔξησε. auxit, 3, 8, 9. it. c. acc. perf. et adv. τῶν αὐτομόλων τὸ πλῆθος ἑκάστοτε τὴν δύναμιν ηὔξησεν 5, 4,

Digitized by Google

7. at trop. c. abl. rei f. modi, εἰ τὰ τολμηθέντα αὐτοῖς αὐξήσαιεν ἔργοις μείζοσι, cumularent, 7, 5. 1. Tum Paff. de re, trop., ἐπεὶ Ῥωμαίων ηὔξατο τὰ πράγματα, cum crefcerent, 1, 11, 8. τὸ μῖσος καὶ ἡ στάσις ηὔξετο, glifcebat, 4, 4, 1. it. c. adv. τὸ δεινὸν ἑκάστοτε (eod. Lat.) 7, 12, 6. τῆς φιλοχρηματίας - μέχρις αἵματος αὐξηθείσης, cum proveheretur, 2, 6, 22. fed phyf. et partim de perf. οὕτως ἡ δύναμις αὐξηθεῖσα, copiae (militares) auctae, 5, 4, 6. it. c. praep. τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ στρατοῦ ηὐξήθη ὑπὸ τοῦ Μαξιμίνου, aucta fuerat, 7, 2, 4.

αὐτάρκης, trop. de perf., c. inf. ὁ δῆμος (ἐστὶ) χορηγῆσαι λ. fuppetit populo facultas fubminiftrandi, 1, 6, 9. fufficiens eft ad f. poteft fubminiftrare, noftrat. vermögend; αὐτάρκεις ἐσομένους ἀντιστῆναι λ. 8, 8, 10. † καταλιπὼν τινα δύναμιν, ὅσην αὐτάρκη ᾤετο, ῥύεσθαι λ. copiis, quantas fufficere putabat, 6, 5. 15. quantas fatis fore arbitrabatur, 6, 7, 11. fed abf. φρουρὰν καταλιπὼν - αὐτάρκη, cuftodes fufficientes, 5, 2, 21. it. de re, πρόφασις καὶ ὑπόθεσις αὐτάρκης, fufficiens, 1, 8. 16. αὐτάρκη τιμωρίαν, fatis fupplicii, 4, 15, 20. γένους πλῆθος αὔταρκες, quantum fatis effet, 8, 8, 9. fed c. dat. rei, τῇ βασιλείᾳ τῇ αὐτοῦ αὐτάρκη ἔσεσθαι ὑποδοχὴν λ. idoneam, 4, 3, 15. ἃ - οὐδ' αὐτάρκη τῇ αὐτοῦ βουλήσει ᾤετο, id quod - nec fatis fuae cupiditati putabat, 7, 3, 12. it. c. praep. χρόνον, ὅσον ἐνόμιζον αὐτάρκη πρὸς λ. fufficiens ad 1, 6, 1. † οὔτε χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν, fufficit tyrannidis incontinentiae, 1, 4, 10. fq. fyn. οὔτε ἱκανὴ λ. it. αὐτάρκη δοὺς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν δαψιλῶς, fufficiente data copia ad 3, 13, 7. c. coni. τοῖς μὲν πάντα αὐτάρκη ἦν, εἰ καὶ λ. omnia adfuiffe, fuffectura, 8, 6, 7.

αὐτάρκως, trop. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐτρεπίσασθαι, fatis, 3, 14, 17.

αὐτεξούσιος, trop. de re, τὸ μῖσος, αὐτεξούσιον γενόμενον, liberum, 7, 7, 3.

αὐτίκα, impropr. de temp., τεθνάναι, actutum, 3, 11, 11.

αὐτοκρατορικὸς, trop. de re, τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὄνομα, abfoluti, 7, 10, 12. vel imperatorii.

αὐτοκράτωρ, trop. fenfu Rom. pro fubft., c. adi. νέου αὐτοκράτορος, imperatoris, 1, 7, 2. i. q. pr. τοῦ βασιλέως. it. abf. Λουκίῳ Βήρῳ αὐτοκράτορι 1, 8, 6. it. c. verbis variis. αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς 3, 1, 2. 6, 9, 11. ἀνεδείχθη 8, 8, 2. οὐ δοξέντα ὑμῖν, ἀλλὰ γεννηθέντα αὐτοκράτορα 1, 5, 16. αὐτοκράτορα ἀναγορεύουσι 2, 6, 16. 4, 4, 19. 5, 8, 20. 6, 8, 11. 8, 8, 16. — ἀνεῖπε 2, 8, 9. 6, 8, 10. ἀποδεῖξαι 2, 9, 16. 2, 12, 9. 3, 15, 10. ἀναδείξας 2, 12, 5. προσεῖπεν 3, 12, 18. it. per plur. αὐτοκράτορσιν ἡμῶν 8, 7, 9. 8, 8, 1. τοὺς υἱεῖς αὐτοῦ αὐτοκράτορας ἀποδείξας, Caefares, 3, 9, 1, 8, 6, 4. 13. ἐποίησαν 7, 10, 6. τοὺς νέους α. 4, 1, 7. †† Sed p. adi. c. adiuncto, ἐξουσίαν αὐτοκράτορα καὶ ἀκώλυτον, imperatoriam, 1, 3, 3.

αὐτομολεῖν, phyf. de perf. de bello, c. adi. πολλοὺς καὶ αὐτομολοῦντας φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, transfugientes, 5, 4, 2. fed abf. εἴ τινες Παρθυαίων αὐτομολήσαντες Ῥωμαίοις ἐδούλευον, transfugae, 7, 2, 3. i. q. fq. fubft.

αὐτομόλος, phyf. de perf. c. gen. perf. οἵ τινες Παρθυαίων αὐτόμολοι ἠκολούθησαν αὐτῷ, transfugae e Parthis, 6, 7, 17. abf. τῶν αὐτομόλων τὸ πλῆθος 5, 4, 7. 18.

αὐτὸς, pro Lat. demonstrat. ipse f. is, per vulgaria, εἰπόντος αὐτοῦ 2, 8, 9. ἦν ὄνομα αὐτῷ 1, 2, 2. 1, 4, 9. 13. sq. 1, 6, 1. 1, 8, 9. 1, 13, 11. 1, 17, 18. etc. εἵλκεν αὐτὸν 2, 3, 8. 2, 6, 10. 2, 7, 5. 2, 12, 9. 2, 14, 11. προστάξας αὐτοῖς 1, 6, 23. 2, 1, 8. 7, 3, 17. ἥκειν αὐτοὺς κελεύει 2, 1, 14. ἦρχε δ' αὐτῆς 2, 15, 2. Sed per singularia A) αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις πρεσβείας ἔπεμπον ἀπὸ τῶν πρωτευόντων παρ' αὐτοῖς ἀνδρῶν, apud se, 8, 7, 3. per synesin, p. αὐταῖς. B) in emphasi, p. etiam adeo, αὐτὸς γοῦν ὁ τῆσδε τῆς πόλεως κτίστης Ῥωμύλος, ipse etiam, 4, 5, 12. Μάρκος αὐτὸς, M. ipse, ib. 13. † ὥστε τοὺς θώρακας αὐτοὺς - ἀπορρίπτειν 8, 4, 27. si cohaeret c. subst. θώρ., nec c. v. ἀπορρ. sed c. artic. αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, ipse imper. 7, 2, 13. ἤδη καὶ τῶν στρατιωτῶν κεκμηκότων ἐν αὐτῷ ἁρπάζειν καὶ φονεύειν, defessis ipsa rapina ac caede, 4, 11, 12. † τῆς ἐν Ῥώμῃ δυνάμεως αὐτῆς, urbanae copiae ipsae, 3, 13, 10. † addito καὶ, in quo, pro etiam s. etiam adeo, proprie emphasis illa inest, καὶ αὐτὸν ὄντα λ. et ipsum, 1, 8, 11. 1, 17, 15. καὶ αὐτὸς ἀνὴρ λ. ipse etiam, 2, 6, 12. 8, 6, 18. καὶ α. ὁ βασιλεὺς 5, 1, 3. ἀπολούμεθα καὶ αὐτοὶ, et ipsi, 7, 5, 14. πάντων ἐν σπάνει, σχεδὸν καὶ ὕδατος αὐτοῦ 8, 5, 16. † καὶ αὐτὴ γὰρ λ. nam et ipsa, 1, 17, 8. nisi καὶ pertinet ad γὰρ, pro simpl. causali. †† ἦν δὲ καὶ αὐτῷ δέος τῷ Ἀλεξάνδρῳ - ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰταλίας, metuebat autem et ipse Al. — iam etiam de ipsa It. 6, 7, 9. ἔκ τε οὖν αὐτῆς Ἰτ. 6, 3, 2. ἐν αὐτῇ τῇ τε Ῥώμῃ 7, 3, 2. καὶ αὐτῇ τῇ πόλει 2, 12, 7. † ἔν τε τῇ πόλει αὐτῇ, καὶ κατὰ τὰ προάστεια 2, 7, 15. C) quoad ordinem situm ve, in fine enunciationis, φερόμενοι αὐτοὶ 2, 5, 3. nisi cohaeret c. v. sq. ἐπεὶ ἀγγέλλεσθαι - ἐκώλυεν αὐτῷ 1, 12, 12. sed post nomen, tum appellativ., τοὺς φεύγοντας ἐπὶ τοὺς λόφους διώκοντες, αὐτούς τε φονεύουσι, καὶ πολύ τι πλῆθος 3, 4, 11. — † πείσας αὐτοὺς, - ἀνεῖλεν αὐτούς τε καὶ παῖδας 3, 5, 10. — tum proprium, τὸν μὲν Ἀντωνῖνον αὐτόν τε καὶ τὴν μητέρα λ. ἀναιροῦσι 5, 8, 16 † in medio, θέοντι αὐτῷ καὶ φερομένῳ λ. 4, 4, 10. οὐκ ἐς κωλύμην οὐδ' ἐς ἀντίστασιν αὐτοὺς τῶν Πραιτωριανῶν ἀφίξεσθαι 8, 8, 12. † ἥ τε περὶ τὰ θεάματα αὐτῶν ἢ τὰ ἀκροάματα σπουδὴ, eorum circa spect. et acr. studium, 3, 10, 6. † τοὺς θησαυροὺς τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἱροῦσι, thesauros illius auferunt, 3, 9, 20. † ἱππεῖς τε αὐτοῦ κατιόντες ταῖς παρειαῖς ἐπήνθουν 1, 7, 10. ubi potest divulsum esse a sq. subst., ut in prioribus, et in his, αὐτοῦ - γενέσθαι ξένον 1, 16, 3. ἦν γὰρ αὐτοῦ καὶ τοῦτο μέρος τῶν ἐγκωμίων, pars laudum eius, 2, 1, 11. ἐπιστάντες δὲ αὐτοῦ κεκλεισμένης τῆς οἰκίας ταῖς θύραις, ad eius fores, ib. 13. sed subst. tantum praeponitur in his, αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις λ. 1, 6, 6. 1, 8, 5. 15. 1, 12, 11. 1, 13, 15. 1, 14, 9. 1, 15, 3. 6. 2, 2, 19. 2, 4, 13. 2, 14, 9. 2, 15, 5. 3, 5, 9. 3, 6, 15. 4, 13, 3. 8, 7, 12. it. αὐτὸ μὲν τὸ ἄγαλμα 1, 11, 2. — † intra artic. simul, τὰ αὐτοῦ ἐρείπια 3, 1, 15. 2, 4, 5. — Quocum in quibusdam D) reperitur aliquoties in vicinia, aut deinceps, bis, ter, quater, et ultra, it. eodem casu, aut diverso, it. sensu vel eodem, vel alio, it. situ impari, ut κρυπτομένης δὲ αὐτοῦ τῆς τελευτῆς, τὸν υἱὸν αὐτοῦ λ. sed occultata illius morte, filium eius rel. 7, 9, 10. ὀνειδιζόντων αὐτοῖς -, ὡς δὴ δι' αὐτοὺς ταῦτα πράττοντος λ. 7, 3, 17. cf. 1, 7, 9. 1, 8, 2. 3. 6. sq. 1, 9, 7. 1, 11, 8. 1, 17, 17. 2, 2, 1. 2, 6, 12. 2, 10, 1. sq. 2, 15. 5. 7. 3, 4, 11. 3, 6. 15. 3, 8, 3. 5, 4, 5. 8, 7, 6. — tum ter 5, 3, 8. 7, 2, 14. sqq. 8, 7, 20. sqq. it. quater 2, 11,

Digitized by Google

10. sq. 8, 5, 22. it. quinquies et ultra 2, 5, 6. sqq. 2, 9, 10. sqq. 3, 5, 9. sq. 4, 15, 3. sqq. E) in opp. et relatione, sive manifesta, sive minus, ἀναπείθει νεανίσκον τινά, - τὰ λοιπὰ φήσας αὐτὸς κατορθώσεσθαι, 1, 8, 11. 3. 1, 4, 6. 1, 9, 2. 1, 10, 14. cf. 1, 1, 2. 4, 11, 9. 4, 13, 3. 6, 3, 2. 7, 3, 2. it. c. particulis disiunctivis, αὐτὸς μὲν 7, 8, 24. 5, 2, 13. 5, 4, 5. 1, 9, 18. αὐτοὶ δὲ 6, 9, 11. 5, 4, 5. post οἱ δὲ λ. Quo et pertinet, ubi dr. de pers. principe, ne nominata illa quidem in praeced. 2, 8, 8. οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ λ. aut post nominatam eam cum aliis et post ἐκεῖνος de alia pers., αὐτὸς δὲ 3, 13, 8. cf. 7, 10, 2. it. cum dr. de duce, opp. exercitu, τὰ στρατόπεδα - αὐτὸς 6, 7, 11. 6, 5, 15. 8, 7, 20. αὐτοὶ - τοὺς στρατιώτας 8, 6, 4. it. opp. parte exercitus, σκοποὺς - αὐτός τε 8, 1, 3. vel opp. ducibus minoribus 8, 2, 5. tum per alia relata, τοῖς μὲν - αὐτοὶ δὲ 8, 6, 7. αὐτοὺς - πάντας δὲ 2, 13, 4. κάλπην - αὐτοὶ δὲ 3, 15, 17. αὐτοῖς τε καὶ ὑποζυγίοις 8, 5, 9. † αὐτὸς δὲ 5, 6, 23. Heliog. opp. in praeced. aut deo ej. aut ludicris missilibus; † αὐτοὶ - ἄλλος 8, 3, 13. †† τὸν στρατὸν, δοκοῦντα πολιορκεῖν, αὐτὸν πολιορκεῖσθαι 8, 5, 13. ubi opp. πόλις, latens in v. act. πολιορκ. — †† opp. pron. relat. c. rel. enunciationis partibus, ἀπέκτεινεν αὐτὸς, ὃν λ. 7, 1, 23. ἀποκτείναντα, ὃν αὐτὸς λ. ib. 24. nisi ibi est pro *sua* ipsius *manu* s. *in* propria *pers.*, ut vulgo dr. † αὐτὸν σὺν τῷ παιδὶ 8, 5, 22. αὐτὸν καὶ τὸν παῖδα ib. 3. αὐτός τε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 8, 4, 25. † τοῖς τε υἱοῖς ἑαυτοῦ αὐτός τε 1, 9, 2. † αὐτός τε - καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ λ. 1, 10, 14. F) in opp. et relat., ubi per se abesse potuit, ut post proximum nomen pers., οἱ στρατιῶται - τὰ μὲν ὅπλα - αὐτοὶ δὲ λ. 2, 13, 5. ὁ Σεβῆρος - αὐτὸς δὲ 3, 13, 2. ὁ δὲ βάρβαρος - αὐτὸς δὲ 6, 4, 7. cf. 6, 9, 11. 7, 10, 13. e. it. post v. aliquod, in quo per se iam lateat, ἔπεμψε.- αὐτὸς δὲ 3, 6, 21. cf. 6, 5, 15. Quo et referas G) ubi cum personis verborum, ut a) prima, αὐτὸς διάκειμαι πρὸς ὑμᾶς 1, 4, 6. p. ἐγώ, it. 2, 15, 12. ὡς μὲν ὁ πέμψας οἴεται, - ὡς δ' αὐτὸς εὔχομαι λ. ut autem ego opto, 3, 12, 4. σὺ - καὶ αὐτοὶ - ἑαλώκαμεν 1, 6, 12. 7, 5, 14. b) secunda, οὐ καταπροίξῃ αὐτὸς μεθύων - νηφούσης γυναικὸς 1, 17, 10. † ὃν αὐτοὶ ἀνεθρέψασθε, ipsimet, 1, 4, 8. † χρὴ - αὐτούς τε - καὶ πᾶσι λ. 2, 3, 24. pro ὑμᾶς, it. 1, 4, 14. c) tertia, ἀπῆγεν αὐτὸν, - αὐτὸς ἀνεδέξατο 1, 8, 3. — ὁ Κόμμοδος -, ὅπλα τε αὐτὸς φέρων - τῶν λοιπῶν μονομάχων 1, 16, 8. cf. 1, 17, 1. 2, 5, 3. 4, 11, 11. 6, 7, 11. 7, 10, 13. — Ea que ratione respicit H) remotius aliquod subst. pers. s. rei, ut αὐτὸς 3, 8, 3. 3, 13, 8. αὐτοῦ 3, 1, 15. 3, 3, 11. 8, 4, 12. αὐτοῖς 2, 5, 7. αὐτοὺς 7, 10, 2. I) ponitur post subst. diversi generis, αὐτοῖς 6, 5, 9. post ἵππων et τὰς φαρέτρας, it. τὰ τόξα, it. αὐτῶν 4, 11, 10. e. K) tum de multis, αὐτοὺς 7, 11, 17. tum de paucis, atque adeo de duobus modo, αὐτῶν οὐδετέρῳ 4, 4, 4. 5, 8, 14. 7, 10, 11. 8, 8, 9. L) copulatur c. pronn. a) secum, in summa vicinia, ἐβαροῦντο αὐτῶν αὐτὴν τὴν εὐγένειαν, ipsorum illam ipsam, 8, 8, 2. b) c. aliis pronn. α) c. pron. pers. ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν αὐτῶν, nostram ipsorum, 2, 1, 18. sed per intervallum, ὑμῖν τε αὐτοῖς καὶ πᾶσιν λ. 1, 4, 14. αὐτὸς - ἐγὼ 2, 3, 10. sed per longius, ὑμᾶς - αὐτοὺς λ. 2, 5, 10. β) c. pron. demonstr. vario, tum δι' αὐτὸ τοῦτο, eo (ipso) fine 1, 15, 13. *ob id ipsum*; tum αὐτήν τε ἐκείνην, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, et (eam) ipsam, et fratrem eius, 3, 13, 7. γ) c. pron. relat. αὐτὸν, ὃν λ. illum ipsum, quem 2, 13, 13. sed ὃν

Nn

Digitized by Google

αὐτὸς λ. 7, 1, 24. δ) c. pron. infinito, τῶν ἐπαίνων τὴν ἀναφορὰν εἰς αὐτόν τινα ἔχει τὸν κατορθοῦντα, ad illum ipsum, quicunque rel. 5, 1, 12. ad *ipsum* aliquem, *qui* rel. ε) c. pron. recipr. s. possess., τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος αὐτὸ ἑαυτῷ - ἐναντίον, ipsa sibi 4, 14, 16. αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, a se ipsis, 8, 4, 18. — † simul cum opp. αἴτιος τοῦ θανάτου οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ, ipsemet sibi, 2, 2, 12. αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ λ. ipsum sibi, 5, 5, 2. M) copulatur c. adi., eodem casu, ἐν μέσοις αὐτοῖς, in medio sui, 2, 6, 19. N) ponitur per notiones peculiares a) pro recipr. pron., ἐπεὶ εὗρεν, αὐτὴν μέλλουσαν τεθνήξεσθαι, se morituram, 1, 17, 9. p. αὐτὴν s. ἑαυτὴν, it. αὐτοῦ τὸ ὄνομα, suum nomen, 2, 4, 13. πάντας αὐτῷ παρακεχωρηκέναι, in suam ditionem concessisse, 4, 11, 13. cf. 1, 10, 8. it. παρεῖναι αὐτῷ, sibi, 2, 6, 11. circa se 7, 1, 8. it. per praepp., πάσας τὰς εἰς ἐκεῖνον εὐεργεσίας κατατεθείσας πρὸς αὐτοῦ λ. 6, 9, 2. a se; δόλον τινὰ εἶναι κατ' αὐτοῦ, contra se, 8, 8, 11. †† ἦν τὴν ὄψιν τῶν κατὰ αὐτὸν ὡραιότατος, eius aetatis, 5, 3, 13. vel suae; δεδιὼς, μή τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν, in se, 1, 13, 13. τοὺς περὶ αὐτὸν δορυφόρους, suis satellitibus, 1, 2, 5. 2, 7, 9. θαρρῶν τῇ τοῦ δήμου περὶ αὐτὸν σπουδῇ, erga se, 5, 4, 22. cf. 2, 8, 11. e. μὴ φέροντα τὰς εἰς αὐτὸν ὕβρεις, propriarum contumeliar. 4, 13, 4. πείθειν, εἰς αὐτὸν τὴν ἀρχὴν μετάγειν 7, 1, 12. it. τὸν ὑπ' αὐτῶν ἐπιλεχθέντα βασιλέα 8, 7, 6. a se; τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην 2, 3, 18. sui memoriam; ὕβριν αὐτῶν, suam, 2, 4, 9. ἐπ' αὐτοὺς, adversus se, 1, 10, 6. 3, 14, 8. ὡς αὐτοὺς, ad se, 1, 11, 8. sq. b) pro pron. demonstr. οὗτος s. ἐκεῖνος, in illo αὐτὸν, ὃν 2, 13, 13. tum et ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, locuto illo, 1, 9, 12. παρὰ γνώμην αὐτοῦ, illius, 1, 13, 10. ἐπεὶ - οὐκ ἐτύγχανεν αὐτοῦ, eius, 1, 16, 11. quod rogabat, it. αὐτοὺς, illos, 2, 2, 10. αὐτὰ, illa, 2, 4, 13. cf. 2, 5, 14. αὐτῆς 2, 6, 22. e. it. 5, 1, 12. in αὐτόν τινα λ. — c) pro pron. demonstr. Lat. *idem*, c. artic., τῷ αὐτῷ ζήλῳ, pari, 3, 3, 3. οὐδὲ γὰρ μία οὐδ' ἡ αὐτὴ - θανάτου αἰτία, neque enim una eadem que, 2, 2, 14. καταγωγαῖς ταῖς αὐταῖς, iisdem, 4, 1, 3. τὰ αὐτὰ ἀνενεγκὼν, eadem, 2, 15, 9. tum per praepp. A) sine artic., ὑπέσχε (ἐπ.) κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν, eodem tempore, 1, 12, 7. sc. μέρος τοῦ καιροῦ s. χρόνου. sed †† ὡς μὴ παρ' αὐτὰ κολασθείη, illico, 3, 11, 17. sc. χωρία, *ad* eadem *loca* s. ad *ipsa* illa *loca*, nostrat. *auf* der *Stelle*. B) c. artic., κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, eodem tempore, 2, 6, 12. κ. τοὺς αὐτοὺς χρόνους 7, 11, 1. ὡς δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο 3, 16, 13. sc. χωρίον, *eundem* in *locum*, eodem; it. ἐς τὸ αὐτὸ συναλισθέντες, in unum coacti, 6, 5, 22. † plene, c. subst. aliquo, συνῆλθον εἰς τὸ αὐτὸ πεδίον, in eundem campum, 4, 15, 11. †† de pers., εἰς τὸ αὐτὸ συνιόντων κάλλους σώματος λ. in unum, 5, 3, 14. ubi valeat tamen eadem ellips. subst. χωρίον. d) pro adi. Lat. *solus*, οὐκ εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὴν τύχην ἀφορῶσιν, eius fortunam, 7, 1, 5. ubi Bg. leg. αὐτοῦ c. Mss. O) per singularia quaedam a) in gen., c. praep. τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ κίνδυνον, pro eo, 3, 4, 2. sed c. subst. ἀνδράσι, καὶ πρότερον αὐτοῦ φίλοις, sibi amicia, 2, 1, 24. pro quo alibi dat., cf. 1, 13, 11. † ἃ πρὸς αὐτοῦ πεπόνθασι στρατηγοῦντος, quae hoc duce perpessi sunt, 2, 2, 20. quae *ab* eo *passi sunt*, exercitum *ductante*, s. cum adhuc dux esset exercitus. λεχθέντα πρὸς αὐτοῦ, ἢ γραφέντα, dicta ab ipso, 1, 2, 5. i. q. τῶν λεχθέντων ὑπ' αὐτοῦ 2, 4, 1. †† νομίσματα αὐτοῦ κοπῆναι ἐπέτρεψε, nummos ipsi percuti permisit, 2, 15, 9. qui

Digitized by Google

Bg., mutans gen. in dat. αὐτῷ, rexit ad v. ἐπ. pro nummos cum eius imagine; b) in dat., c. v. pass., tanquam dat. obiecti, συγγεγενῆσθαι αὐτῷ, ei congenitum (fuisse) 1, 7, 9. cf. 8, 6, 12. ἀνοιχθεισῶν αὐτοῖς τῶν πυλῶν 5, 4, 5. sed tanquam dat. auctoris, ἀνάξια τῶν προβεβιωμένων αὐτῷ καὶ προπεπραγμένων 2, 5, 6. vita et rebus, ipsi ante actis, i. ab ipso; θηρίων, μὴ πρότερον αὐτοῖς ἑωραμένων, belluarum, non prius ipsis (ab ipsis) visarum, 2, 11, 18. κατεργασθέντος αὐτῷ τοῦ φόνου, patrata ipsi (ab ipso) caede, 4, 4, 8. 5, 5, 1. sed tanquam dat. commodi s. usus, βήματος αὐτῷ εἰς ὕψος ἀρθέντος, cum tribunal ipsi erectum fuisset, 1, 5, 4. aut incommodi, ὡς διαφθείροιεν αὐτῷ τὸν δοκοῦντα υἱόν, corrumperent sibi 5, 7, 11. c) in dat. c. subst., p. gen. ὅπως παιδεύοιεν αὐτῷ τὸν υἱόν, ipsi, 1, 2, 2. qui Bg. cepit pro pr. dat. commodi; sed οἱ παῖδες αὐτῷ λ. filii eius, 1, 9, 11. † τοὺς παῖδας αὐτῷ λ. liberi sui, 3, 2, 9. ubi et p. αὐτ. tum ὁ βίος αὐτῷ, vita eius, 2, 3, 4. †† d) in dat. ambig. αὐτῷ τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας φαύλως ἔχειν, sibi spem ad salut. male comparatam, 1, 3, 2. προκαλεσαμένων αὐτῷ τῶν κολάκων τὰς ὀρέξεις, provocantibus adulatoribus eius appetitus, 6, 1, 12. qui Bg. p. gen. cepit, trahens ad subst. remotum τὰς ὀρ. potius, quam ad proxim. τῶν κ. e) †† nominativ. c. inf., φήσας, αὐτὸς λ. se, 1, 8, 11. 1, 10, 14. f) †† per synesin, αὐτὰ ὑμνούντων, haec, 1, 13, 17. post subst. duo fem. sex. ἡνιοχείας λ. it. ἀθροίζειν αὐτὰ 6, 1, 17. scil. χρήματα, quod latet in pr. adi. φιλοχρήματον. — ††† sumitur αὐτὸς de pers. pro parte eius, atque adeo a) de animo, αὐτὸν ἐλύπει et ἐτάραττεν 1, 3, 8. et 12. 6, 2, 16. sed et b) de corpore, τοσοῦτον ἐκλάμπειν αὐτῷ πυροειδές τι, ei, 1, 7, 9. pro sq. τὴν κεφαλήν. ††† divellitur αὐτὸν a suo v. δεῖσθαι 2, 15, 7. ut reliqua de Severo aptius cohaereant. †††† postponitur participio, prius ponendum, ὡς, τῶν κεφαλῶν ἀφῃρημένας, ἔτι περιθεῖν αὐτὰς 1, 15, 11. p. ὡς αὐτάς, τῶν κ. ἀφ. ἔτ. π. — †††† in formulis per neutr. sing. acc. c. praepp. ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, eo progressum 2, 3, 3. e. ad id progr. 7, 5, 4. e. ἐ. τ. ἐλθόντες, eo usque evecti, 5, 1, 16. ἐ. τ. ἤγαγε, huc usque evexit, ib. 10. (εἰς τοῦτο ἐλθόντες, ad imperium pervenerunt, ib. 14.) ἐπὶ τ. ἀναβάντας, huc evectos, 8, 7, 10. p. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν 7, 1, 6. 21. 8. 8. 19.

αὐτοσχέδιος, Masc. de re, αὐτοσχεδίου πολέμου ὅπλα, extemporalis, 7, 4, 8. † ἔργον προσεφέρετο αὐτοσχέδιον, temere factum, 4, 7, 9. sq. explic. Sed c. subst. fem. sex. ἐξ αὐτοσχεδίου ὑπηρεσίας, extemp. 7, 8, 25. opp. pr. ἐκ προνοίας. αὐτ. παρασκευῆς 2, 8, 10. σκηναῖς αὐτοσχεδίοις 8, 5, 9. Neutr. ὅπλοις αὐτοσχεδίοις 7, 12, 2. in quibus omnibus valet p. subito factus.

αὐτοῦ, p. adv. loci, *ibi* 5, 3, 8. per ellips. pr. ἐπὶ et subst. τόπου s. χωρίου.

αὑτοῦ, abs. *Gen.* sing. post subst., τὰ ἴδια ἁ. sua ipsius, 1, 14, 5. τὴν ἀριστείαν ἁ. sua ipsius facinora, 7, 2, 15. sed c. art. χρήματα - τὰ ἁ. opes suas, 2, 11, 13. τῇ βασιλείᾳ τῇ ἁ. suo imperio, 4, 3, 15. † ἀγαπητῶς ἔχειν ἕκαστον τὰ ἁ. suis fortunis, 6, 2, 10. sc. χρήματα s. χωρία, i. q. pr. τοῖς τῶν ἰδίων ὅροις. sed cum praep. τῶν πρὸ ἁ. γενομένων βασιλέων, ante se, 1, 17, 26. τῇ καθ᾽ ἁ. θανατηφόρῳ, quae ipsi (sibi) erat pestifera, 4, 12, 14. sc. ἐπιστολῇ. Dat. abs. σώφρονας - γαμβροὺς αὑτῷ γενέσθαι θέλων, sibi, 1, 2, 3. † ἐπεὶ ἁ. τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας φαύλως ἔχειν ὑπώπτευεν, sibi, 1, 3, 2. c. pron. alio, αἴτιος τοῦ θανάτου οὐκ

Digitized by Google

ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς ἀ. 2, 2, 12. Acc. c. praep. πάντας ἀνέπειθεν εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνον, ſe, 3, 15, 2. 4. 3, 2. ὑποσχέσεσι πρὸς ἀ. ἀνθέλκων 4, 3, 3. ἀκριβέστερον καθ' ἀ. ἐπισκέψεσθαι λ. ſecum, 1, 6, 21. καθ' ἀ. γενόμενος, ſecum ſolus (cum eſſet) 4. 12, 14. Sed ſimul c. artic., in periphraſi a) adiectivi et ſubſt. πόθον τοῖς καθ' αὐτὸν ἀνθρώποις ἐγκαταλιπὼν, eius (ſuae) aetatis hominibus, 1, 4, 18. ſc. οὖσι, 1, 8, 16. b) ſolius adi. ἐν τῷ καθ' ἀ. βίῳ, ſua vita, 2, 9, 5. ἐπὶ τῇ κ. ἀ. ὄχθῃ, ſua ripa, 8, 4, 8. ††† c. pron. alio, τὸ καθ' αὐτὸν ἕκαστος, pro ſe quisque, 2, 5, 21. per ellipſ. alterius ej. praep. et ſubſt. et v. ſubſt., pro κατὰ τὸ κ. ἀ. μέρος ὂν, ſecundum *partem*, quae *in ſe eſt* ſ. cadit, i. pro ſua parte. † inverſo ordine, et alio ſenſu, ἕκαστος τὸ κ. ἀ. δεδιὼς ὑπανεχώρει, quisque ſibi timens, 2, 6, 5. modo per ellipſ. ſubſt. μέρος, χρῆμα, πρᾶγμα, *pro* ſ. *de* ſuis rebus, commodis, vita. — Gen. autem plur., c. ſubſt. eodem caſu et numero, ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἔργων συναποδρᾶν, ſuis functionibus, 1, 10, 2. ſed diverſo numero, προελθεῖν τῆς αὐτῶν χώρας, ſuo territorio, 2, 10, 13. — †† εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν 6, 1, 7. ambig. cum τῆς ἀξ. dignitatis *ſuae*, an c. αἵρεσιν, conditionem *ſuam*. ſed c. artic., τὰ ἀ. σώζειν, ſua, 8, 3, 14. ſc. χρήματα ſ. χωρία, opp. pr. τὰ ἄλλων λαβεῖν. Dat. c. v. paſſ. τὰ τολμηθέντα αὐτοῖς, cauſa ſua, 7, 5, 1, p. ὑφ' αὐτῶν, ſuſcepta ſibi ſ. a ſe per audaciam. Acc. † κοινωνίᾳ τῶν καλῶν εὐφραίνουσιν αὐτούς, ſeſe, 1, 16, 7. i. q. pr. ἀλλήλους. †† c. praep. et adiuncto, οἳ μόνοι καὶ καθ' αὐτοὺς ἐνικήσατε, ſoli vos, 3, 6, 14. ſoli et per vos, opp. ſq. συμμάχου δυνάμεως. Fem. abſ. σχεδὸν πᾶσα ἡ νεολαία τῶν Ἀντιοχέων εἰς στρατείαν ἐπέδωκεν αὑτὴν, ſeſe, 3, 4, 2.

αὐτουργὸς, de perſ., c. gen. rei, aut abſol., συμβολαὶ, ἐν αἷς ὡς αὐτουργός τε καὶ αὐτόχειρ τῆς μάχης ἐγνεῖτο, auctor, 7, 2, 17. Sic et

αὐτόχειρ, proprio Marte, ib.

αὐχὴν, in plur. tantum, c. gen. perſ., ἐπίκειταί σου τοῖς αὐχέσι τὸ τοῦ Περεννίου ξίφος, cervicibus, 1, 9, 9. ſed abſ. ξίφος ἀποσεσεῖσθαι, τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον 5, 2, 3. ὥσπερ ἀποσεισάμενος πέλεκυν, τοῖς αὐχέσιν ἐπικείμενον 8, 6, 18.

αὐχμὸς, impropr. c. adiuncto, τὸν ἐν Μεσοποταμίᾳ ξηρὸν αὐχμὸν, aeſtum, 6, 6, 6. i. q. §. 2. τὸ πνιγῶδες τοῦ ἀέρος.

ἀφαιρεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et gen. rei, αὐτὸν τῆς κεφαλῆς ἀφελόντες, cum eum capite truncaſſent, 3, 7, 16. it. Paſſ. de anim., τῶν κεφαλῶν ἀφῃρημένας (τὰς στρουθοὺς,) capite privati, 1, 15, 11. ſed de loco, παντὸς κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, ſpoliatum, 3, 6, 19. at impropr. de perſ., ſimul cum praep., ἀδείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ, ὧν ἀφῃρέθητε ὑπὸ τῶν βασιλέων, quam ademtam rel. 5, 1, 16. quibus privati eſtis ab imperat. Sed Med. de perſ., phyſ., c. acc. rei, τὸ γραμματεῖον ἀφαιρεῖται, adimit, 1, 17, 8. ἀφαιρούμενοι, ἅπερ εἶχον, eripientes, 4, 6, 12. ſed c. acc. perſ. et gen. rei, οὐσιῶν αὐτοὺς ἀφαιρεῖσθαι (ἐπειρᾶτο,) paternis bonis eos privare, 7, 4, 5. 6, 1, 7. † cum acc. rei et gen. perſ., τὰς οὐσίας ἀφαιρούμενον τῶν οἰκείων, bona auferentem ſuorum, 7, 3, 3. bona auferentem ſuis.

ἀφανὴς, de perſ. τὸν Γανυμήδην ἁρπασθέντα ἀφανῆ γενέσθαι, diſparuiſſe, 1, 11, 5. non amplius conſpectum fuiſſe. Sed de re, ἀφανοῦς γενομένου τοῦ σώματος, cum diſparuiſſet corpus, ib. 6.

Digitized by Google

ἀφαρπάζειν, phyf. de perf., c. acc. rei, τὰς ζώνας λ. ἀφαρπάσαντες, cum deripuiffent, 2, 13, 10. i. q. pr. περιαιροῦσι.

ἀφασία, propr. αὐτὸν καταλαμβάνει, ftupor, 1, 9, 12. noftrat. *Betäubung*. fed impropr. ὁ ϛρατὸς ἐν ἀφασίᾳ καθειϛήκει, 8, 4, 5. in dubitatione, noftrat. *Verlegenheit*; ὁ ϛρατὸς πᾶς ἐν ἀ. ἦσαν 8, 6, 1. it. c. adiuncto, πολλῇ καταλαμβανόμενος ἀφασίᾳ καὶ ἀπορίᾳ, ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδώς, ftup. 2, 12, 5. ἐν ἀφ. ἦν ὁ ϛρατὸς καὶ ἀπορίᾳ τοῦ πρακτέου, incertus erat, 4, 14, 1. ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀ. ὁ δῆμος ἦν, angore, 7, 10, 1.

ἀφειδής, de re, paff. c. adiuncto, ἀκρίτοις καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς, infinitis et profufis, 2, 3, 22. ἀφ. καὶ ἀκρίτοις ἀναλώμασιν, largis ac immenfis, 2, 7, 3. quafi quibus non parcitur.

ἀφειδῶς, propr., contra perff., c. v. v. interficiendi, διεχρήσατο πάντας, citra delectum, 1, 8, 17. τοὺς ἐμπίπτοντας ἀνῄρουν, nihil parcendo, 1, 12, 15. 3, 8, 13. nemini parcentes, 4, 6, 12. φονεύων, fine venia, 1, 13, 14. 7, 1, 20. † ἐκόλασε 3, 4, 16. — fed c. aliis v. v., ὑμῖν προσεφέρετο, inclementius, 5, 1, 4. Sed de rebus, c. v. ἔχειν A) cum gen. rei, ἡλικίας καὶ ἀξιώματος ἀ. ἔχων, nullam rationem habens, 7, 3, 7. ἔχων χρημάτων, nullis parcens opibus, 1, 6, 26. nullis parcendo op. 2, 6, 10. χρ. ἔχειν, pecuniis dandis minime parcum futurum, 6, 7, 21. † τοσαύτης οὔσης οἴκοι περιουσίας, ὡς ἀφ. καὶ δαψιλῶς τοῖς ϛρατιώταις χορηγεῖν (αὐτήν.) ut affatim et largiter rel. 3, 13, 10. neutiquam parce; μιᾶς ἡμέρας ἀ. ἐκχέας πάντα, largiter, 4, 4, 18. διὰ τὰς τῶν χρημάτων ἐπιδόσεις, αἷς ἀ. προσεφέρετο αὐτοῖς, neutiquam parce, 4, 7, 6. †† ἀ. πάντα καὶ φανερῶς, ὧ ἐβουλεύετο, λέγοντος καὶ πράττοντος, incaute, 5, 8, 8.

ἄφεσις, c. gen. rei, ἤδη πρὸς ἄφεσιν τῆς ϛρατείας ὄντες, qui iam etiam prope emeriti erant, 7, 11, 3. qui iam prope dimittendi erant, prope aberant a dimiffione, erant propinqui dimiffioni.

ἀφήγησις, abf. τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὀλιγωρεῖν, in enarrationibus, 1, 1, 1.

ἀφηνιάζειν, impropr., de civibus erga imperantem, c. adv., οὐδέποτε ἀφηνιάζουσιν, imperia detrectant, 1, 4, 12. τῶν βαρβάρων, ὅσοι πρότερον ἀφηνίαζον, ἢ ἐςασίαζον, recufabant, 2, 4, 3. fq. opp. ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν. At de filiis erga patrem, cum opp. οἱ δ' οὔ τι γε ἐπείθοντο, ἀφηνίαζον δέ, habenas excutiebant, 5, 13, 14. † de milit. erga imperator. c. praep. ἀφηνιάζοντες ἤδη πρὸς ἀλλήλους αὐτὸν κακῶς ἠγόρευον, iam contumaciores; inter fe rel. 5, 2, 14. qui Bg. comma pofuit poft adv. ††† de re, c. gen. rei, δεδιώς, μὴ νεότης - μαθημάτων καλῶν - ἀφηνιάσῃ, detrectaret, 1, 3, 5.

ἀφθονία, impropr., cum gen. rei, ἦν ὕδατος λ. abundantia, 8, 2, 16. ἀφθονίαν ποτοῦ παρεῖχε λ. magnam copiam, ib. 8. ὑπάρχειν ἐπιτηδείων ἀφθονίαν, cop. 8, 5, 7. † ὤνιον παρέχοντες πάντων τῶν ἐπιτ. ἀφθονίαν, cop. 8, 6, 6.

ἀφθόνως, impr. χαρίζεσθαι, affatim, 6, 1, 17.

ἀφίημι, de perf., phyf. c. acc. perf., τοὺς καθειρχθέντας - ἀφιέντες 4, 10, 4. dimittere, abire finere. † impr. c. acc. rei et praep., τέλη πάντα καταλύσας, εἰς τὸ ἀρχαῖον καὶ ἐλεύθερον ἀφῆκεν (αὐτά,) remifit, 2, 4, 14. reftituit. Paff. phyf. de anim. c. praepp. ἐκ τοῦ κατασκευάσματος, ὥσπερ ἀπό τινος ἐπάλξεως, ἀετὸς ἀφίεται, dimittitur, 4, 2, 22.

Digitized by Google

ἀφικνεῖσθαι, med. phyſ. de perſ., abſ. μαθόντες ἀφικνουμένους (αὐτούς,) illos venire, 8, 8, 15. ὡς οὖν ἀφίκοντο οἱ ἀγγελιαφόροι 3, 5, 12. ὅταν ἀφίκηται 3, 12, 13. veniat, adven., οἱ δὲ ἀφικόμενοι, illi vero, ubi venerunt, 6, 9, 14. † ἀφικόμενοι δὲ οἱ πρέσβεις ἔλεγον, porro ut illuc pervenerunt leg. 8, 3, 4. ὁ δὲ ἀφίξεται, veniet, 3, 12, 12. † c. opp. πρότερον ὤφθη - παρὼν βασιλεὺς, ἢ ἀφιξόμενος ἠκούσθη, adventurus, 2, 11, 5. Sed cum dat. perſ., ἀφῖκτο αὐτῷ καὶ Γερμανῶν συμμαχία, venerant, 8, 6, 12. at c. adv., πρεσβεῖαι πανταχόθεν ἀφικνοῦντο, adveniebant, 2, 4, 6. ἀφικόμενος ἐκεῖ, quo poſtquam pervenit, 4, 8, 9. Porro c. praep. a) una tantum, τὶς τῶν ἀπὸ τοῦ Σεβήρου ἀφικνουμένων, illorum, qui a Sev. venirent, 3, 5, 11. εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἀφικνεῖται, pervenit, 3, 4, 12. εἰς Ἀντ. ἀφίκετο, venit, 4, 9, 17. 6, 4, 5. ὡς δὲ ἀφίκοντο εἰς τὴν Ῥώμην, venerunt, 4, 1, 5. ἀφικομένης τῆς τοῦ Σεβήρου δυνάμεως ἐς τὴν Γαλλίαν, cum perveniſſent, 3, 7, 5. — † αὐτοὶ, νικηφόροι δὴ - εἰς τὴν Γαλλ. ἀφίκοντο, tanquam victores pervenerunt, 3, 15, 17. † μέλλοντα εἰς τὴν πόλιν ἀφίξεσθαι, cum ſit venturus, 5, 5, 9. † ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰσέπεσόν τε εἰς τὴν πόλιν, venerunt, 8, 6, 16. † ſimul c. abl. rei ſ. modi, ὡς δὲ εἰς τὴν Ῥώμην ἀφίκετο τῷ προειρημένῳ σχήματι, venit, 5, 5, 14. † ἐπεὶ ἠγγέλθησαν ἀφικόμενοι εἰς τὸ πεδίον, eos veniſſe, 2, 13, 6. †† οὐκ ἐς κωλύμην αὐτοὺς τῶν Πραιτωριανῶν ἀφίξεσθαι, eos venturos ad prohibendum, 8, 8, 12. ἀφικνεῖσθαι ἐπ' ὀλέθρῳ λ. venire, ib. 10. ὁ δὲ ἀφικνεῖται πρὸς Μαρκίαν, venit, 1, 17, 15. 2, 1, 12. b) cum dupl. praep., σὺν παντὶ τῷ στρατῷ εἰς τὴν Ῥώμην ἀφικνεῖται, intravit, 2, 14, 1. διὰ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, venit, 4, 8, 15. †††† ὅσον ἂν ἕκαστος ἀφικνούμενος - ἐπενέγκηται, veniens, 6, 7, 3. vel rediens, redux domum; quo ſenſu et valeat in illis antea 4, 9, 17. 6, 4, 5.

ἄφιξις, phyſ., c. gen. perſ., κηρύττοντες τὴν τοῦ βασιλέως ἄφιξιν, adventum, 1, 7, 2. ſed c. praep. ſui v. affinis, et quidem a) una tantum, de perſ. c. gen. perſ., ἡ Σεβήρου εἰς τὴν Ῥώμην ἄφιξις ἐν τῷ συγγράμματι δεδήλωται, profectio, 3, 1, 1. adventus, 8, 1, 1. 7, 12, 20. οὐκ ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σῷ ἥδε ἡμῶν ἡ ἄφ. 2, 1, 18. ſed b) c. dupl., de re, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἄφιξιν (αὐτοῦ, Palladii,) 1, 14, 7.

ἀφίστημι, phyſ., A) de re ſ. loco, c. adv., τὴν Ῥώμην, οὐ πολύ τι ἀφεστῶσαν, diſtantem, 2, 15, 3. οὐ π. τι ἀφειστήκει τὸ χωρίον, aberat, 6, 8, 17. it. ſimul c. gen. loci, ἀφειστήκει τῆς πόλεως ὁ νεὼς πολὺ, diſtabat, 4, 13, 8. at de perſ. c. adv. dupl., οὐ τοσοῦτον ἀφεστῶτες, ἐς ὅσον οἱ λοιποὶ, diſtantes, 4, 13, 13. B) alio ſenſu, itidem phyſ., de perſ., c. adiuncto ſ. nominat. particip. modi, ἡ μὲν δακρύουσα ἀπέστη, deſtitit, 1, 16, 11. abſtitit, abiit; πάντας ἀποστῆναι κελεύσαντες, ſq. εἴς τε τὰ οἰκεῖα ἀπιέναι, abſiſtere, 1, 17, 21. de primo actu motu que e loco; 4, 13, 9. ἀποστάντι, abſiſtens, 4, 12, 12. 3, 5, 12. ſed c. adv. ἀποστὰς ἐκεῖθεν, decedens, 8, 5, 13. ἰδιαίτερον ἀποστάντα, abſiſtens, 3, 5, 8. it. c. gen. loci, τῶν χωρίων - ἀπέστησαν, deſerunt, 1, 10, 6. locis abſceſſerunt. ſed ſimul c. adv. τοσοῦτον διώξαντες, ὅσον μὴ πολύ τι τοῦ στρατοπέδου ἀποστῆναι, a caſtris diſcederent, 7, 11, 19. — C) rurſus alio ſenſu, de perſ. ἐκπορθήσειν τοὺς ἀφεστῶτας 5, 4, 3. illos, qui defecerant; † c. adiuncto ſ. nominat. particip. modi. ἐθνῶν, οἳ ἀδικούμενοι ἀπέστησαν, defecerunt, 8, 7, 17. †† c. gen. perſ., ἀναπεῖσαι τοὺς ἐπέκεινα βαρβάρους, ἀποστῆναι Μακεδόνων, ut deficerent a Mac. 6, 2, 19. D) alio porro ſenſu, c. abl. rei

Digitized by Google

ſ. modi, εἰς τὸ ἐπιδόσεσι - ἀποστῆσαι τὸ στρατιωτικὸν, ut abalienaret milites, 1, 9, 2. ſc. αὐτοῦ ſ. ἀπ' αὐτοῦ, ad defectionem ab eo impelleret. it. c. adv. ſimul, τὰ ἔθνη ἀποστήσαντες ῥαδίως μίσει τῆς Μαξιμίνου τυραννίδος, provinciis ad defectionem facile impulſis, 7, 7, 13. it. c. gen. perſ. diſerto, πάντα ἔπραττεν εἰς τὸ ἀποστῆσαι αὐτοῦ τὰ ἔθνη, ad ſolicitandas ad defectionem (ab eo) provincias, ib. 9. †† Med., ſenſu illo ſecundae claſſis et litterae, de perſ., c. gen. loci, κελεύει, ἀφίστασθαι Ῥωμαίους Συρίας, ut relinquerent Romani Syriam, 6, 4, 8. diſcederent ex rel.

ἀφόβως, neutral., διαβὰς τὴν γέφυραν, intrepide, 7, 2, 1.

ἄφοδος, phyſ., de actu, cum praep. et hoſtili animo, τῆς εἰς Κτησιφῶντα ἀφόδου, a Cteſiphontis aditu, 3, 9, 15. ſed ſine hoc animo, tamen c. militibus, μηδέ τι περὶ τῆς εἰς Ῥώμην ἀφόδου βουλεύσασθαι, de profectione Romam, 2, 10, 13. proficiſci Romam, 2, 8, 17.

ἀφορᾶν, phyſ., de perſ. cum praep., ἀφορῶν εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ θεοῦ, ſpectans, 5, 6, 17. ſed cum abl. rei ſ. modi, βλέμματι δριμεῖ ἀφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου φίλους, intuens, 4, 5, 17. ſed impr., οὐκ εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὴν τύχην ἀφορῶσιν, λ. reſpicientibus, 7, 1, 5. reputantibus, cogitant. †† τὴν μίαν (μοῖραν τοῦ στρατιωτικοῦ) ἐκέλευσε, πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέρη ἀφορῶσαν, κατατρέχειν τὴν Μήδων χώραν, ſpectantem, 6, 5, 1. i. q. ſq. βλέπουσαν, tendentem, proficiſcentem.

ἀφόρητος, paſſ. de perſ., c. abl. rei ſ. modi, ἦν ὑπεροψίᾳ καὶ ὕβρει, intolerabilis, 1, 9, 15. ſed c. adv. μάλιστα ἀ. ἦν, ἀποσκευασάμενος λ. 3, 13, 5.

ἀφορμὴ, impr. c. inf. ὡς ἂν - ἀφορμὴν αὐτῷ παράσχοι, ἁρπάζειν λ. occaſionem, 1, 8, 4. ſed abſ. ἐρᾷ τὸ βάρβαρον καὶ ἐπὶ ταῖς τυχούσαις ἀφορμαῖς ῥᾷστα κινεῖσθαι, de cauſis, 1, 3, 15.

ἀφοσιόομαι, med., de perſ., c. acc. rei, μετὰ τὸ τὸν ὅρκον ἀφοσιώσασθαι, cum iureiurando perfunctus fuiſſet, 2, 9, 6. praeſtitiſſet; ἀφοσιωσαμένους τὰ πρὸς ἐκεῖνον, iuſtis omnibus perſolutis, 4, 14, 11. defuncti ſumus ſ. eſtis officiis erga illum, praeſtitimus, praeſtitiſtis officia.

Ἀφρικανὸς, Africanus, Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν, (αὐτὸν, Γορδιανὸν,) 7, 5, 10.

Ἀφροδίτη, Venus, Αἰνείαν, τὸν Ἀφροδίτης (ſc. υἱὸν,) 2, 3, 9.

ἄφρων, de perſ., ἄφρονα νεανίαν, ſtolido, (Heliog.) 5, 7, 1.

ἀφυλάκτως, c. adiuncto, ἀπροσδοκήτως καὶ ἀφ. ἀνῃρέθη, incautus, 4, 13, 12. ἀ. καὶ ἀπροόπτως αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, incautos, 6, 5, 5.

ἄχαρις, de re, cum dat. perſ. οὐκ ἄχαριν ἕξοντα γνῶσιν τοῖς λ. non iniucundam, 1, 11, 14.

ἀχάριστος, de perſ. act. αὐτοῦ, ὡς ἀχαρίστου, κατηγόρει, ingratum, 1, 9, 1. ſed de re, cum ſubſt. fem. ſex. ἀχαρίστους τὰς ἀμοιβὰς λ. inofficioſas, 3, 6, 6.

ἀχθῆναι, v. ἄγω.

ἄχθομαι, paſſ. ſ. med. de perſ. c. praep. ἄχθεσθαι ὑμᾶς ἐφ' οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον, dolere, 1, 4, 2. p. ἐπὶ τούτοις, ὧν λ. ſ. ὡς ὀρ. Lat. *gravari*. it. c. nominat. particip., p. inf. ὁ στρατὸς ἤχθετο, λιμοῦ πειρώμενος, aegre ferebat, quod rel. 8, 1, 10. it. c. adiuncto, οἱ στρατιῶται ἤχθοντο καὶ ἐδυσφόρουν, indignabantur et aegre ferebant, 5, 8, 1.

Ἀχιλλεὺς, Achilles, ἧκεν ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον 4, 8, 10. Caracall. it. Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο ib. et 4, 9, 5.

ἄχρηστος, de re, ἡλικία οὕτως οὐκ ἦν τις, ὡς μὴ λ. inutilis, 8, 4, 21.

ἀψευδής, de re, c. adiuncto, ἃ περ ἀψευδῆ καὶ ἀληθῆ τότε πιστεύεται, λ. veracia et certa, 2, 9, 4.

B.

βαδίζειν, phys. de pers. c. adv. βαδίζων πλέον τοῦ δέοντος ἠρεμαίως, incedens, (Macrinus,) 5, 2, 7.

βάθος, phys., pro spatio s. mensurae genere, de aqua, c. opp., τὸ ῥεῖθρον εὗρε διά τε μεγίστου βάθους καὶ πλάτους φερόμενα, profunditate, 8, 4, 2. πλάτει καὶ βάθει μέγιστος ὁ ποταμὸς ῥέων 7, 1, 17. ποταμοὶ, - οἳ θέρους ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον διὰ βάθος καὶ πλάτος 6, 7, 15. tum de terra s. Alpibus, abs., κρημνοὺς, εἰς βάθος μέγιστον ἀπεῤῥωγότας, profund. 8, 1, 13. it. de exercitu s. acie, c. opp. οὐκέτι τὰς φάλαγγας ἐς βάθος συνιστάσαν, εἰς μῆκος δὲ λ. 4, 15, 12. in latitudinem s. altitudinem, a fronte ad tergum ordines plures deinceps locatos. †† alio sensu, de loco, εἰ ἔδει βάθος χῶσαι, si profunditas aggere obruenda esset, 4, 7, 6. fovea, scrobs, nostrat. *eine Tiefe.*

βάθρον, phys., ἑκατέρωθεν βάθρα τινὰ σύγκειται, ἐν κλίμακος σχήματι, gradus, 4, 2, 9.

βαθύς, phys. de re, κρημνὸς, profundum, 3, 3, 2. sed per aliam mensuram, de acie, c. opp., φάλαγγας - ἐπιμήκεις μᾶλλον, ἢ βαθείας, profundas, 8, 1, 3. ut in pr. subst. tum trop., εἰρήνης βαθείας, altissima, 4, 10, 1. profunda, i. multa, magna, diuturna, s. certa, omni belli suspicione absente; εἰρήνῃ βαθείᾳ, alta, 4, 14, 13. altissimae, 7, 9, 11. εἰρήνην βαθεῖαν, altiss. 8, 2, 11. — †† βαθυτάτην εὐδαιμονίαν 2, 14, 7. ubi vulg. βαρυτ.

βαίνειν, phys. de pers. c. adv., οὐχ ὁρῶντα, ὅπου βαίνει, incederet, 6, 6, 18. it. c. praep., ἐπ᾽ ἀσφαλοῦς βαίνοντες οἱ στρατιῶται, incedentes, 4, 14, 10.

βάκτρον, propr. ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, baculus, 1, 9, 7. de philosopho Cynico.

βακχεία, propr. c. adiuncto, βακχείαις καὶ ὀργίοις ἀνακείμενον, bacchationibus, 5, 7, 2. de Heliog. v. ὀργ.

βακχεύομαι, med. propr. de pers., οὐκ ἐπιτρέποντες χορεύειν ἢ βακχεύεσθαι, bacchari, 5, 7, 11. Alex. Sever.

βαλάντιον, propr., βαλάντια, χρημάτων μεστὰ, αὐτοῖς ἐδείκνυσαν, sacculos, 5, 4, 4.

Βαλβῖνος, Balbinus, imperat. 7, 10, 6. sq. 13. 8, 6, 4. 8, 7, 20. 22. 8, 8. 8. 11.

βάλλειν, phys. de pers., c. acc. anim. ἐλάφους ἔβαλλε, percutiebat (iaculis,) 1, 15, 16. sed in bello et tumultu, cum acc. pers. οἱ ἱππεῖς τοὺς - ἔβαλλον, iaculis petebant, 1, 12, 13. it. c. praep. et adv. ἐξ ἀσφαλοῦς ἤδη βάλλοντος αὐτοὺς, in ipsos iaculante, ib. 17. sed cum abl. rei s. inftrum. λίθοις - ἔβαλλον τοὺς - petebant, ib. 16. 7, 11, 11. τόξοις αὐτοὺς βάλλοντες ib. 17. ††† τῷ κεράμῳ β. ἄ. καὶ λίθων βολαῖς 7, 12, 11. sed c. adv. simul, τόξοις - ἄνωθεν βάλλοντες, sagittas - mittentes, 3, 9, 9. βαλλόντων αὐτοὺς ἄν. λίθοις, coniicientibus in ipsos, 3, 3, 1. λίθοις ἔβαλλον ἄν. iaciebant, 8, 4, 26. it. Pass. abs. βαλλόμενοι - ἀπηλλάγησαν, icti, 7, 12, 4. sed c. praep. ὁ δῆμος, βαλλόμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, iaculis (petitus) 1, 12, 14. 7, 9, 18. sed cum

adv. βαλλόμενοι πανταχόθεν, iaculis infeſtati, 6, 5, 22. at c. abl. inſtrum. βαλλομένους λίθοις καὶ δόρασι, τόξων τε πλήθει, dum petuntur, 8, 2, 4.

βάρβαρος, vel ὁ βάρβαρος pro ſubſtant. ſ. abſol. rex Parthorum 4, 11, 1. 4, 14, 12. ſed rex Perſar. 6, 4, 7. 6, 2, 8. ib. 6, 3, 1. 6, 7, 1. Tum plur. οἱ βάρβαροι, finite et aperte, Germani 1, 6, 23. ſq. 4, 7, 5. 7, 1, 16. 8, 1, 6. opp. Romanis, 7, 2, 6. 14. 7, 3, 2. 7, 8, 23. 7, 9, 7. ſed Parthi 2, 1, 9. 4, 10, 1. 4, 11, 2. 5. 11. ſq. 4, 14, 18. 4, 15, 3. ſq. 3, 9, 19. 3, 15, 6. at Perſae 6, 6, 9. ſq. 6, 3, 3. 6, 4, 14. 6, 5, 1. 4. 15. 16. at de Parth. et Perſ. 6, 3, 12. tum Britanni 2, 4. 5. 3, 14, 2. 12. 17. ſq. 3, 15, 12. † τῶν πρὸς τοὺς βαρβ. μετρίως ἐφρόντιζεν ib. 2., deinde Mauri, Μαυρουσίων τῶν βαρβ. 7, 9, 3. denique accolae Iſtri 1, 6, 23. ſq. 15. ubi opp. Roman. Sed infinite, oppoſiti Britannis, οἱ λοιπεὶ β. 3, 14, 13. forte Germ. et Aſiatici. it. Parthis, Παρθυαίων καὶ τῶν προσχώρων β. 6, 2, 20. 10. porro Romanis † ἃ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πείσεσθαι προσδοκῶμεν, ταῦτα δρῶσιν ἡμᾶς οἱ οἰκέται 1, 13, 4. † ταῦτα ὑπὸ Ῥωμαίων, ὡς ὑπὸ βαρβάρων, πάσχουσι 7, 12, 6, 7, 1, 26. † μὴ μόνον κατὰ Ῥωμαϊκῶν ςρατοπέδων, ἀλλὰ καὶ κατὰ βαρβάρων ἐγεῖραι τρόπαια 3, 9, 1. ubi in ſqq. Armenii, Atreni et Parthi. † πόλεων ἁλώσεις, τῶν τε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ ἐν πολλοῖς βαρβάροις 1, 1, 5. † οὐκ ἐπὶ βαρβάρους ὅπλα λαμβάνοντα 1. 15, 15. Commodum gladiator., de hoſtib. Roman. univerſis, vel tantum de German. cf. 2, 10, 10. † opp. Italis et Graecis, Ἰταλιῶται, Ἕλλησι πολεμήσαντες καὶ βαρβάροις 2, 11, 7. 7, 1, 26. †† τοὺς ςρατιώτας, ὅσοι - διαδεδράκασαν - πρὸς τοὺς βαρβ. 3, 4, 17. opp. Rom., forte incolae trans Tigrim; ††† χορεύοντα νόμῳ βαρβάρων, ritu barbarico (Heliog.) 5, 3, 15. forte Phoenicum; — ὁ δὲ (Ἀρταξέρξης) βαρβάρων φερόμενος ἀλαζονείᾳ, barbara inſolentia, 6, 3, 11. †† c. praep. πολλὰ κατὰ Γερμανῶν καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν β. ἐγείρας τρόπαια 2, 1, 9. χειρωσάμενος τοὺς κατὰ τὴν ἀνατ. β. 4, 10, 1. ††† c. adv. οἱ ἐπέκεινα β. ulteriores illi barbari, 4, 15, 9. Parthi, it. et de aliis 6, 2, 19. ſed τοὺς ἐπ. β. ulterioribus barb. 2, 9, 1. trans Rhenum et Danubium ſitis. † tum μαχιμώτερα ὕςερον γενέσθαι - τὰ τῶν ἐπ. (ὑπ' ἐκεῖνα) β. illic barbari, 3, 4, 18. ſc. φῦλα ſ. γένη ſ. ἔθνη, p. maſc. μαχιμωτέρους ὕς. γεν. τοὺς ἐπ. βαρβάρους, trans Tigrim ſ. Transtigritani.

βάρβαρος, p. adi., de perſ. c. abl. et acc. rei ſ. modi, φύσει ἦν τὸ ἦθος, ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, barbarus, (Maximinus) 7, 1, 4. tum de re, c. opp. οὐχ ἁρμόζειν Ῥωμαίῳ γάμον βάρβαρον, barbarum, 4, 10, 11. cum Parthorum regina. Sed plur. ruſſus de perſ. οἱ Παίονες, καὶ ὅσοι βάρβαροι Θρᾷκες, barbari, 8, 6, 1. οἱ γειτνιῶντες σατράπαι τε καὶ βασιλεῖς βάρβαροι, barb. 5, 3, 9. opp. Phoenicibus pr. τῶν ἐπιχωρίων, forte Perſae et Arabes, ſed et Parthi; at αἰχμαλώτους βασιλεῖς τε καὶ σατράπας βαρβάρους, barb. 1, 6, 16. Germ. — Tum Fem. de re, c. ſubſt. fem. ſex., et opp. τῆς τοιαύτης πολυτελείας παρὰ τοῖς Ῥωμαίων ςρατιώταις οὐκ ἐπαινουμένης, βαρβάρου δὲ μᾶλλον εἶναι δοκούσης, luxus - barbaricus, 5, 2, 10. de Macrino, Antiochiae luxurioſe vivente, at incertum, de quibus barbaris; it. θηρίων - τῶν ἀπὸ πάσης γῆς ἡμετέρας καὶ βαρβάρου γῆς 3, 8, 15. ſed τὰ - μέρη τῆς β. γ. 6, 5, 2. et τὴν βάρβαρον γῆν, barbarorum regionem, 6, 4, 13. de Perſia. †† ἕξηει τῆς βαρβάρου, de barbaro ſolo, 3, 15, 12. ſc. γῆς ſ. χώρας. Denique

Neutr., de re, opp. Rom., c. adv. et adiuncto, ἀλλοδαπὸν, ἢ παντάπασι βάρβαρον τὸ σχῆμα, barbarus habitus, 5, 5, 9. sed abs. πρέπει σχήματι βαρβάρῳ, barbarico, 5, 3, 12. Phoenicio; de eodem Heliog. at de perf. vel loco, πᾶς ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων, Ἰταλία τε πᾶσα, πάντα τε ἔθνη Ἰλλυρικὰ καὶ βάρβαρα, gentes barbarae, 8, 5, 15. †† πρὸς τοὺς τὰ ἀρκτῷα τῆς γῆς ἔθνη βάρβαρα κατοικοῦντας 1, 2, 9. † τὰ λοιπὰ βαρβ. ἔθνη, barbaras nationes, 4, 10, 6. praeter Parthos, etiam Osrhoëni et Armenii, cf. §. 1. — sed τὰ β. ἔ. barbarae gentes, 8, 7, 15. Perfae, aut Germ., quorum neutri proxime memorati, cf. 7, 8, 7. sed propius tamen Germ. 7, 2, 1. sqq. 10. 13. ubi et 20. diserte τὰ μέχρι Ὠκεανοῦ Γερμανῶν ἔθνη βάρβαρα, nationes barb. ††† neutr. c. artic. p. subst., ἐρᾷ τὸ βάρβαρον, solent barbari, 1, 3, 15. sc. ἔθνος s. γένος, de Germ. it. barbara gens, 1, 5, 26. 1, 6, 25. at ambiguo 2, 2, 20. sed 6, 3, 13. Perfae. tum πάντα τὰ περίοικα βάρβαρα χειρώσασθαι, omnes vicinos barbaros, 6, 2, 3. praeter Parthos, alios, Perfis vicinos.

βαρέομαι, pass. s. med. impr. de perf., c. acc. rei, οἱ στρατιῶται ἐβαροῦντο αὐτῶν αὐτὴν τὴν εὐγένειαν, ipforum illam ipfam nobilitatem gravabantur, 8, 8, 2. in pass. per ellipf. pr. διὰ, p. syn. οὔτε ἠρέσκοντο et sq. ἠγανάκτουν.

βάρις, navigii genus, βαρέας τὰς ἐμπεσούσας περιτεμόντες, navigia, 7, 9, 12. ubi potius leg. βάριας, aut contract. βάρις, vel Ion. βάρεας, aut contr. βάρεις, quod omnium maxime placet mihi.

Βαρσήμιος, Barfemius, rex Atrenorum, 3, 1, 6. 3, 9, 1.

βαρὺς, impropr., de perf. c. adiuncto et abl. rei s. modi, καὶ ἀφόρητος ἦν ὑπεροψίᾳ καὶ ὕβρει, odiofus, 1, 9, 15. gravis; c. dat. perf. et adv. ἀπεχθὴς ἤδη καὶ β. κἀκείνῳ ἐγένετο, molestus, 3, 11, 6. sed fine adv. ἀποσκευάσασθαι τὸν Περτίνακα, ὡς ὄντα αὐτοῖς βαρὺν καὶ ἐπαχθῆ, gravem, 2, 5, 2. it. τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς ὑπηκόοις βαρύτερος ἐγεγόνει καὶ φοβερώτερος, gravior, 7, 3, 1. Sed de re, c. dat. perf., τὸ ἐμὲ πρὸς ὑμῶν ἀναιρεθῆναι οὐδέν τι μέγα ἢ βαρὺ (ἐστὶ) πρεσβύτῃ, grave, 2, 5, 9. ingratum, triste. cum praep., τὸ πικρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ διὰ μῆκος ἐξουσίας ἡγούμενοι, grave, 6, 8, 9. †† βαρυτάτην εὐδαιμονίαν 2, 14, 7.

βασανίζειν, phys. de perf. c. adv., ἰδίᾳ βασανίσας (αὐτοὺς,) feorfim habita quaestione (de iis,) 3, 5, 13. cum iussisset eos torqueri, quaestionem haberi de iis, torturam exerceri in iis, ad eruendam veritatem.

βάσανοι, propr. ἔνεστιν ὑμῖν, καὶ διὰ βασάνων χωρήσασι, μαθεῖν, etiam per tormenta, 4, 5, 7.

βασιλεία, vel ἡ β., sensu Rom. sub imperatoribus, A) imperandi modus, imperii gubernatio s. administratio, it. spatium, c. gen. perf., πάνυ ἂν ἡ Ἀλεξάνδρου β. εὐδοκίμησεν; principatus, 6, 9, 17. sed abs. τῷ εὐτάκτῳ καὶ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας ἔχαιρον, moderato et placido imperio, 2, 4, 7. παρέξοντα τῆς β. τὸ ἀνενόχλητον λ. principat. 5, 7, 3. εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς β. 5, 8, 19. 6, 1, 15. συμπληρουμένης αὐτῷ τριετοῦς β. 7, 4, 2. B) imperii forma s. status, c. opp., ἀριστοκρατία μᾶλλον, ἢ βασιλεία νομισθήσεται, status imperatorius, 5, 1, 9. τὸ σχῆμα τῆς βασ., ἐκ τυραννίδος εἰς ἀριστοκρατίας τύπον μετενεχθείσης, imperii, 6, 1, 5. † ἐκ πραείας καὶ πάνυ ἡμέρου β. εἰς τυραννίδος ὠμότητα μετάγειν πάντα λ. 7, 1, 3. † διὰ τὴν παροῦσαν ἐξ ἀνάγκης τῆς β. τύχην 8, 7, 5. C) dignitas, βασιλείας τὰ πραττόμενα ἦν ἀλλότρια, ab imperatoria dignitate, 1, 15, 14. μηδὲν ἀνάξιον τῆς β.

Digitized by Google

ποιεῖν, imperio, 1, 16, 13. 2, 5, 6. 8, 8, 1. D) poteſtas, cum gen. perſ., τὰ ἔθνη, ὅσα νῦν ὑπὸ ταῖς τούτων βασιλείαις, imperiis, 4, 10, 6. Rom. et Parthorum. E) utrumvis, dignitas ſ. poteſtas, εἶναι πολλούς, οἷς ἡ β. μᾶλλον ἁρμόζει, imperium, 2, 3, 7. περὶ βασιλείας ἤδη ἐβουλεύετο, de regno, 1, 10, 7. it. κοινωνὸν τῆς β. imperii, 1, 8, 6. principatus, 2, 12, 5. 3, 9, 1. it. τῶν τῆς β. συμβόλων, princip. 1, 8, 7. imperatoria inſignia, 5, 4, 16. imperii 5, 6, 20. it. τὰς συνήθεις ἐπὶ τῇ τῆς β. διαδοχῇ 5, 5, 15. it. τῆς β. ἱδρυμένης 3, 12, 15. βεβαίας β. κοινωνία, princip. 3, 6, 4. it. βασιλείας ἐπιθυμίαν, imperii, 1, 12, 9. 2, 15, 5. 3, 11, 2. ἐν εἰκόνι βασιλείας τελευτήσας 7, 9, 21. cf. 2, 1, 20. 5, 3, 22. 3, 11, 21. 4, 14, 5. 1, 5, 2. 4, 2, 20. †† ὥσπερ ἐν πομπαῖς παίζουσι βασιλείαν 7, 8, 9. ſed c. adiuncto ſyn., ἀρωγὸν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ, καὶ σεμνῆς βασιλείας προστάτην, princip. 2, 7, 5. προσεκήρυττον ὤνιον τὴν βασ. ὑπισχνοῦντο τὴν ἀρχ. princ. 2, 6, 7. — † παραλαβόντος τὴν ἀρχ. Ἀλεξάνδρου, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς β. ἐκείνῳ περιέκειτο 6, 1, 2. ubi Bg. utr. per unum Lat. *imperium*; ſq. diſerte ἡ μέντοι διοίκησις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ τῆς ἀρχ. οἰκονομία λ. cf. 8, 7, 11. 5, 3, 1. it. ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ᾧ τὴν δεσποτείαν τῶν ἁπάντων ἔνειμαν θεοὶ καὶ τὴν βασ. ἥ τε ἀρχὴ λ. 2, 8, 6. it. cum gen. perſ., Περτίναξ παραλαβὼν τὴν ἀρχ., τὸν ὑπὲρ τῆς Περτίνακος βασιλείας ὅρκον λ. 2, 9, 6. †† de imperio non Rom., τῶν βασιλείαν παραλαβόντων 1, 3, 5. βασιλείαν ὁ Ζεύς, ὥσπερ αὐτὸς ἔχει μόνος θεῶν, οὕτω καὶ ἀνθρώπων ἑνὶ δίδωσι 4, 5, 16. †† per peraphraſin ex artic. neutr. plur., ὁπηνίκα ἂν τὰ τῆς β. μετέωρα ᾖ, imperium, 2, 12, 7. (cf. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν μετέωρον λ. 2, 9, 3.) ſed c. adiuncto ſyn., Ῥωμαίους, ὧν ἐστιν ἡ ἀρχή, ἑαυτῷ τὰ τῆς β. ἐγκεχειρικέναι, ſummam rerum, 4, 15, 18. † οὕτω τὰ τῆς β. ἀμφότεροι διοικοῦντες ἐν ὁμοτίμῳ ἀρχῇ 3, 15, 15. ubi β. de dign. ſed ἀ. de poteſtate. F) de rebus negotiis que imperii, τὴν β. ἀμέμπτως διῴκησε. imperium, 6, 2, 1. τὰ τῇ β. ἀναγκαῖα 6, 1, 13. G) de finibus ſ. terris imperii, ἠξίουν διαιρεθῆναι τὴν β. 4, 3, 11. poſt νείμασθαι τὴν ἀρχήν. † c. adv. τῆς ἐπέκεινα βασ. πάντας αὐτῷ παρακεχωρηκέναι 4, 11, 13. c. adiuncto, τῇ Παρθυαίων ἀρχῇ ἐπιθέσθαι, Πέρσαις τε τὴν β. ἀνανεώσασθαι 6, 2, 17. H) per loca ambigua, † προελθεῖν τῆς β. 4, 13, 7. ubi leg. forte τῆς βασιλείου, οἰκίας ſ. αὐλῆς. † c. gen. perſ. τῇ β. τῇ αὐτοῦ αὐτάρκη ἔσεσθαι ὑποδοχὴν τὴν Ἀντιόχειαν λ. ſuo imperio, 4, 3, 15. forte p. imperii terris et portione; † τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς ἀπολαύσεις, imperii honore potieris, 7, 5, 16. qui Bg. cepit praep. cum ſubſt. per periphraſin meri ſubſt. vel adi. βασιλικῆς ſ. ſubſt. βασιλέως, ut tamen procedat p. dignitate. ††† τοὺς ἀκμαιοτάτους ἐπιλεξάμενος ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι τῆς β. ad ſtipandum imperium, 2, 14, 10. forte per abſtr. p. concreto, imperatoris; it. in his 1, 16, 13. it. βασιλειῶν οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς 1, 1, 5. † τῶν κατὰ Συρίαν καινοτομῆσαί τινα περὶ τὴν β. 6, 4, 13.

βασίλειος, Maſc. de perſ., οἱ βασίλειοι ἱππεῖς, principis equites, 1, 12, 13. ſed de re, τοῦ βασιλείου θρόνου, ſolio imperatorio, 1, 8, 8. 2, 3, 8. 11. 3, 8, 11. 4, 5, 2. τὸν βασίλειον οἶκον, imperat. 3, 10, 9. τῶν βασιλείων καμάτων 1, 8, 3. Fem. c. ſubſt. fem. ſex., de veſtimento, ἡ βασίλειος πορφυρὶς, imperat. 1, 5, 14. τὴν βασίλειον πορφύραν 2, 8, 10. 4, 1, 6. tum de loco, τῆς βασιλείου οἰκίας, imperatoriis aedibus, 1, 16, 8. τῆς βασ. σκηνῆς 6, 9, 1. ἡ βασίλειος ἑστία, imperii lar familiaris, 2, 10,

Digitized by Google

18. τῇ βασιλείῳ ἑςίᾳ, imperatoria aula, 2, 8, 1. τὴν βασίλειον ἑςίαν, principis domum, 1, 6, 8. 1, 15, 17. τῇ β. ἕδρᾳ, imperatoria ſede, 1, 9, 6. τῆς βασιλείου αὐλῆς, regia, 4, 4, 9. imperatoria aula, 5, 7, 11. 7, 1, 10. aula, 8, 8, 14. τῇ β. αὐλῇ, 2, 12, 8. 3, 7, 19. 3, 12, 18. 5, 3, 3. † 5, 8, 7. ſq. ſyn. ἐν τοῖς βασιλείοις. †† τὴν βασίλειον αὐλὴν, aulam, 1, 5, 27. extra Romam, in Pannonia. † τὴν β. α. aulam Palatinam, 1, 7, 12. Palat. aul. 2, 3, 25. aul. principalem, 1, 13, 13. imperialem aul. 2, 1, 2. 2, 6, 7. 2, 4, 18. †† τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν - οὐκέτι ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασίλειον αὐλὴν νομίζοντες, pro imperatoria aula, 2, 8, 10. † 3, 11, 14. pro quo ἐν τοῖς βασιλείοις ib. 20. et τῆς βασιλικῆς οἰκίας 3, 12, 1. 5, 6, 7. 7, 10, 16. ††† de aliis, οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ ὑπηρεσίᾳ, imperatorii miniſtri, 2, 5, 4. † τῆς βασιλείου μνήμης προεςὼς, erat imperatori a memoria, 4, 8, 11. † τὴν βασίλειον ἐπιθυμίαν, imperii appetitionem, 1, 9, 24. p. βασιλείας ἐπ. 1, 12, 9. 2, 15, 3. 3, 11, 2. † οἱ τὴν β. φρουροῦσιν ἀρχὴν, qui principale cuſtodiunt imperium, 8, 7, 20. tum in plur. τὰς μεγίςας τῶν βασιλείων πίςεων, maxima imperii munia, 5, 7, 14. τὰς βασιλείους θυσίας, imperatoria ſacrificia, 1, 5, 4. 2, 6, 18. facta ſub initio ſuſcepti imperii, et ad imperium feliciter ſuſcipiendum atque adminiſtrandum, a βασιλεία, ſed a βασιλεὺς, quae imperator facit. denique Neutr. βασιλείῳ μιᾶναι τὰς δεξιὰς αἵματι, imperatorio ſangu. 2, 5, 10. 2, 9, 10. ἀποδυσάμενος τὸ βασίλειον σχῆμα, imperatorio habitu, 1, 14, 16. τοῖς βασιλείοις γράμμασι, imp. litteris, 1, 9, 21. τὰ βασίλεια μνήματα, imperatorum monumenta, 3, 15, 16. † Sed plur. c. artic. p. ſubſt., per ellipſ. ſubit. δώματα, ſ. οἰκήματα, c. gen. perſ., Κτησιφῶντα, ἔνθα ἦν τὰ βασίλεια τοῦ Παρθυαίου, ſedes regia, 3, 9, 10. τοῖς βασιλείοις τοῦ Ἀρταβάνου, regiae Art. 4, 11, 4. ſed in rel. de imperatore Rom., et quidem Romae c. gen. loci, σπευδούσης τῆς Μαίσης εἰς τὰ συνήθη ἑαυτῇ βασίλεια Ῥώμης, aulam Romanam, 5, 5, 1. ſed abſ., προελθόντι τῶν βασιλείων, palatio, 3, 12, 12. p. τῆς βασιλικῆς οἰκίας ib. §. 1. et §. 18. τῇ βασιλείῳ αὐλῇ. ἐν τῇ τῶν β. εἰσόδῳ, in regiae veſtibulo, 4, 2, 3. τῶν β. ἐδίωξεν, palatio, 6, 1, 19. 21. † φερόμενος δι' ὅλων τῶν β. per totam regiam, 4, 4, 9. † μόνος ὑμῖν ἐγὼ ἐν τοῖς βασιλείοις ἀπεκυήθην, in aula, 1, 5, 14. ἐπεισῆλθον τοῖς β. in imperatoria aedes, 2, 5, 3. ἐν τοῖς β. in aedibus (imperatoriis) 4, 6, 1. in palatio 3, 11, 20. pro τὴν βασίλειον αὐλὴν ib. 14. it. 5, 3, 20. it. 5, 8, 7. poſt ſyn. τῇ βασιλείῳ αὐλῇ. † in aula, 8, 8, 14. poſt τῆς βασιλείου α. tum εἰς τὰ βασίλεια, in aulam, 2, 6, 19. in Palatinam aul. 5, 8, 20. in imperatoriam domum, 2, 14, 4. 4, 1, 8. regiam, 4, 3, 1. 4, 4, 9. 8, 8, 6. in palatium, 3, 8, 7. 3, 12, 12. ſq. 17. in imperatoriam aulam, 4, 5, 17. †† τὰ β. διελόμενοι, regia diviſa, 4, 1, 4. Caracalla et Geta, unum Romae domicilium, ibi per ſpatium deſcriptum; et de iisdem ἑκάτερος εἰς τὰ ἑαυτοῦ β. ἀνεχώρησε, in ſuam regiam, 4, 3, 21.

βασιλεὺς, propr. de perſ. maſc. ſex., abſ. ἐπὰν κελεύσῃ βασιλεὺς, rex, 6, 5, 7. Perſ. 4, 10, 4. Parthor. c. gen. perſ., ὁ Περσῶν β. 6, 2, 3. τοῦ Ἀτρηνῶν βασιλέως 3, 9, 1. ὁ τῶν Ἀρμενίων β. ib. 2. et ὁ Ὀσροηνῶν β. ib. 4. τῷ βασιλεῖ Παρθυαίων 4, 10, 2. ſed c. adi., μέγας β. Ἀρταξέρξης 6, 4, 8. at Parthor. 4, 14, 14. 5, 1, 8. 6, 2, 3. it. alio ordine, βασιλέως μεγάλου, 4, 10, 4. et c. artic. ὁ μέγας β. Ἀρτάβανος 3, 9, 18. † πάντες οἱ γειτνιῶντες

Digitized by Google

σατράπαι τὲ καὶ βασιλεῖς βάρβαροι 5, 3, 9. prope Phoeniciam. — at c. adv. ſimul, οἱ ἐπέκεινα Τίγριδος καὶ Εὐφράτου σατράπαι καὶ β. 2, 8, 13. Tum Romanorum per Latt. alia, abſ. ἐκεῖ ἡ Ῥώμη, ὅπου ποτ' ἂν ὁ β. ᾖ, imperator 1, 6, 14. princeps 1, 17, 15. 2, 11, 5. 3, 2, 9. τοῦ β. 1, 9, 12. 1, 14, 8. 1, 17, 6. 4, 10, 4. 7, 6, 12. † λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδύνατον, latere facta principis non poſſunt, 4, 11, 14. ſc. ἐςὶ, vel *imperatoris*, Caracallae, *non poterant*, ſc. ἦν. tum τὸν βασιλέα, 1, 13, 2. 2, 13, 8. 8, 7, 6. ſed c. adi., αὐτὸς ὁ β. 7, 2, 12. τοιούτου β. 1, 3, 13. 2, 9, 14. 4, 14, 8. † τοιοῦτον - τὸν β. 1, 7, 11. χρηςοῦ β. 8, 3, 5. — † βασιλέα χρηςὸν 2, 13, 12. ἐμοὶ, βασιλεῖ νέῳ 1, 5, 24. κελεύσαντι τῷ νέῳ β. 3, 12, 25. β. σώφρονι, 1, 13, 17. ἐπιεικῆ καὶ μέτριον β. 1, 2, 5. ἄριςον β. 1, 4, 14. ἀγαθὸν β. ib. 21. θεασόμενοι τὸν νέον καὶ εὐγενῆ β. 1, 7, 4. † ſimul c. gen. perſ., τὸν εὐγ. καὶ Ῥωμαίων β. 1, 15, 15. β. εὐγενέςατον 2, 3, 3. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἴδιον β. (Praetoriani) 2, 6, 19. πρεσβεῖαι - ὡς πρὸς β. ὁμολογούμενον ἐςέλλοντο 2, 8, 12. † ἔδωκε μετ' ἐκεῖνον ἐμὲ β. ἡ τύχη - οὐκ ἐπείσακτον 1, 5, 13. † ὁμοῦ με εἶδεν ἥλιος ἄνθρωπον καὶ β. ib. 15. de imperatoris filio. †† εἰ δὴ ἔμελλον αὐτὸν ἀντὶ λῃςοῦ δεσπότην ἕξειν καὶ β. 1, 10, 15. † δίδωσι - ὑμῖν ἡ τύχη οὐ βασιλέα μόνον, ἀλλὰ καὶ πατέρα χρηςὸν 2, 2, 18. πατέρα, οὐ β., ἕξειν ἐλπίζοντες 2, 4, 1. †† τὸν β., οὐ τὸν μονομάχον, εὐνοούντων 1, 15, 16. † per formulas ſolennes, αὐτὸν βασιλέα προσηγόρευσαν 2, 3, 6. αὐτὸν προσεῖπε β. 5, 5, 1. αὐτὸν ἀνεῖπον β. 7, 8, 26. αὐτὸν αἱροῦνται β. 4, 14, 3. αὐτὸν β. ἀποδείξειν 5, 3, 23. Sic et *Plur.* abſ. ὅπερ εἰώθασι βασιλεῖς λ. 1, 17, 23. μόνος βασιλέων λ. 1, 2, 6. 1, 10, 11. τοὺς βασιλέας 2, 4, 8. 2, 6, 19. 7, 10, 3. — it. c. adi. εὐγενέςερος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενομένων β. 1, 17, 26. πράξεις πολλῶν β. 2, 15, 12. δύο ὄντων β. 8, 7, 16. Porro per ſingularia, †† cum gen. rei, ἠξίουν, τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλέα αἱρεθῆναι 7, 10, 12. † c. adv. et praep. ἄνωθεν ἐκ τριγονίας βασιλέα ὄντα 1, 7, 5. † c. ſola praep. ἠγανάκτουν, ὅτι ἄρα ἔχοιεν ἐκ συγκλήτου βασιλέας 8, 8, 2. ἀποσκώπτοντες τοὺς ἀπὸ συγκλήτου βασιλέας ib. 14. ſed † c. ſolo adv., ἔργον, ὑπὸ τῶν πάλαι βασιλέων γεγενημένον 8, 4, 4. † προσκυνήσας, ὡς ἤδη βασιλέα 3, 11, 18. ſc. ὄντα, cf. 3, 12, 15. οὐκ ἐσομένῳ βασιλεῖ, ἀλλ' ἤδη ὄντι. †† abſ. σὺ μὲν, ὦ βασιλεῦ, o princeps, 1, 13, 3. ſororis allocutio; † c. ſubſt. alio, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορὰς ἐκ ςάσεως διηγούμενος, regum fratrum, 3, 13, 8. p. adi. βασιλικῶν. at τῶν εὐπατριδῶν β. τὸ εὐγενὲς, patriciorum imperatorum, 5, 1, 14, 16. τοῖς πρεσβύταις βασιλεῦσιν, ſenes imperatores, 8, 8, 6. — †† δεσμίους ἀπάγοντι καὶ αἰχμαλώτους βασιλεῖς τε καὶ σατράπας βαρβάρους, reges, 1, 6, 16. per contractam formam in acc. plur. p. βασιλέας in locis rel. Sed c. opp. πρὸς ἔχθραν ἢ μῖσος τυράννων, - κολακείαν τὲ ἢ τιμὴν βασιλέων, regum, 1, 1, 3. it. τυράννων καὶ β. βίους ib. 5. ubi ſunt imperatores *boni*. † μηδὲ τὸ τῶν β. ὄνομα ταραττέτω, imperatorum, 3, 11, 12. it. 3, 12, 17. ſq. 23. de duobus modo, patre ac filio, Severo et Caracallo, cf. δύο βασιλέας ib. 2. it. ἀμφοτέρους τοὺς βασιλέας 15. et τοὺς β. ἀμφ. 20. ſed ſolum ἀμφοτέρους 3, 11, 20. † ἀπρεπέςερον, ἢ βασιλεῦσιν ἥρμοζεν, principibus, 3, 13, 3. duobus Severi filiis; — at de Maximo et Balbino βασιλέας, 7, 10, 3. 8, 8, 6. 15. — †† πίναξι, δι' ὧν τὰ ἀπόῤῥητα ἀγγέλματα τοῖς βασιλεῦσιν ἐπιςέλλεται, qualibus arcana mandata principum ſignificantur, 7, 6, 11.

Digitized by Google

dat. auctoris p. ablat. f. ὑπὸ τῶν βασιλέων, potius, quam dat. obiecti.

βασιλεύω, propr., de perf., cum gen. loci, Βαρσημίου, ὅς τῶν τόπων ἐβασίλευε, qui in illis locis regnabat, 3, 1, 6. rex Atrenor. fed c. praep. fimul, οἱ Ἀλεξάνδρου διάδοχοι τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ἐθνῶν κατὰ χώρας ἐβασίλευσαν, gentibus imperitarunt, 6, 2, 18. per quam Vs. fit c. gen. perf. Sed fimul c. adv., ῥαδίως αὐτοὺς ὑφ' ἑνὶ διαδήματι βασιλεύσειν πάσης οἰκουμένης, regnaturos per - 4, 10, 8. regem Parthor. et imperatorem Rom. Quo de praeterea abf., per particip. p. fubft. perf., τῇ τοῦ βασιλεύοντος γυναικὶ, principis, 1, 8, 9. αὐτὰ (κτήματα) οὐκ ἴδια τοῦ βασιλεύοντος εἶναι, imperantium, 2, 4, 13. i. q. pr. βασιλέως κτῆμα. fed τῷ βασιλεύοντι Μάρκῳ θυγατέρες ἐγένοντο, imperatori, 1, 2, 1. ὑπὸ Μάρκῳ βασιλεύοντι, fub Marco imperatore, 2, 9, 12. 7, 5, 9. πρὸς τοὺς βασιλεύσαντας, principes, 2, 10, 4. fed ὁ Περτίναξ εἰς τὸ στρατόπεδον βασιλεύσων ἄπεισι, imperaturum, 2, 2, 4. vel ut futurus imperator f. ad imperium fufcipiendum. at c. adv., ὡς ἂν ὑπὸ Μακρίνου ἔτι βασιλεύοντος - τεμωθέντων, quafi Macrino adhuc imperante, 5, 4, 13. ὅσοι Ῥωμαίων ἐνδόξως ἐβασίλευσαν 4, 2, 19. qui gloriofe imperarunt f. imperium gefferunt. tum addito cafu aliquo temporis, a) gen. βασιλεύσας ἐτῶν λ. cum imperaffet annos rel. 7, 1, 1. ἐκείνου τοῦ ἔτους, οὗ μόνου ἐβασίλευσε, illo anno, quo folo imperavit, 5, 2, 5. b) acc., βασιλεύσας ἔτη λ. cum imperaffet annos rel. 1, 17, 26. — c) abl. βασιλεύσας ἔτεσιν λ. cum imperaffet annos rel. 3, 15, 7. — fed βασιλεύσαντι ἔτεσιν λ. per annos rel. 4, 1, 1. at c. adv. fimul, βασιλεύσαντα ἔτεσι -, ὅσον πρὸς τοὺς ἀρχομένους, ἀμέμπτως καὶ ἀναιμωτὶ, cum imperaffet annos rel. 6, 9, 15. it. fimul c. praep. ὑφ' ᾧ βασιλεύοντι ἔτεσιν λ. quo imperante annos rel. ib. 5. — tum per folas praepp., πᾶς ὁ χρόνος, ἐν ᾧ μόνος ἐβασίλευσεν ἄνευ τοῦ πατρὸς λ. quo imperavit, 4, 13, 9. χρόνου πολυετοῦς, παρ' ὃν - ἐβασίλευσαν, quo imperarunt, 5, 3, 5.

βασιλικός, fenfu tantum Rom., Mafc., de perf., οἰκέτης γενόμενος, in imperatoria domo fervus factus, 1, 12, 8. ὀψοποιοῖς καὶ οἰνοχόοις βασιλικοῖς, imperatoriis, 5, 8, 5. at de re, τοὺς τοῦ βασιλικοῦ θαλάμου φύλακας, imperatoriis cubiculariis, 3, 12, 2. — † φόνῳ τῷ βασιλικῷ, caede imperatoris, 2, 6, 22. p. φόνῳ βασιλέως. † νόμῳ β. καλλιερήσας, more imperatorio, 2, 14, 4. — Tum Fem. πᾶσα ἡ βασιλικὴ πομπὴ εἵπετο αὐτῷ, imperat. 7, 6, 3. (οὐδαμοῦ τῦφον ἢ πομπὴν παρεχόμενον βασιλικὴν 2, 4, 18.) τῆς βασιλικῆς πορφύρας 1, 16, 8. (πορφύραν βασιλικὴν 6, 8, 11.) τῆς β. οἰκίας 3, 12, 1. † δεῖσθαι - βασιλικῆς ἐπιδημίας, imperatoris praefentia, 3, 14, 2. ἐξουσίας 3, 13, 14. (βασιλικῇ ἐξουσίᾳ, principali, 5, 3, 5.) ἐξ. καὶ δυνάμεως 5, 1, 3. βασιλικὴν τρυφὴν, imperator. 2, 11, 3. τὴν χλαμύδα τὴν β. 3, 7, 8. βασιλικῶν πράξεων 1, 11, 15. 5, 7, 12. τιμῶν, (fq. explic. καὶ ἐξεθειάσθη) 6, 1, 9. ἐν βασιλικαῖς τιμαῖς τελευτῆσαι 7, 5, 18. 7, 10, 8. — † ἐν βασ. ὑπηρεσίαις, principal. 1, 2, 10. opp. δημοσίαις. — τὰς νενομισμένας ἱερουργίας ἐπὶ ταῖς β. εἰσόδοις, pro imperatorum adventu, 4, 1, 8. βασ. φωναῖς - ἐκεῖνον εὐφήμουν, imperator. 2, 7, 8. βασιλικὰς προσηγορίας 1, 15, 19. † διαγνῶναι τὰς β. (ῥάβδους) 7, 6, 4. opp. τῶν ἰδιωτικῶν. Denique Neutr. εἴ τι γένος ἦν βασιλικὸν, fiquid generis regii, 4, 6, 7. ad fenfum verum p. mafc. at de clara re in his, γένους ὄντα βασιλικοῦ, imperat. 5, 3, 13. βασιλικῷ αἵματι τὰς δεξιὰς μιάναντας 2, 13, 16. τῷ β. φο-

Digitized by Google

φέρῳ 5, 8, 13. εἴ τι σχῆμα βασιλικὸν περιέκειτο, si quid aliud insigne imperatorium, 5, 4, 13. ταμεῖα χρημάτων βασιλικῶν, pecuniae principalis, 1, 6, 19. βασιλικῶν συμβόλων, imperatoriis insignibus, 2, 3, 5. βασιλικοῖς συμβόλοις 2, 8, 10. κτήμασι, principal. 1, 11, 15. τοῖς β. κτήμ. imperator. 2, 4, 13. β. Φαλάροις, imperialibus, 2, 9, 6. προαστείοις, imperator. 3, 13, 2. τὰ βασιλικὰ γράμματα διακομίζειν 3, 5, 8. †† p. adv. βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα τῷ τοῦ Καίσαρος ὀνόματι, nimis regio fastu, 3, 5, 4. more imperatoris, imperatori vicinius similius que, quasi ipse imperator.

βασιλικῶς, ὑποδεχθεὶς πανταχοῦ, regaliter, 1, 7, 3. ut dignum imperatore.

βασιλὶς, p. subst. de pers. ἀγαγέσθαι βασιλίδα, reginam, 4, 10, 4. sq. explic. καὶ βασιλέως θυγατέρα. sed de re ac loco, βασιλίδα πόλιν, urbem rerum dominam, 1, 9, 4. reginam urbem, regiam, imperatoriam, i. ubi imperator Rom. habitat, nostrat. *die Hauptstadt* s. *die* Kaiserl. *Residenz.*

βασίλισσα, p. subst. pers. γεγένητο, imperatrix, 1, 7, 6. εἶναι θέλουσα μόνη, Augusta (Mamaea) 6, 1, 20.

βάσις, phys. p. actu, ἡ χώρα τοῖς πεζοῖς τὴν βάσιν εὔπαγῆ παρεῖχεν, gressum, 6, 5, 12. sed p. re, ac loco, c. gen. rei s. statuae, ὑπογράψας τῇ βάσει (αὐτοῦ, τοῦ ἀγάλματος) οὐ προσηγορίας λ. basi, 1, 15, 19. fulcimentum s. pes statuae, ubi ingreditur veluti et nititur statuae pars superior.

βασκαίνειν, trop., quasi de pers., c. acc. rei et sq. explic., ἐβάσκηνε πάντα καὶ ἀνέτρεψε πονηρὰ τύχη, invidit, 2, 4, 11.

βάσκανος, p. adi. de quasi pers. c. subst. fem. sex., ὥσπερ πονηρᾶς καὶ βασκάνου τύχης, invida, 1, 8, 5.

Βασσιανὸς, Severi imperatoris filius, τὸν πρεσβύτερον, ᾧ γνήσιον ἦν ὄνομα Βασσιανὸς, Ἀντωνῖνον ὠνόμασε, Bassianus, 3, 10, 9. vulgo Caracalla. sed alius, Soaemidis filius, Heliogabalus vulgo, 5, 3, 7. 12.

βαστάζειν, phys. de pers. cum acc. rei et dat. pers. τὰ ὅπλα βαστάζων ἑαυτῷ, portans, (Caracal.) 4, 7, 11. † βαστάσαντες τὴν κλίνην, φέρουσιν λ. 4, 2, 11. sublatum in humeros ferunt, s. cum sustulissent in humeros. †† c. acc. pers. et gen. rei s. loci, ἕτερον τῆς σκηνῆς βαστάσας, a scena translatum, 5, 7, 13.

βαφὴ, phys. πᾶν τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων, ἐσθῆτι χρυσῷ καὶ βαφαῖς διαφόροις πεποικιλμένον, coloribus, 4, 11, 5. sed πρόσωπον ὑβρίζων βαφαῖς ἀσχήμοσιν, tincturis, 5, 6, 24. Heliog.

βέβαιος, trop. de re, Masc. c. subst. fem. sex., φιλίας βεβαίου, constantis, 8, 7, 18. sed *Fem.* βεβαίας βασιλείας, stabilis, 3, 6, 4. — at c. adv. τῆς οὕτω βεβαίας ἀρχῆς, stab. 2, 10, 13.

βεβαιόω, trop. de re, cum acc. rei, et dat. pers. cum vel sine praep., ἡ τοῦ πατρὸς μνήμη αἰώνιόν σοι πίστιν καὶ εὔνοιαν παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε, tibi apud subiectos stabilivit, 1, 6, 19. — sed de pers., c. acc. rei, βεβαιοῦν αὐτὰ, (τὰ ἐπὶ γῆς) stab. 1, 5, 19. τὴν ἀρχὴν - βεβαιῶσαι (ἑαυτῷ et αὐτοῖς) 3, 5, 2. sed cum praep., δι᾽ ὠμότητος τὴν ἀρχ. β. 7, 1, 4. at c. abl. rei s. modi, τὴν εἰρήνην ὅρκοις καὶ σπονδαῖς β. firmare, 4, 15, 19. ἔργῳ β. τὰ δόξαντα, confirmare, 6, 8, 15.

βεβαίως, phys. στῆναι, firmiter, 2, 9, 7. trop. ἡ ἀρχὴ παρὰ μηδενί πω β. ἱδρυμένη, firmiter, 2, 8, 6. τὴν ἀρχὴν αὐτῷ β. ὀχυρώσασθαι ib. 15.

Digitized by Google

Βέλενος f. Βέλινος f. Βέλις, deus Aquileienfium. Βέλιν καλοῦσιν τοῦτον, - Ἀπόλλωνα λ. Belem, 8, 3, 19.
βέλος, propr., extra bellum, in beftiis per ludicrum necandis, ὁρμῇ τοῦ βέλους, teli, 1, 15, 11. fagittae, it. λαβὼν - βέλη ib. 1. ἐπαφιεὶς τὰ βέλη ib. m. fed in bello, δᾶδες, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ βελῶν ἀκίδας ἔχουσαι, telorum, 8, 4, 30. † c. adiuncto et gen. perf., τῆς συνεχείας τῶν Φυτῶν ἀπασχολούσης εἰς ἑαυτὴν τὰ β. καὶ τὰ ἀκόντια τῶν πολεμίων, fagittas, 7, 2, 11.
βέλτιςος, neutr. de re, abf., τὰ βέλτιςα συμβουλεύοντες, optima confilia fuggerentes, 1, 6, 1. maxime utilia et falutaria. εὔχεσθαι, ὑπάρχειν τὰ β. optima, 6, 3, 7. feliciffimam rerum conditionem, felicitatem maximam, res laetiffimas; fupplendo utrinque fubft. πράγματα.
βῆμα, phyf. de loco excelfiori, unde oratio habita ad milites, in caftris, fere e cefpite, caftrenfe tribunal, in numis quadratum, et forfan e ligno etiam interdum, βήματος, αὐτῷ εἰς ὕψος ἀρθέντος ἐν μέσῳ τῷ ςρατοπέδῳ, ἀνελθὼν ἐπ' αὐτὸ, tribunal, 1, 5, 4. — fed in campo peculiari, συγκαλέσας αὐτοὺς εἰς τὸ πεδίον, καὶ, βήματος αὐτῷ ἀρθέντος, ἀνελθὼν (ἐπ' αὐτὸ,) fuggeftum, 2, 10, 2. 2, 8, 1. 8, 7, 7. συνελθεῖν πάντας ἐς τὸ σύνηθες πεδίον, ἐπὶ βήματος ἀνελθὼν, λ. 6, 3, 4. ἀνελθόντα αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα 2, 13, 7. poft ἀφικόμενοι εἰς τὸ πεδίον, λ. † συγκαλέσας τὸν ςρατὸν εἰς τὸ πρὸ τῆς πόλεως πεδίον, ἀνελθών τε ἐπὶ τὸ β. 7, 8, 5. †† ἐπ' ὀχυροῦ βήματος ἑδραίως ἑςῶτες, in firmo folo, 3, 14, 10.
Βηρίσσιμος, Veriffimus, filius Marci Anton. imper. 1, 2, 2.
Βῆρος, Verus, Λουκίῳ Βήρῳ αὐτοκράτορι 1, 8, 6.
Βηρύτιος, Berytius, Beryto ex urbe Phoenices oriundus, f. ibi habitans, Βηρυτίων ἔχθει Berytiis infenfi, 3, 3, 3.
βία, extra bellum, de imperatoribus, βίας ὠμῆς ἀλλότριος, violentia, 2, 4, 5. fed c. adiuncto, οὔτε ὠμότητος, οὔτε βίας ἐν πᾶσιν, οἷς ἔπραττεν, ἀπείχετο 3, 10, 13. ἣν μὴ βίᾳ καὶ ὕβρει ἐπὶ τούτῳ ἀχθῶσι, vi, 1, 4, 12. at c. gen. perf. et praep., αἱ τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων εἰς τοὺς ὑπηκόους ὕβρεις τε καὶ βίαι, δι' ὧν τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατήσχυναν, viol. 1, 5, 6. tum de militib. et Praetorian., ἁρπαγαῖς τε καὶ βίαις ἐγγεγυμνασμένους 2, 2, 9. it. c. praep., ποθοῦντες τὰς ἐπὶ τῆς προγενομένης τυραννίδος ἁρπαγάς τε καὶ βίας 2, 5, 1. Sed in bello, μετὰ πολλῆς βίας τειχομαχοῦντες, vi, 8, 4, 19. †† abl. τὰ δεσμωτήρια βίᾳ ῥηγνύντες, per vim, 1, 10, 14. fed c. adiuncto et c. gen. perf., βίᾳ καὶ παρὰ γνώμην τοῦ δήμου - ὠνησάμενος τὴν ἀρχὴν invito populo, 2, 6, 18.
βιάζεσθαι, med., extra bellum, de imperator., c. adiuncto, εἰ μὴ ἐκ τοῦ ἁρπάζειν καὶ βιάζεσθαι, violando, 2, 5, 23. ἄνευ τοῦ β. μὴ ἁρπάζειν, non violando, 2, 5, 13. fed de mil. Praetor., τοῦ β. καὶ ἁ. λαβόντες ἐξουσίαν, violentiae, 4, 6, 12. Tum in bello, c. inf., προελθεῖν τοῦ Καπετωλίου ἐβιάζοντο, egredi Cap. vi conabantur, 7, 10, 13. ἐβιάζοντο τοῦ τείχους κἂν μέρος τι καθελεῖν, omni vi conab. 8, 4, 23. † c. acc. perf., οἱ νεανίσκοι ξιφήρεις - βιασάμενοι τοὺς ταῖς αὐλίαις ἐφεςῶτας, proturbatis ianitoribus, 7, 5, 6. cum vi removiffent; fed c. opp., πρεσβύτην πείσαντες, ἢ βιασάμενοι, fene perfuafo aut coacto, 7, 8, 9. it. fimul c. adv., ἵν' ἢ πείσωσιν ὁμογνωμονῆσαι, ἢ ῥᾷςα βιάσαιντο ἀπαρασκεύους, vi cogant, 6, 8, 15.
βίαιος, phyf. de re, γενόμενος χειμάῤῥους, violentus, 5, 3, 11.
βιαίως, trop. προσεφέρετο τοῖς ἄλλοις, violenter, 7, 4, 5.

Digitized by Google

βιβλίον, propr. ἐπιΦερόμενος τὸ βιβλίον, libellum, 7, 8, 5. non adeo densum ab oratione brevi. † c. praep. ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ, in superiore libro, 4, 1, 1.

Βιθυνία, Bithynia, Asiae minoris regio, 4, 5, 13. 3, 2, 17. sq.

βίος, phys., cum vel sine artic., τέλει βίου, vitae, 1, 17, 26. μέχρι τέλους τοῦ β. 5, 6, 3. τέρμα βίου 2, 2, 15. τὰ πλεῖςα τοῦ β. διέτριβεν ἐν τοῖς προαςείοις, ut plurimum vitam degebat, 3, 13, 2. ἀνεπαύσατο τοῦ β. desiit vivere 3, 15, 5. 6, 1, 9. sed τοῦ β. ἀνεπ. 7, 9, 20. τὸν βίον μετήλλαξε 1, 2, 2. 3, 15, 18. sed μετ. τὸν β. 4, 4, 7. † τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ποιουμένους τὸν β. qui agunt vitam, 1, 2, 9. † δι' ἐπιδρομῆς τὸ χρειῶδες πρὸς τὸν β. πορίζονται, ad vitam, 1, 6, 25. an victum; quo sensu et valeat 2, 5, 22. 2, 9, 2. †† cum adv. τὸν ἐκεῖ βίον ἑλομένων, cum illas vitae sedes elegissent, 3, 4, 20. Sed c. gen. pers., μαθεῖν περὶ τοῦ τέλους τοῦ β. αὐτοῦ 4, 12, 8. ἔδει τέλος λαβεῖν τὸν Ἀντωνίνου βίον ib. 5. παντὶ ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκην τέλος ἐπιτεθῆναι 2, 5, 9. παρὰ πάντα τὸν ἐμαυτοῦ β. 1, 2, 10. 5, 3, 3. Tum moraliter et civiliter, vitae vivendi quo ratio ac genus, absol., ἀθλιότητα βίου 2, 3, 22. χρησάμενον βίῳ καὶ προαιρέσει, ὡς προείρηται, cum vixisset, 2, 5, 16. vel per hendiad. p. βίου προαιρέσει. †† σώΦρονας τὸν β. γαμβροὺς, vitae sobriae, 1, 2, 3. — sed ἄνδρα, - τὸν β. σώΦρονα, vita sobrium, 2, 2, 16. per ellips. pr. κατὰ, p. abl. illo βίῳ σωΦρονεςάτους 6, 1, 5. sed c. adi., ςρατιωτικοῦ καὶ πολεμικοῦ β. ἐραςὴς 4, 3, 8. β. σώΦρονος 7, 10, 7. βίῳ σώΦρονι 1, 2, 6. † ὡς ἂν νεάζοιεν ἐν ςρατιωτικῷ βίῳ καὶ σώΦρ. 3, 14, 4. † τῶν ἐπὶ βίῳ μὴ σώΦρ. διαβεβλημένων 2, 6, 10. τῶν ἐπὶ Φαύλῳ β. δ. 6, 1, 12. † σκληρῷ β. καὶ τραχεῖ ἐνειθισμένος 2, 9, 2. χρησάμενος τῷ προειρημένῳ β. acta vita, ut dictum est (supra) 5, 8, 19. τίνι β. ἐχρήσατο 7, 1, 1. At c. gen. pers., ἀπηρέσκοντο αὐτοῦ τῷ β., ὡς ἀνειμένῳ μᾶλλον λ. 5, 2, 11. τὸ ὁμότροπον ἐν ἀκολάςῳ β. ἐκείνου 7, 8, 15. τοὺς ςρατιώτας ἀπαρέσκεσθαι τῷ τοιούτῳ τοῦ βασιλέως β. 5, 7, 1. ὡς τὸν τοῦ Περτίνακος βίον ζηλοῦντος 2, 7, 8. † ἐζήλου ταῦτα ὡς δὴ Μάρκου ἐπιτηδεύματα, τὸν δὲ λοιπὸν (αὐτοῦ) β. οὐκ ἐμιμήσατο 5, 2, 8. σκώπτοντας αὐτοῦ τὸν β. 5, 6, 1. οὐ τὸν διαβεβλημένον β. οὐκ ἀγνοεῖτε 7, 8, 16. † συςρατιώτην καὶ κοινωνὸν τοῦ β. (αὐτῶν) ᾤοντο ἀποβεβληκέναι, (ὁ ςρατὸς,) convictorem, 4, 13, 15. † τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν 5, 1, 3. † τὰ τοῦ β. ἁμαρτήματα 1, 14, 13. abl. vel ἐκείνου e pr. †† τυράννων καὶ βασιλέων βίους παραδόξους 1, 1, 5. †† c. dat. pers. p. gen., ὁ βίος αὐτῷ - ἐπῃνεῖτο, vita eius, 2, 3, 4. Porro vitae status s. conditio, ἐν μακαρίῳ β. βιώσεσθαι, beato rerum statu, 2, 4, 17. εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ β. 3, 7, 11. ὑμῖν εὐδαίμονα καὶ πάντων ἀνενδεῆ παρέξει (ταῦτα) βίον 8, 7, 13. †† Tum vita amplissimae notionis, pro rebus gestis etiam, c. gen. pers., ὑπόθεσιν ποιούμενοι τῆς πραγματείας τὸν Σεβήρου β. 2, 15, 11. et hinc †† vitae descriptio, biographia, liber, c. praep., τὰ πολλὰ συγγράψας ἐν τῷ καθ' αὐτὸν βίῳ 2, 9, 5. — ††† τοιαύτης εὐμοιρίας καὶ εὐταξίας κατεχούσης τὸν β. vitam humanam, 2, 5, 1. homines, in vita constitutos, s. viventes, abstr. p. concr., homines, sc. reliquos, praeter Praetorianos.

βιόω, phys., de pers. αὐτάρκη δοὺς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν, ad vivendum, 3, 13, 7. sed c. adv. ἀμερίμνως β. 4, 5, 15. βιώσας τὰ πρῶτα εὐδαιμόνως, cum vixisset, 7, 9, 21. ἐνδοξότατα β., ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ 3, 15, 5. it. c. praep. ὑΦ' ᾧ βασιλεύοντι ἀμέμπτως βεβιώκασιν 6, 9, 5. † ἐν ἀδείᾳ πολλῇ καὶ εἰκόνι ἐλευθερίας

O o

Digitized by Google

ἐβίωσαν ἐκείνου τοῦ ἔτους 5, 2, 5. Sed moraliter, c. abl. rei f. modi, φιλεῖ πως ἀεὶ τὸ ὑπήκοον ζήλῳ τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης βιοῦν, vitam componere, 1, 2, 8. it. c. adv. ῥᾳθυμότερον βιώσαντες, viventes, 1, 1, 9. βιοὺς, ὡς οὐκ ἀγνοεῖτε, vivens, 2, 2. 13. βιώσαντες, ὡς προείρηται, cum vixiſſent, 4, 15, 18. Denique Med., phyſ. c. praep., ἐν ἀδείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ βιώσεσθε, vivetis, 5, 1, 16. † ἐν ἀδ. καὶ μακαρίῳ βίῳ βιώσεσθαι προσεδόκων, ſe victuros, 2, 4, 17. †† c. dupl. praep. βιώσεσθε κατὰ γνώμην ἐν τοῖς οἰκείοις 8, 7, 14. ſed c. adv. ἀδεέστερον ἑκάτεροι βιώσεσθαι προσδοκῶν, victurum ſe, 4, 1, 4. ſed ſimul c. praep., ἐν ἀδείᾳ καὶ ἀναιμωτὶ πάντες βιώσονται, vivent, 5, 1, 9.

Βιταλιανὸς, Vitalianus, praefectus praetor., 7, 6, 9. 12. 7, 8. 12.

βλάπτειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et adv. οἱ βάρβαροι - μεγάλως ἄνωθεν ἔβλαπτον (αὐτοὺς,) affligebant, 4, 15, 4. poſt τιτρώσκοντες αὐτοὺς, nocere, etiam adeo vita privare, perimere. ſed Paſſ. de perſ. c. opp., μᾶλλον βλαπτομένων τῶν Ῥωμαίων, ἢ κατορθούντων, plus detrimenti capientibus, 3, 9, 12. magis afflictis, laeſis, vulneratis, occiſis.

βλασφημεῖν, phyſ. de perſ. contra homines, cum adv. vel acc. rei, ἀπρεπέστερα βλασφημοῦντες, indecentius maledicentes, 2, 2, 7. mortuo Commodo. ſed c. adiuncto, πόῤῥωθεν ἑστῶτες ἐβλασφήμουν καὶ κακῶς ἠγόρευον, exſecrabantur, 1, 6, 20. opp. pr. εὐφημοῦντος λ. it. cum acc. perſ., βλασφημοῦντες τὸν Ἰουλιανὸν παρόντα, convicia facientes Iuliano, 2, 7, 8. opp. ſq. εὐφήμουν. at cum acc. illo tantum τὸν Ἰουλιανὸν ἐβλ. Iuliano maledicebant, ib. 5.

βλασφημία, abſol. εἰς τοῦτον ἀπέσκωπτε καὶ μέχρι αἰσχρᾶς βλασφημίας, convicia, 4, 12, 3. † εἰς αὐτὸν ἀποῤῥίπτειν δυσφήμους καὶ αἰσχρὰς βλασφημίας, maledicta, 8, 5, 3.

βλάσφημος, de re, βλάσφημα πολλὰ εἰς τὴν Ῥώμην - ἀποῤῥίψας, probra, 7, 8, 21. ſc. ῥήματα, πράγματα, rel. *probroſa.*

βλέμμα, phyſ. βλέμματι δριμεῖ ἀφορῶν εἰς λ. adſpectu, 4, 5, 17.

βλέπειν, phyſ., activa notione, de perſ., c. acc. rei, ἵππον ὤφθη, videre, 2, 9, 6. in ſomnio. † c. opp. ἵνα μὴ μόνον ἀκούειν τὰ γινόμενα, ἀλλὰ καὶ βλ. ἔχωσι 7, 2, 15. in pictura. ſed cum praep., οἱ προϊόντες αὐτοῦ ἐκήρυττον, μηδ᾽ εἰς αὐτὸν βλέπειν, in ipſum intueri, 3, 11, 5. at c. adv., κάτω β. ſpectarent, ib. — † τὸ μειράκιον ἡδέως ἔβλεπον, adoleſcentis adſpectu delectabantur, 5, 3, 17. ὡς ἐπὶ πολὺ τὸν Μαξῖνον οὐκ ἔβλεπον οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ μαχόμενοι, conſpiciebant 5, 4, 16. = pugna profugum. ſed † intransitive, πιστεύσαντες, Ἀντωνίνου τε εἶναι τέκνον καὶ ὁμοιότατόν γε, βλέπειν γὰρ οὕτως (αὐτὸν) ἤθελον, videre, 5, 4, 5. vultum f. formam habere; † impropr., εἰκόνα Ἡλίου ἀνέγραφον εἶναι θέλουσιν, οὕτω βλέποντες, intuentes, 5, 3, 11. fingentes ſibi animo, imaginantes; † c. praep., πάντας ἀνέπειθεν εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνον, ut ſe unum intuerentur, 3, 15, 2. revereri, ſuſpicere, obtemperare; εἰς ἕνα βλέποντας, unum intuentes, 4, 5, 15. — †† τὴν ἑτέραν (μοῖραν τοῦ στρατοῦ) ἔπεμψε, πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέρη τῆς βαρβάρου γῆς βλέπουσαν, ſpectantem, 6, 5, 3. tendentem, euntem, iter dirigentem; ſed de re, ἀπὸ τῆς ἀρκτῴας θαλάσσης ἐπὶ τὴν (θάλασσαν) μεσημβρίαν βλέπουσαν διήκειν, ad id (mare,) quod meridiem ſpectat, 2, 11, 16. vergit, directum eſt, ſitum eſt. — Sed Paſſ., phyſ. de perſ. c. adv. et nominativo particip. f. modi, αὐτὸς ἐβλέπετο πολλάκις ἡνιοχῶν λ. conſpiciebatur aurigans,

Digitized by Google

5, 6, 23. it. de re, ἀςέρες ἡμέριοι συνεχῶς ἐβλέποντο, per diem perpetuo conſpiciebantur, 1, 14, 1.

βοᾶν, propr. de perſ., c. nominat. particip. ſ. modi, ἐβόα, πάντα δώσειν, ὑπισχνούμενος, clamabat, 2, 6, 11. ſed c. adiuncto per copulam, ἐπελθόντες πανδημεὶ ἐβόων, καὶ τὸν Κλέανδρον εἰς θάνατον ᾔτουν, vociferabantur, 1, 12, 11. at cum praep. et coni. βοῶντες πρὸς δῆμον, ὅτι λ. clam. 8, 8, 16. it. c. inf. perf. ἐβόα, ἐκπεφευγέναι 4, 4, 9. 14. at c. fut. † ἐβόων καὶ ἠπείλουν, ἀποκτενεῖν αὐτοὺς 7, 10, 11. ſi non eſt, ut 1, 12, 11. ſed cum acc. rei et adv. τοιαῦτα κάτω παρεςῶτες ἐβόων, ὡς ἐξάκουςα εἴη, talia cum clamore dicebant, ut 8, 3, 6. μέχρι τινὸς τοιαῦτα διαφόρως βοῶντες πρόσέμενον, vocif. 6, 9, 10. † ἐβόων διάφορα, οἱ μὲν λέγοντες λ. οἱ δὲ βλασφημοῦντες λ. cl. diverſa, 2, 2, 7. cum acc. rei ſ. c. adv. pro illo loci pr. Tum in bello et pugna ineunte, c. abl. rei ſ. modi, οἱ βάρβαροι (Parthi) μεγίςῃ κλαγγῇ βοήσαντες, ἐπέδραμον τοῖς 'Ρωμ. maximo clamore vociferantes, 4, 15, 2. †† c. adv. et adiuncto, ἐμὲ καλοῦσι 'Ρωμαῖοι, καὶ, συνεχῶς βοῶντες, ἐπείγουσιν, clamantes, fatigant, ut 2, 8, 3. cf. 2, 7, 5. 8. ſq.

βοὴ, propr., populi in concione, c. gen. perſ. et praep., διαγγελθείσης τῆς τοῦ δήμου 'Ρωμαίων γνώμης, καὶ τῆς ἐπαλλήλου ἐν ταῖς συνόδοις βοῆς, inclamatione, 2, 7, 9. ſed abſ. †τοῦ 'Ρωμαίων δήμου τὸ κοῦφον - καὶ μέχρι βοῆς θρασὺ, audaciam, tantum clamore tenus procedentem, 7, 8, 12. † τοῦ δήμου ἑκάςοτε καλοῦντος (αὐτὸν) μεγάλαις βοαῖς. clamorib. 5, 2, 6. ſed militum, poſt orationem ducis, πᾶσαν προθυμίαν διὰ τῆς β. ὑποσχόμενοι, clamore, 3, 6, 17. † ipſius imperatoris oratoris, μεγάλῃ βοῇ ἔλεξε τοιάδε, magna voce, 2, 13, 9. ταῦτα εἰπὼν μ. β. 4, 5, 17. — †† in bello, c. gen. perſ. et opp., οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο, οὔ τι γε τῆς μάχης, clamorem veſtrum, 2, 10, 12. Romanorum ſub pugnam, baritum; †† ἀγγειλάντων τινῶν, ὅτι δὴ βοῆς ἦχος πλήθους ἐξακούεται, clamantis ſonum multitudinis exaudiri, 6, 9, 4.

βοήθεια, impropr., de perſ., in tumultu, c. gen. perſ., τῇ τοῦ δήμου βοηθείᾳ ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι, auxilio, 2, 5, 5. ſed in bello, c. gen. loci, δεῖσθαι χειρὸς πλείονος πρὸς βοήθειαν τοῦ τόπου, ad ſuccurrendum regioni, 3, 14, 2. defenſionem. †† εἰ δέοιτο βοηθείας ὑπισχνοῦντο, ſi indigeat, auxilia pollicebantur, 2, 8, 13. qui Bg., facto commate poſt v. δ., cepit β. in acc. plur. et de perſ., pro militibus et copiis auxiliaribus, cum poſito contra commate poſt β., ſit gen. ſing. et de re.

βοηθεῖν, phyſ. de perſ., cum dat. perſ., ἄπεισι βοηθήσων 'Ρωμαίοις, abire ad auxilium ferendum Romanis, 2, 7, 11. opitulaturum; — ſed εἴ τινες ἠκολούθησαν αὐτῷ βοηθήσοντες, ſecuti fuerant ipſum auxiliaturi, 6, 7, 17. c. eodem caſu, vel minus, et abſ. ut, praeter adv., in hoc, βοηθεῖν αὐτὸν τὴν ταχίςην ἠξίουν, ſuccurrere (ipſum) quam primum optabant, 2, 7, 5. ubi tamen e pr. τὸ πλῆθος vel 'Ρωμαίων repetas dat. pron. ἑαυτοῖς.

βοηθὸς, trop. de perſ., θεοὺς ἔχοντες βοηθοὺς, diis freti auxiliatoribus, 3, 6, 16. faventibus, ſecundantibus.

βολὴ, phyſ., c. gen. rei, hoſtili animo, διεφθείροντο ὑπὸ τῆς τῶν λίθων συνεχοῦς βολῆς, iactu, 1, 12, 18. † βάλλοντες αὐτοὺς λίθων βολαῖς, iactibus, 7, 12, 11. † c. praep. μή που καὶ λίθων τὶς βολὴ ἀπὸ τῶν δωμάτων - γένοιτο, coniectus, 2, 6, 19. niſi praep. pendet a v. γέν. Sed honoris ergo, τὸν βασιλέα ςεφά-

γων καὶ ἀνθέων βολαῖς ὑπεδέχοντο, fparfionibus, 1, 7, 11. ἀνθ. β. ἐτίμων τὸν βασ. 4, 8, 19. †† impropr. ὀφθαλμῶν ἀρθμιαι καὶ πυρώδεις βολαὶ, faces, 1, 7, 9. iactus, coniectus, ictus, noftrat. *Blicke.*

βορὰ, propr. τὰ σώματα εἴασαν κυσί τε καὶ ὄρνισι βορὰν, efcam, 8, 6, 24.

βουλεύεσθαι, trop. Paff. de re, c. praep., οὐδὲν - τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίνου βουλευομένων, quae ab A. agitarentur, 5, 8, 8. fed abf. ἐπακοῦσαι τῶν β. quid confultaretur, 7, 11, 5. τὶ τῶν βεβουλευμένων, quid conftitutum effet, 1, 9, 21. ἀτελῆ κατέλιπε τὰ βεβουλευμένα, confilia, ib. 22. † ὃς προεῖπε τὸ βεβουλευμένον μᾶλλον, ἢ ἔδρασε, confilium, 1, 8, 13. Sed Med. de perf. c. adv. et praep. περὶ βασιλείας ἤδη - ἐβουλεύετο, deliberabat, 1, 10, 7. — †† fimul c. pron. acc. μηδέ τι περὶ τῆς εἰς Ῥώμην ἀφόδου βουλεύσασθαι ἐθάῤῥησαν, neque quidquam de - cogitare aufi funt, 2, 10, 13. nifi pron. pertinet ad v. ἐθ. it. c. inf. aor., ἐβουλεύσατο, ftatuit, 1, 16, 8. ἐβουλεύσατο, conftituit, 6, 6, 2. ἐβουλεύσαντο, decreverunt, 2, 5, 2. 6, 8, 10. fed c. acc. rei, ἀφειδῶς πάντα καὶ φανερῶς, ἃ ἐβουλεύετο, λέγοντος, quae cogitaret, 5, 8, 8. τὸ πρακτέον ἐβουλεύοντο, quid factu opus effet, confultabant, 2, 1, 6. †† ὀλέθρια βουλεύσασθαι ἑαυτῷ λ. pernicíofe confulere fibi, 1, 8, 10. capere confilia noxia fibi. †† Ἀλέξανδρος, ὡς ᾤετο, ἄριστα βεβούλευτο, optime cogitaverat, 6, 5, 10. paff. p. med. — et c. adv. ††† συνεδρίῳ βουλεύοντι 7, 7, 11.

βουλευτήριον, curia, Rom. 5, 5, 12. 7, 11, 2. 7, 2, 15.

βουλευτικὸν συνέδριον, 7, 7, 11. confulens curia.

βουλὴ, trop. abf. de perf., οἱ ἄριστοι τῆς βουλῆς, optimi ex fenatu, 1, 6, 18. νεανίσκον, καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς β. et ipfum fenatorii ordinis, 1, 8, 11. † συνωμότας τῆς β. λαβών τινας τῶν ἐξεχόντων, fenator. ordinis, ib. 1. † τῶν ἀπὸ τῆς β. ἁπάντων, fenatu univerfo, 7, 1, 11. † κατῆλθεν ἐπὶ τὸ συνέδριον τῆς β. in curiam, 2, 3, 5. Sed c. adi. σύγκλητος v. ib.

βούλησις, trop. c. gen. perf., in bonam partem, πειθόμενος τῇ ἐκείνων βουλήσει, voluntati, 6, 8, 14. fed in malam, μαθοῦσα τὴν παράλογον οὕτω καὶ ἄπρακτῆ βούλησιν αὐτοῦ, confilium, 1, 16, 10. i. q. pr. γνώμην. † ἃ δὴ μικρὰ καὶ ὀλίγα, οὐδ' αὐτάρκη τῇ αὐτοῦ β. ᾤετο, nec fatis fuae cupiditati, 7, 3, 12. ut Lat. hoc, p. cupiditas pecuniae, avaritia.

βούλομαι, med. de perf., abf., παντὶ τῷ βουλομένῳ, cuivis, cui libeat, 1, 10, 12. τὰ σώματα αὐτῶν παρέδοσαν σύρειν - τοῖς βουλομένοις, iis, qui vellent, 5, 8, 17. 8, 5, 24. †† ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἦγον οὔ τι βουλόμενον, minime volentem, 7, 1, 21. i. q. pr. ἄκοντα. †† c. adiuncto, ἄκων καὶ μὴ βουλόμενος ἀναδέχεται (τὴν τιμὴν,) nec fponte fe nec volentem fufcipere, 6, 8, 14. it. fimul c. adv., ὡς αὐτὸς εὔχομαί τε καὶ βούλομαι, volo, 3, 12, 4. fed c. adv. folo, εἰ καθ' ἑαυτὸν ἑκάτερος διάγοι, ὡς βούλοιτο, prout vellet, 4, 1, 4. τὸ πλῆθος - ἀλόντων, ὡς ἕκαστος ἐβουλήθη τῶν τότε συγγραψάντων, ἱστόρησεν, ut quisque voluit, 3, 7, 15. it. c. coni., ὡς μηδὲ, εἰ βουληθείη τις, δύνασθαι λ. fi voluerit quis, 2, 10, 11. †† c. adv. et fimul inf. praef., νοεῖσθαι μᾶλλον ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, ἢ ἀκούεσθαι, malebat, 4, 4, 16. Porro c. folo inf. a) praef., ὁ πόλεμος, εἴ τις οὕτως αὐτὸν καλεῖν βούλοιτο, velit, 7, 8, 18. † ἐβουλόμην μὲν, - ποιεῖσθαι λόγους λ. voluiffem, 6, 3, 5. vellem, ἐβούλετο λ. 1, 14, 19. ἐβούλοντο λ. 3, 14, 8. Sic particip. βουλόμενος λ. cupiens, 7, 4, 3. fed et b) c

Digitized by Google

inf. aor. 1. 3, 9, 1. pro quo §. sq. ἠθέλησε, 3, 14, 3. sq. §. θέλων, tum §. 9. ib. seu βουλόμενοι λ. cum vellent, 2, 1, 1. †† εἴτε ἀληθῶς ἐφαντάσθη τισὶν, ἢ βουλομένοις λ. an ita voluerint vidisse, ne, 8, 5, 21. cf. 4, 4, 8. 4, 9, 2. † βουλόμενος κωλῦσαι λ. dum conatur, 7, 7, 8. † προσποιήσασθαι, βούλεσθαι καὶ διαλεχθῆναι λ. se velle, 7, 6, 14. sed per alia tempora, ὡς πρῶτον ἀπατῆσαι βούλεσθε, λ. ut velitis, 2, 1, 22. ἐβούλετο λ. 1, 13, 1. 8, 8, 10. † 1, 17, 3. post syn. ἤθελεν. †† οὔς ὁ δῆμος οὐκ ἐβ. αὔξαι, noluisset, 8, 8, 17. c) c. inf. aor. 2. τὰ γράμματα ἔλεγεν, ἔτι δὴ βούλεται λ. quasi vellet, 4, 10, 3. βουλόμενος λαβεῖν λ. cupiens, 3, 6, 7. 7, 11, 3. d) c. tempore utr. in vicinia, ὡς μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ - οἰκεῖν, ut nec amplius vellet, ἀλλὰ γὰρ μετοικισθῆναι ἐβούλετο, 1, 15, 17. ††† μόνος εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ στρατῷ, καὶ μηδένα αὐτῷ παρεῖναι κρείττονα, solus esse cupiens in exerc., ac neminem circa se esse potiorem, 7, 1, 8. in dupl. rectione, primum cum nominativo et inf., deinde c. acc. et inf. Denique c. acc. rei, ἕκαστος, ὃ βούλεται σχῆμα, ὑποκρίνεται, quam vult personam, 1, 10, 12. ἐξουσίαν, ὃ βούλεται αὐτὸς, κτήσασθαι, quod vellet, 4, 11, 11. πάντα, ἃ ἐβούλετο, quae volebat, 3, 5, 10. ὅσα ἕκαστος ἐβ. quantum vellet, 8, 6, 8. πάντα δώσειν, ὅσα βούλονται, quae vellent, 2, 6, 11. † τίνα ἔλεγχον μείζονα βούλεσθε; quodnam argumentum vultis? 3, 12, 12. † οὐκ εἰς ἃς ἐβούλετο ὄχθας κατηνέχθη, non ad quas volebat, 3, 9, 14. πρόφασιν εἰς ἃ ἐβούλοντο τῆς τύχης παρασχούσης, ad ea, quae volebant, 5, 3, 1. †† de re, c. dat. pers. et nominativo rei, ὁ θώραξ σοὶ τί βούλεται; quid lorica sibi vult? 3, 12, 23. quid lorica tibi vult; quid lorica tua sibi vult; quid indicat lorica, qua tu indutus es; cur tibi est lorica; cur s. quo consilio indutus es lorica?

βραδύνειν, de pers. phys. c. adiuncto modi, ὡς - ἑκόντα (αὐτὸν) βραδύναντα, quasi de industria cessasset, 5, 7, 10. in adventu cum exercitu ad pugnam; trop. c. praep., ὁ πατὴρ ἐπὶ πολὺ νοσῶν, καὶ πρὸς θάνατον βραδύνων; ad mortem tardus, 3, 15, 3. cunctans, s. mori cunctans, s. tardius mori; ἐθαύμαζον, ἐπ' ἐμοὶ Κόμμοδον βραδύνοντα, mirabar, in me Commodum cessare, 2, 1, 16. tarde me interficere.

βραδὺς, propr. neutr. p. adv., βραδύτατα τοῖς προσιοῦσιν ἀποκρινόμενος, tardissime, 5, 2, 7.

βραδυτὴς, propr., c. adiuncto, μελλήσεως καὶ βραδυτῆτος δοὺς δίκας, tarditatis, 3, 4, 15.

βραχὺς, phys. de re, ἐξοχάς τινας βραχείας, exiguas, 5, 3, 11. βραχυτάτου κατασκευάσματος, minima, 4, 2, 22. βραχύτατον (οἴκημα) brevissimo, ib. 14. sed trop. εἴ τις πρός τινα βραχεῖαν αἰτίαν εἶχε μίσους, vel exiguam, 7, 7, 7. ἐπὶ βραχυτάταις αἰτίαις ἀνῃροῦντο, ob minimas, 4, 6, 5. † neutr. p. subst. s. adi. ἐπὶ τοῖς βραχυτάτοις ῥᾷστα κινουμένῳ (τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει,) minimis momentis, 4, 8, 18. per ellips. subst. πράγμασι s. αἰτίοις etc.

Βρεττανία, Britannia, 3, 14, 1. 4. 3, 15, 15. 2, 15, 10. 1. 3, 7, 2. 3, 8, 4.

Βρεττανοὶ, Britanni, 3, 7, 6. 9. 3, 14, 8. 3. 9. 11. 7. 3, 15, 17.

βρέχεσθαι, pass. phys. c. praep. de anim. ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἕλος, καίτοι ὑπὲρ γαστέρα τοῦ ἵππου βρεχομένου, quamvis equus mergeretur, 7, 2, 13. sed de pers., ἑαυτοῖς, (German.) ἐς γόνυ βρεχο-

μένοις διατρέχειν (per paludes) immersis, ib. 11. sed ἔδει τοῖς βαρβάροις (Britann.) διαθεῖν (per paludes) βρεχομένοις μέχρις ἰξύων, immersi, 3, 14, 12. madefactis, s. ita, ut madeant.
βρόχος, phys. Γορδιανὸς ἀνήρτησεν ἑαυτὸν βρόχῳ, suspendit se ipsum laqueo, 7, 9, 9. ἐν β. τοῦ βίου ἀνεπαύσατο, laqueo vivere desiisse, ib. 20.
Βυζάντιον, Byzantium, Constantinopolis, 3, 1, 10. 3, 2, 1. 5, 6, 18. sq. 4, 3, 13. 5, 4, 22.
βύρσα, propr. ὅτε τὴν Καρχηδόνα ἔκτισε, βύρσαν κατατεμοῦσα, corio dissecto, (Dido) 5, 6, 9. † τὰ ἐκ βυρσῶν (ὅπλα), coriacea, 8, 4, 27. sc. ὄντα s. πεποιημένα, εἰργασμένα, quae e corio erant facta.
βωμὸς, propr. c. gen. quasi pers., τὸν ἱδρυμένον βωμὸν τῆς Νίκης, aram, 7, 11, 5. sed abs. de eadem, πληγέντες, πρὸ τοῦ βωμοῦ ἔκειντο ib. 8. cf. 7, 3, 15. ut in sacris variis, extra Romam etiam, πανταχοῦ αὐτῷ βωμῶν ἐςεμμένων, cum altaria (ei) coronarentur, 4, 11, 3. imperatori advenienti; οἴνου ἀμφορέας τῶν β. προχέων, ante aras, 5, 5, 16. cf. ib. in pr. et sqq. 5, 3, 15. † θύσας ἐπὶ τῶν μεσογίων β. ad ar. 7, 12, 18. cf. 8, 6, 14. 17. 4, 8, 20. 2, 2, 6.

Γ.

Γαλατία, Galatia, Asiae minoris regio, 3, 2, 11. 3, 3, 1.
Γαλλία, Gallia, Transalpina, eius que pars, Celtica s. Lugdunensis, 3, 7, 2. 5. 3, 15, 17. † τὰ κατὰ τὰς Γαλλίας - ἄριςα διαθεὶς, rebus Galliae, 3, 8, 4. Cisalpinae et Transalpinae.
Γαλλικανὸς, Gallicanus, Consularis, 7, 11, 6. 10. sq. 13.
Γάλλος, Gallus, fluvius Phrygiae, ad urbem Pessinuntem, 1, 11, 7.
γαμβρὸς, propr., de iam nupto, c. gen. pers. sed oppresso, ὄντος γαμβροῦ (αὐτοῦ,) generi sui, 4, 5, 13. 6, 1, 20. sed impropr., spe tantum, de nondum nupto, καλεῖ (αὐτὸν ὁ βάρβαρος, rex Parth. Caracallam) γαμβρὸν ἐσόμενον, 4, 11, 1. sed cum gen. pers., δεξιούμενος νυμφίον μὲν τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ αὐτοῦ, generum suum, ib. 4. tum universe, ἁρμόζειν αὐτῷ, μὴ ἰδιώτου τινὸς γαμβρὸν γενέσθαι 4, 10, 4. sed abs. εὖ τοὺς πλούτου περιβολαῖς λαμπροὺς, λ. γαμβροὺς αὐτῷ γενέσθαι θέλων 1, 2, 3.
γαμεῖν, propr. ὡς δὴ γαμούντων θεῶν, diis nubentibus, 5, 6, 12.
γαμετὴ, p. adi. c. subst. τῶν παλλακίδων -, ἧ οὐδέν τι ἀπεῖχε γαμετῆς γυναικὸς, a nupta uxore, 1, 16, 9. legitime solenni que ritu nupta, legitima uxore.
γάμος, propr. coniugium iam factum, c. gen. pers. ἁρμόζοντα καὶ σεβάσμιον εἶναι γάμον ἱερέως καὶ ἱερείας, connubium, 5, 6, 4. 11. sed abs. ib. 7. it. γάμῳ σωφρονίσαι (αὐτὸν) θέλων, matrimonio, 5, 10, 10. οὐ πάνυ τι ἡδόμενος τῷ γ. matrim. ib. 14. † τοῦ γάμου τὸ μῖσος διηγουμένη, coniugii, ib. 16. s. coniugis, mariti; — sed adhuc futurum, βούλεται ἀγαγέσθαι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον, ducere in matrimonium, 4, 10, 3. οὐχ ἁρμόζειν Ῥωμαίῳ γάμον βάρβαρον, matrim. ib. 11. † τὴν πρὸς τὸν γ. σπουδὴν, rei uxoriae studium, 4, 11, 1. † universe, ἔπαιζε γάμους ἀνθρωπείους, connubia, 5, 6, 6. †† τί γὰρ ἔχρῃζον αὐτῶν (φαρετρῶν καὶ τόξων) πρὸς γάμους; ad nuptias, 4, 11, 10. unas, et de nuptiali festivitate s. solennitate.

Digitized by Google

Γανυμήδης, Ganymedes, fabulosus ille, 1, 11, 4. sq.

γὰρ, notione A) causae; praeter alia vulgaria, (2, 3, 13. 2, 5, 12. 2, 14, 14. 4, 8, 17. 4, 14, 13. 6, 2, 17. 6, 5, 19. 21. 7, 1, 10. 7, 7, 7. 7, 8, 26. 8, 2, 16. 8. 3, 5. 8, 5, 14. 8, 7, 6.) in parenthesi, cum signis solitis uncis que, *nam* 1, 6, 11. 1, 10, 10. enim 1, 9, 15. 5, 4, 4. sq. sed sine his signis, remotiorem quam respiciens enunciationem, 2, 2, 20. 2, 14, 5. tum post ellipsin totius enunciationis alius 1, 13, 10. porro in oratione infinita, οὐδὲ γὰρ - ἔσεσθαι λ. neque enim rel. 8, 4, 24. cf. 7, 12, 15. 6, 2, 10. † cum particip. 7, 11, 3. minus ponitur, quam c. sq. v. finito ἦλθον λ. sed post praep., κατὰ γὰρ καιρὸν, λ. quo enim tempore, 2, 9, 6. μετὰ γὰρ Δαρεῖον λ. post Darium enim, 6, 2, 18. tum post secundam ab initio vocem, μὴ προχωρούσης γὰρ λ. haud procedentibus enim rel. 4, 4, 6.— Porro post alias particulas, a) ἅτε γὰρ 2, 6, 18. utpote enim, s. nam, ut rel, post punctum: at post comma et in parenthesi, *ut maiori enim*, 5, 3, 12. b) καὶ γὰρ αὐτοὶ λ. *nam* et *ipsi* 1, 6, 12. 1, 8, 8. ubi tamen et p. privo γὰρ, ut Lat. *etenim*, valeat, it. καὶ αὐτὴ γὰρ, *nam* et *ipsa*, 1, 17, 8. ubi divellitur, una voce interposita, at duabus, καὶ πάντες μὲν γὰρ ὄχλοι, ac omne quidem vulgus, 7, 7, 2. *etenim* omne *quidem* v., cf. in parenthesi iterum continuo, καὶ γὰρ μεσημβρίας λ. etenim rel. 1, 17, 1. cf. infra in καί. c) τῇ μὲν γὰρ λ. quippe 4, 5, 6. *nam* calamitatem *quidem* rel. cf. de γὰρ, post μὲν, semper in Lat. per *nam* ab initio enunciationis ponendum, ὁ μὲν γὰρ πατὴρ λ. nam pater quidem, 1, 5, 17. 2, 10, 14. 5, 1, 13. 7, 8, 18. 8, 4, 22.— Sic et d) in τὲ γὰρ, quo de in τὲ v. Tum praepositum aliis particulis, a) ἐβούλετο γὰρ δὴ λ. volebat nimirum, 1, 14, 19. nam *sane* rel. b) ἐκεῖνοις γὰρ καὶ ἐπιβουλεύοντα ᾔδεσαν λ. illis enim et insidiari, 2, 2, 6. ubi καὶ sit p. *etiam*, vel γὰρ καὶ p. pr. καὶ γὰρ, et Lat. *namque*; cf. κινδύνων γ. καὶ μειζόνων λ. pericula enim et maiora, 2, 3, 2. 6, 1, 23. B) notione alia, a) adversativa, in ἀλλὰ γὰρ, ὥσπερ λ. verum enimvero, quasi rel. 1, 8, 5. p. Lat. sed *enim*, at *enim*, verum *enim*, et p. priva aliqua advers. it. ἀ. γ. verum 7, 8, 9. post praeced. neg. οὐ §. 7. et 8, 7, 18. post neg. μηδὲ §. pr. b) post pron. interrog., τίς γὰρ λ, quis enim 3, 12, 23. vel, ut Lat. *quisnam*, in affectu et commoto animo, p. quis *tandem*. c) an pro δὲ, sensu advers., ἐνεκάλει γὰρ λ. obiiciebat autem 3, 5, 2. 8, 3, 18. 8, 4, 22. 8, 7, 6. C) per Vs. Bg., ἀρχῆ. ἐσομένην γὰρ σώφρονα λ. imperio; quod sobrium futurum rel. 2, 2, 9. ubi simul in pron. dederit; sed omittit 4, 12, 5. ἔδει γὰρ ἄρα λ. pro *nam* sane rel. cf. 8, 6, 17.

γαστὴρ, propr. absol. de femina et matre, ἅμα τῷ τῆς γαστρὸς προελθεῖν, simul ac ex alvo prodii, 1, 5, 14. utero, sc. τῆς μητρός, sed de anim., ὑπὲρ γαστέρα τοῦ ἵππου βρεχομένου, supra alvum, 7, 2, 13. at impropr., ἐπειχθεὶς ὑπὸ τῆς γ. urgente alvo, 4, 13, 9. stimulatus ab alvo s. coactus intestinis, s. iis, quae erant in alvo, excrementis; sq. τὰ ἐνοχλοῦντα. †† ὅσοι τὸ εὔδαιμον γαστρὶ μετροῦσι, ventre, 1, 6, 2. voluptatibus ventris ac gulae, edendi bibendi que.

γὲ, sensu restringendi, definiendi magis et explicandi, Lat. *quidem*, solitarium, post adi. πολλοῦ γε ὄντος τοῦ ἱμάτου, certe cum esset rel. 1, 17, 24. saltem s. scilicet; it. post adv. ὡς γε λ. ut quidem, 2, 4, 15. † εὖ γε, ὦ Κόμμοδε, euge, 1, 17, 10.

Digitized by Google

bene quidem f. praeclare fcilicet f. fane; †† οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο, οὔ τι γε τῆς μάχης, nedum, 2, 10, 12. p. affirm. minime fane f. profecto f. multo minus profecto, vel ne ulla quidem pacto. † οἳ δ' οὔ τι γε ἐπείθοντο, fed minime obtemperabant, 3, 13, 14. αἰτίαι τοιαῦται, οὔ τι γε ἄλογοι, minime improbabiles, 7, 4, 1. Porro poft copulam fimul, c. attic., καὶ τό γε πλεῖςον μέρος λ. ac maior pars. 4, 3, 4. et plurima quidem f. faltem rel., it. c. adi. καὶ οὐκ ὀλίγοι γε λ. ac non pauci, 2, 5, 14. Ἀντωνίνου τε εἶναι τέκνον, καὶ ὁμοιότατόν γε, et quidem fimillimum, 5, 4, 5. id que f. idem que. c. praep. τό τε Μακρίνου μῖσος, - καὶ πρό γε ἁπάντων ἡ λ. et ante omnia (quidem) 5, 4, 2. it. c. adv. εἵληφθε ῥᾳδίως, καὶ ἀκονιτί γε ἑαλώκατε, et fine negotio (quidem) capti, 2, 13, 10. οὐ πάνυ τι - πάντες ἠρέσκοντο, καὶ μάλιςά γε οἱ Παίονες, ac praefertim, 8, 6, 1. et maxime quidem. †† καίτοι γε οὔσης εἰρήνης, quanquam in pace, 4, 10, 1. etfi fane f. revera. †† μιᾶς γε ἡμέρας, uno die, 4, 4, 18. quippe f. fcilicet, vel *adeo*, noftrat. *fogar.*

γειτνιάζειν, phyf. de perf. c. dat. loci et adv. ἐγειτνίαζε τῇ πόλει τότε ςρατόπεδον, vicinus erat, 5, 3, 16.

γειτνιᾶν, id. οἱ Γερμανοὶ γειτνιῶντες, vicini, 1, 3, 12. 5, 3, 9. τὰ γειτνιῶντα ἔθνη, vicinas gentes, 2, 9, 17. 3, 7, 2. 6, 2, 21. — fed cum adiuncto τοὺς γειτνιῶντας καὶ ὁμόρους βαρβάρους ib. 10. — at c. dat. loci, ἔθνη ὁμοροῦντα καὶ γειτνιῶντα Ἰταλίᾳ, vicinas Italiae, 6, 7, 5. † fed cum dat. perf. f. loci, de loco f. perf.; Θρᾴκην, Μακεδόσι γειτνιῶσαν 4, 8, 1.

γείτων, phyf. de perf. c. adiuncto, adv. et dat. perf. τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη ποιεῖ Γερμανοὺς παρὰ τοσοῦτον ὁμόρους καὶ γείτονας Ἰταλιώταις, vicinos, 6, 7, 10.

γελᾶσθαι, paff. propr. de perf., cum nominativo particip. f. modi. πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζητῶν, ἐγελᾶτο (αὐτός,) ridebatur, 4, 8, 13.

γελοῖος, propr. paff. de re, αἰτίας γελοιοτάτας ἐπιφέρων, perridiculas, 5, 7, 11. fed neutr. p. adv. γελοιότατα ψηφισαμένων πάντων, perridicule, ib. 7.

γέλως, in malam partem, c. adiuncto et opp. οὐ θαύματος, ἀλλὰ χλεύης καὶ γέλωτος ἄξια, rifu, 7, 8, 5.

γελωτοποιοί, propr. εἶχον αὐτὸν ὑποχείριον, fcurrae, 1, 13, 16. genus mimorum.

γενεά, de temp., τριῶν γενεῶν διαδραμουσῶν, aetatibus, 3, 8, 18. hominis; faeculo elapfo, centum circiter annis; fumta γενεὰ f. aetate una tali pro 33 annis ac menfibus 4, certe intra 70 annos.

γένειον, phyf., γένειον ἀσκῶν, barbam, 5, 2, 7. τὸ γ. ἀποκειράμενος, barba detonfa, 5, 4, 12. γενείων σπαραγμοῖς ἐμπαροινοῦντας, barbam (duorum imperatorum) vellentes, 8, 8, 14. barbis vellendis.

γένεσις, propr. abf. ἀφορῶσιν εἰς τὰ τῆς γενέσεως εὐτελῆ σπάργανα, natalium, 7, 1, 5. ortus.

γενικός, de re, μή εἰς τι τῶν γενικῶν ἁμαρτημάτων ἐξοκείλῃ, cognatum vitium, 6, 1, 11. qui Bg. legerit συγγενικῶν, v. N.

γενναῖος, de perf., A) quoad animum, c. adiuncto et praep., ἐς τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἅμα καὶ θυμοειδής, alacris, 2, 9, 2. fed abf., extra bellum, ἀνὴρ γενναῖος γένου, fortis, 3, 11, 15. at in bello, de duce, μηδὲ ὑπὸ γενναίῳ ἀνδρὶ ςρατηγουμένων 3, 6, 14. 6, 9, 10. γενναῖον ςρατηγὸν 1, 4, 21. it. de

Digitized by Google

praefecto exercitus minore, εἰς τοῦτον, ὡς μηδὲ ϛρατιωτικὸν, μηδὲ γενναῖον, - ἀπέσκωπτε, ſtrenuum, 4, 12, 3. † Ἀλέξανδρον (Macedon.) καὶ Ἀχιλλέα, γενναιοτάτους καὶ μεγίϛους ἥρωας, fort. 4, 9, 5. tum de militibus gregar., γενναίων ϛρατῶν μαχομένων, validis exercitibus, 3, 7, 7. † δύναμιν, γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, fort. 7, 9, 7. † χρὴ ἄνδρας γενναίους εὔχεσθαι μὲν λ. 6, 3, 7. † λογάδας, ὅσους γενναιοτάτους ἠπίϛατο 2, 13, 21. — †† fem. αὐτοῖς ἐπιπεσούσης γενναίας δυνάμεως, valida multitudine. (manu militum,) 3, 7, 13. σὺν τρίτῃ μοίρᾳ, γενναιοτάτῃ οὔσῃ καὶ μεγίϛῃ, validiſſima, 6, 5, 16. 4. B) quoad corpus, de duce, ὡς γενναῖος ἐθαυμάζετο, fortis, 4, 7, 13. Caracalla, quoniam in pr. de re corporea ſermo; de militib. gregar., μόλις ὑπὸ τῶν γενναιοτάτων ϛρατιωτῶν Φερόμενα λ. validiſſimis, ib. 12. τοὺς Γερμανοὺς, - γενναίους ἐπιλεξάμενος, validos, ib. 3. †† c. acc. rei ellipt. (κατὰ) τὰ σώματα γενναιότατοι καὶ μεγάλοι, corporibus validiſſimi (Illyriciani) 2, 9, 15. † univerſe, νεανίαν τινὰ, - γενναῖον καὶ ἀκμαϛὴν λ. fortem, 1, 17, 24. Sed C) de anim., ἵππῳ γενναίῳ ἐποχούμενος, generoſo, 3, 4, 12. † μέγαν καὶ γενναῖον ἵππον λ. 2, 9, 6. †† λέοντας καὶ παρδάλεις, ὅσα τε ζῶα γενναῖα, λ. fortia, 1, 15, 6. quae non fugiunt ac timent, ſed ſtant, ſe opponunt, habent que animum pugnandi, invadendi ac laedendi. Tum D) de rebus non animatis, γενναίων πόνων, ingentium laborum, 4, 7, 14. 2, 11, 2. Sic Neutr., vario ſenſu, c. ſubſt. τέλος γενναῖον ἐπιθεῖναι εὐνοίᾳ, conſummationem praeclaram, 3, 11, 10. ubi tamen de re turpi ac caede alterius; ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει γενναῖα ἐφόδια, praeclara viatica, 2, 10, 11. † μεγάλων καὶ γενναίων ἔργων, ὧν ἔδρασε, egregie facta, 4, 14, 10. fortia, imperat. et ducis, Caracalli; †† γενναίοις τείχεσι καὶ ἐρύμασι, validis, 3, 1, 8. † γενναίῳ καὶ μεγίϛῳ τείχει ib. 14. τ. μ. καὶ γενναίῳ 3, 9, 7. At cum pron. †† διέγνω, δρᾶσαί τι ἢ παθεῖν γενναῖον, διὰ ξίφους χωρήσας καὶ φόνου, magnum, 4, 4, 5. in malam part. iterum. cum adiuncto et praep. ſimul, μηδέν τι γενναῖον ἢ πρόθυμον εἰς τὸ πολεμεῖν παρέχοντος τοῦ Ἀλεξάνδρου, nullam alacritatem, 6, 7, 24. †† cum artic., pro ſubſt., c. adi. οὔτε τὸ ὑμέτερον γενναῖον - ὑποϛῆναι, veſtram alacr. 2, 10, 17. † c. gen. rei, ἐκ αὐτῷ ἐθαυμάζετο τὸ τῶν πόνων γενναῖον, in laboribus alacritas, 2, 14, 3. fortitudo, i. animus voluntas que et patientia in laboribus ſuſcipiendis ac perſequendis; ſed † abſ. nisi c. opp., τὸ μὲν πρόθυμον τοῦ ϛρατοῦ ὑπῆρχεν αὐτῷ, (τῷ τῶν Ἀντιοχέων πλήθει,) τοῦ δὲ ἐμπείρου καὶ γενναίου λ. fortitudine, 3, 4, 3. † p. adv. ἔνθα γενναιότατα αὐτὸς τῆς μάχης ἦρξεν, fortiſſime, 7, 2, 12.

γενναίως, de perſ., οὐδενὸς ὄντος, τοῦ γ. αὐτὴν (τὴν ἀρχὴν) διοικοῦντος, fortiter, 2, 9, 9. moraliter, (c. generoſo contemtu rerum iniucundarum et iucundarum, laborum. voluptatum,) ſ. bellico ſenſu, ut in ſqq. locis, de duce aut militibus, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον γ. εὐτρέπιζεν, ſtrenue, 2, 14, 14. γ. ἀπομαχομένων τῶν ἐφεϛώτων ταῖς ἐπάλξεσι λ. 3, 3, 1. 3, 9, 9. ἀντέχειν γ. fortiter (e muris) 8, 3, 9. ſed in pugna, γ. μάχονται, ſtrenue, 4, 15, 9. γ. ἀνθεϛήκεσαν, fort. 5, 4, 14. ſtren. 7, 4, 10. graviter, 7, 6, 11. γ. κατορθοῦτε 6, 3, 12. †† ἴωμεν, τῇ συνήθει χρώμενοι προθυμίᾳ τε καὶ ἀνδρείᾳ, γενν. ἐπ' αὐτὸν, eamus, conſueta utentes alacritate et fortitudine, ſtrenue in eum, 3, 6, 16.

γεννᾶσθαι, propr. paſſ. de perſ. in opp. οὐ δοθέντα ὑμῖν, ἀλλὰ γεν-

νηθέντα αὐτοκράτορα, 1, 5, 16. sed c. praep. παρ' αὐτοῖς γ. καὶ τραφέντα (βασιλέα) 1, 7, 5.

γένος, de perf., per diversam lineam, quae dr., tum anteriorem s. adscendentem, τοὺς γένους μακραῖς διαδοχαῖς εὐπατρίδας, generis, 1, 2, 3. de maioribus. it. τὴν τοῦ γ. διαδοχὴν 2, 3, 9. † γένους πλῆθος, illustre genus, 8. 8, 9. de maior. vel consanguineis s. affinibus; tum descendentem, εἴ τι γένος ἦν βασιλικὸν, πᾶν ἐξέκοψεν, quidquid esset generis regii, 4, 5, 7. † δέξεσθαι πᾶν τὸ γ. ἔνδον (βασιλικὸν,) totam familiam, 5, 3, 23. tum obliquam s. collateralem, ἡμεῖς, τὸ σὸν γ., ἀπελ. nos, sanguis tuus, 1, 13, 3. nos, sorores tuae. Sed de toto aliquo et plurium communione. γένους ὁ Κόμμοδος οὕτως εἶχε, genere talis erat, 1, 7, 7. ἄνδρα ἐξ ἰδιωτικοῦ καὶ ἀσήμου γ. ex privata stirpe, 2, 5, 5. πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους ὀνόματι, ex familia, 2, 6, 16. † τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γ. παρέμενεν ἡ ἀρχὴ, apud posteros eius permansit regnum, 6, 2, 20. p. τοῖς ἐκ τοῦ γέ. ortis e genere illius, qui fuerunt e familia illius. † γένους ἔνδοξον ἀρχὴν παρασχεῖν καὶ τῷ ὑστέρῳ γένει, generis initia clara relinquere posteris, 5, 1, 17. — † εἰδότες, γένους ὄντα βασιλικοῦ, generis imperatorii, 5, 3, 15. — † ἠξίουν, τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλέα αἱρεθῆναι, ex Gordiani genere, 7, 10, 12. sq. syn. ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ. Porro θαρρῶν γένει, genere, 2, 15, 3. γ. ὑπερέχοντας 3, 8, 13. nobilitate, 4, 6, 5. it. γ. προὔχων 7, 5, 10. † εἰ τὴν βασιλείαν τῷ γένει ἀνανεώσαιτο, suae suboli, 5, 3, 22. sq. illo supra δέξεσθαι πᾶν τὸ γένος λ. — Tum ἀνήνεγκε τὸ γ. αὐτῇ ἐπὶ Τραϊανὸν πρόπαππον, genus, 1, 7, 7. † πρὸς γένος αὐτῷ ὑπάρχων, cum cognatus ipsi foret, 3, 10, 11. qui, quoad s. secundum genus s. genere ei erat propinquus. — †† per ellips. praep. (κατὰ) τὸ πρὸς πατρὸς αὐτῷ γένος, ἐκ τῶν τῆς συγκλήτου ἐπισήμων ἦν, paternum ei genus a senatorii ordinis primoribus erat, 1, 7, 6. qui Bg. sumsit nominativum sine commate, *genus*, quod *ei* erat *a* patre s. a parte patris; sed, cum commate et acc. ellipt. illo, *quoad* genus, *quod* ei *erat* a patre s. a parte patris; s. quoad paternum genus, s. paterno genere, *ex* senatus *primoribus* ipse *erat*; † Ἀλβῖνος, ἀνὴρ, τὸ μὲν γένος, τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπατριδῶν, vir generis quidem ex senatorio ordine patricii, 2, 15, 2. vir, *genere* quidem, *unus* patriciorum *e* senat. *ordine*. Porro c. nomine regionis s. populi, ὁ χιλίαρχης - ἦν τῷ γένει Σῦρος, genere Syrus, 3, 11, 17. natione, patria; sed per ellipt. acc., Περέννιον, ἄνδρα (κατὰ) τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτην, homine quidem Italo, 1, 8, 2. ἦν ὁ Περτίναξ τὸ μ. γ. Ἰταλιώτης, genere Italus, 2, 1, 9. Κλέανδρός τις ἦν, τὸ μ. γ. Φρύξ, genere quidem Phryx, 1, 12, 8. Ὁ Ἔκλεκτος - ἦν τὸ γ. Αἰγύπτιος, erat Aegyptius, 1, 17, 14. Σεβῆρος, ἀνὴρ τὸ μὲν γ. Λίβυς, genere quidem Afer, 2, 9, 2. Μαισὰ ἦν τις ὄνομα, τὸ γ. Φοίνισσα, gente Phoenissa, 5, 3, 2. Ἀρσάκης, τὸ γ. Παρθυαῖος, natione Parthus, 6, 2, 19. † τῆς δὲ συγκλήτου ἀνὴρ ἀπὸ ὑπατείας μὲν νεωστὶ, Γαλλικανὸς ὄνομα, Καρχηδόνιος δὲ τὸ γένος, genere Carthaginiensis, 7, 11, 6. † ἦν δέ τις ἐν τῷ στρατῷ Μαξιμῖνος ὄνομα, τὸ μὲν γένος τῶν ἐνδοτάτων Θρακῶν, erat - Maximinus nomine, oriundus ex intimis Thracibus, 6, 8, 1. †† φύσει ἦν τὸ ἦθος, ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, moribus perinde, ut gente, barbarus, 7, 1, 4. ††† μὴ δεῖν μηδέτερον γένος νοθεύεσθαι, neutrum genus, 4, 10, 13. neutram gentem, Rom. et Parth.

γεραίρειν, trop. de pers. c. acc. pers. et abl. rei s. modi, ὁ δῆμος

Digitized by Google

πάσαις γεραίρει (αὐτὸν) εὐφημίαις, ornat, 2, 2, 21. uti, proferre de f. erga, nostrat. *beehren*.

Γερμανία, Germania, 8, 7, 21.

Γερμανικὸς, Germanicus, fubft. nomen viri, Γερμανικὸν τὸν Νέρωνος, Germanicum, Neronis fratrem, 4, 5, 13. alias *Britannicus* dictus, fub Claudio vivens. Sed adi. de populo, τὰ πρὸς τὸν Γερμανικὸν πόλεμον παρεσκευάζετο, Germanicum bellum, 6, 7, 12. bellum contra Germanos. † Titulus imperatorum, ἀντὶ Γερμανικοῦ λ. pro Germanico, 1, 15, 19. in ftatua.

Γερμανοὶ, fubft., populus, οἱ Γ. γειτνιῶντες, Germani, 1, 3, 12. 4, 7, 4. bis. † τὰ μέχρι Ὠκεανοῦ Γερμανῶν ἔθνη βάρβαρα 7, 2, 20. (1. 5. 10. 13.) πάντας τοὺς ἐπέκεινα Γερμανούς, ulteriores Germanos, 4, 7, 3. trans Danubium, cf. §. 2. † εἰς Γερμανοὺς ἠπείγετο, in Germaniam, 6, 7, 11. ad f. contra Germanos, (cf. 5. 7. 9. 14. 17. 22. 24.) εἰς Γερμανοὺς ἐλθὼν, Germaniam ingreffus, 6, 8, 8. Germanos invadens, aggreffus, ἐπὶ Γερμανοὺς διαβήσεσθαι, adverfus Germanos tranfitur. 7, 1, 13. 16. †† p. adi. Γερμανῶν ἱππέων μέγα τὶ πλῆθος ἐπήγετο λ. Germanorum equites magno numero fecum ducebat, 8, 1, 5. qui Bg. ceperit pro gen. dupl. cf. 8, 4, 6. Γερμανοὶ δέ τινες, it. 8, 6, 12. 8, 8, 3. 10. fq. 15. 19.

γέρων, de perf., ea que certa aliqua, ἀνέπειθεν ἰατροὺς καὶ ὑπηρέτας, κακουργῆσαί τι περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος, fenis, 3, 15, 4. Severi, it. 8. fq. fed φείδεσθαι γέροντος, λ. feni, 7, 5, 9. Gordiano patri.

Γέτας, Geta, 4, 4, 7. fed ὁ Γ. 4, 3, 15. fic Γέτα ib. 12. fed τῷ Γ. ib. 14. fq. at femper τὸν Γέταν ib. 4. 13. 4, 4, 19. † τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν (αὐτοῦ, τοῦ Σεβήρου,) τὸν Γ. καλούμενον, qui Getas vocabatur, 3, 14, 17.

γέφυρα, propr. τὴν φρουρὰν τῆς γεφύρας λ. pontis, 7, 1, 16. (λύσαντας τὴν γέφυραν ib. et §. fq. cum 8, 4, 4. fq.) τὴν γ. ζεύξας ib. διαβὰς τὴν γ. 7, 2, 1. γεφύραις διαλαμβάνειν τὰ ἑλώδη χωρία 3, 14, 10.

γεφυρόω, phyf. de perf., c. acc. rei f. fluenti, ὅπως τὸν ποταμὸν γεφυρώσῃ, quo pacto fluvium ponte iungeret, 8, 4, 8. fupra fluvium conftruere pontem e lignis, navigiis, cupis; γεφυρώσας τὸν ποτ. poftquam pontem impofuiffet flumini, 7, 1, 13. εἴτε ῥεῖθρον γεφυρῶσαι (ἔδει,) five flumen ponte iungendum, 4, 7, 6. — †† ξύλων ἀπορία καὶ νεῶν, ἃς ἔδει ζευχθείσας γεφυρῶσαι τὸ ῥεῖθρον 8, 4, 9. quae iuncta oporteret f. deberent flumen inftruere ponte; per tropum; ut dicantur ligna et navigia facere pontem in flumine. †† paff. de re ac fluvio ipfo, τὸν ποταμὸν ναυσὶ διαλαμβάνων, αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας συνδεθεισῶν, γεφυρωθέντα (αὐτὸν, τὸν ποτ.) εὐμαρῆ τὴν διάβασιν τοῖς στρατιώταις παρέξειν ᾤετο 6, 6, 13. fluvium navigiis occupans his inter fe colligatis eum (fluvium) ponte inftructum putabat facilem tranfitum militibus praebiturum.

γεωργέω, phyf. de perf. c. acc. rei f. loci a) eodem, unde eft compofitum, ἡ Λιβύη, πολλοὺς εἶχε τοὺς τὴν γῆν γεωργοῦντας, multos habebat agrorum cultores, 7, 4, 9. multos habebat, qui terram f. agrum colerent, b) c. fyn. δοὺς - χώραν γεωργεῖν, conceffis agris ad colendum, 6, 4, 11. dans, concedens iis agros ad col. c) c. fimili, τοῖς ἄμπελον μὴ γεωργοῦσιν, iis, qui vitem non fererent, 8, 2, 8. d) oppreffo cafu loci, πρὸς οἶνον μάλιστα πολύγονον γεωργοῦντες, vini praefertim fecundum folum colen-

tes, ib. qui Bg. suppleviſſe videatur Gr. ſubſt. τὸ πέδον ſ. πεδίον, cum procedat aeque, repetere e prr. γῆν aut χώραν. † ἔδωκε γεωργοῦσιν ἀτέλειαν, agricolis, 2, 4, 13. ubi in pr. e vulg. lect. modo praecedit Ἰταλίαν, ut iterum liceat explere illorum alterutrum γ. ſ. χ. it. ad locum † c. ſyn. verbo, ἐπιμεληθέντι καὶ γεωργήσαντι (αὐτὴν,) curantem id (ſolum) et colentem, ib. 12.

γεωργία, abſ. οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἄνθρωποι - γεωργίᾳ προσεῖχον, agriculturae, 2, 11, 6.

γῆ, qua pars inferior mundi totius, γῆς σεισμοὺς, terrae motus, 1, 1, 5. σεισμοῦ - προγενομένου γῆς, t. m. 1, 14, 4. At c. opp. οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ 2, 11, 8. † in tacita opp. et relat. illa, Κρόνον, κατελθόντα εἰς γῆν 1, 16, 3. † τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν, res orbis terrarum, 1, 5, 18. ſuppl. πράγματα, poſt εἰς οὐρανὸν et ſyn. τῶν ἐν ἀνθρώποις. Sed opp. mari, p. terra firma, τὴν γῆς καὶ θαλάττης τοσαύτην ἀρχὴν 2, 10, 8. 4, 3, 19. μακρᾷ γῇ καὶ θαλάττῃ πολλῇ διῃρημένοι, magno terrarum maris que intervallo diſcreti 6, 7, 10. γῆν καὶ θάλατταν ἐκτήσαντο, terram, 2, 11, 7. † ſimul c. adv. τὰ ἀπὸ θαλάττης - ἀναγκαῖα ἀνέπεμπεν εἰς τὴν ἄνω γῆν, ab ipſo mari res continentem incolentibus neceſſarias. 8, 2, 7. v. ἄνω. † c. opp. ſyn. partim, et c. adiuncto, τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου διὰ γῆς ἢ ποταμῶν κατακομιζόμενα, per terram, ib. Tum, quatenus conſeritur, ἀρώματα, - ὅσα γῆ φέρει 4, 2, 16. τῆς γ. ὑπ' αὐτοῦ δεδῃωμένης 8, 5, 8. † κοινωνία τῶν γῆς καὶ θαλάττης καλῶν 1, 16, 7. τὴν γῆν ἐλεηλάτει, agrum, 3, 9, 17. † γῆν πολλὴν καὶ εὐδαίμονα κεκτημένη, territorium, 3, 1, 12. Byzantium; † τοὺς τὴν γ. γεωργοῦντας 7, 4, 9. — Porro terrae regio, τοὺς τὰ ἀρκτῷα τῆς γ. κατοικοῦντας 1, 2, 9. μεσημβρίας καὶ τῆς ἀρκτῴας γῆς ζῷα 1, 15, 9. † θηρίων - τῶν ἀπὸ πάσης γῆς, ἡμετέρας τε καὶ βαρβάρου, ex omnibus regionibus, 3, 8, 15. τῆς βαρβ. γ. barbarorum regionis, 6, 5, 2. † μιᾶς γῆς οὔσης καὶ μιᾶς ἐξουσίας 4, 10, 10. †† οὐ περὶ ὅρων γῆς ἡ φιλονεικία 4, 14, 14. it. ἐρήμῳ γῇ καὶ δυσβάτῳ φράξας τὴν ἀρχὴν, deſertis locis, 2, 11, 9. † πολλὴν γῆν ἐπῆλθεν, multum agri obivit, 7, 2, 6. ſq. ἐδῄου πᾶσαν τὴν χώραν. † c. gen. tum rei ſ. loci, διαβὰς τὴν τῶν ποταμῶν μέσην γῆν, Meſopotamiam, 3, 9, 5. niſi gen. pendet ab adi. μέσ. ſed cum gen. perſ. ſ. populi, ἐπὶ πολὺ τῆς Παρθυαίων γῆς ἐλάσας, per Parthorum regionem, 4, 11, 12. 3, 5, 1. ſed c. praep. τῆς μέχρις Εὐφράτου γῆς, usque ad Eu. regione, 2, 7, 7. † ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γῇ, in noſtro ſolo, 2, 11, 16. † τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη, ξενὰ ὄντα, καὶ οὐ πολλὴν ἔχοντα τὴν ὑπὸ Ῥωμαίοις γῆν, nec multum agri Romanis ſubiecti poſſidentes, 6, 7, 10. Qua pars minuta, χοῦ τῆς γ. σωρευθέντος, humo ſuperaggeſta, 8, 4, 11. Denique † impropr. locus ſupra terram, quae proprie dr., οἱ μὲν ἄλλοι σκυθρωπαῖς ταῖς ὄψεσιν εἰς γῆν ἔνευσαν, in terram, 1, 6, 10. forſan in ſolo pavimento que aedium, diaetae, it. 4, 3, 16. it. ῥίψασα εἰς τὴν γ. ἑαυτὴν, proiecta humi, 1, 13, 2. it. ῥίψας ἀπὸ τοῦ σκίμποδος εἰς γῆν ἑαυτὸν, abiecit ſe humi, 7, 5, 8. ἐς τὸν νεὼν -, ῥίψας ἑαυτὸν εἰς γ. proiecit ſe humi, 4, 4, 12. ††† γῆ ἡ χρυσίζουσα παμπλείστη ὑπέστρωτο, arena auroſa, 5, 6, 18.

γηραιὸς, propr. de perſ., γηραιὸν ὄντα Μάρκον, ſenem Marcum, 1, 3, 1. 5, 15, 1.

γῆρας, propr. de perſ., προϊσχόμενος, ſenectutem, 2, 5, 7. 4, 14, 3. 7, 5, 13. † ταῦτα εἰκοι μεμνηκότι διὰ γῆρας τῷ πρεσβύτῃ Γορδιανῷ ἀπηγγέλη 7, 9, 20. ſed c. adi. ἐν γήρᾳ ἐσχάτῳ 7, 5.

Digitized by Google

18. † πρεσβύτην, ἐν ἐσχάτῳ γήρᾳ παραφρονοῦντα 7, 8, 9. † πρεσβύτῃ εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσαντι 2, 5, 9. it. c. gen. perſ. σεμνοῦ βασιλέως γῆρας αἰδούμενοι ib. 14.

γηράσκειν, trop. de re vel perſ. τὰ ἐκείνων (Ἑλλήνων) γηράσαντα, illorum ſtatus ſenio confectus, 3, 2, 15. ſc. πράγματα, res, ſenio confectae, resp., civitates ſingulae, vel vires opes que pecuniariae et militares, it. urbes, caſtella, terrae, agri, vaſtati, debilitati, exhauſti; ſ. decreſcere, minui, debilitari, viribus, opibus, privari, ſ. cum amiſiſſent vires, opes, auctoritatem.

γίγνεσθαι, de perſ., cum nominativo dupl. et praep., θεατὴς καὶ ἀθλοθέτης σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν ὁ βασιλεὺς γίγνεται, fit, 1, 9, 5. eſt; - it. c. dat. perſ. τοιοῦτος στρατὸς ὀχληρὸς ἐκείνοις γίγνεται 6, 7, 18. - ſed de re, φυγὴ πολλὴ καὶ τροπὴ καὶ φόνος πολὺς τῶν — γίγνεται, oritur, 3, 2, 4. † τὰ πλεῖστα τῆς χώρας - ἑλώδη γίγνεται, maior pars regionis paludeſcit, 3, 14, 11. paludoſa fit, ſc. μέρη, pleraque regionis loca paludoſa fiunt; † cum praep. ἱππασία περὶ τὸ κατασκεύασμα ἐκεῖνο γίγνεται, fit, 4, 2, 18. Nominatim particip., ἵνα μὴ, γιγνόμενον (τοῦτο,) ᾖ ἀκατασήμαντον, ne, quod geritur, 3, 11, 19. ſi id fiat, ſc. caedes; ſed c. artic. τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνομένῳ νέμοντες, ei rei, 4, 13, 10. ei, quod fiebat, vel ſuppl. ſubſt. πράγματι, rei, quae fiebat, honeſte, p. exonerationi alvi. † βουλόμενον κωλῦσαι τὰ γιγνόμενα 7, 7, 8. ea, quae fiebant, ſc. πράγματα. † c. opp. ὅσῳ τὰ γ., ὡς φαῦλα, μισεῖται, τοσούτῳ τὰ μέλλοντα λ. quanto praeſentia, ut mala, magis odioſa ſunt, 2, 5, 17. quae in praeſens fiunt.

γιγνώσκειν et γινώσκειν, de perſ., phyſ. c. acc. rei, et adiuncto, ἑαυτοῖς, δι' ἐμπειρίαν τῆς χώρας, ἐγνωκόσιν ἄβατα τῶν τόπων, ipſis — ſcientibus, 7, 2, 11. ſed et trop., de animo, ταῦτα ὑμᾶς ἐγνωκότας λ. reputantes, 2, 3, 24. haec cum ſciatis, cognoveritis, audiveritis ex me; ὡς ἔγνω τὴν τῶν Παιόνων γνώμην, cognovit, 2, 9, 17. † ἔγνωσαν μὲν τὰ διαγγελθέντα, intellexerunt rem omnem, 7, 8, 3. ſq. οὐδὲ τις - εἰδέναι τι προσεποιεῖτο. † c. adv. ſimul tacito, ἀρετῆς πεῖρα τῶν ἐμῶν πράξεων, ἃς ἔγνωσαν (τότε,) ὅτε λ. quas cognoverunt, quando rel. ib. 8. † c. particip. acc. perſ. p. inf., ἐπεὶ τὸν δῆμον ἡσυχάζοντα ἔγνωσαν, λ. ubi populum quietum eſſe intellexerunt, 2, 6, 6. quieſcere. Sed ſingulatim aliud particip., c. acc. rei, γνοὺς ταῦτα, cum intellexiſſet haec, 3, 6, 1. † c. praep., γνόντες (ταῦτα) ὑπὸ φήμης, quod intellexiſſent, 7, 10, 9. †† alio ſenſu, c. adv. εὐτυχῶς μᾶλλον γνόντες, ἢ εὐβούλως, felici potius conſilio, quam prudenti, 3, 7, 4. ſc. τοῦτο ſ. οὕτω, feliciter magis ſtatuentes ita, quam prudenter ſ. conſulte, decernentes; †† rurſus alio ſenſu, c. acc. rei et praep., ἐπὶ τῇ σπουδῇ καὶ ὑποσχέσεσι χάριν γιγνώσκων, gratias agens, 2, 8, 14. Sed Paſſ. ſenſu primo ſupra, trop. de animo, de re, c. abl. rei ſ. modi, ἐγνώσθη ἡ ἐπιβουλὴ παραδόξῳ τρόπῳ, innotuere inſidiae, 1, 9, 4. cognita eſt, detecta. †† c. rectione dupl. οὔτε τὴν ὕλην, οὔτε, τεχνιτῶν ὅστις ἐποίησεν, ἐγνωσμένον, neque quoad materiam, neque artificum quis fecerit, noſcitur, 1, 11, 2. primo cum acc. rei ellipt. deinde cum pron. et per ellipſ. pronn., pro plenis rectis que his, οὔτε δὲ ἐγνωσμένον ἐστὶν αὐτὸ (τὸ ἄγαλμα) κατὰ τὴν ὕλην, οὔτε ἐγνωσμένον ἐστίν τινι, ὅστις τεχνιτῶν ἐποίησεν αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα, neque *ipſum ſimulacrum*, quoad *materiam*, neque, *quis* artificum *id* fecerit, *notum eſt*. † de perſ. c. dat. perſ. et adv. οὐδεὶς τῶν κἂν μετρίως ἐκείνῳ γνωσθέντων, eorum, qui et noti fuiſſent, 4, 6, 3. †† Med-

de perf. c. adv. et dupl. rectione, c. pron. et coniunct., οὕτω γνώσῃ, τίνα τὸν κίνδυνον ἐφύγομεν, καὶ ὅτι μὴ σκῆψις πρόσεστι λ. cognosces, 2, 1, 23.

γίνεσθαι, med. A) per formam paff., de re, c. dat. perf., τὰ ἐκείνων Μακεδόσιν εὐάλωτα καὶ Ῥωμαίοις δοῦλα γεγένηται, illorum ftatus Macedonibus expugnabilis - factus eft, 3, 2, 15. it. c. praep., εἰ τοῦτο ἐξ ἐπιβουλῆς οἴεσθε γεγενῆσθαι, factum (effe) 2, 5, 12. † τὴν γέφυραν, - ἔργον μέγα - ὑπὸ τῶν πάλαι βασιλέων γεγενημένον ἐκ τετραπέδων λίθων, factum, 8, 4, 4. Sed, alia notione, de perf., c. dupl. nominativo tum fubft., Φαυστῖνα ἡ μήτηρ βασίλισσα γεγένητο, fuit, 1, 7, 6. fq. fic fyn. οὖσα, vel Fauftina mater eius et ipfa nata erat (tanquam) imperatrix; οἱ - συνωμόται - γενενῆσθαι λ. fuiffe, 4, 14, 4. αἰτίους τῆς ἀποστάσεως γεγενῆσθαι, quod auctores defect. fuiffent, 6, 9, 8. 8, 3, 5. — tum adi., ὁ μὲν - στρατιωτικὸς γεγενῆσθαι δοκῶν, qui bonus miles fuiffe exiftimaretur, 4, 12, 1. † it. c. praep. εἰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος ὑπέρτεροι ἐδόκουν γεγενῆσθαι οἱ βάρβαροι, fuperiores viderentur fuiffe, 6, 6, 9. it. c. dat. perf., αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι, fuiffe, 5, 5, 2. B) forma med. a) de re, c. nominativo uno f. fubft. rei privo, τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται, in fugam verfi funt orientales, 3, 4, 10. fuga fit f. oritur; it. 1, 12, 13. εἴ τις γένοιτο μεταβολή, fiat, 2, 3, 20. ὡς μήτε νεκρῶν ἀναίρεσιν γενέσθαι, fieri, 7, 9, 16. πολλὴ φθορὰ ἐγένετο ὑποζυγίων λ. fuit, 1, 12, 2. 6. τοσοῦτος ἐγέν. φόνος, λ. facta eft, 4, 9, 17. exftitit, 7, 7, 6. ἐγέν. ἀπόστασις, oborta eft, 7, 1, 21. 6, 4, 13. γεγόνασι συμβολαί, fuerunt, 7, 2, 17. γενομένης συμβολῆς, orto, 3, 7, 6. μάχης καρτερᾶς γενομ. commiffo, 3, 2, 19. 7, 12, 10. † ἰσοῤῥόπου δὲ ἐπὶ πολὺ τῆς μάχ. γενομ. cum anceps diu effet pugna, 1, 11, 5. (ubi adv. ἐ. π. cohaeret c. pr. adi. ἰσ. vel c. v. γεν.) προδοσίας γενομ. proditione facta, 1, 10, 15. — fed c. adv. συμβολαὶ - πολλάκις ἐγίνοντο τροπαί τε τῶν λ. fiebant, 3, 14, 18. † ἑκάστοτε τῷ τείχει ἐγίν. προσβολαί, fieb. 7, 12, 4. † πολλῶν σχεδὸν ἑκάστης ἡμέρας γενομένων προσβολῶν, cum fierent, 8, 4, 19. † τοῦ ἔργου ἅπαξ γενομένου, re femel peracta, 8, 6, 2. † ἐνίων, (ἔργων) πάλαι γεγονότων, quorundam olim geftorum, 1, 1, 1. † τὸ δὲ τελευταῖον καὶ μή ποτε γενόμενον ἔργον 4, 6, 10. haec vero fuit poftrema et non unquam facta res, f. poftremum autem et non unquam patratum facinus hoc fuit. — Per praepp. a) μή που λίθων τὶς βολὴ ἀπὸ τῶν δωμάτων ἐπὶ τῇ πομπῇ γένοιτο, oriretur, 2, 6, 19. b) γενομένης ἐξετάσεως διὰ τοῦ Περεννίου, facta inquifitione, 1, 8, 17. c) † ἐν προσχήματι ἐλευθερίας - ἔργα πολέμου - ἐγίνετο, facinora edebantur, 7, 7, 8. — γενομένων φόνων ἐν τῇ Ῥώμῃ, fi fiebant caedes, 7, 3, 2. — ἔργων μεγάλων ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γενομένων, rerum, - geftarum, 1, 1, 4. d) μάχαι καρτεραὶ γίνονται κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, praelia exfiftunt, 3, 2, 3. γεγόνασι ἀκροβολισμοὶ καθ' ἕτερα χωρ. exftiterunt, 3, 7, 5. συνέβη, μὴ τὴν σύνοδον μόνον κατ' ἐκεῖνο γενέσθαι τὸ χωρίον, ἀλλὰ καὶ τὴν τύχην ὁμοίαν, fieri, 3, 4, 7. γενομένης τῆς ἥττης κατὰ τὴν Κύζικον, accepta clade, 3, 2, 11. facta: — † τούτων κατὰ Συρίαν γενομένων, haec dum in Syria fiebant, 8, 3, 7. † ἐγένοντό τινες κατ' ἐκεῖνο καιροῦ καὶ διοσημίαι, exftitere, 1, 14, 1. †† e) τὸ ἄγαλμα, γενόμενον ἐν ταῖς - ἐκβολαῖς, delatum ad oftia, 1, 11, 10. cum veniffet, f. cum effet in f. adeffet, †† f) περὶ στόμαχον - τοῦ φαρμάκου γενομένου, cum ad ftomachum venenum fe infinuaffet, 1, 17, 23. veniffet, f. cum

eſſet ad; †† ſed c. praep. et adv. ſimul, διό περ εἰκότως ἐν ἡλικίαις τε καὶ ἐξουσίαις διαφόροις οὐχ ὅμοια γέγονε τὰ ἐπιτηδεύματα, exſtiterunt, 1, 1, 10. ταῖς κατὰ Μηδίαν πολλάκις γενομέναις συμβολαῖς, illis in Media crebris conflictibus, 6, 6, 9. conflictibus in Media ſaepe factis, ſ. qui in M. ſaepe facti ſunt. Sed c. dat. perſ. κίνησις μεγίστη πᾶσι - ἐγένετο, exſtitit, 6, 3, 3. it. c. adv. Ἴλῳ καὶ Ταντάλῳ πόλεμον ἐκεῖ γενέσθαι, bellum ibi geſtum (eſſe) 1, 11, 4. Sed c. ſubſt. et adi. τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος κατεφλέχθη, μέγιστον - γενόμενον τῶν - ἔργων, quod maximum fuit, 1, 14, 4. τὸ μῖσος, ἀδεὲς - γενόμενον, odium, ſecurum iam redditum, 7, 7, 3. ἀφανοῦς γενομένου τοῦ σώματος, cum diſparuiſſet corpus, 1, 11, 6. τῇ διαίτῃ, στρατιωτικῇ γενομένῃ, 5, 2, 12. victus, qui militaris erat ſ. eſſet; † αἰφνιδίου γενομένης τῆς ἐπ' Ἰταλίαν ἐξόδου, cum repentinum obveniſſet hoc in Italiam iter, 7, 8, 25. fuiſſet; πρὶν διαβόητον γενέσθαι τὸ πραχθὲν, priusquam divulgaretur factum, 3, 11, 20. notum fieret; εἰ καὶ ἐπιμηκεστέρα γένοιτο πολιορκία, longior fieret, 8, 2, 16. ἡ μὲν τῆς διαβολῆς φήμη τοιαύτη ἐγένετο, talis fuit, 7, 1, 18. † στερρὸν γίνεται τό ποτε ῥεῖθρον, durum fit, 6, 7, 16. ſed ſimul c. adv. ἐντεῦθεν μείζων ἡ ὀργὴ τοῦ δήμου ἐγένετο, maior indignatio populo oborta (eſt) 7, 12, 1. ſed ſimul c. praep. etiam, ἤδη καὶ τοῦ φόνου διαβοήτου γενομένου ὑπὸ τῶν φευγόντων, iam etiam caede divulgata, 4, 4, 19. cum nota eſſet facta. at c. praep. ſola, καιρίου τῆς πληγῆς ἐπὶ τῆς κατακλεῖδος γενομένης, cum lethale vulnus in iugulo factum eſſet, 4, 13, 12. † At ſimul cum dat. perſ. αὕτη πρώτη - αἰτία τῷ μειρακίῳ μίσους ἐγένετο, haec prima cauſa odii adoleſcenti exſtitit, 1, 8, 14. † πρὶν ἔκπυστα τῷ δήμῳ γενέσθαι (ταῦτα,) antequam res innoteſcat populo, 3, 12, 15. nota fierent; quibus in locis duobus pron. ſunt loco ſubſt. Per duplex ſubſt., alterum in ſubiecto, alterum in praedicato, et ſimul c. dat. rei, it. c. adv., ἐπὶ θάτερα κρημνὸς βαθὺς τοῖς ὕδασι πόρος γίνεται, fit, 3, 3, 2. † τὸ μήτε - ἐπεξιέναι τινὰ - ἀρχηγὸν - καὶ ἐς τὰ ἐπιόντα ἐγένετο ἀεὶ, fuit, 2, 6, 22. † ὅ περ αὐτοῖς καὶ μάλιστα γέγονεν ἀπωλείας αἴτιον 8, 8, 9. † πλούτου περιβολὴ, ἣ μὴ πρότερόν τινι ἐγένετο, fuit, 3, 11, 2. †† ἱστορίαν - ἤθροισα ἐς συγγραφὴν, οὐκ ἀτερπῆ τὴν γνῶσιν καὶ τοῖς ὕστερον ἔσεσθαι προσδοκήσας, non iniucundam cognitionem etiam poſteris fore ſperans, 1, 1, 4. vel non iniucundam cognitu. ††† c. coni. τῆς παρ' ἑτέρων ἐσομένης εὐδαιμονίας, εἴ περ γένοιτο, tanquam apud alios futura felicitate victoriae, ſi contingat, 8, 3, 12. ſi quidem ſ. ſi tamen ea felicitas contingat, ſ. id fiat; ††† ſq. inf. ἐπεὶ - ἀνάγκη ἐγένετο, τὴν προεδρίαν ἀπονέμεσθαι, λ. neceſſe fuit, 1, 8, 9. Separatim particip. cum artic. tum praeſ., τὰ πλεῖστα τῶν γινομένων λ. pleraque eorum, quae fiebant, 2, 10, 6. it. cum praep. χαίρειν τοῖς γινομένοις ὑπὸ τῶν βαρβάρων προσεποιεῖτο, delectari ſe ea re barbarorum, 4, 11, 3. iis, quae fiebant a barb., — tum aor. 2., ἡσθεὶς τῷ γενομένῳ, laetus eo, quod factum erat, 3, 3, 13. κρύψαι τὸ γενόμενον βουλόμενοι, cum celare factum vellent, 2, 1, 1. id, quod f. er., πρῶτοι ἰδόντες τὸ γεν. conſpicati facinus, 4, 13, 13. ὡς - τὰ γενόμενα θεάσοιντο, ut, quae gererentur, ſpectarent, 3, 4, 11. ἵνα μὴ μόνον ἀκούειν τὰ γεν. ἀλλὰ καὶ βλέπειν ἔχωσι, res geſtas, 7, 2, 15. ὡς ἐπύθετο τὰ γ. audita ea re, 8, 6, 1. ea, quae facta erant, - tum fut. ἔκδικοι τοῦ γενησομένου ἔργου, ultores patrandi facinoris, 7, 4, 10. — b) de perſ. Per notionem vulg., c. ſubſt. et adi., ὁ στρατὸς ἐκινη-

ρὸς ἐγίνετο, fiebat, 8, 5, 1. ἐπεὶ πολλῶν χρημάτων ἐγκρατὴς ἐγένετο, potitus fuit, 1, 10, 3. compos factus eſt; it. ἐπὰν τῆς ἀρχῆς ἐγκρ. γένηται, ubi imperio potitus fuiſſet, 3, 10, 15. Φόνων - ἀλλότριος ἐγένετο, εἴς τε τὸ Φιλάνθρωπον ἐπιῤῥεπὴς, fuit, 6, 9, 16. † εἰ μὴ κἀκεῖνοι σύμψηφοι ἐγένοντο 6, 1, 4. aſſenſores eſſent, aſſentirent; † ἀνὴρ γενναῖος γενοῦ, ſis, 3, 11, 15. eſto; Φοβερώτερος γενόμενος 3, 10, 13. cum eſſet ſ. fuiſſet; εὐθυμότερος - γεν. hilarior factus, 6, 6, 13. σχεδὸν ἰσαρίθμου γενομένου τοῦ - ςρατοῦ, cum fuerit, ib. 10. Ἀντωνίου - πολεμίου γεν., Antonii, hoſtis ſui, 3, 13, 8. Ant., qui erat hoſtis ipſius; ὃν οὐκ ἀπέκτεινε, τῶν Μάρκου ἑταίρων - ἐντιμότατον γενόμενον 2, 1, 10. etſi erat; ἄπιςον γεν. λ. ut qui inſ. exſtitiſſet, 7, 1, 24. † ſimul c. adv., ῥᾷςα πλουσιώτατος ἐγένετο, evaſit, 1, 8, 16. niſi adv. cohaeret c. adi. † ἔνθα καὶ τὸν Γανυμήδην ἁρπασθέντα ἀφανῆ γενέσθαι, diſparuiſſe, 1, 11, 5. niſi adv. cohaeret c. v. ἁρπ. † μηδενὸς ἐμποδὼν γενομένου, nemine impediente, 8, 2, 1. cum nemo fuiſſet impedimento. At c. dat. perſ. ſimul, εἰ μὴ τοῖς οἰκείοις - βαρύτερος ἐγεγόνει καὶ Φοβερώτερος, fuiſſet, 7, 3, 1. δεδιὼς, μὴ τῇ συγκλήτῳ εὐκαταφρόνητος γένηται, fieret, 7, 1, 5. Sed c. abl. modi, τούτοις - καὶ οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι μεγάλοι καὶ ἔνδοξοι γεγόνασι, evaſere, 1, 6, 17. facti ſunt. Porro c. ſubſt. duplici, uno in ſubiecto, altero in praedic., ὑμᾶς - αὐτοὺς γενέσθαι Φονεῖς, fieri, 2, 5, 10. † διὰ τὸ (ἔπαρχον) ἔπαρχος - γεγονέναι 8, 8, 8. eo, quod praefectus fuiſſet; ἔπαρχος - γενόμενος, qui praefectus fuerat, 2, 6, 12. ἔπαρχον ἐπιςῆσαι - ὀρχηςήν τινα γεγονότα, quendam, qui ſaltator fuerat, 5, 7, 12. τῆς ἀποςάσεως γεγονότα ἀρχηγὸν, qui fuiſſet, 7, 1, 24. ἀδελφὴ ἐγεγόνει (αὐτὴ) Ἰουλίας, fuerat, 5, 3, 2. Ἰουλίας ἀδελφὴ γενομένη, ut quae fuiſſet, 5, 8, 7. ἢν - κοινωνὸς τῶν κινδύνων γένῃ, fueris, 7, 5, 16. μὴ ἰδιώτου τινὸς γαμβρὸν γενέσθαι, fieri, 4, 10, 4. αὐτοῦ καὶ Κρόνου - γενέσθαι ξένον, factum fuiſſe, 1, 16, 3. οἰκέτης βασιλικὸς γενόμενος (αὐτὸς,) factus, 1, 12, 8. διάδοχος αὐτοῦ γεν. cum ſibi ſucceſſor fuiſſet, 3, 2, 6. Βαλβῖνος, γεν. εὐπατρίδης, patricii generis homo, 7, 10, 7. qui fuit patricius; οἱ γενόμενοί τινων κατήγοροι, qui aliquos accuſaſſent, 7, 7, 5. qui fuiſſent aliquorum accuſatores. †† τὴν γυναῖκα γενομένην ἑαυτοῦ, coniugem quondam ſuam, 4, 6, 7. illam, quae fuerat coniux ipſius; †† c. abl. temporis, ἀκμαζούσῃ τῇ ἡλικίᾳ γενόμενον παιδικὰ, quia fuiſſet, 3, 10, 11. †† per adi. et ſubſt. ſimul, Ἀδούεντον, ὡς ςρατιωτικόν τε καὶ ἔπαρχον οὐ Φαῦλον γενόμενον 4, 14, 3. ut qui fuiſſet; καίτοι τῆς ἁρπαγῆς - ἀρχηγοῦ καὶ ὁμογνώμονος - γενομένου, quamvis fuit, 7, 1, 22. †† cum adv. τὰ ἄλλα - γενόμενος μὴ Φαῦλος ἄνθρωπος, cum alioquin fuiſſet, 3, 4, 15. niſi τὰ ἄλ. cohaeret c. adi. Φ. †† cum adv. et dat. perſ. οἰκέτην, ὀλέθρου τοσούτου τοῖς μὲν αἴτιον ἤδη γεγονότα, λ. qui fuit, 1, 13, 6. Per notionem potiſſimum Lat. verbi ſubſt., cum uno ſubſt. perſ. et dat. perſ., τῷ Μάρκῳ θυγατέρες μὲν ἐγένοντο πλείους, ἄῤῥενες δὲ δύο, fuerunt, 1, 2, 1. habuit; γένεσθε αὐτῷ ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοὶ, eſte, 1, 4, 9. σώφρονας - γαμβροὺς αὐτῷ γενέσθαι θέλων, fieri, 1, 2, 3. eſſe, habere; — cum praep., ἐν Καίσαρος τιμῇ καὶ ἐξουσίᾳ γεγονότα, Caeſaris honore et auctoritate praeditum, 3, 7, 19. eum, qui fuit in; ἐν τῷ τῆς βασιλείας γενόμενος ὀνόματι, imperii adeptus nomen, 7, 9, 6. ἐν πολλαῖς ςρατοπέδων ἀρχαῖς γεν. cum ſaepe exercitibus praefuiſſet, 7, 10, 7. ὁρῶσα, ἐν ἀρχῇ τὸν νεανίαν γενόμενον, in imperio conſtitutum, 6, 1, 11. ἐν βασιλικαῖς - ὑπηρεσίαις γενόμενος, in

Digitized by Google

principalib. officiis verſatus, 1, 2, 10. †† τῶν ἐν τιμῇ γενομένων ἢ θεραπείᾳ τοῦ γέροντος, qui honoratiores fuiſſent aut cultores ſenis, 3, 15, 9. eorum, qui eſſent ſ. fuiſſent in honore aut ſervitio ſenis, i. in amore et aeſtimatione ſenis, et ſervi ipſius; ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας γενόμενος, vigente aetate, 6, 8. 2. in vigore aetatis conſtitutus; τὰς θυγατέρας, ἐν ὥρᾳ γενομένας, filias maturas, 1, 2, 3. quae ſ. ſi aetate nubili erant, ſ. in aetate matura conſtitutae erant ſ. verſatae; γενόμενος ἐν ἀπογνώσει, redactus ad deſperat. 3, 4, 13. 7, 12, 9. in deſperatione conſtitutus, 7, 9, 9. 20, 2, 13, 21. ἐν δέει γενόμενος, cum in metu eſſet, 5, 8, 13. ἐν ταραχῇ γεν. in perturbatione conſtitutus, 6, 9, 1. † ſimul c. adv. ἅπαξ ἐν ἀπογνώσει γενόμενοι, in deſp. conſtituti, 7, 5, 1. †† βουλόμενος, ἐν ἔθει γενέσθαι τῆς τοῦ σχήματος ὄψεως τὴν σύγκλητον, cupiens adſueſcere illius habitus ſpectaculo ſenatum, 5, 5, 11. †† ſimul c. gen. temporis, p. adv., ἐτῶν τριῶν ἢ τεττάρων ἡσύχασαν, οὐδ' ἐν ὅπλοις ἐγένοντο, nec in armis fuerunt, 6, 6, 11. †† ὡς ἐντὸς τοῦ ἐρύματος γένοιντο, ut eſſent intra, 3, 2, 11. † τῷ ςρατῷ, - ἔξω μάχης γεγονότι, qui extra pugnam fuerat, 3, 7, 9. †† Ἀρταβάνου, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενομένου, qui noſtra aetate fuit, 6, 2, 20. † εὐγενέςατος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενομένων βασιλέων, omnium ante ſe imperatorum, 1, 17, 26. eorum imperatorum, qui ante ſe erant. Per notionem Lat. *naſcor*, c. acc. temporis et adv., περὶ ἔτη γεγονὼς λ. annos natus circiter rel. 5, 3, 7. 8, 8, 21. 5, 7, 7. ſed c. adv. alio, ἄνδρα, εὖ γεγονότα, virum natalibus clarum, 7, 5, 4. v. εὖ. † ſed ſimul c. praep., ἐκ προγόνων εὖ γεγονότα, a maioribus generoſum, 3, 5, 5. † τινὰς τῶν παρ' ἐκείνοις εὖ γεγονότων, apud ipſos nobilibus, 7, 4, 5. †† Per notionem Lat. *venio*, non tamen ſumme neceſſariam, c. adv., ὡς πλησίον ἐγένετο τῆς Ῥώμης, cum prope Romam eſſet, 1, 7, 4. ἐκεῖ γενόμενος, quo poſtquam perveniſſet, 4, 11, 13. cum ibi eſſet, 6, 4, 5. At c. praep. a) εἰ ἐν τῇ Ῥώμῃ γένοιντο, ubi Romam perveniſſent, 4, 1, 4. ſi Romae eſſent; γενόμενος ἐν Ἀντιοχείᾳ, cum veniſſet A. 3, 3, 5. cum perveniſſet A. 5, 1, 2. ut A. pervenit, 6, 6, 5. dum eſſet A. 8, 7, 7. † ἐπεὶ ἐγένοντο ἐν τῷ ςρατοπέδῳ, cum eſſent ad caſtra, 2, 2, 11. † γενόμενος ἐν τῇ πολεμίᾳ, cum perveniſſet in hoſtil. regionem, 7, 2, 6. γενομένων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ, cum perveniſſent in campum, 8, 2, 3. b) ἐπὶ ταῖς ὄχθαις - γενόμενος, ubi ad rip. pervenit, 4, 7, 2. c) γενόμενον αὐτὸν κατὰ τὴν Ἰταλίαν, cum veniſſet in Italiam, 1, 9, 23. ἐπεὶ κ. τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο, poſtquam ad initium ſ. pervenit, 2, 9, 7. †† ὡς κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ut convenerunt, 3, 15, 13. †† καθ' αὑτὸν γενόμενος, ſecum ſolus, 4, 12, 14. cum eſſet ſecum ſ. ſolus; d) εἰ γένοιντο παρ' αὐτῷ, ubi perveniſſent ad ipſum, 3, 5, 8. τεχνιτῶν, παρ' αὐτοῖς γενομένων, cum apud ipſos eſſent, 3, 4, 20. e) ἐπεὶ ἐγένετο πρὸς τινι ποταμῷ, ubi pervenit ad fl. 8, 4, 2. ἐπεὶ πρὸς τῷ ςρατοπέδῳ ἐγένοντο, ubi ad exerc. pervenerunt, 2, 13, 6. γενόμενοι πρὸς τῷ τείχει, ubi ad mur. pervenerunt, 5, 3, 24.

Γλαβρίων, Glabrio, viri nomen, 2, 3, 8.

γλυκύς, de re, propr. ἡ ἀπόλαυσις, ſuavis, 6, 3, 8.

γλῶττα, phyſ., c. opp. διὰ γλώττης προΐετο, ὅσα μὴ ἔφερεν ἐπὶ γνώμης, linguâ proferebat, 2, 9, 18. ore. it. cum adiuncto, τὰ διὰ φωνῆς καὶ γλ. προφερόμενα, linguâ, 7, 8, 4.

γνήσιος, phyſ. de perſ., εὖ μόνῳ τις υἱῷ γνησίῳ μεταδίδωσιν, legiti-

Digitized by Google

mum, 3, 6, 11. ἀδελφοῖς γνησίοις, germanos, ib. 4. sed trop. de re, ᾧ γνήσιον ἦν ὄνομα Βασσιανός, verum, 5, 10, 9.

γνώμη, utr. facultas animi, intellig. et volunt., c. opp. διὰ γλώττης προΐετο. ὅσα μὴ ἔφερεν ἐπὶ γνώμης, in animo, 2, 9, 18. † per acc. ellipt., Φροντίσι (κατὰ) τὴν γνώμην ἐταράττετο, curis animus eius turbabatur, 2, 3, 1. animo; ἄνθρωπον, ἄλλως ὄντα τὴν γν. χαῦνον καὶ ἁπλοϊκώτερον, vanae mentis, 2, 15, 4. Sed de intellig. sola vel praecipue, † πίστει γνώμης, fiducia voluntatis, 2, 4, 5. persuasione animi s. mentis. †† τὸ ἀγχίνουν τῆς γν. acumen ingenii, 2, 14, 3. † μετέωρον τὴν γν. ἔχοντες, suspensis animis, 3, 13, 8. † per acc. ellipt. c. opp. ἐξεπλάγη μὲν τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐταράχθη δὲ τὴν γν. 3, 11, 17. percussus animo, non autem turbatus mente, servans facultatem cogitandi et consilii capiendi et respondendi; sq. syn. Φρενῶν. Tum de voluntate tantum vel potissimum, τῆς ἐμῆς γ. τὸ πρᾶον λ. animi, 2, 8, 2. ὁ Ῥωμαίων δῆμος πολὺ καὶ ῥᾴδιον ἔχει τὸ τῆς γν. εὐκίνητον, an. 7, 7, 2. † per acc. ell. τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει, Φύσει μὲν ὄντι τὰς γνώμας κουφοτάτῳ, levissimi ingenii, 4, 8, 18. — Pro parte voluntatis certa, per acc. eundem, οὕτω ὁ Σεβῆρος ἀρθεὶς τὴν γν. sublatis animis, 2, 9, 9. erectus animo, suscipiens cupiditatem rerum agendarum, (*Muth*,) vel elatus, arrogans factus; sed † c. opp. δυνάμεως, γνώμῃ καὶ ῥώμῃ μηδεμιᾶς ἀποδεούσης, animis, 6, 5, 23. virtute bellica, fortitudine animi. — Pro parte totius aut intellig. aut volunt., s. modo cogitandi et cupiendi, nostrat. *Gesinnung*, c. gen. pers. Φιλεῖ πως ἀεὶ τὸ ὑπήκοον ζήλῳ τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης βιοῦν, sententiam, 1, 2, 8. οὓς ᾔδει ἁρμόζοντας τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ, suo an. 7, 4, 4. † c. opp. ἕξειν τοῦ Περτίνακος οὐ μόνον τοὔνομα, ἀλλὰ καὶ τὴν γν. an. 2, 14, 7. Etiam nominatim in notione favoris s. odii, στάσις καὶ διάφορος γνώμη ἐνέπεσε ταῖς πόλεσι, seditio et discordia, 3, 2, 13. diversus sensus, div. sententia, div. studia, div. odia, partim in Nigrum, partim in Severum; sq. ἀπεχθείᾳ τινὶ ἢ εὐνοίᾳ, it. ἐκ διαφόρου καὶ ἐναντίας γνώμης - ἐν ὅπλοις εἰσὶ, consilio, 1, 5, 5. sq. οἱ μὲν μισοῦντες αὐτὸν, οἱ δὲ στέργοντες. † ἡ περὶ ἐκεῖνα σπουδὴ καὶ Φιλονεικία, διάφορον ἔχουσα καὶ ἀντίπαλον ἀεὶ τὴν γν. τῶν ἀδελφῶν ἐτάραττε τὰς ψυχὰς, sensum, 3, 15, 4. propensionem; amor et aemulatio in spectaculis habuit secum hoc, ut in diversa et contraria inclinarent, cf. 3, 10, 6. † παρῆλθον, πευσόμενος ὑμῶν, τίνα γνώμην ἔχοιτε, quid animi haberetis, 2, 8, 5. quem animum; τίνα τοίνυν ἔχετε γνώμην, δηλώσατε, quae mens sit vestra, ib. 8. quae sit vobis mens; † ἣν εἶχον γν. λανθάνουσαν, ἐξέφηναν, sensum, quem occultaverant, 8, 8, 5. quem habebant sensum occultatum; sed c. gen. pers., πεῖραν τῆς γν. τῶν στρατιωτῶν λαβεῖν, experiri animos militum, 2, 2, 1. periculum facere animi mil. s. voluntatis; † πεῖραν τῆς γ. (αὐτοῦ) λαμβάνουσα 1, 8, 10. διαγγελθείσης τῆς τοῦ δήμου γν., voluntate, 2, 7, 9. ἐκ τῆς τῶν καλούντων γν. ex vol. 2, 8, 7. †† τοὺς ἐκεῖ στρατιώτας ὁμογνώμονας ἔσεσθαι τῇ τε Ῥωμαίων εὐχῇ, καὶ τῇ τῶν κατὰ τὴν ἀνατολὴν στρατοπέδων γνώμῃ, voluntati, ib. 18. πρὶν ἢ μαθεῖν τὴν γν. τῆς συγκλήτου, sententiam, 2, 3, 5. ὡς ἔγνω τὴν τῶν Παιόνων γν. animos, 2, 9, 17. γράμματα, τὴν Ῥωμαίων γν. δηλοῦντα, mentem, 7, 7, 11. διὰ τὴν τῶν Ῥωμ. γν. volunt. 2, 8, 11. †† τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥωμ. γνώμην τοιαῦτα ἦν, animus talis erat, 7, 7, 15. † ἐμερίζοντο πάντων αἱ γνῶμαι, studia, 4, 3, 3. Pro parte voluntatis, alio sensu, c. praep. εἰ μὴ κατὰ

Digitized by Google

γνώμην προχωρείη, ex ſententia, 2, 3, 21. 3, 9, 3. βιώσεσθε κ. γν. ἐν τοῖς οἰκείοις, ex animi veſtri ſententia, 8, 7, 14. a voto. — Pro eadem, extra ſe exſerente, μηδέν τι πράττειν ἄνευ τῆς ὑμετέρας γ. ſine auctoritate veſtra, 5, 1, 15. volunt., conſil. it. c. gen. perſ. διοικουμένων τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας καὶ γνώμης γυναικὸς, conſilio, 6, 8, 7. πάντα ἐπράττετο τῇ γν. τῶν πατρῴων Φίλων, conſil. 1, 6, 1. † per verba adeo, in concilio, τοῦ πλείςου γνώμης, ex plurium mente, 7, 10, 6. ſuffragio, vulgo voto, noſtrat. *Stimme.* † alio ſenſu, c. gen. perſ., γνώμῃ θεῶν ἤρξατό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, volunt. 1, 14, 10. decreto, conſilio; it. de hominib., ἔσφηλεν αὐτοῦ τὴν γν. ἡ τύχη, conſilium, 6, 5, 10. poſt ἄριςα βεβούλευτο. † ἡ ἀπέβασις καὶ ἡ τύχη τοῦ πολέμου τὰς ἑκατέρων γν. ἔκρινεν, conſilium, 5, 7, 4. poſt pr. γνόντες - εὐβούλως. † ὁ δῆμος, οὐκ εἰδὼς τὴν τοῦ βασιλέως λανθάνουσαν γν. volunt. 4, 9, 1. †† ἐπεὶ τὴν γν. αὐτοῦ (αὑτ.) ταύτην ἀνήνεγκε πρὸς Μαρκίαν, conſilium hoc ſuum, 1, 16, 9. i. q. ſq. §. τὴν βούλησιν λ. †† c. opp. οὕτω Σεβῆρος τύχῃ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, κεκόσμητο νίκῃ, conſil. 3, 9, 21. ὁμοῦ ἔπταισε καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, conſil. 5, 4, 23. Ἀλεξάνδρῳ, σφαλέντι καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, conſil. 6, 6, 4. †† ἀνάγκῃ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, ἐς φιλίαν περιήγετο, volunt. 4, 15, 14. it. per praep. τὰ δρασθέντα παρὰ γνώμην αὐτοῦ τετολμηκέναι, contra illius ſententiam, 1, 13, 10. — c. adiuncto, βίᾳ καὶ παρὰ γν. τοῦ δήμου ὠνησάμενος τὴν ἀρχὴν, praeter voluntatem, 2, 6, 18. † ἀσχάλλων καὶ παρὰ γν. ἴσχε περὶ ἔξοδον, praeter animi ſui ſententiam, 6, 3, 1. ††† μιᾷ γνώμῃ καὶ ψυχῇ ὁμοίως Μαξιμῖνος μεμίσηται 8, 5, 15. una mente et animo; †† per acc. ell. παύσασθαι (ὑμᾶς χρὴ) ἤδη τὰς ψυχὰς καὶ τὰς γν. διῃρημένους, mentibus et ſententiis, 4, 5, 15. — †† c. adiuncto alio, τὴν ὁρμὴν ἤδη καὶ τὴν γν. περὶ τὴν ἱπποδρομίαν ἔχων, ſtudio et animo, 4, 12, 12. cupiditatem et mentem ſ. animum, i. cogitationem; †† c. gen. perſ. ἐπεὶ μήτε γνώμην ἔτι, μήτε ὁρμὴν ἔφερεν ἀδελφοῦ, nec animum, nec intentionem, 4, 5, 11. mentem, ſententiam, modum cogitandi, quo frater quis utitur, quo quis reputat, ſe fratrem eſſe, noſtrat. *Geſinnung*, et per cognationem hanc interiorem debere ſe fratri officia quaedam peculiaria.

γνωρίζειν, de perſ. phyſ. c. acc. rei, γνωρίζεις τὴν Κομμόδου χεῖρα, noſti, 2, 1, 23. agnoſcis; γνωρίσασα τὴν τοῦ Κ. χ. cum cognoviſſet, 1, 17, 9. agnoviſſet; † trop. γνωριζόντων αὐτοῦ τὸν τρόπον, non ignaris eius ingenii, 2, 14, 9. noſcentium; †† c. acc. perſ. γνωρίσαι τοὺς ὑπὸ συγκλήτου ἀναδειχθέντας αὐτοκράτορας, ut agnoſcerent, 8, 6, 4. acciperent, approbarent etiam pro imperator, Sed Paſſ. phyſ. τὸ γένειον ἀποκειράμενος, ὡς μὴ γνωρίζοιτο, agnoſceretur, 5, 4, 12. deprehenderetur, quis eſſet; — †† trop. c. dat. perſ., praep. et adv. it. opp., πάντας τοὺς Ἀλβίνου φίλους, εἴτε ἑκουσίως, εἴθ' ὑπὸ ἀνάγκης αὐτῷ γνωρισθέντας, ipſi familiares, 3, 8, 4. noti eſſent, fautores, benevoli; ut minus quid, quam pr. §.

γνώριμος, trop. paſſ. de re, c. adv. et dat. perſ. τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ πρᾶον ἴσως ἐςὶν ὑμῖν πάλαι γνώριμον, nota, 2, 8, 2. ſed c. adiuncto, ἡ φήμη ἐκήρυξε καὶ γνώριμα ποιῇ (ταῦτα) τοῖς ςρατιώταις, vulgaret et notificaret, 2, 7, 10. nota fac.

γνῶσις, trop. paſſ. c. praep., ἐν συγκλήτῳ γν. οὐκ ἄσημος, fama nominis, 7, 5, 12. notitia; it. θαρρῶν γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίοις 2, 15, 8. notit. apud ſ. inter Rom. Sed act. οὐκ ἄχαριν ἔξοντα

γνῶσιν τοῖς λ. scientiam, 1, 11, 14. †† ἱστορίαν - ἤθροισα ἐς συγγραφὴν, οὐκ ἀτερπῆ τὴν γν. καὶ τοῖς ὕστερον ἔσεσθαι προσδοκήσας, non iniucundam cognitionem, 1, 1, 4. vel non iniucundam cognitu, per ell. acc., p. οὐκ ἀτ. κατὰ τὴν γν. Sed c. gen. rei. φιλοσοφίαν οὐ λόγοις, οὐδὲ δογμάτων γνώσεσιν, ἐπιστώσατο, notitia, 1, 2, 6. τῇ τῶν χωρίων γνώσει, peritia, 3, 14, 19. †† ὅπως τὴν τῶν πραττομένων γνῶσιν φθάσωσιν, famam, 1, 9. 20. qui Bg. legerit φήμην, cum procedat et vulg. p. notitia. †† cum gen. perf. et opp. ἐπιφέρων τοῖς μὲν - φιλίαν, τοῖς δ' - γνῶσιν Ἀλβίνου. notitiam, 3, 8, 13. genus amicitiae minoris, favorem, benevolentiam, nostrat. *Bekanntschaft.*

γοητεία, propr. τῶν τὴν γοητείαν ταύτην ὑπισχνουμένων, praestigias, 4, 12, 6. magorum.

γονεὺς, propr. c. tacita relat. et opp. συνῆλθον (οἱ νεανίαι) ἅμα γονεῦσι, parentibus, 4, 9, 10.

γόνυ, propr. de homin. ἐς γόνυ βρεχόμενος, genu tenus, 7, 2, 11.

Γορδιανὸς, Gordianus, triplex, 1) pater, imperator Rom. 7, 5, 3. 5. 17. 19. cognomine Ἀφρικανὸς ib. 19. 7, 6, 1. 5. 21. 7, 7, 4. 7, 8, 16. 7, 9, 5. 8. sq. 16. 20. sq. 7, 10, 1. 12. 14. 8, 1, 1. 2) filius eius, vulgo Gordianus secundus dictus, 7, 9, 10. 7, 10, 1. 9. †† τὸν Γορδιανὸν ἅμα τῷ υἱῷ σεβαστοὺς ἀναγορεύουσι 7, 7, 4. Γορδιανοὺς ἐκείνους 8, 6, 5. 3) Gordianus tertius, vulgo, 7, 10, 14. τῆς συγκλήτου Καίσαρα αὐτὸ ἀποδειξάσης ib. 15. 1. 9. 8, 6, 4. 8, 7, 22. 8, 8, 16, 21.

γοῦν, notione 1) caussali, εἰ γ. si enim, 1, 1, 5. οὐδεὶς γοῦν, certe, 3, 8, 14. κήρυκες γ. ergo, ib. 19. it. αὐτὸς γ. Ῥωμύλος λ. 4, 5, 12. 5, 4, 20. sane 6, 1, 15. 6, 6, 11. siquidem 7, 6, 2. 2) illativa, τότε γ. ergo 1, 15, 9. igitur 2, 9, 16. 3, 4, 19. 3, 8, 15. 3, 14, 6. quocirca 4, 1, 4. sane 5, 1, 7. utique 6, 9, 17. 7, 3, 6. itaque 8, 4, 28. 3) restrictiva, τὰ γοῦν λ. sane 1, 14, 12. saltem, certe, it. 2, 1, 15. quae notio est e prima parte γὲ, ut secunda e postr. οὖν. †† per loca ambiguae notionis, ἔτι γ. sane 3, 1, 15. quae notio affirmandi et ipsa est e γὲ; ubi tamen et procedit *saltem*; πολλάκις γ. certe 3, 6, 22. ubi valet etiam *igitur*; ἤδη γ. 3, 13, 16. saltem s. igitur; πλείστους γ. ergo 7, 3, 8. vel salt., εἰληφθὲ γ. saltem 2, 3, 10. vel igitur.

γράμματα, phys. universe, pro epistola, ad aliquem scripta, τὰ γρ. ἔλεγεν, ὅτι λ. litterae 4, 10, 3. 6, 2, 9. ὑπεμίμνησκε τὰ γρ. τῶν ib. 11. γρ. ἐτάραξε τὸν Ἀλ. 6, 7, 4. ἐξεπέμφθησαν γρ. πρὸς πάντας, τὴν Ῥωμαίων γνώμην δηλοῦντα λ. 7, 7, 11. θεραπεύσας διὰ γραμμάτων πάντας, litteris, 2, 10, 1. πολλὰ διὰ γρ. ὀμόσαντι Σεβ. per litteras, 2, 15, 4. 6, 2, 8. 7, 2, 15. † τοῖς βασιλείοις ἀρκούμενον γράμμασι, litt. 1, 9, 21. opp. pr. ῥήμασι. † At γράμμασι τῷ δήμῳ τὴν νίκην ἑαυτοῦ δηλώσας, per litteras, 3, 8, 2. it. γράμμασι καὶ πειθοῖ παῦσαι τοῦτον τῆς λ. 6, 3, 11. † ἐντυχεῖν τοῖς γρ. 4, 12, 12. γράμματα φιλικὰ ποιήσας 1, 9, 20. † ἐποίησε δημόσια γρ. πρὸς τὸν δῆμον, δι' ὧν ἐδήλου λ. publicum scriptum, 7, 6, 6. ἐπιστέλλει αὐτῷ φιλικώτατα γρ. 2, 15, 6. ἐπιστέλλει λανθάνοντα γρ. 2, 13, 3. καταπέμπει γρ. δι' ὧν ἐσπένδετο λ. 2, 12, 5. γρ. πάμπλειστα ἐκπέμπει 7, 6, 5. † τῶν εἰωθότων τὰ βασιλικὰ γρ. διακομίζειν 3, 5, 8. τὰ γρ. δημοσίᾳ ἀποδοῦναι ib. it. ib. 12. ἐπιδόντες τὰ γρ. 7, 6, 19. ταῦτα τὰ γρ. ἀποσημηνάμενος, δίδωσι τοῖς λ. 4, 12, 10. † φέρουσι γρ. πρὸς Μαξ. ἀπόρρητα 7, 6, 13. — †† στρατιώτας τινὰς, οἷς ἔδωκε κατασεσημασμένα γρ. ἐν πυκτοῖς

πίναξι ib. 11. At c. gen. perf. ἐν αἷς ἦν καὶ τὰ τοῦ Μακρίνου γράμματα, illae de Macrino litterae, 4, 12, 11. fed c. gen. tali alio, ἐκομίσθη γράμματα τῶν ἡγουμένων, δηλοῦντα, ὅτι λ. litterae ducum, 6, 2, 2. †† τοιούτοις αὐτοῦ γράμμασιν ἐντυχὼν, tales c. ab ipfo litteras legiffet, 4, 10, 11. † fimul c. praep. προτιθέασι τὰ πρὸς τὸν δῆμον τοῦ Γορδιανοῦ γράμματα, litteras Gordiani ad pop. 7, 6, 21. cf. ib. 6. Sed pecul. fenfu, nominatim mandata imperatoris, praeter aliqua = prior. loca, ἐκπέμψας γράμματα λ. emiffis litteris, 1, 6, 23. codicillos, noftrat. *Befehle* f. *Ordre*; fed alius generis, ἐντέλλεσθαι τοῦτο διὰ γραμμάτων, per litteras, 3, 11, 19. † ἐνετείλατό μοι φόνον σοῦ οὐ λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ γράμμασι, litteris, 3, 12, 5. †† c. gen. perf. ἐπιςολὰς προκομίζων ἀποῤῥήτους, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασιν, litteris, 3, 8, 12. fcriptis, chartis, noftrat. *Scripturen* f. *Papyren*.

γραμματεῖον, phyf. libelli genus, λαβὼν γρ. τούτων δὴ τῶν ἐκ Φιλύρας λ. fumto libello, 1, 17, 1. 7. fq. 12. 14. 2, 1, 23. tum generis alius, γραμματεῖον ᾔτησε, τοῦ φόνου φέρον τὰς ἐντολὰς, 3, 11, 18. 20. 3, 12, 5. 10. † γράψας γραμματεῖον, libellum, 1, 17, 4. fcribendo implens libellum, et, pro γραφὴ, fcriptura, f. materia.

γραφὴ, phyf. libellus f. res, ibi fcriptae, διεξελθεῖν τὴν γραφὴν, fcripturam, 1, 17, 9. fed tabula pictarum rerum, παραςήσας ἐν τῇ γραφῇ τὸν τύπον τοῦ θεοῦ, in pictura, 5, 5, 11. 14. 1, 15, 9. † εἰκόνας ἐν γραφαῖς 4, 8, 4. τὰς μάχας δημοσίαις ἀνέθηκε γρ. 3, 9, 21. γρ. ποικίλαις 4, 2, 13. † figurae formae que rerum fingulae, c. gen. rei, τὰ σώματα ςίζονται γραφαῖς ποικίλων ζώων, notis, 3, 14, 13. τοῦ σώματος τὰς γραφὰς, picturas, ib. 14.

γράφω, phyf. de perf. vulgari not., λαβὼν γραμματεῖον, ὅσους χρὴ φονευθῆναι, fcribit, 1, 17, 1. abf. vel c. acc. perf., fupplendo pron. ἐκείνους. Sed cum acc. rei, γράψας γραμματεῖον, cum fcripfiffet libellum, ib. 4. fcripfiffet in libello nomina. † pecul. de hiftorico, πράξεις βασιλέων συνάξαντι γράψαι, ἃς αὐτὸς οἶδα, fcribere, 2, 15, 2. † c. praep. οἱ κατ' ἐκεῖνον γράψαντες, qui fcripferunt, ib. 13. Sed alia not., c. acc. rei, εἰκόνα μεγίςην γράψας, picta imagine, 5, 5, 11. curans pingi. Tum Paff. prima not., de re, ἐπιγνοὺς τὰ γεγραμμένα, recognita fcriptura, 2, 1, 24. fcripta, ea, quae fcripta effent; it. c. praep. et opp., λεχθέντα πρὸς αὐτοῦ ἢ γραφέντα, ab ipfo fcripta, 1, 2, 5. τῶν πρὸς τὸν δῆμον γραφέντων 2, 4, 1. Sed in not. alia, ταύτην τὴν μάχην γραφῆναι κελεύσας 7, 2, 15. pingi. Sed de perf. c. particip. modi, τὸν τύπον τοῦ θεοῦ, ᾧ καλλιερῶν ἐγέγραπτο, depictus erat, 5, 5, 11.

γυμνάζειν, phyf., fenfu bellico, de perf. et duce, cum acc. perf. et adiuncto, γυμνάζων τοὺς ςρατιώτας, καὶ τὰ πολεμικὰ ἀσκῶν, exercens, 6, 4, 5. ἀσκῶν καὶ γυμν. τοὺς ςρ. οὐ διέλειπεν, exerc. 7, 1, 15. † Paff. vel med. τῶν ςρατιωτῶν δεόμενος, ὁπλίζεσθαί τε καὶ γυμνάζεσθαι, ut exercerent fe, 2, 11, 17.

γυμνάσιον, phyf. de actu, fenfu bell., τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια χοροὶ, καὶ σκώμματα λ. exercitia, 7, 8, 11. ἐπὶ τὰ συνήθη γ. προελθόντα 6, 8, 11. fed extra militiam, c. gen. perf. et adiuncto, ἡ μήτηρ αὐτὸν παλαίςραις καὶ τοῖς ἀνδρῶν γυμνασίοις εἴθιζε, virilibus gymnafiis, 5, 7, 9. fed abf. ἐσπουδακὼς περὶ παλαίςραν καὶ γυμνάσια ἐλευθέρα, exercitationibus, 4, 3, 5. Rurfus ali-

tor, c. gen. rei, *γυμνάσια τοῦ σώματος ποιούμενος ἡνιοχείας* λ. exercens corpus aurigando 4, 7, 2. aurigationes faciens exercitia corporis, i. usurpans pro corporis exercitationibus, s. ad corpus exercendum movendum que. it. c. praep. *μετὰ γυμνάσια τὰ πρὸς θηρία*, post exercitationes cum feris, 1, 17, 19. Sed de loco, c. adiuncto, *εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα καὶ γυμνάσια*, gymnasia, 2, 4, 18. in palaestra aut campo Martio. †† *μέγιστον γυμνάσιον κατασκευάσας, λουτρὸν δημόσιον ἀνῆκεν αὐτοῖς*, gymn. 1, 12, 10.

γυμνὸς, phys. de pers. 1) sine veste omni, *τοὺς πρεσβύτας, - περιῤῥήξαντες -, ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας λιτὰς, γυμνοὺς τῆς φυλῆς ἐξέλκουσι*, nudos, 8, 8, 14. † c. gen. rei, *ἦν παιδίον, τούτων δὴ, τῶν γυμνῶν ἐσθῆτος*, vestitu nudi, 1, 17, 5. † c. acc. ell. et loci, *γυμνοὶ ὄντες (κατὰ) τὰ πλεῖστα (μέρη) τοῦ σώματος*, nudi pleraque corporis, 3, 14, 12. sq. diserte §. sq. *οὐδὲ γὰρ ἐσθῆτος ἴσασι χρῆσιν.* 2) cum veste aliqua, *γυμνὸς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθεν*, nudus, (Commodus gladiator) 1, 15, 15. sine vestibus imperatoriis et exterioribus; *κελεύω, ἀποζῶσαί τε ὑμᾶς, καὶ ἀποδύσαντας, εἴ τινας περίκεισθε ἐσθῆτας στρατιωτικὰς, γυμνοὺς ἀποπέμπειν* 2, 13, 17. 19. 3) impropr., c. opp. *γυμνοὶ πρὸς ὡπλισμένους*, nudi, 2, 13, 8. 20. leviter armati e §. 19., per ellips. subst. quod expressum in alio loco hoc, ubi adeo cum gen. rei, *γυμνοὶ ὅπλων καὶ ὀργάνων πολεμικῶν*, nudi armis, 7, 9, 11. 7, 11, 3. Contra de re, *γυμνὸν σκεύους, ἀράμενοι τὸ ὕδωρ*, sine vase, 6, 7, 16. recto p. praep. Lat. illa s. *absque*; — †† *ὑπὸ γυμνῷ τῷ ἀέρι μένοντες*, sub aperto coelo, 8, 5, 9. milites, sub dio. At phys., sine tegumento qualicunque, *τῶν τοξοτῶν ἐς γυμνὰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν τοξευόντων*, nuda cap. 6, 7, 18. † *ξίφος παρηρτημένοι γυμνοῦ σώματος*, nudo corp. 3, 14, 14. †† Neutr. abs. per ellips., *τὰς χεῖρας, καὶ εἴ τι γυμνὸν ἦν τοῦ σώματος (μέρος s. ἄρθρον,)* si qua pars corporis esset nuda, 8, 4, 29. ††† c. gen. pers., *τὰ γυμνὰ ἑαυτῶν (μέρη) εἰς ἃ ἐτοξεύοντο, φραττόντων τοῖς ὅπλοις*, nudas corporis partes, 6, 5, 21.

γυμνόω, phys. de pers. c. acc. rei s. instrum., *γυμνώσας τὸ ξιφίδιον*, nudato pugione, 1, 8, 12. *γυμνωσάντων τὰ ξίφη*, nudantibus gladios, 7, 4, 5. †† trop. c. adiuncto s. explic. *γυμνοῦντα καὶ τὰς οὐσίας ἀφαιρούμενον τῶν οἰκείων*, nudantem, 7, 3, 3. spoliantem; per ellips. casuum, quales sunt expressi in alio loco hoc, c. acc. pers. et gen. rei, *Ἰταλιώτας τῶν ὅπλων ἐγύμνωσε*, Italos armis nudavit, 2, 11, 9. Tum Pass. phys. de re, *ἡ πίσσα φυομένη διὰ τῶν γεγυμνωμένων μερῶν τοῦ σώματος*, nudas corporis partes, 8, 4, 27. *γυμνωθὲν ὤφθη τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα*, detectum, 1, 14, 7. sine peplo et theca, nudatum peplo, etc. Sed de pers. c. praep., *ἦν ἰδεῖν γεγυμνωμένους τοὺς στρατιώτας αὐτοὺς ἐφ᾽ ἑαυτῶν*, nudatos a se ipsis, 8, 4, 28. sc. *τῶν ὅπλων*, post *τοὺς θώρακας ἀποῤῥίπτειν καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα*, et sq. §. *ὅπλα ἐῤῥιμμένα.* — †† impr. c. gen. rei et adv. *φοβηθεὶς, μὴ παντάπασι γυμνωθεὶς τῆς δυνάμεως*, nudatus copiis, 5, 4, 12. privatus militibus.

γυναικεῖος, propr. de re, *τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτὸν) γυναικείᾳ δειλίᾳ*, muliebri, 6, 5, 18.

γύναιον, propr. diminut. per contemtum, *μικρολόγου*, mulierem, 6, 9, 10. mulierculam; *γύναια ἐπιχώρια ἐχόρευε σὺν αὐτῷ*, mulieres (cum Heliog. sacerdote) 5, 5, 18.

γυνὴ, universe, *Μαισὰ, γυνὴ καὶ ἄλλως εὐτρεχὴς*, mulier, 5, 8, 7.

Digitized by Google

— sed de certa perf. qua, ἡ τῆς ἀρχῆς οἰκονομία ὑπὸ ταῖς γυναιξὶ διῳκεῖτο, a mulieribus, 6, 1, 2. Maesa et Mamaea; † ὁρῶντες τὸ μὲν πρόσωπον καλλωπιζόμενον περιεργότερον, ἢ κατὰ γυναῖκα σώφρονα, muliere, 5, 8, 2. † οὐ καταπροίξῃ αὐτὸς μεθύων νηφούσης γυναικὸς, mul. 1, 17. 10. de concubina. Tum de nupta, c. gen. perf. τὴν προεδρίαν ἀπονέμεσθαι τῇ τοῦ βασιλεύοντος γυναικὶ, uxori, 1, 8, 9. † c. adi. τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην, ἢ οὐδέν τι ἀπεῖχε γαμετῆς γυναικὸς, nupta uxore, 1, 16, 9. sed abs. ὁ Κόμμοδος γυναῖκα ἠγάγετο, ux. 1, 8, 9. 3, 10, 10. 5, 6, 2. γυναῖκα ἔθετο ib. 3. τῷ θεῷ γυναῖκα ἐζήτει ib. 6. γυναῖκες πᾶσαι, ὅσαις ἀνδρῶν ἢ πατέρων ἀξίωμα τιμῆς ἐνδόξου μεταδίδωσι, matronae, 4, 2, 5. † ἐπέτρεψε, γυναιξὶ συνοικεῖν, mulierem, 3, 8, 9. Sed c. relato aliquo, πᾶν τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, ἔσθ' ὅτῃ καὶ τῶν γυναικῶν, ἀθροίζεται, mul. 6, 5, 7. de Persis, ad bellum gerendum; πολλὴ οἰμωγὴ κατὰ τὴν πόλιν γυναικῶν καὶ παιδίων, mul. 7, 9, 19. πανδημεὶ ἅμα παισὶ καὶ γυναιξὶν ἄνωθεν ἐπάλξεων καὶ πύργων ἀπομαχόμενοι, uxor. 8, 4, 20. πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας αἰχμαλώτους ἔλαβον, mul. 3, 9, 19. †† παῖδας καὶ γυν. εἰσκομίσαντες, famulis et ancillis importatis (intra castra) 5, 3, 26.

Δ.

Δαδουχία, de actu vel instrumento, phys. in pompa et honore, ὁ δῆμος ἑκατέρωθεν παρέθει μετὰ παντοδαποῖς δᾳδουχίας, cum multis facibus, 5, 6, 19. δᾳδουχίαις ἐτίμων τὸν βασιλέα, taedarum gestationibus, 4, 8, 19. *Vortragung* der *Fackeln*.

δαιμόνιος, c. subst. fem. sex., de quasi perf., ὑπό τινος δαιμονίου τύχης ἐπειχθέντος, forte quadam divinitus, 1, 9, 12. forte quadam divina; † de re, c. adiuncto, et opp., οὐ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἤθελεν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα καὶ δαιμόνια πολυπραγμονεῖν, deorum ac daemonum arcana, 4, 12, 5, cf. §. 9. et v. θεῖος.

δαίμων, de re, κατά τινα δαίμονα συνήντηται τῇ Μαρκίᾳ, quadam forte, 1, 17, 8. i. q. 1, 9, 12. divinitus, vel casu quodam s. fortuito, nostrat. *durch* einen *Glückszufall*, s. *durch* einen *Zufall*. — Sed de perf. apertius, εἴ τε ὄντως αὐτῷ δαιμόνων ταῦτα θεσπισάντων, Manibus id vaticinatis, 4, 12, 9. geniis.

δᾴς, phys., in urbe oppugnanda, ταῖς μηχαναῖς προςαγομέναις δᾷδας ἐπέβαλλον, λ. faces, 8, 4, 30.

δάκνεσθαι, med. propr. de anim. παρδάλεως -, φθάσας τῷ ἀκοντίῳ μέλλουσαν δήξασθαι, iamiam morsuram, 1, 15, 12. laniaturam, ab antiq. δήκω.

δάκρυ s. δάκρυον, propr., μετὰ δακρύων ἐδεῖτο, lacrymabunda, 1, 16, 10. μ. δ. ταῦτα λέγουσα, cum lacrymis, 4, 3, 20.

δακρυῤῥοέω, phys. de perf. trop. προπηδήσας τῆς σκηνῆς δακρυῤῥοῶν, lacrymans, 6, 9, 1. i. q. sq.

δακρύω, de perf. phys. τῆς Ῥώμης ἀπῆγεν, ἐπιςρεφόμενος ἀεὶ καὶ δακρύων, lacrymans, 6, 4, 3. τοιαῦτά τινα λέγοντος αὐτοῦ καὶ δακρύοντος 3, 12, 7. δακρύουσα ἀπέςη 1, 16, 11. sed c. praep. αἰτίαν ἐπαγαγὼν (αὐτῇ,) ὡς δακρυσάσῃ παρὰ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ παιδὸς φόνῳ, quod flevisset, 4, 6, 6.

δακτύλιος, propr. δακτυλίοις χρυσοῖς χρήσασθαι, annulis, 3, 8, 9. — † c. gen. rei, modi, s. materiae, δακτυλίους, οὓς εἶχε, λίθων τιμίων, περιελών λ. annulos c. gemmis pretiosis, 4, 8, 21.

δανειστής, propr. c. gen. pers. δανειστὰς ἑαυτῶν ἐφόνευσαν, creditores, 7, 7, 7.

Δαρεῖος, Darius Codomannus, Δαρείου, τοῦ τελευταίου Περσῶν βασιλέως 6, 2, 5. 18. 3, 4, 5.

δασύς, phys. de re, c. adiuncto, ὕλαις δασείαις καὶ πυκναῖς, densis, 8, 1, 15. v. πυκν.

δάφνη, propr. arbor, εὐωδίᾳ τῆς τῶν δαφνῶν ἀποφορᾶς, laurorum, 1, 12, 3. sed impropr., lauri arboris pars s. ramus, εἰκόνας Γορδιανοῦ, στεφάνοις καὶ δάφναις κεκοσμημένας, lauro orn. 8, 6, 4.

δαφνηφορεῖν, phys. de pers., in adventu imperat. ὁ δῆμος αὐτὸν δαφνηφορῶν ὑπεδέξατο, laureatus, 3, 8, 6. 4, 1, 5. ὑπήντων δαφνηφοροῦντες 2, 11, 11. sc. οἱ Ῥωμαῖοι s. Ἰταλιῶται, s. οἱ δῆμοι, — sed ὁ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος δαφνηφοροῦντες ὑπεδέχοντο (αὐτὸν) 2, 14, 2. tum in adventu militum, caput Maximini occisi ferentium, δαφνηφοροῦντες αὐτοὺς οἱ δῆμοι ὑπεδέχοντο 8, 6, 10. — it. post electionem Pertinacis et sacrificium, et in deductione eius, θύσαντες, δαφνηφοροῦντες πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ στρατιωτικὸν λ. 2, 2, 23. denique Praetoriani, e castris ad Severum accedentes, αὐτοὶ - δ. ἠπείγοντο 2, 13, 5. † impropr. de re, αἱ ῥάβδοι ἐδαφνηφόρουν 7, 6, 4. fasces ramis lauri involuti erant s. ferebantur s. erant laureati.

δαφνηφόρος, phys. de pers. i. q. pr., in adventu ad imperat., ὁ στρατὸς - προσῄει καὶ αὐτὸς ἐν εἰρηνικῷ σχήματι δαφνηφόρος, laureatus, 8, 7, 5. πρεσβείας ἔπεμπον -, οἳ δαφνηφόροι θεῶν προσεκόμιζον ἀγάλματα ib. 14. πᾶσα ἡ σύγκλητος καὶ πανδημεὶ - δαφνηφόροι - ὑπήντων, laurigeri, 1, 7, 4. † post mortem Maximini, imperium obtinente Balbino, ἐς τὰ ἔθνη ἄγγελοι καὶ κήρυκες δ. διεπέμποντο, laureati, 8, 6, 18. †† de re et loco, τὸ χωρίον μεγίστοις κατάσκιον δαφνηφόροις ἄλσεσιν, locus maximis umbrosus laurotis, 1, 12, 3. per periphr. nemoribus laurigeris s. laurum ferentibus, proferentibus, habentibus.

δαψίλεια, trop. c. gen. rei, τὴν τῶν ἐπιτηδείων δαψίλειαν καταριθμοῦντες, dapsilitatem, 1, 6, 3. abundantiam, copiam, vel lautitiam, elegantiam, pulcritudinem s. praestantiam, excellentiam.

δαψιλῶς, trop. αὐτάρκη δοὺς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν δ. opipare, 3, 13, 7. magnifice, imperatricis modo. sed c. adiuncto, τοσαύτης οὔσης οἴκοι περιουσίας, ὡς ἀφειδῶς καὶ δ. τοῖς στρατιώταις χορηγεῖν, largiter, 3, 13, 10.

δε enclit. v. ὅδε, it. τοιός δε λ.

δὲ vel δ' A) solum, in transitu ad novam rem, simul fere etiam in continuatione, εἰσὶ δ', οἳ λ. *etiam* 1, 1, 3. ib. 7. 1, 14, 1. 3, 15, 3. 6, 2, 11. 6, 8, 8. 6, 9, 8. 7, 6, 9. 14. 8, 5, 15. ubi et valeat pro Latt. aliis, ut *ac* 4, 1, 6. init. §. sed et in med. ib. 9. 4, 4, 15. 4, 8, 5. 4, 10, 12. 4, 12, 11. 5, 1, 12. 5, 2, 12. 5, 3, 7. 5, 5, 7. 7, 2, 9. 8, 2, 4. 8, 6, 8. 12. 18. 8, 8, 13. it. *atque* 3, 12, 13. 3, 15, 14. 5, 5, 4. 5, 8, 2. 6, 1, 24. 7, 7, 12. 8, 3, 5. it. *dein* 3, 12, 25. 4, 5, 2. 4, 11, 1. 7, 6, 15. 21. it. *et* 2, 1, 13. 2, 5, 2. 2, 11, 17. 4, 8, 10. 5, 3, 4. 7, 1, 24. 7, 2, 14. 8, 4, 9. it. *quo* 1, 4, 21. 1, 5, 15. 1, 12, 13. 1, 13, 4. 3, 7, 9. 12. 3, 8, 15. 3, 10, 2. 4, 4, 18. 4, 6, 8. 4, 8, 11. 5, 3, 22. 26. 5,

Digitized by Google

6, 5. 6, 2, 15. 6, 4, 5. 6, 6, 13. 6, 7, 12. 6, 8, 15. 7, 2, 18. 7, 5, 3. 9. 7, 6, 4. 19. 7, 11, 10. 12. 8, 3, 4. 8, 4. 6. 8, 8, 14. it. *porro* 4, 2, 14. 4, 8, 21. 4, 11, 10. 4, 15, 18. 5, 1, 9. 5, 3, 22. 5, 4, 8. 5, 5, 20. 5, 6, 8. 23. 5, 8. 2. 17. 6, 3, 4. 7, 5, 6. 7, 11, 10. 7, 12, 9. 8, 3, 4. 8, 5, 7. 8, 6, 15. 8, 7, 7. † *porro autem* 8, 4, 23. it. *tum* 3, 10, 9. 4, 4, 17. Sed in contraria re, per Latt. varia, privum aut duplex, etc. ut *at vero* 3, 2, 12. 4, 9, 11. 4, 12, 12. *enim vero* 6, 7, 1. 8, 4, 26. *verum enim vero* 6, 3, 7. *caeterum* 6, 5, 8. 16. 8, 3, 22. 8, 8, 21. *contra* 7, 8, 16. e. 8, 5, 3. 8. *tamen* 1, 6, 8. 2, 14, 9. 6, 5, 12. m. 7, 5, 18. m. 7, 7, 14. — in parentheli, fine uncis, Βηρισσ. δ' ἦν λ. autem 1, 2, 2. τὴν δὲ λ. 1, 11, 3. Φαρ. δὲ λ. 4, 2, 15. Βιταλ. δὲ λ. 7, 6, 9. fed c. iisdem 1, 5, 4. 1, 8, 12. 1, 13, 2. 11. 3, 11, 17. 1, 17, 12. 14. 2, 1, 23. 2, 6, 12. 4, 10, 2. 4, 13, 2. 7, 1, 21. 7, 7, 8. in oratione aliena, οὐ παύσῃ δὲ, ἔλεγεν, λ. 1, 6, 4. ubi in indignatione, *non* defines *vero*, f. *non* vero *defines*. † ὁ δὲ, Ἀλλ' αὐτός γε, ἔφη, ἐγὼ λ. fed is rel. 2, 3, 10. † ὁ δὲ εἰςελθὼν, Ἥκω σοὶ, ἔφη, λ. is autem ingreffus, rel. 3, 12, 4. — in iudicio hiftorici, αὐτάρκης δὲ λ. fuppetit autem rel. 1, 6, 9. — †† in tranfitu ad rem ipfam et v. c. epiftolae argumentum, κελεύει δὲ αὐτῷ, λ. iubet autem rel. 4, 12, 8. ἔλεγε δὲ τὰ γράμματα λ. fignificabant autem rel. 6, 2, 9. it. in epifodiis 1, 11, 1. it. in moribus alicuius 2, 7, 15. in reditu ad rem, poft parenthefin aut epifodium, 1, 11, 7. 5, 3, 6. † Ἰουλιανῷ δέ τινι -, δοκοῦντι δὲ -, ἐςιωμένῳ δὲ 2, 6, 9. ubi poftr. δὲ p. igitur, f. inquam; it. † κἀμοὶ δὲ δι' εὐχῆς ἐςι, πρότερον μὲν οὐδ' ἄλλοτε ἀντιποιησαμένῳ, - νῦν δὲ - ἀγαγεῖν, nunc tamen 2, 10, 4. — B) iunctum fecum in vicinia et deinceps, 1, 1, 6. fq. 1, 2, 1. fq. 1, 4, 21. 1, 8, 12. 1, 11, 3. 4 - 11. 1, 12, 1. 8 — 10. 13. fq. 18. fq. 1, 13, 1. - 4. 8. fq. 1, 14, 1. 3 - 6. 3, 1, 4 - 8. 3, 9, 1. - 9. 3, 13, 14. 4, 5, 15. fq. 5, 2, 8. C) μὲν-δὲ vario fenfu, a) adverfandi f. opponendi, τῆς μὲν ἀληθείας ὠλιγώρησαν, οὐχ ἥκιςα δὲ λ. 1, 1, 1. fq. 1, 2, 1. 1, 3, 3. 1, 14, 15. †† καὶ πάντων μὲν τοῦτο ποιούντων, ἐκεῖνος δὲ πλείονι θρησκείᾳ ᾠκειοῦτο αὐτὸν, et quamvis omnes idem facerent, ipfe tamen rel. 3, 11, 8. †† in extr. enunciat. τούτου τὸν ἀδελφὸν - ἀνῃρήκει, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δὲ, tantum delatum, fed minime redargutum, 4, 13, 3. εὐγένεια - μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, fed non laud. 5, 1, 12. 8, 4, 11. †† πλὴν, τοῦ ἔργου ἅπαξ γεγονότος, ἄκοντες μὲν, ἔφερον δὲ, quamvis inviti, ferebant tamen, 8, 6, 2. †† μεταπέμπεται τὸν Κλέανδρον, οὐδὲν μέν τοι εἰδότα τῶν ἀπηγγελμένων, οἰόμενον δὲ, fed fufpicantem, 1, 13, 8. ††† μὲν oppreffo in pr. membro, ζητούντων τοὺς δράσαντας, μήτε δὲ εὑρεῖν, μήτε ἀμύνασθαι δυναμένων 2, 6, 2. 3, 7, 5. e. 3, 14, 16. e. 5, 3, 19. 5, 4, 15. b) fenfu diftribuendi aut diftinguendi, πολλῶν μὲν πεσόντων, παμπλείςων δὲ τετρωμένων, multis caefis, plurimis vero fauciis, 6, 6, 9. it. cum artic. ὁ μὲν οὖν - ὁ δὲ ςρατὸς λ. 5, 4, 14. ὧν οἱ μὲν - οἱ δὲ λ. 1, 1, 6. τοὺς μὲν - τῶν δὲ λ. 1, 3, 12. 1, 4, 21. 1, 5, 8. 3, 8, 12. fq. † μέρη μὲν - τὰ δὲ λοιπὰ λ. 1, 10, 4. †† oppreffo μὲν in pr. membro, πλείςους τῶν βαρβάρων ὅπλοις ἐχειρώσατο, τοὺς δὲ λ. 1, 6, 24. κελεύει δὲ αὐτὸν συλληφθῆναι ὁ Περέννιος, οἷα ... μεμηνότα - πυρὶ παραδοθῆναι 1, 9, 14. c) fenfu copulandi fimpliciter, vel amplius defcribendi, νεανίσκον τινὰ, Κυιντιανὸν ὄνο-

μα, προπετῆ δὲ καὶ θρασὺν, ſed 1, 8, 11. στρατιώτης μὲν πρότερον, πολλὰ δὲ λ. 1, 10, 2. † Φῆστος μὲν ὄνομα, τῆς δὲ βασιλείου μνήμης προεστὼς, Feſtus nomine, idem que erat rel. 4, 8, 11. 4, 12, 2. 7, 11, 6. † μικρῶν μὲν, ἰοβόλων δὲ θηρίων, parvis quidem, ſed rel. 3, 9, 10. †† ἱπποδρομίαν μὲν ἐθεᾶτο, ἀπέσκωψε δὲ λ. 4, 6, 10. †† δεξιούμενος νυμφίον μὲν τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ αὐτοῦ, excepturus ſponſum filiae ſuae generumque ſuum, 4, 11, 4. †† πείθει αὐτὸν, θέσθαι υἱὸν, Καίσαρα δὲ ἀποδεῖξαι τὸν ἑαυτοῦ μὲν ἀνεψιὸν, ἐκείνης δὲ ἔκγονον 5, 7, 1. †† ἦν δὲ ὁ Περτίναξ τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτης, ἐν δὲ πολλαῖς - εὐδοκιμήσας πράξεσι, πολλὰ δὲ - ἐγείρας τρόπαια, erat autem Pertinax genere Italus, in multis,' - et qui multa trop. rel. 2, 1, 9. D) poſt negat. ἐγὼ δ' ἱστορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδεξάμενος ἄγνωστον -, ὑπὸ νεαρᾷ δὲ τῇ μνήμῃ λ. 1, 1, 4. 1, 2, 3. 6. 1, 14, 14. 1, 15, 15. 2, 2, 13. 20. 22. 2, 5, 6. 3, 6, 10. 8, 7, 5. 5, 4, 17. †† in extr. enunciat. οὐ γὰρ περὶ ὅρων γῆς, οὐδὲ ῥείθρων - ἡ Φιλονεικία, περὶ τοῦ παντὸς δὲ, ſed de ſumma rerum, 4, 14, 14. - μὴ - δὲ 5, 2, 6. ſq. - μήτε - δὲ 3, 4, 19. - μηδὲ - δὲ 2, 1, 15. 6, 7, 16. ſed potius 8, 3, 9. - οὔ τι γε - δὲ, contra vero 3, 13, 14. - οὐκέτι - εἰς μῆκος δ' ἐκτείν. 4, 15, 12. - οὐδὲν - δὲ 7, 12, 4. - ἀλλ' οὐδετέρους ἔπειθε· τὸ δὲ δεινὸν λ. ib. 6. quo utr. loco Bg. per immo. - μηδετέρῳ - δὲ 3, 1, 4. † οὐχ οὕτω - δὲ λ. 2, 3, 2. ſq. — E) in periodi apodoſi, ἐπεὶ δὲ - ἔβαλλον - τοὺς ἱππεῖς· οἱ δὲ ἔπασχον λ. 1, 12, 17. ut Lat. *vero* et *tum vero*, ut Bg. ad 2, 10, 7. cf. 3, 12, 18. 5, 4, 16. m. ἐπεὶ δὲ - προσηγόρευσαν· ὁ δὲ λ. 2, 3, 7. †† ὡς δὲ - τότε δ' ἐξεπτόηντο, ibi tum 4, 8, 18. †† ἀσχάλλων μὲν -, ὅμως δὲ, λ. tamen (vero) 1, 9, 22. 1, 13, 13. 6, 3, 1. †† τοῖς τε στρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι, - ὁ δὲ λ. 2, 8, 18, cf. poſt gen. conſq. ſupra 3, 11, 8. F) per loca rel., quae obtineat in ſerie orationis et cum partibus orationis, a) in regione a principio ſecunda, poſt omnes fere orationis partes, - poſt artic. v. c. ὁ δὲ, μήτε λ. 1, 9, 21. 1, 10, 16. 2, 3, 10. 3, 12, 4. 7, 2, 9. 8, 6, 15. 8, 7, 7. 7, 12, 9. ὁ δ' Ἀλέξ. 6, 3, 4. ὁ δ' οὖν λ. 2, 7, 1. τὸ δ' οὖν λ. 4, 5, 10. ὁ δ', ὡς ἔγνω λ. 2, 9, 17. poſt verba, ἔδοξε δὲ 6, 4, 6. δοὺς δὲ τὰς λ. 5, 5, 15. 8, 3, 4. 8, 4, 23. poſt praepp., ἐκ δὲ ταύτης λ. 2, 7, 4. 4, 2, 22. ἐν δὲ τῷ λ. 1, 11, 7. ἐπὶ δὲ τὸν λ. 2, 12, 11. 1, 17, 2. μετὰ δὲ τὸ λ. 5, 6, 21. †† etiam in med. orat. παρὰ δὲ τῶν λ. 8, 5, 6. πρὸ δὲ τῆς 2, 11, 17. poſt coni. καὶ - δὲ v. καὶ, - ὡς δὲ λ. 5, 7, 8. ὡς δ' οὖν λ. 3, 5, 12. τότε δ' οὖν λ. 3, 7, 12. ††† poſt εἰ, ſenſu tum adverſ., poſt punctum, εἰ δὲ καὶ - quodſi etiam 2, 5, 11. εἰ δὲ τοῦτο λ. ſed ſi ib. 12. — it. in med. orat., poſt comma, εἰ δ' ἄρα καὶ λ. quodſi vero et 8, 1, 6. qui Bg. e vulg. lect. ante εἰ habuit adhuc diſtinct. maiorem; tum ſenſu lenius adverſ. vel copulandi, et adeo in δὲ p. τὲ, poſt comma, pro vulg. puncto, εἰ δέ τι δεῖ λ. quodſi quid 1, 17, 27. εἰ δέ τινες λ. 5, 2, 5. b) in regione a princip. tertia, περὶ στόμαχον δὲ λ. ſed cum ad 1, 17, 23. 2, 15, 2. 4, 3, 9. 7, 11, 3. e. c) poſt adv. ut ἔτι δὲ λαλοῦντα λ. ſed adhuc 2, 5, 14. μάλιστα δὲ, ſed praecipue ib. 10. potiſſimum vero, 1, 4, 11. cf. in μαλ. - ἅτε δὲ v. - ὅμως δὲ 1, 9, 22. tamen vero. d) poſt negat. ſtatim, ſine intervallo, μήτε δὲ εὑρεῖν, ſed nec invenire 2, 6, 2. neque vero 2, 14, 7. † μήτε δὲ ἀρέσκεσθαι, non placere autem ſibi 4, 15, 19. - οὔτε δὲ ἀντιστῆναι λ. atque nec obſiſt. 2, 11, 11. ſed neque 4, 2, 6. - οὐδένα δὲ, neque vero quenquam

Digitized by Google

rel. 3, 15, 9. οὐδεὶς δὲ, neque quisquam 4, 6, 3. † οὐδέπω δὲ 5, 6, 16. - μηκέτι δὲ, neque amplius 8, 5, 21. e) post negat. aliter, μὴ πιςεύειν δὲ - μηδὲ - neve crederent - nec 8, 3, 10. ubi p. porro, vel modo divulsum, p. sq. †† f) separatim, ἄνεσίς τε γὰρ πᾶσα, μᾶλλον δὲ καὶ πρόκλησις, immo potius 7, 3, 4. †† g) non loco positum suo, h. e. praemissum in enunciatione, cum pertineat demum ad sq. vocem et enunciat., ἀσχάλλων μὲν - ὅμως δὲ, θαῤῥῶν λ. 1, 9, 22. p. θαῤ. δ' ὁμ. it. ἀφειδῶς δὲ, nullis que rel. 2, 6, 10. ubi pertinet ad sq. inf. ὑπερβ. it. καθέντας δὲ verum demissis rel. ib. 14. ubi pertinet demum ad sq. acc. τὸν Ἰουλ. it. ὡς μὲν - ὡς δὲ, ut vero 3, 10, 11. †† quo et referuntur loca (saltem de Lat. Vs. et severo ordine) ista post εἰ supra. h) stans ante voc., ut adv. ἔδει δὲ ἄρα 1, 16, 1. 5, 3, 1. pro adverf. it. ante οὖν, cf. supra, et 2, 9, 5. Sed praesertim in δὲ καὶ, solenni in transitu ad rem aliam, παρεῖχε δ. κ. *praebebat* autem *et* 1, 2, 5. 1, 8, 16. 1, 14, 9. 1, 17, 22. 2, 2, 3, 5, 8, 6. 6, 7, 9. 7, 2, 12. 17. 7, 6, 6. autem - etiam 2, 13, 21. vero et 8, 2, 16. vero etiam 6, 1, 16. (sed in rel. locis Bg. negligentior) vero. 1, 15, 15. autem 1, 17, 5. 4, 8, 14. etiam 1, 14, 18. 3, 1, 4. 3, 6, 18. 23. 4, 6, 4. 4, 7, 4. 5, 6, 13. 7. 3, 7. 8. 7, 21. quoque 3, 6, 20. 3, 8, 16. 4, 7, 3. εἰ δὲ καὶ - τὶς λ. quodsi quis etiam 7, 8, 14. it. in med. orat. καλούντων δὲ αὐτὸν καὶ τῶν λ. vocantibus ipsum et 5, 5, 1. ubi diremtum una voce, ut 3, 5, 9. 4, 7, 6. 6, 1, 14. 7, 1, 21. 7, 8, 23. 8, 6, 12. 8, 7, 9. 8, 8, 3. sed duabus voc. εἴδομεν δὲ ἐπ' αὐτοῦ καὶ θέας λ. vidimus etiam sub illo 3, 8, 17. διεσκέδασε δὲ ὁ Ἀντωνῖνος καὶ φήμην, dissipavit vero Ant. et famam 5, 8, 11. τοὺς δὲ πλείςους αὐτῶν καὶ ἀπέκτεινεν, plurimos autem illorum etiam occidit, 7, 1, 10. †† ἔςι δ' ὅτε καὶ τὰ λ. quandoque etiam 4, 7, 12. ubi proprie comma post δὲ valet; †† ὑπὲρ δὲ τοῦ καὶ τὰ λ. ut autem barbarae etiam rel. 8, 7, 15. ubi potius καὶ ad sq. pertineat, ut 8, 4, 19. — ††† ἐπιςέλλει δὲ καὶ λ. mittit *ergo* cum rel. 2, 13, 3. leg. Bg. δὴ cum Ms. ἔτι δὲ καὶ 2, 3, 9. 3, 14, 4. 9. et ἔτι δὲ καὶ μᾶλλον 1, 3, 8. 7, 1, 11. v. in ἔτι. G) Per copulata adhuc quaedam, δὲ - δὲ, que - etiam 8, 5, 9. autem - tamen 7, 5, 18. autem - que 8, 1, 13. οὔτε δὲ - δὲ - atque nec - sed 2, 11, 11. μὲν - δὲ - δὲ - dein - que 4, 11, 1. δὲ - μὲν - δὲ 3, 12, 6. 3, 15, 2. 5, 7, 2. 6, 4, 7. δὲ - μὲν - δὲ - δὲ 2, 6, 9. 2, 7, 6. sed de καὶ - δὲ v. in καὶ, ut de τὲ - δὲ in τέ. † H) post nomen propr., Μαυρουσίων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις, Νομάδων δὲ καλουμένων, qui Numidae vocantur, 7, 9, 2. πόλιν Ἰταλίας τὴν μεγίςην, Ἀκυληΐαν δὲ καλουμένην, Aquileiam nomine, 8, 2, 3. quo utr. loco pro τὲ valeat. †† I) Pro caussali, sed per loca non omnia satis certa, 1, 2, 5. i. 1, 4, 11. i. 1, 6, 9. i. 1, 7, 7. 1, 11, 6. i. 1, 14, 5. i. 2, 10, 15. 2, 15, 5. i. τὸν δὲ τόπον λ. cum *enim* locum rel. 3, 3, 11, e. 3, 6, 5. i. 3, 13, 14. m. ἅτε δὲ λ. 3, 15, 11. 4, 4, 15. i. 4, 9, 4. i. 4, 10, 7. i. 4, 12, 13. 4, 14, 6. i. 4, 15, 9. i. 19. i. 5, 1, 6. i. 5, 2, 6. i. 8. i. 9. i. 5, 3, 16. i. Ῥωμαϊκὴν δὲ λ. Romanam *enim* 5, 5, 6. οὐδέ πω δὲ λ. nunquam *enim* 5, 6, 16. 6, 2, 16. τὸ δὲ βάρβαρον λ. *quippe* barbari 6, 3, 13. ἀκριβὲς δὲ εἰπεῖν λ. certum *enim* 7, 1, 19. 7, 2, 10. i. 8, 6, 5. K) Pro illativa Lat. *igitur*, rel. τοιαῦτα δὲ 1, 4, 14. talia *igitur*; αἰφνιδίως δὲ λ. repente *itaque* 1, 6, 7. 1, 13, 1. τοῦτο δὲ λ. hoc *igitur* 1, 11, 3. πέμψαντες δὲ λ. missis *ergo* ib. 9. cf. 1, 15, 2. 1, 17, 18. 2, 13, 3. Καίταρα δὲ λ. *quare* Caes. 2, 15, 5. 3, 7, 5. 3, 9, 3. 8. 19. 3, 12, 8.

Digitized by Google

3, 15, 8. 14. 4, 3, 9. 4, 6, 1. 4, 7, 2. 4, 8. 8. 19. 4, 11, 11. 5. 3. 6. 5, 5, 14. 5, 7, 7. ita 8. 5, 13. 8, 6, 14. 8, 7, 9. 8, 8, 5. ſed per loca ambigua 1, 5, 4. i. 1, 7, 7. i. 1, 9. 14. i. 1, 11, 7. 1, 12, 9. m. 13. 1, 16, 7. 2, 6, 14. 3, 8. 4. 11. 4, 1, 6. 8. 4. 3, 21. 5, 5, 15. 5, 7, 8. 6, 1, 21. 6, 2, 9. 6, 4, 6. 6, 8, 15. 7, 2, 9. 7, 6, 6. 7, 6, 12. 8, 2, 4. e. 8, 3, 8. 8, 4, 27. 8, 6, 8. L) Ante vocales ſervatum ſine apoſtropho, δὲ ἐπεμελ. 1, 1, 1. e. ſed contra abiectum τὸ δ' ἀκριβὲς ib. 2. et ſic alterutro modo ib. 3. ſq. 7. 11. 1, 2, 2. i. m. 5. 6. 10. 1, 3, 6. ſq. 12. 1, 4, 11. 16. 21. 1, 5, 8. 11. 19. 22. 24. 1, 6, 9. 11. 24. 1, 7, 1. 6. 9. 12. 1, 8, 2. 4. 12. 17. 1, 9, 13. ſq. 23. ſq. 1, 10, 1. 6. 9. 1, 11, 3. 5. 10. 1, 12, 12. ſq. 14. 16. ſq. 18. ſq. 1, 13, 2. 6. 8. ſq. 11. 17. 1, 14, 4. ſq. 1, 15, 10. 12. 18. 1, 16, 1. 6. 13. 1, 17, 1. 6. 9. 12. 14. 17. ſq. 19. 21. 25. ſic que per libros rel. etiam.

δεδιέναι et δεδιὼς, v. δείδω.

δέησις, phyſ. abſ. δεήσεσιν - τὸν ϛρατὸν ἀνέπειθον λιπαροῦντες, precibus, 8, 4, 25.

δεῖ, moral. c. inf. εἴ τι δεῖ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, dicendum, 1, 17. 27. et ſimul acc. perſ. ἑλέσθαι σε δεῖ, eligendum tibi eſt, 7, 5, 11. opt. c. coni. ὡς, εἰ δέοι, καὶ πολεμήσοντες, ſi opus ſit, 2, 6, 19. 5, 3, 26. intra alia, quaſi in parentheſi; ſed poſt enunciat. πρὸς τὸ - διῶξαι, εἰ δ. 4, 15, 9, ſi oporteat, 7, 5, 14. ſed cum inf. μήτε ὅρκου φειδόμενος, εἰ δ. τούτου καταφρονῆσαι, ſi oporteret, 2, 9, 18. ſi neceſſe ſit, 7, 5, 18. † εἰ δ' ἄρα καὶ κινδυνεύειν δέοι, periclitandum, 8, 1, 6. inf. ſq. inf. ᾠήθη, δεῖν μέγα τι δράσας κατορθῶσαι, conveniens eſſe 1, 10, 8. oportere 2, 9, 11. debere 4, 12, 9. δεῖν ζητεῖν λ. quaerendum 5, 7, 4. ἐπαμύνειν δ. ſuccurrendum 5, 8, 16. it. ſimul c. acc. δεῖν μένειν αὐτὸν, debere 6, 2, 9. oportere ib. 13. 6, 5, 19. †† particip. δέον cum inf., praepoſitum quidem in prima periodi parte, τοῖς ϛρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι· ὁ δὲ λ. cum exercitus oporteret ipſum inviſere, 2, 8, 18. ſed poſtpoſitum, ὕϛερον θελήσας εἰς τὴν Ῥώμην ἀνελθεῖν, δέον ἐν ἀρχῇ τοῦτο ποιῆσαι, quod oportuerat a principio factum, 5, 4, 23. cum oporteret id facere. †† praecedente gen. conſq. αὐτοῦ - τρυφαῖς προσέχοντος, δέον ἐπεξελθεῖν λ. cum oporteret 6, 7, 24. ††† particip. c. artic. abſ. et p. ſubſt. βαδίζων πλέον τοῦ δέοντος ἠρεμαίως, magis, quam decebat, 5, 2, 7. plus iuſto, ſupra decorum ſ. modum; ὑπ' ἀτελοῦς τῆς τῶν δεόντων ἐμπειρίας, officiorum, 1, 4, 8. ubi ſumſeris ellipſ. alicuius inf., v. c. ποιεῖν, eorum, quae decet facere; unde et alii τὰ δέοντα reddunt, *ea, quae ſunt facienda;* quod tamen non liceat in loco hoc, τὰ δέοντα πράττοντες, quae oportet, 1, 5, 22. Denique impf. c. inf. εἶτα ἄρχοντας ἔδει ποιεῖν, ſi magiſtratus eſſent creandi, 4, 4, 1. 4, 7, 6. ſed ſimul c. acc. ταύτην ἔδει παρθενεύεσθαι, oportebat, 1, 11, 12. †† ἦν ἀπορία νεῶν, ἃς ἔδει ζευχθείσας γεφυρῶσαι τὸ ῥεῖθρον 8, 4, 9. v. ſupra v. γεφυρ. ††† per formulam de fato, ἔδει δὲ ἄρα ποτὲ κἀκεῖνον παύσασθαι μεμηνότα, oportebat, 1, 16, 1. ἔδει γὰρ ἄρα τέλος λαβεῖν τὸν αὐτοῦ βίον, debebat, 4, 12, 5. fatale erat.

δεῖγμα, trop. c. gen. rei, μένει ἔτι νῦν τρόπαιον καὶ δεῖγμα τῆς νίκης ἐκείνης πόλις λ. documentum 3, 4, 6. †† δεῖγμα τοῦτο οὐ μικρὸν τῆς βαρβάρων κακώσεως. ἐτῶν γοῦν τριῶν ἡσύχασαν, argumentum barbarorum cladis, quod quieverunt rel. 6, 6, 11. ſc. ἐϛὶ ſ. ἦν, et, puncto facto poſt κακ., debet γοῦν reddi per ſolennem cauſalem, annos *enim* ſ. *nam* ann.

δείδω, cuius tempora tantum e med. ſunt, moral. de perſ. abſ. ὅθεν δεδιότες ἀπηχθάνοντο αὐτῷ, metuentes, 7, 10, 11. prae metu, ne eſſet ſeverus et in ſe; †† ſed cum adiuncto, τοιαύτας τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, ἐδεδίει τε καὶ ἤλπιζεν, in metu et ſpe erat, 1, 3, 11. timebat et ſperabat, vel metuebat et ſuſpicabatur, noſtrat. *er* fürchtete *und* erwartete *nichts gutes;* ſq. coni. neg. δεδιέναι προσεποιεῖτο, μὴ λ. ſolicitum ſe ſimulabat, ne 1, 6, 8. metuere; δ. δέ σε οὐ χρὴ, μὴ λ. vereri, ib. 18. †† δεδιὼς (ἦν,) μὴ λ. anxius agebat, (erat) 1, 3, 3. ſed ſine ellipſi illius v. ſubſt., δεδιὼς γὰρ, μὴ λ. veritus, 2, 13, 21. in notione cauſae, *quia* enim *metuebat*; metuens 7, 1, 5. δεδοικυῖα δὴ, μὴ λ. verita, 1, 17, 8. metuens 5, 7, 1. 6, 1, 11. ††† c. dupl. rect., c. hac coni. et ſimul c. acc. rei, δεδιὼς τὴν τοῦ δήμου κίνησιν, μή τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν, veritus populi motum, ne quid rel. 1, 13, 13. credo, pro his, veritus, ne populus, per motum et tumultum aliquem, etiam contra ſe quid moliretur. †† ſimul c. adv., τοῦτο μάλιστα δεδιότες, μὴ λ. id potiſſimum veriti, ne 2, 2, 8. Sed c. acc. rei mero, ἕκαστος, τὸ καθ' αὑτὸν δεδιὼς, ὑπανεχώρει, quisque ſibi timens, 2, 6, 5. ſc. μέρος, χρῆμα, πρᾶγμα, de ſuis rebus, commodis, vita; timens vitae periculum et vulnera; δ. αὐτοῦ τὰς ἀπειλὰς, veritus, 3, 11, 1. 3, 12, 11. 1, 16, 4. 2, 12, 4. † c. adiuncto, ἤλπιζον καὶ ἐδεδοίκεσαν εἰκότα, ſperabant et metuebant, 8, 1, 16. Sed c. acc. perſ. et adv. εἰκότως ἐδεδίει τὸν δῆμον, verebatur, 2, 6, 18. †† c. inf. δεδιότες -, τὴν - τιμωρίαν ἀναδέξασθαι, veriti, ne poenam ſuſtinerent, 5, 4, 10. πάντας, οὓς ᾔδεσαν πεπονθότας τι δεινὸν, ἢ παθεῖν δεδοικότας, aut, ne paterentur, metuere, 7, 4, 7.

δείκνυμι, phyſ., de perſ. c. acc. rei, δεικνὺς τὸ ξίφος λ. oſtentans, 7, 11, 10. τὸ γραμματεῖον δεικνύντος, oſtendente, 3, 12, 10. δεικνύντες τὴν κεφαλὴν τοῦ πολεμίου ἀνεσκολοπισμένην, oſtentantes, 8, 6, 16. † οὐδὲν ἄλλ', ἢ πένθους σχῆμα δείξασα, prae ſe ferens, 1, 13, 2. c. adv. ſimul, ἃ πράττων οἴκοι διεβάλλετο, ταῦτα καὶ δημοσίᾳ δεῖξαι ἐτόλμησεν, oſtentare, 1, 14, 14. † c. dat. perſ. ſimul, τῆς ἀρκτῴας γῆς ζῶα πάντα φονεύων? Ῥωμαίοις ἔδειξε (αὐτὰ,) oſtend. 1, 15, 9. δείξαντες αὐτῷ τὰ νομίσματα, cum oſtendiſſent 1, 9, 18. ††† c. acc. perſ. oppreſſo, δεικνύντες (αὐτὸ, τὸ παιδίον) τοῖς ὄχλοις, oſtent. 7, 10, 15. †† Sed trop. c. dat. eodem et c. coni. Ῥωμαίοις - δείξετε, - ὡς λ. oſtendetis, 4, 14, 18. it. c. ſola coni. δείξαντες, ὅτι λ. oſtend. 6, 3, 12. ὑμῖν -, δείξασιν, ὅτι λ. oſtendendo, 1, 4, 7. †† ſimul c. praep. φιλοτιμησαμένης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐν ἑνὶ δεῖξαι, ὅτι λ. oſtendere, 1, 13, 12. — tum Paſſ. de re, phyſ. c. adv. ἐν τῷ νεῷ, ἔνθα τῶν βασιλέων μνήματα δείκνυνται, monſtrantur, 4, 1, 7. it. c. praep. πένθος κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν δείκνυται, repraeſentatur, 4, 2, 2. ſed trop. c. adv. et abl. modi, ὅ περ ἔγγιῳ καὶ ὕστερον δέδεικται, comprobatum eſt, 2, 14, 9.

δεικνύω, id. de perſ. phyſ. c. acc. rei, ἐξοχάς τινας καὶ τύπους δεικνύουσιν, oſtendunt, 5, 3, 11. ſimul c. dat. perſ. βαλάντια, χρημάτων μεστὰ, αὐτοῖς ἐδείκνυσαν, oſtenderunt, 5, 4, 4. ſed c. acc. perſ. τὸν παῖδα τῷ στρατῷ ἐδείκνυσαν ib. Sed trop. †† cum acc. rei, ἵνα αὐτὸς, οἷόν περ ἐδείκνυεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν, ἴδῃ, ut (is, populus) qualem (erga Albinum) oſtenderit (Severus) excandeſcentiam ſuam, videat, 3, 8, 5. †† θησαυροὺς καὶ νεὼς, πάντα ἐδείκνυε χρημάτων πλήρη, demonſtrabat, 3, 13, 9. ſc. verbis, i. e.

iactabat; tum de re, δεικνυούσης καὶ τῆς προσηγορίας τὴν στοργὴν, indicante, 1, 17, 6.

δείλη, abſ. phyſ. univerſe, τοῦτον περὶ δείλην μεταπεμψάμενος, circa veſperam, 3, 11, 9. 4, 4, 11. ſed c. ſubſt., ἑστιωμένῳ περὶ δείλην ἑσπέραν, circa veſp. 2, 6, 9. cum iam dici ſerus veſper eſſet, 3, 12, 16. *circa* ſeram *veſp.*, quoniam duplex ea, *prior* quidem, ſtatim a prandio, ſed *ſerior*, a ſolis occaſu.

δειλία, moral. extra bellum, τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτὸν,) γυναικεία δειλία, ex m. pavore, 6, 5, 18. †† τοσαύτην μου δειλίαν κατεγνωκότες, timiditatem. 2, 1, 22. ſed in bello, οἱ λοιποὶ διὰ δειλίαν φεύξονται, prae timid. 7, 8, 19. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς δι' ἀμέλειαν ἢ δειλ. προδεδωκότα, per metum, 6, 7, 8. ſed c. gen. perſ. et praep. τὴν Ἀλεξάνδρου μέλλησιν καὶ τὴν πρὸς τὰ πολεμικὰ ἔργα δειλ. ἐλέγχειν λ. timid. 7, 1, 14.

δεινὸς, neutr. p. adi. οὐ πάνυ τι δεινὸν νομίζων, εἰ δέοι τελευτῆσαι λ. non adeo horrendum, 7, 5, 18. grave, malum. ſed p. ſubſt. a) abſ. τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δεινὸν, ἀμύνασθαι μᾶλλον, ἢ ὑπομεῖναι (αὐτὸ,) qui videtur paſſurus malum, id propulſet potius, rel. 4, 5, 5. caedem, mortem; it. δεινὰ, προσδοκώμενα ἑαυτῷ ἑκάστοτε, συμβήσεσθαι φάσκων, mala, 2, 1, 14. b) c. adi. μέγιστον δεινὸν καὶ τὸν παρόντα καιρὸν ἐλύπησε λ. max. malum 1, 14, 3. incenſum Pacis templum; † πολλῶν καὶ δεινῶν συνεχῶς κατειληφότων τὴν πόλιν, multis malis ib. 13. † Μάτερνος, στρατιώτης μὲν πρότερον, πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ τολμήσας, ſed multa nefaria 1, 10, 2. c) ſimul c. pron., tum praepoſito, μηδέν τι δεινὸν προσδεχόμενος, nihil mali 3, 9, 17. † ὅπως ἂν μή τι δ. - παρόντες πάθοιεν, ne quid mali 2, 6, 5. οὓς ᾔδεσαν ἢ πεπονθότας τι δ. λ. aliquid grave 7, 4, 7. tum poſtpoſito, ἄνευ τοῦ δεινόν τι δρᾶσαι, ſine alicuius laeſione 2, 3, 23. q. d. ſine ſ. absque iniquo aliquo faciendo ſ. damno alicui inferendo, i. q. pr. ἁρπάζειν καὶ βιάζεσθαι. d) c. artic. ἔστη οὕτω τὸ δεινὸν, malum 1, 13, 10. tumultus ſ. bellum inteſtinum inter populum et milites; τὸ δ. ἑκάστοτε ηὔξετο 7, 12, 6. τὰ δεινὰ, ὑπ' ὄψιν πεσόντα, λ. mala 1, 4, 4. τῶν δεινῶν τὰς αἰτίας λ. illorum malorum 1, 12, 11. τιμωρίαν παρὰ τοῦ τὰ δεινὰ δράσαντος εἰληφὼς, ab auctore malorum 1, 13, 10. †† c. gen. vel perſ. τὰ ἑκατέρου τοῦ πλήθους δεινὰ ἡμᾶς προσλήψεται, mala ib. 5. - vel rei, c. opp. τὰ μὲν δ. τῶν ἔργων - τὰ δὲ χρηστὰ λ. nefaria quidem facta 2, 3, 18. p. τὰ δ. ἔργα.

δεινῶς, trop., ἔφερον τὸ πεπραγμένον, indigne 2, 6, 3. graviter, cum dolore, ira et indignatione.

δεῖξις, phyſ. c. gen. rei ſ. inſtrum., ἐν ᾧ περὶ τὴν δεῖξιν τοῦ ξίφους ἠσχολεῖτο, dum occupatur in oſtendendo gladio 1, 8, 12. circa oſtenſionem, ſed trop. c. gen. rei, εὐτοξίας μᾶλλον, ἢ ἀνδρείας παρέχοιτο δεῖξιν, ſpecimen 1, 15, 5. † c. adiuncto, τὸ τῆς σπουδῆς ὑπερβάλλον, - ἔχον δεῖξιν καὶ πίστιν εὐνοίας, documentum et argumentum 2, 3, 12. indicium.

δέκα, de re, εἰς δ. ἔτη, decem, 2, 4, 13.

δέκατος, de re, δεκάτου ἔτους, decimum, 5, 5, 7.

δελεάζειν, de perſ. trop. c. dat. rei, et acc. perſ. τιμῇ προσποιήτῳ δελεάζει τὸν ἄνθρωπον, ineſcat, 2, 15, 4. conciliare ſibi, vel decipere; it. c. adv. οὕτω τὸν δῆμον ἐδελέαζεν, ineſcabat 1, 12, 11. ſtudebat ad ſe trahere et amicum ſibi facere. it. Paſſ. c. abl. modi, χρηστοῖς λόγοις δελεασθέντας, ineſcati, 8, 3, 10.

δέλεαρ, trop. c. gen. rei, μέγα προδοσίας βαλάντια, χρημάτων μεστὰ, illecebras, 5, 4, 4.

δένδρον, propr. τῇ τῶν δένδρων σκιᾷ, 1, 12, 3. harum f. earundem arborum, laurorum; δένδρων στοίχοις ἴσοις 8, 4, 14. δένδρα πάντα ἐξέκοπτον ib. 13. τῶν καρποφόρων δ. ἐκκεκομμένων 8, 5, 8.

δεξιόομαι, med. phyf. de perf. c. acc. perf. et adv. it. praep., de amicis, ταύτης τῆς ἑορτῆς, ἐν ᾗ μάλιστα Ῥωμαῖοι δεξιοῦνται ἀλλήλους, benigne fe excipiunt, 1, 16, 7. dextras fibi invicem porrigunt; it. de imperatore, τοὺς προσιόντας δεξιούμενος, benigne excipiens, 1, 2, 5. cum adv. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ δεξιούμενος (αὐτούς.) eos benigne complectens, 2, 14, 5. †† trop. αὐτοὺς συνελθεῖν κελεύει, ὡς δὴ δεξιωσόμενος, comiter excepturus (Severus Praetorianos) 2, 13, 6. † ὑπήντετο αὐτῷ, δεξιούμενος νυμφίον τῆς θυγατρὸς, benigne excepturus 4, 11, 4.

δεξιός, phyf. de re, Neutr. ἐν τῷ δεξιῷ (μέρει,) a dextra 4, 2, 5. opp. pr. ἐν τῷ λαιῷ, it. ἐν τοῖς δεξιοῖς Ἰταλίας μέρεσιν, a dextro It. latere, 8, 1, 12. opp. fq. ἐν τοῖς λαιοῖς. Fem. ἔχων πρόκωπον τὴν δεξιὰν, dextra, 7, 5, 10. fc. τὴν χεῖρα, it. μιᾶναι τὰς δεξιὰς αἵματι, dextras 2, 5, 10. 2, 13, 16. Sed trop. de perf. Mafc. φήμη περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐπιεικοῦς καὶ δεξιοῦ, commodo 2, 7, 8. obfequente, facili, humano. †† Neutr. c. artic. p. fubft., c. adv. et gen. dupl., tum perf. tum rei, τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν τῆς πρὸς μὲ τιμῆς, nimia benignitas veftra in me ornando 2, 5, 12.

δεξιῶς, trop. τούτων αὐτῷ προχωρησάντων, profpere, 3, 9, 21.

δέομαι, med. a) p. rogare, de perf. c. gen. rei, συγγνώμης ἐδεῖτο, veniam poftulabat, 2, 5, 7. c. praep. τῶν παίδων ἐπιστειλάντων καὶ δεηθέντων ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας, liberis, per epiftolas rogantibus, 3, 2, 7. it. c. inf. συγκαλέσας τοὺς στρατιώτας, ἐδεῖτο προμαχεῖν λ. convocatos milites rogabat, ut rel. 6, 9, 5. ἐδ. φείσεσθαι γέροντος λ. obfecrans, parcerent rel. 7, 5, 9. fimul c. gen. perf. διέπεμπε, τῶν στρατιωτῶν δεόμενος, ὁπλίζεσθαι, mittebat militibus fupplicatum, ut rel. 2, 11, 17. † c. adiuncto, ἐδεῖτο καὶ ἐλιπάρει, μένειν θαῤῥαλέως, rogabat, ut 8, 3, 8. † fimul c. praep. τὰ πρῶτα ἐλιπάρει, καὶ προσπίπτουσα, μετὰ δακρύων ἐδεῖτο, μήτε καθυβρίσαι λ. rog., ut 1, 16, 10. c. adiunctis folis, ἐδ. καὶ ἐλιπ. ἀπελογεῖτό τε, φάσκων, orabat, 3, 12, 20. † τὸ πρὸς καλοῦντας καὶ δεομένους ὀκνηρὸν, implorantibus et rogantibus, 2, 8, 4. abf. καλούμενος καὶ βοηθήσων ἄπεισι Ῥωμαίοις δεομένοις, rogantibus 2, 7, 11. b) p. defiderare, cum gen. rei, de perf. δώσειν πάντα ὑπισχνεῖτο, ὧν δέοιντο, quae vellent, 6, 9, 2. † πάντα ὑπισχνεῖτο παρέξειν, ὅσων δέονται, quibus indigerent, 6, 7, 21. †† de re, trop. ἔργον ἡμῖν τετόλμηται, μείζονος ἀπογνώσεως δεόμενον, maiore defper. indigens, 7, 5, 15. c) p. opus habere f. indigere, (quamquam et prior notio in loca convenit fubiecta quaedam,) c. coni. et inf. οὕτως εἰώθει, ὁπηνίκα ἂν δεηθῇ, στρατὸν συλλέγειν, fi quando opus fit 3, 1, 5. fed c. gen. perf. ἔλεγε, μὴ δεῖσθαι συμμάχων, fe egere, 2, 8, 14. δ. ἀνδρὸς εὐγενοῦς λ. indigere, 2, 13, 7. † c. praep. ὁρᾶτέ μοι τὸν υἱὸν, δεόμενον, ὥσπερ ἐν χειμῶνι καὶ ζάλῃ, τῶν κυβερνησόντων, 1, 4, 8. † fimul c. gen. rei, δεῖσθαι τῆς αὐτοῦ παρουσίας καὶ τοῦ στρατοῦ παντὸς, opus effe, 6, 7, 6. fed c. praep. δ. χειρὸς πλείονος πρὸς βοήθειαν τοῦ τόπου, ἢ βασιλικῆς ἐπιδημίας 3, 14, 2. †† ἤδει, οὐ μικρᾶς δυνάμεως δεόμενος πρὸς πᾶσαν τὴν ἤπειρον, fibi opus effe, 2, 14, 14. p. inf. fuperiorum locor. † μικρᾶς προφάσεως δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, indig. 3, 8, 6. †† fed c. gen. rei mero, μηκέτι τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων δεηθεισῶν ἢ τειχῶν ἢ ὅπλων, haud am-

plius Italiae civitatibus murorum aut armorum indigentibus, 8, 2, 11. ſimul de re ſ. loco et ſimul de perſ. ſ. incolis. †† παραπέμπειν τὸν οἶνον τοῖς δεομένοις, indigentibus, 8, 4, 10. vel deſider. ſ. rogant. †† οἱ σατράπαι ἐπέςελλον συνηδόμενοι αὐτῷ, καὶ εἰ δέοιτο βοηθείας ὑπισχνοῦντο, et, ſi indigeat, auxilia polliceбantur 2, 8, 13. quae Bg. commata oſtendunt ſubſt. β. in acc. plur., cum, poſito commate poſt β, hic gen. pendeat a v. δ.

δέος, c. adi. μέγα τὰς πόλεις κατελάμβανε, metus, 2, 11, 6. μετὰ δέους πολλοῦ διῄει ὁ ςρατὸς 8, 1, 15. ἐν μεγίςῳ δέει καθεςῶτες 3, 8, 6. ἐν δ. πολλῷ γενόμενος 5, 8, 13. αὐτὸς ἐν ἐσχάτῳ δ. ἦν 7, 9, 8. — c. alio ſubſt. ἡ σύγκλητος - δέει καὶ κολακείᾳ ψηφίζονται λ. 4, 11, 14. τοῖς βαρβάροις οὐκ ἐπανόδου πόθον, ἀλλὰ φυγὴν καὶ δέος ἡμῶν καταγνοῦσι 1, 6, 15. ſed c. adiuncto magis ſyn., ἐν φροντίσιν ἑκάτεροι καὶ δέει διαγρηγορήσαντες λ. 3, 4, 8. ἔκπληξιν καὶ δέος - ἐνέβαλε 2, 14, 1. †† ταῦτα δέος καὶ ἀγῶνα οὐ μικρὸν ἐμποιεῖ 2, 3, 13. †† ὑπὸ δέους καὶ ἀγῶνος λ. metu, 7, 5, 10. Sed c. gen. vel perſ. †† τὴν δορυφόρον φρουρὰν διὰ δέος τοῦ Σεβήρου αὐτὸν ἐγκαταλιπεῖν, ob metum Severi, 2, 12, 9. vel rei, πάλιν τυραννίδος ἦν δέος 2, 6, 4. δέει τῆς παρουσίας τοῦ τοιούτου βασιλέως 1, 3, 13. 1, 13, 1. δ. τῆς τοῦ βασ. ὀργῆς, formidantes imperatoris iram, ib. 10. metu irae imper. †† δέει τοῦ τρωθῆναι, metu vulnerum, 2, 13, 8. metu, ne vulnerarentur. † δ. τῶν τετολμημένων 2, 5, 15. ††† c. v. affini, τὰ μέλλοντα φοβήσεται, δέει τῶν πεπειραμένων, futura formidabit, metu rel. 1, 5, 26. cogitatione et recordatione eorum, quae experta ſunt iis ſ. experti ſunt. Porro c. praepp. ἐπεὶ - οὐδέ τι δέος ἦν ἀπὸ Βρεττανίας, cum - neque ullus metus impenderet ex Britannia, 2, 15, 10. τοὺς ςρατιώτας, διὰ τὸ ἐκ Σεβήρου δέος ἀπιόντας πρὸς τοὺς βαρβάρους, metu Severi, 3, 4, 17. ἦν δὲ καὶ αὐτῷ δέος τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰταλίας, metuebat et ipſe Alexander iam etiam de ipſa It. 6, 7, 9. erat vero et ipſi metus Alexandro de rel. c. coni. μήτε εἰσαγαγὼν τὸν ςρατόν, μήτε εἰσελθών, ἢ διὰ δέος, ἵνα μὴ δὴ λ. prae metu, ne 6, 5, 18.

δέσις, phyſ. c. gen. rei et praep. ἀμπέλων πρὸς ἀλλήλας δέσει, vitium mutuo nexu, 8, 4, 14.

δέσμιος, paſſ. de perſ. c. ſubſt. δεσμίους ἀπάγοντι βασιλεῖς, vinctos, 1, 6, 16.

δεσμός, phyſ. ἃ πέρ - μὴ παρενεχθήσεσθαι διὰ τοῦ δεσμοῦ τὸ ἐπάλληλον, propter vincula crebra, 8, 4, 11. † τοὺς καθειρχθέντας, δεσμῶν ἐλευθέρους ἀφιέντες, vinculis eximentes, 1, 10, 4. vinculorum liberos, ſolutos vinculis ſ. catenis. ſed trop. c. gen. rei, δεσμὸν εὐνοίας ὀχυρώτατον τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιγαμίαν ἐποιήσατο, vinculo benevolentiae, 1, 8, 6. affinitatem hanc ſecum vel cum eo fecit vinculum benev. firmiſſimum, effecit, ſtuduit efficere, ut affinitas iſta eſſet vinc. rel. affinitatem iſtam adhibuit pro praeſidio optimo, certiſſimo confirmandae ac conſervandae ben. ſ. illam cum eo affinitatem *putavit* vinculum, praeſidium benevolentiae ſervandae firmiſſimum, optimum, certiſſimum.

δεσμωτήριον, propr. de loco, c. praep. τὰ ἐν αὐταῖς (ταῖς πόλεσιν, ὄντα) δεσμωτήρια βίᾳ ῥηγνύντες, carceres, 1, 10, 4.

δεσποτεία, univerſe, de civibus, c. adiuncto e praep. et forſan etiam c. gen. rei, ἔδωκε γεωργοῦσιν - πάντων - διὰ παντὸς δεσποτείας ἀμεριμνίαν, (omnium, poſſeſſionum, agrorum) perpetuam dominii ſecuritatem, 2, 4, 13. ſecurum dominium omnium in perpetuum, vel perpetui dominii in omnes agros ſecuritatem;

Digitized by Google

dum Bg. διὰ π., pro adi., rexit ad fubft. alterum ἀμ. noftrat. *Eigenthum* f. *Eigenthumsrecht*. Sed nominatim et praecipue, c. gen. rei eodem et adiuncto fyn. fubft., ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ᾧ τὴν δεσποτείαν τῶν ἁπάντων ἔνειμαν θεοὶ καὶ τὴν βασιλείαν, dominium in omnia, 2, 8, 6. noftrat. *Herrfchaft*.

δεσπότης, refpectu a) civium, c. adiuncto fyn., ὅτι - ἔμελλεν ἔσεσθαι κρείττων, ἅτε βασιλεὺς καὶ δ. dominus, 3, 2, 6. futurus; it. εἰ δὴ ἔμελλον ἀντὶ λῃςοῦ δεσπότην (αὐτὸν) ἕξειν καὶ βασιλέα 1, 10, 15. fed de iam facto imperatore, οὐ παύσῃ, ὦ δέσποτα, πίνων λ. domine, 1, 6, 4. 3, 12, 4. ††† τίνα, ὦ δέσποτα, ἔλεγχον μείζονα βούλεσθε, domine, ib. 12. qui Bg., pro plur. δέσποται edd. quarundam, fervat fing., recte iunctum c. v. plur., ubi, praefentibus pluribus, ad unum tamen praecipue oratio convertitur, cf. Virg. Ae. 9, 258. 525. Sed fine exclam. ποθεῖν μὲν σέ, τέκνον καὶ δέσποτα, τὴν πατρίδα, o fili et domine, 1, 6, 12. b) muneris, a fuperiore quo mandati, c. gen. perf., tum de legatis, τὰ κελευσθέντα ὑπὸ τοῦ ἑαυτῶν δεσπότου ἀγγείλαντας, fui domini, 6, 4, 12. tum de praefecto provinciae f. fatrapa, Ἀρταξέρξης, τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην Ἀρτάβανον ἀποκτείνας, fuum dom. 6, 3, 10. c) fervorum, abf. ὑπερμαχόμενοι τῶν δεσποτῶν, pro dominis, 7, 4, 13. in relat. tacita ad τῶν οἰκετῶν §. pr. 10. et 7. e. cf. ib. §. 8. fed † c. opp. et relat. diferto, δοῦλοι, ὅσοι δεσπότας κατήγγελον, domin. 5, 2, 4. d) rei poffeffae, ἐπέτρεψεν ἐπιμεληθέντι καὶ γεωργήσαντι, δεσπότην εἶναι, domin. 2, 4, 12. pro ὥςε εἶναι δεσπ. αὐτῆς, τῆς γῆς, vel in dativ. δεσπότῃ cum MSS.; poffefforem, noftrat. *Herr* f. *Eigenthümer*.

δεύεσθαι, paff. phyf. de re, c. abl. modi et adv., δᾶδας, ὁμοίως πίσσῃ καὶ ῥητίνῃ δεδευμένας, imbutas, 8, 4, 30. illitas, oblitas.

δευτερεῖος, neutr. fine artic. p. fubft. ἡ πόλις, φιλονεικοῦσα πρὸς τὴν πόλιν περὶ δευτερείων, de fecunda palma, 7, 6, 2. τὰ δευτερεῖα, fc. μέρη, fecundis partibus, loco, ordine.

δεύτερος, propr. de perf. ἐν τοῖς δευτέροις ὑπατεύσασιν ἐτέτακτο, in fecundis Confularibus, 5, 11, 3. p. ἐν τοῖς δεύτερον ὑπ. qui fecundum Confules fuerunt, f. habuerunt titulum, dignitatem et commoda Confulis fecundum f. eius, qui iterum Conful fuerat. — Fem. de re, εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλακώς, ad fecundum confulatum, 7, 10, 7. † οὐδέ τις εἶδεν ἀκόντιον δεύτερον, telum fecundum, 1, 15, 7. repetitum fecunda vice, immiffum poft iactum primum inanem. †† p. adv. τὴν ὕπατον ἀρχὴν τελέσας δεύτερον, fecundo confulatu functus, 2, 3, 9. fc. κατὰ et μέρος τοῦ χρόνου, functus confulatu fecundum, fecundo, iterum; it. φοβηθεὶς, μὴ καὶ δεύτερον ταῦτα ἐπιςείλῃ, iterum, 4, 13, 1. †† alio fenfu, c. relato, μιᾶς καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμούσης, altero die, 2, 6, 5. τῆς μὲν πρώτης καὶ δ. ἡμ. fecundo 7, 8, 2. 8, 7, 7.

δέχεσθαι, paff. phyf. de perf. c. praep. εἰς τὸ ςρατόπεδον ἐδέχθησαν, recepti funt, 5, 4, 6. Sed Med. c. acc. perf. φίλον ἀντὶ πολεμίου δέχεσθαι, accipere, 8, 3, 4. intra urbem; † τὰς πύλας ἀνοίγειν, δέχεσθαί τε φίλους λ. recipi, 8, 6, 3. it. ὡς δὲ, ἀνοίξαντες τὰς π., ἐδέξαντο αὐτούς, acceperunt, 5, 8, 14. † c. abl. modi, πύλαις ἀναπεπταμέναις ἐδέχοντο (αὐτόν,) portis patentibus excipiebant, 2, 11, 11. † c. praep. ἀνοίξειν τὰς π., καὶ δέξεσθαι πᾶν τὸ γένος (βασιλικὸν) ἔνδον, recepturos (effe fe) intra caftra, 5, 3, 23. †† in bello et pugna, δεξάμενοι τοὺς βαρβάρους, ἱμά-

χοντο, excipiebant barbaros et dimicabant, 4, 15, 3. adventum et impetum eorum ſuſtinentes. Tum impropr. c. adv. ᾤοντο, τὴν σύγκλητον καὶ τὸν δῆμον ἀσμένως δέξεσθαι ἄνδρα λ. excepturum eſſe 7, 5, 4. agnoſcere pro imperatore; ††† de re, c. acc. rei. τὴν εὐωδίαν κωλύειν δέχεσθαι τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέρος, prohibere receptionem tabifici aëris, 1, 12, 5. prohibere, ut corpus recipiat peſtilentem aërem; vel paſſ. prohibere, ut peſtilens aër recipiatur a corpore et meatibus eius; †† c. adv. οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων, ὃς ἀδακρυτὶ τοιαύτην ἀγγελίαν ἐδέχετο, exciperet, 1, 4, 20. perciperet auribus, audiret; εἰς τὸ ἑτοίμως δέξασθαι τὰ ἐγκεχειρισμένα, ad promte accipienda delegata, 2, 3, 12. ad promte ſuſcipienda tradita imperii negotia ſ. munia.

δή, A) p. illativa, Lat. *igitur*, etc., praepoſitum, verbis quidem, τί δὴ μέλλετε; quid ergo cunctamini? 2, 1, 17. μὴ δὴ μέλλωμεν, ne ergo cunctemur, 6, 3, 12. poſtpoſitum, omnibus orationis partibus, - ſecunda a princip. regione ſtans, - poſt artic., τὸν δὴ Μαξ. τοῦτον, huncce Max. 6, 8, 4. τὴν δὴ Μαισ. ταύτην 5, 3, 4. τὸ δὴ παιδίον 1, 17, 7. τὸ δὴ τελευταῖον 7, 12, 7. ἃ δὴ μὴ φέρων 3, 11, 7. 4, 9, 1. poſt pron. et adi. τούτῳ δὴ τῷ θεῷ 5, 3, 12. ταύτης δ. τῆς προφάσεως, hanc ſcilicet occaſ. 2, 9, 14. ταῦτα δὴ λ. haec igitur 2, 3, 24. 3, 10, 16. 4, 3, 16. 4, 10, 8. 5, 8, 7. τούτων δ. 6, 4, 13. 6, 5, 1. 7, 12, 3. τούτοις δ. 4, 7, 5. τοιοῦτον δή, talem nempe 1, 7, 11. 1, 3, 11. 1, 6, 6. 2, 2, 21. 4, 4, 16. 4, 7, 1. 4, 9, 17. e. δύο δὴ ταύτας ἀρχάς, duo haecce imperia 4, 10, 5. πᾶν δ. omnis ergo rel. 7, 5, 19. πολλῶν δ. multis itaque 1, 14, 13. πρῶτον δ. primum ergo 4, 3, 19. poſt ſubſt. προθυμίᾳ δή, alacritate certe 8, 4, 9. χρήματα δ. opes ergo 2, 11, 13. poſt verba, ὁρῶ δή, video igitur 2, 3, 16. ἀρέσκει δ. pl. ig. 1, 17, 17. κελεύει δ. iub. ergo 4, 9, 9. 4, 13, 2. ἐπαγγέλλει δ. edicit itaque, 6, 7, 11. 1, 10, 13. 2, 2, 4. 2, 13, 20. m. 3, 4, 4. 4, 14, 3. 5, 7, 5. it. poſt participp., γράψας δὴ λ. cum ſcripſiſſet ergo 1, 17, 4. ἀνύσας δ. confecto iam 3, 8, 5. 1, 9, 6. 5, 3, 15. 2, 13, 5. 4, 3, 11. 4, 8, 9. † δηλωθέντα δὴ ταῦτα, haecce ſignificata, 6, 7, 7. †† poſt imperat. ὁρᾶτε δὴ λ. 1, 4, 8. ἄνελθε δὴ λ. ubi modo 3, 11, 14. qui Bg. ceperit minus in notione *temporis*, p. *iam*, quam *hortandi*, fere i. q. *quaeſo*; quo utr. loco procedit et *igitur*, rel. poſt praepp., διὰ δὴ ταῦτα, ob haec (ergo) 4, 7, 13. † ἐν δὴ ταῖς ἁρπαγαῖς, hic inter rapiendum 5, 6, 22. qui Bg. ceperit p. adv. temp. ἤδη et p. Lat. *tum* ſ. *tunc*; cum et procedat, *inter* rapiendum *igitur*; ἐς δὴ τὸ οἴκημα 4, 2, 16. in illud *itaque* aedificium; πρὸς δὴ τοῦτον, ad hunc igitur 2, 1, 12. † πρὸς δ. ταῦτα, adverſus haecce, 3, 14, 16. 7, 9, 5. poſt adv. οἷα δὴ λ. nimirum ut 1, 3, 5. ut *igitur*, ſ. igitur ut; ἐντεῦθεν δή, tunc demum 7, 3, 16. qui Bg. ceperit iterum p. adv. temp.; οὕτω δ. 3, 15, 15. 7, 5, 1. τότε δ. tunc ergo 2, 11, 19. 7, 11, 8. 8, 2, 10. in tertia a princip. regione, - poſt pron. ſ. adi., ἐπὶ τούτοις δή, his ſcilicet 2, 8, 11. 3, 12, 1. ἐπὶ τηλικούτοις δ. ob tanta nimirum, 2, 13, 14. — praecipue poſt adv. μέν, in clauſulis tum narrationis alicuius de re ſ. perſ. quadam, - tum orationis alicuius, - id que ipſum per omnes orationis partes, - poſt artic. ὁ μὲν δὴ λ. ille itaque 1, 9, 14. igitur 3, 1, 16. 3, 13, 13. τὸ μὲν δὴ 3, 1, 1. τὰ μ. δ. ſcilicet 2, 14, 14. 4, 1, 1. 7, 9, 25. 8, 1, 1. poſt pron. ſ. adi. αὕτη μὲν δὴ αἰτία, haec ſcil. 1, 8, 14. ὁποίῳ μὲν δὴ τέλει

Google

qualem igitur, 6, 2, 1. τούτῳ μ. δ. 3, 12, 26. τοιοῦτος μὲν δὴ, talis scil. 1, 14, 17. 7, 1, 25. 1, 9, 23. e. 1, 13, 12. 4, 13, 18. 7, 9. 21. 8, 5, 26. 8, 8, 20. τοιούτῳ μ. δ. huiuscemodi 4, 11, 12. 6, 2, 12. τοσαῦτα μ. δ. 1, 11, 14. post subst. Γέτας μὲν δὴ, ac Geta quidem 4, 4, 7. igitur G. quidem; τέλος μ. δ. finis quidem 2, 5, 16. finis nempe 6, 9, 15. 6, 7, 17. 3, 4, 15. 3, 7, 20. 5, 4, 24. 2, 13, 22. αἰτίαι μ. δ. 7, 4, 1. — post praep. κατὰ μὲν δὴ Καππαδοκίαν, ac in Cappadocia quidem 3, 3, 3. igitur in C. quidem; post adv. ὅπως μὲν δὴ λ. quomodo igitur 3, 15, 18. 5, 1, 1. οὕτω μ. δ. ita nimirum 3, 9, 21. in quarta a princip. regione - post praepp. εἰς τὸ αὐτὸ δὴ συνιόντων, in unum ergo convenientibus, 5, 3, 14. παρὰ τοσοῦτον μὲν δὴ λ. tantum scilicet 5, 4, 23. ††† post copulas - in secunda a princip. regione - παρηγγέλθη τε δὴ λ. 1, 5, 3. denunciatum quo est igitur s. adeo; καὶ δὴ τοῦ δωματίου προελθὼν, atque etiam cubiculo egressus 2, [illegible] 8. et igitur s. atque adeo. B) pro Lat. scilicet, rel., in explicando, a) extra ironiam, - in mod. oratione, - post omnes orationis partes, - stans secunda a princip. regione, - post artic. τοῦ δὴ Φοιν. ἔθνους λ. videlicet 2, 7, 7. post eundem pro pron. relat. θεοῦ, ᾧ δὴ καλλιερῶν ἐγέγραπτο 5, 5, 5. cui quidem s. scil.; δορυφόροι, οὓς δὴ Πραιτωριανοὺς καλοῦσιν 5, 4, 14. 5, 5, 15. ἡδοναῖς, αἷς δὴ λ. quibus scil. 1, 17, 22. † ἃ δὴ μικρὰ λ. id quod minutum 7, 3, 12. post pron. demonstr., λαβὼν γραμματεῖον τούτων δὴ τῶν λ. 1, 17, 1. sumens libellum unum scilicet horum, qui rel.; ἦν παιδίον - νήπιον τούτων δὴ τῶν λ. ex istis nimirum, qui ib. 5. — post subst. θρησκείας δὴ χάριν, quasi religionis causa, 5, 3, 17. — post participp. δεδοικυῖα δὴ, μὴ λ. verita scil., ne 1, 17, 8. — † τὸν υἱὸν αὐτοῦ, στρατηγήσοντα δὴ τοῦ πλήθους, εἵλοντο, filium eius, qui dux scil. esset exercitus, eleg. 7, 9, 10. post coni. ἵνα δὴ παίζειν ἔχοι, ut scil. 1, 17, 7. ἵνα δὴ μὴ λ. ne scil. 4, 13, 8. 5, 6, 3. post ὅτι nominatim - in verbis - tum affectuum, δυσφορῶν, ὅτι δὴ λ. quod scil. 1, 9, 22. 3, 2, 6. 5, 8, 10. 7, 12, 7. 5, 1, 10. 6, 6, 1. tum dicendi et simil. ἔλεγεν, ὅτι δὴ λ. quasi 4, 10, 3. 6, 4, 8. quasi scilicet 2, 1, 6. 3, 12, 12. quod nimirum 4, 9, 5. quod videlicet 6, 1, 24. 6, 9, 4. 7, 1, 6. post ὡς praecipue, - pro tanquam, - in variis verbis, ὡς δὴ καθευδήσων, tanquam scil. 1, 17, 1. (7, 9, 21.) ib. 15. quasi scil. 2, 13, 6. 3, 12, 2. 4, 7, 1. 4, 13, 8. 11. 5, 4, 8. 6, 6, 7. 6, 8, 11. 7, 4, 11. 7, 9, 8. 7, 12, 5. nominatim in v. v. dicendi et simil. φασὶν, ὡς δὴ λ. 7, 9, 20. 8, 3, 19. quasi scilicet 3, 7, 9. quasi videlicet 7, 3, 17. 7; 6, 15. in tertia a princip. regione, ὡς στρατιωτικὸς δὴ, ut militaris scil. 4, 12, 4. διὰ δέος, ἵνα μὴ δὴ λ. ne scil. 6, 5, 18. in quarta — γράμματα, δι' ὧν ἐσπένδετο δὴ λ. per quas fedus inibat illam 2, 12, 5. qui Bg. cepit iterum p. adv. temp. †† μεμνημένοι, ὅτι ἀμφοτέρους ἴσους δὴ λ. ut pares 3, 15, 11. b) per ironiam, pro Lat. eodem, - post subst. ἡσυχίαν δὴ παρεσχ. quietem scil. 1, 17, 21. πρὸς γάμον δ. tanquam ad 5, 6, 7. εἰς προῖκα δ. ib. 11. post verb. κομισθέν τε τὸ ἄγαλμα συνῴκισε δὴ τῷ θεῷ, maritavit scil. deo, ib. 12. 4, 7, 2. † πρέσβεις ἔπεμψε δὴ λ. tanquam legatos misit, 6, 4, 7. post adv. ὡς δὴ γαμούντων θεῶν, tanquam scil. diis nub. 5, 6, 12. † ἐζήλου δὲ ταῦτα, ὡς δὴ Μάρκου ἐπιτηδεύματα, tanquam Marci studia, 5, 2, 8. tertia in regione, ὡς ἡνιοχοῦντι δὴ τῷ θεῷ, tanquam auriganti scil. deo,

5, 6, 16. ††† dubia per loca, utrum in ironia, an extra eam, post subst. νικηφόροι δὴ, tanquam victores, 3, 15, 17. οὐκ οἰκέται δή τινες, non famuli scil. aliqui, 6, 5, 20. ††† C) per notiones exquisitiores, a) in apodosi, sensu consecutivo, post subst., τῆς δὲ ἐξόδου διαγγελθείσης, κίνησις δὴ μεγίστη καταλαμβάνει τὸ στρατόπεδον, motus sane maximus rel. 1, 7, 1. vel Lat. ibi tum s. tum vero s. tum quidem. it. post verb. ὁ δὲ -, ἐπαγόμενος -, ἐξήρτυε δὴ, - 6, 7, 17. c. b) sensu infinito, — pro Lat. cunque, - post pron. τοὺς ἐφ' οἵαις δή ποτε διαβληθέντας ὑποψίαις, cuicunque - suspicioni, 1, 8, 17. ἐφ' οἵαις δὴ - αἰτίαις, quibuscunque de causis, 1, 10, 14. † τῶν ὅ τι δὴ πραττόντων λ. quocunque munere fungentium 3, 2, 10. vel hic, post pron. infinitum, pro Lat. tandem. τὰ σώματα - ὅπως δὴ ἐῤῥίπτετο, quocunque modo 4, 6, 2. c) sensu consecutivo alio, - post coni. ἔστε, - ἔστε δὴ ὑπεφάνη λ. 3, 12, 22. iam s. tandem s. demum; it. 7, 10, 13. donec iam 6, 7, 22. D) per ambigua loca, a) post causalem, in imperat. ἐπιτρέψατε γάρ δή μοι. λ. 3, 12, 12. tandem s. quaeso. in v. finito, ἐβούλετο γὰρ δ. λ. volebat nimirum 1, 14, 19. vel sane; it. 6, 5, 6. 6, 7, 14. — b) post coni. εἰ δὴ ἔμελλον λ. 1, 10, 15. si quidem, si nempe, potius, quam si iam. ὅτε δὴ - 5, 10, 9. quidem s. scilicet, potius, quam iam; it. 5, 6, 9. cum iam 6, 5, 1. c) ante adv. γίνεσθε δὴ οὖν λ. este igitur 1, 4, 9. per figuram ἐκ παραλλήλου, itaque ergo, s. ergo igitur, vel este, quaeso, igitur; ὡς δὴ ἄρα διαλέξαιτο, quasi cum ipsis collocuturus esset, 8, 5, 22. ut scil. forte rel. μιᾶς δή που s. δήπου - ἡμέρας, uno certe 2, 6, 5. aut potius igitur.

δῆθεν, i. q. pr., cum ironia, post subst. in tertia a princip. regione, τῷ θεῷ δ. ὀργιάζων, deo scilicet 5, 5, 8. in med. enunciat. ὧν αἱ πλεῖσται εἰς Ἡρακλέα δ., ὡς ἀνδρειότατον, ἀνεφέροντο, in Herc. scil. 1, 14, 17. in extr. enunc. ἐπιστέλλει δὲ αὐτῷ φιλικώτατα γράμματα δ., litteras quasi amantissimas, 2, 15, 6. extra ironiam, - post subst. - in secunda regione, ἀμυντήρια δ. φέροντας λ. scil. 7, 11, 7. post pron. - in extr. enunc. ὡς πολιορκήσοντες αὐτὸ δ. ib. 16. per ambiguae notionis loca, post copulam, in secunda regione, καὶ δῆθεν συνήθως λαβόμενος τῆς χειρὸς, quasi 3, 12, 18. 4, 2, 7. post subst. in quarta regione, τοὺς δὲ αἰτίους δ. στάσεως λ. quasi 5, 8, 15.

δηλητήριος, phys. adi. de re, c. subst. δηλητηρίῳ φαρμάκῳ, veneno, 4, 1, 3. 1, 17, 17. δηλητήρια φάρμακα, venena, 3, 5, 9. 4, 5, 7. venenum 4, 4, 3. †† abs. δηλητηρίων παρεσκευασμένων, venenis, 4, 5, 14. †† διὰ τὸ προλαμβανόμενον - κώλυμα δηλητηρίων, remedium veneni, 1, 17, 23. propr. adi. nocivus, et δηλητήρια φάρμακα, venenata medicamenta. Dein abs., per ellips. subst. istius φαρμ.

δηλονότι, p. adv., in med. orat., ἐκείνῳ δ. προσποιοῦνται ὑπακούειν, duntaxat 2, 10, 15. In ironia forsan, Lat. scilicet, sane, ut manifestum est, ut credibile est; i. q. pr. δὴ et δῆθεν s. εἰκότως.

δηλόω, trop., de re, c. acc. rei, γράμματα τῆς συγκλήτου γνώμην δηλοῦντα, litterae - declarantes, 7, 7, 11. †† δηλοῖ δὲ (τοῦτο ταῦτα,) ὅσα καὶ εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, argumento sunt, 1, 2, 5. it. c. coni. ἐκομίσθη γράμματα τῶν ἡγεμόνων, δηλοῦντα, ὅτι λ. indicantes, 6, 2, 2. De pers., c. acc. rei, τοιαῦτα δηλωσάντων καὶ ἐπιστειλάντων τῶν ἡγεμόνων, cum significassent per litteras, ib. 7. † τὴν Λιβύης ἀπόστασιν λ. ἐδηλώσαμεν, exposuimus, 7, 12, 20.

Digitized by Google

de historico. simul c. dat. perf. δηλώσαντες αὐτῷ τα - significantes, 7, 6, 18. † σοὶ ταῦτα δηλώσων ἥκω, tibi ut indicarem, 3, 12, 6. †† ὁ δὲ οὐδὲ τῶν πραττομένων τι αὐτοῖς ἐδήλου, cum ipsis communicabat, 2, 8, 18. it. † δηλώσαντες αὐτῷ (τοῦτο f. ταῦτα,) re indicata ei, 3, 12, 3. † simul c. coni. εἴ τι ἐπεῖγον εἴη, δηλῶσαι αὐτῷ (τοῦτο,) si quid - renunciet sibi, 4, 12, 12. †† simul c. rei acc. et abl. modi, γράμμασι τῷ δήμῳ τὴν νίκην ἑαυτοῦ δηλώσας, per litteras significans, 3, 8, 2. simul c. praep., γράμματα, δι' ὧν τὴν Λιβύων ἐδήλου σύμπνοιαν, scriptum, in quo significabat, 7, 6, 6. ταύτην τὴν μάχην διὰ γραμμάτων τῇ συγκλήτῳ ἐδήλωσεν, signif. 7, 2, 15. †† τὸ πιςὸν ὑμῶν δεδηλώκατε, δι' ὧν ἀγανακτεῖτε, declarastis eo, quod indignamini, 2, 10, 3. p. διὰ τούτων, δι' ὧν λ. f. διὰ τοῦτο, ὅτι λ. — † c. pron. τίνα ἔχετε γνώμην, δηλώσατε, ostendite, 2, 8, 8. p. praef., indicate. † simul c. praep., τίνι βίῳ ἐχρήσατο, τέλει τε ὁποίῳ, ἐν τοῖς προειρημένοις ἐδηλώσαμεν, in iis, quae iam dicta sunt, declaravimus, 7, 1, 1. de historico. c. coni. δηλῶσαι, ὅτι λ. indicarent, 7, 6, 13. it. simul c. praep. διά τινος τῶν πιςῶν δηλῶσαι, ὅτι λ. ut significem per aliquem, 3, 12, 12. — † c. adv. et casu temporis, ὡς ἐδήλωσε καὶ τῆς ἡλικίας προχωρούσης, ut declaravit etiam aetate procedente, 6, 1, 14. — Pass. de re, abs. δηλωθέντα ταῦτα αὐτὸν ἐτάραξε, significata, 6, 7, 7. c. dat. perf. ὡς ταῦτα ἐδηλώθη αὐτῷ, ut nunciata sunt. 1, 10, 5. 5, 5, 2. ut significata sunt, 6, 6, 1. 2, 13, 1. c. adv. οὕτως ὁ μεταξὺ χρόνος ἐδηλοῦτο, significabatur, 3, 8, 20. cum praepp. †† ὡς εἰς τὴν Ῥώμην ἐδηλώθη ἡ τοῦ πρεσβύτου τελευτὴ 7, 10, 1. in urbem Romam nunciata fuit. † τὰ ἐκ τῆς Ῥώμης δηλούμενα Φανερὰ ποιῶν, quae Roma (ex urbe) nunciarentur, 2, 7, 10. †† simul c. adv. τὸ ὕπουλον αὐτοῦ ἦθος μάλιςα ἐκ τῶν ἔργων ἐδηλοῦτο, factis declaratum est, 3, 5, 11. †† τὰ πραχθέντα ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ δεδήλωται, res gestae in superiore libro expressae sunt, 4, 1, 1. de historico; De perf. ††† abs. ὁ δηλωθεὶς Ἀντωνῖνος, iste Antoninus, 6, 1, 1. memoratus, supra dictus f. tractatus, descriptus. †† cum nominativo particip. ὡς - ὁ Καπελλιανὸς εἰσελαύνων εἰς τὴν Καρχηδόνα ἐδηλώθη, Capellianum ingressum esse Carthaginem, significatum, 7, 9, 20. p. acc. c. inf. †† de historico, c. praep. a) simul c. adv. ὡς ἐν τῷ πρώτῳ συντάγματι τῆς ἱςορίας δεδήλωται, ut in - declaratum est, 2, 1, 1. b) de re, ἡ ἐπὶ Νίγρον ἔξοδος ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι δεδήλωται, declar. est, 3, 1, 1. c) simul c. pron, ὁποίῳ τέλει ἐχρήσατο, ἐν τοῖς προειρημένοις δεδήλωται, declaratum est, 6, 1, 1. d) c. adv. simul, ὅπως Σεβῆρος τὸν βίον μετήλλαξε, ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ δεδήλωται, demonstratum est, 3, 15, 18. — † ὅπως ὁ Ἀντωνῖνος ἦρξε -, δεδ. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι, declaravimus, 5, 1, 1.

δήλωσις, impropr., non de actu, sed de re f. libello, ἐκπέμπει (ὁ Σεβῆρος) δήλωσιν, δι' ἧς κελεύει, λ. declarationem, 2, 13, 4. edictum, nostrat. *Manifest.*

δημεύειν, trop. de perf. c. acc. rei, τὰς οὐσίας αὐτῶν δημεύσας, cum bona ipsorum publicasset (Severus,) 3, 8, 4. proscripsisset. †† Pass. de perf. μήτε ἄκριτόν τινα Φονευθήσεσθαι ἢ δημευθήσεσθαι, neque quenquam indicta causa capite aut bonis mulctatum iri, 2, 14, 7. publice f. publica auctoritate privatum iri bonis, f. libello publico, publice proposito; neminem indemnatum occisum aut proscriptum iri, occidendum aut proscribendum esse.

δημηγορεῖν, trop. de imperatore oratore, c. adiuncto, ἐβουλόμην τοὺς συνήθεις πρὸς ὑμᾶς ποιεῖσθαι λόγους, δι' ὧν αὐτὸς ἐκοσμούμην δημηγορῶν 6, 3, 5. *facere* verba, *per quas* f. quibus *et* ipfe *ornarer*, decorarer, *dicens*. †† c. acc. rei, οὐδ' ἂν νῦν εἰς ὑμᾶς ἦλθον, ταῦτα δημηγορήσων, concionaturus, 2, 8, 3. haec *dicturus*, f. in concione dicturus.

δήμιος, impr. c. adiuncto, ἥκω σοὶ - φονεὺς καὶ δήμιος, carnifex, 5, 12, 4. fc. δοῦλος f. ὑπηρέτης, *publicus*, fervus, ficarius; opp. σωτὴρ λ.

δημοκρατία, propr. ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, in populari ftatu, (imperio) 2, 9, 7. ὑπὸ δημοκρατίας, in p. ft. 2, 11, 7.

δῆμος, propr., A) Romanus populus, is quo modo angufto fenfu, de ordine Rom. urbis tertio, a) abf. αὐτάρκης ὁ δ., χορηγῆσαι πλῆθος ἐπιλέκτων νεανιῶν, pop. 1, 6, 9. 1, 9, 7. 1, 11. 12. 1, 12, 11. fqq. 1, 13. 9. 13. i. e. 1, 15, 15. 2, 1, 20. — † πλεῖστον τοῦ δήμου συνέθει 2, 2, 8. 2, 6, 2. fq. ταῖς τοῦ δ. συνόδοις 2, 7, 8. fq. e. † ἔνθα ἐπὶ τῆς δημοκρατίας ὁ δ. συνιὼν ἐκλησίαζεν 2, 9, 7. 2, 12, 4. † νομὰς ἐπιδιδοὺς τῷ δήμῳ, plebi, 2, 14, 10. 3, 8, 2. 15. 4, 4, 11. 5, 2, 6. 5, 4, 22. 5, 6, 15. 5, 6. 14. 19. 7, 6, 8. †† ὁ δῆμος - φράξαντες πᾶσαν τὴν εἰς τὸ Καπετώλιον ἄνοδον τῷ πλήθει τῶν ὄχλων, populus - multitudine hominum 7, 10, 9. 15. fq. 8, 6, 15. 8, 8, 1. — †† διεφοίτησεν εἰς τὸν δῆμον ἡ τ. β. ἀναίρεσις, in populo 2, 6, 1. — b) c. adi. πᾶς ὁ δ. 2, 2, 5. 7, 7, 1. † ἐκδραμὼν τῆς συγκλήτου εἰς τὸν δῆμον μέσον, in mediam multitudinem, 7, 11, 10. c) c. gen. gentis diferto, ὁ Ῥωμαίων δῆμος, populus Romanus 1, 7, 2. 1, 10, 10. 1, 14, 13. 2, 8, 6. † 3, 10, 2. fq. privo τῷ δήμῳ, it. 7, 7, 2. pr. ὁ δ. 7, 8, 12. 8, 7, 11. per formam aliam † τῆς τοῦ δήμου Ῥωμαίων γνώμης, populi voluntate, 2, 7, 9. — rurfus per formam al. † τῷ δήμῳ τῶν Ῥωμαίων, pop. Romano, 2, 10, 2. per formam porro al. ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων, pop. Romanus 2, 2, 16. it. πᾶς ὁ δ. ὁ Ῥ. 8, 5, 15. d) oppofit. militibus, nominatim Praetorianis, per relat. tacitam, (οἱ στρατιῶται). φθάσαι θέλοντες τὴν τοῦ δ. ἔφοδον 2, 5, 5. 15. i. e. 7, 11, 9. 11. 15. 18. bis - fed diferte, τὸν δ. κ. τὸ στρατόπεδον, plebem atque exercitum 1, 12, 9. † τὸν δ. καὶ τὸ στρατιωτικὸν, pop. 1, 13, 5. ubi et opp. ὁ δ. - πᾶν τὸ ἱππικὸν τάγμα λ. † οἴχεταί σοι ὅ τε δῆμ. Ῥωμαίων καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ στρατιωτικοῦ ib. 4. πᾶς ὁ δ. καὶ τὸ στρατιωτικὸν 2, 2, 23. † ἐπεβοήθουν τῷ δήμῳ καὶ οἱ τῆς πόλεως πεζοὶ στρατιῶται, μίσει τῶν ἱππέων 1, 12, 19. τῷ δήμῳ - οἱ στρατιῶται 1, 13, 9. fqq. 2, 2, 21. fq. 2, 7, 4. 2, 10, 8. 2, 11, 12. 8, 8, 16. fq. coll. §. 13. † οἱ στ. ἐστήκεσαν μετὰ τοῦ λοιποῦ δ. 7, 11, 3. fq. † τοῦ μὲν τοσούτου δ. - τῶν δὲ στ. 7, 12, 6. it. ordine alio, τῶν στ. καὶ τοῦ δ. 2, 3, 1. ἡ ἐν Ῥώμῃ τῶν στ. πρὸς τὸν δ. διαφορὰ 8, 1, 1. 8, 8, 2. e) oppof. fenatui, ἐν τῇ συγκλήτῳ - καὶ πρὸς τὸν δῆμον 2, 4, 1. τῇ σ. καὶ τῷ δ. 3, 9, 21. 7, 2, 15. 7, 7, 22. ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ παντὸς τοῦ δ. 6, 4, 3. c. gen. diferto gentis, τῇ σ. καὶ τῷ Ῥωμαίων δήμῳ 4, 11, 13. 5, 5, 2. 7, 5, 4. 12. † per formam al. τὴν σύγκλητον καὶ τὸν δ. Ῥωμαίων 5, 5, 11. † rurfus per formam al., τὴν σ. καὶ Ῥωμαίων δῆμον 8, 5, 9. ††† per ordinem inverfum, ὁ δ. καὶ ἡ σύγκλητος, pop. et fen. 2, 14, 2. 4. 4, 1, 5. 7, 10, 1. 7, 12, 1. † 8, 7, 10. fq. τοῦ Ῥωμαίων δ. † ὁ μὲν δ. - ἡ δὲ σύγκλητος 7, 7, 9. per formam iterum al. τῷ δήμῳ Ῥωμαίων καὶ τῇ σ. 5, 1, 2. per formam adhuc al. τὸν Ῥωμαίων δ. καὶ

τὴν σ. 7, 6, 6. †† τὰ πρὸς τὸν δ. τοῦ Γορδιανοῦ γράμματα, τοῖς τε ὑπάτοις κ. λ. ib. 21. ††† ἡμεῖς τε καὶ ὁ δ. ὁ Ῥωμαίων 2, 2, 16. — B) populus aliarum urbium, Antiochiae, τὸν λοιπὸν δ. 3, 4, 13. Alexandriae, ὁ δ. 4, 9, 1. Aquileiae, ἡ πόλις ἰδίου δήμου πολυάνθρωπος ἦν 8, 2, 6. ὁ πλεῖςος δ. τῷ τείχει - ἐφεςὼς, incolae plerique 8, 5, 7. C) plur., proprio ſenſu, de pluribus, plurium urbium populis Romanae ditionis, c. gen. diſerto loci, οὐ πάνυ τι τοῖς δήμοις τῶν πόλεων διέφερε, populi 7, 3, 10. opp. ἢ τοῖς ἔθνεσι, ut ſit plebs Italiae, non provinciae in formam redactae; ſed abſ. οἷς ἐπιφοιτῶσι τὰς λοιπὰς πόλεις πύλαι ἀνοίγνυντο, καὶ δαφνηφοροῦντες αὐτοὺς οἱ δῆμοι ὑπεδέχοντο. incolae, 8, 6, 10. ὁ Κόμμοδος, διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, δήμοις ἑορτάζουσιν ἐπιφανεὶς, populis 1, 7, 3. τοσοῦτον ἀνεπαύετο, ὅσον τοὺς δήμους προσειπεῖν, populos 2, 11, 12. ὃ περ καὶ μάλιςα τοὺς δ. ἐλύπησε, populos 7, 3, 14. ſq. §. 16. κατά τε πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη διῴδαινον τῶν ὄχλων αἱ ψυχαὶ, it. ἐλπίζων, πάντας τοὺς δ. τοῦτο ποιήσειν, omnes civitates 8, 1, 10. †† παρεῖχε τοῖς δήμοις ἑαυτὸν καταγέλαςον θέαμα, populo 1, 3, 9. Nero, de pluribus, an de uno populo ac plebe Romae, ut ὁ Κόμμοδος σπανίως τοῖς δήμοις ἐπεφαίνετο, in publicum prodibat, 1, 11, 15.

δημοσιακὸς, de re ſ. loco, οἱ δημοσιακοὶ θησαυροὶ, publicum aerarium, 2, 7, 3. opp. pr. οἴκοθεν χρήματα.

δημόσιος, de re, Maſc.-ſ. communis ſexus ſ. abſ. μόναις ταῖς δημοσίοις χρώμενοι, publicis 4, 1, 9. ſc. εἰσόδοις. Sed Fem. iuſtae formae, ſing. pro adv. τὶς τῶν δημοσίᾳ εἰωθότων - πιπράσκεσθαι, publico, 1, 12, 8. per ellipſ. praep. et ſubſt., p. ἐν δ. χώρᾳ, it. δ. θέας ἐπέτειλεν 1, 15, 1. τὰ γράμματα δ. ἀποδόντες 3, 5, 12. τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ δ. ἀνας αυρωθῆναι 3, 8, 3. ὅσον δ. ὀφθῆναι 4, 1, 19. † δ. ἐν τῷ Ῥωμαίων θεάτρῳ ὀρχησάμενον 5, 7, 12. †† εἰς τοῦτον δ. πολλάκις ἀπέσκωπτε 4, 12, 3. δ. πολλάκις τὸ μέτριόν μου διαβάλλων 5, 1, 5. †† c. opp. ἃ πράττων οἴκοι διεβάλλετο, ταῦτα καὶ δημοσίᾳ δεῖξαι ἐτόλμησεν 1, 14, 14. τὰ μὲν γράμματα δ. ἀποδοῦναι, ἀξιῶσαι δὲ αὐτὸν, ἰδιαίτερον ἀποςάντα, λ. 3, 5, 8. εὐωχίαις χρῆσθαι δ. τε καὶ ἰδίᾳ 5, 6, 12. ἰδίᾳ τε καὶ δ. πανταχοῦ εὐφημούμενοι 8, 8, 1. Sed c. ſubſt. fem., plur., cum adiuncto, ἐν βασιλικαῖς ἢ δημοσίαις ὑπηρεσίαις γενόμενος, publicis, 1, 2, 10. δ. ἀνέθηκεν εἰκόσι, publice poſitis, 2, 9, 5. δ. ἀν. γραφαῖς, publicatis, 3, 9, 21. † εἴ τινες δημοσίας θυσίας ἐπιτελοῦσι, publica, 5, 5, 13. praeter curiam, alio in loco publico et templo. † τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅπλων - ἀναῤῥῆξαι, publica, 7, 11, 14. quae publici ſ. communis iuris et totius populi et communis uſus. Neutr. cum ſubſt. λουτρὸν δημόσιον, publ. 1, 12, 10. πένθος δ. ἐνεποίησε 7, 3, 14. cum adiuncto ſ. adv. Ῥωμαίοις, ὧν δημόσιον ἄνωθεν τὸ κράτος ἐςὶν, publico 7, 7, 12. τῶν δημοσίων θεάτρων, publicis 5, 7, 12. κόσμος δημοσίων ἔργων, publici operis, (aedificii) 7, 3, 13. χρήματα ἐκ δ. ἱερῶν καὶ τόπων, publ. 2, 11, 13. c. opp. χρημάτων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων 7, 9, 22. † c. gen. perſ. et adiuncto, τὰ κτήματα - οὐκ ἴδια τοῦ βασιλεύοντος εἶναι, ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημόσια τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, 2, 4, 13. † ἐποίησε δημόσια γράμματα πρός τε τὸν Ῥωμαίων δῆμον καὶ τὴν σύγκλητον 7, 6, 6. †† c. artic. p. ſubſt. τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθύμως προσφερόμενος, reip. 2, 7, 1. ſcil. πραγμάτων, negotiorum publ. †† c. opp. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαςος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, publica, 1, 14, 5. ſc. ἔργα καὶ χρήματα, aedificia et ornamenta templi cum

pecuniis et mercibus aliorum, ibi depositis; † μετῆλθεν κτλ. τὰ δ., καὶ εἴ τινα ἦν χρήματα πολιτικά, λ. publica, 7, 3, 12. pecunias et alias res, χρήματα scilicet vel χωρία, loca publ., templa.

δημότης, de pers. unus e populo urbis alicuius, universe, πλεῖστοι τῶν δημοτῶν, τῆς Ἀντιοχείας μάλιστα, plurimi ex vulgo, 3, 1, 7. τινὰς τῶν δ. quidam e populo, 7, 3, 14. post pr. τοὺς δημους. c. opp. οἱ μὲν δημόται, - οἵ τε ἐν ἀξιώσει ὄντες, - plebeii, 2, 6, 5. τοὺς μὲν ἐξέχοντας ἐφόνευε, τοὺς δὲ δημότας ἐφυγάδευεν, plebeios, 7, 9, 23. † opp. militib. μηδενὸς τῶν δημ. populo nec - 2, 6, 19. cf. μηδ. † εἴ τινες ἢ στρατιωτῶν ἢ δημοτῶν λ. si qui - ex populo, 7, 4, 10. ubi simul opp. τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν νεανίσκους §. 7. † γενομένης φυγῆς τῶν δ. in fugam versa plebe, 7, 12, 10. pr. §. οἱ στρατιῶται, sed sq. §. 11. οἱ ὄχλοι, et §. 6. δήμου. †† ἐγκαταμιξάντων ἑαυτοὺς τοῖς στρατιώταις - κακούργων καὶ εὐτελῶν δημ. facinorosi et viles homines de plebe, ib. 15. †† βουλομένοις, μὴ ἀσχημονεῖν τοσοῦτον στρατὸν πρὸς ὄχλον δημοτῶν λ. turbae oppidanorum, 8, 3, 21. † τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι τῆς πρὸς τοὺς δημότας ὕβρεως, plebeiis, 2, 4, 2. †† opp. imperatori, ex urbe abeunti, οὐδὲ τῶν δ. ἦν τις, ὃς ἀδακρυτὶ παρέπεμπεν αὐτόν, ex popularibus, 6, 4, 4. civibus.

δημώδης, de re, p. adi. c. adi. et opp. πᾶν τὸ παρὸν στρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες πλῆθος λ. plebeia multitudo, 1, 4, 19. plebs, populus, i. q. δῆμος, in relat. tacita imperatoris mortui. † plur. c. artic. de pers. παρὰ τοῖς δημώδεσιν εἶχέ τινα χάριν, apud plebeios, 1, 15, 14. plebem, i. q. τοῖς δήμοις, per ellips. substant. πλήθεσι, ὄχλοις, ἀνθρώποις, plebeios homines.

δημωφελής, neutr. c. artic. pro subst. c. adiuncto, τοῦ δημωφελοῦς καὶ κοινῇ διαφέροντος ὀλίγη τοῖς καθ' ἕνα φροντίς, eius, quod publice prodest, 2, 3, 21. eius, quod prodest populo, publici commodi.

δῃόω, phys. de pers., c. acc. rei s. loci, ἐδῄου πᾶσαν τὴν χώραν, vastabat, 7, 2, 7. Sed Pass. de re s. loco, c. praep. τῆς γῆς ὑπ' αὐτοῦ δεδῃωμένης, vastata, 8, 5, 8.

δήτου, s. potius duabus voc. δή του, in med. orat. μιᾶς δ. τ. καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμούσης, certe, 2, 6, 5. igitur *fere* s. *forte*, cf. δή supra.

διά, phys. c. gen. rerum, p. acc. εἴ ποτε φοιτώη δι' ἡλίου, in sole, 1, 7, 9. † διὰ - ἀβάτου ὁδοιπορίας λ. itinere 1, 10, 6. δι' ἑτέρων ὁδῶν, per 2, 13, 21. † περαιωθεὶς διὰ τῆς Κυζ. χώρας, cum permeasset agrum 3, 2, 12. δ. τῶν - ὀρῶν, per 3, 6, 22. δ. γῆς ἢ ποταμῶν, per 8, 2, 7. δ. μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, per 1, 14, 8. 2, 9, 6. 7, 6, 21. δ. μέσης τῆς πόλεως 8, 8, 14. †† διὰ - Ἀσίας, per. As. 4, 8, 15. sc. ἰών, λ. †† ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως στρατιωτικῆς, per 6, 8, 3. c. gen. pers. διὰ μέσων ἐκφέρουσι τῶν φυλάκων, per 2, 1, 3. διὰ μέσου πλήθους, per 7, 10, 15. cum gen. alia in notione, nec phys. semper, instrumenti veluti ministerii et auxilii, cum gen. pers. γενομένης ἐξετάσεως διὰ τοῦ Περτινίου, per 1, 8, 17. δι' ἐμπόρων λ. per 4, 10, 9. † δ. τῶν παίδων, per 3, 5, 10. s. propter; c. gen. rerum, tanquam veri instrumenti, διὰ τῶν ὅπλων αὐτὸν ἀνάξειν λ. cum armis, 2, 6, 7. p. abl. τοῖς ὅπλοις. †† etiam in periphrasi, p. mero gen. τῇ διὰ δοράτων καὶ ξιφῶν θαρροῦντες μάχῃ, hastis gladiis que pugnare audentes, 3, 4, 19. fidentes pugna illa per hastas et gla-

Digitized by Google

dios, ſ. quae fit haſtis et gladiis; τὴν δ. δορ. συςάδην μάχην, haſtis cominus pugnando 4, 10, 7. pugnam per haſtas, comminus confectas; τὴν δ. τόξων ἐμπειρίαν, ſagittariae artis peritia ib. - qualiscunque inſtrumenti, etiam non proprii, δ. γλώττης προΐετο, λ. linguâ, 2, 9, 18. τὰ δ. φωνῆς καὶ γλώττ. προφερόμενα, voce et l. 7, 8, 4. † τὰ δι' ὄψεως νεύματα, oculorum nutus, ib. tum potius in notione modi, per gen. virtutum vitiorum ve, δ. σοφίας, ſolerter, 2, 15, 10. δι' ὠμότητος, crudelitate, 7, 1, 4. per alios rerum gen. δ. τῆς τῶν παίδων ἀναιρέσεως, liberorum caede, 5, 2, 10. πᾶσαν προθυμίαν διὰ τῆς βοῆς ὑποσχόμενοι, clamore, 3, 6, 17. ὅσα διὰ δηλητηρίων καὶ δ. πάσης ἐνέδρας ἐπεβούλευσέ μοι, venenis rel. 4, 5, 7. 8, 2, 2. δι' ἐπιδρομῆς λ. per incurſionem 1, 6, 25. δι' ἁρπαγῆς, per 6, 3, 14. † φορείῳ, ὅ περ δ. χρυσοῦ καὶ λίθων - πεποίκιλτο, auro, 5, 8, 13. τὴν εὔνοιαν δ. χρημάτων - οἰκειώσηται, pecuniis, ib. 6. δ. τοῦ πυρὸς - τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, igne, 4, 2, 15. per ignem, ignis ope; δ. πολέμου κινδυνεύειν, bello, 6, 7, 23. † τῶν δι' ἡδονῆς πραττομένων 6, 5, 8. cum voluntate, ſponte, libenter, opp. ſq. ἐξ ἀνάγκης, at δι' ἀνάγκης προςέθεντο αὐτῷ, neceſſitate, 3, 4, 16. opp. pr. ἐκ προαιρέσεως. † δ. προγράμματος - κελεύει, edicto publicato, 4, 9, 7. δ. δόγματος, ex ſenatusconſulto, 7, 10, 8. † δ. γραμμάτων, litteris, 2, 10, 1. per litteras, 2, 15, 4. 7, 2, 15. †† per pron. relat. ὕβρεις καὶ βίαι, δι' ὧν λ. quibus 1, 3, 6. γράμματα, δι' ὧν λ. litteras, per quas, 2, 12, 5. † ſcriptum, in quo 7, 6, 6. ἐκπέμπει δήλωσιν, δι' ἧς κελεύει λ. declarat, qua 2, 13, 4. † τὶ καινὸν ἐξευρίσκοντες, δι' οὗ εὐφρανοῦσι λ. aliquid, quo 3, 13, 15. †† τὸ πιςὸν ὑμῶν - δεδηλώκατε, δι' ὧν ἀγανακτεῖτε, declaraſtis eo, quod indignamini, 2, 10, 3. p. διὰ τούτων, δι' ὧν ſ. διὰ τοῦτο, ὅτι λ. ††† τὸ ῥεῖθρον εὗρε διά τε μεγίςου βάθους καὶ πλάτους φερόμενον, fluvium, maxima alvei profunditate et latitudine defluentem, 8, 4, 2. ††† magis de cauſa, ἀναγκαῖα, ὧν ἡ παρ' ἐκείνοις χώρα διὰ χειμῶνος οὐκ ἦν εὔφορος, propter hyemis aſperitatem, 8, 2, 7. alia notione, durationis ſ. continuationis, τὰς δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος παγείσας χιόνας, tota hyeme, 8, 4, 3. † διὰ παντὸς, perpetuo, 8, 7, 9. 2, 4, 13. in omne *tempus*, in *perpetuum*, ſcil. χρόνου, ſ. καιροῦ. ††† ſimul c. v. aliquo, fere in periphraſi, p. mero v., τόδε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, ſperabam, 2, 1, 16. in ſpe habui, exſpectavi; αὐτὸν ἀεὶ δ. τιμῆς καὶ θαύματος ἔσχετε, in honore et admiratione habuiſtis, 2, 2, 17. δ. φροντίδος ἔσχε, curavit, ut 3, 2, 9. ſq. acc. c. inf. ut c. praep. et inf. ὑπὲρ τοῦ - ἡσυχάζειν, δ. φρ. ἕξομεν, ut - nobis curae erit, 8, 7, 15. ὅ περ ἐκεῖνος δι' ἡδονῆς ἔσχε θέαμα ἢ ἄκουσμα, quidquid illi iucundum fuiſſet, 4, 6, 4. *quod quidem* ille *in* deliciis *habuiſſet*. † ὅ περ ἂν σχῶσι δι' ἁρπαγῆς, quae obtinent per rapinas, 6, 3, 14. qui locus poſtr. maxime pertinet ad ſuperiorem notionem *modi*. † οἳ τὴν πεῖραν αὐτοῦ τῶν ἔργων φέρουσι δ. μνήμης, geſtant in memoria, 2, 2, 19. in m. tenent ſ. habent, i. meminerunt, recordantur; † κἀμοὶ δι' εὐχῆς ἐςὶ, etiam mihi in votis eſt, 2, 10, 4. ſq. acc. c. inf., habeo in votis, voveo, cupio. ††† δ. ξίφους χωρήσας καὶ φόνου, ferro graſſari et caede, 4, 4, 5. procedere, agere cum gladio et caede, uti ferro ac caede; potius, quam *per* ferrum, *gladium* et *caedem* tentare *viam*. διὰ c. acc., in notione *cauſae* potius, quam *modi*, c. acc. perſ. διὰ τοὺς αἰφνιδίως ἐπιβουλεύοντας ἐχθροὺς 7, 11, 7. ob; c. acc. pron. demonſtr. αἰτιώμενος.

ῥεῖ δι' ἐκείνην ταῦτα πάσχει, ob illam, 6, 9, 12. ὡς δι' αὐτοὺς ταῦτα πράττοντος αὐτοῦ, propter ipsos, 7, 3, 17. c. acc. rei, et quidem c. acc. pron. dem. δι' αὐτὸ τοῦτο, eo (ipso) fine, 1, 15, 13. ob id ipsum; sc. αἴτιον, ob id ipsum consilium, ob hanc ipsam causam; διὰ τοῦτο, idcirco, 4, 5, 8. id propter; δ. ταῦτα, propterea, 1, 16, 5. c. acc. aliarum rerum et subst. disertorum, - pertinentium ad animi facultatem alterutram, - mentem quidem, διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. propter; δι' ἄγνοιαν τῶν τόπων, propter 7, 2, 11. (7, 12, 11.) δι' ἐμπειρίαν τῆς λ. ib. sed δ. τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην, propter voluntatem 2, 3, 4. δ. δέος, ob 2, 12, 9. δι' εὐλάβειαν, prae metu 5, 2, 5. δ. δυσθυμίαν, ex moerore 6, 6, 1. δι' ἀμέλειαν ἢ δειλίαν, per 6, 7, 8. tum ad alia hominis, τινὰ ὑπ' ἐκείνου δ. νεότητα ἐπλημμελεῖτο, propter 2, 10, 5. δ. τὴν ἡλικίαν, per aetat. 7, 10, 16. δ. γῆρας, propter 7, 9, 20. δι' ἡλικίαν λ. 7, 11, 3. δ. μέγεθος καὶ ἰσχὺν σώματος λ. pr. 6, 8, 2. διὰ τὸ προλαμβανόμενον κώλυμα ὁπλιτηρίων, propter 1, 17, 23. porro c. acc. subst. rerum promiscue, πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱερῶν δι' ἀσφάλειαν, propter 1, 14, 4. † δ. τέχνην ἐπαινουμένα, artificio 4, 10, 9. δ. πυκνότητα τῶν συνοικιῶν, propter 7, 12, 13. δ. σπάνιν χρημάτων, ob 2, 3, 22. δ. νεῶν - ἀπορίαν, propter 8, 5, 13. δ. πλῆθος πτωμάτων, prae 7, 9, 16. δ. τὴν τῶν σχημάτων - συγκομιδήν, ob 7, 8, 24. δι' ὀρτύγων μάχας λ. propter 3, 10, 5. δ. τὴν οὖσαν στάσιν λ. 7, 11, 7. δ. τὴν παροῦσαν - τῆς βασιλείας τύχην, pr. 8, 7, 3. δ. τὴν τοῦ ἀέρος ἀήθειαν, insolentia 6, 6, 1. de fluviis, δ. βάθος τε καὶ πλάτος, propter 6, 7, 15. δ. τοῦ δεσμοῦ τὸ ἐπάλληλον, pr. 8, 4, 11. ††† c. inf. verborum, fere p. subst. quodam, διὰ τὸ θανάτου - ῥᾳδίως καταφρονεῖν, mortis prompto contemtu, 3, 3, 6. eo, quod *mortem* facile *contemnunt*; δ. τὸ τὰς ἐξόδους - προκατειλῆφθαι, quod - 7, 12, 14. ††† δ. τὸ ἔπαρχος τῆς πόλεως γεγονέναι, propter praefecturam urbis, 8, 8, 8. ubi, in exquisitiore nominativo subst. post praep. c. inf., quam vulg. acc. ἔπαρχον, manet ratio vertendae eius praep. cum inf. per caussalem, vel dupl. illam nostram, vel privam Bg., *eo quod* s. *quod* praefectus urbi *fuerat*. ††† ἀρχήν, ἣν οἱ πρόγονοι ἢ δι' ἀνδρείας ἐναρέτου ἐκτήσαντο, ἢ δι' εὐγένειαν διεδέξαντο, aut fortitudine - aut nobilitate generis 2, 13, 12. ubi in vicinia, quanquam in membro diverso, eadem praep., eadem in notione caussae, utr. casum habet, et gen. et acc., ut διεξόδους ἐστένωται, ἢ διὰ κρημνοῦ, εἰς βάθος μέγιστον ἀπερρωγότος, ἢ διὰ πετρῶν τραχύτητα, aut per praecipitia - aut per rupium asperitatem, 8, 1, 13. qui Bg. tamen legit in acc. etiam primum membrum, διὰ κρημνοὺς - ἀπερρωγότας.

διαβαίνειν, phys. de pers., c. acc. rei s. loci, oppresso tamen, αἱ λεωφόροι - ἐφυλάττοντο, ὡς μηδένα διαβαίνειν (αὐτάς,) ne quisquam transiret, 8, 5, 12. † μετὰ τὸ διαβῆναι αὐτὸν (αὐτὴν, τὴν γέφυραν,) postquam transisset, 7, 1, 16. it. διαβὰς ὁ στρατός, transgressus, 8, 4, 12. sed c. eodem casu diserto, Ῥῆνον διαβαίνοντες, transgredientes, 6, 7, 5. διαβῆναι τοὺς ποταμούς, ut transgrederetur, 6, 4, 13. διαβὰς τὰ στενάγη, transgressus, 8, 7, 1. διαβάντες τὸν Ὠκεανόν, transgressi, 3, 15, 17. † διαβὰς τὴν - γῆν λ. transgressus, 3, 9, 5. c. adv. ὡς διέβησαν (ὁ στρατὸς) ἀκωλύτως (αὐτά, τὰ ὄρη,) transierunt, 8, 2, 1. διαβὰς τοὺς ποταμοὺς ἀκωλ. transgressus, 4, 11, 3. † εὐμαρῶς καὶ ἀκ. δ. τὸν Ταῦρον 3, 3, 13. δ. ἀφόβως τὴν γέφυράν 7, 2, 1. c. praep. ἐπὶ Κυζι-

Digitized by Google

- μὸν τὸν στρατὸν ἐκέλευσε διαβαίνειν, transire, 3, 2, 1. διαβὰς ἐπὶ τὴν Βιθυνίαν, cum transiſſet ib. 12. εἰς τὴν - γῆν διαβῆναι, transire, 3, 5, 1. ††† Med. γεφυρώσας τὸν ποταμὸν ἔμελλεν ἐπὶ Γερμανοὺς διαβήσεσθαι, erat transiturus, 7, 1, 13. 16.

διαβάλλειν, trop. de perſ. erga perſ., c. acc. perſ., ſed oppreſſo, (αὐτὸν) ἐπειρῶντο, criminari, 1, 9, 15. it. cum adv. ὡς ἕτεροι διέβαλλον, infamabant, 3, 10, 11. cum accuſ. eodem diſerto, διαβάλλων τὸν ἀδελφὸν, obtrectans germano, 5, 15, 2. † cum nominativo adi. p. adv. τοὺς - πρῶτος διαβάλλειν ἤρξατο, crim. 1, 8, 4. † ſimul c. adv. et acc. perſ. alio, διέβαλλε τοὺς -, ὡς ἀπίστους, crim. 2, 9, 10. †† in rectione dupl., c. adv. et c. inf. et acc. διαβάλλουσιν αὐτὸν, - ὡς καραδοκήσαντα - τὸν δὲ - τότε ἐπιφανῆναι, criminantur ipſum, quaſi exſpectaſſet, - tunc ſuperveniſſe, 3, 7, 10. de perſ. erga rem, ſ. c. acc. rei, διαβάλλοντες τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴστρου ὤραν, vituperantes, 1, 6, 3. — c. adv. δημοσίᾳ πολλάκις τὸ μέτριόν μου διαβάλλων, traducens, 5, 1, 5. ſq. καὶ διασκώπτων (αὐτὸ) εἰς ῥᾳθυμίαν. †† c. praep. εἰς ἀνανδρίαν διέβαλλεν (τοῦτο ſ. ταῦτα,) 4, 12, 4. traduxit haec pro imbellia, ſ. tanquam imbelliam. † de re erga rem, ſ. c. acc. rei, διαβεβλήκεσαν αὐτοῦ τὸ ἦθος αἱ πράξεις, infamaverant 3, 5, 9. † c. adv. ſimul, διέβαλλεν ἔσθ' ὅπῃ τοῦτο τὴν ἀρχὴν, infamabat 6, 1, 18. Paſſ. de perſ., c. opp. αὐτὸν, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δὲ, delatum, 4, 13, 3. c. praep. ἐπὶ συνουσίᾳ αὐτοῦ διεβάλλετο, ob - male audiebat, 1, 17, 12. 1, 8, 10. ἦν τῶν ἐπὶ βίῳ - διαβεβλημένων, qui ob - male audiebant, 2, 6, 10. 6, 1, 12. unus ex - infamatis; τοὺς ἐφ' οἵαις δή ποτε διαβληθέντας ὑποψίαις 1, 8, 17. ob - ſuſpicionem delatos. ††† c. inf. οὗτος διεβλήθη, συνάγειν χεῖρα λ. delatus eſt, quaſi 7, 1, 12. — ††† c. nominativo particip. perſ. ſed et nominat. rei, p. inf. ἃ πράττων οἴκοι διεβάλλετο, in quibus domi patrandis male audiebat, 1, 14, 14. quae *facere* domi *ferebatur*, dicebatur, culpabatur; † c. dat. perſ. et c. adv., διαβληθέντας αὐτῷ ὡς ἀπαρεσκομένους, delatos ſibi, quod 5, 6, 1. De re, abſ. συνωμοσία τις διαβληθεῖσα, delata, 7, 1, 11. ſcil. αὐτῷ ſ. πρὸς αὐτόν. † c. coni. et adiuncto, τεθρύλλητο παρὰ πᾶσι καὶ διεβέβλητο, ὅτι λ. ib. 6. dicebatur, cum infamia quadam vulgabatur; †† c. dat. perſ. et praep. εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ τῆς μητρὸς εἰς φιλαργυρίαν, niſi male audiſſet ei mater ob avaritiam, 6, 9, 17. vel *matris* acta ei pro *avaritia* attributa eſſent *cum infamia*.

διάβασις, phyſ., per aquam, c. adi. ἄπορος ἦν ἡ δ. τῷ στρατῷ 8, 4, 4. τὸν ποταμὸν γεφυρωθέντα εὐμαρῆ τὴν διάβασιν τοῖς στρατιώταις παρέξειν, tranſitum, 6, 7, 13. abſ. ὡς - τὰ στρατόπεδα κωλύοι τὰς διαβάσεις, traiectiones, 4, 3, 13. †† c. praepp. verbi ſui affinis, κωλύειν τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν κατὰ τὸν πορθμὸν διάβασιν, tranſitum, 3, 1, 13. c. gen. perſ. πεφράχθαι τὰς διόδους ἐς κωλύμην τῆς αὐτῶν διαβάσεως, ad prohibendum ſuum tranſitum (per Alpes) 8, 1, 15.

διαβοάω, phyſ. de perſ. c. coni., διαπέμπουσί τινας - τοὺς διαβοήσοντας, ὅτι λ. qui proclament, 2, 2, 4. divulgent.

διαβόητος, paſſ. de re, phyſ. c. praep. et adv. ἤδη τοῦ φόνου διαβοήτου γενομένου ὑπὸ τῶν ἔνδοθεν φυγόντων, divulgatâ per - 4, 4, 19. † abſ. communi ſexu cum ſubſt. fem. διαβόητον ἐποίησαν τὴν φήμην, vulgarunt eam fam. 5, 3, 21. Sed Neutr. πρὶν διαβόητον γενέσθαι τὸ πραχθὲν, priusquam divulgaretur factum, 3, 11, 20.

Digitized by Google

διαβολή, extra forum, abſ. τὴν ὀργὴν (αὐτοῦ) διαβολαῖς ἐγείροντας, calumniis, 6, 1, 6. ἦν τοῖς ὠσὶ κοῦφος ἐς διαβολάς, cal. 7, 3, 7. — c. gen. rei, τὸ ὀκνηρὸν ἀνανδρείας - φέρει διαβολήν, crimen, 2, 8, 4. c. adi. ἐκ τυχούσης διαβολῆς ἀνῃροῦντο, delatione, 4, 6, 5. ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς δ. ἀναρπάστους ἐποίει, calumnia, 7, 3, 8. περιέσται τὴν δ. ταύτην ἡ ἀπόβασις, criminationem, 3, 7, 11. εὑρηκέναι δ. θανατηφόρον, calumn. 3, 12, 7. τὸ ὄνομα (αὐτοῦ, τοῦ φόνου) φέρει χαλεπὴν δ. criminat. 4, 5, 3. πάσαις διαβολαῖς ῥᾳδίως πιστεύων, calumn. 1, 13, 14. ταῖς τυχούσαις δ. πισ. cal. 5, 2, 4. ††† μετὰ αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς δ. ὠνησάμενος τὴν ἀρχήν, cum crimine, 2, 6, 18. ἡ τῆς δ. φήμη τοιαύτη ἐγένετο, criminationis, 7, 1, 18.

διαγγέλλειν, phyſ. de perſ. cum dat. perſ. et acc. rei, ſed oppreſſo, it. c. adiuncto ſ. nominativo modi, τοῖς οἰκείοις ἕκαστος χαίρων διήγγελλε (τοῦτο, vel αὐτήν, τὴν φήμην,) nunciabat, 2, 2, 6. — c. acc. rei diſerto, εἰ τὰ τῆς συγκλήτου τὶς ὑμῖν διήγγειλε, renunciavit, 7, 8, 14. ὀλίγοι τινὲς διαγγείλαντες αὐτῷ τὴν ἔφοδον, nunciantes, 2, 6, 5. Sed Paſſ. de re, abſ. τῆς ἐξόδου διαγγελθείσης, divulgata, 1, 7, 1. ἔγνωσαν τὰ διαγγελθέντα, 7, 8, 3. c. dat. perſ. ὡς διηγγέλη τοῦτο τοῖς στρατιώταις, nunciatum eſt, 4, 4, 13. † ὡς δ. τῷ πλήθει (τοῦτο ſ. ταῦτα,) ut nunciatum id eſt, 4, 8, 18. †† c. praep. ſimul, Ἰουλιανῷ διηγγέλθη τὸ κήρυγμα παρὰ μάθην λ. nunciata fuit, 2, 6, 9. †† διηγγέλλετο τὰ πραττόμενα εἰς Παίονας, nunciatur omnis res apud - 2, 9, 1. ††† c. dupl. rect., c. nominativo rei, et c. coni., διηγγέλλετο αὐτοῦ τῆς χειρὸς τὸ εὔστοχον, καὶ ὅτι ἔμελεν αὐτῷ λ. nunciabatur, quam eius manus eſſet certa, et quod operam daret, ut 1, 15, 3.

διαγίνεσθαι, med. de re ac tempore, trop. χρόνου οὐ πολλοῦ διαγενομένου, tempore - interpoſito, 1, 10, 1, cum intereſſet, interceſſiſſet, interlapſum fuiſſet, tempore - intercedente, ſ. interlapſo, noſtrat. *dazwiſchen vergehen* ſ. *verflieſſen.*

διαγινώσκειν, phyſ. ſ. trop. de perſ. c. acc. perſ. et adv. ὡς μὴ ῥᾳδίως διαγνῶναι τόν τε ὄντα καὶ τὸν μιμούμενον, ut non facile ſit dignoſcere cum rel. 1, 10, 12. *ut* non *facile* aliquis *dignoſcat*, ſ. *ut non* facile *dignoſcas* ſ. *dignoſcamus*; c. acc. rei et praep. διαγνῶναι τὰς βασιλικὰς ῥάβδους ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, ad dignoſcendas - a 7, 6, 4. †† alia notione, c. inf. ὁ Ἀντωνῖνος διέγνω, δρᾶσαί τι λ. decrevit, 4, 4, 5.

διαγκυλέομαι, med. paſſ. formae, phyſ. de re ſ. inſtrum. c. acc. rei ſ. inſtrum., ἀνδριὰς, τόξον διηγκυλημένος, ſtatua, quae arcum contenderet, 1, 14, 18. dirigeret, teneret directum ac contentum adverſus curiam, velut ſagittam arcu iamiam emiſſura, ſc. ἐπ᾽ αὐτὸ, τὸ συνέδριον.

διαγρηγορέω, phyſ. de perſ. c. praep. et gen. temporis, ἀντιστρατοπεδευσάμενοι, πάσης τῆς νυκτὸς ἐν φροντίσιν ἑκάτεροι καὶ δέει διαγρηγορήσαντες, pervigilantes, 3, 4, 8.

διάγω, phyſ. de perſ., activa notione, c. acc. perſ. et praep. εἰς τὴν βάρβαρον γῆν τὸν στρατὸν διαγαγεῖν, ut traduceret, 6, 4, 13. — Sed neutral., c. praep. διάγοντος ἐν προαστείῳ αὐτοῦ, agente, 1, 12, 11. ſc. τὸν βίον, αἰῶνα, χρόνον, peragere, traducere, transigere, degere, verſari; ſimul c. adv. εἰ - καθ᾽ ἑαυτὸν ἑκάτερος διάγοι, ὡς βούλοιτο, degeret, 4, 1, 4.

διαγωγή, phyſ., de loco, ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, ſtationes, 4, 2, 15.

διαγωνίζεσθαι, med. propr. de perf. c. praep. f. adv. ἐπὶ πολὺ αὐτῶν διαγωνισαμένων, dimicantibus, 3, 4, 10. in pugna.

διαδέχεσθαι, med. trop. de perf. c. acc. rei, τοῖς βασιλείαν διαδεχομένοις, imperio fuccedentibus, 1, 5, 2. fufcipere imperium; ὁ τὴν βασ. διαδεξάμενος, imperii fucceffor, 4, 2, 20. ἐπιλέξασθαι ἄνδρα, τὸν διαδεξόμενον τὴν ἀρχὴν, fucceffurum imperio, 2, 1, 8. † fimul c. praep. τὴν ἀρχὴν, ἣν οἱ πρόγονοι δι' εὐγένειαν διεδέξαντο. per fucceffionem acceperunt, 2, 13, 12. †† cum acc. perf. σοὶ αἵρεσις, τήνδε τὴν ἐξουσίαν παραλαβεῖν, διαδεξάμενόν με, fuccedendo mihi, 3, 11, 11.

διάδημα, phyf. in capite, διαδήματος Μακεδονικοῦ, diademate, 1, 3, 7. fafcia circa frontem coloris albi plerumque; Ἀρτάβανον, (Parthorum) δυσὶ διαδήμασι χρώμενον, duplici diademate, 6, 2, 3. ob Parthorum et Perfarum imperium.

διαδοχὴ, trop. de imperio, c. gen. perf., oppreffo tamen, δεδήλωται ἡ δ. (αὐτοῦ,) fucceffio, 5, 1, 1. fed c. tali cafu diferto, ἡ Μακρίνου δ. 5, 2, 2. et fimul c. adi. Ἀντωνίνου ἡ πατρῴα δ. 5, 1, 12. †† c. gen. rei f. dignitatis, τὰς συνήθεις νομὰς ἐπὶ τῇ τῆς βασιλείας διαδοχῇ, pro fucceffione imperii, 5, 5, 15. it. cum adi. βασιλειῶν οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς, fucc. 1, 1, 5. Alia in notione. † c. praepp. συγγένειαν προβαλλόμενοι, καὶ τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχὴν καταλέγοντες, fucceffionem, 1, 11, 9. vel feriem generis fui inde ab Aenea; demonftrantes, fe ortos ab eo per feriem longam; †† c. gen. rei, ἀνέφερεν εἰς Αἰνείαν τὴν τοῦ γένους δ. generis feriem, 2, 3, 9. it. c. adi. τοὺς γένους μακραῖς διαδοχαῖς εὐπατρίδας, longa generis ferie, 1, 2, 3. †† οὔτε ἐξ εὐγενείας καὶ πολλῶν πράξεων καὶ μακρᾶς διαδοχῆς, ὥσπερ κατ' ἀκολουθίαν, ἐπὶ τοῦτο ἀναβάντας, longo ordine fucceffionis, 8, 7, 10. longa ferie.

διάδοχος, trop. de perf. c. gen. et perf. et rei f. dignitatis fimul, δ. αὐτοῦ γενόμενος τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, fucceffor, 3, 2, 6. fed c. folo gen. perf. οἱ Ἀλεξάνδρου διάδοχοι, fucc. 6, 2, 18. 1, 3, 6. †† διάδοχον αὐτῷ ἔπεμψε 7, 9, 6. c. dat. perf. p. gen. vel abf., ut in fqq. locis, †† nifi quod c. fubft. eiusdem cafus, ἐπὶ παισὶ διαδόχοις ἀνεπαύσατο, fuperftitibus filiis fucceffioribus, 5, 15, 7. ἐπὶ διαδόχοις παισὶ τελευτήσαντας, fuperft. fucc. fil. 4, 2, 1.

διαδραμέω, f. διαδρέμω, phyf. de perf. c. acc. rei f. loci, διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, cum curriculo pertranfiffet, 1, 7, 3. τὴν Παιονίαν δ. quum permeaffet, 2, 11, 5. trop. de re, c. praep. ὡς ἡ Φήμη διέδραμεν ἀνὰ τὰ ςρατόπεδα, ut pervagata eft exercitus, 6, 4, 1. abf. ὡς διέδραμε Φήμη τῆς νίκης, ut divulgata eft, 3, 2, 13. διαδραμούσης τῆς Φήμης, divulgata. 1, 15, 2. 2, 2, 5. 4, 11, 2. †† μιᾶς καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμούσης, elapfo, 2, 6, 5. τῆς νυκτὸς δ. exacta, 6, 9, 4. † τριῶν γενεῶν διαδραμουσῶν, elapfis, 3, 8, 18.

διαδράναι, phyf. de perf. et milit. abfol. τοὺς ςρατιώτας, ὅσοι διαδεδράκεσαν, qui effugerant, 3, 4, 17. diffug., fq. ἀπιόντας πρὸς τοὺς βαρβάρους, it. §. 18. πολὺ πλῆθος αὐτῶν ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, et §. 20. τῶν Φυγάδων ςρατιωτῶν. † de Germanis hoftibus, c. adiuncto, ἦσάν τινες, οἳ, διαδράντες πρὸς τὸ παρὸν, ἀνακεχωρήκεσαν δέει τῆς παρουσίας τοιούτου βασιλέως, qui elapfi in praefens recefferunt metu rel. 1, 3, 15. ubi, facto poft v. δ. commate, fiet abfol., fed, omiffo eo, c. praep. fimul, non ftantes, non exfpectantes hoftem et impetum eius.

διάθεσις, trop. de animo, c. opp. ὁ ϛρατὸς προσήει καὶ αὐτὸς, οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως πᾶς, προσποιήτῳ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τιμῇ, affectu, 8, 7, 5. amore; † c. praep. εἴ τις ὀρθῇ κρίσει, καὶ μὴ διαθέσει τῇ πρὸς τὸν πεσόντα, τὸ πεπραγμένον λογίζοιτο, studio, 4, 5, 5. nimio amore; † c. gen. rei, ἀπόθουν αὐτὸν ἀληθεῖ ψυχῆς διαθέσει, affectione, 1, 7, 5. †† simul c. opp. ἦν εἰρήνης μὲν καὶ φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἔτι πολιορκίας, status, 8, 6, 9. interna animi conditio.

διαθέω, phys. de pers. abs. ὁ δῆμος, ἐνθουσιῶντι ἐοικὼς, διέθεεν, discurrebant, 2, 2, 5. 2, 6, 1. c. adv. ὁ δῆμος, ὥσπερ ἐνθουσιῶν, διέθει πανταχοῦ, disc. 7, 7, 1. †† ἑλώδη, οἷς ἔθος τοῖς βαρβάροις ἐννήχεσθαί τε καὶ διαθεῖν, quibus paludibus barbari solent discurrere, 3, 14, 12. absol. vel cum dat. loci. Sed trop. de re, c. acc. pers. s. loci, τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ Φήμη διαθέουσα πάντα ἔθνη καὶ ϛρατόπεδα, cum pervagaretur, omnes populos rel. 2, 4, 4. qui Bg. comma post v. δ. ponens c. edd. quibusdam, cepit v. abs. ut †† διαθέουσα ἡ Φήμη, dimanans fama, 2, 7, 10.

διαιρέω, phys. de re, c. acc. rei s. loci, τὰς ἠπείρους τὸ Πόντιον ῥεῖθρον διαιρεῖ, dividunt, 4, 3, 17. sed de pers. erga rem s. cum acc. rei, et c. adiuncto, τὴν γέφυραν διῃρήκεσαν καὶ καταλελύκεσαν, ruperant, 8, 4, 4. it. erga pers. s. cum acc. pers. πρῶτον ἐμὲ φονεύσατε, καὶ διελόντες (ἐμὲ) λ. divisae (mei) 4, 3, 19. dividentes, ubi divisistis; †† trop. erga rem, s. cum acc. rei et praep. διελὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ ἔθνους ἐξουσίαν, divisa ditione, 3, 8, 4. At Pass. de re, phys. c. abl. rei s. modi. ὅσα Αἰγαίῳ - ἔθνη διαιρεῖται, separantur, 6, 4, 9. ἤπειρον διαιρουμένην Αἰγαίῳ λ. quae separatur, 6, 2, 4. † simul c. alio ablat. modi, θείᾳ τινὶ προνοίᾳ τὰς ἠπείρους διῃρῆσθαι τῷ Προποντίδος ῥεύματι, divisas esse, 4, 3, 12. trop. et abs. ἠξίουν, διαιρεθῆναι τὴν βασιλείαν, dividi, 4, 3, 11. i. q. §. pr. νείμασθαι τὴν ἀρχήν. Tum de pers. phys. cum abl. rei s. modi, μακρᾷ γῇ καὶ θαλάττῃ πολλῇ διῃρημένοι, discreti, 6, 7, 10. c. praep. διαιρεθέντες κατὰ λόχους λ. divisi, 8, 4, 17. † simul cum adv. αἰεὶ πρὸς τοὺς ἐπιόντας διαιρούμενον, separatim occurrentes, 6, 5, 5. multitudinem - distractam s. coactam, se dividere ad s. contra; — † trop. c. oppressa κατὰ praep. παύσασθαι ἤδη τὰς ψυχὰς καὶ τὰς γνώμας διῃρημένους, desinere - mentibus et sententiis separari, 4, 5, 15. p. inf. Denique Med. phys. de pers. c. acc. pers. et adv. τὴν μητέρα πῶς ἂν διέλοισθε; dividetis 4, 3, 18. i. q. sqq. sed trop. c. acc. rei s. loci, τὰ βασίλεια διελόμενοι, regia divisa, 4, 1, 4. ubi divisissent; διελ. αὐτὰ, eam partiti inter se, ib. 9.

δίαιτα, s. διαίτη, abs. et universe, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, durum victum, 3, 8, 10. conditio alimentorum, vestium et ornamentorum, etiam forsan in abstinentia a re uxoria, it. pecuniaria, et patientia laborum; sed c. adiunctis, c. gen. pers. et adi. τῇ Ἀντωνίνου διαίτῃ, ἐπιγραφείσῃ καὶ ϛρατιωτικῇ γενομένῃ, victus, 5, 2, 12. fere i. q. §. pr. αὐτοῦ τῷ βίῳ. † c. praep. οἱ δὲ ὑπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς καὶ διαίτης τὰ ἤθη διεφθείροντο, urbanis deliciis ac victu, 5, 10, 4. vel per hendiad. p. τρυφερᾶς διαίτης, vivendi ratione, 3, 14, 4. †† ἀπάγειν ἤθελε τοὺς παῖδας τῆς ἐν Ῥ. διαίτης, καὶ χρηϛῆς ἀπολαύειν 3, 13, 3. abducere voluit filios a vivendi ratione in urbe Roma, et contra honestam, sobriam usurpare; †† sq. explic. ἐπεὶ ἤκουεν αὐτὸν διαίτῃ ἐλευθερίῳ χρώμενον, λ. victu, 4, 12, 4. cum opp. ἐν διαίτῃ καὶ σκευῇ δια-

Digitized by Google

φέρουσιν ἀλλήλων, in victu et habitu, 4, 10, 4. Parth. et Roman.

διαιτάομαι, med. phyf. de perf. c. nominativo particip. f. modi, θηρῶντες διαιτῶνται, venando vitam degunt, 6, 5, 9. † cum praep. vel c. abl. nudo, (ἐν) χλιδῇ καὶ τρυφῇ διαιτώμενον, vivere, 5, 2, 14. μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ φρουρᾶς διῃτῶντο, victitabant, 4, 4, 4. nutrimentis uti, propter fufpicionem veneni accipiendi. † Alia notione forfan, τοῦ ϛρατοῦ περὶ αὐτὰ (τὰ τείχη) διαιτωμένου, degente, 8, 6, 9. c. adv. fimul, ἐν ὅπλοις ἀεὶ καὶ πολεμικοῖς ἔργοις διῃτημένῳ, verfatum, 6, 9, 10. †† c. dupl. praep. ἠγανάκτουν . αὐτοὶ μὲν ὑπὸ σκηναῖς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ διαιτώμενοι, quod degerent, 5, 2, 13.

διάκειμαι, paff. phyf. de re, cum adv. πάσης μούσης ὄργανα, πανταχοῦ διακείμενα, difpofita, 4, 8, 19. pofita per varia loca, extra urbem, in viis, portis, turribus, fed intra urbem diverfis in plateis et aedibus, ut hodie interdum in arcubus honorificis. Sed trop. de perf., paff. aut med. †† ἄχθεσθαι ὑμᾶς ἐφ' οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον, dolere vos, cum ita videtis me affectum, 1, 4, 2. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ f. καθ' ἃ f. καθώς, f. ἐν οἷς, dolere vos ob ea, in quibus videtis me conftitutum, f. ob eum modum, quo videtis me affectum, f. libere ob eum ftatum, in quo me videtis, f. videtis coniectum, noftrat. über den Zuftand, in welchen ihr mich verfetzt fehet; de debilitate corporis et animi. Sed de animo potiffimum, c. adv. ὁ ϛρατὸς ἀθύμως διέκειτο, deiecto animo erat, 8, 5, 1. c. praep. fimul, πάλαι ἀπεχθῶς πρὸς αὐτὸν διακείμενοι, cum antea infenfo in eum animo effent, 1, 9, 15. inimice adverfus eum animati effent; — ἀπ. πάνυ πρὸς τὴν κόρην διέκειτο, infefto plane animo erga puellam erat, 3, 10, 14. † c. abl. modi fimul, φύσει ἀλλοτρίως καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς διέκειτο, natura alieno et inimico in illos effet animo, 7, 10, 2. †† ἐκ γὰρ ὧν αὐτὸς διάκειμαι πρὸς ὑμᾶς, pro meo enim affectu erga vos, 1, 4, 6. p. ἐκ γὰρ τούτων, ἃ f. καθ' ἃ f. καθὼς λ. pro eo enim, ut ipfe affectus fum in vos, f. animatus fum, f. ex eo enim modo, quo ego aff. fum erga vos, f. ex animo enim, quo affectus fum, quem habeo rel., noftrat. nach der Gefinnung, die ich gegen euch hege f. habe. †† de perf. erga rem, πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, οὖσαν ἐπιςροφῇ -, ἀλλοτρίως διάκεινται, erga noftrum imperium alieno animo funt, 7, 8, 16.

διακελεύεσθαι, med. de perf. c. inf. διεκελεύετο διώκειν - τοὺς ἐχθροὺς, hortabatur, 7, 10, 11.

διακομίζειν, phyf. de perf. c. acc. rei, de tabellariis, τὰ βασιλικὰ γράμματα, perferre, 3, 5, 8. ταῦτα τὰ γρ. δίδωσι τοῖς διακομίζουσιν, tabellariis, 4, 12, 10.

διακόσιοι, propr. de re, ἐν ἔτεσι περί που διακοσίοις, ducentis, 1, 1, 5.

διακρίνειν, phyf. de re, c. acc. rei f. loci, ὁ Ταῦρος διακρίνει τά τε τῇ ἄρκτῳ καὶ τὰ τῇ ἀνατολῇ ἔθνη προςκείμενα, difcriminat, 3, 1, 9. trop. c. acc. perf. et adv. κἀκεῖ τῆς τύχης διακρινούσης τὸν βασιλέα, decernente, 3, 4, 9. dum et ibi eventus pugnae decreturus f. definiturus, oftenfurus erat imperatorem, f. uter, Niger, an Severus, imperator effet futurus f. manfurus. Tum †† Paff. ἐχόντων καὶ ἄλλων ψῆφους, διακριθεισῶν λ. difcretis, 7, 10, 6. — Sed Med. de perf. c. adv. et pron. οἱ ϛρατιῶται - οὐκέτι διεκρίνοντο, τίνες ἦσαν οἱ προπετέςερον φθεγξάμενοι, difcernebant, 4, 6, 12. difcrimen facieb.

διαλαμβάνειν, phyſ. de perſ. cum rei accuſ. et abl. ſed diverſae notionis, h. e. acc. loci, ſed abl. rei ſimpl. ſ. inſtrum., γεφύραις τὰ ἑλώδη χωρία, occupare, 3, 14, 10. τὸν ποταμὸν ναυσὶ διαλαμβάνων 6, 7, 13. c. ſolo acc. rei ſ. loci, ὡς ἂν πλεῖςον τοῦ πεδίου διαλάβοιεν, occuparent, 8, 1, 5. †† de re, c. acc. eodem, ἅπερ ὄρη ἐπιμηκέςατα, ὡς πᾶσαν Ἰταλίαν διειληφότα, λ. comprehendendo, 8, 1, 12. occupando.

διαλανθάνειν, phyſ. de perſ. in dupl. rectione, c. praep. et c. abl. nudo modi, διελάνθανον ἔν τε δρυμοῖς καὶ ἕλεσι, καὶ τῇ τῶν χωρίων γνώσει, fallebant in ſylvis ac paludibus, locorum que peritiâ, 3, 14, 19. deliteſcebant, lateb.

διαλέγεσθαι, med. de perſ. univerſe, c. dat. perſ., ſed oppreſſo, κατ' ὀλίγους οἴκαδε μεταπεμπόμενος, διελέγετο (αὐτοῖς,) alloquebatur, 2, 7, 10. † praecipuo ſenſu, c. adv. et coni. πέμψαι ἐν σχήματι πρεσβείας τοὺς κάτωθεν διαλεξομένους (αὐτοῖς) εἰ ἄρα πείσαιεν αὐτοὺς λ. mittere -, qui ex inferiore loco agerent cum illis, ſi rel. 8, 3, 1. †† de legatis legitimis, c. praep., πρεσβείαν πέμψαι πρὸς τὸν Πέρσην, καὶ περὶ εἰρήνης καὶ φιλίας διαλέγεσθαι (αὐτῷ,) cum eo agere, 6, 4, 6. πρεσβείαν πέμψαι πρὸς αὐτοὺς, καὶ π. εἰρ. δ. (αὐτοῖς,) de pace agere, 6, 7, 20. πρεσβείας ἔπεμπον, περί τε εἰρ. διελέγοντο (αὐτῷ,) de p. agebant, 5, 14, 8. — de aliis, c. alio adiuncto ſimul ſ. adv. περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥωμαίων διαλεγόμενος (αὐτοῖς,) ὡς παντάπασιν ἔρριπται, de - diſſerens, quemadmodum rel. 2, 9, 9. † προσίασι τῷ ἐπιτρόπῳ, ὡς δὴ περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χρημάτων διαλεξόμενοι (αὐτῷ,) de - cum eo acturi, 7, 4, 11. c. dat. perſ. diſerto, varie, διελέγοντο ἀλλήλοις, colloquebantur inter ſe, 8, 6, 9. milites amici, — ſed c. adv. ſimul, προσποιήσασθαι, βούλεσθαι καὶ διαλεχθῆναι αὐτῷ ἰδιαίτερον, ſe velle (etiam) colloqui cum eo, 7, 6, 14. tum praeſertim de imperatore, ὡς διαλεχθείη τοῖς σρατιώταις, ut alloqueretur milites 1, 5, 2. ſub initium imperii. ſed ὡς δὴ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, quaſi cum ipſis collocuturus eſſet, 8, 5, 22. cum rebellibus militib. it. προῆλθεν, ὡς διαλεξόμενος αὐτοῖς, tanquam verba facturus apud ipſos (Praetor. Pertinax) 2, 5, 7. — †† c. acc. rei modi que, κατελθὼν εἰς τὴν σύγκλητον βουλὴν, καὶ τοῖς προειρημένοις ὅμοια διαλεχθεὶς, in eandem ſententiam locutus (Alexand. Sev.) 6, 4, 2.

διαλείπειν, trop. de perſ. cum nominativo particip. ἀσκῶν - τοὺς σρατιώτας οὐ διέλειπεν, non deſtitit, 7, 1, 15. non intermiſit. — †† c. gen. temp. μιᾶς ἡμέρας διαλιπὼν, uno die interiecto, 7, 8, 22. interponens.

διαλλαγὴ, trop. abſ. ἱκέτευε τὸν δῆμον, εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι, in gratiam rediret cum militibus, 7, 12, 5. ad reconciliationem.

διαλύειν, phyſ. de perſ. c. adiunctis, acc. perſ. et adv. τοσοῦτον ἥμαρτεν, ὅσον μὴ διέλυσεν εὐθέως τὰ σρατόπεδα, dimiſit, 5, 2, 6. ſq. καὶ ἑκάςους - ἀπέπεμψεν, diſſolvere. † trop. de re, c. acc. rei, νὺξ ἐπελθοῦσα διέλυσε τὰς μάχας, diremit, 4, 15, 10. finiit. — Sed Paſſ. phyſ. de perſ. abſ. διελύθη τὸ συνέδριον, diremtus eſt, 4, 5, 21. c. adv. et opp. τὸν σρατὸν, ὅς, ἅπαξ διαλυθεὶς, οὐ ῥᾳδίως ἠθροίζετο, diſſipatus, 6, 7, 2. trop. de re, abſ. διαλυθέντος τοῦ πολέμου, peracto, 6, 5, 8. diſſoluto, finito.

διανέμειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, οὐ δωρεὰν διανέμειν ἐλογίζοντο, non gratis diſtribuere, 2, 11, 14. qui Bg., non acc. ſimpl., ſed per ellipſ. pr. κατὰ, adv. cogitavit; ſimul c. dat. perſ., acc:

rei oppreſſo, τοῖς ςρατιώταις διανέμειν (αὐτὰ, τὰ χρήματα,) ib. 13. — ſed διανείμας αὐτοῖς χρήματα, diviſis inter eos pecuniis, 7, 8, 22. †† διανείμας, οἷς ἐδοκίμαζε, τῆς ὄχθης - τὴν πρόνοιαν, distributa, in quos viſum, orae cura, 1, 6, 23. p. τούτοις, οὓς λ. diſpertiens, diſpertitus. †† c. acc. perſ. et praep. κατὰ πάσας ὁδοὺς διανείμαντες αὐτοὺς, diſtributi per 2, 12, 2. ſeparantes ſe, ſeparatim euntes. ††† c. dat. perſ. et adv. ἐδίδου χρήματα, διανέμεσθαι τοῖς ςρατιώταις κρύβδην (αὐτὰ,) pecunias diſtribuendas militibus. 5, 8, 6. pro paſſ. ſ. med. per ellipſ. ὥςε ſ. εἰς τὸ, ut diſtribuerentur ſ. diſtribuerent.

διανήχεσθαι, med. phyſ. de perſ. abſ. ἐπεισπηδήσαντες (εἰς τοὺς ποταμοὺς) ἅμα τοῖς ἵπποις, διανήχεσθαι εἰθισμένοις, tranare, 8, 4, 7. ſc. δι' αὐτούς.

διανθίζεσθαι, phyſ. paſſ. trop. de re, c. abl. rei ſ. modi, ςέφανος, λίθων πολυτελῶν χροιᾷ διηνθισμένος, floride diſtincta, 5, 3, 12. diſtincta diverſis locis, (et per totam coronam,) ſ. eleganter.

διανοεῖσθαι, med. propr. de perſ. cum acc. rei et inf. ὑπὲρ αὐτὸς ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο, cogitabat, 2, 1, 19. i. q. ſimpl.

διάνοια, de facultate mentis, c. acc. ellipt. et opp. ὥσπερ τὰ σώματα γενναιότατοι - εἰσὶ, οὕτω καὶ τὰς διανοίας ταχεῖς, ingenio, 2, 9, 15. ſq. explic. facultate cogitandi.

διανυκτερεύειν, phyſ. de perſ. c. praep. διανυκτερεύσας ἐν τῷ ἱερῷ λ. cum pernoctaſſet, 5, 8, 15. 8, 1, 11. ὡς διανυκτερεύσων ἐν τῷ λ. ut qui eſſet pernoctaturus 1, 16, 12.

διαπέμπειν, phyſ. de perſ. abſ. διέπεμπε, τῶν ςρατιωτῶν δεόμενος, ὁπλίζεσθαι λ. mittebat, 2, 11, 17. vel in diverſas partes, diverſos, dimitt. c. acc. perſ. διαπέμπουσί τινας τῶν πιςῶν, τοὺς διαβοήσοντας, ὅτι λ. mittunt, 2, 2, 4. c. praepp. διέπεμπε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς ἡγουμένους, mittebat, 3, 1, 3. †† διέπεμψε καὶ εἰς τὰ γειτνιῶντα ἔθνη, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐθνῶν λ. miſit, 2, 9, 17. Paſſ. ἐς τὰ ἔθνη ἄγγελοι καὶ κήρυκες δαφνηφόροι διεπέμποντο, mittebantur, 8, 6, 18.

διαπλεῖν, propr. de perſ. c. acc. rei ſ. loci, ὡς διέπλευσαν τάς τε λίμνας καὶ τενάγη, traiecerunt (navibus,) 8, 6, 11. cum adv. ſimul, παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος θᾶττον τὸν Ὠκεανὸν διαπλεύσας, transvectus, 3, 14, 7.

διαπορεῖν, trop. de perſ. c. adv. διηπόρουν, ποῦ πότε ἄρα εἴη, haeſitabant, 5, 4, 17. neſciebant, ſolliciti erant et anxii.

διάπυςος, paſſ. de re, c. dat. perſ. ἐπεὶ ταῦτα διάπυςα τῷ δήμῳ ἐγένετο 2, 12, 4. nota, audita.

διαρπάζειν, phyſ. de perſ., hoſtiliter, de milit. c. acc. rei, τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν, diripere, 3, 3, 5. ἵν' ἐπεισελθὼν ὁ ςρατὸς πάντα διαρπάσῃ (ἐν τῇ πόλει,) diriperet, 8, 4, 23. † c. acc. loci, τὴν πόλιν διαρπάσαντες, cum diripuiſſent, 3, 7, 16. †† τὰς κώμας ἐμπιπρὰς, διαρπάζειν (αὐτὰς) ἐδίδου τῷ ςρατῷ, diripiendos, 7, 2, 7. — Sed paſſ. de re, ὅσα ἦν ἐν οἰκίαις ἢ ἐργαςηρίοις δόρατα ἢ ξίφη, πελέκεις τε, πάντα διηρπάζετο, diripiebantur (a plebe,) 7, 11, 15. — † οὐσίαι ὅλαι πλουσίων ἀνδρῶν διηρπάγησαν, direptae ſunt (a milit.) 7, 12, 15.

διαῤῥύειν, ſ. διαῤῥεῖν, phyſ., paſſ. forma p. med. de re, trop. cum adv. et praep. πυρὸς ποθεν ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαῤῥυέντος, emanante, 1, 14, 4. erumpente.

διασκιδάζω, ſ. διασκεδάω, de perſ. phyſ. c. acc. perſ. πολὺ τοῦ ςρατεύματος μέρος διασκεδάσας, κελεύει παρεισδύεσθαι εἰς τὴν πόλιν,

sparsim dimittens, 2, 12, 1. dispertiens, dispertitus, (cf. supra v. διανέμειν 1, 6, 23.) trop. cum acc. rei, διεσκέδασεν αὐτὸς φήμην, ὡς λ. dissipavit, 5, 8, 11. divulgavit.

διασκεδάννυμαι, trop. de re, c. praep. διασκεδάννυται ὑπ' αὐτῶν φήμη, ὡς λ. dissipatur, 7, 6, 21.

διασκώπτειν, de pers. propr. c. adiunctis, acc. rei, adv. et praep., δημοσίᾳ πολλάκις τὸ μέτριόν μου διαβάλλων καὶ διασκώπτων εἰς ῥαθυμίαν λ. cavillans, 5, 1, 5. derisit pro socordia, s. tanquam socordiam.

διαςῆναι, v. διΐςημι.

διασχολεῖσθαι, pass. s. med. de pers. trop. c. praep. διασχολούμενον ἐκεῖνον περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν, occupatum, 7, 6, 15. se occupantem circa —.

διάταγμα, abs. trop. de imperat. ὁ Βαλβῖνος δ. τὶ προθεὶς, proposito edicto, 7, 12, 5.

διαταράσσειν, phys. de pers. c. acc. anim. et abl. rei s. modi, τὴν τῶν πολεμίων ἵππον διαταράξειν ὄψει καὶ μεγέθει θηρίων, se perturbaturum esse, 2, 11, 18. territurum et ita confusurum, facturum, ut equi invertantur, ordinem deserant.

διατάσσεσθαι, pass. de pers. trop. cum dat. pers. et adv. τῶν ἐν ἀξιώσεσιν ἐξαιρέτοις ἕδραις, καὶ, ὡς ἑκάςοις διετέτακτο, ἱδρυμένων, ut singulis iniunctum fuerat, 1, 9, 6. praeceptum et ostensum a designatoribus s. locariis.

διατείνεσθαι, med. phys. de pers. c. acc. rei s. instrum. τὰ δόρατα διατεινάμενοι, intentantes, 2, 5, 3.

διατελεῖν, de pers. trop. cum nominativo, si non adi., at particip. ἀνύποπτοι καὶ - δρῶντες καὶ πάσχοντες διατελοῦσιν, agere et pati solent, 1, 4, 12. sine suspicione et sine adulatione, tum agendo, tum patiendo, semper sunt; s. semper tum agunt, tum patiuntur sine suspic. et adul. s. suspecti non sunt, et sine adul. semper tum agunt, tum pat.; ut v. διατ. trahatur vel simul ad pr. nominat. adi. ἀν. vel tantum ad participp. sed utrinque v. διατ. mutetur in adv. Lat. temporis continui, et participia in sua tempora finita, sed v. διατ. c. adi. illo ἀν., praeter adv. istud temporis, in finitum v. subst. *sunt*.

διατίθημι, trop. de pers. c. acc. rei et adv. τὰ -, ὡς ᾤετο, ἄριςα διαθεὶς, rebus - constitutis, 3, 8, 4. disponens, componens, ordinans.

διατρέπειν, trop. de pers. c. acc. pers. et adv. τοιαῦτα - εἰπὼν, διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, avertit, 1, 6, 20. sc. ab eo, quod cupiebat, a cupiditate redeundi domum, nostrat. *abwenden* s. *abziehen*.

διατρέχειν, phys. de pers. c. acc. rei s. loci et adv. ὡς ἂν - ῥαδίως αὐτὰ (τὰ ἑλώδη) διατρέχοιεν, ut transirent, 3, 14, 10. abs. τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἑλῶν ἑαυτοῖς διατρέχειν (sibi) ad discurrendum facili, 7, 2, 11. †† πρὸς τὸ δ. ἐνεποδίζοντο οἱ μαχόμενοι 4, 15, 14. ad incurrendum s. concurrendum.

διατριβὴ, trop. de actu, c. praep. ὡς ἀπαλλαγεῖεν τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς, commoratione, 1, 7, 1. 4, 15, 21. † πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν ἀπεχθῶς ἔχων, urbanam vitam perosus, 4, 7, 1. — Alia in notione, abs. nisi c. adi. οἱ ςρατιῶται χαλεπῶς ἔφερον, διατριβῆς ἐγγινομένης, graviter ferebant, moram inanem interiici, 6, 7, 21. cum mora interiiceretur s. interponeretur; † ἃ παρ πλείονα παρέσχε τῷ πολέμῳ τὴν διατριβὴν, addiderunt moram, 3, 14, 20. bellum produxerunt. †† c. gen. tempor. διατριβὰς

Digitized by Google

χρόνου ζητῶν, moras (temporis) captans, ib. 9. ſtudens conſequi longius temporis intervallum, quo impediretur ſ. impediret.

διατρίβω, phyſ. de perſ. c. adv. οἴκοι διατρίβοντες, commorantes, 8, 8, 14. ἔνθα διέτριβε, commorabatur, 7, 3, 9. ſimul cum modi aliquo particip. per nominativ. etc. ἔνθα διέτριβεν εἰρήνην ἄγων, degebat, 3, 9, 16. οἴκοι διατρίβειν ἡσυχάζοντα, λ. com. 7, 5, 5. — cum praep. ἐν Σιρμίῳ διατρίβων, commorans intra Sirm. 7, 2, 19. ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρίβοντι, Antiochiae moranti 5, 4, 1. 6, 2, 7. Ant. commor. 6, 6, 12. 4, 13, 16. ἐν Ῥαβέννῃ, in urbe Ravenna com. 8, 6, 11. 6, 3, 1. 8, 8, 3. ἐν Ῥώμῃ, in urbe Roma comm. 7, 10, 13. διατρίβοντα ἐν Κάῤῥαις, qui Carris agebat, 4, 13, 7. †† δ. ἐν Παίοσι, in Pannoniis commorantem 1, 3, 1. ἐν διαφόροις οἴκοις διατρίβοντας, in - commor. 3, 12, 2. — διέτριβεν ἐν τοῖς ἑαυτῆς, degebat domi, 5, 3, 6. †† περὶ τὰ ἕλη διέτριβον, circa p. commorabantur, 7, 2, 10. †† ſimul c. temporis aliquo adiuncto et caſu, ἐτῶν οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ διέτριψε, annos non pauc. Romae commoratus eſt, 3, 10, 3. — διατρίψας ὀλίγον χρόνον ἐν τῇ Ῥ. commoratus exiguo temp. Romae, 2, 14, 10. δ. ἱκανοὺς χρόνους ἐν τῇ Ῥ. cum commoratus ſatis diu fuiſſet Romae, 3, 9, 1. τὰ πλεῖστα (μέρη τοῦ χρόνου) ἐν προαστείοις διατρίβων, plerumque in - commorans, 1, 11, 15. τὰ πλεῖστα (μέρη) τοῦ βίου διέτριβεν ἐν τοῖς πρ. ut plurimum vitam degebat in - 3, 13, 2. maiorem vitae partem deg. In quibus duob. locis praeterea ſuppleas ad neutr. adi. praep. κατὰ, ut et in ſq. loco, † τὰ πάντα (μέρη τοῦ χρόνου ſ. ἔτη) σὺν αὐτῇ ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίψασα, ut quae habitaſſet, 5, 8, 7. — Etſi procedit quoque ſuppleviſſe praep. aliam hanc - παρὰ πάντα τὸν τῆς ἀδελφῆς βίον ἐν τῇ βασιλείῳ διέτριψεν αὐλῇ χρόνου πολυετοῦς 5, 3, 3. καθ' ὃν καιρὸν ἐν τοῖς βασιλείοις σὺν τῇ ἀδελφῇ διέτριβεν, quo tempore - habitaſſet, ib. 20. διέτριβε μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, commorabatur, 4, 11, 15. †† αὐτῷ διατρίβοντι ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἔτι, commoranti Romae adh. 4, 9, 3. — †† cum adv. loci et caſu temp. ἐκεῖ διατρίψας χρόνου τινὸς, commoratus, 4, 8, 16. ††† οὐ πολλοῦ χρόνου διατρίψας, haud diu moratus, 5, 5, 1. ſcil. ἐκεῖ, quod latet in pr. κατὰ τὴν ἀνατολ. ††† extra locum, cum praep. πάντων ἐν ἡσυχίᾳ διατριβόντων, degentibus, 2, 5, 3. ſcil. τὸν βίον, τὴν ζωὴν, ſ. τὸν χρόνον.

διατυπόω, trop. de perſ. c. acc. rei, ταῦτα αὐτοῦ διατυποῦντος, imaginante, 2, 9, 1. concipere animo, cogitare; ταῦτα αὐτῶν διατυπούντων, adumbrantibus, 4, 3, 16. non mente tantum ſibi fingere, ſed et extra eam proponere, noſtrat. *entwerfen.*

διαφέρειν, trop. de perſ. c. gen. perſ. et praep., ἐν διαίτῃ καὶ σκευῇ διαφέρουσιν ἀλλήλων, in victu - diſtantibus (a ſe invicem,) 4, 10, 12. differentibus inter ſe. Alia notione, de re, c. adv. et adiuncto, τοῦ δημωφελοῦς καὶ κοινῇ διαφέροντος ὀλίγη τοῖς καθ' ἕνα φροντὶς, eius, quod communiter intereſt, 2, 3, 21. neutr. particip. c. artic. pro ſubſt., eius, quod communiter prodeſt, communis utilitatis ſ. commodi publici; cum dat. perſ. περὶ τῶν ἐκείνῳ διαφερόντων σκέπτεσθαι, ſe, quod illius interſit, conſultare, 1, 17, 16. de iis, quae ei proſint; † ſimul c. inf. ἐπεὶ μηδὲ αὐτοῖς διέφερε, ταῦτ' εἰδέναι, nec ipſorum intererat, 2, 1, 4. nec ipſis proderat, utile erat. † ſimul c. adv. et acc. rei ellipt. ἐν

ὅσον τοὺς καθ' ἕνα ταῦτα ἐπράττετο, οὐ πάνυ τι τοῖς δήμοις διέφερε, non valde id populi civitatum curabant, 7, 3, 10. nullo prorsus modo populos ista attinebant, movebant, dolebant. †† de perf. c. acc. rei et adv. ἐπιςάμενοι, ὅτι χαλεπῶς τὸ πλῆθος διοίσει τὰ πεπραγμένα, graviter multitudinem laturam haec facta, 2, 5, 15. pro simpl. οἴσει. †† simul c. praep. ὡς εὐμαρῶς τὴν ἀρχὴν διοίσοντα ἐν ἀρχομένοις οὕτως εὐνοοῦσιν, quasi facile esset gesturus imperium inter subiectos rel. 2, 3, 12. ††† Med. de perf. c. praep. ἐκείνων πρὸς ἀλλήλους διαφερομένων, illis inter se dissidentibus, 6, 2, 19. simul c. adiuncto temporis, ἐν ᾧ περὶ τούτων διαφέρονται, dum de his altercantur, 8, 8, 13.

διαφθείρειν, trop. et moral., de perf. cum perf. et acc. et dat. ὡς διαφθείροιεν αὐτῷ τὸν υἱόν, quod corrumperent sibi filium, 5, 7, 11. pravum et vitiosum redderent. † c. acc. rei, τινὲς τῶν οἰκετῶν διαφθείρειν ἐπειρῶντο νέον ἦθος βασιλέως, corrumpere, 1, 6, 2. — Sed phys. c. eodem acc. et nominat. particip. f. modi, μή τι τῶν ἀναγκαίων παῖζον διαφθείρῃ, ne quid - ludendo disperderet, 1, 17, 8. discinderet, deleret, conculcaret pedibus in luto. — † c. acc. perf. ὁ Πέρσης διέφθειρε τὴν δύναμιν τῶν Ῥωμαίων, profligavit, 6, 5, 21. necavit; βουλόμενος το πλῆθος αὐτῶν διαφθεῖραι, disperdere, 4, 9, 2. Paff. de perf. abf. εἰ μὴ φθάσεις, διαφθείρῃ, actum de te est, 1, 9, 11. perderis, peris, necari. — τὸν ςρατὸν, ὡς μὴ διαφθαρείη πᾶς, ἐπανήγαγε. ne interiret totus, 3, 9, 12. i. q. pr. ἀπόλλυσθαι. δυνάμεως μεγίςης διαφθαρείσης, exercitu - peremto. 6, 5, 23. †† πᾶν, ὅπερ ἐκεῖνος δι' ἡδονῆς ἔσχε θέαμα ἢ ἄκουσμα, διεφθείρετο, profligabatur, 4, 6, 4. de perf. interficiebatur, fed de rebus, theatris horum que instrumentis, destruebatur. simul c. abl. modi, διαφθειρόμενοι νόσῳ, qui interirent, 8, 5, 18. † ἐτελεύτησεν, - v. διαφθαρεὶς, interemtus, 4, 8, 11. λιμῷ διεφθείροντο, conficiebantur, 8, 5, 9. †† cum adv. simul, λύπῃ τὸ πλεῖςον διαφθαρεὶς, ἀνεπαύσατο τοῦ βίου, consumtus, 3, 15, 5. †† c. aliis adiunctis, particip. modi, τὸ λοιπὸν πλῆθος, βαλλόμενον λ, διεφθείρετο, interibat, 7, 9, 18. — †† simul c. adv. βαλλόμενοι -, τὸ τελευταῖον πάντες διεφθάρησαν, interirent, 6, 5, 22. μὴ φέροντες λ., διεφθείροντο, interibant, 3, 9, 11. οἱ, - χαλεπῶς νοσοῦντες, δ., peribant, 6, 6, 2. ὑπὸ πλήθους ἀποπνιγεὶς, διεφθάρη, interiit, 2, 2, 13. † cum praepp. ἐν ταῖς ἁρπαγαῖς πολλοὶ διεφθείροντο, periere, 5, 6, 22. — ὁ ςρατὸς πλεῖςος ἐν τοῖς ὄρεσι διεφθάρη, interiit, 6, 6, 3. † cum adv. simul, αὐτοὶ ἐν σπάνει πάντων - θᾶττον διεφθάρησαν, ἢ λ. se perituros fuisse, 8, 6, 7. πολλοὶ αὐτῶν διεφθείροντο ὑπὸ - τῆς τῶν λίθων βολῆς, peribant, 1, 12, 18. †† c. acc. rei ellipt. et adv. μή πως τὸ ἦθος διαφθαρείη, ne bona indoles corrumperetur, 6, 1, 12. qui Bg. cepit p. nominat., suppleto pron. gen. αὐτοῦ, cum et procedat explere nominat. αὐτὸ, τὸ μειράκιον, f. αὐτὸς, κατὰ τὸ ἦθ. ut in loco sq. hoc, † simul c. praep. οἱ δὲ - ὑπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς - τὰ ἤθη διεφθείροντο 3, 10, 4. animo corrumpebantur. ††† de re, c. adv. προδοθέντα τὰ Νίγρου πράγματα ὑπὸ Αἰμιλιανοῦ, εὐθέως ἐν ἀρχῇ διαφθαρῆναι, Nigri res - labefactatas fuisse, 3, 2, 3. consilia et iussa irrita fuisse, non prosperum habuisse eventum.

διαφθορὰ, phys. de Vestali, αἰτίαν διαφθορᾶς εἶχεν, stupri 1, 11, 12. incestus, paff. vitiati corporis.

διαφοιτᾶν, phys. de perf. c. praep. κήρυκες κατά τε τὴν Ῥώμην καὶ τὴν Ἰταλίαν διεφοίτων, per - incedebant, 3, 8, 19. de re, trop.

φήμη περὶ αὐτοῦ διεφοίτα, vagabatur, 2, 7, 8. divulgabatur, - ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ φ. percrebuisset, 1, 4, 19. 1, 7, 2. cum vagaretur, 2, 4, 1. f. divulgata, 7, 5, 17. ἐπεὶ τὸ κήρυγμα δ. 2, 6, 8. ὡς διεφοίτησε ταῦτα, vulgatis istis, 7, 7, 1. † cum praep. ἐπειδὴ διεφοίτησεν εἰς τὸν δῆμον ἡ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, divulgata est 2, 6, 1.

διαφορὰ, trop. c. gen. perf. et praep. ἡ ἐν Ῥώμῃ τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὸν δῆμον δ. seditio, 8, 1, 1. Alio sensu forensi, ἔκ τινος ἀγοραίου διαφορᾶς, disceptatione, 7, 9, 5. lite.

διάφορος, trop. de r masc. sex. ἐν διαφόροις οἴκοις διατρίβοντας, diversis, 3, 12, 2. ed fem. sex. διάφορος γνώμη λ. discordia, 3, 2, 1 . diversa f ia; †† c. adiuncto, ἐκ διαφόρου καὶ ἐναντίας γνώμης λ. d . 1, 13, 5. ἡ φιλονεικία, διάφορον ἔχουσα καὶ ἀντίπαλον ἀεὶ τὴν γνώμην, div. 3, 13, 4. † διάφοραι οὖσαι (αὐταὶ, αἱ θανάτου αἰτίαι,) cum sint diversae, 2, 2, 15. † ἐν ἡλικίαις καὶ ἐξουσίαις διαφόροις οὐχ ὅμοια γέγονε τὰ ἐπιτηδεύματα, in aetate - dispari, 1, 1, 10. βαφαῖς διαφόροις 4, 11, 5. colon. diversis; διαφόροις ἐφόδοις - αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, div. 6, 5, 5. — δ. συμφοραῖς, νόσῳ, πολέμῳ, κρύει, div. 6, 6, 4. cum adiuncto ἐπαλλήλοις καὶ δ. συνεχόμενος ἡδοναῖς, multiplicibus, 1, 17, 22. † Neutr. ἐβόων διάφορα, diversa, 2, 2, 7. f. p. adv. sq. explic. i. q. sq.

διαφόρως - τοιαῦτα βοῶντες, multifariam, 6, 9, 10. incusando modo praefectum praetor., modo familiares Alexandri, modo matrem eius, cf. §. 7. sqq.

διαφράττεσθαι, phys. pass. de re s. loco, c. abl. rei s. modi, ἐκέλευε τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ στενὰ καὶ κρημνώδη διαφράττεσθαι γενναίοις τείχεσι καὶ ἐρύμασι, intersepire, 3, 1, 8. quasi Bg. p. med. ceperit.

διαχειρίζεσθαι, de perf. pass. vel med. trop. c. casu perf. εἰδὼς, ἀδύνατον ὂν, δύο διαχειρίζεσθαι βασιλέας, se non posse interficere 3, 12, 2. quo med. fit c. acc. perf. i. q. sq.

διαχρᾶσθαι, med. trop. de perf. c. acc. perf. τὴν ἀδελφὴν διεχρήσατο, interfecit, 1, 8, 18. interemit, 4, 6, 8. † c. nominat. particip. s. modi et adv. τὸν Λαῖτον μόνον, ὡς εἰκὸς, μνησικακήσας δ. interemit, 3, 7, 11. † γενόμενον αὐτὸν κατὰ τὴν Ἰταλίαν, οἷς τοῦτο ἐντέταλτο, διεχρήσαντο, cum venisset in Ital., quibus mandatum fuerat, illi eum interficiunt, 1, 9, 23. eum vero venientem in It. illi, q. m. f., interf. πάντας - διεχρήσαντο, interfecerunt, 1, 13, 11. 7, 7, 14. ἐπὴν ἀμφοτέρους διαχρήσηται, ubi - interfecisset, 3, 11, 20. †† ἤλπισε, - αὐτὸν διαχρήσασθαι, fore, ut interficiat, 1, 10, 14. †† αὐτοὺς διαχρησάμενος, illis interficiendis, 1, 8, 4. si illos interfecisset.

διβολία, phys. τὰς διβολίας καὶ τὰ δόρατα ἐπισείειν, pila, 2, 13, 8. genus iaculi Romani, utrinque cuspidati, ut utraque parte conici posset, vel quod mucronis hamo et unco, duplici vulnerat.

διδασκαλεῖον, propr. de loco, εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα καὶ γυμνάσια, ludos, 2, 4, 18.

διδάσκαλος, propr. de perf. c. gen. rei, διδασκάλους πάσης παιδείας - μετεπέμπετο, doctores 5, 7, 9. c. adi. et gen. perf. τοὺς δ. αὐτοῦ πάντας ἀπεσόβει λ. ib. 11.

διδάσκειν, propr. de perf., c. acc. et perf. et rei, διδάσκων αὐτοὺς τὰ ποιητέα, docendo, 6, 8, 5. de imperat. Maximino erga milit. sed de magistris legitimis, c. acc. rei solo, τὰ ἀνδρῶν δε-

διαβολή, extra forum, abſ. *τὴν ὀργὴν (αὐτοῦ) διαβολαῖς ἐγείροντας*, calumniis, 5, 1, 6. *ἦν τοῖς ὠσὶ κοῦφος ἐς διαβολάς*, cal. 7, 3, 7. — c. gen. rei, *τὸ ὀκνηρὸν ἀνανδρείας* - *Φέρει διαβολήν*, crimen, 2, 8, 4. c. adi. *ἐκ τυχούσης διαβολῆς ἀνῃροῦντο*, delatione, 4, 6, 5. *ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς δ. ἀναρπάζους ἐποίει*, calumnia, 7, 3, 8. *πεϛοῦται τὴν δ. ταυτην ἡ ἀπόβασις*, criminationem, 3, 7, 11. *εὑρηκέναι δ. θανατηΦόρον*, calumn. 3, 12, 7. *τὸ ὄνομα (αὐτοῦ, τοῦ Φόνου) Φέρει χαλεπὴν δ.* criminat. 4, 5, 3. *πάσαις διαβολαῖς ῥᾳδίως πιςεύων*, calumn. 1, 13, 14. *ταῖς τυχούσαις δ. πις.* cal. 5, 1, 4. ††† *μετὰ αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς δ. ὠνησάμενος τὴν ἀρχήν*, cum crimine, 2, 6, 18. *ἡ τῆς δ. Φήμη τοιαύτη ἐγένετο*, criminationis, 7, 1, 18.

διαγγέλλειν, phyſ. de perſ. cum dat. perſ. et acc. rei, ſed oppreſſo, it. c. adiuncto ſ. nominativo modi, *τοῖς οἰκείοις ἕκαςος χαίρων διήγγελλε (τοῦτο*, vel *αὐτήν, τὴν Φήμην,)* nunciabat, 2, 2, 5. — c. acc. rei diſerto, *εἰ τὰ τῆς συγκλήτου τὶς ὑμῖν διήγγειλε*, renunciavit, 7, 8, 14. *ὀλίγοι τινὲς διαγγείλαντες αὐτῷ τὴν ἔΦοδον*, nunciantes, 2, 5, 5. Sed Paſſ. de re, abſ. *τῆς ἐξόδου διαγγελθείσης*, divulgata, 1, 7, 1. *ἔγνωσαν τὰ διαγγελθέντα*, 7, 8, 3. c. dat. perſ. *ὡς διηγγέλη τοῦτο τοῖς ςρατιώταις*, nunciatum eſt, 4, 4, 13. † *ὡς δ. τῷ πλήθει (τοῦτο* ſ. *ταῦτα,)* ut nunciatum id eſt, 4, 8, 18. †† c. praep. ſimul, *Ἰουλιανῷ διηγγέλθη τὸ κήρυγμα παρὰ μάθην λ.* nunciata fuit, 2, 6, 9. †† *διηγγέλλετο τὰ πραττόμενα εἰς Παίονας*, nunciatur omnis res apud - 2, 9, 1. ††† c. dupl. rect., c. nominativo rei, et c. coni., *διηγγέλλετο αὐτοῦ τῆς χειρὸς τὸ εὔςοχον, καὶ ὅτι ἔμελεν αὐτῷ λ.* nunciabatur, quam eius manus eſſet certa, et quod operam daret, ut 1, 15, 3.

διαγίνεσθαι, med. de re ac tempore, trop. *χρόνου οὐ πολλοῦ διαγενομένου*, tempore - interpoſito, 1, 10, 1, cum intereſſet, interceſſiſſet, interlapſum fuiſſet, tempore - intercedente, ſ. interlapſo, noſtrat. *dazwiſchen vergehen* ſ. *verflieſsen.*

διαγινώσκειν, phyſ. ſ. trop. de perſ. c. acc. perſ. et adv. *ὡς μὴ ῥᾳδίως διαγνῶναι τόν τε ὄντα καὶ τὸν μιμούμενον*, ut non facile ſit dignoſcere cum rel. 1, 10, 12. *ut non facile* aliquis *dignoſcat*, ſ. *ut non* facile *dignoſcas* ſ. *dignoſcamus*; c. acc. rei et praep. *διαγνῶναι τὰς βασιλικὰς ῥάβδους ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν*, ad dignoſcendas - a 7, 6, 4. †† alia notione, c. inf. *ὁ Ἀντωνῖνος διέγνω, δρᾶσαί τι λ.* decrevit, 4, 4, 5.

διαγκυλέομαι, med. paſſ. formae, phyſ. de re ſ. inſtrum. c. acc. rei ſ. inſtrum., *ἀνδριάς, τόξον διηγκυλημένος*, ſtatua, quae arcum contenderet, 1, 14, 18. dirigeret, teneret directum ac contentum adverſus curiam, velut ſagittam arcu iamiam emiſſura, ſc. *ἐπ᾽ αὐτό, τὸ συνέδριον.*

διαγρηγορέω, phyſ. de perſ. c. praep. et gen. temporis, *ἀντιςρατοπεδευσάμενοι, πάσης τῆς νυκτὸς ἐν Φροντίσιν ἑκάτεροι καὶ δέει διαγρηγορήσαντες*, pervigilantes, 3, 4, 8.

διάγω, phyſ. de perſ., activa notione, c. acc. perſ. et praep. *εἰς τὴν βάρβαρον γῆν τὸν ςρατὸν διαγαγεῖν*, ut traduceret, 6, 4, 13. — Sed neutral., c. praep. *διάγοντος ἐν προαςείῳ αὐτοῦ*, agente, 1, 12, 11. ſc. *τὸν βίον, αἰῶνα, χρόνον*, peragere, traducere, transigere, degere, verſari; ſimul c. adv. *εἰ - καθ᾽ ἑαυτὸν ἑκάτερος διάγοι, ὡς βούλοιτο*, degeret, 4, 1, 4.

διαγωγή, phyſ., de loco, *ἐς ἀσΦαλεῖς διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ*, ſtationes, 4, 2, 15.

διαγωνίζεσθαι, med. propr. de perf. c. praep. f. adv. ἐπὶ πολὺ αὐτῶν διαγωνισαμένων, dimicantibus, 3, 4, 10. in pugna.

διαδέχεσθαι, med. trop. de perf. c. acc. rei, τοῖς βασιλείαν διαδεχομένοις, imperio fuccedentibus, 1, 5, 2. fufcipere imperium; ὁ τὴν βασ. διαδεξάμενος, imperii fucceffor, 4, 2, 20. ἐπιλέξασθαι ἄνδρα, τὸν διαδεξόμενον τὴν ἀρχὴν, fucceffurum imperio, 2, 1, 8. † fimul c. praep. τὴν ἀρχὴν, ἣν οἱ πρόγονοι δι' εὐγένειαν διεδέξαντο, per fucceffionem acceperunt, 2, 13, 12. †† cum acc. perf. σοί αἵρεσις, τήνδε τὴν ἐξουσίαν παραλαβεῖν, διαδεξάμενόν με, fuccedendo mihi, 3, 11, 11.

διάδημα, phyf. in capite, διαδήματος Μακεδονικοῦ, diademate, 1, 3, 7. fafcia circa frontem coloris albi plerumque; Ἀρτάβανον, (Parthorum) δυσὶ διαδήμασι χρώμενον, duplici diademate, 6, 2, 3. ob Parthorum et Perfarum imperium.

διαδοχή, trop. de imperio, c. gen. perf., oppreffo tamen, δεδήλωται ἡ δ. (αὐτοῦ,) fucceffio, 5, 1, 1. fed c. tali cafu diferto, ἡ Μακρίνου δ. 5, 2, 2. et fimul c. adi. Ἀντωνίνου ἡ πατρῴα δ. 5, 1, 22. †† c. gen. rei f. dignitatis, τὰς συνήθεις νομὰς ἐπὶ τῇ τῆς βασιλείας διαδοχῇ, pro fucceffione imperii, 5, 5, 15. it. cum adi. βασιλειῶν οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς, fucc. 1, 1, 5. Alia in notione. † c. praepp. συγγένειαν προβαλλόμενοι, καὶ τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχὴν καταλέγοντες, fucceffionem, 1, 11, 9. vel feriem generis fui inde ab Aenea; demonftrantes, fe ortos ab eo per feriem longam; †† c. gen. rei, ἀνέφερον εἰς Αἰνείαν τὴν τοῦ γένους δ. generis feriem, 2, 3, 9. it. c. adi. τοὺς γένους μακραῖς διαδοχαῖς εὐπατρίδας, longa generis ferie, 1, 2, 3. †† οὓς ἐξ εὐγενείας καὶ πολλῶν πράξεων καὶ μακρᾶς διαδοχῆς, ὥσπερ κατ' ἀκολουθίαν, ἐπὶ τοῦτο ἀναβάντας, longo ordine fucceffionis, 8, 7, 10. longa ferie.

διάδοχος, trop. de perf. c. gen. et perf. et rei f. dignitatis fimul, δ. αὐτοῦ γενόμενος τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, fucceffor, 3, 2, 6. fed c. folo gen. perf. οἱ Ἀλεξάνδρου διάδοχοι, fucc. 6, 2, 18. 1, 3, 6. †† διάδοχον αὐτῷ ἔπεμψε 7, 9, 6. c. dat. perf. p. gen. vel abf., ut in fqq. locis, †† nifi quod c. fubft. eiusdem cafus, ἐπὶ παισὶ διαδόχοις ἀνεπαύσατο, fuperftitibus filiis fucceffloribus, 5, 15, 7. ἐπὶ διαδόχοις παισὶ τελευτήσαντας, fuperft. fucc. fil. 4, 2, 1.

διαδραμέω, f. διαδρέμω, phyf. de perf. c. acc. rei f. loci, διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, cum curriculo pertranfiffet, 1, 7, 3. τὴν Παιονίαν δ. quum permeaffet, 2, 11, 5. trop. de re, c. praep. ὡς ἡ Φήμη διέδραμεν ἀνὰ τὰ ϛρατόπεδα, ut pervagata eft exercitus, 6, 4, 1. abf. ὡς διέδραμε Φήμη τῆς νίκης, ut divulgata eft, 3, 2, 13. διαδραμούσης τῆς Φήμης, divulgatâ, 1, 15, 2. 2, 2, 5. 4, 11, 2. †† μιᾶς καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμούσης, elapfo, 2, 6, 5. τῆς νυκτὸς δ. exacta, 6, 9, 4. † τριῶν γενεῶν διαδραμουσῶν, elapfis, 3, 8, 18.

διαδράναι, phyf. de perf. et milit. abfol. τοὺς ϛρατιώτας, ὅσοι διαδεδράκεσαν, qui effugerant, 3, 4, 17. diffug., fq. ἀπιόντας πρὸς τοὺς βαρβάρους, it. §. 18. πολὺ πλῆθος αὐτῶν ἀναχώρησιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, et §. 20. τῶν Φυγάδων ϛρατιωτῶν. † de Germanis hoftibus, c. adiuncto, ἦσάν τινες, οἳ, διαδράντες πρὸς τὸ παρὸν, ἀνακεχωρήκεσαν δέει τῆς παρουσίας τοιούτου βασιλέως, qui elapfi in praefens receffferunt metu rel. 1, 3, 15. ubi, facto poft v. δ. commate, fiet abfol., fed, omiffo eo, c. praep. fimul, non ftantes, non exfpectantes hoftem et impetum eius.

διάθεσις, trop. de animo, c. opp. ὁ ϛρατὸς προσήει καὶ αὐτὸς, οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως πᾶς, προσποιήτῳ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τιμῇ, affectu, 8, 7, 5. amore; † c. praep. εἴ τις ὀρθῇ κρίσει, καὶ μὴ διαθέσει τῇ πρὸς τὸν πεσόντα, τὸ πεπραγμένον λογίζοιτο, ſtudio, 4, 5, 6. nimio amore; † c. gen. rei, ἐπόθουν αὐτὸν ἀληθεῖ ψυχῆς διαθέσει, affectione, 1. 7, 5. †† ſimul c. opp. ἦν εἰρήνης μὲν καὶ φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἔτι πολιορκίας, ſtatus, 8, 6, 9. interna animi conditio.

διαθέω, phyſ. de perſ. abſ. ὁ δῆμος, ἐνθουσιῶντι ἐοικὼς, διέθεεν, diſcurrebant, 2, 2, 5. 2, 6, 1. c. adv. ὁ δῆμος, ὥσπερ ἐνθουσιῶν, διέθει πανταχοῦ, diſc. 7, 7, 1. †† ἑλώδη, οἷς ἔθος τοῖς βαρβάροις ἐννήχεσθαί τε καὶ διαθεῖν, quibus paludibus barbari ſolent diſcurrere, 3, 14, 12. abſol. vel cum dat. loci. Sed trop. de re, c. acc. perſ. ſ. loci, τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ Φήμη διαθέουσα πάντα ἔθνη καὶ ϛρατόπεδα, cum pervagaretur, omnes populos rel. 2, 4, 4. qui Bg. comma poſt v. δ. ponens c. edd. quibusdam, cepit v. abſ. ut †† διαθέουσα ἡ Φήμη, dimanans fama, 2, 7, 10.

διαιρέω, phyſ. de re, c. acc. rei ſ. loci, τὰς ἠπείρους τὸ Πόντιον ῥεῖθρον διαιρεῖ, dividunt, 4, 3, 17. ſed de perſ. erga rem ſ. cum acc. rei, et c. adiuncto, τὴν γέφυραν διῃρήκεσαν καὶ καταλελύκεσαν, ruperant, 8, 4, 4. it. erga perſ. ſ. cum acc. perſ. πρῶτον ἐμὲ φονεύσατε, καὶ διελόντες (ἐμὲ) λ. diviſae (mei) 4, 3, 19. dividentes, ubi diviſiſtis; †† trop. erga rem, ſ. cum acc. rei et praep. διελὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ ἔθνους ἐξουσίαν, diviſa ditione, 3, 8, 4. At Paſſ. de re, phyſ. c. abl. rei ſ. modi, ὅσα Αἰγαίῳ ἔθνη διαιρεῖται, ſeparantur, 6, 4, 9. ἤπειρον διαιρουμένην Αἰγαίῳ λ. quae ſeparatur, 6, 2, 4. † ſimul c. alio ablat. modi, θείᾳ τινὶ προνοίᾳ τὰς ἠπείρους διῃρῆσθαι τῷ Προποντίδος ῥεύματι, diviſas eſſe, 4, 3, 12. trop. et abſ. ἠξίουν, διαιρεθῆναι τὴν βασιλείαν, dividi, 4, 3, 11. i. q. §. pr. νείμασθαι τὴν ἀρχήν. Tum de perſ. phyſ. cum abl. rei ſ. modi, μακρᾷ γῇ καὶ θαλάττῃ πολλῇ διῃρημένοι, diſcreti, 6, 7, 10. c. praep. διαιρεθέντες κατὰ λόχους λ. diviſi, 8, 4, 17. † ſimul cum adv. ἀεὶ πρὸς τοὺς ἐπιόντας διαιρούμενον, ſeparatim occurrentes, 6, 5, 5. multitudinem - diſtractam ſ. coactam, ſe dividere ad ſ. contra; — † trop. c. oppreſſa κατά praep. παύσασθαι ἤδη τὰς ψυχὰς καὶ τὰς γνώμας διῃρημένους, deſinere - mentibus et ſententiis ſeparari, 4, 5, 15. p. inf. Denique Med. phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et adv. τὴν μητέρα πῶς ἂν διέλοισθε; divideris 4, 3, 18. i. q. ſqq. ſed trop. c. acc. rei ſ. loci, τὰ βασίλεια διελόμενοι, regiâ diviſa, 4, 1, 4. ubi diviſiſſent; διελ. αὐτά, eam partiti inter ſe, ib. 9.

δίαιτα, ſ. διαίτη, abſ. et univerſe, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, durum victum, 3, 8, 10. conditio alimentorum, veſtium et ornamentorum, etiam forſan in abſtinentia a re uxoria, it. pecuniaria, et patientia laborum; ſed c. adiunctis, c. gen. perſ. et adi. τῇ Ἀντωνίνου διαίτῃ, ἐπιςραφείσῃ καὶ ϛρατιωτικῇ γενομένῃ, victus, 5, 2, 12. fere i. q. §. pr. αὐτοῦ τῷ βίῳ. † c. praep. οἱ δὲ ὑπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς καὶ διαίτης τὰ ἤθη διεφθείροντο, urbanis deliciis ac victu, 3, 10, 4. vel per hendiad. p. τρυφερᾶς διαίτης, vivendi ratione, 3, 14, 4. †† ἀπάγειν ἤθελε τοὺς παῖδας τῆς ἐν Ῥ. διαίτης, καὶ χρηςῆς ἀπολαύειν 3, 13, 3. abducere voluit filios a vivendi ratione in urbe Roma, et contra honeſtam, ſobriam uſurpare; †† ſq. explic. ἐπεὶ ἤκουεν αὐτὸν διαίτῃ ἐλευθερίῳ χρώμενον, λ. victu, 4, 12, 4. cum opp. ἐν διαίτῃ καὶ σκευῇ διε-

Digitized by Google

φέρουσιν ἀλλήλων, in victu et habitu, 4, 10, 4. Parth. et Roman.

διαιτάομαι, med. phyſ. de perſ. c. nominativo particip. ſ. modi, θηρῶντες διαιτῶνται, venando vitam degunt, 6, 5, 9. † cum praep. vel c. abl. nudo, (ἐν) χλιδῇ καὶ τρυφῇ διαιτώμενον, vivere, 5, 2, 14. μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ φρουρᾶς διῃτῶντο, vicitabant, 4, 4, 4. nutrimentis uti, propter ſuſpicionem veneni accipiendi. † Alia notione forſan, τοῦ ϛρατοῦ περὶ αὐτὰ (τὰ τείχη) διαιτωμένου, degente, 8, 6, 9. c. adv. ſimul, ἐν ὅπλοις ἀεὶ καὶ πολεμικοῖς ἔργοις διῃτημένῳ, verſatum, 6, 9, 10. †† c. dupl. praep. ἠγανάκτουν. αὐτοὶ μὲν ὑπὸ σκηναῖς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ διαιτώμενοι, quod degerent, 5, 2, 13.

διάκειμαι, paſſ. phyſ. de re, cum adv. πάσης μούσης ὄργανα, πανταχοῦ διακείμενα, diſpoſita, 4, 8, 19. poſita per varia loca, extra urbem, in viis, portis, turribus, ſed intra urbem diverſis in plateis et aedibus, ut hodie interdum in arcubus honorificis. Sed trop. de perſ., paſſ. aut med. †† ἄχθεσθαι ὑμᾶς ἐφ' οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον, dolere vos, cum ita videtis me affectum, 1, 4, 2. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ ſ. καθ' ἃ ſ. καθὼς, ſ. ἐν οἷς, dolere vos ob ea, in quibus videtis me conſtitutum, ſ. ob eum modum, quo videtis me affectum, ſ. libere ob eum ſtatum, in quo me videtis, ſ. videtis coniectum, noſtrat. über den Zuſtand, in welchen ihr mich verſetzt ſehet; de debilitate corporis et animi. Sed de animo potiſſimum, c. adv. ὁ ϛρατὸς ἀθύμως διέκειτο, deiecto animo erat, 8, 5, 1. c. praep. ſimul, πάλαι ἀπεχθῶς πρὸς αὐτὸν διακείμενοι, cum antea infenſo in eum animo eſſent, 1, 9, 15. inimice adverſus eum animati eſſent; — ἀπ. πάνυ πρὸς τὴν κόρην διέκειτο, infeſto plane animo erga puellam erat, 3, 10, 14. † c. abl. modi ſi⸗ ul, φύσει ἀλλοτρίως καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς διέκειτο, natura alieno et inimico in illos eſſet animo, 7, 10, 2. †† ἐκ γὰρ ὧν αὐτὸς διάκειμαι πρὸς ὑμᾶς, pro meo enim affectu erga vos, 1, 4, 6. p. ἐκ γὰρ τούτων, ἃ ſ. καθ' ἃ ſ. καθὼς λ. pro eo enim, ut ipſe affectus ſum in vos, ſ. animatus ſum, ſ. ex eo enim modo, quo ego aff. ſum erga vos, ſ. ex animo enim, quo affectus ſum, quem habeo rel., noſtrat. nach der Geſinnung, die ich gegen euch hege ſ. habe. †† de perſ. erga rem, πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, οὖσαν ἐπιϛροφῇ -, ἀλλοτρίως διάκεινται, erga noſtrum imperium alieno animo ſunt, 7, 8, 16.

διακελεύεσθαι, med. de perſ. c. inf. διεκελεύετο διώκειν - τοὺς ἐχθροὺς, hortabatur, 7, 10, 11.

διακομίζειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, de tabellariis, τὰ βασιλικὰ γράμματα, perferre, 3, 5, 8. ταῦτα τὰ γρ. δίδωσι τοῖς διακομίζουσιν, tabellariis, 4, 12, 10.

διακόσιοι, propr. de re, ἐν ἔτεσι περί που διακοσίοις, ducentis, 1, 1, 5.

διακρίνειν, phyſ. de re, c. acc. rei ſ. loci, ὁ Ταῦρος διακρίνει τά τε τῇ ἄρκτῳ καὶ τὰ τῇ ἀνατολῇ ἔθνη προςκείμενα, diſcriminat, 3, 1, 9. trop. c. acc. perſ. et adv. κἀκεῖ τῆς τύχης διακρινούσης τὸν βασιλέα, decernente, 3, 4, 9. dum et ibi eventus pugnae decreturus ſ. definiturus, oſtenſurus erat imperatorem, ſ. uter, Niger, an Severus, imperator eſſet futurus ſ. manſurus. Tum †† Paſſ. ἐχόντων καὶ ἄλλων ψῆφους, διακριθεισῶν λ. diſcretis, 7, 10, 6. — Sed Med. de perſ. c. adv. et pron. οἱ ϛρατιῶται - οὐκέτι διεκρίνοντο, τίνες ἦσαν οἱ προπετέϛερον φθεγξάμενοι, diſcernebant, 4, 6, 12. diſcrimen facieb.

διαλαμβάνειν, phyſ. de perſ. cum rei accuſ. et abl. ſed diverſae notionis, h. e. acc. loci, ſed abl. rei ſimpl. ſ. inſtrum., γεφύραις τὰ ἑλώδη χωρία, occupare, 3, 14, 10. τὸν ποταμὸν ναυσὶ διαλαμβάνων 6, 7, 13. o. ſolo acc. rei ſ. loci, ὡς ἂν πλεῖςον τοῦ πεδίου διαλάβοιεν, occuparent, 8, 1, 3. †† de re, c. acc. eodem, ὅπερ ἔρη ἐπιμηκέςατα, ὡς πᾶσαν Ἰταλίαν διειληφότα, λ. comprehendendo, 8, 1, 12. occupando.

διαλανθάνειν, phyſ. de perſ. in dupl. rectione, c. praep. et c. abl. nudo modi, διελάνθανον ἔν τε δρυμοῖς καὶ ἕλεσι, καὶ τῇ τῶν χωρίων γνώσει, fallebant in ſylvis ac paludibus, locorum que peritiâ, 3, 14, 19. deliteſcebant, lateb.

διαλέγεσθαι, med. de perſ. univerſe, c. dat. perſ., ſed oppreſſo. κατ᾽ ὀλίγους εἴκαδε μεταπεμπόμενος, διελέγετο (αὐτοῖς,) alloquebatur, 2, 7, 10. † praecipuo ſenſu, c. adv. et coni. πέμψαι ἐν σχήματι πρεσβείας τοὺς κάτωθεν διαλεξομένους (αὐτοῖς) εἰ ἄρα πείσαιεν αὐτοὺς λ. mittere -, qui ex inferiore loco agerent cum illis, ſi rel. 8, 3, 1. †† de legatis legitimis, c. praep., πρεσβείαν πέμψαι πρὸς τὸν Πέρσην, καὶ περὶ εἰρήνης καὶ φιλίας διαλέγεσθαι (αὐτῷ,) cum eo agere, 6, 4, 6. πρεσβείαν πέμψαι πρὸς αὐτοὺς, καὶ π. εἰρ. δ. (αὐτοῖς,) de pace agere, 6, 7, 20. πρεσβείας ἔπεμπον, περί τε εἰρ. διελέγοντο (αὐτῷ,) de p. agebant, 5, 14, 8. — de aliis, c. alio adiuncto ſimul ſ. adv. περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥωμαίων διαλεγόμενος (αὐτοῖς,) ὡς παντάπασιν ἔρριπται, de - diſſerens, quemadmodum rel. 2, 9, 9. † προσιᾶσι τῷ ἐπιτρόπῳ, ὡς δὴ περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χρημάτων διαλεξόμενοι (αὐτῷ,) de - cum eo acturi, 7, 4, 11. c. dat. perſ. diſerto, vario, διελέγοντο ἀλλήλοις, colloquebantur inter ſe, 8, 6, 9. milites amici, — ſed c. adv. ſimul, προσποιήσασθαι, βούλεσθαι καὶ διαλεχθῆναι αὐτῷ ἰδιαίτερον, ſe velle (etiam) colloqui cum eo, 7, 6, 14. tum praeſertim de imperatore, ὡς διαλεχθείη τοῖς ςρατιώταις, ut alloqueretur milites 1, 5, 2. ſub initium imperii. ſed ὡς δὴ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, quaſi cum ipſis collocuturus eſſet, 8, 5, 22. cum rebellibus militib. it. προῆλθεν, ὡς διαλεξόμενος αὐτοῖς, tanquam verba facturus apud ipſos (Praetor. Pertinax) 2, 5, 7. — †† c. acc. rei modi que, κατελθὼν εἰς τὴν σύγκλητον βουλὴν, καὶ τοῖς προειρημένοις ὅμοια διαλεχθεὶς, in eandem ſententiam locutus (Alexand. Sev.) 6, 4, 2.

διαλείπειν, trop. de perſ. cum nominativo particip. ἀσκῶν - τοὺς ςρατιώτας οὐ διέλειπεν, non deſtitit, 7, 1, 15. non intermiſit. — †† c. gen. temp. μιᾶς ἡμέρας διαλιπὼν, uno die interiecto, 7, 8, 22. interponens.

διαλλαγή, trop. abſ. ἱκέτευε τὸν δῆμον, εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι, in gratiam rediret cum militibus, 7, 12, 5. ad reconciliationem.

διαλύειν, phyſ. de perſ. c. adiunctis, acc. perſ. et adv. τοσοῦτον ἥμαρτεν, ὅσον μὴ διέλυσεν εὐθέως τὰ ςρατόπεδα, dimiſit, 5, 2, 6. ſq. καὶ ἑκάςους - ἀπέπεμψεν, diſſolvere. † trop. de re, c. acc. rei, νὺξ ἐπελθοῦσα διέλυσε τὰς μάχας, diremit, 4, 15, 10. finiit. — Sed Paſſ. phyſ. de perſ. abſ. διελύθη τὸ συνέδριον, diremtus eſt, 4, 3, 21. c. adv. et opp. τὸν ςρατὸν, ὃς, ἅπαξ διαλυθεὶς, οὐ ῥᾳδίως ἠθροίζετο, diſſipatus, 6, 7, 2. trop. de re, abſ. διαλυθέντος τοῦ πολέμου, peracto, 6, 5, 8. diſſoluto, finito.

διανέμειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, οὐ δωρεὰν διανέμειν ἐλογίζοντο, non gratis diſtribuere, 2, 11, 14. qui Bg., non acc. ſimpl., ſed per ellipſ. pr. κατὰ, adv. cogitavit; ſimul c. dat. perſ., acc.

rei oppresso, τοῖς ςρατιώταις διανέμειν (αὐτὰ, τὰ χρήματα,) ib. 15. — sed διανείμας αὐτοῖς χρήματα. divisis inter eos pecuniis, 7, 8, 22. †† διανείμας, οἷς ἐδοκίμαζε, τῆς ὀχθης - τὴν πρόνοιαν, distributa, in quos visum, orae cura, 1, 6, 23. p. τούτοις, οὓς λ. dispertiens, dispertitus. †† c. acc. pers. et praep. κατὰ πάσας ὁδοὺς διανείμαντες αὐτοὺς, distributi per 2, 12, 2. separantes se, separatim euntes. ††† c. dat. pers. et adv. ἐδίδου χρήματα, διανέμεσθαι τοῖς ςρατιώταις κρύβδην (αὐτὰ,) pecunias distribuendas militibus, 5, 8, 6. pro pass. s. med. per ellips. ὥςε s. εἰς τὸ, ut distribuerentur s. distribuerent.

διανήχεσθαι, med. phys. de pers. abs. ἐπεισπηδήσαντες (εἰς τοὺς ποταμοὺς) ἅμα τοῖς ἵπποις, διανήχεσθαι εἰθισμένοις, tranare, 8, 4, 7. sc. δι' αὐτούς.

διανθίζεσθαι, phys. pass. trop. de re, c. abl. rei s. modi, ςέφανος, λίθων πολυτελῶν χροιᾷ διηνθισμένος, floride distincta, 5, 3, 12. distincta diversis locis, (et per totam coronam,) s. eleganter.

διανοεῖσθαι, med. propr. de pers. cum acc. rei et inf. ἅπερ αὐτὸς ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο, cogitabat, 2, 1, 19. i. q. simpl.

διάνοια, de facultate mentis, c. acc. ellipt. et opp. ὥσπερ τὰ σώματα γενναιότατοι - εἰσὶ, οὕτω καὶ τὰς διανοίας ταχεῖς, ingenio, 2, 9, 15. sq. explic. facultate cogitandi.

διανυκτερεύειν, phys. de pers. c. praep. διανυκτερεύσας ἐν τῷ ἱερῷ λ. cum pernoctasset, 5, 8, 15. 8, 1, 11. ὡς διανυκτερεύσων ἐν τῷ λ. ut qui esset pernoctaturus 1, 16, 12.

διαπέμπειν, phys. de pers. abs. διέπεμπε, τῶν ςρατιωτῶν δεόμενος, ὁπλίζεσθαι λ. mittebat, 2, 11, 17. vel in diversas partes, diversos, dimitt. c. acc. pers. διαπέμπουσί τινας τῶν πιςῶν, τοὺς διαβοήσοντας, ὅτι λ. mittunt, 2, 2, 4. c. praepp. διέπεμπε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς ἡγουμένους, mittebat, 3, 1, 3. †† διέπεμψε καὶ εἰς τὰ γειτνιῶντα ἔθνη, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐθνῶν λ. misit, 2, 9, 17. Pass. ἐς τὰ ἔθνη ἄγγελοι καὶ κήρυκες δαφνηφόροι διεπέμποντο, mittebantur, 8, 6, 18.

διαπλεῖν, propr. de pers. c. acc. rei s. loci, ὡς διέπλευσαν τάς τε λίμνας καὶ τενάγη, traiecerunt (navibus,) 8, 6, 11. cum adv. simul, παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος θᾶττον τὸν Ὠκεανὸν διαπλεύσας, transvectus, 3, 14, 7.

διαπορεῖν, trop. de pers. c. adv. διηπόρουν, ποῦ πότε ἄρα εἴη, haesitabant, 5, 4, 17. nesciebant, solliciti erant et anxii.

διάπυςος, pass. de re, c. dat. pers. ἐπεὶ ταῦτα διάπυςα τῷ δήμῳ ἐγένετο 2, 12, 4. nota, audita.

διαρπάζειν, phys. de pers., hostiliter, de milit. c. acc. rei, τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν, diripere, 3, 3, 5. ἵν' ἐπεισελθὼν ὁ ςρατὸς πάντα διαρπάσῃ (ἐν τῇ πόλει,) diriperet, 8, 4, 23. † c. acc. loci, τὴν πόλιν διαρπάσαντες, cum diripuissent, 3, 7, 16. †† τὰς κώμας ἐμπιπρὰς, διαρπάζειν (αὐτὰς) ἐδίδου τῷ ςρατῷ, diripiendos, 7, 2, 7. — Sed pass. de re, ὅσα ἦν ἐν οἰκίαις ἢ ἐργαςηρίοις δόρατα ἢ ξίφη, πελέκεις τε, πάντα διηρπάζετο, diripiebantur (a plebe,) 7, 11, 15. — † οὐσίαι ὅλαι πλουσίων ἀνδρῶν διηρπάγησαν, direptae sunt (a milit.) 7, 12, 15.

διαῤῥύειν, s. διαῤῥυεῖν, phys., pass. forma p. med. de re, trop. cum adv. et praep. πυρὸς ποθεν ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαῤῥυέντος, emanante, 1, 14, 4. erumpente.

διασκεδάζω, s. διασκεδάω, de pers. phys. c. acc. pers. πολὺ τοῦ ςρατεύματος μέρος διασκεδάσας, κελεύει παρεισδύεσθαι εἰς τὴν πόλιν,

sparsim dimittens, 2, 12, 1. dispertiens, dispertitus. (cf. supra v. διανέμειν 1, 6, 23.) trop. cum acc. rei, διεσκέδασεν αὐτὸς φήμην, ὡς λ. dissipavit, 5, 8, 11. divulgavit.

διασκεδάννυμαι, trop. de re, c. praep. διασκεδάννυται ὑπ' αὐτῶν φήμη, ὡς λ. dissipatur, 7, 6, 21.

διασκώπτειν, de pers. propr. c. adiunctis, acc. rei, adv. et praep., δημοσίᾳ πολλάκις τὸ μέτριόν μου διαβάλλων καὶ διασκώπτων εἰς ῥαθυμίαν λ. cavillans, 5, 1, 5. derisit pro socordia, s. tanquam socordiam.

διαςῆναι, v. διΐςημι.

διασχολεῖσθαι, pass. s. med. de pers. trop. c. praep. διασχολούμενον ἐκεῖνον περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν, occupatum, 7, 6, 15. se occupantem circa —.

διάταγμα, abs. trop. de imperat. ὁ Βαλβῖνος δ. τὶ προθεὶς, proposito edicto, 7, 12, 5.

διαταράσσειν, phys. de pers. c. acc. anim. et abl. rei s. modi, τὴν τῶν πολεμίων ἵππον διαταράξειν ὄψει καὶ μεγέθει θηρίων, se perturbaturum esse, 2, 11, 18. territurum et ita confusurum, facturum, ut equi invertantur, ordinem deserant.

διατάσσεσθαι, pass. de pers. trop. cum dat. pers. et adv. τῶν ἐν ἀξιώσεσιν ἐξαιρέτοις ἕδραις, καὶ, ὡς ἑκάςοις διετέτακτο, ἱδρυμένων, ut singulis iniunctum fuerat, 1, 9, 6. praeceptum et ostensum a designatoribus s. locariis.

διατείνεσθαι, med. phys. de pers. c. acc. rei s. instrum. τὰ δόρατα διατεινάμενοι, intentantes, 2, 5, 3.

διατελεῖν, de pers. trop. cum nominativo, si non adi., at particip. ἀνύποπτοι καὶ - δρῶντες καὶ πάσχοντες διατελοῦσιν, agere et pati solent, 1, 4, 12. sine suspicione et sine adulatione, tum agendo, tum patiendo, semper sunt; s. semper tum agunt, tum patiuntur sine suspic. et adul. s. suspecti non sunt, et sine adul. semper tum agunt, tum pat.; ut v. διατ. trahatur vel simul ad pr. nominat. adi. ἀν. vel tantum ad participp. sed utrinque v. διατ. mutetur in adv. Lat. temporis continui, et participia in sua tempora finita, sed v. διατ. c. adi. illo ἀν., praeter adv. istud temporis, in finitum v. subst. *sunt*.

διατίθημι, trop. de pers. c. acc. rei et adv. τὰ -, ὡς ᾤετο, ἄριςα διαθεὶς, rebus - constitutis, 3, 8, 4. disponens, componens, ordinans.

διατρέπειν, trop. de pers. c. acc. pers. et adv. τοιαῦτα - εἰπὼν, διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, avertit, 1, 6, 20. sc. ab eo, quod cupiebat, a cupiditate redeundi domum, nostrat. *abwenden* s. *abziehen*.

διατρέχειν, phys. de pers. c. acc. rei s. loci et adv. ὡς ἂν - ῥαδίως αὐτὰ (τὰ ἑλώδη) διατρέχοιεν, ut transirent, 3, 14, 10. abs. τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἑλῶν ἑαυτοῖς διατρέχειν (sibi) ad discurrendum facili, 7, 2, 11. †† πρὸς τὸ δ. ἐνεποδίζοντο οἱ μαχόμενοι 4, 15, 14. ad incurrendum s. concurrendum.

διατριβὴ, trop. de actu, c. praep. ὡς ἀπαλλαγεῖεν τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς, commoratione, 1, 7, 1. 4, 15, 21. † πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν ἀπεχθῶς ἔχων, urbanam vitam perosus, 4, 7, 1. — Alia in notione, abs. nisi c. adi. οἱ ςρατιῶται χαλεπῶς ἔφερον, διατριβῆς ἐγγενομένης, graviter ferebant, moram inanem interiici, 6, 7, 21. cum mora interiiceretur s. interponeretur; † ἃ πλείονα παρέσχε τῷ πολέμῳ τὴν διατριβὴν, addiderunt moram, 3, 14, 20. bellum produxerunt. †† c. gen. tempor. διατριβὰς

Digitized by Google

χρόνου ζητῶν, moras (temporis) captans, ib. 9. ſtudens conſequi longius temporis intervallum, quo impediretur ſ. impediret.

διατρίβω, phyſ. de perſ. c. adv. οἴκοι διατρίβοντες, commorantes, 8. 8, 14. ἔνθα διέτριβε, commorabatur, 7, 3, 9. ſimul cum modi aliquo particip. per nominativ. etc. ἔνθα διέτριβεν εἰρήνην ἄγων, degebat, 3, 9, 16. οἴκοι διατρίβειν ἡσυχάζοντα, λ. com. 7, 5, 5. — cum praep. ἐν Σιρμίῳ διατρίβων, commorans intra Sirm. 7, 2, 19. ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρίβοντι, Antiochiae moranti 5, 4, 1. 5, 2, 7. Ant. commor. 6, 6, 12. 4, 13, 16. ἐν Ῥαβέννῃ, in urbe Ravenna com. 8, 6, 11. 6, 3, 1. 8, 8, 3. ἐν Ῥώμῃ, in urbe Roma comm. 7, 10, 13. διατρίβοντα ἐν Κάῤῥαις, qui Carris agebat, 4, 13, 7. †† δ. ἐν Παίοσι, in Pannoniis commorantem 1, 3, 1. ἐν διαφόροις οἴκοις διατρίβοντας, in - commor. 3, 12, 2. — διέτριβεν ἐν τοῖς ἑαυτῆς, degebat domi, 5, 3, 6. †† περὶ τὰ ἕλη διέτριβον, circa p. commorabantur, 7, 2, 10. †† ſimul c. temporis aliquo adiuncto et caſu, ἐτῶν οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ διέτριψε, annos non pauc. Romae commoratus eſt, 3, 10, 3. — διατρίψας ὀλίγον χρόνον ἐν τῇ Ῥ. commoratus exiguo temp. Romae, 2, 14, 10. δ. ἱκανοὺς χρόνους ἐν τῇ Ῥ. cum commoratus ſatis diu fuiſſet Romae, 3, 9, 1. τὰ πλεῖςα (μέρη τοῦ χρόνου) ἐν προαςείοις διατρίβων, plerumque in - commorans, 1, 11, 15. τὰ πλεῖςα (μέρη) τοῦ βίου διέτριβεν ἐν τοῖς πρ. ut plurimum vitam degebat in - 3, 13, 2. maiorem vitae partem deg. In quibus duob. locis praeterea ſuppleas ad neutr. adi. praep. κατὰ, ut et in ſq. loco, † τὰ πάντα (μέρη τοῦ χρόνου ſ. ἔτη) σὺν αὐτῇ ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίψασα, ut quae habitaſſet, 5, 8, 7. — Etſi procedit quoque ſuppleviſſe praep. aliam hanc - παρὰ πάντα τὸν τῆς ἀδελφῆς βίον ἐν τῇ βασιλείῳ διέτριψεν αὐλῇ χρόνου πολυετοῦς 5, 3, 3. καθ' ὃν καιρὸν ἐν τοῖς βασιλείοις σὺν τῇ ἀδελφῇ διέτριβεν, quo tempore - habitaſſet, ib. 20. διέτριβε μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, commorabatur, 4, 11, 15. †† αὐτῷ διατρίβοντι ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἔτι, commoranti Romae adh. 4, 9, 3. — †† cum adv. loci et caſu temp. ἐκεῖ διατρίψας χρόνου τινὸς, commoratus, 4, 8, 16. ††† οὐ πολλοῦ χρόνου διατρίψας, haud diu moratus, 5, 5, 1. ſcil. ἐκεῖ, quod latet in pr. κατὰ τὴν ἀνατολ. ††† extra locum, cum praep. πάντων ἐν ἡσυχίᾳ διατριβόντων, degentibus, 2, 5, 3. ſcil. τὸν βίον, τὴν ζωὴν, ſ. τὸν χρόνον.

διατυπόω, trop. de perſ. c. acc. rei, ταῦτα αὐτοῦ διατυποῦντος, imaginante, 2, 9, 1. concipere animo, cogitare; ταῦτα αὐτῶν διατυπούντων, adumbrantibus, 4, 3, 10. non mente tantum ſibi fingere, ſed et extra eam proponere, noſtrat. *entwerfen.*

διαφέρειν, trop. de perſ. c. gen. perſ. et praep., ἐν διαίτῃ καὶ σκευῇ διαφέρουσιν ἀλλήλων, in victu - diſtantibus (a ſe invicem,) 4, 10, 12. differentibus inter ſe. Alia notione, de re, c. adv. et adiuncto, τοῦ δημωφελοῦς καὶ κοινῇ διαφέροντος ὀλίγη τοῖς καθ' ἕνα φροντὶς, eius, quod communiter intereſt, 2, 3, 21. neutr. particip. c. artic. pro ſubſt., eius, quod communiter prodeſt, communis utilitatis ſ. commodi publici; cum dat. perſ. περὶ τῶν ἐκείνῳ διαφερόντων σκέπτεσθαι, ſe, quod illius interſit, conſultare, 1, 17, 16. de iis, quae ei proſint; † ſimul c. inf. ἐπεὶ μηδὲ αὐτοῖς διέφερε, ταῦτ' εἰδέναι, nec ipſorum intererat, 2, 1, 4. nec ipſis proderat, utile erat, † ſimul c. adv. et acc. rei ellipt. ἐς

ὅσον τοὺς καθ' ἕνα ταῦτα ἐπράττετο, οὐ πάνυ τι τοῖς δήμοις διέφερε, non valde id populi civitatum curabant, 7, 3, 10. nullo prorſus modo populos iſta attinebant, movebant, dolebant. †† de perſ. c. acc. rei et adv. ἐπιστάμενοι, ὅτι χαλεπῶς το πλῆθος διοίσει τὰ πεπραγμένα, graviter multitudinem laturam haec facta, 2, 5, 15. pro ſimpl. οἴσει. †† ſimul c. praep. ὡς εὐμαρῶς τὴν ἀρχὴν διοίσοντα ἐν ἀρχομένοις οὕτως εὐνοοῦσιν, quaſi facile eſſet geſturus imperium inter ſubiectos rel. 2, 3, 12. ††† Med. de perſ. c. praep. ἐκείνων πρὸς ἀλλήλους διαφερομένων, illis inter ſe diſſidentibus, 6, 2, 19. ſimul c. adiuncto temporis, ἐν ᾧ περὶ τούτων διαφέρονται, dum de his altercantur, 8, 8, 13.

διαφθείρειν, trop. et moral., de perſ. cum perſ. et acc. et dat. ὡς διαφθείροιεν αὐτῷ τὸν υἱὸν, quod corrumperent ſibi filium, 5, 7, 11. pravum et vitioſum redderent. † c. acc. rei, τινὲς τῶν οἰκετῶν διαφθείρειν ἐπειρῶντο νέον ἦθος βασιλέως, corrumpere, 1, 6, 2. — Sed phyſ. c. eodem acc. et nominat. particip. ſ. modi, μή τι τῶν ἀναγκαίων παῖζον διαφθείρῃ, ne quid - ludendo diſperderet, 1, 17, 8. diſcinderet, deleret, conculcaret pedibus in luto. — † c. acc. perſ. ὁ Πέρσης διέφθειρε τὴν δύναμιν τῶν Ῥωμαίων, profligavit, 6, 5, 21. necavit; βουλόμενος το πλῆθος αὐτῶν διαφθεῖραι, diſperdere, 4, 9, 2. Paſſ. de perſ. abſ. εἰ μὴ φθάσεις, διαφθείρῃ, actum de te eſt, 1, 9, 11. perderis, peris, necari. — τὸν στρατὸν, ὡς μὴ διαφθαρείη πᾶς, ἐπανήγαγε, ne interiret totus, 3, 9, 12. i. q. pr. ἀπόλλυσθαι. δυνάμεως μεγίστης διαφθαρείσης, exercitu - peremto, 6, 5, 23. †† πᾶν, ὅπερ ἐκεῖνος δι' ἡδονῆς ἔσχε θέαμα ἢ ἄκουσμα, διεφθείρετο, profligabatur, 4, 6, 4. de perſ. interficiebatur, ſed de rebus, theatris horum que inſtrumentis, deſtruebatur. ſimul c. abl. modi, διαφθειρόμενοι νόσῳ, qui interirent, 8, 5, 18. † ἐτελεύτησεν, - ν. διαφθαρεὶς, interemtus, 4, 8, 11. λιμῷ διεφθείροντο, conficiebantur, 8, 5, 9. †† cum adv. ſimul, λύπῃ τὸ πλεῖστον διαφθαρεὶς, ἀνεπαύσατο τοῦ βίου, conſumtus, 3, 15, 5. †† c. aliis adiunctis, particip. modi, τὸ λοιπὸν πλῆθος, βαλλόμενον λ, διεφθείρετο, interibat, 7, 9, 18. — †† ſimul c. adv. βαλλόμενοι -, τὸ τελευταῖον πάντες διεφθάρησαν, interirent, 6, 5, 22. μὴ φέροντες λ., διεφθείροντο, interibant, 3, 9, 11. οἳ, - χαλεπῶς νοσοῦντες, δ., peribant, 6, 6, 2. ὑπὸ πλήθους ἀποπνιγεὶς, διεφθάρη, interiit, 2, 2, 13. † cum praepp. ἐν ταῖς ἁρπαγαῖς πολλοὶ διεφθείροντο, periere, 6, 6, 22. — ὁ στρατὸς πλεῖστος ἐν τοῖς ὄρεσι διεφθάρη, interiit, 6, 6, 3. † cum adv. ſimul, αὐτοὶ ἐν σπάνει πάντων - θᾶττον διεφθάρησαν, ἢ λ. ſe perituros fuiſſe, 8, 6, 7. πολλοὶ αὐτῶν διεφθείροντο ὑπὸ - τῆς τῶν λίθων βολῆς, peribant, 1, 12, 18. †† c. acc. rei ellipt. et adv. μή πως τὸ ἦθος διαφθαρείη, ne bona indoles corrumperetur, 6, 1, 12. qui Bg. cepit p. nominat., ſuppleto pron. gen. αὐτοῦ, cum et procedat explere nominat. αὐτὸ, τὸ μειράκιον, ſ. αὐτὸς, κατὰ τὸ ἦθ. ut in loco ſq. hoc. † ſimul c. praep. οἱ δὲ - ὑπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς - τὰ ἤθη διεφθείροντο 3, 10, 4. animo corrumpebantur. ††† de re, c. adv. προδοθέντα τὰ Νίγρου πράγματα ὑπὸ Αἰμιλιανοῦ, εὐθέως ἐν ἀρχῇ διαφθαρῆναι, Nigri res - labefactatas fuiſſe, 3, 2, 3. conſilia et iuſſa irrita fuiſſe, non proſperum habuiſſe eventum.

διαφθορά, phyſ. de Veſtali, αἰτίαν διαφθορᾶς εἶχεν, ſtupri 1, 11, 12. inceſtus, paſſ. vitiati corporis.

διαφοιτᾶν, phyſ. de perſ. c. praep. κήρυκες κατά τε τὴν Ῥώμην καὶ τὴν Ἰταλίαν διεφοίτων, per - incedebant, 3, 8, 19. de re, trop.

Digitized by Google

Φήμη περὶ αὐτοῦ διεφοίτα, vagabatur, 2, 7, 8. divulgabatur, - ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ Φ. percrebuiſſet, 1, 4, 19. 1, 7, 2. cum vagaretur, 2, 4, 1. ſ. divulgata, 7, 5, 17. ἐπεὶ τὸ κήρυγμα δ. 2, 6, 8. ὡς διεφοίτησε ταῦτα, vulgatis iſtis, 7, 7, 1. † cum praep. ἐπειδὴ διεφοίτησεν εἰς τὸν δῆμον ἡ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, divulgata eſt 2, 6, 1.

διαφορά, trop. c. gen. perſ. et praep. ἡ ἐν Ῥώμῃ τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὸν δῆμον δ. ſeditio, 8, 1, 1. Alio ſenſu forenſi, ἔκ τινος ἀγοραίου διαφορᾶς, diſceptatione, 7, 9, 5. lite.

διάφορος, trop. de re, maſc. ſex. ἐν διαφόροις οἴκοις διατρίβοντας, diverſis, 3, 10, 2. ſed fem. ſex. διάφορος γνώμη λ. diſcordia, 3, 2, 15. diverſa ſententia; †† c. adiuncto, ἐκ διαφόρου καὶ ἐναντίας γνώμης λ. diverſ. 1, 13, 5. ἡ φιλονεικία, διάφορον ἔχουσα καὶ ἀντίπαλον ἀεὶ τὴν γνώμην, div. 3, 13, 4. † διάφοραι οὖσαι (αὗται, αἱ θανάτου αἰτίαι,) cum ſint diverſae, 2, 2, 15. † ἐν ἡλικίαις καὶ ἐξουσίαις διαφόροις οὐχ ὅμοια γέγονε τὰ ἐπιτηδεύματα, in aetate - diſpari, 1, 1, 10. βαφαῖς διαφόροις 4, 11, 5. color. diverſis; διαφόροις εἴδεσι - αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, div. 6, 5, 5. — δ. συμφοραῖς, νόσῳ, πολέμῳ, κρύει, div. 6, 6, 4. cum adiuncto ἐπαλλήλοις καὶ δ. συνεχόμενος ἡδοναῖς, multiplicibus, 1, 17, 22. † Neutr. ἐβόων διάφορα, diverſa, 2, 2, 7. ſ. p. adv. ſq. explic. i. q. ſq.

διαφόρως - τοιαῦτα βοῶντες, multifariam, 6, 9, 10. incuſando modo praefectum praetor., modo familiares Alexandri, modo matrem eius, cf. §. 7. ſqq.

διαφράττεσθαι, phyſ. paſſ. de re ſ. loco, c. abl. rei ſ. modi, ἐκέλευε τοῦ Ταύ ου ὅρους τὰ στενὰ καὶ κρημνώδη διαφράττεσθαι γενναίοις τείχεσι καὶ ἐρύμασι, interſepire, 3, 1, 8. quaſi Bg. p. med. ceperit.

διαχειρίζεσθαι, de perſ. paſſ. vel med. trop. c. caſu perſ. εἰδώς, ἀδύνατον ὄν, δύο διαχειρίζεσθαι βασιλέας, ſe non poſſe interficere 3, 12, 2. quo med. ſit c. acc. perſ. i. q. ſq.

διαχρᾶσθαι, med. trop. de perſ. c. acc. perſ. τὴν ἀδελφὴν διεχρήσατο, interfecit, 1, 8, 18. interemit, 4, 6, 8. † c. nominat. particip. ſ. modi et adv. τὸν Λαῖτον μόνον, ὡς εἰκὸς, μνησικακήσας δ. interemit, 3, 7, 11. † γενόμενον αὐτὸν κατὰ τὴν Ἰταλίαν, οἷς τοῦτο ἐντέταλτο, διεχρήσαντο, cum veniſſet in Ital., quibus mandatum fuerat, illi eum interficiunt, 1, 9, 23. cum vero venientem in It. illi, q. m. f., interf. πάντας - διεχρήσαντο, interfecerunt, 1, 13, 11. 7, 7, 14. ἐπὴν ἀμφοτέρους διαχρήσηται, ubi - interfeciſſet, 3, 11, 20. †† ἤλπισε, - αὐτὸν διαχρήσασθαι, fore, ut interficiat, 1, 10, 14. †† αὐτοὺς διαχρησάμενος, illis interficiendis, 1, 8, 4. ſi illos interfeciſſet.

διβολία, phyſ. τὰς διβολίας καὶ τὰ δόρατα ἐπισείειν, pila, 2, 13, 8. genus iaculi Romani, utrinque cuſpidati, ut utraque parte conici poſſet, vel quod mucronis hamo et unco duplici vulnerat.

διδασκαλεῖον, propr. de loco, εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα καὶ γυμνάσια, ludos, 2, 4, 18.

διδάσκαλος, propr. de perſ. c. gen. rei, διδασκάλους πάσης παιδείας - μετεπέμπετο, doctores 5, 7, 9. c. adi. et gen. perſ. τοὺς δ. αὐτοῦ πάντας ἀπεσόβει λ. ib. 11.

διδάσκειν, propr. de perſ., c. acc. et perſ. et rei, διδάσκων αὐτοὺς τὰ ποιητέα, docendo, 6, 8, 5. de imperat. Maximino erga milit. ſed de magiſtris legitimis, c. acc. rei ſolo, τὰ ἀνδρῶν δι-

δάσκοντες, doc. 5, 7, 11. †† impropr., de re, c. eodem casu, τὸ λογισμῷ πάντα - νέμειν διδάσκει φειδὼ σώφρονα λ. docet, 2, 3, 23. suadet, ostendit, adsuefacit s. impellit ad - †† de pers. cum inf. χρημάτων ἐπιθυμεῖν διδάξας, docendo, 3, 8, 10. instillare, excitare. † sensu historico, c. acc. pers. et coni. πέμψας κήρυκας, διδάσκει αὐτούς, ὅτι λ. certiores ipsos reddit, 5, 4, 18. — c. acc. rei, διδάξαντες τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα, cum patefecissent, 1, 9, 18. Sic Pass. de pers., propr. c. inf. ἐργάζεσθαι ὅπλα ἐδιδάχθησαν, didicerunt, 3, 4, 20. docti sunt. impropr. νικᾶν αὐτοὺς ἀεὶ δεδιδάγμεθα, didicimus, 6, 4, 15. docti s. edocti sumus, moniti, adsuefacti; † c. acc. rei, χρημάτων ἐδιδάχθησαν ἐπιθυμίαν, didicerunt, 2, 6, 21. exemplo Iuliani susceperunt animo cupiditatem pecuniae accipiendae et poscendae a futuris imperatoribus, ad eam que incitati sunt. Sensu histor. cum praepp. διδαχθεὶς ὑπὸ τῶν πρέσβεων περὶ τῆς Ἀντωνίνου ἀναιρέσεως, edoctus, 4, 15, 20.

Διδώ, Dido, τὴν Φοίνισσαν 5, 6, 9.

δίδωμι, de pers. phys. A) per mancam rectionem, c. dat. pers., oppresso acc. rei, ἐλθόντι αὐτῷ - δίδωσιν (αὐτὸ, τὸ φάρμακον,) porrigit, 1, 17, 18. ubi et expleas inf. πιεῖν. † c. dat. eodem aut rei loci que, oppresso acc. pers., φρουρᾷ δοὺς (αὐτούς,) in custodiam datos, 3, 2, 10. cum eos dedisset, tradidisset. cum acc. rei, oppresso dat. pers. ὅτι - χρήματα δίδωσι (αὐτοῖς,) largiri, 5, 4, 1. it. πάντα ἐδίδου τὰ αἰτουμενὰ, dabat, 1, 6, 26. — εἰώθει αὐτὴ, διδόναι (αὐτῷ) τὴν πρώτην πόσιν, offerre, 1, 17, 17. — δοὺς περιουσίαν (αὐτῇ,) datâ copiâ, 3, 13, 7. δοῦσα τὸ γραμματεῖον (αὐτῷ,) cum dedisset ei, 1, 17, 13. δώσειν (αὐτῷ) ἔπαθλα, ὑποσχόμενοι, se daturos, ib. 24. πάντα δώσειν (αὐτοῖς,) ὅσα βούλονται, se daturum, 2, 6, 11. δ. πάντα, ὧν δέοιντο, daturum, 6, 7, 2. τῷ πλεῖον ἀργύριον δώσοντι (αὐτοῖς,) ei, qui daret, (daturus esset, daturo,) 2, 6, 7. † simul c. adv. ὑπέσχετο αὐτὸ (τὸ φάρμακον) ῥᾷστα δώσειν (αὐτῷ,) quod se facile daturam, 1, 17, 17. — B) per plenam rectionem, c. dat. pers. et acc. rei, δίδωσιν αὐτῷ τὸ γραμματεῖον, dat, 3, 11, 20. τὰ γράμματα διδ. τοῖς διακομίζουσιν 4, 12, 10. οἷς ἔδωκε γράμμ. dedit, 7, 6, 11. † τοῖς λοιποῖς τὰ ἐπεσταλμένα διδόασι, epistolas reddunt, ib. 21. νομὰς αὐτοῖς διδοὺς καὶ ἐφόδια, distribuens, 2, 11, 1. δοὺς τῷ δήμῳ νομὰς, diviso congiario, 5, 5, 15. †† διδοὺς τὰς ἀγέλας τῷ στρατῷ, αἷς περιετύγχανον, permittens, 7, 2, 9. † ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ φάρμακα, ὅπως λ. dedit, 3, 5, 9. ἀρέσκει, δοῦναι φάρμακον αὐτῷ, dare, 1, 17, 17. ὡς ὑπάρξαι ἐμοὶ, ὑμῖν τὰ ἐκείνων πάντα δοῦναι, dare, 7, 8, 20. †† c. inf. et nominat. particip. s. modi, ἐδίδου χρήματα λανθάνουσα, διανέμεσθαι (αὐτὰ) τοῖς λ. dabat pecunias latenter, distribuendas rel. 5, 8, 6. scil. ὥστε s. εἰς τὸ διαν. †† c. inf. hoc nudo, et oppresso acc. rei, τὰς κώμας ἐμπιπρὰς, διαρπάζειν ἐδ. (αὐτὰς) τῷ στρατῷ, vicos incendens, diripiendos dabat, 7, 2, 7. sed oppresso dat. pers. δοὺς (αὐτοῖς) κώμας οἰκεῖν λ. concessis vicis ad habitandum, 6, 4, 11. C) impropr. cum dat. pers. et acc. rei, βασιλείαν ὁ Ζεὺς ἀνθρώπων ἑνὶ δίδωσι, dat, 4, 5, 16, per homines, consequi sinit; δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολὰς, dat - mandata 3, 5, 8. ore, verbis, effatur. † παλινδικίαν διδοὺς τοῖς λ. concedens, 7, 6, 7. διδόντος αὐτοῖς ἀμνηστίαν συγγνώμην τε λ. indulgente, 8, 3, 5. †† simul c. abl. modi, προθυμίας - τὸ ἐνδόσιμον τοῖς στρατιώταις ἔργῳ διδοὺς, praebens, 3, 6, 12. †† πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν ψηφιζόμενοι σοι διδόντες, potestatem

decernimus tibi dandam, 2, 3, 10. decernimus tibi et damus f. tradimus tibi. † ἔδωκε γεωργοῦσιν ἀτέλειαν πάντων λ. dedit, 2, 4, 13. ore, fcripto. ††† c. dat. rei, δεδωκότα τοῖς καμάτοις ἀνάπαυλαν ἀργίαν τε ταῖς πράξεσι, datâ - remiffione, 7, 5, 5. †† c. dat. perf. et inf. κώμας καὶ πόλεις ἐμπιπρᾶν δοὺς ἐξουσίαν τοῖς στρατιώταις λ. vicos - incendendi data poteftate, 4, 11, 11. c. acc. rei, fed oppreffo dat. perf. ἄνεσιν παντων ἐδίδου (αὐτοῖς) ἁμαρτημάτων, dabat, 7, 12, 6. δοὺς (αὐτοῖς) ἀμνηστίαν, promiffà 3, 4, 17. εἰρήνην, data pace, 3, 15, 12. διδοὺς ἄνεσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν, dans, 2, 7, 16. μηδένα δ. καιρὸν ἀναβολῆς, relinquens, 2, 11, 1. πάντων δώσειν ἐξουσίαν, ὧν λ. daturum, 2, 6, 15. — †† c. acc. rei folo, δίκας - δεδωκέναι, poenas - dediffe, 4, 15, 17. τιμωρίαν - ib. 20, δίκην ἔδοσαν οἱ λ. poen. dederunt, 2, 13, 22. δοὺς, p. dedit et - 2, 1, 19. ac p. dedit 3, 4, 15. ††† θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπεστραμμένους καὶ τὰ νῶτα δεδωκότας (αὐτοῖς,) terga dediffe, 7, 11, 18. obtuliffe ad feriendum. †† c. perf. et dat. et acc. δοὺς αὐτῷ συνέδρους, datis ei affefforibus, 3, 14, 17. ad latus ponens f. conftituens. †† oppreffo cafu hoc utr. δώσειν ὑπισχνεῖτο (αὐτῷ αὐτὴν, τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα,) daturum, 4, 11, 1. oppreffo tantum dat. perf. πέμπει ἕνα τῶν ἀρχόντων τοῦ στρατοπέδου, δύναμιν δοὺς (αὐτῷ,) ὅσην λ. copiis traditis, quantas 5, 4, 3. D) de re, cum perf. et dat. et acc. δίδωσιν ὑμῖν ἡ τύχη βασιλέα λ. dat, 2, 2, 18. divina providentia fieri finit; † c. acc. perf. dupl. et praep. ἔδωκε μετ' ἐκεῖνον ἐμὲ βασιλέα ἡ τύχη. dedit, 1, 5, 13. † c. acc. rei, et dat. perf. τοῦτο αὐτῷ τοὔνομα ἐδίδου τὰ ἔργα, dabant, 4, 5, 14. imponunt, imponi ei debet ob facta fua; † c. dat. rei f. loci, τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι τῷ χωρίῳ, dediffe, 1, 11, 5. E) Paff. de perf. propr. c. dat. rei, οἱ ἐν τῷ στρατῷ φονευόμενοι ἐδίδοντο τῷ ῥεύματι, tradebantur, 8, 5, 18. coniiciebantur in fl. c. dat. perf. et opp. εἰκότως ἂν στέργοιτε οὐ δοθέντα ὑμῖν, ἀλλὰ γεννηθέντα αὐτοκράτορα, datum, 1, 5, 16. fc. a fenatu, populo aut exercitu, extra familiam, ex privato loco, populo que ac folo peregrino, et a nemine, nifi a fortuna §. 13. providentia et patre. de re, impropr. χρησμοί τινες ἐδίδοντο, ὡς λ. dabantur, 8, 3, 19. edebantur, divulgabantur; it. φῆμαι ἐδ., ὅτι λ. edebantur, 8, 5, 15. — †† βουλόμενος, πεῖραν δοθῆναι, πῶς λ. periculum fieri, 5, 5, 11. documentum f. fpecimen dari, fc. a fenatu et populo. c. dat. rei et adv. ὅθεν τὸ ὄνομα δοθῆναι τῷ χώρῳ, inditum fuiffe, 1, 16, 4. cum dat. perf. πᾶσι δέδοται ἐξουσία παιδιᾶς, datur, 1, 10, 12. data, conceffa eft; ἄνεσις πᾶσα, μᾶλλον δὲ καὶ πρόκλησις δέδ. συκοφάνταις, obtigerat, 7, 3, 4. ††† c. nominat. rei dupl. et c. inf. τὸ Βυζάντιον κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, Byzantium ut pagus in fervitutem Perinthiis dono datum eft, 3, 6, 19. ubi ad inf. expleas ὥστε f. εἰς τὸ, et ad utr. nominat. κώμ. et δῶρ. partic. ὡς, p. tanquam f. pro. ††† ἠγάπων τὴν δοθῆσαν σωτηρίαν, conceffam, 2, 13, 20. τὴν δ. χάριν, collatam, 2, 15, 9. tributam, conceffam. ††† τοὺς εἰς τιμὰς καὶ ἐξουσίας προαχθέντας τῶν δοθέντων ἀφείλοντο, iis, quae data ipfis erant, privarunt, 6, 1, 7. ubi, praeter fuppletum dat. pron. αὐτοῖς, deeft fubft. πραγμάτων, fed, per enallagen generis, neutrum τ. δοθ. refertur ad pr. fubft. fem. τιμ. et ἐξ., p. δοθεισῶν. ††† πρὶν ἢ τὴν ποσότητα τῶν δοθησομένων χρημάτων μαθεῖν 2, 6, 14. fc. ὑπ' αὐτοῦ, fummam dandarum (ab ipfo) pecun. †† cum

διδάσκοντες, doc. 5, 7, 11. †† impropr., de re, c. eodem casu, τὸ λογισμῷ πάντα - νέμειν διδάσκει φειδὼ σώφρονα λ. docet, 2, 3, 23. suadet, ostendit, adsuefacit s. impellit ad - †† de pers. cum inf. χρημάτων ἐπιθυμεῖν διδάξας, docendo, 3, 8, 10. instillare, excitare. † sensu historico, c. acc. pers. et coni. πέμψας κήρυκας, διδάσκει αὐτοὺς, ὅτι λ. certiores ipsos reddit, 5, 4, 18. — c. acc. rei, διδάξαντες τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα, cum patefecissent, 1, 9, 18. Sic Pass. de pers., propr. c. inf. ἐργάζεσθαι ὅπλα ἐδιδάχθησαν, didicerunt, 3, 4, 20. docti sunt. impropr. νικᾶν αὐτοὺς ἀεὶ δεδιδάγμεθα, didicimus, 6, 4, 15. docti s. edocti sumus, moniti, adsuefacti; † c. acc. rei, χρημάτων ἐδιδάχθησαν ἐπιθυμίαν, didicerunt, 2, 6, 21. exemplo Iuliani susceperunt animo cupiditatem pecuniae accipiendae et poscendae a futuris imperatoribus, ad eam que incitati sunt. Sensu histor. cum praepp. διδαχθεὶς ὑπὸ τῶν πρέσβεων περὶ τῆς Ἀντωνίνου ἀναιρέσεως, edoctus, 4, 15, 20.

Διδώ, Dido, τὴν Φοίνισσαν 5, 6, 9.

δίδωμι, de pers. phys. A) per mancam rectionem, c. dat. pers., oppresso acc. rei, ἐλθόντι αὐτῷ - διδῶσιν (αὐτὸ, τὸ Φάρμακον,) porrigit, 1, 17, 18. ubi et expleas inf. πιεῖν. † c. dat. eodem aut rei loci que, oppresso acc. pers., φρουρᾷ δοὺς (αὐτοὺς,) in custodiam datos, 3, 2, 10. cum eos dedisset, tradidisset. cum acc. rei, oppresso dat. pers. ὅτι - χρήματα δίδωσι (αὐτοῖς,) largiri, 5, 4, 1. it. πάντα ἐδίδου τὰ αἰτούμενα, dabat, 1, 6, 26. — εἰώθει αὐτῇ, διδόναι (αὐτῷ) τὴν πρώτην πόσιν, offerre, 1, 17, 17. — δοὺς περιουσίαν (αὐτῇ,) datâ copia, 3, 13, 7. δοῦσα τὸ γραμματεῖον (αὐτῷ,) cum dedisset ei, 1, 17, 13. δώσειν (αὐτῷ) ἔπαθλα, ὑποσχόμενοι, se daturos, ib. 24. πάντα δώσειν (αὐτοῖς,) ὅσα βούλονται, se daturum, 2, 6, 11. δ. πάντα, ὧν δέοιντο, daturum, 6, 7, 2. τῷ πλεῖον ἀργύριον δώσοντι (αὐτοῖς,) ei, qui daret, (daturus esset, daturo,) 2, 6, 7. † simul c. adv. ὑπέσχετο αὐτὸ (τὸ Φάρμακον) ῥᾷστα δώσειν (αὐτῷ,) quod se facile daturam, 1, 17, 17. — B) per plenam rectionem, c. dat. pers. et acc. rei, δίδωσιν αὐτῷ τὸ γραμματεῖον, dat, 3, 11, 20. τὰ γράμματα δίδ. τοῖς διακομίζουσιν 4, 12, 10. οἷς ἔδωκε γράμμ. dedit, 7, 6, 11. † τοῖς λοιποῖς τὰ ἐπεσταλμένα διδόασι, epistolas reddunt, ib. 21. νομὰς αὐτοῖς διδοὺς καὶ ἐφόδια, distribuens, 2, 11, 1. δοὺς τῷ δήμῳ νομὰς, diviso congiario, 5, 5, 15. †† διδοὺς τὰς ἀγέλας τῷ στρατῷ, αἷς περιετύγχανον, permittens, 7, 2, 9. † ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ Φάρμακα, ὅπως λ. dedit, 3, 5, 9. ἀρέσκει, δοῦναι Φάρμακον αὐτῷ, dare, 1, 17, 17. ὡς ὑπάρξαι ἐμοὶ, ὑμῖν τὰ ἐκείνων πάντα δοῦναι, dare, 7, 8, 20. †† c. inf. et nominat. particip. s. modi, ἐδίδου χρήματα λανθάνοντα, διανέμεσθαι (αὐτὰ) τοῖς λ. dabat pecunias latenter, distribuendas rel. 5, 8, 6. scil. ὥστε s. εἰς τὸ διαν. †† c. inf. hoc nudo, et oppresso acc. rei, τὰς κώμας ἐμπιπρὰς, διαρπάζειν ἐδ. (αὐτὰς) τῷ στρατῷ, vicos incendens, diripiendos dabat, 7, 2, 7. sed oppresso dat. pers. δοὺς (αὐτοῖς) κώμας οἰκεῖν λ. concessis vicis ad habitandum, 6, 4, 11. C) impropr. cum dat. pers. et acc. rei, βασιλείαν ὁ Ζεὺς ἀνθρώπων ἐνὶ δίδωσι, dat, 4, 5, 16, per homines, consequi sinit; δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολὰς, dat - mandata 5, 5, 8. ore, verbis, effatur. † παλινδικίαν διδοὺς τοῖς λ. concedens, 7, 6, 7. διδόντος αὐτοῖς ἀμνηστίαν συγγνώμην τε λ. indulgente, 8, 5, 5. †† simul c. abl. modi, προθυμίας - τὸ ἐνδόσιμον τοῖς στρατιώταις ἔργῳ διδοὺς, praebens, 3, 6, 22. †† πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν ψηφιζομένοι σοι διδόντες, potestatem

decernimus tibi dandam, 2, 3, 10. decernimus tibi et damus f. tradimus tibi. † ἔδωκε γεωργοῦσιν ἀτέλειαν πάντων λ. dedit, 2, 4, 13. ore, fcripto. ††† c. dat. rei, δεδωκότα τοῖς καμάτοις ἀνάπαυλαν ἀργίαν τε ταῖς πράξεσι, datâ - remiffione, 7, 5, 5. †† c. dat. perf. et inf. κώμας καὶ πόλεις ἐμπιπρᾶν δοὺς ἐξουσίαν τοῖς ϛρατιώταις λ. vicos - incendendi data poteftate, 4, 11, 11. c. acc. rei, fed oppreffo dat. perf. ἄνεσιν παντων ἐδίδου (αὐτοῖς) ἁμαρτημάτων, dabat, 7, 12, 6. δοὺς (αὐτοῖς) ἀμνηϛίαν, promiffâ 3, 4, 17. εἰρήνην, data pace, 3, 15, 12. διδοὺς ἄνεσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν, dans, 2, 7, 16. μηδένα δ. καιρὸν ἀναβολῆς, relinquens, 2, 11, 1. πάντων δώσειν ἐξουσίαν, ὧν λ. daturum, 2, 6, 15. — †† c. acc. rei folo, δίκας - δεδωκέναι, poenas - dediffe, 4, 15, 17. τιμωρίαν - ib. 20, δίκην ἔδοσαν οἱ λ. poen. dederunt, 2, 13, 22. δοὺς, p. dedit et - 2, 1, 19. ac p. dedit 3, 4, 15. ††† θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπεϛιγμένους καὶ τὰ νῶτα δεδωκότας (αὐτοῖς,) terga dediffe, 7, 11, 18. obtuliffe ad feriendum. †† c. perf. et dat. et acc. δοὺς αὐτῷ συνέδρους, datis ei affefforibus, 3, 14, 17. ad latus ponens f. conftituens. †† oppreffo cafu hoc utr. δώσειν ὑπισχνεῖτο (αὐτῷ αὐτὴν, τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα,) daturum, 4, 11, 1. oppreffo tantum dat. perf. πέμπει ἕνα τῶν ἀρχόντων τοῦ ϛρατοπέδου, δύναμιν δοὺς (αὐτῷ,) ὅσην λ. copiis traditis, quantas 5, 4, 3. D) de re, cum perf. et dat. et acc. δίδωσιν ὑμῖν ἡ τύχη βασιλέα λ. dat, 2, 2, 18. divina providentia fieri finit; † c. acc. perf. dupl. et praep. ἔδωκε μετ' ἐκεῖνον ἐμὲ βασιλέα ἡ τύχη, dedit, 1, 5, 13. † c. acc. rei, et dat. perf. τοῦτο αὐτῷ τοὔνομα ἐδίδου τὰ ἔργα, dabant, 4, 5, 14. imponunt, imponi ei debet ob facta fua; † c. dat. rei f. loci, τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι τῷ χωρίῳ, dediffe, 1, 11, 5. E) Paff. de perf. propr. c. dat. rei, οἱ ἐν τῷ ϛρατῷ φονευόμενοι ἐδίδοντο τῷ ῥεύματι, tradebantur, 8, 5, 18. coniiciebantur in fl. c. dat. perf. et opp. εἰκότως ἂν ϛέργοιτε οὐ δοθέντα ὑμῖν, ἀλλὰ γεννηθέντα αὐτοκράτορα, datum, 1, 5, 16. fc. a fenatu, populo aut exercitu, extra familiam, ex privato loco, populo que ac folo peregrino, et a nemine, nifi a fortuna §. 13. providentia et patre. de re, impropr. χρησμοί τινες ἐδίδοντο, ὡς λ. dabantur, 8, 3, 19. edebantur, divulgabantur; it. φῆμαι ἐδ., ὅτι λ. edebantur, 8, 5, 15. — †† βουλόμενος, πεῖραν δοθῆναι, πῶς λ. periculum fieri, 5, 5, 11. documentum f. fpecimen dari, fc. a fenatu et populo. c. dat. rei et adv. ἔνθεν τὸ ὄνομα δοθῆναι τῷ χώρῳ, inditum fuiffe, 1, 16, 4. cum dat. perf. πᾶσι δέδοται ἐξουσία παιδιᾶς, datur, 1, 10, 12. data, conceffa eft; ἄνεσις πᾶσα, μᾶλλον δὲ καὶ πρόκλησις δέδ. συκοφάνταις, obtigerat, 7, 3, 4. ††† c. nominat. rei dupl. et c. inf. τὸ Βυζάντιον κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, Byzantium ut pagus in fervitutem Perinthiis dono datum eft, 3, 6, 19. ubi ad inf. expleas ὥϛε f. εἰς τὸ, et ad utr. nominat. κώμ. et δῶρ. partic. ὡς, p. tanquam f. pro. ††† ἠγάπων τὴν δοθῆσαν σωτηρίαν, conceffam, 2, 13, 20. τὴν δ. χάριν, collatam, 2, 15, 9. tributam, conceffam. ††† τοὺς εἰς τιμὰς καὶ ἐξουσίας προαχθέντας τῶν δοθέντων ἀφείλοντο, iis, quae data ipfis erant, privarunt, 6, 1, 7. ubi, praeter fuppletum dat. pron. αὐτοῖς, deeft fubft. πραγμάτων, fed, per enallagen generis, neutrum τ. δοθ. refertur ad pr. fubft. fem. τιμ. et ἐξ., p. δοθεισῶν. ††† πρὶν ἢ τὴν ποσότητα τῶν δοθησομένων χρημάτων μαθεῖν 2, 6, 14. fc. ὑπ' αὐτοῦ, fummam dandarum (ab ipfo) pecun. †† cum

praep. εὐγένεια, καὶ πλοῦτος - οὐκ ἐπαινεῖται, ὡς παρ' ἄλλου δοθέντα, data, 5, 1, 11.

διεγείρειν, phyf. de perf. c. acc. perf. διεγείρουσι τὸν Φυλάττοντα, excitant, 2, 1, 13. fc. e fomno.

δίειμι, phyf. de perf. med. cum praep. μετὰ δέους πολλοῦ διῄει ὁ στρατὸς, transibat, 8, 1, 15. fc. δι' αὐτὰς, τὰς Ἄλπεις f. αὐτὰ, τὰ ὄρη.

διεξέρχεσθαι, med. trop. de perf. c. acc. rei, διεξελθεῖν τὴν γραφὴν. percurrere 1, 17, 9. fc. mente, oculis, legendo, perlegere, deinceps legere, noftr. *durchgehen* f. *durchlaufen*.

διέξοδος, phyf. abfol. (κατὰ) τὰς διεξόδους ἐστένωται (αὐτὰ, τὰ ὄρη.) transitus, 8, 1, 13. i. q. διόδους §. 15.

διέπειν, trop. de perf. c. acc. rei, it. c. adiuncto, διοικεῖν καὶ διέπειν τὰ τῆς ἀρχῆς σὺν ὑμῖν ἐγκεχειρίσμεθα, adminiftratio, 8, 7, 12. perfequi, curare. †† c. adv. fimul, οἱ τὴν ὕπατον ἀρχὴν τότε διέποντες, (tunc temporis) Confules, 4, 1, 6. qui imperium fummum f. Confulare adminiftrabant.

διέρχεσθαι, med. phyf. de perf. c. acc. rei f. loci et praep. ὡς πᾶν τὸ πεδίον διῆλθεν ὁ στρατὸς μετ' εὐκοσμίας λ. transivit 8, 1, 7. — † impropr. de re, abf. ὀλίγων διελθουσῶν ἡμερῶν, elapfis, 1, 5, 1. praeteritis, praeterlapfis.

διέστησε, v. διΐστημι.

διηγέομαι, med. trop. de perf. c. acc. rei, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορὰς ἐκ στάσεως διηγούμενος, enarrans, 3, 13, 8. 3, 10, 16. enumerans, 6, 9, 12. † fenfu hiftor., fimul c. praep. τὰ κορυφαιότατα ἐν τοῖς ἑξῆς διηγήσομαι, narrabo, 2, 15, 13. † cum adv. fimul, ὡς ἕκαστα τούτων πέπρακται, κατὰ χρόνους καὶ δυναστείας δ. enarrabo, 1, 1, 11.

διήκω, phyf. de re, c. praepp. ἔρυμα, ἀπὸ τῆς ἀρκτῴας θαλάσσης ἐπὶ τὴν - μεσημβρίαν βλέπουσαν - διῆκον, pertingens, 2, 11, 16. fe extendens.

διΐπτασθαι, med. trop. de re, c. adiuncto, ὡς διϊπταμένη ἡ Φήμη πάντα ἐπῆλθεν ἔθνη, volans, 2, 8, 12. dilatans fe.

διΐστημι, phyf., notione act., de re, c. abl. rei f. modi et adv. χειμάῤῥους διέστησε τῷ ὕδατι κατ' ὀλίγον αὐτοῦ (τοῦ τείχους) τὰς ἁρμογὰς, laxavit, 3, 3, 11. diffolvit, diftraxit. fed neutr. de perf. c. adv. κελεύει, στιχηδὸν τοὺς νεανίας πάντας διαστῆναι, diftributos confiftere, 4, 9, 9. ftare feorfum et per intervallum aliquod; διεστῶτας αὐτοὺς ἐπιὼν, difpofitos, ib. 11.

δικάζειν, propr. de imperatore, abf. εἰ δικάζοιεν, ius dicerent, 4, 4, 1. c. adv. δικάζων σπανίως, ius dicens, 4, 7, 2. fq. explic. — δικάζειν συνεχέστατα καὶ ἐπὶ πλεῖστον τῆς ἡμέρας, ius dic. 6, 1, 15. — † c. opp. δικάζων συνεχῶς καὶ τὰ πολιτικὰ διοικῶν 3, 10, 3. — δικάσοντα καὶ τὰ λοιπὰ διοικήσοντα πολιτικὰ τῆς ἀρχῆς, ut ius diceret, 3, 14, 17. † de praefecto praetor. c. adv. ἔτι δικάζοντι καὶ ἀνακεχωρηκότι ἐν τῷ τοῦ δικαστηρίου οἰκίσκῳ 7, 6, 12. †† Paff. f. med. de perf. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν δικαζομένων, de iure difceptantium 4, 4, 1. litigantium partium, eorum, qui finunt f. volunt fibi ius dici.

δίκαιος, propr. de re, πρόφασιν δικαίαν, iuftam, 5, 8, 16. legitimam. Neutr. c. adiuncto et inf. ἐπεὶ μήτε ὅσιον, μήτε δίκαιον (ἐστὶ,) ἔτι - δορυφορεῖν, iuftum, 2, 13, 16. conveniens legibus human. - ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας, οὐ μόνον δίκαιον, ἀλλὰ καὶ σύνηθες 4, 5, 12. c. artic. pro fubft. πλέον ἦν παρ' αὐτοῖς τοῦ δικαίου τὸ Φιλόνεικον, iuftitiam, 4, 4, 2. amor et ftudium iufti.

Digitized by Google

δικαςήριον, propr. de loco, τὶς κληθεὶς εἰς δικ. iudicium, 7, 3, 5. — ἐν τῷ τοῦ δικαςηρίου οἰκίσκῳ, in iudiciaria cellula, 7, 6, 12. praefecti praetor. sed de imperatore, ἑαυτὸν δικαςηρίων ἀπείργων, a iurisdictione, 1, 11, 1. iudiciis. ἐν τοῖς δικαςηρίοις πρᾶον ἦθος ἐπεδείκνυτο, in iure dicundo, 2, 4, 2.

δικαςής, propr. de perf. δικαςαί, οἱ λ. 7, 7, 6. iudices.

δίκελλα, phyf. c. adiuncto, πελέκεις καὶ δικέλλας φέρειν, bipennes, 6, 7, 16.

δίκη, de re, abf. δίκας ἀπαιτήσων, poenas, 4, 14, 2. c. adi. δίκην δοὺς τὴν προσήκουσαν, poenas, 2, 1, 19. δ. ταύτην ἔδοσαν λ. poenam 2, 13, 22. ἀξίας ὑπέσχον δίκας 1, 10, 15. c. gen. rei, δίκην ἀνοίας ὑπέσχεν, 1, 8, 12. δίκας πονηρᾶς ἀρχῆς ὑποσχόντες 8, 5, 26. — μελλήσεως καὶ βραδυτῆτος δοὺς δίκας 3, 4, 15. fimul c. adi. ἀκαίρου παῤῥησίας τοιαύτην ὑπέσχε δ. 1, 9, 14. οὐδ' ἔςιν εὑρεῖν δίκην τὴν ἐπιτεθησομένην ἀξίαν τῶν πεπραγμένων 2, 13, 11. †† δίκας ἀξίας, ὧν ἔδρασε, δεδωκέναι 4, 15, 17. ††† acc., omiffa pr. κατὰ, c. eodem gen. rei, ἅ περ (οἰνοφόρα σκεύη,) ὄντα κοῖλα, δίκην νεῶν, ἐπινήξεσθαι ἔμελλεν λ. inftar navium, 8, 4, 11. πίτταν καταχέοντας, ὄμβρου δίκην, imbrium ritu, ib. 26. p. abl. adeo hoc, vel fyn. *more*, vel pro acc. c. praep. *ad* inftar, *in* morem, f. p. adv. fimilitud. *velut* f. tanquam.

δίκτυον, phyf. ὡς ἐτεκμήρατο ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὅπλων περιειλημμένους, καὶ ὥσπερ ἐν δικτύοις σεσαγηνευμένους, quafi quo circumretitos, 4, 9, 12. *et* quafi *verriculis* f. *fagena* circumfcriptos.

διὸ, intra periodum, poft comma, in parentheſi, δ. καὶ μάλιςα λ. quo potiffimum nomine, 1, 8, 2. unde 8, 4, 7. ab init. enunciat. δ. παρῆλθον, quapropter, 2, 8, 5. ex δι' ὅ, fcil. αἴτιον, *ob* quam *caufam*, f. χρῆμα f. πρᾶγμα, *ob* quam *rem* f. *quam* ob *rem*. διό περ λ. quapropter 1, 1, 10. 7, 8, 16. quare 6, 5, 15. *propter* quod *quidem*.

δίοδος, phyf. p. actu transeundi, c. gen. perf. τοῦ κωλύεσθαι ἕνεκα τὴν δίοδον τοῦ ςρατοῦ, transitus, 3, 3, 2. cum gen. rei f. loci, ἐμπόδιον νομίζοντες πρὸς τὴν δ. τῶν ἑλῶν, transgrediendis paludibus, 3, 14, 15. in transitu per paludes. † p. loco f. via, quae transitur, c. adiuncto et opp. πεφράχθαι τὰς διόδους, ὡς κωλύειν τῆς αὐτῶν διαβάσεως, vias, 8, 1, 15.

διοιδαίνειν, trop. de re, c. adv. et praep. ἐντεῦθεν καὶ μάλιςα κατά τε πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη διοιδαίνον τῶν ὄχλων αἱ ψυχαί, intumuerunt, 7, 3, 16. i. q. §. fq. ἀπηρέσκοντο, indignatione, odio et ira repleri. c. dat. perf. et abl. rei f. modi, διοιδαίνον πᾶσιν αἱ ψυχαὶ τηλικούτων ἔργων, εὐτόλμων καινοτομίᾳ, intumefcebant, 7, 8, 3. — †† de perf. c. acc. rei ellipt. et adiunctis, οἱ ςρατιῶται διοιδαίνον (κατὰ) τὰς ψυχὰς, καὶ οὔτε ἠρέσκοντο, ἐβαροῦντό τε καὶ ἠγανάκτουν, aeftuabant animis, 8, 8, 2.

διοικεῖν, trop. de perf., de imperio civili, c. acc. rei, — cum adiuncto temp. τῶν ὑπάτων κελευσάντων, οἳ τὰ τῆς Ῥώμης διοικεῖν εἰώθασιν, ὁπηνίκα ἂν τὰ τῆς βασιλείας μετέωρα ᾖ, adminiftrare, 2, 12, 7. † per ironiam, c. adiuncto ex nominat. particip. f. modi, διῴκει δὴ τὰ ἀρκτῷα τῆς ἀρχῆς μέρη, γυμνάσια τοῦ σώματος ποιούμενος ἡνιοχείας λ. ordinabat (Carac.) 4, 7, 2. c. opp. ὡς χρὴ ἐκεῖνον μὲν τῇ ἱερωσύνῃ λ. εἶναι δὲ ἕτερον τὸν τὰ ἀνθρώπεια διοικοῦντα, qui adminiftraret, 5, 7, 3. c. aliis verbis fimul, fere fyn. ἡμῖν χρὴ μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν 1, 5, 18. ἡμεῖς διοικεῖν καὶ διέπειν τὰ τῆς ἀρχῆς σὺν ὑμῖν ἐγκεχει-

Digitized by Google

ρίσμεθα, diſpenſatio principatus, 8, 7, 12. δικάζων συνεχῶς καὶ τὰ πολιτικὰ διοικῶν, adm. 3, 10, 3. 3, 13, 2. δικάσοντα καὶ τὰ λοιπὰ διοικήσοντα πολ. λ. ut adminiſtraret, 3, 14, 17. †† διοικήσας τὰ κατὰ τὴν Βρεττανίαν, καὶ διελὼν - τά τε - διαθεὶς, ordinatis rebus Britanniae 3, 8, 4. cum adv. οὐδενὸς ὄντος, τοῦ γενναίως ἢ κατ' ἀξίαν αὐτὴν (τὴν ἀρχὴν) διοικοῦντος, qui adminiſtraret, 2, 9, 9. † ſimul c. caſu temp. et alio adiuncto, ἐτῶν τρισκαίδεκα οὕτως, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, τὴν βασιλείαν ἀμέμπτως διῴκησε 6, 2, 1. διοικήσας τὰ ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς, ὡς ᾤετο, ἄριστα καὶ ἑαυτῷ λυσιτελέστατα, cum adminiſtraſſet, 3, 5, 1. 3, 8, 11. τὰ ἐν τοῖς ἔθνεσι δ., ὡς λ. provinciis ordinatis, 3, 10, 2. τὰ ἐν ταῖς πόλεσι δ., ὡς λ. civitatibus ord. 4, 8, 8. κἀκεῖσε δ. τὰ πρακτέα, ordinatis rebus ib. 15. †† de praefecto praetor. τὰ ἐξ ἔθους αὐτὸν διοικῆσαι, ὡς ἔπαρχον, ut conſueta officia adminiſtraret, 4, 12, 12. †† de milit. οἱ μὲν διῴκουν τὰ ἐγκεχειρισμένα. 1, 6, 24. — ἐπεὶ τὰ παρὰ τῷ Ἴστρῳ στρατόπεδα διῴκησε, ubi rem militarem apud Danub. ordinavit (Carac.) 4, 8, 1. †† ἐξ ὧν ἡγεμονεύσαντες ἐκεῖσε διῳκήσαμεν, ex illis, quae noſtro ductu illic geſſimus, 2, 10, 16. quae, ut praeſides ſ. procuratores, ibi geſſ., de Severo. — † τὰ λοιπὰ εὐμαρῶς διοικήσομεν, expediemus, ib. 18. ἀποδημῆσαι τῆς Ῥώμης, ὡς δὴ διοικήσων τὰ ἐν τοῖς στρατοπέδοις, ordinaturus rem militarem, 4, 7, 1. τὸν Ἀντωνῖνον ἐκπέμπειν, διοικήσοντα τὰ στρατιωτικὰ, ad adminiſtrandam rem milit. 3, 15, 1. ††† διοικήσας τὰ προειρημένα, adminiſtratis his, quae iam dicta ſunt, 7, 2, 11. Paſſ., de rebus et imperio civili, cum adv. διοικεῖσθαι νομίζων πάντα λυσιτελῶς τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ, adminiſtrari, 2, 15, 10. cum adiunctis aliis, τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, ἣ πρότερον μὲν μέχρι καιρῶν σεμνοπρεπῶς διοικουμένη, λ. cum adminiſtraretur, 2, 10, 4. ἐπὶ πολὺ οὕτω τῆς ἀρχῆς διοικουμένης 6, 1, 9. c. praepp. ὡς - διοικουμένων τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας καὶ γνώμης γυναικὸς, quod adminiſtrarentur, 6, 8, 7. ††† ἡ διοίκησις τῶν πραγμάτων καὶ ἡ τῆς ἀρχῆς οἰκονομία ὑπὸ ταῖς γυναιξὶ διῳκεῖτο, ordinabatur, 6, 1, 2. πάντα ὑπὸ σατράπαις Περσικοῖς διῳκῆσθαι, gubernata fuiſſe, 6, 2, 5. †† ἐς ὅσον ὑπὸ δημοκρατίας τὰ Ῥωμαίων διῳκεῖτο, res Romana gubernabatur, 2, 11, 7. — †† ſimul cum dat. perſ. διοικηθέντων αὐτῷ κατὰ τὴν ἀνατολὴν τῶν ἐπειγόντων ὑπό τε τῆς μάμμης καὶ τῶν Φίλων, ordinatis, 5, 5, 1. ab ipſo - ſub imperio, tutela, cura et auctoritate aviae rel. — de aliis rebus, partim bellicis, τούτων αὐτῷ διοικηθέντων, ab ipſo ordinatis, 6, 5, 1. ſimul c. adv. τὸ πρᾶον τῆς διοικηθείσης πρότερον πράξεως, in adminiſtrato - officio, 5, 1, 3. c. abl. rei ſ. modi, ὅπλοις, ἀλλ' οὐ λόγοις οἰόμενος δεῖν τὰ πράγματα διοικεῖσθαι, rem geri, 6, 2, 14. ††† Med. p. paſſ. c. adv. εὐμαρέστερον τὰ ἐν Ῥώμῃ διοικήσεται, res adminiſtrabuntur, 8, 7, 16. p. διοικηθήσεται.

διοίκησις. propr. de imper. civili, cum adi. τοῦ μετὰ σώφρονος διοικήσεως ἄρξοντος 2, 10, 15. cum ſobria cura. c. gen. rei, τῆς τῶν πραγμάτων δ. reip. gerendae, 5, 1, 15. rerum adminiſtrandarum, 5, 2, 9. ἐς τὴν τῶν πρ. δ. ad res adminiſtrandas, 2, 9, 2. πᾶσαν τὴν δ. τῆς ἀρχῆς ἀνεδέξατο, adminiſtrationem 1, 8, 3. ſimul c. adi. κοινὴν τῆς ἀ. τὴν δ. νομίζοντας 2, 3, 24. c. adiuncto, ἡ δ. τῶν πραγμάτων καὶ ἡ τῆς ἀρχ. οἰκονομία - διῳκεῖτο 6, 1, 2. de militia, διοικήσει στρατιωτικῶν πραγμάτων οὐδενὸς ἀπελείπετο, adm. 3, 8, 14. de rebus aliis, † τινὰς ἐπὶ προφάσει διοικήσεως ἀπεστείλατο, ſub praet. rerum adminiſtrandarum 7, 1, 7. extra Romam, in provinciis certis. †† c. adi. et adiuncto, τὰς πρά-

Digitized by Google

ξεις ἁπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίους — τὰς δὲ ςρατιωτικὰς λ. ministeria, 6, 1, 8. vel per hendiad. *negotiorum* omnium administrationes. ††† οὐ φιλοσώφρονα, οὐδὲ σύμμετρον καὶ κεκριμένην διοίκησιν ὀνομάζουσιν, rerum administr. 2, 5, 22, qui Bg. supplet subst. τῶν πραγμάτων, scil. δημοσίων, pro quo et procedit explere τῆς ἀρχῆς, aut potius gen. pron. αὐτῶν, e pr. χρημάτων.

διοίσειν, v. διαφέρειν.

διολισθαίνειν, phys. de pers. c. adiuncto, πρὸς τὸ μὴ πταῖσαι αὐτὸν ἢ δ. ne titubaret aut laberetur, 5, 1, 18. nutare et incipere cadere inclinari que ob fallens vestigium, nostrat. *schwanken* s. *au.. leiten.*

διόλλυσθαι, med. s. pass. trop. de pers. c. praep. et adv. ἐχρῆν τὸν Περέννιον σὺν τοῖς παισὶ διολέσθαι κακῶς, perire, 1, 9, 16. disperdi, dispérire.

διόμνυμαι, med. propr. de pers. c. inf. κολασθήσεσθαι, iuro, 2, 13, 18. deiero.

Διονύσιος, Dionysius, Sicil. tyrann., minor 1, 3, 5.

Διόνυσος, Bacchus, cui comparatur Heliogabalus 5, 3, 14. cum imitatur Antigonus 1, 3, 7.

διόπερ v. διό et πέρ.

διοπετὴς, phys. de re, διοπετῆ αὐτὸν (τὸν λίθον) εἶναι, coelitus delapsum 5, 3, 11. αὐτὸ τὸ ἄγαλμα διοπετὲς (ἐςὶ,) 1, 11, 2.

διορίζεσθαι, pass. phys., de re, c. adv. et abl. rei, δύο ταύτας ἀρχὰς, μηκέτι ποταμῷ διωρισμένας, separata, 4, 10, 5.

διορύττειν, phys. de pers. c. praep. et acc. rei, πρὸ τῆς πόλεως τάφρους, ducere, 2, 11, 17. effodere.

διοσημία, phys. ἐγένοντό τινες - διοσημίαι, prodigia, 1, 14, 1. ostenta Iovis s. coeli, in coelo s. aëre, coelestia, fulgur, tonitru, procellosus imber, et stellae crinitae, ut sq.

διότι, in med. periodo, sed init. enunciat. post comma, ἀμελεῖται, διότι λ. 2, 7, 9. ideo, quod s. propterea, quod s. p. simpl. quod s. quia.

διπλόος, trop. de re, διπλῇ κεχρῆσθαι συμφορᾷ, duplici, 6, 7, 7. διπλῆν προάγουσαν ὑπατείαν, duplicem, 8, 8, 8.

διπρόσωπος, phys. adi. de re, διπρόσωπον αὐτοῦ ἵδρυται τὸ ἄγαλμα, bifrons, 1, 16, 6. biceps, de Iano.

δισσὸς, adi. de re, δισσὰ ἤγειραν τρόπαια, duo, 3, 7, 16.

δισχίλιοι, de re, δισχιλίας δραχμὰς, duo millia drachmarum, 4, 4, 17. ad 470 thaler. imperial.

διττὸς, trop. de re, διττὴν λέγουσι τῆς - προαιρέσεως τὴν αἰτίαν, duplicem, 3, 2, 5.

δίχα, cum gen. rei et adiuncto, μάχης καὶ ἄνευ ὅπλων λ. citra 7, 5, 14.

διψάω, propr. de pers. abs. διψῶν, ἔπιεν, sitiens, 1, 17, 19.

διώκειν, phys., extra bellum, hostiliter, de pers. cum acc. pers. ἱππεῖς, διώξαντες αὐτὸν, consecuti, 4, 13, 13. persec. et assecuti etiam. simul c. gen. loci, τοὺς συκοφάντας τῆς πόλεως ἣν διώξας, exegerat (Pertin.) 2, 4, 16. †† simul c. adv. γυναῖκα -, ἣν μετὰ ταῦτα τῶν βασιλείων ἐδίωξεν, expulit, (Heliog.) 6, 1, 19. exire iussit s. coëgit. in tumultu, διώκειν τοὺς ἐχθροὺς συγκλήτου, persequi, 7, 11, 10. simul c. praep. et adv. μέχρι τῶν τῆς Ῥώμης πυλῶν ἀκωλύτως οἱ ἱππεῖς διώκοντες τοὺς λ. in persequendo, 1, 12, 15. † ἐπὶ πολὺ τῆς πόλεως διώκοντες οἱ ςρατιῶται προὔβησαν, persequendo, 7, 12, 10. cum adiuncto syn. adv. ἐ

δῆμος, - ςρατιώτας, ὡς δυνατὸν ἦν, διώκοντες, perfeq. 7, 11, 11. τοσοῦτον διώξαντες, ὅσον λ. ib, 19. † in pugna, cum nominat. particip. f. modi, ἐδίωξαν αὐτοὺς Φεύγοντες, perfecuti funt, 3. 7, 14. abf. τοὺς Φεύγοντας - διώκοντες, perfequendo, 3, 4, 11. 14. ἔνθα αὐτὸν εὑρόντες οἱ διώκ. perfecutores, 5, 4, 21. it. τοὺς διώξαντας ib. 23. † πρὸς τὸ Φυγεῖν ἢ διῶξαι, ad infequendum, 4, 25, 9. †† Paff. de perf. c. gen. loci, σώΦρων πᾶς τῆς αὐλῆς ἐδιώκετο, ex aula pellebatur, 1, 13, 16. aula expell. i. e. exire iubebatur f. cogebatur.

δίωξις, phyf. hoftiliter, in bello, abfol. εἰς δίωξιν ἐπεισελθεῖν ὀκνούντων, ad perfequendum, 7, 2, 13.

δόγμα, moral. fenfu civili, πάσαις ταῖς βασιλικαῖς τιμαῖς ἡ σύγκλητος διὰ δόγματος αὐτοὺς ἐκόσμησεν, ex fenatusconfulto, 7, 10, 8. — fenfu litterario f. philofoph. c. opp. μόνος βασιλέων ΦιλοσοΦίαν οὐ λόγοις, οὐδὲ δογμάτων γνώσεσι, σεμνῷ δ' ἤθει λ. ἐπιςώσατο, decretorum, 1, 2, 6. placitorum.

δοκεῖν, moral. de perf., fenfu act. p. putare, c. inf. praef. ἐδόκει - νέμειν, videbatur, 5, 5, 21. fed aeque putabat; perf. διπλῇ δοκοῦντας κεχρῆσθαι συμΦορᾷ, putantes, fe ufos 6, 7, 7. fut. δοκοῦντα, - τεύξεσθαι, exiftimantem 7, 1, 24. Senfu paff. cum inf. τὸ νικῆσαν ἀδικεῖν δοκεῖ, putatur, 4, 5, 4. δοκεῖν ἀπερρίΦθαι, videri, 5, 3, 23 ἵνα δὴ καὶ τὰ ἀνδρῶν πράττειν δοκοίη, videretur, 3, 6, 3. ἐπὰν δόξῃ τετελευτηκέναι, ubi videtur, 4, 2, 8. †† ὡς - δοκεῖν νενικηκέναι, ut videantur 6, 6, 10. nominatim per particip. καίτοι χορεύειν ἀεὶ δοκῶν, λ. quamvis videretur 5, 6, 1. δ. ἐπιλελέχθαι, c. videretur 7, 1, 14. τὸν ςρατὸν, δοκοῦντα πολιορκεῖν, qui videbatur, 8, 5, 13. † τοιαῦτά τινα παίζειν αὐτῶν δοκούντων, dum videntur fibi 4, 9, 6. nifi eft hic fenfu pr. act. *ipfis* putantibus. † τῶν εὐδαιμονεῖν δοκούντων, beatorum, 7, 3, 11, eorum, qui putantur beati. †† τῶν κατὰ τὴν Ῥώμην πρωτεύειν δ. qui Romae effent viri primarii, 7, 6, 5. putarentur. — καίτοι δοκοῦντας ἐπὶ Φόνῳ ἥκειν, quamvis viderentur 2, 1, 15. — † τοὺς ὑπερέχειν δ. eminentiores 5, 2, 14. † c. inf. et cafu aliquo adi. ςρατιωτικὸς γεγενῆσθαι δοκῶν, qui exiftimaretur 4, 12, 1. Etiam de re, ὡς ἐν μέσῳ ἀέρι κρέμασθαι δοκεῖν, ut viderentur 1, 14, 1. σημεῖα, - δόξαντα - Φανῆναι, exiftimata 2, 15, 11. — †† Separatim c. inf. verbi fubft. δοκοῦντι ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων εἶναι, qui exiftimabatur, 2, 6, 9. γυναικῶν, τῶν ἐν ἀξιώσει εἰν. δοκουσῶν, quae exiftimantur, 4, 2, 6. † fimul c. cafu aliquo nominis - vel fubft. vel adi. ὅσοι - ὑπηρέται - ἐδόκουν εἶναι, qui videbantur 5, 8, 16. τοῦ δοκοῦντος πατρὸς ἀμΦοτέρων εἰν. qui exiftimaretur pater 5, 7, 5. πιςοτάτῳ εἶναι δοκοῦντι Φίλων καὶ μόνῳ κοινωνῷ λ. qui videretur 4, 12, 7. ςρατιωτικὸν - εἰν. δοκοῦντα, qui haberetur 1, 8, 2. ὀψοποιοῖς, τοῖς πιςοτάτοις εἰν. δοκοῦσιν, qui effent, 5, 8, 5. viderentur effe. τοὺς παῖδας, υἱοὺς ἐκείνου δοκοῦντας εἰν. 5, 7, 6. quia f. qui filii illius putarentur. — τοὺς δ. εἰν. ΦιλτάτουςΣ qui videbantur 7, 6, 20. Etiam de re, τῆς τοιαύτης πολυτελείας βαρβάρου - εἶναι δοκούσης, cum exiftimaretur 5, 2, 10. εἰρήνης εἰν. δοκούσης, quamvis pax effe videretur ib. 13. τὸ χωρίον - σωτήριον εἶναι ἐδόκει, videbatur, 1, 12, 8. χωρία, ἐπιτηδειότερα δοκοῦντα εἰν. πρὸς λ. quae viderentur 6, 4, 14. †† Sed oppreffo hoc inf. v. fubft. fimul c. cafu aliquo nominis - vel fubft. vel adi. οὐχ οὕτως εὐμαρὲς, ὡς εὐχάριςον δοκεῖ 2, 3, 14. *non tam facile, quam gratum* videtur *effe.* Ἀρμενίας, Φιλίου Ῥωμαίοις δοκούσης, quae videbatur, 6, 6, 2. —

ἐν Σιρμίῳ, - τῇ μεγίςῃ ἐκεῖ πόλει δοκούσῃ, quae habetur, 7, 2, 19. — τὰ ἀπόῤῥητα καὶ κρυπτὰ δοκοῦντα, quae haberentur 7, 6, 12. Etiam de perſ. μάλιςα οἱ ἀκοντιςαὶ - πρὸς - ἐπιτήδειοι δοκοῦσιν, videntur, 7, 2, 5. εἴ τινες ἐδόκουν ἐκείνῳ φίλοι καὶ τίμιοι, ſi qui viderentur illi *eſſe* amici rel. 6, 9, 14. ὑπὸ τοῦ - δοκοῦντος φίλου 7, 1, 22. amico putato. †† τὸν δοκοῦντα υἱὸν, adoptatum filium, 5, 7, 11. αὐτὸν - ἐς τὸν πόλεμον - ἐπιτήδειον δοκοῦντα 6, 8, 10. exiſtimatum. δοκοῦντες ἀσθενέςεροι, qui videbantur imbecill. 8, 3, 11. ὑμᾶς, φύλακας - δοκοῦντας βασιλέως, qui exiſtimamini 2, 5, 10. τοὺς δοκ. - ἡλικίᾳ σεμνοτάτους, qui viderentur 6, 1, 3. †† πάντων οὕτω τῶν πάλαι δοκούντων σεμνῶν, omnia, quae olim habebantur gravia 5, 8, 1. vel de perſ. qui habebantur. †† ἐξεῖπεν, ὅτι ἄρα Ἀντωνίνου υἱὸς ἐςὶ τῇ φύσει, τῇ δὲ ὑπολήψει ἄλλου δοκοίη, ſed opinione alterius (filium eſſe) videri, 5, 3, 19. ††† ſimul c. dat. perſ. de re, μὴ θαυμάζετε, εἰ τὸ ἡμέτερον σῶφρον τραχὺ αὐτοῖς δοκεῖ, videtur (eſſe) 7, 8, 14. ἀπορριπτοῦντες - πολλὰ, χαρίεντα μὲν αὐτοῖς δοκοῦντα, λ. quae videntur (eſſe) 4, 9, 4. †† Alio ſenſu, p. Lat. paſſ. decerni ſ. cenſeri, vel act. placere, c. inf. ἧς ἐπιμνησθῆναι ἔδοξε, quam commemorare viſum eſt, 1, 11, 1. privatim, - ſed publice, ſenſu ſenatorio, πατέρα μὲν ἐκεῖνον δοκεῖν, videri 5, 7, 7. ἐδόκει πάντας ἀπομεῖναι, viſum eſt, 4, 3, 14. ἔδοξεν - συνελθεῖν, viſum eſt, 7, 10, 3. †† c. dat. perſ. ſimul et nominat. c. inf. ἔδοξε τῷ Ματέρνῳ, καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι, viſum Materno, tempus hoc idoneum eſſe, 1, 10, 13. c. acc. et inf. ἔδ. τοῖς φίλοις, προςαγαγεῖν τὸ μειράκιον λ. viſum eſt amicis, adducere rel. 1, 5, 1. 2, 1, 6. 3, 5, 7. 6, 4, 6. 6, 7, 20. 7, 8, 26. 8, 3, 1. 8, 4, 16. 8, 5, 20. ſimul c. adv. πρῶτον δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, λ. viſum eſt, 2, 1, 8. τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἔδ. αὐτῷ, λ. 6, 2, 8. — τὸ δὴ τελευταῖον ἔδοξε τοῖς ςρατηγοῖς, λ. 7, 12, 7. καί ποτε ἔδοξεν αὐτοῖς, λ. 4, 3, 10. ††† Particip. neutr. c. artic. p. ſubſt. ἔργῳ βεβαιῶσαι τὰ δόξαντα, ut re ipſa confirmarent, quae placuiſſent, (ipſis) 6, 8, 15. ſuam ſententiam, decretum, propoſitum.

δοκιμάζειν, trop. de perſ. c. acc. perſ. ἐπιλεξάμενοι, οὓς ἐδοκίμαζον, probabant, 7, 10, 6. pro bonis, dignis, idoneis putabant ſ. habebant. †† διανείμας, οἷς ἐδοκίμασε, τῆς ἀρχῆς - τὴν πρόνοιαν, diſtributa, in quos viſum, orae - cura, 1, 6, 23. iis, *quibus* viſum *eſſet* ſ. *placuiſſet*, vel potius, *iis*, quos *probaſſet*, dignos, idoneos, peritos, iudicaſſet, exploraſſet, noſſet ad eam rem. — Alia notione, τοὺς αὐτοῦ τὴν ὀργὴν διαβολαῖς ἐγείροντας ἐδοκίμαζε εὔνους λ. exiſtimabat, 5, 1, 6.

δοκίμιον, trop. de re, c. gen. perſ. ςρατιωτῶν καμάτος (ἐςὶ,) ἀλλ' οὐ τρυφὴ, probatio 2, 10, 12. id, quo veri, boni, milites probantur, explorantur, diiudicantur, agnoſcuntur, noſtr. *Probe* ſ. *Probierſtein.*

δόκιμος, trop. paſſ. de perſ. abſ. τοῖς τῆς συγκλήτου δοκιμωτάτοις ἐπιςέλλει, lectiſſimos, 7, 6, 5. probatiſſimos ſibi, plane ſpectatae fidei atque amicitiae; unde ſq. ὧν ἦσαν αὐτῷ πλεῖςοι φίλοι καὶ συγγενεῖς. c. praepp. τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους καλῶν πάντοθεν, probatiſſimos 1, 2, 2.

δόλος, moral. in malam partem, c. praep. φοβηθέντες, μή τις ἄρα δόλος εἴη εἰς τὸ ἐκδικηθῆναι λ. dolus ad ulciſcend. 2, 6, 13. ſimul c. adiuncto e ſubſt. ſyn. οἰόμενος, δόλον τινὰ εἶναι κατ' αὐτοῦ καὶ σόφισμα, dol. 8, 8, 11. ſed e. ſolo ſubſt. tali, εἴ τι μετὰ παν‐

ουργίας ἢ δόλου λέγοιτο ἢ πράττοιτο, ſubdole 2, 9, 15. ὡς μὴ δόλῳ καὶ ἀπάτῃ παρασπονδήσαντες ἠδικήσατε, dolo, 4, 14, 18. ἀνῃρέθη, δόλῳ καὶ ἀπ. ληφθείς, per dolum, 7, 8, 12. ††† abſ. ὑπώπτευον, εἴ τινι δόλῳ ἀποζωσθεῖεν, per fraudem, 8, 8, 3.

Δομετιανὸς, Domitianus, imper. Rom., Τίτον, τὸν Δομετιανοῦ (υἱὸν) 4, 5, 13. 1, 3, 10.

δονέομαι, trop. paſſ. de perſ. c. adv. πᾶν τὸ Λιβύων ἔθνος εὐθέως ἐδεδόνητο, in motu erat, 7, 5, 19. commota erat ſ. eſt, commovebatur, ad iram et ſeditionem inclinabat.

δόξα, trop. ap. alios. ſ. ſenſu paſſ. abſ. ὑμῖν ταῦτα δόξαν οἴσει, gloriam, 1, 5, 20., ἵνα δόξαν ἄρηται, gl. 1, 9, 12. ſq. πρότερον ἄγνωςος καὶ ἄσημος ὤν, †† εἰς δόξαν ἤρθη ἂν ἡ πρᾶξις αὐτοῦ, gl. 7, 3, 1. c. adi. δόξαν, ἐπὶ τροπαίοις προσγενομένην ib. 8. καμάτων, οὓς μετὰ τοσαύτης δόξης - ὑπὲρ ἡμῶν ἐκάμετε 3, 6, 7. ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἰδίαν ἑκάςῳ δόξαν περιτίθησιν 5, 1, 11. cum adiuncto e ſubſtant. δόξης καὶ κλέους ἐπιθυμήσατε, laudem, 6, 3, 12. †† ἔργοις τὴν δόξαν καὶ τὴν τῶν ςρατιωτῶν ὑπόληψιν ἐπιςοῖτο, famam, 7, 1, 14. ††† Φήμῃ καὶ δόξῃ ἀρίςῃ πλείους εἰς εὔνοιαν - προυκαλεῖτο, opinione de ſe optima 4, 3, 6. cum gen. tum perſ. τῆς Ῥωμαίων δ. καταφρονήσας, Romana maieſtate 6, 3, 10. gloria ſ. fama e rebus, bello geſtis. tum rei, δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο, glor. 4, 5, 6. † τούτων (τούτοις) τὴν δ. πίςεώς τε ἀγαθῆς καὶ ἀνδρ. ἀποίσεσθε 1, 5, 24. †† τῶν κολάκων εἰς ἀνδρείας δόξαν αὐτὰ ὑμνούντων, in fortitudinis ſpeciem 1, 13, 17. per ſpeciem, ſub ſpecie fort. quia ſpeciem haberent fortitudinis, quaſi fortitudo quaedam cerneretur per talia, vel gloriam, i. per laudem ſ. ob gloriam fortitudinis, quia ſ. quaſi haberent afferrent que laudem et famam fort. βουλόμενος δόξαν ἄρασθαι νίκης, glor. 3, 9, 1. †† ἡ ἐκείνου μνήμη - δόξαν ἀΐδιον φέρουσα - ἔργων λ. gloriam ob facta 4, 14, 10. c. praep. δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις, gl. 7, 8, 8. ††† δόξης κλέος ἀράμενοι μέγα, gloriam ingentem 4, 14, 18. laudum gloriam. — †† εὐτελῆ καὶ μικρὰ ἔργα, λόγων ἀρετῇ, - δόξῃ παρέδωκαν, τῆς ἀληθείας μείζονι, cum ſpecie, veritatem ſuperante, 1, 1, 3. †† c. adiuncto ſyn. αὐτὸν - τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν λ. gloria 3, 6, 12. vel potius *cultu* et *honore*, ut ſit δ. internum iudicium, ſed τ. externi huius iudicii boni effectus ac ſigna, et h. l. act.

δοράτιον, phyſ. de milit. univerſe, παρ' οἷς οὐδὲν πλέον δορατίων, εἰς πρὸς θηρία μονομαχοῦσι, lanceas exiguas, 7, 8, 11. ἕκαςος ἐπεφέρετο - δοράτια ἐκ κυνηγεσίων, venabula 7, 9, 12. ut ſit c. praep. — nominatim de Praetorian. κατεχούσαις ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια λ. haſtilia 2, 1, 3. haſtas iuſtas; ut ſit i. q. primitiv.

δορκὰς, propr. δορκάδας - ἔβαλλε, capreas, 1, 15, 6.

δόρυ, propr. extra bellum, τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ λ. haſtae 1, 15, 12. i. q. pr. ἀκοντίῳ, de Commodo, c. adi. it. τὴν κεφαλὴν δόρατι ἐπιμήκει ἐγκαταπήξας, haſta, 1, 13, 9. Sed de militib. περιβεβλημένοι δόρυ 3, 14, 14. Britanni. ὅσα ἦν ἐν οἰκίαις ἢ ἐργαςηρίοις δόρατα - διηρπάζετο 7, 11, 15. a populo Rom. in tumultu. † τῇ διὰ δοράτων - μάχῃ 3, 4, 19. 4, 10, 7. pugna illa per haſtas. τὰ δόρατα διατεινάμενοι 2, 5, 3. αἰωροῦντες τὰ δ. 2, 6, 19. — †† c. adiuncto τὰς διβολίας καὶ τὰ δ. ἐπισείειν 2, 13, 8. cum adi. καταφράκτους ἀπὸ καμήλων - μακροῖς δόρασιν 4, 14, 6. δ. μ. ἀπείργοντες 7, 11, 17. c. gen. perſ. τοῖς ἐπιμήκεσι δ. τῶν καταφράκτων λ. 4, 15, 4. τοῖς δ. τῶν ςρατῶν περιπίπτοντες 5, 6, 22.

Digitized by Google

δορυάλωτος, phyſ. paſſ. de perſ. ἐπεὶ αὐτοὺς - ἐντὸς τῶν ὅπλων δορυαλώτους εἶχε, captivos, 2, 13, 9. Praetorianos exauctorandos.

δορυφορεῖν, phyſ. de perſ., c. acc. perſ. τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ ϛρατιώτας, οἳ δορυφορεῖν εἰώθασι τοὺς βασιλέας, ſtipare, 2, 4, 8. comitari cum haſtis, per periphraſ. pro ſubſt. τοὺς δορυφόρους. ὡς μέλλοντας τὸν Σεβῆρον δορυφορήσειν, ut qui eſſent Severum ſtipaturi 2, 13, 4. † βασιλέα -, ὃν ἐχρῆν σώζειν καὶ δορυφορεῖν, λ. tueri ib. 12. c. adv. ἐπεὶ μήτε ὅσιον, - ἔτι βασιλέα ὑμᾶς δορυφορεῖν, ſtipare ib. 16. Sed ſine caſu perſ. καλεῖ καὶ αὐτοὺς δορυφορήσοντας, ut et ipſi ſtipatores fierent, 5, 4, 18. v. καλ. c. adv. ὑμᾶς τοὺς ἐνταυθοῖ δορυφοροῦντας, qui hic eſtis ſtipatores, 2, 2, 19. Paſſ. de perſ. et imperat. c. adv. πλέον τῆς συνηθείας δορυφορούμενος, comitatu ſtipatus, 2, 6, 18. comitatus.

δορυφόρος, phyſ. p. adi. ὡς ἔμαθεν - τὴν δορυφόρον φρουρὰν - αὐτὸν ἐγκαταλιποῦσαν, a ſtipatorum cuſtodia 2, 12, 9. qui Bg. legerit gen. δορυφόρων. Sed plur. p. ſubſt., abſ. μόνοι οἱ δορυφόροι, praetoriani milites 2, 5, 1. οὔτε δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα, ſatellitum 1, 4, 10. ſtipatorum 1, 10, 11. 2. ubi mox dr. τῶν αἰχμοφόρων Praetorianorum ib. 10. cf. 3, 15, 8. 8, 1, 4. ubi ſunt et in bello et exercitu, ut c. adiuncto, οἱ σωματοφύλακες καὶ δορυφόροι, οὓς δὴ Πραιτωριανοὺς καλοῦσιν, ſtipator. 5, 4, 14. ἐν σχήματι τῶν κατὰ Ῥώμην προϊόντων δορ. 7, 6, 3. συναραμένων αὐτοῖς καὶ τῶν φρουρούντων δ. cuſtodibus corporis 8, 5, 22. σὺν τοῖς δορυφόροις, οἳ τὴν βασίλειον φρουροῦσιν ἀρχὴν, ſtip. 8, 7, 20. τοὺς φυλάσσοντας τὴν βασ. αὐλὴν δορυφόρους, ſatell. 2, 1, 2. †† in quales periphraſes, p. meτσ δορυφ., cf. 2, 2, 19. 2, 4, 8. et v. ϛρατιώτης. c. gen. rei, τοὺς ἀκμαιοτάτους ἐπιλεξάμενος ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι τῆς βασιλείας, ad ſtipandum imperium 2, 14, 10. *ad hoc*, ut *eſſent* ſtipatores *imperii*. c. praep. τοὺς περὶ αὐτὸν δ. ſuis ſatellitib. 1, 2, 5. — †† de Parth. Ἀρτάβανος ἁρπαγεὶς ὑπὸ τῶν περὶ αὐτὸν δ., a ſuis ſtipator. 4, 11, 9.

δόσις, phyſ. c. adiuncto, νομὰς καὶ δόσεις μεγίϛας ὑπέσχετο, donativum ingens, 6, 8, 16. poſt σιτηρέσια, frumenta et cibaria universa, fuerint νομ. dona liquidorum, ſed δόσ. dona pecuniae.

δουλεία, trop. in civitate ſub imperante, cum opp. μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, ſervitus, 2, 5, 19.

δουλεύειν, trop. ſenſu civili, de perſ. c. praep. et opp. οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, - οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες, qui ſerviunt, 1, 4, 12. cum dat. perſ. τῶν ὑπ' ἄρκτῳ Ῥωμαίοις δουλευόντων ἐθνῶν, gentibus, quae - ſerviunt, 2, 9, 17. εἴ τινες Παρθυαίων Ῥωμαίοις ἐδούλευον, ſerviebant, 7, 2, 3. † de re ſ. loco, abſ. aut c. caſu eodem, it. c. nominativo modi, τὸ Βυζάντιον κώμῃ δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, ut pagus, in ſervitutem 3, 6, 19. — ſenſu morali, c. dat. perſ. τοὺς ϛρατιώτας, τυραννίδι δουλεύειν εἰθισμένους, ſervire, 2, 2, 9. tyranno, Commodo; μειρακίῳ μητρὶ δουλεῦον, ſerv. 6, 9, 10. obed., obſeq. c. dat. rei, θεμῷ δουλεῦσαι πεφυκώς, ad ſerviendum 1, 17, 14. Electus, - ſed Commodus c. adiunctis, abl. temp. et nominat. particip. ſ. modi, ἡδοναῖς, αἷς δὴ καταλαβούσῃ ὥρᾳ καὶ ἄκων ἐδούλευεν, ſerviebat. ib. 22. non continere, opprimere.

δουλόομαι, trop. paſſ. ſenſu med. de re, c. acc. rei et adv. ἐδεδούλωντο αὐτοῦ τὴν ψυχὴν νύκτωρ - σώματος ἡδοναὶ, ſubiugabant ib.

13, 15. subi. sibi, faciebant, ut necessario eas usurparet nec posset resistere atque opprimere.

δοῦλος, p. subst., propr. de pers. respectu domini et heri, c. opp. δοῦλοι, ὅσοι δεσπότας κατήγγελον, ἀνεσκολοπίσθησαν, servi, 5, 2, 4. — c. gen. pers. τοῖς δούλοις αὐτοῦ, - ἢ ἀπελευθέροις λ. 5, 7, 14. — †† p. adi. trop. de re s. pers. c. dat. pers. τὰ ἐκείνων γηράσαντα Ῥωμαίοις δοῦλα γεγένηται, status illorum - Romanis servus factus est, 3, 2, 15. civitates a Rom. subiectae, subactae.

δρᾶμα, de re, propr. et phys., in theatris, vel libris, μύθων ἀρχαίων καὶ δραμάτων ὑπεμίμνησκεν ἀεὶ 3, 13, 8. dramatum, tragoediarum, per ellips. τραγικῶν. trop. c. adiunctis, πάντα φάσκων ψευδῆ εἶναι, καὶ σκευὴν κατ' αὐτοῦ καὶ δρᾶμα ἐσκευάσθαι, fabulam 3, 12, 21. figmentum, fictionem.

δραμεῖν, phys. de pers. c. praep. ἐπὶ τὸ τεῖχος, ut properaret ad 2, 6, 10. a them. antiquo δρέμω.

δραχμή, propr. nummus, δραχμὰς Ἀττικὰς, drachmarum 4, 4, 17. v. supra δισχίλ., Atticam numerando pro tribus grossis aut 5 gr. 1½ Pf.

δράω, phys. et subinde moral. universe, de pers. c. opp. δρῶντες καὶ πάσχοντες διατελοῦσιν, agere 1, 4, 12. τολμῆσαι ἅμα καὶ δρᾶσαι πεφυκὼς, ad peragendum 1, 17, 14. c. praep. τί γὰρ ἐνῆν δρᾶσαι γυμνοῖς πρὸς ὡπλισμένους λ. agere 2, 13, 20. in bonam partem, finite per adi. c. acc. rei et adiunctis aliis, adv. et nominat. modi, ὁπηνίκα ἂν ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθὸν, qui benefecit 2, 3, 15. in malam partem, infinite, abs. ζητούντων τοὺς δράσαντας, auctores 2, 6, 2. occisores Pertin. c. acc. rei, ὑμεῖς δράσετε τὸ κεκελευσμένον, facietis 2, 1, 17. occidendo. finite, per adi. φήθη, δεῖν μέγα τι δράσας κατορθῶσαι, magno aliquo edito facinore, 1, 10, 8. Maternus, bello concitato, *ubi* magnum *quid* fecisset. ἄνευ τοῦ δεινόν τι δρᾶσαι, sine alicuius laesione, 2, 3, 23. qui Bg. assumit acc. pers. pron. τινὰ, p. absque inique aliquo faciendo, i. sine damno, alicui inferendo, per vim et rapinam, i. q. pr. τοῦ ἁρπάζειν καὶ βιάζεσθαι. - τοῦ τὰ δεινὰ δράσαντος, ab auctore malorum, 1, 13, 10. ab eo, qui ista mala patrarat, seditionem urbanam. δράσαντες οὕτως ὠμὸν ἔργον, perpetrato tam crudeli facinore, 2, 5, 15. *cum* patrassent *tam* crudele *facinus*, Praetoriani occiso Pertin. per opp. verba, - ὃς προεῖπε τὸ βεβουλευμένον μᾶλλον, ἢ ἔδρασε, quippe qui praediceret consilium potius, quam exsequeretur, 1, 8, 13. occisurus Commodum. οἱ δὲ ἔπασχον, ἅ περ δεδράκεσαν, quae fecerant, 1, 12, 17. vulnerando, etc. δρᾶσαί τι μᾶλλον φθάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας, ἠθέλησεν, patrare, 3, 11, 1. facere 4, 13, 1. — φθάσαι τι δράσαντες, ἢ παθεῖν, prius aliquid faciendum, 1, 17, 16. facere. c. adi. simul, ὅπως φθάσωσι τι κακὸν παθεῖν, ἢ δράσωσιν αὐτὸ, prius aliquod malum paterentur, quam facerent (id,) 3, 2, 10. δρᾶσαί τι, ἢ παθεῖν, γενναῖον, facere 4, 4, 5. Carac. in aggrediendo fratre. †† per contractam orationem, in partem utr. μεγάλων καὶ γενναίων ἔργων, ὧν ἔδρασε, ob ingentia et egregia facta, 4, 14, 10. ob ing. et egr. facinora, quae edidit, p. τούτων, ἃ ἔδρ. - δίκας ἀξίας, ὧν ἔδρασε, δεδωκέναι, poenas dignas pro suis factis dedisse, 4, 15, 17. poen. dign. eorum, quae fecerit s. fecisset. δεδιότες, τὴν ἐφ' οἷς ἔδρασαν τιμωρίαν ἀναδέξασθαι, veriti, ne pro illis, quae fecerant, poenam - 5, 4, 10. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ ἔδρ. ob ea, quae f. cum acc.

Digitized by Google

perf. et rei, infinite, , ὅ τι ποτ' ἂν ὑμᾶς δρᾶσαι θελήσω, quidquid (tandem) vobis facere voluero, 2, 13, 10. inde magis, c. opp. ἃ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πείσεσθαι προσεδοκῶμεν, ταῦτα δρῶσιν ἡμᾶς οἱ οἰκέται, ea nobis faciunt, 1, 13, 4. ἅ περ αὐτὸς ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο, ταῦτα πρὸς ἡμῶν παθῶν, quae nobis facere rei, 2, 1, 1. Pall. de re, in malam part., infinite, τὰ δρασθέντα, facinora illa, 1, 13, 10. quae patrata essent, scil. sibi s. a se, ὑφ' ἑαυτῶν s. αὐτοῖς.

δριμὺς, impropr., de re, βλέμματι δριμεῖ ἀφορῶν λ. truculento 4, 5, 17. de perf. c. praep. δριμύτεροι ὡς πρὸς τὰς ἐννοίας, acriores, 3, 11, 17. acutiores.

δρόμος, phyf. de re, torrente, cum adi. χειμάῤῥους -, ἐμποδισθέντος αὐτῷ τοῦ συνήθους δρόμου, curfu, 3, 5, 10. de anim., in ludicro, abf. παρδαλέως - ὀξυτάτῳ δρόμῳ τὸν - καταλαβούσης 1, 15, 12. Φθάνων αὐτῶν τὸν δρόμον ib. 6. - in bello, ἡ ἵππος πρὸς δρόμον ἠπείγετο 6, 5, 13. c. gen. anim. ὡς καὶ χαλινῶν ἄνευ - τον δ. τῶν ἵππων κυβερνᾶν 7, 9, 13. de perf., in pompa, c. adi. τῆς ἀσφαλείας του τοιούτου δρ. προνοούμενοι 5, 6, 18. — πυῤῥιχίῳ δρόμῳ λ. 4, 2, 10. in itinere, ἐκπέμπει τοὺς πορευσομένους ὀξυτάτῳ δρ. 1, 9, 20. in bello, abf. οὔτε δρόμῳ χρήσασθαι δυναμένων πρὸς φυγὴν 4, 11, 10. †† abl. πλεῖστον τοῦ δήμου συνέθει δρόμῳ 2, 2, 8. concurrebat *curriculo*, i. p. adv. *celeriter*. εἰς τὸ στρατόπεδον δρ. ἀναχωρήσαντες, curriculo, 2, 6, 15. — διὰ μέσης φερόμενον τῆς πόλεως δρ. curr. 4, 4, 11. ††† τοῦ στρατοπέδου δρόμῳ φερόμενοι, ex castris curfu concitato acti, 2, 5, 3. qui Bg., addita ut ἐκ, fumfit fubst. δρ. non cum gen. perf., fed per fe, p. abl. illo *curriculo* f. adv. *celeriter*.

δύνασθαι, med. phyf. de perf. c. inf., - fimul et nominat. modi, εἰσιέναι δύνασαι μόνος, potes, 3, 11, 12. † fimul et adv. modi, μὴ ῥᾳδίως συνεῖναι δυνάμενοι, poffunt 2, 9, 15. ubi praec. εἰσὶ, in periphrafi, p. δυνανται. cum inf. folo, ἐπακεῖσαι, δύνασθε, poteftis, 4, 5, 9. τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, λ. eo, quod non poffet, 2, 7, 2. χρῆσθαι (αὐτῇ. τῇ ὀργῇ) οὐ δυνάμενος, cum non poffet 8, 5, 5. μήτε εὑρεῖν - δυναμένων, dum nec invenire poffunt 2, 6, 2. ὀλίγων - ἀνθίστασθαι μὴ δυν. 6, 5, 21. cum non poffent f. valerent. † ἀπειργεῖν τοὺς - οὐ πάνυ τι ἐδύνατο, non plane potuit, ib. 12. ubi adv. π. τι forte potius cohaeret c. v. et inf. μήτε τὴν Ἀκυλ. ἑλεῖν ἐδύνατο, poterat 8, 5, 13. ὅσα ἐδ. παρέχειν, quidquid poffet rel. 8, 6, 6. ἔνθα κρύπτειν ἑαυτοὺς ἠδύναντο, ubi occultare fefe potuiffent, 8, 2, 2. οὐδ' αὐτὸν - σῶσαι ἠδυνήθητε, potuiftis, 2, 13, 13. ὅσοι λαθεῖν ἠδυνήθησαν, potuerunt, 7, 9, 17. ὅπως τινὰς πεῖσαι δυνηθεῖεν, poffent 3, 1, 9. ὡς μήτε νεκρῶν ἀναίρεσιν γενέσθαι δυνηθῆναι, ut potuerit, 7, 9, 10. προσβαλεῖν οὐ δυνηθέντες, cum potuiffent 7, 11, 8. τῶν φυγεῖν δυνηθέντων, qui potuerunt 6, 9, 14. φυγεῖν μὴ δ. qui non potuerunt 7, 12, 14. ποιῆσαι δυνήσεσθε, poteritis, 1, 4, 14. — τοὺς ἐπιστῆναι δυνησομένους λ. qui poffint 1, 9, 20. c. folo adv. ἔφευγον, ὡς ἕκαστος ἐδύνατο, poterat, 7, 2, 11. 7, 9, 12. τὰς πύλας, ὡς ἐδύναντο, κλείσαντες 7, 11, 12. ut poterant. †† de re, c. inf. ὅτι - τὸν ἀρθέντα ῥίψαι πάλιν ὀλίγη δύναται τύχης ῥοπή, quod poffit 1, 13, 12. ὕλης, νόμισμα ποιῆσαι δυναμένης, materiae, numis conficiendis idoneae 7, 3, 13. quae poffet. μὴ δυναμένου τοῦ τείχους ἀντέχειν τῷ ῥεύματι, non valente, 3, 3, 11.

δύναμις, phyf. de re, corpore, ὅσοι - δυνάμεως μετρίως ἔχοντες λ.

virium nonnihil 4, 9, 16. nominatim de militibus, οὐχ ὑπομενεῖ ὁ ἐκείνου στρατὸς τὴν ὑμετέραν δύναμιν, veſtras vires, 3, 6, 13. — c. opp. ὡς - πλήθει, ἀλλ' οὐ δυνάμει, δοκεῖν νενικηκέναι, non robore, 6, 6, 10. c. gen. perſ. ſimul, ὑμῶν καὶ σοφίᾳ κρείττους ἐσμὲν, καὶ δυνάμει στρατοῦ, καὶ συμμάχων πλήθει, robore exercitus, 2, 13, 10. 2, 15, 3. 2, 11, 12. impropr. c. adi. τὴν εὐωδίαν - κατεργάζεσθαι (αὐτὸ, τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέρος) δυνάμει κρείττονι, vi potiori, 1, 12, 5. c. gen. rei, ὃς ἦν αὐτῶν γένει καὶ δυνάμει λόγων προὔχων, eloquentia, 7, 5, 10. vi dicendi. de perſ. c. praep. ὁ Πέρσης ἐπήμυνε κατὰ δύναμιν, quantum potuit, 6, 5, 12. pro facultate ſ. viribus. Alio ſenſu, de perſ. cum adi. τὸ ἄγαλμα ἔστησε θείᾳ δυνάμει τὸ σκάφος, ſtitit divina virtute lembus, 1, 11, 10. ſimulacrum divina vi ſua ſtitit navem, i. cohibuit. c. gen. perſ. πολέμοις συνεχέσι τῆς Μακεδόνων δυνάμεως ἐξασθενούσης, Macedonum robore 6, 2, 19. potentia, viribus bellicis, pecuniariis et militaribus. θαῤῥῶν τῇ τοῦ πατρὸς ὡς ἔτι συνεστώσῃ δυνάμει, potentia 1, 9, 22. γνώμῃ θεῶν καὶ δυνάμει ἤρξατό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, virtute, 1, 14, 10. vi, potentia. δεδιότες τὴν δ. τοῦ Σεβήρου, potentiam 2, 12, 4. †† Alio ſenſu, in munere publ. et imperio, c. adi. et adiuncto, τὸ πρᾶον τῆς διοικηθείσης πρότερον πράξεως, οὐ πολύ τι ἐξουσίας καὶ δυνάμεως βασιλικῆς ἀποδεούσης, potentia 5, 1, 3. †† abſ. ἕκαστος πρὸς αὑτὸν τὴν δ. ἀνθεῖλκεν, ſummam potentiam 8, 8, 7. imperatoris unius. †† Alio ſenſu, c. gen. rei, ἡ πόλις ἐκείνη (Carthago) καὶ δυνάμει χρημάτων, καὶ πλήθει τῶν κατοικούντων - μόνης Ῥώμης ἀπολείπεται, opibus 7, 6, 2. opum vi, i. multitudine, i. q. ſq. c. gen. perſ. et adi. χρήματα αὐτοῖς καταλιπὼν, ὅσα λ. — καὶ δύναμιν στρατιωτῶν ἀνανταγώνιστον, copias militares invictas, 3, 15, 7. multitudinem militum. ††† πλοῦτον καὶ δύναμιν οὐκ ἔσεσθαι ἔξωθεν ἐπιβουλεῦσαι, potentiam 3, 13, 9. vel exercitum. ὡς μηδεμίαν εἶναι δ. ἔξωθεν ἰσχέγγυον, μηδ' ἀντίπαλον πλήθει στρατοῦ, μήτε μεγέθει σωμάτων, μήτε χρημάτων περιουσίᾳ, potentia ib. 11. †† Pro Lat. *exercitus*, de perſ., e notione illa pr. pro *multitudo*, - manifeſto quidem ex adiunctis variis, — A) adi. ἡ στρατιωτικὴ δύναμις παροῦσα πᾶσα, militaris manus 1, 6, 18. 7, 9, 4. B) ſubſt. προσελθούσης ἡμῖν τοσαύτης συμμάχου (pro συμμάχων) δυνάμεως, tantae auxiliares copiae, 3, 6, 14. ††† ἔπεμψε στρατὸν δυνάμεως ib. 23. per hendiad. *exercitum validum*; niſi potius leg. στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως, aut στρατόν τινα μέγαν. C) verbis ſimul aliis, πολλὴ αὐτῷ καὶ παντοδαπὴ δύναμις συνεσκευάσθη, ingentes - copiae comparatae fuerunt, 2, 14, 13. αὐτοῖς ἐπιπεσούσης γενναίας καὶ οὐ προηγωνισμένης δυνάμεως, multitudine 3, 7, 13. μετὰ πολλῆς δ. ἐλθόντα λ. cum ingentibus copiis, 5, 1, 8. δυνάμεως ἰσοῤῥόπου ἀθροιζομένης πρὸς τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος, copiis congregandis rel. 6, 3, 3. — † Γερμανοὶ - πόλεις καὶ κώμας πολλῇ δυνάμει κατατρέχουσιν, multis cop. 6, 7, 5. δύναμιν ἀκούσαντες παμπλείστην ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθεῖσαν, copias 3, 14, 8. it. ib. 7. δυν. ἀγειρομένην ἐπ' αὐτοὺς, copias 1, 10, 6. ἄγων ἐπ' αὐτὸν πεζὴν καὶ ναυτικὴν δ. ἄλλην, copias 3, 1, 2. poſt ſyn. τὸν Ἰλλυρικὸν στρατὸν, - δύναμιν παρασκευάζοντι ὦ πολεμήσουσαν, cop. 8, 6, 13. εἰ τὴν Ἰλλυρικὴν δ. ἐμὲ χειροτονήσασαν μάθοιεν, Illyr. manum 2, 10, 16. ††† δύναμιν ἄγων μεγίστην τε, καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, copias 7, 9, 7. D) ſubſt. alio, μετὰ πολλοῦ πλήθους καὶ δυνάμεως ἐπιὼν, cum magnis copiis et viribus 4, 14, 2. 6. per

Digitized by Google

hendiad. p. magna multitudine exercitus, noſtr. *mit* groſser *Heeresmacht* ſ. *Heeresmenge.* δύναμιν καὶ περιβολὴν συγκροτήσας, cop. 1, 6, 8. exercitum et pecuniam. - συνεκρότουν δύναμιν 1, 9, 3. poſt χρήματα ἤθροιζεν, ſed δύναμιν ἐπί σοι καὶ χρήματα ἀθροίζει, cop. ib. 11. ſq. ſyn. ςρατιάν. E) cum gen. perſonae ἀφικομένης τῆς τοῦ Σεβήρου δυνάμεως εἰς τὴν Γαλλίαν, cum perveniſſent Severi copiae rel. 3, 7, 3. ἐξάγει τὴν αὐτοῦ δ. ſuas cop. 3, 4, 9. ſimul c. adiuncto, μέγα τι πλῆθος καὶ σχεδὸν ἅπασαν τὴν Ῥωμαίων δ. σὺν ἑαυτῷ εἰσήγαγε, cop. 7, 2, 2. † ὁ Πέρσης σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἐπελθών, - οὐ προσδοκοῦντος τοῦ ςρατοῦ, - διέφθειρε τὴν δ. τῶν Ῥωμ. cum omnibus copiis ſuperveniens, - nec opinante exercitu, - exercitum Rom. 6, 5, 21. πολύ τι πλῆθος εκατέρωθεν πεσεῖν, - τῶν δὲ βαρβάρων σχεδὸν τὴν τότε παροῦσαν δ. cop. 7, 2, 14. ἐννοῶν τὴν δ. Μαξιμίνου, λ. vires 7, 9, 9. F) c. praep. ὑπώπτευε τὴν ἐν Βρεττανίᾳ δ., πολλήν τε οὖσαν καὶ μεγίςην, ἀνδρῶν τε μαχιμωτάτων, cop. 2, 15, 1. ubi ſimul c. alio gen. perſ. τῆς ἐν Ῥώμῃ δυν. αὐτῆς τετραπλασιασθείσης. cop. 3, 13, 10. πολύ τι πλῆθος ἐπαγόμενος ςρατοῦ, τήν τε ὑπὸ Ῥωμαίοις δ. 7, 8, 22. Sed G) in notione eadem e contextu toto, - abſ. οὕτως ἡ δύναμις αὐξηθεῖσα, λ. copiae 5, 4, 6. ſq. ᾔδει, οὐ μικρᾶς δ. δεόμενος πρὸς λ. non exiguis viribus ſibi opus eſſe rel. 2, 11, 14. πλήθει δυνάμεως, λ. multitudine copiarum, 3, 7, 17. φοβηθεὶς, μὴ παντάπασι γυμνωθεὶς τῆς δ. λ. copiis, 3, 4, 12 δυν. μεγίςης διαφθαρείσης. λ. exercitu, 6, 5, 23. δύναμιν ἤθροισε λ. cop. 6, 6, 7. φθάσαι τὴν λοιπὴν δ. λ. cop. 7, 8, 27. †1 λύσας τὴν δ. καὶ ἑκάςους εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀποπέμψας, cop. 6, 6, 8. ἐπεὶ αὐτῷ μὴ τοσαύτην παρέχειν δ. ἡγεῖτο, ὡς λ. tantas vires 1, 17, 9. καταλιπών τινα δ., ὅσην λ. cop 6, 5, 15. ſq. ſyn. τῷ ςρατῷ, it. 6, 7, 11. δ. δοὺς, ὅσην λ. cop. 5, 4, 3. ἔχων δ. συνοῦσαν λ. exercitum 7, 9, 24.

δυναςεία, trop. modus ſ. genus imperandi, c. gen. perſ. ἐξ οὗ περ ἡ Ῥωμαίων δ. μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν, potentia 1, 1, 5. ſ. poteſtas imperatoria; † δεδιότα τὴν τοῦ παιδὸς δυναςείαν, territum dominatu filii 1, 16, 4. Iovis Saturnum. ſine caſu, at cum adi. παραχωρῆσαι πάσης τῆς δυναςείας τῷ Σεβήρῳ, cedere omni poteſtate Severo (Iulianum) 2, 12, 8. poſt ſyn. pr. §. τὴν ἀρχὴν et §. 5 τῆς βασιλείας. † c. ſyn. in vicina, ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκέςερον ἔσχον τὴν ἀρχὴν, οἱ δὲ πρόσκαιρον τὴν δ. 1, 1, 6. quorum *alii* quidem *longius* habuerunt *imperium*, alii *vero* brevis temporis *regimen* ſ. *principatum.* †† μερισθεῖσα ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ εἰς πλείους δυναςείας, cum participes ſui habuerit Romanum imperium plurium principatus, ib. 8. diviſum *Romanorum* imperium *inter* plures *principatus*, i. imperium Rom. habuit plures principatus, ſ. principes; (abſtract. p. concreto,) imperium R. i. e. poteſtatem ſ. dignitatem imperatoriam inter ſe partiti ſunt plures deinceps principes ſ. imperatores. ὡς ἕκαςα πέπρακται, κατὰ χρόνους καὶ δυναςείας διηγήσομαι, ſecundum principatus, ib. 11. intervallum ſ. tempus imperii.

δυνατὸς. paſſ. de re, neutr. ὁ δῆμος τοὺς ςρατιώτας, ὡς δυνατὸν ἦν, διώκοντες, quantum poterat, 7, 11, 11. quantum poſſibile erat, quantum fieri poterat. Sed act. πόλιν, - οὖσαν δυνατωτάτην, potentiſſimam, 3, 1, 13. Byzantium, i. q. 3. 10. πλήθει ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν. ſimul et §. 12. γῆν πολλὴν καὶ εὐδαίμονα κεκτημένη, haec que potius, quam valens auctoritate atque gratia apud alias urbes ac gentes.

Digitized by Google

δύο, maſc. de perſ. abſol. ἄῤῥενες δύο, duo 1, 2, 1. δ. ἀῤῥ. 1, 13, 11. ὑπάρχοντες δ. 4, 12, 1. δύο ἀνδρῶν 7, 11, 1. δύο μὲν γὰρ ὄντων βασιλέων 8, 7, 16. †† δυσὶν οἰκέταις τῶν πιςῶν ἑαυτοῖς, duobus, 2, 1. 2. ὑπάρχοντας δύο τῶν ςρατοπέδων 3, 13, 1. †† χειροτονηθέντας δ. βασιλέας 7, 10, 3. † cum artic. δύο τοὺς ὑπάρχους 1, 9, 24. de re, δύο κινδύνων 7, 5, 11. Fem. de perſ. θυγατέρες δύο 5, 3, 6. de re, δύο δέ που ἢ τριῶν ἡμερῶν παραδραμουσῶν, biduo elapſo, 2, 12, 7. 8, 4, 8. εἰς δύο ἡγεμονίας 3, 8, 4. ὄψεις ἡμιτόμους δ. 4, 8, 4. †† δύο δὴ ταύτας ἀρχὰς 4, 10, 5. Neutr. δύο γὰρ ταῦτα λ. 4, 8, 17. †† δυσὶ διαδήμασι 6, 2, 3.

δύομαι, med. phyſ. de re, c. praep. ἡ πίσσα δυομένη διὰ τῶν λ. ſubiens partes rel 8, 4, 27.

δύσβατος, paſſ. phyſ. de re, maſc. ſex. c. ſubſt. fem., cum praep. δυσβάτου διὰ ςενότητα καὶ τραχύτητα οὔσης τῆς ὁδοῦ, cum invia eſſet via 3, 3, 1. c. adiuncto, ἐρήμῳ γῇ καὶ δυσβάτῳ Φράξας τὴν ἀρχὴν, locis imperviis 2, 11, 9. Neutr. c. praep. μεγάλου ὄντος τοῦ χώματος ἐν μέσῳ καὶ δυσβάτου ὑπὸ τῶν σωμάτων σεσωρευμένων, quod eſſet agger - vix pervius 4, 15, 14. c. artic. p. ſubſt. c. gen. rei, τὸ δύσβατον τοῦ ὄρους, illa avia montis 3, 1, 8. i. q. pr. τοῦ ὄρ. τὰ ςενὰ καὶ κρημνώδη.

δυσγένεια, propr. δυσγένειαν ἑαυτῷ συνειδὼς, ignobilitatis 7, 1, 3. Maximinus.

δυσεξάλειπτος, paſſ. trop. de re, τὸ λυπῆσαν δυσεξάλειπτον (ἐςὶ) non facile obliteratur. 2, 3, 18. i. q. pr. ἀεὶ μνημονεύεται, ſq. opp. τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει.

δυσέφικτος, paſſ. de re, trop. τὸ ἰσότιμον δυσέφικτον (ἐςὶ,) arduum 2, 3, 14. i. q. ſq. οὐκ εὐμαρές.

δυσθυμία, propr. c. adi. et adiuncto, παντοδαπῆς ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν ςρατὸν κατεχούσης, moleſtiâ 8, 5, 19. c. adi. ſolo, ὡς μεγίςην ἐνεγκεῖν (τοῦτο) δυσθυμίαν τῷ ςρατῷ, moerorem 6, 6, 4. — abſol. νοσοῦντι, - διὰ δυσθυμίαν, ex moerore animi ib. 1.

δύσις, phyſ. de re ſ. loco, ſ. actu, abſ. niſi c. opp. ἐξ ἀνατολῶν, ἢ δύσεως - ἀπό τε μεσημβρίας λ. ab occidente 7, 3, 9. per ellipſ. ſubſt. ἡλίου, *ab* occaſu *ſolis*, ex occidente ſole.

δύσμαχος, paſſ. propr. de perſ. ἐχθροῦ δυσμάχου, inexpugnabili 5, 1, 8. qui difficulter in bello et pugna vincitur, ob pertinaciam Parthorum in pugnando, cf. 4, 15, 10. ſq. 15. difficulter ſuperabilis. trop. de re, c. adiuncto, ὀχυροῦ ὄντος (αὐτοῦ, τοῦ ἐρύματος,) καὶ δ. καὶ πεφραγμένου ὄρει τε καὶ κρημνῷ, inexpugn. 3, 3, 8. ubi, commate poſt πεφρ. poſito, ſtet quoque abl. rei ſ. modi.

δυσόκνως, propr. c. adiuncto, δυσαποσπάςως καὶ δ. καταλιπόντων τέκνα λ. gravatim 6, 7, 3.

δυσπόριςος, paſſ. de re, trop. τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθὲν οὐχ οὕτως δυσπόριςον - ὀνομάζεται, aegre parabile 2, 3, 15. i. q. pr. οὐκ εὐμαρὲς difficile.

δυσπραγία, trop. c. gen. perſ. et rei dat. affini, καταγνοὺς τοῦ μὲν ῥᾳθυμίαν, τοῖς δὲ δυσπραγίαν τοῖς πράγμασι, minus ſecundum rerum ſucceſſum, ubi tamen alii leg. c. pr. ἐν τοῖς πρ.

δυστυχεῖν, trop. de perſ. abſol. niſi c. opp. τοῖς μὲν δυστυχήσασιν ἔλεος, τοῖς δὲ κρατήσασι Φθόνος παρακολουθεῖ, cladem paſſos, 4, 5, 4. infelices, interfectos.

δύσφημος, phyſ. de re, maſc. ſex. c. ſubſt. fem. affini, et cum adiuncto, δυσφήμους καὶ αἰσχρὰς βλασφημίας, probroſa, 8, 5, 3.

Digitized by Google

δυσφορεῖν, trop. de perf. c. acc. ellipt. modi, (κατὰ) μηδέν τι ἧττον ὑμᾶς ἐμοῦ, non minus vobis, quam mihi, aegre esse, 1, 5, 5. aegre ferre, dolere, moerere, scil. ἐπὶ τούτοις. c. adiuncto, ἤχθοντο καὶ ἐδυσφόρουν, aegre ferebant, 5, 8, 1. simul cum coni. ἀσχάλλων καὶ δυσφορῶν, ὅτι λ. ae. f. 1, 9, 22. c. praep. τὸν ςρατὸν, δυσφοροῦντα ἐπὶ τῷ λ. ae. ferentem, quod 3, 9, 12. indignantem ob id, quod.

δυσφόρως, trop. c. affini v., τοῦτο φέρουσα, aegre id ferens, 1, 8, 9. ἤνεγκε, molestissime tulit, 6, 6, 1. c. adiuncto simul, χαλεπῶς καὶ δ. ἤνεγκε, graviter molesteque ferebat, 4, 13, 14. — † abs. δ. ἤκουσαν, minus libenter 5, 5, 2.

δυσχείμερος, phys. de re s. loco, masc. sex. c. fem. πᾶσα ἡ Καππαδοκία, λ. frigida 3, 3, 10. ἐν δυσχειμέρῳ χώρᾳ, algida 6, 6, 3. neutr. τῶν δυσχειμέρων ὀρῶν, alg. 3. 6. 22.

δυσχεραίνειν, trop. de perf. c. praep., εἰ ἐπὶ τῇ τελευτῇ δυσχεραίνετε, morte doletis, 2, 5, 11. i. q. §. 1. ἀσχάλλ.

δυσχωρία, phys. μηδὲ ταῖς δυσχωρίαις τεθαρρηκότων, difficultatibus locorum 8, 2, 2.

δωδέκατος, propr. de re, τοῦ δωδεκάτου (ἔτους) λ. duodecimum 5, 7, 7.

δῶμα, phys. μή που λίθων τὶς βολὴ ἀπὸ τῶν δωμάτων γίνοιτο, de tectis, 2, 6, 19. ἀναπηδῶντες εἰς τὰ δώματα, tecta 7, 12, 11.

δωμάτιον, phys., univerfe. τοῦ δωματίου προελθὼν, cubiculo 2, 5, 8. Pertinax interficiendus, sed, fratre occiso, Caracallus προπηδᾷ τοῦ δ. e cub. 4, 4, 8. c. adiuncto, εἰσιέναι μέχρι τοῦ δ., ἔνθα ἀναπαύονται, cub. 3, 11, 12. ἐπανελθὼν εἰς τὸ δ., ὡς δὴ καθευδήσων, cub. 1, 17, 1. † De eodem cubiculo, sine insigni, εἰς τὸ δ. εἰσήγαγεν (αὐτὸν) cub. 3, 12, 18. e contextu, (praeter 3, 11, 12.) et ex hoc c. gen. perf. ἐπιςὰς τῷ δωματίῳ αὐτοῦ, cub. ib. 2. i. q. sq. τοῦ βασιλικοῦ θαλάμου. †† εἰς τὰ δωμάτια ἀναβάντες, in tecta 1, 12, 16.

δωρεὰν, propr. pro subst. c. opp. ὄφλημα αὐτὸν ἀποτίνειν, ἀλλ' οὐ δωρεὰν διανέμειν, non gratis 2, 11, 14. qui Bg. cepit p. adv. per ellips. p. κατὰ δωρ. dum p. subst. procedit aeque, *donum* tribuere. c. adi. ἔτυχον μεγάλων δωρεῶν, munera 1, 9, 18. 1, 10, 3. — abs. 8, 4, 25. † ἐπιδοὺς αὐτοῖς μεγαλοφρόνως δωρεὰς, magnificum donativum, 3, 6, 18 qui Bg. legit pro adv. potius adi. ut in loco sq. †† c. gen. rei, μεγαλόφροσι δωρεαῖς χρημάτων οἰκειωσάμενος τὸ ςρατιωτικὸν, *magnificis* s. *magnis* donis *pecuniae*, s. *magnis* erogationibus *pecuniarum*, nostr. *Verehrung* s. *Geschenk* am *Gelde*; per periphrasin, p. Lat. uno *donativo* et Gr. ἐπίδοσις §. 2.

δωρέομαι, med. propr. de perf. c. dat. perf. et acc. rei, τοῖς ςρατιώταις πολλὰ δωρησάμενος, dato militibus magno donativo, 2, 14, 10. cum militibus multa donasset, sc. χρήματα, ut χρήματα δωρησάμενον (αὐτοῖς) pecunias largitus 1, 5, 2. quod neutr. pertinet ad pr. τὸ μειράκιον, ut Ms. masc. δωρησάμενος, per synesin ad pron. αὐτὸς, ibi latens, aut relatum ad pr. τὸν υἱὸν, aut extrinsecus sumendum ὁ Κόμμοδος.

δῶρον, abs. impropr. de urbe, τὸ Βυζάντιον κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, dono 3, 6, 19. p. ὡς δῶρ. s. εἰς δῶρ., tanquam *donum* s. pro *dono*; propr. δώροις αὐτοὺς ἠμείβετο λ. donis 2, 8, 14. c. adi. οὔτε τίς ἐςιν, ὃς μὴ δῶρα ταῦτα ἔςατα πέμπει λ. munera 4, 2, 17. aromata. οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων, πεμφθέντα ἐκείνῃ, πολυτελέςερα, dona 3, 8, 12. c. adiuncto, χρήματα αὐτῷ

καὶ δῶρα - ἱκετεύων ἔπεμψε, dona 3, 9, 2. vel odores ſ. aromata, vel ſuppl. ἄλλα, dona alius generis, non pecuniaria. δώροις πολλοῖς καὶ ὅρκοις λ. 4, 11, 1. δώροις καὶ μεγάλαις ὑποσχέσεσι λ. 5, 15, 10. δ. καὶ παντοδαπαῖς τιμαῖς λ. muneribus, 6, 8, 6. — c. gen rei, ut auctoris et quaſi perſ. τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα δῶρον τῆς ἐμῆς Φιλανθρωπίας ἕξετε, munus 2, 14, 16. p. ὡς δ. tanquam donum. †† τὰ τῆς τύχης δ. καὶ ἀναξίοις περιπίπτει, munera 5, 1, 11. † c alio gen rei. πέμπει (αὐτῷ) δῶρα πάσης ὕλης τε πολυτελοῦς καὶ τέχνης ποικίλης, mun. 4, 10, 2. munera rerum ex pretioſa materia et laboratarum vario artificio.

E.

Ἑάλωκα, v. ἁλίσκω.

ἔαρ, propr. τὰ πρὸς τὴν εἴσοδον εἰς τὸ ἔαρ παρεσκευάζετο, primo vere 7, 2, 19.

ἑαυτοῦ, per ſexum numerumque promiſcue. A) c. adi. τὰ συνήθη ἑαυτῇ βασίλεια, conſuetam ſibi aulam, 5, 5, 1. κἂν ἕνα ἑαυτὸν βασιλέα τετηρῆσθαι, unum ſe 4, 4, 15. B) cum ſubſt., recto ordine, poſtpoſ. τοῖς υἱοῖς ἑαυτοῦ, filiis ſuis 1, 9, 2. — † ὄντα πολίτην ἑαυτοῦ, quod eſſet civis eius, 3, 10, 11. †† c. adi. ſimul, εἰκόνα μεγίστην γράψας παντὸς ἑαυτοῦ, picta imagine ſui totius 5, 5, 11. ein groſses Bild von ſeiner ganzen Statur. — alio ordine, intra artic. et ſubſt. τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, ſuo marito, 1, 8, 9. ταῖς ἑαυτοῦ προσηγορίαις, ſui ipſius cognominibus, 1, 14, 17. τῆς ἑ. σωτηρίας, ſua ſalute, 2, 3, 2. εἰς τὴν ἑ. οἰκίαν, aedibus ſuis, 2, 8, 10. τῇ ἑ. ἀρχῇ, ſuo principatui, 2, 15, 10. εἰς τὸν ἑ. θάλαμον, ſuum cubiculum, 5, 6, 7. τὸν ἑ. δεσπότην, ſuum dominum 6, 5, 10. τὰ ἑ. στρατεύματα, ſuos exercitus, 6, 5, 1. τῇ ἑ. γνώμῃ, ſuo animo, 7, 4, 4. τὴν ἑαυτῶν Φύσιν, ſuam naturam, 14, 2. ὑπὲρ τῆς ἑ. σωτηρίας, pro ſua ſalute, 8, 2, 7. τοῦ ἑ. δεσπότου, ſui domini, 6, 4, 12. εἰς τὸ ἑ. καταγώγιον, ſuum diverſorium, 8, 8, 19. C) c. verbis, † ſimul c. pron. alio, αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι, ipſum ſibi, 5, 5, 2. per ſimplicem rationem, ἑαυτὸν - καλεῖσθαι προσέταξε, ſe ipſum 1, 15, 18. ἑαυτὸν Περτίνακα ὀνομάσας, ſe 2, 10, 2. τὸ πῦρ - ἑαυτοῦ προπομπεῦσαι, - ſibi 2, 3, 5. — †† c. v. act. pro med. τὴν πρόνοιαν ἐνεχείρισε τῆς ἀρχῆς ἑαυτῷ, ſibi ipſi 1, 8, 2. τὰ ὅπλα βαστάζων ἑαυτῷ, ipſe ſibi 4, 7, 11. — παρεῖχε τοῖς - ἑαυτὸν λ. ſe 1, 2, 5. 1, 3, 9. κουφίσας ἑαυτὸν, ſe ipſum 1, 4, 1. ἑ. ἀπείργων 1, 11, 15. 1, 13, 15. ἑ. ἐπιδόντα 1, 16, 10. 2, 7, 1. 2, 8, 16. ἐπιδῷ ἑαυτὴν 1, 3, 3. — κατακλείσαντες ἑαυτοὺς, incluſi 2, 6, 6. per paſſ., quippe par act. c. pron. recipr. ὑπομνήσατε ἑ. 6, 3, 12. ἐγκαταμιξάντων ἑ. cum immiſcerent ſeſe, 7, 12, 15. † intra duo v. κρύπτειν ἑαυτοὺς καὶ σώζειν, occultare ſeſe et conſervare 8, 2, 2. cum ad utr. pertineat. † in opp. ἐπιμελέστερον ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ὑπηκόων ἦρξαν, ſibi praeeſſe 1, 1, 9. D) c. adv. τρέχων ἔμπαλιν ἑαυτοῦ, retrorſum 4, 6, 17. E) c. praep. παρ' ἑαυτῷ θαπτέτω λ. apud ſe 4, 3, 19. τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ κίνδυνον, pro ipſo 7, 6, 11. χρήματα - εἰς ἑαυτὸν μετῆγε, in ſe ipſum tranſtulit 7, 3, 13. ad ſe, p. εἰς τὰ ἑαυτοῦ, et p. εἰς τὸν ἑαυτοῦ θάλαμον 5, 6, 7. † ſimul c. pron. alio, γεγυμνωμένους τοὺς στρατιώτας αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, a ſe ipſis

Digitized by Google

8, 4, 28. †† εἰ καθ' ἑαυτὸν ἑκάτερος διάγοι, feparatim 4, 1, 4. — καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι, fecum 2, 1, 8. καθ' ἑαυτὴν εἰποῦσα, fecum 1, 17, 9. †† F) c. artic. fimul, οὕτως ἐξήρτυε τὰ καθ' ἑαυτὸν, fuas res 3, 1, 16. τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπων πρεσβύτατος, aetatis fuae, 1, 17, 26. G) c. mero artic., ἀδεῶς τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν, fuis frui 2, 3, 19. i. q. fqq. τὰ ἴδια et τὰ οἰκεῖα. Sed ἐν τοῖς οἰκείοις καταβιῶναι, πάντα ἔχουσαν τὰ ἑαυτῆς, domi fuae -, omnia fua fibi habentem, 5, 3, 4. ἀγαπητῶς τὰ ἑαυτοῦ φυλάξειν, fua 3, 1, 4. ἀγ. ἔχοντες τὰ ἑαυτῶν, fua 7, 8, 8. † alio fenfu, de loco, διέτριβεν ἐν τοῖς ἑαυτῆς, degebat domi, 5, 3, 6. i. q. ἐν τοῖς οἰκείοις §. 4. εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἐπανέρχεται, in proprias fedes, 4, 15, 20. domum 6, 5, 8. ἑκάστους εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀπέπεμψεν, domum 5, 2, 6. (6, 6, 8.) εἰς τὰ ἑαυτῶν οὐκ ἐπανιόντες, domum ib. 13. opp. pr. ἐν ἀλλοδαπῇ. ††† τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, ἱδρύσατο (τὴν) ἑαυτοῦ, capite demto, fuum impofuit, 1, 15, 19.

ἐάω, phyf. de perf. cum dat. quafi perf. et acc. rei dupl. ῥίψαντες τὰ σώματα τοῖς -, εἴασαν (αὐτὰ) κυσί τε καὶ ὄρνισι βορὰν, reliquerunt 8, 5, 24. trop. c. inf. et acc. οὔτε ποτὸν - εἴα τὸν παῖδα προσφέρεσθαι, finebat 5, 8, 4. 6, 1, 12. ἐᾶσαι ἄρχειν Πέρσας λ. finant 6, 4, 9. οὔτε τὸ πῦρ ἐάσας ἑαυτοῦ προπομπεῦσαι, paffus 2, 3, 5. οὐδένα εἴασε περιγενέσθαι, fivit, 3, 13, 9. †† c. acc. perf. et particip. p. inf. εἴασεν αὐτὸν τρυφαῖς σχολάζοντα, fivit eum deliciis vacare. 1, 8, 2.

ἑβδομήκοντα, pro pr. de re, ἐτῶν feptuaginta 2, 15, 12.

ἐγγίνεσθαι, med. trop. de re, ἐγγινομένου χρόνου, interveniente 8, 5, 1. i. q. διαγεν. fupra. διατριβῆς ματαίας ἐγγινομένης, interiici, 6, 7, 24.

ἐγγυμνάζεσθαι, paff. phyf. de perf. c. abl. rei, ἀσκήσει πολεμικῶν ἐγγεγυμνάσθε, eftis exercitati 2, 10, 9. θήραις ib. poft fyn. εἰθισμένοι. στρατόπεδα, πολέμου τέχναις ἐγγεγυμνασμένα, exercitus, - exercitatos 6, 5, 6. c. praep. εἰσὶ καὶ πρὸς τὸ νήχεσθαι ἐγγεγυμνασμένοι, exercitati 7, 2, 12. † phyf. aut trop. τοὺς στρατιώτας - ἁρπαγαῖς καὶ βίαις ἐγγεγυμνασμένους, ex. 2, 2, 9. poft fyn. εἰθισμένους.

ἐγείρειν, phyf. de perf. c. acc. rei, πύργους καὶ ἐπάλξεις ἐγεῖραι, excitare 8, 2, 12. † de quafi perf. ἅπερ ὄρη -, ὥσπερ τεῖχος Ἰταλίας, ἡ φύσις ἤγειρεν, exc. 8, 1, 12. c. adv. τὴν γῆν ἐπιχέοντες, μέγιστον ἤγειρον ταχέως πολυάνδριον 4, 9, 14. τρόπαια, ἃ πολλάκις ἠγείραμεν, ereximus, 3, 6, 16. fimul cum praep. τροπαίων, ἃ μετὰ Σεβήρου ἠγείρατε πολλάκις κατὰ βαρβάρων, excitaftis 6, 3, 12. c. praepp. meris, - dupl. οὔτε ἐμφύλια κατ' ἐχθρῶν - τοσαῦτά τις πρὸ αὐτοῦ ἤγειρε τρόπαια, ftatuit, 3, 15, 6. — δισσὰ - ἤγειρον τρόπ., τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἄρκτῳ, erex. 3, 7, 16. ἐγείρας σὺν αὐτοῖς κατὰ - τρόπαια, cum erexiffet 2, 9, 12. c. praep. una, κατὰ βαρβάρων ἐγεῖραι τρόπαια, erigere 3, 9, 1. excitare 3, 14, 3. κατὰ Γερμανῶν - ἐγείρας τρόπαια, qui erexerat 2, 1, 9. trop. μέγαν ἐγείρειν πόλεμον, excitare 6, 2, 9. † fimul c. dat. rei f. perf. ἐμφύλιον πόλεμον καὶ ὄλεθρον μέγαν ἤγειρε τῇ πόλει, excitavit 7, 11, 13. † fimul cum praep. ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ πόλεμον ἠγείραμεν, excitavimus 4, 14, 13. trop. aliter, ἤγειρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν, excitabant 1, 6, 6. † fimul c. abl. rei f. modi, (αὐτοῦ) τὴν ὀργὴν διαβολαῖς ἐγείροντας, qui excitarent 5, 1, 6. † cum acc. perf. et praep. τὸν στρατὸν εἰς προθυμίαν ἐγείροντες, excit. 8,

4, 23. Pass. phys. de re, κόνις πόῤῥωθεν ἐγειρομένη φαίνεται, excitatum 6, 9, 4.
ἔγερσις, phys. c. gen rei, ὀξεῖς παραφράξαντες τειχίων ἐγέρσεσι, muris excitatis, 8, 5, 10.
ἐγκαλεῖν, tr p. de perf. c. dat. perf. et acc. rei, ῥαθυμίαν ἐγκαλῶν (αὐτοῖς,) ignaviam eorum increpans, 1, 10, 5. exprobrans, incusans. μήτε κουφότητά τις ἡμετέραν - ἡμῖν ἐγκαλείτω, neque levitatis nos insimulet (insimulato 3, 6, 3. simul cum coni. τοῦτο ἄν τις μόνον ἔσχεν ἐγκαλέσαι αὐτῷ, ὅτι λ. reprehendere in ipso, quod 6, 1, 24.
ἐγκαταλείπειν, phys. de perf. cum acc. perf. ὡς ἔμαθεν ἡ σύγκλητος, τὴν ὀχυρωτέραν φρουρὰν - αὐτὸν ἐγκαταλιποῦσαν 2, 12, 9. dereliquisse, deseruisse. trop. c. dat. perf. et acc. rei, ἀνεπαύσατο, - πόθον τοῖς καθ' αὐτὸν ἀνθρώποις ἐγκαταλιπών, requievit, sic, ut rel querit 1, 4, 18.
ἐγκαταμίγνυμι, phys. de perf. c. perf. et dat. f. abl. et acc. it. cum praep. ἐγκαταμίξάντων ἑαυτοὺς τοῖς στρατιώταις πρὸς τὸ ἁρπάζειν κακούργων, cum immiscerent sese, 7, 12, 15.
ἐγκαταπήγνυμι, phys. de perf. c. acc. rei et dat. f. abl. instrum. δόρατι ἐγκαταπήξας (αὐτήν, τὴν κεφαλήν,) hasta praefixum, 1, 13, 6. quum praefixisset id, del., inf.
ἐγκατασπείρειν, trop. de perf. c. acc. rei, περὶ τοῦ θανάτου φήμην ἐγκατασπεῖραι, ὅτι λ. rumorem serere, quasi 2, 1, 6. disseminare, divulgare.
ἔγκειμαι, med. f. pass. potius, trop. de re, c. praep. ἡ ἐκείνου μνήμη ἐν τοῖς ἡμετέροις στέρνοις ἐγκείσεται, in - haerebit 4, 14, 10. manebit. de perf. abs. ἐγκειμένου αὐτοῦ, instante 3, 12, 10. instanter, ulterius affirmante. sed per Lat. sg. idem 4, 11, 1. ulterius rogante, - ἐγκειμένων τῶν περὶ αὐτὸν θεραπόντων, instantibus 1, 6, 22. ulterius instigantibus ad reditum, suadendo, commendando, calumniando. † c. adiuncto c nominat. adi. s. modi, ὡς ἐνέκειντο ξιφήρεις, cum instarent cum gladiis 6, 8, 13. ulterius postularent. cogerent. dum illi cum gl. instabant 7, 5, 10. † c. nominat. particip. p. inf. ἐνέκειτο ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων λ. instabat agens ferens rel. 6, 2, 13. pergebat agere, ferre.
ἔγκλημα, universe, ἑτέροις ὑποφέρειν τὸ ἔγ. culpam 2, 5, 12. sensu forensi, c. adi. τοῦ μηδένα - ματαίοις ἐγκλήμασι περιπίπτειν, in varias criminationes 2, 4, 16.
ἐγκραιπαλάω, phys. de perf. c. abl. rei, τρυφῇ, ᾗ περ ἐκεῖνοι ἐγκραιπαλῶντες, crapulenti 2, 10, 12. crapula gravati, nostrat. *berauschte.*
ἐγκρατής, act. de perf. trop. cum gen. rei, ἐπὶ πολλῶν χρημάτων ἐγκρατὴς ἐγένετο, potitus fuit 1, 10, 3. c. nominat. adi. s. modi. ὅταν τῆς ἀρχῆς εγ. γένηται μόνος, ubi potitus fuisset 3, 10, 15. compos.
ἐγκώμιον, trop. c. gen. perf. ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγ. aliud in alio laudans, 4, 9, 1. aliud alius proferens encomium; aliud alius dicens praeconium; ἦν αὐτοῦ καὶ τοῦτο μέρος τῶν ἐγκωμίων, ὅτι λ. laudum 2, 1, 11.
ἐγρηγορεῖν, phys. de perf. abs. οἱ δὲ ἐγρηγορότες κἀκεῖνοι εἰς ὕπνον κατεφέροντο, qui evigilarent 2, 1, 3.
ἐγχειρίδιον, phys. de instrum. ferreo, λαβὼν ἐγ. ὑπὸ κόλπου, pugione 1, 8, 11. i. q. §. lq. τὸ ξιφίδιον et τὸ ξίφος. it. λαβόντες ἐγχειρίδια ὑποκόλπια, pug. 7, 4, 11.

ἐγχειρίζειν, trop. de perſ. c. acc. rei et dat. perſ. Ῥωμαίους ἑαυτῷ τὰ τῆς βασιλείας ἐγκεχειρικέναι, delegaſſe 4, 15, 18. ᾧ τὴν πρόνοιαν καὶ ϛρατηγίαν ἐγκεχειρίκει, commiſerat, 3, 2, 2. οἳ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ ἐγκεχειρίκεσαν, tradiderant 8, 6, 1. † ἐπεὶ τὴν πρόνοιαν ἐνεχείρισε τῆς ἀρχῆς ἑαυτῷ, aſſumſit 1, 8, 2. vindicavit, iniunxit. ἡνιόχοις τὰς μεγίϛας τῶν βασιλείων πίϛεων ἐνεχ. demandavit 5, 7, 14. τοῖς δούλοις τὰς ὑπατικὰς τῶν ἐθνῶν ἐξουσίας ἐν. delegabat ib. e. τὰς πράξεις καὶ τὰς διοικήσεις ἐνεχείρισαν τοῖς λ. delegarunt 6, 1, 8. † τοῖς - ἐγχειρίσαι πρόνοιαν τῶν ϛρατευμάτων πείθει, mandari 1, 9, 2. τῷ - ταῦτα (τὰ ἀνθρώπεια) ἐγχειρίσαι δεῖν, deleganda eſſe 5, 7, 4. τῷ - ἐγχειριεῖν ὑπισχνοῦντο τὴν ἀρχὴν, tradituros ſe 2, 6, 7. †† ἡμεῖς ἥκομεν σοὶ τὴν βασιλείαν ἐγχειριοῦντες, nos adſumus tibi imperium tradituri 2, 1, 20. ubi v. poteſt c. dat. eodem pr. perſ. eſſe, vel ſine eo, ut in hoc, ὡς - τὴν ἀρχ. ἐγχειρίσαι (αὐτῷ,) ut imper. ei mandarent. 2, 9, 16. †† c. acc. perſ. et dat. rei, Φέρων με πολλάκις, νήπιον ὄντα, ταῖς ὑμετέραις ἐνεχείρισε πίϛεσι, commendavit 1, 5, 9. — Paſſ. trop. etiam, ſed c. nominat. perſ. et acc. rei, et cum inf. ſimul, ἡμεῖς διοικεῖν καὶ διέπειν τὰ τῆς ἀρχῆς σὺν ὑμῖν ἐγκεχειρίσμεθα, nobis diſpenſatio et adminiſtratio principatus una vobiſcum demandata eſt 8, 7, 12. cum acc. rei, ſine diſerto nominat. perſ. ἕκαϛος, ἣν ἐγκεχείριϛο Φρουρὰν λιπὼν, quisque, relicta ſtatione ſibi demandata, 2, 5, 4. quisque, quam demandatam habuerat, cuſtodiam relinquens, ſ. relicta cuſtodia, quam rel. ubi proprie rectio λιπ. Φρ., ἣν ἐγ. αὐτὸς, et ſic comma poſt ἐγ. locari poteſt. τὴν νυκτερινὴν Φρουρὰν ἐγκεχειρισμένος, nocturn. cuſt. demandatam habens, 3, 11, 12. cum ubi nocturna cuſtodia demandata ſit. ὡς τὴν - τῶν ϛρατῶν ἀρχὴν ἐγχειρισθῆναι (αὐτὸν,) ut militum praefectura ipſi mandaretur, 1, 12, 8. ubi, in obliqua oratione, c. acc. et inf., caſus perſ., pron. illius, uncis incluſi, in recta oratione nominativus, mutatus eſt in dat. et acc. rei in nominativum; quae eſt regula ad vertendum. — πλεῖϛα ἐγχειρισθεὶς (αὐτὸς,) plurima ſibi commiſſa habens, 2, 1, 11. etſi plurima demandata habens, ipſi demandata eſſent; — †† c. adv. et praep., τινὶ, τότε πάσας ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ πράξεις ἐγκεχειρισμένῳ, qui tunc ſummam rerum Romae ab ipſo demandatam habebat, 4, 12, 7. cui omnes Romae res gerendae ab ipſo demandatae erant; per periphraſin Praefecti urbis. †† c. dat. perſ. et nominat. rei, ἐκείνῳ ἐγκεχείριϛο ἡ θρησκεία, illi delegata erat religio, 5, 3, 12. † ὅπως μὴ, ἐμοῦ τὸ ἔργον παραιτησαμένου, ἄλλῳ ἐγχειρισθῇ (αὐτὸ,) alteri delegaretur (id) 3, 12, 6. †† Neutr. particip. c. artic., abſol., οἱ μὲν διώκουν τὰ ἐγκεχειρισμένα, iniuncta, 1, 6, 24. mandata. ἑτοίμως δέξασθαι τὰ ἐ. delegata 2, 3, 12. ποιούμενος τὰ ἐ. delegatum munus 6, 8, 5. † c. ſubſt. ſimul, τῶν πλείϛων ἐς τὰς σκηνὰς καὶ τὰ ἐγ. τῆς Φρουρᾶς χωρία ἀνακεχωρηκότων, cum plerique in tabern. aut in ſuas quisque ſtationes receſſiſſent, 8, 5, 19. in demandata ſibi cuſtodiae loca.

ἐγὼ, c. verbo primae perſ. ſed diremtum, ὃ περ ἐγὼ - συνεὶς, ἠμυνάμην 4, 5, 11. 14, in tacita relat. et opp. cf. 3, 12, 6. ſed in manifeſta, ἐγὼ δ᾽ 1, 7, 4. poſt οἱ πλεῖϛοι et εἰσὶ δ᾽ οἱ §. 1, et 3. it. ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλεῖϛοι καὶ σχεδὸν πάντες 7, 8, 19. λέξων πρὸς ὑμᾶς. ὡς δὲ ἐγὼ οἶμαι λ. ib. 6. 2, 13, 15. ἐγὼ πρὸς ἐκεῖνον λ. 3, 6, 5. †† μόνος ὑμῖν ἐγὼ λ. 1, 5, 14. ὑμεῖς τε - ἐγώ τε 2, 1, 17. †† bis eadem in §. et periodo, ἀλλ᾽ αὐ-

τός τε ἐγὼ - παραχωρῶ, καὶ πᾶσαν ἐξ. ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες λ. 2, 3, 10. †† item πῶς ἡ ἀθλία ἐγὼ εἰς ἑκάτερον ὑμῶν νεμηθείην; 4, 3, 18. Gen. γένεσθε δὴ οὖν αὐτῷ ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοὶ 1, 4,). μηδὲν τι ἧττον ὑμᾶς ἐμοῦ δυσφορεῖν 1, 5, 5. — ἐμοῦ - ἄλλῳ λ. 3, 12, 6. ἐμοῦ - ὑμέτερον λ. 2, 10, 17. — sed in tac. relat. ἐμοῦ δὲ κρατοῦντος, λ. 5, 1, 9. Gen. al. praepositus subst. ἴσε μου τὸ πρὸς τοὺς βασιλεύσαντας πειθήνιον, meam obedientiam 2, 10, 4. post. os. τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν, vitae meae 5, 1, 3. τὸ μέτριόν μου λ. moderationem meam ib. 5. c. verbo, τοσαύτην μου δειλίαν κατεγνωκότες, mihi imputare 2, 1, 2. Dat. ἐμοὶ δὲ τι καὶ πλέον ὑπάρχειν λ. 1, 4, 5. c. praep. ὅσοι δ' ἂν σὺν ἐμοὶ προθύμως ἐπιδείξησθε, mecum 1, 5, 24. ἐθαύμαζον ἐπ' ἐμοὶ Κόμμοδον βραδύνοντα, in me 2, 1, 16. in opp. ἐμοί τε - ὑμῖν τε 1, 4, 7. ὁ ἐμοὶ μόνῳ ὑμεῖς λ. 3, 6, 5. †† ὡς ὑπάρξαι ἐμοί τε - ὑμῖν τε λ. 7, 8, 2. ἐμοὶ δὲ λ. 2, 15, 12. opp. pr. πολλοί, it. 5, 1, 7. opp. ἐκεῖνος § 4. it. ib. 15. post §. pr. τῶν μὲν - it. οἱ δὲ λ. — κοινὴν ἐμοί τε καὶ ὑμῖν τὴν ἀπόλαυσιν παρέξει 2, 8, 6. κἀμοὶ δὲ δι' εὐχῆς ἐστὶ 2, 10, 4. opp. pr. τὸ πιστὸν ὑμῶν λ. Dat. al. κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ἀλγηδόνα 1, 5, 5. (μοὶ - αὐτὸν λ. 3, 6, 6. -) περιόντος μοὶ τοῦ πατρὸς ib. 6. τροφεῖα μοι ταῦτα ὀφειλόντων ib. 10. οὐ τὸν τυχόντα μοὶ ἐπηρτημένον ἀγῶνα 2, 3, 16. — †† ὁρᾶτε δή μοι τὸν υἱόν, hunc filium meum 1, 4, 8. qui Bg. dat. cepit p. gen. μοῦ τὸν υἱ., cum procedat et copulatus c. v. ὁρ., pro dat. commodi, in gratiam meam. Acc. ἐμὲ καλοῦσι λ. 2, 8, 3. 4, 3, 19. ἔδωκε δὲ μετ' ἐκεῖνον ἐμὲ βασιλέα ἡ τύχη 1, 5, 13. †† ἐμὲ δὲ λ. 2, 3, 13. opp. §. pr. ἄλλῳ - τῷ - at τὸ μὲν ἐμὲ λ. 2, 5, 9. opp. sq. §. τὸ δὲ ὑμᾶς λ. κἀμὲ λ. 5, 1, 5. opp. §. pr. ἐκεῖνος. Acc. al. ἐφ' οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον 1, 4, 2. — πάντας ἡμᾶς - μὲ 1, 5, 8. c. praep. τῆς πρός με τιμῆς 2, 3, 12. 8, 6, 6. †† c. inf. ἄνευ τοῦ βιάζεσθαί με ἢ ἁρπάζειν 2, 5, 13. sine vi a me et rapina s. sine vi mea et rapina; ubi in medio positum pertinet et ad sq. v. Plur., proprie, de pluribus, in opp., ἡμεῖς δὲ λ. 2. 1, 20. post ὁ τύραννος. it. ἡμεῖς αὐτὸν λ. 4, 14. 13. ἡμεῖς τε καὶ ὁ δῆμος λ. 2, 2, 16. †† de pluribus quidem, at de uno loquente, ἡμεῖς λ. 8, 7, 12. 15. σὺ μὲν - ἡμεῖς δὲ 1, 13, 3. cf. infra ad ἡμᾶς. Gen. de plur. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, animis nostris 2, 10, 7. ἑκάτερος ἡμῶν, uterque nostrum, 3, 6, 10. †† ἣν ἡμῶν συνάρῃ 7, 5, 16. † bis in vicinia, - ἥδε ἡμῶν ἡ ἄφιξις, - ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, hic noster adventus, - in salutem cum nostram ipsorum, tum rel. 2, 1, 18. c. praep. ἃ περ αὐτὸς ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο, ταῦτα πρὸς ἡμῶν παθών, a nobis ib. 19. τεθνάναι πρ. ἡμ. manibus nostris 7, 5, 11. e. φονευθεὶς ὑφ' ἡμῶν, a nobis ib. 15. σώζεσθαι μεθ' ἡμῶν, nobiscum ib. 11. m. — †† de uno, τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, a nobis 3, 6, 4. ὑπὲρ ἡμῶν, pro nobis ib. 7. Dat. συμβουλεύουσι γὰρ ἡμῖν λ. nobis 2, 2, 13. † ἐπεὶ λέγουσιν ἡμῖν οὐ πεπίστευκας, verbis nostris 2, 1, 23. ἔσχε δ' ἂν τι καὶ μεῖζον - τῆς ἀμφοτέροις ἡμῖν παρ' ὑμῶν μεμερισμένης τιμῆς, obtinuisset - aliquid maius illo, qui utrique nostrum a vobis divisus erat, honore, 3, 6, 8. — c. pass. ἔργον ἡμῖν τετόλμηται, facinus ausi sumus, 7, 5, 15. nobis s. a nobis patratum est. in opp. κἀκείνοις εὐκταῖον, καὶ ἡμῖν σωτήριον, et illis - et nobis 2, 1, 21. ἡμῖν δὲ 6, 3, 15. opp. §. pr. αὐτοῖς. † Ῥωμαίοις τε καὶ συγκλήτῳ καὶ αὐτοκράτορ-

Digitized by Google

σιν ἡμῖν 8, 7, 9. †† de uno, ἡμῖν δὲ χρὴ μέλειν τῶν 1, 5, 18. opp. §. pr. ὁ μὲν πατὴρ λ. †† τὶς ὑμετέρων - ἡμῖν 3, 6, 5. — cum praep. παρ' ἡμῖν προϋπάρχουσαν ἀρχὴν, apud nos ib. 10. — † ὀλέθρου τοῖς μὲν αἴτιον ἤδη γεγονότα, ἡμῖν δὲ λ. 1. 13, 6. †† Κόμμοδος μὲν ἡμῖν ὁ βασιλεὺς τεθνηκεν, nobis mortuus est 2, 2, 12. p. ἡμῶν ὁ β., noster. † Acc. de pluribus. πάντας ἡμᾶς ἠγάπα 1. 5. 7. 12. 2, 1. 19. †† ὅσα καὶ εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, ἢ λεχθέντα λ. ad nos 1, 2, 5. in manus et aures nostras. †† στρατὸν ἐφ' ἡμᾶς συσκευάζεται, adversus nos 7, 6, 6. sqq. diversis pers., τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας, de militib. sed et πρός με. †† εἰ δὲ τήν τε Ἰλλυρικὴν δύναμιν ἡμᾶς χειροτονήσασαν μάθοιεν, τό τε ἡμέτερον ὄνομα πύθοιντο, nos elegisse, nostrum que nomen 2, 10, 16. † ταῦτα δρῶσιν ἡμᾶς οἱ οἰκέται, nobis faciunt 1, 13, a. 6. de sorore Commodi et ipso Comm., vel de una sorore vel de pluribus sororibus, cf. §. pr. σὺ μὲν - ἡμεῖς δὲ λ. † προκαλεῖται ἡμᾶς εἰς μάχην, nos 6, 3, 11. imperatorem, solum, vel cum exercitu, cf. ib. init. ἐπειράθην, et §. pr. ὑμετέρων et ἡμετέρας λ.

ἔδεσμα, phys. de re, c. opp. τὰ φαῦλα τῶν ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν λ. vilem cibum 4, 12, 4. ξυλίνοις ἐς ποτὸν καὶ ἐδέσματα χρώμενος σκεύεσιν, ligneis cibi - vasis 4, 7, 8.

ἕδρα, phys. in theatro, τῇ βασιλείῳ ἕδρᾳ, sede 1, 9, 6. ἐξαιρέτοις ἕδραις λ. sedibus ib.

ἑδραίως, phys. ἑστῶτες, stabiliter 3, 14, 10.

ἐδώδιμος, phys. neutr. de re, forte p. subst. c. opp. οὔτε ποτὸν, οὔτε ἐδώδιμόν τι - προσφέρεσθαι, esculentum ullum 5, 8, 4. i. q. pr. ἔδεσμ.

ἐθελοκακέω, trop. de pers. et milit. c. adiuncto vel absol. εἰωθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ῥᾷστα ἀποκάμνειν ἐθελοκακεῖν τε, tergiversari, 4, 15, 15. sponte agere male, i. in pugna non stare et pugnare, sed et se vertere in fugam.

ἐθελοντὴς, propr. de pers. ἐθελονταὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν ὑπισχνοῦντο, 7, 8, 26. p. adv.

ἐθέλω, propr. de pers. c. inf. praes. οὐδὲ αὐτὸς λανθάνειν ἤθελεν, volebat 1, 14, 14. 3, 13, 3. 4, 12, 5. 5, 6, 23. οὔτε μάχεσθαι ἤθελον 5, 4, 17. † βλέπειν γὰρ οὕτως ἤθελον, volebant, ib. 5. dicebant, putabant. Ἀπόλλωνα εἶναι ἐθέλοντες, credentes 8, 3, 19. sed c. inf. aor. alterutr. ἀποσκευάσασθαι πάντας ἤθελεν 1, 17, 3. ἐπιστῆναι - 2, 14, 11. οὐ - ἀνοῖξαι - ἤθελον, vol. 2, 6, 14. συναπελθεῖν ἤθελον 1, 7, 1, 6, 9, 7. τοῦτον ἠθέλησεν οἰκειώσασθαι, voluit 2, 15, 3. 3, 5, 1. 5, 8, 9. statuit 4, 7, 1. προκαταλαβεῖν ἠθέλησε, voluit 3, 1, 13. κτήσασθαι ἠθέλησαν, voluerunt, 2, 6, 8. 3, 15, 15. ἀπελθεῖν - 7, 11, 18. †† c. inf. diversi temporis, praes. et aor. 2., simul, φεύγειν ἢ λαθεῖν οὐκ ἠθέλησεν, noluit 2, 5, 6. †† c. adv. δρᾶσαί τι μᾶλλον - ἢ παθεῖν - ἠθέλησεν, patrare - potius, quam pati, voluit, 3, 11, 1. facere maluit, quam pati 4, 13, 1. † c. pron. οὓς ἠθέλησαν μερίσαι τὴν ἀρχὴν, quos voluerunt rel. 7, 10, 4.

ἐθίζω, de pers. c. acc pers. et dat. rei, ἡ μήτηρ - αὐτὸν - παλαίστραις - εἴθιζε, adsuefaciebat 5, 7, 9. Pass. cum inf. νικᾶν - εἰθισμένος, (ὁ στρατὸς,) consuetus 3, 9, 13. οἱ εἰθισμένοι λ. qui adsueti sunt 2, 3, 22. εἰθισμένους λ. suetos 2, 2, 9. sq. syn. ἐγγεγυμνασμένους, ut 2, 10, 10. † de anim. ἐπεισπηδήσαντες ἅμα τοῖς ἵπποις, διανήχεσθαι εἰθισμένοις, consuet. 8, 4, 7.

ἔθνος, propr. de perss. c. gen. nominis propr. φύσει κοῦφον τὸ Σύρων ἔθ. gens 2, 7, 13. πᾶν τὸ Λιβύων ἔθ. ἐκεκίνητο, omnis Africa, 7,

Digitized by Google

5, 19. τοῦ Φοινίκων ἔθνους παντὸς, gente 2, 7, 7. ἐκκόψειν καὶ ὑποτάξειν τὰ Γερμανῶν ἔθνη βάρβαρα, nationes 7, 2, 20. †† c. praep. τῶν ὑπὸ μεσημβρία ἐθνῶν Μαυρουσίους μὲν καὶ Νομάδας λ. ex habitantibus ad merid. gentibus 4, 3, 15. abf. πρεσβεῖαι ἀπ' ἐκείνων τῶν ἐ. ἐςέλλοντο, gent. 2, 8, 12. c. τῶν ἐ. τῶν κεχειρωμένων, 3, 9. 22. ἡ Φήμη. πάντα ἐπῆλθεν ἐ., ὅσα - κατοικεῖ 2, 8, 12. i. τὰ γειτνιῶντα ἐ. βάρβαρα χειρωσάμενος 6, 2, 21. ὑπὲρ τοῦ καὶ τὰ β. ἡσυχάζειν ἐ. 8, 7, 15. †† ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις ςάσις - ἐνέπεσε ταῖς πόλεσιν, nation. 3, 2, 13. †† ἔπεμψε - εἰς πάντα τα γειτνιῶντα ἐ., τοῖς τε ἡγουμένοις ἐπέςειλε, gent. 3, 7, 2. qui locus pertineat etiam ad - loca, ubi dr. impropr. de loco f. terra, ubi gens f. populus habitat, ut - c. nomine propr. τὰ Ἰλλυρικὰ ἐ. nation. 6, 7, 5. (i. q. §. pr. Ἰλλυρίδος et §. 7. τοῦ Ἰλλυρικοῦ,) gent. ib. 10. † τὰ Ἰλ. ἐ. καὶ ςρατόπεδα ἐπελθών, gent. 6, 4, 5. (cf. tamen infra 7, 3, 8.) τῶν Ἰλλ. ἐ. πάντων 8, 2, 6. 8, 6, 15. abf. διελὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ ἐ. ἐξουσίαν, gent. 3, 8, 4. τοῦ ἐ. ἐξελθεῖν (αὐτὸν) ἐκέλευσεν, provincia 7, 9, 6. — † τὸν ταμίαν τοῦ ἐ. quaestorem provinciae, 7, 6, 11. τοῦ ἐ. ἐπιεικῶς πρότερον ἄρξας, provinciae illi 8, 7, 21. Germaniae. — πολλῶν πρότερον ἄρξας ἐ. provinciarum 7, 5, 3. ἐπιςέλλει τοῖς τῶν ἐ. ἡγουμένοις, gentium 1, 10, 5. (4, 8, 15.) ἐθνῶν ἡγησάμενος, provincias, 7, 10, 1. †† τὰς ὑπατικὰς τῶν ἐ. ἐξουσίας, provinc. 5, 7, 14. τῶν ἐ. ἀρχαὶ. provinciarum praefecturae 6, 8, 3. ἐν τοῖς ἔθν. 1, 2, 2. provinc. 3, 10, 2. τῶν εἰς τὰ ἐ. πεμπομένων ἡγεμόνων, prov. 3, 2, 8. 4, 6, 8. τῶν ἔθνη καὶ ςρατόπεδα πεπιςευμένων, pr. 7, 3, 8. ἀποςῆσαι αὐτοῦ τὰ ἐ. pr. 7, 7, 9. 12. fq. διέπεμψε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς ἡγουμένους. pr. 3, 1, 3. 3, 8, 13. ††† πρὸς τοὺς τὰ ἀρκτῷα τῆς γῆς ἔθνη βάρβαρα κατοικοῦντας, feptentrionales terrae partes (provincias) 1, 2, 9. — c. praep. τὸν Γέταν καταλιπὼν ἐν τῷ ὑπὸ Ῥωμαίους ἔθνει, in Romana prov. 3, 14, 17. cf. deinde in *repetit.* † c. aliis loci nominibus, συνέθεον ἔκ τε τῆς Ἰταλίας πάσης, καὶ τῶν ὁμόρων ἐ. gentibus 1, 15, 2. 2, 4, 12. † c. praep. ἔκ τε - Ἰτ. καὶ τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις πάντων ἐ. λογάδες - ἠθροίζοντο, prov. 6, 3, 2. γενομένων Φόνων ἐν αὐτῇ τῇ τε Ῥώμῃ καὶ τοῖς ὑπηκόοις ἐ. prov. 7, 3, 2. διοικήσων τὰ ἐν τοῖς ςρατοπέδοις, καὶ τὰ ἐ. ἐποψόμενος, prov. 4, 7, 1. † Ἰωνίας καὶ Καρίας, καὶ ὅσα Αἰγαίῳ - ἔθνη διαιρεῖται. omnibus gentibus, quae 6, 4, 9. et fq. tamen εἶναι αὐτὰ Περσῶν προγονικὰ κτήματα. †† nominatim c. alio fubft. fimul, οὔτε ἔθνος, οὔτε πόλις τίς ἐςιν, gens 4, 2, 17. τὰ δ' ἄλλα ἔθνη καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις 2, 10, 15. τοῖς δήμοις τῶν πόλεων ἢ τοῖς ἐ. λ. 7, 3, 10. †† κατά τε πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη διοίδαινον τῶν ὄχλων αἱ ψυχαὶ, prov. 7, 3, 16. κατά τε ἐ. καὶ κατὰ πόλεις, prov. 8, 7, 13. †† repetitum in vicinia, εἰ κοινωνὸν τοῦ κινδύνου τὸν ἡγούμενον τοῦ ἐ. παραλάβοιεν, πᾶν τε τὸ ἐ. ἀναπείσαιεν λ. rectorem provinciae - ac totam gentem 7, 5, 1. τὰ γὰρ λοιπὰ βάρβαρα ἐ., ὅσα - κατὰ τὰ ἐ. καὶ κατὰ τὰ συςήματα ἀρχόμενα, nationes - gentes 4, 10, 6. ubi primum ut genus univerfum et totum aliquod, fed alterum ut partes. † c. praep. διέπεμψε καὶ εἰς τὰ γειτνιῶντα ἐ., καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν ὑπ' ἄρκτῳ Ῥωμαίοις δουλευόντων ἐ. ad vicinas gentes, atque praefectos gentibus 2, 9, 17. †† per antiqua loca, τὸ ἔθνος ςρατοπέδοις πέφρακτο, ea provincia 7, 9, 3. ἐθνῶν κινήσεις, gentium 1, 1, 5. ἡ Φήμη διαθέουσα πάντα ἐ. καὶ πάντα ςρατόπεδα, ὅσα τε Ῥωμαίοις ὑπήκοα, καὶ ὅσα Φίλα, populos, 2, 4, 4. ††† Ῥωμαίων, ἢ τῶν ἄλλων

Digitized by Google

ἐθνῶν, οἳ ἀδικούμενοι ἀπέςησαν, nationibus, quae 8, 7, 17. per synesin, p. ἃ ἀδικούμενα.

ἔθος, trop. publice vel privatim, abs. ὁ Κόμμοδος ἐβουλεύετο, οὐκ ἐκ τῆς βασιλείου, ὡς ἔθος, (ἐςὶ s. ἦν,) προελθεῖν οἰκίας, ut mos erat, 1, 16, 8. c. dat. pers. ἀσπασάμενοι τὸν ἥλιον, ὡς ἔθος αὐτοῖς, οἱ βάρβαροι, de more, 4, 15, 2. c. verbo simul diserto, χρήματα δωρησάμενον, ὡς ἔ. ἐςὶ τοῖς λ. ut mos est rel. 1, 5, 2. ὥσπερ ἦν ἔ. αὐτῷ, ut erat mos ipsi, 3, 8, 5. simul c. inf. ἔθος δὲ ἦν αὐτῷ προσιέναι, usitatum autem ei erat accedere, 1, 17, 12. mos erat rel. 3, 2, 8. ἔθ. γὰρ ἐςὶ Ῥωμαίοις, mos enim est rel. 4, 2, 1. † οἷς (ἑλώδεσι) ἔθος τοῖς μὲν βαρβάροις ἐννήχεσθαι λ. quibus paludibus barbari solent innatare, 3, 14, 12. † c. solo inf. μετὰ - τοῦ ςρατοῦ, ὡπλισμένου μᾶλλον, ἢ ἔθος ἐςὶ λ. quam fieri solet, 4, 5, 1. † cum inf. sed adi. solis, ἔθος γὰρ τοῦτο τυραννικὸν, λ. mos enim is tyrannis, 3, 11, 19. †† c. artic. et praep. τὰ ἐξ ἔθους - διοικῆσαι, consueta officia 4, 12, 12. quae moris est s. mos, res consuetas. κατὰ τὸ ἔ. de more ib. 10. 3, 12, 1. — †† alio sensu, simul c. gen. rei, βουλόμενος, ἐν ἔθει γενέσθαι τῆς τοῦ σχήματος ὄψεως τὴν σύγκλητον, adsuescere illius habitus spectaculo 5, 5, 1. † τῷ τῆς Ἰταλίας ἔθει, Italiae deo, 1, 16, 5. qui Bg. legit θεῷ s. ἔθει.

ἔθω, trop. de pers., sine inf., cum accusativo rei, ὑπογράψας, οὐχ ἃς εἰώθασι (ὑπογράφειν,) προσηγορίας, non quos solent 1, 15, 19. ἐν χλαμύσιν, αἷς εἰώθασιν ὁρᾶσθαι,) ἑωρᾶτο, sagulis eorum 4, 7, 4. quibus solent, soliti sunt; αἰδῶ ἀπονέμουσιν, ἣν εἰώθεσαν (ἀπονέμειν,) τοῖς λ. quam solebant, 5, 1, 14. cum adv. οὕτω γὰρ εἰώθει, (δύναμιν ἀθροίζειν,) ὁπηνίκα λ. ita enim solet, 3, 1, 5. τὸ παιδίον, - εἰςδραμὸν εἰς τὸν θάλαμον, ὥσπερ εἰώθει (εἰςδραμεῖν ἐκεῖσε,) ut solebat, 1, 17, 7. 7. 8, 21. Sed c. inf. ὅ περ εἰώθασι λαμβάνειν, solent 1, 17, 23. οἱ δορυφορεῖν εἰ. 2, 4, 8. 2, 12, 7. καὶ γὰρ μεσημβρίας εἰώθει τοῦτο ποιεῖν, solebat 1, 17, 1. 17. 22. †† simul c. adv. ὥσπερ ἐκεῖνος εἰώθει - προϊέναι 7, 6, 10. Particip. τὶς τῶν δημοσίᾳ εἰωθότων - πιπράσκεσθαι, ex iis, qui solent rel. 1, 12, 8. 3, 5. 8. solitorum. — cum adv. simul, εἰωθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ἀποκάμνειν, solitis 4, 15, 15. †† de re s. loco, c. inf. ἐλθεῖν εἰς τὸ εἰωθὸς πεδίον αὐτοὺς ὑποδέχεσθαι, adesse in campum, ipsos solitum excipere, 1, 5, 3. p. εἰς τὸ πεδ., εἰωθ. ὑπ. αὐτ.

εἰ, solitarium, de conditione, cum ind. εἰ - ἐτήρει si - servasset 3, 6, 8. c. opt. εἰ - μεταγάγοιεν 1, 11, 8. 12. 1, 12, 9. 2, 8. 6. 5, 3. 22. sq. 7, 8, 18. de modo vel tempore, cum opt. εἰ - ἀπολείψοιτε 1, 5, 19. 7, 8, 13. cf. εἰ δέοι et δέοιτο ib. εἰ τύχοι. † εἰ γένοιντο πρὸς αὐτῷ, ubi pervenissent ad ipsum, 3, 6, 8. εἰ ἐν τῇ Ῥώμῃ γίν. ubi Romam pervenissent, 4, 1, 4. Cum aliis particulis, ex ordine elementari, A) εἰ γοῦν τις παραβάλοι λ. si enim 1, 1, 5. B) c. ind. εἰ δὲ - οἴεσθε, sed si 2, 5, 12. si autem - tam ab init. enunciat. εἰ δὲ καὶ - δυσχεραίνετε λ. quodsi etiam ib. 11. simul cum pron. εἰ δὲ καὶ - τις ὑμῖν διήγγειλε, quodsi quis etiam 7, 8, 14. † c. opt., in media oratione, εὐτολμοι ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ, εἰ δ' ἄρα καὶ κινδυνεύειν δέοι, εὐκαταφρόνητοι, pugnae: Quodsi vero etiam rel. 8, 1, 6. p. εὐκ. δὲ, εἰ ἄρ. λ. — † simul c. pron. in eadem orat. med., c. ind. εὐπρεπέςατος, εἰ δέ τι καὶ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, οὐδενὸς ἧττων εὐςοχίᾳ. formosissimus: quodsi quid de fortit. etiam dicendum, 1, 17, 27. sed s. ac, si quid rel. p. si tamen, si alias, si quidem τῶν μὲν κολασθέντων, τῶν δὲ ἐξωσθέντων, εἰ δέ τινες καὶ ἔλαθον, δι' εὐλάβειαν ἡσυχαζόν.

των, expulsis, caeteris, quibus latere contigisset, - quiescentibus, 5, 2, 5. si autem quidam et latuissent, s. et, si qui etiam latuissent, per metum quiescentibus. ab init. enunciat. c. opt. εἰ δέ τινες τὰ κατὰ Συρίαν ὑποπτεύοιεν πράγματα, quodsi qui 2, 10, 13. C) c. καὶ, in periodo, c. ind. μέχρι μὲν τούτων, εἰ καὶ - ἦν ἀλλότρια, πλὴν λ. etsi - tamen, 1, 15, 14. † οἵ τε προεξῶντες -, εἰ καὶ - ἐμπεπτώκεσαν, - ἄκοντες ὅμως λ. etsi -, quamvis inviti, tamen 7, 4, 4. εἰ γὰρ καὶ - ἐπῄνειτο, ἀλλ' λ. etsi enim -, at - 2, 3, 4. εἰ γὰρ καὶ - ἐδόκουν -, πλὴν ὅμως λ. quamvis enim - tamen 6, 6, 9. intra periodum et in orat. med. c. ind. ὧν, εἰ καὶ ἔμελλον -, quibus, etiamsi essent - 2, 10, 9. c. opt. εἰ καὶ - εἴη, etiamsi esset 2, 4, 12. εἰ καὶ - γένοιτο λ. si etiam 8, 2, 15. 8, 6, 7. divulsum εἰ ποτε καὶ μάθοιεν, si quando etiam 2, 8, 18. †† c. particip. τῶν αὐτομόλων τὸ πλῆθος, εἰ καὶ κατ' ὀλίγους προσιὸν, λ. licet paulatim accedens 5, 4, 7. c. pron., in med. orat. c. ind. εἰς Κόμμ. δὲ μετ., εἰ καὶ τινα - ἐπλημμελεῖτο, ἀλλ' οὖν λ. etsi nonnulla -, attamen 2, 10, 5. c. opt. εἰ καί τινες ἀμφισβητοῖεν, etiamsi qui 2, 6, 10. ἤ, εἰ καί τι προσεμπέσοι, λ. si etiam quid 1, 12, 5. divulsum, εἴ τινες καὶ ἐσώθησαν λ. si qui etiam 7, 9, 22. ὡς, εἴ τι καὶ μυθῶδες λέγοιεν, si quid etiam 1, 1, 2. † καὶ praemisso, in med. orat. cum ind. καὶ εἴ τις ἦν κόσμος, et, si quod esset ornamentum, 7, 3, 13. tum si quis 7, 7, 7. †† καὶ εἴ τινες - προσέθεντο λ. et quicunque - 3, 4, 16. et si qui 4, 9, 13. 6, 9, 13. sq. et si quae 7, 12, 12. 8, 7, 4. et si qua 7, 2, 10. †† et qui 5, 5, 13. †† tum eos, quicunque 6, 7, 17. tum si qui 7, 2, 3. καὶ εἴ τι σύμβολον ἔφερον λ. et quodcunque - 2, 13, 19. atque etiam quidquid 4, 6, 7. et quidquid 4, 8, 21. 8, 4, 22. et si quid 5, 4, 12. et si quae pars corporis 8, 4, 29. 3, 9, 10. atque si quae 2, 11, 13. 7, 3, 12. c. opt. καὶ εἴ τι - εἴη, et, si quid 4, 12, 12. 8, 7, 16. †† sine verbo diserto, καὶ εἴ τι - ἀνάθημα τίμιον (ἦν), et omne donarium 5, 6, 20. D) c. negat. μὴ, c. ind. impf. s. aor. εἰ μὴ κατῄσχυνεν, nisi contaminasset 1, 17, 27. plusqpf. εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ -, nisi male audivisset 6, 9, 17. 7, 3, 1. — fut. καὶ, εἰ μὴ φυλάξῃ λ. ac, nisi caveris 1, 9, 10. 1, 13, 6. 4, 15, 15. cum opt. εἰ μὴ προὔπάρχοι λ. nisi prius adsit 1, 4, 10. c. inf. οὐκ - εἰ μὴ ἐκ τοῦ ἁρπάζειν λ. nisi ex rapiendo 2, 3, 23. †† cum particip. οὔτε τις αὐτῷ ἄλλως προσῄει, εἰ μὴ πρότερον ἀποθέμενος - ἐρευνηθείς τε, nisi prius deposito - 5, 5, 11. nisi prius deponens - exploratus que s. nisi prius deposuisset - exploratus que fuisset. †† c. adv. τὸ ἄγαλμα, μὴ κινηθὲν, εἰ μὴ, ὅτε λ. nisi cum 5, 6, 7. nisi tunc cum - †† diremtum, ab init. enunc. cum ind. fut. εἰ δὲ μὴ φθάσεις, διαφθαρεῖς, quodsi non praevenies: actum de te est 1, 9, 11. sed s. et nisi †† sine v. diserto, εἴ τι ἐπεῖγον εἴη, δηλῶσαι αὐτῷ, εἰ δὲ μὴ (εἴη ἐπεῖγόν τι,) διοικῆσαι λ. sin minus, 4, 12, 12. E) εἰ μὲν οὖν τιμωρίαν ζητεῖτε, quodsi supplicium quaeritis, 2, 13, 11. igitur si quidem εἴ περ γένοιτο, si (quidem) contingat, 8, 8, 12. — εἴ ποτε φατρῇ λ. si quando 1, 7, 9. 2, 8, 18. † 4, 1, 9. e. F) c. τε, duabus vocibus, (de unius vocis εἴτε bis que posito v. suo loco,) in med. orat. c. pron. εἴ τε τινὲς λ. - καὶ λ. si qui 3, 2, 18. tum si qui - tum missos rel. v. ὑποδεχ. †† sine v. diserto, ab init. enunciat. εἴ τε τινὲς καρποὶ (εἰσὶ,) tum etiam quicunque fructus 4, 2, 16. rursus in orat. med. εἴ τε τι ἦν - λείψανον λ. tum si quae 2, 14, 12. εἴ τε τι πρότερον - πέπρακται, et quae antea gesta sunt 5, 7, 18. G) c. pron. solo, in

Digitized by Google

med. orat. c. opt. εἴ τις - φανείη, si quis 2, 13, 18. πλὴν εἴ τις - λογίζοιτο 4, 5, 3. † εἴ τινι δόλῳ λ. si per fraudem (quam) 8, 8, 3. εἴ τινα ἐκπέμποιεν λ. cum aliquem mittunt 3, 11, 19. εἴ τινες ἢ στρατιωτῶν λ. si qui 7, 4, 10. εἴ τι - λέγοιτο λ. si quid 2, 9, 15. 6. 3, 6. εἴ τι μέμφοιντο, si qua desiderarent, 6, 9, 2. εἴ τι τολμῷεν. si quod 8, 3, 3. c. ind. εἰσόδους, εἴ τινες ἦσαν λανθάνουσαι, si qui essent rel. 2, 1, 9. εἴ τινας περίκεισθε ἐσθῆτας, quibuscunque amicti estis vestibus, 2, 13, 17. εἴ τι - ἦν, si quid esset rel. 1, 15, 9. εἴ τι ὑπωπτεύετε, si quid suspicamini, 2, 5, 12. e. sine v. diserto. εἴ τι λόγου καὶ μνήμης ἄξιον (ἢ f. εἴη,) si quid sit rel. 2, 15, 13. e. †† per notiones singulares, ὡς μηδὲ, εἰ βουληθείη τις, δύνασθαι λ. si voluerit quis, 2, 10, 11. si etiam, etsi etiam, si vel maxime; c. opt. c. ind. δῆμον, εἴ τις καταλέλειπτο λ. populum, si qui relicti erant, 8, 4, 13. si quidem, si tamen, si alias; c. opt. ὁ πόλεμος, εἴ τις οὕτως αὐτὸν καλεῖν βούλοιτο, si quis ita id appellare velit, 7, 8, 17. ἀπόπειραν πειρᾶσθαι, εἰ δύναιτο λ. an posset 3, 5, 7. διαλεξομένους, εἰ ἄρα πείσαιεν αὐτοὺς, si forte possent persuadere (iis,) 3, 3, 1. †† p. ὅτι, Lat. *quod*, c. ind., post subst. φθόνος - αὐτοὺς - παρώξυνεν, εἰ δὴ ἔμελλον λ. si 1, 10, 15. post adi. οὐδὲν παράδοξον, ἄνθρωπον ὄντα εἰ τελευτὴ κατέλαβεν, nihil mirum, si 2, 5, 11. cum opt. οὐ πάνυ τι δεινὸν νομίζων, εἰ δέοι λ. si 7, 5, 18. rursus c. ind., post verbum, μὴ θαυμάζετε, εἰ τὸ ἡμέτερον σῶφρον τραχὺ αὐτοῖς δοκεῖ, si 2, 8, 14.

εἰδέω, trop. de animo, universe, cum accusativo rei, μηδὲ αὐτοῖς διέφερε, ταῦτ' εἰδέναι, scire, 2, 1, 4. πρὶν τὸ ἀκριβὲς εἰδ. priusquam sciret 7, 7, 4. nominatim particip. ἅπερ εἰδὼς, quod sciens, 1, 6, 26. 2, 8, 1. εἰδ. τοῦτο, hoc cum sciret, 3, 2, 9. cf. 1, 9, 21. 3, 11, 17. οὐκ εἰ. τὴν λ ignarus 4, 9, 1. τὸ - οὐκ εἰδότες, ignorantes 4, 4, 10. τὴν - εἰ. scientes 7, 4, 4. οὐκ εἰδόσιν, ἃ φέρουσι, ignaris, quid ferrent, 4, 12, 10. †† ἐν εἰδόσι μὲν ὑμῖν - τὴν λ. apud vos gnaros rel. 5, 1, 3. †† c. dupl. rectione, tum acc. subst. rei, tum particip. p. inf. εἰδώς τε αὐτοῦ τὸν θυμὸν -, καὶ πρόφασιν αὐτῷ εὔλογον ὑπάρξουσαν, gnarus que eius furoris, atque caussam ei probabilem datum iri, 4, 12, 15. †† c. particip. mero, p. inf. εἰδὼς, ἀδύνατον ὄν, intelligens, se non posse rel. 3, 12, 2. εἰ. μισουμένην, sciens, eam - invisam, 7, 6, 6. — τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα εἰδυῖα ἀγαπῶντα τὸν λ. cum sciret, eum diligere - 1, 8, 9. ᾔδει γὰρ ἀλγοῦντας ἐπὶ τῇ λ. sciebat enim eos dolere rel. 7, 1, 10. 7, 6, 10. 8, 8, 11. ἐκείνοις ἐπιβουλεύοντα ᾔδεσαν τὸν λ. sciebant insidiari 2, 2, 6. μόνην ᾔδ. ἑαυτοῖς σωτηρίαν ὑπάρχουσαν, norant sibi dari 7, 5, 1. ᾔδ. γὰρ αὐτὸν οὔτε φεισόμενόν τινος, sciebant enim, illum - parsurum 7, 10, 2. †† c. pron. in orat. contracta, ὃν ᾔδει ἔπαρχον ὄντα, quem sciebat praefectum esse, 2, 1, 13. 7, 4, 4. 7, 6, 1. οὓς ᾔδεσαν πεπονθότας τὰ λ. quos sciebant passos esse rel. 7, 4, 7. † ὅσους ᾔδ. ἐκείνῳ φίλους, quos sciebant ei amicos, 1, 13, 11. ubi suppl. particip. ὄντας, ni velis, esse c. dupl. acc. pers. et quidem in postr. cum subst. pers. †† c. inf. ὃ περ ᾔδ. πάλαι μὲν εὔχεσθαι, quod sciebant optari 7, 5, 1. e. †† cum praep. ἐκεῖνος ὑπὸ δέους καὶ ἀγνοίας οὐκ ᾔδει τὸ λ. nesciebat ib. 10. †† c. coni. ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδώς, ignarus 2, 12, 3. οὐκ εἰδότες, ὅτι λ. ignari 2, 3, 23. εἰδ., ὡς λ. scientes, rel. 8, 3, 13. ††† c. nominativo particip., p. inf. et acc. ᾔδει γάρ, οὐ μικρᾶς δυνάμεως δεόμενος, sciebat, - sibi opus esse rel. 2, 14, 14. †† c.

acc. rei, in opp. *μεταπίμπεται αὐτὸν, οὐδὲν μέντοι εἰδότα τῶν –, οἰόμενον δὲ*, scientem, 1, 13, 6. per notiones singulares. *οὐκ εἰδότες τῶν ποταμῶν τὰ σφοδρὰ ῥεύματα, οἰόμενοι δὲ λ.* ignari 8, 4, 6. — † *μηδ' εἰδέναι φάσκων τὰ λεγόμενα*, nec scire se dicens rel. 3, 12, 9. intelligere, perspicere. † de doctrina et arte, *οὐ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἤθελεν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα*, scire 4, 12, 5. †† simul c. adv. *πρότερον μὲν τοξεύειν μόνον ᾔδεσαν*, usum arcus norant 3, 4, 10. ubi inf. p. subst. *τὴν τοξικὴν*, ††† trop. simul c. dat. pers. *θεοῖς εἰδέναι χάριν*, agere gratias 4, 5, 15. *αὐτῷ χ. εἰδότα*, grat. se habere 6, 1, 2. † *χ. οὐκ ᾔδεσαν* (*αὐτῷ*) gratiam non habebant, 2, 11, 14. nostrat. Dank *wissen*. — Med. c. acc. rei, *πράξεις βασιλέων, ἃς αὐτὸς οἶδα*. novi, 2, 15, 12. ††† simul c. coni. et inf. *τίς γὰρ αὐτοῦ τὸ ἁβροδίαιτον οὐκ οἶδεν, ὡς χρυσοῖς αὐτοῦ μᾶλλον ἁρμόζειν τὸν βίον, λ.* quis eius luxuriam ignorat talem esse, ut rel. 3, 6, 15. ubi post *οἶδ.* melius punctum interrog., nec c. v. *οἶδ.* copulabitur *ὡς*, sed per se capietur, p. *ita, at.* †† c. nominat. particip., p. inf. et acc. *ἄπιστα μὲν οἶδα – λέξων λ.* Incredibilia me scio dicturum 7, 8, 6.

εἶδος, trop. de re, c. gen. rei, *οὐδὲν παρελείπετο εἶδ. πολιορκίας*, genus 7, 9, 8. 8, 4, 18. *πάντα εἴδη ἐπιβουλῆς ἐξήρτυον* 4, 4, 3. — *εἰς εἶδ. τιάρας λ.* formam 5, 5, 4. species.

εἴδω, phys. de oculis, cum acc. rei, *οὐδέ τις εἶδεν ἀκόντιον δεύτερον*, vidit, 1, 15, 7. *οὐδὲν παράδοξον εἶδον οἱ Ῥωμαῖοι*, viderunt 5, 5, 14. *ὡς – μηδὲν ἰδεῖν περιττὸν ἀκόντιον*, ut viderent, 1, 15, 13. *σκῦλα τῶν πατρίδων ἰδ.* videre 7, 3, 15. *ὅπερ ἰδών, λ.* qua visa 3, 12, 22. *ὅπερ ἰδόντες*, quo animadverso 3, 3, 12. *τὰ – λείψανα ἰδόντι λ.* intuenti 3, 1, 15. † c. adiuncto modi e nominat. adi. *πρῶτοι ἰδόντες τὸ λ.* conspicati 4, 15, 13. † it. c syn. dupl *θεάσασθαι, ἃ μήτε εἶδον, μήτε ὄψονται*, quae nec vidissent, 3, 8, 19. †† simul c. praepp. et opp. *ἃ μετὰ τὴν Μάρκου τελευτὴν παρὰ πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον εἶδόν τε καὶ ἤκουσα*, vidi 1, 2, 10. simul c. adv. *ὃ πρῶτον καὶ μετὰ τὴν ἄφιξιν εἶδον οἱ ἄνθρωποι*, viderunt 1, 14, 7. *ἔσθ' ὅπου καὶ χλεύης εἴδομεν ἀξίας εἰκόνας ἐν γραφαῖς*, vidimus 4, 8, 4. sed c. adv. solo, in orat. contracta, *τότε εἴδομεν* (*ταῦτα*,) *ὅσα ἐν γραφαῖς ἐθαυμάζομεν* 1, 15, 9. † simul c. affini subst. *τότε σκυθρωπὸν εἶδεν ὁ δῆμος θέαμα*, vidit ib. 15. † it. c. syn. v. *μὴ τὸ σχῆμα ὀφθὲν εὐθὺς λυπήσῃ τοὺς ἰδόντας* (*αὐτό*.) spectantes 5, 5, 9. †† c. acc. particip. p. inf., tum rei, *ὡς εἶδε πᾶσαν τὴν πόλιν πεπληρωμένην λ.* videns – oppletam 4, 9, 7. tum pers. *ἰδὼν αὐτὸν μεμονωμένον*, videns eum solum 4, 13, 11. *ἀνῃρημένον ἰδόντες*. quod occisum viderent, 1, 13, 10. c. acc. pers. mero, *ἦν γοῦν ἰδεῖν γεγυμνωμένους τοὺς στρατιώτας λ.* cernere 8, 4, 28. † simul c. adv. *εἰ δύο ἢ τρεῖς ὁπλίτας ἴδοιεν μόνον λ.* conspexerint 7, 8, 13. †† *ὡς ἂν ἐπελθὼν ἕκαστον ἴδῃ, πῶς ἡλικίας ἔχοι λ.* consideraret 4, 9, 9. simul c. praep. *αὐτὸν ἐν ἱερῷ ἠξίουν ἰδεῖν*, videre 5, [illegible] 2. †† trop. de re, cum acc. pers. dupl. et adv. *ὁμοῦ με εἶδεν ἥλιος ἄνθρωπον καὶ βασιλέα*, 1, 5, 15. ††† de pers., c. rectione dupl., per pron. relat. et per acc. rei. *ἵνα αὐτὸς* (*ὁ δῆμος*.) *οἷόν περ ἐδείκνυεν αὐτοῦ τὸν θυμόν, ἴδῃ καὶ τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργήν*, ut qualem ostenderit excandescentiam suam videat et – 3, 8, 3. ut *ipse* populus *videat*, qualem *suam* iram *ostenderit* Severus erga Albinum ipsum, capite truncato et cruci affixo, *et* simul *iram* adversus *illos*, Albini fautores.

εἶθ' v. εἶτα et εἶθ' v. εἶτε.

εἰκὸς, p. adi., trop., de re, cum inf., ſine diſerto v. ſubſt. ποθεῖν μὲν σε τὴν πατρίδα, εἰκὸς. (ἐςὶ.) minime miraudum 1, 6, 12. veroſimile eſt, conſentaneum, par, decens. it. c. adv., in orat. med. τὸν Λαῖτον μόνον, ὡς εἰκὸς (ἐςὶ,) μνησικακήσας διεχρήσατο, ut videtur, 3, 7, 11. † neutr. plur. p. adv. ἤλπιζον - εἰκότα, veriſimilia 8, 1, 16. veriſimiliter, probabiliter, non ſine cauſa; i. q. iam ſq. adv.

εἰκότως. trop. c. variis v. 1) affectuum, ἀμοιβαίαν εὔνοιαν εἰ. ἤλπικα, merito 1, 4, 6., ἐδεδίει τὸν δῆμον, iure 2, 6, 16. ἐταράττοντο, mer. 2, 11, 10. ἂν ςέργοιτε αὐτοκράτορα, mer. 1, 5, 16. ἀγανακτῆσαι τότε εἰ. mer. 3, 3, 5. quo ſolo loco poſtponitur. — ὠργίζετο 7, 10, 2. 2) ſenſuum, εἰ. ἐτιμᾶτο, mer. 2, 7, 16. — τὴν δειλίαν, εἰ. κατεγνωσμένην 7, 1, 14. 3) dicendi, ἂν καὶ συμφοιτητὰς ἀποκαλοίμην, mer. 1, 5, 11. ἀναπεισθεὶς 2, 7. 1. poſt βοῆς, quanquam et referatur ad claſſem primam. †† εἰ. οὐχ ὅμοια γέγονε τὰ ἐπιτηδεύματα, mer. 1, 1, 10. qui locus pertinet ad claſſ. ſecundam, et ad iudicium hiſtorici.

εἴκω, phyſ. de perſ in pugna, c. opp. ἐπ' ὀλίγον ἀντισχόντες, εἶξαν, ceſſerunt 3, 7, 13. e campo et loco.

εἴκω, trop. de perſ., med. particip., c. dat. perſ. ὁ δῆμος, ἐνθουσιῶντι ἐοικὼς, λ. ſimilis 2, 2, 3. ἐνθουσιῶσιν ἐοικότες, ſimiles 2, 6, 1. † abſ. neutr. plur. ἐοικότα ἐλπίσαντες, veriſimili ſpe ducti 4, 9, 10. p. adv. i. q. ſupra εἰκότα.

εἰκὼν, phyſ. de re, in numis, c. gen. perſ., νομίσματα, ἐντετυπωμένα τὴν ἐκείνου εἰκόνα, imaginem 1, 9, 17. in ſtatua, c. gen. rei, ἀγάλματος κολοσσιαίου, ὃ περ σέβουσι Ῥωμαῖοι. εἰκόνα φέρον ἡλίου, effigiem 1, 15, 19. † c. gen. perſ. ἄγαλμα, θεοῦ φέρον εἰκόνα, imag. 5, 3. 10. εἰκόνα ἡλίου ἀνεργαςον εἶναι θέλουσιν ib. 11. in picta tabula, εἰκόνα μεγίςην γράψας παντὸς ἑαυτοῦ. im. 6, 5, 11. abſ. ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς συγκλήτου τόπῳ τὴν εἰ. ἐνα ἀνατεθῆναι ib. 12. ταύτην τὴν μάχην - γραφῆναι κελεύσας μεγίςαις εἰκόσιν ἀνέθηκε λ. 7, 2, 15. † εἶθ' ὅπου καὶ χλεύης ἰσμεν ἀξίας εἰκόνας ἐν γραφαῖς 4, 8, 4. †† c. adiuncto ſubſt. τὴν εἰκ. ὕςερον καθεῖλεν ὁ σύγκλητος μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τιμῶν, tabulam 7, 2, 16. in vexillis, c. gen. p. τὰ σημεῖα ἄραντες, καὶ τὰς ἐκείνου εἰκόνας ἀποκαταςήσαντες, imag. 2, 6, 17. orbiculos, in quibus imago inſculpta et expreſſa. abſ. τὰς εἰ. ἐκ τῶν σημείων κατασπῶσι 8, 5, 22. in cera, κηροῦ πλασάμενοι εἰκόνα, πάντα ὁμοίαν τῷ λ. im. 4, 2, 3. ἡ εἰ. ἐκείνη ἐν σχήματι νοσοῦντας πρόκειται ὠχριῶσα ib. 4. in larvis, c. gen. p. προσωπεῖα, εἰκόνας ἔχοντα τούτων. ὅσοι λ. im. omnium, qui ib. 19. in aëre, Ἀπόλλωνα, οὗ καὶ τὴν εἰ. ἔλεγόν τινες φανῆναι πολλάκις ἐν ἀέρι, ὑπὲρ τῆς πόλεως μαχομένην, ſimulacrum 8, 3, 20. †† in corpore, τὰ σώματα ςίζονται γραφαῖς ποικίλων ζώων παντοδαπῶν εἰκόσιν, im. 3, 14, 13. ubi leg. γρ. ποικίλαις, ζώων παντ. εἰ. vel ζώων τὸ εἰκ. Pro ſtatua, c. gen. rei, μένει καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ ἡ τοῦ ὀνείρατος εἰκὼν μεγίςη, χαλκοῦ πεποιημένη, imago, 2, 9, 8. c. gen. perſ. πραθέντες (ὑπὲρ τῶν τειχῶν) τὰς εἰ. Μαξίμου καὶ Βαλβίνου, ςεφάνοις καὶ δάφναις κεκοσμημένας, im. 5, 6, 4. †† ἐβούλετο - καὶ τὰς εἰ. αὐτῷ φόβον ἀπειλεῖν, imagines ſuas 1, 14. 19. ubi dat p. gen. αὐτοῦ et ſq. τὸν ἀνδριάντα - καθελοῦσα ἡ σύγκλητος, ἐλευθερίας εἰκόνα ἱδρύσατο, im. †† c. aliis ſubſt. ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες. τιμαί τε πᾶσαι αὐτοῦ κατεσπῶντο, im. 7, 7, 3. τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων καὶ εἰ. 4, 8, 3. τὰς μὲν τοῦ Μαξι-

μένου τιμὰς καθῄρουν, εἰκόσι δὲ καὶ ἀνδριάσι Γορδιανοῦ τὰς πόλεις ἐκόσμουν, im. 7, 5, 19. εἰκόνας καὶ ἀνδριάντας (αὐτοῦ) ἐν πάσαις πόλεσιν ἀναςῆναι 4, 8, 2. 14. Κομμόδου τὰς τιμὰς καὶ τὰς εἰ. — ἀνανεώσασθαι, ſtatuas 2, 6, 15. †† τὰ πολλὰ - δημοσίαις ἀνέθηκεν εἰκόσι, im. 2, 9, 6. ἀπείκασεν ἄν τις τὸ μειράκιον Διονύσου καλαῖς εἰ. 5, 3, 14. utr. loco ambigue, ſtatua, au pictura. ††† de animo, c. gen. rei, τοιαύτας τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, im. 1, 3, 11. exempla, genera. †† ἐν εἰκόνι ἐλευθερίας ἐβίωσαν ἐκείνου τοῦ ἔτους, in quadam im. 5, 2, 5. ſimulacro, ſpecie: ἐν εἰ. βασιλείας τελευτήσας 7, 9, 21. abſ. ὡς ὄψιν καὶ τύχην ἔχειν πρὸς ὀλίγον, ὥσπερ ἐν εἰ., τῆς Ῥώμης τὴν Καρχηδονίων πόλιν 7, 6, 4.

εἰλέω, phyſ. de perſ. c. rei et acc. et abl. εἰλήσαντες ςρωμνῇ τινι — τὸ σωμάτιον, involutum corp. 2, 1, 2.

εἰμὶ, ſenſu vulgari, c. dupl. nominat. ſubſt. de perſ., c. adv. ὁ μὲν πατὴρ ὀπαδὸς ἤδη καὶ σύνεδρός ἐςι θεῶν, eſt 1, 5, 17. c. mero Nominat. iſto, οἱ δὲ - χάριτος ἀιδίου εἰσὶ χρεῶςαι, ſunt 5, 1, 13. — λόγων ἀρχαιότητος ἦν ἐραςὴς, erat 1, 2, 4. πατὴρ ἦν τῆς λ. 2, 6, 12. ἦν ἐκείνη θυγάτηρ τοῦ λ. 3, 10, 10. de re, ἔθος ἐςὶ et ἦν v. ſupra in ἔθ. - ἔςω πάντων ἀμνηςία, ſit 8, 7, 18. eſto. — Φοβηθέντες, μή τις ἄρα δόλος εἴη, ſit 2, 6, 13. εἴ τις ἦν κόσμος δημοσίων ἔργων, eſſet 7, 3, 13. εἴ τινες ἦσαν ξύλων ἐξοχαὶ, eſſent, 7, 12, 12. οὐδέ τις ἦν Φειδὼ ἡλικίας λ. nec ulli parcebatur aet. 4. 6, 1. ξύλων ἦν ἀπορία, erat 8, 4, 9. ἀνάγκη ἦν συνῆσθαι 8, 6, 2. ἦν εἰρήνης - διάθεσις ib. 9. οὐδέ τι δέος ἦν ἀπὸ Βρεττανίας, neque ullius metus impenderet 2, 15, 10. ſimul c. adv. πάλιν τυραννίδος ἦν δέος, exiſtebat 2, 6, 4. † εἴ τινα ἦν χρήματα, eſſent 2, 11, 13. 7, 3, 12. c. adi. ὅτι - ὑμῶν σοφίᾳ κρείττους ἐσμὲν, nos eſſe 2, 13, 10. ἐπὶ τηλικούτοις ἁμαρτήμασι μυρίων ἄξιοι θανάτων ἐςὲ, eſtis ib. 14. τὰ σώματα οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι - μεγάλοι εἰσὶ, ſunt 2, 9, 15. 3, 14, 14. προὔλεγον, ὅτι ἄρα εἴη ἀνὴρ πολύτροπός τις, eſſe 2, 14, 9. βαρὺς - ἦν, erat, 1, 9, 15. 3, 13, 5. ἦν ἐκεῖνος εὐγενέςατος 2, 3, 9. μέτριος καὶ ἰσότιμος ἦν 2, 4, 18. Φοβερὸς - 3, 11, 4. 7, 1, 26. αὐτὸς ἦν νέος λ. 5, 5, 1. ἦν - τοῖς ὡσὶ κοῦφος λ. 7, 3, 7. Λίβυς κἀκεῖνος ἦν 3, 10, 11. †† νοῆσαι - εὐφυὴς ἦν 4, 7, 2. †† πλείςων ἦν χρημάτων ἀνάπλεως 5, 3, 5. ὅσοι ἦσαν πλούσιοί τε καὶ εὐγενεῖς, erant 1, 8, 4. οἱ μὲν - ὄχλῳ πλείους ἦσ. 7, 9, 11. †† ſimul et c. ſubſt. εἰ παρθένος εἴη καὶ ἁγνὴ, ſit 1, 11, 12. 5, 3, 18. i. 7, 2, 3. i. — it. de re, ςενωποὶ εἰσι χειροποίητοι 8, 1, 14. τὴν κεφαλὴν ἀνεσκολοπισμένην, ὡς περίοπτος εἴη, ut conſpiceretur 8, 6, 16. — μή τινες ἐνέδραι - κρύφιοι εἶεν, occultarentur 8, 1, 2. οὐ - ῥᾳδία ἦν ἡ τροπὴ 3, 7, 7. 5, 4, 6. † ἡ πόλις - πολυάνθρωπος ἦν, abundabat 8, 2, 6. ὧν ἡ - χώρα - οὐκ ἦν εὔφορος, quas - non ferret, ib. 7. ἄπορος ἦν ἡ διάβασις τῷ ςρατῷ, non poterat tranſire exercitus, 8, 4, 4. c. adv. ſimul, πολλὴ ἦν - ἀρχὴ τότε 2, 7, 7. ὧν αἱ ἀκμαὶ ἦσαν μηνοειδεῖς, erant 1, 15, 11. εἰςόδους, εἴ τινες ἦσ. λανθάνουσαι, eſſent 4, 1, 9. 7, 2, 10. † ἐβόων, ὡς ἐξάκουςα εἴη, ut exaudiri poſſent 8, 3, 6. ὁπηνίκα ἂν τὰ τῆς βασιλείας μετέωρα ᾖ, quoties imper. ſuſpenſum eſt, 2, 12, 7. πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱερῶν 1, 14, 4. εἴ τι πρότερον ἄγνωςον ἦν, ignotum eſſet, 1, 15, 9. 2, 1, 11. 4, 7, 14. 8, 4, 29. † εἰ καὶ βασιλείας - ἦν ἀλλότρια, erant 1, 15, 14. 2, 3, 4. c. pron. relat. ὅ περ ἐςὶ σύμβολον λ. quod (quidem) eſt 7, 6, 4. τὸν ςρατιωτικὸν ὅρκον, ὅς ἐςι - μυςήριον, militari ſacramento, quod eſt λ. 8.

7, 8. †† c. v. alio indicat. ſimul, *οὐδ' ἔςιν οὕτω μέγα ἀξίωμα, ὃ μὴ - ὑπάρχει παῖξαι*, neque eſt -, cuius non liceat 1, 10, 12. *οὔτε - τὶς - ἐςιν, ὅς μὴ - πέμπει*, neque - eſt, quin mittat 4, 2, 17. - *εἰσὶ δ' οἳ - παρέδωκαν*, ſunt -, qui tradiderint 1, 1, 3. 7. — *οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων, ὅς - ἐδέχετο*, erat, qui - exciperet 1. 4, 20. 2, 8. 12. 6, 4, 4. 8, 6, 17. *ἦσαν δέ τινες, οἳ - ἀνακεχωρήκεσαν*, erant, qui receſſerant, 1, 3, 13. 2, 14, 9. † *ἦν ἐν τῷ ςρατῷ χιλίαρχος, οὗ πατρὶς ἡ Ἀκυληία ἦν* 8. 3. 2. † c. adv. relativ. *οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος, ὅπου μὴ - ἐξέτειναν*, quo non - protulerint 2, 11, 8. *οὐδέ τις ἦν οὕτως ἄχρηςος ἡλικία, ὡς μὴ μετέχειν λ.* quae non particeps eſſet 8, 4, 21. †† c. artic. et particip. *ἔτι τε αὐτὸν καὶ πολλὰ ἦν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν ἀναπείθοντα*, ac praeterea multa (etiam) erant, quae ipſum impellerent ad 3, 11, 2. *ἦν δὲ αὐτὸν τὰ ἀναπείθοντα οὐ μικρὰ εἰς ἐπιθυμ. λ.* erant autem, quae ipſum impellerent, non parva ad 6, 2, 16. † c. pron. quantit. de perſ. *τοσοῦτος ἦν ὁ Μαξιμίνου Φόβος, ὡς λ.* 7, 8, 4. it. de re, *τοσαύτη τὶς ἦν - ἡ Φιλοχρηματία* 7, 3, 6. †† c. pron. demonſtr. de perſ. *τὰ μὲν οὖν πολεμικὰ τοιοῦτος ἦν* 7, 3, 1. †† de re, *τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥωμαίων πόλιν τε καὶ γνώμην τοιαῦτα ἦν*, ac ſtatus quidem Romanae civitatis animus que talis erat, 7, 7, 15. *καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην τοιαῦτα ἦν*, ac Romae quidem talis ſtatus rerum erat, 7, 12, 17. †† c. pron. interrog. *οἱ δ' οὐ πάνυ τὸ ἐκΦερόμενον, ὅ τι ποτ' εἴη, ἐπολυπραγμόνουν*, quid eſſet, quod exportaretur, 2, 1, 4. *τί γὰρ ἦν ὄΦελος βαρβάρων ἀναιρουμένων, λ.* quid enim proderat, barbaros interimi, 7, 2, 2. *οὐκέτι διεκρίνοντο, τίνες ἦσαν οἱ Φθεγξάμενοι*, haud iam diſcernebant, qui fuiſſent locuti 4, 6, 12. — † c. adv. interrog. *ἐκεῖ ἡ Ῥώμη, ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ᾖ*, ubicunque imperator fuerit 1, 6, 14. *διηπόρουν, ποῦ ποτε ἄρα εἴη*, ubi (tandem ſcilicet ſ. igitur) eſſet, 5, 4, 16. ſed c. adv. loci, de perſ. *ΚτησιΦῶντι, ἔνθ' ἦν ὁ βασιλεὺς*, ubi erat 3, 9, 18. it. de re, *τὴν Ῥώμην, ἔνθα ἡ βασίλειός ἐςιν ἑςία*, ubi eſt 2, 10, 18. *ΚτησιΦῶντα - ἔνθα ἦν τὰ βασίλεια τοῦ λ.* ubi erat ſedes regia 3, 9, 16. *κάλπην, ἔνθα ἦν τὰ Σεβήρου λείψανα*, ubi erant Sev. reliquiae, 4, 1, 6. *ὅτε ἦν νέος* 5. 7, 11. *οἵ τινες ἦσαν ἐκεῖ*, erant 7, 6, 3. *εἴ τι τῶν πυλῶν ἔξωθεν ἦν* 8, 4, 22. *δεῖν αὐτὸν ἔνδον εἶναι* 3, 12, 15. *πολλῶν ἔνδον ὄντων*, quod multi intus eſſent, 8, 3, 17. † c. adv. temp. ſimul, *ἤδη οἱ πολέμιοι ἔνδον ἦσαν* 2, 12, 3. † c. praepp., ex ordine elementari, a) *ἄνευ ὅπλων ὄντες*, quia erant inermes, 7, 11, 9. †† b) c. gen. perſ. *ἐκ τῶν τῆς συγκλήτου ἐπισήμων ἦν* 1, 7, 6. *e* ſenatus *primoribus* ipſe *erat*; ubi tamen potior eſt ellipſis pron. *εἷς* ſ. *τὶς*, ut Lat. *unus ex* rel. ſed c. gen. rei, *ὄντα με ἐκ τῆς ἱππάδος τάξεως* 5, 1, 10. *me*, qui *ſum* ex *equeſtri* ordine *unus* ſ. *aliquis*; iterum ſupplendo pron. *ἕνα* ſ. *τινά*. Sic et *ἀνὴρ τὸ μὲν γένος τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπατριδῶν*, vir generis quidem ex Senatorio ordine patricii, 2, 15, 2. unus patriciorum e ſenatorio ordine; ſ. patriciorum, qui ſunt ſimul in ſenatu ſ. ſenatores ſ. inter ſenatores. † *ὃ γὰρ ἦν μόνον ἐκ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ ποτὸν, λ.* nam qui ſuppetebat unice ex praeterfluente fluvio potus, 8, 5, 17. †† *εἴ τινες ἦσαν ςέΦανοι χρυσοῦ ἐξ ἀναθημάτων*, ſi quae eſſent coronae aureae in donariis, 8, 7, 4. ubi pr. *ἐξ* pendeat etiam e ſubſt. *ςέΦ.* — c) c. *ἐν* et ſubſt. rei, trop. ſ. phyſ., de perſ. *οἱ ἐν ἀκμῇ ὄντες*, qui aetate vigetis, 6, 3, 12. *οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες*, qui dignitate pollebant, 2, 6, 5. cf. et v. *ἀξ.* - *ἀπὸ τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων*, ex

Digitized by Google

magistratum gerentibus, 2, 12, 16. ἐν ἀπογνώσει ἦν, in desperatione erat, 2, 11, 12. cf. v. ἀπ. - ἦσαν ἐν ἀθυμίᾳ καὶ ἀπ. erant in anxietate et desp. 3, 3, 8. ἐν ἀφασίᾳ ἦν καὶ ἀπορίᾳ τοῦ πρακτέου, incertus erat et ignarus rel. 4, 14, 1. cf. ἀφ. - αὐτὸς ἐν δέει ἦν, in metu erat 7, 9, 8. ἐν ταραχῇ ἦν, in perturbatione erat 3, 1, 3. 2, 12, 4. cf. ταρ. - ἦν ἐν μεγάλαις φροντίσι, in m. solicitudine erat, 7, 8, 1. μετὰ τὸ - εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ βίῳ, cum viveret securam vitam. 3, 7, 11. ὅτι - εἴη οὐκ ἐν ὀλίγῳ κινδύνῳ τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη, esse in periculo - 6, 7, 5. ὅθεν ἐν - πάντων σπάνει ἦσαν, in omnium rerum penuria erant, 8, 5, 16. 8. δοκοῦντι ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων εἶναι, qui abundare pecunia existimabatur, 2, 6, 9. τοὺς παῖδας αὐτῷ - μὴ εἶναι ἐν ἑτέρου ἐξουσίᾳ, ut non essent in alterius potestate, 5, 2, 9. ἐν ὅπλοις εἰσί, in armis sunt, 1, 13, 5. habent s. tenent arma, armati sunt; — simul c. adv. temp. ὡς ὁ στρατὸς ἤδη ἐν ὄψεσιν ἦν, in conspectu fuit, 6, 9, 10. de re, οἰόμενοι, ἐν πλήθει ὄχλου, οὐκ ἐν εὐταξίᾳ στρατοῦ, τὸ εὔελπι τῆς νίκης εἶναι, in - spem victoriae sitam, 7, 9, 8. † τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν ἀνέσει τοῦ πολέμου οὔσης, vacuo a pugna die (illo) 8, 5, 19. † simul c. dat. pers. οὔσης σοὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐν συνηθείᾳ, cum sit tibi eius lectio consueta, 2, 1, 23. nominatim c. subst. loci. εἴ τι ἦν ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ τοῦ στρατιωτικοῦ λείψανον, erant in - reliquiae, 2, 14, 12. πάντα, ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει λ. 8, 1, 9. οὔτε νεῶν οὐσῶν ἐν ταῖς - ὄχθαις, neque navibus suppetentibus in 7, 1, 17. rursus de pers. ἦν τις ἐν τῷ στρατῷ, erat in 6, 8, 1. 8, 3, 2. ὄντος αὐτοῦ ἐν Ἰλίῳ, morante eo ad Il. 4, 8, 11. (simul c. adv. temp. αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν τῇ βασιλείῳ αὐλῇ, eo adhuc manente in 2, 12, 8.) - τὸν ὄντα ἐν τῇ β. α. ipsum constitutum in 3, 7, 19. οἱ ὄντες ἐν τοῖς βασιλείοις, qui erant in 4, 6, 1. ὄντας ἐν Ῥώμῃ, qui in urbe (Romana) erant 8, 8, 10. οὖσαν ἐν Σικελίᾳ degentem in 4, 6, 7. — † c. pron. simul, tum relat., de re, τὸν σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν, ἐν αἷς ἦν καὶ - γράμματα, in quibus erant 4, 12, 11. de pers. οἱ νεανίαι, ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος Παιόνων μάλιστα, quorum vulgus constabat ex Pannoniis - 6, 8, 7. tum demonstr. plur. neutr. abl., de pers. Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν, in his erat, 6, 7, 20. 7, 7, 9. his occupatus erat; haec agebat; it. de re, τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τ. ἦν, Africa in hoc statu erat, 7, 9, 25. τὰ μὲν οὖν κ. τὴν Ἀκυληΐαν ἐν τ. ἦν. Aquileia in his erat, 8, 6, 10. conditio urbis haec erat. d) ἴστε ἔξω πάσης ὄντα με ὑποψίας, extra omnem me esse suspicionem, 2, 5, 12. e) ἦν πόλις ἐπ' ἄκρας ὄρους, erat in 3, 9, 7. f) μοί, παρὰ τῇ μητρὶ ὄντι, cum apud matrem essem, 4, 5, 10. πλέον ἦν παρ' αὐτοῖς τοῦ δικαίου τὸ φιλόνεικον, superabat in ipsis iustitiam contentio, 4, 4, 2. maior erat in ipsis aemulatio, quam iustitia. cf. 4, 10, 13. g) †† simul c. adv. temp. ἤδη πρὸς ἄφεσιν τῆς στρατείας ὄντες, qui iam prope emeriti erant, 7, 11, 3. h) τοῦ στρατοῦ, ὃς ἦν σὺν αὐτῷ, qui esset cum ipso, 6, 7, 6. i) de pers. Παιόνων πάντων - ὑπὸ μιᾷ γὰρ ἦσαν ἐξουσίᾳ, sub una erant ditione, 2, 9, 2. simul de re, τοῦ Φοινίκων ἔθνους παντὸς καὶ τῆς μέχρις Εὐφράτου γῆς ὑπὸ τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσίᾳ, Nigro subiectis, 2, 7, 7. Cum gen aliquo, 1) pron. Ῥωμαίους, ὧν ἐστιν ἡ ἀρχή, quorum est imp. 4, 15, 18. penes quos imp. esset 7, 7, 12. 2) numeri, τίς ἦν τῶν λ. quidam ex iis, qui 1, 12, 8. ubi ellipsis esse potest pr. ἐκ, it. 2, 6, 10. τούτων δ' ἦν ὁ λ. horum 7, 10, 7. ὧν πρώτη μὲν ἦν λ. quorum prima erat

1, 17, 2. † ἦν παιδίον τούτων δὴ, τῶν λ. erat pusio ex istis nimirum, qui ib. 5. † ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος Παιόνων 6, 8, 7. v. supra; nisi hic est gen. modi, ut δύναμιν - πολλήν τε οὖσαν - ἀνδρῶν τε μαχιμωτάτων, copias, quae erant militum - 2, 15, 1.) dignitatis s. muneris, νεανίσκον τινὰ, καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς βουλῆς, et ipsum senatorii ordinis 1, 8, 11. ἦν τῶν ὑπατευσάντων, erat e numero consularium, 2, 7, 6. ἦν τῶν εὐπατριδῶν καὶ ὑπατευκότων, erat patricius et consularis, 7, 1, 12. † εἰδότες, γένους ὄντα βασιλικοῦ, eum generis esse - 5, 3, 15. †† ἦν εἷς τῶν ὑπ' αὐτῷ χιλιαρχούντων, erat quidam sub ipso tribunus, 3, 11, 8. quod adi. s. pron., ut et syn. τὶς, suppleri poterit etiam in pr. locis. ††† οὐ πρότερον ἡ ναῦς ἀνέδραμε, πρὶν ἢ τὴν ἱέρειαν ἐνεχθῆναι τῆς θεοῦ, ἥ τις τῆς Ἑςίας ἦν, quae Vestalis erat 1, 11, 11. quae quidem Vestae erat, , τὴν ἱέρειαν τῆς Ἑς. Cum dat. pers., de re, ἦν αὐτῷ δέος - ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰταλίας, metuebat ipse iam - de 6, 7, 9. † it. c. alio adv. πάλιν τυραννίδος ἦν δέος 2, 6, 4. sc. αὐτῇ, τῇ συγκλήτῳ βουλῇ, s. αὐτοῖς, cf. supra. ὡς ἔθος ἐςὶ τοῖς λ. 1, 5, 2. v. supra v. ἔθ. Βηρίσσιμος ἦν ὄνομα αὐτῷ, ei erat 1, 2, 2. cf. v. ὄν. ᾧ πατρὶς ἡ Ἀκυληΐα ἦν, cui erat 8, 3, 2. ἦν αὐτῷ τὸ σχῆμα λ. 5, 5, 5. cum adv. οὔτε οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, neque domi erant ei 2, 7, 3. de pers. Λουκίλλα ἦν τῷ Κομμόδῳ ἀδελφὴ. Lucilla erat Commodo soror, 1, 8, 6. δύο ἦσαν ἄῤῥενες αὐτῷ, erant (ei) 1, 13, 11. 5, 3, 6. sq. 4, 12, 1. † ὧν ἦσαν αὐτῷ πλεῖςοι φίλοι λ. quorum erant ei 7, 6, 5. at c. adi. κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν λ. esse 1, 5, 5. πᾶν τὸ τῷ ἑτέρῳ φίλον, τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, quidquid alteri esset gratum, alteri odiosum erat, 3, 10, 6. ἦν αὐτῷ τις - φίλτατος, 4, 8, 11. 3, 14, 19. sq. τοῦτο κελεύειν ἦν σύνηθες αὐτῷ, id mandare solitus erat, 4, 12, 13. ῥύσασθαι τὰ σώματα -, αὐτοῖς ἀγαπητὸν ἦν, ipsis optabile erat, 6, 5, 21. — simul c. praepp. κἀμοὶ δι' εὐχῆς ἐςι, in votis est, 2, 10, 4. — βάκτρον ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, ei erat in man. 1, 9, 7. Cum acc. rei ellipt. ἦν τὸ γένος Αἰγύπτιος, erat (genere, natione) Aegyptius, 1, 17, 14. conf. v. γέν. - Μαισὰ ἦν τις ὄνομα, Maesa erat quaedam nomine, 5, 3, 2. v. ὄν. τὴν ὄψιν ἦν ἀξιοθέατος, ut esset specie egregia visendus, 1, 7, 8. v. ἀξ. et ὄψ. ἦν τὴν ἡλικίαν ἀκμαῖος, erat integer aevi, 5, 3, 13. v. ἀκμ. — Cum abl. rei s. modi, ἦν τῷ γένει Σύρος, erat genere Syrus, 3, 11, 17. φύσει ὢν ἀλαζὼν, cum natura esset gloriosus, 6, 2, 15. — † ἐξεῖπεν, ὅτι ἄρα Ἀντωνίνου υἱός ἐςι τῇ φύσει, τῇ δὲ ὑπολήψει ἄλλου (υἱὸς εἶναι) δοκοίη, illum A. filium esse natura, 5, 3, 19. Cum particip. nudo a) de re, per praes. cum perf. ἅ περ ἐςὶν ὑμῖν κεχαρισμένα, quae sunt vobis grata, 2, 10, 4. per impf. c. praes. εἴ τινα ἦν χρήματα - ἀθροιζόμενα -, εἴτε ἀνακείμενα λ. 7, 3, 12. sq. de pers., per praes. c. perf. εἰσὶ πρὸς τὸ νήχεσθαι ἐγγεγυμνασμένοι, sunt - exercitati, 7, 2 12. Φήμη, ὡς ἄρα εἴη ἀνῃρημένος, quasi esset interfectus, 7, 6, 21. † βοῶντες, ὅτι ἄρα εἴησαν ἀπεκτονότες, οὓς λ. se interfecisse eos, quos 8, 8, 17. per praes. c. aor. εἰσὶ δέ τινες αὐτῶν καὶ ἤδη ἐξετασθέντες, sunt - examinati, 4, 5, 9. ἀπηγγέλλετο αὐτῷ, ὅτι ἄρα εἶεν - ἀποσκώψαντες, eos fuisse cavillatos, 4, 9, 3. - per impf. c. praes. ὃς ἦν αὐτῶν γένει προύχων, qui - anteiret, 7, 5, 10. - per impf. c. perf. ἦσαν - περιειλημμένοι, erant circumdati, 2, 2, 22. - per impf. c. aor. τὸ βιβλίον, ὅ περ αὐτῷ ἦσαν συντάξαντές τινες, libellum,

quem ei compoſuerant, 7, 8, 5. τὰς ὁδοὺς παραΦράξαντες ἦσαν. itinera obſepſerant, 8, 5, 10. ὅσοι ἦσαν εἰσρυέντες λ. qui penetrarant 7, 9, 17. - per interpoſita, ἦν αὐτῶν ἐπιμελῶς ἄρξας, ex quo - ipſis praefuiſſet, 8, 6, 12. - ſed vicine, κινδύνων - ἦν καταΦρονήσας, contemſerat 2, 3. 2. ὃν ἦν ποιήσας Καίσαρα, quem fecerat 5. 4, 24. † τῶν πόλεων, ἃς ἦν λυμηνάμενος, quas devaſtaverat 3, 6. 20. †† τοὺς - ἦν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ ἦν κολασθῆναι κελεύσας, exegerat et - imperaverat, 2, 4, 16. † per perf. et aor. ſimul, ἦν τὴν μὲν ἡλικίαν ἤδη προβεβηκὼς, εὐδοκιμήσας δὲ λ. erat provectus, ſed probatus 2, 7, 8. †† per impf. poſtpoſ. ὃν ἐκπέμψας ἦν τοῦ ςρατοῦ, dimiſerat 7, 1, 21. † τῶν δὲ κρατήσας ἦν τοῖς ὅπλοις, vicerat 1, 3, 12. poſt ἐκεχείρωτο pluſq., pro quo pluſq. aliquo valet illud v. impf. ἦν rel. c. aliquo particip. Singularia A) praeſentis, c. particulis, a) ἔσθ' ὅπη καὶ ξυλίνοις χρώμενος σκεύεσιν, alicubi (et) ligneis rel. 4, 7, 8. eſt, *ubi*, i. q. adv. Bg., v. ὅπ. - τῶν ἀνδρῶν, ἔσθ' ὅπη καὶ τῶν γυναικῶν, virorum, interdum etiam mul. 6. 5, 7. 6, 6, 10. de tempore quidem, - at † de modo, διέβαλλεν ἔσθ' ὅπη τοῦτο τὴν ἀρχὴν (αὐτοῦ,) infamabat *aliquatenus* ea res rel. 6, 1, 18. aliquo modo. b) ἔσθ' ὅπου εἴδομεν λ. alicubi vid. 4, 8, 4. aliquando, interdum. c) ἐςι δ' ὅτε καὶ - ἔΦερεν λ. quandoque etiam 4, 7, 12. ἔςθ' ὅτε - quandoque 4, 4, 1. 5, 2, 13. 7, 3, 11. i. q. pr. B) praeſentis et impf., poſiti c. adi. ſ. ſubſt. it. c. particip., at extra periphraſin ſuperiorem pro pluſq. a) ſine copula aliqua, λίθος δέ τις ἐςὶ μέγιςος, - κάτωθεν περιΦερὴς, - λήγων εἰς ὀξύτητα, eſt -, - deſinens 5, 3, 10. ἱκανώτατος ἦν προςποιήσασθαι -, μήτε ὅρκου Φειδόμενος, - ψευσάμενος λ. erat -, neque parcens -, mentiens 2, 9, 18. ἦν τις ἑκατοντάρχης -, ἀεὶ παρεπόμενος αὐτῷ, erat -, ſemper illum aſſectari ſolitus 4, 13, 2. — † Μαισὰ ἦν τις ὄνομα, τὸ γένος Φοίνισσα, ἀπὸ Ἐμέσου, Maeſa erat quaedam nomine, gente Phoeniſſa, ab Emeſa 5, 3, 2. b) c. copulis, ἦν δὲ τὸ γένος Αἰγύπτιος, - τολμῆσαί τε πεΦυκὼς, erat (genere) Aeg. - ad audendum - natura factus, 1, 17, 14. † ἦν δὲ ὁ Περτίναξ τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτης, - ἐν δὲ ςρατιωτικαῖς εὐδοκιμήσας πράξεσι, πολλὰ δὲ ἐγείρας τρόπαια -, μόνος δὲ περιλειΦθεὶς 2, 1, 9. cf. 6, 8, 1 - 3. ἦν δὲ τοῖς ὠσὶ κοῦΦος ἐς διαβολὰς, ἡλικίας τε - ἀΦειδῶς ἔχων 7, 3, 7. cf. 7, 5, 3. 4, 12, 1. 1, 10, 2. 1, 12, 8. 2, 3, 9. C) infinitivi, 1) quoad caſum, per nominat. legitimum, πεΦύκασι - εἶναι Φιλοσκώμμονες, natura ſunt dicaces, 4, 9, 4. ὄντι ὑπηρέται - ἐδόκουν εἶναι, fuiſſe 5, 8, 16. cf. 6, 1, 20. τὸ χωρίον - σωτήριον εἶναι ἐδόκει, eſſe videbatur 1, 12, 3. † μόνος εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ ςρατῷ 7, 1, 8. ſc. ἀγενὴς, ignobilis. — †† pro acc. ἔδοξεν αὐτῷ καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι, viſum ei tempus hoc idoneum eſſe rel. 1, 10, 13. qui Bg. ſine commate poſt αὐτ. rexit ſic. καιρὸς (οὗτος) ἔδοξε αὐτῷ εἶν. ἐπ. - πολεμικοῦ βίου ἐραςὴς εἶναι προςεποιεῖτο, bellicae vitae amator haberi affectabat 4, 3, 8. per gen. legitimum, αὐτὸν, δοκοῦντα ψυχῆς εἶναι ἐῤῥωμένης, quamvis videretur animi eſſe firmi 2, 3, 2. ſed per obliquum, i. e. in gen. conſq. τῆς τοιαύτης πολυτελείας βαρβάρου - εἶναι δοκούσης, cum eiusmodi luxus - barbaricus (eſſe) exiſtimaretur, 5, 2, 10. - εἰρήνης εἶναι δοκούσης, quamvis pax eſſe videretur, ib. 13. — ὑπὸ τοῦ δοκοῦντος πατρὸς ἀμΦοτέρων εἶναι, ab eo, qui exiſtimaretur pater amborum (eſſe,) 5, 7, 5. per dat. legitimum, εἶναι Ῥωμαίοις πεζὸν ςρατὸν λ. eſſe Romanis exercitum - 4, 10, 7. cf. 5, 3, 22. ſed per obliquum, i. e. in praeced. iam dat., ἐπε-

στέλλει τινὶ, πιστοτάτῳ εἶναι δοκοῦντι φίλων, qui fidiſſimus videretur (eſſe) ex amicis, 4, 12, 7. ἐχρῆτο - τοῖς - ἐπιλεχθεῖσι, πιστοτάτοις τὸ εἶναι δοκοῦσιν, qui eſſent ſpectatae fidei, 5, 8, 5. cf. v. δοκ. per acc., in adi. et ſubſt. δύο ταύτας ἀρχὰς εἶναι μεγίστας, eſſe 4, 10, 5. - in adi. ſolo, ἡγοῦντο ἐκεῖνον, ἅτε χρηστὸν τὸ ἦθος εἶναι λεγόμενον, utpote qui eſſe diceretur placido ingenio, 3, 5, 5. in ſolo ſubſt. οὐδὲ καιρὸν εἶναι μελλήσεως, neque locum eſſe cunctationi, 1, 17, 16. - per obliquum, τοὺς παῖδας, υἱοὺς ἐκείνου δοκοῦντας εἶναι 5, 7, 6. v. δοκ. - ἐποίει τοῦτο - καὶ περὶ τοὺς δοκοῦντας εἶναι φιλτάτους, qui ipſi cariſſimi videbantur (eſſe,) 7, 6, 20. †† γῆν - ἐπέτρεψεν, - γεωργήσαντι δεσπότην εἶναι, dominum fieri, 2, 4, 12. p. ὥστε δεσπ. εἶν. †† τῶν - εἶναι τινὰ μνήμην, ullam futuram (eſſe) mention. 8, 7, 17. †† intra duo ſubſt. δόλον τινὰ εἶναι - καὶ σόφισμα 8, 8, 11. 2) c. artic. τοὺς ἀκμαιοτάτους ἐπιλεξάμενος ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι 2, 14, 10. v. δορ. - μετὰ τὸ - εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ βίῳ, cum viveret ſecuram vitam 3, 7, 11. ἐκ τοῦ μηδένα εἶναι, τὸν ἀνθεστῶτα, ex eo, quod nemo ſit, qui obſtet - 2, 8, 7. † τὸ - μήτε τὴν - ἀρχὴν εἶναι τὸν κωλύοντα, quod nec eſſet qui prohiberet - 2, 6, 22. †† per ſubſt. c. artic., Μαξιμίνου τὴν κέλευσιν εἶναι, Maximini iuſſionem eſſe, 7, 6, 20. 3) c. pron. relat. et tum indic. εἶναι πολλοὺς, οἷς ἡ βασιλεία μᾶλλον ἁρμόζει, eſſe multos, quibus conveniret - 2, 3, 7. tum opt. εἶναι παρὰ Ῥωμαίοις - πολλοὺς, ὧν τινος ἐπιλέξασθαι δύναιτ᾽ ἂν θυγατέρα, eſſe mult. ap. Rom., quorum alicuius deligere poſſit filiam, 4, 10, 13. †† πρόκειταί σοι αἵρεσις, ἢ τοῦ εἶναι, ὅ περ ἐμὲ νῦν ὁρᾷς ὄντα, ut aut ſis, quod me nunc cernis eſſe, 3, 11, 11. 4) c. praep. ἐν cf. ſupra 3, 7, 11. 4, 2, 9. e. cf. v. ἀξιωσ. it. 3, 2, 9. 2, 6, 9. 7, 1, 8. 7, 12, 19. 5) c. adv. δεῖν αὐτὸν ἔνδον εἶναι, eſſe 3, 12, 15. ὡς μηδεμίαν εἶναι δύναμιν ἔξωθεν ἐχέγγυον, ut nulla ſit 8, 13, 11. 6) cum particip. - tum proprio, ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὅπλων περιειλημμένους λ. iam eos eſſe - incluſos 4, 9, 12. - tum ſtante p. adi. ὅ περ ἤλπιζε τοῖς - εἶναι κεχαρισμένον, quod ſperabat - gratum fore 2, 10, 2. 7) per oppreſſum ὥστε poſt v. aliquod, τοὺς - ἐπελέξαντο, συνέδρους εἶναι, ut eſſent - 6, 1, 3. niſi deſit pr. εἰς ſ. ἐς, cf. 2, 14, 10. 8) per redundantiam, οὐδὲν οὖν εἶναι αὐτὴν ἐλάνθανε τῶν λ. nihil itaque eam latebat eorum rel. 5, 8, 8. D) participii, p. inf., praeter ἴστε ἔξω πάσης ὄντα μὲ ὑποψίας 2, 5, 12., quoque c. adv. temp. ὅ περ ἐμὲ νῦν ὁρᾷς ὄντα 3, 11, 11. cf. 6, 1, 16. 7, 6, 1. 2, 1, 13. 3, 12, 2. — † ἐντεῦθεν ἂν τεκμήραιντο ἀσθενῆ ὄντα λ. imbecilles eſſe 2, 10, 13. promiſcue, etiam in notione praeter. ſ. perf. it. per ſingularia Vs. Bg. ὁ στρατὸς, ὀλίγος ὢν καὶ νησιώτης, λ. exercitus, exiguus et inſularis, 3, 6, 13. quia eſt - χρηστὸς ὢν καὶ φιλάνθρωπος λ. cum eſſet 4, 3, 6. ſq. προυκαλεῖτο - 4, 8, 13. 4, 12, 5. † ὄντος γαμβροῦ, generi ſui 4, 5, 13. 6, 1, 20. γηραιὸν ὄντα, ſenem iam 1, 3, 1. 3, 15, 1. νήπιον ὄντα, infantem adhuc 1, 5, 9. συστρατιώτην ὄντα λ. commilitonem videlicet 6, 8, 10. 6, 7, 10. φίλτατον ὄντα 7, 6, 10. qui erat. γυμνοὶ ὄντες, nudi 3, 14, 12. quia ſunt. ἅτε ὄντες μέγιστοι, utpote viri proceri 5, 4, 14. θυμοειδεῖς ὄντες, quod animoſi eſſent 8, 1, 6. — φιλάργυροι ὄντες, avidi ſcilicet pecuniae 6, 7, 22. ὄντος πολέμου λ. cum eſſet 1, 13, 1. δύο ὄντων βασιλέων, cum duo ſint 8, 7, 16. ἀήθεις - ὄντας, minime adſuetos ei, 5, 5, 9. νεανίαις οὖσι, adoleſcentibus adhuc, 1, 9, 2. 5, 3, 20. c. adv. ſi-

mul, πρεσβύτης ἤδη οὖσα, iam extremae ſenectutis 6, 1, 9. ἔτι νυκτὸς οὔσης, adhuc nocte 7, 6, 16. ſed abſ. ἡ ἵππος, πολλὴ οὖσα λ. equitatus, nimius 4, 15, 6. ſq. ἐλυμαίνετο 6, 5, 12. — οὐκ οὔσης εὐλόγου προφάσεως, ſine probabili cauſa 2, 8, 4. non praeſente ſ. exſtante cauſa, ſ. ſi non eſt ſ. adeſt cauſa; μιᾶς τῆς οὔσης λ. unâ iam terrâ 4, 10, 10. ſi una terra ſit. ξύλων οὔσης ἀφθονίας, in magna lignorum copia 7, 2, 8. † οὔτε οὖν γεφύρας οὔσης, οὔτε νεῶν, cum nec pons adeſſet, 8, 4, 5. πόλει, ἅτε οὔσῃ λ. utpote populoſa 1, 12, 1. cum adv. τὴν ἀρχὴν, ἔνδοξον οὖσαν ἀεὶ, imperium, ſemper inclytum 2, 13, 12. ſed abſ. ἀρχ., οὖσαν λ. imperium, quia (eſt) induſtrium 7, 8, 16. - τὴν πόλιν, οὖσ. μεγίστην λ. quae magna (eſt) 7, 9, 17. cf. 7, 11, 7. διάφοροι οὖσαι, cum ſint diverſae, 2, 2, 15. ſq. συντελοῦσιν. - μεγίστας οὔσας, ingentes ſane, 4, 9, 17. †† Rurſus, τὸν πόλεμον, μέγιστον ὄντα, maximum utique 5, 1, 7. †† σύμβολα, ἐπιμήκη ὄντα λ. praelonga illa - 4, 7, 12. †† οὐδὲν παράδοξον, ἄνθρωπον ὄντα εἰ τελευτὴ κατέλαβεν, ſi eum, qui homo natus fuerat, 2, 5, 11. †† μικρὸς ὤν, parvus homo, 4, 9, 5. — †† ſimul c. abl. modi, φύσει ὄντα ὀργίλον, natura hominem iracundum, 4, 9, 6. cf. v. φύσ. c. dat. perſ. τῶν παίδων αὐτῷ πάντων πάνυ νηπίων, cum filii ſibi ſint 2, 15, 7. τῶν ἐπισιτισμῶν αὐτοῖς τοσούτων ὄντων, commeatu ipſis illo tantum ſuppetente 6, 7, 3. † c. artic. p. pron. relat. οὐδενὸς ὄντος, τοῦ - διοικοῦντος, nullo exiſtente, qui adminiſtraret 2, 9, 9. cf. 2, 6, 22. 2, 8, 7. † μηκέτι ὄντος τοῦ κωλύοντος, cum nihil amplius eſſet, quo arcerentur, 3, 3, 12. † c. praep. (praeterquam, ſupra) μεγάλου ὄντος τοῦ χώματος ἐν μέσῳ, quod magnus eſſet agger 4, 15, 14. αὐτὸς ἐν ὅπλοις ὤν, ipſe quo in armis erat, et - 7, 1, 15. † ταραχῆς οὔσης περὶ τὸ λ. tumultu orto 1, 12, 12. c. adv. ἄλλως μὲν τὸ ἦθος πρότερον χρηστὸς ὤν, quamvis homo alioqui ingenio prius placido, 3, 5, 5. cf. v. ἄλλ. - πολέμου ἔνδον ὄντος, durante 5, 13, 12. πρεσβύτης ἤδη ὤν, ſenex iam, 3, 14, 4. τοσαύτης οὔσης οἴκοι περιουσίας, cum ſit 3, 13, 9. ††† Super particip. adhuc quaedam, a) expreſſum ubi ſit, etſi aeque abeſſe queat 1, 3, 1. i. b) per Vs. Bg. ubi ab eo expletum 1, 2, 3. p. 41. ſq. 1. 13, 16. i, ſed ubi reddit per Lat. ſubſt. homo 4, 9, 5. 8, 2. 16, i. Singularia E) rectionis, 1) c. dupl. caſu, gen. ſubſt. et acc. ſ. nominat. adi., αὐτόν, δοκοῦντα ψυχῆς εἶναι ἐρρωμένης καὶ ἀνδρεῖον 2, 3, 2. δύναμιν, πολλήν τε οὖσαν, ἀνδρῶν τε μαχιμωτάτων, copiae, quae multae erant militum que pugn. 2, 15, 1. 2) c. caſu quidem eodem, at diverſi generis, ut c. nominat. et ſubſt. et particip. ἦν δὲ ὁ Περτίναξ - τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτης, - ἐν δὲ - εὐδοκιμήσας λ. 2, 1, 9. it. c. nominat. adi. et particip. ἦν δὲ ἐκεῖνος - εὐγενέστατος μὲν -, ἔτι δὲ καὶ - τελέσας λ. 2, 3, 9. 3) cum caſu quidem eodem, at ſubſtantivi nudi et c. praep. οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες καὶ σύνεδροι, ii, qui alicuius dignationis eſſent (et aſſeſſores rel.) 3, 15, 13. it. adi. et c. praep. ἦσαν - ὀλίγοι τε καὶ ἄνευ τῶν ὅπλων, - erant pauci que et inermes 2, 2, 22. σκυθρωπός τε ἦν καὶ ἐν μεγάλαις φροντίσι, triſtis et in - erat 7, 8, 1. †† τὸν πόλεμον, μέγιστόν τε ὄντα, καὶ ἐφ᾽ ᾧ λ. bellum, maximum utique, et in quo rel. 5, 1, 7. F) notionis, a) pro eſſe velle ſ. imitari, ſimul c. adv. (αὐτός, Carac.) εὐθὺς Ἀλέξανδρος ἦν, continuo Alexander erat, 2, 8, 1. pro quo diſerte Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο ib. §. 10. b) pro vere eſſe, cum opp. ὡς μὴ ῥᾳδίως διαγνῶναι τόν τε ὄντα καὶ τὸν μιμούμενον, eum, qui revera eſt, 1, 10, 12. c) c. pr. ἐν,

ut Lat. esse, pro inesse, i. consistere, οἰόμενοι, ἐν πλήθει ὄχλου - τὸ εὔελπι τῆς νίκης εἶναι 7, 9, 8. cf. supra ς. praep. d) cum inf. pro compos. Gr. ἔξεςι et Lat. esse, p. licere, vel syn. Bg. οὐδ' ἔςιν εὑρεῖν δίκην λ. nec *inveniri* potest *poena* 2, 13, 11. — †† simul c. particip. nudo et sine artic. ἵνα δὲ ἄνδρα (τὸν) τρεῖς καθελόντα βασιλέας, - οὐκ ἔςιν ἄλλον ῥαδίως εἰπεῖν, non possumus - commemorare 3, 7, 19. † ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο - οὐδ' εἰπεῖν ἐςὶ λόγῳ - τὴν ἑορτὴν, *exprimi* verbis non *potest* - festiva laetitia, 8, 6, 16. ἦν ἰδεῖν τοὺς λ. cernere erat 7, 3, 6. 8, 4, 28. e) p. posse, c. adi. εἰδὼς, ἀδύνατον ὄν, intelligens, se non posse rel. 3, 12, 2. videns, impossibile esse, sed per meliorem Lat., fieri non posse, ut - vel non licere, licitum esse, fas esse. ἦν εὑρίσκειν ἀδύνατον, fieri non poterat, ut invenirentur, (ut invenirent illos,) 4, 6, 12. ὁ δῆμος τοὺς ςρατιώτας, ὡς δυνατὸν ἦν, διώκοντες, quantum poterat, 7, 11, 11. ut licebat, fieri poterat. †† nominatim c. οἷόςτε, et quidem abs., nisi c. coni. et c. nominat. pers. s. adi. et pron. ὡς ἕκαςος οἷόςτε ἦν, ut quisque poterat, 1, 7, 4. † c. oppresso isto casu, sed e pr. membro repetendo, τοὺς ὄχλους ἔπεισε, τὸ σῶμα ἕκαςον φράττεσθαι, ὡς οἷόςτε ἦν, quemque -, ut posset, 7, 11, 14. sed cum nominat. subst. pers. et inf. ὁ δῆμος οὐδὲ ἀντιςῆναι οἷόςτε ἦν, populus ne quidem opponere se valebat, 1, 12, 13. poterat. ἐπειδὴ - οὐχ οἷόςτε ἦν προΐςασθαι τῶν πραγμάτων, non poterat 7, 10, 16. οὐδὲν οἷόςτε ὢν εὐλόγως ἀποκρίνασθαι, nihil habens, quod responderet 1, 6, 21. De v. ἐςὶ c. adv. ὅτε v. in hoc. G) per loca dubiae lectionis ἔςι δ' ὧν λ. nonnulla etiam, quorum 1, 2, 10. e qua lect. si parenthesis sumatur, ad verbum est, *sunt* vero s. *praeterea* quaedam, *quorum* rel., sed p. privo pron. τινῶν s. ἐνίων δὲ, (in quod pron. resolvitur alias formula illa e v. subst. et pron. relat.) non procedit ob pr. relat. ἃ λ. Itaque melius forsan leg. ἔτι δ' ὧν λ. *quae* vero *vidi et audivi*, praeterea que illa, *quorum* et *experimento* particeps *fui*, ea *conscripsi*. ἔςι δὲ ἐμοὶ 2, 13, 10. erat vulgo, pro quo rectius ἐςὲ δὲ ἐμοὶ, estis autem mei, i. in mea estis potestate; s. libere *in* mea est potestate arbitrio que. ὡς εἶεν σύνηθες 4, 12, 15. ubi leg. ὡς δὴ ἦν σύν. s. ὡς ἀεὶ σύν. τουτέςι θανάτου τοῦ αὐτῷ λ. 4, 15, 20. ubi leg. τοῦ τε ςρατοῦ αὐτῷ λ. †† ὅσα τε ἦν οἰκίαις - tum, quaecunque essent in domibus 7, 11, 5, qui Bg. leg. c. pr. ἦν ἐν οἰκ. — Med. A) c. casu legitimo et nominat. - tum pers. ὅτι - ἔμελλεν ἔσεσθαι κρείττων, quod futurus esset superior, 3, 2, 6. cum adv. οἱ δὲ, (ἤδη μειράκια ἦςην,) erant 3, 10, 4. - in orat. obliqua, ἐλπίζων, τοὺς ςρατιώτας ὁμογνώμονας ἔσεσθαι λ. consensuros rel. 2, 8, 18. e. τῷ μηδένα εὑρίσκεσθαι τὸν ἄξιον τῆς ἀρχῆς ἐσόμενον, eo, quod nemo inveniatur, dignus imperio futurus, 2, 10, 15. τοὺς Γερμανοὺς αὐτάρκεις ἐσομένους ἀντιςῆναι 8, 8, 10. sufficientes fore s. suffecturos s. idoneos fore ad resistendum; — tum rei, ἡ δὲ συσκευὴ τοιαύτη τὶς ἐλέγετο ἔσεσθαι, talis dicebatur futurus (esse,) 7, 1, 13. in orat. obliqua, ἐξουσίαν - μερισθεῖσαν - ἀσθενεςέραν ἔσεσθαι, ἤλπισε, imbecilliorem futuram speravit 1, 9, 24. 4, 3, 15. 4, 10, 6. 6, 5, 5. 8, 4, 24. ἐσομένην (αὐτὴν, τὴν ἀρχὴν) σώφρονα, quod sobrium futurum 2, 2, 9. †† c. praep. τίνα γὰρ ἔσεσθαι συμφωνίαν ἐν αὐτοῖς; quam enim fore concordiam rel. 4, 10, 12. †† c. adv. δύναμιν οὐκ ἔσεσθαι ἔξωθεν ἐπιβουλεῦσαι, potentiam ullam fore externam, quae insidiari possit, 3, 13, 9. ubi ante inf. posit. ἐπ. deest ὥςε s. εἰς τὸ, *potentiam* s. exercitum *non* fore *extra* ad *insidiandum*.

— B) c. dat. perſ., de re, τὸ ὑμέτερον πλῆθος ὑμῖν τε ἔςαι σωτήριον, λ. erit 4, 14, 16. 7, 2, 11. it. in orat. obl. οὐκ ἀτεγκτὴ τὴν γνῶσιν καὶ τοῖς ὕςερον ἔσεσθαι λ. fore 1, 7, 4. 4, 10, 10. 6, 2, 11. c. adv. et in opp. ὀλέθρου τοσούτου τοῖς μὲν αἴτιον ἤδη γεγονότα, ἡμῖν δὲ ἐσόμενον ὅσον οὐδέπω, futurus eſt 1, 13, 6. — C) c. ſubſt. aliquo, vel perſ., καλεῖ (αὐτὸν) γαμβρὸν ἐσόμενον, futur. 4, 11, 5. in opp. οὐκ ἐσομένῳ βασιλεῖ, ἀλλ' ἤδη ὄντι, non futuro, ſed iam facto, 3, 12, 15. vel rei, τῆς ἐσομένης ἀρχῆς, fut. 2, 6, 5. †† c. praep. τῆς παρ' ἑτέρων ἐσομένης εὐδαιμονίας, fut. 8, 3, 12.

εἶμι, phyſ. de perſ., hoſtiliter in bello, c. praep. πρὸς τοὺς βαρβάρους ἰών, proficiſcens 7, 8, 23. ſimul c. adv. modi, ἴωμεν γενναίως ἐπ' αὐτόν, eamus 3, 6, 16. extra bellum, amice, c. adv. et alio adiuncto, οἱ ςρατιῶται, εἰς τὸν νεὼν ἰόντες θρησκείας δὴ χάριν, templum ingredientes, 5, 3, 17. †† πάλιν ἰοῦσαν ἐξουσίαν 7, 10, 4. v. N.

εἴπερ, v. εἰ. et εἰπεῖν v. ἔπω.

εἰρήνη, de re, ſenſu bellico, ſ. de vitae ſtatu quieto, qui opp. bello, c. ſubſt. et opp. ἦν εἰρήνης μὲν καὶ φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἔτι πολιορκίας, pacis 8, 6, 9. c. adi. ſimul, ἔχαιρον εἰρήνης αἰωνίου ἐλπίδι 4, 11, 2. c. verbo aliquo, per caſus deinceps, εἰρήνης εἶναι δοκούσης 5, 2, 13. περὶ εἰρήνης διελέγοντο 3, 14, 8. 6, 7, 20. †† π. εἰρ. καὶ φιλίας διαλεγ. 6, 4, 6. π. εἰρ. ἑκάςοτε ἱκετεύοντες 7, 8, 7. c. opp. ὅπλων καὶ πολέμων - ἀπηλλαγμένοι, - εἰρήνῃ προςεῖχον 2, 11, 6. εἰρήνῃ ἐκ παίδων ἐντραφεὶς 6, 2, 7. — τιμωρήσων τοῖς ἐν - εἰρ. ἀνῃρημένοις 4, 14, 2. ὅπλα καταθέσθαι ἐν εἰ. 8, 3, 4. †† τὰ ἐν Πέρσαις ἐν εἰ. μὲν συγκείμενα ἡσυχάζειν, pace 6, 7, 1. μεγάλων μισθῶν τὴν εἰρήνην ἀντικαταλλάσσονται 1, 6, 25. εἰρήνην ἄγων 3, 9, 16. 6, 5, 12. δοὺς εἰ. 3, 15, 12. τὴν εἰ. ὅρκοις - βεβαιῶσαι 4, 15, 19. σπεισάμενος εἰ. πρὸς λ. ib. 20. εἰρ. ἀντὶ πολέμου ἑλόμενος 8, 3, 8. ταῦτα παρέξει - εἰ. 8, 7, 13. ſimul c. adi. εἰρήνης πολυετοῦς ἀπολαύσαντες 6, 3, 6. καίτοιγε οὔσης εἰρ. βαθείας 4, 10, 1. ἐν εἰρ. βαθείᾳ πόλεμον ἠγείραμεν 4, 14, 13. ἐν εἰ. β. τεθραμμένοι 7, 9, 11. μετειληφυιῶν ἀντὶ πολέμων εἰρ. βαθεῖαν 8, 2, 11. † τὴν εἰ. ἀεὶ πρὸς Ῥωμαίους χρυσίου καπηλεύοντες 6, 7, 22. ubi praep. pertineat ad ſubſt. εἰρ. ſeu et ad v. κατ. ††† de perſona et dea, πᾶν τὸ τῆς Εἰ. τέμενος λ. Pacis 1, 14, 4. 11.

εἰρηνικός, de re, ἐν προσχήματι - ἀδείας εἰρηνικῆς 7, 7, 8. εἰρηνικῷ σχήματι, pacifico 2, 13, 4. pacatorum habitu, 8, 6, 5. pacato 8, 7, 5.

εἴρω ſ. ἐρέω, de perſ., c. praep. et coni. ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ἐροῦμεν, dicemus 1, 14, 12. 4, 14, 4. 5, 5, 16. cum acc. rei, ὡς δὴ ἐροῦντάς τι, dicturi eſſent 7, 6, 15. Paſſ. c. coni. ὡς εἴρηται, dictum eſt, 5, 4, 14. Particip. abſ. τὰ εἰρημένα ἐπιτελεῖται, quae dixi, 4, 2, 7. quae dicta ſunt, 3, 9, 12.

εἷς, p. τὶς ſ. Lat. aliquis, de perſ. c. gen. perſ. εἷς τῶν λ. unus ex - 2, 12, 11. 7, 5, 10. per ellipſ. pr. ἐκ. †† εἷς τῶν ὑπ' αὐτῷ χιλιαρχούντων, quidam ſub ipſo tribunus 5, 11, 8. Pro Lat. unicus, abſ. ἐν ἑνὶ δεῖξαι, in uno 1, 13, 12. ſed in opp. γένεσθε αὐτῷ ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοί, pro me uno 1, 4, 9. ἑνὶ πιςεύειν τοσαύτην ἐξουσίαν, uni 1, 9, 24. opp. pr. δύο τοὺς ἐπάρχους. πάντας ἡμᾶς, ὡς ἕνα, ἠγάπα, unum 1, 5, 7. 12. — εἰς ἕνα βλέποντας 4, 5, 15. cum praep. et artic. τοῖς καθ' ἕνα, ſinguli 2, 3, 21. ſc. ἄνδρα et ἀριθμουμένοις, iis, qui numerantur

fecundum unum modo; τοὺς κ. ἕνα, aliquos privatim 7, 3, 10. fingulos. †† cum pron. fimul et in opp. ὧν καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καθ' ἕνα ἕκαστον ἐν ἀνδρείᾳ προὔχετε, finguli 2, 10, 9. unusquisque, f. quisque pro fe. Fem. de re, cum relato, μιᾶς καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμούσης, uno ac altero die 2, 6, 5. — ἑνὸς σώματος ὑπὸ περιφερείᾳ κεφαλῆς μιᾶς ὄψεις ἡμιτόμους δύο, (unius corporis) in globo capitis unius facies duas 4, 8, 4. — c. opp. diferto, μιᾶς ἡμέρας - ἔτεσιν ὀκτωκαίδεκα, uno die 4, 4, 18. c. adiuncto fyn. οὐδὲ μία, οὐδ' ἡ αὐτὴ πᾶσιν ἀνθρώποις θανάτου αἰτία, neque una eadem que 2, 2, 14. abf. νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, noctem et diem unum 1, 4, 18. μ. ἡμέρας διαλιπών, uno die 7, 8, 22. †† c. praep. πάντες, ὥσπερ ἐκ μιᾶς φωνῆς - ἀνεκάλουν, una voce 1, 4, 21. ἡγεῖτο - πάντων (ὑπὸ μιᾷ γὰρ ἦσαν ἐξουσίᾳ) Σεβῆρος 2, 9, 2. ὅτι - μιᾷ γνώμῃ καὶ ψυχῇ ὁμοίως μεμίσηται, fummo animorum confenfu 8, 5, 15. una mente. in opp. δύο ταύτας ἀρχὰς - μίαν ποιήσειν ἀρχήν, unum 4, 10, 5. †† ἐν μέσῳ φέροντες μίαν πορφύραν, unam 6, 5, 20. Neutr. (praeter illud antea 4, 8, 4.) cum praep. et opp., ὑφ' ἑνὶ σχήματι θηλειῶν πολυτέλειαν καὶ ἡρώων ἰσχὺν μιμούμενος, uno habitu 1, 14, 16. abf. aut in relat. πάντες ὑφ' ἑνὶ συνθήματι, figno dato (uno) 2, 13, 7. † τότε ὑφ' ἑνὶ σημείῳ κελεύει λ. figno dato 4, 11, 8. † per difertum opp. διάφοροι οὖσαι (θανάτου αἰτίαι,) εἰς ἓν τέρμα βίου συντελοῦσιν, unum, 2, 2, 15.

εἰς et ἐς, fenfu vulgari, p. *ad*, c. v. et fubft. rei, maxime p. Lat. *ad*, univerfe, εἰς ἀρχῆς μῆκος ἤλασαν 1, 4, 11. εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσαντι, in 2, 5, 9. εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας 5, 8, 9. 7, 5, 3. εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλακὼς 7, 10, 7. πάντας εἰς εὔνοιαν ᾠκειώσατο 2, 4, 3. εἰς τέλος ἀχθῆναι 2, 4, 11. ἐς τέλος ἄξεις 3, 11, 13. ἤρθη εἰς - ἐλπίδα 2, 13, 1. εἰς δόξαν ἤρθη ἂν ἡ πρᾶξις αὐτοῦ 7, 3, 1. νεανίας, εἰς - ὀρέξεις ὡρμωμένους 3, 13, 14. ἐς ἀπόστασιν ὥρμησαν 7, 4, 2. ἤγειρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς λ. 1, 6, 6. 8, 4, 25. εἰς ὑπηρεσίαν ἀρκοῦσι λ. 7, 8, 10. λογάδες ἐς τὴν στρατιὰν ἠθροίζοντο 6, 3, 2. Pro Lat. *in*, εἰς τὸν πολὺν ὅμιλον ἀριθμούμενοι 1, 1, 1. μερισθεῖσα - εἰς δυναστείας ib. 8. ἀστέρες, εἰς μῆκος κεχαλασμένοι 1, 14, 1. εἰς τὸ ἐκείνου - ὀμόσαντες 2, 2, 23. 2, 13, 4. μηδ' εἰς αὐτὸν βλέπειν, ἀλλ' - κάτω λ. 3, 11, 5. εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνον 3, 15, 2. cf. v. βλ. - ὁρῶν, ἐς ὅσον ἥκει κινδύνου 3, 12, 11. τρίτον - ἐς τελευταῖον - περαιοῦται 4, 2, 14. λίθος, λήγων εἰς ὀξύτητα 5, 3, 10. ξυλίνοις ἐς ποτὸν - χρώμενος σκεύεσιν 4, 7, 8. † Per formulas peculiares, partim in periphrafi, πιστεύεται, ὅταν εἰς τὴν ἀπόβασιν εὐτυχηθῇ 2, 9, 4. cum, *quoad* eventum, feliciter cedunt. εἰς ἡλικίαν ἐφήβων ἤδη τελοῦντες 3, 10, 1. ad f. in aetatem - pervenientes. — ἐς φυγὴν ἐτράπησαν, in fugam verfi funt 1, 12, 17. verterunt fe, ut fugerent. ἀναχωρούντων εἰς φ. fugâ recedentibus 7, 2, 13. — εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι, in gratiam redire, 7, 12, 5. εἰς τὴν Ῥώμην ἐδηλώθη, Romae innotuit 7, 10, 1. † Nominatim cum fubftant. loci, ἐλθεῖν εἰς τὸ - πεδίον λ. in campum 1, 5, 3. ἐλθὼν εἰς τὸ - μνῆμα, ad 4, 8, 21. εἰς τὴν Ῥώμην ἐλθ. Romam 3, 5, 4. 5, 5, 3. ἐλθὼν εἰς τὴν - χώραν, ingreffus regionem 3, 9, 6. †† εἰς Γερμανοὺς ἐλθὼν, Germaniam ingreffus, 6, 8, 8. εἰς γῆν ἔνευσαν, in terram 1, 6, 10. 4, 3, 16. ῥίψασα εἰς τὴν γ. ἑαυτὴν, humi, 1, 13, 2. 4, 4, 12. 7, 5, 8. θεάματα - ἀθροίζεται ὡς εἰς βασιλίδα πόλιν, ut in urbem rel. 1, 9, 4. ἀθροι-

σταθέντες εἰς τὸ πεδίον, in campo 6, 8. 11. ἔφευγον εἰς τὴν πόλιν 1, 12, 13. 6. 1, 20. εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἔρριψαν 1, 13, 11. 7, 7. 6. 3, 12, 2. εἰς τὴν Ῥώμην ἠπείγετο, Romam verſus 2, 11, 11. v. etc. 8. 2, 21. in 3, 12. 17. ad 6, 5, 15. e. it. σπεύδειν εἰς τὴν Ῥώμ. Romam verſus 1, 4, 22. ad 5, 5, 1. ἐς διαγωγὰς χειραγωγεῖ, in 4. 2, 5. εἰς τὰ ἔθνη πέμπων, in 4, 6, 8. 5, 5. 11. 8, 5, 2. 6, 1, 6. πρεσβείας ἐς τὴν Ἀντιόχειαν ὡς πρὸς βασιλέα ἐστέλλοντο, Antiochiam 2, 8, 12. † διέπεμψε καὶ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ πρὸς τοὺς λ. ad 2, 9, 17. † πέμψαντες πρέσβεις εἰς Φρύγας, in Phrygiam 1, 11. 9. ἧκεν εἰς Ἴλιον, ad 4, 8, 9. — τὶς εἰς ἑστίασιν ἔρχεται, ad 3, 12, 23. περαιούμενον αὐτὸν εἰς τὴν Εὐρώπην, in 3, 4, 2. εἰς τὸ στρατόπεδον ἐδέχθησαν ib. 5. — τὴν καὶ ἣν εἰς Λιβύην ἐφυγάδευσε 6, 1, 21. τὶς κληθεὶς εἰς δικαστήριον 7, 3, 3. εἰς τὴν πόλιν πάντων πεφωρευμένων 8, 5, 7. — εἰς ἃ ἐτοξεύοντο 6, 5, 21. εἰς ὕψος ἀρθέντος 1, 5, 4. cf. ὕψ. — Praeſertim c. ſubſt. de fine ſ. conſilio, τοιαῦτα εἰς προτροπὴν εἰπών, hortandi cauſa 1, 6, 21. τέλη, εἰς εὐπορίαν χρημάτων ἐπινοηθέντα, ad copiam pecuniae parandam 2, 4, 14. εἰς πομπὴν κεκοσμημένα, ad pom. 2, 13, 14. εἰς ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων, ad reſtaurandas urbes 3, 6, 20. εἰς ἀσφάλειαν πίστεως, ad certitudinem fidei 3, 9, 4. εἰς τιμὴν τοῦ βασιλέως, in honorem principis, 4, 2, 17. 4, 9, 8. εἰς προῖκα δὴ, dotis ſcil. nomine 5, 6, 11. εἰς δίωξιν, ad perſequendum 7, 2, 13. χρήματα, εἰς εὐθηνίας ἀθροιζόμενα, ad annonam 7, 3, 12. ἐς κώλυμην τῆς αὐτῶν διαβάσεως, ad prohibendum ſuum tranſitum, 8, 1, 15. ἐς ἀντίστασιν, ad repellendum 8, 8, 12. cf. ſupra εἰς φυγὴν 1, 12, 17. e. ad fugiendum. it. εἰς ἀνάπαυσιν, ad requ. 1, 17, 22. cf. εἰς ζῆλον in hoc ſubſt. Eadem notione per inf. c. artic. a) poſt verbum, χρήματα ἤθροιζεν, εἰς τὸ ἀποστῆσαι λ. ut abalienaret 1, 9, 2. εἰς τὸ ἑτοίμως δέξασθαι τὰ ad promte accipienda 2, 3, 12. ὃς οὐχ ἑκὼν εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῷ ἐπείγετο, ad obodientiam ipſi 2, 8, 12. ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι λ. ad ſtipandum imperium 2, 14, 10. πείσειν ἢ φοβήσειν εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν βάρβαρον, ad quieſcendum 6, 2, 12. τόξοις εἰς τὸ πολεμεῖν χρῶνται, in bello 6, 5, 9. εἰς τὸ ἀποστῆσαι αὐτοῦ τὰ ἔθνη 7, 7, 9. ut abalienaret ab eo. b) poſt ſubſt. μή τις ἄρα δόλος εἴη εἰς τὸ ἐκδικηθῆναι τὸν φόνον, ad ulciſcendam caedem 2, 6, 13. διδοὺς ἄνεσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν, dans libertatem feſtorum 2, 7, 16. 7, 3, 4. μικρᾶς προφάσεως δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, ad iniurias inferendas 5, 8, 6. 5, 2, 14. ὡς ἂν μὴ ἔχοι καιρὸν εἰς τὸ ἐπιτηδεύειν τι λ. tempus, quo operam daret 6, 1, 13. προθυμίαν πᾶσαν ἐς τὸ πολεμεῖν λ. ad bellandum 6, 4, 1. c) poſt adi. ἔδοξε καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τὸ τὴν ἐπιβουλὴν λαθεῖν, idoneum eſſe inſidiis celandis 1, 10, 13. ad inſidias celandas, ſ. ut inſidiae laterent; αὐτάρκη δοὺς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν δαψιλῶς, ad vivendum 3, 13, 7. Porro c. ſubſt. modi ſ. formae, πάντα πράξειν εἰς ζῆλον τῆς Μάρκου ἀρχῆς, ad aemulandum 2, 14, 7. 3, 8, 17. εἰς εἶδος τιάρας, ad formam 6, 5, 4. εἰς φάλαγγος σχῆμα, in aciei ſpeciem 2, 6, 19. † τῶν εἰς λεπτότητα ἠσκημένων, ſubtiliter 1, 17, 1. cum ſubtilitate, noſtrat ins Feine, *in das Feine*, ſ. *auf* das *Feine* ſ. *Feinſte*. εἰς κουρὰν λ. ad tonſuram 4, 7, 4. ad modum tonſurae Germ. λίθου, εἰς τετράγωνον εἰργασμένου, lapide quadrato 3, 1, 14. ad *quadratum*, ſ. in *quadrum*, ſ. ad quadrangulam ſpeciem, ſ. in ſpeciem quadratam. ἐς τετράγωνα σχήματα, quadrato agmine, 8, 4, 3. Tum in notione termini et temporis, a) c.

pron. perf. ὅσα εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, ad nos 1. 2, 5. in manus et aures nostras nunc viventium; μένει καὶ εἰς ἡμ. - εἰκὼν λ. ad nos usque 2, 9. 8. usque ad nostra tempora, nostram aetatem. b) c. diserto vocabulo temporis, ες τὰ ἐπιόντα, in posterum 2. 6, 22. εἰς τὸ παρόν, in praesens 1, 5. 26. 2, 5. 7. εἰς ῥητὴν ἡμέραν, ad 2. 8, 1. εἰς δέκα ἔτη 2. 4, 13. usque ad, s. per. nostr. auf εἰς τὸ ἔαρ. primo vere 7. 2 19. Porro cum verbis laudis vel vituperii, εἰς ἀνδρείας δόξαν ἀ. τὰ ὑμνούντων. in forti udinis speciem 1. 13. 17. εἰς ἀνανδρίαν διέβαλλε (τοῦτο,) 4. 13. 4. ob imbelliam, sub praetextu imbelliae; εἰς ῥαθυμίαν, in socordiam 5. 1. 5. — εἰς Φιλαργυρίαν, ob avaritiam 6, 9. 17. Praeterea c. adi., p. adv. diversa notione, a) temporis, ταῦτα εἰς ὕστερον ἀνέθετο, in aliud tempus 3, 5, 2. in posterum. cf. 1. 4. 18. † simul praemisso artic. pers. τοῖς εἰς ὕστερον, ad posteritatem 4. 14. 10. — ἐς ὅσον ὑπὸ δημοκρατίας λ. quamdiu 2. 11, 7. εἰς ὅσον ἐνεδέχετο, quantum licebat 6, 5. 22. quod et referas ad noti nem b) modi s. intervalli, οὐ τοσοῦτον ἀφεςῶτε, ἐς ὅσον οἱ λοιποί, quantum 4, 13, 13. εἰς τοὐπίσω τοξεύοντες. retrorsum 3 4, 19. 5. 6, 17. τὴν ἀρχὴν - εἰς μέγα προχωρήσειν, ad summum 1, 11. 8. εἰς τὸ ὁλόκληρον, in solidum 6. 9. 17. †† ἡ πίσσα - εἰς πᾶν ἐχεῖτο, undiquaque 8, 4. 27. † Tum c. subst. rei, post adi. c. artic., politum p. subst. τὸ ὑμῶν τῆς σπουδῆς ἐπίλεκτον εἰς πρόκρισιν τοσαύτης - εὐγενείας, studium vestrum eximium in (me) anteferendo 2, 3. 12. Porro c. adi. proprio, εἴ τις εἰς τὸ κοινὸν χρηστὴ γένοιτο μεταβολή. in commune 2, 3, 20. ἦθος, εἰς τὸ Φιλάνθρωπον - πάνυ ἐπιρρεπές. ad humanitat. 6, 1, 1. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) ες τὸ κερδαλέον αὐτοῖς εὔελπι, ob lucra 6, 8, 9. — Item c. subst. rei, τὸ Σύρων ἔθνος εἰς καινοτομίαν τῶν καθεςώτων ἐπιτήδειον, ad 2, 7, 13. 4. 9. 9. cf. v. ἐπιτ. ἐς - γενναῖος, ad 2, 9. 2. ἦν τοῖς ὠσὶ κοῦφος ἐς διαβολάς, ad 7, 3, 7. νεανίσκον, πρόθυμον ἐς τὸν λ. 7, 6. 11. Porro cum subst., quae habent partim praep. sui verbi affinit, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἄφιξιν, in Ital. 1, 14, 7. v. ἀφ. - τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν - διάβασιν, in As 3, 1, 13. τὴν εἰς τὸ σωφρονέςερον μεταβολήν, ad frugalitat. 2, 3, 22. τῆς εἰς Ῥώμην ἀφόδου. Romam proficisci 2. 8, 17. in urbem Romam, cf. v. ἀφ. - τὴν εις τὴν Ῥώμ. ἔξοδον, Romam versus 2, 11, 1. τὴν εἰς τὸ Καπετώλιον ἄνοδον, in 7. 10, 9. τὰς εἰς τὸ ςρατόπεδον εἰσόδους 7. 8, 6. τὴν ἐς Ῥώμην ἐπάνοδον, in urbem Romam 8. 7, 19. τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχήν, in ipsos 1, 11, 9. ὅσα εἰς πρόγνωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα Φαίνεται, praesagiendis futuris signa 2. 9, 4. — †† ὃ περ εςὶ σύμβολον εἰς τὸ διαγνῶναι, ad dign scendas virgas 7, 6, 4. ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει γενναῖα ἐφόδια ad 2, 10, 11. 7. 5, 12. τοιαῦτα ἔχων ἐναύσματα εἰς βασιλείας ἐπιθυμίαν, ad 2, 1 . 3. τοῦτο μόνον εἰς εὐνοίας ἀνάκτησιν ςρατιωτῶν ἐνόμιζε Φάρμακον, ad recuperandam benevol. 6, 6, 6. τὸ εἰς τὰ τολμώμενα εὔελπι, in aggrediendo 2, 14, 3. †† μικρὰν - πρόφασιν τοῖς ςρατιώταις εἰς ἃ ἐβούλοντο τῆς τύχης παρασχούσης, ad ea, quae 3, 5, 1. Sed c. verbis, quae ex pr. εἰς eadem sunt composita, εἰς τὴν Ῥώμ. εἰσήλασεν, Romam ingressus 1, 7, 12. v. ἐλαύν. - εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθεν, amph. ingressus est 1, 15, 16. v. εἰσέρχ. - εἰς Ῥώμην - εἰσῆεσαν. Romam ingressi sunt 2, 12, 2. εἰςαχθῆναι εἰς αὐτόν, introduci ad 3, 12, 2. εἰς τὸ δωμάτιον εἰσήγαγεν, in cubiculum introduxit ib. 18. εἰσρυέντες εἰς τὴν Καρχηδόνα, penetrarunt intra C. 7, 9, 17. τοὺς εἰςιόν-

τας εἰς τὸ στρατόπεδον ἀγωγοὺς ὕδατος, in castra fluent. 7, 12, 7. — εἰσέπεσον εἰς τὴν πόλιν, intrarunt urbem 8, 6, 16. † εἰσέπεσεν εἰς τὸ στρατόπεδον, irrupit in castra 4, 4, 12. εἰσιόντι - ἐς τὴν Ῥώμ. ingredienti Romam 8, 7, 22. † ἐς τὴν πόλιν ἐσέβαλον, in urbem intrarunt 3, 7, 14. † παρεισδύεσθαι εἰς τὴν πόλ. penetrare in urb. 2, 12, 1. Dein c. verbis, quae ex alia praep. composita, εἰς τὰ δωμάτια ἀναβάντες, cum in tecta adscendissent. 1, 12, 16. εἰς τὴν β. αὐλὴν ἀναγαγεῖν, in imp. aulam adduceret 2, 4, 18. v. ἀνάγ. - εἰς τὰ βασίλεια ἀνέδραμεν, in aul. imp. reversus est 4, 5, 17. εἰς τὸ εὔτακτον ἀνακαλούμενον, dum - ad - revocantur 2, 4, 9. ἐνῆγεν αὐτοὺς καὶ ἀνέπειθεν εἰς λ. inducebat eos et impellebat ad 5, 4, 2. v. ἀναπείθ. - ἀναπηδῶντες εἰς τὰ δώματα, subsiliens in tecta 7, 12, 11. τὰ - ἀνέπεμπεν εἰς τὴν ἄνω γῆν. sursum mittebat superiori terrae 8, 2, 7. ἀναποδίζων εἰς τοὐπίσω 5, 6, 17. εἰς οὐρανὸν ἀναπτὰς, in coelum subvectus, 1, 5, 17. ταῦτα εἰς ὕστερον ἀνέθετο, in 3, 5, 2. τὰς αἰτίας εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντες, in 1, 12, 11. εἰς θεὸν ἀναφέρ. ad 1, 16, 2. 5, 6, 5. v. ἀναφ. - εἰς τὴν β. αὐλ. ἀνεχώρησε, in 1, 7, 12. v. ἀναχωρ. - ἀνελθὼν εἰς τὸ - τέμενος, ingressus templum 2, 14, 4. v. ἀνέρχ. - εἰς αὐτὸν ἀνθεῖλκεν, ad se 3, 6, 10. ἐς τὸ - ἀνακομίσαντες, in 4, 2, 16. ἐς τὸ ἁβροδίαιτον ἀνειμένος, ad 2, 8, 16. ἀπάγειν εἰς λ. in 4, 4, 9. ἀπασχολούσης εἰς ἑαυτὴν, in se 7, 2, 11. ἀπελθεῖν εἰς, in 4, 13, 7. εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπιέναι, domum abire 1, 17, 21. εἰς τὸ στρατόπεδον - in 2, 2, 4. εἰς τὸν βασιλέα ἀποβλέποντες, principem adspicientes 2, 13, 8. ad - respiciens 5, 6, 17. 5, 8, 6. εἰς τὰ - ἀπεδίδρασκον, in 2, 6, 5. — ἀπεκόμιζον εἰς τὴν Ῥώμην, Romam 3, 15, 16. εἰς τὸ - ἀπέπεμψαν, in 2, 1, 5. v. ἀποπ. - ἀποῤῥιπτοῦντες εἰς τοὺς λ. in 4, 9, 4. ἀπέσκωψε - εἰς τὸν λ. in 4, 6, 10. v. ἀποσκ. - εἰς τὰ - ἀποθησόμενοι λ. in 3, 15, 16. εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀφεῖκε 2, 4, 14. — ἀφικόμενοι εἰς τὸ πεδίον 2, 13, 6. v. ἀφ. - ἀφορῶν εἰς τὸ - λ. ad 5, 6, 17. v. ἀφορ. - εἰς τὴν - διαβῆναι, in 3, 5, 1. † διηγγέλλετο τὰ - εἰς Παίονας, apud Pannonios, 2, 9, 1. εἰς τὴν - γῆν - διαγαγεῖν, in 6, 4, 13. διελὼν εἰς δύο λ. in 3, 8, 4. διέπεμψε - εἰς λ. ad 2, 9, 17. in 8, 6, 18. διεφοίτησεν εἰς τὸν δῆμον ἡ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, in populo 2, 6, 1. ἐκδραμὼν - εἰς τὸν δῆμον, in multitudinem 7, 11, 10. †† ἐκθειασθῆναι τὸ - ἐς μῦθον, abiisse in fabulam 1, 11, 6. τὸν στρατὸν εἰς τὴν μάχην ἐξέπεμψε, ad 3, 7, 5. v. ἐκπ. - εἰς ὑπεροψίαν ἐκπίπτει, in 5, 1, 14. εἰς ὕψος ἐξαίρων, in sublime 2, 15, 13. εἰς ἡδονὰς ἐξολισθαίνουσαι, ad 1, 3, 4. εἰς τὴν - θάλασσαν ἐξωθοῦσι, in 3, 4, 11. ἃ ἐς θάλατταν ἐκχεῖται 8, 7, 1. †† ἐς τοσοῦτον ἐξώκειλε παρανοίας, eo - vecordiae 6, 7, 12. v. ἐξοκ. - ἐμβαλοῦσα εἰς κύλικα λ. in 1, 17, 18. ὁ στρατὸς - ἐμβαλὼν εἰς Καππαδοκίαν, ingressus Capp. 3, 3, 1. v. ἐμβ. τὸ σὺν αὐτῷ πλῆθος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἐπανήγαγε, Antiochiam 6, 6, 4. εἰς τὰς πατρίδας - in 7, 6, 7. εἰς τὴν β. ἐπανῆλθεν αὐλὴν, in 1, 5, 27. v. ἐπανέρχ. εἰς τὰς σκηνὰς ἐπανῇσαν, in 4, 13, 16. v. ἐπάνειμι. † εἰς τὸ ἁβροδίαιτον ἐπιδοὺς ἑαυτὸν, deliciis 2, 7, 1. v. ἐπιδ. - τῆς ὥρας - τὰς ὄψεις εἰς ἑαυτὴν ἐπιστρεφούσης, in se 5, 3, 15. τοὺς δὲ ἐς φιλίαν ἐπηγάγοντο, in 1, 6, 24. 7, 8, 23. εἰς ὕπνον καθελκόμενος 1, 17, 20. καθήκειν εἰς τὸ - πέλαγος, ad 8, 1, 12. εἰς τὴν - οἰκίαν καθιστᾶσιν, in aedibus 2, 8, 10. καταβαίνοντες εἰς τὸ στρατόπεδον 8, 2, 1. — κατάγειν εἰς θάλασσαν, in 3, 4, 10. v. κατάγ. - ξύλα καταπρίσαντες, εἰς - σχήματα, in 7, 9, 12. εἰς τοὺς στρατιώτας καταταγεὶς,

Digitized by Google

inter 6, 8, 2. τὰς εἰς ἐκεῖνον εὐεργεσίας κατατεθείσας λ. in 6, 9, 2. ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθῆναι εἰς - χῶρον 1, 11, 3. καταφεύ. - εἰς τὸ - καταφυγόντες, in 7, 11, 12. τῇ - εἰς τὰς μηχανὰς κατακέχρηντο, ad 8, 4, 22. κατελθὼν ἐς τὸ ἄςυ, in 1, 13, 13. v. κατέρχ. εἰς τὸ κόσμιον μετάγειν λ. ad 2, 4, 2. v. μ. - εἰς τὴν - αὐλὴν μετεκόμισαν, in 1, 14, 8. ἐκ τυραννίδος εἰς ἀριςοκρατίας τύπον μετενεχθείσης λ. ad 6, 1, 5. † τὴν ἀρχὴν ἐκ Μήδων εἰς Πέρσας μεταςήσαντος, ad 6, 2, 6. v. μεθίς. - ἡ δυναςεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν, ad 1, 1, 5. v. μετ. - τὸ πάθος - μετῆλθεν εἰς τὰς πόλεις, ad 3, 2, 16. μετοικισθῆναι εἰς λ. in 1, 15, 17. — εἰς τὴν Ἰταλ. παρεδύοντο, 1, 10, 6. παρεθάῤῥυνε - εἰς λ. ad 3, 12, 10. †† παρέχειν εἰς χρῆσιν λ. usui 8, 6, 6. παραχθέντος - ὀνόματος εἰς λ. in 5, 7, 5. παρῆλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν, ingressus imperium 2, 7, 1. Φθόνος αὐτοὺς εἰς τοῦτο παρώξυνεν, ad 1, 10, 15. ἐς τοῦτο παρεσκευασμένους, ad 4, 5, 10. τοὺς - ἐς πενίαν περιςήσας, ad 7, 3, 12. ἐς Φιλίαν περιήγετο, ad 3, 15, 14. εἰς αὐτὸν - περιαγαγεῖν τὴν ἀρχὴν, in se 4, 3, 2. εἰς πρεσβύτην περιῆλθεν ἡ ἀρχὴ, ad 2, 10, 7. 2, 11, 9. προελθεῖν εἰς τὴν β. αὐλὴν, in 7, 10, 16. εἰς τὰ - προϊόντα 2, 4, 18. εἰς εὔνοιαν προυκαλεῖτο, ad 4, 3, 6. προκατελθόντων εἰς τὴν πόλιν, urbem ingressis 1, 10, 15. εἰς Φαῦλα - προςαραχθῇ, ad 1, 4, 8. — τὴν κλίνην εἰς τὴν - ἀγορὰν προτιθέασιν, in 4, 2, 8. προύτρεπεν (αὐτὸν) εἰς τοὺς ἐλέγχους, ad 3, 12, 10. v. προτρ. ἐς τὴν συμμαχίαν προήγοντο, in 1, 10, 4. v. προάγ. ἐς συμμ. προςηγάγετο 1, 3, 12. συνάγειν - εἰς Φιλίαν, in 3, 13, 8. συνέρχεται - εἰς 3, 4, 4. v. συν. - συνιόντες εἰς 5, 5, 12. v. σ. συγκαλέσαι - εἰς 7, 8, 5. † τὰ πλήθη - εἰς πολεμικὴν ἄσκησιν συγκεκρότητο, ad 7, 2, 4. εἰς ἓν τέρμα βίου συντελοῦσιν, ad 2, 2, 15. — ἐς τὸ αὐτὸ συναλισθέντες, in 6, 5, 22. ἐς τὸν ἱππόδρομον συνθέοντες 8, 6, 17. ὑπηγάγετο - εἰς εὔνοιαν, ad 2, 14, 8. v. ὑπ. — Porro, ubi c. verbis eadem pr. εἰς repetita, 1) bis quidem, in eadem §. ἐπανελθὼν εἰς - εἰς λεπτότητα ἤσκημ. 1, 17, 1. 2, 3, 25. 2, 4, 18. 2, 7, 1. 6, 5, 15. sed vicinius εἰς τε - καὶ εἰς 2, 8, 10. 4, 8, 20. 8, 5, 7. at in summa vicinia, εἰς τὴν Ῥώμην εἰςήλασεν, εἰς τε λ. 1, 7, 12. 3, 13, 8. 5, 5, 9. 5, 8, 18. — † c. eodem v., ἀνελθὼν εἰς τὸ τοῦ Διὸς τέμενος, - ἀνῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια 2, 14, 4. c. v. simili, εἰς τὸ τοῦ Δ. τέμ. ἀνελθὼν, - ἐπανῆλθεν εἰς τὰ β. 3, 8, 7. κατελθὼν εἰς τὴν σύγκλητον, ἀνελθών τε εἰς λ. ib. 11. Φοιτῶντες - εἰς τὴν πόλιν, εἰς τε τὸν νεὼν ἰόντες 5, 3, 17. †† c. uno tantum v., at duobus subst. οὐκ εἰς τὴν - τύχην ἀφορῶσιν, ἀλλ' εἰς τὰ - σπάργανα 7, 1, 5. — †† καταγαγὼν εἰς -, ἐς τετράγωνα ἔταξε λ. 8, 1, 3. ἐς βάθος - εἰς μῆκος 4, 15, 12. cf. 1, 13, 13. 4, 8, 9. 6, 5, 22. 8, 6, 3. — 2) ter, εἰς τὴν Ῥώμ. - εἰς τε - εἰς τὴν λ. 1, 7, 12. 3, 5, 16. 5, 6, 17. †† ἐς Ῥώμ. - ἔς τε - ἐς τὴν Ῥώμ. 8, 7, 19. sq. †† c. uno v., at duob. subst. ἐς κωλ - ἐς ἀντις. - ἀλλ' ἐς 8, 8, 12. — †† ὡς ἐσέπεσεν εἰς τὸ -, ἐς τὰ - εἰς γῆν 4, 4, 12. 3) quater, ἐς αὐτὸ - εἰς Φυγὴν εἰς δίωξιν δὲ - ἐπεισελθεῖν -, εἰς τὸ 7, 2, 13. — Tum εἰς c. aliis praepp. in opp. a) ἀπὸ - εἰς 1, 6, 4. 7, 5, 8. — † ἀπὸ - ἐς - εἰς 3, 7, 2. b) ἐκ - εἰς 1, 11, 3. 1, 13, 12. 3, 10, 12. 5, 1, 14. 6, 1, 5. †† ἐκ - εἰς -, ἐξ - εἰς 7, 1, 3. c) ἐκ - ἀπὸ - εἰς -, ἀπὸ - ἐς 4, 2, 22. ἐξ - ἀπὸ - εἰς 7, 3, 9. ἀπὸ - ἐκ - εἰς 6, 2, 4. sq. Per loca dubiae tum lectionis, τοὺς ἐλέφαντας - εἰς πομπὴν λ. pompae 2, 11, 18. tum classis, quoad notionem, ἱςορίαν ἤθροισα ἐς συγγραφὴν, ad conscribendum 1, 1,

4. αὐτὸν εἰς θάνατον ᾔτουν, ad necem 1, 12, 11. ᾄδουσι - ὕμνους εἰς τὸν τετελευτηκότα, in 4, 2, 10. † οὐδ' ἂν νῦν εἰς ὑμᾶς ἦλθον, ad vos 2, 8, 3. διὰ κρημνοὺς εἰς βάθος μέγιςον ἀπεῤῥωγότας, in profunditatem 8, 1, 13. ſi iungitur εἰς β. ε. v. ἀπ., ſed, per ſe ſumtum, p. per prof., de modo et menſura, it. in periphraſi gen., p. βάθους μεγίςου. Per notiones ſingulares, partim in ſupplementum ad priora, a) τὰς οὐσίας μερίσαι εἰς τοὺς ςρατιώτας, militibus 1, 17, 3. ut Lat. in p. inter. πῶς ἐγὼ εἰς ἑκάτερον ὑμῶν νεμηθείην λ. inter 4, 3, 18. b) ut Lat. in p. adverſus, ſenſu inimico, poſt ſubſt. αἱ τῶν - διαδοχῶν εἰς τοὺς ὑπηκόους ὕβρεις τε καὶ βίαι, erga 1, 3, 6. 4, 13, 4. poſt v. ὑβρίσαντα εἰς τὰ 4, 5, 12. ἐς τὸν ὅρκον ἀσεβήσαντας 2, 13, 16. εἰς οὓς - ἠσέβησε, in quos 3, 6, 16. τιμωρίαν - ἐφ' οἷς εἰς αὐτὸν ἡμαρτήκεσαν, in 7, 9, 24. εἰς Γερμανούς, in Germaniam 6, 7, 41. contra Germanos, cf. 6, 8, 8. 7, 8, 21. ſed, ſenſu amico, poſt ſubſt. τὴν ςοργὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα, erga 1, 17, 6. διὰ τὴν - ἐς τὴν πόλιν τιμὴν 4, 9, 10. in oppidum; τὴν Λιβύων εἰς ἑαυτὸν σύμπνοιαν, erga ſe 7, 6, 6. c) ἀπ' ὀνύχων ἐς μυρούς, ad 5, 3, 12. uaque ad; ἐς γόνυ βρεχομένοις, genu tenus 7, 2, 11. c. praep. alia, in opp., ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἑσπέραν λ. ad 4, 15, 10. †† d) εἰς οἰμωγὴν ἀναβοῆσαι, cum eiulatu 1, 4, 17. per - εἰς ὕβριν καὶ παροινίαν λ. in dedecus 5, 8, 1. e) ἐς τὸν ἱππόδρομον - ἐβλασφήμουν, in circo 2, 7, 5. apud - f) σκωψάντων ἐς τὴν - ἀναίρεσιν, ob 4, 9, 5. g) ὡς εἰς πᾶν χωρῆσαι (αὐτὴν, τὴν φήμην,) τὸ ςρατιωτικόν, per 5, 3, 21. h) χοῦ - ἐς αὐτὰ σωρευθέντος, humo ſuperaggeſta 8, 4, 11. ſuper - †† dupl. ſenſu c. dupl. v. εἰς αὐτὸν ὁ ἐνιαυτὸς ἄρχεταί τε καὶ παύεται, in ipſo 1, 16, 6. cum quo, per quem.

εἰςάγειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. amice, τὸν - εἰσήγαγον, introduxerunt 3, 12, 3. c. praep. eadem, εἰς τὸ δωμάτιον εἰσήγαγεν (αὐτὸν,) introduxit ib. 18. ſed hoſtiliter, μήτε εἰςαγαγὼν τὸν ςρατὸν, adduxit 6, 5, 18. c. praep. μέγα τι πλῆθος - σὺν ἑαυτῷ εἰσήγαγε, add. 7, 2, 2. Paſſ. de perſ. phyſ. et amice, cum praep. eadem, εἰςαχθῆναι εἰς αὐτὸν, introduci ad 3, 12, 2.

εἰσβολή, phyſ. de actu, hoſtiliter, cum praep. τῆς ἐπ' Ἰταλίαν εἰσβολῆς εἴχετο, Italiam ingredi coepit 7, 12, 18. irruptio. † trop. de re ſ. loco, c. gen. loci, φρουρήσοντα τῆς Ἰταλίας τὰς εἰςβολὰς, aditus, 3, 6, 25. i. q. εἰσόδους.

εἰσδέχεσθαι, phyſ. de perſ. paſſ. c. adv. ῥαδίως εἰςεδέχθησαν, intro recepti ſunt 7, 6, 18.

εἰσδραμεῖν, phyſ. de perſ. c. praep. εἰσδραμοῦσα πρὸς τὸν βασ. cum accurriſſet ad 1, 13, 2. v. εἰστρέχειν.

εἴσειμι, ab εἶμι, phyſ. de perſ. c. praep. εἰσιέναι μέχρι τοῦ δ. intrare 3, 11, 12. c. praep. eadem, εἰςιόντι ἐς τὴν Ῥώμ. ingredienti Romam 8, 7, 22. c. adv. ἰατροί, εἰςιόντες ἑκάςοτε, ingredientes 4, 2, 7. ad aegrotum. Med. c. praep. eadem aliis que adiunctis ex adv. et particip. modi, εἰς Ῥώμην νύκτωρ λανθάνοντες εἰσῄεσαν, ingroſſi ſunt 2, 12, 2. trop. de re, c. acc. perſ. τὸ Σεβήρου ὑπόδειγμα εἰςῄει αὐτοὺς, ſuccurrebat ipſis 8, 8, 4. ſubire, in mentem et memoriam venire ſ. redire, recordabantur exempli.

εἰσελαύνειν, phyſ., de perſ. c. praep. eadem, hoſtiliter, εἰσελάσας εἰς τὴν Παρθυαίων γῆν, ingreſſus regionem 4, 11, 5. † εἰσελαύνων εἰς τὴν Καρχηδόνα ἐδηλώθη, ingreſſum Carthaginem 7, 9,

Digitized by Google

20. p. inf. ſed amice, εἰς τὴν Ῥώμην εἰσήλασεν, Romam intravit 3, 8, 6. ſimul c. alia praep. ὡς εἰς. εἰς τὴν πόλιν σὺν τῷ ϛρατῷ, poſtquam intraverat urbem 4, 8, 20.

εἰςέρχεσθαι, phyſ. de perſ., univerſe, c. praep. eadem, ab antiquo act. εἰςελύθω ſ. εἰσελθέω, εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθεν, amphitheatrum ingreſſus eſt 1, 15. 15. εἰς τὸ συνέδριον εἰσῆλθον, intrarunt 7, 11, 5. † ſimul c. nominat. modi, εἰσελθὼν μόνος εἰς τὸν οἰκίσκον, ingreſſum in 7, 9, 20. cum praep. al. εἰςῆλθε διὰ πάσης τῆς - οἰκίας, ivit 3, 12, 1. τὸν Λαῖτον, ἅμα τῷ Ἐκλέκτῳ εἰςελθόντα, ingreſſum 2, 1, 15. cum adv. ἀκωλύτως εἰςῆλθεν, intravit 3, 12, 18. cum adiuncto modi s. particip. εἰσῆλθον, ἄγοντες τὸν λ. ingreſſi ſunt 2, 2, 11. ſed abſ. ὁ δὲ, εἰσελθὼν, λ. ingreſſus 3, 12, 4. 4, 5, 2. 1, 1, 17, 24. Sed hoſtiliter, μήτε εἰςελθὼν, qui nec ingreſſus eſt 6, 5, 18. in hoſticum. ὁ εἰς. ϛρατὸς ib. 20. qui intraverat exerc. 6, 6, 1. c. praep. εἰς Καρχηδόνα εἰς. Carthaginem ingreſſus 7, 9, 22. Med. ab antiquo act. εἰσελεύθω, amice, εἰς τὴν σύγκλητον εἰσελεύσεσθαι, curiam ingreſſurus 5, 5, 9. c. adv. μηδένα ἐκεῖθεν εἰς. introiturum eſſe 1, 17, 4.

εἰσκομίζειν, phyſ. de perſ. c. acc. et rei et perſ. πάντα τὰ ἐπιτήδεια καὶ παῖδας - εἰσκομίσαντες, importantes 5, 3, 26. in caſtra. Paſſ. de re, cum dat. perſ. μηδὲ ἐπαρκοῦσης τροφῆς αὐτοῖς - εἰσκομιζομένης, quod nec alimenta ipſis importarentur 8, 5, 9. Med. de perſ. c. acc. rei et praep. μετὰ πολλῆς προνοίας τὰ ἐπιτήδεια εἰσεκομίσαντο, importaverant 8, 2, 15.

εἴςοδος, phyſ., p. actu, de perſ., amico ſenſu, c. adi. utr. ſexus, ῥᾳδία ἡ εἰς. αὐτῇ καὶ ἀκώλυτος, aditus 1, 13, 2. ἐπιτελέσαντες τὰς νενομισμένας ἱερουργίας ἐπὶ ταῖς βασιλικαῖς εἰσόδοις, pro imperatorum adventu 4, 1, 8. ſed inimico, c. praep. ſ. adiuncto temporis, τὰ πρὸς τὴν εἴςοδον εἰς τὸ ἔαρ παρεσκευάζετο, irruptionem 7, 2, 19. Sed p. re ſ. loco, c. praep. et gen. rei, εἰσφράττοντες τὰς εἰς τὸ ϛρατόπεδον εἰςόδους αὐτοῦ, (τοῦ ὕδατος,) eius in caſtra meatum 7, 12, 8. at c. ſolo gen. rei ſ. loci, ἦλθον μέχρι τῆς εἰςόδου τῆς συγκλήτου, aditum 7, 11, 3. 1, 8, 12. ἐν τῇ τῶν βασιλείων εἰςόδῳ. in regiae veſtibulo 4, 2, 3. ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως εἰςόδοις, ad portas urbis 2, 14, 4. ἀποκλείσαντες τὰς τῶν οἰκιῶν εἰσόδους, aedium fores 1, 12, 16. c. ſolis adi. ἐπὶ τῇ αὐλείῳ, ἢ ἐπὶ ταῖς λοιπαῖς εἰςόδοις, aditus 2, 5, 4. 4, 1, 9. ianuarum 8, 8, 13. † urbium, ἀρωμάτων ἀτμίδες εὐωδίαν παρεῖχον (ἐν) ταῖς εἰςόδοις, in portis 4, 8, 19. † regionum, τὰς εἰς. πάσας καὶ λιμένας φυλάττεσθαι, aditus 3, 1, 3. trop. c. gen. rei et adiuncto, τὴν ἀρχὴν παρέξειν καὶ εἴςοδον ἀριςοκρατίας 2, 14, 6. aditum, introitum, i. occaſionem.

εἰςπηδᾶν, phyſ. de perſ. abſ. εἰςπηδήσαντες, irrumpentes 7, 5, 6. in aedes ſ. diaetam.

εἰςπίπτειν, phyſ. de perſ. c. praep. eadem, εἰςέπεσον εἰς τὴν πόλιν, ſubito intrarunt urbem 8, 6, 16.

εἴςπραξις, trop. c. gen. rei, ἐποιεῖτο χρημάτων εἰςπράξεις, exactiones 7, 4, 3.

εἰςπράττειν, trop. de perſ. c. acc. rei, τὰ χρήματα, exigere 7, 4, 6. τιμωρίαν 7, 9, 24.

εἰςρέω, phyſ. de re, c. praep. eadem, τοὺς εἰσρέοντας εἰς τὸ ϛρατόπεδον ἀγωγοὺς ὕδατος, in caſtra fluentium 7, 12, 7.

εἰςρύω, phyſ. de perſ. c. praep. eadem, ὅσοι ἦσαν εἰςρυέντες εἰς τὴν Καρχηδόνα, penetrarant intra C. 7, 9, 17.

εἰστρέχω, phyſ. de perſ., ſenſu hoſtili, abſ. ὁ δὲ, εἰσδραμὼν, intro ſe coniiciens 1, 17, 25. εἰσδραμόντες οἱ στρατιῶται, irrumpunt 8, 8, 13. ſed amice, εἰσδραμὼν, curriculo ingreſſus, 1, 9, 7. in ſcenam. c. praep. eadem, τὸ παιδίον, εἰσδραμὸν εἰς τὸν θάλαμον, cum ſe conieciſſet in 1, 17, 7.

εἰσφέρεσθαι, med. phyſ. de perſ. c. acc. rei et adv. τροφὰς πλείονας συνήθως εἰσφερόμενοι, cibum capientes 6, 6, 2. ingerere ſ. porrigere ſibi.

εἰσφράττειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, εἰσφράττοντες τὰς εἰσόδους αὐτοῦ, (τοῦ ὕδατος,) obſtruentes 7, 12, 8.

εἶτα, adv. ordinis, in relat. tacita, dein 1, 6, 8. ſed in diſerta 6, 8, 3. poſt πρότερον μὲν et ἐν ἀκμῇ δὲ λ. it. cum alio adv. ſimul, ὡς πρῶτον ἀπατῆσαι βούλεσθε, εἶθ' οὕτω φονεῦσαι, deinde ſic 2, 1, 22.

εἴτε, una voce, in relat. varia, ſemel poſitum in med. orat. χρήματα, εἰς εὐθ. ἀθροιζ., εἴτε θεάτροις ἢ παν. ἀ. ſive 7, 5, 13. εἴτε - ἢ καὶ λ. utrum - an 8, 3, 21. ſed repetitum, ab init. εἴτε γὰρ - εἴτε, ſive - ſive 4, 4, 1. c. diverſo modo verb., cum indic. ἐδεῖ(?)ſet ſimul c. opt. praeſ. δικαζ. at in med. orat. εἴτε ἑκουσίως, εἴθ' ὑπὸ λ. 3, 8, 4. 4, 12, 9. 4, 13, 17. 7, 10, 9. ſeu - ſeu 7, 1, 18. c. al. ſyn. εἴτε - εἴτε - ἢ λ. ſive - ſive - aut 4, 7, 6. aut - aut - aut - 8, 7, 17. εἴτε - εἴτε καὶ λ. ſive - ſive etiam 1, 14, 4. 5, 3, 18. †† εἴτε - εἴτε καὶ - εἴτε καὶ λ. ſive - ſive - ſive etiam 1, 9, 12. †† εἴτε καὶ - εἴτε καὶ λ. ſive - ſive etiam 6, 8, 11. †† εἴτε τινὲς - καί, ſi qui - ſive qui mitterentur 3, 2, 18. ubi leg. dividendo εἴ τε λ. et copulam mente praemittas, et ad ſq. καὶ referas.

εἴωθα, caet. v. ἔθω.

ἐκ et ἐξ, A) de materia, τῶν ἐκ φιλύρας ἠσκημένων, de tilia 1, 17, 1. ἔργον - γεγενημένον ἐκ τετραπέδων λίθων, lapide quadrato 8, 4, 4. τὰ ἐκ βυρσῶν καὶ ξύλων (ὅπλα,) coriacea et lignea 8, 4, 27. B) de cauſa, ἐξ αἰτίας τοιαύτης, de cauſa 1, 11, 1. 1, 12, 7. v. αἰτ. - ἐκ ταύτης τῆς τόλμης καὶ τῆς αἰτίας, ex 2, 7, 4. — ἐκ διαφόρου - γνώμης, diverſo conſilio 1, 13, 5. ἐκ - προαιρέσεως - καὶ - ἐλπίδος - ἀνεπειθόμην, conſilio et ſpe 2, 8, 3. — ἐκ προαιρ. ſponte 3, 4, 16. ἐξ ἰσοτίμου φιλοτιμίας, ambitione 3, 6, 10. ἐκ - διαβολῆς, ex 4, 6, 5. 7, 3, 8. ἐκ - προφάσεως, ex 7, 4, 2. ἐξ ὑποψίας λ. propter 8, 5, 14. ἐκ τοῦ σεισμοῦ, ex 1, 14, 4. pr. pter. C) de ortu ſ. origine, τὸν ἐκείνης ἔκγονον ἐκ τῆς - θυγατρός, nepotem ex 5, 7, 1. συμφορὰς ἐκ στάσεως, ex diſſidiis ortas 3, 15, 8. D) de tempore, ἄνωθεν ἐκ τριγονίας βασιλέα, a tertia iam ſtirpe 1, 7, 5. †† ἄνωθεν ἔκ τινος - διαφορᾶς, dudum, ex 7, 9, 5. quo Bg. commate addito referatur in claſſem pr. de cauſa. †† ἐν πλούτῳ - ἐκ πατέρων ἀνατραφεὶς, inde a maioribus 2, 14, 2. ἐκ προγόνων εὖ γεγονότα, inde a maioribus 3, 6, 5. iam antiquitus 7, 7, 12. εἰρήνῃ ἐκ παίδων ἐντραφεὶς, inde a pueris 6, 2, 7. v. π. it. cum pron. relat. ἐξ οὗ λ. ex quo 2, 11, 9. ἐξ οὗ περ λ. ex quo 1, 1, 5. 5, 6, 7. 8, 6, 12. ἐξ ἐκείνου, ex illo 4, 2, 23. 4, 3, 2. E) de loco, συνέθεον ἐκ τῆς Ἰταλ. ex 1, 15, 2. 6, 3, 2. 7, 12, 2. τὰ ἐκ τῆς Ῥώμης δηλούμενα, Româ 2, 7, 10. ex urbe R. τοὺς ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ στρατιώτας, Illyricos milites 6, 7, 7. — ὥσπερ ἐξ ἀκροπόλεως λ. ex 1, 6, 8. 7, 1, 9. ἐξ ἀσφαλοῦς λ. ex tuto 1, 12, 17. de tuto loco 1, 15, 5. ἐκ τῶν - πόλεων, ex 2, 14, 12. 3, 2, 19. 3, 4, 11. ἐξ ἀγρῶν 7, 4, 12. 8, 2, 10.

— τοῖς ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις, orientalibus hom. 5, 8, 13. 7, 3, 9. ἐκ τῆς Ὀσροηνῶν χώρας, ex 6, 7, 17. F) de ſtatu ſ. conditione, ὡς πολλοὺς - ἐκ πλουσίων ποιῆσαι πένητας, ex 7, 12, 13. cf. 1, 14, 5. G) de numero, ὡς ὀλίγους - ἐκ πολλῶν ἐπανελθεῖν, e multis 6, 6, 3. (ex mult. 7, 9, 1.) πολλῶν καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς μοίρας ἀπολωλότων, de ib. 4. τινὲς ἐκ τῶν φυγόντων λ. 3, 2, 18. τινὲς ἐξ αὐτῶν λ. ex iis 5, 3, 18. † τὸ μὲν γένος ἐκ τῶν τῆς συγκλήτου ἐπισήμων ἦν, a ſenatorii ordinis primoribus 1, 7, 6. ex ſenatus primoribus, ſc. τὶς ſ. εἷς. †† τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους, apud poſteros eius 6, 2, 20. ſc. οὖσι, ap. eos, qui erant ex - H) de dignitate, ἀνὴρ τὸ μὲν γένος τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπατριδῶν, generis ex Senatorio ordine patricii 2, 15, 2. — ὄντα με ἐκ τῆς ἱππάδος τάξεως, ex 5, 1, 10. 7, 7, 10. † ἐκ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος τοὺς νεανίας, ſenatorii ordinis iuventutem 7, 10, 13. † ὅτι ἔχοιεν ἐκ συγκλήτου βασιλέας, ex 8, 8, 2. I) de modo, ἐξ ἀντιπάτεως - συστῆναι, collata acie 1, 10, 9. 3, 4, 6. v. ἀντ. in acie ſ. ſolo abl. acie; ἐκ παρατάξεως ἀγωνίζεσθαι, acie ib. 9. ἐξ ἐπιβουλῆς - γεγενῆσθαι, inſidioſe 2, 5, 12. 2, 7, 11. per inſidias 4, 5, 13. ἐξ ἐπιδρομῆς ἢ φυγῆς, incurſando - fugiendo 6, 5, 14. ἐξ ἁρπαγῆς, ex rapinis 6, 5, 8. ἐξ ἐπηρείας, per iniuriam 6, 1, 18. †† ὥσπερ ἐκ μιᾶς φωνῆς - ἀνεκάλουν, una voce 1, 4, 21. †, opp. ſyn. abl. οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως - προσποιήτῳ δὲ εὐνοίᾳ λ. affectu - benevolentia 8, 7, 5. † c. verborum inf. ἐκ τοῦ ἁρπάζειν λ. ex rapiendo 2, 3, 23. ἐκ τοῦ μηδένα εἶναι λ. ex eo, quod nemo ſit 2, 8, 7. — ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν, ex eo, quod 6, 3, 9. Sed c. verbis promiſcue, συνεβάλλοντο - ἐκ τῶν λ. ex 1, 14, 11. ἐκ τῆς ἀποβάσεως - ἐπιστάτο, eventu ib. 12. τὸ στρατιωτικὸν ἤθροιζεν ἐκ τῶν ἐκεῖ στρατοπέδων, de 3, 1, 6. (ὅσα ἤθροισε καὶ κατέκλεισεν ἐξ - συμφορῶν, ex 4, 4, 18.) ἐξ ἑκατέρων τῶν στοιχείων - ἐκέρδαινεν, ex ib. 12. τὸ αὐτοῦ ἦθος ἐκ τῶν ἔργων ἐδηλοῦτο, factis 3, 5, 11. † ἕκαστος ἀπεφέρετο δοράτια ἐκ κυνηγεσίων, venabula 7, 9, 12. qui Bg. iunxit δορ. ἐκ κυν. †† ἐκ γὰρ ὧν διάκειμαι - ἤλπικα, pro meo affectu 1, 4, 6. pro eo, ut ſum affectus, ſ. ex eo modo ſ. animo, quo affect. ſum. Nominatim c v. ἔχειν 4, 3, 9. 8, 3, 15. v. ἔχ. it. c. v. εἰμί, ubi v. Sed cum verbis, c. compoſ. a praep. alia, λεόντων ἐξ ὑπογαίων ἀναρριφθέντων, ex 1, 15, 13. † ἐκ τῆς Ἀντιοχείας ἀποδιδράσκει, ex Ant. 5, 4, 13. ὑποδέχεσθαι ἐκ τῶν ναῶν - τὰ χρήματα, ex 4, 4, 18. οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεληλυθότες, ex 7, 4, 12. 2, 14, 12. 6, 7, 17. 1, 14. 11. c. verbis item, ſed opp. alia praep. ἐξ οὐρανοῦ κατ. εἰς λ. coelitus 1, 11, 3. ex 1, 15, 12. 3, 10, 12. 5, 1, 14. 2, 4, 3. 6, 1, 5. 7, 1, 3. † c. alia praep. ſimul ſyn. ἐξ ἀνατολῶν - ἀπό τε μεσημβρίας εἰς Παίονας, ab 7, 3, 9. † ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἑσπέραν λ. a mane 4, 15, 10. ἐξ - σπαργάνων ἐπὶ λ. ex 5, 1, 16. ἐκ πολλῶν ἡγεμονιῶν, ὥσπερ κατ' ἀκολουθίαν, ἐπὶ λ. per 7, 5, 4. ἐξ εὐγενείας ἐπὶ λ. a 8, 7, 10. K) Per loca alia dubiae claſſis, φόβον ἐξ ὠμότητος - ἐνέσταξεν, ex crudel. 1, 4, 11. per ſ. propter. πυρὸς ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαρρυέντος, terrae motu 1, 14, 4 per ſ. propter. † τὸ πῦρ ἐκ τῆς νυκτὸς πολλοὺς ἐκ πλουσίων πένητας ἐποίησεν, de nocte ib. 3. nocte, per noctem, noctu, ſ. ob; †† τῇ ἐκ τοῦ παρόντος πλήθους ἀνάγκῃ, coacti, propter 2, 2, 22. ſc. οὔσῃ, per neceſſitatem, quae impoſita a praeſ. mult. τῶν ἑλῶν, ἐξ ὧν τῆς ἀναθυμιάσεως λ. quarum vaporibus 5, 14, 15. a ſ. ob quarum vapor. †† οὐδεμίαν πω ἐπιβουλὴν ὑπώπτευον ἐκ τοῦ

Μακρίνου, nihil ſuſpicabantur de inſidiis 4, 13, 15. inſidias a M. i. e. int. Macrini. †† διπλῇ κεχρῆσθαι συμφορᾷ, ἔκ τε ὧν πεπόνθεσαν -, ἔκ τε ὧν ἐπυνθάνοντο, cum ex eo, quod - tum ex eo, quod 6, 7, 7. ſecundum - ſ. ob. †† ὑπάρχειν - ἀφθονίαν ἐκ - παρασκευῆς, ut adeſſet copia magno apparatu 8, 5, 7. a ſ. ob †† ὃ ἦν μόνον ἐκ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ ποτὸν, ex, ib. 17. †† εἴ τινες ἦσαν ςέφανοι χρυσοῦ ἐξ ἀναθημάτων, in donariis 8, 7, 4. e numero donariorum. †† διὰ τὴν παροῦσαν ἐξ ἀνάγκης τῆς βασιλείας τύχην, quia propter praeſentem imperii ſtatum neceſſe erat ib. 5. propter praeſentem imperii formam, quae per neceſſitatem tunc erat ſ. obtinebat. L) repetitum in vicinia, partim et diverſa notione, τὴν προςηγορίαν λαβεῖν - ἐκ τοῦ πεσόντος ἀγάλματος ἐξ οὐρανοῦ, a delapſo coelitus ſimulacro 1, 11, 3. οὐκ ἐκ τῆς - οἰκίας, ἀλλ᾽ ἐκ λ. ex 1, 16, 8. οὐκ ἐκ προνοίας, ἀλλ᾽ ἐξ - ὑπηρεσίας, λ. non conſulto, - ſed miniſterio 7, 8, 25. οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ἀλλὰ ἐξ - ἀνάγκης λ. ex 8, 8, 15. τὸ - ἀσφαλὲς ἔκ τε τῆς - γνώμης, καὶ ἐκ τοῦ μηδένα εἶναι λ. ex voluntate - ex eo, quod 2, 8, 7. 6, 3, 9. †† ἐν αὐτῷ - τὸ φιλοχρήματον ἐξ ἀδικίας φόνων ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας, ex iniuſtis caedibus et qualibet de cauſa 3, 8, 14. cupiditas pecuniae, quam ſatiabat per iniuſtas caedes, patratas ſ. quas patrabat ex quavis cauſa; - οὐ γὰρ ὅμοιον - τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, οἷον ἐκ Γερμανῶν, quod a Perſis impenderet periculum, quale quod a G. 6, 7, 9. cf. ib. 7. 8. 7, 5. 1, 14, 5. ἐκ μικρᾶς προφάσεως - ἐξ αἰτίας τοιᾶςδε, exigua occaſione - ex cauſa 7, 4, 2. M) poſitum in periphraſi, a) p. adv. c. praep. alia ſyn. opp. οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, - μετὰ πειθοῦς λ. neceſſitate - obſequio - 1, 4, 12. neceſſario; τῶν δι᾽ ἡδονῆς λ. τῶν δ᾽ ἐξ ἀν. λ. 6, 3, 8. † τὰς ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγὰς, incurſus et rapinas, 7, 9, 3. † ἐκ τοῦ κρείττονος ὑπέρτεροι λ. divinitus 6, 6, 9. a ſuperiore, praeſtantiore, potentiore natura; ἐκ τοῦ πλείςου μέρους λ. maxima ex parte 8, 2, 11. † πατρίδα, μέλλουσαν ἄρδην καὶ ἐκ θεμελίων ἀπόλλυσθαι 8, 3, 5. funditus. ††† ἐκ τοῦ τοιούτου, unde 8, 4, 29. ††† θηρίων ἐξ ἀντιςάσεως μάχας ἐπαιδεύετο, cum beſtiis cominus decertando inſtituebatur 1, 13, 17. pugnas cum beſt. cominus inſtit. ſ. quae cum beſt. fiunt ſ. ineuntur cominus, ſc. γινομένας. — b) p. adi. τὴν ἐκ συςάσεως μάχην, ſtatariam pugnam 4, 15, 9. ††† τὰ ἐξ ἔθους διοικῆσαι, conſueta officia 4, 12, 12. c) p. gen. ſubſt, ὡς δή τι σκεῦος τῶν ἐκ τοῦ θαλάμου περιττῶν, aliquid ex tubiculi ſupellectile ſupervacaneum 2, 1, 2. aliquam ſupellectilem tubiculi ſupervacaneam, p. τῶν τοῦ θαλ. - πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους ὀνόματι λ. ex familia 2, 6, 16. familiae, it. gentile; ἀνὴρ - τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπατριδῶν 2, 15, 2. e patriciis ſenatoriis, cf. ſupra de dignit. †† διὰ τὸ ἐκ Σεβήρου δέος λ. metu Severi 3, 4, 17. d) p. verbo, ἐξ ἀναγνώσεως ἔλεξε τοιάδε, legendo 7, 8, 5. legens, recitans. N) per ſignificationes exquiſitiores, a) ὅπως ἂν μή τι δεινὸν ἐκ τῆς - ἀρχῆς - πάθοιεν, ex - 2, 6, 5. a - it. in ſqq. locis, ἀρχὴν - λαβὸν ἐξ λ. orta de - 7, 11, 1. τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν, a principio 5, 1, 3. 7. b) τὰς εἰκόνας ἐκ τῶν σημείων κατασπῶσι, de 8, 5, 22. c) οὓς ἐκ περιόδων χρόνου λ. redeunte tempore 1, 9, 5. ἐκ περιόδου, redeunte vice 3, 11, 12. ſecundum ſ. per ſ. poſt *quosdam* temporis *ambitus*.

ἕκαςος, Maſc. de perſ. abſ. κατ᾽ ἀξίαν ἑκάςου, cuiusque 2, 3, 25. — eodem caſu c. nomine, vel ſubſt. ἑκάςῳ ςρατιώτῃ λ. unicuique

4, 6, 15. vel adi. s. particip. ἐξήγαγε τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἕκαστον ἐξηρτυμένον, unumq. 7, 11, 14. e. - c. verbo, per casus deinceps singulos, partim divulsos a verbis suis, ἕκαστος - ὑποκρίνεται, quisque 1, 10, 12. 2, 3, 21. 2, 6, 5. unusquisque 8, 6, 18. — †† repetitum in vicinia, ἕκαστος, Φθάσαι θέλων, - ὥστε ἕκαστος οἰόςτε ἦν, - ὑπήντων, quisque - quisque 1, 7, 4. ubi et simul per synthesin sing. c. v. plur., ut 2, 5, 4. cf 2, 6, 15. ἑκάστῳ - ἀπονέμων, cuique 2, 4, 5. † ἔπειτε - τὸ σῶμα - ἕκαστον Φράττεσθαι, λ. quemque 7, 11, 14. m. †† ἔκ τε ὧν ἐπυνθάνοντο τοὺς οἰκείους ἕκαστοι - ἀπολωλότας 6, 7, 7. libero ordine, pro ἔκ τε ὧν ἐκ ἐπυνθ. *suos quique domesticos.* †† c. pron. relat. eodem casu, οἱ λευχειμονοῦντες - θεῶν πατρίων ἕκαστοι προςεκόμιζον ἀγάλματα 8, 7, 4. — ὡς ἑκάστοις διετέτακτο, singulis 1, 9, 6. cuique 1, 10, 11. 8, 4, 17. — ἑκάστους - ἀπέπεμψεν, unumq. 5, 2, 6. quemque 6, 6, 8. — Per singularia quaedam, in opp. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαστος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, quisque 1, 14, 5. τοιαῦτα τ λέγων καὶ πρὸς ἑκάστους καὶ κοινῇ, singulis 8, 3, 16. †† c. pron. simul alio, καὶ πλήθει σύμπαντες καὶ καθ' ἕνα ἕκαστον λ. et universi et singuli 2, 10, 9. cum gen. pers. ἕκαστός τε ᾤετο μάλιστα τῶν λ. quisque 5, 2, 3. πρὸς ἕκαστον τῶν λ. unumquemque 7, 6, 5. †† de duobus tantum, ἕκαστος - ἀνεῖλκεν, uterque 8, 8, 7. pro ἑκάτερος. † simul c. gen. pers. ἕκαστοι τῶν κολακευόντων λ. hinc inde adulatores 5, 13, 14. Sed de re, tum Fem., c. subst. eodem casu, ἑκάστης ἡμέρας, quotidie 7, 3, 6. 8, 4, 19. τὰ καθ' ἑκάστην πόλιν αὐτῷ λεχθέντα, apud quamque civitat. 2, 15, 11. tum Neutr. ἦρος ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους, quotannis 1, 10, 11. 5, 3, 9 5, 6, 13. χωρία ἕκαστα λ. singula 2, 15, 11. † c. gen. rei, ὡς ἕκαστα τούτων πέπρακται, singula 1, 1, 11. †† ἐμπιπρᾶν δοὺς ἐξουσίαν τοῖς στρατιώταις, ἁρπάζειν τὸ ἕκαστον, ὃ δύναται, λ. quod quisque vellet 4, 11, 11. qui sg. sumserit pro masc. acc., post dat. τοῖς στρ. simul copulato, dum procedit et p. neutr.

ἑκάστοτε, c. variis v., semper 1, 17, 23. 3, 10, 6. quotidie ib. 15. 5, 2, 9. 5, 5, 16. 7, 12, 4. identidem 3, 10, 16. 4, 2, 7. subinde ib. et 5, 4, 7. assidue 2, 1, 14. 5, 2, 6. indies 7, 12, 6. † repetitum in vicinia 3, 10, 15. sq. sed bis 4, 2, 7.

ἑκάτερος, masc. de pers., c. gen. pers. ἡμῶν, uterque 5, 6, 10. 4, 3, 18. sed abs. τὴν ἑκατέρου ἀρχήν, utriusque 4, 3, 13. ἑκάτεροι λ. utrique 2, 4, 8. † ᾄδουσι δὲ ἑκάτεροι, utrinque 4, 2, 10. it. c. explicat. 1, 13, 10. sq. οἱ μὲν στρατιῶται - ὁ δὲ δῆμος. Sed de re Neutr. c. subst. rei, eodem casu, ἑκατέρου τοῦ πλήθους, utriusque 1, 15, 6. ἐξ ἑκατέρων τῶν στοιχείων, ex utroque elemento 3, 1, 12. terra et aqua.

ἑκατέρωθεν, proprie, de loco, cum gen. rei s. loci, τῆς κλίνης ἑ. καθέζονται, circa lectum utrinque 4, 2, 5. sq. explic. ἐν μὲν τῷ λαιῷ μέρει λ. sed abs. ἐκ. τοὺς ἱππεῖς παρατάξαντες, utrinque 4, 15, 3. 5, 6, 18. sq. 8, 1, 5. sed impropr. de pers. ἐκ. πεσεῖν ἱκανούς, utrinque 1, 11, 5. 1, 12, 19. 2, 15, 11. 6, 6, 10. † πολὺ δέ τι πλῆθος ἐκ. πεσεῖν, sq. καὶ Ῥωμαίων μὲν -, τῶν δὲ βαρβάρων λ. 7, 2, 14. 3, 7, 15. 5, 4, 14. ὡς συνέβαλεν ἐκ. τὰ στρατεύματα 3, 2, 8. †† sq. praep. ἐκ. ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ἀπὸ στρατοπέδων, ὁρμώμενοι, ex utrisque urbibus ib. 19. utrinque ex urbibus, i. ab utraque parte s. utrique illi exercitus, intra urbes istas excepti. ἀντιστρατοπεδευσάμενοι ἐκ. 3, 4, 8. παρορμώντων ἑ. τῶν στρατηγῶν ib. 3, 10, 7. †† ἐκ. γένους πλῆθος - ἐπεῖθεν, utrumque 8, 8, 9. †† συνέρχεται ἑ. ὁ στρατός, utrinque 3, 4, 4. a parte

diſſet ei 1, 8, 6. collocaſſet. Med. τὰς θυγατέρας ἐξέδοτο ἀνδράσι, nuptum dedit 1, 2, 3. 1, 8, 7.

ἐκδικέομαι, trop. de perſ. paſſ. c. caſu rei, εἰς τὸ ἐκδικηθῆναι τὸν ἐκείνου φόνον, ad ulciſcendam caedem 2, 6, 13.

ἔκδικος, trop. de perſ. c. gen. rei, ἥκειν τοῦ φόνου, ultorem 2, 14, 6. ἔκδικοι τοῦ ἔργου 7, 4, 10.

ἔκδοτος, paſſ. de perſ. phyſ. c. adiuncto et v. affini, παραδοῦναι αὐτοὺς ἐκδότους καὶ ὥσπερ αἰχμαλώτους, tradere ſe, ut dedititios, 5, 4, 17.

ἐκεῖ, propr., a) in loco, abſ. μή τις ἐκεῖ λ. illic 1, 6, 18. 1, 11, 4. 2, 10, 13. 4. 8, 16. in opp. et relat. ἐκ. ἡ Ῥώμη, ὅπου λ. ibi, 1, 6, 14. intra artic. et ſubſt., tum perſ. τοὺς ἐ. ςρατιώτας, illic milites 2, 8, 18. 2, 10, 8. τοὺς ἐ. βαρβάρους, illic barbaros 3, 14, 2. τῶν ἐ. ςρατοπέδων, exercitibus, qui ibi erant 3, 1, 6. in Syria, cf. 3. 7, 7. tum rei, τὸν ἐ. βίον ἑλομένων, cum illas vitae ſedes elegiſſent, 3, 4, 20. vitam ibi deleg. † intra adi. et ſubſt. rei ſ. loci, τῇ μεγίςῃ ἐκεῖ πόλει δοκούσῃ, illic 7, 2, 19. poſt εἰς Παίονας. †† in contract. κἀκεῖ λ. ibi etiam 3, 4, 9. — b) impr., in locum, ἀφικόμενος ἐκεῖ, quo poſtquam pervenit, 4, 8, 9. eo - ἐκεῖ γενόμενος, quo poſtquam perveniſſet, 4, 11, 13. — †† ἐκ. γεν. cum iam ibi eſſet, 6, 4, 5. †† τῶν ἐ. συνελθόντων, hominibus, ibi congregatis, 4, 9, 7. †† intra duo v. ὡς ἂν σωθῇ ἐκ. φυλαχθεὶς, ibi 4, 4, 9.

ἐκεῖθεν, propr. a) ex loco, abſ. κἀκεῖθεν ὁρμώμενοι, atque inde 2, 10, 18. inde etiam 3, 2, 20. 6, 4, 5. - in opp. κἀκ. - ἐπὶ λ. atque inde 1, 16, 12. ἐκεῖθέν τε - ἐπὶ λ. atque inde 3, 3, 6. 8, 5, 13. — ἐκ. - εἰς λ. illinc 4, 8, 21. † c. artic., ſed ſine ſubſt. τοὺς ἐκεῖθεν, illinc oriundi 4, 3, 14. ſc. γενομένους, iſtos, qui eſſent illinc, ex Aſia. † b) impr. οἱ τὰ ἐκ. ἀγγέλλοντες, illarum rerum nuncii 2, 8, 8. res, Romae geſtas, *illinc* nunciantes, vel, res, ibi geſtas, nunciantes *huc*. † intra artic. et ſubſt. πάντα τὸν ἐκ. χρυσὸν, omne indidem aurum 5, 6, 11. omne aurum inde, e templo, arceſſebat, vel omne aurum, *ibi* depoſitum, arceſſ. — †† μηδένα ἐκ. εἰςελεύσεσθαι, illuc 1, 17, 4.

ἐκεῖνος, Maſc. de perſ. a) ab init. enunciat., abſ. ille 1, 5, 7. † ἐκεῖνος μὲν οὖν, λ. qui quidem 7, 1, 22. ἐκεῖνός τε γὰρ λ. nam et ipſe 7, 4, 4. in opp. πάντων μὲν λ. ἐκεῖνος δὲ, ipſe 3, 11, 8. οἱ μὲν λ. ἐκ. δὲ λ. ipſe 7, 5, 10. b) in med. orat. συνωμότας γὰρ ἐκεῖνος λ. ille 1, 8, 11. 2, 3, 9. 3, 6, 16. ipſe 3, 8, 10. 3, 10, 13. 3, 13, 8. 4, 6, 1. 4. 10. 7, 9. 2. 4, 14, 14. 5, 1, 4. 5, 8, 15. 6, 1, 6. 23. 6, 9, 11. 7, 6, 16. 8, 5, 4. c) in enunciat. extr. ἀποχρώμενος ἡλικίᾳ ἐκεῖνος, iſte 1, 8, 2. 1, 13, 8. ἀνοίξας δὲ ἐκεῖνος, qui ubi aperuit 2, 1, 13, is 2, 12, 1. 7, 5, 18. † in contract. κἀκεῖνος λ. ipſe etiam 3, 6, 8. et ille 3, 10, 11. - c. ſubſt. ἐκεῖνος μὲν ὁ ςρατὸς, qui quidem ex. 6, 6, 3. Genit. a) ab init. enunc. ἐκείνου - ἀσχοληθέντος, ſe diſtricto 2, 15, 3. 7, 6, 19. b) in med. or. τὶ ἐκ. παθόντος, ſi illi quid accidiſſet 5, 7, 1. 6. 5, 8, 4. in opp. ἀντ' ἐκ. ἡμεῖς καὶ ὁ δῆμος, pro illo 2, 2, 16. c) in orat. extr. ὧν εἶχον ἐπ' ἐκ. 2, 6, 15. 2, 8, 8. — †† in §. extr. 6, 8, 7, in opp. ſ. relat. τῇ θυγατρὶ μὲν ἐκείνου, γυναικὶ δὲ αὐτοῦ. 3, 13, 6. †† in contract. τελευτήσαντος κἀκείνου, mortuo etiam illo, 2, 5, 13. d) cum ſubſt. alius caſus, ὡς ἐκ. φίλοι, 4, 6, 3. 8. ἐκ. ἀπόγονον, Gordiani illius 8, 8, 17. †† diſtractum a ſuo ſubſt. τὸ ὁμότροπον - ἐκ. 7, 8, 14. h non pertinet ad ſubſt. proximum βίῳ, ut Bg. *in proterva* il-

lius *vita.* e) intra artic. et subst. τὴν ἐ. ἀρχὴν, illius imper. 1, 3, 6. 1, 5, 23. 1, 9, 1. 17. μετὰ τὴν ἐ. - τελευτὴν, eius 1, 14, 19. 2, 2, 23. 2, 6, 13. 17. 2, 10, 2. 3, 6, 13. 3, 8, 5. 5. 9. 13. 3, 12, 7. 4, 5, 12. 17. 4, 6, 1. τῶν ἐ. στρατηγῶν, ducum illius 4, 8, 6. 21. 4, 14, 4. 10. 7, 4, 4. 7, 6, 11. † simul c. subst. alio, ἡ τῶν ἐκείνου καιρῶν φορὰ 1, 2, 7. it. adi. interposito, τοὺς ἐκ. ἀκρίτους φόνους 1, 14, 13. 2, 1, 7. it. verbo simul, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασιν 3, 8, 12. f) c. artic. sine subst. τὰ ἐκείνου φρονεῖν, illi studere 2, 12, 4. illius rebus, commodis, partibus. † τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρέταις, illius ministros 4, 5, 8. illos illius, qui sunt s. erant in servis s. inter servos. g) per ordinem inversum, τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους - παρέμενεν ἡ ἀρχὴ, apud posteros eius 6, 2, 20. p. τοῦ γεν. ἐκ. iis, qui erant e genere s. familia eius. h) sine artic. ἀλγοῦντας ἐπὶ ἐκείνου ἀναιρέσει, illius nece 7, 1, 10. Dat. in med. or. a) c. verbis, ὅσα - ἐκείνῳ πέπρακται 1, 2, 9. illi gesta, ab illo. τῶν - ἐκ. γνωσθέντων, eorum, qui ei noti fuissent, 4, 6, 3. τῶν ἐ. διαφερόντων, quod illius interfit, 1, 17, 16. 2, 10, 15. 5, 4, 8. ipsi 6, 7, 3. 6, 8, 15. in opp. αὐτῷ μὲν -, ἐκείνῳ δὲ - 1, 8, 13. ἐκ. - ταῖς γυναιξὶ 6, 1, 2. - per ordinem inversum, ἅτε γὰρ πρεσβυτέρῳ ἐκ. λ. ut maiori illi rel. 5, 3, 12. 7, 6, 15. b) c. subst. ὅσους ᾔδεσαν ἐκ. φίλους, ei amicos 1, 13, 11. illi 6, 9, 14. 8, 5, 23. † in contract. βαρὺς κἀκείνῳ ἐγένετο, illi (etiam) 3, 11, 6. — †† de re, ante subst. c. art. ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ καὶ ὀνόματι, in illa familia illo que nomine 7, 10, 12. Acc. a) ab init. enunc., c. verbis, ἐκεῖνον μὲν - ἀπέκτεινεν, illum 7, 1, 24. - in opp. τὸν Ἰουλ. -, ἐκ. 2, 7, 8. 4, 9, 5. b) in med. or., abs. ἡγοῦντο - ἐκ. - ἄρχοντα 3, 5, 5. - in opp. πατέρα μὲν ἐκ. - τὸν Ἀλ. δὲ υἱὸν λ. 5, 7, 7. - per praepp. εἰς ἐκ. 2, 10, 6. 1, 12, 11. 6, 9, 2. πρὸς ἐκ. 5, 2, 10. 7, 7, 14. μετ' ἐκ. 1, 5, 13. 4, 14, 4. i. — ††† οἱ κατ' ἐκεῖνον γράψαντες, qui illius res scripserunt, 2, 15, 13. illius aetate. † in opp. et contract. κἀκεῖνον - καὶ τὴν Ῥ. ἀρχὴν λ. et illum - et 1, 16, 1. Plur. Nominat. a) in med. or., per relat. disertam, μάλιστα δὲ ἐκεῖνοι -, ὅσοι λ. illi 1, 4, 11. abs. ὧν ἐ. λ. 4, 8, 16. 4, 12, 11. 5, 3, 21. †† per contemtum, ἥ περ ἐκ. λ. 2, 10, 12. Praetor. b) in extr. enunc. μαθόντες δὲ ἐκ., λ. illi autem, cognito, rel. 1, 10, 6. † in contract. οἱ δὲ ἐγρηγορότες κἀκεῖνοι λ. et ipsi 2, 1, 3. et illi 6, 1, 4. Gen. A) de pers. a) init. ἐκείνων δὲ - διαφερομένων, sed illis 6, 2, 19. b) med. πολλὰ - ἐκ. σκώψ. 4, 9, 5. c) intra artic. et subst. τὰ ἐ. κτήματα, illorum bona 1, 8, 4. 6, 8, 14. d) c. artic. sine subst. τὰ ἐκείνων γηράσαντα, illorum status 5, 2, 15. — τὰ ἐ. πάντα δοῦναι, illorum bona 7, 8, 20. B) de re, ποταμῶν ἐκ. 6, 5, 4. Dat. de pers. a) init. ἐκείνοις - ἐπιβουλεύοντα, illis 2, 2, 6. 7, 8, 26. b) med. ὀχληρὸς ἐ. γίγνεται, eos 6, 7, 18. c. praep. τὰ παρ' ἐ. φυόμενα, apud ipsos 4, 10, 9. 7, 4, 5. ἡ παρ' ἐ. χώρα, illorum regio. 8, 2, 7. † in opp. et contract. ὅθεν κἀκείνοις εὐκταῖον, καὶ ἡμῖν σωτήριον, et illis - et nob. 2, 1, 21. 4, 14, 16. o. Acc. a) init. ἐκείνους γὰρ λ. hos 8, 1, 6. b) med. ἀνέντες ἐκ. νέμεσθαι 4, 11, 10. equos †† Γορδιανοὺς - ἐκ. λ. Gord. illos superiores 8, 6, 5. † τὴν πρὸς ἐ. ὀργὴν, adversus illos iracundiam 3, 8, 3. † in contract. κἀκείνους, atque illos 6, 5, 16. † συνέβαινε δὲ, κἀκείνους μὴ - ὁμονοεῖν, ut ne ipsi quidem rel. 8, 8, 7. Fem. Nominat. a) init. ἐκείνη δὲ λ. illa vero 4, 13, 17. at illa 6, 1, 21. b) med. abs. πρὸς οὓς ἐκ. λ.

Digitized by Google

6, 3, 18. c. fubft. ἡ δ' εἰκὼν ἐ. λ. 4, 2, 3. 7, 6, 2. Gen. a) med. fine fubft. in opp. τὴν ἐκείνης τιμὴν ἑαυτῆς ὕβριν νομίζουσα, illius honorem fui contumeliam 1, 8, 9. τὸν ἑαυτοῦ λ. ἐκείνης δὲ ἔκγονον, ipfius 5, 7, 1. c. fubft. τῆς οὖν χειροτονίας ἐκ. λ. electione illa 2, 10, 8. τῆς νίκης ἐ. vict. illius 3, 4, 6. τῆς νυκτὸς ἐ. nocte illa 4, 5, 1. τῆς ἡμέρας ἐκ. 8, 5, 19. 8, 6, 16. — †† ante fubft. c. artic. ἐ. τῆς ἡμέρας, illo quidem die 6, 9, 3. fq. opp. τῆς νυκτὸς λ. 7, 5, 5. † πολλῶν καὶ ἐξ ἐκ. τῆς μοίρας ἀπολωλότων, multis de illa etiam parte amiffis 6, 6, 4. b) in extr. enunc. ὑφαρπασάσης ἐκ. quod illa rapuiffet 6, 1, 18. Dat. c. fubft. τῇ πόλει ἐκείνῃ, urbi illi 5, 3, 16. alio ordine, ἐν ἐ. τῇ π. in illa urbe 8, 7, 11. Acc. a) init. ἐκείνην μὲν λ. illam 4, 1, 7. ἐ. δὲ λ. eam que 5, 3, 22. b) med. c. praepp. μετ' ἐκ. poft illam 5, 6, 3. δι' ἐ. ob ill. 6, 9, 12. † ante fubft. cum artic. κατ' ἐ. τὴν χώραν, in illa reg. 3, 14, 15. †† c. alio pron. demonftr. fimul, αὐτὴν ἐ. ipfam 3, 13, 7. ipf. illam f. illam ipf. — c) in extr. enunc. τὴν λίμνην ἐ. illam palud. 8, 7, 2. Neutr. Gen. ἐκείνου τοῦ ἔτους, illo anno 5, 2, 5. Dat. ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ, in illo loco, 2, 9, 8. abf. ἐπ' ἐκείνῳ λ. fupra illud 4, 2, 14. Acc. κατ' ἐκεῖνο τὸ χωρίον, in eodem loco 3, 4, 7. — †† per elliptic. rationem, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, per illud tempus 1, 12, 1. ea tempeftate 1, 14, 1. †† πιςευόντων κατ' ἐκ. κ. τῶν τότε ἀνθρώπων, credentibus eius aetatis hominibus ib. 10. fc. μέρος. Plur. Nominat. μέγιςα ἐκεῖνα ὄρη περίκειται λ. illi max. mont. 2, 11, 16. Gen. ἀπ' ἐκείνων τῶν ἐθνῶν, ab illis gentibus 2, 8, 12. Dat. ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις λ. in omn. nation. illis 3, 2, 13. Acc. κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, in illis locis ib. 3. περὶ ἐ. οὖν μάλιςα τὰ χωρ. in illis locis 7, 2, 12. †† Per loca dubia, φοβηθεὶς ἐκεῖνα, μὴ, λ. metuens, ne 6, 5, 15. ubi, Bg. nil dante, aut neutrum plur. eft p. fing. τοῦτο, aut leg. nominat. fing. ἐκεῖνος. †† ἐξ ἐκείνου, ex illo 4, 2, 23. ex illo tempore 4, 3, 2. fc. mafc. fubft. τοῦ χρόνου f. καιροῦ, f. neutr. μέρους τοῦ χρ. f. καιρ. De ἐπέκεινα v. loco fuo.

ἐκεῖσε, propr. in loco, abf. μή τις ἐκ. προκαταλάβοι, illic 1, 6, 8. ibi 1, 11, 3. 2, 10, 16. 7, 7, 13. † in contract. κἀκεῖσε διοικήσας, ibi (etiam) 4, 8, 15. intra artic. et fubft. οἱ ἐκ. ἄνθρωποι, illic homines 2, 9, 15. τὸ ἐ. ςρατιωτικὸν ib. 1. militarem ibi manum; τῶν ἐ. ἡγουμένων, illarum regionum ducibus 6, 5, 1. fed fine fubft., c. artic. τοῖς ἐκ. 2, 11, 5. illic hominibus f. eius loci incolis. in opp. τὰ ἐνταῦθα, τῶν ἐκ. ἀπολαύσεις, illis 1, 6, 14. rebus eius loci, bonis patriae, urbis Rom. deliciis. — Impropr., in locum, τῶν ςρατηγῶν ἐκ. καταφυγόντων, eo 3, 6, 18. in opp. πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐ. συρρεόντων, illuc 8, 2, 10. †† ἕκαςος, ἃ εἶχεν, ἐ. ἐθησαυρίζετο, illic thefaurum condebat 1, 14, 5. vel *eo* condebat.

ἐκθειάζειν, de perf. c. acc. rei f. perf. ὡς τοὺς δὲ ἐκθ. ut pro divinitate haberent 1, 7, 9. fc. αὐτὸ, fc. τὸ πυροειδὲς, ut haberent id pro re divina quadam, pro indicio divinitatis; vel αὐτὸν, ut Commodum pro divina perf. haberent, et pro ea, quacum communicatum quid divini. c. acc. perf. diferto, ἔθος Ῥωμαίοις, ἐκθ. βασιλέων τοὺς λ. divinitate donare 4, 2, 1. inter deos extollere, confecrare; fimul c. acc. rei ellipt. (κατὰ) ταύτην τὴν τιμὴν ἐκθειάσαντες οἱ παῖδες τὸν πατέρα 4, 3, 1. cum confecraffent hoc honore. trop. de re, c. acc. rei, τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ φήμη ἐκθ. αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ἔπειθεν, divinitate donare 2, 4, 4.

pro divino aliquo dono ac beneficio habere ac praedicare. — Paſſ. de perſ. et femina, ἐξεθειάσθη (αὐτὴ, ἡ Μαισα) inter divos relata eſt 6, 1, 9. de re, τὸ πᾶν ἔργον ἐξ. tota res (incendium) divinitate donata eſt 1, 14, 1c. ſq. explic., pro divina habita eſt, diis adſcripta. ſimul c. praep. ἐκθειασθῆναι τὸ πάθος - ἐς μῦθον, divinitate donatum caſum abiiſſe in fabulam 1, 11, 6. pro divino aliquo habitum eſſe et mutatum in fabulam, diis adſcriptum.

ἐκθύμως, propr. πράττων πάντα, furioſe 5, 6, 1. Severus ſq. ὀργῆς ἥττων ὢν, noſtrat. *hitzig*, in partem deteriorem; μάχεται Ἀρτάβανος, deſperate 4, 15, 15. animoſe, acriter, ſq. καὶ προσμένει.

ἑκκαίδεκα, propr. de re, ἔτη, ſedecim 5, 7, 7. σημεῖα, ad decimum ſextum lapidem 8, 4, 2. ſedecim lapides.

ἐκκαλεῖσθαι, phyſ. paſſ. de perſ. abſ. παραλλήλως - δρόμῳ τὸν ἐκκαλεύμενον καταλαβούσης, eum, qui in arenam evocatus fuerat, 1, 15, 12. ſceleratum aliquem, qui, poenae loco, pugnare debuit cum beſtiis, *beſtiarium*, vel p. ſubſt. *evocatum*, i. ſatellitem et cubicularium Imperatoris.

ἐκκλέπτεσθαι, paſſ. phyſ. de perſ. cum gen. loci, τοὺς παῖδας αὐτῷ (p. αὐτοῦ ſ. αὑτοῦ) τῆς Ῥώμης ἐκκλαπέντας, liberi ſui, ex urbe (Roma) ſubducti 3, 2, 9. clam extracti et abire iuſſi.

ἐκκλησιάζειν, phyſ. de perſ. c. adv. et adiuncto e particip. εἰς τὸν ἱππόδρομον, ὅπου μάλιστα τὸ πλῆθος συνιὸν ἐκκλησιάζει, confluit in concionem 2, 7, 5. concionem habet. κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς, ἔνθα ὁ δῆμος συνιὼν ἐκκλησίαζεν, conveniebat in concionem, 2, 9, 7. ſimul c. abl. loci vel c. praep. ἐς τὸν ἱππόδρομον συνθέοντες, ὥσπερ ἐκκησιάζοντες (ἐν) τῷ χωρίῳ, veluti concione futura eo in loco, 8, 6, 17. concionem habituri.

ἐκκομίζεσθαι, paſſ. phyſ. de re, c. gen. loci et adv. τὸ σῶμα, ἐκκομισθὲν τῆς θύρας νύκτωρ, exportatum per ianuam 2, 1, 5.

ἐκκόπτειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, it. loci, ἐκκόψαντες - τὸ ὕδωρ, caeſam aquam (congelatam,) 6, 7, 16. ἐκκόπτοντες τὰς εἰσόδους αὐτοῦ, (τοῦ ὕδατος,) abſcindentes 7, 12, 8. ἐκκόψαι τοὺς ἀγωγοὺς ὕδατος, abſcindere ib. 7. ἀμπέλους καὶ δένδρα - ἐξέκοπτον, excidebant 8, 4, 12. ſimul c. adv. ἅπερ πάντα ῥιζόθεν ἐκκόψας ὁ στρατὸς, quibus - exciſis, exercitus rel. ib. 15. trop. de perſ. c. acc. perſ. εἴ τι γένος ἦν βασιλικὸν, πᾶν ἐξέκοψεν, exſcidit 4, 6, 7. c. adiuncto v. al. ἐκκόπτειν καὶ κολούειν τοὺς ὑπερέχοντας, excidere 1, 8, 16. ἐκκόψειν καὶ ὑποτάξειν τὰ ἔθνη βάρβαρα, exciſurum 7, 2, 20. Paſſ. phyſ. de re, τῶν δένδρων ἐκκεκομμένων, exciſis, 8, 5, 8.

ἐκκραιπαλᾶν, phyſ. de perſ. c. abl. rei ſ. modi, τρυφῇ, ᾗ περ ἐκκραιπαλῶντες, crapulenti 2, 10, 12.

ἐκκρεμὴς, phyſ. de re, c. dat. perſ. αὐτῷ πήρα, dependula ipſi 1, 9, 7.

ἐκλάμπειν, phyſ. de re, c. dat. perſ. αὐτῷ πυροειδές τι, ut emicaret ipſi 1, 7, 9.

Ἔκλεκτος, Electus, cubiculi cuſtos ſub Commodo 1, 16, 12. 1, 17, 2. 9. p. 718. 11. e. 14. 21. 2, 1, 6. 12. 15. p. 21. ib. 23. 2, 2, 11.

ἐκλιπαρεῖν, impr., ſine caſu, c. inf. ἐκλιπαροῦντες, λ. enixe contendentes, ut 2, 7, 12. † c. adiuncto v., πάντων αὐτὸν ἐκβιασαμένων ἐκλιπαρησάντων τε, omnibus ipſum cogentibus et inſtanter rogantibus, 2, 3, 11. efflagitare.

Digitized by Google

ἑκουσίως, in opp. εἴτε ἑ., εἴθ' ὑπὸ ἀνάγκης λ. voluntate sua 3, 8, 4.
ἐκπέμπειν, phys. de pers. c. acc. pers. a) particip. fut. ἐκπέμπει τοὺς πορευσομένους, emittit, qui proficiscantur 1, 9, 20. ἡ σύγκλητος ἐξέπεμπε τοὺς - ϛρατηγήσοντας, emittebat duces 2, 11, 7. sed sine artic. ἐκπέμπειν αὐτὸν, διοικήσοντα λ. mittere ad administrand. 3, 15, 1. simul cum coni. ἄνδρας ὑπατευκότας ἐξέπεμψε ἡ σύγκλ. σὺν ἐπιλέκτοις, ἵν' λ. misit 8, 5, 11. c. aliis praep. εἴ τινα ἐκπέμποιεν ἐπὶ φόνον, mittunt 3, 11, 19. sq. † ἐκπέμπει τοὺς ἱππεῖς εἰς τὴν Ῥώμην, simul c. fut. ἀγγελοῦντας λ. mittit equites illos, ut nuncient - populo Romano 8, 6, 15. qui Bg. comma post ἱππ. ponit. τὸν ϛρατὸν εἰς τὴν μάχην ἐξέπεμψε, misit (ex urbe.) 3, 7, 5. πρεσβείαν πρὸς αὐτὸν ἐκπέμπουσιν, emittunt 2, 12, 10. it. c. acc. rei, γράμματα ἐκπέμπει πρὸς ἕκαϛον, mittit 7, 6, 5. sed c. acc. tali solo, ἐκπέμψας γράμμ. emissis litteris 1, 6, 23. ἐκπέμπει δήλωσιν, emittit 2, 13, 4. τὰς τριήρεις ὁπλιτῶν πληρώσας, ἐξέπεμπε (αὐτὰς,) emittebat 2, 14, 13. τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, ἐκπέμπει (αὐτὴν,) mittit 1, 13, 9. † τὸ σωμάτιον καταϛήσαντες, ἐκπέμπουσιν, exportari curant 2, 1, 2. †† Alio sensu, non honorifico, c. acc. pers. et c. acc. alio tali modi, γυμνοὺς ἐξέπεμπον (αὐτοὺς.) nudos ipsos dimittebant 2, 13, 19. 1. q. §. 17. γυμν. ἀποπέμπειν. † simul c. gen. pers. s. loci, ὃν ἐκπέμψας ἦν τοῦ ϛρατοῦ, dimiserat ab exercitu 7, 1, 21. † simul c. praep. αὐτὴν εἰς Σικελίαν ἐξέπεμψεν, relegavit 3, 13, 7. εἰς Φρυγίαν ἐξ. (αὐτοὺς,) eos misit 6, 4, 11. Pass. de pers. c. adv. et praep. πρεσβεῖαι πανταχοῦ πρὸς πάντας ἡγουμένας ἐξεπέμφθησαν, mittebantur 7, 7, 10.
ἐκπεριέρχεσθαι, phys. de pers. in bello, c. acc. pers. et praep. σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἐκπεριελθὼν (αὐτὸν, τὸν ϛρατὸν,) circumdatos 6, 5, 21. - simul c. syn. v., μὴ κυκλωθεῖεν, ἐκπεριελθόντων αὐτοὺς τῶν πολεμίων, circumvenientibus ipsos host. 3, 3, 12.
ἐκπίπτειν, de pers. phys. c. gen. loci s. anim. τοῦ ἵππου ἐκπεσεῖν, ut ab equo deciderit 3, 7, 8. - sed trop. c. praep. τῶν εὐπατριδῶν βασιλέων τὸ εὐγενὲς εἰς ὑπεροψίαν ἐκπίπτει, in superb. prolabitur 5, 1, 14. superbum fieri s. esse, superbe agere.
ἔκπλεος, de re, abs. τοῖς Ἀκυλησίοις πάντα ὑπάρχειν ἔκπλεα, ut Aquileiensibus omnia adessent affluenter 8, 5, 7. sq. syn. καὶ ἐπιτηδείων ἀφθονίαν, p. adv., propr. copiosa.
ἔκπληξις, trop. c. adiuncto syn. ὁ Σεβῆρος - ἔκπληξιν καὶ δέος - τοῖς - ἐνέβαλε, stuporem 2, 14, 1.
ἐκπλήττειν, trop. de re, c. acc. pers. et abl. modi, ἐμὲ ταῦτα - τιμῆς αἰσθήσει ἐκπλήττει, obstupefaciunt 2, 3, 13. sq. syn. δέος τὸ λ. μηδέ σε τοῦ ἔγγαου τὸ μέγεθος ἐκπληττέτω, terreat 3, 11, 12. terreto, sq. syn. μηδὲ - ταραττέτω λ. - μηδέ τινα ὑμῶν ἐκπλ. τὰ - terreant 7, 8, 12. terrento. de pers. c. acc. pers. et adv. οὕτως ἐκπλήξειν τοὺς λ. se terrefacturum 2, 11, 18. sq. syn. καὶ διαταράξειν λ. at sine adv. ἐκπλήξαντες τοὺς λ. terrefaciendo eos rel. 6, 8, 15. Pass. de pers. trop., abs. ἐκπλαγεὶς ἐκεῖνος, territus, 1, 13, 8. sq. syn. τὸν κίνδυνον φοβηθεὶς λ. - expavefactus 1, 17, 14. ἐκπλαγέντες, exterriti 4, 4, 13. 7, 6, 20. † cum adiuncto e v. syn. ἐκπλαγεὶς καὶ ταραχθεὶς, expavefactus 2, 1, 13. sed c. coni. et adv. et particip. modi, ὅθεν καὶ μᾶλλον ἐξεπλάγη ὁ ϛρατὸς, συνεὶς, ὅτι λ. obstupefactus 8, 6, 7. - c. abl. rei, μηδ' ἐκπλήττεσθαι τῷ πλήθει τοῦ ϛρατοῦ, neque percellerentur 8, 3, 12. τῷ παραδόξῳ

τῆς ἀγγελίας ἐκπλαγείς, exterritus 6, 9, 1. 7, 5, 8. τῷ πράγματι, obſtupefactus 3, 12, 20. ἐκπλαγέντες τῷ πρ. territi, 4, 11, 9. τῇ - ἐπιδημίᾳ, perculſi 3, 14, 8. τῷ πάθει λ. expavefacti 7, 11, 9. †† c. acc. rei ellipt. et particip. modi, in opp. ταῦτα ἀκούσας, ἐξεπλάγη μὲν τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐταράχθη δὲ τὴν γνώμην, 5, 11, 17. percuſſus quidem fuit animo. †† Med. de perſ. c. acc. rei, τὸ - πάντες ἐξεπλήττοντο, obſtupeſcebant 1, 15, 10. ſumma cum admiratione cogitabant et videbant; vehementer admirabantur; niſi, ſervata notione paſſ., ſumatur ellipſis praep. διὰ ſ. κατὰ, ut loco pr.

ἔκπλους, phyſ. abſ. ἵνα μηδενὶ ἔ. συγχωρῆται, enavigandi poteſtas, 8, 5, 11. diſceſſus e portu.

ἐκπορθεῖν, impropr. de perſ. c. acc. perſ. ἐκπορθήσειν τοὺς ἀφεστῶτας, expugnaturas illos, qui defecerant, 5, 4, 3.

ἐκπτοεῖσθαι, paſſ. trop. de perſ. c. adv. et particip. modi, τότε ἐξεπτόηντο - πυνθανόμενοι, extra ſe erant 4, 8, 18. prae gaudio, vehementer gaudebant; i. q. ſupra ἀνεπτόηντο. c. acc. ellipt. τὰς ψυχὰς ἐξ. animis erecti erant 5, 4, 1. *animos adrecti erant.*

ἔκπυστος, paſſ. de re, phyſ. c. dat. perſ. et adiuncto, ὡς ἂν - ἡ φήμη ἔκπυστα καὶ γνώριμα ποιῇ (ταῦτα) τοῖς λ. ut vulgaret ac notificaret 2, 7, 10. quatenus auribus accipiuntur et audiuntur. — ſine illo adi. πρὶν ἔκπ. τῷ δήμῳ γενέσθαι (ταῦτα,) antequam res innoteſcat populo 5, 12, 14.

ἔκπωμα, phyſ. c. adi. ἐρρίπτει τοῖς ὄχλοις - ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, pocula 5, 6, 21.

ἐκτείνειν, de perſ. phyſ. cum acc. rei et praep. τὰς φάλαγγας - εἰς μῆκος ἐκτείνοντες, extendentes 4, 15, 12. trop. ſimul cum adv. ὅπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν, quo non protulerint 2, 11, 8. Paſſ. phyſ. de re, c. praep. αἰγιαλὸς ἐπὶ θαλάσσης μέγιστος ἐκτείνεται, protenditur 3, 4, 4.

ἐκτένεια, impropr. c. gen. rei, ξύλων οὔσης ἐκτενείας, in magna lignorum copia 7, 2, 8. lignorum ſuppetente copia; ſed abſ. ὡς ἐκτένειαν εἶναι (αὐτῶν, τῶν ἐπιτηδείων,) ita, ut magna copia adeſſet, 8, 2, 15.

ἕκτος, propr. de re, ἕκτον ἔτος, ſextum 5, 8, 19.

ἐκτρέχειν, phyſ. de perſ. in bello, c. adv. τῶν κούφως καὶ εὐσταλῶς ἐκτρέχειν δυναμένων, excurrere 4, 15, 3. ſed extra bellum, cum gen. loci et praep., ἐκδραμὼν τῆς συγκλήτου εἰς τὸν δῆμον μέσον, proripiens ſe e - 7, 11, 10.

ἐκτυποῦσθαι, paſſ. de re, phyſ. c. acc. rei ellipt. νομίσματα, ἐκτετυπωμένα τὴν ἐκείνου εἰκόνα, numos, expreſſam habentes illius imaginem 1, 9, 17. numos, impreſſos illius imaginem, i. cui impreſſa erat illius imago; it. numos, expreſſos illius imaginem, ſ. quoad ſ. ſecundum imaginem illius, i. in quibus erat expreſſa imago illius, ſ. numos, illius imagine percuſſos ſ. ſignatos.

ἐκφαίνειν, trop. de perſ. c. acc. rei et adv. in opp. αἰφνιδίως, ἣν εἶχον γνώμην λανθάνουσαν, ἐξέφηναν, repente ſenſum, quem occultaverant, indicarunt 8, 8, 5. p. αἰφ. ἐξ. γνώμην λανθ., ἣν εἶχ. ſ. γν., ἣν εἶχ. λανθ.

ἐκφέρειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et praep. it. c. particip. modi, οἱ δὲ φέροντες διὰ μέσων ἐκφέρουσι (αὐτὸ) τῶν φυλάκων, per medios id efferunt cuſtodes 2, 1, 3. Paſſ. de re, cum gen. loci,

Digitized by Google

τὸ ἐκφερόμενον τοῦ θαλάμου, quod ex cubiculo exportaretur, ib. 4.

ἐκφεύγειν, de perf. phyf. c. adv. et acc. perf. παρὰ τοσοῦτον οὐκ ἐξέφυγε τοὺς διώξαντας, tantum abfuit, quin effugeret perfecutores, 5, 4, 23. tantum non effugit perfecutos, i. prope, f. in tantum Macrinus non effugit, i. hactenus, fcil. quatenus, vento ufus adverfo, reductus eft reiectus que Chalcedonem, f. ad tantillum, per tantillum, Macrinus non eff. - trop. c. acc. rei, κίνδυνον ἐκπεφευγέναι, fe effugiffe 4, 4, 9. τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφυγεῖν, effugere 1, 9, 16. ἐκφυγὼν τὴν ἐπ. evitatis infidiis 1, 11, 15.

ἐκφορεῖν, phyf. de perf. c. acc. rei, ἃ μὲν ἐκφορήσαντες, λ. 8, 1, 9. partim exportando, ex illa urbe et agris, aliorfum.

ἐκχέω, trop. de perf. c. acc. rei et adv., it. cum cafu temporis, μιᾶς ἡμέρας ἀφειδῶς ἐκχέας πάντα (τὰ χρήματα,) effundens 4, 4, 18. profundens, abfumens. Paff. de re, phyf. cum praep. et abl. rei f. modi f. inftrum. τὰ τενάγη, ἃ ἑπτὰ ςόμασιν ἐς θάλαττταν ἐκχεῖται, effunduntur 8, 7, 1. fe effundunt. fed trop. c. adv. τὸ κρυπτὸν πρότερον μῖσος ἀκωλύτως ἐξεχεῖτο, effundebatur 7, 7, 3. fe exferebat f. oftendebat, prorumpebat, declarabatur.

ἑκὼν, de perf. abf. μηδένα ἑκὼν ἀδικήσει, ultro 2, 4, 5. 2, 8, 12. — αὐτὸν, ἑκόντα βραδύνοντα, de induftria 3, 7, 10. ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν, fponte 2, 4, 5. e. † περιθέμενος τὸ διάδημα ἑκόντων Παρθυαίων, volentibus Parthis 6, 2, 20. cum voluntate f. confenfu Parthorum. - in opp. ἑκόντες τε καὶ ἄκοντες - ὑπακούουσι λ. velint, nolint, 3, 12, 15. volentes. ἐκείνη, εἴτε ἑκοῦσα, εἴτε κελευσθεῖσα, ἀπεκαρτέρησε, fponte 4, 13, 17.

Ἐλαιαγάβαλος, Elaeagabalus 5, 3, 8. deus Phoenicum, ut diferte θεὸν Ἐλαιαγάβαλον 5, 5, 13.

ἐλάττων, de perf. c. adv. f. quoad locum et conditionem, καταφρονήσει τῶν ὑπηκόων, ὡς πολὺ ἐλαττόνων, inferioribus 5, 1, 14. it. quoad numerum f. copiam, in opp. τοσοῦτον ςρατὸν, πρὸς ὄχλον δημοτῶν πολὺ ἐλάττονα λ. multo minori 8, 3, 21. fed c. folo abl. rei, πλήθει ἐλάττους εὑρέθησαν, pauciores (numero) 6, 6, 10. Sed de re, c. fubft. fem. et gen. perf. in opp. πλεῖςα πάντων ἐγχειρισθεὶς, πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττονα, omnibus facultates habebat minores 2, 1, 11.

ἐλαύνειν, de perf. phyf. c. praep. ἐπὶ πολὺ τῆς - γῆς ἐλάσας, per regionem - progreffus 4, 11, 12. - trop. c. praep. tum de aetate, εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας, progreffus ad 5, 8, 19. provectus ad 6, 1, 15. fimul c. adv. temp. εἰς ἔτος ἤδη - ἐληλακὼς, provect. ad 7, 5, 3. fed c. adv. modi, εἰς μακρὸν γῆρας ἐνδόξως ἐλάσαντι, provecto in 2. 5, 9. tum de dignitate, εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλακὼς, provect. ad 7, 10, 7. cum praep. alia fimul, et nominat. modi, ὅτι πρῶτος ἐξ εὐτελείας - εἰς τοσαύτην τύχην ἤλασε, quod - ad - evectus effet, 7, 1, 3. at cum adv. dupl. μάλιςα ἐκεῖνοι εἰς ἀρχῆς μῆκος ἀκινδύνως ἤλασαν, in imperio longe provehuntur 1, 4, 11. Paff. trop. de perf. cum praep. ὑπὸ τῆς - ἐπιθυμίας ἐλαυνόμενος, cupiditate agitatus 4, 4, 5. - ὑπὸ τῆς - συνέσεως ἐλ. 4, 7, 1. ftimulatus a rel.

ἔλαφος. propr. ἐλάφους καταδιώκων ἔβαλλε, cervos 1, 15, 6.

ἐλέγχειν, trop. de perf. c. acc. rei, τὴν αὐτοῦ μέλλησιν καὶ τὴν δειλίαν, coarguere 7, 1, 14. arguere, oftendere - fimul c. adv. et abl. modi f. inftrum. νῦν αὐτοῦ τὸ ἄπιςον καὶ ἄνανδρον τοῖς ὅπλοις

ἐλέγξωμεν, corguamus 3, 6, 12. indicemus. †† de re, σκώμματα -, ὅσα ἐλέγχει τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἀλήθειαν, arguunt 4, 9, 4. oſtend. ſ. culpant. it. paſſ. τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως οὐκ ἐλεγχθήσεται, inquiratur 1, 1, 2. in opp. εἰ λάθοι ἡ ἐπιβουλὴ καὶ μὴ ἐλεγχθείη, coargueretur 3, 12, 11. demonſtraretur. ſed de perſ. αὐτὸν ἀνῃρήκει, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δὲ, redargutum 4, 13, 3. convictum.

ἐλεεινὸς, act. de perſ. propr. c. praep. τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινὸν ἐν ταῖς συμφοραῖς, homines miſericordes ſunt in 1, 4, 3.

ἐλεεῖσθαι, paſſ. de re, c. praep. πλέον ἦν ἐν αὐτῷ τὸ ἐλεούμενον ἐφ' οἷς ἐσφάλλετο, 2, 10, 5. p. ſubſt., maior erat in ipſum miſeratio ob ea, quibus peccabat, ſ. eum magis miſerabantur alii, ſ. nos miſerabamur, ſi quid delinquebat.

ἔλεος, neutr. παρακολουθεῖ τοῖς λ. miſericordia 4, 5, 4. ſed maſc., c. adiuncto ſyn. πάντας εἰς οἶκτον καὶ ἔλεον προςκαλούμενος, miſeration. 6, 9, 6.

ἐλευθερία, propr. in opp. δουλεία, libertas 2, 3, 19. ſed cum adiuncto e ſubſt. ἀδείας καὶ ἐλευθερίας 2, 2, 7. 7, 7, 8. 3, 2, 5. 5, 1, 15. Sed impr. de perſona et dea, ἐλευθερία, εἰκόνα λ. 1, 14, 19.

ἐλευθέριος, trop. de re, διαίτῃ ἐλευθερίῳ, liberaliore 4, 12, 4. de milite, p. delicatus, exquiſitus.

ἐλεύθερος, phyſ. de perſ. c. gen. rei, δεσμῶν ἐλευθέρους ἀφιέντες 1, 10, 4. vinculorum liberos, vinculis liberatos; ſed de re, neutr. c. artic. p. ſubſt. τέλη -, εἰς τὸ ἐλεύθερον ἀφῆκεν, in libertatem 2, 4, 14. †† trop. c. ſubſt. γυμνάσια ἐλεύθερα, exercitationibus ingenuis 4, 3, 5. liberalibus, homines liberos et ingenuos decentibus.

ἐλεφάντινος, propr. de re; c. ſubſt. ἐλεφαντίνης κλίνης, eburneo lecto 4, 2, 3. ἐλεφαντίνοις ἀγάλμασι ib. 15.

ἐλέφας, propr. τοὺς ἐλέφαντας λ. elephantos 2, 11, 18.

ἑλκύεσθαι, paſſ. phyſ. de perſ. cum nominat. modi, πολλοὶ καὶ ἡμιθνῆτες εἱλκύσθησαν, pertracti ſunt 4, 9, 15. ſcil. in foveas.

ἕλκω, phyſ. de perſ. ἕλκοντες τοὺς - trahentes 4, 9, 14. violenter, at blande in hoc εἵλκεν αὐτὸν, pertrahebat 2, 3, 8.

Ἑλλὰς, propr. p. ſubſt. τὴν Ἑλλάδα λ. Graeciam 3, 2, 14. — ſed impropr. p. adi. ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λ. a Graeca voce 1, 16, 4.

Ἕλληνες, propr. abſ. ἀρχαῖον τοῦτο πάθος Ἑλλήνων, Graecorum 3, 2, 14. † διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. p. gen. τὴν Ἑλλήνων τινῶν. in opp. μήτε Ῥωμαίων, μήτε Ἑλλ. 1, 2, 4. 5, 7, 4. 5, 3, 10. Μακεδόνων καὶ Ἑλλ. 1, 3, 6. — μήτε Ἑλλ. μήτε βαρβάρων 7, 1, 26. -, 11, 7.

Ἑλληνικὸς, in opp. Ῥωμαικὴν ἢ Ἑλληνικὴν ἐσθῆτα, Graecanicam 5, 5, 6.

ἕλος, propr. ἐπί τινι ἕλει μεγίστῳ, apud paludem 7, 2, 13. εἰς τὸ ἕλος ib. ſq. τῶν ἑλῶν ib. 11. 10. 8, 7, 1. 3, 14, 15. ἕλεσι ib. 19. ἕλη 6, 5, 3.

ἐλπίζειν, de perſ. ſenſu vulg. c. adv. οὐχ, ὡς ἠλπίκεσαν, τὰ πράγματα προυχώρει, ut ſperaverant, 7, 9, 1. c. acc. rei, et quidem adi. neutr., μεγάλα ἐλπίζων, quamvis magna ſperans 7, 1, 24. † ἐοικότα ἐλπίσαντες, veriſimili ſpe ducti 4, 9, 10. conf. ſupra v. εἰκ. †. in orat. contracta, μείζονα κατορθώσας, ὧν ἤλπισε, maiora exſecutus, quam ſperaverat, 3, 9, 14. p. τούτων,

Digitized by Google

ἢ ἤλπ. maiora iis, quae ſperav. †† ſed cum acc. ſubſt. rei et adv. ἀμοιβαίαν εὔνοιαν εἰκότως ἤλπικα. ſpero 1, 4, 6. c. inf. a) praeſ. ὅ περ ἤλπιζε τοῖς - εἶναι κεχαρισμένον, ſperabat gratum fore 2, 10, 2. b) perf. ἤλπιζε, αὐτὸν - ἐμβεβληκέναι λ. 6, 5, 16. — c) aor. 1. ἤλπισε, αὐτὸν διαχρήσασθαι, ſperavit, fore, ut - 1, 10, 14. ἤλπιζε, προςάξασθαι τὸν δῆμον λ. ſperabat, ſe adiuncturum ſibi plebem 1, 12, 9. d) fut. ἐλπίζων, τοὺς - ὁμογνώμονας ἔσεσθαι λ. ſperans, - conſenſuros, 2, 8, 18. 8, 1, 10. 8, 2, 5. 2, 4, 1. ἤλπιζεν, λ. 6, 4, 6. † οὕτω γὰρ ῥᾷστα ἤλπιζε πάντας αὐτῷ προςχωρήσειν, ita enim facillime ſperabat futurum, ut omnes ſibi adiungantur 2, 7, 11. qui Bg. adv. ῥᾷ copulat c. v. ἤλπ., at, ſi pertineat ad ſq. v. πρ., per ordinem e laevitate perverſum, p. nam ſperabat, futurum, ut ita facill. rel. Sic et διό περ καὶ ῥᾷστα πάσης εὐνοίας μεθέξειν - ἤλπικα, ſpero 1, 5, 10. ubi v. ἤλπ. praeterea eſt c. coni. ſ. adv. cauſali. † in med. orat. c. pron. relat. caſu acc. οὓς γὰρ ἠλπίκεσαν μηδεμίαν ὑπομενεῖν προςβολήν, τούτους λ. quos enim ſperaverant ne unam quidem toleraturos invaſ. 8, 5, 2. p. nam eos, de quibus ſperaverant, eos non eſſe tolerat. rel. ἤλπισε λ. 1, 8, 12. 1, 9, 24. 1, 10, 10. ἐλπίσας λ. ſperans 2, 5, 7. 8, 3, 3. 1, 9, 12. — Senſu exquiſito, A) in bonam partem, c. inf. praeſ. ἐλπίζων, θείᾳ προνοίᾳ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καλεῖσθαι, ſperans, ſe vocari - 2, 9, 9. cogitans, putans, ratus. †† c. praep. εἰς ὃν ἠλπίκεσαν, in quem ſpes omnes ſuas collocaverant 7, 10, 1. B) in partem deteriorem, a) e verbo ſyn. et particip. modi, τοιαύτας - ὑποτοπούμενος ἐδεδίει τε καὶ ἤλπιζεν, in metu et ſpe erat 1, 3, 11. ſo *fürchtete* und *hoffte* er *zugleich*; vel, pro ſyn., metuebat et ſuſpicabatur, i. exſpectabat nil boni, cogitabat mala, triſtia exſp. et cogitabat, *fürchtete* und *erwartete* nichts *gutes*; ut prius verbum poſteriore magis definiatur, et iungatur proprium et impropr., it. vulgare et exquiſitum. it. ſimul c. acc. rei ſ. neutr. adi. ἤλπιζον καὶ ἐδεδοίκεσαν εἰκότα, ſperabant et metuebant veriſimilia 8, 1, 16. b) poſt ſubſt. affine, c. inf. praeſ. πάλιν τῆς τυραννίδος ἦν δέος. ἐπεὶ τούτῳ χαίρειν τοὺς στρατιώτας ἤλπιζον, quoniam ea re delectari milites intelligebant, 2, 6, 4. putabant ſ. metuebant. - it. c. inf. perf. μετὰ δέους οὖν πολλοῦ διῄει ὁ στρατός, ἐλπίζοντες, τὰς ἄκρας κατειλῆφθαι, ſperans, 8, 1, 15. putans. c) abſ. cum inf. fut. ἀντιπάλους ἕξειν, ἤλπιζον, credebant 8, 8, 3. — Paſſ. ſenſu vulg. de re, c. adv. τοσούτῳ τὰ μέλλοντα, ὡς ἀγαθά, μεγάλως ἐλπίζεται, maiori ſpe exſpectantur 2, 3, 17. vehementer, vehementius ſperantur, ſ. tanto certius ſ. confidentius exſpectantur.

ἐλπίς, ſenſu vulg. c. gen. rei, ἡ τῶν χρημάτων ἐ. ſpes 5, 4, 2. τῇ τῆς βασιλείας ἐλπίδι 2, 7, 9. ἔχαιρον εἰρήνης αἰωνίου ἐ. 4, 11, 2. ἤρθη εἰς μειζόνων πραγμάτων ἐλπίδα, ad maiora ſperanda 2, 13, 1. ad ſpem maiorum rer. 6, 5, 24. c. gen. perſ. φθάσας αὐτοῦ τὴν ἐλπ. 2, 15, 5. τῶν μὲν ἀνατολικῶν - θραῦσαι τὴν ἐλπ. λ. 5, 2, 4. κωλῦσαι τὴν ἐ. τοῦ βαρβάρου 6, 2, 8. συνηδομέναις αὐτῶν ταῖς ἐλπίσιν, ſpei 4, 9, 10. cum verbis ſolis, ὁ στρατὸς, πταίων τῆς ἐ. 8, 5, 1. σφαλέντες τῶν ἐλπίδων, ſpe 2, 7, 4. ἀχθεὶς ταῖς ἐλ. ſpe 3, 12, 16. ſed ſimul c. adi. πάσης ἐλ. μεῖζον ἦν προχωρ. 1, 10, 8. † παντὸς λόγου καὶ ἐλπ. θᾶττον λ. omni ſpe 5, 14, 7. repetendo adeo e pr. maſc. παντ. ſexum fem. πάσης. εἰ ἐξ ἀλόγου ἐλ. ἢ μείζονος ἐλπ. ἐπιθυμίας ἀνεπειθόμην, inani ſpe ac ſuperante ſpem cupiditate 2, 8, 3. ἀντιποιησαμένῳ τοιαύτης ἐλ. 2,

Digitized by Google

10, 4. πιςεῦσαι σεαυτὸν ἐλπίδι κρείττονι, ἢ λ. 7, 5, 11. τοιαύτην τινὰ ἐλπίδα λ. 2, 9, 4. † ὅ περ αὐτῷ τὴν ἐ. πᾶσαν ὑπέφαινεν ib. 5. οὐ φαῦλαι, οὐδὲ κοῦφαι καλοῦσιν ἐλπίδες 2, 8, 6. — μείζοσι καλεῖν ἐλ. αὐτὸν, ad maiorem ſpem 1, 9, 20. κούφοις καὶ ἀδήλοις ἐπαιωρουμένου ἐ. ſpe 2, 9, 1. μηδὲ ματαίαις ἐ. αἰωρούμενον, ſpe 6, 2, 9. μεγάλαις - ἐ. ἀναπείθων, ſpe 2, 9, 17. ἐφ' ἑτέραις ἐςελθὼν ἐ. ſpe 3, 12, 20. ἐλπίδων ἀγαθῶν - ὑποφαινομένων, cum ſpes bonae affulgerent 2, 4, 11. μετ' ἀγαθῶν ἐ. λ. bona c. ſpe 2, 13, 4. ἀγαθὰς ἔχειν ἐλπίδας, bonam ſpem 2, 3, 24. πολλὰ τὰ ἐφόδια εἰς ἀγαθὰς ἐ. 7, 5, 12. μετ' ἀγαθῆς ἐ. λ. bona c. ſpe 4, 14, 17. λόγους, χρηςῶν ἐ. μεςοὺς λ. bonae ſpei 2, 14, 5. χρηςὰς εἶχεν ἐ. bonam ſpem 1, 7, 2. †† cum artic. ταύταις ἐπαιρόμενος ταῖς ἐ. in has erectus ſpes 2, 8, 16. τὰ - πράγματα, φαύλας ἔχοντα τὰς ἐ. eſſe tenuis ſpei 2, 10, 13. ἀγαθὰς ὑπέφηναν τὰς ἐ. bonam ſp. 3, 6, 17. †† per praepp., tum praeced. τὴν παρ' ἐλπίδα κομισθεῖσαν ἀγγελίαν, inopinato 6, 2, 7. praeter ſpem 6, 3, 6. 8, 6, 4. †† ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις λ. inopinato rerum ſucceſſu 6, 2, 15. tum ſeq. τοῖς - (εἰσὶ) καὶ παρὰ θεῶν ἐλπίδες κρείττους, illi et a diis meliora ſperare poſſunt 8, 3, 14. ἐπεὶ αὐτῷ τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας φαύλως ἔχειν ὑπώπτευεν, cum ſibi ſpem ad ſalutem male comparatam ſuſpicaretur 1, 3, 2. cum intelligeret, ſibi ſ. ſuas ſpes ſalutis eſſe tenues; pro gen. τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπ. - εἶχον ἐλπίδας κρείττους ἐν παιδὶ, λ. ſpem meliorem in puero 5, 8, 3. †† c. gen. rei et ſimul c. coni. et particip. ἐλπίδα ῥᾳςώνης ὑπέφηνεν ἄν, ὡς - διοίσοντα λ. ſpem facultatis oſtendiſſet, quaſi facile eſſet geſturus rel. 2, 3, 12. †† Senſu exquiſitiori, in partem malam, πάλαι τόδε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, hunc finem vitae ſperabam 2, 1, 16. in ſpe habebam, exſpectabam, metuebam. ††† cum adi. diſerto et c. ſyn. πονηρᾶς ἐλπίδος καὶ φόβου συνεχοῦς ἀπαλλάξομαι, mala ſpe ib. 17. triſti exſpectatione et cogitatione.

ἑλώδης, phyſ. de re, τὰ ἑλώδη χωρία, paluſtria 3, 14, 10. τὰ πλεῖςα (μέρη) τῆς - χώρας ἑλώδη γίγνεται, maior pars - regionis paludeſcit ib. 11. fit paluſtris, paludoſa.

ἐμαυτοῦ, c. verbis, οὔ τι ἐμαυτῷ σύνοιδα λυπήσαντι ὑμᾶς, mihi 2, 5, 10. ἐμαυτὸν - πέπεικα 1, 5, 5. mihi perſuaſum habeo. πρὸς τὸ ἄξιον ἐμ. παρασχεῖν τῆς τιμῆς, ad dignum me praeſtandum 2, 3, 16. †† intra artic. et ſubſt. p. adi. poſſeſſ. παρὰ πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον, per omn. vitam meam 1, 2, 10.

ἐμβάλλειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. τοὺς - ἐνέβαλλον, iniiciebant 4, 9, 14. ſc. εἰς αὐτὰ, τὰ ὀρύγματα, in foveas, ſ. αὐτοῖς, τοῖς ὀρύγμασι. c. acc. rei, ἐμβαλεῖν - φάρμακα, ad miſcendum venenum 4, 4, 3. ſc. εἰς τὰ σιτία καὶ ποτὰ ſ. τοῖς σιτίοις καὶ ποτοῖς. — ſimul c. praep. τὴν κόνιν σὺν ἀρώμασιν εἰς κάλπην - ἐμβαλόντες, cinerem - coniectum in - 3, 15, 16. †† ἐμβαλοῦσα εἰς κύλικα τοῦ φαρμάκου, (τὶ,) iniectum venenum, 1, 17, 18. iniiciens - veneni quid. c. acc. rei et dat. loci, (p. praep. cum acc.) τὴν κόνιν κάλπῃ τινὶ ἐμβαλὼν, cineres in urnam - coniectos. 4, 13, 16. πίτταν ἑλόντες, σκεύεσιν ἐμβαλόντες, vaſis imponentes 8, 4, 26. - † Alio ſenſu de perſ. c. praep. ἅμα τῷ ἵππῳ ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἕλος, equo ingreſſus paludem 7, 2, 13. ſc. ἑαυτὸν, ſe coniiciens in pal. αὐτὸν σὺν τρίτῃ μοίρᾳ εἰς μέσους ἐμβεβληκέναι τοὺς βαρβάρους, impetum feciſſe in - 6, 5, 16. μὴ - εἰς Πέρσας ἐμβάλωσι, in Perſas impetum facerent ib. 15. ὁ ςρατὸς - ἐμβαλὼν εἰς Καππαδοκίαν, ingreſſus Cappadociam 3, 3, 1. τὸ

στρατιωτικὸν -, ἐμβαλὼν εἰς τὴν - χώραν, impetu facto in 6, 5, 11. — impropr. de perſ., c. acc. rei et dat. perſ. αὐτῷ ταραχὴν ἐνέβαλλε, iniecit 3, 7, 1. inſtillare, excitare in - ἔκπληξιν καὶ δέος - τοῖς - ἐνέβαλε, incuſſit 2, 14, 1. θάρσος ἐμβαλοῦμεν τοῖς λ. iniiciemus 1, 6, 15. de re, τὸ - ἄλλῳ ἂν - θάρσος καὶ προθυμίαν ἐνέβαλεν, addidiſſet 2, 3, 12. †† de perſ. et re ſimul, c. acc. perſ. et praep. ἄγγελοι καὶ γράμματα ἐτάραξε τὸν -, καὶ εἰς - φροντίδα ἐνέβαλεν, coniecerunt in 6, 7, 4.

ἐμβολὴ, phyſ. in bello, c. gen. perſ. οὐχ ὑπομείναντες αὐτῶν τὴν ἐμβολὴν, impetum 7, 9, 14. ἵν' ἐκδέχωνται τῶν πολεμίων τὰς πρώτας ἐμβολὰς, imp. 8, 1, 6.

ἐμβριθὴς, trop. de perſ., in malam partem, c. adiuncto, ἐμβριθῆ καὶ θρασὺν νεανίαν, ferocem 3, 11, 1. de re, Neutr. c. artic., p. ſubſt., et c. praep. τὸ ὑμέτερον - πρὸς τὰς μάχας ἐμβριθὲς λ. veſtram in pugnando vim 2, 10, 17.

Ἔμεσος, Emeſus ſ. Emeſa, ἀπὸ Ἐμέσου, - πόλεως ἐν Φοινίκῃ, 5, 3, 2.

ἔμετος, propr. πολὺς ἐπιγίγνεται, vomitus 1, 17, 23. πολλοῦ ὄντος τοῦ ἐμέτου, cum nimia eſſet vomitio ib. 24.

ἐμὸς, c. ſubſt. τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, meo patre 6, 3, 12. τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ πρᾷον, animi mei 2, 8, 2. † οὐκ ἐμὸν (ἐστὶ) τὸ ἁμάρτημα, non meum id delictum 2, 5, 12. †† c. verbo ἐστὲ ἐμοί, eſtis mei 2, 13, 10. ſq. explic., in mea poteſtate.

ἐμπαγ. v. ἐμπηγν.

ἔμπαλιν, phyſ. c. gen. perſ. τὴν ὁδὸν ἤνυε, τρέχων ἔ. ἑαυτοῦ, currens retrorſum 5, 6, 17.

ἐμπαροινεῖν, impropr. de perſ., c. abl. rei ſ. modi, oppreſſo dat. perſ. πάσαις ταῖς τοῦ σώματος λώβαις ἐμπαροινοῦντες (αὐτοῖς,) inſultantes 8, 8, 14. per inſaniam veluti et contemtum adverſus eos adhibentes.

ἐμπειρία, phyſ. partim, c. gen. rei, et per adi. ὑπ' ἀτελοῦς τῆς τῶν δεόντων ἐμπειρίας, prae - peritia 1, 4, 8. τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν πραγμάτων, experientia rerum 1, 1, 9. 8, 8, 8. δι' ἐμπειρίαν τῆς χώρας, propter uſum 7, 11, 11. opp. pr. δι' ἄγνοιαν λ. ſine ſubſt. μετὰ ἐμπειρίας μαχόμενον, perite 4, 14, 16. μ. πολλῆς ἐ. λ. utpote pugnandi peritiſſimi 7, 11, 17. cum multa peritia. ἐμπειρίᾳ πολεμικῇ λ. ob peritiam bellic. 7, 9, 7. διὰ ἐμπειρίαν πολεμικὴν 7, 1, 14. διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἐμπ. ob rei militaris experientiam 6, 8, 4. †† quod ſimpliciter δι' ἐμπειρίαν, propter exper. ib. 10. ††† c. praep. εἶναι Παρθυαίοις τὴν διὰ τόξων εὔστοχον ἐμπ. ſagittariae artis (certam) peritiam 4, 10, 7. peritiam in ſagittis certo iaculandis.

ἔμπειρος, partim phyſ. de perſ. c. gen. rei, τοῖς νόμων ἐμπείροις, legum peritis 6, 1, 8. †† ἄνδρα, ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις ἔμπειρον, induſtria in rebus gerendis peritum, 2, 2, 16. induſtria in agendo praeditum: †† c. praep. περὶ θυτικὴν ἐμπείρων, aruſpicinae periti 8, 3, 17. †† Neutr. abſ. c. artic., p. ſubſt. τοῦ ἐμπείρου, (gen. pro conſueto magis abl. τῷ ἐμπείρῳ) - ἀπέλειπον, peritiâ 3, 4, 3. per ellipſ. partic. ἕνεκα ſ. χάριν, i. q. pr. τῆς ἐμπειρίας ſ. τῇ ἐμπειρίᾳ.

ἐμπείρως, trop. in opp. προπετῶς μᾶλλον, ἢ ἐ. τοῦτο ποιοῦντες, ſcienter 3, 1, 7. prudenter.

ἐμπήγνυσθαι, phyſ. de re, paſſ. c. dat. ſ. abl. rei, δᾷδες, αἳ, ἐμπαγεῖσαι ταῖς μηχαναῖς, λ. infixae machinis 8, 4, 31. iniectae. Forte Lat. *impingi.*

X x

ἐμπιμπλάω ſ. ἐμπίμπλημι, phyſ. de re, c. acc. rei ſ. loci, τὴν εὐωδίαν ἐμπιμπλάναι τοὺς πόρους λ. implere 1, 12, 5. de perſ., c. gen. rei ſ. materiae et acc. rei ſ. loci, μύρου - τὰς - ὀσφρήσεις - ἐνεπίμπλασαν, opplebant ib. 4. Paſſ. de perſ. trop., c. gen. rei et adv. ὀργῆς μᾶλλον ἐνεπίμπλατο, iracundiâ implebatur 8, 5, 4. adhuc magis iraſcebatur† iratior fiebat. προθυμίας ἐνεπίμπλαντο, alacritate animi implebantur ib. 3. i. q. ſq. θάρσος προςλαμβάνοντες, accipere, ſuſcipere, fieri animoſum et cupidum pugnandi.

ἐμπιπράω ſ. ἐμπίπρημι, c. acc. rei ſ. loci, κώμας - ἐμπιπρᾶν δοὺς ἐξουσίαν, incendendi 4, 11, 11. αὐτὰς ἐμπιπράναι, incendere 3, 3, 5. ἀγροὺς λ. 7, 9, 24. κώμας ἐμπιπρὰς, incendens 3, 9, 17. 7, 2, 7. † μέρη (αὐτῶν, τῶν πόλεων) ἐμπιπράντες, accendentes 1, 10, 4.

ἐμπίπτειν, phyſ. de anim. c. dat. rei ſ. loci, τὰ δὲ, (θηρία) ἐμπίπτοντα ταῖς ὄψεσι, beſtiolae - incidentes oculis 3, 9, 10. de perſ. et milit. ſ. exercitu, c. abl. modi. προθυμίᾳ πάσῃ ἐνέπιπτον, irruebant 3, 4, 9. †† quaſi phyſ. abſ. de perſ. πάντα τὸν ἐμπίπτοντα ἐφόνευον, quemvis obvium 3, 9, 19. noſtr. *der ihnen in die* Hände *fiel.* τοὺς ἐμπίπτοντας ἀνῆγον, obiatos 1, 12, 15. 4, 9, 14. it. de re ſ. loco, κώμας ἐμπιπρὰς τὰς ἐμπιπτούσας, pagos oblatos 3, 9, 17. it. de re, ut materia, πᾶν τὸ ἐμπίπτον ὕλης ἀξιομάχου ἐργαλεῖον, quodlibet obvium 7, 11, 15. πάντα τὰ ἐμπίπτοντα χειρουμένους, omnibus obviis 6, 5, 17. †† βάρβαρας τὰς ἐμπεσούσας περιτεμόντες, oblata 7, 9, 12. it. de anim. θρέμματα τὰ ἐμπίπτοντα ἀπελαύνων, incidentia 3, 9, 17. Tum impropr. de perſ. c. adv. et nominat. adi. modi, οἱ προεςῶτες τοῦ ταμείου -, εἰ καὶ σπανίως χρηςοὶ ἐμπεπτώκεσαν, obveniſſent 7, 4, 4. reperiri, eſſe. † de re, c. praep., adv. et dat. ſ. ablat. loci, εὐθὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις ςάσις - ἐνέπεσε ταῖς πόλεσι, invaſit civitates 3, 2, 13. oboriri.

ἐμπιςεύεσθαι, paſſ. trop. de perſ. c. acc. rei ellipt. τῶν ἐμπεπιςευμένων τὴν - ἡγεμονίαν, iis, quibus concredita erat praefectura 6, 7, 4.

ἐμπνέω, phyſ. de perſ. c. adv. ὅσοι, ἔτι ἐμπνέοντες, ſpirantes 4, 9, 16. viventes.

ἐμποδίζειν, phyſ. de re, c. acc. perſ. ἐμποδιζούσης αὐτοὺς τῆς - ἐσθῆτος, impediente 4, 11, 10. de perſ. c. acc. rei et adv. it. nominat. particip. modi, τὰς φάλαγγας - ἐκτείνοντες, ἀεὶ τὸ κυκλούμενον ἐνεπόδιζον, impediebant 4, 15, 12. trop. de re cum ſolo acc. rei, ὅσα - ἔμελλε - ἐμποδίζειν τὴν τῶν βαρβάρων ὁρμὴν, quidquid impediret 3, 14, 16. Paſſ. phyſ. de perſ. c. praep. dupl. πρὸς τὸ φυγεῖν ὑπὸ τῆς - ἐσθῆτος ἐμποδίζονται, praepediuntur, 4, 15, 9. ſed c. una tantum, πρὸς τὸ διατρέχειν ἐνεποδίζοντο ib. 14. impediebantur. †† it. de re, cum dat. rei, ἐμποδισθέντος αὐτῷ (τῷ χειμάῤῥῳ) τοῦ - δρόμου, impedito ei curſu 3, 3, 10.

ἐμπόδιον, phyſ. de re, c. praep. νομίζοντες πρὸς τὴν λ. impedimentum 3, 14, 16.

ἐμποδὼν, phyſ. adv. abſ. μηδενὸς ἐ. γενομένου, nemine impediente 8, 2, 1. cum nemo impedimento fuiſſet.

ἐμποιεῖν, trop. de re, cum dat. perſ. ταῦτα - δέος - ἐμποιεῖ, iniiciunt 2, 3, 13. ††† πένθος - ἐνεποίει ὄψις πολιορκίας, induxit 7, 3, 14. i. q. ſimpl. faciebat, excitav. de perſ. c. acc. rei et dat. perſ. πόθον - τῷ πλήθει ἐμπεποιήκει, incuſſerat 6, 4, 4.

ἐμπορεύεσθαι, phyſ. de perſ. abſ. ἡ Ἀκυληΐα τὰ - παρεῖχεν ἐμπορεύεσθαι τοῖς πλέουσι, ad mercandum 8, 2, 7. p. παρεῖχ. τοῖς πλέουσ., ὥςε ἐμπ. ſ. εἰς τὸ ἐμπ. ad ea emenda et iterum divendenda.

ἐμπόριον, propr. de loco, c. gen. loci, ἡ Ἀκυληΐα, ὥσπερ τι ἐ. Ἰταλίας, emporium 8, 2, 6.

ἔμπορος, propr. de perſ. abſ. τὰ ἀρώματα δι' ἐμπόρων κομισθήσεσθαι, per mercatores 4, 10, 9. in opp. οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ ξένων τε καὶ ἐμπόρων 8, 2, 9.

ἐμπρήθειν, phyſ. cum acc. rei ſ. loci, ἐνέπρησε κώμας, incendit 6, 5, 11. τὴν Τύρον πᾶσαν ἐνέπρησαν, incenderunt 3, 3, 6. τὴν πόλιν ἐμπρήσαντες, cum incendiſſent 3, 7, 16. ſed c. acc. rei morae, ἐμπρήσαντας τὰς θύρας ἱερῶν λ. poſtquam incendiſſent 8, 1, 9.

ἐμφαίνειν, trop. de perſ. c. acc. rei et adv. τοιαῦτα πλαγίως ἐμφαίνων, indicans 4, 4, 16. verbis, innuens.

ἐμφορεῖσθαι, phyſ. de perſ. c. gen. rei, ἐπὰν οἴνου πλείονος ἐμφορηθῶσιν, cum ſe temeto largius invitarunt 4, 11, 5. paſſ. vel med. largiore vino ſe repleverint, ſ. uſi ſint. trop. χρηςηρίων πάντων ἐνεφορεῖτο, oraculis omn. inhiabat 4, 12, 6. indulgebat, adhibebat, conſulebat. τῶν ὀνειράτων ἐμφορηθεὶς, poſtquam ſomniis captandis ſe explevit 4, 8, 9. ſomnia plura ſ. ſaepe adhibuit et conſuluit.

ἐμφύλιος, propr. de re, Maſc. ἐντὸς πολέμου ἐμφυλίου, bell. civile 1, 13, 1. 7, 7, 8. ἐμφύλιον πόλεμον, civ. 7, 12, 20. inteſtinum 7, 11, 13. in opp. πολέμων ἐμφυλίων καὶ ξένων, civilium 1, 1, 5. c. ſubſt. fem. et c. adiuncto et opp. νίκης μὴ μόνον ἐμφυλίου τε καὶ κατὰ Ῥωμαϊκῶν ςρατοπέδων, ἀλλὰ καὶ κατὰ βαρβάρων λ. victoriae civilis 3, 9, 1. victoria in bello civili. ſed c. mero adiuncto, ἐν ἐμφυλίοις καὶ Ῥωμαϊκαῖς μάχαις, civil. 3, 7, 18. pugnis in bello civ. Neutr., de plur. ἐμφυλίου αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν, civili ſangu. 1, 13, 5. civium. ſed de uno tantum, unius que Pertinacis, μὴ μόνον ἐμφυλίῳ, ἀλλὰ καὶ βασιλείῳ - αἵματι, civ. 2, 5, 10. καὶ βασιλείῳ, καὶ ἐμφ. αἵμ. 2, 9, 10. — καὶ ἐμφ. καὶ βασιλικῷ αἵμ. 2, 13, 16. † in opp. οὔτε ἐμφύλια κατ' ἐχθρῶν, οὔτε ξένα κατὰ βαρβάρων - τρόπαια, civ. 3, 15, 6. tropaea in bello civ.

ἐν, A) de tempore, c. ſubſt. vel nudo, vel inſtructo adi. ἔργων -, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γενομένων, exiguo tempore 1, 1, 4. v. χρόν. ubi et valeat p. Lat. *intra*, ut in his, ἐν ἔτεσι διακοσίοις λ. annis ducentis ib. 5. v. ἔτ. it. ἡμερῶν, ἐν ὅσαις λ. in quibus 1, 5, 1. — ἐν ὥρᾳ γενομέναις 1, 1, 3. v. ὥρ. - ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας, initio ib. 26. εὐθέως ἐν ἀρχῇ, ſtatim initio 3, 2, 5. v. ἀρχ. — ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ, initio pugnae 8, 1, 6. ἐν ἱερομηνίᾳ λ. die feſto 2, 2, 22. †† τοῖς ἐν σπονδαῖς καὶ εἰρήνῃ ἀνῳρημένοις, inter foedera et pacem 4, 14, 2. ἐν εἰρ. βαθείᾳ πόλεμον ἠγείραμεν, in alta pace ib. 13. ἐν εἰρ. tempore pacis 8, 3, 4. Nominatim de aetate, ἐν νεότητι, in adoleſcentia 1, 3, 5. ἐν ἐσχάτῳ γήρᾳ, in extr. ſenectute 7, 8, 9. † ἐν χειμῶνι καὶ ζάλῃ, in tempeſtate et ſalo 1, 4, 8. - †† Praecipuae c. pron. ſolo, ἐν ᾧ, dum 1, 8, 12. ἐν οἷς, dum 5, 1, 4. 8, 8, 13. B) de modo, conditione, fortuna, ἐν ὀρφανίᾳ, in orbitate 1, 3, 3. τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινὸν ἐν ταῖς τῶν ὁμοφύλων συμφοραῖς, in calamitatibus 1, 4, 3. ἐν σχήματι νοσοῦντος, in forma 4, 2, 4. v. σχ. φράξαντες ἐν κύκλῳ, circumſeptos 2, 13, 8. ἐν ὅπλοις εἰσὶ, in ar-

mis 1, 13. - v. ὅπλ. τοῖς τετολμημένοις ἐν Φόνῳ λ. in caedē 2, 6, 22. ubi et procedat Lat. quoad, reſpectu; cf. et deinde in claſſe c. verbis. ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἐν πλήθει μεγίστῳ λ. in multitudine 7, 7, 2. cf. infra in hac praep. repetita - nominatim c. pron. vel relat. καὶ ἐν οἷς - καὶ ἐν οἷς - λ. cum in eo, quod - tum in eo, quod rel. 5, 1, 8. ſc. τρόποις ſ. πράγμασι. - ἐν γὰρ οἷς κατωρθώσατε, λ. 3, 6, 8. in iis rebus, quas geſſiſtis, ſ. earum rerum, quas g., p. ἐν τούτοις, ἃ κ. ἐν οἷς ἀπηρέσκετο, λ. in iis, quae rel. 6, 1, 24. vel demonſtr. τὰ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τούτοις ἦν, Africa in hoc ſtatu erat 7, 9, 25. v. εἰμὶ et οὗτ. cum ſubſt. aliis, ὥσπερ ἐν εἰκόνι, in imag. 7, 6, 4. v. εἰκ. et infra in hac praep. repet. - Nominatim c. ſubſt. veſtitus, ἐν ἰδιωτῶν σχήματι, civium habitu 2, 12, 2. v. σχ. - ἐν μόναις ταῖς πομπικαῖς ἐσθῆσι λ. in veſtitu 2, 13, 5. ἐν χλαμύσιν - ἐωρᾶτο, in rel. 4, 7, 4. 7, 11, 3. C) c. verbis privis ſ. ſimpl., maxime de loco, βήματος - ἀρθέντος ἐν - τῷ στρατοπέδῳ, in caſtris 1, 5, 4. 2, 6, 18. 2, 4. 12. — στὰς ἐν - τῇ σκηνῇ, in ſc. 1, 9, 7. ἐν τοῖς - τόποις λ. in 1, 12, 12. ἐν τῇ πόλει, in ib. 16. 2, 11, 17. 8, 7, 11. ἐν μέσῳ ἀέρι λ. 1, 14, 1. 8, 3, 20. ἐν τοῖς ἱεροῖς 2, 14, 4. ἔν τινι προαστείῳ 3, 4, 14. cf. 2, 1, 1. et v. δηλ. ib. 9. et v. εὐδοκιμ. 2, 4, 1. 4, 9, 12. 5, 5, 20. 3, 8, 17. 3, 11, 20. 5, 6, 21. 8, 7, 11. 3, 7, 12. 6, 5, 14. 7, 1, 6. 7, 6, 12. †† c. nominib. loci propr. ἐν τῷ Πεσσινοῦντι, in Peſſin. 1, 11, 7. ἐν τῇ Ῥώμῃ, Romae 3, 2, 7. ἐν τῷ Καπετωλίῳ, in C. 4, 8, 3. v. Καπ. et Ῥώμ. D) c. verbis ſimpl. extra locum, ἐν ἡλικίαις καὶ ἐν οὐσίαις διαφόροις λ. in 1, 1, 10. v. γίν. - τοὺς ὄντας ἐν τῇ συνωμοσίᾳ 1, 8, 17. v. εἰμ. - ὅσα ἐν γραφαῖς ἐθαυμάζομεν, in 1, 15, 9. v. γρ. - ἐν ψυχῆς ἀταραξίᾳ μεῖναι 2, 1, 15. v. μέν. - ἐν ἀδείᾳ βιώσεσθαι 2, 4, 17. v. β. - αὐτὸν εἶχον ἐν καταφρονήσει, contemtim hab. 2, 7, 4. v. ἔχ. - ἐν - μάχαις λ. 3, 7, 18. v. μ. ὡς ἂν νεάζοιεν ἐν στρατιωτικῷ βίῳ λ. 3, 14, 4. v. β. στασιάζοντες ἐν ἅπασιν, in 4, 3, 9. ὧν ἐν ὄψει λ. quorum ante oculos 7, 9, 19. v. ὄψ. μετριάζουσιν ἐν τῷ προθύμῳ λ. 8, 3, 12. v. μ. E) cum verbis, c. ἐν compoſſ. de loco, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν - στάσεις - ἐνέπεσε τὰ λ. in 3, 2, 13. ἡ ἐκείνου μνήμη ἐν τοῖς στέρνοις ἐγκείσεται. 4, 14, 10. ἐνδιατρίψας ἐν τῇ Ἀκυλ. commoratus Aquileiae 8, 7, 19. F) c. verb., compoſſ. ex alia praep., de loco, ἐν τοῖς βασιλείοις ἀπεκυήθην, in 1, 5, 14. ὑποστὰς ἐν τῇ - εἰσόδῳ 1, 8, 12. cf. 1, 11, 15. et v. διατρ. 1, 16, 12. et v. διανυκτ. - 2, 13, 4. et v. καταλείπ. 3, 4, 13. 4, 2, 12. et v. κατασκευάζ. 4, 5, 1. 4, 8, 2. † παραλανθάνοντα ἐν ταῖς ψάμμοις, ſub arena 4, 15, 7. † ἐν τοῖς οἰκείοις καταβιῶναι, domi ſuae 5, 3, 4. - 7, 1, 22. 8, 6, 7. 8, 8, 14. e. cf. 2, 9, 5. 5, 5, 12. 6, 1, 8. c. nom. loci propr. διατρίβοντα ἐν Παίοσι, in Pannoniis 1, 3, 1. τοῖς ἐν Ῥώμῃ καταλειφθεῖσι λ. Romae 1, 7, 12. ἐν τῇ Καρχηδόνι - προυχώρει, Carthagini - ſuccedebant 7, 9, 1. Carthagine. G) c. verb. talibus extra locum, ἐν κινδύνῳ καθειστήκει, in 1, 10, 8. v. καθιστ. cf. 2, 6, 3. 2, 10, 17. e. 2, 15, 2. 3, 10, 15. v. πράττ. 4, 15, 15. 8, 7, 5. ††† H) c. verbis, per phraſin peculiarem, ἐν χάριτος μοίρᾳ τίθεται, pro beneficio reputat. 2, 3, 19. in loco beneficii ponit. τὰ τῆς βασιλείας διοικοῦντες ἐν ὁμοτίμῳ ἀρχῇ, imperium gerentes pari honore 3, 15, 15. ἐν βρόχῳ τοῦ βίου ἀνεπαύσατο, laqueo 7, 9, 20. τῶν ἐν ἡλικίᾳ καὶ ἀξιώματι προυχόντων, aetate 7, 10, 6. v. προέχ. ††† I) c. verb., de loco, ubi abl. p. acc. ſit, ἐν στάνει - καταστήσας αὐτόν, ad penuriam 1,

Digitized by Google

12. 9. ἐκείνην ἀπέθεντο ἐν τῷ νεῷ, in templo 4, 1, 7. in templum, cf. εἰς τὰ βασίλεια ἀποθησόμενα - μνήματα, in monumenta 3, 15, 16. ἐπιθεὶς αὐτὸν ἐν μέσῳ, in medium 4, 8, 12. ἱδρύσαι ἐν τῷ νεῷ, in templo 5, 6, 21. κατακλείσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, inclusi (se includentes) castris 5, 8, 12. συγκλείσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ σηκῷ λ. cum inclusissent se ipsos in sacellum 7, 10, 6. ††† K) ubi deest v. subst. vel syn., ὁρῶντες τὸν - ἀποδειλιῶντα καὶ ἐν ἀπογνώσει (ὄντα) in desperatione 2, 12, 6. cf. 3, 8, 6. ὁ στρατὸς πάντων ἐν σπάνει (ὢν) 8, 5, 8. πολλὰ τὰ ὀρύγματα ἐν τῇ πόλει (ἦν) 8, 2, 16. †† L) etiam post artic., et in periphrasi subst. aut adi. οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ ὑπηρεσίᾳ (ὄντες) ταραχθέντες, imperatorii ministri 2, 5, 4. οἱ ἐν ταῖς - πράξεσιν (ὄντες,) qui in officiis versarentur, 5, 5, 20. τῶν ἐν ἀξιώσεσιν (ὄντων,) honoratioribus 1, 9, 6. τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ στρατιώτας, urbanis militib. 2, 4, 8. τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνδρείας λ. (ὄντας) 8, 5, 11. v. ὑπ. ††† τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρέταις (ὄντας,) illius ministros 4, 5, 8. illos eius, qui erant in servis s. inter servos. τὴν ἐν μέσῳ (οὖσαν) νεολαίαν ἀναιροῦσιν, quae in medio erat, 4, 9, 13. διαδραμὼν τὰς ἐν μ. (οὔσας) πόλεις, omnes in medio urbes 1, 7, 5. τὰ μὲν οὖν ἐν τῇ πόλει (ὄντα) οὕτω παρεσκεύαστο, in urbe res 8, 5, 1. — ††† τὰ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὔκλεῆ, militiae res gestae erant celebres 2, 3, 4. μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις, curare humana 1, 5, 18. sc. ὄντων πραγμάτων, quae sunt s. fiunt inter s. apud homines, res humanas. †† τῶν ἐν ἀγορᾷ (ὄντων, πραττομένων λ.) οὐκ ἀπείρως εἶχε, rerum forensium 4, 12, 2. eorum, quae in foro aguntur. διαρπάζειν τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν (ὄντα,) omnia in urbibus 3, 5, 5. sc. χρήματα, bona, facultates, merces, quae erant in urb. it. 3, 9, 19. † πάντα τὰ ἐμπίπτοντα καὶ ἐν μέσῳ (ὄντα) χειρουμένους, quae in medio posita essent, 6, 5, 17. s. κείμενα. - † τὰ ἐν Πάρθοις (ὄντα) λυμηνάμενοι, rebus apud Parthos labefactatis 6, 5, 15. sc. χρήματα s. κτήματα, vastantes, diripientes, res, agros, homines, pecora, quae in Parthia erant. εὐμαρέστερον τὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ (ὄντα) διοικήσεται, urbanae res 8, 7, 10. cf. 3, 10, 2. 4, 7, 1. e. it. μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ, post res, ad Cyzicum gestas, 3, 2, 17. sc. πράγματα. ††† ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις, industria in rebus gerendis 2, 2, 16. v. ἀρ. M) c. subst. aliquo, a quo pendeat, s. post subst. a) abs. τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὠλιγώρησαν, in enarratt. 1, 1, 1. p. ὀλ., τῆς οὔσης ἐν ταῖς ἀφ., quae in narrationibus adhiberi potest et debet; i. q. apud; nisi cohaeret c. v. ὠλ. - ἔν τε συγκλήτῳ λ. γνῶσις καὶ τιμή, in senatu 7, 5, 12. ἔδωκε γράμματα ἐν πυκτοῖς πίναξι, in plicatis libellis 7, 6, 11. litteras, quae scriptae erant non in apertis papyris, sed in complicatis. ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγοραίοις, in 7, 7, 7. δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις, in 7, 8, 8. gloria, quae parta per arma et fortitudinem in bello. nominatim de loco, τότε πάσας ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ πράξεις ἐγκεχειρισμένῳ, summam rerum Romae 4, 12, 7. cui tunc omnes res, Romae curandae ab eo, demandatae erant; periphrasis Praefecti urbis; qui tunc Praefectus urbi constitutus erat ab ipso. ἀπὸ Ἐμέσου - πόλεως ἐν Φοινίκῃ, urbe Phoeniciae 5, 3, 2. quae sita in Phoenicia; sc. οὔσης, κειμένης. - τῆς πρώτης ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως ἀντιστάσης, urbe illa, quae prima in It. ipsi obstitisset, 8, 4, 24. v. αὖθις. b) intra artic. et subst. συμφοιτητὰς τῶν ἐν ὅπλοις ἔργων, condiscipulos armorum 1, 5, 11. bellicorum studiorum, negotiorum, operum, nostrat. *Kriegskünste*, Kriegsdienste,

Kriegsgeſchäfte, it. bellicarum rerum, noſtrat. *Kriegsſachen*; p. τῶν πολεμικῶν ἔργων, et τῶν ἐν ὅ. γινομένων ἔργ. operum, quae in armis, ſub armis, cum armis, fiunt, cum homines ſunt induti armis; quae a militibus fiunt, operum militarium; it. rerum militarium; it. rei militaris; operum, quae in bello fiunt, operum bellicorum. conf. ſupra διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις 1, 7, 3. ἐλογίζετο τὴν ἐν τῇ συγκλήτῳ τινῶν εὐγένειαν, in ſenatorio ordine 2, 3, 5. nobilitatem quorundam eorum, qui in ſenatu erant, quorundam ſenatorum. τῆς ἐν ταῖς συνόδοις βοῆς, in coetibus inclamatione 2, 7, 9. quae fiebat in coet., ſc. οὔσης, γινομένης. τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς ἀπολαύσεις, imperii honore 7, 5, 16. honore, qui tribuitur in dignitate imperatoria. nominatim de loco, τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς, commoratione in - 1, 7, 1. ſc. οὔσης, γινομένης, v. δ. - τὰ ἐν αὐταῖς (ταῖς πόλεσι) δεσμωτήρια (ὄντα,) in iis carceres 1, 10, 4. ‡ πρόβλημα τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ ὁδῶν, viarum in orientem 3, 1, 8. obſtructionem contra vias, in oriente quae ſunt, et in orientem ducunt. τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς, urbis deliciarum 1, 6, 2. Romae deliciarum, noſtrat. *die Annehmlichkeiten in Rom*; ſc. οὔσης, v. τρ. - τοὺς ἐν Ῥώμῃ στρατιώτας, urbanis militib. 2, 4, 8. Romae militibus, mil., qui Romae, ad Romam degunt, v. στρ. τοῦ ἐν Ῥ. στρατοῦ, urbanum militem 3, 7, 19. exercitum, Romae, ad Romam, verſantem. τὸν ἐν Μηδίᾳ στρατὸν, illum, qui in Media erat, exercitum 6, 6, 2. ſc. ὄντα. - διὰ μέσης τῆς ἐν Ῥ. (οὔσης) ἱερᾶς ὁδοῦ, per mediam Romae ſacram v. 2, 9, 6. ἡ ἐν Ῥ. τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὸν δῆμον διαφορὰ, Romae militum rel. 8, 1, 1. v. δ. - τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, in Syriae praefectura 3, 2, 6. in praefectura, quam in Syria obtinebat. τὰ ἐν Μυσοῖς καὶ Παίοσι στρατόπεδα (ὄντα,) Myſorum et Pannoniorum exercit. 3, 10, 2. — τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ διατριβῆς, comm. in M. 4, 15, 21. μετὰ τὸν ἐν Μεσ. αὐχμὸν, poſt Meſopotamiae aeſtum 6, 6, 5. cf. ib. 9. — πρὸς τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου πόλιν, cum Aegypti Alexandria 7, 6, 2. τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων, Italiae civitatibus 8, 2, 11. — τὰ ἐν Ἰτ. χωρία, Italiae regiones 7, 8, 27. ††† N) c. adi. ſ. poſt adi., a quo pendeat, cf. ſupra τὸ ἀνθρώπ. ἐλεεινὸν ἐν λ. 1, 4, 3. it. 8, 3, 16. εὐπρεπ. ἐν λ. deinde in repetit. it. de loco, τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους 1, 2, 2. in provinciis. — ††† p. ſubſt. τὸ ὁμότροπον ἐν ἀκολάστῳ βίῳ ἐκείνου, quod affine eſt ipſorum moribus in proterva illius vita 7, 8, 14. τὸ ἀκρινώνητον ἐν ταῖς ἐξουσίαις 8, 8, 7. v. ἀκ. - τὸ ἐν ἡμῖν νέον, quod in nobis iuvenile eſt 1, 6, 25. noſtram, meam iuventutem, ſc. ὄν. †† O) c. adi. ſ. pron. demonſtr. perſ. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἴδιον βασιλέα, in medio ſui 2, 6, 19. πάντα - ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο, in illo 2, 14, 3. ὑπερβαλλούσης ἐν α. φιλοχρηματίας 3, 8, 13. abundante ſ. excedente in eo avaritia. ἐν α. ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον, in ipſo ib. 14. †† P) c. ſubſt. perſ. vero, προὔχοντα ἐν τῇ συγκλήτῳ, in ſenatorio ordine 2, 1, 20. τοὺς ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἐξέχοντας, in exercitibus 2, 9, 9. ἦν εὑρίσκειν ἀδύνατον ἐν δήμῳ τοσούτῳ, in 4, 6, 12. ††† Q) per ſingularia quaedam, a) c. ſubſt. diverſis, et loci et non loci, ſimul, ἐν ταῖς προόδοις καὶ τοῖς δικαστηρίοις πρᾶον - ἦθος ἐπεδείκνυτο, in prodeundo et iure dicundo 2, 4, 2. in proceſſibus ſ. progreſſibus et tribunalibus ſ. iudiciis. b) c. aliis praepp. ſimul ſyn. τέλη, ἐπί τε ὄχθαις ποταμῶν - ἔν τε ὁδῶν πορείαις, ad rip. - in - 2, 4, 14. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους - ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ, in altera qui-

Digitized by Google

dem parte - ex adverso autem 4, 2, 9. ἑορτάζουσιν ἔν τε τῇ πόλει αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ προάστεια, cum in urbe ipsa, tum in suburb. 2, 7, 15. ἐνετρύχωντο ταῖς τε κατὰ Μηδίαν - γενομέναις συμβολαῖς, τῇ τε ἐν Παρθίᾳ μάχῃ, cum illis in Media conflictibus, tum Parthico praelio 6, 6, 9. δισσὰ ἤγειραν τρόπαια, τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἄρκτῳ, alterum in oriente, alterum sub sept. 3, 7, 16. ἠγανάκτουν, αὐτοὶ μὲν ὑπὸ σκηναῖς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ διαιτώμενοι, quod ipsi quidem in tabernaculis et peregrino solo degerent 5, 2, 13. c) per repetitam praep. eandem in vicinia, tum bis, οὐ γὰρ ἐν τῇ καθέδρᾳ ἡ προεδρία, ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις, in - 2, 3, 17. cf. 4, 13, 19. 1, 1, 5. 1, 7, 1. 1, 9, 6. 1, 12, 11. 3, 2, 7. 3, 10, 2. 3, 14, 4. 4, 1, 4. 4, 2, 5. 4, 7, 1. 4, 8, 3. 5, 1, 8. 5, 5, 11. 20. 5, 8, 9. 12. sq. 6, 6, 3. 6, 7, 1. 7, 8, 9. 7, 9, 9. 7, 10, 5. sqq. 7, 12, 13. 8, 1, 12. 8, 5, 18. †† in quibus locis partim et diversa fuit notione, ut in his quoque 2, 11, 16. συμφωνίαν ἐν αὐτοῖς -, ἔν τε διαίτῃ - διαφορ. inter ipsos - in victu 4, 10, 12. 7, 5, 18. tum ter 7, 9, 3. 8, 1, 10. sq. 8, 3, 1. sq. diversa etiam notione ib. 16. tum quater 5, 5, 19. tum quinquies 3, 7, 18. sq. d) quoad notiones, ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἐν πλήθει λ. 7, 7, 2. propter - it. κτήματα, ἔν τε προσόδοις - τίμια, proventu 7, 12, 13. ἐν προσχήματι ἐλευθερίας, sub specie 7, 7, 8. ἐν σχήματι πρεσβείας, sub spec. 8, 3, 1. τοῖς - τετολμημένοις ἐν φόνῳ λ. 2, 6, 22. per caedem - ἐν ἀσωτίαις - ἐβουλεύσαντο, in luxu 2, 5, 2. inter luxuriosas compotationes. ἐν ταῖς ἁρπαγαῖς λ. inter rapiendum 5, 6, 22. † ἐπιστολὰς, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασι 3, 8, 12. inter - it. 4, 12, 11. ††† εὐμαρῶς τὴν ἀρχὴν διοίσοντα ἐν ἀρχομένοις λ. inter subiectos 2, 3, 12. † πολλῶν ἐν αὐτοῖς τεχνιτῶν, apud ipsos 3, 4, 20. cf. 3, 11, 3. 4, 10, 12. † ἐν εἰδόσιν ὑμῖν - μακρηγορεῖν, apud vos 5, 1, 3. οἱ νεανίαι, ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος λ. quorum vulgus 6, 8, 7. Nominatim cum nominibus loci, et e Rg. Vs. ἔντος αὐτοῦ ἐν Ἰλίῳ, morante eo ad Ilium 4, 8, 11. ἐν Σιρμίῳ διατρίβων, intra urbem Sirmium commorans 7, 2, 19. διατρίβοντι ἐν Ῥαβέννῃ, in urbe Ravenna 8, 6, 11. e) ubi et periphrasis valeat, pro gen. cf. supra Nr. m) ex 2, 3, 5. et Nr. n) ex 7, 8, 14. 8, 8, 7. et Nr. l) ex 4, 12, 2. f) per alia loca dubiae classis, ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς λ. in 2, 3, 14. nostrat. bey. it. 1, 4, 3. 4, 4, 2. 4, 7, 14. g) per loca dubiae lect., ubi videatur pr. ἐν excidisse, ἐσχάτῳ καθεστηκὼς (ἐν) κινδύνῳ 1, 13, 3. ἀρωμάτων ἀτμίδες εὐωδίαν παρεῖχον (ἐν) ταῖς εἰσόδοις 4, 8, 19. ὅσα τε ἦν (ἐν) οἰκίαις δόρατα 7, 11, 15. 8, 6, 17. e. 6, 3, 3. 5, 2, 14. 4, 5, 4. 2, 9, 3. 8. 2, 7, 8. e. 1, 12, 1. 1, 9, 6. e. De κἂν p. καὶ ἐν v. infra in κἄν.

ἐναγισμὸς, phys. παρασκευασθῆναι ἐναγισμοὺς παντοδαποὺς, inferias 4, 8, 17. post ἑκατόμβας, in sacrificio in honorem herois Alexandri, quae inferiae constiterint vel partibus victimarum, quae manibus secabantur, vel sic dictis incruentis, libaminibus et suffitu.

ἐνάγειν, trop. de re, c. acc. pers. et praep. it. c. adiuncto syn. ἐνῆγε δ' αὐτοὺς καὶ ἀνέπειθεν εἰς πραγμ. καινοτομίαν τὸ Μ. μῖσος, inducebat 5, 4, 2. impelleb., incitab.

ἐναντιοῦσθαι, trop. med. de pers. cum dat. pers. et praep. πάντων αὐτῷ, πρὸς ἃ ἐβούλετο, ἐναντιουμένων, cum omnes eius libidini refragarentur 3, 15, 14. omnibus ei adversantibus, repugnantibus,

in iis, quae volebat, p. πρ. ταῦτα, ἃ λ. sed abl. ἐδεδίει τὸν δῆμον, ὡς ἐναντιωσόμενον, ut adversaturum 2, 6, 18.

ἐναντίος, Masc. phys. in bello, de pers. c. artic. p. subst., in opp. τῶν ἐναντίων - οἰομένων λ. cum adversarii existimarent 3, 3, 9. i. q. sq. §. 12. τῶν πολεμίων, sc. ἀνδρῶν, ἀνθρώπων, στρατιωτῶν. — Fem. trop. de re, c. adiuncto, ἐκ διαφόρου καὶ ἐναντίας γνώμης, contrario consil. 1, 13, 5. Neutr. phys. de pers. s. re, c. dat. pers. τὸ τῶν βαρβάρων ἄτακτον πλῆθος αὐτὸ ἑαυτῷ ἴσως γένοιτ' ἂν ἐναντίον, multitudo - adversa 4, 14, 16. impedimento erit. Sed de re, c. artic., p. adv., in opp. μηδενὸς εὐφημοῦντος· τοὐναντίον δὲ - ἐβλασφήμουν, sed contra 2, 6, 20. per ellips. praep. et subst., p. κατὰ τὸ ἐναντ. μέρος s. χωρίον, e contraria parte, e contrario loco, s. altera ex parte, e contrario. †† Plur. p. adi. c. dat. pers. ἃ περ - Ῥωμαίοις ὄντα ἐναντία, adversa 3, 14, 20. dum Romanis erant adversa s. adversabantur, nocebant, impedimento erant, sylvae cum paludibus et locorum ignoratio. — †† c. artic. αὐτοὶ τἀναντία ἐφρόνουν, ipsorum contraria erant studia 3, 2, 18. contrariis partibus favebant s. studebant, sc. πράγματα s. μέρη, alii favere homini. † εἴτε δικάζοιεν, τὰ ἐναντία ἐφρόν. contraria sentiebant 4, 4, 1. faveb. aliis rebus aut hominib. † ἐν θεάμασι περὶ τὰ ἐν. ἐσπούδαζον, contrariis favebant ib. 2. personis et actoribus aliis.

ἐναργής, trop. de re, neutr. cum artic. (p. subst.) et gen. pers. τὸ ἐναργὲς τῆς θεοῦ λ. manifestum numen deae 1, 11, 13. praesentiam deae, s. praesens numen, s. praesentem deam, s. efficaciam, potentiam deae, s. efficacem, potentem deam; agnoverunt, deam esse praesentem atque efficacem, deam manifestasse se suamque praesentiam, efficaciam, potentiam et benevolentiam.

ἐνάρετος, moral. de re, cum subst. fem. δι' ἀνδρείας ἐναρέτου, fortitud. eximia 2, 13, 12. sed c. adiuncto, τὴν ἔνδοξον καὶ ἐνάρετον ἀπὸ προγόνων - ἀρχήν. praeclarum imper. 2, 8, 3.

ἐναυξάνεσθαι l. potius ἐναυξεσθαι, trop. vel phys. pass. de pers. c. abl. rei, τρυφῇ, ᾗ περ ἐναυξηθέντες, innutriti 2, 10, 12. educati, adsuefacti, s. obesati, obesi facti, saginati, obesi.

ἔναυσμα, impropr. de re, c. praep. τοιαῦτα ἔχων ἐναύσματα εἰς βασιλείας ἐπιθυμίαν, fomites 2, 15, 3. incitamenta. — sed c. gen. rei, ἡ - σπουδὴ ἐναύσματα ἔριδος - παρεῖχε, faces 3, 13, 4. incit., irritamenta, caussas, ansas, occasiones.

ἔνδεια, phys. de re, cum gen. rei, ἐνδείᾳ ῥείθρων λ. indigentia 7, 12, 7.

ἐνδεῖν, trop. de re, neutr. c. dat. pers. οὐδὲν ὑμῖν ἐνδεήσει, deerit 2, 5, 13.

ἐνδείκνυμαι, trop. med., de re, c. adv. ὡς τὰ - ἐνέδειξατο, declarabat 2, 4, 15. indicab. - sed de pers. c. acc. rei, ἐνεδείκνυντο προθυμίαν λ. prae se ferebant 2, 10, 19. οὐδέν τι - σχῆμα ἐνδεικνύμενος, prae se ferens 2, 5, 8. simul c. adv. οὐδαμοῦ τρυφὴν ἐνεδείκνυτο λ. ostentabat 2, 11, 3.

ἐνδέχεσθαι, trop. med., de re, ἐνδεχομένην πίστιν ἕξειν ᾤοντο, facilem fidem inventurum arbitrabantur hunc rumorem 2, 1, 7. facilem fidem, forte nostrat. *allen* möglichen *Glauben*. τὰ λεγόμενα πιστεύσαντες καὶ ἐνδεχόμενα καὶ ἀληθῆ εἶναι, quae dicebantur, et fieri posse et vera credentes esse, 5, 4, 1. possibilia; c. adv. τὰ - διοικήσας, ὡς ἐνεδέχετο, ut licebat, 4, 8, 8. ut possibile erat, ut fieri poterat. ἀντισχόντες, εἰς ὅσον ἐνεδ., ἀνδρείως, quantum licebat, 6, 5, 22. qu. fieri poterat, s. quoad.

ἐνδιαιτᾶσθαι, phyſ. med. de perſ. c. abl. loci et gen. temp. τῇ β. αὐλῇ πολλῶν ἐτῶν ἐνδιαιτηθεῖσα, in aula commorata 5, 8, 7. i. q. nunc ſq.

ἐνδιατρίβειν, phyſ. de perſ. c. abl. loci et gen. temp. ἐνδιατρίψας τῇ Θ. ἡμερῶν λ. immoratus Thyſtro 7, 6, 1. c. praep. eadem codemque gen. ὀλίγων ἡμερ. ἐνδ. τῇ Ἀκ. commoratus Aquileiae 8, 7, 9.

ἐνδίδωμι, trop. de perſ. c. acc. rei, τοσοῦτον ἐνδιδόντες χρόνον, ὅσον λ. indulgentes 1, 6, 1. dantes, concedentes.

ἔνδοθεν, phyſ. propr. p. adv. e loco, intra artic. et ſubſt. perſ. ſ. particip. ὑπὸ τῶν ἐνδ. φευγόντων, per eos, qui ex aedibus profugerant, 4, 4, 19. impropr. p. adv. in loco, c. opp. ἔνδοθεν μὲν - ἔξωθεν δὲ λ. interius 4, 2, 13. intus. abſ. ἐνδ. ἀνελθόντες λ. intus 5, 4, 4. poſt τοῖς τείχεσιν, intra muros.

ἔνδον, phyſ. propr. adv. in loco, abſ. ἦσαν, intus 2, 12, 3. in urbe, it. 8, 3, 17. it. ἔ. ἀπεκέκλειντο ib. 2. ſed, in domo, - ἔ. εἶναι, intus 3, 12, 15. in palatio, cf. §. 13. ἀνὰ τὰ βασίλεια. it. τὸ πεπραγμένον ἔ. 4, 4, 10. †† ſed ἔ. ἔμεινεν, domi 7, 8, 2. ubi reſpicitur praetorium ſ. domus aliqua ducis et imperat. Maximini, in urbe Thyſtro 7, 3, 9. c. 7, 2, 18. ſq. ſed opp. ſq. 7, 8, 5. πρὸ τῆς πόλεως πεδίον. †† τοῦ πολέμου ἔ. ὄντος, bello inteſtino durante 3, 13, 12. inter fratres, Caracall. et Get., vel in Roma urbe, (cf. 1, 13, 1.) vel ſaltem in Italia, opp. δύναμιν ἔξωθεν λ. §. 9. et 11. †† ὅσοι ἔ. κατελήφθησαν, intus 5, 8, 16. in caſtris, poſt τοὺς περὶ αὐτὸν πάντας, Elagab., et poſt nominata diſerte caſtra §. 12. - 15. ubi διανυκτερεύσας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ στρατοπέδου, ubi niſi interfectus a militibus, ſumatur, illum inde aliqua diei parte prodiiſſe in praetorium et tentorium ducis inferioris, aut ſuum, quo ἔνδον referas. Sic - αὐτὸν εἶχον ἔ. tenebant intus 5, 3, 25. manifeſto innuitur tentorium tale, poſt nominata caſtra §. pr. † impropr. δέξεσθαι πᾶν τὸ γένος ἔ. intra caſtra ib. 23. p. intro. ††† c. gen. rei ſ. loci, ὡς ἐτεκμήρατο ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὅπλων περιειλημμένους, iam eos eſſe militum ſuorum domi, incluſos, 4, 9, 12. eos eſſe intra arma incluſos, i. q. ἐντὸς 2, 13, 9. ††† Superl. ἦν τις, τὸ μὲν γένος, τῶν ἐνδοτάτων Θρακῶν, oriundus ex intimis Thracibus 6, 8, 1. ubi Var. L. τῶν ἐνδοτάτω ſ. c. iota ἐνδοτάτῳ redeat eodem, per ellipſ. ſubſt. et particip. μέρει, τόπῳ, χωρίῳ τῆς γῆς ὄντων, κατοικούντων, natione illorum in intima regione habitantium Thracum.

ἔνδοξος, trop. Maſc. de perſ. abſ. τῶν μονομαχούντων ἐνδόξου τινὸς λ. celebris 1, 15, 18. c. adv. τοῦ Μακεδόνος (Ἀλεξάνδρου,) ὡς πάνυ ἐνδ. illuſtris 5, 7, 5. c. aliis adiunctis, τούτοις οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι μεγάλοι τε καὶ ἔνδοξοι γεγόνασι, ill. 1, 6, 18. τῶν ἐνδόξων ἀγωνιστῶν, nobiliores actores 1, 9, 6. † πλείστους ἀπέκτεινε τῶν ἐνδόξων τε καὶ πλουσίων, plurimos ex illuſtribus hominibus 5, 6, 1. ſed de re, πλείστους τῶν ἐνδ. οἴκων λ. plerisque illuſtrium virorum familiis rel. 7, 3, 12. i. q. §. pr. τῶν κρειττόνων. at c. ſubſt. fem. ἔνδοξος ἡ ἀνδρεία, gloria fortitudinis 6, 3, 8. glorioſa eſt fortitudo. †† τιμὴ ἔνδοξος, honores inſignes 7, 5, 12. 4, 2, 5. inſignem ſ. illuſtrem honorem. — †† τὴν ἔνδοξον πορφύραν, inclytam illam purp. 1, 16, 7. quam Conſules induunt, celebrem ſ. notabilem, ob magnificentiam et praeſtantiam, et hinc magnificam, praeſtantem, excellentem, praeclaram, ſ. noſtrat. *herrlich* ſ. *prächtig*. γένους ἔνδοξον ἀρχὴν, generis initia clara, 5, 1, 27. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, ἐνδ. οὐ-

σαν ἀεὶ, imperium ſemper inclytum 2, 15, 12. cum adiuncto, τὴν ἔνδ. καὶ ἐνάρετον ἀπὸ προγόνων - ἀρχ. illud glorioſum et praeclarum imper. 2, 8, 3. οὐδὲ ἄλλως αὐτῷ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁδὸν εὐπρεπῆ καὶ ἔνδ. ἔσεσθαι, iter decorum et honorificum 8, 4, 24. — † ſuperl. τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ, - τινὰς αὐτῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους λ. illuſtriores 5, 7, 11. quosdam eorum valde illuſtres ſ. illuſtriſſimos, i. q. ſupra πάνυ ἐνδόξ. †† Neutr. plur. p. adv. c. gen. perſ. et adiuncto, ἐνδοξότατα βιώσας, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ, τῶν πώποτε βασιλέων, praeclariſſime omnium unquam imperat. 3, 15, 5.

ἐνδόξως, trop. εἰς μακρὸν γῆρας ἐ. ἐλάσαντι, glorioſe 2, 5, 9. ὅσοι Ῥωμαίων ἐ. ἐστρατήγησαν ἢ ἐβασίλευσαν, qui apud Romanos inclyti fuerunt belli duces aut principes, 4, 2, 19. qui Romanorum ſ. inter Romanos glorioſe belligerarunt aut regnarunt.

ἐνδόσιμον, impropr. p. ſubſt. c. gen. rei, προθυμίας καὶ ἀνδρείας τὸ ἐ. τοῖς στρατιώταις ἔργῳ διδοὺς, invitamentum ad - 3, 6, 22. incitamentum; propr. cantilena incentiva et hortatoria ad aliquod opus. - abſ. τῷ θυμῷ τὸ ἐ. αὐτοῦ διδόντας, qui furori eius alimenta miniſtrarent 5, 1, 6. ſq. ſyn. formula, τήν τε ὀργὴν - ἐγείροντας.

ἐνδότατος v. ἔνδον.

ἐνέγκω, ſ. ἐνεγκέω et ἐνεγκάω, trop. de re, c. acc. rei, πολὺ πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν ἤνεγκεν ἡ τῶν ἐκείνου καιρῶν φορὰ, tulit, 1, 2, 7. protulit, produxit. ſimul c. praep. ſ. caſu temp. ἡ Ῥωμ. ἀρχὴ ἐν ἔτεσιν - πολλὰ ἤνεγκε, protulit 1, 1, 8. ὡς μεγίστην ἐνεγκεῖν δυσθυμίαν τῷ στρατῷ λ. (τοῦτο ſ. τοῦτο πρᾶγμα,) καὶ - ἀδοξίαν, ita, ut (haec res et calamitas) attulerit 6, 6, 4. excitarit, - pararit, contraxerit. ſed de perſ. c. acc. rei, Λουκίου τὴν ὕβριν οὐκ ἤνεγκεν, non tulit 4, 5, 13. ſimul c. adv. affini, χαλεπῶς καὶ δυσφόρως ἤνεγκε τὸ πραχθὲν, graviter moleſte que ferebat 4, 14, 14. † c. adiuncto al. ſyn. αὐτός τε δυσφ. ἤ. (ταῦτα.) καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἠγανάκτησε πρὸς λ. et ipſe tulit (iſta, nunciata) moleſtiſſime 6, 6, 1. c. acc. perſ. vel c. acc. particip. perſ. p. acc. et inf. αὐτὸς ὁ Ῥωμύλος οὐκ ἤνεγκεν ἀδελφὸν ὑβρίσαντα λ. non pertulit fratrem, illudentem rel. 4, 5, 12. vel non toleravit, fratrem illudere rel. Paſſ. de perſ., phyſ. abſ. πρὶν ἢ τὴν ἱέρειαν ἐνεχθῆναι τῆς θεοῦ, quam adduceretur 1, 11, 11. lectica, curru; arceſſi, iuberi venire.

ἐνέδρα, phyſ., in bello, de loco vel actu, δι' ἐνέδρας ἐπιβουλεῦσαι, inſidias ſtruere 8, 2, 2. per latebras ſ. in latebris. - de loco vel perſ. ἐρευνήσοντας, μή τινες ἐνέδραι ἐν κοιλάσιν ὀρῶν - κρύφιοι εἶεν, an aliquae inſidiae - occultarentur 8, 1, 2. impropr. extra bellum, ὅσα - διὰ πάσης ἐνέδρας ἐπεβούλευσε, quae omni genere inſidiarum intendit 4, 5, 7. † c. adiuncto ſyn. et forte etiam c. praep. ἐνέδραν καὶ συσκευὴν ἐξ ἐπιβουλῆς καθ' ἑαυτοῦ νομίζων, inſidias et dolum in ſe compoſitum putans 7, 5, 8.

ἐνεδρεύειν, trop., extra bellum, de perſ., abſ. ἐνεδρεύων προσεῖπεν αὐτοκράτορα, decipiens 3, 12, 18. inſidiando, inſidioſe, doloſe.

ἐνεθίζεσθαι, trop. paſſ. de perſ. c. dat. ſ. abl. rei, σκληρῷ βίῳ - ἐνειθισμένος, vitae inſuetus 2, 9, 2. adſuetus 2, 9, 2. adſuetus. — τῇ γραφῇ ἐνειθισμένοι, picturae iam inſueti 5, 5, 14. ὑγρῷ - ἀέρι ἐν. coelo inſ. 6, 6, 2.

ἔνειμι, trop. de re, c. dat. ſ. abl. perſ. ἐνῆν δέ τις αὐτοῖς καὶ πόθος τοῦ Νίγρου, inerat ipſis 2, 7, 14. erat in - erat iis, habebant, amabant. - † alio ſenſu, c. dat. perſ. et inf. τὰ ἄλλα - ἔνεστιν

ὑμῖν - μαθεῖν, facile eſt 4, 5, 7. p. ſimpl. ἐςὶν f. ἔξεςιν, licet, poteſtis. τί γὰρ ἐνῆν δρᾶσαι γυμνοῖς λ. quid poſſent 2, 13, 20. licebat, poterant. †† Particip. nominatim, per eandem rectionem, ἐνὸν αὐτοῖς τε σώζεσθαι λ. cum liceat ipſis 3, 3, 5. †† ſine caſu, c. ſolo inf. ἐνὸν (αὐτοῖς) πειρᾶσθαι λ. cum liceat ib. 10. — ††† Separatim praeſ. contractae formae, c. adv. f. coni., συσκευάσασθαι αὐτοὺς ὡς ἔνι μάλιςα εὐτελέςατα ἐκέλευσε, vaſa colligere e s quam expeditiſſime iubet 2, 11, 1. ὡς ἔνι μάλιςα σὺν τῇ ςρατιᾷ ἠπείγετο, quantum maxime poterat cum rel. 3, 2, 1. qui Bg. in poſtr. loco c. ὡς ἔ. iungit adv. μάλ., ut comma poſt μάλ. fiat, quanquam, tracto adv. ad ſq. v., ſtabit comma et poſt ἔνι. Quo facto, in primo loco adv. μάλ. iungetur adeo c. ſuperl. Sed in his praeſ. eſt p. impf. ἐνῆν.

ἕνεκα, cum gen. inf. τοῦ κωλύεσθαι ἑ. τὴν δίοδον λ. ut impediretur tranſitus 3, 3, 2.

ἐνεςὼς v. ἐνίςημι.

ἐνεχθῆναι v. ἐνέγκω.

ἔνθα et ἔνθ', phyſ. de loco, poſt punctum, ubi 1, 11, 5. 4, 2, 12. 5, 4, 21. 7, 2, 12. 8, 1, 9. † ibi que 7, 9, 16. poſt colon, ubi 3, 9, 16. it. poſt comma, ubi 2, 9, 7. 2, 10, 18. 3, 9. 18. 3, 12, 18. 7, 3, 9. 7, 6, 1. 12. 8, 2, 2. 8, 5, 20. 8, 6, 11. †† illuc, ubi 6, 5, 3.

ἔνθεν, impropr., de cauſa, poſt punctum, quapropter 8, 2, 9. unde 8, 7, 2.

ἐνθουσιάω, trop. de perſ., πείθειν ἐπεχείρει, μὴ ἐνθουσιῶν, ne furerent (Praetoriani, caedem intentantes,) 2, 5, 8. prae ira; it. — ὁ δῆμος ἐνθουσιῶν, furibundus 7, 11, 13. - ſed prae dolore et ira, τὸν δῆμον -, διέθεον ἐνθουσιῶσιν ἐοικότες, lymphatis 2, 6, 1. — tum prae laetitia, ὁ δῆμος, ὥσπερ ἐνθουσιῶν, διέθει λ. furibundus 7, 7, 1. it. ὁ δῆμ., ἐνθουσιῶντι ἐοικὼς, ἐξεβακχεύετο, lymphatico 2, 2, 5. it. †† ὥσπερ ἐνθουσιῶντες, ἐφέροντο, lymphati 8, 6, 17. ſq. συνηδόμενοι ἀλλήλοις. Sed de imperat. prae anxietate et timore, προπηδήσας τῆς σκηνῆς, ὥσπερ ἐνθουσιῶν, furibundus 6, 9, 1. †† de re, τὸν θυμὸν ὁρῶν ἐνθουσιῶντα τοῦ κελεύοντος, furorem inſanum 3, 11, 17.

ἔνι, v. ἔνειμι.

ἐνιαυσιαῖος, phyſ. de re, τῶν ἐνιαυσιαίων μηνῶν, menſium anni, 1, 14, 17. i. q. ſq.

ἐνιαύσιος, de re, c. ſubſt. fem. τὴν ἐνιαύσιον πορφύραν, annuam, 1, 16, 7.

ἐνιαυτὸς, phyſ. abſ. εἰς αὐτὸν (Ianum) ὁ ἐν. ἄρχεται καὶ παύεται, annus 1, 16, 6. c. adi. ἐνιαυτοῦ μόνου λ. per annum unum duntaxat 5, 3, 1. σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν ἑορτάζουσιν, per tot. an. 2, 7, 15.

ἔνιοι, Neutr. de re, ἐνίων, πάλαι γεγονότων, quorundam 1, 1, 1. ſcil. ἔργων, quod ipſum ſubſtant. pro illo adiectivo ferunt Mss.

ἐνίςημι, trop. de re, τῆς ἑορτῆς ἐνεςώσης, inſtante 2, 2, 3. appropinquante.

ἐννήχομαι, phyſ. med. de perſ. c. dat. ſ. abl. rei ſ. loci, ἐλώδη, οἷς ἔθος τοῖς βαρβάροις ἐννήχεσθαι, quibus innatare 3, 14, 12. in quibus ſ. per quas paludes.

ἐννοεῖν, trop. de perſ. c. acc. rei, ἐννοῶν τὴν δύναμιν λ. reputans 7, 9, 9. cogit., perpend. it. c. acc. perſ. τὸν βασιλέα, οὐ τὸν μονομάχον, ἐννοούντων, agnoſcentibus 1, 15, 16. reputantibus,

eſſe imperatorem, qui ſecum pugnet, non gladiatorem proprie.

ἔννοια, moral. δριμύτεροι ὡς πρὸς τὰς ἐννοίας λ. in excogitando 3, 11, 17. quantum ad ingenia, acumen, facultatem conſilii capiendi; celeriter cogitantes et intelligentes prae caeteris, quid agendum.

ἐνὸν, v. ἔνειμι.

ἔνοπλος, phyſ., de perſ. ὡς Ῥωμαίοις ἐν. ὀφθείη, armatus 1, 16, 12. Commodus, ut gladiator. †† ἐνόπλῳ - θεῷ, armatam 5, 6, 8. p. vulg. ἐν ὅπλοις.

ἐνόρκως, propr. ἄδειαν - ὑπισχνεῖται, iureiurando 6, 4, 18. iurato, interpoſito iureiurando.

ἐνοχλεῖν, phyſ. abſ. de re, ἀποσκευασάμενος τὰ ἐνοχλοῦντα, urgentia 4, 13, 9. ſibi moleſta, ventris onus. - it. de perſ. in bello, εἰ ἐνοχλοῖεν, ſi moleſti ſint 6, 6, 7. †† ἀνθελκομένους - πρὸς τὸ ἐνοχλοῦν, adverſus infeſtam partem (hoſtium, irruentem, infeſtantem, populantem,) 6, 5, 16. ſc. μέρος τῶν πολεμίων, i. q. πρὸς τοὺς ἐπιόντας, it. Paſſ. ſed extra bellum, cum praep. συνεχῶς ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον, a morbo infeſtatum 2, 15, 7. — ſimul c. adv. ὁρῶν - αὐτὸν - συνεχῶς ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμ. morbo infeſtari 3, 11, 1. dolore affici.

ἐνόω, trop. de perſ. c. acc. rei ſ. perſ. τούτου τὴν θυγατέρα ζεύξας τῷ υἱῷ, τὸν οἶκον ἥνωσεν, domum unam fecit 3, 10, 14. domum ſ. familiam ſuam cum illius domo et familia coniunxit.

ἐνστάζειν, trop. de perſ. c. rei et acc. et dat. ſ. abl. it. ſimul cum praep. φόβον ἐξ ὠμότητος - ταῖς - ψυχαῖς ἐνέσταξαν, inſtillant 1, 4, 11. excitarunt in an. - it. Paſſ. de re, c. adv. οὗ τῆς ἀνδρείας ἔτι ταῖς ψυχ. ἡμῶν μνήμη ἐνέστακται, inhaeret 2, 10, 7. eſt in.

ἔνστασις, trop c. gen. rei, τῇ ἐνστάσει τοῦ πολέμου ἐμμεμενηκέναι, urgendo inſtanter bellum 8, 3, 17.

ἐνταῦθα, propr. in loco, abſ. οἱ - ἐντ. σὺν σοὶ (εἰσὶ,) hic 1, 6, 18. ſq. opp. pr. ἐκεῖ. c. artic. τὰ ἐντ. quae hic expedienda ſunt ib. 13. ſc. πρακτέα ſ. πραττόμενα πράγματα, res, quae hic agendae ſunt.

ἐνταυθοῖ, id. ὑμᾶς, τοὺς ἐ. δορυφοροῦντας, qui hic eſtis ſtipatores 2, 2, 19. ſc. ὄντας.

ἐντεθραμμ., v. ἐντρέφω.

ἐντέλλεσθαι, phyſ. Paſſ. de re, abſ. ἀπαγγεῖλαι τὰ ἐντεταλμένα, quae ſibi mandata eſſent 7, 6, 14. ſed c. dat. perſ. οἷς τοῦτο ἐντέταλτο, quibus (hoc) mandatum fuerat 1, 9, 23. at Med. de perſ. c. dat. perſ. et ſq. inf. ἐντέλλεταί τινι, - ἀγγεῖλαι λ. mandat 3, 12, 14. Sed c. eodem caſu perſ., at c. acc. rei et abl. modi, ἐνετείλατό μοι φόνον - καὶ τοῦτο οὐ λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ γράμμασι, mandavit ib. 5. ††† per formam paſſ. ταῦτα καὶ τὸν πατέρα ἐντετάλθαι ῥήμασι, mandaſſe 1, 9, 21. c. acc. rei et praep. ἐντέλλεσθαι τοῦτο διὰ γραμμάτων, iniungere 3, 11, 19. — cum ſolo inf. ἐντειλάμενος, πέμψαι λ. mandans ib. 20.

ἐντεῦθεν, trop. de cauſa ſ. modo, in med. orat. poſt comma, τεκμήραιντο, hinc 2, 10, 13. ex ea re. poſt punctum, μείζων ὀργὴ - ἐγένετο, h. 7, 12, 1. - δειδαίνων, λ. tunc 7, 3, 16.

ἐντευξόμ. v. ἐντυγχάν.

ἔντιμος, moral. de perſ. τῶν Μάρκου ἑταίρων - ἐντιμότατον γενόμενον 2, 1, 10. honoratiſſimum, cariſſimum.

ἐντολὴ, phyſ. abſ. ἐπακοῦσαι ἀπορρήτων ἐντολῶν, mandata 3, 5, 8.

Digitized by Google

†† δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολὰς ἀποῤῥήτους ib. i. 3, 11, 9. ſed cum gen. rei, γραμματεῖον, τοῦ φόνου φέρον τὰς ἐντ. ib. 18.

ἐντὸς, phyſ. c. gen. loci, τείχους ἔμενον, intra 2, 5, 15. 2, 6, 6. 7, 11, 19. 3, 2, 11. 6, 2, 3. † ἐκ. σημείου λ. intra centeſ. ab urbe lapidem 2, 13, 18. †† c. gen. rei, ſ. quaſi loci, αὐτοὺς, ὥσπερ σαγηνεύσας, ἐντὸς τῶν ὅπλων - εἶχε, intra arma ib. 9.

ἐντρέφεσθαι, trop. paſſ. de perſ. c. dat. ſ. abl. rei, ἱερωσύνην, ᾗ ἐντέθραπτο, cui innutritus fuerat 5, 5, 4. - c. adiuncto temporis ex abl. μακρῷ χρόνῳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ ἐντεθραμμένη, longo temp. in - poteſt. innutrita 5, 3, 5. - ſed e praep. εἰρήνῃ ἐκ παίδων ἐντραφεὶς, cum in pace - fuiſſet educatus 6, 2, 7.

ἐντρεχὴς, trop. de perſ. c. adv. γυνὴ καὶ ἄλλως ἐ. agilis 5, 8, 7. noſtrat. *thätig*, vel verſuta, ſollers, noſtrat. *gewandt*, callida, velocis ingenii, vel experiens; omnino *velox*.

ἐντρυφᾶν, phyſ. de perſ. c. dat. ſ. abl. rei, ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς, profuſis largitionibus ad luxuriam abuti 2, 3, 22. de militib. Praetor. p. uno Lat. *luxuriari*. c. adiuncto e caſu temp. Μακρῖνον, ἐνιαυτοῦ μόνου τῇ βασιλείᾳ ἐντρυφήσαντα, imperio in deliciis acto 5, 3, 1. ſed ex adv. ἤκουεν · βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα (Albinum) τῷ τοῦ Καίσαρος ὀνόματι, nimis regio faſtu uſurpare Caeſaris appellationem 3, 5, 4. more imperatorio uſurpare Caeſaris dignitate, ob eam que et in ea ſplendidius vivere, vel ſuperbius agere. ††. cum dat. ſ. abl. loci, Νίγρου, τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐντρυφῶντος, Antiochiae deliciis vacante 2, 14, 11. luxurioſe et in luxu deliciis que vivente, i. q. τρυφαῖς σχολάζειν ἐν τῇ Ἀντ. cf. 1, 8, 2: e.

ἐντυγχάνειν, de perſ. phyſ. abſ. φονεύειν τὸν ἐντυγχάνοντα, obvium quemque 3, 3, 5. ἀποσοβεῖν τοὺς ἐντυγχάνοντας, accedentes 1, 2, 5. obvius 1, 12, 13. obvium quemque 4, 6, 12. trop. c. dat. ſ. abl. rei, ἐντυχεῖν τοῖς γράμμασι, ut inſpiciat litteras 4, 12, 12. — Med., oppreſſo tali caſu, ὑπὸ νεαρᾷ τῇ τῶν ἐντευξομένων μνήμῃ, eorum, qui ad haec accedent 1, 1, 4. ſc. ταύτῃ, τῇ ἱστορίᾳ, lecturorum eam, ſ. eorum, qui legent eam, qui in eam incident.

ἐνυβρίζειν, de perſ. trop. c. dat. f. abl. rei, ἀποχρῶνταί τε καὶ ἐνυβρίζουσιν (αὐτῇ, τῇ ἀρχῇ ſ. βασιλείᾳ,) ὡς - ἰδίῳ κτήματι, abutuntur per contumeliam - poſſeſſione 5, 1, 15. per hendiad. imperium male uſurpant et cum contumelia, iniuria et contemtu aliorum, ſ. imperium male uſurpant et illudunt ei, i. parvi id pendunt et nihili prae ſuperbia. - phyſ. abſ. τὰ σώματα (αὐτῶν) παρέδοσαν σύρειν τε καὶ ἐνυβρίζειν (αὐτοῖς,) trahenda per contumeliam 5, 8, 17. ut traherent ea et illuderent ſ. inſultarent iis; ubi deeſt ὥστε ſ. εἰς τό. ῥίψαντες τὰ σώμ. τοῖς βουλομένοις ἐνυβρίζειν (αὐτοῖς) καὶ πατεῖν, illudere 8, 5, 24. † c. adiuncto ex affini ſubſt. σύροντες τὰ σώμ. καὶ πᾶσαν ὕβριν ἐνυβρίσαντες (αὐτοῖς) omni contumelia afficientes 1, 13, 11. omnem ſ. ſummam contumeliam in iis exercentes ſ. adhibentes. c. caſu perſ. eodem, oppreſſo quidem, et c. adiuncto, ἐνυβρίζουσα (αὐτῇ, τῇ γυναικὶ,) εἰς τοσοῦτον προεχώρησεν ὕβρεως λ. contumeliis afficiens 6, 1, 20. i. - c. diſerto eo caſu, ἐνυβρίζουσαν αὐτῷ λ. ib. m. illudentem, illudere. ζῶσιν ἐνυβρίσαι, illudere 8, 8, 14. c. adiuncto modi, αὐτῷ ἐνύβρισεν, ἄνανδρον αὐτὸν καλῶν λ. ipſum per contumeliam appellaverat imbellem 4, 13, 3. contumelia affecerat, vocans ſ. vocando eum, ſ. verbis contumelioſis invaſerat ſ. inſe-

Digitized by Google

ctatus erat. ὥς ἐνυβρίζειν αὐτῷ, εἴς τε αὐτὸν ἀποῤῥίπτειν - βλασφημίας, ut illuderent ipsi 8, 5, 3.
ἔνυδρος, phys. de re, neutr. c. artic., c. gen. loci, ἐπεῤῥώσθη τῷ ἐνύδρῳ τῆς πόλεως, humido aëre 6, 6, 5. humida aëris temperie, per urbem illam vagante, vel irriguo et aquoso, aquis s. fontibus abundante, solo s. fundo, agro, per ellips. χωρίῳ s. πεδίῳ.
ἕξ, propr. de re, ἔτεσι λ. sex 4, 13, 19.
ἐξ, v. ἐκ.
ἐξάγειν, phys. de perf., belli duce, c. acc. perf. ἐξάγει τὴν αὐτοῦ δύναμιν, eduxit 5, 4, 9. sc. in aciem, ex urbe. it. ἐξαγαγεῖν τὸ στρατιωτικὸν, ut educeret 2, 11, 15. c. adiuncto modi, ἐξήγαγε τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἕκαστον ἐξηρτυμένον, eduxit 7, 11, 14. †† c. praep. ἐπὶ τὴν πορείαν (πεῖραν) ἐξήγαγεν (αὐτούς,) eduxit 6, 8, 15. de re, c. acc. perf. et adv. ἐπὶ πλεῖστον - αὐτὸν ἐξαγαγόντος τοῦ ῥεύματος, cum abduxisset 3, 9, 15. provexisset.
ἐξαίρετος, trop. de re, Masc. c. subst. fem. ἀμοιβῆς ἐξαιρέτου, eximiam 7, 1, 24. ἐξαιρέτοις ἕδραις, exim. 1, 9, 6. Neutr. cum adiuncto, οὕτω μέγα ἢ ἐξαίρετον ἀξίωμα, eminens 1, 10, 12. — ταῦτα, μεγάλα ὄντα καὶ ἐξαίρετα, egregia 2, 3, 13.
ἐξαιρέτως. trop. c. verb. δυσχείμερος (ἐστὶ) ὁ Ταῦρος, praecipue 3, 3, 10. σέβουσιν λ. egregie 4, 8, 16.
ἐξαιρέω, phys. de perf. c. acc. loci, τὴν πόλιν ἐξελεῖν, capere 3, 9, 8. occupare, expugnare, i. q. simpl.
ἐξαίρω, trop. de perf. c. acc. rei et praep. οὐδὲν πρὸς χάριν εἰς ὕψος ἐξαίρων, tollens 2, 15, 13. de historico, laudans.
ἐξακούεσθαι, phys. pass. de re, βοῆς ἦχος - ἐξακούεται, exaudiri 6, 9, 4. Sic et
ἐξάκουστος, de re, τοιαῦτα ἐβόων, ὡς ἐξάκουστα εἴη, ut exandiri singula possent 8, 3, 6.
ἐξαπατᾶν, trop. de perf. c. acc. perf. ἐξαπατήσας αὐτὸν, decipiendo 3, 5, 7. pass. abs. συνίεσαν, ἐξηπατῆσθαι, intelligebant, se deceptos fuisse, 1, 13, 10.
ἑξάπωλος, phys. de re, cum gen. anim. τὸ ἅρμα ἦγεν ἑξάπωλον ἵππων λευκῶν, seiuges equi candidi 5, 6, 16. sc. ζεῦγος, currum; qui habebat iunctos sex equos candidos, nostrat. ein Sechsspänniger *Wagen*.
ἐξαρτᾶν, phys. de perf. c. rei et gen. et acc. ἐξαρτήσας, ἧς ἐπεφέρετο ζώνης, τὸν τράχηλον, applicato collo zonae, quam secum ferebat, 7, 9, 20. p. ἐξ. ζώνης, ἣν λ. Pass. de re, abs. τῆς ζώνης ἐξηρτημένης, ἣ ναῦς ἠκολούθησεν, applicatâ zonâ 1, 11, 13.
ἐξαρτύειν, phys. de perf. cum acc. rei, ἐξήρτυε στόλον ναυτικὸν, instruebat 2, 14, 13. sq. expl. καὶ τὰς τριήρεις ὁπλιτῶν πληρώσας. — τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξήρτυε, omnia ad bell. parabat 6, 4, 5. c. sq. adiuncto modi, γυμνάζων τοὺς στρατιώτας λ. - πάντα εἴδη ἐπιβουλῆς ἐξήρτυον, instruebant 4, 4, 3. simul c. adv. ὁ Νίγρος οὕτως ἐξήρτυε τὰ καθ' ἑαυτὸν. προμηθέστατα - ὡς ᾤετο, parabat res suas 3, 1, 16. it. simul c. praep. πρὸς ταῦτα ἐξήρτυεν - ὅσα λ. instruebat 3, 14, 16. - c. acc. perf. et adiuncto modi, ἐξήρτυε (αὐτούς,) Γερμανοῖς ἀντιτάξων, instruebat 6, 7, 16. - Pass. de perf. c. abl., τοῖς οἰκείοις ἕκαστον ἐξηρτυμένον, instructum 7, 11, 14. δύναμιν, παντοδαπῇ ὅπλων παρασκευῇ ἐξηρτυμένην, instruct. 7, 9, 7.
ἐξασθενεῖν, trop. de re, cum abl. rei, πολέμοις συνεχέσι τῆς Μακεδόνων δυνάμεως ἐξασθενούσης, robore elanguescente 6, 2, 19. debilitato, diminuto.

Digitized by Google

ἔξειμι, (ab εἶμι) phyſ. de perſ. c. coni. et adiuncto, πανδημεὶ πάντες ἐξίασιν, ὡς δὴ τῷ - ἀντιταξόμενοι, exeunt 7, 9, 8. ex urbe — Med. cum gen. loci, ἐξῄει τῆς βαρβάρου (γῆς.) decedebat de barbaro ſolo 3, 15, 12.

ἐξέλκειν, phyſ. de perſ., c. acc. perſ., gen. loci et praep. αὐτοὺς - τῆς β. αὐλῆς ἐξέλκουσι μετὰ λ. ex aula protrahunt 8, 8, 14. qui Bg., commate facto, μετὰ λ. trahit ad ſqq.

ἐξεμεῖν, propr. de perſ. c. acc. rei, πᾶν ἐξεμέσας τὸ φάρμακον, ubi evomuiſſet 1, 17, 24.

ἐξέπειν ſ. ἐξειπεῖν, phyſ. de perſ. c. praep. et coni. πρὸς οὓς - ἐξεῖπεν, ὅτι λ. quibus enunciavit 5, 3, 18.

ἐξέρχεσθαι, phyſ. de perſ. in bello, abſ. ἐκέλευεν, ἐξελθόντας ἀντιτάττεσθαι, egreſſos 6, 9, 6. e caſtris. c. adiuncto e praep. μετὰ πάσης προθυμίας ἐξελθεῖν, egredi 5, 4, 9. ex urbe ſq. καὶ ἐκ παρατάξεως ἀγωνίζεσθαι. extra bellum, c. abl. modi, πάντας ἐξελθεῖν εἰρηνικῷ σχήματι, egredi 2, 13, 4. e caſtris, Praetorianos exauctorandos. c. gen. loci, τοῦ ἔθνους ἐξελθεῖν ἐκέλευσεν, provincia abſcedere 7, 9, 6.

ἐξετάζειν, trop. de perſ. c. acc. rei, εἴ τις τὴν αἰτίαν - ἐξετάζοι, examinet 4, 5, 5. inquirat, i. q. pr. λογίζοιτο, cogitet de - c. adiunctis, e nominat. adi. modi et ſyn. v. it. adv. loci, ἐν τῷ - οἰκίσκῳ, ἔνθα μόνος τὰ - ἠρεύνα τε καὶ ἐξήταζε, inquirebat 7, 6, 12. — Paſſ. de perſ. phyſ. c. adv. εἰσί τινες αὐτῶν καὶ ἤδη ἐξετασθέντες, examinati 4, 5, 9. - trop. c. praep. ἐν πράξεσι - ἐξετασθείς, in - verſatus 7, 5, 3. τοῖς ἐξετασθεῖσι - ἐν - πράξεσιν, ſpectatis in - 6, 1, 8. probatis, exploratis.

ἐξέτασις, phyſ. ſenſu iudiciali ſ. iuridico, γενομένης ἐξετάσεως ἀκριβεστέρας, inquiſitione 1, 8, 17. τῆς ἐξ. ἐπακοῦσαι, confeſſionem 4, 5, 9. examinationem per tormenta. - trop. de hiſtoriarum ſcriptorum iudicio in explorando vero et falſo, θαρροῦντες, ὡς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξ. οὐκ ἐλεγχθήσεται, quam accurate verum examinatum ſit 1, 1, 2. diligentia veri examinandi, inquirendi reperiendi que.

ἐξευρίσκειν, trop. de perſ. c. acc. rei et adv. ἀεί τι καινὸν ἐξευρίσκοντες, excogitantes 3, 13, 15. inven., reper.

ἐξέχειν, trop. de perſ. abſ. συνωμότας τῆς βουλῆς λαβών τινας τῶν ἐξεχόντων, quosdam primarios 1, 8, 11. eminentes, ubi et de med. p. 305. m. τοὺς ἐξέχοντας ἐφόνευε, eminentiores 7, 9, 23. opp. ſq. τοὺς δημότας. c. gen. perſ. τοὺς τῶν στρατιωτῶν ἐξ. ex militibus eminentiores 2, 7, 10. τοὺς ἐξ. τῆς συγκλήτου, primores Senatus 3, 5, 4. ſimul c. adv. τοὺς ἐξ. τῆς συγκλ. qui eminerent in ſenatu 3, 8, 13. - c. praep. τοὺς ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἐξ. in exercitibus eminentiores 2, 9, 9.

ἑξήκοντα, propr. de re, ἔτεσιν, ſexaginta, 1, 1, 8.

ἑξῆς, phyſ. c. praep. et artic., p. adv. τὰ - ἐν τοῖς ἑξ. διηγήσομαι, deinceps 2, 15, 13. ὡς ἐν τοῖς ἑ. ἐροῦμεν, d. 1, 14, 12. in ſequentibus 4, 14, 4. 5, 3, 16. - c. adiuncto, τὰ ἑπόμενα ἐν τ. ἑ. λεχθήσεται, ſequentia deinceps dicentur 7, 12, 20.

ἐξισοῦσθαι, trop. paſſ. de perſ. c. dat. perſ. et adv. ὡς μὴ ῥᾳδίως αὐτῷ τινα ἐξισοῦσθαι, ut haud facile ei quisquam aequiparandus eſſet 7, 1, 26. exaequandus, exaequetur - de re, c. dat. rei, ὡς μηδεμίαν τῶν μεγίστων πόλεων ὁλόκληρον δύνασθαι τῷ μέρει ἐξισωθῆναι, ut nulla ex maximis urb. integra poſſet illi parti aequiparari 7, 12, 16.

Digitized by Google

ἐξίστημι, phyſ. de perſ. c. dat. perſ. ἐκςάντων αὐτοῖς τῶν Φυλαττόντων, cedentibus cuſtodibus 8, 8, 13.

ἔξοδος, ph. de actu, univerſe, ποιεῖται τὴν ἔξοδον, profectionem 1, 9, 22. ἐπαγγέλλει τὴν ἔ. 1, 6, 23. 1, 7, 1. - ſenſu bellico et inimico, ἐπήγγειλε τὴν ἔ. expeditionem 6, 4, 2. e. (6, 5, 1.) iter ib. i. 2, 14, 12. profectionem 6, 7, 11. 5, 5. 1. - c. praep. τὴν εἰς Ῥώμην ἔξ. Romam verſus iter 2, 11, 1. expeditionem 3, 14, 4. τὴν ἐπ᾽ Ἰταλίαν ἔξ. profectionem 7, 8, 21. †† de loco, διὰ τὸ τὰς ἐξόδους ὑπὸ τοῦ πυρὸς προκατειλῆφθαι, quod, qua exirent, omnia ab igne occupata eſſent, 7, 12, 14. qui Bg. videatur cepiſſe de actu, cum et procedat, ut Lat. *exitus*, p. ianuas, cf. 9. 12. ταῖς θύραις.

ἐξοκέλλειν, trop. de perſ. c. praep. ἐς τοσοῦτον ἐξώκειλε παρανοίας, eo provectus eſt vecordiae 5, 7, 12. de re, c. praep. ſyn. δεδοικυῖα, μὴ ἄρα ἡλικία ἀκμάζουσα - εἰς - ἐξοκείλῃ, proveheretur in - 6, 1, 11. †† ſimul c. adv. ὡς μὴ πάλιν ἰοῦσα ἐξουσία εἰς τυραννίδα πάλιν ἐξ. 7, 10, 4.

ἐξολισθαίνειν, trop. de re, c. praep. ῥᾳστα αἱ τῶν νέων ψυχαὶ, εἰς ἡδονὰς ἐξολισθαίνουσαι, λ. ad vol. prolabentes 1, 3, 4.

ἐξόμνυσθαι, vel potius ἐξομοῦσθαι, propr. med. de perſ. c. acc. rei, ἐξομόσασθαι τὴν ἀρχὴν, eiurare 2, 12, 8.

ἐξορχεῖσθαι, trop. med. de perſ. c. acc. rei et adv. τὴν ἱερωσύνην περιεργότερον ἐξώρχητο, ſacerdotium ſupervacuis ſaltationibus obibat 5, 5, 4. ſe ſacerdotem eſſe inepta ſedulitate prodebat ſ. patefaciebat, ſ. ſacerdotium curioſius exſultabat, efferebat, evulgabat, propalabat, i. cum imperator eſſet: tamen ſacerdotii cerimonias nimis imitabatur et exercebat.

ἐξουσία, moral. A) facultas agendi, in malam partem, abſ. τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, λαβόμενος ἐξουσίας, poteſtatem 3, 15, 8. — ſed c. adi. τῆς ἀνέτου ἐξουσίας, licentiae illius 2, 4, 9. τὸν πάλιν αὐτοῖς ἄνετον καὶ ἀκόλαςον παρέξοντα ἐξουσίαν, lic. 2, 5, 2. — c. gen. rei, in partem utr. πάντων δώσειν ἐξουσίαν, ὧν εἶχον λ. l. c. 2, 6, 15. - c. adi. ſimul, ἄνετος πᾶσι δέδοται ἐξουσία παντοδαπῆς παιδιᾶς, facultas 1, 10, 12. ſq. explic. - nominatim c. inf., praepoſito artic. τοῦ βιάζεσθαι - λαβόντες ἐξουσίαν, lic. 4, 6, 12. - ſed c. inf. nudo, κώμας - ἐμπιπρᾶν δοὺς ἐξουσίαν τοῖς ςρατιώταις, vicos incendendi data poteſtate 4, 11, 11. - c. adiuncto, ὡς ἂν ἀφορμὴν αὐτῷ παράσχοι καὶ ἐξουσίαν ἁρπάζειν τὰ λ. poteſtatem rapiendi 1, 8, 4. B) potentia ſ. poteſtas univerſe, ὑπηρετούσης ἐξ. lic. 1, 4, 13. 6, 1, 11. c. adi. πρόκεισθε - θύματα τῆς ἡμετέρας ἐξ. poteſtatis 2, 13, 10. - c. gen. perſ. τοὺς παῖδας αὐτῷ - μὴ εἶναι ἐν ἑτέρου ἐξουσίᾳ, poteſt. 3, 2, 9. διοικουμένων τῶν πραγμάτων ὑπ᾽ ἐξουσίας - γυναικὸς λ. auctoritate 6, 8, 7. C) potentia ſ. poteſtas, cum munere aliquo coniuncta, c. adi. μὴ ἑνὶ πιςεύειν τοσαύτην ἐξ. λ. potent. 1, 9, 24. it. εἰς μεγάλην προήγαγεν (αὐτὸν) ἐξ. 3, 10, 12. τήνδε τὴν ἐξ. παραλαβεῖν 3, 11, 11. εἰς τοσοῦτον - τιμῆς καὶ ἐξ. προήχθη, auctoritatis 1, 12, 8. εἰς τιμὰς καὶ ἐξουσίας προαχθέντες, dignitates 6, 1, 7. - c. gen. vario, tum perſ. διὰ τῆς Κλεάνδρου ἐξ. potent. 1, 13, 1. περιελεῖν τινα αὐτοῦ τῆς ἐξ. auctor. 5, 11, 6. τὴν ἐξ. (αὐτοῦ) εἰδὼς, potent. ib. 17. τοῦ ἔθνους παντὸς καὶ τῆς γῆς ὑπὸ τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσίᾳ, imperio 2, 7, 7. - ſimul cum adi. ὑπὸ μιᾷ ἦσαν ἐξ. (αὐτοῦ,) ditione 2, 9, 2. † ἐν Καίσαρος τιμῇ καὶ ἐ. γεγονότα, auctor. 3, 7, 19. tum rei, univerſe, τὴν τοῦ θαλάμου ἐξ. cubiculi cura 1, 12, 8. ſed nominatim loci, διελὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ ἔθνους ἐ. gentis ditione 3, 8, 4. vel potius per Lat. hoc, τὰς ἐπα-

χιας τῶν ἐθνῶν ἐ. ἐνεχείρισε, provinciarum 5, 7, 14. * D) potentia, poteſtas Rom. imperatoris, abſ. μὴ πάλιν ἰοῦσα ἐξουσία εἰς τυραννίδα πάλιν ἐξοκείλῃ, potent. 7, 10, 4. τῇ τῆς ἐ. κοινωνίᾳ, poteſt. 2, 15, 5. c. adi. μετὰ σώφρονος καὶ ἐπιεικοῦς ἐ. lic. 2, 9, 12. μιᾶς γῆς οὔσης καὶ μιᾶς ἐ. uno imperio 4, 10, 10. c. adiuncto ſyn. τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ διὰ μῆκος ἐξουσίας ἡγούμενοι, potent. 6, 8, 9. παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν - τῇ ἐ. χρώμενος, poteſt. 7, 1, 2. οὐχ οὕτω τῆς ἀρχ. ἀντιποιεῖσθαι, οὐδ' αὐτῇ τὴν ἐ. μνᾶσθαι, potent. 2, 9, 14. οἷα τις μοναρχίας ἐπιθυμία, καὶ τὸ ἀκοινώνητον ἐν ταῖς ἐξουσίαις, poteſt. 8, 8, 7. c. adi. ſimul, σοί τε τῆς ἀρχ. παραχωρῶ, καὶ πᾶσαν τὴν ἐ. ψηφιζόμενοι σοὶ διδόντες, poteſt. 2, 3, 10. cum adi. ſolo, ὑπὸ βασιλικῆς ἐ. lic. 5, 13, 14. βασιλικῇ ἐ. ἐντεθραμμένη, in poteſt. 5, 3, 5. † ſimul c. adiuncto e ſubſt. ἐξουσίας καὶ δυνάμεως βασ. auctoritate et potentia 5, 1, 5. †† dub. claſſ. ποιησάμενος αὐτὸν (αὑτὸν) ἐπ' ἐξουσίαν, poteſt. 1, 9; 1. — c. adi. νεότης -, ἐξουσίαν αὐτοκράτορα καὶ ἀκώλυτον προςλαβοῦσα, poteſt. 1, 3, 13. ἐν ἡλικίαις καὶ ἐξουσίαις διαφόροις 1, 1, 10.

ἐξοχή, phyſ. c. gen. rei, εἴ τινες ἦσαν ξύλων ἐξοχαί, proiecturae 7, 12, 12. partes ſ. ſtructurae eminentes. cum mero adi. τεχνάσματα σιδήρων, ὀξυτάτας ἐξοχὰς περικείμενα, angulis 4, 15, 6. eminentias, noſtr. *Ecken*, Zacken, *Spitzen*. ἐξοχάς τινας βραχείας δεικνύουσιν, eminentias 5, 3, 11. eminentes e lapide ſtructuras ſ. partes.

ἔξοχος, trop. de perſ. c. gen. perſ. pro ſubſt., c. artic. τῶν ἐξοχωτάτων τῆς βουλῆς, eminentioribus in ſenatu 2, 12, 10. ſc. ἀνδρῶν, it. ςρατιωτῶν τοὺς ἐξοχωτάτους, praeſtantiſſimos quosque 7, 1, 16.

ἔξω, phyſ. de loco, c. gen. loci, τῆς πόλεως, extra urbem 4, 2, 11. 4, 6, 2. it. phyſ. ſed ſine notione loci, c. gen. rei ſimplicis, μείναντες ἐ. τοξεύματος, extra teli coniectum 8, 4, 17. τῷ ςρατῷ, - ἐ. μάχης γεγονότι, ex. pugnam 3, 7, 9. ſed trop. ἀνήρ, οὐκ ἔξω φρενῶν καθεςώς, vir, mentis compos. 3, 11, 17. extra mentem, extra ſe. ἐ. κολακείας - λ. citra adulationem 1, 4, 12. ſine ad. ἴςε, ἐ. πάσης ὄντα με ὑποψίας, extra 2, 7, 12.

ἔξωθεν, ph. de loco, abſ. αὐτὴν (τὴν οἰκίαν) κοσμήσαντες λ. extra 2, 8, 10. in faſtigio, aut in alia domus externae parte. - μηδεμίαν εἶναι δύναμιν ἐ. ἐχέγγυον, ut nulla ſit externa potentia 3, 13, 11. extra urbem Romam vel Italiam. - τῶν ςρατιωτῶν οἱ μὲν ἐφεςῶτες ἐ. 4, 9, 14. extra, i. in extrema parte et acie, in ſerie ultima et circulo extremo. †† καταφράκτους ἀπὸ καμήλων ἔξωθεν μακροῖς δόρασιν 4, 14, 6. - in opp. ἔνδοθεν - ἔξωθεν - κεκόσμηται, exterius 4, 2, 13. foris 5, 4, 4. extra urbem. - οἴκοι - ἔξ. 5, 13, 9. ubi Bg. ut ante §. 11. - intra artic. et ſubſt., p. adi. τοὺς ἐ. κινδύνους, externa pericula 2, 5, 10. - † c. gen. loci, εἴ τι τῶν πυλῶν ἐ. ἦν, extra portas 8, 4, 22.

ἐξωθεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et praep. it. adiuncto modi e particip. nominat. τοὺς μὲν εἰς τὴν - θάλασσαν τιτρώσκοντες ἐξωθοῦσι, protrudunt 3, 4, 11. - de re, c. acc. rei, τῆς τροφῆς - ἐξωθούσης τὸ φάρμακον, expellente 1, 17, 23. - Paſſ. de perſ. abſ. πονηρῶν ἀνθρώπων ἐξωσθέντων, expulſis 5, 2, 5.

ἐοικότα, v. εἴκω.

ἑορτάζειν, phyſ. de perſ. abſ. κελεύσας, πάντας - ἑορτάζειν, feſtum celebrare 5, 6, 12. in nuptiis, ut et ἑώρταζε, feſtum agitabat 4, 11, 5. ἑορτάζοντος βασιλέως, feſt. cel. 2, 13, 4. πάντων ἑορτα-

Digitized by Google

ζόντων, festum celebrantibus 1, 16, 8. Cal. Ianuar. δήμοις ἑορτάζουσιν λ. festum diem agentibus 1, 7, 8. c. adiuncto, διδοὺς ἄνεσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν καὶ εὐφραίνεσθαι, dans libertatem festorum 2, 7, 16. feriandi, ὁ δῆμος, ὑπερέχαιρε παννυχίζων καὶ ἑορτάζων, festum celebrans 4, 9, 1. c. praepp. οἱ τὴν Ἀντιόχειαν κατοικοῦντες σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν ἑορτάζουσιν ἔν τε τῇ πόλει αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ προάστεια, dies festos agunt 2, 7, 15. - πανδημεὶ ὑπερήδοντο καὶ ἑώρταζον ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἀπαλλαγῇ, festam laetitiam agitabant 5, 2, 2.

ἑορτή, phys. c. adi. ταύτης τῆς ἑορτῆς προσιούσης (προϊούσ.) festo 1, 16, 7. abs. τῆς ἑ. ἐνεστώσης 2, 2, 3. † δένδρων στοίχοις ἴσοις πανταχόθεν ἠρτυμένων ἐν ἑορτῆς σχήματι, festae celebritatis 8, 4, 14. †† καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην ἑορτῆς εἶχεν οὕτως, ac Romae quidem sic festiva erat laetitia 8, 7, 1. μεμιγμένον τι πένθος ἑορτῇ, festae celebritati 4, 2, 2. πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἑορτήν, festus dies 1, 10, 5. Cybeles, cf. §. 11. it. μετὰ τῆς ἑ. λ. festo ib. 16. at σέβουσι τὴν ἑ. λ. festum 1, 16, 2. Cal. Ian. - † ὅρα, ποίαν μέλλομεν παννυχίζειν ἑ. festum 1, 17, 13. de iisd. Cal. - c. adiuncto, ἑορταῖς καὶ τρυφαῖς σχολάζοντες, festis 7, 9, 11. Carthaginienses. † μηδεμίαν ἀρχὴν ἀναπαύλης διδοὺς μήτε ἑορταῖς, μήτε καμάτοις, in diebus festis 3, 6, 21. Severus. οὐ πανηγυρίζειν σοὶ καιρὸς νῦν, οὐδὲ θέαις καὶ ἑ. σχολάζειν, festis 1, 9, 8. ludis Capitolinis, cf. §. 4. ἑ. καὶ θέαις ἐπιδιδοὺς ἑαυτὸν, solennitatibus 2, 8, 16. Niger Antiochiae. † θυσίας καὶ ἑορτὰς, θέας τε καὶ πανηγύρεις τῷ δήμῳ παρέσχε, festos dies 3, 10, 3. Severus. † c. gen. tum pers. ὡς τὴν ἐκείνου ἑ. πολλοῖς φέρειν συμφοράν, illius festum 5, 6, 22. Heliogabali, dei, quod imperator instituit in eius honorem. - tum rei s. temporis, οὐδ' εἰπεῖν ἐστι λόγῳ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἑ. festiva laetitia 8, 6, 16.

ἐπαγγέλλειν, phys. de pers. c. acc. rei, ἐπαγγέλλει τὴν ἔξοδον, edicit 1, 6, 23. 3, 14. 4. 6, 7, 11. 7, 8, 21. τὴν - ἐξ. ἐπήγγειλε, edicit 2, 11, 1. edixit 6, 4, 2. sed simul c. dat. pers. τῷ δήμῳ νομὰς ἐπ. promittebat 7, 6, 8. et praeterea c. adv. νομὰς - μεγαλοφρόνως αὐτοῖς ἐπαγγείλας, pollicitus 8, 7, 19.

ἐπάγειν, de pers. phys. c. acc. pers. et adv. in bello, πρὸς τὸ πάλιν ἐπάγειν τὸν στρατὸν, in adducendo rursus exercitu 6, 7, 1. † simul c. dat. pers. et praep. s. adiuncto e praep. αὐτὴν (τὴν μοῖραν τοῦ στρατοῦ) ἐπάξειν τοῖς βαρβάροις κατὰ μέσην τὴν πορείαν, adducturum (se) adversus barbaros 6, 5, 4. † ὡς πάλιν ἐπάξων Πέρσαις (αὐτὴν, τὴν δύναμιν,) quasi iterum ducturus in Persas 6, 6, 7. trop. c. acc. rei, sed dat. pers. αἰτίαν ἐπαγαγὼν (αὐτῇ) ὡς δακρυσάσῃ λ. causatus, quod flevisset 4, 6, 6. criminatus, quod s. crimen inferens ei s. in eam, conferens. Med. c. acc. pers. et praep. et adiuncto ex alia praep. modi, τοὺς δὲ ἐπὶ μεγάλαις συντάξεσιν ἐς φιλίαν ἐπηγάγοντο, allexerunt 1, 6, 24. sed c. alio adiuncto modi e nominat. particip. οὓς πείσας ἐς φιλίαν ἐπῆκτο, adduxerat 7, 8, 23. phys. in bello, cum acc. pers. et praepp. Μαυρουσίους ἐπαγόμενος ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἔκ τε τῆς - χώρας, secum ducens 6, 7, 17. c. solo acc. pers. πολύ τι πλῆθος ἐπ. στρατοῦ 7, 8, 22. Γερμανῶν ἱππέων μέγα τι πλ. ἐπήγετο συμμάχους, secum ducebat 8, 1, 6. extra bellum, ὑπήντετο, ἐπαγόμενος αὐτὸν, ducens secum 8, 7, 22. ἀφικνοῦνται -, ὀλίγους ἐπαγόμενοι, secum adducentes 2, 1, 12.

ἔπαθλον, trop. μεγάλα δώσειν ἔπαθλα, praemia 1, 17, 24.

ἐπαινεῖν, phys. de pers. c. acc. pers. et adv. ἐπῄνει στρατηγῶν μά-

Digitized by Google

λιςα Σύλλαν, laudabat 4, 8, 14. Paſſ. de re, in opp. εὐγένεια - μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, laudatur, 5, 1, 12. - τὸ ἔργον ἐπαινεθήσεται καὶ οὐ κολασθήσεται, laudabitur 7, 5, 16. - c. praep. τῆς τοιαύτης πολυτελείας παρὰ τοῖς - οὐκ ἐπαινουμένης, cum minime in laude eſſet 5, 2, 10. τὰ παρ' ἐκείνοις διὰ τέχνην ἐπαινούμενα, quae commendantur 4, 10, 9. ὁ βίος αὐτῷ διὰ σωφροσύνην ἐπῃνεῖτο, laudabatur 2, 3, 4. - de perſ. οὐδενὸς τῶν ἐπαινουμένων ἀπελείπετο, laudabilium 3, 8, 14. celebratorum, nobilitatorum, celebrium in hoc genere virorum. cum praep. τοὺς ἐπὶ παιδεία ἐπαινουμένους, celebres 4, 3, 5. † ſimul cum nominat. modi vario, συμβολαὶ, ἐν αἷς ὡς αὐτουργὸς - ἐπῃνεῖτο, laud. 7, 2, 17.

ἔπαινος; phyſ. ἐπιείκεια καὶ χρηστότης τῶν ἐπαίνων τὴν ἀναφορὰν - ἔχει λ. laudem referunt 5, 1, 12. laudum relationem habent, ſ. ad laudem referuntur.

ἐπαίρεσθαι, trop. de perſ. paſſ. c. abl. rei. ταύταις ἐπαιρόμενος ταῖς ἐλπίσιν, in has erectus ſpes 2, 8, 16. per has ſpes incitatus ſ. inflatus. c. adiuncto, Φύσει ὢν ἀλαζὼν, καὶ ταῖς - εὐπραγίαις ἐπ. elatus 6, 2, 15.

ἐπαιωρεῖσθαι, paſſ. trop. de re, c. dat. rei ſ. loci, ξίφος, τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον, impendentem 5, 2, 3. c. dat. perſ. oppreſſo, ξίφους ἐπῃωρημένου ἐμοὶ, gladio (mihi) impendente 4, 5, 14. ſine caſu, in opp. κίνδυνον, οὐκ ἐπαιωρούμενον, ἀλλ' ἤδη παρόντα, impend. 1, 9, 10. de perſ. c. abl. rei, κούφοις ἐπαιωρουμένου (αὐτοῦ) ἐλπίσι, ſpe - ſubnixo 2, 9, 1. commotus, habens, ſublatus, elatus.

ἐπακολουθεῖν, trop. de perſ. c. dat. perſ. cum dat. oppreſſo, εὗρεν αὐτοὺς ἐπακολουθήσοντας (αὐτῇ) 1, 17, 9. inſecuturos, ſubſecuturos, ſequi, in libello, ſcriptos poſt ſe.

ἐπακούειν, de perſ. phyſ. c. gen. rei, τῆς ἐξετάσεως ἐπακοῦσαι, exaudire 4, 5, 9. c. adiuncto modi e particip. αὐτὸν - ἀποστάντα ἐπ. τινῶν ἀπορρήτων, ut audiret 3, 5, 12. 8. ὁ δῆμος - ἐπήκουεν ἡσυχάζων τῶν λεγομένων, auſcultabat 8, 3, 7. c. adv. περιεργότερον ἐπακοῦσαι τῶν βουλευομένων θελήσαντες, exaudire 7, 11, 5. — cum gen. tali mero, at in opp. ἐν ἐπακούειν τε τῶν λεγομένων, καὶ τὰ πραττόμενα ἐφορᾶν, exaud. 1, 5, 21. trop. c. dat. rei et adv. δεδιότες, μή πως - ὀκνηρότερον ἐπακούσωσι τῇ Περτίνακος ἀρχῇ, obedirent 2, 2, 8. p. quo tamen ὑπακ. rectius Stp.

ἐπάλληλος, phyſ. Maſc. de perſ. ἐπάλληλοι πίπτοντες, alii ſuper alios cadentes 1, 12, 14. c. ſubſt. fem. de re, τῆς ἐπαλλήλου - βοῆς, crebra inclamatione 2, 7, 9. ἐπαλλήλῳ ἀνακλάσει, iterata plicatura 1, 17, 1. ἐπάλληλοι - ἡδοναὶ, continuae 1, 13, 15. 1, 17, 22. τῶν ἐπαλλήλων συμφορῶν, contin. 1, 14, 13. † c. adv. οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς, crebras 1, 1, 5. † de anim. τῶν καμήλων ἐπαλλήλων πιπτουσῶν, aliis ſuper alias cadentibus 4, 15, 13. Neutr. διὰ ξυλείας πλῆθος ἐπάλληλον, multitudinem cumulatam 7, 12, 13. cum artic. p. ſubſt. διὰ τοῦ δεσμοῦ τὸ ἐπάλληλον, propter vincula crebra 8, 4, 11. vinculorum frequentiam.

ἔπαλξις, phyſ. abſ. τὰς ἐπάλξεις, pinnas 7, 11, 17. c. adiuncto, ἐπάλξεων καὶ πύργων, propugnaculis 8, 4, 20. 8, 2, 12. pinn. 5, 4, 4. - cum gen. loci, ταῖς ἐπάλξεσι τοῦ τείχους, pin. 3, 3, 1. — trop. ἐκ τοῦ τελευταίου κατασκευάσματος, ὥσπερ ἀπό τινος ἐπάλξεως, λ. pin. 4, 2, 22.

ἐπαμύνειν, phyſ. de perſ. c. dat. perſ. τοῖς - ἐπ. δεῖν ἡγούμενοι, ſuo-

Digitized by Google

currendum 5, 8, 16. cum praep. ſola, ἐπήμυνε κατὰ δύναμιν; ſuccurrit 6, 5, 12. locis ac terris, contra hoſtes irruentes, tentando hos arcere et repellere; unde ſq. ἀπείργειν λ. - trop. cum adiuncto et dat. rei, δεῖν ἐπαμῦναι καὶ ἐπεξελθεῖν τῷ - Φόνῳ, ulciſci 2, 9, 11.

ἐπὰν, c. coni. verbi, poſt comma, *ubi* 5, 10, 15. cum 4, 11, 5. quando 6, 5, 7. - poſt punctum, *ubi* 4, 2. 8. 18.

ἐπαναβαίνειν, phyſ. de perſ. c. dat. loci, ἐπαναβαίνοντες ταῖς οἰκήσεσιν, conſcenſis domibus 7, 7, 7. ἐπαναβῆναι αὐτοῖς, (τοῖς δώμασι,) adſcendere (in ea) 7, 12, 11.

ἐπανάγειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. τὸν ϛρατὸν ἄπρακτον ἐπανήγαγε, reduxit 3. 9, 12. - ſimul c. praep. τοὺς Φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας ἐπανάγων, reſtituens 7, 6, 7. revocans, reduci ſ. redire iubens. τὸ σὺν αὐτῷ πλῆθος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἐπανήγαγε, redux. 6, 6, 4. † de re, partim trop. ἐπανάγοντος αὐτὸν τοῦ πνεύματος εἰς τὴν τιμωρίαν, reducente 5, 4, 22.

ἐπαναπαύεσθαι, med. phyſ. de perſ. c. dat. ſ. abl. rei, εἰς ὕπνον κατεΦέροντο, κατεχούσαις τε ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια ἐπανεπαύοντο, requieſcebant 2, 1, 5. quieſcebant ſuper manibus, innixi ſ. incumbentes manibus, ſtantes inclinabant et demittebant caput in manus.

ἐπανατρέπειν, trop. de perſ. c. acc. rei, et c. nominat. perſ. modi; πρῶτος - τὸ - ἐῤῥωμένον - ἐπανέτρεψε, ſubvertit 3, 8, 10. ſuſtulit, ademit, in culpa et auctor fuit, ut perderetur et amitteretur, negligeretur.

ἐπάνειμι, (ab εἶμι,) phyſ. de perſ. abſ. αὐτοὶ - ἐπανίασιν, regrediuntur 3, 9, 20. ὁ ϛρατὸς ἐπανιὼν, revertens 6, 6, 3. - cum praep. εἰς τὰ ἑαυτῶν οὐκ ἐπανιόντες, quod non reverterentur 5, 2, 13. - trop. ἑκάϛους - εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, redire 6, 1, 7. priorem vitae rationem et ſtatum ſuſcipere, et fieri rurſus, qui ante fuerant. Med. phyſ. de perſ. c. praep. ἕκαϛος εἰς τὰς σκηνὰς ἐπανῄεσαν, revertebantur 4, 13, 16. p. ἐπανῄεσαν ſ. ἐπανῄεισαν.

ἐπανέρχεσθαι, phyſ. de perſ. abſ. ἐπανῆλθον - οἱ σύμμαχοι, reverſi ſunt 8, 7, 21. τὸν - ϛρατὸν ἐπανελθεῖν ἐκέλευσεν, reverti 6, 6, 2. c. ὡς ὀλίγους - ἐπ. ita ut - ſint reverſi ib. 3. ἐπανελθοῦσα ἡ πρεσβύτις, reverſa 5, 3, 6. c. adiuncto modi e nominat. adi. οὐ - παντάπασιν ἄπρακτος ἐπανῆλθεν, rediit 3, 9, 14., ſqq. etiam particip. modi, ut c. tali ſolo particip. ὡς - θύσας - ἐπανέλθοι, ut reverteretur 4, 13, 8. c. adv. ὡς οἴκαδε μὴ ἐπανελθεῖν, ut non reverterentur 6, 4, 11. ſed ſimul c. adiuncto modi e particip. in his, ὁρίσαντα - ἐπ. οἴκ. redire 1, 6, 16. διώξαντες - πάλιν ἐπανῆλθον, abierunt 7, 11, 19. praeter adiunctum modi, c. praep. τῶν πρέσβεων ἀπράκτων πρὸς αὐτὸν ἐπανελθόντων, reverſis 8, 4, 1. nominatim c. pr. εἰς et ſubſt. loci a) propr. nom. ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Μεσοπ. reverſus eſt in M. 4, 11, 12. 7, 2, 18. 8, 7, 20. ἐπανελθεῖν εἰς τὴν Ἀντ., adire Ant. 6, 6, 2. — b) nom. appell. εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἐπανέρχεται, revertitur 4, 15, 20. 6, 5, 8. † ſimul c. adv. μόλις εἰς τὴν σκηνὴν ἐπ. 6, 9, 12. — εἰς τὴν βασίλειον ἐπανῆλθεν αὐλὴν, reverſus eſt 1, 5, 27. rediit 1, 13, 13. 2, 3, 25. receſſit 3, 8, 7. ἐπανῆλθον λ. 4, 3, 1. 4, 15, 10. 14. 8, 8, 19. ἐπανελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον, reverſus 1, 17, 1. 2, 9, 6. προσέταξεν, εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθοῦσαν, καταβιῶναι λ. reverti et - 5, 3, 4.

ἐπανθεῖν, trop. de re, abſ. vel c. dat. ſ. abl. loci, ἴουλοί τε αὐτοῦ

κατιόντες ταῖς παρειαῖς ἐπήνθουν, lanugo eius demiſſa genis eas quaſi floribus veſtiebat 1, 7, 10. lanugo, per genas ipſius ſerpens, efflorefcebat *ibi*, ſuppleto adv. ἐκεῖ ſ. αὐταῖς, vel lanugo eius proſerpens, proveniens, in genis efflorefcebat, p. ἐπὶ ταῖς παρ. ἤνθουν, commate figendo aut poſt ἴουλοι, et poſt παρ., et αὐτοῦ trahendo ad ſq. ταῖς παρ., vel commate faciendo poſt κατ., aut poſt τε, et poſt παρ. lanugo florebat in genis, erat in genis, eminebat, conſpiciebatur, tanquam flos et ornatus quidam.

ἐπάνοδος, phyſ. de actu, abſ. ἐπανόδου πόθον λ. remeandi 1, 6, 15. reditus. - οὐχ ὑπαρχούσης αὐτῷ ἐπ. non relicto ipſi reditu 7, 1, 16. non ſuppetente ipſi reditu, ſ. quod non eſſet ei reditus, quod non data ei eſſet facultas redeundi, quod non poſſet redire. c. praep. τὴν ἐς Ῥώμην ἐπάνοδον συγκροτεῖ, reditum in urbem Romam 8, 7, 19.

ἐπανορθοῦσθαι, med. trop. de perſ. abſ. ὑπισχνεῖτο, ἐπανορθώσεσθαι, εἴ τι μέμφοιντο, emendaturum (ſe eſſe,) 6, 9, 2.

ἐπαρτᾶσθαι, paſſ. trop. de re, c. dat. perſ., ἐπιςάμενος, ὡς - ὄλεθρος αὐτῷ - ἐπήρτηται, ſibi impendere 3, 12, 11. ὁρῶ, οὐ τὸν τυχόντα μοὶ ἐπηρτημένον ἀγῶνα, mihi impendere 2, 3, 16.

ἔπαρχος, moral. c. gen. loci, τῆς πόλεως γενόμενος, qui praefectus urbi fuerat 2, 6, 12. τῆς Ῥωμαίων πόλεως καταςάς, in urbis praefectura conſtitutus 7, 10, 7. † διὰ τὸ ἔπαρχος (ἔπαρχον) τῆς πόλ. γεγονέναι, propter praefecturam urbis 8. 8. 8. c. gen. perſ. αὐτὸν ἔπαρχον ἐποίησε τῶν ςρατοπέδων, praeeſſe voluit exercitibus 1, 8, 2. fecit Praefectum exercitibus, militibus, Praetorianis, ſ. Praefectum Praetorio ſ. Praetorii. τὸν ἔπ. τῶν ςρ. praefectum exercitibus 1, 16, 12. οἱ ἔπαρχοι τῶν ςρ. praefecti ex. 5, 5, 20. † ὡς - τοῖς ςρατοπέδοις ἔπαρχον ἐπιςῆσαι ὀρχηςήν τινα λ. ut exercitibus praeficeret quendam - 5, 7, 12. τὸν ἔπ. τοῦ ςρατοῦ, praefectum praetorii 6, 9, 8. 8, 5, 23. - Et talis quoque intelligi debet in his, ubi ponitur abſ. per ellipſ. alterutrius gen. pr., αὐτῷ ἐπάρχῳ ὄντι, tanquam praefecto 2, 2, 1. cf. 1, 16, 12. τοῦτο ἦν ὄνομα τῷ ἐ. praef. 5, 4, 4. cf. §. pr. - καίτοι ἔπαρχον ὄντα, quanquam Praefectus erat 1, 9, 18. cf. 1, 8, 2. Λαῖτον, ὃν ᾔδει ἐπ. ὄντα, quem ſciebat praefectum eſſe 2, 1, 13. cf. 1, 16, 12. ὡς ἔπαρχον, ut Praefectum 4, 12, 12. cf. §. 1. ἔπαρχον οὐ Φαῦλον γενόμενον, praef. 4, 14, 3. cf. 4, 12, 1. δύο τοὺς ἐπάρχους καταςήσας, Praefectos 1, 9, 24. cf. 1, 8, 2.

ἐπάρχω, moral. de perſ. c. gen. loci, τὸν τῆς πόλεως ἐπάρχοντα, praefectus urbi 7, 7, 8. ſimul c. caſu ſ. formula temp., τῆς πόλεως ἐπάρχοντα τοσούτων ἐτῶν, urbi praefectum 2, 2, 17. particip. p. ſubſt. praeced. - c. gen. perſ. τοῦ ἐπάρχοντος τῶν ςρατοπέδων, praefecti cohortibus urbanis (Praetoriis) 3, 10, 10. — τοῖς ἐπάρχουσι τῶν ςρ. praefectorum exercitibus 5, 1, 3. ἦσαν αὐτῷ ἐπάρχοντες τοῦ ςρατοπέδου δύο, praefecti exercituum 4, 12, 1.

ἐπαφίημι, phyſ. de perſ. c. acc. rei ſ. inſtrum. et praep. ἐπαφιεὶς τὰ βέλη κατ᾽ ἄκρου τοῦ τραχήλου, intorquens 1, 15, 11. iaciens. — ſed, oppreſſo acc. rei, c. dat. rei ſ. loci, ἐπαφῆκε (αὐτήν, τὴν ζώνην) τῇ πρώρᾳ τῆς νεώς, immiſit 1, 11, 12. applicavit, alligavit.

ἐπαχθής, moral. de perſ. c. dat. perſ. et adiuncto, αὐτῷ καὶ ὀχλη-

ρὸς ἐφαίνετο, gravis 3, 15, 3. ὡς ὄντα αὐτοῖς βαρὺν καὶ ἐπαχθῆ, molestum 2, 5, 2.

ἐπέδραμ. v. ἐπιδραμ.

ἐπεὶ, notione A) temporis, s. consecutionis, c. verbo aliquo finiti temporis, stans in orationis periodicae protasi sic, ut sequatur a) relativa particula in apodosi, ἐπεὶ δὲ - ἐμονομάχει, τότε λ. postquam - tunc 1, 15, 15. b) sine tali particula, modo verbum aliud finiti temporis, id que in eadem §., ante aor. ἐπεὶ τοίνυν λ. igitur ubi 2, 6, 11. postquam igitur 2, 14, 4. ἐπεὶ δὲ nominatim, ante impf., sed cum 1, 16, 11. 8, 8, 15. sed ubi 4, 15, 6. - ante aor., postquam vero 1, 8, 2. postea vero quam ib. 9. 1, 10, 3. cum autem 1, 11, 8. 1, 15, 5. 3, 2, 11. 2, 4, 1. sed postq. 2, 9, 7. ubi autem 2, 12, 4. 8, 4, 2. postq. autem 2, 13, 1. sed ubi ib. 6. 4, 8, 1. † sq., in apodosi, composita neg., ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, - οὐδ' εἰπεῖν ἐςι λ. ubi autem -, exprimi verbis non potest rel. 8, 6, 16. † ἐπεὶ δὲ τὸ κήρυγμα διεφοίτησεν, λ. qua promulgatione divulgata 2, 6, 8. tota enunciatione & particula c. v. finito mutanda in abl. consq., cf. 2, 2, 5. et advers. δὲ in pron. relat. innectenda. † ante verbi tempus ambiguum, impf., an aor. ἐπεὶ δὲ - εἶχε λ. ubi autem habuit 2, 13, 9. ἐπεὶ δὲ - προσεῖπε, postea vero quam - salutavit 5, 5, 1. sq. aor. ὑπεδέξατο λ. † per longam parenthesin, ib. et ἐ. δὲ - cum autem 2, 15, 10. sed ubi 7, 12, 11. cf. 1, 8, 2. 2, 14, 4. †† per parenthesin talem, sed ut apodosis seq. demum in §. sq., dum autem 7, 5, 10. †† per apodosin dubiam, ἐ. δὲ - δεδιὼς λ. cum autem 1, 3, 2. † ἐ. δ. - cum aut. 1, 16, 9. sq. particip. c. pron. ἡ μαθοῦσα λ. ἐλιπάρει λ. † ἐ. δ. at ubi 1, 17, 9. †† sequente advers. priva in apodosi, ἐπεὶ δὲ - οἱ δὲ λ. postquam vero - isti vero 1, 12, 16. qui Bg. demum §. 17. in τιτρ. τοίνυν apodosin fecerit. ἐπεὶ δὲ - ὁ δὲ λ. postquam vero - ipse autem 2, 3, 6. qui Bg. apodosin fecit (factis diserte parenthesis uncis) §. 11. in τότε δὲ λ. †† ἐπεὶ δὲ - οἱ δὲ λ. postq. autem - tum vero illi rel. 2, 10, 7. ††† ἐπεὶ δὲ λ. postquam autem 7, 3, 12. sqq. ubi demum §. 16. in ἐντεῦθεν δὴ, tunc *demum*, Bg. sumserit apodosin. † stans intra periodum, in media orat., non in fronte §., ἀλλ' ἐπεὶ συνέβη λ. sed postq. 1, 8, 7. sed extra periodum, οἱ δὲ ςρατιῶται, ἐπεὶ λ. mil. autem ubi 2, 6, 6. οἱ δ', ἐπ. at illi ubi 5, 8, 12. †† ὁ δ' οὖν Ἰουλ., ἐ. enimvero Iul., ingressus imperium 2, 7, 1. qui Bg. iterum enunciat. mutat in particip. merum. B) notione caussae a) post punctum, Lat. *nam*, c. indic., praes. ἐπεὶ μὴ λ. quia 2, 3, 19. ἐ. τοῦ λ. quoniam ib. 21. 6, 3, 14. impf. ἐ. μηδὲ 2, 1, 4. nam nec rel. ἐ. καὶ, nam et 2, 4, 16. ἐ. τὰ, quandoquidem 2, 10, 6. ἐ. μήτε, quoniam 4, 5, 11. †† oppresso v. finiti temp. ἐπεὶ δὲ μήτε ὅσιον, μήτε δίκαιον (ἐςὶ,) sed quoniam nec fas *est* nec iustum 2, 13, 16. b) in med. orat., post comma, Lat. *quia*, Ἀλλὰ - ἐπεὶ - Atqui - quando 2, 1, 23. πάλιν - δέος, ἐπεὶ, - quon. 2, 6, 4. quia 2, 11, 12. 7, 1, 19. quandoquidem 8, 3, 15. siquidem 8, 5, 15. C) ambig. notionis, ἐπεὶ γὰρ, nam quandoquidem 1, 10, 8. - (cum enim 4, 12, 4.) ἐπεὶ δὲ, sed quoniam ib. 9. et, quia 8, 4, 9. ὁ δὲ Ἀντ., ἐπεὶ λ. Antoninus autem, quon. 3, 15, 12. † ἐπεὶ μήτ' λ. nam neque 3, 11, 15. ubi et valeat p. Lat. *sed* s. *alioqui*.

ἐπείγω, de pers. phys. c. acc. rei s. instrum. et abl. rei s. modi, τῶν ἑκατοντάρχων μεγάλῃ σπουδῇ τὰ ὀχήματα ἐπειγόντων, urgen-

Digitized by Google

tibus 5, 4, 13. impellentibus, quasi ipsi suis manibus agitarint currus, sed ut hortati sint aurigas, quo agitarent currus; vel accelerantibus, suis manibus, vel per aurigas et magistros publicorum curruum. - trop. τὸν θάνατον ἐπεῖξαι τοῦ γέροντος, maturare 3, 15, 8. simul c. adv. τὴν ὁδοιπορίαν ἔτι μᾶλλον ἤπειγον, accelerabant 4, 1, 4. - c. acc. perf. et sq. inf. it. simul cum adv., saltem c. adiuncto modi e particip. ἐμὲ καλοῦσι - καὶ συνεχῶς βοῶντες ἐπείγουσιν, ὀρέξαι λ. et assidue clamantes fatigant 2, 8, 3. qui Bg. nulla commata adiecerat post καὶ et β. cogunt, instigant. de re, c. praep. εἴ τι ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπείγοι, urgeret 8, 7, 16. - in opp. οὐκ ἐκ προνοίας, ἀλλ' ἐξ αὐτοσχεδίου καὶ ἐπειγούσης ὑπηρεσίας λ. festinato ministerio 7, 8, 25. c. adv. τὰ ἐνταῦθα, - προυργιαίτερα ὄντα καὶ μᾶλλον ἐπείγοντα, cum potiora sint magis que urgeant 1, 6, 13. - simul sq. inf. τότε ἡ χρεία ἤπειξε, λ. exegit 8, 2, 12. - abs. τινὰς ἀγγελίας ἐπειγούσας λ. nuncium urgentem 3, 11, 14. εἴ τι ἐπεῖγον εἴη, si quid, quod urgeat, sit 4, 12, 12. ἔχεσθαι τῶν ἐπειγόντων, iis, quae urgent, 4, 14, 11. διοικηθέντων - τῶν ἐπ. ordinatis rebus -, quae maxime urgebant, 5, 5, 1. διά τινα ἐπείξαντα, propter quaedam urgentia 3, 12, 17. † Pass. trop. de perf. c. adv. et praep. ὡς ἂν μὴ πάλιν εἰς τὴν Ῥώμην ἐπείγοιτο, ne rursus Romam adigeretur 5, 14, 9. cogeretur ire s. venire. † c. praep. sola, aut etiam c. formula adv. κατὰ τὴν μέσην ὁδὸν ἐπειχθεὶς ὑπὸ τῆς γαστρός, in medio itinere urgente alvo 4, 13, 9. stimulatus ab alvo, coactus alvum exonerare. αὐτοῦ, ὑπό τινος δαιμονίου τύχης ἐπειχθέντος, illo compulso 1, 9, 12. - Med. et Pass. forma, sensu med. de perf. abs. ὁ στρατὸς - ἠπείγετο, pergebat 3, 2, 12. c. adiuncto vario, e particip. ὡς - ἠπείγοντο, ὡς ἀμυνοῦντες αὐτοῖς, cum properarent 8, 8, 15. - simul c. praep. ἐν - ἐσθῆσι δαφνηφοροῦντες ἠπ. pergebant 2, 13, 5. - simul c. adv. ὀργῇ χρώμενος πλείονι μᾶλλον ἠπείγετο, festinabat 8, 4, 1. it. c. praep. et formula adv. ὡς ἔνι μάλιστα. σὺν τῇ στρατιᾷ ἠπ. fest. 3, 2, 1. - sed c. mera praep. σὺν τῷ στρατῷ ἠπ. accelerabat 8, 2, 5. ἡλικία, ἢ μὴ πρὸς τοὺς βωμοὺς - ἠπ. festinaret 8, 6, 17. - (simul c. adv. πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἤδη - ἠπ. properabat 3, 15, 12.) - ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἠπ. prop. 2, 14, 10. 3, 9, 3. 2, 2, 2. 3, 2, 20. - sed c. acc. perf. properabat 2, 15, 10. pergebat 3, 14, 17. - c. alia praep. simul, ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχ. ἐπ' ἀλλήλους ἠπείγοντο, contendebant 3, 4, 8. exercitus duo. †† εἰς Γερμανοὺς ἠπείγετο ἅμα τῷ πλήθει, contendebat 6, 7, 11. - sed c. acc. loci, σὺν τῷ [illegible] εἰς τὰ - ἠπ. cont. 6, 5, 15. - sed cum una tantum praep. εἰς τὴν Ῥώμην ἠπ. properabat 2, 11, 11. 3, 8, 4. εἰς τ. Ῥ. ἠπ. contendebat 3, 10, 1. εἰς τ. Ῥ. ἠπείγοντο, contendebant 3, 15, 15. festinabant 4, 1, 2. εἰς τὴν Ἀντ. contendebat 3, 2, 21. 4, 15, 21. εἰς τὰ βασίλεια ἠπ. properabat 3, 12, 17. i. ἠπείχθη εἰς Πέργαμον, perrexit Perg. 4, 8, 8. petiit 5, 2, 6. contendit 7, 6, 1. ὧν χάριν ἠπείγοντο, properarent 8, 8, 19. †† c. acc. rei alio s. cum inf. et adiuncto e nominat. adi. s. adv. οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐχ ἑκὼν εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῷ ἠπείγετο, festinaret 2, 8, 12.

ἐπειδή, notione a) temporis, in protasi periodi, c. aor. ind. ἐ. δὲ διεφοίτησεν λ. postquam 1, 7. 2. 2, 6, 1. it. in med. orat., τῷ δὲ Μαξ., ἐπ. ἀπηγγέλη λ. postq. nunciatum fuit 8, 5, 1. post particip. ἐ. πάντες συνῆλθον, postq. o. convenissent 1, 4, 1. — it. post. gen. consq. ἐ. διεφοίτησεν λ. postq. percrebuisset 1, 4, 19. — † ἐ. διεφ. λ. fama divulgatâ 7, 5, 17. qui Bg. enunciatio-

Digitized by Google

nem plenam pervertit in abl. conſq. ſed b) cauſae, in med. orat. c. ind. praeſ., *quia* 1, 16, 6. quoniam 8, 3, 14. - impf. *quon.* 3, 15, 8. 4, 4, 4. quandoquidem 7, 12, 7. - it. poſt gen. conſq. *quon.* 7, 10, 16. c. ambig. temp., impf. an aor., ἐ. - οὐχ εὗρον λ. quon. non inveniebant 8, 8, 16.

ἔπειμι, ab εἶμι, phyſ. de perſ., univerſe, c. acc. perſ. αὐτοὺς ἐπιὼν, perluſtrans 4, 9, 11. i. q. ἐπελθὼν ib. §. 9. - ſed hoſtiliter, c. praepp. σὺν παντὶ τῷ πλήθει ἐπίασιν ἐπὶ τὴν - οἰκίαν, accedunt ad 7, 5, 2. ἠγγέλλετο μετὰ πολλοῦ πλήθους - ἐπιὼν, adventare 4, 14, 2. c. dat. perſ. ὑφ' οὗ κωλυόμενοι τοῖς ἄλλοις ἐπιέναι 4, 15, 14. invadere reliquos, hoſtes, in pugna. εἴ τινες - αὐτοῖς ἐπίοιεν, ipſos aggrederentur 7, 4, 10. - c. loci vel dat. πόλεσι - ἐπιόντες invadentes 1, 10, 4. - ſimul c. particip. modi et praep. ſ. formula temp. τολμήσαντες - ἐπίασι τῇ σκηνῇ περὶ μέσην ἡμέραν, aggrediuntur 8, 5, 22. - vel acc. ἐπιὼν τὰς - πόλεις, obiens 7, 9, 23. - abſ. εἰ ἐπίοιεν, accederent 2, 13, 21. μαθὼν ἐπιόντα τὸν - στρατὸν λ. accedere 3, 2, 2. πρὸς τοὺς ἐπιόντας, ingruentibus 6, 6, 5. ἡ ἵππος - ἐπιέναι ἐκωλύετο ib. 13. invadere. de re, c. acc. rei ſaltem, ni et c. caſu temp. ἱκανῶν ἡμερῶν πάντα ἐπιὸν τὸ πῦρ ἐπεβόσκετο, omnia pervagatus ignis 1, 14, 9. † νέου ἔτους τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, ſecunda die 1, 16, 1. † c. opp. ἐχθὲς - τῆς ἐπ. poſtridie 7, 3, 6. † τῇ ἐπιούσῃ, poſtr. 2, 14, 5. †† Neutr. c. artic. ἐς τὰ ἐπιόντα, in poſterum 2, 6, 22. ſc. μέρη τοῦ χρόνου. Med. de perſ. hoſtil. c. particip. modi, ἀθροίσας πάντα στρατὸν, ἐπῄει, ὡς δὴ πολιορκήσων λ. accedebat 5, 4, 8.

ἔπειξις, phyſ. ὁδοιπορήσαντες μετὰ πάσης ἐπείξεως, ſumma feſtinatione 8, 6, 10.

ἐπεί περ, potius ſic, quam una voce, in notione temporis, in protaſi periodi, cum ind. aor., poſtquam 2, 3, 1. in med. orat. cum ind. pluſq., poſtq. 1, 10, 8. - in not. cauſae, in med. orat. c. ind. impf. quandoquidem 1, 12, 12. 2, 2, 1. 2, 12, 7. 3, 13, 3.

ἐπείσακτος, paſſ. phyſ. de perſ. c. opp. βασιλέα οὐκ ἐπείσακτον, λ. adſcititium 1, 5, 13. petitum, adductum ex alia domo, terra, populo, peregrinum, externum. - de re, cum fem. ſubſt. et affini v. ἐπεισάκτου τροφῆς αὐτοῖς εἰσκομιζομένης, adſcititia alimenta 8, 5, 9.

ἐπεισέρχεσθαι, phyſ. de perſ. univerſe, abſ. ἐπεισελθεῖν ὀκνούντων 7, 2, 13. ingredi paludem, ubi deſit caſus alteruter loci ſq., αὐτῷ, τῷ ἕλει, aut αὐτὸ, τὸ ἕλος, i. q. ſq. ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἕλος. c. loci vel dat. ἕλεσιν ἐπ. paludem ingredi ib. 14. - vel acc., et ſimul c. particip. modi. ὡς λαθόντες τὸ στρατόπεδον ἐπεισέλθοιεν, in caſtra penetrarent 2, 13, 21. - ſed hoſtil. c. dat. loci, et variis adiunctis, ἐπεισῆλθον τοῖς βασιλείοις, penetrant in 2, 5, 3. † ἐπεισελθὼν ὁ στρατὸς, ingreſſus 8, 4, 25. ubi, poſt praeced. πόλιν §. 12., deeſt caſus iterum loci, dat. αὐτῇ ſ. acc. αὐτὴν, c. dat, perſ. ἐπ. αὐτοῖς, ingreſſus ad eos 3, 11, 14.

ἐπεισπηδᾶν, phyſ. de perſ. ſine caſu, at c. praep. ἐπεισπηδήσαντες ἅμα τοῖς ἵπποις, cum inſiluiſſent 8, 4, 7. ubi, poſt pr. ῥεύματος et ῥεύματα, deeſt caſus loci, dat. vel acc. αὐτῷ, αὐτοῖς ſ. αὐτὸ, αὐτά.

ἐπέκεινα, phyſ., p. adv., ſ. praep. Lat. *trans*, intra artic. a) Maſc. c. ſubſt. perſ. ſolo, οἱ ἐπ. ἄνθρωποι, ulterioris regionis homines 7, 8, 3. Paeones ſ. Pannonii, cf. 7, 2, 18. οἱ ἐ. β. ulteriores illi barbari 4, 15, 9. Parthi maxime, cf. ib. §. 1. et 6, 2, 1.

propr. quidem populi trans Tigridem et Euphratem; ſed 2, 9. 1. populi trans Rhenum et Iſtrum, it. τοὺς ἐπ. Γερμανοὺς, ulterior. Germ. 4, 7, 3. † τὰ τῶν ἐπ. βαρβάρων, illic barbari 3, 4, 18. ſc. γένη ſ. φῦλα, nationes ulteriorum barb., trans Tigridem, cf. §. pr. †† ſimul c. gen. loci, οἱ ἐπ. Τίγριδος καὶ Εὐφράτου σατράπαι, trans Tigrim - habitantes ſatrapae, 2, 8, 13. — b) Fem. c. ſubſt. loci, ταῖς ἐπ. ὄχθαις, ad eas ripas 3, 9, 17. ulterioribus ripis, Parthorum, Romanis oppoſitis, trans Tigrim, cf. §. 15. ταῖς Παρθ. ὄχθ. - τῆς ἐπ. βασιλείας πάντας λ. in ulteriore regione cunctos 4, 11, 13. ulterioris regni, trans Tigr. et Euphr., de Parthiae, ſed et aliis Aſiae regibus. c) Neutr. ſine ſubſt. τὰ ἐπ. μέχρις ἀνατολῆς, ulteriora ad orientem usque 4, 3, 15. Libyam exteriorem et Aegyptum.

ἐπινέγκεσθαι, med. phyſ. de perſ. c. acc. rei et praep. it. modi particip. ὅσον ἂν ἕκαστος ἀφικνούμενος πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χρειῶδες ἐπενέγκηται, attulerit 6, 7, 3.

ἐπέξειμι, (ab εἶμι,) trop. de perſ. c. dat. rei, τὸ μήτε τοῖς τετολμημένοις ἐπεξιέναι τινὰ, quod nec ulciſceretur quisquam 2, 6, 22.

ἐπεξέρχεσθαι, de perſ. phyſ. hoſtil. abſ. οἱ στρατιῶται, τὰς πύλας ἀνοίξαντες, ἐπεξῆλθον, erumpunt 7, 12, 9. c. dat. perſ. ἐπεξελθεῖν ὀλίγους πλήθει τοσούτῳ, ἀνοίξ. τὰς πύλ. eruptionem facere 7, 11, 18. quibus in locis poteſt ſuppleri gen. loci αὐτοῦ, τοῦ στρατοπέδου. Alio ſenſu, c. dat. rei, ἐπ. τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι, perſequi 2, 6, 6. ulciſci - ultum ire 2, 9, 14. τῷ Περτίνακος φόνῳ, perſequi ib. 16. τῷ φόνῳ, ultum ire 7, 4, 13. - ſimul c. adiuncto, δεῖν ἐπαμῦναι καὶ ἐπ. τῷ Περτ. φόνῳ, ulciſci et perſequi 2, 9, 11. - † ſine caſu, at c. praep. forte, δέον ἐπ. καὶ τιμωρήσασθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς λ. perſequi et ulciſci 6, 7, 24.

ἐπέρχεσθαι, de re, trop. abſ. νὺξ ἐπελθοῦσα λ. ſuperveniens 4, 15, 10. adveniens. - c. acc. loci ſ. perſ. ὡς διιπταμένη ἡ φήμη πάντα ἐπῆλθεν ἔθνη, pervenit ad 2, 8, 12. audita eſt, percepta. - de perſ. phyſ., univerſe ſ. amice, c. acc. loci ſ. perſ. τὰ στρατόπεδα ἐπελθών, exercitibus perluſtratis 3, 10, 2. de duce belli, it. cum luſtraſſet exercitus 6, 4, 5. ἐπ. ἕκαστον, perluſtrans 4, 9, 12. i. q. ἐπιών ib. 11. c. acc. rei ſ. loci aperto, ἐπ. πάντα τὰ τῆς πόλεως λείψανα, perluſtratis reliquiis 4, 8, 10. c. praep. τὴν μίαν (μοῖραν τοῦ στρατοῦ) δι' Ἀρμενίας ἐπελθοῦσαν, internâ peragratâ 6, 5, 2. - ſed hoſtil. σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἐπελθών, ſuperveniens ib. 21. cum loci vel dat. ἐπῆλθον τῷ στρατοπέδῳ, ad caſtra contenderunt 7, 11, 16. - vel acc. πολλὴν γῆν ἐπῆλθεν, multum agri obivit 7, 2, 6. - c. dat. perſ. ἐπῆλθέ μοι, aggreſſus eſt me 4, 5, 10. - ſimul c. adv. ἐπελθὼν αἰφνιδίως τῷ Κ. aggreſſus Commodum 1, 8, 12. i. q. ἐπιπεσεῖν §. pr. - abſ. μή τινες ἐπέλθοιεν, ne qui ſupervenirent 8, 4, 8. ἐπελθόντες πανδημεὶ, aggreſſi 1, 12, 11. — Med. hoſt. c. dat. perſ. et adv. ἀπροσόπτως αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, ipſos oppreſſurum (ſe eſſe) 6, 5, 5. invaſur. aggreſſur.

ἕπεσθαι, v. ἕπομ.

ἐπέστη, v. ἐφίστημι.

ἐπεστραμμένος, v. ἐπιστρέφω.

ἐπέχειν, trop. de perſ., c. acc. rei, στρατοπέδοις λ., ὡς ἂν ἐπέχοι αὐτῶν τὰς ἁρπαγὰς, ut cohiberent 7, 9, 3. impedir. - cum acc. perſ. oppreſſo, ſed c. abl. modi, τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτὸν) δειλίᾳ λ. retinente 6, 5, 18. ſuadendo, monendo, dictis, abſterrendo. - de re, c. acc. perſ., nudo quidem, μεγίστη αὕτη συμφορὰ Ῥωμαίους ἐπέσχε, occupavit 6, 5, 25. invaſit, tenuit, ne-

ſtrat. *betreffen* ſ. *befallen.* - ſed c. adiunctis et formulis temporis, μέχρι τινὸς ἐπεῖχε αὐτὸν ἡ τοῦ πατρὸς μνήμη, λ. cohibuit 1, 8, 5. a vitiis. †† ἐπέσχε κατ' αὐτὸ λιμὸς τὴν πόλιν, oppreſſit 1, 12, 7. vulg. ὑπέσχ. c. acc. rei et adv. ὅσα πρότερον ἐπεῖχεν ὁ Φόβος ῥήματα, repreſſerat 2, 2, 7. non ſiverat eloqui. κατενεχθέντες ὄμβροι ἐπέσχον αὐτοῦ (τοῦ πυρὸς) τὴν ὁρμὴν, inhibuerunt 1, 14, 9. ignem extinxerunt; † phyſ. τοῦ ἐρύματος ἐπισχόντος τὸ ῥεῖθρον, inhibente 3, 3, 10. faciente, ut non progrederetur. Paſſ. trop. de perſ. cum praepp. ἡ ἵππος ὑπὸ τῆς τῶν ὀρῶν τραχύτητος πρὸς δρόμον ἐπείχετο, cohibebatur 6, 5, 13. i. q. ſq. ἐκωλύετο.

ἐπῆκτο, v. ἐπάγω.

ἐπὴν, (i. q. ἐπὰν et ἐπεὶ,) not. temporis, in mod. orat. c. coni. ἀμφοτέρους διαχρήσηται, ubi interfeciſſet 3, 11, 20.

ἐπηρεάζειν, ſenſu forenſi, de perſ. abſ. πρόκλησις δέδοτο συκοφάνταις, ἐς τὸ ἐπηρεάζειν, ad calumniandum 7, 3, 4. deferre falſa delicta. †† extra forum fortaſſis in tumultu, ἐπηρεάζοντες, vexantes 7, 7, 7. male tractare. Paſſ. primo ſenſu, c. caſu perſ. τοῦ μηδένα ἐπηρεάζεσθαι 2, 4, 16. ut ne quisquam iniuſte et malitioſe deferretur, ſq. explic.

ἐπήρεια, ſenſu for. ἐξ ἐπηρείας, per iniuriam 6, 1, 18. falſam delationem.

ἐπὶ, c. Gen. A) in loco, poſt artic. τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν, res orbis terrarum 1, 5, 18. in terris ſ. terra procurandas, terreſtres, terrena negotia, terrena. διοικήσας τὰ ἐ. τῆς ἀνατολῆς, res orientis 3, 5, 1. in oriente gerendas. τὰ ἐ. τῆς Ῥώμης ἀγνοοῦντι, quid Romae contigerit 1, 9, 20. quae Romae, in urbe Roma facta eſſent. † τινὲς τῶν ἐπὶ τῆς αὐλῆς οἰκετῶν, nonnulli ex aulico famulitio 1, 6, 2. ſc. ὄντων, in aula verſantium; † οἱ ἐπὶ τοῦ ἐρύματος Φύλακες, munitionis cuſtodes 3, 3, 12. in munitione, ſ. ad munitionem collocati, ſc. ὄντες. † πόλιν τῶν ἐ. Θράκης μεγίστην, urbem Thraciae 3, 1, 10. ſc. οὐσῶν, urbem earum, quae in Thracia conditae erant, max. - ſine artic. † πόλις ἐ. τοῦ λόφου, urbs in colle 3, 4, 6. ſc. οὖσα ſ. κειμένη: c. verbis diſertis, ἦν πόλις ἐπ' ἄκρας λ. in cacumine 3, 9, 7. ἐ. τοῦ βασ. θρόνου καθῆστο, ſedebat (in) ſolio 1, 8, 8. πρίν τι λέγεσθαι - ἐ. τῆς σκηνῆς, in ſcena 1, 9, 7. κομισθὲν ἐ. νεὼς τὸ ἄγ. vectum navi 1, 11, 10. deportatum in n. στῆναι ἐ. τῆς ἀγορᾶς λ. in foro 2, 9, 7. μείνας ἐ. τῆς βασ. αὐλῆς, in regia 4, 4, 9. διατρίβοντι ἐ. τῆς Ῥώμης, Romae 4, 9, 3. ἐ. τῶν τειχῶν - ἱδρυμένοι, in moenibus 8, 2, 13. † opp. ſyn. ἐπὶ - κλίνης προτιθέασιν ἐν τῇ - εἰσόδῳ, in lecto 4, 2, 3. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους χορὸς ἕστηκε -, ἐν δὲ λ. in altera parte ib. 9. †† in vicinia, ἐπ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες - καὶ ἐπ' ὀχυροῦ - ἑστῶτες, in tuto - firmo in ſolo 3, 14, 10. ††† diverſo caſu, προελθόντος ἐπὶ τὰ σ. λουτρὰ, τὸ γραμματεῖον ἐ. τοῦ σκίμποδος κείμενον, λ. ad balnea - in lecto 1, 17, 7. 7, 5, 6. ἐ. νώτων Φέρειν, in dorſo 2, 11, 18. — ††† ambig. not. αἰγιαλὸς ἐ. θαλάσσης μέγιστος ἐκτείνεται, littus ad mare protenditur 3, 4, 4. coram mari, in fronte maris, ſ. iuxta mare, ſ. ſecus mare, i. ſecundum, noſtrat. *an* ſ. *neben dem* Meere *hin.* †† in loco alius generis, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτήσας, in carbonibus 4, 7, 9. τῆς πληγῆς ἐ. τῆς κατακλεῖδος γενομένης, in iugulo 4, 13, 12. - In quibus omnibus locis eſt gen. p. dat. ſ. abl., per enallag. caſus. B) in locum c. artic. τὴν ἐ. Γαλατίας, verſus Galatiam 3, 2, 11. ſcil. κατὰ et ὁδὸν, cf. §. 2. τὴν ἐ. Κύζικον. ſine artic. αὐτὸ τίθησιν ἐπὶ τοῦ σκίμποδος, in lecto 1, 17, 4.

vel in lectum. ἐ. βήματος ἀνελθὼν, conſcenſo tribunali 6, 3, 4. ſcandens in tribunal, conſcendens tribunal; p. ἐπὶ τὸ βῆμα, cf. 1, 5, 4. ἀράμενοι ἐ. τῶν ὤμων, tollentes humeris 7, 10, 15. in humeros; ἐῤῥιμμένα ἐ. τῆς λεωφόρου, in platea abiectis 8, 8, 16. per enallag. caſus, gen. pro acc. C) in not. temporis, c. ſubſt. rei, ἐπὶ τῆς τυραννίδος, ſub 2, 4, 14. 2, 5, 1. ἐ. τῆς δημοκρατίας, in populari ſtatu 2, 9, 7. c. pron. demonſtr. ἐπ' ἐκείνου, ſub illo 2, 6, 15. ἐπ' αὐτοῦ, ſ. il. 3, 8, 17. †† o. adi. per ellipſ. ambigui ſubſt. εἰώθει καὶ ἐπὶ ἄλλων τοῦτο πάσχειν, alias 1, 17, 22. ſc. καιρῶν ſ. πραγμάτων. D) per formulas extra notiones pr., c. artic. ſolo, τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως, in aliqua dignitate conſtitutis 2, 2, 5. i. q. ἐν ἀξιώσει, v. ἀξ., ſc. οὖσι ſ. καθεςῶσι, iis, qui ſunt ſ. conſtituti ſunt in dign., per periphraſ. adi. Lat. *honoratis* ſ. honoratioribus, nobilibus; ut ſq. adi. ἢ πλουσίοις. cum verb. μεῖναι ἐπὶ τοῦ σχήματος, in eodem ſtatu 2, 1, 15. mentis et corporis, ſitu, cubitu, ſ. vultu, fronte et oculis placidis. — † μένοντες ἐπὶ τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, in benevolentia 3, 2, 10. — †† διὰ γλώττης προΐοιτο, ὅσα μὴ ἔφερεν ἐ. γνώμης, in animo 2, 9, 18. †† diverſo et caſu et ſenſu in vicinia, ἐπὶ πολὺ κειμένων — ἐ. σχολῆς λ. per otium 1, 15, 13. in otio. ††† γεγυμνωμένους - αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, a ſe ipſis 8, 4, 28. ni leg. ἀφ' ἑαυτ. — c. Dat. A) in loco, ſine v., poſt artic. τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις - ὥραν, in ripis 1, 6, 3. ſc. οὖσαν. - τῶν ἐ. τ. ὄ. ςρατοπέδων (ὄντων) 7, 8, 8. τῆς ἐπ' αὐτῷ ἐσθῆτος (οὔσης,) ſuper ea 3, 12, 22. — c. diſerto v., κειμένη ἐ. τῷ - πορθμῷ, apud fretum 3, 1, 11. — πρόκειται ἐπ' - πεδίῳ, in planitie 8, 1, 8. ἐ. θαλάττῃ προκειμένη, ad mare 8, 2, 6. ἔμεινεν ἐ. τῇ - ὄχθῃ, in ripa 8, 4, 8. ἐ. τῷ ἄκρῳ, in extremo ib. 30. repetit. in vicinia, ἢ ἐ. τῇ - ἢ ἐ. ταῖς λ. ad - ad 2, 5, 4. τοὺς ἐ. ταῖς - τοὺς ἐ. τοῖς λ. in ripis et terminis 2, 2, 19. c. praep. al. ſyn. ἐπί τε ὄχθαις - ἐν τε - πορείαις, ad ripas - in tranſitu 2, 4, 14. τὸν μὲν - ἐ. τῷ - τὸν δὲ - ἐν K. ad - in 4, 3, 13. †† ἐπ' ἐκείνῳ - ἐπίκειται, ſupra illud 4, 2, 14. † ἐ. τέλει - προσέθηκα, in fine (litterarum) 3, 8, 2. † εἵποντο Λαῖτος λ. ἐπὶ δὲ τούτοις λ. poſt hos 1, 17, 2. quod referas iam ad aliam claſſem p. acc. - B) in locum, ἀράμενον ἐ. τοῖς νώτοις 2, 9, 7. ſublatum in dorſum; ubi ſimul per not. alias, in pr. ἐ. τῆς δημοκρατ. et in ſq. ἐ. τῆς ἀγορ. - ἀνιὼν ἐπ' αὐτοῖς, in eas 5, 6, 21. ἐπ' αὐτῷ φέρειν, ad eam rem 6, 7, 16. — in locum alium, ἣν μὴ βίᾳ - ἐ. τούτῳ ἀχθῶσι, eo adacti fuerint 1, 4, 12. - In quibus locis pro acc. per enallag. caſus, ut et in hoc, δύναμιν ἐπί σοι - ἀθροίζει, adverſus te 1, 9, 11. p. quo ἐπί σε 1, 13, 5. - C) in not. temporis, ἐ. τῇ πομπῇ, in deductione 2, 6, 19. τὰς ἐ. ταῖς ἐξόδοις νενομ. ἱερουργίας, in expeditionibus ſuſcipiendis 6, 4, 3. † τὰς νεν. ἱερ. ἐ. ταῖς - εἰσόδοις, pro imperatorum adventu 4, 1, 8. qui Bg. ceperit in not. cauſae, p. ob. D) de conditione vel modo, c. ſubſt. ἐ. τηλικούτοις ἁμαρτήμασι λ. ob 2, 13, 14. †† repet. in vicinia, τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐ. λόγοις δοκιμ. ἐπὶ συντάξεσιν - καλῶν, in litteris - conditionibus 1, 2, 2. ob litteras - ſub ſ. per condit. cf. 1, 6, 24. et τοῖς ἐ. λόγ. ἐνδοκιμωτάτοις, doctrinae nomine 6, 1, 8. 1, 6, 42. c. pron. ἐφ' οἷς, ἣν λ. quapropter 7, 5, 16. ſc. αἰτίοις ſ. πράγμασι. c. verbis, ἐ. μεγίςοις μισθοῖς λ. maxima mercede 1, 3, 5. ſub ſ. per. ἐ. ταύταις ταῖς συνθήκαις λ. ſub hac pactione 3, 12, 1. ἐφ' ἑτέραις ἐςελθὼν ἐλπίσιν, alia ſpe ib. 20. cum - ἐ. προφάσει, ſub praetextu 7, 1, 7. 7, 3, 6. ἐ. χρήμασι λ. pecu-

nia 2, 6, 22. ἐπ' ἀργυρίῳ λ. pec. 2, 13, 12. ἐ. ῥητοῖς σιτηρεσίοις, certis auctor. 2, 11, 9. ἐ. ταῖς τυχούσαις ἀφορμαῖς λ. quibusvis de causis 1, 3, 15. † ἐ. τοῖς βραχυτάτοις, minimis momentis 4, 8, 18. levissimis de causis, sc. αἰτίοις s. πράγμ. - ἐ. βραχ. αἰτίαις λ. ob minimas caus. 4, 6, 5. ἐφ' οἵαις δὴ αἰτ. λ. quib. de causis 1, 10, 4. 1, 8, 17. ἁλόντα ἐ. ςάσεσι λ. reum seditionis 3, 10, 11. † nominatim c. v. vituper. et laud. ἐφ' οὗ συνουσίᾳ διεβάλλ. cuius consuetudine 1, 8, 10. ob - (ut ipse Bg. ad) 1, 17, 12. v. διαβ. it. 3, 6, 3. τοὺς ἐ. παιδείᾳ ἐπαινουμένους, eruditione celebres 4, 3, 5. 5, 7, 14. † ἐφ' οἷς εὐδοκιμήκεσαν, λ. ob ea, quibus claruerunt 6, 1, 7. ob ea scelera, ob quae s. per quae. ἐφ' αἷς (βλασφημίαις) κινούμενος, quibus 8, 5, 4. ob - δόξαν, ἐ. τροπαίοις προςγενομένην, λ. tropaeis 7, 3, 8. per trop. E) magis de causa et fine, repetit. ἐπ' ὀλέθρῳ - ἐ. σωτηρίᾳ λ. in perniciem - in salutem 2, 1, 18. 4, 4, 1. ad necem 8, 8, 10. † c. subst. ἐ. ταῖς νίκαις νομὰς λ. victoriae nomine 3, 8, 8. ob. τὸν θυμὸν - ἐ. γράμμασι λ. ob 4, 12, 15. — clarius c. v. v. ἐ. φόνῳ ἥκειν, ad caedem 2, 1, 15. F) de affectu, in utr. partem, ἐ. τούτοις, - ηὐφραίνετο, his rebus, 2, 8, 11. ob. ἑώρταζον ἐ. τῇ Ἀντ. ἀπαλλαγῇ, quod Antonino liberati essent 5, 2, 2. ob liberationem ob Ant. s. ob Antonini decessum s. mortem. ἄχθεσθαι ἐφ' οἷς ὁρᾶτε λ. 1, 4, 2. v. ἀχθ. ob ea, in quibus videtis me constitutum. ἐ. τῇ - δυςχεραίν. morte 2, 5, 11. ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις, ob caus. 7, 10, 2. ἐφ' οἷς - ἤσχαλλε, quibus rebus 5, 7, 10. ἐ. τοῖς τετολμημένοις ἠγανάκτουν, ausa indignabantur 2, 9, 13. †† c. inf. μετεγίγνωσκον ἐ. τῷ ἀνέπλως ἐλθεῖν, quod ivissent 2, 13, 20. eo quod - δακρυσάσῃ ἐ. τῷ λ. ob 4, 6, 6. c. subst. τὴν ἐ. τοῖς καταλαβοῦσιν ἀλγηδόνα, dolorem super 1, 5, 5. repetit. ἀςχάλλοντες - ἐ. τοῖς παροῦσι, - ἐ. τῆς τυραννίδος, praesenti rerum statu 2, 5, 1. — G) c. aliis verbis et dat. pers. ἐπ' ἐμοὶ - βραδύναντα, in me 2, 1, 16. nostr. an s. bey. †† ἐ. παισὶ διαδόχοις ἀνεπαύσατο 3, 15, 7. 4, 2, 1. vivis s. vivis filiis succ. v. διάδ. et ἀναπ. τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν, conditam ab Alex. 4, 8, 16. in honorem Alex. s. ea conditione, ut Alexandri nomen ferret - it. c. dat. rei, non loci, μένων ἐ. ἡσυχίᾳ, in otio 1, 13, 3. ἐ. τῇ σπουδῇ - χάριν γιγνώσκων, pro studio 2, 8, 14. ob - c. Acc. A) in loco, ἐπὶ θάτερα, ex altera parte 3, 3, 2. ad alter. p. - τοῖς ἐ. θ. citerioribus 3, 8, 13. iis, qui ab altera parte erant. καυσίαν ἐ. τὴν κεφαλὴν φέρων, in capite 4, 8, 5. per enallag. casus, p. dat. s. abl. B) in locum, c. subst. τῆς ἐπ' Ἰταλίαν εἰςβολῆς λ. 7, 12, 18. in Italiam, v. εἰςβ. - τὴν ἐπ' Ἰτ. ἔξοδον, profectionem in It. 7, 8, 21. τῆς ἐπ' Ἰτ. ὁδοῦ, in It. iter ib. 25. c. verbis, ἀνελθὼν ἐπ' αὐτὸ 1, 5, 4. v. ἀν. ἀν. ἐ. τὸν β. θρόνον, conscendit solium 2, 3, 11. ἐ. τὸ τεῖχος ἀνεβίβασαν 2, 6, 14. sustulerunt in murum. — ἐπ' ἄλλο μέρος λ. in aliam part. 1, 15, 8. ἐ. τὴν ἀνατολὴν ἠπείγετο, in Orientem 2, 14, 10. v. ἐπείγ. ἐ. τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐςέλλετο, Alexandriam 4, 8, 16. ἐ. τὴν Ῥώμην χωρῆσαι, Romam 8, 5, 13. ἐπὶ πολὺ τῆς - γῆς ἐλάσας, longe late que per regionem 4, 11, 12. 7, 2, 9. ἐ. π. τῆς πόλεως λ. longe in urbem 7, 12, 10. †† τὴν ἀρχὴν -, ἐξ ἰδιωτικοῦ γένους ἐ. τοῦτο ἐλθόντα, eo progressum 2, 3, 3. eo usque evecti 5, 1, 16. (cf. ib. εἰς τοῦτο ἐλθ. ad imper. §. 14. ad id progress. 7, 5, 4.) ἐ. τ. ἤγαγε, huc usque ib. 10. ἐ. τ. ἀναβάντες, huc 8, 7, 10. † pro quibus ἐ. τὴν ἀρχὴν ἐληλυθότες, ad imper. 8, 8, 20. ἐ. τ. ἀρχ. ἦγον (αὐ-

Digitized by Google

τὸν,) ad imp. 7, 1, 21. ἐ. τ. ἀρχ. καλεῖσθαι, ad imp. 2, 9, 9. — C) not. temporis, c. adi. et verbis, ἰσοῤῥόπου ἐπὶ πολὺ τῆς μάχης γενομένης, diu 1, 11, 5. 11. 1, 16. 13. 3, 4, 10. 5. 14, 6. 8, 15, 3. 5, 4, 16. ἐ. πλεῖςον αἰῶνα ἀπολαύσεις λ. longissimo tempore 1, 6, 14. *ad* f. *in* plurimum *tempus*. †† ἡ νόσος ἐ. πλεῖςον ἤκμασε, plurimum 1, 12, 6. †† ἐ. πλ. ἡμέρας, magnam partem diei 4, 2, 5. maiore parte diei 6, 1, 13. ἐπ' ὀλίγον ἡσύχασε, aliquantisper 1, 17, 23. paulisper 3, 7, 15. paulum, ad breve tempus. εἰ καὶ ἐ. πλέον πολιορκοῖντο, diutius 8, 6, 7. — D) not. caufae f. finis, it. modi, f. obiecti, extra locum physicum, c. adi. et inf. ἐπὶ τὸ ἀποσκῶψαι ἐπιτήδειοι Σύροι, ad 2, 10, 14. c. acc. rei et verbis, εἴ τινα ἐκπέμποιεν ἐ. φόνον λ. ad 5, 11, 19. fq. ὡς ἂν - ἐπί τινα σπουδαῖα πεμφθέντων, magnis de rebus 5, 4, 13. ἐ. τοῦτο πεμφθῆναι, ad hoc 7, 6, 13. ob. κατελθόντος ἐ. τὴν ἀκρόασιν λ. ad 1, 9, 6. προελευσόμενος ἐ. τὰς θυσίας, ad 1, 16, 12. †† προελθ. ἐ. τὰ λουτρὰ καὶ κραιπάλας, ad 1, 17, 7. mox fq. alio cafu et fenfu, ἐπὶ τοῦ σκίμπ. κειμ. αὐτοὺς, ἐφ' ἃ ἐβούλετο, ὑπηγάγετο, quo vellet 2, 9, 14. ἐ. τέλος ἀγαγεῖν, ad exitum 2, 10, 4. ††† ποιησάμενος αὐτὸν ἐπ' ἐξουσίαν, In in poteftatem conftituto 1, 9, 1. qui Bg. legit pron. afper. αὑτὸν, p. vulg. ipfum, Commodum, redigens in poteftatem fuam. — E) nominatim cum acc. perf. fubft., f. pron. in bonam partem, ἀνήνεγκε τὸ γένος ἐπὶ Τραϊανὸν, ad 1, 7, 7. in malam, fenfuque inimico f. hoftili, ἐ. τὸν Νίγρον ἠπείγετο, ad 2, 15, 10. ἐπ' ἀλλήλους ἠπείγοντο, adverfum utrique contendebant 3, 4, 8. adverfus fe invicem, in pugna exercitus. ἐ. Γερμανοὺς διαβήσεσθαι, adverfus 7, 1, 15. 16. ςρατὸν ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθῆναι, adv. 1, 10, 5. fq. ἐπί σε τὸν δῆμον - ὥπλισεν, adv. 1, 13, 3. ἐ. βαρβάρους ὅπλα λαμβαν. adv. 1, 15, 15. ††† feparatim, ἐφ' οἷς λ. ab init. 5, 7, 10. 5, 8, 15. 7, 5, 16. fed in med. 1, 4, 2. 2, 10, 3. 5. 5, 4, 10. 6, 1, 7. 6, 6, 5.

ἐπίασι, v. ἔπειμι.

ἐπιβαίνειν, de perf. phyf., c. gen. loci, varie quidem, ut rei, ἐπιβὰς ὀχήματος, confcenfo curru 3, 12, 17. θρόνου λ. 4, 5, 2. τοῦ ἅρματος ἐπιβαίνοντι, currum confcendenti 4, 12, 11. - fimul c. adv. οὐδέ πω τοῦ ἅρμ. ἄνθρωπος ἐπέβαινεν, currum confcendebat 5, 6, 16. - it. c. gen. anim. σπανίως ἅρματος ἢ ἵππου ἐπιβαίνων, vehiculum - confcendens 4, 7, 11. c. gen. urbium et regionum, εἰ μόνον Ἰταλίας ἐπιβαίημεν, attigerimus 7, 8, 18. ingrediamur; noftr. *betreten*. ἅμα τῷ τῆς Ῥώμης ἐπιβῆναι, fimulac Romam ingreffus eft 3, 2, 10. intravit, noftr. *eintreten* f. *einziehen*. it. ἅμα τῷ τῆς Καρχηδόνος ἐπ. fimul atque Carthaginem attigit 7, 9, 9. per enallag. cafus, p. acc. †† c. dat. f. ablat. loci, ut rei, οἱ ἵπποι, - τοῖς λίθοις ἐπιβαίνοντες, per lapides - incedentes 1, 12, 18. *einher* f. *daher* gehen *auf* - f. treten *auf*. — trop. c. gen. rei, non loci, τὸν παῖδα τῆς μειρακίων ἡλικίας ἀρχόμενον ἐπιβαίνειν, ingredi 1, 3, 2. treten *in* - τοῦ δωδεκ. (ἔτους) ἐπιβαίνοντα, qui duodecimum ingrederetur 5, 7, 7. δεκάτου ἔτους ἐπιβεβηκὼς, dec. annum ingreffus 5, 3, 7.

ἐπιβάλλειν, phyf. de perf. c. rei et dat. et acc. ἐκείνου ταῖς σφραγῖσι τὰς ὄψεις ἐπιβάλλοντος, illo fignis oculos intendente 7, 6, 19. ταῖς μηχαναῖς δᾷδας ἐπέβαλλον, machinis faces iniiciebant 8, 4, 30. in machinas iaciebant. c. dat. perf. et acc. rei, σκεύη ἐπέβαλλον αὐτοῖς, coniecerunt in ipfos 5, 9, 10. † πορφύραν ἐπιβαλόντες (αὐτῷ,) purpurâ (ipfi) iniectâ 6, 8, 11. purpuram ipfi in-

Digitized by Google

iicientes ſ. cum inieciſſent. Paſſ. paſſ. de re, c. adv.; φρυγάνων ἄνωθεν ἐπιβληθέντων, ſarmentis ſuperiniectis 8, 4, 11.

ἐπιβάτης, phyſ. de perſ. abſ. οἱ ἵπποι τοὺς ἐπιβάτας ἀπωθοῦντο, ſeſſores. 1, 12, 18. equites. † οἱ ἵπ. αἵ τε κάμηλοι τοὺς ἐπ., οὓς ἔφερον, ἀπεσείοντο, ſeſſ. 4, 15, 8.

ἐπιβιβάζειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et gen. anim. αὐτὸν τοῦ ἵππου ἐπεβίβασαν, equo impoſuerunt 3, 7, 12.

ἐπιβιοῦν, trop. de perſ. c. gen. rei ſ. temp. νυκτὸς - ἐπιβιώσας μιᾶς, cum noctem - ſupervixiſſet 1, 4, 18. v. ἡμέρα.

ἐπιβλέπειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et adv. τοῦτον - περιεργότερον ἐπέβλεπον, inſpectabant 5, 3, 15. it. c. alia formula adv. e praep. οὐκέτι - μετ' εὐνοίας αὐτὸν ἐπέβλεπεν, adſpiciebat 1, 14, 13.

ἐπιβοηθεῖν, phyſ. de perſ. c. dat. perſ. ἐπεβοήθουν τῷ δήμῳ οἱ - στρατιῶται, ſuppetias ferebant 1, 12, 19. ſuccurreb.

ἐπιβόσκεσθαι, trop. med. de re, c. acc. rei, ſi non et c. gen. temp. ἱκανῶν ἡμερῶν πάντα ἐπιὸν τὸ πῦρ ἐπεβόσκετο, depaſcebatur 1, 14, 9. abſumere, perdere.

ἐπιβουλεύειν, moral. de perſ. c. dat. rei, μή τις - ἐπιβουλεύοι τῇ ἀρχῇ. inſidietur imperio 4, 12, 8. ſq. 3, 12, 5. 1, 9, 1. 3, 11, 7. — ſimul c. adv. ῥᾳδίως ἤδη καὶ τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ ἐπεβούλευσε, inſidiari coepit 6, 2, 21. c. dat. perſ. ἵνα μὴ ἀλλήλοις ἐπιβουλεύοιεν, quo minus alter alteri inſidiaretur 4, 3, 10. † forſan ſimul c. adiuncto temp. e praep. ἐξ ἐκείνου - ἐπεβούλευον (ἀλλήλοις) ib. 3. - c. adiuncto e particip. modi, φθονοῦντα αὐτῷ ἐπιβουλεῦσαι, inſidiatum 3, 2, 6. πείθει, καιρὸν - παραφυλάξαντα ἐ. αὐτῷ, ut inſidiaretur 4, 13, 5. ſimul c. abl. modi, παντὶ τρόπῳ ἐπεβούλευεν αὐτῷ, inſidiabatur 5, 8, 7. †† per praep. et ſimul c. acc. rei et ſubſt. ſyn. ὅσα διὰ - φαρμάκων καὶ διὰ πάσης ἐνέδρας ἐπεβούλευσέ μοι, quae venenis et omni genere inſidiarum intendit (mihi,) 4, 5, 7. ubi fortaſſis ad acc. deſit pr. καθ' — †† oppreſſo dat. perſ. πλοῦτον καὶ δύναμιν οὐκ ἔσεσθαι ἔξωθεν (εἰς τὸ ſ. ὥστε) ἐπιβουλεῦσαι (αὐτοῖς,) nec potentiam ullam fore externam, quae inſidiari poſſit, 3, 13, 9. ad inſidiandum ipſis. — Per particip. nominatim, c. dat. perſ., ἐκείνοις ἐπιβουλεύοντα ᾔδεσαν, inſidiari 2, 2, 6. ſed oppreſſo caſu hoc, ἀντιστῆναι τοῖς ἐπιβουλεύουσιν (αὐτῷ,) 8, 8, 10. ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας (ἑαυτῷ) inſidiatores 4, 5, 12. inſidiantes ſibi. - πάντας ὑπώπτευεν, ὡς ἐ. (αὐτῷ,) tanquam inſidiantes (ſibi,) 4, 12, 6. ἀνελόντες τὸν Κόμμοδον οἱ ἐπιβουλεύσαντες (αὐτῷ,) eius inſidiatores 2, 1, 1. cum occidiſſent Com. ii, qui inſidiati erant ipſi. c. adiuncto aliquo, adv. διὰ τοὺς αἰφνιδίως ἐπιβουλεύοντας (αὐτοῖς) ἐχθροὺς 7, 11, 7. †† per praep. et ſubſt. ſyn. δι' ἐνέδρας ἐπιβουλεῦσαι (αὐτῷ,) inſidias ſtruere (ſibi,) 8, 2, 2. Paſſ. de perſ. c. praep. et forte c. adv. ἐφρούρουν τε αὐτὸν παντοίως ὁρῶντες ἐπιβουλευόμενον ὑπὸ τοῦ λ. cuſtodiebant que, omnifariam eum videntes inſidiis impeti ab 5, 8, 3. qui Bg., commate poſt τε facto, adv. retulit ad ſq. v. c. adv. ſolo, ἐπιβουλευθεὶς νύκτωρ αἰφνιδίως ἀνῃρέθη λ. inſidiis exceptus noctu ſubito interfectus eſt 7, 1, 22. qui Bg., nullo commate facto, incertum reliquit, utrum et adv. αἰφν. ad pr. v. pertineret, an utr. adv. ad ſq., ſumto ἐπ. abſ. et p. Lat. *per inſidias.*

ἐπιβουλή, moral., de actu, abſ., niſi quod partim c. adi., ἐγνώσθη ἡ ἐ. inſidiae 1, 9, 4. ἑτέρα τις ἐ. τοιαύτη συν. 1, 10, 1. εἰ λάθοι ἡ ἐ. 3, 12, 11. † διδάξαντες τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα, inſi-

Digitized by

dias latentes 1, 9, 18. i. q. μὴ προχωρούσης τῆς λανθανούσης ἐπ. 4, 4, 6. cf. ib. 5. εἰ τοῦτο ἐξ ἐ. οἴεσθε γεγενῆσθαι, insidiose 2, 5, 12. 2, 7, 11. per insidias 4, 5, 13. †† ὡς τὰ τῆς ἐ. αὐτῷ οὐ προεχώρει, ut insidiae ei parum procedebant 5, 8, 9. i. q. ante 4, 4, 6. †† c. adiunctis, ἐνέδραν καὶ συσκευὴν ἐξ ἐ. καθ' ἑαυτοῦ νομίζων, insidias et dolum in se compositum putans 7, 5, 8. — τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφυγεῖν, insidias 1, 9, 16. εἰς τὸ τ. ἐ. λαθεῖν, insidiis celandis 1, 10, 13. cf. ib. 15. πᾶσαν μανθάνει τὴν ἐ. 3, 5, 13. cf. ib. 9. δι' ἐπιβουλὴν, ob inf. 4, 4, 6. τὰς ἐπιβουλὰς πάσας ἀπεῖργε λ. 5, 8, 7. cf. 7, 1, 10. † cum praep. δεδήλωται - ἡ πρὸς τοῦτον ἐπ. 5, 1, 1. insidias contra ipsum; sed Bg. antecedentes insid. e vulg. lect. ἡ πρὸ τούτου ἐπ. † οὐδεμίαν πω ἐπ. ὑπώπτευεν ἐκ τοῦ Μακρίνου, nihil adhuc de insidiis Macrini suspic. 4, 13, 15. qui Bg. iunxit ἐπ. c. praep., mutando hanc formulam in gen., etsi potest pendere praep. etiam a v. ὑπ., nullas dum insidias suspic. a Macr. †† cum gen. pers., tum auctoris, ἐκφυγὼν τὴν Ματέρνου ἐ. Materni inf. 1, 11, 15. cf. 4, 4, 14. † tum obiecti, οἳ καὶ τῆς ἐ. τοῦ Ἀντωνίνου συνωμόται, insidiarum adversus Anton. 4, 14, 4.

ἐπίβουλος, de pers., p. subst. σώφρων πᾶς τῆς αὐλῆς, ὡς ἐπίβουλος, ἐδιώκετο. insidiator 1, 13, 16. p. adi., de re, ὀλέθρια καὶ ἐπίβουλα λ. insidias 4, 9, 6.

ἐπιγαμία, phys. κατ' ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ, affinitate, 1, 6, 11, per affinit. 4, 10, 5. cum praep. τὴν πρὸς αὐτὸν ἐ. 1, 8, 6. affinitatem cum eo.

ἐπιγίγνεσθαι, phys. de re, ἔμετος ἐπιγίγνεται, subsequitur 1, 17, 23. inseq., seq.

ἐπιγινώσκειν, phys. et moral. simul, de pers. c. acc. rei, ἐπιγνοὺς τὰ γεγραμμένα, recognitâ scripturâ 2, 1, 24. inspiciendo legendo que scripta, agnoscens, deprehendens, esse manum Commodi.

ἐπίγνωσις, phys. et moral. simul, de actu, c. gen. rei, διασχολουμένῳ ἐκείνῳ περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν, signis agnoscendis 7, 6, 15.

ἐπιγράφομαι, pass. phys. de re, c. dat. s. ablat. rei, τοῖς βασ. κτήμασιν ἐκώλυσεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐπιγράφεσθαι, inscribi 2, 4, 13.

ἐπιδείκνυσθαι, Pass. sed sensu med. de pers. trop., cum acc. rei et praep., ἀνδρείαν - ἐν ταῖς μάχαις - ἐπέδειξατο, ostendit 2, 9, 12. i. q. simpl. Med. ἐν ταῖς προόδοις - πρᾶον ἦθος ἐπεδείκνυτο, ostendebat 2, 4, 2. εὔνοια, ἣν πρός με ἐπεδείξω, ostendisti 5, 11, 10. † ἐπιδειξαμένου ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὰ σώφρονα - ἔργα, cum specimina multa moderationis dedisset 2, 4, 11. specimina multa sapientum operum dedisset, s. edidisset. cum dat. pers. simul, ὅσοι πατρῴαν αὐτῷ εὔνοιαν ἐπεδείκνυντο, erga illum prae se ferebant 1, 9, 1. c. acc. rei mero, φαντασίαν τινὰ ἐπιεικείας ἐπεδείκνυτο, ostentabat 4, 5, 4. †† simul c. praep. et adv. ὅσα σὺν ἐμοὶ προθύμως ἐπιδείξησθε, feceritis 1, 5, 24. de militib.

ἐπιδημεῖν, phys. de pers. abs. πολύ τι πλῆθος ἐπεδήμει οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ ξένων τε καὶ ἐμπόρων, ibi erat 8, 2, 9. sc. ἐκεῖ s. ἐν αὐτῇ, τῇ πόλει, commorabatur, habitabat.

ἐπιδημία, phys. de actu, cum gen. pers. αὐτοκράτορος ἐπιδημία λ. praesentia 1, 7, 2. c. adi. τῇ τοῦ βασιλέως - αἰφνιδίῳ ἐπ. adventu 3, 14, 8. †† abs. δεῖσθαι βασιλικῆς ἐπιδημίας, praesentia ib. 2.

ἐπιδιατρίβειν, phyſ. de perſ. c. adv. loci, μήτε ποὺ ἐπιδιατρίβων, commorans 2, 11, 2. immor.
ἐπιδίδωμι, de perſ. phyſ. c. acc. rei, ἐπιδόντες τὰ γράμματα, porrectis 7, 6, 19. redditis, tradit. νομὰς ἐπιδοὺς, congiario dato 3, 10, 3. ſimul c. adv. νομ. μεγαλοφρόνως ἐπεδίδου, dedit 3. 8, 15. it. c. praep. χρήματα πάμπλειςα τὴν θεὸν, εἰς προῖκα δὴ, ἐπιδοῦναι ἐκέλευσε, dare 5, 6, 11. c. dat. perſ. νομὰς ἐπιδιδοὺς τῷ δήμῳ, congiario dato 2, 14. 10. 3, 8, 8. ſimul cum adv. ἐπιδοὺς αὐτοῖς μεγαλοφρόνως δωρεὰς, cum dediſſet 3, 6, 18. 6, 4, 2. †† λαθεῖν καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ (αὐτὰ, τὰ φάρμακα,) ut latenter porrigerent 3, 5, 9. Trop. c. pron. perſ. recipr. et praep. ἡ νεολαία εἰς ςρατείαν ἐπίδωκεν αὑτὴν, ad militandum ſeſe dediderat 3, 4, 2. νεανίαι ἐπέδοσαν αὑτοὺς ἐς ςρατ. dederunt nomina militiae 3, 1, 7. ἐπιδοὺς αὑτὸν εἰς ςρατ. poſtquam tradidiſſet ſe ipſum in militiam 7, 1, 6. ſed c. dat. rei, τῇ τοῦ δήμου βοηθείᾳ ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι, ſe committeret 2, 5, 5. at c. dat. perſ. μὴ ἑαυτὸν ἐπιδόντα μονομάχοις, ſe ipſum committendo 1, 16, 10. † ἐπιδίδωσιν ἑαυτὸν, dedit ſe ipſum 2, 1, 24. ſc. αὐτοῖς, obſequitur, paret, non amplius reſiſtit et recuſat. it. ἐπέδωκεν ἑαυτὴν, dedidit ſe ipſam 5, 3, 23. ἐπέδοσαν αὑτοὺς, dederunt ſeſe 2, 9, 16. ſc. αὐτῷ, permiſerunt ſe voluntati Severi, ut cum eo militarent contra Nigrum et Iulianum. Trop. aliter, c. dat. rei, ἐπιδίδωσιν αὑτὸν τῇ τῆς βασιλείας ἐλπίδι, tradit ſe ipſum imperii ſpei 2, 7, 9. δεδιὼς, μὴ νεότης μέθαις ἐπιδῷ ἑαυτὴν, ne adoleſcentia (adoleſcens) ebrietati dederet ſe 1, 3, 3. indulgeret, amaret. ἑορταῖς ἐπιδιδοὺς ἑαυτὸν, dedens ſe ipſum 2, 8, 16. — it. c. praep. et acc. rei, εἰς τὸ ἁβροδίαιτον ἐπιδοὺς ἑαυτὸν, dedens ſe ipſum 2, 7, 1. † c. adv. ἐπεδίδου ἑκάςοτε εἰς τὸ ἁβρ. proficiebat quot. in luxuria 5, 2, 9. ſc. ἑαυτόν. Sic et ſine adv. ἐπεδίδοσαν εἰς τὸ χεῖρον, vergebant in peius 3, 13, 14. peiores, vitioſiores fiebant. † ἐπιδοῦναι αὑτὸν εἰς τὴν τῆς ἀρχῆς φροντίδα, ut daret ſe ipſum imp. curae 2, 15, 6. ſuſciperet.
ἐπιδιπλασιάζειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, τὰ σιτηρέσια ἐπεδιπλασίασε, duplicavit 6, 8, 16.
ἐπίδοσις, phyſ. de actu, abſ. ſed et c. adi. μεγαλόφρονι ἐπιδόσει, donativo 1, 5, 2. pecuniae dono. ἐπιδόσεσι λαμπραῖς, largitionibus 1, 9, 2. 1, 12, 9. ubi maxime de dono frumenti. ταῖς ἐ. οἰκειωσάμενος, largiendo 4, 5, 1. τὸ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ὀκνηρὸν, in dando tarditatem 6, 9, 9. † c. gen. rei, χρημάτων ἐπιδόσει, pecuniae largitione 1, 8, 11. 4, 7, 6. †† τοῖς ςρατιώταις ὑπέσχετο ἐπίδοσιν χρημάτων, λ. τῷ τε δήμῳ νομὰς, donativum 7, 6, 8.
ἐπιδραμῶ f. ἐπιδρέμω, phyſ. de perſ. hoſtil. abſ. κελεύει τῷ ςρατῷ, ἐπιδραμεῖν καὶ φονεύειν λ. invadere 4, 11, 8. μεμνημένος ἀεὶ τῆς τοῦ ἐπιδραμόντος φωνῆς, aggreſſoris 1, 8, 15. † c. acc. loci, ἐπέδραμε τὴν Ἀραβίαν, excurrit in Ar. 3, 9, 3. † cum dat. perſ. ἐπέδραμον τῷ δήμῳ, impetum fecerunt in populum 7, 11, 18. — ſed ſimul c. particip. modi, ἐπ. τοῖς Ῥωμ. τοξεύοντες καὶ καθιππεύοντες, ingruunt Romanis 4, 15, 2.
ἐπιδρομὴ, phyſ., in bello, abſ. ὡς ἂν ἐπέχοι αὐτῶν τὰς ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγὰς, incurſus et rapinas 7, 9, 3. rapinas, per incurſum factas. c. adiuncto, δι᾽ ἐπιδρομῆς καὶ ἐφόδου τὸ χρειῶδες πορίζονται, per incurſionem 1, 6, 25. in opp. ἐξ ἐπ. ἢ φυγῆς κερδαίνειν λ. incurſando 6, 5, 14. τὰς ἐπιδρομὰς τάς τε ἀναχωρήσεις

λ. incursus 6, 7, 18. c. gen. pers. ἀνέχειν τὰς τῶν βαρβάρων ἐ. 1, 6, 23. incursiones 6, 4, 14.

ἐπιείκεια, moral. Φαντασίαν τινὰ ἐπιεικείας λ., bonitatis 4, 3, 4. Getae, sed Marcus Ant. ἐπιείκειαν προςποιουμ. mansuetudinem, 4, 5, 13. — c. adiuncto, ἐπ. καὶ χρηστότης λ. clementia 5, 1, 12.

ἐπιεικής, mor. de pers. περὶ αὐτοῦ, - ὡς ἐπιεικοῦς, mansueto 2, 7, 8. Nigro, sed Marc. Ant. c. adiuncto, ἐπιεικῆ καὶ μέτριον βασιλέα, clementem 1, 2, 5. - de re, c. subst. fem. σώφρονος καὶ ἐπιεικοῦς ἐξουσίας, modesta licentia 2, 9, 12. c. adv. λόγους ἐπιεικεῖς πάνυ, modestis sermon. 2, 14, 5.

ἐπιεικῶς, mor. αὐτῶν προεςῶς, mitem erga ipsos se ducem praebens 8, 3, 16. τοῦ ἔθνους ἄρξας, moderate 8, 7, 21.

ἐπιζητεῖν, phys. s. moral. de pers. c. acc. pers. οἱ ςρατιῶται ἐπεζήτουν αὐτὸν, requirebant 5, 8, 10.

ἐπίθεσις, trop. de actu, c. gen. rei, περὶ ἐπιθέσεως τῆς ἀρχῆς, de occupando imperio 1, 8, 9.

ἐπιθέω, phys. de pers. c. praep. ἐπέθεον πρὸς τὴν μάχην, ingruebant adversus pugn. 6, 7, 19.

ἐπιθυμεῖν, mor. de pers. c. gen. rei, χρημάτων διδάξας, opum cupiditatem 3, 8, 10. i. q. subst. 2, 6, 21. δόξης ἐπιθυμήσατε, concupiscite 6, 3, 12. c. inf. ἐπιθυμήσας, Παρθικὸς κληθῆναι, c. coepisset velle P. vocari 4, 10, 1.

ἐπιθυμία, mor., c. gen. pers. Φθάνων αὐτοῦ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditatem potestatis 2, 15, 5. cup. regnandi s. imperandi. ὑπηρετούμενοι ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν, cupidinibus eorum 3, 13, 15. sc. αἰσχραῖς, cf. sq. ib. αἰσχίς. †† αὐτοῦ τὸ ἀκόρεςον τῆς τοῦ πλούτου ἐπιθυμίας, eius inexplebilem divitiarum cupiditatem 1, 12, 11. c. gen. rei, οἷα περ μοναρχίας ἐπιθυμία, ut est regnandi inexhausta aviditas 8, 8, 7. εἰς ἐπιθυμίαν μονάρχ. ἐπειθεν, ad concupiscendum absolutum imper. ib. 9. πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν, ad imperii cupidinem 1, 12, 9. ad imperii cupiditatem 3, 11, 2. εἰς βασ. ἐπ. ad imperium concupiscendum 2, 15, 3. εἰς ἐ. ἀρχῆς, ad conc. imp. 6, 2, 16. πλούτου ἀκρατήτῳ ἐπιθυμίᾳ, opum cupiditate 1, 8, 4. χρημάτων ἐδιδάχθησαν ἄπληςον καὶ αἰσχρὰν ἐ. 2, 6, 21. τοῦτον παῦσαι τῆς ἀλλοτρίων ἐ. 6, 3, 11. ἀπλήςῳ ζήσας πάντων ἐ. 3, 12, 26. τῶν οἴκοι ὁμοίᾳ ἐ. ἑαλώκαμεν, desiderio 1, 6, 12. †† τὰ ἐνταῦθα ἀπέχει τὴν ἐ. cupidit. ib. 13. sc. αὐτῶν, τῶν οἴκοι s. ἡμῶν s. ἡμετέραν. †† simul c. adiuncto affini, ἤγειρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ἐ. excitabant eius appetitus ad voluptatum concupiscentiam ib. 6. — sed abs. aut c. adi. solo, προκαλεσαμένων αὐτῷ τῶν κολάκων τὰς ὀρέξεις εἰς αἰσχρὰς ἐπιθυμίας, provocantibus adulatoribus eius appetitus ad foedas cupidit. 6, 1, 12. εἰ ἐκ μείζονος ἐλπίδος ἐπιθυμίας ἀνεπειθόμην, superante spem cupiditate 2, 8, 3. †† c. affini verbo simul, ἀπλήςῳ ἐ. βουλόμενος λαβεῖν λ. inexplebili ambitione cupiens sumere 3, 6, 7. τυφλώττων τῇ ἐ. cupiditate 3, 11, 20. sc. regnandi; quam notionem sumserim per loca tria haec. †† πρὸς τὴν βασίλειον ἐπ. ad imperii appetitionem 1, 9, 24. recte p. superiori gen. βασιλείας. †† ὅρον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις, cupidit. 1, 4, 13. sc. αἰσχραῖς. †† c. praep. ὑπὸ τῆς περὶ τὴν μοναρχίαν ἐπ ἐλαυνόμενος, totius imperii cupiditate agitatus 4, 4, 5. per periphr. superioris gen. μοναρχίας.

ἐπικαλεῖν, de pers. phys. c. acc. pers. θεοὺς τοὺς ἀδικουμένους ἐπεκάλουν, invocabant 7, 4, 1. ††† trop. c. acc. pers. et abl. rei, ἐπεκάλει ἀμφοτέρους Φιλίᾳ Νίγρου, obiiciebat utrique crimen (cri-

Z z

mini) amicitiam Nigri 3, 5, 2. pro ἐπ. s. ἕνεκ. ἀμφοτέροις φιλίαν λ. c. dat. perſ. et acc. rei. - Paſſ. phyſ. abſ. Ἀντωνίνου, τοῦ Εὐσεβοῦς ἐπικληθέντος, Antonini, Pii cognominati, 1, 7, 6. — Med. phyſ. c. acc. perſ. dupl. ἀρωγὸν - Νίγρον ἐπεκαλοῦντο, invocabant 2, 7, 5.

ἐπίκειμαι, de perſ. phyſ. c. dat. ſ. abl. loci, τὸ ςρατιωτικὸν, ὅ, ταῖς ὄχθαις ἐπικείμενον, militarem manum, quae, ripis impoſita 2, 9, 1. 6, 2, 14. † ſimul cum eadem praep. τὰ ἐπὶ ταῖς ὄχ. ςρατόπεδα ἐπικείμενα, ripis impoſitos exercitus 6, 7, 5. it. de re, ἐπ' ἐκείνῳ - ἕτερον - ἐπίκειται, ſupra illud - impoſitum eſt 4, 2, 14. ſed c. illo caſu loci, φρυκτωρίοις, ἃ, τοῖς λιμέσιν ἐπικείμενα, ſpeculis, quae, portubus imminentes, ib. 15. adiacentes, ſtantes, exſtructae. at trop. ἐπίκειταί σου ταῖς αὐχέσι τὸ τοῦ Περεννίου ξίφος, imminet tuis cervicib. 1, 9, 9. prope eſt, certe non nimis procul, ob ſqq. πέλεκυν, ταῖς αὐχ. ἐπικείμενον, imminentem 8, 6, 18. † c. dat. perſ. et adv. ἀντειπόντι σοὶ τήμερον τέλος ἐπικείσεται, aderit 7, 5, 13. ſine caſu, et c. adiuncto et in opp. τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, οὐ μέλλοντα, ἀλλὰ παρόντα ἤδη, φοβηθεὶς, peric. impendens, non ut futurum, ſed ut praeſens iam, formidans 1, 13, 8. abſ. ὁρᾷ προϋπτον κίνδυνον ἐπικείμενον, imminere 4, 12, 14. ††† Paſſ. phyſ. de perſ., per nominat. c. caſu rei aliquo, abl. quidem e vulg. lect., ςεφάνῃ ἐπικείμενος, coronam impoſitam habens 5, 5, 4. qui Bg. legerit c. acc. ςεφάνην, magis conſuetum illum aeque in hoc v. ipſo, ac in ſyn. περίκειμαι, περιτίθεμαι, περιβάλλομαι.

ἐπικίνδυνος, mor. de re, abſ. niſi fortaſſis cum dat. perſ. ὁρᾶτε, μὴ ὕςερον ὑμῖν ἐπικίνδυνον ᾖ, periculoſum 2, 5, 10.

ἐπικλύζεσθαι, phyſ. paſſ. de re ſ. loco, c. abl. rei, τὰ πλεῖςα (μέρη) τῆς Βρ. χώρας, ἐπικλυζόμενα ταῖς τοῦ Ὠκεανοῦ ἀμπώτισιν, maior pars Br. regionis, dum inundatur 3, 14, 11.

ἐπικρίνειν, mor. de perſ. c. acc. rei, εἰ μὴ ἐκεῖνοι, αὐτὸ ἐπικρίναντες, σύμψηφοι ἐγένοντο, id ſuo indicio et calculo comprobaſſent 6, 1, 4. ſi *non* et *illi* diiudicaſſent ſ. *inſuper* diiud. *id* et *aſſenſi eſſent*.

ἐπικρύπτειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, τὰ ὅπλα ἐπικρύπτοντες, occultantes 2, 12, 2.

ἐπιλέγεσθαι, phyſ. vel mor. de perſ. Paſſ. c. perſ. διὰ σώματος μέγεθος λ. δοκῶν ἐπιλελέχθαι, cum videretur electus (eſſe) 7, 1, 14. — τὸν ὑπ' αὐτῶν ἐπιλεχθέντα βασιλέα, quem ipſi elegiſſent imperatorem 8, 7, 6. electum a ſe imp. σύνεδροι ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπιλεχθέντες, aſſeſſores a ſenatu *ei* delecti 7, 1, 7. ἄνδρες δύο - ἐπ. ὑ. τ. σ. lecti a ſen. 8, 2, 14. ὀψοποιοῖς - τοῖς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐπιλεχθεῖσι, a m. delectis 5, 8, 5. †† πρεσβεῖαι ἐπιλεχθέντων ἀνδρῶν ἐκ τῆς συγκλήτου, electis viris ex ſenatorio ordine 7, 7, 10. ubi praep. poteſt etiam pendere a prox. ſubſt. ἀνδρ. Med. c. acc. perſ. οὓς ᾔδει ἁρμόζοντας λ., ἐπελέγετο, deligebat 7, 4, 4. †† c. adiuncto e particip. modi, οὓς κρίναντες ὁ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος ἐπελέξατο, elegerunt 8, 7, 10. βοῶντες -, ὅτι - Γορδιανὸν ἐπελέξαντο, elegiſſe 8, 8, 17. ἔδοξεν αὐτοῖς, ἐπιλέξασθαι ἄνδρα λ. deligere 2, 1, 8. 4, 10, 13. γενναίους - ἐπιλεξάμενος, eligens 4, 7, 3. 6, 4, 7. †† ἐπιλεξάμενοι τῶν ἐν ἡλικίᾳ - προυχόντων, οὓς ἐδοκίμαζον, ſelectis aetate - eminentibus viris, quos probabant, 7, 10, 6. †† ἐπιλεξάμενος νεανίας καὶ ςρατεύσας, delectos iuvenes, in formam exercitus redactos, 4, 8, 6. † ſq. ſimul inf. τοὺς - ἐπιλέξαντο, συνέδρους εἰ-

Digitized by Google

καὶ λ. delegerunt, ut essent 6, 1, 3. †† sed praemissa praep. τοὺς - ἐπιλεξάμενος, ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι, cum delegisset ad stipandum imperium 2, 14, 10. ††† c. acc. perf. dupl. ἐζήτουν, ὃν ἐπιλέξονται ἄρχοντα, quem eligerent principem 4, 14, 1.

ἐπίλεκτος, pass. de perf. phys. τῆς συγκλήτου ἐπίλεκτοι νεανίαι, lectissimi 4, 2, 8. - de militib. δορυφόροι, οἳ γενν. ἀνθεστήκεσαν, ἅτε ὄντες - ἐπίλεκτοι; delecti 5, 4, 14. αὐτάρκης ὁ δῆμος χορηγῆσαι πλῆθος ἐπιλέκτων νεανιῶν, delector. 1, 6, 9. † c. adiuncto. σὺν ἐπιλέκτοις καὶ λογάσιν ἀπ' Ἰταλίας πάσης ἀνδράσιν. c. lectissimis 8, 5, 11. †† c. praep. τοὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐπιλέκτους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰταλίας λογάδας ἤθροιζεν, delectos ex urbe (Roma) et Italia colligebat 8, 6, 11. ††† προύπεμψε λογάδας ἐπιλέκτους, praemisit delectos 2, 13, 21. ubi sit alterutrum glossa ex aliis locis, aut copula καὶ s. τε interponenda. †† Neutr. p. subst. cum gen. rei et subst. it. c. praep., trop. τὸ τῆς σπουδῆς ὑμῶν ὑπερβάλλον ἐπίλεκτόν τε εἰς πρόκρισιν λ. vestrum studium excellens ac eximium in anteferendo rel. 2, 3, 12.

ἐπίλοιπος, phys. de perf. τὸ ἐπίλοιπον πᾶν πλῆθος - ἠγωνίζοντο, caetera omnis mult. 5, 4, 15. i. q. simpl.

ἐπιλύεσθαι, phys. de perf. med. c. acc. rei, τὰς ἄλλας ἐπιλύεται ἐπιστολάς, solvit 4, 12, 14. aperit, resignat, ut legat.

ἐπιμέλεια, moral. c. adiuncto, αὐτὸν μετὰ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας ἀνεθρέψατο, diligentia 1, 2, 2. μ. πάσης ἐπ. λ. cura 6, 8, 5. c. adiuncto, μ. πολλῆς ἐ. καὶ Φρουρᾶς λ. dilig. 4, 4, 4. in opp. solum, διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ' ἐπ., λ. nec accurate 3, 3, 11. c. gen. rei; τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ λ. reip. cura 2, 7, 1. πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν λ. in rebus curandis 2, 8, 16. simul c. adi. πρὸς σώφρονα τοῦ σώματος ἐ. λ. cur. 1, 6, 1. †† c. adiuncto, τὴν Φρουρὰν τῆς γεφύρας καὶ τὴν ἐ. πεπιστευμένους (πεποιημένους,) quibus pontis cura concredita fuerat 7, 1, 16. c. gen. perf. ὡς στρατοπέδων ἐπιμέλειαν πιστευθῆναι, ut exercituum ei curae concrederentur 6, 8, 3.

ἐπιμελεῖσθαι, mor. formae pass. sed sensu med. de perf., in opp. c. gen. rei et adv. τῆς μὲν ἀληθείας - ὠλιγώρησαν, οὐχ ἥκιστα δὲ ἐπεμελήθησαν Φράσεως λ. habuerunt curam 1, 1, 1. curarunt. — † c. adiuncto, ἐπιμεληθέντι (αὐτῆς, τῆς γῆς) τε καὶ γεωργήσαντι, curantem id (solum terrae) 7, 4, 12.

ἐπιμελής, moral. p. adv. ἐπιμελέστερον - ἦρξαν, diligentius 1, 1, 9. sqq. opp. ῥαθυμοτ. - τειχίσας 6, 7, 11.

ἐπιμελῶς, mor. ἄρξας, diligenter 8, 6, 12.

ἐπιμένειν, phys. de perf. c. praep. et casu temp. ἐπιμείνας τῆς νυκτὸς ἐκείνης ἐν τῷ νεῷ λ. cum mansisset in 4, 5, 1. permans., nostr. verbleiben, i. q. simpl.

ἐπιμήκης, phys. Masc. de re, c. subst. fem. in opp. τὰς Φάλαγγας ἐπιμήκεις μᾶλλον, ἢ βαθείας, longas 8, 1, 3. in longam lineam porrectas in fronte. Sed cum utero subst. λαβὰς ἐπιμήκεις, oblongas 8, 4, 26. Neutr. δόρατι ἐπιμήκει, obl. 1, 13, 9. ἐπιμήκεσι δόρασι, praelongis 4, 15, 4. 4, 7, 12. σώματα ἐπιμήκη, longa 6, 7, 18. Compar. de perf. ἐπιμηκεστέρων νεανίσκων, procerioribus 7, 6, 3. - de re, trop. νόσος ἐπιμηκεστέρα, longior 3, 15, 1. πολιορκία 8, 2, 15. - in opp. ἐπιμηκεστέραν τὴν ἀρχήν. - πρόσκαιρον λ. longius imper. 1, 1, 6. - Superl. πεδίον - ἐπιμηκέστατον, longissimum 3, 4, 4. ὄρη - ἐπιμηκέστατα, longos 8, 1, 12.

ἐπιμνάομαι s. ἐπιμιμνήσκομαι, mor. vel phys. formae pass. sed sen-

ſu med. de perſ. cum gen. rei, αἰτίας, ἧς ἐπιμνησθῆναι ἔδοξε, commemorare 1, 11, 1. mente vel ſcripto.
ἐπινέμεσθαι, phyſ. med. de re, c. acc. rei, et c. adv. εὐμαρέςατα τὸ πῦρ ἐπενέμετο τὰς λ. depaſcitur 7, 2, 8. ſed paſſ. formae, c. acc. iſto ſolum et c. adiuncto, καταφλέξαν τὸ πῦρ τὸν νεὼν, - ἐπενεμήθη καὶ τὰ λ. depaſtus eſt 1, 14, 6.
ἐπινήχεσθαι, phyſ. de re, c. dat. ſ. ablat. loci, et c. adv. ποταμῶν τὰ ῥεύματα, - οἰόμενοι, σχολαίτερα ἐπινήχεσθαι τοῖς πεδίοις, influere campos, 8, 4, 6. fluere per camp. ἃ περ ἐπινήξεσθαι ἔμελλεν, ὥσπερ σκάφη, innatatura eſſent ib. 11.
ἐπινίκιος, propr. de re, Maſc. ἐπινίκιον ἀγῶνα, ludos pro victoria 3, 8, 16. ob vict. i. q. ἐπὶ ταῖς νίκαις ib. 8. - cum ſubſt. fem. θέας - ἐπινικίους, lud. pro vict. 3, 10, 3. τιμὰς ἐ. victoriae honor. 4, 11, 14.
ἐπινοεῖσθαι, paſſ. mor. de re, c. praepp. et adv. τέλη, πρότερον ἐπὶ τῆς τυραννίδος εἰς εὐπορίαν χρημάτων ἐπινοηθέντα, excogitata 2, 4, 14.
ἐπιορκεῖν, mor. de perſ. abſ. θεοὺς, εἰς οὓς ἐπιορκήσας ἠσέβησε, periurio 3, 6, 16. peierando.
ἐπίορκος, mor. de perſ. τυράννου ἐπιόρκου, periuri 8, 3, 10.
ἐπιόρκως, mor. ταῦτα τετολμηκότας, neglecto ſacramento 6, 9, 2. perfide.
ἐπιούσης, v. ἔπειμι.
ἐπιπάσσεσθαι, phyſ. paſſ. de re, c. dat. ſ. ablat. perſ. ῥίνημα χρυσοῦ προϊόντι, prodeunti inſpergi 1, 7, 9.
ἐπιπέμπειν, phyſ. de perſ. hoſtil. c. acc. perſ. et dat. loci, ἐπιπέμπει ταῖς πόλεσι - ἀκοντιςὰς, immittit 3, 3, 5. mittit in ſ. ad ſ. adverſus. † Paſſ. c. dat. perſ. et praep. ὑπὸ τῆς συγκλήτου αὐτῷ ἐπιπεπέμφθαι, a Senatu ſe ei immiſſum (eſſe) 1, 8, 12. qui Bg. ſupplevit acc. perſ. pron. ἑαυτὸν, cum procedat et acc. rei pron. αὐτὸ, τὸ ξιφίδιον, qui gladiolus dr. immiſſus alii, dum aliquis homo mittitur cum pugione, ut eo utatur contra alium.
ἐπιπηδᾶν, phyſ. de perſ. hoſtil. c. dat. loci, ἐπιπηδήσαντες τῇ σκηνῇ, inſilierunt in tabernaculum 6, 9, 14.
ἐπιπίπτειν, phyſ. de perſ. hoſtil. extra bellum, abſ. τὸν πρεσβύτην ἐπιπεσόντες φονεύουσι, adorti 2, 5, 14. c. adv. αἰφνιδίως ἐπιπεσὼν, αὐτὸν διαχρήσασθαι, impetu facto 1, 10, 14. - c. dat. perſ. ἐπιπεσεῖν αὐτῷ καὶ φονεῦσαι, invaderet eum 1, 8, 11. ſimul c. adv. αὐτῷ ἐπ. αἰφνιδίως καὶ φον. impetu repentino occiderent 3, 5, 8. † in bello, c. praep. ſ. per formulam adv. μετ᾽ ἀπογνώσεως ἐπιπεσόντες τοῖς - οὐ προςδοκῶσι, invadunt eos 3, 3, 6. † in pugna, αἰφνιδ. αὐτοῖς ἐπιπεσούσης δυνάμεως, in ipſos impetum faciente 3, 7, 13. trop. de re, abſ. ἐπιπεσοῦσα λειποθυμία, ſuperveniens 1, 4, 15. invadens, noſtr. *befallen* ſ. *überfallen.* — † ὅτι αἰφνιδ. τετελευτήκοι, ἀποπληξίας ἐπιπεσούσης, cum eum apoplexia invaſiſſet 2, 1, 6. ſimul c. dat. perſ. et adv. εὐθέως κάρος ἐπέπεσεν αὐτῷ, invaſit eum 1, 17, 20.
ἐπίπλαςος, paſſ. de re, trop. in opp. Maſc. c. ſubſt. fem. φιλίαν ἐπίπλαςον μᾶλλον, ἢ ἀληθῆ, fictam 3, 15, 14.
ἐπιπλήττειν, trop. de perſ. c. adv. in opp. ποτὲ μὲν λιπαρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήττων, increpando 3, 13, 13. verbis caſtigans, culpans, minitans.
ἐπιῤῥεπής, trop. de perſ. c. praep. ἐγένετο εἰς τὸ -, propenſus 6, 9, 16. amans. - de re, c. adv. ἦθος, εἰς τὸ - πάνυ ἐπιῤῥεπὲς, ani-

mus - prop. 6, 1, 14. † Neutr. c. artic. p. ſubſt. cum gen. rei, τοῦ τρόπου τὸ πρὸς χρηστότητα ἐ. propenſio 5, 1, 3. ἐπιῤῥεπεστέρας τὰς γνώμας πρὸς τὸν Ἀλέξ. propenſiores in 5, 8, 3.

ἐπιῤῥιπτεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ὁ δῆμος στεφάνους καὶ ἄνθη ἐπιῤῥιπτοῦντες, iniiciens 5, 6, 19.

ἐπιῤῥώννυμι, trop. de re, c. acc. rei et adv. in opp. ὡς (ταῦτα ſ. τοῦτο) τῶν - εὐθέως θρᾶσαι τὴν ἐλπίδα, τῶν - δὲ - ἐπιῤῥῶσαι, ut confirmaret 3, 2, 4. maiorem faceret. - Paſſ. de perſ. abſ. οἱ Ἀκυλήσιοι ἐπεῤῥώννυντο, confirmabantur 8, 5, 3. ſq. expl. καὶ προθυμίας ἐνεπίμπλαντο, et opp. pr. ὁ στρατὸς - ἀθύμως διέκειτο. - cum adiuncto, e particip. modi, Λαίτου ἐπιφανέντος σὺν νεαρῷ τῷ στρατῷ, οἱ - ἐπεῤῥώσθησαν, invaluerunt, 3, 7, 12. †† c. acc. rei ellipt. ὁ στρατὸς (κατὰ) τὰς ψυχὰς ἐπιῤῥωσθεὶς, animis confirmatus 3, 3, 13. † c. adv. et abl. rei, αὐτὸς ῥᾳδίως ἐπεῤῥώσθη τῷ εὐψυχεῖ λ. convaluit 6, 6, 5.

ἐπισείειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, τὰ δόρατα, intentantes et vibrantes 2, 13, 8.

ἐπίσημος, trop. de perſ. c. gen. perſ. ἐκ τῶν τῆς συγκλήτου ἐπισήμων ἦν, ei genus a ſenatorii ordinis primoribus erat 1, 7, 6. ex ſenatus primoribus ipſe erat.

ἐπισιτισμός, phyſ. de re, et milit. τῶν ἐπισιτισμῶν αὐτοῖς τοσούτων ὄντων, commeatu ipſis illo tantum ſuppetente 6, 7, 3.

ἐπισκέπτεσθαι, med. phyſ. de perſ. c. acc. rei, λαβὼν τουτὶ γραμμ., ἐπίσκεψαι (αὐτὸ,) lege 2, 1, 23. inſpice, ut legas. cum acc. perſ. et adv, ἰατροὶ - καὶ δῆθεν ἐπισκεψάμενοι τὸν νοσοῦντα, quaſi viſitaviſſent 4, 2, 7. - trop. c. acc. rei et praep. it. adv. Φήσας, ἀκριβέστερον καθ᾽ αὑτὸν ἐπισκέψεσθαι τὸ πρακτέον, conſideraturum (ſe eſſe) 1, 6, 21.

ἐπισκιάζεσθαι, paſſ. trop. de re, c. abl. rei ſ. modi, τῇ εὐγενείᾳ - ἐπεσκιάζετο (αὐτὰ ſ. ταῦτα,) obumbrabantur 2, 10, 5. tegebantur, occultabantur, non animadvertebantur, non vulgabantur.

ἐπίσκοπος, phyſ. de perſ. c. gen. rei, ὑπὸ - τῷ Διῒ - ἐπισκόπῳ τῶν λ. inſpectore 7, 10, 6.

ἐπισκώπτειν, phyſ. de perſ., in rect. var. ſimul, cum acc. perſ. ſed et c. coni. et acc. particip. et cum gen. conſq. αὐτὸν ἐπέσκωπτον, ὡς - ἀρχόμενον, καὶ διοικουμένων τῶν πραγμ. λ. cavillabantur, quod 6, 8, 7.

ἐπίστασθαι, med. mor. de perſ. c. inf. et acc. rei pron. ὅσα καὶ πᾶσιν ὑπάρχειν ἠπίστατο, ſciebat 2, 11, 3. - † c. acc. perſ. particip. p. inf. τοῦτον ἐπιστάμενος ἀλγοῦντα, ſciens 4, 13, 4. - cum acc. perſ. mero, eo que dupl. ὅσους γενναιοτάτους ἠπίστατο 2, 13, 21. - c. coni. ἐπιστάμενος, ὡς λ. gnarus 3, 12, 11. ἐπιστάμενοι, ὅτι λ. ſcientes, 2, 5, 15.

ἐπιστέλλειν, phyſ. de perſ. A) c. caſu perſ., dat. ἐπιστέλλει τῷ λ. dat litteras ad 4, 10, 2. 4, 12, 7. ubi ſq. κελεύει δὲ αὐτῷ λ. † eadem poſt γράμματα ἐκπέμπει πρὸς λ. 7, 6, 5. ob quae Bg. omiſerit. - ſimul c. adv. πολλοὺς ἰδίᾳ καὶ κρύβδην ἐπιστέλλοντας αὐτῷ, epiſtolas mittere ipſi 3, 5, 4. - c. particip. modi, ſive c. praep. μετὰ πάσης ὀργῆς - ἐπιστέλλει τοῖς -, ἐγκαλῶν λ. epiſtolas mittit 1, 10, 5. ſimul ſq. καὶ κελεύει λ. ſive nudo, litteras miſit ad 3, 9, 21. † ἐπ. τῷ -, λέγων, mittit epiſtolam 4, 15, 16. mittit litteras 5, 1, 2. ἐπιστείλας - Φήσας, per epiſtolam ſignificans 5, 6, 4. - c. inf. ἐπιστέλλει τῇ λ. per epiſt. ſignificat 4, 11, 13. 4, 12, 9. per ep. iuſſit 5, 7, 2. ἐπιστέλλειν ἔφη τοῖς λ. ſe per epiſto.

las imperaturum 3, 1, 5. † c. coni. ἐπιστειλάντων αὐτῷ, ὅτι λ. per epiſtolas ei ſignificantibus 6, 7, 4. †† c. coni. et particip. modi, αὐτοῖς ἐπιστεῖλαι, ὡς χειρωσόμενος λ. ad Romanos litteras dare, quaſi rel. 4, 10, 1. † c. acc. rei ſ. ſcripti, ſimul c. particip. modi, ἐπιστέλλει αὐτῷ γράμματα, ἱκετεύων λ. mittit 2, 15, 6. — it. ſimul c. adv. ἐπ. ἰδία γράμ. τοῖς λ. - ὑπισχνούμενος, mittit litteras 2, 13, 3. B) ſine caſu perſ., c. acc. rei, in opp. ταῦτα τὸν πατέρα ἐντετάλθαι ῥήμασι, μηδὲν δὲ ἐπεσταλκέναι, eadem patrem mandaſſe verbis, nihil autem per epiſtolam 1, 9, 21. — † ſed c. acc. rei nudo, τοιαῦτα ἐπιστέλλων, talia ſcribens 4, 11, 1. — τοι. ἐπιστείλας, huiuscemodi epiſtola miſſa 6, 2, 12. †† τοιαῦτα δηλωσάντων καὶ ἐπιστειλάντων αὐτῶν, haec cum ſignificaſſent per epiſtolas ib. 7. - ſimul c. adv. Φοβηθεὶς, μὴ καὶ δεύτερον ταῦτα ἐπιστείλῃ, ſcriberet 4, 13, 1. C) ſine caſu omni, at c. particip. ἐπιστέλλει, Φάσκων λ. litteras mittit 3, 14, 2. ἐπέστελλον συνηδόμενοι αὐτῷ, gratulatum ei mittebant 2, 8, 13. - ſimul c. adv. ἰδία ἐπέστελλε λανθάνων, mittebat litteras 4, 3, 3. †† ἐπιστειλάντων καὶ δεηθέντων, per epiſtolas rogantibus 3, 2, 7. - Paſſ. de re, c. praep. et caſu perſ., πίναξι, δι' ὧν τὰ ἀπόρρητα τοῖς βασιλεῦσιν ἐπιστέλλεται, qualibus arcana mandata principum ſignificantur 7, 6, 11. qui Bg. dedit c. abl. perſ. p. a principibus, dum alii volunt eſſe c. dat. perſ. - Nominatim particip. Neutr. c. artic., abſ. οὐδέν τι Φροντίζων τῶν ἐπεσταλμένων, nihil curans epiſtolam 6, 2, 13. πιστεύσαντες τοῖς ἐπεσταλμένοις, his ſcriptis 2, 13, 5. τοῖς ὑπάτοις τὰ ἐπεσταλμένα διδόασι, epiſtolas ab eo reddunt 7, 6, 21.

ἐπιστήμη, mor. c. gen. rei, νόμων ἐπιστήμης, ſcientiae 4, 12, 2.

ἐπιστῆναι v. ἐΦίστημι.

ἐπιστολή, phyſ. abſ. vel c. adi. ἀναγνωσθείσης τῆς τοιαύτης ἐπιστολῆς, epiſtola 5, 2, 1. τὴν ἐπιστολὴν λ. 4, 12, 15. poſt ſyn. γράμμασι. - πάντα τὸν σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν ib. 11. 14. - c. adiuncto, ταῦτα τὰ γράμματα μετὰ καὶ ἑτέρων ἐπ. δίδωσι λ. ib. 1. ὧν μὲν ἐπιστολὰς προκομίζων ἀπορρήτους, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασιν 3, 8, 12.

ἐπιστρεΦής, trop. de re c. ſubſt. fem. τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, οὖσαν ἐπιστρεΦῆ, induſtrium, 7, 8, 16. - Neutr. c. artic., niſi et c. praep. πολὺ τὸ ἐπιστρεΦὲς ἔσχε πρὸς τοὺς Φαύλους, multum ſeveritatis 7, 10, 10.

ἐπιστρέΦω, trop. de re, c. acc. rei et praep. τῆς ὥρας αὐτοῦ πάντων τὰς ὄψεις εἰς ἑαυτὴν ἐπιστρεΦούσης, cum in ſe converteret 5, 3, 15. ita inſignis eſſet et conſpicua, ut omnes illam contemplarentur, ſ. ut ab omnibus animadverteretur. - Paſſ. vel med. c. adv. et praep. ἐπιστρεΦόμενος ἀεὶ πρὸς τὴν πόλιν, convertens ſe 6, 4, 3. retro ſpectans, reſpiciens. - † abſ. θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπεστραμμένους, averſos 7, 11, 18. qui Bg. leg. ἀπεστρ. † διαίτῃ - ἐπιστραΦείσῃ, adſtricti 5, 2, 12. ſeveri, non molles, in cibo potu que et veſtitu vili nec ſumtuoſo; niſi legendum ἐπιστρεΦεῖ δή, λ.

ἐπισΦαλής, trop. de re, Neutr. abſ. aut cum inf. τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλιπεῖν, ἐπισΦαλὲς (ἐστὶ,) periculoſum eſt 1, 6, 15. - c. ſubſt. et dat. perſ. it. praep. τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἑλῶν Ῥωμαίοις δι' ἄγνοιαν τῶν τόπων ἐπισΦαλοῦς ἐσομένου, peric. 7, 2, 11.

ἐπισχόντος. v. ἐπέχω.

ἐπιταχύνειν, phyſ. de perſ. cum rei et acc. et abl. modi, συντόνῳ σπουδῇ - τὴν ὁδὸν ἐπετάχυνε, accelerabat 2, 11, 2.

ἐπιτελεῖν, trop. de perf. c. acc. rei, τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι ταχὺς, in excogitato perficiendo 2, 9, 2. fimul c. praep. ἐπετέλεσαν πρὸ ἁπάντων τὴν - τιμὴν, peregerunt 4, 1, 10. c. acc. folis rerum, maxime religiofarum, τὰς θυσίας καὶ πανηγύρεις ἐπετέλει, celebrabat 5, 6, 21. 7, 5, 4. εἰ - θυσ. ἐπιτελοῖεν, celebrarent 5, 5, 15. ἐπιτελέσαντες τὰς - ἱερουργίας, celebratis 4, 1, 8. (i. q. fimpl. τελέσ. ἱερ. 3, 8, 7. peractis.) — τὴν ἑορτὴν - 1, 10, 16. - fimul c. adv. θέας συνεχῶς ἐπετέλει, edebat ib. 15. † ἐπιτελέσας - θ. exhibitis 5, 5, 15. - †† peracto 2, 14, 10. ubi θέας exciderit. - † fimul cum dat. perf. θ. αὐτοῖς συνεχ. ἐπιτελῶν, edens 2, 7, 16. - ††† δημοσίᾳ θέας ἐπετέλεσεν, nunciavit, 1, 15, 1. qui Bg. legerit ἐπέτειλεν f. ἐπέτελλεν. Paff. de reb. iisdem, abf. ἐπιτελουμένου ἀγῶνος λ. cum celebrarentur ludi 8, 8, 5. - c. praep. ἱερουργίας καὶ παννυχίδας ἐπιτελεσθείσας εἰς μυστηρίων ζῆλον, celebrata 3, 8, 17. - c. adiuncto temp. τριῶν γενεῶν διαδραμουσῶν ἐπιτελεῖσθαι (αὐτὰς, τὰς θέας) λ. celebrari ib. 18. ἑπτὰ ἡμερῶν τὰ εἰρημένα ἐπιτελεῖται, aguntur 4, 2, 7.

ἐπιτήδειος, Mafc. de re, phyf. et trop. abf. καιρὸν καὶ τόπον ἐπιτήδειον, idoneum 1, 8, 11. 4, 13, 5. καιρ. ἐ. occafionem commodam ib. 6. - c. praep. καιρὸς ἐ. εἶναι εἰς τὸ λ. temp. idon. celandis infidiis 1, 10, 13. - de perf. trop. c. adv. οὐδένα οὕτως ἐπ. εὕρισκον, ὡς λ. idon. 2, 1, 8. fc. εἰς τοῦτο, εἰς τὸ διαδέξασθαι τὴν ἀρχὴν, rel. ad imperium. - c. praep. et abl. modi, ὅσοι σώματος εὐεξίᾳ - εἰς μάχην ἐπιτήδειοι ἐνομίζοντο, idon. ad 6, 3, 2. - cum folis praep. ἐς τὸν παρόντα πόλεμον δι' ἐμπειρίαν - ἐπιτήδειον δοκοῦντα, praefenti bello, propter - idon. 6, 8, 10. ὡς (αὐτοὺς) ἐς τὸ πολεμεῖν ἐπιτηδείους παρασκευάζοι, ad bellandum id. ib. 4. — οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι (εἰσὶ) πρὸς μάχας ἐπ. praeliis apti 2, 9, 15. ad praelia id. 7, 2, 5. † fimul c. adv. ὄντες καὶ ἄλλως πρὸς τὸ καινοτομεῖν ἐπ. cum effent ad res novandas proni 6, 8, 9. ἐπὶ τὸ χαριέντως - ἐπισκῶψαι ἐπι. Σύροι, ad id. 2, 10, 14. † de re, c. fem. fubft. εὐεξίας, εἰς στρατείαν ἐπιτηδείου 4, 9, 9. quoad reliquum bonum habitum, ad militiam aptum. τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅπλων, εἴ τινες ἦσαν πρὸς πομπὴν - ἐπιτήδειοι, pompae comparata 7, 11, 14. - Neutr. de perf. τὸ Σύρων ἔθνος, ἐς καινοτομίαν ἐπιτήδειον, gens ad novandas res prona 2, 7, 13. - de re, ὅσα ἦν ἀνθρώποις - εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ - ἐπιτήδεια, ad - idon. 8, 5, 7. - † fimul praefixo artic. οὐκ ἐχόντων αὐτῶν τὰ πρὸς ταφὰς ἐπ., quod carerent iis, quae ad fepulturam requiruntur ib. 18. - †† c. eodem artic. p. fubft., c. adi. πάντα τὰ ἐ. εἰσκομίσαντες, omnibus neceffariis rebus 5, 3, 26. fc. χρήματα, fed ut expleri liceat etiam illa εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ fupra, ficut - †† fubiiciuntur in hoc, πάντων τῶν ἐπιτηδείων, τροφῶν τε παντοδαπῶν καὶ ποτῶν, ἀφθονίαν λ. omnium rer. neceff. 8, 6, 6. — ἐν σπάνει πάντων τ. ἐ. ib. 7. τὰ ἐ. πάμπλειστα εἰσεκομίσαντο, neceffaria quaeque 8, 2, 15. - † fine adi. ἐν σπάνει τῶν ἐ. λ. ad penuriam copiarum 1, 12, 9. ubi modo de frumento. τὴν τῶν ἐ. δαψίλειαν, cop. 1, 6, 3. res neceffar. 7, 8, 24. 5, 2, 13. — ††† fine artic. ἐπιτηδείων ἀφθονίαν, rer. nec. 8, 5, 7. — † Compar. phyf. c. praep. χωρία, ἐπιτηδειότερα - πρὸς λ. magis idonea 6, 4, 14.

ἐπιτήδευμα, mor. c. gen. perf. Μάρκου ἐπιτηδεύματα, ftudia 5, 2, 8. 5, 7, 8. - abf. nifi c. adi. οὐχ ὅμοια τὰ ἐ. 1, 1, 10. † μαθημάτων καλῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων, ftud. 1, 3, 3. ubi adi., in med. ftans, pertinet quoque ad fubft. poftr., fq. opp. μέθαις λ. - αἱ

σχροῖς ἐπιτηδεύμασι λ. stud. 1, 17, 27. ἐ. σπουδαιοτέροις λ. 4, 3, 5. Φαῦλα ἐ. malas artes 1, 4, 8.

ἐπιτηδεύω, moral. de perf. c. acc. rei, εἰς τὸ ἐπιτηδεύειν τὶ τῶν ἁμαρτημάτων, ne tempus haberet, quo operam daret flagitio 6, 1, 13. alicui flagitiorum, f. ad ftudendum, vacandum alicui vitiorum, f. vitio, meditandum, cogitandum, fectandum, committendum.

ἐπιτίθημι, de perf. phyf. cum rei et acc. et dat. f. loci, πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζητῶν, crinem imponendum igni quaerens 4, 8, 13. volens imponere, vel deeft ὥςε f. εἰς τὸ, aut gen. τοῦ, p. gerund. ut imponeret. † oppreffo ifto acc., τοῖς βωμοῖς ἐπετίθει (αὐτὰς, τὰς ἑκατόμβ. λ.) aris imponebat 5, 5, 16. ἐπέθηκε τῇ σορῷ (αὐτὰ f. αὐτὸ,) impofuit tumulo 4, 8, 21. ἐπιθεὶς τοῖς ὤμοις (αὐτὰ.) 4, 7, 12. cum impofuiffet, imponens, f. impofita. ὀχήματι ἐπιθέντες (αὐτὸ,) cum vehiculo impofuiffent 2, 1, 5. — c. dat. perf. ἐπιθέντες οἰκέταις (αὐτὸ,) impofitum famulis ib. 2. - † c. acc. rei f. perf. et praep. ἐπιθεὶς αὐτὸν (τὸν νέκυν) ἐν μέσῳ (αὐτῆς, τῆς πυρᾶς,) impofito (eo, mortuo f. corpore, cadavere) in medium 4, 8, 12. ††† πλήθους Φρυγάνων ἐπιθέντος, cremiorum copia referta 4, 2, 21. qui Bg. faltem paff. cogitarit ἐπιτεθέντος, ubi reddendum *crem.* copiâ *impofitâ*; ni leg. ἐπινηθέντος, accumulatâ f. aggeftâ. - trop. c. rei et dat. et acc. ὅρον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις, ponere 1, 4, 13. imponere, moderari, continere, opprimere. τέλος ἐ. εὐνοίᾳ, σοὶ καιρὸς, confummationem addendi 3, 11, 10. colophonem, coronidem addendi, confummare, abfolvere benevolentiam. - c. acc. rei, fed dat. perf. τοσαύτην αὐτοῖς ἐπιθεὶς τιμωρίαν, iniungens 6, 4, 11. irrogans, imponens, fumens. - Paff. phyf. de perf. cum dat. loci, tum anim. ἵππῳ ἐπιτεθεὶς, equo impofitus 4, 11, 9. - tum rei, et c. adiuncto perf. μόνους ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας, impofitos 7, 5, 9. - de re, τὰ πτώματα, ἁμάξαις ἐπιτεθέντα, impofita 4, 6, 2. - trop. c. dat. rei, παντὶ ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκη τέλος ἐπιτεθῆναι, imponi 2, 5, 9. finiri. - abf. δίκην τὴν ἐπιτεθησομένην, poena, quae imponatur, 2, 13, 11. imponendam. - †† Med. fenfu hoftil. de perf. c. dat. loci et adv. πόλεσιν ἤδη - ἐπετίθεντο, urbes invadebant 1, 10, 4. i. q. fq. ἐπιόντες. phyf. aliter, c. acc. rei et dat. loci, κόμας τῇ κεφαλῇ ἐπετίθετο, imponebat 4, 7, 4. trop. c. dat. rei, ὡς ἂν ἐπιθεῖντο τῇ ἀρχῇ, invaderent imperium 1, 9, 3. μή τις - ἐπιθῆται τ. ἀ. invaderet 1, 6, 8. †† τῇ ἀ. ἐπιθέσθαι, aggredi 6, 2, 17. ubi poffit et valere de dat. loci, i. terris. — μή τις ἐκεῖ τοῖς πράγμασιν ἐπιθῆται, invadat 1, 6, 18. ubi et fuerit c. adv. - c. dat. perf. μὴ ἐπιθῶνται αὐτῷ, eum aggrederentur 1, 3, 14.

ἐπιτολμᾶν, mor. de perf. cum dat. rei, τοῖς τηλικούτοις, aggredi 2, 8, 4.

ἐπιτρέπειν, trop. de perf. cum inf. tum praef. οὐκ ἐπιτρέποντες χορεύειν, non permittentes 5, 7, 11. - tum aor. 1. p. praef. νομίσματα - κοπῆναι ἐπέτρεψε, permifit 2, 15, 9. τὰς πύλας ἀνοῖξαι οὐκ ἐπέτρεψαν, haud permiferunt 8, 6, 4. c. utr. temp. fimul 3, 8, 9. fimul c. dat. perf. c. praef. ἁρπάζειν (αὐτὰ) πᾶσιν ἐπιτρέπων, permittens 5, 6, 21. c. aor. 1. τοῖς - ἐπέτρεπε, permittebat 7, 9, 24. ἐπιτρέψατέ μοι λ. permittite 3, 12, 12. — † fed c. acc. rei fimul f. loci, τὴν γῆν ἐπέτρεψεν ἐπιμεληθέντι λ. permifit 2, 4, 12. - † c. mero acc. rei alius, ἐπιτρέψαι τῷ θεῷ τὴν ποίησιν, ut committerent 1, 11, 12. permitt.

ἐπιτρέχειν, ph. de perſ. hoſtil. abſ. πρὸς τὸ ἀγγελλόμενον τῶν ἐπιτρεχόντων βαρβάρων πλῆθος, ei, quae nunciabatur incurſare, barbarorum multitudini, 6, 5, 3. nunciatae multitudini incurſantium barb. ſ. ad nunciatam incurſantium barb. multitudinem. - c. loci dat. κώμαις - ἐπιτρέχων, in pagos incurſans 1, 10, 2. - c. dat. perſ. et adv. in pugna, ἐπιτρέχοντες αὐτοῖς κούφως, excurſando in eos 7, 2, 5. ſq. opp. καὶ ἀναχωροῦντες λ.

ἐπιτροπεύειν, trop. de perſ. c. gen. loci et adv. ἐπετρόπευέ τις τῆς χώρας τραχύτατα, adminiſtrabat procurator quidam regionem 7, 4, 3. erat aliquis procurator regionis.

ἐπίτροπος, trop. de perſ. c. praep. ὁ κατὰ τὴν Λιβύην ἐπ. ille Africae procurator 7, 4, 5. - προσίασι τῷ ἐπιτρόπῳ, procuratorem ib. 11. - c. adiuncto ἐπίτροποι, καὶ δικασαὶ 7, 7, 6. † ἡγεμόνας καὶ ἐπιτρόπους, proc. 4, 6, 8.

ἐπιφαίνεσθαι, phyſ. de perſ., univerſe et amice, abſ. ἅμα τῷ ἐπιφανῆναι, ſimulatque in conſpectum venit 2, 3, 6. in curia Pertinax. - c. dat. perſ. et adiuncto ex adv. σπανίως τοῖς δήμοις ἐπεφαίνετο, raro in publicum prodibat 1, 11, 15. prae timore, Commodus, - ſed de eodem, c. adiuncto alio v. ſyn. δήμοις ἐπιφανεὶς, ἀσπασὸς - πᾶσιν ὤφθη, populis oblatus, gratus omnibus in conſpectum venit 1, 7, 3. adveniens, redux in patriam. - hoſtil. c. adv. αἰφνιδίως - ἐπιφαίνονται ὡπλισμένοι, repente erumpunt 1, 12, 12. - τότε ἐπιφανῆναι. ὅτε λ. ſuperveniſſe 3, 7, 10. - c. praep. - σὺν τῷ ςρατῷ, ſup. ib. 9. ἐπιφανέντος σὺν λ. ſuperveniente ib. 12.

ἐπιφέρειν, trop. de perſ. c. acc. rei et dat. perſ. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτίας, obiiciens 5, 8, 13. inferens. † ἑτέροις ἐπ. τὸ ἔγκλημα 2, 6, 12. e. v. ὑποφέρ. ſed c. coni. αἰτίας ἐ., ὡς διαφθείροιεν λ. cauſas allegans, quod 5, 7, 11. - Med. phyſ. cum acc. rei ſ. inſtrum. ξύλα - ἐπιφέρεσθαι, ſecum ferre 7, 4, 7. 8, 5, 23. 1, 7, 4. 7, 10, 10. †† c. praep. et particip. modi, ὅσον ἂν ἕκαςος ἀφικνούμενος πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χρειῶδες ἐπενέγκηται, ſecum attulerit 6, 7, 3. - c. adv. ἕκαςος ἐπεφέρετο οἴκοθεν ξιφίδιον λ. ferebat ſecum 7, 9, 12. †† in orat. contracta, ἐξαρτήσας, ἧς ἐπεφ. ζώνης, τὸν τράχηλον, applicato collo zonae, quam ſecum ferebat ib. 20. p. τῆς ζών., ἣν ἐπ. - παίουσι ξίφεσιν, οἷς ἐπεφέροντο, ὑποκολπίοις, pugionibus, quos ſecum tulerant ſub ſinu 7, 11, 6. p. ξίφ. ὑπ., ἃ ἐπ.

ἐπίφθονος, mor. paſſ. de re, neutr. c. artic. c. gen. rei, παρῃτεῖτο τῆς ἀρχῆς τὸ ἐπίφθονον, imperii invidiam 2, 3, 7. imperium, quod invidiam habet comitem, invidiae expoſitum, excitans aliorum invidiam, noſtr. *Neid* ſ. *Miſsgunſt*.

ἐπιφθόνως, mor. ὀνειδιζόντων αὐτοῖς, ὡς λ. invidioſe 7, 3, 17. ut apud alios excitarent odium adverſus ipſos.

ἐπιφοιτᾶν, phyſ. de perſ. c. dat. perſ. et adv. τοῖς - ςρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι τὴν ταχίςην, exercitus inviſere 2, 8, 18. † ἐ. αὐτὸν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ, itaſſe ad fil. ſuas 5, 3, 20. ††† c. acc. loci, ἐπιφοιτῶσιν αὐτοῖς τὰς - πόλεις, ingredientibus urbes 8, 6, 10.

ἐπιχειρεῖν, trop. de perſ. c. inf. praeſ. πείθειν ἐπεχείρει, inceptabat 2, 5, 8. inſtituebat, conabatur, ſtudebat. - aor. 1. p. praeſ. τῶν - ἐπιχειρησάντων, audentium 6, 4, 13.

ἐπιχείρησις, trop. de actu, abſ. τὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλὲς, aggrediendi ſecuritas 2, 8, 7. incoepti, inſtituti.

ἐπιχέω, phyſ. de perſ. c. acc. rei, τὴν γῆν ἐπιχέοντες, terrâ aggeſtâ 4, 9, 14. ingerentes, noſtr. *darauf ſchütten.*

ἐπιχώριος, phyſ. de perſ. Plur. c. artic. p. ſubſt. abſ. οἱ ἐπιχώριοι λ. incolae 4, 13, 7. per ellipſ. ἄνθρωποι, it. 8, 1, 7. indigenae 5, 3, 8. 8, 7, 2. - in opp. οὐ μόνον πρὸς τῶν ἐπιχωρίων, ἀλλὰ καὶ οἱ γειτνιῶντες λ. ab indigenis 5, 3, 9. - Sing. p. adi. cum ſubſt. perſ. τοῦ ἐπιχωρίου θεοῦ, dei patrii 5, 5, 4. 8, 3, 19. † c. gen. loci, aut abl. εἰς θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας ἐπιχώριον λ. deum vetuſtiſſimum, Italiae patrium, 1, 16, 2. qui Bg., commate poſt ἀρχ. facto, c. gen. ceperit, unde h. l. Lat. ſit *proprius*; quanquam et ad pr. ſubſt. θ. referas, cui dentur duo adi. ſine copula. c. ſubſt. fem. rei, in opp. ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθὲν, in vernaculam ib. 4. Italam, Latinam. ἐπιχώριον ςρατείαν, eius regionis militiam 7, 1, 6. - Neutr. c. adiuncto, τὸ φονικὸν πάτριον ἔχων καὶ ἐπιχώριον, patrio inſtituto ac vernaculo ib. 4. - † ſolum, at c. artic. poſt ſubſt. ἄνθεσι τοῖς ἐπιχωρίοις λ. floribus indigenis 4, 11, 5.

ἕπομαι, med. phyſ. de perſ. c. dat. perſ. ἕπεσθαι αὐτοῖς, pone (ſe) ſequi 7, 4, 10. εἵπετο αὐτῷ Γερμανῶν - ἀριθμὸς, ſequebatur eum 7, 8, 23. - † ſimul de rebus 7, 6, 3. †† c. adv. et in opp. ἡγοῦντο αὐτοὶ μὲν λ. εἵποντο δ' ὄπισθεν αὐτοῖς οἱ λ. ſequebantur pone (eos) 4, 1, 6. - † c. praep. et particip. modi, αὐτὸς ἅμα τοῖς δορυφόροις ὀπισθοφυλακῶν εἵπ. 8, 1, 4. poſt opp. varia. - †† trop. in libello, poſt opp. et forſan c. praep. ὧν πρώτη μὲν ἦν Μαγνία· εἵποντο δὲ Λαῖτος λ. ἐπὶ δὲ τούτοις πλῆθος λ. 1, 17, 2. - †† de re, τὰ ἑπόμενα ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται, ſequentia, 7, 12, 20.

ἐπονείδιςος, paſſ. de re, mor. c. ſubſt. fem. et adiuncto, ἀπρεπῆ καὶ ἐπονείδιςον - τὴν ἀρχὴν λ. probroſum 2, 6, 8. ubi ἀπρ. quod per ſe indecenti modo paratur, ſed ἐπ. quatenus dictis et verbis indecorum iudicatur, ſ. quoad prius opinionem turpitudinis habet ac commovet, ſed poſterius dicta contumelioſa; infamiam afferens.

ἐπόπτης, phyſ. de perſ. c. gen. rei, ἔχειν αἰσχρῶν ἔργων σεμνοὺς ἐπόπτας, inſpectores 1, 17, 3.

ἐπόπτομαι, med. phyſ. de perſ. c. acc. loci ſ. perſ. τὰ ἔθνη ἐποψόμενος, provincias inſpecturus 4, 7, 1. inviſur.

ἐποχεῖσθαι, med. phyſ. de perſ. c. dat. ſ. abl. anim. et adv. ἐς ὅσον ἐποχοῦνται ἵπποις λ. invehuntur equis 4, 15, 9. - cum ſolo caſu hoc, ἵπ. ἐποχούμενοι, eq. invecti 8, 4, 25. 3, 4, 12. - † τοξεύειν, ἵπ. ἐ. ex equis ib. 19. - †† oppreſſo hoc caſu, ἵππον, φέροντα ἐποχούμενον (αὐτῷ) τὸν Περτίν. invehentem (ſe, ipſo) 2, 9, 6.

ἑπτὰ, propr. ἡμερῶν, ſeptem 4, 2, 7. ςόμασι 8, 7, 1. πελάγη ib. 2.

ἔπω, phyſ. de perſ., partim ſcripto, partim ore, abſ. εἰπεῖν οὐκ ἔχω, dicere 8, 3, 21. †† μή τι ἄρα καὶ καταγέλαςον εἰπεῖν; an non etiam ridiculum dictu? 7, 8, 9. c. adv. ὡς ἄν τις εἴποι, ut ita dicam 1, 13, 12. ut quis dicat, ſicut ſ. quo modo quis dicere ſ. loqui poſſit. - c. inf. τῶν ἀγγέλων εἰπόντων, ταῦτα ἐντετάλθαι λ. c. nuncii dicerent, 1, 9, 21. - c. acc. rei, ἀκριβὲς εἰπεῖν, οὐ ῥάδιον, dicere 7, 1, 19. - nominatim c. pron. τοσαῦτα εἰπὼν, haec locutus 1, 5, 27. 1, 4, 15. τοιαῦτα εἰ. talia loc. 2, 5, 25. 8, 7, 19. 2, 8, 9. 2, 10, 19. τ. εἰποῦσα, talia cum locuta eſſet 1, 13, 7. ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, haec locuto illo 1, 9, 12. τ. εἰποῦσα, h. locuta 1, 17, 11. - †† ſimul c. affinis ſubſt.

abl. modi, οὐδ᾽ εἰπεῖν ἐςι λόγῳ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἑορτὴν, exprimi verbis non poteſt diei illius feſtiva laetitia 8, 6, 16. non dicere licet rel. - †† c. praepp. εἴ τι δεῖ καὶ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, ſi quid de fort. etiam dicendum 1, 17, 27. τοιαῦτα - εἰς προτροπὴν - εἰπὼν, tal. locutus 1, 6, 20. καθ᾽ ἑαυτὴν - εἰποῦσα· Εὖ γε λ. locuta 1, 17, 9. - † c. coni. ſimul, εἰπὼν πρὸς τοὺς ςρατιώτας, ὅτι λ. teſtatus milites, ſe rel. 6, 8, 13. ſq. - ††† in rect. tripl., c. acc. rei et ſq. tum coni. tum inf. εἰποῦσα αὐτῷ κεχαρισμένα, ὡς ἄρα χρὴ λ. - εἶναι δὲ - μὴ δεῖν τοίνυν λ. ita locuta ad gratiam, oportere rel. 5, 7, 1. ſqq. - †† ſenſu magis hiſtor., c. acc. perſ. οὐδέ τις εἰπεῖν ἔχει ὑπ᾽ ἐκείνου Φονευθέντα, nominare poteſt 6, 1, 15. dicere, memorare. - in opp. εἰπ. ἢ μνημονεῦσαι λ. ib. 16. - ſimul c. adv. οὐκ ἔςιν ἄλλον ῥᾳδίως εἰπεῖν, non poſſumus alterum facile commemorare, 3, 7, 19. ††† Φονεύειν τοὺς κακῶς αὐτὸν εἰπόντας, occidere, quicunque obtrectaſſet ipſi 4, 6, 11. i. q. pr. §. ἀπέσκωψε - εἰς τὸν λ.

ἐπωνυμία, phyſ. abſ. ἀφ᾽ οὗ τὴν ἐπωνυμίαν Φέρουσιν, nomen 1, 11, 7. cognomen.

ἐπώνυμος, phyſ. de perſ. abſ. c. ſubſt. fem. ἀρχαὶ ἐπώνυμοι, magiſtratus, quorum nominibus annus ſignatur 1, 16, 17. conſules, noſtr. *die* regierenden *Bürgemeiſter*. - † c. gen. perſ. Φάλαγγα -, τοῦ ἥρωος ἐπωνύμους (ἐπώνυμον,) heroi illi cognominem 4, 9, 8.

ἐπωφελὴς, phyſ. de re, c. dat. perſ. ἐπωφελῆ τοῖς λ. ἔργα, utiles 2, 4, 11. i. q. ſimpl. et i. q. pr. χρηςὰ ἔργα.

ἐρᾶν, mor. de perſ., c. gen. perſ. παρθένου, ſe amore captum virginis 5, 6, 3. amare. - trop. c. inf. ἐρᾷ τὸ βάρβαρον κινεῖσθαι λ. ſolent barbari 1, 3, 15. ut Φιλεῖ 1, 2, 8. - Paſſ. mor. de perſ. abſ. particip. p. ſubſt. ὡς ἥδιον πίοι παρ᾽ ἐρωμένης, ab amica 1, 17, 17. amata, amaſia.

ἐραςὴς, de perſ. abſ. τοῦ ἐραςοῦ, amator 1, 11, 5. amaſius. - trop. cum gen. rei, λόγων - ἦν, amans 1, 2, 4. ſtudioſus, deditus. ςρατιωτικοῦ - βίου εἶναι, amator 4, 3, 8.

ἐργάζεσθαι, Paſſ. de re, phyſ. c. gen. mater. ἐσθῆτα - ἐρίου - εἰργάσθαι, e lana confectam (eſſe) 5, 5, 6. - c. mera praep. ſed poſt ſyn. τείχει, πεποιημένῳ λίθου, εἰς τετράγωνον εἰργασμένου, muro, ſtructo ex lapide quadrato 3, 1, 14. ex lap., in quadratum laborato. † ſimul c. dat. perſ. ςενωποὶ - χειροποίητοι, μετὰ πολλοῦ καμάτου τοῖς - Ἰταλιώταις εἰργασμένοι, ſemitae ſunt manufactae magno labore veterum Italorum 8, 1, 14. manufactae, magno labore veteribus Italis (a vet. It.) confectae ſ. ſtructae. - †† trop. abſ. πολλοῦ ἐργασθέντος Φόνου, edita ſtrage 3, 4, 10. caede facta. - Med. de perſ. phyſ. c. acc. rei, ἐργάζεσθαι ὅπλα, fabricari 3, 4, 20. 2, 11, 19. † cum nominat. modi et affini ſubſt. in vicinia, πᾶν, ὃ χειρῶν ἔργον, πρῶτος εἰργάζετο, faciebat 4, 7, 7. Caracalla in caſtris. - trop. de re, c. acc. rei, ἡ τοῦ ἔτους ὥρα - χειμάῤῥουν εἰργ. efficiebat 8, 4, 3. ὥσπερ τῆς Φύσεως ἐργασαμένης ςάδιον λ. naturâ fabricata 3, 4, 4. †† πάσης μούσης ὄργανα ποικίλον ἦχον εἰργάζετο, ſonum edebant 4, 8, 19. facieb. - de perſ. ἁρπαγὴν καὶ Φόνον εἰργάσαντο, fecerunt 3, 3, 6. i. q. pr. priva v. ἁρπάζειν et Φονεύειν. - ἐργασάμενος Φόν. facta caede 4, 11, 11. - ††† c. dupl. acc. et rei et perſ. τοιαῦτα ἐργασάμενος τὴν πόλιν, hiſce perpetratis adverſus illam urbem 4, 9, 17. talia cum feciſſet illi urbi, eius que incolis.

Digitized by Google

ἐργαλεῖον, phyſ. c. gen. rei, πᾶν τὸ ἐμπίπτον ὕλης ἀξιομάχου ἐργ. λ. 7, 11, 15. inſtrumentum.

ἐργαστήριον, phyſ. de loco, in opp. οἰκίαις ἢ ἐργαστηρίοις, officinis 7, 11, 15. tabernae 7, 12, 12.

ἔργον, in utr. partem, o. var. adi. τολμήσας ἐ. τηλικοῦτον, facinus 7, 11, 13. - † c. verbo ſimul affini magis, δράσαντες οὕτως ὠμὸν ἐ. facin. 2, 5, 15. - αἰσχρῶν ἔργων λ. facin. 1, 17, 3. τῶν αἰ. καὶ ἀπρεπῶν - ἐ. actionibus 5, 7, 9. †† οὐ πρεπόντων ἐ. συμβούλους, ad indecentia facienda 2, 10, 6. †τ τὸ ἄρχειν ἔργων πονηρῶν, prius laedere 3, 6, 9. it. τὸ ἀ. ἀδίκων ἐ. 6, 3, 9. v. ἀρχ. - ἀκρίτων ἐ. factis 6, 9, 16. † εἰ τὰ τολμηθέντα αὐτοῖς αὐξήσαιεν ἔργοις μείζοσι, facinor. 7, 5, 1. ἐπιδειξαμένου - πολλὰ σώφρονα καὶ χρηστὰ ἔργα 2, 4, 11. v. ἐπ. - † θαυμαστὰ καὶ ἐπωφελῆ ἐ. conatus ib. e. opera, inſtituta, Pertin. - ††† c. adi. per caſum diverſum, τὰ δεινὰ τῶν ἔργων, nefaria facta 2, 3, 18. p. τὰ δ. ἔργα. it. τὰ ἀνδρεῖα - τῶν ἐ. fortia facta 7, 8, 15. - † per ſolum ſubſt. τοῦτο αὐτῷ τοὔνομα ἐδίδου τὰ ἐ. ſua opera 4, 5, 14. poſt pr. ἐχθρόν. - † ὑπὸ τῆς τῶν ἐ. συνέσεως ἐλαυνόμενος, facinorum 4, 7, 1. - †† in opp. οὐκ ἐν τῇ καθέδρᾳ ἢ προεδρίᾳ, ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις, in rebus gerendis 2, 3, 17. factis, ſcientia et facultate agendi adminiſtrandi que res, maxime publ. - c. gen. rei, ἔργα πολέμου - ἐγίνετο, facinora 7, 7, 8. τοῖς τυραννίδος ἐ. operibus 7, 1, 9. †† τὸ δὲ τελευταῖον καὶ μήποτε γενόμενον ἐ. 4, 6, 10. ſcil. τοῦτο ἦν, vel τὸ p. τοῦτο, ſc. ἦν, ultimum vero et nunquam factum opus erat hoc, ſ. hoc autem ultimum - opus illius erat ſ. facinus. †† ἔργον ἡμῖν τετόλμηται, μείζονος ἀπογνώσεως δεόμενον, facinus 7, 5, 15. τὸ ἡμῖν προκείμενον ἐ. ἐπαινεθήσεται λ. factum ib. 16. †† τοῦ ἐ. τὸ μέγεθος λ. facinoris 3, 11, 12. ἔκδικοι τοῦ γενησομένου ἐ. ultores patrandi facin. 7, 4, 10. ἥτθη ἐπὶ τῷ ἐ. eo facin. 7, 1, 24. ††† ſenſu pecul. A) de re ſacra, in opp. ὀργίοις τοῖς τε θείοις ἐ. div. officiis 5, 7, 2. aliis ſ. rel. actibus religioſis. τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν καὶ σχήμασι καὶ ἐ. ὁμοίοις, functionibus ib. 8. B) de re bell., ducib. vel milit., c. gen. perſ. λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδύνατον, facta 4, 11, 14. — οἱ τὴν πεῖραν αὐτοῦ τῶν ἐ. φέρουσι διὰ μνήμης, factorum eius 2, 2, 19. rerum bello geſtarum. - per adi. mera, τῇ τῶν ὑμετέρων ἐ. ἀνδραγαθίᾳ 1, 5, 25. v. ἀνδρ. - †† μεγάλων καὶ γενναίων ἐ., ὧν ἔδρασε, facta, (quae edidit, ſuſcepit,) 4, 14, 10. - †† c. dupl. affini ſubſt., αὐτὸν εἰς ἐλπίδα μειζόνων πραγμάτων ἐτύφωσε τηλικούτων ἐ. εὐπραγία, rerum 6, 5, 23. †† τοῖς οὕτω τετολμημένοις καὶ εὐτυχηθεῖσιν ἐ. 3, 14, 1. factis. †† per ſolum ſubſt. ἔργοις τὴν δόξαν ἐπιστοῦτο, re ipſa 7, 1, 14. †† ἀρετῆς τῆς ἐν ἐ. ἔμπειρον 2, 2, 16. v. ἀρ. et ἐμπ. ††† πολεμικῶν ἐ. ἦρξατο, bellica negotia 7, 1, 14. bis, ſed ter diverſos per caſus. - rerum bellicarum 7, 9, 11. bellicis muneribus 6, 9, 10. - †† c. praep. τῶν ἐν ὅπλοις ἐ. συμφοιτητὰς, condiſcipulos armorum 1, 5, 11. operum bellicorum ſ. militarium. v. ἐν. - † c. gen. rei et v. affini, πᾶν, ὃ χειρῶν ἢ καμάτου σώματος ἔργον, πρῶτος εἰργάζετο, opus 4, 7, 7. labor. οὐ μόνον διδάσκων αὐτοὺς τὰ ποιητέα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐ. πάντων προηγούμενος, laboribus 6, 8, 5. ††† πείσας ἑτέρους, ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐ. συναποδρᾶν, a ſuis functionibus 1, 10, 2. C) c. pron. perſ., κατορθοῦν αὐτὰ, ὑμέτερον ἐ. (ἐστὶ,) veſtrae operae eſt 1, 5, 19. veſtrum negotium, officium. - veſtrum negotium erit 3, 12, 13. - c. gen. perſ. φέρειν τὰς συμφορὰς, ἀνθρώπων ἔργον σωφρονούντων (ἐστὶ,) officium eſt 4, 14, 9. D) p. Lat. *res*,

Digitized by Google

quidquid eſt et fit, et factum eſt, quodvis eventum, etiam in malam partem, τὸ πᾶν ἔ. ἐξεθειάσθη, tota res 1, 14, 10. incendium. - †† c. v. affini, τὸ ἔ. κατειργάσθαι, iam rem confectam eſſe 3, 12, 12. caedem. †† τῷ παραδόξῳ τοῦ ἔ. καὶ ἀνελπίϛῳ ταραχθέντες, inopinata re et inſperata 2, 5, 4. Praetor. impetu in aulam. οὕτω προχωρήσαντος τοῦ ἔ. ſuccedente negotio 7, 5, 1. Afrorum defectione. τοῦ ἔ. ἅπαξ γεγονότος, re ſemel peracta 8, 6, 2. caede. ῥαθυμότερον προσεφέροντο τῷ ἔ. negotium 5, 4, 11. pugnam. ἐμοῦ τὸ ἔ. παραιτησαμένου, negot. 3, 12, 6. caedem. ἔργων μεγάλων καὶ πολλῶν - γενομένων, rerum 1, 1, 4. - †† c. affini v. in vicinia, ϛασιάζοντας ἐν ἅπασιν, οἷς ἔπραττον, μέχρι τῶν εὐτελεϛάτων ἔ. etiam in viliſſ. rebus 4, 3, 9. †† cum gen. perſ. ſimul. βασιλέων - εὐτελῆ καὶ μικρὰ ἔ. λ. res 1, 1, 3. — †† nominatim per dat. ſ. abl., ὅτι μὲν ὑμῶν σοφίᾳ κρείττους ἐσμὲν, ἔργῳ ὁρᾶτε, re ipſa 2, 13, 10. it. ὅ περ ἔ. καὶ ὕϛερον δέδεικται 2, 14, 9. it. προθυμίας - τὸ ἐνδόσιμον - ἔ. διδοὺς 3, 6, 22. it. ἔ. βεβαιῶσαι τὰ δόξαντα 6, 8, 15. E) p. aedificio qualicunque, ὡς μηδένα οἴεσθαι τὸ ἔ. σύνθετον, opus 3, 1, 14. murum. τὴν γέφυραν, ἔ. μέγα λ. op. 8, 4, 4. - ††† c. praep. τὸ - τέμενος, μέγιϛον - γενόμενον τῶν ἐν τῇ πόλει (ὄντων) ἔργων, operum 1, 14, 4. — † εἴ τις ἦν κόσμος δημοσίων ἔ. publici operis 7, 3, 13. †† c. gen. vel rei ſ. loci, τὸ πῦρ ἐπενεμήθη τὰ πλεῖϛα τῆς πόλεως καὶ κάλλιϛα ἔ. opera 1, 14, 6. - vel perſ. ὑβρίσαντα - εἰς τὰ ἐκείνου ἔ. operibus 4, 5, 12. vallo ſ. muro.

ἐρείπιον, phyſ. c. gen. rei et adiuncto, τὰ μένοντα αὐτοῦ (τοῦ τείχους) ἐρείπια καὶ λείψανα ἰδόντι, rudera 3, 1, 15. - oppreſſo gen. illo, τὰ ἐ. (αὐτοῦ, τοῦ τείχ.) ἀνοικοδομῆσαι, rud. 8, 2, 12.

ἐρευνᾶν. phyſ. de perſ. c. acc. rei et adiuncto var. ἔνθα μόνος - τὰ ἀπόῤῥητα ἠρεύνα καὶ ἐξήταζε, ſcrutabatur 7, 6, 12. - c. coni. σκοποὺς, τοὺς ἐρευνήσοντας, μή τινες λ. qui ſcrutarentur, an 8, 1, 2. — de perſ. c. adv. et coni. οὔτε τὶς αὐτῷ - προσῄει, εἰ μὴ πρότερον ἐρευνηθεὶς, μή τι λ. niſi prius perſcrutatione facta, num 3, 5, 11. exploratus, excuſſus.

ἔρημος, de perſ. trop. abſ. εὑρεθεὶς ἔ. deſertus 2, 12, 12. ſolus, incuſtoditus, ſq. explic. - c. gen. perſ. δορυφόρων ἐρήμῳ ἐπιπεσεῖν, a ſtipatorib. nudum 3, 5, 8. - de re ſ. loco, Maſc. ἐν τοῖς ἐρήμοις ἀγροῖς, deſertis 8, 4, 9. - c. ſubſt. fem. ἐρήμῳ γῇ, deſertis locis 2, 11, 9. ἔρημον τὴν χώραν καταλείπῃ, region. deſertam 8, 4, 23. — Neutr. οἰόμενος, ἔρημα τὰ βασίλεια καταλ. vacuum palatium 3, 12, 12. interfectis imperatorib. τὰ οἰκοδομήματα ἔρ. εὕρισκον, deſerta 8, 4, 12. ſine hominib. anim. et ſupellect.

ἐρίζειν, trop. ſ. phyſ. de perſ. c. dat. perſ. et praepp. ὑπὸ φιλονεικίας, δι' ὀρτύγων μάχας ἀλλήλοις ἐρίζοντες, inter ſe altercantes 3, 10, 5.

ἔριον, phyſ. abſ. ἐρίου - εἰργάσθαι ἐσθῆτα, e lana 5, 5, 6.

ἔρις, phyſ. ſ. trop. c. adiuncto, ἐναύσματα ἔριδος καὶ ἔχθρας, altercationis 3, 13, 4. - † cum praep. ζήλῳ καὶ ἔριδι τῇ πρὸς ἀλλήλας, contentione 3, 2, 13. ſtudio certandi, noſtrat. *Streitſucht.*

ἐῤῥιμμέν. v. ῥίπτ.

ἐῤῥυθμισμ. v. ῥυθμίζ.

ἐῤῥύσατ. v. ῥύω.

ἐῤῥωμέν. v. ῥώννυμ.

ἐρυθραίνειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei ſ. loci, τὰς παρειὰς ἐρυθραίνων, genis purpuriſſatis 5, 6, 24. Heliogab.

ἔρυμα, phyſ., in bello, ἐντὸς τοῦ ἐρύματος, intra munitionem 3, 2, 11. murus; it. 20. ſq. 3, 3, 12. 1. 7. 10. ſq. ſ. τοῦ τείχους. cum adiuncto, γενναίοις τείχεσι καὶ ἐρύμασι 3, 1, 8. - trop. de Alpibus, μέγιςα ἐκεῖνα ὄρη, ἐν τείχους σχήματι, - προβέβληται Ἰταλίας, - ἔρυμα ἄῤῥηκτον λ. ut munimentum 2, 11, 16.

ἔρχεσθαι, med. de perſ. phyſ. c. praep. et adiuncto modi, τίς εἰς ἑςίασιν - ὡπλισμένος ἔρχεται; venit 3, 12, 23. - c. praepp. ſolis. ἐλθεῖν εἰς τὸ πεδίον, ut adeſſent in campum, 1, 5, 3. ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀτρηνῶν χώραν, ingreſſus regionem 3, 9, 6. εἰς τὴν Νικομήδειαν, cum veniſſet Nicom. 5, 5, 3. - † hoſtil. εἰς Γερμανοὺς, Germaniam ingreſſus 6, 8, 8. - †† c. adv. ſimul et adiuncto modi. ἐκεῖθεν ἐλθὼν εἰς τὸ μνῆμα, progreſſus ad 4, 8, 21. — †† οὐδ' ἂν νῦν εἰς ὑμᾶς ἦλθον, ταῦτα δημηγορήσων, ad vos veniſſem 2, 8, 3. orator Niger. οἱ ἀπὸ Γερμανίας ἐληλυθότες σύμμαχοι, qui ex Germ. venerant 8, 7, 21. 6, 4, 13. †† ἐλθόντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, redeunti 1, 17, 18. † ἦλθον μέχρι τῆς εἰσόδου λ. acceſſerunt usque ad aditum 7, 11, 3. μετ' ἀγαθῶν ἐλπίδων ἐλθεῖν, venire 2, 13, 4. μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἐλθόντα βασιλέα, qui venerat 5, 1, 8. ἦλθον μετ' οὐ πολὺ ςρατιῶται - καὶ ἐκόμισαν λ. venerunt 1, 9, 17. - ††† hoſtil. ὡς ἦλθεν Ἰουλιανὸς (σὺν τῷ ςρατῷ ſ. σὺν τῇ δυνάμει ταύτῃ) καὶ προςέβαλε τοῖς τείχεσιν, venit 5, 4, 4. - † ſimul c. adv. μετεγίγνωσκον ἐπὶ τῷ ἀνόπλως ἐλθεῖν, quod inermes iviſſent 2, 13, 20. veniſſ. - † c. dat. perſ. et c. adiuncto e nominat. modi, Ἀτρηνοὶ ἦλθον αὐτῷ τοξόται σύμμαχοι, venerunt ei 3, 1, 6. - †† abſ. ἐλθόντα αὐτὸν λ. cum veniſſet, eum - 1, 13, 9. τοὺς ἐλθόντας λ. eos, qui venerant 7, 7, 14. - ††† trop. c. praepp. κατ' ἀξίαν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐληλυθότες, ad imper. evecti 8, 8, 20. pervenire, adipiſci, conſequi; noſtr. *kommen* ſ. *gelangen* † ἄνδρα, ἐξ ἰδιωτικοῦ γένους ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, ex - eo progreſſum 2, 3, 3. ad imper.; poſt τὴν ἀρχήν. - it. ἐκ πολλῶν ἡγεμονιῶν, ὥσπερ κατ' ἀκολουθίαν, ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, ad id progreſſum 7, 5, 4. ἐξ ἰδιωτικῶν σπαργάνων ἐπὶ τ. ἐλθόντες, eo usque evecti 5, 1, 16. οἱ ἐκ μετρίων πράξεων εἰς τοῦτο ἐλθόντες, ad imperium pervenerunt ib. 14. — † οἱ, μέχρι προσηγορίας καὶ τιμῆς ἐφημέρου μόνης ἐλθόντες, qui appellationem et honorem ad diem tantum conſecuti 1, 1, 7. quum perveniſſent ad ſolam appell. † ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως ςρατιωτικῆς, progreſſus per 6, 8, 3. - de re, phyſ. c. praepp. οὐδὲ ἐπ' ἄλλο μέρος ἦλθε τὸ ἀκόντιον τοῦ σώματος, neque in aliam pervenit partem corporis iaculum 1, 15, 8. volavit, cecidit emiſſum. — ἐξ οὗ περ ἦλθεν ἀπὸ Ἰλίου (αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα,) venit 5, 6, 7. portatum eſt, delatum. †† ὅσα καὶ εἰς ἡμᾶς ἦλθεν ἢ λεχθέντα, ἢ γραφέντα λ. quae (et) ad nos pervenerunt 1, 2, 5. in manus et aures noſtras nunc viventium, ſ. innotuerunt nobis. †† cum adv. πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἑορτὴν, antequam feſtus dies adeſſet 1, 10, 15. veniret.

ἔρως, mor. cum gen. perſ. καὶ μέχρις ἀδελφῆς - ἔρωτος προχωρήσας, usque ad amores ſororis ſuae 1, 3, 6. ἔρωτι τῆς κόρης ἑαλωκέναι, amore 3, 6, 4.

ἐς v. εἰς.

ἐσβάλλειν, phyſ. de perſ. c. praep. eadem, ἐς τὴν πόλιν ἐσέβαλλον, in urbem intrarunt 3, 7, 14. vel celeriter intrarunt, irruerunt, ſc. ἑαυτοὺς, ſe coniecerunt, noſtr. *ſich in die* Stadt *werfen*, fugientes, ſalutis ſ. perfugii cauſa, Albini milites.

ἐσέρχεσθαι, med. de perſ. phyſ. c. praep., ἐφ' ἑτέραις ἐσελθὼν ἐλπίσιν, ingreſſus 3, 12, 20. ſc. εἰς αὐτὸ, τὸ δωμάτιον §. 18.

ἐσθὴς, phyſ. per caſus, abſ. vel c. adi. et vv. τῶν γυμνῶν ἐσθῆτος, veſtitu 1, 17, 5. veſtimento 3, 12, 22. veſtis 3, 14, 13. 4, 11, 10. 4, 15, 9. † σχήμασι - ἐσθῆτος λ. veſtium 5, 5, 4. it. 8, 6, 6. † κρύψας αὐτὸν (τὸν θώρακα) τῇ λοιπῇ ἐσθῆτι, caet. veſtibus 3, 12, 17. veſtitu 4, 11, 5. † ῥηξαμένη τὴν ἐσθῆτα, veſtem 1, 13. 7. τὴν πλατύσημον ἐ. veſte 3, 11, 3. † χλαμύδιον, ἤ τινα ἄλλην ἐ. λ. 4, 12, 4. ἐ. ὁδοιπορικὴν, veſtimento 5, 4, 12. cf. 5, 5, 6. κούφαις - ἐσθῆσι, veſtibus 3, 4, 19. ἐ. ἁπαλαῖς 6, 8, 2. cf. 6, 4, 7. 5, 3, 12. 7, 4, 8. ἐσθῆσιν λ. in veſtitu 2, 13, 5. in veſte 7, 11, 5. ἁλουργεῖς - ἐσθῆτας, veſtib. 1, 14, 16. pallium, it. togam ſ. ſtolam. cf. 2, 13, 17. 19. λιτὰς ἐ. 4, 2, 6. 19. 5, 6, 21. 8, 8, 14. †† τὰς ἐ. τῶν μηρῶν καθέλκοντι, veſtes 4, 13, 11. ſubligacula, feminalia, femoralia, ſ. faſcias, quibus femora involvebantur, fortaſſis et braccas, noſtr. *Beinkleider.*

ἐσθίειν, phyſ. de perſ. c. adv. πολλάκις ἐσθίων, cum cibum caperet 1, 17, 22.

ἔσθ' ὅπη, ἔσθ' ὅπου, ἔσθ' ὅτε v. εἰμί.

ἑσπέρα, phyſ. abſ. ἥκεις - ἑσπέρας; veſpere 3, 12, 23. - c. adi. ſ. v. ἑσ. καταλαβούσης, veſpera 2, 9, 6. 5, 4, 12. 7, 11, 18. cum praep. περὶ ἑσπέραν λ. circa veſperam 3, 4, 8. † π. δείλην ἐ. circa veſp. 2, 6, 9. ἤδη π. δ. ἐ. cum iam diei ſerus veſper eſſet 3, 12, 16. ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἐ. λ. ad veſperam 4, 15, 10.

ἐσπίπτειν, phyſ. de perſ. c. praep. aſſini et ſimul eadem, ὡς ἐσέπεσεν εἰς τὸ στρατόπεδον ἔς τε τὸν νεὼν, ut irrupit in caſtra 4, 4, 12. celeriter intravit et cum impetu, irruit.

ἔστε, p. coni. temp., ab init. enunciat., poſt dubiam interpunct. abſ. c. indic. aor. ὅπλα ἐκίνησαν λ. donec moverunt 7, 4, 2. - cum aliis particulis, c. indic. eodem, ἔστ' ἂν λ. donec 4, 9, 11. — ἔστε δὴ λ. donec 3, 12, 22. 7, 10, 13. e. donec iam 6, 5, 22.

ἐστεμμ. v. στέφω.

Ἑστία, nom. propr. τῆς Ἑστίας τοῦ νεὼ λ. Veſtae 1, 14, 7. - †† in uſum periphraſticum, ἱέρειαν τῆς θεοῦ, ἣ τις τῆς Ἑ. ἦν, deae, quae Veſtalis erat 1, 11, 11, donec ſacerdos Veſtalis adduceretur, ſ. donec ſacerdos Veſtae ſ. don. Veſtalis add., p. τὴν ἱέρειαν τῆς Ἑ., proprie, quae quidem Veſtae erat, i. q. privum Ἑστιάς. - αἱ τῆς Ἑ. ἱέρειαι, Veſtales virgines 1, 14, 8. 4, 6, 9. - ††† cum gen. perſ. παρθένου τῆς Ῥωμαίων Ἑστίας ἱερωμένης, virginis Veſtalis ſacerdotis 5, 6, 3. †† ἀποστάσας αὐτὴν τῆς Ἑστίας καὶ τοῦ ἱεροῦ παρθενῶνος, poſtquam avulſiſſet eam a ſacrario et virginali domo ib. ubi minus de nom. propr. a *Veſta*, quam de loco, et vel a ſ. e Veſtae *templo*, vel a *foco*, eiusdem Veſtae, appellative quidem et per elementum minuſculum, ut in locis ſubiectis. — † trop. ὡς μήτε εὐνῆς, μήτε ἑστίας κοινωνεῖν, ut neque torum, neque larem communem pateretur 3, 10, 15. noſtro ſaeculo, ſepararet ſe a *lecto* et *menſa*; de loco iterum, ſaltem de diaeta tota; — Ῥώμην, ἔνθα ἡ βασιλείας ἐστὶν ἑστία, ubi imperii eſt lar familiaris 2, 10, 18. imperii ſedes, imperatoris aula, domus. ἐπεί περ ἱδρύθη (αὐτὸς) ἐν τῇ βασιλείῳ ἑστίᾳ, in imperatoria aula 2, 3, 1. - μή τις προκαταλάβοι τὴν βασίλειον ἑστίαν, principis domum 1, 6, 8. ὡς μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ τὴν β. ἑ. οἰκεῖν, imperatoriam aul. 1, 15, 17. ††† εὐθὺς ἀφ' ἑστίας πάντας φονεύειν ἤρξατο, inde a

Digitized by Google

lare 5, 15, 8. de perss. domus s. familiae suae patris que, fratre, Geta, patris medicis, amicis, famulis, sui, Caracallae, fratris que nutriciis, cf. §§. sqq.

ἑςιᾶσθαι, med. phys. de pers. c. praep. ἑςιωμένῳ περὶ δ. ἑσπέραν. epulanti 2, 6, 9.

ἑςίασις, phys. c. adiuncto, τίς εἰς ἑςίασιν ἢ κῶμον - ἔρχεται; coenam 3, 12, 23.

ἔσχατος, trop. de re, Masc. ἐσχάτῳ κινδύνῳ, extremo 1, 13, 3. - Fem. τῆς ἐσχάτης εὐτελείας, ultima ib. 12. εὐτελ. τῆς ἐ. extr. 7, 1, 3. τῆς ἐ. ὠμότητος, extr. 1, 3, 10. ἐν ἐσχάτῃ ἀπογνώσει, extr. 2, 11, 12. - Neutr. ἐν γήρᾳ ἐσχάτῳ, extr. 7, 5, 18. ἐν ἐ. γ. 7, 8, 9. ἐν ἐ. δέει 7, 9, 8.

ἔσχεν, v. ἔχω.

ἑταῖρος, mor. de pers. c. gen. pers. τῶν Μάρκου ἑταίρων ἐντιμότατον, sociorum 2, 1, 10. i. q. φίλος.

ἕτερος, Lat. *alter*, de pers. Masc. in opp. cum gen. pers. τῶν ἀῤῥένων τούτων ὁ μὲν ἕ. - τὸν δὲ περιόντα λ. alter 1, 2, 2. abs. πᾶν τὸ ἑτέρῳ φίλον τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, alteri 3, 10, 6. - Fem. ἡ πρεσβυτέρα - ἡ δὲ ἑτέρα λ. altera 5, 3, 6. †† ἐκείνης ἔκγονον ἐκ τῆς ἑτέρας θυγατρὸς, alt. 5, 7, 1. in relat. tacita. - de re, τὴν μὲν μίαν (μοῖραν) - τὴν δὲ ἑτέραν λ. alter. 6, 5, 2. - Neutr. τὸ μὲν ἕτερον μέρος - ἐπὶ θάτερα δὲ λ. alteram part. 3, 3, 2. - Lat. *alius*, de pers. ἀνὴρ λ. - καὶ ἕτερος λ. alius que 7, 11, 6. - πάλιν - ἕτερον λ. alium 5, 7, 13. ἐκεῖνον μὲν - ἕτερον λ. ali. ib. 8. οἱ μὲν - οἱ δὲ - ἕτεροι - οἱ δὲ λ. alii 1, 4, 21. - τινὲς - ἕτεροι λ. alii 3, 10, 11. μὲν - ἑτέροις λ. in alios 2, 5, 12. - †† in relat. tac. ἕτεροι δὲ λ. alii 7, 9, 20. τῆς παρ᾽ ἑτέρων ἐσομένης εὐδαιμονίας, apud alios 8, 3, 12. πείσας ἑτέρους λ. alios 1, 10, 2. - de re, †† ἀςέρες - ἕτεροί τε λ. quaedam que 1, 14, 1. ubi in pr. membro deest rel. τινές. - Fem. ἑτέρα τις ἐπιβουλὴ λ. aliae - insidiae 1, 10, 1. in relat. tac. ut et in sqq. loc. ἕτεραι συμβολαὶ λ. alii conflictus, 7, 2, 17. δι᾽ ἑτέρων ὁδῶν, alias 2, 13, 21. ἑτ. ἐπιςολῶν, al. 4, 12, 10. ἐφ᾽ ἑτέραις - ἐλπίσιν λ. alia spe 3, 12, 20. - Neutr. ††† οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ᾽ ἢ μεριςάμενος λ. tantum non partitus rel. 3, 10, 12. nihil aliud faciens, quam ut partiretur imper. εἰς ἕτερα ῥεῖθρα λ. in alia fluenta 7, 12, 8. εἰς ἑτ. χωρία, alia 6, 4, 14. sed in opp. clara, καθ᾽ ἑτέρα χωρία λ. ἡ δὲ τελευταία λ. utrobique 3, 7, 5. qui Bg. legerit ἑκάτερα, p. vulg. *ad* alia *loca*. - †† ambig., per Lat. pr. alterutrum, μὴ εἶναι ἐν ἑτέρου ἐξουσίᾳ, alterius 3, 2, 9. ἐπ᾽ ἐκείνῳ - ἑτέρου - τρίτον τε λ. aliud 4, 2, 14.

ἔτι, notione temp., et quidem praes. c. adi. τὴν ἔτι σώφρονα λ. (μερίδα) adhuc 1, 8, 5. † ἔ. τε ἄτρωτοι, nec vulnerati 4, 9, 15. et adhuc invulnerati s. et nondum vulnerati. - c. verbis, θαῤῥῶν τῇ τοῦ πατρὸς ὡς ἔ. συνεςώσῃ δυνάμει, velut adhuc incolumi 1, 9, 22. ἔ. περιθεῖν, adh. 1, 15, 11. cf. 2, 5, 14. 3, 2, 9. 3, 8, 5. 8, 6, 9. - † simul c. adv. alio, ἔ. γοῦν καὶ νῦν λ. sane adhuc hodie (etiam) 3, 1, 15. μένει δὲ ἔ. νῦν, manet autem adhuc (hodie s. nunc) 3, 4, 6. temp. fut. ἐπεὶ μήτε ὅσιον -, ἔτι βασιλέα ὑμᾶς δορυφορεῖν, amplius 2, 13, 16. porro, adhuc porro. - † simul c. neg. (μηκέτι et οὐκέτι v. sic una voce inferius.) ἐπεὶ μήτ᾽ ἐμὲ ἔτι τοιαῦτα κελεῦσαι προσδόκα, ampl. 3, 11, 13. s. adhuc, v. προσδ. - notione alia continuandi, addendi, augendi, ab initio enunciationis quidem, sed post distinctiones diversas, maiores, punctum, semicolon, vel minimam, comma;

Digitized by Google

id que a) c. una copula, ἔτι τε ἠγανάκτουν, atque etiam 5, 2, 13. praeterea *que* ind. ſ. etiam *que*. b) c. pluribus copul. ἔ. τε καὶ λ. atque etiam 1, 17, 12. 3, 5, 4. 5, 4, 7. 6, 8, 6. *praeterea* que *etiam*, ſ. *et* praeterea *etiam* rel. - †† interiecta voce alia, ἔ. τε αὐτὸν καὶ πολλὰ λ. ac praeterea (etiam) multa rel. 3, 11, 12. - c. adv. copula ſimul, in orat. med., poſt comma, ἔ. δὲ καὶ λ. atque etiam 2, 3, 9. 3, 14, 4. 9. *praeterea* vero *etiam.* — †† ſimul c. adv. diſerto augendi, τοιαῦται αἰτίαι ἔτι μᾶλλον ἠκ. adhuc magis 7, 1, 25. ἔ. καὶ μᾶλλον λ. adh. magis (etiam) 3, 6, 17. † ἔ. δὲ καὶ μᾶλλ. adh. autem magis (etiam) 1, 3, 8. ſ. adhuc vero etiam mag. ſ. etiam adh. mag. vel praeterea vero etiam mag. ſ. ſed praeterea etiam mag. - ſed adhuc magis etiam 7, 1, 11. ταύτῃ γοῦν καὶ τὴν ὁδοιπορίαν ἔτι μᾶλλον ἤπειγον, quocirca et iter adhuc magis accelerabant 4, 1, 4. - †† c. alio comparat. ἐμέλλησε δ' ἂν ἔτι καὶ πλείονα λ. erat que adhuc plura 2, 4, 15. ſed erat etiam adhuc pl.

ἕτοιμος, mor. de perſ. Fem. c. praep. δύναμιν, ἑτοίμην πρὸς μάχας, copias, paratas ad 7, 9, 7. - Neutr. de re, c. artic. et adiuncto, ἅ περ - τοῦ πρὸς τὸν πόλεμον εὐςαλοῦς τε καὶ ἑτοίμου ἀλλότρια λ. quae a promtitudine aliena 3, 8, 9. - †† magis phyſ. et p. adi. τὰ πρὸς πόλεμον ἕτοιμα ποιούντων, apparantibus bellum 2, 12, 1. res, ad bellum neceſſarias, parantibus, i. q. pr. τὰ πρ. πόλ. παρετκ. et i. q. privum v. ἑτοιμαζόντων.

ἑτοίμως, mor. δέξασθαι τὰ λ. promte 2, 9, 12. προέσθαι λ. 5, 3, 22. - † in formula c. v., ſeq. inf. ὡς τινας ἑ. ἔχειν, λ. ut quidam parati eſſent 7, 3, 15. p. ἑτοίμους εἶναι λ.

ἔτος, phyſ. c. ſubſt. (κατὰ) τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν λ. anni 1, 16, 5. — τῆς ὥρας τοῦ ἔ. λ. 5, 5, 3. ἡ τοῦ ἔ. ὥρα 8, 4, 3. - c. adi. it. verb. ἑκάςου ἔ. quotannis 1, 10, 11. 6, 3, 9. 5, 6, 13. — ἐν ἀδείᾳ - ἐβίωσαν ἐκείνου τοῦ ἔ., οὗ μόνου - ἐβασίλευσε, illo an., quo ſolo 5, 2, 5. δεκάτου ἔ. ἐπιβεβηκώς, decimum an. ingreſſus 5, 3, 7. νέου ἔ. τῆς ἐπιούσης 1, 16, 1. τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει ἐκομίσθη γράμματα, anno 6, 2, 2. εἰς ἔτος - ἐληλακὼς 7, 5, 3. ἐτῶν ἑβδομήκοντα πράξεις λ. annis ſept. res geſtas 2, 15, 12. †† χρόνου τινὸς ὀλίγων ἐ. τιμὴν πᾶσαν ἀπένεμε λ. tempore paucorum ann. 1, 8, 1. τῇ - αὐλῇ πολλῶν ἐ. ἐνδιαιτηθεῖσα, multis an. 5, 8, 7. ἔ. οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ διέτριψε, annos non pauc. 3, 10, 3. ἔ. τριῶν ἢ τεττάρων ἡσύχασαν, triennio aut quadriennio 6, 6, 11. ὕβρεως, ἧς ἔ. τοσούτων ἠνεσχόμην, tot annis 1, 17, 10. τοσ. ἔ. 2, 2, 17. tam multos an. 6, 4, 4. per tot an. 7, 1, 10. - βασιλεύσας - ἔτεσιν, annos 3, 15; 7. 6, 9, 5. 15. per annos 4, 1, 1. †† in opp. μιᾶς - ἡμέρας - ἔτεσιν λ. annis 4, 4, 18. - c. praep. ἐν ἔτεσι διακοσίοις, annis 1, 1, 5. 8. 4, 13, 19. intra annos. - ἐν ἔ. τοσούτοις λ. per tot an. 6, 1, 16. - παμπλείςοις ἐν ἔ. annis 6, 2, 18. ἀτέλειαν - εἰς δέκα ἔτη, ad decem annos 2, 4, 13. βασιλεύσας ἔτη λ. annos 1, 17, 26. ἔτη γεγονὼς λ. annos natus 5, 3, 7. 5, 7, 7. 8, 8, 21. - † cum gen. rei, εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας, ad ſextum annum progreſſus imperii 5, 8, 19. εἰς τεσσ. ἐλ. τῆς β. ἔτος, usque ad dec. q. provectus *in* imperio *annum* 6, 1, 15.

ἔτρωσε, ἐτρώθη, v. τρόω.

εὖ, mor. c. v. ἰςε, probe 2, 10, 17. - civiliter, ἄνδρα εὖ γεγονότα, virum natalibus clarum 7, 5, 4. i. q. εὐγενὴς et εὐπατρίδης. c. adiuncto c. praep., poſt ſyn. ᾑροῦντο οἱ εὐπατρίδαι ἐκεῖνον λ., ἅτε ἐκ προγόνων εὖ γ. generoſum 3, 5, 5. τινὰ τῶν παρ' ἐκείνοις ἐ.

γεγονότων, quibusdam apud ipſos nobilibus 7, 4, 5. cf. de *εὖ γε* mox.

εὐάλωτος, phyſ. de re ſ. perſ., paſſ. c. dat. perſ. *τὰ βάρβαρα ἔθνη εὐάλωτα ἔσεσθαι αὐτοῖς*, barbaras nation. expugnabiles futuras 4, 10, 6. - c. adiuncto, *τὰ ἐκείνων - Μακεδόσιν ε. καὶ Ῥωμαίοις δοῦλα γεγένηται*, illorum ſtatus - Macedonibus expugnabilis 3, 2, 15. barbaros - Graecos - facile ſuperari poſſe - facile ſuperatos eſſe.

εὐβούλως, moral. in opp. *εὐτυχῶς μᾶλλον γνόντες, ἢ ε.* 3, 7, 4. v. *γιν.*

εὖγε ſ. potius dividendo *εὖ γε*, λ. euge 1, 17, 10. bene quidem, ſ. bene ſcilicet, ſ. bene ſane, per ironiam, noſtr. *vortrefflich freylich*, ſ. *ſchön freylich*, ſ. *wohl freylich*, ſcil. *ἐποίησας*, feciſti, i. male ſ. turpiter ſane.

εὐγένεια, civil., de ſtatu et genere, abſ. et univerſe, *μακαρίζεται λ.* nobilitas 5, 1, 12. 11. - ſed finite, de certa perſ., ut de Pertin., *ὅσον εὐγενείας χάριν λ.* 2, 3, 4. - de Roman. magiſtratib. *ἀρχὴν, ἣν - οἱ πρόγονοι - δι᾽ εὐγένειαν διεδέξαντο*, nobilitate generis 2, 15, 12. - de imperat. Balbino maxime, ſed et oratorie de Maximo ſimul, *ἐξ εὐγ. ἐπὶ τοῦτο ἀναβάντας*, a nobilitate 8, 7, 10. *κατ᾽ εὐγένειαν λ.* propter nob. 8, 8, 8. ††† *εὐγενεῖς εὐπατρίδας λ.* patricia nobilitas ib. 9. qui Bg. legerit *εὐγένεια εὐπατρίδης*. - cum gen. perſ. *τί ὑμᾶς ὤνησεν ἡ Κομμόδου ε.* nob. 5, 1, 12. e. †† *τῇ εὐγενείᾳ καὶ τῇ λ.* nobilitate *ipſius* et rel. 2, 10, 5. qui Bg. recte e pr. repetere videtur pron. gen. perſ. *ἐκείνου*, de eodem Comm. *ἐλογίζετο - τὴν ἐν τῇ συγκλήτῳ τινῶν εὐγένειαν*, in ſenatorio ordine quorundam nobilitatem 2, 3. 3. p. *τινῶν ἐν τ. σ.* *nob. quor. in ſen. ord.* ſ. *ex ſen. o.* *ἐβαροῦντο αὐτῶν αὐτὴν τὴν ε.* 8, 8, 2. Balb. et Max. †† de perſ., abſtr. p. concr., c. praep., *τοσαύτης παρ᾽ ὑμῖν εὐγενείας λ.* tantae apud vos nobilitatis 2, 3, 12. voluntas veſtra me tot nobilibus praeferendi.

εὐγενής, civil. de perſ. univerſe, c. adiuncto, *νεανίσκου εὐγενοῦς τινὸς καὶ πλουσίου*, nobilis 1, 8, 10. *ὅσοι πλούσιοί τε ἦσαν καὶ εὐγενεῖς* ib. 4. - nominatim de imperat., *δεῖσθαι ἀνδρὸς ε.* 2, 15, 7. — *εὐγενῆ βασιλέα*, generoſum 1, 7, 4. 1, 15, 15. *πρεσβύται εὐγενεῖς*, nobiles 8, 8, 20. - Neutr. de re, c. artic., p. ſubſt., et c. gen. perſ., it. c. adiuncto affini, *τῶν εὐπατριδῶν βασιλέων τὸ εὐγενές*, nobilitas 5, 1, 14. †† *μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνειδήσεως εὐγενοῦς κρείττονα*, ex conſcientia nobilitatis 7, 1, 8. ubi potius videtur legendum *ἀγενοῦς* ſ. *δυσγενοῦς*. Superl. de perſ. abſ. *βασιλέα εὐγενέστατον*, generoſiſſ. 2, 3, 3. c. gen. perſ. *εὐγενέστατος τῶν - βασιλέων* 1, 17, 26. Comm. - c. adiuncto affini, *εὐγ. πάντων εὐπατριδῶν*, nobiliſſ. 2, 3, 9. Glabrio. † *τοῦ ἱππικοῦ τάγματος εὐγενέστατοι*, nob. 4, 2, 8. †† *τῶν εὐγενεστάτων καὶ εὐπατριδῶν χορὸς παίδων*, nob. ib. 9. de equitib. iterum. — †† *ἠγάγετο γυναῖκα τὴν εὐγενεστάτην Ῥωμαίων*, ſummo loco natam apud Romanos 5, 6, 2. nobiliſſimam Romanorum, inter Romanos ſ. Romanas feminas. †† *εὐγενεῖς εὐπατρίδας* 8, 8, 9. ubi Ms. *εὐγ. καὶ εὐπ.* ſed de Bg. v. in ſubſt. *εὐγένεια*.

εὐγνώμων, trop. de re, c. ſubſt. fem. *τὸ ἄρχειν ἀδίκων ἔργων οὐκ εὐγνώμονα ἔχει τὴν πρόκλησιν*, prius laedere - inconſulte eſt laceſſere 6, 3, 9. non habet prudentem provocationem, continet, oſtendit, prodit non prud. ſ. imprudentem prov. ſ. non conſultam, inconſultam, i. prius laedere eſt imprudens provocatio,

Digitized by Google

f. fi quis prior infert iniurias, hoc eft alterum imprudenter provocare ad ulcifcendas eas; i. q. unum v. *ἀγνώμονα*.

εὐδαιμονεῖν, de perf., mor. c. nominat. modi particip. *εὐδαιμονοίημεν ἄν, τὰ δέοντα πράττοντες*, felices nos, facientes rel. 1, 5, 22. felices fimus f. erimus, fi facimus. - phyf. c. adiuncto, *τὰ τῶν εὐδαιμονεῖν δοκούντων ἢ πλουσίων πταίσματα*, beatorum divitumque 7, 3, 11. eorum, qui videntur beati effe; ubi copulantur tropicum, *εὐδ. δοκ.*, et propr., *πλουσ.*, Lat. *opulentus*, et noftr. *begütert*, vel e fqq. *τῶν ὄχλων* et *τῶν κρειττόνων καὶ εὐτυχούντων*, p. honoratus; quoniam beatorum f. fortunatorum extrinfecus f. eorum; qui funt in fortuna externa, proprium praecipuum que habentur honores et divitiae. † *πόλις εὐδαιμονοῦσα καὶ ἀκμάζουσα*, beata 8, 6, 6. Aquileia, abundans rerum, ad felicitatem externam pertinentium, copia, ut divitiarum, fed et perf. ac civium, i. q. *εὐδαίμων* mox.

εὐδαιμονία, phyf., quoad perf. *καὶ τοῦτο μετὰ τῆς ἄλλης εὐδαιμονίας παρασχούσης τῆς Φύσεως Ἰταλιώταις*, felicit. 2, 11, 16. commoda et bona fortunae externae; it. *τῆς παρ᾽ ἑτέρων ἐσομένης ε.* 8, 9, 12. † *βαρυτάτην ε. τοῖς ἀρχομένοις παρέξειν* 2, 14, 7.

εὐδαιμόνως, mor. *βιώσας*, feliciter 7, 9, 21. Gordianus pater, ante imperium.

εὐδαίμων, phyf. de re, c. adiuncto, *εὐδαίμονα καὶ πάντων ἀνενδεῆ βίον*, beatam 8, 7, 15. - de loco, c. fubft. fem. *τὴν Ἀντιόχειαν, πόλιν - εὐδαίμονα*, fortunatam 2, 7, 15. *Λουγδοῦνον, πόλιν - ε.* opulentam 3, 7, 5. † *τὸ Βυζάντιον, πόλιν ε.* fortun. 3, 1, 10. fq. *πλήθει τε ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν*, † de terra, *γῆν - ε. κεκτημένη*, territorium fecundum ib. 12. de eod. Byz. — *τὴν ε. Ἀραβίαν*, felicem 3, 9, 5. - Neutr. c. artic. p. fubft., *τὸ εὔδαιμον γαστρὶ - μετροῦσιν*, felicitatem 1, 6, 2. i. q. *εὐδαιμονίαν*.

εὔδενδρος, phyf. de re ac loco, c. fem. fubft. *ὕλαι εὔδενδροι*, fylvae funt denfae arboribus 7, 2, 3. arboribus plenae, bene confitae.

εὐδοκιμεῖν, de perf., mor. c. praep., in partem tum bonam, *ἐν στρατιωτικαῖς - εὐδοκιμήσας πράξεσι*, in militaribus probatus negot. 2, 1, 9. 2, 7, 8. *εὐδοκιμήσασιν ἐν - πρ.* claris in 6, 1, 8. - tum malam, †† *ὡς ἔτυχεν ἑκάστοις. ἐπ᾽ αἰσχρῷ τινι εὐδοκιμήσασι*, ut quisque turpitudine aliqua claruiffet, 5, 7, 14. qui Bg. leg. *ὡς ἔτ. ἕκαστος - εὐδοκιμήσας*, p. mero *ὡς ἕκαστος εὐδοκίμησε*, p. vulg. libertis quibusque, ut cafus tulit, turpitudine aliqua *claris*, commate poft *ἔτ.* iacto. † *ἐφ᾽ οἷς εὐδοκιμήκεσαν ἁμαρτήμασιν*, ob ea, quibus claruerant, fcelera 6, 1, 7. qui Bg. fumferit v. c. mero abl., non bis *ἐφ᾽ οἷς*. - *βουλόμενος εὐδοκιμεῖν παρὰ τῷ Μαξιμίνῳ*, bene audire apud M. 7, 4, 3. effe in exiftimatione bona atque adeo favore. - de re, c. adv. dupl. *πάνυ ἂν ἡ Ἀλεξάνδρου βασιλεία εὐδοκίμησεν εἰς τὸ ὁλόκληρον*, prorfus Alexandri principatus probaretur in folidum 6, 9, 17.

εὐδοκίμησις, mor. c. praep. *ἐν ταῖς προγενομέναις πράξεσιν*, rerum ante abs te geftarum gloria 7, 5, 12.

εὐδόκιμος, phyf. de perf. c. praep. *τοῖς ἐπὶ λόγοις εὐδοκιμωτάτοις*, doctrinae nomine probatiffimis 6, 1, 8. ob doctrinam clariff. f. celeberr. fc. *ἀνδράσι*.

εὔελπις, Neutr. cum artic. p. fubft. abf. *ἐκ τοῦ - ὑπάρχει τὸ εὔελπι*, bona fpes 6, 3, 9. i. q. pr. *τὸ θαρραλέον*, it. ib. 14. † cum praep. et adiuncto, *τὸ εἰς τὰ τολμώμενα ἅμα τῷ θαρραλέῳ εὔελπι*

in aggrediendo coniuncta audaciae confidentia 2, 14, 5. c. gen. rei, ἐν πλήθει ὄχλου - τὸ ε. τῆς νίκης εἶναι, ſpem victoriae ſitam (eſſe.) 7, 9, 8. bona ſ. firma ſpes de victoria conſequenda. - †† p. adi. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) ἐς τὸ κερδαλέον αὐτοῖς εὔελπι (ἡγούμενοι,) futurum (imperium) ipſis ob lucra optabile 6, 8, 9. ad lucra ſpem faciens bonam ſ. ſpei plenum ſ. ſpecioſum.

εὐεξία. phyſ. ἡλικίας - καὶ μεγέθους σώματος καὶ εὐεξίας, εἰς στρατείαν ἐπιτηδείου, habitudo 4, 9, 9. - c. gen. rei, λογάδες, ὅσοι σώματος εὐεξία καὶ ἡλικίας ἀκμῇ λ. 6, 3, 2.

εὐεργεσίαι, phyſ. c. adi. μεγάλων εὐεργεσιῶν λ. beneficiis 2, 3, 14. 3, 6, 6. πολλὰς εὐ. 3, 12, 21. πάσας τὰς λ. 6, 9, 2. - abſ. 1, 10, 4. 5, 1, 13.

εὐεργετεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. αὐτὸν εὐεργετοῦντες, benefici 3, 6, 12. qui Bg. ceperit abſ., referens acc. pron. ad ſqq. vv. - c. adv. ſimul, οὓς μάλιστα εὐηργέτησας, in quos maxima contuliſti beneficia 1, 13, 4. quibus potiſſimum bene feciſti, quibus maxime profuiſti, quos maxime iuviſti; - †† c. acc. et perſ. et rei, ἐμέλλησεν ἂν ἔτι καὶ πλείονα εὐεργετήσειν τοὺς λ. erat adhuc plura indulturus ſubiectis 2, 4, 15. Paſſ. de perſ. c. acc. rei et praep. πολλὰ ὑπ' αὐτοῦ εὐεργετηθέντι, multis beneficiis obſtricto 4, 13, 5. affecto ab ipſo ſ. a ſe, ſ. quia cumulatus erat a ſe multis b.

εὐεργέτης, phyſ. de perſ. abſ. ἥκω σοὶ - σωτήρ τε καὶ ε. beneficii auctor 3, 12, 4.

εὐεργετικὸς, Neutr. de re, c. artic. p. ſubſt. εἰς τὸ εὐεργετικώτερον ἐπιῤῥεπὴς, beneficentiam 6, 9, 16.

εὐθέως, phyſ. de temp., ratione et notione vulgari, c. verb. ſtatim 1, 1, 7. 1, 17, 20. 2, 8, 9. continuo 2, 7, 1. confeſtim 7, 1, 7. 7, 4, 5. - † c. neg. τὸ πραχθὲν ε. οὐχ λ. ſtatim non 4, 4, 14. 8, 4, 16. quorum in primo loco valebit p. *non ſtatim*, et i. q. in hoc - c. adiuncto e praep. ε. ἐν ἀρχῇ, ſtatim initio 3, 2, 5. - † c. adiunct. al. e verbo, ἅμα τῷ λ., ε. πολεμικῶν ἔργων ἤρξατο, ſimulac - ſtatim aggreſſus eſt 7, 1, 14. - † c. adiunct. e particip. μόνον τὶς κληθεὶς -, ε. ἡττ. ἀπῄει, ſi quis tantum -, ſtat. 7, 3, 5. †† πᾶς οἰκείου φόνος ε. ἀκουσθεὶς μεμίσηται, omnem domeſticorum caedem, ſimul atque audiatur, odio eſſe 4, 5, 8. *ſtatim*, cum, *ſi*, ubi *audiatur*.

εὐθηνία, phyſ. εἰς εὐθηνίας, ad annonam 7, 3, 12.

εὐθίκτως, trop. abſ. vel c. praep. πρὸς τὰ λεχθέντα ἀποκρίνασθαι, appoſite ad rem 4, 7, 2. apte, congrue.

εὔθυμος, mor. de perſ. εὐθυμότερος γενόμενος, hilarior 6, 6, 13.

εὐθὺς, i. q. ante εὐθέως, de temp., intra periodum, in apodoſi, ὡς εἰς τὴν 'Ρώμην εἰσήλασεν, - εὐθὺς - ἀνεχώρησε, ſtatim 1, 7, 12. 3, 2, 13. ἐπεὶ - διώκησε, - ε. 'Αλέξανδρος ἦν, continuo 4, 8, 1. extra period. in med. orat. vel ab init. enuntiat. ſtatim 3, 5, 6. 8, 6, 14. 8, 7, 3. - c. praep. εὐθ. μετὰ λ. 3, 2, 17. - c. formula e praep. ε. ἐν ἀρχῇ λ. ſtat. initio 8, 1, 10. c. - † intra artic. et ſubſt., p. adi. ἥσθη ἐπὶ τῇ τῶν 'Ιταλιωτῶν ε. φυγῇ, delectatus eſt, quod Itali ſtatim fugiſſent, ib. i. delectatus eſt ſubita, repentina Italorum fuga. † c. adiuncto e particip. μὴ ἀλλοδαπὸν - τὸ σχῆμα ὀφθὲν ε.-λυπήσῃ, ne peregrinus habitus, ſtatim ac viſus eſſet, offenderet 6, 5, 9. ſi, cum, *ubi* viſus *eſſet*, ſtatim *off.*

εὔκαιρος, trop. de re, c. affini ſubſt. καιρὸς, opportunum temp. 1, 4, 7. 1, 9, 15. 5, 8, 16.

εὐκαταφρόνητος, mor. de perſ. abſ. μὴ τῇ συγκλήτῳ ε. γένηται, com-

Digitized by Google

temtibilior 7, 1, 5. ubi dat. pendeat potius a v. γέν. - εἰ κινδυνεύειν δέοι, εὐκαταφρόνητοι, facile negligendi 8, 1, 6. non magnopere timendi, nullius pretii ac fortitudinis, facile cedentes campo. - de re vel perſ. c. neg. Γερμανῶν οὐκ εὐ. ἀριθμὸς, haud contemnendus numerus 7, 8, 23. non cont. i. magnus. †† c. ſubſt. fem. δύναμιν οὐκ εὐκαταφρόνητον στρατιωτικὴν, manum militarem haud cont. 7, 9, 4. ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐκαταφρονήτοις, h. c. 1, 2, 2.

εὐκίνητος, mor. Neutr. c. artic. p. ſubſt. et c. gen. rei, ὁ Ῥωμαίων δῆμος πολὺ καὶ ῥάδιον ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον, magna et facili eſt animi mobilitate 7, 7, 2.

εὐκλεὴς, phyſ. de re, Neutr. plur. cum artic. et praep. τὰ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐκλεῆ, militiae res geſtae erant celebres, ſ. res, in mil. dign. actae, rel. ſc. πράγματα ſ. γενόμενα.

εὐκοσμία, phyſ., univerſe, μετὰ πάσης εὐκοσμίας, admodum decore, 1, 9, 6. cum omni ſ. ſummo decore ſ. ordine, in theatro collocati. - trop. c. adiuncto, ἦρχον τῆς πόλεως μ. π. εὐταξίας καὶ ε. ſumma moderatione et modeſtia 8, 8, 1. imperat. Balb. et Max. — †† ἕτερον παιδείας τῶν νέων καὶ εὐκοσμίας προέστησεν, inſtitutioni et moribus iuventutis praepoſuit 5, 7, 13. qui Bg. regit c. gen. pr. perſ., ubi innuitur nomen et munus cenſoris ſ. magiſtri praefecti que morum. - Singulatim de militib. εὐκοσμίας πίστεις αἰώνιες, moderationis 8, 7, 18. - rurſus phyſ. τῇ συνήθει Ῥωμαίοις εὐκοσμίᾳ ταττώμεθα, more Romanorum bene ordinata acie conſiſtamus 4, 14, 15. ſolito Romanis ordine nos locemus. - c. adiuncto, ὡς πᾶν τὸ πεδίον διῆλθεν ὁ στρατὸς μετ' εὐκοσμίας καὶ εὐταξίας, decenti ordine 8, 1, 7. qui Bg. vertit per hendiad. p. decore et ordine.

εὐκταῖος, paſſ. de re, mor. abſ. vel c. dat. perſ. ἐκείνοις εὐκταῖον τὸ πραττόμενον ἔσεσθαι, illis optabile 2, 1, 21. qui dat. et pendeat a ſq. v. ἔσ. - cum adiuncto, προσποιησάμενος, εὐκταῖα καὶ ἀσπαστὰ ἀκούειν, optata 3, 11, 18.

εὐλάβεια, moral. δι' εὐλάβειαν ἡσυχαζόντων, prae metu 5, 2, 5. it.

εὐλαβὴς, de re, Neutr. c. artic., p. pr. ſubſt., c. praep. et forſan etiam c. gen. rei, τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ πρᾶον καὶ πρὸς τὰ μεγάλα τῶν τε τολμημένων εὐλαβὲς, in magnis aggrediendis circumſpectio 2, 8, 2. cautio.

εὔλογος, trop. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. οὐκ οὔσης εὐλόγου προφάσεως, ſine probabili cauſa 2, 8, 4. 4, 12, 15. εὔλογον αἰτίαν 3, 5, 6. εὐλόγοις αἰτίαις 7, 10, 2. εὐλόγους αἰτίας 3, 8, 6. ſpecioſas 3, 6, 10. - Neutr. εὕροι ἂν - εὔλογον, λ. c. inf., rationi conſentaneum 4, 5, 5. iuſtum, aequum.

εὐλόγως, mor. ἀποκρίνασθαι, quod rationi conſentaneum, 1, 6, 21. probabiliter, commode.

εὐμαρὴς, phyſ. de re, cum ſubſt. fem. τὴν πορείαν εὐμαρῆ παρεῖχεν, tranſitum facilem, 6, 5, 12. ε. τὴν διάβασιν 6, 7, 13. - Neutr. trop. οὐχ οὕτως εὐμαρὲς - δοκεῖ 2, 3, 14. - †† c. dat. perſ. ὅσα τοῖς πενεστάτοις - εὐμαρῆ. λ. parabilia 4, 7, 10. paratu facilia; niſi dat. hic pendet ab oppreſſo v. ſubſt. ἐστί. - Compar. Neutr. p. adv. εὐμαρέστερον τὰ - διοικήσεται, facilius 8, 7, 16. ſq. ῥαδίως. — Sic et Superl. εὐμαρέστατα τὸ πῦρ ἐπινέμεται λ. facillime 7, 2, 8.

εὐμαρῶς, mor. τὴν ἀρχὴν διοίσοντα λ. facile 2, 3, 12. 2, 9, 14. 2, 10, 18. - phyſ. c. adiuncto, ε. καὶ ἀκωλύτως διαβὰς λ. 3, 3, 13.

Digitized by Google

— †† πάντα ῥᾷστα ἀνάπτεται εὐμαρῶς λ. facile 4, 2, 21. qui Bg. modo alterutrum adv. refert; ubi minus fuerit figura ἐκ παραλλήλου, quam legendum ταῦτα, p. vulg. ῥ.

εὐμετάβολος, mor. de re. Neutr. c. artic. p. ſubſt. et c. gen. perſ. et adiuncto, τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ κοῦφον καὶ εὐμετάβολον λ. 7, 8, 12. i. q. ſupra εὐκίνητον 7, 7, 2.

εὐμοιρία, trop. c. adiuncto, τοιαύτης εὐμοιρίας καὶ εὐταξίας κατεχούσης τὸν βίον, tali felicitate temporis 2, 5, 1. - c. gen. rei, τὴν τούτων εὐμοιρίαν - κατῄσχυνεν, quam his rebus nactus fuerat felicitatem 1, 17, 27. harum rerum proſperitatem, felicitatem in his rebus, in hoc genere; ſ. p. ταύτην τὴν εὐμ. illam fel., bona, commoda corporis ac fortunae.

εὐνή, phyſ., de re ſ. loco, μήτε εὐνῆς, μήτε ἑστίας κοινωνεῖν, torum 3, 10, 15. v. ἑς.

εὐνοεῖν, mor. de perſ. abſ. προσεποιοῦντο, illius ſe ſtudioſos videri volebant 1, 9, 15. qui Bg. ſupplet dat. perſ. αὐτῷ, quem et Ms. diſerte praebebat, favere, bene velle, bene cupere. τινὲς τῶν εὐνοούντων, quidam ex benevolis 2, 2, 5. ἔχων δύναμιν εὐνοοῦσαν, exercitum benevolum 7, 9, 24. - c. adv. ἐν ἀρχομένοις οὕτως εὐνοοῦσιν, inter ſubiectos tam benevolos 2, 3, 12. c. dat. perſ. ᾔδει τοὺς Γερμανοὺς τῷ Μαξίμῳ εὐνοοῦντας, ſciebat, Germanos Maximo ſtudere 8, 8, 11.

εὔνοια, mor. abſ. εὐνοίᾳ, ἣν πρός με ἐπιδείξω, benevol. 3, 11, 10. — κατ' εὔνοιαν, ἣν εἶχον πρὸς αὐτὸν λ. 8, 6, 12. cf. c. verbis 2, 9, 18. 3, 9, 2. - 2, 4, 3. - c. ſubſt. in regimine, δεσμὸν εὐνοίας λ. 1, 8, 6. δεῖξιν καὶ πίστιν εὐνοίας 2, 3, 12. - in opp. Φόβῳ ἦρξε μᾶλλον τῶν ἀρχομένων, ἢ εὐνοίᾳ, metu ſubiectorum imperabat magis, quam benevolentia 3, 8, 15. civium erga ſe, vel contra erga cives, quo ſenſu poſtr. eſt in hoc - Φ. καὶ οὐκ εὐνοίᾳ Φίλους ἐκτᾶτο, metu, non b. 4, 3, 8. - c. ſubſt. per copulam, fere ſyn., ταῦτα χαριστήρια εὐνοίας καὶ στοργῆς 1, 17, 10. Φίλτρων κ. εὐν. 4, 14, 10. σπονδαὶ Φιλίας βεβαίου, εὐνοίας τε πίστις 8, 7, 18. εὔνοιαν καὶ χρηστότητα 2, 9, 12. σπουδὴν κ. εὐν. 4, 11, 1. εἰς ἐ. καὶ Φιλίαν προυκαλ. 4, 3, 6. εἰς ἐ. καὶ προθυμίαν προεκαλ. 6, 8, 16. ὑπηγ. εἰς ἐ. καὶ πίστιν 2, 14, 8. τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐ. 7, 5, 9. - c. adi. πάσης ἐ. μεθέξειν 1, 5, 10. - † πίστεως καὶ ἐ. τῆς ἄνωθεν ὑπομιμνήσκοντος, benev. priſtinae 3, 12, 21. † οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως, προσποιήτῳ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τιμῇ 8, 7, 5. ἀμοιβαίαν ἐ. ἥλπικα 1, 4, 6. πατρῴαν ἐ. λ. 1, 9, 1. ἴσην - ὑπηρεσίαν καὶ ἐ. λ. 3, 15, 11. - † per praep. al. et c. praep. εὐμενῶς - μετ' εὐνοίας αὐτὸν ἐπέβλεπεν, aequis oculis 1, 14, 13. cum benevolentia ſ. favore, benevole. †† μ. ἐ. καὶ πλήθει - προύχετε, benevolo animo 2, 10, 9. praeter benevolentiam, etiam numero rel. μένοντες ἐπὶ τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, man. in ben. erga illum 5, 2, 10. † τῇ πρὸς τοὺς βασιλέας ἀπεχθείᾳ τινί, ἢ εὐνοίᾳ, imperatorum odio aliquo aut ſtudio ib. 15. † ἡ τοῦ πατρός μνήμη αἰώνιόν σοι πίστιν καὶ ἐ. παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε, apud ſubiectos 1, 6, 19. — ὅθεν καὶ μείζονα παρὰ τῶν στρατιωτῶν εὔνοιαν ἐπιστώσατο, majoris militum benevolentiae certus erat 2, 11, 4. ἐ. πολλὴν παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἐκτήσατο, magnam gratiam a militibus inibat 6, 8, 5. εὔνοιαν ἑαυτῷ παρὰ τ. στρ. μνώμενος, benevolentiam ſibi a milit. ambiens 7, 9, 24. - c. gen. perſ. ἡ τῶν ὑπηκόων ἐ. ſubjectorum ben. 1, 4, 10. erga imperator. ὅμηρα τῆς ἐ. αὐτῶν καὶ πίστεως 3, 2, 8. erga ſe. τοῦτο - εἰς εὐνοίας ἀνάκτησιν στρατιωτῶν:

φάρμακον 6, 6, 6. εὐνοίᾳ καὶ πίστει τῶν στρ. benevolentia erga se militum et fide 4, 14, 5. ἐξάρσει αὐτῶν τῇ ε. 8, 7, 21. - ὡς ἂν κτήσαιτο τὴν ε. αὐτῶν 2, 11, 13. τὴν τοῦ βασιλέως σπουδὴν καὶ ε. πυνθανόμενοι 4, 8, 18. - † simul c. praep. δεδιὼς τὴν πρὸς τὸν Πλαυτιανὸν τοῦ Σεβήρου εὔνοιαν, adversus Pl. Severi ben. 3, 12, 11. ὅπως αὐτῶν τὴν πρὸς τὸν Ἀλέξ. ε. - οἰκειώσηται, eorum erga Al. ben. 5, 8, 6. - ἐλογίζετο τὴν περὶ αὐτὸν τῶν δορυφόρων ε. Praetorianorum (erga ipsum) ben. 1, 10, 10.

εὔνοος s. εὔνους, mor. de pers. abs. ἀνδρὸς εὔνου, hominem amicum 3, 12, 8. - c. adiuncto, εὔνους καὶ πιστοὺς - φίλους, benevolos 5, 1, 6. - Neutr. cum dat. pers. τὸ πλῆθος - εὔνοον ἔτι αὐτῷ ὑπάρχον 1, 10, 10.

εὐπαγής, phys. cum subst. fem. τὴν βάσιν παρεῖχεν, gressum stabilem 6, 5, 12.

εὐπάρυφος, phys. de re, τῆς εὐπαρύφου - πορφύρας, texturae honestae purpura 1, 16, 8. purpurae, praetextae limbo eleganti s. clavo lato, purpurae laticlaviae s. purpurae splendidae.

εὐπατρίδης, ph. p. subst. ὁ Βαλβῖνος, γενόμενος ε. patricii generis homo 7, 10, 7. qui fuit s. erat patricius. † ὅσοι εὐπατρίδαι, ἢ ἔτι πλούσιοι 2, 6, 8. τὶς τῶν εὐπατριδῶν πλουσίων 1, 6, 8. cf. 3, 5, 5. 2, 3, 4. 9. † εἴ τι γένος ἦν - ἐν συγκλήτῳ ἐξ εὐπατριδῶν καταβαῖνον, a patr. 4. 6, 7. † γυναῖκα τῶν ε. uxorem generis patricii 6. 1, 19. Μάγνος τὶς ὄνομα ἦν τῶν ε. M. quidam nomine erat, patricius 7, 1, 12. cf. 2, 3, 7. 4, 10, 13. † c. adiuncto, τοὺς γένους μακραῖς διαδοχαῖς εὐπατρίδας λ. qui longa generis serie patricii 1, 2, 3. - c. gen. pers. εὐπατρίδην ὄντα Ῥωμαίων, qui erat patr. Romanorum 1, 7, 5. Commod. - † c. praep. ἀνὴρ τὸ μὲν γένος τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπ. generis quidem ex senatorio ordine patricii 2, 15, 2. genere quidem, unus patriciorum, e sen. ord. - p. adi. τῶν εὐγενεστάτων καὶ ε. παίδων, patriciorum puerorum 4, 2, 9. τῶν ε. βασιλέων τὸ εὐγενὲς 5, 1, 14. 16. εὐπατρίδαις αὐτοκράτορσιν, patriciis principibus 8, 8, 1. †† εὐγένεια εὐπατρίδης ib. 9. p. vulg. εὐγενεῖς εὐπατρίδας et Ms. εὐγενεῖς καὶ εὐπατρίδας, v. εὐγεν.

εὐπειθής, mor. Neutr. de re, c. artic. p. subst. et c. praep. τὸ εὐπειθὲς πρὸς τοὺς πόνους λ. tolerantiam laborum 3, 8, 10. obsequium perferendis laboribus, s. promtitudo ad suscipiendos tolerandosque labores; ni Bg. leg. εὐπαθές, p. εὐπάθεια.

εὐπειθῶς, mor. ὑπακούειν λ. ut obedirent obsequenter 2, 13, 3. promte.

εὐπορία, trop. c. gen. rei, ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων εἶναι, abundare pecunia 2, 6, 9. in affluentia divitiarum esse. μὴ παρέχον ἄδικον εὐπ. χρ. iniustam copiam (divitiar.) 2, 3, 23. εἰς ε. χρ. ad copiam pecuniae parandam 2, 4, 14.

εὐπραγία, trop. c. adiuncto affini et gen. rei, αὐτὸν εἰς ἐλπίδα μειζόνων πραγμάτων ἐτύφωσε τηλικούτων ἔργων εὐπραγία, successus (prosper) 6, 5, 24. - abs. νίκην καὶ εὐπραγίαν ἀγγέλλοντες, vict. et prosperum rerum success. 8, 6, 13. - c. praep. s. formula e praep. p. adi. ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις λ. inopinato rerum successu 6, 2, 15. felici praeter spem successu rerum, nostrat. durch *die* wider *Erwarten* glücklichen *Unternehmungen*.

εὐπρεπής, mor. de re, cum subst. fem. et adiuncto, οὐδὲ ἄλλως αὐτῷ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁδὸν εὐπρεπῆ καὶ ἔνδοξον ἔσεσθαι, iter decorum et honorificum 8, 4, 24. - de pers. Superl. c. abl. rei s. modi,

it. cum gen. perſ. κάλλει τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπων εὐπρεπέςατος, aetatis ſuae hominum formoſiſſimus 1, 17, 26. pulcritudine valde egregius.

εὐπρεπῶς, mor. c. adiuncto, οὐδὲν ὑμῖν τῶν εὐπ. καὶ κατ' ἀξίαν λ. decenter 2, 5. 15.

εὐπροςφόρος, phyſ. de perſ. c. praep. ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ ἢ. ἐν λόγοις, Romana facundia pollens 8. 3, 16.

εὑρέω et εὑρίσκω, de perſ. phyſ. cum praep. et acc. rei, ἐπιςολὰς, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασιν, quas invenerat in 5, 8, 12. - c. acc. perſ. oppreſſo, ἦν εὑρίσκειν (αὐτοὺς) ἀδύνατον ἐν δήμῳ τοσούτῳ, fieri non poterat, ut invenirentur in 4, 6, 15. non facile ſ. fas erat, non licebat invenire illos in. - c. eodem caſu diſerto, παίδων, οὓς ἐν τῇ Ῥώμῃ εὑρὼν λ. quos Romae inventos, (inveniens) 3, 2, 7. † c. adv. loci et acc. perſ. particip. ſimul, ἔνθα αὐτὸν εὑρόντες ἔν τινι κρυπτόμενον προαςείῳ, ubi cum inveniſſent eum, in quodam latitantem ſuburbano 5, 4, 21. † εὑρ. αὐτὸ (τὸ παιδίον) ἀθύρον οἴκοι, cum inv. eum ludentem domi, 7, 10, 15. ni adv. pertin. ad v. ἀθ. † impr. quodammodo, c. acc. rei dupl., τὰ οἰκοδομήματα ἔρημα εὕρισκον, inveniebant 8, 4, 12. † c. particip. p. inf. τὸ ῥεῖθρον εὗρε διὰ - βάθους - φερόμενον, fluvium invenit - defluentem ib. 2. † c. acc. perſ. dupl. τούτους εὕρισκον οὐκ ἀντέχοντας μόνον, λ. illos inveniebant non durantes ſolum 8, 5, 2. † c. acc. rei privo, καιρὸν ἐπιτήδειον εὑρὼν, nactum 4, 13, 6. †† in rect. dupl., cum acc. rei ſ. adi. et deinde c. acc. perſ. rurſus que c. acc. rei, ἐπεὶ εὗρεν αὐτὸ (τὸ γραμματεῖον) θανατηφόρον, - αὐτήν τε μέλλουσαν τεθνήξεσθαι, - τῶν τε λοιπῶν φόνον, ubi comperit illum mortiferum et ſe morituram, tum caedem caeterorum 1, 17, 9. legendo deprehendit, cognovit. †† ſenſu hiſtorico, cum adv. et praep. ὡς παρ' ἑτέροις εὕρομεν, ut apud alios invenimus 1, 11, 4. cognovimus, legimus. - de animo ſolo, c. acc. perſ. καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι, οὐδένα οὕτως ἐπιτήδειον εὕρισκον, λ. inveniebant 2, 1, 8. cognoſceb., intellig. iudicab. - ſimul c. adv. ἐπειδὴ πρὸς τὸ παρὸν ἄλλον οὐχ εὗρον, inveniebant 8, 8, 16. - cum acc. rei, εἴ τις παραβάλοι -, οὐκ ἂν εὕροι - βασιλειῶν οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς, λ. non reperiet 1, 1, 5. 4, 5, 5. ὅπως εὕρητε τὴν ἀλήθειαν, inveniatis ib. 8. εὑρεῖν τὴν ἀλ. comperire 3, 12, 13. — †† c. adv. γῆν μὲν καὶ θάλασσαν εὑρίσκετε, ὅπως νείμησθε, terram - inveniſtis, quo pacto partiremini 4, 3, 17. p. εὑρ., ὅπ. νείμ. γῆν λ. noſtr. *ihr findet* von *dem* Waſſer *und* Lande, *wie* ihr *ſie* theilen *könnet*. ††† alio ſenſu, ἡγεῖτο, τὸν υἱὸν αὐτοῦ εὑρηκέναι τινὰ τέχνην κατ' αὐτοῦ λ. commentum eſſe 3, 12, 7. excogitaſſe. εἰ μὲν τιμωρίαν ζητεῖτε, οὐδ' ἔςιν εὑρεῖν δίκην λ. nec inveniri poteſt poena 2, 13, 11. ne quidem licet invenire, excogitare, poenam. - Paſſ. de perſ. abſ. τῷ μηδένα εὑρίσκεσθαι τὸν ἄξιον τῆς ἀρχῆς λ. eo, quod nemo inveniatur dignus, 2, 10, 15. - †† c. nominat. particip. εὑρίσκετο τοὺς ςρατιώτας ψευσάμενος καὶ ἀπατήσας, comperiebatur milites fruſtratus decepiſſe 2, 7, 2. deprehendeb., cognoſceb., intelligeb. †† c. nominat. adi. et c. adv. παρὰ τοῦτο ἀπολόμενοι, παρ' ὅσον πλήθει ἐλάττους εὑρέθησαν, quatenus (numero) pauciores deprehenſi 6, 6, 10. ſc. ab hoſtibus, in loco aliquo; et adeo phyſ., ut in ſqq. his partim - abſ. ἡ φήμη λ. ὅτι Ἀντωνίνου υἱὸς εὑρέθη, repertum (eſſe) 5, 4, 1. agnitum regente oculis que viſum, cf. 5, 3, 15 - 19. - c. nominat. adi. ὁ μὲν, εὑρεθεὶς ἔρημος, inventus deſertus 2, 12, 12.

ἀτακτότεροι εὑρεθέντες, inventi 3, 7, 15. - c. praep. εὑρεθεὶς ὑπὸ τῶν διωκόντων, inventus a 3, 4, 14. - de re, abſ. ὡς μήτε τοῦ σῶμα εὑρεθῆναι, inveniri potuerit 7, 9, 16.
εὔρυθμος, phyſ. de re, c. ſubſt. fem. κινήσεως εὐρύθμου, motus numeroſi 5, 2, 9. aequalis menſurae temporis que. it.
εὐρύθμως ἐσκίρτων, in numerum 4, 11, 5. per aequalia temporum intervalla, noſtr. nach dem Tacte ſ. Zeitmaſse.
Εὐρωπαῖος, phyſ. de perſ. c. gen. perſ. τῆς βουλῆς τοὺς μὲν Εὐρωπαίους πάντας λ. e ſenatorio ordine Europaei 4, 5, 14. opp. ſq. τοὺς δὲ ἐκεῖθεν λ.
Εὐρώπη, phyſ. de terra, in opp. τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν διάβασιν λ. ex Europa 5, 1, 13. τῇ Εὐρώπῃ 2, 8, 12. Εὐρ. 6, 4, 8. τὰ ὑπ' Εὐρώπην λ. in Europa 4, 5, 11.
εὐσεβής, mor. de perſ. Ἀντωνίνου, τοῦ Εὐσεβοῦς ἐπικληθέντος, Antonini, Pii cognominati 1, 7, 6.
εὐσταθής, mor. de perſ. c. gen. perſ. et al. adiuncto, οἱ σεμνότεροί τε καὶ εὐσταθέστεροι τῆς συγκλήτου, honeſtiores et graviores ſenatorii ordinis 2, 6, 8. conſtantiores, ſtabiles ſemper et firmiter in ſententia et virtute.
εὐσταθῶς, mor. ἐς ἀπόστασιν ὥρμησαν 7, 4, 2. conſtanter, fortiter, intrepido animo nec mobili, perſeveranter, noſtr. ſtandhaft.
εὐσταλής, phyſ. Neutr. de re, c. artic. p. ſubſt. c. praep. et adiuncto, ὅ περ τοῦ πρὸς τὸν πόλεμον εὐσταλοῦς καὶ ἑτοίμου ἀλλότρια, quae a - habilitate ac promtitudine ad bellum 5, 8, 9. celeritate; — †† abſ. p. adv. συσκευάσασθαι ὡς ἔνι μάλιστα εὐσταλέστατα λ. quam expeditiſſime 2, 11, 1. qui Bg. ſic leg. p. vulg. εὐτελέστατα.
εὐσταλῶς, phyſ. c. adiuncto, τῶν κούφως καὶ ε. ἐκτρέχειν δυναμένων, velitibus expeditis ad excurrendum 4, 15, 3. qui facile et expedite excurrere valerent; per periphr. velitum.
εὐστοχία, phyſ. abſ. εὐστοχίας εἶχε τινὰ χάριν, peritiae iaculandi (certo) 1, 15, 14. - c. adiuncto, οὐδενὸς ἧττων εὐστοχίᾳ καὶ εὐχειρίᾳ, peritia iaculandi 1, 17, 27. de Commodi dexteritate et arte in feriendo per certos ictus.
εὔστοχος, phyſ. de perſ. ἀκοντισταὶ εὔστοχοι, iaculatores optimi 7, 9, 13. qui Bg. ad ſenſum p. ſq. ἄριστοι, p. ſeveris, iaculatores certi ictus, noſtr. gute Scharfſchützen. †† de re, c. ſubſt. fem. τὴν διὰ τόξων εὔστοχον ἐμπειρίαν, ſagittariae artis peritia 4, 10, 7. peritia in ſagittis certo jaculandis. † Neutr. c. artic. p. ſubſt. cum gen. rei, τὸ εὔστοχον τῆς χειρὸς αὐτοῦ λ. certitudinem manus eius 1, 15, 10. i. q. ſupra εὐστοχία. - διηγγέλλετο αὐτοῦ τῆς χ. τὸ ε. nunciabatur, quam eius manus eſſet certa ib. 3. certitudo manus ſ. certa manus in iaculando.
εὐστόχως, trop. λέγειν ὑπογραφάς, ad ſcite deſcribendum 4, 9, 4. apte, perſonae convenienter, noſtr. treffend.
εὔτακτος, mor. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. εὐδοκιμήσασιν ἐν εὐτάκτοις καὶ πολεμικαῖς πράξεσιν, in ſtatis - muneribus 6, 1, 8. ſeveris et iis, ubi bonus ordo, modeſtia et obſequium, qualia munera et officia ſunt fere militaria; unde ſubiectum πολ. - Neutr. p. adi. de perſ. τὸ ὑμέτερον (πλῆθος) εὔτακτον ὄν, vos contra bene ordinati quod eſtis 4, 14, 16. multitudo veſtra bene ordinata; opp. pr. ἄτακτον. - c. attic. p. ſubſt. abſ. τὸ εὔτακτον λ. modeſtiam 3, 8, 10. - c. adiuncto, εἰς τὸ κόσμιον καὶ εὔτ. μετάγειν πάντα, ad decorem ac modeſtiam 2, 4, 2. εἰς τὸ ε. καὶ κόσμ. ad decorem et modeſtiam ib. 9. i. q. ſq. ib. mox εὐταξία. - † ἡμῖν

τὸ ε. ἅμα τῷ κοσμίῳ ὑπάρχει, nos cum omnia compoſita ordinata que habeamus 6, 5, 15. ſed tum nobis bonus ordo cum modeſtia adeſt. rel. c. gen. rei, τῷ εὐτάκτῳ καὶ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας ἔχαιρον, moderato et placido imperio 2, 4, 7. bene conſtituto et compoſito, i. q. εὐταξία ib. 9. e. 2, , 1.

εὐτάκτως, phyſ. συςήσαντες τὰς φάλαγγας, bene ordinata acie 4, 15, 3. decenti ordine.

εὐταξία, mor. univerſe, τοιαύτης εὐταξίας κατεχούσης τὸν βίον, tali decore 2, 5, 1. - c. adiuncto, ἦρχον τῆς πόλεως μετὰ πάσης ε. καὶ εὐκοσμίας. ſumma moderatione et modeſtia 8, 8, 1. imperat. Balb. et Max. - c. gen. rei, τὴν τῆς ἀρχῆς οὐκ ἔφερον εὐταξίαν, imperii moderation. 2, 4, 9. Praetoriani. - nominatim de militib. πᾶν τὸ ἱππικὸν τάγμα περιθεῖ κύκλῳ μετά τινος εὐτ. καὶ ἀνακυκλώσεως, quodam decoro curſu ac recurſu 4, 2, 9. per hendiad. cum quodam decoro recurſu. ἐκέλευσε, πάντα τὸν ςρατὸν μετ᾽ ε. προσχωρεῖν, decenti ordine 7, 12, 19. - c. adiuncto, πᾶν τὸ πεδίον διῆλθεν ὁ ςρατὸς μετ᾽ εὐκοσμίας καὶ ε. decenti ordine 8, 1, 7. qui Bg. ceperit hendiad. p. cum decore et ordine bono. — μετ᾽ ε. καὶ κόσμου τοῦ πρέποντος, adhibito ordine et modo decente 8, 7, 13. - c. gen. perſ. οἰόμενοι, οὐκ ἐν εὐταξίᾳ τοῦ ςρατοῦ τὸ εὔελπι τῆς νίκης εἶναι, non in decenti ordine exercitus 7, 9, 8. - †† de re ſ. inſtrum. ἅρματα περιέρχεται ὁμοίᾳ εὐταξίᾳ, itidem decore (p. abl. ſ. adv.) 4, 2, 19.

εὐτέλεια, trop. in opp. ἐκ τῆς ἐσχάτης εὐτελείας εἰς λ. ex ultima humilitate 1, 13, 12. ἐξ ε. τῆς ἐσχ. ab humil. extrema 7, 1, 3. conditio tenuis in civitate.

εὐτελὴς, trop., civil. Maſc. de perſ. c. adiuncto et opp. μὴ ἰδιώτου τινὸς καὶ εὐτελοῦς (ἀνδρὸς) γαμβρὸν, privati alicuius et tenuis 4, 10, 4. opp. ſq. βασιλέως. - cum adiuncto temp. τοῦτον - τὰ μὲν πρῶτα τῆς ἡλικίας εὐτελῆ, humilem 3, 10, 11. οἰκέται τινὲς ἢ εὐτελεῖς ἄνθρωποι, viles perſonae 5, 6, 20. ſq. opp. οἱ ἔπαρχοι λ. - εὐτελῶν δημοτῶν, viles homines de plebe 7, 12, 15. opp. pr. πλουσίων. † de re, itidem civ. cum ſubſt. fem., it. opp. et adiuncto, ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς τύχης εἰς μεγάλην λ. ex parva humili que fortuna 3, 10, 12. — ſed mor. aliter, ἐπιδοὺς αὐτὸν εἰς εὐτελῆ ςρατείαν, in vilem militiam 7, 1, 6. - †† ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς διαβολῆς λ. ex parva et levi cauſa 7, 3, 8. ἐ. μ. καὶ ε. προφάσεως 7, 4, 2. μικρὰν καὶ εὐτελῆ πρόφασιν 5, 3, 1. - ††† phyſ. σκηνῇ χρώμενος εὐτελεῖ, vil. 2, 11, 3. ςρωμνῇ τινι εὐτ. 2, 1, 2. † τράπεζαν εὐτελῆ λ. menſ. vil. 4, 7, 8. cibum ac potum. - Neutr. ſenſu phyſ. et trop. ἐρίου φάσκων εἰργάσθαι, πράγματος εὐτελοῦς, e lana -, re vili 5, 5, 6. - †† in opp. εὐτελῆ καὶ μικρὰ ἔργα - δόξῃ - μείζονι, viles et parvas res 1, 1, 3. τὴν παροῦσαν - τύχην - τὰ τῆς γενέσεως ε. σπάργανα, natalium humilia cunabula 7, 1, 5. - Superl. τῶν πολυτελῶν -, ὅσα δὲ εὐτελέςατα, viliſſima (cib. et pot.) 4, 7, 10. † ςασιάζοντας - μέχρι τῶν εὐτελεςάτων ἔργων, in viliſſ. rebus 4, 3, 9. †† p. adv. συσκευάσασθαι ὡς ἔνι μάλιςα εὐτελέςατα 2, 11, 1. viliſſime, cum commeatu viliſſimo et parciſſimo; ni leg. εὐςαλέςατα, ubi v.

εὔτολμος, mor. de perſ. c. abl. modi, νεανίσκον, φύσει εὔτολμον, audacem 7, 6, 11. - c. adiuncto et praep. θυμοειδεῖς ὄντες καὶ εὔτολμοι ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ, audaces initio pugnae 8, 1, 6. † de re, c. ſubſt. allini, ἐξ εὐτόλμου θράσους, de nimia audacia 7, 11, 1. †† τηλικούτων ἔργων εὐτόλμων καινοτομίᾳ, tantorum facinorum et

rum audacium novitate 7, 8, 3. qui Bg. interſerit copulam, aut *καὶ*, poſt *ἐργ.*, aut *τὲ*, poſt *εὐτ.*, pro quibus Stp. leg. in abl. *εὐτόλμῳ*.

εὐτοξία, phyſ. *εὐτοξίας - παρέχοιτο δεῖξιν*, artis 1, 15, 5. bene certo que iaculandi arcu ſ. ſagittas.

εὐτρεπίζειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et adv. *τὰ πρὸς τὸν πόλεμον γενναίως εὐτρέπιζεν*, ad bellum omnia parabat 2, 14, 14. i. q. 3, 14, 7. e. *τὰ πρ. τ. π. παρεσκευάζετο*. ſine adv. ſ. *τὰ πρὸς τὴν μάχην*, comparabat *omnia* ad praelium 3, 14, 9. - c. praep. *οἱ βάρβαροι εὐτρέπιζον πάντα εἰς τὴν ὑποδοχὴν* λ. apparabant omnia ad ſuſcipiendum rel. 4, 11, 2. - Paſſ. de re, *εὐτρεπίζεσθαι τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον ἐκέλευσε*, accingi ad iter iubet 6, 4, 2. parari res, ad iter neceſſarias, ſc. *χρήματα* et adi. *ἐπιτήδεια* ſ. *ἀναγκαῖα*. - cum adv. *ὡς αὐτάρκως - ὤφθη αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐτρεπίσθαι*, ut ſatis viſa ſunt ipſi omnia ad bellum parata 3, 14, 17.

εὐτυχεῖν, trop. de perſ. abſ. *Φθόνῳ τῶν κρειττόνων καὶ εὐτυχούντων*, felicium 7, 3, 11. beatorum, divitum, opulentorum, i. q. pr. *τῶν εὐδαιμονεῖν δοκούντων καὶ πλουσίων*. - †† c. acc. rei et adv. *ὅτε τὴν τῆς ἀρχῆς τιμὴν εὐτύχησε Σεβῆρος*, quando imperii honorem adeptus fuit Severus 3, 10, 9. ſ. feliciter adept. ſ. - Paſſ. ſenſu med. de re, abſ. *τὸ ἀποβησόμενον, εὐτυχηθείη, παρέξει* λ. eventus, ſi proſper fuerit, 2, 8, 6. - c. adv. *δέος - ἐνέβαλε τοῖς οὕτω εὐτυχηθεῖσιν ἔργοις*, per ea, quae tali auſu et ſucceſſu fecerat 2, 14, 1. rebus, ita proſpere ſuccedentibus. †† c. praep. ſimul, *ὅταν εἰς τὴν ἀπόβασιν εὐτυχηθῇ*, cum eventum proſperum ſortiuntur 2, 9, 4.

εὐτυχῶς, trop. in opp. *μᾶλλον γνόντες, ἢ εὐβούλως* 3, 7, 4. v. v. *γιν*.

εὐφημεῖν, phyſ. de perſ., oppreſſo acc. perſ. *ἡ σύγκλητος καὶ ὁ δῆμος εὐφημοῦντες (αὐτοὺς,) ὥσπερ θριαμβεύοντας, ὑπεδέχοντο*, laetis acclamationibus 8, 7, 22. - de ſolo ſenatu, c. acc. perſ. *ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπιστολῆς, εὐφημεῖ ἡ σύγκλητος*, fauſtis eum acclam. ornat 5, 2, 1. - † c. adv. *ἐπεὶ αὐτὸν, ἅμα τῷ ἐπιφανῆναι, ὁμοθυμαδὸν εὐφήμησαν*, laetis accl. exceperunt 2, 3, 6. ſqq. diverſis *σεβάσμιόν τε καὶ βασιλέα προσηγόρευσαν*. de ſolo populo, abſ. *μηδενὸς τῶν δημοτῶν μήτε εὐφημοῦντος (αὐτὸν)* λ. nec fauſta (ei) acclamante 2, 6, 19. ſq. adiuncto, *ὥσπερ εἰώθασι προπέμπειν τοὺς βασιλέας*, et opp. *τοὐναντίον δὲ καὶ ἐβλασφήμουν καὶ κακῶς ἠγόρευον*. † c. acc. perſ. diſerto, *ὁ δῆμος τὸν Γαλλικανὸν* (Conſularem, poſt caedem quorundam Praetorianorum) *εὐφήμει*, Gallicano fauſta acclamabat 7, 11, 11. - c. nominat. modi, *ἐπεὶ ὁ δ. αὐτὸν ὑποδεξάμενος εὐφήμησεν*, eum excepit fauſtis acclam. 2, 14, 4. - †† c. opp. et ſimul c. abl. rei ſ. modi, *βλασφημοῦντες τὸν Ἰουλιανὸν παρόντα, - ἐκεῖνον (τὸν Νίγρον) βασιλικαῖς φωναῖς εὐφήμουν ἀπόντα*, illum imperatoriis fauſtisque acclam. proſequebantur abſentem 2, 7, 8. - de militib. abſ. ſ. oppreſſo acc. rei vel perſ. *προθέντες τὰς εἰκόνας Μαξίμου* λ. *αὐτοὶ εὐφήμουν*. (*αὐτὰς* ſ. *αὐτοὺς*.) ipſi fauſtâ acclamat. celebrant 8, 6, 4. - c. adv. *ὡς δὲ ἀνελθόντα αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα προσῆλθον, ὁμοθυμαδὸν εὐφημήσοντες (αὐτὸν,)* fauſta acclamaturi 2, 13, 7. - † c. diſerto acc. perſ. *αὐτὸν ὑπερφυῶς ἠσπάζοντο καὶ εὐφήμουν*, laetis clamoribus proſequebantur 5, 8, 14. *τοὺς ὑπ. αὐτὸν εὐφημήσαντας*, qui ipſi acclamaſſent ib. 15. - c. ſolo caſu illo, *εὐφημῆσαι τοὺς* λ. laetis exciperent vocibus 8, 6, 4. † *τοιαῦτα εἰπόντα αὐτὸν εὐφημήσαντες οἱ στρατιῶται, καλοῦντες Σεβαστὸν καὶ Περτίνακα*, fauſtis accl. excipien-

tes 2, 10, 19. † ὁ στρατὸς τὸν μὲν Ἀλβῖνον πολέμιον ἀνηγόρευσεν· εὐφημήσαντες δὲ τὸν Σεβῆρ. fausta acclamantes Severo 3, 6, 17. — †† c. casu temp. οἱ στρατιῶται, ἐκείνης τῆς ἡμέρας εὐφημήσαντες αὐτὸν παρέπεμψαν, faustis accl. (ipsum) prosecuti 6, 9, 3. - †† c. acc. pers. dupl. οἱ στρ. - τὸν παῖδα ἐδείκνυσαν, Ἀντωνίνου υἱὸν εὐφημοῦντες. Antonini filium celebrantes 5, 4, 4. - de legatis, εὐφήμουν αὐτὸν, celebrabant eum 8, 7, 4. - de civitatibus, αὐτὸν εὐφήμησαν, ipsi fausta acclamarunt 3, 3, 4. - Pass. c. praep. ἀνάγουσιν (αὐτὸ, τὸ παιδίον) εἰς τὸ Καπετώλ., εὐφημούμενον ὑπὸ τοῦ δήμου, populo fausta acclamante 7, 10, 15. faustis s. laetis acclam. exceptum, cultum, decoratum a populo. ††† πρὸς πάντων εὐφημηθεὶς 2, 3, 25. v. mox in εὐφημίζ. - c. adv. ἦρχον τῆς πόλεως λ., ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ πανταχοῦ εὐφημούμενοι. bene audientes 8, 8, 1. celebrati, laudati, excepti faustis accl.

εὐφημία, phys. de populo, c. gen. pers., ut auctoris, μετὰ πάσης εὐφημίας καὶ παραπομπῆς τοῦ δήμου ὑποδεχθεὶς, laetis acclamationibus (omnibus) populi 1, 13. 13. οὔτε ταῖς εὐφημίαις τοῦ δ. ἠρέσκοντο (οἱ στρατιῶται,) accl. illis (populi) 8, 8, 2. - abs. ὁ δῆμος Σεβαστὸν ἀναγορεύει, καὶ πατέρα καλεῖ, πάσαις τε γεραίρει εὐφημίαις, faustis cum accl. 2, 2, 21. - c. adiuncto, μετὰ πάσης τιμῆς καὶ εὐφ. λ. faustis accl. 3, 8, 6. 1, 7, 11.

εὐφημίζεσθαι, phys. de pers. pass. c. praep. πρὸς πάντων εὐφημισθεὶς, ab omnibus fausta acclamatione exceptus 2, 3, 25. ubi tamen Ms. εὐφημηθείς.

εὔφορος. phys. de re s. loco, c. gen. rei, ἀτμίδων -, ὧν Ἰταλία μόνη ε. (ἐστὶ) quae omnia Italia sola praebet salubria 1, 6, 5. quibus abundans est, s. quae fert, praebet. - c. adiuncto e praep. simul, τὰ ἀπὸ θαλάττης, ὧν ἡ - χώρα διὰ χειμῶνος οὐκ ἦν ε. quas regio non ferret 8, 2, 7. †† de re s. temperie coeli, τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴστρου ὥραν, μήτε ὀπώρας εὔφορον λ. pomorum feracem 1, 6, 3.

εὐφραίνειν, phys. s. mor. de re, c. adv. in opp. μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, delectat 2, 3, 19. - c. acc. pers., abl. rei s. modi et adv. τὰ τῶν - παίσματά τινας τῶν - ἔσθ᾽ ὅτε καὶ εὐφραίνει φθόνῳ λ. delectant 7, 3, 11. - c. acc. pers. solo, εὔφραινε πάντας ἡ - διαδοχὴ, exhilarabat 5, 2, 2. εὐφρανεῖ ἡ τοῦδε ἀρχὴ ὑμᾶς λ. laetificabit 2, 2, 19. - in opp. ὃ πάντας εὔφραινε, τοῦτο ἐλύπει λ. delectabat 2, 4, 8. - de pers. c. acc. pers., abl. rei s. modi, praep. et adv. ταύτης τῆς ἑορτῆς, ἐν ᾗ μάλιστα Ῥωμαῖοι νομισμάτων ἀντιδόσεσι - εὐφραίνουσιν αὐτούς, exhilarant 1, 16, 7. - simul c. particip. modi, τῆς - ἀρχῆς ζήλῳ - τοὺς πρεσβυτέρους ὑπομιμνήσκων εὔφραινε, delectab. 2, 4, 3. - cum praep. διὰ ἡνιοχείας - τὸν δῆμον εὐφραίνειν ᾤετο, populum a se oblectari arbitrabatur 5, 6, 14. oblectare. - simul in opp. τι καινὸν ἐξευρίσκοντες, δι᾽ οὗ εὐφρανοῦσι μὲν ὃν λ. λυπήσουσι δὲ τὸν λ. quo delectarent eum, rel. 3, 13, 15. - † Pass. s. Med. de pers. abs. αὐτοῖς διδοὺς ἄνεσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν καὶ εὐφραίνεσθαι, dans (ipsis) libertatem festorum et oblectationem 2, 7, 16. ad oblectandum se, s. oblectandi se. - † cum praep. adv. et acc. rei ellipt. ἐπὶ τούτοις αὐτὸς πάνυ (κατὰ) τὴν ψυχὴν ηὐφραίνετο, his rebus valde laeto erat animo 2, 8, 11. his valde laetus erat animo.

Εὐφράτης, fluv. Mesopotam., τῆς μέχρις Εὐφράτου γῆς, usque ad Euphratem 2, 7, 7. 2, 8, 13. τὸν Εὐφράτην 6, 5, 3.

εὐφροσύνη, mor. c. adiuncto, κελεύσας, πάντας ἑορτάζειν, παντοδα-

Digitized by G

ταῖς τε εὐφροσύναις καὶ εὐωχίαις χρῆσθαι, ὡς δὴ γαμούντων λ. delectationibus 5, 6, 12.
εὐφυής. trop. s. mor. de perf. c. inf. νοῆσαι τὸ - εὐφυὴς ἦν, ab ingenio paratus erat 4, 7, 2. solers, acutus.
εὐφωνία, phyf. ἐπεμελήθησαν φράσεώς τε καὶ εὐφωνίας, disertae elocutionis 1, 1, 1. suavis compositionis, amoenitatis soni, nostrat. *Wohlklang*, vel per hendiad., elocutionem sonoram s. suavem, vel dicendi orationis que suavitatem.
εὔφωνος, phyf. de perf. c. gen. perf. ἀναγαγόντες τοὺς εὐφωνοτάτους ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος, λ. qui vocalissimi ex ipsis essent 2, 6, 7. voce praestantissimos, fortissima praeditos voce.
εὐχάριστος, mor. de re, ἀντιδοῦναι μεῖζον, - εὐχάριστον δοκεῖ, redditio maioris - grata videtur 2, 3, 14. reddere aliquid maius, non tam facile, quam gratum esse videtur, i. grati animi signum, documentum et officium.
εὐχειρία, phyf. abf. πάντας εὐχειρίᾳ ὑπερέβαλλεν, manus certitudine 1, 15, 4. - c. adiuncto, οὐδενὸς ἥττων εὐστοχίᾳ καὶ ἐ. dexteritate manus 1, 17, 27. utrobique de Comm.
εὐχή, mor. c. gen. perf. τοὺς - ὁμογνώμονας ἔσεσθαι τῇ Ῥωμαίων εὐχῇ, consensuros Romanorum votis 2, 8, 18. voto. - per praep. κἀμοὶ δι' εὐχῆς ἐστι, mihi in votis est 2, 10, 4. ego opto s. voveo. τούτων αὐτῷ - ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν προχωρησάντων, supra (omne) votum 3, 9, 21.
εὔχομαι, Med. de perf. mor. c. adv. et adiuncto, ὡς αὐτὸς εὔχομαί τε καὶ βούλομαι, opto 3, 12, 4. - c. inf. εὖ τὰ ἄλλων λαβεῖν - εὔχονται, in votis habent 8, 3, 14. vovent, optant, volunt, cupiunt. προφάσεως ὀλίγης λαβέσθαι εὔχοντο, optabant 5, 2, 14. χρὴ - εὔχεσθαι μέν, ὑπάρχειν τὰ βέλτιστα λ. optare; ut 6, 3, 7. - † al. sensu, c. particip. modi, φιάλην λαβὼν - εὔχετο, precabatur 4, 8, 12. - †† c. adiuncto al. πάντες μὲν εὔχοντο, καὶ θεοὺς - ἐπεκάλουν, precabantur 7, 4, 1. sc. αὐτοῖς, τοῖς θεοῖς, e sq., ad deos. - †† c. adv. ὅ περ ᾔδεσαν πάλαι μὲν εὔχεσθαι λ. optari 7, 5, 1. qui Bg. cepit p. pass., sed ut p. med. valeat quoque, si repetas e pr. αὐτό, τὸ ἔθνος.
εὐψυχής, phyf. de re, Neutr. cum artic. p. subst. et c. gen. loci, ἐπερρώσθη τῷ εὐψυχεῖ τῆς πόλεως, refrigeratorio aëre 6, 6, 5. qui Bg., de re capiens, suppleuit gen. τοῦ ἀέρος, ut sit aëris temperies frigidior, per urbem illam vagans; propr. quidem iucundum, lene et salubre frigus. - de loco, εὐψυχέστερον τὸ χωρίον, frigidior ille locus 1, 12, 3.
εὐώδης. phyf. de re, οἴνῳ εὐώδει, fragranti 1, 17, 18. - cum subst. fem. πόας εὐώδεις, herbas odoratas 3, 9, 5. fert Arabia. - Neutr. μύρου εὐωδεστάτου, fragrantiss. 1, 12, 4.
εὐωδία, phyf. c. gen. rei, εὐωδίᾳ τῆς τῶν δαφνῶν ἀποφορᾶς, odore 1, 12, 3. - abf. τὴν εὐωδίαν λ. ib. 5. ἐ. 4, 8, 19. suaveolentiam 4, 2, 16.
εὐωχεῖσθαι, med. de perf. phyf. εὐωχούμενον τὸν δῆμον, epulantem 5, 6, 14.
εὐωχία, phyf. παντοδαπαῖς - εὐωχίαις χρῆσθαι, epulis 5, 6, 12.
ἐφ' v. ἐπί et ib. extr.
ἐφάπτεσθαι, phyf. de perf. med. c. gen. perf. ἑκάστου ἐφαπτόμενος, unumquemque contrectans 4, 9, 11. contingens, tangens, amice, demulcens.
ἐφεδρεύειν, trop. de perf. c. dat. perf. αὐτοῖς, observatores sibi illos imminere 8, 8, 3. insidiari, extra bellum.

Digitized by Google

ἐφέλκειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et adv. ἐπὶ πολὺ πανδημεὶ τῶν Ῥωμαίων τὴν ναῦν ἐφελκόντων, trahentibus 1, 11, 11. i. q. ſimpl. vel attrah. ad ſe e limo.

ἐφεστρίς, phyſ. πᾶσα ἡ σύγκλητος μελαίναις ἐφεστρίσι χρώμενοι, veſtibus 4, 2, 5. in luctu, palliis. - de milit. ἦλθον ἐν λιταῖς ἐσθῆσι καὶ ἐ. ſagulis 7, 11, 3. 6. ubi videntur eſſe noſtr. *Kittel.*

ἔφηβος, phyſ. de perſ. τοὺς παῖδας, εἰς ἡλικίαν ἐφήβων λ. puberum 3, 10, 1. maſc. poſt completum decimum quartum, ſ. ab a. 17 ſ. 18. inde, per decennium, usque ad an. 26 ſ. 27. aut a. 18. ad 20. modo.

ἐφήμερος, phyſ. c. ſubſt. fem. τιμῆς ἐφημέρου, honorem ad diem tantum 1, 1, 17. unius diei, i. breviſſimi temporis. - ἐφήμερον τροφὴν, diurnum cibum 2, 10, 13. ubi potius leg. τρυφὴν, brevem, breviſſimi temporis luxum.

ἐφίστημι, de perſ. act. phyſ. cum acc. perſ. et dat. ſ. abl. loci, τὸν θεὸν ἐπιστήσας ἅρματι, collocatum (collocans) in curru 5, 6, 15. - c. adv. ſ. abſ. φρουρὰς ἐπιστήσαντες ἰδίᾳ ἑκάτερος, cuſtodias (cuſtodes) apponentes 4, 1, 9. - trop. c. perſ. et acc. et dat. τοῦτον ἐπέστησε πάσῃ τῇ τοῦ στρατοῦ νεολαίᾳ, praefecerat 6, 8, 4. ἐπιστήσας τοῖς στρατοπέδοις αὐτὸν, praefecto eo 1, 8, 2. cum praefeciſſet. - † c. acc. perſ. dupl., uno muneris, ὡς - τοῖς στ. ἔπαρχον ἐπιστῆσαι ὀρχηστήν τινα γεγονότα, ut praeficeret 5, 7, 12. - Alio ſenſu, phyſ., neutr. de perſ. c. dat. ſ. abl. loci, ὁ δῆμος - τῷ τείχει - ἐφεστώς, in muro ſtantes 8, 3, 7. ἀπομαχομένων τῶν ἐφεστώτων ταῖς ἐπάλξεσι λ. iis, qui inſiſtebant pinnis 5, 3, 1. ἐπιστὰς τῷ δωματίῳ, conſiſtens ad cubiculum 5, 12, 2. ἐπιστάντες αὐτοῦ ταῖς θύραις, conſiſtentes ad eius fores 2, 1, 13. † βιασάμενοι τοὺς ταῖς αὐλίαις ἐφεστῶτας, proturbatis ianitoribus 7, 5, 6. † abſ. ἐφεστῶτος αὐτοῦ διαβὰς ὁ στρατὸς, adſtante ipſo 8, 4, 12. † ὁρᾷ τοὺς βασιλέας ἐφεστῶτας, videt utrumque imperatorem adſtare 3, 12, 20. p. inf. †† ἅρματα, φέροντα τοὺς ἐφ. currus, ferentes ſuos aurigas 4, 2, 19. - Rurſus alio ſenſu, cum acc. perſ. et praep. ὁρᾶτε τὸν βάρβαρον ἐφεστῶτα σὺν - πλήθει, adſtare cum 4, 14, 12. inſtare, venire. - c. dat. ſ. abl. loci, ὡς ἐπέστη τῇ βασ. αὐλῇ, pervenit ad 5. 12, 18. ἐπ. ταῖς - ὄχθαις, conſtitit ad 6, 7, 12. ἐπ. τοῖς τῆς Ἰταλίας ὅροις, adſtitit in It. finibus 2, 11, 5. adſtitit Italiae finibus 7, 12, 17. ὁ στρατὸς, ἐπέστησαν πρώτῃ Ἰταλίας πόλει, conſtiterunt ad 8, 1, 7. ὁ Μαξιμῖνος ἐπιστὰς τοῖς ὅροις, cum conſtitiſſet in fin. ib. 2. ὁ M. ἐπέστη Ἀκυληΐᾳ, pervenit Aquileiam 8, 7, 1. ὁ στρατὸς ἐπ. Κτησιφῶντι, conſtitit ad Ct. 3, 9, 18. - † c. dat. ſ. abl. rei, quaſi loci, ἐπιστὰς τῷ πτώματι, conſiſtens ad cadaver 4, 13, 14. - c. dat. perſ. et adv. παντὸς λόγου - θᾶττον - Βρεττανοῖς ἐπέστη, Britannis praeſto fuit 3, 14, 7. - c. al. adiuncto e particip. modi, ἐπιστῆναι μηδὲ προσδοκώμενος ἤθελεν (αὐτῷ,) ſupervenire inexſpectatus volebat 2, 14, 11. - c. mero dat. perſ. ἐ. τῷ λ. ſuperv., 1, 9, 20. 6, 8. 15. 11. in quo poſtr. tamen etiam valeat p. adſtantem. 4, 13, 11. 7, 6, 16. — Med. c. praep. ἐφίσταται μετὰ - πλήθους, ſupervenit 4, 14, 6. - c. dat. perſ. ἐφίστανται τῷ λ. praeſto ſunt ipſi 4, 12, 11. - c. dat. loci et adv. ἐπεί περ ἤδη αὐτὸν - τῇ πόλει ἐπιστησόμενον ἤκουον, ad urbem praeſto futurum (eſſe) 2, 12, 7.

ἐφόδια, phyſ. νομὰς αὐτοῖς διδοὺς καὶ ἐ. viatica 2, 11, 1. - trop. c. praep. ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει γενναῖα ἐφόδια, viat. 2, 10, 11. praeſidia, adiumenta, incitamenta, momenta, cauſae. πολλὰ τὰ ἐ. εἰς ἀγαθὰς ἐλπίδας (ἐστὶ, εἰσὶ, ὑπάρχει etc.) ſubſidia 7, 5, 12.

Digitized by Google

ἔφοδος, phyſ., hoſtil., univerſe, διαγγείλαντες τῷ Περτίνακι τὴν ἔφοδον, incurſionem 2, 5, 5. ſcil. αὐτῶν, Praetorianorum. - nominatim in bello, in terras, abſ. σχολαιτέραν αὐτοῖς καὶ ἀδεεστέραν παρέξειν τὴν ἐ. acceſſum 6, 5, 16. c. v. athni, διαφόροις ἐφόδοις ἀπροόπτως αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, itineribus ib. 5. - c adiuncto, δι' ἐπιδρομῆς καὶ ἐφόδου τὸ χρειῶδες - πορίζονται, per incurſionem ac invaſionem 1, 6, 25. - c. gen. perſ., ut anctoris, πόλεις, πυνθανομένας τοσαύτην ἐ. ςρατοῦ, incurſion. 2, 11, 6. noſtr. *Anzug* ſ. *Anmarſch von Kriegsheer*. - in pugna, ἐξ - φανερᾶς ἐ. συςῆναι λ. aperto Marte 1, 10, 9. per aggreſſion., noſtr. *Angriff*. περὶ τὰ ὕλη διέτριβον, ὡς ἐκεῖ τὰς μάχας καὶ τὰς ἐφόδους ποιοῖντο, incurſionem 7, 2, 10. - † cum gen. perſ., ut auct. φθάσαι τὴν τοῦ δήμου ἐ. impetum 2, 5, 15. †† πάντας τοὺς δήμους - οὐχ ὑπομένοντας τὴν ἐ. αὐτοῦ, adventum ipſius (Maximini) 8, 1, 10. extra pugnam ſaltem, aggreſſion. et oppugnationem oppidorum.

ἐφορᾶν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, τὰ πραττόμενα, intueri 1, 5, 21. Marcus in coelo; c. opp. ἐπακούειν.

ἐφύβριςος, mor. ſ. phyſ. de re ſ. perſ. act. c. ſubſt. fem. ἐφυβρίςου τυραννίδος, contumelioſa tyr. 2, 4, 3. τυρ. ἐ. 6, 1, 5. - Neutr. ἐφύβριςα πάσχουσιν, cont. 2, 7, 5. ſc. πράγματα.

ἐφυβρίςως, mor. c. adiuncto, αἰσχρῶς καὶ ἐ. ἑαλωκότες, turpiter et ignominioſe 2, 13, 20. Praetoriani exauctorati.

ἐχέγγυος, mor. de re ſ. perſ. c. ſubſt. fem. δύναμιν ἐχέγγυον, idoneam 3, 13, 11. - Neutr. c. artic. p. ſubſt. et c. gen. rei, it. adiuncto, τὴν πίςιν καὶ τὸ ἐχέγγυον τῆς φρουρᾶς προδόντας, officium 2, 13, 16. ſecuritatem, certitudinem, noſtr. *Zuverläſsigkeit* ſ. *Pflichtmäſsigkeit* ſ. *Gewiſſenhaftigkeit*, quae tenentur in illis Bg. et *Treue* und *Pflicht*.

ἐχθὲς, phyſ. c. opp. τοὺς ἐ. (ὄντας) πλουσιωτάτους, - τῆς ἐπιούσης λ. qui pridie erant ditiſſ. 7, 3, 6.

ἔχθος, mor. c. gen. perſ. Τύριοι λ., Βηρυτίων ἔχθει, Berytiis infenſi 3, 3, 3. i. q. pr. μίσει. - ἔχθει τῷ Πλαυτιανοῦ, animo infenſo erga Plaut. 3, 12, 7. i. q. ſq. μίσει.

ἔχθρα, mor. αἰτίας ἔχθρας, inimicitiarum 3, 6, 10. 4, 14, 12. — τὸν τῆς ἐ. αἴτιον 4, 15, 16. οἰκείαν ἔχθραν 4, 13, 15. cf. 3, 6, 1. - c. adiuncto, αἰτίαν ἔχθρας, οὔτε μίσους 7, 1, 23. ἐναύσματα ἔριδος καὶ ἔχθρας 3, 13, 4. - c. gen. perſ. ut obiecti, it. in opp. πρὸς ἔχθραν ἢ μῖσος τυράννων λ. per inimicitiam 1, 1, 3. - † c. praep. φανερὰν - πρὸς αὐτὸν ἐ. apertas cum ipſo inim. 3, 5, 6.

ἐχθρὸς, mor. p. ſubſt. in opp. et c. adiuncto, ἐχθρὸς μὲν ἀντὶ φίλου, πολέμιος δὲ ἀντὶ οἰκείου γενέσθαι, inimicus 3, 6, 11. 4, 15, 19. 5, 1, 8. δέχεσθαι φίλους τοὺς χθὲς ἐχθροὺς (ὄντας), qui pridie fuiſſent inimici 8, 6, 3. - c. gen. perſ. φονεύειν τοὺς ἐ. μὲν συγκλήτου, λ. hoſtes ſenatus 7, 11, 10. † φύσει ὢν ἐχθρὸς χαλεπώτατος (αὐτῆς, τῆς συγκλ.) inimic. 3, 8, 6. - c. adiuncto mero, ἐπιβουλὴν πολεμίου καὶ ἐχθροῦ, hoſtis et inim. 4, 4, 14. - abſ. τὸν ἐχθρὸν λ. hoſtem 4, 5, 14. 3, 5, 13. - Plur. in opp. κατ' ἐχθρῶν - κατὰ βαρβάρων τρόπαια λ. adverſus inimicos 3, 15, 6. †† οὓς -, τούτους ἐ. ἔχεις, in. 1, 13, 4. - per adi. 7, 10, 2. 7, 11, 7. κοινοὺς ἐχθροὺς πάντας ἡγεῖτο, hoſt. 1, 8, 15. ſc. αὐτοῦ ſ. αὐτῷ, omnes reliquos ſenatores eſſe putabat inimicos ſuos, ſ. ſibi, ſimul ſ. aeque, ac illum. †† τῶν ἐ. κεκρατηκέναι, adverſariis ſuperiorem ſe factum (eſſe) 4, 4, 14. p. ſing. pr., de Geta uno, vel

de illo cum famulis, cf. §. 3. 4, 5, 8. ††† p. adi. de re, in opp. c. dat. perſ. πᾶν τῷ ἑτέρῳ φίλον τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, odioſum 3. 10, 6.

ἔχω, ſenſu vulg. A) de perſ., phyſ. ſ. trop. c. acc. perſ. uno, ἔχειν - ἑπόντας, habere (ante ſe, circa ſe) 1, 17, 3. ni, ſuppleto pron. αὐτοὺς, pertineat ad claſſem ſq. - τῷ μὴ ἐ. μισθοφόρους λ. quia non habet 3, 1, 5. - † c. adiuncto, οὐ γὰρ μισθοφόροις χρῶνται ςρατιώταις - οὐδὲ ςρατόπεδα ἔχουσι λ. habent 6, 5, 6. - τὴν τρίτην μοῖραν τοῦ ςρατοῦ αὐτὸς ἔχων, ſecum habens ib. 4. - † cum alio particip. ſimul, ἀ. ἐ. δύναμιν εὐνοοῦσαν, h. exercitum benevolum 7, 9, 24. ἔχοντες αὐτὸν, - ἡσύχαζον λ. habentes ſecum 8, 8, 18. ἀκοντιςὰς, οὓς εἶχε, quos habebat 3, 3, 5. ἀθροίσας πάντα, ὃν εἶχε, ςρατὸν, collecto univerſo, quem habebat, exercitu 5, 4, 8. † εἰ ἔμελλον ἀντὶ λῃςοῦ δεσπότην ἕξειν καὶ βασιλέα, ſi eſſent habituri dominum ipſum et regem 1, 10, 15. qui Bg., ſuppleto pron. αὐτὸν, retulit ad claſſem ſq. ἥκιον ἄρχοντα - ἕξειν ἐλπίζοντες, principem - ſe habituros (eſſe) 2, 4, 1. ubi, ſupplendo pron. eodem, redeat eadem claſſis ſecunda haec - cum acc. perſ. dupl., ſive illo ſubſt. ſive adi. τούτους ἐχθροὺς ἔχεις, eos inimicos habes 1, 13, 4. † ξιφήρεις ἔχων τινὰς, habens ſecum 4, 5, 10. ni et ſq. particip., ἐς τοῦτο παρεσκευασμένους, pendet ab eodem v. ἐχ. - † θεοὺς ἔχοντες βοηθοὺς, diis freti auxiliatoribus 3, 6, 16. - † ἣν εἶχε τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην, quam habebat concubinam (e concubinis, inter concubinas) cariſſimam 1, 16, 9. quam maximo in honore et amore habuit, maxime aeſtimavit et amavit. γελωτοποιοὶ εἶχον αὐτὸν ὑποχείριον, habebant ipſum ſubiectum 1, 13, 16. perſuadebant ei omnia, efficiebant, ut ſibi obediret per omnia. κοινωνοὺς καὶ συμβούλους (ὑμᾶς) ἔχειν λ. vos ſocios habere 5, 1, 15. ἀντιπάλους ἕξειν (αὐτοὺς) ἤλπιζον, adverſarios ſibi futuros 8, 8, 3. - † cum acc. perſ. uno aut dupl. et c. praep. ſimul, ἠγανάκτουν, ὅτι ἔχοιεν ἐκ συγκλήτου βασιλέας, quod haberent ex ſenatu principes 8. 8, 2. a ſenatu electos, vel imperatores ſumtos ex ordine ſenatorio, ſi praep. pendet a ſq. ſubſt. β. per ordinem inverſum; - † cum adv. ſed in vel praepp. εἶχον (αὐτὸν) ἔνδον, tenebant intus 5, 3, 25. †† ἐπεὶ αὐτοὺς - ἐντὸς τῶν ὅπλων δορυαλώτους εἶχε, eos intra arma captivos habuit 2, 13, 9. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἴδιον βασιλέα, h. 2, 6, 19. τὸ - ςράτευμα σὺν αὐτῷ - εἶχε, ſecum hab. 2, 15, 10. ††† c. adv. ſ. coni. modi, τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας οὐκ ἔχοντες ὅπως θάψωσιν, cum eos, qui in urbe morerentur, non poſſent ſepelire 8, 5, 18. p. οὐκ ἐχ.. ὅπως θάψ. τοὺς ἐν τ. π. τελ. cum neſcirent, quomodo ſepelirent in urbe defunctos, potius, facto duplici commate, uno poſt τελ. et altero poſt ἐχ. tum τοὺς - τελ. relato ad v. inferius ἀπερρίπτουν ἐς λ. denique ad v. θάψ. ſuppleto pron. acc. αὐτοὺς, eos, qui in urbe morerentur, cum neſcirent, quomodo ſepelirent ipſos, in fluvium abiiciebant. — cum acc. rei uno, αἰώνιον ἔχει τὴν μνήμην τοῦ λ. habet memoriam 2, 3, 19. ἕξειν τοῦ Περτίνακος - τοὔνομα - τὴν γνώμην, habiturum (ſe eſſe) 2, 14, 7. τίνα ἔχετε γνώμην, δηλώσατε, quae ſit mens veſtra 2, 8, 8. quae ſit vobis mens. πευσόμενος ὑμῶν, τίνα γν. ἔχοιτε, quid animi haberetis ib. 5. τὰς πόλεις, ἃς ἔχουσι, quas habent 7, 2, 8. ſ. habitant. ὡς ἔχοι ὅμηρα τῆς λ. ut haberet 3, 2, 8. ὡς ἂν μὴ ἐ. καιρὸν εἰς λ. 6, 1, 13. 1, 17, 22. θρέμματα ἀπελαύνων, ἵν' ἔχῃ τροφάς, haberet 3, 9, 17. τὰ - πάντα ἔχειν, obtinere 4, 5, 11, ἐλπίδας, habere 2, 3, 24. 1, 7, 2. ἔχων

ἐνθύσματα λ. h. 2, 15, 3. αἰτίαν ἔχθρας ἔχ. h. 7, 1, 23. 3. 8, 6. 3, 6, 10. πρόφασιν 4, 14, 12. - † cum adv. ὡς μηκέτι λῃςῶν - ἔχειν ἀξίωμα, ut non amplius haberent 1, 10, 3. - † cum adv. et adiuncto e nominat. modi, βασιλείαν ὁ Ζεὺς, ὥςπερ αὐτὸς ἔχει (αὐτὴν) μόνος θεῶν, λ. possidet 4, 5, 16. - † c. praepp. ὅσα εἶχον ἐν κώμαις λ. quaecunque haberent in 5, 3, 26. - †† πολὺ ἔχων ἐν τοῖς ςέρνοις τὸ Πλαυτιανοῦ φίλτρον, ut qui multum haberet in pectore amatorium Plautiani 3, 12, 7. †† τὸ - πρόθυμον οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως - ἔχουσιν, non ex alterius iussu - concipiunt 8, 5, 15. †† simul c. adv. τὴν ὁρμὴν ἤδη καὶ τὴν γνώμην περὶ τὴν ἱπποδρομίαν ἔχων, studio iam omni et animo ad aurigandum intentus 4, 12, 12. ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας, vestibus, quas gerebant 8, 8, 14. †† εἰ τις πρός τινα βραχεῖαν αἰτίαν εἶχε μίσους, haberet 7, 7, 7. †† simul c. adv. εὔνοιαν, ἣν εἶχον πρὸς αὐτὸν ἄνωθεν, benev., quam erga ipsum fovebant 8, 6, 12. † οὐ τὸ μέρος εἶχεν ἄνευ πολέμου λ. habebat 3, 6, 7. †† c. praepp. dupl. simul, ἐπιῤῥεπεςέρας τὰς γνώμας πρὸς αὐτὸν εἶχον καὶ ἐλπίδας κρείττους ἐν παιδὶ λ. in eum habebant spemque - in puero 5, 8, 3. τοῖς ςρατιώταις, οἳ πρὸς τῇ - πόλει ςρατόπεδον εἶχον ὑπὸ τὸ ὄρος Ἀλβ. h. 8, 5, 20. † τῆς - προμήθειαν εἶχον, curam habebant 1, 9, 1. - simul c. adi. s. particip. aliquo, κυμαίνουσαν ἔχων - φροντίσι τὴν ψυχὴν, habens animum fluctuantem curis 1, 4, 1. † μετέωρον τὴν γνώμην ἔχοντες, cum suspensis animis essent 2, 13, 8. ἀμέριμνον ἔχειν τὴν φρουρὰν, se tenere 3, 3, 9. ἀνεκτὴν εἶχε τὴν πορείαν, habebat 6, 5, 11. † ὁ Ῥ. δῆμος - πολὺ - ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον, magna est animi mobilitate 7, 7, 2. ἣν εἶχον γν. λανθάνουσαν, λ. sensum, quem occultaverant, 8, 8, 5. τὸν κίνδυνον προὖπτον ἔχοντες, periculum ante oculos habentes 7, 4, 4. ἔχοντας τὰς χεῖρας ὑποκαθειμένας λ. habentes manus demissas 7, 11, 6. †† c. adv. simul, τότε καιρὸν εὔκαιρον ἔχοντες, nacti 1, 9, 15. οὕτω τοὺς ἵππους ἐχόντων 4, 11, 10. ἐχόντων καὶ ἄλλων ψήφους, obtinentibus etiam aliis suffragia 7, 10, 6. † οὐκ ἐχ. αὐτῶν τὰ λ. quod carerent iis, quae 8, 5, 18. † πάντα ἔχουσαν τὰ ἑαυτῆς, omnia sua sibi habentem 5, 3, 4. cf. 8, 6, 8. αἱ καμῆλοι, ἔχουσαι ἁπαλὰ τὰ πέλματα, quibus tenerae sunt plantae 4, 15, 8. — ἕκαςος, ἃ εἶχεν, ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο, quisque illic thesaurum condebat 1, 14, 5. quisque, quae haberet, ibi reponebat s. eo recondebat. πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττονα, habebat 2, 1, 11. — † δακτυλίους, οὓς εἶχε λίθων τιμίων, annulos, quos habebat cum gemmis pretiosis 4, 8, 21. ubi potius est comma post εἶχε, v. δακτ. - φαρέτρας - οὐκ εἶχον, habebant 4, 11, 10. cf. 4, 6, 12. e. †† ἔσχεν ἂν τι καὶ μεῖζον, obtinuisset 3, 6, 8. habuisset, accepturus s. adeptutus fuisset. ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκέςερον ἔσχον τὴν ἀρχὴν, λ. habuerunt 1, 1, 6. - † c. adv. οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν λ. tenuit 1, 15, 8. ἣν πρότερον ἔσχον ἀρχὴν, quod habuissent 6, 2, 6. pro quo ἄλλα - συνεχώρησεν, ἃ μὴ πρότερον εἶχον, habuerunt 3, 8, 8. - †† forsan c. praep. μηδὲ ὁμοίαν ἔσεσθαι μάχην -, οἵαν σχεῖν πρὸς τοὺς λ. bellum, quale habuisset adversus 6, 2, 10. in orat. obliqua, p. finito temp. ἔσχε, qui locus et pertinere potest ad classem sq. de phrasibus. †† in orat. contracta, ὧν εἶχε τριχῶν ἀπεκείρατο, ex iis, quos habebat, capillis detondit 4, 8, 13. p. ἀπὸ τούτων τριχῶν, ἃς εἶχεν, ἐκείρατό τινας. simul c. praep. ὑπεξέρχεται μεθ᾽ ἧς εἶχε φρουρᾶς περὶ ἑαυτὸν, subducit se cum praesidio, quod habebat circa se 4, 9, 12.

p. μετὰ φρουρᾶς, ἣν εἶχε π. ἑ. - † πάντων δώσειν ἐξουσίαν, ὧν εἶχον ἐπ' ἐκείνου, omnium daturum licentiam, quam sub illo habuissent 2, 6, 15. qui Bg. leg. ἦν, p. vulg. omnium, commodorum, quae hab. - †† c. acc. rei dupl. τὸ φονικὸν πάτριον ἔχων, caedis cupiditatem patrio instituto obtinens 7, 1, 4. ἑ. πρόκωπον τὴν δεξιὰν, capulo dextrâ admotâ 7, 5, 10. habens s. tenens dextram ad capulum. ἔχοντες αὐτὰ (τὰ ξιφίδια) πρόκωπα, tenentes eos districtos 7, 6, 19. τὰς ψυχὰς - δῶρον - ἕξετε, animas - munus - habebitis 2, 13, 16. - ††† per phrases, c. acc. rei, ὡ νέμειν αἰδῶ ἀνάγκην ἔχοι, necesse haberet 7, 1, 9. ἔχειν ὑπολήψεις ἐμπειρίας πραγμάτων, quod rerum peritus habebatur 8, 8, 8. † πολὺ τὸ ἐπιστρεφὲς ἔσχε πρὸς τοὺς λ. multum severitatis adhibuit adversus 7, 10, 10. ubi praep. pertinet ad subst. τὸ ἐ. vel ad v. † αἰτίαν διαφθορᾶς εἶχεν, crimen stupri sustinebat 1, 11, 12. accusabatur stupri. † ὁ στρατὸς πράγματα εἶχεν οὐ μικρὰ, negotii habuit non parum 5, 3, 1. difficultates, molestias perpeti debuit. ††† aliae phrases c. adv. χαλεπώτερον ἔχειν (αὐτὸν,) deterius se habere 4, 2, 7. ὡς τινας ἑτοίμως ἔχειν, sq. inf. ut parati essent 7, 3, 15. † simul c. aliquo subst. casu, et quidem a) c. gen. rei, τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει, publicum neglectui habent 7, 8, 13. i. q. priv. v. ἀμελεῖν. - τῆς τῶν πρ. διοικήσεως ἀ. ἔχων, rerum administrandarum negligens 5, 2, 9. χρημάτων ἀφειδῶς ἔχειν 1, 6, 26. v. ἀφ. - πολιτικῶν πραγμ. ἀπείρως ἔχ. 4, 12, 1. v. ἀπ. ὅσοι, δυνάμεως μετρίως ἔχοντες, λ. 4, 9, 16. v. μετρ. - †† πῶς ἡλικίας ἔχοι, qua aetate sit ib. 9. †† γένους ὁ Κόμμοδος οὕτως εἶχε, genere Commodus talis erat 1, 7, 7. p. γένους χάριν ὁ Κ. οὕτ. εἶχ. ἑαυτὸν, quoad genus, Commodus ita habuit se, i. q. γένος τοῦ Κομμόδου τοῦτο ἦν, nost. *das* war *des* K. *Geschlecht*. — b) c. acc. rei, ἀγαπητῶς ἔχειν ἕκαστον τὰ αὑτοῦ, debere contentum esse quemque suis fortunis 6, 2, 10. v. ἀγ. - ἀδεῶς τὰ ἑαυτοῦ ἔχων, secure sua possidens 2, 5, 19. †† simul c. praep. πρὸς τὴν - διατριβὴν ἀπεχθῶς ἔχων 4, 7, 1. v. ἀπ. †† aliae phrases c. praepp. ὅ περ ἂν σχῶσι δι' ἁρπαγῆς, quae obtinent per rapinas 6, 3, 14. ὃ περ ἐκεῖνος δι' ἡδονῆς ἔσχε θέαμα, quidquid illi iucundum fuisset adspectu 4, 6, 4. quodcunque spectaculum aut acroama ille in deliciis habuisset, amasset, quocunque - delectatus esset. τὰ ἀνειμένα - δι' ἡδ. ἔχουσι, pro iucundis habent 7, 8, 15. in deliciis habent, dissolutis delectantur. - simul cum casu temp., πάσης νυκτὸς τόδε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, quavis nocte huncce finem vitae sperabam 2, 1, 16. in spe habebam, exspectabam, timebam. πάντα εἶχον διὰ φροντίδος ἄνδρες δύο, omnia curabant 8, 2, 14. - simul c. inf. δ. φρ. ἔσχε, λ. curavit, ut 3, 2, 9. - † simul c. praep. ὑπὲρ τοῦ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη διὰ φρ. ἡμεῖς ἕξομεν, ut barbarae quiescant gentes, nobis curae erit 8, 7, 15. nos curabimus. - † simul cum adv. τῆς πόλεως ἐπάρχοντα ἀεὶ διὰ τιμῆς καὶ θαύματος ἔσχετε, in honore - habuistis 2, 2, 17. coluistis et admirati estis. † οὓς συλλαβὼν εἶχεν ἐν φρουρᾷ, quos comprehensos habebat in custodia 3, 2, 7. — ὁ δῆμος εἶχον (αὐτὸν) ἐν καταφρονήσει, contemtui illum habebant 2, 7, 4. contemnebant. † αὐτὸν εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς λ. cum incusabant 6, 7, 8. † εἶχε περὶ ἔξοδον, intentus erat profectioni 5, 5, 1. sc. τὴν γνώμην s. τὸν νοῦν, s. σχολήν. - ἔσχε π. ἐξ. ad expeditionem se comparat 6, 5, 1. π. σπονδὰς - εἶχον, intenti erant 4, 11, 6. - simul c. adv. ἤδη π. λουτρὰ εἶ. 4, 4, 13. B) de re, c. acc. rei simpl. et adv. ὡς ὄψιν καὶ τύχην ἔχειν πρὸς ὀλίγον

Digitized by

τῆς Ῥωμ. τὴν Κ. πόλιν, ut haberet 7, 6, 4. - cum solo casu rei, πάντα ἔχουσαν πόλιν, habentem 8. 6, 7. †† τὸ -, οὐκ ἔχον κολακείας ὑποψίαν λ. cum nullam praebeat suspicionem 2, 5, 12. contineat. κατασκεύασμα, - πυλίδας ἔχον λ. habens 4, 2, 14. — σκεύεσιν, λαβὰς - ἔχουσι, h. 8, 4, 26. προσωπεῖα, εἰκόνας ἔχοντα λ. 4, 2, 19. hab. - c. casu temp. Ῥῆνος καὶ Ἴστρος, οἳ θέρους μὲν ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον, hab. 6, 7, 15. † οὔτε οἱ δημόσιοι καὶ θησαυροὶ εἶχον (τοσαῦτα χρήματα,) nec publicum aerarium continebat 2, 7, 3. †† πίστιν ἕξειν ᾤοντο τὴν Φήμην, fidem inventurum hunc rumorem 2, 1, 7. †† οὐκ ἄχαριν ἕξοντα γνῶσιν, allatura 1, 11, 14. - †† per phrases, τὰ - εἰς - τὴν ἀναφορὰν ἔχει, ad - referuntur 1, 5, 23. v. ἀν. - στρατηγικὴν - ἀρετὴν ἔχοντα, prae se ferentia 1, 2, 9. continentia, declarantia. τὰς συντέλειαν ἐ. continentia 2, 15, 13. † τὰ - ὑπόγυον ἐ. τὴν μνήμην, quorum recens memoria (est) 1, 3, 8. quae sunt adhuc in recenti memoria. † τὰ - πράγματα - Φαύλας ἐ. τὰς ἐλπίδας, esse tenuis spei 2, 10, 13. † τὸ - οὐκ εὐγνώμονα ἔχει τὴν πρόκλησιν, inconsulte est lacessere 6, 3, 9. v. εὐγν. - simul per praepp. τὸ - ἐκ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως ἔχει τὸ θαῤῥαλέον, affert ib. habet, efficit. † τὰ - ἀνδρείας παρὰ τοῖς - εἶχε τινὰ χάριν, emerebantur 1, 15, 14. habebant gratiam ob fort. i. excitabant voluptatem, placebant. †† ἀντὶ πολέμου εἰρήνην ἔχοντες πρὸς θεούς, dum pacem habetis 8, 7, 8. δᾶδας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ - ἀκίδας ἐχούσας, quae haberent 8, 4, 30. †† c. adv. et dat. pers. ἐπεὶ αὐτῷ τὰς ἐλπίδας Φαύλως ἔχειν ὑπώπτευεν, cum sibi spem - male comparatam (esse) suspicaretur 1, 3, 2. v. ἐλπ. † simul cum praep. ἐπεὶ αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν Ἀλβῖνον διὰ σοφίας ἀσφαλῶς εἶχεν, cum res in tuto collocata esset, 2, 15, 10. v. ἀσφ. †† cum acc. pers. ἡ Λιβύη πολλοὺς εἶχε τοὺς τὴν γῆν γεωργοῦντας, habebat 7, 4, 9. — per ambiguae classis loca, τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη, - οὐ πολλὴν ἔχοντα τὴν - γῆν, gentes - possidentes, 6, 7, 10. vel de provinciis - continentes. †† καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην ἑορτῆς εἶχεν οὕτως 8, 7, 1. v. ἑορτ. - ἡ περὶ ἐκεῖνα σπουδή, διάφορον ἔχουσα - ἀεὶ τὴν γνώμην, habens 5, 13, 4. continens, secum habens; coniuncta cum rel. - †† per loca dubiae lect. τὰ ἐν Πέρσαις ἔχειν ἀνακωχὴν τῷ βαρβάρῳ, res Persarum facturas moram barbaro 6, 7, 1. — †† C) per notionem aliam c. inf. εἰπεῖν οὐκ ἔχω, dicere non possum 8, 3, 21. ut Lat. non *habeo*. οὐδέ τις εἰπ. ἔχει λ. neque quisquam potest 6, 1, 15. οὐκ ἂν τις εἰπ. ἐ. nemo poterit ib. 16. — ἵνα ἔχοι τοῖς στρατιώταις - χαρίζεσθαι, ut haberet, unde donaret ib. 17. ut posset donare - ἵνα - βλέπειν ἔχωσι Ῥωμαῖοι, ut possent 7, 2, 15. † τοῦτο ἄν τις μόνον ἔσχεν ἐγκαλέσαι αὐτῷ, potuisset 6, 1, 24. †† ἵνα δὴ παίζειν ἔχοι, ut haberet ad ludendum 1, 17, 7. qui Bg. cepit p. εἰς τὸ f. ὥστε, pro quo alii *ut* posset *ludere* cum *eo*, suppleto σὺν αὐτῷ, vel suppl. pron. ἵνα δή τι παίζ. ἐ., ut haberet aliquid ad ludendum. - D) Med. trop. de pers. c. gen. rei, ἔχεσθαι τῶν ἐπειγόντων, incumbere iis, quae urgent 4, 14, 11. intentum esse, persequi, continuare. τῆς ὁδοῦ, itineri mox instarent 2, 11, 2. τῆς ὁ. εἴχετο, iter aggrediebatur 3, 6, 18. (7, 8, 22.) itineribus intentus erat ib. 21. τῆς ὁδοιπορίας εἶχ. iter capessit 2, 11, 1. itineri intentus 5, 14, 6. εἶχ. τοῦ προκειμένου, intentus erat proposito 4, 12, 15. εἶχ. τῆς μάχης, i. e. dimicationi 7, 2, 1. † τῆς ἐς Ἰταλίαν εἰσβολῆς εἶχ. Italiam ingredi coepit 7, 12, 18. - † simul c. adv. τοῦ λοιποῦ εἴχοντο τῆς πολιορκίας, aggrediebantur oppugnationem 8, 4, 17.

ἕωθεν, phys. c. alio adv. temp. πρωϊὼν ἑκάστοτε, mane 5, 5, 16.
ἑωθινὸς, phys. de re, in opp. πάσης ἡμέρας, ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἑσπέραν λ. a mane 4, 15, 10. sc. χρόνου.
ἑῷος, phys. de re. ἐν τοῖς ἑῴοις μέρεσι Παρθυαίων, orientalibus 6, 5, 14. τὰ ἑῷα μέρη ib. 15.
ἕως, subst. phys. πρὸ τῆς ἕω λ. ante lucem 7, 4, 8. 7, 6, 12.

Z.

Ζάλη, phys. cum adiuncto, ἐν χειμῶνι καὶ ζάλῃ, in tempestate et salo 1, 4, 8. nostr. *Sturm* und *Wetter*, ut χ. sit ventus vehemens, sed ζ. tonitru cum pluvia, maxime in mari, quatenus id commovetur.
ζάω, phys. de pers. abs. ζῶσιν ἐνυβρίσαι, viventibus 8, 8, 14. ζώσας κατώρυττεν, vivas 4, 6, 9. Voital. †† ἀπλήστῳ ζήσας - ἐπιθυμίᾳ, cum vixisset 3, 12, 26.
ζεύγνυμι, de pers. trop. c. pers. et dat. et acc. τούτου τὴν θυγατέρα ζεύξας τῷ υἱῷ, iungens 3, 10, 14. sc. connubio s. matrimonio, sc. πρὸς γάμον, dans in matrimonium. - phys. c. acc. rei, τὴν γέφυραν, ponte constructo 7, 1, 16. e. navigiis pontem struens super flumine. Pass. de re, phys. abs. νεῶν, ἃς ἔδει ζευχθείσας λ. 8, 4, 9. iunctas inter se.
Ζεὺς, abs. ὁ Ζ. Iupiter 4, 5, 16. τοῦ Διὸς τὸ τέμενος, Iovis 1, 7, 12. 2, 14, 4. 3, 8, 7. τὸν τοῦ Δ. νεὼν. 2, 3, 25. - sed sine artic. Διὸς ἀγκαγὴν, 1, 11, 6. 1, 16, 3. Διὸς υἱὸν αὐτὸν κελεύσας καλεῖσθαι 1, 14, 15. Comm. - cum adiuncto, ὑπὸ μάρτυρι τῷ Διῒ καὶ συνέδρῳ, teste Iove 7, 10, 6. - c. adiuncto s. epitheto, εἰς τὸν τοῦ Διὸς νεὼν Καπετωλίου ib. 5. - sed sine artic. Διῒ Καπετωλίῳ 1, 9, 4.
ζῆλος, mor., in partem malam, c. adiuncto, τὸ πάθος τοῦ ζήλου καὶ φθόνου λ. aemulationis 3, 2, 16. inter civitates. - c. adi. simul, ἐστασίασαν πρὸς ἀλλήλους τῷ αὐτῷ ζήλῳ καὶ μίσει, aemulatione 3, 3, 3. - simul c. praep. ζήλῳ καὶ ἔριδι τῇ πρὸς ἀλλήλας, φθόνῳ τε λ. 3, 2, 13. - in bonam, c. adiuncto et gen. pers. μιμήσει καὶ ζήλῳ τοῦ βασιλέως, aem. 3, 6, 22. - solum, o. gen. rei, ζήλῳ τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης βιοῦν 1, 2, 8. v. β. - πάντα πράξειν εἰς ζῆλον τῆς Μ. ἀρχῆς, ad aemulandum Marci imperium 2, 14, 7. εἰς μυστηρίων ζ. ad aemulationem 3, 8, 17. - c. adiuncto, τῆς Μ. ἀρχῆς ζήλῳ καὶ μιμήσει, aemulatione 2, 4, 3.
ζηλοῦν, mor., in partem bonam, de pers. c. acc. rei, ὡς τὸν τοῦ Περτ. βίον ζηλοῦντος (αὐτοῦ,) quasi aemularetur 2, 7, 8. - † c. adiuncto, ἐζήλου ταῦτα, - τὸν δὲ λοιπὸν βίον οὐκ ἐμιμήσατο, aemulabatur 5, 2, 8.
ζηλωτὴς, mor., in part. bon. cum adiuncto et gen. rei, ὡς εἶναι ζηλωτὰς καὶ μιμητὰς τῆς ἐκείνου ἀνδρείας, ut essent aemuli 6, 8, 5.
ζημιοῦν, phys. de pers. c. abl. modi, et oppresso acc. pers. φυγαῖς ἢ θανάτοις ἐζημίου (αὐτοὺς,) puniebat 7, 3, 9.
ζητεῖν, de pers. phys. c. acc. pers. ζητούντων τοὺς δράσαντας, dum quaerunt 2, 6, 2. μάγων τοὺς ἀρίστους ζητήσαντι, Magis optimis conquisitis 4, 12, 8. μὴ δεῖν ξένον ζητεῖν, esse quaerendum 5, 7, 4. ζητῆσαι - τινα, τὸν παρέξοντα λ. quaerere 2, 5, 2. — ζητῶν Πάτροκλόν τινα, qu. 4, 8, 10. - simul c. dat. pers. τῷ

θεῷ γυναῖκα ἐζήτει, quaereb. 5, 6, 6. trop. - ἐζήτουν (τινὰ,) ὃν ἐπιλέξονται ἄρχοντα, quaerebant 4, 14, 1. deliberab., cogitab. - c. acc. rei, et c. adiuncto, εἰ τιμωρίαν ζητεῖτε, οὐδ' ἔςιν εὑρεῖν δίκην λ. quaeritis 2, 13, 11. inquir., cogitatis de reperiendo supplicio, excogitare vultis, f. audire. † πᾶσαν μηχανὴν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἐζήτει, excogitabat 3, 15, 10. ubi fortassis est simul cum praep., ni haec pertinet ad subst. - διατριβὰς χρόνου ζητῶν, moras captans 3, 14, 9. quaerens, excogitans. - † c. inf. πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζ. crinem imponendum igni quaerens 4, 8, 15. qui Bg. ceperit p. ὥςε f. εἰς τὸ ἐπ., quasi phyf., quaerens in capite rari capilli, cum et valere possit trop., p. volens, studens, i. q. βουλόμενος §. 7. e.

ζοφώδης. phyf. de re, ἀήρ, caliginosum coelum 3, 14, 15. - de loco, cum subst. fem. εἰσόδῳ, - ζοφώδης δὲ αὐτῇ, tenebricosus is erat 1, 8, 12.

ζώνη, phyf. de femin. τῆς ζώνης ἐξηρτημένης, applicatâ zonâ 1, 11, 13. Vestalis, it. λυσαμένη τὴν ζώνην ib. 12. - de maribus, ἐξαρτήσας, ἧς ἐπεφέρετο, ζώνης τὸν τράχηλον, zonae 7, 9, 20. v. ἐξ. et ἐπιφ. - τὰς ζώνας ἀφαρπάσαντες, zon. 2, 15, 19. in Praetor. exauctoratis, cingulum vestis aut gladii, i. q. ζωςήρ.

ζῷον, phyf. abf. ἅμα τῇ τοῦ ζώου ὁρμῇ λ. ferae 1, 15, 7. - c. adi. et in opp. ἀνθρώπων φθορᾶς - πάντων τὰ ζώων, λ. bestiarum 1, 12, 6. - sed c. adi. mero, †† τὰ σώματα εἴζονται γραφαῖς ποικίλων ζώων παντοδαπῶν εἰκόσι, animalium 3, 14, 13. v. εἰκ. - ζῶα παντοῖα, λ. animal. 1, 14, 2. † τὰ πανταχόθεν ζ. ἠθροίζετο 1, 15, 9. ὅσα ζ. γεννᾷα, animantia ib. 6. - † ἀπὸ Ἰνδῶν - ζ. πάντα λ. ib. 9. παντοδαπὰ ζ. 4, 8, 12. ζ. πάντα, ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασσα, best. 5, 6, 21.

ζωςήρ, phyf. de marib. πόρπαις καὶ ζωςῆρι λ. balteo 5, 2, 10. † ζωςῆρας περιελὼν ἑαυτοῦ, balteum 4, 8, 21. qui Bg. recte cepit p. fing.

H.

Ἡ et ἡ v. ὁ et ὅς.

ἤ, notione disiunct., positum semel, - aut 1, 12, 5. 3, 7, 15. 18. m. 3, 15, 9. 4, 4, 5. 4, 6, 12. 4, 12, 4. 5, 5, 9. 5, 7, 11. 6, 7, 8. 7, 3, 3. 9. 7, 5, 11. 8, 2, 7. vel 7, 5, 9. sed a Bg. per meram copulam, et quidem per *ac* 2, 8, 5. 7, 3, 13. - per *que* ib. 8. et 11. - denique per *et* 1, 2, 10. 1, 10, 11. 1, 15, 15. 2, 6, 8. 2, 9, 9. 3, 7, 17. 3, 14, 15. 4, 4, 1. 4, 9, 4. - positum bis, πρότερον ἢ σπανίως, ἢ λ. aut - aut 1, 1, 5. 2, 13, 13. 3, 5, 9. 3, 7, 18. e. 8, 2, 2. - sive - sive 1, 17, 23. - positum ter, ἢ 9. ἢ - ἢ - λ. *et* - *aut* - quae *ve* 4, 10, 9. - iunctum aliis syn. εἴτε - εἴτε - ἢ aut 8, 7, 17. †† θαῤῥῶν ἢ πλούτῳ καὶ γένει, δυνάμει τε λ. 2, 15, 3. pro quo leg. aut τε aut δή. Notione alia comparat., post adi. πλείους δυναςείας, ἢ λ. plures principatus, quam 1, 1, 8. - post adv. φόβῳ μᾶλλον -, ἢ εὐνοίᾳ, metu magis, quam 3, 8, 15. †† post verba, φθάσαι τι δράσαντες, ἢ παθεῖν, prius aliquid faciendum, quam 1, 17, 16. 3, 2, 10. e. Notione rursus alia exclus., post adi. neg. οὐδὲν ἄλλ' ἢ λ., nihil nisi 1, 15, 2. nihil aliud, quam. †† ἄλλης ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ λ. nulla alia materia constans, nisi 4, 2, 12. - it. simul c. particula adversat. οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἢ μερισάμενος λ. 5, 10, 12. v. ἕτ. - αἱ-

τιον. οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν λ. non alium, ſed ipſum 5, 5. 2. non al., quam. †† it. poſt adv. οὐκ ἄλλως - ἐκθύμως μάχεται, ἀλλ' ἢ οἰόμενος λ. haud alia de cauſa -, niſi quia rel. 4, 15, 15. quam quia rel. - De ἢ cum τοὶ v. ἤτοι et de ἢ poſt πρὶν v. in hoc.

ἡγεμονεύειν, phyſ. de perſ. abſ. ſ. c. adv. ἐξ ὧν ἡγεμονεύσαντες ἐκεῖσε διῳκήσαμεν, ex illis, 2, 10, 16. v. διοικ.

ἡγεμονία, phyſ. de actu, univerſe, ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας, principatus 1, 5, 26. - pecul. ſenſu abſ. ὑφ' οὗ τὴν ἡγεμονίαν πεπίςευτο, praefectura 7, 9, 7. provinciae. ἐκ πολλῶν ἡγεμονιῶν λ. per multas praef. 7, 5, 4. †† διελὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ ἔθνους ἐξουσίαν, pr. 3, 8, 4. - c. gen. perſ. τῆς Περτίνακος ἡ. Pertinacis pr. 2, 9, 12. - c. gen. rei ſ. loci, τὴν Ἰλλυρίδος ἡ. Illyrici pr. 6, 7, 4.

ἡγεμών, phyſ. de perſ., exercitus, c. adiuncto, ἡγεμόνας καὶ χιλιάρχους, duces 2, 7, 10. 2, 9, 9. - ſed loci et provinciae, abſ. ὅπως οἱ ἡγεμόνες τὰ Νίγρου προδιδοῖεν, duces 3, 2, 10. m. - c. adiuncto, τῶν εἰς τὰ ἔθνη πεμπομένων ἡγεμόνων, eorum, qui in provincias mitterentur praefecti ib. 8. εἰς τὰ ἔ. πέμπων, ἡγεμόνας καὶ ἐπιτρόπους διεχρήσατο, duces 4, 6, 8. †† εἴτε ἡγεμόνας ἢ ἄρχοντας ἔδει ποιεῖν, duc. 4, 4, 1. magiſtratus provinciales et bellici. - †† c. gen. dub. ſimul, ςρατηγὸς καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἰλλυρικῶν λ. praefectus Illyrico 2, 9, 12. exercitui ſ. ſolo, et adeo c. gen. vel perſ. vel loci. - † c. praep. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ἡγ. ex oriente duces 6, 2, 7. τῶν κατὰ Συρίαν ἡ. ducum Syriae ib. 2. †† c. adiuncto ſimul, τῶν ἡ. ἢ τῶν ὅ τι δὴ πραττόντων κατὰ τὴν ἀνατολὴν λ. ducum - in oriente 3, 2, 10.

ἡγέομαι, med. (Lat. *duco*, varia notione,) de perſ. phyſ., in via et pompa, c. opp. ἡγοῦντο αὐτοὶ μέν, - εἵποντο δ' λ. praeibant 4, 1, 6. - in exercitu, per particip. (p. ſubſt. ἡγεμών,) abſ. τινι - ςρατῷ; παρ' οἷς εἰς τὴν τοῦ ἡγουμένου ὑπηρεσίαν ἀρκοῦσι ῥαβδοῦχοι, ducis 7, 8, 10. - cum gen. perſ. ἐκόλαζε τοὺς πλείςους τῶν ἡγουμένων τῶν ἰδίων ςρατιωτῶν, duc. 8, 5, 5. † cum adiuncto ſyn., φάλαγγα, τούς τε ἡγουμένους αὐτῆς φέρειν τὰ τῶν ἐκείνου ςρατηγῶν ὀνόματα, ductores eius 4, 8, 6. ſimul c. adv. ἰδίᾳ δώροις τοὺς τῶν ςρατοπέδων ἡ. ἐθεράπευεν, duces 3, 15, 10. † ὅτε τῶν - ςρατ. ἡγούμην, quando (quum) exercitui praefui 7, 8, 8. - in provinciis, abſ. (ſed oppreſſo gen. aliquo) ἔπεμψεν εἰς πάντα τὰ - ἔθνη, τοῖς τε ἡγουμένοις (αὐτῶν) ἐπέςειλε, in omnes gentes, et praeſides *earum* 3, 7, 2. διέπεμπε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς ἡ. (αὐτῶν) mittebat ad ſingularum provinciarum praefectos 5, 1, 3. per provincias ſingulas ad praeſ. ſ. praeſ. earum, ubi adeo deſit gen. loci, ſi ἔθν. de loco capiatur, ſed gen. perſ., ſi de gent. Sic et, poſt εἰς τὸ ἀποςῆσαι αὐτοῦ τὰ ἔθνη, *provincias*, — πρεσβεῖαι - πανταχοῦ πρὸς πάντας ἡ. ἐξεπέμφθησαν, ad praefectos 7, 7, 10. - γράμματα - προτρέποντα τοὺς ἡ. praefectos ib. 11. cum gen. loci diſerto, ὁ τῆς Ἀσίας ἡγούμενος, qui Aſiae praeerat 3, 2, 2. ὁ τῆς Βρεττανίας ἡ. Britanniae praefectus 3, 14, 1. — † τὸν ἡγούμενον τοῦ ἔθνους, rectorem provinciae 7, 5, 1. — † ἐπιςέλλει τοῖς τῶν ἐθνῶν ἡγουμένοις, gentium rectoribus 1, 10, 5. † Βαλβῖνος - ἐθνῶν ἡγησάμενος, qui adminiſtraſſet provincias 7, 10, 7. † ὁ Νίγρος - Συρίας ἡγεῖτο πάσης, Syriae praeerat univerſae 2, 7, 6. - c. gen. perſ. ἡγεῖτο Παιόνων πάντων - Σεβῆρος, praeerat Pannoniis univ. 2, 9, 2. ἡ. Μαυρουσίων, praeerat Mauris 7, 9, 2. ††† per loca ambigua, ſimul c. adv. τῶν

Digitized by Google

Ὀσροηνῶν πρότερον ἡγουμένου, Osrhoënorum antea duce 7, 1, 22. †† τῶν ἐκεῖσε ἡγουμένων, illarum regionum ducibus 6, 3, 1. — †† abſ. ταῦτα παρέξει τοῖς ἀνθρώποις κατά τε ἔθνη καὶ κατὰ πόλεις εἰρήνην καὶ πρὸς τοὺς ἡγουμένους πειθώ, erga ſuperiores 8, 7, 13. — Trop. de animo et quidem intelligentia, c. inf. et adv. ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλεῖστοι, - ὑποσρώσειν λ. reor, ut - 7, 8, 18. - c. ſolo inf. ὃν ἐπακούειν - ἡγεῖσθε, quem exiſtimate 1, 5, 21. — πατρῴζειν τὸ μειράκιον ἡγούμενοι, arbitrantes 1, 7, 2. - exiſtimantes 5, 8, 16. ubi ſq. ſyn. νομίζοντες. - ἐπεὶ - ἡγεῖτο, intelligebat 1, 10, 9. arbitrabatur 2, 8, 11. opinabatur 3, 12, 7. †† cum acc. rei vel perſ., uno aut dupl., ſed inf. v. ſubſt. oppreſſo, πευσόμενος ἡμῶν, τί πρακτέον (εἶναι) ἡγεῖσθε, quid faciendum putetis 2, 8, 5. μήτ' ἄπιςον - ἡγείσθω (τὶς ἐμὲ εἶναι,) neque quisquam infidum me exiſtimet 3, 6, 3. ducito, exiſtimato. - τοῦτον πιςότατον (εἶν.) ἡγούμενος, hunc fidiſſ. putans 3, 11, 9. Ἀσίαν - προγονικὸν κτῆμα ἡ. (εἶν.) ſuam *eſſe* poſſeſſionem perſuaſus 6, 2, 4. † οὐκ ἀνασχετὰ (αὐτὰ εἶν.) ἡ. minime *id* ferendum putans 6, 3, 1. ubi ſq. illud antea τῶν ἐκεῖσε ἡγ., per polyptoton et luſum in verbi ſenſu dupl. - τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ - (εἶν.) ἡγούμενοι, cum - exiſtimarent 6, 8, 9. ταῦτα μόνα ψυχῆς ἴδια ἡγεῖτο κτήματα (εἶν.) haec ſola - ducebat bona 1, 2, 4. τὴν μὲν - προσηγορίαν ἡ. (εἶν.) Φύσεως, hanc appellat. exiſtimabat naturae 1, 5, 8. κοινοὺς ἐχθροὺς πάντας (εἶν.) ἡ. exiſt. 1, 8, 15. οὐ γὰρ ὅμοιον ἡγοῦντο (εἶν.) τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, neque - putabant 6, 7, 9. ἀναγκαίαν ἡγήσατο (εἶν.) τὴν κινδυνώδη λ. exiſtimavit 4, 4, 6. ††† ἀποκτεῖναι γὰρ ἀνόσιον - ἡγ. occidere enim nefarium putavit 6, 4, 12. ubi videatur, iam adeſſe inf., ſed putandus tamen is p. aliquo ſubſt., per quam rationem illa inf. εἶναι adhuc ſemper procedit, v. c. nam *nefarium* eſſe *putavit*, occidere *illos*, ſ. nam *caedem* illorum *nefariam* eſſe *put.*

ἡδέως, mor. ἔβλεπον αὐτὸν 6, 3, 17. libenter, cum voluptate, v. βλ. - ἡ. ὑποδέξασθαι τὴν ἀρχήν, libenter 7, 5, 4.

ἤδη, de temp. praeſ., in med. enunciat., interdum et intra duo ſubſt. etc. ὁ μὲν πατὴρ ὕπατος ἤδη καὶ σύνεδρός ἐςι λ. iam 1, 5, 17. noſtr. *nun* ſ. *nunmehr*, it. 1, 10, 4. 7. 1, 12, 17. 2, 13, 10. † πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἡ. καὶ τὴν μητέρα ἠπείγετο, porro 3, 15, 12. 4, 5, 15. - 5, 2, 14. 6, 7, 9. - ſed per noſtr. *ſchon*, κίνδυνον, οὐκ ἐπαιωρούμενον, ἀλλ' ἤδη παρόντα, iam praeſens 1, 9, 10. 1, 13, 8. 2, 12, 3. ſq. 3, 10, 1. ἀπεχθὴς ἡ. καὶ βαρὺς 3, 11, 6. - 3, 12, 15. ſq. 6, 1, 9. 7, 5, 2. ſq. - ab init. enunc. ἡ. μειράκια ἦσαν 3, 10, 4. 7, 11, 18. - ab init. §. et periodi, ἤδη τε 6, 1, 11. ἤδη γὰρ λ. 7, 11, 3. - de temp. praeter. vel proxime, vel dudum, ab init. enunc. ἤδη τὴν ὕπατον τετελεκότι ἀρχήν, cuidam conſulari viro 2, 6, 9. in quo Bg. Lat. *conſ.* latet illud adv. cf. 4, 4, 19. - ab init. §. et periodi, ἤδη δὲ καὶ - προκεχωρήκει, iam 2, 2, 5. †† ἡ. γοῦν λ. quandoque 3, 13, 16. - in med. enunc. ἦν - ἤδη μετρίως προβεβηκὼς 2, 7, 8. 7, 5, 17. - †† c. opp. ὀλέθρου - τοῖς μὲν αἴτιον ἡ. γεγονότα, ἡμῖν δὲ ἐσόμενον ὅσον οὐδέπω 1, 13, 6. - †† de temp. proxime fut. vel ſaltem c. verbi fut. τὰ χρήματα - ἡ. μεταπέμψεσθαι, iam 2, 6, 15. ἡ. - ἐπιςησόμενον ἤκουον 2, 12, 7. ἡ. παρεσόμενος, iamiam adfuturum 3, 7, 1. †† in periodi apodoſi, ὅταν δὲ ἀφίκηται, ὑμέτερον ἡ. ἔργον λ. ibi iam 3, 12, 13. tunc ſ. ibi tum. καταβαίνοντες εἰς τὸ ςρατόπεδον, ἡ. λ. iam 8, 2, 1. μαθόντες - ἀφικνουμένους, Φονεύουσιν ἡ. τοὺς β. tandem occidunt 8, 8, 15. - †† repetitum in vicinia, diverſo

que sensu, praeter illa 2, 12, 6. sq., quoque in eadem §. ἤ. νεανίαι, - ἤ. μὲν κατὰ τὴν ὁδὸν λ. iam adolescentes, - iam tum in itinere 4, 1, 2. τοῦ μὲν ἤ. προδήλου, - τεθνάναι ἤ. πρὸς ἡμῶν, iam - iamiam 7, 5, 11. - ††† per situm ambiguum, pertineat ne ad v. pr., an sq., variante commate etiam, ἀπελθόντας αὐτοὺς ἤ. ὑποδέχεσθαι, iubet ire ipsos iam tum et sumere 4, 4, 18. qui Bg, resoluto particip. per copulam postpositam, retulit ad v. pr. cf. 4, 9, 12. 4, 11, 5. 6, 8. 9.

ἥδομαι, pass. de pers., mor. c. abl. rei. ἥσθησαν τῷ - ὀνόματι, delectantur 7, 8, 16. ἡσθεὶς τῷ γενομένῳ, laetus eo, quod factum erat 5, 3, 13. simul c. adv. οὐ πάνυ τι ἡδόμενος τῷ γάμῳ, non magnopere laetus matrimonio 3, 10, 14. - c. praep. ὁ δὲ ἥσθη ἐπὶ τῷ ἔργῳ, delectatus (est) eo facinore 7, 1, 24. 8, 1, 10.

ἡδονή, mor. vel phys., s. de animo et corpore simul; πᾶν, ὅ τι ἐκεῖνος δι' ἡδονῆς ἔσχε θέαμα ἢ ἄκουσμα 4, 6, 4. 7, 8, 15. v. ἔχ. - †† c. opp. τῶν μὲν δι' ἡ. πραττομένων - λ. τῶν δ' ἐξ ἀνάγκης λ. 6, 3, 8. v. ἀπόλαυσις. in malam partem, c. gen. rei, ἐδεδούλωντο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐπάλληλοι - σώματος ἡδοναί, voluptat. 1, 13, 15. - † abs. ἤγειρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν 1, 6, 6. 3, 13, 14. - c. verbis et adi. ἡδοναῖς σχολάζοντος 1, 12, 12. διαφόροις ἡ. λ. 1, 17, 22. αἰσχραῖς καὶ ἀμφιβόλοις ἡ. λ. 2, 7, 4. καινὰς ἡδονὰς λ. 1, 3, 5. cf. ib. 4.

ἡδύς, phys. s. mor. de re, τῇ τῶν δένδρων ἡδείᾳ σκιᾷ, iucunda umbra 1, 12, 3. non magna, non frigidissima. - Neutr. cum artic., p. subst., c. gen. rei, τὸ ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως λ. iucunditate ex auscultatione 1, 1, 2. voluptatem aurium, i. delectationem audientium, obtineant, s. aures et auditores oblectent. † πρὸς τὸ ἡ. τῆς ἡλικίας λ. pro libidine aetatis 5, 10, 7. - Compar. p. adv. ὡς ἥδιον πίοι, suavius 1, 17, 17.

ἦθος, mor. de pers., per adi. τι φυσικὸν ἦθος πρᾶον λ. animus 6, 1, 14. - indolem 2, 4, 2. - † c. opp. σεμνῷ ἤθει καὶ βίῳ σώφρονι, gravitate morum 1, 2, 6. honestis moribus, animis s. cordibus, propensionibus. - c. gen. pers. τὸ ὕπουλον αὐτοῦ ἤ. λ. ingenium 5, 5, 11. 9. διαφθείρειν - νέου ἤ. βασιλέως, indol. 1, 6, 2. ὑποδιεφθάρη τὰ τῶν στρατιωτῶν ἤθη, mores 2, 6, 1. animi, cupiditates, sq. ἐπιθυμίαν. - per acc. ellipt. τὸ ἤ. - χρηστὸς ὤν, ingenio placido 3, 3, 5. 3, 5, 5. τὸ ἤ. ἁπλούστερος, moribus 7, 10, 7. - in opp. φύσει ἦν τὸ ἤ., ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, mor. 7, 1, 4. - †† μή πως τὸ ἤ. διαφθαρείη, ne bona indoles corrumperetur 6, 1, 12. qui Bg. videatur supplevisse gen. pers. αὐτοῦ, ut ἤ. sit nominat., cum esse queat acc. ellipt., expleto ad v. δ. nominat. pron. αὐτὸς s. αὐτό, τὸ μειράκ. - οἱ δὲ - τὰ ἤθη διεφθείροντο, illi bonam indol. perdebant 3, 10, 4. indole, animo corrumpebantur.

ἥκιστα, c. neg. οὐχ ἤ. 1, 1, 1. non minimum s. non minime, i. maxime, per ellips. κατὰ μέρη, non secundum minimas partes, s. non ex minima parte, i. maxima ex parte.

ἥκω, de pers. phys., abs. ἥκειν κελεύει, venire 1, 9, 20. 2, 1, 14. ut adessent 3, 8, 19. - c. adv. ἤ. τὴν ταχίστην, adsit 3, 12, 14. - c. nominat. modi aliquo, tum subst. ἤ. ἔκδικος τοῦ λ. se venisse ultorem 2, 14, 6. - tum verbi s. particip. ἧκε τὴν ἀρχὴν ὠνούμενος, venit ad imperium emendum 2, 6, 12. p. supino. † ἄγγελοι ἧκον, κηρύττοντες, venerunt 1, 7, 2. 6, 5, 14. † simul c. dat. pers. ἥκω σοὶ φονεύς, λ. venio tibi interfector 3, 12, 4. —

†† σοὶ ταῦτα δηλώσων ἥ. tibi ut haec indicarem, veni ib. 6. — ἥκομέν σοι τὴν βασιλείαν ἐγχειριοῦντες, nos adſumus tibi imperium tradituri 2, 1, 20. quibus duob. locis ambigue locatus eſt dat. pron., ut poſſit referri etiam tantum ad particip. - c. praep. ἧκεν εἰς Ἴλιον, venit ad 4, 8, 9. - ἐπὶ Φόνῳ ἥκειν, veniſſe 2, 1, 15. - ſimul c. caſu temp. ἥκεις πρὸς βασιλέας ἑσπέρας: veniſti 5, 12, 23. - † trop. ὁρῶν, ἐς ὅσον ἥκει κινδύνου, in quam magnum veniſſet diſcrimen ib. 11.

ἡλικία, phyſ[illegible]e re, c. adi. ἀκμάζουσα, aetas 6, 1, 11. - ἐν ἡλικίαις διαφόροις, [illegible] aetate 1, 1, 10. †† οὐδέ τις ἦν οὕτως ἀχρηστος ἡ. λ. 8, 4, 21. 8, 6, 17. quibus locis duob. p. concreto, et p. perſ., conſtitutis in aetate quadam. - c. ſubſt. πρὸς τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ λ. 1, 7, 8. 5, 3, 14. 6, 3, 2. † οὐδέ τις ἦν Φειδὼ ἡλικίας, οὔτε μέχρι νηπίων 4, 6, 1. ubi iterum p. concr. † in opp. πῶς ἡλικίας ἔχοι καὶ μεγέθους σώματος, qua aetate ſit 4, 9, 9. ἡλικίας καὶ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχων 7, 3, 7. μεγέθει ἀξιώματος καὶ ἡλικίας σεμνότητι πρ. 2, 1, 20. τῶν ἐν ἡλικίᾳ καὶ ἀξιώματι προυχόντων 7, 10, 0. ἡλικίᾳ σεμνοτάτους καὶ βίῳ σωφρον. 6, 1, 3. 1. q. deinde per acc. ellipt. †† τὰ πρῶτα τῆς ἡ. 3, 10, 11. - c. ſolo v. τῆς ἡ. προχωρούσης 6, 1, 14. - †† c. adi. et acc. ellipt. οἱ τὴν ἡλικίαν πρεσβύτεροι, aetate provectiores 1, 1, 9. ἄνδρα, τὴν ἡ. σεμνὸν 2, 2, 16. - ἦν - τὴν ἡ. - προβεβηκὼς 2, 7, 8. - τὴν ἡ. - ἀκμάζοντος 2, 15, 7. v. ἀκμ. - ἦν τ. ἡ. ἀκμαῖος 5, 3, 13. v. ἀκμ. - ἦν νέος τ. ἡ. tenera aetate 5, 5, 1. - c. gen. perſ. τὸν παῖδα τῆς μειρακίων ἡ. ἐπιβαίνειν λ. 1, 3, 2. 14. 1, 4. 8. 1, 8, 2. τοὺς παῖδας, εἰς ἡ. ἐφήβων - τελοῦντας 3, 10, 1. † ſimul c. adi. χρόνος, πᾶσαν ἡλ. ἀνθρώπων ὑπερβαίνων 3, 8, 20. † δύναμιν, γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, iuvenili aetate 7, 9, 7. - Peculiari notione, τὸ βάρβαρον, τῆς ἡ. καταφρονῆσαν, aetatem noſtram 1, 5, 26. ſc. τῆς ἐμῆς ſ. ἡμετέρας, teneram, iuvenilem aetatem; qua de et in his, - πρὸς τὸ ἡδὺ τῆς ἡ. κολακευ. aet. 3, 10, 7. διὰ τὴν ἡ. λ. 7, 10, 16. - contra de ſenili, δι' ἡλ. per aet. 7, 11, 3. ſenectutem. - c. adiuncto definiente, γηραιὸν ὄντα -, καὶ ὑφ' ἡλικίας τετρυχωμένον, aet. 1, 3, 1. ad quam not. referas et ſuperiora 2, 1, 20. 7, 10, 6. 7, 3, 7. 6, 1, 3.

ἡλικιώτης, ph. de perſ. in opp. τῶν πρεσβυτέρων - τοὺς ἡλικιώτας, aequales 1, 5, 11.

ἥλιος, phyſ. ὁμοῦ με εἶδεν ἄνθρωπον καὶ βασιλέα, ſol. 1, 5, 15. ſimulac vidi ſolis lucem et editus ſum in lucem, ut homo: etiam imperator fui, ſ. ſimul homo natus ſum et imp. τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ λ. 3, 9, 11. ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι 3, 4, 8. v. ἀν. † εἴ ποτε Φοιτῴη δι' ἡλίου, in ſole 1, 7, 9. in ſolis lumine et radiis, per terram diffuſis, per ſolis radios. † ὄμβρων καὶ ἡλίου ἠνείχοντο, ſolem 8, 5, 9. ſolis ardorem. - † trop. de perſ. ſ. deo, ἄγαλμα, εἰκόνα Φέρον ἡλίου 1, 15, 19. 5, 3, 11. † γάμον ἡλίου καὶ σελήνης 5, 6, 11. † ἱέρωντο αὐτοὶ Θεῷ ἡλίῳ 5, 3, 8. † ἀσπασάμενοι τὸν ἥλιον οἱ βάρβαροι 4, 15, 2. Parthi.

Ἡμᾶς, urbis nomen, Ἡμᾶν, Emam 8, 1, 7. Aliis Ἥμωνα, Lat. *Emona* ſ. *Hemona*, ſ. Aemona.

ἡμεδαπὸς, trop. de re ſ. loco, in opp., ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, (ſc. γῇ ſ. χώρᾳ,) καὶ ἐν βαρβάροις, in noſtra ditione 1, 1, 5.

ἡμέρα, phyſ., de parte, per praep. πρὸ ἡμέρας ἀνακεχωρήκεσαν, priusquam luceſceret, 7, 6, 17. - ſimul in opp. ἔτι νυκτὸς οὔσης, - πρὸ ἡ. προϊέναι, ante lucem ib. 16. 2, 2, 5. c. v. ſimul, ἡμέρας καταλαβούσης, die conſecuta 2, 3, 5. opp. §. 1. νύκτωρ. - ἡμέρας ἐπι

μαζούσης ἡ. ipſo mer. 7, 5, 2. - de toto, abſ. καθέζονται ἐπὶ πλεῖςον τῆς ἡ. magnam partem diei 4, 2, 5. 6, 1, 13. - per praep. et c. adi. εἰς ῥητὴν ἡμέραν, ad certum diem 2, 8, 1. περὶ μέσην ἡ. 8, 5, 22. circa meridiem. ἡ - πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν λ. paucis ante diebus 4, 13, 3. - ſimul in opp. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, interdiu 1, 13, 15. 7, 3, 9. 8, 2, 13. die 5, 4, 13. †† c. adi. ἑκάςης ἡ. ἦν ἰδεῖν λ. quotidie 7, 3, 6. 8, 4, 19. συνέβαινε - ἐκείνης τῆς ἡ., ἧς ταῦτα ἐπράττετο, illo die 7, 5, 5. ἱκανῶν ἡμερῶν - τὸ πῦρ ἐπεβόσκετο, multis diebus 1, 14, 9. ἑπτὰ ἡ. λ. ſeptem diebus 4, 2, 7. ἐνδιατρίψας τῇ Θ. - ἡ. τινῶν, per aliquot dies 7, 6, 1. ὀλίγων ἡ. ἐνδ. ἐν τῇ Ἀ. paucos dies 8, 7, 19. δύο ἢ τριῶν ἡ. λ. biduum aut triduum 8, 4, 8. - ἔμειναν ἡμέρας δύο ἀβασίλευτοι, biduo 4, 14, 1. - ſimul in opp. ἐκείνης τῆς ἡ. λ. — τῆς νυκτὸς δὲ διαδραμούσης, illo quidem die 6, 9, 3. - πρώτης - καὶ δευτέρας πάσης ἡ. - τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ λ. primo ac ſecundo die toto 4, 15, 10. †† πρώτης - κ. δευτ. ἡ. λ. - τῇ δὲ τρίτῃ τῶν ἡ. primo et ſec. die 8, 7, 7. - πρ. κ. δ. ἡ. - τῆς τρίτης ἡ. λ. primo et ſec. d. 7, 8, 2. 5. m. - τῶν μὲν - πρώτων ἡ. — χρόνου δὲ ἐγγινομένου λ. primis quidem dieb. 8, 5, 1. † μιᾶς ἡ - ἔτεσιν λ. uno die 4, 4, 18. † νυκτὸς καὶ ἡ. ἐπιβιώσας μιᾶς, cum noctem et diem ſupervixiſſet unum 1, 4, 18. cum adhuc vixiſſet una nocte ac die; qui erant tres temporis ap. Gr. caſus, gen. dat. et acc., per ellipſ. alicuius praep., v. c. ἐκ, ἐν, διὰ ſ. ἀνὰ, rel. - †† c. ſubſt. οὐδ' εἰπεῖν ἐςι - τῆς ἡ. ἐκείνης τὴν ἑορτὴν. diei illius 8, 6, 16. †† ſimul c. adi. αἱ μὴ πολλῶν ἡ. ὁδὸν ἀπεῖχον λ. haud multorum dier. itinere 3, 9, 15. τριῶν ἡ. αἰτήσαντες ἄνεσιν, trium dier. 7, 4, 6. - c. verbis, ὡρισμένης ἡ. ſtato die 1, 10, 11. καταλαβούσης τῆς ὡρ. ἡ. 6, 4, 3. - νέου ἔτους τῆς ἐπιούσης - ἡ. ſecunda die 1, 16, 1. - ſimul c. adi. μιᾶς καὶ δευτέρας ἡ. διαδραμούσης 2, 6, 5. †† τῆς ἡ. ἐκείνης ἐν ἀνέσει τοῦ πολέμου οὔσης 8, 5, 19. v. ἄνεσ. - ὀλίγων διελθουσῶν ἡ. 1, 5, 1. δύο ἢ τριῶν ἡ. παραδραμουσῶν, biduo aut triduo 2, 12, 7. †† ſimul in opp. μιᾶς ἡ. ἀναπαυσάμενοι, λοιποῦ λ. cum unum diem requieviſſent 8, 4, 17. †† μιᾶς ἡ. διαλιπὼν, τῆς ὁδοῦ εἴχετο, uno die interiecto 7, 8, 22. ††† c. gen. rei, ἐπεὶ κατέλαβον αἱ τῆς θέας ἡμέραι, ſpectaculorum dies 1, 15, 5.

ἡμέριος, phyſ. de re, c. ſubſt. ἀςέρες ἡμέριοι συνεχῶς ἐβλέποντο, ſtellae per diem perpetuo conſpic. 1, 14, 1. p. δι' ἡμέρας et p. adv. Lat. *interdiu*; propr. *diurnae.*

ἥμερος, mor. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ Φήμη λ. placidi principatus 2, 4, 4. opp. §. pr. ὠμῆς τυραννίδος. cum adiuncto et adv. in opp. ἐκ πρᾳείας καὶ πάνυ ἡ. βασιλείας εἰς τυραννίδος ὠμότητα λ. ex manſueto imperio 7, 1, 3. Neutr. cum adiuncto, ἦθος πρᾶον καὶ ἥμερον, manſuetus animus 6, 1, 14. πρ. κ. ἡ. ἦθος, placidam indolem 2, 4, 2. - c. artic. pro ſubſt. cum gen. rei, τὸ πρᾶον καὶ ἥμερον τῆς ἀρχῆς, placidum imper. ib. 9. (i. q. ante ib. 4. pro adi. et ſubſt.) τῷ εὐτάκτῳ καὶ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας λ. placido imper. ib. 7. i. q. ante 7, 1, 3. ſed cum ſolo artic. in opp. τὰ ἀνειμένα ὡς ἥμερα δι' ἡδονῆς ἔχουσι, tanquam mitia 7, 8, 15. † de animal. ζῶα πάντα, ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασσα, beſtias cicures et non cic. 5, 6, 21.

ἡμέτερος, de re, propr. de pluribus, c. ſubſt. Maſc. τοῖς ἡμετέροις ποσὶν λ. ad noſtros pedes 7, 8, 18. Fem. τὰ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς κτήματα, noſtras provincias 6, 3, 10. noſtri imperii poſſeſſiones; ubi fortaſſis impropr., de uno, p. ἐμῆς, ut in locis his, θύματα τῆς ἡ. ἐξουσίας, noſtrae poteſtatis 2, 13, 10. it. Neutr. τὸ ἡμέ-

Digitized by Google

τέρον ὄνομα, nostrum nomen 2, 10. 16. p. ἐμόν. †† τῇ τῶν ὑμετέρων ἀνδρείᾳ ὅπλων, nostrorum armorum ib. 18. ubi Bg. leg. ἡμ. sed - ἐν τοῖς ἡμετέροις στέρνοις λ. in vestris pectoribus 4, 14. 10. contra leg. ὑμ.

ἡμίγυμνος, phys. de pers. ἡμιγύμνῳ αὐτῷ ἐκκρεμὴς πήρα (ἦν), seminudo 1, 9, 7. de Stoico, dextrum humerum et pectus et collum habente nudum.

ἡμιθνής, phys. de pers. πολλοὶ καὶ ἡμιθνῆτες εἱλκύσθησαν, semimortui 4, 9, 15.

ἥμισυς, phys. c. gen. rei, προςτίθησι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο τοῦ τελουμένου ἥμισυ, dimidium 4, 4, 17.

ἡμίτομος, phys. de re, c. subst. fem. ὄψεις ἡμιτόμους, facies dividuas 4, 8, 4. semisectas, v. ὄψ.

ἦν, (i. q. ἂν supra,) c. coni. ἢν δὲ λ. si 4, 15, 9. in med. orat. ἐφ' εἷς ἢν λ. 7, 5, 16. ἢν μὴ λ. nisi 1, 4, 12. - c. optat. in med. or. ἐπὶ - ἢν τις λ. si 2, 13, 14.

ἡνία, phys. τὰς ἡνίας κατεῖχεν, habenas 5, 6, 16.

ἡνιοχεία, phys. per praep. διὰ ἡνιοχείας τὸν δῆμον εὐφραίνειν, aurigationibus 5, 6, 14. per ludos curules. de Heliog. - abs. ὑπὸ σπουδῆς ἡνιοχείας λ. studio aurigationis 3, 10, 4. de Severi filiis. ἡνιοχείαις σχολάζων, aurigationibus 4, 11, 15. Caracall. προςέχοντος 6, 7, 24. Alexandr. Sev. - γυμνάσια τοῦ σώματος ποιούμενος ἡνιοχείας 4, 7, 2. v. γυμν. †† alio sensu c. gen. rei s. instrum. ἁρμάτων ἡνιοχείας ἐπαιδεύετο, in aurigando instituebatur (Commodus) 1, 13, 17. curruum agitationem, gubernationem, moderationem docebatur.

ἡνιοχεῖν, phys. de pers. abs. ἐβλέπετο πολλάκις ἡνιοχῶν, aurigans (Heliog.) 5, 6, 23. ὡς ἡνιοχοῦντι δὴ τῷ θεῷ, tanquam auriganti scil. deo ib. 16.

ἡνίοχος, phys. de pers., imperatore quidem Rom. ἤδη σκευὴν ἡνιόχου ἀνειληφότι, aurigae 4, 12, 11. Caracall. - sed de pers. vulgari, tamen per ludos curules, ἀπέσκωψέ τι τὸ πλῆθος εἰς τὸν ἡνίοχον, περὶ ὃν ἐκεῖνος ἐσπουδάκει, in aurigam 4, 6, 10. τοὺς κακῶς τὸν ἡ. εἰπόντας ib. 11. c. adiuncto, ἀθληταὶ καὶ ἡνίοχοι, aurigae ib. 4. ἡνιόχοις καὶ κωμῳδοῖς λ. 5, 7, 14.

ἡπατοσκοπία, phys. c. adiuncto, πολλῶν -, περὶ θυτικήν τε καὶ ἡπατοσκοπίαν ἐμπείρων, extispicii 8, 3, 17. extispicinae; notione ampliori, inspectio extorum, propr. hepatis.

ἤπειρος, phys. de re s. loco, universe, in opp. τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου - τά τε ἀπὸ θαλάττης λ. copiam rerum e continenti 8, 2, 7. sc. χρήματα et γενόμενα, res, e continenti natas. sed sensu praecipuo, de Asia, in opp. ἔθνη, ὅσα τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον τῇ Εὐρώπῃ κατοικεῖ, adversam Europae continentem 2, 8, 12. 2, 14, 14. 6, 2, 4. † τὰ μὲν ὑπ' Εὐρώπην -, τὴν δὲ ἀντικ. ἤ., Ἀσίαν τε καλουμένην, πᾶσαν λ. 4, 3, 11. †† τὰς ἠπείρους διῃρῆσθαι λ. has continentes ib. 12. Europ. et As. - τὰς ἤ. τὸ Πόντιον ῥεῖθρον διαιρεῖ, continentes utrasque ib. 17.

ἠπειρώτης, phys. de pers. universe, τὰ ἀπὸ θαλάττης, τοῖς ἠπειρώταις ἀναγκαῖα, continentem incolentibus 8, 2, 7.

ἤπιος, de pers. mor. ἤπιον ἄρχοντα, clementem 2, 4, 1. πατέρα ἤ. parente miti 2, 6, 3.

ἠπίως, mor. ἄρχοντος ἅπασι, clementer 2, 7, 14.

ἦρ, (i. q. ἔαρ) phys. ἦρος ἀρχῇ, veris 1, 10, 11.

Ἡρακλῆς, Hercules, Ἡρακλέα αὐτὸν κελεύσας καλεῖσθαι 1, 14, 16. Commodus, (it. 1, 15, 18.) - sed c. adi. ἀνδρειότατον ib. 17.

ἠρέμα, trop. πῶς αὐτὸς ὑπήγετο, fenfim 3, 12, 21.
ἠρεμαίως, phyf. βαδίζων πλέον τοῦ δέοντος ἠρ. incedens magis, quam decebat, lento gradu (Macrinus) 5, 2, 7.
Ἠριδανὸς, fluv. Ital. ὑπὸ Ἠριδανοῦ ποταμοῦ, ab Eridano fl. 8, 7, 1. poftea Pado.
ἥρως, univerfe, in opp. θεῶν - καὶ ἡρώων τιμὰς, heroum 7, 3, 13. femideorum, ut et - ἡρώων ἰσχὺν μιμούμενος (Commodus) 1, 14, 16. de Hercule potiffimum. - Sed alio fenfu, p. bello fortiffimus, belli dux egregius, τὴν τοῦ ἥρωος μνήμην 4, 8, 17. Alexandri Maced. e §. pr. - it. 4, 9, 8. e. - cum adi. Ἀλέξανδρον καὶ Ἀχιλλέα, γενναιοτάτους καὶ μεγίςους ἥρωας ib. 5.
ἡσυχάζειν, neutr. de perf. de iis, qui non movent bella et arma, aut non in bellum exeunt, abf. ὑπὲρ τοῦ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη, ut quiefcant 8, 7, 15. † ἡσύχαζεν, quiefcebat 3, 9, 17. i. q. pr. εἰρήνην ἄγων. ἔχοντες αὐτὸν, - ἡσύχαζον, quiefcebant 8, 8, 18. Praetoriani, non iterum e caftris erumpebant. οἱ ςρατιῶται, ἐπεὶ τὸν δῆμον ἡσυχάζοντα ἔγνωσαν, quietum effe 2, 6, 6. a tumultu; ubi fq. quoddam adiunctum et expl. μηδὲ λ., ut in his, - ὁ Περσῶν βασιλεὺς - οὐχ ἡσυχάζει, οὐδ' - μένει, minime quiefcere 6, 2, 3. πείσειν ἢ φοβήσειν εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν βάρβαρον, ad quiefcendum ib. 12. fq. §. ὁ δὲ - ἐνέκειτο λ. - εἰ ἐνοχλοῖεν καὶ μὴ ἡσυχάζοιεν, non quiefcant 6, 6, 7. † τῆς μὲν πρώτης καὶ δευτέρας ἡμέρας ἔνδον ἔμεινεν ἡσυχάζων, quietus 7, 8, 2. c. adiunctis al. fimul, ut c. adv. Πέρσαι, οἱ πάλαι Μεσοποταμίαν κατατρέχοντες, νῦν ἡσυχάζουσι, quiefcunt 7, 8, 8. c. cafu temporis, ἐτῶν τριῶν ἡσύχασαν, οὐδ' ἐν ὅπλοις ἐγένοντο, quieverunt 6, 6, 11. † c. praep. πονηρῶν ἀνθρώπων, δι' εὐλάβειαν ἡσυχαζόντων, quiefcentibus 5, 2, 5. a furtis, caedibus, calumniis forenfibus. — Alio fenfu, extra bellum, a) nihil agere, c. adiuncto, οἱ. αὐτὸν διατρίβειν ἡσυχάζοντα, δεδωκότα λ. requiefcens 7, 5, 5. b) dormire, c. adv. ἐπ' ὀλίγον ἡσύχασε, quievit 1, 17, 23. i. q. ἀνεπαύσατο §. 20. c) ore vel corpore toto, filere, tacere, vel non motum aut ftrepitum facere, c. adiuncto, τοὺς λοιποὺς καταςιγάσας, ἡσυχάζειν τε προστάξας, quiefcere 7, 5, 10. ὁ δῆμος - ἐπήκουεν ἡσυχάζων τῶν λεγομένων, tacitus 8, 3, 7. †† trop. de re, cum adiuncto, τὰ ἐν Πέρσαις ἐν εἰρήνῃ συγκείμενα ἡσυχάζειν, res Perfarum, pace compofitas, hos in quiete contenturas 6, 7, 1. qui Bg., fuppleto pron. acc. αὐτοὺς, e pr. Πέρσ., ceperit v. ἡσ. notione act., in hanc fententiam, pacem initam a Perfis et Romanis effecturam effe, ut Perfae quiefcant, nec bellum incipiant iterum nunc ftatim; pro vulg. lect., refolvendo particip. per copulam, *res* Perfarum *pacatas effe* et *quiefcere*, i. ipfos Perfas pacatos effe et quieturos nunc faltem.
ἡσυχῆ, phyf. τοῦ σκίμποδος κουφίσας ἑαυτὸν, paululum 1, 4, 1. p. adv., propr. quiete, deinde p. fenfim, leniter, propr. abl, e fubft. ἡσυχῇ, i. q. fq. mox
ἡσυχία, phyf. abf. ἡσυχίας οὔσης, cum effet folitudo 7, 6, 18. quies, nullus ftrepitus ac tumultus. - c. adi. ἡσυχίαν εἶναι πολλὴν ἀνὰ τὰ βασίλεια κελεύσαντες, filentium 3, 12, 13. †† ἡσυχίαν δὴ παρεσκεύαζον αὐτῷ, quietem 1, 17, 21. Commodo, poft venenum datum, i. fomnum, vel filentium et vacationem a ftrepitu. — Alio fenfu, per praep. σὺ μὲν, - μένων ἐπὶ ἡσυχίᾳ, degens in otio 1, 13, 3. vacuitate a laboribus et negotiis publ., de Comm. cf. 1, 12, 11. e. 1, 11, 15. m. Rurfus alio fenfu, πάντων ἐν ἡ.

διατριβόντων, in otio 2, 5, 3. tranquillitate, pace, libertate et abſentia belli, ſeditionis, turbarum.

ἤτοι, in opp. ἐν τῇ πόλει ἠ. ἀγροῖς 8, 1, 9. propr. *aut vero*, vulgo i. q. privum ἤ.

ἧττα, ſenſu milit. γενομένης τῆς ἥττης κατὰ τὴν Κύζικον, clade 3, 2, 11. τὸ μὴ περιγενέσθαι ἧτταν ἡγεῖτο (ὁ ςρατὸς,) id cladem putabat 3, 9, 13.

ἡττᾶσθαι, paſſ. de perſ. in bello, ab hoſte, abſ. εἰ ἡττηθεῖεν, victi forent 5, 4, 10. c. adiuncto, ex abl. modi, οἱ ὄχλοι, ταῖς συςαδὸν μάχαις ἡττώμενοι, plebs, cominus pugnando inferior 7, 12, 11. - it. ex particip. modi et formula adv. ellipt. tum ab init. e formula modi per praep. et pron. ἐν οἷς, ἀνδρείως παραταξάμενοι, (κατ') οὐδέν τι ἡττήμεθα, nullam cladem accepimus 5, 1, 8. it. c. adv. ſolo, οὐ γὰρ ἀνάνδρως ἡττήθησαν, victi ſunt 6, 6, 10. † forſan c. praep. ſimul, ἐκεῖ Φασι Δαρεῖον - ἡττηθῆναί τε καὶ ἁλῶναι ὑπὸ τῶν λ. fuiſſe victum 3, 4, 5. † extra bellum, tum ab inimico, in opp. τὸ μὲν ἡττηθὲν -, τὸ δὲ νικῆσαν λ. victa pars 4, 5, 4. ſc. μέρος, Neutr. c. artic., abſtr. p. concr. et p. ὁ ἡττηθείς. tum in foro, ab adverſario, μόνον τὶς κληθεὶς εἰς δικαςήριον ὑπὸ συκοφάντου, εὐθέως ἡττημένος ἀπῄει, 7, 3, 5. cauſa cadens, condemnatus. - tum mor., a vitio, c. adv. et gen. rei, οὐδεὶς βασιλέων οὕτω χρημάτων ἡττήθη, ita opibus ſubiectus fuit 3, 8, 14. ſuccubuit cupiditati pecuniae, victus eſt a pecunia, a pecuniae cupiditate et amore, amans fuit pecuniae, amavit pecuniam, avaritiae deditus, avarus fuit.

ἧττον, c. neg. et gen. perſ. μηδέν τι ἠ. ὑμᾶς ἐμοῦ δυσφορεῖν, 1, 5, 5. cf. v. δ., plane non minus vos, quam me, moerere, p. ἢ ἐμὲ λ. - μὲ οὐδὲν ἠ. ὑμῶν ἀγνοοῦντα, me non minus, quam vos, ignarum eſſe 2, 5, 12. p. ἢ ὑμᾶς. - abſ. οὐδὲν ἠ. μέντοι καὶ αὐτὸς ἐφύλαττε λ. nihilo ſecius tamen et rel. 1, 8, 8. πλὴν οὐδὲν ἠ. ἡ νόσος - ἤκμασε, attamen nihilo minus 1, 12, 6. propr. (forſan per ellipſ. pr. κατὰ) eſt neutr. a ſq. adi.

ἥττων, de perſ. impropr., in arte, cum gen. perſ. et abl. rei ſ. modi, οὐδενὸς ἠ. εὐςοχίᾳ, nulli ſecundus (Commodus) peritia iaculandi 1, 17, 27. nullo inferior, propr. *a nemine victus* ſ. ſuperatus, per ellipſ. pr. ὑπὸ, i. q. particip. ἡττώμενος. - mor. cum gen. rei et ablat. modi alio, ὀργῆς ἥττων ὢν φύσει, iracundiae impotens (Severus) natura 3, 6, 1. i. q. ἡττηθεὶς ſupra e 3, 8, 14. ab ira victus, irae parens ſ. indulgens, iracundus.

ἦχος, phyſ. c. gen. rei ſ. inſtrum. βοῆς ἦχος πλήθους ἐξακούεται, clamantis ſonum multitudinis 6, 9, 4. - ſimul per praep. χορεύοντα ὑπὸ παντοδαπῶν ὀργάνων ἤχῳ, ad ſonitum 5, 3, 1. πρὸς τυμπάνων ἤχους ἐσκίρτων, ad ſon. 4, 11, 5. - ſimul c. adi. ἐχόρευεν ὑπὸ παντοδαποῖς ἤχοις ὀργάνων, ad ſonitus 5, 5, 17. - c. ſolo adi. μούσης ὄργανα ποικίλον ἦχον εἰργάζετο, ſonum 4, 8, 19.

Θ.

θ' p. τὸ v. in hoc.

θάλαμος, phyſ. de certo loco, imperatoris quidem, abſ. τὴν τοῦ θαλάμου ἐξουσίαν ἐγχειρισθῆναι, cubiculi 1, 12, 8. de officio cubicularii, noſtr. *Kammerherren*. - τὸν τοῦ θ. προεςῶτα 1, 16, 12. — τοῦ θ. φύλακι 1, 17, 12. † ἐκπέμπουσιν, ὡς δή τι ςκεῦος τῶν ἐκ

τοῦ θ. περιττῶν, tanquam fcil. aliquid ex cubiculi fupellectile fupervacaneum 2, 1, 2. tanquam fcil. fupellectilem cubiculi aliquam illarum fupervacanearum, f. aliquam fupell. cubiculi fupervacaneam; ubi formula e praep. ἐκ τ. θ. eft p. gen. mero. — τὸ ἐκφερόμενον τοῦ θ. quod ex cubic. exportaretur ib. 4. εἰςδραμὸν εἰς τὸν θάλαμον 1, 17, 7. - c. diferto adi. καλέσας τοὺς τοῦ βασιλικοῦ θ. φύλακας, vocatis imperatoriis cubiculariis 3, 12, 2. imperatorii cubiculi cuftodes. - fed c. gen. perf. εἰς τὸν ἑαυτοῦ θάλαμον, in fuum cubic. 5, 6, 7.

θάλασσα et θάλαττα, Lat. *aqua*, opp. *terrae*, τῶν γῆς καὶ θαλάττης καλῶν, terrae maris que 1, 16, 7. τὴν γῆς καὶ θαλάττης τοσαύτην ἀρχὴν ὠνησάμενος, t. m. que 2, 10, 8. μετὰ γῆς καὶ θαλάττης λ. cum terra et mari 4, 3, 19. † c. adi. fimul, μακρᾷ γῇ καὶ θαλάττῃ πολλῇ διῃρημένοι, magno terrarum maris que intervallo difcreti 6, 7, 10. Ἰταλιῶται γῆν καὶ θάλατταν ἐκτήσαντο, terram ac mare 2, 11, 7. †† γῆν καὶ θάλασσαν εὑρίσκετε ὅπως νείμησθε, terram et mare 4, 3, 17. Sed Lat. *mare*, c. adi. ἀπὸ τῆς ἀρκτῴας θαλάσσης ἐπὶ τὴν (τὴν) μεσημβρίαν βλέπουσαν διῆκον, a feptentrionali mari ad id, quod meridiem fpectat, pertingens 2, 11, 16. τοὺς μὲν εἰς τὴν παρακειμένην θάλασσαν ἐξωθοῦσι, in adiacens mare 3, 4, 11. - abf. αἰγιαλὸς ἐπὶ θαλάσσης μέγιστος ἐκτείνεται, ad mare ib. 4. ὡς καὶ τὰ ῥεῖθρα τῶν ποταμῶν αἵματος πλεῖον, ἢ ὕδατος, κατάγειν εἰς θάλασσαν, in mare ib. 10. †† per praepp. et formulas al., tum in opp. τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου -, τά τε ἀπὸ θαλάττης λ. ab ipfo mari 8, 2, 7. - tum abf. προσόδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης λ. ex reditibus maritimis 3, 1, 11. fc. γινομέναις, reditibus, qui e mari proveniunt. Ἀκυληΐα, ὥσπερ τι ἐμπόριον Ἰταλίας, ἐπὶ θαλάττῃ προκειμένη, ad mare 8, 2, 6. τὰ τενάγη, ἃ ἐπτὰ στόμασιν ἐς θάλατταν ἐκχεῖται, in mare 8, 7, 1. ††† Per haec ergo ipfe Herodianus aut ej. librarius duplici fcriptura, in vicinia, ufus, per σσ 4, 3, 17. fed per ττ ib. 19., fine Var. L. ut per σσ 3, 4, 4. 10. 1. at per ττ 1, 16, 7. 2, 10, 8. 6, 7, 10. 8, 2, 6. fq. 2, 11, 7. fed pro σσ habent Ms. ττ ib. 16. 3, 4, 10. e contra pro ττ iidem σσ 3, 1, 11. 8, 7, 1.

θαλλὸς, phyf. ἱκετηρίας θαλλοὺς λ. ramos 7, 8, 18.

θάλπος, phyf. in opp. κρύους καὶ θάλπους καταφρονεῖν, aeftum 2, 10, 10. 3, 6, 21.

θανατηφόρος, ph. de re, c. fubft. fem. διαβολὴν θανατηφόρον, mortiferam 3, 12, 7. - c. praep. τῇ καθ' αὐτοῦ θανατηφόρῳ (ἐπιστολῇ,) in illam, quae ipfi erat peftifera 4, 12, 14. - Neutr. οὐδέ τις εἶδε τραῦμα ἄλλο, πλὴν τοῦ θανατηφόρου, letiferum 1, 15, 7. ἐπεὶ εὗρεν αὐτὸ (τὸ γραμματεῖον) θανατηφόρον, mortif. 1, 17, 9.

θάνατος, phyf. abf. περὶ τοῦ θανάτου φήμην ἐγκατασπεῖραι, morte 2, 1, 6. θανάτου αἰτία 2, 2, 14. - † θανάτου καὶ κινδύνων καταφρονεῖν 3, 3, 6. - per formulas al., etiam per praepp. αὐτὸν εἰς θάνατον ᾔτουν, ad necem 1, 12, 11. πρὸς θάνατον ἐκδώσεις λ. neci dederis 1, 13, 6. πρὸς θ. βραδύνων λ. mort. 5, 15, 5. θάνατον ἐμηχανᾶτο, necem 3, 13, 8. - c. adi. αἴτιος τοῦ τοιούτου θανάτου λ. mort. 2, 2, 12. †† μυρίων ἄξιοι θανάτων, mortibus 2, 13, 14. - † in opp. φυγαῖς ἢ θανάτοις ἐζημίου, morte 7, 3, 9. - c. gen. perf. τὸν θ. ἐπεῖξαι τοῦ γέροντος 3, 15, 8. ††† τουτέστι θανάτου τοῦ αὐτῷ τετρυχωμένου 4, 15, 20. pro quo legi oportet ὁρῶν f. ἰδὼν f. γνοὺς δὲ τὸν στρατὸν αὐτῷ f. αὐτοῦ τετρυχωμένον, *videns que exercitum* fuum *attritum*, aut tantum τοῦ τε στρατοῦ αὐτῷ

Digitized by Google

τετρυχωμένου, et exercitu *ipsi* f. ipfius *attrito*, i. quum que exercitus ipfius attritus effet; per gen. confq. intra membra duo e nominat. particip. cf. 6, 6, 2.

θάπτειν, phyf. de perf. c. acc. rei et praep. ἑκάτερος παρ' ἑαυτῷ τὸ μέρος (ἐμαυτοῦ) θαπτέτω, fepeliat 4, 5, 19. fepeiito. †† c. acc. perf. τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας οὐκ ἔχοντες ὅπως θάψωσιν 8, 5, 18. v. ἔχ. Paff. c. adv. ἵν', ὡς Πάτροκλος, ταφῇ, quo - fepeliretur 4, 8, 11.

θαῤῥάλεος, mor. Neutr. c. artic., p. fubftant. cum affinibus adiunctis, τὸ εἰς τὰ τολμώμενα ἅμα τῷ θαῤῥαλέῳ εὔελπι 2, 14, 3. una cum audacia, v. εὔ. abf. τὸ τοὺς ὀχλοῦντας ἀποσείεσθαι, - ἔχει τὸ θαῤῥαλέον, affert audaciam 6, 3, 9. - it. θαῤῥαλέως μένειν, audacter 8, 3, 9. de milit.

θαῤῥεῖν, mor. de perf. c. perf. dat. f. abl. οὔτε τοῖς στρατιώταις θαῤῥῶν, neque militibus fidens 2, 11, 12. i. q. pr. πιστεύων. - τίνι θαῤῥοῦντες στρατῷ, quo freti exercitu 7, 8, 10. ἐθάῤῥει αὐτῷ, confidebat in illo 4, 15, 5. - fed cum rei dat. f. abl. θαῤῥῶν τῇ τοῦ πατρὸς - δυνάμει, fretus patris potentia 1, 9, 22. πλούτῳ λ. 2, 15, 3. τῇ τοῦ δήμου - σπουδῇ 5, 4, 22. μήτε τῇ διὰ δοράτων - θαῤῥοῦντες μάχῃ 3, 4, 19. v. διά, - μηδὲ ταῖς δυσχωρίαις τεθαῤῥηκότων, ne difficultati quidem locorum fidentibus 8, 2, 2. θαῤῥήσαντες τοῖς τῆς ἀδελφῆς - λόγοις, freti fororis verbis 1, 13, 7. - c. coni. θαῤῥοῦντες, ὡς - καρπώσονται, freti, ut fruantur 1, 1, 2. - c. inf. μηδέ τι περὶ τῆς - βουλεύσασθαι ἐθάῤῥησαν, aufi funt 2, 10, 13. i. q. pr. ἐτόλμησαν. - τῶν σὺν αὐτῷ στρατιωτῶν θαῤῥησάντων - ἐξελθεῖν, audentibus 5, 4, 9. †† abf. θαῤῥήσας, - εἰς τὴν σύγκλητον κατῆλθε, fiducià fumtà, 4, 5, 1. †† trop. de re, προσειπεῖν θαῤῥοῦντι τῷ προσώπῳ, conftanti vultu 2, 1, 15. fiduciae pleno, fidenti, confidenti, nullum timorem et triftitiam prodenti, fed et fiduciam ac tranquillitatem.

θαρσεῖν, mor. de perf. c. rei dat. f. abl. ἐθάρσει αὐτῶν τῇ εὐνοίᾳ, confidebat eorum benevolentiae 8, 7, 21.

θάρσος, mor. de perf. et milit. ἐμβαλοῦμεν τοῖς βαρβάροις, audaciam 1, 6, 15. bellandi cupiditatem et fiduciam. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης πεῖραν καὶ θ. ὁμοῦ προσλαμβάνοντες, audac. 8, 5, 3. — fed univerfe, de Pertinace, c. adiuncto et praep. ἄλλῳ μὲν ἂν τῷ θ. καὶ προθυμίαν ἐνέβαλεν, εἰς τὸ - δέξασθαι λ. fiduciam 2, 3, 12.

θαρσύνεσθαι, mor. de perf. med. f. paff. c. praep. in opp. τὸ βάρβαρον πρὸς μὲν τὰ ὑπείκοντα - θαρσύνεται, - οὐκέθ' ὁμοίως ἀντέχει, barbari adverfus cedentes fiunt audaces 6, 3, 13. propr. fiduciam f. audaciam, animum addere fibi f. fumere fibi.

θάτερος, Neutr. de re, c. fubft. in opp. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους, - ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ λ. in altera quidem parte 4, 2, 9. poft relat. ἑκατέρωθεν. † fine fubft. τὸ μὲν ἕτερον μέρος -, ἐπὶ θάτερα δὲ λ. ex altera autem parte 3, 5, 2. fc. μέρη. † c. artic. mafc. ἐπιφέρων τοῖς μὲν ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις φιλίαν, τοῖς δ' ἐπὶ θάτερα γνῶσιν 'Αλβίνου, ulterioribus autem 3, 8, 13. fc. οὖσι f. ζῶσι f. κατοικοῦσι, iis vero, qui erant ab altera parte, f. in partibus alteris, in Europae terris, Europaeis, Septentrionalibus, Britannis, cf. 3, 7, 16. e. f. fenatoribus, qui ex his terris Romae verfabantur, fenatoribus Europaeis, cf. 4, 3, 14. ††† οὐ θατέρων ῥᾳδία ἦν ἡ τροπή, neutrorum 3, 7, 7. pro quo etfi Var. L. in Mss. eft οὐδετέρων et οὐδ' ἑτέρων, tamen tolerabitur vulg., fumendo, quod ignorat L. Ern., non item Stp. Th., fuiffe olim in ufu

Digitized by Google

ſexum maſc. ϑάτερος, et eſſe adi. trium ſexuum, ut apparet quoque e fem. ϑατέρα, quo de in N.

ϑᾶττον, ph. de re ſ. tempore, abſ. ὡς ἂν ϑ. αὐτοῦ ἀπαλλαγείη, citius 3, 15, 4. - c. gen. rei. παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος ϑ. διαπλεύσας λ. omni ſpe et ſermone celerius 3, 19, 7. - ſq. particula comparat. ϑ. διεφϑάρησαν, ἢ εἷλον πόλιν, prius perituros fuiſſe, quam cepiſſent urbem, 8, 6, 7.

ϑαῦμα, propr. mor. de affectu, abſ. ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ πολλὰ ἤνεγκε καὶ ϑαύματος ἄξια, admiratione digna 1, 1, 8. 4, 7, 14. - † in opp. οὐ ϑαύμ., ἀλλὰ χλεύης καὶ γέλωτος ἄξια 7, 8, 6. c. adiuncto, αὐτὸν διὰ τιμῆς καὶ ϑαύματος ἔσχετε, in hon. et admirat. habuiſtis 2, 2, 17. admirati eſtis. † trop. de re, c. gen. rei, ὕλης ἢ τέχνης ϑαύματα τῆς ϑεοῦ προπομπεύει, naturae (materiae) et artis miracula 1, 10, 11. res admirandae ſ. magni faciendae ob materiam et artem praeſtantem.

ϑαυμάζειν, mor. de perſ. c. coni. μὴ ϑαυμάζετε, εἰ λ. nolite mirari, ſi 7, 8, 14. p. Lat. quod. - c. acc. rei, ϑαυμάζειν ἰσὶ τὴν τέχνην τῶν λ. admirari 3, 1, 15. τὸ ἐναργὲς τῆς ϑεοῦ - ἐϑαύμασαν, admirati ſunt 1, 11, 13. - ſimul c. praep. in opp. τότε εἴδομεν, ὅσα ἐν γραφαῖς ἐϑαυμάζομεν, mirabamur 1, 15, 9. - c. acc. perſ. ϑαυμάζοντας τὸν παῖδα, admirantibus 5, 3, 18. †† c. acc. particip. p. inf. ἐϑαύμαζον ἐπ᾽ ἐμοὶ Κόμμοδον βραδύνοντα, mirabar, in me Commodum ceſſare, 2, 1, 16. †† poſt nominat. particip. αὐτὸν ἀκούοντες ἤδη παρόντα, ἐϑαύμαζον, admirabantur 2, 12, 4. — Paſſ. de re, abſ. ἐπιείκεια -, ἅμα τῷ ϑαυμάζεσϑαι, λ. clementia - ſimul et admirationi ſunt 5, 1, 12. p. 17. fere i. q. pr. ἐπαινεῖται. †† τὰ ϑαυμαζόμενα ὑφάσματα, admirandas telas 4, 10, 9. admirabiles, egregias, ſq. iterum ſyn. ἐπαινούμενα. - ſimul cum praep. πάντα ἐν αὐτῷ ἐϑαυμάζετο, omnia in illo (Severo) erant admiranda 2, 14, 3. admirabilia, mirabilia; ut huius verbi paſſ. reddatur a) ſic per v. ſubſt. et affine adi. ſ. particip. fut. b) admirationi *erant*, per v. ſubſt. et dat. affinis ſubſt. c) *admiratione* digna *erant*, per v. ſubſt. et adi. *dign.* c. abl. affinis ſubſt. — d) alibi aliter etiam, ut *in* admiratione *eſſe*, per v. ſubſt. et praep. c. affini ſubſt. - tum per breviorem formulam, *magni fieri* ſ. *aeſtimari*, it. *affici* honore ſ. *admiratione*, - tum per ſingula v., ut *coli*, it. *ſuſpici*; tenentibus noſtratibus quidem etiam paſſ. *bewundert werden.* †† de perſ. c. particula modi et nominat. adi. ὡς γενναῖος ἐϑαυμάζετο, ut vir fortis admirationi erat 4, 7, 13.

ϑαυμαστὸς, paſſ. mor. de re, Neutr. c. neg. et inf. ἄχϑεσϑαι μὲν ὑμᾶς λ., ϑαυμαστὸν οὐδὲν (ἐστι) mirum non eſt 1, 4, 2. minime mirandum 4, 14, 8. c. ſubſt. ϑαυμαστὰ ἔργα, admirandos conatus 2, 4, 11. κτήματα, egregiis poſſeſſionibus 7, 12, 13.

ϑέα, phyſ., non tam ſpectandi actus, quam tempus et res ſpectandae, abſ. ἐπεὶ κατέλαβον αἱ τῆς ϑέας ἡμέραι, ſpectaculorum 1, 15, 5. ϑέας αὐτοῖς ἐπιτελῶν, ſp. 2, 7, 16. †† δημοσίᾳ ϑέας (ἐπέτελλεν ſ. ἐπέτειλεν,) 1, 15, 1. - c. adiuncto, ϑέαις καὶ ἑορταῖς σχολάζειν, ſp. 1, 9, 8. 2, 8, 16. ϑέας καὶ πανηγύρεις τῷ δήμῳ παρέσχε 3, 10, 3. 1. - c. artic. πάντων περὶ τὴν πανήγυριν καὶ τὰς ϑ. ἀσχολ. 8, 8, 5. praeced. ἀγῶνος τοῦ τῶν Καπιτωλ. c. adi. ϑέας πολυτελεῖς καὶ παντοδαπὰς - ἐπετέλει 3, 8, 15. 5, 5, 15. † ϑέας τελέσας ἐπινικίους, ludis celebratis pro victoria 3, 10, 3. (i. q. ἐπετέλεσε - ἐπινίκιον ἀγῶνα, celebrav. ludos p. vict. 3, 8, 16.) † c. gen. perſ. ὀρχηστῶν ϑέαις σχολάζων, ſaltatoribus ſpectandis vacans

Digitized by Google

5; 2, 9. ſaltatorum ſpectaculis; i. ſpectaculis, ubi prodeunt et agunt pantomimi, per totam fabulam, aut ſaltatores tantum, finito dramate. †† c. gen. affinis rei ſ. perſ. et ſimul c. affini v., εἴδομεν - καὶ θέας τινῶν παντοδαπῶν θεαμάτων ἐν πᾶσι θεάτροις ὁμοῦ, ſpectacula quorundam omnis generis ludorum 3, 8, 17. ubi θέας ceperim p. toto, ſed θεαμ. p. parte et rebus, ad ſpectandum propoſitis, potius, quam de perſ.

θέαμα, (praeter locum praeced.) ph., extra theatrum, de re, cum adi. τὴν κεφαλὴν, δόρατι - ἐγκαταπήξας, ἐκπέμπει τερπνὸν καὶ ποθεινὸν τῷ δήμῳ θ. ſpectaculum 1, 13, 9. it. de perſ. in theatro, Νέρωνι, ὃς παρεῖχε τοῖς δήμοις ἑαυτὸν καταγέλαστον θ. 1, 3, 9. — it. de Comm. c. affini v., ἐπεὶ - γυμνὸς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθεν, τότε σκυθρωπὸν εἶδεν ὁ δῆμος θ., τὸν Ῥωμαίων βασιλέα 1, 15, 15. † de aliis perſ., an rebus, ambig. abſ. ἐν θεάμασι περὶ τὰ ἐναντία ἐσπούδαζον, ſpect. 4, 4, 2. Severi filii, it. τῆς περὶ τὰ θεάματα - σπουδῆς 3, 10, 4. 3, 13, 3. 3, 14, 1. it. in opp. ἡ περὶ τὰ θ. αὐτῶν ἢ τὰ ἀκροάματα σπουδὴ 3, 10, 6. - ſed c. adi. ſimul, θεάματα καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενοι; quae viſu ac auditu iucunda ibi eſſent, enarrantes (Commodo ſervi) 1, 6, 3. — διὰ πάντων θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων πλείστων τὸν δῆμον εὐφραίνειν ᾤετο (Heliog.) 5, 6, 14. - † c. gen. rei, θεάματα μουσῆς καὶ ἰσχύος πάντα ἀθροίζεται, ſpectacula rei muſicae et roboris omnia congregantur 1, 9, 4. ††† de perſ. potius, πᾶν, ὃ περ ἐκεῖνος (Geta) δι' ἡδονῆς ἔσχε θέαμα ἢ ἄκουσμα, διεφθείρετο, quidquid illi iucundum fuiſſet ſive auditu, ſ. adſpectu, profligabatur 4, 6, 4. poſt al. perſ. athletas, actores omnis rei muſicae ac ſaltatores, Getae caros.

θεᾶσθαι, med. de perſ. phyſ., in theatro, c. acc. rei, ἱπποδρομίαν ἐθεᾶτο, ludos Circenſes ſpectabat (Caracall.) 4, 6, 10. † c. v. v. affinib. ſimul; θεάσασθαι, ἃ μήτε εἶδον, μήτε ὄψονται, ut ſpectarent, quae nec vidiſſent, nec viſuri eſſent 3, 8, 19. in lud. ſaecularib. - extra theatrum, c. acc. perſ. τοιοῦτον θεασάμενοι τὸν βασιλέα, conſpicati 1, 7, 11. θεασόμενοι τὸν βασ. viſuri ib. 4. — cum accuſ. particip. p. inf. θεασάμενος στρατιώτας ἐφεστῶτας, ubi vidit milites adeſſe 2, 1, 13. †† θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπεστραμμένους (ἀπεστρ.) conſpicati eos averſos 7, 11, 18. - cum acc. rei, τοῦτο θεασάμενοι ib. 9. - c. affini v. ſimul. θεασόμενοι (ταῦτα,) ἃ μὴ πρότερον μήτε ἑωράκεσαν, μήτε ἠκηκόεισαν, ſpectaturi, quae prius nec viderant rel. 1, 15, 2. in ludis venatoriis Commodi. — ſimul c. praep. ὡς ἀπ' ἀσφαλοῦς τοῦ τόπου τὰ γενόμενα θεάσαιντο, ut ex tuto loco, quae gererentur, (pugnam) ſpectarent 3, 4, 11.

θεατὴς, phyſ. de perſ. in ludis, ὁ βασιλεὺς γίγνεται, ſpectator 1, 9, 5.

θέατρον, phyſ. de loco, propr. πληρωθέντος τοῦ θεάτρου, cum completum eſſet theatrum 1, 9, 6. ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου καθῆστο ἐν τοῖς θεάτροις 1, 8, 8. 1, 12, 11. χρήματα, θεάτροις ἀνακείμενα 7, 3, 13. - c. adi. ὡς πάντα τὰ ἀπὸ σκηνῆς καὶ τῶν δημοσίων θεάτρων μεταγαγεῖν λ. 5, 7, 12. - c. adiuncto, θεάτρων καὶ λουτρῶν ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον 3, 6, 19. ἱπποδρόμους κατασκευάσας καὶ θέατρα 5, 6, 14. - c. gen. perſ. δημοσίᾳ ἐν τῷ Ῥωμαίων θεάτρῳ ὀρχησάμενον 5, 7, 12. - impropr. πεδίον, ᾧ περίκειται λόφος εἰς θεάτρου σχῆμα 3, 4, 4. περιεστήκει πᾶσα ἡ σύγκλητος - ἐν θεάτρου σχήματι 5, 5, 19. in loco utr. p. amphitheatro.

θεῖον, ſubſt. phyſ. κιρνῶντες θείῳ καὶ ἀσφάλτῳ, λ. ſulphure 8, 4, 26;

θεῖος, adi. Fem. de re, c. subst. θεία δυνάμει, divina 1, 11, 10. θ. προνοία 2, 9, 9. divinitus 2, 15, 11. πρ. θ. div. prov. 3. 3. 13. — simul ante pron. θ. τινὶ πρ. 4, 3. 12. † θείαις προρρήσεσι, deorum oraculis 2. 10, 18. Neutr. in opp. θείοις ἔργοις ἀνακείμενον, divinis officiis 5, 7, 2. sq. τὰ ἀνθρώπεια, cultui div. — c. artic. et simul c. adiuncto, οὐ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἤθελεν, (Caracallus,) ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖά τε καὶ δαιμόνια πολυπραγμονεῖν, deorum ac daemonum arcana 4, 12, 5. qui Bg. expler μυστήρια, p. vulgari πράγματα, ubi copulantur syn. vel τὰ θ. quae ad astra pertinent, (unde sq. §. ἀστρον.) sed τὰ δαιμ. quae ad pers. genios que.

θέλειν, mor. de pers. sensu vulg., c. inf. mero, et quidem c. inf. praes. βασίλισσα εἶναι θέλουσα μόνη, esse cupiens 6, 1, 20. it. aor. utr. ἣν τις ὁρίσαι θέλοι τὴν ἀξίαν τιμωρίαν, velit 2, 13, 14. — θέλειν ἐπεξελθεῖν αἵματι λ. velle 2, 9, 14. ἕκαστος, φθάσαι θέλων, cupiens 1, 7, 4. 3, 10, 10. 4, 13, 6. θέλοντες λ. cupientes 5, 8, 16. volentes 2, 5, 15. θελόντων λ. volentibus 7, 4, 13. τοὺς ἀρύσασθαι θέλοντας, qui haurire volunt 6, 7, 16. — ὅ τι ποτ' ἂν ὑμᾶς δρᾶσαι θελήσω, voluero 2, 13, 10. συνέβη - θελῆσαι αὐτὸν προελθεῖν, ut vellet 4, 13, 7. ἐπακοῦσαι — θελήσαντες, cupientes 7, 11, 5. i. q. βουλόμενοι §. 3. οὐ θ. οὐδ' - ἀποκτεῖναι λ. ne occidere quidem - volentes 8, 8, 14. - c. inf. et acc. σώφρονας - γαμβροὺς αὐτῷ γενέσθαι θέλων, cupiens 1, 2, 3. - c. inf. praes. Μάρκου θελήσας αὐτὸν προσηγορίαν φέρειν, volens 3, 10, 9. i. q. praes. θέλων §. sq. †† sensu exquisito εἰκόνα ἡλίου ἀνέργαστον εἶναι θέλουσιν, esse affirmant 5, 3, 11. dicunt, fere i. q. pr. συμολογοῦσιν. - σελήνην εἶναι θέλοντες, esse affirmantes 5, 6, 10.

θεμέλιον, pl. c. gen. rei, ὑποχωρούντων τῶν θεμελίων (αὐτοῦ, τοῦ τείχους) τῷ ῥείθρῳ, fundamentis 3, 3. 11. - trop. cum adiuncto, πατρίδα, μέλλουσαν ἄρδην καὶ ἐκ θεμελίων ἀπόλλυσθαι, funditus 8, 3, 5.

ἡ θεός, de certo tantum numine, Cybeles, p. pers. θύσας τῇ θεῷ, deae 1, 10, 16. 1, 11, 7. cf. ib. 11. 13. - c. adi. τὴν θεὸν τήνδε λ. ib. 1. - c. epitheto, τῇ Πεσσινουντίᾳ θ. ib. 12. 14. - † de simulacro ej. τῆς θεοῦ προπομπεύει 1, 10, 11. - παρέπεμπε τὴν θ. ib. 16. - c. epith. τὴν Πεσσινουντίαν θ. 1, 11, 8. sed Lunae, pers. θύσας τῇ θ. 4, 13, 8. cf. §. pr. at de simulacro 5, 6, 11. cf. §. pr. tum Minervae, c. epith. πολεμικῇ θ. ib. 8.

ὁ θεός, de certo numine, Aesculap. τὴν τοῦ θεοῦ θρησκείαν λ. dei illius 4, 8. 17. §. pr. cf. §. 8. - Sol, θρησκεία τοῦ θ. 5, 7, 2. — c. epitheto, τοῦ ἐπιχωρίου θ. 5, 5, 4. 11. - c. diserto nomine, θεῷ Ἡλίῳ 5, 3, 8. cf. ib. 9. 12. 5, 6, 6. sq. 12. 5, 5, 8. 17. — idem, alio nomine, θεὸν Ἐλαιαγάβαλον ib. 13. cf. 5, 3, 8. — † de masc. et fem. simul, ὡς γαμούντων θεῶν 5, 6, 12. sol et luna, cf. § pr. † solis simulacrum, νεὼν, εἰς ὃν κατῆγε τὸν θ. deum suum (Heliogalus imper.) ib. 13. 17. 20. e. - c. adi. τὸν θ. αὐτὸν ib. 15. ὡς ἡνιοχοῦντι τῷ θ. ib. 16. tum Belinus s. Apollo, τοῦ ἐπιχωρίου θ. 8. 3. 19. cf. sqq. †† δοκεῖν ὑπὸ θεῶν, ἀλλὰ μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων νενικῆσθαι, a diis ib. 21. de uno illo deo. — it. Saturnus, θεῷ τῷ λαθόντι, deo, qui latuerat, 1, 16, 5. — denique Ianus, θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας ἐπιχώριον ib. 2. v. ἀρχ. Universe, ἄγαλμα, θεοῦ φέρον εἰκόνα 8, 3, 10. - Plur. ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ᾧ τὴν δεσποτείαν τῶν ἁπάντων ἔνειμαν θεοὶ, dii 2, 8, 6. - Gen. ὁ πατὴρ - σύνεδρός ἐστι θεῶν, deorum 1, 5, 17. μητρὶ θεῶν λ. matri deûm 1, 10, 11. γνώμῃ θ. καὶ δυνάμει, deorum

1, 14, 10. † βασιλείαν ὁ Ζεύς, ὥσπερ αὐτὸς ἔχει μόνος θεῶν, οὕτω καὶ ἀνθρώπων ἑνὶ δίδωσι, ſolus inter deos 4, 5, 16. † θεῶν ἀγάλματα, deorum 7, 5, 13. † c. artic. τὰ ἀγ. τῶν θ. 6, 1, 6. τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχομένοις καὶ παρὰ τῶν θ. ἐλπίδες κρείττους, et a diis 8, 3, 14. - c. adi. μετὰ τῶν λοιπῶν θ. 4, 2, 23. πρὸ τῶν ἄλλων θ. 5, 5, 15. τὰ ἀγάλματα πάντων θ. 5, 6, 20. θ. πατρίων ἀγ. 8, 7, 4. Dat. θεοῖς χάριτας ὁμολογοῦντες, diis 2, 2, 6. θ. εἰδέναι χάριν 4, 5, 15. - Acc. τὸ ὑμῶν πρὸς θεοὺς σεβάσμιον, erga deos 2, 10, 3. οὔτε θεοὺς αἰδεσθεὶς, οὓς - ὤμοσεν 3, 6, 7. θ. ἔχοντες βοηθοὺς ib. 16. † c. adi. θεοὺς τοὺς ἀδικουμένους ἐπεκάλουν, laeſa numina 7, 4, 1. †† Γορδιανοὺς ἔλεγεν εἰς οὐρανὸν καὶ θεὸν ἀνακεχωρηκέναι, ad deos 8, 6, 5.

θεραπεία, c. gen. perſ., tanquam obiecti, phyſ. et ſenſu act. ἀνέπειθεν ἰατροὺς καὶ ὑπηρέτας, κακουργῆσαί τι περὶ θεραπείαν τοῦ γέροντος, circa curationem ſenis 3, 15, 4. †† alio ſenſu forſan, c. adiuncto, οὐδένα εἴασε περιγενέσθαι τῶν ἐν τιμῇ γενομένων ἢ θεραπείᾳ τοῦ γέρ. qui honoratiores fuiſſent aut cultores ſenis ib. 9. qui Bg. cepit ſenſu quidem act. at trop. et mor. p. cultu et reverentia erga ſenem; cum potius ſit accipiendum aut paſſ. eorum, qui *eſſent* apud *ſenem* in *cultu*, i. qui colerentur ſ. culti fuiſſent a ſene, reverenter habiti, magni facti et aeſtimati, aut *eorum, qui* eſſent *in* ſervitio *ſenis*, inter ſervos ſ. ſervi ſen. ubi ſit abſtr. p. concr. †† alio ſenſu act. c. gen. perſ., tanquam auctoris, χρήσασθαι βουλόμενος (Caracall.) θεραπείαις τοῦ Ἀσκληπιοῦ, curationibus Aeſculapii 4, 8, 8. quas Aeſculapius ſuſcipiebat in corpore et animo aegro. †† rurſus alio ſenſu, eo quo trop. c. gen. perſ., tanquam auctoris, στρατιωτῶν θεραπεῖαι, militum obſequia 3, 11, 2. cultus et obſervantia erga Plautianum; ſq. adiuncto τιμαί τε αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων. †† alio adhuc ſenſu c. adi. τὴν θεραπείαν πᾶσαν, ἣ συγγεγόνει αὐτῷ -, τῆς βασιλῆς ἀπέπεμψε, miniſtros omnes 7, 1, 10. famulitium, ſervitium, abſtr. p. concr.

θεραπεύειν, mor. de homin. erga homin. c. acc. perſ. et adv. θεραπεύοντι αὐτὸν ἄνωθεν, ſui dudum ſtudioſo 4, 13, 5. qui ſ. quia ipſum coluerat. ὑπερβαλλόντως αὐτὸν ἐθεράπευε, obſervabat 3, 11, 8. † ſimul c. abl. rei ſ. modi, ἰδίᾳ δώροις - τοὺς - ἐθεράπευεν, captabat 3, 15, 10. τὸ βάρβαρον οὐ χρήμασιν ἔτι θεραπεύσομεν, captabimus 2, 2, 20. conciliare ſibi, in ſuas partes pellicere, pacare. †† c. praep. et adiuncto, θεραπεύσας διὰ γραμμάτων πάντας -, προσηγάγετο αὐτοὺς, captatos litteris cunctos ſibi adiungebat 2, 10, 1. blanditus illis, verbis blandis honorificis que compellans ac laudibus afficiens, blanditiis et promiſſis pellicere ad ſe ſtudens.

θεράπων, phyſ. de perſ. συνέχουσιν αὐτοὺς ἑκατέρωθεν οἱ θεράποντες, miniſtri 3, 10, 7. - c. praep. ἐγκειμένων τῶν περὶ αὐτὸν θεραπόντων, qui circa ipſum erant, miniſtris 1, 6, 22.

θερμαίνεσθαι, phyſ. de re, paſſ. τὰ ὅπλα, ὧν ὁ σίδηρος ἐθερμαίνετο, arma, ferro calefacto, 8, 4, 27. quorum ferrum erat calefactum, incaluerat.

θερμός, phyſ. de re, in opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, calidis fontibus 1, 6, 5.

θέρος, ph. c. adi. ἀκμάζοντος θέρους, aeſtate 5, 6, 13. ἔτι θ. ὄντος, quanquam adhuc aeſt. durante 6, 5, 11. †† p. caſu temp. in opp. θέρους μὲν -, τοῦ δὲ χειμῶνος, aeſtate 6, 7, 15.

θεσπίζειν, phyſ. de homin. cum var. rect., acc. rei, dat. perſ. et

praep. ὡς οὐ τἀληθῆ αὐτῷ, ἀλλὰ πρὸς κολακείαν θεσπίζοντας, quasi vaticinarentur alia 4, 12, 7. - de geniis, c. adv. εἴτε ὄντως αὐτῷ δαιμόνων ταῦτα θεσπισάντων, sive revera ei manibus id vaticinatis ib. 9.

θέω, ph. de pers. abs. προπηδᾷ τοῦ δωματίου θέων, currens 4, 4, 8. — c. adiuncto, θέοντι αὐτῷ καὶ φερομένῳ συνεξέδραμον πάντες, cum currente et incitato ib. 10. per hendiad. i. q. sq. §. φερόμενον δρόμῳ, currente ipso celerrime. - c. praep. ἔθει πρὸ τοῦ ἅρματος, currebat 6, 6, 17. ἔθεον περί τε τὰ ἱερὰ καὶ βωμούς, currebant 2, 2, 6. laetitiae ergo et gratiarum actionis.

θήλεια v. θῆλυς. - θηλυγονία, phys. per praep. c. affini, ἔκγονος κατὰ θηλυγονίαν, feminini generis serie 1, 7, 6. a matris parte. — θηλυπρεπής, mor. c. subst. τῆς τοιαύτης πολυτελείας θηλυπρεποῦς εἶναι δοκούσης, mulieribus congruens 5, 2, 10. feminas decens, femineus, muliebris.

θῆλυς, ph. p. adi., c. adiuncto, εἰς ἀνανδρίαν καὶ θήλειαν νόσον διέβαλλε (τοῦτο,) morbo muliebri 4, 12, 5. mulierositas, muliebritas, mollities muliebris, nimium que studium elegantiae in victu et amictu. - abs. p. subst. θηλειῶν πολυτέλειαν, feminarum 1, 14, 16 sc. γυναικῶν. - it. in opp. τὰ τοιαῦτα - οὐκ ἀνδράσιν, ἀλλὰ θηλείαις, πρέπειν, feminis congruere 5, 5, 9.

θήρα, ph. θήραις ἐγγεγύμνασθε, venationibus 2, 10, 10. - θηρᾶν, de pers. ph. abs. θηρῶντες διαιτῶνται, venando 6, 5, 9. - trop. c. acc. rei et praep. καινὰς ἡδονὰς ἐπὶ μεγ. μισθοῖς ἐθηρᾶτο, captabat 1, 3, 3. sectari, quaerere, studere percipere s. frui.

θηρίον, quadrupes, extra sylvam, in ludis, θηρίων ἐξ ἀντιστάσεως μάχας, cum bestiis 1, 15, 17. c. adi. θ. παντοδαπῶν σταδὸν ἀναιρέσεις 4, 7, 2. σταδὴν τοῖς θηρίοις μαχόμενος, cum best. 1, 15, 5. τὰ θηρία πάντα ἰδίᾳ χειρὶ κατακτείνειν, feras ib. 1. θ. παντοδαπὰ ἀναιρῶν, best. 4, 11, 15. γυμνάσια τὰ πρὸς θηρία, cum feris 1, 17, 19. in bello et pugna, τὴν - ἵππον διαταράξειν ὄψει - θηρίων, λ. belluarum 2, 11, 18. elephantor. - in sylva, κατὰ θηρίων, advers. feras 6, 5, 9. δορατίων, οἷς πρὸς θηρία μονομαχοῦσι, contra fer. 7, 8, 11. † de insectis s. avibus, c. adiuncto et adi. σκεύη - πληροῦντες πτηνῶν, μικρῶν μὲν, ἰοβόλων δὲ, θηρίων, bestiolis 3, 9, 10.

θησαυρίζειν, ph. de pers. c. adv. et acc. rei oppresso, ἰδίᾳ ἐθησαύριζε (αὐτὰ, τὰ χρήματα,) proprios thesauros sibi exstruebat 6, 1, 17. i. q. pr. ἀθροίζειν. Med. c. adv. loci et acc. rei, ἕκαστος, ἃ εἶχεν, ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο 1, 14, 5. condebat, vel, pro vi med., condebat sibi, in suos post usus, v. ἔχ. et ἐκ.

θησαυρὸς, ph. de loco c. adi. οὔτε οἱ δημοσιακοὶ θησαυροὶ εἶχον (τοσαῦτα χρήματα,) nec publicum aerarium rel. 2, 7, 3. - c. adiuncto, ὑποδέχεσθαι ἐκ τῶν ναῶν καὶ τῶν θησαυρῶν τὰ χρήματα, ex thesauris 4, 4, 18. 3, 13, 9. abs. θησαυροὺς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεπληρωμένους 2, 6, 11. †† alio sensu, c. gen. dupl., rei et pers. τοὺς θ. τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἴροντι, thesauros illius 3, 9, 20. thes. pecuniarum s. divitiarum; de re ac copia, ob v. αἴρ.

θνήσκειν, phys. de pers. abs. ὅτι ὁ Κόμμ. τέθνηκε, mortuum esse 2, 2, 4. τὸν - τεθνηκέναι, esse mort. 4, 15, 17. mortuum ib. 16. ἀνδρῶν τεθνηκότων, iam mortuis 8, 8, 19. †† cum dat. pers. et abl. rei s. modi, Κόμμοδος ἡμῖν τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ, mortuus est 2, 2, 12. † Pass. sensu Med εἶπεν, αὐτὴν μέλλουσαν τεθνήξεσθαι, se morituram 1, 17, 9. διεσκέδασε φήμην, ὡς αὐτοῦ

τ. μέλλοντος, quasi mox moriturus esset 5, 8, 11. Med. cum adv. πρόκειταί σοι αἵρεσις, ἢ - ἢ (τοῦ) τεθνάναι αὐτίκα, moriaris 5, 11, 11. - simul c. praep. ὀλέσθαι σε δεῖ, (ἢ) - ἢ τ. ἤδη πρὸς ἡμῶν, iamiam manibus nostris intereas 7, 6, 11. a nobis intereas s. moriaris.

θόρυβος, ph. cum adiuncto, τοὺς αἰτίους στάσεως καὶ θορύβου, tumultus 5, 8, 15. militum in castris.

Θράκη, ph. πόλιν τῶν ἐπὶ Θράκης λ. Thraciae 3, 1, 10. κατελθὸν ἐπὶ Θράκην, in Thraciam 2, 14, 12. κατῆλθε - εἰς Θρ. 4, 8, 1. — Θράκιος, c. subst. ἐν τοῖς Θρακίοις ὄρεσιν, in Thraciae montibus 7, 1, 6. Thracicis. - Θρᾷξ, c. adi. ὅσοι βάρβαροι Θρᾷκες, Thraces 8, 6, 1. †† ἦν τις - τῶν ἐνδοτάτων Θρᾳκῶν, ex intimis Thracibus 6, 8, 1. v. ἐνδ.

θράσος, mor., c. adi. affini et gen. pers. ἐξ εὐτόλμου θράσους δύο ἀνδρῶν, audacia 7, 11, 1. it.

θρασύς, de pers. c. subst. et adiuncto, νέος θρ. θυμοειδής τε, audax 3, 12, 22. νεανίσκον - προπετῆ καὶ θρασὺν 1, 8, 11. ἐμβριθῆ καὶ θ. νεανίαν 3, 11, 1. - Neutr. τὸ τοῖς τηλικούτοις ἐπιτολμᾶν, προπετὲς καὶ θρασὺ (ἐστι) audacia est 2, 8, 4. audax. † c. attic., p. subst., it. c. gen. pers. et praep. τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ μέχρι βοῆς θρασὺ, audaciam 7, 8, 12.

θραύειν, trop. de re, c. acc. rei et adv. in opp. ὡς (τοῦτο s. ταῦτα) τῶν - εὐθέως θραῦσαι τὴν ἐλπίδα, - ἐπιῤῥῶσαι, ita ut frangeret spem 3, 2, 4. minueret, parvam faceret s. relinqueret.

θρέμμα, ph. de animal. θρέμματα τὰ ἐμπίπτοντα ἀπελαύνων, pecora 3, 9, 47. in bello.

θρηνεῖν, phys. de pers. c. adiuncto, ὀλοφύρεσθαι καὶ θ. lamentari 4, 13, 14. - c. acc. pers. παῖδας - θρηνούντων, lamentantium 3, 4, 13. †† cum acc. rei, συμφορὰν ἐθρήνουν 2, 6, 3. deplorabant. - it.

θρηνώδης, de re, μέλει θρηνώδει, lamentabili 4, 2, 10.

θρησκεία, erga deum, ἐκείνῳ ἐγκεχείριστο ἡ θ. (αὐτοῦ, τοῦ θεοῦ.) religio 5, 3, 12. mor. οἱ στρατιῶται, - εἰς τὸν νεὼν ἰόντες, θρησκείας χάριν, religionis ib. 17. μεμιγμένον τι πένθος ἑορτῇ καὶ θρησκείᾳ, religioni 4, 2, 2. in apotheosi imper. - cum adiuncto et gen. pers. τῇ ἱερωσύνῃ καὶ θ. σχολάζειν τοῦ θεοῦ, religioni dei 5, 7, 2. 4, 8, 17. precibus et ritibus div. erga homin. c. adiuncto et adi. μετὰ μεγάλης εὐφημίας καὶ θρ. ὑπεδέχθη, multis accl. et cerimoniis 3, 10, 2. cultu, observantia. πλείονι θρησκείᾳ ᾠκείωτο αὐτόν, cultu 3, 11, 8.

θρησκεύειν, erga homin. c. adv. et acc. pers. θρησκεύουσι μάλιστα τὴν θεὸν, colunt 1, 11, 1. Pass. c. praep. ἐξ ἐκείνου μετὰ τῶν λοιπῶν θεῶν θρησκεύεται, colitur 4, 2, 23. imperator consecratus. — πρὸς τῶν ἐπιχωρίων 5, 3, 9.

θριαμβεύειν, phys. de pers. σοὶ ἐπανελθεῖν οἴκαδε θριαμβεύοντι, triumphanti 1, 6, 16. c. praep. νίκης, ἐφ᾽ ᾗ καὶ θριαμβεῦσαι ἠδέσθη, de qua triumphare 3, 9, 1. † trop. ἡ σύγκλητος καὶ ὁ δῆμος - ὥσπερ θριαμβεύοντας, ὑπεδέχοντο, veluti triumphantes (imperatores duo reduces ab hoste, at non victo in pugna.) 8, 7, 22.

θρίξ, ph. de homin. ὧν εἶχε τριχῶν ἀπεκείρατο, ex iis, quos habebat, capillis 4, 8, 13. v. ἀποκ. - λυσαμένη τὰς τρίχας, capillo passo 1, 13, 2. crinibus solutis, prae luctu.

θρόνος, ph. c. adi. ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου καθῆστο ἐν τοῖς θεάτροις, solio 1, 8, 8. 2, 3, 8. 11. in curia, it. 4, 5, 2. 3, 8, 11.

θρυλλεῖσθαι, phys. de re, pass. ὅπως οἴσουσιν - τὸ θρυλλούμενον, ru-

morem 5, 8, 11. †† ἀγνοοῦντος τὰ θρυλλούμενα, tumultum 1, 12, 12. qui Bg. legerit τὰ θορυβούμενα. c. praep. et coni. it. c. adiuncto, τεθρύλλητο παρὰ πᾶσι καὶ διεβέβλητο, ὅτι λ. hoc rumore apud omnes infamabatur 7, 1, 6. qui Bg. sumsit hendiad., iactabatur, divulgabatur.

Θύβρις, c. adiuncto, τὸν Θύβριν ποταμὸν, Tiberim 5, 8, 18.

θυγάτηρ, propr. c. gen. perf. οὖσα Ἀντωνίνου, filia 1, 7, 6. τῇ θυγατρὶ μὲν ἐκείνου, quae illius quidem erat filia 3, 13, 6. τούτου τὴν θυγατέρα 3, 10, 14. †† ἐκδοὺς αὐτῷ τὴν θ. (αὐτοῦ,) 1, 8, 6. σὺν ταῖς θυγατράσι (αὐτῆς,) λ. cum filiabus 5, 3, 24. simul c. adi. ἐπιφοιτῆσαι τὰς θ. αὐτῆς, itasse ad filias suas ib. 20. — τὰς θυγατέρας (αὐτοῦ,) ἐν ὥρᾳ γενομένας, λ. 1, 2, 3. in opp. τῷ Μάρκῳ θυγατέρες μὲν ἐγένετο πλείους, ἄῤῥενες δὲ λ. ib. 1.

θῦμα, trop. de perf. c. gen. rei, πρόκεισθε ἤδη θύματα τῆς ἡμετέρας ἐξουσίας, victimae 2, 13, 10. tanquam vict., nostrat. *Schlachtopfer*, i. homines, quos pro potestate mea et arbitrio possim necare.

Θύμβρις, abs. ἐν ταῖς τοῦ Θύμβριδος ἐκβολαῖς, Tiberis 1, 11, 10. i. q. supra Θύβρις.

θυμήρης, mor. de perf. c. subst. vel et simul c. dat. perf. τοὺς ἐκείνῳ θυμήρεις φίλους 8, 5, 23. carissimos, intimos.

θυμίαμα, phys. abs. πλῆθος θυμιαμάτων, odoramentorum 4, 2, 21. — cum adiuncto et adi. ἀρώματα καὶ θυμιάματα πάντα, λ. suffimenta ib. 16. ἀρωμάτων παντοδαπῶν καὶ θυμιαμάτων ἀτμίδες 4, 8, 19. ἀρ. καὶ θ. παντοίων λ. 4, 11, 3. - per solum adiunctum, θυμιάμασι καὶ ἀρώμασι - ἐχρῶντο, suffim. 1, 12, 4. - per definit. quandam, φέρει (Arabia) πόας εὐώδεις, αἷς ἀρώμασι καὶ θ. χρώμεθα 3, 9, 5.

θυμιᾶν, phys. de perf. c. acc. rei, ὡς - λιβανωτὸν θυμιῶσιν ἕκαστος, adoleret quisque (senatorum, in curia) 5, 5, 12.

θυμοειδὴς, mor. de perf., in bonam part. c. praep. et adiuncto, ἀνὴρ, ἐς τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἅμα καὶ θ. animosus (Severus) 2, 9, 2. θυμοειδεῖς ὄντες καὶ εὔτολμοι ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ 8, 1, 6. Germani. - sed in malam, νέος θρασὺς θυμοειδής τε, anim. 3, 12, 22. Caracall., vehemens, iracundus. - de re, cum subst. rei, θυμοειδεῖ τῷ πνεύματι ἔλεξε λ. (Severus) animoso spiritu 2, 13, 9. irato, concitato.

θυμοειδῶς, mor. c. adiuncto, in mal. part. ἐμβριθῶς τὰ πάντα καὶ θ. ἔπραττε, (Caracall.) ferociter 4, 3, 7. cf. sq. ὀργῇ πάντα πράττων, animose, iracunde, nostrat. *hitzig*.

θυμὸς, mor. p. parte voluntatis, abs. ταῦτα εἰπὼν μεγάλῃ βοῇ, θυμοῦ πεπληρωμένος, irarum plenus 4, 5, 17. Caracalla. θυμῷ δουλεῦσαι πεφυκὼς, (Electus,) iracundiae 1, 17, 14. - c. adiuncto, τοῦ θ. μὴ κρατήσαντες, ὁρμῇ δὲ ἀλόγῳ χρησάμενοι, irac. 8, 8, 6. Praetoriani, it. θυμῷ καὶ ἀλόγῳ ὁρμῇ - ἐπεισῆλθον τοῖς βασιλείοις, cum furore 2, 5, 3. θ. καὶ ὀργῇ πρὸς τοὺς φίλους αὐτοῦ ἐχρῆτο, (Sever.) furor. 3, 8, 1. - c. adi. simul, ὀργῇ καὶ θ. χρώμενος πλείονι, fur. (Maximin.) 8, 4, 1. οἱ Βρεττανοὶ ἀνδρείᾳ καὶ θ. φονικῷ οὐδὲν τῶν Ἰλλυριῶν ἀπολείπονται, fur. 3, 7, 6. - c. gen. perf. τὸν θυμὸν ὁρῶν ἐνθουσιῶντα τοῦ κελεύοντος, furor. (Plautiani) 3, 11, 17. - simul c. adiuncto, τῷ θ. τὸ ἐνδόσιμον αὐτοῦ διδόντας, τήν τε ὀργὴν - ἐγείροντας, fur. 5, 1, 6. †† ἵνα αὐτὸς οἷόν περ ἐδείκνυεν αὐτοῦ τὸν θ. ἴδῃ καὶ τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργὴν, excandescentiam suam 3, 8, 3. v. δεικν. † εἰδὼς τοῦ Ἀντωνίνου

(Caracall.) τὸν θ. καὶ τὸ Φονικὸν ἐπὶ τοιοῖςδε γράμμασι, furor. 4, 12, 15.

θύρα, phyf. c. adi. ἐκκομισθὲν τῆς αὐλείου θύρας, per atrii iannam 2, 1, 5. fimul c. adiuncto, οἴκημα, πυλίδας ἔχον καὶ θύρας ἀνεῳγυίας, ian. 4, 2, 14. c. gen. rei f. loci, ἐμπρήσαντες τὰς θ. ἱερῶν λ. 8, 1, 9. - folum, πρὸ τῶν θυρῶν ἔμενον, fores 7, 11, 5. — ἐπιςάντες ταῖς θύραις, ad eius for. 2, 1, 13. qui Bg. retulit pro pron. αὐτοῦ huc, pertinens aeque ad eix. - †† κεκλεισμένων τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἐργαςηρίων ταῖς θ. - πῦρ προςετίθεσαν, cum claufae effent domus et tabernae, ianuis rel. 7, 12, 12. ubi Bg., fumtis gen. confq. ac commate poft ἐργ., feparat ταῖς θ., ne fiet c. gen., ut fupra.

θύρσος, ph. θύρσον ἀντὶ σκήπτρου Φέρων, (Antigonus) thyrfum 1, 3, 7. haftulam, pampino in cufpide tectam.

θυσία, ph., p. corpore f. animal, abf. θυσίαι βωμοῖς προςήγοντο, victimae 8, 6, 14. θυσιῶν αὐτῷ προςαγομένων 4, 11, 3. †† c. affini v. et adi. θύσας τὰς νενομισμένας καὶ βασιλείους - θυσίας, facrificia 2, 6, 18. qui Bg. cepit, fecus ac alii, in notione fq. - p. actu. τὰς βασιλ. θ. ἐπετέλει, facrificia 1, 5, 4. - εἴ τινες δημοσίας θ. ἐπιτελοῦσι 5, 5, 13. cum adiuncto, τὰς προειρημένας θ. καὶ πανηγύρεις ἐπετέλει, cum ea, quae diximus, facrificia folennia celebrabat 5, 6, 21. qui Bg. fumfit hendiad. cf. §. 14. 5, 5, 15. fq. σπονδαῖς καὶ θυσίαις σχολάζειν 8, 3, 5. - c. praep. τὰς ὑπὲρ τῆς βασιλείας θ. τελέσας 2, 3, 25. - c. gen. rei, προκλευσόμενος ἐπὶ τὰς θ. τῆς ἱερομηνίας, ad facrificandum fefto die 1, 16, 12. ad facrificia imperatorum f. confulum, quae folita fieri eo fefto. †† θυσίας καὶ ἑορτὰς τῷ δήμῳ παρέσχε, facrificia 3, 10, 3. nifi funt feriae, quibus facra fiunt, quorfum et referunt alii illa 8, 3, 5. et 2, 3, 25.

Θύςρος, Africae oppid. ἀπάρας τῆς Θύςρου, Thyftro 7, 6, 1. ἐνδιατρίψας τῇ Θύςρῳ ib.

θύτης, ph. c. adiunctis, τοὺς πανταχόθεν μάγους καὶ ἀςρονόμους τε καὶ θύτας μετεπέμπετο, (Caracall.) arufpices 4, 12, 6. θυτικὸς, de re, abf. πολλῶν -, περὶ θυτικὴν ἐμπείρων, arufpicinae 8, 3, 17. fc. τέχνην.

θύω, phyf. de perf. c. adiuncto, θύοντος ἢ ἑορτάζοντος βασιλέως, facrificantem 2, 13, 4. - abf. μετὰ τὸ προελθεῖν καὶ θῦσαι ὁ Σεβῆρος, cum facrificaffet 2, 9, 6. ut privatus tunc. ἀνελθὼν εἰς τὸ τοῦ Διὸς τέμενος καὶ θύσας, peracto que facrificio 2, 14, 4 idem, ut imperator; fq. ἔν τε τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς καλλιερήσας. εἰςελθὼν καὶ θ. ingreffus (curiam,) poftquam facrificaffet (Caracall.) 4, 5, 2. θύσαντες - πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ ςρατιωτικὸν, re divina facta 2, 2, 23. poftquam intraffent in Pertinacis nomen. - cum praep. Μαξιμῖνος, θύσας ἐπὶ τῶν μεθορίων βωμῶν, peracto facrif. 7, 12, 18. - c. dat. perf. θύσας τῇ θεῷ, cum facrificaffet deae (Commod.) 1, 10, 16. ubi facrificaff. d. (Caracall.) 4, 13, 8. - cum acc. rei, ἑκατόμβας ἔθυε, immolabat (Balbinus) 8, 6, 18. cum fubft. affini, θύσας τὰς ἐπὶ ταῖς ἐξόδοις νενομισμένας ἱερουργίας, peracto facrif. 6, 4, 3. fed c. fubft. derivato, et fimul c. praep. θ. τὰς νενομισμένας καὶ βασιλείους ἐν τῷ ςρατοπέδῳ θυσίας, cum facrificia peregiffet (Iulianus) 2, 6, 18. † ἔθυε σωτήρια, facrificabat pro falute accepta, (Caracall.) 4, 4, 12. fc. θύματα, victimas; unde v. θ. fit p. mactare.

θώραξ, ph. de Plautiano, ὁ θ. σοὶ τί βούλεται; lorica 3, 12, 23. — ὑπεφάνη τοῦ θώρακος μέρος ib. 22. θώρακα ἀμφιέννυται ib. 16.

ſ. αὐτὸν (τὸν Θεὸν) ἐν τῷ ναῷ, poſtquam collocaverat 5, 6, 21 l. e, acc. rei et praep. βωμοὺς – περὶ τὸν νεὼν ἱδρύσας, aris poſitis 5, 6. 15. Paſſ. de re, διπρόσωπον αὐτοῦ ἵδρυται τὸ ἄγαλμα, collocatum eſt 1, 16. 6. – τὸν ἱδρυμένον βωμὸν λ. poſitam aram 7. 11, 6. – c. praep. πρόκειται αὐτη (ἡ πόλις) ἐπ' ἀκροτάτῳ πεδίῳ, ἱδρυμένη πρὸ τῆς ὑπωρείας λ. ſita ad radices Alpium 8, 1, 8. 8. 2, 6. — de perſ. ſimul c. adv. τῶν τειχῶν νύκτωρ λ. ἱδρυμένοι, collocati 8, 2, 13. – † c. alio caſu praep. eiusdem, τοὺς ἐπὶ τοῖς ὄροις – ἱδρυμένους, qui poſiti ſunt 2, 2, 19. ςρατοπέδου – πρὸς τῆς πόλεως ἱδρυθέντος, cum exercitus ante urbem ſederat 3. 13. 11. — ἐπεί περ ἱδρύθη ἐν τῇ βασιλείῳ ἑςίᾳ, collocatus fuit (Pertinax) 2, 5. 1. – †† c. abl. loci et adv. μετὰ – εὐκοσμίας τῶν ἐν ἀξιώσεσιν – (ἐν) ἐξαιρέτοις ἕδραις, καὶ ὡς – διετέτακτο, ἱδρυμένων, in eximiis ſedibus – collocatis 1, 9, 6. qui Bg ſuppletit ſaltem pr. ἐν. – trop. de re, ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἡ τῆς βασιλείας ἵδρυται τύχη, ſita eſt 8, 7. 11. – ſimul c. adv. et adiuncto, ἡ ἀρχὴ σαλεύουσα, καὶ παρὰ μηδενί τῳ βεβαίως ἱδρυμένη, imperium fundatum 2, 8. 6. haerere, tributum eſſe. – abſ. τῆς βασιλείας ἱδρυμένης, imperio ſtabilito 3, 12. 15. – Med. de perſ. c. acc. rei, ἡ σύγκλητος ἐλευθερίας εἰκόνα ἱδρύσατο, repoſuit 1, 14, 19. † τοῦ – ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, ἱδρύσατο (τὴν) ἑαυτοῦ, ſuum impoſuit 1, 15. 14. – Φασὶ αὐτὸ (τὸ ἄγαλμα) τὴν Διδὼ – ἱδρύσασθαι, id ſimulacrum poſuiſſe 5, 6, 9.

ἱερατεύειν, phyſ. de perſ. c. dat. perſ. τῷ Θεῷ, ᾧ ἱεράτευε, cuius ſacerdos erat 5, 6, 6.

ἱέρεια, ph. de perſ. in opp. γάμον ἱερέως καὶ ἱερείας, ſacerdotis feminae 5, 6, 4. – c. gen. perſ. τὴν ἱέρειαν τῆς Θεοῦ, ſacerdos deae 1, 11, 11. † αἱ τῆς Ἑςίας ἱέρειαι παρθένοι, Veſtales virgines 1, 14, 8. τὰς τῆς Ἑ. ἱερείας ζώσας κατώρυττεν, Veſtales virg. 4, 6, 9.

ἱερεὺς, ph. de perſ. in opp. ἱερέως καὶ ἱερείας, ſacerdotis maris 5, 6, 4. – c. adi. θεατὴς – σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν – ὁ βασιλεὺς γίγνεται, cum rel. ſacerdotibus 1, 9, 5.

ἱερομηνία, ph. παρελευσόμενος ἐπὶ τὰς θυσίας τῆς ἱερομηνίας, ad ſacrificandum feſto die 1, 10, 12. qui erat tum menſe incipiente, et quidem Ianuario; unde propr. ἡ ἱερομηνία ſacrum ſ. feſtum diei primi in menſe, ſed deinde, c. Bg., univerſe feſtus dies, feſtum — οἱ ςρατιῶται ἦσαν – ἄνευ τῶν ὅπλων, ὡς ἐν ἱερομηνίᾳ, ut die feſto 2, 2, 22. – (κατὰ) τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν ἱερομηνίαν ἄγουσι τῷ λ. anni initium ſacrum agitant deo 1, 16, 5. qui Bg ceperit i. p. adi., c. procedat ſenſu vulg., ſub anni initium celebrant feſtum diem, i. q. ἑορτὴ §. 2. 7. 1, 17, 13. 2, 2, 3.

ἱερόομαι, ph. de perſ. paſſ. c. dat. perſ. ἱέρωντο αὐτοὶ Θεῷ, ſacerdotes (erant) dei 5, 3, 8. – τούτῳ τῷ Θ. ἱερωμένος, huius dei ſacerdos cum eſſet ib, 12. οἱ τῇ Θ. τομίαι ἱερωμένοι, evirati deae ſacerdotes 1, 11, 7. propr. ſacrati, conſecrati. †† παρθένου, τῆς Ἑςίας ἱερωμένης, virginis Veſtalis ſacerdotis 5, 6, 3. per quam vulg. lect. eſt v. cum gen. perſ., pro pr. dat., quem modo reperi in noſtro v. ſed gen. quoque in ſyn. alius que thematis ἱεράομαι, a quo et ipſo hoc particip. huius loci derivari poteſt.

ἱερὸς, p. adi. de re, c. ſubſt. Maſc. τοῦ ἱεροῦ παρθενῶνος, 5, 6, 3. ſacro virginum domicilio. ἱερὸν ἀγῶνα, ludos ſolennes 1, 9, 4. lud. ſacros. – τῶν ἱερῶν νόμων, ſacrae leg. 5, 6. 3. Veſtalium – † in opp. δημοσίων καὶ ἱερῶν τόπων, publ. ac ſacris locis 2, 11, 13. vel leg. δημ. ἱερῶν τε τόπ. Fem. διὰ – τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, per ſacram viam

(Romae) 1, 14, 8. 2, 9, 6. 4, 2, 8. 7, 6, 21. † Φοινίσσης ἱερᾶς στολῆς, vestem sacram 5, 5, 5. - Neutr. τὰ βασίλεια ἱερὰ μνήματα, sacra monumenta 3, 15, 16. 4, 1, 7. - Separatim Neutr. p. subst., per ellips. subst. χωρίον, οἴκημα, δῶμα, de certo genere loci, in castris Praetor. αὐτὸν ἐν ἱερῷ ἠξίουν ἰδεῖν, in templo 5, 8, 12. c. gen. rei s. pers. ἐν τῷ ἱ. τοῦ στρατοπέδου, in templo castrorum (s. exercitus) ib. 15. εἰς τὰ ἱερὰ τῆς Ἀντιοχείας λ. in templa 2, 8, 10. sed universe, ἱερῶν συλήσεως, templ. 7, 9, 22. † ἐμπρήσαντες τὰς θύρας ἱερῶν τε καὶ οἰκιῶν 8, 1, 9. † c. adi. et adiuncto, τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος, πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱ. 1, 14, 4. τὸ τοῦ Διὸς τέμενος - ἐν τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς, in caet. sacris aedibus 2, 14, 4. τὸν τοῦ Διὸς νεὼν - τὰ λοιπὰ ἱερὰ λ. templa 2, 3, 25. - per merum adiunctum, ἔθεον περί τε τὰ ἱερὰ καὶ βωμοὺς 2, 2, 6. † ἡλικία, ἣ μὴ πρὸς τοὺς βωμούς τε καὶ τὰ ἱ. ἠπείγετο, ad aras et sacra 8, 6, 17. ubi procedit et vulg. notio. †† Alio sensu, c. adi. τὰ ἱερὰ αἴσια ἀπαγγελλόντων, sacra auspicata 8, 3, 17. exta; fortassis per ellips. subst. θύματα s. σπλάγχνα.

ἱερουργεῖν, ph. de pers. de imperat., forsan c. adv. καίτοι χορεύειν ἀεὶ καὶ ἱ. δοκῶν, sacrificare 5, 6, 1. Heliog. it. in sqq. abs. οἷος ἱερουργῶν ἐφαίνετο: in sacrificando 5, 5, 11. (cf. 5, 3, 15.) de senatorib. θεῶν, οὓς καλοῦσιν ἱερουργοῦντες, inter sacrificandum ib. 13. Pass. de re, τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερουργηθέντων, exta victimarum ib. 20. mactatorum, caesorum, sc. pecorum, θρεμμάτων, θηρίων, rel.

ἱερουργία, ph. abs. de imperat. οἷς ἐκοινώνει τῆς ἱερουργίας, illius sacrificii 5, 5, 21. ἱερουργίαις ἐσχόλαζε, sacrificiis 8, 7, 7. c. adiuncto, ἱερουργίας καὶ παννυχίδας, λ. 3, 8, 17. c. adi. τὰς λοιπὰς τελέσας ἱ. ib. 7. 4, 1, 8. c. v. affini, θύσας τὰς - ἱ. peracto sacrificio 6, 4, 3.

ἱερωσύνη, ph. de munere, abs. τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν, sacerdotii 5, 7, 8. c. gen. pers. et adiu. τῇ ἱερωσύνῃ καὶ θρησκείᾳ σχολάζειν τοῦ θεοῦ 5, 7, 2. c. mero gen. tali, τὴν ἱερωσύνην τοῦ θεοῦ λ. 5, 5, 4.

ἱκανὸς, phys. de copia, de pers. ἑκατέρωθεν πεσεῖν ἱκανοὺς, multos 1, 11, 5. de re, ἱκανῶν ἡμερῶν λ. multis dieb. 1, 14, 9. † διατρίψας ἱκανοὺς χρόνους λ. satis diu 3, 9, 1. longum tempus, multum temporis. † c. inf. οὔτε δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ (ἐστὶ) ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα, idonea 1, 4, 10. sufficiens. † superlat. mor. de facultate, c. inf. de pers. ἱκανώτατος ἦν, λ. aptissimus 2, 9, 18. 2, 14, 9.

ἱκετεύειν, ph. de pers. abs. ὁμήρους ἱκετεύων ἔπεμψε, supplex 3, 9, 3. οὐδέν τι ἱκετεύοντος σχῆμα λ. supplicis 2, 5, 8. cum adv. in opp. ἐπεὶ, πολλὰ ἱκετεύουσα, οὐκ ἐτύγχανεν αὐτοῦ, diu supplicando 1, 16, 11. simul c. praep. οἱ περὶ εἰρήνης ἑκάστοτε ἱκετεύοντες, qui supplicant 7, 8, 7. c. inf. per epistolam, ἐπιστέλλει αὐτῷ γράμματα, ἱκετεύων, λ. supplicans 2, 15, 6. it. verbis, αὐτοῦ - ἱκετεύοντες, λ. suppliciter rogante, ut 2, 12, 8. οἱ δ' ἱκέτευον, λ. supplices orabant 1, 16, 3. simul cum acc. acc. pers. ἱκετεύει τὸν δῆμον, λ. supplex petit a populo, ut 1, 11, 12. ἱκέτευε τὸν δ., λ. obsecrabat populum, ut 7, 12, 5.

ἱκετηρίας θαλλοὺς λ. supplices ramos 7, 8, 18. ubi est vel accus. plur. ab adi. ἱκετήριος, vel gen. singul. a subst. primae declin. ἱκετηρία.

ἴλη, trop. de pers. milit. c. gen. pers. ἑκατέρωθεν παρέθεον αἱ τῶν

θεῖος; adi. Fem. de re, c. fubft. θεία δυνάμει, divina 1, 11, 10. θ. προνοίᾳ 2, 9, 9. divinitus 2, 15, 11. πρ. θ. div. prov. 3. 3. 13. — fimul ante pron. θ. τινὶ πρ. 4, 3, 12. † θείαις προῤῥήσεσι, deorum oraculis 2. 10, 18. Neutr. in opp. θείοις ἔργοις ἀνακείμενον, divinis officiis 5, 7, 2. fq. τὰ ἀνθρώπεια. cultui div. — c. artic. et fimul c. adiuncto, οὐ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἤθελεν, (Caracallus,) ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖά τε καὶ δαιμόνια πολυπραγμονεῖν, deorum ac daemonum arcana 4, 12, 5. qui Bg. explet μυστήρια, p. vulgari πράγματα, ubi copulantur fvn. vel τὰ θ. quae ad aftra pertinent, (unde fq. §. ἀστρον.) fed τὰ δαιμ. quae ad perf. genios que.

θέλειν, mor. de perf. fenfu vulg., c. inf. mero, et quidem c. inf. praef. βασίλισσα εἶναι θέλουσα μόνη, effe cupiens 6, 1, 20. it. aor. ntr. ἣν τις ὁρίσαι θέλοι τὴν ἀξίαν τιμωρίαν, velit 5, 13. 14. — θέλειν ἐπεξελθεῖν αἵματι λ. velle 2, 9, 14. ἕκαστος, Φθάσαι θέλων, cupiens 1, 7. 4. 3, 10, 10. 4, 13, 6. θέλοντες λ. cupientes 5. 8. 16. volentes 2, 5. 15. θελόντων λ. volentibus 7, 4, 13. τοὺς ἀρύσασθαι θέλοντας, qui haurire volunt 6, 7, 16. — ὅ τι ποτ᾽ ἂν ὑμᾶς δρᾶσαι θελήσω, voluero 2, 13, 10. συνέβη - θελῆσαι αὐτὸν προελθεῖν, ut vellet 4, 13, 7. ἐπακοῦσαι — θελήσαντες, cupientes 7, 11, 5. i. q. βουλόμενοι §. 3. οὐ θ. οὐδ᾽ - ἀποκτεῖναι λ. ne occidere quidem - volentes 8, 8. 14. - c. inf. et acc. σώφρονας - γαμβροὺς αὐτῷ γενέσθαι θέλων, cupiens 1. 2. 3. - c. inf. praef. Μάρκου θελήσας αὐτὸν προσηγορίαν Φέρειν, volens 3, 10, 9. i. q. praef. θέλων §. fq. †† fenfu exquifito εἰκόνα ἡλίου ἀνέργαστον εἶναι θέλουσιν, effe affirmant 5, 3, 11. dicunt, fere i. q. pr. συμνολογοῦσιν. - σελήνην εἶναι θέλοντες, effe affirmantes 5, 6, 10.

θεμέλιον, pl. c. gen. rei, ὑποχωρούντων τῶν θεμελίων (αὐτοῦ, τοῦ τείχους) τῷ ῥεῖθρῳ, fundamentis 8. 3. 11. - trop. cum adiuncto, πατρίδα, μέλλουσαν ἄρδην καὶ ἐκ θεμελίων ἀπόλλυσθαι, funditus 8, 3, 5.

ἡ θεός, de certo tantum numine, Cybeles, p. perf. θύσας τῇ θεῷ, deae 1, 10, 16. 1, 11, 7. cf. ib. 11. 13. - c. adi. τὴν θεὸν τήνδε λ. ib. 1. - c. epitheto, τῇ Πεσσινουντίᾳ θ. ib. 12. 14. - † de fimulacro ej. τῆς θεοῦ προπομπεύει 1, 10, 11. - παρέπεμπε τὴν θ. ib. 16. - c. epith. τὴν Πεσσινουντίαν θ. 1, 11, 8. fed Lunae, perf. θύσας τῇ θ. 4, 13, 8. cf. §. pr. at de fimulacro 5, 6, 11. cf. §. pr. tum Minervae, c. epith. πολεμικῇ θ. ib. 8.

ὁ θεός, de certo numine, Aefculap. τὴν τοῦ θεοῦ θρησκείαν λ. dei illius 4. 8. 17. §. pr. cf. §. 8. - Sol, θρησκεία τοῦ θ. 5. 7. 2. — c. epitheto, τοῦ ἐπιχωρίου θ. 5. 5. 4. 11. - c. diferto nomine, θεῷ Ἡλίῳ 5, 3, 8. cf. ib. 9. 12. 5, 6, 6. fq. 12. 5, 5, 8. 17. — idem, alio nomine, θεὸν Ἐλαιαγάβαλον ib. 13. cf. 5, 3, 8. — † de mafc. et fem. fimul, ὡς γαμούντων θεῶν 5, 6, 12. fol et luna, cf. § pr. † folis fimulacrum, νεὼν, εἰς ὃν κατῆγε τὸν θ. deum fuum (Heliogalus imper.) ib. 13. 17. 20. e. - c. adi. τὸν θ. αὐτὸν ib. 15. ὡς ἡνιοχοῦντι τῷ θ. ib. 16. tum Belinus f. Apollo, τοῦ ἐπιχωρίου θ. 8. 3. 19. cf. fqq. †† δοκεῖν ὑπὸ θεῶν, ἀλλὰ μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων νενικῆσθαι, a diis ib. 21. de uno illo deo. — it. Saturnus, θεῷ τῷ λαθόντι, deo, qui latuerat, 1, 16, 5. — denique Ianus, θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας ἐπιχώριον ib. 2. v. ἀρχ. Univerfe, ἄγαλμα, θεοῦ Φέρον εἰκόνα 8, 3, 10. - Plur. ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ᾧ τὴν δεσποτείαν τῶν ἁπάντων ἔνειμαν θεοὶ, dii 2, 8, 6. - Gen. ὁ πατὴρ - σύνεδρός ἐστι θεῶν, deorum 1, 5. 17. μητρὶ θεῶν λ. matri deûm 1, 10, 11. γνώμῃ θ. καὶ δυνάμει, deorum

1, 14, 10. † βασιλείαν ὁ Ζεὺς, ὥςπερ αὐτὸς ἔχει μόνος θεῶν, οὕτω καὶ ἀνθρώπων ἑνὶ δίδωσι, folus inter deos 4, 5, 16. † θεῶν ἀγάλματα, deorum 7, 5, 13. † c. artic. τὰ ἀγ. τῶν θ. 6, 1, 6. τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχομένοις καὶ παρὰ τῶν θ. ἐλπίδες κρείττους, et a diis 8, 3, 14. - c. adi. μετὰ τῶν λοιπῶν θ. 4, 2, 23. πρὸ τῶν ἄλλων θ. 5, 5, 15. τὰ ἀγάλματα πάντων θ. 5, 6, 20. θ. πατρίων ἀγ. 8, 7, 4. Dat. θεοῖς χάριτας ὁμολογοῦντες, diis 2, 2, 6. θ. εἰδέναι χάριν 4, 5, 15. - Acc. τὸ ὑμῶν πρὸς θεοὺς σεβάσμιον, erga deos 2, 10, 3. οὔτε θεοὺς αἰδεσθεὶς, οὓς - ὤμοσεν 3, 6, 7. θ. ἔχοντες βοηθοὺς ib. 16. † c. adi. θεοὺς τοὺς ἀδικουμένους ἐπεκάλουν, laesa numina 7, 4, 1. †† Γορδιανοὺς ἔλεγεν εἰς οὐρανὸν καὶ θεοὺς ἀνακεχωρηκέναι, ad deos 8, 6, 5.

θεραπεία, c. gen. perf., tanquam obiecti, phyf. et fenfu act. ἀνέπειθεν ἰατροὺς καὶ ὑπηρέτας, κακουργῆσαι τι περὶ θεραπείαν τοῦ γέροντος, circa curationem fenis 3, 15, 4. †† alio fenfu forfan, c. adiuncto, οὐδένα εἴασε περιγενέσθαι τῶν ἐν τιμῇ γενομένων ἢ θεραπείᾳ τοῦ γέρ. qui honoratiores fuiffent aut cultores fenis ib. 9. qui Bg. cepit fenfu quidem act. at trop. et mor. p. cultu et reverentia erga fenem; cum potius fit accipiendum aut paff. eorum, qui effent apud fenem in cultu, i. qui colerentur f. culti fuiffent a fene, reverenter habiti, magni facti et aeftimati, aut eorum, qui effent in fervitio fenis, inter fervos f. fervi fen. ubi fit abftr. p. concr. †† alio fenfu act. c. gen. perf., tanquam auctoris, χρήσασθαι βουλόμενος (Caracall.) θεραπείαις τοῦ Ἀσκληπιοῦ, curationibus Aefculapii 4, 8, 8. quas Aefculapius fufcipiebat in corpore et animo aegro. †† rurfus alio fenfu, eo que trop. c. gen. perf., tanquam auctoris, ςρατιωτῶν θεραπεῖαι, militum obfequia 3, 11, 2. cultus et obfervantia erga Plautianum; fq. adiuncto τιμαί τε αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων. †† alio adhuc fenfu c. adi. τὴν θεραπείαν πᾶσαν, ἣ συγγεγόνει αὐτῷ -, τῆς βαυλῆς ἀπέπεμψε, miniftros omnes 7, 1, 10. famulitium, fervitium, abftr. p. concr.

θεραπεύειν, mor. de homin. erga homin. c. acc. perf. et adv. θεραπεύοντι αὐτὸν ἄνωθεν, fui dudum ftudiofo 4, 13, 5. qui f. quia ipfum coluerat. ὑπερβαλλόντως αὐτὸν ἐθεράπευε, obfervabat 3, 11, 8. † fimul c. abl. rei f. modi, ἰδίᾳ δώροις - τοὺς - ἐθεράπευεν, captabat 3, 15, 10. τὸ βάρβαρον οὐ χρήμασιν ἔτι θεραπεύσομεν, captabimus 2, 2, 20. conciliare fibi, in fuas partes pellicere, pacare. †† c. praep. et adiuncto, θεραπεύσας διὰ γραμμάτων πάντας -, προσηγάγετο αὐτοὺς, captatos litteris cunctos fibi adiungebat 2, 10, 1. blanditus illis, verbis blandis honorificis que compellans ac laudibus afficiens, blanditiis et promiffis pellicere ad fe ftudens.

θεράπων, phyf. de perf. συνέκρουον αὐτοὺς ἑκατέρωθεν οἱ θεράποντες, miniftri 3, 10, 7. - c. praep. ἐγκειμένων τῶν περὶ αὐτὸν θεραπόντων, qui circa ipfum erant, miniftris 1, 6, 22.

θερμαίνεσθαι, phyf. de re, paff. τὰ ὅπλα, ὧν ὁ σίδηρος ἐθερμαίνετο, arma, ferro calefacto, 8, 4, 27. quorum ferrum erat calefactum, incaluerat.

θερμός, phyf. de re, in opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, calidis fontibus 1, 6, 5.

θέρος, ph. c. adi. ἀκμάζοντος θέρους, aeftate 5, 6, 13. ἔτι θ. ὄντος, quanquam adhuc aeft. durante 6, 5, 11. †† p. cafu temp. in opp. θέρους μὲν -, τοῦ δὲ χειμῶνος, aeftate 6, 7, 15.

θεσπίζειν, phyf. de homin. cum var. rect., acc. rei, dat. perf. et

Digitized by Google

praep. ὡς οὐ τἀληθῆ αὐτῷ, ἀλλὰ πρὸς κολακείαν θεσπίζοντας, quasi vaticinarentur alia 4, 12, 7. - de geniis, c. adv. εἴτε ὄντως αὐτῷ δαιμόνων ταῦτα θεσπισάντων, sive revera ei manibus id vaticinatis ib. 9.

θέω, ph. de perſ. abſ. προπηδᾷ τοῦ δωματίου θέων, currens 4, 4, 8. — c. adiuncto, θέοντι αὐτῷ καὶ φερομένῳ συνεξέδραμον πάντες, cum currente et incitato ib. 10. per hendiad. i. q. ſq. §. φερόμενον δρόμῳ, currente ipſo celerrime. - c. praep. ἔθει πρὸ τοῦ ἅρματος, currebat 6, 6, 17. ἔθεον περί τε τὰ ἱερὰ καὶ βωμοὺς, currebant 2, 2, 6. laetitiae ergo et gratiarum actionis.

θήλεια v. θῆλυς. - θηλυγονία, phyſ. per praep. c. affini, ἔκγονος κατὰ θηλυγονίαν, feminini generis ſerie 1, 7, 6. a matris parte. — θηλυπρεπὴς, mor. c. ſubſt. τῆς τοιαύτης πολυτελείας θηλυπρεποῦς εἶναι δοκούσης, mulieribus congruens 5, 2, 10. feminas decens, femineus, muliebris.

θῆλυς, ph. p. adi., c. adiuncto, εἰς ἀνανδρίαν καὶ θήλειαν νόσον διέβαλλε (τοῦτο,) morbo muliebri 4, 12, 5. mulierofitas, muliebritas, mollities muliebris, nimium que ſtudium elegantiae in victu et amictu. - abſ. p. ſubſt. θηλειῶν πολυτέλειαν, feminarum 1, 14, 16 ſc. γυναικῶν. - it. in opp. τὰ τοιαῦτα - οὐκ ἀνδράσιν, ἀλλὰ θηλείαις, πρέπειν, feminis congruere 5, 5, 9.

θήρα, ph. θήραις ἐγγεγύμνασθε, venationibus 2, 10, 10. - θηρᾶν, de perſ. ph. abſ. θηρῶντες διαιτῶνται, venando 6, 5, 9. - trop. c. acc. rei et praep. καινὰς ἡδονὰς ἐπὶ μεγ. μισθοῖς ἐθηρᾶτο, captabat 1, 3, 5. ſectari, quaerere, ſtudere percipere ſ. frui.

θηρίον, quadrupes, extra ſylvam, in ludis, θηρίων ἐξ ἀντιστάσεως μάχας, cum beſtiis 1, 15, 17. c. adi. θ. παντοδαπῶν σταδὸν ἀναιρέσεις 4, 7, 2. σταδὴν τοῖς θηρίοις μαχόμενος, cum beſt. 1, 15, 5. τὰ θηρία πάντα ἰδίᾳ χειρὶ κατακτενεῖν, feras ib. 1. θ. παντοδαπὰ ἀναιρῶν, beſt. 4, 11, 15. γυμνάσια τὰ πρὸς θηρία, cum feris 1, 17, 19. in bello et pugna, τὴν - ἵππον διαταράξειν ὄψει - θηρίων, λ. belluarum 2, 11, 18. elephantor. - in ſylva, κατὰ θηρίων, adverſ. feras 6, 5, 9. δορατίων, οἷς πρὸς θηρία μονομαχοῦσι, contra fer. 7, 8, 11. † de inſectis ſ. avibus. c. adiuncto et adi. σκεύη - πληροῦντες πτηνῶν, μικρῶν μὲν, ἰοβόλων δὲ, θηρίων, beſtiolis 3, 9, 10.

θησαυρίζειν, ph. de perſ. c. adv. et acc. rei oppreſſo, ἰδίᾳ ἐθησαύριζε (αὐτὰ, τὰ χρήματα,) proprios theſauros ſibi exſtruebat 6, 1, 17. i. q. pr. ἀθροίζειν. Med. c. adv. loci et acc. rei, ἕκαστος, ἃ εἶχεν, ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο 1, 14, 5. condebat, vel, pro vi med., condebat ſibi, in ſuos poſt uſus, v. ἐχ. et ἐκ.

θησαυρὸς, ph. de loco c. adi. οὔτε οἱ δημοσιακοὶ θησαυροὶ εἶχον (τοσαῦτα χρήματα,) nec publicum aerarium rel. 2, 7, 3. - c. adiuncto, ὑποδέχεσθαι ἐκ τῶν ναῶν καὶ τῶν θησαυρῶν τὰ χρήματα, ex theſauris 4, 4, 18. 3, 13, 9. abſ. θησαυροὺς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεπληρωμένους 2, 6, 11. †† alio ſenſu, c. gen. dupl., rei et perſ. τοὺς θ. τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἴρουσι, theſauros illius 3, 9, 20. theſ. pecuniarum ſ. divitiarum; de re ac copia, ob v. αἴρ.

θνήσκειν, phyſ. de perſ. abſ. ὅτι ὁ Κόμμ. τέθνηκε, mortuum eſſe 2, 2, 4. τὸν - τεθνηκέναι, eſſe mort. 4, 15, 17. mortuum ib. 16. ἀνδρῶν τεθνηκότων, iam mortuis 8, 8, 19. †† cum dat. perſ. et abl. rei ſ. modi, Κόμμοδος ἡμῖν τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ, mortuus eſt 2, 2, 12. † Paſſ. ſenſu Med. εὗρεν, αὐτὴν μέλλουσαν τεθνήξεσθαι, ſe morituram 1, 17, 9. διεσκέδασε φήμην, ὡς αὐτοῦ

τ. μέλλοντος, quasi mox moriturus esset 5, 8, 11. Med. cum adv. πρόκειταί σοι αἵρεσις, ἢ - ἢ (τοῦ) τεθνάναι αὐτίκα, moriaris 5, 11, 11. - simul c. praep. ἐλέσθαι σὲ δεῖ, (ἢ) - ἢ τ. ἤδη πρὸς ἡμῶν, iamiam manibus nostris intereas 7, 5, 11. a nobis intereas s. moriaris.

θόρυβος, ph. cum adiuncto, τοὺς αἰτίους στάσεως καὶ θορύβου, tumultus 5, 8, 15. militum in castris.

Θράκη, ph. πόλιν τῶν ἐπὶ Θράκης λ. Thraciae 3, 1, 10. κατελθὸν ἐπὶ Θράκην, in Thraciam 2, 14, 12. κατῆλθε - εἰς Θρ. 4, 8, 1. — Θράκιος, c. subst. ἐν τοῖς Θρακίοις ὄρεσιν, in Thraciae montibus 7, 1, 6. Thracicis. - Θρᾷξ, c. adi. ὅσοι βάρβαροι Θρᾷκες, Thraces 8, 6, 1. †† ἦν τις - τῶν ἐνδοτάτων Θρᾳκῶν, ex intimis Thracibus 6, 8, 1. v. ἐνδ.

θράσος, mor., c. adi. affini et gen. pers. ἐξ εὐτόλμου θράσους δύο ἀνδρῶν, audacia 7, 11, 1. it.

θρασὺς, de pers. c. subst. et adiuncto, νέος θρ. θυμοειδής τε, audax 3, 12, 22. νεανίσκον - προπετῆ καὶ θρασὺν 1, 8, 11. ἐμβριθῆ καὶ θ. νεανίαν 3, 11, 1. - Neutr. τὸ τοῖς τηλικούτοις ἐπιτολμᾶν, προπετὲς καὶ θρασὺ (ἐστι,) audacia est 2, 8, 4. audax. † c. artic., p. subst., it. c. gen. pers. et praep. τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ μέχρι βοῆς θρασὺ, audaciam 7, 8, 12.

θραύειν, trop. de re, c. acc. rei et adv. in opp. ὡς (τοῦτο s. ταῦτα) τῶν - εὐθέως θραῦσαι τὴν ἐλπίδα, - ἐπιῤῥῶσαι, ita ut frangeret spem 3, 2, 4. minueret, parvam faceret s. relinqueret.

θρέμμα, ph. de animal. θρέμματα τὰ ἐμπίπτοντα ἀπελαύνων, pecora 3, 9, 47. in bello.

θρηνεῖν, phys. de pers. c. adiuncto, ὀλοφύρεσθαι καὶ θ. lamentari 4, 13, 14. - c. acc. pers. παῖδας - θρηνούντων, lamentantium 3, 4, 13. †† cum acc. rei, συμφορὰν ἐθρήνουν 2, 6, 3. deplorabant. - it.

θρηνώδης, de re, μέλει θρηνώδει, lamentabili 4, 2, 10.

θρησκεία, erga deum, ἐκείνῳ ἐγκεχείριστο ἡ θ. (αὐτοῦ, τοῦ θεοῦ.) religio 5, 3, 12. mor. οἱ στρατιῶται, - εἰς τὸν νεὼν ἰόντες θρησκείας χάριν, religionis ib. 17. μεμιγμένον τὶ πένθος ἑορτῇ καὶ θρησκείᾳ, religioni 4, 2, 2. in apotheosi imper. - cum adiuncto et gen. pers. τῇ ἱερωσύνῃ καὶ θ. σχολάζειν τοῦ θεοῦ, religioni dei 5, 7, 2. 4, 8, 17. precibus et ritibus div. erga homin. c. adiuncto et adi. μετὰ μεγάλης εὐφημίας καὶ θρ. ὑπεδέχθη, multis accl. et cerimoniis 3, 10, 2. cultu, observantia. πλείονι θρησκείᾳ ᾠκείωτο αὐτὸν, cultu 3, 11, 8.

θρησκεύειν, erga homin. c. adv. et acc. pers. θρησκεύουσι μάλιστα τὴν θεὸν, colunt 1, 11, 1. Pass. c. praep. ἐξ ἐκείνου μετὰ τῶν λοιπῶν θεῶν θρησκεύεται, colitur 4, 2, 23. imperator consecratus. — πρὸς τῶν ἐπιχωρίων 5, 3, 9.

θριαμβεύειν, phys. de pers. σοὶ ἐπανελθεῖν οἴκαδε θριαμβεύοντι, triumphanti 1, 6, 16. c. praep. νίκης, ἐφ' ᾗ καὶ θριαμβεῦσαι ἠδέσθη, de qua triumphare 3, 9, 1. † trop. ἡ σύγκλητος καὶ ὁ δῆμος - ὥσπερ θριαμβεύοντας, ὑπεδέχοντο, veluti triumphantes (imperatores duo reduces ab hoste, at non victo in pugna.) 8, 7, 22.

θρὶξ, ph. de homin. ὧν εἶχε τριχῶν ἀπεκείρατο, ex iis, quos habebat, capillis 4, 8, 13. v. ἀποκ. - λυσαμένη τὰς τρίχας, capillo passo 1, 13, 2. crinibus solutis, prae luctu.

θρόνος, ph. c. adi. ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου καθῆστο ἐν τοῖς θεάτροις, solio 1, 8, 8. 2, 3. [illegible] (1. in curia, it. 4, 5, 2. 3, 8, 11.

θρυλλεῖσθαι, phys. de θ, pass. ὅπως οἴσουσιν - τὸ θρυλλούμενον, ru-

morem 5, 8, 11. †† ἀγνοοῦντος τὰ θρυλλούμενα, tumultum 1, 12, 12. qui Bg. legerit τὰ θορυβούμενα. c. praep. et coni. it. c. adiuncto, τεθρύλλητο παρὰ πᾶσι καὶ διεβέβλητο, ὅτι λ. hoc rumore apud omnes infamabatur 7, 1, 6. qui Bg. sumsit hendiad., iactabatur, divulgabatur.

Θύβρις, c. adiuncto, τὸν Θύβριν ποταμὸν, Tiberim 5, 8, 18.

θυγάτηρ, propr. c. gen. perf. οὖσα Ἀντωνίνου, filia 1, 7, 6. τῇ θυγατρὶ μὲν ἐκείνου, quae illius quidem erat filia 3, 13, 6. τούτου τὴν θυγατέρα 3, 10, 14. †† ἐκδοὺς αὐτῷ τὴν θ. (αὐτοῦ,) 1, 8, 6. συν ταῖς θυγατράσι (αὐτῆς.) λ. cum filiabus 5, 3, 24. simul c. adi. ἐπιφοιτῆσαι ταῖς θ. αὐτῆς, itaſſe ad filias ſuas ib. 20. — τὰς θυγατέρας (αὐτοῦ,) ἐν ὥρᾳ γενομένας, λ. 1, 2, 3. in opp. τῷ Μάρκῳ θυγατέρες μὲν ἐγένοντο πλείους, ἄῤῥενες δὲ λ. ib. 1.

θῦμα, trop. de perſ. c. gen. rei, πρόκεισθε ἤδη θύματα τῆς ἡμετέρας ἐξουσίας, victimae 2, 13, 10. tanquam vict., noſtrat. Schlachtopfer, i. homines, quos pro poteſtate mea et arbitrio poſſim necare.

Θύμβρης, abſ. ἐν ταῖς τοῦ Θύμβριδος ἐκβολαῖς, Tiberis 1, 11, 10. i. q. ſupra Θύβρις.

θυμήρης, mor. de perſ. c. ſubſt. vel et ſimul c. dat. perſ. τοὺς ἐκείνῳ θυμήρεις φίλους 8, 5, 23. cariſſimos, intimos.

θυμίαμα, phyſ. abſ. πλῆθος θυμιαμάτων, odoramentorum 4, 2, 21. — cum adiuncto et adi. ἀρώματα καὶ θυμιάματα πάντα, λ. ſuffimenta ib. 16. ἀρωμάτων παντοδαπῶν καὶ θυμιαμάτων ἀτμίδες 4, 8, 19. ἀρ. καὶ θ. παντοίων λ. 4, 11, 3. - per ſolum adiunctum, θυμιάμασι καὶ ἀρώμασι - ἐχρῶντο, ſuffim. 1, 12, 4. - per definit. quandam, φέρει (Arabia) πόας εὐώδεις, αἷς ἀρώμασι καὶ θ. χρώμεθα 3, 9, 5.

θυμιᾶν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ὡς - λιβανωτὸν θυμιῶσιν ἕκαστος, adoleret quisque (ſenatorum, in curia) 5, 5, 12.

θυμοειδὴς, mor. de perſ., in bonam part. c. praep. et adiuncto, ἀνὴρ, ἐς τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἅμα καὶ θ. animoſus (Severus) 2, 9, 2. θυμοειδεῖς ὄντες καὶ εὔτολμοι ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ 8, 1, 6. Germani. - ſed in malam, νέος θρασὺς θυμοειδής τε, anim. 3, 12, 22. Caracall., vehemens, iracundus. - de re, cum ſubſt. rei, θυμοειδεῖ τῷ πνεύματι ἔλεξε λ. (Severus) animoſo ſpiritu 2, 13, 9. irato, concitato.

θυμοειδῶς, mor. c. adiuncto, in mal. part. ἐμβριθῶς τὰ πάντα καὶ θ. ἔπραττε, (Caracall.) ferociter 4, 3, 7. cf. ſq. ὀργῇ πάντα πράττων, animoſe, iracunde, noſtrat. hitzig.

θυμὸς, mor. p. parte voluntatis, abſ. ταῦτα εἰπὼν μεγάλῃ βοῇ, θυμοῦ πεπληρωμένος, irarum plenus 4, 5, 17. Caracalla. θυμῷ δουλεῦσαι πεφυκὼς, (Electus,) iracundiae 1, 17, 14. - c. adiuncto, τοῦ θ. μὴ κρατήσαντες, ὁρμῇ δὲ ἀλόγῳ χρησάμενοι, irac. 8, 8, 6. Praetoriani, it. θυμῷ καὶ ἀλόγῳ ὁρμῇ - ἐπεισῆλθον τοῖς βασιλείοις, cum furore 2, 5, 3. θ. καὶ ὀργῇ πρὸς τοὺς φίλους αὐτοῦ ἐχρῆτο, (Sever.) furor. 3, 8, 1. - c. adi. ſimul, ὀργῇ καὶ θ. χρώμενος πλείονι, fur. (Maximin.) 8, 4, 1. οἱ Βρεττανοὶ ἀνδρείᾳ καὶ θ. φονικῷ οὐδὲν τῶν Ἰλλυριῶν ἀπολείπονται, fur. 3, 7, 6. - c. gen. perſ. τὸν θυμὸν ὁρῶν ἐνθουσιῶντα τοῦ κελεύοντος, furor. (Plautiani) 3, 11, 17. - ſimul c. adiuncto, τῷ θ. τὸ ἐνδόσιμον αὐτοῦ διδόντας, τήν τε ὀργὴν - ἐγείροντας, fur. 5, 1, 6. †† ἵνα αὐτὸς οἷόν περ ἐδείκνυεν αὐτοῦ τὸν θ. ἴδῃ καὶ τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργὴν, excandeſcentiam ſuam 3, 8, 5. v. δεικν. † εἰδὼς τοῦ Ἀντωνίνου

(Caracall.) τὸν θ. καὶ τὸ φονικὸν ἐπὶ τοιοῖσδε γράμμασι, furor. 4, 12, 15.

θύρα, phyf. c. adi. ἐκκομισθὲν τῆς αὐλείου θύρας. per atrii iannam 2, 1, 5. fimul c. adiuncto, οἴκημα, πυλίδας ἔχον καὶ θύρας ἀνεῳγυίας, ian. 4, 2, 14. c. gen. rei f. loci, ἐμπρήσαντες τὰς θ. ἱερῶν λ. 8, 1, 9. - folum, πρὸ τῶν θυρῶν ἔμενον, fores 7, 11, 5. — ἐπιστάντες ταῖς θύραις, ad eius for. 2, 1, 13. qui Bg. retulit pro pron. αὐτοῦ huc, pertinens aeque ad οἰκ. - †† κεκλεισμένων τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἐργαστηρίων ταῖς θ. - πῦρ προσετίθεσαν, cum claufae effent domus et tabernae, ianuis rel. 7, 12, 12. ubi Bg., fumtis gen. confq. ac commate poft ἐργ., feparat ταῖς θ., ne fiet c. gen., ut fupra.

θύρσος, ph. θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων, (Antigonus) thyrfum 1, 3, 7. haftulam, pampino in cufpide tectam.

θυσία, ph., p. corpore f. animal. abf. θυσίαι βωμοῖς προσήγοντο. victimae 8, 6, 14. θυσιῶν αὐτῷ προσαγομένων 4, 11, 3. †† c. affini v. et adi. θύσας τὰς νενομισμένας καὶ βασιλείους - θυσίας, facrificia 2, 6, 18. qui Bg. cepit, fecus ac alii, in notione fq. - p. actu. τὰς βασιλ. θ. ἐπετέλει, facrificia 1, 5, 4. - εἴ τινες δημοτίας θ. ἐπιτελοῦσι 5, 5, 13. cum adiuncto, τὰς προειρημένας θ. καὶ πανηγύρεις ἐπετέλει, cum ea, quae diximus, facrificia folennia celebrabat 5, 6, 21. qui Bg. fumfit hendiad. cf. §. 14. 5, 5, 15. feq. σπονδαῖς καὶ θυσίαις σχολάζειν 8, 3, 5. - c. praep. τὰς ὑπὲρ τῆς βασιλείας θ. τελέσας 2, 3, 25. - c. gen. rei, προελευσόμενος ἐπὶ τὰς θ. τῆς ἱερομηνίας, ad facrificandum fefto die 1, 16, 12. ad facrificia imperatorum f. confulum, quae folita fieri eo fefto. †† θυσίας καὶ ἑορτὰς τῷ δήμῳ παρέσχε, facrificia 3, 10, 3. nifi funt feriae, quibus facra fiunt, quorfum et referunt alii illa 8, 3, 5. et 2, 5, 25.

Θύσρος, Africae oppid. ἀπάρας τῆς Θύσρου, Thyftro 7, 6, 1. ἐνδιατρίψας τῇ Θύσρῳ ib.

θύτης, ph. c. adiunctis, τοὺς πανταχόθεν μάγους καὶ ἀστρονόμους τε καὶ θύτας μετεπέμπετο, (Caracall.) arufpices 4, 12, 6. θυτικός, de re, abf. πολλῶν -, περὶ θυτικὴν ἐμπείρων, arufpicinae 8, 3, 17. fc. τέχνην.

θύω, phyf. de perf. c. adiuncto, θύοντος ἢ ἑορτάζοντος βασιλέως, facrificantem 2, 13, 4. - abf. μετὰ τὸ προελθεῖν καὶ θῦσαι ὁ Σεβῆρος, cum facrificaffet 2, 9, 6. ut privatus tunc. ἀνελθὼν εἰς τὸ τοῦ Διὸς τέμενος καὶ θύσας, peracto que facrificio 2, 14, 4 idem, ut imperator; fq. ἔν τε τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς - καλλιερήσας. εἰσελθὼν καὶ θ. ingreffus (curiam,) poftquam facrificaffet (Caracall.) 4, 5, 2. θύσαντες - πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ στρατιωτικὸν, re divina facta 2, 2, 23. poftquam intraffent in Pertinacis nomen. - cum praep. Μαξιμῖνος, θύσας ἐπὶ τῶν μεθορίων βωμῶν, peracto facrif. 7, 12, 18. - c. dat. perf. θύσας τῇ θεῷ, cum facrificaffet deae (Commod.) 1, 10, 16. ubi facrificaff. d. (Caracall.) 4, 13, 8. - cum acc. rei, ἑκατόμβας ἔθυε, immolabat (Balbinus) 8, 6, 18. cum fubft. affini, θύσας τὰς ἐπὶ ταῖς ἐξόδοις νενομισμένας ἱερουργίας, peracto facrif. 6, 4, 3. fed c. fubft. derivato, et fimul c. praep. θ. τὰς νενομισμένας καὶ βασιλείους ἐν τῷ στρατοπέδῳ θυσίας, cum facrificia peregiffet (Iulianus) 2, 6, 18. † ἔθυε σωτήρια, facrificabat pro falute accepta, (Caracall.) 4, 4, 12. fc. θύματα, victimas; unde v. θ. fit p. mactare.

θώραξ, ph. de Plautiano, ὁ θ. σοὶ τί βούλεται; lorica 3, 12, 23. — ὑπεφάνη τοῦ θώρακος μέρος ib. 22. θώρακα ἀμφιέννυται ib. 16.

- de militibus. Britannis, θώρακος οὐκ ἴσασι χρῆσιν 3, 14, 15. — † de Roman., c. adi. ὥςε τοὺς θώρακας αὐτοὺς πεπυρωμένους ἀπορρίπτειν 8, 4, 27. ubi de pron. v. in αὐτ.

I.

Ἰατρὸς, ph. abſ. ἰατροὶ, εἰςιόντες ἑκάςοτε, λ. medici 4, 2, 7. ἀνέπειθεν ἰατροὺς, λ. 3, 15, 4. - cum artic. τοὺς ἰ. ἀνελὼν λ. ib. 8. — κελευόντων τῶν ἰατρῶν 1, 12, 4. - c. adi. συμβουλευσάντων αὐτῷ τινῶν ἰ. ib. 2.

Ἴβηρες, ſ. Ἴβηροι, popul. τὴν Ἰβήρων χώραν, Hiſpanorum 1, 10, 4.

ἰδίᾳ, (propr. fem. ſq. adi. et abl. per ellipſ. χώρᾳ ſ. μερίδι) p. adv. abſ. αὐτοὺς ἰ. βασανίσας, ſeorſim 3, 5, 13. ſeparato loco, ſine arbitris, ſ. ſingulos, quemque ſeparatim. ἰ. δώροις - τοὺς - ἐθεράπευεν, ſeorſim. 3, 15, 10. Φρουρὰς ἐπιςήσαντες ἰ. ἑκάτερος, ſeparatim 4, 1, 9. pro ſua parte. - c. adiuncto quodam, ἰ. αὐτῶν ἑκάτερος ἐπέςελλε λανθάνων, ſeorſim 4, 3, 3. πολλοὺς - τῆς συγκλήτου ἰ. καὶ κρύβδην ἐπιςέλλοντας αὐτῷ, privatim 3, 5, 4. - in opp. obliqua, ἐπιςέλλει ἰ. μὲν λανθάνοντα γράμματα λ. - ἐκπέμπει δὲ καὶ δήλωσιν λ. ſeorſ. 2, 13, 3. προςποιουμένη - τοῖς ςρατιώταις λ. - ἰ. ἐθησαύριζε (v. in hoc v.) 6, 1, 17. - in opp. clara, οἱ - ἄνθρωποι καὶ κοινῇ καὶ ἰ. - ἔχαιρον, publice et privatim 2, 4, 7. ſinguli ſecum et in animo ſuo. καὶ κ. καὶ ἰ. δεξιούμενος (αὐτοὺς), p. et priv. 2, 14, 5. ſingulos, aut ap. ſe et domi ſuae. εὐωχίαις χρῆσθαι δημοσίᾳ καὶ ἰ. publ. ac priv. 5, 6, 12. ſingulos domi ap. ſe. ἰ. καὶ δημ. πανταχοῦ εὐφημούμενοι 8, 8, 1. ap. ſingulos ſ. a ſingulis domi.

ἰδιάζειν, ph. de perſ. in opp. ἐπέςησαν αὐτῷ ἰδιάζοντι, μηδὲ πολλοῦ πλήθους παρόντος, ſupervenerunt ipſi ſoli 7, 6, 16. - cum adiuncto, αὐτῷ, ἀποςάντι καὶ ἰδιάσαντι, abſiſtens ſolus 4, 12, 12. i. q. §. 14. καθ᾽ αὑτὸν γενόμενος.

ἰδιαίτερον, Neutr. p. adv. in opp. clara, τὰ μὲν γράμματα δημοσίᾳ ἀποδοῦναι, - ἰ. ἀποςάντα, λ. ſeorſim aliquantulum abſiſtens 3, 6, 8. per ellipſ. κατ᾽ ἰδ. χωρίον, in locum ſecretiorem, magis ſolitarium, remotiorem ab arbitris et teſtibus. διαλεχθῆναι αὐτῷ ἰ. privatim 7, 6, 14. ſecretius, in loco ſecretiori.

ἴδιος, ph. Maſc. de perſ. c. ſubſt. ἡ Ἀκυληΐα ἰδίου δήμου πολυάνθρωπος ἦν, proprio populo 8, 2, 6. κελεύει (Caracall.) τῷ ἰδίῳ ςρατῷ ἐπιδραμεῖν, ſuum exercit. 4, 11, 8. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἴδιον βασιλέα, ſuum imperator. 2, 6, 19. a ſe factum. - de re, τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ἔπεμψαν εἰς τοὺς - ἰδίους ναοὺς καὶ σηκοὺς, propria templa 6, 1, 6. Fem. de perſ. μέχρις ἀδελφῆς ἰδίας ἔρωτος προχωρήσας, ſororis ſuae 1, 3, 6. τὰ θηρία ἰδίᾳ χειρὶ κατακτενεῖν, ſua manu 1, 15, 1. - ſimul c. adv. εἰςελάσας εἰς τὴν Παρθυαίων γῆν, ὡς ἰδίαν ἤδη, quaſi propriam iam 4, 11, 8. ubi adv. tamen potius pertinet ad oppreſſum particip. οὖσαν. †† cum adiuncto pron. ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἰδίαν ἑκάςῳ δόξαν περιτίθησιν, propriam cuique glor. 5, 1, 11. - † Neutr. de re, c. adv. ἀποχρῶνται (αὐτῷ,) ὡς ἄνωθεν ἰδίῳ κτήματι, uti inde a maioribus propria poſſeſſione ib. 13. ubi adv. iterum potius reſpiciat oppreſſum particip. ὄντι. - cum mero ſubſt. ἰδίοις χρήμασιν ὠνησάμενον οὕτω πονηρὸν τέλος, ſuismet opibus 2, 12, 11. † c. adiuncto, ταῦτα μόνα ψυχῆς ἴδια καὶ ἀναφαίρετα

ἡγεῖτο κτήματα, propria bona 1, 2, 4. - † c. artic., p. subst., per ellips. δεῖν μένειν αὐτὸν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὅροις, manere intra suos fines 6, 2. 9. sc. χρημάτων, χωρίων, vel p. fem. χωρῶν, a χώρα, vel p. masc. χώρων, a χῶρος, it. τόπων, in *suarum* rerum, *possessionum*, terrarum *finibus*. τὰ ἴδια καρποῦσθαι νομίζων, suis se frui 2, 3, 19. sc. χρήματα, i. q. pr. τὰ ἑαυτοῦ et sq. τῶν οἰκείων. Per genus omne in opp. Φεύγων ἕκαςος τὸν ἴδιον κίνδυνον, τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει, quisque suum pericul. 7, 8, 13. - κατὰ τῶν πολεμίων -, τῶν ἰδίων ςρατιωτῶν, suorum milit. 8, 5, 6. -- simul c. gen. pers. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαςος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, quisque aut. privatim sua ipsius 1, 14, 5. ubi Bg. libere addit adv. οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα ἡ ἀρχὴ, ἀλλὰ κοινὸν τοῦ 'Ρωμ. δήμου, peculiaris possessio 8, 7, 11. — εἰπὼν, αὐτὰ (τὰ βασιλικὰ κτήματα) οὐκ ἴδια τοῦ βασιλεύοντος εἶναι, ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημόσια τῆς 'Ρωμ. ἀρχῆς, propria imperantium esse 2, 4, 13.

ἰδιωτεύειν, ph. de pers. abs. πλούτου περιβολὴ, ἣ μὴ πρότερόν τινι ἰδιωτεύοντι ἐγένετο, cuiquam privato 3, 11, 2. qui non est imperator. - (αὐτὸν) εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα, ἰδιωτεύοντα, privatam vitam agens 2, 4, 18. de filio Pertinacis. - c. adiuncto, ἰδιωτεύειν καὶ δοκεῖν ἀπερρῖφθαι, privata vivere (Maesa) 5, 3, 23. ἰ. κελεύσας, καὶ τῶν τιμῶν παρελόμενος, privatam vitam vivere 5, 6, 2. Heliogabalus uxorem antea suam. - c. adv. ἡ Μαισὰ, δεδοικυῖα, μὴ - πάλιν ἰδιωτεύῃ, vit. priv. viveret 5, 7, 1. — τοῦ ἔθνους - ἄρξας, ὅτε ἰδιώτευεν, nondum princeps 8, 7, 21. quum privatus esset adhuc, et nondum imperator.

ἰδιώτης, de pers., phys., de statu et conditione civili, in opp. γενόμενος μὴ φαῦλος ἄνθρωπος, μήτε ἄρχων, μήτε ἰ. tam in publicis officiis, quam privatim 3, 4, 15. privatus, extra officium et munus publ., de Nigro. ἁρμόζειν αὐτῷ, βασιλεῖ καὶ βασιλέως υἱῷ, μὴ ἰδιώτου τινὸς καὶ εὐτελοῦς γαμβρὸν γενέσθαι, privati alicuius 4, 10, 4. πρὸς ἔχθραν - τυράννων, κολακείαν τε - βασιλέων, πόλεώς τε καὶ ἰδιωτῶν, privatorum hominum 1, 1, 3. †† εἰς 'Ρώμην - εἰςῆεσαν, - ἐν ἰδιωτῶν σχήματι, civium habitu 2, 12, 2. plebeiorum, plebis, i. ἐν ἰδιωτικῷ σχ., toga vulgari induti, opp. tacite ςρατιωτῶν et sago. - trop. de animo, c. acc. rei ellipt. et adiuncto, (κατὰ) τὰ μὲν ἄλλα ἰδιώτης, καὶ - ἀπείρως ἔχων, idiota 4, 12, 1. ignarus.

ἰδιωτικὸς, de re, in opp. de statu et condit. civ. Fem. οὐκέτι αὐτὴν (Nigri aedes) ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασίλειον αὐλὴν νομίζοντες, pro privatis habentes 2, 8, 10. διαγνῶναι τὰς βασιλικὰς (ῥάβδους) ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, a vulgaribus 7, 6, 4. Consulum, Praetorum, Praesidum. Neutr. μετὰ βασιλέα εὐγενέςατον τὴν ἀρχὴν μεταπεσοῦσαν εἰς ἄνδρα ἐξ ἰδιωτικοῦ καὶ ἀσήμου γένους λ. ex privata stirpe 2, 3, 3. μὴ πειραθέντα μὲ ἰδιωτικῶν σπαργάνων, privata cunabula 1, 5, 14. opp. in pr. ἐν τοῖς βασιλείοις λ. et in sq. ἡ βασίλειος πορφυρίς. - ἐξ ἰδ. σπ. ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντες, ex priv. incun. 5, 1, 16. † Alia notione, ἐκ - προαιρέσεως ἰδιωτικῆς λ. privato consilio 2, 8, 3. i. q. ἴδιος et ἐμὸς, proprio, mei ipsius, opp. sq. ἀλλ' ἐμὲ καλ. 'Ρωμαῖοι λ. - ἐφείδετο οὔτε χρημάτων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων ἁρπαγῆς, privatis 7, 9, 22. †† ταύτην (τὴν ἀρχὴν) - ὥςπερ τί τῶν ἐκειμηλίων, ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλαξ. velut aliquod ex privatorum instrumento 2, 13, 12. aliquod propriorum bonorum.

ἵδρυμι s. ἱδρύω, ph. de pers. c. acc. pers. et praep. ἐπὶ τῷ Βυζαντίῳ ἱδρύσαι ςρατόπεδον, ut collocaret exercitum 4, 3, 13. μετὰ τὸ

ἱ. αὐτὸν (τὸν θεὸν) ἐν τῷ ναῷ, poſtquam collocaverat 5, 6. 21 b. e. acc. rei et praep. βωμοὺς - περὶ τὸν νεὼν ἱδρύσας, aris poſitis 5, 6. 15. Paſſ. de re, διπρόσωπον αὐτοῦ ἵδρυται τὸ ἄγαλμα, collocatum eſt 1, 16. 6. - τὸν ἱδρυμένον βωμὸν λ. poſitam aram 7, 11, 6. - c. praep. πρόκειται αὕτη (ἡ πόλις) ἐπ' ἀκροτάτῳ πεδίῳ, ἱδρυμένη πρὸ τῆς ὑπωρείας λ. ſita ad radices Alpium 8. 1, 8. 8. 2, 6. — de perſ. ſimul c. adv. τῶν τειχῶν νύκτωρ λ. ἱδρυμένοι, collocati 8, 2, 13. - † c. alio caſu praep. eiusdem, τοὺς ἐπὶ τοῖς ὄρεσι - ἱδρυμένους, qui poſiti ſunt 2, 2, 19. ςρατοπέδου - πρὸς τῆς πόλεως ἱδρυθέντος, cum exercitus ante urbem ſederat 3. 13. 11. — ἐπεί περ ἱδρύθη ἐν τῇ βασιλείῳ ἑςίᾳ, collocatus fuit (Pertinax) 2, 8. 1. - †† c. abl. loci et adv. μετὰ - εὐκοσμίας τῶν ἐν ἀξιώσεσιν - (ἐν) ἐξαιρέτοις ἕδραις, καὶ ὡς - διετέτακτο, ἱδρυμένων. in eximiis ſedibus - collocatis 1, 9, 6. ubi Bg ſupplerit ſaltem pr. ἐν. - trop. de re, ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἡ τῆς βασιλείας ἵδρυται τύχη, ſita eſt 8, 7. 11. - ſimul c. adv. et adiuncto, ἡ ἀρχὴ σαλεύουσα, καὶ παρὰ μηδενί τῳ βεβαίως ἱδρυμένη, imperium fundatum 2, 8. 6. haerere, tributum eſſe. - abſ. τῆς βασιλείας ἱδρυμένης, imperio ſtabilito 3. 12. 15. - Med. de perſ. c. acc. rei, ἡ σύγκλητος ἐλευθερίας εἰκόνα ἱδρύσατο, repoſuit 1, 14, 10. † τοῦ - ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν ἀποτεμών, ἱδρύσατο (τὴν) ἑαυτοῦ, ſuum impoſuit 1, 15. 14. - Φασὶ αὐτὸ (τὸ ἄγαλμα) τὴν Διδὼ - ἱδρύσασθαι, id ſimulacrum poſuiſſe 5, 6, 9.

ἱερατεύειν, phyſ. de perſ. c. dat. perſ. τῷ θεῷ, ᾧ ἱεράτευε, cuius ſacerdos erat 5, 6, 6.

ἱέρεια, ph. de perſ. in opp. γάμον ἱερέως καὶ ἱερείας, ſacerdotis feminae 5, 6, 4. - c. gen. perſ. τὴν ἱέρειαν τῆς θεοῦ, ſacerdos deae 1, 11, 11. † αἱ τῆς Ἑςίας ἱέρειαι παρθένοι, Veſtales virgines 1, 14, 8. τὰς τῆς Ἑ. ἱερείας ζώσας κατώρυττεν, Veſtales virg. 4, 6, 9.

ἱερεύς, ph. de perſ. in opp. ἱερέως καὶ ἱερείας, ſacerdotis maris 5, 6, 4. - c. adi. θεατὴς - σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν - ὁ βασιλεὺς γίγνεται, cum rel. ſacerdotibus 1, 9, 5.

ἱερομηνία, ph. προελευσόμενος ἐπὶ τὰς θυσίας τῆς ἱερομηνίας, ad ſacrificandum feſto die 1, 10, 12. qui erat tum menſe incipiente, et quidem Ianuario; unde propr. ἡ ἱερομηνία ſacrum ſ. feſtum diei primi in menſe, ſed deinde, c. Bg., univerſe feſtus dies, feſtum — οἱ ςρατιῶται ἦσαν - ἄνευ τῶν ὅπλων, ὡς ἐν ἱερομηνίᾳ, ut die feſto 2, 2, 22. - (κατὰ) τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν ἱερομηνίαν ἄγουσι τῷ λ. anni initium ſacrum agitant deo 1, 16, 5. qui Bg ceperit ἱ. p. adi., c. procedat ſenſu vulg., ſub anni initium celebrant feſtum diem, i. q. ἑορτὴ §. 2. 7. 1, 17, 13. 2. 2, 3.

ἱερόομαι, ph. de perſ. paſſ. c. dat. perſ. ἱερῶντο αὐτοὶ θεῷ, ſacerdotes (erant) dei 5, 3, 8. - τούτῳ τῷ θ. ἱερωμένος, huius dei ſacerdos cum eſſet ib. 12. οἱ τῇ θ. τομίαι ἱερωμένοι, evirati deae ſacerdotes 1, 11, 7. propr. ſacrati, conſecrati. †† παρθένου, τῆς Ἑςίας ἱερωμένης, virginis Veſtalis ſacerdotis 5, 6, 3. per quam vulg. lect. eſt v. cum gen. perſ., pro pr. dat., quem modo reperi in noſtro v. ſed gen. quoque in ſyn. alius que thematis ἱεράομαι, a quo et ipſo hoc particip. huius loci derivari poteſt.

ἱερός. p. adi. de re, c. ſubſt. Maſc. τοῦ ἱεροῦ παρθενῶνος, 5, 6, 3. ſacro virginum domicilio. ἱερὸν ἀγῶνα, ludos ſolennes 1, 9, 4. lud. ſacros. - τῶν ἱερῶν νόμων, ſacrae leg. 5, 6. 3. Veſtalium - † in opp. δημοσίων καὶ ἱερῶν τόπων, publ. ac ſacris locis 2, 11, 13. vel leg. δημ. ἱερῶν τε τόπ. Fem. διὰ - τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, per ſacram viam

Digitized by Google

(Romae) 1, 14, 8. 2, 9, 6. 4, 2, 8. 7, 6, 21. † Φοινίσσης ἱερᾶς ϛολῆς, vestem sacram 5, 5, 5. - Neutr. τὰ βασίλεια ἱερὰ μνήματα, sacra monumenta 3, 15, 16. 4, 1, 7. - Separatim Neutr. p. subst., per ellips. subst. χωρίον, οἴκημα, δῶμα, de certo genere loci, in castris Praetor. αὐτὸν ἐν ἱερῷ ἠξίουν ἰδεῖν, in templo 5, 8, 12. c. gen. rei s. pers. ἐν τῷ ἱ. τοῦ ϛρατοπέδου, in templo castrorum (s. exercitus) ib. 15. εἰς τὰ ἱερὰ τῆς Ἀντιοχείας λ. in templa 2, 8, 10. sed universe, ἱερῶν συλήσεως, templ. 7, 9, 22. † ἐμπρήσαντες τὰς θύρας ἱερῶν τε καὶ οἰκιῶν 8, 1, 9. † c. adi. et adiuncto, τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος, πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱ. 1, 14, 4. τὸ τοῦ Διὸς τέμενος - ἐν τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς, in caet. sacris aedibus 2, 14, 4. τὸν τοῦ Διὸς νεὼν - τὰ λοιπὰ ἱερὰ λ. templa 2, 3, 25. - per merum adiunctum, ἔθεον περί τε τὰ ἱερὰ καὶ βωμοὺς 2, 2, 6. † ἡλικία, ἣ μὴ πρὸς τοὺς βωμοὺς τε καὶ τὰ ἱ. ἠπείγετο, ad aras et sacra 8, 6, 17. ubi procedit et vulg. notio. †† Alio sensu, c. adi. τὰ ἱερὰ αἴσια ἀπαγγελλόντων, sacra auspicata 8, 3, 17. exta; fortassis per ellips. subst. θύματα s. σπλάγχνα.

ἱερουργεῖν, ph. de pers. de imperat., forsan c. adv. καίτοι χορεύειν ἀεὶ καὶ ἱ. δοκῶν, sacrificare 5, 6, 1. Heliog. it. in sqq. abs. οἷος ἱερουργῶν ἐφαίνετο: in sacrificando 5, 5, 11. (cf. 5, 3, 15.) de senatorib. θεῶν, οὓς καλοῦσιν ἱερουργοῦντες, inter sacrificandum ib. 13. Pass. de re, τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερουργηθέντων, exta victimarum ib. 20. mactatorum, caesorum, sc. pecorum, θρεμμάτων, θηρίων, rel.

ἱερουργία, ph. abs. de imperat. οἷς ἐκοινώνει τῆς ἱερουργίας, illius sacrificii 5, 5, 21. ἱερουργίαις ἐσχόλαζε, sacrificiis 8, 7, 7. c. adiuncto, ἱερουργίας καὶ παννυχίδας, λ. 3, 8, 17. c. adi. τὰς λοιπὰς τελέσας ἱ. ib. 7. 4, 1, 8. c. v. affini, θύσας τὰς - ἱ. peracto sacrificio 6, 4, 3.

ἱερωσύνη, ph. de munere, abs. τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν, sacerdotii 5, 7, 8. c. gen. pers. et adiu. τῇ ἱερωσύνῃ καὶ θρησκείᾳ σχολάζειν τοῦ θεοῦ 5, 7, 2. c. mero gen. tali, τὴν ἱερωσύνην τοῦ θεοῦ λ. 5, 5, 4.

ἱκανὸς, phys. de copia, de pers. ἑκατέρωθεν πεσεῖν ἱκανοὺς, multos 1, 11, 5. de re, ἱκανῶν ἡμερῶν λ. multis dieb. 1, 14, 9. † διατρίψας ἱκανοὺς χρόνους λ. satis diu 3, 9, 1. longum tempus, multum temporis. † c. inf. οὔτε δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ (ἐϛὶ) ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα, idonea 1, 4, 10. sufficiens. † superlat. mor. de facultate, c. inf. de pers. ἱκανώτατος ἦν, λ. aptissimus 2, 9, 18. 2, 14, 9.

ἱκετεύειν, ph. de pers. abs. ὁμήρους ἱκετεύων ἔπεμψε, supplex 3, 9, 3. οὐδέν τι ἱκετεύοντος σχῆμα λ. supplicis 2, 5, 8. cum adv. in opp. ἐπεὶ, πολλὰ ἱκετεύουσα, οὐκ ἐτύγχανεν αὐτοῦ, diu supplicando 1, 16, 11. simul c. praep. οἱ περὶ εἰρήνης ἑκάϛοτε ἱκετεύοντες, qui supplicant 7, 8, 7. c. inf. per epistolam, ἐπιϛέλλει αὐτῷ γράμματα, ἱκετεύων, λ. supplicans 2, 15, 6. it. verbis, αὐτοῦ - ἱκετεύοντος, λ. suppliciter rogante, ut 2, 12, 8. οἱ δ' ἱκέτευον, λ. supplices orabant 1, 16, 3. simul cum acc. acc. pers. ἱκετεύει τὸν δῆμον, λ. supplex petit a populo, ut 1, 11, 12. ἱκέτευε τὸν δ., λ. obsecrabat populum, ut 7, 12, 5.

ἱκετηρίας θαλλοὺς λ. supplices ramos 7, 8, 18. ubi est vel accus. plur. ab adi. ἱκετήριος, vel gen. singul. a subst. primae declin. ἱκετηρία.

ἴλη, trop. de pers. milit. c. gen. pers. ἑκατέρωθεν παρέθεον αἱ τῶν

μητρὸς. Iuliae 5, 3, 2. cf. 4, 13, 17. sq. 4, 3, 17. 5, 8, 7. 5, 4, 1.

Ἰουλιανὸς, imper. Rom., Iulianus 2, 6, 18. 2, 7, 1. - 2, 12, 1. 3. - 2, 6, 9. - ib. 14. etc. etc. - sed alius 5, 4, 4. sq.

ἴουλος, ph. ἴουλοι λ. lanug. 1, 7, 10.

ἱππὰς, propr. p. adi., c. subst. ἐκ τῆς ἱππάδος τάξεως, ex equestri ordine 5, 1, 10. ἱππασία, phys. περὶ - γίγνεται, equitatio 4, 2, 18. transvectio equestris ordinis in consecratione imperat.

ἱππεὺς, phys. extra bellum, cum adi. πάντες οἱ βασίλειοι ἱππεῖς λ. principis equites 1, 12, 13. abs. (οἱ ἱπ. 5, 6, 20.) ὑπὸ τῶν ἱππέων ib. 14. - in opp. οἱ τῆς πόλεως πεζοὶ ςρατιῶται μίκ.. τῶν ἱ. ib. 19. πεζοὶ πρὸς ἱππεῖς ib. 13. Φυγόντος τοῦ βασιλέως σὺν ὀλίγοις ἱππεῦσι 3, 9, 20. - in bello, Γερμανοὶ ἱππεῖς 4, 13, 13. 8, 1. 5. † Νομάδες, ἱπ. ἄριστοι, equitandi peritissimi 7, 9, 13. — αἱ τῶν καταφράκτων ἱππέων ἶλαι 8, 1, 5. - in opp. τῶν ἱ. ἢ τῶν καμηλιτῶν 4, 15, 7. - abs. οἱ ἱππεῖς 8, 6, 10. 13. 15.

ἱππεύω, ph. εἰς τοὺς ἱππεύοντας ςρατιώτας καταταγεὶς, inter equitantes milites relatus 6, 8, 2. i. q. ἱππέας, qui alibi οἱ ἱππεῖς οἱ ςρατιῶται, equites, in bello merentes, (ad discrimen ab ordine equestri Rom.) et Lat. *milites gregarii*, nostrat. *Reiterey* s. *Cavalleria*.

ἱππικὸς, phys. de re, s. pers. τὸ ἱππικὸν τάγμα, equitum cohors, 1, 13, 5. τοῦ ἱππικοῦ τάγματος, ex equestri ordine 4, 2, 8. 19. 6, 5, 10. 5, 7, 13. 7, 7, 10. 7, 10, 13.

ἱπποδρομία, ph. de re, ἱπποδρομίαν ἐθεᾶτο, ludos Circenses 4, 6, 10. Caracall. † it. τὴν γνώμην περὶ τὴν ἱ. ἔχων, animo ad auriganpdum intentus 4, 12, 12. ubi uir. loco *equiria* s. ludi equestres et curules.

ἱππόδρομος, ph. de loco, ἐς τὸν ἱππόδρομον, in Circo 2, 7, 5. in Circum 8, 6, 17. † ἱπποδρόμους κατασκευάσας, curriculis equestribus exstructis 5, 6, 14. Heliog.

ἵππος, phys. Fem. in bello, c. adi. αὐτοὺς ἡ ἵππος, πολλὴ οὖσα, - ἐλυμαίνετο, equitatus 4, 15, 6. ἵππον πολλὴν 4, 10, 7. 4, 14, 6. - c. gen. pers. ἡ ἱ. τῶν βαρβάρων 6, 5, 13. τὴν τῶν πολεμίων ἵπ. λ. 2, 11, 18.

ἵππος, ph. Masc. c. verbis, ὡς Φυγεῖν τε αὐτὸν καὶ τοῦ ἵππου ἐκπεσεῖν, ab equo 3, 7, 8. αὐτὸν τοῦ ἱ. ἐπεβίβασαν, equo imposuerunt ib. 12. ὑπὲρ γαςέρα τοῦ ἱ. βρεχομένου 7, 2, 15. ἅμα τῷ ἵππῳ ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἕλος, equo ib. τὸν ἵππον ἀποσεῖσαι αὐτὸν 2, 9, 7. οἱ ἵπποι - ὠλίσθαινον λ. 1, 12, 18. ὤκλαζον λ. 4, 15, 8. — ὁ δῆμος, πατούμενος ὑπὸ τῶν ἵππων 1, 12, 14. 4, 11, 6. (6, 5, 9.) οὔτε τοὺς ἵππους ἐχόντων, λ. ib. 10. - c. subst. τὸν δρόμον τῶν ἱ. κυβερνᾶν 7, 9, 13. - c. verb. sine artic. ἵππου ἐπιβαίνων 4, 7, 11. ἵππῳ ἐπιτεθεὶς 4, 11, 9. 4, 13, 13. ἵπποις ἐποχούμενοι 3, 4, 19. 6, 5, 9. - c. subst. ἵππων - παρασκευῇ 6, 4, 7. ἱ. ὅπλαις 6, 7, 16. - c. adi. τὸ ἅρμα ἦγεν ἑξάπωλον ἵππων λευκῶν λ. 5, 6, 16 simul c. verb. ἵππῳ γενναίῳ ἐποχουμ. 3, 4, 12. — μέγαν - ἵππον λ. 2, 9, 6.

ἰσάριθμος, ph. de pers. c. adv. ὡς, σχεδὸν ἰσαρίθμου γινομένου τοῦ ἑκατέρωθεν πεσόντος ςρατοῦ, cum fere par fuerit numerus utrinque caesorum de exercitu, 6, 6, 10. - de re, λεόντων - ἑκατὸν - ἰσαρίθμοις ἀκοντίοις πάντας ἀπέκτεινεν, totidem iaculis 1, 15, 13.

ἴσημι, mor. de pers. c. adv. εὖ ἴςε, probe scitote 2, 10, 17. vel *nostis* sine consecutione et recc., quam formulam volunt esse p.

Digitized by Google

uno adv. Lat. *profecto.* - c. acc. perf. particip., p. inf., ἴϛε γὰρ ἔξω πάσης ὄντα με ὑποψίας, fcito, me effe extra rei. 2, 5, 12. vel fcitis. ἴϛε γὰρ με λ. noftis 5, 1, 4. c. acc. perf. dupl. ὃν ἴσμεν προύχοντα ἐν λ. quem fcimus eminere 2, 1, 20. - c. acc. rei, ἴςε γάρ μου τὸ - πειθήνιον, noftis 2, 10, 4. - trop. οὐδὲ - ἰσθητος ἴσασι χρῆσιν, norunt 3, 14, 13.
ἰσόπλευρος, phyf. de re, c. adi. p. fubft. quafi, τετράγωνόν τι καὶ ἰσόπλευρον, quadrangulum aequilaterum 4, 2, 12. qui Bg. per hendiad. fc. σχῆμα f. κατασκεύασμα.
ἰσόῤῥοπος, trop. de perf. Mafc. c. dat. perf. ἰσόῤῥοποι πολλάκις Ῥωμαίοις ἐγένοντο, (pares Germani f. Mauri) 6, 7, 19. † cum fubft. fem. et c. praep. δυνάμεως ἰσοῤῥόπου ἀθροιζομένης πρὸς τὸ πλῆθος, copiis congregandis, quae pares forent ei multit. 6, 3, 3. — Neutr. c. adiuncto et dat. perf. ὅτι ἀντίπαλα καὶ ἰσόῤῥοπα ᾠήθη εἶναι τὰ ἑαυτοῦ ςρατεύματα τῷ πλήθει λ. pares 6, 5, 1. - de re, abf. Mafc. c. fubft. fem. ἐπὶ πλεῖςον ἰσόῤῥοπος ἔμενεν ἑκατέροις τῆς νίκης ἡ τύχη, aequalis 3, 7, 6. ἰσοῤῥόπου ἐπὶ πολὺ τῆς μάχης γενομένης, anceps 1, 11, 5. aequalis, par. ἐξ ἀντιςάσεως ἰ. συςῆναι λ. 1, 10, 9. acie pari f. iufta. - c. adiuncto, τῶν πρώτων ἡμερῶν ἀντίπαλός πως καὶ ἰσόῤῥοπος ἔμενεν ἡ τύχη τῆς μάχης 8, 5, 1. par. - † Neutr. οὐδὲν ὁρῶν ἐν Λιβύῃ ἀξιόμαχον ἰσόῤῥοπον, nullas praelio idoneas pares que illis copias 7, 9, 9. qui Bg. non modo de perf., ad fenfum, cepit, fed et adiecit poft ἰσ. copulam τε, pro aliorum ante ἰσ. alia copula καί.
ἴσος f. ἶσος, ph. de re. δένδρων ςοίχοις ἴσοις, ordinib. aequalibus 8, 4, 14. - fimul de perf. ὅτι ἀμφοτέρους ἴσους - παραθρέψειαν, ἴσην αὐτοῖς ὑπηρεσίαν - παρείχοντο, ut pares educaffent, aequalem 3, 15, 11.
ἰσότιμος, mor. Mafc. de perf. c. adv. οὕτω μέτριος καὶ ἰ. ἦν, λ. aequabilis (Pertinax) 2, 4, 18. i. q. fimpl. ἴσος, p. aliorum, gaudens civili aequalitate in honoribus appetendis, aequalem cum civibus, non maiorem dignitatem quaerens. - de re, c. fubftant. fem. eo que affini, ἑκάτερος ἡμῶν ἐξ ἰσοτίμου φιλοτιμίας εἰς αὐτὸν ἀνθείλκεν (αὐτήν, τὴν ἀρχήν,) pari ambitione 3, 6, 10. † Neutr. c. artic., p. fubft., μεγάλων εὐεργεσιῶν προϋπαρχουσῶν, τὸ ἰσότιμον δυςέφικτον (ἐςὶ,) paria referre arduum 2, 3, 14.
Ἰσσικός, ab urbe Iffo, de re et loco, τὸ κατὰ τὸν Ἰσσικὸν καλούμενον κόλπον πεδίον, ad Iffficum finum 3, 4, 4.
ἵςημι, ph. de perf. neutr., in perf. aor. 2. et plusq., abf. f. c. particip. nominat. modi, ἀποβεβηκότες (τῶν ἵππων) εἱςήκεσαν, ftabant 4, 11, 10. ὁπηνίκα ἂν ςῶσιν εἰς αὐτὸν ἀποβλέποντες, cum ftarent 2, 13, 8. - c. praepp. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους χορὸς ἑςήκει παίδων, - ἐν δὲ τῷ ἀντικ. ftat 4, 2, 9. ἑςήκεσαν μετὰ τοῦ λοιποῦ δήμου, conftiterant 7, 11, 4. ςὰς ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ, ftans 1, 9, 7. - c. adv. αὐτῷ ἄλλως ἑςῶτι (ἐκεῖ,) fibi adftanti 2, 9, 7. πόῤῥωθεν ἑςῶτες, ftantes 2, 6, 20. †† ὡς ἔτυχεν ἀτάκτως εἱςήκεσαν, conftiterant 4, 11, 7. - fimul c. praep. ἐπ' ὀχυροῦ βήματος ἑδραίως ἑςῶτες, confiftentes 3, 14, 10. † ςῆναι βεβαίως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, confiftere 2, 9, 7. - †† de re, c. praep. ἄγαλμα, ὥςπερ Ἕλλησιν -, οὐδὲν ἑςήκει χειροποίητον, pofitum eft 5, 3, 10. ftat. - †† trop. c. adv. ἔςη οὕτω τὸ δεινόν, fedatum malum fuit 1, 13, 10. conftitit, fubftitit, cohibitum, finitum eft. — At act., in praef. impf. aor. 1. et fut., de re, c. accuf. et abl. rei. τὸ ἄγαλμα ἔςησε θεία δυνάμει τὸ σκάφος, ftitit divina virtute lembus 1, 11, 10. qui Bg. contra ufum aor. 1. verterit, pro

Digitized by Google

simulacrum, in navi vectum, divina vi sua, stitit navem, i. cohibuit, fecit, ut staret, nec pergeret. - de pers. c. acc. rei et praep. ἔστησε - ἀνδριάντας αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, collocavit 1, 14, 18. statuit, statui s. poni iussit.

ἱστορεῖν, phys. de pers., ut scriptore, c. acc. rei, et alio adiuncto, τὸ πλῆθος τῶν - ἁλόντων, ὡς ἕκαστος ἐβουλήθη τῶν τότε συγγραψάντων, ἱστόρησε, numerum - illius aetatis scriptores tradidere 3, 7, 15. narravit. - c. mero adv. ὡς τινες τῶν τότε ἱστόρησαν, ut quidam historici tunc tradiderunt ib. 8. narrarunt. - Pass. de re, c. adv. †† τοσαῦτα μὲν δὴ τῆς Πεσσινουντίας - φιλοτιμότερον ἱστορείσθω, haec hactenus de Pessinuntia commemorata sunt 1, 11, 1, qui Bg. suppleverit saltem pr. περὶ ante gen. τῆς Π sed v. non reddiderit p. praes. sed p. perf. ἱστορήσθω. †† τὰ μὲν οὖν πολλὰ ἱστορημένα αὐτὸς συγγράψας, pleraque quidem per historiam tradita ipse conscripsit (Severus) 2, 9, 5., narrata vulgo s. ab aliis etiam scriptoribus, pro vulg. lect. εἰς τὸ ἐρηθὲν λ.

ἱστορία, phys. pro acta et narratione rerum per libros, abs. ὡς ἱστορία παρειλήφαμεν, ex historia 1, 11, 1. - c. adi. ἱστορίαν οὐ παρ᾽ ἄλλων ἀποδεξάμενος ἄγνωστον - ἤθροισα ἐς συγγραφήν, historiam - collegi 1, 1, 4. - c. subst. pers. ἱστορίας - συγγραφεῖς, historiarum 2, 15, 11. - c. subst. rei, οἱ πλεῖστοι τῶν περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας ἀσχοληθέντων, historiae 1, 1, 1. i. q. in loco pr., per periphras. ὡς ἐν τῷ πρώτῳ συντάγματι τῆς ἱσ. δεδήλωται 2, 1, 1.

Ἴστρος fluv., per se. ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴστρου λ. Istri 1, 6, 3. 23. 4, 7, 2. c. alio fluv. et adi. μέγιστοι οὗτοι ποταμῶν - Ῥῆνός τε καὶ Ἴστρος, Danubius 6, 7, 14. Ῥῆνον καὶ Ἴστρον διαβαίνοντες, Istrum ib. 5. ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴστρου καὶ Ῥήνου, Istri 2, 9, 1.

ἰσχύς, phys. c. subst. θεάματα ἰσχύος, roboris 1, 9, 4. - c. gen. pers. ἡρώων ἰσχὺν μιμούμενος, (Commod.) virtutem 1, 14, 16. — c. gen. rei, διὰ - ἰσχὺν σώματος, robur 6, 8, 2. Maximin. it. 7, 1, 6. † c. adi. διὰ - ἰ. στρατιωτικήν, robur militare ib. 14. de eodem, i. q. in locis pr.

ἴσως, trop. c. indicat., ἐστὶν ὑμῖν - γνώριμον, fortassis 2, 8, 2. — c. optat. γένοιτ᾽ ἂν ἐναντίον 4, 14, 16. fortasse 6, 3, 6.

Ἰταλία, propr., c. verb. γενόμενον κατὰ τὴν Ἰταλίαν, Italiam 1, 9, 23. 1, 16, 6. - sine art. προβέβληται Ἰταλίας 2, 11, 16. πορθοῖεν Ἰταλίαν 8, 5, 21. - c. adi. ἐκ τῆς Ἰταλίας πάσης 1, 15, 2. — πᾶσαν τὴν Ἰτ. 2, 4, 12. Ἰταλία μόνη λ. 1, 6, 5. προμάχους Ἰταλίας πάσης 8, 3, 9. ἴδιος - ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰτ. 6, , 9. πᾶσαν Ἰτ. 8, 1, 12. - c. subst. θεὸν - τῆς Ἰ. 1, 16, 2. τῷ χώρῳ τῆς Ἰ. ib. 4. †† τῷ τῆς Ἰ. ἔθει (θεῷ s. ἴδει) ib. 5. τὰς τῆς Ἰ. ὁδοὺς 8, 5, 10. πρώτῃ Ἰταλίας πόλει 8, 1, 7. (τεῖχος Ἰτ. ib. 12) 8, 2, 3, 6. ... γειτνιῶντα Ἰταλίᾳ 6, 7, 5. †† in periphrasi, per praepp. τῆς πρώτης ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως, urbe, quae prima in Italia 8, 4, 24. τὰ ἐν Ἰ. χωρία, Italiae regiones 7, 8, 27. τῶν ἐν Ἰ. πόλεων, Italiae civitatibus 8, 2, 11. † αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις, Italiae civitates 8, 7, 3. τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰ. λογάδας, delectos ex Italia 8, 6, 11. λογάσιν ἀπ᾽ Ἰτ. πάσης ἀνδράσιν λ. ex It. 8, 5, 11. οἱ κατὰ τὴν Ἰ. ἄνθρωποι, homines in It. 2, 11, 6. — ††† trop. φῆμαι ἐδίδοντο, ὅτι Ἰταλία πᾶσα συμπεπνευκοῖ, Italia tota 8, 5, 15.

Ἰταλιώτης, p. subst., in Italiam aliunde profectus, vel in Italia natus et habitans, c. acc. ellipt. ἦν - τὸ μὲν γένος Ἰτ. Italus 2,

1, 9. - c. adv. τοῖς πάλαι Ἰταλιώταις, veterum Italorum 8, 1, 14. - c. adi. Ἰταλιῶται πάντες λ. Itali 2, 11, 7. - abf. Ἰταλιῶται λ. Itali 1, 16, 5. 8, 3, 18. τῶν Ἰταλιωτῶν λ. 8, 1, 10. — Ἰταλιώταις λ. Italis 2, 11, 16. Ἰταλιώτας λ. Italos ib. 9. †† p. adi. Περέννιον, ἄνδρα τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτην, homine Italo 1, 8, 2: hominem genere f. natione Italum, *einen* gebotnen *Italiäner* f. *der* von *Geburt* ein *Ital.* τῶν Ἰταλιωτῶν ποταμῶν λ. Italiae flumina 8, 4, 6.

Ἰταλιῶτις, fem. p. adi. τὰς Ἰταλιώτιδας πόλεις, Italicas civitates 2, 11, 6.

Ἰταλός, p. fubft. τὴν Ἰταλῶν χώραν, Italorum 6, 7, 10. Ἰ. μηδὲ λ τεθαῤῥηκότων, Italis 8, 2, 2.

Ἰωνία, de regione, πάντα μέχρις Ἰωνίας, Ioniā tenus 6, 2, 5: 6, 4, 9. forfan per ellipf. fubft. γῆ f. χώρα, ut fit propr. fem. ab adi. Ἰώνιος.

K.

Καθ' v. in κατά.

καθαίρεσις, ph. c. gen. perf. Ἰουλιανοῦ κ. δεδήλωται, Iuliani caedes 3, 1, 1. † καθαιρέσει τῶν ὁμοφύλων, ad everfionem fuorum gentilium 3, 2, 13. ftudio f. conatu perdendi populos fecum cognatos. - trop. c. gen. rei, τὸ πρᾶον - τῆς ἀρχῆς καθαίρεσιν τῆς ἀνέτου ἐξουσίας νομίζοντες, deftructionem 2, 4, 9: imminutionem, cohibition., coercition.

καθαιρέω, ph. de perf. c. acc. rei, τὰς τοῦ Μαξιμίνου τιμὰς καθῄρουν, evertebant 7, 5, 19. τὰς Μαξ. τιμ. καθῃρήκεσαν, evertiffent 7, 9, 23. τὰς τιμ. καὶ τὰς εἰκόνας, ἃς ἡ σύγκλητος καθεῖλεν, demolitus fuerat 2, 6, 15. per alios, f. iufferat everti. - † c. adv. τὴν εἰκόνα ὕστερον κ. ἠσ. fuftulit 7, 2, 16. ‡ τὰς τιμ. ἐκείνου καθελεῖν ἐπειράθησαν, evertere 3, 8, 4. - † c. praep. et in opp. τὸν ἀνδριάντα μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν καθελοῦσα ἡ σύγκλ., Ἐλευθερίας εἰκόνα ἱδρύσατο, demolitus 1, 14, 19. - it. de re al. c. adv. θαυμάζειν ἐστὶ καὶ τὴν τῶν τὴν ἀρχὴν κατασκευασάντων - καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν ὕστερον καθῃρηκότων (αὐτό, τὸ τεῖχος,) horum, qui deftruxerunt 3, 1, 15. - fine adv. ἐβιάζοντο τοῦ τείχους κἂν μέρος τι καθελεῖν, demoliri 8, 4, 23. de militib. oppugnantib. in loco ntr. - † trop. Δαρείου, οὗ τὴν ἀρχὴν Ἀλέξανδρος καθεῖλε, deftruxit 6, 2, 5. ademit, finiit. - it. c. acc. perf. τοὺς ὑπερέχειν δοκοῦντας καθαιρεῖν θέλοντες, fubvertere 3, 2, 14. interficere: τὸν - καθῃρηκέναι, fuftulit 3, 7, 19. per alios. it. ἕνα ἄνδρα τρεῖς καθελόντα βασιλέας, qui deleverit ib. init. ὁ Σεβῆρος, καθελὼν τὸν Νίγρον, cum deleviffet 3, 4, 16. - in bello, c. adv. πολλάκις δοκοῦντες ἀσθενέστεροι καθεῖλον τοὺς λ. everterunt 8, 3, 11. vicerunt, i. q. pr. περιεγένοντο. - fine adv. ὁ Ἀρταξέρξης, μετὰ τὸ Παρθυαίους καθελεῖν, poftquam deviciffet 6, 2, 3. - Paff. de perf. καθῃρημένου τοῦ Νίγρου, fublato Nigro 3, 5, 3. - ἠγανάκτουν, τὸν βασιλέα καθῃρημένον, fublatum effe 8, 7, 6. †† de re, μὴ τῆς πόλεως καθαιρεθείσης, non deleta urbe illa 8, 4, 24. everfa f. tantum expugnata.

καθαίρομαι, paff. trop. de re f. loco, c. gen. perf. πᾶσα ἡ - πόλις - καὶ - οἰκουμένη, καθαρθεῖσα πονηρῶν ἀνθρώπων, orbis Romanus; repurgatus ab improb. hominib. 5, 2, 5.

καθέδρα, phyſ. c. affini ſubſt. οὐ γὰρ ἐν τῇ καθέδρᾳ ἡ προεδρία. λ. in ſolio 2, 3, 17. i. q. τοῦ βασιλείου θρόνου ib. 8. 11.

καθέζεσθαι, phyſ. med. de perſ. c. adv. et praepp. τῆς κλίνης ἑκατέρωθεν καθέζονται ἐπὶ πλεῖςον τῆς ἡμέρας ἐν μὲν τῷ λαιῷ μέρει λ. ſedent 4, 2, 5.

καθείργνυσθαι, phyſ. paſſ. de perſ. c. praep. τοὺς ἐφ' οἷτις δὴ καθειρχθέντας αἰτίαις, incarceratos 1, 10, 4. incluſos publicis vinculis.

καθέλκειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei ſ. veſtitus et gen. loci, αὐτῷ τὰς ἐσθῆτας τῶν μηρῶν καθέλκοντι, veſtes a femoribus detrahenti 4, 13, 11. Paſſ. de perſ. trop. c. praep. εἰς ὕπνον καθελκόμενος, ſomno gravatus 1, 17, 20. tractus in ſomnum, incitatus ad dormiendum, ſentiens niſum ad ſomnum.

καθέντες, v. καθίημι.

καθεύδειν, phyſ. de perſ. c. praep. ἐν τῇ σκηνῇ καθεύδων, dormiens 7, 1, 22. - abſ. ἐπανελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον, ὡς δὴ καθευδήσων, dormiturus 1, 17, 1. quaſi dormiturus eſſet 7, 9, 20.

καθήκειν, phyſ. de re, c. praepp. ὡς καθήκειν ἐν μὲν τοῖς δεξιοῖς μέρεσιν εἰς τὸ - πέλαγος, ut pertingant (Alpes) 8, 1, 12.

κάθημαι, phyſ. de perſ. med. c. praepp. ἐπὶ τοῦ βασ. θρόνου καθῆςο ἐν τοῖς θεάτροις, ſedebat 1, 8, 8.

καθίζεσθαι, phyſ. de perſ. m. c. praep. κελεύων ἐπὶ τοῦ βασ. θρόνου, ſedere 3, 3, 8.

καθίημι, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ſ. inſtrum. καθέντες κλίμακα, demiſſis ſcalis 2, 6, 14. - Paſſ. de re, trop., neutr. particip. c. artic., p. ſubſt. c. gen. rei, διὰ τὸ καθειμένον τῆς φωνῆς, propter ſubmiſſam vocem 5, 2, 7. ſubmiſſionem, ob vocem non fortem nec claram, ſed debilem, ex ignavia et mollitie.

καθιππεύειν, phyſ. de perſ., in bello, c. adiuncto. ἡ ἵππος καθ. ἢ ἐπιέναι ἐκωλύετο, obequitatio aut invaſio impediebatur (equitatui) 6, 5, 13. equitatus impediebatur obequitare, i. circumequitare, circuire, cingere. - † c. acc. loci, ὁ βάρβαρος, κατατρέχων καὶ καθιππεύων Μεσοποταμίαν, perequitans 6, 2, 14. † οἱ βάρβαροι ἐπέδραμον τοῖς Ῥωμαίοις τοξεύοντες καὶ καθιππεύοντες, equis incurſantes 4, 15, 2. - Paſſ. extra bellum, de re ſ. loco, c. praep. οἱ (ποταμοὶ) - ἐν πεδίου σχήματι καθιππεύονται, perequitantur 6, 7, 15. equis tranſeuntur.

καθιςάω ſ. **καθίςημι**, act. vi in praeſ. impf. aor. 1. et fut., de perſ. phyſ. c. acc. perſ. et praep. τὸν Νίγρον εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθιςᾶσιν, in aedibus ſuis collocant 2, 8, 10. in domum ſuam, deductum ibi relinquunt, ac ſinunt ibi ſtare ac manere. φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων καταςήσαντες, excubiis diſpoſitis 2, 5, 15. — † trop. c. adv. πρῶτον ἐν σπάνει τῶν ἐπιτηδείων καταςήσας (αὐτούς, τὸν δῆμον καὶ τὸ ςρατόπεδον, ſi prius ad penuriam copiarum eos redegiſſet 1, 12, 5. conieciſſet in. - Sed alia notione A) cum acc. perſ. uno, ἐπάρχοντας δύο τῶν ςρατοπέδων κατέςησεν, conſtituit 3, 13, 1. fecit. δύο τοὺς ἐπάρχους καταςήσας, conſtituens 1, 9, 24. - it. c. acc. perſ. dupl. ἄκοντα (αὐτὸν) ςρατηγὸν ἑαυτῶν κατέςησαν, ducem ſibi conſtituerunt 7, 1, 21. - B) paſſ. ſenſu, in perf. aor. 2. et plusq., de perſ., ὁ Μάξιμος, τῆς Ῥωμ. πόλεως ἔπαρχος καταςὰς, in urbis praefectura conſtitutus 7, 10, 7. conſtitutus, factus urbis R. praefectus. - c. praep. ἕκαςος τῶν ἐν ἀξιώσει τινὶ - καθεςώτων, qui in - conſtituti eſſent 5, 2, 3. - mor. ἅτε ἀνὴρ, οὐκ ἔξω φρενῶν καθεςὼς, ut vir mentis compos 3, 11, 17. ut vir, non extra mentem poſitus ſ. extra ſe, ſ. extra ſe con-

Digitized by Google

stitutus, extra usum rationis et cogitationis, i. retinens adhuc facultatem cogitandi, deliberandi et consilii capiendi. οἱ πλεῖςοι ἐν μεγίςῳ δέει καθεςῶτες, cum plerique in maximo metu essent 3, 8, 6. plurimi eorum s. eius in max. metu constituti, in max. metum coniecti. ὁ ςρατὸς ἐν ἀφασίᾳ καθειςήκει, exercitus incertus haesitabat 8, 4, 5. in dubitatione constitutus erat, versabatur. - simul cum adv. ἐπεὶ περ-ἅπαξ ἐν κινδύνῳ καθειςήκει, postquam semel in periculo constitutus esset 1, 10, 8. †† ἐςχάτῳ καθεςηκὼς κινδύνῳ, extremo constitutus es in periculo 1, 13, 3 ubi leg. suppleet saltem praep. ἐν ante κινδ., quae, per se elapsa vel ibi, vel ante ἐςχ., tamen oppressa fuerit ab ipso scriptore, utpote deficiens et alias in v. v. talibus. ††† de re, in particip. neutr. c. artic. τὸ Σύρων ἔθνος, ἐς καινοτομίαν τῶν καθεςηκότων ἐπιτήδειον, ad novandas res 2, 7, 13. sc. πραγμάτων, ad mutationem rerum, semel constitutarum, i. imperii et imperatoris constituti. περὶ τῶν καθεςώτων, super hoc negotio 2, 8, 5. super rerum praesenti statu s. conditione. Pass. de pers. c. nominat. dupl., uno pers., sed altero pers., e genere dignitatis. (αὐτὸς) ςρατηγὸς - καταςαθεὶς, cum praefectus Illyrico foret 2, 9, 12. constitutus esset s. factus dux belli et praeses provinciae. † Med. de pers. c. acc. pers. et forsan c. praep. μισθοφόρους ἐπὶ ῥητοῖς σιτηρεσίοις ςρατιώτας καταςησάμενος, mercenarios certis auctoramentis constituens 2, 11, 9. p. act. mero, vel per vim med. sibi, in usum suum.

καθορᾶν, phys. de pers. c. acc. pers. et adv. οὐκέτι οὐδὲ καθεώρων ἀλλήλους, iam haud amplius adspiciebant inter se 4, 15, 14. ne amplius quidem adsp. s. videbant se invicem. - Pass. de re, c. praep. καὶ οὐ καθορώμενα (αὐτὰ) ὑπὸ τῶν ἱππέων λ. nec conspecta ab equitibus ib. 7.

καθοσιόομαι, pass. de pers. trop. c. dat. pers. αὐτῷ καθωσιωμένος, devotus 7, 9, 7. deditus, impense favens. - c. adiuncto, φίλτατόν τε ὄντα καὶ καθωσιωμένον αὐτῷ, devotissimum 7, 6, 10.

καθυβρίζειν, mor. de pers. c. acc. rei, μήτε τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν καθυβρίσαι, ut neque contumelia afficeret 1, 16, 10. contaminaret, dignitati imperatoriae contraheret dedecus et infamiam, contemtam eam redderet. - simul c abl. modi, καθυβρίζοντα τὸ ἀξίωμα αἰσχίςῳ - σχήματι, contaminare 1, 13, 15. i. q. καταισχύνειν 1, 3, 6.

καὶ, vulg. sensu, Lat. *et* s. *que*, intra duas res s. enunciationes, 1, 1, 7. 1, 3. 7. etc. †† ἐνθειασθῆναι τὸ πάθος τοῦ μειρακίου ἐς μῦθον καὶ Διὸς ἁρπαγὴν 1, 11, 6. atque adeo s. id que, s. et quidem, cf. 4, 14, 10. 5, 2, 5. - Sic et intra duo adi. cum uno subst. tantum, πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συγγέγραπται, multis et sap. 1, 2, 9. cf. 1, 1. 8. et v. πολ. 1, 14, 2. - δισσὰ καὶ μέγιςα - τρόπαια, duo maxima 3, 7, 16. τρίτην μοῖρ. καὶ γενν. eam que 6, 5, 4. - † it. c. pron. καὶ ταῦτα - διατρίβοντας, eos que 3, 12, 2. - † it. c. verb. s. intra duo v., ἤλπισε λ. καὶ μηχανᾶται τοιόνδε τι, ac 1, 10, 10. συνεξήβησαν καὶ λ. et 2, 2, 22. † τὸ μεγάλα καὶ ὡς ἔτυχε χαρίζεσθαι. et 2, 3, 23. - †† post duo membra et subst. καὶ μακρᾶς διαδοχῆς 8, 7, 10. †† Ab init. §. post punctum, καὶ ταῦτα νικῶν, atque 5, 12, 24. et adeo. - c. particulis, καὶ δὴ λ. atque etiam 2, 5, 8. atque adeo. καὶ - μὲν λ. ac 2, 3, 18. 4, 15, 4. 6, 1, 3. 6, 9, 10. 7, 7, 9. 7, 9, 1. 7, 11, 5. 7, 12, 17. 8, 7, 1. 20. †† Ab initio autem §. valet interdum quoque p. Lat. *praeterea*, ut καὶ τῶν μὲν εὐπατριδῶν

Digitized by Google

λ. ac patriciorum quidem 5, 1, 14. †† καὶ αὖ 3. 7, 18. p. vulg. copula et. - †† in transitu ad probation. καὶ μαρτυρεῖ λ. ac 3, 12, 5. De καὶ - μὲν - δὲ v. in μὲν, ut de καὶ per copulata nunc haec, in notione adhuc vulg. copulandi, A) de postposito δὲ καὶ in orat. med. μαθημάτων μὲν λ. μέθαις δὲ καὶ κραιπάλαις λ. et cr. 1, 3, 3. † μὲν non praeced. προτετῆ δὲ κ. θρασὺν 1, 8, 11. - it. in summa vicinia, Θράσεώς τε καὶ εὐφωνίας, et 1, 1, 1. etc. - interiectis quibusdam, τῶν τε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ λ. tam - quam ib. 5. - B) de praeposito, a) in καὶ c. γάρ, in vicinia summa, καὶ γὰρ - καὶ, nam et - et 1, 8, 8. 3. 8, 9. 15. etenim 1, 15, 3. 2, 8, 8. 4, 14, 2. 7, 6, 20. etiam in parenthesi 1, 17, 1. 2, 2, 22. - † solum καὶ γ. nam et 3, 13, 8. ubi tamen etiam fuerit Lat. *etenim*, et n. mero γάρ, ut in locis pr. et aliis subiectis, καὶ γ. αὐτοὶ λ. nam et ipsi 1, 6, 12. — it. ubi divellitur, καὶ αὐτὴ γὰρ λ. 1, 17, 8. καὶ πάντες μὲν γὰρ 7, 7, 2. v. γάρ. - b) in καὶ - γὲ v. γέ. - c) in καὶ c. δὲ per intervallum, καὶ χρησμοὶ δέ τινες ἐδίδοντο, atque etiam 8, 3, 19. Lat. *et - vero*; nisi est καὶ pr. *etiam*, et utr. p. δὲ καὶ, quo de post. - d) in καὶ secum posito, per relationem quandam, (non vero per repetitionem meram, cf. 2, 6, 10. 6, 2, 7. 6, 3, 12. 6, 7, 9.) in re que diversa plerumque, per subst., καὶ τὰς τιμὰς, καὶ τὰς εἰκόνας, et honores et statuas 2, 6, 15. cf. 2, 5, 3. - per adi. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ, et - 2, 4, 7. 2, 14. 5. 9. e. nunc - nunc 8, 3, 16. 6, 5, 12. sq. cum - tum 6, 3, 15. in totis membris. - e) in καὶ cum neg. καὶ μηδέν τι γενναῖον λ. nullam que alacritatem 6, 7, 24. καὶ μηδὲ μελλήσαντες λ. et nec cunctati 2, 7, 12. † ὀλίγων τε ὄντων, καὶ μηδὲ λ. neque 3, 6, 14. καὶ μήτε παίειν, ut que nec verberarent 2, 4, 2. — καὶ μήτε - μήτε λ. ac nec - nec 8, 1, 9. διὰ σπουδῆς, καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας λ. nec accurate 3, 3, 11. 6, 7, 10. 8, 6, 1. — Φόβῳ καὶ οὐκ εὐνοίᾳ λ. metu, non benevolentia 4, 3, 8. καὶ οὐδὲν ἧττον λ. ac non minus 2, 5, 12. καὶ οὔτε - τε - καὶ λ. 8, 8, 2. καὶ οὔτε - οὔτε λ. ac neque - neque 5, 8, 9. †† post neg. ὅσον μὴ διέλυσεν - καὶ ἑκάστους λ. quod non dimisit - et unumquemque 5, 2, 6. p. μὴ - μήτε. †† intra neg. duas, μήτε - καὶ - μήτε λ. neque - *neque* - neque 1, 9, 21. f) in καὶ c. aliis copulis affirm., et quidem binis in membris, καὶ - τε λ. et - que 1, 6, 26. et - et 8, 3, 14. sq. † καὶ διαβῆναι - εἰς τε, ut transgrederetur - et 6, 4, 13. qui Bg. legerit p. καὶ potius ὡς, p. ὥστε. - sed pluribus, μάγους καὶ ἀστρονόμους τε καὶ θύτας λ. magos et astrologos et aruspices 4, 12, 6. ubi Bg. τε innoxie negligit. χρὴ συναίρεσθαι, καὶ - αὐτούς τε - ἔχειν - καὶ πᾶσι - ὑπισχνεῖσθαι, et - et - et 2, 3, 24. - καὶ - τε - τε, et - cum - tum 1, 9, 2. 4, 8. 2. 4, 11, 1. 5, 1, 6. 7, 11, 18. 6. †† ζῶά τε - καὶ - τε καὶ - 1, 14, 2. ubi Bg. c. particip. per hendiad. in adi. c. particip., „animalia omne genus, suam naturam non servantia." καὶ - τε - τε - τε λ. et - cum - que - tum 1, 17, 9. καὶ - τε καὶ - τε - καὶ λ. theatris que ac lavacris et omni ornatu ac honore rel. 3, 6, 19. † καὶ - τε - δὲ λ. 7, 3, 9. ubi tamen p. vulg. τε potius γε legeris. †† καὶ c. sqq. τε et καὶ aliquoties 3, 8, 10. - Alio sensu copulandi, p. Lat. *etiam*, it. *etiam adeo*, it. *vel*, it. *praeterea*, it. *quoque*, A) praepositum, universe, οὐκ ἀτερπῆ - καὶ τοὐναντίον, etiam 1, 1, 4. † nominatim p. illo *praeterea*, i. e. praeter alias vel pers. vel res, ἦν γὰρ αὐτοῦ καὶ τοῦτο μέρος τῶν ἐγκωμίων, et id

2, 1, 11. 2, 2, 6. quorſum et pertinent alia e ſqq. loca. — † Praecipue ante orationis partes has, ante pron. νεανίσκον, καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς βουλῆς, et ipſum 1, 8, 11. 1, 17, 15. κ. αὐτὸς λ. ipſe etiam 2, 6, 12. 8, 6, 18. 8, 7, 5. † καὶ οὗτος λ. et ipſe 6, 6, 12. cf. v. αὐτ. et 2, 12, 7. bis que in vicinia, ἦν δὲ καὶ αὐτῷ δέος τῷ λ. - ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰταλίας, et ipſe - iam etiam de ipſa It. 6, 7, 9. - at divulſum, σχεδὸν καὶ ὕδατος αὐτοῦ, ac propemodum etiam aquae 8, 5, 16. cf. 4, 11, 12. † μετὰ καὶ ἑτέρων ἐπιστολῶν, cum aliis etiam epiſtolis 4, 12, 10. etſi referetur hoc etiam ad claſſem inferiorem, ubi καὶ ſtat poſt praep. nec ſuo loco. p. *etiam* cum al. ep. - †† ante praep. καὶ μέχρις - ἄρωτος λ. etiam usque ad 1, 3, 6. καὶ ἐπὶ ταῖς τυχούσαις ἀφορμαῖς λ. 1, 3, 15. etiam, etiam adeo; quod pertineat quoque ad claſſem, ubi καὶ ſtat ante adi. ſ. verba, ut ἡδοναῖς, αἷς - καὶ ἄκων ἐδούλευεν, etiam invitus 1, 17, 22. ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς, καὶ μικρὰ μὲν λαβοῦσιν λ. etiam iis, qui parva acceperint, 2, 3, 14. — ante ſubſt. καὶ οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι μεγάλοι - γεγένασι, et Romani 1, 6, 17. † καὶ Κρόνον λ. et Saturnum ipſum 1, 16, 3. cf. 2, 6, 19. et infra in repetit. 3, 4, 7. it. 3, 6, 4. 3, 8, 6. c. 4, 11, 12. 7, 5, 17. 8, 5, 22. - ante verb. καὶ ὁ Κ. ἐφύλαττε λ. et Comm. 1, 8, 8. 10. 2, 5, 14. 2, 8, 10. 3, 12, 3. 5, 1, 6. 7, 8, 26. - ante adv. καὶ πάλαι μὲν λ. et antea 1, 9, 15. καὶ ἄλλως μὲν λ. alioquin etiam 2, 15, 4. 5, 8, 7. 6, 8, 9. 8, 5, 16. ſed divulſum, φύσει μὲν καὶ φιλόδοξος ὑπάρχων, al. etiam 3, 14, 3. † καὶ μάλιστα, potiſſimum 1, 8, 2. *vel* maxime, ubi redundet, ut Lat. hoc, aut *etiam* max., ubi pertineat potius ad v. ſq. et ſic quoque in ſqq. locis. ὅ περ καὶ μ. αἴτιον ἐγένετο, quae cum maxime cauſa fuit 3, 4, 18. 8, 8, 9. quam max. 7, 3, 13. 16. †† praeſertim 6, 2, 7. ubi κ. ob ſq. aliud καὶ valeat *tum - tum,* vel *id que*, vel p. mera copula, (i. q. μάλιστά τε 2, 6, 3.) ut et in ſqq. loc. τοῖς οἰκείοις -, καὶ μ. τοῖς λ. ac potiſſim. 2, 2, 5. κ. μ. τῷ λ. eo que maxime, quod 2, 7, 9. praeſertim 4, 15, 13. οἵ τε ἄλλοι λ. καὶ μ. λ. tum caeteri, tum praecipue 5, 8, 1. maxime que 6, 6, 2. ac praecipue 7, 1, 16. ac in primis 7, 10, 10. ††† ab init. §. aut enunciat. καὶ μ. et praecipue 2, 10, 15. ac praeſertim 8, 6, 1. ταύτῃ καὶ μᾶλλον, tanto (etiam ſ. adhuc) magis 1, 17, 9. ἔτι τε καὶ μᾶλλ. adhuc autem magis 1, 3, 8. adhuc vero etiam magis, ſ. ſed *etiam* adhuc *magis* - ſed adhuc magis etiam 7, 1, 11. cf. 3, 6, 17. - †† p. copula mera, προυγ. καὶ μᾶλλ. ἐπείγοντα, magis que 1, 6, 13. — † ὅθεν καὶ μᾶλλ. quapropter multo magis 8, 6, 7. † μὴ καὶ δεύτερον ἐπιστείλῃ, ne iterum 4, 13, 1. ne etiam ſecundo ſ. ne ſec. etiam. τί καὶ πλέον λ. etiam aliquid amplius 1, 4, 5. — †† καὶ πόῤῥωθεν λ. 6, 7, 18. vel e longinquo, ſ. etiam adeo ſ. id que, ſ. ac procul. καὶ - πρότερον 8, 7, 21. v. poſt. καὶ ὕστερον λ. vel poſtmodum 1, 6, 14. etiam poſtea 2, 14, 9. †† καὶ τότε λ. tunc etiam 2, 5, 8. τότε καὶ οἱ στρατιῶται λ. tunc et milites 2, 2, 22. ubi κ. pertinet ad ſq., milites etiam, praeter ſ. poſt plebem. - †† c. neg. ὡς καὶ τὸν υἱὸν - μήτε λ. ut et filium - nec 2, 4, 18. - Simul in contractis vocibus, συνέβαινε δὲ, κἀκείνους μὴ - ὁμονοεῖν, ut ne ipſi quidem 8, 8, 7. ut et illi non rel. cf. ἐκ. † τελευτήσαντος κἀκείνου, mortuo etiam illo 2, 5, 13. etiam mortuo illo, etiam poſt mortem illius, etſi mortuo illo. κἀκείνους λ. atque illos 6, 5, 16. κἀμοὶ δὲ λ. etiam mihi 2, 10, 4. κἀμὲ μὲν λ. ac me quidem 5, 1, 5. qui Bg.

ceperit pro mera copula, cum quoque, e pr. opp., procedat p. *etiam.* - De κἀκεῖ, κἀκεῖθεν, κἀκεῖσε v. In ἐκεῖ rel. - B) positum post orationis partes certas, post artic. postpositiv. s. pron. relat. ἐστι (ἔτι) δ' ὧν καὶ πεῖρα μετασχ. nonnulla etiam, quorum I, 2, 10. praeterea vero ea, quorum et rel. οἳ κ. qui etiam I, 6, 24. 8, 6, 1. - cf. 4, 12, 11. οὓς καὶ λ. I, 9, I. cf. 2, 13, 12. †† τοὺς μὲν - τῶν δὲ καὶ λ. partim (etiam) I, 3, 12. ubi et post artic. praepositiv. † interiectis aliis, ὃ περ ἔργῳ καὶ ὕστερον λ. 2, 14, 9. quod huc referas, si κ. spectes post ὃ, ut et — ὃ περ αὐτῷ καὶ λ. quod ipsi etiam 2, 9, 5. quae loca tamen pertineant quoque ad classem de κ. ante verb. it. ἃ δὲ - ταῦτα κ. λ. haec et I, 14, 14. ὅσα καὶ λ. quae I, 2, 5. sed - quae etiam 2, 11, 3. - post verb. ὑπέσχε τὸ κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς λ. oppressit - et fames I, 12, 7. 19. I, 14, 6. I, 17, 6. 2, 5, 13. 2, 6, 9. I. 4, 12, 5. 5, 4, 24. 7, 6, 14. - ††† post praep. membri prioris, μετὰ τοῦ ἀπρεποῦς καὶ ἐπισφαλὲς (ἐστὶ,) simul indecorum et periculosum est I, 6, 15. cum indecoro etiam periculosum est. — πρὸς - τῇ - ἀκμῇ - καὶ τὴν ὄψιν ἦν ἀξιοθέατος I, 7, 8. praeter aetatis florem, etiam rel. † ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τὴν λ. etiam 2, 5, 18. cf. ἅμ. - Post adv. ἀλλὰ καὶ λ. quin etiam I, 2, 4. verum etiam ib. 14. v. ἀλ. - ἅτε καὶ - πρότερον λ. 8, 7, 21. et s. etiam prius; ubi divulsum et quoque ante adv. steterit. †† ἔτι τὸ αὐτὸν καὶ πολλὰ λ. 3, 11, 2. praeterea que ipsum et - ἐμέλλησε δ' ἂν ἔτι καὶ πλείονα λ. 2, 4, 15. ubi et ante adi. stabit. ὅθεν καὶ λ. unde et I, 12, 3. I, 14, 10. I, 16, 4. 8, 6, 7. - divulsum, ὅθεν ἡμῖν καὶ λ. 2, 8, 7. ὡς περ - οὕτω καὶ λ. 2, 8, 4. 2, 9, 15. 3, 6, 12. ἔσθ' ὅπη καὶ λ. 4, 7, 8. ἔσθ' ὅτε καὶ λ. quandoque etiam 7, 3, 11. ὅτε καὶ λ. quo tempore etiam I, 14, 7. — ὅτε πρῶτον καὶ λ. quando primum etiam ib. ὥσπερ καὶ λ. sicut et 3, 6, 19. †† ὡς-τότε καὶ λ. tunc etiam 7, 10, 2. e lect. quidem nova. - Porro per Corollarium quoddam, sed partim et per coniunctiones, ἀλλὰ μὴν καὶ λ. quin et 4, 9, 15. sed et 8, 4, 30. ἐπεὶ καὶ λ. quandoquidem et 8, 3, 15. - Post proximum τὲ, vel init. §. et enunciat. εὑρίσκετό τε καὶ λ. comp. que et 2, 7, 2. 4, 8, 10. 8, 7, 14. - vel in med. orat. συνεκρότει τε καὶ 2, 14, 12. - † Nominatim post adverf., vel init. §. et enunc. παρεῖχε δὲ καὶ λ. praeb. autem et I, 2, 5. I, 8, 16. autem etiam I, 14, 9. cf. I, 15, 15. I, 17, 5. 2, 6, 20. sq. 2, 13, 3. sq. 4, 13, 14. 8, 5, 23. - diremtum, ἐνῆν δέ τις αὐτοῖς καὶ πόθος, etiam 2, 7, 14. - vel in med. orat. ἐστι (ἔτι) δ' ὧν καὶ λ. I, 2, 10., † simul post coniunct. condition. ab init. εἰ δὲ καὶ λ. quodsi etiam 2, 5, 11. 7, 8, 14. - in med. simul diremtum, εἰ δέ τινες καὶ ἔλαθον 5, 2, 5. εἰ δέ τι δεῖ καὶ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, quodsi quid de fortit. etiam dicendum I, 17, 27. εἰ δ' ἄρα καὶ λ. quodsi vero etiam 8, 1, 6. - Post solam condition., vel intra periodum et in periodi init. et protasi, μέχρι μὲν τούτων, εἰ καὶ λ. - πλὴν λ. etsi - tamen I, 15, 14. εἰς Κ. δὲ μετ., εἰ καί τινα λ. - ἀλλ' οὖν λ. etsi - attamen 2, 10, 5. εἰ γὰρ καὶ λ. - πλὴν ὅμως λ. quamvis enim - tamen 6, 6, 9. - vel in med. ἤ, εἰ καί τι λ. aut, si etiam quid I, 12, 5. εἰ καὶ βασ. λ. etiamsi 2, 4, 12. ὧν, εἰ καὶ λ. quibus, etiamsi 2, 10, 9. εἰ καὶ λ. si etiam 8, 6, 7. - diremtum, εἴ τι καὶ μυθῶδες λέγοιεν, si quid etiam I, 2, 2. εἴ ποτε καὶ μάθοιεν, si quando etiam 2, 8, 18. cf. εἰ. - † in secundo membro, οἱ μὲν φανερῶς, οἱ δὲ καὶ κρύβδην λ. 7, 11, 7. — εἴτε - εἴτε καὶ λ. sive etiam I, 14, 4. - †† Repetitum in vici-

nia, κἀκεῖνος - ἔσχε δ' ἄν τι καὶ μεῖζον, εἰ καὶ τὸ πιςὸν ἐτήρει, ipse etiam - et aliquid maius, si etiam 3, 6, 8. cf. 2, 6, 12. 4. 5, 6. - †† Iunctum in vicinia utr. sensu, tum pro mera copula *et*, tum pro *etiam*, etc. 1, 9, 16. 1, 14, 6. 1, 15, 15. 1, 17, 22. 2, 5, 13. 2, 6, 9. 19. sq. 22. 2, 7. 2. 14. 2, 8, 10. 18. 2, 9, 5. 15. 2, 11, 3. 3, 4, 7. 3, 6, 14. 3, 8, 6. 3, 12, 5. 4, 4, 19. 4, 5, 7. 4, 7, 8. 4, 8, 10. 15. 7, 3, 14. 8, 6, 1. — †† Pro *etiam* non positum loco suo, quod videatur saltem, 1, 14, 1. 2, 14, 9. 4, 5, 7. 9. 4, 11, 12. 4, 12, 10. 7, 9, 5. 7, 11, 12. 8, 7, 21. - †† Per loca dubiae interpretat. 1, 8, 2. p. 272. sq. e. 3, 2, 9. 6, 7, 3. 7, 3, 16. - 4, 12, 15. 5, 4, 1. - 1, 9, 1. 1, 13, 7. p. 543. 1, 14, 2. 2, 13, 12. p. 401. - †† ab init., in interrog. et in motu animi et affectu indignantis s. mirantis, καὶ τίνα, εἴδῃ, - βούλεσθε, et 3, 12, 12. vel *at* s. *asi*. — †† Per loca dubiae lect. καὶ τοῖς λ. 2, 5, 6. pro καίτοι τοῖς s. οὐ τοῖς λ. - ἐμοί τε καὶ λ. 7, 8, 20. ubi leg. ἐμοί τε νῦν ὑμῖν λ. cf. 1, 14, 16. e. et in Confus. - †† Per modum Ve. Bg. a) ubi καὶ addiderit, ἀφ' οὗ (καὶ) τὴν λ. a quo etiam 1, 11, 7. — ὅσα (καὶ), quae et 1, 16, 9. e. cf. 1, 12, 9. i. (καὶ) ἔχοντες λ. atque habentes 8, 8, 18. s. ἔχοντές τε λ. b) ubi καὶ omisit, tum per apposit. μονομαχ. καὶ ἀπ. glad., perd. hom. 1, 16, 10. 4, 7, 4. e. nominatim intra adi. πολὺς et aliud adi., πολλὰ καὶ δεινὰ λ. multa nefaria 1, 10, 2. πολλὴ καὶ παντοδαπὴ δύναμις, ingentes omnis generis copiae 2, 14, 13. - it. in aliis adi. πολυτελεῖς καὶ παντοδαπὰς λ. magnifica omnis generis 3, 8, 15. - intra adi. et particip. 1, 14, 2. cf. supra in καὶ c. al. copulis, - it. in subst. καὶ θεάτρων τε καὶ λουτρῶν λ. theatris que ac lavacris 3, 6, 19 et cum theatris tum lav. - in pron. rel. ἐκείνου τε ἀπόγονον, καὶ ὃν λ. nepotem, quem 8, 8, 17. e. - in adi. pluribus, χρυσ. καὶ ἁλ. intertextas, purpureas 5, 3, 12. - in relatis secum duorum membrorum, καὶ τὴν βάσιν λ. καὶ τὴν πορ. gressum stabilem transitum que 6, 5, 12. καὶ χεῖρας - καὶ τοὺς νεὼς λ. manus - templa que 7, 3, 14. - in adv. καὶ μάλιςα λ. praesertim 4, 15, 13. 6, 2, 7. - post copulam al. συνεπορίζετο τε καὶ πανταχόθεν, conflabat que undique 2, 14, 12. 8, 7, 14. c) in particip., ubi, omisso καὶ, resolvit particip. καὶ βήματος αὐτῷ ἀρθέντος ἀνελθὼν, cum suggestum sibi erectum conscendisset 2, 10, 2. e. 2, 14, 10. e. 1, 8, 12. p. 313. ubi, omisso καὶ eodem, mutat particip. in abl. consq. καὶ νομὰς ἐπιδιδοὺς, congiario dato 2, 14, 10. i. 1, 10, 15. i. ubi, omisso καὶ secundo, mutat particip. secundum in inf. 2, 7, 2. - ubi, omisso καὶ, mutat particip. secundum in aliud particip. c. praep. καλούμενος καὶ βοηθήσων ἄπεισι, vocatum abire ad auxilium ferendum 2, 7, 11. e. - † ubi καὶ transponit, ἐπὶ τοιοῖςδε γράμμασι, καὶ λ. atque ob tales literas 4, 12, 15. - ubi καὶ non modo transponit, sed et mutat in aliam notionem, καὶ τὴν ἐπιβουλὴν κατειπόντων λ. qui *et* insidias indicarunt 1, 10, 15. καὶ πάλαι - ἀπεχθῶς - διακείμενοι, cum *et* antea rel. 1, 9, 15. 2, 15, 9. καὶ τὰ λοιπὰ - ἀθροίσαντες, caeteris *etiam* congestis 2, 8, 10. - ubi, καὶ per meram quidem copulam reddit, sed transponendo, καὶ βασιλείῳ καὶ ἐμφυλίῳ αἵματι μιάναντας λ. qui *ve* imperatorio ac civili sanguine polluissent 2, 9, 10. 3. 5, 5. e. 4. 6, 1. † suppleto-adeo particip. καὶ οἱ ἐν ταῖς μεγίςαις πράξεσιν (ὄντες, λ.) qui ve in maximis officiis versarentur 5, 5, 20. d) ubi in particip. prorsus liberam pro καὶ adhibet coniunctionem, καὶ τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος, ut pars

Digitized by Google

pompae crederetur 1, 10: 14. e) ubi, pro Lat. copula severa, adhibet alias syn., ut καὶ τοσοῦτον λ. ac 1, 6, 1. etc. καὶ ἔξω λ. atque 1, 4. 12. καὶ πάντες λ. omnes que 1, 9, 13. 1, 1, 4. i. 2, 7. 16. m. 2, 8, 18. m. γῆς καὶ θαλάττης λ. terrae marisque 2. 10, 8. καὶ τὴν τῶν πολεμίων λ. hostium que 2, 11, 18. καὶ θύσας, peracto que sacrificio 2. 14, 4. καὶ τοῦτο, id que 5. 12, 5. 4. 8. 9. 7, 1, 14. i. 8. 4, 10. ἴδια καὶ ἀναφαίρετα λ. quae ve rel. 1, 2, 4. 2, 4, 1. 2, 8, 5. 6, 5, 17. e. 6, 9, 5. καὶ ὅσα λ. quae ve 7, 8, 23. † καὶ εἴ τι λ. atque etiam 4. 6, 7. 4, 9. 3. 6, 2, 7. e. † καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, famulis item et ancillis 5. 3, 26. ubi simul transposuit. καὶ πάντων λ. tum omnium 2, 6, 15. f) ubi, pro copula, adhibet Lat. alius notionis, καὶ τὰ μὲν ἀνδρεῖα καὶ σεμνὰ λ. etiam fortia et seria 7, 8, 15 † simul transponendo, καὶ Γερμανῶν λ. Germanorum etiam 8, 1. 5. cf. 1, 13, 7. 5, 2, 9. 6, 7, 3. καὶ ὑπὸ τῶν ἱππέων, equitum quoque 1, 12, 14. g) ubi, pro copula, adhibet voculam vel discretiv. καὶ εἴ τι λ. aut 3, 9, 10. vel adversat., simul transponendo: καὶ τὸν ὄντα λ. ipsum autem 3, 7, 19. i. καὶ τὸν Γέταν λ. Getam vero 4, 4, 10. e. 6, 1, 21. †† h) ubi, p. copula, adhibet praep. δισχιλίας καὶ πεντακοσίας δραχμὰς Ἀττικάς, duo millia drachmarum Atticarum supra quingentas 4, 4, 17. †† i) ubi, suppleto pron. gen. αὐτῶν, copulam καὶ mutat simul in pron. relat. καὶ (αὐτῶν), quorum 4. 5, 9. †† k) ubi καί, p. copula, cum sq. vocabulo contrahit in neg., ibi latentem, καὶ ἀκώλυτον λ. nec prohibitum 4, 10, 10. καὶ μηδὲν λ. nec ullum 1, 15, 13. l) in copulatis simul καὶ pluribus, alterutra notione 1, 3, 3. 1, 10, 5. 7. 16. 1, 13, 5. 15. sq. 1, 15, 6. 1, 16, 7. sq. 2, 1, 15. 2, 3, 25. 2, 6, 21. 2, 7, 10. 2, 8, 10. 4, 8, 2. 4, 11, 11. 5, 4, 1. 6, 1, 18. 6, 2, 7. cf. et supra in iuncto ntr.

καινὸς, phys. de re, c. subst. rei, καινὰς ἡδονὰς, novas 1, 3, 5. — Neutr. c. pron. ἀεί τι καινὸν ἐξευρίσκ. aliquid novi 3, 13, 15. 6, 3, 6.

καινοτομεῖν, trop. de pers., c. opp. δεῖν μένειν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὅροις, καὶ μὴ κ. et nihil novarum rerum moliri 6, 2, 9. novas terras appetere. πρὸς τὸ κ. ἐπιτήδειοι, ad res novandas 6, 8, 9. ad mutandum imperium et imperatorem, milites. - cum acc. rei, οἱ - νέοι - πολλὰ ἐκαινοτόμησαν, multa nova moliti sunt (imperatores) 1, 1, 9. † c. praep. et adiuncto diserto, καινοτομῆσαί τινα - περὶ τὴν βασιλείαν, res novas moliri circa imperium (ausi Syri) 6, 4, 13. - Pass. de re, Neutr. particip. plur., p. subst., πάντες ὄχλοι κοῦφοι πρὸς τὰ καινοτομούμενα, ad res novandas 7, 7, 2. imperium et imperator., p. πρὸς τὴν καινοτομίαν, vel p. inf. illo 6, 8, 9.

καινοτομία, trop. c. gen. rei, τὸ Σύρων ἔθνος ἐς καινοτομίαν τῶν καθεστηκότων ἐπιτήδειον, ad novandas res 2, 7, 13. ἐνῆγε - αὐτοὺς (milites) εἰς πραγμάτων κ. ad res novas moliendas 5, 4, 2. — † forsan et simul c. adi. τηλικούτων ἔργων εὐτόλμων (εὐτόλμῳ) καινοτομία, novitate 7, 8, 3.

καίριος, trop. de re, Masc. c. subst. fem. καιρίου τῆς πληγῆς γενομένης, lethale vulnus 4, 13, 12. πληγαῖς καιρίοις, lethalibus 1, 15, 6. - it. καιρίως - τρωθείς, lethaliter 4, 4, 7.

καιρὸς, phys. universe, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, per illud temp. 1, 12, 1. ea tempestate 1, 14, 1. † c. adiuncto, πιστευόντων κατ' ἐκ. κ. τῶν τότε ἀνθρώπων, credentibus eius aetatis hominibus ib. 10. qui

Bg. alterutrum modo verterit, sed cf. N. T. Marc. 2, 20. — per praep. μέχρι καιρῶν, ad tempus 2, 10, 4. sc. τινῶν s. πολλῶν. κατὰ γὰρ καιρὸν, (καθ') ὃν ἀπηγγέλη λ. quo enim tempore 2, 9, 6. s. eo enim tempore, quo s. cum. καθ' ὃν κ. λ. quo t. 2, 7, 6. 5, 3, 20. κατὰ τὸν αὐτὸν κ. eodem 1. 2, 6, 12. - sed per alia adi., simul que c. relato, καιρὸν φυλάξαντα καὶ τόπον ἐπιτήδειον, temp. s. 8, 11. 4, 13, 5. † κ. ἐπ. εὑρὼν, occasionem ib. 6. — καὶ τὸν παρόντα κ. - καὶ πρὸς τὸ μέλλον λ. in praesens 1, 14, 3. qui Bg. κατὰ suppleverit. χρεία τοῦ παρόντος κ. praesenti occasione 4. 14 . ubi potius sit de temporis rationibus s. circumstantiis. τοὺς καιροὺς πάντας παραφυλάττων, occasiones 4, 13, 11. †† c. affini adi. καιρὸν εὔκαιρον ἔχοντες, occasionem opportunam 1, 9, 15. tempus opport. 5, 8, 16. - simul c. inf. νῦν καιρὸς εὔκαιρος (ἐςὶ) ἐμοί τε αἰσθέσθαι - ὑμῖν τε λ. tempus opp. 1, 4, 7. - c. inf. mero, μήτε διδ. καιρὸν ἀναπαύσεως, spatium requiescendi ib. 2. c. praep. ὡς μὴ ἔχοι καιρὸν εἰς τὸ ἐπιτηδεύειν λ. 6, 1, 13. v. ἐπ. - † οὐδένα κ. εἶχεν εἰς ἀνάπαυσιν ὡρισμένον, temp. ad requiem definitum 1, 17, 22. ni praep. pendeat a v. ὡρ. - c. gen. rei, μηδένα διδοὺς κ. ἀναβολῆς, nullum relinquens locum cunctationi 2, 11, 1. (1, 17, 16.) οὐ πανηγυρίζειν σοὶ καιρὸς (ἐςὶ) νῦν, ludos celebrandi tempus 1, 9, 8. νῦν σοὶ καιρὸς (ἐςὶ,) τέλος - ἐπιθεῖναι λ. occasio est addendi rel. 3, 11, 10. quibus locis duobus, ut et forsan illo 4, 13, 11., capietur κ. de tempore peculiari, h. e. opportuno. c. gen. pers. μέχρι τῶν Μάρκου καιρῶν λ. usque ad Marci tempora 1, 1, 5. ἡ τῶν ἐκείνου κ. φορὰ, illius temporum 1, 2, 7. †† ἔδοξε - αὐτῷ καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τὸ λ. visum ipsi tempus hoc idoneum esse insidiis celandis 1, 10, 13. qui Bg. comma non statuerit post αὐτ. et retulerit praep. ad ἐπιτ.

Καῖσαρ, nom. pr. pr. Iulii Caesaris, μεγάλαι αἱ Καίσαρος πρὸς Πομπήιον μάχαι, Caesaris 3, 7, 18. - sed nom. appellativ. et dignitatis, p. collega et futuro successore imperii et imperatoris Rom., ἀποδείκνυται Καῖσαρ ὁ Ἀλέξανδρος, Caesar 5, 7, 7. sq. 1, 2, 15. 5. ἐντρεφῶντα τῷ τοῦ Κ. ὀνόματι 3, 5, 4. - τὸν ἐν Καίσαρος τιμῇ καὶ ἐξουσίᾳ γεγενότα 3, 7, 1). e. τῆς τοῦ Κ. τιμῆς 5, 8, 9. — Γορδιανοῦ Καίσαρος 8, 6, 4. 8, 7, 22. τῆς συγκλήτου Καίσαρα αὐτὸ (τὸ παιδίον) ἀποδειξάσης 7, 10, 16. ὁ Μακρῖνος - καὶ τοῦ παιδὸς, ὃν ἦν ποιήσας Καίσαρα 5, 4, 24. 8, 4, 25. † ἀράμενοι τὸν Γορδιανὸν, Καίσαρα ὄντα, αὐτοκράτορά τε ἀναγορεύσαντες, λ. 8, 8, 16.

καίτοι, in med. orat., c. particip. λαθόντες δὲ, κ. ἔπαρχον ὄντα, τὸν Πλαυτιανὸν, quamquam Praefectus erat 1, 9, 18. εἰσελθόντα, κ. δοκοῦντας λ. quamvis viderentur 2, 1, 15. αὐτὸν, κ. δοκοῦντα λ. q. videretur 2, 3, 2. εἰ δὲ, κ. μεγάλα λαμβάνοντες, qu. accipientes 2, 11, 14. τὸν πατέρα, κ. - τιμώμενον, q. honoraretur 6, 1, 10. Φίλου, κ. - γενομένου λ. quamvis fuit 7, 1, 22. — ἐκεῖνον, κ. μεγάλα ἐλπίζοντα, q. sperantem ib. 24. † ἕλος, καίτ. - τοῦ ἵππου βρεχομένου, q. mergeretur 7, 2, 13. e. πλὴν, κ. - δοκῶν, λ. q. videretur 5, 6, 1. - † c relato, ὁ δὲ, κ. συμβουλευόντων λ. q. suadentibus 2, 11, 15. ἀλλ' οὐδὲ demum §. 17. sequente, p. tamen nec rel. †† init. periodi et §. καίτοι τινῶν - ὑποπεσόντων, ὅμως λ. quamvis incurrissent, tamen 6, 1, 15. ubi e. gen. consq. et solum, sine copula alia καὶ s. γὰρ, vel p. Lat. uno *sed*, vel p. Lat. dupl. *et sane*. - simul c. alia particula, in

Digitized by Google

med. orat. c. eodem gen. consq. βαρβάρους, καί τοι γε οὔσης εἰρήνης βαθ. quanquam in altissima pace 4, 10, 1. v. γὲ supra.
κἀκεῖ, κἀκεῖθεν et κἀκεῖσε, v. in adv. ἐκεῖ, etc. sed κἀκεῖνος in pron. ἐκεῖν. per casus singulos.
κακοήθης, mor. de perf. cum adiuncto, τινὰς τῶν κακοήθων καὶ φαύλων, malignos 7, 3. 11. sc. ἀνθρώπων.
κακοπαθεῖν, phys. de perf. et militib. c. praep. βιώσεσθαι - οὐκ ἐν ἀλλοδαπῇ κακοπαθοῦντες, mala tolerantes 8, 7, 14.
κακὸς, phys. de re, c. pron. ὅπως φθάσωσί τι κακὸν παθεῖν, ἢ δράσωσιν αὐτοὶ, aliquod malum 3, 2, 10. e. sc. χρῆμα s. πρᾶγμα s. ἔργον.
κακουργεῖν, phys. de perf. c. acc. rei, et praep. ἀνέπειθεν ἰατροὺς καὶ ὑπηρέτας, κακουργῆσαί τι περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος, ut maleficum aliquod admitterent circa 3, 15, 4. committerent aliquod scelus, i. venenum immiscerent ad mortem accelerandam. - abs. τοὺς ἰατροὺς ἀνελὼν, οἳ μὴ ὑπήκουσαν αὐτῷ κελεύσαντι κακουργῆσαι, maleficum aliquod admittere ib. 8. sq. καὶ τὸν θάνατον ἐπεῖξαι τοῦ γέρ.
κακοῦργος, ph. de perf. abs. χεῖρα πολλὴν κακούργων - ἀθροίσας. (Maternus) facinorosorum 1, 10, 2. sq. † forsan c. subst. ἐγκαταμιξάντων ἑαυτοὺς τοῖς στρατιώταις - κακούργων καὶ εὐτελῶν - δημοτῶν, fac. 7, 12, 15.
κακόω, phys. de perf. et militib. c. acc. perf. et adv. οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ αὐτοὶ τοὺς πολεμίους ἔσθ' ὅπῃ κακώσαντες, afflixerunt 6, 6, 10. vicerunt c. clade illata.
κακῶς, mor. ἠγόρευον (αὐτὸν,) 1, 12, 11. v. ἀγορ. 5, 1, 5. 8, 2, 14. 2, 6, 20. 2, 7, 4. εἰπόντας τὸν λ. 4, 6, 11. - phys. διολέσθαι κ. male perire 1, 9, 16. violenta morte. † οἱ δὲ, βαλλόμενοι καὶ τιτρωσκόμενοι, κ. ἀπηλλάγησαν, foede 7, 12, 4. cum dedecore s. infecta re.
κάκωσις, phys. c. gen. perf. ut obiecti, δεῖγμα τοῦτο - τῆς βαρβάρων κακώσεως, cladis 6, 6, 11. damni, iacturae, hostibus illatae.
καλεῖν, trop. de re, c. acc. perf. et praep. s. formula adv. ἱερεῦσιν, οὓς ἐκ περιόδων χρόνου ἡ τάξις καλεῖ, postulat 1, 9, 5. qui ex ordine ac serie sequuntur. τῆς ἀνάγκης αὐτὸν καλούσης, necessitate ipsum vocante 6, 7, 11. rebus quibusdam, metu periculi impendentis et exercitus indignatione ac querelis, ipsum impellentibus et cogentibus necessario. † οὐ φαῦλαι καλοῦσιν (ἐμὲ) ἐλπίδες λ. vocant 2, 8, 6. impellunt. †† πρὸς τὴν χρείαν ἀεί του πρὸς τὰ καλοῦντα ῥᾳδίως παρόντος, ad ea, quae vocabunt, 8, 7, 16. i. q. pr. εἴ τι ἐπείγοι, quae requirunt praesentiam et auxilium. Sed phys. de perf., c. acc. perf. dupl. οὓς Πραιτωριανοὺς καλοῦσιν, vocant 5, 4, 14. 5, 6, 10. 8, 3, 19. 4, 9, 5. † τὸν Γέταν καλοῦσι πολέμιον, appellant (milites) 4, 4, 19. i. q. pr. ἀναγορεύουσιν, forsan p. declarare, ut infra. † ἔχαιρεν - μᾶλλον συστρατιώτην με, ἢ υἱὸν, καλῶν, libentius commilitonem me, quam filium, vocabat 1, 5, 8. v. χαίρ. - † πατέρα καλεῖ (αὐτὸν) appellat 2, 2, 21. i. q. pr. ἀναγορεύει, populus Pertinacem; iterum forsan p. declarare, ut loco sq. καλοῦντες (αὐτὸν) Σεβαστὸν, appell. 2, 10, 19. milites. Μακεδονικὴν (αὐτοὺς) ἐκάλει φάλαγγα, app. 4, 8, 6. Λακωνικὸν (αὐτοὺς) ἐκ. λόχον, vocabat ib. 7. - cum ablat. rei s. instrum. τῇ Φοινίκων φωνῇ Ἐλαιαγάβαλον καλοῦντες (τοῦτον,) app. 5, 3. 8. 8, 7, 2. - c. praep. Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν (αὐτὸν) ἀφ' ἑαυτῶν, vocarunt a se 7, 5, 19. c. acc. rei dupl.

Digitized by Google

τὴν τοιαύτην τελετὴν ἀπεθέωσιν καλοῦσι, voc. 4. 2. 1. app. ib. 15. 8. 1. 7. αἰωνίους αὐτὰς ἐκάλουν appellabant 3. 8. 18. - simul c. adv. ὁ πέλεμος, εἴ τις οὕτως αὐτὸν καλεῖν βούλοιτο, app. 7. 8. 17. - †† Alio sensu, c. acc. pers. dupl. καλεῖ καὶ αὐτοὺς δορυφορήσοντας, vocat eos, ut et ipsi stipatores fierent 5. 4. 18. vocat et illos stipaturos se ipsum, s. declarat ipsos, ut stipatores futuros. καλεῖ αὐτὸν γαμβρὸν ἐσόμενον, appellabat iam ipsum generum futurum 4. 11. 1. declarat illum gen. f. - †† Alio sensu, c. acc. pers. uno, ἐμὲ καλοῦσι Ῥωμαῖοι, vocant 2, 8. 3. sq. expl., implorant, auxilii ferendi causa. καλούντων αὐτὸν καὶ τῶν ἐκεῖσε ἡγουμένων, vocantibus 6. 5. 1. implorant. - c. adv. et abl. modi. τοῦ δήμου ἑκάστοτε καλοῦντος αὐτὸν, μεγάλαις βοαῖς, vocante, 5. 2. 6. - sed c. abl. loci, ἐκάλουν αὐτὸν συνεχῶς ταῖς τοῦ δήμου συνέδοις implorabant 2, 7, 8. - abs. ἐκ τῆς τῶν καλούντων γνώμης, implorantium 2, 8, 7. † c. adiuncto, τὸ πρὸς καλοῦντας καὶ δεομένους ὀκνηρόν, implorant ib. 4. †† θεῶν, οὓς καλοῦσιν ἱερουργοῦντες, invocant 5. 5. 15. ††† Alio sensu, cum acc. pers. et dat. rei. μείζοσι φήσας καλεῖν ἐλπίσιν αὐτὸν, ἥκειν κελεύει, affirmans, se vocare illum ad maiorem spem 1, 9, 20. — † Alio itidem sensu partim. abs. πέμψαι τοὺς καλέσοντας αὐτὸν, mitteret, qui vocarent ipsum 5. 11. 20. arcessere, iubere venire, i. q. in pr. loco. - c. adv. et praep. πάντοθεν τοὺς ἐπὶ συντάξεσιν καλῶν, evocans 1. 2. 2. - sed c. solo vel adv. αἰφνιδίως καλέσας τοὺς φίλους vocatis amicis 1, 6, 7. fere i. q. συγκαλέσας 1, 4. 1. - vel praep. καλέσας τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας εἰς ῥητὴν ἡμέραν, convocatis undique milit. 2, 8. 1. qui Bg. ad v. rexerit quoque adv., i. q. συγκαλ. 2, 2. 11. †† c. inf. κήρυκες διεφοίτων, καλοῦντες, ἥκειν καὶ θεάσασθαι λ. vocantes, ut adessent 3, 8, 10. invitantes, s. clamantes. - Pass. phys. de pers. c. casibus duob. ὁ Ἀλεξιανὸς - Ἀλέξανδρος καλεῖται, vocatur 5, 7, 5. — †† Ἡρακλέα αὐτὸν κελεύσας καλεῖσθαι, vocari 1, 14, 15. — ὁ δὲ ἕτερος Μακρῖνος ἐκαλεῖτο, vocabatur 4, 12, 2. 5, 3, 6. 8, 2, 14. Φιλοκόμμοδος ἐκ. (αὐτὸ, τὸ παιδίον) 1, 17, 6. ἐπιθυμήσας - Παρθικὸς κληθῆναι, vocari 4, 10, 1. - c. praep. συστρατιώτης ὑπ' αὐτῶν μᾶλλον, ἢ βασιλεὺς, καλούμενος, χαίρειν προσεποιεῖτο, si commilito ab ipsis potius, quam imperator, vocaretur, 4, 7, 11. †† praeter adv., in dupl. rect., c. diverso casu, et acc. pers. et abl. rei. ἑαυτὸν οὐκέτι Ἡρακλέα, ἀλλὰ τῶν μονομαχούντων τινὸς ὀνόματι καλεῖσθαι προσέταξε, (Commodus) appellari 1, 15, 18. - cum adv. et abl. rei s. instrum. οὕτω Λίβυες τῇ Ῥωμαίων φωνῇ καλοῦνται, vocantur 7, 5, 19. e. - de re, Λάτιον κληθῆναι (αὐτὸν, τὸν χῶρον,) vocatum (esse) 1, 16, 4. - ††† Nominatim in rationes particip. praes., de pers., abs. ἕτερος, Μαικήνας καλούμενος, qui Maecenas vocabatur 7, 11, 6. τὸν περιόντα, Κόμμοδον καλούμενον, Commodum nomine 1, 2, 2. 5, 4. 24. - c. adv. Ἀρτάβανον, τὸν πρότερον καλ. τὸν μέγαν βασιλέα, qui prius vocabatur magnus rex 6, 2, 3. † ἀφικνεῖσθαι τοὺς Πραιτωριανοὺς καλουμένους, Praetorianos (ita dictos) 8. 8. 10. ubi supplebitur adv. modi, quod alibi adiectum apparebit deinde. † Μαυρουσίων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις, Νομάδων δὲ καλουμένων, qui Numidae vocantur 7, 9, 2. qui Bg. negligit δὲ, valens p. τὲ, mera copula, ut in aliis locis diserte adest. - de re s. loco, πόλιν Ἰταλίας τὴν μεγίστην, Ἀκυληΐαν δὲ καλουμένην, Aquileiam nomine 8, 2. 3. πόλις ἐπὶ τοῦ λόφου, Ἀλεξάνδρεια καλουμένη, Alexandria nomine 3. 4. 6. sic dicta Al. †† c. adv. diserto, ἀπὸ Ἐμέσου καλουμένης οὔ-

Digitized by Google

τῳ πόλεως, ab Emesa sic vocata urbe 5, 3, 2. † κατὰ τὸν Ἰσσικὸν καλούμενον κόλπον, ad Illicum, quem vocant, sinum 3, 4, 4. ad sic dictum Iss. sin. †† τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον, Ἀσίαν τε καλουμένην, quae Asia nuncupatur 4, 3, 11. τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον -, καὶ διαιρουμένην Αἰγαίῳ -, Ἀσίαν τε πᾶσαν καλουμένην, quae separatur - atque Asia tota vocatur 6, 2, 4. et sic dictam Asiam totam. † εἰς τὸ καλούμενον Ἄρεως πεδίον, in (sic dictum) Martium campum 4, 2, 11. πρὸς τὸ καλ. ὄρος Ἀλβανὸν, sub monte (sic dicto) Albano 8, 5, 20. †† Alio sensu, de pers. cum praep. τὸν δὲ, ὑπὸ Ῥωμαίων βασιλέα κληθέντα, a Romanis imperatorem appellatum 3, 7, 10. declaratum. - Sed alio sensu, οἰόμενοι, κεκλῆσθαι (αὐτὸν) ὑπὸ τῶν βασιλέων διά τινα ἐπείξαντα, eum vocatum (esse) ab 3, 12, 17. arcessitum. †† Rursus aliter, καλούμενος καὶ βοηθήσων ἅπασι Ῥωμαίοις δεομένοις, vocatum 2, 7, 11. invitatum, imploratum. - †† Sensu forensi, c. praep. et adv. μόνον τὶς κληθεὶς εἰς δικαστήριον ὑπὸ συκοφάντου λ. si quis tantum vocaretur in iudicium 7, 3, 5. arcesseretur. † Aliter et trop. simul c. abl. modi, ὡς δὴ κληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ νεύματι, - προςτρέχει, vocatus 4, 13, 11. ἐλπίζων, θείᾳ προνοίᾳ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καλεῖσθαι, vocari 2, 9, 9. invitari, incitari.

καλλιερεῖν, phys. c. dat. pers. θεοῦ, ᾧ καλλιερῶν, sacrificans 5, 5, 11. e. sed c. abl. modi et simul c. praep. et adiuncto, θύσας, ἔν τε τοῖς - ἱερεῖς νόμῳ βασιλικῷ καλλιερήσας, facta litatione 2, 14, 4. quum litasset, exta fausta obtinuisset. - abs. τοσοῦτον ἀνεπαύετο, ὅσον καλλιερῆσαι λ. quoad sacra faceret 2, 11, 11. ὁ δὲ, καλλιερήσας, sacrificio peracto 8, 6, 15.

κάλλος, phys. c. gen. rei, κάλλους σώματος, forma 5, 3, 14. κάλλει προσώπου, pulcritudine 1, 7, 8. - abs. κάλλει - εὐπρεπέστατος 1, 17, 26. v. εὐπρ.

καλλωπίζεσθαι, ph. de pers. pass. c. adv. et acc. ellipt. ὁρῶντες (αὐτὸν) τὸ μὲν πρόσωπον καλλωπιζόμενον περιεργότερον λ. videntes, eum faciem componere elegantius 5, 8, 2. ornatum facie s. quoad faciem; etsi Bg. ceperit in med. c. acc. rei.

καλλώπισμα, ph. de re, c. gen. rei s. loci, et c. adiuncto, εἴ τις ἦν κόσμος δημοσίων ἔργων ἢ καλλωπίσματος πόλεως, decoramentum civitatis 7, 3, 15. qui Bg. bene legerit καλλώπισμα τῆς πόλ., pro quo alii volunt καλλώπισμά τι πόλ. s. καλλωπίσματα πόλ. s. ἤ τι καλλωπίσματος. - abs. καλλώπισμα τοῦτο νομίζοντες, decus id 3, 14, 13. - c. adi. τὰ τοιαῦτα καλλωπίσματα οὐκ ἀνδράσιν - πρέπειν, tales munditias 5, 5, 9. e.

καλὸς, de re, mor. Neutr. c. subst. μαθημάτων καλῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων, studia honesta, 1, 3, 3. scientiae et artes liberales, homini decorae. - c. inf., ut et c. dat. pers. καλόν σοι (ἐστὶ,) pulcrum tibi fuerit 1, 6, 16. decorum, gloriosum. † plur., cum artic., p. subst., c. gen. rei, ἀπὸ τῶν παιδείας καλῶν μεταχειριζόμενται, a disciplinae honestate 1, 3, 4. a disciplinis honestis, i. q. loco primo. † abs. τῆς περὶ τὰ καλὰ σπουδῆς, honestatis studiis 1, 13, 15. sc. πράγματα s. ἐπιτηδεύματα s. μαθήματα, ab amore rerum bonarum, honestarum, magnarum, imperatore dignarum. - Phys. Fem. c. subst. Διονύσου καλαῖς εἰκόσιν, pulcris 5, 3, 14. - Neutr. plur., ut ante, κοινωνία τῶν γῆς καὶ θαλάττης καλῶν, bonorum 1, 16, 7. sc. χρημάτων, res bonae, salubres, fructus, esculenta, mella, palmulas, caricas, poculenta, vinum, pisces et ostreas. - Superl. Masc. νεῶν - κάλλιστον, pulcerrim. 5, 5, 15. †† οἴνου τοῦ παλαιοτάτου καὶ καλλίστου, vini optimi ib. 16.

Digitized by Google

ſuaviſſimi. - Neutr. c. gen. rei ſ. loci, τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος -, κάλλιςον γενόμενον τῶν ἐν τῇ πόλει ἔργων, pulcerrimum - operum 1, 14, 4. - c. ſubſt. τὴν γέφυραν, ἔργον - κάλλιςον λ. pulc. 8, 4, 4. τῆς πόλεως κάλλιςα ἔργα, pulc. 1, 14, 6. τῆς π. μέρη κ. pulcerr. ib. 9.

κάλπη, ph. abſ. τὴν κάλπην προσκυνεῖν, urnam 4, 1, 7. - c. adiuncto, κάλπην φέροντες, ἔνθα ἦν τὰ Σεβήρου λείψανα, ib. 6. - c. adi. τὴν κόνιν κάλπη τινὶ ἐμβαλών, 4, 13, 16. - c. gen. rei ſ. mater. τὴν κόν. σὺν ἀρώμασιν εἰς κάλπην ἀλαβάςρου ἐμβαλόντες 3, 15, 16. - Id. alius declin. cum adiuncto, μὴ κάλπεις ἐπ' αὐτῷ, μηδὲ κοῖλα σκεύη φέρειν, urnas 6, 7, 16. ad aquam congelatam portandam.

Καλχηδὼν, oppid. c. gen. regionis, ἐν Καλχηδόνι τῆς Βιθυνίας, in Chalcedone 4, 3, 13. 5, 4, 20.

καλῶς, mor. χρημάτων, τῶν κ. ποριςθέντων, bene 2, 3, 23. honeſte, honeſto modo, non iniuſto, vi et rapina, opp. pr. ἄδικον εὐπορίαν χρημάτων.

κάματος, ph. de actu, de militib. c. gen. rei, ὃ χειρῶν ἢ καμάτου σώματος ἔργον, defatigatione 4, 7, 7. labore, ad ſummum agitatione et motu. - in opp. δοκίμιον ςρατιωτῶν κάματος, ἀλλ' οὐ τρυφή, labor 2, 10, 12. - abſ. ἐκοινώνει τῶν καμάτων αὐτοῖς, communiter cum ipſis laborabat 2, 11, 3. participabat labores cum ipſis. καμάτων κοινωνίας, laborum 4, 14, 10. 2, 11, 4. † c. adi. et affini v. οὔτε τῶν ὑμετέρων κ. φεισάμενος, οὓς ἐκάμετε, neque veſtris laboribus parcens, quos toleraſtis 3, 6, 7. † μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοὺς μήτε ἑορταῖς, μήτε καμάτοις, neque in laboribus 3, 6, 21. ſq. - extra militiam, c. adi. et affini, ςενωποὶ χειροποίητοι, μετὰ πολλοῦ κ. εἰργασμένοι, lab. 8, 1, 14. — τῶν βασιλείων κ. ἀπῆγεν αὐτὸν 1, 8, 3. - c. adiuncto, δεδωκότα τοῖς κ. ἀνάπαυλαν, ἀργίαν τε ταῖς πράξεσι 7, 5, 5. - c. opp. καμάτοις καὶ φροντίσι τετρυχωμένον 1, 3, 1. - abſ. καμάτῳ κτηθὲν 5, 1, 14. - Alio ſenſu, ὑπὸ καμάτου πάσχειν (τοῦτο) οἰηθεὶς, ex laſſitudine 1, 17, 20. poſt exercitationes et pugnas c. beſtiis.

κἀμὲ v. in ἐγώ.

καμηλίτης, propr. in bello, ὑπὸ τῶν καμηλιτῶν λ. a camelorum inſeſſoribus 4, 15, 7. - κ. κάμηλος, abſ. αἱ κάμηλοι, ἔχουσαι λ. cameli, 4, 16, 8. (ἀπὸ καμήλων λ. 4, 14, 6.) τῶν κ. ib. 6. 18. — in opp. ἀπὸ ἵππων καὶ κ. ib. 4. ἵπποις ἢ καμήλοις ib. 9.

κάμνειν, phyſ. de perſ., κεκμηκότι αὐτῷ (τῷ ςρατῷ,) defatigato 8, 4, 16. ex itinere. καμὼν ὁ δῆμος, feſſus 7, 11, 18. in tumultu et pugna. †† c. praep. et adv. ἤδη καὶ τῶν ςρατιωτῶν κεκμηκότων ἐν αὐτῷ τῷ ἁρπάζειν καὶ φονεύειν, defeſſis ipſa rapina ac caede 4, 11, 12. † Alio ſenſu, ſimul c. affini ſubſt. τῶν ὑμετέρων καμάτων, οὓς μετὰ τοσαύτης δόξης καὶ ἀρετῆς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκάμετε 3, 6, 7. v. κάματ. †† Alio rurſus ſenſu, ὑπὸ τῆς νόσου κάμνων, laborans morbo 5, 14, 4. debilitatus a m., decumbens.

κἀμοὶ v. ἐγώ.

Καμπανία, reg. Ital. τοῖς παραλίοις τῆς Καμπανίας χωρίοις, Campaniae 3, 13, 2.

κἂν, p. καὶ ἐν, p. copula mera et praep., ubi rectius ſine accentu ſcribitur, κὰν τοῖς ὅπλοις ἦσαν, et in armis 4, 14, 19. - p. καὶ ἂν ſ. ἐὰν, p. adv. continuandi, augendi, cum adv. κἂν μετρίως μεμυημένος παιδείας, vel mediocriter 1, 13, 16. 4, 0, 3. etſi.

Digitized by Google

† ſenſu reſtringendi alio, c. adi. κἂν ἵνα ἑαυτὸν - τετηρῆσθαι λ. ſaltem 4, 4, 15. 4, 5, 15. 8, 4, 23.

Καπελλιανός, nom. propr. τις τῶν ἀπὸ συγκλήτου, Capellianus 7, 9, 2.

Καπετώλιον, p. ſubſt. loci, τοῦ Καπετωλίου, Capitolio, 7, 10, 13. τῷ Καπετωλίῳ ib. 9. (4, 8, 3.) εἰς τὸ Καπετώλιον ib. et 15., proprie quidem Neutr. e ſq. adi., per ellipſ. ſubſt. χωρίον ſ. τέμενος. - Καπετώλιος, adi. c. ſubſt. perſ. τοῦ Διὸς - Καπετωλίου, Iovis Capitolini 7, 10, 5. - Διὶ Καπετωλίῳ, Iovi Capitolino 1, 9, 4. - p. ſubſt. perſ. ἀγῶνος τοῦ τῶν Καπετωλίων, ludi Capitolini 8, 8, 5.

καπηλεύειν, trop. de perſ. c. rei et gen. et acc. it. ſimul cum adv. et praep. Γερμανοὶ, τὴν εἰρήνην ἀεὶ πρὸς Ῥωμαίους χρυσίου καπηλεύοντες, cauponantes pacem Romanis auro 6, 7, 22. vendentes, dantes, concedentes pacem, cum Romanis ineundam, ſc. γενησομένην, ſi εἰρ. copuletur c. pr. πρὸς Ῥ., vel ſi πρ. Ῥ. cum v. καπ., cauponum more, i. e. lucri ſordidi cauſa facere pacem cum Romanis.

Καππαδοκία, Aſ. min. δυσχείμερος πᾶσα ἡ Κ. Cappadocia 3, 3, 10. 1. 3, 1, 9.

καραδοκεῖν, mor. de perſ. cum acc. rei, ὡς καραδοκήσαντα τὴν ἀπόβασιν τῆς μάχης, quaſi exſpectaſſet 3, 7, 10.

καρατομεῖν, phyſ. de perſ., oppreſſo acc. animal. ἐπαφιεὶς τὰ βέλη, ἐκαρατόμει (αὐτοὺς, τοὺς στρουθοὺς,) capita amputabat (iis) 1, 15, 11. capitibus eos privabat, capita adimebat iis, i. q. ſq. τὰς κεφαλὰς ἀφαιρεῖν.

καρδία, ph. de anim., oppreſſo gen. anim. κατὰ (τῆς) καρδίας (αὐτοῦ, τοῦ ζώου) ἔφερε τὴν πληγὴν, in corde 1, 15, 7.

Καρία, Aſ. min. μέχρις Καρίας λ. Caria tenus 6, 2, 5. 6, 4, 9.

κάρος, phyſ. ἐπέπεσεν αὐτῷ, ſopor 1, 17, 20. ſq. εἰς ὕπνον τε καθελκομ.

καρπόομαι, trop. med. de perſ. cum acc. rei, τὰ ἴδια καρποῦσθαι νομίζων, ſuis ſe frui, exiſtimans 2, 3, 19. pollidere, uſurpare, i. q. pr. τὰ ἑαυτοῦ ἔχων. - τὸ πλέον, maiorem fructum percipere ib. 20. κ. (αὐτὰ) perfrui 7, 8, 20. κἀκεῖνος τὸ μέρος (τούτων) ἐκαρποῦτο, parte fruebatur 3, 6, 8. τὸ ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως καρπώσονται, fruantur 1, 1, 2. voluptate aurium; ſ. obtinere delectationem audientium, ſ. aures, auditores oblectare. τὰ μέγιστα - τῆς νίκης ἄλλος καρπώσεται, maximos victoriae fructus alium percepturum (eſſe) 8, 3, 13.

καρπὸς, ph. εἴ τινες καρποὶ λ. fructus 4, 2, 16. - trop. τῆς νίκης πᾶς ὁ κ. αὐτοῖς περιγίνεται, fr. 8, 5, 15. commodum, utilitas.

καρποφόρος, ph. de re, τῶν καρποφόρων δένδρων, fructiferis arbor. 8, 5, 8.

Κάῤῥαι, oppid. c. gen. regionis, ἐν Κάῤῥαις τῆς Μεσοποταμίας, Carrhis in Meſopotamia 4, 13, 7.

καρτερία, mor. c. gen. rei, καρτερία ψυχῆς, patientia animi 3, 8, 14. fortitudinis pars, quae conſtanter et ſine dolore perfert moleſtas res. καρτερὸς, de re, trop. μάχης καρτερᾶς, magno praelio 3, 2, 19. (7, 12, 10.) μάχαι καρτεραὶ, praelia acerrima ib. 3. συμβολῆς κ. atroci prael. 5, 7, 6. τροπῆς κ. fuga vehementi ib. 14.

Καρχηδόνιος, p. adi. c. acc. ellipt. Γαλλικανὸς ὄνομα, Καρχηδόνιος δὲ τὸ γένος, Carthaginienſis 7, 11, 6. - c. ſubſt. τῆς Καρχηδονίας χώρας, Carthaginienſem regionem 7, 4, 3. - Plur. Maſc.

Digitized by Google

abſ., p. ſubſt., Καρχηδόνιοι μεμήνασι, Carthaginienſes 7, 8. 9. 5. 6, 8. †† τὴν Καρχηδονίων πόλιν, Carthaginienſium civitas, 7, 6. 4. per periphraſ. p. ſq. mox uno ſubſt. Carthaginem. - c. artic. οἱ Κ. 7, 9, 8. 11. 14.

Καρχηδών, oppid. abſ. ἅμα τῷ τῆς Καρχηδόνος ἐπιβῆναι, Carthaginem 7, 9, 9. - ubi tamen fortaſſis potius legendum Καρχηδονίας, ſc. γῆς ſ. χώρας, maxime ob §. 17. ſqq. τῇ Καρχηδόνι λ. ib. 1. τὴν Καρχηδόνα ib, 7. - c. adiuncto, τὴν ἀρχαίαν Κ. πόλιν, Carthaginem urbem 5, 6, 9. εἰς τὴν Κ., ἣν λ. 7, 6, 1.

κατ' et κατὰ, cum Gen., rei quidem ſ. loci, per notionem motus in locum, κατὰ μετώπου - ἔφερε τὴν πληγήν, in fronte 1, 15, 7. ἐπαφιεὶς τὰ βέλη κατ' ἄκρου τοῦ τραχήλου, in ſupremum collum ib. 11. † ξύλῳ παισθέντα κατὰ τοῦ κρανίου 7, 7, 8. fuſte percuſſus caput, in caput ſ. in capite; ubi praep. fuerit etiam in notione meri loci, ſ. in quiete. †† τῶν τοξοτῶν ἐς γυμνὰς τὰς κεφαλὰς - κ. σκοποῦ τοξευόντων, tanquam ad ſcopum 6, 7, 18. in quo et ipſo loco, ut in rel. tum pr., tum ſqq., eſt proprie enallage caſus gen. p. acc. - c. Gen. perſ., in notione adverſ., et quidem poſt ſubſt. rei aliquod, σκευὴν κατ' αὐτοῦ λ. in ſe 3, 12, 21. adverſus, contra. σ. καθ' ἑαυτοῦ λ. in ſe 7, 5, 8. δόλον - κατ' αὐτοῦ λ. contra ſe 8, 8, 11. ἡ μάχη κ. τῶν ἀντιπάλων λ. dimicatio *cum* hoſtibus 6, 3, 14. †† περιτυχὼν τῇ καθ' αὐτοῦ θανατηφόρῳ (ἐπιστολῇ.) 4, 12, 14. v. θαν. ubi praep. ſaltem intra artic. et adi., ni et ante ſubſt. †† ἐπιβουλὴ κατὰ τὸ αὐτὸ λ. inſidiae contra ipſum 1, 10, 1. qui Bg. recte pro vulg. illa lect. voluerit κατ' αὐτοῦ ſ. κατ' αὐτόν. ante ſ. poſt verba, τοῖς - κατ' αὐτοῦ τετολμημένοις, in ipſum 2, 9, 13. ὡς - κατασκευάζοντα κατὰ ἀνδρὸς λ. in hominem 3, 12, 8. † αὐτοῖς χρώμενοι ἢ κ. πολεμίων ἢ κ. θηρίων λ. adverſus hoſtes 6, 5, 9. 8, 5, 5. † Eodem ſenſu, vel p. Lat. de, c. Gen. perſ., intra artic. et ſubſt. ὑπεμίμνησκε τὰ γράμματα τῶν τε τοῦ Σεβαστοῦ καὶ τοῦ Τραϊανοῦ κατ' αὐτῶν τροπαίων, Auguſti - adverſus eos tropaeorum 6, 2, 11. — ante ſubſt. πολλὰ κ. Γερμανῶν ἐγείρας τρόπαια, adverſum Germanos 2, 1, 9. adverſus Germ. 2, 9, 12. - poſt ſubſt. νίκης - κ. Ῥωμαϊκῶν λ. victoriae a Romanis rel. 3, 9, 1. - intra artic. et ſubſt. τῇ κ. Παρθυαίων νίκῃ, Parthica victoria ib. 21. προσκτήσασθαι τὴν κ. Βρεττανῶν νίκην, acquirere a Britannis victoriam 3, 14, 9. - poſt adi. νικηφόροι κ. Βρ. victores Britanniae 3, 15, 17. — Cum Acc. loci, in notione motus, p. Lat. *per*, aut in not. quietis, p. Lat. *in*, ἔστησεν ἀνδριάντας κ. πᾶσαν τὴν πόλιν. per urb. 1, 14, 15. κ. πᾶσ. τὴν πόλ. tota urbe 4, 2, 2. κ. τὴν π. in urbe 7, 9, 19. † τὰ καθ' ἑκάστην πόλιν - λεχθέντα, apud quamque civitatem 2, 15, 11. in diaeta aliqua intra urbem, aut ſub dio, ante portas urbis. † c. alia praep. ſyn. ἑορτάζουσιν ἔν τε τῇ πόλει αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ προάστεια. cum in urbe -, tum in ſuburbanis 2, 7, 15. γεγόνασι - ἀκροβολισμοὶ καθ' ἕτερα χωρία, - περὶ Λουγδοῦνον 3, 7, 5. ad alia loca. καθ' ὃ μέρος λ. qua in parte ib. 8. κατὰ πάσας ὁδοὺς διανείμαντες αὐτούς, per omn. vias 2, 12, 2. κ. τὴν ὁδὸν στασιάζοντες λ. in itinere 4, 1, 2. 4, 13, 9. 6, 5, 4. σ. ἐκείνου κ. τὴν ἀνατολὴν ἀσχοληθέντος, per orient. 2, 15, 3. †† ὡς κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ut convenerunt 3, 15, 13. in eundem locum, ſc. χωρίον, eodem. γενόμενον αὐτὸν κ. τὴν Ἰταλίαν, in Italiam 1, 9, 23. ἐπεὶ κ. τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο, ad initium 2, 9, 7. μάχαι - γίνονται κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, in illis locis 3, 2, 3. (3, 4, 7.) - γενομένης ἥττης κ. τὴν Κύζικον, apud Cyzic. ib. 11. †† intra ar-

Digitized by Google

tic. et subst. aut post artic. nudum, οἱ κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία προφητεύοντες, illius regionis vates 5, 5, 21. τοῖς - κ. τὴν ἀνατολὴν ἀνθρώποις, per or. 2, 7, 16. τῶν κ. τ. ἀν. στρατοπέδων, orientalium exercituum 2, 8, 18. 16. τῆς κ. τ. ἀν. ἀρχῆς λ. orientali imperio 6, 2, 3. τὰ κ. τὰς ἀνατολὰς - τολμώμενα, in oriente 6, 5, 1. τοὺς κ. τὸ Ἰλλυρικὸν - ἄρχοντας, per Illyricum 2, 10, 1. τὰ κ. Συρίαν πράγματα, Syriae res ib. 13. τῶν κ. Συρ. ἡγεμόνων λ. ducum Syriae 6, 2, 2. τῶν κ. Λιβύην ἀνθρώπων, per Africam 5, 5, 8. ὁ κ. τὴν Λιβ. ἐπίτροπος λ. Africae 7, 4, 5. — †† τὰ κ. Λιβύην ἐν τούτοις ἦν, Africa in hoc statu erat 7, 9, 25. v. ἐν et εἰμ. - τὰ κ. τὴν Ἀκυληΐαν ἐν τ. ἦν, Aquileia in his erat 8, 6, 9. οἱ κ. τὴν Ἰταλίαν ἄνθρωποι, homines in Italia 2, 11, 6. τῶν κ. τ. Ἰτ. πόλεων, Italiae civitat. 2, 14, 12. τὰς κ. Ἰτ. πόλεις, per It. ib. 13. † τὰ κ. τὴν Ῥωμαίων πόλιν τε καὶ γνώμην τοιαῦτα ἦν, status Romanae civitatis animusque talis erat 7, 7, 15. τὰ κ. τὴν Ῥώμην τοιαῦτα ἦν, Romae talis status rerum erat 7, 12, 17. τὸν κ. τὴν Ῥ. πόλεμον λ. Romae ib. 20. †† τὰ κ. τὴν Ῥ. ἑορτῆς εἶχεν οὕτως 8, 7, 1. v. ἑορτ. τὰ κ. Ῥώμ. ἀγγελθέντα, quae Romae facta sunt 7, 8, 12. οἱ κ. τὴν Ῥ. στρατιῶται, urbani milites 2, 10, 3. Romae urbis. τῶν κ. τ. Ῥ. - δοκούντων λ. Romae 7, 6, 5. τοὺς κ. Ῥ. καὶ Ἰταλίαν ἀνθρώπους λ. per urbem (Romam) 5, 6, 12. †† bis in vicinia, τῶν κ. τὴν πόλιν νεανίσκων - τῶν κ. Ῥώμην - δορυφόρων, ex urbe illa - eorum, qui Romae sunt, stipatorum 7, 6, 5. τὰ κ. τὴν Βρεττανίαν λ. τά τε κ. τὰς Γαλλίας, rebus Britanniae et Galliae 5, 8, 4. — οἱ κ. τὴν πόλιν, in urbe homines 1, 12, 4. πάντων τῶν κ. τὴν π. omnis civitas 7, 5, 17. τῇ κ. τὴν π. τρυφῇ, urbanis deliciis 6, 2, 7. ὁ κατ' ἐκείνην τὴν χώραν ἀὴρ λ. in illa regione coelum 3, 14, 15. †† bis in vicinia, diverso et casu et sensu, τοὺς κ. τὸ Ἰλλυρικὸν στρατιώτας -, πολλὰ ἐγείρας - κ. Γερμανῶν τρόπαια, per Illyricum, - adversus Germanos 2, 9, 12. - Cum Acc. rei s. temporis diserto, καθ' ὃν καιρὸν λ. quo tempore 2, 7, 6. 5, 3, 20. i. q. in †† hoc loco, κατὰ γὰρ καιρὸν, ὃν ἀπηγγέλη λ. quo enim temp. 2, 9, 6. p. κ. καιρ., καθ' ὃν λ. secundum s. per s. ad tempus, secundum quod s. ad quod, s. per quod. s. eo tempore, quo s. cum. κατὰ τὸν αὐτὸν καιρ. eodem temp. 2, 6, 12. - κ. τοὺς αὐτοὺς χρόνους, per eos dies 7, 11, 1. - κατὰ τὸ περιόρθρον, circa diluc. 6, 9, 4. Cum Acc. pron. demonstr. Neutr. κατ' αὐτὸ, eodem tempore 1, 12, 7. sc μέρος τοῦ καιροῦ s. χρόνου. — κατ' ἐκεῖνο (μέρος τοῦ) καιροῦ, per illud tempus 1, 12, 1. ea tempestate 1, 14, 1. †††- περιεόντων κ. ἐ. καιροῦ τῶν τότε ἀνθρώπων ib. 10. v. ἐκεῖν. et καιρ. Cum Acc. pron. eiusdem pers. s. Masc., post artic. οἱ κατ' ἐκεῖνον γράψαντες, qui illius res scripserunt 2, 15, 13. illius aetate. * intra artic, τῶν κατὰ αὐτὸν ὡραιότατος μειρακίων πάντων, omnium eius aetatis adolescentium 5, 3, 15. eius aetate. Cum Acc. plur. pron. pers. primae, tum in notione temporis eadem, οἱ καθ' ἡμᾶς ἄνθρωποι, nostri homines 1, 14, 7. nostrae aetatis. οὐ - τοῦτο ἄλλου βασιλέως τῶν κ. ἡ. λ. imperator nostra aetate 6, 1, 15. Ἀρταβάνου, τοῦ κ. ἡ. γενομένου, qui nostra aet. fuit 6, 2, 20. † τὰς κ. ἡ. ἀκμαζούσας πόλεις, nostra aet. florentes 3, 2, 16. tum alia in notione, ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γῇ, in nostro solo 2, 11, 16. in nostra terra, i. q. ἐν τῇ ἡμετέρᾳ l. ἡμεδαπῇ 1, 1, 5. Cum sing. Acc. pron. recipr. Masc., vario sensu, intra artic. et subst., ἔμεινεν ἐπὶ τῇ καθ' αὑτὸν ὄχθῃ, in sua ripa 8, 4, 8. τὰ πολλὰ συγγράψας ἐν τῷ καθ'

ἑ. βίῳ, in sua vita 2, 9, 5. in libro de sua vita, in sua biographia. τοῖς καθ' ἑ. ἀνθρώποις, eius aetatis hominibus 1, 4, 18. suae aet. Cum pron. recipr. Acc. Masc., vario et sensu et modo; a) in Acc. sing. post artic. Neutr., tum sing., τὸ καθ' αὑτὸν ἕκαστος εἰ μὴ κατὰ γνώμην προχωροίη, λ. pro se quisque 2, 3, 21. qui Sg cogitarit ellipsin tripl., tum praep. alterius, tum subst. tum particip., κατὰ τὸ μέρος τὸ ὂν καθ' αὑτὸν ἕκαστος, quisque secundum partem, quae in se est s. cadit, s. quisque pro sua parte; unde ad sq. v. πρ. suppleret subst. c. pron. gen., τὸ πρᾶγμα s. τὰ πράγματα αὐτοῦ s. αὑτοῦ. Sed forte per hyperbaton pertinet pron. ἑκ. ad membri sequentis verbum, hoc ordine, εἰ δὲ τὸ καθ' αὑτὸν μὴ κ. γν. προχ., ἕκαστος νομίζει, οὐδὲν λ. ubi τὸ κ. αὑτ., sc. πρᾶγμα, fuerit res sua, negotium suum; ni et cum Pol. legas ἑκάστου, res sua cuiusque. ἕκαστος τὸ καθ' αὑτὸν δεδιώς, ὑπανεχώρει, quisque sibi timens, 2, 6, 5. sc. μέρος. πρᾶγμα, χρῆμα, suae rei, suis rebus, de suis rebus, commodis, vitae; timens vitae periculum et vulnera ad castra Praetorianorum. tum plur. ὁ Νίγρος οὕτως ἐξήρτυε τὰ καθ' ἑαυτόν, suas res 3, 1. 16. b) sine artic. in Acc. talis pron. recipr., vel sing. vel plur. καθ' αὑτὸν ἐπισκέψεσθαι, secum 1, 6, 21. apud se, in mente, aut solum, in solitudine, seorsim ab aliis; opp. praec. τοὺς φίλους ἀπεπέμψατο. καθ' ἑαυτὴν εἰποῦσα, secum 1, 17, 9. animo, cogitatione, tacita. — καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι, secum reputantes 2, 1, 8. ut in pr. aut inter se. † καθ' αὑτὸν γενόμενος, secum solus (cum esset) 4, 12, 14. loco solitario, s. cum venisset domum suam. — εἰ καθ' ἑαυτὸν ἑκάτερος διάγοι, separatim 4, 1, 4. in diversis aedibus palatii. c) sine artic. in Acc. talis pron. recipr. plur. cum adiuncto adi. in nominat. et in opp. οἱ γὰρ μόνοι καὶ καθ' αὑτοὺς - ἐνικήσατε, soli vos 3, 6, 14. soli et pro se s. per se, sq. προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως. In distributione s. in notione distribuendi, variam per rationem, a) c. Acc. aliquo pers. post artic. Masc. plur., in opp. τοῦ - κοινῇ διαφέροντος ὀλίγη τοῖς καθ' ἕνα φροντὶς (ἐσ.) eius, quod communiter interest, exiguam singuli habent rationem 2, 3, 21. exigua singulis cura est. ἐς ὅσον - τοὺς καθ' ἕνα ταῦτα ἐπράττετο, in aliquos privatim haec admittebantur 7, 3, 10. in singulos, sq. τοῖς δήμοις τῶν πόλεων ἢ τοῖς ἔθνεσι. b) in opp. at sine artic. καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καθ' ἕνα ἕκαστον - προὔχετε, singuli 2, 10, 9. singuli quique, unusquisque, uniquique. c) cum Acc. rei, ut numeri alicuius, s. pers., expressae in abstracto aut concreto, συνεςάμενοι κατὰ πλήθη, confertim 1, 12, 11. per agmina, in globos, nostr. in Menge, in Haufen, in Rotten, Haufenweise, Rottenweise. — διαιρεθέντες κατὰ λόχους καὶ φάλαγγας, divisi in cohortes et phalanges 8, 4, 17. διέπεμπε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς ἡγουμένους, mittebat ad singularum provinciarum praefectos 3, 1, 3. per singulas provincias ad praefectos, s. per provincias (p. in provinciis) ad praef. τοὺς κ. ἔ. - ὑπερέχοντας, in provinciis 3, 8, 13. vel in singulis prov. κατὰ πόλεις καὶ κ. ἔ. per urbes et prov. 7, 3, 16. πᾶσιν ἀνθρώποις κατά τε ἔθνη καὶ κ. πόλ. per prov. et urb. 8, 7, 13. †† τὰ λοιπὰ βάρβαρα ἔθνη -, κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κ. τὰ συςήματα ἀρχόμενα, cum separatim gentes et coetus in illis regantur, 4, 10, 6. quippe secundum singulas gentes et secundum singula corpora gubernatas. d) c. Acc. rei magis, loci que adeo, quam pers. οἱ Ἀλεξάνδρου διάδοχοι τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ἐθνῶν καὶ κατ' Ἀσίαν

Digitized by Google

ἅπασαν νειμάμενοι κατὰ χώρας ἐβασίλευσαν, Alexandri fucceffores orientalibus gentibus, Afiam omnem partiti regionatim, imperitarunt 6, 2, 18. qui Bg. omittit copulam, fine neceffitate fumma, pro his, *gentibus* illis *in* oriente *et* per *Afiam* totam, *partiti*, fcil. eam, cum partiti fuiffent, partiendo, *per* regiones *quasque* fuas, *imperarunt*. e) c. Acc. aliquo rei univerfae, τὰ κορυφαιότατα - τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρῳ, rerum particulatim geftarum a Severo 2, 15, 15. eorum, quae figillatim acta funt Severo, f. ex fingulis, quae acta funt a Severo, f. ex fingulis Severi factis. ὡς ἑκάστοις κ. μ. προςτέτακτο, per partes 8, 4, 17. ὡς ἕκαστα τούτων πέπρακται, κατὰ χρόνους καὶ δυναστείας διηγήσομαι, fecundum tempora et principatus 1, 1, 11. — In notione potius modi, f. de modo, c. Acc. fubft. rei, κατ᾽ ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ, affinitate 1, 6, 11. per affin. 4, 10, 5. f. fecundum, quoad - ἔκγονος κατὰ θηλογονίαν, feminini generis ferie 1, 7, 6. fecundum, v. θηλ. - τὸ μὴ, κατ᾽ ἀξίαν ἀντιδοθὲν, pro dignitate 2, 3, 15. v. ἀξ. - ἐπήμυνε κατὰ δύναμιν 6, 5, 12. v. δ. - κατ᾽ εὔνοιαν, ἣν εἶχον λ. benevolentiae nomine 8, 6, 12. fecundum, pro ben., propter ben. κατ᾽ εὐγένειαν πρωτεύειν ἀξιῶν, propter 8, 8, 8. - κατὰ τὸ ἔθος, de more 3, 12, 1. 4, 12, 10. — κατ᾽ ἀκολουθίαν ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα 7, 5, 4. 8, 7, 10. v. ἀκ. - κατὰ ψηφοφορίαν λ. per fuffragii lationem 7, 10, 6. κατά τινα δαίμονα 1, 17, 8. v. δ. - τῶν - προχωρούντων κατὰ γνώμην, ex fententia 3, 9, 3. v. γν. † Item cum adi. numeri f. quantitatis, tum Mafc. plur. κατ᾽ ὀλίγους εἰς τὴν Ἰταλίαν παρεδύοντο, feparatim 1, 10, 6. pauci fingulis vicibus, pauci fimul, pauci femper, noftrat. *ftets wenige*, f. wenige *auf* ein *Mal*, exiguo numero aliqui, noftrat. *immer* einige *in* geringer *Anzahl*. figillatim 2, 7, 10. fingulatim 2, 9, 9. paulatim 3, 4, 7. 6, 9, 7. ad claffem fupra de *diftributione* referentibus aliis hanc formulam, fuppleto et fubft. ἄνδρας, etc. tum Neutr. fing. κατ᾽ ὀλίγον ἀνέπειθε τὸν νεανίσκον, paulatim 1, 8, 10. fc. διάστημα, f. μέρος τοῦ χρόνου f. καιροῦ, per breve intervallum, f. intra f. poft exiguum tempus, cf. 2, 4, 10. 3, 3, 11. 5, 3, 21. 6, 8, 3. † κ. ὀλ. προϊὼν, paulatim 3, 9, 18. pedetentim, lente, f. per fpatium viae breve. †† πυλίσι, κ. ὀλ. αὐξανομέναις, portulis, paulatim crefcentibus 8, 4, 4. per brevem menfuram, ad parvum intervallum, per arcum, inflexum non fubito, fed modo leviter, f. portulis, quae fingulae, per feriem et undam fluvii pofitae, arcum referunt, magnitudine et curvitate diverfum, minorem quidem, quo propius ad terram f. ripam ftant, fed maiorem, quo propius ad medium fluvii alveum. †† Poft adi. comparat. gradus, in notione convenientiae, ut fupra in κατ᾽ ἀξίαν, f. in not. fimilitudinis f. comparationis, τὸ πρόσωπον καλλωπιζόμενον περιεργότερον, ἢ κατὰ γυναῖκα σώφρονα, elegantius muliere - 5, 8, 2. quam pro femina pudica. †† poft fyn. comparat. per adi. f. particip. et adv. τῷ βίῳ, ὡς ἀνειμένῳ μᾶλλον, ἢ κατ᾽ ἄνδρα στρατιωτικὸν, quam pro viro mil. 5, 2, 11. magis, quam decet virum mil., propr. fecundum. ††† c. Acc. perf. μήτε τὶ τῶν κατὰ τὸν πατέρα εἰδὼς, cum neque quidquam de patre fciret 1, 9, 21. nec quid eorum, quae acta erant in (adverfum) patrem, f. cum patre.

καταβαίνειν, phyf. de perf. c. praep. καταβαίνοντες εἰς τὸ στρατόπεδον 8, 2, 1. cum defcendiffent in rel. - trop. γένος βασιλικὸν, ἐξ εὐ-

πατριδῶν καταβαῖνον, a patriciis ortum ducens 4, 6, 7. descendere, oriri, nasci.

καταβιόω, ph. de perf. c. praep. ἐν τοῖς οἰκείοις καταβιῶναι, reliquum vitae traducere 5, 3, 4. vitam ad mortem usque transigere, s. simpl. vitam transigere, vivere; cf. 8, 7, 14. propr. Lat. *pervivere*.

καταγγέλλειν, ph. et sensu forensi; de perf. c. acc. perf. δοῦλοι, ὅσοι δεσπότας κατήγγελον, detulerant 5, 2, 4. *denunciare*, hodie barbarum.

καταγέλαστος, phys. pass. de perf. ὡς εἶναι καταγέλαστον αὐτὸν, ut esset deridiculus 1, 14, 16. - de re, παρεῖχε τοῖς δήμοις ἑαυτὸν καταγέλαστον θέαμα, ridiculum 1, 3, 9. c. inf. μή τι ἄρα καὶ καταγέλαστον (ἐστὶ) εἰπεῖν; annon etiam ridiculum dictu. 7, 8, 9.

καταγιγνώσκειν et καταγινώσκ., mor. de perf. c. gen. perf. et acc. rei, τοῦ Ἰουλιανοῦ καταγινώσκοντες ἀνανδρίαν, λ. Iuliano vitio vertentes, quod imbellis esset 2, 12, 4. κατεγίνωσκον τοῦ - ῥαθυμίαν λ. accusabant Macrini socordiam 5, 5, 2. καταγνοὺς τοῦ μὲν ῥαθ. imputans alteri ignaviam 2, 9, 3. βαρβάροις, - δέος ἡμῶν καταγνοῦσι, metum nobis - imputantibus 1, 6, 15. †† τοσαύτην μου δειλίαν κατεγνωκότες, mihi imputare 2, 1, 22. p. inf. — †† c. solo gen. rei, κατεγίνωσκον τῆς Μακρίνου πολυτελείας, reprehendebant Macrini luxum 5, 2, 12. - Med. cum casu illo pr. ntr. οὔτε ἐμοῦ ῥαθυμίαν - καταγνώσονται, eos neque mihi socordiam imputaturos 2, 10, 17. - Pass. de perf. abs. vel c. adiuncto, ὑπὲρ τυράννου κατεγνωσμένου καὶ μεμισημένου, propter tyr. desperatum 8, 5, 21. vel reprobatum, damnatum. de re, cum adv. τὴν αὐτοῦ μέλλησιν - ἐλέγχειν ἐπειρᾶτο εἰκότως κατεγνωσμένην, eius cunctationem coarguere conabatur merito fuisse reprehensam 7, 1, 14. p. ἐπειρ. ἐλ., τὴν Ἀλεξ. μέλλ. εἰκ. κατ. εἶναι, conabatur ostendere, Alexandri cunctationem merito reprehensam esse.

κατάγω, ph. de re, c. acc. rei et praep. ὡς καὶ τὰ ῥεῖθρα τῶν ποταμῶν αἵματος πλεῖον - κατάγειν εἰς θάλασσαν, ut flumina devolverent 3, 4, 10. - de perf. c. acc. perf. et praep. iti casu temp. s. adv. νεὼν, εἰς ὃν ἑκάστου ἔτους κατῆγε τὸν θεὸν, deducebat 5, 6, 13. τὸν θ. ἐπιστήσας ἅρματι, κατῆγεν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ προάστειον ib. 15. † μετὰ τὸ καταγαγεῖν αὐτὸν, postquam deduxerat eum ib. 21. καταγαγὼν εἰς τὸ πεδίον τὸν στρατὸν, deducto exerc. 8, 1, 3. - sed c. solo acc. perf. καταγαγόντων αὐτοὺς τῶν στρατιωτῶν, deducentibus milit. 5, 3, 24.

καταγωγή, phys. de loco, c. adi. οὔτε καταγωγαῖς ταῖς αὐταῖς ἐχρῶντο, diversoriis 4, 1, 3. in itinere. - καταγώγιον, ph. de loco, sed in urbe Rom., sensu que praecipuo, c. gen. perf., προελθεῖν ἐκ τοῦ τῶν μονομάχων καταγωγίου, ex gladiatorum diversorio 1, 16, 8. (1, 17, 15.) ἐν τῷ τῶν μ. καταγωγίῳ ib. 12. εἰς τὸ τῶν μ. καταγώγιον 1, 15, 17. τὰ τῶν μ. καταγώγια ἀνοίξας 7, 11, 14. - sed de militib. Germanis, ἐπανῆλθον εἰς τὸ ἑαυτῶν κ. in suum diversor. 8, 8, 19. extra urbem Rom.

καταδειλιᾶν, mor. de perf. οὐδὲ καταδειλιῶντος σχῆμα ἐνδεικνύμενος (Pertinax) extimescentis 2, 5, 8.

καταδέω, phys. de perf., oppresso acc. rei, εἰλήσαντες στρωμνῇ τὸ σωμάτιον, καὶ καταδήσαντες (αὐτὸ,) et constrictum 2, 1, 2. colligantes.

καταδίκη, sensu forensi, καταδίκαις περιβαλὼν (αὐτοὺς), damnatione ab ipso conventis 7, 4, 5. per calumniam malitiosos que dele

tores et fubornatos teftes falfos conficiens in damnationem et multam f. condemnationem pecuniariam, f. per calumniam damnans, multas que indicens. *καταδίκας ἐποιεῖτο*, damnationes faciebat ib. 5. damnabat, et multas indicebat.

καταδιώκειν, phyf. de perf., oppreffo acc. animal. *ἐλάφους, συνθέων αὐτοῖς καὶ διώκων (αὐτοὺς,) ἔβαλλε*, infequens 1, 15, 6.

καταδραμεῖν, ph. de perf. hoftili, c. acc. loci, *τὴν Ἀρμενίαν*, in Armeniam excurrere 3, 9, 2. cum exercitu.

καταθάπτειν, phyf. de perf. c. acc. rei et abl. rei f. modi, *τὸ σῶμα - πολυτελεῖ κηδείᾳ καταθάπτουσιν, ἀνθρώπων νόμῳ*, fepeliunt 4, 2, 2. - acc. rei oppreffo, *τὴν κόνιν κάλπῃ τινὶ ἐμβαλὼν, ἔπεμψε τῇ μητρὶ αὐτοῦ (εἰς τὸ) καταθάψαι (αὐτήν,)* cineres - mifit matri eius fepeliendos 4, 13, 16.

καταθαῤῥεῖν, mor. de perf. c. gen. rei; *τῶν ὑμετέρων ὅπλων καταθαῤῥήσας*, poftquam contra veftra arma fiduciam fumfit 6, 5, 10. per audaciam f. confidentiam veftra arma non reveritus f. fpernens. *καταθαρσεῖν*, mor. de perf., fine cafu, at c. adv. *τὸ βάρβαρον οὔτε εἰς τὸ παρὸν καταθαρσήσει*, barbara gens neque - praeconfidentem fe praebebit 1, 5, 26. p. fimpl. audacter facere, audacem effe, animum et fpiritus fumere et oftendere, vel cum notione et vi intendendi, nimis audacem effe, contra nos, ad redeundum in terras noftras, ad bellum repetendum, ad iterum laceffendum, - neque in praefens audax f. nimis audax erit.

καταθύειν, phyf. de perf. c. acc. anim. *πολλὰς ἑκατόμβας κατέθυσε*, mactavit 4, 8, 20.

καταισχύνειν, mor. de perf. c. acc. rei, *εἴ τις αὐτὴν (τὴν καθέδραν) μὴ καταισχύνοι*, non dedecoret 2, 3, 17. folio non indignum fe gerere turpibus factis. - fimul c. abl. rei f. modi, *εἰ μὴ τὴν τούτων εὐμοιρίαν αἰσχροῖς ἐπιτηδεύμασι κατῄσχυνεν*, nifi - contaminaffet 1, 17, 27. turpiter obfcurare, et turpibus factis committere, ut non cogitetur et reputetur magni que fiat. *κλέος προγονικὸν τρόπου φαυλότητι καταισχῦναι*, dedecorare 5, 1, 17. poft maiores claros fieri turpem. - fimul et cum praep. *ὕβρεις καὶ βίας, δι᾽ ὧν τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατῄσχυναν*, dehoneftarunt 1, 3, 6. poft illius imperium f. poft illum turpiter imperare et fe gerere. — † phyf. *τὴν πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὥραν κατῄσχυνον*, foedabant 8, 4, 13. corrumpere, removere, adimere.

κατακάρδιος, phyf. de re, cum fubft. rei, *παίουσι πληγαῖς κατακαρδίαις ξίφεσιν*, percutiunt adactis in corda pugionibus 7, 11, 6. vulneribus in corde.

κατακλεὶς, ph. *καιρίου τῆς πληγῆς ἐπὶ τῆς κατακλεῖδος γενομένης*, in iugulo 4, 13, 12. in, ad, fupra claviculam, (*Schlüffelbein,*) pectoris fummam partem.

κατακλείω, ph. de perf. c. acc. rei, dat. temp. et praep. *χρήματα, ὅσα ἔτεσιν ὀκτ. - ἤθροισέ τε καὶ κατέκλεισεν ἐξ ἀλλοτρίων συμφορῶν*, recondiderat 4, 4, 18. c. acc. perf. *ἔμενον ἐντὸς τοῦ τείχους, κατακλείσαντες ἑαυτοὺς*, manferunt intra murum inclufi 2, 6, 6. — fimul c. praep. *κ. αὐτοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ*, inclufi caftris 5, 8, 12. includentes fe in. *πόλιν, ἐν ᾗ κατακλείσας ἑαυτὸν - ἔμενε*, in qua includens fe ipfum manfit 3, 7, 5.

κατακομίζειν, ph. de perf., oppreffo acc. rei, fed c. praep. *τὴν κλίνην ἀράμενοι, κατακομίζουσι (αὐτὴν) διὰ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ*, deferunt 4, 2, 8. - Paff. de re, *τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου διὰ γῆς ἢ ποταμῶν κατακομιζόμενα*, λ. deportata 8, 2, 7.

κατακοντίζειν, ph. de perf. c. acc. anim., et forfan c. adv. *λέοντας*

- περιθέων ἄνωθεν κατηκόντιζεν, iaculis conficiebat 1, 15, 6. *niederschiessen.* - c. acc. perf. oppresso, Γερμανοὶ ἱππεῖς, - διώξαντες τὸν Μαρτιάλιον, κατηκόντισαν, iaculis conficiunt 4. 13, 13.

καταχρίνεσθαι, paff. fenfu for. de perf. c. adv. παλινδικίαν διδοὺς τοῖς ἀδίκως κατακριθεῖσι, iniufte condemnatis 7, 6, 7.

κατακτείνειν, phyf. de perf. c. acc. anim. et abl. modi f. inftrum. ὑποσχόμενος, τὰ θηρία - ἰδίᾳ χειρὶ κατακτενεῖν, fe occifurum (effe) 1, 15, 1.

καταλαμβάνειν, phyf. de perf. c. acc. perf. (et praep.) καταλαμβάνουσιν αὐτὸν ἐπί τινος σκιμποδίου ἀναπαυόμενον, offendunt 7, 5, 6. deprehendunt. † fimul c. acc. rei, καταλαβὼν Φεύγοντα τὸν λοιπὸν δῆμον, οἰμωγήν τε - ἐν τῇ πόλει, inveniens 3, 4. 13. - Alio fenfu, c. acc. loci, ἐπεὶ ἠγγέλη - κατειληφὼς τὴν Ῥώμην, occupaffe 3, 1, 2. †† fenfu amico, πᾶσαν γῆν - ἐπέτρεψε καταλαμβάνειν, occ. 2, 4, 12. ad poffidendum et colendum. Alio rurfus, cum acc. rei al. τὰ ὅπλα καταλαβόντες, armis occupatis 2, 13, 21. praeripientes. Alio iterum, de anim. cum acc. perf. et abl. rei f. modi, it. adv. παρδάλεώς ποτε ὀξυτάτῳ δρόμῳ τὸν - καταλαβούσης, cum comprehendiffet 1, 15, 12. immo affequi ac prope veniffe. - de re, trop. c. acc. perf. Μάρκον νόσος καταλαμβάνει, occupat 1, 3, 1. 3, 15. 1. *befallen.* ἀφασία 1, 9, 12. ἴλιγγος 1, 17, 23. οἴκτου πάντας καταλαβόντος, occupante 4, 3. 21. καταλαμβάνει κίνησις τὸ στρατόπεδον, incellit 1, 7, 1. c. acc. loci; δέος - τὰς πόλεις κατελάμβανε, invafit 2, 11, 6. *einnehmen.* fimul c. adv. πολλῶν καὶ δεινῶν συνεχῶς κατειληφότων τὴν πόλιν, occupantibus 1, 14, 15. Alio fenfu, c. acc. perf. τοιοῦτον τέλος ἐκείνους κατέλαβεν, hunc exitum illi habuerunt 1, 9, 23. talis exitus iis contigit, obtigit, evenit, *betreffen* f. *treffen.* τὸν κ. τέλ. illum oppreffit 2, 2, 14. illi obtigit 2, 5, 16. illi contigit 6, 9, 15. οὐδὲν παράδοξον, ἄνθρωπον ὄντα εἰ τελευτὴ κατέλαβεν, eum - mors occupavit 2, 5, 11. - Separatim particip. Perf. et Aor. 2. c. fubft. αἰσθόμενοι τὸ κατειληφὸς πάθος, percepto praefenti malo 1, 12, 16. malum, quod evenerat, cladem, quae accidiffet. - abf. συνεβάλλοντό τινες ἐκ τῶν κατειληφότων, ex iis, quae acciderant, 1, 14, 11. τὴν ἐπὶ τοῖς καταλαβοῦσιν ἀλγηδόνα, fuper praefentibus malis 1, 6, 5. in quibus locis duobus dr per ellipf. non tam pr. fubft. πάθος, quam πράγματα. Porro alio fenfu, abf. ἐπεὶ κατέλαβον αἱ τῆς θέας ἡμέραι, cum adeffent 1, 15, 5. adveniffent, ubi f. poftquam advenerunt, venerunt. - Nominatim particip. praef. et Aor. 2. rurfus, c. adv. χειμῶνος ἤδη καταλαμβάνοντος, hyeme iam inftante 7, 2, 18. - abf. ἑσπέρας καταλαβούσης, vefpera infecuta 2, 9, 6. adveniente. ἡμέρας κ. die confecuta 2, 5, 5. κ. τῆς ὡρισμένης ἡμ. cum advenifiet ftatutus dies 6, 4, 3. ἡδοναῖς, αἷς δὴ καταλαβούσῃ ὥρᾳ καὶ ἄκων ἐδούλευεν, voluptatibus, quibus fcilicet, ut tempus ferebat, etiam invitus ferviebat 1, 17, 22. adveniente, veniente tempore eo, quod cuique voluptati et oblectationi definitum erat. - Paff. de perf., trop., c. abl. rei, πολλῇ καταλαμβανόμενος ἀφασίᾳ καὶ ἀπορίᾳ, oppreffus ftupore 2, 12, 5. occupatus, correptus, impletus, conftitutus in, verfatus. πάντων ὕπνῳ κατειλημμένων, omnib. fomno oppreffis 2, 1, 12. correptis, captis, omnibus dormientibus. — phyf. c. praep. ἐν Καλχηδόνι κατελήφθη, deprehenfus eft 5. 4. 20. — c. adv. ὅσοι ἔνδον κατελήφθησαν, deprehenfi funt 5, 8, 16. - Sed de re et loco, ph. ἐλπίζοντες, τὰς ἄκρας κατειλῆφθαι, fumma iuga occupata (effe) 8, 1, 15. ab hoftibus obfeffa. τῆς ἀκροπό-

λεως κατειλημμένης, arce occupata 3, 12, 15. per milites, eo missos. Med. de perf. phyf., c. acc. loci, *οἰόμενος, ἔρημα τὰ βασίλεια καταλήψεσθαι*, vacuum se palatium occupaturum (esse) 3, 12, 12. vel deprehensurum, inventurum. *ἔπεμψε στρατὸν -, τὸν τὰ στενὰ - καταληψόμενον*, exercitum, qui occuparet 3, 6, 23. obsideret.

καταλέγειν, phyf. de perf. cum acc. rei, *τὴν - διαδοχὴν καταλέγοντας*, recensentes 1, 11, 9. enumerantes. - Paff. de perf., sensu milit. c. praep. *στρατηγοὶ κατελέγοντο ἔκ τε πάσης Ἰταλίας λογάδες*, duces conscribebantur, tota quo Italia delectus habebantur, 7, 12, 2. deligi.

καταλείπειν, phyf. de perf. c. acc. perf. *Φρουρὰν καταλιπὼν τοῦ ἐρύματος*, λ. custodes relinquens 3, 2, 21. ibi sinens esse et remanere, *zurück lassen*. *κ. τινα δύναμιν λ.* relictis copiis 6, 5, 15. 6, 7, 11. c. praep. *τὸν Γέταν κ. ἐν τῷ - ἔθνει*, relicto in provincia 3, 14, 17. †† simul c. adv. et acc. rei f. loci, *δυσαποστάτως - καταλιπόντων τέκνα - καὶ τὴν οἰκείαν χώραν*, ipsis relinquentibus 6, 7, 3. de Persis, in bellum proficiscentibus, nostr. potius *verlassen*. †† *ἵν' ἐπεισελθὼν ὁ στρατὸς, μηλόβοτον καὶ ἔρημον τὴν χώραν καταλείπῃ*. regionem desertam relinqueret 8, 4, 23. *lassen* f. *hinter* sich *lassen*. *τῶν ὄχλων πάντων πολίχνας καὶ κώμας καταλιπόντων*, oppidulis relictis 8, 2, 10. *verlass.* †† c. acc. rei universae, *καταλιπόντες τὰ σώματα ἐῤῥιμμένα ἐπὶ τῆς λεωφόρου*, relictis cadaveribus 8, 8, 16. *zurück lassen*. - † nominatim c. acc. rei, ut instrum, et arma, c. praep. *κελεύει, τὰ ὅπλα αὐτοὺς καταλιπεῖν ἐν τῷ στρατοπέδῳ*, relinquere 2, 13, 4. † oppresso adv. *οἱ στρατιῶται, - τὰ ὅ. κατέλιπον* (*ἐκεῖ, ἐν τῷ στρατοπ.*) reliquerunt ib. 5. †† simul c. dat. perf. *χρήματα αὐτοῖς καταλιπὼν, ὅσα λ.* cum opes ipsis reliquisset (mortuus pater) 3, 15, 7. *verlassen* f. *hinterlassen*. †† trop. c. acc. rei solo, *ἀτελῆ κατέλιπε τὰ βεβουλευμένα*, quod inconsummata relinqueret consilia 1, 9. 22. *lassen*, abire cogi sic, ut consilia et deliberata nondum perfecerit et ad exitum perduxerit. *τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλιπεῖν, ἐπισφαλές*. bellum inchoatum relinquere 1, 6, 15. e terra abire ita, ut bellum et reliquiae belli porro maneant. †† malo et perfido modo, de milit. c. acc. rei f. loci, *καταλιπόντες τὴν Φρουρὰν. Φεύγουσιν*, deserentes custodiam 3, 5, 12. *verlass.* - c. acc. perf. *καταλιπεῖν - γύναιον*, ut desererent 6, 9, 10. *οἱ στρατιῶται τὸν - καταλείπουσιν*, Alexandro relicto ib. 11. - Paff. phyf. de re, c. dat. perf. *μήτε ὑποζυγίοις - καταλελεῖφθαι τροφὰς*, relicta esse 8, 1, 9. fc. *ἐκεῖ, ἐν τῇ πόλει, ἤτοι ἀγροῖς*. *übrig* gelassen *worden*. — † de paff. abf. *Φεύγοντα τὸν λοιπὸν δῆμον, εἴ τις κατελέλειπτο*, populum, si qui relicti erant 3, 4, 13. fc. ex eo populo, fc. *ἐκεῖ, ἐν τῇ πόλει*. - c. praep. *τοῖς ἐν Ῥώμῃ καταλειφθεῖσι στρατιώταις*, iis, qui Romae relicti fuerant milit. 1, 7, 12. - c. dat. perf. et nominat. modi, *ἡ Μαμμαία, μόνη τῷ παιδὶ καταλειφθεῖσα*, sola iam filio reliqua (relicta) 6, 1, 10. post mortem Maesae. †† malo illo sensu, c. praep. et affini, *εὑρεθεὶς ἔρημος καὶ ὑπὸ πάντων καταλειφθεὶς*, ab omnib. derelictus (Iulianus) 2, 12, 12. - Med. ph. de perf. c. acc. perf. et praep. *οἱ στρατιῶται, οὓς ἐν τῷ στρατοπέδῳ Μαξιμῖνος καταλελοίπει*, reliquerat 7, 11, 3. - c. adv. *ὅρος, ἔνθα παῖδας - καταλελοίπεσαν*, reliquerant 8, 5, 20.

καταλλάττεσθαι, med. trop. de perf c. acc. rei, adv. et praep. *τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, - ταύτην αἰσχρῶς - ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθαι*

pecnniâ vendidiſtis 2, 13, 12. propr. permutare, commutare, noſtr. *vertauſchen.*

καταλύειν, de perſ. phyſ. c. acc. rei, et c. adiuncto, τὴν γέφυραν διῃρήκεσαν καὶ καταλελύκεσαν, reſolverant 8, 4, 4. diſſolv., in partes minores et ſingulas. - trop. τὸν πόλεμον κατελύσαμεν, finivimus 5, 1, 7. componere, dirimere. - ſimul cum praep. ἐχρῆν Μακρῖνον ἅμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀρχὴν καταλῦσαι, finire 5, 5, 1. dimittere, perdere. †† c. adiuncto, ἤλλαξε τῶν - μηνῶν τὰ ὀνόματα, ὅσα μὲν ἀρχαῖα, καταλύσας, antiquis abrogatis 1, 14, 17. quae quidem antiqua, abrogans, ſ. dum, quae quidem antiqua, abrogabat, removebat, nolebat, vetabat, ut amplius adhiberentur in calendario ac ſcriptis. τέλη - καταλύσας, vectigalia ſuſtulit et - 2, 4, 14. ademit, non amplius exigi voluit. - Paſſ. trop. de perſ. cum adv. εἰσὶ δ', οἳ εὐθέως κατελύθησαν, everſi ſunt 1, 1, 7. necati, imperio privati, de throno et imperio deiecti.

καταπέμπειν, ph. de perſ. c. acc. rei, καταπέμπει γράμματα, mittit 2, 12, 5.

καταπίμπραμαι, paſſ. ph. de re, c. adv. τὰ πτώματα σωρηδὸν κατεπίμπρατο, cadavera comburebantur 4, 6, 2.

καταπλεῖν, phyſ. de perſ. c. abl. inſtrum. καταπλέων ὁ ϛρατὸς ναυσὶ, cum deveheretur 3, 9, 14. navigaret.

καταπλήσσειν ſ. ττειν, mor. de perſ. c. acc. perſ. et abl. rei ſ. modi, καταπλήξειν τοὺς τῇ ὄψει - τῶν λ. 6, 4, 7. ſe perterriturum eſſe, i. q. §. pr. φοβήσειν.

καταπρήθειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ἃ δὲ καταπρήσαντας 8, 1, 9. cum concremaſſent, i. q. pr. ἐμπρήσαντας.

καταπρίειν, ph. de perſ. c. acc. rei et praep. ξύλα καταπρίσαντες εἰς τὰ - σχήματα, ſerra diſſecantes 6, 9, 12.

καταπροίκεσθαι, med. de perſ. trop. c. gen. perſ. οὐ καταπροίξῃ αὐτὸς γυναικὸς, haud impune illuſeris in mulierem, 1, 17, 10. vel me mulierem.

καταπτήσσειν, mor. de perſ. c. adiuncto, οὐδέν τι κατεπτηχότες, οὐδὲ καταδειλιῶντος σχῆμα λ. conſternati 2, 5, 8. - c. adv. ὡς ἔμαθεν ἡ σύγκλητος τὸν Ἰουλ. οὕτω κατεπτηχότα, conſternatum 2, 12, 9.

καταριθμεῖν, trop. de perſ. c. acc. rei, τὴν τῶν ἐπιτηδείων δαψίλειαν καταριθμοῦντες, enumerantes 1, 6, 3.

καταῤῥήγνυσθαι, ph. paſſ. de re, c. adiuncto, ποταμῶν τὰ σφοδρὰ καὶ καταῤῥηγνύμενα ῥεύματα 8, 4, 6. abrupta, declivia, et hinc celerrima, cum impetu et celeritate labentia, i. rapida, noſtrat. forte *raſch.* σφοδρὸς χειμάῤῥους καταῤῥαχθεὶς, erumpens 3, 3, 10. ruens, decurrens, praecipitatus, ſe praecipitans, *ſich daher ſtürzen.* - c. adv. νύκτωρ αἰφνιδίως ὄμβρων μεγίϛων καταῤῥαγέντων, erumpentibus 3, 3, 9. delapſis, praecipitatis, *her nieder ſtürzen.* - Alio ſenſu, καταῤῥαχθείσης τῆς ἐπ' αὐτῷ (τῷ Θώρακι) ἐσθῆτος, dirupto veſtimento 3, 12, 22. rupta, *zerriſſen.*

κατασημαίνεσθαι, ph. paſſ. de re, κατασεσημασμένα γράμματα, obſignatas litter. 7, 6, 11. Med. de perſ. c. acc. rei, κατασημηνάμενος τὸ γραμματεῖον, obſignatum libellum 1, 17, 14. poſtquam obſignaſſet.

κατασιγάζειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et abl. rei, τῷ τῆς χειρὸς νεύματι τὸν δῆμον κατασιγάσας, poſtquam populo ſilentium imperaſſet 1, 9, 7. † c. acc. perſ. ſolo, ſ. c. adiuncto, τοὺς λοιποὺς κ. ἡσυχάζειν τε προςτάξας, reliquis tacere et quieſcere iuſſis 7, 5,

10. † trop. de re, τοσαῦτα εἰπόντα τὸν Μάρκον ἐπιπεσοῦσα λειποθυμία κατεσίγασεν, Marco vocem inhibuit 1, 4, 15. coëgit ſilere, fecit, ut loqui deſineret.

κατασκάπτειν, ph. de perſ. c. acc. rei ſ. loci, ὁ ςρατὸς, κατασκάψας τὴν πόλιν, urbem, a ſe dirutam, 8, 4, 24. poſtquam diruiſſet, evertiſſet. - Paſſ. de re ſ. loco, πᾶσα ἡ πόλις κατεσκάφη, diruta (eſt) 3, 6, 19.

κατασκεδάννυμι, phyſ. de perſ., acc. rei oppreſſo, πίτταν ἑλόντες, κατεσκεδάννυσαν (αὐτὴν), καταχέοντες, ſpargebant 8, 4, 26. diſperg.

κατασκευάζειν, trop. de perſ. c. acc. rei et praep. ὡς τοιαῦτα κατασκευάζοντα κατὰ ἀνδρὸς λ. quod talia ſtrueret in hominem 3, 12, 8. excogitaret mendaciter et doloſe. - phyſ. κατεσκεύασε - ἐν τῷ προαστείῳ νεὼν, exſtruxit 5, 6, 18. - c. dat. perſ. νεὼν κατασκευάσας τῷ θεῷ, templo conſtructo illi deo 5, 5, 15. - c. acc. rei ſol., γυμνάσιον κ. cum exſtruxiſſet 1, 12, 10. κ. ἱπποδρόμους, λ. exſtructis rel. 5, 6, 14. 21. - c. adv. et in opp. τὴν τέχνην τῶν τὴν ἀρχὴν κατασκευασάντων (αὐτὸ, τὸ τεῖχος) - καθῃρηκότων, qui exſtruxerunt 3, 1, 15. - Paſſ. phyſ. de re, c. adv. et praep. πεδίον, ἔνθα κατεσκεύασται ἐν τῷ - τόπῳ τετράγωνόν τι λ. exſtructum eſt 4, 2, 12. - ſimul c. dat. perſ. νεὼς αὐτῷ κατεσκεύαστο αὐτοῦ, templ. conſtructum eſt 5, 3, 8. αὐτῷ περίδρομος κύκλῳ κ. pergula aedificata fuerat 1, 15, 5. - c. ſolo perſ. dat. βήματος ἀ. κατασκευασθέντος, tribunali (ipſi) exſtructo 8, 7, 7. †† cum ſola praep. dupl. τῶν θεμελίων, ἅτε διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέντων, utpote factis 3, 3, 11.

κατασκεύασμα, phyſ. de re, aedificium, aedicula, in conſecrat. imperator. Rom. abſ. τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσματος λ. ſtructurae 4, 2, 15. c. adi. ἐκ τοῦ τελευταίου - κ. ab ſtructura ib. 22. περὶ τὸ κ. ἐκεῖνο, circa ſtruct. illam ib. 18.

κατάσκιος, phyſ. de re ac loco, c. abl. rei, τὸ χωρίον - κατάσκιον - ἄλσεσιν, locus umbroſus lauretis 1, 12, 3. habens umbras ob arbores lauros.

κατασπᾶν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et praep. τὰς εἰκόνας ἐκ τῶν σημείων κατασπῶσι, detrahunt de 8, 5, 22. milites rebelles. - Paſſ. de re, abſ. ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες, τιμαί τε τοῦ Μαξιμίνου κατεσπῶντο, convellebantur 7, 7, 3. diruere, evertere, de ſtatuis, vel de iisdem et pictis tabulis, detrahere, deiicere, contis, funibus.

κατάςασις, trop. abſ. niſi c. adi. αἴτιον ἀπρεποῦς καὶ ἀπειθοῦς καταςάσεως, ſtatus, 2, 6, 22. conditio, agendi et vivendi modus, de militib.

καταςέφεσθαι, phyſ. paſſ. de perſ. c. abl. rei, τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων, ἄνθεσι κατεςεμμένον, coronati 4, 11, 5. ornati, in nuptiis regis ſui Parthi.

καταςρέφειν, trop. de perſ. in nominat. c. adv. et praep. Ἀντωνῖνος οὕτως ἅμα τῇ μητρὶ κατέςρεφεν, vitam finivit 5, 8, 19. ſc. τὸν βίον, vitam cum morte commutare. - Paſſ. ph. de re et loco, c. praep. τὰ προάςεια, καὶ εἴ τι λ. ὑπὸ τοῦ - ςρατοῦ κατέςραπτο, everſum fuerat 8, 4, 22.

κατασφάττειν, ph. de perſ. c. acc. anim. ἑκατόμβας ταύρων - κατέσφαττε, mactabat (imperat. Heliog. ut ſacerdos,) 5, 5, 16. - ζῶα κατασφάξας, animalibus mactatis 4, 8, 12. poſtquam mactaſſet per alios, mactari iuſſiſſet Caracalla.

κατεσχῆν v. κατέχω.

κατατάσσεσθαι, paſſ. trop. de perſ. c. praep. (τῶν) εἰς τὴν σύγκλητον - κατατασσομένων, qui in ſenatum referrentur 5, 7, 13. — διὰ μέγεθος - εἰς τοὺς ἱππεύοντας - καταταγεὶς, inter equites relatus 6, 8, 2.

κατατέμνειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, βύρσαν κατατεμοῦσα, Διδὼ, corio diſſecto 5, 6, 9. corium poſtquam diſſecuiſſet.

κατατίθεσθαι, Paſſ. de re, trop. c. adv. et praep. μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσούτου χρόνου τιμὴν - κατατεθεῖσθαι, non fruſtra vobis tamdiu honorem me detuliſſe 1, 4, 7. qui Bg. et gen. temp. τοσ. χρ. videtur ſumſiſſe non cum ſubſt. τιμ. λ. ſed per ſe et p. adv. ſ. ut cohaereat c. v. κατ., depoſitum eſſe apud vos, vobis tributum ſ. declaratum a me, praeſtitum. - ſimul c. dat. perſ. ut auctoris, μεγάλων μοὶ κατατεθεισῶν εἰς αὐτὸν εὐεργεσιῶν, cum magna a me collata ſint in ipſum beneficia 3, 6, 6. †† c. praep. dupl. πάσας τὰς εἰς ἐκεῖνον εὐεργεσίας κατατεθείσας πρὸς αὐτοῦ λ. omnia beneficia in ipſum collata (a ſe) 6, 9, 2. - Med. c. acc. rei, ὁπηνίκα ἂν - κατάθηται χάριν, collocavit 2, 3, 15. - ſed ph. καταθέμενοι τὰ ὅπλα, depoſitis armis 8, 6, 5. κελεύει, ὅπλα αὐτοὺς καταθέσθαι ἐν εἰρήνῃ, deponere 8, 3, 4.

κατατρέχειν, ph. de perſ. hoſtili, c. acc. loci, Μεσοποταμίαν κατατρέχει, in Meſopotamiam excurrere 6, 2, 3. 5, 14, 2. κατατρέχειν τὴν Μήδων χώραν, incurſare Medor. regionem 6, 5, 2. κατατρέχοντες τὴν Κελτῶν χώρ. per Gallor. excurrentes regionem 1, 10, 4. † ὡς - στρατὸς - τὰ πεδία κατατρέχουσι, exercitum agros incurſare 6, 5, 14. † c. adiuncto, κατατρέχων καὶ καθιππεύων Μεσοπ. incurſ. Meſ. 6, 2, 14. κατατρέχειν καὶ λυμαίνεσθαι τὰ τῆς ἀρχῆς κτήματα, incurſ. provincias 6, 3, 10. - cum adv. Πέρσαι, οἱ πάλαι Μεσ. κατατρέχοντες, qui Meſ. incurſabant 7, 8, 8. †† ſimul c. abl. perſ. ὅτι - οἱ Γερμανοὶ - τὰ - στρατόπεδα - πόλεις τε - πολλῇ δυνάμει κατατρέχουσιν, exercitus urbes que multis copiis incurſando infeſtare 6, 7, 5. qui Bg. in τὰ στρ. ſumit v. etiam c. acc. perſ., non acc. loci, *caſtra*; ut ex h. l. etiam ad pr. loca quaedam aſſumi poteſt ſimilis abl., v. c. cum exercitu.

καταφέρεσθαι, paſſ. de perſ. trop. c. praep. εἰς ὕπνον κατεφέροντο, in ſomnum deferebantur 2, 1, 3. i. q. εἰς ὕ. καθέλκεσθαι 1, 17, 20. εἰς ὕ. κατηνέχθη, in ſ. prolapſus (eſt) 2, 9, 6. - ſed phyſ. καταπλέων ὁ στρατὸς, οὐκ εἰς ἃς ἐβούλετο ὄχθας κατην., non ad quas volebat ripas delatus eſt 2, 9, 14. - cum gen. loci ſ. anim. et in opp. ἢν ἀποβῶσιν αὐτῶν (τῶν ἵππων) ἢ κατενεχθῶσι (αὐτῶν) ſi vero deſcendant ex iis aut deiiciantur 4, 15, 9. qui Bg. ſervavit in medio gen. pron., proprie pertinentem potius ad poſtr. quoque v., quam ad id ſumendum extrinſecus. - De re, phyſ. c. praep. et adv, τοῦτο (τὸ ἄγαλμα) πάλαι - ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθῆναι εἴς τινα - χῶρον, (delatum eſſe) 1, 11, 3. delapſum. - c. ſolo adv. σκηπτοῦ νύκτωρ κατενεχθέντος, fulmine delapſo 1, 14, 4. - abſ. κατενεχθέντες ὄμβροι, delapſi imbres ib. 9.

καταφεύγειν, ph. de perſ. c. praep. et affin. τινὲς ἐκ τῶν φυγόντων κατέφευγον πρὸς αὐτοὺς, ſe receperunt 3, 2, 18. εἰς τὸ στρατόπεδον καταφυγόντες, cum in caſtra confugiſſent 7, 11, 12. - c. adv. τῶν - ἐκεῖσε καταφυγόντων, cum eo confugiſſent 3, 6, 18.

καταφλέγειν, ph. de re, c. acc. rei et adv. δᾷδας, αἳ ῥᾳδίως αὐτὰς (τὰς μηχανὰς) κατέφλεγον, concremabant 8, 4, 31. - c. ſolo acc. καταφλέξαν τὸ πῦρ τὸν νεὼν, cum combuſſiſſet 1, 14, 6. - Paſſ. de re ſ. loco, abſ. τὸ τέμενος κατεφλέχθη, templ. combuſtum eſt

ib. 4. - κ. πλεῖστα τῆς πόλεως μέρη, combuſtae ſunt urbis partes ib. 9. c. praep. τοῦ νεὼ καταφλεχθέντος ὑπὸ τοῦ πυρὸς, templo combuſto ib. 7. concremato igne. † cum adv. et abl. rei, ὅτε πυρὶ κατεφλέχθη ὁ νεὼς, cum conflagravit templum 5, 6, 7.

κατάφλεξις, ph. c. gen. rei ſ. perſ. μετὰ τὴν τῶν νεκρῶν κατάφλεξιν, poſt cadaverum combuſtionem 4, 15, 16. poſt pugnam.

κατάφρακτος, ph. paſſ. de perſ. abſ. p. ſubſt. τοῖς - δόρασι τῶν καταφράκτων, cataphractorum 4, 15, 4. 4, 14, 6. loricati, equites, qui et ſua corpora et equos lorica munitos habuerunt. † pro adi. c. ſubſt. αἱ τῶν κ. ἱππέων ἶλαι, cataphractorum equitum alae 8, 1, 5. e quo loco fortaſſis appareat, in prr. locis eſſe ellipſin ſubſt. ἱππ.

καταφρονεῖν, mor. de perſ. c. gen. perſ. καταφρονήσαντες τοῦ Ἰουλ. contemnentes Iulianum 2, 12, 7. κατεφρόνουν τῶν στρατιωτῶν, deſpiciebant milites 8, 5, 5. - c. gen. rei, κρύους καὶ θάλπους - καταφρονεῖν, cont. 2, 10, 10. 7, 8, 1. γυμνοὶ ὄντες, - τῆς ἰλύος καταφρονοῦσι 3, 14, 12. κινδύνων καταφρονήσαντες, deſpicientes 1, 6, 25. non curare, non fugere. ὧν κατεφρόνησε, quae contemſit 3, 6, 16. non timere, non reputare. καταφρονήσας τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας, contemta veſtra fortitudine ib. 6. ſq. ſyn. ἀμελήσας λ. - τῆς Ῥωμαίων δόξης κ. Romana maieſtate deſpecta 6, 3, 10. † μήτε ὅρκου φειδόμενος, εἰ δέοι τούτου καταφρονῆσαι, ſi oporteret id contemnere 2, 9, 18. violare. σπονδῶν καὶ ὅρκων καταφρονήσας, foedere ac iureiurando neglecto 3, 6, 11. κ. τῶν - λεχθέντων, contemnens ea, quae dicerentur 5, 5, 10. non ſequi, non parere. καταφρονῶν τοῦ πράγματος, ὡς παιδαριώδους, contemnens eam rem 5, 4, 3. non curans. τῆς ἡλικίας τοῦ μειρακίου καταφρονήσαντες, aetate adoleſcentis deſpecta 1, 3, 14. τὸ βάρβαρον τῆς ἡλ. καταφρονῆσαν, barbara gens aetatem noſtram aſpernata 1, 5, 26. ſq. opp. φοβήσεται λ. ſimul c. adv. διὰ τὸ θανάτου καὶ κινδύνων ῥαδίως καταφρονεῖν πάντα τολμῶντες, mortis periculorumque promto contemtu quidlibet audentes 3, 3, 6. Mauri milites, *eo quod* mortem *ac pericula* facile *contemnant*. — κινδύνων καὶ μειζόνων πολλάκις ἦν καταφρονήσας, contemſerat (Pertinax) 2, 5, 2. Paſſ. de perſ. c. praep. τῷ αὐτὸν ὑπὸ τοῦ δήμου καταφρονεῖσθαι, ὡς ἀνάξιον τ. ἀρχῆς, quod (ipſe) a populo contemneretur 2, 7, 9. poſt ſyn. ἀμελεῖσθαι. - τοῦ τοσούτου δήμου ἀπαξιοῦντος, ὑπ' ὀλίγων καταφρονηθῆναι, a paucis ſe contemni 7, 12, 6.

καταφρόνησις, mor. c. adi. ὅθεν αὐτῷ περιεγένετο παρὰ τῶν ἀντιπάλων πλείων ἡ κ. contemtus 8, 5, 6. †† abſ. per formulam, ὁ δῆμος (αὐτὸν) εἶχον ἐν καταφρονήσει, contemtui illum habebant 2, 7, 4. contemnebat. cum gen. perſ., ut obiecti, τῆς τῶν ἀρχόντων καταφρονήσεως μέχρις αἵματος αὐξηθείσης, principum contemtus 2, 6, 22. militum erga imperatores. καταφρονήσει τῶν ὑπηκόων, ὡς πολὺ ἐλαττόνων, deſpectis ſubiectis 5, 1, 14. cum contemtu ſ. ad contemtum ſubiectorum, - imperatorum adverſus cives. — ſed c. gen. rei, ἐδιδάχθησαν (οἱ στρατιῶται) καταφρόνησιν τῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας αἰδοῦς, (edocti ſunt) negligentiam reverentiae erga imperantes 2, 6, 21. †† ſimul c. adv. τῶν προσκτωμένων ἀεὶ καταφρονήσει, acquiſitorum ſemper contemtu 1, 8, 4, v. ἀεί.

καταχέω, ph. de perſ., oppreſſo acc. rei, ſed c. adv. πίτταν ἐλόντες, κατεσκεδάννυσαν, καταχέοντες (αὐτά, ſc. πίτταν vel σκεύη) ὄμβρου δίκην ὁμοθυμαδόν, perfundentes 8, 4, 26. effund., defund.

καταχρῆσθαι, ph. de perſ. c. abl. rei ſ. mater. et praep. τῇ ξυλείᾳ - εἰς τὰς μηχανὰς κατεκέχρηντο, lignea materia ad machinas abuſi fuerant 8, 4, 22. paſſ. forma p. med.

κατειλῆφθαι v. καταλαμβάν.

κάτειμι, ph. de re, ἴουλοι αὐτοῦ κατιόντες ταῖς παρειαῖς ἐπήνθουν 1, 7, 10. v. ἐπανθ.

κατειπὼν v. mox κατέπ.

κατελήφθησαν v. καταλαμβάν.

κατενεχθέντες v. καταφέρω. - κατεπτηχότος v. καταπτήσσειν.

κατέπω, ph. de perſ. c. acc. rei, τινῶν τὴν ἐπιβουλὴν κατειπόντων, qui inſidias indicarunt 1, 10, 15. quibusdam indicantibus.

κατεργάζεσθαι, phyſ. paſſ. de re, ὅτι δὴ τὸ ἔργον κατείργασται, iam rem confectam eſſe 3, 12, 12. qui Bg. per Lat. ad δὴ cepit v. cum adv., quod aeque valeat p. Lat. *ſcilicet*, pertinens ad pr. ὅτι. - ſimul c. dat. perſ. κατεργασθέντος αὐτῷ τοῦ φόνου, patrata (ipſi ſ. ab ipſo) caede 4, 4, 8. - Med. trop. de re, c. rei et acc. et abl. τὴν δυσωδίαν κατεργάζεσθαι δυνάμει κρείττονι (αὐτὸ, τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέρος,) id conficere 1, 12, 5. opprimere, conſumere, adimere, vim que eius et noxam tollere, impedire. - ſed de perſ. c. acc. perſ. τοῦ Περεννίου κατεργασαμένου τὸν Κόμμ. ubi Perennis interfeciſſet Commodum 1, 9, 3. ſimul c. adv. ῥᾳδίως κατεργασάμενος πρεσβύτην λ. facile interemto ſene 3, 11, 15. quia facile interimas ſ. interemeris ſ. interimes.

κατερείπεσθαι, ph. paſſ. de re, c. adv. et formula e praep. τείχει, ὃ - ἐκ τοῦ πλείστου μέρους πρότερον κατερήρειπτο, qui - dirutus fuerat 8, 2, 11.

κατέρχεσθαι, ph. de perſ. c. praep. κατελθόντες διὰ μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, egreſſi media ſacra via 7, 6, 21. ingredi per viam, ire, deſcendere. ἐπεὶ κατῆλθε - εἰς Θράκην, diſceſſit in Thr. 4, 8, 1. — κατελθὼν ἐς τὸ ἄστυ, reverſus in urbem 1, 13, 13. - κ. εἰς τὴν σύγκλητον β. curiam ingreſſus 3, 8, 11. ingr. Senatum 5, 7, 7. 6, 4, 2. † ſimul c. caſu temp. τῇ ἐπιούσῃ κ. εἰς τὴν σ. cum veniſſet in curiam 2, 14, 5. οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεληλυθότες, qui ex agris venerant 7, 4, 13. κατελθόντος τοῦ Κομμόδου ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν τῶν ἀγων. cum iviſſet ad 1, 9, 6. † ſimul cum caſu temp. ἡμέρας καταλαβούσης, κατῆλθεν ἐπὶ τὸ συνέδριον λ. venit in curiam 2, 3, 5. †† τοῦ στρατιωτικοῦ λείψανου, κατελθὸν ἐπὶ Θράκην, copiarum reliquiae, eas profectas in Thr. 2, 14, 12. cum praep. dupl. κατῆλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον σὺν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, venit ad 5, 8, 13. εἰς τὴν σύγκλητον κ. μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ, in curiam ſe contulit 4, 5, 1. αὐτοῖς, πρὸ τῆς ἕω εἰς τὴν Ῥώμην κατελθοῦσιν, mandat ipſis, ut ante lucem Romam ingreſſi 7, 6, 12. c. adv. κελεύουσι, νύκτωρ κατελθεῖν τοὺς νεανίσκους, adeſſe 7, 4, 7. † νύκτωρ εἰ κατέλθοιεν λαθόντες ἀνοίξειν τὰς πύλας, noctu ſi veniant clanculum, ſe patefacturos rel. 5, 3, 23. qui Bg. etiam c. v. copulat part. λαθ. p. adv. †† Κρόνον, κατελθόντα εἰς γῆν, cum in terram deſcendiſſet 1, 16, 3. ubi praep. habeat vim ſuam propr., de loco altiori in inferiorem. †† de hoſte, κατῆλθεν ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα, δύναμιν ἄγων λ. abiit Carthaginem 7, 9, 7.

κατεσκάφη v. κατασκάπτω. - κατεστεμμένος, v. καταστέφεσθαι. - κατέστρεπτο v. καταστρέφω.

κατέχειν, ph. de perſ. c. acc. rei, τὰς ἡνίας κατεῖχεν, habenas tenebat 5, 6, 16. ſc. αὐτὸς, ὁ θεός. c. acc. perſ. κατέχειν τοὺς παῖδας τῶν ἡγεμόνων, retinere apud ſe 3, 2, 8. in urbe Roma et

in fua poteftate ac cuftodia. trop. c. gen. perf. μὴ κατασχόντες αὐτῶν, non continentes fefe 1, 7, 4. fuum gaudium et defiderium videndi Commodi, non valentes opprimere. fimul cum adv. ὁ Κόμμοδος μηκέτι κατέχων ἑαυτοῦ, non ampl. fe continens 1, 15, 1. fuam cupiditatem palam oftentandae artis non valens opprimere. † cum acc. perf. μὴ κατασχὼν ἑαυτὸν ὁ δῆμος, non continens fe ipfum 2, 2, 21. fuum gaudium, plaufum et defiderium Pertinacis eligendi falutandi que. †† oppreffo acc. perf. pron. ὡς μηδὲ κατασχόντας τινὰς αὐτῶν εἰς οἰμωγὴν ἀναβοῆσαι, ut neque continere fe valentes quidam eorum cum eiulatu exclamarent 1, 4, 17. ubi rectio, ὡς τινὰς αὐτῶν, μηδὲ κατ. ἑαυτοὺς f. ἑαυτῶν, ἀναβ. εἰς οἰμ. ut quidam eorum, non valentes continere fe, excl. c. ei., i. e. dolorem fuum opprimere non valentes. - Sed de re, phyf., c. acc. rei f. inftrum. κατεχούσαις ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια ἐπανεπαύοντο, tenentibus manibus haftilia requiefcebant, fuper manus caput inclinando, quae manus tenebant haftilia, f. quiefcebant fic, ut tenerent ftantes haftilia manibus et caput inclinarent in has manus. - trop. c. acc. loci, λοιμώδη νόσον κατασχεῖν τὴν Ἰταλίαν, ut peftilens morbus occuparet Italiam 1, 12, 1. oriri et effe incipere in Italia, vel manere et durare ibi per tempus aliquod in Italiae oppidis ac vicis, et inter incolas Italiae. †† c. acc. alio, rei aut perf. τοιαύτης εὐμοιρίας καὶ εὐταξίας κατεχούσης τὸν βίον, tali felicitate temporum - tenente vitam humanam 2, 5, 1. in vita conftitutos homines, viventes, homines, maxime Romanos, obtinente f. verfante, dominante inter homines, percepta ab hominibus, obtingente hominibus, noftr. *beherrfchen.* - c. acc. perf. diferto magis, ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν στρατὸν κατεχούσης, tenente 8, 5, 19. animum exercitus occupante, invadente, oriente, orto et diutius ibi manente et exferente fe. ταραχὴ καὶ πένθος πάντας κατεῖχε, occupavit 2, 6, 1. κίνησις ἄλογος κ. τὸν δῆμον, inceffit ib. 2. — Paff. de perf. phyf. συλληφθεὶς κατείχετο, comprehenfus tenebatur 3, 12, 20. manibus iuvenum praefentium. trop. c. adv. et abl. rei f. affectus, πᾶν τὸ στρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες πλῆθος ὁμοίως πένθει κατείχετο, luctu diftinebatur 1, 4, 19. occupabatur, tenebatur, erat in luctu, fufcipiebat, fentiebat triftitiam in animo, et aliquamdiu et diu.

κατηγορεῖν, ph. de perf. extra forum, cum gen. perf. et particula, τοῦ Μαξιμίνου, ὡς ἀπίστου, κατηγόρει, Maximinum, ut infidum, accufabat 6, 9, 1. fimul c. adv. πικρῶς κατηγόρησε τῶν Ἀλβίνου Φίλων, accufavit amicos 3, 8, 11. - c. gen. rei, τῆς Μαξιμίνου ὠμότητος κατηγόρει, crudelitatem acc. 7, 6, 6.

κατήγορος, fenfu for. de perf. c. gen. perf. et in opp. συκοφάνται καὶ οἱ γενόμενοί τινων κατήγοροι λ. qui aliquos accufaffent 7, 7, 5. Lat. *accufatores*, diftincti a pr. *delatoribus*, ut honeftiores, et palam aliquem accufantes, et in concione, foro et iudicio.

κατηνέχθη v. καταφέρω. - κατιὼν v. κάτειμι.

κατοικεῖν, ph. de perf. c. acc. loci, ἔθνη, ὅσα τὴν ἤπειρον κατοικεῖ, incolunt 2, 8, 12. οἱ τὴν Ἀντιόχειαν κατοικοῦντες, ii, qui Antiochiam inhabitant 2, 7, 15. τοὺς τὰ ἀρκτῷα τῆς γῆς ἔθνη βάρβαρα κατοικοῦντας, qui incolunt 1, 2, 9. ὅσοι τὴν Ῥώμην κατῴκουν ἄνθρωποι, quotquot Romam incolebant hom. 1, 7, 4. — c. praep. οἱ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς κατοικοῦντες, qui fub Oriente habitant 6, 7, 10. - abf. f. oppreffo adv. οἱ κ. (ἐκεῖ), incolae 8, 4, 10.

— † particip. c. artic. p. ſubſt. πλήθει τῶν κατοικούντων λ. incolarum 7, 6, 2.

κατολίγον v. ὀλ.

κατορθόω, phyſ. de perſ. in bello et opp. τῆς πολιορκίας μὴ προχωρούσης, ἀλλὰ μᾶλλον βλαπτομένων τῶν Ῥωμαίων, ἢ κατορθούντων, plus detrimenti capientibus Romanis, quam emolumenti 3, 9, 12. magis afflictis Rom., quam proficientibus, lucrantibus, felicibus, proſpere agentibus, feliciter rem gerentibus. - c. praep. in orat. contracta, ἐν οἷς κατωρθώσατε, κἀκεῖνος τὸ μέρος ἐκαρποῦτο, rerum a vobis (feliciter ſ. fortiter) geſtarum ipſe etiam parte fruebatur 3, 6, 8. earum rerum, quas felic. ſ. fortiter geſſiſtis, et ille rel. p. ἐν τούτοις γὰρ, ἃ κατ. † εἰωθότων τῶν βαρβάρων - ἀποκάμνειν, εἰ μή τι ἐν ταῖς πρώταις ὁρμαῖς κατορθώσουσι, niſi meliuſcule in primis congreſſibus rem geſſerint 4, 15, 15. ubi pron. τὶ vel pro ſe capiendum, p. κατά τι, aliquo modo, vel p. acc. rei pertinet ad v., p. τὶ πρᾶγμα, i. e. pugnam feliciter ineant, vincant, pellant hoſtes. † c. acc. rei, κατορθοῦν αὐτὰ, ὑμέτερον ἔργον (ἐςί), ut bene gerantur (iſta) 1, 5, 19. feliciter exſequi, rite, decenter, ſtrenue, promte ea, quae mihi in imperio ſunt curanda vobiſcum et per vos, quae a me praeſcribuntur et imperantur. †† μετὰ τὸ κατορθῶσαι πάντα, ἃ ἐβούλετο, poſtquam perpetraſſet omnia 3, [illegible], 10. perteciſſet, confeciſſet, ut proderent Nigrum. μ. τὸ π. κ. omnibus ex ſententia geſtis 3, 7, 11. μείζονα κατορθώσας, ὧν ἤλπισε, maiora exſecutus, quam ſperaverat 3, 9, 14. κ. τὰ κατὰ τὴν ἀνατολὴν, confectis rebus in oriente 3, 10, 1. rebus ad orient. proſpere geſtis et conſtitutis. † ſimul c. adv. πρῶτον ἀνθρώπων καὶ βασιλέων ἀναιμωτὶ καὶ ἀκονιτὶ τοσαῦτα κατωρθωκότα, qui primus tanta perpetraſſet, 2, 14, 2. - † in opp. cum particip. modi, ᾠήθη, δεῖν, μέγα τι δράσας, κατορθῶσαι, ἢ - μὴ ἀσήμως - τελευτῆσαι, rem bene gerere 1, 10, 8. bellum. - †† c. acc. rei et adv. τὰ πολεμικὰ - γενναίως κατορθοῦτε, quod rem bellicam fortiter adminiſtretis 6, 3, 12. p. ſimpl. gerere, perficere. - †† ſenſu mor., extra bellum, abſ. ἐπιείκεια καὶ χρηςότης τῶν ἐπαίνων τὴν ἀναφορὰν εἰς αὐτόν τινα ἔχει τὸν κατορθοῦντα, clementia et benignitas laudem referunt ad illum ipſum, quicunque eas operatur 5, 1, 12. exerc., colit, amat, iis ſtudet et deditus eſt. — Paſſ. de re, phyſ. πάντων, οἷς πόλεμος κατορθοῦται, συμπνεόντων, quibus bellum adminiſtratur 4, 10, 8. geritur rite ac feliciter. — c. adv. et dat. perſ. τὰ πρότερον ὑμῖν ἀνδρείως κατορθωθέντα, quae prius a vobis fortiter geſta ſunt 1, 5, 23. - †† c. praep. et adiuncto, τῶν μὲν - δι' ἡδονῆς πραττομένων, - τῶν δ' ἐξ ἀνάγκης κατορθουμένων λ. a moleſtis et arduis bene gerendis rel. 6, 3, 8. - Med. de perſ. c. rei et acc. et abl. ſ. modi, τὰ λοιπὰ Φήσας αὐτὸς κατορθώσεσθαι χρημάτων ἐπιδόσει, ſe recte curaturum 1, 8, 11. *gehörig beſorgen*, vel feliciter exſecuturum ſ. ſimpl. confecturum, perfecturum.

κατόρθωσις, phyſ. abſ. μεθέξεις τῶν μεγίςων τῆς κατορθώσεως τιμῶν, maximos, re confecta, honores 3, 11, 16. negotii confecti ſ. feliciter confecti, ſ. rei, proſpere geſtae, i. caedis patratae.

κατορύττειν, ph. de perſ. c. acc. perſ. et adiuncto modi p. adi. ſ. particip. τὰς τῆς Ἑςίας ἱερείας ζώσας κατώρυττεν, defodiebat 4, 6, 9. Caracalla per alios ſ. defodi iubebat.

κάτω, ph., in locum, βλέπειν, deorſum 3, 11, 5. in loco, παρεςῶτες, infra 8, 3, 6. ad murum - κάτωθεν, ph. λίθος, κ. περιφερής, ab imo 5, 3, 10. inde ab inferiore parte ſurſum, noſtr. *von un-*

Digitized by Google

ten auf f. hinauf. - τοὺς κ. διαλεξομένους, inferiore loco 8, 5, 1. ex inferiore loco furfum ad pedem muri ad eos, qui ftabant fupra in muro.

καυσία, ph. κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ ἀντὶ καυσίας καὶ διαδήματος Μακεδονικοῦ, pro caufia 1, 3, 7. de Antigono, tegumentum capitis ap. Macedonas, cui diadema circumvolutum erat, noftrat. *ein Hut* f. *Sonnenhut.* προῄει ἐν Μακεδονικῷ σχήματι, καυσίαν τε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν φέρων, cauſiam 4, 8, 5. de Carac.

κεῖμαι, ph., potius p. paff., quam p. med., de perf. et mortuis, univerfe, κεῖται ὁ τύραννος, iacet 2, 1, 19. mortuus eft, caefus, fc. ἐν τῇ γῇ f. χαμαί, humi, in folo. κεῖσθαι τὸν τύραννον, λέγοντες, iacere 2, 2, 7. 3, 12. 15. † c. adiuncto, κεῖται - καὶ δίκας ὠμότητος παρέσχε φονευθεὶς ὑφ' ἡμῶν, iacet 7, 5, 15. fimul c. adv. et praep. τότε οἱ ϛρατιῶται πληγέντες πρὸ τοῦ βωμοῦ ἔκειντο, iacebant 7, 11, 8. - in pugna, abf. nifi particip. cum artic. πότερον (εἴη) ἐν τῷ πλήθει τῶν κειμένων, caeforum 5, 4, 16. - de re, c. praep. τὸ γραμματεῖον, ἐπὶ τοῦ σκίμποδος κείμενον, libellum - iacentem 1, 17, 7. pofitum. - c. adv. ἐπὶ πολὺ κειμένων τῶν πτωμάτων, iacentibus cadaverib. 1, 15, 15. †† de loco nominatim, c. praep. πόλιν - κειμένη ἐπὶ τῷ τῆς Προποντίδος πορθμῷ, iacens 5, 1, 11. fita, pofita, condita.

κειμήλιον, phyf. de re, c. gen. perf. κειμήλια βασιλέων, fupellectilia 1, 10, 11. fq. explic. † forte c. adi. fimul, (αὐτοῦ, τοῦ βασιλέως) πάντα τὸν κόσμον καὶ κειμήλια ἁρπάσαντες, omni ornatu et fupellectile direpta 3, 9, 20. fc. πάντα plur. c pr. fing. † cum gen. rei, faltem c. adi. ὅσα τῆς βασιλείας σύμβολα ἢ πολυτελῆ κ. pretiofa fupellex 5, 6, 20. τὴν ἀρχὴν, ὥσπερ τι τῶν ἰδιωτικῶν κειμηλίων, ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξασθε, velut aliquod ex privatorum inftrumento 2, 13, 12. aliquam privatam fupellectilem, aliquod bonum pretiofum, Lat. *cimelium.*

κεκλεῖσθαι v. κλείω. - κεκλῆσθαι v. καλέω. - κεκμηκότι v. κάμνω.

κέλευσις, phyf. de re, c. gen. perf. οἰόμενοι, Μαξιμίνου τὴν κέλευσιν εἶναι, iuffionem 7, 6, 26. - fimul in opp. οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ἀλλ' ἐξ οἰκείας ἀνάγκης, ex alterius iuffu 8, 3, 16.

κελεύω, ph. de perf. abf. τὸν θυμὸν ὁρῶν - τοῦ κελεύοντος, iubentis 3, 11, 17. πεισθέντες κελεύουσι τοῖς δεσπόταις, iubentibus 7, 4, 8. κελεύσαντι τῷ - βασιλεῖ πείθονται, iubenti 3, 12, 25. ἐπιφαίνονται - κελεύσαντος τοῦ Κλεάνδρου, iuffu Cleandri 1, 12, 12. iubente Cl. κ. αὐτοῦ, iubente ipfo 3, 12, 3. συνίασιν εἰς τὸ συνέδριον, τῶν ὑπάτων κελευσάντων, iuffu confulum 3, 12, 7. ἥκεις πρὸς βασιλέας ἑσπέρας, μὴ κελεύσαντας; iniuffu eorum 3, 12, 23. - cum adiunctione, ἐπὰν κελεύσῃ βασιλεὺς, ἀθροίζεται, quando iufferit rex 6, 5, 7. ὅ περ πάντα προυχώρησεν, ὡς ἐκέλευσεν, ut iuffit 7, 6, 16. - fq. inf. duplici verborum, aor. et praef., una in periodo, ἔτι - κελεύει - ὅπλα μὲν καταθέσθαι -, φίλον δὲ - δέχεσθαι, iubere 8, 3, 4. - fed fingulis inf. vel aor. vel praef. κελεύει αὐτὸν συλληφθῆναι, iubet 1, 9, 14. (αὐτὸν συλ. κ. imperat 1, 13, 9.) ἥκειν κελεύει ib. 20. 2, 1, 14. 1, 10, 5. 2, 12, 1. 2, 13, 6. κελεύουσι - κατελθεῖν λ. iubent 7, 4, 7. ἐκέλευεν, αὐτῷ παρασκευασθῆναι, iubebat 1, 16, 12. τοὺς ἐκείνου - ἐκέλευσε παρεῖναι, iuffi 4, 5, 8. †† in med. or. τοὺς ϛρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι λ. τῆς - ὕβρεως, καὶ μήτε παίειν τινὰ λ. milites iuffit defiftere a contumelia, - ut que nec verberarent quenquam 2, 4, 2. ubi Bg. duplicem rect. inftituit, p. uno inf. τοὺς ϛρ. ἐκ. λ. militibus edixit 2, 14, 12. συσκευάσασθαι - ἐκέλευσε, iu-

bet 2, 11, 1. 6, 4, 2. iuſſit 5, 5, 12. 5, 6, 11. e. 7, 3, 9. 7, 9. 6. 7, 12, 19. 8, 3, 16. o. † ἡσυχίαν - εἶναι - κελεύσατε, iubete 3, 12, 13. κελεύσας πάντας - ἑορτάζειν λ. iuſſis omnibus 5, 6, 12. cf. 7, 2, 15. οἱ μὴ ὑπήκουσαν αὐτῷ κελεύσαντι κακουργῆσαι, iubenti 3, 15, 8. πάντας ἀποσβῆναι κελεύσαντες, iubentes 1, 17, 21. †† in med. or. ἑκάστους κελεύσαντες - ἐπανιέναι, ſingulis iuſſis 6, 1, 7. †† ſimul cum adiuncto, τὸ μὲν πλῆθος τῶν οἰκετῶν κελεύουσιν αὐτοῖς ἕπεσθαι, - προστάξαντες, λ. iubent 7, 4, 10. ὡς - Ἡρακλέα - αὑτὸν κελεῦσαι καλεῖσθαι, ut Herculem ſe iuberet vocari 1, 14. 15. †† ἐπεὶ καὶ τοὺς συκοφάντας τῆς πόλεως ἦν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ ἦν κολασθῆναι κελεύσας, nam et delatores urbe exegerat, et, ubicunque eſſent, puniri imperaverat 2, 4, 16. ubi, vel ſublato poſtr. ἦν, tamen a pr. ἦν pendet particip. κελ., p. periphraſi plusq. - ſimul c. dat. perſ. τοῖς στρατιώταις κελεύω, ἀποζῶσαι λ. - καὶ ἀποπέμπειν, militibus praecipio 2, 13, 17. κελεύει τῷ χιλιάρχῳ - φονεῦσαι λ. iubet tribunum 3, 12, 24. κ. αὐτῷ λ. iubet ipſum 4, 12, 6. κ. τῷ Μακρίνῳ, λ. imperat Macrino, ut ib. 12. κ. αὐτοῖς λ. mandat ipſis, ut 7, 6, 12. ἐκέλευσεν αὐτοῖς λ. imperavit illis, ut 7, 8, 27. - ſimul c. praep. et adv. τότε ὑφ' ἑνὶ σημείῳ κελεύει τῷ στρατῷ, ἐπιδραμεῖν καὶ φονεύειν, iubet 4, 11, 8. - cum praep. ſola, ἐκπέμπει δήλωσιν, δι' ἧς κελεύει τὰ ὅπλα - καταλιπεῖν, qua iubet 2, 13, 4. †† in med. or. διὰ προγράμματος τὴν νεολαίαν - κελεύει συνελθεῖν 4, 9, 7. Cum acc. rei, τοῦτο κελεύειν ἦν σύνηθες αὐτῷ, id mandare 4, 12, 13. †† ἐπεὶ μήτ' ἐμὲ ἔτι τοιαῦτα κελεῦσαι προσδόκα, nam neque meum amplius circa talia iuſſum imaginare 5, 11, 13. ubi adv. ἔτι pertinet aut ad v. πρ. aut potius ad v. κελ., *neque* exſpecta *amplius*, ut *ego* talia *iubeam*, ſ. *neque* exſpecta, *ut* ego *amplius* talia *iubeam*; ut inf. aor. κελ. ſit p. praeſ., ſevere, *nam* neque *me* amplius *talia* iubere *exſpecta*. Vel *alioqui* (ſi putarem, putaſſem, te non ad finem id perducturum,) nec *tu* exſpecta, *me* tibi *adhuc* (hucusque) talia *iuſſiſſe*, ut maneat aor. vis propria, p. perf.; vel nec *tu* exſpecta, *me* tibi *talia* amplius *iuſſurum eſſe*; ut aor. ſit p. fut. Sed mihi probatur maxime ſecunda ratio. ταῦτα κελεύσαντος αὐτοῦ, haec cum praecepiſſet ipſe, 2, 13, 19. †† in orat. contracta, συσκεψόμενος αὐτοῖς περὶ ὧν ἐκέλευσεν ὁ βασιλεύς, una deliberaturus cum ipſis de iis, quae princeps imperaverat, 1, 17, 15. p. περὶ τούτων, ἃ ἐκ. †† Senſu impropr. c. inf. et in med. orat. καθίζεσθαι κελεύων ἐπὶ τοῦ β. θρόνου, iubens 2, 3, 8. leniter monens, ſuadens, rogans. †† nominatim medico ſenſu, κελευόντων τῶν ἰατρῶν, μύρου - ἐνεπίμπλασαν λ. iubentibus medicis 1, 12, 4. leniter item, praeſcribentibus, praecipientibus, conſulentibus, i. q. §. 2. συμβουλευσάντων - ἰατρῶν. Paſſ. de perſ. abſ. ἐκελεύεσθε γάρ, iubebamini enim 8, 7, 17. ubi tamen ellipſis videtur quorundam, e pr. τῶν πεπραγμένων, v. c. ταῦτα πράττειν. - † cum acc. rei, ψηφισαμένων πάντων, ἃ ἐκελεύοντο, quae iubebantur 5, 7, 7. ipſi ſenatores, ſc. decernere; ſed de re, p. decernentibus omnibus ea, quae praeſcribebantur ab Heliog. - Nominatim per participia, de perſ., in opp, ἐκείνη, εἴτε ἑκοῦσα, εἴτε κελευσθεῖσα, ἀπεκαρτέρησε, ſive alicuius imperio 4, 13, 17. iuſſa, coacta iuſſu alicuius. - Sed de re, Neutr. cum artic. πᾶν τὸ κελευόμενον ἐκεῖνος ἐποίει, omnia iuſſa 6, 1, 23. ἀπειθεῖς αὐτοὺς τοῖς κελευομένοις παρεῖχον 2, 4, 10. ὑμεῖς δράσετε τὸ κεκελευσμένον, imperata 2, 1, 17. - ſimul c. praep. ὑπακούειν τοῖς ὑπὸ τοῦ Σεβήρου κελευομένοις, ut obedirent Severi iuſſis 2, 13, 3.

a Severo iussis s. imperatis. χρησάμενος ἀδεῶς τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως κελευσθεῖσιν, exsecutus imperatoria iussa 4, 12, 9. quae ab imperatore iussa essent. τὰ κελευσθέντα ὑπὸ τοῦ ἑαυτῶν δεσπότου ἀγγείλαντας, iussa sui domini 6, 4, 12. iussa a suo domino. †† Sensu impropr. de pers. c. praep. et inf. παρθένον, ἁγνεύειν πρὸς τῶν ἱερῶν νόμων κελευομένης, Virginis, quam castam sacrae leges iubent 6, 5, 3. quae iubebatur a legibus sacr. casta esse; quae casta debebat esse per leges.

Κέλται s. Κελτοὶ, pop. τὴν Κελτῶν καὶ Ἰβήρων χώραν, Gallorum 1, 10, 4. Galliam, *Celtarum*, qui Celtae, proprie tertia pars Gallorum, hic universe pro Gallis ponuntur, ut alias p. Germanis; et cum Κελτοὶ ap. Strabon. dicantur Κελτίβηρες, hic iidem reperiantur, si sumas hendiad.

κενὸς, ph. de re, Fem. c. gen. pers. κενὴν ἀνθρώπων εἶναι τὴν πόλιν, vacuam hominibus 8, 1, 9. Neutr. similiter, τὸ στρατόπεδον, ἀνδρῶν κενὸν, castra, viris vacua 2, 13, 21. - c. subst. solum, κενὰ οἰνοφόρα σκεύη, inania vasa 8, 4, 9. - † abs. c. artic. τὰ κενὰ πληρώσαντες, cum intervalla replevissent rel. 4, 15, 3. sc. διαστήματα, χωρία, μέρη τοῦ πεδίου s. τοῦ στρατοῦ, inter singula agmina s. corpora manipulorum, intra ordines et acies, spatia *vacua*, scil. virorum s. militum.

κέραμος, ph., de materia, σκεύη, κεράμου πεποιημένα, vasa fictilia 3, 9, 10. vasa, ex terra figulari facta. - de materiato, s. corpore quodam et re ex materia, c. artic. τῷ κεράμῳ βάλλοντες αὐτοὺς, tegulis 7, 12, 11. plur. sq. - sine artic. κεράμοις ἔβαλλον τοὺς λ. tegulis 1, 12, 16.

κεράννυμι s. κεράω, ph. de pers. c. rei et acc. et abl. οἴνῳ κεράσασα (αὐτὸ, τὸ φάρμακον,) venenum, vino mistum, 1, 17, 18. quum vino id miscuisset. - Pass. de re, c. abl. rei, τὴν λίμνην, αἵματι κερασθεῖσαν, lacus, sanguine mistus, 7, 2, 14.

κερασφόρος, phys., abs. ἐλάφους καὶ δορκάδας, ὅσα τε κερασφόρα, cornigera 1, 15, 6. scil. θηρία s. ζῶα, ut sq. §. e.

κερδαίνειν, ph. de pers. c. acc. rei et praep. ἐξ ἐπιδρομῆς ἢ φυγῆς κ. νομίζουσιν, ὃ περ λ. lucrari se putant 6, 3, 14. putant pro sat magno lucro, quodcunque consequantur raptu; contenti sunt iis, quae rapuerint, celeriter incursando et retro fugiendo; in lucro ponunt s. deputant. - de re s. loco et urbe, ἐξ ἑκατέρων τῶν στοιχείων πλεῖστα ἐκέρδαινε (αὐτὴ, ἡ πόλις, Byzantium,) lucrabatur 3, 1, 12.

κερδαλέος, ph. neutr. c. artic. p. subst. c. dat. pers. et in opp. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) ἐς τὸ κερδαλέον αὐτοῖς εὐελπι (ἡγούμενοι,) futurum ipsis ob lucra optabile 6, 8, 9. ad lucra s. lucrum.

κέρδος, phys. de re, c. gen. rei. ἐφήμερον τροφὴν (τρυφὴν) κέρδος τῆς οὔπω βεβαίας ἀρχῆς νομίζουσιν, diurnum cibum lucrum ex nondum stabili imperio existimant 2, 10, 13. quotidianam ac perpetuam luxuriam, etiam in nondum stabili et certo imperio s. imperatore, reputant pro lucro sufficienti, et in hoc dubio rerum imperii que statu satis lucrari se putant, sat commodi que se nactos, et satis se felices, si in dies singulos et quotidie possent luxuriose vivere.

κεφαλὴ, ph., de hom., c. adi. ὑπὸ περιφερείᾳ κεφαλῆς μιᾶς, capitis 4, 8, 4. ὑπὸ νιφετοῖς ἀκαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ ὁδοιπόρει 3, 6, 22. - c. gen. pers. πέμψας τὴν κεφαλὴν τοῦ Α. 3, 8, 2. τοῦ Ι. τὴν κ. ἀποτέμνουσι 5, 4, 5. οἱ τὴν Μαξιμίνου κ. κομίζοντες 8, 6, 10. τὴν κ. τοῦ Μ. καὶ τοῦ παιδὸς φέροντες ib. 13. δεικνύντες τὴν κ. τοῦ πο-

λεμίου ἀνεσκολοπισμένην ib. 16. τοῦ M. καὶ τοῦ παιδ. τὰς κεφαλὰς εἰς τὴν Ῥώμην ἔπεμψαν 8, 5, 2[illegible]. - abſ. c. verbis et per phraſes, τὸν Ἀλβῖνον τῆς κεφαλῆς ἀφελόντες 3, 7, 16. ὑπὲρ τῆς κ. αἰωροῦντες τὰς ἀσπίδας, ſuper caput 2, 6, 19. κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κ. 1, 3, 7. κόμας τῇ κ. ἐπετίθετο λ. 4, 7, 4. αἴγλην τινὰ οὐράνιον περὶ τὴν κ. συγγεγενῆσθαι αὐτῷ. circa verticem 1, 7, 9. τὴν κ. ἐκόσμει στέφανος 5, 3, 12. τὴν κ. ἀεὶ σκέπων 5, 4, 12. ἀποτέμνει τὴν κ. 1, 9, 19. 1, 13, 9. 5, 4, 5. 21. 7, 1, 23. αὐτὸς τὴν κ. ἀπετμήθη 1, 10, 15. 3, 4, 14. †† de aliis reb., de ſtatua, c. gen. τοῦ ἀγάλματος τὴν κ. ἀποτεμών, ἱδρύσατο (τὴν) ἑαυτοῦ 1, 15, 19. - de anim., abſ. τὰς κεφαλῶν ἀφῃρημένας, capite privati (ſtruthiones) ib. 11.

κεφαλικῶς, phyſ. κολασθήσεσθαι, capitaliter 2, 13, 18. capite ademto.

κηδεία, ph. c. adi. τὸ σῶμα πολυτελεῖ κηδείᾳ καταθάπτουσιν, funere 4, 2, 2. - c. gen. perſ., ut obiecti, ἡμερῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κηδείαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν ἀπησχόλουν, circa curandum funus patris 1, 5, 1. funere patris, funeratione, cura funerandi patris, noſtr. *Leichenbegängniſs*, ſ. *Leichengepränge.*

κηλὶς, phyſ. c. adi. et in opp. de milit. τιμωρίας καὶ κηλῖδας πάσας αὐτοῖς ἀνῆκεν, ignominias 6, 8, 16. v. c. portare vallum et ſarcinas, ut diſcincti foderent, et, de equite, pugnare pedibus.

κηρὸς, phyſ. de mater. κηροῦ πλασάμενοι εἰκόνα, de cera 4, 2, 3. e c.

κήρυγμα, phyſ., militum, ἐπεὶ δὲ τὸ κ. διεφοίτησεν, qua promulgatione divulgata 2, 6, 8. edictum de vendendo imperio, per praecones e muro, cf. §. pr. - c. adi. diſerto, Ἰουλιανῷ διηγγέλθη τὸ στρατιωτικὸν κ. promulgatio ib. 9.

κῆρυξ, ph., de perſ., rerum vendendarum, forſan in auctione, Κλέανδρός τις ἦν τῶν δημοσίᾳ εἰωθότων ὑπὸ κήρυκι πιπράσκεσθαι, per praeconem 1, 12, 8. - rerum videndarum, in ludis ſaecular. κήρυκες κατά τε τὴν Ῥώμην - διεφοίτουν, καλοῦντες λ. praecones 3, 8, 19. - rerum bellicarum et pacis, πέμψας κήρυκας, διδάσκει λ. miſſis nunciis 5, 4, 18. - c. adiuncto, ἐς τὰ ἔθνη ἄγγελοι καὶ κήρυκες δαφνηφόροι διεπέμποντο, legati 8, 6, 18. ubi ἀγγ. honeſtiorum ſint comites et miniſtri, qui v. c. per vicos ac plateas urbium praeconio uſi.

κηρύττειν, ph. de perſ. c. acc. rei, ἄγγελοι ἧκον, κηρύττοντες τὴν τοῦ βασιλέως ἄφιξιν, annunciantes 1, 7, 2. - c. inf. οἱ προϊόντες αὐτοῦ ἐκήρυττον, μηδένα λ. denunciabant 3, 11, 5. - Paſſ. de re, c. adv. et praep. τὴν οὕτως ἀπρεπῶς ἐπὶ χρήμασι κηρυχθεῖσαν καὶ πραθεῖσαν ἀρχὴν, indicatum imperium 2, 6, 22. e muro per praecones, cf. 2, 6, 7. ſqq.

Κιλικία, Aſ. min. Κιλικίας, Ciliciam 3, 1, 9. Κιλικίαν 3, 3, 13.

κινδυνεύειν, phyſ. de perſ. extra bellum, abſ. vel cum particip. modi, ὡς μὴ, σταδὴν τοῖς θηρίοις μαχόμενος, κινδυνεύοι, ut ne periclitaretur 1, 15, 5. in periculum vulneris et vitae incurreret. — ἐδεῖτο, - μήθ', ἑαυτὸν ἐπιδόντα μονομάχοις -, κινδυνεῦσαι, ut - neque periclitaretur 1, 16, 10. - in opp. κινδυνευσάντων ἀμφοτέρων, κἂν ἕνα ἑαυτὸν τετηρῆσθαι λ. periclitantibus ambobus 4, 4, 15. cum ambo in periculo vitae fuiſſent. - in bello, abſ. εἰ κινδυνεύειν δέοι, εὐκαταφρόνητοι, ſi etiam periclitandum ſit 8, 1, 6. periculum ſubire in pugna continua et longiori, dimicare diutius. - c. praep. πείθουσα, δεῖν ἄλλους ὑπὲρ αὐτοῦ κ. periclitari

6, 5, 19. pugnare. υ. ά. κινδυνεύειν ὑπισχνοῦντο, periclitaturos (se esse) 7, 8, 26. †† c. diserto adiuncto, διὰ πολέμου κ. bello periclitari 6, 7, 23. - †† simul c. abl. rei s. modi, ἵνα μὴ αὐτὸς κινδυνεύοι ψυχῇ καὶ σώματι ὑπὲρ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, ne periclitaretur 6, 5, 18.

κίνδυνος, phys. extra vel intra bellum, per casus deinceps, Gen. c. adiuncto, ἀγαπήσας, ἄνευ μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν ταῦτα, λ. sine periculo 2, 15, 8. - † cum adi. ὁρῶν, ἐς ὅσον ἥκει κινδύνου, in quam magnum discrimen 3, 12, 11. p. ἐς ὅσ. κίνδυνον. - τοῦ παρόντος κ. τὸ μέλλον προελόμενος, futurum, quam praesens, periculum 6, 8, 13. per formulas, εἰ κοινωνὸν τοῦ κ. τὸν - παραλάβοιεν 7, 5, 1. ἅπαξ ἀναρριφθέντος κ. 7, 7, 9. - Dat. s. Abl. c. praep. ἐπεί περ ἅπαξ ἐν κινδύνῳ καθειστήκει 1, 10, 8. - cum adi. ἐσχάτῳ καθέστηκας κινδ. extremo constitutus es in per. 1, 13, 5. v. καθισ. ὅτι εἴη οὐκ ἐν ὀλίγῳ κ. τὰ λ. 6, 7, 5. - Acc. εἰ μὴ φυλάξῃ κίνδυνον, λ. 1, 9, 10. τὸν ἐπικείμενον κ. - φοβηθεὶς 1, 13, 7. ἑλόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κ. λ. 7, 5, 18. γνῶτε, τίνα κ. ἐφύγομεν 2, 1, 23. 4, 4, 14. μέγαν κ. ἐκπεφευγέναι ib. 9. ὁρῶ προῦπτον κ. ἐπικείμενον 4, 12, 14. † τὸν κ. προῦπτον ἔχοντες 7, 4, 4. φεύγων ἕκαστος τὸν ἴδιον κ., τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει 7, 8, 13. πάντα κ. ἀναρρίψαι 5, 3, 23. 7, 10, 3. ὁρῶντες τὸν κ. 7, 12, 9. — Plur. Gen. κινδύνων καταφρονήσαντες, pericula 1, 6, 25. — κ. μειζόνων - ἦν καταφρον. 2, 3, 2. †† διὰ τὸ θανάτου καὶ κινδύνων καταφρονεῖν 3, 3, 6. sc. ἄλλων, pericula alia, quae non attingunt vitam et caput, sed corpus modo, v. c. vulnera, captivitatem. πειραθεὶς τοσούτων κ. 1, 13, 14. - in opp. μετασχὼν τὸ μέρος τῶν κ. - τῶν τιμῶν, particeps periculi factus 3, 11, 16. 8, 3, 13. † δύο κινδ. προκειμένων, λ. 7, 5, 11. κοινωνὸς τῶν κ. λ. periculorum ib. 16. - in opp. λαβεῖν μετὰ κινδύνων - ἄνευ πολέμου καὶ μάχης, cum periculo 3, 6, 7. - †† cum adv. ὑμᾶς, τοὺς ἔξωθεν κινδύνους ἀπείργοντας 2, 5, 10. Praetorian. †† cum praep. πᾶσα ἡ νεολαία εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ κ. ἐπέδωκεν αὐτὴν, ad periclitandum pro eo 3, 4, 2. 7, 6, 11. † οὐ γὰρ ὅμοιον ἡγοῦντο τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, οἷον ἐκ Γερμανῶν, neque enim tale putabant, quod a Persis impenderet, periculum, quale quod a Germanis 6, 7, 9.

κινδυνώδης, phys. de re, cum subst. fem. ἀναγκαίαν ἡγήσατο τὴν κινδυνώδη, periculosas 4, 4, 6. qui Bg. supplerit e pr. subst. ἐπιβουλὴν, cum et deesse possit ὁδόν.

κινεῖν, phys. de pers. c. acc. rei, τῆς Παλλάδος τὸ ἄγαλμα ἐκίνησεν οὗτος, emovit 5, 6, 7. loco suo movit. sq. ἀνήγαγε. τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, ἅ περ ἔτυχεν ἐκεῖνος κινήσας καὶ μεταγαγὼν, loco moverat 6, 1, 6. † simul c. praep. et nominat. modi, ἐκ μικρᾶς προφάσεως πρῶτοι ὅπλα ἐκίνησαν, moverunt 7, 4, 2. sq. ἐς τε ἀπόστασιν - ὥρμησαν. Trop. πρόκλησις δέδοτο συκοφάνταις, ἐς τὸ κινεῖν πράγματα προγονικά, ad movendas lites 7, 3, 4. non tam simpliciter excitare, intendere lites aliis, quam rursus, iterum proferre et repetere. - Pass. de pers., trop. c. praep. et adv. ὁρᾷ τὸ βάρβαρον, καὶ ἐπὶ ταῖς τυχούσαις ἀφορμαῖς ῥᾷστα κινεῖσθαι, impelli 1, 3, 15. moveri, se movere e sedibus suis, domibus rel. sed et commoveri ad iram tumultum, seditionem. bellum. — τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει, ἐπὶ τοῖς βραχυτάτοις (πράγμασι s. αἰτίοις) ῥα. κινουμένῳ, multitudini Al. impellendae 4, 8, 18. non ad mutandum imperium et dominum, sed ad mutandum animum suum erga imperatorem, quem, ante cum odissent et risissent,

Digitized by Google

nunc colere fatagunt. - c. sola praep. *βλασφημίας, ἐφ' αἷς ἐκεῖνος κινούμενος, ὀργῆς μᾶλλον ἐνεπίμπλατο*, quibus agitatus 8, 5, 4. incitatus. †† phys. c. acc. ellipt. *χαίρουσι τοιαύτην τινὰ ὄρχησιν κινούμενοι*, delectantur eiusmodi saltationibus 4, 11, 5. libenter tali quadam saltatione utuntur, s. talem saltat. instituunt; p. *κατὰ τοιαύτ.* moveri, movere se per talem salt. s. tali saltatione, cf. Hor. ep. 2, 2. 25. - De re, phys. c. adv. *μὴ σφοδρῶς κινουμένου τοῦ ῥεύματος* 8, 4. 7. moto, se movente. - cum formula adv. e praep. *τῆς Παλλάδος τὸ ἄγαλμα, μὴ κινηθὲν, ἐξ οὗ περ λ.* immotum 5, 6, 7.

κίνησις, phys. cum adi. *ὀρχηστῶν θέαις, καὶ πάσης μούσης κινήσεώς τε εὐρύθμου ὑποκριταῖς λ.* motus 5, 2, 9. saltatio propria, in theatris solennis et hodie, finito dramate. †† c. gen. pers. *δεδιὼς τὴν τοῦ δήμου κίνησιν*, motum 1, 13, 13. sq. effectu s. consequente, *μή τι - νεωτερίσειεν λ. - ἐθνῶν κινήσεσιν*, motibus 3, 7, 17. - c. adi. simul, *οὐκ ἂν εὕροι τὶς οὕτως ἐπαλλήλους ἐθν. κινήσεις*, motus 1, 1, 5. commotio et secessio e sedibus, cum animo bellandi. — †† Magis trop. et sensu pass. *τῆς ἐξόδου διαγγελθείσης, κίνησις μεγίστη καταλαμβάνει τὸ στρατόπεδον*, motus incessit exercitum 1, 7, 1. commotio, animi quidem, cupiditas cum laetitia, sed, extra animum, et corporis quoque, discursus militum per castra, ac concursus hilaris, ut rem sibi invicem narrarent gratulabundi. *ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, κίνησις ἄλογος κατεῖχε τὸν δῆμον*, motus 2, 6, 2. cursus per urbem cum ira, vindicta. *κ. μεγίστη πᾶσι τοῖς ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐγένετο*, mot. 6, 3, 3. sq. *δυνάμεως - ἀθροιζομένης λ.*, forsan de corpore maxime.

κιρνάω, phys. de pers. cum acc. rei oppresso, sed c. abl. rei, *κιρνῶντες θείῳ καὶ ἀσφάλτῳ, πίτταν ἑλόντες*, miscentes sulphure ac bitumine picem (sumtam) 8, 4, 26. p. *ἑλ. πίτταν, κιρν. (αὐτὴν)* 9. sed magis e syn. them. *κίρνημι*, cum acc. rei diserto, *εἰώθη αὐτὴ κιρνᾶναί τε καὶ διδόναι τὴν πρώτην πόσιν*, miscere 1, 17, 17. aquâ potum vini, vel infundere.

κισσὸς, ph. *κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ*, hederam 1, 3, 7. Antigonus, Bacchum imitans.

κλαγγὴ, phys. de hominib. in bello, *οἱ βάρβαροι* (Parthi) *μεγίστῃ κλαγγῇ βοήσαντες*, clamore 4, 15, 2. Romanorum *baritus*.

κλαπὲν v. *κλέπτεσθαι*.

Κλέανδρος, Commodi minister aulicus, *Cleander* 1, 12, 8. 12. *τοῦ Κλεάνδρου* ib. e. *τὸν Κλέανδρον* ib. 11. e. conf. 1, 13, 1. 5. 8. 11. sq.

κλείειν, phys. de pers. cum acc. rei s. loci et adiuncto modi e formula adv. *τὰς πύλας, ὡς ἐδύναντο, κλείσαντες*, clausis 7, 11, 12. 8, 2, 13. - Pass. de re s. loco, *πόλιν - κεκλεῖσθαι*, clausam esse 8, 2, 3. *κεκλεισμένης τῆς οἰκίας*, occlusa domo 2, 1, 13. *κεκλεισμένων τῶν οἰκιῶν*, cum clausae essent domus 7, 12, 12. †† *τῶν τειχῶν κεκλεισμένων*, moenibus clausis 8, 6, 9. - c. adv. *ἀπηγγέλη - κεκλεισμένη γενναίως ἡ πόλις*, clausa 8, 3, 1. *ἔμενεν (αὐτὸ, τὸ Βυζάντιον) ἔτι κεκλεισμένον*, clausum 3, 6, 18.

κλέος, phys. cum adiuncto, *δόξης καὶ κλέους ἐπιθυμήσατε*, gloriam concupiscite 6, 3, 12. - c. adi. *κλέος προγονικὸν παραλαμβάνοντα* 5, 1, 17. decus avitum accipientem. - c. gen. rei, *παιδείας κλέος ἀΐδιον μνώμενοι*, gloriam 1, 1, 1. †† *δόξης κλέος ἀράμενοι μέγα*, gloriam 4, 14, 18. qui Bg. omisit gen. *δόξ.* ubi v.

κλέπτεσθαι, phys. de re, pass. c. adv. et adiuncto, *τὸ σῶμα τοῦ βα-*

Digitized by Google

φιλέως οὕτω κλαπὲν ἐκκομισθέν τε τῆς αὐλείου θύρας, sic furtim subductum exportatumque 2, 1, 5. furtim ablatum, vel simpliciter, celatum, occultatum, vel per hendiad. c. sq. ἐκκ., pro furtim s. clam exportatum.

κληρονομία, propr. abs. *ὥσπερ ὄφλημα κληρονομίας εἰληφότες (αὐτὴν, τὴν ἀρχὴν.)* quasi debitam ipsis hereditatem adepti 5, 1, 15. quasi debitum hereditatis, i. per hereditatem, tanquam rem, debitam ipsis ex iure hereditatis. κλῆρος, phys. *κλήρῳ τὴν ἀνθυπατείαν λαχὼν*, sorte 7, 5, 3.

κλίμα, s. *κλῖμα*, phys. c. adi. et adiuncto, gen. rei s. loci, *οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ* λ. tractus coeli 2, 11, 8. clima, regio s. pars (i. q. pr. *μέρ.*) coeli, quatenus inclinat, descendit, vergit in rotunditatem, nostr. *Himmelsstrich*.

κλίμαξ, ph. c. adiuncto, *ἑκατέρωθεν βάθρα τινὰ σύγκειται, ἐν κλίμακος σχήματι*, in forma scalarum 4, 2, 9. scalae. *καθέντες κλίμακα*, λ. demissis scalis 2, 6, 14. demissa scala.

κλίνη, ph., in consecrando imperat. c. adi. *ἐπὶ μεγίστης ἐλεφαντίνης κλίνης, εἰς ὕψος ἀρθείσης*, in lecto 4, 2, 3. - abs. *τῆς κ. ἑκατέρωθεν* λ. circa lectum ib. 5. *ἰατροὶ προσίασι τῇ κλίνῃ*, ad lect. ib. 7. *τὴν κλίνην ἀράμενοι* λ. ib. 8. 11. 16.

κνίζειν, mor. de re, c. adv. *τῶν τοιούτων κνίζει μάλιστα (ταῦτα,) ὅσα* λ. urunt 4, 9, 4 dolent.

Κοδράτης s. Κοδράτος, nom. propr. Κοδράτου, *νεανίσκου* λ. Quadrati 1, 8. 18.

κοιλὰς, phys. de re. c. gen. rei s. loci, *ἐνέδραι ἐν κοιλάσιν ὀρῶν*, in montium convallibus 8, 1, 2. cavitatibus, cavis vallibus.

κοιλία, ph. c. adiuncto, *περὶ στόμαχον καὶ κοιλίαν τοῦ φαρμάκου γενομένου*, ad alvum 1, 17, 23. ventrem superiorem, ventriculum.

κοῖλος, phys. de re, Neutr. c. subst. *ἅ περ (οἰνοφόρα σκεύη) ὄντα κοῖλα*, λ. cava 8, 4, 11. de doliis s. cupis. *μηδὲ κοῖλα σκεύη φέρειν* λ. 6, 7, 16. de hydriis s. urceis. *πίτταν ἑλόντες, κοίλοις σκεύεσιν ἐμβαλόντες*, vasis concavis 8, 4, 26. de ollis, urceis s. potius amphoris, ob sq. λαβ. ἐπιμ. λ.

κοινὸς, Masc. de pers. s. c. subst. masc. *ὁ κοινὸς βασιλεὺς* λ. communem imper. 8, 3, 4. utrisque, oppugnatis et oppugnantibus urbem. *τοῦ κοινοῦ πατρὸς* λ. comm. 1, 5, 20. filio et militibus s. exercitui. † c. adi. πᾶς nominatim, *κοινοὺς ἐχθροὺς πάντας ἡγεῖτο*, comm. 1, 8, 15. de re, s. c. subst. rei, in opp. *Φεύγων ἕκαστος τὸν ἴδιον κίνδυνον, τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει*, suum periculum, - publicum 7, 8, 13. quod in alios, cives, intenditur. Fem de pers. s. c. subst. pers. fem., c. gen. pers. *ἡ κοινὴ μάμμη ἀμφοτέρων Μαισὰ*, comm. 5, 8, 7. p. adv. iterum. † c. subst. rei s. loci aut c. subst. abstracti, p. concr. s. pers. *συναιρεῖσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι*, comm. 7, 7, 11. urbibus, vel incolis. † c. subst. rei merae, *τοῖς ἐν κοινῇ ὑπηρεσίᾳ τυγχάνουσιν*, in officio publico 5, 8, 5. in ministerio utriusque imperatoris, *communi* min. *κοινὴν τῆς ἀρχῆς τὴν διοίκησιν νομίζοντας*, comm. 2, 3, 24. imperatori et senatui. *συμφορὰν κ. ἐθρήνουν* λ. comm. 2, 6, 3. senatui et populo s. omnibus Romanis. † simul c. praep. *κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ἀλγηδόνα*, comm. vobis cum 1, 5, 5. sq. explic. † c. dat. pers. *τὸ ἀποβησόμενον κοινὴν ἐμοί τε καὶ ὑμῖν τὴν ἀπόλαυσιν παρέξει*, com. mihi rel. 2, 8, 6. 4, 10, 10. nisi dat. pendet a v. — c. gen. pers. *ἐν ἀθύροις καὶ κοιναῖς πάντων οἰκίαις*, intra domos, omnibus communes 8, 1, 11. nisi leg. *κεναῖς*. - Nominatim

dat. ſ. abl. de re ſ. modo, abſ., per ellipſ. ſubſt. alicuius, cum adi. πᾶς et in opp. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαστος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, communiter 1, 14, 5. ſcil. γνώμῃ, communi, pari animo ac ſenſu; ſ. ψυχῇ, it. φωνῇ, it. μερίδι et ὁδῷ, Lat. pari ratione ſ. modo, pariter, ſimul. τοιαῦτά τινα λέγων καὶ πρὸς ἑκάστους καὶ κ. nunc ſingulis, nunc univerſis 8, 3, 16. † λόγους ἐπιεικεῖς ἐποιεῖτο πρὸς πάντας, καὶ κ. καὶ ἰδίᾳ δεξιούμενος (αὐτούς,) publice et privatim 2, 14, 5. i. q. pr. πάντας. — † c. adiuncto ſimul, τοῦ μὲν δημωφελοῦς καὶ κ. διαφέροντος, eius, quod communiter intereſt 2, 3, 21. omnium, ſq. opp. τοῖς καθ᾽ ἕνα et τὸ καθ᾽ αὐτὸν λ. † οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι καὶ κ. καὶ ἰδίᾳ τῷ εὐτάκτῳ τῆς βασιλείας ἔχαιρον, publice et privatim 2, 4, 7. ſc. χώρᾳ, laetabantur publico loco, extra aedes, ad plures, inter plures, in ſocietate et circulis. - Neutr. de re, c. ſubſt. et c. gen. perſ. in opp. οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα ἡ ἀρχὴ, ἀλλὰ κοινὸν τοῦ - δήμου, poſſeſſio comm. populi 8, 7, 11. totius pop., omnium civium. †† c. adiuncto, αὐτὰ (τὰ κτήματα) οὐκ ἴδια τοῦ βασιλεύοντος εἶναι, ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημόσια τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, poſſeſſiones comm. 2, 4, 13. - † ſine ſubſt. cum artic. εἴ τις εἰς τὸ κοινὸν χρηστὴ γένοιτο μεταβολὴ, in commune 2, 3, 19. ſc. πρᾶγμα, resp., publice, i. aliis, ſ. aliis omnibus.

κοινόομαι, med. de perſ. phyſ. cum dat. perſ. et praep. τοῖς φίλοις περὶ τοῦ πρακτέου κοινούμενος, cum amicis, quid facto opus eſſet, communicans 7, 8, 2. de eo, quod faciendum, deliberans cum, aperire, indicare. - cum dat. eodem, ſed acc. rei, οὐκέτι τοῖς Φ. οὐδὲν ἐκοινώσατο 1, 6, 22. † ἔδοξεν αὐτῷ, κοινωσαμένῳ τοῖς Φ., πρεσβείαν πέμψαι, re cum am. communicata 6, 2, 8. ſc. τοῦτο ſ. ταῦτα ſ. τὸ πρᾶγμα, cum rem communicaſſet cum am.

κοινωνεῖν, phyſ. de perſ. c. gen. rei, ſed oppreſſo dat. perſ. ὡς μήτε εὐνῆς, μήτε ἑστίας κοινωνεῖν (αὐτῇ, τῇ κόρῃ,) ut neque torum, neque larem communem pateretur 3, 10, 15. cum uxore communicaret, ſ. neque tori, neque laris participaret, ſ. neque toro, neque lare, i. eam participem faceret. cum rei et gen. et abl. ſ. modi, ἐβούλετο, αὐτὸν τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν καὶ σχήμασι καὶ ἔργοις ὁμοίοις, ſacerdotii participem eſſe habitu - 5, 7, 8. - c gen. rei et dat. perſ. οἷς ἐκοινώνει τῆς ἱερουργίας, quos participes faceret illius ſacrificii 5, 5, 21. ἐκ. τῶν καμάτων αὐτοῖς, communiter cum ipſis laborabat 2, 11, 3. participabat labores cum ipſis, ſ. partiebatur labores c. ipſ.

κοινωνία, ph. c. gen. rei et praep. καμάτων κοινωνίας τῆς πρὸς ὑμᾶς, laborum communionem vobis cum 4, 14, 10. quod vobiscum eosdem labores ſuſcipiebat, h. l. ſocietas laborum bellicorum. — c. gen. rei ſolo, πλῆθος ἤθροισε κακούργων, κοινωνίᾳ τῶν ἁλισκομένων, praedae communicatione 1, 10, 3. quod res captas, praedam, cum iis, partiebatur. φθάσας αὐτοῦ τὴν ἐλπίδα - τῇ τῆς ἐξουσίας κ. 2, 15, 5. quod cum eo communicabat et partiebatur poteſtatem imperator. βασιλείας κ. 3, 6, 4. - † cum adiuncto, νομισμάτων ἀντιδόσεσι, καὶ κ. τῶν γῆς - καλῶν λ. 1, 16, 7. τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων μετειληφυιῶν τῆς παρὰ Ῥωμαίοις πολιτείας κοινωνίαν, adepti Romanae civitatis communionem 8, 7, 11. † τὴν μὲν προσηγορίαν (τοῦ υἱοῦ) ἡγεῖτο φύσεως, τὴν δ᾽ (τοῦ συστρατιώτου) ἀρετῆς κοινωνίαν (εἶναι,) hanc appellationem exiſtimabat naturae, illam vero virtutis communionem 1, 5, 7. putabat, hanc filii appellationem eſſe communionem naturae, ſed illam com-

Digitized by Google

militonis esse communionem virtutis, s. nomen filii significare, innuere, indicare communionem naturae generis que, s. alicui esse communem cum altero naturam, s. aliquem habere eandem, quam alter, naturam, i. idem genus, ortum, natales, s. indicare cum altero coniunctum esse nativitate, genere, ortu, natalibus s. sic, ut ab altero genitus sit et ortus; sed nomen commilitonis significare, innuere, indicare communionem virtutis, s. aliquem cum altero communem habere virtutem militarem, esse aliquem aeque fortem militem, pari fortitudine militare ac pugnare.

κοινωνὸς, phys. de pers. c. gen. rei, ἦν κοιν. τῶν κινδύνων γένῃ, socius 7. 5, 16. 1. - c. adi. μόνῳ κοινωνῷ τῶν ἀπορρήτων, qui solus esset particeps secretorum 4, 12, 7. ὃν κοινωνὸν τῆς βασιλείας ποιησάμενος, quem cum consortem imperii adscivisset 1, 8, 6. socium principatus 2, 12, 5. †† c. adiuncto, τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ κοινωνοὺς τῆς βασ. καὶ αὐτοκράτορας ἀποδείξας, participes imperii 5, 9, 1. † μετεγίγνωσκε θέμενος αὐτὸν κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς, poenitebat eum communicati imperii 5, 7, 10. poenitebat ipsum, fecisse illum socium imperii. , συςρατιώτην καὶ κοινωνὸν τοῦ βίου, ἀλλ᾽ οὐκ ἄρχοντα λ. convictorem 4, 13, 15. socium vitae militaris. Caracall. κοινωνοὺς καὶ συμβούλους (ὑμᾶς) ἔχειν τῆς τῶν πραγμάτων διοικήσεως, socios 5, 1, 15. - †† c. praep. συμβούλοις ὑμῖν, καὶ κοινωνοῖς χρησάμενος περὶ τῶν καθεςώτων, socios 2, 8, 5. †† c. gen. pers. οἱ κοινωνοὶ τοῦ Μακρίνου γεγενῆσθαι λ. socios Macrini 4, 14, 4.

κολάζειν, ph. de pers. c. acc. pers. τοὺς μὲν κολάζει, supplicio afficit 3, 5, 15. vitae. ἐκόλαζε τοὺς λ. puniebat 8, 5, 5. - c. adv. ἤδη - τινὰς ἐκόλασεν, supplicio affecit 3, 13, 16. οὓς ὠμῶς ἐκόλαζε, puniebat 7, 7, 14. πάντας ἀφειδῶς ἐκόλασε, punivit 3, 4, 16. - Pass. οἳ ταχέως φωραθέντες ἐκολάσθησαν, supplicio affecti sunt 6, 4, 13. † ἣν - τοὺς - κολασθῆναι κελεύσας, puniri imperaverat 2, 4, 16. - c. adv. ὕςερον ἐκολάσθησαν, puniti sunt 3, 7, 3. ὡς μὴ παρ᾽ αὐτὰ κολασθείη, ne daret poenas 3, 11, 17. puniretur. κολασθήσεσθαι κεφαλικῶς, punitum iri 2, 13, 18. — † in opp. πονηρῶν ἀνθρώπων, τῶν μὲν κολασθέντων, τῶν δὲ ἐξωσθέντων, improbis hom., partim punitis 5, 2, 5. †† de re, τὸ ἔργον ἐπαινεθήσεται, καὶ οὐ κολασθήσεται, nec punietur 7, 5, 16. †† τὸ βάρβαρον ἐν ἀρχῇ κολασθὲν 1, 5, 26. p. vulg. κωλυθέν.

κολακεία, mor. c. adi. ἔξω κολακείας προςποιήτου λ. citra adulationem 1, 4, 12. - abs. ἡ σύγκλητος κολακεία ψηφίζονται λ. assentatione 4, 11, 14. † κολακείαις χαίρων, assentatoribus 5, 1, 6. - in opp. et cum gen. pers. πρὸς ἔχθραν ἢ μῖσος τυράννων, κολακείαν τε ἢ τιμὴν βασιλέων λ. per adulationem 1, 1, 3. - sed tantum in opp. οὐ τἀληθῆ αὐτῷ, ἀλλὰ πρὸς κ. θεσπίζοντας, assentatorie 4, 12, 7. τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν -, οὐκ ἔχον κολακείας ὑποψίαν, ἀλλὰ δεῖξιν - εὐνοίας, adulationis 2, 3, 12.

κολακεύειν, mor de pers. c. praep. et affini, οἱ κόλακες καὶ οἱ θεράποντες, πρὸς τὸ ἡδὺ τῆς ἡλικίας κολακεύοντες, assentantes 3, 10, 7. nominatim particip. plur. masc. c. artic. p. subst. ἕκαςοι τῶν κολακευόντων λ. adulatores 3, 13, 14. - † c. acc. pers. ὃν ἐκολάκευον, eum, cui adulabantur ib. 15

κόλαξ, mor. de pers. abs. συνέκρουον αὐτοὺς οἱ κόλακες, adulatores 3, 10, 7. cf 1, 13, 17. 6, 1, 12. - † c. praep. τοὺς περὶ αὐτὸν (ὄντας) κόλακας, eius assentatores 2, 10, 6. qui circa ipsum erant — † c. gen. rei, ὅσοι κόλακες τραπέζης, quotquot mensarii adulatores 1, 6, 2. adulatores s. assentatores coenae causa, assentando

coenam appetentes, *Tischschmeichler* f. *Tafelschmeichler*. τοὺς κόλ. αὐτοῦ τῶν ἁμαρτημάτων, qui eius vitiis assentarentur 5, 5, 10, blandirentur, probarent, laudarent, non culparent.

κόλλησις, phys. c. adiuncto et adi. τείχει, πεποιημένῳ λίθου -, τοσαύτῃ συναφείᾳ καὶ κολλήσει, coagmentatione 3, 1, 14.

κολοσσιαῖος, phys. de re, c. adiuncto, τοῦ μεγίστου ἀγάλματος κολοσσιαίου, colosseo 1, 15, 19.

κολούειν, trop. de pers. c. acc. pers. et adiuncto, ἐκκόπτειν καὶ κ. τοὺς ὑπερέχοντας, amputare 1, 8, 16. minuere eorum divitias, sq. ὧν ἁρπάζων τὰς οὐσίας λ. c. acc. rei, κ. τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀλαζονείας, imminutionem (nimiae) insolentiae 3, 11, 6. ut ipse Plautianus praecideret sibi nimiam arrogantiam, vel ut Severus tentaret istius arrogantiam nimiam praecidere et minuere.

κόλπος, ph. in corp. f. veste hom. λαβόντα ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπον, sumto sub sinum pugione 1, 8, 11. p. ὑ. κόλπον. - μή τι φέρει ὑπὸ κόλπον, sub sinu 3, 5, 11. contra p. ὑ. κόλπου. Sed in terra f. aqua, f. maris, κατὰ τὸν Ἰσσικὸν καλούμενον κόλπον, ad Iss. sinum 3, 4, 4. εἰς τὸν Ἰόνιον κ. in Ion. sin. 8, 1, 12.

κόλπωσις, ph. c. gen. rei f. instrum., κολπώσει πτερῶν, sinuandis alis 1, 15, 11. sinuatione alarum f. curvatione in sinum, f. in formam conchae, et simul agitatione et motu alarum, in istam formam sinuosam conchae que similem conformatarum et expansarum.

κόμη, ph. hom. φύσει ξανθῇ λ. coma 1, 7, 9. de Commodo. κόμας τῇ κεφαλῇ ἐπετίθετο ξανθὰς, λ. comas 4, 7, 4. comas appositas f. adscititias, nostrat. *Haar - Touren* f. *Paruquen*, de Caracall.

κομιδῇ, abl. subst. p. adv. c. adi. νέοι, admodum adolescentuli 1, 1, 9. 1, 2, 2. 5, 8. 20. p. σὺν κομιδῇ, cum *cura*, deinde p. adv. *perfecte*, it. valde.

κομίζειν, ph. de pers. c. acc. pers. κομίζοντες τὰ τοῦ πατρὸς λείψανα, ferentes 3, 15, 15. per alios, f. secum in curru, Severi filii. νομίσματα ἐκόμισαν, attulerunt 1, 9, 17. cum, in marsupio et manibus, portarunt, cum demum §. sq. exprimatur casus pers. tertius, cui attulerint. τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν ἐκόμισεν, caput abscissum attulit 7, 1, 23. ubi, commate post ἀπ. faciendo, proprie ad ἐκ. deest pr. αὐτὴν e pr. † τὴν κεφ. κομίσοντας, ut caput perferant 8, 6, 15. ubi fortassis e pr. repetendum εἰς τὴν Ῥώμην, et adeo v. sit c. praep. simul. † c. praep. οἱ ἱππεῖς, οἱ τὴν Μαξιμίνου κεφ. κομίζοντες ἀπὸ τῆς Ἀκυληΐας λ. qui ferebant, ab Aquileia rel. ib. 10. qui Bg., commate post κομ. facto, retulit praep. ad sq. v. - c. dat. pers. κομίσαντες αὐτὴν (τὴν κεφ.) τῷ Σεβήρῳ, cum id tulissent Severo 3, 7, 16. - Pass. de re, cum adv. et casu temp. ἔτει λ. αἰφνιδίως ἐκομίσθη γράμματα, allatae sunt litterae 6, 2, 2. † c. formula adv. e praep. πρὸς τὴν αἰφνίδιον καὶ παρ' ἐλπίδα κομισθεῖσαν ἀγγελίαν - ἐταράχθη, ad repentinum et *inopinato* allatum nuncium ib. 7. - cum praep. κομισθὲν ἐπὶ νεὼς τὸ ἄγαλμα, vectum navi simulacrum 1, 11, 10. deportatum, apportatum, portatum. τὸ - ἀγ., κομ. ἀπὸ Τροίας, vectum ex Troia 1, 14, 7. τὰ πτώματα, ἔξω τῆς πόλεως κομισθέντα, extra urbem exportata 4, 6, 2. - simul c. adv. et tum proprio, tum participp. pro adv. it. cum praep. τὰ - ἀρώματα μηκέτι μόλις καὶ σπανίζοντα λανθάνοντά τε δι' ἐμπόρων κομισθήσεσθαι, haud amplius vix raro que et clanculum per mercatores importatum iri 4, 10, 9. - abs. κομισθὲν τὸ ἄγαλμα συνῴκισε λ. alla-

Digitized by Google

sum simul. 5, 6, 12. - de perf. κελεύουσι, τὸ παιδίον κομισθῆναι, jubent puerum afferri 7, 10, 14. † τοῦτον κομισθῆναι κελεύει τὸν νέκυν, hunc efferri iubet mortuum 4, 8. 12.

Κόμμοδος, Marci imp. filius, *Commodus*, c. artic. ὁ Κ. 1, 5, 4. 27. 1, 6, 21. 26. 1, 7. 5. 7. 1, 8. 8. 17. 1, 9. 1. 19. 24. 1, 10, 16. 1, 12, 2. 1, 13. 13. 1, 15. 1. 1, 16, 8. 12. 1, 17, 1. 6. 22. 26. - fine artic. 1, 8, 9. 2, 2, 12. τοῦ Κομμόδου 1, 6, 11. e. 1, 9, 6. 1, 12, 11. sq. 1, 17, 7. 9. τῷ Κομμόδῳ 1, 8. 6. 11. 1, 9, 18. 1, 10, 5. 10. 1, 12, 8. 1, 15, 1. 1, 15, 5. 1, 17, 17. 2, 1, 10. τὸν Κόμμοδον 1, 2, 2. 1, 8, 9. e. 1, 9, 2. sq. 12. 15. sq. 1, 10, 9. 14. 1, 13, 7. 1, 14, 13. 1, 17, 24. 2, 1, 1. 2, 2. 6. - fine artic. 2, 1, 16. 2, 6, 16. 2, 10, 5. 5. 6, 5. - Vocat. fine artic. 1, 9, 8. 1, 17, 10.

κόνις, ph. rei f. terrae, πόῤῥωθεν ἐγειρομένη φαίνεσθαι, pulverem 6, 9, 4. - sed perf. et mortui, τὴν κόνιν - εἰς κάλπην ἐμβαλόντες, λ. cinerem 3, 15, 16. cineres 4. 13, 16.

κόπτεσθαι, ph. pass. de perf. τὸ λοιπὸν πλῆθος ἐκόπτετο τῶν βαρβάρων, caedebatur 4, 11, 10. in bello. - de re, νομίσματα αὐτοῦ κοπῆναι ἐπέτρεψε, nummos ipsi percuti permisit 2, 15, 9. qui Bg. gen. pron. per dat. αὐτῷ reddit, v. αὐτ. Nr. N., nummos cum eius imagine signari, f. cudi imagine eius.

κορέννυμαι f. κορέομαι, pass. de perf. trop. c. nominat. particip. f. modi, ὁ δῆμος κεκόρεστο, τιμωρίαν - εἰληφὼς, satiatus erat 1, 13. 10. sedatus, placatus, (*war* befriedigt *worden*,) dum animus populi nihil amplius desiderabat, non amplius fovebat iram, odium et cupiditatem ultionis et bellandi et tumultuandi.

κόρη, ph. de perf., innupta, ἔρωτι τῆς κόρης ἑαλωκέναι, puellae 5, 6, 4. i. q. §. pr. παρθένου. sed de nupta iam, sed recens nupta, et adhuc iuvencula nec partum enixa, Plautiani quidem filia, at Caracalli coniuge infelici, ταῦτα ἡ κ. - ἀπήγγελλε λ. puella 3, 10, 16. 14. sq. - sed de Alexandri Severi aeque infelici coniuge, τῆς κόρης λ. puellae 6, 1, 20. sq. i. q. §. pr. 19. γυναῖκα.

κορυφαῖος, trop. de re, Neutr. c. subst. τὴν ἀρχὴν, ὥσπερ κορυφαῖον τέλος τῶν προγινομένων πράξεων, supremum fastigium 7, 5, 4. — abs. c. artic. et adiuncto, it. gen. rei, τὰ μέγιστα καὶ κορυφαῖα τῆς νίκης ἄλλος καρπώσεται, extremos victoriae fructus alium percepturum (esse) 8, 3, 15. sc. μέρη, πράγματα. - τὰ κορυφαιότατα καὶ συντέλειαν ἔχοντα τῶν - πεπραγμένων λ. excellentissima 2, 15, 13. sc. μέρη.

κοσμεῖν, phys. de perf. cum acc. rei f. loci, it. abl. τοὺς τραχήλους κοσμοῦσι σιδήρῳ, ornant 3, 14, 13. εἰκόσι - τὰς πόλεις ἐκόσμουν, ornabant 7, 5, 19. - c. adv. τάφον, στεφάνοις - κοσμήσας (αὐτὸν) πολυτελῶς, eo ornato coronis 4, 8, 10. αὐτὴν (τὴν οἰκίαν) κοσμήσαντες ἔξωθεν βασιλικοῖς συμβόλοις, ornantes 2, 8. 10. Sed de re, c. acc. rei f. loci, τὴν κεφαλὴν ἐκόσμει στέφανος, caput ei ornabat corona 5, 3, 12. trop. de perf. c. acc. perf. et abl. rei, πλούτῳ ὑπερβάλλοντι ἐκόσμησε (αὐτὸν), ornavit 3, 10, 12. donavit. — ὀλεθρίοις τιμαῖς ἐκόσμησαν (αὐτὸν), condecorarunt 7, 1, 21. — †† c. adiuncto, αὐτὸν εὐεργετοῦντες πρότερον τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν καὶ ἐκοσμήσαμεν, benefici prius, honore et gloria ipsum cohonestavimus 3, 6, 12. qui Bg., commate post πρότ. facto, id adv. retulit ad v. pr. - c. praep. simul, ταῖς βασιλικαῖς τιμαῖς ἡ σύγκλητος διὰ δόγματος αὐτοὺς ἐκόσμησεν, honoribus ex SC. ornati sunt 7, 10, 8, senatus per decretum ipsos ornavit. - Pass.

phyſ. de perſ. c. abl. rei, περιδεραίοις - κοσμούμενος, ornatus 5, 3, 4. 3, 4, 19. 4, 2, 6. i. q. perf. ζωςῆρι - κεκοσμημένος, ornatus 5, 2, 10. 6, 4, 7. ἦν παιδίον - τούτων δὴ τῶν χρυσῷ κεκοσμημένων, ex iſtis nimirum, qui ſunt ornati 1, 17, 5. † de anim. ἵππων, χρυσῷ κεκ. 5, 6, 16. 2, 9, 6. - ſimul c. adv. ὁρῶντες (αὐτὸν) περιδεραίοις - ἀνάνδρως κοσμούμενον, ornari 5, 8, 2. — Sed de re, univerſe, τὰς εἰκόνας - ςεφάνοις - κεκοσμημένας, ornatas 8, 6, 4. τὰ τῶν ςρατοπέδων σύμβολα, χρυσοῖς ἀναθήμασι κεκοσμημένα, aureis ornamentis decorata 4, 7, 12. - ſed nominatim de loco, ςεφάνοις ἄν τις τὴν χώραν κεκοσμῆσθαι ἐπεκμήρατο, quaſi coronis regionem ornatam putares 8, 4, 14. νεὼς, χρυσῷ - κεκοσμημένος λ. templum exornatum 5, 3, 8. †† (τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος) πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱερῶν - ἀναθήμασι κεκοσμημένων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου, donariis ornatum aureis et argenteis 1, 14, 4. qui Bg. legit in neutro ſing. κεκοσμημένον, hoc ſenſu, *ditiſſimum* erat *omnium templorum*, quippe *ornatum* donariis *aureis* rel. Sed in vulg. gen. *omnium* vero *templorum*, quae *ornata* eſſent *donariis* aureis *et* arg., *hoc* erat *ditiſſimum* propter *ſecuritatem*. - ſimul c. adv. ἐκεῖνο (τὸ οἴκημα) ἔξωθεν - ςρωμναῖς - κεκόσμηται, exornatum (eſt) 4, 2, 13. - ſimul cum praep. ξιφίδια, τῷ ἀργυρίῳ - εἰς πομπὴν κεκοσμημένα, gladiolos - ornatos 2, 13, 19. - Trop. de perſ. c. praep. et nominat. particip. ſ. modi, ἐβουλόμην ποιεῖσθαι λόγους, δι᾽ ὧν αὐτὸς ἐκοσμούμην δημηγορῶν, voluiſſem genere orationis uti, quod mihi concionanti ornamento erat 6, 3, 3. facere verba, per quae ſ. quibus et ipſe ornarer, decorarer, dicens, ſ. conſequerer, parerem mihi aliquem honorem, aliquod decus, aliquam laudem et dignitatem. — ††† c. adv. et abl. rei, diverſo, primum modi, dein nudo rei, οὕτω Σεβῆρος τύχῃ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, τῇ κατὰ Παρθυαίων νίκῃ κεκόσμητο, ita Severus fortunâ magis, quam conſilio, Parthicâ victoriâ inſignis factus (eſt) 3, 9, 21. ornatus eſt, nobilitatus, locupletatus, auctus, ſ. victoria de Parthis honeſtatus eſt, i. eam adeptus eſt cum ſpecie quadam honoris ac gloriae.

κόσμιος, trop. Maſc. de perſ. c. adiuncto, σώφρονα καὶ κόσμιον ἄρχοντα, moderatum 1, 4, 21. probum, honeſtum. † c. acc. ellipt. κοσμίους τὸν τρόπον, καὶ σώφρονας τὸν βίον, qui modeſti moribus eſſent 1, 2, 3. probos moribus, noſtr. *von* rechtſchaffenem *Herzen*. - de re, c. adv. τὴν ἔτι σώφρονα καὶ κόσμιον (μερίδα τῆς ψυχῆς,) quod in ipſo adhuc erat moderatum 1, 8, 5. probum. — c. ſubſt. fem. diſerto, τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, οὖσαν ἐπιςρεφῆ καὶ κόσμιον, imperium, quia (eſt) moderatum 7, 8, 16. - Neutr. c. artic. p. ſubſt. ἡμῖν τὸ εὔτακτον ἅμα τῷ κοσμίῳ ὑπάρχει, nos cum omnia compoſita ordinata que habeamus 6, 3, 15. nobis ordo bonus cum moderatione adeſt, i. modeſtia in obſequio erga duces; de milit. ut in locis ſqq. εἰς τὸ κόσμιον καὶ εὔτακτον μετάγειν πάντα, ad decorem ac modeſtiam 2, 4, 2. εἰς τὸ εὐτ. καὶ κ. ἀνακαλούμενοι, ad decorem et modeſtiam ib. 9. i. q. deinde κόσμος.

κοσμίως, trop. c. adiuncto ἐν παιδὶ, κ. καὶ σωφρόνως ἀνατρεφομένῳ, modeſte et ſobrie 5, 8, 3.

κόσμος, ph. de re, c. gen. rei ſ. loci, it. c. adiuncto, εἴ τις ἦν κ. δημοσίων ἔργων ἢ καλλωπίσματος λ. ſi quod eſſet ornamentum 7, 3, 13, v. καλλώπ. - c. adi. παντὸς κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, omni ornatu 3, 6, 19. πάντα τὸν κόσμον καὶ κειμήλια ἁρπάσαντες 3, 9, 20. in opp. σχήματι καὶ κόσμῳ παραπλήσιον (οἴκημα,) ornatu 4, 2, 14. cf. §. pr. - Trop. de perſ. cum adi.

Digitized by Google

et adiuncto, μετ' εὐταξίας καὶ κόσμου τοῦ πρέποντος λ. adhibito ordine et modo decente 8, 7, 13. de milit. i. q. supra τὸ κόσμιον.

Κουαρτῖνος, Quartinus 7, 1, 21.

κουρά, phyf. c. gen. perf. κόμας, εἰς κουρὰν τῶν Γερμανῶν ἠσκημένας, ad tonfuram Germ. 4, 7, 4. ad modum illum Germanorum, dum, tonfis capillis, imponunt capiti capillos alienos f. capillamenta, f. ad modum illum Germ., quo tonfos capillos, iunctosque iterum fecum, ferunt in capite.

κουφίζειν, phyf. de perf. c. acc. perf., gen. loci et adv. ἡσυχῇ τοῦ σκίμποδος κουφίσας ἑαυτὸν, e grabbato fublevans fe ipfum 1, 4, 1.

κοῦφος, trop. Mafc. de perf. c. adiuncto et adv. κοῦφον ἄλλως καὶ ἄφρονα νεανίαν, levi 5, 7, 1. - † c. gen. perf. τοὺς φαύλους καὶ κούφους τῶν ὄχλων, adverfus levem multitudinem 7, 10, 10. i. q. fq. loco eodem cafu κούφους ὄχλους. c. praep. πάντες ὄχλοι κοῦφοι πρὸς τὰ λ. omne vulgus leviffimum 7, 7, 2. fq. expl. — †† c. abl. rei f. inftrum. et praep. ἦν τοῖς ὠσὶ κ. ἐς διαβολάς, facilis 7, 3, 7. facilis aure hauriendis calumniis, pronus. †† de re, cum fubft. fem. et c. adiuncto, κούφοις καὶ ἀδήλοις ἐλπίσι, levi fpe 2, 9, 1. - Fem. οὐ φαῦλαι, οὐδὲ κοῦφαι - ἐλπίδες, leves fpes 2, 8, 6. † phyf. κούφαις ἐσθῆσι κοσμούμενοι, levibus veftibus, 3, 4, 19. non ponderofis. - Neutr. c. fubft. perf. et abl. rei f. modi, φύσει κοῦφον τὸ Σύρων ἔθνος, natura levis eft Syrorum gens 2, 7, 15, fq. expl. ἐς καιν. ἐπιτηδ. c. artic. p. fubft. et c. gen. perf. et adiuncto, τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ κοῦφον καὶ εὐμετάβολον λ. populi Rom. levitatem 7, 8, 12. - Superl. c. acc. ellipt. et abl. modi, τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει, φύσει ὄντι τὰς γνώμας κουφοτάτῳ, Alexandrinae multitudini, fuapte natura leviffimi ingenii 4, 8, 18. fq. expl. καὶ - ῥ. κιν.

κουφότης, trop. ὑπὸ κουφότητος, prae levitate 3, 1, 7. de iuvenibus. κούφως, τὰς ἐπιδρομὰς - ποιεῖσθαι, 6, 7, 18. de equitib. ut fq. locis. - c. adiuncto, τῶν κ. καὶ εὐσταλῶς ἐντρέχειν δυναμένων 4, 15, 3. † ἐπιτρέχ. κ. καὶ ἀναχωρ. ῥᾳδίως exp. 7, 2, 5.

κραιπαλᾶν, phyf. de perf. c. praep. φυλακῶν, ὧν οἱ μὲν ἀπὸ μέθης ἐκραιπάλων, crapula gravabantur 2, 1, 3. capite gravabantur, et hinc tenebantur fopore, torpore, ut nihil animadverterent.

κραιπάλη, phyf. abf. εἰώθει τοῦτο πάσχειν ὑπὸ κραιπάλης, ex crapula 1, 17, 22. Commod., fq. expl. πολλάκις ἐσθίων, de intemperantia in cibo ac potu fumto. - c. adiuncto, παρὰ μέθην καὶ κραιπάλην, in vino et crapula 2, 6, 9. de intemp. eadem dupl. vel in folo cibo, de Iuliano. δεδιὼς, μὴ νεότης μέθαις καὶ κραιπάλαις ἐπιδῷ ἑαυτήν, ebrietati et crapulae 1, 3, 3. de Comm. τρυφαῖς σχολάζοντα καὶ κρ. deliciis et crapulae 1, 8, 2. de eod. - 2, 7, 1. de Iul. ἐν ἀσωτίαις καὶ κρ. in luxu et crapula 2, 5, 2. de Praetorian. - c. adi. προσελθόντος ἐπὶ τὰ συνήθη λουτρά τε καὶ κραιπάλας, ad confueta balnea et crapulas 1, 17, 7. de Comm. conf. §. 22.

κρανίον, ph. ξύλῳ παισθέντα κατὰ τοῦ κρανίου, fufte capiti illifo 7, 7, 8. fufte percuffus caput f. capite f. ad caput, v. κατά.

κράνος, phyf. κράνους οὐκ ἴσασι χρῆσιν. galeae 3, 14, 15. Britanni.

κρατεῖν, ph. de perf. et quidem milit. abf. κρατεῖ τὸ Σεβήρου στράτευμα, vincit 3, 2, 3. †† c. adiuncto et praep. δι' ὅπλων γε-

κήσαντες ἐκρατήσατε, armis ſuperantes viceritis 4, 14, 18. - c. gen. perſ. et adv. τῶν - μαχομένων ῥᾳδίως ἐκράτουν, eos, qui pugnarent, fac. vincebant 4, 15, 5. ῥᾷστα κρατήσετε ὀλίγων τε ὄντων λ. vincatis 3, 6, 14. vincetis. c. gen. eod. ſed et abl. rei ſ. inſtrum. τῶν δὲ κρατήσας ἦν τοῖς ὅπλοις, partim vicerat 1, 5, 12. † Nominatim de occiſore ſingulari, c. gen. perſ., adv. et praep. ἐβόα, μόλις καὶ μετὰ πολλῆς μάχης τῶν ἐχθρῶν κεκρατηκέναι, adverſarius ſuperiorem ſe factum (eſſe) 4, 4, 14. - in opp. τοῦ πεσόντος -, ὁ κρατήσας λ. victor 4, 5, 6. vincens, occidens. — τοῖς μὲν δυστυχήσασιν -, τοῖς δὲ κρατήσασι, victores ib. 4. †† τὸ μὲν ἡττηθὲν -, τὸ δὲ νικῆσαν, victrix pars ib. ſc. μέρος, i. q. pr. ὁ κρ. † Alio ſenſu, c. gen. perſ. ſ. rei, τὸν δὲ, τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ κρατοῦντα πάλαι, qui alium, in oriente omnia tenentem 3, 7, 19. qui Bg. recte e Mss. leg. πάντων, ſc. ἐθνῶν, genus ſ. provincias, ſibi ſuae que poteſtati ſubiicientem, ſ. imperantem. — † c. ſolo adv. βασιλέας, ἤδη κρατοῦντας, principes, imperium iam poſſidentes ib. † in opp. ἔλεγουν, τὸν μὲν - βασιλέα καθῃρημένον, κρατοῦντας δὲ τοὺς λ. rerum potiri (eos,) quos rel. 8, 7, 6. - abſ. ἐμοῦ κρατοῦντος, ἐν ἀδείᾳ βιώσονται λ. me imperante 5, 1, 9. †† c. gen. perſ., adv. et adiuncto, ἡ Μαμμαία ὁμοίως αὐτοῦ ἄρχειν καὶ κρατεῖν ἐπειρᾶτο, ei dominari 6, 1, 10. †† Trop. c. gen. rei ſ. affectus, et in opp. τοῦ θυμοῦ μὴ κρατήσαντες, ὁρμῇ δὲ ἀλόγῳ χρησάμενοι, iracundiae impotentes 8, 8, 6. non imperantes, vincentes, continentes, opprimentes.

κράτος, trop. c. adi. Ῥωμαίοις, ὧν δημόσιον ἄνωθεν τὸ κρ. ἐστὶν, imperium 7, 7, 12.

κρείττων, mor. Maſc. de perſ. ἀγανακτοῦντα, ὅτι ἔμελλεν ἔσεσθαι κρείττων, ἅτε βασιλεὺς καὶ δεσπότης, ſuperior 3, 2, 6. gradu et dignitate praeſtantior. βουλόμενος, μηδένα αὐτῷ παρεῖναι κρείττονα, potiorem 7, 1, 8. praeſtantiorem genere et natalibus. - c. adiuncto, φθόνῳ τῶν κρειττόνων καὶ εὐτυχούντων, potentiorum 7, 3, 11. vel praeſtantium dignitate, opp. pr. τῶν ὄχλων et τινὰς τῶν φαύλων. † c. adv. τιμὴν ἀπονέμουσιν, - τοῖς ποτε κρείττοσιν, iis, qui ipſis olim erant potiores 5, 1, 14. dignitate, vel etiam genere, poſt pr. τὸ εὐγενὲς et πολὺ ἐλαττόνων. c. gen. perſ. et abl. rei ſ. modi, ὅτι ὑμῶν καὶ σοφίᾳ κρείττους ἐσμὲν καὶ δυνάμει στρατοῦ λ. vobis potiores 2, 13, 10. praeſtamus, ſuperamus. - de re, c. ſubſt. fem. δυνάμει κρείττονι, vi potiori 1, 12, 5. maiori. ἐλπίδι κρ. πιστεῦσαι σεαυτὸν, ſpei meliori 7, 5, 11. παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδας κρείττους (εἰσὶ,) a diis meliora ſperare poſſunt 8, 3, 14. — ἐλπίδας κρείττους εἶχον ἐν παιδὶ λ. ſpem meliorem 5, 8, 3. — Neutr. c. artic. p. ſubſt. τὴν πρὸς τὰ κρείττονα ὁρμὴν, ad meliora 1, 6, 20. 6, 1, 15. ††† εἰ καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος ὑπέρτεροι ἐδόκουν γεγενῆσθαι, divinitus 6, 6, 9. a praeſtantiore, potentiore natura ſ. ſuperiore, (*von einem mächtigern*, höhern *Weſen*,) a numine, deo, ſcil. γένους potius, quam μέρους.

κρέμαμαι, ph. paſſ. ſ. med. c. praep. ὡς ἐν μέσῳ ἀέρι κρέμασθαι δοκεῖν, ſuſpenſae (eſſe, ſtellae) 1, 14, 1. pendere.

κρημνὸς, ph. βαθὺς, praecipitium 3, 3, 2. †† διὰ κρημνοὺς, εἰς βάθος μέγιστον ἀπεῤῥωγότας, per praecipitia 8, 1, 13.

κρημνώδης, ph. Neutr. c. artic., p. ſubſt., et c. gen. rei ſ. loci, τοῦ - ὄρους τὰ - κρημνώδη διαφράττεσθαι τείχεσι, praecipitia 3, 1, 8. ſc. χωρία. c. ſubſt. ὄρη, ὄντα κρημνωδέστατα, montibus, praeruptiſſimis 6, 5, 11.

κρηπὶς, phyſ. Μακεδονικῷ σχήματι, - κρηπῖδας ὑποδούμενος, crepidis

calceatus 4, 8, 5. meris soleis, superiorem pedis partem intectam relinquentibus.

κρίνειν, mor., extra forum, de re, trop. c. acc. rei, ἡ ἀπόβασις καὶ ἡ τύχη τοῦ πολέμου τὰς ἑκατέρων γνώμας ἔκρινεν, consilium diiudicavit 3, 7. 4. definivit, decidit, iudicavit, consilia, utrum essent prudentia, an imprudentia. †† de pers. αὐτοκράτορσιν, οὓς κρίναντες ὁ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος ἐπελέξατο, suo iudicio 8, 7. 10. diiudicantes, an digni essent, decernentes, decreto suo. - Pass. extra for., trop. de re, c. adiuncto, οὐ σύμμετρον καὶ κεκριμένην διοίκησιν ὀνομάζουσι, definitam 2, 5, 22. cum iudicio coniunctam, consideratam, iudicio et prudenter institutam, prudentem. — † sensu for. δικάζων μὲν σπανίως, πλὴν νοῆσαι τὸ κρινόμενον εὐφυὴς ἦν, controversiam 4, 7, 2. id, de quo iudicatur s. iudicandum, id, de quo disceptatur, quaeritur, caput s. cardo s. status controversiae, quaestio controversa, nostr. *die Streitfrage.* - de pers. ὡς μέλλουσα κριθήσεσθαι, tanquam subitura iudicium 1, 11, 12. quia erat iudicanda, cum esset iudicanda, cum deberet iudicari, sc. semel, deinde, certo aliquo die, nostrat. *da sie sollte verurtheilet werden*, s. *über sie sollte das Urtheil gesprochen werden.*

κρίσις, mor., extra for., in opp. c. adi. εἴ τις ὀρθῇ κρίσει, καὶ μὴ διαθέσει τῇ πρὸς τὸν πεσόντα, τὸ πεπραγμένον λογίζοιτο, indicio 4, 5, 5. † in foro, μήτε κρίσει τινὶ μεταδοὺς, λ. neque iudicii cuiquam copiâ factâ 7, 1, 20. ubi fortassis leg. in acc. κρίσιν, neque *iudicium* alicui *impertiens*, iudiciariam inquisitionem. — † ἱκετεύει τὸν δῆμον, ἐπιτρέψαι τῷ θεῷ τὴν κρίσιν, illud iudicium 1, 11, 12. de se.

Κρισπίνα, Commodi uxor, Κρισπίναν ὄνομα, Crispinam 1, 8, 9. — Κρισπῖνος, Aquileiensium dux, Crispinus 8, 2, 14. 8, 3, 8. 16.

Κρόνιος, Neutr. c. artic. Ἰταλιῶται τὰ Κρόνια προσεορτάζουσι λ. Saturnalia 1, 16, 5. Κρόνος, numen div. αὐτοῦ - Κρόνον - γενέσθαι ξένον, Saturnum ipsum ib. 3.

κρύβδην, ph. abs. χρήματα διανέμεσθαι λ. clanculum 5, 8, 6. - c. adiuncto, ἰδίᾳ καὶ κρ. ἐπιστέλλοντας, clam 5, 5, 4. - in opp. οἱ μὲν φανερῶς, οἱ δὲ καὶ κ. ἐψηφοφόρουν, occulte 7, 11, 7.

κρυερὸς, ph. c. adv. ὥραν, κρυερὰν ἀεὶ λ. frigidam 1, 6, 3. κρύος, ph. abs. τοῦ χειμῶνος παγέντες (ποταμοὶ) ὑπὸ τοῦ κρύους, frigore 6, 7, 15. τοῦ στρατοῦ τὸ πλεῖστον ἀποβαλὼν - κρύει, frigore 6, 6, 4. — in opp. κρύους καὶ θάλπους καταφρονεῖν, frigus 2, 10, 10. de milit.

κρυπτὸς, phys. de re, pass. Neutr. c. adv. et praep. τὸ κρυπτὸν πρότερον διὰ φόβον μῖσος, occultum 7, 7, 3. - c. adiuncto, Παλλάδος τὸ ἄγαλμα, ὃ κρ. καὶ ἀόρατον σέβουσι, occultatum 5, 6, 7. vel, pro praemisso utr. adi., Pall. simulacrum occultum et non videndum, quod volunt. τὰ ἀπόρρητα καὶ κρυπτὰ ἀγγέλματα, secreta 7, 6, 11. cum particip. τὰ ἀπόρρητα καὶ κ. δοκοῦντα ib. 12.

κρύπτω, de pers. ph. c. acc. rei, et in opp. γυμνωθὲν ὤφθη τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, ὃ σέβουσί τε καὶ κρύπτουσι, quod et colunt et occultant 1, 14, 7. vel per hendiad. quod colunt clam s. occulto modo, s. quod colunt, sed sic, ut occultum sit, nec videndum, s. sic, ut id occultent, nec conspiciendum praebeant, h. l. tegere velo et capsa, claudere loco aliquo, nec dare conspiciendum. - c. praep. simul, κρύπτοντες ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσιν, λ

ἔφερον, ὅλα, celantes 7. 4. 8. - simul c. abl. rei, κρύψας αὐτὸν (τὸν θώρακα) τῇ λοιπῇ ἐσθῆτι, occultans 3, 12, 17. - † c. acc. perf., f. pron. recipr., et adv. ταῖς δυσχωρίαις, ἔνθα κρύπτειν ἑαυτοὺς ἠδύναντο, occultare sese 8, 2, 2. - Trop. c. acc. rei, τῷ ἀμφισβητηθέντι ὑπάρχει κρύψαι τὴν ἀλήθειαν, occultare 1, 10, 12. sub persona, facere, ut non cognoscatur. κρ. τὸ γενόμενον βουλόμενοι, celare 2, 1, 1. - simul c. adv. οὐκέτι τὴν ἔχθραν ἔκρυπτεν, celavit 3, 6, 1. clam fovit animo. Pass. vel Med. phys. de pers. c. praep. ἔν τινι πυρασείῳ κρυπτόμενος, occultatus 3, 4, 14. se occultans. ἔν τ. κρυπτόμενον προας. latitantem 5, 4, 21. — ἐν ταῖς ὕλαις ἐκρύπτοντο, sese occultabant 7, 2, 10. †† simul c. adiuncto, παρ' αὐτῷ κρυπτόμενον λαθεῖν, apud ipsum in occulto latuisse, 1, 16, 4. occultatum, occultum, occultantem se, nostrat. *sich im Verborgenen* s. *sich* verborgen *aufhalten*. - Trop. de re, abs. κρυπτομένης αὐτοῦ τῆς τελευτῆς, occultata illius morte 7, 9, 10. tacita non narrata, nec indicata.

κρύφιος, ph. pass. de re s. pers. Masc cum subst. fem., c. praep. vel abs., μή τινες ἐνέδραι ἐν ὕλαις κρύφιοι εἶεν, an aliquae insidiae in sylvis occultarentur 8, 1, 2. occultae, occultatae essent.

κτάομαι, Pass. phys. s. trop. de re, c. abl. rei s. modi, περιέπουσιν αὐτὸ, (τὴν ἀρχὴν,) ὡς καμάτῳ κτηθὲν, partum 5, 1, 14. acquisitum. - Med. ph. de pers. c. acc. rei, Ἰταλιῶται γῆν καὶ θάλατταν ἐκτήσαντο, acquirebant 2, 11, 7. δοὺς ἐξουσίαν, ἁρπάζειν ἕκαστον, καὶ ὃ βούλεται, κτήσασθαι, potestate sibi acquirendi 4, 21, 11. †† γῆν πολλὴν κεκτημένη (αὕτη, ἡ πόλις, τὸ Βυζάντιον,) possidens 3, 1, 12. sibi parans, cum sibi acquisivisset. - Trop. c. eodem acc. rei, ὡς ἂν κτήσαιτο τὴν εὔνοιαν αὐτῶν, ut adipisceretur 2, 12, 13. sibi pararet, conciliaret. - simul c. praep. εὔνοιαν πολλὴν παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἐκτήσατο, gratiam magnam a militibus inibat 6, 8, 5. conciliabat sibi benevol. a militib. s. apud milites. - simul cum adiuncto, τὴν ἀρχὴν, ἣν οἱ πρόγονοι ἢ δι' ἀνδρείας ἐναρέτου ἐκτήσαντο, ἢ δι' εὐγένειαν διεδέξαντο, acquisiverunt (sibi) 2, 13, 12. - c. adv. s. formula adv. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) τῷ κτωμένῳ (αὐτὸ) παρὰ προσδοκίαν τίμιον ἡγούμενοι, adipiscenti praeter exspectat. 6, 8, 9. sibi acquirenti. - simul c. abl. rei s. modi, οὔτε χρήμασι κτήσασθαι τὴν ἀρχὴν ἠθέλησαν, comparare (sibi) 2, 6, 8. - sed c. acc. perf. φόβῳ - φίλους ἐκτᾶτο, acquirebat (sibi) 4, 3, 8.

κτῆμα, ph. c. gen. perf. εἰ καὶ βασιλέως κ. εἴη, fundus 2, 4, 12. - simul c. adi. εἶναι αὐτὰ Περσῶν προγονικὰ κτήματα, Persarum propria 6, 4, 9. † προγονικὸν κτῆμα ἡγούμενος, suam esse possessionem 6, 2, 4. qui Bg. supplevit gen. pers. pron. αὐτοῦ. - c. gen. rei, κατατρέχειν - τὰ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς κτήματα, nostras provincias 6, 3, 10. nostri imperii possessiones. - c. mero adi. ἐν βασιλικοῖς κτήμασι, praediis 1, 11, 15. ἀποβαλόντας θαλμαστὰ - κτήματα, amissis egregiis possessionibus 7, 12, 13. ubi sunt domus cum hortis ad aedes intra que urbem. † abs. εἰς τὰ πορρωτάτω τῆς πόλεως (κείμενα; s. ὄντα) κτήματα λ. in praedia 2, 6, 5. †† Trop. potius, c. adi. οὐ γὰρ ἑνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα (ἐστὶ) ἡ ἀρχὴ, λ. possessio est 8, 7, 11. ἀποχρῶνται (αὐτῇ, τῇ ἀρχῇ,) ὡς - ἰδίῳ κτήματι, veluti propria possessione 5, 1, 13. †† Per praecipuum sensum, vel certe Lat., ph. c. gen. perf. ἐξουσίαν ἁρπάζειν τὰ ἐκείνων κτ. bona 1, 8, 4. - trop. cum gen. rei et adi. ταῦτα μόνα ψυχῆς ἴδια - ἡγεῖτο κ. 1, 2, 4. haec animi bona ducebat solum esse propria.

κτῆνος, phyſ. cum adi. τὰ σκευοφόρα πάντα κτήνη λ. iumentis 8. 1, 4. - in opp. πλῆθος ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν ἐφονεύθη, ium. 4, 15. 13. cf. §. 8. ἵπποι et κάμηλοι. - ὅσα ἦν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσιν εἰς τροφὰς - ἐπιτήδεια 8. 5. 7.

Κτησιφῶν, oppid. Aſſyr. ἐπέςη Κτησιφῶντι. ad Cteſiphontem 3, 9, 18. τῆς εἰς Κτησιφῶντα ἀφόδου, a Cteſiphontis aditu 3. 9. 15. ab aditu in Cteſiphontem ſ. a via, quae fert ad urbem Cteſiphontem.

κτίζειν, phyſ. de perſ. cum acc. loci, it. adv. ὅτε τὴν πόλιν ἔκτισε, condidit 5, 6, 9. - Paſſ. de re ſ. loco, c. praep. τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν, conditam urbem 4. 8, 16. κτίςης, phyſ. de perſ. cum gen. loci, ὁ τῆςδε τῆς πόλεως κτίςης, conditor 4, 5. 12.

κυβερνᾶν, de perſ., quaſi propr., oppreſſo acc. perſ. δεόμενον, ὥσπερ ἐν χειμῶνι -, τῶν κυβερνησόντων (αὐτὸν), indigere gubernatoribus 1, 4, 8. iis, qui ſint gubernaturi, gubernent eum, i. e. ſuadendo, monendo, conſulendo adducere ad faciendum vel omittendum, efficere, ut faciat vel omittat aliquid. trop. magis. c. rei et acc. et abl. ſ. inſtrum. et c. praep. ὡς χαλινῶν ἄνευ, ῥάβδῳ μόνῃ, τὸν δρόμον τῶν ἵππων κυβερνᾶν, ut curſum equorum moderentur (Numidae) 7, 9, 13 dirigant equos currentes, et indicent, quorſum ſit currendum, virga tangendo aurem alterutram, et capitis colli ve latus alterutrum.

Κύζικος, oppid. Myſiae, μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ, poſt res ad Cyzicum geſtas 3, 2, 17. ſc. πράγματα γενόμενα, cf. ἐν p. εἰς ſ. περὶ ſ. ſq. praep. γενομένης ἥττης κατὰ τὴν Κύζικον, apud Cyzicum ib. 11. cf. ib. 1. τὴν (ὁδὸν) ἐπὶ Κύζικον - αὐτὸς ἐτράπετο, verſus Cyzicum ib. 2. viam ad Cyz. - Κυζικηνός, c. ſubſt. διὰ τῆς Κυζικηνῆς χώρας, Cyzicenum agrum ib. 12.

Κυιντιανὸς, nom. propr. νεανίσκον τινὰ -, Κυϊντιανὸν ὄνομα, Quintianum 1, 8, 11.

κύκλος, ph. abl. περίδρομος κύκλῳ κατεσκεύαςο, circumcirca 1, 15, 5. ubi p. adv. valere poteſt. τὸ ἱππικὸν τάγμα περιθεῖ κ. circumcurrit in orbem 4, 2, 19. oppreſſa praep. ſed - cum ea, φρουρεῖν φράξαντες ἐν κύκλῳ τοῖς ὅπλοις, circumſeptos armis 2, 13, 8. cuſtodire illos, poſtquam circumcirca incluſiſſent.

κυκλόομαι, ph. Paſſ. de perſ. φοβηθέντες, μὴ κυκλωθεῖεν, ne cingerentur 3, 3, 12. † de re, Neutr. particip. c. artic. p. ſubſt. τὸ κυκλούμενον ἐνεποδίζεν, circumventionem 4, 15, 12. die Umzingelung, ſ. das Umzingeln, i. q. pr. μὴ κ. Med. de perſ. c. acc. perſ. ἐς ὃν αὐτοὺς τὸ ςρατιωτικὸν πᾶν ἐκυκλώσατο, circumvenit 4, 9, 11. circumcirca incluſit. - ſimul c. abl. rei ſ. modi, κυκλώσασθαι αὐτοὺς πολεμίῳ νόμῳ, ut circumdarent 2, 13, 8. Praetorianos exauctorandos. - c. acc. perſ. et adiuncto mero, ἐπειρῶντο οἱ βάρβαροι, κυκλώσασθαι τοὺς Ῥωμαίους καὶ σαγηνεῦσαι, circumvenire 4, 15, 11.

κυλινδεῖσθαι, ph. de re, paſſ. vel med. οἱ ἵπποι κυλινδουμένοις τοῖς λίθοις ἐπιβαίνοντες, per devolutos lapides 1, 12, 18. ſcil. a pedibus, ſi paſſ., ſed, p. med., ſe volventes, dum equi incedebant per lapides, qui, ut corpora rotunda, facile ſe ſinebant loco moveri ac ſe volvebant impulſi.

κύλιξ, ph. p. inſtrum. ἐμβαλοῦσα εἰς κύλικα τοῦ φαρμάκου (τὸ μέρος,) in calicem 1, 17. 18. † in periphraſi, poſt artic. maſc. et praep. τινὰς τῶν (ὄντων) πρὸς ταῖς κύλιξι, aliquibus ex pocil-

latoribus 3, 5, 9. pincernis, quibusdam eorum, qui ipsi essent a poculis s. a cyathis, s. *illorum* ad *calices*, sc. versatorum s. stantium. † περὶ σπονδὰς καὶ κύλικας εἶχον, calicibus intenti erant 4, 11, 6. vinis et fundendis in aris, et bibendis inter sacra et post ea, ob fedus et amicitiam facta.

κυμαίνειν, trop. de re, c. abl. rei, κυμαίνουσαν ἔχων τοσαύταις φροντίσι τὴν ψυχὴν, fluctuantem habens tantis curis animum 1, 4, 1. agitatum, commotum, varie, ut varias res cogitaret, et variam tristitiam sentiret, i. haberet animum valde inquietum, cum animus ipsi tot curis valde conturbaretur, nostr. *gleichsam* bewegt, *erregt*, s. wie *von* Woogen *bewegt*, hin *und* her *getrieben*.

κύμβαλον, ph. κύμβαλα ἢ τύμπανα μετὰ χεῖρας φέρων, cymbala 5, 5, 18. Heliog. in sacris suis, aera lata, in formam orbis, nostr. *Becken*, ad pulsum resonantia.

κυνηγέσιον, ph. p. subst. de actu, ἕκαστος ἐπεφέρετο - δοράτια ἐκ κυνηγεσίων, venabula 7, 9, 12. spicula venatoria s. venationis, s. venationi apta, propr. hastae ex venationibus, per periphrasin; nisi pr. ἐκ cohaeret c. v. ἐπεφ. v. ἐκ. Proprie adiect. per ellips. subst. alicuius, ὄργανον, ἐργαλεῖον, σκεῦος, ut alibi ἔργον, it. universum χρῆμα s. πρᾶγμα.

κύριος, p. adi., c. subst. τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, ad proprium eius nomen 7, 5, 19.

Κῦρος, nom. propr. ἀπὸ Κύρου, τοῦ πρώτου λ. inde a Cyro 6, 2, 5. Cyrus vulgo maior.

κυρόω, ph. sensu curiae s. senatorio, de pers. c. acc. rei, κατελθὼν εἰς τὴν σύγκλητον, ταῦτα ἐκύρωσε, rata fecit (Heliog.) 5, 7, 7. confirmavit, comprobavit.

κύων, ph. ῥίψαντες τὰ σώματα, εἴασαν (αὐτὰ) κυσί τε καὶ ὄρνισι βορὰν, canibus 8, 5, 24.

κώλυμα, ph. de re, c. gen. rei, δηλητηρίων, remedium veneni 1, 17, 23. impedimentum.

κωλύμη, ph. de actu, c. gen. rei, ἐς κωλύμην τῆς αὐτῶν διαβάσεως, ad prohibendum suum transitum 8, 1, 15. - c. gen. pers. οὐκ ἐς κ. αὐτοὺς τῶν Πραιτωριανῶν ἀφῖξεσθαι, eos venturos ad prohibendum et repellendum Praetorianos 8, 8, 12.

κωλύω, phys. de re, c. inf. τὴν εὐωδίαν κωλύειν δέχεσθαι τὰ φθινώδες τοῦ ἀέρος, prohibere 1, 12, 5. πονηρὰ τύχη ἐκώλυσε, - εἰς τέλος ἀχθῆναι, prohibuit 2, 4, 11. - de pers. c. acc. rei, ὡς τὰ στρατόπεδα - κωλύοι τὰς διαβάσεις, quo coërcerent 4, 3, 13. - κωλύειν τὴν - διάβασιν, prohibere 5, 1, 13. πρὸς τὸ κ. τὰς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομὰς, ad arcendas barbarorum incursiones 6, 4, 14. — βουλόμενον κωλῦσαι τὰ γιγνόμενα, prohibere 7, 7, 8. †† c. adiuncto, τὰς ἐπιβουλὰς ἀπεῖργέ τε καὶ ἐκώλυεν ἡ μάμμη, prohibebat 5, 8, 7. oppresso acc. rei, ἐκώλυε (τοῦτο,) prohibebat 8, 8, 11. sc. τὸ μεταπέμψασθαι τοὺς Γερμ. †† oppresso acc. pers. οὔτε ἀντιστῆναι (αὐτῷ,) ἢ κωλῦσαι (αὐτὸν, προσιόντα,) prohibere 2, 11, 11. - sed c. acc. pers. diserto et adv. ῥᾳδίως ὀλίγοι πολλοὺς ἐκώλυον, arcebant 3, 5, 2. †† nominatim in particip. praes. c. artic. τὸ μήτε τὴν πραθεῖσαν ἀρχὴν εἶναι (τινὰ) τὸν κωλύοντα, quod nec venditum imperium esset (aliquis,) qui prohiberet 2, 6, 22. ††† oppresso acc. rei, ἐκ τοῦ μηδένα εἶναι τὸν κ. (τοῦτο,) ex eo, quod nemo sit, qui impediat 2, 8, 7. † μηκέτι ὄντος τοῦ κωλύοντος (τοῦτο,) cum nihil amplius esset, quo arcerentur 3, 3, 12. quod impediret id, sc. circuitionem, τὸ κυκλωθῆ

Digitized by Google

και, f. quod arceret eos, fc. hoftes; et fic potius de neutro, quam mafc. - Alio fenfu, per verba, c. inf. ἀγγέλλεσθαί τι - ἐκώλυεν, prohibuerat 1, 12, 12. vetuerat. τοῖς βασιλικοῖς κτήμασιν ἐκώλυσεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐπιγράφεσθαι, vetuit 2, 4, 13. † fimul c. acc. perf. κωλύων τοὺς περὶ αὐτὸν δορυφόρους ἀποσοβεῖν τοὺς λ. interdicens fuis fatellitibus 1, 2. 5. ††† c. acc. rei, et praep. διὰ γραμμάτων κωλῦσαι τὴν ὁρμὴν καὶ ἐλπίδα τοῦ βαρβάρου, inhibere 6, 2. 8. diffuadere. Paff. phyf. de re, c. adv. τοῦ πανταχόθεν κωλύεσθαι ἕνεκα τὴν δίοδον τοῦ ςρατοῦ, ut impediretur 3. 3, 2. fimul c. abl. rei f. modi, ὅ περ ᾔδεσαν φόβῳ Μαξιμίνου κωλυεσθαι, prohiberi 7, 5, 1. - de perf. c. inf. κωλυόμενοι ἁρπάζειν καὶ ὑβρίζειν, dum arcentur a rapinis et iniuriis 2, 4, 9. Praetoriani. - fimul c. praep. ὑφ' οὗ κ. λ. 4, 15, 14. a quo prohibiti. ἡ ἵππος - ὑπὸ - ἐκωλύετο, impediebatur 6, 5, 13. Sed c. praep. mera, ὑπὸ - πλήθους ξύλων - ἐκωλύθησαν. prae multitud. cohibiti funt 7, 10, 13. ††† τὸ βάρβαρον, ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας κωλυθὲν, barbara gens, repreffa 1, 5. 26. ubi Var. l. κολασθὲν notabilis faltem.

κώμη, ph. abl. τὸ Βυζάντιον κώμῃ δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, ut pagus 3, 6, 19. p. ὡς κ., qui locus fortaffe claffîcus pro oppidulo fine muris noftr. *Flecken* f. *Marktflecken*. c. adi. ἦν τις, Μαξιμῖνος ὄνομα, ἀπό τινος κώμης, ex quodam pago 6, 8, 1. κώμας ἐμπιπρὰς τὰς ἐμπιπτούσας. pagos 3, 9, 17. πολλὰς ἀνέτρεψε κ. vicos 6, 5, 11. - c. adiuncto, δοὺς κώμας τε οἰκεῖν καὶ χώραν γεωργεῖν, vic. 6, 4, 11. †† magis in opp. τὰς κ. ἐμπιπρὰς τάς τε πόλεις λ. vic. 7, 2, 7. fq. κώμαις καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων, pag. 1, 10, 2. vic. 5, 3, 26. ἀγροὺς καὶ κώμας ἐμπιπράναι, vic. 7, 9, 24. πολλὰς κ. καὶ πόλεις πορθήσας, pag. 3, 9, 6. vic. 4, 11, 11. πόλεις καὶ κώμας κατατρέχουσιν 6, 7, 5. †† τῶν ὄχλων πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκεῖσε συῤῥεόντων, πολίχνας τε καὶ κ. τὰς περικειμένας καταλιπόντων, vic. 8, 2, 10. ubi et in pr. opp. maior urbs, et πολίχναι, quamvis parva oppidula, habuerint muros tamen.

κῶμος, ph. in opp. εἰς ἑςίασιν ἢ κῶμον - ἔρχεται, comeffationem 5, 12, 23.

κωμῳδὸς, ph. in opp. κωμῳδοῖς καὶ μίμων ὑποκριταῖς, comoedis 5, 7, 14.

κωνοειδὴς, phyf. de re, κωνοειδὲς αὐτῷ σχῆμα, coni figura 5, 3, 11. de lapide.

Λ.

Λαβὴ, ph. σκεύεσι, λαβὰς ἐπιμήκεις ἔχουσι, anfas 8, 4, 26.

λαγχάνειν, ph. c. rei et acc. et abl. f. modi, κλήρῳ τὴν ἀνθυπατείαν λαχὼν, adeptus 7, 5, 3.

λάθρα, ph. c. verbis, πέμψας, furtim 3, 2, 9. μετεπέμπετο, clam 5, 7, 9. τοῦτο προκατασκευάσαντα, clanculum 6, 8, 11. - † cum v. fyn. τῆς πόλεως ὑπεξῆλθε, clanculum urbe exiit 5, 3, 24.

λαιὸς, ph. Neutr. de re f. loco, c. fubft. in opp. ἐν μὲν τῷ λαιῷ μέρει, - ἐν δὲ τῷ δεξιῷ, a laeva (parte) 4, 2, 5. ἐν μὲν τοῖς δεξιοῖς Ἰταλίας μέρεσιν -, ἐν δὲ τοῖς λαιοῖς, a dextro Italiae latere, - a finiftro 8, 1, 12.

Λαῖτος, nom. propr., Commodi tempore, Λαῖτον, τὸν ἔπαρχον τῶν

ϛρατοπέδων λ. Laetum 1, 16, 12. 1, 17, 2. 9. τῷ Λαίτῳ ib. 14. 2, 1, 6. 12. sq. 15. 18. 2, 2, 1. 11. 21. - Alius, Λαῖτον, ϛρατηγὸν ὄντα Σεβήρου, 3, 7, 9, 11. sq.

Λακωνικὸς, cum subst. Λακωνικὸν λόχον, Laconicam cohortem 4, 8, 7.

λαλεῖν, phys. de pers. c. adv. ὅτι λαλοῦντα τὸν - Φονεύουσι, loquentem 2, 5, 14. oratione ad Praetorianos Pertinacem.

λαμβάνειν, ph. de pers. c. acc. rei, τὰ ὅπλα λαμβάνωμεν καὶ ταττώμεθα, capiamus 4, 14, 15. 6, 9, 7. λαβόντες ὅπλα, sumtis armis 8, 8, 15. ἐγχειρίδια, s. pugionib. 7, 4, 11. λαβὼν γραμματεῖον, sumto in manus libello 1, 17, 1. λ. τὸ γρ., ἐπίσκεψαι, cape - ac lege 2, 1, 25. λαμπάδα, προςΦέρει τῷ οἰκήματι, capit facem admovet que aedif. 4, 2, 20. Φιάλην εὔχετο, phiala sumta 4, 8, 12. ἐσθῆτα ὁδοιπορικὴν, vestimento itin. sumto 5, 4, 12. - simul c. praep. οὐκ ἐπὶ βαρβάρους ὅπλα λαμβάνων, capere 1, 15, 15. λαβόντα ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου, sumto sub sinum pugione 1, 8, 11. - simul c. adv. λαβὼν ποτε βέλη, sumtis telis 1, 15, 11. de Commodo venatore. † c. affini v. et adv. et praep. διὰ τὸ προλαμβανόμενον (ὅ περ εἰώθασι βασιλεῖς ἑκάςοτε πρὸ πάσης τροΦῆς λαμβάνειν,) κώλυμα δηλητηρίων, accipere 1, 17, 23. p. edere s. bibere. †† per rectionem var. simul, χρήματα πάντα ἀθροίζων τά τε αὐτοῦ καὶ παρὰ τῶν Φίλων, καὶ εἴ τινα ἦν ἐκ δημοσίων - τόπων λαμβάνων, opes omnes colligens cum suas tum ab amicis, atque, si quae essent, ex publicis locis accipiens 2, 11, 13. qui Bg., non comma ponens post ἀθρ. sed post Φιλ. modo, v. λαμβ. dedit tantum c. praep. una ἐκ., cum, facto post ἀθρ. commate, stet non solum cum dupl. pr. παρὰ et ἐκ, sed quoque c. acc. rei nudo τὰ αὐτ. - Alio sensu, c. acc. rei, et in opp. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ αὐτῶν σώζειν εὔχονται, aliena accipere 8, 3, 14. raperb, vi capere. Alio rursus sensu, καίτοι μεγάλα λαμβάνοντες, χάριν οὐκ ᾔδεσαν, accipientes 2, 11, 14. dono. - simul in opp. καὶ μικρὰ μὲν λαβοῦσιν ἀντιδοῦναι λ. iis, qui parva acceperint, 2, 5, 14. - simul c. adv. ὡς ὑπάρξαι ἐμοί τε (νῦν) ὑμῖν τὰ ἐκείνων πάντα δοῦναι, ὑμῖν τε ἀδεῶς λαβοῦσι καρποῦσθαι, vos quo licenter nactos perfrui 7, 8, 20. c. praep. ὁ ϛρατὸς, ἔχων τὰ χρειώδη, ὅς περ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐλάμβανον, a moenibus accipiebant 8, 6, 8. ἀγαπήσας, ἄνευ μάχης - λαβεῖν ταῦτα, ὧν ὠρέγετο, contentus, quod - acciperet 2, 15, 8. βουλόμενος λ. μετὰ κινδύνων (τοῦτο,) οὗ τὸ μέρος εἶχεν ἄνευ πολέμου λ. sumere 3, 6, 7. - Alio sensu, tropico que, δοὺς εἰρήνην, τά τε πιςὰ λαβὼν, fide accepta 3, 15, 12. acceptis fidei pignoribus, sc. iureiurando aut obsidibus, it. pecuniis, pro damno accepto per bellum. † per rect. var. et per polyptoton, οἱ μὲν, ὥςπερ ὀΦλημα κληρονομίας, εἰληΦότες (τοῦτο, τὴν ἀρχὴν,) - οἱ δὲ παρ' ὑμῶν λαβόντες, quasi - adepti, - a vobis acceperunt et - 5, 1, 13. † οἱ ϛρατιῶται, τοῦ ἁρπάζειν λαβόντες ἐξουσίαν, adepti 4, 6, 12. nacti. - † per formulam et periphras. πεῖραν τῆς γνώμης λαμβάνουσα, pertentans animum 1, 8, 10. periculum capiens s. faciens, p. privo v. πειράζουσα, tentans, explorans animum s. sententiam s. sensum ipsius. ἀρέσκει, πεῖρ. τῆς γνώμης τῶν ϛρατιωτῶν λαβεῖν, experiri animos militum 2, 2, 1. † simul cum praep. τιμωρίαν παρὰ τοῦ - εἰληΦὼς, postquam poenas ab - sumserat 1, 13, 10. ultus erat, puniverat. - Cum acc. pers. duplici, πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας αἰχμαλώτους ἔλαβον, captivos acceperunt 3, 9, 19. † c. adiuncto, ὡς ἂν χειρώσαιτο καὶ αἰχμ-

Digitized by Google

τοὺς - λάβοι, quo - capt. acciperet 2, 13, 2. ἐπιςῆναι μηδὲ προςδοκώμενος ἤθελεν, ὅπως ἀπαράσκευον αὐτὸν λάβοι, ut deprehenderet 2, 14, 11. vel caperet. συνωμότας λαβών τινας, nactus 1, 8, 11. - Sed cum acc. tali perf. uno, at c. praep. ὡς συμμάχους παρ' αὐτῶν λαβεῖν, ut acciperet 4, 7, 5. †† ἤδη γοῦν τινας καὶ λαβὼν ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις ὁ Σεβῆρος, ἐκόλασεν, quandoque etiam aliquos deprehenſos in eiusmodi miniſteriis Severus ſupplicio affecit 3, 13, 16. qui Bg., nullo commate per haec facto, dubiam relinquit rect., dum cogitari poſſunt commata poſt γοῦν et poſt ὑπ., ſed, per datam hic diſtinctionem, v. λαβ. quoque habet ſecum adv. ἤδη. De re, trop., c. acc. perſ. οἶκτος πάντας ἐλάμβανε λ. occupabat 1, 4, 17. capiebat, i. in animo omnium excitata eſt miſeratio, orta, omnes eum miſerabantur. - † cum acc. rei et praep. προσηγορίαν λαβεῖν τὸν τόπον ἐκ λ. nomen accepiſſe a 1, 11, 3. denominatum eſſe a rel. †† per formulam et periphraſ. ἔδει, τέλος λαβεῖν τὸν Ἀντωνίνου βίον, debebat finem habere Antonini vita 4, 12, 5. finem capere, (ut noſtr. *ein Ende nehmen,*) i. finiri, ſe finire. - † ſimul c. praep. πταῖσμα, ἀρχὴν καὶ πρόφασιν λαβὸν ἐξ λ. calamitas, orta de 7, 11, 1. capiens initium et cauſam ſ. occaſionem, noſtr. *ſeinen* Anfang *und* Anlaſs *nehmen* ſ. *Grund* ſ. *Veranlaſſung.* Paſſ. de perſ. phyſ. c. adv. et ſyn. v., εἰλήφθε ῥᾳδίως, καὶ ἀκονιτὶ - ἑαλώκατε, comprehenſi eſtis 2, 13, 10. Praetoriani, incluſi ab exercitu. - cum abl. rei ſ. modi, ἀνῃρέθη, δόλῳ - ληφθεὶς, occupatus 7, 8, 12. captus. - cum nominat. modi, αἰχμάλωτος λ. captivus factus 5, 4, 12. ληφθέντες αἰχμάλωτοι, capti bello 7, 2, 3. †† τοῖς λαμβανομένοις ἐπαμύνειν, iis, qui comprehenſi tenebantur, 5, 8, 16. — Med. de perſ., trop., c. gen. rei, προφάσεως ὀλίγης λαβέσθαι εὔχοντο, cauſam minimam dari ſibi optabant 5, 2, 14. accipere ſ. nanciſci cauſam ſ. occaſionem, noſtr. *bekommen.* ταύτης τῆς προφ. λαβόμενος, hanc occaſ. accipiens 2, 9, 14. λ. ἐξουσίας, nactus poteſtatem 3, 15, 8. - phyſ. cum gen. rei, ſed alius, et quaſi inſtrum. λαβόμενος τῆς χειρὸς Γλαβρίωνος, manu comprehenſum Glabrionem 2, 3, 8. cum prehendiſſet manum Glabrionis. - ſimul c. adv. συνήθως λ. τῆς χ. (αὐτοῦ,) prehenſum manu 3, 12, 18. - c. acc. rei, in opp. ὑπέσχετο δώσειν ἑκάστῳ - τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον μήτε αἰτῆσαι, μήτε λήψεσθαι προςεδόκησαν, nec accepturos ſe (eſſe) 2, 6, 15.

λαμπὰς, ph. λαβὼν λαμπάδα, προςφέρει τῷ λ. facem 4, 2, 20.

λαμπρὸς, trop. de perſ. c. abl. rei ſ. modi, τοὺς πλούτου περιβολαῖς λαμπροὺς γαμβροὺς, ſplendidi 1, 2, 3. inſignes, conſpicui, notabiles prae aliis ob divitias. de re, c. ſubſt. rei, ἐπιδόσεσι λαμπραῖς, luculentis 1, 9, 2. magnis 1, 12, 9.

λανθανόντως, trop. ἤλγουν, latenter 8, 7, 6. - in opp. προςποιούμενος μὲν λ. - λανθ. δὲ λ. 7, 9, 24.

λανθάνω, phyſ. de perſ. c. nominat. perſ. οὐδὲ αὐτὸς λανθάνειν ἤθελεν, latere 1, 14, 14. ſq. expl. ſcil. αὐτὰ, τὰ πραττόμενα, nec ipſe ſua facta voluit latere, i. ignota eſſe ſ. manere; vel nec ipſe voluit latere, i. ignotus eſſe ſ. manere, ſcil. talia facienda. εἴ τινες καὶ ἔλαθον, ceteris, quibus latere contigiſſet 5, 2, 5. ſi autem quidam et latuiſſent, vel et, ſi qui etiam latuiſſent, delituiſſent, non deprehenſi eſſent. θεῷ τῷ λαθόντι, deo, qui latuerat 1, 16, 5 Saturno. † c. adiuncto, παρ' αὐτῷ κρυπτόμενον λαθεῖν, in occulto latuiſſe ib. 4. v. κρ. de eod. Sat. ὡς - ἀπορρίψαντα τὴν χλαμύδα βασ. λαθεῖν, ut latuerit 5, 7, 8. - in opp. φεύγειν

Digitized by Google

ἢ λαθεῖν οὐκ ἠθέλησεν, ὁμόσε δὲ χωρήσας -, προῆλθεν λ. latere 2, 5, 6. Pertinax. ὅσοι τε ἦσαν εἰσρυέντες λ. ὅσοι τὸ λ. ἠδυνήθησαν 7, 9, 17. † simul c. adv. τῶν πρὸς ὀλίγον φυγεῖν ἢ λ. δυνηθέντων, qui latere potuerunt, 6, 9, 14. - c. Nominativo particip. οὐδὲ λανθάνειν ἤθελεν ἁμαρτάνων, neque latere volebat ipse peccata sua 5, 6, 23. opp. pr. αὐτὸς ἐβλέπετο ἡνιοχῶν λ., noluit latere, i. ignotus esse, si peccabat. †† Trop. ὅπως μὴ, σιωπήσαντες, λάθοιεν, εἰς τὸν πολὺν ὅμιλον ἀριθμούμενοι, ne laterent 1, 1, 1. ignoti manerent, et in magna turba numerarentur. ††† c. particip. fut. λήσεις ἀπολούμενος, te nec opinantem exitium opprimet 1, 9, 10. imprudens, inopinate, peribis. † In participii nominativo c. finito aliquo v., p. adv., λανθάνων - εἰς τέλος ἄξεις, clam 8, 11, 13. ἰδίᾳ αὐτῶν ἑκάτερος ἐπέστελλε λ. latenter 4, 3, 3. † παίει ξιφιδίῳ, ὃ μετὰ χεῖρας ἔφερε λ. gladiolo, quem in manibus tulerat occultatum 4, 13, 11. λανθάνοντες συνεκρότουν δύναμιν, clanculum 1, 9, 3. 2, 14, 9. clam 2, 12, 2. † ἐδίδου χρήματα λανθάνουσα, latenter 5, 8, 6. i. q. sq. κρύβδην. - ἀποῤῥίψας τὸ χλαμύδιον, λαθὼν ἀποδιδράσκει, clam 5, 4, 12. i. q. sq. ὡς μὴ γνωρίζοιτο. - ὡς λαθόντες - ἐπεισέλθοιεν, clanculum 2, 13, 21. † νύκτωρ εἰ κατέλθοιεν λαθόντες, noctu si veniant clanculum 5, 3, 23. v. κατέρχ. et 2, 12, 2. - clam 1, 10, 6. †† In eodem nominat. particip. aut obliquo eiusdem casu, simul cum alio particip. aut nominat. aut obliquo casu, et c finito v. aut c. inf. εἰ δύναιτο ἀποσκευάσασθαι λαθὼν καὶ ἐξαπατήσας αὐτὸν, an posset amoliri latenter et decipiendo ipsum 3, 5, 7. ubi postr. pron. accusativus ambiguus est, pertinens vel simul ad v. λαθ. vel modo ad v. ἐξαπ. vel ad pr. v. ἀπ. - μή τις αὐτῶν προλαβὼν καὶ λαθὼν δηλητηρίῳ χρήσηται λ. ne alteruter (eorum) prior et fallens 4, 1, 3. clam. †† τὰ δὲ (θηρία) - λανθάνοντα καὶ παρεισιόντα - αὐτοὺς ἐλυμαίνετο, sensim obrepentes 3, 9, 10. qui Bg. cepit per hendiad. ubi et procedit *clam*. †† τὰ - ἀρώματα -, μηκέτι μόλις καὶ σπανίζοντα λανθάνοντά τε δι' ἐμπόρων κομισθήσεσθαι, haud amplius vix raro que et *clanculum* per mercatores importatum iri 4, 10, 9. ††† Per inf. cum alio inf., intercedente copula, ὅπως τινὰς πεῖσαι δυνηθεῖεν τῶν ὀψοποιῶν, λαθεῖν καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ, ut latenter porrigerent (ipsi) 3, 5, 9. per hendiad. †† In particip. nominat. c. finito v. sed simul c. acc. perf. ἦλθον στρατιῶταί τινες λαθόντες τὸν τοῦ Περεννίου παῖδα, venerunt milites quidam clam Perennis filio 1, 9, 17. - Per al. rectionem, ubi v. habet secum duos casus simul, tum perf. et nominat. et acc. οὐδεὶς αὐτὸν ἐλάνθανε τῶν λ. 4, 12, 6. nemo eum latebat eorum, qui rel. i. nemo ipsi ignotus erat. ὡς ἂν τοὺς φυλάσσοντας - λάθοιεν, ut custodientes latere possent 2, 1, 2. ignoti manere possent custodientibus, non agnoscerentur a cust., ut clam iis id facerent. - tum nominat. rei, sed acc. perf. ὡς μηδὲν αὐτὸν λανθάνειν, ut nihil illum lateret 7, 8, 4. illi ignotum esset f. maneret. οὐδὲ - ἐλάνθανε τὰ πραττόμενα πάντας, neque latebant illius facinora quenquam 1, 14, 14. neminem latebant f. *non* lat. *ullum*, f. *non* lat. *quenquam* facta *ab eo*, i. nec cuiquam ignota erant ea, quae facta erant ab eo f. fiebant. — †† οὐδὲν εἶναι αὐτὴν ἐλάνθανε τῶν λ. nihil eam latebat eorum, quae 5, 8, 2. qui Bg. omisit inf. v. subst., iunctum c. v. ἐλ. per redundantiam. - De re, in v. finito aut inf. c. nominat. aut acc. subst. rei, σοὶ ταῦτα δηλώσων ἥκω, ὡς μὴ λάθοι τὰ τολμώμενα, ne lateant, quae ausus est 3, 12, 6. ubi e pr. pron. dat.

σοὶ suppleri potest acc. pers. σε, ut ne lateant te ausa eius s. tentata s. cum audacia suscepta, i. tibi ignota sint s. maneant. — † c. adiuncto, εἰ λάθοι ἡ ἐπιβουλὴ, καὶ μὴ ἐλεγχθείη. si latuissent insidiae ib. 11. ignotae fuissent s. mansissent; ubi e pr. τοῦ Σεβήρου expleri possit etiam acc. pers. αὐτόν. - καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τὸ τὴν ἐπιβουλὴν λαθεῖν, tempus hoc idoneum esse insidiis celandis 1, 10. 13. ad insidias celandas, ut insidiae *laterent*, i. occultae manerent, ignotae esse s. manere possent. † λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδύνατον, latere facta principis non possunt 4, 11, 14. suppleto quidem v. subst. praes. ἐςὶ, non fas est s. non fieri potest, ut principis s. regentis alicuius facta lateant alios, cives, i. iis ignota sint et maneant, sed, suppleto v. subst. impf. ἦν, latere facta (acta) imperatoris (Caracalli) non *poterant* eum, sc. senatum, sc. αὐτὴν, e pr. ἡ σύγκλιτος. sed simul cum adv. λέγουσι λανθάνειν ποταμῶν ἐκείνων διὰ τοῦτο τὰς ἐκβολὰς, latere 6, 5. 3. ignorari, ignotos esse, non conspici posse et reperiri. — Porro de re, in particip. c. subst., p. aliquo adi., per Fem. μὴ προχωρούσης τῆς λανθανούσης ἐπιβουλῆς, clandestinis insidiis 4, 4. 6. ἐφ' οὗ λανθανούσῃ συνουσίᾳ διεβάλλετο, cland. consuetudine 1, 8, 10. οὐκ εἰδὼς τὴν τοῦ βασιλέως λανθάνουσαν γνώμην, occultam voluntatem 4, 9, 1. † in opp. ἣν εἶχον γνώμην λ., ἐξέφηναν, sensum, quem occultaverant, indicarunt 8, 8, 5. v. γνώμ. - εἰςόδους, εἴ τινες ἦσαν λανθάνουσαι, obstituentes aditus (palatii,) si qui essent secretiores 4, 1, 9. opp. sq. δημοσίοις καὶ αὐλείοις, fores occultae s. ignotae aliis. - Neutr. αἰτία τοῦ λανθάνοντος μίσους, causa latentis odii 4, 9, 3. occulti, clandest. ἐπιςέλλει ἰδίᾳ μὲν λανθάνοντα γράμματα, cland. litteras 2, 13. 3. - †† Neutr. c. artic. c. subst. rei, p. subst. διδάξαντες τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα, insidias latentes 1, 9, 18. i. q. τὴν λανθάνουσαν ἐπιβουλὴν, cf. supra 4, 4, 6. sc. πράγματα s. μέρη, insidiarum rationes. περιςάσεις, modum. - Med de pers. phys. abs. ὑποςὰς ἐν τῇ εἰςόδῳ, - ζοφώδης δὲ αὕτη, καὶ λήσεσθαι ἤλπισε, ille occultum se fore sperabat 1, 8, 12. sc. ἐκεῖ, in loco illo, ἐν τῇ εἰςόδῳ, se latiturum esse, se latere posse.

Λαοδίκεια, c. diserto adiuncto e praep., κατὰ Συρίαν, Laodicea in Syria 3, 3, 3. Λαοδικεὺς, gentil. c. artic. τοῖς Λαοδικεῦσιν λ. Laodicenses ib. 6. - sine artic. δῶρον ἐδόθη Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν, Laodicensibus 3, 6, 19.

λαπάρη, ph. homin. τὰς λαπάρας κοσμοῦσι σιδήρῳ, ilia (Britanni) 3, 14, 13. latera, latera inania, partes corporis inter costas spurias et ossa.

Λάτιον, nom. region., *Latium* 1, 16, 4. ubi et de causa denominationis.

Λαύρεντος, oppid. Ital. et Latii, εἰς τὴν Λαύρεντον ἀνεχώρησεν, Laurentum recessit 1, 12, 2. quo de §. sq. causa denominationis.

λέγειν, sensu vulg. ph, de pers. c. adv. ὡς ἔλεγε, ut aiebat 6, 8, 13. - c. acc. rei, βασιλέως, ἢ ἵνα τἀληθῆ λέγοιμι, ςρατιώτου, dicam 4, 14, 8. in oratione tamen. † οὐ παύσῃ, ἔφη, ἀνάξια σαυτοῦ λέγειν; loqui 2, 1, 18. αὐτὸν, ψευδῆ λέγοντα, vaniloquum 1, 9, 14. falsa loquentem. - simul c. praep. οὐ δέ τις πρός τινα ἔλεγέ τι, dicebat 7, 8, 3. † simul c. adv. et in opp. ἀφειδῶς πάντα καὶ φανερῶς, ἃ ἐβουλεύετο, λέγοντος καὶ πράττοντος, loquente 5, 8, 8. - Cum inf., praepositum, λέγοντας, αἴγλην - dicentes 1, 7, 9. - postpositum, γεγενῆσθαι, ἔλεγον, dicebant ei

6, 2. †† simul in rectione dupl., c. inf. it. c. particip. παρεῖναι αὐτῷ - χρήματα, καὶ θησαυροὺς - πεπληρωμένους, dicebat 2, 6. 11. si quidem θησ. sumantur de aedificio. - in med. orat. ποθεῖν ἔλεγε τὴν πατρίδα, dicebat 1, 6, 7. οὕτω γὰρ ἔλεγον λ. dicebant 4, 3, 12. 8, 3, 20. 8, 6, 5. 1, 6, 4. - Nominatim de oratore, c. acc. rei, τοιαῦτά τινα λέγων, loquens 2, 14, 8. τοι. λέγοντες λ. dicente 2, 2, 21. c. dat. perf. simul, τοιαῦτά τινα λέγειν αὐτοῖς πειρώμενος, dic. 2, 5, 14. - simul c. praep. ταῦτα λέγουσα μετὰ δακρύων, dic. 4, 3, 20. - c. adv. τοιαῦτά τινα λέγων ἑκάστοτε 3, 13, 13. - simul c. praep. τ. τ. λέγ. καὶ πρὸς ἑκάστους καὶ κοινῇ 8, 3, 16. †† c. adiuncto et inf. simul, λόγους ἐπιεικεῖς - ἐποιεῖτο πρὸς πάντας, καὶ - δεξιούμενος, λέγων, ἥκειν λ. 2, 14, 6. ††† In formula futurae orationis, c. acc. rei, ἔλεξε τοιάδε, dixit 1, 5, 4. 2, 2, 11. 2, 3, 11. 2, 8, 1. 2, 10, 2. 4, 5, 2. 4, 14, 7. 6, 3, 4. 8, 7, 7. - simul c. praep. ἔλ. πρὸς αὐτοὺς τοιάδε, orationem habuit huiuscemodi 3, 6, 2. dixit ad eos. ἔλ. πρὸς αὐτὸν τοιάδε, dixit ad eum 7, 5, 10. † ἐξ ἀναγνώσεως ἔλ. τ. 7, 8, 5. v. ἀν. simul c. abl. modi, μεγάλῃ βοῇ - ἔλ. πρὸς αὐτοὺς τοιάδε, dixit ad eos 2, 13, 9. - De oratore porro, c. inf. ἔλεγε, δεῖν λ. dicebat 2, 9, 11. - c. acc. rei, et praep. ἄπιστα μὲν οἶδα - λέξων πρὸς ὑμᾶς, incredibilia me scio dicturum (esse) coram vobis 7, 8, 6. - c. coniunctione, ἔλεγε - ἡ πρεσβεία, ὅτι δὴ λ. dicebat 6, 4, 8. οἱ πρέσβεις ἔλεγον, ὅτι ἄρα λ. indicabant 8, 3, 4. - De scribente, per epistolam, c. acc. rei, ἐπιστέλλει τῷ δήμῳ -, λέγων τοιάδε, dictitans 5, 1, 2. his verbis. - simul c. inf. ἐπιστέλλει τῷ - λέγων, λ. indicans 4, 15, 17. †† sq. neg., χάριν γιγνώσκων, ἔλεγε, μὴ δεῖσθαι συμμάχων, negabat, se egere auxil. 2, 8, 14. - De narrante, per historiam et famam, c. adv. ὡς λέγουσι 1, 11, 2. ut aiunt. - in opp. simul, ὡς μέν τινες ἔλεγον, ut dicebant 3, 10, 11. sq. ὡς δὲ ἕτεροι διέβαλλον λ. c. inf. τινὲς αὐτὸν καὶ πεφυγαδεῦσθαι ἔλεγον ib. - ὑποδέχεσθαι λέγουσι, aiunt 6, 5, 3. - c. acc. rei, εἴ τι καὶ μυθῶδες λέγοιεν, si dicant 1, 1, 2. - simul post syn. φασὶ - τινὲς - διττὴν λέγουσι - τὴν αἰτίαν, afferunt 3, 2, 5. †† c. praep. ὡς δέ τινες τῶν τότε ἱστόρησαν, οὐ πρὸς χάριν - λέγοντες, loquentes 3, 7, 8. †† Per exquisitiorem sensum, c. acc. perf. τὸν ἀδελφὸν λέγων, fratrem nominans 4, 4, 14. recte quidem, dicens sic s. his verbis, innuens, cogitari intelligi que cupiens. - Γορδιανοὶ ἔκγονον λέγοντες, dictitantes 7, 10, 15. - † c. acc. rei, ἄλλο ἄλλοι λέγων ἐγκώμιον, laudans 4, 9, 11. proferens. - simul cum adv. πεφύκασι - λέγειν εὐστόχως ὑπογραφάς, natura facti (sunt) ad scite describendum 4, 9, 4. proferre. - †† abs. sed tamen in particip. c. pron. perf. ἐπεὶ λέγουσιν ἡμῖν οὐ πεπίστευκας, verbis nostris 2, 1, 23. dictis nostris, dicentibus nobis, narrantibus. — † Trop. de re, in dupl. rectione, c. coniunct. τὰ γράμματα ἔλεγεν, ὅτι δὴ λ. litterae declarabant 4, 10, 3. sed sq. §. simul cum inf. ἁρμόζειν δὲ λ. c. inf. ἔ. τὰ γγ., δεῖν λ. significabant litterae 6, 2, 9. - Pass. de re, phys. ἔτρωσεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν τὰ λεχθέντα, illa verba 1, 8, 15. ista dicta. - † c. affini, μηδ᾽ εἰδέναι φάσκων τὰ λεγόμενα, nec scire se dicens, quae narrarentur 3, 12, 9. † πάντα τὰ λ. καὶ ἐνδεχόμενα καὶ ἀληθῆ πιστεύσαντας εἶναι omnia, quae dicebantur 5, 4, 1. v. ἐνδέχ. in opp. οὐδέ τι ἐλέγετο ἢ ἐπράττετο, dicebatur 6, 1, 4. ἐπακούειν τῶν λεγομένων, καὶ τὰ πραττόμενα ἐφορᾶν, quae dicuntur 1, 5, 21. - cum praep. simul, εἴ τι μετὰ - δόλου λέγοιτο ἢ πράττοιτο, si dicatur 2, 9, 15. πρίν τι λέγεσθαι ἢ πράττεσθαι ἐπὶ τῆς σκη-

ὑῆς, priusquam aliquid diceretur 1, 9, 7. † ὅσα - ἢ λεχθέντα πρὸς αὐτοῦ ἢ γραφέντα, dicta ab ipſo 1, 2, 5. πειθοῖ τῶν ὑπὸ τοῦ Πλαυτιανοῦ λεγομένων, eorum, quae a Pl. dicebantur 3. 12, 21. καταφρονήσας τῶν ὑπὸ τῆς πρ. λεχθέντων, ea, quae ab anic. dicerentur 5, 5, 10. †† ſimul c. dat. perſ. τὰ καθ' ἑκάστην πόλιν αὐτῷ λεχθέντα, quae apud quamque civitatem verba fecerit 2, 15, 11. ipſi dicta, i. ab ipſo, i. q. ante 1, 2, 5. - De oratore, abſ. ὁ δῆμος ἐπήκουεν - τῶν λεγομένων, auſcultabat, quae dicerentur 8, 3, 7. αἰδεσθεὶς τὰ λεχθέντα, ſenis dicta, 1, 6. 21. qui Bg. ſupplet libere hunc gen. ſubſt., pro prr. ὑπ' αὐτοῦ ſ. πρὸς αὐτοῦ, ſ. αὐτῷ. - ὑπώπτευον μὲν τὰ λ., πιστεύειν δὲ λ. illa dicta 1, 9, 13. — † εὐθίκτως πρὸς τὰ λ. ἀποκρίνασθαι, ad rem 4, 7. 2. ad dicta ſ. prolata, in iudicio, ab aliis. † γνώσῃ, ὅτι μὴ σκῆψις - πρόσεστι τοῖς λεχθεῖσιν, ineſſe noſtris dictis 2, 1, 23. ſcil. ὑφ' ἡμῶν ſ. ἡμῖν, iis, quae dicta ſunt nobis ſ. a nobis. - c. praep. εἴ τι καινὸν νῦν ἀκούοιτε, ἴσως ἂν ὡς παρ' ἐλπίδα λεχθέντι (αὐτῷ) ἐκπλαγείητε, quaſi praeter ſpem id dicatur 1, 3, 6. † c. praep. dupl. et in opp. φήμῃ τῶν τε λεχθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ συγκλήτῳ, καὶ τῶν πρὸς τὸν δῆμον γραφέντων, eorum, quae dixiſſet in ſenatu 2, 4, 1. quae dicta erant ab eo. - De narrante, cum praep. dupl. τὰ αὐτῷ πραχθέντα - ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλεκται, in antecedentibus declarata ſunt 8, 1, 1. dicta ſunt, ſc. ἐμοὶ ſ. ὑπ' ἐμοῦ, mihi ſ. a me. - c. praep. una, τὰ ἑπόμενα ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται, ſequentia deinceps dicentur 7, 12, 20. - c. adv. ὡς ἐλέγετο, ut ferebatur 6, 8, 1. †† ſimul c. ſubſt. affini, ὅσα πρότερον ἐπεῖχεν ὁ Φόβος ῥήματα, ταῦτα - ῥαδίως ἐλέγετο, dicebantur 2, 2, 7. proferebantur. - †† c. inf. in med. orat. τῇ Μαισῇ ἐλέγετο σωροὺς εἶναι χρημάτων, dicebatur 5, 3, 2. ſcil. ἐκείνοις ſ. ὑπ' ἐκείνων, ipſis ſ. ab ipſis, p. ἐλ. δὲ, εἶναι λ. †† de re, in nominat rei, τὸ χωρίον πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος φθορὰν ἀντέχειν ἐλέγετο, dicebatur 1, 12, 3. ἡ συσκευὴ τοιαύτη τις ἐλ. ἔσεσθαι 7, 1, 12. - †† De perſ. ἅτε χρηστὸν εἶναι λεγόμενον, utpote qui diceretur 3, 5, 5. — † per nominat. diſertum, Ἀρσάκης λέγεται ἀναπεῖσαι τοὺς λ. dicitur 6, 2, 19. - ſed eo nomin. oppreſſo, ἐλέγετο (αὐτὸς) σπεύδειν λ. dicebatur 5, 4, 22. 8, 3, 17.

ληλατεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. loci, ἀγροὺς λ. depopulari 7, 9, 24. τὴν χώραν ληλατήσας, depopulatus 3, 9, 6. τὴν γῆν ἐληλάτει, depopulabatur ib, 17.

λεία, phyſ. abſ. λείαν ἀπαγαγεῖν, praedam 3, 14, 2. 6, 5, 11. — λείας ἀπήλαυνε, praedas 6, 2, 14. - c. adiuncto, λ. ἀπελαύνων, διδοὺς τε τὰς ἀγέλας τῷ στρατῷ, λ. praedam 7, 2, 9. - in opp. λείαν καὶ αἰχμαλώτους συλλαβών, praedam 4, 11, 11. χειρωσάμενος αἰχμαλώτους, καὶ λείαν ἀπελάσας, praeda averſa 7, 2, 18. †† λείας αἰχμαλώτους ἀπάγειν, praedas et captivos 7, 3, 3. qui Bg. interſerit copulam, qua ſine fuerit αἰχμ. p. adi.

λείπειν, ph. de perſ. c. acc. loci, τὴν τάξιν λιπών, deſertor 1, 10, 2. ſtationis ſuae, deſerens. † c. adiuncto, οὐκ ἔμενον, ἀλλ' ἕκαστος, ἣν ἐγκεχείριστο φρουρὰν λιπών, quisque relicta ſtatione, ſibi demandata 2, 5, 4. qui Bg. cogitarit comma poſt ἐγκ., ut cohaereat φρ. c. v. λιπ., dum alii contra faciunt comma tantum poſt φρ., ubi ad v. λιπ. aſſumi oportet pron. αὐτήν.

λειποθυμία, ſenſu medico ſ. phyſ. αὐτὸν ἐπιπεσοῦσα λ. κατεσίγασεν, animi defectio 1, 4, 15. i. q. ſq. ſ. ἀθυμία, Vern. Ohnmacht, hominis conditio, qua eum videatur animus quaſi deſerere, i. vis mentis et cogitandi, rerum que omnium conſcientia, ſed et

ſenſus corporis ſ. vis ſentiendi, ad tempus, ſimul cum corporis languore, torpore ac debilitate; unde ſq. §. ſubiicitur.

λειποψυχεῖν, ſenſu med. et ph. aut trop. λειποψυχῶν - μόλις εἰς τὴν σκηνὴν ἐπανέρχεται, exanimatus 6, 9, 12. animo deficiens, vel ſummo territus modo, id que potius ob adiunctum v. phyſici motus ἐπ. i. q. ἡμιθανής, noſtr. *halbtodt*.

λείψανον, ph. de perſ. c. gen. perſ. εἴ τι ἦν ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ τοῦ στρατιωτικοῦ λ. ſi quae erant reliquiae 2, 14. 12. ſi qui ex exercitu reliqui erant. - c. gen. rei, ὅσοι πλούσιοι, λείψανα ὀλίγα τῆς Κομμόδου τυραννίδος, reliquiae 2, 6, 8. qui erant reliqui pauci ſ. parvo numero ex Commodi ſaevo imperio, ſ. qui pauci relicti erant nec caeſi a Commodo tyranno. - De re, c. gen. perſ. κάλπην, ἔνθα ἦν τὰ Σεβήρου λ. reliquiae 4. 1, 6. 3, 15, 15. cineres. — c. gen. loci, ἐπελθὼν πάντα τὰ τῆς πόλεως λ. perluſtratis reliquiis, 4, 8, 10. rudera. - it. muri, ſimul c. ſyn. τὰ μένοντα αὐτοῦ ἐρείπια καὶ λείψ. 8, 1, 15.

λελωβημένους v. λωβᾶν. - λεοντέη ſ. λεοντῆ ſ. λεοντὴ, ph. λεοντῆν ὑπεστρώννυτο, leonis pellem 1, 14, 16. ſcil. δορὰν, leoninam pell.

λεπτότης, ph. τῶν - εἰς λεπτότητα ἠσκημένων, ſubtiliter 1, 17, 1. tenuiter, per tenuitatem, cum tenuitate, v. εἰς.

λευκὸς, ph. c. ſubſt. Maſc. ἵππων λευκῶν, equi candidi 5, 6, 16. — Fem. ἐσθῆτας λευκὰς, albis veſtibus 4, 2, 6. feminarum in luctu.

λευχειμονεῖν, phyſ. de perſ. λευχειμονοῦντες λ. induti albis veſtibus 8, 7, 4. legati.

λέων, ph. λεόντων - ἀναῤῥιφθέντων λ. leones 1, 15, 15. λέοντας κατηκόντιζεν. ib. 6.

λεωφόρος, ph. abſ. καταλιπόντες τὰ σώματα ἐῤῥιμμένα ἐπὶ τῆς λεωφόρου. in platea 8, 8, 16. τὸ σῶμα ῥίπτουσιν εἰς τὴν λεωφόρον, in plateam 3, 12, 2. i. q. λαοφ., propr. *popularis* via (*Heerſtraſse,*) per ellipſ. ſq. ſubſt. ὁδοῦ et ὁδόν. - c. diſerto ſubſt. ſ. pleno, et in opp. αἱ λεωφόροι ὁδοὶ καὶ ἀτραποὶ πᾶσαι λ. viae publicae 8, 5, 12.

λήγειν, phyſ. de re, c. praep. λίθος, λήγων εἰς ὀξύτητα, deſinens 6, 3, 10.

λήϊον, ph. τῶν ληΐων ἀκμαζόντων, ſegetibus adultis 7, 2, 7.

λῃστεύειν, ph. abſ. de perſ. κώμαις - ἐπιτρέχων, ἐλῄστευεν, latrocinabatur 1, 10, 2.

λῃστὴς, ph. in opp. ἔμελλον ἀντὶ λῃστοῦ δεσπότην ἕξειν λ. ex latrone 1, 10, 15. μηκέτι λῃστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, latronum ib. 3.

λίβανος, ph. fructus, λιβάνῳ τοὺς βωμοὺς ἐσώρευσεν, thure 4, 8, 20. λιβανωτὸς ſ. λιβανωτὸν, id. λιβανωτὸν θυμιῶσιν, thus 5, 5, 12.

Λιβύη, ph. de terra, ſtrictiori ſenſu, Λιβύης τὰ παρακείμενα, Libyae 4. 3, 15. pro parte vulgaris Africae. - ampliori autem et p. toto, πολυάνθρωπος οὖσα ἡ Λ. Africa 7, 4, 9. ἐν Λιβύῃ, in Afr. 7, 9, 9. τὰ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τούτοις ἦν, Africa in hoc ſtatu erat ib. 25. ὁ κατὰ τὴν Λ. ἐπίτροπος, Africae procurator 7, 4, 5. - in opp. σεβόντων αὐτὸ - Καρχηδονίων καὶ τῶν κατὰ τὴν Λ. ἀνθρώπων, et alii per Africam homines 5, 6, 8. †† infinite, αὐτὴν - εἰς Λ. ἐφυγάδευσε, Afr. 6, 1, 21. - Trop., p. hominib. ibi, τὴν Λιβύης ἀπόστασιν, Africae 7, 12, 20. 8, 1, 1.

Λίβυς, ph. univerſe, Σεβῆρος, ἀνὴρ τὸ γένος Λ. Afer 2, 9, 2. - c. artic. Ἀννίβαν τὸν Λίβυν, Hannibal. Afrum 4, 8, 14. Carthagi-

nienfem. - Plur. fine artic. Λίβυες αὐτὴν - καλοῦσι, Afri 5, 6, 10. 7, 4, 2. - c. adiuncto e praep. Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν ἀφ' ἑαυτῶν· οὕτω γὰρ Λίβυες ὑπὸ μεσημβρίαν τῇ Ῥωμαίων Φωνῇ καλοῦνται, Libyes 7, 5, 19. πᾶν τὸ Λιβύων ἔθνος, omnis Africa ib. init. τὴν Λιβύων σύμπνοιαν, Afrorum 7, 6, 6.

λίθος, ph., vulgaris f. rudis, abf. ἀρόμενοι τὸ ὕδωρ, Φέρωσιν (αὐτὸ,) ὥσπερ λίθον, lapidem 6, 7, 16. - c. adi. λίθος τίς ἐςι μέγιςος, λ. 5, 3, 10. - c. verbis, βαλλόντων αὐτοὺς λίθοις 3, 5, 1. 7, 11, 11. 8, 4, 26. κυλινδουμένοις τοῖς λ. ἐπιβαίνοντες 1, 12, 18. - cum fubft. τῆς τῶν λίθων βολῆς ib., 2, 6, 19. - in opp. λίθων ἢ πλίνθων ὀπτῶν σπάνις 7, 2, 8. ὑπὸ πλήθους ξύλων καὶ λ. 7, 10, 13. τῷ κεράμῳ βάλλοντες - καὶ λίθων βολαῖς τῶν τε ἄλλων ὀργάνων 7, 12, 11. λίθοις καὶ κεράμοις ἔβαλλον 1, 12, 16. τόξοις καὶ λ. βάλλοντες 3, 9, 9. βαλλομένους λ. καὶ δόρασι τόξων τε πλήθει 8, 2, 4. — λίθους καὶ ξύλα ἐπεΦέροντο 7, 10, 10. - laboratus, univerfe, cum adi. τείχει, πεποιημένῳ μυλίτου λίθου, molari lapide 3, 1, 14. — ἑνὸς λίθου πεπ. ex uno *lapide* ib. τὴν γέΦυραν, ἔργον γεγενημένον ἐκ τετραπέδων λίθων, lapide quadrato 8, 4, 4. - laboratus, eximie, δακτυλίους, οὓς εἶχε λίθων τιμίων, quos habebat cum gemmis pretiofis 4, 8, 21. Φορείῳ, ὅ περ διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμ. πεποίκιλτο, lapidibus pretiofis 5, 8, 13. πόρπαις καὶ ζωςῆρσι, χρυσῷ - καὶ λίθοις τιμίοις πεποικιλμένοις, lapide pretiofo 5, 2, 10. † ςεΦάνῃ ἐπικείμενος, χρυσῷ καὶ λίθοις ποικίλοις τιμίοις, coronam -, auro et lapidibus variam pretiofis 5, 5, 4. qui Bg. legerit in acc. ςεΦάνην - ποικίλην. - † τὸν θεὸν αὐτὸν ἐπιςήσας ἅρματι, χρυσῷ καὶ λίθοις τιμιωτάτοις πεποικιλμένον, deum ipfum collocatum in curru, auro et lapididus pretiofiffimis variegato 5, 6, 15. qui Bg. retulit ad proximum fubft. ἁρμ., legens in dat: πεποικιλμένῳ. - ςέΦανος, λίθων πολυτελῶν χροιᾷ διηνθισμένος, corona, lapidum pretioforum rel. 5, 3, 12. παιδίον - τούτων τῶν χρυσῷ καὶ λίθοις πολυτίμοις κεκοσμημένων, lapidibus pretiofis 1, 17, 5. † c. fubft. νεὼς -, χρυσῷ - κεκοσμημένος λίθων τε πολυτελείᾳ, lapidum pretioforum magnificentia 5, 3, 8.

λιμὴν, phyf. abf. τοῦ Θύμβριδος ἐκβολαῖς, - ταύταις ἀντὶ λιμένων ἐχρῶντο, vice portuum 1, 11, 10. Φρυκτωρίοις, ἃ τοῖς λιμέσιν ἐπικείμενα, λ. portubus 4, 2, 15. forfan c. adi. αἰγιαλοί τε πάντες καὶ λιμένες Φρουρῶνται, portus 8, 5, 12. τὰς εἰσόδους πάσας καὶ λιμένας Φυλάττεσθαι 3, 1, 3. quo utr. loco e pr. adi., in medio pofitum, fimul repetendum ad λιμ. c. gen. loci, τέλη ἐπὶ λιμέσι πόλεων, ad portus urbium 2, 4, 14.

λίμνη, ph., c. adiuncto, ὡς τό τε ἕλος σωμάτων πληρωθῆναι, τήν τε λίμνην, αἵματι κερασθεῖσαν, - ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν, lacus 7, 2, 14. ubi diftinguitur ἕλος, generis univerfi, locus cum aqua, a λίμνη, formae vocabulo, p. aqua fola. - c. adi. al. καλοῦσιν ἑπτὰ πελάγη τὴν λ. ἐκείνην, illam paludem 8, 7, 2. ubi generaliter, locus cum aqua. - c. praep. et adiuncto al. διέπλευσαν τάς τε λίμνας καὶ τενάγη μεταξὺ Ἀλτίνου λ. ftagna et paludes 8, 6, 11.

λιμὸς, ph. ὑπέσχε τὴν πόλιν, fames 1, 12, 7. ὁ ςρατὸς, λιμοῦ πειρώμενος, quod famem experiretur 8, 1, 10. τὸ Βυζάντιον, ὅ περ ἑάλω ὕςερον λιμῷ, fame 3, 6, 19. 8, 5, 9.

λίνον, ph. fed pro materiato, ὑποδήμασι, λίνου πεποιημένοις, ex lino 5, 5, 21. textum e lino.

λιπαρεῖν, ph. de perf. abf. τὸν ςρατὸν ἀνέπειθον λιπαροῦντες, exercitum follicitabant inftanter 8, 4, 25. πείθειν λιπαροῦσα ἐπειρᾶτο,

precando 5, 5, 9. - in opp. λέγων, - ποτὲ μὲν λιπαρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήττων, obsecrando 3, 13, 13. - c. adiuncto, ἐδεῖτο καὶ ἐλιπάρει, obsecrabat 3, 12, 20. - simul c. inf. ἐδ. καὶ ἐλ., μένειν λ. obtestabatur 8, 3, 8. - simul c. adv. τὰ πρῶτα ἐλ. καὶ προσπίπτουσα μετὰ δακρύων ἐδεῖτο, orabat 1, 16, 10. † c. acc. pers. et praep. ἐπειδὴ προσέκειντο λιπαροῦντες αὐτὸν ὑπὲρ ὁμονοίας, rogantes 3, 15, 8.

λιτὸς. phys. de re, Fem. ἐν λιταῖς ἐσθῆσι καὶ ἐφεστρίσι, in simplici veste 7, 11, 3. de militib. λιτὰς ἐσθῆτας λευκὰς ἀμφιεννύμεναι, puris albis vestibus indutae 4. 2, 6. in luctu. ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας λ., ἅτ' οἴκοι διατρίβοντες, vestibus, quas tum viliores gerebant 8, 8, 14. imperatores duo. - Omnino, ut Lat. *tenuis*, de vestimentis et textis, dr. 1) in bonam partem pro subtilis, opp. crasso, 2) in partem deteriorem pro vilis, vilis pretii, non multa cura et arte laboratus, non variegatus et pictus, sed simplex, unius lini ac coloris.

λογὰς, phys. de milit. abs. ἔκ τε - Ἰταλίας - λογάδες ἐς τὴν στρατιὰν (στρατείαν) ἠθροίζοντο, ex ipsa Italia delectus habebantur cunctorum rel. 6, 3, 2. sq. expl. στρατηγοὶ - κατελέγοντο, ἔκ τε - Ἰταλ. λογάδες, duces conscribebantur, tota que Italia delectus habebantur 7, 12, 1. sq. ἥ τε νεολαία πᾶσα ἠθροίζετο. † c. adiuncto et praep. ἄνδρας ὑπατευκότας ἐξέπεμψεν ἡ σύγκλητος σὺν ἐπιλέκτοις καὶ λογάσιν ἀπ' Ἰταλίας - ἀνδράσιν, cum lectissimis et spectatissimis ex Italia viris 8, 5, 11. ἔνθα τούς τε ἀπὸ Ῥώμης ἐπιλέκτους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰταλίας λογάδας ἤθροιζεν, ubi delectos ex urbe et Italia colligebat 8, 6, 11. ubi Bg. omittit. †† προύπεμψε λογάδας ἐπιλέκτους, ὅσους γενναιοτάτους ἠπίστατο, praemittit delectos, quos fortiss. scieb. 2, 13, 21. ubi, Bg. rursus omittente, alii inserunt copulam λογ. καὶ ἐπιλ., quae necessaria utique, aut syn. λογ. ἐπιλέκτους τε λ. Per se λογ. i. q. ἐπίλ., lecti, electi s. delecti, et ἐπίλ. commune et populare, sed λογ. magis proprium militiae et vocabulum artis.

λογίζεσθαι, mor. de pers. c. acc. rei, ταῦτα λογιζόμενοι, reputantes 1, 5. 16. τὸ πλῆθος - ἐλογίζετο, reputabat 1, 10, 10. 2, 5, 3. simul c. abl. modi, εἴ τις ὀρθῇ κρίσει - τὸ - λογίζοιτο, si quis perpendat 4, 5, 5. c. coniunct. λογιζόμενοι, ὅτι λ. reputantes 3, 8, 6. - c. inf. ὄφλημα αὐτὸν ἀποτίνειν, - ἐλογίζοντο, arbitrabantur 2, 11, 14.

λόγιος, mor. de pers. φίλους -, πολλοὶ καὶ λόγιοι λ. eruditi 1, 5, 4.

λογισμὸς, mor. τὸ λογισμῷ πάντα - νέμειν, cum ratione 2, 3, 23. cogitatione, deliberatione, an et quantum donare possis per fisci et arcae rationes.

λόγος, phys. universe, abs. οὐδ' εἰπεῖν ἐστι λόγῳ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἑορτήν, exprimi verbis non potest 8, 6, 16. - c. gen. pers. θαρρήσαντες τοῖς τῆς ἀδελφῆς τοῦ βασιλέως λόγοις, verbis 1, 13, 7. - in opp. φιλοσοφίαν οὐ λόγοις -, σεμνῷ δ' ἤθει καὶ βίῳ σώφρονι ἐπιστώσατο, verbis 1, 2, 6. ἐνετείλατό μοι φόνον σου, καὶ τοῦτο οὐ λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ γράμμασι. verb. 3, 12, 5. οὐδέν τι φροντίζων τῶν ἐσταλμένων, ὅπλοις, ἀλλ' οὐ λ., οἰόμενος δεῖν τὰ πράγματα διοικεῖσθαι, verb. 6, 2, 13. - De histor. c. inf. τοῦτο - ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθῆναι λόγος (ἐστὶ) εἰς λ. dicitur 1, 11, 3. in med. orat. - sed in extr. ἀφανῆ γενέσθαι λόγος (ἐστὶ) fama est ib. 5. - abs. γυμνωθὲν ὤφθη -, ὡς λόγος (ἐστὶ) ut fama est 1, 14, 7. — † εὐτελῆ - ἔργα λόγων ἀρετῇ δόξῃ παρέδωκαν λ. virtute orationis

Digitized by Google

1, 1, 5. - De oratore, *τοιούτων λόγων ἤρξατο*, huiusmodi orationem orſus eſt 1, 4, 1. *δυνάμει λόγων προύχων*, qui caeteros eloquentiâ anteiret 7, 5, 10. *χρηςοῖς λόγ. δελεασθέντας*, benigna oratione 8, 3, 10. *ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐπρόσφορος ἐν λόγοις* ib. 16. v. *εὐπρ.* - † *λόγους ἐπιεικεῖς* - *ἐποιεῖτο*, - *λέγων* λ. ſermonibus modeſtis allocutus eſt 2, 14, 5. verba fecit. *ἐβουλόμην, τοὺς συνήθεις* - *ποιεῖσθαι* λ. conſueto illo genere orationis uti 6, 5, 5. - c. adi. *μηδέ τινα προσιέμενος τῶν λόγου ἀξίων*, nec quenquam admittens ex honeſtis 1, 13, 14. *σεμνοὶ καὶ λ. ἄξιοι πρεσβῦται*, quantivis pretii ſenes 8, 8, 20. - c. adiuncto, *εἴ τι λόγου καὶ μνήμης ἄξιον*, mentione 2, 15, 13. quo poſtr. loco eſt de externa oratione, ut in pr. duob. poteſt eſſe etiam de interna cogitatione, ratione, cauſa, reſpectu, ut λ. *ἄξιος* dicatur, cuius habeatur ratio, reſpectus, cura, quem reſpicias, cogites, cures, magni facias, atque adeo magni faciendus, propter qualemcunque virtutem et praeſtantiam, et proinde praeſtans. †† *ἀνύσας τὴν ὁδὸν, παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος θᾶττον τὸν Ὠκεανὸν διαπλεύσας*, omni ſpe et ſermone celerius 3, 14, 7. dicto citius, citius, quam dici poteſt, vel cogitatione. †† Nominatim Plur. ſenſu alio, c. gen. rei, *λόγων ἀρχαιότητος ἦν ἐραςής*, litterarum antiquitatis 1, 2, 4. diſciplinarum, artium, praecipue philoſophiae Graecae ac Stoicae, it. hiſtoriae. *τοὺς ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους*, in litteris probatiſſ. ib. 2. † c. adiuncto, *τὰς πράξεις ἁπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίους ἐνεχείρισαν τοῖς ἐπὶ λ. εὐδοκιμωτάτοις καὶ νόμων ἐμπείροις*, viris doctrinae nomine probatiſſimis 6, 1, 8. philoſophiae praeſertim, quatenus politicen tractat, tum rhetoricae et dialecticae, quatenus dicendi ad populum facultatem docent, it. hiſtoriae, quatenus ad uſum imperantium prodeſt.

λοιμώδης, ph. de re, c. ſubſt. fem. *λοιμώδη νόσον*, peſtilens morbus 1, 12, 1. p. peſtilentia.

λοιπὸς, ph. Maſc. c. ſubſt. in opp. tacita, *σὺν παντὶ τῷ λοιπῷ ςρατῷ* λ. cum toto reliquo exerc. 2, 14, 1. opp. parti in caſtris Praetor. relictae 2, 13, 21. † c. affini v. *τὸν λοιπὸν δῆμον, εἴ τις καταλέλειπτο*, reliquum popul. 3, 4, 13. opp. §. 1. ſq. pars populi, in milites aſſumta. *θεατὴς* - *σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν ὁ βασιλεὺς γίγνεται*, cum reliquis ſac. 1, 9, 5. ubi opp. imperator, tanquam Pontifex Maxim. ut tanquam gladiator in hoc, *αὐτὸς* - *τῶν λοιπῶν μονομάχων*, caeteris 1, 16, 8. - in opp. manifeſta, *Γερμανοὶ ἱππεῖς* - *ὁ λοιπὸς ςρατὸς*, rel. 4, 13, 14. *αὐτὸς* (dux) - *καὶ ὁ λ. ςρ.* 6, 6, 1. 7, 2, 14. *τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν λ.; ὡς ὄντας μέρος τοῦ λοιποῦ ὄχλου*, reliqui pop. 7, 4, 10. opp. §. pr. 7, 11, 4. — *οἱ ςρατιῶται πληγέντες* -, *οἱ δὲ λοιποὶ ςρατιῶται* λ. rel. ib. 9. - *τοῖς ςρατιώταις καὶ τοῖς λοιποῖς* - *ἀνθρώποις*, rel. 2, 7, 10. *τοὺς πρεσβυτέρους* - *καὶ λοιποὺς πατρῴους φίλους* λ. 1, 17, 5. ſine ſubſtant. in utravis opp. *ὁ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενος*, - *οἵ τε λοιποὶ*, -, caeteri 4, 2, 20. *οἱ μὲν πρεσβύτεροι* -, *οἱ δὲ λ.* 2, 2, 17. *ἐγὼ καὶ οἱ λ. πάντες* 2, 3, 10. *ἥ τε σύγκλητος καὶ οἱ λ. π.* reliqui 2, 4, 17. *Γερμανοὶ* -, *ἐς ὅσον οἱ λ.* caet. 4, 13, 13. *οἱ πλεῖςοι* -, *οἱ δὲ λ.* 7, 8, 19. reliqui 7, 12, 3. *τοῖς τε ὑπάτοις καὶ τοῖς λ.* caeteris 7, 6, 21. *χρηςοὶ* -, *τοὺς λ.* 7, 4, 4. reliquis 7, 5, 10. † *τὸν υἱὸν αὐτοῦ* - *ὁμοίως τοῖς λ. παιδεύεσθαι*, ſimiliter cum caeteris 2, 4, 18. clam opp. *πολίταις* ſ. *ἀρχομένοις*. † Fem. cum ſubſt. *τὴν λοιπὴν δύναμιν*, reliquas copias 7, 8, 27. reliquum exercitum, opp. §. pr. - Sed de re, *κρύψας αὐτὸν* (*τὸν θώρακα*) *τῇ λοιπῇ*

ἢ λαθεῖν οὐκ ἠθέλησεν, ὁμόσε δὲ χωρήσας -, προῆλθεν λ. latere 2, 5, 6. Pertinax. ὅσοι τε ἦσαν εἰσρυέντες λ. ὅσοι τε λ. ἠδυνήθησαν 7, 9, 17. † ſimul c. adv. τῶν πρὸς ὀλίγον φυγεῖν ἢ λ. δυνηθέντων, qui latere potuerunt, 6, 9, 14. - c. Nominativo particip. οὐδὲ λανθάνειν ἤθελεν ἁμαρτάνων, neque latere volebat ipſe peccata ſua 5, 6, 23. opp. pr. αὐτὸς ἐβλέπετο ἡνιοχῶν λ., noluit latere, i. ignotus eſſe, ſi peccabat. †† Trop. ὅπως μὴ, σιωπήσαντες, λάθοιεν, εἰς τὸν πολὺν ὅμιλον ἀριθμούμενοι, ne laterent 1, 1, 1. ignoti manerent, et in magna turba numerarentur. ††† c. particip. fut. λήσεις ἀπολούμενος, te nec opinantem exitium opprimet 1, 9, 10. imprudens, inopinate, peribis. † In participii nominativo c. finito aliquo v., p. adv., λανθάνων - εἰς τέλος ἄξεις, clam 8, 11, 13. ἰδίᾳ αὐτῶν ἑκάτερος ἐπέστελλε λ. latenter 4, 3, 3. † παίει ξιφιδίῳ, ὃ μετὰ χεῖρας ἔφερε λ. gladiolo, quem in manibus tulerat occultatum 4, 13, 11. λανθάνοντες συνεκρότουν δύναμιν, clanculum 1, 9, 3. 2, 14, 9. clam 2, 12, 2. † ἐδίδου χρήματα λανθάνουσα, latenter 5, 8, 6. i. q. ſq. κρύβδην. - ἀποῤῥίψας τὸ χλαμύδιον, λαθὼν ἀποδιδράσκει, clam 5, 4, 12. i. q. ſq. ὡς μὴ γνωρίζοιτο. - ὡς λαθόντες - ἐπεισέλθοιεν, clanculum 2, 13, 21. † νύκτωρ εἰ κατέλθοιεν λαθόντες, noctu ſi veniant clanculum 5, 3, 23. v. κατέρχ. et 2, 12, 2. - clam 1, 10, 6. †† In eodem nominat. particip. aut obliquo eiusdem caſu, ſimul cum alio particip. aut nominat. aut obliquo caſu, et c finito v. aut c. inf. εἰ δύναιτο ἀποσκευάσασθαι λαθὼν καὶ ἐξαπατήσας αὐτὸν, an poſſet amoliri latenter et decipiendo ipſum 3, 5, 7. ubi poſtr. pron. accuſativus ambiguus eſt, pertinens vel ſimul ad v. λαθ. vel modo ad v. ἐξαπ. vel ad pr. v. ἀπ. - μή τις αὐτῶν προλαβὼν καὶ λαθὼν δηλητηρίῳ χρήσηται λ. ne alteruter (eorum) prior et fallens 4, 1, 3. clam. †† τὰ δὲ (θηρία) - λανθάνοντα καὶ παρεισιόντα - αὐτοὺς ἐλυμαίνετο, ſenſim obrepentes 3, 9, 10. qui Bg. cepit per hendiad. ubi et procedit *clam*. †† τὰ - ἀρώματα -, μηκέτι μόλις καὶ σπανίζοντα λανθάνοντά τε δι' ἐμπόρων κομισθήσεσθαι, haud amplius vix raro que et *clanculum* per mercatores importatum iri 4, 10, 9. ††† Per inf. cum alio inf., intercedente copula, ὅπως τινὰς πεῖσαι δυνηθεῖεν τῶν ὀψοποιῶν, λαθεῖν καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ, ut latenter porrigerent (ipſi) 3, 5, 9. per hendiad. †† In particip. nominat. c. finito v. ſed ſimul c. acc. perſ. ἦλθον στρατιῶταί τινες λαθόντες τὸν τοῦ Περεννίου παῖδα, venerunt milites quidam clam Perennis filio 1, 9, 17. - Per al. rectionem, ubi v. habet ſecum duos caſus ſimul, tum perſ. et nominat. et acc. οὐδεὶς αὐτὸν ἐλάνθανε τῶν λ. 4, 12, 6. nemo eum latebat eorum, qui rel. i. nemo ipſi ignotus erat. ὡς ἂν τοὺς φυλάσσοντας - λάθοιεν, ut cuſtodientes latere poſſent 2, 1, 2. ignoti manere poſſent cuſtodientibus, non agnoſcerentur a cuſt., ut clam iis id facerent. - tum nominat. rei, ſed acc. perſ. ὡς μηδὲν αὐτὸν λανθάνειν, ut nihil illum lateret 7, 8, 4. illi ignotum eſſet ſ. maneret. οὐδὲ - ἐλάνθανε τὰ πραττόμενα πάντας, neque latebant illius facinora quenquam 1, 14, 14. neminem latebant ſ. *non* lat. *ullum*, ſ. *non* lat. *quenquam* facta *ab eo*, i. nec cuiquam ignota erant ea, quae facta erant ab eo ſ. fiebant. — †† οὐδὲν εἶναι αὐτὴν ἐλάνθανε τῶν λ. nihil eam latebat eorum, quae 5, 8, 3. qui Bg. omiſit inf. v. ſubſt., iunctum c. v. ἐλ. per redundantiam. - De re, in v. finito aut inf. c. nominat. aut acc. ſubſt. rei, σοὶ ταῦτα δηλώσων ἥκω, ὡς μὴ λάθοι τὰ τολμώμενα, ne lateant, quae auſus eſt 3, 12, 6. ubi e pr. pron. dat.

ἐςὶ suppleri potest acc. perf. σὲ, ut ne lateant te ausa eius s. tentata s. cum audacia suscepta, i. tibi ignota sint s. maneant. — † c. adiuncto, εἰ λάθοι ἡ ἐπιβουλὴ, καὶ μὴ ἐλεγχθείη. si latuissent insidiae ib. 11. ignotae fuissent s. mansissent; ubi e pr. τοῦ Σεβήρου expleri possit etiam acc. perf. αὐτόν. - καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τὸ τὴν ἐπιβουλὴν λαθεῖν, tempus hoc idoneum esse insidiis celandis 1, 10. 13. ad insidias celandas, ut insidiae *laterent*, i. occultae manerent, ignotae esse s. manere possent. † λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδύνατον, latere facta principis non possunt 4, 11, 14. suppleto quidem v. subst. praes. ἐςὶ, non fas est s. non fieri potest, ut principis s. regentis alicuius facta lateant alios, cives, i. iis ignota sint et maneant, sed, suppleto v. subst. impf. ἦν, latere facta (acta) imperatoris (Caracalli) non *poterant* eum, sc. senatum, sc. αὐτὴν, e pr. ἡ σύγκλιτος. sed simul cum adv. λέγουσι λανθάνειν ποταμῶν ἐκείνων διὰ τοῦτο τὰς ἐκβολὰς, latere 6, 6, 3. ignorari, ignotos esse, non conspici posse et reperiri. — Porro de re, in particip. c. subst., p. aliquo adi., per Fem. μὴ προχωρούσης τῆς λανθανούσης ἐπιβουλῆς, clandestinis insidiis 4. 4, 6. ἐφ' οὗ λανθανούσῃ συνουσίᾳ διεβάλλετο. cland. consuetudine 1, 8, 10. οὐκ εἰδὼς τὴν τοῦ βασιλέως λανθάνουσαν γνώμην, occultam voluntatem 4, 9, 1. † in opp. ἣν εἶχον γνώμην λ., ἐξέφηναν, sensum, quem occultaverant, indicarunt 8, 8, 5. v. γνώμ. - εἰςόδους, εἴ τινες ἦσαν λανθάνουσαι, obstituentes aditus (palatii,) si qui essent secretiores 4, 1, 9. opp. sq. δημοσίοις καὶ αὐλείοις, fores occultae s. ignotae aliis. - Neutr. αἰτία τοῦ λανθάνοντος μίσους, causa latentis odii 4, 9, 3. occulti, clandest. ἐπιςέλλει ἰδίᾳ μὲν λανθάνοντα γράμματα, cland. litteras 2, 13, 3. - †† Neutr. c. artic. c. subst. rei, p. subst. διοάξαντες τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα, insidias latentes 1, 9, 18. i. q. τὴν λανθάνουσαν ἐπιβουλὴν, cf. supra 4, 4, 6. sc. πράγματα s. μέρη, insidiarum rationes, περιςάσεις, modum. - Med. de perf. phys. abs. ὑποςὰς ἐν τῇ εἰςόδῳ, - ζοφώδης δὲ αὕτη, καὶ λήσεσθαι ἤλπισε, ille occultum se fore sperabat 1, 8, 12. sc. ἐκεῖ, in loco illo, ἐν τῇ εἰςόδῳ, se latiturum esse, se latere posse.

Λαοδίκεια, c. diserto adiuncto e praep., κατὰ Συρίαν, Laodicea in Syria 3, 3, 3. Λαοδικεὺς, gentil. c. artic. τοῖς Λαοδικεῦσιν λ. Laodicenses ib. 6. - sine artic. δῶρον ἐδόθη Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν, Laodicensibus 3, 6, 19.

λαπάρη, ph. homin. τὰς λαπάρας κοσμοῦσι σιδήρῳ, ilia (Britanni) 3, 14, 13. latera, latera inania, partes corporis inter costas spurias et ossa.

Λάτιον, nom. region., *Latium* 1, 16, 4. ubi et de causa denominationis.

Λαύρεντος, oppid. Ital. et Latii; εἰς τὴν Λαύρεντον ἀνεχώρησεν, Laurentum recessit 1, 12, 2. quo de §. sq. causa denominationis.

λέγειν, sensu vulg. ph. de perf. c. adv. ὡς ἔλεγε, ut aiebat 6, 8, 13. - c. acc. rei, βασιλέως, ἢ ἵνα τἀληθῆ λέγοιμι, ςρατιώτου, dicam 4, 14, 8. in oratione tamen. † οὐ παύσῃ, ἔφη, ἀνάξια σαυτοῦ λέγειν; loqui 2, 1, 18. αὐτὸν, ψευδῆ λέγοντα, vaniloquum 1, 9, 14. falsa loquentem. - simul c. praep. οὐ δέ τις πρός τινα ἔλεγέ τι, dicebat 7, 8, 3. † simul c. adv. et in opp. ἀφειδῶς πάντα καὶ φανερῶς, ἃ ἐβουλεύετο, λέγοντος καὶ πράττοντος, loquente 5, 8, 8. - Cum inf., praepositum, λέγοντας, αἴγλην - dicentes 1, 7, 9. - postpositum, γεγενῆσθαι, ἔλεγον; dicebant 8,

6, 2. †† ſimul in rectione dupl., c. inf. it. c. particip. παρεῖναι αὐτῷ - χρήματα, καὶ θησαυροὺς - πεπληρωμένους, dicebat 2, 6, 11. ſi quidem θησ. ſumantur de aedificio. - in med. orat. ποθεῖν ἔλεγε τὴν πατρίδα, dicebat 1, 6, 7. οὕτω γὰρ ἔλεγον λ. dicebant 4, 3, 12. 8, 3, 20. 8, 6, 5. 1, 6, 4. - Nominatim de oratore, c. acc. rei, τοιαῦτά τινα λέγων, loquens 2, 14, 8. τοι. λέγοντος λ. dicente 2, 2, 21. c. dat. perſ. ſimul, τοιαῦτά τινα λέγειν αὐτοῖς πειρώμενος, dic. 2, 5, 14. - ſimul c. praep. ταῦτα λέγουσα μετὰ δακρύων, dic. 4, 3, 20. - c. adv. τοιαῦτα τινα λέγων ἑκάστοτε 3, 13, 13. - ſimul c. praep. τ. τ. λέγ. καὶ πρὸς ἑκάστους καὶ κοινῇ 8, 3, 16. †† c. adiuncto et inf. ſimul, λόγους ἐπιεικεῖς - ἐποιεῖτο πρὸς πάντας, καὶ - δεξιούμενος, λέγων, ἥκειν λ. 2, 14, 6. ††† In formula futurae orationis, c. acc. rei, ἔλεξε τοιάδε, dixit 1, 5, 4. 2, 2, 11. 2, 3, 11. 2, 8, 1. 2, 10, 2. 4, 5, 2. 4, 14, 7. 6, 3, 4. 8, 7, 7. - ſimul c. praep. ἔλ. πρὸς αὐτοὺς τοιάδε, orationem habuit huiuscemodi 3, 6, 2. dixit ad eos. ἔλ. πρὸς αὐτὸν τοιάδε, dixit ad eum 7, 5, 10. † ἐξ ἀναγνώσεως ἔλ. τ. 7, 8, 5. v. ἀν. ſimul c. abl. modi, μεγάλῃ βοῇ - ἔλ. πρὸς αὐτοὺς τοιάδε, dixit ad eos 2, 13, 9. - De oratore porro, c. inf. ἔλεγε, δεῖν λ. dicebat 2, 9, 11. - c. acc. rei, et praep. ἄπιστα μὲν οἶδα - λέξων πρὸς ὑμᾶς, incredibilia me ſcio dicturum (eſſe) coram vobis 7, 8, 6. - c. coniunctione, ἔλεγε - ἡ πρεσβεία, ὅτι δὴ λ. dicebat 6, 4, 8. οἱ πρέσβεις ἔλεγον, ὅτι ἄρα λ. indicabant 8, 3, 4. - De ſcribente, per epiſtolam, c. acc. rei, ἐπιστέλλει τῷ δήμῳ -, λέγων τοιάδε, dictitans 5, 1, 2. his verbis. - ſimul c. inf. ἐπιστέλλει τῷ - λέγων, λ. indicans 4, 15, 17. †† ſq. neg., χάριν γιγνώσκων, ἔλεγε, μὴ δεῖσθαι συμμάχων, negabat, ſe egere auxil. 2, 8, 14. - De narrante, per hiſtoriam et famam, c. adv. ὥς λέγουσι 1, 11, 2. ut aiunt. - in opp. ſimul, ὡς μέν τινες ἔλεγον, ut dicebant 3, 10, 11. ſq. ὡς δὲ ἕτεροι διέβαλλον λ. c. inf. τινὲς αὐτὸν καὶ πεφυγαδεῦσθαι ἔλεγον ib. - ὑποδέχεσθαι λέγουσι, aiunt 6, 5, 3. - c. acc. rei, εἴ τι καὶ μυθῶδες λέγοιεν, ſi dicant 1, 1, 2. - ſimul poſt ſyn. φασὶ - τινὲς - διττὴν λέγουσι - τὴν αἰτίαν, afferunt 3, 2, 5. †† c. praep. ὡς δέ τινες τῶν τότε ἱστόρησαν, οὐ πρὸς χάριν - λέγοντες, loquentes 3, 7, 8. †† Per exquiſitiorem ſenſum, c. acc. perſ. τὸν ἀδελφὸν λέγων, fratrem nominans 4, 4, 14. tecte quidem, dicens ſic ſ. his verbis, innuens, cogitari intelligi que cupiens. - Γορδιανοῦ ἔκγονον λέγοντες, dictitantes 7, 10, 15. - † c. acc. rei, ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγκώμιον, laudans 4, 9, 11. proferens. - ſimul cum adv. πεφύκασι - λέγειν εὐστόχως ὑπογραφάς, natura facti (ſunt) ad ſcite deſcribendum 4, 9, 4. proferre. - †† abſ. ſed tamen in particip. c. pron. perſ. ἐπεὶ λέγουσιν ἡμῖν οὐ πεπίστευκας, verbis noſtris 2, 1, 23. dictis noſtris, dicentibus nobis, narrantibus. — † Trop. de re, in dupl. rectione, c. coniunct. τὰ γράμματα ἔλεγεν, ὅτι δὴ λ. litterae declarabant 4, 10, 3. ſed ſq. §. ſimul cum inf. ἁρμόζειν δὲ λ. c. inf. ἔ. τὰ γγ., δεῖν λ. ſignificabant litterae 6, 2, 9. - Paſſ. de re, phyſ. ἔτρωσεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν τὰ λεχθέντα, illa verba 1, 8, 15. iſta dicta. - † c. affini, μηδ' εἰδέναι φάσκων τὰ λεγόμενα, nec ſcire ſe dicens, quae narrarentur 3, 12, 9. † πάντα τὰ λ. καὶ ἐνδεχόμενα καὶ ἀληθῆ πιστεύσαντες εἶναι omnia, quae dicebantur 5, 4, 1. v. ἐνδέχ. in opp. οὐδέ τι ἐλέγετο ἢ ἐπράττετο, dicebatur 6, 1, 4. ἐπακούειν τῶν λεγομένων, καὶ τὰ πραττόμενα, ἐφορᾶν, quae dicuntur 1, 5, 21. - cum praep. ſimul, εἴ τι μετὰ - δόλου λέγοιτο ἢ πράττοιτο, ſi dicatur 2, 9, 15. πρίν τι λέγεσθαι ἢ πράττεσθαι ἐπὶ τῆς σκη-

ὕης, priusquam aliquid diceretur 1, 9, 7. † ὅσα - ἢ λεχθέντα πρὸς αὐτοῦ ἢ γραφέντα, dicta ab ipso 1, 2, 5. πειθοῖ τῶν ὑπὸ τοῦ Πλαυτιανοῦ λεγομένων, eorum, quae a Pl. dicebantur 3, 12, 21. καταφρονήσας τῶν ὑπὸ τῆς πρ. λεχθέντων, ea, quae ab anic. dicerentur 5, 5, 10. †‡ simul c. dat. perf. τὰ καθ' ἑκάστην πόλιν αὐτῷ λεχθέντα, quae apud quamque civitatem verba fecerit 2, 15, 11. ipsi dicta, i. ab ipso, i. q. ante 1, 2, 5. - De oratore, abs. ὁ δῆμος ἐπήκουεν - τῶν λεγομένων, auscultabat, quae dicerentur 8, 3, 7. αἰδεσθεὶς τὰ λεχθέντα, senis dicta, 1, 6, 21. qui Bg. supplet libere hunc gen. subst., pro prr. ὑπ' αὐτοῦ s. πρὸς αὐτοῦ, s. αὐτῷ. - ὑπώπτευεν μὲν τὰ λ., πιςεύειν δὲ λ. illa dicta 1, 9, 13. — † εὐθίκτως πρὸς τὰ λ. ἀποκρίνασθαι, ad rem 4, 7, 2. ad dicta s. prolata, in iudicio, ab aliis. † γνώσῃ, ὅτι μὴ σκῆψις - πρόσεςι τοῖς λεχθεῖσιν, inesse nostris dictis 2, 1, 23. scil. ὑφ' ἡμῶν s. ἡμῖν. iis, quae dicta sunt nobis s. a nobis. - c. praep. εἰ τι καινὸν νῦν ἀκούοιτε, ἴσως ἂν ὡς παρ' ἐλπίδα λεχθέντι (αὐτῷ) ἐκπλαγείητε, quasi praeter spem id dicatur 2, 3, 6. † c. praep. dupl. et in opp. Φήμη τῶν τε λεχθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ συγκλήτῳ, καὶ τῶν πρὸς τὸν δῆμον γραφέντων, eorum, quae dixisset in senatu 2, 4, 1. quae dicta erant ab eo. - De narrante, cum praep. dupl. τὰ αὐτῷ πραχθέντα - ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλεκται, in antecedentibus declarata sunt 8, 1, 1. dicta sunt, sc. ἐμοὶ s. ὑπ' ἐμοῦ, mihi s. a me. - c. praep. una. τὰ ἑπόμενα ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται, sequentia deinceps dicentur 7, 12, 20. - c. adv. ὡς ἐλέγετο, ut ferebatur 6, 8, 1. †† simul c. subst. affini, ὅσα πρότερον ἐπεῖχεν ὁ Φόβος ῥήματα, ταῦτα - ῥᾳδίως ἐλέγετο, dicebantur 2, 2, 7. proferebantur. - †† c. inf. in med. orat. τῇ Μαισῇ ἐλέγετο σωρούς εἶναι χρημάτων, dicebatur 5, 3, 2. scil. ἐκείνοις s. ὑπ' ἐκείνων, ipsis s. ab ipsis, p. ἐλ. δὲ, εἶναι λ. †† de re, in nominat. rei, τὸ χωρίον πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος Φθορὰν ἀντέχειν ἐλέγετο, dicebatur 1, 12, 3. ἡ συσκευὴ τοιαύτη τὶς ἐλ. ἔσεσθαι 7, 1, 12. - †† De perf. ἅτε χρηςὸν εἶναι λεγόμενον, utpote qui diceretur 3, 5, 5. — † per nominat. disertum, Ἀρσάκης λέγεται ἀναπεῖσαι τοὺς λ. dicitur 6, 2, 19. - sed eo nomin. oppresso, ἐλέγετο (αὐτὸς) σπεύδειν λ. dicebatur 5, 4, 22. 8, 3, 17.

ληλατεῖν, phys. de pers. c. acc. loci, ἀγροὺς λ. depopulari 7, 9, 24. τὴν χώραν ληλατήσας, depopulatus 3, 9, 6. τὴν γῆν ἐληλάτει, depopulabatur ib, 17.

λεία, phys. abs. λείαν ἀπαγαγεῖν, praedam 3, 14, 2. 6, 5, 11. — λείας ἀπήλαυνε, praedas 6, 2, 14. - c. adiuncto, λ. ἀπελαύνων, διδούς τε τὰς ἀγέλας τῷ ςρατῷ, λ. praedam 7, 2, 9. - in opp. λείαν καὶ αἰχμαλώτους συλλαβών, praedam 4, 11, 11. χειρωσάμενος αἰχμαλώτους, καὶ λείαν ἀπελάσας, praeda aversa 7, 2, 18. †† λείας αἰχμαλώτους ἀπάγειν, praedas et captivos 7, 3, 3. qui Bg. interserit copulam, qua sine fuerit αἰχμ. p. adi.

λείπειν, ph. de pers. c. acc. loci, τὴν τάξιν λιπών, desertor 1, 10, 2. stationis suae, deserens. † c. adiuncto, οὐκ ἔμενον, ἀλλ' ἕκαςος, ἣν ἐγκεχείριςο Φρουρὰν λιπών, quisque relicta statione, sibi demandata 2, 5, 4. qui Bg. cogitarit comma post ἐγκ., ut cohaereat Φρ. c. v. λιπ., dum alii contra faciunt comma tantum post Φρ., ubi ad v. λιπ. assumi oportet pron. αὐτήν.

λειποθυμία, sensu medico s. phys. αὐτὸν ἐπιπεσοῦσα λ. κατεσίγασεν, animi defectio 1, 4, 15. i. e. sq. §. ἀθυμία. Vern. Ohnmacht, hominis conditio, qua eum videatur animus quasi deserere, i. vis mentis et cogitandi, rerumque omnium conscientia, sed et

sensus corporis s. vis sentiendi, ad tempus, simul cum corporis languore, torpore ac debilitate; unde sq. §. subiicitur.

λειποψυχεῖν, sensu med. et ph. aut trop. λειποψυχῶν - μόλις εἰς τὴν σκηνὴν ἐπανέρχεται, exanimatus 6, 9, 12. animo deficiens, vel summo territus modo, id que potius ob adiunctum v. physici motus ἐπ. i. q. ἡμιθανής, nostr. *halbtodt*.

λείψανον, ph. de pers. c. gen. pers. εἴ τι ἦν ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ τοῦ στρατιωτικοῦ λ. si quae erant reliquiae 2, 14, 12. si qui ex exercitu reliqui erant. - c. gen. rei, ὅσοι πλούσιοι, λείψανα ὀλίγα τῆς Κομμόδου τυραννίδος, reliquiae 2, 6, 8. qui erant reliqui pauci s. parvo numero ex Commodi saevo imperio, s. qui pauci relicti erant nec caesi a Commodo tyranno. - De re, c. gen. pers. κάλπην, ἔνθα ἦν τὰ Σεβήρου λ. reliquiae 4. 1. 6. 3, 15, 15. cineres. — c. gen. loci, ἐπελθὼν πάντα τὰ τῆς πόλεως λ. perlustratis reliquiis, 4, 8, 10. rudera. - it. muri, simul c. syn. τὰ μένοντα αὐτοῦ ἐρείπια καὶ λείψ. 3, 1, 15.

λελωβημένους v. λωβᾶν. - λεοντέη s. λεοντῆ s. λεοντὴ, ph. λεοντῆν ὑπεζώννυτο, leonis pellem 1, 14, 16. scil. δορὰν, leoninam pell.

λεπτότης, ph. τῶν - εἰς λεπτότητα ἠσκημένων, subtiliter 1, 17, 1. tenuiter, per tenuitatem, cum tenuitate, v. εἰς.

λευκὸς, ph. c. subst. Masc. ἵππων λευκῶν, equi candidi 5, 6, 16. — Fem. ἐσθῆτας λευκὰς, albis vestibus 4, 2, 6. feminarum in luctu.

λευχειμονεῖν, phys. de pers. λευχειμονοῦντες λ. induti albis vestibus 8, 7, 4. legati.

λέων, ph. λεόντων - ἀναρριφθέντων λ. leones 1, 15, 15. λέοντας κατηκόντιζεν. ib. 6.

λεωφόρος, ph. abs. καταλιπόντες τὰ σώματα ἐρριμμένα ἐπὶ τῆς λεωφόρου, in platea 8, 8, 16. τὸ σῶμα ῥίπτουσιν εἰς τὴν λεωφόρον, in plateam 3, 12, 25. i. q. λαοφ., propr. *popularis* via (*Heerstraße*,) per ellips. sq. subst. ὁδοῦ et ὁδόν. - c. diserto subst. s. plene, et in opp. αἱ λεωφόροι ὁδοὶ καὶ ἀτραποὶ πᾶσαι λ. viae publicae 8, 5, 12.

λήγειν, phys. de re, c. praep. λίθος, λήγων εἰς ὀξύτητα, desinens 6, 3, 10.

λήϊον, ph. τῶν ληΐων ἀκμαζόντων, segetibus adultis 7, 2, 7.

λῃστεύειν, ph. abs. de pers. κώμαις - ἐπιτρέχων, ἐλῄστευεν, latrocinabatur 1, 10, 2.

λῃστὴς, ph. in opp. ἔμελλεν ἀντὶ λῃστοῦ δεσπότην ἕξειν λ. ex latrone 1, 10, 15. μηκέτι λῃστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, latronum ib. 3.

λίβανος, ph. fructus, λιβάνῳ τοὺς βωμοὺς ἐσώρευσεν, thure 4, 8, 20. λιβανωτὸς s. λιβανωτὸν, id. λιβανωτὸν θυμιῶσιν, thus 5, 5, 12.

Λιβύη, ph. de terra, strictiori sensu, Λιβύης τὰ παρακείμενα, Libyae 4, 3, 15. pro parte vulgaris Africae. - ampliori autem et p. toto; πολυάνθρωπος οὖσα ἡ Λ. Africa 7, 4, 9. ἐν Λιβύῃ, in Afr. 7, 9, 9. τὰ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τούτοις ἦν, Africa in hoc statu erat ib. 25. ὁ κατὰ τὴν Λ. ἐπίτροπος, Africae procurator 7, 4, 5. - in opp. σεβόντων αὐτὸ - Καρχηδονίων καὶ τῶν κατὰ τὴν Λ. ἀνθρώπων, et alii per Africam homines 5, 6, 8. †† infinite, αὐτὴν - εἰς Λ. ἐφυγάδευσε, Afr. 6, 1, 21. - Trop., p. hominib. ibi, τὴν Λιβύης ἀπόστασιν, Africae 7, 12, 20. 8, 1, 1.

Λίβυς, ph. universe, Σεβῆρος, ἀνὴρ τὸ γένος Λ. Afer 2, 9, 2. - c. artic. Ἀννίβαν τὸν Λίβυν, Hannibal. Afrum 4, 8, 14. Carthagi-

Digitized by Google

nienfem. - Plur. fine artic. Λίβυες αὐτὴν - καλοῦσι, Afri 5, 6, 10. 7, 4, 2. - c. adiuncto e praep. Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν ἀφ' ἑαυτῶν· οὕτω γὰρ Λίβυες ὑπὸ μεσημβρίαν τῇ Ῥωμαίων Φωνῇ καλοῦνται, Libyes 7, 5, 19. πᾶν τὸ Λιβύων ἔθνος, omnis Africa ib. init. τὴν Λιβύων σύμπνοιαν, Afrorum 7, 6, 6.

λίθος, ph., vulgaris f. rudis, abf. ἀρόμενοι τὸ ὕδωρ, Φέρουσιν (αὐτό,) ὥσπερ λίθον, lapidem 6, 7, 16. - c. adi. λίθος τίς ἐςι μέγιςος, λ. 5, 3, 10. - c. verbis, βαλλόντων αὐτοὺς λίθοις 3, 3, 1. 7, 11, 11. 8, 4, 26. κυλινδουμένοις τοῖς λ. ἐπιβαίνοντες 1, 12. 18. - cum fubft. τῆς τῶν λίθων βολῆς ib., 2, 6, 19. - in opp. λίθων ἢ πλίνθων ὀπτῶν σπάνις 7, 2, 8. ὑπὸ πλήθους ξύλων καὶ λ. 7, 10, 13. τῷ κεράμῳ βάλλοντες - καὶ λίθων βολαῖς τῶν τε ἄλλων δεχάκων 7, 12, 11. λίθοις καὶ κεράμοις ἔβαλλον 1, 12, 16. τόξοις καὶ λ. βάλλοντες 3, 9, 9. βαλλομένους λ. καὶ δόρασι τόξων τε πλήθει 8, 2, 4. — λίθους καὶ ξύλα ἐπεΦέροντο 7, 10, 10. - laboratus, univerfe, cum adi. τείχει, πεποιημένῳ μυλίτου λίθου, molari lapide 3, 1, 14. — ἑνὸς λίθου πεπ. ex uno lapide ib. τὴν γέΦυραν, ἔργον γεγενημένον ἐκ τετραπέδων λίθων, lapide quadrato 8, 4, 4. - laboratus, eximie, δακτυλίους, οὓς εἶχε λίθων τιμίων, quos habebat cum gemmis pretiofis 4, 8, 21. Φορείῳ, ὅ περ διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμ. πεποίκιλτο, lapidibus pretiofis 5, 8, 13. πόρπαις καὶ ζωςῆρσι, χρυσῷ - καὶ λίθοις τιμίοις πεποικιλμένοις, lapide pretiofo 6, 2, 10. † ςεΦάνῃ ἐπικείμενος, χρυσῷ καὶ λίθοις ποικίλοις τιμίοις, coronam -, auro et lapidibus variam pretiofis 5, 5, 4. qui Bg. legerit in acc. ςεΦάνην - ποικίλην. - † τὸν θεὸν αὐτὸν ἐπιςήσας ἅρματι, χρυσῷ καὶ λίθοις τιμιωτάτοις πεποικιλμένον, deum ipfum collocatum in curru, auro et lapididus pretiofiffimis variegato 5, 6, 15. qui Bg. retulit ad proximum fubft. ἁρμ., legens in dat. πεποικιλμένῳ. - ςέΦανος, λίθων πολυτελῶν χροιᾷ διηνθισμένος, corona, lapidum pretioforum rel. 5, 3, 12. παιδίον - τούτων τῶν χρυσῷ καὶ λίθοις πολυτίμοις κεκοσμημένων, lapidibus pretiofis 1, 17, 5. † c. fubft. νεὼς -, χρυσῷ - κεκοσμημένος λίθων τε πολυτελείᾳ, lapidum pretioforum magnificentia 5, 3, 8.

λιμὴν, phyf. abf. τοῦ Θύμβριδος ἐκβολαῖς, - ταύταις ἀντὶ λιμένων ἐχρῶντο, vice portuum 1, 11, 10. Φρυκτωρίοις, ἃ τοῖς λιμέσιν ἐπικείμενα, λ. portubus 4, 2, 15. forfan c. adi. αἰγιαλοί τε πάντες καὶ λιμένες Φρουρῶνται, portus 8, 5, 11. τὰς εἰσόδους πάσας καὶ λιμένας Φυλάττεσθαι 3, 1, 3. quo utr. loco e pr. adi., in medio pofitum, fimul repetendum ad λιμ. c. gen. loci, τέλη ἐπὶ λιμέσι πόλεων, ad portus urbium 2, 4, 14.

λίμνη, ph., c. adiuncto, ὡς τό τε ἕλος σωμάτων πληρωθῆναι, τήν τε λίμνην, αἵματι κερασθεῖσαν, - ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν, lacus 7, 2, 14. ubi diftinguitur ἕλος, generis univerfi, locus cum aqua, a λίμνη, formae vocabulo, p. aqua fola. - c. adi. al. καλοῦσιν ἑπτὰ πελάγη τὴν λ. ἐκείνην, illam paludem 8, 7, 2. ubi generaliter, locus cum aqua. - c. praep. et adiuncto al. διέπλευσαν τάς τε λίμνας καὶ τενάγη μεταξὺ Ἀλτίνου λ. ftagna et paludes 8, 6, 11.

λιμὸς, ph. ὑπέσχε τὴν πόλιν, fames 1, 12, 7. ὁ ςρατὸς, λιμοῦ πειρώμενος, quod famem experiretur 8, 1, 10. τὸ Βυζάντιον, ὅ περ ἑάλω ὕςερον λιμῷ, fame 3, 6, 19. 8, 5, 9.

λίνον, ph. fed pro materiato, ὑποδήμασι, λίνου πεποιημένοις, ex lino 5, 5, 21. textum e lino.

λιπαρεῖν, ph. de perf. abf. τὸν ςρατὸν ἀνέπειθον λιπαροῦντες, exercitum follicitabant inftanter 8, 4, 25. πείθειν λιπαροῦσα ἐπειρᾶτο,

1, 1, 5. - De oratore, τοιούτων λόγων ἤρξατο, huiusmodi orationem orsus est 1, 4, 1. δυνάμει λόγων προύχων, qui caeteros eloquentiâ anteiret 7, 5, 10. χρηστοῖς λόγ. δελεασθέντας, benigna oratione 8, 3, 10. ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐπρόσφορος ἐν λόγοις ib. 16. v. εὐπρ. - † λόγους ἐπιεικεῖς - ἐποιεῖτο, - λέγων λ. sermonibus modestis allocutus est 2, 14, 5. verba fecit. ἐβουλόμην, τοὺς συνήθεις - ποιεῖσθαι λ. consueto illo genere orationis uti 6, 5, 5. - c. adi. μηδέ τινα προσιέμενος τῶν λόγου ἀξίων, nec quenquam admittens ex honestis 1, 13, 14. σεμνοὶ καὶ λ. ἄξιοι πρεσβῦται, quantivis pretii senes 8, 8, 20. - c. adiuncto, εἴ τι λόγου καὶ μνήμης ἄξιον, mentione 2, 15, 13. quo postr. loco est de externa oratione, ut in pr. duob. potest esse etiam de interna cogitatione, ratione, causa, respectu, ut λ. ἄξιος dicatur, cuius habeatur ratio, respectus, cura, quem respicias, cogites, cures, magni facias, atque adeo magni faciendus, propter qualemcunque virtutem et praestantiam, et proinde praestans. †† ἀνύσας τὴν ὁδὸν, παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος θᾶττον τὸν Ὠκεανὸν διαπλεύσας, omni spe et sermone celerius 3, 14, 7. dicto citius, citius, quam dici potest, vel cogitatione. †† Nominatim Plur. sensu alio, c. gen. rei, λόγων ἀρχαιότητος ἦν ἐραστής, litterarum antiquitatis 1, 2, 4. disciplinarum, artium, praecipue philosophiae Graecae ac Stoicae, it. historiae. τοὺς ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους, in litteris probatiss. ib. 2. † c. adiuncto, τὰς πράξεις ἁπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίους ἐνεχείρισαν τοῖς ἐπὶ λ. εὐδοκιμωτάτοις καὶ νόμων ἐμπείροις, viris doctrinae nomine probatissimis 6, 1, 8. philosophiae praesertim, quatenus politicen tractat, tum rhetoricae et dialecticae, quatenus dicendi ad populum facultatem docent, it. historiae, quatenus ad usum imperantium prodest.

λοιμώδης, ph. de re, c. subst. fem. λοιμώδη νόσον, pestilens morbus 1, 12, 1. p. pestilentia.

λοιπὸς, ph. Masc. c. subst. in opp. tacita, σὺν παντὶ τῷ λοιπῷ στρατῷ λ. cum toto reliquo exerc. 2, 14, 1. opp. parti in castris Praetor. relictae 2, 13, 21. † c. affini v. τὸν λοιπὸν δῆμον, εἴ τις καταλέλειπτο, reliquum popul. 3, 4, 13. opp. §. 1. sq. pars populi, in milites assumta. θεατὴς - σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν ὁ βασιλεὺς γίγνεται, cum reliquis sac. 1, 9, 5. ubi opp. imperator, tanquam Pontifex Maxim. ut tanquam gladiator in hoc, αὐτὸς - τῶν λοιπῶν μονομάχων, caeteris 1, 16, 8. - in opp. manifesta, Γερμανοὶ ἱππεῖς - ὁ λοιπὸς στρατὸς, rel. 4, 13, 14. αὐτὸς (dux) - καὶ ὁ λ. στρ. 6, 6, 1. 7, 2, 14. τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν λ., ὡς ὄντας μέρος τοῦ λοιποῦ ὄχλου, reliqui pop. 7, 4, 10. opp. §. pr. 7, 11, 4. — οἱ στρατιῶται πληγέντες -, οἱ δὲ λοιποὶ στρατιῶται λ. rel. ib. 9. - τοῖς στρατιώταις καὶ τοῖς λοιποῖς - ἀνθρώποις, rel. 2, 7, 10. τοὺς πρεσβυτέρους - καὶ λοιποὺς πατρῴους φίλους λ. 1, 17, 5. fine substant. in utravis opp. ὁ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενος, - οἵ τε λοιποὶ, -, caeteri 4, 2, 20. οἱ μὲν πρεσβύτεροι -, οἱ δὲ λ. 2, 2, 17. ἐγὼ καὶ οἱ λ. πάντες 2, 3, 10. ἥ τε σύγκλητος καὶ οἱ λ. π. reliqui 2, 4, 17. Γερμανοὶ -, ἐς ὅσον οἱ λ. caet. 4, 13, 13. οἱ πλεῖστοι -, οἱ δὲ λ. 7, 8, 19. reliqui 7, 12, 3. τοῖς τε ὑπάτοις καὶ τοῖς λ. caeteris 7, 6, 21. χρηστοὶ -, τοὺς λ. 7, 4, 4. reliquis 7, 5, 10. † τὸν υἱὸν αὐτοῦ - ὁμοίως τοῖς λ. παιδεύεσθαι, similiter cum caeteris 2, 4, 18. clam opp. πολίταις f. ἀρχομένοις. † Fem. cum subst. τὴν λοιπὴν δύναμιν, reliquas copias 7, 8, 27. reliquum exercitum, opp. §. pr. - Sed de re, κρύψας αὐτὸν (τὸν θώρακα) τῇ λοιπῇ

Digitized by Google

ἐσθῆτι, caeteris vestibus 3, 12, 17. τὴν εἰκόνα - μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τιμῶν, rel. 7, 2, 16. ἀνδριάντων - ταῖς τε λοιπαῖς τιμαῖς, caet. 2, 15, 9. ἐπὶ τῇ αὐλείῳ, ἢ ἐπὶ ταῖς λ. εἰςόδοις 2, 5, 4. εἰς τὸ τοῦ Διὸς τέμενος ἀνελθὼν, καὶ τὰς λοιπὰς τελέσας ἱερουργίας, reliquis 3, 8, 7. τὰς λ. πόλεις λ. 7, 9, 23. praeter Carthagin. §. pr. - caeteras 8, 6, 10. praeter Aquilei. pr. - Neutr. c. subst. τὸ λοιπὸν στρατιωτικὸν, reliquam militarem manum 3, 1, 6. — τὸ λ. πλῆθος λ. caetera multitudo 7, 5, 17. reliqua mult. 4, 11, 10. 7, 9, 18. τοὺς - στρατιώτας λ. τοῦ τε λοιποῦ πλήθους λ. rel. mult. 2, 8, 1. αὐτὸς - ἅμα τῷ λ. πλήθει 6, 7, 11. † διά τε τῆς ἄλλης Ἀσίας - τῶν τε λοιπῶν ἐθνῶν, per caeteram Asiam - reliquas que gentes (provincias) 4, 8, 15. † πᾶσαν (γῆν) τήν τε Ἰταλίαν καὶ ἐν τοῖς λ. ἔθνεσιν λ. in Italia et alibi gentium 2, 4, 22. εἰς τοὺς ἐκείνου - φόνους καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου ἀνέφερεν ἁμαρτήματα, reliqua vitae crimina 1, 14, 13. - εἰς τὸν τοῦ Διὸς νεὼν καὶ τὰ λ. ἱερὰ λ. caetera 2, 3, 25. 2, 14, 4. † δικάσοντα καὶ τὰ λ. διοικήσοντα πολιτικὰ τῆς ἀρχῆς, caetera civilia *negotia* 3, 10, 27. τῷ τείχει -, τὰ λ. μέρη λ. caeteras 8, 3, 7. portas, et intra urbem aedificia, armamentaria, puteos, cisternas. τοὺς θώρακας - καὶ τὰ λ. ὅπλα, caet. 8, 4, 27. †† τὴν μὲν ἐπιστολὴν ὑφαιρεῖται, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἀπαγγέλλει, de caeteris 4, 12, 15. scil. ἐπιστολῶν vel πραγμάτων. † Nominatim Neutr. c. artic. sine subst. tum sing., per gen. τοῦ λοιποῦ, posthac 3, 13, 1. p. adv. per ellips. subst. τοῦ μέρους τοῦ χρόνου, sed nudi τοῦ χρόνου s. καιροῦ, si sumatur sexus masc. - postea 8, 4, 17. deinceps 8, 7, 9. 8, 8, 1. - tum plur. in opp. τὰ λοιπὰ φήσας αὐτὸς κατορθώσεσθαι, reliqua 1, 8, 11. sc. πράγματα, res, post caedem eventuras, motum ap. populum et exercitum, it. susceptionem imperii, it. conspirantium salutem et securitatem. τὰ λ. εὐμαρῶς διοικήσομεν 2, 10, 18. bellum componendum per Italiam et provincias contra adversarios. † μέρη μὲν ἐμπιπράντες, τὰ δὲ λ. ἁρπαγῆς ποιούμενοι, caetera 1, 10, 4. sc. χρήματα, res in urbibus, ad bellum et victum utiles, pecunias, frumentum, merces, arma, pecora, forsan et homines iuvenesque. †† c. gen. rei, τὴν βασίλειον πορφύραν περιβαλόντες, καὶ τὰ λ. τῆς σεβασμίου τιμῆς ἀθροίσαντες, caeteris omnibus congestis 2, 8, 10. †† ὡς ὑπὲρ λοιπῆς καὶ τελευταίας ἐκείνης μάχης, tanquam reliquo illo - praelio 3, 4, 9.

Λουγδοῦνον, oppid. Galliae, μεγάλην πόλιν λ. Lugdunum 3, 7, 5. τὴν πόλιν Λ. ib. 16.

Λουκίλλα, Lucilla, τῷ Κομμόδῳ - ἀδελφὴ 1, 8, 6. 9. Λουκίλλης 4, 6, 6. sq. Λουκίλλῃ 1, 8, 7. cf. ib. 17.

Λούκιος, nom. propr. abs. Μάρκος - Λουκίου τὴν ὕβριν οὐκ ἤνεγκεν, ὄντος γαμβροῦ, Lucii 4, 5, 13. 6, 2, 11. c. artic. τὸν Λούκιον 1, 8, 7. c. adiuncto, Λουκίῳ Βήρῳ αὐτοκράτορι 1, 8, 6.

λούομαι, phys. Med. de pers. c. adv. πολλάκις λουσάμενος, lotus in balneis 1, 17, 22. quia lavabatur.

λουτρὸν, ph. de materia s. aqua, μόνῳ λουτρῷ τοῖς ποταμοῖς χρώμενοι, lavacro 7, 2, 12. - de aedificio, μέγιστον γυμνάσιον κατασκευάσας λουτρὸν δημόσιον ἀνῆκεν αὐτοῖς, pro balneo 1, 12, 10. θεάτρων καὶ λουτρῶν ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, lavacris 3, 6, 19. - de actu, μετὰ πολλὰ λουτρὰ καὶ γυμνάσια τὰ πρὸς θηρία διψῶν, post lavacra 1, 17, 19. ὧν οἱ μὲν ἤδη περὶ λουτρὰ εἶχον, lavacris intenti erant 4, 4, 13. hora octava vesperi. † ἐλθόντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, a balneo 1, 17, 18. vel lotione. προελθόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὰ

Digitized by Google

συνήθη λουτρὰ καὶ κραιπάλας, ad balnea ib. 7. ob adiunctum κρ. potius de actu.
λόφος, ph. in terra, ᾧ (πεδίῳ) περίκειται λόφος εἰς θεάτρου σχῆμα, collis 3. 4. 4. - πόλις ἐπὶ τοῦ λόφου, in colle ib. 6. φεύγοντες ἐπὶ τοὺς λόφους, versus colles ib. 11.
λόχμη, phyf. in opp. μή τινες ἐνέδραι ἐν κοιλάσιν ὦσιν, ἢ λόχμαις ὕλαις τε λ. fruticibus 8, 1, 2. fruticetis, dumetis.
λόχος, phyf. de re, f. abftracto p. concreto, abf. nifi quod c. adi. Πιτανάτην λόχον, cohortem 4, 8. 7. - in opp. διαιρεθέντες κατὰ λόχους καὶ φάλαγγας, cohortes 8, 4. 17. v. Φ.
Λυδός, nom. adi. Ταντάλῳ τῷ Λυδῷ, Tantalo Lydo 1, 11, 4.
λυμαίνεσθαι, ph. Med. de perf. et hofte, c. acc. rei, κατατρέχειν καὶ λ. τὰ τῆς ἀρχῆς κτήματα, vaftare 6, 3, 10. ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων, ἃς ἦν λυμηνάμενος ὁ - στρατός, quas devaftaverat 3. 6, 20. — fimul c. adv. τὰ ἐν Πάρθοις ῥᾳδίως λυμηνάμενοι, rebus apud Parthos facile labefactatis 6, 5, 16. vaftatis, cum vaftaffent terras. - c. acc. perf. οἱ ὄχλοι, τῷ κεράμῳ βάλλοντες, - ἐλυμαίνοντο (αὐτούς,) infeftabant 7, 12. 11. laedebant, noceb. - cum acc. perf. vel fimul rei, it. c. abl. modi, ἐπιπεσόντες παντὶ τρόπῳ τόν τε δῆμον καὶ τὴν πόλιν ἐλυμήναντο, populum urbem que vaftant 3, 3, 6. nocent, noxam inferunt, et quidem τὸν δῆμ. rapina ac caede, fed τὴν π. incendiis, i. q. §. pr. φονεύειν καὶ διαρπάζειν τὰ - ἐμπιπράναι, et i. q. fq. ἐνέπρησαν - ἁρπαγὴν καὶ φόνον εἰργάσαντο. †† de re, et quidem animal. c. acc. perf. τὰ δὲ (θηρία ἰοβόλα) τιτρώσκοντα αὐτοὺς ἐλυμαίνετο. fauciantes, ipfos infeftabant 3, 9. 10. ubi acc. pertinet ad v. utr. fauciando laedebant f. morfu. αὐτοὺς ἥ τε ἵππος καὶ τὸ τῶν καμήλων πλῆθος ἐλυμαίνετο, infeftare coepit 4, 15, 6. nocuit, laefit conculcando. — Sed trop. de re inanima, c. acc. rei, τοσοῦτον μέρος τῆς πόλεως τὸ πῦρ ἐλυμήνατο, vaftavit 7, 12, 16. abfumfit, perdidit.
λυπεῖν, mor. de re, in opp. et c. adv. μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, offendit 2, 3, 19. dolet, facit dolorem; ubi fuppleas acc. perf. τινὰ f. ἀνθρώπους. † Nominatim particip. Neutr. c. artic., abf. ἀποσκευάσασθαι τὸ λυποῦν, amoliri illam moleftiam 5, 2, 14. id, quod dolebat, f. eum, qui moleftiam creabat, imperatorem turpem et odiofum. τὸ λυπῆσαν δυσεξάλειπτον, quod offendit 2, 3. 18. res molefta et noxia, iniuria. — c. acc. perf. et adiuncto, δηλωθέντα ταῦτα τόν τε Ἀλέξανδρον ἐτάραξε, καὶ τοὺς στρατιώτας ἐλύπησε, contriftarunt 6, 7, 7. - in opp. ὃ πάντας εὔφραινε, τοῦτο μόνους ἐλύπει τοὺς στρατιώτας, id folis moleftum erat militib. 2, 4, 8. fed c. adv. ἔτι δὲ καὶ μᾶλλον αὐτὸν ἐλύπει τὰ λ. folicitabant 1, 3. 8. turbabant, inquietabant. ὃ περ καὶ μάλιστα τοὺς δήμους ἐλύπησε, contriftavit 7, 3. 13. μὴ - τὸ σχῆμα ὀφθὲν - εὐθὺς λυπήσῃ τοὺς ἰδόντας, offenderet 5, 5, 9. difpliceret. † c. acc. rei et adiuncto, μέγιστον δεινὸν - τὸν παρόντα καιρὸν - ἐλύπησε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον - ἐτάραξε, maximum malum in praefens dolorem attulit 1, 14, 5. qui Bg. ceperit per fe acc. τὸν παρ. καιρ. p. adv. εἰς τὸ παρὸν, fuppleto aliquo perf. acc. v. c. τινάς, f. τοὺς ἀνθρώπους, dum procedit et altera rectio, *malum* hoc *reddidit* trifte *tempus* praefens, i. tempus praefens reddebatur trifte per cogitationem mali et damni huius - in opp. ἐξήρτυεν, ὅσα συνοίσειν ἔμελλε τῷ Ῥωμαίων στρατῷ, λυπήσειν δὲ καὶ ἐμποδιεῖν τὴν τῶν β. ὁρμήν, infeftaret 5, 14, 16. nocere, debilitare, ingratam reddere, noftr. *verleiden.* - De perf. cum accuf. perf. ἐλύπουν αὐτοὺς καὶ οἱ Γερμανοὶ λ. ange-

Digitized by Google

bant 8, 8, 3. dolorem et timorem iniiciebant iis. - ſimul c. acc. rei ellipt. οὐ γάρ τι ἐμαυτῷ σύνοιδα λυπήσαντι ὑμᾶς, non enim mihi conſcius ſum ullius a me in vos iniuriae 2, 5, 10. p. inf., non enim conſcius mihi ſum, aliqua re laeſiſſe vos. - ſimul c. adv. τόξοις βάλλοντες, οὐ μικρῶς ἐλύπουν τὸν ϛρατόν, moleſti fuerunt exercitui 3, 9, 9. - ſimul c. praep. et in opp. δι' οὗ εὐφρανοῦσι μὲν, ὃν -, λυπήσουσι δὲ τὸν ἀδελφὸν, offenderent 3, 13, 15. taedium, aegritudinem excitarent. †† ὁ τῶν οἰκείων ϛερηθεὶς αἰώνιον ἔχει τὴν μνήμην τοῦ λελυπηκότος, aeternam habet memoriam offenſae 2, 3, 19. iniuriae, rapinae, damni, eius, quod dolorem et noxam creavit, p. re, i. q. ſupra τὸ λυπῆσαν, vel, ut illud etiam τὸ λυποῦν, de perſ., eius, qui laeſit, qui privavit, damno affecit, auctoris iniuriae. † Med. vel Paſſ. de perſ. abſ. ἐσθῆτας λευκὰς ἀμφιεννύμεναι, σχῆμα παρέχουσαι λυπουμένων, moerentium 4, 2, 6. triſtitia affectarum. - c. praep. ἐφ' οἷς ἐλελύπηντο, παρεμυθεῖτο (αὐτοὺς) λ. eorum moeſtitiam conſolabatur 6, 6, 5. de iis, ſ. ob ea, quibus doluerant, ſ. ob ea, quibus contriſtati fuerant.

λύπη, mor. λύπῃ - διαφθαρεὶς, moerore 3, 15, 5. λυπηρὸς mor. de re, cum dat. perſ. in opp. ἀποῤῥιπτοῦντες πολλὰ, χαρίεντα μὲν αὐτοῖς δοκοῦντα, λυπηρὰ δὲ τοῖς λ. quae moleſta ſunt iis rel. 4, 9, 4.

λυσιτελὴς, mor. de re, Neutr. c. artic. cum dat. perſ. et adiuncto, τὸ χρειῶδες καὶ τὸ λυσιτελὲς αὐτῷ λ. quod uſui et emolumento ipſi ſit 2, 14, 9. v. χρ. ſimul c. enunciat. per adv. διοικήσας τὰ -, ὡς ᾤετο, ἄριϛα καὶ ἑαυτῷ λυσιτελέϛατα, ſibi commodiſſime 3, 5, 1. p. adv. utiliſſime, v. ἄρ. - λυσιτελῶς, mor. c. dat. rei, διοικεῖσθαι νομίζων πάντα λ. τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ, commode et convenienter 2, 15, 10.

λύτρον, ph. ἀφαιρούμενοι, ἃ περ εἶχον, ὥσπερ λύτρα, tanq. redemtionis pretium 4, 6, 12. pro remiſſa captivitate aut nece, tum veſtimentorum genera quaedam, derepta e corpore, collo, capite, it. ornatuum, armillas, inaures, monilia, tum pecunias ipſas cum peris.

λύω, ph. de re, cum acc. rei, τῶν ὀρῶν τὰς - χιόνας λύουσα ἡ τοῦ ἔτους ὥρα, ſolvens 8, 4, 3. liquefaciens, noſtr. *ſchmelzen*. - de perſ. λύσαντας τὴν γέφυραν, ſoluto ponte 7, 1, 16. ubi diſſolviſſent, ſeparaſſent ligna iuncta et removiſſent, pontem reſcidiſſent. - Trop. c. acc. perſ. c. adiuncto, ἀπηγγέλλετο αὐτὸς λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἑκάϛους εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀποπέμψας, dimiſiſſe copias 6, 6, 8. anteced. c. conſeq., p. inf. diſſolviſſe et ſiviſſe ſeparare ſe inter ſe et ab aliis. - Paſſ. ph. de re, abſ. τῆς γεφύρας λυθείσης, ponte ſoluto 7, 1, 17. - Med. de perſ. phyſ. cum accuſ. rei, λυσαμένη τὴν ζώνην, cum ſolviſſet zonam, 1, 11, 12. ipſa ſibi virgo Veſt. λ. τὰς τρίχας, capillo paſſo 1, 13, 2. ſolutis crinibus, in dolore, quum ſibi ſ. ſuos capillos ſolviſſet, iunctos antea, pateretur ſeparatos fluere ac pendere.

λωβᾶσθαι, phyſ. paſſ. de perſ. ſ. corpore, abſ. vel c. adv. σύροντες τὰ σώματα, - τέλος λελωβημένους - ἔῤῥιψαν λ. mutilata 1, 13, 11. per ſyneſin, p. λελωβημένα, ſed ſupplendo αὐτοὺς e pr. Κλέανδρον καὶ παῖδας, it. πάντας - φίλους. de perſ. c. acc. rei ellipt. φονεύουσι πᾶν τὸ σῶμα λελωβημένους τοὺς βασιλέας, toto corpore foedatos 8, 8, 15. - de re ſ. corp. τὰ σώματα - λωβηθέντα, - ἀπεῤῥίφθη, contumelioſe habita 5, 8, 18. quod Lat. potius ſit pr. ἐνυβρίζειν.

Digitized by Google

λώβη, ph. c. gen. rei, πάσαις ταῖς τοῦ σώματος λώβαις ἐμπαροινοῦντες, omnibus corporis ludibriis insultantes 8, 8, 14. contumeliis, iniuriis, laesionibus, amputationibus.

M.

Μάγνος, nom. propr. τὶς ὄνομα λ. Magnus 7, 1, 12. 16.
Μάγοι, sub Caracall. Μάγων τοὺς ἀρίστους ζητήσαντι, Magis optimis conquisitis 4. 12, 8. - c. adiuncto et adv. τοὺς πανταχόθεν Μάγους καὶ ἀστρονόμους καὶ θύτας μετεπέμπετο, Magos ib. 6.
μάζα s. μᾶζα, ph. abs. σῖτον ἀλήσας, - μάζαν ποιήσας λ. massa inde facta 4. 7, 9. post ἄρτον αὐτοσχέδιον λ. e frumenti farina, aqua et sale, it. oleo, vino, lacte, res.
μάθημα, mor. Plur. c. adiuncto, μαθημάτων καλῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων ἀφηνιάσῃ λ. disciplinam et studia honesta 1, 3, 3. v. καλ. - τοῖς σώφροσιν αὐτὸν ἤσκει μαθήμασι, παλαίστραις τε καὶ ταῖς ἀνδρῶν γυμνασίοις εἴθιζε, παιδείαν τε τὴν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ἐπαίδευεν, studiis 5, 7, 9.
μαθητὴς, mor. de milit. in opp. ὡς μὴ μαθητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὰς - τῆς ἐκείνου ἀνδρείας, discipuli 6, 8, 5.
Μαικήνας, nom. propr. καλούμενος λ. Maecenas 7, 11, 6.
μαίνεσθαι, mor. Med. de pers. Καρχηδόνιοι μεμήνασι, insaniunt 7, 8, 9. stulte faciunt. ἔδει, ποτὲ ἐκεῖνον παύσασθαι μεμηνότα, desinere insanire 1, 16, 1. indecore agere, p. inf. - Sed propr. κελεύει, αὐτὸν, οἷα μεμηνότα, πυρὶ παραδοθῆναι, ut furiosum 1, 9. 14.
Μαισὰ, fem. ἦν τις ὄνομα, - ἀδελφὴ Ἰουλίας, τῆς Σεβήρου γυναικὸς, Maesa 5, 3, 2. 5, 8, 7. (5, 4, 1. 5, 8, 20. 6, 1, 2.) 5, 5, 9. 5, 7, 1. 6, 1, 9. τῆς Μαισῆς 5, 3, 18. (5, 5, 1. 5, 7, 6) - τῇ Μαισῇ ib. 22. τὴν Μαισὰν ib. 4.
μακαρίζεσθαι, mor. Pass. de re, in opp. εὐγένεια - μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, felicitatis nomine praedicantur 6, 1, 1. habentur in felicitatis partibus, in bonis ponuntur et numerantur, praedicantur tanquam partes felicitatis s. tanquam bona, quibus praesentibus felicitas oritur, et aliquis pro felici putatur et praedicatur, nostr. *werden, als Theile der Glückseligkeit, gepriesen.*
μακάριος, mor. de re, ἐν μακαρίῳ βίῳ - βιώσεσθαι, beato rerum statu 2, 4, 17.
Μακεδονικὸς, de re, Μακεδονικὴν φάλαγγα, Macedonicam 4, 8, 6. — (διαδήματος Μακεδονικοῦ 1, 5, 7.) Μακεδονικῷ σχήματι ib. 5. — Μακεδὼν, de pers. p. nomine gentil., c. subst. Ἀλέξανδρος ὁ M. Alex. Macedo 6, 2, 5. ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ab A. Macedone ib. 18. - abs. ὁ Ἀλεξιανὸς - Ἀλέξανδρος καλεῖται, παραχθέντος - τοῦ πάππου ὀνόματος εἰς τὸ τοῦ M., in illud Macedonis 5, 7, 5. Μακεδόνες - ἐβασίλευσαν, Macedones 6, 2, 18. — τῆς Μακεδόνων δυνάμεως, Macedonum ib. 19. 1, 3, 6. Θρᾴκην, Μακεδόσι γειτνιῶσαν, Macedonibus 4. 8. 1. - Sed p. nom. propr. τῶν Ὀσρόηνῶν - ἡγουμένου, - Μακεδὼν ἦν ὄνομα αὐτῷ, Macedoni erat ei nomen 7, 1. 22.
μακρηγορεῖν, phyt. de pers., scribente epistolam, c. praep. ἐν εἰδόσιν ὑμῖν λ. 5, 1, 3. multis dicere s. multa, scil. περὶ τούτων.

Digitized by Google

Μακρῖνος, Macrinus, nom. propr. c. artic. ὁ Μ. 4, 12, 2. 5. 14. 4, 13, 4. 14. 16. 4, 14, 7. 4. 15. 15. 5, 1, 2. 5, 2, 5. 5, 3, 4. 6. 4, 3. 8. 12. 24. - τοῦ Μακρίνου 4. 12, 11. 4. 13, 6. 15. 4. 14, 4. 6. 4, 14. 18. 6. 5, 2. τῷ Μακρίνῳ 4, 12, 12. 5, 4. 1. 5. 9. 11. τὸν Μακρῖνον 4, 12, 9. 4, 14, 4. 4, 15, 20. 5, 2, 14. 5, 4, 16. 19. - fine artic. 4, 14, 5. 5, 4. 23. - 4, 13, 3. 5, 2, 2. 5, 4, 2. 13. - 5, 3, 1.

μακρὸς, phyſ. de re, Maſc. *μακρῷ χρόνῳ*, longo temp. 5, 5, 5. — Fem. ἐκ - *μακρᾶς διαδοχῆς* 8, 7, 10. c. adiuncto, *μακρᾷ γῇ καὶ θαλάττῃ πολλῇ*, magno terrarum maris que intervallo 6, 7, 10. longa terra. *γένους μακραῖς διαδοχαῖς λ.* longa generis ſerie 1, 2, 5. - Neutr. *εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσαντι*, longam ſenectutem 2, 5, 9. noſtr. *hohes* Alt. *μακροῖς δόρασι*, longis haſt. 4, 14, 6. *δόρ. μ.* 7, 11, 17.

μάλιςα, ſenſu reſtrict. ſ. definiente magis, in prima enunc. una re, ſolum, *ἐπῄνει δὲ καὶ ϛρατηγῶν μ. Σύλλαν λ.* praecipue Sullam 4, 8, 14. † *καὶ οὓς μ. εὐηργέτησας, λ.* 1, 13, 4. v. εὐεργ. - *Φιλέορτοι δὲ - Σύροι - ὧν μ. οἱ τὴν Ἀντιόχειαν κατοικοῦντες*, qu. praecip. 2, 7, 15. † *ἐν ἀδείᾳ - ἥ τε σύγκλητος μάλ. καὶ οἱ* - cum ſenatores praecip. tum - 2, 4, 17. *πατοῦντες γὰρ οἱ ἵπποι, αἵ τε κάμηλοι μ.*, ac cameli praec. 4, 15, 8. *περὶ ἐκεῖνα οὖν μ. τὰ χωρία αἱ συμβολαὶ ἐγίνοντο*, in illis igitur praec. locis 7, 2, 12. Eodem ſitu c. copula qualicunque, *μ. γὰρ τῷ - πιϛεύουσιν λ.* magnopere autem 8, 3, 18. *θρησκεύουσι οἱ μ. λ.* col. aut. praecip. 1, 11, 1. † *πρὸς οἰνόν τε μ. πολύγονον γεωργοῦντες*, vini (que) praeſertim foecundum ſolum colentes 8, 2, 8. † *μάλιϛά τε δεινῶς ἔφερον - οἱ λ.* praecipue vero indigne ferebant 2, 6, 3. ubi non pertinet ad proximum adv. δειν., ſed ad remotum nominat. οἱ λ. - Sed in med. orat., et quidem in ſecundo membro, ſolum, *οἷα δὴ ἄνδρα πολυΐϛορα, μ. ἐτάραττε λ.* maxime perturbabat 1, 3, 5. ubi, ſuppleto particip. ὄντα, poſt πολ. procedit comma, etiam, ordine ſumto logico, *ἢ δὴ μν. τῶν - παρ. μάλ. ἐτάραττεν αὐτὸν οἷα ἄνδρα πολ.*, vel aliter locato pron. hoc, *αὐτὸν δὴ, οἷα ἄνδρα πολ., μάλ. ἐτάρ.* - *πλεῖϛοι δὲ καὶ τῶν δημοτῶν, τῆς Ἀντιοχείας μ.*, Antiochiae potiſſimum 3, 1, 7. *ταύτης δὲ τῆς ἑορτῆς προϊόντος, ἐν ᾗ μ. λ.* in quo pot. 1, 16, 7. † *ὅθεν οἱ νεανίαι, ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος Παιόνων μ.*, pot. 6, 8, 7. *θέας - ἐπιτελῶν ὁ Νίγρος, περὶ ἃς μ. λ.* maxime 2, 7, 16. *τῆς τε - ἀφόδου, ἐφ' ἣν μ. λ.* max. 2, 8, 17. *ἔς τε τὸν ἱππόδρομον, ὅπου μ. λ.* praecip. 2, 7, 5. † in gen. conſq. *εἶχε περὶ ἔξοδον, σπευδούσης μ. τῆς Μαίσης λ.* in primis 5, 5, 1. *ἐδῄου τε - τὴν χώραν, μ. τῶν ληΐων ἀκμαζόντων*, tunc *cum maxime* ſegetibus adultis 7, 2, 7. - † *ἐν - ἀφασίᾳ ὅ τε δῆμος ἦν ἥ τε σύγκλητος, μ. Γορδιανοῦ (νέου) τετελευτηκότος*, praeſertim 7, 10, 1. †† ſimul cum alia particula, *ἔχαιρον - οἱ ϛρατιῶται, μάλιϛα μὲν διὰ λ. - ὅτι τε λ.* praecip. 4, 7, 6. *πολλούς τε μ. λ.* multos que praec. 3, 5, 4. — Denique per alterutrum ſitum, tum init. enunciat. *μάλιϛα δὲ ἐκεῖνοι λ.* potiſſimum vero illi rel. 1, 4, 11. praecipue vero 7, 2, 5. - tum in med. orat. *πάντα γὰρ ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο, μ. δὲ λ.* ac praecip. 2, 14, 3. - Nominatim c. καὶ, ſed vario ſenſu, tum p. copula mera, init. quidem enunc. *καὶ μάλ. οἱ λ.* et praecip. rel. 2, 10, 15. † *καὶ μάλιϛά γε οἱ Παίονες λ.* ac praeſertim Pannonii 8, 6, 1. - ſed in med. or. *διέθεόν τε, καὶ τοῖς οἰκείοις ἕκαϛος χαίρων διήγγελλε, καὶ μ. τοῖς λ.* ac potiſſim. 2, 2, 5. *προσδοκήσας, καὶ μ. τῷ λ.* eo que maxime, quod 2, 7, 9. † c. gen. conſeq.

μεγίστους σωροὺς - ἀρθῆναι, καὶ μ. τῶν καμήλων - πιπτουσῶν, praesertim camel. 4, 15. 13. ubi Bg. *καὶ* negligit. *ἐπέβλεπον οἵ τε ἄλλοι ἄνθρωποι, καὶ μ. οἱ στρατιῶται*, cum caeteri homines, tum praecipue milites 5, 5, 15. 5, 8, 1. † *αὐτὸς ἐταράχθη, καὶ μ. εἰρήνῃ - ἐντραφεὶς*, turbatus est, praesertim cum in pace fuisset educatus 6, 2, 7. ubi Bg. *καὶ* iterum negl., c. particip. — *τοῦ τε στρατοῦ παντὸς νοσοῦντος, καὶ μ. τῶν Ἰλλ.* maxime que Illyr. 6, 6. 2. *τοὺς ἐξοχωτάτους, καὶ μ. τοὺς λ.* ac praecipue 7, 1, 16. *ἀντιπράττοντες τοῖς - ἐψηφισμένοις, καὶ μ. τὸν Μάξιμον παραιτούμενοι*, ac in primis 7, 10, 10. - tum in *καὶ* alius, non merae copulae, sensus, init. quidem enunciat. vel in enunc. solitaria, *ὅ περ καὶ μάλ. τοὺς δήμους ἐλύπησε*, quod (quidem) *quam* maxime populos contristavit 7, 3, 14. *ἐντεῦθεν δὴ καὶ μ.* — tunc demum *quam* max. ib. 16. *ὅ περ αὐτοῖς καὶ μ. γέγονεν ἀπωλείας αἴτιον*, quae (quidem) res (vel) in primis ambos perdidit 8, 8, 9. †† in med. orat. *στρατιωτικὸν εἶναι δοκοῦντα, (διὸ καὶ μ. αὐτὸν ἔπαρχον ἐποίησε τῶν στρατοπέδων.)* quo potissimum nomine 1, 8, 2. quam ob rem et - s. unde et - s. quapropter vel maxime; sed potius tamen p. Lat. *etiam*. ††† Nominatim c. aliqua formula superlativi gradus, vel c. ipso adi. istius gradus, *ἱκανώτατος ἦν πάντων ἀνθρώπων μάλιστα προσποιήσασθαι λ.* erat aptissimus omnium hominum *quam maxime* simulandae benevol. 2, 9, 18. quod Lat. Bg. proprie aliud Gr. *ὡς μάλιστα*. †† *συσκευάσασθαι αὐτοὺς ὡς ἐνὶ μάλιστα εὐτελέστατα ἐκέλευσε*, vasa colligere eos quam expeditissime iubet 2, 11, 1. quam liceret, maxime exp., ubi, commate facto post *αὐτ.* et *ἐνὶ*, pertinebit adv. *μ.* ad superl. *ὁ δὲ Σεβῆρος, ὡς ἐνὶ μάλιστα σὺν τῇ στρατιᾷ ἠπείγετο*, Severus autem quantum maxime poterat cum exercitu festinabat 3, 2, 1. ubi Bg., facto quidem nullo commate, tamen praemisso adv. *max.* ante v. *pot.*, separat adv. *μ.* a v. sq. *ἠπ.* et iungit potius c. pr. formula superlativi.

μᾶλλον, sensu augendi, in med. orat., solum, *πλὴν -, μ. ἠπείγετο*, magis 8, 4, 1. *ὀργῆς μ. ἐνεπίμπλατο*, adhuc magis 8, 5, 4. † c. adi. posit., p. comparat. *τὰ ἐνταῦθα, προυργιαίτερα ὄντα καὶ μ. ἐπείγοντα*, cum potiora sint magis que urgeant 1, 6, 13. et urgentiora. *τῷ βίῳ, ὡς ἀνειμένῳ μ., ἢ κατ᾽ ἄνδρα λ.* ut remissiore, quam pro viro 5, 2, 11. remissiore pro v. - c. particula alia simul, *τοιαῦται - αἰτίαι ἔτι μᾶλλ. λ.* adhuc magis 7, 1, 25. post aliud illud *ἔτι δὲ καὶ μ.* §. 11. *εὐφημήσαντες -, ἔτι καὶ μᾶλλ. παρώρμησαν αὐτὸν*, adhuc magis (etiam) 3, 6, 17. †† ab init. enunciat. et §. *ἔτι δὲ καὶ μ. αὐτὸν ἐλύπει λ.* adhuc autem magis eum solicitabat 1, 8, 8. sed adhuc magis etiam 7, 1, 11. adhuc vero etiam mag. s. sed etiam adh. m. *ὅθεν καὶ μ.* quapropter multo magis 8, 6, 7. †† c. v. et subst. adeo multitudinis, *τότε δὲ μ. ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλῆθος*, tunc vero etiam aucta multitudo 8, 2, 10. magis s. in maius aucta est. init. membri in med. *ἄνεσις πᾶσα, μᾶλ. δὲ καὶ πρόκλησις δέδοτο λ.* immo potius et invitatio 7, 3, 4. *immo vero et*, propr. *potius* vero *etiam* s. *magis* vero *adeo*, nostr. *vielmehr* s. *mehr aber auch* s. *sogar*. †† c. particula relat. s. comparat. *ἔχαιρε, μ, συστρατιώτην με, ἢ υἱὸν καλῶν*, *libentius* commilitonem me, *quam* filium, vocabat 1, 5, 8. qui Bg. v. *χαίρ.* c. *μᾶλ.* contraxit in unum adv. comparat. gradus, p. gaudebat s. delectabatur vocare me potius commilitonem, quam fil. *συστρατιώτης ὑπ᾽ αὐτῶν μ., ἢ βασιλεὺς, καλούμενος; χαί-*

ρειν προσεποιεῖτο, ſi commilito ab ipſis potius, quam imperator, vocaretur, delectari ſe ſimulabat 4, 7, 11. 1, 8, 13. 1, 15, 5. 6, 7, 23. πομπῆς μ., ἢ ἀνδρείας λ. magis, qu. 2, 10, 3. 7, 11, 14. 8, 1, 3. - bis in vicinia 3, 15, 14. ὡπλισμένου μ. ἢ λ. armis inſtructione, q. 4, 5, 1. - † c. verbis volendi, δρᾶσαί τι μᾶλλον ἠθέλησεν, ἢ λ. facere aliquid maluit, quam 4, 13, 1. νομίσθαι μ. ἐβούλετο τὰ -, ἢ λ. intelligi malebat, q. 4, 4, 16. ἑλόμενος μ. τὸν λ. ἢ λ. eligens potius -, q. 7, 5, 18. † ἑλομένη πάντα κίνδυνον ἀναῤῥίψαι μ. ἢ λ. praeoptans quodvis periculum excitare potius, q. 5, 3, 23. †† diſtractum, δρᾶσαί τι μ. φθάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας, ἠθέλησεν, patrare aliquid potius praeveniendo, quam pati exſpectando, voluit 3, 11, 1. †† c. verbo mero, ἡροῦντο - ἐκεῖνον μ. ἄρχοντα, optabant illum potius imperatorem 3, 5, 5. ſcil. ἢ ἄλλον, aut μᾶλλ. eſt pro μάλιστα, conf. ad 1, 3, 8. p. 75. m.

Μαμμαία ſ. Μαμαία, it. Μαμαῖα, fem. αὐτῇ (τῇ Μαισῇ) θυγατέρες δύο, - ἡ δὲ ἑτέρα Μαμμ. Mamaea 5, 3, 6. 5, 7, 9. 5, 8, 4. 6, 1, 10. - 20. - 5, 7, 1. conf. 5, 8, 5. 7. 20. 6, 1, 2. 16. 23. ſq. 6, 5, 18. ſq. 6, 9, 9. ſq. 12. - 15. 17.

μάμμη, de perſ. c. adi. ἡ κοινὴ μ. ἀμφοτέρων, avia 5, 8, 7. - τῆς μάμμης 5, 5, 1. - τῇ μάμμῃ 5, 3, 7. 5, 8, 21.

μανθάνειν, mor. de perſ., c. acc. rei, πᾶσαν μανθάνει τὴν ἐπιβουλήν, cognoſcit 3, 5, 13. πρὶν ἢ μαθεῖν τὴν γνώμην τῆς βουλῆς, antequam cognoſceret 2, 3, 5. prius - quam cognoſcerent 2, 6, 14. — τὸ πραττόμενον μ. ut cognoſceret ib. 10. βουλόμενοι τὸ πρ. μ. cognoſcere 7, 11, 5. 4, 5, 7. μαθὼν τὰ συμβάντα, ut intellexit 3, 4, 1. ἡ, μαθοῦσα τὴν - βούλησιν αὐτοῦ, haec, intellecto - eius conſilio 1, 16, 10. ἅπερ μανθάνων, quae intelligens 6, 6, 12. - † oppreſſo caſu rei, c. adv. εἴ ποτε καὶ μάθοιεν (τοῦτο.) ſi quando etiam certiores fierent (eius ſ. de eo) 2, 8, 18. — ὁ Πέρσης μαθὼν (τοῦτο,) cognita re 6, 5, 12. μαθόντες δ' οἱ στρατιῶται (τοῦτο,) quod cum intellexiſſent milites 7, 11, 3. - cum pron. rel. et abl. rei ſ. modi, ὅσον ὑμᾶς ὤνησε μεταγνόντας, πείρᾳ μεμαθήκατε, didiciſtis 8, 7, 8. - c. acc. particip., p. inf. partim, id que acc. perſ., ὡς ἔμαθεν ἡ σύγκλητος τὸν Ἰουλιανὸν - καταπεπτηχότα, ut cognovit - conſternatum 2, 12, 9. ὅτε ἔμαθε τὸν Σεβῆρον πεπτωκότα, cum intelligeret, Severum cecidiſſe 3, 7, 10. — εἰ δὲ τὴν Ἰλλυρικὴν δύναμιν (ἡμᾶς ſ. ἐμὲ) χειροτονήσασαν μάθοιεν, ſed ſi Illyricam manum nos elegiſſe cognoverint 2, 10, 16. μαθὼν - ἐπιόντα τὸν - στρατὸν, cum intellexiſſet accedere exercitum 3, 2, 2. μαθόντες τὸν Νίγρον πεφευγότα, cognita Nigri fuga 3, 3, 4. cognito, Nigrum fugiſſe. μ. ἐκεῖνοι δύναμιν ἀγειρομένην, illi, cognito, copias congregari 1, 10, 6. μ. - ἀφικνουμένους, certiores facti, illos venire 8, 8, 15. μ. - ἀνῃρημένους, cognito, occiſos eſſe ib. 19. - ſed et c. acc. rei, μαθὼν, τὸ Βυζάντιον προκατειλημμένον, cognito, praeoccupatum eſſe Byz. 3, 2, 1. †† in dupl. rect., c. praep. et coniunct. μαθεῖν περὶ τοῦ τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ, καὶ μή τις ἄρα ἐπιβουλεύοι λ. ſciſcitari 4, 12, 8.

μανία, moral. εἰς τοσοῦτον προεχώρησε μανίας, inſaniae 1, 15, 17. ſtultitiae inſignis, de intellectu. - c. adiuncto, εἰς τοσ. μαν. καὶ παροινίας προυχώρ. 1, 14, 15. † παῦσαι τῆς ἀπλήστου μ. καὶ τῆς ἀλλοτρίων ἐπιθυμίας, vecordia 6, 3, 11. de voluntate, deſiderium.

Μαξιμῖνος, imperat. ſine artic., ὄνομα λ. Maximinus 6, 8, 1. 6, 9

4. 7, 1, 21. 7, 2, 6. 7, 6, 21. 7, 11, 3. 8. 3, 4. 8. 5, 15. 26. - Μαξιμίνου 7, 5, 1. 12. 7, 6, 6. 20. 7, 7, 13. (bis.) 7, 8, 4. 7, 9, 9. 23. sq. 7, 11, 10. 8, 3, 20. 8, 4, 22. 8, 6, 10. Μαξιμίνῳ 7, 9, 7. 7, 12, 3. 20. 8, 1, 1. 8, 5, 11. Μαξιμῖνον 7, 6, 13. 7, 9, 1. 24. 8, 4, 1. - sed c. artic. ὁ Μαξ 6, 9, 13. sq. 7, 1, 2. 13. 7, 2, 9. 13. 7, 8, 5. 7, 12, 17. 8, 1, 2. 8, 2, 2. 5. 8, 4, 8. - τοῦ Μαξ. 6, 8, 7. 6, 9, 1. sq. 10. 7, 1, 18. 25. 7, 2, 4. 7, 3, 17. 7, 5, 19. 7, 7, 3. sq. 9. 8, 5, 1. 19. 25. 8, 6, 3. τῷ Μαξ. 6, 9, 11. 7, 1, 23. 7, 4, 3. 7, 6, 10. 7, 8, 1. 7, 9, 7. 8, 1, 9. 8, 3, 1. 8, 5, 3. τὸν Μαξ. 6, 8, 4. 10. sq. 7, 1, 16. 8, 5, 20. - † una eadem que §. et c. artic., τῷ Μαξιμίνου ςρατῷ, - τὴν κεφαλὴν τοῦ Μ. 8, 6, 15.

Μάξιμος, imper. sine artic. Maximus 7, 10, 13. Μαξίμου, 8, 6, 4. Μαξίμῳ ib. 11. Μάξιμον 7, 10, 6. - sed c. artic. ὁ Μάξ. 7, 10, 7. 8, 12, 3. 8, 6, 15. 8, 7, 1. 7. 19. 8, 8. 8. 10. - τῷ Μ. ib. 3. 11. sq. - τὸν Μ. 7, 10, 10. 8, 7, 4.

Μάριος, nom. pr. Σύλλᾳ ἢ Μαρίῳ, Mario 3, 7. 18.

Μαρκία, Commodi concubina, sine artic. 1, 17. 2. 21. Μαρκίαν ib. 15. 1, 16, 9. - c. art. ἡ Μ. 1, 17, 7. τῇ Μαρκίᾳ ib. 8. 2, 1, 6.

Μάρκος, nom. pr., c. artic. τῷ βασιλεύοντι Μάρκῳ, Marco 1, 2, 1. — τὸν Μάρκον 1, 4, 15. - sine art. Μάρκος 1, 8. 6. 4, 5, 13. — Μάρκου 1, 4, 5. 1, 2, 10. 2, 14. 7. 5. 2. 8. Μάρκον 1, 3, 1.

Μαρτιάλιος, occisor Caracalli, sine art. Martialis 4. 13, 2. - sed c. art. ὁ Μ. ib. 11. 13. τῷ Μαρτιαλίῳ, Martiali ib. 3. τὸν Μαρτιάλιον, Martialem ib. 13. 15.

μάρτυς, trop. de perf. et Marco; ut δέον, τὰ δέοντα πράττοντες ὑπὸ τοιούτῳ μάρτυρι, sub teste 1, 5, 22. illo praesente, vidente et audiente, i. q. pr. ἐπακούειν καὶ ἐφορᾶν. † c. adiuncto, de Iove, συνῆλθον - εἰς τὸν τοῦ Διὸς νεὼν Καπιτωλίου, - ὥσπερ ὑπὸ μ. τῷ Διῒ καὶ συνέδρῳ, ἐπισκόπῳ τε τῶν πραττομένων, quasi (sub) teste 7, 10, 6.

μαρτυρεῖν, trop. de re, sed acc. rei oppresso, μαρτυρεῖ (τοῦτο) τὸ γραμματεῖον, testimonio est iste libellus (huius rei) 3, 12, 5. testatur id, confirmat.

μάταιος, de re, mor. Masc. c. adiuncto, οὐχ ἑλόμενοι πόλεμον μάταιον - ὑπὲρ ἀνδρῶν τεθνηκότων, bellu n irritum 8, 8, 19. inutile, nemini amplius profuturum. - Fem. διατριβῆς ματαίας ἐγγινομένης, moram inanem 6, 7, 24. ubi nil agitur interea, et qua nil proficitur ad bellum finiendum, sq. expl. - ματαίαις ἐλπίσιν αἰωρούμενον, vana spe 6, 2, 9. falsa, incerta. - Neutr. ματαίοις ἐγκλήμασι, vanas criminationes 2, 4, 16. fals., fictas.

Ματερνιανός, nom. pr. sine art. Ματερνιανῷ τινι λ. Maternianum 4, 12, 7. - c. art. ὁ Μ. ib. 9. 4, 13, 1. Μάτερνος, nom. propr. Maternus, 1, 10, 2. c. art. ib. 7. 15. - τῷ Ματέρνῳ, ib. 13.

μάτην, mor. μὴ μ. - τιμὴν - κατατεθεῖσθαι, non frustra 1, 4, 7. sine fructu et grati animi officiis, documentis. - † c. adiuncto, μ. ὑπὲρ ἀνάνδρου καὶ φυγάδος μάχονται, fr. 5, 4, 18. sine utilitate alterius.

Μαυρούσιος, p. subst. de pers. Μαυρούσιοι, ὄντες φονικώτατοι λ. Mauri 3, 3, 6. in bello, ut iaculatores. Μαυρουσίων οἱ ἀκοντίζειν ἄριστοι, Mauritanorum 1, 15, 4. Commodi magistri in hac arte. — † c. adiuncto, τῶν ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἐθνῶν Μαυρουσίους μὲν καὶ Νομάδας λ. Mauros et Numidas 4, 3, 15. Μαυρουσίων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις, Νομάδων δὲ καλουμένων, Mauris 7, 9, 2. - in oppi M. τῶν βαρβάρων, Mauror. ib. 3. ubi sunt pars Maurorum, non

ſubiectorum Romanis. τοὺς ἱππεῖς καὶ τοὺς Μαυρ. Mauris 4, 15, 3. ubi, tanquam equites leves, cum iaculis ſagittis ve, diſtinguuntur, ab equitibus gravibus. Μαυρουσίους πλείςους καὶ τοξοτῶν ἀριθμὸν πολὺν, Mauros 6, 7, 17. ubi, tanquam iaculatores, diſtingu a τοξ. cf. §. ſq. it. 3, 3, 5. - † Pro adi. αἱ τῶν καταφράκτων ἱππέων ἶλαι, καὶ Μαυρούσιοι ἀκοντιςαὶ, τοξόται τε οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, Mauri iaculatores 8, 1, 5. qui eſt locus claſſicus pro diſcrimine. Μαυρουσίων ἀκοντιςῶν ἀριθμὸν - καὶ τοξοτῶν Ὀσροηνῶν λ. Maurorum iaculatorum 7, 2, 2. Μαυρουσίους ἀκοντιςὰς καὶ μέρος τοξοτῶν, Mauros iaculatores 3, 3, 5. † de anim. ταῖς Μαυρουσίαις ςρουθοῖς λ. Mauritanis ſtruthionibus 1, 15, 11.
μάχη, pli. c. ſubſt. ςάδιον μάχης, ſtad. belli 3, 4, 4. τὴν ἀπόβασιν τῆς μ., pugnae 3, 7, 1[illegible]. τῷ προθύμῳ τῆς μ. alacritatem in pugnando 8, 3, 12. † ὅπλα, οὐκ ἀνδρείᾳ μαχης περιηγημένα, non vi pugnandi 8, 4, 28. e muro. ἡ τύχη τῆς μ. fort. pugnae 8, 5, 1. partim e muro, it. τῇ συνεχείᾳ τῆς μ. aſſiduitate pugnandi ib. 3. τὸ ἐς τὰς μάχας πρόθυμον, in pugnando alacritatem 8, 3, 15. τὸ ὑμέτερον πρὸς τὰς μ. ἐμβριθὲς in pugnando vim, 2, 10, 17. - cum adiect. ἐν ἐμφυλίοις καὶ Ῥωμαικαῖς μάχαις, in praeliis 3, 7, 18. † εὐτολμοι ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ, initio pugnae 8, 1, p. v. ἀρχ. - † ὅσοι εἰς μάχην ἐπιτήδειοι, ad bellum 6, 3, 2. πρὸς μάχας ἐπιτ. praeliis apti 2, 9, 15. † τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅπλων, εἴ τινες ἦσαν πρὸς πομπὴν μᾶλλον, ἢ μάχην, ἐπιτήδειοι, λ. armentaria, quaecunque erant pompae magis, quam bello, comparata 7, 11, 14. - c. verbis et per formulas, οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο. οὔ τι γε τῆς μ., nedum pugnam 2, 10, 12. σὺν τῷ ςρατῷ, ἔξω μάχης γεγονότι, extra pugnam 3, 7, 9 ἔτι τῆς μ. συνεςώσης, adhuc durante praelio 5, 4, 12. ὁ βασιλεὺς τῆς μ. ἦρξεν, praelium inchoavit 7, 2, 12. εἴ τινες καὶ ἐσώθησαν ἐκ τῆς μ. ex pugna 7, 9, 22. τὸν ςρατὸν εἰς τὴν μ. ἐξέπεμψε, ad pugnam 3, 7, 5. εὐτρέπιζε τὰ πρὸς τὴν μ. ad praelium 3, 14, 9. ὡς ἂν τὴν μ. ἀνανεωσ. pr. 4, 15, 16. προκαλεῖται εἰς μαχην, ad bellum 6, 3, 11. † ταύτην τὴν μ. - γραφῆναι λ. pugnam 7, 2, 15. † τοσαύταις μ. ἐνικήσατε, tot praeliis 3, 6, 14. †† νὺξ - διέλυσε τὰς μ. praelia 4, 15, 10. diverſorum dierum. - † cum adiuncto, ὡς ἐκεῖ τὰς μ. καὶ τὰς ἐφόδους ποιοῖντο, pr. 7, 2, 10. ἀγατήςας, ἄνευ μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν λ. ſine dimicatione 2, 15, 8. † βουλόμενος λαβεῖν μετὰ κινδύνων, οὗ τὸ μέρος εἶχεν ἄνευ πολέμου καὶ μάχης, citra dimicationem 3, 6, 7. † δίχα μαχης καὶ ἄνευ ὅπλων ὄψις πολιορκίας, citra pugnam 7, 3, 14. † γεγόνασι καὶ ἕτεραι συμβολαὶ, ἐν αἷς ὡς αὐτουργὸς καὶ αὐτόχειρ τῆς μ. ἐπηνεῖτο 7, 2, 17. v. αὐτ. † ςρατιὰν, ἄπειρον μάχης καὶ πόνων λ. pugnae 3, 4, 1. - ſimul c. adi. per verba, ἰσοῤῥόπου τῆς μ. γενομένης, pugna 1, 11, 5. μάχης καρτερᾶς γεν. magno commiſſo praelio 3, 2, 19. v. γίν. 7, 12, 10. μάχαι καρτεραὶ γίνονται, praelia 3, 2, 3. Δαρεῖον, Ἀλεξάνδρῳ τὴν ὑςάτην καὶ μεγίςην μ. συμβαλόντα, pugna 3, 4, 5. †† ὡς ὑπὲρ λοιπῆς καὶ τελευταίας ἐκείνης μ. praelio ib. 9. - Porro c. praepp. μὴ ἐκ συςάσεως αὐτοῖς ἡ μ. κατὰ τῶν ἀντιπάλων ὑπισχνεῖται τὸ εὔελπι, dimicatio 6, 3, 14. μὴ φέροντες τὴν ἐκ συς. μ. pugnam 4, 15, 9. - - εἴχετο τῆς πρὸς τοὺς Γερμανοὺς μ. dimicationi 7, 2, 1. †† in vicinia repetito ſubſt. † δυναμιν, τῇ πρὸς τοὺς βαρβάρους μάχης συνηθείᾳ ἑτοίμην πρὸς μάχας. copias, ob praeliorum conſuetudinem paratas ad pugnandum [illegible], 9, 7. † τὴν πρὸς Σεβῆρον μ., ὡς ἐν τῇ πόλει ποιησόμενος (αὐτὴν,) παρεσκεύαζε 2, 11, 17. pugnam cum Se-

Digitized by Google

vero, tanquam in urbe facturus eam, parabat. ἀνδρείαν πᾶσαν ἐν ταῖς μ. πρὸς τοὺς πολεμίους ἐπιδέδεικτο, in praeliis 2, 9, 12. — μηδὲ ὁμοίαν ἔσεσθαι μ. αὐτῷ πρὸς Ῥωμαίους, οἵαν σχεῖν πρὸς τοὺς γειτνιῶντας, neque tale futurum bellum 6, 2, 10 v. εἰμ. et ἔχ. – μετέχειν τῆς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μ. pugnae, pro patria subeundae 8, 4, 21. e muro. † μήτε τῇ διὰ δοράτων καὶ ξιφῶν θαῤῥοῦντες μ. 3, 4, 19. neque fidentes pugna illa per hastas et gladios, v. δόρ. †† ταῖς κατὰ Μηδίαν - γενομέναις συμβολαῖς τῇ τε ἐν Παρθίᾳ μάχῃ, Parthico praelio 6, 6, 9. ubi e pr. repeti licet sing. γενομένη. †† simul c. adv. τὴν διὰ δοράτων συςάδην μ. ἀνανταγώνιςον 4, 10, 7. pugnam per hastas comminus invictam, v. ἀν. - Sed c. solo adv. ἐν τῇ συςάδην μ. comminus pugnando 2, 13, 17. v. συς. - πρὸς τὴν συςαδὸν μ. statariam pugnam 6, 7, 19. ταῖς συς. μ. comminus pugnando 7, 12, 11. †† Cum gen. perſ., a) ut obiecti, οἱ τοξόται πρὸς Γερμανῶν μάχας ἐπιτήδειοι, ad Germanorum praelia 7, 2, 5. ad pugnas contra Germ. ſ. cum Germ. - ſimul c. praep. θηρίων ἐξ ἀντιςάσεως μάχας ἐπαιδεύετο, in comminus decernendo cum belluis instituebatur (Commodus) 1, 13, 17. v. ἀντ. b) ut auctoris, μηδέν τι προσήκειν νομίζων ἑαυτῷ τὰς πρὸς τοὺς Ἀτρηνοὺς Σεβήρου μάχας, Severi cum Atrenis pugnas 3, 9, 16. ††† c. dupl. gen. tali, μεγάλαι αἱ Καίσαρος πρὸς Πομπήιον ἑκατέρωθεν ςρατοπέδων Ῥωμαικῶν μάχαι, καὶ αὖ τοῦ Σεβαςοῦ πρὸς Ἀντώνιον, magnae (erant) Caesaris adversus Pompeium, utrinque exercituum Romanorum pugnae, 3, 7, 18. — ſimul c. adv. πρὸς τὴν συςάδην μ. Ῥωμαίων, adversus Romanorum statariam pugnam 3, 4, 18. ††† μόλις καὶ μετὰ πολλῆς μ. τῶν ἐχθρῶν κεκρατηκέναι, post longum certamen 4, 4, 4. Caracalla cum fratre aut fratris defensoribus. † μετὰ πολλῆς βίας καὶ προθύμου μάχης τειχομαχοῦντες ἀντεῖχον, magna vi et alacri certamine pro muro pugnantes 8, 4, 19.

μάχιμος, phyſ. ſ. mor. de perſ. c. praep. Compar. μαχιμώτερα - γενέσθαι πρὸς τὴν συςάδην μάχην Ῥωμαίων τὰ τῶν - βαρβάρων, ut bellicosiores essent - barbari 3, 4, 18. animosiores, pertinaciores. — Superl. c. adiuncto, εἰσὶ μαχιμώτατοι καὶ φονικώτατοι, pugnacissimi (Britanni) 3, 14, 14. - c. subst. τὴν ἐν Βρεττανίᾳ δύναμιν, πολλήν τε οὖσαν - ἀνδρῶν τε μαχιμωτάτων, militum pugnaciss. 2, 15, 1. βαρβάρων τῶν μ. 7, 1, 26.

μάχομαι, Med. de perſ. phyſ. in bello, c. adv. ὅτι οὐκ ἄλλως Ἀρτάβανος ἐκθύμως μάχεται, pugnare 4, 15, 15. τῶν συςαδὸν μαχομένων, eos, qui pugnarent ib. 5. ὡς ἀμελέςερον μαχομένους, pugnantibus 8, 2, 5. ††† ᾤετο, - τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν ἀσθενέςερόν τε ἔσεσθαι, καὶ ἀτακτότερον μάχεσθαι, copias Persarum - imbecilliores futuras (esse) et minus ordinate depugnaturas 6, 6, 5. praeſ. p. fut. - ſimul c. adiuncto al. e pron. relat. οἱ ἐπέκεινα βάρβαροι, ἐς ὅσον ἐποχοῦνται ἵπποις -, γενναίως μάχονται, praeliantur 4, 15, 9. - At c. solis adiunctis ſ. particip. modi, τὰ πλεῖςα φεύγοντες, εἰς τοὐπίσω τε τοξεύοντες, ἐμάχοντο, praeliabantur 3, 4, 19. - dimicabant 4, 15, 3. cum praep. et adv. μάχεσθαι ἄνωθεν ἐξ ὑπερκειμένων χωρίων, pugnare 8, 2, 2. ὁ ςρατὸς ἑκατέρωθεν ἐμάχοντο, ὑπὲρ τοῦ - οἱ δορυφόροι, pugnab. 5, 4, 14. μάτην ὑπὲρ - φυγάδος μάχονται, pugn. ib. 18. Cum solis praep. οὔτε μάχεσθαι ἤθελον ὑπὲρ τοῦ μὴ παρόντος ib. 17. — ὑπὲρ οὗ ἐμάχοντο, pugnabant 1, 13, 10. μαχόμενον ὑπὲρ αὐτῶν βασιλέα, pugnantem 7, 2, 14. οἱ ὑ. αὐτοῦ μαχόμενοι, qui pugnabant 5, 4, 16. οἱ ὑ. ἄλλου μ. qui dimicant 8, 3, 12. τοῖς

ὑ. τῆς πατρίδος μαχομένοις, qui pugnant ib. 14. † τὴν εἰκόνα - ὑ. τῆς πόλεως μαχομένην, simulacrum apparuisse pugnans ib. 20. — τὸ ὑμέτερον πλῆθος, μετὰ ἐμπειρίας μαχόμενον 4. 14, 16. pugnans. - simul cum casu temporis, πρώτης - πάσης ἡμέρας, ἐξ ἑωθινοῦ εἰς ἑσπέραν ἐμαχέσαντο 4, 15, 10. pugnarunt. - simul c. nominat. s. adi. modi et numeri, γυμνοὶ πρὸς ὡπλισμένους, καὶ ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς μὴ μάχοιντο, ne pugnent 2, 13, 8. - Cum dat. obiecti et quidem pers., Πέρσαις μαχόμενοι, adversus Persas pugnando 6. 7, 7. - simul c. adv. οὐδενὸς αὐτοῖς συνεόδην μαχομένου, nemine cum ipsis pugnante 1, 12, 17. - † cum dativ. anim συς. τοῖς θηρίοις μαχόμενος, cum bestiis pugnans 1, 15, 5. — Abs. † οἰόμενος, Ἀντωνῖνον μάχεσθαι, Antoninum pugnare 4 15, 15. ut ducem cum exercitu, cf. ib. Ἀρταβ. μάχ. - ἐνεπεδίζοντο οἱ μαχόμενοι ib. 14. pugnantes. ††† συνῆλθον - μαχόμενοι, pugnaturi ib. 11. praes. p. fut. cf. 7, 4, 13. e. ὑπερμαχ. ει 6. 5, 5. e. γενναίων ςρατῶν μαχομένων, pugnantibus 3, 7, 7. ἀποκτεῖναι - ἀνόσιον - ἡγήσατο - μήτε μαχομένους, καὶ λ. occidere eos, qui nec pugnarent 6, 4, 12.

μεγαληγορεῖν, phys. de pers. c. acc. rei, μεγαληγορῶν τὰς πράξεις, res gestas magnifice praedicans 3, 9, 21. in epistola ad Senat. et popul., magnifice loquens de iis, nimis magnas iactans, per arrogantiam et mendacium.

μεγαλοδωρεά, ph. cum gen. auctoris et c. adi. εἰθισμένοι ταῖς τῆς τυραννίδος ἀκρίτοις καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς ἐντρυφᾶν, largitionibus 2. 3. 22.

μεγαλοδωρία, ph. abs. μεγαλοδωρίᾳ ἅπαντας ὑπερβαλεῖν 2, 6, 10. munificentia. - c. gen. rei, παρεμυθεῖτο (αὐτοὺς) μεγαλοδωρίᾳ χρημάτων, elargiendis pecuniis 6, 6, 5. magnis pecuniarum muneribus, i. q. 1, 5, 27.

μεγαλόδωρος, phys. de re, masc. c. subst. fem. ἀμοιβῆς μεγαλοδώρου, praemium ingens 1, 9, 12.

μεγαλοπρεπῶς, mor. s. phys. δώροις αὐτοὺς ἠμείβετο, magnifice 2, 8, 14.

μεγαλοφρόνως, ph. s. mor. ἐπιδοὺς δωρεάς, magnificum donativum 3, 6, 18. quasi Bg. legerit adi. μεγαλόφρονας. - ἐπιδοὺς χρήματα μ. largiter 6, 4, 2. νομὰς μ. ἐπεδίδου, magnifice 3. 8, 15. — νομὰς χρημάτων μ. ἐπαγγείλας, donativum magnificum 8, 7. 10. qui leg. iterum per adi. †† νομὰς ἐπιδιδοὺς τῷ δήμῳ μεγαλοφρόνως τε ἐπιτελέσας, congiario dato plebi, magnifice que peracto 2, 14, 10. ubi videtur excidisse subst. θέας, cf. 5, 5, 15. 3. 8, 15.

μεγαλόφρων, phys. s. mor. de re, Masc. c. subst. fem. μεγαλόφρονι ἐπιδόσει, magnifico donativo 1, 5, 2. μεγαλόφροσι δωρεαῖς χρημάτων, magnificis ib. 27. †† νομὰς μεγαλόφρονας ἐπιδούς, congiario magnifico dato 3. 10, 3.

μεγάλως, ph. προσόδοις - ὠφελεῖτο, ex reditibus magna emolumenta capiebat 3, 1, 11. magnopere, valde, iuvabatur. ἔβλαπτεν, maiorem in modum 4, 15, 4. ἠμείψατο, magnifice 3, 7, 11. — † c. al. adv. τοσούτῳ τὰ μέλλοντα, ὡς ἀγαθά, μ. ἐλπίζεται, tanto futura, ut bona, maiori spe exspectantur 2, 3, 17. qui lg. videtur vertere Gr. adv. simul, μᾶλλον μεγάλως.

μέγας, Masc. de pers., phys. in opp. et c. acc. ellipt. τὰ σώματα οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι γενναιότατοί τε καὶ μεγάλοι εἰσί, magni 2, 9, 15. — Sed mor. c. adiuncto, τούτοις οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι μεγάλοι τε καὶ ἔνδοξοι γεγόνασι 1, 6, 17. tum magnis multis que ingenii et

Digitized by Google

animi dotibus ac virtutibus, tum magnis multis que bonis externae fortunae, terris, potentia, militibus, tum ob haec et res gestas clari, nobiles, si sq. ὄνδ. per expl. subiicitur. - Per titulum peculiarem, de rege tum Persarum, μέγας βασιλεὺς Ἀρταξέρξης, magnus rex Art. 6, 4. 8. - tum Parthiae, c. artic. vel sine eo, ὁ μ. βασ. Ἀρτάβανος, m. r. 3. 9. 18. cf. 15. sq βασιλέως μεγάλου 4, 10, 4. cf. 2. Ἀρτάβανον, τὸν - καλούμενον τὸν μέγαν βασιλέα 6, 2, 3. πρὸς μέγαν β. 4. 14. 14. 5. 1. 8. Tum de re, phys. c. adiuncto, μέγας καὶ σφοδρὸς χειμάῤῥους, m. 3, 3, 10. copiosus. - in opp μέγαν καὶ γενναῖον ἵππον, magn. 2, 9, 6. — Sed mor. μέγαν κίνδυνον, m. peric. 4, 4, 9. grave, magni momenti, cum vitae iactura s. vulnere lethali. μέγαν ἐγείρειν πόλεμον, ingens bell. 6, 2, 9. multos sumtus et milites requirens, magna pariens damna, etc. - Fem. de re, phys. μεγάλῃ φωνῇ, magna voce 1, 8, 12. 2, 13, 9. 4, 5, 17. forti, clara. μεγάλαις βοαῖς, magnis clamorib. 5, 2, 6. μεγάλην πόλιν, magnam urb. 3, 7, 5. - Sed mor. μετὰ μεγάλης εὐφημίας καὶ θρησκείας λ. multis acclamationib. 3, 10, 2. μεγάλῃ σπουδῇ τὰ ὀχήματα ἐπειγόντων, ingenti studio 5, 4, 13. vehementi ardore. εἰς μεγάλην προήγαγεν ἐξουσίαν, m. potent. 3, 10, 12. μ. ταραχὴν ἐνέβαλε, m. perturbat. 3, 7, 1. μεγάλαις φροντίσι, m. solicitudine 7. 8, 1. — † ἐν πολλαῖς καὶ μ. πράξεσι 2, 7, 8. μ. δωρεῶν ὑποσχέσεσι 1, 10, 3. † μ. ὑποσχ. καὶ ἐλπίσιν 2, 9, 17. μ. συντάξεσι 1, 9, 24. μεγάλων μισθῶν ib. 25. μ. δωρεῶν 1, 9, 18. μ. εὐεργεσιῶν 2, 3, 14. μεγάλαι (ἦσαν) αἱ Καίσαρος πρὸς Πομπήιον - μάχαι, m. pugnae 3, 7, 18. ob fortitudinem pugnantium et numerum, it. caesorum, etiam longitudinem durationem que certaminis. — Neutr. de re, c. subst. phys. μεγάλου ὄντος τοῦ χώματος, quod magnus esset agger 4, 15, 14. altus et latus. τὴν γέφυραν, ἔργον μέγα καὶ κάλλιςον, opus ingens 8, 4, 4. longum, sed et altum partim. - Sed mor. partim, μέγα τι πλῆθος, magna multitudo 7, 4, 9. 4, 14, 6. ingentem multit. 7, 2, 2. δέος μ. metus magn. 2, 11, 6. † δόξης κλέος μ. gloriam ingentem 4, 14, 18. μ. δέλεαρ προδοσίας, magnas illecebras prod. 5, 4, 4. — † μεγάλα δώσειν ἔπαθλα, magna praemia 1, 17, 24. † ἔργων μεγάλων τε καὶ πολλῶν - γενομένων, rerum magn. 1, 1, 4. magni momenti, bellorum, imperiorum mutatorum. † c. adv. et adiuncto, οὐδ' ἐςιν οὕτω μέγα ἢ ἐξαίρετον ἀξίωμα, tam magna - dignitas 1, 10, 12. †† ταῦτα, μεγάλα ὄντα καὶ ἐξαίρετα magna 2, 3, 13. - Cum pron. et neg. οὐδέν τι μέγα ὠφελεῖσθαι νομίζει, nihil magnopere proficere putat ib. 21. per ellips. pr. κατὰ, iuvari secundum nihil admodum magnum, i. nullum admodum magnum commodum inde percipere. - † c. adiuncto, τὸ ἐμὲ - ἀναιρεθῆναι οὐδέν τι μ. ἢ βαρὺ πρεσβύτῃ, non adeo magnum (quid) 2, 5, 9. † c. solo pron. μέγα τι δράσας, magno aliquo edito facinore 1, 10, 8. sc. πρᾶγμα, v. δρ. - † Sine omni adiuncto, τὴν ἀρχὴν - εἰς μέγα προχωρήσειν, imperium - ad summum - processurum 1, 11, 8. sc. χρῆμα, ὕψος, βάθρον, μέρος s. μέτρον. — Sed τὸ μεγάλα - χαρίζεσθαι, magnas facientas largitiones 2, 3, 23. magna largiri. καί τοι μ. λαμβάνοντες, quamvis multa magna que accipientes 2, 11, 14. sc. χρήματα. - ὑπισχνούμενος μ. multa 2, 13. 3. sc. πράγματα, χρήματα, δωρήματα. - † ἐκεῖνον, καίτοι μ. ἐλπίζοντα, magna 7, 1, 24. sq. expl. † εἰδώς, μ. χαρίζεσθαι τῷ Μαξιμίνῳ, magnopere se gratificaturum (esse) Maximino ib. 23. sc. πράγματα, rem gratam s. gratissimam fa-

cere f. facturum esse. - † c. artic. et gen. rei, τὸ πρὸς τὰ μεγάλα τῶν τετολμημένων εὐλαβὲς, in magnis aggrediendis 2, 8, 2.

μέγεθος, ph. c. gen. anim. μεγέθει θηρίων, magnitudine 2, 11, 18. elephant. - de hominib. c. gen. rei, μεγέθει σωμάτων 3, 13, 11. de milit. διὰ μέγεθος - σώματος, proceritatem 6, 8, 2. vastitatem 7, 1, 6. 14. σωμάτων μεγέθεσι, statura 2, 10, 17. πῶς ἡλικίας ἔχοι καὶ μεγέθους σώματος λ. qua statura 4, 9, 9. - †† in opp. per acc. ellipt. ἐν μικρῷ πάνυ τὸ μέγεθος σώματι, in parvo admodum staturae corpore 4, 7, 14. f. in corpore valde parvae staturae. - De aliis rebus, c. gen. rei, ποταμῶν μεγέθεσι, magnitudine 2, 11, 9. πιστεύσαντες αὐτοὺς τῷ μ. τῆς πόλεως 8, 2, 10. - sed abs. τὴν Ἀντιόχειαν ἢ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, οὐ πολύ τι τῆς Ῥώμης μεγέθει ἀπολειπούσας 4, 3, 15. v. ἀπολ. 7, 6, 2. — Mor. de re, c. gen. rei, μηδέ σε τοῦ ἔργου τὸ μ. ἐκπληττέτω 8, 11, 12. προύχοντα - μεγέθει ἀξιώματος, amplitudine 2, 1, 20.

μέγιστος, Masc. phys. de pers. c. acc. rei ellipt. ἦν μέγιστος τὸ σῶμα, maximo corpore 7, 1, 26. Maximinus, *corpore* maximus. - abs. οἱ δορυφόροι, ὄντες μέγιστοι, proceri 5, 4, 14. - † eum gen. pers. ἐπιλεξάμενος Περσῶν τοὺς μεγίστους, delectos ex Persis maximae staturae 6, 4, 7. - † in opp. μικρὸς ὤν, - μ. ἥρωας ἐμιμεῖτο, maximos 4, 9, 5. - Sed de re, αἰγιαλὸς μ. littus ingens 3, 4, 4. λίθος μ. maximus 5, 3, 10. νεὼς μ. ib. 8. 5, 5. 15. ποταμῷ μεγίστῳ 8, 4, 2. sq. expl. † μέγιστοι - οὗτοι ποταμῶν - ῥέουσι 6, 7, 14. c. expl. §. sq. † c. abl. modi, πλάτει καὶ βάθει μ. ὁ ποταμὸς ῥέων 7, 1, 17. ὄμβρων μεγίστων 3, 3, 9. † ἵππων μ. 5, 6, 16. - alt. et long. πύργους μεγίστους ib. 21. μ. σωροὺς πτωμάτων 4, 15, 13. - At mor. πόλεμον, μέγιστον ὄντα 5, 1, 7. sq. expl. ἐπὶ μεγίστοις μισθοῖς, maxima mercede 1, 5, 5. - Fem. de re, ph. τοῦ ὀνείρατος εἰκὼν μεγίστη, imago ingens 2, 9, 8. ἐπὶ μεγίστης - κλίνης, maximo lecto 4, 2, 3. μεγίστῃ κλαγγῇ 4, 15, 2. † εἰκόνα μεγίστην γράψας παντὸς ἑαυτοῦ 5, 5, 11. μεγίσταις εἰκόσιν 7, 2, 15. ἐνβολὰς τοῦ Νείλου, μεγίστας οὔσας, ingentes 4, 9, 17. — † Nominatim de urbibus, ἡ Ἀκυληΐα -, μεγίστη πόλις, maxima urbs 8, 2, 6. 3. ἐν Σιρμίῳ -, τῇ μεγίστῃ ἐκεῖ πόλει δοκούσῃ, quae maxima 7, 2, 19. † τὴν Καρχηδόνα, - τὴν πόλιν, οὖσαν μεγίστην καὶ πολλήν, quae magna et ampla 7, 9, 17. 7, 6, 1. — τὴν Ἀντιόχειαν, μ. π. maximam 2, 7, 15. τὸ Βυζάντιον, πόλιν τῶν ἐπὶ Θράκης μεγίστην τότε λ. max. 3, 1, 10. universe autem, τῶν μεγίστων πόλεων 7, 12, 10. πόλεσι μεγίσταις 1, 10, 4. † π. ταῖς μ. ib. †† δυνάμεως μ. διαφθαρείσης, exercitu ingenti 6, 5, 23. σὺν τρίτῃ μοίρᾳ - μεγίστῃ, parte maxima ib. 16. δύναμιν ἄγων μεγίστην, copias max. 7, 9, 7. τὴν ἐν Βρεττανίᾳ δύναμιν, πολλήν τε οὖσαν καὶ μ. copias, quae multae erant et maximae 2, 15, 1. magni momenti f. magnae staturae, procerae. †† πολλὴ - ἦν καὶ μ. ἀρχὴ, ampla et maxima provincia 2, 7, 7. π. quoad imperium est in terras varias ac plures, sed μ. quoad in physice magnas f. longas latas que, et superl. p. positivo. δύο - ταύτας ἀρχὰς εἶναι μεγίστας, imperia maxima 4, 10, 5. - Sed mor. μεγίστη αὕτη συμφορά, ingens 6, 5, 23. † αὕτη - πρώτη καὶ μ. αἰτία - μίσους, max. 1, 8, 14. gravist., maxime et vehementissime incitans. μεγίστην μάχην 3, 4, 5. ἐν ταῖς μ. πράξεσι 5, 5, 20. — ἐν πρ. μ. 7, 5, 3. μ. αἰτίαις λ. in m. crimina 6, 1, 15. μεγίστας νομὰς, magnum congiarium 3, 8, 8. νομ. καὶ δόσεις μ. donativum ingens 6, 8, 16. †† cum gen. rei, τὰς μ. τῶν βασιλ-

κῶν πράξεων, maxima imperatoria munia 5, 7, 12. τὰς μ. τῶν β. τίςεων, maxima imperii munia ib. 14. †† κίνησις μεγίςη καταλαμβάνει τὸ ςρατόπεδον, motus maximus 1, 7, 1. de motu corporis aut animi. - motus ingens 6, 3, 3. - Sed potius de affectu. μεγίςῃ ταραχῇ, max. 3, 1, 3. μεγίςην δυσθυμίαν - καὶ ἀδοξίαν λ. 6, 6, 4. φροντίσι μεγίςαις 2, 3, 1. τιμὴν μ. 5, 5, 21. τῶν μεγίςων τιμῶν 3, 11, 16. Neutr. de re, ph.. μέγιςον χῶμα, ingens acervus 4, 2, 18. - † cum gen. rei, μ. γενόμενον τῶν - ἔργων, maximum - operum 1, 14, 4. μεγίςου βάθους καὶ πλάτους 8, 4. 2. † τοῦ μ. ἀγάλματος κολοσσιαίου 1, 15. 19. — ἄλσει μεγίςῳ 7, 2, 13. μ. τείχει 3, 1, 14. μέγιςον γυμνάσιον κατασκευάσας 1, 12, 10. μ. πολυάνδριον 4, 9, 14. μ. μέρος τῆς πόλεως λ. 7, 12, 13. βάθος μ. 8, 1, 13. ξύλων μεγίςων, lignis ingentibus 4, 2, 12. μεγίςοις ἄλσεσι 1, 12, 3. μέγιςα ὄρη 2, 11, 16. — † δισσὰ καὶ μ. τρόπαια, duo max. 3, 7, 16. ὀρύγματα μ. foveas ingentes 4, 9, 14. †† Mor. πλήθους μεγίςου, max 1, 9, 7. — † c. subst. diversi sexus, μετὰ μεγίςου πλήθους καὶ δυνάμεως, cum max. copiis et viribus 4, 14, 6. σὺν μεγίςῳ πλήθει ςρατοῦ, cum ingentibus copiis 4, 15, 1. μ. τάχει, max. 2, 14, 13. — †† μέγιςον ςρατόπεδον, max. exercitus 5, 3, 16. ††† c. gen. rei et artic. εἰς τὸ μέγιςον ὕψους, ad supremum fastigium 1, 14, 12. sc. μέρος, βάθρον, μέτρον. †† De affectu, ἐν μεγίςῳ δέει, max. 3, 8, 6. ††† μέγιςον δεινὸν λ. 1, 14, 3. † τὸ - μέγ. - ὄναρ, praecipuum 2, 9, 5. †† c. artic. et adiuncto et c. gen. rei, τὰ μέγιςα καὶ κορυφαῖα τῆς νίκης, maximos et extremos victoriae fructus 8, 3, 13. sc. μέρη. ††† cum art. at abl. τῇ ἐμῇ μνήμῃ χαριεῖσθαι τὰ μ. meae memoriae gratissimum facietis 1, 4, 14. sc. πράγματ. s. μέρη, meae memoriae gratificabimini maxima, i. maxime, s. meae mem. favebitis et proderitis maxime, optime consuletis, prospicietis, s. facietis, ut mei memoria ap. alios existat et maneat, ea que optima et gratissima, in animis, ore ac scriptis. Eodem redeat, ubi τὰ μ. p. adv. sumas, per el ips. praep. et superiora substant., κατὰ τὰ μέγιςα πράγματα s. μέρη.

μέθη. ph. abs. ὑπὸ μέθης, ebrietate 1, 17, 25. † ἀπὸ μ. ἐκραιπάλων, ex ebr. 2, 1, 3. - c. adiuncto, παρὰ μέθην καὶ κραιπάλην, in vino 2, 6, 9. μὴ - μέθαις καὶ κραιπάλαις ἐπιδῷ ἑαυτὴν, ebrietati 1, 3, 3.

μεθίςημι, ph. de pers., c. acc. pers. et praep. τινὰ τῶν ςρατοπέδων μετέςησεν εἰς ἕτερα χωρία, quosdam exercitus transtulit 6, 4, 14. — trop. c. acc. rei et praep. una, τὴν ἀρχὴν εἰς Πέρσας μεταςήσας, postquam transtulit 6, 3, 10. cf. 6, 2, 4. sqq. 17. 21., imperandi potestatem et dignitatem, aliis ereptam, dedit. - sed c. praep. dupl. et casu modi; τοῦ πρώτου τὴν ἀρχ. ἐκ Μήδων εἰς Π. μεταςήσαντος, qui primus - transtulit 6, 2, 5.

μεθόριος, phys. adi. de re, Masc. θύσας ἐπὶ τῶν μεθορίων βωμῶν, ad aras terminales 7, 12, 18. quae in finibus s. terminis Italiae erectae erant, quibus claudebatur et dividebatur Italia ab aliis terris, et territorium imperatoris Rom. ab aliarum civitatum territorio. - Neutr. plur. p. subst. c. gen. loci, Φοινίκης καὶ Συρίας ἐν μεθορίοις, in Phoeniciae et Syriae finibus 5, 4, 10. confiniis, confinio, sc. μέρεσι s. χωρίοις.

μεθύειν, phys. de pers. in opp. αὐτὸς μεθύων - νηφούσης γυναικὸς, temulentus 1, 17, 10. s. trop. stupidus, vecors.

μείζων, Masc. phys. de pers. c. subst. fem. φρουρᾷ μείζονι, custo-

dia maiore 5, 5, 11. pluribus cuſtodibus. de re, c. gen. rei ſ. loci. it. c. adiuncto, ἐν πλατείᾳ καὶ πολλῇ οἰκήσει, καὶ πάσης πόλεως μείζονι 4, 1, 4. habitatione, quae maior omni alia urbe extra Romam. - Maſc. trop. ſ. mor. de re, cum ſubſt. rei maſc. τίνα ἔλεγχον μείζονα βούλεσθε, argumentum maius 3, 12, 12. ſq. expl. gravius. maioris momenti, fortius, magis perſuadens. — οἶκτον προκαλεῖται μείζονα. mai. 1, 4, 4. - ſed c. ſubſt. rei fem. ἐντεῦθεν μείζων ἡ ὀργὴ τοῦ δήμου ἐγένετο. maior indignatio 7, 12, 1 vehementior. εἰς ἐπιθυμίαν ἀρχῆς μείζονος, ad concupiſcendum imperium maius 6, 2, 16. de poteſtate, trop. ſed, de terris ἀ.; phyſ. ἔργον, μ. ἀπογνώσεως δεόμενον, mai. 7, 5, 15. facinus, quod aliud maius poſtulet prae deſperatione. τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνδρείας μ. 8, 3, 11. μείζονα εὔνοιαν 2, 11, 4. αὐτὸν εἰς μ. φροντίδα ἐνέβαλεν, in maiores curas 6, 7, 4. † Φῆμαι μείζους ἐξ ὑποψίας ἀληθείας ἐδίδοντο, res maiores, propter opinionem veritatis, edebantur 8, 5, 15. qui Bg. recte commata ponit poſt μ. et ἀλ. - μείζοσι φήτας καλεῖν ἐλπίσιν αὐτὸν, ad maiorem ſpem 1, 9, 2. maiores ſpes, v. ἐλπ. c. gen. rei, εἰ ἐκ μείζονος ἐλπίδος ἐπιθυμίας ἀντεπειθ μην, ſuperante ſpem cupiditate 2, 8, 3. † μικρὰ ἔργα - δόξῃ παρέδωκαν, τῆς ἀληθείας μείζονι, cum ſpecie, veritatem ſuperante 1, 1, 3. v. δόξ. - Neutr. de re, cum ſubſt. rei, ph. vel mor. μεῖζόν τι πλῆθος ἤθροισε κακούργων, maiorem numerum 1, 10, 3. mai. multitudinem, noſtr. eine *noch* gröſsere *Menge*. ἦρθη εἰς μειζόνων πραγμάτων ἐλπίδα, ad maiora ſperanda 2, 13, 1. ad ſpem maiorum rerum 6, 5, 24. † cum adiuncto, περὶ βασιλείας ἤδη καὶ μειζόνων πρ. de regno maioribusque rebus 1, 10, 7. de rebus maioris momenti, quam de prioris temporis latrocinio, et adeo de oppreſſione Romae urbis et totius Italiae. εἰ τὰ τολμηθέντα - αὐξήσαιεν ἔργοις μείζοσι 7, 5, 1. - Neutr. ſine ſubſt. at cum pron. et c. gen. rei, ἔσχε - ἄν τι καὶ μεῖζον - τῆς τιμῆς, aliquid maius illo honore 3, 6. 8. †† c. ſolo gen. tali, ἐπεὶ - αὐτῷ τὰ προπεπραγμένα πάσης ἐλπίδος μεῖζον ἦν προχωρήσαντα, omni ſpe ulterius proceſſerant, 1, 10, 8. p. adv, p. μᾶλλον ſ. πλέον, proprie per ellipſ. praep. et ſubſt. κατὰ μ. μέρος, niſi leg. μειζόνως. - ſed ſolum, ἀντιδοῦναι μεῖζον λ. redditio maioris 2, 3, 14. v. ἀντ. †† plur. cum gen. rei, in orat. contracta, μείζονα κατορθώσας, ὧν ἤλπισε 3, 9, 14. v. κατ.

μεῖον, phyſ. de re, c. gen. rei et adv. τρίτον καὶ τέταρτον (κατασκεύασμα,) ἀεὶ τοῦ ὑποκειμένου μεῖον, minus 4, 2, 14.

μειράκιον, phyſ. de perſ., infantae aetatis, (vulgo ab anno 14 ſ. 15. ſ. 18. ad 21. ſ. 25. et ultra,) de Ganymede, τὸ πάθος τοῦ μειρακίου, adoleſcentis 1, 11, 6. - de Commodo, τῆς ἡλικίας τοῦ μ. καταφρονήσαντες 1, 3, 14. 1, 6, 10. 1, 8, 2. † τῷ μειρακίῳ λ. 1, 6. 6. p. pron. αὐτῷ, cf. 10. - 1, 8, 14. - τὸ μ. 1, 5, 1. annorum 18. ſ. 19. - 1, 6, 20. 1, 7, 2. - † 1. 8. 4. ſq. §. τὸν νεανίσκον. - † ἑώρα τὸν παῖδα τῆς μειρακίων ἡλικίας ἀρχόμενον ἐπιβαίνειν 1, 3, 2. - de Pertinacis filio, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἤδη μειράκιον ὄντα, 2, 4, 18. - de Severi filiis, οἱ δὲ, ἤδη μειράκια ἦσαν 3, 10, 4. cf. §. 1. et v. ἔφηβ, ultra annos 14. cf. 4, 1, 2. 3, 13, 14. - Definite magis, de filiis Mammaeae, Baſſiano quidem ſ. Heliogabalo, τὸ μ. 5, 3, 14. 17. 13. coll. περὶ ἔτη γεγονὼς τεσσαρεσκαίδεκα ib, 7. ſed ἔτη γεγονότα περί που ἑκκαίδεκα 5, 7, 7. — ſed Alexiano ſ. Alexandro Sev. τῷ μειρ. 6, 1, 12. coll. νεανίας et ἡλικία ἀκμάζουσα ib. 11. ſed δεκάτου ἔτους ἐπιβεβηκὼς 5, 3, 7.

Digitized by Google

et τοῦ δωδεκάτου (ἔτους) ἐπιβαίνοντα 5, 7, 7. ad fummum 13 annorum; unde ab Herodi. nomen tributum ei τῷ μειρ. l. l. contra rationem vulgarem, quam ab init. propofui, fi fumitur annus ille 12, fed fi alter 13., convenienter cum vulgari ratione et anno 14, quoniam a loco 5, 7, 7. ad illum 6, 1, 12. modo interceffit tempus unius anni. †† De eodem Alexandro, per contemtum, cum epitheto, μειράκιον μικρὸν, λ. adolefcentem pufillum 6, 9, 10. annorum 28 f. 27. f. adeo 29.

μέλας, ph. Fem. de re, μέλαινα ἡ χροιά, niger color (lapidis f. ftatuae div.) 5, 3, 11. - μελαίναις ἐσθῆσι, atris veftibus (indutus fenatus in luctu de imperat.) 4, 2, 5.

μέλει v. μέλω. - μέλλησις. ph. f. mor. c. adiuncto, οὐδὲ καιρὸν εἶναι μελλήσεως ἢ ἀναβολῆς, neque locum effe cunctationi 1, 17, 16. μ. καὶ βραδυτῆτος δοὺς δίκας 3, 4, 15. τοῦ Νίγρου μέλλησιν καὶ ῥαθυμίαν καταγινώσκοντες 2, 12, 4. - † fimul cum praep. ἔχειν ἀνακωχὴν καὶ μ. - πρὸς τὸ λ. cunct. in 6, 7, 1. - cum gen. perf. διὰ μέλλησιν αὐτοῦ, propter eius cunct. 6, 8, 8. τὴν αὐτοῦ μ. - ἐλέγχειν 7, 1, 14.

μέλλω, mor. de perf., in periphrafi fut. c. inf. alius v. et quidem c. inf. praef. ὁρᾷ, ποίαν μέλλομεν παννυχίζειν ἑορτὴν, cuiusmodi fumus hac nocte celebraturi feftum 1, 17, 13. ὅ τι δ' ἂν μέλλοις πράττειν, quidquid es acturus 3, 11, 13. - †† c. inf. aor. 1. εἰ καὶ ἔμελλον ὑπὲρ αὐτοῦ παρατάξασθαι, etiamfi effent pro ipfo dimicaturi 2, 10, 9. - c. inf. fut. ὅτι - ἔμελλεν ἔσεσθαι κρείττων, quod futurus effet fuperior 3, 2, 6. ἐ. ἐπὶ Γερμανοὺς διαβήσεσθαι, erat transiturus 7, 1, 13. 16. †† ποιήσειν ἐ. facturus videbatur (erat) 7, 2, 20. εἰ δὴ ἔμελλον - δεσπότην (αὐτὸν) ἕξειν, fi effent habituri 1, 10, 15. ἐμέλλησε δ' ἂν - εὐεργετήσειν τοὺς λ. erat indulturus 2, 4, 15. - † fimul c. adv. ἤδη τινὰς αὐτῶν καὶ πείσειν ἐ. permoturus erat 2, 5, 14. - ††† oppreffo inf. et repetendo e v. pr. νέου μὲν γὰρ ἔτους ἐπιούσης ἔμελλεν ἡμέρας, novi autem anni fecunda die erat *defiturus* 1, 16, 1. fc. παύσασθαι f. παύσεσθαι f. παύεσθαι. Per quae loca omnia, ut et per fqq. cum inf. aliquo, procedit v. μ. etiam per Latt. illa v. auxiliaria, *velle*, debere, *oportere*, nec per folum v. fubft. *effe*; quibus adeo *quatuor* v. Latt. licet interpreti variare in reddendo v. μ. fed liberius quoque per *quintum* Bg. *videri*. - de re, ὅσα συνοίσειν ἔμελλε - λυπήσειν - καὶ ἐμποδιεῖν, quidquid conduceret - infeftaret ac impediret 3, 14, 16. quae *fexta* Bg. ratio fuerit per verbi adiuncti merum *impf. coniunct.*, quo tempore proprie erat v. μ at tantum in *indicat.* modo. ἃ περ (οἰνοφόρα σκεύη) ἐπινήξεσθαι μὲν ἔμελλε -, μὴ παρενεχθήσεσθαι δὲ, quae innatatura effent, nec peffum itura, 8, 4, 11. - Nominatim in particip. a) per eandem rect. c. inf. aliquo, et adeo cum inf. praef. de re f. perf. μηδὲ περιορᾶν πατρίδα, μέλλουσαν - ἀπόλλυσθαι, iamiam interituram 8, 3, 5. - c. inf. aor. 1. de anim. παρδάλεως -, μέλλουσαν δῆξασθαι, iamiam morfuram 1, 15, 12. quae *feptima* fit Bg. ratio, ut v. μ. mutetur in adv. temporis, e notione iftius, (*proximitatis* dixerim,) fed inf. in merum fut., at particip. — c. inf. fut. de perf. Φήμην, ὡς αὐτοῦ τεθνήξεσθαι μέλλοντος, quafi mox moriturus effet 5, 8, 11. ex eadem ratione, fed per adv. aliud fyn. τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δεινὸν, ut (is,) qui videtur pafturus malum 4, 5, 5. μέλλοντά τε εἰς τὴν πόλιν ἀφίξεσθαι, καὶ εἰς τὴν σύγκλητον εἰσελεύσεσθαι, cum fit in urbem venturus et curiam ingreffurus 5, 5, 9. ὡς μέλλοντας - δορυφορήσειν, ut

qui eſſent ſtipaturi 2, 13, 4. ὡς μέλλουσα κριθήσεσθαι, tanquam ſubitura iudicium 1, 11, 12. cum deberet iudicari, ſ. quia erat iudicanda, ſ. cum eſſet iudicanda. αὐτὴν μέλλουσαν τεθνήξεσθαι, ſe morituram (eſſe) 1, 17, 9. quae octava, ſi placet, ratio putabitur l. g., per oppreſſum v. ſubſt., ſolo poſito v. adiuncto, ſed in particip. fut. - b) in particip. p. adi. Maſc. cum ſubſt., in opp. κινδύνων, - τοῦ μὲν παρόντος, τοῦ δὲ μέλλοντος, pericula - alterum praeſens, alt. futurum 7, 5, 11. ἑλόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κίνδυνον, ἢ τὸν παρόντα, fut. ib. 18. - † ſimul c. adiuncto, τὸν ἐπικείμενον κίνδ., οὐ μ., ἀλλὰ παρ. ἤδη 1, 13, 8. - Fem. c. ſubſt. in opp. ὁ μεταξὺ χρόνος τῆς παρελθούσης ἑορτῆς καὶ τῆς μελλούσης, intervallum temporis inter praeteritam et futuram celebritatem 3, 8, 20. - Neutr. ſine ſubſt., tum ſing. in opp. τοῦ παρόντος κινδύνου τὸ μέλλον προελόμενος, futurum, quam praeſens, periculum praeoptans 6, 8, 13. p. maſc. τὸν μέλλοντα. - τὸν παρόντα καιρὸν -, πρὸς τὸ μέλλον, in futurum 1, 14, 3. - † ſimul c. gen. rei, et c. adiuncto, τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς -, τὸ δὲ μέλλον καὶ προσιὸν, praeſens imperium - futurum autem 6, 8, 9. ſc. μέρος. tum plur. in opp. τὰ γενόμενα - μισεῖται, - τὰ μέλλοντα - ἐλπίζεται, praeſentia - futura 2, 3, 17. ſc. πράγματα. - εἰς τὸ παρὸν -, τὰ μ. φοβήσεται 1, 5, 26. πράγμ. ſ. μέρη τοῦ χρόνου. - ἐκ τῆς παρούσης τύχης τὰ μ. πιστεύσαντες 7, 7, 4. πράγμ. futuram electionem Gordiani et mox a ſe ſuſcipiendam, it. conſenſum ſecum aliorum extra Romam. - Abſ. ὅσα εἰς πρόγνωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα φαίνεται, caetera, praeſagiendis futuris ſigna apparentia 2, 9, 4.

μέλλω, de perſ. phyſ. ſ. mor. abſ. τί δὴ μέλλετε; cunctamini 2, 1, 17. - c. adiuncto, μὴ δὴ μέλλωμεν, μηδὲ ὀκνῶμεν, ne cunctemur 6, 3, 12. - Nominatim per particip. abſ. καὶ μηδὲ μελλήσαντες προσέκειντο. et nec cunctati 2, 7, 12. et ſine cunctatione etiam. - οἱ δὲ, μὴ μ., - πείθονται, qui nihil cunctati 3, 12, 25. c. adiuncto, et adv. ἔτι μέλλοντος καὶ ὑπτιάζοντος τοῦ Νίγρου, cunctante 2, 14, 11. μελλόντων καὶ ὀκνούντων ἔτι τῶν στρατιωτῶν, cunctantibus 2, 2, 21. - it. c. praep. πρὸς τὰ ἀρκτῷα (αὐτὸν) μέλλοντα καὶ ὀκνοῦντα, qui ad res ſeptentrionales cunctaretur 6, 7, 8. - ſed in opp. tantum, ὡς ἀπηγγέλη - μὴ μέλλων ὁ Σεβῆρος, ἀλλ' ἤδη παρεστάμενος, nihil cunctari Severum 3, 7, 1. - De re, trop. in opp. ὑπέσχετο, τὰ δὲ χρήματα μὴ μελλήσειν, ἀλλ' οἴκοθεν ἤδη μεταπέμψεσθαι, nec moram in pecunia futuram 2, 6, 15. pecunias non cunctaturas eſſe, i. non diutius defuturas et afuturas, retentum iri.

μέλος, ph. in muſ. ὕμνους -, σεμνῷ μέλει καὶ θρηνώδει λ. carmine 4, 2, 10. modo, ſ. modulo, noſtr. *Melodie* ſ. *Weiſe*.

μέλω, de perſ., mor., cum dat. perſ. et gen. rei, ἡμῖν χρὴ μέλειν τῶν λ. curare 1, 5, 18. i. q. ſq. διοικεῖν. - ἀρετῆς - ἔμελεν αὐτῷ, virtus ei curae cordi que erat 1, 2, 4. virtuti ſtudebat, deditus erat, eam amabat, obſervabat, exercebat. † ſimul c. alio dat. particip. et c. inf. ὅτι ἐμ. αὐτῷ ἀκοντίζοντι - μὴ πταίειν, quod operam daret (ipſe,) ut iaculum mittens ne aberraret 1, 15, 3.

μεμιγμένος v. μίγνυσθαι.

μέμνημαι, Med. de perſ. mor. c. gen. perſ., μεμνημένοι τοῦ Σεβήρου, memores Severi 3, 15, 11. ſed fortaſſis ſimul c. coni. καὶ ὅτι λ. — c. gen. rei, ᾔδει - πάντας - μεμνημένους τῆς Π. ἡγεμονίας, memores eſſe 2, 9, 12. p. inf. - ſimul c. adv. μεμνημένος ἀεὶ τῆς φωνῆς, memor 1, 8, 15. recordans, recordatus.

μεμονωμένος v. μονοῦμαι.
μεμνημένος v. μνεῖσθαι.
μέμφεσθαι, Med. de perf., mor. c. acc. rei, εἴ τι μέμφοιντο, fi qua desiderarent 6, 9, 2. reprehenderent, vituperarent, non bene fieri dicerent, fere pr. αἰτιᾶσθαι. c. acc. perf. et coni. τὴν μητέρα ἐμέμφοντο, ὡς φιλάργυρον, accufabant ib. 9. de matre dicebant cum indignatione et dolore.
μὲν, A) folum, init. §. et orat., poft adv. πάλαι μ. dudum equidem 2, 1, 16. - poft pron. ὑμεῖς μ. 2. 10, 10. p. μὲν γὰρ λ. — αὐτὸς μ. ipfe quidem 7, 8, 24. p. μὲν οὖν. - †† poft adi. ἄπιςα μ. οἶδα λ. equidem fcio ib. 6. - poft coni. ὅτι μ. - ἡμεῖν λ. nos quid. 2, 13, 10. - † poft verb. f. particip. ἐν εἰδέσι μ. ὑμῖν 5, 1, 5. 4, 5, 3. In med. orat. poft pron. ἐκεῖνον μὲν λ. illum 7, 1, 24. - praep. ἔδοξε δὲ αὐτοῖς, περὶ μ. τοῦ θανάτου λ. de morte quidem 2, 1, 7. quod attinet. - poft adv. ἤδη μ. 4, 1, 2. - μάλιςα μ. praecipue quid. 4, 7, 6. ἐπὶ πλεῖςον μ. diu quidem 3, 7, 6. καὶ πάλαι μ. λ. 1, 9, 15. καὶ πρῶτον μ. λ. ac primum 6, 1, 5. - poft fubft. Φῆςος μ. ὄνομα 4, 8, 11. πρόφασιν μ. ib. 16. - poft verb. οἷς ἐχρῶντο μ. quibus *fcilicet* utebantur 8, 4, 10. — B) c. particulis al., in fumma vicinia e ferie litterarum, a) νέου μὲν γὰρ λ. novi *autem* 1, 16, 1. πρῶτον μ. γὰρ λ. *nam* primum *quidem* 2, 4, 12. ἐπὶ μ. γ. τὸ λ. *nam* ad fcire *quid.* 2, 10, 14. τῶν μ. γ. τοι. *nam* 4, 9, 4. ἐγὼ μ. γ. ἡγοῦμαι λ. equidem reor 7, 8, 18. - Sequente fimul relat. ὁ μ. γ. πατὴρ - ἡμῖν δὲ λ. *nam* pater *quidem* - nos *autem* 1, 5, 17. fq. 1, 6, 14. fq. 1, 7, 6. 1, 17, 8. 3. 2, 6. fq. 3, 4, 19. 21. τὰ μ. γ. παρ' ἡμῶν πάντα λ. nam a nobis quidem omnia 3, 6, 4. fq. 3, 7, 18. fq. 4, 2, 2. 4, 5, 4. 6. 4, 14, 10. fq. 5, 1, 11. οἱ μὲν γ. - εἰληφ. enimvero ib. 13. 6, 3, 8. 6, 7, 10. †† οἱ μ. γ. - οἱ δὲ - quippe alii 7, 6, 17. nam alii quidem. καὶ πάντες μ. γ. ὄχλοι λ. ac omne quidem vulgus 7, 7, 2. etenim *omne* quidem *vulgus.* 7, 9, 17. fq. †† Seq. fimul relat. neg. δύο μ. γ. ὄντων - μηδὲ λ. 8, 7, 16. nifi μὲν dicatur folitarium ftare. ††† Seq. fimul copula mera, pro relat. τὰ μὲν γὰρ προάςεια - τῇ τε ξυλείᾳ, nam fuburbana quidem - ligneâ *que* materiâ 8, 4, 22. b) αὕτη μὲν δὴ - αἰτία λ. haec fcilicet 1, 8, 14. *igitur* haec *quidem.* ὅπως μ. δ. Σεβῆρος, quomodo *igitur* Sev. 3, 15, 18. igitur quomodo Sev. *quidem.* τέλος μ. δ. τοιοῦτον λ. finis nempe talis 6, 9, 15. *igitur* fin. *quidem.* — Sed fequente fimul relat. ὁ μὲν δὴ ἀκαίρου λ. - οἱ μέντοι λ. ille itaque intempeftivae - qui vero 1, 9, 14. fq. igitur ille quidem. τοιοῦτον μὲν δὴ τέλος λ. - ὁ δὲ Κόμμοδος λ. hunc videlicet exitum — Commodus autem ib. 23. fq. 1, 11, 14. fq. 1, 13, 12. fq. τοιοῦτος μ. δ. - ἠλλ. δὲ - ὅσα μὲν - π. δὲ λ. 1, 14, 17. τέλος λ. δ. τοιοῦτον λ. - ἐπειδὴ δὲ λ. finis *quidem* talis 2, 5, 16. fq. 2, 9, 22. fq. 2, 14, 14. fq. 3, 1, 1. fq. ib. 16. fq. κατὰ μ. δ. Καππαδοκ. ac in Capp. quidem 3, 3, 3. *igitur* in Capp. *quid.* c) εἰ μὲν οὖν λ. quodfi 2, 13, 11. *igitur* fi *quidem.* πρῶτον μὲν οὖν λ. ac primum quidem 6, 1, 6. *igitur* primum *quid.* τὰ μ. ὀ. πρῶτα λ. igitur primum 6, 2, 8. ἐκεῖνος μ. ὀ. qui quidem 7, 1, 22. *igitur* is *quidem* - τὰ μ. ὀ. πολεμικὰ λ. in bellicis *nempe* 7, 3, 1. *igit.* in bell. *quid.* - Seq. fimul relat. μέχρι μὲν οὖν τινος λ. — ἀλλὰ γὰρ λ. aliquamdiu quidem - Verum enimvero 1, 8, 5. *igitur* aliq. *quid.* τὸν μ. ὀ. - ἀλλ' ἀντ' ἐκείνου γὰρ λ. 2, 2, 14. 16. 3, 4, 15. fq. 3, 9, 21. 3, 12, 26. fq. †† ὁ μὲν δὴ - ποτὲ μὲν - ποτὲ δὲ λ. 3, 13, 13. fq. 4, 1, 1. fq. 4, 4, 7. fq. 4,

Digitized by Google

11, 12. 4, 13, 18. 5, 1, 1. ſq. 5, 4, 24. ſq. 6, 1, 1. ſq. 6, 2, 12. ſq. 6, 7, 17. - 7, 1, 2. ſq. 7, 9, 21. ſq. ib. 25. - 8, 1, 1. ſq. ὅσα μὲν οὖν λ. - ἃ δὲ λ. quaecunque equidem - quae vero 1, 2, 9. ſq. *igitur* quae *quidem*. ὁ μ. ὀ. - ille quidem 1, 4, 18 ſq. igit. ille quid. - 1, 6, 1. ſq. ib. 24. ſq. 1, 7. 7. ſq. 1, 8, 1. ſq. 1, 12, 11. 15. ſq. 1, 14. 19. ſq. 1, 15, 6. 1, 17, 23. - 2, 1, 5. ſq. 2, 4, 7. ſq. 2, 12, 12. ſq. 2, 15. 11. ſq. 3, 1, 4. ſq. 3, 2, 17. ſq. τὸ μ. ὀ. πρόθυμον λ. ſed promtitudo quidem 3, 4, 3. 3, 7, 15. ſq. 4, 1, 7. ſq. 4, 2, 7. ſq. 4, 5, 7. 10. τὰ μ. ὀ. πρῶτα λ. primo inquam 4, 11, 1. — 4, 15, 10. ſq. - 5, 3, 10. 5, 4, 19. 5, 6, 10. 5, 8, 19. 6, 2, 1. - 6, 5, 16. - 7, 3, 10. 12. 7, 5, 12. ſq. 7, 7, 13. ſq. 7, 8. 2. ſq. 7, 9. 9. ſq. 7, 12, 20. - 8, 3. 1. 6. ſq. C) c. particulis relat., ſed adverſ. et diſtractis, e ſerie litterarum iterum, a) ποθεῖν μέν σε - ἀλλὰ λ. deſiderare te quidem. - Sed 1, 6, 12. τῆς μ. ἐμῆς γνώμης - ἀλλ', animi quid. mei 2, 8, 2. b) ἄχθεσθαι μὲν ὑμᾶς - ἐμοὶ δὲ λ. dolere *quidem* vos - in me *autem* 1, 4, 2. 5. στρατιώτης μ. πρότερον, πολλὰ δὲ λ. miles quid. antea, ſed 1, 10, 2. 1, 11, 2. 1, 12, 17. 1, 13, 1. 3. 15. ſq. 17. 1, 14. 5. 1, 15, 12. 1. 17, 5. - 2, 11, 9. 2, 12, 9. 3, 5, 2. 4, 14, 8. ſq. αὐτοὶ μὲν - ὁρῶντες δὲ - ipſi quidem -, contra vero videntes 5, 2, 13 ſq. ἐκεῖνος μ. ὁ στρατὸς - τὸ δὲ λ. qui quidem exerc. - copias autem 6, 6, 3. ſq. - 7, 2, 11. 8, 2, 11. †† Nominatim per Bg. Vs. τοῖς μὲν - αὐτοὶ δὲ λ. illis quidem - ſe contra 8, 6, 7. † ὧν οἱ μὲν - οἱ δὲ, quorum alii, alii 1, 1, 6. 1, 13, 6. 7, 1, 7. † ἄνδρες δύο, ἀπὸ ὑπατείας μὲν, ἐπ. δὲ λ. ὧν ὁ μὲν - ὁ δὲ λ. 8, 2, 14. ubi neutr. particulam reddit, ut 1, 1, 1. 1, 7, 1. 1, 17, 2. 2, 7, 1. 3, 12, 16. 5, 3, 6. 8, 5, 21. 7, 2, 13. 7, 11, 3. καὶ τοῖς μὲν στρατοπέδοις λ. - πάλιν δὲ ἕτερον λ. ac exercitibus quidem - porro alium 5, 7, 12. ſq. ubi δὲ opprimit, at πάλαι μὲν - τὴν δὲ προσηγορίαν λ. olim - hoc autem nomen 1, 11, 3. ubi μὲν negligit, it. 1, 16, 5. 2, 3, 14. 21. 2, 7, 6. 2, 9, 7. 12. 2, 10, 4. 2, 11, 7. 9. 2, 15. 4. 7, 11, 11. 4, 1, 6. 5, 8, 16. 6, 2, 18. 7, 2, 14. 8, 7, 5. ἀσχάλλοντες μὲν -, ποθοῦντες δὲ λ. offenſi - ac deſiderantes 2, 5, 1. 2, 13, 4. 6, 8, 10. — νυμφίον μ. τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ λ. ſponſum filiae ſuae generum *que* ſuum 4, 11, 4. 4, 8, 11. 1, 14, 17. 6, 9, 10. e. — τὰ μὲν πρῶτα τῆς ἡλικίας -, ὄντα δὲ πολίτην λ. hunc initio quidem — ſed quod eſſet civis 3, 10, 11. 6, 6, 12. ſq. 6, 9, 7. τὸ μ. πρῶτον - ὁ δὲ λ. equidem a principio - at ille 6, 5, 11. ἰδίᾳ μὲν - ἐκπέμπει δὲ λ. *cum* ſeorſim - *tum* etiam emittit 2, 13, 3. ſq. ὑμῖν μὲν - τοῖς δ' ἄλλοις λ. cum vobis - tum caeteris 8, 7, 13. † τῶν μὲν - μετρίως ἐφρόντιζεν, ἐπειρᾶτο δὲ λ. non magnopere ſolicitus, conabatur 3, 15, 2. 5, 1, 16. 5, 4, 3. 6, 9, 11. — † ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων ἀνακεχωρήκεσαν, ἐν δὲ ταῖς ὕλαις ἐκρύπτοντο, quia locis campeſtribus receſſerant, in ſylvis ſeſe occultabant 7, 2, 10. † ἐν εἰρήνῃ μὲν - ἔχειν δὲ λ. aut ſaltem 6, 7, 1. † καὶ τὸ μὲν ἄρχειν ἀδίκων ἔργων - τὸ δὲ λ. ut - ita 6, 3, 9. — † καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην λ. ὁ δὲ Μαξ. ac Romae quidem - Max. autem 7, 12, 17. et erat quidem - ſed 8, 6, 9. - atque quidem - vero 1, 13, 16. cf. 3, 6, 1. 7, 7, 9. 7, 9, 1. †† Nominatim in comparatis perſ. τῇ θυγατρὶ μ. ἐκείνου, γυναικὶ δὲ αὐτοῦ, mulieri, quae illius quidem erat filia, uxor autem ſua 3, 13, 6. ἀδελφὴ - Ἰουλίας μ., τῆς Σεβήρου γυναικὸς, Ἀντωνίνου δὲ μητρὸς, Iuliae - et Antonini matris 5, 3, 2. 5, 7, 2. 4, 11, 4. ††

Digitized by Google

Praefertim quoad fitum, poftpofitum verbo, ὁ Κόμμ. τέθνηκε μὲν, ὁ Περτίν. δὲ λ. Commodum mortuum effe, Pertinacem autem 2, 2, 4. proxime adeo ante comma, (fecus ac ib. 12.) it. 4, 13, 3. -, μακαρίζεται μ., οὐκ ἐπ. δὲ, praedic. quidem, fed non 5, 1, 12. - Simul praemiffa advers. ἐπεὶ δὲ - οἱ μὲν σεμν- - Ἰουλ. δὲ - honeftiores quidem - fed Iul. 2, 6, 8. fq. 2, 7, 1. 6. 4, 15. 11. 7, 2, 9. fq. - Repetitum fimul in vicinia, ἀλλὰ, τί μὲν - ἐγὼ δὲ Φείσομαι μὲν - ἐπεὶ δὲ λ. 2, 13, 15. 3, 2, 15. 3, 14, 15. 4, 12, 1. 7, 1, 24. 7, 5, 3. - ††† loco fuo non ftans, ὡς πρῶτον μὲν - ἀντὶ δὲ λ. primo quidem - pro Commodo autem 1, 14, 5. p. πρῶτον τὴν πατρ. μὲν προσηγ. it. 1, 8, 9. - †† in claufulis narrationis, τοιούτῳ μὲν τέλει λ. talem exitum 1, 17, 26. at fq. libro demum relato ἀνελ. δὲ λ. - ††† cum particip. gen. confq. τῶν μὲν λ. - τινὸς δὲ λ. 1, 5, 10. ubi Bg. μ. opprimit, it. καὶ πάντων μ. λ. ἐκεῖνος δὲ λ. ipfe tamen 3, 11, 8 - ††† In membro difpari, c. nominat. adi. modi ve, et v. finito uno tantum, ἄκοντες μὲν, ἔφερον δὲ, quamvis inviti, ferebant tamen 8, 6, 2. †† c) in membro primo e particip. nominat. f. modi, fed c. relat. dupl. in membro poftr., ἀσχάλλων μὲν - ὅμως δὲ - ποιεῖται τὴν ἔξοδον, quamvis indignabundus -, (tamen vero) 6, 3, 1. δεδιὼς μὲν - ὅμ. δὲ λ. veritus dicet - tamen 1, 13, 13. d) c. relat. alia, ἐπαγγέλλει - ἄκων μὲν - τὴν ἔξοδον, πλὴν λ. non fponte quidem -, verum 6, 7, 11. Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν· πλὴν λ. ac Al. quidem - Attamen ib. 20. δικάζων μ. σπανίως, πλὴν λ. ius quidem diceus rarius, nihilo minus tamen 4, 7, 2. οὐκ ἀγνοοῦντες μ. - πλὴν 4, 11, 14. †† e) τὰ μὲν οἰκ. — ἀμπέλους μέντοι, ac aedificia quidem, - vites vero 8, 4, 12. — D) Sequente copula mera, non advers. a) τὰ μὲν πρῶτα -, καὶ τὸ τελευταῖον λ. prius quidem - poftremo 1, 12, 11. nifi μὲν dicatur folitarium ftare, ut et in fq. claffe. b) τοσαύτης μὲν οὔσης λ. - τῆς τε λ. 3, 13, 10. μάλιστα μ. διὰ - ὅτι τε λ. 4, 7, 6. 5, 7, 9. τὸν μ. Ἀντ. - τούς τε λ. cum - tum 5, 8, 10. τῶν μ. ἐρατ. - αἵ τε ῥάβδοι λ. - ὅ τε λ. 7, 6, 3. 5. ἡ πατρὶς μὲν - τέκνα τε - οἰκεῖοί τε 8, 3, 2. - E) Per notiones praecipuas, ut μὲν p. μὲν οὖν f. μὲν δὴ, in narrandi initio 1, 11, 2. 1, 15, 14. 6, 6, 3. 6, 7, 2. 7, 1, 18. 7, 7, 15. 7, 8, 24. 8, 4, 12. vel etiam p. μὲν γὰρ 4, 6, 10. vel p. folo μὲν γὰρ 2, 10, 10. - F) Ubi μὲν oppreffum, feq. δὲ 1, 6, 7. 1, 8, 11. 1, 9, 14. 1, 11, 12. 1, 12, 17. 1, 16, 10. 13. 2, 6, 2. 2, 10, 15. 2, 14, 3. 3, 3, 10. 15. 3, 7, 3. 4, 9, 5. 5, 3. 19. 6, 4, 14. 5, 6, 16. 6, 9, 3. 7, 4, 4. 7, 10, 6. 8, 1, 6. 8, 5, 7. e. - it. feq. μέν τοι 6, 1, 2. G) Per loca ambigua, utrum μὲν folitarium ftet, an ad δὲ aut τε referatur, 1, 4, 2. coll. §. 5. it. 1, 6, 14. fq. 1, 14, 15. 3, 10, 9. 3, 13, 16. 4, 2, 12. 4, 7, 6. 5, 5, 20. 6, 1, 6. 8, 7, 16.

μέντοι f. μέν τοι, folum, in fecunda fede a princip. enunciat. f. §. τῷ μ. δήμῳ λ. populo quidem 3, 8, 15. tamen vero f. tamen. — ὁ μ. Μαξιμ. poftea tamen Max. 7, 8, 5. οἱ μ. στρατιῶται λ. verum milites 6, 7, 24. milit. tamen 8, 8, 2. - in tertia fede a princip. οὐδὲν ἧττον μ. nihilo fecius tamen 1, 8, 8. vel *vero*, fi pr. οὐδ. ἧττ. eft p. Lat. *tamen*. † in med. orat. et membro fecundo, τὸ σχῆμα - ἐκείνῳ (μὲν) περιέκειτο, ἡ μέντοι διοίκησις λ. caeterum 6, 1, 2. oppreffo adeo μὲν relat. in membro pr. ; αὐτὸν, οὐδὲν μ. εἰδότα των -, οἰόμενον δὲ, nihil quidem fcientem - fed fufpicantem 1, 13, 8. qui Bg. cepit p. fimpl. μὲν, etfi poteft etiam effe p. advers., noftr. der *aber* nichts *wufste*, doch *vermuthete*.

in opp. et relat. diſerto; ὁ μὲν δὴ - ὑπέσχε δίκην. οἱ μέντοι περὶ τὸν Κόμμ. qui vero circa Commodum erant 1, 9, 15. ubi ab init. novae enunc. ſ. §. in ſecunda ſede iterum. - Sed in med. orat. et ſecundo membro poſt comma, τὰ μὲν οἰκοδομήματα - ἔρημα εὕρισκον, ἀμπέλους μ. - ἐξέκοπτον, ac aedificia quidem deſerta inveniebant; vites vero - excidebant 8. 4, 12.

μένω, de re. ph. c. adv. μένει ἔτι νῦν τρόπαιον, manet 3, 4, 6 ἔτι - καὶ νῦν τὰ μένοντα - ἐρείπια λ. durantia 3. 1, 15. - c. praepp. μένει καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ ἡ - εἰκὼν λ. manet 2. 9, 8. ubi εἰς ἡμ. fuerit et p. adv. prt. locorum. - Trop. abſ. χρηματίσαι. μενεῖν την ἀρχὴν, manſurum (eſſe) imperium 1, 11, 8. - Sed cum adiuncto modi, tum adi. ἔμενεν ἀνεξέλεγκτος (ἡ - Φήμη,) manſit 7, 1, 19. - ſimul c. caſu temp. τῶν - πρώτων ἡμερῶν ἀντίπαλος - ἔμεινεν ἡ τύχη τῆς μάχης, librata fuit 8, 5, 1. - ſimul cum adv. et dat. perſ. ἐπὶ πλεῖςον - ἰσόῤῥοπος ἔμ. ἑκατέροις τῆς νίκης ἡ τύχη, manſit 3. 7, 6. - tum particip. c. adv. ἔμενεν ἔτι κεκλεισμένον (τὸ Βυζάντιον,) manebat 3, 6, 18. - Sed tantum vel c. adv. ſimpl. ἐς ὅσον - μέχρις οἰκείων ἔμ. ἡ συμφορὰ, conſiſtebat 7, 3, 10. - vel c. aliquo dat., eo que aut perſ. μενόντων αὐτῇ τῶν - συμβόλων, manentibus adhuc 1, 8, 7. conceſſis porro, non ademtis, noſtr. etiam *bleiben* ſ. *verbleiben*. - aut rei, τὸ - ὄνομα ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ - μεῖναι, remanere 7, 10, 12. - De perſ. ph. c. adv. et caſu temp. it. c. particip. modi, τῆς - πρώτης - ἡμέρας ἔνδον ἔμεινεν ἡσυχάζων, manſit 7, 8, 2. - ſed c. adv. et adiuncto e v. οὐχ ἡσυχάζει, οὐδ᾽ ἐντὸς Τίγριδος μένει, ſe tenere 6, 2, 3. - c. ſolo adv. ἐντὸς τείχους ἔμενον, manent 2, 5, 15. manſerunt 2, 6, 6. 7, 11, 19. — Nominatim c. adv. οἴκοι, abſ. μένει (ὁ Μακρῖνος,) 5, 4, 3. prae ignavia. - 3, 15, 1. prae ſenectute et morbo. μένειν οἴ. ſe continere 6, 3, 11. prae ſuperbia. οἴ. μένων, qui domi remanſerat 7, 12, 5. prae providentia. - † ſimul c. opp. οὔτε τὶς ἔμενεν οἴ., ἀλλ᾽ - ἐφέροντο, manebat 8, 6, 17. prae laetitia. - ſimul cum adiuncto e praep. οἴ. μεμενηκότι διὰ γῆρας, manenti 7, 9, 20. — δι᾽ ἡλικίαν οἴ. μεμενηκότες, qui manſerant 7, 11, 3. veterani milit. - Rurſus c. al. adv. dupl. ἀγαπητῶς ἐκεῖ μένοντες 2, 10, 13. v. ἀγ. † it. tripl. οὐδέ που ποτὲ ἐπὶ πολὺ μένων ἀνεπαύετο, manens 3, 14, 6. inter profectionem ſ. in itinere. - Porro c. praep. ἐν τῇ πατρῴᾳ μένειν οἰκίᾳ, ut maneret 2, 4, 18. μένοντες ἐν τῇ Ῥώμῃ, degentes Romae 4, 3, 10. πόλιν, ἐν ᾗ - ἔμενε, manſit 3, 7, 5. οἱ ἐν τῇ πόλει μείναντες, qui remanſerant 1, 12, 16. † δεῖν μένειν αὐτὸν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὅροις, manere 6, 2, 9. μείνας ἐπὶ τῆς Θ. αὐλῆς, ſi permaneat 4, 4, 9. † c. opp. ὡς μηδ᾽ ἀναθορεῖν τοῦ σκίμποδος, μεῖναι δὲ ἐπὶ τοῦ σχήματος, ſed maneret 2, 1, 15. — †† σὺ -, μένων ἐπὶ ἡσυχίᾳ, in otio degens 1, 13, 3. 8, 4, 8. — μείναντες ἔξω τοξεύματος, ſubſiſtentes ib. 17. πρὸ τῶν Θυρῶν ἔμενον, remanebant 7. 11, 4. μένοντες ὑπὸ σκηναῖς, - ὑπὸ γυμνῷ τῷ ἀέρι, cum degerent 8, 5, 9. - Cum coni. et in opp. τούτων τὸ μὲν πλεῖςον μέρος - ἀπήγαγεν, - οἱ δὲ λοιποὶ ἔμειναν, ὡς την πόλιν φρουροῖεν, λ. remanſerunt 7, 12, 3. - Nominatim de militib. porro, c. adv. ἐδεῖτο -, μένειν τε Θαῤῥαλέως καὶ ἀντέχειν λ. ut manerent 8, 3, 9. ſc. ἐκεῖ, ἐνταῦθα, loco ſuo, ubi erant, nec diſcederent e muro. - c. praep et nominat. adi. modi ve, ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς καὶ ἄνοπλοι πρὸς ὡπλισμένους οὐκ ἔμενον, ἀλλ᾽ ἕκαςος - λιπὼν - ἔφευγον, non durarunt 2. 5, 4. non manſerunt ſuo loco et in ſtatione ſua, ut exſpectarent, ſuſtinerent et exciperent irruentes hoſtes. † c. adiuncto, εἰ βάρβαροι, - οὐδὲ ςρατόπεδα

ἔχουσι συνεστῶτα καὶ μένοντα, exercitus ſtatos ac perpetuos 6. 5. 6. ſq. expl. - Trop. c. adi. modi et caſu temp. ἔμεινον ἡμέρας δύο ἀβασίλευτοι fuerunt ſine imperatore 4. 14. 1. - ſed c. praep. ἔπειτα, μένειν ἐν τοῖς προκειμένοις, ut manerent 8. 3. 16. bellum et detentionem urbis continuarent, i. q. §. 9. - † Nominatim de animo, it. corpore, μένοντες ἐπὶ τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, ſi duraſſent in benevolentia 3. 2, 10. ſervantes benevolentiam. — ἐν τοσαύτῃ αὐτὸν, φασι, μεῖναι ψυχῆς ἀταραξίᾳ, manſiſſe in 2, 1, 15. ſervare mentem non perturbatam, ſed ſibi conſtantem, et ſibi conſciam, et vacuam timore et angore. † ſimul c. adv. μένων καὶ τότε ἐν σώφρονι καὶ σεμνῷ σχήματι, manens 2, 5, 8. ſq. expl. de animo et corp. ſimul, v. σχ.

μερίζειν, de perſ. pl. c. acc. rei, et praep. τῶν πλουσίων τὰς οὐσίας - μερίσαι εἰς τοὺς ςρατιώτας, diſtribuere militibus 1, 17, 3. partiri inter, dividere in, noſtr. vertheilen unter. - trop. c. acc. rei, δυο βασιλέας, οὓς ἠθέλησαν μ. τὴν ἀρχήν. partiri (inter ſe,) 7. 10, 4. - Paſſ. de re, trop. c. adv. ἡ περὶ τὰ θεάματα αὐτῶν σπουδὴ φιλονείκως ἑκάςοτε ἐμερίζετο, ſtudium eorum - ſeparatum erat 3, 10, 6. diverſum et contrarium, ſq. expl. - abſ. ἐμερίζοντο πάντων αἱ γνῶμαι, dividebantur omnium ſtudia 4. 3, 3. inclinabant, applicab. ſe ad diverſas perſ., omnes favebant partim uni, partim alteri, Caracallae aut Getae. - c. adiuncto, ſ. in opp. μὴ ἐνὶ πιςεύειν τοσαύτην ἐξουσίαν, μερισθεῖσαν δὲ αὐτὴν λ. diviſam 1, 9, 24. tributam duobus. - c. dat. perſ. et praep. τῆς ἀμφοτέροις ἡμῖν παρ' ὑμῶν μεμερισμένης τιμῆς, illo, qui utrique noſtrum a vobis diviſus erat, honore 3, 6, 8. tributus. †† c. praep. dupl. μερισθεῖσα ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἐν ἔτεσιν - εἰς πλείους δυναςείας 1, 1, 8. v. ἀ et δυν., Romani imperatoris dignitas diviſa et tributa pluribus dominis. - De perſ. pl. c. adv. et praep. dupl. οὕτω - ἂν μετὰ γῆς καὶ θαλάττης εἰς ὑμᾶς μερισθείην, inter vos diſtribuerer 4, 5, 19. i. q. pr. 17. ſq. †- Med. de perſ. trop. c. acc. rei et praep. οὐδὲν ἕτερον (ποιήσας,) ἀλλ' ἢ μερισάμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἀρχήν, tantum non partitus cum ipſo imperium 3, 10, 12. Severus cum Plautiano dimidium imper. communicans.

μέρος, pl. de re, c. gen. rei ſ. loci, ὥςτε ὑπεφάνη τοῦ οὐρανοῦ μέρος, pars 3, 12, 22. - ſimul c. adi. τοῦ τείχους κἂν μέρος τι καθελεῖν, partem aliq. 8. 4, 23. μέγιςον μέρος τῆς πόλεως τὸ πῦρ ἐνεμήθη 7. 12, 13. τοσοῦτον μ. τῆς πόλ. τὸ π. ἐλυμήνατο, ὡς μηδεμίαν τῶν μεγίςων πόλεων ὁλόκληρον δύνασθαι τῷ μεγέθει ἐξισωθῆναι ib. 16. κατεφλέχθη πλεῖςα ἄλλα τῆς πόλ. μέρη κάλλιςα, partes 1, 14, 9. οὐδὲ εἰς ἄλλο μέρος ἦλθε τὸ ἀκόντιον τοῦ σώματος, partem corporis 1, 15, 8. ἡ πίσσα δυομένη διὰ τῶν γεγυμνωμένων μερῶν τοῦ σώμ. corporis partes 8. 4, 27. ζῶα μέρεσι σώματος ἀναρμόςοις ἀπεκυήθη, membris corporis 1, 14, 2. διῴκει τὰ ἀρκτῷα τῆς ἀρχῆς μέρη, partes 4, 7, 2. - c. adiuncto, οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος. ἢ κλίμα οὐρανοῦ 2. 11, 8. - in opp. ἐν μὲν τοῖς δεξιοῖς Ἰταλίας μέρεσιν - ἐν δὲ τοῖς λαιοῖς, a dextro Italiae latere 8. 1, 12. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους, - ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ, in altera quidem parte 4, 2, 9. ἐν μὲν τῷ λαιῷ μέρει, - ἐν δὲ τῷ δεξιῷ, a laeva quidem (parte, manu) ib. 5. τὸ μὲν ἕτερον μέρος, - ἐπὶ θάτερα δὲ, alteram eius partem 3. 3, 2. - ſed in tacita opp. et relat. καθ' ὃ μέρος ἐτέτακτο Σεβῆρος, qua in parte 3. 7, 8. † πόλεσι - ἐπιόντες, καὶ μέρη μὲν ἐμπιπράντες, τὰ δὲ λοιπὰ λ. partes quasdam in iis 1, 10, 4. qui Bg. ſuppletum gen. pron. demonſtr. αὐτῶν mutavit in ſyn. formulam e praep. et pron. ſyn. dem., noſtr. *davon.*

Digitized by Google

— † ὁ πλεῖςος δῆμος, τῷ τείχει καὶ τοῖς πύργοις ἐφεςὼς, πλὴν τῶν τὰ λοιπὰ μέρη φρουρούντων, praeter eos, qui caeteras partes custodiebant 8, 3, 7. sc. τῆς πόλεως, intra urbem v. c. certa loca, aedificia, armamentaria, puteos, cisternas, aut extra urbem partes fluvii praetercurrentis, quae transiri ab hoste poterant. — † αὐτὸς σὺν παντὶ τῷ ςρατῷ εἰς τὰ ἑῷα μέρη ἠπείγετο, ad Orientales partes 6, 5, 15. ubi deesse videtur gen., qui adiungitur in loco sq. - c. gen. pers. ὡς Φαίνοιτο - ςρατὸς - ἐν τοῖς ἑῴοις μέρεσι Παρθυαίων, in Orientalibus partibus Parthiae ib. 14. qui sig. cepit gentis nomen p. nomine terrae s. loci. †† ἐμὲ διελόντες, ἑκάτερος παρ' ἑαυτῷ τὸ μέρος Θαπτέτω, partem 4, 3, 19. sc. ἐμοῦ, s. τοῦ σώματος ἐμοῦ. - Trop. de pers. c. gen. pers. τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος, pars 1, 10, 14. socius. ὡς ὄντας μέρος τοῦ λοιποῦ ὄχλου 7, 4, 10. † simul c. adi. τό γε πλεῖςον μ. (αὐτῶν) εἰς Ἰέταν ἔβλεπε 4, 3, 4. πολὺ τοῦ ςρατεύματος μέρος διασκιδάσας 2, 12, 1. πλεῖςον μ. τοῦ ςρατοῦ ἀπόλλυσθαι 3, 9, 11. 7, 12, 3. ἐπιπέμπει ταῖς πόλεσι μ. τοξοτῶν 3, 3, 5. - de re c. gen. pers. ἦν αὐτοῖ καὶ τοῦτο μ. τῶν ἐγκωμίων 2, 1, 11. genus, species. c. gen. rei, οὗ τὸ μ. εἶχεν ἄνευ πολέμου 3, 6, 7. † ἐν οἷς κατωρθώσατε, κἀκεῖνος τὸ μ. ἐκαρποῖτο ib. 8. sc. τούτων, v. καρπ. † per formulas, τείχει, ὃ - ἐκ τοῦ πλείςου μέρους - κατεγήγειπτο, maxima ex parte 8, 2, 11. τὰ κορυφαιότατα τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρῳ, rerum particulatim gestarum 2, 15, 13. ὡς ἑκάςοις κ. μ. προςτέτακτο, per partes 8, 4, 17. singulis pro sua parte, cf. pr. κατὰ λόχους λ. — †† μετασχὼν - τὸ μ. τῶν κινδύνων, particeps periculi factus 3, 11, 16. ubi τ. μ. aut est acc., pendens a v. pr., aut elliptic., p. κατὰ τ. μ.

μεσάζειν, ph. de re, c. adv. ἤδη μεσαζούσης ἡμέρας, ipso meridie 7, 5, 2. i. q. μεσούσης et i. q. 8, 5, 22. περὶ μέσην ἡμέραν.

μεσαίτατος, ph. de re, ἐν τῷ μεσαιτάτῳ - τόπῳ λ. media curia loco altissimo 5, 5, 12.

μεσημβρία, ph. de temp. abs. μεσημβρίας εἰώθει τοῦτο ποιεῖν, meridie 1, 17, 2. per ellips. praep. ἐπὶ λ. - sed de loco, Λίβυες ὑπὸ μεσημβρίαν, ad meridiem 7, 5, 19. - in opp. τῶν ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἐθνῶν -, τὰ δὲ ἐπέκεινα μέχρις ἀνατολῆς, ad merid. 4, 3, 15. ἀπὸ τῆς ἀρκτῴας θαλάσσης ἐπὶ τὴν (τὴν) μεσημβρίαν - βλέπουσαν λ. ad id, quod meridiem spectat 2, 11, 16. ἀπὸ μεσημβρίας καὶ τῆς ἀρκτῴας γῆς, a meridie 1, 15, 9. † ἔθνη βάρβαρα, τά τε ὑπ' ἀνατολαῖς καὶ μεσημβρίαις, (sub) meridiem 8, 5, 15. ἐξ ἀνατολῶν ἢ δύσεως - ἀπό τε μεσημβρίας, a meridie 7, 3, 9.

Μεσοποταμία, abs. ἐν Κάῤῥαις τῆς Μεσοποταμίας, Carris in Mesopotamia 4, 13, 7. ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ 4, 11, 15. μετὰ τὸν ἐν Μ. ξηρὸν αὐχμὸν, post Mesopotamiae torridum aestum 6, 6, 5. † per periphrasin, τὴν τῶν ποταμῶν μέσην γῆν, Mesopotamiam 3, 9, 5.

μέσος, ph. Masc. de pers. ἐκδραμὼν - εἰς δῆμον μέσον, in mediam multitudinem 7, 11, 10. † εἰς μέσους ἐμβεβληκέναι τοὺς βαρβάρους, in medios barb. 6, 5, 16. διὰ μέσων ἐκφέρουσι τῶν φυλάκων, per medios cust. 2, 1, 3. †† ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν - βασιλέα, in medio sui 2, 6, 19. - de re, ἐν μέσῳ ἀέρι, in medio aëre 1, 14, 1. † Fem. διὰ μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, per mediam sacram viam ib. 8. 2, 9, 6. media sacra via 7, 6, 21. διὰ μ. φερόμενον τῆς πόλεως, per mediam urbem 4, 4, 11. 8, 8, 14. † ςῆναι ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς μ. in medio foro 2, 9, 7. ςὰς ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ, in media scena 1, 9, 7. κατὰ δὲ τὴν μέσην ὁδὸν, in medio

Digitized by Google

autem itinere 4, 15, 9. τὴν τρίτην μοῖραν – ἐτάξεν τοῖς βαρβάροις κατὰ μ. τὴν πορείαν, in medio inter utramque (partem exercitus) iter faciendo 6, 5, 4. per iter medium f. medio itinere, f. agmine medio, fecundum medium agmen. †† τὴν τῶν ποταμῶν μέσην γῆν, Mesopotamiam 3, 9, 5. †† περὶ μ. ἡμέραν 8. 5. 22. ad meridiem. – Neutr. de perf. ἀράμενοι – διὰ μέσου τοῦ πλήθους, per mediam multitudinem 7, 10, 15. – de re. ἐν μέσῳ τῷ στρατοπέδῳ, in mediis castris 1, 5, 4. – †† fine fubst. et verbo, intra artic. et fubst. διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, omnes in medio urbes 1, 7, 8. fc. οὔσας f. κειμένας et τόπῳ f. χωρίῳ f. διαστήματι. – τὴν ἐν μ. πᾶσαν νεολαίαν, (οὖσαν,) omnem, quae in medio erat, iuventutem 4, 9, 13. πάντα τὰ ἐμπίπτοντα καὶ (τὰ) ἐν μ. (ὄντα f. κείμενα) χειρουμένους, quae vé in medio pofita effent 6, 5, 17. – fed fine fubft., at c. verbo tamen aliquo, ἀρχὴν – ἐν μ. ἐρριμμένην, in medio 3, 6, 10. fc. χωρίῳ f. τόπῳ, ut nemini dum commiffum et a nemine fibi vindicatum fit, fed cuique liberum, id imperium fibi rapere; qui locus fortaffis pertinet iam ad fqq. p. εἰς μέσον. – † μεγάλου ὄντος τοῦ χώματος ἐν μ. quod magnus effet agger in medio 4, 15, 14. †† ἐν μ. φέροντες μίαν πορφύραν, in medio 5, 5, 20. fc. σώματι f. χιτῶνι, & ἐν μέσῳ τόπῳ τῶν χιτώνων, in medio tunicarum. ††† ἐπιθεὶς τε αὐτὸν (τὸν νέκυν) ἐν μέσῳ, impofito quo (eo, mortuo f. cadavere) in medium 4, 8, 12. qui Bg. recte per enallagen, p. εἰς μέσον, fc. τόπῳ αὐτῶν, τῶν ξύλων. – τὰ σκευοφόρα – ἐν μ. τάξας, in medio 8, 1, 4.

μεστὸς, de re, cum gen. rei, Mafc. trop. λόγους, χρηστῶν ἐλπίδων μεστοὺς, ἐποιεῖτο λ. fermonibus, bonae fpei plenis 2, 14, 5. in quibus omnibus fiebat et continebatur fpes bona. †† Neutr. pl. βαλάντια, χρημάτων μεστὰ, facculos cum nummis 5, 4, 4. nummorum f. nummis plenos.

μετ' et μετὰ, it. μεθ', c. gen. rei, in notione copulationis qualiscunque, quoad tempus quidem, σωτήρια τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος μετὰ τῆς ἑορτῆς ἐπανηγύριζε, una cum fefto 1, 10, 16. – quoad alias rationes, c. fubft. rei et fimul adi. μ. πάσης ἀκριβείας, fumma cum religione 1, 1, 4. μ. π. ἀνδρείας, fumma fort. 1, 5, 19. μ. π. εὐκοσμίας, admodum decore 1, 9, 6. μ. π. εὐταξίας καὶ εὐκοσμ. fumma moderat. 8, 8, 1. μ. π. ὀργῆς καὶ ἀπειλῆς, plenus iracundiae 1, 10, 5. μ. π. εὐφημίας καὶ παραπομπῆς τοῦ δήμου, laetis acclamat. 1. 13, 13. μ. π. τιμῆς καὶ εὐφημ. fummo hon. 3, 8, 6. μ. π. προθυμίας ἐξελθεῖν, fumma cum alacrit. 5, 4, 9. μ. π. ἐπιμελείας λ. fumma cura 6, 8, 5. μ. π. ὠμότητος, cum fumm. crudelitate 7, 4, 3. μ. π. ἐπείξεως, fumma feftinat. 8, 6, 10. μ. π. αἰσχύνης καὶ ὕβρεως, per fummam ignominiam 8, 8, 24. † τὰ πτώματα φερόμενα μεθ' ὕβρεως πάσ. inter ferendum omni contumelia affecta 4, 6, 2. tracta cum contumelia o. f. fumma. μ. πολλῆς ἐπιμελείας, *adhibita* magna diligentia 4, 4, 4. μ. πολ. μάχης, *poft* longum certamen ib. 14. μ. πολ σπουδῆς, magna feft. 5, 4, 5. magna cum feft. 6, 7, 12. μ. πο. ἐμπειρίας, utpote pugnandi peritiffimi 7, 11, 17. v. ἐμπ. – μ. πολλοῦ φόβου, terribiliter (valde) 7, 1, 2. μ. δέους πολ. magno cum metu 8, 1, 15. μ. πολλοῦ καμάτου, magno labore ib. 14. μ. πολλῆς προνοίας, providenter admodum 8, 2, 15. μ. πολλῆς βίας καὶ προθύμου μάχης, magna vi 8, 4, 19. †† μ. τῆς ἄλλης ἐπιμελείας, reliqua *adhibita* diligentia 1, 2, 2. μ. νεανικῆς σπουδῆς, iuvenili quodam fervore 1, 7, 3. cum magna celeritate. μ. εἰ-

Digitized by Google

εχθρᾶς - διαβολῆς, nec fine turpi crimine 2, 6, 18. μ. τοσαύτης δόξης καὶ ἀρετῆς, tanta cum gloria 3, 6, 7. μετά τινος εὐταξίας καὶ ἀνακυκλώσεως, quodam decoro curfu rei 4, 2, 19. cum quodam decoro recurfu. μ. παντοδαπῆς δᾳδουχίας, cum multis facibus 3, 6, 19. μετ' ἀγαθῶν ἐλπίδων, bona cum fpe 2, 13, 4. — Sed c. fubft. rei folo, μ. πειθοῦς ὑπακούοντες, qui obfequio obtemperant 1, 14, 12. μετ' εὐνοίας - ἐπέβλεπεν, aequis oculis 1, 14, 15. μ. δακρύων ἐδεῖτο, lacrymabunda 1, 16, 10. μ. δ. καὶ οἰμωγῆς, cum lacrymis 4, 3, 20. μ. πανουργίας ἢ δόλου, aftute aut fubdole 2, 9, 15. μ. παιδιᾶς ἀποσκῶψαι, iocofe 2, 10, 14. στάσει τοῦ μετὰ ἀνδρείας - ἄρξοντος, alicuius fortiter - imperaturi ib. 15. μ. ἐμπειρίας μαχόμενον, perite 4, 14, 16. μ. προθυμίας - ἔπραττον, alacriter 2, 11, 4. μ. τέχνης - arte 2, 14, 9. c. dolo f. aftu. μ. σπουδῆς τὴν πορείαν ἐποιεῖτο, accelerabat iter 3, 4, 1. — μετ' ἀπογνώσεως ἐπιπεσόντες λ. defperatis fimiles 3, 3, 6. defperatis animis. μετὰ κινδύνων, cum per. 3, 6, 7. † c. fyn. adv. πράως καὶ μετ' αἰδοῦς 6, 3, 12. cum verecundia, verecunde. — μετ' εὐταξίας προχωρεῖν, decenti ordine 7, 12, 19. διῆλθεν ὁ στρατὸς μετ' εὐκοσμίας καὶ εὐταξίας, decenti ordine 8, 1, 7. - † c. fyn. praep. in opp. διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέντων, feftinanter nec accurate 3, 3, 11. ††† Simul cohaerens c. verbo aut c. fubft. alio, ταῦτα δὲ, μετ' εὐταξίας καὶ κόσμου - αἰδοῦς καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας, ὑμῖν μὲν εὐδαίμονα - παρέξει βίον, haecce, *adhibito* ordine - praeftabunt 8, 7, 13. *cum*, una *cum* ordine, vel *praeter*, vel *et praeterea*, noftr. fere ubique *nebft*. εὔνοιαν καὶ χρηστότητα μ. σώφρονος - ἐξουσίας τοῖς - παρέσχετο, benevol. et bonitat. *cum* fobria licentia - praeftitit 2, 9, 12. ἦν ἀξιοθέατος - σώματός τε συμμετρίᾳ καὶ κάλλει προσώπου μετ' ἀνδρείας, cum vigore virili 1, 7, 8. v. ἀνδρ. - τὸ εὐπειθὲς πρὸς τοὺς πόνους - μετ' αἰδοῦς πρὸς ἄρχοντας, tolerantiam laborum - *iuxta cum* reverentia erga duces 3, 8, 10. †† καὶ τοῦτο, μ. τῆς ἄλλης εὐδαιμονίας παρασχούσης τῆς φύσεως Ἰταλιώταις λ. id etiam *cum* caetera felicitate rel. 2, 11, 16. † ὧν, εἰ καὶ ἔμελλον ὑπὲρ αὐτοῦ παρατάξασθαι μετ' εὐνοίας καὶ πλήθει - καὶ ἐν ἀνδρείᾳ προύχετε, quibus, etiamfi effent pro ipfo dimicaturi benevolo animo, vos et multitudine - praeftatis 2, 10, 9. qui Bg., comma cogitans poft εὐν., divulfit a v. fq., dum procedit comma poft παρ., quibus, etfi effent pro ipfo dimicaturi, tamen vos cum benevolentia erga me et duces veftros, f. praeter benevolentiam, tum multitudine - praeftatis. - †† fimul adiuncto et fequente καὶ, non p. copula mera, fed p. continuatione, τὸν δὲ πόλεμον ἀτελῆ καταλιπεῖν μετὰ τοῦ ἀπρεποῦς καὶ ἐπισφαλὲς (ἐστὶ,) fed bellum inchoatum relinquere, fimul indecorum et periculofum eft 1, 6, 15. *cum* indecoro *etiam* periculofum *eft*, f. *praeter* indecorum *etiam* per. *eft*, noftr. ift *nebft* dem *Unanftändigen* auch *gefährlich*, f. *aufser* dem *Un*. - † Per aliam rationem, οὕτω γὰρ ἂν μετὰ γῆς καὶ θαλάττης εἰς ὑμᾶς μερισθείην, fic enim cum terra et mari inter vos diftribuerer 4, 3, 19. per notionem potius fimilitudinis f. aequalitatis, ficut terra et mare inter vos diftribuetur, f. fimul cum terris et maribus diftributis inter vos. - Cum gen. perf. et in notione focietatis phyf. ὁ Νίγρος - φεύγει μετ' ὀλίγων, cum paucis 3, 4, 12. εἰς τὴν σ. κατῆλθε μ. παντὸς τοῦ στρατοῦ, cum toto exercitu 4, 5, 1. ἐστήκεσαν μ. τοῦ λοιποῦ δήμου, cum rel. multitudine 7, 11, 4. † ἐξ ἐκείνου μ. τῶν λοιπῶν θεῶν θρησκεύεται, cum caeteris diis 4, 2, 23. fimul c. caet., praeter f. poft caeteros

d. - †† in orat. contracta, ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε φρουρᾶς λ. subducit se cum praesidio, quod habebat 4, 9. 12. p. μετὰ φρουρᾶς, ἧς s. ἣν εἶχε λ. Cum acc. rei, et quidem instrum. βάκτρον ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, in manibus 1, 9, 7. 1, 14. 16. 4, 13, 11. 5, 5. 18. propr. inter manus s. manum utramque. - c. acc. rei al. et temporis, μετ' ὀλίγον χρόνον, paulo post 5, 6, 2. post exiguum, paucum, breve tempus. - sed in opp. c. adv. syn. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, interdiu 1, 13, 15. 7, 3. 9. 8. 2, 13. die 6, 4. 13. propr. inter s. intra s. per diem. †† In notione consecutionis s. temporis praeterlapsi, c. acc. pers. μετὰ βασιλέα λ. post imperatorem 2, 3. 3. μ. Δαρεῖον 6, 2, 18. μετ' ἐκεῖνον 1, 5, 13. 4. 14. 4. - In eadem not. c. acc. rei, et quidem c. artic. et inf. p. subst. rei, μετὰ τὸ προελθεῖν καὶ θ. cum prodiisset ac sacrificasset 2, 9, 6. μ. τὸ ἀποζωσθῆναι, postquam recincti fuissent 2, 13. 21. 3, 5. 12. 5, 6, 21. 6, 2, 3. 7, 1, 16. † μ. τὸ πάντα κατορθῶσαι καὶ εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ βίῳ, omnibus ex sententia gestis, cum viveret securam vitam 3, 7, 11. postquam omnia feliciter exegisset, ac versaretur in rel. v. ἀμ. sed cum acc. rei propr. μ. τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, post obitum 1, 2, 10. 1, 14. 19. 1, 17, 26. 8, 1, 1. μ. τὸν ἐκείνου φόνον 4, 9, 3. μ. τὴν ἀπ' Ἰλίου ἄφιξιν, postquam ex Ilio pervenit 1, 14, 7. μ. τοσαῦτα τρόπαια λ. post 1, 15, 15. μ. τὰς νίκας 3, 14, 3. μετὰ τὴν τοῦ χειμάρρου ἀπόρροιαν, postquam torrens defluxisset 3, 3, 12. post defluxum. — μ. πολλὰ λουτρὰ λ. post 1, 17, 19. μ. τὸν ἐν Μεσοποταμίᾳ ξηρὸν αὐχμὸν 6, 6, 5. μ. ὑπατείας τιμὴν λ. 7, 3, 8. μ. πράξεις πολλὰς ὑπατικὰς 7, 7, 8. † μ. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, post institutum apud Romanos principatum 8, 2, 11. postquam Romani accepissent s. extendissent imperium suum etiam in hanc regionem et urbem, s. postquam accessisset Romanis imperium et in hanc urbem, s. post impetratum a Romanis imperium etiam in hanc urb. - †† c. acc. rei, sed nominatim adi. neutr., ἦλθον μετ' οὐ πολὺ στρατιῶται, non multo post 1, 9, 17. 4, 10. 1. sc. μέρος τοῦ χρόνου s. διάστημα χρόνου, post non multo, sc. tempore, it. post haud multo, nostr. *nach* nicht *vieler* s. langer *Zeit*, s. *nicht* lange (Zeit s. Zeiten) *darauf*. - haud multo post 4, 13, 7. 6, 9, 14. οὐ μετ' οὐ πολὺ, haud m. post 5, 6, 5. ubi duplex neg. in emphasi sit, *post* minime *multum tempus*, nostrat. *nach* gar *nicht* vieler, *langer Zeit*, s. post brevissimum tempus, nostr. *nach* sehr *weniger*, kurzer *Zeit*, vel leg. οὐ μετὰ πολὺ, vel p. prima neg. αὖ μετ' οὐ π. †† c. acc. rei, sed nominatim pron. demonstr. neutr., tum sing. μετὰ δὲ τοῦτο βασάσαντες τὴν κλίνην λ. deinde 4, 2, 11. per ellips. pr., vel πρᾶγμα, tum plur. διέτριβε δὲ μετὰ ταῦτα ἐν λ. postea 4, 11, 15. 6, 1, 19. sc. τὰ μέρη τοῦ χρόνου s. πράγματα, post *illa*.

μεταβολή, mor. c. adi. εἴ τις εἰς τὸ κοινὸν χρηστὴ γένοιτο μ. mutatio 2, 3, 20. πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο, multa immutare coepit 7, 1, 2. multam s. magnam mutationem fecit s. molitus est. - c. gen. rei, ἐλογίζετο τὴν αἰφνίδιον τῆς τυραννίδος μ. mutat. 2, 3, 3. mutationem formae regnandi e tyrannide in mitiorem. — c. praepp. τὴν εἰς τὸ σωφρονέστερον - διὰ σπάνιν χρημάτων μ. eam, quae ad frugalitatem - sit, mut. ib. 22.

μεταγιγνώσκειν, mor. de pers. c. praep. μετεγίγνωσκον ἐπὶ τῷ - ἐλθεῖν, eos poenitebat, quod ivissent 2, 13, 2.. - † c. nominat. particip. p. inf. et c. adiuncto, ἤσχαλλε, καὶ μετεγίγνωσκε θέμενος αὐτὸν υἱὸν λ. poenitebat eum adoptionis 5, 7, 10. fecisse

illum filium f. quod fecisset, - † abf. vel fq. expl. ἐσεν ὑμᾶς ὤνησε μεταγνόντας, mutasse sententiam 8, 7, 8. resipuisse.

μετάγω, de perf. ph. c. acc. rei et praep. εἴ τινα ἦν χρήματα, εἰς ἑαυτὸν μετῆγε (αὐτὰ,) eas in se ipsum transtulit 7, 3, 13. ad se, in cubiculum suum transferri iussit. τὸ ἄγαλμα - εἰς τὸν ἑαυτοῦ θάλαμον μετήγαγε, in suum cub. transtulit 5, 6, 7. εἰ τὴν - θεὸν μεταγάγοιεν ὡς αὐτοὺς, fi.deam transferrent ad se 1, 11, 8. imaginem deae. - c. solo acc. tali, τὰ ἀγάλματα -, ἃ περ ἔτυχεν ἐκεῖνος - μεταγαγὼν, quae transtulerat 6, 1, 6. e suo loco in alium. - † trop. c. acc. perf. et praep. ὡς πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς - μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰς μεγίςας τῶν β. πράξεων, ut transferret ad 5, 7, 12. - † simul c. nominat. modi, πρῶτος μεταγαγὼν (αὐτοὺς) εἰς τὸ ἁβροδίαιτον, ducendo eos ad 3, 8, 10. - it. cum acc. rei, εἰς τὸ κόσμιον - μετάγειν πάντα ἐπειρᾶτο, ad decorem - redigere 2, 4, 2. πᾶσαν τὴν ἀρχὴν - εἰς ἑαυτὸν - μεταγαγεῖν - ἠθέλησε, transferre in se 3, 5, 2. πείθειν, εἰς αὐτὸν τὴν ἀρχ. μετάγειν, ut ad ipsum transferrent 7, 1, 12. ἐπὶ τὸ σωφρονέςερον - πάντα μ. ἐπειρῶντο, ad modestiam transferre 6, 1, 3. - c. praep. dupl. simul, ἐκ πρᾳείας - βασιλείας εἰς τυραννίδος ὠμότητα μ. πάντα ἐπείρᾶτο, ex - ad - 7, 1, 3. - Pass. trop. de perf. c. praep. dupl. πάντας, ἐξ - τυραννίδος εἰς σώφρονα - βίον μεταχθέντας, redactos 2, 4, 3.

μεταδίδωμι, trop. de perf. c. gen. rei, et dat. perf. it. adv. πράγματος, οὗ μόλις τὶς καὶ ἀδελφοῖς γνησίοις μεταδίδωσιν, cuius - quis fratres - participes facit 5, 6, 4. sc. μέρος, tribuit, communicat cum rel. - sine adv. τούτου, οὗ μόνῳ τὶς υἱῷ γνησίῳ μ. ib. 11. — †† μήτε κρίσει τινὶ μεταδοὺς μήτε ἀπολογίᾳ, neque iudicii cuiquam copia facta nec defensionis 7, 1, 20. ubi leg. in acc. κρίσιν et ἀπολογίαν, neque iudicium alicui impertiens neque defensionem, i. concedens, permittens. - it. de re, per casus pr. γυναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν - ἀξίωμα τιμῆς - μεταδίδωσιν 4, 2, 5. quibus auctoritatem f. honorem attribuit, tribuit, conciliat, addit, communicat, impertit, participat.

μεταιτεῖν, ph. de perf. c. casu temp. forte, et in opp. ἑκάςης ἡμέρας ἦν ἰδεῖν τοὺς ἐχθὲς πλουσιωτάτους τῆς ἐπιούσης μεταιτοῦντας, quotidie cernere erat aliquos, qui pridie erant ditissimi, postridie mendicantes 7, 3, 6. p. inf.

μετακομίζειν, phyf. de perf. c. acc. rei et praepp. ἁρπάσαντες τὸ ἄγαλμα, διὰ μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ εἰς τὴν - αὐλὴν μετεκόμισαν (αὐτὸ,) transtulerunt 1, 14, 8.

μεταλαμβάνειν, trop. de re f. perf. c. acc. rei et praep., τῶν πόλεων, μετειληφυιῶν ἀντὶ πολέμων εἰρήνην, adeptis pacem 8, 2, 11. quippe - participarant, acceperant, nactae erant.

μεταλλάσσειν, trop. de perf. c. acc. rei, τὸν βίον μετήλλαξε, vitam commutavit c. morte 1, 2, 2. vitam finivit, mortuus est, sc. τοῦ θανάτου f. τῷ θανάτῳ f. σὺν τῷ θαν. - μ. τὸν β. decessit e vita 4, 4, 7. - sed simul c. adv. ὅπως - τὸν β. μ. e vita discesserit 5, 15, 18.

μεταλλεύεσθαι, phyf. pass. de re, c. praep. τὰ παρὰ Ῥωμαίοις μεταλλευόμενα, apud Romanos metalla 4, 10, 9.

μεταμφιέννυμαι, med. de perf. ph. c. acc. rei, μεταμφιέσασθαι τὴν - ςολὴν, ut indueret 5, 5, 9. vel a μεταμφιάζομαι.

μεταξὺ, p. praep., phyf. c. gen. loci, ὁ Ταῦρος, μεταξὺ ὢν Καππαδοκίας καὶ Κιλικίας, interiacens Cappadociam et Cil. 3, 1, 9. iacens f. situs intra Capp. τενάγη μ. Ἀλτίνου λ. inter 8, 6, 11. — † trop. ἦν αὐτῷ τὸ σχῆμα μ. Φοινίσσης - ςολῆς καὶ λ. forma

habitus inter Phoenissam vestem rel. 5, 5, 5. - †† intra artic. et subst. simul, ὁ μ. χρόνος τῆς - ἑορτῆς λ. intervallum temporis inter rel. 3, 8, 20, tempus inter festum praeterit. so. ὤν, ut ante, tempus, quod est inter —

μεταπέμπεσθαι, med. de pers. ph. c. acc. pers. μεταπέμπεται τὸν —, arcessit 1, 13, 8. 1, 17, 11. p. πέμπ. μετὰ τὸν λ. nostrat. *schicken nach einem.* μεταπεμψάμενος λ. cum arcessivisset - 1, 16, 12. μ. τοὺς -, arcessitis fidissimis 3, 5, 7. μ. τὸν λ. arcessitum filium 3, 12, 8. ἐβούλετο μεταπέμψασθαι τοὺς λ. arcessere 8, 8, 10. † μεταπέμπεται (αὐτὸν,) 4, 13, 4. - simul c. adv. temp. περὶ δείλην μεταπεμψάμενος (αὐτὸν.) cum arcessivisset 5, 11, 9. †† ἡγεμόνας οἴκαδε μεταπεμπόμενος, domum arcessens 2, 7, 10. διδασκάλους - λάθρα μετεπέμπετο, arcessebat 5, 7, 9. † τοὺς πανταχόθεν μούσης ὑποκριτὰς μεταπεμψάμενος, undique arcessitis 3, 8, 16. — c. praep. ἐκ - τῶν πόλεων νεανίας μεταπεμπόμενος 2, 14, 12. — ἀπὸ Σπάρτης μεταπεμψάμενος νεανίας, Spartâ accitos iuvenes 4, 8, 7. - c. acc. rei, τὸ ἄγαλμα μετεπέμψατο, iussit afferri 5, 6, 8. - † simul c. adv. τὰ χρήματα - οἴκοθεν ἤδη μεταπέμψεσθαι, domo iam afferri curaturum (se) 2, 6, 15. †† τό τε ἄγαλμα μετεπέμψατο καὶ πάντα τὸν ἐκεῖθεν χρυσόν, simulacrum inde afferri praecepit, tum omne indidem aurum 5, 6, 11. qui Bg. rexit cum adv. ἐκ. aut supplevit ad pr. v. et deinde libere addidit aliud adv. syn.

μεταπίπτειν, trop. de re, c. praepp. ἐξ οὗ περ ἡ 'P. δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν. recidit ad 1, 1, 5. rediit, venit rursus, iterum data s. concessa est, vel p. simpl. venit, data est. εἰς Κόμμοδον μεταπεσοῦσα (αὐτή, ἡ ἀρχή,) ad C. ubi recidit 2, 10, 5. † μετὰ βασιλέα εὐγενέστατον τὴν αρχ. μεταπεσοῦσαν εἰς ἄνδρα, ἐξ ἰδιωτικοῦ - γένους ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, recidere 2, 3, 3. p. inf.

μεταφέρεσθαι, phys. pass. de pers. c. adv. στρατόπεδον, ὃ ὕστερον μετηνέχθη, exercitus, qui deductus (est) inde 5, 3, 16. translatus est inde alio. - trop. de re, c. praepp. τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, ἐκ τυραννίδος - εἰς ἀριστοκρατίας τύπον μετενεχθείσης, imperii, ex tyrann. ad formam - redacti 6, 1, 5. nisi sunt utr. a v. μετενεγκεῖν.

μέτειμι, ab εἶμι, phys. de pers. c. praep. et adiuncto, ἀποδιδράσκοντες καὶ μετιόντες πρὸς τὸν 'Αντ. transeuntes ad Ant. 5, 4, 11. milites. - trop. c. adv. τοῦ δὲ ἀπρεπέστερον μετιόντος, λ. ipso tractante 1, 13, 17. sc. αὐτὰ, ἁρμάτων ἡνιοχείαν καὶ θηρίων - μάχας, i. q. ἰέναι μετὰ, nostr. *nachgehen* s. *nachhängen*, Lat. persequi, consectari, sectari, sequi, appetere, amare, agere, suscipere, exercere.

μετενεχθεὶς v. μεταφέρ.

μετέρχεσθαι, ph. de pers., c. praep. ὁ στρατὸς, μετελθὼν πρὸς τὸν 'Αντ., translatus est ad Ant. et 5, 5, 1. transiens, cum transiisset, qui transierat, i. q. ante 5, 4, 11. - trop. de pers. αὐτὸς μετῆλθεν ἐπὶ τὰ δημόσια, transiit ad 7, 3, 12. se convertit, aggressus est, appetivit, rapere voluit, rapi iussit. - de re, τὸ πάθος - τοῦ φθόνου μετῆλθεν εἰς τὰς - πόλεις, transiit ad 3, 2, 16. invasit animos civium istarum urbium, i. q. oriri, esse coepit.

μετέχειν, mor. de pers. c. gen. rei, οὐδέ τις ἦν - ἡλικία, ὡς μὴ μ. τῆς - μάχης, quae particeps non esset pugnae 8, 4, 21. † per polyptoton, in rect. dupl. μετασχὼν τὸ μέρος τῶν κινδύνων, μεθέξεις καὶ τῶν - τιμῶν, particeps periculi factus, participabis et-

iam honores 3, 11, 16. ubi in primo membro v. eſt c. rei vel gen. vel acc., v. ſupra *μέρ.* - in opp. *εἰδότες, ὡς τῶν μὲν κινδύνων αὐτοὶ μεθέξουσι, λ.* periculi quidem ſe participes futuros (eſſe) 8, 3, 13. - † c. gen. rei, adv. et praep. *ῥᾷστα πάσης εὐνοίας μεθέξειν πρὸς ὑμῶν ἤλπικα,* me conſecuturum (eſſe) a vobis 1, 5, 10. ubi adv. poteſt etiam pertinere ad v. *ἤλπ.* c. rei et gen. et abl. *ὧν πείρᾳ μετέσχον,* quorum experimento particeps fui 1, 2, 10. quae cognovi per experientiam, i. per ſenſus aurium et oculorum, i. q. pr. *ἃ εἶδόν τε καὶ ἤκουσα,* ſimul cum nominat. particip. modique, *γενόμενος ἐν λ.* † de re, *τετράγωνόν τι, ἄλλης μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον,* nulla alia materia conſtans 4, 2, 12.

μετέωρος, trop. de re, Maſc. c. ſubſt. fem., *τὴν Ῥ. ἀρχὴν μετέωρον Φερομένην,* ſublime ferri 2, 9, 3. ſuſpenſum, in aëre veluti pendens, liberum, ut rapi a quovis poſſit, dubium, nondum alicuius hominis, ſaltem non certo eius nec perpetuo. *μετ. τὴν γνώμην ἔχοντες,* cum ſuſpenſis animis eſſent 2, 13, 8. ſuſpenſum animum habentes, incertum, dubium, i. cum eſſent incerti et ignari, quid eſſet futurum. - Neutr. *ὁπηνίκα ἂν τὰ τῆς βασιλείας μετέωρα ᾖ,* quoties imperium ſuſpenſum eſt 2, 12, 7. i. q. primo antea loco, p. *ἡ βασιλεία μετέωρος ᾖ.*

μετοικίζεσθαι, med. de perſ. phyſ. c. praep. *μετοικισθῆναι ἐβούλετο εἰς τὸ - καταγώγιον,* migrare 1, 13, 17. e palatio.

μετονομάζεσθαι, Paſſ. de perſ. phyſ. *μετονομάζεται (αὐτὸς,)* transnominatur 5, 7, 6. ſq. expl., nominatur aliter.

μετοχετεύειν, ph. de perſ. c. acc. rei et praep. *τὸ ὕδωρ - εἰς ἕτερα ῥεῖθρα μετωχέτευον,* derivabant 7, 12, 8. e ſuo loco. - Paſſ. trop. de re c. praep. et forſan c. adv. *ῥᾷστα αἱ τῶν νέων ψυχαὶ - ἀπὸ τῶν καλῶν μετοχετεύονται,* traducuntur 1, 3, 4. deducuntur, avocantur, abſtrahuntur, i. doctrinas et ſcientias non tractare, legere, audire, meditari, amare.

μετρεῖν, mor. de perſ. c. acc. rei et abl. modi, *ὅσοι τὸ εὔδαιμον γαστρὶ - μετροῦσιν,* metiuntur 1, 6, 2. aeſtimant, diiudicant, credunt eſſe, reperiri, contineri in. † c. adiuncto, *χαλεπὸν, μετρῆσαι καὶ ὅρον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις,* modum et fines ponere cupiditatibus 1, 4, 13. qui Bg. rexerit c. acc. rei, ſumens e ſq. caſum *ἐπιθυμίας,* cum poſſit et abſolute ſtare, p. *μετριάσαι,* moderari ſibi, opprimere aut continere ſaltem, ne fiant vehementiores. - Paſſ. de re, Neutr. c. artic. p. ſubſt., it. c. adiuncto, *τὴν εἰς τὸ σωφρονέστερον καὶ μεμετρημένον μεταβολήν,* ad moderationem 2, 3, 22. menſuratum, modeſtiam, modum.

μετριάζειν, mor. de perſ. c. praep. *οἱ ὑπὲρ ἄλλου μαχόμενοι μετριάζουσιν ἐν τῷ προθύμῳ τῆς μάχης,* modicam adhibent alacritatem in pugnando 8, 3, 12. modici ſunt nec nimii in alacritate pugnandi.

μέτριος, mor. Maſc. de perſ. c. adv. et adiuncto, *οὕτω μ. καὶ ἰσότιμος ἦν,* moderatus (Pertinax) 2, 4, 18. - ſed modo c. adiuncto al. *παρεῖχε τοῖς ἀρχομένοις ἑαυτὸν ἐπιεικῆ καὶ μέτριον βασιλέα,* moderat. 1, 2, 5. Marcus. *μ. καὶ πρᾷον ἑαυτ. τοῖς προσιοῦσι παρ.* 4, 3, 4. Geta. - Fem. de re, *αὐτῷ - μετρίαν ἀπένεμον αἰδῶ,* aliquam reverentiam 2, 2, 1. immo *iuſtam*, decentem, legitimam, idoneam, magnam. † *οἱ ἐκ μετρίων πράξεων εἰς τοῦτο ἐλθόντες,* ex mediocri ſtatu 5, 1, 14. ex mediocribus, inferioribus, dignitatibus et adminiſtrationibus. - Neutr. cum artic. p. ſubſt. et c. adiuncto, *ἐμοὶ - τὸ πρᾷον καὶ μέτριον προσφιλὲς (ἐστὶ,)* mode-

ratio 5, 1, 7. - sed simul c. gen. pers. τὸ μέτριόν μου - διαβάλλων, moderationem meam ib. 5.
μετρίως, phys. χοῦ τῆς γῆς μ. ἐς αὐτὰ σωρευθέντος, pro rei modo 8, 4, 11. sufficienter, decenter, quantum satis, opus s. necesse erat. — † ὅτοι, - δυνάμεως μ. ἔχοντες, vitium non nihil 4, 9, 16. — † ἦν αὐτὸς τὴν ἡλικίαν ἤδη μ. προβεβηκώς, iam aliquantum 2, 7, 8. longius, multum, satis, nostr. *ziemlich*, i. valde; vel non nihil. - Magis trop. s. mor. ὁ δὲ τῶν - μ. ἐφρόντιζεν, non magnopere 3, 15, 2. parum, non multum. - † c. neg. οὐ μ. αὐτὸν ἐτάραττον οἱ λ. non mediocriter 1, 3, 12. 6, 2, 7. non parum, i. valde. - † c. al. particula, πᾶς παιδείας κἂν μ. μεμνημένος, vel mediocriter 1, 13, 16. τῶν κἂν μ. ἐκείνῳ γνωσθέντων 4, 6, 3. parum, aliquo modo. †† Φέρειν τὰς συμφορὰς καὶ τὰ προσπίπτοντα μ. ὑπομένειν, moderate 4, 14, 9. c. dolore modico, non summo, vel decenter, i. aequo animo, sine dolore summo, vel sine ullo dolore. ††† μ. ἄρξας τοσούτων ἐτῶν, moderate 6, 4, 4. leniter, aequo iusto que modo.
μέτρον, phys. in p. ἔπ, ποιηταὶ μέτρων - συνέταξαν (ταῦτα.) poëtae conscripserunt 2, 15, 11. metrorum s. versuum opifices.
μέτωπον, phys. de anim. κατὰ μετώπου ἔφερε τὴν πληγὴν, in fronte 1, 15, 7. v. κ.
μέχρι et μέχρις, ph. de termino, c. gen. loci, universe, per verba quidem simul, τοῖς βαρβάροις, βρεχομένοις μέχρις ἰξύων, lumbis tenus 5, 14, 12. - sed c. alio, μέχρι τῶν - πυλῶν διώκοντες, usque ad portas 1, 12, 15. εἰσιέναι μ. τοῦ δωματίου, usque in cubiculum 3, 11, 12. ἦλθον μ. τῆς εἰσόδου τῆς συγκλήτου, usque ad 7, 11, 3. - at c. nom. propr. τὴν Ῥ. ἀρχὴν μέχρις Ὠκεανοῦ προαγάγοιτο 1, 5, 19. ἐᾶσαι ἄρχειν Πέρσας μέχρις Ἰωνίας, Ionia tenus 6, 4, 9. - porro per subst. τῆς μέχρις Εὐφράτου γῆς ὑπὸ τῇ Νίγρου οὔσης ἐξουσίᾳ, usque ad 2, 7, 7. - per adi. πάντα μέχρις Ἰωνίας λ. Ionia tenus 6, 2, 5. † τὰ ἐπέκεινα μέχρι ἀνατολῆς λ. ulteriora ad orientem usque 4, 3, 15. - †† intra artic. et subst. ὑποτάξειν τὰ μέχρι Ὠκεανοῦ Γερμανῶν ἔθνη β. subacturum omnes ad Oceanum usque Germanorum nationes barb. 7, 2, 20. ubi sine sibila littera, seq. vocali. - Tum in termino temp., per subst. quidem et gen. pers. τοῖς - παρέμενεν ἡ ἀρχὴ, μέχρις Ἀρταβάνου, ad Artab. usque 6, 2, 20. simul c. relato, ἀπὸ Κύρου - μέχρι Δαρείου, ad Dar. usque ib. 5. - sed per gen. rei, ἐν ἔτεσι - διακοσίοις μέχρι τῶν Μάρκου καιρῶν, usque ad Marci tempora 1, 1, 5. †† τὴν Ῥ. ἀρχὴν, - ἣ πρότερον μὲν, μέχρι καιρῶν σεμνοπρεπῶς διοικουμένη, λ. ad tempus 2, 10, 4. sc. τινῶν s. πολλῶν. - παρθένου τῆς Ἑστίας - κελευομένης - μ. τέλους τοῦ βίου παρθεν. ad finem usque vitae 5, 6, 3. - per gen. pron. tum indefin. μέχρι - τινὸς λ. aliquamdiu 1, 8, 5. 6, 9, 10. sc. χρόνου s. καιροῦ. tum demonstr. μέχρι - τούτων, hactenus 1, 15. 14. sc. χρόνων, καιρῶν s. πραγμάτων. † tum relat. ἐδίωξαν αὐτοὺς, μέχρις οὗ ἐς τὴν πόλιν ἐσέβαλον, donec in urbem intrarunt 3, 7, 14. sc. καιροῦ s. τόπου τούτου, usque eo, ubi. - per adv. καὶ μέχρι νῦν λ. usque adhuc 1, 16, 5. 2, 10, 15. - In termino tropico aut nullo, sed potius de modo, per gen. pers. c. verbis, ἐς ὅσον - μέχρις οἰκείων ἔμενεν ἡ συμφορὰ, intra eorum familiam 7, 3, 10. †† οὐδέ τις ἦν Φειδὼ ἡλικίας, οὔτε μέχρι νηπίων, nec ulli parcebatur aetati, ne infantibus quidem 4, 6, 1. neque aliqua erat verecundia aetatis, nec infantium s. nec erga

infantes. - per gen. rei, *μέχρι προσηγορίας - μόνης ἐλθόντες*, qui, appellationem tantum conſecuti, 1, 1, 7. qui, cum ad ſ. usque ad appell. tantum perveniſſent. *καὶ μέχρις ἀδελφῆς - ἔρωτος προχωρήσας*, usque ad 1, 3, 6. *ἐχώρησε μέχρι μητρῴου φόνου* ib. 9. *μ. τραυμάτων προεχώρει*, non ultra vulnera 1, 15, 16. modo usque ad vulnera, nec usque ad caedem. † *τῆς τῶν ἀρχόντων καταφρονήσεως μέχρις αἵματος αὐξηθείσης*, usque ad ſangu. 2, 6, 22. *ἐπιτιάζοντας - ἐν ἅπασιν -, μέχρι τῶν εὐτελεστάτων ἔργων*, in omnibus, etiam in viliſſ. rebus 4, 3, 9. — *εἰς τοῦτον ἀπέσκωπτε, καὶ μέχρις αἰσχρᾶς βλασφημίας*, etiam usque ad ſ. convicia 4, 12, 3. †† per ſubſt. *τοῦ Ῥωμαίων δήμου οὐκ ἀγνοεῖτε τὸ μέχρι βοῆς θρασύ*, audaciam, tantum clamore tenus procedentem 7, 8, 12. ſc. *μόνον προχωροῦν*.

μὴ, p. neg. mera, ante verba, *καὶ μὴ πειραθέντα λ.* et non expert. 1, 5, 14. *μ. κατασχόντες αὐτῶν* 1, 7, 4. 1, 14, 2. 2, 9, 18. e. 3, 11, 7. 3. 15, 12. † *μὴ μελλήσαντες*, nihil cunctati 3, 12, 25. † *ἄκων καὶ μὴ βουλόμενος*, nec ſponte ſe nec volentem 6, 8, 14. †† *ἐδεῖτο -, μὴ πιστεύειν δὲ λ.* ne ve crederent 8, 3, 10. propr. *μ.* non. † *οὔτε - ἡλικία τις ἦν, ἣ μὴ λ.* quae non 8, 6, 17. *ὅπου μὴ διέλυσεν λ.* quod non 5, 2, 6. - Nominatim c. inf. *ἐπὶ τῷ μὴ - προεχ.* quod non 3, 9, 12. *τὸ μὴ περιγενέσθαι*, quod ſuperior non eſſet ib. 13. † diſtractum, *τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδεθὲν οὐχ οὕτω δυσπόριστον, λ.* id, quod parum pro merito redditus, 2, 3, 15. † *οὐδὲ - ἄλλως αὐτῷ τὴν - ὁδὸν εὔπρεπῆ - ἔσεσθαι, μὴ - καθαιρεθείσης λ.* non deleta urbe rel. 8, 4, 24. niſi ſ. ſi non ſit deleta. - ante pron. *ὅτι μὴ αὐτὸς - μνᾶται λ.* ipſum non 2, 7, 11. — †† cum neg. al. *καὶ μὴ δεῖν μηδέτερον γένος νοθεύεσθαι*, et neutrum genus debere rel. 4, 10, 13. ante adi. *ἦν - τῶν ἐπὶ βίῳ μὴ σώφρονι διαβεβλημένων*, ob vitam parum ſobriam 2, 6, 10. - ante adv. *μὴ ῥᾳδίως λ.* haud facile 2, 9, 15. *τὸ δὲ τελευταῖον καὶ μή ποτε γενόμενον ἔργον*, quod nunquam alias fuit factum 4, 6, 10. ultimum vero et nunquam factum opus. — *ἃ μὴ πρότερον εἶχον*, quae nunquam antea habuerant 5, 8, 8. haud prius 3, 11, 2. - c. relatis, et quidem neg. *ἃ μὴ πρότερ. μήτε ἑωράκεσαν, μήτε ἠκηκόεισαν*, quae prius nec - nec 1, 15, 2. *γενόμενος μὴ φαῦλος ἄνθρωπος, μήτε ἄρχων, μήτε ἰδιώτης*, non malus homo tam in publicis officiis, quam privatim 3, 4, 15. *μὴ ἀσήμως, μηδ' ἀδόξως τελευτῆσαι*, non obſcure nec - 1, 17, 8. *μὴ - μηδὲ - ἀλλ' λ.* nec - nec - ſed 6, 7, 2. *καὶ μὴ καινοτομεῖν, μηδὲ λ.* et nihil novarum rerum moliri, neque - 6, 2, 9. - ſed aliter et c. adverſ. *καὶ μὴ μόνον - ἀλλὰ λ.* et non ſolum — ſed 1, 3, 1. v. *μόν.* et *ἀλ.* - *τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ, ἀλλ' λ.* ib. 3. 1, 8, 12. 2, 6, 15. *καὶ ὅτι μὴ σκῆψις, ἀλλ' λ.* nec ſimulationem, ſed 2, 1, 23. *ὅσοι μὴ φόβου -, πόθου δὲ λ.* 1, 4, 11. 2, 5, 6. v. *δὲ* extr. †† *οἷς μὴ πειθόμενος, βιοὺς δὲ λ.* his non obtemperans, ſed 2, 2, 13. ſed leg. *οὐ μὴ π.* - † *τοῦτον ἐπιστάμενος - ἀλγοῦντά τε ἐπὶ -, μὴ φέροντά τε τὰς λ.* hunc ſciens dolere, impatientem etiam 4, 13, 4. ubi *τὲ* et *τὲ* ad ſe referuntur una cum neg. p. *μήτε φέρ.* nec ferentem. - Sed de *μήτε* et *μηκέτι* v. ſuo loco, it. de *μὴ* poſtpoſito in *εἰ μὴ* et *εἰ δὲ μὴ* in v. *εἰ*, tum *ἢν μὴ* in *ἢν* et *οὐ μὴ* in *οὐ*. †† poſtpoſitum pron. demonſtr. *συνέβαινε δὲ, κἀκείνους μὴ πάνυ ἀλλήλοις ὁμονοεῖν, ἀλλ'*, forte accidit, ut ne ipſi quidem ſatis inter ſe concordarent, ſed 8, 8, 7. ubi tamen et praepoſitum cenſebitur, vel in relat. ad ſq. *ἀλλ'* iterum, vel cohaerens c. *πάνυ*, cf. in hoc *π.* - poſtpoſ. verbo, *ἔλεγε, μὴ δεῖν*

σθαι συμμάχων, negabat, ſe egere auxiliatoribus 2, 8, 16. - In alia not., ante verb. εἰ δὲ καὶ τὰ - τις ὑμῖν διήγγειλε, μὴ θαυμάζετε, εἰ λ. nolite mirari 7, 8, 14. ne miramini, ſ. non mir. — †† poſt ſubſt. πολὺ δὲ τὸ ὕποπτον -, μή τις λ. multum ſuſpicionis (erat,) ne 4, 1, 3. - poſt verb., c. modo coniunct. ὑπώπτευεν οὖν, μὴ - ἐπιθῶνται λ. verebatur -, ne 1, 3, 14. δεόμενον - τῶν κυβερνησόντων, μή ποι Φερόμενος - προσαῤῥαχθῇ 1, 4, 8. τοῦτον ἠθέλησεν - οἰκειώσασθαι, μή πως ἄρα - ἐπιθῆται λ. 2, 15, 3. οὐδέ τινα εἴα προσιέναι τῷ -, μή πως λ. 6, 1, 12. et in alia loca, ubi neg. hoc ſenſu diſtracta a verb. ſuis, δεδιὼς, μὴ λ. 1, 3, 3. 1. 6, 18. δεδιότες, μή πως ἄρα λ. 2, 2, 8. δεδοικυῖα, μὴ ἄρα λ. 6, 1, 11. - Φοβηθεὶς μή πως λ. 3, 3. 8. † παίθειν ἐπειρᾶτο. μεταμΦιέσασθαι τὴν Ῥ. ςολὴν, - μὴ - λυπήσῃ λ. 5, 5, 9. cum optat. † δεδιέναι, μή τις προκαταλάβοι λ. 1, 6, 8. ſq. tamen ſimul coniunt. εἶθ' - ἐπιθῆται λ. - 1, 13, 13. - Φοβηθέντες -, μή τις ἄρα δόλος εἴη 2, 6, 13. — † αἰωροῦντας τὰς ἀσπίδας -, μή που - γένοιτο, ſi forte - orietur 2, 6, 19. ubi tamen et ellipſis ſumatur, v. c. δεδιότες, veriti, ne rel. - Poſtpoſitum aliis particul. hoc ſenſu ἵνα μὴ it. ὅπως μὴ et ὡς μὴ v. in ſingulis. - In alia rurſus not. ἐρευνηθεὶς, μή τι Φέροι, num quid ferat 3, 5, 11. ubi debeat ſumi ellipſis quorundam, v. c. διὰ δέος, prae *metu*, ut redeat pr. notio, *ne* quid *ferat*. μαθεῖν -, μή τις ἄρα ἐπιβουλεύοι λ. num quis 4, 12, 8. ἐρευνήσοντας, μή τινες ἐνέδραι - εἶεν, an aliquae inſidiae rel. 8, 1, 2. † ἀλλὰ γὰρ (μή τι ἄρα καὶ καταγέλαςον εἰπεῖν;) Καρχηδόνιοι λ. annon etiam ridiculum dictu? 7, 8, 9. *nonne* quid *forte* rel. ubi, ſi pro puncto interrog. ſumatur merum comma, ſuppleas v. Φοβοῦμαι, etc. aut ſubſt. Φόβος ἐςὶ, *vereor*, *ne quid* ſit *ridiculum*.

μηδ' et μηδὲ, ſolum, ab init. enunciat. μηδὲ γὰρ λ. neque enim 6, 2, 10. p. ſimpl. μή. - ſed in med. orat. μ. περιορᾶν λ. neque 8, 3, 5. 12. † nominatim c. pron. indefin. μηδέ τις λ. neque quiſquam 5, 1, 10. nec vero quiſquam 8, 7, 17. ſed nemo. — μηδέ τινα λ. nec quenquam 1, 13, 14. et neminem. † ἐπιςῆναι μηδὲ προσδοκώμενος ἤθελεν, ſupervenire inexſpectatus volebat 2, 14, 11. non exſp. †† ἀνεπτόηντο πάντες, καὶ μηδὲ μελλήσαντες προσέκειντο, et nec cunctati 2, 7, 12. et non c. cf. 3, 12, 25. μὴ μελλ. † ἐπεὶ μηδὲ αὐτοῖς διέΦερε, ταῦτ' εἰδέναι, (nam) nec ipſorum intererat 2, 1, 4. ne quidem ſ. etiam non. ὡς μηδ' ἀκούεσθαι πολλάκις, ut nec exaudiretur 5, 2, 7. Ἰταλῶν μ. ταῖς δυσχωρίαις τεθαῤῥηκότων, Italis ne difficultati quidem locorum fidentibus 8, 2, 2. μ. ἐπεισάκτου τροΦῆς - εἰσκομιζομένης, quod nec - alimenta importarentur 8, 5, 9. ὡς μ. κατασχόντας - ἀναβοῆσαι, ut neque continere ſe valentes 1, 4, 17. † repetitum, et ſq. relat. adverſ., diverſo quidem ſenſu, ὡς μηδ' ἀναθορεῖν λ., μεῖναι δὲ -, καὶ θαῤῥ. μηδὲ ὠχρ. - Φάναι, ut *nec* exſiliret -, ſed - et conſtanti *minime* que pallenti rel. 2, 1, 15. † Φασὶ, μ. τοὺς ςρατιώτας - πιςοὺς εἶναι λ., μηδὲ πληρώσαντος ἐκείνου, λ. nec milites fidos eſſe, cum nec impleverit ipſe rel. 2, 8, 8. - cum negat. al. ὡς μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ τὴν β. ἑςίαν οἰκεῖν, ut nec amplius vellet imp. aulam habitare 1, 15, 17. μὴ ἀσήμως, μηδ' ἀδόξως λ. nec 1, 10, 8. καὶ μὴ καινοτομεῖν, μηδὲ, neque 6, 2, 9. — μὴ πιςεύειν δὲ λ. μηδὲ λ. nec 8, 3, 10. ὡς μηδὲ ςρατιωτικὸν, μηδὲ γενναῖον, neque - nec 4, 12, 3. μηδὲ προελθεῖν -, μηδέ τι λ. nec - neque quidquam 2, 10, 13. μηδὲν ῥαθυμίᾳ, μηδ' ἀναπαύλῃ νέμων, nullum deſidiae aut quieti locum relinquens 3,

2, 1. *μηδένα παρεςάναι, μηδ' εἰς αὐτὸν βλέπειν*, cf. mox in *μηδείς*. † *μηδεμίαν -, μηδ' -, μήτε - μήτε λ.* 3, 13, 11. *ὅτι μηδὲν ἀνδρεῖον, μ. νεανικὸν παρέχοιτο*, nullum forte nec virile factum edat 6, 8. 8.

μηδείς, Masc. de pers. abs. *χρήματα αὐτοῖς καταλιπὼν, ὅσα μηδείς πω ποτὲ*, nemo 3, 15, 7. 7, 6, 11. *παρὰ μηδενί πω*, apud neminem 2, 8. 6. *καὶ μηδενὶ λ.* nemini que 8, 5, 11. † *τοῦ μηδένα ἐπηρεάζεσθαι*, ne quisquam 2. 4, 16. 3, 11, 5. 8, 5, 12. ut nemo. † *ἐκ τοῦ μηδένα εἶναι, τὸν ἀνθεςῶτα, μηδὲ κωλύοντα*, ex eo, quod nemo sit, qui obsiet *aut* impediat 2, 8, 8. - c. gen. pers. *πρὸς μηδενὸς βαρβάρων*, a nullo barbarorum 1, 13. 4. † *μηδενὸς τῶν δημοτῶν μήτε ἀντιςῆναι τολμῶντος, μήτε λ.* populo nec resistere audente, nec 2, 6, 19. nemine plebeiorum s. e plebe. — † *ὡς μηδενὸς μήτε Ῥωμαίων, μήτε Ἑλλήνων ἀπολείπεσθαι*, ut nemini Romanorum Graecorum que esset secundus 1, 2. 4. v. ἀπ. Fem. de re, abs. *οὓς ἤλπιζεν ταν μηδεμίαν ὑπομενεῖν προσβολὴν*, ne unam quidem 8, 5, 2. qui Bg. separavit *μηδὲ μίαν*, p. vulg. nullam. - c. gen. rei, *μηδεμίαν τῶν μεγίςων πόλεων*, nulla ex maximis urbib. 7, 12, 16. † de pers. potius, c. gen. pers. *δυνάμεως -, γνώμῃ - μηδεμιᾶς τῶν ἀρχαίων ἀποδεούσης*, exercitu, nulli veterum cedente 6, 5, 23. *ὡς μηδεμίαν εἶναι δύναμιν - μηδ' - μήτε λ.* ut nulla sit - neque - neque 3, 13, 11. - Neutr. de re, c. adi., praepositum, *μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιεῖν*, ne quid indignum imperio faceret 1, 16, 13. ut nihil rel. sc. *πρᾶγμα*. - *καὶ ὅτι μηδὲν ἀνδρεῖον, μηδὲ νεανικὸν παρέχοιτο*, quod que nullum forte nec virile factum edat 6, 8, 8. - c. subst. et copula simul, *καὶ μηδὲν ἰδεῖν περιττὸν ἀκόντιον*, nec ullum viderent superfluum iaculum 1, 15, 13. et nullum - c. adi. et pron. it. copula, *καὶ μηδέν τι γενναῖον ἢ πρόθυμον - παρέχοντος αὐτοῦ*, nullam que alacritatem 6, 7, 24. et nil quidquam alacre aut promtum. — † c. pron. dupl. *μηδέν τε τὶ τοιοῦτον προσδεχομένοι*, nec quid tale exspectanti 1, 9, 19. nihil que quidquam tale. - sine cop. *μηδέν τι τοι. πρ.* nihil tale 3, 1, 2. *μηδέν τι δεινὸν πρ.* nihil mali 3, 9, 17. †† *καὶ μηδέν τι ἧττον ὑμᾶς ἐμοῦ δυςφορεῖν*, et non minus vobis, quam mihi, aegre esse 1, 5, 5. per ellips. p. *καὶ κατὰ μηδ. τι μέρος*, secundum nullam partem, secundum nihil prorsus minus, quam me, s. plane non minus, nostr. *gar nicht weniger*, als *ich*, s. im *geringsten* nicht *wen.* - c. pron. uno, *μηδέν τι πράττειν ἄνευ τῆς ὑμετέρας γνώμης*, nihil agere 5, 1, 15. — Abs. *μηδὲν ἐπεςαλκέναι*, nihil per epistolam mandasse 1, 9, 21. v. ἐπ. sc. *τῶν γραμμάτων* s. *ἐπιςολῶν* s. *πραγμάτων*, s. *πρᾶγμα* s. *γράμμα*. - *ὡς μηδὲν παθούσας*, quasi nihil ipsis accidisset 1, 15, 11. quasi nihil passi, sc. *κακὸν, δεινὸν* etc. *πρᾶγμα*, nihil malum, nihil mali, nec vulnus, nec mortem. † *τῷ μηδὲν προςδοκᾶν* 6, 8, 15. eo, quod nihil exspectent, sc. tale, *τοιοῦτον*, ut supra. *ὡς μηδὲν αὐτὸν λανθάνειν*, ut nihil illum lateret 7, 8. 4.

μηδέτερος, Neutr. de re, c. subst. et copula, it. al. neg. *καὶ μὴ δεῖν μηδέτερον γένος νοθεύεσθαι*, et neutrum genus deb. cont. 4, 10, 13. et non debere alterutrum gen.

Μηδία, regio. *δύναμιν, ὅσην αὐτάρκη ᾤετο ῥύεσθαι Μηδίαν*, copiis, quantas sufficere putabat tutandae Mediae 6, 5, 15. *τὸν ἐν Μηδίᾳ ςρατὸν*, illum, qui in Media erat, exercitum 6, 6, 2. *ταῖς κατὰ Μηδίαν πολλάκις γενομέναις συμβολαῖς*, illis in Media crebris conflictibus ib. 9. v. κ. et *γίν.*

ηδικὸς, de re, χλιδῆς Μηδικῆς, mollem amictum Medorum 5, 5, 5. Medicum, v. χλ.
Μῆδος, de perf. in opp. Κύρου, τοῦ πρώτου τὴν ἀρχὴν ἐκ Μήδων εἰς Πέρσας μεταςήσαντος, a Medis 6, 2, 5. - abf. τὴν Μήδων χώραν, Medorum 6, 5, 2. 11.
ἢθ᾽ ὅλως v. μήτε et ὅλ.
μηκέτι, abf. κατέχων ἑαυτοῦ, non amplius 1, 15, 1. † ὄντος τοῦ κωλύοντος, cum nihil amplius effet, quo arcerentur 3, 3, 12. v. κ. - † ὡς συναχθείσας -, μ. ποταμῷ διωρισμένας, neque amplius flum. 4, 10, 5. qui Bg. copulam καὶ libere addit, p. non ampl. — haud ampl. ib. 9. - † f. i. particul. disiunct. μ. - ἢ - ἢ λ. 8, 2, 11. - c. copula adverf. id que in vicinia fumma, μ. δὲ λ. neque amplius 8, 5, 21. - fed diverfo in membro, ὡς μ. λῃςῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, non ampl. 1, 10, 3. — †† c. neg. al. ὡς μ. βούλεσθαι μηδὲ τὴν β. ἑςίαν οἰκεῖν, ut nec ampl. vellet 1, 15, 17.
μῆκος, ph. c. gen. rei et in opp. ὁδοιπορίας μήκει καὶ τάχει, itinerum longitudine 5, 7, 17. - per praep. ἀςέρες, εἰς μῆκος κεχαλασμένοι, in longum 1, 14, 1. cometae - in opp. οὐκέτι τὰς Φάλαγγας ἐς βάθος συνίςασαν, εἰς μ. δ᾽ ἐκτείνοντες, in longitudine 4, 15, 12. in longitudinem, f. lineam longam, a cornu uno ad alterum. - trop. c. gen. rei, ἐκεῖνοι εἰς ἀρχῆς μῆκος - ἤλασαν, in imperio longe provehuntur 1, 4, 11. ad imperii longinquitatem f. diuturnitatem, ad imperium longum f. diuturnum - τὰ παρὸν τῆς ἀρχ. βαρὺ διὰ μῆκος ἐξουσίας ἡγούμενοι, propter diuturnam potentiam 6, 8, 9. v. ἀ. et ἐξ.
μηλόβοτος, ph. Mafc. c. fubft. fem. et forfan c. adiuncto, κατασκάψας τὴν πόλιν, μηλόβοτον καὶ ἔρημον τὴν χώραν καταλείπῃ, urbem, a fe dirutam, mox vaftam ac regionem defertam relinqueret 8, 4, 23. qui Bg. retulit ad pr. fubft. πόλ. pecoribus f. ovibus depafcendam f. compafcuam, et, diruta *urbe*, eam *vaftam*, eius *que* regionem *defertam relinqueret*, fed, fi referas ad fq. membrum, et, diruta *urbe*, vaftam *et* defertam *regionem* eius *relinq.*
μὴν, particula adverf., c. al. adv., init. enunciat. poft punct., in orat. viri alicuius, Ἀλλὰ μὴν, ἔφη, ἐπεὶ λ. atqui, inquit, quando rel. 2, 1, 23. at vero. - in narrat. hiftorici ipfius, ἀλ. μ. καὶ λ. quin et 2, 4. 5. 4. 9. 15. fed et 8, 4, 30. - in orat. med. hiftor., poft comma, ἔςησε δὲ καὶ ἀνδριάντας - κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, ἀλ. μ. καὶ ἀντικρὺ λ. quin et 1, 14, 18. 6, 4, 13. - c. al. neg. init. enunc. οὐ μὴν ἐπειδὲ λ. non tamen 3, 15, 11. in orat. med. μηδενὸς τῶν δημοτῶν μήτε ἀντιςῆναι τολμῶντος, μήτε μὴν εὐφημοῦντος, nec tamen 2, 6, 19. οὔτε γὰρ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ - χρήματα, - οὔτε μὴν λ. immo nec 2, 7, 3. neque vero, f. fed nec.
μὴν, fubft. ph. c. adi. ἤλλαξε τῶν ἐνιαυσιαίων μηνῶν τὰ ὀνόματα, menfium 1, 14, 17. οὐδ᾽ ὅλων μ. δύο τῆς βασιλείας - προκεχωρ. totos menfes duos 2, 4, 11.
Μηνίφιλος, nom. propr. Menephilus 8, 2, 14.
μηνοειδής, phyf. c. fubft. fem. βέλη, ὧν αἱ ἀκμαὶ ἦσαν μηνοειδεῖς, lunatae 1, 15, 11. curvatae in formam lunae corniculatae, falcatae.
μήποτε, μήπου et μήπως v. in fingulis μὴ et π.
μηρὸς, ph. abf. τὰς ἐσθῆτας τῶν μηρῶν καθέλκοντι, veftes a femoribus detrahi. 4, 13, 11. - in opp. τὰ σκέλη σκέπων πάντα, ἀπ᾽ ὀνύχων ἐς μηρούς, ad femora 5, 3, 12.
μήτ᾽, μήτε et μήθ᾽, folum, μήθ᾽ ὅλως, omnino non 1, 1, 5. prorfus non f. ne omnino *quidem*, noftr. *nicht einmal überhaupt*, f. ne

ullo quidem modo, nostr. gar nicht einmal. † μήτε ὅρκου Φειδόμενος, neque 2, 9, 18. ne quidem. - in relat. μήτε - μήθ' λ. neque - neque 1, 16, 10. μήτε -, μήτε - neque - nec 6, 5, 18. — simul c. pron. indefin. μήτε τὶ - μήτε τὶ λ. 1, 9, 21. μήτε τινὸς Φαινομένου, μήτε ἀνθεςῶτος, nemine apparente aut resistente 6, 5, 16. ὡς μὴ ῥᾳδίως αὐτῷ τινα μήτε Ἑλλήνων -, μήτε βαρβάρων λ. ut haud facile ei quisquam sive eorum, qui inter Graecos -, sive barbarorum 7, 1, 26. - † c. al. neg. simul, ἃ μὴ πρότερον μήτε ἑωράκεσαν, μήτε ἠκ. quae prius nec vid. nec 1, 15, 2. μηδενὸς μήτε Ῥωμαίων, μήτε Ἑλλήνων 1, 2, 4. v. μηδεὶς et μήν. — μηδεμίαν δύναμιν, - μηδ' -, μήτε 3, 13, 11. † simul c. copula, ἐπεὶ τόν τε δῆμον ἡσυχάζοντα ἔγνωσαν, μήτε τινὰ τολμῶντα λ. neque quenquam audere 2, 6, 6. † μήτε δὲ ἄκριτόν τινα Φον. -, μήτε -, ἀλλὰ λ. neque vero quenquam -, neque - sed 2, 14, 7. — Ῥωμαίους - ἑαυτῷ τε -, μήτε δὲ ἀρεσκ. - αἰχμαλώτους τε λ. non placere autem sibi 4, 15, 19. † ζητούντων (μὲν) τοὺς δράσαντας, μήτε δὲ εὑρεῖν, μήτε ἀμυν. δυναμένων, sed nec invenire, nec ulcisci 2, 6, 2. † ὡς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ - μήτε εἰς τὴν β. αὐλὴν ἀναγαγεῖν, ἀλλ' λ. ut et filium suum - nec in aulam adduceret, sed 2, 4, 18. ὡς μήτε τινὰ προσιέναι, ἀλλὰ καὶ λ. ut non modo non accederet quisquam, sed et 3, 11, 4. ut nemo accederet, p. μηδένα. - † τοὺς ςρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι τῆς ὕβρεως, καὶ μήτε παίειν τινὰ τῶν λ. atque nec verberarent quenquam 2, 4, 2. †† ἀποκτεῖναι - ἀνόσιον - ἡγήσατο (αὐτούς,) μήτε μαχομένους, καὶ - ἀγγείλαντας λ. eos, qui nec pugnarent, et annunciarent 6, 4, 12. occidere ipsos, utpote nec pugnantes, et annunciantes, s. quia nec pugnarent et annunciarent. μήτε μὴν v. in hoc supra. τὴν - ὥραν, μήτε ὀπ. εὔΦορον, - κρυεράν τε λ. neque - frigidam que 1, 6, 3. †† etiam in dupl. et diversa constructione membrorum e particip. nominat. et gen. consq. μήτε τὴν νόσον Φέρων, - τοῦ τε ςρατοῦ - νοσοῦντος 6, 6, 2. neque morbum ferens aestum ve coeli, exercitu que omni aegrotante. — ἐπεὶ μήτε - ἔβλεπον, ὑπό τε λ. ubi et puerum non viderunt, et - 5, 8, 12. ubi neque puerum viderent, a que fama illa rel.

μήτηρ, propr. c. gen. pers. μητρὶ θεῶν λ. matri deûm 1, 10, 11. — Ἀντωνίνου μητρὸς 5, 3, 2. p. noverca. — sed oppresso hoc gen. pron. Φαυςῖνα ἡ μ. (αὐτοῦ) λ. 1, 7, 6. αὐτόν τε καὶ τὴν μητέρα - μήτηρ 5, 8, 16. 19. sq. 6, 1, 23. - μητρὶ ib. 24. 6, 5, 18. 6, 9, 9. sq. 12. sqq. †† εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ τῆς μητρὸς εἰς Φιλαργυρίαν, nisi male audivisset ei mater ob avaritiam ib. 17. qui Bg. τὰ τ. μητρ. cepit in periphr. p. ἡ μήτηρ, cum etiam ellipsis valeat subst. πράγματα s. ἤθη, nisi *matris* actiones *mores que* cum *infamia* imputatae *essent* ipsi *pro* avaritia *et* sordibus *propriis*, v. διαβ. † plur. ὑπὸ ταῖς μητράσι - ἀνετρέΦοντο, sub matribus 5, 3, 7. c. sq. opp. τῇ μάμμῃ, cf. 5, 8, 20.

μητρῷος, de re, μέχρι μητρῴου Φόνου, usque ad maternam caedem 1, 3, 9. ad caedem matris.

μηχανᾶσθαι, med. de pers., trop. c. acc. rei, μηχανᾶται τοιόνδε τι, machinatur 1, 10, 10. 4, 10, 1. τοιάδε 3, 11, 7. - simul cum dat. pers. et abl. modi, τῇ θυγατρὶ - παντὶ τρόπῳ θάνατον ἐμηχανᾶτο, machinabatur 3, 13, 6. molieb., strueb. per dolum et insidias.

μηχανή, trop. abs. s. c. praep. et adi. πᾶσαν μηχανὴν κατὰ τοῦ ἀδελΦοῦ ἐζήτει, nullas non machinas 3, 15, 10. insidias. - ph. in bello, c. adi. μηχαναὶ παντοδαπαὶ προσήγοντο τῷ τείχει, machi-

nae 3, 9, 8. *μηχανὰς παντοίας προσέφερον*, machinamenta 8, 4, 18. abſ. machinas ib. 22. 30. ſq. †† c. adiuncto, ſ. in opp. *μηχαναὶ καὶ πολεμικὰ ὄργανα (εἵπετο αὐτῷ,) καὶ ὅσα λ.* 7, 8, 23. machinae, i. ſcalae, crates, muſculi, rel. ſed *πολ. ὄργ.* tormenta, aries, catapultae, balliſtae, et *καὶ ὅσα λ.* tela, fundae, iacula, ſudes, faces.

μιαίνειν, ph. ſ. mor. de perſ. c. acc. et abl. rei, *βασιλείῳ μιᾶναι τὰς δεξιὰς αἵματι*, polluere 2, 5, 10. committere caedem impiam ſ. cum turpitudine et impietate. *ἐμφυλίῳ - αἵμ. τὰς δ. μιάναντας*, cum pollueritis 2, 13, 16. *ἐμφ. αἵμ. μ. τὸν ὅρκον*, ut qui polluiſſent 2, 9, 10. ſacramentum ſuum violare, turpiter, contra ius leges que civitatis atque humanitatis, occidendo imperatore. — Paſſ. de re, ph. *ποτὸν, αἵματι καὶ φόνοις μεμιασμένον*, potus - ſanguine - mixtus 8, 5, 17. - † ph. an mor. c. adiuncto, *καθυβρίζοντα τὸ ἀξίωμα αἰσχίστῳ καὶ μεμιασμένῳ σχήματι*, turpiſſimo foediſſ. que habitu 1, 15, 15. ubi *αἰσχ.* de moralitate interna, i. indecorus, ſed *μεμ.* de externa ſpecie, oculis et animis diſplicente, ſordidus, ſqualidus, ſanguine pollutus.

μίγνυσθαι, paſſ. de re, trop., c. abl. rei, *μεμιγμένον τὸ πένθος ἑορτῇ λ.* miſtus luctus feſtae celebritati 4, 2, 2. iunctus, coniunctus cum rel. - ph. abſ. *ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἴνου καὶ αἵματος μεμιγμένου*, ut rivi defluerent vini ſanguinis que promiſcue 5, 5, 16. vini ſang. que mixti inter ſe, ſ. vini, mixti cum ſanguine, in ſacrificio.

μικρολογία, mor. in opp. *τὴν - μεταβολὴν - οὐ σύμμετρον διοίκησιν ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ μικρολογίαν ὀνειδίζουσιν*, ut ſordes infamant 2, 3, 22. nimiam parſimoniam et diligentiam in re pecuniaria, noſtr. *Kargheit.* - cum adiuncto, *εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ τῆς μητρὸς εἰς φιλαργυρίαν καὶ μ.* ſordes 6, 9, 17. *διὰ μ. καὶ τὸ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ὀκνηρὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου μεμισημένου*, ob ſordes ib. 9.

μικρολόγος, mor. de perſ. *γύναιον μικρολόγον*, mulierem ſordidam 6, 9, 10. nimis parcam.

μικρὸς, Maſc. de perſ. ph. in opp. *μικρὸς ὢν, - μεγίστους ἥρωας ἐμιμεῖτο*, parvus homo 4, 9, 5. etſi erat parva ſtatura, Caracall. - Fem. trop. c. neg. *οὐ μικρᾶς δυνάμεως δεόμενος λ.* non exiguis viribus 2, 14, 14. copiis, exercitu non parvo, i. magno. - de re, *μ. προφάσεως δεόμενος*, parva cauſa indigentem 3, 8, 6. levi. — c. adiuncto, *ἐκ μ. καὶ εὐτελοῦς προφ.* exigua levi que occaſ. 7, 4, 2. - (*μικρὰν καὶ εὐτελῆ πρόφασιν*, parvam et levem cauſ. 5, 3, 1.) *ἐκ μ. καὶ εὐτ. διαβολῆς*, ex parva et levi calumn. 7, 3, 8. — ſimul in opp. *ἐκ μ. καὶ εὐτ. τύχης εἰς μεγάλην - ἐξουσίαν*, ex parva humili que fortuna 3, 10, 12. - Neutr. † de perſ. *μειράκιον μικρὸν*, adoleſcentem puſillum 6, 9, 10. qui nil magni cogitat et ſuſcipit. - de anim. *μικρῶν - θηρίων*, parvis beſtiolis 3, 9, 10. - de re, c. neg. *ἦν αὐτὸν τὰ ἀναπείθοντα οὐ μικρὰ*, non parva 6, 2, 16. *ὁ στρατὸς - πράγματα εἶχεν οὐ μ.* negotii non parum 3, 3, 1. magnas difficultates et moleſtias. *δεῖγμα τοῦτο οὐ μικρὸν λ.* argum. non parvum 6, 6, 11. † c. adiuncto ſimul, *ταῦτα, μεγάλα ὄντα -, δέος - οὐ μικρὸν ἐμποιεῖ*, non parv. 2, 3, 13. †† in opp. non vera, c. adv. et c. acc. rei ellipt. *ἐν μικρῷ πάνυ τὸ μέγεθος σώματι λ.* in parvo admodum ſtaturae corpore 4, 7, 14. niſi leg. parvae, v. *μεγ.* ſed in vera opp. *καὶ μικρὰ μὲν λαβοῦσιν, ἀντιδοῦναι μεῖζον λ.* parva 2, 8, 14. ſc. *ἀγαθά, χρήματα* etc. - c. adiuncto ſimul, *εὐτελῆ καὶ μικρὰ ἔργα*

δόξῃ παρέδωκαν, τῆς ἀληθείας μείζονι, viles et parvas res 1, 1, 3. — sed c. mero adiuncto, ἃ δὴ μ. καὶ ὀλίγα, οὐδ' αὐτάρκη τῇ αὐτοῦ βουλήσει ᾤετο, id quod minimum et parum - 7, 3, 12.
μικρότερος, phyf. de re. μικρότερον ἐπίκειται (κατασκεύασμα,) minusculum 4, 2, 14. brevius, minus.
μικρῶς, ph. c. neg. οὐ μ. ἐλύπουν τὸν ςρατὸν, haud parum 3, 9, 9. i. q. οὐ μετρίως 1, 3, 12.
μιμεῖσθαι, med. de perf., mor. c. acc. perf. fed et rei per ellipf. Διόνυσον (κατὰ) πάντα μιμούμενος, Bacchum per omnia imitans 1, 3, 7. fq. expl. - c. acc. perf. et adv. πάλιν Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο, imitabatur 4, 8, 10. - fimul cum nominat. adi. modi, ἄκοντες ὅμως τοὺς λοιποὺς ἐμιμοῦντο, imitabantur 7, 4, 4. cum acc. perf. folo, ὅτι - Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο, quod imitaretur 4, 9, 5. μιμησάμενος τὸν Σεβαςὸν, imitatus 3, 13, 7. ad imitandum, ad imitationem f. exemplum. † in opp. ὡς μὴ ῥᾳδίως διαγνῶναι τόν τε ὄντα -, καὶ τὸν μιμούμενον, et (eum) qui illum imitatur 1, 10, 12. veftitu et perfona, in ludo. - c. acc. rei et praep. ὑφ' ἑνὶ σχήματι θηλειῶν πολυτέλειαν - μιμούμενος, dum imitatur 1, 14, 16. - c. acc. rei folo, fed v. fyn. ἐζήλου ταῦτα, - τὸν δὲ λοιπὸν (αὐτοῦ) βίον οὐκ ἐμιμήσατο, imitabatur 5, 2, 8. †† οὔτε τὰς ὑμετέρας χεῖρας μιμήσομαι, imitabor 2, 13, 15. factum manuum, caedem, non fimiliter patrabo.
μίμησις, mor. c. gen. rei et adiuncto, τῆς Μάρκου ἀρχῆς ζήλῳ καὶ μιμήσει, imitatione 2, 4, 3. - fed c. gen. perf. μιμήσει καὶ ζ. τοῦ βασιλέως 3, 6, 22.
μιμητής, mor. de perf. c. adiuncto et gen. rei, it. in opp. ὡς μὴ μαθητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὰς καὶ μιμητὰς τῆς ἐκείνου ἀνδρείας, imitatores 6, 8, 5. † c. adv. quod videatur, fimul, τοὺς πανταχόθεν μούσης τε ὑποκριτὰς καὶ ἀνδρείας μιμ. μεταπεμψάμενος, undique rei muf. act. et fort. imitatoribus arceffitis 3, 8, 16. qui Bg. rexit adv. ad v. μετ.
μῖμος, ph. de re, κωμῳδοῖς καὶ μίμων ὑποκριταῖς, mimorum 5, 7, 14. fabularum obfcoenarum.
μιξοβάρβαρος, de perf. Μαξιμῖνος, τὸ γένος τῶν μιξοβαρβάρων, oriundus ex femibarbaris 6, 8, 1.
μισεῖν, mor. de perf. c. acc. rei, μισοῦντες αὐτοῦ τὸ ἀκόρεςον λ. perofi 1, 12, 11. - c. acc. perf. et abl. modi, Φύσει μισῶν τὸν ἄνθρωπον, infenfus homini 3, 12, 22. † μισ. (αὐτὸν) ἄλλως, infenfus 4, 13, 6. - in opp. ἐκ διαφόρου - γνώμης, οἱ μὲν, μισοῦντες αὐτὸν, οἱ δὲ, ςέργοντες, ἐν ὅπλοις εἰσὶ, odio eum profequentes 1, 13, 5. - † oppreffo acc. perf. ἐμίσουν (ἀλλήλους,) odia erant inter ipfos 4, 3, 2. odium exercebant inter f. erga fe invicem. †† ὡς ἂν ὑπὸ μισούντων (αὐτὸν) ὑβρισθείη, ab inimicis 3, 12, 25. oforibus, i. q. §. pr. πολέμιοι. Paff. de re, in opp. et c. adi. ὅσῳ τὰ γιγνόμενα, ὡς Φαῦλα μισεῖται, τοσούτῳ τὰ μέλλοντα - ἐλπίζονται, quanto magis odiofa funt 2, 3, 17. - c. adv. πᾶς οἰκείου Φόνος εὐθέως ἀκουσθεὶς μεμίσηται, odio effe 4, 5, 3. v. εὐθ. — Nominatim particip. c. adv. τῆς αὐτοῦ ὠμότητος, - σφοδρότατα εἰδὼς μισουμένην (αὐτὴν,) fciens eam - invifam 7, 6, 6. odiofam. † Neutr. c. artic. in opp. et forfan c. praep. πλέον ἦν ἐν αὐτῷ τὸ ἐλεούμενον, ἐφ' οἷς ἐσφάλλετο, ἢ τὸ μισούμενον, odium 2, 10, 5. p. fubft. τὸ μῖσος, v. ἐλ. De perf. c. praep. πρὸς δήμου μεμίσηται, populo invifus eft 2, 10, 8. †† οὔτε τῷ δήμῳ πιςεύων, ἐπεὶ μεμίσητο (πρὸς f. ὑπ' αὐτοῦ,) quia invifus ei erat 2, 12, 12. †† fimul cum nominat. particip. f. modi, οὐ γὰρ παρ'

Digitized by Google

ἡμῖν προϋπάρχουσαν ἀρχὴν ὑφαρπάζων μεμίσητο, odiosus erat 3, 6, 10. sc. nobis s. mihi, a pr. παρ' ἡμῖν supplendis ὑφ' ἡμῶν s. πρὸς ἡμῶν. - διὰ μικρολογίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου μεμισημένου, quod Alexander odiosus sit 6, 9, 9. - c. abl. modi et adv. μιᾷ γνώμῃ καὶ ψυχῇ ὁμοίως Μαξιμῖνος μεμίσηται, invisus esset 8, 5, 15. — † Nominatim particip. abs. ὑπὲρ τυράννου - μεμισημένου, propter tyrannum invisum 8, 5, 21.

μισθός, propr. ὅς - καινὰς ἡδονὰς ἐπὶ μεγίστοις μισθοῖς ἐθηρᾶτο, maxima mercede 1, 3, 5. maximis praemiis. μεγάλων μισθῶν τὴν εἰρήνην ἀντικαταλλάσσονται, magnis mercedibus 1, 6, 25. pecuniis.

μισθοφόρος, propr. miles, abs. p. subst. τῷ μὴ ἔχειν μισθοφόρους, mercenarios 3, 1, 5. per ellips. subst., in sqq. locis additi. οὐ - μισθοφόροις χρῶνται στρατιώταις οἱ βάρβαροι, mercenario milite 6, 5, 6. μισθοφόρους ἐπὶ ῥητοῖς σιτηρεσίοις στρατιώτας καταστησάμενος 2, 11, 9.

μῖσος, mor. c. subst. τὸ μ. καὶ ἡ στάσις ηὔξετο, odium 4, 4, 1. αὐτῷ περιεγένετο - μ. καὶ ὀργὴ 8, 5, 6. οὐδεμίαν αἰτίαν ἔχθρας, οὔτε μίσους ἔχων 7, 1, 23. ἐστασίαζον - τῷ αὐτῷ ζήλῳ καὶ μίσει 5, 3, 3. εἰς μῖσος καὶ ἀπόστασιν - παρώξυναν 7, 4, 1. c. adi. τὸ κρυπτὸν πρότερον μ. λ. 7, 7, 3. - ἡ αἰτία τοῦ λανθάνοντος μ. 4, 9, 3. — † c. praep. αἰτία μίσους πρὸς τὴν σύγκλητον, odii adversus 1, 8, 14. τῷ πρὸς Νικ. μ. 3, 2, 18. - c. gen. rei, μίσει τῆς Μαξιμίνου τυραννίδος 7, 7, 13. adversus. † τοῦ γάμου τὸ μ. διηγουμένη, coniugii odium 3, 10, 16. coniugis, mariti, an p. molestia. - pers., ut obiecti, τὸ Μακρίνου μ. Macrini odium 5, 4, 2. adversus Macrinum. μίσει τῶν ἱπ. odio equitum 1, 12, 19. Ἀντιοχέων μ. 3, 3, 3. sq. syn. ἔχθει. - 7, 5, 1. ἔχθει τῷ Πλαυτιανοῦ καὶ μ. τῆς ἐκείνου θυγατρὸς 3, 12, 7. πρὸς ἔχθραν ἢ μ. τυράννων λ. 1, 1, 3. † simul c. praep. τὸ Μαξιμίνου παρὰ πᾶσι μ. Maximini apud omnes odium 7, 5, 12. omnium adversus Max.

μνᾶσθαι, mor. de pers. Med. c. acc. rei, παιδείας κλέος - μνώμενοι, dum ambiunt, 1, 1, 1. historiarum scriptores. - simul c. praep. ὅτι μὴ - ἐξ ἐπιβουλῆς μνᾶται τὴν ἀρχὴν, ambire 2, 7, 11. † cum dat. pers. τὴν ἀρχ. ἑαυτῷ μνώμενον, captantem 3, 7, 10. - simul c. syn. v. οὐ - τῆς ἀρχῆς ἀντιποιεῖσθαι, οὐδ' αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν μνᾶσθαι, ambire 2, 9, 14. - c. adv. simul, et c. praep. λανθανόντως εὔνοιαν ἑαυτῷ παρὰ τῶν στρατιωτῶν μνώμενος, sibi a militibus ambiens 7, 9, 24. ubi sq. τῆς ἀρχ. ἀντιποιήσαιτο, et Bg. clare praep. retulit ad v. - c. abl. modi, ἐμνᾶτο παντὶ τρόπῳ τὴν μοναρχίαν, ambiebat omnibus modis, ut solus imperaret 3, 15, 2.

μνῆμα, trop. de loco, cum gen. pers. ἐλθὼν εἰς τὸ Ἀλεξάνδρου μ. monumentum 4, 8, 21. tumulum, sepulcrum. — simul cum adi. ἐν τῷ νεῷ, ἔνθα τῶν βασιλέων ἱερὰ μνήματα δείκνυνται 4, 1, 7. — cum mero adiect. εἰς τὰ βασίλεια ἀποθησόμενοι i. μν. 8, 15, 16.

μνήμη, mor., p. actu, c. gen. pers. (αὐτὸν) ἐτάραττε μνήμη τῶν - βασιλείαν παραλαβέντων, memoria 1, 3, 5. recordatio. τοῦ πατρὸς μ. λ. 1, 6, 19. ἡ τοῦ π. μ. 1, 8, 5. 2, 10, 5. 2. 4, 14, 10. — τὴν Κομμόδου μνήμην αὐτοῖς ἀνανεώσεσθαι ὑπέσχετο 2, 6, 15. per statuas restauratas etc. ut sq. τὴν τοῦ κοινοῦ πατρὸς μ. χάρισιν - ἀμείψεσθαι 1, 5, 20. v. ἀμ. - αὐτοῦ τὴν μ. τιμῶντες 2, 9, 13. v. τιμ. - προσεποιεῖτο - τὴν τοῦ ἥρωος μ. 4, 8, 17. - cum gen.

Digitized by Google

rei, οὐ τῆς ἀνδρείας - ἔτι ταῖς ψυχαῖς - μνήμη ἐνέσακται 2, 10, 7 — μνήμη τῆς ἐν ταῖς προτέραις - στρατείαις ἀρετῆς, recordatione 2, 4, 5. ἐνίων (ſ. ἐγγων) - μνήμην ἀνανεώσασθαι 1, 1, 1. † ſimul cum adiect. ἐγκαταλιπὼν ἀρετῆς ἀΐδιον μνήμην, memor. 1, 4, 18. - cum praep. τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει, memoriam amittunt (ſui) 2, 3, 18. - †† in opp. aut adiuncto, εἴ τι λόγου καὶ μνήμης ἄξιον, mentione memoria que 2, 15, 13. recordatione mentis, ut oris λόγ., cf. ib. - †† Per loca ambigua, ὁ τῶν οἰκείων στερηθεὶς αἰώνιον ἔχει τὴν μν. τοῦ λελυπηκότος, aeternam habet memoriam offenſae 2, 3, 19. qui Bg. cepit τοῦ λελ. de re, cum et procedat de perſ., cf. ib., unde μν. fuerit c. gen. vel rei, vel perſ. †† τὸ Ἀντωνίνου τῆς μνήμης πάθος, illa erga Antonini memoriam affectio 5, 4, 2. v. πάθ. — †† παραβάλλοντες τὴν μν. τῇ Ἀντωνίνου διαίτῃ, comparantes memoriam Antonini victûs 5, 2, 12. v. παρ. † Per formulas peculiares, Φῆστος, τῆς βασιλείου μνήμης προεστώς, erat imperatori a memoria 4, 8, 11. imperatoriae memoriae praeſidens, ſ. imperatoriis memoriae ſcriniis praeſidens ſ. praefectus, nostr. der dem *Kaiſerlichen* Archiv *vorſtand*, ſ. Kaiſerlicher *Archivarius* ſ. Kaiſ. *Kanzler*. - per praepp. οἳ τὴν πεῖραν - φέρουσι διὰ μνήμης, geſtant in memoria 2, 2, 19. tenent memoria, habent in memoria, meminerunt, recordantur. ἱστορίαν - ὑπὸ νεαρᾷ τῇ τῶν ἐντευξομένων μνήμῃ - ἠθροισα, ex recenti - memoria 1, 1, 4. - per verba, τοιαῦτα συμβουλεύοντες αὐτῷ, - τῇ ἐμῇ μν. χαριεῖσθε τὰ μέγιστα, meae memoriae gratiſſimum facietis 1, 4, 14. v. χαρίζ. - αὐτὸν ἐλύπει τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ (γενόμενα πράγματα,) ἀλλ' ὑπόγυιον ἔχοντα τὴν μνήμ. 1, 3, 8. quae recentem habent memoriam, quae ſunt adhuc in recenti memoria. †† in malam partem, μηδέ τις ὑμῶν οἰέσθω, τῶν πεπραγμένων εἶναί τινα μνήμην εἴτε ὑφ' ἡμῶν λ. rerum praeteritarum ullam futuram (eſſe) mentionem 8, 7, 17. qui Bg. ceperit de oris commemoratione; cum procedat et p. mentis recordatione, ſed cum affectu ſ. effectu, quod dicunt, i. ultionem, ulciſcendi cupiditatem.

μνημονεύειν, mor. de perſ. cum acc. perſ., in opp. οὐκ ἄν τις εἰπεῖν ἔχοι ἢ μνημονεῦσαι - φονευθέντα, meminiſſe 6, 1, 10. - Paſſ. de re, c. adv. τὰ δεινὰ τῶν ἔργων ἀεὶ μνημονεύεται, memoria tenentur 2, 3, 18. ſq. opp. τὰ χρ. λ. - βίους παραδόξους, πρότερον ἢ σπανίως - μνημονευθέντας, memoratas 1, 1, 5. συμφορά, οὐ ῥᾳδίως μνημονευθεῖσα, qualis nulla facile memoratur 6, 5, 25.

μνησικακεῖν, mor. de perſ. abſ. αὐτὸν - μνησικακήσας - διεχρήσατο, ſuccenſens 5, 7, 11. memor mali et iniuriae, ſibi illatae, et proditionis.

μοῖρα, propr. de perſ. et milit. c. adi. πολλῶν ἐξ ἐκείνης τῆς μοίρας ἀπολωλότων, de illa parte 6, 6, 4. σὺν τρίτῃ μοίρᾳ, λ. 6, 5, 16. — ἔνειμε τὸ στρατιωτικὸν εἰς τρεῖς μοίρας, partes, ib. 1. - c. gen. rei ſ. perſ. τὴν τρίτην μοῖραν - τοῦ στρατοῦ ἔχων λ. partem exercitus ib. 4. τῶν τριῶν μοιρῶν τοῦ στρ. 6, 6, 4. - trop. c. gen. rei, ἐν χάριτος μοίρᾳ τίθεται (τοῦτο,) id pro beneficio reputat 2, 3, 19. in parte, in loco, in numero, in genere.

μοὶ v. ἐγώ.

μοιχεία, propr. de femina, c. gen. perſ. τὴν Ἀντωνίνου μοιχείαν - ἐσεμνύνετο, de Antonini adulterio gloriabatur 5, 7, 6. adult. cum Ant.

μόλις, mor., ſolum, c. verbis, vix 3, 6, 4. 4, 4, 9. 4, 7, 12. 6, 7,

10. vix tandem 4. 6, 12. vix aegre que 4, 11, 9. aegre 6, 9, 12. - c. al. adv. temp. μόλις ποτὲ - ἀνεπαύσατο λ. vix tandem 3, 15, 5. - c. adiuncto, ὀκνῶν καὶ μ. aegre 2, 3, 11. βραδύτατα καὶ μ. vix 5, 2, 7. † μ. καὶ μετὰ πολλῆς μάχης, vix tandem post longum certamen 4, 4, 15. † μηκέτι μ. καὶ σπανίζοντα λανθάνοντά τε λ. haud amplius vix raro que et clanculum 4, 10, 9. †† μ. καὶ χαλεπῶς λ. vix aegro que 6, 5, 11.

οναρχία, propr. de Augusto, ἐξ οὗ εἰς τὸν Σεβαστὸν περιῆλθεν ἡ μ. imperium 2, 11, 9. † ἐξ οὗ περ ἡ Ῥωμαίων δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν, ad unius dominatum 1, 1, 5. - de duobus, ὑπισχνεῖται ὑπὲρ τῆς μοναρχίας λ. pro imperio 4, 4, 17. Carac. contra Getam, it. ἐμνᾶτο τὴν μ. ambiebat, ut solus imperaret 3, 15, 2. ὑπὸ τῆς περὶ τὴν μ. ἐπιθυμίας, totius imperii cupiditate 4, 4, 5. - de Balb. et Max. οἵα περ μοναρχίας ἐπιθυμία, regnandi cupiditas 8, 8, 7. εἰς ἐπιθυμίαν μοναρχίας λ. ad concupiscendum absolutum imperium ib. 9. ἐς τὸ περιποιῆσαι τῷ Μαξίμῳ τὴν μ. ad asserendam Maximo summam rerum ib. 12.

ονομαχεῖν, phys. de pers. c. abl. instrum. et praep. δορατίων, οἷς πρὸς θηρία μονομαχοῦσι, depugnant 7, 8. 11. Carthaginienses. — De Commodo, c. dat. pers. τοῖς ἀνδρειοτάτοις τῶν νεανιῶν μονομαχήσειν, cum - singulari certamine depugnaturum se (esse) 1, 15, 1. - abs. ἐπεὶ - ὅπλα ἀναλαβὼν - ἐμονομάχει, armis sumtis, ut gladiator depugnabat ib. 15. ὁ μὲν οὖν μονομαχῶν, dimicans ib. 16. - de aliis, τῶν μονομαχούντων - τινὸς - ὀνόματι καλεῖσθαι προσέταξε, cuiusdam ex gladiatoribus nomine appellari imperavit (Commodus) ib. 18. p. subst. τῶν μονομάχων. it. τῶν πλουσίων τὰς οὐσίας - ἐβούλετο μερίσαι εἰς τοὺς μονομαχοῦντας, gladiatoribus 1, 17, 3.

μονομάχος, ph. Commodus, τὸν βασιλέα, οὐ τὸν μονομάχον, ἐννοούντων, gladiatorem 1, 15, 16. κεῖσθαι τὸν μ. illum glad. 2, 2, 7. — Alii οἱ μονομάχοι λ. 7, 11, 18. 14. τὸ τῶν μονομάχων καταγώγιον 1, 15, 17. 1, 16, 8. bis, 12. (1, 17, 15.) μονομάχοις 10. - μονομάχους λ. 1, 15, 19.

μόνος, Masc. de pers. μ. ἐγὼ λ. solus 1, 5, 14. 3, 10, 15. † ἔνθα μ. - ἠρεύνα λ. 7, 6, 12. solitarius, sine arbitris. † μ. εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ στρατῷ 7, 1, 8. sc. ἀγενής. - c. gen. pers. μ. βασιλέων - ἐπιστώσατο, solus regum 1, 2, 6. μ. τῶν - Φίλων λ. solus ex amicis 2, 1, 10. 16. μ. θεῶν λ. solus inter deos 4, 5, 16. — Dat. ἐμοὶ μόνῳ λ. m. soli 3, 6, 5. † οὗ μόνῳ τις υἱῷ - μεταδίδωσιν, cuius solum quis filium participem facit ib. 11. † μ. κοινωνῷ τῶν ἀποῤῥήτων, qui solus esset particeps secretorum 4, 12, 7. † ὃ ἤρκει μόνῳ, ubi soli 4, 7, 9. qui Bg. recte supplevit pron. ἑαυτῷ. Acc. εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνον. se unum 3, 15, 2. ἀποδειχθῆναι (αὐτὸν) μόνον αὐτοκράτορα, solum 2, 12, 9. — Plur. μόνοι οἱ δορυφόροι λ. soli 2, 5, 1. † οἱ γὰρ μόνοι καὶ καθ' αὐτοὺς, ὑπετάξατε, cum soli vos 3, 6, 14 v. αὐτ et κ. ὃ πάντας εὔφρανε, τοῦτο μόνους ἐλύπει τοὺς - στρατιώτας, solis militibus 2, 4, 8. † ἄνευ ὑπηρεσίας μόνους σχήμασιν ἐπιτεθέντας λ. solos 7, 3, 9. - De re, λανθάνειν ποταμῶν ἐκείνων μόνων - τὰς ἐκβολὰς, illorum solorum 6, 5, 3. - Fem de pers. βασίλισσα εἶναι θέλουσα μόνη, sola 6, 1, 20. - De re, ἀέρων, ὧν Ἰταλία μόνη εὔφορος, sola 1, 6, 3. μέχρι προσηγορίας - μόνης ἐλθόντες, tantum 1, 1, 7. εἰ ἐκ μόνης προαιρέσεως ἰδιωτικῆς, solummodo 2, 8, 3. † ἄλλης μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἡ ἐκ μ. τῆς συμπήξεως λ. nisi ex 4, 2, 12. v. μετ. et ἐκ. - μόνης Ῥώμης ἀπολείπεται, so-

lummodo 7, 6, 2. *χαλινῶν ἄνευ, ῥάβδῳ μόνῃ*, λ. virga fola 7, 9, 13. *ἀσπίδα μόνην στενὴν* λ. fcuto tantum angufto 3, 14, 14. *μ. ᾔδεσαν ἑαυτοῖς σωτηρίαν ὑπάρχουσαν*, unam norant fibi falutem hanc dari 7, 5, 1. - Plur. *ἐν μόναις ταῖς πομπικαῖς ἐσθῆσι*, in folo pomparum veftitu 2, 13, 5. *κούφαις καὶ περ. μ. ἐσθ.* levibus tantum ac pendulis veftibus 3, 4, 19. *μ. ταῖς δημοσίοις (εἰσόδοις) χρώμενοι*, tantum publicis 4, 1, 9. - Nentr. p. adi. cum pron. *τοῦτο - μόνον ἔσχεν ἐγκαλέσαι*, hoc unicum 6, 1, 24. † *ἐκείνου τοῦ ἔτους, οὗ μόνου - ἐβασίλευσε*, illo anno, quo folo 5, 2, 5. - c. fubft. *μόνῳ λουτρῷ τοῖς ποταμοῖς χρώμενοι*, unico lavacro 7, 2, 12. *τοῖς Σύρων ὑφάσμασι μόνοις ἠρέσκετο*, Syrorum texturae folae 5, 5, 7. *ταῦτα γὰρ μόνα ψυχῆς ἴδια - ἡγεῖτο κτήματα*, fola 1, 2, 4. † Pro adv., abf. *πρότερον - τοξεύειν μόνον, ἵπποις ὑποχούμενοι, ᾔδεσαν* λ. folummodo 3, 4, 19. *μ. τέ τις κληθεὶς - εὐθέως - ἀπῄει*, atque fi quis tantum vocaretur rel. 7, 3, 5. — *εἰ δύο - ὁπλίτας εἴδοιεν μ.* duntaxat 7, 8, 13. *εἰ μ. Ἰταλίας ἐπιβαίημεν*, fi tantum ib. 18. †† *ὑβρίσαντα μ. εἰς* λ. tantum 4, 5, 12. c. in minuendo, p. Lat. *vel* f. faltem. - In relat. cum al. particul. et quidem c. neg. et adverf. *Μάρκον, μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάτοις τετρυχωμένον*, non folum - fed 1, 3, 1. — *μὴ μ. ἐμφυλίῳ, ἀλλὰ καὶ βασ.* non fol. fed etiam 2, 5, 10. *οὐ μ. βαλλόμενος -, οὐδὲ (μόνον) πατούμενος -, ἀλλὰ καὶ* λ. non tantum iaculis -, nec folummodo conculcatione, verum etiam 1, 12, 14. - in med. orat. *δίδωσί τε ὑμῖν ἡ τύχη οὐ βασιλέα μόνον, ἀλ. κ.* non principem folum 2, 2, 18. 2, 10, 2. *καὶ τοῦτο οὐ λόγοις μ., ἀ. κ.* non verbis modo 3, 12, 5. - †† poftpofitum, *βουλόμενος δόξαν ἄρασθαι νίκης μὴ μόνον ἐμφυλίου, - ἀ. κ.* non folum 3, 9, 1. 5, 3, 9. non tantum 5, 6, 6. cf. *ἀλλὰ* fupra. †† *ὃ γὰρ ἦν μόνον - ποτὸν* λ. unice 8, 5, 17. qui Bg. habuit p. adv., etfi p. adi. aeque valere poteft, qui enim erat folus - potus.

μονοῦσθαι, phyf. paff. de perf. *ἰδὼν αὐτὸν μεμονωμένον*, videns eum folum 4, 13, 11.

μόνως, i. q. fupra *μόνον*, c. al. adv. *οὕτω μ. ἀΐδιον - ποιῆσαι δυνήσεσθαι*, hoc folo modo 1, 4, 14. ita f. fic tantum.

μοῦσα, impropr. de re, *μούσης θεάματα*, rei muficae 1, 9, 4. e Bg. lect. *τοὺς πανταχόθεν μούσης ὑποκριτὰς μεταπεμψάμενος* 3, 8, 16. — c. adi. *πάσης μ. ὄργανα*, omne genus mufica inftrumenta 4, 8, 19. - fimul c. adiuncto, *ὑποκριταὶ πάσ. μ. καὶ ὀρχήσεως*, omnis rei muficae 4, 6, 4. *πάσ. μ. κινήσεώς τε* λ. *ὑποκριταῖς* λ. 5, 2, 9.

μυεῖσθαι, trop. paff. de perf. c. adv. et rei vel gen. vel acc. *παιδείας κἂν μετρίως μεμυημένος*, eruditione initiatus 1, 13, 16. inftructus, praeditus.

μῦθος, phyf. de re, univerfe, *ἐκθειασθῆναι τὸ πάθος τοῦ μειρακίου ἐς μῦθον καὶ Διὸς ἁρπαγὴν*, in fabulam illam de Iovis raptione 1, 11, 6. - fed praecipue, in theatro, c. adi. et in opp. aut cum adiuncto, *μύθων ἀρχαίων καὶ δραμάτων ὑπεμίμνησκεν* λ. veterum fabularum admonebat 3, 13, 8. qui Bg., uno fic Lat. dato, p. fyn. ceperit, cum diftingui poffint, ut vocab. univerfi generis et finiti magis, quatenus *μ.* funt fabulae, quae fermone aut fcripto narrantur extra fcenam, fed *δρ.* fabulae, quae aguntur in fcena, v. *δρ.*

μυθώδης, moral. de re, *εἴ τι καὶ μυθῶδες λέγουσιν*, fabulofum 1, 1, 2.

μυλίτης, p. adi. *μυλίτου λίθου*, ex molari lapide 3, 1, 14.

μύριος, trop. *μυρίων ἄξιος θανάτων*, infinitis 2, 13, 14. innumeris, multis.
μύρον, ph. *μύρου εὐωδεστάτου λ.* unguento 1, 12, 4.
μυσάττεσθαι, med. de perf. mor. c. acc. perf. *τὴν κόρην*, averfaretur 3, 10, 15. *ἐμυσάττοντο αὐτὸν*, abominabantur 5, 8, 2. — c. acc. rei, *τὰ φαῦλα - μυσαττόμενον*, afpernari 4, 12, 4. *Ῥωμαϊκὴν - ἐσθῆτα ἐμυσάττετο*, abominabatur 5, 5, 6.
Μυσὸς, nom. gent. a Myfia f. Moefia, hod. Bulgaria, Af. min., in periphr. *τὰ ἐν Μυσοῖς στρατόπεδα*, Myforum exercitibus 3, 10, 2. in Myfia f. Moefia, apud Myfos f. Moefos.
μυστήριον, trop. c. gen. rei, *τὸν στρατιωτικὸν ὅρκον, ὅς ἐστι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς σεμνὸν μ.* myfterium 8, 7, 8. caerimonia, arcanum. — abf. *ἱερουργίας παννυχίδας, ἐπιτελεσθείσας εἰς μυστηρίων ζῆλον*, ad Cereris initiorum aemulationem 3, 8, 17.

N.

Νᾶμα f. *νάμα*, ph. in opp. aut adiuncto, *πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος*, frigidis laticibus 1, 6, 5. fontibus.
ναός, ph. abf. *μετὰ τὸ ἱδρύσαι (αὐτὸν, τὸν θεόν.) ἐν τῷ ναῷ*, in templo 5, 6, 21. *ὑποδέχεσθαι ἐκ τῶν ναῶν - τὰ χρήματα*, ex templis 4, 4, 18. *ναῶν ἀναθήματα*, templorum 7, 3, 13. - in opp. *τοὺς ἀρχαίους καὶ ἰδίους ναούς τε καὶ σηκοὺς*, templa 6, 1, 6.
Νάρκισσος, nom. propr. *νεανίαν τινὰ, ὀνόματι Νάρκισσον, λ.* Narciffum 1, 17, 24.
ναυμαχία, ph. *τὴν λίμνην - ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν*, navalis pugnae 7, 2, 14.
ναῦς, ph. *οὐ πρότερον ἡ ν. ἀνέδραμε*, navigium 1, 11, 11. *ἡ ν. ἠκολούθησεν*, navis ib. 13. *τὴν ναῦν ἐφελκόντων*, navem ib. 11. *καταπλέων ὁ στρατὸς ναυσὶ πολλαῖς*, navibus 2, 9, 14. navigiis 6, 7, 15. parvis illis, ad pontem in fluvio. *ἃ - ἐς - διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ*, naves 4, 2, 15. - † Alius nominat. *κομισθὲν ἐπὶ νεὼς τὸ ἄγαλμα*, navi 1, 11, 10. *τῇ πρώρᾳ τῆς ν.* navigii ib. 12. *οὔτε νεῶν οὐσῶν ἐν ταῖς ὄχθαις*, neque navibus fuppetentibus 7, 1, 17. nec navigia 8, 4, 6. 9. *δίκην ν.* inftar navium ib. 11. †† Alius rurfus nominat. *νηῶν - ἀπορίαν*, navium 8, 5, 13.
ναυσίπορος, ph. de re et fluviis, *οἳ - ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον*, navigabile 6, 7, 15.
ναυτικός, phyf. de re aut perf. *ἐξήρτυε στόλον ναυτικὸν*, claffem 2, 14, 13. navales copias, nauticam claffem, navalem claffem, navium claffem. - in opp. *πεζὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν*, navales copias 3, 1, 2.
νεάζειν, phyf. de perf. c. praep. *τοὺς υἱοὺς, ὡς ἂν νεάζοιεν ἐν στρατιωτικῷ βίῳ λ.* ut iuvenes militarem vitam degerent 3, 14, 4. i. e. tanquam iuvenes, in iuventute, per iuventutem; iuventutem fuam transigerent in vita mil.
νεανίας, phyf. univerfe, *νεανίαν τινὰ γενναῖον λ.* adolefcentem 1, 17, 24. Narciffum. *τοῖς ἀνδρειοτάτοις τῶν νεανιῶν*, iuvenum 1, 15, 1. gladiatorum. *τοῖς υἱοῖς ἑαυτοῦ, νεανίαις οὖσιν*, adolefcentibus adhuc 1, 9, 2. Perennis, it. *πιστεύσας ὁ ν.* adolefcens ib. 22. unus ex iis. - Sed de Severi filiis, *ἐμβριθῆ καὶ θρασὺν ν.* adol. 3, 11, 1. Carac. *οἱ υἱεῖς αὐτοῦ, ἤδη νεανίαι* 4, 1, 2. † *ἐπὶ παισὶ νεανίαις*

Digitized by Google

διαδόχοις ἀνεπαύσατο, iuvenibus 3, 15, 7. ἄτε νεανίας σφριγῶντας 3, 13, 14. - De filiis Mammaeae, αὐτὸν, κοῦφον - καὶ ἄφρονα ν. adol. 5, 7, 1. Heliog. sed Alexand. Sev. ἤδη ὁρῶσα ἐν ἀρχῇ τὸν ν. γενόμενον, adol. 6, 1, 11. ubi p. pron. αὐτός. De militib. οἱ ν. - ἔχαιρον λ. adol. 6, 8, 7. i. q. τῇ τοῦ στρατοῦ νεολαίᾳ §. 4. πλῆθος ἐπιλέκτων νεανιῶν, iuv. 1, 6, 9. Roman. civium. - ἐκ τῶν - πόλεων νεανίας μεταπεμπόμενος, iuniores 2, 14, 12. iuvenes 4, 8, 7. - c. gen. perf. παρεσκευάκει - νεανίας τῶν περὶ αὐτὸν σωματοφυλάκων, iuv. 3, 12, 19. - c. subst. p. adi. τοὺς ν. συστρατιώτας ᾐτιᾶτο, tyrones 6, 9, 2. iuvenes commilitones, i. q. 6, 8, 4. †† De aliis, c. gen. perf. et loci, πλεῖστοι - τῶν δημοτῶν, τῆς Ἀντιοχείας μάλιστα - νεανίαι λ. adol. 3, 1, 9. †† τοῦ ἱππικοῦ τάγματος εὐγενέστατοι καὶ τῆς συγκλήτου ἐπίλεκτοι ν. iuv. 4, 2, 8. ††† c. praep. ἐκ τοῦ ἱπ. τ. τοὺς νεανίας πάντας λ. senatorii (equestris) ordinis iuventutem omnem 7, 10, 13. e lect. Bg.

νεανικὸς, mor. de re, μετὰ νεανικῆς σπουδῆς, iuvenili quodam fervore 1, 7, 3. cum magna celeritate, magno studio, i. q. 6, 4, 5. 6, 7, 12. c. adiuncto, ὅτι μηδὲν ἀνδρεῖον, μηδὲ νεανικὸν παρέχοιτο, nec virile factum 6, 8, 8.

νεανίσκος, i. q. νεανίας et μειράκιον, universe, νεανίσκον - εὔτολμον λ. adolescentem 7, 6, 11. - De Commodo, τὸν ν. 1, 8, 5. - de Quadrato, νεανίσκου εὐγενοῦς λ. ib. 10. - de Quintiano, νεανίσκον - θρασὺν ib. 11. - De Carthaginensibus, τοῦ ν. adol. 7, 5, 17. 1. 6. 10. οἱ νεανίσκοι 7, 4, 6. 10. - † c. gen. perf. forte, νεανίσκους τινὰς τῶν λ. ib. 5. - c. praep. τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν ν. iuventutem ib. 7. - it. de militib. τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐπιμηκεστέρων νεανίσκων, adol. 7, 6, 3.

νεαρὸς, ph. de perf. σὺν νεαρῷ τῷ στρατῷ, cum recenti ex. 3, 7, 12. i. q. ἀκμῆτι etc. §. 9. sq. - de re, ὑπὸ νεαρᾷ τῇ - μνήμῃ, rec. 1, 1, 4.

Νεῖλος, fl. τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νείλου, Nili 4, 9, 17.

νεκρὸς, ph. de perf. p. subst. c. artic. vel re, μετὰ τὴν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν, cadaverum 4, 15, 16. - sine artic. νεκρῶν ἀναίρ. 7, 9, 16. i. q. pr. πτωμάτων.

νεκυΐα, trop. νεκυΐᾳ χρησάμενον, evocatis manibus 4, 12, 8. p. νεκυομαντείᾳ, consultatione mortuorum.

νέκυς, i. q. νεκρὸς, de perf. vel re, τοῦτον κομισθῆναι κελεύει τὸν νέκυν, hunc efferri iubet mortuum 4, 8, 12. ubi Ms. τούτου, huius *cadaver*.

νέμειν, phys. de perf. c. acc. rei, s. perf., τῶν τριῶν μοιρῶν τοῦ στρατοῦ, ὧν ἔνειμε, τὸ πλεῖστον ἀποβαλόντι, quod de tribus partibus exercitus, quas fecerat, plerosque amisisset 6, 6, 4. p. τούτων, ἃς ἔν. et p. εἰς ἃς ἔνειμεν αὐτὸν, τὸν στρατὸν, in quas diviserat s. distribuerat eum, exercitum. - simul c. praep. ἔνειμε τὸ στρατιωτικὸν εἰς τρεῖς μοίρας, distribuit milites in tres partes 6, 5, 1. — Pass. de perf. ph. c. adiuncto, praep. et adv. πῶς - ἐγὼ εἰς ἑκάτερον ὑμῶν νεμηθείην ἢ τμηθείην; inter utrumque vestrum distribuar 4, 3, 18. - Med. phys. partim, de perf. abs. vel c. acc. rei s. loci, vel cum praep. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ἐθνῶν καὶ κατ' Ἀσίαν ἅπασαν νειμάμενοι κατὰ χώρας ἐβασίλευσαν, orientalibus gentibus, Asiam omnem partiti regionatim, imperitarunt 6, 2, 18. qui Bg., omisso καὶ, factis que commatibus suis, rexit v. c. acc. rei et adv., dum, καὶ retento, iungas τῶν ἐθνῶν s. ἐθν. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς καὶ κατ' Ἀσίαν ἅπασαν, tum v. νειμ. sumas aut per

ſe, aut cum praep. κατὰ χώρ. etſi et haec κατὰ χ. poſſunt regi ad ſq. v. ἐβ., gentibus illis in oriente et per Aſiam totam, partiendo ſ. cum partiti fuiſſent eam, per regiones quisque ſuas (vel ſine commate) imperarunt. - c. acc. rei ſ. loci ſolo, γῆν καὶ θάλασσαν εὑρίσκετε, ὅπως νείμησθε 4, 3, 17. v. εὑρ. - ἔδοξεν αὐτοῖς, - νείμασθαι τὴν ἀρχὴν. partiri ib. 10. i. q. ſq. διαιρεθῆναι τὴν βασιλείαν. Sed trop. c. praep., ὃ -, τοῦτ' ἐγὼ πρὸς ἐκεῖνον ἐνειμάμην. cum illo partitus ſum 3, 6, 5. imperium, ſed non, ut in pr. loco, pro terris, verum pro poteſtate.

νέμειν. trop. de perſ., c. dat. perſ. et acc. rei, ὁ Ῥωμ. δῆμος, ᾧ τὴν δεσποτείαν - ἔνειμαν θεοὶ λ. tribuerunt 2, 8, 6. fecerunt, permiſerunt, ut adipiſcerentur. † ἐδόκει τιμὴν - νέμειν, οἷς ἐκοινώνει τῆς ἱερουργίας. tribuere iis, quos participes faceret rel. 5, 5, 21. v. κοιν. μηδενὸς παρόντος, ᾧ ν. αἰδῶ ἀνάγκην ἔχοι, trib. 7, 1, 9. declarare. - c. rei et dat. et acc. τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνομένῳ νέμοντες, tribuentes 4. 13, 10. declarantes in re, quae fiebat, pudorem, ut non illuc, ſed aliorſum ſpectarent. μηδὲν ῥαθυμίᾳ - νέμων. nullum deſidiae locum relinquens 3, 2, 1. ſcil. μέρος τοῦ χρόνου. non uti, adhibere, amare. - †† c. acc. rei et abl. modi et adv. ſ. praep. τῷ λογισμῷ πάντα καὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστου νέμειν, ἄνευ τοῦ δεινόν τι δρᾶσαι, tribuere 2, 3, 23. donare, beneficia et bona conferre; vel adminiſtrare; ut pr. notio ſit partim phyſ. — †† c. acc. perſ. an rei, οἱ τὴν σύγκλητον βουλὴν νέμοντες, ſenatores 2, 6, 3. ſ. ſenatus, qui adminiſtrabant ſenatum, curabant vel frequentabant, verſabantur in curia, inter ſenatores, aderant in ſenatu; in quam notionem inclino potiſſimum, quia νέμειν et alibi eſt p. verſari et eſſe alicubi, et haec notio melius convenit cum accuſ. τὴν σ. β. p. loco ſenatus, ſ. ubi ſenatores conveniunt.

νέμειν, p. paſcere, Med. phyſ. de anim. τοὺς ἵππους -, ἀνέντες ἐκείνους νέμεσθαι, paſtum dimiſſis 4, 11, 10. ſinentes eos paſcere ſ. paſci, ſe paſcere, gramine veſci. - † Paſſ. forma p. Med. trop. de re, c. acc. rei, μέγιστον μέρος τῆς πόλεως τὸ πῦρ ἐνεμήθη, ignis depaſtus eſt 7, 12, 13. abſumſit, i. q. §. 16. ἐλυμήνατο.

νεολαία, ſh. de perſ. et militib., c. adi. ἡ ν. πᾶσα ἠθροίζετο, iuventus 7, 12, 2. πᾶσαν τὴν νεολαίαν λ. 4, 9, 7. 13. - cum gen. perſ. σχεδὸν πᾶσα ἡ ν. τῶν Ἀντιοχέων, iuventus Antiochena 3, 4, 2. τοῦτον ἐπέστησε πάσῃ τῇ τοῦ στρατοῦ νεολαίᾳ, univerſis exercitus tyronibus 6, 8, 4. i. q. οἱ νεανίαι §. 7.

νέος, phyſ. de perſ. abſ. ὅτε ἦν ν. olim iuvenis 5, 7, 12. † αἱ τῶν νέων ψυχαὶ λ. adoleſcentium 1, 3, 4. iuventutis 5, 7, 13. - c. adv. οἱ κομιδῇ νέοι, adoleſcentuli 1, 1, 9. opp. pr. οἱ πρεσβύτεροι λ. † cum adi. νέος θρασὺς, iuvenis audax 3, 12, 22. — c. ellipt. acc. ſubſt. rei, ἦν ν. τὴν ἡλικίαν, erat tenera aetate 5, 5, 1. iuvenis aetate. - In quibus valebat maxime p. ſubſt., ut p. adi. in his - c. ſubſt. ἕτερος, κομιδῇ ν. adoleſcentulus 1, 2, 2. 5, 8, 20. τοῦ νέου Γορδιανοῦ, iunioris 7, 9, 16. 7, 10, 1. opp. pr. πρεσβύτου. - ν. αὐτοκράτορος, iuvenis imperat. 1, 7, 2. — σὺν ἐμοὶ, βασιλεῖ νέῳ, mecum, imperat. iuvene 1, 5, 24. † κελεύσαντι τῷ ν. βασ. iuveni imp. 3, 12, 25. †† τὸν νέον βασιλέα, iuvenem imp. 1, 7, 4. - Fem. de perſ. ταῖς θυγατράσιν -, νέαις οὔσαις, adhuc adoleſcentulas 5, 3, 20. - †† Comparat. de perſ. Maſc. c. gen. perſ. τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν, iuniore filiorum 3, 14, 17. - Fem. in opp. τῇ μὲν πρεσβυτέρᾳ -, τῇ δὲ νεωτέρᾳ λ.

Digitized by Google

iuniori 5, 3, 7. - † De re, p. adi. διαφθείρειν νέον ἦθος βασιλέως, teneram indolem 1, 6, 2. - †† Neutr. c. artic. et praep. p. subst. τὸ ἐν ἡμῖν νέον λ. quod in nobis iuvenile est 1, 5, 25. nostram s. meam iuventutem. - †† Alio sensu, Masc. de pers. τὸν νέον θεὸν Ἐλαιαγάβ. novum d. 5, 5, 13. - Fem. de re, ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας, novi 1, 6, 26. - Neutr. νέου ἔτους, novi 1. 16, 1. - ††† Ambigue, τὸν νέον Ἀντωνῖνον, novum 5, 4, 2. vel iuvenem, iuniorem, filium Caracalli, e §. pr. τοὺς νέους αὐτοκράτορας, novos 4, 1, 7. vel iuvenes, cf. 1, 7, 2.

νεότης, ph. de aetate, ἀκμάζουσα λ. adolescentia 1, 3, 3. per praep. τῶν ἐν νεότητι βασιλείαν παραλαβόντων ib. 5. διὰ νεότητα λ. 2, 10, 5.

Νέρων, nom. propr. imper. Rom. Γερμανικὸν τὸν Νέρωνος, Neronis 4, 5, 15. sc. ἀδελφόν. - τὰ Νέρωνι πεπραγμένα, Neroni 1, 5, 9. a Nerone.

νεῦμα, ph. abs. κληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ νεύματι, nutu 4, 13, 11. - cum gen. rei et adi. (τοῖς) τραχέσι προσώπου νεύμασι, truci vultus nutu 7, 8, 21. - c. praep. τὰ δι' ὄψεως νεύματα, oculorum nutus ib. 4. p. gen. mero ὄψ. et i. q. pr. προσώπ. - impr. cum gen. rei, τῷ τῆς χειρὸς νεύματι τὸν δῆμον κατασιγάσας, nutu manus 1, 9, 7.

νεύω, phys. de pers. c. abl. modi et praep. σκυθρωπαῖς ταῖς ὄψεσιν εἰς γῆν ἔνευσαν, nutabant 1, 6, 10. σκυθρωποῖς προσώποις ἐς γῆν ἔν. 4, 5, 16.

νέφος, ph. οὔτε νεφῶν ἀθροισθέντων, nubibus 1, 14, 4.

νεὼς, i. q. ναὸς, ph. abs. ἀφειστήκει τῆς πόλεως ὁ ν. πολύ, templum 4, 15, 8 5, 6, 7. τὴν κάλπην - ἀπέθεντο ἐν τῷ νεῷ 4, 1, 7. — καταφλέξαν - τὸ πῦρ τὸν νεὼν 1, 14, 6. 4, 4, 12. 4, 8, 20. 5, 3, 17. 5, 5, 15. τοὺς νεὼς φρουρεῖν 7, 3, 15. - c. subst. θησαυροὺς καὶ νεὼς λ. 3, 13, 9. νεὼς καὶ οἰκίας λ. 8, 4, 20. - c. adi. νεὼς - μέγιστος 5, 5, 8. νεὼν μέγιστον καὶ κάλλιστον λ. 5, 5, 15. ν. μ. καὶ πολυτελέστατον 5, 6, 13. - simul c. adiuncto, εἰς τοῦ Διὸς τὸ τέμενος καὶ τοὺς ἄλλους νεὼς λ. ac caeteris fanis 1, 7, 12. — † c. gen. loci potius, quam pers. ἐν τῷ νεῷ τοῦ στρατοπέδου, in templo castrorum 4, 5, 1. 5, 8, 14. - c. gen. pers. τῆς Ἑστίας τοῦ νεὼ λ. 1, 14, 7. τοῦ ν. τῆς Εἰρήνης ib. 18. τὸν νεὼν τῆς Σελήνης 4, 13, 7. - simul c. adiuncto, εἰς τὸν τοῦ Διὸς ν. καὶ τὰ λοιπὰ ἱερὰ 2, 3, 25.

νεωστὶ, phys. de temp. praeter. ἀνὴρ ἀπὸ ὑπατείας ν. nuper 7, 11, 6.

νεωτερίζειν, trop. de pers. c. acc. rei et praep. δεδιώς, μή τι περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν (αὐτὸς, ὁ δῆμος.) ne quid - novi moliretur 1, 13, 13. novum imperatorem pro se quaereret.

νήπιος, ph. de pers. Masc. p. adi. μέ, νήπιον ὄντα, infantem adhuc 1, 5, 9. - c. adv. παίδων -, ὄντων πάνυ νηπίων, admodum pueri 2, 15, 7. - Neutr. παιδίον νήπιον, puer infans 7, 10, 14. - c. adv. παιδ. πάνυ νήπιον, pusio admodum parvulus 1, 17, 5. †† at absol. οὐδέ τις ἦν φειδὼ ἡλικίας, οὔτε μέχρι νηπίων, ne infantibus quidem 4, 6, 1. masc. aut neutr.

νηπιότης, ph. ὑπὸ νηπιότητος, prae infantia 1, 17, 8.

νησιώτης, propr. de pers. cum subst. p. adi. στρατὸς ν. insularis 3, 6, 13.

νήφειν, de pers. trop. c. adiuncto, ἀνὴρ προμηθὴς καὶ νήφων, sobrius (Severus) 2, 15, 1. cautus, vigilans. ὑπὸ γενναίῳ καὶ νήφοντι ἀνδρὶ στρατηγουμένων, sobrium 3, 6, 14. Albinum - † in

Digitized by Google

opp. αὐτὸς μεθύων νηφούσης γυναικὸς, sobriam mulierem 1, 17, 10. potius ph.

νήχεσθαι, med. de pers. ph. abs. πρὸς τὸ ν. ἐγγεγυμνασμένοι, in natando 7, 2, 12. ad natandum, Germani.

Νίγρος nom. propr. c. artic. ἦν δὲ ὁ N. Niger 2, 7, 6. 9. 16. ὁ μὲν δὴ N. 3, 1, 16. ὁ δὲ N. 3, 4, 1. 12. τοῦ Νίγρου λ. 2, 7, 14. 2, 14, 11. 3, 4, 7. τοῦ δὲ N. 2, 12, 4. τὸν Νίγρον 2, 10, 15. 2, 15, 10. - repetit 3, 2, 2. 18. 20. sq. 3, 3, 2. 4. sq. 3, 4, 15. sq. 3, 5, 9. sq. 2, 8, 10. sq. - sine artic. ὑπὸ τῷ Νίγρου ὄντων ἐξ... 2, 7, 7. τὰ N. φρονοῦσαν 2, 14, 14. 3, 5, 7. πρὸς Νίγρον ...λίαν 3, 9, 1. 0. - In vicinia c. et sine artic. ἐπὶ Νίγρον - ὁ δὲ N. 3, 1, 1. sq. τοῦ N. et τὰ N. et τῷ Νίγρῳ 3, 2, 4. sqq. 1. sq. 3, 5, 2. sq. 3, 6, 18. 20.

Νικαεῖς, nom. gent. Νικαεῖς, 3, 2, 18. Nicaenses, incolae Nicaeae, urb. Bithyn.

νικᾶν, ph. de pers. in certamine singulari, c. acc. pers. μονομάχους - νικήσαντος, mille gladiatorum victoris 1, 15, 19. - †† abs. in Particip. Neutr. sing. c. artic. p. subst., in opp. τὸ μὲν ἡττηθὲν -, τὸ δὲ νικῆσαν, pars victrix 4, 5, 4. sc. μέρος, victor, occisor, i. q. pr. τοῖς κ. ατήσασι. In bello et pugna, abs. νικᾶν ἀξιοῦντες, victores se esse putantes 4, 15, 10. vicisse se, p. pers. deinde. — ὡς δὴ νενικηκότων, quasi scilicet vicissent 3, 7, 9. - c. adv. οἰόμενοι, ἤδη νενικηκέναι, putantes, iam se vicisse ib. 13. - simul c. praep. νικᾶν πάντοτε ἐν ταῖς μάχαις εἰθισμένος, vincere 3, 9, 13. — simul c. adiuncto, ὡς - δι' ὅπλων νικήσαντες ἐκρατήσατε, armis superantes viceritis 4, 14, 18. - c. abl. modi, ὡς - τὸ περιλειφθὲν τῶν βαρβάρων πλήθει - δοκεῖν νενικηκέναι, ut reliquiae illae barbarorum multitudine - videantur vicisse 6, 6, 10. † simul c. alio abl. modi et c. nominat. et praep. οἱ γὰρ μόνοι καὶ καθ' αὐτοὺς προθυμίᾳ - τοσαύταις μάχαις ἐνικήσατε, cum enim soli vos alacritate - tot praeliis viceritis 3, 6, 14. - c. acc. rei et adv. νίκην ἐπαιάνιζον, ἣν ἀκονιτὶ ἐνίκησαν, victoriam canebant, eam que sine pulvere partam 8, 6, 14. — c. acc. pers. νικᾶν αὐτοὺς ἀεὶ δεδιδάγμεθα, illos vincere 6, 3, 15. - simul c. adv. τῶν ἀρκτῴων ἀνδρῶν, καὶ τότε τοὺς ἀνατολικοὺς νενικηκότων, tunc etiam orientales vincentibus 3, 4, 5. οὓς πολλάκις ἐνικήσαμεν, vicimus 7, 8, 7. †† trop. de re, c. acc. rei, τῆς φύσεως νικώσης τὴν τέχνην, natura vincente artem 3, 3, 11. impetu et vi torrentis superante munitionem, arte confectam, s. cum maior esset vis torrentis, quam firmitas munitionis artificiosae. - Pass. de pers. in bello, c. praep. τοσοῦτον στρατὸν δοκεῖν ὑπὸ θεῶν - νενικῆσθαι, videretur victus esse 8, 3, 21.

νίκη, ph. de re, in bello, c. gen. pers., ut auctoris, φήμη τῆς Σεβήρου νίκης, fama Severi victoriae 3, 2, 13. τὴν νίκην ἑαυτοῦ δηλώσας, victoriam suam 3, 8, 2. - c. adi. δεῖγμα τῆς ν. ἐκείνης 3, 4, 6. τὴν προτέραν ν. 4, 14, 18. - c. subst. τῆς ν. ἡ τύχη 3, 7, 6. τὸ εὔελπι τῆς ν. 7, 9, 8. τὰ μέγιστα - τῆς ν. 8, 3, 13. τῆς ν. ὁ καρπὸς ib. 15. † προὔθηκεν ἐπὶ ταῖς νίκαις μεγίστας νομὰς 3, 8, 8. v. ἐπ. - per verba nominatim, τοῦ θεοῦ νίκην ὑπισχνουμένου 8, 3, 19. νίκην ἀγγέλλοντες 8, 6, 13. νίκην ἐπαιάνιζον ib. 14. per quae tria loca est de victoria super hostem et exercitum, qui frustra oppugnabat urbem. τὰς νίκας - ἀνέθηκε γραφαῖς, victorias 3, 9, 21. e. - c. praep. μετὰ τὰς ὑπὸ ἀνατολαῖς - ν. 3, 14, 3. τῇ κατὰ Παρθυαίων νίκῃ κεκόσμητο 3, 9, 21. 3, 14, 9. v. κατ. †† in dupl. rect. semel c. adi. semel c. praep. simul, νί-

κης ἐμφυλίου καὶ κατὰ Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, victoriae civilis et a Romanis exercitibus 3, 9, 1. - †† p. perf. f. dea, τοῦ ἀγάλματος τῆς Νίκης, Victoriae 5, 5, 12. τὸν βωμὸν τῆς Νίκης 7, 11, 15.

νικηφόρος, trop. de perf. abf. ὑπεδέχθη, triumphans 3, 10, 2. — c. praep. νικηφόροι κατὰ Βρεττανῶν, tanquam victores Britanniae 3, 15, 17. v. κ.

Νικομήδεια, opp. Bithyn. ἐλθὼν εἰς τὴν Νικομήδειαν, Nicomediam 5, 5, 3. Νικομηδεύς, inde natus, vel ibi incola, Νικομηδεῖς λ. Nicomedienfes 3, 2, 17. τῷ πρὸς Νικομηδέας μίσει ib. 18.

νιφετὸς, ph. in opp. ὑπὸ νιφετοῖς καὶ χιόσιν - ὁδοιπόρει, fub nimbis 3, 6, 22. pluviis.

νοεῖν, mor. de perf. abf. νοῆσαι ὀξὺς, in excogitando 2, 9, 2. ad res excogitandas, confilia capienda. - c. acc. rei, ν. τὸ κρινόμενον εὐθέως, intelligere 4, 7, 2. - Paff. de re, Particip. Neutr. c. artic. τὸ νοηθὲν επιτελέσαι ταχὺς, in excogitato perficiendo 2, 9, 2. confilium, confilia. - in opp. τοιαῦτα - ἐμφαίνων, νοεῖσθαι μᾶλλον ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, ἢ ἀκούεσθαι, intelligi 4, 4, 16. cogitari.

νοθεύεσθαι, trop. paff. de re f. perf. μὴ δεῖν μηδέτερον γένος ν. contaminari 4, 10, 13. dehoneftari, mifceri indecenter et copulari.

Νομάδες, pop. Afr. οἱ Ν., ἀκοντισταί τε εὔστοχοι καὶ ἱππεῖς ἄριστοι λ. Numidae 7, 9, 13. † Μαυρουσίων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις, Νομάδων δὲ καλουμένων, qui Numidae vocantur ib. 2. † τῶν ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἐθνῶν Μαυρουσίους μὲν καὶ Νομάδας λ. Numidas 4, 3, 15.

νομὴ f. νομαὶ, ph. de re vel actu, c. gen. rei, νομὰς χρημάτων - ἐπαγγείλας, donativum 8, 7, 19. militib. - c. gen. perf. χρήματα, εἰς νομὰς τῶν πολιτῶν ἀθροιζόμενα, pecuniae, quae civibus dividendae colligerentur 7, 3, 12. ad congiaria civium. - per verba, νομὰς ἐπιδιδοὺς τῷ δήμῳ, congiario dato plebi 2, 14, 10. 5, 10, 3. pro victoria. - congiaria 3, 8, 15. fc. αὐτῷ, τῷ δήμῳ. c. adiuncto fubft. νο. διδοὺς καὶ ἐφόδια, dona 2, 11, 1. pecuniaria, militib. ν. καὶ δόσεις μεγίστας ὑπέσχετο, donativum ingens promifit 6, 8, 16. dona liquidorum, poft σιτηρέσια, ubi v. et v. δόσ. †† τοῖς στρατιώταις ὑπέσχετο ἐπίδοσιν χρημάτων, - τῷ τε δήμῳ νομὰς ἐπήγγειλε, congiarium 7, 6, 8. † c. praep. τῷ δήμῳ προὔθηκεν ἐπὶ ταῖς νίκαις μεγίστας ν., τοῖς τε στρατ. ἐπέδωκε χρήματα λ. magnum congiarium 3, 8, 8. cf. 3, 10, 3. δοὺς τὰς συνήθεις τῷ δήμῳ ν. ἐπὶ τῇ τῆς βασιλείας διαδοχῇ, divifo in populum congiario 5, 5, 15.

νομίζειν, ph. de perf. c. adv. ὡς νομίζουσι Ῥωμαῖοι, ἐξεθειάσθη, ut Romanis mos eft 6, 1, 9. ut in more habent Romani f. folent. — mor. alio fenfu, c. inf. οὐδέν τι - ὠφελεῖσθαι, νομίζει, putat 2, 3, 21. 20. νομίζων, exiftimans ib. 19. 2, 15. 10. 4, 15. 20. autumans 3, 9, 16. - fimul c. acc. rei, περιττὸν νομίζω μακρηγορεῖν, arbitror 5, 1, 3. ubi oppreffus eft inf. alter v. fubft. εἶναι, ut in his locis, - μηδέ τις τύχης πταῖσμα νομιζέτω, putet ib. 10. putato. ἐνέδραν - νομίζων, putans 7, 5, 8. cf. 3, 1, 8. καιρὸν εὔκαιρον - νομίζοντες, putantes 5, 8, 16. ἀπρεπῆ - νομίσας, arbitratus 2, 5, 6. in quibus oppreffus fuerit acc. alter, qui habetur diferto in his, - κοινὴν τῆς ἀρχῆς τὴν διοίκησιν νομίζοντας, exiftim. 2, 3, 24. οὐκέτι αὐτὴν ἰδιωτικὴν - νομίζοντες, non amplius eas (aedes) pro privatis habentes 2, 8, 10. cf. 2, 4, 9. 3.

Digitized by Google

14, 13. τὴν ἐκείνης τιμὴν ἑαυτῆς ὕβριν νομίζουσα, existimans 1, 8, 9. ἐφήμερον τρυφὴν κέρδος - νομίζουσιν, existim. 2. 10, 13. - τοῦτο μόνον - ἐνόμιζε φάρμακον, putabat 6, 6, 6. † τοσοῦτον ἐνδιδόντες χρόνον, ὅσον ἐνόμιζον αὐτάρκη πρὸς λ. putabant 1. 6, 1. - † c. acc. perf. dupl. ὃν σὺ νομίζεις πάντων ἀξιώτατον, putas 2. 3, 10. - Paff. ph., de re, abf. in Particip. θύσας - τὰς νενομισμένας - θυσίας, facrificia ufitata 2, 6, 18. more recepta. - fimul c. praep. ἐπιτελέσαντες τὰς ν. ἱερουργίας ἐπὶ ταῖς β. εἰσόδοις, celebratis confuetis facrificiis 4, 1, 8. i. q. 5, 5, 15 - mor. alio fenfu, c. nominat. dupl. perf. et forfan etiam c. dat. perf. ὀχληρὸς καὶ περιττὸς αὐτῷ ὁ Ἀλβῖνος ἐνομίζετο, molefius et faperv. ipfi Albinus exiftimabatur 3, 5, 3. qui dat. pron. α. c. v. εν. fuerit p. ὑπ' αὐτοῦ, aut cohaeret cum pr. adi. ὀχλ. - c. folo nominat. tali dupl. ὅσοι - εἰς μάχην ἐπιτήδειοι ἐνομίζοντο, qui idonei viderentur 6. 3, 2. - c. nominat. uno difeito, fed altero oppreffo, (αὐτὸς) τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος 1, 10, 14. pompae pars creditus, putatus. † in orat. obliqua, μήτε τὶς (ἐμὰ) ἄπιςον - πρὸς τὸν νομισθέντα φίλον ἡγείσθω, adverfus eum, qui putabatur amicus 3, 6, 3. - c. nominat. dupl. rei. ἃ περ - σωφροσύνης ςρατιωτικῆς ἀλλότρια ἐνομίζετο - quae - aliena putabantur 5, 8, 9. †† ἐμοῦ κρατοῦντος, - ἀριςοκρατία μᾶλλον, ἢ βασιλεία νομισθήσεται, me imperante, optimatium ftatus magis, quam imperatorius, inftituetur 5, 1, 9. ubi. p. Bg. liberiore, fupplebitur non modo inf. v. fubft. εἶναι, fed et e pr. πάντες alio cafu πᾶσι, ariftocratia magis, quam regnum f. monarchia, effe putabitur omnibus f. ab omnibus.

νόμισμα, ph. de re, (Lat. numisma,) abf. ὕλης, νόμισμα ποιῆσαι δυναμένης, materiae, numis conficiendis idoneae, 7, 3, 13. νομίσματα ἐνόμισαν, numos 1, 9, 17. δείξαντες - τὰ ν. ib. 18. — νομισμάτων ἀντιδόσεσι, numismatis 1, 16, 7. v. ἀντ. † c. gen. perf. νομίσματα αὐτοῦ κοπῆναι ἐπέτρεψε, numos, 2, 15, 9. v. κόπτ.

νόμος, ph. c. adi. νόμῳ βασιλικῷ καλλιερήσας, more imperatoris 2, 14, 4. κυκλώσασθαι αὐτοὺς πολεμίῳ ν. hoftium ritu 2, 13, 8. - c. gen. perf. τὸ σῶμα καταθάπτουσιν ἀνθρώπων νόμῳ, hominum ritu 4, 2, 2. χορεύοντα νόμῳ βαρβάρων, ritu barbarico 5, 3, 15. νόμῳ Φοινίκων, ritu Phoenicum 5, 5, 20. Φ. ν. Phoenicum more 5, 6, 21. - mor. alio fenfu, et quidem litterario f. fcientifico, οὐκ ἀπείρως εἶχε νόμων ἐπιςήμης, haud imperitus legum fcientiae 4, 12, 2. νόμων ἐμπείροις, legum peritis 6, 1, 8. - tum militari, ὡς μὴ μόνον αὐτοὺς φόβῳ καὶ νόμῳ ἀντέχειν πρὸς τοὺς καμάτους, lege 3, 6, 22. praeceptis ac monitis ethicis, quibus fortitudinis pars illa in laborando et fuftinendo fortiter labore commendatur, una cum difciplina militari ac iuramento, quo et ipfo fimul eo adigebantur. - denique civili, c. adi. παρθένου, ἁγνεύειν πρὸς τῶν ἱερῶν ν. κελευομένης 5, 6, 3. a facris legibus, Pontificum de Veftalibus, v. κελ. c. gen. perf. παρὰ τοὺς Μακεδόνων - νόμους, contra leges 1, 3, 6.

νοσεῖν, ph. de perf. c. adv. ἐπὶ πολὺ νοσῶν, aegrotans 5, 15, 3. v. χαλεπώτατα 5, 4, 20. χαλεπῶς νοσοῦντες, aegrotantes 6, 6, 2. - c. praep. χαλ. νοσοῦντι, εἴτε διὰ δυσθυμίαν λ. aegrotanti 6, 6, 1. — abf. ἐν σχήματι νοσοῦντος λ. aegroti 4, 2, 4. τοῦ ςρατοῦ ν. exercitu aegrotante 6, 6, 2. ἐπισκεψάμενοι τὸν νοσοῦντα, aegrotum 4, 2, 7.

νόσος, ph. c. adi. et verb. Μάρκον νόσος χαλεπὴ καταλαμβάνει, mor.

bus 1, 5, 1. αὐτὸν ν. ἐπιμηκεςέρα κ. 3, 15, 1. articularis forsan, cf. deinde et 3, 14, 4. † λοιμώδη νόσον κατασχεῖν λ. pestilens morbus 1, 12, 1. pestis, p. λοιμός. c. solis verb. ἡ ν. - ἤκμασε ib. 6. ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον, morbo 3, 11, 1. articulari, cf. 2, 15, 7. νόσῳ διαφθαρεὶς, morbo 4, 8, 11. ὁ. ν. 8, 5, 18. ἀποβαλὼν ν. 6, 6, 4. μήτε τὴν ν. φέρων ib. 2. νόσοις περιπίπτοντες 5, 9, 11. - cum gen. rei, ipsius que morbi nominis technici, ὑπὸ νόσου ἀρθρίτιδος ἐνοχλούμενον, a m. 2, 15, 7. † alio ordine, ὑπὸ τῆς ἀρθ. ν. κάμνων 3, 14, 4. †† trop. c. adi. et adiuncto, εἰς ἀνανδρίαν καὶ θήλειαν νόσον διέβαλλεν (αὐτὰ,) ut imbellem morbo que muliebri laborantem infamabat 4, 12, 4. v. θήλ. et διαβ.

νυκτερινὸς, phys. de re, τὴν νυκτερινὴν φρουρὰν ἐγκεχειρισμένος, nocturnam custodiam 3, 11, 12.

νύκτωρ, ph. abs. πέμψας, noctu 1, 9, 19. σκηπτοῦ ν. κατενεχθέντος 1, 14, 4. ἐκκομισθὲν - ν 2, 1, 5. ν. ἀναγαγόντων (αὐτὸν) 2, 5, 1. εἰς Ῥώμην ν. - εἰσῄεσαν 2, 12, 2. ν. - ὄμβρων - καταῤῥαγέντων 5, 3, 9. ν. - τὰς ναῦς χειραγωγεῖ 4, 2, 15. † ν. εἰ κατέλθοιεν λ. noctu si veniant 5, 3, 23. ν. - ὑπεξῆλθε ib. 24. † ἐπιβουλευθεὶς ν. λ. 7, 1, 22. quod adv., commate post ἐπ. posito, refert ad sqq. ν. κατελθεῖν λ. 7, 4, 7. - in relat. et opp. ν. καὶ μεθ' ἡμέραν 1, 13, 15. 7, 3, 9. 8, 2, 13. nocte die que 5, 4, 13.

νυμφίος, ph. de pers. abs. ἰδεῖν τὸν νυμφίον, sponsum 4, 11, 7. — c. gen. pers. et relat. δεξιούμενος νυμφίον μὲν τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ αὑτοῦ 4, 11, 4.

νῦν, ph. abs. καιρὸς (ἐςὶ,) nunc 1, 4, 7. 1, 9, 8. 4, 14, 11. ἤρτηται δὲ ν. λ. ib. 14. - in relat. et opp. πρότερον μὲν λ. νῦν δὲ λ. 2, 10, 4. - c. adv. al. μέχρι νῦν, usque adhuc 2, 10, 15. — καὶ μέχρι ν. usque adhuc 1, 16, 5. etiam usque adhuc, s. usque adhuc etiam, nostr. *auch bis ietzt*. ἔτι γοῦν καὶ ν. sane adhuc hodie 3, 1, 15. sane adhuc etiam nunc, s. etiam adhuc nunc, nostr. idem pr. - †† post praep. et artic. et in opp. ὁρᾶτε, μὴ πρὸς τὸ νῦν ἀνόσιον, καὶ ὕςερον ἐπικίνδυνον ᾖ, in praesens 2, 5, 10. per ellips. subst. ad artic., sed particip. ad adv., pro plenis πρὸς τὸ νῦν παρὸν s. ὂν τοῦ χρόνου s. καιροῦ μέρος, ad nunc praesens temporis intervallum s. spatium, nostr. *für den ietzt* anwesenden *Zeitpunkt*.

νὺξ, phys. c. subst. ἤδη τὸ πλεῖςον τῆς νυκτὸς προκεχωρήκει, maior pars noctis 2, 2, 3. - c. adi. et verb. πᾶσα ν. ἔφερε φόνους, totae noctes caedendis mortalibus impendebantur 4, 6, 8. quaevis nox, v. φέρ. - ν. ἐπελθοῦσα διέλυσε τὰς μάχας 4, 15, 10. - c. v. solo, νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte 2, 1, 12. ἔτι ν. οὔσης, nocte 7, 6, 16. — τῆς ν. δὲ διαδραμούσης, nocte 6, 9, 4. - Per formulas, ubi p. casu temp. et adv., in relat. νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, noctem 1, 4, 18. v. ἐπ. - per se, πάσης ν. πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, quavis noctu 2, 1, 16. πάσης τῆς ν. ἐν φροντίσιν - διαγρηγορήσαντες, tota nocte 5, 4, 8. ἐπιμείνας τῆς ν. ἐκείνης ἐν τῷ νεῷ λ. nocte illa 4, 5, 1. ὅσους χρὴ τῆς ν. φονευθῆναι, illa nocte 1, 17, 1. - † c. praep. diserta, τὸ πῦρ ἐκ τῆς ν. πολλοὺς - πένητας ἐποίησεν, de nocte illa 1, 14, 5. per noctem, nocte illa, de nocte, i. noctu, potius, quam ob noctem, quia nox erat.

νῶτον s. νῶτος, ph. πύργους ἐπὶ νώτων φέρειν, in dorso 2, 11, 18.

— ἀράμενον ἐπὶ τοῖς νώτοις, Φέρων 2, 9, 7. in dorfum, p. accuf. et fing. θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπεστραμμένους καὶ τὰ νῶτα δεδωκότας, terga 7, 11, 18.

Ξ.

Ξανθὸς, ph. de re, c. fubft. et abl. modi, κόμη, Φύσει ξανθῆ, coma flava 1, 7, 9. *goldgelb* f. *blond*. c. folo fubft. κόμας ξανθὰς, com. flavas 4, 7, 4.
Ξένος, ph. de perf. p. fubft. c. gen. perf. Φασὶν, αὐτοῦ ξένον γενέσθαι Κρόνον, eius hofpitem 1, 16, 3. - in opp. πολύ τι πλῆθος ἐπεδήμει (ἐκεῖ) οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ ξένων τε καὶ ἐμπόρων, peregrinorum 8, 2, 9. - p. adi. in opp. c. adiuncto, μὴ δεῖν - ξένον ζητεῖν μηδ' ἀλλότριον, ἀλλὰ τῷ ἀνεψιῷ λ. peregrinum 5, 7, 4. de terra f. patria v. ἀλλ. de re, in opp. πολέμων ἐμφυλίων καὶ ξένων τύχας, bell. externorum 1, 1, 5. in exteris terris vel cum exteris nationibus geftorum, i. q. fq. ἐν βαρβάροις. † c. adiuncto diferto, οὔτε ἐμφύλια κατ' ἐχθρῶν, οὔτε ξένα κατὰ βαρβάρων τρόπαια λ. externa trop. 3, 15, 6.
Ξηρὸς, ph. de re, μετὰ τὸν - ξηρὸν αὐχμὸν, torridum aeftum 6, 6, 5. ficcum f. aridum, i. ficcitatem inducens in terra et plantis.
Ξιφήρης, ph. (i. q. fq. ξιφηφόρος,) de perf. ὡς ἐνέκειντο ξιφήρεις, cum inftarent cum gladiis 6, 8, 13. 7, 5, 10. gladiis inftructi. — οἱ δὲ νεανίσκοι ξιφήρεις σὺν παντὶ τῷ πλήθει βιασάμενοι τοὺς λ. cum gladiis ib. 6. ἐπῆλθέ μοι, ξιφήρεις ἔχων τινὰς, gladiis inftructos habens fecum quosdam 4, 5, 10.
Ξιφηφορεῖν, phyf. de perf. c. praep. et adv. πάντες διὰ τὴν οὖσαν στάσιν οἱ μὲν Φανερῶς, οἱ δὲ καὶ κρύβδην ἐξιφηφόρουν gladios (ficas) gerebant 7, 11, 7.
Ξιφηφόρος, phyf. de perf. p. adi. στρατιώτας - περιστήσαντες αὐτοῖς ξιφηφόρους, cum milites circumfiftere fe iuffiffent cum gladiis 7, 10, 13.
Ξιφίδιον, ph. ξιφιδίῳ, ὃ μετὰ χεῖρας ἔφερε λανθάνως, gladiolo 4, 13, 11. fica. γυμνώσας τὸ ξ. nudato pugione 1, 8, 12. pr. §. ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου. - προβαλόντες τὰ ξιφίδια, prolatis pugionibus 7, 6, 19. ὑποκολπιδίοις ξίφεσι §. 15. † τὰ ξ. περιαιροῦσιν αὐτῶν, - τῷ ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ εἰς πομπὴν κεκοσμημένα, gladiolos 2, 13, 19. de Praetor. exauctor. † γυμνοὶ ὅπλων καὶ ὀργάνων πολεμικῶν - ἕκαστος δὲ ἐπεφέρετο οἴκοθεν, ἢ ξιφίδιον, ἢ πέλεκυν λ. gladiolum 7, 9, 12.
Ξίφος, ph. dignitatis, παρῃώρητο αὐτῷ ξίφος, enfem 3, 11, 4. de Plautiano. - hoftilis animi, ξίφους ἐπῃωρημένου, gladio 4, 5, 14. διὰ ξίφους χωρήσας καὶ Φόνου, ferro graffari 4, 4, 5. †† ἕκαστος ᾤετο, ξίφος ἀποσείσεσθαι, τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον, gladium 5, 2, 3. periculum capitis fummum que. - fimul c. gen. perf. ἐπίκειταί σου τοῖς αὐχέσι τὸ τοῦ Περεννίου ξ. gladius 1, 9, 9. infidiae Perennis impendent tibi, Perennis tibi vitae que tuae infidiatur per ficam. - militum, c. adi. ἀποθέμενος, ὃ περιέκειτο ξίφος στρατιωτικὸν, gladio mil. 3, 5, 11. - abf. ξίφος παρηρτημένοι γυμνοῦ σώματος, gladium 3, 14, 14. Britanni. - in opp. τῇ διὰ δοράτων καὶ ξιφῶν - μάχῃ 3, 4, 19. pugna per gladios f. cum gladiis facta. τὰ ξίφη σπασάμενοι gladios 2, 6, 3. σπ. τὰ ξ. 3, 12, 24. γυμνωσάντων τὰ ξ. 7, 4, 13. † ὅσα ἦν (ἐν) οἰκίαις ἢ ἐργαστηρίοις δόρατα, ἢ ξίφη πελέκεις τε λ. 7, 11, 15. ††

Digitized by Google

τὴν δεῖξιν τοῦ ξίφους, gladio 1, 8, 13. i. q. τὸ ξιφίδιον. - δεικνὺς τὸ ξ. gladium 7, 11, 10. i. q. ξίφεσιν - ὑποκολπίοις, pugionibus ib. 6. οἷς εἶχον, ὑποκολπιδίοις ξίφεσι φονεῦσαι, pug. 7, 6. 15.

ξυλεία, ph. ξυλείας πλῆθος ἐπάλληλον, lignorum 7, 12, 13. materiatura, noſtr. *Holzwerk*. - c. gen. rei ſ. loci, τῇ ξυλείᾳ τῶν οἰκοδομημάτων εἰς τὰς μηχανὰς κατεκέχρηντο, lignea materia 8, 4, 22.

ξύλινος, ph. de re, ξυλίνοις - σκεύεσι, ligneis vaſis 4, 7, 8.

ξύλον, ph. materia laborata, univerſe, c. adi. οἰνοφόρα σκεύη περιφεροῦς ξύλου, vaſa vinaria ex rotundo ligno 8, 4, 9. e. cupae ſ. dolia. συμπήξεως ξύλων μεγίστων, lignis ingentib. 4, 2, 12. — †† de particulis, ξύλων πολλῶν ἀθροισθῆναι πυρὰν, multis lignis 4, 8, 12. † abſ. ξύλα καταπρίσαντες εἰς τὰ παρατυχόντα σχήματα, ligna 7, 9, 12. - in opp. τὰ ἐκ βυρσῶν καὶ ξύλων (ὅπλα) λ. lignea 8, 4, 27. - c. ſubſt. ξύλων οὔσης ἐκτενείας, lignorum 7, 2, 8. ξ. ἀπορία 8, 4, 9, i. † ξύλων ἐξοχαὶ, ligneae aedificiorum proiecturae 7, 12, 12. v. ἐξ. - †† ξύλῳ παισθέντα (αὐτὸν,) fuſte 7, 7, 8. - in opp. ὑπὸ πλήθους ξύλων καὶ λίθων λ. fuſtium 7, 10, 15. λίθους καὶ ξύλα ἐπεφέροντο, fuſtes ib. 10. — ξύλα καὶ πλίνθους ἐπιφερ. 7, 4, 7. † τὰ ξ. καὶ τοὺς π. ib. 13.

O.

Ὁ, Articul. Maſc. de perſ. c. ſubſt., repetitus, ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων, populus Romanus 2, 2, 16. 8, 5, 15. - Unus, poſt nomen propr. c. gen. alius nom. propr. Αἰνείαν τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου, Aeneam, Veneris et Anchiſae filium 2, 3, 9. ſc. παῖδα ſ. υἱόν. - Γερμανικὸν τὸν Νέρωνος καὶ Τίτον τὸν Δομιτιανοῦ, Germanicum, Neronis, et Titum, Domitiani, fratres 4, 5, 13. ſc. ἀδελφόν. Unus, ſed c. ſolo gen. nom. propr. οἱ τοῦ Νίγρου, Nigri milites 3, 2, 11. Nigriani ib. 20. ſc. στρατιῶται, i. q. τὸν στρατὸν τοῦ N. ib. 18. οἱ τοῦ Σεβήρου, Severiani ib. 10. (3, 7, 16.) i. q. ὁ τοῦ Σεβ. στρατὸς ib. 12. - Cum adi. et quidem ante id, οἱ πλεῖστοι τῶν λ. plerique eorum, qui 1, 1, 1. v. πλ. - τοῖς ἄλλοις, caeteros 7, 4, 6. - it. in relat. οἱ μὲν ἄλλοι -, Πομπ. δὲ 1, 6, 10. οἱ μὲν - πρεσβύτεροι -, οἱ δὲ κ. νέοι 1, 1, 9. τούτων τὸ μὲν πλεῖστον μέρος -, οἱ δὲ λοιποὶ λ. 7, 12, 3. - †† poſt id et c. gen. nom. appellat. perſ. συλλαβὼν πάντας τοὺς τῶν ἡγεμόνων, omnes ducum liberos 3, 2, 10. ſc. παῖδας ſ. υἱούς. Cum particip. perſ. mero, ὡς μὲν ὁ πέμψας οἴεται, ut quidem is, qui me miſit, put. 3, 12, 4. ὁ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενος, imperii ſucceſſor 4, 2, 20. 1, 5, 2. v. διαδέχ. - οἱ ἐξ ἀν. δουλεύοντες, - οἱ μ. π. ὑπακούοντες 1, 4, 12. v. in ſuis verb. it. 1, 12, 16. 8, 6, 10. it. τῶν ἐν ν. βασ. παραλαβόντων 1, 3, 5. ἐν τοῖς δ. ὑπατεύσασιν λ. 3, 11, 3. - 2, 2, 19. 1, 9, 20. - † ſimul c. ſubſt. perſ. τῶν πρὸ αὐτοῦ γενομένων βασιλέων, omnium ante ſe imperatorum 1, 17, 26. eorum, qui ante ſe ſ. ipſum fuerant, imper. v. γίν. - †† τῶν πώποτε ἀρχόντων 3, 10, 13. v. ἀρχ. et ib. τῶν ἀρχομένων etc. — † πολλοὺς τοὺς ἐξέχοντας τῆς συγκλήτου 3, 5, 4. v. ἐξ. - Cum praep. et quidem ante eas, ſine verb., τῶν ἀπὸ ὑπατείας 7, 1, 21. ſc. γινομένων, v. ἀ. - τοῖς εἰς ὕστερον, ad poſteritatem 4, 14, 10. ad poſteros, ſc. γινομένοις. - τῶν ἐν ἀξιώσεσι 1, 9, 6. v. ἀξ. - οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ ὑπηρεσίᾳ, imperatorii miniſtri 2, 5, 4. ſc. ὄντες ſ.

Digitized by Google

γενόμενοι, cf. 5, 15, 9. - ſimul c. gen. pron. dem., τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρέταις 4, 5, 8. v. ἐν. - τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνδρείας 8, 3, 11. † τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους 6, 2, 20. v. γέν. - τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως 2, 2, 5. v. ἀξ. - οἱ κατὰ τὴν πόλιν 1, 12, 4. - τοῖς καθ' ἕνα 2, 3, 21. οἱ κατ' ἐκεῖνον 2, 15, 13. v. κ. - οἱ περὶ τὸν Κόμμοδον, qui circa Com. erant 1, 9, 15. ſc. ὄντες, v. π. - οἱ πρὸ ἐμοῦ, qui ante me fuere 1, 5, 13. τῶν πρὸς ταῖς κύλιξι 3, 5, 9. v. κ. - οἱ σὺν αὐτῷ, qui cum ipſo erant 6, 8, 17. v. σ. - Cum praep., at poſt ſubſt. τοξόται οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, ſagittarii orientales 8, 1, 5. ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν 1, 4, 20. v. ἀνθρ. - † ἄλλου βασιλέως τῶν καθ' ἡμᾶς 6, 1, 15. v. κ. - † πάντων τῶν κατὰ τὴν πόλιν 7, 5, 17. v. κ. - Cum praep., ſed intra artic. et nomen, vel adi., τῶν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἁπάντων 7, 1, 11. v. β. - vel ſubſt. τοῖς ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις - τοῖς δ' ἐπὶ θάτερα 3, 8, 13. v. ἀν. Cum adv. mero, οἱ τότε 3, 8, 18. τοῖς ὕστερον 1, 1, 4. τοῖς ἐκεῖσε 2, 11, 5. τοὺς ἐκεῖθεν 4, 3, 14. τοὺς πανταχόθεν 1, 12, 1. v. in ſing. adv. - Cum adv., ſed ſubſt. praemiſſo, συκοφάντας - τοὺς πανταχοῦ 2, 4, 16. † φίλους τοὺς χθὲς ἐχθροὺς 8, 6, 3. - tum ſubſt. ſequente, οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι 2, 9, 15. — τῶν πώποτε βασιλέων 3, 15, 5. τῶν πάλαι βασιλέων 8, 4, 4. — τῶν τότε ἀνθρώπων 1, 14, 10. τοὺς ἐκεῖ στρατιώτας 2, 8, 18. τοὺς ἐ. βαρβάρους 3, 14, 2. τοὺς ἐπέκεινα βαρβ. 2, 9, 1. † ἀθροίσας τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας 2, 10, 2. - Maſc. de re, cum adv., ſed ſubſt. praemiſſo, ἀγροῖς τοῖς πλησίον 5, 3, 26. - aut ſubſt. ſequente, τὸν ἐκεῖ βίον ἑλομένων 3, 4, 20. τοὺς ἔξωθεν κινδύνους 2, 5, 10. v. in ſing. adv. - Fem. cum adi. fem. per ellipſ. ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς 8, 7, 16. ἐν τῇ ἡμεδαπῇ 1, 1, 5. ἐν τῇ πολεμίᾳ 1, 7, 1. 7, 2, 6. - vel ſex. communis, ἐξῄει τῆς βαρβάρου 3, 15, 12. τὴν ἔτι σώφρονα καὶ κόσμιον 1, 8, 5. τὴν κινδυνώδη καὶ ἀπεγνωσμένην 4, 4, 6. v. in ſing. adi. † τὴν ταχίστην λ. actutum 1, 9, 20. p. adv. v. ταχ. † poſt praep. c. caſu aliquo n. populorum vel regionis, et quidem gen. ἐπὶ τὴν Ἀτρηνῶν ἠπείγετο, in Atrenorum regionem proper. 3, 9, 3. pro quo εἰς τὴν Ἀτρ. χώραν ib. 6. τὴν ἐπὶ Γαλατίας 3, 2, 11. ſc. ὁδόν. - ſed ante praep. et cum caſu oppidi, per acc. τὴν ἐπὶ Κύζικον 3, 2, 2. ſc. ὁδόν. Cum particip. et ſubſt. quidem praepoſito, ἡ συναιρομένη - τύχη 3, 9, 13. τὴν δοθεῖσαν σωτηρίαν 2, 13, 20. - ſed praepoſito ſubſt. δίκην τὴν ἐπιτεθησομένην ib. 11. γυναικῶν τῶν — δοκουσῶν 4, 2, 9. - Cum ſubſt. mero praemiſſo et ante praep. ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις 2, 9, 16. κοινωνίας τῆς πρὸς ὑμᾶς 4, 14, 10. γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίους 2, 15, 3. τιμαὶ αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων 3, 11, 2. ἔριδι τῇ πρὸς ἀλλήλας 3, 2, 13. 4, 5, 5. πόλιν τῶν ἐπὶ Θρᾴκης μεγίστην 3, 1, 10. προσόδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης ib. 11. - Cum praep. intra artic. et ſubſt. ſ. c. praep., ſequente ſubſt. τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς καὶ διαίτης 3, 10, 4. 3, 14, 4. ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γῇ 2, 11, 16. † τὰς καθ' ἡμ. ἀκμαζούσας πόλεις 3, 2, 16. τῇ διὰ δοράτων μάχῃ 3, 4, 19. τῇ πρὸς τοὺς - ἀπεχθείᾳ 3, 2, 13. τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν 4, 7, 1. τὰς ἐν μέσῳ πόλεις 1, 7, 3. τῆς περὶ τὰ θεάματα σπουδῆς 3, 10, 4. v. σπ. †† Repetitus poſt ſubſt. c. ſubſt. ante praep. τὴν ὀργὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα τοῦ βασιλέως 1, 17, 6. - Cum adv. ſed ſubſt. praemiſſo, εὐνοίας τῆς ἄνωθεν 3, 12, 21. - at ſubſt. ſequ. ſ. c. adv. intra artic. et ſubſt. ἀπὸ τῆς ἄγαν ἀκρασίας 1, 3, 5. ἐν τῇ σταδίην μάχῃ 2, 10, 17. - † ſimul c. praep. τὴν διὰ δοράτων σταδίην μάχην 4, 10, 7. ταῖς σταδίαις μάχαις 7, 12, 11. 6, 7, 19. εἰς τὴν ἄνω γῆν 8, 2.

gnando. - † τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν 5, 6, 3. v. ά. - †† τὰ τῶν ἐπέκεινα βαρβάρων 3, 4, 18. v. β. - εἰ τὰ τῆς συγκλήτου τις ὑμῖν διήγγειλε, quae in fenatu acta funt 7, 8, 14.] τὰ τῆς μητρὸς 6, 9, 17. v. μ. - τὰ τῶν ςρατοπέδων 3, 15, 12. - Cum gen. rei, τὰ τῆς Ῥώμης διοικεῖν, rem Romanam 2, 12, 7. † τὰ τῆς πολιορκίας (μὴ) προκεχωρηκέναι, obfidio non proceff. 3, 9, 12. 1. q. pr. τῆς πολ. μὴ πρ. - τὰ τῆς προαιρέσεως, propofitum 2, 4, 15. τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ λ. 3, 14, 5. τὰ τῆς ἐπιβουλῆς 5, 8, 9. τὰ τῆς ἀρχῆς 2, 8, 11. 6, 5, 1. 8, 7, 12. v. ά. - τὰ τῆς βασιλείας 2, 12, 7. 3, 15, 15. 4, 15, 18. †† τὰ κατὰ τὴν Ῥώμην ἑορτῆς εἶχεν οὕτως 8, 7, 1. p. τὰ τῆς κατὰ τ. Ῥώμην ἑορτῆς, fc. πράγματα, et p. ἡ κατὰ τὴν Ῥ. ἑορτὴ εἶχ. οὕτ.

ὁ, p. pron. demonftr., Mafc., fine relat. diferta, init. enunc. ὁ δ' λ. ille vero 1, 8, 12. at ille 1, 17, 19. qui 2, 6, 15. ὁ δὲ, ille autem 1, 9, 21. 2, 5, 6. 2, 8, 14. ὁ δὲ, ipfe autem 2, 3, 7. ὁ δὲ, ifte autem 4, 15, 21. ille vero 6, 8, 5. ὁ δὲ, is 2, 1, 14. 4, 6, 11. ὁ δὲ, ille 7, 9, 7. ὁ δὲ, qui 1, 17, 15. 2, 3, 10. †† in orat. med. et apodofi, τοῖς - δέον ἐπιφοιτῆσαι, ὁ δὲ λ. ipfe 2, 8, 18. - Sic et fine relat. manifefta, ὁ μὲν οὖν, ille quidem 1, 4, 18. 1, 15, 16. - Sed in relat. aperta, τούτων ὁ μὲν ἕτερος - τὸν δὲ περιόντα λ. alter 1, 2, 2. καταγνοὺς τοῦ μὲν ῥᾳθυμίαν, τοῦ δὲ λ. alteri - alteri 2, 9, 3. - † in med. orat. ψηφίζεται, τὸν μὲν ἀναιρεθῆναι, ἀποδεχθῆναι δὲ λ. illum quidem 2, 12, 9. — Sic et ὁ μὲν δὴ - οἱ μέντοι λ. ille itaque 1, 9, 14. ὁ μὲν οὖν - οἱ δὲ λ. ille quidem 1, 12, 11. ὁ μ. οὖν - ὁ δὲ ςρατὸς λ. ac ille quidem 5, 4, 14. ὁ μ. οὖν - ἐπεὶ δὲ, ille quidem 2, 12, 12. - τὸν μὲν οὖν - ἀλλ', illum quid. 2, 2, 14. 16. † πολλὰς δὲ τοῦ μὲν Σεβήρου ὀνειδίζοντος εὐεργεσίας λ. τοῦ δὲ - ὑπομιμνήσκοντος, illo autem 3, 12, 21. †† τῶν μὲν κολάκων -, τοῦ δὲ - μετιόντος, ipfo autem 1, 13, 17. e. - Mafc. plur. fimiliter, fine relat. aperta, οἱ δὲ, illi autem 7, 11, 19. immo 7, 12, 4. fed 3, 13, 14. illi vero 2, 11, 14. ifti autem 2, 12, 2. at illi 2, 15, 20. qui 3, 12, 3. 25. οἱ δ', illi vero 1, 16, 13. οἱ μὲν οὖν, illi equidem 1, 6, 24. οἱ δὲ in apodofi, ifti vero 1, 12, 17. fed rectius Bg. — tum vero illi 2, 10, 7. - Sed in relat. ὧν οἱ μὲν - οἱ δὲ, quorum alii - alii 1, 1, 6. - quorum alii - caeteri 2, 1, 5. fq. — † in med. orat. οἱ μὲν - οἱ δὲ, alii - alii 1, 11, 4. 1, 13, 5. 5, 4, 10. fq. οἱ μὲν - οἱ δ' - οἱ δὲ, alii - alii - alii 1, 4, 21. — οἱ δέ τινες - οἱ δὲ, quidam - alii 6, 9, 8. † ὁ δὲ Μαξιμῖνος - οἱ δὲ, illi vero ib. 14. †† οἱ μὲν - οἱ δὲ καὶ, alii quidem - alii vero et 7, 11, 7. ubi Bg. non oppreffit partic. relat. τοῖς μὲν - ἡμῖν δὲ, illis-nobis 1, 13, 6. τοῖς μὲν - αὐτοὶ δὲ λ. illis quidem - fe contra 8, 6, 7. τοὺς μὲν - αὐτὸς δὲ illos qu. 1, 17, 1. 3, 5, 13. τοὺς μὲν - τῶν δὲ καὶ, partim - partim 1, 3, 12. τοὺς μὲν - τοὺς δὲ, quidam - quidam 1, 7, 9. illis — his 1, 17, 3. † πλείςους - τοὺς δὲ, plurimos - quosdam 1, 6, 24. - †† ante numeral. τοὺς τετρακοσίους 6, 4, 10. illos quadringentos. - Fem. fimul, ἡ μὲν ἀπέςη. ὁ δὲ Κόμμ. ipfa 1, 16, 11. τῆς μὲν - τοῦ δὲ, huius quidem - illius autem 4, 4, 6. τὴν μὲν - τὴν δ', hanc - illam vero 1, 5, 8. τὴν μὲν - τὸν δὲ, hanc quidem, illam autem 1, 15, 12. - in relat. tac. ἡ δὲ λ. illa vero 1, 17, 8. - Neutr. τὸ μὲν - τὸ δ', alterum - alterum 3, 7, 16. — Sed fine relat. diferta, τὰ δὲ, quae 3, 9, 10.

ὀγδοηκοςὸς, pl. de re, ἔτος ὀγδοηκοςὸν, octogefimum 7, 5, 3.

ὅδε, Mafc. abf. ἡ τοῦδε ἀρχὴ, huius 2, 2, 19. - Fem. c. artic.

Digitized by

ſimul, et quidem praepoſitum, ἥδε ἡμῶν ἡ ἄφιξις, hic adventus 2, 1, 18. τῆςδε τῆς πόλεως, huius 4, 5, 12. τήνδε τὴν ἐξουσίαν, hanc potent. 3, 11, 11. ſed poſtpoſ. τὴν θεὸν τήνδε, hanc 1, 11, 1. - Neutr. τόδε τὸ τέλος, hunc finem 2, 1, 10. propr. hicce etc. v. δε enclit. ſupra.

ύειν, ph. de perſ. c. adv. νύκτωρ - ὁδεύοντας, iter facientes 7, 3, 9. curru.

ηγεῖσθαι, phyſ. paſſ. de perſ. c. abl. modi, ὁ ςρατὸς, ὡς προνοίᾳ θείᾳ ὁδηγούμενος, - διαβὰς τὸν Ταῦρον λ. quaſi duceretur 3, 3, 13.

οιπορεῖν, phyſ. de perſ. c. adv. νύκτωρ - ὡδοιπόρει, iter faciebat 5, 4, 13. curru. - c. praep. ὁδοιπορήσαντες μετὰ πάσης ἐπείξεως, iter facient. 8, 6, 10. - ſimul c. abl. modi, ὑπὸ νιφετοῖς - ἀκαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ ὡδοιπόρει, incedebat 3, 6, 22. - abſ. καὶ οἱ μὲν - ὡδοιπόρουν, iter facieb. 7, 4, 1.

οιπορία, ph. α. ſubſt. τῆς ὁδοιπορίας τοὺς ςαθμοὺς, itineris 2, 15, 11. milit. ὁδ. μήκει καὶ τάχει, itinerum 3, 7, 17. τάχει τῆς ὁδ. itineris 4, 12, 11. τὸ πλεῖςον τῆς ὁ. 4, 11, 4. - c. adi. διὰ ταχείας - ὁδ. itinere 1, 10, 6. - c. verbb. τῆς ὁ. εἴχετο, iter 2, 11, 1. - † ὡς ὁδοιπορίας χρῄζειν, ut itineris apparatu opus eſſet 4, 13, 8. - ἀνύσας τὴν ὁδοιπορίαν, iter 1, 7, 3. 3, 8; 5, 3, 10; 2, 7, 12; 17. - † τὴν ὁ. ποιούμενος; iter 3, 6, 22. ſq. ὡδοιπόρει. - τὴν ὁ. ἐποιεῖτο 4, 13, 8. τὴν ὁ. - ἤπειγον 4, 1, 4. - c. adi. et verb. ὑπὸ τῆς συνεχοῦς ὁ. συντετριμμένος, itinere 5, 4, 20. σχολαιτέραν τὴν ὁ. ἐποιεῖτο, iter 7, 8, 24.

οιπορικὸς, phyſ. de re, ἐσθῆτα ὁδοιπορικὴν λαβὼν, itinerario 5, 4, 12.

οποιεῖν, ph. de re, abſ. τὸν τόπον ὁ χειμάῤῥους ἀνοίξας, ὡδοποίησεν, viam fecit 5, 3, 11.

ὸς, ph. de loco, praecipue, c. adi. διὰ μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ λ. viam 1, 14, 8. plateam. - 7, 6, 21. - διὰ τῆς ἱερᾶς ὁ. 4, 2, 8. - † ſimul cum praep. διὰ μέσης τῆς ἐν Ῥώμῃ ἱ. ὁ. 2, 9, 6. - univerſo, δυσβάτου οὔσης τῆς ὁ. 3, 3, 1. τῆς ὁ. ςενῆς οὔσ. ib. 2. — † αἱ λεωφόροι ὁδοὶ καὶ ἀτραπαὶ πᾶσαι ἐφυλάττοντο 8, 5, 12. προύπεμψε λογάδας δι' ἑτέρων ὁδῶν καὶ ἀτραπῶν 2, 13, 21. † τέλη ἐν ὁδῶν πορείαις 2, 4, 14. κατὰ πάσας ὁδοὺς διανείμαντες αὐτοὺς 2, 12, 2. - c. praep. πρόβλημα τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ ὁ. viarum in orientem 3, 1, 8. contra vias, quae ſunt in oriente. - c. gen. loci, πανταχόθεν τὰς τῆς Ἰταλίας ὁδοὺς παραφράξαντες, Italiae itinera 8, 5, 10. vias, quae ſunt in Italia, et quae partim ferunt in Italiam. - †† παρὰ πᾶσαν τὴν ὁ. συμβουλεύοντες, in toto itinere 2, 6, 10. - κατὰ τὴν ὁ. ςασιάζοντες λ. in itinere 4, 1, 2. - κ. τὴν μέσην ὁ. λ. in medio it. 4, 13, 9. Quae tria loca pertinere poſſunt et ad ſq. claſſem. - De actu eundi, quatenus fit in via aliqua, (i. q. pr. ὁδοιπορία,) - ἔχεσθαι τῆς ὁ. itineri inſiare 2, 11, 2. 7, 8, 22. τῆς ὁ. εἴχετο, itineribus 3, 6, 21. τὴν ὁ. ἐπετάχυνε, iter 2, 11, 2. ἀνύσας τὴν ὁ. 3, 14, 7. - ſimul c. praep. τῆς ἐπὶ τὸν Ἀλβῖνον ὁ. εἴχετο, iter in Albinum 3, 6, 18. - ſimul c. adi. αἰφνιδίου γενομένης τῆς ἐπ' Ἰταλίαν ὁ. hoc in Italiam iter 7, 8, 21. οὐδὲ - ἄλλως αὐτῷ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁ. εὐπρεπῆ - ἔσεσθαι, iter Romam verſus 8, 4, 24. † de itinere brevi et pompa per urbem, πᾶσαν τὴν ὁ. ἤνυε τρέχων λ. iter 5, 6, 17. †† de tempore ſ. temporis intervalli vel menſura, cum gen. temp. ταῖς Παρθυαίων ἔχθαις. αἱ μὴ πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπεῖχον τῆς εἰς Κτησιφῶντα ἀφόδου, haud multorum dierum itinere 2, 9, 15. nolit. Tagoreiſo.

δοὺς, ph. τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμὴν, dentium 1, 15, 12. pantherae.

κης ἐμφυλίου καὶ κατὰ Ῥωμαϊκῶν ϛρατοπέδων, victoriae civilis et a Romanis exercitibus 3, 9, 1. - †† p. perf. f. dea, τοῦ ἀγάλματος τῆς Νίκης, Victoriae 5, 5, 12. τὸν βωμὸν τῆς Νίκης 7, 11, 15.

νικηφόρος, trop. de perf. abf. ὑπεδέχθη, triumphans 3, 10, 2. — c praep. νικηφόροι κατὰ Βρεττανῶν, tanquam victores Britanniae 3, 15, 17. v. κ.

Νικομήδεια, opp. Bithyn. ἐλθὼν εἰς τὴν Νικομήδειαν, Nicomediam 5, 5, 5. Νικομηδεύς, inde natus, vel ibi incola, Νικομηδεῖς λ. Nicomedienfes 3, 2, 17. τῷ πρὸς Νικομηδέας μίσει ib. 18.

νιφετός, ph. in opp. ὑπὸ νιφετοῖς καὶ χιόσιν - ὡδοιπόρει, fub nimbis 3, 6, 22. pluviis.

νοεῖν, mor. de perf. abf. νοῆσαι ὀξύς, in excogitando 2, 9, 2. ad res excogitandas, confilia capienda. - c. acc. rei, ν. τὸ κρινόμενον εὐθέως, intelligere 4, 7, 2. - Paff. de re, Particip. Neutr. c. artic. τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι ταχύς, in excogitato perficiendo 2, 9, 2. confilium, confilia. - in opp. τοιαῦτα - ἐμφαίνων, νοεῖσθαι μᾶλλον ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, ἢ ἀκούεσθαι, intelligi 4, 4, 16. cogitari.

νοθεύεσθαι, trop. paff. de re f. perf. μὴ δεῖν μηδέτερον γένος ν. contaminari 4, 10, 13. dehoneftari, mifceri indecenter et copulari.

Νομάδες, pop. Afr. οἱ Ν., ἀκοντιϛαί τε εὔϛοχοι καὶ ἱππεῖς ἄριϛοι λ. Numidae 7, 9, 13. † Μαυρουσίων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις, Νομάδων δὲ καλουμένων, qui Numidae vocantur ib. 2. † τῶν ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἐθνῶν Μαυρουσίους μὲν καὶ Νομάδας λ. Numidas 4, 3, 15.

νομὴ f. νομαὶ, ph. de re vel actu, c. gen. rei, νομὰς χρημάτων - ἐπαγγείλας, donativum 8, 7, 19. militib. - c. gen. perf. χρήματα, εἰς νομὰς τῶν πολιτῶν ἀθροιζόμενα, pecuniae, quae civibus dividendae colligerentur 7, 3, 12. ad congiaria civium. - per verba, νομὰς ἐπιδιδοὺς τῷ δήμῳ, congiario dato plebi 2, 14, 10. 5, 10, 3. pro victoria. - congiaria 3, 8, 15. fc. αὐτῷ, τῷ δήμῳ. c. adiuncto fubft. νο. διδοὺς καὶ ἐφόδια, dona 2, 11, 1. pecuniaria, militib. ν. καὶ δόσεις μεγίϛας ὑπέσχετο, donativum ingens promifit 6, 8, 16. dona liquidorum, poft σιτηρέσια, ubi v. et v. δόσ. †† τοῖς ϛρατιώταις ὑπέσχετο ἐπίδοσιν χρημάτων, - τῷ τε δήμῳ νομὰς ἐπήγγειλε, congiarium 7, 6, 8. † c. praep. τῷ δήμῳ προύθηκεν ἐπὶ ταῖς νίκαις μεγίϛας ν., τοῖς τε ϛρατ. ἐπέδωκε χρήματα λ. magnum congiarium 3, 8, 8. cf. 3, 10, 3. δοὺς τὰς συνήθεις τῷ δήμῳ ν. ἐπὶ τῇ τῆς βασιλείας διαδοχῇ, divifo in populum congiario 5, 5, 15.

νομίζειν, ph. de perf. c. adv. ὡς νομίζουσι Ῥωμαῖοι, ἐξεθειάσθη, ut Romanis mos eft 6, 1, 9. ut in more habent Romani f. folent. — mor. alio fenfu, c. inf. οὐδέν τι - ὠφελεῖσθαι, νομίζει, putat 2, 3, 21. 20. νομίζων, exiftimans ib. 19. 2, 15. 10. 4, 15, 20. autumans 3, 9, 16. - fimul c. acc. rei, περιττὸν νομίζω μακρηγορεῖν, arbitror 5, 1, 3. ubi oppreffus eft inf. alter v. fubft. εἶναι, ut in his locis, - μηδέ τις τύχης πταῖσμα νομιζέτω, putet ib. 10. putato. ἄνδραν - νομίζων, putans 7, 5, 8. cf. 5, 1, 8. καιρὸν εὔκαιρον - νομίζοντες, putantes 5, 8, 16. ἀπρεπῆ - νομίσας, arbitratus 2, 5, 6. in quibus oppreffus fuerit acc. alter, qui habetur diferte in his, - κοινὴν τῆς ἀρχῆς τὴν διοίκησιν νομίζοντας, exiftim. 2, 3, 24. οὐκέτι αὐτὴν ἰδιωτικὴν - νομίζοντες, non amplius eas (aedes) pro privatis habentes 2, 8, 10. cf. 2, 4, 9. 3

Digitized by Google

14, 13. τὴν ἐκείνης τιμὴν ἑαυτῆς ὕβριν νομίζουσα, existimans 1, 8. 9. ἐφήμερον τρυφὴν κέρδος - νομίζουσιν, existim. 2. 10, 13. - τοῦτο μόνον - ἐνόμιζε φάρμακον, putabat 6, 6, 6. † τοσοῦτον ἐνδιδόντες χρόνον, ὅσον ἐνόμιζον αὐτάρκη πρὸς λ. putabant 1. 6, 1. - † c. acc. perf. dupl. ὃν σὺ νομίζεις πάντων ἀξιώτατον, putas 2, 3, 10. - Pass. ph., de re, abs. in Particip. θύσας - τὰς νενομισμένας - θυσίας, sacrificia usitata 2, 6, 18. more recepta. - simul c. praep. ἐπιτελέσαντες τὰς ν. ἱερουργίας ἐπὶ ταῖς β. εἰσόδοις, celebratis consuetis sacrificiis 4, 1, 3. i. q. 5, 5. 15 - mor. alio sensu, c. nominat. dupl. perf. et forsan etiam c. dat. perf. ὀχληρὸς καὶ περιττὸς αὐτῷ ὁ Ἀλβῖνος ἐνομίζετο, molesius et superv. ipsi Albinus existimabatur 3, 5, 3. qui dat. pron. ἁ. c. v. εἰ. fuerit p. ὑπ' αὐτοῦ, aut cohaeret cum pr. adi. ὀχλ. - c. solo nominat. tali dupl. ὅσοι - εἰς μάχην ἐπιτήδειοι ἐνομίζοντο, qui idonei videruntur 6, 3. 2. - c. nominat. uno diserto, sed altero oppresso, (αὐτὸς) τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος, 1, 10, 14. pompae pars creditus, putatus. † in orat. obliqua, μήτε τὶς (ἐμὲ) ὕπιςον - πρὸς τὸν νομισθέντα φίλον ἡγείσθω, adversus eum, qui putabatur amicus 3, 6, 3. - c. nominat. dupl. rei, ἃ περ - σωφροσύνης ςρατιωτικῆς ἀλλότρια ἐνομίζετο, quae - aliena putabantur 5, 8, 9. †† ἐμοῦ κρατοῦντος, - ἀριςοκρατία μᾶλλον, ἢ βασιλεία νομισθήσεται, me imperante, optimatium status magis, quam imperatorius, instituetur 5, 1, 9. ubi. p. Bg. liberiore, supplebitur non modo inf. v. subst. εἶναι, sed et e pr. πάντες alio casu πᾶσι, aristocratia magis, quam regnum s. monarchia, esse putabitur omnibus s. ab omnibus.

νόμισμα, ph. de re, (Lat. numisma,) abs. ὕλης, νόμισμα ποιῆσαι δυναμένης, materiae, numis conficiendis idoneae, 7, 3, 13. νομίσματα ἐκόμισαν, numos 1, 9, 17. διέξαντες - τὰ ν. ib. 18. — νομισμάτων ἀντιδόσεσι, numismatis 1, 16, 7. v. ἀντ. † c. gen. perf. νομίσματα αὐτοῦ κοπῆναι ἐπέτρεψε, numos, 2, 15, 9. v. κόπτ.

νόμος, ph. c. adi. νόμῳ βασιλικῷ καλλιερήσας, more imperatoris 2, 14, 4. κυκλώσασθαι αὐτοὺς πολεμίῳ ν. hostium ritu 2, 13, 8. - c. gen. perf. τὸ σῶμα καταθάπτουσιν ἀνθρώπων νόμῳ, hominum ritu 4, 2, 2. χορεύοντα νόμῳ βαρβάρων, ritu barbarico 5, 3, 15. νόμῳ Φοινίκων, ritu Phoenicum 5, 5, 20. Φ. ν. Phoenicum more 5, 6, 21. - mor. alio sensu, et quidem litterario s. scientifico, οὐκ ἀπείρως εἶχε νόμων ἐπιςήμης, haud imperitus legum scientiae 4, 12, 2. νόμων ἐμπείροις, legum peritis 6, 1, 8. - tum militari, ὡς μὴ μόνον αὐτοὺς φόβῳ καὶ νόμῳ ἀντέχειν πρὸς τοὺς καμάτους, lege 3, 6, 22. praeceptis ac monitis ethicis, quibus fortitudinis pars illa in laborando et sustinendo fortiter labore commendatur, una cum disciplina militari ac iuramento, quo et ipso simul eo adigebantur. - denique civili, c. adi. παρθένου, ἁγνεύειν πρὸς τῶν ἱερῶν ν. κελευομένης 5, 6, 3. a sacris legibus, Pontificum de Vestalibus, v. κελ. c. gen. perf. παρὰ τοὺς Μακεδόνων - νόμους, contra leges 1, 3, 6.

νοσεῖν, ph. de perf. c. adv. ἐπὶ πολὺ νοσῶν, aegrotans 5, 15, 3. v. χαλεπώτατα 5, 4, 20. χαλεπῶς νοσοῦντες, aegrotantes 6, 6, 2. - c. praep. χαλ. νοσοῦντι, εἴτε διὰ δυσθυμίαν λ. aegrotanti 6, 6, 1. — abs. ἐν σχήματι νοσοῦντος λ. aegroti 4, 2, 4. τοῦ ςρατοῦ ν. exercitu aegrotante 6, 6, 2. ἐπισκεψάμενοι τὸν νοσοῦντα, aegrotum 4, 2, 7.

νόσος, ph. c. adi. et verb. Μάρκον νόσος χαλεπὴ καταλαμβάνει, mor-

bus 1, 5, 1. αὐτὸν ν. ἐπιμηνιεςέρα κ. 3, 15, 1. articularis forfan, cf. deinde et 3, 14, 4. † λοιμώδη νόσον κατασχεῖν λ. peftilens morbus 1, 12, 1. peftis, p. λοιμός. c. folis verb. ἡ ν. - ἤκμασε ib. 6. ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον, morbo 3, 11, 1. articulari, cf. 2, 15, 7. νόσῳ διαφθαρείς, morbo 4, 8, 11. ἡ. ν. 8, 5, 18. ἀποβαλὼν ν. 6, 6, 4. μήτε τὴν ν. φέρων ib. 2. νόσοις περιπίπτοντες 5, 9, 11. - cum gen. rei. ipfius que morbi nominis technici, ὑπὸ νόσου ἀρθρίτιδος ἐνοχλούμενον, a m. 2, 15, 7. † alio ordine, ὑπὸ τῆς ἀρθ. ν. κάμνων 3, 14, 4. †† trop. c. adi. et adiuncto, εἰς ἀνανδρίαν καὶ θήλειαν νόσον διέβαλλεν (αὐτά,) ut imbellem morbo que muliebri laborantem infamabat 4, 12, 4. v. θήλ. et διαβ.

νυκτερινὸς, phyf. de re, τὴν νυκτερινὴν φρουρὰν ἐγκεχειρισμένος, nocturnam cuftodiam 3, 11, 12.

νύκτωρ, ph. abf. πέμψας, noctu 1, 9, 19. σκηπτοῦ ν. κατενεχθέντος 1, 14, 4. ἐκκομισθὲν - ν 2, 1, 5. ν. ἀναγαγόντων (αὐτὸν) 2, 3, 1. εἰς Ῥώμην ν. - εἰσῄεσαν 2, 12, 2. ν. - ὄμβρων - καταῤῥαγέντων 3, 3, 9. ν. - τὰς ναῦς χειραγωγεῖ 4, 2, 15. † ν. εἰ κατέλθοιεν λ. noctu fi veniant 5, 3, 23. ν. - ὑπεξῆλθε ib. 24. † ἐπιβουλευθεὶς ν. λ. 7, 1, 22. quod adv., commate poft ἐπ. pofito, refert ad fqq. ν. κατελθεῖν λ. 7, 4, 7. - in relat. et opp. ν. καὶ μεθ' ἡμέραν 1, 13, 15. 7, 3, 9. 8, 2, 13. nocte die que 5, 4, 13.

νυμφίος, ph. de perf. abf. ἰδεῖν τὸν νυμφίον, fponfum 4, 11, 7. — c. gen. perf. et relat. δεξιούμενος νυμφίον μὲν τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ αὐτοῦ 4, 11, 4.

νῦν, ph. abf. καιρὸς (ἐςὶ,) nunc 1, 4, 7. 1, 9, 8. 4, 14, 11. ἥρτηται δὲ ν. λ. ib. 14. - in relat. et opp. πρότερον μὲν λ. νῦν δὲ λ. 2, 10, 4. - c. adv. al. μέχρι νῦν, usque adhuc 2, 10, 15. — καὶ μέχρι ν. usque adhuc 1, 16, 5. etiam usque adhuc, f. usque adhuc etiam, noftr. *auch* bis *ietzt*. ἔτι γοῦν καὶ ν. fane adhuc hodie 3, 1, 15. fane adhuc etiam nunc, f. etiam adhuc nunc, noftr. idem pr. - †† poft praep. et artic. et in opp. ὁρᾶτε, μὴ πρὸς τὸ νῦν ἀνόσιον, καὶ ὕςερον ἐπικίνδυνον ᾖ. in praefens 2, 5, 10. per ellipf. fubft. ad artic., fed particip. ad adv., pro plenis πρὸς τὸ νῦν παρὸν f. ὂν τοῦ χρόνου f. καιροῦ μέρος, ad nunc praefens temporis intervallum f. fpatium, noftr. *für* den *ietzt* anwefenden *Zeitpunkt*.

νύξ, phyf. c. fubft. ἤδη τὸ πλεῖςον τῆς νυκτὸς προκεχωρήκει, maior pars noctis 2, 2, 3. - c. adi. et verb. πᾶσα ν. ἔφερε φόνους, totae noctes caedendis mortalibus impendebantur 4, 6, 8. quaevis nox, v. φέρ. - ν. ἐπελθοῦσα διέλυσε τὰς μάχας 4, 15, 10. - c. v. folo, νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte 2, 1, 12. ἔτι ν. οὔσης, nocte 7 ; 6, 16. — τῆς ν. δὲ διαδραμούσης, nocte 6, 9, 4. - Per formulas, ubi p. cafu temp. et adv., in relat. νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, noctem 1, 4, 18. v. ἐπ. - per fe, πάσης ν. τόδε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, quavis noctu 2, 1, 16. πάσης τῆς ν. ἐν φροντίσιν - διαγρηγορήσαντες, tota nocte 5, 4, 8. ἐπιμείνας τῆς ν. ἐκείνης ἐν τῷ νεῷ λ. nocte illa 4, 5, 1. ὅσους χρὴ τῆς ν. φονευθῆναι, illa nocte 1, 17, 1. - † c. praep. diferta, τὸ πῦρ ἐκ τῆς ν. πολλοὺς - πένητας ἐποίησεν, de nocte illa 1, 14, 5. per noctem, nocte illa, de nocte, i. noctu, potius, quam ob noctem, quia nox erat.

νῶτον f. νῶτος, ph. πύργους ἐπὶ νώτων φέρειν, in dorfo 2, 11, 18.

— ἀράμενον ἐπὶ τοῖς νώτοις, Φέρων 2, 9, 7. in dorfum. p. accuf. et fing. θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπιγεγραμμένους καὶ τὰ νῶτα δεδωκότας, terga 7, 11, 18.

Ξ.

Ξανθὸς, ph. de re, c. fubft. et abl. modi, κόμη, Φύσει ξανθῇ, coma flava 1, 7, 9. *goldgelb* f. *blond*. c. folo fubft. κόμας ξανθὰς, com. flavas 4, 7, 4.

Ξένος, ph. de perf. p. fubft. c. gen. perf. Φασὶν, αὐτοῦ ξένον γενέσθαι Κρόνον, eius hofpitem 1, 16, 3. - in opp. πολύ τι πλῆθος ἐπεδήμει (ἐκεῖ) οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ ξένων τε καὶ ἐμπόρων, peregrinorum 8, 2, 9. - p. adi. in opp. c. adiuncto, μὴ δεῖν - ξένον ζητεῖν μηδ' ἀλλότριον, ἀλλὰ τῷ ἀνεψιῷ λ. peregrinum 5, 7, 4. de terra f. patria v. ἀλλ. de re, in opp. πολέμων ἐμΦυλίων καὶ ξένων τύχας, bell. exterorum 1, 1, 5. in exteris terris vel cum exteris nationibus geftorum, i. q. fq. ἐν βαρβάροις. † c. adiuncto diferto, οὔτε ἐμΦύλια κατ' ἐχθρῶν, οὔτε ξένα κατὰ βαρβάρων τρόπαια λ. externa trop. 3, 15, 6.

Ξηρὸς, ph. de re, μετὰ τὸν - ξηρὸν αὐχμὸν, torridum aeftum 6, 6, 5. ficcum f. aridum, i. ficcitatem inducens in terra et plantis.

ΞιΦήρης, ph. (i. q. fq. ΞιΦηΦόρος,) de perf. ὡς ἐνέκειντο ξιΦήρεις, cum inftarent cum gladiis 6, 8, 13. 7, 5, 10. gladiis inftructi. — οἱ δὲ νεανίσκοι ξιΦήρεις σὺν παντὶ τῷ πλήθει βιασάμενοι τοὺς λ. cum gladiis ib. 6. ἐπῆλθέ μοι, ξιΦήρεις ἔχων τινὰς, gladiis inftructos habens fecum quosdam 4, 5, 10.

ΞιΦιΦορεῖν, phyf. de perf. c. praep. et adv. πάντες διὰ τὴν οὖσαν ςάσιν οἱ μὲν Φανερῶς, οἱ δὲ καὶ κρύβδην ἐξηΦηΦόρουν gladios (ficas) gerebant 7, 11, 7.

ΞιΦηΦόρος, phyf. de perf. p. adi. ςρατιώτας - περιςήσαντες αὐτοῖς ξιΦηΦόρους, cum milites circumliftere fe iuffiffent cum gladiis 7, 10, 13.

ΞιΦίδιον, ph. ξιΦιδίῳ, ὃ μετὰ χεῖρας ἔΦερε λανθάνων, gladiolo 4, 13, 11. fica. γυμνώσας τὸ ξ. nudato pugione 1, 8, 12. pr. ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου. - προβαλόντες τὰ ξιΦίδια, prolatis pugionibus 7, 6, 19. ὑποκολπιδίοις ξίΦεσι §. 15. † τὰ ξ. περιαιροῦσιν αὐτῶν, - τῷ ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ εἰς πομπὴν κεκοσμημένα, gladiolos 2, 13, 19. de Practor. exauctor. † γυμνοὶ ὅπλων καὶ ὀργάνων πολεμικῶν - ἕκαςος δὲ ἐπεΦέρετο οἴκοθεν, ἢ ξιΦίδιον, ἢ πέλεκυν λ. gladiolum 7, 9, 12.

ΞίΦος, ph. dignitatis, παρῃώρητο αὐτῷ ξίΦος, enfem 3, 11, 4. de Plautiano. - hoftilis animi, ξίΦους ἐπηωρημένου, gladio 4, 5, 14. διὰ ξίΦους χωρήσας καὶ Φόνου, ferro graffari 4, 4, 5. †† ἕκαςος ᾤετο, ξίΦος ἀποσεσεῖσθαι, τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον, gladium 5, 2, 3. periculum capitis fummum que. - fimul c. gen. perf. ἐπίκειταί σου τοῖς αὐχέσι τὸ τοῦ Περεννίου ξ. gladius 1, 9, 9. infidiae Perennis impendent tibi, Perennis tibi vitae que tuae infidiatur per ficam. - militum, c. adi. ἀποθέμενος, ὃ περ περιέκειτο ξίΦος ςρατιωτικὸν, gladio mil. 3, 5, 11. - abf. ξίΦος παρηρτημένοι γυμνοῦ σώματος, gladium 3, 14, 14. Britanni. - in opp. τῇ διὰ δοράτων καὶ ξιΦῶν - μάχῃ 3, 4, 19. pugna per gladios f. cum gladiis facta. τὰ ξίΦη σπασάμενοι gladios 2, 5, 3. cf. τὰ ξ. 3, 12, 24. γυμνωσάντων τὰ ξ. 7, 4, 13. † ὅσα ἦν (ἐν) οἰκίαις ἢ ἐργαςηρίοις δόρατα, ἢ ξίΦη πελέκεις τε λ. 7, 11, 15. ††

τὴν δεῖξιν τοῦ ξίφους, gladio 1, 8, 12. i. q. τὸ ξιφίδιον. - δεικνὺς τὸ ξ. gladium 7, 11, 10. i. q. ξίφεσιν - ὑποκολπίοις, pugionibus ib. 6. οἷς εἶχον, ὑποκολπιδίοις ξίφεσι φονεῦσαι, pug. 7, 6, 15.

ξυλεία, ph. ξυλείας πλῆθος ἐπάλληλον, lignorum 7, 12, 13. materiatura, nostr. *Holzwerk*. - c. gen. rei f. loci, τῇ ξυλείᾳ τῶν οἰκοδομημάτων εἰς τὰς μηχανὰς κατακέχρηντο, lignea materia 8, 4, 22.

ξύλινος, ph. de re, ξυλίνοις - σκεύεσι, ligneis vafis 4, 7, 8.

ξύλον, ph. materia laborata, univerfe, c. adi. οἰνοφόρα σκεύη περιφεροῦς ξύλου, vafa vinaria ex rotundo ligno 8, 4, 9. e. cupae f. dolia. συμπήξεως ξύλων μεγίςων, lignis ingentib, 4, 2, 12. — †† de particulis. ξύλων πολλῶν ἀθροισθῆναι πυρὰν, multis lignis 4, 8, 12. † abf. ξύλα καταπρίσαντες εἰς τὰ παρατυχόντα σχήματα, ligna 7, 9, 12. - in opp. τὰ ἐκ βυρσῶν καὶ ξύλων (ὅπλα) λ. lignea 8, 4, 27. - c. fubft. ξύλων οὔσης ἐκτενείας, lignorum 7, 2, 8. ξ. ἀπορία 8, 4, 9, i. † ξύλων ἐξοχαὶ, ligneae aedificiorum proiecturae 7, 12, 12. v. ἐξ. - †† ξύλῳ παισθέντα (αὐτὸν,) fufte 7, 7, 8. - in opp. ὑπὸ πλήθους ξύλων καὶ λίθων λ. fuftium 7, 10, 13. λίθους καὶ ξύλα ἐπεφέροντο, fultes ib. 10. — ξύλα καὶ πλίνθους ἐπιφερ. 7, 4, 7. † τὰ ξ. καὶ τοὺς π. ib. 13.

O.

O, Articul. Mafc. de perf. c. fubft., repetitus, ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων, populus Romanus 2, 2, 16. 8, 5, 15. - Unus, poft nomen propr. c. gen. alius nom. propr. Αἰνείαν τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου, Aeneam, Veneris et Anchifae filium 2, 3, 9. fc. παῖδα f. υἱόν. - Γερμανικὸν τὸν Νέρωνος καὶ Τίτον τὸν Δομετιανοῦ, Germanicum, Neronis, et Titum, Domitiani, fratres 4, 5, 13. fc. ἀδελφόν. Unus, fed c. folo gen. nom. propr. οἱ τοῦ Νίγρου, Nigri milites 3, 2, 11. Nigriani ib. 20. fc. ςρατιῶται, i. q. τὸν ςρατὸν τοῦ N. ib. 18. οἱ τοῦ Σεβήρου, Severiani ib. 19. (3, 7, 26.) i. q. ὁ τοῦ Σεβ. ςρατὸς ib. 12. - Cum adi. et quidem ante id, οἱ πλεῖςοι τῶν λ. plerique eorum, qui 1, 1, 1. v. πλ. - τοῖς ἄλλοις, caeteros 7, 4, 5. - it. in relat. οἱ μὲν ἄλλοι -, Πομπ. δὲ 1, 6, 10. οἱ μὲν - πρεσβύτεροι -, οἱ δὲ κ. νέοι 1, 1, 9. τούτων τὸ μὲν πλεῖςον μέρος -, οἱ δὲ λοιποὶ λ. 7, 12, 3. - †† poft id et c. gen. nom. appellat. perf. συλλαβὼν πάντας τοὺς τῶν ἡγεμόνων, omnes ducum liberos 3, 2, 10. fc. παῖδας f. υἱούς. Cum particip. perf. mero, ὡς μὲν ὁ πέμψας οἴεται, ut quidem is, qui me mifit, put. 3, 12, 4. ὁ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενος, imperii fucceffor 4, 2, 20. 1, 5, 2. v. διαδέχ. - οἱ ἐξ ἀν. δουλεύοντες, - οἱ μ. π. ὑπακούοντες 1, 4, 12. v. in fuis verb. it. 1, 12, 16. 8, 6, 10. it. τῶν ἐν ν. βασ. παραλαβόντων 1, 3, 5. ἐν τοῖς δ. ὑπατεύσασιν λ. 3, 11, 3. - 2, 2, 19. 1, 9, 20. - † fimul c. fubft. perf. τῶν πρὸ αὐτοῦ γενομένων βασιλέων, omnium ante fe imperatorum 1, 17, 26. eorum, qui ante fe f. ipfum fuerunt, imper. v. γίν. - †† τῶν πώποτε ἀρχόντων 3, 10, 13. v. ἀρχ. et ib. τῶν ἀρχομένων etc. — † πολλοὺς τοὺς ἐξέχοντας τῆς συγκλήτου 3, 5, 4. v. ἐξ. - Cum praep. et quidem ante eas, fine verb., τῶν ἀπὸ ὑπατείας 7, 1, 21. fc. γινομένων, v. ἀ. - τοῖς εἰς ὕςερον, ad pofteritatem 4, 14, 10. ad pofteros, fc. γινομένοις. - τῶν ἐν ἀξιώσεσι 1, 9, 6. v. ἀξ. - οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ ὑπηρεσίᾳ, imperatorii miniftri 2, 5, 4. fc. ὄντες f.

Digitized by Google

γινόμενοι. cf. 5, 15, 9. - ſimul c. gen. pron. dem., τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρέταις 4, 5, 8. v. ἐν. - τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνδρείας 8, 3, 11. † τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους 6, 2, 20. v. γέν. - τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως 2, 2, 5. v. ἀξ. - οἱ κατὰ τὴν πόλιν 1, 12, 4. - τοῖς καθ' ἕνα 2, 3, 21. οἱ κατ' ἐκεῖνον 2, 15, 13. v. κ. - οἱ περὶ τὸν Κόμμοδον, qui circa Com. erant 1, 9, 15. ſc. ὄντες, v. π. - οἱ πρὸ ἐμοῦ, qui ante me fuere 1, 5, 13. τῶν πρὸς ταῖς κύλιξι 3, 5, 9. v. κ. - οἱ σὺν αὐτῷ, qui cum ipſo erant 6, 8, 17. v. σ. - Cum praep., at poſt ſubſt. τοξόται οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, ſagittarii orientales 8, 1, 5. ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν 1, 4, 20. v. ἀνθρ. - † ἄλλου βασιλέως τῶν καθ' ἡμᾶς 6, 1, 15. v. κ. - † πάντων τῶν κατὰ τὴν πόλιν 7, 5, 17. v. κ. - Cum praep., ſed intra artic. et nomen, vel adi., τῶν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἁπάντων 7, 1, 11. v. β. - vel ſubſt. τοῖς ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις - τοῖς δ' ἐπὶ θάτερα 5, 8, 13. v. ἀν. Cum adv. mero, οἱ τότε 3, 8, 18. τοῖς ὕστερον 1, 1, 4. τοῖς ἐκεῖσε 2, 11, 5. τοὺς ἐκεῖθεν 4, 3, 14. τοὺς πανταχόθεν 1, 12, 1. v. in ſing. adv. - Cum adv., ſed ſubſt. praemiſſo. συκοφάντας - τοὺς πανταχοῦ 2, 4, 16. † Φίλους τοὺς χθὲς ἐχθροὺς 8, 6, 5. - tum ſubſt. ſequente. οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι 2, 9, 15. — τῶν πώποτε βασιλέων 3, 15, 5. τῶν πάλαι βασιλέων 8, 4, 4. — τῶν τότε ἀνθρώπων 1, 14, 10. τοὺς ἐκεῖ στρατιώτας 2, 8, 18. τοὺς ἐ. βαρβάρους 3, 14, 2. τοὺς ἐπέκεινα βαρβ. 2, 9, 1. † ἀθροίσας τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας 2, 10, 2. - Maſc. de re, cum adv., ſed ſubſt. praemiſſo, ἀγροῖς τοῖς πλησίον 5, 3, 26. - aut ſubſt. ſequente, τὸν ἐκεῖ βίον ἑλομένων 3, 4, 20. τοὺς ἔξωθεν κινδύνους 2, 5, 10. v. in ſing. adv. - Fem. cum adi. fem. per ellipſ. ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς 8, 7, 16. ἐν τῇ ἡμεδαπῇ 1, 1, 5. ἐν τῇ πολεμίᾳ 1, 7, 1. 7, 2, 6. - vel ſex. communis, ἐξῄει τῆς βαρβάρου 3, 15, 12. τὴν ἔτι σώφρονα καὶ κόσμιον 1, 8, 5. τὴν κινδυνώδη καὶ ἀπεγνωσμένην 4, 4, 6. v. in ſing. adi. † τὴν ταχίστην λ. actutum 1, 9, 20. p. adv. v. ταχ. † poſt praep. c. caſu aliquo n. m. populorum vel regionis, et quidem gen. ἐπὶ τὴν Ἀτρηνῶν ἠπείγετο, in Atrenorum regionem proper. 3, 9, 3. pro quo εἰς τὴν Ἀτρ. χώραν ib. 6. τὴν ἐπὶ Γαλατίας 3, 2, 11. ſc. ὁδόν. - ſed ante praep. et cum caſu oppidi, per acc. τὴν ἐπὶ Κύζικον 3, 2, 2. ſc. ὁδόν. Cum particip. et ſubſt. quidem praepoſito, ἡ συναιρομένη - τύχη 3, 9, 13. τὴν δοθεῖσαν σωτηρίαν 2, 13, 20. - ſed praepoſito ſubſt. δίκην τὴν ἐπιτεθησομένην ib. 11. γυναικῶν τῶν — δοκουσῶν 4, 2, 9. - Cum ſubſt. mero praemiſſo et ante praep. ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις 2, 2, 16. κοινωνίας τῆς πρὸς ὑμᾶς 4, 14, 10. γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίους 2, 15, 3. τιμαὶ αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων 3, 11, 2. ἔριδι τῇ πρὸς ἀλλήλας 3, 2, 13. 4, 5, 5. πόλιν τῶν ἐπὶ Θρᾴκης μεγίστην 3, 1, 10. προσόδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης ib. 11. - Cum praep. intra artic. et ſubſt. ſ. c. praep., ſequente ſubſt. τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς καὶ διαίτης 3, 10, 4. 3, 14, 4. ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γῇ 2, 11, 16. † τὰς καθ' ἡμ. ἀκμαζούσας πόλεις 3, 2, 16. τῇ διὰ δοράτων μάχῃ 3, 4, 19. τῇ πρὸς τοὺς - ἀπεχθείᾳ 3, 2, 13. τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν 4, 7, 1. τὰς ἐν μέσῳ πόλεις 1, 7, 3. τῆς περὶ τὰ θεάματα σπουδῆς 3, 10, 4. v. στ. †† Repetitus poſt ſubſt. c. ſubſt. ante praep. τὴν στοργὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα τοῦ βασιλέως 1, 17, 6. - Cum adv. ſed ſubſt. praemiſſo, εὐνοίας τῆς ἄνωθεν 3, 12, 21. - at ſubſt. ſequ. ſ. c. adv. intra artic. et ſubſt. ἀπὸ τῆς ἄγαν ἀκρασίας 1, 3, 5. ἐν τῇ σταδὴν μάχῃ 2, 10, 17. - † ſimul c. praep. τὴν διὰ δοράτων σταδὴν μάχην 4, 10, 7. ταῖς σταδὸν μάχαις 7, 12, 11. 6, 7, 19. εἰς τὴν ἄνω γῆν 8, 2.

7. - Neutr. cum adiect. in periphrasi subst. τὸ ὑπήκοον, subiecti 1, 2. 8. subditi, cives. τὸ βάρβαρον 1, 3, 15. τὸ ἀνθρώπινον 1, 4, 5. - † c. gen. vel rei, εἰς τὸ μέγιστον ὕψους 1, 13, 12. v. μέγ. vel perf. τὸ πλεῖστον τοῦ στρατιωτικοῦ ib. 4. - Neutr. c. adi. in periphr. adv. τὸ ἀληθὲς, revera 5, 8, 13. λύπῃ τὸ πλεῖστον διαφθαρεὶς, magna ex parte 3, 15, 5. - Suo loco et in sing. adi. v. τοῦ λοιποῦ, it. τὸ πρῶτον, it. τὸ τελευταῖον. Neutr. c. inf., in periphrasi vel subst. vel gerund. vel alius formulae, τὸ μεγάλα χαρίζεσθαι 2, 3, 25. τὸ - νέμειν, tribuere ib. † τὸ ἐμὲ - αναιρεθῆναι, me occidi 2, 5, 9. τὸ ὑμᾶς - γενέσθαι φονεῖς, vos fieri ib. e. τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, eo, quod non posset 2, 7, 2. 9. τῷ μὴ ἔχειν λ. quia non habet 3, 1, 5. 6, 8, 15. e. v. μηδεὶς. Per subst. simul, a quo pendeat, τοῦ βιάζεσθαι - ἐξουσίαν 4, 6, 12. αἵρεσις -, ἢ τοῦ εἶναι λ. 5, 11, 11. δέει τοῦ τρωθῆναι, metu vulnerum 2, 13, 8. - Per verb., a quo pendeat, προυνοήσατο τοῦ πρότερον ἀναιρεθῆναι 7. 6, 9. τοῦ μηδένα ἐπηρεάζεσθαι - προνοούμενος 2, 4, 16. ††† ἤδη καὶ τῶν στρατιωτῶν κεκμηκότων ἐν αὐτῷ τῷ ἁρπάζειν λ. 4, 11, 12. - Per praep., a qua pendeat, ἅμα (σὺν) τῷ τῆς γαστρὸς προελθεῖν 1, 5, 14. †† ἅμα τῷ θαυμάζεσθαι 5, 1, 12. v. ἅ. - ἄνευ τοῦ δεινόν τι δρᾶσαι 2, 3, 23. v. ἄ. - μικρᾶς προφάσεως δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι 3, 8, 6. e. 5, 2, 14. e. 6, 1, 13. e. 6, 4, 1. e. 7, 3, 4. m. v. εἰς. - ἐκ τοῦ - ὀφθῆναι 1, 11, 3. e. 2, 8, 7. e. ἐπὶ τῷ μὴ - προκεχωρηκέναι 3, 9, 12. μετὰ τὸ προελθεῖν λ. 2, 9, 6. i. v. μ. - †† ὑπὲρ τοῦ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη 8, 7, 15. - Cum particip., post subst. τέλος τὸ πεπρωμένον 2, 2, 14. †† (ἀγαθὸν) τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθὲν λ. id, quod rel. 2, 3, 15. qui Bg. cepit abs. et p. mero partic. c. artic. ut in sqq. locis. - Neutr. c. particip. neutr., p. subst. vel rei, vel perf. τὸ λυπῆσαν 2, 3, 8. τοῦ λελυπηκότος ib. 19. τὸ λυποῦν 5, 2, 14. τὸ ἡττηθὲν 4, 5, 4. τὸ νικῆσαν ib. — τὸ ἀποθησόμενον 2, 8, 6. τὸ ελκούμενον 2, 10, 5. τὸ μισούμενον ib. το βεβουλευμένον 1, 8, 13. τὸ πάνυ αὐτῶν ἐρρωμένον 3, 8, 10. v. in sing. verb. - Post praep. εἰς τὸ παρὸν 2, 5, 7. πρὸς τὸ παρὸν 1, 5, 13. in periphr. adv. - Cum praep. per al. ellipf. subst. τὸ καθ' αὑτὸν 2, 3, 21. 2, 6, 5. v. κ. † τὸ κατ' ἀξίαν 2, 4, 5. - †† ὡς κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο 3, 15, 13. v. ἁ. — †† Cum praep., post subst. c. artic. τὸ στρατόπεδον πᾶν τὸ σὺν αὐτῷ 7, 8, 3. - Cum adv. post praep. πρὸς τὸ νῦν 2, 5, 10. - it. simul cum subst. sq. f. adv. intra artic. et subst. τὸ ποτε ἐπίθρον 6, 7, 16. - †† simul c. gen. perf. f. rei, ἀφορῶν εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ θεοῦ 5, 6, 17. e. Neutr. plur. c. adi. et quidem ante id, τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῖν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ 3, 6, 4. τὰ ἀνθρώπων πάντα 4, 12, 5. τὰ μὲν ὑπ' Εὐρώπην π. 4, 3, 11. τα χρηστὰ 2, 3, 18. τὰ ἴδια ib. 19. τὰ αὐτὰ v. ἁ. †† simul c. gen. vel rei, τὰ δεινὰ τῶν ἔργων 2, 3, 17. τὰ ἀνδρεῖα καὶ σεμνὰ τῶν ἔργ 7, 8, 15. - vel perf. τὰ ἐκείνων πάντα δοῦναι, illorum bona omnia 7, 8, 20. - sed post, simul c. gen. perf. πάντα ἔχουσαν τὰ ἑαυτῆς 5, 3, 4. † ante adi. p. adv. τὰ πρῶτα v. πρ. Cum particip. p. subst. τὰ δέοντα 1, 5, 22. τὰ βεβουλευμένα 1, 9, 21. sq. τὰ ἀκολουθήσαντα 1, 14, 12. † τὰ θρυλλούμενα (f. θορυβούμενα) 1, 12, 12. τὰ Νέρωνι πεπραγμένα 1, 3, 9. τὰ Δομετιανῷ τετολμημένα ib. 10. τοῖς κατ' αὐτοῦ τετολμημένοις 2, 9, 13. τὰ πρότερον ὑμῖν ἀνδρείως κατορθωθέντα 1, 5, 23. τὰ πραττόμενα ib. 21. v. πρ.-τὰ τότε πεπραγμένα 2, 5, 12. τὰ μὲν δὴ Μαξιμίνῳ πραχθέντα 8, 1, 1. τὰ δρασθέντα 1, 15, 10. τὰ γενόμενα f. γιγνόμενα 2, 3, 17.

Digitized by Google

τὰ μέλλοντα ib. v. μ. ἐπακούειν τῶν λεγομένων 1, 5, 21. τὰ λεχθέντα 1, 9, 13. τοῖς λεχθεῖσιν 2, 1, 23. τὰ δόξαντα 6, 8, 15. δέει τῶν πεπειραμένων 1, 5, 26. τῶν προσκεκτωμένων ἀεὶ καταφρονήσει 1, 8, 4. τῶν ἁλισκομένων κοινωνίᾳ 1, 10, 3. οὐδὲν εἰδότα τῶν ἀπηγγελμένων 1, 13, 8. ἀπειθεῖς τοῖς κελευομένοις 2, 4, 10. 2, 13, 3. πιστεύσαντες τοῖς ἐπεσταλμένοις ib. 5. † αὐτὸν - πολλὰ ἦν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν ἀναπείθοντα 3, 11, 2. ἦν αὐτὸν τὰ ἀν. οὐ μικρὰ εἰς ἐπιθυμίαν ἀρχῆς λ. 6, 2, 16. ἔχεσθαι τῶν ἐπειγόντων 4, 14, 11. Λιβύης τὰ παρακείμενα 4, 3, 15. τὰ ἀνειμένα λ. 7, 8, 15. †† τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα 1, 9, 18. v. λ. ubi ſimul c. gen. rei, eo quo praemiſſo. - Neutr. pl. c. praepp., ſine ſubſt. τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου -, τὰ ἀπὸ θαλάττης 8, 2, 7. τὰ - ἐν τῇ πόλει οὕτω παρεσκεύαστο 8, 3, 1. τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως εἶχε 4, 12, 2. † τὸν τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ κρατοῦντα πάντων 3, 7, 19. τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ προχωρούντων λ. 3, 9, 3. μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις 1, 5, 8. μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ 3, 2, 17. i. q. §. 11. τὰ ἐν τοῖς ἔθνεσι διοικήσας 3, 10, 2. διοικητῶν τὰ ἐν τοῖς στρατοπέδοις 4, 7, 1. τὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ διοικ. 8, 7, 16. διαρπάζειν τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν 3, 3, 5. †† τὰ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐκλεῆ 2, 3, 4. τὰ ἐν Πάρθοις λυμηνάμενοι 6, 5, 15. ſc. κτήματα. - τὰ ἐξ ἔθους διοικῆται 4, 12, 12. διοικήσας τὰ ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς, res orientis 3, 5, 1. ſc. πράγματα. - τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν 1, 5, 18. τὰ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἀγνοοῦντι 1, 9, 20. τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥ. πόλιν καὶ γνώμην τοιαῦτα ἦν 7, 7, 15. τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τούτοις ἦν 7, 9, 25. 8, 6, 10. μηδέ τινα ὑμῶν ἐκπληττέτω τὰ κατὰ Ῥώμην 7, 8, 12. τὰ κατὰ τὰς Γαλλίας - διαθεὶς 3, 8, 4. κατορθώσας τὰ κ. τὴν ἀνατολὴν 3, 10, 1. † μήτε τι τῶν κατὰ τὸν πατέρα εἰδὼς 1, 9, 21. †† οὐδὲν τῶν κατ' ἀξίαν - ἀνύσει 2, 5, 13. ſc. ὀφειλομένων etc. ὁ Νίγρος οὐδὲς ἐξήτει τὰ καθ' ἑαυτὸν 3, 1, 16. ἐπεὶ τὰ παρὰ τῆς συγκλήτου ἐδηλώθη, decreta a ſenatu 2, 13, 1. ſc. γενόμενα ſ. βεβουλευμένα. - ὡς ἀπηγγέλη τὰ περὶ τοῦ Μαξιμίνου 6, 9, 1. p. τὰ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν περὶ τοῦ Μαξ. πεπραγμένα ἔργα, ſc. γενόμενα, συμβεβηκότα, ut autem nunciata ſunt illa negotia, quae a militibus de, in, cum Maximino acta eſſent. τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ 1, 3, 8. ſc. γενόμενα πράγματα. † ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλεκται 8, 1, 1. ſc. βιβλίοις potius, quam λόγοις. τὰ πρὸς πόλεμον παρεσκευάζετο 2, 11, 19. ſc χρήματα ὠφέλιμα ſ. ἐπιτήδεια πρὸς λ. v. πρ. et πόλ. - εὐτρέπιζε τὰ πρὸς τὴν μάχην 3, 14, 9. ἐπεὶ αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν Ἀλβῖνον - ἀσφαλῶς εἶχεν 2, 15, 10. v. ἀσφ., cf. 4, 14, 11. τῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους λ. 3, 15, 2. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς 6, 7, 8. - Cum praep. poſt ſubſt. γυμνάσια τὰ πρὸς θηρία 1, 17, 19. θηρίων - τῶν ἀπὸ πάσης γῆς λ. 3, 8, 15. † χρήματα πάντα ἀθροίζων τά τε αὐτοῦ καὶ παρὰ φίλων 2, 11, 13. v. ἀθρ. - ὅπλα -, τὰ - ἐκ βυρσῶν λ. 8, 4, 27. ἔθνη - τὰ ὑπ' ἀνατολαῖς λ. 8, 5, 15. - Cum praep. ſed ſubſt. ſeq. ſ. c. praep. intra artic. et ſubſt. - τὰ ἐν Μυσοῖς - στρατόπεδα 3, 10, 2. τὰ ἐν Ἰταλίᾳ χωρία 7, 8, 27. - Cum adv., ſine ſubſt. οἱ τὰ ἐκεῖθεν ἀγγέλλοντες 2, 8, 8. τῶν ἐκεῖσε λ. 1, 6, 14. τὰ ἐνταῦθα ib. 15. τὰ ἐπέκεινα 4, 3, 15. † οὐδὲν τῶν εὐπρεπῶς 2, 5, 13. τῶν οἴκοι 1, 6, 12. ἐν τοῖς ἑξῆς 1, 14, 12. — †† Per peculiaria, nominatim cum gen. perſ. τὰ ἑαυτοῦ ἔχων 2, 3, 19. 6, 2, 10. εἰς τὰ ἑαυτοῦ v. in ἑ. it. τὰ αὐτοῦ in ἀ. τὰ ἄλλων - τὰ αὐτῶν λ. 8, 3, 14. διέτριβεν ἐν τοῖς ἑαυτῆς 5, 3, 6. — τὰ Ῥωμαίων v. in Ῥ. - τὰ ἐκείνου etc. φρονεῖν v. in hoc v. ὅπως τὰ Νίγρου προδιδοῖεν, rem Nigri 3, 2, 10. pro προδ. τὰ Ν. πράγματα, Nigri res ib. 5. inſtituta, iuſſa, mandata de fortiter pu-

gnando. - † τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν 5, 6, 3. v. ἁ. - †† τὰ τῶν ἐπέκεινα βαρβάρων 3, 4, 18. v. β. - εἰ τὰ τῆς συγκλήτου τις ὑμῖν διήγγειλε, quae in senatu acta sunt 7, 8, 14.] τὰ τῆς μητρὸς 6, 9, 17. v. μ. - τὰ τῶν στρατοπέδων 3, 15, 12. - Cum gen. rei, τὰ τῆς Ῥώμης διοικεῖν, rem Romanam 2, 12, 7. † τὰ τῆς πολιορκίας (μὴ) προκεχωρηκέναι, obsidio non processit. 3, 9, 12. l. q. pr. τῆς πολ. μὴ πρ. - τὰ τῆς προαιρέσεως, propositum 2, 4. 15. τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ λ. 3, 14, 5. τὰ τῆς ἐπιβουλῆς 5, 8, 9. τὰ τῆς ἀρχῆς 2, 8, 11. 5, 5, 1. 8, 7, 12. v. ἀ. - τὰ τῆς βασιλείας 2, 12, 7. 3, 15, 15. 4, 15, 18. †† τὰ κατὰ τὴν Ῥώμην ἑορτῆς εἶχεν οὕτως 8, 7, 1. p. τὰ τῆς κατὰ τ. Ῥώμην ἑορτῆς, sc. πράγματα, et p. ἡ κατὰ τὴν Ῥ. ἑορτὴ εἶχ. οὕτ.

ὁ, p. pron. demonstr., Masc., sine relat. diserta, init. enunc. ὁ δ' λ. ille vero 1, 8, 12. at ille 1, 17, 19. qui 2, 6, 15. ὁ δὲ, ille autem 1, 9, 21. 2, 5, 6. 2, 8, 14. ὁ δὲ, ipse autem 2, 3, 7. ὁ δὲ, iste autem 4, 15, 21. illo vero 6, 8, 5. ὁ δὲ, is 2, 1, 14. 4, 6, 11. ὁ δὲ, ille 7, 9, 7. ὁ δὲ, qui 1, 17, 15. 2, 3, 10. †† in orat. med. et apodosi, τοῖς - δέον ἐπιφοιτῆσαι, ὁ δὲ λ, ipse 2, 8, 18. - Sic et sine relat. manifesta, ὁ μὲν οὖν, ille quidem 1, 4, 18. 1, 15, 16. - Sed in relat. aperta, τούτων ὁ μὲν ἕτερος - τὸν δὲ περιόντα λ. alter 1, 2, 2. καταγνοὺς τοῦ μὲν ῥαθυμίαν, τοῦ δὲ λ. alteri - alteri 2, 9, 3. - † in med. orat. ψηφίζεται, τὸν μὲν ἀναιρεθῆναι, ἀποδεχθῆναι δὲ λ. illum quidem 2, 12, 9. — Sic et ὁ μὲν δὴ - οἱ μέντοι λ. ille itaque 1, 9, 14. ὁ μὲν οὖν - οἱ δὲ λ. ille quidem 1, 12, 11. ὁ μ. οὖν - ὁ δὲ στρατὸς λ. ac ille quidem 5, 4, 14. ὁ μ. οὖν - ἐπεὶ δὲ, ille quidem 2, 12, 12. - τὸν μὲν οὖν - ἀλλ', illum quid. 2, 2, 14. 16. † πολλὰς δὲ τοῦ μὲν Σεβήρου ὀνειδίζοντος εὐεργεσίας λ. τοῦ δὲ - ὑπομιμνήσκοντος, illo autem 3, 12, 21. †† τῶν μὲν κολάκων -, τοῦ δὲ - μετιόντος, ipso autem 1, 13, 17. c. - Masc. plur. similiter, sine relat. aperta, οἱ δὲ, illi autem 7, 11, 19. immo 7, 12, 4. sed 3, 13, 14. illi vero 2, 11, 14. isti autem 2, 12, 2. at illi 2, 15, 20. qui 3, 12, 3. 25. οἱ δ', illi vero 1, 16, 13. οἱ μὲν οὖν, illi equidem 1, 6, 24. οἱ δὲ in apodosi, isti vero 1, 12, 17. sed rectius Bg. — tum vero illi 2, 10, 7. - Sed in relat. ὧν οἱ μὲν - οἱ δὲ, quorum alii - alii 1, 1, 6. - quorum alii - caeteri 2, 1, 5. sq. — † in med. orat. οἱ μὲν - οἱ δὲ, alii - alii 1, 11, 4. 1, 13, 5. 5, 4, 10. sq. οἱ μὲν - οἱ δ' - οἱ δὲ, alii - alii - alii 1, 4, 21. — οἱ δέ τινες - οἱ δὲ, quidam - alii 6, 9, 8. † ὁ δὲ Μαξιμῖνος - οἱ δὲ, illi vero ib. 14. †† οἱ μὲν - οἱ δὲ καὶ, alii quidem - alii vero et 7, 11, 7. ubi Bg. non oppressit partic. relat. τοῖς μὲν - ἡμῖν δὲ, illis - nobis 1, 13, 6. τοῖς μὲν - αὐτοὶ δὲ λ. illis quidem - se contra 8, 6, 7. τοὺς μὲν - αὐτὸς δὲ illos qu. 1, 17, 1. 3, 5, 13. τοὺς μὲν - τῶν δὲ καὶ, partim - partim 1, 3, 12. τοὺς μὲν - τοὺς δὲ, quidam - quidam 1, 7, 9. illis — his 1, 17, 3. † πλείστους - τοὺς δὲ, plurimos - quosdam 1, 6, 24. - †† ante numeral. τοὺς τετρακοσίους 6, 4, 10. illos quadringentos. - Fem. simul, ἡ μὲν ἀπέστη. ὁ δὲ Κόμμ. ipsa 1, 16, 11. τῆς μὲν - τοῦ δὲ, huius quidem - illius autem 4, 4, 6. τὴν μὲν - τὴν δ', hanc - illam vero 1, 5, 8. τὴν μὲν - τὸν δὲ, hanc quidem, illam autem 1, 15, 12. - in relat. tac. ἡ δὲ λ. illa vero 1, 17, 8. - Neutr. τὸ μὲν - τὸ δ', alterum - alterum 3, 7, 16. — Sed sine relat. diserta, τὰ δὲ, quae 3, 9, 10.

ὀγδοηκοστὸς, ph. de re, ἔτος ὀγδοηκοστὸν, octogesimum 7, 5, 3.

ὅδε, Masc. abs. ἡ τοῦδε ἀρχὴ, huius 2, 2, 19. - Fem. c. artic.

Digitized by Google

ſimul, et quidem praepoſitum, ἥδε ἡμῶν ἡ ἄφιξις, hic adventus 2, 1, 18. τῆςδε τῆς πόλεως, huius 4, 5, 12. τήνδε τὴν ἐξουσίαν, hanc potent. 3, 11, 11. ſed poſtpoſ. τὴν θεὸν τήνδε, hanc 1, 11; 1. - Neutr. τόδε τὸ τέλος, hunc finem 2, 1, 10. propr. *hicce* etc. v. δε enclit. ſupra.

ὁδεύειν, ph. de perſ. c. adv. νύκτωρ - ὁδεύοντας, iter facientes 7, 3, 9. curtu.

ὁδηγεῖσθαι, phyſ. paſſ. de perſ. c. abl. modi, ὁ ϛρατὸς, ὡς προνοίᾳ θείᾳ ὁδηγούμενος, - διαβὰς τὸν Ταῦρον λ. quaſi duceretur 3, 3, 13.

ὁδοιπορεῖν, phyſ. de perſ. c. adv. νύκτωρ - ὡδοιπόρει, iter faciebat 5, 4, 13. curtu. - c. praep. ὁδοιπορήσαντες μετὰ πάσης ἐπείξεως, iter facient. 8, 6, 10. - ſimul c. abl. modi, ὑπὸ νιφετοῖς - ἀκαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ ὡδοιπόρει, incedebat 3, 6, 22. - abſ. καὶ οἱ μὲν - ὡδοιπόρουν, iter facieb. 7, 9, 1.

ὁδοιπορία, ph. α. ſubſt. τῆς ὁδοιπορίας τοὺς ϛαθμοὺς, itineris 2, 15, 11. milit. ὁδ. μήκει καὶ τάχει, itinerum 3, 7, 17. τάχει τῆς ὁδ. itineris 4, 12, 11. τὸ πλεῖϛον τῆς ὁ. 4, 11, 4. - c. adi. διὰ ταχείας - ὁδ. itinere 1, 10, 6. - c. verbb. τῆς ὁ. εἴχετο, iter 2, 11, 1. - † ὡς ὁδοιπορίας χρήζειν, ut itineris apparatu opus eſſet 4, 13, 8. - ἀνύσας τὴν ὁδοιπορίαν, iter 1, 7, 3. 3, 8; 5. 3, 10; 2. 7, 12; 17. - † τὴν ὁ. ποιούμενος, iter 3, 6, 22. ſq. ὡδοιπόρει. - τὴν ὁ. ἐποιεῖτο 4, 13, 8. τὴν ὁ. - ἠπείγον 4, 1, 4. - c. adi. et verb. ὑπὸ τῆς συνεχοῦς ὁ. συντετριμμένος, itinere 5, 4, 20. σχολαιτέραν τὴν ὁ. ἐποιεῖτο, iter 7, 8, 24.

ὁδοιπορικὸς, phyſ. de re, ἐσθῆτα ὁδοιπορικὴν λαβὼν, itinerario 5, 4, 12.

ὁδοποιεῖν, ph. de re, abſ. τὸν τόπον ὁ χειμάῤῥους ἀνοίξας, ὡδοποίησεν, viam fecit 3, 3, 11.

ὁδὸς, ph. de loco, praecipue, c. adi. διὰ μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ λ. viam 1, 14, 8. plateam. - 7, 6, 21. - διὰ τῆς ἱερᾶς ὁ. 4, 2, 8. - † ſimul cum praep. διὰ μέσης τῆς ἐν Ῥώμῃ ἱ. ὁ. 2, 9, 6. - univerſe, δυσβάτου οὔσης τῆς ὁ. 3, 3, 1. τῆς ὁ. ϛενῆς οὔσ. ib. 2. — † αἱ λεωφόροι ὁδοὶ καὶ ἀτραπαὶ πᾶσαι ἐφυλάττοντο 8, 5, 12. προὔπεμψε λογάδας δι' ἑτέρων ὁδῶν καὶ ἀτραπῶν 2, 13, 21. † τέλη ἐν ὁδῶν πορείαις 2, 4, 14. κατὰ πάσας ὁδοὺς διανείμαντες αὐτοὺς 2, 12, 2. - c. praep. πρόβλημα τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ ὁ. viarum in orientem 3, 1, 8. contra vias, quae ſunt in oriente. - c. gen. loci, πανταχόθεν τὰς τῆς Ἰταλίας ὁδοὺς παραφράξαντες, Italiae itinera 8, 5, 10. vias, quae ſunt in Italia, et quae partim ferunt in Italiam. - †† παρὰ πᾶσαν τὴν ὁ. συμβουλεύοντες, in toto itinere 2, 6, 10. - κατὰ τὴν ὁ. ϛασιάζοντες λ. in itinere 4, 1, 2. - κ. τὴν μέσην ὁ. λ. in medio it. 4, 13, 9. Quae tria loca pertinere poſſunt et ad ſq. claſſem. - De actu eundi, quatenus fit in via aliqua, (i. q. pr. ὁδοιπορία,) - ἔχεσθαι τῆς ὁ. itineri inſiſtere 2, 11, 2. 7, 8, 22. τῆς ὁ. εἴχετο, itineribus 3, 6, 21. τὴν ὁ. ἐπετάχυνε, iter 2, 11, 2. ἀνύσας τὴν ὁ. 3, 14, 7. - ſimul c. praep. τῆς ἐπὶ τὸν Ἀλβῖνον ὁ. εἴχετο, iter in Albinum 3, 6, 18. - ſimul c. adi. αἰφνιδίου γενομένης τῆς ἐπ' Ἰταλίαν ὁ. hoc in Italiam iter 7, 8, 21. οὐδὲ - ἄλλως αὐτῷ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁ. εὐπρεπῆ - ἔσεσθαι, iter Romam verſus 8, 4, 24. † de itinere brevi et pompa per urbem, πᾶσαν τὴν ὁ. ἤνυε τρέχων λ. iter 5, 6, 17. †† de tempore ſ. temporis intervalli vel menſura, cum gen. temp. ταῖς Παρθυαίων ἔχθαις αἳ μὴ πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπεῖχον τῆς εἰς Κτησιφῶντα ἀφόδου, haud multorum dierum itinere 2, 9, 15. noſtr. *Tagereiſe*.

ὀδοὺς, ph. τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμὴν, dentium 1, 15, 12. pantherae.

ὀδύρεσθαι, phyſ. de perſ. med. cum acc. rei, τὰς παρούσας ὀδυρομένου τύχας, complorante 2, 12, 8. - abſ. ἀπῄεσαν ὀδυρόμενοι, lamentantes 2, 3, 20.

ὅθεν, trop. (Lat. *unde*.) de origine, ſed quatenus reſpicitur notio *cauſae*, init. enunciat. ὅ. καὶ τὸ ὄνομα δοθῆναι λ. unde 1, 16, 4. - in med. orat. et parentheſi 1, 12, 3. - Sed de cauſa proprie, init. enunc. ὅ. ὠλοφύροντο λ. unde 1, 14, 5. 10. 2, 1, 21. 2, 8, 7. 2, 9, 13. 8, 5, 6. quocirca 2, 11, 10. 3, 14, 14. quare 3, 1, 15. 3, 15. 1. 6, 7, 23. 7, 2, 8. 8, 5, 16. quapropter 6, 8, 7. 7, 10, 11. 8, 6, 7. in quibus et valet Lat. *igitur*.

ὀθόνη, ph. ἐῤῥίπτει τοῖς ὄχλοις - ὀθόνας παντοδαπὰς, lintea 5, 6, 21. brevia ſegmenta textorum lineorum, collaria, (Halstücher,) it. ſudaria ſ. muccinia.

οἷα v. οἷος. - οἴκαδε, ph. μεταπεμψάμενος, domum 2, 7, 10. ad ſe. - Aliter οἴ. ἐπανελθεῖν, in urbem (Romam) 1, 6, 16. in patriam, in palatium. - οἴ. μὴ ἐπ. domum 6, 4, 11. in patrias terras domus que.

οἰκεῖος, Maſc. de perſ. p. Lat. *domeſticus*, ſ. eo, qui eſt ex eadem domo, i. familia, p. ſubſt. τὰς οἰκείου φόνος, domeſticorum 4, 5, 3. fratris. †† ἐπυνθάνοντο, τοὺς οἰκείους ἀπολωλότας, ſuos domeſticos 6, 7, 8. patres, fratres, matres, rel. - †† c. adiunctis, τέκνα καὶ γυνὴ, οἰκεῖοί τε (αὐτοῦ) πάντες ἔνδον, familia omnis 8, 3, 2. - De eo, qui ſecundo loco pertinet ad domum alicuius, ſ. de familiari, i. amico, p. ſubſt. in opp. cum adiuncto, ἐχθρὸς μὲν ἀντὶ φίλου, πολέμιος δὲ ἀντὶ οἰκείου γενέσθαι λ. pro familiari 3, 6, 11. - † c. gen. perſ. οἰκεῖοι τῆς Μαισῆς, familiares 5, 3, 18. - ſimul c. adiuncto, οἱ ἐκείνου οἰκεῖοί τε καὶ φίλοι, καὶ οἱ ὄντες ἐν τοῖς βασιλείοις, ὑπηρέται τε πάντες λ. domeſtici 4, 6, 1. τινῶν Γορδιανοῦ φίλων καὶ οἰκείων, neceſſariis 7, 10, 9. — †† οἰκείους Ἀλεξάνδρου λ. domeſticos 6, 9, 8. †† p. adi. ἀνδρὸς εὔνου καὶ οἰκείου, domeſticum 3, 12, 8. per coniugium. — † ambigue etiam, ut p. Gr. παρορμησάντων αὐτὸν τῶν οἰ. amicis 1, 13, 13. † τοῖς οἰκείοις - διήγγειλε χαίρων, am. 2, 2, 5. — † συγγενῶν τε καὶ οἰκείων, domeſticis 7, 3, 17. † τοῖς οἰκ. καὶ τοῖς ὑπηκόοις λ. dom. ib. 1. Romanis, non provincialibus, v. ὑπ. — De tertii loci domeſticis, ſ. iis, qui remotiſſime pertinent ad domum, ſ. iis, qui ſunt alicuius qualicunque modo, in opp. περιεγένετο πρὸς μὲν τῶν οἰκ. μῖσος -, παρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων λ. a ſuis (militibus) 8, 5, 6. i. q. §. pr. ἰδίων στρατιωτῶν. - τῶν ἐχθρῶν - τῶν οἰκ. ſuorum 7, 3, 3. populorum, civium, i. q. §. 1. ὑπηκόων. - Fem. p. adi. trop. de re, in opp. τὸ ἐς τὰς μάχας πρόθυμον οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ἀλλ' ἐξ οἰκείας ἀνάγκης ἔχουσιν, ex propria neceſſ. 8, 5, 15. ſui ipſorum animi. - abſ. οἰκείαν ἔχθραν ἀμύνασθαι, proprias inimic. 4, 13, 15. καταλιπόντων τὴν οἰ. χώραν, proprias ſedes 6, 7, 3. patrias. - Neutr. p. adi. de re ſ. perſ. in opp. ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους -, πρὸς τῶν πολεμίων, a ſua turba 7, 9, 15. - c. adiuncto p. praep. πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους ὀνόματι Κομμόδου - ἀποκαλεῖσθαι, praeter proprium ex familia nomen (Iuliani) 2, 6, 16. - † τὸ μὲν ἄλλο στρατιωτικὸν ἀπέπεμψεν ἔς τε τὰ ἔθνη καὶ τὰ οἰκεῖα στρατόπεδα, propria caſtra 8, 7, 20. - τοῖς οἰ. ὅπλοις ἕκαστον ἐξηρτυμένον, ſuis 7, 11, 14. - Neutr. ſine ſubſt. c. artic. p. ſubſt. de re, ὁ τῶν οἰ. στερηθεὶς, ſuis bonis 2, 3, 19. ſc. ἀγαθῶν ſ. χρημάτων, i. q. pr. τὰ ἑαυτοῦ et τὰ ἴδια. — † nominatim de loco, ἐν τοῖς οἰκείοις καταβιῶναι, domi ſuae 5, 3, 4. ſc. χωρίοις ſ. κτήμασι, i. q. pr. εἰς τὴν πατρίδα et §. 6. ἐν τοῖς

Digitized by

ἑαυτῆς. - c. opp. βιώσεσθε - ἐν τοῖς οἰ., οὐκ ἐν ἀλλοδαπῇ, domi suae 8, 7, 14. † εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπιέναι, domum 1, 17, 21. sc. οἰκήματα, non procul a palatio imperat.

οἰκειοῦσθαι, trop., de perf. Pass. forma, sed med. sensu, c. acc. perf. et abl. rei s. modi, ἐκεῖνος πλείονι θρησκείᾳ ᾠκείωτο αὐτὸν, sibi conciliaverat 3, 11, 8. amicum, benevolum fecerat - Med. ipsum, c. solo acc. perf. οἰκειοῦσθαι τὰ στρατεύματα, adiungere sibi 3, 15, 2. ἡγεμόνας - οἰκειούμενος adi. s. 2, 9, 9. † δέον ἐπιφοιτῆσαι καὶ φθάσαι οἰκειωσάμενον αὐτὰ, sibi concil. 2, 8, 18. †† c. adiuncto, e phrasi syn. ᾠκειώσατο πάντας, ἔς τε φιλίαν ὑπηγάγετο, adiunxit sibi 4, 7, 3. † τοῦτον ἠπείλησεν σοφίσματι προλαβὼν οἰκειώσασθαι, si. adiungere 2, 15, 3. - simul c. adv. et praep. πάντας ῥᾷστα εἰς εὔνοιαν ᾠκειώσατο, ad benevolentiam conciliavit (sibi) 2, 4, 3. simul c. abl. rei s. modi, δώροις - ᾠκ. si. adiunxit 6, 8, 6. ὡς ἐπιδόσει οἰκειώσηται τὸ στράτευμα, conciliaret si. 1, 5, 2. - δωρεαῖς οἰκειωσάμενος τὸ στρατιωτικὸν, cum adiunxisset si. ib. 27. 4, 5, 1. - c. adiuncto e particip. (αὐτοὺς) ἑκάτερος ᾠκειοῦτο, μεγ. ὑποσχέσεσι πρὸς αὐτὸν ἀνέλκων, conciliabat sibi homines 4, 3, 3. — †† c. acc. rei et praep. ὅπως αὐτῶν τὴν εὔνοιαν διὰ χρημάτων οἰκειώσηται, conciliaret (sibi) 5, 8, 6.

οἰκέτης, ph. de perf., aulae, vilioris generis, in opp. οὐκ οἰκέται τινὲς ἢ εὐτελεῖς ἄνθρωποι, ἀλλ' λ. non famuli 5, 5, 20. - c. adi. et gen perf. δυσὶν οἰκέταις τῶν πιστῶν ἑαυτοῖς, famulis 2, 1, 2. - Κλέανδρος, οἰκέτης βασιλικὸς γενόμενος, servus 1, 12, 8. - maioris dignitatis, πονηρὸν οἰκέτην, famulum 1, 13, 6. de eodem. - † simul in opp. ἃ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πείσεσθαι -, ταῦτα δρῶσιν - οἱ οἰκέται, domestici ib. 4. de uno eodem. - † Rursus primi generis, c. adiuncto diserto e praep. τινὲς τῶν ἐπὶ τῆς αὐλῆς οἰκετῶν, nonnulli ex aulico famulitio 1, 6, 2. sc. ὄντων, famulorum, qui in aula erant, vivebant, degebant, habitabant, s. quidam famulorum, in aula versantium. - Sed extra aulam, τὸ πλῆθος τῶν οἰ. servorum 7, 4, 10. e rure, opp. domini urbani, cf. §. 7. sqq.

οἰκέω, ph. de perf. c. acc. loci, δοὺς κώμας οἰκεῖν, ad habitandum 6, 4, 11. v. διδ. - οἱ τὴν Ἀντιόχειαν οἰκοῦντες, qui Antiochiam incolunt 2, 10, 15. - simul c. adv. μηκέτι - τὴν β. ἑστίαν οἰκεῖν, habitare 1, 15, 17. - sed c. mero adv. loci, ἐν τοῖς βασιλείοις, ἔνθα ᾤκει, habitaverat 4, 6, 1. † διελόμενοι αὐτὰ, (τὰ βασίλεια,) ἑκάτερος ᾤκει, παραφυλάττοντές τε λ. separatim habitabant 4, 1, 5. qui Bg. suppleverit adv. ἰδίᾳ, dum v. stare potest c. dupl. particip. modi, ante, διελ. et post, παρ. aut etiam tantum c. unis particip. sqq. παρ. λ. Nisi supplendum adv. ἐκεῖ, latens in pr. pron. αὐτ. Pass. phys. de re. Particip. Fem. c. adi. ὑφ' ἑνὶ διαδήματι βασιλεύσειν πάσης οἰκουμένης, per totum terrarum orbem 4, 10, 8. sc. γῆς, regnare toti terrae, quae s. quatenus habitatur, Europa, quae Romanis paruit, et Asia, quae sub Parthis et aliis, cf. §. 6. - † c. artic. et praep. πᾶσα ἡ ὑπὸ Ῥωμαίους οἰκουμένη, ipse orbis Romanus 5, 2, 5. proprie ut desit particip. aliud οὖσα, et iterum substant. illud, p. πᾶσα (ἡ γῆ) οἰκουμένη, ἡ (οὖσα) ὑπὸ Ῥωμ.

οἴκημα, phys. τετράγωνόν τι, εἰς σχῆμα οἰκήματος, aedificii 4, 2, 12. de tota aedicula in consecratione imperat. Rom. [illegible] - προσφέρει τῷ οἰκήματι, aedificio ib. 20. - sed pro parte illius breviori, c. adi. ἐς τὸ οἴκημα τὸ δεύτερον λ. aedificium [illegible]

οἴκησις, phys. de re, et toto aliquo, c. adi. ἐν πλατείᾳ καὶ πολλῇ

Digitized by Google

οἰκήσει λ. habitatione 4. 1, 4. - † τὰς οἰκήσεις ἁπάσας, domicilia tota 7, 2, 8. sc. αὐτῶν. - sed solum, ἐπαναβαίνοντες ταῖς οἰκήσεσιν, domibus 7, 7, 7. - † δι' ἄγνοιαν τῶν οἰκήσεων, aedificiorum 7, 12, 11. forte de parte tantum et aedium diaetis.

οἰκία, ph. imperatoris Rom. c. adi. οὐκ ἐκ τῆς βασιλείου προελθεῖν οἰκίας, ex imperatoriis aedibus 1, 16, 8. εἰσῆλθε διὰ πάσης τῆς βασιλικῆς οἰ. per totam imperatoriam aulam 3. 12, 1. - praesidis provinciae, Nigri quidem, c. gen. pers. τὸν Νίγρον εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθιστᾶσιν, in aedibus suis collocant 2, 8, 10. sq. οὐκέτι αὐτὴν ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασίλειον αὐλὴν νομίζοντες λ. - sed Gordiani patris, ἐπίασιν ἐπὶ τὴν τοῦ ἀνθυπατεύοντος οἰ. ad domum 7, 5, 2. — privatorum, in opp. μήτε εἰς τὴν βασ. αὐλὴν ἀναγαγεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ πατρῴᾳ μένειν οἰκίᾳ, in domo 2, 4, 18. κεκλεισμένης τῆς οἰ. occlusa domo 2, 1, 13. ἐπανελθὼν εἰς τὴν οἰ. reversus domum 2, 9, 6. τὰς τῶν οἰκιῶν εἰσόδους λ. aedium 1, 12, 16. - cum adiuncto, κεκλεισμένων τῶν οἰ. καὶ τῶν ἐργαστηρίων, domus 7, 12, 12. 7, 11, 15. τὰς θύρας ἱερῶν καὶ οἰ. domorum 8, 1, 9. νεὼς καὶ οἰκίας ἀποκλείσαντες 8, 4, 20. † διανυκτερεύσαντες - ἐν ἀθύροις καὶ κοιναῖς (κεναῖς) - οἰκίαις, intra domos 8, 1, 11.

οἰκίσκος, ph. abs. εἰσελθὼν μόνος εἰς τὸν οἰκίσκον, ὡς δὴ καθευδήσων, in cubiculum 7, 9, 20. πρὸ τοῦ οἰκίσκου, ante cellulam 7. 6, 18. sed finite magis - c. gen. loci, ἐν τῷ τοῦ δικαστηρίου οἰκίσκῳ, in iudicii cellula ib. 12. sq. descript.

οἰκοδόμημα, ph. c. gen. loci, τὰ οἰκοδομήματα τῶν προαστείων ἔρημα εὑρίσκον, aedificia 8, 4, 12. - abs. τῇ ξυλείᾳ τῶν οἰκοδομημάτων λ. aedificiorum ib. 22. sed tamen praemissa post τὰ προάστεια, ut etiam desit gen. pron. αὐτῶν, τῶν προαστ.

οἴκοθεν, ph., e loco, τὰ χρήματα οἰ. ἤδη μεταπέμψεσθαι, domo 2, 6, 15. 7, 9, 12. e domo sua. † in loco, et in opp. οὔτε οἰ. ἦν αὐτῷ - χρήματα -, οὔτε μὴν οἱ δημοσιακοὶ θησαυροὶ λ. domi 2, 7, 3. sed in notione propr. et pr. i. q. de suo, de suis, e patrimonio suo.

οἴκοι, ph. in loco, in opp. δημοσίᾳ, domi 1, 14, 14. in palatio. - † ἔξωθεν - οἰ. 3, 13, 10. i. q. sq. ἐν Ῥώμῃ et πρὸ τῆς πόλεως λ. Romae et extra eam in Italia. - Solum, c. verbb. διατρίβειν 7, 5, 5. in aedibus suis. - 8, 8, 14. in palatio. εὑρόντες αὐτὸ — ἄθυρον οἰ. 7, 10, 15. haud dubie in aedib. privatis. οἰ. μεμενηκότι λ. 7, 9, 20. in aed. suis, cum non simul extra urbem in pugnam exiisset. οὔτε τις ἔμενεν οἰ. 8, 6, 17. αὐτὸς μὲν ἠναγκάζετο μένειν οἰ., τὸν δὲ - ἐπειρᾶτο ἐντέμπειν λ. 3, 15, 1. Severus aegrotus, in praetorio urbis eius, ubi tunc commoratus, et quidem Eboraci in Britannia, cf. ib. 7. Not. αὐτὸς μὲν οἰ. μένει, πέμπει δὲ ἕνα τῶν ἀρχόντων λ. 5, 4, 3. Macrinus, intra Antiochiam, cf. §. 1. †† οἰ. μένων 7, 12, 5. Balbinus, Romae, non simul in bellum egressus c. Maximo. οἰ. μεμενηκότες 7, 11, 3. Veterani, intra castra Praetor. ††† οὔτε μένειν οἰ. βούλεται, neque se continere suis sedibus vult 6, 3, 11. Artaxerxes, in terris suis et regia. - Cum artic. in opp. τῶν οἰ. ὁμοίᾳ ἐπιθυμίᾳ ἑαλώκαμεν, - τὰ ἐνταῦθα λ. rerum domesticarum 1, 6, 12. sc. ὄντων πραγμάτων s. χρημάτων, it. ἀνθρώπων, in patria, Italia, Romae, de rebus et pers., ibi praesentibus.

οἰκονομία, trop. c. gen. rei et adiuncto, ἡ διοίκησις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ τῆς ἀρχῆς οἰ. ὑπὸ ταῖς γυναιξὶ διῳκεῖτο, dispensatio 6, 1, 2. modus, ordo et series, qua geritur imperium, post opp. etiam, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας.

οἶκος, phyſ. de toto aliquo, cum adi. πρὶν εἰς τὸν βασίλειον οἶκον παρελθεῖν, domum 3, 10, 9. palatium. † πρόεισι τοῦ οἴκου, exit foras 1, 17, 7. domo, aede, tota, vel de parte domus et palatii, p. diaeta, e pr. θάλαμον et §. 1. δωμάτιον. Aperte p. parte, ἐν διαφόροις οἴκοις διατρίβοντας, domibus 3, 12, 2. cubiculis, (diverſis in uno toto palatio,) ob ſq. τῷ δωματίῳ et θαλάμου, cf. §. 18. τὸ δωμάτ. Trop. τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὄνομα ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ μεῖναι, in illa familia 7, 10, 12. perſonis, hominibus ex iſta fam., i. q. pr. τοῦ Γορδιανοῦ γένους. - τούτου τὴν θυγατέρα ζεύξας τῷ υἱῷ, τὸν οἶκον ἥνωσεν, domum unam fecit 3, 10, 14. - τοὺς πλείςους τῶν ἐνδόξων οἴκων λ. plerisque illuſtrium virorum familiis 7, 3, 12. v. ἐνδ.

οἶκτος, mor. πάντας ἐλάμβανε, miſeratio 1, 4, 17. - πάντας οἶκτον καταλαβόντος, miſeratione 4, 3, 21. τὰ δεινὰ - οἶκτον πρ. μείζονα 1, 4, 4. - cum adiuncto, πάντας εἰς οἶκτον καὶ ἔλεον πρ. 6, 9, 6.

οἰμωγή, ph. c. adi. et gen. perſ. it. praep. πολλὴ οἰ. κατὰ τὴν πόλιν γυναικῶν λ. eiulatus 7, 9, 19. - c. adiuncto ſimul, καταλαβὼν οἰμωγὴν καὶ πένθος ἐν τῇ πόλει παῖδας - θρηνούντων λ. eiul. 3, 4, 13. ταῦτα λέγουσα μετὰ δακρύων καὶ οἰμωγῆς 4, 3, 20., † abſ. εἰς οἰμωγὴν ἀναβοῆσαι, cum eiulatu 1, 4, 17.

οἶνος, phyſ. abſ. πρὸς οἶνον - πολύγονος (γῆ,) vini 8, 2, 8. - cum adi. οἴνου τοῦ παλαιοτάτου καὶ καλλίςου - ἀμφορέας -, ῥεῖθρα - οἴνου λ. 5, 5, 16. - † c. verb. οἴνου σπένδωσι, merum 5, 5, 12. ſc. τὸ μέγαν. - παραπέμπειν τὸν οἶ. λ. 8, 4, 10. - c. adi. et verb. ἐπὰν οἴνου πλείονος ἐμφορηθῶσιν, temeto 4, 11, 5. οἴνῳ κεράσασα ὕδωρ, vino 1, 17, 13.

οἰνοφόρος, phyſ. de re, οἰνοφόρα σκεύη, vaſa vinaria 8, 4, 9. cupae, dolia.

οἰνοχόος, phyſ. de perſ. p. ſubſt. cum adiect. οἰνοχόοις - ἐχρῆτο - οἱ τοῖς βασιλικοῖς λ. pincernis 5, 8, 5. abſ. οἰνοχόους ἀνέπειθον 4, 4, 3.

οἴομαι, Med. de perſ. mor. Cum ſolo inf. a) praeſ. ᾠήθη δεῖν λ. putavit 1, 10, 8. ταῦτα πάσχειν οἰηθεὶς, ratus 1, 17, 20. οἰόμενοι λ. rati 8, 4, 6. - b) perſ. οἰόμενοι, ἤδη νενικηκέναι, putantes 3, 7, 13. 3, 12, 17. c) fut. οἰόμενος, οὕτως ἐκπλήξειν τους λ. putans 2, 11, 18. ᾤετο λ. arbitrabatur 6, 2, 12. - Cum inf. et acc. clariori, a) c. praeſ. ἐμοὶ - τὶ - πλέον ὑπάρχειν - οἴομαι, arbitror 1, 4, 6. - μήτε τὶς - οἰέσθω, λ. neque quisquam putet 8, 7, 17. ὡς τοὺς μὲν οἴεσθαι λ. ut quidam putarent 1, 7, 9. οἰόμενος, Ἀντωνῖνον μάχεσθαι, quia putaret 4, 15, 15. † οἰ., χαρίζεσθαι λ. putans, ſe gratificaturum (eſſe) 7, 1, 23. † οἰ., δόλον τινὰ εἶναι λ. ſuſpectans dolum contra ſe 8, 8, 11. οἰομένου αὐτοῦ λ. putante illo 6, 7, 1. οἰόμενοι, λ. putantes 7, 6, 20. οἰομένων λ. cum exiſtimarent 3, 3, 9. οἰομένους, λ. putantes 5, 5, 9. b) c. perf. οὐκ οἰομένων, τεθνηκέναι λ. nec ſuſpicantibus 4, 15, 16. — ἕκαςος ᾤετο λ. putabat 5, 2, 3. c) c. fut. οἰομένους, μὴ τολμήσειν λ. quod putarent 7, 11, 18. 6, 7, 13. †† 7, 5, 4. οἰηθεὶς, λ. ratus 1, 17, 4. ††† Cum inf. et nominat. οἰηθεὶς, αὐτὸς ὑβρίσθαι, ratus 4, 6, 11. - Cum inf. varie ſic, ut v. ſtet non ordine logico, ſed interiectum aliis, οὓς ἐκεῖνος ἀδίκως οἴεται ἀνῃρῆσθαι, put. 4, 14, 14. εἰ τοῦτο ἐξ ἐπ. οἴεσθε γεγενῆσθαι, arbitramini 2, 5, 12. οὐ λόγοις οἰόμενος δεῖν λ. ratus 6, 2, 13. — ὅσην αὐτάρκη ᾤετο ῥύεσθαι λ. putabat 6, 5, 15. cf. 2, 1, 7. - ὅτε - ᾠήθη λ. cum exiſtimaret 6, 5, 1. καταπλήξειν οἰηθεὶς λ. pu-

taus 6, 4, 7. †† In rect. dupl. cum acc. rei ſimpl. et ſimul c. inf. et acc. ὡς μηδένα οἴεσθαι τὸ ἔργον σύνθετον ἑνὸς δὲ λίθου πᾶν πεποιῆσθαι, ut nemini videretur 3, 1, 14. - Cum acc. rei dupl. ἃ μικρὰ - ᾤετο, putabat 7, 3, 12. - Etiam v. interiecto, ὅσην αὐτάρκη ᾤετο ῥύσεσθαι λ. arbitrab. 6, 7, 11. cf. 6, 5, 15. - †† Cum acc. rei uno, ſed oppreſſo inf. v. ſubſt. ἀσφαλέστερον (εἶναι) ᾠήθη, tutius putavit 1, 9, 24. qualis ellipſ. inf. iam ſumetur in pr. locis c. acc. rei, ut et in ſq. - c. acc. perſ. dupl. οὓς πιστοτάτους ᾤετο, putabat 5, 4, 12. - Cum adv., nominatim in med. orat. et velut in parentheſi partim, ὡς δὲ ἐγὼ οἴομαι, ut tamen ego arbitror 7, 8, 6. ὡς μὲν ὁ πέμψας οἴεται, ut quidem is, qui me miſit, putat 3, 12, 4. Φρουρὰν καταλιπὼν τοῦ ἐρύματος, ὡς ᾤετο, αὐτάρκη, ut putabat 3, 2, 21. 3, 5, 1. 4, 3, 15. 6, 5, 10. quam putaret optime 3, 8, 4. 11. - in fine enunciat. ut putabat 3, 1, 16. 7, 1, 24. - †† in opp. μεταπέμπεται αὐτὸν, οὐδὲν μέντοι εἰδότα τῶν -, οἰόμενον δὲ, ſed ſuſpicantem 1, 13, 8. noſtr. *vermuthen.* ††† per ſomnum, ἵππον - ᾠήθη βλέπειν, equum viſus eſt ſibi videre 2, 9, 6. ᾠ., τὸν ἵππον ἀποσεῖσαι μὲν τὸν Π. viſus ei eſt equus excuſſiſſe Pertinacem ib. 7. putavit, noſtr. *es deuchte* ſ. dünkte *ihm.*

οἷος, Maſc. phyſ. de perſ., in relat. tacita, εἰκόνα - παντὸς ἑαυτοῦ, οἷος προϊὼν - ἐφαίνετο, qualis 5, 5, 11. - Mor. c. copula, una voce edendum, cum neg. et v. ſubſt. et inf. praeſ. οὐχ οἷός τε ἦν προΐστασθαι τῶν πραγμάτων, non poterat 7, 10, 16. - c. inf. aor. οὐδὲν οἷ. ὢν εὐλόγως ἀποκρίνασθαι, nihil habens, quod reſponderet 1, 6, 21. nihil valens reſpondere. - c. inf. aor. οὐδὲ ἀντιστῆναι οἷ. ἦν, ne quidem valebat 1, 12, 13. - † ſed oppreſſo v. ſubſt. ἡγούμενος - τοῦτον - οἷόν τε (εἶναι) φυλάξαι λ. poſſe 3, 11, 9. valentem ſ. capacem eſſe. - † ſine inf. et neg., c. ſolo v. ſubſt. et cum adv. ὡς ἕκαστος οἷός τε ἦν, πόῤῥω τῆς πόλεως ὑπήντων, ut quisque poterat 1, 7, 4. ubi tota formula haec poteſt haberi p. adv. aliquo augendi, v. c. pro μάλιστα, et hoc adv. c. altero πορ. pro ſuperl. πορρωτάτω. † ἔπεισε - τὸ σῶμα ἕκαστον φράττεσθαι, ὡς οἷός τε ἦν, ut poſſet 7, 11, 14. - Maſc. de re, in relat. tac. ſimul que c. particula reſtrict., ἵν' αὐτὸς οἷόν περ ἐδείκνυεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν ἴδῃ λ. ut qualem oſtenderit rel. 3, 8, 3. v. εἰδ. et δεικν. ſed in diſerta relat. et orat. obliqua, οὐ γὰρ ὅμοιον ἡγοῦντο τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, οἷον ἐκ Γερμανῶν, neque enim tale putabant, quod a Perſis impenderet, periculum, quale quod a Germanis 6, 7, 9. ubi e pr. repeti iuvat tum v. ἡγ. tum artic. τὸν, et praeterea ſuppleri inf. v. ſubſt. εἶναι, non enim ſimile ſ. tale eſſe putabant illi (Alexander et amici eius) illud e Perſis periculum, quale e Germanis illud eſſe putabant. — Fem. de re, - † in orat. obl. et relat. aperta, μηδὲ γὰρ ὁμοίαν ἔσεσθαι μάχην αὐτῷ πρὸς Ῥωμαίους, οἵαν σχεῖν πρὸς τοὺς - βαρβάρους, neque enim tale futurum (eſſe) bellum ei adverſus Romanos, quale habuiſſet adverſ. barbaros 6, 2, 10. - ſine relat. manifeſta, ὑποδοχὴ -, οἵαν μηδενί πω - βασιλεῖ γενέσθαι φασὶ, apparatum (tantum,) quantum 4, 8, 10. - † οἵα περ μοναρχίας ἐπιθυμία (ἐστὶ) 8, 8, 7. qualis quidem eſt ſ. eſſe ſolet, quod facit, quod ſecum fert rel. Aut ibi neutr. in plur. οἷα - ſc. ἐστὶ ſ. εἰσὶ, qualia ſunt ſ. eſſe ſolent, qualia faciunt, qualia ſecum ferunt. — c. particula, τοὺς ἐφ' οἵαις δή ποτε διαβληθέντας ὑποψίαις, cuicunque ſuſpicioni 1, 8, 1. τοὺς ἐφ' οἵαις δὴ καθ. αἰτίαις, qualibuscunque 1, 10, 4. - Neutr. de re, in relat. tac. μέγιστα ἐπεί-

Digitized by Google

να ὄρη, καὶ (τοιαῦτα,) οἷα οὐκ ἄλλα λ. quales quo 2, 11, 16. οἷα τυραννίδος σφάλματα (ἐςὶ f. εἰσὶ,) quales funt tyrannidis lapfus 7, 4, 2. v. σφ. - Neutr. abf. †† οἷον 3, 6, 3. corruptum ex ὅσον f. νῦν f. οὖν. - † Neutr. Plur. ab init. enunciat. οἷα δὴ ἄνδρα πολυΐςορα - ἐτάραττε μνήμη τῶν λ. nimirum ut hominem - 1, 3, 5. utpote igitur hom., propr. per ellipf. praep. κατὰ, p. καθ' οἷα, i. q. καθ' ἃ f. καθὰ et καθάπερ, de vero ordine, δὴ αὐτὸν, οἷα ἄνδρ. π., ἐτάρ. igitur eum, tanquam hom. - in orat. med. οἷα δὲ μεμηνότα - παραδοθῆναι λ. ut furiofum 1, 9, 14. ut vero rel. de recto ordine δὲ παραδ., οἷα μεμ. fed, ut fur. -, igni tradi.

οἴσει v. οἴω. -

οἴχεσθαι, med. de perf. ph. c. particip. nominat. πότερον - ἀποδρὰς ᾤχετο, fuga elapfus (effet) 5, 4, 16. - trop. c. dat. perf. οἴχεταί σοι ὁ δῆμος 1, 13, 4. periit, perit tibi populus f. populus tuus, f. cum damno tuo; eft enim dativ. *incommodi*; libere, actum eft de populo tuo; in quod alterum pron. poffeff. mutari libere poterit dat. ille pron. perf.

οἴω, trop. de re, c. acc. rei et dat. perf. ὑμῖν ταῦτα δόξαν οἴσει, feret 1, 5, 20. - c. acc. rei et adv. ἐποιεῖτο ἀπόπειραν, ὅπως οἴσουσι τὸ -, quomodo laturi effent 5, 8, 11.

οἰώνισμα, trop. de re, c. adiuncto et forfan quoque c. praep. πρὸς τὸ μέλλον οἰωνίσματι καὶ φαύλῳ συμβόλῳ χρωμένους, omen 1, 14, 3. indicium.

ὀκλάζειν, phyf. de anim. οἱ ἵπποι - ὤκλαζον λ. lapfabant 4, 15, 8. inflexis pedibus procumbere, fq. ἐγώλευον, ubi v.

ὀκνεῖν, mor. de perf. c. adiuncto, μὴ δὴ μέλλωμεν, μηδὲ ὀκνῶμεν, tergiverfemur 6, 3, 12. - fimul c. adv. μελλόντων καὶ ὀκνούντων ἔτι τῶν ςρατιωτῶν, dubitantibus 2, 2, 21. fimul c. praep. αὐτὸν, πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέλλοντα καὶ ὀκνοῦντα, qui ad - pigraretur 6, 7, 8. - † c. adiuncto ex adv. c. copula, ὀκνῶν καὶ μόλις ἀνελθὼν ἐπὶ τὸν β. θρόνον, ἔλεξε λ. dubitabundus 2, 3, 11. - c. inf. Ῥωμαίων ἐπεισελθεῖν ὀκνούντων, cunctantibus 7, 2, 15. † Particip. Neutr. Plur. c. artic. p. fubft. τὸ βάρβαρον πρὸς μὲν τὰ ὑπείκοντα καὶ ὀκνοῦντα θαρσύνεται, adverfus tergiverfantes 6, 3, 13. fc. μέρη τῶν πολεμίων, i. q. fing. τῷ ἀντιπίπτοντι.

ὀκνηρὸς, mor. de perf. ὁ ςρατὸς ὀ. ἐγίνετο, fegnior 8, 5, 1. - forte c. adiuncto, κατ' ὀλίγον ὀκνηροὺς καὶ ἀπειθεῖς αὐτοὺς τοῖς κελευομένοις παρεῖχεν, fegnes 2, 4, 10. - Neutr. c. artic. p. fubft. cum praep. τὸ πρὸς καλοῦντας - ὀκνηρὸν, implorantibus fegnem effe 2, 8, 4. fegnities erga. - † fimul c. gen. perf. ut auctoris, τὸ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ὀκνηρὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, in dando tarditas 6, 9, 9. - Comparat. Neutr. p. adv. μή πως - οἱ ςρατιῶται ὀκνηρότερον ἐπακούσωσι, aegrius 2, 2, 8.

ὀκτωκαίδεκα, de re, ἔτεσιν λ. octodecim 3, 15, 7.

ὀλέθριος, mor. de re, Mafc. c. fubft. fem. ὀλεθρίου τιμῆς, perniciofo hon. 3, 7, 20. ὀλεθρίοις τιμαῖς, funeftis hon. 7, 1, 21. — Neutr. de perf. in opp. τὸ ὑμέτερον (πλῆθος) ὑμῖν τε ἔςαι σωτήριον, κἀκείνοις ὀλέθριον, perniciof. 4, 14, 16. ubi forfan et c. dat. perf. ut in fqq. - de re, πταῖσμα, ὀλέθρ. τῇ πόλει, funefta 7, 11, 1. - (αὐτὰ) - ὀλέθρια ἦν αὐτοῖς, peftifera 4, 15, 7. † fine fubft. ὀλέθρια βουλεύσασθαι ἑαυτῷ, perniciofe 1, 8, 10. qui Bg. forte accepit neutr. p. adv., dum procedit per adi. per ellipf. fubft. πράγματα, βουλεύματα, συμβουλία. c. adiuncto, ὀλ. καὶ ἐπίβουλα κατ' αὐτῶν σκέψασθαι, perniciem 4, 9, 6.

ὀλεθρίως, mor. ἔπεμψαν (αὐτὰ,) fuo magno malo 3, 7, 5. perniciofe, cum fua pernicie, ad fuam perniciem.

ὄλεθρος, mor. de re, c. adi. et v. ἐπιςάμενος, ὡς ὄ. αὐτῷ οὐχ ὁ τυχὼν ἐπήρτηται, pestem 3. 12, 11. ὀλέθρῳ προύπτῳ παραδοθῆναι, in perniciem 8. 3, 10. c. adi. solo, ὀλέθρου τοσούτου - αἴτιον λ. cladis 1, 13. 6. - c. praep. simul, et in opp. οὐ - ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σῷ λ. - ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ λ. in perniciem 2, 1, 18. - sed c. gen. perf. ἐπ' ὀ. τῶν λ. 4, 4, 1. ἐπ' ὀ. αὐτῶν, ad necem ipsis inferendam 8, 8, 10.

ὀλίγος, quoad numerum, Masc. de perf. ὁ ἐκείνου ςρατός, ὀ. ὤν, exiguus 3, 6, 13. σὺν ἱππεῦσιν ὀλίγοις, cum eq. paucis 4, 15, 8. - Sed sine subst. οὐκ ὀλίγοι - ἀνεχώρουν, non pauci 2, 5, 14. 6, 6, 3. ubi mox etiam ὀλίγους πάνυ λ. ὀλίγων - παραπεμπόντων, paucis 3, 12, 17. 3, 6, 14. 7, 6, 18. ubi gen. ὄντων repet. e pr. οὔσης. - μετ' ὀλίγων, cum paucis 3, 4, 12. 4, 11, 9. σὺν ὀλίγοις 3, 9, 20. 5, 4, 12. - in opp. ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς 2, 5, 4. 8, 13, 8. 3, 3, 2. 6, 5, 21. 2, 15, 20. ὀλίγοι πλειόνων 8, 3, 11. ὀλίγοι ἐκ πολλῶν ἐσώθησαν 7, 9, 17. πλήθους — δήμου -, ὀλίγοι 2, 2, 22. Praetoriani, relative, cum per se conficerent corpus novem aut decem millium. τοσούτου δήμου -, ὀλίγων 7, 12, 6. ὀλίγους πλήθει τοσούτῳ 7, 11, 18. - Per praepp. κατ' ὀλίγους παρεδύοντο, separatim 1, 10, 6. pauci semper, nostr. *stets wenige*, s. in *wenigen* Personen *stets*, s. *in kleinen Haufen*, sc. ἄνδρας s. ἀνθρώπους. sigillatim 2, 7, 10. singulatim 2, 9, 10. † paulatim 5, 4, 7. 6, 9, 7. - † Cum pron. ὀλίγοι δέ τινες 2, 6, 5. 7, 7, 14. 7, 11, 12. - Cum gen. perf. ὀλίγους τῶν συνωμοτῶν ἐπαγόμενοι, paucos ex 2, 1, 12. ςρατιωτῶν οὐκ ὀ. milites non paucos 7, 1, 16. - Sed de re, Φόνος οὐκ ὀλίγος ἐγένετο, caedes non parva 7, 7, 6. per quod Lat. pertineat potius ad classem notionis deinde alteram. ὀλίγου τινὸς χρόνου, ad breve tempus 1, 6, 1. nostr. *eine* kurze *Zeit*, quod et ipsum referatur ad classem illam alteram, non item *einige* wenige *Zeit*. ὀλίγον χρόνον λ. exiguo tempore 2, 14. 10. μετ' ὀλίγον χρόνον, paulo post 5, 6. 2. post pusillum temporis, post paucum tempus. ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, exiguo tempore 1, 1, 4. 2, 4, 11. brevi temp. 1, 10, 2. - Fem. de perf. Γερμανῶν οὐκ ὀλίγη συμμαχία, Germanorum non pauci auxiliares 8, 6, 12. - Sed de re, ὀλίγων - ἡμερῶν, paucis diebus 1, 5, 1. paucos dies 8, 7, 19. — πρὸ ὀ. ἡ. paucis ante dieb. 4. 13, 3. - Neutr. † de re, an perf. ὅσοι - ἔτι πλούσιοι, λείψανα ὀλίγα τῆς Κ. τυραννίδος, reliquiae exiguae 2, 6, 8. qui erant reliqui pauci s. parvo numero ex rel. v. λείψ. - Sed de re †† χρόνου - τινὸς ὀλίγων ἐτῶν λ. paucorum ann. 1, 8, 1. ἐτῶν οὐκ ὀ., annos non paucos 3, 10, 3. - Alio sensu, quoad qualitatem, Masc. de re, σεισμοῦ ὀλίγου - γῆς, terrae motu exiguo 1, 14, 4. parvo, leni, non forti et vehementi, vel non continuo et diu longum que durante tempus. ὅτι - εἴη οὐκ ἐν ὀλίγῳ κινδύνῳ τὰ 'Ιλ. ἔθνη, esse in periculo non parvo 6, 7, 5. - Fem. de re, ὀλίγη τύχης ῥοπῆ, exiguum fort. momentum 1, 13, 12. leve, non vehemens. τοῦ δημωφελοῦς - ὀ. τοῖς καθ' ἕνα Φροντὶς, exiguam rationem 2, 3. 21. parva cura, p. μικρὰ φ. - προφάσεως ὀλίγης λαβέσθαι, causam minimam 5, 2, 14. pro μικρᾶς προφ. 3, 8. 6. - Neutr. de re, †† c. adiuncto. ἃ μικρὰ καὶ ὀλίγα - ᾤετο, id quod minutum et parum putabat 7, 9, 12. parvum, non magni momenti, peccati. - Sine subst., per praepp. ἐπ' ὀλίγον ἡσυχασε, aliquantisper 1, 17, 23. scil. μέρος τοῦ χρόνου, sed. p. masc., deest subst. χρόνον s. καιρόν. - ἐπ' ὀ. ἀντισχόντες, paulisper 3, 7, 13. κατ' ὀλίγον ἀνέπεισε τὸν νεανί-

Digitized by Google

σκον, paulatim 1, 8, 10. scil. *μέρος* s. *διάστημα τοῦ χρόνου*, intra s. post exiguum tempus. 2, 4, 4. 3, 3. 11. 5, 3. 21. 6, 8, 3. — † κ. ὀ. *προϊών*, paulatim procedens 3, 9, 18. ut in prr. vel suppl. *διάστημα τῆς ὁδοῦ* s. *πορείας*, per parvum intervallum itineris. † *πόλισι*, κ. ὀ. *αὐξανομέναις*, paulatim crescentibus 8, 4, 4. scil. *διάστημα τοῦ τόπου*, s. *τῆς γεφύρας* s. *τοῦ ποταμοῦ*, per intervallum parvum loci, pontis, fluvii. † *διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον*, parumper 1, 6, 20. sc. *μέρος τοῦ χρόνου*, sed. p. masc., *χρόνον* s. *καιρὸν*, ad breve tempus. - 3, 7, 20. paulisper 6, 9, 14. 7, 6, 4. †† In relat. *οὐδὲ συνιόντες, εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον, ὅσον* λ. nisi parumper, ut 4, 1, 9. ad exiguum tempus. †† *μήτε διδοὺς καιρὸν ἀναπαύλης, εἰ μὴ τοσοῦτον, ὅσον ὀλίγον τοὺς στρατιώτας* λ. spatium requiescendi, nisi quo milites paululum respirantes, 2, 11, 2. qui Bg. ceperit ὀλ. pro se et p. pr. *πρὸς ὀλ.* et adeo p. adv., quod pertineat ad v. sq. ἀν. dum per se. pro masc. acceptum, referri queat, ut *ὅσον* et *τοσ.*, ad pr. subst. *καιρ.*, ac putari exquisite post pron. positum, pro *καιρὸν ὀλίγον τοσ.*, *ὅσ. τοὺς λ.*

ὀλιγωρεῖν, mor. de pers. c. gen. rei, ni et c. praep. *τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὠλιγώρησαν* 1, 1, 1. neglexerunt, non scribere, sq. opp. *ἐπεμ.*

ὀλισθαίνειν, ph. de anim. *οἱ ἵπποι ὠλίσθαινον*, fallente vestigio lapsabant 1, 12, 18. nostr. *gleiten* s. *stürzen*, ob lubricum locum s. corpus, lapsum minari, vacillare, aut vere labi.

ὁλόκληρος, trop. de re, Masc. cum subst. fem. in opp. *ὡς μηδεμίαν τῶν μεγίστων πόλεων ὁλόκληρον δύνασθαι τῷ μέρει ἐξισωθῆναι*, ut nulla ex max. urb. integra 7, 12, 16. † c. adiuncto ex adiect. *πᾶσαν ὁ. - ἀρχὴν*, totum et integrum imp. 6, 2, 6. qui Bg. interserit copulam. - Neutr. c. artic. et praep., p. adv., it. simul c. adiuncto ex adv. *πάνυ ἂν ἡ Ἀλ. βασιλεία εὐδοκίμησεν εἰς τὸ ὁλόκληρον*, prorsus probaretur in solidum 6, 9, 17. adv. cum formula in periphrasi superlat., plenissime.

ὅλος, ph. de re, Masc. *δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος*, tota hyeme 8, 4, 3. — *οὐδ' ὅλων μηνῶν δύο*, nec totos menses d. 2, 4, 11. - Fem. *οὐσίαι ὅλαι πλουσίων*, substantiae totae 7, 12, 15. - Neutr. *δι' ὅλων τῶν βασιλείων*, per totam regiam 4, 4, 9.

ὀλοφύρεσθαι, med. de pers. phys. cum adiuncto, *καὶ θρηνεῖν προσεποιεῖτο*, complorare 4, 13, 14. - c. adv. et acc. rei, *ὅθεν ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια*, λ. deplorabant 1, 14, 5. — † abs. vel cum adv. *αἰσχρῶς ὀλοφυρόμενος*, lamentans 2, 12, 12.

ὅλως, cum neg., in opp. *σπανίως ἢ μηδ' ὅλ.* λ. omnino non 1, 1, 5.

ὄμβρος, ph. *οὔτε ὄμβρου προϋπάρξαντος*, imbre, 1, 14, 4. tonitru, tempestate. *κατενεχθέντες ὄμβροις*, imbres ib. 9. *ὄμβρων - ἠνείχοντο* 8, 5, 9. c. adi. *μεγίστων καταῤῥαγ.* 3, 3, 9. †† *πίτταν καταχέοντες ὄμβρου δίκην* 8, 4, 26.

ὁμηρεύειν, ph. de pers. *τοὺς παῖδας ὁ. - ἐξέδωκε*, obsides dedit 3, 9, 4. dedit, ut essent obsides.

ὅμηρος, Masc. p. subst., ph. de pers. *αὐτῷ ὁμήρους ἔπεμψε*, obsides 3, 9, 2. † Neutr. de re, cum gen. rei, *ὡς ἔχοι ὅμηρα τῆς εὐνοίας αὐτῶν*, obsides 3, 2, 8.

ὅμιλος, trop. de re, *εἰς τὸν πολὺν ὅμιλον ἀριθμούμενοι* 1, 1, 1. turbam.

ὄμνυμι, phys. c. acc. pers. *θεοὺς, οὓς ὀμνύετε*, quos iuratis 2, 10, 3. *θ., οὓς ὀμωμόκατε*, quos iurastis 8, 7, 8. - c. adv. *θ., οὓς πολλάκις ὤμοσεν*, iuravit 3, 6, 7. - c. praep. *ὀμόσαι εἰς τὸ Σεβήρου ὄνομα*, iurare in S. nomen 2, 13, 4. † simul c. acc. affini, *εἰς τὸ ἐκείνου ὄνομα τοὺς συνήθεις ὅρκους ὀμόσαντες*, in eius

nomen iurati conſueto more 2, 2, 25. v. ὅρκ. † trop. c. praep. et c. adiuncto ex acc. neutro adi. πολλὰ διὰ γραμμάτων ὀμόσαντι, multa per litteras iuranti 2, 15. 4. ſcribenti multa iureiurando adhibito.

ὁμογνωμονεῖν, mor. de perſ. abſ. ἵνα τοὺς ϛρατιώτας πείσαιεν ὁμογνωμονῆσαι 6, 8, 15. conſentire, ſc. αὐτοῖς, ſecum.

ὁμογνώμων, de perſ. c. dat. perſ. ὁμογνώμονες τοῖς - γενομένου 7, 1. 22. i. q. pr. privum v. : c. dat. rei, ὁμογνώμονας ἔσεσθαι τῇ - εὐχῇ λ. conſenſuros (eſſe) votis 2, 8, 18.

ὁμοθυμαδὸν, mor., c. adiuncto ex adi. πάντες ὁ. εὐφήμησαν, unanimiter 2, 5, 6. 8, 8, 13. - abſ. ib. 6. 2, 13, 7. 8, 4, 26. ſimul.

ὅμοιος, Maſc. mor. de re, in relat. οὐ γὰρ ὅμοιον ἡγοῦντο τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, οἷον (τὸν) ἐκ Γερμανῶν, tale - quale 6, 7, 9. — Fem. mor. de re, abſ. ſ. in relat. tacita, ὁμοίᾳ ἐπιθυμίᾳ, ſimili 1, 6, 12. οὐχ ὁ. προθυμίᾳ 2, 2, 20. † ὁ. εὐταξίᾳ, iisdem decore 4, 2, 19. v. εὐτ. - ταῖς τῶν παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς, ſimil. 4. 13, 17. - in relat. manifeſta, μηδὲ γὰρ ὁμοίαν ἔσεσθαι μάχην -, οἵαν λ. tale - quale 6, 2, 10. - c. gen. rei, τὴν τύχην, ὁμοίαν τῆς τύχης, ſim. 3, 4, 7. † c. acc. rei ellipt. et dat. perſ. εἰκόνα, (κατὰ ſ. εἰς) πάντα ὁμοίαν τῷ τετελευτηκότι, imaginem, omnia ſimilem defuncto 4, 2, 3. per omnia, in omnibus. — Neutr. mor. de re, in opp. ἐν ἡλικίαις - διαφόροις οὐχ ὅμοια γέγονε τὰ ἐπιτηδεύματα, diſpari 1, 1, 10. - c. dat. rei, τοῖς προειρημένοις ὅμοια διαλεχθεὶς, in eandem ſententiam locutus 6, 4, 2. — † c. artic., in relat. quadam, ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, his ſimilia 4, 7, 13. - Superl. de perſ. abſ. Ἀντωνίνου τὸ εἶναι τέκνον, καὶ ὁμοιότατόν γε, filium - ſimillim. 5, 4, 5.

ὁμοιότροπος, mor. de perſ. Maſc. c. artic. οὐδὲ προσίετο, εἰ μὴ τοὺς ὁμοιοτρόπους, moribus praeditos ſimilibus 5, 5, 10.

ὁμοίως, mor., in relat. tac. πένθει κατείχετο, pariter 1, 4, 19. 3, 10, 6. 8, 5, 15. aequaliter, aeque vehementer, noſtr. gleich ſehr ſ. ſtark. κρύους καὶ θάλπους ὁ. καταφρονῶν, iuxta 3, 6, 21. — τοὺς σὺν αὐτῷ ὁπλίτας ὁ. ſimili modo 1, 10, 14. ad quam not. refero et - πάλιν ἕτερον ὁ. λ. pariter 5, 7, 18. ὁ αὐτοῦ ἄρχειν ἐπειρᾶτο, ad eundem modum 6, 1, 10. ut antea. ὁ. χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ πεποικ. ſimiliter 5, 3, 12. aequali portione, it. ὁ. πίσσῃ καὶ ῥητίνῃ δεδευμ. pariter 8, 4, 30. - cum dat. perſ. ὁ. τοῖς λοιποῖς παιδεύεσθαι, ſimiliter cum caeteris 2, 4, 18. ſimiliter, eadem ratione, ut caeteri, in iiſdem locis, ab iiſdem magiſtris. - in relat. ſ. c. particula relat. μὴ ὁ. εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, non aeque - ac 2, 3, 19. aeque valde. - † cum al. neg. τῷ ἀντιπίπτοντι οὐκέθ᾽ ὁ. ἀντέχει τὸ βάρβαρον, haud perinde 6, 3, 13.

ὁμολογεῖν, de perſ., phyſ. cum acc. rei, τὰς αἰτίας, fateri 1, 6, 8. — ſimul c. adv. τὸ πραχθὲν εὐθέως οὐχ ὡμολόγησεν, eſt confeſſus 4, 4, 14. - abſ. μηδενὸς ὁμολογοῦντος, nem. confitente 4, 6, 12. ſc. αὐτούς, auctores dicteriorum. - Alio ſenſu, c. acc. rei et dat. perſ. θεοῖς χάριτας ὁμολογοῦντες, gratias agentes 2, 2, 6. profiteri, palam declarare. τοῖς ϛρατιώταις χαριϛήρια ὁμολογήσας, militibus gratiis actis 1, 7, 12. † oppreſſo dat. iſto, ὡμολόγει χαριϛ. agebat grat. 4, 4, 12. ſc. θεοῖς, ſq. ἔθυε λ. - θύσας τῷ θεῷ καὶ χαριϛ. ὁμολογήσας (αὐτῷ,) cum gratias egiſſet 1, 10, 16. — Paſſ. in particip., de perſ. πρεσβείας ὡς πρὸς βασιλέα ὁμολογούμενον ἐϛέλλοντο, ad imp. indubitatum 2, 8, 12. confeſſum, agni-

tum, approbatum ab omnibus. ὡς πρὸς ὁμ. ἐχθρὸν λ. manifeſtum 5, 5, 13. palam declaratum. ὡς ὁμολογουμένοις ἐχθροῖς, profeſſis 7, 10, 2.

ὁμολογουμένως c. ſubſt. φονεῦσαι τὸν ἄνδρα. ὡς ὁ. πολέμιον, ut manifeſtarium hoſtem 5, 12, 24. qui Bg. cepit p. adi. per hyphen, i. q. pr. particip., v. πολ.

ὁμονοεῖν, mor. de perſ. c. adv. et dat. perſ. συνέβαινε, κἀκείνους μὴ πάνυ τι ἀλλήλοις ὁ. inter ſe concordarent 8, 8, 7. v. ἐκεῖν.

ὁμόνοια, mor. abſ. λιπαροῦντες αὐτὸν ὑπὲρ ὁμονοίας, de concordia 3, 15, 8. cum fratre. - c. adiuncto, προτρέπειν (αὐτοὺς) εἰς ὁμόνοιαν καὶ συμφωνίαν 5, 13, 8. inter ſe. - ſimul c. adi. ἐς ὁ. καὶ φιλίαν ἐπίπλαστον λ. περιήγετο 5, 15, 14. c. fratre.

ὁμορεῖν, ph. de perſ. vel re ac loco ſ. provincia, abſ. vel cum adiuncto et cum dat. loci, τὰ Ἰλλ. ἔθνη, ὁμοροῦντα καὶ γειτνιῶντα Ἰταλίᾳ, Ill. nationes (provincias) conterminas 6, 7, 5. v. γειτν., i. q. ſq. adi.

ὅμορος, phyſ. Maſc. de perſ. vel re ac loco, c. adv. et forſan etiam c. dat. perſ. τὰ Ἰλλ. ἔθνη παρὰ τοσοῦτον ὁμόρους καὶ γείτονας ποιεῖ Γερμανοὺς Ἰταλιώταις, Ill. gentes (provinciae) ferme conterminos faciunt 6, 7, 10. - cum ſubſt. fem., de loco, τὴν Βιθυνίαν, ὅμορον οὖσαν, Bith. conterminam 3, 2, 12. - Neutr. de loco, συνέθεον ἔκ τε τῆς Ἰταλίας - καὶ τῶν ὁμόρων ἐθνῶν, finitimis gentibus (provinciis) 1, 15, 2.

ὁμόσε, ph. χωρήσας τῷ πράγματι, obviam 2, 5, 7. v. χωρ. cf. ſ. p. φευγ. ἢ λαθ. οὐκ ἤθελ.

ὁμότιμος, trop. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. ἐν ὁμοτίμῳ ἀρχῇ, pari honore 3, 15, 15. i. q. ſimpl. ὁμοίᾳ.

ὁμότροπος, mor. Neutr. de re, c. artic. p. ſubſt. et praep. it. cum gen. perſ. forſan, τὸ ὁμότροπον ἐν ἀκολάστῳ βίῳ ἐκείνου προτιμᾶται, quod affine eſt ipſorum moribus in proterva illius vita 7, 8, 14. qui Bg. rexit gen. ἐκ. cum proximo ſubſt. ἀκ. β., dum et cohaerere poteſt c. remoto τὸ ὁμ., ſimilitudo illius, Gordiani, cum flagitioſa vita Senatus Rom. praefertur, vel, e Bg., praefertur ſimilitudo flagitioſae vitae illius, praefertur flagitioſa illius vita, vitae ratio, quae ſimilis eſt, ſcil. vitae Senatus ſ. Senatorum Rom., ut ſit per ſe i. q. ὁμοιότροπον 5, 5, 10. et i. q. ſimpl. ὅμοιον. et tota formula in periphraſi gen., pro τὸ ὁμ. ἐκείνου τοῦ ἀκολάστου βίου, vel in redundantia, p. τὸ ὁμ. ἐκείνου τῷ ἀκ. βίῳ.

ὁμοῦ, de copulatione, abſ., poſt adi. et ſubſt. ἐν πᾶσι θεάτροις ὁμοῦ, ſimul 3, 8, 17. - cum copula una, ante ſubſt. ὁ. με εἶδεν ἥλιος ἄνθρωπον καὶ βασιλέα 1, 11, 13. - poſt ſubſt. πεῖραν καὶ θάρσος ὁ. προσλαμβάνοντες 8, 5, 3. - c. copula dupl., ante adi. εὕροι ἂν ὁ. καὶ εὔλογον καὶ ἀναγκαῖον. ſimul et - et 4, 5, 5. - ante verb. et ſubſt. ὁ. ἔπταισε καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, ſim. offendit conſilio et 5, 4, 23. - ante verb. ἡ ἵππος ὁ. καὶ - ἐπ., καὶ λ. ſimul et - et 6, 5, 13. - c. copula al. dupl., ante ſubſt. ὁ. συμβούλους τε καὶ ὑπηρέτας, (ſimul) ſuaſor. ac miniſtr. 2, 10, 6. - ante verb. et ſubſt. ποταμὸς, ὁ. παρέχων τε προβολὴν τάφρου καὶ χορηγ. ὑδ., ſimul et foſſae obiectus, et cop. aq. praebens 8, 2, 16. p. ὁ. παρ. προβολήν τε τάφρ. λ.

ὁμόφυλος, trop. de perſ. abſ. c. artic. p. ſubſt. τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινὸν ἐν ταῖς τῶν ὁμοφύλων συμφοραῖς, propinquorum 1, 4, 3. aliorum hominum, aliorum, noſtr. *Nächſten* ſ. *Nebenmenſchen*. — φθόνῳ - τῶν ὁ. ſuorum gentilium 3, 2, 13. eorum, qui erant

einsdem gentis ac populi. - Sed p. adi., cum ſubſt. perſ. τοὺς ὁμοφύλους βαρβάρους, gentiles barbaros 6, 2, 10. Parthos.
ὁμώνυμος, phyſ. Maſc. de perſ. c. dat. perſ. Σεβήρῳ ὁμώνυμον, Severo cognominem 4, 6, 7. - Neutr. τέκνον, τῷ πάππῳ ὁμώνυμον, natus, avo cognominis 7, 10, 14.
ὅμως, extra period., in relat. tac. in membro ſecundo, τῇ μητρὶ ἐν οἷς ἀπηρέσκετο, ὁ. ἐπείθετο, morem gereret tamen 6, 1, 24. — † ἄκοντες, ὁ. - ἐμιμοῦντο, quamvis inviti, tamen 7, 4, 4. - Cum al. particul., ab init. enunc. et §. et in membro primo, ἀλλ' ὅμως λ. attamen 2, 5, 13. - In relat., ſimul cum al. adverſ. ἀσχάλλων μὲν -, ὅμως δὲ λ. tamen (vero) 1, 9, 22. 1, 13, 13. 6, 3, 1. - In periodo, in apodoſi, poſt partic. relat. καίτοι τινῶν - ὑποπεσόντων, ὅμως ἐφείσατο, quamvis - tamen 6, 1, 15. - ſimul c. al. adverſ. εἰ γὰρ καὶ -, πλὴν ὅμως λ. quamvis enim - tamen (attamen) 6, 6, 9.
ὄναρ, phyſ. cum adi. p. ſubſt. τὸ τελευταῖον - ὄναρ, ſomnium 2, 9, 6.
ὀνειδίζειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei uno, αὐτοῦ ὀνειδίζοντος εὐεργεσίας λ. exprobrante 3, 12, 21. - c. acc. rei dupl. τὴν - μεταβολὴν - μικρολογίαν ὀνειδίζουσιν, ut ſordes - infamant 2, 3, 22. - c. acc. rei uno et dat. perſ. οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων, exprobrans 3, 8, 12. - ſimul c. adv. et ſq. coniunct. ὀνειδιζόντων αὐτοῖς ἐπιφθόνως συγγενῶν, ὡς δὴ - ταῦτα πράττοντος αὐτοῦ λ. exprobrantibus -, quaſi faceret 7, 3, 17.
ὄνειρας, obſolet., ph. (i. q. ὄναρ.) abſ. ἡ τοῦ ὀνείρατος εἰκὼν, ſomni illius 2, 9, 8. ἀνέπειθεν αὐτὸν ὀνείρατα, ſomnia ib. 4. ὀνειράτων τὴν - τύχην προμεμηνυκότων, inſomnia 6, 8, 13. τῶν ὀν. ἐμφορηθεὶς, ſomniis 4, 8, 9.
ὄνημι, mor. de re, c. pron. acc. ellipt. et acc. perſ. (κατὰ) τί ὑμᾶς ὤνησεν ἡ Κ. εὐγένεια; quid vobis profuit 5, 1, 12. quid vos iuvit. - ſimul c. acc. particip. perſ. ὅσον ὑμᾶς ὤνησε μεταγνόντας λ. quam utile vobis fuerit, mutaſſe ſententiam 8, 7, 8. quantum (in quantum) quidem vos iuvaret, et reſipuiſſe, et Romanis faviſſe.
ὄνομα, ph., in univerſum, ὅθεν τὸ ὄνομα τῷ χωρίῳ (ἐςὶ ſ. ἐδόθη,) nomen 1, 12, 3. ὅθεν καὶ τὸ ὀ. δοθῆναι τῷ χωρίῳ 1, 16, 4. — ſine artic. τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι τῷ χωρίῳ 1, 11, 5. - c. adi. Ἰουλιανὸς (τοῦτο γὰρ ἦν ὀ. τῷ ἐπάρχῳ) 5, 4, 4. - † ſimul cum praep. πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους ὀνόματι 2, 6, 16. - cum verbb. et gen. perſ. παραχθέντος αὐτῷ τοῦ πάππου ὀνόματος εἰς τὸ τοῦ Α. 5, 7, 5. † τῶν μονομαχούντων - τινὸς ὀνόματι καλεῖσθαι 1, 15, 18. † ſimul cum adiect. τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ὀ. προσθέντες 7, 5, 19. — — τοῖς βασιλικοῖς κτήμασιν ἐκώλυσεν αὐτοῦ τὸ ὀ. ἐπιγράφεσθαι 2, 4, 13. εἰς τὸ ἐκείνου ὀ. - ὀμόσαντες 2, 2, 23. 2, 13, 4. φέρειν τὰ τῶν - ςρατηγῶν ὀνόματα 4, 8, 6. Peculiari ſenſu, p. titulus, φέρων βασιλέως ὀ. καὶ σχῆμα 7, 6, 1. - it. c. gen. rei, τὸ σχ. καὶ τὸ ὀ. τῆς βασιλείας ἐκείνῳ περιέκειτο 6, 1, 2. ἐν τῷ τῆς Β. γενόμενος ὀν. 7, 9, 6. †† τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὀ. ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ καὶ ὀνόματι μεῖναι, abſoluti imperii nomen in illa familia illoque nomine (Gordiani ſ. Gordianorum) remanere 7, 10, 12. ubi poſtr., per polyptoton et dilogiam, p. nomine propr., ut pr. pro appellativo. - † ſimul c. adi. ἤλλαξε - μηνῶν τὰ ὀ. λ. ὄντα - ἀρχαῖα λ. 1, 14, 17. † Per emphaſin quandam, εἰ τὸ ἡμέτερον ὄνομα πύθοιντο 2, 10, 16. Severi. - τοῦτο γὰρ αὐτῷ τοὔνομα ἐδίδου τὰ ἔργα 4, 5, 14. ſcil. τοῦ ἐχθροῦ. abſ. τὸ ὀ. ταῖς ἀκοαῖς ἀμε

τῷ προσπεσεῖν εὐθὺς φέρει χαλεπὴν διαβολὴν, istud nomen ib. 3. sc. οἰκείου φόνος. c. gen. perf. μηδέ σε τὸ τῶν βασιλέων ὀ. ταραττέτω 3, 11, 12. ἴζηλο τοῦ Περτίνακος οὐ μόνον τοὔν. ἀλλὰ καὶ τὴν γνώμην 2, 14, 7. ἤσθησαν τῷ Γορδιανοῦ ὀ. 7, 8, 16. †+ βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα τῷ τοῦ Καίσαρος ὀνόματι, nimis regio fastu usurpare Caesaris appellationem 3, 5, 4. titulum, l. honorem et dignitatem. - Per varias rationes c. nomine propr. a) quum propr. nomen in casu nominat. praeit, seq. adverf., v. subst., tum nom. appell. et dat. pron. demonstr., Βηρίσσιμος δ' ἦν ὄνομα αὐτῷ, Verissimus autem ei erat nomen 1, 2, 2. Πλ. δὲ ἦν ὀ. α. Plautianus erat nomen ipsi 3, 10, 10. Ἀρτ. δ' ἦν ὀ. α. Artabanum nomine 4, 10, 2. † Βιταλιανὸς δὲ ἦν ὀ. α. Vitelliano autem erat ei nomen 7, 6, 9. Σαβῖνος -, Sabino a. er. ei n. 7, 7, 8. b) sine adverf. Φαδίλλα ἦν ὄνομα αὐτῇ, Fadilla nomine 1, 13, 2. Μακεδὼν ἦν ὀ. αὐτῷ, Macedoni erat ei nomen 7, 1, 22. c) rursus c. adverf., at sine v. subst. Πεσσινοῦς δὲ ὄνομα αὐτῷ, cui nomen Pessinunti 1, 11, 3. Μαρτιάλιος δὲ ὀ. αὐ. Martialis nomine 4, 13, 2. - d) sine adverf. et v. subst. Ἀδούεντος ὄνομα αὐτῷ, Adventus erat ei nomen 4, 12, 1. - e) tantum sine dat. pron. demonstr. Κουαρτῖνος δὲ ἦν ὄνομα, ὃν λ. Quartinus erat ei nomen; quem 7, 1, 21. † Γορδιανὸς μὲν ἦν ὄνομα, Gordianus autem vocabatur 7, 5, 3. nisi hic locus pertinet ad classem inferiorem de acc. ὀν. ellipt. - f) sine adverf. sed, pro dat. pron. demonstr., praemissus ut sit dat. pron. relat. et nomen propr. in nominat. postpositum, τὸν δὲ πρεσβύτερον, ᾧ γνήσιον μὲν ἦν ὄνομα Βασσιανὸς, cui - nomen erat Bassianus 3, 10, 9. g) praeposito subst. per obliquum casum, et quidem per abl. sed sequente nomine propr., νεανίαν τινὰ, ὀνόματι Νάρκισσον, nomine Narcissum 1, 17, 24. h) per subst. in acc. ellipt., et quidem per subst. postpositum, sed praemissum nomen propr., νεανίσκον τινὰ, Κυΐντιανὸν (κατ') ὄνομα, Quintianum nomine 1, 8, 11. 9. - it. praecedente v. subst. et alio subst. nominativo, ἦν αὐτῷ τις Φίλτατος, Φῆστος μὲν ὄνομα, Festus nomine 4, 8, 11. 6, 8, 1. — Μαισὰ ἦν τις ὄνομα, Maesa erat quaedam nomine 6, 3, 2. 7, 9, 2. Μάγνος τις ὀν. ἦν τῶν εὐπ. Magnus quidam nomine 7, 1, 12. παῖδες ἦσαν, τῷ μὲν πρεσβυτέρῳ Βασσιανὸς ὄν. Bassianus nomine 5, 3, 7. †† non praemisso v. subst. ἀνὴρ -, Γαλλικανὸς ὀν. Gallicanus nomine 7, 11, 6.

ὀνομάζειν, ph. de perf. c. acc. rei dupl. τὴν - μεταβολὴν οὐ φ. διοίκησιν ὀνομάζουσιν, nominant 2, 3, 22. - cum accus. et ablat. rei, et quidem affini, πάντας (τοὺς μῆνας) ταῖς ἑαυτοῦ προσηγορίαις ὀνομάσας, nominans 1, 14, 17. - c. acc. perf. dupl. τὸν πρεσβύτερον - Ἀντωνῖνον ὠνόμασε, nominavit 3, 10, 9. † Φοίνικες (αὐτὴν) Ἀστροάρχην ὀνομάζουσι, nom. 5, 6, 10. de den. — simul c. praep. ἀντὶ Σεβήρου ἑαυτὸν Περτίνακα ὀνομάσας, nuncupans 2, 10, 2. †† it. c. acc. perf. uno, et c. adiuncto v. syn. πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν, οὓς δὴ καλοῖσιν ἱερουργοῦντες, ὀνομάζειν τὸν - θεὸν Ἐλαιαγάβαλον, nominarent 5, 5, 13. invocarent. - Pall. de re, τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθὲν - ἀχάριστον ὀνομάζεται, nominatur 2, 3, 15.

ὄντως, mor. in opp. εἴτε ὀ. - θεσπισάντων, εἴτε ἄλλως λ. revera 4, 12, 9.

ὄνυξ, ph. de hom. pedib., in opp. τὰ σκέλη σκέπων πάντα, ἀπ' ὀνύχων ἐς μηρούς, ab unguibus 5, 3, 12.

ὀξὺς, trop. de perf. c. inf. et c. adiuncto syn. νοῆσαι, acutus 2,

Digitized by Google

9. 2. i. q. ſq. *ταχύς*. Ph. Compar. de re, *ὀξυτέρῳ δρόμῳ*, celerrimo -, 9. 20. - Superlat. *ὀξυτάτῳ δρ.* velociſſimo 1, 15, 12. — Neutr. p. adv. *ϛρουθοῖς, ὀξύτατα Φερομέναις*, celerrime ib. 11. — Alio ſenſu ph. *τεχνάσματα σιδήρων, ὀξυτάτας ἐξοχὰς λ.* acutiſſim. 4, 15, 6.

ὀξύτης, ph. *λίθος, λήγων εἰς ὀξύτητα*, in acutum 5, 3, 10. acumen, acutum apicem.

ὀπαδὸς, phyſ. de perſ. c. gen. perſ. et adiuncto, *ἤδη καὶ σύνεδρος ἐςὶ θεῶν*, conſors 1, 5, 17. aſſecla, comes, ſocius.

ὄπῃ, ſ. *ὅπῃ*, cum ſubſt. in periphraſi adv., ſequente particip. *ἔσθ' ὄπῃ - χρώμενος*, alicubi 4, 7, 8. propr. dat. veteris adi. *ὅπος*, ſcil. *ὥρᾳ*, eſt, qua hora, eſt, quo tempore, ſ. Lat. eſt, ubi rel., ſc. *ὁδῷ*, *χώρᾳ*. interdum 6, 6, 10. - c. v. finito, ſ. c. ſubſt. *πᾶν τὸ πλῆθος ἀνδρῶν, ἔσθ' ὁ. καὶ τῶν γυναικῶν -, ἀθροίζεται*, interd. 6, 3, 7. - † c. verbo fin., ſed eo praemiſſo. *διαβάλλειν ἐ. ὁ. τοῦτο λ.* aliquatenus 6, 1, 18. ubi potius ſuppletur ſubſt. *μερίδι*, eſt, qua parte, i. aliqua ex parte, ſ. eſt, quo modo, i. aliquo modo.

ὁπηνίκα, temp. c. particula reſtrict. et coniunctivo, *ὁ. δ' ἂν - κατάθηται λ.* quando - collocavit 2, 3, 15. *ὁ. ἂν - ᾖ λ.* quoties - eſt 2. 12, 7. - *ὁ. ἂν ςῶσιν λ.* cum ſtarent 2, 13, 8. - *ὁ. ἂν δεηθῇ λ.* ſi quando opus ſit 3, 1, 5.

ὄπισθεν, phyſ. cum verbo, *εἵποντο ὀ. αὐτοῖς*, pone (eos) 4, 1, 6.

ὀπισθοφυλακεῖν, ph. de perſ. et duce, c. praep. vel abſ. *αὐτὸς, ἅμα τοῖς δορυφόροις ὀπισθοφυλακῶν εἵπετο*, a tergo agmen cuſtodiens 8, 1, 4. agmen claudebat.

ὀπίσω, ph. c. praep. et artic. *εἰς τοὐπίσω - τοξεύοντες*, retrorſum 3, 4, 19. *ἀναποδίζων εἰς τ.* 5, 6, 17. v. *ἀν.* pro *εἰς τὰ ὀπ. ὄντα χωρία* ſ. *μέρη*.

ὁπλὴ, ph. de anim., in opp. c. gen. anim. *ἵππων ὁπλαῖς, καὶ ποσὶν ἀνθρώπων*, ungulis 6, 7, 16.

ὁπλίζειν, ph. de perſ. c. acc. perſ. et praep. *ἐπί σε τόν τε δῆμον - ὥπλισεν*, armavit 1, 13, 5. facere ſ. iubere, ut arma capiant, ſ. ad arma capienda cogere, concitare. - magis extra tropum, c. eod. acc. et adv. *αὐτὸς ἀναλαβὼν τὸ τῶν δορυφόρων σχῆμα. καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ὁπλίσας ὁμοίως*, ſi armaſſet 1, 10, 14. armis inſtruere, iubere, ut arma ſumant. - Paſſ. abſ. *τῶν ςρατιωτῶν δεόμενος. ὁπλίζεσθαι*, ut arma capeſſerent 2, 11, 17. ſe armarent, armarentur. *ἐκέλευσεν, ὁ.* armari 6, 9, 6. †† *τίς εἰς ἐκκλησίαν - ὡπλισμένος ἔρχεται*; armatus 3, 12, 23. inſtructus tantum thorace. *σὺν παντὶ τῷ - ςρατῷ ὡπλισμένῳ*, armis inſtructo 2, 14, 1. — *ἐπιφαίνονται ὡπλισμένοι*, armati 1, 12, 12. *ἀθροισθέντες εἰς τὸ πεδίον ὠ.* 6, 8, 11. - in opp. *ἀναιροῦσιν ὡπλισμένοι ἀόπλους* 4, 9, 13. *ἄνοπλοι πρὸς ὡπλισμένους* 1, 12, 13. 2, 5, 4. *γυμνοὶ πρὸς ὠ.* 2, 13, 8. 20. - c. adv. *τοῦ ςρατοῦ, ὡπλισμένου μᾶλλον, ἢ ἔθος ἐςὶ λ.* armis inſtructiore, quam 4, 1, 1. † c. abl. affinis inſtrum. *ἡ νεολαία ὅπλοις - ὡπλίζετο*, armis inſtruebatur 7. 12, 2. † c. acc. inſtrum. *ὡπλισμένοι τὰς ἐπάλξεις καὶ τὰς ἀσπίδας* 7, 11, 17. muniti pinnis et clypeis.

ὁπλίτης, phyſ. de perſ. abſ., claſſis, *τὰς τριήρεις ὁπλιτῶν πληρώσας*, milit. 2, 14, 13 - terrae, c. adi. *εἰ δύο ἢ τρεῖς ὁπλίτας ἴδοιεν μόνον (ὁ Ῥωμαίων δῆμος,)* armatos 7, 8, 13. - in opp. *ὑπὸ τῶν ἀκοντιςῶν -, ὑπὸ τῶν ὁπλιτῶν*, ab armatis milit. 7, 9, 18. gravis

Digitized by Google

armaturae peditatu. τὰς μὲν τῶν ὁ. φάλαγγας - τὰ δὲ σκευοφόρα — αὐτὸς ὀπισθοφυλακῶν εἵπετο, armatorum 8, 1, 3.

ὅπλον, pl. in usum bellic., abs. s. c. subst. ὅπλων παρασκευῇ, armorum 7, 9, 7. ἀποθήκας τῶν ὁ. armentaria 7, 11, 14. γυμνοὶ ὅπλων ib. 3. 7, 9, 11. - cum adi. τῇ τῶν ὑμετέρων ἀνδρείᾳ ὁ. 2, 10, 18. τῶν ὑμ. ὁ. καταθαῤῥήσας 6, 3, 10. ἐξήγαγε τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἕκαστον ἐξηρτυμένον 7, 11, 14. ἡ νεολαία ὁ. αὐτοσχεδίοις καὶ τοῖς προστυχοῦσιν ὡπλίζετο 7, 12, 2. ὅπλα λαμβάνων στρατιωτικὰ 1, 15, 15. τοὺς θώρακας ἀποῤῥίπτειν καὶ τὰ λοιπὰ ὁ. 8, 4, 27. - cum solis v. ὁ δῆμος πᾶν τὸ ἐμπίπτον - ἐργαλεῖον ὅπλον ἐποιεῖτο 7, 11, 15. v. ἐργ. - ὅπλων - ἀπηλλαγμένοι, 2, 11, 6. Ἰταλιώτας τῶν ὁ. ἐγύμνωσε ib. 9. μηκέτι τῶν - πόλεων - ὁ. δεηθεισῶν 8, 2, 11. — αὐτοῦ τὸ ἄπιστον τοῖς ὁ. ἐλέγξωμεν 3, 6, 12. φράξαντας - τοῖς ὁ. 2, 13, 8. 6, 5, 21. ubi de solis scutis. ἡ πόλις ὅπλα εἰργάζετο 2, 11, 19. 3. 4, 20. ὁ. καὶ στρατὸν ἐφ' ἡμᾶς συσκευάζεται 3, 6, 6. πρῶτοι ὁ. ἐκίνησαν 7, 4, 2. - ὁ. ἐφ' ὑμᾶς - αἱροῦνται 7, 8, 7. — ὁ. ἀναλαβὼν 1, 15, 16. 2, 13, 21. 7, 11, 12. τὰ ὁ. λαμβάνωμεν 4, 14, 15. 6, 9, 7. 8, 8, 15. τὰ ὁ καταλαβόντες 2, 13, 21. τὰ ὁ. βαστάζων ἑαυτῷ 4, 7, 11. ὁ. φέρων 1, 16, 8. 7, 8, 11. ὁ. καταλιπεῖν ἐν τῷ στρατοπέδῳ 2, 13, 4. et τὰ ὁ. κατ. πάντα ib. 5. ex opp. §. 19. ξιφίδια, sunt praecipue hasta s. pilum, it. scutum et gladius longior. ὁ. καταθέσθαι ἐν εἰρήνῃ 8, 3, 4. κατ. τὰ ὁ. 8, 6, 3. σκύλων ὄψιν ὅπλα παρεῖχεν ἐῤῥιμμένα λ. 8, 4, 28. ἀποκαλύπτειν, ἃ ἔφερον, ὁ. 7, 4, 11. (τὰ ὁ. ἐπικρύπτοντες 2, 12, 2.) — † simul c. gen. rei, κρύπτοντες -, ἃ ἔφερον αὐτοσχεδίου πολέμου ὅπλα ib. 8. post §. pr. ξύλα καὶ πελέκεις, cf. §. 13. - In opp. τοὺς μὲν πειθοῖ - τῶν δὲ κρατήσας ἦν τοῖς ὁ. 1, 3, 12. πλείστους ὅπλοις - τοὺς δὲ ἐπὶ μεγάλαις συντάξεσι λ. 1, 6, 24. ὁ. ἀλλ' οὐ λόγοις λ. 6, 2, 13. - Cum praepp. vel solis, ἄνευ ὅπλων ὄψις πολιορκίας 7, 5, 14. - vel c. verb. διὰ τῶν ὁ. αὐτὸν ανάξειν λ. cum armis 2, 6, 7. - simul in opp. μὴ δόλῳ - ἀλλὰ δι' ὅπλων νικήσαντες, armis 4, 14, 18. † simul c. adiuncto ex affini adi. ἐπεὶ αὐτοὺς - ἐντὸς τῶν ὁ. δορυαλώτους εἶχε 2, 13, 9. v. ἐντ. — vel nominatim c. v. subst. ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὁ. πεπεισμένος 4, 9, 12. - vel denique nominatim c. praep. ἐν, et quidem c. subst. συμφοιτητὰς τῶν ἐν ὅπλοις ἔργων 1, 5. 11. v. ἐργ. et ἐν. — δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὁ. gloria in armis vestra 7, 8, 8. cum armis, bello, victoriis, parta, gloria militari s. bellica. — aut c. aliquo verbo simul, συστρατιώτῃ, ἐν ὅπλοις ἀεὶ καὶ πολεμικοῖς ἔργοις διητημένῳ, in armis 6, 9, 10. armis indutum, in bello. ἐτῶν τριῶν - ἡσύχασαν, οὐδ' ἐν ὁ. ἐγένοντο, in armis fuerunt 6, 6, 11. belligerarunt, bellum gesserunt. - aut nominatim c. v. subst. οἱ μὲν - ἐν ὁ. εἰσὶ, in armis sunt 1, 13, 5. per tumultum in urbe. ὅτι πᾶς ὁ δῆμος ὁ Ῥωμ. ἐν ὁ. εἴη 8, 5, 15. contra Maximinum belligeraturus. ἐν ὁ. Ἰταλιῶται πάντες ἦσαν 2, 11, 7. per tempora et bella certa. οἱ στρατιῶται παρετάττοντο, κἂν τοῖς ὁ. ἦσαν 4, 14, 19. pugnam deinde inituri. ἐκέλευσε, πάντα τὸν στρατὸν ἐν ὁ. εἶναι, καὶ μετ' εὐταξίας προχωρεῖν 7, 12, 19. — † ἀσκῶν - τοὺς στρατιώτας οὐ διέλειπεν, αὐτός τε ἐν ὁ. ὤν, λ. 7, 1, 15. Maximinus dux. †† ὡς πάντα ἐν ὁ. καὶ πολεμικῷ θεῷ, ut semper armatam 5, 6, 8. ubi formula fuerit saltim p. adi. ἐνόπλῳ, nisi sic leg. statim.

ὁποῖος, mor. de re. Neutr. ab init. enunciat. ὁποίῳ - τέλει λ. qualem 6, 1, 1. - in med. orat. et cum adiuncto, τίνι μὲν βίῳ - τέλει τὸ ὁ. et qualis exitus 7, 1, 1.

ὁπόσος, ph. de re, Fem. *γῆν ἐπέτρεψεν, ὁπόσην τις βούλεται - καταλαμβάνειν*, quantum 2, 4, 12.

ὅπου, phys. de quiete, s. in loco, in relat. *ἐκεῖ ἡ Ῥώμη, ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ᾖ*, ubicunque 1, 6, 14. †† c. v. subst. *ἔσθ' ὅπου - εἴδομεν* λ. alicubi 4, 8, 4. p. *ἐστὶ τόπος* s. *χωρίου, ὅπου* λ. est locus, ubi, vel, de temp., pro *ἐστὶ χρόνος, ὅπ.*, id que p. *ὅτε*, et tempus, ubi, quo, cum, p. aliquando. †† *ἐς τὸν ἱππόδρομον, ὅπου τὸ πλῆθος συνιὸν ἐκκλησιάζει*, ubi in concionem confluit 2, 7, 5. ubi ob v. *συν.* potest etiam habere notionem sq. - it. *οὐχ ὁρῶντα, ὅ. βαίνει*, ubi incederet 5, 6, 18. †† *τόπος ὥριστο, εἰς ὃν καὶ ὅ. συνελθεῖν ἔδει*, locus definitus erat, in quem convenire eos oportebat 6, 5, 17. qui Bg., pro syn. capiens, et p. *quorsum* alterutrum, aut potius postr., omiserit; cum vel sensu hoc procedat itr. secum, vel altero proprio quo, per brevitatem, *in quem* tenderent, *et* ubi s. *in quo* congregarent se. - In not. alia, de motu in locum, *οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος -, ὅπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν*, quo non 2, 11, 8. quorsum. - Rursus in not. alia, de causa, *ὅπου γε καὶ - ὁ βασιλεὺς τοῖς - πεπίστευται*, quandoquidem 5, 1, 3. - in relat. *ἐντεῦθεν -, ὅπου μηδὲ - ἐτόλμησαν*, quod 2, 10, 13. ut Lat. *ubi*, p. quia.

ὀπτᾶν, ph. *μάζαν ποιήσας, καὶ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτήσας*, massa - decocta 4, 7, 9.

ὄπτεσθαι, phys. de pers. pass. c. dat. pers. *ἐβουλεύετο - ὀφθῆναι τοῖς* λ. in conspectum se dare 1, 16, 8. conspici, se ostendere. — simul c. nominat. modi, ex adi. *ὡς Ῥωμαίοις ἔνοπλος ὀφθείη*, se ostenderet ib. 12. - sed simul cum adiuncto e verbo, *δήμοις ἐπιφανεὶς, - ἀσπαστὸς - πᾶσιν ὤφθη*, populis oblatus, - in conspectum venit 1, 7, 8. - c. adv. simul et c. particip. modi, et in opp. *πρότερον ὤφθη τοῖς ἐκεῖσε παρὼν, ἢ ἀφιξόμενος ἠκούσθη*, conspectus est 2, 11, 5. - simul c. praep. *ἵνα ὀφθῇ πρῶτον ἐν τοῖς βασιλείοις, ἢ ἀκουσθῇ* λ. ut conspiceretur 3, 11, 20. - c. adv. solo, *ὅσον δημοσίᾳ (εἴ ποτε) ὀφθῆναι*, ut conspicerentur 4, 1, 9. — abs. *δέος, ἅμα τῷ ὀφθ., τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέβαλε*, simulac visus est 2, 14, 1. - De re, in opp. *γυμνωθὲν ὤφθη τὸ - ἄγαλμα, ὃ - κρύπτουσι Ῥωμαῖοι*, apparuit 1, 14, 7. - cum adiuncto e v. syn. et ex adv. *μὴ - τὸ σχῆμα ὀφθὲν εὐθὺς λυπήσῃ τοὺς ἰδόντας*, ne habitus statim ac visus esset, offenderet 5, 5, 9. quanquam adv. et regetur c. sq. v. *λυπ.*, resolvendo particip., si visus esset, statim offenderet. - c. solo adv. dupl. *ἐκ τοῦ πρῶτον ἐκεῖσε ὀφθῆναι (αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα)* apparuisse 1, 11, 3. - Trop. s. mor. c. dat. pers. et inf. *ὡς αὐτάρκως ὤφθη αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐτρεπίσθαι*, ut visa sunt 3, 14, 17. ut visum est ipsi, omnia ad bellum satis esse parata, i. ut putavit. - Med. de pers. phys. cum adiunctis e duob. v. syn. et acc. rei, *θεάσασθαι, ἃ μήτε εἶδον, μήτε ὄψονται*, quae nec visuri essent 3, 8, 19.

ὀπτὸς, pass. de re, ph. in opp. *λίθων - ἢ πλίνθων ὀπτῶν*, laterum coctilium 7, 2, 8. *Backsteine* s. *Ziegel*.

ὀπώρα, trop. de fructibus auctumni, *τοῦ Ἴστρου ὥραν, μήτε ὀπώρας εὔφορον*, ut neque pomorum feracem 1, 6, 3. vel uvarum et vini.

ὅπως, in not. modi, c. indic. a) aor. ab init. enunciat. *ὅπως - τὸν βίον μετήλλαξε, - δεδήλωται* λ. quomodo e vita discesserit 3, 15, 18. 5, 1, 1. b) fut. in med. or. *ὅ. χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδὼς* 2, 12, 5. v. *χρ.* - *ἐποιεῖτο ἀπόπειραν, ὅ. οἴσουσιν* λ. quomodo 5, 8, 11. † *οἱ Ἀκυλήσιοι τοὺς - τελευτῶντας, οὐκ ἔχειν-*

τῃ, ὅ. θάψωσιν, ἐς τὸν ποταμὸν ἀπεῤῥίπτουν 8, 5. 18. v. ἔχ. — Cum coniunct. in med. or. γῆν - εὑρίσκετε, ὅ. νείμησθε, quo pacto 4, 3. 17. v. εὑρ. - σκεψάμενος, ὅ. τὸν ποταμὸν γεφυρώσῃ 8, 4. 8. †† ſimul c. particula infinitae not. τὰ πτώματα κατεπίμπρατο, ἢ ὅπως δὴ ἐῤῥίπτετο, quocunque modo 4, 6, 2. quomodocunque, quocunque modo fieri poſſet. quovis modo, nec ſepulta, it. quovis loco. - In not. alia, cauſae ſ. finis conſilii quo, a) c. optat. in med. or. ὅ. - σωθεῖεν λ. ut 2, 1, 8. quo 2, 13, 5. 3, 15, 10. † ὅ. πεῖσαι δυνηθεῖεν, ſi forte 3, 5. 9. b) c. coniunct. ὅ. - φθάσωσιν λ. ut 1, 9, 20. 4, 5. 8. 5, 8. 6. - ſimul c. neg., id que in vicinia, ὅπως μὴ - λάθοιεν, ne 1, 1. 1. 3, 12, 6. - ſed divulſa, ὅ. τὸ πρ. μὴ λ. ne ib. 13. ὅπως ἂν μή τι δεινὸν λ. ut ne quid mali λ. 6, 5.

ὁρᾷν, de perſ. pl., c. acc. dupl. et rei et perſ. eo que etiam particip. pro inf., it. ſimul c. adv. ὅ περ ἐμὲ νῦν ὁρᾷς ὄντα, quod me nunc cernis eſſe 3, 11, 11. ubi adv. poteſt pertinere etiam ad alterum v. ὁρ. †† in orat. contracta, c. uno acc. perſ. et particip. tali, ἄχθεσθαι ὑμᾶς ἐφ' οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον 1, 4. 2. v. διάκ. - ſed extra talem orat. ὁρᾶτε δή μοι τὸν υἱὸν - ἐπιβαίνοντα, videtis - ingredi ib. 8. qui Bg. cepit p. 2 perſ. praeſ., ubi alii volunt eſſe 2 perſ. imperat. videte. cf. 4, 14, 12. ὁρᾷ - ἐφεστῶτας, videt adſtare 3, 12, 20. ὁρῶν, - (αὐτὸν) φερόμενον λ. videns - agere ſe 4, 4, 11. ὁρῶντες τὸν - διαιτώμενον, videntes Macrinum vivere 5, 2, 14. 5, 8, 2. αὐτοὺς ἑώρα - ἐσπουδακότας, videbat ſtudere 3. 13, 3. ἐπεὶ - ὁ. τὸν παῖδα - ἀρχόμενον λ. cum videret - incipere 1, 3. 2. †† in dupl. rect., cum acc. perſ. quidem, ſed adiuncto tum ſubſt. tum particip. perſ. ὁρῶν τὸν Σεβῆρον - πρεσβύτην τε - καὶ ὑ. ν. ἐνοχλούμενον. cernens Severum ſenem eſſe et morbo infeſtari 3, 11, 1. ubi Bg. ad πρ. ſuppl. et particip. ὄντα. † it. cum acc. perſ. ſed adiuncto tum particip. perſ. tum formulae mancae, ὁρῶντες τὸν Ἰουλιανὸν ἀποδειλιῶντα καὶ ἐν ἀπογνώσει, videntes Iul. formidoloſum et in deſperatione 2, 12, 6. ubi in formula deeſt particip. ὄντα, (a Ms. per gloſſam additum,) ſ. ſyn. καθεστῶτα, in deſperatione conſtitutum ſ. verſantem. - Cum acc. rei, ἃ δὴ ὁρῶν ὁ δῆμος, cernens 4, 9, 1. ἅ περ ὁ. λ. videns 3, 4, 12. ἅ περ ὁρῶντες λ. videntes 5, 2, 11. — ἡ δὲ Μαῖσα, ταῦτα ὁρῶσα, cernens 5, 5. 9. ὁρῶσα δὲ τ. ἡ M. videns 5, 7, 1. c. adiuncto ſ. in opp. οὔτε τι ὁρῶντες, οὔτε προσδοκῶντες, videntes 4, 9, 11. †† ὀψόμενός τι ἢ ἀκουσόμενος, viſurus 4, 13, 11. qui Bg. ſine ſumma neceſſitate cepit praeſ. p. fut., poſt ſyn. ἰδών. ††† οὐδὲν ὁρῶν ἐν Λιβύῃ ἀξιόμαχον, videns 7, 9, 9. quod neutr. rei aeque capietur p. perſ. et i. q. pr. τὴν δύναμιν. Cum adv. οὐχ ὁρῶντα, ὅπου βαίνει, non videns, 5, 6, 18. - ſimul c. adiuncto e v. ſyn. et in opp. θεασόμενοι, ἃ μὴ πρότερον μήτε ἑωράκεσαν, μήτε ἠκηκόεσαν, quae prius nec viderant 1, 16, 2. - Prop. ſ. mox. de mente. cum acc. rei et particip. tali, p. inf. ὁρῶ οὐ τὸν τυχόντα μοι ἐπηρτημένον ἀγῶνα, video mihi impendere cert. meu 2, 3, 16. ὁ. ἃ προὖπτον κίνδυνον ἐπικείμενον, videt - impendere 4, 12, 14. - c. ſolo acc. rei, τὴν ἀνάγκην τοῦ πράγματος ὁρῶντες, neceſſitate cognita 4, 14; 19. ὁρ. τὸν κίνδυνον, videntes 4, 12, 9. - c. abl. rei ſ. modi et c. coni. ὅτι - κρείττους ἐσμὲν -, ἔργῳ ὁρᾶτε, nos potiores eſſe, re ipſa videtis 2, 13, 10. - Sine caſu, at c. pron. ὁρα, ποίαν μέλλομεν παννυχίζειν ἑορτήν, vide 1, 17, 13. ὁρῶν, ἐς ὅσον ἥκει κίνδυνον, cernens 3, 12, 11. †† τί χρὴ παθεῖν ὑμᾶς, ὁρᾶτε, videtis 2, 13,

15. mente, ſed et auribus percipiendo, i. auditis. - †† c. neg. ὁρᾶτε, μὴ πρὸς τὸ νῦν ἀνόσιον - ᾖ, videte 2, 5, 10. perpendite, cogitate, ſ. cavete. - Paſſ. ph. de perſ. c. nominat. particip. modi, οὔτε χρυσοφοροῦσά τις - ὁρᾶται, aurum geſtans - conſpicitur 4, 2, 6. p. inſ. vel quae geſtet aurum. - c. praep. ὡς ὑπὸ πάντων ὁρᾶσθαι, ut conſpiceretur 2, 9, 7. 5, 8, 2. o. † ἐν χλαμύσιν - ἑωρᾶτο, in - conſpiciebatur 4, 7. 4. - †† De anim. c. adv. et dat. perſ. θηρίων, μὴ πρότερον αὐτοῖς ἑωραμένων, belluarum viſarum 2, 11, 18. elephant. p. ὑπ' αὐτῶν, ab ipſis.

ὄργανα, ph. c. gen. rei, πάσης μούσης λ. inſtrumenta 4, 8, 19. cum adi. χορεύων, ὑπὸ αὐλοῖς - παντοδαπῶν τε ὀργάνων ἤχῳ 5, 3, 15. — abſ. ἐχόρευεν ὑπὸ παντοδαποῖς ἤχοις ὀργάνων 5, 5, 17. — Alio ſenſu, c. adi. et adiuncto, εἵπετο αὐτῷ - μηχαναὶ καὶ πολεμικὰ ὀ. inſtrumenta 7, 8, 23. v. μηχ. - γυμνοὶ ὅπλων καὶ ὀ. πολεμικῶν 7, 9, 11.

ὀργὴ, mor. c. verb. et adiuncto, ὅθεν αὐτῷ περιεγένετο - μῖσός τε καὶ ὀργὴ, indignatio 8, 5, 6. πάντα μὲν ἐνθύμως πράττων, ὀργῆς δὲ ἥττων ὢν φύσει, iracundiae 3, 6, 1. † ὀργῇ πάντα πράττων καὶ ἀπειλῶν μᾶλλον, ἢ πείθων, iracunde omnia agens 4, 3, 8. — ſimul c. adi. μετὰ πάσης ὀ. καὶ ἀπειλῆς ἐπιστέλλει τοῖς λ. iracund. 1, 10, 5. - abſ. τῆς ὀ. ὁ δῆμος ἐπαύσατο, iraſci deſiit 7, 10, 16. † βλασφημίας -, ἐφ' αἷς - κινούμενος, ὀργῆς μᾶλλον ἐνεπίμπλατο, - χρῆσθαι δὲ (αὐτῇ) κατὰ τῶν - οὐ δυνάμενος, irac. 8, 5, 4. ſq. — c. gen. perſ. et adi. ἐντεῦθεν μείζων ἡ ὀ. τοῦ δήμου - ἐγένετο, indignatio 7, 12, 1. - abſ. δέει τῆς τοῦ βασιλέως ὀ. iram 1, 13, 10. † ſimul c. adiuncto, τῷ θυμῷ - τήν τε ὀ. (αὐτοῦ) διαβολαῖς ἐγείροντας, irac. 5, 1, 6. - c. adi. et adiuncto ſubſt. ὀργῇ καὶ θυμῷ χρώμενος πλείονι, ira 8, 4, 1. † θ. καὶ ὀρ. εὐθέως πρὸς τοὺς - ἐχρῆτο, iracund. 3, 8, 1. ubi ad v. ἐχρ. pertinere potius praep. poteſt. - Sed c. praep. manifeſto et c. adiuncto, αὐτὸν εἰς ὠμότητα καὶ τὴν πρὸς ἅπαντας ὀ. προυκαλέσατο συνωμοσία τις, et in omnes iracundiam 7, 1, 11. †† ἵνα αὐτὸς οἷόν περ ἐδείκνυεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν ἤδη καὶ τὴν πρὸς ἐκείνους ὀ. irac. 5, 8, 3. v. θυμ.

ὄργια, c. adiunct. βακχείαις καὶ ὀργίοις τοῖς τε θείοις ἔργοις ἀνακείμενον, orgiis 5, 7, 2. de Heliog. in cultu ſui dei, ubi pars et genus prioris, et lenior ſaltatio, quam β., quae quippe ſaltatio maior et vehementior; proprie quidem ὄργια omnia ſacra enthuſiaſtica et myſtica, tum Bacchi, tum aliorum deorum, nominatim et Cybeles, quae et hic, ut 1, 11, 7., intelliguntur, et adeo motus et ſaltatio ac ritus, qualis ſolennis tum in ſacris Bacchi, tum in ſacris Cybeles.

ὀργιάζειν, ph. de perſ. c. dat. perſ. προῄει ὑπὸ αὐλοῖς καὶ τυμπάνοις, τῷ θεῷ - ὀργιάζων, orgia celebrans 5, 5, 8. Heliog., ſacra peragens, ſacrificans, operans. - ſimul c. praepp. et adv. ἐν Πεσσινοῦντι πάλαι Φρύγες ὠργίαζον ἐπὶ τῷ ποταμῷ Γάλλῳ, orgia colebant 1, 11, 7. Cybeles ſacerdotes.

ὀργίζεσθαι, mor. Paſſ. ſenſu med., de perſ. c. dat. perſ. et cum adiunctis e verb. et forſan etiam ex adv. ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν -, πάνυ ἤσχαλλε, καὶ τοῖς στρατιώταις ὠργίζετο, iraſcebatur 5, 8, 15. - ſimul c. praep. τότε καὶ ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις ὡς - ἐχθροῖς εἰκότως ὀργ. 7, 10, 2. - † ſimul c. abl. rei ſ. modi, ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς - ὡς πρὸς παρόντας ὀργισθεὶς, iraſcens 7, 8, 21.

ὀργίλος, mor. de perſ. c. abl. rei ſ. modi, φύσει ὄντα ὀργίλον, iracundum 4, 9, 6.

Digitized by Google

ὀρέγειν, de perf. ph. c. acc. instrum. ὀρέξαι χεῖρα σωτήριον, ut porrigam 2, 8, 3. v. χείρ. Med. trop. cum gen. rei et in opp. λαβεῖν ταῦτα, ὧν ὠρέγετο, quae cupiebat 2, 15, 8.
ὄρεξις, mor. c. adi. et gen. rei, νεανίας, εἰς πάσας ἡδονῶν ὀρέξεις ὁρμωμένους, ad omnia voluptatum irritamenta 3, 13, 14. de rebus, extra animum, excitantibus, v. ὁρμ. † c. gen. perf. et adiuncto, ἤγειρεν αὐτοῦ τὰς ὀ. εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν, appetitus 1, 6, 6. ubi τὰς ὀρ. latius quid, prius et totum, fed ἐπ. angustius, posterius et pars animi voluntatis que, p. animum eius f. eum incitabant ad voluptatum (rerum extra animum suavium) cupiditatem. - cum adi. et adiu. προκαλεσαμένων αὐτῷ - τὰς ὀ. ἀκμαζούσας εἰς αἰσχρὰς ἐπιθυμίας, appetitus 6, 1, 12.
ὀρθός, mor. de re, ὀρθῇ κρίσει - λογίζοιτο, recto iudicio 4, 5, 5. vero, fano, fine errore.
ὁρίζειν, de perf. trop. c. acc. rei, ἣν τις ὁρίσαι θέλοι τὴν ἀξίαν τιμωρίαν, statuere 2, 13, 14. definire, indicare. - fed ph. cum abl. rei fimul, τὴν - ἀρχὴν Ὠκεανῷ ὁρίσαντα, ubi imperium Oceano terminaris 1, 6, 16. definire, proferre usque ad Oc. - Paff. in particip. c. cafu perf. τὰ στρατόπεδα καὶ τὰ φρούρια, πληρώσας τοῦ ὡρισμένου στρατοῦ, ftatuto numero militum 6, 7, 11. definito. — †† fimul c. adv. τὸ τῶν βαρβάρων ἄτακτον πλῆθος καὶ προσκαίρως ὡρισμένον, ex tempore inftituta 4, 14, 16. coacta, conglutinata. Sed de re, τόπος ὥριστο, definitus erat 6, 5, 17. - In particip. ὡρισμένης ἡμέρας, ftato die 1, 10, 11. καταλαβούσης δὲ τῆς ὡρ. ἡμ. cum advenisset autem ftatutus dies 6, 4, 3. † forsan c. praep. οὐδένα καιρὸν εἶχεν εἰς ἀνάπαυσιν ὡρισμένον, definitum 1, 17, 22. v. καιρ.
ὅρκος, ph. abf. et universe. μήτε ὅρκου φειδόμενος, εἰ δέοι τούτου καταφρονῆσαι, neque iuriiurando parcens 2, 9, 18. - c. adiuncto, σπονδῶν καὶ ὅρκων καταφρονήσας, iureiurando neglecto 3, 6, 11. † τὴν εἰρήνην ὅρκοις καὶ σπονδαῖς βεβαιῶσαι, iureiurando 4, 15, 19. δώροις πολλοῖς καὶ ὅρκοις - πιστουμένου, iureiurando 4, 11, 1. ubi adi. πολ. forsan et pertinet ad poftr. fubit. - Per praepp τὸν περὶ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ὅρκους ἀδικήσαντα, iusiurandum 4, 15, 17. - c. adiuncto, οὓς ἀδίκως καὶ παρὰ τοὺς ὅ. οἴεται ἀνῃρῆσθαι, contra iusiurandum 4, 14, 14. - Sed c. praep. τὸν ὑπὲρ τῆς - βασιλείας ὅρκον ἀφοσιώσασθαι 2, 9, 6. v. ἀφ. — Praecipue de militib. τοὺς - στρατιώτας, - βασιλείῳ αἵματι μιάναντας τὸν ὅ. facramentum 2, 9, 10. ἐς τὸν ὅ. ἀσεβήσαντας 2, 13, 16. - cum adiuncto, τηρεῖν τὴν πίστιν καὶ τὸν ὅ. iusiur. 7, 9, 7. — † c. adi. φυλάσσοντες τὸν στρατιωτικὸν ὅ. facram. 8, 7, 8. — †† fimul c. affini v. εἰς τὸ ἐκείνου ὄνομα τοὺς συνήθεις ὅ. ὀμόσαντες 2, 2, 23. v. ὀμ.
ὁρμᾶν, de perf. mor. c. praep. et adv. ἐς ἀπόστασιν εὐσταθῶς ὥρμησαν, ruerunt 7, 4, 2. inclinarunt, fusceperunt, nostr. *fchreiten zu* rel. - Sed phyf. ἠθέλησεν εὐθέως ὁρμῆσαι ἐπὶ τὸν - βασιλέα, aggredi regem 3, 5, 1. bello, invadere. - Paff., fenfu med., ἐκεῖθεν ὁρμώμενοι, inde facto initio 2, 10, 18. quo fenfu fuerit trop., fed ph. pro *inde* excurrentes. - c. praep. dupl. ἑκατέρωθεν ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ἀπὸ στρατοπέδων, ὁρ. egressi 3, 2, 19. — Mor. ὑπὸ βασιλικῆς ἐξουσίας εἰς πάσας ἡδονῶν ὀρέξεις ἀπλήστως ὁρμωμένους, incitatos 3, 13, 14.
ὁρμή, phyf. f. mor., perfon. abf. πυνθάνεσθαι τὰς αἰτίας τῆς ὁρμῆς, fubiti motus 2, 5, 8. Praetorian. in Pertinacem, impetus in aulam. - c. adi. dupl., legitimo uno et altero ex formula per praep., παύσειν τῆς ἀλόγου εἰς τὸ παρὸν ὁ. averfurum in praefens

a coeco impetu ib. 7. qui Bg. ad v. retulit, p. sedare impetum nunc insanum s. impetum praesentem insanum. - simul cum adiuncto, θυμῷ καὶ ἀλόγῳ ὁρμῇ, impetu ib. 3. † τοῦ θυμοῦ μὴ κρατήσαντες, ὁρμῇ δὲ ἀλ. χρησάμενοι 8, 8, 6. - c. gen. pers. ἐμποδίζειν τὴν τῶν βαρβάρων ὁρμὴν 3, 14, 16. - † c. adiu. διὰ γραμμάτων κωλῦσαι τὴν ὁ. καὶ ἐλπίδα τοῦ βαρβάρου 6, 2, 8. - c. adi. εἰ μή τι ἐν ταῖς πρώταις ὁρμαῖς κατορθώσουσι, congressibus 4, 15, 15. in pugna. - Singularum pers. ὁμολογεῖν τὰς αἰτίας τῆς αἰφνιδίου ὁ. impetus 1, 6, 8. cupiditatis, i. q. pr. ἐπιθυμίαν. — c. praep. et adiu. τοιαῦτα - εἰς προτροπὴν καὶ τὴν πρὸς τὰ κρείττονα ὁ. εἰπὼν ib. 20. talia ad hortationem et in meliora s. meliorum studium locutus. - c. gen. pers. simul, ἤμβλυνε (ἡ μήτηρ) αὐτοῦ τὰς πρὸς ἀνδρείαν ὁρμάς, spiritus 6, 6, 19. cupiditatem, propensiones. - simul c. adiu. s. in opp. ἐπεὶ μήτε γνώμην ἔτι, μήτε ὁρμὴν ἔφερεν ἀδελφοῦ, intentionem 4, 5, 11. propensionem, amorem, cf. γν. †† c. solo adiu. vel etiam cum praep. τὴν ὁ. ἤδη καὶ γνώμην περὶ τὴν ἱπποδρομίαν ἔχων, studio 4, 12, 12. - Anim. c. gen. anim. ἅμα τῇ τοῦ ζώου ὁ. — ἔφερε τὴν πληγὴν, cum ferae primo impetu 1, 15, 7. - Al. rerum, c. gen. rei, ὁρμῇ τοῦ βέλους, impetu teli ib. 11. violento ictu et impulsu. κατενεχθέντες ὄμβροι ἐπέσχον αὐτοῦ (τοῦ πυρὸς) τὴν ὁ. impetum 1, 14, 9.

ὄρνις, ph. in opp. τὰ σώματα εἴασαν κυσί τε καὶ ὄρνισι βορὰν, volucribus 8, 6, 24.

ὄρος, phys. c. adi. et v. τὸ ἕτερον μέρος - ὑψιστον ὁ. σκέπει, mons 3, 3, 2. μέγιστα ἐκεῖνα ὄρη, λ. 2, 11, 16. de Alpib. it. ἃ περ ὁ. ὑπερμήκη λ. 8, 1, 12. sq. διὰ τῶν δυσχειμέρων καὶ ὑψηλοτάτων ὀρῶν λ. 3, 6, 22. - c. subst. τὸ δύσβατον τοῦ ὄρους 3, 1, 8. — † πόλις ἐπ' ἄκρας ὑψηλοτάτης ὄρους 3, 9, 7. v. ὑψ. - ὀρῶν προβλήμασι 2, 11, 9. τῆς τῶν ὁ. τραχύτητος 6, 5, 13. ἐν κοιλάσιν ὀρῶν 8, 1, 2. τῶν ὑπερκειμένων ὁ. τὰς χιόνας 8, 4, 3. τὰ τῆς χώρας ὁ.. τραχύτατά τε ὄντα καὶ κρημνωδέστατα 6, 5, 11. - c. verb. τοῦ ἐρύματος, πεφραγμένου ὄρει λ. 3, 3, 8. τοῖς ἐκ τῶν ὁ. συῤῥέουσιν ὕδασιν ib. 2. ὁ στρατὸς - ἐν τοῖς ὄρεσι διεφθάρη 6, 6, 5. — c. nom. propr. per apposit. vel subst. τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ στενὰ καὶ κρημνώδη 3, 1, 8. - vel adi. ὑπὸ τὸ καλούμενον ὁ. Ἀλβανὸν 8, 5, 20. ἐν τοῖς Θρακίοις ὁ. 7, 1, 6. v. Θρ.

ὅρος, ph. c. gen. vel loci diserti, οὐ περὶ ὅρων γῆς ἡ φιλονεικία, de limitibus 4, 14, 14. ἐπὶ τοῖς ὅροις τῆς Ῥωμ. ἀρχῆς, in terminis 2, 2, 19. τοὺς τῆς Ῥ. ἀ. ὅρους, fines 6, 2, 3. ἐπέστη τοῖς τῆς Ἰταλίας ὁ. fin. 2, 11, 5. 7, 12, 17. † ἐπιστὰς τοῖς ὁ. (αὐτῆς, τῆς Ἰτ.) 8, 1, 2. - vel loci ellipt. δεῖν μένειν αὐτὸν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὁ. intra suos fines 6, 2, 9. sc. χωρίων, χωρῶν (a χώρα) s. χώρων (a χῶρος) s. τόπων, potius, quam χρημάτων, manere in suarum terrarum finibus. - Trop. per formulam c. privo v., μετρῆσαι καὶ ὅρον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις, modum et fines ponere cupiditatibus 1, 4, 13. vel regulam s. normam s. legem imponere cupiditatibus, vel terminos s. limites, i. e. imperare et moderari, ut progrediantur modo ad certam metam, et maneant intra fines legitimos.

ὄρτυξ, phys. ὀρτύγων μάχας, coturnicum 3, 10, 5.

ὄρυγμα, ph. sensu bellico, c. affini v., τὸ ὀρύττειν, fossa 4, 7, 6. ὤρυττον ὀρύγματα μέγιστα, foveas 4, 9, 14. - Sensu populari, sed in urbe, c. adi. πολλὰ τὰ ὁ. ἐν τῇ πόλει (ἦν s. ἦσαν,) putei 8, 2, 16. post ὕδατος φρεατιαίου, foveae s. caveae subter terram.

Digitized by Google

ὀρύττειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei et affini, εἰ ὄρυγμά τι ὀ. ἔδει, ſi fodienda eſſet 4, 7, 6. ὤρυττον λ. fodiebant 4, 9, 14. - Paſſ. de re, πηγνύμενον καὶ ὀρυττόμενον πίνων ὕδωρ, effoſſam 1, 6, 4. - c. opp. ποταμοὺς πηγνυμένους πατεῖν, καὶ πίνειν ὀρυττόμενον, ἀλλ' οὐκ ἀνιμώμενον ὕδ. foſſilem 2, 10, 10.

ὀρφανία, phyſ. δεδιὼς, μὴ νεότης - ἐν ὀρφανίᾳ ἐξουσίαν - προςλαβοῦσα, in orbitate 1. 3, 3. demum adhuc futura poſt parentis mortem.

ὀρχεῖσθαι, med. ph. de perſ. et quidem imperat. Rom. Heliog. in cultu div., c. adiuncto v., καὶ χορεύειν, ſaltare 5, 7, 8. leniori ac modeſtiori ratione et magis ad artis regulas, ſed χορ. vehementius et motu maiori, aut ὀρχ. ſolum aliquem ſaltare, ſed χορ. cum aliis, cf. 5, 5, 17. ſq. aut ὀρχ. ſine cantu, ſed χορ. cum cantu. - c. adiu. ex adv. ὀρχούμενον οὕτως, ὡς ὑπὸ πάντων ὁρᾶσθαι, ſaltare 5, 8, 2. - abſ. ἐβλέπετο πολλάκις - ὀρχούμενος, ſaltans 5, 6, 23. - ſed de ſcenico, c. adv. et praep. it. cum affini ſubſt. ὀρχηςὴν τινα γεγονότα, καὶ δημοσίᾳ ἐν τῷ Ῥωμ. θεάτρῳ ὀρχησάμενον, ὅτε ἦν νέος, qui - ſaltaverat 5, 7, 12.

ὄρχησις, ph. in theatro, ὑπὸ - ὀρχήσεως τὰ ἤθη διεφθείροντο. ſtudio ſaltationis 3, 10, 4. de Severi filiis. - forſan c. adi. ὑποκριταὶ πάσης μούσης καὶ ὀ. ſaltatores 4, 6, 4. actores ſaltationis ſ. motus, cf. 5, 2, 9. in ſq. v. - univerſe. χαίρουσι τοιαύτην τινὰ ὄρχησιν κινούμενοι, eiusmodi ſaltationibus 4, 11, 5. v. κιν. et praeced.

ὀρχηςής. ph. de perſ., in theatro, ὀρχηςὴν τινα γεγονότα (ſq. expl.) qui ſaltator fuerat 5, 7, 12. †† ὀρχηςῶν θέαις, ſq. expl. vel opp. καὶ πάσης μούσης κινήσεώς τε εὐρυθμου ὑποκριταῖς λ. ſaltatorib. 5, 2, 9. v. θε. pantomimis.

ὅς, ſenſu vulg., Maſc. de perſ. Πομπηϊανὸς δὲ, ὅς λ. qui 1, 6, 11. οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων -, ὅς ἀδακρυτὶ - ἐδέχετο, qui exciperet, 1, 4, 20. - † c. neg. al. οὐδεὶς - ἦν, ὅς οὐχ ἑκὼν - ἠπείγετο, quin feſtinaret 2, 8, 12. οὔτε (τὶς) τῶν ἐν ἀξιώσει - ἐςὶν, ὅς μὴ - πέμπει λ. quin mittat 4, 2, 17. - Gen. πρεσβύτην, οὗ λ. cuius 2, 10, 7. in med. orat. - ſed init. §. 8, 3, 20. ἐφ' οὗ - συνουσίᾳ λ. cuius 1, 8, 10. - † omiſſo pron. demonſtr. in membro pr. ἀνῃρημένον ἰδόντες, ὑπὲρ οὗ ἐμάχοντο, pro quo pugnabant 1, 13, 10. - Dat. θεοῦ, ᾧ δὴ λ. cui 5, 5, 11. - Acc. ὃν ἐπακούειν λ. quem 1, 5, 21. - † cum particip. ſ. adi. ὃν ἴσμεν προύχοντα, quem 2, 1, 20. ὃν νομίζεις ὀξιώτατον 2, 5, 10. †† ἀθροίσας πάντα, ὃν εἶχε, ςρατὸν, collecto univerſo, quem habebat, exercitu 5, 4, 8. ubi alias, omiſſo poſt εἶχ. commate, pron. iungunt ſtatim cum ſubſt. ςρ. ut poſt pron. ſit poſitum ſubſt., pro ςρατ., ὃν εἶ. †† in repetit. et omiſſo pron. demonſtr. in pr. membro, σώζειν, ὃν ἀνεθρέψαντο, καὶ ὑφ' ᾧ - βεβιώκεσαν, quem educaviſſent, quo ve vixiſſent 6, 9, 5. ὅς - ὃν 7, 1, 23. — Plur. οἳ - συνῆσαν λ. qui 1, 6, 1. - οἳ καὶ - ἐχειρώσαντο, qui 1, 6, 24. 8, 6, 1. †† οἳ γὰρ - ἐνικήσατε λ. cum enim vos - viceritis 3, 6, 14. †† τοὺς ςρατιώτας, οἳ φρουροῦσι τὰ βασίλεια, milit. cuſtodes regiae 4, 4, 9. †† εἰσὶ δ', οἳ - παρέδωκαν, ſunt etiam, qui tradiderint 1, 1, 3. 7. - † ſimul c. pron. indefinito, ἦσαν δέ τινες, οἳ λ. erant etiam nonnulli, qui receſſerant 1, 3, 13. - Gen. ὧν ἁρπάζων τὰς οὐσίας, quorum 1, 8, 16. 1, 17, 2. — ὧν οἱ μὲν λ. 1, 1, 6. 2, 2, 17. 4, 4, 13. 7, 2, 3. † in repet. οὓς - ὧν 2, 10, 9. - Dat. οἷς - χαίρουσι λ. quibus 1, 17, 5. † in contracta orat. διανείμας, οἷς ἐδοκίμασε, λ. diſtributa, in quos viſum 1, 6, 23. p. τούτοις, οὓς, iis, quos probaſſet. —

Digitized by Google

† οἷς τοῦτο ἐντέταλτο, διεχρήσαντο, quibus mandatum fuerat, illi eum interficiunt 1, 9, 23. p. οὗτοι, οἷς λ. Acc. αὐτοκράτορας, οὓς λ. quos 8, 6, 13. 1, 3, 12. 7, 8, 23. οὓς δὴ λ. quos 5, 5, 13. - † in repetit. οὓς δὴ - οἳ 5, 4, 14. - † oppreſſo pron. dem. ὅτι - εἴησαν ἀπεκτονότες (τούτους,) οὓς λ. ſe interfeciſſe eos, quos 8, 8, 17. - † in relat. οὓς - τούτους λ. quos - iſtos 8, 5, 2. - † c. particip. et v. finito, οὓς ὑπώπτευεν οὐκ ἀνεξομένους, quos 2, 3, 3. - it. c. adi. οὓς πιστοτάτους ᾤετο 5, 4, 12. — Maſc. de re, Dat. πόλεμον, μέγιστόν τε ὄντα, καὶ (τοῦτον ſ. τοιοῦτον,) ἐφ᾽ ᾧ - ἐσάλευεν, et in quo fluctuarit 5, 1, 7. - Acc. καθ᾽ ὃν καιρὸν λ. quo temp. 5, 3, 20. - † Pl. Gen. in repet. στρατιώτας -, οἷς ἔδωκε - ἐν πίναξι, δι᾽ ὧν λ. quibus - qualibus 7, 6, 11. - Fem. de perſ. c. neg. οὔτε - ἡλικία τὶς ἦν, ἣ μὴ - ἠπείγετο, quae non feſtinaret 8, 6, 17. †† in repet. Μαρκίαν, ἣν - ἣ - ἣ λ. quam - cui - haec 1, 16, 9. ſq. ᾗ περ - ᾗ λ. 2, 10, 4. - Gen. in or. contracta, μεθ᾽ ἧς εἶχε φρουρᾶς περὶ ἑαυτὸν, cum praeſidio, quod habebat circa ſe 4, 9, 12. p. μετὰ ταύτης φρ., ἣν εἶχ. Acc. in repet. στρατιὰν πᾶσαν, ἣν - καὶ ἣν λ. De re, Gen. ὕβρεως, ἧς ἠνεσχόμην 1, 17, 10. propr. vel p. ἣν λ. Plur. Gen. προσηγορίαις, ὧν αἱ πλεῖσται λ. quorum 1, 14, 17. † τῶν μοιρῶν τοῦ στρατοῦ, ὧν ἔνειμε 6, 6, 4. p. τούτων, ἃς ἔν. ſ. εἰς ἃς λ. v. νέμ. ὧν εἶχε τριχῶν, ἀπεκείρατο, ex iis, quos habebat capillis detondit 4, 8, 13. v. ἀπ. Dat. ἐπιστολῶν, ἐν αἷς ἦν λ. in quibus 4, 12, 11. - Acc., ſimul in repetit. μείζονα κατορθώσας, ὧν ἤλπισε. - οὐκ εἰς ἃς ἐβούλετο - ὄχθας, non ad quas volebat Rom. ripas 3, 9, 14. p. εἰς ταύτας ὄχ., εἰς ἃς ἐβ. - ἃς εἶχον - ἐσθῆτας, veſtibus, quas gerebant 8, 8, 14. - Neutr. de re, - c. adi. poſtpoſito, τείχει. ὃ παλαιότατον, λ. qui cum eſſet antiq. 8, 2, 11. - †† ὃ γὰρ ἦν μόνον - ποτὸν, nam qui ſuppetebat potus 8, 5, 17. - Gen. πράγματος, οὗ λ. cuius 5, 6, 4. † omiſſo pron. dem. λαβεῖν λ. (τοῦτο,) οὗ τὸ μέρος ib. 7. - in relat. τούτου - τυχὼν, οὗ λ. ib. 11. - c. adi. poſtpoſito ſimul, ἐκείνου τοῦ ἔτους, οὗ μόνου 5, 2, 5. † τὶ ἐξευρίσκοντες, δι᾽ οὗ εὐφρανεῖεν μὲν (τοῦτον,) ὃν λ. quo delectarent *eum*, cui 3, 13, 15. - ὑφ᾽ οὗ κωλυόμενοι λ. 4, 15, 14. a quo, v. κ. † ἐξ οὗ δὲ λ. ex quo autem 2, 11, 9. ſc. μέρους τοῦ χρόνου, de neutro, ſed χρόνου de maſc. μέχρις οὗ λ. donec 3, 7, 14. - Dat. c. praep. ἐν ᾧ λ. dum 1, 8, 12. 8, 8, 13. v. ἐν. Acc. πᾶν -, ὃ χειρῶν - ἔργον, quodcunque manibus fit opus 4, 7, 7. - καθ᾽ ὃ μέρος λ. qua in parte 3, 7, 8. - in repetit. ἁρπάζειν (τοῦτο,) ὃ δύναται, καὶ, ὃ βούλεται, λ. 4, 11, 11. - in relat. aperta, ὃ δὲ - τοῦτ᾽ λ. ſed quod - id 3, 6, 5. - Plur. Gen. (τούτων,) ὧν ἀκούει -, ὑπομιμνήσκοντες, quae 1, 4, 14. 6, 9, 2. - in contr. or. πεῖρα δὲ, ὧν - πεπόνθασι, eorum, quae perpeſſi ſunt 2, 2, 20. 8, 8, 14. e. p. τούτων, ἃ λ. - μείζονα - ὧν ἤλπισε, maiora, quam ſper. 3, 9, 14. v. ἐλπ. - πάντων, ὧν εἶχον 2, 6, 15. - δίκας ἀξίας, ὧν ἔδρασε, δεδωκέναι 4, 15, 17. τούτων, ἃ λ. v. δρ. - πίστιν, ὧν ὑπεσχνεῖτο 2, 14, 8. Per praepp. ἐκ γὰρ ὧν διάκειμαι 1, 4, 6. v. δ. — ἐξ ὧν - διῳκήσαμεν 2, 10, 16. v. δ. ἔκ τε ὧν πεπόνθεσαν, ἔκ τε ὧν ἐπυνθάνοντο, ex eo, quod - 6, 7, 7. ubi in primo procedit p. ἐκ τούτων, ἃ πεπ. ſed in ſecundo, proprie ſimiliter expediendo, tamen potius erit p. ἐκ τούτων, ὅτι ἐπ. - περὶ ὧν ἐκέλευσεν λ. de iis, quae imperaverat 1, 17, 15. - ὅτι ὑπὲρ ὧν ἐτύχετε, λ. eorum, quae accepiſtis 1, 4, 7. - Per ſolam praep. τῶν ἐλαῶν· ἐξ ὧν τῆς ἀναθυμιάσεως λ. quarum vaporibus 3, 14, 15. ex

Digitized by Google

quarum vap. ὑφ᾽ ὧν λ. quibus rebus 2, 7, 8. †† In relat. manifesta, ἃ - ἔτι δ᾽ (p. vulg. ἐςὶ) ὧν - ταῦτα λ. quae - nonnulla etiam, quorum ea 1, 2, 10. ubi proprie ante ὧν aut nihil supplendum, aut cum Bg. pron. τινὰ, aut τινὰ τούτων, ὧν λ. Dat. σκεύη -, οἷς ἐχρῶντο λ. quibus 8, 4, 10. οἷς πιςεύσας, quibus 2, 15, 8. πάντων, οἷς πόλεμος κατορθοῦται, quibus 4, 10, 8. — Per praepp. ἐφ᾽ οἷς - ἠσχαλλε, quibus rebus 5, 7, 10. 7, 4, 6. †† ἐφ᾽ οἷς ἦν λ. quapropter si 7, 5, 16. ob quae - In or. contr. ἄχθεσθαι - ἐφ᾽ οἷς ὁρᾶτέ με διακείμενον 1, 4, 2. v. δ. - τὸ ἐλεούμενον, ἐφ᾽ οἷς ἐσφάλλετο 2, 10, 5. v. ἐλ. ἐφ᾽ οἷς εὐδοκιμήκεσαν ἁμαρτήμασιν, - προαχθέντας λ. ob ea, quibus claruerant, scelera 6, 1, 7. αἰτιώμενον, ἐφ᾽ οἷς ὑβρίζετο, ob eas, quas patiebatur contumelias ib. 20. ἐφ᾽ οἷς ἐλελύπηντο, παρεμυθεῖτο 4. 6, 6, 5. ob ea s. de iis, quibus dol. v. λυπ. - † τὴν ἐφ᾽ οἷς ἔδρασαν τιμωρίαν λ. 5, 4, 10. v. δρ. - τιμωρίαν εἰςπράττειν, ἐφ᾽ οἷς - ἡμαρτήκεσαν, pro iis, quae peccassent 7, 9, 24. †† Φερομένη ἡ πίσσα σὺν οἷς προείρηται, pix illa cum caeteris, quae supra diximus 8, 4, 27. — † ἐν γὰρ οἷς κατωρθώσατε, λ. 3, 6, 8. v. κ. ἐν οἷς ἀπηνέσκετο, in iis, quae improb. 6, 1, 24. †† καὶ ἐν οἷς - καὶ ἐν οἷς λ. in eo, quod 5, 1, 8. † καὶ, οἷς ἔπραττε, οὐκ ἀρεσκόμενον, καὶ - ἐν οἷς λ. ea, quae faciebat - dum ib. 4. ἐν πᾶσιν, οἷς ἐπρ. 3, 10, 13. — †† οἷς εἶχον, ὑποκολπιδίοις ξίφεσι φονεῦσαι, illis, quos haberent sub sinu, pugionibus 7, 6, 15. p. ἃ εἶχ. - ξίφεσιν, οἷς ἐπεφέροντο, ὑποκολπίοις, pugionib., quos 7, 11, 6. - †† In repetit. θεοὺς - οὓς - βασιλείας - οὓς -, δεδηλώκατε, δι᾽ ὧν ἀγανακτεῖτε, ἐφ᾽ οἷς - ἐτόλμησαν, eo quod indignamini ob ea, quae ausi sunt 2, 10, 3. - Acc. θεοὺς - εἰς οὓς - ἠσέβησε, τρόπαιά τε, ἃ - ἠγείραμεν, ὧν - κατεφρόνησε, in quos - quae - quae ve contempsit 3, 6, 16. - oppresso pron. dem. ἕκαςος δὲ, ἃ εἶχεν, λ. 1, 14, 5. - † οὐκ εἰδόσιν, ἃ φέρουσι, quid ferrent 4, 12, 10. ἃ ἔφερον - ὅπλα 7, 4, 8. τῶν χωρίων, ἃ λ. 1, 10, 6. ἃ δὴ μὴ φέρων, quae 3, 11, 7. 4, 9, 1. id quod 7, 8, 12. ἃ - ταῦτα 1, 2, 10. - Cum praepp. in or. contr. πρόφασιν - εἰς ἃ ἐβούλοντο, ad ea, quae 6, 3, 1. αὐτοὺς, ἐφ᾽ ἃ ἐβούλετο, ὑπηγάγετο, quo vellet 2, 9, 14. πάντων αὐτῷ, πρὸς ἃ ἐβ., ἐναντιουμένων 3, 15, 14. v. ἐν. - Sensu exquisito, 1) ὃς προεῖπε λ. quippe qui 1, 8, 13. ὃς ἐχώρησε λ. qui 1, 3, 9, 5. ὃς, - διαλυθεὶς λ. qui 6, 7, 2. Ἑλλήνων, οἷ, λ. 3, 2, 14. 2) οὓς πάντας λ. quos omnes 1, 15, 4. 6, 9, 14. quos *tamen* omnes. 3) τὰς πόλεις αὐτῶν, ἃς ἔχουσι, quas habent 7, 2, 8. quales s. quales nempe s. tales nempe, quales, nostr. *wie sie sie* nämlich *haben*. 4) ἀκοντιςὰς, οὓς εἶχε, quos habebat 3, 3, 5. *quot* hab., p. ὅσους. 5) πλούτου περιβολὴ, ἣ μὴ πρότερον - ἐγένετο, quanta 3, 11, 2. p. ὁπόση s. οἵα, tanta, quanta, cf. 7, 6, 8. - σιτον (σίτου) ἀλήσας, ὃ ἤρκει μόνῳ, tritico molito, quantum satis erat sibi soli 4, 7, 9. p. τοσοῦτον, ὅσον, tantum, quantum. 6) p. ἐκεῖνος s. ἄλλος s. τις, in relat. varia, et quidem a) ut pron. hoc bis ponatur, ὧν μὲν ἐπιςολὰς προκομίζων -, ἃς - εὗρε -, οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων, quorundam - quibusdam 3, 8, 12. pro quibus mox sqq. syn. ἄλλοις - τοῖς μὲν - τοῖς δ᾽ λ. πάντα - ἃ μὲν ἐκφορήσαντας, ἃ δὲ λ. omnium - quaedam - quaedam vero 8, 1, 9. † b) praeced. simul alio pron. syn., eodem que casu, τινὰς αὐτῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ λ. quosdam eorum illustriores partim occidit, partim 5, 7, 11. c) ut post pron. hoc sequatur aliud syn. πάντας, οἳ συνῆσαν -, ἀπεσκευάσατο. καὶ οὓς μὲν - ἀπέπεμψε,

τινὰς δὲ λ. omnes - amolitus est, partim que - ablegavit, partim 7, 1, 7. d) ut, in tacita relat., ad prius aliud quid respiciat unum modo pron. hoc, ἀμπέλους καὶ δένδρα πάντα ἐξέκοπτον· ἃ δὲ ἐνεπίμπρασαν, vites et arbores omnes excidebant: alia incendebant 8, 4, 12. ubi pron. refertur ad pr. πάντα. De διὸ ex διὰ et ὅ v. suo loco, it. de ὅσπερ.

ὅσιος, neutr. de re, in opp. et sq. inf. ἐπεὶ μήτε ὅσιον, μήτε δίκαιον (ἐςὶ,) fas 2, 13, 16. conveniens legib. div.

ὅσος, Masc. de re, mor. in relat. manifesta, τοσοῦτον - χρόνον, ὅσον ἐνόμιζον λ. quantum 1, 6, 1. - † simul c. inf. καιρὸν - τοσοῦτον, ὅσον - ἔχεσθαι τῆς ὁδοῦ 2, 11, 2. v. ὀλίγ. sed plur. partim, τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον - προσεδόκησαν 2, 6, 15. Masc. de pers. Plur. mor. Nom. ἐκεῖνοι - ὅσοι λ. qui 1, 5, 11. ὅσοι - τούτους λ. quotquot 1, 8, 4. in relat. tacita, πάντων - ὅσοι 4, 3, 3. quicunque 5, 8, 16. †† simul c. adiuncto tum syn. pron. πάντας - οὓς καὶ - ᾔδειτο. καὶ ὅσοι λ. et quotquot 1, 9, 1. †† tum subst. postposito, πανδημεὶ, ὅσοι - ἄνθρωποι, quotqu. 1, 7, 4. † c. gen. praemisso, vel adi. τῶν λοιπῶν, ὅσοι παρῆσαν, caeteris, qui 2, 2, 2. - vel subst. τῶν βαρβάρων ὅσοι, ex barbaris qui 2, 4, 5. p. ὅσοι τῶν λ. s. βάρβαροι, ὅσοι λ. - τῆς βουλῆς ὅσοι λ. quicunque 4, 6, 5. — sed sq. gen. τοὺς φίλους, ὅσοι τε - τῶν συγγενῶν, et quotquot propinquorum 1, 4, 1. per ellips. praep. p. ὅσοι τὲ ἐκ τῶν σ. — εἰκόνας , ὅσοι Ῥωμαίων, qui 4, 2, 19. v. εἰκ. Praecedente quocunque subst. οἱ τοῦ Νίγρου -, ὅσοι, qui 3, 2, 20. 3, 4, 17. 6, 3, 2. quicunque 5, 2, 4. - sed eodem sequente, τινὲς - ὅσοι τε κόλακες, quotquot 1, 6, 2. qui ve 2, 6, 8. καὶ ὅσοι β. Θρᾶκες, Thraces que barbari 8, 6, 1. - c. v. tantum sq. ὅσοι - ἐμπνέοντες λ. qui 4, 9, 16. ὅσοι τε λ. qui ve 1, 9, 15. †† οἱ μὲν γὰρ φεύγοντες, ὅσοι τε - ὅσοι τε - qui enim fugientes penetrarant intra Carthaginem, qui item latere poterant 7, 9, 17. per nominat. consq. pro gen. consq. τῶν μὲν γὰρ φευγόντων ὅσοι λ. nam fugientes quidem s. fugientium quidem tum qui erant illapsi intra Carth., tum qui ibi latere potuerant. - ὅσοι δὲ λ. qui vero 5, 7, 4. - Acc. πάντας, ὅσους ᾔδεσαν ἐκείνῳ φίλους, quos 1, 13, 11. γράφει, ὅσους χρὴ λ. 1, 17, 1. λογάδας, ὅσους γενναιοτάτους ἡγεῖτο 2, 13, 21. - Fem. de re, ἐπίδοσιν -, ὅσην λ. quantum 7, 6, 8. - sed de pers. δύναμιν δοὺς, ὅσην λ. copiis, quantas 5, 4, 5. 6, 5, 15. 6, 7, 11. - Plur. Nom. de re, s. pers. τὰς λοιπὰς πόλεις, ὅσαι λ. quae 7, 9, 23. - sed Dat. γυναῖκες πᾶσαι, ὅσαις λ. quaecunque 4, 2, 5. ἡμερῶν, ἐν ὅσαις λ. in quibus 1, 5, 1. — Neutr. de re, Dat. in relat. aperta, n. v. ὅσῳ - μισεῖται, τοσούτῳ λ. quanto magis 2, 3, 17. - †† Acc. ἐπισιτισμῶν - τοσούτων ὄντων, ὅσον ἂν ἕκαςος - ἐπενέγκηται, tantum, quem 6, 7, 3. ubi transitus est a plur. ad sing. - †† Per ellips. praep., cum tempore v. finito, τοσοῦτον - ἥμαρτεν, (καθ') ὅσον μὴ διέλυσεν λ. hoc tantum peccavit, quod non dimisit 6, 2, 6. sc. πρᾶγμα s. μέρος, in hac re, - quod, s. in hanc partem, quod, s. hactenus, quatenus. - †† sed c. inf. τοσοῦτον ἀνεπαύετο, ὅσον καλλιερῆσαι λ. tamdiu, quoad (litaret) 2, 11, 11. sc. καιρὸν s. χρόνον, si pro masc. sumatur, sed, si p. neutr., et p. τοσοῦτο, sc. μέρος τοῦ χρόνου s. καιροῦ. † τοσοῦτον διώξαντες, ὅσον μὴ πολύ τι - ἀποςῆναι, ita facta persecutione, ut non longe - discederent 7, 11, 19. tantum - ut, p. εἰς s. κατὰ τοσοῦτον διάςημα s. μέρος τῆς ὁδοῦ s. τῆς πόλεως, εἰς s. καθ' ὅσ. †† οὐδὲ συνιόντες, εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον (μέρος τοῦ χρόνου,) ὅσον - ὀφθῆναι, nisi parumper, ut conspi-

cerentur 4, 1, 9. p. πρὸς ὅσον, et ſimul per ellipſ. v. finiti temporis, ut ἐχρῆν, ἔδει, ἤρκησεν, *oportebat*, ſ. *ſufficiebat*, quae verba et ſupplebuntur ad illud maſc. ſupra 2, 11, 2. ubi et procedet ἦν p. ἐξῆν, it. ad neutr. pr. illud 2, 11, 11. - Sed cum praep. diſerta, οὐ τοσοῦτον (διάστημα) ἀφεστῶτες, ἐς ὅσον οἱ λοιποί, quantum 4, 13. 3. in quant. παρὰ τοῦτο ἀπολόμενοι, παρ' ὅσον - εὑρέθησαν, hactenus, quatenus 6, 6, 10. - Tum in relat. tacita, de tempore, ἀντισχόντες, εἰς ὅσον ἐνεδέχετο, quantum licebat 6, 5, 22. ſc. μέρος τοῦ χρόνου, p. neutro, ſed, p. maſc., ſc. χρόνον. - ἐς ὅσ. ὑπὸ δημοκρατίας τὰ - διῳκεῖτο, quamdiu 2, 11, 7. 7, 3, 10. ἐς ὅσ. ἤθελε, quantum 4, 8, 9. - Sed de modo, ſimpliciter, c. gen. rei, ὁρῶν, ἐς ὅσον (μέρος) ἥκει κινδύνου, in quam magnum veniſſet diſcrimen 3, 12, 11. in quantum pericul. in quantum periculum. - At in relat. tac. per ellipſ. iterum praep. ὅσον μὲν ὑμᾶς ὤνησε λ. 8, 7, 8. v. ὀν. pro εἰς l. καθ' ὅσον χρῆμα ſ. μέρος, in quantum, in quam partem, quatenus, p. neutro, ſed, p. maſc., ſc. τρόπον, ad quem modum, *in* quem *gradum*, ut hodie loquuntur, i. quantopere. ὅσ. ἐπ' αὐτῷ (ἦν,) quod in ipſo eſſet 6, 2, 1. p. καθ' ὅσ. μέρος. † ὅσ. εὐγενείας χάριν, quod ad nobilitatem attinet 2, 3, 4. p. καθ' ὅσ. μέρος προσήκει, quod attinet ad, quantum ad ſ. quoad nobilit., v. χάρ. — ὅσ. πρὸς τὰ πολεμικά, quantum ad rem bellicam 3, 15, 5. ὅσ. πρ. τοὺς ἀρχομένους, quod ad ſubiectos attinet 6, 9, 15. †† c. adv. temp. neg. ὅσον οὐδέπω ἀπολούμεθα, iamiam peribimus 1, 13, 3. p. κατὰ τόσον μέρος τοῦ χρόνου, καθ' ὅσ. in tam brevi temporis intervallo, in quanto ſ. quo nondum, tantum (tam breve) per tempus, per quantum nondum, i. quam breviſſimo tempore, mox, repente. - in opp. ὀλέθρου - τοῖς μὲν αἴτιον ἤδη γεγονότα, ἡμῖν δὲ ἐσόμενον ὅσ. οὐδ. nobis mox futurus ib. n. - Plur. Neutr. Nominat. in relat. aperta, et in opp. πάντων μὲν - ὅσα δὲ -, τούτοις λ. contra quaecunque - his 4, 7, 10. †† τοσοῦτον ἀποκερδήσας, ὅσα ἂν - περιγένηται, tantum, quantum 6, 5, 8. ubi tranſitus a ſing. ad plur. ob collect. pr. τοσοῦτ. ſed in relat. tac., c. ſubſt. poſtpoſito, πάντα, ὅσα - σύμβολα (ἦν,) quae 1, 10, 11. — †† ὅσα τε - σύμβ. omnia que 5, 6, 20. καὶ ὅ. ἔθνη, omnibus que gentibus, quae 6, 4, 9. - it. c. adi. poſtpoſ. πάντων, ὅσα ἦν - ἐπιτήδεια λ. quaecunque 8, 5, 7. - at c. verbo mero, πάντα ὑπῆρχεν (αὐτῇ,) ὅσα (ὑπῆρχεν) Σεβαστῇ, quae 1, 10, 9. †† ubi opprimitur relat. in membro poſter. ὅσα μὲν - ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεῖα λ. (ταῦτα) πολλοῖς λ. quaecunque - ea 1, 2, 9. i. q. ſq. §. ἃ δὲ - ταῦτα λ. † δηλοῖ δὲ (ταῦτα,) ὅσα - εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, ἢ λεχθέντα λ. quae ib. 5. † τῶν - τοιούτων κνίζει - (ταῦτα,) quae 4, 9, 4. εὐγένεια - καὶ ὅσα τοιαῦτα, quaecunque 5, 1, 12. - Gen. πάντα -, ὅσων δέονται, quibus 6, 7, 21. coll. πάντα, ὧν δέοιντο 6, 9, 2. 2, 6, 15. - Acc. in relat. manifeſta, τοσαῦτα χρήματα, ὅσα λ. tantae opes, quantas 2, 7, 3. τὰ μὲν - ὅσα δ' ἂν λ. τούτων, quaecunque 1, 5, 24. - Seq. ſubſt. καὶ ὅ. - ῥήματα, ταῦτα, et quae - haec 2, 2, 7. - Sed in relat. tac., praepoſito ſubſt. τὰ ῥήματα, ὅσα λ. 1, 14, 17. 4, 15, 19. πάντα ἔθνη, ὅ. quaecunque 2, 8, 12. σιτία καὶ ποτὰ λ. ὅ. cibum ac pot. quem 2, 11, 3. χρήματα (τοσαῦτα,) ὅ. opes, quantas 3, 15, 7. τὰ λοιπὰ - ἔθνη, ὅ. quae 4, 10, 6. - Sine ſubſt. ſ. c. verbo mero, πάντα, ὅσ. βούλονται, quae 2, 6, 11. quaecunque 4, 4, 18. εἴδομεν, ὅ. quae 1, 15, 9. 2, 9, 18. quidquid 3, 14, 16. — ὅσα τε, et quaec. 5, 3, 26. καὶ ὅ. quae ve *alia* 7, 8, 23. tela,

fundae, iacula, ſudes, faces. καὶ ὅ. et quidquid 8. 6. 6. †† ἔχων τὰ χρειώδη, ἅ περ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐλάμβανον, ὅσα ἕκαςος ἐβούλετο, ea que a moenibus accipiebant, quantum quisque vellet ib. 8. p. ὧν περ ἀπὸ τ. τ. ἐλ. τοσαῦτα, ὅσα λ. quorum - accipiebant tantum, quantum. ††† Repetit. ὅσα τε κερασφόρα, - ὅσα τε ζῶα γενναῖα, et quaevis cornigera, - et quaevis anim. fortia 1, 15, 6. πάντα ἔθνη -, ὅσα τε - ὑπήκοα, καὶ ὅσα φίλα, omn. populos, qui ve - ſubiecti, et qui amici eſſent 2, 4, 4. † ζῶα πάντα, ὅσα ἥμερα, ὁ. ἀτίθασσα, beſtias cicures et non cicures omnes 5, 6, 21.

ὅσπερ, ſ. potius dividendo ὅς περ, Maſc. de perſ. in Plur., ab init. enunciat. οἵ π. qui quidem 7, 9. 14. - in med. orat. - qui 7, 8, 26. - Fem. de re, τρυφὴ, ἥ περ λ. luxus, quo 2, 10, 12. — ab init. enunc. 3, 10, 13. - Neutr. de perſ. aut re, πλῆθος - ἀνθρώπων, ὅ περ ἤθροιςο λ. multitudinem hominum, qui 3, 4. 11. - Sed de re, μέρος -, ὅ π. λ. quod 3, 3. 2. φορείῳ, ὅ π. lectica, quae 5. 8. 15. - poſtpoſito ſubſt. ὅ π. - ξίφος λ. quo 3, 5, 11. ὅ π. ἐςὶ σύμβολον λ. quod 7, 6, 4. † τὸ δ' οὖν τελευταῖον -, ὅ π. - ὑπέφαινεν, ὄναρ λ. quod 2, 9, 5. ubi edd. quaedam omittunt comma poſt ὑπ. - ὅ π. - αἴτιον ἐγένετο, quae 3, 4, 18. quae res 8. 8. 9. - c. verb. ſolo, ὅ π. - δέδεικται, quod 2, 14, 9. 7, 3. 13. c. quae res 6, 5. 20. †† ὅ π. εἴτε - λ. εἰπεῖν οὐκ ἔχω, quod utrum rel. 8, 3, 21. ſc. χρῆμα, poſt pr. fem. τὴν εἰκόνα - φανῆναι. Gen. per ellipſ. ἐξ οὗ περ λ. ex quo 1, 1, 5. 5, 6, 7. - ex quo ſcilicet 8, 6, 12. ſc. χρόνου ſ. καιροῦ, ſi de maſc. ſed de neutr. ſc. μέρους τοῦ χρόνου. Acc. τὸ βιβλίον, ὅ περ λ. libellum, quem 7. 8, 5. † ἀγάλματος κολ., ὅ π. λ. quod 1, 15. 19. coll. ὅ σέβουσι λ. 1, 14, 7. 5, 6, 7. μέρος -. ὅ π. ἰδὼν λ. qua viſa 3, 12, 22. poſtpoſito ſubſt. ὅ περ - θέαμα λ. quidquid 4, 6. 4. †† διὰ τὸ προλαμβανόμενον (ὅ π. εἰώθασι - λαμβάνειν) κώλυμα λ. quod 1, 17, 23. quibus ſignis parentheſis non poſitis, nec commatibus poſt προλ. et λαμβ. ſed uno tantum poſt προλ., poterit pron. ὅ π. poſt ſe habere ſubſt. κώλ. - c. ſolo v. κερδαίνειν νομίζουσιν, ὅ π. quae 6, 3. 14. quod 2, 10, 2. 7, 5. 1. 5. 3. 21. ὅ π. - συνεὶς, quo intellecto 4. 5. 11. †† ὅ περ ἐμὰ νῦν ὁρᾷς ὄντα, quod me cernis eſſe 3. 11, 11. p. ὅν, quem. - Plur. in relat. manifeſta, ταῦτα, ἅ περ ἐςὶν λ. quae 2, 10, 4. - c. adiuncto ſyn. ὅσα -, ἅ περ - ἀληθῆ πιςεύεται, quae 2, 9, 4. - 3. 8, 9. 3. 14, 20. 5. 8. 18. 7, 6, 16. 8. 4. 11. — Dat. οἷς περ - ἀγγελλομένοις λ. quae 3, 11, 6. - Acc. poſtpoſ. ſubſt. ἅ π. ὄρη λ. quos 8, 1, 12. - in relat. aperta, ἅ π. -, ταῦτα λ. quae 2, 1, 19. - ſed in relat. tac. ἔπασχον (ταῦτα,) ἅ π. λ. quae 1, 12, 17. 4, 6, 12. - ἅ π. - εἰδὼς, quod 1, 6, 26. quae 2, 8, 1. 3, 5, 6. 4, 12, 5. 5. 2. 11. 5. 4, 12. 6, 1, 6. 6, 6, 12. - †† c. adiuncto ſyn. ἔχων τὰ χρειώδη, ἅ περ - ἐλάμβανον, ὅσα λ. ea que accipiebant 8, 6, 8. p. ὧν περ ἀπὸ - ἐλάμβανον τοσαῦτα, ὅσα λ. quorum quidem accipiebant rel. v. ὅσ.

Ὀσροηνοὶ, pop. Aſ., prope Armeniam, p. ſubſt. ὁ Ὀσροηνῶν βασιλεὺς, Oſrhoënorum 3, 9. 4. 6, 7, 17. 7, 1, 22. τοῖς Ὀσροηνοῖς λ. Oſrhoënis ib. - ſed p. adi., c. ſubſt. Ὀσροηνῶν τοξοτῶν λ. Oſrhoënorum ſagittar. ib. 21. τοξ. Ὀσρ. 7, 2, 2.

ὅςτις ſ. ὅς τις, Maſc. de perſ. c. gen. perſ. οὔτε τεχνιτῶν ὅςτις ἐποίησεν, ἐγνωσμένον, neque artificum quis fecerit 1, 11, 2. v. γιγνώσκ. Plur., ſeparatum a ſubſt., τῶν - ςρατιωτῶν, οἵ τινες ἦσαν ἐκεῖ, - προϊόντων λ. militibus, qui erant illic 7, 6, 3. —

Fem. de perſ. τὴν ἱέρειαν τῆς θεοῦ, ἥτις τῆς Ἑςίας ἦν, quae 1, 11, 11. v. Ἑς. et ἱέρ., pro τὴν ἱέρειαν τῆς Ἑς. cf. 1, 14, 8. - Neutr. de re, c. al. particulis, οὐ πάνυ τὸ ἐκφερόμενον τοῦ θαλάμου, ὅ τι ποτ' εἴη, ἐπολυπραγμόνουν, quid eſſet 2, 1, 4. quidnam ſ. quodcunque, v. ποτ. - ὅ τι ποτ' ἂν - θελήσω, quidquid 2, 13, 10. - ὅ τι δ' ἂν μέλλοι πράττειν, quidquid 3, 11, 13. τῶν ὅ τι δὴ πραττόντων κατὰ τὴν ἀνατολὴν, quocunque munere fungentium 3, 2, 10. v. δή. - προςποιήσασθαι πᾶν ὅ τι οὖν (ὁτιοῦν,) quidvis 2, 14, 9.

ὄςρακον, ph. c. adi. et adiunctis ſ. opp. τῷ κεράμῳ βάλλοντες καὶ λίθων βολαῖς, τῶν τε ἄλλων ὀςράκων, teſtarum 7, 12, 11. vaſorum teſtaceorum, urceorum rotarum et ollarum.

ὄςφρησις, phyſ. de ſenſus inſtrumento, c. adiuncto, τὰς ὀςφρήσεις καὶ τὰ ὦτα ἐνεπίμπλασαν μύρου, nares 1, 12, 4.

ὅταν, c. coni. modo, extra periodum, in relat. ἅ περ ἀληθῆ τότε πιςεύεται, ὅταν - εὐτυχηθῇ, tunc - cum 2, 9, 4. - ſed in periodi protaſi, ὅτ. ἀφίκηται, ὑμέτερον ἤδη ἔργον λ. 3, 12, 13. quum.

ὅτε, extra periodum, abſ., ab init. enunciat. et ſ. ὅτε καὶ - ὤφθη λ. quo tempore 1, 14, 7. p. tunc; it. in ſq. loco. ὅτε πρῶτον - εἶδον λ. quando ib. - in med. orat. μὴ κινηθὲν -, εἰ μὴ, ὅτε λ. cum 5, 6, 7. tunc, quum. ὀρχησάμενον, ὅτε ἦν νέος 5, 7, 12. — ὅ. ἰδιώτευεν 8, 6, 21. - c. al. particula, ἱδρύσασθαι, ὅτε δὴ λ. tunc, cum 6, 7, 9. eum 6, 6, 1. quando 3, 10, 9. - In quibus locis ſuppleas ante ὅτε alterum adv., quod exprimitur in ſq. loco. - in relat. aperta, τότε ἐπιφανῆναι, ὅτε ἔμαθε, cum intelligeret 3, 7, 10. - Cum v. ſubſt., varia ratione et vario ſenſu, a) in fine orat. et enunciat. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν δικαζομένων ἔσθ' ὅτε, quandoque 4, 4, 1. b) in med. orat. ſed tamen init. enunc. ſ. membri, ἔσθ' ὅτε καὶ σπανίζοντες λ. qu. 5, 2, 13. - c) in med. orat. ipſa, ἀλλά τινας τῶν - φαύλων ἔσθ' ὅτε καὶ εὐφραίνει, qu. 7, 5, 11. - d) ab init. enunc. poſt punctum, ἔςι δ' ὅτε καὶ, qu. 4, 7, 12.

ὅτι, in not. cauſae, c. ſ. poſt v. indicat. δείξασιν, ὅ. λ. 1, 4, 7. oſtendere, quod 1, 13, 12. πιςευόντων, ὅ. 1, 14, 10. αἰτιώμενος, ὅ. incuſans, quod 6, 9, 12. - ſimul c. al. particula, εἰρήκεν, ὅτι ἄρα λ. 5, 3, 19. δυςφορῶν, ὅτι δὴ λ. quod ſcil. 1, 9, 22. - c. v. optat. ὑπεμίμνησκον -, ὅ. λ. quod 6, 8, 8. - ſimul c. al. particula, προύλεγον, ὅτι ἄρα 2, 14, 9. † poſt ſubſt. πίςει καὶ γνώμῃ, ὅτι 2, 4, 5. φῆμαι - ἐδίδοντο, ὅ. quaſi 8, 5, 15. — ſimul c. al. particula, φήμην ἐγκατασπεῖραι, ὅτι δὴ λ. quaſi ſcil. 2, 1, 6.

ὁτιοῦν, v. in ὅςτις.

οὐ, οὐκ, οὐχ, A) per ſe, ante adi. οὐκ ἐμὸν τὸ ἁμάρτημα, non meum id del. 2, 5, 12. ὄρη - οὐκ ἄλλα, nulli 2, 11, 16. ἀκριβὲς εἰπεῖν, οὐ ῥάδιον, haud 7, 1, 10. χρόνου οὐ πολλοῦ διαγενομένου 1, 10, 1. οὐ πολ. χρόνου διατρίψας, haud diu 5, 5, 1. οὐχ οἷόςτε ἦν λ. v. οἷ. - ἐν ἡλικίαις - διαφόροις οὐχ ὅμοια - τὰ ἐπιτηδεύματα, diſparia 1, 1, 10. v. ὅμ. - οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐχ ἑκὼν λ. 2, 8, 12. v. ἑκ. - ἐτῶν οὐκ ὀλίγων λ. non paucos 3, 2, 3. v. ὀλ. - ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐκαταφρονήτοις, haud contemnend. 1, 2, 2. v. εὐκ. - ἀγῶνα οὐ μικρὸν, non parvum 2, 3, 13. v. μ. - οὐ τὸν τυχόντα - ἀγῶνα ib. 16. † οὐ θατέρων - ἡ τροπὴ λ. neutrorum 3, 7, 7. — Cum verb. τὸ ἀκριβὲς - οὐκ ἐλεγχθήσεται 1, 1, 2. χάριν οὐκ ᾔδεσαν 2, 11, 14. v. εἰδ. - οὐχ ὑπαρχούσης λ. 7, 1, 16. οὐκ ἔςιν -

εἰπεῖν 3, 7, 19. εἰπεῖν οὐκ ἔχω 8, 5, 21. v. ἔχ. c. fut. οὐ παύσῃ λ. 1, 6, 4. 2, 1, 18. 22. οὐ καταπροίξῃ λ. haud 1, 17, 10. v. κ. †† πιστεύειν οὐ προσεποιοῦντο 1, 9, 13. v. πρ. - οὐκ οἰομένων λ. nec ſuſpicantibus 4, 15, 16. οὐ προσδοκῶντος λ. nec opinante 1, 12, 12. † divulſum, οὐ πανηγυρίζειν σοὶ καιρὸς (ἐστὶ,) 1, 9, 8. οὐ - σύνοιδα λ. 2, 5, 10. οὐ - μεμίσητο 3, 6, 10. 5, 9, 14. οὐκ ἄν τις - ἔχοι, nemo 6, 1, 16. 1, 16, 8. 3, 9, 14. οὐχ, ὡς ἠλπίκεσαν, - προυχώρει 7, 9, 1. 1, 15, 19. - Cum adv. (praeter οὐ μετρίως, οὐ μικρῶς, οὐ πάνυ, οὐ πρότερον, οὐ ῥᾳδίως, quae v. in adv. ſingulis, ut οὐχ οὕτως - ὡς in οὕτ.) nominatim οὐκ ἄλλως λ. haud 4, 15, 15. οὐκ ἔτι πιστεύεται, non ampl. 2, 10, 8. οὐκ εὐθέως - ἐπίστευσεν, non cont. 3, 12, 7. † προσβαλεῖν εὐθέως οὐκ ἔδοξε, ſtatim non placuit 8, 4, 16. εὐθ. οὐχ ὡμολόγησαν, ſtatim non eſt conf. 4, 4, 14. μετ' οὐ πολὺ v. π. - παρὰ τοσοῦτον - οὐκ ἐξέφυγε λ. 5, 4, 23. v. τοσ. tantum non eſfugit. - Cum neg. a) adi. οὐ ῥᾳδίως αὐτῶν οὐδετέρῳ προσεχώρει, neutri facile 4, 4, 4. — οὐκ ἀτερπῆ τὴν γνῶσιν λ. non iniucund. 1, 1, 4. οὐκ ἄχαριν γνῶσιν 1, 1, 14. ὄνομα, οὐκ ἄγνωστον λ. 2, 10, 16. v. ἀ. - γνῶσις οὐκ ἄσημος 7, 5, 12. v. ἀ. - νεανίσκον - οὐκ ἀγεννῆ 7, 6, 11. v. ἀ. - οὐκ ἀδοκίμων 7, 7, 10. b) adv. οὐχ ἥκιστα 1, 1, 1. v. ἡ. — οὐκ ἀπείρως εἶχε λ. 4, 12, 2. v. ἀπ. - οὐ γὰρ ἀνάνδρως 6, 6, 10. c) c. verb. οὐκ ἀγνοεῖτε, non ignor. 2, 2, 13. v. ἀ. B) in relat. et opp. varie, et quidem a) per ſolam neg., oppreſſa in primo membro relativa, τὸν βασιλέα -, οὐ τὸν μονομάχον λ. non glad. 1, 15, 16. 2, 4, 1. 8, 7, 14. † ἐν πλήθει ὄχλου, οὐκ ἐν λ. non autem 7, 9, 8. in quibus valere poteſt p. οὐδὲ et p. ſqq. b) per adverſ. ſimul, ἀριστοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα, non vero 2, 3, 24. 2, 10, 10. 12. 8, 11, 14. 6, 2, 13. † πλήθει, ἀλλ' οὐ λ. non 6, 6, 10. c) per copulam ſimul, διὰ σπουδῆς, καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας, nec accurate 5, 3, 11. Φόβῳ καὶ οὐκ εὐνοίᾳ λ. metu, non benevol. 4, 3, 8. † in verbb. adeo, ἐπαινεθήσεται καὶ οὐ κολασθήσεται, nec 7, 5, 16. 4, 15, 7. i. ῥύεσθαι - οὐ μάχεσθαι, non 6, 5, 21. d) per copulas duas ſimul disiunct. εὐγένεια μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, ſed non 5, 1, 12. e) per inverſum ordinem, ut praecedat neg., οὐκ εἰς -, ἀλλ' εἰς λ. non quidem - ſed 7, 10, 5. οὐ Γερμανοί, οὐ Σαυρομάται - Πέρσαι τε -, ἀλλὰ γὰρ λ. 7, 8, 7. ſqq. C) in relat. per neg. al. οὐ πανηγυρίζειν -, οὐδὲ - σχολάζειν λ. non neque 1, 9, 8. οὐχ οὕτω - οὐδ' - ὡς v. οὕτω, it. ad οὐχ οὕτω - δὲ - τὰ λ. - οὐκ - οὐδὲ - ἀλλὰ. non - nec - ſed 2, 3, 22. 2, 8, 6. οὐχ - οὐδ' - ἀλλὰ λ. minime -, neque -, ſed 6, 2, 3. οὐκ - οὐδὲ - δὲ λ. non - nec - ſed 1, 2, 3. 6. οὐ γὰρ - ἀλλ', non enim - ſed 1, 4, 12. 2, 10, 6. 7, 1, 16. οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς λ. nemo alius, ſed 2, 2, 12. v. ἄλλος. - ἱστορίαν οὐ - ὑπὸ νεαρᾶ δὲ λ. 1, 1, 4. 1, 15, 15. 19. 8, 7, 5. — οὐ μόνον - οὐδὲ - ἀλλὰ καὶ λ. non tantum - nec ſolummodo - verum etiam 1, 12, 14. οὐ μόνον - ἀλλὰ et οὐ μόνον - ἀλλὰ καὶ v. ἀλλά. †† οὐκέτι - ἀλλὰ καὶ v. οὐκέτι. - οὐκ ἂν περιγένοιτο, εἰ μὴ λ. non - niſi 2, 5, 27. † per cumulatas neg. οὐκ ἂν εὕροι - οὔτε βασιλειῶν - διαδοχὰς, οὔτε πολέμων τύχας - ἐθνῶν τε κινήσεις λ. non reperiet *aut* imperiorum - *aut* bellorum 1, 1, 5. † οὐ θελήσαντες οὐδ' ἐν ταῖς β. ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ λ. ne occidere quidem in aula volentes 8, 8, 14. †† οὐ μετ' οὐ πολὺ 5, 6, 5. niſi leg. οὐ μετὰ πολ. Cum al. adv. οὐ μὴν v. μ. et c. pron. οὔ τε v. in τίς. D) Per ſingularia, a) c. verb. οὐκ ἐχόντων αὐτῶν τὰ ἐπιτήδεια λ. quod carerent 8, 5, 18. v. ἐπ. - οὐκ ἔχοντες ὅπως

λ. ib. v. ἔχ. Φάσκων, οὐκ - οὐδὲ - ἀλλ' λ. negans - et - ſed 8, 8, 12. οὓς ὁ δῆμος οὐκ ἐβούλετο λ. quos populus noluiſſet ib. 17. οὐκ οὔσης εὐλόγου προφάσεως, ſine probabili cauſa 2, 8, 4. οὐκ ἀκριβοῦσιν λ. minus cognit. hab. 1, 11, 14. οὐ προσχωρεῖ λ. parum 5, 8, 9. οὔ τι βουλόμενον, minime volentem 7, 1, 21. — οὐκ ἀνασχετὰ ἡγούμενος, minime id ferendum 6, 3, 1. - b) cum adi. neg. οὐκ ἀδοκίμων, minime improbandis 7, 7, 10. c) c. copula, καὶ οὐ πάνυ ἀνδρεῖον ἡγήσατο, minime que virile 6, 4, 12. ξενὰ ὄντα καὶ οὐ πολλὴν ἔχοντα τὴν - γῆν, nec multum agri 6, 7, 10. v. καί. d) c. cauſali, οὐ γὰρ λ. neque enim 6, 6, 10. 6, 7, 9. non enim 8, 7, 11. 1, 4, 12. e) in relat. adverſ. οὐ - οὐδὲ - κοσμίους δὲ 1, 2, 5. p. *non* tam, *quam*, reſtrictive, ut neget tantum ex parte, it. 1, 15, 19. 2, 10, 6. it. in οὐκ ὀλίγους, ἀλλὰ λ. 7, 1, 16. it. 8, 7, 5. f) c. neg. ſyn. vel in vicinia, οὐ μὴ 2, 2, 15. p. vulg. οἷς μὴ, ſed divulſa, οὐ τοῖς - μὴ πεισθεὶς 2, 5, 6. i. p. vulg. καὶ τοῖς λ.

οὐδαμοῦ, trop. τῦφον παρεχόμενος, nusquam 2, 4, 18. 2, 11, 5. nulla in re, in victu et amictu, ſupellectili et comitatu; propr. ſcil. τόπου ſ. χωρίου, ab antiquo nominat. adi. οὐδαμὸς, deinde, ut alia adv. loci, de re, et p. abl. c. praep., quaſi tunc deſit ſubſt. πράγματος, et praep. aliqua, v. c. διὰ πράγματος οὐδαμοῦ.

οὐδ' et οὐδὲ, ſenſu vulg. a) ſolum, ab init. §. et poſt diſtinctionem maiorem, οὐδ' ἐστὶν οὕτω μέγα - ἀξίωμα, neque 1, 10, 12. 2, 11, 8. 6, 1, 4. 12. 15. 8, 4, 21. οὐδ' εἰ λ. neque 2, 3, 19. ſq. b) in relat. adverſ. οὐδέ τις ἦν - πάντες δ' 1, 4, 20. ſq. — οὐδ' ἂν - ἦλθον, - ἀλλ' ἐμὲ λ. 2, 8, 3. - c) in med. orat., poſt comma, οὐδέ τι δέος ἦν λ. 2, 15, 10. 4, 1, 9. 1, 17, 16. οὐδ' ἐν ὅπλοις ἐγίνοντο, nec 6, 6, 11. 6, 9, 7. 7, 3, 12. d) c. al. particul., tum cauſali, ab init., οὐδὲ γὰρ λ. neque enim 1, 5, 6. 1, 14, 14. 3, 6, 13. 5, 6, 23. †† οὐδὲ γὰρ ἄλλως -, μὴ - neque enim -, non 8, 4, 24. ubi c. inf. † in relat. ſimul adverſ. οὐδὲ γὰρ -, ἀλλὰ λ. 3, 14, 13. - in med. or. et parentheſi, οὐδὲ γὰρ λ. 5, 5, 10. - tum alia, ab init. οὐδέ ποτε λ. nunquam que 1, 4, 12. neque unquam; etſi ibi etiam poſt comma erit tantum, et adeo, ut in ſq. - in med. or. οὐδέ που ποτὲ - et nunquam 5, 14, 6. e) c. al. neg. id que vel in membris duobus, καὶ οὐδέποτε -, οὐδὲ ἐπ' λ. et nunquam - neque 1, 15, 8. — οὐδέ τις -, οὐδὲ λ. neque - nec ib. 7. - οὐδέ τις -, οὔτε μέχρι νηπίων, nec 4, 6, 1. †† οὐ δέ τις -, οὔτ' λ. 7, 8, 3. ubi potius ſic dividi oportet. οὐ -, οὐδὲ λ. non -, neque 1, 9, 8. 7, 5, 10. - non - nec 2, 10, 16. οὐδέν τι -, οὐδὲ λ. nullam - aut 2, 5, 8. - vel in tribus membris, οὐ -, οὐδὲ -, δὲ λ. non - nec - ſed 1, 2, 3. 6. οὐδὲ γὰρ -, οὐδ' -, δὲ λ. *neque* enim una eadem *que* cauſa - ſed 2, 2, 14. - neque enim - neque - ſed 6, 5, 6. — οὐ φαῦλαι δὲ, οὐδὲ κοῦφαι - ἐλπίδες, ἀλλ' λ. non tenues autem nec leves ſpes, ſed 2, 8, 6. non - neque - ſed 6, 2, 3. - Φάσκων, οὐκ -, οὐδ' -, ἀλλ' 8, 8, 12. v. οὐκ. †† οὐ μόνον -, οὐδὲ (μόνον) -, ἀλλὰ καὶ λ. non tantum - nec ſolummodo - 1, 12, 14. ſed, non ſuppleto illo μόν., valebit neg. p. Lat. *aut* ſ. *et*. — οὐχ οὕτω -, οὐδ' -, ὡς λ. neque 2, 9, 14. - Senſu exquiſitiori, a) ὁ δῆμος οὐδὲ ἀντιστῆναι οἷός τε ἦν, ne quidem 1, 12, 13. ὁ δὲ οὐδὲ λ. ipſe nec 2, 8, 18. 2, 11, 17. 4, 6, 5. † οὐδ' ὅλων μηνῶν δύο λ. nec totos menſ. d. 2, 4, 11. † ἀλλ' οὐδ' αὐτ[illegible] -, δὲ λ. ſed nec 2, 13, 13. †† οὐδὲ γὰρ - πάντας ἀλλ' οὐδὲ [illegible] -,

Digitized by Google

δὲ λ. neque en. immo nec ipse 1, 14, 14. ubi primum οὐδὲ p. οὐ simpl. - † οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο, οὔ τι γε τῆς μάχης, ne quidem clamorem vestrum sustinere poterunt, nedum pugnam 2, 10, 12. † οὐκέτι δὲ οὐδὲ καθεώρων ἀλλήλων, et iam haud amplius adspiciebant inter se 4, 15, 14. tum vero ne amplius quidem videbant se invicem. † οὐ θελήσαντες οὐδ' ἐν τοῖς βασιλείοις ἀποκτεῖναι, ne occidere quidem in aula volentes 8, 8, 14. οἱ μὲν γὰρ οὐδὲ προεληλύθεσαν, οἱ δὲ λ. quippe alii neque prodierant adhuc, alii 7, 6, 17. b) ὅθεν οὐδ' ἀμφιέννυνται, nec 8, 14, 14. etiam non. ἀλλ' οὐδὲ τῶν δημοτῶν ἦν τις, sed neque ex pop. 6, 4, 4. τὸ δ' οὖν τελευταῖον - ὄναρ οὐδ' ἡμῖν παραλειπτέον, nec nobis 2, 9, 5. † in apodosi periodi, εἰ μὲν - τιμωρίαν ζητεῖτε· οὐδ' ἔστιν εὑρεῖν λ. nec inveniri potest 2, 13, 11. ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, - οὐδ' εἰπεῖν ἐστι λόγῳ λ. exprimi verbis non potest 8, 6, 16. in quibus locis duob. tamen et valeat sensu pr. p. ne quidem. †† κἀμοὶ -, πρότερον μὲν οὐδ' ἄλλοτε ἀντιποιησαμένῳ τοιαύτης ἐλπίδος, quamvis prius nunquam affectaverim eiusmodi spem 2, 10, 4. p. simpl. οὐκ, it. in hoc, - ἐκεῖνος, ἄλλως δὲ Φιλόδοξος ὤν, οὐδ' ἀηδῶς ὑπέστη, haud aegre 7, 5, 18. Sed de οὐδέπω v. infra suo ordine.

οὐδείς, Masc. de pers., abs. ὑπέσχετο ἐπίδοσιν -, ὅσην ο. πρότερον, nemo 7, 6, 8. - in relat. πάντας -, οἱ μὲν - οἱ δὲ - καὶ ο. ἐψεύδετο, et nemo 1, 4, 21. οὐδείς τε ἦν, ὃς οὐχ ἑκὼν λ. 2, 8, 12. — c. gen. pers. et c. adv. οὐδεὶς δὲ - τῶν λ. neque quisquam eorum 4, 6, 3. - Gen. in relat. οὐδενὸς - μαχομένου, τοῦ δὲ πλήθους λ. nemine 1, 12, 17. ο. προσδεκῶντος, ἀλλὰ πάντων λ. 2, 5, 3. ο. ὄντος, τοῦ - διοικοῦντος, nullo existente, qui 2, 9, 9. — Acc. οὐδένα οὕτως ἐπιτήδειον εὑρίσκον, ὡς Περσ. neminem 2, 1, 5. — Sed de re, οὐδένα καιρὸν εἶχεν λ. nullum temp. 1, 7, 22. it. — Fem. ἄλλης μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ λ. nulla alia materia 4, 2, 12. καὶ οὐδεμίαν πω ἐπιβουλὴν ὑπώπτευον λ. et nihil adhuc de insidiis suspicabantur 4, 13, 15. et nullas dum insidias. - † simul c. neg. sq. οὐδεμίαν αἰτίαν ἔχθρας, οὔτε μίσους ἔχων, nullam causam inimicitiarum aut odii habens 7, 1, 23. — Neutr. Dat. in rel. καὶ οὐδενὶ ἀμφότεροι ὁμοίως ἠρέσκοντο· ἀλλὰ πᾶν τὸ λ. et nulla re 3, 10, 6. sc. πράγματι, aut e pr. θεάματι ἢ ἀκροάματι. Acc. οὐδὲν - ἀνακοινοῦται, nihil 1, 8, 9. ἔπραττον ο. 7, 12, 4. ο. ἔπρ. ib. 7. ἀνύειν ο. 8, 2, 4. † οὐδέν τε εἰδότες ὧν εὐλόγως ἀποκρίνασθαι, nihil habens, quod responderet 1, 6, 21. qui Bg. ambiguum relinquit, quo referatur, utrum ad v. ἀπ., nihil quo valens probabiliter respondere, p. et valens nihil resp. prob., an ad formulam οἶόστ. ὤν, p. simpl. neg., non valens s. quum non posset. - simul c. neg. al. οὐκέτι τοῖς - οὐδὲν ἐκοινώσατο, haud amplius - quidquam ib. 22. qui Bg. post neg. mutat neg. οὐδ. in pron. aiens τὶ, ad sensum. οὐδὲν οὔτε πρὸς χάριν ἐξαίρων, - οὔτε παραλείπων, neque ad gratiam quidquam tollens, neque praetermittens 2, 15, 13. - simul c. subst. οὔτε γὰρ χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες, οὔτε λ. neque enim pecuniae vis ulla sufficit, neque 1, 4, 10. ubi p. nec maximus s. nec summus. †† c. adi. simul, οὐδὲν ἀλλ', ἢ πένθους σχῆμα δείξασα, nihil nisi lugubre prae se ferens 1, 13, 2. qui Bg. fortasse leg. non adi. ἄλλο, sed advers. ἀλλ' ἤ, quae et ab aliis redditur per Lat. *nisi*, s. p. Gr. εἰ μή, cum e pr. ratione fit, nihil aliud, quam luctus gestum, ostendens, sic interpungendo, οὐδὲν ἄλλ', ἢ π. σχῆμα, δείξ. aut οὐδ. ἀλλ', ἢ πένθους, σχῆμα δείξ. osten-

dens nullum alium gestum, quam luctus s. lugubrem. c. solo adi. οὐδὲν ἄτοπον προσδοκῶντας, nihil mali 4, 11, 7. †† οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἢ μερισάμενος λ. tantum non partitus 3, 10, 12. ubi post adi. ἕτ. deest v. ποιήσας, etc., nihil aliud faciens, nisi rel. — † simul c. pron. infinito, οὐδέν τι προςδοκῶντας, nihil tale 7, 11, 6. simul c. subst. οὐδέν τι κατεπτηχότος - σχῆμα ἐνδεικνύμενος, nullam consternati speciem 2, 5, 8. v. τὶ. sed sine subst. at c. adi. τὸ - ἐμὲ - ἀναιρεθῆναι, οὐδέν τι μέγα λ. non adeo magnum ib. 9. - c. gen. rei, οὐδὲν - εἰδότα τῶν λ. nihil 1, 13. 8. nihil eorum, quae 2, 5, 13. - Sed Acc. ellipt. τὰ -, τῆς ἐσχάτης ὠμότητος (κατ') οὐδὲν ἀπολείποντα, nihil distantia 1, 3. 10. sc. πρᾶγμα s. μέρος, nulla re, nulla ex parte, nullo modo s. plane non, aut p. οὐ simpl. †† c. adi. θαυμαστὸν (κατ') οὐδὲν (ἐστὶ,) mirum non est 1, 4, 2. qui Bg. cepit p. mera neg. ὁ. παράδοξον, nihil mirum 2, 6, 11. † simul c. adv. (κατ') οὐδὲν ἧττον μέντοι λ. nihilo secius tamen 1, 8, 8. sc. μέρος. - πλὴν ὁ. ἡ. attamen nihilo minus 1, 12, 6. καὶ ὁ. ἡ. ὑμῶν λ. ac non minus, quam vos 2, 5, 12. ubi Bg. non male p. οὐ simpl., et tum οὐδ. ἡ. i. q. aeque, pariter, similiter. - simul c. pron. infin. ἡ (κατ') οὐδέν τι ἀπεῖχε, nihil distabat 1, 16, 9. οὐδ. τι ἡττήμεθα, nullam (admodum s. prorsus) cladem accepimus 5, 1, 8. ὁ. τι φροντίζων τῶν λ. nihil curans 6, 2, 13. - simul c. adi. (κατ') οὐδέν τι μέγα ὠφελεῖσθαι νομίζει, nihil magnopere proficere putat 2, 3, 21. secundum nihil admodum magnum iuvari, i. nullum s. non admodum magnum commodum inde percipere.

οὐδέποτε, una voce, 1, 15, 8. v. οὐδέ. - οὐδέπω, s. οὐδέ πω, de temp. per se, in med. orat. οὓς ὁ. πάντας ἐνεχειρίωτο, nondum 1, 3, 12. — c. al. adv. quantitatis ὅσον ὁ. cf. supra in ὅσ. † init. enunciat. οὐδέπω δὲ τοῦ ἅρματος ἄνθρωπος ἐπέβαινεν, nunquam enim 5, 6, 16. qui Bg. legit cum vulg. ed. una voce, et cepit p. οὐδέποτε, et adeo πὼ p. unquam, et οὐδὲ p. mera neg., et hinc p. non unquam s. nunq., reddito δὲ per caus., dum melius est ibi divelli in οὐδέ πω δὲ, *neque* unquam *enim*, s. *non* unquam *enim*, quod i. q. Bg., hic valens non de tempore praeterito, sed de durante adhuc et tunc etiam; ut sit sensus, nam tunc, quum vehebatur deus ille, et toto illo pompae tempore, nunquam homo aliquis conscendebat currum illum. †† οὐδέ πω ποτὲ λ. et nunquam 3, 14, 6. ubi leg. ποὺ potius, si non pro eo ponitur ibi, i. e. p. adv. loci et p. alicubi.

οὐδέτερος, Masc. de pers., c. gen. pers. αὐτῶν οὐδετέρῳ, neutri (horum) 4, 4, 4. - abs. οὐδετέρους ἔπειθε, neutris 7, 12, 6.

οὐκέτι s. potius οὐκ ἔτι, abs. non amplius 2, 8, 10. 2, 10, 8. haud iam 4, 6, 12. † οὐκέθ' ὁμοίως λ. haud perinde 6, 3, 13. - cum al. partic. et quidem c. al. neg. οὐκέτι - οὐδὲν ἐποίει. 1, 6, 22. v. οὐδὲ, it. de - οὐκέτι - οὐδὲ λ. 4, 15, 14. - it. in relat. et sq. advers. οὐκ. - ὃ λ. haud amplius ib. 12. - οὐκ. - ἀλλὰ καὶ, non ampl. 1, 14, 13. - οὐκ. - ἀλλὰ 1, 15, 18. 3, 6, 1.

οὖλος, ph. de re, c. abl. modi, κόμη, φύσει οὔλη, coma crispa 1, 7, 9.

οὖν, in transeundo et relatum ad prius aliquid, A) solum stans in secunda ab init. enunciat. regione, post orationis partes has, a) post artic. τὸ οὖν ὕπουλον λ. subdolum igitur 3, 5, 11. b) post adi. ἄπορος οὖν ἦν λ. non poterat ergo 8, 4, 4. c) post coni. ἵν' οὖν λ. ut igitur 2, 2, 10. d) post neg. οὔτε οὖν λ. cum igitur

nec 8, 4, 5. o) post verb. ἔχαιρεν ὀ. libentius itaque 1, 5, 7. - † λαβὼν ὀ. sane sumtis 1, 15, 11. qui Bg. cepit p. γοῦν. - θεραπεύσας ὀ. captatos it. 2, 10, 1. igitur 2, 14, 10. 7, 6, 11. 7, 8, 26. 8, 4, 12. 8, 6, 13. † ἠγανάκτουν οὖν, quapropter indignabantur 6, 7, 8. sed in reg. tertia, εἰς τοῦτον οὖν, in hunc igitur 4, 12, 3. 1, 6, 16. B) c. al. particulis, init. enunciat. in reg. tertia, γένεσθε δὴ οὖν, este igitur 1, 4, 9. v. δή. - ὁ δ' οὖν Ἰουλ. enimvero Iul. 2, 7, 7. Sever. itaque 3, 8, 7. τὸ δ' ὀ. τελευταῖον λ. sed postremum 2, 9, 5. postr. autem 4, 5, 10. τότε δ' ὀ. tunc autem 3, 7, 12. ὡς δ' ὀ. ut autem 3, 5, 12. sed ut igitur. ἑκατόμβας τε οὖν, hecat. igitur 4, 8, 17. 7, 12, 2. ἐδῄου τε οὖν, vastabat que 7, 2, 7 ubi sit Lat. ita que. - ἀσκῶν τ. ὀ. itaque instituere 7, 1, 15. ὅσα μὲν οὖν, quaecunque equidem 1, 2, 9. igitur quae quidem. ἐλάφους μὲν ὀ. equidem cervos 1, 15, 6. μέχρι μὲν ὀ. aliquamdiu quidem 1, 8, 5. τῆς μ. ὀ. ὁδοιπ. itineris quidem 2, 15, 11. τῆς μ. ὀ. πρώτης, ac primo quidem 7, 8, 2. ὁ μ. ὀ. ille quidem 1, 4, 18. ὁ μ. ὀ. Ἀρμ. ac Armenius quidem 3, 1, 4. τὰ μ. ὀ. πρῶτα, primo inquam 4, 11, 1. πρῶτον μ. ὀ. ac primum quidem 6, 1, 6. Ἀλέξανδρος μ. ὀ. Al. itaque 6, 5, 10. ἐκεῖνος μ. ὀ. qui quidem 7, 1, 22. τὴν μ. ὀ. atque sic quidem 7, 12, 20. cf. 8, 3, 1. 8, 6, 10. 2, 9, 5. ἐτῶν μ. ὀ. τρ. annis igitur 6, 2, 1. τὰ μ. ὀ. πολεμ. in bellicis nempe 7, 3, 1. εἰ μ. ὀ. quodsi 7, 5, 12. †† in quarta reg. ἐπ' ὀλίγον μὲν οὖν, aliquantisper quidem 1, 17, 23. οἱ πλεῖστοι μ. ὀ. ac plerique quidem 7, 7, 13. ††† C) in med. orat., post parenthesin, κατασημηνάμενος οὖν τὸ γραμματεῖον, obsignatum libellum 1, 17, 14. quum obsignasset igitur libellum; ubi est, ut signum reditus ad rem praesentem et priorem. D) in periodi apodosi, εἰς Κόμμοδον δὲ μεταπεσοῦσα, εἰ καί τινα - ἐπλημμελεῖτο, ἀλλ' οὖν - λ. etsi - attamen 2, 10, 5. ubi per se, p. Lat. igitur, et Vern. doch nun, s. aber doch nun, sed Lat. potius tamen in Vs. omittunt, cogitantes interim et indicantes in illo οὖν infinitum quid et illud quidquid sit. Et sic quoque in E) particula hac post disertum pron. infin. προσποιήσασθαι πᾶν, ὅ τι οὖν s. ὁτιοῦν, simulare quidvis 2, 14, 9. ubi et valeat p. Lat. infinito illo tandem, nostr. immer, s. immer nur.

οὔπω s. οὐ πω, de temp., cum v., τῶν ὀ. παρόντων, nondum 1, 8, 4.

οὐράνιος, ph. Masc. de re, cum subst. fem. sexus, αἴγλην τινὰ οὐράνιον, coeleste 1, 7, 9. - Fem. de pers. abs. ut nom. propr. τῆς Οὐρανίας τὸ ἄγαλμα, Uraniae 5, 6, 8. Λίβυες Οὐρανίαν καλοῦσι -, Φοίνικες δὲ Ἀστροάρχην, Uraniam ib. 10.

οὐρανὸς, phys. abs. ἐξ οὐρανοῦ λ. coelitus 1, 11, 3. εἰς οὐρανὸν λ. in coelum 1, 5, 17. 8, 6, 5. - in opp. γῆς μέγος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ, coeli 2, 12, 8. ἀπὸ γῆς ἐς οὐρανὸν λ. in c. 4, 2, 22.

οὖς, ph. ἐν τοῖς ὠσὶ κοῦφος λ. 7, 3, 7. v. κ. - μύρου τὰ ὦτα ἐνεπίμπλασαν, aures 1, 12, 4.

οὐσία, trop. abs. s. c. adi. πάντων - οὐσίαν εἶχεν ἐλάττονα, facultates 2, 1, 11. πατρῴων καὶ προγονικῶν οὐσιῶν λ. bonis 7, 4, 5. — cum gen. pers. οὐσίαι ὅλαι πλουσίων λ. substantiae 7, 12, 15. τῶν πλουσ. τὰς οὐσίας λ. bona 1, 17, 3. 3, 10, 12. 7, 3, 5. — 1, 8, 16. 3, 8, 4. - c. adiuncto simul, οὐσίας τινῶν καὶ κληρονομίας λ. 6, 1, 18.

οὔτ' et οὔτε, abs. s. semel positum, οὔτε γάρ τις αὐτῷ - προσῄει, neque enim ad eum quisquam adibat 3, 5, 11. p. priva οὐ neg. ante caus. γάρ, it. ante τις pron. infinit., ab init. quidem enun-

Digitized by Google

tiat. οὐ. γὰρ ἡλικία τὶς ἦν, neque enim ulla aetas erat 8, 6, 17. †† †† ᾔδεσαν γὰρ αὐτὸν οὔτε φεισόμενόν τινος, sciebant enim illum haudquaquam ulli parsurum 7, 10, 2. qui Bg. videtur leg. οὔτι, dum vulg. procedit p. simpl. et p. οὔ τινος s. οὐδενὸς, aut etiam p. ne quidem, s. ne unius quidem. - Sed in relat. quadam, οὐ. τὶς ἔμενεν οἴκοι, ἀλλ' neq. quisquam - sed 8, 6, 17. ὀ. γὰρ μάχεσθαι ἤθελον -, παραδοῦναι δὲ λ. neque enim -, et tradere 5, 4, 17. qui Bg. vertit advers. per meram copulam, dum δὲ refertur ad οὐ primam partem praecipue, quanquam et altera τὲ ad δὲ aeque. οὔτε δὲ ἀντιστῆναι ἢ κωλῦσαι ἐτόλμων, atque nec obsistere aut prohibere audeb. 2, 11, 11. - Sed c. neg. al. simul, tum eadem, οὔτε δὲ τῷ δήμῳ πιστεύων, - οὔτε τοῖς στρατιώταις λ. neque autem - neque ib. 12. sed neque - neque 4, 2, 6. † καὶ ὀ. - ὀ. ac neque - neque 5, 8, 9. οὔτε γὰρ -, ὀ. μὴν λ. neq. enim - immo nec 2, 7, 3. - tum al. οὐκ ἂν εὕροι - οὔτε - ὀ. non reperiet - aut - aut 1, 1, 5. οὐδὲν οὔτε - ὀ. neque ad gratiam quidquam - neque 2, 15, 13. οὔτε γὰρ χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες 1, 4, 10. v. οὐδ. it. ad hoc - οὐδεμίαν αἰτίαν ἔχθρας, οὔτε μίσους λ. 7, 1, 23. οὐδέ τις ἦν φειδὼ ἡλικίας, οὔτε μέχρι νηπίων, nec ulli parceb. aetati, ne infantibus quidem 4, 6, 1. † οὐ δέ τις - ἔλεγέ τι, οὔτ' εἰδέναι λ. nemo tamen - aut scire 7, 8, 3. †† separatim in relat. copulae merae aiente, οὔτε -, τέ τε λ. neque - et 1, 5, 26. nec - et 5, 8, 12. neque - que 6, 3, 11. † καὶ ὀ. -, - τὲ λ. et cum - tum 8, 8, 2. et neque - probabant, gravabantur que - †† οὔτε νεῶν -, τῆς τε γεφ. 7, 1, 17. neque - et rel., a correct.

οὔτι s. οὔ τι, abs. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἦγον οὔ τι βουλόμενον, minime vol. 7, 1, 21. c. al. particula, οὔ τι γε ἄλογοι, minime 7, 4, 1. v. γ. — post al. neg. οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο, οὔ τι γε τῆς μάχης, nedum pugnam 2, 10, 12. - sed in relat. advers. οἱ δ' οὔ τι γε ἐπείθοντο, ἀφηνίαζον δὲ, sed minime obtemp., contra vero 3, 13, 14.

οὗτος, Masc. de pers., init. §. abs. iste 4, 8, 11. hic 7, 1, 12. — † simul c. partic. transeundi, ὀ. τοίνυν, iste 2, 9, 3. †† in med. orat. et membro secundo, post primum membrum cum nom. propr. ἃ περ μανθάνων ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ οὗτος - διέτριβεν, et ipse 6, 6, 12. - Gen. init. abs. τούτου τὸν ἀδελφὸν, huius 4, 13, 5. - Dat. c. partic. simul et ante subst. c. artic. τούτῳ δὴ τῷ θεῷ, huiusce dei 5, 5, 12. - Acc. init. c. partic. sola, τοῦτον τοίνυν, hunc 2, 15, 3. τοῦτον οὖν 8, 3, 3. - sed solum init. τ. πιστότατον 3, 11, 9. 4, 8, 12. 4, 13, 4. 6, 5, 11. 7, 6, 10. - tum in med. orat. ἀλλὰ τοῦτον μὲν λ. 2, 6, 13. εἰς τοῦτον οὖν λ. 4, 12, 3. - ante subst. c. artic. πρὸς δὴ τοῦτον τὸν Περτ. 2, 1, 12. - contra post subst. tale, τὸν δὲ Μαξ. τοῦτον λ. huncce 6, 8, 4. πρὸς δὴ τὸν Καπ. τοῦτ. 7, 9, 5. - Plur. Gen. post subst. c. art. τῶν δὲ ἀρρένων τούτων λ. istorum 1, 2, 2. — abs. ὑπὸ ταῖς τούτων βασιλείαις λ. his imperiis 4, 10, 6. Rom. et Parth. cf. §. pr. - †† praepositum, sequente nom. propr. in membro subiecto, πολύ τι τῷ πλήθει τούτων ὑπερέχοντες, κυκλώσασθαι τοὺς Ῥωμαίους 4, 15, 11, p. τῶν Ῥωμαίων ὑπερέχ., κυκλώσασθαι τούτους s. αὐτούς. Init. c. partic. τούτων δ' ἦν λ. horum 7, 10, 7. τούτων δὴ λ. quorum 7, 12, 8. - Dat. in med. orat. ἐπὶ δὲ τούτοις, post hos 1, 17, 2. - Acc. in relat. ὅσοι -, τούτους, istos 1, 8, 4. οὓς -, τούτους, eos 1, 13, 4. istos 8, 5, 2. †† in fine §. ὡς - ὑπερβῆναι τούτους 7, 11, 5. †† c.

adiuncto, πρὸς τούτους καὶ τοιούτους, hos 7, 8, 17. - Masc. Pl. de re, c. adi. et verb. et c. gen. rei, μέγιστοι γὰρ δὴ οὗτοι ποταμῶν - ῥέουσι, maximi enim isti fluviorum - feruntur 6, 7, 14. - Fem. de pers. abs. ἀνήνεγκε δὲ τὸ γένος αὕτη λ. haec, 1, 7, 7. — Acc. init. ταύτην ἔδει λ. hanc 1, 11, 12. - post subst. cum art. et partic. τὴν δὴ Μαισὰν ταύτην λ. hanc ipsam Maes. 5, 3, 4. - Fem. de re, post subst. sine art. Φύσις μὲν δὴ τῶν ποταμῶν αὕτη, talis 6, 7, 17. † c. adi., eodem casu, ante subst. in med. μεγίστη τε αὕτη συμφορὰ, haec 6, 5, 23. - sed init. αὕτη μὲν δὴ πρώτη - αἰτία λ. 1, 8, 14. p. τοῦτο. Gen. ante subst. cum art. et init. c. partic. ταύτης δὲ τῆς ἑορτῆς, hoc festo 1, 16, 7. ταύτης δὴ τῆς προφ. hanc 2, 9, 14. - Dat. in med. post subst. μάλιστα γὰρ τῇ σκέψει ταύτῃ λ. isti 8, 3, 18. †† abs. p. adv. ταύτῃ καὶ μᾶλλον ἐσπούδαζε λ. tanto (etiam) magis 1, 17, 9. sc. αἰτίᾳ, ea ratione s. causa, i. ideo. - quam ob rem 3, 5, 11. quocirca 4, 1, 4. - Acc. ἐπεὶ δὲ τὴν γνώμην αὐτοῦ ταύτην λ. consilium hoc suum 1, 16, 9. - sed ante subst. c. art., et init. c. partic. †† ταύτην δὲ τὴν τιμὴν, hunc honor. 4, 3, 1. immo per ellips. pr. κατὰ, hoc autem honore, v. ἐκθειάζ. sed sine partic. ταύτην τὴν μάχ. hanc 7, 2, 15. - in relat. †† τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, - ἣν καὶ λ., ταύτην, imperium -, hoc 2, 13, 12. - Plur. †† c. adi., eodem casu, in med. πολλαὶ δὲ αὗται λ. multae autem tales 7, 12, 12. p. gen. αὐτῶν s. τούτων. Dat. abs. in med. et init. membri, ταύταις γὰρ λ. his enim 1, 11, 10. — sed init., ante subst. c. art. ταύταις - ταῖς ἐλπίσιν, in has - spes 2, 8, 16. ταύτ. αὐτοῦ ταῖς ὑποσχ. his 4, 9, 10. - Acc. in med. ante subst. sine art. δύο δὴ ταύτας ἀρχὰς, duo haecce imperia 4, 10, 5. - Neutr. in relat. sine subst. ὃ δὲ -, τοῦτο, id 2, 4, 8. - †† relat. ad se ipsum, init. membrorum, in med. orat. τοῦτο μὲν -, τοῦτο δὲ λ. cum - tum 1, 3, 5. sq. per ellips. praep. et subst., p. κατὰ τοῦτο μὲν μέρος - κατὰ τοῦτο δὲ μέρος, ex parte hac, - ex parte illa, s. hinc quidem, - illinc autem, s. partim - partim. - post subst. c. art. et partic. τὸ δὴ παιδίον τοῦτο, et ecce pusio iste 1, 17, 7. τὸ δὲ πάθος τ. iste autem morbus 3, 2, 16. - †† abs. εἰς τοῦτο ἐντέταλτο 1, 9, 23. in membr. postr. καὶ τοῦτο λ. id quo 3, 12, 5. per variat. c. §. 2. †† de seq. post subst. merum, c. partic. δεῖγμα δὲ τοῦτο λ. argumentum autem hoc 6, 6, 11. - Gen. c. praep. intra art. et subst. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι, in superiore volumine 3, 1, 1. p. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματος συγγράμματι, vel sine ellipsi, per suppletum modo particip. ἐν τῷ πρὸ τούτου ὄντι s. γεγραμμένῳ συγγρ., in volumine, ante hoc scripto s. composito. - Dat. abs. τούτῳ χαίρειν λ. ea re 2, 6, 4. sc. πράγματι. †† c. praep. ἢν μὴ βίᾳ - ἐπὶ τούτῳ ἀχθῶσι, eo 1, 4, 12. per enallag. casus, p. ἐπὶ τοῦτο, sc. πρᾶγμ., ad hoc, ad hanc rem. - post subst. c. art. ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, isto 3, 15, 18. - sed sine artic. et post partic. τέλει μὲν δὴ τούτῳ, hunc 3, 4, 15. - at contra, ante subst. c. art. et partic. τούτῳ μὲν δὴ τῷ τέλει, hunc 3, 12, 26. - †† in relat. τούτῳ γὰρ - πείθονται, his enim 6, 7, 22. qui Bg. retulit sing. ad pr. plur. χρημάτων, per synthesin, cum pertinere possit etiam ad totam enunciat. pr. - Acc. †† ante subst. cum art. λαβὼν τουτὶ τὸ γραμμ. huncce 2, 1, 23. Attice, p. τοῦτο, vel p. τόδε, ut ι sit i. q. δε enclit. - abs. in med. δυςφόρως τοῦτο φέρουσα, id 1, 8, 9. 1, 17, 1. 6, 1, 17. 4, 12, 13. —

init. c. partic. τοῦτο δὲ λ. hoc 1, 11, 3. - ſimul ante ſubſt. ſine art. τοῦτο γὰρ μόνον - Φάρμ. id enim 6, 6, 6. - †† de ſq. et ſimul in relat. τοῦτο δ' ἂν -, ὅτι λ. atque hoc -, quod 6. 1, 24. Per praep. καὶ γὰρ διὰ τοῦτο λ. idcirco 4, 5, 8. ob id 6, 5, 3. - ſimul c. pron. al. demonſtr. δι' αὐτὸ τ. eo (ipſo) ſine 1, 15, 13. v. ά. - ἐπὶ τοῦτο - πεμφθῆναι, ad hoc 7, 6, 13. †† Nominatim in formula, Noſtro peculiari, ἐπὶ τ. ἐλθόντα, eo 2, 3, 3. ἐπὶ τ. ἤγαγε, huc usque 5, 1, 10. ἐπὶ τ. ἐλθόντες, eo usque ib. 16. ad id 7, 5, 4. ἐπὶ τ. ἀναβάντας, huc 8, 7, 10. εἰς τοῦτο ἐλθόντας, ad imperium 5, 1, 14. qui Bg. recte ad ſenſum e loco claſſico pro explic. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐληλυθότες 8, 8, 20. ξιφήρεις ἔχων τινάς. ἐς τοῦτο παρεσκευασμένους, ad id 4, 5, 10. †† in relat. παρὰ τοῦτο ἀπολόμενοι, παρ' ὅσον λ. hactenus - quatenus 6, 6, 1… in tantum, in quantum, i. q. παρὰ τοσοῦτον, ubi v. — Plur. c. ſubſt. ταῦτα χαριςήρια εὐνοίας (ἐςὶ ſ. εἰσί;) haeccine 1, 17, 10. - abſ in med. ἐμὲ δὲ ταῦτα - ἐκπλήττει, iſta 2, 3, 13. ὑμῖν τε γὰρ τ. δόξαν οἴσει, ea res, 1, 5, 20. ſc. πράγματα. haec 1, 10, 5. † init membri poſtr. καὶ ταῦτα 3, 12, 2. et ea, i. q. ſupra in ſing καὶ τοῦτο. init. §. c. partic. ταῦτα δὲ ἐπράττετο λ. haec 6, 1, 22. †† ταῦτα δὴ συνελθόντα, hiſce concurrentibus 4, 10, 8. per nominat. conſq., p. gen. conſq. - Gen. in med., abſ. χρὴ - τούτων ἀπολαύειν, iſtis 8, 7, 9. - poſt al. pron. ἕκαςα τούτων 1, 1, 11. ſing. horum. - † c. praep. et poſt art. c. praep. ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλεκται, in antecedentibus 8, 1, 1. i. q. ſupra in ſing. gen., ex 3, 1, 1. p. ἐν τοῖς λόγοις, γεγραμμένοις πρ. τούτ., in hiſtoriis, ſcriptis ante has ſ. antea, per periphraſin, p. adi. ἐν τοῖς προτέροις, ſ. ἐν τοῖς πρότερον. † intra art. et ſubſt. τὴν τούτων εὐμοιρίαν 1, 17, 27. ſc. χρημάτων ſ. κτημάτων ſ. ἀγαθῶν, ut reſpiciantur ſubſt. haec, in prioribus latentia, εὐγένεια, εὐπρέπεια et ὑπερβολὴ τῆς εὐςοχίας λ. proſperitatem ſ. felicitatem in rebus his, ſ. in hoc genere, v. εὐμ. †† ante particip. ſ. adi. c. art., poſt ſubſt. numeri ſing. γραμματεῖον τούτων δὴ τῶν - ἠσκημένων, libello eius generis, qui 1, 17, 1. παιδίον - τούτων δὴ τῶν γυμνῶν λ. parvulus, ex iſtis nimirum, quā ib. 5. ubi ante gen. deſit pron. infin. τὶ ſ. ἕν, ſed et fortaſſis ſimul pr. ἐκ, quam ellipſin poſtr. oſtendit Bg. - init. nudum, τούτων - γενομένων, haec dum fiebant 3, 3, 7. - ſed c. partic. τ. δὲ συντελ. his peractis 4, 2, 20. τ. δὲ πραττομ. haec dum aguntur 4, 14, 6. his 8, 6, 14. τούτων δὴ λ. hiſce 6, 4, 13. 6, 5, 1. Dat. τούτοις γὰρ λ. per haec enim 1, 6, 17. τ. δὴ λ. hiſce 4, 7, 5. - ſed init. nudum, τ. his 2, 6, 16. 3, 12, 16. - Per praep. ἐπὶ τούτοις δὴ - ηὐφραίνετο, his ſcil. 2, 8, 11. † Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν, in his 6, 7, 20. 7, 7, 9. 8, 6, 10. τὰ μὲν δὴ - ἐν τ. ἦν, in hoc ſtatu 7, 9, 25. - Acc. abſ. in med. ἀγνοοῦντες δὲ ταῦτα, haec 1, 9, 19. 5, 4, 1. id 4, 12, 9. ἐπεὶ δὲ ταῦτα πυθόμενοι, ſed cum iam re intellecta 8, 8, 15. - in med. or., at membri init. εἰκότως ἂν οὖν, ταῦτα λογιζόμενοι, haec 1, 5, 16. 2, 8, 3. †† eadem 1, 9, 21. 2, 3, 24. e. 4, 13, 1. quaſi ταὐτὰ legiſſet Bg. — ſed init. nudum, ταῦτα εἰπόντες, haec 1, 9, 12. 1, 17, 11. 2, 13, 19. 3, 11, 17. 3, 12, 14. 4, 5, 17. - at cum particip. ταῦτα γάρ, haec 4, 9, 2. ταῦτα δὲ 2, 9, 1. 4, 3, 20. τ. δὲ ποιήσας, his actis 4, 8, 8. ταῦτα δή, haec igitur 2, 3, 24. — id que ipſum 3, 10, 16. haecce 4, 3, 16. 5, 8, 7. †† de ſqq. δύο γὰρ ταῦτα, iſta 4, 8, 17. - init. ante ſubſt. cum art.,

sed fine partic. ταῦτα τὰ γράμμ. has 4, 12, 10. †† cum adi. et subst. it. gen. rei, ταῦτα γὰρ μόνα ψυχῆς ἴδια - ἡγεῖτο κτήματα, haec 1, 2, 4. - †† post subst., in eodem casu, τῶν πρεσβυτέρων τροφεῖά μοι ταῦτα ὀφειλόντων 1, 5, 10, cum seniores quidem vestrum debeant mihi ista praemia nutritionis, in istam benevolentiam loco mercedis, quod adhuc a patre meo nutriti sunt, vel etiam simul a me, socio imperii; p. τῶν μ. πρ. ὀφ. μοὶ ταύτην, τὴν εὔνοιαν, ὡς τροφεῖα. in relat. ἃ δὲ -, ταῦτα, ea 1, 2, 10. 1, 13, 4. - Per praep. διὰ ταῦτά τοι, propterea ergo 1, 16, 5. † simul c. al. casu eiusdem pron. διὰ δὴ ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, ob haec et his similia 4, 7, 13. per polyptoton. διέτριβε δὲ μετὰ ταῦτα ἐν λ. postea 4, 11, 15. 6, 1, 19. - † omissum in relat. ὅσα - (ταῦτα) συγγέγραπται, ea sunt conscripta 1, 2, 9. e. - omissum aliter ad subst. (ταύταις) εὐεργεσίαις 1, 10, 4. - †† Per ambig. a) quoad lect. τούτων τὴν δόξαν πίστεως - ἀποίσεσθε, istorum 1, 5, 24. sed oporteat legi τούτῳ s. τούτοις, hoc s. his, cf. supra in dat. utr., sing. et plur. b) quoad sexum, ἐν ᾧ - περὶ τούτων διαφέρονται, de his 8, 8, 15. utrum *rebus*, an *pers.* pr., τῶν Πραιτωρ.

οὕτω et οὕτως, sensu vulg. et comparandi, s. de modo, in relat. manifesta, in membro primo, post verb. ὀρχούμενον οὕτως, ὡς ὑπὸ πάντων ὁρᾶσθαι, ita, ut conspiceretur 5, 8, 2. - ante verb. οὕτως αὐτοὺς συνελθεῖν κελεύει, ὡς δὴ δεξιωσόμενος, ita, quasi scil. excepturus 2, 13, 6. - ante adi. οὐδένα οὕτως ἐπιτήδειον εὑρίσκον, ὡς Περτίνακα, sic - ut 2, 1, 8. - † simul c. neg. οὐχ οὕτως εὐμαρὲς, ὡς εὐχάριστον λ. non tam facilis est, ut grata videatur 2, 3, 14. immo non tam -, quam, s. et - et - s. tum - tum, ut in locis sqq. οὐχ οὕτω δυσπόριστον, ὡς ἀναίσθητον, non tam - quam ib. 15. 2, 9, 14. 3, 2, 13. 3, 6, 10. 4, 14. 5. 5. 2, 2. - † in relat. tantum adverf. οὐχ οὕτω -, ἐλογίζετο δὲ λ. non tam -, verum reputabat 2, 3, 2. sq. - Sed in apodosi periodi, tum compositae, ὥσπερ - οὕτω καὶ, ita 2, 9, 15. 3, 6, 12. ὥσπερ -, οὕτως ib. 9. - tum simplicis, βασιλείαν δὲ ὁ Ζεὺς, ὥσπερ - ἔχει -, οὕτω καὶ - 4, 5, 16. 4, 9, 8. - Sed in relat. tacita, s. solum, †† οὕτω γὰρ λ. hoc enim pacto 1, 1, 9. vel in exemplis afferendis, vel de causa et illative, hinc s. igitur. οὕτω μόνως - ποιῆσαι δυνήσεσθε, hoc solo modo 1, 4, 14. οὕτως, hoc pacto 1, 5, 20. 1, 13, 10. 2, 11, 18. 2, 13, 13. 3, 8, 20. οὕτω γὰρ, sic 4, 3, 19. οὕτως, eodem modo 5, 13, 8. ita 5, 5, 3. οὕτω δὴ λ. ad hunc modum 7, 5, 1. atque ita 3, 15, 15. - † in clausulis, ὁ μὲν οὖν οὕτω τὸν δῆμον ἐδελέαζεν, sic 1, 12, 11. ita 8, 3, 1. - †† nominatim c. verb. γένους μὲν οὖν ὁ Κόμμ. οὕτως εἶχε, genere talis erat 1, 7, 7. v. ἔχ. al. ordine, post v., καὶ τὰ μὲν - ἑορτῆς εἶχεν οὕτως, sic erat 8, 7, 1. v. ἑορτ. — †† ἀπὸ Ἐμέσου, καλουμένης οὕτω πόλεως ἐν Φοινίκῃ, sic vocata urbe 5, 3, 2. οἱ γὰρ Λίβυες - καλοῦνται, ita 7, 5, 19. ὁ πόλεμος, εἴ τις οὕτως αὐτὸν καλεῖν βούλοιτο 7, 8, 17. - †† Potius notione temporis s. consecutionis, πρῶτον ἀπατῆσαι βούλεσθε, εἶθ' οὕτω φονεῦσαι, deinde sic 2, 1, 22. iunctis syn. tunc deinde, p. uno *deinde*, vel sic demum s. tunc demum, s. et sic, s. et deinde. οὕτω γὰρ γνώσῃ, sic ib. 23. - †† Notione potius augendi, ante adi. βασιλειῶν οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς, tam crebras 1, 1, 5. ἐν ἀρχομένοις, οὕτως εὐνοοῦσιν, tam benevolos 2, 3, 12. e. οὕτω πονηρὸν τέλος, tam mal. 2, 12, 11. - † simul

Digitized by

in rel. οὐδέ τις ἦν οὕτως ἀχρηςος ἡλικία, ὡς μὴ μετέχειν λ. tam inutilis, quae non 8, 4, 21. οὕτω γὰρ μέτριος - ἦν, ὡς καὶ - μήτε - ἀναγαγεῖν, adeo -, ut 2, 4, 18. †† οὐδ' ἐςιν οὕτω μέγα - ἀξίωμα, ὃ μὴ λ. tam m. 1, 10, 12. - intra adi. duo, τὴν παράλογον οὕτω καὶ ἀπρεπῆ βούλησιν, tam absurd. turpi que consil. 1, 16, 10. ἀντιτυπεῖς δὲ οὕτω καὶ ςεῤῥὸν λ. durum enim adeo et solid. 6, 7, 16. - ante adv. τοῖς οὕτως ὠμῶς τετολμημ. tam crud. 2, 6, 22. 2, 9, 13. - ante verb. particip. s. adi. τὸν Ἰουλ. οὕτω καταπεπληγότα, tantopere consternatum 2, 12, 9. - † ambig. loc. ἐγὼ μὲν τὰ χεῖρα σωτήριον, καὶ οὕτω τὴν ἔνδοξον - ἀρχὴν λ. μὴ περιιδεῖν - ἐρῥ. ut que tantopere, illud - imperium - ne patiar iacere 2, 8, 3. οὕτως, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, τὴν βασ. ἀμέμπτως διῳκ. ad hunc modum 6, 2, 1. ubi potius pertinet ad adv. ἀμ., diremtum per interposita, quam ut per se stet, supplendo δὴ, Lat. *scilicet*.

οὐχὶ, cum interrog. pro mera et simpl. neg. πῶς ὁ. νῦν - κρατήσετε; cur non 3, 6, 14. quid ni, i. profecto, certo vincetis.

ὀφείλειν, mor. de perf. c. dat. perf. et acc. rei, τῶν πρεσβυτέρων πρεσφειά μοι ταῦτα ὀφειλόντων, senioribus mihi debentibus 1, 5, 10. cum debeant seniores mihi solvere, tribuere, declarare, v. ταῦτ.

ὄφελος, mor. s. ph. p. subst., c. adi. et gen. rei, simul cum gen. consq., οὐδὲν ὀ. (εἶναι) τούτων πάντων ἔλεγε, ςασιαζόντων (αὐτῶν) πρὸς ἀλλήλους, nullam esse utilitatem istorum omnium dicebat, dissidentibus rel. 3, 13, 12. - c. pron. interrog. et mero gen. rei, τί γὰρ ὀ. εὐγενείας (ἐςὶ,) εἰ μὴ λ. quae enim utilitas nobilitatis 6, 1, 11. l. q. §. sq. τί γοῦν ὑμᾶς ὤνησεν ἡ Κ. εὐγένεια. — † c. eodem pron. sed c. diserto v. subst. et c. gen. particip. perf. et simul c. gen. consq., sed et simul sq. acc. c. inf., τί γὰρ ἦν ὀ. βαρβάρων ἀναιρουμένων, - πλειόνων γενομένων φόνων ἐν - ἔθνεσιν; ἢ λείας - ἀπάγειν λ. quid enim proderat, barbaros interimi, si plures fiebant caedes - in provinciis; aut quid iuvabat, praedas - abducere 7, 3, 2. sq. quae enim erat utilitas e barbaris interemtis, cum tamen fierent caedes, - aut praedas abducere.

ὀφθαλμὸς, phys. ὀφθαλμῶν - βολαὶ oculor. 1, 7, 9. ὑπογραφόμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς 5, 6, 24.

ὄφλημα, mor. in opp. ἀποτίνειν, ἀλλ' οὐ δωρεὰν λ. debitum 2, 11, 14. - c. gen. rei, ὥσπερ ὀ. κληρονομίας, εἰληφότες (τοῦτο, τὴν ἀρχὴν,) quasi debitam ipsis hereditatem adepti 5, 1, 13. quasi debitum hereditatis, i. per hereditatem, et tanquam rem, debitam ipsis ex iure hereditatis.

ὀφρὺς, phys. ὀφρύων σπαραγμοῖς, supercilia vellentes 8, 8, 14.

ὀχετὸς s. ὀχετοὶ, phys. abs. (αὐτοὺς) εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἔῤῥιψαν λ. in cloacas 1, 13, 11. 7, 7, 6. Romae, nostr. *Schleussen*. - c. adiunctione, ἅ περ (σώματα) εἰς τοὺς ὀ. ἀπεῤῥίφθη, τοὺς εἰς τὸν Θύβριν ποταμ. ῥέοντας, 5, 8, 18., ut primo loco capiatur propr. de receptaculo, sed in postr. etiam simul de aqua in illo recept.

ὄχημα, ph. de instrum., universe, ἐπιβὰς ὀχήματος, conscenso curru 3, 12, 17. ὀχήματι ἐπιθέντες, vehiculo 2, 1, 5. ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας, vehiculis 7, 3, 9. τῶν ἑκατοντάρχων - τὰ ὀχήματα

ἀπειγόντων, vehicula 5, 4, 13. - in usum belli, διὰ τὴν τῶν ὀχημάτων - συγκομιδὴν, vehic. 7, 8, 24. 8, 5, 13. † τὰ σκευοφόρα πάντα κτήνη τε καὶ ὀχήματα ἐν μέσῳ τάξας, veh. 8, 1, 4. ubi Bg. in dubio relinquit, utrum per se stet, an c. adi. σκ.

ὄχθη, ph. c. gen. rei s. fluvii, διανείμας - τῆς ὄχθης τοῦ Ἴστρου τὴν πρόνοιαν, orae Istri 1, 6, 23. τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴστ. in ripis ib. 3. 2, 9, 1. 4, 7, 2. ἐπέστη ταῖς τοῦ Ῥήνου ὀ. ad Rheni ripas 6, 7, 12. τοὺς ἐπὶ ταῖς ὀ. τῶν ποταμῶν, rip. 2, 2, 19. 2, 4, 14. 6, 2, 14. - c. gen. pers. s. terrarum et loci, ταῖς Παρθυαίων ὀ. Parthorum rip. 8, 9, 15. εἰς - Ῥωμαίων ὄχθας, Rom. rip. ib. 14. 6, 7, 11. - c. adiuncto, e formula adi. ἔμεινεν ἐπὶ τῇ καθ' αὑτὸν ὄχθῃ, in sua ripa 8, 4, 8. προταχθεὶς ταῖς ἐπέκεινα ὀ. ad eas rip. 3, 9, 17. ulteriores rip. - c. mero adi. ἐν ταῖς πολεμίαις ὀ. in hosticis rip. 7, 1, 17. abs. τὰ ἐπὶ ταῖς ὀ. στρατόπεδα λ. 6, 7, 5. 7, 8, 8. † τὰς ὀ. ὑπερβαίνων, rip. 6, 2, 3. scil. αὐτοῦ, Τίγριδος ποταμοῦ.

ὀχλεῖν, mor. sensu bell. de pers. abs. τὸ τοὺς ὀχλοῦντας ἀποσείεσθαι, vexantes 6, 3, 9. molestantes, molestia s. iniuria afficientes, lacessentes, laedentes.

ὀχληρὸς, mor. de pers. abs. vel c. adv. et dat. pers. μάλιστα τοιοῦτος στρατὸς ὀ. ἐκείνοις γίγνεται, eos infestat 6, 7, 18. qui dat. pendere potest et a v. γίγν. sed c. claro dat. tali, et c. adiuncto, ὀ. καὶ περιττὸς αὐτῷ ὁ Ἀλβ. ἐνομίζετο, molestus 3, 5, 3. nisi et hic dat. cohaereat c. v. ἐν., p. ὑπ' αὐτοῦ. ὁ πατὴρ - ἐπαχθὴς αὐτῷ καὶ ὀ. ἐφαίνετο 3, 15, 3.

ὄχλος, ph. de pers., universe, c. gen. pers. et adi., in opp. βουλομένοις, μὴ ἀσχημονεῖν τοσοῦτον στρατὸν πρὸς ὄχλον δημοτῶν πολὺ ἐλάττονα λ. turbae oppidanorum 8, 5, 21. multitudini, sed tamen, quatenus belli imperita nec armis exercita. - sed certae alicuius urbis, maxime tamen tertii ordinis, plebeii, c. mero adi. ὡς ὄντας μέρος τοῦ λοιποῦ ὄχλου, pars reliqui populi (Carthag.) 7, 4, 10. it. - abs. συρέντες ὑπὸ τοῦ ὀ. a plebe 7, 7, 6. ubi cogitabitur tertii ordinis pars modo, ea quo inferior, ut sq. loco. - † in relat. et opp. tacita, φοβηθεὶς, μή πως (αὐτὸς, ὁ δῆμος,) ἅ τε ὄχλος, ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀναπεισθεὶς, ut vulgus 8, 3, 8. multitudo inconstans et mobilis, atque adeo etiam in partem peiorem. - In opp. et relat. manifesta, quoad imperitiam rer. bell. τὸν στρατόν· ὃς - ὄχλος μᾶλλον, ἢ στρατὸς, ὑπάρχων, turba 6, 7, 2. οἱ Καρχηδόνιοι - ἐν πλήθει ὄχλου, οὐκ ἐν εὐταξίᾳ στρατοῦ λ. in multitudine turbae 7, 9, 8. *Menge des Volkes* s. *Volksmenge*. † οἱ Καρχ. ὄχλῳ πλείους ἦσαν, ἄτακτοι δὲ καὶ πολεμικῶν ἔργων ἀπαίδευτοι, numero plures ib. 11. i. q. §. pr. privum τοῦ πλήθους. - Plur. a) de pluribus populis s. incolis diversarum urbium, atque adeo propr., in opp. s. c. adiuncto, πάντες μὲν ὄχλοι κοῦφοι λ. ὁ δὲ Ῥωμαίων δῆμος, omne quidem vulgus 7, 7, 2. - abs. τὰ - πλουσίων πταίσματα πρὸς τῶν ὄχλων - ἀμελεῖται, a plebe 7, 3, 11. i. q. pr. §. τοῖς δήμοις τῶν πόλεων. †† per locum classic., κατά τε πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη διοίδαινον τῶν ὀ. αἱ ψυχαὶ, populorum ib. 16. i. q. §. 13. τοὺς δήμους et §. 14. τινὰς τῶν δημοτῶν. - αἰτίαι - τοιαῦται - εἰς - ἀπόστασιν τοὺς ὄχλους παρώξυνον, populus 7, 4, 1. b) impropr. de unius urbis tantum populo, οἱ ὀ. - ἡττώμενοι, plebs (Carthag.) 7, 12, 11. i. q. §. 1. τοῦ δήμου, it. §. 5. sq. † τοὺς φαύλους καὶ κούφους τῶν ὀ. improbam et levem multitudinem 7, 10, 10. recte, p. eodem casu,

Digitized by Google

τοὺς Φ. κ. κ. ὄχλους, Romae. ἐν ὑπολήψει παρὰ τοῖς ὄχλοις Φρενῶν, vulgo exiſtimabatur ſolers ib. 7. apud vulgus. δεικνύντες (αὐτὸ) τοῖς ὀ., plebi ib. 15. i. q. δήμου ſq. et §. 16. e. - populo 5, 6, 21. i. q. ὁ δῆμος §. 19. i. τοὺς ὀ. ἔπεισε, populum 7, 11, 24. i. q. ὁ δῆμος §. 11. et 15. - ††† cum adiuncto ſ. in opp. ὁ δῆμος - Φράξαντες πᾶσαν τὴν - ἄνοδον τῷ πλήθει τῶν ὄχλων, populus - circumſepto toto clivo multitudine hominum 7, 10, 9. ubi ὁ δῆμ. totum ſ. totus pop. ſed τῶν ὀ. pars populi, ſinguli cives. †† τότε - μᾶλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλῆθος (τῆς πόλεως ſ. τῶν πολιτῶν §. pr.,) τῶν ὀ. πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκεῖσε συῤῥεόντων, turba omni 8, 2, 10. multitudo hominum et agreſtium.

ὀχυρός, phyſ. de re. Fem. ὀχυρᾶς ἀκροπόλεως, munita 1, 6, 8. — Neutr. ὀχυροῦ ὄντος (αὐτοῦ, τοῦ ἐρύματος,) firma 3, 3, 8. — πρόβλημα ὀχυρὸν 3, 1, 8. † ἐπ' ὀχυροῦ βήματος ἑδραίως ἑστῶτος λ. firmo in ſolo 3, 14, 10. - Superl. Maſc. trop. δεσμὸν εὐνοίας ὀχυρώτατον λ. firmiſſ. 1, 8, 6. v. δ. plur. Neutr. p. adv. τὸ Βυζάντιον -, εἰδὼς ὀχυρώτατα τετειχισμένον 3, 2, 1. validiſſime.

ὀχυροῦσθαι, Paſſ. trop. de re, cum dat. perſ. et praep. ὠχυρῶσθαι αὐτῷ τὰ τῆς ἀρχῆς ἡγεῖτο διὰ τὴν τῶν 'Ρωμ. γνώμην λ. ſtabilitum (eſſe) ſibi imperium 2, 8, 11. - Med. phyſ. de perſ. c. acc. rei, ἐρήμῳ γῇ Φράξας τὴν ἀρχὴν, ὠχυρώσατο (αὐτὴν,) munivit 2, 11, 9. - ſimul cum dat. perſ. et adv. τὴν ἀρχ. αὐτῷ βεβαίως ὀχυρώσασθαι, imp. ſtabilitum eſſe 2, 8, 15. ſ. ſibi ſatis firmiter firmaſſe, ſ. ſtabiliviſſe.

ὄψις, phyſ. de facultate ſ. actu videndi, c. gen. rei, βουλόμενος. ἐν ἔθει γενέσθαι τῆς τοῦ σχήματος ὄψεως τὴν σύγκλητον, adſueſcere illius habitus ſpectaculo ſenatum 5, 5, 11. i. πῶς Φέρουσι τὴν ὄψιν τοῦ σχήμ. adſpectum ib. m. † cum gen. anim. τὴν τῶν πολεμίων ἵππον διαταράξειν ὄψει - θηρίων, facie 2, 11, 18. adſpectu. - cum gen. perſ. καταπλήξειν - τοὺς 'Ρ. τῇ ὀ. - τῶν Περσῶν, adſpectu 6, 4, 7. - Simul alia not. et de inſtrum. videndi. ὧν ἐν ὄψει - ἀπώλοντο, quorum ante oculos 7, 9, 19. — it. abſ. τὰ δεινὰ, ὑπ' ὄψιν πεσόντα, oculis ſubiecta 1, 4, 4. — ὡς - ὁ ςρατὸς ἤδη ἐν ὄψεσιν ἦν, in conſpectu 6, 9, 10. - Potiſſimum de inſtrum. abſ. τὰ δι' ὄψεως νεύματα, oculorum 7, 8, 4. τὰ δὲ, (θηρία,) ἐμπίπτοντα ταῖς ὀ. oculis 3, 9, 10. ἐκείνου ταῖς σΦραγῖσι τὰς ὄψεις ἐπιβάλλοντος, oculos 7, 6, 19. - ‡ in opp. πάμπλειςον πλῆθος τοῦ ςρατοῦ τὰς ὀ. ἐπηροῦντο, καὶ τὸ πρόσωπον λ. oculis 8, 4, 29. - ſimul c. adi. σκυθρωπαῖς ταῖς ὄψεσιν εἰς γῆν νενευσαν, moeſto vultu 1, 6, 10. (i. q. σκυθρωποῖς προςώποις λ. 4, 3, 16.) - c. gen. perſ. τῆς ὥρας αὐτοῦ πάντων τὰς ὀ. εἰς ἑαυτὴν ἐπιςρεΦούσης, oculos 5, 3, 15. - Alio ſenſu, de homin. p. parte capitis, quae oculis obiicitur, ea que antica, per acc., in ellipſi (pr. κατὰ) τὴν ὄψιν - ὡραιότατος 5, 3, 13. facie. τὴν ὀ. Φοβερώτατος, adſpectu 7, 1, 26. - † in opp. τὴν ὀ. ἀξιοθέατος, σώματός τε συμμετρίᾳ καὶ κάλλει προςώπου, ſpecie egregia viſendus 1, 7, 8. maxime egregius ſpecie ſ. forma, ob duas cauſas, per ſq. abl., h. l. Geſtalt ſ. Anſehen, v. ἀξ. † ὑπὸ περιΦερείᾳ κεΦαλῆς μιᾶς ὄψεις ἡμιτόμους δύο λ. facies 4, 8, 4. - Trop. extra homin., de re, cum gen. rei, πένθος - ἐνεποίει δίχα μάχης - ὄψις πολιορκίας, ac citra pugnam - faciem obſidionis 7, 3, 14. qui Bg., addita copula τε poſt δίχα, legens que acc. ὄψιν, rexit hunc non modo ad pr. v. ἐν. ſed etiam ad pr. pron. ὅ περ, dum vulg.

nominat., per inverſam enunciat., ſenſum edit hunc, *ſpecies* obſidionis, facta citra pugnam, iniecit luctum publicum. *ὡς τὸ ἄλος - πεζομαχοῦντι ςρατῷ ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν*, ſpeciem 7, 2, 14. *σκύλων ὄ. παρ.* 8, 4, 28. *ὡς ὄ. - ἔχειν - τῆς Ῥώμης τὴν Καρχηδονίων πόλιν*, faciem 7, 6, 4. -

ὀψοποιός, ph. de perſ. cum adi. *ὀψοποιοῖς ἐχρῆτο οὐ τοῖς βασιλικοῖς*, coquis 5, 8. 5. - ſed abſ. *τινὰς - τῶν ὀψοποιῶν* 5, 5, 9. *ὀψοποιοὺς ἀνέπειθον* 4, 4, 3.

Π.

Πάθος, in malam partem, phyſ., abſ. *τὸ π. τῇ Ῥωμ. πόλει ἤκμασεν*, illud malum 1, 12. 1. i. q. pr. *λοιμώδη νόσον*, de peſtilentia. - cum adi. *τοιούτῳ πάθει ἐχρήσαντο οἱ βάρβαροι, οὐ προσδοκηθέντι*, calamitatem 4. 11, 12. caedem cum rapina. *αἰσθόμενοι τὸ κατειληφὸς π.* percepto - malo 1, 12, 16. de fuga, vulneribus ac caede civium reliquorum. - c. gen. perſ. *ἐκθειασθῆναι τὸ π. τοῦ μειρακίου ἐς μῦθον λ.* caſum 1, 11, 6. i. q. pr. *τὴν συμφορὰν*, raptum in bello Ganymedis, aut caedem. *ἐκπλαγέντες τῷ π. τῶν συςρατιωτῶν*, caſu 7, 11, 9. caede. - Trop. cum adi. et v. affini, *φήσας, ἀνθρώπινόν τι πεπονθέναι π.* humanum quiddam 5, 6, 4. caſum vel univerſum vel adverſum, peccatum, poſt pr. *ἁμάρτημα*. ſimul cum gen. perſ. *ἀρχαῖον τοῦτο π. Ἑλλήνων*, morbus 3, 2, 14. vitium animi, poſt *ζήλῳ καὶ ἔριδι - Φθόνῳ τε λ.* — c. gen. rei ſimul, *τὸ π. τοῦτο τοῦ ζήλου καὶ φθόνου*, morb. ib. 16. †† c. gen. aut rei aut perſ. *πάθους τυραννίδος ὠμῆς ἀπάλλαξις*, a peſte liberatio 7, 5, 12. ††† *τὸ Ἀντωνίνου τῆς μνήμης πάθος*, illa erga Antonini memoriam affectio 5, 4, 2. qui Bg. ceperit p. amore, ſ. tenero et vehementi amore, ut per hendiad. ſit noſtr. das *zärtliche* Andenken *an* den *Antonin;* ubi fortaſſis melius leg. *βάθος*, memoriae *altitudo* ſ. *magnitudo*, i. memoria vetus, interior, (alta in mente repoſita,) magna, noſtr. *das* lebhafte *Andenken* an *den Ant.*

παιὰν, phyſ. de re, c. adiuncto, *ᾄδουσι - ὕμνους καὶ παιᾶνας*, paeanas 4, 2, 10. in conſecratione imperat. Rom., cantiones et laudes in victorias et facta bellica.

παιανίζειν, ph. de perſ. et militib., poſt pugnam, cum adv. et adiuncto, *ἤδη παιανιζόντων τῶν Βρεττανῶν, ὡς δὴ νενικηκότων*, paeana canentibus 3, 7, 9. laudes in benevolentiam et potentiam divin. - cum acc. rei, *νίκην ἐπαιάνιζον*, victoriam canebant 8, 6, 14. recte per merum Lat. *canere*, ob adiunct., quomodo et in pr. loco reddendum. Sed h. l. non praegreſſa pugna propria, v. *vm.* Extra pugnam, in ſuperatis feliciter Alpib. et laboribus, c. adv. *ὡς διέβησαν ἀκωλύτως, - ἤδη - ἐπαιάνισαν*, paeana occinerunt 8, 2, 1.

παιδαγωγεῖσθαι, paſſ. de perſ. mor. c. adv. et praep. *πάνυ ὑπὸ τῇ μητρὶ - παιδαγωγούμενον*, nimis matris diſciplinae obnoxium 5, 8, 20. prorſus a matre rectum, gubernatum, ſ. adhuc et porro inſtitutum, ſc. matre curante et praeſcribente, per que alios, magiſtros, inſpectores, ſ. ſub auſpicio, cura et oculis matris et aviae, ſ. e matris et aviae imperio, ſ. ad matris et aviae diſciplinam, praeſcriptum, nutum.

παιδάριον, ph. ſed per contemtum, κατεργασάμενος - π. interemto puerulo 3, 11, 15. de Caracallo, tunc iam nupto, cf. 3, 10, 14. 1. et μειράκιον ib. 4.

παιδαριώδης, de re, ph. in bonam que partem, c. ſubſt. fem. ὑπὸ παιδαριώδους Φιλονεικίας, ex puerili cont. 3, 10, 5. qualis eſſe ſolet in pueris et iuvenib. - ſed in malam, et per contemtum, καταφρονῶν τοῦ πράγματος, ὡς παιδαριώδους, rem, quaſi puerilem 5, 4, 3. minus ſuſceptam a iuvene Heliog., quam levem ac nullius momenti, qualem fere aggrediuntur pueri et iuvenes.

παιδεία, p. actu, c. gen. perſ., ut obiecti, ὅπερον παιδείας τῶν νέων προέςησεν, inſtitutioni 5, 7, 13. - p. re, ſcientiis, litteris, paratis traditis que voce ac libris ſ. ſcriptis, c. gen. perſ., ſed ut auctoris, et c. v. affini, ἡ μήτηρ - αὐτὸν - παιδείαν τὴν Ἑλλήνων - ἐπαίδευεν, litteris Graecis 5, 7, 9. e. - c. adi. διδασκάλους πάσης π. ib. m. - abſ. παιδείας ἄπειρος, diſciplinae 5, 5, 1. 1, 3. 4. eruditionis 1, 1. 1. 1, 13, 10. τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ ἐπαινουμένους, eruditione 4, 3, 5.

παιδεύειν, ph. ſ. mor. de perſ. et magiſtris, cum dat. et acc. perſ. ὅπως παιδεύοιεν αὐτῷ τὸν υἱὸν, ut erudirent ipſi filium 1, 2, 2. qui Bg. ſervavit dat., vel commodi, aut obiecti eiusque, cuius in gratiam, quo auctore ſ. volente et praecipiente, fiebat, vel affinitatis, p. gen. - Sed de aliis, c. ſolo acc. perſ. τοὺς υἱεῖς παιδεύων, erudiens 5, 10, 3. Severus. † παιδεύοντες αὐτὸν Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, qui docebant (Commodum) 1, 15, 4. - c. acc. rei ſimul, πάντας ἡμᾶς - πᾶσαν ἀρετὴν ἐπαίδευεν, doceb. 1, 5, 12. imperator Marcus. ὁ Ἀντωνῖνος (Heliog.) ἐβούλετο αὐτὸν τὰ ἑαυτοῦ παιδεύειν ἐπιτηδεύματα, docere (Alexandrum Sev.) 5, 7, 8. - †. c. affini ſubſt. ἡ μήτηρ - αὐτὸν - παιδείαν - τὴν Ἑλλήνων - ἐπαίδευεν, erudiebat ib. 9. †† c. acc. anim. et ſq. inf. τοὺς ἐλέφαντας - πύργους ἐπὶ νώτων Φέρειν ἐπειρᾶτο (Iulianus imper.) παιδεύειν, docere 2, 11, 18. adſuefacere. - Paſſ. ſ. Med. c. adv. ὡς τὸν υἱὸν αὐτοῦ - ὁμοίως τοῖς λοιποῖς παιδεύεσθαι, ut erudiretur 2, 4, 18. a magiſtris, ſ. ſineret erudire. - †† c. acc. rei, ἁρμάτων - ἡνιοχείας - ἐπαιδεύετο, (Commodus,) in aurigando inſtituebatur 1, 13, 17. curruum agitationes docebatur, paſſ. vel, p. med. ſinebat ſe doceri ſ. inſtitui.

παιδιὰ, ph. ſ. mor. de re, in factis, c. adi. ἄνετος πᾶσι δίδοται ἐξουσία παντοδαπῆς παιδιᾶς, facultas quovis modo ludendi 1, 10, 12. cuiusvis *luſus* ſ. *ludi.* - in verbis, ἐπὶ τὸ - μετὰ παιδιᾶς ἀποσκῶψαι ἐπιτήδειοι Σύροι, ad iocoſe dicteria iacienda 2, 10, 14. ad illudendum cum luſu, per iocum. λέγειν εὐςόχως παιδιὰς 4, 9, 4. de Alexandrinis, ioca, dicteria.

παιδικὰ, de perſ. maſc. ſex. ἔλεγον (αὐτὸν αὐτῷ) γενόμενον παιδικὰ, amaſius 3, 10, 11. ſc. τὰ χρήματα, res amata.

παιδίον, ph. de perſ. cum adi. ἦν τι π. νήπιον, puer 7, 10, 14. i. π. πάνυ νήπιον, puſio 1, 17, 5. τὸ δὴ π. τοῦτο ib. 7. puerulum ib. 8. qui §. pr. τὸν παῖδα. abſ. τὸ π. κομισθῆναι, puerum 7, 10, 14. e. οἰμωγὴ - γυναικῶν καὶ παιδίων, puerorum 7, 9, 19. ubi ex adiuncto potius *liberorum*.

παίζειν, de perſ. ph., in factis, c. acc. rei et praep. ὥςπερ ἐν πομπαῖς παίζουσι βασιλείαν, ludunt 7, 8, 9. per ludum repraeſentare. c. ſolo acc. rei, οὐδ᾽ ἔςιν οὕτω μέγα ἀξίωμα, ὃ μὴ παντὶ - ὑπάρχει παῖξαι, cuius habitum non liceat cuivis ludere 1, 10, 12. ſimulare, imitari, repraeſentare per ludum, et per perſonam ſ. lar-

vam ludicram. †† τὸ γραμματεῖον ἀνελόμενον, ἵνα δὴ παίζειν ἔχει, ut ſcilicet haberet ad ludendum 1, 17, 7. v. ἔχ. per ludum manibus contrectare. - In verbis, c. acc. rei, τοιαῦτά τινα παίζειν αὐτῶν δοκούντων, iocari 4, 9, 6. i. q. §. pr. σκωψάντων et χλευαζόντων. Trop. ſ. mor., factis, c. acc. rei, ἔπαιζε γάμους ἀνθρωπείους, ludebat (Heliog.) 5, 6, 6. illudere, imitari, inſtituere per ludum et iocum, ludibrio habere, inſtituere ad tempus et rurſus diſſolvere pro libidine.

Παιονία, reg. Europae, hodie tota vel partim Hungaria, τὴν Παιονίαν λ. Pannoniam 2, 11, 5.

παῖς, ph., quoad aetatem, univerſe, τὴν στοργὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα, puerum 1, 17, 6. qui παιδίον pr. §. conf. in illo v. διὰ πάλας παίδων ἀλλήλοις ἐρίζοντες, puerorum 3, 10, 5. - etiam imperatorum Rom. ὀψοποιοῖς ὁ π. ἐχρῆτο λ. puer 5, 8, 5. 3. ſq. 12. † τοὺς στρατιώτας στέργειν τοὺς παῖδας, υἱοὺς ἐκείνου δοκοῦντας, pueros 5, 7, 6. — Sed quoad ſtatum, ſ. relat. parentibus, patre ac matre, Μαξ. καὶ τοῦ παιδὸς, filii eius 8, 6, 13. τῷ παιδὶ, filio 6, 1, 10. qui §. ſq. τὸν νεανίαν. - ἑώρα τὸν παῖδα (αὐτοῦ) λ. filium 1, 3, 2. 1, 4, 1. 8, 5, 3. 22. 25. τῶν παίδων 3, 2, 7. 10. m. e. - c. diſerto gen. perſ. ſ. pron. Μαξιμῖνος καὶ ὁ π. αὐτοῦ, filius eius 8, 5, 26. τοὺς π. τοῦ Κλεάνδρου, fil. 1, 13, 11. † c. exquiſito dat. pron., p. pr. gen. τοὺς π. αὐτῷ, liberi ſui 3, 2, 9. οἱ παῖδες α. filii eius 3, 15, 18. 1, 9, 11. - ſimul cum adi. τῶν π. αὐτῷ ὄντων πάνυ νηπίων, filii ſui 2, 15, 7. - cum ſubſt. ἐπὶ παισὶ νεανίαις διαδόχοις ἀνεπαύσατο, filiis 3, 15, 7. τοὺς ἐπὶ διαδ. παισὶ τελευτήσαντας 4, 2, 1. v. δ. †† per definitos annos ſimul, ἄγων καὶ τοὺς π., εἰς ἡλικίαν ἐφήβων ἤδη τελοῦντας, fil. 3, 10, 1. - †† in plur., de uno tantum, ὑπὲρ παίδων, ſuper liberis 4, 14, 14. ubi adeo de una filia, cf. 4, 11, 4. - c. gen. perſ. ſimul, οἱ π. αὐτοῦ, filii eius 1, 9, 3. - cum dat. perſ. οἱ π. αὐτῷ, filii eius ib. 11. - abſ. τὸν Περέννιον σὺν τοῖς παισὶ, cum fil. ib. 16. coll. τὸν τοῦ Περεννίου παῖδα, fil. ib. 17. τῷ π. τοῦ Περ. ib. 20. it. ὁ δὲ ib. 21. ὁ νεανίας ib. 22. it. αὐτὸν ib. 23. - Alia relat. et c. adiuncto al., nominatim muliebri, πανδημεὶ ἅμα παισὶ καὶ γυναιξὶ, liberis 8, 4, 20. πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας, pueros 3, 9, 19. liberos, i. q. τέκνα. - † π. καὶ γυναῖκας, famulis et ancillis 5, 3, 26. - ſed c. al. adiuncto, παῖδας καὶ ἀδελφοὺς θρηνούντων, filios 3, 4, 13. liberos. - ††† Per notiones ſingulares, παραλῦσαι τῆς τοῦ Καίσαρος τιμῆς ἠθέλησε τὸν παῖδα, puerum 5, 8, 9. minus de aetate, (ubi fuerit narrantis ſcriptoris, cf. §. 3.) quam in relat. ad Heliogab. patrem, de filio adoptivo, cf. 5, 7, 1. 7. 10. ſq. ib. per formulas, ἐν παιδὶ ποιμαίνων, in pueritia 6, 8, 2. in puerili aetate. ἐκ παίδων, inde a pueritia 3, 15, 11. inde a puero 6, 2, 7. a pueritia usque 6, 5, 9.

παίω, ph. de perſ. c. acc. perſ. et abl. inſtrum. ἀπεστραμμένον παίει ξιφιδίῳ, ferit 4, 13, 11. - ſimul c. abl. modi, τοὺς στρατιώτας παίουσι πληγαῖς κατακαρδίαις ξίφεσιν λ. percutiunt 7, 11, 6. — c. acc. perſ. ſolo, τοὺς στρατ. ἐκέλευσε, - μήτε παίειν τινὰ τῶν παριόντων, ut nec verberarent 2, 4, 2. - c. adiuncto, τιτρώσκειν ἢ παίειν μηδένα, ferirent 2, 13, 8. †† an c. praep. μετὰ πάσης αἰσχύνης - παίοντες - τοὺς - βασιλέας, per ſummam ignominiam - verberantes 8, 8, 14. qui Bg. comma poſuit ante μ. - † αἰφνιδίως οὐ προσδοκῶντα παίσαντες φονεύουσι, percutientes 7, 4, 12. qui Bg. liberum relinquit, an adv. etiam ad v. pertineat. † παίσ.

Digitized by Google

θεν, (αὐτὸν,) percussum occidunt 7, 6, 19. - Pass. c. adiuncto, παιόμενοι καὶ τιτρωσκόμενοι ἐτράποντο, ictibus saucii 4, 11, 9. qui Bg. cogitarit hendiad., p. percussi s. caesi. - c. abl. instrum. et praep. ξύλῳ παισθέντα κατὰ τοῦ κρανίου, τελευτῆσαι 7, 7, 8. v. ξ.

Παίων, s. Παίονες, pop. οἱ Π. Pannonii 8, 6, 1. τὰς τῶν Παιόνων φάλαγγας. Pannoniorum 7, 3, 26. 8, 2, 4. sq. 2, 9, 17. — c. adi. ἡγεῖτο Παιόνων πάντων, Pannoniis ib. 2. ubi potest et de terra valere, ut in sqq. locis. διατρίβοντα ἐν Παίοσι, in Pannoniis 1, 3, 1. † τὰ ἐν Πσι. στρατόπεδα, Pannoniorum exercitibus 3, 10, 2. διηγγέλλετο τὰ - εἰς Παίονας, apud Pannonios 2, 9, 1. ἐπανῆλθεν εἰς Π. in Pannoniam 7, 2, 18. 7, 3, 9.

πάλαι, abs. c. verb. γεγονότων, olim 1, 1, 1. 5, 8, 1. 7, 8, 8. dudum 2, 8, 2. - c. al. partic. πάλαι μὲν, olim 1, 11, 3. olim quidem ib. 7. antea 1, 9, 15. dudum equidem 2, 1, 16. dudum quidem 7, 5, 1. - cum artic. s. intra artic. et subst. p. adi. τοῖς π. Ἰταλιώταις, veterum Italorum 8, 1, 14. ὑπὸ τῶν π. βασιλέων, ab antiquis imperatoribus 8, 4, 4. †† τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ κρατοῦντα πάντων, in oriente omnia tenentem 3, 7, 19. sic recte legente Bg. cum Ms. p. vulg. κρ. πάλαι. †† τοὺς νεανίας πάλαι στρατιώτας τε, iuventutem omnem milites que 7, 10, 13. ubi Bg. quoque legit πάντας p. vulg. πάλαι.

παλαιὸς, ph. de re, Neutr. τείχει, ὃ παλαιότατον, qui cum esset antiquiss. 8, 2, 11. - † c. adiuncto, οἴνου τοῦ παλαιοτάτου καὶ καλλίστου, veterrimi 5, 5, 16.

παλαίστρα, ph. c. adiuncto, ἐσπουδακὼς περὶ παλαίστραν καὶ γυμνάσια, palaestrae 4, 3, 5. αὐτὸν παλαίστραις καὶ τοῖς ἀνδρῶν γυμνασίοις εἴθιζε, palaestrae 5, 7, 9.

πάλη, phys. cum gen. pers. διὰ πάλας παίδων λ. colluctationes 3, 10, 5.

πάλιν, temp., in opp. εἰς τὸ μέγιστον ὕψους ἆραι, καὶ πάλιν τὸν ἀρθέντα ῥίψαι, rursus 1, 13, 12. contra. - abs. s. in relat. tacita, ζητῆσαι τινα, τὸν π. αὐτοῖς ἄνετον παρέξοντα ἐξουσίαν, rursus 2, 6, 2. iterum, ut ante. - rursum 2, 6, 4. π. Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο, rursus 4, 8, 10. contra, ut antea voluit esse et imitari Alexandrum magnum, cf. ib. §. 1. τρίτην δὲ π. ἠγάγετο, porro 5, 6, 5. ut ante alias uxores. - iterum 6, 4, 6. ut semel antea, cf. 6, 3, 11. 6, 2, 12. 8. - 6, 6, 7. ut semel antea, cf. 6, 5, 1. - rursus 6, 7, 1. p. iterum, cf. 6, 5, 21, 22. 6, 2, 13. 3. † πάλιν ἐπανῆλθον, retro abierunt 7, 11, 19. p. iterum; quia *secundum* redeunt milites ad castra, cf. ib. §. 12., nostr. *wiederum* zurück *gehen*. † πάλιν δὲ ἕτερον ὁμοίως λ. porro 5, 7, 13. p. iterum, ut ante alios, cf. §. pr. ††† ὡς μὴ πάλιν ἰοῦσαν ἐξουσίαν εἰς τυραννίδα πάλιν ἐξοκείλῃ, ne rursus progrediens potentia, in tyrannidem rursus proveheretur 7, 10, 4. qui Bg. modo correxit acc. in nominat. ἰοῦσα ἐξουσία, recte quidem, at non satis, dum pro primo adv. aliter legendum, et totum sic, ὡς μὴ, πολλῶν οὖσα, ἐξουσία εἰς τ. π. ἐ. ut ne, cum multorum (duorum simul imperatorum) esset, nec unius, potestas illa (imperatoria) in tyrannidem rursus delaberetur.

παλινδικία, for. not. παλινδικίαν διδοὺς τοῖς ἀδίκως κατακριθεῖσι, instaurandas actiones concedens 7, 6, 7. facultatem et veniam litis instaurandae.

παλλακὶς, de pers. in opp. ἣν εἶχε τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην, ἐ γαμετῆς γυναικὸς, concubinam 1, 16, 9. pellex.

Παλλὰς, numen, τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, Palladium 1, 14, 7. Palladis s. Minervae simulacrum brevius. τῆς Π. τὸ ἄγ. Palladis simulacrum 5, 6, 7.

παμμεγέθης, phys. de re, παμμεγέθη τὸν χειμάῤῥουν, maximum 8, 4, 3.

πάμπαν, ph. p. adi. s. adv. ὅ περ (μέρος τῆς ὁδοῦ) π. παρεπέφρακτο, prorsus 3, 3, 2. p. πᾶν πᾶν, omne omnino, sed p. adv. per ellips. pr. κατά.

πάμπλειστος, ph. Masc. de pers. in opp. πολλῶν μὲν πεσόντων, παμπλείστων δὲ τετρωμένων, plurimis 6, 6, 9. - de re, ἀκοντιστῶν ἀριθμὸν πάμπλειστον, maximum 7, 2, 2. - Fem. γῆ ἡ χρυσίζουσα παμπλείστη, plurima 5, 6, 18. δύναμιν - παμπλείστην - ἀθροισθεῖσαν, copias maximas 3, 14, 8. - Neutr. †† c. affini subst. πάμπλειστον πλῆθος τοῦ στρατοῦ, maxima 8, 4, 29. παμπλείστοις ἐν ἔτεσι, permultis 6, 2, 18. πάμπλειστα χρήματα, plurimas opes 2, 6, 11. plurimis pecun. 7, 8, 22. χρ. π. pec. plurimas 5, 6, 11. γράμματα π. litteras complures 7, 6, 5. τὰ ἐπιτήδεια π. necessaria quaeque 8, 2, 15.

παμπληθὴς, phys. αἰχμαλώτους παμπληθεῖς, plurimos 4, 11, 11. - c. subst. fem. τῆς στρατιᾶς παμπληθοῦς, exercitu ingenti 6, 5, 1.

πανδημεὶ, (p. πᾶς δῆμος,) cum verb. plur. numeri, abs. π. τῶν Ῥωμαίων τὴν ναῦν ἐφελκόντων, universis Romanis navem trahentibus 1, 11, 11. p. πάντων. - οἱ Ῥωμαῖοι - ἐπελθόντες π. ἐβόων, universi 1, 12, 11. † π. πεφευγέναι, omnes incolas aufugisse 8, 2, 9. π. ἐπὶ τῶν τειχῶν - ἱδρυμένοι, universi 8, 2, 13. †† π. συνῆλθον, univ. 2, 2, 10. ubi restrictive, i. q. §. 8. πλεῖστον τοῦ δήμου. †† εὔφραινε πάντας -, π. ἑώρταζον, univ. 5, 2, 2. ubi in pr. opp. ἡ σύγκλητος. c. adiuncto, πᾶσα ἡ σύγκλητος βουλὴ καὶ π., ὅσοι τὴν Ῥώμην κατῴκουν ἄνθρωποι, universus populus 1, 7, 4. π. δὲ ἅμα παισὶ καὶ γυναιξὶν - ἀπομαχόμενοι, universi 8, 4, 20. ††† π. πάντες ἐξίασιν, universi pariter 7, 9, 8. omnis ordinis omnes, s. ex omni ordine, in tota urbe, per totam urbem habitantes.

πανηγυρίζειν, de pers. ph. abs. σὺ π. σοὶ καιρὸς, ludos celebrandi 1, 9, 8. te hic in celebritate versari, esse in coetu magno et frequentia. † εἰς πόλιν πανηγυρίζουσαν, ludos et festa celebrantem ib. 4. ubi urbis ruris que incolae conveniunt simul, in templa, theatra et domos, vacando a negotiis, et convivando hilariter que vivendo, *feriari*, per ludos Capitolinos. - cum acc. rei et praep. σωτήρια τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος μετὰ τῆς ἑορτῆς ἐπανηγύριζε, celebrabat 1, 10, 16. recte sic per hoc Lat. privum.

πανήγυρις, ph. de re, c. adiuncto, χρήματα, θεάτροις ἢ πανηγύρεσιν ἀνακείμενα, celebritatibus 7, 3, 13. θυσίας καὶ πανηγύρεις ἐπετέλει, sacrificia solennia 5, 6, 21. qui Bg. cepit per hendiad., nisi scriba omisit copulam et. πάντων περὶ τὴν πανήγυριν καὶ τὰς θέας ἀσχολουμένων, circa festum 8, 8, 5. lud. Capitol. †† θυσίας καὶ ἑορτὰς, θέας τε καὶ πανηγύρεις τῷ δήμῳ παρέσχε, celebritates 5, 10, 3. - c. adi. πανηγύρεις παντοδαπὰς συνεκρότει, solennitates 5, 6, 14.

πανημέριος, ph. de pers. οἳ πανημέριοι συνῆσαν αὐτῷ, perdiu 1, 6, 1. per totum diem, p. adv.

παννυχίζειν, ph. de pers. c. acc. rei, ἑορτὴν, cuiusmodi sumus hac nocte celebraturi festum 1, 17, 13. - abs. ὁ δῆμος ὑπερέχαιρε παννυχίζων τε καὶ ἑορτάζων, pervigilia festum que celebrans 4, 9, 1. ubi et valeat hendiad., celebrans festos dies per noctes totas. —

Digitized by Google

εὐωχούμενον τὸν δῆμον καὶ παννυχίζοντα, epulantem popul. et pervigilia celebrantem 5, 6, 14.

παννυχὶς, phyſ. cum adiuncto, εἴδομεν ἐπ' αὐτοῦ ἱερουργίας καὶ παννυχίδας, ἐπιτελεσθείσας εἰς μυστηρίων ζῆλον, ſacrificia et pervigilia 3, 8, 17. ubi ſacrificia, in omnibus templis peracta, forte ut ludi et ſpectacula, in omnibus theatris, per tres dies et noctes continuas, id que in *ludis ſaecularibus.*

πανοπλία, ph. in opp. μήτε πανοπλίᾳ φράσσοντες αὐτοὺς, gravi armatura 3, 4, 19. cf. pr. et ſqq. ἀναλαβόντες - τὰς πανοπλίας, aſſumta armatura 2, 6, 19. ſqq. τὰς ἀσπίδας καὶ τὰ δόρατα.

πανουργία, mor. c. adiuncto, εἴ τι μετὰ πανουργίας ἢ δόλου λέγοιτο ἢ πράττοιτο, aſtute 2, 9, 15. cum aſtutia.

παντάπασι, p. adv., mor. c. adi. γῆν, παντάπασιν οὖσαν ἀργὸν, prorſus 2, 4, 12. 3, 9, 14. παντάπασι βάρβαρον τὸ σχῆμα, plane 5, 5, 9. - c. verbis, τῆς ἀρχῆς -, ὡς παντάπασιν ἔῤῥιπται, prorſ. 2, 9, 9. παντάπασι γυμνωθεὶς 5, 4, 12. Lat. *omnino.*

πανταχόθεν, ph. c. verb. περιειλημμένοι, undique 2, 2, 22. 4, 9, 13. c. πῦρ περιτιθέασι 4, 2, 20. 6, 1, 11. 8, 5, 10. - 8, 4, 14, — c. verbi al., motum continentibus, πρεσβεῖαι π. ἀφικνοῦντο 2, 4; 6, 4, 9, 13. 1. 2, 14, 12. 6, 5, 21. ſq. - † intra artic. et verb. πόλει, τοὺς π. ὑποδεχομένῃ, undique advenas excipiente 1, 12, 1. ſcil. ἀφικνουμένους ſ. ἥκοντας ἀνθρώπους. - †† ſimul c. ſubſt. τὰ π. ζῶα ἠθροίζετο, und. animalia conquireb. 1, 15, 9. 3, 8, 16. 3, 11, 7. 4, 12, 6. - ſed praemiſſo verb. καλέσας τοὺς π. στρατιώτας, convocatis undique milit. 2, 8, 1. 2, 10, 2. in quibus ad v. regi licebit. - ††† ſine verb., intra artic. et ſubſt. τὴν τῶν ἐπιτηδείων π. συγκομιδὴν, res neceſſarias, quae und. comportabantur 7, 8, 24. ob vehiculorum - undique comportationem, ubi hyphen non mutari poteſt in affine adi., ſed ſervari etiam a Vern. *Zuſammenführung* von *allen* Orten *her.*

πανταχοῦ, ph. in loco, c. verbo, ante, διακείμενα, ubique 4, 8, 19. 4, 11, 3. 7, 2, 17. 8, 8, 1. - poſt, ὑποδεχθεὶς π. λ. 1. 7, 3. - †† poſt artic., in opp. τοὺς συκοφάντας τῆς πόλεως -, καὶ τοὺς π. et, ubicunque eſſent 2, 4, 16. et eos, qui ubique eſſent, ſc. alibi, extra Romam. †† alia not., e loco, ὁ δῆμος - διέθει π. undique 7, 7, 1. 10.

παντοδαπῆς, trop. de re, μετὰ παντοδαποῦς δᾳδουχίας, cum multis facibus 6, 6, 19. ubi tamen Var. L. παντοδαπῆς.

παντοδαπὸς, trop. Maſc. de perſ. φόνους παντοδαπῶν ἀνθρώπων, caedendis plurifariam mortalibus 4, 6, 8. - de re, ἐναγισμοὺς παντοδαποὺς, inferias omne genus 4, 8, 17. - Fem. c. adiuncto, πολλὴ καὶ παντοδαπὴ δύναμις λ. ingentes omnis generis copiae (militum) 2, 14, 13. - abſ. ἐξουσία παντοδαπῆς παιδιᾶς, facultas quovis modo ludendi 1, 10, 12. π. ἀπορίας, ſumma 8, 5, 19. - παντοδαπῇ ὅπλων παρασκευῇ, omni genere armorum inſtructas 7, 9, 7. μηχαναὶ παντοδαπαὶ, machinae omnis generis 3, 9, 8. — εὐφημίαις παντοδαπαῖς, omnigenis 1, 7, 11. π. εὐφροσύναις λ. omnibus 5, 6, 12. π. τιμαῖς, omni genere honorum 6, 8, 6. θέας πολυτελεῖς καὶ παντοδαπὰς λ. ſpectacula magnifica omnis generis 3, 8, 15. π. θ. variis ſpect. 5, 5, 15. πανηγύρεις π. var. 5, 6, 14. ἐσθῆτας π. veſtis omne genus ib. 21. - Neutr. ζώων παντοδαπῶν, varior. 3, 14, 13. θηρίων π. beſtias omne gen. 4, 7, 2. — † πάντων τῶν ἐπιτηδείων τροφῶν τε π. eſculentorum omnis gen. 8, 6, 6. π. θεαμάτων 3, 8, 17. ἀρωμάτων π. varior. 4, 8, 19. π. ὀργάνων 5, 5, 15. παντοδαποῖς ἀρώμασι λ. omnibus 5, 5, 16. παν-

τοδαπὰ ζῶα, omne genus animalium 4, 8, 12. θηρία π. beſt. varias 4, 11, 15.

πάντοθεν, ph. τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν - καλῶν, undique gentium 1, 2, 2.

παντοῖος, (i. q. ante παντοδαπος) phyſ. de re. Fem. μηχανὰς παντοίας, varia 8, 4, 18. - Neutr. ζῶα παντοῖα, animalia omne genus 1, 14, 2. ἀρωμάτων παντοίων 4, 11, 3. παντοίως, mor. ſ. phyſ. τὴν μνήμην αὐτοῦ ἀνενεώσατο, omnibus modis 4, 8, 2. † ἐφρούρουν τε αὐτὸν παντοίως ὁρῶντες ἐπιβουλευόμενον, cuſtodiebant que, omnifariam eum videntes rel. 5, 8, 3. qui Bg., commate poſt τε poſito, adv. traxit ad ſqq. cf. §. 7. ſq.

παντοτε, mor. de temp. νικᾶν - π. - εἰθισμένος, ſemper 5, 9, 13. — πάντως, it. ſed de modo, ὑμῖν - ὑπάρχει - ἐφόδια, prorſus 2, 10, 11.

πάνυ, mor. c. adi., ante, παιδίον π. νήπιον, admodum 1, 17, 5. 2, 15, 7. perquam 6, 1, 14. plane 7, 1, 3. - ſimul c. neg. οὐ π. ἀνδρεῖον, minime vir. 6, 4, 12. - divulſ. π. ὢν ψιλοκόρσης 4, 5, 13. valde 5, 7, 5. - at poſt adi. λόγους ἐπιεικεῖς π., admod. 2, 14, 5. 4, 7, 14. † ὀλίγους π. perpauci 6, 6, 3. - Poſt ſubſt. aut adi. πρεσβύτης π. adm. 4, 12, 1. - Cum verb., ante, π. ἤσχαλλε, adm. 5, 5, 9. magnopere 5, 7, 10. valde 6, 1, 16. 20. penitus 6, 8, 16. - divulſ. π. τε αὐτὸν - ἐφόβει, nimis 2, 3, 2. 5, 8, 20. valde 2, 8, 11. - ſimul cum neg. οὐ π. τὸ - ἐπολυπραγμόνουν, non valde 2, 1, 4. - † praeterea cum pron. indefinito, μὴ πάνυ τι λ. non valde 2, 2, 9. - † κἀκείνους μὴ π. τι λ. ut ne ipſi quidem ſatis 8, 8, 7. οὐ πάνυ τι λ. non magnopere 3, 10, 14. i. nec ipſe admod. 3, 11, 6. non valde 5, 2, 11. 7, 3, 10. non adeo 7, 5, 18. † ἀπείργειν δὲ τοὺς Ῥωμ. οὐ π. τι ἐδύνατο, non plane potuit 6, 5, 12. - Cum adv., ante, πάνυ — εἰς τὸ ὁλόκληρον λ. prorſus 6, 9, 17. - ſed poſt, ἀπεχθῶς π. λ. plane 3, 10, 14. c. - †† Intra artic. et Neutr. adi. ſ. particip., p. adi. cum ſubſt. τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν λ. nimia benignitas veſtra 2, 3, 12. τὸ π. αὐτῶν ἐῤῥωμένον λ. eorum robur (magnum) 5, 8, 10.

πάππος, phyſ. τοῦ πάππου λ. avi 5, 7, 5. τῷ πάππῳ ὁμώνυμον, avo 7, 10, 14.

παρὰ et παρ', cum Gen. perſ., ut auctoris, c. verb. ἱστορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδεξάμενος, ab aliis 1, 1, 4. ἐμοὶ - τι - πλέον ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν, a vobis 1, 4, 5. ἀμοιβῆς - παρὰ τοῦ βασιλέως τεύξεσθαι, ab imperatore 1, 9, 12. τιμῆς - παρ' αὐτῶν τυχὼν, ab ipſis 2, 3, 25. τιμωρίαν π. τοῦ - δράσαντος εἰληφὼς, ab auctore 1, 13, 10. † ὡς ἥδιον πίοι παρ' ἐρωμένης, ab amica 1, 17, 17. ſcil. αὐτὴν, τὴν πόσιν, διδομένην, ἐρχομένην, λαμβανομένην, ſ. λαμβάνων ſ. λαβὼν, ſi daretur, ſi acciperet, ſ. quia rel. π. τῶν ἀγγελλόντων πυνθανόμενος, ex nunciis audiens 2, 9, 3. - †† cum ſubſt. ſ. ante ſubſt. c. art. παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδες κρείττους, illi a diis meliora ſperare poſſunt 8, 3, 14. v. ἐλπ. †† poſt artic. Neutr. Plur. τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, nam a nobis quidem omnia ei praeſtita ſunt 3, 6, 4. p. τὰ πάντα ὑπ. α. παρ' ἡμ. omnia a nobis *habuit* ſ. *accepit*, ambigue poſito μὲν, ad πάντα pertineret, an ad ἡμ., ſed referendo potius ad pron. et ad δὲ ſq. v. μ. †† ἐπεὶ δὲ τὰ π. τῆς συγκλήτου, decreta a ſenatu 2, 13, 1. ſc. βεβουλευμένα ſ. γινόμενα. †† intra artic. et ſubſt. τῆς τοσαύτης παρ' ὑμῶν τιμῆς, tanto veſtro in me honore 2, 3, 16. qui Bg. in periphraſi ſumit praep. c. pron. et p. affini pron. ὑμετέρας, vel p. mero gen. pron. ὑμῶν, ubi et ellipſis fuerit particip., πα-

Digitized by Google

φειλημμένης, γενομένης, f. τυχόντα, cf. §. 25. - cum Gen. perf. alius notionis, ut obiecti, et per aliam Lat. praep., ἡ τοῦ πατρὸς μνήμη αἰώνιόν σοι - εὔνοιαν παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε, apud fubiectos 1, 6, 19. 2, 11, 4. †† τῆς παρ' ἑτέρων ἐσομένης εὐδαιμονίας, apud alios 8, 3, 12. ††† ὅθεν αὐτῷ περιεγένετο πρὸς μὲν τῶν οἰκείων μῖσος -, παρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων - ἡ καταφρόνησις, a fuis quidem odium, ab adverfariis autem contemtus 8, 5, 6. ubi i. q. pr. πρ. et per fe aeque referatur ad pr. claffem et not. — Cum dat. perf., ut obiecti, παρ' αὐτοῖς γεννηθέντα λ. apud ipfos 1, 7, 5. ὅσα παρ' ἑκάστοις πλούτου σύμβολα, quae cuique funt opulentiae fpecimina 1, 10, 11. ὡς δὲ παρ' ἑτέροις εὑρομένη apud alios 1, 11, 4. 1, 15, 14. 1, 16, 4. 2, 8, 6. 4, 10, 9. 13. 7, 2, 8. 7, 8, 10. fq. 7, 10, 7. 8, 4, 6. 8, 7, 3. † τῆς - πολυτελείας παρὰ τοῖς - οὐκ ἐπαινουμένης, apud 5, 2, 10. ubi c. paff. i. q. ὑπὸ τῶν λ. - τὰ μὲν ἐκείνων - παρ' ἀλλήλοις συντριβέντα, mutuis cladibus 3, 2, 15. a fe invicem f. inter fe, p. gen. π. ἀλλήλων f. acc. π. ἀλλήλους. - ††† πολλῶν ἐν αὐτοῖς τεχνιτῶν, παρ' αὐτοῖς γενομένων, cum multi eorum opifices apud ipfos effent 3, 4, 20. ubi i. q. pr. ἐν, dum per enallag. cafus procedit et p. acc., cum ad ipfos veniffent, v. γεν. it. fq. loc. εἰ γένοιντο παρ' αὐτῷ, ubi perveniffent ad ipfum 3, 5, 8. ubi per fe etiam redduntur, effent apud ipf. - intra adi. et fubft. τοσαύτης παρ' ὑμῖν εὐγενείας, tantae apud vos nobilitati 2, 3, 12. i. q. §. 3. ἐν τῇ συγκλήτῳ, cf. §. 16. - intra artic. et fubft. διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. propter eius apud Graecorum quosdam ignorationem; per periphrafin, p. gen. διὰ τὴν Ἑλλήνων τινῶν ἀγν. - † τὸ Μαξιμίνου παρὰ πᾶσι μῖσος, Maximini apud omnes odium 7, 5, 12. τῆς παρὰ Ῥωμαίοις πολιτείας, Romanae civitatis ib. 11. in periphrafi gen. et adi. - Cum Acc. perf., ut obiecti, poft artic. et fubft. γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίους 2, 15, 3. notitia apud f. inter Romanos, v. γν., ubi per enallag. cafus eft p. dat. fupra, cf. 4, 10, 9. et e gloffa ille dat. in Mss., tum ellipf. formulae οὔσῃ αὐτῷ, notitia, quae erat ipfi apud Rom. — Sed c. Acc. rerum, et quidem A) pron. a) demonftr. in relat. eadem praep. παρὰ τοῦτο ἀπολόμενοι, παρ' ὅσον λ. hactenus - quatenus 6, 6, 10. in tantum, v. τ. b) quantit. difertae, et c. neg. et v. finito, παρὰ τοσοῦτον - οὐκ ἐξέφυγε τοὺς λ. tantum 5, 4, 23. tantum non, i. prope; v. ὀ. et ἐξ. fed fine neg. et forte non c. verbo, fed c. adi. τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη - παρὰ τοσοῦτον ὁμόρους - ποιεῖ Γερμανοὺς Ἰταλιώταις, fermo conterminos faciunt 6, 7, 10. B) fubft. rei, diverfa not. et adeo a) c. acc. temporis qualiscunque, παρὰ πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον, per 1, 2, 10. 6, 3, 3. i. π. πα. τὸν ἐνιαυτὸν 2, 7, 15. χρόνου πολυετοῦς, παρ' ὃν — ἐβασίλευσαν, tempore, quo 5, 3, 3. c. παρὰ μέθην καὶ κραιπάλην, in vino 2, 6, 9. π. πᾶσαν τὴν ὁδὸν, in itinere ib. 10. b) cum acc. modi, παρὰ τοὺς νόμους, contra leg. 1, 3, 6. π. τοὺς ὅρκους 4, 14, 14. π. γνώμην αὐτοῦ λ. 1, 13, 10. praeter eius voluntat. 2, 6, 18. 6, 3, 1. παρ' ἐλπίδα λ. praeter fpem 6, 3, 6. inopinato 6, 2, 7. - † fimul intra artic. et fubft. aliud, ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις, inopinato rerum fucceffu ib. 15. παρὰ προσδοκίαν, praeter exfpectation. 6, 8, 9.

παραβάλλειν, trop. de perf. c. acc. rei, εἰ - τὶς παραβάλοι τὸν - χρόνον, comparaverit 1, 1, 5. - †† fimul cum dat. rei, παραβάλλοντες τὴν μνήμην τῇ Ἀ. διαίτῃ, comparantes 5, 2, 12. in qua lect. vulg. debeant fumi ellipfes hae, παραβ. (τοῦτο f. ταῦτα) (κα-

τὰ) τὴν μνήμην, comparantes ista (priora) in memoria cum Antonini victu, s. τοῦτον, sc. τὸν βίον. Sed Bg. legerit τὴν μν. τῆς Ἀντ. διαίτης, λ. aut potest legi τῇ μνήμῃ, memori mente, memoriter, vel τῇ γνώμῃ s. τὴν γνώμην - τῇ Ἀ. διαίτῃ, dirigentes animum ad Ant. victum. - Pass. de re, c. rei et dat. et abl. modi, ὡς μηδὲν ταῖς Σεβήρου μάχαις - παραβάλλεσθαι, μήτε πλήθει λ. ut nihil sit cum Severi praeliis - comparandum, neque multitudine 3. 7. 17.

παραγγέλλειν, phys. de pers. c. dat. pers., it. sq. inf. παραγγέλλω ὑμῖν, ἀπιέναι λ. edico 2. 13. 18. παραγγέλλει αὐτοῖς, λ. praecipit 6, 8, 15. - Pass. similiter, παρηγγέλθη πᾶσιν, λ. denunciatum est 1. 5. 5.

παράγεσθαι, trop. Pass. de re, cum dat. pers. et praep. παραχθέντος αὐτῷ τοῦ πάππου ὀνόματος εἰς τὸ τοῦ λ. deflexo 5, 7, 5. mutato nomine Alexiani in nomen Alexandri, atque adeo mutatis extr. syllabis et litteris in alias. - c. mera praep. dupl. τὸ ὄνομα — ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθέν, facta eius derivatione a Gr. in vern. 1, 16, 4. a Gr. λαθεῖν ut factum sit Λάτιον.

παραγυμνοῦσθαι, ph. Pass. de re, c. adv. εἴ τι ποὺ παραγεγύμνωτο τοῦ σώματος 3, 9, 10. si quid forte denudatum erat corporis, p. εἴ τι τοῦ σώμ. που παρ.

παραδίδωμι, trop. de pers. c. rei et acc. et dat. s. abl. εὐτελῆ - ἔργα λόγων ἀρετῇ - δόξῃ παρέδωκαν, viles res virtute orationis cum specie - tradiderint (historici) 1, 1, 3. qui Bg. cepit rei abl. dupl., dum δόξ. potest quoque esse dat., tradere res opinioni, i. res in opinionem adducere, s. narrare ita, ut oriatur in animo opinio de iis, aut famae tradere res s. gloriae, i. ad famam, sermonem, gloriam, s. narrare sic, ut fama, sermo, gloria de iis exsistat, cf. v. δόξ. c. acc. pers. dupl. et quidem uno per adi. affine, παραδοῦναι αὐτοὺς ἐκδότους λ. tradere se ipsos ut deditios 5, 4, 17. - c. pers. et dat. et acc. παραδοὺς αὐτῷ ἑκατοντάρχας, traditis illi centurionibus 7, 6, 11. - Sed ph. c. dat. pers. et acc. rei, it. c. inf. τὰ σώματα παρέδοσαν σύρειν - τοῖς βουλομένοις, tradiderunt 5, 8, 17. . c. rei et dat. et acc. πυρὶ παραδοὺς τὸ σωμάτιον, tradito igni corpusculo 4, 13, 16. τὸ σωμ. π. παραδόντες, corp. ignibus tradito 3, 15, 16. honorifice. - Pass. de pers. c. dat. rei, phys. κελεύει, αὐτὸν, οἷα μεμηνότα καὶ ψευδῆ λέγοντα, πυρὶ παραδοθῆναι, tradi 1, 9, 14. pro supplicio. - † trop. μηδὲ - ὀλέθρῳ - παρ. nec in perniciem ruerent 8, 3, 10. Act. p. Med. παραδοῦναι ἑαυτούς, in perniciem se coniicerent s. coniicerentur, paterentur se coniicere s. coniici. - De re, trop. c. dat. pers. et casu rei s. loci, τὴν ἤπειρον Γέτᾳ παρ. tradi 4, 3, 11. traderentur ib. 15. ἡ - ἐκείνου μνήμη - τοῖς εἰς ὕστερον παραδοθήσεται, ad posteritat. propagabitur 4, 14, 10. posteris tradetur s. in posteros.

παράδοξος, mor. de re, Masc. παραδόξῳ τρόπῳ, mirabili 1, 9, 4. βίους παραδόξους, mirabiles 1, 1, 5. - Neutr. c. pron. neg. οὐδὲν παράδοξον εἶδον, nihil novum 5, 5, 14. - simul cum coniunct. οὐδὲν π. (ἐστὶ,) εἰ λ. nihil mirum 2, 5, 11. - c. adiuncto, ἄπιστα οἷα καὶ παράδοξα λέξων, inopinata 7, 8, 6. - Neutr. sing. c. artic. p. subst., c. gen. rei, τὸ παράδοξον τῆς ἀποβάσεως λ. inopinatus eventus 8, 8, 22. τῷ παραδόξῳ τῆς ἀγγελίας λ. inopinato nuncio 6, 9, 1. τῷ π. τοῦ πράγματος, illa inopinata re

7, 5, 8. - † simul c. adiuncto, τῷ δὲ π. τοῦ ἔργου καὶ ἀνελπίστῳ λ. qua inopinata re 2, 6. 4.

παραδραμεῖν, trop. de re ac temp. ἅμα τῷ π. τὸ περιόρθριον, simulac praeteriit 7, 4, 10. δύο - ἡμερῶν παραδραμουσῶν, biduo elapso 2, 12, 7.

παραδύεσθαι, phys. Med. de pers. cum praepp. et particip. modi, λαθόντες - διὰ - ἀβάτου ὁδοιπορίας, - κατ' ὀλίγους - εἰς τὴν Ἰταλίαν παρεδύοντο, irrepserunt 1, 10, 6. i. q. simpl. intrare, ob adiunctum part. λαθ. p. adv.

παραθαρσύνειν, mor. de pers. c. acc. pers. et c. adiuncto, παρεθάρσυνε - αὐτὸν καὶ προὔτρεπεν λ. bono animo esse iubebat ipsum 3, 12, 10. fiduciam, animum addere, excitare. -

παραθέειν, ph. de pers. c. adv. ὁ δῆμος ἑκατέρωθεν παρέθει, currebat 5, 6, 19. iuxta curr., nostr. *neben her laufen.* ἐκ. παρέθεον αἱ τῶν - ἱππέων ἶλαι λ. iuxta ferebantur 8, 1, 5.

παραιρεῖσθαι, trop. Med. de pers. c. gen. rei et acc. pers. τῶν τιμῶν παρελόμενος (αὐτὴν,) ademtis (ipsi) honoribus 5, 6, 2. adimens ei honores. π. τῆς - σκευῆς (αὐτοὺς,) ademto (ipsis) cultu 6, 4. 11. adimens ipsis cultum.

παραιτεῖσθαι, ph. Med. de pers., abs. s. oppresso acc. rei, s pron. παραιτούμενος, quamvis recusaret 7, 5, 18. sc. τοῦτο s. ταῦτα. - ὁ δὲ - παρῃτήσατο, recusavit 4, 14, 3. - c. adv. τὰ μὲν οὖν πρῶτα - παρῃτεῖτο, recusabat 4, 11, 1. - ὁ δὲ τὰ μ. π. παρῃτεῖτο, recusabat 6, 8, 12. - cum infin. πόλεμον ἐγεῖραι, παρῃτήσατο, detrectavit 3, 5, 6. - cum acc. pers. τὸν Μάξιμον παραιτούμενοι, recusantes 7, 10, 10. - c. acc. rei et adv. ὁ δὲ τὰ μὲν πρῶτα παρῃτεῖτο τῆς ἀρχῆς τὸ ἐπίφθονον, recusabat 2, 3, 7. ὡς πρῶτον μὲν τὴν πατρ. προσηγορίαν παραιτήσασθαι, repudiaret 1, 14, 15. - c. mero acc. tali, ἐμοῦ τὸ ἔργον παραιτησαμένου, me recusante 3, 12, 6.

παραιωρεῖσθαι, phys. Pass. de re, abs. παρῃωρημέναις - ἐσθῆσι κοσμούμενοι, pendulis vestibus 3, 4, 19. - c. praep. et adv. τῆς περὶ τοῖς σκέλεσιν ἐσθῆτος χαύνως παρῃωρημένης, veste dependente 4, 13, 9. - c. dat. pers. παρῃώρητο αὐτῷ ξίφος, suspensum habebat ensem 3, 11, 4. suspensus ipsi erat gladius, alligatus, s. ab eius latere pendebat. - † τὰ ξιφίδια περιαιροῦσιν αὐτῶν, ἃ παρῃώρητο (αὐτοῖς,) quos suspensos habebant 2, 13, 19. qui suspensi erant ipsis; vel suppleto pron. nominat. αὐτοί, ut ἃ sit acc. c. pass. ellipt., p. καθ' ἃ λ. quibus suspensi erant; per ellipsin item aliorum, παρὰ τὸν μηρὸν (τὸν δεξιὸν, τὸν λαιὸν) ἐκ τῆς ζώνης.

παρακαλεῖν, ph. de pers. c. acc. pers. it. inf. παρεκάλεσε στρατιώτας, καταλιπεῖν λ. hortari coepit 6, 9, 10.

παράκειμαι, ph. Med. s. Pass. de re, Particip. abs. τὴν παρακειμένην θάλασσαν, adiacens 3, 4, 11. - Neutr. c. artic. c. gen. loci, Λιβύης τὰ παρακείμενα, omnia Libyae adiacentia 4, 3, 15.

παρακολουθεῖν, trop. de re, c. dat. pers. τοῖς μὲν - ἔλεος, - τοῖς δὲ - φθόνος παρακολουθεῖ, sequitur 4, 5, 4. comitatur; illos miserantur -, his invident. - sed c. dat. rei, τῇ συμφορᾷ - καὶ - ψόγος π. ad calamitatem etiam nota accedit ib. 6. nostr. *auf den Unfall folgt auch noch Tadel.*

παραλαμβάνειν, trop. de pers. c. acc. rei, κλέος προγονικὸν παραλαμβάνοντα, accipientem 7, 1, 17. per hereditatem quasi. τήνδε τὴν ἐξουσίαν παραλαβεῖν, ut suscipias 3, 11, 11. sq. διαδεξάμενόν με. — ἅμα τῷ τὴν ἀρχὴν π. simulac susceperat 7, 1, 14. παραλαβὼν τὴν ἀ. adeptus ib. 2. παραλαβόντος τὴν ἀ. Ἀλεξ. cum suscepisset 6,

1, 2. † κατὰ καιρὸν, ὃν ἀπηγγέλθη παραλαβὼν τὴν ἀρχ. fufcepiffe 2, 9, 6. ἀκουσθῇ τὴν βασιλείαν π. 3, 11, 20. p. inf. — c. praep. fimul, τῶν ἐν νεότητι βασιλείαν παραλαβόντων, eorum, qui fufcepiffent 1, 3, 5. - fimul c. abl. modi et adv. παρέλαβε τὴν βασ. οὐχ οὕτως εὐνοίᾳ -, ὡς ἀνάγκῃ λ. adeptus 1, 14, 5. — † ὡς ἱστορίᾳ παρειλήφαμεν, ut ex hiftoria accepimus 1, VI, 1. cognovimus, cognovi, legi, reperi apud alios hiftoricos. - Cum acc. perf. vel uno. τὸν Ἀντ. παραλαβὼν, affumto 3, 14, 17. comite itineris et focio belli. π. τὸν Ἀλέξ. 5, 8, 13. comite in lectica. - vel dupl. εἰ κοινωνὸν τοῦ κινδύνου τὸν - παραλάβοιεν, affumerent 7, 5, 1.
παραλανθάνειν, phyf. de re, c. praep. et adiuncto, παραλανθάνοντα δὲ (αὐτὰ) ἐν ταῖς ψάμμοις, καὶ οὐ καθορώμενα ὑπὸ λ. quae latentia fub arena 4, 15, 7. delitentia f. delitefcentia, i. q. fimpl.
παραλείπειν, trop. de perf. c. acc. rei, οὐδὲν οὔτε παραλείπων, praetermittens 2, 15, 13. de fcriptore hiftor., praeteriens, negligens, tacens. οὐδὲν παρέλειπον εἶδος πολιορκίας, praetermittebant 8, 4, 18. omittebant, non adhibebant. - Paff. abf. οὐδὲν παρελείπετο εἶδος πολ. praetermittebatur 3, 9, 8. - † cum dat. perf. τὸ — ὄναρ οὐδ' ἡμῖν παραλειπτέον, nec nobis praetermittendum 2, 9, 5. in hiftoria, p. a me, f. ὑπ' ἐμοῦ.
παράλιος, phyf. de re et loco, τοῖς παραλίοις - χωρίοις, maritimis 3, 13, 2.
παράλογος, mor. de re, c. fubft. fem. adiuncto et adv. τὴν παράλογον οὕτω καὶ ἄπρεπῆ βούλησιν, tam abfurdo 1, 16, 10. ftulto, imprudenti.
παραλύειν, trop. de perf. c. gen. rei et acc. perf. παραλῦσαι τῆς - τιμῆς ἠθέλησε τὸν παῖδα, fpoliare 5, 8, 9. adimere, privare. — μετὰ τὸ Παρθυαίους - τῆς - ἀρχῆς παρ. poftquam Parthos imperio exuiffet 6, 2, 3. - Paff. de perf. c. gen. rei, ἠγανάκτουν, ὅτι - τῆς ἀρχ. παραλυθείη, quod imperio fpoliatus effet 5, 8, 10. — c. praep. fimul, τὸν ὑπ' Ἀλεξάνδρου - τῆς ἀρχ. παραλυθέντα, qui ab Alex. regno exutus fuit 6, 2, 18.
παραμείβειν, ph. de re et fluv. c. acc. perf. f. loci, Ῥῆνος - Γερμανοὺς - παραμείβων, praeterfluens 6, 7, 14.
παραμένειν, trop. de re, cum dat. perf. et adv. τοῖς - ἐπὶ πλεῖστον παρέμενεν ἡ ἀρχή, permanfit apud - 6, 2, 20.
παραμυθεῖσθαι, Med. de perf., ph. partim, c. acc. perf. praep. et abl. rei f. modi, ἐφ' οἷς ἐλελύπηντο, παρεμυθεῖτο (αὐτοὺς) μεγαλοδωρίᾳ χρημάτων, confolabatur 6, 6, 5. placabat, mitigabat animos eorum triftes et iratos. - Trop. c. acc. rei, ἐπιστείλας τῇ συγκλήτῳ καὶ παραμυθησάμενος ἀσέβημα - τηλικοῦτον, per epiftolam fignificans fenatui excufavit 6, 6, 4. - † de re, cum acc. perf. παρεμυθήσατο αὐτὸν ἡ - τύχη, folatium attulit ei 3, 9, 13. hilarem et tranquillum fecit.
παράνοια, moral. ἐς τοσοῦτον - ἐξώκειλε παρανοίας, vecordiae 5, 7, 12.
παραπέμπειν, ph. c. acc. rei, it. abl. inftrum. dat. perf. et adv. οἷς (σκεύεσι) - παραπέμπειν τὸν οἶνον ἀσφαλῶς τοῖς δεομένοις, tranfmittebant 8, 4, 10. qui Bg. leg. παρέπεμπον. - c. acc. perf. et praepp. ὀλίγοι - τοὺς πρέσβεις - μετὰ φρουρᾶς πρὸς ἐκεῖνον παρέπεμψαν, miferunt 7, 7, 14. ubi et valere poteft in not. fq. - c. folo acc. tali, ὀλίγων αὐτὸν παραπεμπόντων, comitantibus 3, 12, 17. honorifice, - c. adv. ὃς ἀδακρυτὶ παρέπεμπεν αὐτὸν, qui comi-

Digitized by Google

taretur 6, 4, 4. - c. al. adv. temp. et particip. modi, ἐκείνης τῆς ἡμέρας εὐφημήσαντες αὐτὸν παρέπεμψαν, deduxerunt, 6, 9, 3. — † in pompa, c. acc. perſ. ſ. rei, ὁ Κόμμοδος - παρέπεμπε τὴν θεὸν, proſequebatur 1, 10, 16. ſimulacrum deae. - ſimul c. adiuncto, ἐκείνην (τὴν κάλπην) παραπέμψαντες, καὶ προπομπεύσαντες αὐτῆς 4, 1, 7. deducentes. - it Paſſ. de perſ. c. praep. παραπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ συγκλήτου λ. deductus a 6, 4, 3.

παραπλήσιος, ph. de re, c. abl. modi, ἕτερον (κατασκεύασμα) σχήματι - παραπλήσιον, adſimile 4, 2, 14.

παραπομπὴ, ph. c. gen. perſ. μετὰ - παραπομπῆς τοῦ δήμου ὑποδεχθείς. comitatu 1, 13, 13.

παραῤῥεῖν, phyſ. de re et fluv. τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ, praeterfluente 8, 5, 17. ἐπὶ τῷ ποταμῷ παραῤῥέοντι 1, 11, 7.

παραρτᾶσθαι, ph. Paſſ. de perſ. c. acc. inſtrum. et gen. loci, ξίφος παρηρτημένοι γυμνοῦ σώματος, gladium dependentem habentes corpore 3, 14, 14.

παράσημος, phyſ. ſ. mor. de perſ. c. artic. τοὺς παρασήμους - εὐφημήσαντας συλλαμβάνεσθαι, qui notabiliter - acclamaſſent 5, 8, 15. qui Bg. leg. adv. παρασήμως, ſc, ut agnoſci poſſet.

παράσιτος, phyſ. ſ. moral. de perſ. τὸ τῶν παρασίτων πλῆθος, paraſitorum 2, 6, 10. adulatorum, in coenis praeſentium, cf. §. pr.

παρασκευάζειν, mor. de perſ. c. acc. perſ. dupl. ὡς αὐτοὺς ἐς τὸ πολεμεῖν ἐπιτηδείους παρασκευάζοι, ut idoneos redderet 6, 8, 4. — c. acc. perſ. uno et c. coniunct. et particip. fut. παρασκευάζοντε αὐτῷ τὴν δύναμιν, ὡς πολεμήσουσαν λ. inſtruentem ipſum copias, quaſi bellaturae eſſent 8, 0, 13. παρεσκεύαζον ἑαυτοὺς, ὡς ὑπομενοῦντες πολιορκίαν, parabant ſe, tanquam ſuſtenturi 5, 3, 26. — † c. adiuncto, δύναμιν ἤθροιζε καὶ παρεσκεύαζεν, ὡς - πάλιν ἐπάξων Πέρσαις, copias - comparabat, quaſi - ducturus 6, 6, 7. — † ſimul c. adv. ἤδη παρεσκευάκει νεανίας -, οἳ συλλήψονται αὐτὸν, comparaverat 3, 12, 19. ſubornare, inſtruere ad aliquid, docere, quid et quomodo agendum, [illegible], locare alicubi, ubi quid agendum, noſtr. *abrichten.* - Sed c. acc rei, et c. coni. iterum et fut. τὴν μάχην, ὡς ἐν τῇ πόλει ποιησόμενος (αὐτὴν,) παρεσκεύαζε 2, 11, 17. parabat pugnam, quaſi facturus eam. - c. dat. perſ. ſimul, ἡσυχίαν παρεσκεύαζον αὐτῷ, faciebant 1, 17, 21. procurabant, noſtr. *verſchaffen.* - Paſſ. de re, ὑποδοχὴ παρεσκευάζετο, ad excipiendum illum apparatus fiebat 4, 8, 19. noſtr. *es* wurde *ein* Empfang *zubereitet* ſ. *veranſtaltet.* ἑκατόμβας - κελεύει παρασκευασθῆναι, comparari ib. 17. †† δηλητηρίων παρεσκευασμένων, venenis comparatis (ab illo) in me 4, 5, 14. cum adv. τὰ ἐν τῇ πόλει οὕτω παρεσκεύαστο, res ita comparatae erant 8, 3, 1. - †† c. dat. perſ. ſ. pron. recipr. ἐκέλευεν, αὐτῷ παρασκευασθῆναι, iubebat ſibi apparari 1, 16, 12. ſcil. κλίνην, λέκτρον, λέχος, lectum, noſtr. *daſs* für *ihn* zubereitet, *zurecht* gemacht *würde.* - Sed de perſ. c. praep. τινὰς, ἐς τοῦτο παρεσκευασμένους, ad id paratos 4, 5, 10. ſubornatos. - Med. cum praep. τοὺς ςρατιώτας ἐκέλευσε παρασκευάζεσθαι πρὸς τὴν ἔξοδον, militibus edixit, ut ſe accingerent ad 2, 14, 12. - c. inf. παρεσκευαζομένου τοῦ Ἀλεξ., διαβῆναι λ. comparante ſe Al., ut transgrederetur 6, 4, 13. - cum acc. rei, τους ςρατιώτας ἀθροίσας, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρεσκευάζετο, bellum apparabat 3, 14, 7. bellum comparabat 6, 7, 12. †† τὰ πρὸς τὴν εἴσοδον - π. omnia ad irruptionem faciendam comparabat 7, 2, 19. - c. adv. τότε -

Digitized by Google

πᾶσα ἡ πόλις - τὰ πρὸς πόλεμον π. bello se parabat 2, 11, 19. — † simul cum praep. αὐτὸς - ἤδη ὡς πρὸς - ἐχθρὸν π. se par. 3, 5, 13.

παρασκευή, phys. de actu, abs. μήτε (τι) τῆς παρασκευῆς πω εἰδώς, cum neque, quid pararetur (contra se) adhuc sciret, 1, 9, 21. neque adhuc sciens quid istius molitionis contra se, i. ad se occidendum, insidiarum clandestinarum, percussorum submissorum et instructorum. - c. adi. ὑπάρχειν ἐπιτηδείων ἀφθονίαν ἐκ πολλῆς π. magno apparatu 8, 5, 7. obs. post diuturnam et longam apparationem, s. quum parassent et conquisivissent multo ante ac curiose. τὰ λοιπὰ τῆς τιμῆς καὶ αὐτοσχεδίου π. ἀθροίσαντες, caeteris omnibus ad augustum honorem extemporali apparatu congestis 2, 8, 10. qui Bg. pro vulg. καὶ leg. cum Ms. πράξ, ubi milites subito comparant et congerunt insignia imperatoris. - De re, cum gen. animal. et rerum s. instrum. κεκοσμημένους ἵππων καὶ τόξων παρασκευῇ, apparatu 6, 4, 7. cultu, rebus pulcris et magnificis pretiosis que, ut equorum phaleris et ephippiis, sed arcuum lignis, gemmis, auro argento que, i. q. simpl. σκευῆς ib. 11. simul c. adi. δύναμιν, παντοδαπῇ ὅπλων π. ἐξηρτυμένην, omni genere armorum instructas copias 7. 9, 7. armorum apparatu, itidem cultu et ornatu, s. rebus pulcris, quae in armis conspicuae.

παρασπονδεῖν, mor. de pers. abs. τὸν παρασπονδήσαντα, foedifragum 4, 15, 20. ἡμεῖς - αὐτὸν προυκαλεσάμεθα παρασπονδήσαντες, violato foedere 4, 14, 13. - † c. abl. modi fortassis, ὡς μὴ δόλῳ - παρ. ἠδικήσατε, non dolo - nec violato foedere ib. 18. vos in priori victoria non dolo ac fraude contra foedus deliquisse, s. foedus violando.

παράταξις, ph. sensu milit., abs. παρατάξεις (αὐτοῦ,) praelia (Severi) 2, 15, 11. - c. adiuncto deinceps, Σεβήρου μάχαις -, ἀριθμῷ παρατάξεων, pugnarum 3, 7, 17. - per praep. ἐν ταῖς παρατάξεσι λ. in conflictu 4, 14, 16. † ἐκ παρατάξεως ἀγωνίζεσθαι, instructa acie certare 5, 4, 9. στρατιωτικῶν αὐτοῦ π. militaria acta 2, 2, 17. qui Bg. leg. c. Ms. rectius πράξεων.

παρατάττειν, ph. de milit. c. acc. pers. et adv. ἑκατέρωθεν τοὺς ἱππεῖς παρατάξαντες, equitibus dispositis 4, 15, 5. locare, in acie. — Med. cum adiuncto deinceps, et in opp. δεῖν ἄλλους ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν, ἀλλὰ μὴ αὐτὸν παρατάττεσθαι, in acie consistere 6, 5, 19. se sistere et opponere hostibus. - c. praep. εἰ καὶ ἔμελλον ὑπὲρ αὐτοῦ παρατάξασθαι, etiamsi essent in acie dimicaturi 2, 10, 9. - c. adv. ἀνδρείως παραταξάμενοι, dimicando 5, 1, 8. — abs. οἱ στρατιῶται - παρετάττοντο, in aciem consistebant 4, 14, 19.

παρατίθεσθαι, Med. ph. de pers. c. acc. rei, τράπεζαν εὐτελῆ παρετίθετο, apponi sibi curabat 4, 7, 8.

παρατρέφειν, trop. de pers. c. acc. pers. et adv. ἀμφοτέρους ἴσους ἐκ παίδων παραθρέψειαν, educassent 3, 15, 11.

παρατρέχω v. παραδραμεῖν.

παρατυγχάνειν, ph. de re, abs. τὰ παρατυχόντα σχήματα, in quaevis formas 7, 9, 12. obvias, se offerentes veluti fortuito, i. q. simpl τυχ.

παραυτά, p. adv. vel divisum, ὡς μὴ παρ' αὐτὰ κολασθείη, ne illico daret poenas 3, 11, 17. sc. πράγματα s. τὰ γιγνόμενα, s. τὰ χωρία, ad *ipsa* illa *loca*, nostr. *auf* der *Stelle*; deinde etiam de temp. p. statim.

παραφέρεσθαι v. παρενεχθ.

παραφθέγγεσθαι, ph. Med. de perſ., c. acc. rei, βλάσφημα πολλά, δι' ὧν παρεφθέγγετο, ἀποῤῥίψας, cum probra multa interpellatim iecisset 7, 8, 21. per ea, quae interpellatim dicebat, ſ. per ea, quibus reliquam orationem interrupit, ſ. in iis, quae interpoſuit, immiſcuit ſuae orationi reliquae, inſeruit ipſe orationi, ab aliis ſibi compoſitae.

παραφράττειν, ph. de perſ. c. acc. loci, παραφράττοντας πάσας εἰσόδους, obſtruentes 4, 1, 9. - c. adv. et abl. modi, πανταχόθεν τὰς — ὁδοὺς παραφράξαντες ἦσαν τειχίων ἐγέρσεσι λ. obſepſerant 8, 5, 10. - Paſſ. de re ac loco, c. praep. et fortaſſis etiam cum adv. ὃ περ - πάμπαν παρεπέφρακτο ὑπὸ τοῦ Νίγγου, obſeptum erat 3, 3, 2. v. ταμπ.

παραφρονεῖν, mor. de perſ. c. praep. πρεσβύτην -, ἐν ἐσχάτῳ γήρᾳ παραφρονοῦντα, delirante 7, 8, 9.

παραφυλάττειν, trop. de perſ. c. acc. rei, malam in partem, τοὺς καιροὺς πάντας παραφυλάττων, obſervans 4, 13, 11. ſq. ἰδὼν λ. - καιρὸν ἐπιτήδειον παραφυλάξαντα, ἐπιβουλεῦσαι τῷ λ. ut tempore idoneo captato inſidiaretur Antonino ib. 5. - ſed in bonam part., c. adv. et adi. οὐ ῥᾳδίως τοῦτο ἄλλου βασιλέως - ποιήσαντος ἢ παραφυλάξαντος, cum - obſervarit 6, 1, 15. in more habente. - † Paſſ. ſ. Med. de re, ὡς - παραφυλάττεσθαι πάντων - τὰ λ. obſervarentur 7, 8, 4. ab aliis delatoribus; potius ſic in Paſſ., quam p. Med., de ipſo Maximino, obſervaret.

παραχωρεῖν, trop. de perſ. c. gen. rei et dat. perſ. σοὶ τῆς ἀρχῆς παραχωρῶ, tibi imperio cedo 2, 3, 10. ſq. expr. noſtr. *abtreten.* παραχωρῆσαι πάσης τῆς δυναστείας τῷ Σ. cedere omni poteſtate Severo 2, 12, 5. τῆς ἐπέκεινα βασιλείας πάντας αὐτῷ παρακεχωρηκέναι, in ulteriore regione cunctos in ſuam ditionem conceſſiſſe 4, 11, 13. ulteriori imperio ſ. regno omnes ipſi ceſſiſſe, i. imperio in terras ulteriores, i. omnes ipſi conceſſiſſe ſ. tradidiſſe imperium in ulteriorem regionem.

πάρδαλις, anim. παρδάλεως - καταλαβούσης λ. cum panthera comprehendiſſet 1, 15, 12. παρδάλεις - κατηκόντιζεν, pantheras ib. 6. Commodus in circo.

παρειά, ph. ἴουλοι αὐτοῦ κατιόντες ταῖς παρειαῖς ἐπήνθουν, genis 1, 7, 10. cum gen. perſ. vel abſ. (v. κ. et ἐπ.) ut in ſq. προήει -, τὰς παρειὰς ἐρυθραίνων, genis 5, 6, 24. v. ἐρ.

παρειμένον v. παρίημι.

πάρειμι, (ab εἶμι,) ph. de perſ. abſ. παριόντες καὶ τὴν κάλπην προσεκύνουν, progreſſi 4, 1, 7. ſenatores, tranſeuntes ſ. praetereuntes, aut, de ſenat. oratoribus, prodeuntes, inter prodeundum, cum prodiiſſent. μήτε παίειν τινὰ τῶν παριόντων, praetereuntium 2, 4, 2. - c. acc perſ. διεστῶτας αὐτοὺς ἐπιὼν, - παρῄει, tranſibat 4, 9, 11. ſc. αὐτούς.

πάρειμι, (ab εἰμί,) ph. de re, c. dat. perſ. παρεῖναι αὐτῷ χρήματα, eſſe ſibi 2, 6, 11. - Sed de perſ. c. dat. perſ. πολλοὶ - παρῆσαν αὐτῷ, erant cum ipſo 1, 5, 4. - c. adv, εἴ τινες ἄλλως π. aderant 4, 9, 13. † παρῆν γὰρ, ὡς μήτηρ, aderat 5, 8, 16. aut ut in ſqq. - abſ. τοὺς - ἐκέλευσε παρεῖναι, hic adeſſe 4, 5, 8. ὅσοι παρῆσαν λ. aderant 1, 4, 1. 2, 2, 2. 3, 12, 17. - † repetitum in vicinia, βουλόμενος, - μηδένα αὐτῷ παρεῖναι, - μηδενὸς αὐτῷ παρόντος, λ. neminem circa ſe eſſe, - nemine (ſibi) praeſente 7, 1, 8. ſq. - Per Particip. ſeparatim, Maſc. de perſ. abſ. ὧν ἀκούει παρὼν, quae coram audit 1, 4, 14. π. δὲ, λ. cum autem

ibi eſſet 5, 9, 2. αὐτὸς π. quia ipſo adeſſet 6, 4, 6. - in opp. πρότερον ὤφθη τοῖς ἐκεῖσε παρὼν βασιλεύς, ἢ ἀφιξόμενος ἠκούσθη, prius coram conſpectus eſt, ut imperator, quam 2, 11, 5. — Gen. abſ. οὔτε μάχεσθαι - ὑπὲρ τοῦ μὴ παρόντος, pro eo, qui non adeſſet 5. 4, 17. - † c. praep. et adv. πρὸς τὴν χρείαν ἀεί του πρὸς τὰ καλοῦντα ῥᾳδίως παρόντος, praeſto facile futuro 8, 7, 16. — Acc. τὸν Σεβῆρον ἀκούοντες ἤδη παρόντα, iam praeſto eſſe 2, 12, 4. - in opp. τὸν - παρόντα, ἐκεῖνον - ἀπόντα; praeſenti 2, 7, 8. - Plur. Nom. c. dat. perſ. οἱ Γερμανοὶ, παρόντες τῷ Μαξίμῳ, qui erant cum Max. 8, 8, 3. - abſ. μή τι - παρόντες πάθωσιν, praeſentes 2, 6. 5. οἱ δὲ π. qui vero aderant 7, 6, 20. — Gen. τῶν παρόντων τινὲς, ex iis, qui aderant, nonnulli 1, 13, 7. - Dat. κελεύει - τοῖς παροῦσι, iubet, praeſentes 3, 12, 24. — Acc. πάντας - τοὺς παρόντας, omnes, qui aderant 1, 4, 17. ὡς πρὸς π. ὀργισθεὶς, quaſi praeſentibus 7, 8, 21. - Maſc. de re, Gen. c. ſubſt. χρείᾳ τοῦ παρόντος καιροῦ, poſtulante praeſenti occaſione 4, 14, 5. uſu praeſentis temporis. - in opp. τοῦ π. κινδύνου τὸ μέλλον προελόμενος, futurum, quam praeſens. periculum praeoptans 6, 8, 13. δύο κινδύνων προκειμένων, τοῦ μὲν π., τοῦ δὲ μέλλοντος, cum duo pericula propoſita ſint, alterum praeſens 7, 5, 11. - Acc. c. ſubſt. ἐς τὸν παρόντα πόλεμον - ἐπιτήδειον, praeſenti bello 6, 8, 10. - † in opp. μέγιστον δὲ δεινὸν καὶ τὸν παρόντα καιρὸν ἐλύπησε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον - πάντας ἐτάραξεν, maximum autem malum cum in praeſens dolorem attulit, tum in futurum omnes perturbavit 1, 14, 3. qui Bg. τὸν παρ. κ. ceperit per ellipſ., pro ἀνὰ ſ. εἰς ſ. κατὰ τὸν π. κ., dum ſine ellipſi regi licet ſic, μέγ. δεινὸν ἐλ. τὸν π. κ. max. malum hoc reddidit triſte tempus praeſens. ἑλόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κίνδυνον, ἢ τὸν π. eligens potius futurum per., quam praeſens 7, 5, 18. - ſimul c. adv. εἰ μὴ φυλάξῃ κίνδυνον, οὐκ ἐπαιωρούμενον, ἀλλ' ἤδη π. ſed iam praeſens 1, 9, 10. τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον οὐ μέλλοντα, ἀλλὰ π. ἤδη φοβηθεὶς, non ut futurum, ſed ut praeſens iam formidans 1, 13, 8. - Fem. de perſ. c. ſubſt. ἡ στρατιωτικὴ δύναμις παροῦσα πᾶσα, praeſens 1, 6, 18. - Gen. τῆς μητρὸς παρούσης, matre praeſente 4, 3, 11. - ſed de re, τὸ τῆς π. τύχης αἴτιον, praeſentis fortunae 7, 5, 10. - in opp. ἐκ τῆς π. τύχ. τὰ μέλλοντα πιστεύσαντες, ex praeſenti f. 7, 7, 4. - Acc. οὐκ εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὴν ἀφορῶσιν, ἀλλ' εἰς τὰ λ. praeſ. fort. 7, 1, 5. † διὰ τὴν παρ. ἐξ ἀνάγκης τῆς βασιλείας τύχην, propter praeſentem imperii ſtatum 8, 7, 5. v. ἀν. †† de perſ. c. adv. τῶν βαρβάρων σχεδὸν τὴν τότε π. δύναμιν, omnes tunc praeſentes copiae 7, 2, 14. - Plur. Acc. de re, c. ſubſt. τὰς παρούσας ὀδυρομένου τύχας, praeſentem fortunam 2, 12, 8. - Neutr. Sing. de perſ. c. ſubſt. πᾶν τὸ παρὸν στρατιωτικὸν, quae aderat, militaris multitudo omnis 1, 4, 19. - Gen. τῇ ἐκ τοῦ παρόντος πλήθους ἀνάγκῃ, propter praeſentem multitud. 2, 2, 22. μηδὲ πολλοῦ πλ. π. nec multa turba praeſente 7, 6, 16. ſc. ibi, ante cellulam. — Neutr. cum artic. et gen. rei, in opp. τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς -, τὸ δὲ μέλλον καὶ προσιὸν λ. praeſens imperium 6, 8, 9. ſc. μέρος. — abſ. c. praep. παύσειν τῆς ἀλόγου εἰς τὸ παρὸν ὁρμῆς, eos averſurum in praeſens a coeco impetu 2, 5, 7. qui Bg. traxit ad v. pr., cum proprie formula e praep. intra artic. et ſubſt. ſit p. adi., atque adeo p. τῆς παρούσης, et ſic concurrant duo per ſe adi., quorum unum mutare ſolent in ſyn. formulam, et p. averſurum a coeco impetu praeſenti, ſ. a praeſenti coeco impetu,

veniat a coeco in praesens impetu; cum impetus ille insanus inciderit in mentes illorum, nondum antea, et incidere potuerit tantum hoc praesenti tempore, postea opprimendus; dum praeterea in formula ipsa procedit ellipsis non modo vulgaris ista subst., μέρος τοῦ χρόνου, sed etiam alicuius particip., ἐμπεσεύσης, γενομένης ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, a coeco impetu, qui in praesenti occuparat animos illorum cf. syn. πρὸς τὸ νῦν ib. §. 10. - in opp. τὸ βάρβαρον - οὔτε εἰς τὸ παρὸν καταθαρσήσει, - τά τε μέλλοντα φοβ. in praesens 1, 3, 26. sc. μέρος τοῦ χρόνου, quae et supplebuntur in sqq. - c. praep. al. per adiunctum vel adi. τοῖς συμβουλεύουσιν αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν ὠφέλιμα, suadentibus in praesens utilia 2, 5, 6. - vel verb. οἱ διαδράντες πρὸς τὸ π. ἀνακεχωρήκεσαν λ. in praesens 1, 3, 13. ubi ambiguum, quo referatur, ad v. pr., an sq. ἐπειδὴ πρὸς τὸ π. ἄλλον οὐχ εὗρον, in pr. 8, 8, 16. - Neutr. Plur. c. artic., sed sine subst. αὐτὸν τὰ παρόντα ἐφόβει, praesentia terrebant 2, 3, 2. sc. πράγματα, res praesentes, praesens status s. conditio rerum et reip., sq. explic. §. 3. εἰ - τὰ π. ἕλοιο, praesentia 7, 5, 12. i. q. pr. §. κινδύνου — τοῦ παρόντος, praesentem ve fortunam et dignitatem imperatoris oblatam. - in opp. ἀσχάλλοντες μὲν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, ποθοῦντες δὲ λ. offensi praesenti rerum statu 2, 5, 1. forma reip. alia et mitiori, et cohibitis rapinis. - † simul c. adv. τῶν μὲν προσκτωμένων ἀεὶ καταφρονήσει, τῶν δ' οὔπω παρόντων ἀντιποιήσει, nondum autem praesentium 1, 5, 4. p. aliorum τῶν ἀπόντων, sc. χρημάτων, opum, pecuniarum, facultatum. - Med. de pers. in opp. c. adv. ὡς δὲ ἀπηγγέλη τῷ Ἀλβίνῳ μὴ μέλλων ὁ Σεβῆρος, ἀλλ' ἤδη παρεσόμενος, sed iamiam adfuturum (esse) 3, 7, 1.

παρεισδύω s. παρεισδύνω, phys. de pers. abs. παρεισδῦναι σπουδάζοντος ἐκείνου, intrare 7, 9, 18. per portas in urbem. - † trop. παρεισδύντες τινὲς λ. cum irrepsissent 1, 6, 2. sc. in animum Commodi, se insinuassent, amorem et benevolentiam eius sibi comparassent, clam, ipso non sentiente nec eius ministris et tutoribus, it. callide, artibus quibusdam, simulando, blandiendo, ad gratiam voluntatem que loquendo et agendo. - Med. phys. c. praep. παρεισδύεσθαι εἰς τὴν πόλιν, penetrare 2, 12, 1. clam, ut sq. §. syn. εἰς Ῥώμην - λανθάνοντες εἰσῄεσαν.

παρείσειμι, (a v. εἶμι,) ph. de animal. abs. τὰ δὲ (θηρία) λανθάνοντα καὶ παρεισιόντα, sentim obrepentes 3, 9, 10. qui sg., per hendiad. reddens, ostendit esse i. q. simpl., ob adiunctum λανθ., sc. in corpus nudum.

παρενεγκεῖν s. Pass. παρενεχθῆναι -, phys. de pers. abs. παρενεχθέντες ἀπώλοντο, ablati 8, 4, 7. abrepti a fluminis aqua rapida. —, de re, ἃ περ (σκεύη οἰνοφόρα) ἐπινήξεσθαι μὲν ἔμελλεν, μὴ παρενεχθήσεσθαι δὲ, nec pessum itura ib. 11. immo abreptum iri s. ablatum iri a fluminis aqua rapida, dum deferuntur per fluvium ad spatium aliquod.

παρέπεσθαι, phys. Med. de pers. c. dat. pers. et adv. ἀεὶ παρεπόμενος αὐτῷ, illum assectari solitus 4, 13, 2. i. q. simpl., de satellite.

παρέρχεσθαι, Med. de pers. phys. c. praep. πρὶν εἰς τὸν βασίλειον οἶκον παρελθεῖν, antequam in imp. domum veniret 3, 10, 9. — sed sensu exquisito, de oratore, c. adv. διὸ παρῆλθον, prodii 2, 8, 5. sc. huc, ad vos, i. q. formula §. 3. εἰς ὑμᾶς ἦλθον - δημηγορήσων. Trop. de pers. c. praep. ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἀρχήν, ingressus imperium 2, 7, 1. accessit ad imp., adeptus est. - De

Digitized by Google

re, in opp. οὕτως ὁ μεταξὺ χρόνος τῆς παρελθούσης ἑορτῆς καὶ τῆς μελλούσης ἐδηλοῦτο, intervallum temporis inter praeteritam et futuram celebritatem 3, 8, 20. praeterlapsam.

παρέχειν, de pers. ph. c. acc. rei, ὤνιον παρέχοντες - ἀφθονίαν, venalem praebentes copiam 8, 6, 6. † πάντα παρέξειν ὑπισχνούμενοι, se praebituros (esse) 3, 2, 17. ubi propr. desit dat. pron. αὐτῇ. τῇ στρατιᾷ, it. acc. τὰ ἐπιτήδεια, aut τὰ αἰτούμενα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σεβήρου. it. in hoc. †† πάντα ὑπισχνεῖτο π. praebiturum (se esse) 6, 7, 20. ubi simul sq. inf. praes. - simul cum dat. pers. diserto, ἀφθονίαν παντοῦ παρεῖχε τοῖς λ. suppeditabant 8, 2, 8. qui Bg. leg. παρεῖχον, referens ad pr. nominat. γεωργοῦντες, dum sing. potest respicere pr. πόλις, in quo latet plur. πολῖται, cui convenit γεωργοῦντες, per synesin. - Trop. γυναῖκες -, σχῆμα παρέχουσι λυπουμένων, praebent 4, 2, 6. μηδέν τι γενναῖον - παρέχοντος αὐτοῦ, prae se ferre 6, 7, 24. τὴν ἀρχὴν παρέξειν - ἀριστοκρατίας 2, 14, 6. initium daturum esse se, v. ἀρχ. - †† δίκας ὠμότητος παρέσχε, dedit 7, 5, 15. - simul c. dat. pers. θυσίας - τῷ δήμῳ π. indulsit 3, 10, 3. γένους ἔνδοξον ἀρχὴν αὐτὸν παρασχεῖν καὶ τῷ ὑστέρῳ γένει, relinquere 5, 1, 17. tradere, praebere. — ὡς ἀφορμὴν αὑτῷ παράσχοι - ἁρπάζειν, occasionem sibi praeberet 1, 8, 4. qui Bg. cepit dat. pron. recipr. αὑτῷ, relatum ad Perennium, dum alter dat. vulg. pertinet ad Commodum, melius, quoniam ex usu loquendi est, sed ille dat. recipr. tantum ex analog. Lat. et nostr. *sich etwas verschaffen.* † κἀκείνους - αὐτοῖς - ἀδεεστέραν παρέξειν τὴν ἔφοδον, relicturos (esse) 6, 5, 16. εὐδαιμονίαν τοῖς - π. praebiturum (esse) 2, 14, 7. ἐκείνῳ παρέξοντα - τὸ λ. qui ipsi praestaret 5, 7, 3. praeberet, daret, nostr. *verschaffen.* - simul c. adv. τὸν πάλιν αὐτοῖς ἄνετον π. ἐξουσίαν, praebiturum 2, 5, 2. ††† Cum acc. pers. dupl., et uno quidem pron. recipr. ἄξιον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῆς - τιμῆς, ad dignum me praestandum 2, 3, 10. - simul c. dat. pers. παρεῖχε - τοῖς ἀρχομένοις ἑαυτὸν ἐπιεικῆ - βασιλέα, praebebat erga subiectos se, 1, 2, 5. se exhibebat 4, 3, 4. - † simul c. adiunctis ex adv. at c. dat. rei, τὰ μὲν πρῶτα κατ' ὀλίγον ὀκνηροὺς - αὐτοὺς τοῖς κελευομένοις παρεῖχον, se praebebant 2, 4, 10. - † rursus c. dat. pers. sed simul c. acc. rei, παρεῖχε τοῖς δήμοις ἑαυτὸν καταγέλαστον θέαμα, praebuit populo se ipsum 1, 3, 9. v. 2. ††† c. solo dat. pron. et inf., p. acc. subst. rei, παρέσχεν αὐτῷ μὲν - ἁλῶναι, ἐκείνῳ δὲ - φυλάξασθαι, qui efficeret, ut ipse quidem praevisus deprehenderetur, ille autem, ante certior factus, caveret 1, 8, 13. praebuit sibi quidem, dum praevidebatur, deprehendi, i. deprehensionem, it. comprehendi, i. comprehensionem, sed illi, dum praevidebat, cavere, i. cautionem; praestitit sibi quidem hoc, ut comprehenderetur, verum illi, ut caveret sibi; causa s. auctor fuit sibi quidem, ut comprehenderetur, sed illi, ut caveret sibi. - De re, phys. c. acc. rei et dat. pers. it. c. inf. Ἀκυληΐα - τὰ - παρεῖχεν ἐμπορεύεσθαι τοῖς πλέουσι, praebebat ad mercandum navigantibus 8, 2, 7. - it. c. praep. ὅσα ἐδύνατο παρέχειν εἰς χρῆσιν ἀνθρώποις πόλις λ. suppeditare usui hominum 8, 6, 6. - Trop. c. acc. rei, τὸ λογισμῷ πάντα νέμειν, μὴ παρέχον ἄδικον εὐπορίαν χρημάτων, non praebens 2, 3, 23. ἡ - φιλονεικία - ἐναύσματα - ἔριδος - παρεῖχε, addebat 3, 13, 4. σκύλων ὄψιν - ὅπλα παρεῖχεν ἐρριμμένα, praeferebant 8, 4, 28. τὸ ἀποβησόμενον - κοινὴν ἐμοὶ - τὴν ἀπόλαυσιν παρέξει, praestabit 2, 8, 6. - simul cum dativ. pers. τραχεῖα - ἡ χώρα τοῖς μὲν

Digitized by Google

- τὴν πορείαν εὐμαρῆ παρεῖχεν, praebebat 6, 5, 12. ὡς τὴν λίμνην - πεζομαχοῦντι στρατῷ ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν, ut praeberet 7, 2, 14. πρόφασιν τοῖς στρατιώταις - τῆς τύχης παρασχούσης, caussam suggerente 5, 3, 1. ταῦτα ὑμῖν μὲν εὐδαίμονα - παρέξει βίον, λ. praestabunt 8, 7, 13. ††† τὸν ποταμὸν - γεφυρωθέντα - εὐμαρῆ τὴν διάβασιν τοῖς στρατιώταις παρέξειν, ᾤετο, se praestiturum 6, 7, 13. qui Bg. retulit ad ducem Alex. Sev., cum et valere possit per metaph. de fluvio sic, *fluvium* que navigiis occupans, his inter se colligatis tectum more pontis, putabat, *eum* fluvium *praebiturum* esse *militibus* facilem *transitum*. - Tum de re, c. acc. rei et praep. θυμιαμάτων ἀτμίδας εὐωδίαν παρεῖχον (ἐν) ταῖς εἰσόδοις, praestabant in portis 4, 8, 19. qui Bg. recte expressit praep., elapsam a pr. finitione. - it. simul cum dat. pers. et inf. καὶ τοῦτο παρατυχούσης τῆς Φύσεως Ἰταλιώταις, ἔρυμα αὐτῶν προβεβλῆσθαι (ἐκεῖνα ὄρη) ἄρρηκτον, id etiam indulgente natura Italis, ut munimentum ipsis obiectum sit 2, 11, 16. ut isti montes, Alpes, tanquam munimentum inexpugnabile, ipsis obiecti sint, h. l. largiente, concedente natura. - it. cum dat. rei, ἅ περ πάντα - πλείονα παρέσχε τῷ πολέμῳ τὴν διατριβὴν, longiorem addiderunt bello moram 3, 14, 20. attulerunt, fecerunt moram, i. bellum differebant s. protrahebant. - †† simul et phys. et trop. ποταμὸς - ὁμοῦ παρέχων τὸ προβολὴν τάφρου καὶ χορηγίαν ὕδατος, praebens simul et fossae obiectus et copiam aquae 8, 2, 16. - Pass. sed sensu Med. de pers. trop. cum acc. rei, πρὸς ἄνδρα, μηδεμίαν εὔλογον παρεσχημένον αἰτίαν, adversus eum, qui praebuisset 3, 5, 6. - Med. pro act. mero, ὅτι μηδὲν ἀνδρεῖον - παρέχοιτο, quod nullum forte factum edat 6, 8, 8. qui Bg. ceperit p. act., dum Med. pertineat ad milites indignantes, quod *sibi* non praeberet facultatem edendi factum aliquod forte. Et vel sic tamen fuerit p. act., quoniam agens est Alexander, et praebet aliquid aliis, militibus, ut sit potius Lat. ostendere, ut in sq. loco, cf. 6, 7, 24. - c. adv. οὐδαμοῦ τῦφον - παρεχόμενον λ. nusquam fastum prae se ferendo 2, 4, 18. - †† in periphrasi, ὡς εὐτοξίας - παρέχοιτο δεῖξιν, ut praeberet specimen 1, 15, 5. ostenderet, ostentaret artem iaculandi certo. - simul cum dat. pers. ἴσην αὐτοῖς - εὔνοιαν παρείχοντο, exhibebant 3, 15, 11. εὔνοιαν - τοῖς ἀρχομένοις παρέσχετο, praestitit 2, 9, 12.

παρθενεύεσθαι, Med. mor. de Vestali, ταύτην ἔδει π. virginem manere 1, 11, 12. scil. perpetuo, ut additur loco sq. - c. praep. et adiuncto, ἁγνεύειν πρὸς τῶν ἱερῶν νόμων κελευομένης, καὶ μέχρι τέλους τοῦ βίου π. 5, 6, 3.

παρθενία, mor. de Vest. ὡς μὴ Φυλαττούσας τὴν παρθενίαν, virginitatem 4, 6, 9.

παρθένος, mor. de Vest. abs. τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου, virginis 1, 11, 13. - c. adiuncto, εἰ π. εἴη καὶ ἁγνὴ ib. 12. † παρθένου, τῆς - Ἑστίας (s. τῇ Ἑστίᾳ) ἱερωμένης, virginis Vestalis sacerdotis 5, 6, 3. - † quasi p. adi. αἱ τῆς Ἑσ. ἱέρειαι παρθένοι, Vestales virgines 1, 14, 8. Vestae sacerdotes virgines s. femineae s. feminini sexus, nostr. *die* iungfräulichen *Priesterinnen* der *Vesta*.

παρθενὼν, pli. de loco, c. adi. ἀποσπάσας αὐτὴν - τοῦ ἱεροῦ παρθενῶνος, a virginali domo 5, 6, 3. a sacro gynaeceo s. sacra gynaeconitide, in templo Vestae.

Παρθία, reg. Asiae, τῇ ἐν Παρθίᾳ μάχῃ, Parthico praelio 6, 6, 9. qui Bg. p. adi. ob formulam e praep. intra artic. et subst.

Παρθικὸς, gentil., de perſ. abſ. ἐπιθυμήσας Παρθικὸς κληθῆναι, Parthicus 4, 10, 1.

Πάρθοι, id. τὰ ἐν Πάρθοις λυμηνάμενοι. rebus apud Parthos labefactatis 6, 5, 15 ſc. κτήματα ſ. χρήματα ὄντα, res, poſſeſſiones, quae ſunt apud P., ſ. in Parthia, p. pr. ἐν Παρθίᾳ, pro quo ſubſt. loci ſ. terrae ponuntur et alibi nomina perſ. ſ. gentis.

Παρθυαῖος, (i. q. pr.) c. artic. ὁ Π. - ἔφη, Parthus 3, 1, 5. 4, 10, 11. τὰ βασίλεια τοῦ Παρθυαίου, ſedes regis Parthorum 3, 9, 16. τῷ Παρθυαίῳ, Partho 4, 15, 16. per ellipſ. ſubſt. βασιλεὺς, et pro illis deinde ex 3, 1, 4. 4, 10, 2. - c. acc. ellipt. ſubſt. Ἀρσάκης, τὸ γένος Παρθυαῖος, natione Parthus 6, 2, 19. - Plur. Gen. Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, Parthorum 1, 15, 4. — πρὸς τὸν βασιλέα Π. 3, 1, 4. 4, 10, 2. cf. 3, 9, 15. τῇ κατὰ Π. νίκῃ, Parthica victoria ib. 21. 6, 2, 20. ἐν τοῖς ἐῴοις μέρεσι Π. in oriental. partibus Parthiae 6, 5, 14. εἴ τινες Π. αὐτομόλοι - ἠκολουθήκεσαν, quicunque ex Parthis transfugae ſecuti fuerant 6, 7, 17. 7, 2, 3. τὴν Π. Parthicum (imperium) 4, 10, 5. ſc. ἀρχὴν, ut diſerte τῇ Π. ἀρχῇ, Parthorum imperium 6, 2, 17. — τὴν Π. γῆν, Parthorum regionem 3, 5, 1. 4, 11, 12. Parthicam regionem ib. 3. - Dat. εἶναι - Παρθυαίοις λ. Parthis 4, 10, 7. - Acc. τὸν πρὸς Παρθυαίους πόλεμον, Parthicum bellum 5, 1, 7. μετὰ τὸ Π. καθελεῖν, Parthos 6, 2, 3.

παρεῖσθαι, Paſſ. de perſ. trop. c. praep. παρειμένον ὑπὸ τοῦ φαρμάκου καὶ μέθης, debilitatum 1, 17, 25. ſolutus, noſtr. entkräftet ſ. *erſchlaffet*.

παριόντες v. πάρειμι ab εἶμι.

παρίσημι, de perſ. phyſ. neutral. abſ. οἱ προϊόντες αὐτοῦ ἐκήρυττον, μηδένα παρεστάναι, ne quisquam prope adſtare vellet 3, 11, 5. — c. adv. κάτω παρεστῶτες, adſtantes 8, 3, 6. - c. dat. rei ſ. loci, παρειστήκεσαν ταῖς πύλαις, ſtabant ad portas 7, 10, 9. - Alio trop. ſenſu, act. c. acc. rei et praep. παραστήσας ἐν τῇ γραφῇ τὸν τύπον λ. repraeſentatâ in pictura forma 5, 5, 11. repraeſentans, ſiſtens, iubens ſiſtere ſ. curans ſiſti iuxta ſe, i. effingi, adiungi, a pictore. - Med. c. acc. perſ. τὸν παῖδα παραστησάμενος, filio in eorum conſpectu conſtituto 1, 4, 1. prope ſe ſiſtens, ſibi adſtare iubens et propius ſe ad lectulum, ubi decumbebat. - † trop. ſimul c. abl. modi, ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς, - σπάνει ποτοῦ - αὐτοὺς παραστήσασθαι, penuria potus - eos ad deditionem compellere 7, 12, 7. ad ſe ſiſtere, in ſuas traducere partes, ſibi adiungere.

παροινία, cum adiuncto phyſ. partim, ὕβρεως καὶ παροινίας τῆς σῆς, petulantiae tuae 1, 17, 10. niſi Bg. ſcripſit *temulentiae*. εἰς τοσοῦτον μανίας καὶ π. λ. petulantiae 1, 14, 15. - Trop. εἰς ὕβριν καὶ παροινίαν, contumeliam 5, 8, 1. ubi copulantur ſyn. et quidem propr. et trop.

παροξύνειν, trop. de perſ. c. acc. perſ. et particip. modi, διηγουμένη λ., παρώξυνεν αὐτὸν, inſtigabat 3, 10, 16. ad iram et vindictam, irritabat. - ſimul c. praep. τοὺς εἰς ὠμότητα παροξύνοντας (αὐτὸν,) crudelitatis hortatores 5, 1, 6. ſimpl. p. incitare. — De re, φθόνος αὐτοὺς εἰς τοῦτο παρώξυνεν, incitabat 1, 10, 15. αἰτίαι τοιαῦται - δὶς μίσος - τοὺς - παρώξυνον, incitabant 7, 4, 1.

παρορμᾶν, mor. de perſ. ſenſu milit. c. acc. perſ. et adv. τὸν στρατὸν ἀεὶ παρορμῶν, adhortans 7, 1, 15. dux, ad pugnandum. — παρορμώντων (αὐτοὺς) ἑκατέρωθεν τῶν στρατηγῶν, incitantibus 5, 4, 8. - Extra bellum, ſ. univerſe, ἔτι μᾶλλον παρώρμησαν αὐτὸν, incitarunt 3, 6, 17. milites, ad ſuſcipiendum imperium. - abſ.

παρορμησάντων αὐτὸν τῶν οἰκείων, incitantibus 1, 13, 13. ad redeundum in urbem e ſuburbanis.

παρουσία, phyſ. c. gen. perſ. *δέει τῆς παρουσίας τοιούτου βασιλέως*, praeſentiae 1, 3, 13. *δεῖσθαι τῆς αὐτοῦ π.* 6, 7, 6.

παῤῥησία, ph. c. adi. *ἀκαίρου παῤῥησίας - ὑπέσχε δίκην*, libertatis 1, 9, 14. in dicendo.

πᾶς, ſenſu A) vulg. Maſc. de perſ., ſing. Nominat., ſine ſubſt., intra adi. et particip. ſ. duo adi., *σώφρων μὲν π. καὶ - μεμνημένος*, frugi quidem quisquis eſſet 1, 13, 16. frugi ſ. frugalis homo quivis ſ. quilibet, ſc. *ἄνθρωπος* ſ. *ἀνήρ*. Accuſ. ante ſubſt. ſine artic. *ἔῤῥωτο ὑπὲρ πάντα νεανίαν*, quolibet iuvene 3, 14, 5. Plur. poſt ſubſt. ſine artic. *οἰκεῖοι πάντες*, familia omnis 8, 3, 2. v. *οἰκ.* ſine ſubſt. ante verb. *π. συνῆλθον*, omnes 1, 4, 1. 1, 9, 13. 5, 1, 9. 7, 11, 7. † ſimul c. adv. affini, *πανδημεὶ π. ἐξίασιν* 7, 9, 8. v. id adv. - † in opp. ſ. relat. *π. -, ἕκαστος λ.* 1, 14, 5. - ſq. *π. - οὐδεὶς* 7, 4, 1. - † ſq. ſimul partitione, *π. -, οἱ μὲν -, οἱ δὲ λ. καὶ οὐδεὶς λ.* 1, 4, 21. poſt verb. *συνεληλύθεσαν π.* 7, 11, 2. - univerſi 8, 6, 14. in opp. *ἐγὼ - ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλεῖστοι, καὶ σχεδὸν π.* omnes 7, 8, 18. - Gen. ante ſubſt. ſine artic. *ἱκανώτατος πάντων ἀνθρώπων λ.* omnium 2, 9, 18. - poſt ſubſt. *Παιόνων π.* univerſis 2, 9, 2. ſine ſubſt. ante verb. *π. ἐογταζόντων*, omnibus 1, 16, 8. 2, 1, 12. 2, 9, 7. cunctis 8, 8, 5. — † poſt ſuperlat., ſimul per enallag. generis ſ. ſyntheſin ſ. ſyneſin, *Λουκίλλα - πρεσβυτάτη πάντων ἀδελφή*, (omnium) maxima natu ſoror 1, 8, 6. ſc. *παίδων*, Marci liberorum, p. *πασῶν*. in relat. *π. - ὅσοι λ.* 4, 3, 3. - Dat. ante ſubſt. *πᾶσιν ἀνθρώποις*, cunctis h. 2, 2, 14. - it. in opp. *Ῥωμαίοις καὶ π. ἀ.* omnibus h. 4, 14, 18. - it. ante v. (in opp. *ὑμῖν αὐτοῖς καὶ π. λ.* 1, 4, 14. - poſt v. *παρηγγέλθη πᾶσιν*, omn. 1, 5, 3. - †† intra adi. et v. *ποθεινὲς πᾶσιν ὤφθη*. om. 1, 7, 4. - Acc. ante ſubſt. c. artic. *πάντας τοὺς - φίλους*, omnes 8, 5, 23. - poſt ſubſt. et c. adi. al. ſimul, *λοιποὺς - φίλους - πάντας λ.* reliquos - amic. cunctos 1, 17, 3. *τοὺς μὲν Εὐρωπαίους πάντας ἀπομεῖναι*, omn. 4, 3, 14. - in opp. et ſq. partit. *Γερμανοί, οὓς οὐδέπω π. ἐκεχείρωτο, ἀλλὰ τοὺς μὲν - τῶν δὲ λ.* omnes 1, 3, 12. - ante pron. *χειρωσαμένῳ π. αὐτοὺς* 1, 6, 16. - in opp. *π. ἡμᾶς ὡς ἕνα ἠγάπα* 1, 5, 7. *π. γὰρ ἡμ. λ.* ib. 12. - † poſt neg. *οὐδὲ γὰρ ἐλάνθανε τὰ - πάντας*, neque enim - quenquam 1, 14, 14. - ante particip. c. artic. *πάντας - τοὺς παρόντας*, omn. 1, 4, 17. - poſt particip. merum, *χρωμένους π. ἐτάραξεν*, qui acciperent, omnes perturbavit 1, 14, 3. per ordinem inverſum, p. *ἐτ. π., χρ.*, ubi adeo ſtet proprie, ut in ſqq. locis. - ante verb. *π. ἀποςῆναι κελεύσαντες*, cunctos 1, 17, 21. omnes 4, 12, 6. ſq. *καὶ οὐδεὶς λ.* — †† c. adi. peculiari, *κοινοὺς ἐχθροὺς π. ἡγεῖτο*, communes hoſt. omnes exiſtimabat 1, 8, 15. v. *κ.* in relat. *λεόντων - ἑκατὸν -, ἰσαρίθμοις ἀκοντίοις π. ἀπέκτεινεν* 1, 15, 13. - in relat. al. *π. -, μόνους - τοὺς - ςρατιώτας λ.* cunctos 2, 4, 8. *π., οὓς - καὶ ὅσοι λ.* omnibus 1, 9, 1. 1, 13, 11. 7, 1, 20. - poſt v. et ſq. partit. *διεχρήσατο - π. -, τούς τε - καὶ τοὺς λ.* 1, 8, 17. — poſt verb. *εὔφραινε π.* omn. 5, 2, 2. ſq. ſyn. *πανδημεὶ λ.* Maſc. de re, Sing. Gen. †† c. ſubſt. diverſi ſexus, *παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος θᾶττον*, omni ſpe et ſermone 3, 14, 7. qui Bg. vel hoc Lat. ordine innuit, adi. pertinere ſimul ad poſtr. ſubſt. cf. 1, 10, 8. — Plur. Acc. ante ſubſt. c. art. *πάντας τοὺς - ἀγωγὰς λ.* omnes 7, 12, 8. - ſed poſt ſubſt. *μηνῶν -, πάντας - ὀνομάσας*, omn. 1,

Digitized by Google

14, 17. – Fem. de re, ſing. Gen. poſt ſubſt. προθυμίας πάσης, ſumma 8, 5, 3. - ante, πάσης εὐνοίας, omnem 1, 5, 10. π. ἐλπίδος μείζον λ. 1, 10, 8. π. νυκτὸς, quavis 2, 1, 16. - ſimul poſt praep. πρὸ π. τροφῆς, ante quemque cibum 1, 17, 23. ἔξω π. - ὑποψίας, extra omnem ſuſpicion. 2, 5, 12. μετὰ π. - ἀκριβείας, ſumma c. religione 1, 1, 4. μ. π. ἀνδρείας, ſumma fortitudine 1, 6, 19. μ. π. εὐκοσμίας, admodum decore 1, 9, 6. ſumma modeſtia 8, 8, 1. cf. 1, 13, 13. μ. π. τιμῆς, ſummo hon. 3, 8, 6. μ. π. προθυμίας, ſumma cum alacritate 5, 4, 9. μ. π. ἐπιμελείας, ſumma cura 6, 8, 5. μ. π. ὠμότητος, cum ſumma crudel. 7, 4, 3. μ. π. ἐπείξεως, ſumma feſtinatione 8, 6, 10. cf. μ. - Acc. ante ſubſt. merum, πᾶσαν ὕβριν λ. omni 1, 13, 11. π. προθυμίαν, ſummam 3, 6, 17. π. πρᾳότητα, ſumma 7, 6, 7. π. μηχανὴν, nullas non mach. 3, 15, 1. - ſed c. artic. 2, 4, 12. qui Bg. legerit γῆν, aut ſuppleverit ſaltem. π. τὴν ἐπιβουλὴν, omnes inſid. 3, 5, 13. - ſimul poſt praep. πρὸς πᾶσαν τὴν - ἤπειρον, contra univerſam 2, 14, 14. - poſt ſubſt. c. artic. τὴν ἐλπίδα π. ſpem ſummam 2, 9, 5. - Fem. Plur. de perſ., poſt ſubſt. merum, in relat. γυναῖκες πᾶσαι, ὅσαι λ. 4, 2, 5. omnes. ἀρχαὶ π. λ. omn. 8, 6, 18. - De re, poſt ſubſt. mera, ea que diverſi ſexus, ἀνδριάντες - τιμαί τε πᾶσαι, omn. 7, 7, 3. - Dat. ante ſubſt. merum, πάσαις - εὐφημίαις, omn. 2, 2, 21. - Acc. ante ſubſt. c. art. πάσας - τὰς - τιμὰς 2, 12, 10. - ante ſubſt. mer. π. - πράξεις, ſummam rerum 4, 12, 7. - ſimul poſt praep. κατὰ π. ὁδοὺς, per omn. v. 2, 12, 2. - poſt ſubſt. c. art. ſ. intra ſubſt. diverſi ſexus, τὰς εἰσόδους πάσας καὶ λιμένας λ. aditus omn. et portus 3, 1, 3. - Neutr. ſing., de perſ. Nominat. ante ſubſt. cum art. πᾶν τὸ στρατόπεδον, univerſi milites 5, 3, 25. - Dat., ſimul poſt praep. σὺν παντὶ - τῷ πλήθει, omni 7, 5, 2. 6. - Acc. poſt ſubſt., in relat. εἴ τι γένος ἦν βασιλικὸν -, πᾶν ἐξέκοψεν 4, 6, 7. — Plur. Dat. ante ſubſt. cum art. et ſimul poſt praep. ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, in omn. nationibus 3, 2, 13. - Acc. †† ante artic. merum, πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς λ. omnia 5, 7, 12. ſc. πρόσωπα vel commune χρήματα, ut in τὰ παιδικά, ubi neutr. adi. p. maſc. et abſtract. p. concreto. Quo et referri licet 2, 4, 2. 6, 1, 3. - Neutr. de re, ſing., dat. ante ſubſt. mer. παντὶ σθένει, ſummis viribus 3, 9, 8. omni vi. - totis viribus 8, 4, 18. — Acc. cum verb. ante, et ſq. partit. ſ. in relat. πᾶν, ὡς στρατιώτης, ἔπραττεν, εἴτε - εἴτε λ. omnia 4, 7, 6. πᾶν, ὃ λ., εἰργάζετο ib. 7. †† poſt verb. προσποιήσασθαι πᾶν ὅ τι οὖν, quidvis 2, 14, 9. ſc. πρᾶγμα. Neutr. Plur. poſt ſubſt. mer. ταμεῖα - πάντα, aerarium omne 1, 6, 19. - Gen., ante, πάντων ἱερῶν, omn. 1, 14, 4. - ſimul poſt praep. ἐκ - π. ἐθνῶν 6, 3, 2. - Acc. intra art. et ſubſt. τὰ δὲ σκευοφόρα πάντα κτήνη λ. omn. 8, 1, 4. — poſt ſubſt. in relat. ἀρώματα - π., ὅσα 4, 2, 16. - † σωροὺς χρημάτων -, πάντα πρίασθαι 5, 3, 22. - ante art. et ſubſt. πάντα τὰ - λείψανα, omn. 4, 8, 10. - †† ante art. et ſubſt. diverſi ſexus, πάντα δὲ τὰ ἐπιτήδεια, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας λ. 5, 3, 26. — ante particip. c. art. πάντα ἐδίδου τὰ αἰτούμενα, omn 1, 6, 26. 2, 1, 24. poſt ſubſt. c. art. in opp. τὰ μὲν ὅπλα - π. omn. 2, 13, 5. ſc. λοιπὰ, cf. infra in Reſtrict. Neutr. Plur. ſine ſubſt. ſed c. art., it. c. gen. perſ. τὰ ἀνθρώπων π. εἰδέναι, res hominum omnes 4, 12, 5. ſc. πράγματα. - τὰ ἐκείνων π. δοῦναι, illorum bona omn. 7, 8, 20. ſc. χρήματα, κτήματα, ἀγαθὰ etc. — Sed ſine omni ſubſt. cum verb. τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρ-

ξεν αὐτῷ, omn. 3, 6, 4. v. praep. π. - ἐμβριθῶς τὰ π. 4, 3, 7. — †† Per ellipſ. praep., de temp. (κατὰ, ἀνὰ, διὰ) τὰ π. - ἐν τοῖς β. διατρίψασα, perpetuo 5, 8, 7. ſc. μέρη τοῦ χρόνου. Neutr. Plur. ſine artic. Nominat. c. verb. πάντα ἐπράττετο λ. omn. 1, 6, 11. - † in relat. π. -, μάλιςα δὲ λ. 2, 14, 3. ſc. χρήματα, ἀγαθά, bona animi et corporis, it. πράγματα, ἔργα, acta, et p. ἄλλα πάντα. †† poſt ſubit. alius ſexus, per ſyneſin ſ. ſyntheſin, θησαυροὶ - εἶχον· ἀλλὰ πάντα προσκεκενωτο, omn. 2, 7, 3. ſc. χωρία. - †† θησαυροὺς καὶ νεὼς, πάντα ἐδείκνυε λ. 3, 13, 9. - Gen. in relat. πάντων -, ὧν λ. omn. 2, 6, 15. - π. -, ὅσα 8, 5, 7. ſc. πραγμάτων. - πάντων ἐν σπάνει, omnium rerum ib. 8. 16. ſc. χρημάτων. - ἔξω π. ἀμνηςία, omnium 8, 7, 18. - Acc. in relat. πάντα δώσειν, ὅσα λ. omnia 2, 6, 11. π. -, ἃ -, λέγοντος 5, 8, 8. - c. verb. meris, μετὰ προθυμίας π. ἔπραττον 2, 11, 4. propr. poſt τῶν καμάτων et adeo ſubſt. alius ſexus iterum. - π. πράξειν εἰς ζῆλον λ. 2, 14, 7. 7, 6, 1. π. πιςεῦσαι 8, 3, 22. - † Per ellipſ. praep. de modo, Διόνυσον, (κατὰ l. εἰς) πάντα μιμούμενος, per omnia 1, 3, 7. - †† it. c. adi. εἰκόνα, π. ὁμοίαν, omnia ſimilem 4, 2, 3. ſc. μέρη. B) ſenſu ſyn., p. Lat. *totus*, Maſc. de perſ. τὸν ςρατὸν -, πᾶς λ. totus 3, 9, 12. 8, 7, 5. — πᾶς ὁ δῆμος λ. univerſus pop. 2, 2, 5. - † c. ſubſt. diverſi ſexus, πᾶς ὁ δ. καὶ τὸ ςρατιωτικὸν ib. 23. - Gen. σχεδὸν παντὸς τοῦ ςρατοῦ, univ. 3, 6, 14. omnis 8, 4, 19. - †† ante pron. recipr. εἰκόνα - π. ἑαυτοῦ, ſui totius 5, 5, 11. von *ſeiner* ganzen *Statur*. - Dat. poſt praep. σὺν παντὶ τῷ λοιπῷ ςρατῷ, cum toto rel. ex. 2, 14, 1. - Acc. πάντα τὸν ςρατὸν, univ. 8, 7, 7. — De re, πάντα τὸν - χρόνον, omne 1, 1, 5. - poſt praep. παρὰ π. τὸν ἐμ. βίον, per omn. meam vitam 1, 2, 10. - Fem. de perſ. ἡ ςρ. δύναμις παρ. πᾶσα, univerſa 1, 6, 18. - Gen. poſt pron. τὴν - δύναμιν -. ἦρχε δ᾽ αὐτῆς πάσης, univerſis (copiis) 2, 15, 2. — Dat. πάσῃ τῇ συγκλήτῳ, univerſo 1, 8, 10. - poſt praep. σὺν π. τῇ δυνάμει, cum omnibus copiis 6, 5, 20. - De re, πᾶσα ἥ τε Ῥωμ. πόλις, tota 5, 2, 5. - Gen. poſt praep. ἐκ τῆς Ἰταλίας πάσης, ex It. omni 1, 15, 2. ἀπ᾽ Ἰταλίας π. ex It. tota 8, 5, 11. ἐκ π. Ἰτ. tota It. 7, 12, 8. π. τῆς πραγματείας, totius 2, 15, 11. - Dat. προθυμίᾳ πάσῃ ſumma, 3. 4, 9. - Acc. πᾶσαν τὴν - ὥραν, omnem 1, 6, 3. 1, 8, 3. π. αὐτοῦ τὴν ψυχ. 1, 13, 15. poſt praep. κατὰ π. τὴν πόλιν, per omn. 1, 14, 18. παρὰ π. τὴν ὁδὸν, in toto itinere 2, 6, 10. εἰς π. τὴν πόλιν, per totam urb. 7, 9, 17. - Neutr. ſing., de perſ. Nominat. πᾶν τὸ - ςρατιωτικὸν λ. 1, 4, 19. π. τὸ ἱππικὸν τάγμα, tota 1, 13, 5. omnis equeſter ordo 4, 2, 19. - Dat. σὺν παντὶ τῷ - πλήθει, omni 4, 14, 12. - De re, Nominat. πᾶν δὲ ἐκεῖνο λ. totum autem illud 4, 2, 13. ſc. κατασκεύασμα, e §. 15. et 18. - πᾶν - τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, omnis mult. 6, 5, 7. - tota mult. 4, 11, 5. 1. 9. πλεῖςον πλῆθ. §. 7. τὸ πᾶν ἔργον λ. tota res 1, 14, 10. - Gen. παντὸς ἀξιώματος σχῆμα, ſummae dignit. 3, 11, 4. - Acc. μερῶν τοῦ σώματος. - εἰς πᾶν ἐχεῖτο 8, 4, 27. ſc. αὐτὸ, τὸ σῶμα, omne reliquum corpus. - Per ellipſ. praep. (κατὰ) πᾶν τὸ σῶμα λελωβημένους, toto corpore 8, 8, 15. - Neutr. Plur. Acc. τὰ σκέλη πάντα, crura tota 5, 3, 12. - ††† Per loca, ubi alterutro ſenſu pr. repetitur in vicinia, id que vario, a) eodem caſu, eodem que ſexu, Maſcul. bis, πάντες -, πάντες λ. omnes -, univerſi 6, 5, 22. πάντας - πάντας, omnes (leones) - omnes (homines) 1, 15, 15. - ter, πλεῖςα πάντων ἐγχειρισθεὶς,

πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττονα - πάντων λ. omnium - omnibus - omnibus 2, 1, 11. ſq. b) diverſo ſexu, πᾶς ὁ ςρατὸς -, προθυμίαν τε πᾶσαν, univ. exerc. - alacrit. que ſummam 6, 4, 1. — παντὶ τῷ ἄλλῳ ςρατῷ, - τὸ δὲ ἐπίλοιπον πᾶν πλῆθος, omni rel. exerc. - caetera vero omnis multit. 5, 4, 14. ſq. πάντα τὸν - ςρατὸν -, τὰς εἰσόδους πάσας καὶ λιμένας λ. omn. ex. - aditus omnes et portus 3, 1, 2. ſq. πάντας -, πᾶσαν ἡλικίαν λ. cuncti - omnem aetat. 3, 8, 19. ſq. - c) Fem. ſexu eodem, πάσης τῆς νυκτὸς, - προθυμία - πάσῃ, tota nocte, - alacr. ſumma 3, 4, 8. ſq. - diverſo, πᾶσα ἡ πόλις -, παντός τε κόσμου καὶ τιμῆς λ. tota urbs - omni ornatu ac hon. 3, 6, 19. ubi in poſtr. cum ſubſt. diverſi ſexus. - † πᾶσα ἡ Ῥωμ. ἀρχὴ -, ἡ Φιλονεικία - περὶ τοῦ παντὸς, totum imper. Rom. - certamen de ſumma rerum 4, 14, 14. ubi poſtr. τὸ πᾶν i. q. pr. πᾶσα ἡ ἀρχὴ, de toto imperio, de univerſis terris, de ſummo dominio; utrius populi et domini ditioni poſtea ſubiecta ſit noſtra terra vel utraque; uter populus et rex in alterum eius que terras omnes habiturus ſit dominium; ſupplendo ſubſt. πράγματος ſ. ἀξιώματος, cf. 5. 11, 4. i. q. aliorum περὶ τῶν ὅλων et ὑπὲρ ὅλων τῶν πραγμάτων. — ἡ ςρατιωτικὴ δύναμις - πᾶσα, - ταμιεῖα - πάντα, univerſ. - omne 1, 6, 18. ſq. πᾶσαν ἀνατολὴν ὑπετάξατε, - σχεδὸν παντὸς τοῦ Ῥωμ. ςρατοῦ λ. totam or. - univerſ. 3, 6, 14. πᾶσαν πραότητα -, συκοφάντας τε πάντας, ſummam - omnes 7, 6, 7. τιμὴν π. - πάντα τε ἔπραττεν, omnem - omnia 1, 8, 1. - it. c. affin. παντοδαπὰς - ἀπὸ πάσης γῆς - πανταχόθεν - παντοδαπῶν ἐν πᾶσι θεάτροις - παννυχίδας, ex omnibus regionibus - in omnibus theatr. 3, 8, 15. - 17. d) Neutr. Sing. diverſo caſu, εἰ πᾶν τὸ ἔθνος ἀναπείσαιεν, λ. - σὺν παντὶ - τῷ πλήθει λ. totam gentem - cum omni multit. 7, 5, 1. ſq. τὸ - ςράτευμα - πᾶν εἶχε, - διοικεῖσθαι πάντα λ. exerc. omnem - omnia 2, 15, 10. - diverſo etiam ſexu, εἰς - πᾶν τὸ - ςρατιωτικὸν - Παιόνων πάντων, omnem - univerſis 2, 9, 1. ſq. - e) Neutr. Plur. eodem ſexu, πάντα διηρπάζετο, - πᾶν τὸ - ἐργαλεῖον, omnia -, quidlibet 7, 11, 15. - diverſo, πάντων ἀνενδεῆ - βίον, - τοῖς δ' ἄλλοις πᾶσιν ἀνθρώποις, nullius indigam, - caeteris hom. omnibus 8, 7, 13. πάντα ἐπιὸν τὸ πῦρ ἐπεβόσκετο -. τὸ πᾶν ἔργον λ. omnia -, tota res, 1, 14, 9. ſq. ubi pr. π. aeque pertinet ad pr. ac ad ſq. v., prout comma ponitur, poſt π. aut poſt ἐπ. ſ. πῦρ, et deeſt ſubſt. οἰκήματα ſ. χρήματα. † πάντα ἔπραττεν ἑκάτερος, πειρώμενος λ. - πάντων αἱ γνῶμαι, omnia agebat uterque, annitens -, omnium 4, 5, 2. ſq. cf. ἐπ. †† Cum artic. τὰ μὲν ὑπ' Εὐρώπην πάντα λ. Ἀσίαν τε πᾶσαν, in Eur. omnia - omnem 4, 3, 11. ſc. μέρη γῆς ſ. χωρία. - τὰ θηρία - π. ἐκ τῆς Ἰταλ. πάσης, feras omn. - ex It. omni 1, 15, 1. ſq. - f) bis et ſ. affini, πᾶς ὁ δῆμος - πανταχοῦ, - καὶ πάντες μὲν γὰρ ὄχλοι λ. univ. - omne vulgus 7, 7, 1. ſq. ὁ δὲ ςρατὸς πᾶς -, οὐ πάνυ τι τῷ πραχθ. πάντες ἠρεσκ. ex. totus - (omnes) 8, 6, 1. πᾶσι - παντοδαπῆς - παντὶ τῷ βουλομένῳ, omnibus -, cuivis, cui libeat 1, 10, 12. πάσας τὰς - τριήρεις -, παντοδαπὴ δύναμις -, πᾶσαν ἤπειρον λ. omnes - univerſ. continentem 2, 14, 13. ſq. πανταχόθεν - ἀπ' Ἰταλ. πάσης -, αἰγιαλοί τε πάντες καὶ λιμένες, It. tota - littora omnia portus que 8, 5, 10. ſq. ubi poſtr. π., intra duo ſubſt., pertinet ad utr. g) ter, πάντες οἱ ἐκείνου οἰκεῖοι -, ὑπηρέται τε πάντες -, μεθ' ὕβρεως πάσης λ. omn. - omn. - omni contum. 4, 6, 1. ſq. πᾶσι τοῖς ἀρχομένοις -, πρὸς πάντων εὐφημ., πάσης τε τιμῆς καὶ αἰδοῦς, omnibus - ab omnib.

Digitized by G

— omnem que honor. 2, 3, 24. sq. ubi postr. c. subst. diversi sexus. πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας -, πάντας ἀνακείξων, - ἱκανώτατος - πάντων ἀνθρώπων λ. ad (omnes) - omnes - omnium hom. 2, 9, 17. sq. πρὸ πάσης τροφῆς, - πᾶν τὸ φάρμακον -, καὶ πάντες λ. ante quemque cib. - omne - omnes 1, 17, 23 μετὰ πάσης αἰσχύνης -, πάσαις ταῖς - λώβαις -, (κατὰ) πᾶν τὸ σῶμα λελωβ. per summam ignomin. - omnibus - toto corpore 8, 8, 14. sq. πάντα τολμῶντες, - παντὶ τρόπῳ -, τὴν Τύρον, πᾶσάν τε ἐνέπρησαν, quidlibet - omnibus mod. - totam 3, 3, 6. πάντα μὲν ἐκθύμως πράττων, - πᾶν τὸ στρατιωτικὸν -. τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, alia omnia -, universo exerc. - nam a nobis quidem omnia 3, 6, 1. - 4. v. praep. π. h) ter c. affini, πᾶς ὁ τόπος - πᾶν τὸ ἱππ. τάγμα -, πανταχόθεν -, πάντα δὲ λ. omnis - omnis - omnia 4, 2, 18. - 21. πανταχοῦ - ποθεινὸς πᾶσιν ὤφθη, - πᾶσά τε ἡ σύγκλητος - καὶ πανδημεὶ -, πάντα - ἄνθη λ. optatus omnibus in consp. venit. - totus senatus -, omnia florum genera 1, 7, 3. sq. ubi primus dat. pertineat aeque ad pr. adi. ac ad sq. v. et postr. πάντα sit p. omnigenos flores s. flores omnis generis, et p. παντοῖα, ut ap. Lat. quoque omnes flores. πάντας -, πάντες -, ἅπασι -, σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν λ. omnes -, omnes -, omnibus -, per totum ann. 2, 7, 11. — 15. πάντα ἔπραττεν εἰς τὸ λ. - πανταχοῦ πρὸς πάντας ἡγουμένους, - πρὸς πάντας λ. omnia - omnes - cunctos 7, 7, 9. - 11. — i) quater. πᾶν τὸ - τέμενος -, πάντων ἱερῶν - πάντες -, πάντα τὸν περίβολον λ. totum - omnium - omnes - omnem 1, 14, 4. - 6. - it. c. affini, ἅπαντα -, πᾶς ὁ δῆμος -, Ἰταλία τε πᾶσα -, πάντα τε ἔθνη -, πάντων σπάνει λ. omnia - universus - It. tota - omnes gentes - omnium rerum 8, 5, 14. - 16. πάντων τῶν ἐπιτηδείων - τροφῶν τε παντοδαπῶν -, πάντα - ἦν -, ἐν σπάνει πάντων τῶν ἐπιτηδείων -, πάντα ἔχουσαν λ. omnium - omnia - omnium - omnia 8, 6, 6. sq. ἐμβριθῶς τὰ πάντα καὶ θυμοειδῶς ἔπραττε, - ὀργῇ πάντα πράττων, - ἐν ἅπασιν -, τὰ μὲν ὑπ' Εὐρώπην πάντα -, Ἀσίαν τε πᾶσαν λ. omnia - omnia - in omnibus - omnia - omnem 4, 3, 7. - 12. k) quinquies. πάντα τὸν ἐμπίπτοντα -, πάντας τε παῖδας καὶ γυναῖκας -. πάντα τὸν κόσμον καὶ κειμήλια λ. - ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν λ. - πάσας τὰς τιμὰς λ. quemvis obvium - omnes - omni ornatu et supellectile, - supra (omne) votum -, omnes honores 3, 9, 19. - 22. ubi his cum subst. diversi sexus. πάντες -, πάντα -, τοὺς δ' ἄλλους πάντας -, πάντα ἔθνη καὶ πάντα στρατόπεδα λ. omnes - omnia - caet. aut. omnes - omnes populos et cunctos exercit. 2, 4, 1. - 4. μετὰ πάσης εὐφημίας -, προσεφέρετο πᾶσιν, - πάσαις διαβολαῖς -, πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν -, σωφρων μὲν πᾶς λ. (cum omnibus acclam.) cum omnibus - omnibus calumn. (totum) eius animum - 1, 13, 13. - 16. πάντα ποιῆσαι -, πάντα τὸν στρατὸν -, ἀποστῆναι πάντας -, πάντες -, τοὺς καιροὺς πάντας λ. omnia -, totum ex. — omnibus - omnes - occas. omnes 4, 13, 6. - 11. πάντα τὰ — βάρβαρα -, πᾶσαν τὴν - ἤπειρον -, Ἀσίαν - πᾶσαν, - πάντα -, πᾶσαν ὁλόκληρον - ἀρχὴν, omnes -, omnem -, As. tota -, omnia -, totum et integrum 6, 2, 3. - 6. v. ὁλ. it. c. affin. εὐγενέστατος - πάντων εὐπατριδῶν. - πάντων ἀξιώτατον -, πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες λ. - πάντων - ἐκβιασαμένων -, τὸ πάνυ δεξιὸν λ. omnium - omnium - omnem - caeteri que omnes - omnibus 2, 3, 9. - 12. πᾶσαν τὴν ὁδὸν -, παμπλείστῃ - παντοδαποῖς - πάντων θεῶν -, στρατὸς πᾶς -, πᾶσιν ἐπιτυχὼν -, παντο-

Digitized by Google

δαπὰς -, ζῶα - πάντα λ. totum iter -, omnium deor. - exerc. universus -, omnibus -, bestias omnes 5, 6, 17. - 21. ἐδάπανησε πάντα -, πᾶσαν τήν τε Ἰταλ. - παντάπασιν - ἀτέλειαν πάντων -, διὰ παντὸς -, τέλη πάντα λ. omnia -, quidquid -, immunitatem (omnium,) - vectig. omnia 2, 4, 11. - 19. δένδρα πάντα -, πανταχόθεν -, ἃ περὶ πάντα -, περὶ πᾶν τὸ τεῖχος, - παντοίας - παντὶ σθένει, † παντὸς τοῦ στρατοῦ -, πανδημεὶ, arb. omnes - quibus omnibus - circa totum murum - totis viribus - omnis exerc. 8, 4, 12. - 20. ‡) sexies. εἰς πᾶν - τὸ στρατιωτικὸν -, πάντα πυθέσθαι -, πᾶν τὸ γένος -, πάντα κίνδυνον -, πᾶν τὸ στρατόπεδον -, πάντα - τὰ ἐπιτήδεια καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας. per totum exerc. - omnia - totam famil. -, quodvis periculum -, universi milit. -, omnibus necessar. 5, 3. 21. - 26. - it. cum aliis. πάσης μούσης -, πᾶν τε, ὃ περ - θέαμα λ. - πρὸς πάντων βασιλέων, - γένος - πᾶν -, πάντας -, πᾶσα - νὺξ - παντοδαπῶν λ. omnis - (omne) quidquid -, ab omnib. imperat. -, (omne) - omnes -, totae noctes 4, 6, 4. - 8. ††† Per loca, ubi restrictive dr. et tantum de certis a) pers., maxime Rom., 1, 4, 1. 14. 1, 7, 1. 3. 1, 9, 1. 13. 1, 14, 3. 12. 14. 1, 15, 10, 13. 1, 16, 8. 1, 17, 21. 24. 2, 1, 8. 2, 4, 1. 3. 2, 9, 7. 2, 12, 4. 2, 14, 1. tum milit. 2, 11, 3. 2, 13, 4. 4, 14, 18. 8, 6, 1. tum senatorib. 2, 5, 25. et οἱ λοιποὶ πάντες ib. 10, 7, 11, 2. 7. porro de Orientalibus 2, 7, 11. sq. b) rebus, maxime Rom. 1, 14, 4. 9. 1, 15, 1. 2, 2, 3. 2, 4, 2. 18. e. 2, 11, 4. e. 2, 14, 7. 3, 2, 17. 5, 12, 26. e. it. aliis 8, 4, 17. 8, 6, 7. et de Asia 4, 3, 11. 6, 2, 4. †† Ad quam not. angustiorem et referas haec, ubi valet p. Lat. *multus* s. *magnus* s. *plerique* s. *maxima pars*, de pers. 5, 9, 1. sed de re 4, 11, 5. sq. C) sensu syn., p. Lat. *omnis reliquus*, de pers. 1, 8, 15. 1, 9, 15. 2, 1, 12. 4, 13, 9. 4, 14, 18. 6, 5, 15. 7, 8, 18. sed de reb. 2, 14, 3. 3, 6, 1. 19. 4, 1, 4. 7, 7, 3. 8, 4, 27. D) sensu syn., p. Lat. omnigenus, omnis generis, varius, de animal. 1, 12, 6. 1, 15, 9. e. 5, 6, 21. sed de reb. 1, 2, 4. 1, 7, 4. 1, 9, 4. 4, 2, 16. 4, 5, 7. 4, 8, 19. 5, 6, 14. 8, 6, 6. 8, 8, 14. e. it. sensu mor., p. verus, falsus, gravis, levis, 1, 13, 14. — ††† Per loca ambigua a) de pers. an re, 2, 7, 7. 3, 10, 6. 4, 6, 4. 5, 8, 1. vel de utr. 2, 4, 2. 6, 1, 5. b) quoad ellips. subst. τοῦ λοιποῦ διὰ παντὸς τούτων ἀπολαύειν, perpetuo 8, 7, 9. sc. χρόνου, si masc. sed, si neutr. μέρους τοῦ χρόνου. - † διὰ παντὸς δεσποτείας ἀμεριμνίαν, perpetuam dominii securitatem 2, 4, 13. qui Bg. formulam mutat in affine adi., accommodatum ad subst. poster., pro in perpetuum, sc. tempus. c) quoad not., utrum p. Lat. *omnis*, an p. omnis generis, s. p. *totus*, 1, 15, 1. 8, 4, 12. 15. d) quoad lect. πάντας ἤγαγε, reduxit 5, 4, 17. e. qui Bg. legerit ἐπανήγαγε, sublato etiam adi. πάντ., pro quibus liceat fingere πάλιν ἀνήγαγε. - ὡς πάντα ἐν ὅπλοις - θεῷ, ut semper armatam 5, 6, 1. qui Bg. retinet π., p. κατὰ π. et per ellips. subst. μέρη τοῦ χρόνου, vel μέρη τῶν πραγμάτων, de modo, p. κατὰ πάντα τρόπον, et p. παντάπασιν, prorsus, omnino. κίνησις - πάσι τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐγένετό, motus toto Romano imperio exstitit 6, 3, 3. qui Bg. legerit πάσῃ (p. ἐν πάσῃ) τῇ ὑπὸ Ῥ., scil. γῇ s. χώρᾳ s. βασιλείᾳ s. ἀρχῇ, dum vulg. procedat, supplendo ad dat. ἀνθρώποις, et ad gen. art. γῆς s. χώρας. omnibus (hominibus) terrae sub Romanis, s. terrae Romanorum s. Romanae s. imperii Romani.

πάσχειν, de perf. ph., univerfe, c. acc. rei et praep. εἰώθει - ἐπὶ ἄλλων τοῦτο π. ὁ Κόμμ. ὑπὸ κραιπάλης, folebat id accidere Commodo 1, 17, 22. Commodus folebat id (ut in fomnum prolaberetur f. obdormifceret inter coenam) experiri f. facere. ὑπὸ καμάτου π. (τοῦτο) οἰηθεὶς, id fibi accidere ratus ib. 20. - in malam partem quamlibet, αἰτιώμενος, ὅτι δι' ἐκείνην ταῦτα πάσχει, quod haec pateretur 6, 9, 12. ut a militibus defereretur imperator et reiiceretur. τῶν ϛρατιωτῶν ἀγανακτούντων, ὅτι - ταῦτα ὑπὸ Ῥωμαίων - πάσχουσι, ea fe a Romanis pati 7, 12, 6. de Praetorianis, oppugnatis in caftris a civibus. † ὅπως μή τι δεινὸν ἐκ τῆς ἐσομένης ἀρχῆς παρόντες πάθωσιν, ne - paterentur 2, 6, 5. - it. in opp. fine cafu, δρῶντες καὶ πάσχοντες διατελοῦσιν, agere et pati folent 1, 4, 12. cf. v. διατ., mala quaedam et incommoda perpeti et perferre, ab imperantibus orta. - fed cum acc. rei iterum et c. praep. fimul, ἃ περ αὐτὸς ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο, ταῦτα πρὸς ἡμῶν παθὼν, ea paffus a nobis 2, 1, 19. caefus, occifus. - c. folo acc. illo, οἱ δὲ ἔπασχον (ταῦτα,) ἃ πρὸ δεδράκεσαν, patiebantur 1, 12, 17. lapidibus ac tegulis petiti, vulnerati et occifi. συνίδοντας, Φθάσαι τί δράσαντες, ἢ παθεῖν, prius ac potius aliquid faciendum, quam patiendum 1, 17, 16. a Commodo, caedem et mortem, cf. §. 1. δρᾶσαί τι μᾶλλον Φθάσας, ἢ π. ἀναμείνας, ἠθέλησεν, pati 3, 11, 1. 4, 13, 1. † ὅπως - Φθάσωσί τι κακὸν παθεῖν, διὰ τῆς τῶν παίδων ἀναιρέσεως, ἢ δράσωσιν αὐτοὶ, ut paterentur 5, 2, 10. διέγνω, δρᾶσαί τι ἢ π. γενναῖον, διὰ ξίφους χωρήσας καὶ Φόνου, pati 4, 4, 5. - Extra opp. c. acc. rei, ἵν' ἐπὶ πλεῖον, ὧν πάσχουσιν, αἰσθοιντο. ut diutius dolorem fentirent 8, 8, 14. p. τούτων, ἃ πάσχ., αἰσθ. ea, fc. mala, quae paterentur, vulnera cum dolore, it. contumelias. βοηθεῖν (αὐτοῖς,) ὡς ἐΦύβριςα πάσχουσιν, perpetientibus 2, 7, 5. τί χρὴ παθεῖν ὑμᾶς, ὁρᾶτε, pati 2, 13, 15. quam poenam graviffimam. — † δεδοικυῖα, μὴ, τι ἐκείνου παθόντος, ne, fi illi quid accidiffet 5, 7, 1. fi mortuus, occifus effet. † ὡς - ἔτι περιθεῖν αὐτὰς, ὡς μηδὲν παθούσας, quafi nihil ipfis accidiffet 1, 15, 11. adhuc nihil paffos (ftruthios, demtis capitibus,) nihil mali, nec vulnus, nec mortem. - Med. de perf. c. acc. rei et praep. πεῖρα, ὧν πρὸς αὐτοῦ πεπόνθασι ϛρατηγοῦντος, eorum, quae hoc duce perpeffi funt 2, 2, 20. quae ab eo paffi funt, v. ϛρ., p. τούτων, ἃ λ., clades in pugnis. - fimul in opp. ἃ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πείσεσθαι προςεδοκῶμεν, ταῦτα δρῶσιν ἡμᾶς οἱ οἰκέται, quae a nullo barbarorum nos pafluros exfpect. 1, 13, 4. impetus populi in imperatoris villam cum periculo vitae. - c. folo acc. ifto, per polyptoton fimul, οὓς ᾔδεσαν ἢ πεπονθότας τι δεινὸν, ἢ παθεῖν δεδοικότας, quos fciebant aut paffos effe aliquid grave, aut, ne paterentur, metuere 7, 4, 7. per exactas acerbe pecunias et facultates ademtas. - per nudum acc. illum, τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δεινὸν, qui videtur pafturus malum 4, 5, 5. ab hofte invadente ad caedem. - † c. nominat. particip. modi, δοκοῦντας κεχρῆσθαι συμΦορᾷ ἔκ τε ὧν πεπόνθεσαν Πέρσαις μαχόμενοι, ex eo, quod male accepti fuiffent adverfus Perfas pugnando 6, 7, 4. ex iis, f. ob ea, quae paffi erant, p. ἐκ τούτων, ἃ πεπ. † cum aliis fubft. Φήσας, ἀνθρώπινόν τι πεπονθέναι πάθος, fe paffum 5, 6, 4.

πατεῖν, ph. de perf. c. acc. rei, ποταμοὺς πηγνυμένους, calcare 2, 10, 10. de milit. transeuntibus, nec timentibus transire. † ῥίψαντες τὰ σώματα τοῖς βουλομένοις - πατεῖν (αὐτὰ,) infultare 8, 5.

Digitized by Google

24. - † de animal. πατοῦντες (αὐτά, τὰ τεχνάσματα σιδήρων) οἱ ἵπποι λ. illis calcatis 4, 15, 8. - Paſſ. de perſ. c. praep. ὁ δῆμος - πατούμενος ὑπὸ τῶν ἵππων, conculcatione equorum 1, 12, 14. conculcatus ab equis, in tumultu. οἱ ὄχλοι - ὑπὸ - ἀλλήλων πατούμενοι, invicem proculcando 5, 6, 22. inter rapiendum millia. - alter alterum conculcantes 7, 8, 13. inter ſe proculcantes 7, 9, 15. in bello et pugna.

πατήρ, ph. in relat. qualicunque, aperta aut minus, c. art. τὸν περιόντα (υἱὸν) - ὁ π. - ἀνεθρέψατο, pater 1, 2. 2. 1, 5. 12. 17. 1, 8, 7. ἡμερῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κηδείαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν λ. 1, 5. 1. parentis 1, 17, 26. ἡ κόρη - ἀπήγγελλε τῷ πατρὶ, patri 3, 10, 10. μήτε τὶ τῶν κατὰ τὸν πατέρα εἰδὼς 1, 9, 21. 3, 10, 15. c. adi. τοῦ ἐμοῦ π. 6, 3, 12. ſine artic. μετὰ τοσαῦτα τρόπαια πατρὸς λ. parentis 1, 15, 15. γυναῖκες, ὅσαις - πατέρων ἀξίωμα λ. parentum 4, 2, 5. - c. gen. perſ. τὸν π. αὐτῆς, eius par. 3, 10, 14. † per formulam e praep. τὸ πρὸς πατρὸς αὐτῷ γένος, paternum ei genus 1, 7, 6. quoad *genus* ipſius *a* patre, i. a patris parte. — Trop. et quidem 1) per adoption. πατέρα ἐκεῖνον δοκεῖν -, τὸν δὲ υἱὸν, patrem 5, 7, 7. 2) honoris et animi cauſa, c. adi. πατέρα χρηστὸν, par. 1, 4, 21. 2, 2, 18. π. ἤπιον λ. 2, 6, 3. de imperat. - abſ. ὁ δῆμος (αὐτὸν) σεβαστόν τε ἀναγορεύει, καὶ πατέρα καλεῖ. patrem 2, 2, 21. ſub init. imperii. † σεμνὸν καὶ ἤπιον ἄρχοντα καὶ πατέρα, οὐ βασιλέα λ. par. 2, 4, 1. † γένεσθε αὐτῷ ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοί. parentes 1, 4, 9. † ſimul et ph. et trop. τὴν τοῦ κοινοῦ πατρὸς μνήμην λ. par. 1, 5, 20. Marci, de Commodo fil. et civibus. - †† ἐν πλούτῳ - ἐκ πατέρων ἀνατραφεὶς, inde a maioribus 2, 15, 2. qui Bg. ſervavit vulg., ubi tamen leg. ἐκ παιδίων ſ. ἐκ παιδίου ſ. εἰς παίδων.

πάτριος, (a πατρίς) de perſ. θεῶν πατρίων, patriorum 8, 7, 4. quos patria et civitas colit. - Neutr. de re, c. adiuncto, τὸ Φοινικὸν πάτριον ἔχων καὶ ἐπιχώριον, patrio inſtituto 7, 1, 4.

πατρὶς, ph. ſenſu anguſtiore, de urbe patria, ᾧ π. ἡ Ἀκυληΐα ἦν, patria 8, 3, 2. - ſed latiore, de terra, c. artic. εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθοῦσα 5, 3, 4. - † in vicinia ſimul et ſine art. et c. eo, μηδὲ περιορᾶν πατρίδα, λ. - τὴν π. σώζειν 8, 3, 5. - c. adi. συναίρεσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι 7, 7, 11. - † ambig., utro ſenſu, τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχομένοις 8, 3, 14. 8, 4, 21. ποθεῖν τὴν π. 1, 6, 7. 12. †† σκῦλα τῶν πατρίδων ἰδεῖν, patriae 7, 3, 15. - τοὺς Φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας ἐπανάγων, patriam 7, 6, 7.

Πάτροκλος, vir, ille Gr., a Caracalla relatus, ἵν', ὡς Π., ταφῇ, Patroclus 4, 8, 11. - ζητῶν - Πάτροκλόν τινα ib. 10.

πατρῴζειν, mor. et bonam in partem, τὸ μειράκιον ἡγούμενοι, patriſſare (Commodum) 1, 7, 2. patris mores imitari.

πατρῷος, ph. Maſc. de perſ. (qui fuit patris ſ. a patre datus,) πατρῷοι Φίλοι, paterni 3, 15, 13. - c. artic. τῶν πατρῴων Φίλων 1, 6. 1. 2, 1, 10. 16. τοῖς πατρῴοις Φίλοις 1, 8, 1. τοὺς πατρῴους Φίλους 1, 5, 4. 1, 17, 3. 4. 3, 11. † τοὺς π. Φ. πρῶτος διαβάλλειν ἤρξατο 1, 8, 4. Perennis ap. Commodum, cuius reſpectu proprie dr. πατρ. Fem. de re, ἐν τῇ πατρῴᾳ μένειν οἰκίᾳ, paterna 2, 4, 18. ubi ſenſu latiori, p. avitus. τὴν πατρῴαν προσηγορίαν παραιτήσασθαι, paternum 1, 14, 15. ſq. explic. - πατρῴους προσηγορίας 1, 15, 19. - c. adiuncto et diſcrim. πατρῴων καὶ προγονικῶν οὐσιῶν λ. 7, 4, 5. †† Ἀντωνίνου ἡ πατρῴα διαδοχὴ, paterna 5, 1, 12. ſucceſſio in imperio poſt patrem, noſtr. Nachfolge *auf* den *Vater*; quod Caracalla ſucceſſit patri, ubi

adi., non ut in pr. locis, potest mutari in gen. subst. affinis, *patris*, sed potius in dat., *Caracallae* successio *patri*; quales dat., pendentes a subst., habent Lat. et alios. † ὅσοι πατρῴαν αὐτῷ εὔνοιαν ἐπεδείκνυντο, paternam 1, 9, 1. qualem pater ipsius s. aliquis, i. summam.

παύειν, mor. de pers. c. acc. pers. sed rei et gen. et abl. s. modi, τοῦτον ἐπειράξην - γράμμασι - παῦσαι τῆς - μανίας, abducere a 6, 3, 11. abstrahere, opprimere in eo. αὐτοὺς - παύσειν τῆς - ὁρμῆς, aversurum (esse) a 2, 5, 7. - Med. trop. de re, c. praep., in opp. εἰς αὐτὸν ὁ ἐνιαυτὸς ἄρχεταί τε καὶ παύεται, desinit 1, 16, 6. finit se. - simul c. abl. rei s. modi, γνώμῃ θεῶν - ἤρξατό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, finem habuisse 1, 14, 10. desiisse, finiisse. - c. adv. οὐδὲ πρότερον ἐπαύσατο (αὐτὸ, τὸ πῦρ,) πρὶν ἢ λ. cessavit ib. 9. - De pers. cum gen. rei, τῆς ὀργῆς ὁ δῆμος ἐπαύσατο, desiit 7, 10, 16. destitit ab ira. ὡς παύσαιντο - πολιορκίας, ut requiescerent a 8, 5, 21. τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι τῆς - ὕβρεως, desistere a 2, 4, 2. - † c. particip., p. inf., id que a) per nominat. ἑκάτεροι πολεμοῦντες ἐπαύσαντο, dimicare desierunt 1, 15, 10. οὐ παύσῃ - πίνων ὕδωρ; non desines - bibere aquam? 1, 6, 4. desine. οὐ π. - λέγων; non des. loqui? 2, 1, 18. οὐ παύσεσθε - χλευάζοντες λ. non desinetis ludere? ib. 22. desinite. b) per acc., in orat. obliqua, et simul cum adv. ἔδει - ποτὲ κἀκεῖνον παύσασθαι μεμηνότα, oportebat aliquando et illum desinere insanire 1, 16, 1. ὑμᾶς - χρὴ - παύσασθαι - ἤδη - τὰς ψυχὰς - διῃρημένους, vos oportet (iam) desinere mentibus - separari 4, 5, 15.

παχύς, trop. de pers. c. acc. rei ellipt. οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι - (κατὰ) τὰς διανοίας - παχεῖς (εἰσι,) ingenio pingues, (sq. explic.) 2, 9, 15. crassi, stolidi, stupidi.

παχύτης, ph. τῶν ἑλῶν, ἐξ ὧν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ παχύτητος, quarum vaporibus crassis 4, 14, 15. qui Bg. per hendiad., p. ex quarum evaporationis crassitie, nostr. *grobe*, dicke *Ausdünstung*.

πεδίον, phys. universe, Ῥῆνος καὶ Ἴστρος - χειμῶνος - ἐν πεδίου σχήματι καθιππεύονται, camporum instar 6, 7, 15. - c. artic. τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποταμῶν ῥεόντων, per illum campum 3, 14, 10. - ῥεύματα - ἐπινήχεσθαι τοῖς πεδίοις, influere campos 8, 4, 6. στρατὸς - τὰ πεδία κατατρέχουσι, agros 6, 5, 14. - in opp. διανυκτερεύσαντες οἱ μὲν ἐν τῇ πόλει -, οἱ δ' ἐν τῷ πεδίῳ, in ipsa planitie 8, 1, 11. οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων - ἀνακεχωρήκεσαν, ἐν δὲ ταῖς ὕλαις ἐκρύπτοντο, locis campestribus 7, 2, 10. - simul cum praep. τοῖς βασιλείοις -, ὑπήντετο αὐτῷ ἐν τῷ πρὸ τῆς πόλεως π., in quadam ante urbem planitie 4, 11, 4. - de campo peculiari, a) Martio illo Romae, abs. ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ π. τόπῳ, campi 4, 2, 12. - c. gen. pers. diserto, ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ καλούμενον Ἄρεως πεδίον, in (sic dictum) Martium campum ib. 11. — b) ubi milites pugnant s. pugnare possunt, ὡς ἂν πλεῖστον τοῦ π. διαλάβοιεν. campi 8, 1, 5. ἐπ' ἀκροτάτῳ π., in extrema planitie ib. 8. ὡς πᾶν τὸ π. διῆλθεν ὁ στρατὸς, planit. ib. 7. ὡς πᾶν πληρωθῆναι τὸ π., campus 4, 15, 13. συνῆλθον εἰς τὸ αὐτὸ π. μαχόμενοι, camp. ib. 11. - simul c. praep. συνέρχεται ἑκατέρωθεν ὁ στρατὸς εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἰσσικὸν - κόλπον πεδίον, πλατύτατον λ. camp. 3, 4, 4. sq. diserte στάδιον μάχης. c) ubi milites vel exercentur, vel in concione de certis rebus admonentur, πᾶσαν τὴν νεολαίαν εἴς τι π. κελεύει συνελθεῖν, camp. 4, 9, 7. (ubi deinde caedes facta Alexandrinorum, ῥεῖθροις αἵματος διὰ τοῦ π. per camp. ib. 17. v. ῥ.) - † ἐλθεῖν εἰς τὸ εἰωθὸς π. αὐτοὺς ὑποδεχ-

σθαι, in campum, ipsos solitum excipere 1, 5, 3. v. εἴωθ. - συνελθεῖν (αὐτοὺς) κελεύσας ἐς τὸ σύνηθες π. 6, 3, 4. συγκαλέσας αὐτοὺς εἰς τὸ π. 2, 10, 2. in planit. 8, 7, 7. ἀφικόμενοι εἰς τὸ π. in camp. 2, 13, 6.

πεζομαχεῖν, phys. de pers. in opp. πεζομαχοῦντι στρατῷ ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν, exercitu, pedestri praelio dimicante 7, 2, 14. sc. ἐν αὐτῇ, τῇ λίμνῃ, in ea, palude, s. ἐκεῖ.

πεζὸς, phys. de pers. Masc. in opp. c. subst. πεζὸν στρατὸν -, ἵππον πολλὴν, pedestrem 4, 10, 7. οἱ τῆς πόλεως πεζοὶ στρατιῶται - μίσει τῶν ἱππέων, urbani pedites 1, 12, 19. - sine subst. ὁ δῆμος - πεζοὶ πρὸς ἱππεῖς, pedestres ib. 13. - c. artic. τοῖς μὲν πεζοῖς λ. - ἡ δ' ἵππος λ. peditibus 6, 5, 12. - Fem. πεζὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν, pedestres copias 3, 1, 2. immo *terrestres*, nostr. *Landtruppen* s. *Landmacht*, quae complectuntur pedites et equites.

πειθήνιος, mor. Neutr. cum artic. p. subst. c. praep. et gen. pers. ἐς ἐμοῦ τὸ πρὸς τοὺς βασιλεύσαντας πειθήνιον, meam erga - obedientiam 2, 10, 4.

πείθω, de pers., mor. c. acc. pers. et inf. νεανίαν - πείθουσιν - ἀποπνῖξαι, sollicitant, ut strangulet 1, 17, 24. sq. [illegible] ὑποσχόμενοι. - persuadent 2, 6, 10. στρατιώτας τινὰς πείθειν, λ. quasi milites quosd. sollicitaret, ut 7, 1, 12. πείθουσα (αὐτὸν,) λ. persuadens 6, 5, 10. ἔπεισε (αὐτοὺς,) λ. persuasit, ut 8, 3, ib. — διαλεξομένους, εἰ ἄρα πείσαιεν αὐτοὺς, λ. si forte possent persuadere (ipsis,) ut ib. 1. ὑπισχνούμενος μεγάλα, ὅπως πείσειαν τοὺς - στρατιώτας, λ. quo persuaderent militibus, ut 2, 13, 5. - † ἴδωκε - φάρμακα, ὅπως τινὰς πεῖσαι δυνηθεῖεν, λ. si forte aliquibus persuadere possent -, ut 3, 5, 9. v. ὅπ. - πείσας ἑτέρους, λ. qui alios (milites) impulerat, ut 1, 10, 2. † c. praep. simul, πείσας - αὐτοὺς διὰ τῶν παίδων, λ. impulsos hos per filios ipsorum, ut 3, 5, 10. v. praep. δ. † per rect. inversam, τοῖς υἱοῖς ἑαυτοῦ - ἐγχειρίσαι πείθει τὸν Κόμμοδον πρόνοιαν τῶν λ. suadet Commodo 1, 9, 2. τὰς - ἀναρρῆξαι τοὺς ὄχλους ἔπεισε, effringere populum iussit 7, 11, 14. - c. adiuncto simul, οἱ δ' ἱκέτευον καὶ πείθειν ἐπειρῶντο, μηδὲν λ. persuadere, ne quid 1, 16, 13. πείθειν λιπαροῦσα ἐπειρᾶτο, λ. persuadere precando conabatur 5, 5, 9. † πείθειν ἐπεχείρει, μὴ ἐνθουσιᾶν λ. persuadere, ne 2, 5, 8. — † simul cum adv. κοινὴν εἶναι - τὴν ἀλγηδόνα, - ἐμαυτὸν ἀκριβῶς πέπεικα, plane persuasus sum 1, 5, 5. mihi plane persuadeo s. persuasum habeo. - cum solo acc. pers. πειθόντων αὐτοὺς χιλιάρχων, suadentibus 4, 14, 4. οὐ μὴν ἔπειθε τὸ στρατιωτικὸν, persuasit exercitui 3, 15, 11. οὐδετέρους ἐ. neutris persuadebat 7, 12, 6. πείσειν δὲ αὐτοὺς ὑπισχνεῖτο, quos in suam sententiam se adducturum pollicebatur 2, 2, 1. ἐλπίσας π. αὐτοὺς, sperans, se persuasurum (ipsis) 2, 5, 7. sc. quae vellet, s. in suas partes ipsos trahere oratione et sibi placatos reddere. — † ἤδη τινὰς - π. ἔμελλησε, iam aliquos permoturus erat ib. 14. c. adv. ut in sq. loco certius. ἐλπίσας, ῥᾷστα πείσειν (αὐτοὺς), sperans, facile persuasurum (esse ipsis, Aquileiensibus) 8, 3, 3. permoturum ipsos, ut urbem traderent, et aperirent portas. - in opp.. mera quidem, ἀπειλῶν μᾶλλον, ἢ πείθων, minitando magis, quam suadendo 1, 3, 8. cohaeret c. sq. φίλους ἐκτᾶτο. - οὓς τοῖς ὅπλοις κεχείρωτο, ἢ πείσας - ἐς φιλίαν ἐπῆκτο, suasu 7, 8, 23. — †† simul c. adv. πλείστους - ὅπλοις ἐχειρώσαντο, τοὺς δὲ ἐπὶ μεγάλαις συντάξεσιν ἐς φιλίαν ἐπηγάγοντο, ῥᾷστα πείσαντες, persuadentes

tes 1, 6, 24. dum f. et ita f. ea ratione, per magnas illas conditiones, iis facillime id persuaserunt, eos eo perduxerunt. cf. v. ἐγγ. - sed simul c. acc. perf. πρεσβύτην - πείσαντες, ἢ βιασάμενοι, sene persuaso 7, 8, 9. ἤλπιζε, αὐτὸν πείσειν, ἢ φοβήσειν, αὐτὸς παρών, sperabat, se persuasurum (ipsi) 6, 4, 6. - it. cum praep. simul, ὥστε, πείσειν ἢ φοβήσειν εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν βάρβαρον, se persuasurum - barbaro 6, 2, 12. - it. c. inf. simul, ἵν' - τοὺς - στρατιώτας - ἢ πείσωσιν ὁμογνωμονῆσαι, ἢ ῥᾷστα βιάσαιντο λ. ut aut persuasos adducant ad consensum 6, 8, 15. permoveant consentire. - ††† Alio fortassis Lat. c. acc. pers. et inf. πείθει (αὐτὸν,) persuadet (ipsi), ut 4, 13, 5. suadet, ob sq. demum ἀναπεισθείς. - π. αὐτὸν, persuadet ei, ut 5, 7, 1. δικάζειν αὐτὸν ἔπειθε λ. ipsum adhortabatur 6, 1, 13. εἰς τὴν Ῥώμην ἐλθεῖν πείθοντας (αὐτὸν,) ut Romam veniat, suadere 3, 5, 4. †† ὡς πείσαι (αὐτὸν,) κολούειν τὸ λ. ut suaderet (ipsi) imminutionem 3, 11, 6. conaretur Severus persuadere Plautiano, ut ipse Plautianus praecideret sibi nimiam arrogantiam, f. conaretur efficere, ut Plautianus rel.; quoniam v. πείθ. dr. non modo de verbis, sed etiam de factis. - De re, trop. c. inf. ἡ Φήμη - ἐνθειάζειν αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ἔπειθεν, impulit 2, 4, 4. fecit, effecit, ut - † cum praep. et adv. ἑκατέρωθεν (αὐτοὺς) γένους πλῆθος - εἰς ἐπιθυμίαν μοναρχίας ἔπειθεν, stimulabat 8, 8, 9. incitab. - Pass. de pers. mor., abs. πείθεται ὁ βάρβαρος, credit 4, 11, 1. πεισθέντι, obsecutum 5, 8, 5. οἱ μὲν οὖν, πεισθέντες, qui morem gerentes 5, 4, 19. post ἀμνηστίαν - ὑπισχνεῖται. - π. στρατιῶται, mor. ger. milites 6, 9, 11. post παρεκάλεσε καταλιπεῖν λ. - καὶ οἱ μὲν, π., ἔπεμψαν λ. ac nonnulli quidem, mor. gerentes, rel. 5, 7, 3. sq. opp. ὅσοι δὲ οὐκ ἐπίστευσαν λ. cum adv. ὁ δῆμος, ῥᾷστα πεισθείς, impulsus 7, 11, 11. post διεκελεύετο διώκειν λ. cum praep. et adiuncto, πιστεύσαντες - οἱ στρατιῶται τοῖς ἐπεσταλμένοις, πεισθέντες τε ὑπὸ τῶν χιλιαρχούντων, persuasi a tribunis 2, 13, 5. † cum adv. simul, ὑφ' ὧν μάλιστα - ἐπείθοντο, quibus rebus permoti (sunt) 2, 7, 8. - simul cum abl. rei, τούτῳ (τοῖς χρήμασι) μάλιστα Γερμανοὶ πείθονται, his capiuntur 6, 7, 22. pelliciuntur ad pacem ineundam. - cum solo hoc ablat. χρήμασι πεισθέντες, allecti 7, 2, 3. - † Alio Lat. de pers. c. dat. pers. κελεύσαντι - βασιλεῖ πείθονται, obtemperant 3, 12, 25. parent. τὰ ἔθνη πείθεσθαι Ῥωμαίοις, ut parerent 7, 7, 12. † συμβουλεύουσιν ἡμῖν - οὐ μὴ πειθόμενος, obtemperans 2, 2, 13. τοῖς συμβουλεύουσιν - μὴ πεισθείς, obsecutus 2, 5, 6. †† πεισθεὶς - ἀνδράσι - Φίλοις, credens 2, 1, 24. μηδ' ἄλλῳ τινὶ π. morem gerens 5, 5, 10. πεισθέντες κελεύουσι τοῖς δεσπόταις, morem gerentes 7, 4, 8. - simul c. praep. et adv. τῇ μητρὶ, ἐν οἷς ἀπηρέσκετο, ὅμως ἐπείθετο, matri etiam in iis, quae improbabat, morem gereret tamen 6, 1, 24. p. ἐν τούτοις, οἷς ἀπ. c. adv. solo et adiuncto f. opp. οἱ δ' οὔ τι γε ἐπείθοντο, ἀφηνίαζον δέ, obtemperabant 3, 13, 14. - cum dat. rei, πειθόμενος τῇ ἐκείνων βουλήσει, obsequentem 6, 8, 14. — †† De re, pl., abs. πεισθῆναι τὸ σκάφος, pareret navis 1, 11, 12. passa est se duci et moveri, sq. explic.

πειθὼ f. πειθοῦς, mor. in opp. οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, - οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες, obsequio 1, 4, 12. cum persuasione, leniter persuasi et impulsi, τοὺς μὲν πειθοῖ ἐς συμμαχίαν προσηγάγετο, τῶν δὲ καὶ κρατήσας ἦν τοῖς ὅπλοις, suadendo 1, 3, 12. suasu leni ratione. - cum gen. rei, αὐτὸς ὑπήγετο πειθοῖ τῶν - λεγομένων, probabilitate eorum, quae dicebantur 3, 12, 21. - c. adiuncto,

Digitized by Google

γράμμασι καὶ πειθοῖ παῦσαι τῆς μανίας, ſuadendo 6, 5, 11. - †† Al. ſenſu, c. praep. ταῦτα - παρέξει - πρὸς τοὺς ἡγουμένους πειθώ, obedientiam 8, 7, 13. obſequium.

πεῖρα, ph. abſ. ὧν πεῖρα μετέσχον, quorum experimento particeps fui 1, 2, 10. i. q. quae expertus ſum, ut ſq. ὅσον ὑμᾶς ὤνησε -, πείρᾳ μεμαθήκατε, re ipſa 8, 7, 8. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης πεῖραν - προςλαμβάνοντες, peritiam 8, 5, 3. c. gen. rei, πείρᾳ, ὧν - πεπόνθασι, poſt experimentum eorum, quae perpeſſi ſunt 2, 2, 20. — † ſimul c. adiuncto, πεῖρα τῶν ἐμῶν πράξεων, ἃς ἔγνωσαν, ὅτι λ. facto periculo in meis rebus geſtis 7, 8, 8. † οἳ τὴν πεῖραν αὐτοῦ τῶν ἔργων Φέρουσι διὰ μνήμης, experimenta factorum eius 2, 2, 19. - Al. Lat. et potius mor. c. gen. rei, πεῖραν τῆς γνώμης λαμβάνουσα, pertentans animum 1, 8, 10. periculum ſ. experimentum capere ſ. facere, i. q. πειρᾶσθαι, experiri, velle cognoſcere. πεῖραν τῆς γ. τῶν στρατιωτῶν λαβεῖν, experiri animos milit. 2, 2, 1. † c. adv. βουλόμενος, - πεῖραν δοθῆναι, πῶς Φέρουσι λ. periculum fieri 5, 5, 11. ſpecimen dari ſ. edi, ſc. a ſenatu et populo, oſtendi, ſignificari. ††† ἐπὶ τὴν πεῖραν ἐξήγαγεν (αὐτούς,) ad periculum faciendum eduxit 6, 8, 16. qui Bg. ſic leg. p. vulg. πορείαν.

πειρᾶσθαι, Med. de perſ., pro actu alicuius rei primo, cum inf. πειρᾶται κατατρέχειν λ. coepit 6, 3, 10. τοιαῦτα λέγειν αὐτοῖς πειρώμενος, conatus 2, 5, 14. χρήματα - διανέμειν ἐπειρᾶτο, conabatur 2, 11, 13. 18. προπέμπειν ἐπειρῶντο, tendebant 2, 6, 17. τὰς τιμὰς - καθελεῖν ἐπειράθησαν, coeperunt 3, 3, 4. - Pro actu continuato, (quam ad not. referas et pr. 2, 6, 17.) πειρῶνται ἀμείψασθαι λ. ſtudent 5, 1, 13. πειρώμενος τὴν πόλιν ἐξελεῖν, contendens 3, 9, 8. annitens 4, 3, 2. αὐτὸς ἐπειρᾶτο συνάγειν λ. annitebatur 3, 13, 8. tendebat 3, 15, 1. conabatur ib. 2. 13. 4, 3, 9. 7, 1, 3. 14. 2, 4, 2. ſtudebat 6, 1, 10. - c. particip. modi, τοιαῦτα - λέγων λ. - σωφρονίζειν - ἐπ. conabatur 3, 13, 13. 4, 3, 20. † πείθειν λιπαροῦσα ἐπ. 5, 5, 9. - ſimul c. adv. συνάγειν - τὰ πρῶτα ἐπ. 3, 10, 8. ὅθεν - ἐπ. 6, 7. 23. μάλιστα - ἐπ. annitebatur 3, 14. 10. † εἰςπράττειν τὰ χρήματα εὐθέως ἐπ. tendebat 7, 4, 5. quod adv. tamen et ad pr. v. pertineat. - c. adiuncto, πυνθάνεσθαι ἐπ. -, πείθειν τε ἐπεχείρει, conab. 2, 5, 8. διαβάλλειν ἐπειρῶντο, conabantur 1, 9, 15. 1, 16, 13. 4, 15, 11. 6, 1, 3. 1, 6, 2. ἀποδοῦναι - ἐπειράθησαν, ſtuduerunt 5, 1, 16. — †† τοῦτον ἐπειράθην τὸ μὲν πρῶτον γράμμασι - παῦσαι, hunc a principio ſtudui per litteras abducere rel. 6, 3, 11. qui Bg. c. adv. ſumſit, non item perſpicue c. abl. ſqq., ubi praeced. πειρᾶται, per polyptot. - †† Al. ſenſu et Lat., c. gen. rei, et adv. ὁ στρατὸς ἤχθετο, εὐθὺς ἐν ἀρχῇ λιμοῦ πειρώμενος, quod tamen experiretur 8, 1, 10. - c. ſolo gen. tali, τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ πράξεων ἐπειράθητε, militaria (eius) acta experti eſtis 2, 2, 17. — † πειραθεὶς τοσούτων κινδύνων, expertus tanta pericula 1, 13. 14. μὴ πειραθέντα με ἰδιωτικῶν σπαργάνων, non expertum me privata cunabula 1, 5, 14. nactum, non iacentem in cunabulis, i. non natum a patre privato. - †† Paſſ. de re, abſ. δέει τῶν πεπειραμένων, metu experientia cognitorum 1, 5, 26. expertorum, compertorum, eorum, quae ſunt experta iis, ſ. quae iſti ſunt experti, in malam adeo partem, metu cladium, in bello pugnis que acceptarum, per ellipſ. ſubſt. πραγμάτων, συμφορῶν, δεινῶν, κακῶν, noſtr. aus Furcht vor dem, was empfunden, erlitten worden, ſc. αὐτοῖς ſ. αὑτοῖς, qualem dat. et alibi habent

v. pass., ut et suppleas aliquod adverb. temp., ἤδη, πάλαι, πρότερον. Caeterum in superioribus saepe procedebat et Lat. *tentare.*

πέλαγος, phys. c. adi. τὸ Τυῤῥηναῖον π. pelagus 8, 1, 12. - impropr. καλοῦσιν - ἑπτὰ πελάγη τὴν λίμνην ἐκείνην, sept. maria 8, 7, 2. i. q. pr. ἑπτὰ ςόμασιν, de Eridano s. Pado.

πέλεκυς, ph. ἕκαςος ἐπεφέρετο - πέλεκυν, securem 7, 9, 12. in tumultu. πελέκεις ἐπιφέρεσθαι 7, 4, 7. 7, 11, 15. - c. artic. προβαλλόμενοι τοὺς π. 7, 4, 15. - † c. adiuncto, φέρειν π. καὶ δικέλλας 6, 7, 16. secures, una tantum acut a parte. - † trop. ἕκαςος, ὥσπερ ἀποσεισάμενος πέλεκυν, τοῖς αὐχέσιν ἐπικείμενον λ. securim 8, 6, 18. periculum vitae.

πέλμα, ph. animal. c. adi. αἱ κάμηλοι, ἔχουσαι ἁπαλὰ τὰ πέλματα, plantas 4, 15, 8.

πέμπειν, ph. de pers. c. acc. rei et dat. pers. it. praep. et particip. fut. rei, τὸ γραμματεῖον - διά τινος - ἀναγνωσθησόμενον πέμπει τῷ -, mittit 1, 17, 14. - c. acc. rei et dat. pers. it. adv. et casu temp. φιλοτίμως πέμπουσι τῷ θεῷ ἑκάςου ἔτους - ἀναθήματα, mittunt 5, 8, 9. - c. solo acc. rei et dat. pers. τὴν κεφαλὴν - π. τῷ λ. 5, 4, 5. χρήματα πέμπειν καὶ τροφὰς τῷ ςρατῷ, mittere 3, 7, 2. — — c. acc. rei, adv. et praep. ὃς μὴ δῶρα ταῦτα - πέμπει φιλοτίμως εἰς τιμὴν τοῦ βασ. quin mittat 4, 2, 17. - cum acc. rei et adv. ἔπεμψαν (ταῦτα) ἐλευθερίως, miserunt 3, 7, 3. - c. acc. rei et praep. τὰς κεφαλὰς εἰς τὴν Ῥώμην ἐ. 8, 5, 25. - c. acc. rei solo. πέμψας τὴν κεφαλὴν τοῦ λ. missum caput 3, 8, 2. - Per formulam peculiar., c. acc. pers. πέμπει πρεσβείαν 4, 15, 16. — πρ. πέμψαι, mittere 6, 2, 8. πρεσβείας ἔπεμπον, mittebant 3, 14, 8. 8, 7, 3. πρέσβεις ἐ. 3, 2, 17. - simul c. adv. et praep. πρεσβείαν πάλιν πέμψαι πρὸς τὸν Π. mittere 6, 4, 6. - c. sola praep. πρέσβεις ἔπεμψε πρὸς τὸν Α. misit 6, 4, 7. πρεσβείαν πέμψαι πρὸς αὐτοὺς, mittere 6, 7, 20. πέμψαντες πρέσβεις εἰς Φρύγας, missis legatis 1, 11, 9. - Per formulas al. c. acc. pers. πέμπει ἕνα τῶν λ. 5, 4, 3. (7, 6, 11.) πέμψας κήρυκας, διδάσκει λ. missis nunciis ib. 18. πέμψαντες - τινὰς, κελεύουσι λ. missis quibusdam 7, 10, 14. † per fut. particip. pers. πέμπει τοὺς διώξοντας τὸν λ. mittit, qui persequantur 5, 4, 19. 6, 9, 13. ἔπεμψε - τοὺς - πολιορκήσοντας, misit, qui oppugnarent 3, 6, 18. 23. πέμψαι τοὺς καλέσοντας λ. mitteret, qui vocarent 3, 11, 20. - † simul cum praep. πέμψαι ἐν σχήματι πρεσβείας τοὺς - διαλεξομένους, mittere, qui agerent cum 8, 3, 1. - cum al. praep. et particip. praes. τὴν ἑτέραν (μοῖραν τοῦ ςρατοῦ) ἔπεμψε, πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέρη - βλέπουσαν, misit, orientalia - spectantem 6, 5, 3. - c. acc. pers. et praep. et particip. modi s. causae, ἔπεμπε πρὸς τὸν βασιλέα, - συμμάχους αἰτῶν, mittebat -, auxilia petens 3, 1, 4. - c. praep. meta, τοῦτον ἔπ. σὺν ἑτέροις λ. 8, 3, 3. - simul c. dat. pers. et particip. modi s. causae, οἱ δ', - ἀγανακτήσαντες οὔτε τὴν συνήθη φρουρὰν ἔπεμψαν τῷ Α. miserunt 5, 8, 12. - cum dat. pers. solo, διάδοχον αὐτῷ ἐ. 7, 9, 6. - simul c. acc. et pers. et rei, πέμπει πρεσβείαν καὶ δῶρα 4, 10, 2. - Per peculiaria in particip. ὡς μὲν ὁ πέμψας οἴεται, ut quidem is, qui me misit, putat 3, 12, 4. ubi Bg. explet acc. pers. et pron. μὲ s. ἐμέ. πέμψας, τὸν - ςρατὸν ἐπανελθεῖν ἐκέλευσεν, mittens *aliquos*, iussit 6, 6, 2. - c. adv. πέμψας λάθρα, διὰ φροντίδας ἔσχε, missis furtim quibusdam, curavit, ut 3, 2, 9. ubi Bg. iterum explet acc. pers et pron. τινάς. - νύκτωρ - πέμψας, ἀποτέμνει τὴν κεφαλὴν, noctu per

ſubmiſſos abſcindit caput 1, 9, 19. ubi deſit acc. perſ. e' pron. vel ſing. τινὰ vel plur. τινὰς, mittens aliquem ſ. aliquos, ſ. mittit et abſcindit caput, noſtr. *ſchickte* einige *hin* ſ. ab, und *lieſs* ihm *den* Kopf *abhauen.* - it. c. praep. εἰς τὰ ἔθνη πέμπων, ἡγεμόνας - πάντας διεχρήσατο, mittens, duces - omnes interemit 4, 6, 8. ubi iterum illud τινὰς ſuppleas. †† πέμψας - εἰς τὴν Ῥώμην, ἐκέλευσεν λ. eam miſit Romam, iuſſit que 5, 5, 12. qui Bg. explet acc. rei et pron. αὐτὴν, e pr. εἰκόνα, ubi aeque procedat illud τινὰς. de perſ. ut in loco ſq. - †† ſimul per polyptot. ἔπεμψε - εἰς - τὰ - ἔθνη :, χρήματα - πέμπειν λ. miſit - mittere 3, 7, 2. - ††† Ἀτρηνοὶ ἦλθον αὐτῷ -, πέμψαντος Βαρσημίου, mittente B. 3, 1, 6. ſc. αὐτούς. - ††† Per loca, ubi valeat p. aliquo compoſ., c. acc. perſ. dupl. τοὺς πρέσβεις αὐτῶν ἀπράκτους ἔπεμψεν, dimiſit 3, 14, 9. p. ἀπέπ. cf. 6, 4, 7. - cum acc. rei et praep. τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ἔπεμψαν εἰς τοὺς ἀρχαίους - ναοὺς, miſerunt 6, 1, 6. p. remiſer. - Paſſ. de perſ., ph. cum praep. una, τῶν εἰς τὰ ἔθνη πεμπομένων ἡγεμόνων, eorum, qui in provincias mitterentur praefecti 3, 2, 8. τὸ - πεμφθὲν δι' Ἀρμενίας ςρατιωτικὸν, qui miſſus fuerat per Arm. exercitus 6, 5, 11. — † ſimul c. inf. τοὺς πεμφθέντας ὑπὸ τοῦ Νίγρου, φρουρεῖν Βιθυνίαν, qui mitterentur a N. ad tuendam Bith. ib. 18. †† c. praep. multiplici, ἐπὶ τοῦτο - παρά του πεμφθῆναι ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦ β. miſſos eſſe 7, 6, 13. ὡς ἂν ὑπὸ Μακρίνου - ἐπί τινα - πεμφθέντων, quaſi mitterentur 5, 4, 13. συμμαχία, πεμφθεῖσα ὑπ' αὐτῶν κατ' εὔνοιαν, miſſi 8, 6, 12. - †† pecul. ſenſu, honoris cauſa, et p. compoſ. εἰς τὸν - νεὼν - πεμφθεὶς, deductus 2, 5, 25. p. προπ. ſ. παραπ. De re, οὔτε ποτὸν, οὔτε ἐδώδιμόν τι — τῶν ὑπ' ἐκείνου πεμπομένων, quod ab illo mitteretur 5, 8, 4. — cum dat. perſ. δῶρα - πεμφθέντα ἐκείνῳ, miſſa illi 3, 8, 12. — Med. de perſ. c. acc. perſ. ςρατιὰν, - ἣν - ἐπεπόμφει, miſerat 3, 2, 2. - c. acc. rei, πεπομφέναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, miſiſſe ſe 3, 8, 3.

πένης, ph. de perſ. abſ. (αὐτὸν,) ὡς πένητα, τηρήσας, ut pauperem 2, 1, 10. - in opp. τὸ πῦρ - πολλοὺς ἐκ πλουσίων πένητας ἐποίησεν 1, 14, 5. τὸ πῦρ -, ὡς πολλ. ἐκ πλ. ποιῆσαι πέν. 7, 12, 13. — Superlat. c. gen. perſ. τοῖς πενεςάτοις τῶν ςρατιωτῶν λ. pauperrimis militum 4, 7, 10.

πένθος, mor. et ph. abſ. οὐδὲν ἀλλ'. ἢ πένθους σχῆμα δείξασα 1, 13, 2. v. οὐδ. et ἀλ. - τὸ ςρατιωτικὸν - πένθει κατείχετο, luctu 1, 4, 19. - †† c. adi. πένθος δημόσιον ἐνεποίει - ὄψις πολιορκίας 7, 5, 14. v. ὄψ. c. adiuncto, ταραχὴ καὶ π. πάντας κατεῖχε 2, 6, 1. — in opp. μεμιγμένον τι π. ἑορτῇ - δείκνυται 4, 2, 2. †† cum gen. perſ. particip. affinis ſimul, καταλαβὼν - οἰμωγὴν καὶ π. - παῖδας - θρηνούντων 5, 4, 13.

πενία, ph. in opp. τοὺς πλείςους τῶν ἐνδόξων οἴκων ἐς πενίαν περιςήσας. paupertatem 7, 3, 12.

πεντακόσιοι, propr, de re, πεντακοσίας δραχμὰς Ἀττ. quingentas 4, 4, 17. v. δ.

πεπρωμένος, Paſſ. de re, mor. τέλος τὸ πεπρωμένον, finis fatalis 2, 2, 14. a πέπρωμαι, praeſ. per ſyncop., p. πεπεράτωμαι, a v. περατέω, vel potius a πρόω, p. περόω, definio, deſtino; unde particip. definitus, deſtinatus, et quidem *fato* ſ. dei edicto et voluntate.

περ, i. q. μὲν, ſenſu reſtrict. aut definit. a) c. coni. διό περ, εἴ περ, ἐπεί περ et ὥσπερ, v. ſuis loc. - b) c. pron., nominatim οἷος,

v. in hoc. - c) c. pron. relat. f. artic. poftpof. ὅς, cf. ib. et haec feparatim, per cafus deinceps fingulos, in Sing. Fem. Dat. ἀρχήν. ᾗ περ λ. quo 3, 10, 13. - Neutr. Nominat. τὸ τελευταῖον -, ὅπερ -, ὄναρ λ. quod 2, 9, 5. 7, 3, 14. 7, 6, 4. 8, 3, 21. — quae res 6, 5, 20. - Gen. ἐξ οὗ περ λ. ex quo 1, 1, 5. fed - ex quo fcilicet 8, 6, 12. i. q. quidem, fc. χρόνου f. μέρους τοῦ χρόνου. Acc. ὅ περ λ. quod 1, 15, 19. 1, 17, 23. 2, 10, 2. 7, 5, 1. e. - Plur. Nominat. ἅ περ λ. quae 2, 9, 4. 2, 10, 4. 7, 6, 16. 8, 4, 11. - Acc. ἅ περ - εἰδὼς, quod 1, 6, 26. - quae 1, 12, 17. 2, 8, 1. 4, 12, 5. 5, 2, 11. ἃ π. ὄρη λ. quos montes 8, 1, 12. ἃ π. πάντα - ἐκκόψας, quibus omnib. excifis 8, 4, 15. ἃ π. - ἐλάμβανον λ. ea quae 8, 6, 8. v. ἐλ. †† Mafc. οἵ περ λ. qui quidem 7, 9, 14.

περαιοῦσθαι, Med. de perf. ph. c. praep. dupl. περαιούμενον αὐτὸν εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τοῦ - πορθμοῦ, traiicientem 5, 4, 22. † περαιωθεὶς - ἀπὸ τῆς Βρεττανίας ἐς λ. poftquam traiecifset 3, 7, 2. — c. praep. una, ὁ στρατὸς - π. διὰ τῆς - χώρας, dum permeaffet agrum 3, 2, 12. cum transiffet per 3, 3, 1. - c. acc. rei f. loci, τοὺς στρατιώτας - πυνθανόμενος περαιουμένους τὸν ποταμὸν, transiffe 3, 4, 17.

περατοῦσθαι, Paff. de re, ph. c. praep. τέταρτον (οἴκημα) ἐς τελευταῖον - περατοῦται, terminatur 4, 2, 14. ut forte leg. Bg. p. vulg. περαιοῦσθαι, quod, ifto fenfu fervatum, praebeat quid Herodiani peculiare.

Πέργαμον f. Πέργαμος, Myf. c. gen. loci, εἰς Πέργαμον τῆς Ἀσίας, Pergamum in Afiam 4, 8, 8.

Περέννιος, Commodi amicus, c. artic. ὁ δὲ Π. Perennis 1, 9, 1. Perennius ib. 14. quo Lat. utitur Bg. non iterum, fed primo. — Gen. τοῦ Περεννίου, Perennis ib. 3. 9. 17. 19. fq. - Acc. τὸν Περέννιον, Perennem ib. 15. fq. 18. - fine artic. Περεννίου 1, 8, 17. Dat. Περεννίῳ, Perenni ib, 16. - Acc. Περ. ib. 2. ubi defcribitur.

περὶ, c. Gen., mor. de obiecto f. re, tanquam obiecto, c. verb. οὐδὲν αὐτῷ περὶ ἐπιθέσεως - ἀνακοινοῦται, de 1, 8, 9. fq. 1, 10, 7. fuper 2, 8, 5. - de perf., tanquam obiecto, μή τι περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν, in fe 1, 13, 13. contra. - † τὰ π. τοῦ Μαξ. de 6, 9, 1. †† Poft al. fubft. c. fubft. rei. δέος - περὶ - Ἰταλίας, de 6, 7, 9. πόλεμον - περὶ ὅρων (ὁδῶν,) de limitibus 1, 11, 4. 4, 14, 14. — †† π. τοῦ θανάτου φήμην ἐγκατασπεῖραι 2, 1, 6. nifi eft ib., ut Lat. de, p. quod attinet. - c. gen. perf. φήμη π. αὐτοῦ διαφοιτᾷ, de 2, 7, 8. - †† ἐν ᾧ π. τούτων διαφέρονται, de his 8, 8, 13. perf. aut reb. ††† de re, intra artic. et fubft. rei, τὴν π. αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει, memoriam 2, 3, 18. in periphrafi, p. mero gen. pron. α., *fui*. - Cum Dat. ph., de fubft. rei, tanquam obiecto, c. fubft. τῆς περὶ τοῖς ποσὶ χαύνου ἐσθῆτος, circa pedes 4, 11, 10. 4, 15, 9. c. verb. ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας 8, 8, 14. τὸ πλῆθος, π. ταῖς πύλαις στενοχωρούμενον, ad 7, 9, 18. π. τοῖς βωμοῖς χορεύοντα, circa 5, 3, 15., in quibus (ut et in fyn. περιθέοντα τοῖς β. 5, 5, 18.) eft enallage cafus, p. acc. cf. 2, 2, 6. 5, 5, 17. - Cum Acc. rei f. loci, ph., c. verb. ταραχῆς οὔσης περὶ τὸ προάστειον, circa [illegible] 12, 12. διαιρεθέντες - π. πᾶν τὸ τεῖχος 8, 4, 17. τοῦ στρατοῦ π. αὐτὰ (τὰ τείχη) διαιτωμένου 8, 6, 9. τῶν π. τὰς αὐλείας - φυλαττόντων 8, 8, 15. ἔθεον περί τε τὰ ἱερὰ καὶ βωμοὺς 2, 2, 6. π. τοὺς βωμ. ἐχόρευον 5, 5, 17. σπεύδοντες - π. τὰς ὑπωρείας 5, 2, 11. † ἡ τελευταία (μάχη

γέγονε) π. Λουγδοῦνον, apud 3, 7, 5. αἴγλην τινὰ - περὶ τὴν κεφαλὴν συγγεγενῆσθαι αὐτῷ 1, 7, 9. π. στόμαχον - τοῦ φαρμάκου γενομένου, ad 1, 17, 23. - Cum subst., intra adi. et subst. c. al. praep. ἀπὸ πάσης περὶ αὐτὴν (τὴν πόλιν) χώρας, ex omni vicina regione 4, 9, 7. qui Bg. formulam e praep. et pron. mutavit in merum adi., p. ab omni circa eam regione. - Cum Acc. perf. et intra adi. et subst. perf. appell. πλείονι περὶ αὐτὸν ἐχρῆτο φρουρᾷ 1, 11, 15. - sed intra art. et nomen perf. et quidem a) nom. adi. οἱ περὶ αὐτὸν πάντες, qui circa ipsum fuerant omnes 7, 9, 16. τοὺς π. ἀ. πάντας, qui cum ipso erant omnes 5, 8, 16. b) nom. subst. appellat. τῶν π. ἀ. θεραπόντων, qui circum ipsum erant, ministris 1, 6, 22. τοὺς π. ἀ. κόλακας, eius assentatoribus 2, 10, 6. qui Bg. mutat praep. cum pron. in merum gen. pron. αὐτοῦ. it. in sq. τῶν π. ἀ. φίλων, eius amicis 3, 5, 9. τοὺς π. ἀ. δορυφόρους, suis satellitibus 1, 2, 5. 4, 11, 9. qui Bg. iam mutat praep. c. pron. in aliud pron. possess. et quidem in adi. τῶν π. αὐτὸν σωματοφυλάκων, corporis sui custodibus 3, 12, 10. qui Bg. mutat praep. cum pron. recipr. in adi. quidem prius, sed accommodatum ad alterum Lat. subst. rei. τῶν π. αὐτ. στρατιωτῶν, suis militibus 2, 7, 9. militibus, qui circa ipsum erant 7, 9, 13. qui Bg. hic et supra supplebat ellips. particip. v. subst. ὄντων, etc. c) intra artic. et subst. perf. nominis propr., οἱ περὶ τὸν Κόμμοδον, qui circa Commodum erant 1, 9, 15. ubi intelligas aut Commodum solum, aut Commodum potius cum aliis, qui circa ipsum erant, socios, comites, familiares, quoniam omnia sqq. et extrema διαβάλλειν ἐπειρῶντο modo de pluribus valent. καὶ οἱ μὲν περὶ Μαξιμῖνον ὡδοιπόρουν, ac Maximinus quidem iter faciebat 7, 9, 1. qui Bg. cepit formulam e praep. et nom. propr. in periphrasi, pro una perf. et uno nom. propr., dum procedit et hic, *et* illi *quidem*, qui *circa* Max. f. cum Maximino *erant*, iter *faciebant*, i. e. Maximinus et exercitus eius. d) post artic. plur. solum et post aliquod aliud nom. propr. in membro pr. τοιούτῳ τέλει Κλέανδρός τε καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐχρήσαντο, Cleander cum suis 1, 13, 12. ubi Bg. mutat primo pron. ἀ. in aliud reciproc. αὐτ. et hoc in adi. f. pron. possess., it. totam formulam e copula in aliam e praep., pro Κλέανδρος σὺν τοῖς π. ἀ., ubi sunt e §. pr. τοὺς παῖδας et φίλους. Cum Acc. in not. morali, et quidem a) cum adi. per acc. perf. ἄπιστον γενόμενον περὶ τὸν φίλον, erga 7, 1, 24. — it. per acc. rei, πολλῶν ἔνδον ὄντων, π. θυτικὴν - ἐμπείρων, aruspicinae periti 8, 3, 17. qui Bg. formulam mutat in gen. merum, p. θυτικῆς. b) c. subst. intra artic. et subst., per acc. perf. ἐπὶ προφάσει τῆς π. τοὺς στρατιώτας χρημάτων - χορηγίας, sub praetextu pecuniarum militibus praebendarum 7, 3, 6. pecuniarum in milites impensae f. sumtus, it. distributionis in f. inter milites. τὴν περὶ αὐτὸν τῶν δορυφόρων εὔνοιαν, Praetorianorum (erga ipsum) benevolent. 1, 10, 10. θαρρῶν τῇ τοῦ δήμου π. αὐτὸν σπουδῇ, erga se 5, 4, 22. v. σπ. - τὴν π. ἀ. σπουδὴν τῶν ἀνθρώπων, propter hominum, qui cum ipso erant, studium 2, 8, 11. qui Bg. cepit al. ordine, τὴν σπ. τῶν ἀ. περὶ ἀ. cum suppleto ὄντων, dum vulg. et ipsum debuit esse hoc ordine, τὴν τῶν π. αὐτὸν ἀνθρώπων σπουδὴν, propter hominum in se studium, f. propter et Rom. voluntatem et in se studium hominum. - at per accus. rei, τῆς περὶ τὰ θεάματα - σπουδῆς, spectaculorum studio 3, 10, 4. ἡ π. τὰ θ. - σπουδὴ, circa spectacula - studium ib. 6. cf. v. σπ. ad 3, 13, 4. ὑπὸ τῆς π. τὴν

Digitized by Google

μοναρχίαν ἐπιθυμίας ἐλαυνόμενος, totius imperij cupiditate 4, 4, 5. - Cum vero. per acc. tum perf. ἐποίει τοῦτο - περὶ τοὺς δοκοῦντας - φιλτάτους, in eos, qui videbantur 7, 6, 20. - tum rei, τὸν π. τὰς σπονδὰς - ἀδικήσαντα 4, 15, 17. in f. contra foedus delinquentem f. peccantem. τῶν π. συγκομιδὴν ἱστορίας ἀσχοληθέντων, circa 1, 1. 1. 1, 5, 1. ἐν ᾧ π. τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν ἠσχολεῖτο, in illis verbis pronunciandis 1, 8, 12. κακουργῆσαί τε π. τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος, circa 3, 15, 4. θέας, περὶ ἃς - ἐσπουδάκασι, quibus addicti funt 2, 7, 16. 4, 3, 5. v. ἐσπ. - ὧν οἱ μὲν ἤδη περὶ λουτρὰ εἶχον 4, 4, 13. v. ἔχ. - τὴν ὁρμὴν ἤδη καὶ τὴν γνώμην π. τὴν ἱππ. ἔχων, ad aurigandum intentus 4, 12, 12. - Cum vocibus temp. et ante fubft. rei f. temp., tanquam obiectum ph. aut mor., περὶ ἑσπέραν, circa 3, 4, 8. 3, 11, 9. 2, 6, 9. v. δείλη. - π. μέσην ἡμέραν, ad meridiem 8, 5, 22. περὶ ἔτη γεγονὼς τεσσ. annos natus circiter quat. 5, 3, 7. it. c. ποῦ, ubi v.

περιάγειν, de perf. trop. c. acc. rei et praep. εἰς αὐτὸν - περιαγαγεῖν τὴν ἀρχὴν, in fe transferre 4, 3, 2. trahere; fibi comparare; accipere. - Paff. cum abl. rei f. modi et praep. ἀνάγκῃ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, ἐς ὁμόνοιαν περιήγετο, adducitur 3, 15, 14.

περιαιρεῖν, ph. de perf. c. acc. rei et gen. perf., fimul c. adiuncto, οἱ - στρατιῶται τά τε ξιφίδια περιαιροῦσιν αὐτῶν, τάς τε ζώνας - ἀφαρπάσαντες λ. adimunt ipfis 2, 13, 19. derip. δακτυλίους - περιελὼν ἑαυτοῦ, ademtum fibi 4, 8, 21. - † trop. ὡς - περιελεῖν τινα αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας τὸν Σεβῆρον, ut detraheret nonnihil de eius auctoritate Severus 3, 11, 6. ubi Bg. traxit gen. pron. ad fubft. τῆς ἐξ., ut v. ftet c. folo acc. rei, dum cohaerere poteft etiam pron. τινὰ c. gen. τῆς ἐξ., et gen. α. cum v. - Paff. ph. de re, c. abl. modi, in opp. ὅπλα, ἐῤῥιμμένα, σοφίᾳ τέχνης, ἀλλ' οὐκ ἀνδρείᾳ μάχης περιῃρημένα, ademta 8, 4, 28.

περιβάλλειν, de perf. ph. c. dat. perf. et acc. rei, it. c. adiuncto, ἀμφοτέροις τὰς χεῖρας περιβάλλουσα, καὶ ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἄγουσα, circumdans 4, 3, 20. - Nominatim de veftientibus, c. acc. rei f. veftimenti, τὴν βασ. πορφύραν περιβαλόντες, imp. purpurâ indutum 2, 8, 10. p. purpuram ei circumiicientes, circumdantes, ubi deft acc. perf. pron. αὐτὸν, aut dat. αὐτῷ. † τὴν πορφύραν χλαμύδι π. purpurea chlamyde indutum 5, 3, 25. qui Bg. legerit, ut pr. loco, per acc. χλαμύδα et per adi. πορφυρᾶν, quo ducat Ms. Ven. dum Ms. Ba. praebet rectionem per abl. τῇ πορφυρᾷ χλαμύδι π. quam et ipfam expreſſerit Bg. - cum abl. rei f. veftim. χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλουσι, chlamyde purp. induunt 7, 5, 7. qua in rect. (etfi Ms. praebet acc. iterum, χλαμύδα πορφυρᾶν) deft acc. perf. αὐτὸν, unde *eum* chlamyde purp. amiciunt f. ind. - Trop. c. acc. perf. et abl. rei, νεανίσκους - καταδίκαις περιβαλὼν, adolefcentibus damnatione ab ipfo circumventis 7, 4, 5. adolefcentes damnatione circumveniens, induens, implicans, i. coniiciens per calumniam malitiofos que delatores et fubornatos teftes falfos in damnationem et multam v. κ. Paff. phyf. de perf., c. nominat. perf. et acc. ellipt. rei f. inftrum. (κατὰ) ἀσπίδα - περιβεβλημένοι καὶ δόρυ, fcuto tecti et hafta 3, 14, 14. circumiecti, circumdati, muniti, inftructi, gerentes, habentes, capientes. - de re ac loco, cum abl. rei, πόλις -, τείχει - περιβεβλημένη, muro circumdata 3, 9, 7. - † c. dat. perf. τάφρου τῷ στρατῷ περιβληθείσης, foffà ductâ circa exercitum 8, 4, 8. per enallag. p. acc.

περίβλημα, ph. de re ac veftim. c. gen. perf. ἠμφιέννυτο τὰ Γερμα-

νῶν περιβλήματα, amictu 4, 7, 4. amicula, veſtimenta; praeced. τὴν Ῥωμ. χλαμύδα et ſq. χλαμύσιν λ.

περιβολή, trop. de re, c. gen. rei, πλούτου π., ἧ λ. affluentia 3, 11, 2. τοὺς πλ. περιβολαῖς λαμπροὺς affluentia 1, 2, 3. opum copiis. — † abſ. ſed per ellipſ. gen. pr. δύναμιν καὶ περιβολὴν συγκροτήσας, conflatis copiis 1, 6, 8. pecuniariis, ſ. pecuniam.

περίβολος, ph. τὸν νεὼν καὶ πάντα τὸν περίβολον, omnem eius ambitum 1, 14, 6. qui ſig. explet gen. rei et pron. αὐτοῦ, aedificia circa templum tum ſacra, et ad id pertinentia, tum alia civium, noſtr. alle Gebäude umher.

περιγίνεσθαι, de perſ. ph. Lat. ſupereſſe, in vivis manere et relinqui, οὐδεὶς δὲ περιεγένετο τῶν λ. neque quisquam ſuperſtes relictus eſt eorum, qui 4, 6, 3. οὐδένα - εἴασε περιγενέσθαι τῶν, neque - quenquam ſivit ſupereſſe (eorum, qui) 3, 15, 9. Trop. de re, Lat. obvenire, (a not. v. γίν. p. venire, accedere,) obtingere, contingere, c. dat. perſ. ἐπεὶ - τῆς νίκης πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῖς περιγίνεται, ad ipſos redundat 8, 3, 15. noſtr. zuflieſſen, zuwachſen, zukommen. - cum praep. dupl. ſimul, et adverb. ὅθεν αὐτῷ περιεγένετο - πρὸς μὲν τῶν οἰκείων μῖσος -, παρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων - ἡ καταφρόνησις, ad ipſum redundabat a ſuis - odium 8, 5, 6. ipſi obtingebat, obveniebat, eveniebat, noſtr. widerfuhr ihm. - cum praep. una tantum, ὅσα ἂν ἐξ ἁρπαγῆς αὐτῷ περιγένηται quantum ad ipſum redierit 6, 5, 8. ὅτι τὸ μεγάλα - χαρίζεσθαι οὐκ ἂν περιγένοιτο, εἰ μὴ ἐκ λ. non poſſe ſuppetere 2, 3, 23. - De perſ., al. ſenſu et Lat. ſuperare, p. vincere, ph. in bello et pugna qualibet, c. gen. perſ. et adv. it. particip. modi, ὁ μὲν μονομαχῶν ῥᾳδίως τῶν ἀνταγωνιςῶν περιεγένετο, ſuperabat 1, 15, 16. πολλάκις - ὀλίγοι πλειόνων περιεγένοντο, ſuperarunt 8, 3, 11. ſq. ſyn. fere καθεῖλον. - † ſine caſu pr., πολὺ περιεγένοντο οἱ τοῦ Σεβ. ſuperiores fuerunt 3, 2, 19. ſcil. τῶν πολεμίων, vicerunt hoſtes, longe maiori clade illata, quam acceperunt. - abſ. τὸ μὴ περιγενέσθαι ἧττον ἡγεῖτο (ὁ ςρατὸς,) quod ſuperior non eſſet 3, 9, 13. poſt ſyn. νικᾶν. - ἐν ταῖς μάχαις, ſed ibi, quod urbem non potuiſſet expugnare. - † Trop., extra pugnam, cum gen. perſ. et abl. rei ſ. modi, ἵνα - ἄνδρα - τοῦ - ςρατοῦ σοφίᾳ π. circumvenit 3, 7, 19. Praetorianos cogere, ut ſe dederint, cf. 2, 13, 10. ὑμῶν - σοφίᾳ, κρείττους ἐσμὲν λ.

περιδέραιον, ph. ornatus mulieris. οὔτε περιδεραίοις κοσμουμένη, monilibus 4, 2, 6. - maris, Heliogab. c. adi. π. χρυσίνοις - κοσμούμενον 5, 8, 2. cum adiuncto, π. καὶ ψελλίοις κοσμούμενος, 5, 5, 4.

περίδρομος, phyſ. de loco, κατεσκεύαςο, pergula, 1, 15, 5. ſtructura in amphitheatro medio in altum erecta nixa que quibusdam columnis, conſtans ex lorica orbiculari ſ. cancellis ferreis aut ligneis, cum tabulis ſ. aſſeribus, in quibus iri potuit circumcirca.

περιεῖδω, mor. de perſ. c. acc. rei et adv. οὕτω ἀρχὴν μὴ περιιδεῖν αἰσχρῶς ἐῤῥιμμένην, tantopere ne patiar iacere 2, 8, 3. - neque Rom. imperium abiectum pati 2, 10, 4.

περίειμι, (ab εἰμὶ,) de perſ. phyſ. Lat. ſuperſum, in vivis ſum, c. dat. perſ. περιόντος μοὶ τοῦ πατρὸς, ſuperſtite mihi patre 1, 5, 6. cum mihi pater adhuc viveret, ſ. c. meus p., ut dat. pertineat potius ad ſubſt., p. gen; quamquam et cum verbo procedit, per analog., quoniam ſimpl. εἶναι etiam ſecum fert dat. talem perſ. - c. adv. τοῦ Ἰουλιανοῦ ἔτι π. Iuliano adhuc ſup. 5,

Digitized by Google

2, 9. χαλεπαίνων πρὸς ἔτι περιόντας τοὺς ἐκείνου Φίλους, iratus superstitibus adhuc illius amicis 3, 5, 5. - in relat. s. opp. καὶ τοῦ ἀδελφοῦ περιόντος, καὶ μετὰ τὸν ἐκείνου Φόνον, fratre sup. 4, 9, 3. τοῖς δὲ περιοῦσι, superstitem 1, 2, 2. post ὁ μὲν ἕτερος - τὸν βίον μετήλλαξε. it. in relat. tacita, αἰχμαλώτους τοὺς περιόντας ἀποδοῦναι, captivos, qui superessent 4, 15, 19. qui opp. universe caesis et occisis supra ait. cf. 4, 11, 11. 13. non vero sic, quasi e captivis aliqui postea sint occisi. - Med. trop. de pers. c. abl. rei s. modi, τέχνῃ καὶ σοφίᾳ ἤλπιζε περιέσεσθαι, se superiorem futurum esse 1, 1, 10. sc. αὐτοῦ, τοῦ Κομμόδου, superaturum esse, plus effecturum, potius astu, quam vi, imperium impetraturum et occupaturum, opp. in pr. ἐξ ἀντιςάσεως - συςῆναι πρὸς τὸν Κόμ.

περιέπειν, trop. de pers. c. acc. rei, περιέποντες αὐτὸ, (τὴν ἀρχὴν,) curant 5, 2, 14. administrant, id que bene, post opp. ἀποχρῶνται λ. † c. acc. pers. sed opp. tesi, περιέποντας (αὐτόν, τὸν υἱόν) excolendo 1, 4, 9. curando, pro eo et eius commodis faciendo aliquid, consiliis et monitis regendo et adiuvando, formando eius ingenium et animum.

περίεργος, mor. in deteriorem partem de pers. περιεργότερος ὤν, curiosior cum esset 4, 12, 5. sq. explic. - Neutr. de re s. modo, p. adv. τοῦτον - περιεργότερον ἐπέβλεπον, curiosius 5, 3, 15. 5, 5, 4. 7, 11, 3. καλλωπιζόμενον π., ἢ κατὰ λ. elegantius 5, 8, 2.

περιέρχεσθαι, de re, ph. c. abl. rei s. modi, ἅρματα περιέρχεται ὅμοια εὐταξίᾳ, circumaguntur 4, 2, 19. circumeunt. - Trop. c. praep. ἐπεὶ - εἰς - πρεσβύτην - περιῆλθεν ἡ ἀρχὴ, descendit 2, 10, 7. devenit, venit, tributum est. - simul c. adv. ἐξ οὗ εἰς τὸν Σεβαςὸν π. ἡ μοναρχία, pervenit 2, 11, 9.

περιθέειν, phys. de pers. c. adv. (per abl.) et praep. it. cum abl. modi, τὸ ἱππικὸν τάγμα περιθεῖ - κύκλῳ μετά τινος εὐταξίας - περίεχον δρόμῳ, circum - currit 4, 2, 19. - c. dat. loci, γύναια - περιθέοντα τοῖς βωμοῖς, cursitantes circa aras 5, 5, 18. per enallag. p. sq. casu, cf. 2, 2, 6. - c. acc. loci, περιθέων τὸ τεῖχος, discurrens per murum 8, 3, 8. supra mur. - cum particip. modi, περιθέοντες - ἵπποις ὀχούμενοι, circumcursantes 8, 4, 25. circa murum. - abs. περιθέων - ἄνωθεν κατηκόντιζεν, currens in orbem 1, 15, 6. - de animal. c. abl. modi et adv. ὁρμῇ τοῦ βέλους ἔτι περιθεῖν αὐτὰς, discurrerent 1, 15, 11. struthi, post capita adempta.

περιίςημι, ph. de pers., intransit. s. sine motu, cum praep. περιειςήκει - ἡ σύγκλητος - ἐν θεάτρου σχήματι, circumstabat 5, 5, 10. — abs. περιςάντες δὲ, λ. circumstantes 7, 1, 7. - Transit. s. in actione ac motu, c. pers. et dat. et acc. τοὺς νεανίας - περιςήσαντες αὐτοῖς λ. cum iuventutem circumsistere se iussissent 7, 10, 13. statuissent circa se, constituissent. - trop. c. acc. pers. et praep. τοὺς πλείςους τῶν - οἴκων ἐς πενίαν περιςήσας, ad paupertatem redactis 7, 3, 12, conficiens, nostr. *versetzen*. - Med. ph. Transit. cum acc. pers. περιςησάμενος τοὺς - φίλους, circa se constitutos habens amicos 1, 5, 4. circa se statuens s. constituens.

περικεῖσθαι. Med. s. Pass. phys. de re s. loco c. praep. ἐκεῖνα ὄρη - ἐν τείχους σχήματι περίκειται, montes praeiacent 2, 11, 16. circumstant. - it. c. dat. loci, ᾧ περίκειται λόφος εἰς θεάτρου σχῆμα λ. cui circumiacet 3, 14, 4. circum quem iacet; per enal-

Digitized by Google

lag. p. acc. - abf. ἐκ τῶν περικειμένων πόλεων καὶ ἀγρῶν, ex circumiacentibus 3, 15, 11. πολίχνας καὶ κώμας τὰς περικειμένας, circumiac. 8, 2, 10. τῶν περικειμένων ἑλῶν, circumiac. 8, 7, 1. †† διὰ τὸ περικείμενον πλῆθος, propt. circumiacentem 7, 9, 3. — παρελόμενος - τῆς περικειμένης σκευῆς, cultu, quem circa fe habebant 6, 4, 11. iis adhaerente, qui circa eorum corpus erat. — †† ph. et trop. fimul, c. dat. perf. τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκείνῳ περιέκειτο, infignia et nomen imperii illi inhaerebant 6, 1, 2. circumpofita erant, ifti tribuebantur, ifte gerebat. — †† phyf. αὐτῷ περιέκειντο (αὐταί, αἱ ἡνίαι,) ipfi adhaerebant (habenae) 5, 6, 16. deo, dei fimulacro circumiacebant, circumdata, circa ipfum ligatae erant. - †† Senfu Paff. c. acc. rei f. veftim. (per ellipf. pr. κατὰ f. περί,) de perf. fed oppreffo nominat. perf. εἴ τινας (ὑμεῖς) περίκεισθε ἐσθῆτας, veftibus, quibuscunque amicti eftis 2, 13, 17. circumdati eftis, induti, p. ἀποδύσαντας ἐσθῆτας, εἰ τ. π. - τοὺς ἐφεστῶτας, - προσωπεῖα - περικειμένους, aurigas - perfonatos 4, 2, 19. indutos perfonis, circumdatos. - per nominat. praeced. οὔτε τις - ἄλλως προσῄει, εἰ μὴ πρότερον ἀποθέμενος, ὃ περιέκειτο ξίφος, quo fuccingeretur gladio 3, 5, 11. circumdatus, circumligatus erat gladio, p. qui ei erat alligatus. - ὁ Μακρῖνος - ἀπορρίψας τὸ χλαμύδιον, καὶ εἴ τι σχῆμα βασιλικὸν π. et fi quid aliud infigne imperatorium circa fe haberet 5, 4, 12. fi quo - effet amictus. - † De re, τεχνάσματα σιδήρων, ὀξυτάτας ἐξοχὰς περικείμενα, acutiffimis angulis praedita 4, 15, 6. circumcirca habentia cufpides acutiff., circumcirca circumdata cufpidibus; noftr. *Fufsangeln* f. *Fufseifen.*

περιλαμβάνειν, ph. de perf. c. adv. et oppreffo acc. perf. πανταχόθεν περιειληφότες (αὐτούς,) circumplexi 4, 9, 13. i. q. §. 11. ἐκυκλώσατο, circumdare, cingere. - c. ifto cafu diferto, τοῖς περιειληφόσιν ὑμᾶς στρατιώταις, qui vos circumdederunt milites 2, 13. 17. i. q. §. 8. κυκλώσασθαι, et φράξαντας ἐν κύκλῳ λ. Paff. c. adv. et praep. οἱ στρατιῶται - ἦσαν πανταχόθεν ὑπὸ τοῦ δήμου περιειλημμένοι, erant circumdati 2, 2, 22. † ὡς δὲ ἐτεκμήρατο, ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὅπλων περιειλημμένους, effe inclufos 4, 9, 12.

περιλείπεσθαι, Paff. de perf. ph. univerfe, c. adv. et nominat. adi. modi, μόνος τῶν - περιλειπόμενος φίλων ἔτι, cum folus fim adhuc reliquus 2, 1, 16. relictus. - c. folo illo nominat. μόνος περιλειφθεὶς τῶν - φίλων, folus reliquus ib. 10. - Nominatim e pugna, abf. ὅσοι περιελείφθησαν, qui fupererant 5, 2, 20. — Neutr. particip. de perf. c. gen. perf. ὡς - τὸ περιλειφθὲν τῶν βαρβάρων - δοκεῖν νενικηκέναι, reliquiae illae barbarorum 6, 6, 10. p. mafc. τοὺς περιλειφθέντας.

Περίνθιος, de perf., civis Perinthi, urbis Syriae, τὸ Βυζάντιον κώμῃ δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, Perinthiis 3, 6, 19.

περινοστεῖν, phyf. de perf. abf. τῷ Μαξιμίνῳ περινοστοῦντι, obambulanti 8, 5, 3. oppreffo acc. loci, τὰ τείχη, i. q. 8, 4, 25. περιθέοντες λ.

περίοδος, ph. de temp. abf. τὴν νυκτερινὴν φρουρὰν ἐκ περιόδου ἐγκεχειρισμένος, redeunte vice 3, 11, 12. ex ordine f. ferie. - c. gen. rei f. temp. diferte, οὓς ἐκ περιόδων χρόνου ἡ τάξις καλεῖ, certis temporis curriculis, circuitibus, redeunte tempore 1, 9, 5. certis temporis curriculis, circuitibus, converfionibus, f. per certa temp. curricula, etc., per tempo-

Digitized by Google

tis vices ſ. ſecundum, noſtr. nach *einem* gewiſſen *Zeitumlauf.*

περίοικος, ph. p. adi. c. ſubſt. perſ. *τὰ περίοικα βάρβαρα χειρώσασθαι*, vicinos barbaros 6, 2, 3.

περίοπτος, ph. paſſ. de re, Maſc. c. ſubſt. fem., c. dat. perſ. *τὴν κεφαλὴν -, ὡς πᾶσι π. εἴη*, ut ab omnibus conſpiceretur 8, 6, 16. niſi et dat. pendet a v. ſubſt. et Maſc. reſpiciat oppreſſum pron. *αὐτὸς, ὁ Μαξιμῖνος*, in capite ſuo cogitandus, *ut* conſpicuus *omnibus* eſſet. - cum adv. *τὴν κεφ. -, δημοσίᾳ περίοπτον ἀνασταυρωθῆναι κελεύσας*, publice ſpectaculum 3, 8, 3. conſpicuum.

περιορᾶν, mor. de perſ. c. acc. rei, *μηδὲ π. πατρίδα*, negligere 8, 3, 5. opp. ſq. *σώζειν*. i. q. ſupra *περιιδεῖν*.

περίορθρον, phyſ. *κατὰ τὸ π.* circa diluculum 6, 9, 4. poſt praec. *τῆς νυκτὸς διαδραμούσης*. - *ἅμα τῷ παραδραμεῖν τὸ π.* diluc. 7, 4, 10. quod Mss. hic praebent p. vulg. *περιόρθριον*.

περιουσία, ph. c. adi. *τοσαύτης οὔσης οἴκοι περιουσίας*, cum tanta ſit opulentia 3, 13, 10. opes, divitiae, poſt praec. *πάντα χρημάτων πλήρη*. it. *πλοῦτον*, (cf. 3, 13, 7. *χρήματα* - *κατ. λ.*) - *αὐτάρκη δοὺς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν δαψιλῶς*, data copia ib. 7. - cum gen. diſerto pecun. *χρημάτων περιουσία*, opum abundantia ib. 11.

περιπατεῖν, ph. de perſ., c. adiunctis, e diſcrimine et opp. *αὐτοῖς συνώδευε περιπατῶν, σπανίως ἅρματος ἢ ἵππου ἐπιβαίνων*, pedibus ambulans 4, 7, 11. iter cum iis faciebat pedes.

περιπίπτειν, ph. de perſ. c. dat. rei ſ. inſtrum. *τοῖς δόρασι - περιπίπτοντες*, in haſtas incidendo 5, 6, 22. inter milliſia e turri rapienda. - Trop. c. dat. rei merae, *μήτε (τινὰ) - ἐγκλήμασι περιπίπτειν προνοούμενος*, ne quisquam in criminationes incideret 2, 4, 16. accuſaretur ſ. deferretur ob crimen et delictum. — ſimul c. praep. *διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ - νόσοις περιπίπτοντες*, in morbos incid. 3, 9, 11. aegroti facti. - Sed re re, c. dat. perſ. *τὰ - τῆς τύχης δῶρα καὶ ἀναξίοις περιπίπτει*, contingunt 5, 1, 11. noſtr. *zufallen*, dantur, habentur.

περιπλέκεσθαι, Paſſ. ſ. Med. ph. de perſ., per oppreſſum dat. perſ. *περιπλεκόμενοι (αὐτοῖς.)* implicitì 4, 9, 16. ſe implicantes illis, circumplexi illos, per enallag. p. acc. - c. dat. perſ. *τῇ μητρὶ περιπλακεὶς*, matri implicitus 6, 9, 12.

περιποιεῖν, mor. de perſ. c. dat. perſ. et acc. rei, *ἐς τὸ περιποιῆσαι αὐτῷ τὴν μοναρχίαν*, ad aſſerendam ipſi ſummam rerum 8, 8, 12. ut conciliarent, compararent ipſi, noſtrat. *verſchaffen.*

περιπόρφυρος, phyſ. de re, Maſc. cum fem. ſubſt. *τὰς περιπορφύρους ἐσθῆτας*, praetextis 4, 2, 19. purpurà praetextis, purpureum habentibus limbum.

περιπτύσσειν, phyſ. de perſ. per oppreſſum acc. perſ. *περιπτύξασα (αὐτὸ, τὸ παιδίον,) καὶ φιλοῦσα*, complexa 1, 17, 8.

περιῤῥεῖν, ph. de re et aqua, c. acc. loci, *ποταμὸς περιῤῥεῖ τὸ τεῖχος*, praeterfluit murum 8, 2, 16. qui Bg. legerit *παραῤῥ.* p. vulg. circum murum fluit, ſaltem ex parte, et per certum ſpatium et ab aliquo latere.

περιῤῥήγνυμι, *περιῤῥηγνύω*, ſ. potius *περιῤῥήσσω*, ph. de perſ. c. acc. rei ſ. veſtim. ſed per oppreſſum gen. aut dat. perſ. *περιῤῥήξαντες - ἐσθῆτας (αὐτῶν ſ. αὐτοῖς,)* laceratis veſtibus 8, 8, 14. deripientes, detrahentes ipſis, etiam cum vi, noſtr. *herunter reiſsen.*

περισπούδαστος, mor. Paſſ. de re, c. adiuncto et dat. perſ. τὸ - τῆς ἀρχῆς - τῷ κτωμένῳ - τίμιον καὶ περισπούδαστον (ἡγούμενοι,) cura et ſtudio dignum 6, 8, 9. vehementer appetendum, ſtudioſe expetendum, ſ. valde curandum, aeſtimandum, colendum, amandum, (hae que not. poſtr. potius, ob pr. κτωμ.) vel ſimpliciter.

περιτειχίζεσθαι, ph. Paſſ. de re et loco, c. abl. rei eo quo affini. περιτετείχιςο - ἡ πόλις τείχει, erat munita 3, 1, 14.

περιτέμνειν, ph. de perſ. c. acc. mater. βάγεις - περιτεμόντες, mutilantes 7, 9, 12. circumcidere, ab utr. latere.

περιτίθημι, ph. de perſ. c. acc. rei et adv. πανταχόθεν πῦρ περιτιθέασι, ſubiiciunt 4, 2, 20. circumponunt, apponunt. - ſimul c. dat. et acc. rei, κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ, circumdans capiti 1, 3, 7. circumponens, imponens. - cum acc. rei, ſed oppreſſo dat. perſ. τὴν χλαμύδα περιέθεσαν (αὐτῷ,) circumdederant 3, 7, 12. - Trop. de re, ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἰδίαν ἑκάςῳ δόξαν περιτίθησιν, conciliat 5, 1, 11. addit, attribuit, adiungit, noſtr. beylegen, parit, comparat. - Med. phyſ. de perſ. cum adv. et acc. rei, ἀρχαὶ - τότε πρῶτον τὴν - πορφύραν περιτίθενται, induunt 1, 16, 7. ſibi circumpon., circumdant. περιθέμενος τὸ διάδημα, impoſito diademate 6, 2, 20. ſibi circumdabat.

περιττὸς, Maſc. de perſ. mor. cum dat. perſ. et adiuncto, ὀχληρὸς καὶ π. αὐτῷ ὁ Ἀ. ἐνομίζετο, ſupervacaneus 3, 5, 3. carendus, inutilis, noxius. - De re, Neutr. c. ſubſt. oppreſſo, ἐκπέμπουσιν, ὡς δή τι σκεῦος τῶν ἐκ τοῦ θαλάμου περιττῶν, tanquam aliquid ex cubiculi ſupellectile ſupervacaneum 2, 1, 2. v. ἐκ et θάλ. p. τὸ θαλάμου περιττὸν, aliquam ſupellectilem cubiculi ſupervacaneam, ſ. cubiculi ſupellectilem unam ex illis ſupervacaneis. — c. ſubſt. ὡς μηδὲν ἰδεῖν περιττὸν ἀκόντιον, ſuperfluum 1, 15, 13. iaculum inane, inutile, irritum, quod non feriiſſet et extra corpus humi iaceret. - † cum inf. περιττὸν (εἶναι) νομίζω, μακρηγορεῖν 5, 1, 3. ſupervacaneum eſſe arbitror. - Al. not. Fem. c. ſubſt. ὑπὸ περιττῆς πρᾳότητος, prae nimia manſuet. 6, 1, 24. ſq. ſyn. καὶ αἰδοῦς πλείονος, ἢ ἀρχῆν.

περιτυγχάνειν, ph. de perſ. c. dat. rei, τὰς ἀγέλας, αἷς περιτύγχανον, greges, in quos inciderent 7, 2, 9. quos offenderent, invenirent. περιτυχὼν τῇ καθ' αὐτοῦ θανατηφόρῳ (ἐπιςολῇ,) incidens in illam, quae ipſi erat peſtifera 4, 12, 14. - c. dat. perſ. περιέτυχον αὐτοκράτορι, invenerunt imper. 8, 6, 11. - περιτυχόντες τῶν - φίλων τινὶ, cum incidiſſent in quendam 7, 1, 21.

περιφέρεια, ph. cum gen. rei, ὑπὸ περιφερείᾳ κεφαλῆς μιᾶς, in globo 4, 8, 4. ſub rotunda forma, noſtrat. im Umfange, ambitu.

περιφερὴς, ph. Maſc. de re, c. adv. λίθος, κάτωθεν π. λ. rotundus 5, 3, 10. - Neutr. abſ. ſ. c. ſolo ſubſt. οἰνοφόρα σκεύη περιφεροῦς ξύλου 8, 4, 9.

Πέρσης, p. adi. c. ſubſt. Ἀρταξ., ἀνὴρ Π., vir Perſa 6, 3, 10. - ſine ſubſt. p. ſubſt. c. artic. ὁ δὲ Π. (ταῦτα) μαθὼν, Perſarum rex 6, 5, 12. (6, 6, 8. forte per ellipſ. βασιλεὺς, i. q. infra 6, 2, 3.) rex Perſ. ib. 21. τῷ Πέρσῃ, Perſar. regi ib. 14. τὸν Πέρσην, Perſam ib. 24. 6, 4, 6. - Plur. de populo, Πέρσαι λ. Perſae 7, 8, 8. ὁ Περσῶν βασιλεὺς, Perſarum 6, 2, 3. 5. τῇ Π. ἀρχῇ ib. 4. τετρακοσίους Π. τοὺς μεγίςους, quadringentos ex Perſis 6, 4, 7. cf. ib. 9. e. τὸν ἐκ Π. κίνδυνον, quod a Perſis impenderet pericul. 6, 7, 9. - c. art. τὸ πλ. τῶν Π. 6, 5, 5. Πέρσαις λ.

Digitized by Google

Perfis 6, 2, 6. 17. 21. πάλιν ἐπάξων Π. in Perfas 6, 6, 7. Π. μαχόμενοι, adverfus Perfas 6, 7, 7. - † τὰ ἐν Π. res Perfarum ib. 1. τὴν ἀρχὴν ἐκ Μήδων εἰς Πέρσας μεταστήσαντος, ad Perfas 6, 2, 5. 6, 3, 10. 6, 4, 9. 1. - c. artic. τῷ σχήματι τῶν Π. ib. 7. 6, 6, 5, 5. - †† p. terra, εἰς Πέρσας ἐμβαλῶσι, in Perfas ib. 15. in Perfiam, i. q. fq. Μηδίαν.

Περσικός, de perf. ὑπὸ σατράπαις Περσικοῖς, Perficis 6, 2, 5.

Περτίναξ, imperat. Rom. cum artic. ὁ Π. Pertinax 2, 1, 9. 22. 24. 2, 2, 4. 2, 3, 26. τὸν τοῦ Περτίνακος βίον, Pertinacis 2, 7, 8. 2, 7, 6. 2, 13, 22. 2, 14, 7. τῷ Περτίνακι λ. Pertinaci 2, 5, 5. τὸν Περτίνακα λ. Pertinacem ib. 2. 2, 1, 12. 2, 2, 11. 22. 2, 6, 13. 2, 9, 6. e. fq. 2, 13, 2. - Sine art. ἀπηγγέλη Π. 2, 9, 6. 5, 1, 16. τῇ Περτίνακος ἀρχῇ 2, 2, 8. 2, 6, 12. 2, 9, 11. fq. 16. 2, 14, 6. 3, 1, 1. τον Π. υἱὸν 4, 6, 7. — †† τῇ Ῥωμαίων ὑπὸ Περτίνακι ἀρχῇ, fub Pertinace 2, 4, 6. — Περτίνακα 2, 1, 8. 2, 5, 16. 8, 8, 4. - †† de Severo, ἀντὶ Σεβήρου ἑαυτὸν Περτίνακα ὀνομάσας 2, 10, 2. καλοῦντες (αὐτὸν) - Περτίνακα ib. 19. cf. 2, 14, 7.

Πεσσινουντίος, de perf. Fem. cum fubft. perf. τῆς Πεσσινουντίας θεᾶς, Pellinuntia d. 1, 11, 14. τῇ Πεσσινουντίᾳ θεᾷ ib. 12. τὴν Πεσσινουντίαν θεὸν ib. 8.

Πεσσινοῦς, oppid. Galatiae, c. gen. obliquo, τινὰ τῆς Φρυγίας χῶρον, Π. δὲ ὄνομα. λ. Pellinunti 1, 11, 3. ἐν τῷ - Πεσσινοῦντι λ. in hoc Pellinunte ib. 7.

πέτρα, phyf. de mater. διὰ πετρῶν τραχύτητα, rupium 8, 1, 13.

πηγή, ph. c. adi. et opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, fontibus f, 6, 5. ad ufum balneorum.

πήγνυσθαι, Paff. ph. de re, abf. ποταμοὺς πηγνυμένους πατεῖν, fluv. congelatos 2, 10, 10. πηγνύμενον - πίνων ὕδωρ, congelatam 1, 6, 4. - c. adv. διὸ καὶ πήγνυται ῥᾳδίως (αὐτὰ, ποταμῶν τὰ - ῥεύματα,) congelafcunt 8, 4, 7. - c. praep. τὰς δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος παγείσας χιόνας, nives tota hyeme duratas ib. 3. - fimul c. cafu temp. τοῦ χειμῶνος - παγέντες ὑπὸ τοῦ κρύους, concreti (fluvii, Rhenus et Danubius) 6, 7, 15.

πηδήσας ἵππῳ ἔφυγεν, infilit in equum et fugit 4, 13, 15. qui Bg. legerit compof. aliquod, ἐμπηδ. f. ἐπιπηδ. f. ἀναπηδ., pro quibus et legas πηδήσας ἐς ἵππον.

πήρα, ph. ἦν αὐτῷ ἐκκρεμής, pera 1, 9, 7. de philofopho Cynico in theatro, - pellis, a collo ad lumbos pendens, in fpeciem facculi.

πηροῦσθαι Paff. de perf. ph. c. acc. rei f. membri ellipt. it. cum praep. ἐκ τοῦ τοιούτου - πλῆθος τοῦ ςρατοῦ (κατὰ) τάς τε ὄψεις ἐπηροῦντο, oculis privabatur 8, 4, 29.

πικρός, trop. de re, ἀπὸ τῆς πικρᾶς - τυραννίδος, ab acerba tyr. 2, 1, 8. faeva, crudeli. πικρῶς, trop. de verbis, κατηγόρησε τῶν Ἀλβίνου φίλων, acerbe 3, 8, 11. cum ira, contumelia et conviciis.

πίναξ, ph. c. adi. γράμματα ἐν πυκτοῖς πίναξι, litteras implicatis libellis 6, 6, 11. ubi γρ. res fcriptae, verba, elementa fignata, fed π. π. materia, cum forma, i. epiftola exterior, f. charta, papyrus, complicata in formam quadratam.

πίνειν, ph. de perf. c. acc. rei, ὕδωρ, bibere 2, 10, 10. οὐ παύσῃ - πίνων ὕ. 1, 6, 4. p. inf. - c. adv. et particip. modi, ὡς — φιλοτησίαν, - διψῶν, ἔπιεν ἀναισθήτως, bibit 1, 17, 19. fc. αὐτό,

φάρμακον. ſimul c. praep. ὡς ἥοιον πίοι παρ' ἐρωμένης, biberet ib. 17. c. αὐτὴν, τὴν πόσιν, et διδομένην etc. - Paſſ. de re, c. ſubſt. aſini, ὃ - ἦν - ποτὸν, - ἐπίνετο, bibebatur 8. 5, 17.

πιπράσκεσθαι, Paſſ. de perſ. ph. c. adv. et praep. Κλέανδρός τις - τῶν δημοσίᾳ εἰωθότων ὑπὸ κήρυκι π. vendi 1, 12, 8. - de re, τὴν οὕτως ἀπρεπῶς ἐπὶ χρήμασι πραθεῖσαν ἀρχὴν, venditum 2, 6, 22.

πίπτειν, de perſ. ph. in bello et pugna, tum extra caedem, abſ. ὅτε ἔμαθε τὸν Σεβῆρον πεπτωκότα, cecidiſſe 3, 7, 10. p. abſ. i. q. §. 8. τοῦ ἵππου ἐκπεσεῖν, ſed per dilogiam, pro notione etiam ſq. - tum per caedem, c. praep. et adiuncto, πρότερον ἀναιρεθέντας πρὸ τῶν βωμῶν πεσεῖν, ἢ λ. cadere 7, 3, 15. - ſimul c. adi. modi, ὑπὸ τῶν ἱππέων, ἐπάλληλοι πίπτοντες, πολλοὶ ἀπώλοντο, aliis ſuper alios cadentibus 1, 12, 14. † τῶν καμήλων ἐπαλλήλων πιπτουσῶν, aliis ſuper alias cad. 4, 15, 15. - c. mero adv. πολλῶν ἑκατέρωθεν πιπτόντων, cadentibus 1, 12, 19. ἐκ. πεσεῖν ἱκανοὺς, cec diſſe, 1, 11, 5. ὡς - πολὺ - πλῆθος ἐκ. π. ut ceciderit 7, 2, 14. τοῦ ἐκ. πεσόντος στρατοῦ, utrinque caeſorum de exercitu 6, 6, 10. cum fere par numerus fuerit exercitus, utrinque caeſi ſ. cadentis. τὸν τῶν ἐκ. πεσόντων ἀριθμὸν, eorum, qui utr. cecidiſſent, numerum 2, 15, 11. - in opp. πολλῶν μὲν πεσόντ. παμπλείστων δὲ τετρωμένων, multis caeſis 6, 6, 9. - †† in pugna ſingulari, μὴ διαθέσει τῇ πρὸς τὸν πεσόντα, erga caeſum 4, 5, 5. Caracalli cum Geta. - ſimul in opp. τῇ - συμφορᾷ τοῦ πεσόντος, caeſi ib. 6. - ††† in mera caede clandeſtina, πεσ. αὐτοῦ, prolapſo ipſo 4, 13, 13. Caracallo, per occiſorem. - De re, ph. extra bellum, cum praep. τοῦ πεσ. ἀγάλματος ἐξ οὐρανοῦ, delapſo coelitus ſimulacro 1, 11, 3. i. q. pr. ἐξ οὐρ. κατενεχθ. - trop. τὰ δεινὰ, ὑπ' ὄψιν πεσόντα, oculis ſubiecta, 1, 4, 4. ſub oculos cadentia, ſ. ſub adſpectum, quae in oculos incurrunt, conſpiciuntur, oculis cernuntur.

πίσσα, ph. φερομένη ἡ π. pix illa 8. 4, 27. - cum adiuncto, πίσσῃ καὶ ῥητίνῃ λ. pice ib. 30. †† πίττα, p. eodem, κιρνῶντες θείῳ καὶ ἀσφάλτῳ πίτταν ἐλόντες, miſcentes ſulphure ac bitumine picem ib. 26. v. ἑλ.

πιστεύειν, de perſ. mor. cum dat. rei et adv. μάλιστα τῇ σκέψει ταύτῃ πιστεύουσιν Ἰταλιῶται, fidem habent 8, 5, 18. fidunt, fiduciam ponunt in. - c. ſolo dat. tali, θείαις προῤῥήσεσι πιστεύοντες λ. confidentes 2, 10, 18. † πιστεῦσαι πολέμου ἀμφιβόλῳ τύχῃ, fidere 8, 3, 10. quod forte pertineat ad claſſem ſq. ubi omiſſum pron. ἑαυτόν. c. dat. rei et acc. perſ. ſ. pron. recipr. πιστεῦσαι σεαυτὸν ἐλπίδι κρείττονι, ᾗ πάντες πεπιστεύκαμεν (ἡμᾶς,) concredas te ipſum ſpei meliori, qua omnes freti ſumus 7, 5, 11. permittas te, cui nos ipſos permiſimus ſ. permittimus, perf. p. praeſ., ſuſcipere animo, ſpem habere. πιστευσάντων αὐτοὺς τῷ τε μεγέθει τῆς πόλεως, λ. committentes ſeſe 8, 2, 10. eo ſe conferentes et ſe ibi putantes tutos ob magn. - c. dat. perſ. οὔτε τῷ δήμῳ πιστεύων, credens 2, 11, 12. immo fidens, i. q. ſq. θαῤῥῶν. — cum adv. ſimul, ἐκείνοις - μάλιστα ἐπίστευεν, fidebat 7, 8, 20. niſi adv. pertinet ad pr. pron. - c. dat. perſ. et acc. rei ſimul, μὴ ἑνὶ πιστεύειν τοσαύτην ἐξουσίαν, credere 1, 9, 24. tradere, mandare. — Alio ſenſu, c. dat. rei, μὴ πιστεύειν ὑποσχέσεσι τυράννου λ. ne crederent 8, 3, 10. veras putarent. ταύταις αὐτοὶ ταῖς ὑπ. πιστεύσαντες, confiſi 4, 9, 10. οἷς πιστεύσας, quib. credens 2, 15, 8. τούτοις π. 5, 12, 16. πιστεύσαντες - τοῖς ἐπεσταλμένοις, credentes 2,

Digitized by Google

13, 5. - ſimul c. adv. πάσαις διαβολαῖς ῥαδίως πιςεύων, credens 1, 13, 14. πολλάκις ταῖς τυχ. διαβ. π. 5, 1, 4. - c. acc. rei, τὸ παράδοξον τῆς ἀποβήσεως ποιεῖ πάντα πιςεῦσαι. facit, ut omnia credamus 8, 3, 22. - †† ſimul c. praep. ἡ σύγκλητος - ἐκ τῆς παρούσης τύχης τὰ μέλλοντα πιςεύσαντες, credentes 7, 7, 4. e caede praefecti praetor., feliciter peracta, fingebant ſibi probabile futurum, i. futuram et mox a ſeſe ſuſcipiendam electionem Gordiani, una cum conſenſu aliorum extra Romam, credebant quoque feliciter proceſſura. noſtr. *zuverſichtlich glauben* ſ. *hoffen*, ſ. *ſich* verſichern, *ſich* glaublich *machen*. - †† in opp. πάντες ὑπώπτευον μὲν τὰ λεχθέντα, πιςεύειν δὲ (αὐτὰ) οὐ προςεποιοῦντο, nec tamen, quaſi crederent (illa dicta,) prae ſe ferebant 1, 9, 13. - †† c. adv. τοιαῦτα - λέγοντος αὐτοῦ -, οὐκ εὐθέως ὁ Σεβῆρος ἐπίςευσεν (αὐτὰ,) credidit 3, 12, 7. †† abſ. πιςεύσας ὁ νεανίας, credens 1, 9, 22. ſc. ταῦτα, res nunciatas, ſ. αὐτοῖς, dat. perſ. ὁ δὲ ἀφίξεται π. 3, 12, 12. ſc. αὐτὰ ſ. αὐτῷ, it. in ſq. loco. πιςεύσαντες - ἐκεῖνοι, credentes 4, 4, 10. - c. dat. perſ. diſerto, π. αὐτῷ 4, 9, 16. - †† ſimul cum adiuncto particip. eiusdem caſus, ἐπεὶ λέγουσιν ἡμῖν οὐ πεπίςευκας, verbis noſtris non credis 2, 1, 23. v. λ. - (αὐτὸν,) πολλὰ διὰ γραμμάτων ὀμόσαντι τῷ Σεβήρῳ πιςεύσαντα, credentem 2, 15, 4. - c. adiuncto et adv. πιςευόντων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῶν τότε ἀνθρώπων, ὅτι λ. credentibus eius aetatis hominibus 1, 14, 10. qui Bg. formulam adv. e caſu temp. omiſerit ob ſq. legitimum adv. et ſyn. - cum inf. πιςεύσαντες, Ἀντωνίνου (αὐτὸν) εἶναι τέκνον, credentes 5, 4, 5. †† πάντα τὰ λεγόμενα καὶ ἐνδεχόμενα καὶ ἀληθῆ π. εἶναι, omnia, quae dicerentur, et fieri potuiſſe et vera credentes eſſe ib. 1. - †† Alio ſenſu in opp. οἱ μὲν, πεισθέντες -. ὅσοι δὲ οὐκ ἐπίςευσαν, qui vero non obtemperarunt 3, 7, 4. qui Bg. forte leg. ἐπείσθησαν. Paſſ. de re, c. dupl. nominat. rei et cum adv. ἃ περ πάντα - ἀληθῆ τότε πιςεύεται, ὅταν λ. creduntur 2, 9, 4. - de perſ. c. uno nominat. perſ. it. c. adv. et praep. τὶς - πρὸς τῶν ςρατιωτῶν, οὓς ἐψεύσατο, οὐκέτι πιςεύεται, apud milites - non amplius fidem meretur 2, 10, 8. ſ. invenit, ſ. a militibus ei non creditur ſ. fides habetur, nec eius promiſſis. - de animal. c. inf., ſimul c. nominat. et praep. ἀετὸς, ὃς φέρειν - τὴν τοῦ βασιλέως ψυχὴν πιςεύεται ὑπὸ Ῥωμαίων, creditur a Rom. 4, 2, 22. de qua credunt Romani, eam ferre rel. - Al. ſenſu, cum perſ. et nominat. et dat. ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐπάρχουσι - πεπίςευται. praefectorum - fidei commiſſus eſt 5, 1, 3. praefectis exercituum creditus, concreditus, commiſſus eſt. - † c. acc. perſ. muneris et negotii, it. nominat. perſ. it. c. praep. ὑφ' οὗ - τὴν ἡγεμονίαν πεπίςευτο (αὐτὸς,) a quo ei praefectura concredita fuerat 7, 9, 7. i. q. ſupra ἐμπιςευ. ubi v. it. v. ἐγχειρισθ. in paſſ. - it. in orat. obliqua ſ. per caſus obliquos, πλείςους - τῶν ἔθνη καὶ ςρατόπεδα πεπιςευμένων, plurimos (eorum), quibus provinciae et exercitus concrediti erant 7, 3, 8. †† τοὺς τὴν φρουρὰν τῆς γεφύρας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένους, quibus cuſtodia pontis et cura concredita fuerat 7, 1, 16. qui Bg. haud dubie leg πεπιςευμένους, vere que. ὡς ςρατοπέδων ἐπιμέλειαν τῶν ἐθνῶν τε ἀρχὰς πιςευθῆναι, ut exercituum ei curae et provinciarum praefecturas concrederentur 6, 8, 3.

πίςις, mor., in relat. civium et regnant. it. militum et ducum bellica, p. fidelitate, ſ. dictorum, promiſſorum, iuramentorum, favoris, obſequii, obſervatione et conſtantia, abſ. τοὺς παῖδα

Digitized by Google

ὁμηρεύειν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἐξέδωκε, fidei 3, 9, 4. - c. gen. rei, ἔσω - εὐνοίας - πίστις αἰώνιος 8, 7, 18. † τὴν πίστιν καὶ τὸ ἐχέγγυον τῆς φρουρᾶς προδόντας 2, 13, 16. niſi ſumatur per ſe et ſine gen. - c. gen. perſ. ὡς ἔχοι ὅμηρα τῆς εὐνοίας αὐτῶν καὶ πίστεως 3, 2, 8. παρέλαβε τὴν βασιλείαν οὐχ οὕτως εὐνοίᾳ καὶ πίστει τῶν στρατιωτῶν λ. 4, 14, 5. - cum adi. τὴν δόξαν πίστεως ἀγαθῆς - ἀπολέσεσθε 1, 5, 24. ἤρτηται νῦν πᾶσα ἡ Ῥωμ. ἀρχὴ τῆς ὑμετέρας - πίστεως 4, 14, 14. πίστεως - τῆς ἄνωθεν ὑπομιμνήσκοντες (αὐτοῦ) 3, 12, 21. †† μὴ πολλάκις - ταῖς ὑμετέραις ἐνεχείρισε πίστεσι, veſtrae fidei 1, 5, 9. - c. verb. τοῖς - στρατιώταις χαριστήρια ὁμολογήσας τῆς φυλαχθείσης π. 1, 7, 12. σώζειν τὴν πίστιν - τῷ βασιλεύοντι 7, 5, 9. Μαξιμίνῳ τηρεῖν τὴν π. καὶ τὸν ὅρκον 7, 9, 7. - cum praep. ſimul, ἀμελήσας τῆς πρὸς με π. 3, 6, 6. — μηδὲ προδιδόναι τὴν πρὸς τὴν σύγκλητον καὶ Ῥωμαίων δῆμον π. 8, 6, 9. de Aquileienſibus. † ἡ τοῦ πατρὸς μνήμη αἰώνιόν σοι πίστιν καὶ εὔνοιαν παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε 1, 6, 19. niſi praep. cohaeret c. v. - Al. ſenſu, in rebus narrandis ſ. dictis univerſis, p. veritate ſ. perſuaſione et cogitatione veri c. adi. ἐνδεχομένην π. ἕξειν ᾤοντο τὴν φήμην 2, 1, 7. - abſ. ὡς ἂν μᾶλλον αὐτὸν εἰς πίστιν ὑπαγάγοιτο, ad credendum 2, 14, 9. † c. gen. rei, τοιαῦτα λέγων, ὑπηγάγετο τοὺς πλείστους εἰς - πίστιν, ὧν ὑπισχνεῖτο. ad credendum (ea,) quae promittebat 2, 14, 8. p. τούτων, ἃ λ. ‡ — ††† Al. ſenſu, p. re, qua quid confirmatur, c. gen. rei, et adiuncto, in opp. τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν -, οὐκ ἔχον -, ἀλλὰ δεῖξιν καὶ πίστιν εὐνοίας, argumentum 2, 3, 12. pignus. - †††† Al. ſenſu, p. re et dignitate publica, aliis concredita, ἡνιόχοις - τὰς μεγίστας τῶν βασιλείων πίστεων ἐνεχείρισε, maxima imperii munia 5, 7, 14. i. q. §. 12; τὰς μεγ. τῶν βασιλικῶν πράξεων. - ††† c. gen. rei et coniunct. πίστει γνώμης, ὅτι λ. fiducia voluntatis 2, 4, 5. vel perſuaſione animi, noſtr. aus Ueberzeugung der Seele ſ. des *Herzens*; ut pertineat non ad Pertinacem, ſed ad alios, et *barbaros*, in pr. nominatos.

πιστὸς, Maſc. mor. de perſ. πιστὸν φίλον, fidum 5, 1, 8. πιστοὺς - φίλους, fideles ib. 6. π. φρουροὺς, fidos 2, 8, 8. - c. dat. perſ. διά τινος τῶν ἑαυτῷ πιστῶν, per quendam ſibi fidum 1, 17, 14. ſibi fidorum, noſtr. *einen* ſeiner *Vertrauten*. δυσὶν οἰκέταις τῶν π. ἑαυτοῖς, duob. famulis, qui eſſent ipſis fideliores 2, 1, 2. — διά τ. τῶν ἐμοὶ π. per aliquem mihi f. 3, 12, 12. - †† abſ. τινὰς τῶν π. aliquos ex fidis 2, 2, 4. per quae omnia deſit ſubſt. ἀνθρώπων. - Neutr. de re, c. artic. p. ſubſt. c. gen. perſ. τὸ πιστὸν ὑμῶν λ. fidem veſtram 2, 10, 5. i. q. ſupra πίστις, milit. erga duc. - abſ. εἰ τὸ π. ἐτήρει, fidem 3, 6, 8. erga ſocium imperii. - †† Plur. τὰ πιστὰ τηροῦντας Ῥωμαίοις λ. fidem 8, 7, 9. de Aquileienſib., manifeſto i. q. πίστις 7, 5, 9. 7, 9, 7. †† δοὺς εἰρήνην, τά τε π. λαβὼν, λ. ac fide accepta 3, 15, 12. obſides, vel pignora alia, iusiurandum, pecuniam. - Superl. Maſc. de perſ. τοῦτον πιστότατον ἡγούμενος, fidiſſim. 3, 11, 9. ſq. explic. — οὓς πιστοτάτους ᾤετο 5, 4, 12. † ὀψοποιοῖς -, πιστοτάτοις εἶναι δοκοῦσιν 5, 8, 5. qui fidiſſimi eſſe viderentur. - cum gen. perſ. τοὺς π. τῶν, fidiſſimi ex iis, qui 3, 5, 8. † τινὶ -, πιστοτάτῳ εἶναι δοκοῦντι φίλων, qui fidiſſ. videretur (eſſe) ex amicis 4, 12, 7. - c. dat. perſ. τινὶ τῶν πιστοτάτων ἑαυτῷ, cuidam ex fidiſſimis ſibi 3, 12, 14.

πιστοῦσθαι, Med. mor. de re, c. acc. rei, πιστοῦται - τὴν διαβολὴν - ἡ ἀπόβασις, firmat 3, 7, 11. p. acc. mero. - ſimul cum praep.

τὰ ἀκολουθήσαντα - ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν - φήμην ἐπιςώσατο, comprobarunt 1, 14. 12. - De perf. c. rei acc. et modi abl. δώροις - τὴν - εὔνοιαν πιςουμένου, confirmante 4, 11, 1. ἔργοις τὴν δόξαν - ἐπιςοῦτο, confirmare coepit 7, 1, 14. Φιλοσοφίαν οὐ λόγοις - ἐπιςώσατο, probavit 1, 2, 6. demonſtravit. † ταῖς - τιμαῖς τὴν - χάριν ἐ. confirmavit 2, 15, 9. poſt pr. εἰς πίςιν ὑπαγαγ. c. acc rei ſolo vel ſimul c. adv. ἱκανώτατος ἦν πάντων ἀνθρώπων μάλιςα πιςώσασθαι εὔνοιαν, declarare 2, 9, 18. niſi adv. pertinet ad pr. †† τὴν προτέραν νίκην πιςώσεσθε, ὡς λ. priorem victoriam vobis afferetis, quia 4, 14, 18. ubi potius v. eſt c. coniunct. ὡς, p. ὅτι, Lat. inf., et cum praepoſito acc., pro poſtponendo alio caſu, v. c. πις., ὡς ἐν τῇ προτέρᾳ νίκῃ λ. comprobabitis, vos in priori victoria non dolo rel. - † ſimul c. adv. et praep. ἔθεν καὶ μείζονα παρὰ τῶν συςρατιωτῶν εὔνοιαν ἐπιςώσατο, unde et maioris militum benevolentiae certus erat 2, 11, 4. maiorem apud milites b. ſibi firmavit, paravit.

Πιτανάτης, a Pitane, Laconiae urbe, Λακωνικὸν καὶ Πιτανάτην ἐκάλει λόχον, Pitanatem 4, 8, 7.

πίττα, v. πίσσα.

πλαγίως, trop. de verbis, τοιαῦτα - π. ἐμφαίνων, oblique 4, 4, 16. tecte, ſq. explic.

πλάσσεσθαι, Med. de perf. ph. c. acc. rei, it. c. gen. mater. κηροῦ πλασάμενοι εἰκόνα, de cera fictam imag. 4, 2, 3. cum finxiſſent. — trop. ſ. mor., in opp. mera, εἴτε πλασαμένη, εἴτε καὶ ἀληθεύουσα, fingens 5, 3, 18. mentiens.

πλάτος, ph. de re et fluv. in opp. c. adi. διά τε μεγίςου βάθους καὶ πλάτους λ. latitudine 8, 4, 2. in opp. mera, πλάτει καὶ βάθει μέγιςος ὁ ποταμὸς ῥέων 7, 1, 17. ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον διὰ βάθος καὶ πλάτος 6, 7, 15.

πλατὺς, phyſ. de re, ἐν πλατείᾳ - οἰκήσει, ampla 4, 1, 4. - Compar. Neutr. p. adv. πλατύτερον συνέταξαν, pluribus 2, 15, 11. latius. - Superl. ph. de re, ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ πεδίου τόπῳ, latiſſimo 4, 2, 12. - c. adiuncto ſ. opp. εἰς τὸ - πεδίον πλατύτατον καὶ ἐπιμηκέςατον 5, 4, 4.

πλατύσημος, phyſ. de re, Maſc. cum ſubſt. fem. τὴν πλατύσημον ἐσθῆτα, laticlavia 3, 11, 3. lato clavo inſignem ſ. praeditam.

Πλαυτιανὸς, Severi amicus et affinis, ſic ſine artic. Plautianus 3, 10, 10. 3, 12, 5. 26. - Gen. τὸ Πλαυτιανοῦ Φίλτρον ib. 7. bis — Dat. Πλαυτιανῷ ib. 14. - c. artic. ὁ Π. 3, 11, 1. 7. 20. 3, 12, 16. 20. - Gen. τοῦ Π. ib. 21. - Acc. τὸν Π. 3, 11, 8. 3, 12, 11. 3, 13, 5.

πλεῖον, v. πλείων.

πλεῖςος, ph. Maſc. de re, ἐπὶ πλεῖςον αἰῶνα, longiſſimo tempore 1, 6, 14. ad ſ. in plurimum tempus. βωμοὺς πλείςους, plurim. 5, 5, 15. - De perſ. ὁ δὲ πλεῖςος δῆμος λ. incolae autem plerique 8, 5, 7. ἐκεῖνος μὲν ὁ ςρατὸς ἐπανιὼν, πλεῖςος - διεφθάρη, maximam partem 6, 6, 3. - Plur. Nominat. abſ. οἱ πλεῖςοι - (αὐτῶν) λ. plerique 7, 7, 13. 8, 5, 9. - in opp. οἱ π. καὶ σχεδὸν πάντες, plerique alii 7, 8, 18. - c. gen. perſ. οἱ π. τῶν λ. plerique eorum, qui 1, 1, 1. οἱ π. αὐτῶν 8, 7, 6. †† ἥ τε σύγκλητος προσηγόρευσαν, οἱ π. (αὐτῆς ſ. αὐτῶν) ἐν μ. δέει καθεςῶτες, cum plerique in m. metu eſſent 3, 8, 6. - Sine artic. πλεῖςοι - τῶν δημοτῶν, plurimi ex vulgo 3, 1, 7. - Gen. abſ. τῶν πλείςων λ. cum plerique rel. 8, 5, 19. - Acc. c. ſubſt. τοξότας πλείςους,

Digitized by Google

plurimos 3, 9, 3. Μαυρουσίους π. complures 6, 7, 17. - ſine art. c. gen. perſ. π. τῶν ἐνδόξων λ. plurimos ex illuſtribus 5, 6, 1. π. τῶν - πεπιστευμένων, plur. (eorum,) quibus 7, 3, 8. — in opp. π. τῶν βαρβάρων -, τοὺς δὲ λ. plur. barbarorum 1, 6, 24. - o. art. τοὺς δὲ π. αὐτῶν, plur. autem illorum 7, 1, 10. τοὺς π. τῶν ἐνδόξων οἴκων, plerisque illuſtrium 7, 3, 12. τ. π. τῶν ἡγεμ. pleroſque ex ducib. 8, 5, 5. - ſine ſubſt. in opp. τ. π. ἦσαν δέ τινες τῶν λ. pleroſque 2, 14, 8. - Fem. de perſ. πλείστην δύναμιν ἀθροίσας, ingentibus copiis 6, 4, 5. - De re, προσηγορίαις, ὧν αἱ πλεῖσται, quorum pleraque 1, 14, 17. de paucis tantum, et adeo de quatuor. - Neutr. Sing. Nominat. ſine art. c. ſubſt. πλεῖστον - πλῆθος τῶν βαρβάρ. maxima multitudo 4, 11, 7. c. art. τό γε π. μέρος λ. maior pars 4, 3, 4. - Gen. ἐκ τοῦ πλείστου μέρους, maxima ex parte 8, 2, 11. - Acc. πλ. μέρος τοῦ στρατοῦ λ. maior pars 3, 9, 11. - c. gen. perſ. τούτων - τὸ μὲν π. μέρ. potiſſimam partem 7, 12, 3. - Sine ſubſt. Nom. πλεῖστον τοῦ δήμου λ. maior pars populi 2, 2, 8. qui Bg. oſtendit ellipſin ſubſt. μέρος, neceſſariam et in ſqq. locis. - c. gen. rei, τὸ π. τῆς νυκτὸς, maior pars noctis ib. 3. - cum gen. perſ. τὸ π. τοῦ στρατιωτικοῦ, mai. p. 1, 13, 4. - Acc. cum gen. rei, τῶν τριῶν μοιρῶν τοῦ στρατοῦ - τὸ π. de tribus partibus exerc. - pleroſque 6, 6, 4. τὸ π. τῆς ὁδοιπορίας λ. maiorem partem 4, 11, 4. - Sine art. σίτου πλεῖστον λ. plurimum frumenti 1, 12, 9. πλ. τοῦ πεδίου, plurimum campi 8, 1, 3. - Sine ſubſt., p. adv. per ellipſ. tum ſubſt. tum praep., λύπῃ (κατὰ) τὸ π. (μέρος) διαφθαρεὶς, magna ex parte 3, 15, 5. - Simul c. praep., ἡ νόσος ἐπὶ π. ἤκμασε, plurimum 1, 12, 6. ſc. μέρος τοῦ χρόνου, potius, ut maneat neutr., quam χρόνον, ut ſit maſc. - diu 3, 7, 6. diutiſſime 6, 2, 20. - ſimul c. gen. rei ſ. temp. ἐπὶ π. (μέρος) τῆς ἡμέρας, magnam partem 4, 2, 5. maiore parte diei 6, 1, 13. † ſed ſimul cum gen. rei ſ. loci et ſpatii, ἐπὶ π. (μέρος τῆς γῆς ſ. θαλάσσης) αὐτὸν ἐξαγαγόντος τοῦ ῥεύματος, longiſſime 3, 9, 15. — Neutr. Plur. ſine art., c. ſubſt. πλείστων - ἦν χρημάτων ἀνάπλεως, plurimis opibus 5, 3, 5. - †† c. adiuncto, πάντων θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων π. variis - plurimis 5, 6, 14. - Acc. πλεῖστα χρήματα ἤθροιζε, plurimas op. 1, 9, 2. χρ. π. pecuniae magnam vim 3, 6, 20. 3, 8, 8. - Cum art. τὰ π. τῆς πόλεως - ἔργα, pleraque 1, 14, 6. - Sed ſine ſubſt. a) ſine art. ἐξ ἑκατέρων τῶν στοιχείων πλεῖστα ἐκέρδαινεν, plurima 5, 1, 12. ſc. χρήματα, ἀγαθὰ, e terra fruges et fructus, ſed e mari vectigalia et piſces, cf. §. pr. - in opp. πλεῖστα πάντων ἐγχειρισθεὶς, πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττονα, plurima omnium 2, 1, 11. ſc. πράγματα, negotia et munera reip. b) c. art. id que c. gen. rei qualiscunque, τὰ π. τῆς Βρ. χώρας - ἑλώδη γίγνεται, maior pars Britan. regionis 3, 14, 11. ſc. μέρη. - πορθεῖν τὰ π. pleraque ib. 2. ſc. αὐτῆς (τῆς χώρας) μέρη. - τὰ π. τῶν γινομένων λ. pleraque eorum, quae f. 2, 10, 6. ſc. μέρη. † τὰ π. τοῦ βίου διέτριβεν ἐν τοῖς προαστείοις, ut plurimum vitam degebat in 3, 13, 2. ſc. μέρη, maximam ſ. plurimam vitae partem. †† per ellipſin ſimul praep. γυμνοὶ - ὄντες (κατὰ) τὰ π. τοῦ σώματος, nudi pleraque corporis 3, 14, 12. ſc. μέρη. Pro adv. σπανίως τοῖς δήμοις ἐπεφαίνετο, τὰ π. ἐν προαστείοις - διατρίβων, plerumque 1, 11, 16 i. q. ante 3, 13, 2. τὰ π. -, σπανίως λ. 4, 7, 11. ubi et ſuppleas κατὰ μέρη τοῦ χρόνου, ſicut et in ſqq. locis. - Extra opp. τὰ π. 2, 7, 14. 3, 4, 19. 3, 14, 6. ††† καὶ τοῦ πλείστου

τῆς γνώμης, ex plurium mente 7, 10, 6. ubi Bg. videtur p. vulg. καὶ leg. κατὰ, et ſimul τῶν πλείςων τὴν γνώμην, ſ. τὸ πλεῖςον τῆς γν., ubi et legi poterit διακριθέντων δὲ καὶ τῷ πλείςῳ τῆς γν. ſ. τῷ πλήθει τῆς γ. noſtr. *durch die Mehrheit der Stimmen*, ſ. δ. δὲ κατὰ τὸ πλεῖςον τῆς γν.

πλείων, ph. Maſc. de re, οἴνου πλείονος 4, 11, 5. largiore. πλειόνων γινομένων φόνων, ſi plures fieb. caedes 7, 3, 2. - De perſ. Nom. c. abl. rei, οἱ μὲν Καρχηδόνιοι ὄχλῳ πλείους ἦσαν 7, 9, 11. - ſq. relat. coni. πλ. ὑπὸ τοῦ - ἐφθάρησαν, ἢ λ. plures - quam ib. 15. - Gen. in opp. πολλάκις καὶ ὀλίγοι πλειόνων περιεγένοντο, pauci multos 8, 3, 11. - Acc. abſ. πλείους λ. plures 4, 3, 6. - Fem. ſ. Maſc. c. ſubſt. fem. de re, πλείων ἡ καταφρόνησις, maior 8, 5, 6. — Gen. ὑπὸ - αἰδοῦς πλείονος, ἢ λ. prae m. maiore 6, 1, 24. - Dat. πλείονι θρησκείᾳ, mai. 3, 11, 8. - Acc. πλείονα παρέσχε — τὴν διατριβὴν, longiorem 3, 14, 20. - de perſ. δεῖσθαι - χειρὸς πλείονος, manu maiore ib. 2. πλείονι περὶ αὐτὸν ἐχρῆτο φρουρᾷ, mai. 1, 11, 15. - †† de utr. ſexu ſimul et in opp. ὀργῇ καὶ θυμῷ χρώμενος πλείονι 8, 4, 1. - Plur. Nom. in opp. τῷ - θυγατέρες μὲν ἐγένοντο πλείους, ἄῤῥενες δὲ δύο, plures 1, 2, 1. — Acc. τροφὰς πλείονας λ. cibum largius capi. 6, 6, 2. - in relat. πλείους δυναςείας, ἢ λ. plur. 1, 1, 8. - Neutr. Acc. πλεῖον ἀργύριον, plus pecuniae 2, 6, 7. αἵματος π. ἢ ὕδατος, plus ſanguinis 3, 4, 10. πλείονα - εὐεργετήσειν, plura 2, 4, 15.

πλέον, mor. in relat. ἦν ἐν αὐτῷ τὸ - ἢ τὸ λ. 2, 10, 5. maior miſeratio - quam rel. v. ἔλεος μ. c. gen. rei, π. ἦν παρ' αὐτοῖς τοῦ δικαίου τὸ φιλόνεικον 4, 4, 2. maior erat aemulatio, quam iuſtitia. †† παρ' οἷς οὐδὲν πλ. δορατίων, nihil, praeter lanceas 7, 8, 11. i. q. πλήν. - c. pron. infin. ἐμοί τι καὶ πλ. ὑπάρχειν - οἴομαι, aliquid amplius 1, 4, 5. οὐ - τὶ π. νομίζει καρποῦσθαι, maiorem fructum ſe putat percipere 2, 3, 20. maius quid lucrari, v. κ. Pro adv. c. praep. εἰ καὶ ἐπὶ π. πολιορκοῖντο, diutius 8, 6, 7. 8, 8, 14. ſc. μέρος τοῦ χρόνου. †† De perſ. cum verb. et gen. rei, πλ. τῆς συνηθείας δορυφορούμενος 2, 6, 18. plus ſolito, v. συν. - βαδίζων π. τοῦ δέοντος ἠρεμαίως, magis, quam decebat 5, 2, 7. plus iuſto, i. q. nimis.

πλεονεκτεῖν, mor. de perſ. cum gen. perſ. οὐδὲ - π. ὑμῶν ἠξίουν, praerogativam habere prae vobis 1, 5, 6. praecipuum quid, i. q. πλέον ἔχειν, plus, quam vos, maiorem honorem et commoditatem, maiorum titulum, quam commilitonis, cf. ſqq.

πλέω, ph. de perſ. abſ. τὰ - ἐμπορεύεσθαι τοῖς πλέουσι, navigantibus 8, 2, 7. navi advenientibus et abeuntib.

πληγὴ, phyſ. κατὰ μετώπου - ἔφερε τὴν πληγὴν, ictum 1, 15, 7. — c. adi. καιρίου τῆς πληγῆς - γενομένης, vulnus 4, 13, 12. πληγαῖς καιρίοις ἀναιρῶν, ictibus 1, 15, 6. παίουσι πληγαῖς καταкαρδίαις ξίφεσιν 7, 11, 6.

πλῆθος, ph. de re, ſine art. ante gen. ſubſt. rei, ὑπὸ πλήθους ξύλων — ἐκωλύθησαν, prae multitudine 7, 10, 13. διὰ πλήθους πτωμάτων λ. 7, 9, 16. - c. art. τῷ πλήθει τῶν τόξων - ἔβλαπτον 4, 15, 4. - poſt gen. ſubſt. βαλλομένους - τόξων πλήθει, magna vi 8, 2, 4. - intra ſubſt. (ὑπὸ) - φρυγάνων πλ. καὶ θυμιαμάτων λ. tanta copia 4, 2, 21. - c. adi. οὔτε - χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες, neque pecuniae vis ulla 1, 4, 10. γένους π. αὐτ. quantum ſatis eſſet illuſtre genus 8, 8, 9. διὰ - ξυλείας π. ἐπάλληλον, multitud. 7, 12, 13. †† τοσοῦτον χρημάτων π. ἀκούσαντες, tanta pecuniae multitud. 4, 4, 19. - Sine art. ante gen.

Digitized by Google

perſ. πλῆθος ἀνθρώπων συγκατεφλέχθη, ingens multit. 7, 12, 14. πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν ἀκμάζουσα (ἡ πόλις), ingenti copia 3, 9, 7. π. τῶν κατοικούντων - ἀπολείπεται, multitudine 7, 6, 2. 6, 5. 1. 5. 7. † μηδεμίαν εἶναι δύναμιν - ἐχέγγυον - π. στρατοῦ 5, 13, 11. - cum adiuncto, π. δυνάμεως - ἀριθμῷ παρατάξεων 3, 7, 17. - c. art. ἀναμίξας τῷ π. τῶν αἰχμοφόρων, turbae 1, 10, 14. πότερον (εἴη) ἐν τῷ π. τῶν κειμένων, in multit. 5, 4, 16. μηδ' ἐκπλήττεσθαι τῷ π. τοῦ στρατοῦ, magnitudine illa 8, 5, 12. τὸ π. τῶν οἰκετῶν - ἕπεσθαι, multit. 7, 4, 10. - numerum 3, 7, 15. - ſimul c. adi. ſine art. πολύ τι π. - πολιτῶν λ. mult. 8, 2, 9. 3, 4, 11. 7, 8, 22. 7, 2, 14. - πολὺ π. τῶν λ. numerus 1, 17, 2. 1, 2, 7. mult. 3, 4, 18. πλεῖστον π. τῶν 4, 11, 7. πάμπλειστον π. 8, 4, 29. πλήθους μεγίστου - τῶν 4, 9, 7. σὺν μεγίστῳ π. στρατοῦ 4, 15, 1. μεῖζόν τι π. - κακούργων, maiorem numerum 1, 10, 3. - ſimul c. adi. et c. art. ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ π. Παιόνων 6, 8, 7. magna multit. - πᾶν - τὸ π. τῶν λ. tota mult. 4, 11, 5. τὸ λοιπὸν π. - τῶν ib. 10. † τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ στρατοῦ - ἤθροιστο, haec multitudo 7, 2, 4. - Poſt gen. perſ. ſine adiect. et artic. ὑμῶν - κρείττους ἐσμὲν - συμμάχων πλήθει, ſoc. numero 2, 13, 10. - c. art. - τὸ τῶν παρασίτων π. turba 2, 6, 10. — † τὸ τῶν καμήλων π. multit. 4, 15, 6. † τῶν αὐτομόλων τὸ π. - τὴν δύναμιν ηὔξησεν, numerus 5, 4, 7. πρὸς τὸ - τῶν - βαρβάρων πλ. multit. 0, 3, 3. - ſimul c. adi. τοξοτῶν μέγα τι π. 4, 14, 6. τὸ τῶν βαρβ. ἄτακτον π. mult. 4, 14, 16. - †† ſimul c. gen. perſ. et anim. πλ. τοσοῦτον ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν ἐφονεύθη, mult. 4, 15, 13. πλήθει ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν (πόλιν) 3, 1, 10. - Abſ. ſ. ſine ſubſt. perſ. ſ. rei, in univerſum, de re, ὑπὸ πλήθους ἀποπνιγεὶς, nimia copia (victus) 2, 2, 14. cf. 2, 1, 7. e. nimio cibo ac potu. - De perſ. ὡς πᾶν συνῆλθε τὸ π. mult. 4, 11, 6. ſc. αὐτῶν, τῶν βαρβάρων, e §. pr. πᾶν τὸ π. τῶν β. - μηδὲ πολλοῦ π. παρόντος, turba 7, 6, 16. ſc. ἀνθρώπων. Abſ. de perſ., potiſſimum milit., βοῆς ἦχος πλήθους λ. mult. 6, 9, 4. παρ' ὅσον πλήθει ἐλάττους 6, 6, 10. numero. — † π. ἀλλ' οὐ δυνάμει - νενικηκέναι, mult. ib. e. π. - προύχετε 2, 10, 9. † τῷ π. - ὑπερέχοντες 4, 15, 11. τὸ σὺν αὐτῷ π. copias 6, 6, 4. - c. adi. ſimul, μέγα - τι π. λ. 7, 2, 2. 7, 4, 9. πολύ τι π. λ. 3, 4, 2. † μετὰ πολλοῦ π. καὶ δυνάμεως, cum magnis copiis 4, 14, 2. μ. μεγίστου π. καὶ δυν. cum max. cop. ib. 6. - c. art. τὸ ἐπίλοιπον πᾶν π. mult. 5, 4, 15. ἅμα τῷ λοιπῷ π. 6, 7, 11. † c. gen. loci, σὺν παντὶ τῷ τῆς ἀνατολῆς π. 4, 14, 12. - De urbis plebe praeſertim, ἐς τὸν ἱππόδρομον, ὅπου - τὸ π. συνιὸν ἐκκλησιάζει, mult. 2, 7, 5. poſt §. pr. ὁ δῆμος. - ἀπέσκωψε τὸ π. εἰς λ. populus 4, 6, 10. ſq. §. 12. δήμῳ. - πόθον ἑαυτοῦ τῷ π. ἐμπεποιήκει, populo 6, 4, 4. praec. τῶν δημοτῶν et §. pr. τοῦ δήμου. - †† τότε μᾶλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ π. mult. 8, 2, 10. ſq. τῶν ὄχλων πάντων - συῤῥεόντων. ſimul c. adi. διὰ μέσου τοῦ π. mult. 7, 10, 15. ſq. τοῖς ὄχλοις et §. e. τοῦ δήμου. — σὺν παντὶ τῷ π. 7, 3, 2. 6. † οὐκ ἀνασχόμενον τὸ λοιπὸν πλ. ib. 17. ſq. συνδραμόντων - καὶ πάντων τῶν κατὰ τὴν πόλιν. — †† ſimul c. diſerto gen. nom. propr. ὡς διηγγέλη (τοῦτο) τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων π. mult. 4, 8, 18. ἐτρέψαντο τῶν Καρχηδονίων τὸ π. 7, 9, 14. - In opp. mera, ἐπιστάμενοι (οἱ στρατιῶται,) ὅτι χαλεπῶς τὸ π. διοίσει τὰ λ. mult. 2, 5, 15. praec. τοῦ δήμου et ſq. ὁ δῆμος. - τοῦ π. - βάλλοντος αὐτοὺς, (τοὺς ἱππεῖς,) 1, 12, 17. pr. §. 14. ὁ δῆμ. et ſq. §. 19. τῷ δήμῳ. - κελεύει, τῷ π. προσπεσεῖν τὸ

στράτευμα, in populum 4, 6, 11. sq. δήμῳ. - simul c. adi. τὸ στρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ συνειλεγμένον π. λ. mult. 2. 8. 9. οἱ στρατιῶται - τῇ - ἐκ τοῦ παρόντος π. ἀνάγκῃ 2. 2. 22. sq. τοῦ δήμου. — πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου π. ἐφθάρησαν, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων, a sua turba 7, 9, 15. τὸ λοιπὸν π. - τῶν ὁπλιτῶν λ. mult. ib. 18. 2, 8. 1. †† per periphras. πᾶν τὸ - στρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες π., plebeia mult. 1, 4. 19. i. q. πᾶς ὁ δῆμος. †† de milit. simul, τὰ ἑκατέρου τοῦ π. δεινά, mult. 1. 13. 6. - †† Cum adiunctis, αὐτάρκης ὁ δῆμος, χορηγῆσαι πλῆθος - νεανιῶν, magnum numerum 1. 6, 9. τὸ π. τοῦ Ῥωμαίων δήμου λ. numerositatem 1, 10. 10. Φοβηθέντες τοῦ δήμου τὸ π. mult. 7, 11, 9. † ἐφθείρετο ὁ δῆμος, - ὑπὸ τοῦ π. ὠθούμενος. turba 1, 12. 14. †† ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἐν π. μεγίστῳ καὶ ποικίλῳ συγκλύδων τε ἀνθρώπων, mult. 7. 7. 2. †† οἰομένους, μὴ τολμήσειν ἐπεξελθεῖν ὀλίγους πλήθει τοσούτῳ, - ἐπέδραμον τῷ δήμῳ, - τοῦ τε δήμου μέγα τι π. ἀπώλετο, mult. 7. 11, 18. - Cum adiuncto al. οἰόμενοι, ἐν π. ὄχλου, οὐκ -, πανδημεὶ - ἐξίασιν, in mult. turbae 7, 9, 8. †† ὁ δῆμος - φράξαντες - τὴν - ἄνοδον τῷ π. τῶν ὄχλων, mult. 7. 10, 9. v. ὄχλ. στρατηγήσοντα - τοῦ π. exercitus 7, 9, 10. praec. δύναμιν et §. 8. στρατοῦ. ††† συνιστάμενοι κατὰ πλήθη, consistentes confertim 1, 12. 11. per agmina, in globos, nostr. in Menge, in Haufen, in Rotten s. Haufenweise, *Rottenweise*.

πληθύνειν, mor. de re, neutral. c. praep. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον, abundabat 3, 8. 14.

πλημμελεῖσθαι. Pass. de re, mor. c. praep. dupl. εἰ καί τινα ὑπ' ἐκείνου διὰ νεότητα ἐπλημμελεῖτο, perperam gerebantur 2, 10, 5. peccabantur.

πλὴν, advers., solum, ab init. enuntiat., post punctum, attamen 3, 9, 13. sed 3, 13, 12. 8, 4, 1. 8, 6, 2. tamen 4, 8, 13. — † πλὴν οὐδὲν ἧττον λ. attamen nihilo minus 1, 12, 6. nihilo minus tamen, i. q. οὐδὲν ἧτ. μέντοι 1, 8, 8. - in parenthesi ipsa, ἔρη. - (πλὴν, - εἶχε λ.) quanquam 6, 5, 11. - post parenthes. τότε καὶ οἱ στρατιῶται - (καὶ γὰρ - ἱερομηνία,) πλ. συνεξεβόησαν, tamen 2, 2, 22. - simul cum al. advers. in vicinia, πλὴν ἀλλὰ (at vero, etc.) 1, 17, 24. utut sit 3, 10, 12. sed 3, 15, 5. - in periodo, et apodosi, post relat. al. μέχρι μὲν τούτων, εἰ καὶ - ἦν ἀλλότρια, πλ. - εἶχε λ. etsi - tamen 1, 15, 14. † simul cum advers. al. εἰ γὰρ καὶ - οἱ βάρβαροι, πλὴν ὅμως λ. quamvis enim - tamen 6, 6, 9. attamen. v. ὅμ. Al. relat. praecedente, δικάζων μὲν σπανίως, πλὴν - ἦν, nihilo minus tamen 4, 7, 2. ubi leg. potius particip. ὤν, si πλ. ad pr. μὲν refertur. οὐκ ἀγνοοῦντες μὲν -, πλὴν δεῖ λ. tamen 4, 11, 14. - † cum gen. consq. ἄκων μὲν -, πλ. τῆς ἀ. ἀ. κ. verum 6, 7, 11. - Sed in diversis enunc. post punctum, Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν. πλ. λ. attamen ib. 20. † ὃ (τεῖχος) - πρότερον μὲν κατερήρειπτο - πλὴν τότε λ. sed 8, 2, 12. †† oppressa prima relat. πολλὴν (μὲν) στρατιὰν ἀθροίσας, πλ. ἄπειρον λ. sed 3, 4, 1. - Al. not. exclusiva, c. gen., per se, et quidem c. gen. rei, κερασφόρα, π. ταύρων, λ. praeter tauros 1, 15, 6. 1, 16, 9. 5, 6, 21. - sed cum gen. pers. πλὴν τῶν λ. exceptis (iis,) qui 6, 9, 14. praeter eos, qui 8. 3. 7. - Sed cum gen. rei, praeced. relat. adi. s. pron. οὐδὲ τραῦμα ἄλλο, π. τοῦ θανατηφόρου, nec vulnus aliud, nisi letiferum 1, 15, 7. aliud, quam s. praeter.

πλήρης, ph. de re. c. gen. rei, πάντα - χρημάτων πλήρη, opibus plena 3, 13, 9.

πληροῦν, de perſ., phyſ. c. rei et acc. et gen. σκεύη - πληροῦντες πτηνῶν, vaſa oppleta volucribus 3, 9, 10. - (αὐτὰ, τὰ ὀρύγματα) π. σωμάτων, replentes eas corporibus 4, 9, 14. - ſimul c. particip. modi, Φθείροντες ἀλλήλους, - αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν, ſanguine impleverunt 1, 13, 5. - ſimul c. praep τὴν Ῥώμ. ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων - ἐν τῷ Καπετωλίῳ λ. replevit ſtatuis in 4, 8, 3. - c. acc loci, et gen. perſ. τὰ κενὰ (χωρία) πληρώσαντες τῶν λ. cum repleviſſent 4, 5, 3. πληρώσας ἕκαστα τοῦ - στρατοῦ, completis ſingulis 6, 7, 11. †† τὰς τριήρεις ὁπλιτῶν π. militibus completas 2, 14, 13. inſtruens, ornans. - Trop. c. acc. rei, τὰς ὑποσχέσεις οὐκ ἐπλήρου λ. non impl. 2, 7, 9. μηδὲ πληρώσαντος ἐκείνου, ἃ ὑπέσχετο, cum nec impleverit 2, 8, 8. — πληρῶσαι ἐντολὰς, perficere 3, 11, 9. exſequi. - ††† cum rei caſu tripl. et gen. et acc. et abl. τὸ ἐν ἡμῖν νέου σεμνότητος πληρώσετε τῇ - ἀνδραγαθίᾳ 1, 5, 25. meam inventutem (me iuvenem) gravitatis (gravitate) implebitis veſtrorum factorum fortitudine, inſtructis auctoritate per veſtra facta fortia; meae iuventuti (mihi iuveni) auctoritatem addetis, conciliabitis, parabitis veſtris factis fortibus. - Paſſ. de re, ph. cum praep. ἃ, (τενάγη,) ὑπὸ - ποταμοῦ πληρούμενα, quae ab Eridano fluv. creſcentes 8, 7, 1. - c. gen. rei, ὡς τὸ ἕλος σωμάτων πληρωθῆναι, ut palus cadaveribus oppleretur 7, 2, 14. θησαυροὺς χρυσοῦ - πεπληρωμένους, auri plenos 2, 6, 11. † ὡς εἶδε πᾶσαν τὴν πόλιν πλήθους μεγίστου πεπληρωμένην, oppletam 4, 9, 7. - ſimul c. adv. πᾶν - ἔνδοθεν - Φρυγάνων πεπλήρωται, λ. oppletum eſt 4, 2, 13. - Sine caſu gen. diſerto, τὸ ἀμφιθέατρον πεπλήρωτο, completum fuit 1, 15, 5. ſc. ἀνθρώπων ſ. θεατῶν. - ἐπεὶ - πᾶς ὁ τόπος πληρωθῇ, repletus (eſt) 4, 2, 18. ſc. τούτων, χρημάτων. — ὡς πᾶν πληρωθῆναι τὸ πεδίον, ut compleretur 4, 15, 13. ſc. αὐτῶν, ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν. De perſ. trop. c. gen. rei, θυμοῦ πεπληρωμένος, irarum plenus 4, 5, 17.

πλησιάζειν, ph. de perſ. cum dat. loci et adv. ὡς - ἤδη τοῖς βασιλείοις - ἐπλησίαζεν, ut regiae appropiuquabat 4, 11, 4.

πλησίον, phyſ. p. adv. cum verb. et gen. loci, ὡς - π. ἐγένετο τῆς Ῥώμης, cum prope Romam eſſet 1, 7, 4. - † p. adi. poſt ſubſt. rei et art. ἐν - ἀγροῖς τοῖς πλησίον, in agris propinquis 5, 3, 25. ſc. οὖσι.

πλήσσεσθαι, Paſſ. de perſ. ph. abſ. οἱ στρατιῶται πληγέντες, caeſi 7, 11, 8 cf. §. 6.

πλίνθος, phyſ. cum adiect. πλίνθων ὀπτῶν σπάνις, laterum 7, 2, 8.

πλόκαμος, ph. abſ. πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζητῶν, crinem 4, 8, 13. ſq. τριχῶν, in honorem ſepulcralem.

πλούσιος, phyſ. Maſc. de perſ. c. ſubſt. πλουσίων ἀνδρῶν, divitum 7, 12, 15. τῶν εὐπατριδῶν π. opulentis 1, 6, 8. - c. adiuncto, νεανίσκου εὐγενοῦς τινος καὶ πλουσίου, opul. 1, 8, 10. - Sine ſubſt. iuſto, ὅσοι πλούσιοι ἦσαν καὶ εὐγενεῖς, op. ib. 4. νεανίσκους τινὰς τῶν παρ' ἐκείνοις εὖ γεγονότων καὶ π. op. 7, 4, 5. ὅσοι εὐπατρίδαι ἢ ἔτι πλούσιοι 2, 6, 8. πλείστους - τῶν ἐνδόξων καὶ π. 5, 6, 1. — τῶν εὐδαιμονεῖν δοκούντων ἢ π. divit. 7, 3, 11. τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως ἢ πλουσίοις 2, 2, 5. - in opp. τὸ πῦρ - πολλοὺς ἐκ πλουσίων πένητας ἐποίησεν 1, 14, 5. 7, 12, 13. - De re, Fem. ἀμφιλαφῆ κτήματα, ἐν προσόδοις πλουσίαις - τίμια, proventu uberrimo ib. c. - Superl. de perſ., c. gen. et c. adv. ῥᾷστα πλουσιώτατος ἐγένετο τῶν λ. facile ditiſſim. 1, 8, 16. niſi adv. pertinet

ad v. ἐγ. in opp. et c. adv. ἑκάστης - ἡμέρας ἦν ἰδεῖν τοὺς ἐχθὲς πλουσιωτάτους τῆς ἐπιούσης μεταιτοῦντας, qui pridie erant ditiſſ. 7, 3, 6. qui ſig. ſupplevit particip. ὄντας, ad quod deinde refertur adv. - De re. c. gen. τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος -, πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱερῶν, opulentiſſ. 1, 14, 4.

πλοῦτος, ph. c. verb. et adi. πλούτῳ ὑπερβάλλοντι ἐκόσμησε (αὐτὸν,) opibus 3, 10, 12. - c. ſubſt. πλούτου περιβολαῖς, opum 1, 2, 3. 3, 11, 2. π. - ἐπιθυμίᾳ 1, 8, 4. † τῆς τοῦ π. ἐπιθυμίας, divitiarum 1, 12, 11. ὅσα πλ. σύμβολα, opulentiae 1, 10, 11. divitiarum 3, 14, 13. - c. adiuncto, εὐγένεια - καὶ πλοῦτος λ. divitiae 5, 1, 12. πλούτῳ ἢ γένει ὑπερέχοντας, opibus 3, 8, 15. θαῤῥῶν - πλούτῳ καὶ γ. divitiis 2, 15, 3. ὑπὸ - πλούτου καὶ τρυφῆς ἀνεπείσθη, prae opulentia 1, 12, 9. ἐν πλούτῳ - καὶ τρυφῇ - ἀνατραφεὶς, opibus 2, 15, 2. πλοῦτον - καὶ δύναμιν λ. divitias 3, 13, 9.

πνεῦμα, ph. ἐπαναγαγόντος αὐτὸν τοῦ πνεύματος λ. flatu (vento) 5, 4, 22. - Al. not. c. adi. θυμοειδεῖ τῷ πνεύματι λ. ſpiritu 2, 13, 9. corporis ſ. oris, noſtr. *Odem.*

πνιγώδης, phyſ. de re, Neutr, cum art. p. ſubſt. c. gen. rei, μὴ φέροντες τὸ πνιγῶδες τοῦ ἀέρος, aeſtuoſum coelum 6, 6, 2. - coeli aeſtum 3, 9, 11. propr. ſuffocantem calorem, i. vehementem, nimium, p. πνιγώδη τὸν ἀέρα, et i. q. ſq. τὸ ὑπερβάλλον.

πόα, phyſ. cum adiuncto, καρποὶ, ἢ πόαι χυμοί τε λ. herbae 4, 2, 16. - c. adi. ſolo, πόας εὐώδεις λ. 3, 9, 5.

ποδήρης, ph. de re, χιτῶνας - ποδήρεις, talares 5, 3, 12. 5, 5, 20. ad pedes demiſſus.

ποθεινὸς, mor. de perſ. c. dat. perſ. πᾶσιν ὤφθη, optatus 1, 7, 3. niſi dat. pendet a v. ut in ſq. loco. - de re, τὴν κεφαλὴν - ἐκπέμπει - ποθεινὸν τῷ δήμῳ θέαμα 1, 13, 9.

ποθὲν, ph. πυρὸς π. - διαῤῥυέντος, aliunde 1, 14, 4. alicunde, ex aliquo loco terrae ſ. ſoli.

ποθέω, mor. de perſ. c. acc. rei ſ. loci, ποθεῖν ἔλεγε τὴν πατρίδα, deſiderio ſe teneri patriae 1, 6, 7. 12. τὴν πόλιν 4. 8, 16. ubi ſupplent v. ἰδεῖν, cupere videre, deſiderare. - cum acc. rei al. ποθοῦντες τὰς - ἁρπαγὰς λ. deſiderantes 2, 5, 1. - c. acc. perſ. αὐτὸς εἰς τὴν Ῥώμην ποθοῦσαν (αὐτὸν ſ. αὐτὸν) ἠπείχθη, ſui cupidam 5, 2, 6. ſq. τοῦ δήμου ἑκάστοτε καλοῦντος λ. †† Al. not. c. acc. perſ. et abl. modi, ἐπόθουν - αὐτὸν ἀληθεῖ ψυχῆς διαθέσει, deſiderabant 1, 7, 5. amab. - Paſſ. de perſ. cum praep. ποθούμενον - ὑπὸ τοῦ δήμου, carum populo 2, 1, 20. amatum.

πόθος, mor. univerſe, c. gen. rei, ἁλόντας πόθῳ τοῦ χρυσίου, indigentia 1, 12, 9. deſiderio. π. τῆς τῶν παίδων σωτηρίας, deſiderio ſalutis liberorum 3, 2, 10. οὐκ ἐπανόδου πόθον, ἀλλὰ φυγὴν καὶ δέος ἡμῶν καταγνοῦσι, deſid. 1, 6, 15. - praecipue, de mortuo, c. gen. perſ. ſ. pron. recipr., ſed oppreſſo, πόθον (ἑαυτοῦ) τοῖς καθ' αὐτὸν ἀνθρώποις ἐγκαταλιπὼν, deſid. 1, 4, 18. - †† Al. not. cum gen. perſ., ut obiecti, ἐνῆν τις αὐτοῖς καὶ πόθος τοῦ Νίγρου, affectio amoris erga Nigrum 2, 7, 14. amor. πόθον ἑαυτοῦ τῷ πλήθει ἐμπεποιήκει, amorem ſui 6, 4, 4. - c. gen. rei ſ. potius abſ. in opp. ὅσοι μὴ φόβον ἐξ ὠμότητος, πόθον δὲ τῆς αὐτῶν χρηστότητος ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς ἐνέσταξαν, ſed amorem ex bonitate 1, 4, 11. qui ſig. repetit praep. e pr., iungens c. v. ἐν. et cum hoc v. ſimul ſubſt. πόθ. abſolute.

vasa fictilia 3, 9, 10. vasa, facta e terra figulari. ἑνὸς - λίθου πᾶν πεποιῆσθαι, ex uno lap. factum (esse) 3, 1, 14. †† τοὺς - τὴν φρουρὰν τῆς γεφύρας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένους 7, 1, 16. ubi Pass. forma de pers. esset, p. Med., c. acc. rei. Sed ib. legendum potius πεπιστευμένους, ubi v. - Med. de pers. c. acc. rei, partim mor., et in periphrasi, ὁ νεανίας - ποιεῖται τὴν ἔξοδον, profectionem instituit 1, 9, 22. πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο, multa immutare coepit 7, 1, 2. magnam mutationem fecit. — ἀπόβασιν ποιησάμενος, escensione facta 3, 9, 17. συνωμοσίαν ποιησάμενοι, conspiratione ab ipsis facta 7, 4, 7. - Cum adiunctis variis. partim in periphrasi, c. praep. μετὰ πάσης ἐπιμελείας ποιούμενος τὰ ἐγκεχειρισμένα, peragens 6, 8, 5. μ. πάσ. ὠμότητος καταδίκας ἐποιεῖτο, faciebat 7, 4, 3. λόγους - ἐπ. πρὸς πάντας, sermonibus allocutus est omnes 2, 14, 5. 6, 3, 5. verba facere. - c. adv. τὰς ἐπιδρομάς τάς τε ἀναχωρήσεις κούφως ποιουμένων, cum incursus faciant 6, 7, 18. - Per phrases singulas quasdam, πολλάκις διὰ τῶν δυσχειμέρων - ὁρῶν τὴν ὁδοιπορίαν ποιούμενος, iter faciens 3, 6, 22. p. quo mox ὡδοιπόρει. - †† σὺν - ὀλίγοις - τὴν ὁ. ἐποιεῖτο, iter eo faciebat 4, 13, 8. μετὰ σπουδῆς τὴν πορείαν ἐπ. 3, 4, 1. μ. σ. ποιησάμενος τὴν πορ. confecto itinere 6, 4, 5. ἡ στρατιὰ τὴν π. ἀμελέστερον ἐπ. iter faciebat 6, 5, 16. τὴν μάχην, ὡς ἐν τῇ πόλει ποιησόμενος (αὐτὴν) 2, 11, 17. ὡς ἐκεῖ τὰς μάχας - ποιοῖντο, ut praelia facerent 7, 2, 10. ἀπόπειραν ἐπ. τῆς τῶν στρατιωτῶν γνώμης, experiebatur militum animos 2, 9, 9. ἐπ. ἀπ., ὅπως εἴσουσιν λ. faciebat periculum 5, 8, 11. ἀ. ποιήσασθαι, εἰ λ. peric. facere 3, 5, 7. † τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ποιουμένους τὸν βίον 1, 2, 9. vitam agere, transigere, i. vivere. † simul c. inf. πρόνοιαν ἐπ., - τὴν ψυχὴν βεβαιῶσαι, operam dabat, ut 7, 1, 4. v. πρ. - πρόφασιν - ποιούμενος, ποθεῖν λ. 4, 8, 16. praetextu usus hoc, se desiderare. πρ. ποιούμενοι λ. causantes 6, 9, 8. - †† c. acc. rei dupl. πρόφ. ποιούμενος τὴν Βασσιανοῦ - πρὸς Νίγρον φιλίαν, praetexens 3, 9, 1. — γυμνάσια τοῦ σώματος π. ἡνιοχείας, exercens corpus aurigando 4, 7, 2. aurigationes exercitia corporis faciens, i. pro corporis exercitationibus usurpans aurigationes, v. γ. - ὑπόθεσιν ποιούμενοι πάσης τῆς πραγματείας τὸν Σεβήρου βίον, materiam sumentes 2, 15, 11. argumentum totius sui operis facientes, nostrat. zum Inhalte *machen*, i. in toto opere suo tractare non nisi vitam Severi. (αὐτά, βάρεις καὶ ξύλα) πρόβλημα τοῦ σώματος (ἕκαστος) ἐποιεῖτο, ad tegendum corpus adhibebant 7, 9, 12. ista s. ex istis munimentum corporis faciebat, struebat sibi s. corpori suo. ὁ δῆμος - πᾶν - ἐργαλεῖον ὅπλον ἐ. 7, 11, 15. omne instrumentum loco armorum capiebat, usurpabat, sibi sumebat s. parabat. - c. acc. pers. dupl. κοινωνὸν τῆς βασιλείας ἐ. (αὐτόν,) faciebat 2, 12, 5. ὃν κοιν. τῆς β. πεποιημένος, quem cum consortem imperii adscivisset 1, 8, 6. fecisset. ὡς - (αὐτοὺς) τοῦ σώματος ἑαυτοῦ φρουροὺς ποιήσασθαι, ut sibi faceret 4, 7, 3. ††† τὰ λοιπὰ ἁρπαγῆς ποιούμενοι, caetera in praedam vertentes 1, 10, 4. ubi aut deest subst. μέρος s. μέρος τι, *reliqua* facientes *praedae* partem *aliquam*, (ut Lat. *facere* c. gen. rei, v. c. *lucri* s. *aequi* boni *quae* aliquid) aut leg. in acc. ἁρπαγήν, quae formula i. q. privum v. ἁρπάζοντες, rapientes, diripientes. ††† ποιησάμενος αὐτὸν ἐπ' ἐξουσίαν, se in potestatem constituto 1, 9, 1. qui Bg., legens pron. asperum αὑτόν, intellexit Perennem, cum *Perennis* sibi *arrogasset* potestatem *summam*, dum vulg. pertinet ad

Commodum, *cum* Perennis eum (Commodum) redegiſſet in poteſtatem ſuam, ſibi obnoxium feciſſet. - †† Al. nor c. acc. rei dupl. δεσμὸν εὐνοίας ὀχυρώτατον τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιγαμίαν ἐποιήσατο 1, 8, 6. vinculum benev. firmiſſimum affinitatem illam cum eo fecit, f. affinitatem illam cum eo fecit vinc. ben. firm., i. effecit, ſtuduit efficere, ut affinitas iſta eſſet vinculum ben. firm. f. affinitatem iſtam adhibuit pro praeſidio optimo et certiſſimo confirmandae ac conſervandae ben. Vel *illam* cum *eo* affinitatem *putavit* vinculum (praeſidium) *benevolentiae* (ſervandae) *firmiſſimum* f. optimum.

ποιητέος, Paſſ. de re, c. artic. διδάσκων αὐτοὺς τὰ ποιητέα, quae facienda forent 6, 8, 5. facienda.

ποιητὴς, phyſ. de perſ. cum gen. rei, ποιηταὶ μέτρων, poëtae 2, 15, 11. opifices f. conditores metrorum, carminum, verſificatores.

ποικίλλεσθαι, Paſſ. de re, ph. c. abl. rei f. modi, ἅρματι, - λίθοις πεποικιλμένῳ, variegato 5, 6, 15. πόρπαις καὶ ζωςῆρι - λίθοις - πεποικιλμένοις 5, 2, 10. ἐσθῆτι, - βαφαῖς - πεποικιλμένῃ, veſtitu - vario 4, 11, 5. χλαμύσιν, ἀργύρῳ πεποικιλμέναις, variegatis 4, 7, 4. - ſimul c. adv. ἐσθῆσιν, ὁμοίως χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ πεπ. variis 5, 3, 12. - ſimul cum praep. φορείῳ, ὃ περ διὰ χρυσοῦ — πεποίκιλτο, lectica, quae auro - diſtincta erat 5, 8, 13.

ποικίλος, ph. Maſc. de re, μούσης ὄργανα - ποικίλον ἦχον εἰργάζετο, varium 4, 8, 19. - Fem. δῶρα - τέχνης ποικίλης, multiplicis 4, 10, 2. κτήματα, ἐν ποικίλῃ πολυτελείᾳ τίμια, vario 7, 12, 13. — γραφαῖς ποικίλαις, var. 4, 2, 13. †† γραφαῖς ποικίλων ζώων παντοδαπῶν λ. variorum animalium 3, 14, 13. qui Bg. omiſit adi. quod potius legendum in dat. f. abl. ποικίλαις. - πολέμων - τύχας ποικίλας, var. 1, 1, 5. - ſimul c. abl. rei f. modi, ςεφάνῃ ἐπικείμενος, χρυσῷ καὶ λίθοις ποικίλοις τιμίοις, coronam impoſitam habens, auro et lapidibus variam pretioſis 5, 5, 4. qui Bg. recte leg. in acc. ςεφάνην -, - ποικίλην. - Neutr. c. ſubſt. rei, ὁ Ῥωμ. δῆμος ἐν πλήθει μεγίςῳ καὶ ποικίλῳ, var. 7, 7, 2. φαλάροις ποικίλοις 5, 6, 10. - † ſine ſubſt. c. adiuncto, ἡ Ῥωμ. ἀρχὴ - πολλὰ καὶ ποικίλα ἤνεγκε, varia 1, 1, 8. ſc. πράγματα f. χρήματα, res, ſed et perſ. et imperatores, cf. §. ſq.

ποιμαίνειν, ph. de perſ. ſine caſu, ſed c. adv. temp. dupl., πρότερον ἐν παιδὶ ποιμαίνων, paſcens pecora (Maximin. Thr.) 6, 8, 2. qui Bg. ſupplet ſubſt. θρέμματα, etc. - c. praep. π. ἐν τοῖς Θρ. ὄρεσιν, pecora p. 7, 1, 6. de eod.

ποῖος, mor. de re, extra interrog. ὅρα, ποίαν μέλλομεν παννυχίζειν ἑορτήν! cuiusmodi feſtum 1, 17, 13. in ironia, quale, quam triſte! - in interr. ποίαν (βούλεσθε) ἀπόδειξιν φανερωτέραν; quodnam 3, 12, 12. - Neutr. ποῖα φέροντας ὅπλα; quaenam 7, 8, 11. qualia. i. quam inepta ad bellum.

πολεμεῖν, ph. de perſ. abſ. προθυμίαν - ἐς τὸ π. ad bellandum 6, 4, 1. 6, 9, 4. in bello 6, 5, 9. ad bellum 6, 7, 24. † πολεμοῦντες ἐπαύσαντο, dimicare 1, 13, 10. p. int. τῇ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας βασιλέας ἀπεχθείᾳ, belligerantium - odio 3, 2, 13. ὡς, εἰ δέοι, καὶ πολεμήσοντες, dimicaturi 2, 6, 19. - c. dat. perſ. Νίγρῳ πολεμοῦντες, dum adverſus Nigrum bellum gereremus 3, 6, 10. — Ἕλλησι πολεμήσαντες, cum Graecis belligerantes 2, 11, 7. ὡς - αὐτῷ πολεμήσων, cum illo bellaturus 7, 12, 3. † παρασκευάζοντι τὴν δύναμιν, ὡς πολεμήσουσαν τῷ Μαξιμίνου ςρατῷ, copias, quaſi bellaturae eſſent adverſus Max. exerc. 8, 6, 13.

πολεμικὸς, ph. Masc. c. subst. rei et adiuncto, στρατιωτικοῦ καὶ πολεμικοῦ βίου, bellicae 4, 3, 8. - Fem. cum subst. pers. πολεμικῇ θεῷ, bellatricem 5, 6, 8. Minervam. - c. subst. rei, ἐμπειρίᾳ π. ob peritiam bellicam 7, 9, 7. διὰ - ἐμπειρίαν πολεμικὴν 7, 1, 14. εἰς π. ἄσκησιν 7, 2, 4. † τὰς στρατιωτικὰς (πράξεις) - ἐν πολεμικαῖς πράξεσι 6, 1, 8. - Neutr. c. subst. rei, τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια χοροὶ 7, 8, 11. πολεμικὰ ὄργανα ib. 23. 7, 9, 11. e. πολεμικῶν ἔργων ἀπαίδευτοι ib. m. 7, 1, 14. i. e. - πολεμικοῖς ἔργοις 0, 9, 10. - Abs. ἀσκήσει πολεμικῶν, rei bellicae 2, 10, 10. sc. ἔργων s. πραγμάτων. cum art. τοῖς πολεμικοῖς λ. res belli 6, 8, 7. τὰ πολεμικὰ λ. rem bellicam 6, 3, 12. †† ἡ σύγκλητος ἐξέπεμπε τοὺς τὰ π. στρατηγήσοντας 2, 11, 7. v. στ. - †† τῆς περὶ τὰ π. φροντίδος, bellorum cur. 6, 6, 13. (αὐτοὺς) τὰ π. ἀσκῶν, in rebus bellicis instit. 6, 4, 5. - (κατὰ) τὰ π. τοιοῦτος ἦν, in bellicis negotiis 7, 3, 1. ὅσον πρὸς τὰ π. quantum ad rem bellicam 3, 15, 5.

πολέμιος, ph. p. adi. de re, Fem. τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς, in hostili solo, 1, 7, 1. sc. γῇ s. χώρᾳ. - γενόμενος ἐν τῇ π. cum venisset in hostilem regionem 7, 2, 6. ἐν ταῖς πολεμίαις ὄχθαις, in hosticis ripis 7, 1, 17. - Masc. de re, πολεμίῳ νόμῳ, hostium ritu 2, 13, 8. - De pers. p. subst. sine subst., at c. art. τὴν κεφαλὴν τοῦ πολεμίου, hostis illius 8, 6, 16. sensu ap. Roman. peculiari, de illo, qui est declaratus pro hoste reip. - sed sine art. Ἀντωνίου -, πολεμίου γενομένου, hostis sui 3, 13, 8. στερηθεὶς πολεμίου, hoste 7, 1, 24. - † cum adiuncto, ἐπιβουλὴν π. καὶ ἐχθροί, hostis 4, 4, 14. pro vocab. speciei, ut ἐ. p. generis, s. iuncto maiori cum minori. - in opp. φίλον ἀντὶ π. δέχεσθαι, pro hoste 8, 3, 4. - † simul etiam c. adiuncto, ἐχθρὸς μὲν ἀντὶ φίλου, πολέμιος δὲ ἀντὶ οἰκείου, hostis 3, 6, 11. †† c. inf. φονεῦσαι τὸν ἄνδρα. ὡς ὁμολογουμένως πολέμιον, host. 3, 12, 24. v. ὁμ. ἠμυνάμην ὡς πολέμιον 4, 5, 11. † ὁ στρατὸς - τὸν μὲν Ἀλβῖνον πολέμιον ἀνηγόρευσεν 3, 6, 17. sensu illo pr. Rom. it. οἱ στρατιῶται - τὸν Γέταν καλοῦσι π. 4, 4, 19. - Plur. iterum p. subst., sine subst. et art. in opp. ὡς μηκέτι λῃστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, hostium belligerantium 1, 10, 3. - in relat. al. ἀεὶ - αὐτοῖς (τοῖς τόξοις καὶ ἵπποις) ἢ κατὰ πολεμίων, ἢ κατὰ θηρίων 6, 5, 9. - cum art. καὶ ἤδη οἱ πολέμιοι ἔνδον ἦσαν, hostes 2, 12, 3. τῶν πολεμίων λ. 2, 11, 18. 3, 3, 12. 7, 2, 11. 8, 1, 6. 8, 5, 5. τοὺς πολεμίους λ. adversarios 6, 6, 10. hostes 2, 9, 12. - in opp. ὡς πλεῖστον μέρος τοῦ στρατοῦ διὰ τοιαύτας αἰτίας μᾶλλον ἀπόλλυσθαι, ἢ πρὸς τῶν π. quam hostili manu 3, 9, 11. πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους ἐφθάρησαν, ἢ πρὸς τῶν π. quam ab hostibus 7, 9, 15.

πόλεμος, ph., sine art. c. verb. πάντων, εἷς πόλεμος κατορθοῦται λ. bellum 4, 10, 8. τοῦ στρατοῦ τὸ πλεῖστον ἀποβαλὼν - πολέμῳ 6, 6, 4. πόλεμον ἐγεῖραι 3, 5, 6. π. ἄρασθαι 7, 10, 3. - simul cum adi. ὄντος πολέμου ἐμφυλίου 1, 13, 1. μέγαν ἐγείρειν πόλεμον 6, 2, 9. ἐμφύλιον π. ἤγειρε 7, 11, 13. † πολέμοις συνεχέσι λ. bellis 6, 2, 19. - simul c. subst. al. αὐτοσχεδίου πολέμου ὅπλα 7, 4, 8. † πολέμων ἐμφυλίων καὶ ξένων τύχας 1, 1, 5. - cum solo subst. πολέμου τέχναις λ. 6, 5, 6. π. ἀμφιβόλῳ τύχῃ λ. 8, 3, 10. † πολέμων σημεῖον λ. bellorum 1, 14, 11. ὅπλων καὶ π. - ἀπηλλαγμένοι, bellis 2, 11, 6. per praep. διὰ πολέμου κινδυνεύειν, bello 6, 7, 23. † τὰ πρὸς πόλεμον παρεσκευάζετο 2, 11, 19. v.

π. - τὰ π. π. ἕτοιμα ποιούντων 2, 2, 1. v. ἕτ. ſimul in opp. βουλόμενος λαβεῖν μετὰ κινδύνων, οὗ τὸ μέρος εἶχεν ἄνευ πολέμου καὶ μάχης, citra bellum 3, 6, 7. εἰρήνην ἀντὶ πολέμου ἑλόμενος, pro bello 8, 3, 8. ἀ. π. εἰρ. ἔχοντες 5, 7, 8. † ἀντὶ πολέμου εἰρήνην λ. pro bello 8, 2, 11. - in mera opp. ἐν προσχήματι - ἀδείας εἰρηνικῆς ἔργα πολέμου ἐμφυλίου ἐγίνετο 7, 7, 8. ἐν εἰρήνῃ — πόλεμον ἠγείραμεν 4, 14, 13. - † cum praep. οὐχ ἑλόμενοι πόλεμον μάταιον ὑπὲρ ἀνδρῶν τεθνηκότων, pro hominib. 8, 8, 19. niſi praep. pertinet ad v. - Cum art. per verb. πρὸς τούτους - ἡμῖν ὁ π. (ἐςὶ) 7, 8, 17. τοῦ π. ἔνδον ὄντος 3, 13, 12. διαλυθέντος - τοῦ π. 6, 5, 8. ἃ περ - πλείονα παρέσχε τῷ π. τὴν διατριβὴν 3, 14, 20. - ſimul c. adi. τὸν - π. ἀτελῆ καταλιπεῖν 1, 6, 15. ἐς τὸν παρόντα π. - ἐπιτήδειος 6, 8, 10. v. ἐπ. - cum ſubſt. τὰ τοῦ π. λείψανα λ. 1, 5, 19. † τῇ ἐνςάσει τοῦ π. λ. 8, 3, 17. v. ἐνς. † τῆς ἡμέρας ἐν ἀνέσει τοῦ π. οὔσης, a pugna 8, 5, 19. v. ἄν. - ἡ τύχη τοῦ π. 3, 7, 4. τοῦ πρὸς τὸν π. εὐςαλοῦς 5, 8, 9. †† τὰ πρὸς τὸν π. - εὐτρέπιζεν 2, 14, 14. 3, 14, 17. (v. εὐτρ.) - τὰ πρ. τὸν π. παρεσκευάζετο ib. 7, 6, 4, 5. † τὰ πρ. τὸν Γερμανικὸν π. παρεσκ. 6, 7, 12. - † c. praep. τὸν πρὸς Παρθυαίους π., μέγιςον λ. Parthicum bell. 5, 1, 7. τὸν κατὰ τὴν Ῥώμην ἐμφύλιον π. Romae bellum 7, 12, 20. ††† πόλεμον ἐκεῖ γενέσθαι - περὶ ὁδῶν (ὅρων) λ. bellum 1, 11, 4. vel pugnam.

πολιορκεῖν, de perſ. ph. et propr. de urbe, c. acc. loci, et adiuncto, c particip. προσκαθεζόμενος τὰς Ἄτρας ἐπολιόρκει, oppugnavit 3, 9, 6. ὁ ςρατὸς ὁ τὴν Ακ. πολιορκήσας, qui obſederat 8, 7, 5. — τοὺς τὸ Βυζ. πολιορκήσοντας, qui oppugnarent 3, 6, 18. - † ſimul c. abl. modi, ὁ ςρατὸς προσκαθεζόμενος ἐπολιόρκει (αὐτὴν, τὴν πόλιν) παντὶ σθένει, oppugnabat 3, 9, 8 niſi abl. pertinet ad ſq. v. - Non de urbe, c. adv. τῷ ἔξωθεν πολιορκοῦντι (αὐτὸ, τὸ ςρατόπεδον, caſtra, ſ. αὐτὰ, τὰ τείχη) ςρατῷ obſidenti 5, 4, 4. — c. adiuncto illo particip. ὁ ςρατὸς - προσκαθ. τὸ ἔρυμα ἐπολιόρκει 3, 3, 1. 7. † ὁ βάρβαρος τὰ - ςρατόπεδα (caſtra aut exercit.) ἐπ. 6, 2, 14. ὡς πολιορκήσοντες (ὁ δῆμος) αὐτὸ. (τὸ ςρατόπεδον) oppugnaturi 7, 11, 16. - † c. acc. perſ. ςρατὸν, - ὡς πολιορκήσων τοὺς λ. oppugnaturus 5, 4, 8. cf. ſyn. ἐκπορθήσειν τοὺς ib. 3. - Paſſ. ph. c. nominat. perſ. ſ. de perſ., clauſis in urbe, c. adv. εἰ καὶ ἐπὶ πλέον πολιορκοῖντο, oppugnarentur 8, 6, 7. - de clauſis in caſtris, οὐκ ἀναμενόντων - πολιορκηθῆναι 5, 4, 9. v. ἀν. † per polyptoton, dupl. ſenſu, propr. et trop. συνέβαινε, τὸν ςρατὸν, δοκοῦντα πολιορκεῖν, αὐτὸν πολιορκεῖσθαι, ut exercitus, qui urbem obſidere videbatur, ipſe obſideretur 8, 5, 23. includeretur, ut non poſſet progredi, ſed et ſimul inopia commeatus premeretur, et pateretur mala obſeſſorum.

πολιορκία, ph. et propr. de urbe, c. adi. εἰ καὶ ἐπιμηκεςέρα γένοιτο π. oppugnatio 8, 2, 15. χρονίου καὶ ἀπεράντου πολιορκίας, obſidione 8, 5, 21. - abſ. εἴχοντο τῆς π. opp. 8, 4, 17. †† μὴ - τὰ τῆς π. αὐτῷ προκεχωρηκέναι, quod obſidio non proceſſiſſet 3, 9, 12. e. in periphraſi, p. τὴν πολιορκίαν λ. - τῆς π. μὴ προχωρούσης, obſidione non procedente ib. 1. - c. al. ſubſt. οὐδὲν παρελείπετο εἶδος πολιορκίας, oppugnationis ib. 8, 8, 4, 18. — in opp. ἦν εἰρήνης μὲν καὶ φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἔτι πολιορκίας, obſidionis 8, 6, 9. ſq. explic. - De caſtris, ἡ δύναμις - ἣν πρὸς τὸ ἀπομάχεσθαι πολιορκίᾳ - ἀξιόχρεως, ad propulſandam oppugnationem 5, 4, 6. ubi ad v. ἀπ. deſiant gen. ἐπάλξεων τε καὶ

Digitized by Google

πύργων, (cf. §. 4.) et pr. ἐν ad ſubſt. π. ad pugnandum in obſidione. ὑπομενοῦντες πολιορκίαν, obſ. 5, 3, 26. - †† impropr. ἀπεμάχοντο ἐν σχήματι πολιορκίας, depugnarent tanquam contra obſidionem 6, 5, 22. Romani milites, in campo ſ. ſancibus clauſi ab hoſte. - †† ſimul in opp. ὁ περ -, πένθος τε - ἐνεποίει δίχα μάχης καὶ ἄνευ ὅπλων ὄψις πολιορκίας, luctumque induxit, ac citra pugnam et ſine armis faciem obſidionis 7, 3, 14. ν. ὄψ., rapina militum, per urbes e templis locis que publ. per vim deripientium ornamenta, vaſa et pecunias, ſine caede quidem et armis, haſtis e clypeis, quoniam milites ad comportandas res uterentur modo humeris et manibus, ſed e longinquo ſtans plebs quiete ſpectaret; ubi πολ. ponitur de eo, quod fieri ſolet poſt urbem obſeſſam expugnatam que, h. e. de rapina et ſpoliatione templorum et aedium poſt obſidionem.

πόλις, ph. A) de loco certo. 1) περιτετείχιστο - ἡ π. τείχει, urbs 3, 1, 14. τὸ Βυζάντιον, πόλιν τῶν ἐπὶ Θράκης μεγίστην λ. ib. 10. πᾶσα ἡ π. κατεσκάφη 3, 6, 18. ſq. 2) φρουρουμένη - ἡ π. 8, 3, 1. — τὰ - ἐν τῇ πόλει λ. ib. 20. αἱρήσειν τὴν πόλιν 8, 2, 5. 13. 16 — 10. - ἡ Ἀκυληΐα -, μεγίστη π. ib. 6. - cum gen. loci, πόλιν Ἰταλίας τὴν μεγίστην, Ἀκ. ib. 3. - c. praep. 8, 4, 24. cf. infra et §. pr. ib. 12. 2. 19. 23. 8, 5, 7. 18. 8, 6, 6. ſq. 3) καταλαβὼν - οἰμωγὴν - ἐν τῇ π. 3, 4, 13. praec. et ſq. τὴν Ἀντιόχειαν. - τὴν Ἀ., μεγίστην π. καὶ εὐδαίμονα 2, 7, 15. in opp. ἐν τῇ π. αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ προάστεια ib. 4) τὰς Ἄτρας -, ἦν δὲ π. λ. 3, 9, 7. τὴν π. ἐξελεῖν ib. 8. 5) ἐκ τῶν πόλεων - ὁρμώμενοι 3, 2, 10. Nicomedia et Nicaea. cf. ib. 17. ſq. 6) ἐπιπέμπει ταῖς πόλεσιν ἀμφοτέραις - ἀκοντιστὰς 3, 3, 3. διαρπάζειν τὰ ἐν ταῖς π., αὐτάς τε ἐμπιπράναι ib. e. Laodicea et Tyrus. cf. ib. 3. 7) εἰς τὴν Καρχηδόνα -. σκεδασθέντας εἰς πᾶσαν τὴν π. 7, 9, 17. εἰς τ. Κ., ἣν ᾔδει μεγίστην - καὶ πολυάνθρωπον 7, 6, 1. ἡ π. ἐκείνη λ. ib. 2. τῶν κατὰ τὴν π. - νεανίσκων ib. 3. in periphraſi, per gen. perſ. τὴν Καρχηδονίων π. Carthaginienſium civitas ib. 4. τὴν ἀρχαίαν Καρχηδόνα π. 5, 6, 9. 8) ἧκεν εἰς Ἴλιον. - ἐπελθὼν - πάντα τὰ τῆς π. λείψανα 4, 3, 10. 9) ἐν τῷ πρὸ τῆς π. πεδίῳ 4, 11, 4. ἐπέστη Κτησιφῶντι λ. 3, 9, 18. διήρπασαν τὰ ἐν τῇ π. ib. 19. 10) συνῆλθον εἰς τὴν π. 7, 4, 8. πάντων τῶν κατὰ τὴν π. 7, 5, 17. ἐνδιατρίψας τῇ Θύσδρῳ 7, 6, 1. 11) ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ -, ταῖς τῆς π. ἐσχόλαζε τρυφαῖς 6, 6, 12. ſq. 12) περὶ Λουγδοῦνον, μεγάλην π. λ. 3, 7, 5. τὴν π. Λουγδ. ib. 16. 13) c. praep. ἀπὸ Ἐμέσου, - πόλεως ἐν Φοινίκῃ, urbe Phoeniciae 5, 3, 2. 14) per var. adiunctum, c. gen. loci, πρώτη Ἰταλίας π. 8, 1, 7. Emona. κενὴν ἀνθρώπων τὴν π. ib. 9. - in opp. ὅσα ἦν ἐν τῇ π. ἤτοι ἀγροῖς ib. οἱ μὲν ἐν τῇ π. -, οἱ δ' ἐν τῷ πεδίῳ ib. 11. 15) per var. adiunct. cum praep. πόλις ἐπὶ τοῦ λόφου, Ἀλεξάνδρεια λ. urbs in colle 3, 4, 6. ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, - τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν π. 4, 8, 16. per periphraſ. ſed c. praep. et gen. perſ ſimul, τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου π. Aegypti urbe Alexandria 7, 6, 2. 16) c. gen. perſ. τὸ πῦρ ἐπινέμεται τὰς πόλεις αὐτῶν, ἃς ἔχουσι 7, 2, 8. Germanorum. cf. §. 5. 17) in opp. πολλὰς κώμας καὶ πόλεις 3, 9, 6. in Arabia. cf. praec. — κώμ. κ. π. 4, 11, 11. in Parthia, cf. §. 3. 18) Per Italiam, τοῖς δήμοις τῶν π. civitatum 7, 3, 10. ἐπιφοιτῶσιν - τὰς λοιπὰς π. 8, 6, 10. διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ π. 1, 7, 3. - in opp. πόλεων ἁλώσεις, τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ λ. 1, 1, 5. κατὰ πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη 7, 3, 16. κατὰ ἔθνη καὶ κ. π. 8, 7, 13. - cum diſce-

to adiuncto, τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν π. ex Italiae civib. 2, 14, 12. — α)) De Roma, per clara adiuncta, πᾶσα ἡ Ῥωμαίων πόλις λ. Romana urbs 5, 2, 5. τῆς Ῥ. π. 7, 10, 7. τῇ Ῥ. π. in Romana civitate 1, 12, 1. 7, 11, 1. urbem Romam 8, 5, 20. — †† τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥωμ. π. status Romanae civitatis 7, 7, 15. — sed per contextum, πόῤῥω τῆς π. 1, 7, 4. cf. praec. 4, 2, 11. — οἱ ἐν τῇ π. μείναντες 1, 12, 6. 1, 14, 4. εἰς τὴν π. 1, 10, 15. 1, 12, 13. 5, 5, 9. 7, 12, 3. 12. sq. οἱ τῆς π. πεζοὶ στρατιῶται, urbani pedites 1, 12, 19. 1, 14, 6. 9. τῆς π. ἐπάρχοντα, urbi praefectum 2, 2, 17. 2, 6, 12. 1, 11, 15. 2, 4, 16. 2, 6, 5. 2, 12, 1. 2, 14, 4. 7, 12, 10. 8, 6, 16. 8, 8, 1. - repetit. in vicinia, τοσοῦτον μέρος τῆς π. -, ὡς μηδεμίαν τῶν μεγίστων π. λ. 7, 12, 16. sq. τὴν Ῥώμην. - it. ter 2, 11, 17. c. adi. διὰ μέσης - τῆς π. 4, 4, 11. 8, 8, 14. δ. πάσης τ. π. 5, 8, 18. κατὰ πᾶσαν τὴν π. 1, 14, 18. 4, 2, 2. αὐτῇ τῇ π. λ. 2, 12, 7. ἐν ἐκείνῃ τῇ π. 8, 7, 11. - simul in periphrasi, τὴν ἐν τῇ π. διατριβὴν, urbanam vitam 4, 7, 1. sq. τῆς Ῥώμης. οἱ κατὰ τὴν π. in urbe homines 1, 12, 4. sc. ὄντες. - τῇ κ. τ. π. - σχολάσας τρυφῇ, urbanis deliciis 6, 2, 7. B) De urbe incerta, οἰκήσει, πάσης π. μείζονι 4, 1, 4. v. πάσ. - εἰς ἀνοικισμὸν τῶν π. λ. 3, 6, 20. πόλεσι — μεγίσταις ἐπετίθεντο 1, 10, 4. 1. π. ταῖς μεγ. ἐπιόντας ib. 2. - ἐν πάσαις π. λ. 4, 8, 2. τὰ καθ' ἑκάστην π. λ. civ. 2, 1, 11. in opp. ἐκ τῶν περικειμένων π. καὶ ἀγρῶν 3, 4, 11. τὰ δ' ἄλλα ἔθνη καὶ αἱ ἄλλαι π. civitates 2, 10, 15. πρὸς - τιμὴν βασιλέων πόλεώς τε καὶ ἰδιωτῶν, civit. 1, 1, 5. - †† simul in periphr. τὰ ἐν ταῖς π. διοικήσας 4, 8, 8. v. δ. Thraciae, an Graeciae et nominatim Macedon. cf. §. 1. C) Trop. de incolis urbis, tum universe, αἱ ἄλλαι π., τῷ μηδένα εὑρίσκεσθαι, - προσποιοῦνται λ. 2, 10, 15. tum nominatim, per Bithyniam, στάσις - ἐνέπεσε ταῖς π. invasit civitates 3, 2, 13. cf. §. pr. δέος - τὰς Ἰταλιώτιδας π. κατελάμβανε, civ. 2, 11, 6. - c. praep. αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις ἔπεμπον λ. Italiae civ. 8, 7, 3. - it. de Roma, πᾶσα ἡ π. ὅπλα εἰργάζετο, civ. 2, 11, 19. D) utr. sensu simul, propr. et trop. μὴ, τῆς πρώτης ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως λ. 8, 4, 24. Aquil. τῶν ἐν Ἰτ. π. civit. 8, 2, 11. τὰς λοιπὰς π. urb. 7, 9, 23. Africae. εἰς τὰς καθ' ἡμᾶς ἀκμ. π. civ. 3, 2, 16. Graec. ὡς εἰς βασιλίδα π. πανηγυρίζουσαν, urb. 1, 9, 4. Rom. it. in sqq. loc. †† λιμὸς τὴν π. civ. 1, 12, 7. δεινῶν κατειληφότων τὴν π. 1, 14, 13. ††† καλλώπισμα πόλεως, civit. 7, 3, 13. de parte urbis, de que privatis civium aedibus, post opp. δημοσίων ἔργων. ††† in Vs. Bg., qui p. ἡ Ῥώμη substituit πόλις 2, 4, 8. 2, 10, 3. 2, 13, 18.

πολιτεία, trop. c. praep. τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων - μετειληφυιῶν - τῆς παρὰ Ῥωμαίοις πολιτείας κοινωνίαν, Romanae civitatis 8, 2, 11. p. iure civitatis.

πολίτης, ph. c. gen. pers. ὄντα πολίτην ἑαυτοῦ, quod esset civis eius 3, 10, 11. concivis, popularis, Plautianus Severi. - abs. ἐλπίσας, - πείσειν (αὐτόν.) ὡς πολίτην, civ. 8, 3, 3. post ᾧ πατρὶς ἡ Ἀκυληΐα. - χρήματα -, εἰς νομὰς τῶν πολιτῶν λ. civ. 7, 3, 12. - in opp. πλῆθος ἐπεδήμει οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ ξένων καὶ ἐμπόρων 8, 2, 9.

πολιτικός, phys. de re, Fem. in opp. ὅσα ἐκείνῳ πέπρακται -, στρατηγικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρετὴν ἔχοντα, civilem 1, 2, 9. quae pertinent ad sapientia in rep. administranda instituta. ἐν πολλαῖς στρατιωτικαῖς καὶ πολιτικαῖς εὐδοκιμήσας πράξεσι 2, 1, 9. in muneribus et magistratibus, pertinentibus ad res civiles, ut praete-

ctura urbis. - c. adiuncto, τὰς πράξεις - καὶ διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίους -, τὰς δὲ στρατιωτικὰς 6, 1, 8. Neutr. cum subst. εἴ τινα ἦν χρήματα πολιτικά, pecuniae civiles π, 3, 12. sq. explic., pec. publicae, aerarii. - in opp. πολιτικῶν πραγμάτων ἀπείρως ἔχων, στρατιωτικὸς δὲ λ. 4, 12, 1. sq. τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως εἶχε, quae adeo differunt a πολ. in loco pr. - sine subst. c. art. et in opp. δικάζων συνεχῶς καὶ τὰ πολιτικὰ διοικῶν, rem civilem 3. 10, 3. sc. πράγματα, et λοιπά, quoniam reip. administrandae pars fuit etiam τὸ δικάζειν. - δικάζων καὶ τὰ π. διοικῶν, civilia negotia 3. 13. 2. - simul c. adi. et gen. rei, δικάσοντα καὶ τὰ λοιπὰ διοικήσοντα π. τῆς ἀρχῆς, civ. neg. 3, 14, 17. reliqua s. alia, alius generis.

πολίχνη, ph. c. adiuncto, πολίχνας καὶ κώμας τὰς περικειμένας καταλιπόντων, oppidulis 8, 2, 10. opp. πόλις Ἀκυλ., p. nostr. *Flecken* s. *Marktflecken*.

πολλάκις, ph., ante verb., saepe 1, 14, 2. 2, 3, 2. 2, 15, 11. 4, 12, 3. 7, 8, 7. 8, 2, 4. - divulsum 1, 5, 9. 4, 12, 13. 8, 5, 11. - sed post verb. 1, 17, 6. plerumque 5, 2, 7. saepius 7, 6, 20. identidem 8, 3, 20. † ταῖς κατὰ Μηδίαν π. γενομέναις συμβολαῖς, illis in Media crebris conflictibus 6, 6, 9. crebro factis. †† π. λουσάμενος, καὶ π. ἐσθίων, saepius - saepius 1, 17, 22.

πολυάνδριον, ph. μέγιστον ἤγειρον, tumulum 4, 9, 14. campus, ubi foveae plures, refertae cadaveribus, s. locus multorum tumulorum, coemeterium, nostr. *Grabstätte* s. *Grabhügel*, cf. praec. et §. 7. πεδίον.

πολυάνθρωπος, ph. de loco, Masc. cum subst. Fem. c. adv. s. abl. modi, οὕτω π. οὖσα ἡ Λιβύη, foecundissima hominum 7, 4, 9. — c. gen. pers. simul, ἡ Ἀκυλ. καὶ πρότερον - ἰδίου δήμου πο. ἦν, proprio populo abundabat 8, 2, 6. - abs. τῇ Ῥωμ. πόλει, ἅτε πολυανθρώπῳ οὔσῃ, utpote populosa 1, 12, 1. τὴν Καρχηδόνα, ἣν ἤδει οὖσαν πολυάνθρωπον, pop. 7, 6, 1.

πολύγονος, ph. de re, Masc. c. subst. fem., sed oppresso, et c. adv., (γῆν s. χώραν) πρὸς οἶνον μάλιστα πολύγονον, vini foecundissim solum 8, 2, 3.

πολυετής, ph. de re, χρόνου πολυετοῦς, multorum annorum temporis 5, 3, 3.

πολυΐστωρ, mor. de pers., p. adi. οἷα δὴ ἄνδρα πολυΐστορα λ. multiscium 1, 3, 5. multarum historiarum peritum.

πολυπλασιάζεσθαι, Pass. de re s. pers., ph. cum adv. τότε - μᾶλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλῆθος (τῶν πολιτῶν,) aucta est 8, 2, 10. nostr. *vervielfältigt*, vergrössert *werden*.

πολυπραγμονεῖν, mor. de pers. cum acc. rei et adiuncto, οὐ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἤθελεν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα - πολυπραγμονεῖν, scrutari 4, 12, 5. - c. adv. et in dupl. rect., c. acc. rei et c. pron. οἱ δ' οὐ πάνυ τὸ ἐκφερόμενον τοῦ θαλάμου, ὅ τι ποτ' εἴη, ἐπολυπραγμόνουν, inquirebant 2, 1, 4.

πολύς, Masc. de pers. ph. de numero, c. subst. pers. in opp. γένεσθε αὐτῷ ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοί, multi 1, 4, 9. — per se, s. sine relat. πολλῶν ἑκατοντάρχων 7, 1, 11. ἐν πολλοῖς βαρβάροις, apud plerosque barb. 1, 1, 5. πολλοὺς εὐπατρίδας, m. 2, 3, 7. Φίλους, - πολλοὶ δὲ καὶ λόγιοι παρῆσαν αὐτῷ 1, 5, 4. πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι 1, 2, 9. - Sine subst., c. art. Φίρους - αὐτὰ οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, vulgo 4, 2, 15. - Sine art. sed ante particip. c. art. ἡ Λιβύη πολλοὺς εἶχε τοὺς τὴν γῆν γεωργοῦντας,

multos 7, 4, 9. - Sine omni art. πολλοὶ δὲ λ. plurimi 2, 12, 2. ſc αὐτῶν, τῶν ϛρατιωτῶν. c. gen. perſ. diſerto, πολλοὶ δὲ αὐτῶν λ. multi ipſ rum 1, 12, 18. - c. praep. ſyn. πολλῶν καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς μοίρας ἀπολωλότων, multis de illa etiam parte amiſſis 6, 6, 4. - in opp. ὡς ὀλίγους πάνυ ἐκ πολλῶν ἐπανελθεῖν, e multis ib. 3. 7, 9, 17. τὸ πῦρ - πολλοὺς ἐκ πλουσίων πένητας ἐποίησεν, mult. 1, 14, 5. 7, 12, 13. ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς, plures 2, 5, 4. multos 3, 3, 2. - Maſc. de re, ph. poſt ſubſt. ὄμβρος πολὺς, mult. 1, 17, 23. χειμάῤῥους -, π. καὶ βίαιος γινόμενος, abundans 3, 3, 11. i. q. pr. μέγας. - διὰ χρυσοῦ πολλοῦ, multo 1, 8, 13. χρυσῷ πολλῷ 5. 2, 10. τοξοτῶν ἀριθμὸν πολὺν, ingentem 6, 7, 1. 7. - Ante ſubſt. μετὰ πολλοῦ καμάτου, cum magno labore 8, 1, 14. - ſimul cum art. πολλοῦ ὄντος τοῦ ἐμέτου, cum nimia eſſet vomitio 1, 17, 24. † εἰς τὸν πολὺν ὅμιλον ἀριθμούμενοι, promiſcuae multitudini 1, 1, 2. in magna turba, i. ignobili, vili, imperita. - Per certa ſubſt. χρόνου οὐ πολλοῦ διαγινομένου, non longo 1, 10, 1. οὐ π. χρ. διατρίψας, haud diu 5, 5, 1. οὐ πολλῷ χρόνῳ λ. haud longo t. 1, 6, 24. — πολλοῦ ἐργασθέντος φόνου, ingenti ſtrage 3, 4, 10. πολὺν - φόνον 4, 11, 11. †† mor. μετὰ πολλοῦ φόβου, terribiliter (valde) 7, 1, 2. - Fem. de perſ. ph. πολλὴ καὶ παντοδαπὴ δύναμις, ingentes omnis generis copiae 2, 14, 13. qui Bg. καὶ negligit. — †† ἡ ἵππος πολλὴ οὖσα, equitatus nimius 4, 15, 6. ἵππον πολλὴν, equitatum plurimum 4, 10, 5. eq. ingentem 4, 14. 6. μετὰ πολλῆς δυνάμεως, cum ingentibus copiis 5, 1, 8. πολλῇ δυνάμει, multis copiis 6, 7, 5. χειρὶ π. καὶ σπουδῇ, multa manu et feſtin. 8, 4, 11. χεῖρα πολλὴν κακούργων, magna manu 1, 10, 2. π. ϛρατιὰν λ. ingenti exerc. 3, 4, 1. † δύναμιν, π. οὖσαν καὶ μεγίϛην λ. copias, quae multae erant 2, 15, 1. - Fem. de re, ph. πολλή τις φθορὰ ἐγένετο ὑποζυγίων λ. magnus interitus 1, 12, 2. π. ἦν καὶ μεγίϛη ἀρχὴ ampla provincia (praefectura) 2, 7, 7. ἐν πλατείᾳ καὶ πολλῇ οἰκήσει, ſpatioſa 4, 1, 4. multiplici habitatione, multas diaetas habente. - † c. art. καὶ οὐ πολλὴν ἔχοντα τὴν - γῆν, nec multum agri 6, 7, 10. - Poſt ſubſt. χιόνος πολλῆς, multa nive 3, 3, 9. e. † μακρᾷ γῇ καὶ θαλάττῃ πολλῇ, magno terrarum maris que intervallo 6, 7, 10. multo f. longo mari f. maris tractu. γῆν πολλὴν - κεκτημένη, territorium amplum 3, 1, 12. τὴν πόλιν, οὖσαν μεγίϛην καὶ π. quae ampla (erat) 7, 9, 17. conſtans multis aedificiis. - Plur. ξύλων ἐξοχαὶ, - πολλαὶ δὲ αὗται λ. multae 7, 12, 12. μετὰ πράξεις πολλὰς ὑπατικὰς 7, 7, 8. - ante ſubſt. μὴ πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπεῖχον, haud multorum dierum 3, 9, 15. ἐκ π. ἡγεμονιῶν, per multas praefecturas 7, 5, 4. ἐκ π. πράξεων 8, 7, 10. ἐν πολλαῖς - πράξεσι 2, 1, 9. 2, 7, 8. ἐν π - ἀρχαῖς 7, 10, 7. πολλὰς κώμας καὶ πόλεις 8, 9, 6. π. εὐεργεσίας καὶ τιμὰς 3, 12, 21. - Fem. de re, mor. ἐν ταραχῇ πολλῇ - ἦσαν, magna 2, 12, 4. ἐν ἀδείᾳ π. 5, 2, 5. — ἡσυχίαν - πολλὴν 3, 12, 13. εὔνοιαν π. 6, 8, 5. ante ſubſt. πολλὴ οἰμωγὴ, ingens 7, 9, 19. μετὰ πολλῆς ἐμπειρίας 7, 11, 17. cum multa peritia. μ. π. προνοίας, providenter admodum 8, 2, 15. μ. π. βίας, magna vi 8, 4, 19. μ. π. ἐπιμελείας καὶ φρουρᾶς, adhibita magna diligentia 4, 4, 4. μ. π. μάχης, poſt longum certamen ib. 14. μ. π. σπουδῆς, magna feſtinat. 6, 4, 5. 6, 7, 12. ἐκ π. παρασκευῆς, magno apparatu 8, 5, 7. — πολλῇ ἀφασίᾳ καὶ ἀπορίᾳ, ingenti 2, 12, 5. ἐν π. ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει, magna 8, 8, 8. ἐν π. ταραχῇ καὶ ἀφασίᾳ 7, 10, 1. —

† πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο 7, 1, 2. v. μ. - † Φυγὴ πολλὴ - γίγνεται. magna 3, 2, 4. † προμηθείᾳ πολλῇ καὶ ἀγχινοίᾳ 4. 3. 11. † πολλὴν ἁρπαγὴν καὶ φόνον λ. 3, 3, 6. - Neutr. Sing., de re, ph. c. subst. ἅμα ποτῷ πολλῷ, cum largo potu 1, 17, 23. c. certo subst. de pers. s. re, ph. πολὺ πλῆθος τῶν σ. πρωτευόντων, magnus numerus, 1, 17, 2. ingens multit. 3, 4, 18. π. γάρ τι πλ. ib. 2. πολύ τι πλ. 8, 2, 9. coll. μέγα δέ τι πλ. 7, 4, 9. † ἐν οἷς ἦν τὸ π. πλ. Παιόνων λ. 6, 8, 7. μηδὲ πολλοῦ πλήθους παρόντος, nec multa turba praesente 7, 6, 16. † μετὰ π. πλήθους καὶ δυνάμεως ἐπιών, cum magnis copiis 4, 14, 2. coll. μ. μεγίστου πλ. καὶ δυν. ib. 6. πολύ τε πλ. ἀνδρῶν σ. ἤνεγκεν λ. magnum numerum 1, 2, 7. προβάτων π. πλ. λ. ingentem multit. 5, 5, 16. πολύ τε πλ. ἄλλων ἀνθρώπων 3, 4, 11. 7, 8, 22. magna multit. 7, 2, 14. — c. al. subst. πολὺ τοῦ στρατεύματος μέρος λ. bonam exercit. partem 2, 12, 1. - Neutr. Sing. de re, mor. πολὺ τὸ ὕποπτον λ. multum suspicionis 4, 1, 3. μετὰ δέους πολλοῦ, magno cum metu 8, 1, 15. ἐν δέει πολλῷ 5, 8, 13. ἀνύσας - πολλῷ τὴν ὁδοιπορίαν τάχει, magna velocit. 3, 8, 5. πολὺ τὸ ἐπιστρεφὲς ἔσχε, multum severitatis 7, 10, 10. π. ἔχων - τὸ Πλαυτιανοῦ φίλτρον, multum amatorium 3, 12, 7. π. - ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον, magna est animi mobilitate 7, 7, 2. - Neutr. Plur. ph. s. mor. c. subst. πολλὰ τὰ ἐφόδια (εἰσὶ) multa 7, 5, 12. πολλὰ γὰρ τὰ ὀρύγματα λ. multi putei 8, 2, 16. πολλῶν χρημάτων ἐγκρατὴς λ. multis opibus 1, 10, 3. ἁλόντα ἐπὶ - πολλοῖς ἁμαρτήμασιν 3, 10, 11. μετὰ πολλὰ λουτρὰ καὶ γυμνάσματα 1, 17, 19. π. — τρόπαια 2, 1, 9. π. ἄλλα τεχνάσματα σιδ. 4, 15, 6. - post subst. ἔργων - πολλῶν 1, 1, 4. ἀναθήμασι πολλοῖς 4, 7, 12. † δώροις π. καὶ ὅρκοις 4, 11, 1. - † cum subst. rei s. pers. πολλῶν ἄρξας ἐθνῶν, mult. provinciarum 7, 5, 3. - Neutr. Sing sine subst., per ellipsin a) alicuius subst. αὐτὸν ἐλύπει τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ 1, 3, 8. sc. πράγματα, et γενόμενα, et μέρους τοῦ χρόνου. si p. neutro sumitur adi. π., at, si p. masc., χρόνου s. καιροῦ, res, quae *contigerunt* non *multo* ante *tempore.* ἦν - τῶν - πρὸ πολλοῦ ὑπατευσάντων, e numero iam dudum consularium 2, 7, 6. ex iis, qui multo s. diu ante consules fuerant. ἦλθεν μετ' οὐ πολὺ λ. non multo post 1, 9, 17. 4, 10, 1. 6, 9, 14. sc. μέρος τοῦ χρόνου. †† οὐ μετ' οὐ πολὺ λ. haud multo post 5, 6, 5. v. οὐ. — † c. gen. rei simul, συνέβη - μετ' οὐ πολὺ τῆς σκέψεως ταύτης, haud multo post hanc deliberationem 4, 13, 7. - Post praep. al. ἰσοῤῥόπου - ἐπὶ πολὺ (μέρος τοῦ χρόνου) τῆς μάχης γενομένης, diu 1, 11, 5. 11. 2, 15, 13. 3, 4, 10. 3, 14, 6. 5, 4, 16. 5, 8, 18. 6, 1, 9. † ὁ Μαξιμῖνος ἐπὶ π. μὲν προεχώρησε, longe lateque processit (cum exercitu) 7, 2, 9. ubi, non ut in pr., de tempore, sed de intervallo ac spatio alio, et per ellips. subst. tum acc. διάστημα, tum gen. τῆς γῆς s. χώρας, qui postr. firmatur e loco sq. - c. gen. loci, ἐπὶ π. τῆς Παρθυαίων γῆς ἐλάσας, longe late que per Parthorum regionem 4, 11, 12. ἐ. π. τῆς πόλεως διώκοντες, longe in urbem 7, 12, 10. b) alicuius praep. simul, ἀφειστήκει τῆς πόλεως ὁ νεὼς (ἐπὶ s. κατὰ) πολὺ (διάστημα) longius (per spatium s. intervallum) 4, 13, 8. οὐ πολὺ - ἀφειστήκει τὸ χωρίον, haud procul 6, 8, 17. Μακρῖνον, πολὺ προκεχωρηκότα, longe 5, 4, 19. per ph. not. - sed per trop. s. mor. c. verb. πολὺ τῶν εὐπατριδῶν ἀπελείπετο, multum 2, 5, 4. longe 2, 10, 17. 3, 4, 5. π. περιεγίνοντο οἱ λ. 3, 2, 10. π. ἄπαγων ἑαυτὸν τῶν προειρημένων 4, 3, 8. - † c. adi. comparat. πολὺ ἐλαττόνων, multo

inferioribus 5, 1, 14. 8, 3, 21. qui Bg. recte capit p. ſvn. πολλῷ, ſed ut ſit ellipſis tum pr. ἐπὶ ſ. κατὰ, tum ſubſt. διάστημα ſ. μέρος. † Sic et ſimul c. pron., in not. tum ph. τὴν Ῥώμην, οὐ πολύ τι ἀφεστῶσαν, non ita procul diſtantem 2, 15, 3. ὅσον μὴ πολύ τι - ἀποστῆναι, non longe adeo 7, 11, 19. - tum mor. πολύ τι ὑπερέσχεν ἡ φάλαγξ λ. multo ſuperior fuit 5, 7, 8. longe 4, 15, 11. οὐ π. τι τῆς Ῥώμης - ἀπολειπούσας, non multum 4, 3, 15. οὐ π. τι - ἀποδεούσης, non ita multum 5, 1, 3. - Neutr. Plur. ſeparatim, αὐτὸν - πολλὰ ἦν τὰ - ἀναπείθοντα, multa erant, quae impellerent 3, 11, 2. qui Bg. ſumit non pro adi., cohaerente cum quaſi ſubſt. τὰ ἀν. ſed per ſe, ut in ſqq. loc., ſc. χρήματα ſ. πράγματα. - πολλὰ ἐκαινοτόμησαν 1, 1, 9. τοῖς στρατιώταις π. δωρησάμενος 2, 14, 10. πολλὰ - συμψάντων, varie 4, 9, 5. ſc. κατὰ et μέρη. † cum art. τὰ μὲν οὖν π. λ. pleraque 2, 9, 6. ſc. σύμβολα λ. ſ. ἐνείρατα. † c. al. ſq. adi. per copulam, πολλῶν καὶ δεινῶν - κατειληφότων, multis malis 1, 14, 13 qui Bg. opprimit copulam, ut et in ſq. loco. πολλὰ καὶ δεινὰ τολμήσας, multa nefaria 1, 10, 2. ſecus ac in ſq. loco. π. καὶ ποικίλα λ. multa et varia 1, 1, 8. †† abſ. per ellipſ. et p. adv. ἐπὶ — πολλὰ ἱκετεύουσα, λ. diu ſupplicando 1, 16, 11. p. κατὰ πολλὰ μέρη, πράγματα, ῥήματα, multum, valde, ſ. κατὰ π. μέρη τοῦ χρόνου, ad quam not. temp. reſpicit Bg., dum et Lat. habent eundem Plur. *multa*, p. multum. - ††† Per loca, ubi adi. hoc, Sing. vel Plur., repetitur in vicinia, bis quidem, πολλὴν - πολλῶν 7, 9, 17. πολὺς - πολλῷ 1, 17, 23. πολλῷ - πολλοῦ 5, 8, 13. πολλὴν - πολλοῦ 7, 1, 2. πολλῇ - πολλὴν 6, 7, 10. πολλὴ - πολὺς 3, 2, 4. πολλαῖς - πολλὰ 2, 1, 9. πολλὴ - πολλὰ 4, 15, 6. ſed quater πολλοῦ - πολλὰ - πολλὴν - πολλῶν 1, 10, 1. - 3.

πολυτέλεια, ph. c. adi. τῆς τοιαύτης πολυτελείας λ. luxus 5, 2, 10. de Macrino, in veſtitu ac cultu. ποικίλη πολυτελείᾳ, ſplendore 7, 12, 13. c. gen. perſ. Θηλειῶν πολυτέλειαν λ. 1, 14, 10. c. gen. rei, λίθων πολυτελείᾳ, magnificentia 5, 3, 8. i. q. ſubſt. et adi. λίθοις πολυτελέσι, cf. 5, 5, 12.

πολυτελής, phyſ. de re, Maſc. λίθων πολυτελῶν, pretioſorum 5, 3, 12. - Fem. ὕλης πολυτελοῦς 4, 10, 2. πολυτελεῖ κηδείᾳ, ſumtuoſo funere 4, 2, 2. ἐσθῆσι πολυτελέσι, pretioſ. 6, 4, 7. θέας πολυτελεῖς, magnifica 3, 8, 15. † 5, 5, 15. - Neutr. πολυτελὲς ἀνάθημα, magnif. 3, 6, 20. i. - abſ. εἴ τι πολυτελὲς ἐώρα, pretioſum 4, 8, 21. - Plur. c. art. πάντων τῶν πολυτελῶν ἀπείχετο, ab omni lautitia 4, 7, 10. omnibus pretioſis, vaſis et cibis. πολυτελῆ κειμήλια, pret. 5, 6, 20. π. ἀναθήματα, ſplendida 5, 5, 9. Compar. δῶρα - πολυτελέστερα, pretioſa 3, 8, 12. nimis pret. ſ. p. ſuperl. - Superlat. νεὼν - πολυτελέστατον, magnificentiſſimum 5, 6, 13. † σχήμασι - ἐσθῆτος πολυτελεστάτοις, formis veſtium pretioſiſſimis 5, 5, 4. qui Bg. recte ſic in abl. ſ. dat. legit p. vulg. gen. πολυτελεστάτης.

πολυτελῶς, ph. κοσμήσας λ. magnifice 4, 8, 10. ὑποδεχθεὶς, honorificentiſſime ib. 10. cf. ib. 19. - † 5, 5, 15.

πολύτιμος, moral. de re, λίθοις πολυτίμοις, pretioſis 1, 17, 5.

πολύτροπος, mor. de perſ. τὶς ἀνὴρ, verſipellis 2, 14, 9. verſutus, callidus.

πόμα, ph. c. opp. et adi. ἐν ἅπασιν ἐδέσμασι καὶ πόμασι, in omni potu 4, 1, 3.

πομπεύειν, phyſ. de perſ. c. abl. rei, αὐτὸν, πορφύρᾳ καὶ πυρὶ πομπεύοντα, purpura et igni praelato 7, 1, 21. qui Bg legerit προπομπεύοντι, dum vulg. procedere videtur p. in pompa incedentem, ingreſſum, ductum, cum purpura et igne, ſ. indutum purpura et igne prolato.

πομπή. phyſ. de reb. et perſ. εἵπετο - αὐτῷ πᾶσα ἡ βασιλικὴ π. λ. pompa 7, 6. 3. † forſan de perſ. ſolum, τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος 1, 10, 14. - de actu potius, ϛρατιῶται, πομπῆς μᾶλλον, ἢ ἀνδρείας, ὑπηρέται 2, 10, 3. ἐπὶ τῇ πομπῇ λ. in deductione 2, 6, 19. μητρὶ θεῶν πομπὴν τελοῦσι, pompam 1, 10, 11. τοὺς ἐλέφαντας, τοὺς εἰς π. ὑπηρετοῦντας, pompae 2, 11, 18. ad pomp. 2, 13, 19. πρὸς πομπὴν μᾶλλον, ἢ μάχην, λ. pompae 7, 11, 14. — ὥσπερ ἐν πομπαῖς παίζουσι βασιλείαν, in pompa 7, 8, 9. - † trop. οὐδαμοῦ τῦφον ἢ πομπὴν παρεχόμενος βασιλικὴν 2, 4, 18. filius Pertinacis, comitatum, comites.

Πομπηϊανὸς, Marci et Commodi amicus, Pompeianus 1, 6, 11. 20. — Πομπηϊανῷ 1, 8, 7. Πομπηϊανὸν ib. 9.

Πομπήϊος, I. Caeſaris et Auguſti aemulus, Πομπηΐου, Pompeii 5, 7, 18. Πομπήϊον, Pompeium ib.

πομπικὸς, phyſ. de re, ἐν μόναις ταῖς πομπικαῖς ἐσθῆσι λ. in ſolo pomparum veſtitu 2, 13, 5. veſtibus pompalibus, pompicis, ſolitis geſtari in pompa, - Praetorianis.

πονηρὸς, mor. de perſ. Maſc. πονηρὸν οἰκέτην, improbum 1, 13, 6. πονηρῶν ἀνθρώπων 5. 2, 5. - Fem. de re, πονηρᾶς ἀρχῆς, male geſti 8, 5, 26. - Neutr. τὸ ἄρχειν ἔργων πονηρῶν, prius laedere 5, 6, 9. v. ἀ. Al. not. Fem. πονηρὰ τύχη, fors mala 2, 4, 11. — c. adiuncto, τινὸς πονηρᾶς καὶ βασκάνου τύχης, maligna fortuna 1, 8, 5. adverſa, non favens. - † al. not., cum adiuncto, πονηρᾶς ἐλπίδος καὶ φόβου, mala ſpe 2, 1, 17. ingrata ſ. triſtis exſpectatio. - † al. not. Neutr. c. adv. οὕτω πονηρὸν τέλος, malum exitum 2, 12, 11. infelicem, foedum.

πόνος, ph. de milit., cum al. ſubſt. πόνων ἀσκήσεσι, laboribus tolerandis 2, 10, 17. ἀνεξικακία π. laborum 3, 8, 14. - ſimul c. adi. γενναίων π. ἄσκησις 4, 7, 14. - ſimul cum art. τὸ τῶν π. γενναῖον, in laborib. alacritas 2, 14, 3. τὸ εὐπειθὲς πρὸς τοὺς πόνους, tolerantiam laborum 3, 8, 10. ϛρατιὰν, - ἄπειρον μάχης καὶ πόνων 3, 4, 1. - abſ. πόνοις ἀντέχων ῥᾷστα 2, 9, 2. Severus. — Ἰταλιώτας πόνων ἀνέπαυσε 2, 11, 9. Auguſtus. - al. not. c. adi. γενναίοις πόνοις τὴν ὁδὸν ἐπετάχυνε ib. 2. moleſtiis, - ſimul c. gen. rei, φέρειν πόνους πάντας πορείας 2, 10, 10.

Πόντιος, p. adi. de re, τὸ Πόντιον ῥεῖθρον, Pontici fluctus 4, 3, 17. Ponticum mare ſ. fretum, Propontis, cf. §. 12.

Πόντος, de re ſ. aqua, ὅσα Αἰγαίῳ καὶ Πόντῳ ἔθνη διαιρεῖται, Ponto 6, 4, 9. vel tractus ille aquae et maris longior, comprehendens Helleſpontum, Propontida, Pontum Euxinum et Maeotida paludem, vel tantum Propontis, cf. 6, 2, 4.

πορεία, phyſ. c. gen. rei ſ. loci, τέλη - ἐν ὁδῶν πορείαις, in viar. transitu 2, 4, 14. transgreſſibus, itineribus per vias, p. actu, vel p. loco ubi transitus. - Nominatim de milit. πόνους - πορείας, itineris 2, 10, 10. - c. art. μετὰ σπουδῆς τὴν πορείαν ἐποιεῖτο 3, 4, 1. 6, 5, 16. - ſimul cum adi. ἡ χώρα - τὴν π. εὐμαρῆ παρεῖχεν, transitum ib. 12. τὴν - μοῖραν - ἐπάξειν τοῖς βαρβάροις κατὰ μέσην τὴν π. iter faciendo ib. 4. τὸ ϛρατιωτικὸν vel αὐτὰ, τὰ ὄρη - ἀνεκτὴν εἶχε τὴν π. iter ib. 11. †† ἐπὶ τὴν π. ἐξήγαγεν (αὐτούς,) ad periculum faciendum 6, 8, 16. qui Bg. melius legit πεῖραν, ubi v.

πορεύεσθαι, Med. de perf. ph. c. abl. modi, ἐκπέμπει τοὺς πορευσομένους ὀξυτέρῳ δρόμῳ, qui proficiscantur 1, 9, 20.

πορθεῖν, ph. de hoste, c. acc. loci, τὴν Ῥωμαίων πορθοῦσιν ἀρχήν, vastare 6, 7, 5. χωρίων, ἃ ἐπόρθουν, quae vastabant 1, 10, 6. — simul c. adv. et praep. ὡς – μηκέτι πορθοῖεν Ἰταλίαν ὑπὲρ τυράννου, neque amplius bellum inferrent Italiae 8, 5, 21. – c. adiuncto. κατατρέχοντας τὴν χώραν, λείαν τε ἀπαγαγεῖν καὶ πορθεῖν τὰ πλεῖστα. vastare 3, 14, 2. τὸ στρατιωτικὸν – ἐμβαλὸν εἰς τὴν – χώραν, ἐπόρθει τε αὐτὴν, καὶ – ἐνέπρησε κώμας, λείαν τε ἀπήγαγεν, vastabat 6, 5, 11. κώμας καὶ πόλεις πορθήσας, τήν τε χώραν λεηλατήσας, pagis – vastatis 3, 9, 6.

πορθμὸς, ph. maris angustiae, utrinque terris pressae, c. gen. rei, τῷ πορθμῷ τῆς Προποντίδος λ. freto 6, 2, 4. – simul cum adi., διὰ τοῦ στενοῦ τῆς Πρ. πορθμοῦ, per fret. 5, 4, 22. ἐπὶ τῷ στενοτάτῳ τῆς Πρ. π. 3, 1, 11. – abs. τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν κατὰ τὸν πορθμὸν διάβασιν ib. 13. ubi deest ille pr. gen. τῆς Πρ.

πορίζεσθαι, Pass. de re, phys. c. adv. Φειδὼ – τῶν καλῶς πορισθέντων, partorum 2, 3, 23. sc. αὐτῶν, τῶν χρημάτων, eorum, quae parta sunt. – Med. de perf., c. acc. rei et praep. δι' ἐπιδρομῆς — τὸ χρειῶδες πρὸς τὸν βίον πορίζονται, acquirunt 1, 6, 25. sibi parant.

πόρος, ph. de loco, κρημνὸς – τοῖς – συῤῥέουσιν ὕδασι π. γίνεται, alveus 3, 3, 2. via. – c. gen. rei, τοὺς πόρους τῶν αἰσθήσεων, meatus 1, 12, 5.

πόρπη, ph. προήει πόρπαις – κεκοσμημένος, fibulis 5, 2, 10. Macrinus.

πόῤῥω, ph. cum gen. loci, τῆς πόλεως, procul ab urbe 1, 7, 4. — Superl. ἀπιέναι ὡς ποῤῥωτάτω τῆς Ῥώμης, quam longissime ab urbe (Roma) 2, 13, 18. † εἰς τὰ π. τῆς πόλεως κτήματα, in remotissima ab urbe praedia 2, 6, 5. sc. κείμενα s. ὄντα, quae longissime ab urbe sita sunt. – abs. ὡς π. ἀπῄεσαν, quam long. 4, 13, 10.

πόῤῥωθεν, ph. ἑστῶτες, procul 2, 6, 20. longe 6, 7, 18. i. de longinquo ib. e. e longinquo 6, 9, 4.

πορφύρα, phys. p. veste, (palliolo coccinei coloris,) de imperator. Rom. c. adi. τῆς εὐπαρύφου καὶ βασιλικῆς πορφύρας, purpura 1, 16, 8. πορφύραν ἐπιβαλόντες βασιλικὴν 6, 8, 11. τὴν βασίλειον π. λ. 2, 8, 10. 4, 1, 6. – abs. πορφύρᾳ – πομπεύοντα 7, 1, 21. — τὴν π. ἀποῤῥίπτει 6, 8, 12. – Consulum, τὴν ἔνδοξον καὶ ἐνιαύσιον π. 1, 16, 7. – Al. magistratuum, et al. not. οἱ ἐν ταῖς μεγίσταις πράξεσιν – ἐν μέσῳ φέροντες μίαν π. 5, 5, 20. clavum purpureum, lineam s. segmentum purpurei coloris, a summo pectore per mediam vestem decurrens. – Al. not. ἐσθῆσιν, ὁμοίως χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ πεποικιλμέναις τὰ σκέλη σκέπων, (Heliog.) 5, 3, 12. purpurei coloris figurae, in primis eius, quam alias clavi purpurei s. lineae purpureae habebant, tales que figurae vel rotundae vel quadratae per vestem totam intextae; vel figurae hominum aut bestiarum, purpureo colore expressae. — †† σχήμασι – ἐσθῆτος * χρώμενος, διά τε πορφύρας χρυσοῦ ὑφάσμασι, per purpuram auro intertextis 5, 5, 4. qui Bg. legerit tum χρυσῷ, in ablat., tum ὑφασμένοις aut ὑφαντοῖς, ut per purpuream vestem intertextum fuerit aurum, i. fila aurea s. aureae notae plumae que; ni legendum διά τε πορφύρας καὶ χρυσοῦ ὑφασμένοις, quod v., c. praep. διὰ ex analog. rectum, cf. 5, 8,

Digitized by Google

15. διὰ χρ. - πεποικ., praebeat ſenſum et genus veſtium illud antea 5, 3, 12.

πορφύρεος ſ. πορφυροῦς, phyſ. de re, c. ſubſt. rei ſ. veſtis, χλαμύδι πορφυρῇ περιβάλλουσι, chlamyde purpurea 7, 5, 7. † τῇ πορφυρᾷ χλ. περιβαλόντες, purpurea chl. 5, 3, 25. ubi Var. Lect. per acc. τὴν πορφυρᾶν χλαμύδα π. v. περ.

πορφυρὶς, (i. q. pr. πορφύρα, cf. 2. 8. 10. 4, 1, 6.) ph. c. adi. μὲν - ἡ βασίλειος ὑπεδέξατο π. purpura 1, 5, 14.

πόσις, phyſ. de re, c. adi. διδόναι τὴν πρώτην πόσιν, poculum 1, 17, 17. potum.

ποσότης, mor. cum gen. rei, τὴν ποσότητα τῶν - χρημάτων 2, 6, 14. quantitatem, numerum, ſummam.

ποταμὸς, ph. infinite, c. adi. μέγιςος ὁ π. ῥέων, fluvius 7, 1, 17. Rhenus, cf. 6, 7, 4. πρός τινι ποταμῷ μεγίςῳ 8, 4, 2. Sontius aut Timavus. τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ 8, 5, 17. Natiſo aut Turrus. ποταμοὺς πηγνυμένους πατεῖν 2, 10, 10. - cum verb. ποταμὸς περιῤῥεῖ τὸ τεῖχος 8, 2, 16. urbis Aquil., cf. ante 8, 5, 17. ἀρχὰς -, μηκέτι ποταμῷ διωρισμένας, flumine 4, 10, 5. γεφυρώσας τὸν ποταμὸν 7, 1, 13. Rhen. - 8, 4, 8. cf. ante ad §. 2. — τοὺς - τελευτῶντας - ἐς τὸν π. ἀπεῤῥίπτουν 8, 5, 18. cf. ante ad §. 17. μόνῳ λουτρῷ τοῖς ποταμοῖς χρώμενοι. (Germani) flumine 7, 2, 12. διαβῆναι τοὺς π. fluvios 6, 4, 13. 4, 11, 3. Euphrat. et Tigris. - in opp. τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου διὰ γῆς ἢ ποταμῶν κατακομιζόμενα, per fluvios 8, 2, 7. - c. al. ſubſt. ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τῶν π. 2, 2, 19. fluvii limitanei Rom., in Gallia Rhenus, in Syria Euphrates, in Pannonia Danubius, etc. - 6, 2, 14. Tigr. et Euphr. ἐπὶ - ὄχθαις ποταμῶν 2, 14, 14. ποταμῶν μεγέθεσι 2, 11, 9. fluv. limitan. ſupra. † οὐδὲ (περὶ) ῥεέθρων ποταμῶν ἡ φιλονεικία, de fluminibus 4, 14, 14. v. ῥ - τὰ ῥεῖθρα τῶν διὰ τοῦ πεδίου π. ῥεόντων, flumina 3, 4, 10. - Magis finite, διαβὰς τὴν τῶν π. μέσην γῆν, transgreſſus Meſopotamiam 3, 9, 5. Euphr. et Tigr. τὸν π. ναυσὶ διαλαμβάνων, fluv. 6, 7, 13. poſt pr. τοῦ Ῥήνου. - φύσις - τῶν π. αὕτη, illorum fluv. ib. 17. ubi Bg. reddit artic. per pron., de Rhen. et Danub. cf. §. 14. — λανθάνειν π. ἐκείνων μόνων - τὰς ἐκβολὰς, fluv. illorum 6, 5, 3. poſt pr. τὸν Τίγρητα καὶ τὸν Εὐφράτην. Cum adiuncto et regione coeli et ſequente nom. propr. μέγιςοι - οὗτοι ποταμῶν ὑπ' ἄρκτῳ ῥέουσι, Ῥῆνος καὶ Ἴςρος 6, 7, 14. - cum adiuncto al. ex adi. loci, τῶν Ἰταλιωτῶν ποταμῶν τὰ . ῥεύματα, Italiae flumina 8, 4, 6. — cum nom. propr. praepoſito, ἐντὸς Τίγριδος ποταμοῦ, Tigrim fluv. 6, 2, 3. 3, 4, 17. εἰς τὸν Θύβριν ποταμὸν, in Tiberim 5, 8, 18. - cum nom. propr. poſtpoſito, ἐπὶ τῷ ποταμῷ Γάλλῳ, ad fluv. Gallum 1, 11, 7.

ποτὲ et ποτ', in not. temp., infiniti quidem, ſed potiſſimum praeteriti, abſ. λαβὼν οὖν ποτε βέλη, aliquando 1, 15, 11. καί ποτε ἔδοξεν αὐτοῖς 4, 3, 10. - † intra art. et nom. adi. aut ſubſt. τοῖς ποτε κρείττοσιν, iis, qui ipſis olim erant potiores 5, 1, 14. τὸ π. ῥεῖθρον, quod antea erat fluentum 6, 7, 16. † repetitum; ποτὲ μὲν λιπαρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήττων, nunc - nunc 3, 13, 13. - † Poſt particul. condition. εἰ π. φοιτῴη δι' ἡλίου, ſi quando 1, 7, 9. †† ſine verbo diſerto finiti temp. ὅσον δημοσίᾳ - εἴ ποτε - ὀφθῆναι 4, 1, 9. ſi tamen aliquando, ſc. conſpicerentur, ὀφθεῖεν, quod tempus petendum e ſq. inf. Niſi leg. δή ποτε, quoad publice ſcilicet aliquando conſpicerentur. †† εἰ π. καὶ μάθοιεν, ſi quan-

Digitized by Google

do etiam certiores fierent 2, 8, 18. de temp. fut. - † Per Lat. al. poſt neg. τὸ μή ποτε γενόμενον ἔργον, nunquam 4, 6, 10. non unquam ſ. nunquam antea οὐδέ ποτε ἀφηνιάζουσιν λ. nunquam que 1, 4, 12. neque unquam ſ. et non unquam ſ. et nunquam. οὔτε τὰς Φαρέτρας ποτὲ ἀποτιθέμενοι, neque - unquam 6, 5, 9. † οὐδέ πω (πού) ποτὲ - μένων, et nunquam 3, 14, 6. μηδενί πω ποτὲ βασιλεῖ λ. nulli unquam 4, 8, 19. 3, 15, 7. - ſine neg. τῶν πώ ποτε βασιλέων ib. 5. τῶν πώ π. ἀρχόντων, omnis aetatis principibus 3, 10, 13. - Al. not. temp. perpetui, poſt pron. ὅ τι ποτ' εἴη, quid eſſet 2, 1, 4. quid tandem eſſet, noſtr. doch, wohl, immer. ὅ τι ποτ' ἂν ὑμᾶς δρᾶσαι θελήσω, quidquid vobis facere voluero 2, 13, 10. noſtr. immer. - ſimul c. particula al. τοὺς ἐφ' οἵαις δή ποτε - ὑποψίαις, cuicunque ſuſpicioni 1, 8, 17. quibuscunque tandem, noſtrat. nur - immer, v. δ. † Poſt particul. ſolum. ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ᾖ, ubicunque 1, 6, 14. ποῦ ποτ' ἄρα εἴη, ubi eſſet 5, 4, 16. ubi tandem rel. v. ἀ., noſtr. wo denn nun ſ. wo doch nun ſ. wo nun immer. †† μόλις ποτὲ - ἀνεπαύσατε, vix tandem 3, 15, 5.

πότερον, p. adv. in relat. ἢ λ. utrum - an 5, 4, 16.

ποτὸν, pil. p. ſubſt. c. praep. et affini v. ὃ - ἦν μόνον ἐκ τοῦ - ποταμοῦ π., - ἐπίνετο, qui ſuppetebat unice ex - fluvio potus 8, 5, 17. p. μον. π., ὃ ἦν λ. a quo v. et pendere poteſt praep. - c. al. ſubſt. σπάνει ποτοῦ, potus 7, 12, 7. † ἀφθονίαν ποτοῦ, illius poculenti 8, 2, 8. ſc. τούτου, de vino. - it. in opp. τῆς τροφῆς ἅμα ποτῷ πολλῷ λ. potu 1, 17, 23. τροφῶν παντοδαπῶν καὶ ποτῶν ἀφθονίαν, poculentorum 8, 6, 6. ὅσα ἦν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσιν εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ ἐπιτήδεια, potum 8, 5, 7. ἐς ποτὸν καὶ ἐδέσματα 4, 7, 8. τὰ Φαῦλα - τῶν ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν, vilem - potum 4, 12, 4. οὔτε ποτὸν, οὔτε ἐδώδιμόν τι λ. poculentum 5, 8, 4. σιτία καὶ ποτὰ λ. potum 2, 11, 3.

ποῦ, interrog., per ſe, ποτὲ - εἴη, ubi 5, 4, 16. πού, enclit., de adv. loci, πάντα που ἐπιδιατρίβων, neque uſquam 2, 11, 2. ullibi, alicubi. † οὐδέ που ποτὲ - ἀνεπαύετο, et nunquam 3, 14, 6. qui Bg. non certo prodit, quid legendum p. vulg. πώ, quod ſaltem valeat p. illo poſito iam, ni ſit ex illo corruptum. - Al. not., p. adv. infinito, de temp. δύο δέ που ἢ τριῶν ἡμερῶν λ. fere 2, 12, 7. noſtrat. etwa ſ. ungefähr. μιᾶς δή που καὶ δευτέρας ἡμέρας, certe 2, 6, 5. qui Bg. legerit una voce δήπου, v. δ. - ἐν ἔτεσι περί που λ. annis circiter 1, 1, 5. 5, 7. 7. 7, 5, 3. ſed divulſum, περὶ ἔτη πού λ. 3, 8, 21. per figuram ἐκ παραλλήλου, p. Lat. circiter fortaſſe ſ. fortaſſe circiter, noſtr. etwa ungefähr. - † poſt neg. μή που καὶ λίθων τὶς βολὴ - γένοιτο, forte 2, 6, 19. vel necubi, ne quo loco. † εἴ τι πού παραγεγύμνωτο τοῦ σώματος 3, 9, 10. potius ſi - forte, quam ſi ubi.

ποῦς, ph. de animal., ποδῶν τάχει, pedum 1, 15, 11. - de homin. abſ. τῆς περὶ τοῖς ποσὶ χαύνου ἐσθῆτος, circa pedes 4, 11, 10. - c. adi. ὑποσρώσειν αὐτοὺς τοῖς ἡμετέροις π. 7, 8, 18. — cum gen. perſ. et in opp. ὡς - ἵππων ὁπλαῖς καὶ ποσὶν ἀνθρώπων ἀντέχειν 6, 7, 16.

πρᾶγμα, Sing. num., mor. ſ. phyſ., ſine art. βασιλείας κοινωνία, πράγματος, οὗ λ. rei 3, 6, 4. - ſimul cum adi. ἐνίου, πράγματος εὐτελοῦς, re 5, 5, 6. - c. art. καταφρονῶν τοῦ π., ὡς παιδαριώδους, eam rem 5, 4, 3. - ſimul c. al. ſubſt. ἐταράττοντο τῷ ἀήθει τοῦ π. rei 2, 11, 10. v. ἀ. - τὴν ἀνάγκην τοῦ π. ὁρῶντες 4, 14, 19. v. ἀ. - τῷ παραδόξῳ τοῦ π. ἐκπλαγείς, inopinata re 7, 5, 8.

— abſ. ἐκπλαγεὶς τῷ πράγματι, ea re 3, 12, 20. 4, 11, 9. ὁμόσε χωρήσας τῷ π. ei rei 2, 5, 7. ἠγνόουν, πῶς χρήσονται τῷ π. ea res 5, 4, 16. συσκευήν τινα - τῷ π. ὑπώπτευεν, illud negotium 3, 12, 7. - Plur. universe, ἐν - τῇ Καρχηδόνι οὐχ, ὡς ἤλπικεσαν, τὰ πράγματα προυχώρει, res 7, 9, 1. ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδώς, illis rebus 2, 12, 5. - c. al. ſubſt. ἐς τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος, ad res adminiſtrandas 2, 9, 2. — μετὰ τέχνης εἰδὼς προσφέρεσθαι πράγμασιν, negotia 2, 14, 9. — finite, c. adi. πολιτικῶν π. ἀπείρως ἔχων, rerum 4, 12, 1. διοικήσει ϛρατιωτικῶν π. rei militaris 3, 8, 14. † ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγοραίοις, in cauſis forenſib. 7, 7, 7. litibus. κινεῖν πράγματα προγονικὰ, λ. lites 7, 3, 4. - † ambig. c. aſſini, δυσπραγίαν (ἐν) τοῖς πρ. rerum 2, 9, 3. (v. δ. † ῥᾶϛα - αὐτῷ τὰ πρ. ὑπακούσεσθαι προσδοκήσας, res 2, 7, 9. ſucceſſionem in regno. † ὅπλοις - οἰόμενος δεῖν τὰ π. διοικεῖσθαι. rem 6, 2, 13. poſtulata ſua et appetitionem terrarum novarum. - † c. gen. perſ. εἴ τι πταίσειεν τὰ Μαξιμίνου π. res 7, 9, 24. coepta, inſtituta. ἡ συναιρομένη τότε τοῖς ἐκείνου πρ. τύχη, rebus 3, 9, 13. προδοθέντα τὰ Νίγρου π. ὑπὸ Αἰμιλιανοῦ, res 3, 2, 5. conſilia, iuſſa, inſtituta, de fortiter pugnando. - Peculiari not. ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν π. rem 2, 7, 12. remp. publica negotia, imperium. προΐϛασθαι τῶν π. rei ſummae 7, 10, 10. μή τις ἐκεῖ τοῖς π. ἐπιθῆται, rerum adminiſtrationem 1, 6, 18. ſq. τῆς σῆς ἀρχῆς, i. q. ἐπιθῆται τῇ ἀρχῇ ib. 8. μήπως - ἐπιθῆται τοῖς π. ſummam rerum 2, 15, 3. - poſt praec. βασιλείας. - τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν π. rerum 1, 1, 9. 8, 8, 8. - ὑπτίαζε πρὸς τὴν τῶν π. ἐπιμέλειαν. in rebus curandis 2, 8, 16. poſt pr. τὴν ἀρχὴν, de Nigro. πραγμάτων ἄπειρος, rerum 5, 5, 1. Heliogab. † εἰς πραγμάτων καινοτομίαν λ. ad res novandas 5, 4, 2. imperium, imperatorem. διοικουμένων τῶν π. negotia 6, 8, 7. κοινωνοὺς - τῆς τῶν π. διοικήσεως, reip. gerendae 5, 1, 15. † τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας -, ἡ μέντοι διοίκησις τῶν π. καὶ ἡ τῆς ἀρχῆς οἰκονομία λ. negotiorum 6, 1, 2. - c. adi. εἰς ἐλπίδα μειζόνων πρ. ἐπύφωσε τηλικούτων ἔργων εὐπραγία, rerum 6, 5, 24. 2, 13, 1. † περὶ βασιλείας ἤδη καὶ μειζ. π., - ἐβουλεύετο, rebus 1, 10, 7. - cum gen. perſ. ἐπεὶ δὲ Ῥωμαίων ηὔξετο τὰ π. res 1, 11, 8. ſq. τὴν ἀρχὴν λ. - † cum praep. εἰ δέ τινες τὰ κατὰ Συρίαν ὑποπτεύειεν πράγματα, - ἀσθενῆ ὄντα λ. Syriae res 2, 10, 13. imperator Niger cum exercitu et aſſeclis ſ. opibus. - †† Al. not. ὁ ϛρατὸς - πράγματα εἶχεν οὐ μικρὰ, negotii habuit non parum 3, 3, 1. moleſtias, difficultates.

πραγματεία, phyſ. ſ. mor. πάσης τῆς πραγματείας, operis 2, 15, 11. tractationis, libri.

Πραιτωριανοὶ, milit. οἱ Π. Praetoriani 8, 8, 15. τῶν Π. ib. 12. τοὺς Π. καλουμένους ib. 10. † οἱ σωματοφύλακες -, οὓς δὴ Πρ. καλοῦσιν 5, 4, 14.

πρακτέον, Paſſ. de re, ph. ſ. mor. c. pron. interrog. (τί) π. ἡγεῖσθε, quid faciendum 2, 8, 5. - cum art. ἦν ὁ ϛρατὸς (ἐν) ἀπορίᾳ τοῦ πρακτέου, ignarus, quid ageret 4, 14, 1. quid faciendum. τοῖς φίλοις περὶ τοῦ π. κοινούμενος, quid facto opus eſſet 7, 8, 2. ἐπισκέψεσθαι τὸ π. quid facto opus ſit 1, 6, 21. τὸ π. ἐβουλεύετο, quid factu opus eſſet 2, 1, 6. - Plur. περὶ τῶν πρακτέων ἐσκέπτοντο, quid facto opus eſſet 2, 12, 8. 7, 10, 3. διοικήσας τὰ πρακτέα, ordinatis rebus (faciendis) 4, 8, 15. cum deſit ſane ſubſt. πράγματα ſ. ἔργα.

πρᾶξις, ph. ſ. mor., in bello, cum gen. perſ. εἰς δόξαν ἤρθη ἂν

ἡ π. αὐτοῦ, institutum eius (Maximini) 7, 3, 1. bellica facta. — † τὰς πράξεις αὐτοῦ μεγαληγορῶν, res gestas 3, 9, 21. - cum adi. simul, πεῖρα τῶν - μῶν πράξεων, ἃς ἔγνωσαν 7, 8, 8. † τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ παρατάξεων ἐπειράθητε, militaria acta 2, 2, 17. qui Bg. melius legit πράξεων. Simul extra bell. ἐτῶν ἑβδομήκοντα πράξεις πολλῶν βασιλέων - γράψαι, res gestas 2, 15, 12. — Sed tantum extra bell. c. praep. αἱ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Νίγρου πράξεις, quae ducibus Nigri fecerat 3, 5, 9. facta eius s. acta in Nigri duces. τινὶ τότε πάσας ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ πράξεις ἐγκεχειρισμένῳ, qui tunc summam rerum Romae ab ipso demandatam habebat 4, 12, 7. omnes res, Romae gerendas, per periphras. Praefecti urbis. ἑαυτὸν - ἀπείργων - βασιλικῶν πρ. ab imper. functionibus 1, 11, 15. - c. adiuncto, δεδωκότα τοῖς καμάτοις ἀνάπαυλαν ἀργίαν τε ταῖς πράξεσι, negotiis 7, 5, 5. † ὡς πάντα - μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰς μεγίστας τῶν βασιλικῶν πρ., ad maxima imperatoria munia 5, 7, 12. maxima munium s. munerum s. functionum, negotiorum. † τὸν τῆς πόλεως ἐπάρχοντα μετὰ πράξεις πολλὰς ὑπατικάς, functiones 7, 7, 8. †† Potissimum de dignitate s. munere publ. τὸ πρᾶον τῆς διοικηθείσης πρότερον πράξεως, in administrato officio 5, 1, 3. sq. ἐξουσίας καὶ δυνάμεως. † c. adiuncto, τῶν ἐν ἀξιώσει τινὶ ἢ πράξει καθεστώτων, officio publico 5, 2, 3. - cum adi. οἱ ἐκ μετρίων π. εἰς τοῦτο ἐλθόντες, ex mediocri statu 5, 1, 14. ἐξ - πολλῶν π. - ἐπὶ τοῦτο ἀναβάντας, a multis officiis publ. 8, 7, 10. τῶν προγενομένων π. dignitatum 7, 5, 4. sq. ἐκ πολλῶν ἡγεμονιῶν λ. - ἐν ταῖς προγενομέναις π. rerum ante abs te gestarum ib. 12. ἐν π. μεγίσταις ἐξετασθείς, in officiis max. ib. 3. οἱ ἐν ταῖς μεγ. π. qui in max. off. versarentur 5, 5, 20. εὐδοκιμήσας ἐν πολλαῖς καὶ μεγάλαις π. in mult. et magn. rebus gerendis 2, 7, 8. † εἰ γὰρ καὶ - τὰ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς π. ἦν εὐκλεῆ, etsi militiae res gestae erant celebres 2, 3, 4. sc. πράγματα γενόμενα, res in militaribus dignitatibus (gestae) erant celebres. ἐν πολλαῖς στρατιωτικαῖς τε καὶ πολιτικαῖς εὐδοκιμήσας π. negotiis 2, 1, 9. - †† repetit. in vicinia, τὰς πράξεις ἁπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικ. καὶ ἀγοραίους ἐνεχείρισαν τοῖς -, τὰς δὲ στρατιωτ. τοῖς ἐξετασθεῖσι - ἐν εὐτάκτοις καὶ πολεμικαῖς πρ. munia - in muneribus 6, 1, 8.

πρᾶος, mor. Masc. de pers. cum adiuncto, μέτριον καὶ πρᾶον ἑαυτὸν τοῖς προσιοῦσι παρεῖχεν, lenem 4, 3, 4. de Geta. - Neutr. de re, c. subst. πρᾶον καὶ ἥμερον ἦθος, mitem 2, 4, 2. de Pertinace, sed de Alex. Sev. ἦθ. π. κ. ἡ. 7, 1, 14. c. art. p. subst. ἐμοὶ - τὸ πρ. καὶ μέτριον προσφιλές, mansuetudo 5, 1, 7. de Macrino. — simul cum gen. rei. τὸ π. τῆς - πράξεως ib. 3. τὸ π. καὶ ἥμερον τῆς ἀρχῆς, mite illud 2, 4, 9. Pertin. τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ π. mansuetudo 2, 8, 2. Nigri.

πραότης, mor. ὑπὸ περιττῆς πραότητος, mansuetudo 5, 1, 24. πᾶσαν πραότητα ὑπισχνεῖτο 7, 6, 7.

πράσσω s. πράττω, ph. s. mor. in partem utr., de pers. c. acc. rei, ὅ τι ἂν μέλλοις πράττειν, quidquid es acturus 3, 11, 13. ἵνα - τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν δοκοίη, facere 5, 6, 3. τοιαῦτα πράττων, agens 4, 7, 1. faciens 7, 2, 9. † in contracta orat. ἴσα γάρ με καὶ οἷς ἐκεῖνος ἔπραττεν, οὐκ ἀρεσκόμενον, me ea, quae ille faciebat 6, 1, 4. p. τούτοις, ἃ ἐκ. λ. - c. abl. modi, ὀργῇ πάντα πράττων, agens 4, 3, 8. cum adv. simul, ὡς - ὁμοίως τοῖς λοιποῖς - πάντα πράττειν, ut faceret 2, 4, 18. ἃ πράττων οἴκοι διεβάλλετο, in quibus domi patrandis male audiebat 1, 14, 14. quae facere - fere

Digitized by Google

batur, rel. πάντα ἐνθύμως πράττων, agens 3, 6, 1. ἐμβριθῶς τὰ πάντα - ἔπραττε, agebat 4, 3, 7. ὅτι πᾶν, ὡς στρατιώτης. ἔ. quod faceret 4. 7, 6. fimul in opp. ἀδεῶς πάντα καὶ φανερῶς - λέγοντος καὶ πράττοντος, agente 5, 8, 5. - fimul cum praep. ἐν, ὥσπερ ἐν Ῥώμῃ, πάντα πράττῃ, ut ageret 7, 6, 1. - c. praep. μετα, μηδέν τι πράττειν ἄνευ τῆς ἐκείνης γνώμης, agere 5, 1, 15. ὡς - δι' αὐτοὺς ταῦτα πράττοντες αὐτοῖ, quali faceret 7, 3, 17. — † τὰ δέοντα πράττοντες ὑπὸ τοιούτῳ μάρτυρι, facientes 1, 5, 22. li faciamus, v. εὐδαίμων. - μετὰ π οὐδεμίας πάντα ἔπραττον, faciebant 2, 11. 4. πάντα πράξειν εἰς ζῆλ v λ. facturum (esse se) 2, 14. 7. - fimul fc. particip. modi, πάντα ἔπραττεν, ἐκείνοις συμβούλοις χρώμενος, agebat 1, 8, 1. ubi propr. praecedit adhuc casus temp. γ... τινὸς λ. - †† πάντα ἔ. ἑκάτερος, πειρώμενος λ. 4, 3, 2. ut tentaret rel. - † in multipl. adiuncto, cum abl. modi et praep. c. inf. Φθάσας αὐτοῖ πάντα ἔπραττεν εἰς τὸ ἀποσῆσαι λ. moliebatur ad 7, 8, 9. v. ἀθις., omnia egit, ut. - † Al. not. ἔπραττον οὐδὲν, nihil profecerunt 7, 12, 4. in expugnanda urbe. — † fimul c. particip. modi, ἐπειδὴ τειχομαχοῦντες οὐδὲν ἔ. efficiebant ib. 7. †† ἠδεῖτο - τὸν πατέρα, πρᾶξαί τι ἀνήκεστον, patrare 3, 13, 0. i. e fratrem occidere. - †† c. adv. τοῦτον ᾔδει τραχύτατα - πράττοντα, hunc fciebat afperrime fe gerere 7, 6, 10. fc. in adminiftrando munere fuo, f. adminiftrare munus fuum, praefecturam praetorii. - † fimul c. adv. al. τοὺς ἐκεῖσε πράττοντας, iis, qui res ibi adminiftrabant 7, 7, 15. praeerant, ut praefides provinciarum, munera publ. gerebant. - † fimul c. acc. rei et praep. τῶν ὅ τι δὴ πραττόντων κατὰ τὴν ἀνατολὴν, quocunque munere fungentium 3, 2, 10. fc. τὰ πράγματα δημόσια. in pr. locis, fed hic ὅ τι δὴ τῶν πραγμάτων δημοσίων f. ὅ τι δὴ πρᾶγμα δημόσιον, aliquid f. quodcunque munus f. negotium publ. tractantium f. adminiftrantium. - Paff. not. vulgari, ph. f. mor., de re, cum praep. et in opp. εἴ τι μετὰ πανουργίας - λέγοιτο ἢ πράττοιτο, agatur 2, 9, 15. πρὶν τι λέγεσθαι ἢ πράττεσθαι ἐπὶ τῆς συνηθείας, ageretur 1, 9, 7. - in opp. fola, οὐδέ τι ἐλέγετο ἢ ἐπράττετο, agebatur 6, 1, 4. - c. praep. mera, πρὸ ἡμέρας πάντα ἐ. agebantur 2, 2, 3. κατὰ - Καππαδοκίαν ταῦτα ἐ. gerebantur 3, 3, 3. - † καθ' ὃν - καιρὸν τὰ - ἐν Ῥώμῃ ἐ. 2, 7, 6. - c. adv. ὡς ἕκαστα τούτων πέπρακται, gefta fint 1, 1, 11. ἔνθα ταῦτα ἐπράχθη, acta fuerunt 7, 6, 1. - c. gen. perf. modi, ταῦτα ἐπράττετο ἄκοντος - αὐτοῦ, agebantur 6, 1, 22. — cum gen. temp. ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ᾗς τ. ἐ. 7, 5, 5. - † fimul c. abl. modi, ὀλίγου - τινὸς χρόνου πάντα ἐ. τῇ γνώμῃ τῶν λ. gerebantur 1, 6, 1. - † Singulatim per participp. omnium tempp., fine art., abf. τούτων πραττομένων, haec dum aguntur 4, 14, 6. — fimul c. adv. τ. οὕτω π. his ita actis 6, 4, 13. - fimul c. praep. τ. ἐν τῷ Καπετωλίῳ π. dum haec aguntur 7, 10, 9. — Cum art. ὡς ἄπυστα - εἶναι αὐτῷ τὰ ἐν Ῥώμῃ πραττόμενα, quae agebantur 8, 5, 11. τῶν μὲν - δι' ἡδονῆς πραττομένων λ. a rebus iucundis 6, 3, 8. eorum, quae cum volupt. aguntur. - cum adv. τὸ πεπραγμένον ἔνδον, quid geftum fit 4, 4, 10. μὴ - ἀγνοοῦντα τὰ τότε πεπραγμένα, quae acta fuerint 2, 5, 12. - Sola participp. c. var. verb. ὅπως τὸ πραττόμενον μὴ προγνωσθὲν ἀνατραπῇ. res, quae agitur 3, 12, 13. εἶτα ἀγνοοῦντα τὸ π. quid ageretur 5, 8, 11. 3, 12, 18. εἰ καὶ - τὰ πραττόμενα ἦν ἀλλότρια, quae fiebant 1, 15, 14. τῶν πραττομένων ἀγνοίᾳ, eorum, quae geruntur 1, 13, 5. τὰ π. ἀγνοοῦντες αὐτοῦ, rerum ignaro 2, 12,

§. οὐκ ἀγνοοῦντες τὰ πεπραγμένα, quid actum ſit 4, 11, 14. οὐκ ᾔδει τὸ πεπραγμένον, quid factum eſſet 7, 6, 10. συνέντες τὸ π. intellecto toto negotio 4, 4. 19. πάντα πυθόμενος τὰ πεπραγμένα, omnibus intellectis, quae geſta erant 2, 1, 24. τὸ πραττόμενον μαθεῖν, quid ageretur 2, 6, 10. 7, 11, 3. - † repetit. in vicinia. ὡς - ὁ στρατὸς εἶδε τὸ πραχθὲν, - δυσφόρως ἤνεγκε τὸ π. quod ubi - vidit -, moleſte fere - id factum 4, 13, 14. poſt §. pr. ſyn. τὸ γενόμενον. - διηγγέλλετο τὰ πραττόμενα, nunciatur omnis res 2, 9, 1. † ἀγγέλλεσθαί τι τῶν πραττομένων, quid ageretur 1, 12, 12. ἀγγεῖλαι τὰ πραττόμενα, quae gererentur 1, 13, 1. ὡς - ἀπηγγέλη αὐτῷ τὰ πεπραγμένα, haec omnia 7, 8, 1. ἀγγελοῦντας τὰ πραχθέντα, omnem rem 8, 6, 15. ὡς - αὐτῷ - τὰ π. ἐδηλώθη, res 5, 5, 2. οὐδὲ τῶν πραττομένων τι αὐτοῖς ἐδήλου, quid ageretur 2, 8, 18. πρὶν διαβόητον γενέσθαι τὸ πραχθὲν, factum 3, 11, 20. τὸ π. εὐθέως οὐχ ὡμολόγησεν, rem ipſam 4, 4. 14. quo de uno in plur. δεῖσθαι μᾶλλον ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, λ. quae feciſſet ib. 16. (cf. §. 10 it. εἴ τις - τὸ πεπραγμένον λογίζοιτο, rem ipſam 4, 5, 5.) συνήδεσθαι τοῖς πραχθεῖσιν, eo facto 8, 6, 2. i. q. pr. τοῦ ἔργου λ. et οὐ πάνυ τι τῷ πραχθέντι - ἠρέσκοντο. factum ib. 1. ἀπηρέσκοντο - τοῖς πραττομένοις, ea facta 7, 3, 17. μήτε ἀρέσκεσθαι τοῖς πραχθεῖσιν, facta illa 4, 13, 10. δεινῶς ἔφερον τὸ πεπραγμένον, hoc factum 2, 6, 3. παραδιοίσει τὰ πεπραγμένα, haec facta 2, 5, 15. de una caede. poſt pr. ἔργον. - ἡμῖν σωτήριον τὸ πραττόμενον, quod agimus 2, 1, 21. Διῒ - ἐπισκόπῳ τῶν πραττομένων, rerum omnium 7, 10. 6. μὴ τοῖς πραττομένοις - ἀντιστῇ, ſuis inceptis 7, 6, 11. qui Bg. ſupplevit pron. dat. αὐτῷ, p. iis, quae iam acta erant ſ. adhuc agebantur. — ὅπως τὴν τῶν πραττομένων γνῶσιν φθάσωσιν, geſtorum 1, 9, 20. δίκην - ἀξίαν τῶν πεπραγμένων, poena digna veſtris factis 2, 13, 11. iterum ſuppleto pron. dat. ὑμῖν, de una caede Pertinacis. τῶν π., εἶναί τινα μνήμην, rerum praeteritarum 8, 7, 17. κουφότητα - ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, ob anteacta 3, 6, 3. - c. diſerto dat. perſ. ὅσα - ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεῖα λ. quaecunque eius exſtiterunt facta fortia 1, 2, 9. illi geſta ſunt fortia. p. ὑπ' αὐτοῦ, ab eo. τὰ Νέρωνι πεπραγμένα, quae Neroni patrata 1, 3, 9. τὰ - πραχθέντα Σεβήρῳ λ. res geſtae Severi 4, 1, 1. τὰ - Μαξιμίνῳ π. Maximini acta 8, 1, 1. Maximini res geſtas 7, 12, 20. † οὐδὲ - ἐλάνθανε τὰ πραττόμενα (αὐτῷ,) illius facinora 1, 14, 14. - ſimul c. praep. τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρῳ, rerum - geſtarum a Severo 2, 15, 13. - ſimul etiam c. adv. εἴ τι πρότερον Σύλλᾳ - ἐν - μάχαις - πέπρακται, quae a Sylla - geſta ſunt 3, 7, 18. - †† c. acc. perſ. ſimul. ἐς ὅσον - τοὺς καθ' ἕνα ταῦτα ἐπράττετο, quamdiu in aliquos privatim haec admittebantur 7, 3, 10. in ſingulos, ſingulas perſonas haec perpetrabantur; niſi excidit pr. εἰς ante acc. τοὺς, aut v. ſumendum in Med. - Repetitum in vicinia Paſſ. et Act. 7, 8, 17.

πραΰς, mor. de re, c. adiuncto, ἐκ πρᾳείας καὶ πάνυ ἡμέρου βασιλείας, miti 7, 1, 3.

πρᾴως, mor. εἰρήνην ἄγειν, in pace manſueti eſſe ſciatis 6, 3, 12. manſuete.

πρέπειν, mor. de re, c. dat. perſ. et adv. ὡς Ῥωμαίοις πρέπει, conveniens eſt 4, 14, 17. decet. - c. ſolo dat. tali, τὰ τοιαῦτα - οὐκ ἀνδράσιν - πρέπειν, congruere 5, 5, 9. - c. dat. rei, ὅπλα, - Ῥωμαίων ἀρχῇ πρέποντα, convenientia 1, 15, 13. ſq. opp. καθυβρί-

ζοντα λ. Particip. p. adi. μετὰ - κόσμου τοῦ πρέποντος, modo decente 8, 7, 13. οὐ πρεπόντων ἔργων, indecentia 2, 10, 6.

πρεσβεία, ph. de perf. πέμπει πρεσβείαν, legationem 4, 10. 2, 6, 2, 8. 6, 7, 20. πρεσβεῖαι - ἀφίκοντο 2, 4, 6 π. - ἐστέλλοντο 2, 8, 12. ἔλεγε - ἡ π. 6, 4, 8 post §. pr. πρέσβεις - πέμπει πρεσβείαν 4, 15, 6. fq. §. 20. τῶν πρεσβεων - πρ. πέμψαι 6, 4, 6 fq. §. τοὺς πρέσβεις - αἱ πλεῖσται - πρεσηκαντο τὴν π. 7, 7, 13. fq §. τοὺς - πρέσβεις. - πρεσβεῖαι - ἐξεπέμφθησαν ib. 10. fq. ἀνδρῶν λ. — πρεσβείας ἔπεμπον. legationem 3, 14, 8. fq. διελέγοντο. - πέμψαι ἐν σχήματι πρεσβείας τοὺς - διαλεξομένους 8, 3, 1. - cum praep. πρεσβείαν - ἐκπέμπεσθαι ἀπὸ τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων λ. 2, 12, 10. αἱ - πόλεις - πρεσβείας ἔπεμπον ἀπὸ τῶν λ. legationes 8, 7, 3.

πρέσβεις, Plur. ph. cum folo v. διδαχθεὶς ὑπὸ τῶν πρέσβεων, a legatis 4, 15, 20. πέμψαντες πρέσβεις 1, 11, 9. 3, 2, 17. 6, 4, 7. - c. adiuncto, ἀφικόμενοι οἱ π. ἔλεγον λ. 8, 3, 4. 6. τῶν τετρακοσίων πρέσβεων λ. 6, 4, 10. τοὺς ἐλθόντας π λ. 7, 7, 14. τῶν π. ἀπράκτων - ἐπανελθόντων 8, 4, 1. 5, 3, 16. - c. gen. perf. τοὺς π. τῶν Ῥωμαίων 4, 4, 7. 3, 14, 9. Haud dubie a πρέσβυς, (unde et fq.) ab init. p. adi.

πρεσβύτερος, ph. Mafc. de perf. in relat. tacita, πρεσβυτέρῳ ἐκείνῳ λ. maiori 5, 3, 12 cf. ib. 7. τὸν πρεσβύτερον, maiorem natu 5, 10, 9. cf. ib. 3. τινὲς τῶν πρεσβυτέρων λ. aliqui ex fenioribus 2, 14, 9. - cum gen. perf. δοὺς αὐτῷ συνέδρους τῶν Φίλων τοὺς πρεσβυτέρους, fenior. 3, 14, 17. - † in opp. cum acc. aetatis ellipt. οἱ μὲν (κατὰ τὴν ἡλικίαν πρεσβύτεροι, aetate provectiores 1, 1, 9. fq. §. οἱ δὲ κομιδῇ νέοι λ. in relat. f. opp. al. ὧν οἱ μὲν π. λ - οἱ δὲ λοιποὶ λ. veterani 2, 2, 17. τοὺς π. καὶ λοιποὺς - Φίλους λ. feniores 1, 17, 3. οἱ π. ὑμῶν λ. οἱ δ' ἐν ἀκμῇ ὄντες 6, 3, 22. - τῶν π τοὺς δ' ἡλικιώτας λ. 1, 5, 1. τοὺς π. - τοὺς δ' ἄλλους πάντας 2, 4, 3. - Fem. de perf. Σ. μὲν ἡ πρεσβυτέρα -, ἡ δὲ ἑτέρα Μαμ. natu maior 5, 3, 6 τῇ μὲν π. εσβυτέρᾳ -, τῇ δὲ νεωτέρᾳ, maiori ib, 7. - Superl. de perf. c gen. perf. Mafc. ὁ πρεσβύτατος ἦν ἁπάντων 1, 6, 11. aetate maximus. - Fem. Λουκίλλα - ἦν πρεσβυτάτη πάντων ἀδελφῶν, maxima natu 1, 8, 3. ἡ π. τῶν ἀδελφῶν 1, 13 2. τῇ πρεσβυτάτῃ τῶν ἀδ. natu max. 1, 6, 11.

πρεσβύτης, phyf. de perf., p. adi. c. adv. ὁ μὲν, π. πάνυ, fenex 4, 12, 1. - † c. pron. ἄνδρα πρεσβύτην τινὰ καὶ σώφρονα, virum aliquem provectum aetate 2, 1, 8. qui Bg. retulit pron. ad pr. fubft. - ante fubft. τοῖς πρεσβύταις βασιλεῦσιν λ. fenex imper. 8, 8, 6. - in opp. ἀνδρὸς, τὴν ἡλικίαν ἔτι ἀκμάζοντος. - αὐτὸν, ὄντα π. fenem 2, 15, 7. - c. adiuncto temp. Γορδιανὸς. - πρ. δὲ, εἰς ἔτος ἤδη περί που ὀγδοηκοστὸν ἐληλακὼς, fenex 7, 5, 3. — c. art. poft nom. propr. Γορδιανὸς ὁ π fenex Gord. 7, 9, 9. — † ante id, c. adiuncto. ὡς - ταῦτα οἶκοι μεμενηκότι διὰ γῆρας τῷ πρεσβύτῃ Γορδιανῷ ἀπηγγέλη, feni Gord. ib. 20. - Pro fubft. c. art., abf. ἡ τοῦ πρεσβύτου τελευτὴ, finis 7, 10, 1. Gord. ἀρπάζουσι τοὺς πρεσβύτας, fenem utrumque 8, 8, 13. Maximum et Balbin. - Sine art. χλευάζοντες πρεσβύτην. fenem 2, 1, 22. — c. adiuncto temp πρεσβύτῃ. εἰς μακρὸν γῆρας - ἐλάσαντι 2, 5, 9. — Cum adi., poft id, σεμνὸν π. 2, 1, 4. 2, 13, 12. σεμνοὶ καὶ λόγου ἄξιοι πρεσβύται 8, 8, 20. ἀνανδρον καὶ ἄθλιον π. 2, 12, 11. - ante id, c. adiuncto temp. π. ἄθλιον, ἐν ἐσχάτῳ γήρᾳ παραφρονοῦντα 7, 8, 9.

πρεσβῦτις, phyf. de perf., p. fubft. c. art. ἐπανελθοῦσα ἡ π. haec anus 5, 3, 6. anus ib. 23. 5, 7, 6. τῶν ὑπὸ τῆς πρεσβύτιδος λε-

χθέντων, ab anicula 5, 5, 10. τὴν πρεσβῦτιν - Ἰοκάστην καλοῦντων, anum 4, 3, 5. - Pro adi. ἡ μὲν Μαισά, π. ἤδη οὖσα, iam extremae ſenectutis 6, 1, 9. τὴν Κ. ἀδελφὴν, π. ἤδη, iam anum 4, 6, 6.

πρὶν, temp., ſolum c. inf. τὸ λέγεσθαι λ. priusquam diceretur 1, 9, 7. 7, 7, 4. antequam 1, 10, 15. - ſimul c. al. particula, οὔτε τὸ ἄλλο -, πρὶν ἢ μαθεῖν, antequam cognoſceret 2, 3, 5. οὐ πρότερον -, πρ. ἢ λ. non prius -, quam 1, 11, 11. 2, 6, 14. — ſed cum finito v. οὐδὲ πρότερον -, πρ. ἢ - ἐπέσχον, neque prius-, quam 1, 14, 9.

πρὸ, ph. c. gen. rei aut perſ. et quidem de temp. τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ 1, 13, 8. v. πολ. - τῶν π. π. ὑπατευσάντων, iam dudum 2, 7, 6. οἱ π. ἐμοῦ, ante me 1, 5, 13. οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι 1, 6, 17. τῶν π. αὐτοῦ γενομένων βασιλέων 1, 17, 20. τῶν π. αὐτοῦ βασ. ſuperiorum principum 4, 1, 7. ὃ περ εἰώθασι - πρὸ πάσης τροφῆς λαμβάνειν, ante 1, 17, 23. π. ἡμέρας πάντα ἐπράττετο 2, 2, 3. 7, 6, 16, prius - quam luceſceret ib. 17. π. τῆς ἕω, ante lucem ib. 12. 7, 4, 8. π. ὀλίγων ἡμερῶν, paucis ante diebus 4, 13, 8. - Sed de loco, πρὸ τῆς πόλεως λ. ante urbem 3, 13, 10. 4, 11, 4. 7, 8, 5. πρὸ δὲ τῆς πόλ. et ante urb. 2, 11, 17. π. τοῦ βουλευτηρίου 7, 2, 15. π. τοῦ οἰκίσκου 7, 6, 18. π. τῶν θυρῶν 7, 11, 5. π. τοῦ βωμοῦ ib. 8. 7, 3, 15. ἱδρυμένη π. τῆς ὑπωρείας λ. ad radices 8, 1, 8. πόλις -, πρὸ τῶν Ἰλλυρικῶν ἐθνῶν πάντων ἱδρυμένη, gentibus omnibus praeiacens 8, 2, 6. ἔθεε π. τοῦ ἅρματος, ante currum 5, 6, 17. - de ordine, de perſ. πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν λ. ante 5, 5, 13. † π. ἁπάντων λ. ante omnes 1, 17, 9. ſed potius, ut in ſq. - de re, ἐπετέλεσαν - π. ἁπ. τὴν - τιμὴν, in primis 4, 1, 10. καὶ πρό γε ἁπ. et ante omnia 5, 4, 2. - † ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι, in ſuperiore volumine 3, 1, 1. 5, 1, 1. 4, 1, 1. ſc. ὄντι, γεγραμμένῳ. - ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλεκται, in antecedentibus 8, 1, 1. ſc. λόγοις.

προαγορεύω, phyſ. de perſ. cum inf. praedico 2, 13, 18. denuncio, edico.

προάγω, de perſ. ph. et acc. rei et praep. εἰ - τὴν Ῥ. ἀρχὴν μέχρις Ὠκεανοῦ προαγάγοιτε, protuleritis 1, 5, 19. extendere. — trop. c. acc. perſ. εἰ ἡγεμόνας - ἔδει ποιεῖν, ἑκάτερος τὸν ἑαυτοῦ φίλον προάγειν ἤθελεν, promovere 4, 4, 1. producere, provehere ad honorem et munus publ., ei tribuere. - † ſimul c. praep. (αὐτὸν) ἐκ μικρᾶς - τύχης εἰς μεγάλην προήγαγεν ἐξουσίαν, provexit 3, 10, 12. - † de re, neutralit. κατὰ - προάγουσαν ὑπατείαν, ſuperiorem 8, 8, 8. antegreſſum, ſc. ἑαυτὴν, quaſi ſe prae agere, i. praeire, praecedere. - Paſſ. de perſ., ph. cum praep., προήγετο ὑπ' αὐτῶν, producebatur 2, 6, 18. deduci, duci, e caſtris in aulam, cf. §. ſq. ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὰ βασίλεια, it. §. 19. προπέμπειν. trop. εἰς τοσοῦτον ὑπ' αὐτοῦ τιμῆς - προήχθη, provectus eſt 1, 12, 8. productus eſt. - † ſimul cum adv. τοὺς ὑπ' ἐκείνου ἀλόγως εἰς τιμὰς - προαχθέντας, qui promoti fuerant 6, 1, 7. - † Med. de perſ. trop. c. acc. perſ. abl. modi et praep. εὐεργεσίαις ἐς τὴν συμμαχίαν προήγοντο (αὐτοὺς,) adſciſcebant 1, 10, 4. ſed Ms. προσηγ. ubi v.

προαγωνίζεσθαι, Med. de perſ. et milit., ph. ἐπιπεσούσης - οὐ προηγωνισμένης δυνάμεως, quae nondum pugnaverat 5, 7, 13. quae non p. antea, i. q. §. 9. c. μήτε λ. it. §. 10. ἀκμ. et §. 12. νεαρᾷ λ.

προαδικεῖσθαι, Paſſ. de perſ. mor. τὸ μὴ ἀμύνεσθαι προαδικούμενον,

ſi prior iniuriam patiaris 3, 6, 9. qui Bg. recte leg. ſic p. vulg. πρὸς ἀδικ., ſi prius ſ. ante ſis laeſus et iniuria affectus.

προαίρεσις, mor. c. adi. ἐκ μόνης προαιρέσεως ἰδιωτικῆς, conſilio 2, 8. 5. cogitatio et voluntas, - cum gen. perſ. ſimul, διττὴν λέγουσι τῆς τοιαύτης π. αὐτοῦ τὴν αἰτίαν, conſil. 3, 2, 5. † ὥς γε τὰ τῆς π. (αὐτοῦ) ἐνεδείκνυτο, propoſitum 2, 4, 15. p. ἡ πρ. - in opp. ἐκ π. -, δι᾽ ἀνάγκης λ. ſponte 3, 4, 16. voluntate ſ. ex propoſito. ἀνάγκῃ μᾶλλον, ἢ προαιρέσει λ. voluntate 5, 10, 14. - †† Al. not. c. gen. rei et ſimul formula adv. e praep., τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν, vitae meae inde a principio inſtitutum 5, 1, 3. ††† χρησάμενον βίῳ καὶ προαιρέσει, ὡς προείρηται, cum vixiſſet ac propoſitum habuiſſet 2, 5, 16. vel per hendiad. βίου προαιρέσει, ſed c. diſcrimine tamen propr., πρ. de animo, conſiliis, propenſionibus, ſed β. de externis actis.

προαιρεῖσθαι, Paſſ. forma p. Med. de perſ., mor. cum inf. ἐχθρὸς - ἀντὶ Φίλου - γενέσθαι προῄρηται, praeoptavit 3, 6, 11. praetulit, maluit; ubi et cum praep. fuerit. - Med. cum rei et gen. et acc. τοῦ παρόντος κινδύνου τὸ μέλλον προελόμενος, futurum, quam praeſens periculum, praeoptans 6, 8, 13. praeſenti periculo futurum praeferens, cum mallet nunc potius ſubire periculum, quam poſtea.

προαμαρτάνεσθαι, Paſſ. de re, mor. ἀπολογεῖσθαι - πρὸς τὰ προημαρτημένα, priorum delictorum 3, 14, 8. de iis, quae ante peccata erant a ſe.

προαναλίσκεσθαι, Paſſ. de re, trop. πάσης προανηλωμένης Φιλοτιμίας, omni pridem conſumta munificentia 6, 8, 9. cum finitae eſſent ſ. defiiſſent pridem et inde a multo tempore largitiones imperatoris in milites.

προαπόλλυμι, phyſ. de perſ., c. acc. perſ. oppreſſo, in opp. ἀπολούμεθα καὶ αὐτοί, - προαπολέσαντες (σὲ,) te prius interemto, 7, 5, 14. ubi te prius perdiderimus, occiderimus.

προασπίζειν, ph. de perſ. et milit. c. gen. rei ſ. loci, ἡ στρ. δύναμις - τῆς σῆς ἀρχῆς προασπίζει, tuum imp. propugnat 1, 6, 18. — στρατόπεδα -, προασπίζοντα τῆς Ῥ. ἀρχ. protegentia 6, 2, 14. στρατόπεδον, ὃ τῆς Φοινίκης προήσπιζεν, protegebat 5, 3, 16. - cum adiuncto, ὡς τὴν πόλιν Φρουροῖεν καὶ προασπίζοιεν αὐτῆς, ut protegerent 7, 12, 3. - c. gen. perſ. οἱ προασπίζοντες (αὐτοῦ,) protectores 5, 6, 18. ſatellites. - ſimul cum abl. modi, ὑποσχόμενοι, παντὶ σθένει προασπίζειν αὐτοῦ, eum protecturos (eſſe ſe) 6, 9, 3. i. q. §. 5. προμαχεῖν λ.

προάστειον, (propr. adi. ſc. χωρίον ſ. κτῆμα,) ph. p. ſubſt., certi imperatoris Rom. διάγοντος ἐν τῷ προαστείῳ τοῦ Κομμόδου, in ſuburbanis 1, 12, 11. περὶ τὸ π. ſuburbanum ib. 12. o. adiuncto ſ. expl. ἐν προαστείοις λ. ſuburbanis 1, 11, 15. - c. adi. ἐν τοῖς βασιλικοῖς π. 3, 13, 2. - infinite, ἐν τῷ π. ſuburbano 5, 6, 13. ἔν τινι π. 3, 4, 14. 5, 4, 21. - in opp. ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ π. 5, 6, 15. τὰ προάστεια λ. 8, 4, 22. τῶν προαστείων, in ſuburbanis ib. 12. ἐν τῇ πόλει αὐτῇ, καὶ κατὰ τὰ π. in ſub. 2, 7, 15.

προβαίνειν, de perſ. ph. c. adv. et particip. modi, ἐπὶ πολὺ τῆς πόλεως διώκοντες οἱ στρατιῶται προὔβησαν, progreſſi ſunt 7, 12, 10. - trop. cum adv. et acc. rei ſ. temp. ellipt. ἦν αὐτὸς (κατὰ) τὴν ἡλικίαν ἤδη μετρίως προβεβηκώς, erat provectus 2, 7, 8.

προβάλλειν, ph. de perſ. c. acc. inſtrum. προβαλόντες τὰ ξιΦίδια λ. prolatis pugionibus 7, 6, 19. quum e ſinu veſtium protraxiſ-

ſent. cf. §. 15. †† *καί πως ἀπροσδοκήτως προβαλεῖν οὐ δυνηθέντες*, cum nihil obiicere potuiſſent 7, 11, 8. manus, quas intra veſtes inſertas habebant, contra ictum, cf. §. 6. *ἔχοντ. λ.* — Paſſ. de re, cum gen. rei ſ. loci et praep. *ἐκεῖνα ὄρη - ἐν τείχους σχήματι - προβέβληται Ἰταλίας*, obiecti ſunt Italiae 2. 11, 16. i. a natura et deo, iacent ante Ital. *τὰ προβεβλημένα ῥεύματα καὶ χώματα τῆς Ῥ. ἀρχῆς*, obiectos Rom. imperio amnes aggeres que 3, 14, 18. a natura et manibus hominum militum que currentes amnes et facti agg. ante terminos terrarum Rom. † *τῷ προβεβλημένῳ (αὐτῆς. τῆς πόλεως) τείχει*, obiecto muro 8, 2, 10. arte et opera humana facto ante ſ. circa eam, urbem. - † cum gen perſ. *ἐκεῖνα ὄρη - ἔρυμα - αὐτῶν (τῶν Ἰταλιωτῶν) προβεβλῆσθαι*, ut munimentum ipſis obiectum ſit 2, 11, 16. a natura facti ante ipſos ſ. circa. - Med. de perſ. cum acc. inſtrum. *προβαλλόμενοι τὰ ξύλα καὶ τοὺς πελέκεις*, proferentes 7, 9, 13. e veſtibus protrahentes, cf. §. 10. - c. acc. rei al. et ſimul c. acc. perſ. et gen. rei ſ. loci, *Φρούρια καὶ στρατόπεδα τῆς ἀρχῆς προυβάλετο*, imperio praetendit 2, 11, 9. Auguſtus iuſſit extrui caſtella et poni exercitus ante terminos Rom. terrarum. - c. acc. perſ., partim ph. *ἐκείνους - προυβάλλετο*. hos obiicere ſolebat 8, 1, 6. contra hoſtes ante exercitum ſuum iubebat conſiſtere, cf. §. pr. ἐκ. λ. c. acc. rei, trop. *συγγένειαν προβαλλόμενοι*, praetendentes 1, 11, 9. praetexentes, commemorantes, noſtr. *vorſchützen*, vorwenden, *vorgeben*, vorbringen, *anführen*.

πρόβατον, phyſ. in opp. *ἑκατόμβας ταύρων καὶ προβάτων - πλῆθος*, oviûm 5, 5, 16.

προβεβιωμένα, *τὰ*, Paſſ. mor. de re, c. dat. perſ. *ἀνάξια - τῶν προβεβιωμένων*, anteacta vita tua 2, 1, 18. indigna iis, quae tibi ſ. a te acta ſunt ante ſ. in priori vita. - c. adiuncto, *ἀνάξια τῶν π. αὐτῷ καὶ προπεπραγμένων*, vita anteacta 2, 5, 6. vi. ant. ſua ſ. ipſius, ſ. iis, quae ſibi ſ. a ſe acta ante ſ. in vita priori, quoad res civiles.

πρόβλημα, ph. de re. c. adi. et rei ſ. loci gen. et quidem obiecti, *ὀχυρὸν τῶν - ὁδῶν τὸ δύσβατον τοῦ ὄρους*, obſtructionem viarum 3, 1, 8. contra vias. - *(αὐτὰ) - ἕκαστος π. τοῦ σώματος ἐποιεῖτο*, ad tegendum corpus 7, 9, 12. munimentum corporis - † c. rei gen. al. tanquam auctoris, *τάφρων ἢ ὀρῶν προβλήμασιν - Φράξας τὴν ἀρχὴν*, foſſatum - obiectu 2, 11, 9. per obiectiones - contra hoſtium incurſiones.

προβολή, ph. c. gen. inſtrum. *τῇ τῶν ἀσπίδων προβολῇ*, obiectu 6, 5, 22. - c. gen. al. *ποταμὸς -, παρέχων προβολὴν τάφρου*, foſſae obiectus 8, 2, 16.

προγίνεσθαι, ph. de re, abſ. *σεισμοῦ προγενομένου γῆς*, terrae motu prius facto 1, 14, 4. praegreſſo, cum praeceſſiſſet. *τὰς ἐπὶ τῆς προγενομένης τυραννίδος ἁρπαγάς*, ſuperioris tyrannidis 2, 5, 1. — *τέλος τῶν προγενομένων πράξεων*, ſuperiorum dignitatum 7, 5, 4. *ἐν ταῖς προγενομέναις πράξεσιν εὐδοκιμήσεις*, rerum ante abs te geſtarum gloria ib. 12. immo *in* praegreſſis, ſuperioribus dign. ſ. muneribus. cf. v. π.

προγιγνώσκεσθαι, Paſſ. de perſ. ph. ſ. mor. *παρέσχε - αὐτῷ - προγνωσθέντι ἁλῶναι*, praeviſus 1, 8, 13. praecognitus, ſibi, dum praevidebatur, cf. v. *παρέχ.* - de re, *ὅπως τὸ πραττόμενον μὴ προγνωσθὲν ἀνατραπῇ*, ne res, quae agitur, praecognita ſubvertatur 3, 12, 13. ſi cognoſcatur ante, quam peracta ſit, ſi ante detegatur.

πρόγνωσις, mor. c. gen. rei, ὅσα εἰς πρόγνωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα Φαίνεται, praesagiendis futuris signa 2, 9, 4. ad praenoscenda futura, ad praenotionem, praescientiam futurorum.

προγονικός, phys. de re, Fem. c. adiuncto, πατρῴων καὶ προγονικῶν ουσιῶν, avitis bonis 7, 4, 5. - Neutr. in opp. τῷ ὑστέρῳ γένει -, κλέος προγονικὸν 5, 1, 17. - abs. π. κτῆμα ἡγούμενος, inde a maioribus suam esse possessionem persuasus 6, 2, 4. εἶναι - αὐτὰ Περσῶν προγονικὰ κτήματα, esse illa Persarum inde a maioribus propria 6, 4, 9. κινεῖν πράγματα π. lites avitas 7, 3, 4.

πρόγονοι, οἱ, ph. de pers. abs. maiores 2, 13, 12. sine art. c. adiuncto, τρόπαια πατρὸς καὶ προγόνων 1, 15, 15. - per praep. et formulas, τὴν ἔνδοξον - ἀπὸ π. ἄνωθεν ἀρχὴν 2, 8, 3. ἐκ π. εὖ γεγονότα 3, 5, 5. Φίλα - ἐκ π. 7, 7, 12.

πρόγραμμα, ph. διὰ προγράμματος - κελεύει λ. edicto publicato 4, 9, 7. per edictum, Caracall.

πρόδηλος, mor. de re, in opp. c. adv. δύο κινδύνων -, τοῦ μὲν ἤδη προδήλου, τοῦ δὲ λ. manifestum 7, 5, 11.

προδιαβάλλεσθαι, Pass. de re, ph. προδιαβεβλημένης τῆς - ἐκείνου τροφῆς, dudum infamato 2, 1, 7. iam ante inf., traducto, memorato cum vituperatione.

προδίδωμι, trop. de pers. cum acc. rei, μηδὲ προδιδόναι τὴν πρὸς τὴν σύγκλητον - πίστιν, nec proderent 8, 3, 9. deserere, negligere, violare. τὴν π. - προδόντας, cum deserueritis 2, 13, 16. - simul c. abl. modi, ὅπως - πόθῳ τῆς τῶν παίδων σωτηρίας οἱ ἡγεμόνες τὰ Νίγρου προδιδοῖεν, proderent 3, 2, 10. - c. praep. πείσας αὐτούς, διὰ τῶν παίδων προδοῦναι τὰ τοῦ Νίγρου πράγματα, ut proderent 3, 5, 10. utr. loco, deficere a partibus Nigri et ab ipso Nigro. αὐτὸν εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς δι' ἀμέλειαν - προδεδωκότα, quod prodidisset 6, 7, 8. deser., non persecutus esset. - c. acc. pers. τὸν ςρατὸν, αἰσθέντα προδοῦναι μαχόμενον ὑπὲρ αὐτῶν βασιλέα, prodere 7, 2, 14. ab eo abire, relinquere eum inter hostes. - simul c. adv. ὃν - ἀνάνδρως προυδώκατε, prodidistis 2, 13, 13. violata fide necastis. - simul c. dat. pers. (αὐτὸν) προδοῦναι τοῖς βαρβάροις, ut proderent illum barbaris 7, 1, 16. rescisso ponte, traderent s. relinquerent barbaris. - Pass. de pers. οἱ δὲ ὑπεῖκον, προδεδομένοι λ. proditi 2, 13, 20. Praetoriani in manus et potestatem Severi militum traditi, non servata fide, a Severo data aliquo pacto. ὅτι - προδοθείη ὁ εἰσελθὼν ςρατὸς, quod proditus fuerit 6, 6, 1. traditus in manus hostium, relictus inter hostes et in hostium terra, non adveniente illuc imperatore ipso. - de re, c. praep. προδοθέντα τὰ Νίγρου πράγματα ὑπὸ Αἰμιλιανοῦ, proditas Nigri res 3, 2, 5. desertas, neglectas, v. πρ.

προδοσία, mor. προδοσίας γενομένης, proditione 1, 10, 15. sq. explic., indicium rei suscipiendae. τὸ - ὀκνηρὸν - προδοσίας Φέρει διαβολὴν 2, 8, 4. denegati auxilii. βαλάντια - μέγα δέλεαρ προδοσίας 5, 4, 4. violandi fidem erga imperatorem.

προεγκεῖσθαι, Pass. s. Med. de re, ph. τῆς προεγκειμένης τροφῆς, cibo, qui inerat 1, 17, 23. cibo, iacente s. posito ante, sc. ἐκεῖ s. ἐν αὐτῷ, τῷ ςομάχῳ, s. αὐτῇ, τῇ κοιλίᾳ.

προεδρία, ph. τὴν προεδρίαν ἀπονέμεσθαι τῇ λ. primum locum 1, 8, 9. nostr. Vorsitz. - † trop. c. adfini, οὐ - ἐν τῇ καθέδρᾳ ἡ προεδρία, principatus 2, 3, 17. vulgo praerogativa, nostr. *Vorzug*.

προείδω, mor. de perſ. c. acc. rei, (αὐτὸν,) οὐδὲν προειδότα, praeſcientem 7, 1, 21.

πρόειμι, (ab εἶμι,) ph. de perſ., univerſe, c. gen. loci, πρόεισι τοῦ οἴκου, exit 1, 17, 7. prodit, i. q. pr. π. οελθεῖν. ſimul c. praep. εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα, prodiens 2, 4, 18. - Senſu pecul., de imperatore, τοιοῦτος - προϊὼν ἐφαίνετο 1, 14, 17. prodiens e palatio in publicum. οἷος π. ἐφ. in prodeundo 5, 5, 11. (αὐτῷ) προϊόντι λ. prodeunti 1, 7, 9. (αὐτὸν) προϊόντα λ. prodeuntem 2, 7, 4. - ſimul cum adv. ἑκάστοτε προϊὼν ἔωθεν, egreſſus 5, 5, 16. - it. de Praefecto praetor. πρ. - φοβερὸς ἦν, in prodeundo 3, 11, 4. Plautianus. - ſimul cum adv. et praep. ὥσπερ - εἰώθει πρὸ ἡμέρας προϊέναι, prodire 7, 6, 16. Vitalianus. Al. not. c. gen. perſ. οἱ προϊόντες αὐτοῦ, anteambulones (eius, Plautiani) 3, 11, 5. qui praeibat eum. - Sine caſu, c. praep. ἐν σχήματι τῶν κατὰ Ῥώμην προϊόντων δορυφόρων, eorum, qui Romae ſunt, ſtipatorum 7, 6, 3. ad ſimilitudinem Romae praeeuntium ſtipatorum. - Al. not. ἀγγειλάντων τινῶν, ὅτι - Μαξιμῖνος πρόεισι, accedere 6, 9, 4. qui Bg. legerit πρόσεισι cum Mss., dum vulg. valet *progreditur* ſ. *procedit*, in itinere pergit longius una cum exercitu, vel *prodit* ſ. egreditur e ſuis caſtris. — ſimul c. adv. ſ. praep., κατ' ὀλίγον προϊὼν, ἐπέςη Κτησιφῶντι, procedens 3, 9, 18. in itinere cum exercitu. - † de re, τῆς ἑορτῆς προϊούσης, feſto procedente 1, 16, 7. porro celebrata, continuata, cum iam incepiſſet nocte priori; vel i. q. προσιούσ. inſtante, adveniente. - Med. de perſ. in not. pecul. illa, c. abl. modi, σχῆμα, ᾧ προῄει, habitus, quo prodibat 3, 11, 2. Plautian. - ſed imperator, π. σχήματι βαρβάρῳ, incedebat 5, 3, 12. ſqq. participp. modi per nominat. - it. ſimul c. praep. π. ἐν Μακεδονικῷ σχήμ. prodibat 4, 8, 5. π. ὑπὸ αὐλοῖς λ. incedeb. 5, 5, 8. - ſed c. ſolis particip. talibus, π., πόρπαις - κεκοσμημένος 5, 2, 10. π., ὑπογραφόμενος λ. 5, 6, 24.

προειπεῖν, v. προείπω.

προειρηκότων, προειρημένος, προείρηται, v. προερέω.

προεμπίπτειν, ph. de re, εἰ καί τι προεμπέσοι, ſi etiam quid ante inciderit 1, 12, 5. ſc. εἰς αὐτοὺς, τοὺς πόρους.

προεορτάζειν, de perſ. ph. ſ. mor. c. acc. rei, dat. perſ. it. praep. et adv. διὰ ταῦτα - καὶ μέχρι νῦν - τὰ Κρόνια προεορτάζουσι θεῷ λ. prius celebrant 1, 16, 5. quam anni novi initium.

προείπω, ph. de perſ. c. acc. rei, in opp. ὃς προεῖπε τὸ - μᾶλλον, ἢ ἔδρασε, quippe qui praediceret 1, 8, 15. - cum abl. modi et ſq. inf. μεγάλῃ φωνῇ προειπὼν λ. cum praedixiſſet ib. 12.

προερέω, de re, ſimul forſan ph. et trop. c. dat. perſ. acc. rei et adv. πολλάκις αὐτῷ πρότερον - χρησμῶν καὶ ὀνειράτων τὴν - τύχην προειρηκότων, cum praedixiſſent 6, 8, 13. de χρ., oraculis, propr. et phyſ., ſed de ὀν., ſomniis, trop. p. indicare, innuere, oſtendere. - Paſſ. ph. de re, cum adv. ὡς προείρηται, ſicut dictum eſt (ante ſ. ſupra) 1, 17, 27. 2, 5, 16. 4, 13, 18. in extr. §. et enunciat. - ſed in orat. med. 2, 13, 1. 3, 5, 10. 3, 7, 12. - † in orat. contracta, φερομένη - ἡ πίσσα σὺν οἷς π. cum caeteris, quae ſupra diximus 8, 4, 27. p. τούτοις, ἃ π. cum iis, quae ante dicta ſunt, §. pr. - c. dat. perſ. et ſq. inf. προείρητο - τῷ - ςρατῷ λ. praedictum fuerat 2, 13, 8. 6, 5, 17. - Singulatim particip. Perfecti, p. adi., c. ſubſt. ἐν τῷ προειρημένῳ Πεσσινοῦντι, in hoc, quem diximus, Peſſinunte 1, 11, 7. in illo praedicto Peſſ. χρησάμενος τῷ π. βίῳ, acta vita, ut dictum eſt

Digitized by Google

(ſupra) 5, 8, 19. *διὰ τὴν προειρημένην - ἐμπειρίαν*, ob eam, quam ſupra diximus, exper. 6, 8, 4. *τὰς προειρημένας θυσίας*, ea, quae (ſuprà) diximus ſacrificia 5, 6, 21. cf. 5. 14. 5, 5, 15. ſqq. - *τῷ π. σχήματι*, eo, quo (ſupra) dictum eſt habitu 5, 5, 14. cf. §. 5. ſqq. - Sed ſine ſubſt. c. art. *καθ' ὃν - καιρὸν τὰ προειρημένα - ἐπράττετο*, quae dicta ſunt 2, 7, 6. praedicta. *ἀπάγων ἑαυτὸν τῶν προειρημένων*, ab iis, quae d. ſunt 4, 3, 8. *ἐν τοῖς προειρημένοις δεδήλωται*, in illis, quae iam d. ſunt 6, 1, 1. 7, 1, 1. — *τοῖς π. ὅμοια διαλεχθείς*, in eandem ſententiam locutus 6, 4, 2. ſimilia iis, quae ante dicta ſunt, ſ. ante dictis, cf. 6, 3, 5. ſqq. — *διοικήσας - τὰ πρ.* quae iam dicta ſunt 7, 2, 1. 9. illa, quae iam diximus 7, 6, 18.

προελθεῖν, ſ. *προέρχεσθαι*, Med. de perſ. ph., univerſe, cum gen. loci, *μηδὲ προελθεῖν τῆς αὐτῶν χώρας ἐτόλμησαν*, exire ſuo territ. 2, 10, 13. *οὐδὲ τῆς πόλεως π. ἐτόλμα*, urbe egredi 2, 11, 17. 7, 10, 13. † *π. τῆς βασιλείας*, relicta regia 4, 13, 7. v. β. - *μοὶ* -, *προελθόντι τῶν βασιλείων* mihi, ut egreſſus palatio 3, 12, 2. c. praep. *προελθεῖν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον*, prodire ad 2, 2, 1. *ὡς - ἐπὶ τὰ - γυμνάσια προελθόντα (αὐτὸν,)* veluti ad - egreſſum 6, 8, 11. *προελθεῖν εἰς τὴν β. αὐλὴν*, ire in 7, 10, 16. - Senſu pecul., de oraturo, c. adiuncto, *προῆλθεν, ὡς διαλεξόμενος αὐτοῖς*, prodiit 2, 5, 7. - ſimul c. praep. et gen. loci, *αὐτὸν, σὺν τῷ παιδὶ προελθόντα τῆς σκηνῆς, ὡς - διαλέξαιτο αὐτοῖς*, egreſſum tabernaculo 8, 5, 22. - cum mero gen. tali, *τοῦ δωματίου προελθὼν*, cubiculo egreſſus 2, 5, 8. - c. praep. et adv. *πάλιν π. ἐς τὸ πεδίον* 6, 9, 4. - abſ. *ὁ δὲ π.* progreſſus 4, 4, 14. 1, 5, 4. niſi hic quidem poſtr. locus referatur ſimul ad ſq. claſſem. — Senſu pecul. (ut ſupra *πρόειμι*,) de imperat: c. praep. *οὐκ ἐκ τῆς βασιλείου - προελθεῖν*, λ. ex - prodire 1, 16, 8. *προελθόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὰ - λουτρὰ* λ. egreſſo ad 1, 17, 7. - de privato Severo, *μετὰ τὸ προελθεῖν καὶ θῦσαι*, cum prodiiſſet 2, 9, 6. - †† Per formulam, cum gen. loci, *ἅμα τῷ τῆς γαστρὸς π.* ſimulac ex alvo prodii 1, 5, 14. natus ſum. - Med. ſenſu illo pec. de imperat. c. adv. et praep. *κἀκεῖθεν προελευσόμενος ἐπὶ τὰς θυσίας*, proceſſurus ad 1, 16, 12. - , † de privatis, mane ſalutantibus Praefectum praet. abſ. *οἱ μὲν - οὐδὲ προεληλύθεσαν*, neque prodierant adhuc 7, 6, 17. poſt ſyn. *προϊέναι*. ††† Per loca ambig. lectionis, de re, trop. *προελθούσης ἀδείας* λ. procedente licentia 2, 2, 7. qui Bg. retinet vulg., forte p. prorumpere ſ. ſe exſerere et oſtend...; ubi tamen melius *προσελθ.* cf. ib. de 7, 4, 10. et 7, 8, 5.

προέχειν, de perſ., trop. c. praep. *ἐπιλεξάμενοι τῶν ἐν ἡλικίᾳ — προυχόντων, οὓς* λ. ſelectis aetate eminentibus 7, 10, 6. - ſimul c. abl. rei nudo, *ὃν ἴσμεν προύχοντα ἐν τῇ συγκλήτῳ - σωφροσύνῃ βίου*, λ. quem ſcimus eminere 2, 1, 20. - † c. tali abl. et ſimul gen. perſ. *ὃς ἦν αὐτῶν γένει - προύχων*, qui caeteros anteiret 7, 5, 10. †† *ὧν - καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καθ' ἕνα ἕκαστον ἐν ἀνδρείᾳ προύχετε*, quibus et multitudine univerſi et fortitudine ſinguli praeſtatis 2, 10, 9. qui Bg., ſervans Lat. ſeverum ad *ἀνδρ.*, variam refert verbi rectionem, ut habeat, praeter gen. perſ., tum abl. rei nudum *πλ.*, tum etiam alium abl. talem c. praep., pro qua tamen alii malunt unum ſubſt. *εὐανδρία*.

προηγεῖσθαι, Med. de perſ. ph. ſ. trop. c. gen. perſ. et abl. modi, *τοῖς ἔργοις πάντων προηγούμενος*, praeeundo 6, 8, 5. labores et operas prius ſuſcipiendo, quam milites.

προθυμία, mor. universe, c. adi. et in opp. οὐχ ὁμοίᾳ μὲν προθυμίᾳ, τῇ δὲ ἀνάγκῃ -, Σεβαςὸν προσεῖπεν λ. alacritate 2, 2, 22. promtitudine. - c. adiuncto et praep. et affini, τὸ - ἄλλῳ - ἂν τῳ θάρσος καὶ προθυμίαν ἐνέβαλεν εἰς τὸ ἑτοίμως δέξασθαι τὰ λ. alacrit. 2, 3, 12. ubi, ob adv. ἑτ., simpl. est p. animus s. cupiditas. — Sensu pecul., de milit., cum al. subst. αὐτοὺς εἰς εὔνοιαν καὶ π. πάνυ προεκαλέσατο, promtitud. 6, 8, 16. προθυμίας καὶ ἀνδρείας λ. alacr. 3, 6, 22. 14. - † simul cum adi. et affini, ἴωμεν οὖν, τῇ συνήθει χρώμενοι π. καὶ ἀνδρείᾳ, γενναίως ἐπ' αὐτὸν ib. 16. ubi, ob adv. γενν., iterum, ut ante 2, 3, 12. πᾶσαν ἀνεδείκνυντο π. καὶ σπουδὴν, promt. 2, 10, 19. - sed c. solo tantum adi. π. πάσης ἐνεπίμπλαντο, alacritate animi 8, 5, 3. † θαῤῥήσάντων - μετὰ πάσης π. ἐξελθεῖν, alacr. 5, 4, 9. π. πάσῃ ἐνέπιπτον 3, 4, 9. πᾶσαν π. διὰ τῆς βοῆς ὑπισχόμενοι 3, 6, 17. † simul c. praep. π. πᾶσαν ἐς τὸ πολεμεῖν ὑπισχνεῖτο 6, 4, 1. - c. solo v. μετὰ προθυμίας πάντα ἔπραττον, alacriter 2, 11, 4. τὸν ςρατὸν - εἰς π. ἐγείροντος, promtitud. 8, 4, 25.

πρόθυμος, mor. Masc. de pers. extra bellum, c. adiuncto, et praep. νεανίσκον, φύσει εὔτολμον -, πρόθυμόν τε ἐς τὸν - κίνδυνον, promtum 7, 6, 11. - † de re, in bello, μετὰ - προθύμου μάχης λ. alacri 8, 4, 19. - Neutr. c. art. p. subst. cum gen. tum pers. in relat. et opp. τὸ μὲν - πρόθυμον τοῦ ςρατοῦ ὑπῆρχεν αὐτῷ τοῦ δὲ ἐμπείρου καὶ γενναίου λ. promtitudo 3, 4, 3. - tum rei, μετριάζουσιν ἐν τῷ προθύμῳ τῆς μάχης, alacritatem in pugnando 8, 3, 12. - cum praep. τὸ ἐς τὰς μάχας π. λ. in pugnando alacr. ib 15. - Sine art. c. adiuncto simul, μηδέν τι γενναῖον ἢ π. εἰς τὸ πολεμεῖν λ. nullam alacrit. aut promtitudinem ad bellum 6, 7, 24.

προθύμως, mor. de milit. ἐπιδείξησθε, alacriter 1, 5, 24. τοιχομαχῆσαι, strenue 8, 2, 4. - in opp. ἠγωνίζοντο, alacr. 5, 4, 10. sq. §. ῥαθυμότερον λ.

προΐεσθαι, Med., de pers. phys. c. acc. rei et praep. διὰ γλώττης προΐετο (ταῦτα,) ὅσα λ. proferebat 2, 9, 18. - c. acc. eodem, sed dat. pers. et adv. ἐλέγετο, ἐκείνην ἑτοίμως πάντα προέσθαι τοῖς λ. elargituram (esse) 5, 3, 22.

προίξ, ph. χρήματα - τὴν θεὸν - εἰς προῖκα - ἐπιδοῦναι, dotis nomine 5, 6, 11. quam affert femina ad virum.

προΐςημι, trop. de pers., neutralit., cum gen. rei. τῆς βασιλείου μνήμης προεςὼς, qui erat imperatori a memoria 4, 8, 11. v. μν. c. gen. loci, τὸν τοῦ θαλάμου προεςῶτα 1, 16, 12. v. θ. simul c. adv. οἱ προεςῶτες τοῦ ταμείου τότε, qui praeerant 7, 4, 4. - cum gen. pers. et adv. ἐπιεικῶς αὐτῶν προεςὼς, mitem erga ipsos se ducem praebens 8, 3, 16. iis imperans, i. q. 8, 2, 14. ἐςρατήγουν αὐτῶν. - sed cum praep. simul, τὸν κατὰ τὴν Ῥώμην τῶν ςρατοπέδων προεςῶτα, Romae praefectus praetorii 7, 6, 9. - † Al. not. activa, c. acc. pers. gen. rei et forsan etiam cum adv. πάλιν - ἕτερον - παιδείας τῶν νέων - προέςησεν, praeposuit 5, 7, 13. - Med. de pers. neutr. c. gen. rei, προΐςασθαι τῶν πραγμάτων, praeesse 7, 10, 16. p. mero act. - sed not. act., cum pers. et gen. et acc. προςησαμένους ἑαυτῶν - βασιλέας, praepositis sibi imperatoribus ib. 3.

προΐσχεσθαι, Med. de pers. trop., c. acc. rei, γῆρας προϊσχόμενος, praetendens 2, 3, 7. 4, 14, 3. quamvis praetenderet 7, 5, 18.

προκαθίζειν, phys. de pers. cum praep. αὐτοῦ προκαθίσαντος ἐν τῇ

β. ἕδρα, cum (ipſe) reſediſſet in 1, 9, 6. praeſediſſet, ante reliquos ſpectatores.

προκαλεῖσθαι, Med. de re, trop. cum acc. rei, τὰ δεινὰ - οἶκτον προκαλεῖται, provocant 1, 4, 4. excitant, faciunt, ut oriatur in animo. - c. acc. perſ., praep. et adv. ἔτι - καὶ μᾶλλον αὐτὸν εἰς ὠμότητα - προυκαλέσατο συνωμοσία - ἰς, incitavit 7, 1, 11. — ſed de perſ. c. acc. perſ. et praep. ὁ δὲ - προκαλεῖται - ἡμᾶς εἰς μάχην, provocat 6, 5, 11. - ſimul c. abl. modi, Φήμη - πλείους εἰς εὔνοιαν - προυκαλεῖτο, alliciebat 4, 3, 6. - ſed cum adv. ὡς - αὐτοὺς εἰς εὔν. - πάνυ προυκαλέσατο, excitavit 6, 8, 16. - c. acc. perſ. et particip. modi, αὐτὸν προυκαλεσάμεθα παρασπονδήσαντες, laceſſivimus (ad bellum) 4, 14, 13. - c. acc. rei et praep. προκαλεσαμένων - τὰς ὀρέξεις - εἰς - ἐπιθυμίας, provocantibus 6, 1, 12.

προκαταλαμβάνειν, ph. de perſ. c. acc. loci et forſan quoque cum adv. μή τις ἐκεῖσε προκαταλάβοι τὴν β. ἑςίαν, ne - occuparet 1, 6, 8. - c. acc. tali tantum, τὰ ςενὰ - προκαταλαβεῖν, ut occuparet 2, 11, 15. 7, 8, 27. praeoccupare 3, 1, 13. Φθάσωμεν τὴν Ῥώμην προκαταλαβόντες, properemus prius occupare 2, 10, 18. — Paſſ. de re, c. praep. διὰ τὸ τὰς ἐξόδους ὑπὸ τοῦ πυρὸς προκατειλῆφθαι, quod ab igne occupati eſſent 7, 12, 14. μαθὼν - τὸ Βυζ. προκατειλημμένην, praeoccupatum eſſe 3, 2, 1. ἅπαντα (νῆες καὶ σχήματα) προκατείληπτο, prius occupata fuerant 8, 5, 14. praerepta hoſtibus. - Med. c. acc. loci, ςρατιὰν, προκαταληψομένην τὸ Βυζ. qui praeoccuparet 3, 1, 10.

προκατασκευάζειν, ph. ſ. mor. de perſ. c. acc. rei et adv. λάθρα τοῦτο προκατασκευάσαντα, id prius molitum 6, 8, 11. praemolitum, praeparantem.

προκατελθεῖν, ſ. προκατέρχεσθαι, ph. de perſ. c. praep. τινῶν τῶν σὺν αὐτῷ προκατελθέντων εἰς τὴν πόλιν, quibusdam.

προκεῖσθαι, Paſſ. ſ. Med. ph. de re, c. praep. et particip. modi, ἡ - εἰκὼν ἐκείνη ἐν σχήματι νοσοῦντος πρόκειται ὡχ ἴωσα, compoſita iacet 4, 2, 4. propoſita eſt, iacet in publico. πρ. αὕτη (ἡ πόλις) ἐπ' ἀκροτάτῳ πεδίῳ, praeiacet in 8, 1, 8. ſq. ἱδρυμένη. - πόλις, - ἐπὶ θαλάττῃ προκειμένη, ad mare ſita 8, 2, 6. † ph. partim de perſ. c. adv. et nominat. rei, πρόκεισθε ἤδη θύματα τῆς ἡμετέρας ἐξουσίας, his ſtatis 2, 13, 10. proſtatis. - Trop. de re, c. dat. perſ. πρόκειται δέ σοι αἵρεσις, datur optio 3, 11, 11. proponitur. — Singulatim Particip., Maſc. c. ſubſt. δύο κινδύνων προκειμένων, cum propoſita ſint 7, 5, 11. ubi defuerit pr. dat. pron. σοί, propoſitis, impendentibus tibi, inſtantibus. - Neutr. ſimul c. dat. perſ. diſerto, τὸ ἡμῖν προκείμενον ἔργον λ. noſtrum praeſens factum 7, 5, 16. nobis propoſitum, quod nobis propoſuimus, ſtatuimus peragere. - † Sine ſubſt. c. art. εἴχετο τοῦ π. οκειμένου, intentus erat propoſito 1, 12, 13. ſc. ἔργου ſ. πράγματος, rei propoſitae, aurigationi. ἔπεισε (αὐτοὺς) μένειν ἐν τοῖς προκειμένοις, in praeſenti ſtatu 8, 3, 16. in re propoſita, defenſione urbis.

προκενοῦσθαι, Paſſ. de re, ph. c. abl. modi, πάντα προκεκένωτο τῇ - ἀσωτίᾳ, iam exhauſta erant 2, 7, 3. evacuata.

προκηρύττειν, v. προκη.

προκινδυνεύειν, ph. de perſ. c. gen. perſ. ἴςε - μὴ - προκινδυνεύσαντα ὑμῶν, pericula ſubiſſe pro vobis 5, 1, 4.

πρόκλησις, mor. c. praep. et in opp. ἄνεσις πᾶσα. μᾶλλον δὲ καὶ πρ. δέδοτο - ἐς τὸ λ. invitatio 7, 3, 4. - ſed c. ſolo adi. τὸ ἄρχειν

ἀδίκων ἔργων οὐκ εὐγνώμονα ἔχει τὴν πρόκλησιν, est lacessere 6, 5, 9. provocationem. v. εὐγ. it. ἀρχ. et ἐδ.

προκομίζειν, phyſ. de perſ. c. acc. rei, ὧν μὲν ἐπιςολὰς προκομίζων, proferens 3, 8, 12.

πρόκρισις, mor. cum gen. perſ. εἰς πρόκρισιν τοσαύτης - εὐγενείας, in anteferendo 2, 3, 12.

πρόκωπος, ph. de re, Maſc. cum ſubſt. Fem. ἔχων πρόκωπον τὴν δεξιάν, capulo dextra admota 7, 5, 10. habens manum ad capulum pugionis. - Neutr. c. ſubſt. ἔχοντες αὐτὰ (τὰ ξιφίδια) πρόκωπα, tenentes eos diſtrictos 7, 6, 19. propr. tenentes eos prehenſos capulis.

προλαμβάνειν, de perſ., partim ph. μή τις αὐτῶν προλαβὼν - χρήσηται φαρμάκῳ, ne prior 4, 1, 3. prior ſ. prius accipiens. — ſed trop. c. abl. modi, τοῦτον - σοφίσματι π. οἰκειώσασθαι, aſtu praeventum 2, 15, 3. praeoccupans, ante ſ. prius capiens. — τοὺς εὐεργεσίαις προειληφότας, eos, qui beneficiis ipſos praevenerunt 5, 1, 13. qui iis beneficia tribuerunt prius. - Paſſ. de re, ph. cum explic. διὰ τὸ προλαμβανόμενον λ. prius acceptum 1, 17, 23. cf. λαμβ. ex h. l. de antidoto.

προλέγειν, phyſ. de perſ. cum particip. modi ſ. adverb. it. ſq. coniunct. οἱ προύλεγον λανθάνοντες, ὅτι λ. praedicebant 2, 14, 9.

προμανθάνειν, trop. de perſ. c. acc. rei, ſed oppreſſo, ἐκείνῳ προμαθόντι, ille, ante certior factus 1, 8, 13. ei, qui ante cognoverat, audierat id, quam patraretur.

προμαχεῖν, ph. de perſ. c. gen. perſ. ſed oppreſſo, et c. adiuncto, ἐδεῖτο, π. καὶ σώζειν, rog. ut propugnarent 6, 9, 5. ſc. αὐτοῦ ſ. αὑτοῦ, i. q. §. 3. προασπίζειν.

προμάχεσθαι, Med. ph. de perſ. c. adv. προμαχομένων ἄνωθεν τῶν ςρατιωτῶν, propugnantibus 7, 12, 4.

πρόμαχος, ph. de perſ. c. gen. loci, et adiuncto, σωτῆρας καὶ προμάχους Ἰταλίας λ. 8, 3, 9. propugnatores, defenſores.

προμήθεια, mor. cum adi. et adiuncto, ὅ περ - προμηθείᾳ πολλῇ καὶ ἀγχινοίᾳ συνείς, providentia 4, 5, 11. - cum gen. rei, ὅσοι - τῆς ἐκείνου σωτηρίας προμήθειαν εἶχον, curam 1, 9, 1.

προμηθής, mor. de perſ. c. adiuncto, ἀνὴρ π. καὶ νήφων, providus 2, 15, 1. - de re, Superl. ἐχρήσατο - σοφίσματι προμηθεςάτῳ, providentiſſimo 3, 2, 7. - Neutr. p. adv. ἐξήρτυε τὰ καθ' ἑαυτὸν προμηθέςατα καὶ ἀσφαλέςατα λ. provide admodum 3, 1, 16.

προνοεῖσθαι, Med. de perſ. mor. cum inf. et gen. art. τοῦ μηδένα ἐπηρεάζεσθαι - προνοούμενος, ne -, proſpiciens 2, 4, 16. προυνοήσατο - τοῦ λ. proſpexit, ut 7, 6, 9. - c. gen. ſubſt. rei, τῆς ἀσφαλείας τοῦ τοιούτου δρόμου προνοούμενοι 5, 6, 18. ſecuritati - proſpicientes, providentes, i. curantes, ut tutus eſſet eiusmodi curſus.

πρόνοια, mor. in opp. οὐκ ἐκ προνοίας, - ἀλλ' λ. non conſulto 7, 8, 25. per longam providentiam, procurationem, apparationem prioris temporis, cf. 8, 5, 7. - c. adi. μετὰ πολλῆς π. λ. providenter admodum 8, 2, 15. - θείᾳ προνοίᾳ λ. providentia 2, 9, 9. 2, 15, 11. π. θ. 3, 3, 13. θ. τινὶ π. 4, 3, 12. - cum verb. per formulam, c. inf. πρόνοιαν ἐποιεῖτο, λ. operam dabat, ut 7, 1, 4. curam adhibebat, providebat. - cum gen. rei, οὐχ οὕτω προνοίᾳ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας 2, 3, 2. ſolicitudine. διακείμενος -

Digitized by Google

τῆς ὄχθης - τὴν π. cura 1, 6, 23. ἐπεὶ - τὴν π. ἐνεχείρισε τῆς ἀρχῆς λ. 1, 8, 2. † ᾧ τὴν π. (αὐτῆς, τῆς Ἀσίας) καὶ στρατηγίαν - ἐγκεχειρίκει 3, 2, 2. - cum gen. perf. ἐγχειρίσαι - πρόνοιαν τῶν - στρατευμάτων, cur. 1, 9, 2.

πρόοδος, ph., de actu, fenfu pecul. de imperat. Rom. ἐν ταῖς προόδοις λ. in prodeundo 2, 4, 2. 5, 8, 9. progreffibus, proceffibus.

πρόπαππος, ph. ἐπὶ Τραϊανὸν πρόπαππον λ. proavum 1, 7, 7.

προπέμπειν, ph. de perf., fenfu pecul. cum acc. perf. ὥσπερ εἰώθασι π. τοὺς βασιλέας, profequi 2, 6, 19. † π. (αὐτὸν) ἐπειρῶντο, deducere ib. 17. - Senfu vulg. c. eodem cafu, fimul c. praep. et coniunct. προὔπεμψε λογάδας - δι' ἑτέρων ὁδῶν -, ὡς λ. praemifit 2, 13, 21. - fimul c. particip. fut. π. - στρατιὰν προκαταληψομένην λ. 3, 1, 10. 8, 1, 2. - cum folo acc. perf. προπέμψαι τὰς - φάλαγγας, praemittere 7, 8, 26. - Paff. τὰς προπεμφθείσας φ. praemiffas 8, 2, 4.

προπετής, mor. de perf. c. adiuncto, νεανίσκον, - προπετῆ καὶ θρασὺν, temerarium 1, 8, 11. praeceps, properans nimis et inconfideratus. - Neutr. de re, τὸ - ἐπιτολμᾶν - προπετὲς καὶ θρασὺ (ἐστὶ,) temeritas eft 2, 8, 4. - Compar. p. adv. οἱ προπετέστερον φθεγξάμενοι, protervius 4, 6, 12. per fcommata, cf. §. 10. ἀπεσκ. et 12. καλ. λ. - προπετῶς, in opp. μᾶλλον, ἢ ἐμπείρως λ. temere 5, 1, 7. - cum adiuncto, π. καὶ ἐπιόρκως λ. proterve 6, 9, 2.

προπηδᾶν, ph. de perf. cum gen. loci et affini particip. modi, προπηδᾷ τοῦ δωματίου θέων, exfilit ε 4, 4, 8. προπηδήσας τῆς β. σκηνῆς, ὥσπερ ἐνθουσιῶν, cum profiluiffet ex 6, 9, 1. † προπηδῶσιν (αὐτοῦ, τοῦ οἰκίσκου,) profiliunt 7, 6, 19.

προπομπεύειν, phyf. de re, cum gen. perf. ὅσα - τῆς θεοῦ προπομπεύει, quae deam in pompa praecedunt 1, 10, 11. ante deam praeferuntur in p. τὸ πῦρ προεπόμπευεν αὐτῆς, in p. praecedebat eam 1, 8, 8. τὸ π. - ἑαυτοῦ προπομπεῦσαι, ignem fibi praeferri 2, 3, 5. † προπομπεύοντος τοῦ πυρὸς, praecedente in pompa igne 2, 8, 10. fcil. αὐτοῦ, qui gen. et oppreffus in fq. loco. τὸ πῦρ προεπόμπευεν 7, 6, 4. - †† de re et perf. fimul, ἀγάλματα - θεῶν - καὶ στρατὸς - προεπόμπευον τοῦ θεοῦ, pompam (dei) comitabantur 5, 6, 20. - de perf. fola, ὥσπερ εἰώθασι θύοντος - βασιλέως προπομπεύειν, imperatorem in pompa profequi 2, 13, 4. Praetoriani. †† εἰς τὴν σύγκλητον κατῆλθε μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ, ὡπλισμένου μᾶλλον, ἢ ἔθος ἐστὶ, βασιλέα προπομπεύειν, quam fieri folet imperatore deducendo 4, 5, 1. qui Bg. ceperit p. προπέμπειν, et c. acc. perf., qui pendeat potius a formula ἔθ. ἐ., quam mos eft regem in pompa procedere f. fimpl. ire f. procedere in pompa; pro qua notione verbi, non illa certiffima, aut legi oportebit προπέμπειν, (in quod tacite Bg. poteft correxiffe,) aut cum Ms. in gen. βασιλέως, ut v. πρ. vulg., ficut et formula ἔθ. ἐ., referatur ad cohortem Praetor., qua de et fermo in praeced. proxime. - cum gen. rei, προπομπεύσαντας αὐτῆς, (τῆς κάλπης,) 4, 1, 7. ei praeeuntes in pompa.

Προποντὶς, fretum, Byzantio adiacens, ante Pontum Euxin. ἐπὶ τῷ στενοτάτῳ τῆς Προποντίδος πορθμῷ, Propontidis 3, 1, 11. 5, 4, 22. τῷ π. τῆς Π. 6, 2, 4. - fine art. τῷ Προποντίδος ῥεύματι 4, 3, 12.

προπράττεσθαι, Paff. de re, ph. c. dat. perf. et c. adiuncto, ἀνάξια - τῶν προβεβιωμένων αὐτῷ καὶ προπεπραγμένων, indigna rebus (ante ipfi f. ab eo) geftis 2, 5, 6. v. προβ. Particip. folum c.

attic. ἐπεὶ - αὐτῷ τὰ προπεπραγμένα - ἦν προχωρήσαντα, sua facta 1, 10, 8. qui Bg. reverit o. dat. p. τὰ αὐτῷ πρ., ut is tamen pertineat quoque ad v. postr. προχ., quae ipsi ante acta essent, s. ab eo adhuc, vel prius acta, priora facta processissent ipsi.

προῤῥέω, v. προρέω.

προῤῥησις. phys. sed sensu pecul. θείαις προῤῥήσεσι πιστεύοντες, deorum oraculis 2, 10, 18. praedictis deorum s. divinis, i. q. 2, 9, 4. χρησμοὶ λ.

πρός, cum Gen. cum verb., in not. caussae, auctoris; λεχθέντα πρὸς αὐτοῦ λ. ab ipso 1, 2, 5. μεθέξειν π. ὑμῶν, a vobis 1, 5, 10. π. πάντων - τετιμημένην 4, 6, 0. 5. 3, 9. 7, 3, 11. π. τῶν νόμων κελευομένης 5, 6, 3 ἃ πρὸς μηδενὸς - πείσεσθαι 1, 13, 4. 2, 1, 10. 4, 2, 20. π. ὑμῶν ἀναιρεθῆναι 2, 5, 9. τεθνάναι π. ἡμῶν, manibus nostris 7, 7, 11. i. q. φονευθ. ὑφ' λ. ib. 15. e. - † reperit. πρὸς τοῦ δήμου - μεμίσηται, - πρός τε τῶν - οὐκ ἔτι πιστεύεται 2, 10, 8. v. μισ. et πισ. c. al. praep. syn. διὰ -, ἢ πρὸς τῶν ἀπόλλυσθαι λ. 3, 9, 11. ὑπὸ -, ἢ π. τῶν λ. 7, 9, 15. π. μὲν τῶν οἰκείων -, παρὰ δὲ τῶν λ. 8, 5, 6. 2, 3, 25. - c. al. praep. εἰς ἐκεῖνον - πρὸς αὐτοῦ λ. 6, 9, 2. - simul cum gen. pers. ex genere albnit. tis, (κατὰ) τὸ μὲν πρὸς πατρὸς αὐτῷ γένος ἐκ τῶν λ. paternum genus 1, 7, 6. a parte patris, a patre, nostr. vom Vater her. - Cum Dat. loci γενόμενοι π. τῷ τείχει λ. ad murum 5, 3, 24. ἐπεὶ - ἐγένετο πρός τινι ποταμῷ λ. 8, 4, 2. π. τῇ Ῥ. πόλει λ. 8, 5, 20. † ἐπεὶ - π. τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Σεβήρου ἐγένοντο, ad exercitum 2, 13, 6. - c. Dat. rei, per not. al. πρὸς - τῇ -ῆς ἡλικίας ἀκμῇ καὶ τὴν ὄψιν ἦν ἀξιοθέατος, ad aetatis florem 1, 7, 7. praeter. - sine copula, πρὸς τῷ οἰκείῳ - ὀνόματι Κόμμοδον ἀξιοῦσιν ἀποκαλεῖσθαι, praeter 2, 6, 16. - per al. not., muneris quo, τινὰς - τῶν π. ταῖς κύλιξι, ex pocillatoribus 3, 5, 9. pincernis, sc. ὄντων, quibusdam eorum, qui erant ad pocula, s. a poculis. - Cum Acc. et quidem pers., ut obiecti, c. verb. ἐπεὶ τὴν γνώμην αὐτοῦ ἀνήνεγκε πρὸς Μαρκίαν, ad 1, 16, 9. εἰσδραμοῦσα π. τὸν βασιλέα 1, 13, 2. ἀφικνεῖται π. λ. 1, 17, 15. 2, 1, 12. πρεσβείαν - π. αὐτὸν ἐκπέμπουσι 2, 12, 10. † c. al. praep. διέπεμψε καὶ εἰς τὰ - ἔθνη, καὶ πρὸς πάντας λ. misit ad 2, 9, 17. v. εἰς et ἔθν. - π. αὐτὸν ἀνέλκων 4, 3, 3. ἔλεξε π. αὐτοὺς τοιάδε 2, 13, 9. 3, 6, 2. - 2, 14, 5. πρὸς οὓς - ἐξεῖπεν, quibus 5, 3, 18. τοιαῦτα - λέγων - π. ἑκάστους λ. singulis 8, 3, 16. ἅπιστα - λέξων π. ὑμᾶς, coram vobis 7, 8, 6. τῶν π. τὸν δῆμον γραφέντων, ad 2, 4, 1. - †† post subst. φέρουσι γράμματα π. Μαξιμῖνον, de Maximino 7, 6, 13. qui Bg. ceperit p. respectu s. quod attinet, litteras, quae pertinerent ad s. attingerent Maximinum. — c. acc. rei, ut obiecti, πρὸς ταῦτα - ἔφη, ad 2, 1, 18. 22. - π. δύο - ταῦτα τί ἂν ἀποκρίνοιο; 3, 12, 25. 4, 7, 2. ὑπὸ πλούτου - ἀνεπείσθη - π. βασιλείας ἐπιθυμίαν 1, 12, 9. παρασκευάζεσθαι π. τὴν ἔξοδον 2, 14, 12. † π. ταῦτα ἐξήρτυεν λ. adversus 3, 14, 16. † ἐπιθέτον πρὸς - μάχην, advers. 6, 7, 10. † τὸ π. χρηστότητα ἐπιῤῥεπές, ad 5, 1, 3. - Nominatim c. Acc. rei, de usu s. consilio, c. adi. οὔτε - χρημάτων πλῆθος - αὔταρκες πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν. sufficit tyrannidis incontinentiae 1, 4, 10. χρόνον, ὅσον ἐνόμιζον αὐτάρκη π. λ. sufficiens ad 1, 6, 1. ἀσθενεστέραν - π. λ. 1, 9, 24. τὸ χρειῶδες π. τὸν βίον 1, 6, 25. π. πάντα ἀνδρεῖον 2, 3, 2. π. μάχας ἐπιτήδειοι, praeliis apti 2, 9, 15. v. ἐπ. - καρποί, συμβαλλόμενοι π. εὐωδίαν, ad 4, 2, 16. π. οἶνον - πολύγονον 8, 2, 8. v. πολ. sed c. subst. rei, τὸ - π. τὰς μάχας ἐμβριθές,

in pugnando 2, 10, 17. τὸ π. τὰς ἐπιδόσεις ὀκνηρὸν λ. in dando 6, 9, 9. at c. verb. δεῖσθαι χειρὸς πλείονος π. βοήθειαν λ. ad 3, 14, 2. ἡ ἵππος - π. δρόμον ἀπείχετο 6, 5, 13. οὔτε δρόμῳ χρήσασθαι - π. φυγὴν 4, 11, 10. τί γὰρ ἔχρῃζον αὐτῶν π. γάμους; ib. c. 5, 6, 7. † ἀγαγέσθαι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα π. γάμον, in matrimonium 4, 10, 5. π. θάνατον ἐκδώσεις - οἰκέτην, neci 1, 15, 6. τὸν - ᾔτουν π. ἀναίρεσιν, ad necem 6, 9, 8. τοὺς - συλλαμβάνεσθαι π. τιμωρίαν 5, 8, 15. ψευσάμενος π. τὸ χρειῶδες, commodi caussa 2, 9, 18. propter. π. τὸ ἑαυτοῦ χρ. in suos usus 6, 7, 3. † repetit. π. τὴν χρείαν -, π. τὰ καλοῦντα λ. 3, 7, 16. v. χρ. et καλ. Post al. subst. ἐμπόδιον - π. τὴν δίοδον λ. 3, 14, 15. v. δ. - νεκρῶν ἀναίρεσιν π. ταφὴν λ. ad 7, 9, 16. - Post subst. sed sq. int. ἀγῶνα, π. τὸ - παρασχεῖν, ad 2, 3, 16. v. παρ. - μέλλησιν π. τὸ - ἐπάγειν λ. in adducendo 6, 7, 1. - sed post verb. π. τὸ φυγεῖν - ἐμποδίζονται, ad 4, 15, 9. π. τὸ μὴ πταῖσαι λ. ne 5, 6, 18. π. τὸ - στέργειν λ. ut 5, 7, 6. ἐγκαταμιξάντων - π. τὸ ἁρπάζειν λ. rapiendi gratia 7, 12, 15. - at ante s. post adi. ἡ δύναμις - ἦν π. τὸ ἀπομάχεσθαι ἀξιόχρεως λ. ad 5, 4, 6. χωρία, ἐπιτηδειότερα - π. τὸ λ. 6, 4, 14. 6, 8, 9. εἰσὶ - π. τὸ νήχεσθαι ἐγγεγυμνασμένοι 7, 2, 12. - † Al. not. c. Acc. pers. per formulam, μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς - τιμὴν κατατεθεῖσθαι 1, 4, 7. apud vos. — † Al. rursus not., a) per adi. κοινὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν - ἀλγηδόνα, vobiscum 1, 5, 5. - b) per subst. τὴν π. αὐτὸν ἐπιγαμίαν 1, 8, 6. illam cum eo affinitatem. τὴν π. α. συγγένειαν, cum eo 2, 6, 13. 4, 8, 3. καμάτων κοινωνίας τῆς π. ὑμᾶς, vobiscum 4, 14, 10. γυμνάσια τὰ π. θηρία, cum 1, 17, 19. ἡ - π. τὸν δῆμον διαφορὰ 8, 1, 1. cum s. adversus. εἰρήνην - π. Ῥωμαίους 6, 7, 22. (8, 7, 8. cum,) τὰς π. αὐτοὺς σπονδὰς ib. 23. c) per verb. ἐξ ἀντιστ. - συστῆναι π. αὐτὸν, cum eo 1, 10, 9. δι᾽ ὧν ἐσπένδετο π. αὐτ. cum 2, 12, 5. v. σπ. - †† repetit. diverso sensu, σπεισάμενος π. τοὺς βαρβάρους, - πρός τε τὸν ἀδελφὸν ἠπείγετο, - cum barb. - ad germanum 3, 15, 12. τοῦτο - π. ἐκεῖνον ἐνεμάμην, cum 3, 6, 5. 3, 10, 12. φιλονεικοῦσα π. τὴν λ. cum 7, 6, 2. - † Al. not. vel eadem pr., nominatim cum pron. πρὸς ἀλλήλους στασιάζοντες 5, 2, 14. secum s. inter se, v. στασ. - π. ἀ. αὐτὸν κακῶς ἠγόρευον, inter se 5, 2, 14. 6, 7, 13. - Al. not. cum Acc. pers. it. rei, amice aut hostiliter, a) per verb. ἐκ - ὧν - διάκειμαι πρὸς ὑμᾶς, erga vos 1, 4, 6. ἀπεχθῶς π. αὐτὸν διακείμενοι, in ipsum 1, 9, 15. v. δ. - † repetit. 3, 10, 14. ἀπεχθ. ἔχοντες π. αὐτὸν 1, 12, 11. ὅσα - ἐκείνῳ πέπρακται - πρός τε τοὺς λ. adversus 1, 2, 9. ἄνοπλοι π. ὡπλισμένους 1, 12, 13. 2, 5, 4. 2, 13, 8. οὐ μικρᾶς δυνάμεως δεόμενος π. πᾶσαν λ. contra 2, 14, 14. - r..tit. π. αὐτὸν ἔχθραν ἄρασθαι καὶ πόλεμον ἐγεῖραι π. ἄνδρα, cum ipso - adversus eum 3, 5, 6. π. τοὺς βαρβάρους ἰὼν, contra 7, 8, 23. 6, 3, 3. b) per subst. ἡ π. τοὺς φίλους αἰδὼς, amicorum reverentia 1, 8, 5. erga 2, 6, 21. 8, 7, 13. τῆς π. τοὺς δημότας ὕβρεως 2, 4, 2. τῆς πρὸς με τιμῆς 2, 3, 12. v. τ. - τῆς π. με πίστεως, erga 3, 6, 6. 8, 3, 9. τὸ π. θεοὺς σεβάσμιον 2, 10, 3. τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν 5, 9, 1. εὔνοιαν, ἣν εἶχον π. αὐτ. 8, 6, 12. μίσους π. τὴν σύγκλητον, adversus 1, 8, 14. τὴν π. ἐκείνους ὀργὴν 3, 8, 3. φιλονεικία - π. βασιλέα 4, 14, 14. ἀνδρείαν - ἐν ταῖς μάχαις π. τοὺς πολεμίους 2, 9, 12. τὸν π. Παρθυαίους πόλεμον, Parthicum bell. 5, 1, 7. τὸ ἐπισφαλὲς π. τοὺς, adversus 7, 10, 10. — †† repetit. diverso sensu, τῇ π. τοὺς βαρβάρους μάχης συνηθείᾳ ἑτοίμην π. μάχας, adversus barb. - ad 7, 9, 7. ††) c) c.

Acc. rei, π. τὴν - φθορὰν ἀντέχειν λ. 1, 12, 3. ἀντ. π. τοὺς καμάτους, ad 3, 6, 22. † πρὸς ἃ ἐβούλετο, ἐναντιουμένων 3, 15, 14. in iis, quae voleb. † τὸ π. τὰ μεγάλα - εὐλαβὲς, in magnis 2, 8, 2. ὑπτίαζε π. τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν, in ib. 16. †† b) c. Acc. perf. τὸ π. τοὺς καλοῦντας - ὀκνηρὸν ib. 4. v. ὀ. - Al. not., et quidem modi, it. cauſae, c. ſubst. rei, πρὸς ἔχθραν ἢ μῖσος τυράννων, κολακείαν τε ἢ τιμὴν βασιλέων, per 1, 1, 3. οὐδὲν π. χάριν - ἐξαίρων, ad 2, 15, 13. οὐ π. χ., ἀλλὰ π. ἀλήθειαν λέγοντες 3, 7, 8. † in opp. οὐ τἀληθῆ -, ἀλλὰ π. κολακείαν θεσπίζοντας, non veritatem, ſed aſſentatorie 4, 12, 7. - Al. not., ph. c. acc. inſtrum. πρὸς αὐλοὺς - ὀρχήστων, ad 4, 11, 5. v. ἀ. Al. not. cum acc. temp. πρὸς τὸ παρὸν, in praeſens 1, 5, 13. 2, 5, 6. 8, 8, 16. † in opp. π. τὸ νῦν -, ὕστερον λ. in praeſens 2, 5, 10. † τὸν παρόντα καιρὸν -, π. τὸ μέλλον, in futurum 1, 14. 3. π. ὀλίγον, parumper 1, 6, 20. ad breve tempus, v. ὀ. - Per formulas ſingulares, τὰ π. πόλεμον παρεσκευάζετο 2, 11, 19. v. πόλ. - ἐπεὶ αὐτῷ τὰ π. τὸν Ἀλβῖνον - ἀσφαλῶς εἶχεν, res cum Albino 2, 15, 10. ſ. adverſus. - τὰς π. σωτηρίαν ἐλπίδας λ. ſpem ad ſalutem 1, 3, 2. p. gen. σωτηρίας. - τῶν π. τοὺς βαρβάρους μετρίως ἐφρόντιζεν, de rebus, adverſus barbaros gerendis 3, 15, 2. ἀφοσιωσαμένους τὰ π. ἐκεῖνον 4, 14, 11. v. ἀ. † ſimul repetit. et c. al. praep. τοιαῦτα - εἰς προτροπὴν καὶ τὴν π. τὰ κρείττονα ὁρμὴν - εἰπών, - πρὸς ὀλίγον λ. ut ad meliora impelleret 1, 6, 20. p. gen. τῶν κρειττόνων. v. in hoc et in ἐ. - π. θάνατον βραδύνων, ad 3, 15, 3. v. β - εἰ - πρὸς τὰ τετολμημένα τιμωρίαν ζητεῖτε, ſi auſis veſtris ſupplicium quaeritis 2, 13, 11. pro auſis (in not. convenientiae ſ. dignitatis.) ſ. de ſ. quoad, ſ. propter auſa, ſ. p. gen. auſorum. π. τὸ ἡδὺ τῆς ἡλικίας κολακεύοντες, pro libidine aetatis 3, 10, 7. v. ἡδ. (cf. 5, 13, 14. εἰς πασ. λ.) π. γένος αὐτῷ ὑπάρχων ib. 11. quoad ſ. ſecundum genus, ſ. p. abl. genere, v. γ. cf. 1, 6, 11. κατ᾽ ἐπιγ. - ἤδη - π. ἄφεσιν τῆς στρατείας ὄντες 7, 11, 3. prope vacationem, v. ἀ. † cum pron. ἐνδοξότατα βιώσας, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ, quantum ad 3, 15, 5. p. uno Lat. *quoad* ſ. quod attinet ad. - ὁ. π. τοὺς ἀρχομένους, quod ad ſubiectos attinet 6, 9, 15. † poſt coniunct. πρεσβεῖαι - ἐς τὴν Ἀντιόχειαν ὡς πρὸς βασιλέα ὁμολογούμενον ἐστέλλοντο, ut ad imperator. 2, 8, 12. ὡς π. ὁμ. ἐχθρὸν παρεσκευάζετο, ut adverſus hoſt. 3, 5, 13. v. ὁμ. - δριμύτεροι - ὡς π. τὰς ἐννοίας λ. in excogitando 3, 11, 17. p. uno Lat. *quoad* ſ. quod attinet ad, quantum ad. v. ἐν.

προσαγόρευσις, ph., ſenſu peculiar. de imperat. ἐν ταῖς προσαγορεύσεσιν, in ſalutationibus (matutinis) 5, 8, 9.

προσαγορεύω, ph. de perſ. abſ. ſed oppreſſo acc. perſ. (αὐτὸν,) οἱ δὲ, προσαγορεύσαντες, λ. ſalutato (eo) 7, 6, 17. cum eum ſalutaſſent mane, Praefectum Praet. - c. acc. perſ. et praep. ἑορτῆς, ἐν ᾗ - Ῥωμαῖοι - ἀλλήλους - προσαγορεύουσι, ſalutant 1, 16, 7. ſub initium anni novi. - de imperat. erga milit. ὡς - προσαγορεύσων αὐτοὺς, quaſi ſalutaturus (eos) 2, 13, 6. Severus Praetorianos ſub initium imperii. - De militib. erga imperat., cum abl. modi ſimul, σεβασμίαις τιμαῖς προσαγορεύουσιν (αὐτὸν,) conſalutant 7, 5, 7. - c. acc. perſ. dupl. et adv. εὐθέως τὸν παῖδα πᾶν τὸ στρατόπεδον Ἀντωνῖνον προσηγόρευσαν, ſalutarunt 5, 3, 25. - ſimul de plebe, it. cum adiuncto, εὐθ. τὸ στρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ σ. πλῆθος αὐτοκράτορά τε ἀνεῖπε καὶ Σεβαστὸν προσηγόρευσε, ſalutavit 2, 8, 9. - it. de ſenatu, ἐπεὶ - αὐτὸν, ἅμα τῷ ἐπιφανῆναι, πάντες ὁμο-

θυμαδὸν εὐφήμησαν, Σεβάσμιόν τε καὶ Βασιλέα προσηγόρευσαν, salutarunt 2, 3, 6. - cum praep. ἐπεὶ - αὐτὸν - ἡ σύγκλητος ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως εἰσόδοις προσηγόρευσεν, salutavit 2, 14, 4. sub adventum in urbem. - it. fine adiuncto, ἡ σ. προσηγόρευσαν (αὐτὸν,) consalutavit 3, 8, 6. ἡ σ. προσηγόρευσεν (αὐτοὺς,) consalutavit 4, 1, 5. - † οἱ προσαγορεύοντες τοὺς λ. qui salutarent ib. 7. vel salutabant, praes. p. impf. aut p. plusq.; Senat. vel praecentores populi. - Al. not. universa, c. acc. rei dupl. τὰ ἀνδρεῖα - φοβερὰ προσαγορεύουσι, vocant 7, 8, 15. - Pass. not. priori, de pers. c. praep. αὐτὸς ὑπὸ - τοῦ στρατοῦ Σεβαστὸς προσαγορευθεὶς, salutatus 6, 9, 13.

προσάγω, ph. de pers. c. acc. pers. et praep. προσαγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὸ στρατόπεδον, adducere 1, 5, 1. - Pass. de re, c. dat. pers. et adv. πανταχοῦ θυσιῶν αὐτῷ προσαγομένων, cum adducerentur 4, 11, 3. - sed cum dat. loci, θυσίαι βωμοῖς εὐθὺς προσήγοντο, adducebantur 8, 6, 14. - sed in bello, μηχαναὶ π. τῷ τείχει, admovebantur 3, 9, 8. ταῖς μηχαναῖς προσαγομέναις (αὐτοῖς, τοῖς τείχεσι, cf. §. 26.) δᾷδας ἐπέβαλλον, machinis, quae muro admovebantur 8, 4, 50. - † De pers., simul cum praep. et nominat. modi, ἄκων προσαχθεὶς ὑπὸ τοῦ ῥεύματος ταῖς - ὄχθαις, appulsus 3, 9, 17. in navibus ipse imperator cum milit. - Med. trop. c. acc. pers., abl. modi et praep. τοὺς μὲν πειθοῖ ἐς συμμαχίαν προσηγάγετο, adsciverat 1, 3, 12. † τοὺς - εὐεργεσίαις ἐς τὴν συμμαχ. προσήγοντο, adsciscebant 1, 10, 4. e Ms. p. vulg. προήγ. - c. nominat. modi, θεραπεύσας διὰ γραμμάτων -, π. αὐτοὺς, sibi adiungebat 2, 10, 1. - † repetit. in vicinia per rect. var. ἤλπιζε, προσάξεσθαι τὸν δῆμον -, εἰ - ἐπιδόσεσι - προσαγάγοιτο (αὐτοὺς) se adiuncturum sibi plebem, si alliceret 1, 12, 9.

προσαναιρεῖν, ph. de pers. c. acc. pers. προσανεῖλον δὲ καὶ τοὺς παῖδας τοῦ Κλ. trucidarunt autem insuper et filios 1, 13, 11.

προσαπόλλυσθαι, phys. Pass. de pers. abs. ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν στρατιωτῶν οὐκ ὀλίγοι προσαπώλλυντο, simul peribant 4, 9, 15.

προσαράττεσθαι, Pass. de pers. trop. c. praep. μὴ - εἰς - ἐπιτηδεύματα προσαρραχθῇ, allidatur 1, 4, 8. nostr. *verschlagen* werde *auf*, delabatur, i. amet, deditus sit, exsequatur, suscipiat; quae vulg. scriptura sit a them. ῥάσσω, ut Var. L. προσαραχθῇ a them. ἀράττω.

προσβάλλειν, ph. de pers. in bello, cum dat. loci, εἰ τῷ τείχει προσβάλλοι ὁ δῆμος, oppugnaret 2, 5, 15. irrueret, invaderet. ὡς προσέβαλε τοῖς τείχεσι, successit moenibus 5, 4, 4. sq. πολιορκοῦντι στρατῷ. † c. adiunctis, ἐπῆλθον τῷ στρατοπέδῳ, καὶ, ὡς πολιορκήσοντες -, προσέβαλλον ταῖς πύλαις λ. invadunt portas 7, 11, 16. — c. adv. προσβαλεῖν εὐθέως οὐκ ἔδοξε (αὐτοῖς, τοῖς τείχεσι) invadere 8, 4, 16. - simul cum adiuncto, τειχομαχῆσαι, πολλάκις - προσβαλούσας λ. saepe licet aggressas 8, 2, 4. sc. αὐτοῖς, τοῖς τείχεσι, quod latet in pr. v. aut αὐτῇ, τῇ πόλει, n §. pr.

προσβολὴ, ph. in bello, μηδεμίαν ὑπομενεῖν προσβολὴν, invasionem 8, 5, 2. πολλῶν - γενομένων προσβολῶν, invasiones 8, 4, 19. † cum dativ. loci, τῷ τείχει - ἐγίνοντο προσβολαὶ, oppugnationes 7, 12, 4.

προσγίνεσθαι, trop. de re, cum praep. sed oppresso dat. pers. δόξαν, ἐπὶ τροπαίοις προσγενομένην (αὐτοῖς,) acquisitam 7, 3, 8. quae iis accesserat s. accreverat, obtigerat, contigerat, quam consecuti erant.

Digitized by Google

προσδέχεσθαι, Med. trop. de perf. c. acc. rei, μηδέν τι δεινὸν προσδεχόμενος, exfpectans 3, 9, 17. μηδέν τι τοιοῦτον προσδεχομένου 1, 9, 19. μ. τ. τ. προσδεχομένῳ 3, 1, 2.

προσδοκάω, mor. de perf. c. inf. fut. et fimul c. adv. ὅθεν εὐκταῖον - τὸ πραττόμενον ἔσεσθαι προσδοκῶμεν, fperamus 2, 1, 21. - c. folo fut. inf. ἃ - πρὸς μηδενὸς - πείσεσθαι π. exfpectabamus 1, 13, 4. ἐν ἀδείᾳ - βιώσεσθαι προσεδόκων, opinabantur 2, 4, 17. οὐκ ἀτερπῆ - ἔσεσθαι προσδοκήσας, fperans 1, 1, 4. - fimul fq. coniunct. ἀδεέστερον - βιώσεσθαι προσδοκῶν, εἰ λ. 4, 1, 4. † cum inf. aor. 1. ἐπεὶ μήτ' ἐμὲ ἔτι τοιαῦτα κελεῦσαι προσδόκα, μήτε σὲ ὑπακοῦσαι, nam neque meum amplius circa talia iuffum imaginare, neque tuum obfequium 5, 11, 13. nam neque me amplius talia iubere exfpecta, neque te obedire; vel alioqui, fi non poffis fine impedimento id ad finem perducere f. perficere, neque exfpecta, me talia iubere, neque dubita f. delibera, te obedire; (ut v. fumatur praegnans et in dupl. notione;) vel, ad fecundum membrum repetendo utrumque verb., ut fiat, μήτε προσδόκα, ἐμὲ κελεῦσαι, σὲ ὑπακοῦσαι, neque exfpecta, me amplius iubere, ut tu obedias; (quoniam non modo alibi occurrunt duplices inf., fed et duplex unius v. rectio, hic κελ. cum et acc. folo τοι. et acc. cum inf. σὲ ὑπακ.) quae meliora, quam, ut e v. πρ. fumatur perfona prima, neque ego exfpecto, exfpectare poffim, te obedire f. ut tu obedias. † aor. 1. τὰ πράγματα ὑπακούσεσθαι προσδοκήσας, fperans 2, 7, 9. ubi edd. quaedam habent aor. ὑπακούσασθαι. — † πάντα - χειρώσασθαι προσεδόκα, fe fubacturum fperabat 6, 2, 15. ubi Ms. habet fut. χειρώσεσθαι. † μὴ - ἀποδέξασθαι τοὺς στρατιώτας, προσεδόκων, non probaturos - opinabantur 2, 2, 9. ubi ed. Ing. = Stp. voluntate habet fut. ἀποδέξεσθαι. - †† fine Var. L. c. inf. et aor. 1. et fut. fimul, τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον μήτε αἰτῆσαι, μήτε λήψεσθαι προσεδόκησαν, quantum nec petituros, nec accepturos fe opinati fuiffent 2, 6, 15. ubi v. iterum praegnanti eft et in not. dupl., quantum nec petere vellent f. voluiffent, nec accepturos effe fe opinati fuiffent; ubi fufficiat unum Lat. *cogitaffent*, noftr. *gedenken* f. *denken*; et v. pertinet, proprie quidem, ad mentem et intelligentiam, p. putare, opinari, rel. (et fic convenit maxime c. v. et inf. fut. λήψ.) fed et improprie ad voluntatem, quia utriusque facultatis eft maxima confenfio; ut fignificet i. q. *velle*, ficut v. Lat. *cogitare* fumitur pro conftituere, decernere, velle; et hoc fenfu convenit potiffimum in inf. αἰτ. et aor. p. praef. - cum acc. rei, οὐδὲν ἄτοπον προσδοκῶντες, exfpectantes 4, 11, 7. οὐδέν τι προσδοκῶντας 7, 11, 6. † cum adiuncto, βιάσαιντο ἀπαρασκεύους, τῷ μηδὲν προσδοκᾶν, vi cogant imparatos nec opinantes 6, 8, 15. eo, quod nihil tale exfpectarent. †† αὐτοὺς, οὔτε τι δρῶντας, οὔτε προσδοκῶντας, neque exfpectantes 4, 9, 11. ubi e pr. poteft repeti acc. pron. vel ut in fqq. locis. - abf. f. fine cafu, οὐ προσδοκῶντος τοῦ δήμου, nec opinante 1, 12, 12. 6, 5, 21. οὐδενὸς π. fperante 2, 5, 3. οὐ προσδοκῶντα - φονεύουσι, nec opinantem 7, 4, 12. ἐπιπεσόντες τοῖς Λ. οὐ προσδοκῶσι, nec opinantes 3, 3, 6. 7, 2, 5. — Paff. de perf. cum adiuncto, ἐπιστῆναι μηδὲ προσδοκώμενος ἤθελεν, ὅπως ἀπαράσκευον - λάβοι, inexfpectatus 2, 14, 11. - de re, πάθει - οὐ προσδοκηθέντι, inopinatam 4, 11, 12. - c. dat. perf. et adv. δεινὰ, προσδοκώμενα ἑαυτῷ ἑκάστοτε, exfpectata 2, 1, 14.

προσδοκία, mor. παρὰ προσδοκίαν, exfpectationem 6, 8, 9.

Digitized by Google

προσδραμεῖν, phyſ. de perſ. abſ. προσδραμόντες λ. accurrunt atque 2, 1, 19.

πρόσειμι, (ab εἰμί.) trop. de re, cum dat. rei, γνώσῃ, - ὅτι - ἀλήθεια πρόσεστι τοῖς λοχαγοῖσιν, ineſſe 2, 1, 23. adeſſe, ſubeſſe, eſſe in.

πρόσειμι, (ab εἶμι,) ph. de perſ. ſenſu bell., abſ. ὡς ἀπηγγέλη προσιὼν, illum accedere 4, 14, 7. cum exercitu, i. q. §. pr. ἐφίσταται. cum adv. temp. ἀγγέλλεται αὐτὸς ἤδη π. 2, 12, 1. ἤδη προσιόντος αὐτοῦ, advenitante 3, 1, 4. 6. - ſimul cum praep. αὐτὸν προσιόντα πυνθανόμενοι τότε μετὰ - στρατοῦ, accedere 2, 11, 10. - nominatim in obſidione, abſ. τοῖς προσιοῦσιν ἀπομαχόντες, ingruentem hoſtem 8, 2, 13. - c. dat. loci, ὡς ἀπηγγέλη - ὁ στρατὸς προσιὼν τῇ πόλει, accedere ad 7, 9, 8 - Alio ſenſu, eo que militari, c. dat. perſ. οἱ στρατιῶται - προσίασι τῷ M. accedunt ad 6, 9, 11. προσιέναι ἀνδρὶ λ. ut accederent ad ib. 10. Senſu vulg., ab . ſ. oppreſſo dat. perſ. ἔθος ἦν αὐτῷ, προσιέναι (αὐτῇ,) accedere (ad eam) 1, 17, 12. in cubiculum. ὡς μήτε τινὰ π. (αὐτῷ,) ut non modo non accederet (ad ipſum) quisquam 3, 11, 4. in via. πρᾶον ἑαυτὸν τοῖς προσιοῦσι (ἑαυτῷ) παρέχειν, accedentibus (ad ſe) 4, 8, 4. domi vel extra. - adeuntibus 5, 2. 7. τοὺς προσιόντας (αὐτῷ) δεξιούμενος, adeuntes 1, 2, 5. - c. dat. perſ. diſerto, προσίασι τῷ στ. adeunt 7, 2, 11. tamen malo animo. — αὐτῷ οἱ ἱππεῖς 8, 6, 13. advecti equis. οὐδέ τινα εἴα προσιέναι τῷ λ. accedere ad 6, 1, 12. in aula. - cum dat. loci, ἰατροὶ - προσίασι τῇ κλίνῃ, accedunt ad 4, 2, 7. - c. praep. αὐτομόλων τὸ πλῆθος - εἰ καὶ κατ' ὀλίγους προσιὸν, accedens 3, 4, 7. - De re, trop. c. adv. ἑσπέρας ἤδη προσιούσης, adveniente ib. 12. accedente 7, 11, 18. † in opp. et cum adiuncto, τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς -, τὸ δὲ μέλλον καὶ προσιὸν, inſtans 6, 8, 9. - Med. de perſ. ph. c. dat. perſ. et adv. οὔτε - τις αὐτῷ - ἄλλως προσῄει, εἰ μὴ λ. adibat 3, 5, 11. - c. praep. ὁ στρατὸς - π. ἐν εἰρηνικῷ σχήματι, accedebat 8, 7, 5. ſimul cum dat. loci, ἐν εἰρ. σχ. προσῄεσαν τοῖς τείχεσι λ. accedebant ad 8, 6, 3.

προσειπεῖν ſ. προσέπειν, ph. de perſ., ſenſu pecul., de milit. erga imperat. c. acc. perſ. dupl. ἐπεὶ - ὁ στρατὸς (αὐτὸν) προσεῖπε βασιλέα, ſalutavit 5, 5, 1. Σεβαστὸν προσεῖπον αὐτὸν, ſalutarunt 2, 2, 22. de al., c. nominat. modi, εὐνδρεύων (αὐτὸν) προσεῖπεν αὐτοκράτορα 5, 12, 18. - de imperat. erga cives, ὅσον - τοὺς δήμους προσειπεῖν, quoad alloqueretur 2, 11, 11. in tranſitu per urbes. - it. ſenſu vulg. ὡς προσειπεῖν (αὐτὸν,) ut alloqueretur 2, 1, 15. ſq. ſimul φάναι in orat.

προσέρχεσθαι, phyſ. de perſ. c. dat. loci, ἐπεὶ - τῷ τείχει προσῆλθεν, ad mur. acceſſit 2, 6, 11. collocuturus; it. in ſq. - οὔτε προσῆλθον τῷ τ. acceſſerunt ad ib. 8. - c. dat. perſ. προσελθούσης ὑμῖν - δυνάμεως, poſtquam acceſſerunt 3, 6 14. - †† c. acc. perſ. et aſſim. it. cum particip. modi, ὡς ἀνελθόντα αὐτὸν - προσῆλθον, - εὐφημήσοντες, ad eum - acceſſerunt 2, 13, 7. - abſ. προσελθόντες οἱ νεανίσκοι, progreſſi ad hos adoleſcentes illi 7, 4, 10. qui Bg. explevit caſum aliquem perſ. et pron., dat. ſ. acc. αὐτοῖς ſ. αὐτούς. - †† c. caſu temp. προσελθὼν τῆς τρίτης ἡμέρας, egreſſus 7, 8, 5. qui Bg. legerit προελθ. c. Ms. cf. in eandem Var. L. 3, 12, 12. 7, 10, 16. 1, 5, 4. 2, 2, 7. ubi de re dicatur; v. προέρχ.

προσεύχεσθαι, Med. de perſ. ph. c. inf. προσευξαμένη, λ. precata, ut 1, 11, 12.

Digitized by Google

προσέχειν, mor. de perf. c. dat. rei, *ἡνιοχείαις - προσέχοντος*, esse intentum 6, 7, 24. sc. *τὸν νοῦν*. - *γεωργίᾳ - προσεῖχον*, intenti erant 2, 11, 6. ad - animum convertere, deditum esse, colere, amare.

προσηγορία, ph., sensu pecul., abs. *οἳ, μέχρι προσηγορίας - μόνης ἐλθόντες*, appellationem 1, 1, 7. titulum imperatoris. *Φθονοῦσα τῆς π. ἐκείνης*, eam app. 6, 1, 20. *μετὰ τὰς - νίκας καὶ προσηγορίας* 3, 14, 3. - c. praep. *βουλόμενος προσκτήσασθαι τὴν κατὰ Βρεττανῶν νίκην καὶ προσηγορίαν*, cognomen ib. 9. simul cum adi. *ἡ σύγκλητος πάσας - ἐψηφίσατο αὐτῷ - π. ἀπὸ τῶν ἐθνῶν λ.* cognomina 3, 9, 22. - Sensu universo, *δεικνυούσης καὶ τῆς π. τὴν ὀργὴν λ.* nomine 1, 17, 6. *τὴν μὲν π. ἡγεῖτο φύσεως λ.* hanc appellat. 1, 5, 8. *τὴν π. λαβεῖν τὸν τόπον λ.* hoc nomen 1, 11, 3. — c. adi. simul, *τὴν πατρῴαν π. παραιτήσασθαι*, cognomen 1, 14, 15. *ὑπογράψας τῇ βάσει οὐχ, ἃς εἰώθασι, βασιλικὰς - πατρῴους π.* titulos 1, 15, 19. - cum gen. perf. *τῇ αὐτοῦ προσηγορίᾳ ἀποκαλοῦντες*, nomine 7, 10, 15. *ἄγαλμα, οὗ τὴν π. ὁ τόπος φέρει*, nom. 3, 4, 6. *Μάρκου θελήσας αὐτὸν π. φέρειν*, cognomen 3, 10, 9. -- † simul cum adiuncto, *μηνῶν τὰ ὀνόματα λ. - πάντας ταῖς ἑαυτοῦ προσηγορίαις ὀνομάσας*, cognom. 1, 14, 17.

προσήκαντο, v. *προσίημι*.

προσήκειν, trop. de perf. cum dat. perf. et praep. *ἦν - κατ' ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ*, qui affinitate ei erat iunctus 1, 6, 11. aff. eum attingebat, cf. 5, 10, 11. *πρὸς γεν. λ.* Al. sensu, de re. c. dat. eod. sed simul c. ellipt. acc. modi, (*κατὰ*) *μηδέν τι προσήκειν ἑαυτῷ τὰς μάχας*, nihil pertinere ad se 3, 9, 16. - Al. sensu, de re, c. dat. perf. mero, *ἔλεγεν, - τὰ ἐπέκεινα - π. τῷ Γέτᾳ*, cederent Getae 4, 3, 15. i. q. pr. *παραδοθῆναι*, danda esse, pertinere ad. - Al. sensu, mor. cum dat. eod. et inf., neutral. *π. αὐτῷ, λ.* conveniens esse sibi 6, 2, 6. decere se, in officio esse sibi. - Nominatim particip. de re, p. adi. *δίκην - τὴν προσήκουσαν*, poenas debitas 2, 1, 19. poenam convenientem, decentem. *τὴν π. χάριν*, dignam 3, 11, 10.

πρόσθεν, ph. c. art. neutr. p. subst. et c. gen. *τὸ π. τοῦ θεοῦ*, anteriora dei 5, 6, 17. sc. *μέρος* (anteriorem partem, faciem,) sed et *ὄν*, in partem dei, quae ante erat.

προσίεμαι, Med. de perf. phys. c. acc. perf. *μηδέ τινα προσιέμενος λ.* admittens 1, 13, 14. *οὐδὲ προσίετο, εἰ μὴ τοὺς λ.* admittebat 5, 5, 10. *τοῦτον οὐ προσήκαντο*, admiserunt 2, 6, 13. *π. τὴν πρεσβείαν* 7, 7, 13. intra urbes.

προσκαθέζεσθαι, Med. de perf. ph. et sensu milit. abs. *ὁ στρατὸς - προσκαθεζόμενος τὸ ἔρυμα ἐπολιόρκει*, obsidione munitionem oppugnabat 3, 3, 1. qui Bg. non c. acc. loci rexit, nec ib. 7. nec *π. τὰς Ἄτρας ἐπ.* 3, 9, 6. sine casu, *ὁ σ. π. ἐπ.* ib. 9.

πρόσκαιρος, mor. de re, Masc. cum subst. rei fem. in opp. *ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκεστέραν ἔσχον τὴν ἀρχὴν, οἱ δὲ πρόσκαιρον τὴν δυναστείαν*, brevis temporis 1, 1, 6. temporarium, ad breve tempus durans.

προσκαίρως, mor. *ὡρισμένον* (*πλῆθος*,) ex tempore 4, 14, 16. ad breve tempus.

προσκαλούμενος, Med. de perf. trop. cum acc. perf. et praep. *πάντας εἰς οἶκτον*, cum excitasset 6, 9, 6. qui Bg. dubium relinquit, an legerit *προκαλ.* ubi v.

προσκεῖσθαι, Med. f. Paff. de re, ph. cum dat. loci, *τὰ τῇ ἀνατολῇ ἔθνη προσκείμενα*, orienti subiectas nationes (provincias) 3, 1, 9.

Digitized by Google

— De perf. quafi ph. c. particip. modi, ἐπειδὴ προσέκειντο, λιπαροῦντες λ. inftarent 3, 15, 8. c. - fimul c. al. particip. modi, καὶ μηδὲ μελλήσαντες π. ἐκλιπαροῦντες, et nec cunctati inftabant 2, 7, 12. perfeverabant, continuabant, vel p. adv. inftanter, conftanter, porro obfecrabant. - fed mot. c. praep. eadem et advv. πρὸς - τοῦτον - αὐτὸς ἀπεχθῶς προσέκειτο ἀνωθεν, ex λ. erga huuc inimico animo affectus erat 7, 9, 5. animatus erat, v. ἀπ.

προσκηρύττειν, ph. de perf. c. acc. rei et adi. modi, προσεκήρυττον ἔνιοι τὴν βασιλείαν, promulgabant 2, 6, 7. per praeconem indicabant; ubi al. volunt προσκ.

προσκομίζειν, phyf. de perf. c. acc. rei, προσκομίζουσι τὸν σύνδεσμον λ. reddunt 4, 12, 11. apportabant, afferebant, tabellarii. fimul c. particip. modi, λευχειμονοῦντες - θεῶν - προσεκόμιζον ἀγάλματα, afferebant 8, 7, 4. legati, ut tum pompam facerent fplendidiorem, tum deos fuos adderent faventes, id que etiam in honorem victoris imperatoris.

προσκτᾶσθαι, Paff. de re, ph. in opp. τῶν μὲν προσκτωμένων - καταφρονήσει, τῶν δ' οὔπω παρόντων λ. acquifitorum 1, 8, 4. fc. χρημάτων, opum, pecuniarum. - Med. de perf. trop. c. acc. rei, βουλόμενος προσκτήσασθαι τὴν - νίκην καὶ προσηγορίαν, acquirere (fibi) 3, 14, 9. confequi, tenere.

πρόσκτητος, Paff. de re, trop. Mafc. c. fubft. fem. προσκτήτῳ - ἀρχῇ, acquifito 1, 5, 13. opp. fq. hereditarium.

προσκυνεῖν, ph. de perf. c. acc. rei et particip. modi forfan, παριόντες καὶ τὴν κάλπην προσεκύνουν, adorabant 4, 1, 7. v. παρ. c. acc. perf. προσκυνήσας (αὐτὸν,) ὡς ἤδη βασιλέα, cum adoraffet 3, 11, 18. - Paff. de re, c. adv. et adiuncto, ἐς τὸν νεὼν, ἔνθα τὰ σημεῖα - προσκυνεῖται, ῥίψας ἑαυτὸν εἰς γῆν, adorantur 4, 4, 12.

προσλαμβάνειν; trop. de perf. c. acc. rei et abl. modi, it. adv. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης πεῖραν καὶ θάρσος ὁμοῦ προσλαμβάνοντες, acquirentes 8, 5, 3. affumentes, accipientes, confequentes. - c. acc. eod. et praep. νεότης, ἐν ἀφανείᾳ ἐξουσίαν - προσλαβοῦσα, infuper adepta 1, 3, 3. vel fimpl. adepta, nacta. - Med. de re, c. acc. perf. τὰ - δεινὰ ἡμᾶς προσλήψεται, nos etiam occupabunt 1, 13, 6. apprehendent infuper, vel fimpl., obtingent, evenient nobis.

προσμένειν, ph. de perf. fenfu milit. abf. vel c. adv. ὅτι οὐκ ἄλλως - ἐκθύμως τε μάχεται καὶ προσμένει, permanere 4, 15, 15. in campo pugnae. - c. al. adv. et coni., in opp. ἀεὶ τῶν βαρβάρων - ἀποκάμνειν λ., τότε δὲ προσμενόντων, ὡς λ. durantibus ib. 16. — Al. fenfu, c. adv. et particip. modi, μέχρι - τινὸς, τοιαῦτα βοῶντες, προσέμενον, manebant 6, 9, 10. in campo caftrorum et ap. priorem ducem.

πρόσοδος, ph. de re, cum praep. προσόδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης λ. reditibus 3, 1, 11. fc. οὔσαις f. γινομέναις. - abf. f. c. adi. tantum, πρ. πλουσίαις, proventu 7, 12, 13.

προσοκέλλειν, phyf. de re et navib. cum dat. loci, προσώκειλε ταῖς - ὄχθαις, appulit 3, 9, 15. imperator in navib., i. q. pr. εἰς ὄχθας κατην. et §. 17. προσαχθ. ταῖς ὄχθ.

προσπελάζειν, phyf. de perf. cum dat. loci, ἅμα τῷ π. τοῖς τείχεσι, fimul atque appropinquaret 8, 4, 26. - fimul cum adv. ἤδη τῷ Βυζ. προσπελάζοντα, appropinquantem 5, 4, 22.

προσπίπτειν, ph. de perf. univerfe, προσπίπτουσα, - ἱκέτευε, accidens ad genua 1, 16, 10. fc. αὐτῷ, f. πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, f. τοῖς γόνασι, πρὸς τὰ γόνατα αὐτοῦ. fed hoftiliter, c. dat. perf. κελεύσ-

Digitized by Google

τῷ πλήθει προσπεσεῖν τὸ στράτευμα, in populum impetum facere 4, 6, 11. invadere, irruere. προσπεσόντες – τοῖς βαρβάροις, adorti 3, 9, 19. † forsan c. adv. π. αἰφνιδίως λ. aggressi 7, 4, 12. — simul c. praep. ὑφ' ἑνὶ σημείῳ π. πανταχόθεν λ. irruentes 4, 9, 13. – abs. π. λ. aggressi 7, 12, 8. – De re, cum dat. loci, τὸ ὄνομα ταῖς ἀκοαῖς ἅμα τῷ προσπεσεῖν, simulac ad aures accidit 4, 5, 3. i. q. pr. ἀκουσθεὶς λ. Trop. nominatim particip. neutr. cum art. post syn. φέρειν τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ προσπίπτοντα – ὑπομένειν, tales casus 4, 14, 8. sc. πράγματα, res, quae accidunt, adversas, s. incidunt. – in opp. τὰ βέλτιστα, φέρειν δὲ τὰ π. quaecunque accidant 6, 5, 7.

προσποιεῖσθαι, Med. de pers. ph. vultu, verbis, factis, cum inf. et adiunctis var. τὰ – ἄλλα ἔθνη – μέχρι νῦν – ἐκείνῳ – προσποιοῦνται ὑπακούειν, 2, 10, 15. – cum affini simul, προσποιούμενος – ἀντιποιεῖσθαι λ. simulans 2, 9, 14. – cum solo inf. προσποιουμένῳ χαλεπαίνειν, simulanti ib. 16. προσποιούμενοι ἀναχωρεῖν λ. simulantes 4, 15, 6. προσποιουμένη λ. simulans 6, 1, 7. χαίρειν – προσεποιεῖτο, simulabat 4, 11, 3. 7, 8, 1. – simul cum nominat. modi, πρῶτος λ. 4, 13, 14. ὅσοι εὐνοεῖν προσεποιοῦντο 1, 9, 15. v. εὐν. – τὰ ἐκείνου φρονεῖν π. prae se ferebant 2, 12, 4. προσποιήσασθαι λ. simularent 7, 6, 14. προσποιησάμενος λ. simulans 3, 11, 18. 5, 6, 3. προσποιησάμενοι λ. simulantes 1, 17, 16. – simul in opp. s. relat. προσποιούμενος μὲν, – λανθανόντως δὲ λ. sim. 7, 9, 24. αἰδούμενος, δεδιέναι προσεποιεῖτο, sim. 1, 6, 8. – †† sine inf. ὡς μὲν προσεποιεῖτο, – τὸ δ' ἀληθὲς λ. 3, 8, 13. e. – †† rursus c. inf. et simul c. neg. et in opp. οὐ δέ τις πρός τινα ἔλεγέ τι, οὔτ' εἰδέναι τι προσεποιεῖτο, aut scire se (quidquam) ostendebat 7, 8, 3. neque scire quid se prae se ferebat. ὑπώπτευον μὲν λ. πιστεύειν δὲ οὐ προσεποιοῦντο, nec tamen, quasi crederent, prae se ferebant 1, 9, 13. ubi neg. potius trahi poterit ad inf., sed simulabant, se non credere, nostr. *doch* thaten sie, *als wenn* sie *es* nicht *glaubten*, vel οὐ πρ. p. uno Lat. *dissimulare*, sed credere *dissimulabant*, nostr. *doch* thaten *sie* nicht, *als* wenn *sie* es *gl.* — c. coni. προσποιησαμένους, ὡς δὴ ἐροῦντάς τι, simulantes, quasi scilicet dicturi essent aliquid, 7, 6, 15. – † c. acc. rei et adiuncto, ὑποκρίνασθαι καὶ προσποιήσασθαι πᾶν ὅ τι οὖν, dissimulare et simulare quidvis 2, 14, 9. ostendere, quod tamen facere nollet. — † π. καὶ πιστώσασθαι εὔνοιαν, sim. 2, 9, 18. ostendere, quanquam per simulationem modo, vultu etc. † Μάρκος, φιλοσοφίαν καὶ ἐπιείκειαν προσποιούμενος, prae se ferens 4, 5, 13. e mente Caracalli, vel ut supra, per simulationem et speciem, modo affectans, vel professus, ostendens vere; ut in sq. loco. – cum adv. simul, δύο – ταῦτα ὑπερβαλλόντως προσεποιεῖτο, prae se ferebat 4, 8, 17. – simul cum inf. στρατιωτικοῦ – βίου ἐραστὴς εἶναι π. affectabat 4, 3, 8. simulabat 4, 7, 11.

προσποίητος, Pass. de re, mor. Masc. cum subst. fem. ἔξω κολακείας προσποιήτου, affectatam 1, 4, 12. τιμῇ προσποιήτῳ, simulato 2, 15, 4. – simul in opp. οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως, προσποιήτῳ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τιμῇ, ficta 8, 7, 5.

προστάτης, de pers. trop. cum adi. χρηστὸν προστάτην ἀποβαλόντες, principe 2, 6, 5. senatus, e vet. Lat. et more, s. patronus, fautor, defensor, propugnator, de Pertinace. – c. gen. rei, βασιλείας π. Νίγρον ἐπεκαλοῦντο, patronum 2, 7, 5. post ἀγωγὸν τῇ Ῥ. ἀρχῇ, antequam imperator vere factus.

προστάττειν, trop. de pers. c. inf. ἑαυτὸν – καλεῖσθαι προσέταξε, im-

Digitized by Google

peravit 1, 15, 18. insserat 5, 3, 4. edixit 5, 5, 13. post syn. ἐπέλευσεν ib. §. pr. προστάξαντες λ. iniungentes, ut 7, 4, 10. post κελεύουσιν, ib. in pr. † τοὺς λοιποὺς - ἡσυχάζειν προστάξας, reliquis quiescere iussis 7, 5, 10. - c. dat. pers. simul, π. αὐτοῖς λ. datis mandatis, ut 1, 6, 23. per scriptas litteras, post pr. ἐπέμψας γράμματα. c. solo acc. rei, ταῦτα π. cum haec imperasset 4, 12, 13. post pr. τοῦτο κελεύειν λ. Pass. de pers. cum adv. et dat. pers. it praep. περὶ πᾶν τὸ τεῖχος, ὡς ἑκάστοις κατὰ μέρος (αὐτοῦ, τοῦ τείχους) προστέτακτο, circa totum murum per partes ut cuique imperatum fuerat 8, 4, 17. vel κατὰ μ. pertinet ad pers. ἑκ. et ad v. πρ. cf. μερ.

προσηττήμενος v. προΐεμαι. - προστίθημι, phys. de pers. cum rei et dat. et acc. προστίθησι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο, addit 4, 4, 17. † τῷ - ὀνόματι προσθέντες (τι,) ad - additione facta 7, 5, 19. - cum praep. et inf. simul, ἐπὶ τέλει καὶ τοῦτο προσέθηκε, λ. addidit 5, 8, 2. in litteris scriptis. - sed c. dat. loci, ταῖς θύραις - πῦρ προσετίθεσαν, admovebant 7, 12, 12. - Med. de pers. trop. cum dat. pers. et adv. τῷ Σεβήρῳ πάντες ἤδη προσετίθεντο, se adiungebant 2, 12, 6. - c. eod. casu et abl. modi et adiunctis al. μίσει - προσέθεντο Ῥωμαίοις, adiungebant se 7, 7, 13. cum eod. dat. sed adv. et praep. κατὰ - τὴν Βιθυνίαν, εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ - Σεβήρῳ π. 3, 2, 17. - cum praep. dupl. εἰ - οὐ μόνον ἐκ προαιρέσεως, ἀλλὰ δι' ἀνάγκης π. αὐτῷ, fuissent ei addicti 3, 4, 16.

προστρέχειν, phys. de pers. abs. ὡς - κληθεὶς, - προστρέχει, accurrit 4, 13, 11.

προστυγχάνειν, ph. de re, ὅπλοις - τοῖς προστυχοῦσιν λ. subitariis 7, 12, 2. quae occurrebant, sese offerebant, obviis, quibuslibet, fere i. q. τοῖς τυχοῦσιν.

προσφέρειν, ph. de pers. cum dat. rei s. loci et acc. rei, sed oppresso, προσφέρει τῷ οἰκήματι (αὐτὴν, λαμπάδα,) admovet 4, 2, 20. - c. acc. rei diserto, sed oppresso contra dat. loci, μηχανὰς - προσέφερον (αὐτῷ, τῷ τείχει,) admovebant 8, 4, 18. - † Trop. c. dat. pers. et acc. rei, πρεσβείαν - ἐκπέμπουσιν, - (ὥστε s. εἰς τὸ) πάσας αὐτῷ προσφέρειν τὰς σεβασμίους τιμὰς, ut deferrent 2, 12, 10. — Pass. ph. de re, ἀρωμάτων - προσφερομένων, cum offerrentur 4, 11, 3. oppresso dat. vel rei s. loci, αὐτοῖς, τοῖς βωμοῖς, vel pers. αὐτῷ, τῷ Ἀντωνίνῳ, in honorem Caracalli. - Med. phys. de pers. c. acc. rei, οὔτε ποτὸν, οὔτε ἐδώδιμόν τι εἶα τὸν παῖδα προσφέρεσθαι, gustare 5, 8, 4. sibi admovere, i. capere, sumere, frui. — σιτία καὶ ποτὰ προσφερόμενος, capiens 2, 11, 3. ἄρτον προσεφέρετο, comedebat 4, 7, 9. - Trop. cum dat. rei et praep. μετὰ τέχνης εἰδὼς προσφέρεσθαι πράγμασιν, tractare negotia 2, 14, 9. se gerere in, agere s. versari in - c. eod. dat. sed cum adv. τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθύμως προσφερόμενος, in reip. cura negligentem se praebens 2, 7, 1. v. ῥ. - ῥαθ. - τοῖς πολεμικοῖς προσφερομένου ἐκείνου, quod segniter res belli tractaret ipse 6, 8, 7. - ὡς ἀνάνδρως - προσφερομένους τῇ τειχομαχίᾳ, quasi ignaviter se gererent in oppugn. 8, 5, 5. ῥαθυμότερον προσεφέροντο τῷ ἔργῳ, tractabant 5, 4, 11. opp. pr. §. προθύμως ἠγωνίζοντο. cum dat. pers. et adv. ἀπίστως προσεφέρετο πᾶσιν, diffidenter agebat cum omn. 1, 13, 14. nulli fidebat. ἀφειδῶς ὑμῖν π. inclementius vos tractaret 5, 1, 4. τοῖς ἄλλοις βιαίως π. tractabat 7, 4, 5. αὐτῷ ἀμελέστερον προσεφέροντο, ipsum negligentius tractabant 5, 8, 14. opp. in pr. ὑπερφ. ἠσπαζ. cum dat. et rei et pers. simul, τῷ

Digitized by Google

χρημάτων ἐπιδόσεις, αἷς ἀφειδῶς προσεφέρετο αὐτοῖς, quibus eos neutiquam parce prosequebatur 4, 7, 6. quibus largiter erga illos utebatur.

προσφεύγειν, ph. de perf. cum dat. perf. προσέφυγε - αὐτῷ ὁ βασιλεύς, confugit ad ipf. 5, 9, 4. - abf. f. particip. p. adi. cum fubft. τῶν προσφυγέντων στρατιωτῶν, profugis milit. 5, 3, 24. i. q. πρόσφυγες ib. §. 18.

προσφιλής, mor. de re, cum fubft. et forfan c. dat. perf. ἐμοὶ - τὸ πρᾶον - προσφιλὲς (ἐστι,) grata 5, 1, 7. i. q. fimpl. φίλον.

πρόσφυξ, ph. de perf. ἦσαν δέ τινες - πρόσφυγες, clientes 5, 3, 18. i. q. §. 24.

προσφύω, trop. de re, cum dat. rei f. loci, δᾷδας, αἳ ταῖς μηχαναῖς - προσπεφύκασι, λ. inhaerentes 8, 4, 31.

προσχέω, ph. de perf. c. acc. rei et dat. loci, προσχέας τὸ αἷμα τοῖς - στήθεσι, effufo fanguine ad pectus 4, 4, 7. affufo.

πρόσχημα, trop. de re, cum gen. rei, ἐν προσχήματι ἐλευθερίας λ. fub fpecie 7, 7, 8. praetextu.

προσχωρεῖν, de perf. ph. cum dat. perf. fed oppreffo, οἱ μὲν - προσεχώρησαν (αὐτῷ,) accefferunt 5, 4, 19. - et cum diferto cafu illo, τοὺς ἐκείνῳ προσκεχωρηκότας, eos, qui ad illum defeciffent ib. 8. cf. §. 4. τοὺς ἀφεστῶτας, et 5, 3, 24. προσφυγόντων. † forfan trop. c. adv. ῥᾷστα ἤλπιζε πάντας αὐτῷ προσχωρήσειν, fperabat futurum, ut omnes fibi adiungantur 2, 7, 11. ubi adv. cohaeret minus c. v. ἤλπ. proximo, quam c. ultimo πρ. fimul c. nominat. modi, fed p. adv., ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν, fe illi dediderunt 2, 4, 5.

πρόσχωρος, ph. de perf. τῶν προσχώρων βαρβάρων, vicinis 6, 2, 20. i. q. §. 3. τὰ περίοικα β.

προσωπεῖον, ph. προσωπεῖα περικειμένους, perfonatos 4, 2, 19. v. περ. indutos larvis, perfonis.

πρόσωπον, ph. homin., de toto, abf. κάλλει προσώπου, faciei 1, 7, 8. — c. adi., μηδὲ ὠχριάσαντι τῷ προσώπῳ, vultu 2, 1, 15. - poft partes, τοὺς ὀφθαλμοὺς - τὰς παρειὰς -, πρόσωπον ὡραῖον λ. faciem 5, 6, 24. - ††† per acc. ellipt. ὁρῶντες (κατὰ) τὸ π. καλλωπιζόμενον 5, 8, 2. v. καλλ. fed p. parte, τραχέσι προσώπου νεύμασιν, vultus 7, 8, 21. oculorum. - †† per acc. ellipt. τὰς ὄψεις ἐπηροῦντο, καὶ (κατὰ) τὸ π. ἠκρωτηριάζετο, vultus 8, 4, 29. quoad faciem, i. nafum, vel fimul frontem et genas, it. auriculas. — Plur. πάντες σκυθρωποῖς προσώποις ἐς γῆν ἔνευσαν, vultu 4, 3, 16. i. q. 1, 6, 10. σκ. ταῖς ὄψεσιν λ. de toto, vel praecipue de oculis, aut fimul fronte.

προτείνειν, ph. et trop. fimul, de perf. c. acc. et rei et perf. θαλλοὺς καὶ τέκνα προτείναντας, praetendendo 7, 8, 18. de perf. faltem ph. partim, prae fe ducere et offerre.

προτελευτᾶν, ph. de perf. τῶν μονομαχούντων - τινὸς προτετελευτηκότος, olim defuncti 1, 15, 18. prius mortui.

πρότερος, p. adi. c. fubft. Fem. τὴν προτέραν νίκην, priorem 4, 14, 18. 6, 1, 7. ἐν ταῖς προτέραις - στρατείαις, priorib. 2, 4, 5. - Neutr., abf. p. adv. c. fubft. perf. fed oppreffo v., στρατιώτης μὲν πρότερον, antea 1, 10, 2. fc. ὤν. - c. diferto v. et quidem ante id, προμνημονευθέντας 1, 1, 5. prius 1, 5, 23. 1, 8, 6. 1, 9, 12. 1, 15, 2, 2, 4. 5. 14. 2, 9, 7. 6, 2, 3. antea ib. 6, 7, 6, 8. 8, 7, 21. olim 7, 5, 3. - poft v. τῆς διοικηθείσης π. πράξεως, antehac 5, 1, 3. - † οἷς ἐχρῶντο μὲν π. antea 8, 4, 10. - †† τὴν πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὥραν κατήσχυνον, priorem illam locorum

Digitized by Google

pulcritudinem foedabant ib. 13. qui Bg. iunxit cum subst. ὡρ., ut, intra art. et subst. stans adv., valeat p. adi., dum et regi potest c. v. ὑπ. e serie hac, καὶ κατ. ὡρ., τὴν πρ. ὑπ. τοῖς χ. et, quae prius locis istis esset pulcritudo, eam foedabant. - †† c. v. compos. ex praep. eadem, πολλάκις αὐτῷ πρότερον - χρησμῶν - τὴν - τύχην προειρηκότων, prius 6, 8, 13. - In relat. π. - πεσεῖν, ἢ λ. prius, quam 7, 8, 15. 2, 11, 6. - τότε -, πρότερος prius 1, 15. 9. πρότ. μὲν -, νῦν δὲ 2, 10, 4. - πρότερος μὲν -, ὕστερον δὲ, primo -, postea 5, 1, 16. π. μὲν -, τότε δὲ λ. prius 8, 2, 6. 10. πρ. μὲν -, πλὴν τότε, antea ib. 11. sq. - simul cum neg. οὐ πρότερον -, πρὶν ἤ. non prius - quam 1, 11, 11. 1, 14. 9. 2, 6, 14. †† repetit. in vicin. πρότερον - προτέραις 2, 4, 5.

προτίθημι, ph. de pers. c. acc. rei et praep. tum dupl. εἰκόνα, ἐπὶ - κλίνης - προτιθέασιν ἐν τῇ - εἰσόδῳ, proponunt 4, 2, 3. spectandi causa. - tum una tantum, τὴν κλίνην - εἰς τὴν - ἀγορὰν π. ib. 8. ut ibi stet alia de causa, et cantus ergo. προὔθεσαν - ὑπὲρ τῶν τειχῶν ἀγορὰν, proposuerunt 8, 6, 6. ad vendendum. — † simul c. dat. pers. τῷ δήμῳ προὔθηκεν ἐπὶ ταῖς νίκαις - νομὰς, proposuit 3. 8. 8. libello proposito et publice affixo promisit. - c. acc. rei solo, προθέντες τὰς εἰκόνας λ. propositas imagines 8, 6, 4. supra murum, ut salutarentur etc. προτιθέασι τὰ πρὸς τὸν δῆμον - γράμματα, proponunt 7, 6, 21. in loco aliquo publico alligentes, ut legerentur, vel ponentes, v. c. in mensa, nostr. *vorlegen*, sq. opp. τοῖς ὑπάτοις - διδόασι. - ὁ Βαλβῖνος, - διάταγμά τι προθεὶς, proposito quodam edicto 7, 12, 5. sq. τοῖς στρατ. ἐπέδωκε χρήματα.

προτιμᾶσθαι, Pass. de re, mor. εἰ - τὸ ὁμότροπον προτιμᾶται, praefertur 7, 8, 14. magis s. plus aestimatur, amatur, sc. αὐτοῖς s. ὑπ' αὐτῶν.

προτολμᾶσθαι, Pass. de re, mor. τιμωρήσασθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς προτετολμημένοις, ob priorem audaciam 6, 7, 24. p. ob antea audacter facta, ob ante ausa, ante patrata, ob ea, quae ante patrata erant ipsis s. ab ipsis, sc. αὐτοῖς s. ὑπ' αὐτῶν.

προτρέπειν, mor. s. ph. per verba et dicta, de pers. cum acc. pers. et praep. ἐπειρᾶτο - τοὺς παῖδας - π. εἰς ὁμόνοιαν λ. adhortari 3, 13. 8. αὐτὸν προὔτρεπεν εἰς τοὺς ἐλέγχους, adhortabatur 3. 12, 10. impellere, incitare. - Trop. de re, cum acc. pers. sq. inf. γράμματα -, προτρέποντα τοὺς λ. litterae - hortantes 7, 7. 11. in quibus Senatus Rom. hortabatur, impellebat, suadebat, rel.

προτροπὴ, mor. τοιαῦτα εἰς προτροπὴν - εἰπὼν, hortandi causa 1, 6, 20. ad adhortationem, sq. expl., scil. αὐτοῦ, τοῦ Κομμόδου, ad eum hortandum.

προϋπάρχειν, ph. de re, abs. οὔτε - ὄμβρου προϋπάρξαντος, praecedente 1, 14. 4. quum ante adfuisset, i. q. sq. προγινομένου. sed mor. εἰ μὴ προϋπάρχοι ἡ - εὔνοια, nisi prius adsit 1, 4, 10. μεγάλων - εὐεργεσιῶν προϋπαρχουσῶν, iam exstantibus 2, 3, 14. — in opp. ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν προϋπάρχουσαν φήμην, praecedens omen 1, 14, 12. - cum praep. οὐ γὰρ παρ' ἡμῖν προϋπάρχουσαν ἀρχὴν ὑφαρπάζων μεμίσητο. non enim apud nos prius situm principatum rapiens odiosus erat 5, 6, 10. imperium, quod mihi erat antea concessum et delatum. † διὰ τὴν προϋπάρξασαν παρ' αὐτοῦ ἐς τὴν πόλιν τιμὴν, propter iam habitum urbi honorem 4, 9. 10. propter iam declaratum ab eo in oppidum honorem, s. propter priorem ab eo s. eius in oppidum honorem, i. quia ad-

Digitized by Google

huc tribuerat urbi hoc, ut eo veniret, ibi que versatus cum civibus celebritatem et festum obiret. cf. §. 7. et 4. 8. 20.

προῦπτος, Pass. de re, ph. ἐλέσθω προύπτῳ, manifestum 8, 3. 10. — ὁρᾷ προῦπτον κίνδυνον 4, 12, 14. τὸν κίνδ. π. ἔχοντες, periculum ante oculos habentes 7, 4, 4. p. πρόοπτος, ante visus.

προὔργου, s. προυργιαῖος, mor. de re, τὰ ἐνταῦθα προυργιαίτερα ὄντα, cum potiora sint 1, 6, 13. ad rem praesentem facientia, s. ante alias omnes res agenda.

προφασίζεσθαι, Med. de pers. ph. c. acc. rei, τοιαῦτα προφασιζομένου αὐτοῦ, causante 1, 6, 10. praetexente, proferente pro causa et per praetextum.

πρόφασις, ph. c. gen. rei, ἐπὶ προφάσει διοικήσεως, sub praetextu 7, 1, 7. causa. - simul c. adi. et v. δοκοῦντα πρόφασιν εὔλογον ἔχειν ἔχθρας, causam 4, 14, 12. - c. adiuncto et v. ὑπῆρξε (τεῖτο, ταῖτα s. αὕτη) αὐτῷ πρόφασις καὶ ὑπόθεσις αὐτάρκης, occasio 1, 8, 16. πταῖσμα, - ἀρχὴν καὶ πρόφασιν λαβὸν ἐξ λ. 7, 11, 1. causam, s. occasionem, nostr. *Grund* s. *Veranlassung*. - c. adi. et v. οὐκ οὔσης εὐλόγου προφάσεως, sine probabili causa 2, 8. 4. non exstante s. praesente, s. si s. ubi non est probabilis causa. ταύτης τῆς π. λαβόμενος, hanc occas. 2, 9, 14. ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς π. - πρῶτοι ὅπλα ἐκίνησαν, exigua occas. 7, 4, 2. εἰδώς, - πρόφασιν αὐτῷ εὔλογον ὑπάρξουσαν, causam 4, 12, 15. π. δικαίαν νομίζοντες, caus. 5, 8, 16. - cum v. solo. πρόφασιν ποιούμενος τὴν - φιλίαν, praetexens amicitiam 3, 9, 1. usus praetensione, causam afferens, inferens, obtendens. - simul c. inf. πρ. π., ποθεῖν λ. 4, 8, 16. praetextu usus hoc, se desiderare rel. — π. ποιούμενοι, λ. causantes, quod fuissent 6, 9, 8. - simul c. praep. μικρᾶς π. δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, parva causa indigentem ad 3, 8, 6. π. ὀλίγης λαβέσθαι εἰς τὸ λ. causam 5, 2, 14. μικρὰν καὶ εὐτελῆ π. τοῖς στρατιώταις εἰς ἃ ἐβούλοντο τῆς τύχης παρασχούσης, caus. 5, 3, 1.

προφέρεσθαι, Pass. de re, phys. cum praep. τὰ διὰ φωνῆς - προφερόμενα, quae voce proferrentur 7, 8, 4. dicta, verba.

προφητεύειν, ph. de pers. cum praep. οἱ κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία προφητεύοντες, illius regionis vates 5, 5, 21. sacerdotes, interpretes dei, vaticiniorum et extorum.

προφορά, ph. de actu, c. gen. rei, ἐν ᾧ περὶ τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν ἠσχολεῖτο, dum in illis verbis pronunciandis occupatur 1, 8, 12. circa prolationem verborum s. in verborum prolatione, in verbis illis proferendis.

προφύλαξ, ph. de pers., sensu milit. c. adiuncto et gen. pers. οἱ προφύλακες καὶ σκοποὶ τοῦ στρατοῦ, speculatores et exploratores exercitus 8, 1, 9. cum discrimine, ut πρ. sint, qui manent continenter loco aliquo certo, nostr. *Vorposten* s. *Vorwachen*, et qui remotius ab exercitu castris que et in stationibus sunt ulterioribus, remotiores vigiles.

προφυλάττεσθαι, Med. de pers. ph. abs. μηδενὸς προφυλαττομένου, nullo praecavente 1, 10, 14. p. mero act., nec de Commodo, sed de aliis, qui non sibi, sed Commodo providerint, ne quid accideret ei.

προχέω, phys. de pers. c. gen. loci et acc. rei, οἴνου - πολλοὺς ἀμφορέας τῶν βωμῶν προχέων, ante aras profundens 5, 5, 10. fundens in frontem et intra cornua victimae, s. effundens.

προχωρεῖν, ph. de pers. cum praep. ἐκέλευσε - τὸν στρατὸν - μετ'

Digitized by Google

εὐταξίας π. incedere 7, 12, 19. procedere, progredi, porro ire. - ὁ Μαξ. ἐπὶ πολὺ - προέχώρησε, processit 7, 2, 9. cum exercitu. - c. adv. (p. quo et in pr. loco formulae praep. stat,) διώξοντας αὐτὸν, πολὺ προκεχωρηκότα, qui iam longe processerat 5, 4, 19. — abs. ὡς δε, προχωρήσας, λ. progressus 4, 11, 4. cum exerc. — Trop. de pers. cum praep. μέχρι τραυμάτων προεχώρει, procedebat 1, 15, 16. v. μ. - καὶ μέχρις ἀδελφῆς - ἔρωτος προχωρήσας, progressus 1, 3, 6. etiam adeo amans sororem. εἰς τοσοῦτον προεχώρησε μανίας, ὡς λ. eo usque processit insaniae 1, 15, 17. εἰς τ. μαν. - προυχώρησεν, ὡς λ. 1, 14, 15. adeo insanus fuit, adeo insanivit. εἰς τ. προεχώρησεν ὕβρεως, ὡς λ. eo contumeliarum provecta est 6, 1, 20. tantam contumeliam intulit ei, s. tam contumeliose tractavit eam. - de re, abs. τῆς πολιορκίας μὴ προχωρούσης, non procedente 3, 9, 12. μὴ π. τῆς - ἐπιβουλῆς, haud procedentibus insidiis 4, 4, 6. - c. praep. τὸ δὲ καθ' αὐτὸν ἕκαςος εἰ μὴ κατὰ γνώμην προχωροίη, pro se autem quisque nisi res ex sententia procedat 2, 3, 21. qui Bg. supplet τὸ πρᾶγμα s. τὰ πράγματα, ad v. πρ., (ubi simul opus sit addere vel gen. pron. αὐτοῦ, vel dat. αὐτῷ,) sumens τὸ καθ' ἁ. c. pron. ἕκ., (expleto subst. μέρος,) quae tamen et separes, relato ἕκ. ad sq. v. νοῦ. et ad τὸ κ. ἁ. explendo πρᾶγμα, cf. in pr. κ. - τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ προχωρούντων κατὰ γν. rebus in Arm. procedentibus ex sent. 3, 9, 3. - c. adv. οὕτω - προχωρήσαντος τοῦ ἔργου, succedente negotio 7, 5, 1. ἃ περ - προυχώρησεν, ὡς ἐκέλευσεν, quae successerunt, ut 7, 6, 16. - simul cum praep. ἐν τῇ Καρχηδόνι οὐχ, ὡς ἤλπίκεσαν, τὰ πράγματα προυχώρει, res succedebant 7, 9, 1. - c. dat. pers. ἐπεὶ μὴ προεχώρει αὐτῷ τὰ τῶν ςρατοπέδων, parum procedebat ipsi res erga exercitum 3, 15, 12. cf. §. 10. sq. ὡς τὰ τῆς ἐπιβουλῆς αὐτῷ οὐ προεχ. insidiae ei parum procedebant 5, 8, 9. - simul c. adv. οὐ ῥᾳδίως - οὐδετέρῳ προεχ. (τοῦτο s. ταῦτα,) neutri res procedebat 4, 4, 4. ῥᾷςα αὐτῷ πάντα προχωρήσειν - ἤλπισεν, sibi successura (esse) 8, 2, 2. ἐπὶ τῷ μὴ, ὡς ἐβούλετο, τὰ τῆς πολιορκίας αὐτῷ προκεχωρηκέναι, quod non - obsidio sibi processisset 3, 9, 12. ἐπεὶ - αὐτῷ τὰ - πάσης ἐλπίδος μεῖζον ἦν προχωρήσαντα, processerant 1, 10, 8. - simul c. adv. et praep. τούτων αὐτῷ δεξιῶς καὶ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν προχωρησάντων, succedentibus 5, 9, 21. - Al. not. cum gen. temp. et dat. pers. οὐδ' ὅλων μηνῶν δύο τῆς βασιλείας αὐτῷ προκεχωρηκυίας, cum nec totos menses duos eius imperium processisset 2, 4, 11. cum imperium ei processisset ne quidem ultra totos menses duos, i. cum imperium eius durasset ne quidem totos m. d.; ubi gen. temp. vel pendet a praep. in v. vel per se sumitur, ut a Bg. dativus c. subst. βασ. p. gen. - Al. not. c. praep. τὴν ἀρχὴν εἰς μέγα προχωρήσειν, processurum (esse) 1, 11, 8. crescere, augeri, extendi, se extensurum esse in plurimas terras ac gentes. - Al. not. de temp. a) abs. ὡς ἐδήλωσα καὶ τῆς ἡλικίας προχωρούσης, aetate procedente 6, 1, 14. aetate adultiori, maiori. — b) c. adv. ἤδη - τὸ πλεῖςον τῆς νυκτὸς προκεχωρήκει, processerat 2, 2, 5. praeterierat.

πρῴρα, phys. cum gen. diserto. τῇ πρῴρᾳ τῆς νεὼς, prorae 1, 11, 12.

πρωτεύειν, pl. partim, de pers. c. praep. una, τῶν κατὰ τὴν Ῥώμην π. δοκούντων, (eorum,) qui Romae essent viri primarii 7, 6, 5. esse primarii viderentur. πρεσβείας - ἀπὸ τῶν πρωτευόντων παρ' αὐτοῖς ἀνδρῶν, ex primariis apud se viris 8, 7, 3. - c. dupl.

κατ' εὐγένειαν - πρωτεύειν ἀξιῶν, ὁ δὲ - διὰ τὸ ὕπαρχος γεγονέναι, potior esse 8, 8, 8. † πάντας τοὺς πρωτεύοντας ἀπέκτεινε, primarios viros 7, 9, 22. sc. ἐν αὐτῇ, Καρχηδόνι, s. κατ' αὐτήν, s. ἐκεῖ, ut oppressum sit adeo vel hoc adv. vel illae praep. c. pron. — † cum gen. pers. πλῆθος τῶν συγκλήτου πρωτευόντων, ex primoribus senatus 1, 17, 2. eorum, qui primarii essent inter senatores.

πρῶτος, ph. Masc., de pers. per casus deinceps, Nom. cum verb. τοὺς π. Φίλους π. διαβάλλειν ἤρξατο, primus 1, 8, 4. ubi p. adv. haberi potest, ut in sqq. locis. π. ἐτόλμησε λ. 6, 2, 17. π. λέγεται λ. ib. 19. π. - ἤλασε 7, 1, 3. †† ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθὸν, prior 2, 3, 15. p. comparat. ἀπὸ Κύρου, τοῦ πρώτου - μεταστήσαντος, qui primus - transtulit 6, 2, 5. - Plur. Nom. Γερμανοὶ -, πρῶτοι ἰδόντες λ. primi 4, 13, 13. 7, 4, 2. 7, 8, 26. — † c. gen. pers. ὑπεδέχοντο (αὐτὸν.) πρῶτον ἀνθρώπων καὶ βασιλέως - τοσαῦτα κατωρθωκότα, qui primus omnium hom. perpetrasset 2, 14, 2. - Fem. de pers. cum gen. pers. et in relat. ὧν πρώτη μὲν ἦν Μαρκία· εἵποντο δὲ λ. quarum prima 1, 17, 2. - de re, c. adiuncto, αὕτη - π. καὶ μεγίστη αἰτία λ. 1, 8, 14. - in relat. πρώτης - καὶ δευτέρας - ἡμέρας λ. primo die 4, 15, 10. † abs. τῆς π. ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως ἀντιστάσης, urbe illa, quae prima in It. obstitisset 8, 4, 24. qui Bg. p. adv. ceperit, hac serie, μὴ καθ. πόλ., τῆς ἐν Ἰτ. ἀντ. πρώτ., dum et procedit alia serie ista, μὴ καθ. τῆς πρώτ. πόλ., ἐν Ἰτ. ἀντ. non deleta urbe prima, quae in It. obst. ἐπέστησαν πρώτῃ Ἰταλίας πόλει, primam It. urb. 8, 1, 7. διδόναι τὴν πρώτην πόσιν, primum poculum 1, 17, 17. - in relat. τῶν μὲν οὖν πρώτων ἡμερῶν λ. - χρόνου δὲ ἐγγινομένου λ. primis diebus 8, 5, 1. - sed in rel. tacita, ἐν ταῖς πρώταις ὁρμαῖς λ. 4, 15, 15. τὰς πρώτας ἐμβολὰς 8, 1, 6. - Neutr. Sing., p. adv. πρῶτον - ὀφθῆναι, primum 1, 11, 3. 1, 14, 7. † εἰ, π. - καταστήσας λ. prius 1, 12, 9. ubi videtur esse in relat. tacita. — † in rel. manifesta. ἵνα ὀφθῇ π. - ἢ λ. prius -, quam 3, 11, 20. — in al. rel. εἰς ὕστερον λ. - πρῶτον δὲ λ. prius 3, 5, 2. πρῶτον μὲν λ. - μετ' ἐκεῖνον δὲ λ. primo 4, 14, 3. sq. πρῶτον -, εἶθ' οὕτω λ. prius 2, 1, 22. - in rel. tac. πρ. μὲν -, τὸ λ. primo 1, 14, 15. sq. - primum 2, 4, 12. π. μὲν - δὲ λ. primo 4, 5, 15. — πρ. δὲ -, καθ' ἑαυτοὺς δὲ λ. ante omnia 2, 1, 8. πρ. -, δὲ λ. primo 4, 8, 20. sq. - καὶ π. primum 2, 2, 1. καὶ π. μὲν 6, 1, 3. π. μὲν οὖν λ. ib. 6. - † cum art. τὸ μὲν π. a principio 6, 3, 11. sq. ὁ δὲ λ. - †† τό γε π. tunc primum 1, 16, 7. qui Bg. retinet vulg. τότε πρ. Plur. in relat. manifesta, ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα -, - τὸ δὲ τελευταῖον, initio 2, 4, 10. sq. τὰ μ. π. -, καὶ τὸ τελ. prius 1, 12, 11. τὰ πρ. - ἐπεὶ δὲ λ. primum 1, 16, 10. τὰ μὲν π. - ἐπεὶ δὲ λ. primo 1, 10, 2. sq. - ὁ δὲ τὰ μὲν π. -, ὡς δὲ λ. 6, 8, 12. sq. - in rel. tac. οἱ δὲ στρατιῶται τὰ μ. π. - κατ' ὀλίγους δὲ λ. principio 6, 9, 7. primo 3, 12, 9. sq. τὰ π. - τὸν δὲ λ. 3, 10, 8. τὰ π. - τὸ λ. prius 7, 9, 21. τὰ π. μὲν λ. primum 3, 10, 5. ὁ δὲ τὰ μὲν π. initio 2, 3, 7. primo 2, 9, 9. 4, 10, 11. — καὶ τὰ μ. π. primum 2, 7, 10. τὰ μὲν οὖν π., - δὲ λ. primo 4, 11, 1. - primum 6, 2, 8. - † c. gen. rei, τὰ μ. πρῶτα τῆς ἡλικίας λ. initio aetatis 3, 10, 11. p. κατὰ τὰ μ. π. ἔτη s. μέρη τῆς ἡλ.

πταῖσμα, trop. c. adi. συνέβη - π. ὀλέθριον τῇ Ῥ. πόλει, calamitas 7, 11, 1. - c. gen. rei s. pers. μηδέ τις - τύχης π. νομιζέτω, delictum 5, 1, 10. - cum gen. pers. τὰ τῶν - πλουσίων πταίσματα

Digitized b

- ἀμελεῖται λ. res adverſae 7, 3, 11. - c. praepp. ὑπεμίμνησκον ἀλλήλους τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς διὰ μέλλησιν αὐτοῦ πταισμάτων, eas, quae - eveniſſent, calamitates 6, 8, 8: qui Bg. explet particip. συμβάντων ſ. γενομένων, pro ſeveris, admonebant ſe invicem tum illarum in Oriente propter eius cunctationem calamitatum.

πταίω, ph. de perſ. abſ. πρὸς τὸ μὴ πταῖσαι αὐτὸν, ne titubaret 5, 6, 18. caderet. - Trop. ἔμελεν αὐτῷ ἀκοντίζοντι - μὴ πταίειν, operam daret, ut iaculans ne aberraret 1, 15, 3. ut feriret. — † cum gen. rei, ὁ ςρατὸς -, πταίων τῆς ἐλπίδος, quod ſpe excideret 8, 5, 1. ſpem amitteret ſ. non haberet amplius, non conſequeretur id, quod ſperaſſet. - cum abl. rei et adv. ὁμοῦ ἔπταισε καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, offendit 5, 4, 13. deceptus fuit aeque opinione ſua, ac fortuna, laeſus fuit tum a conſilio et propoſito Romam tardius proficiſcendi, tum a fortunae caſu, vento contrario, ſ. noxium fuit ipſi propoſitum illud et caſus fortuitus ille, ſ. infelix factus eſt per -, noſtr. *er wurde geſtürzt* ſ. *er* ſtürzte, fiel, *ſank*, zugleich *durch* ſeinen *Vorſatz*, Entſchluſs, *und* durch *Zufall.* - de re, c. acc. pron. ellipt. εἴ τι πταίσειε τὰ Μαξιμίνου πράγματα, ſi paululum titubaſſent Maximini res 7, 9, 24. ſi quo pacto infeliciter caderent, non felicem eventum haberent inſtituta eius et ſuſcepta, iter bellumque adverſus Italiam ac Romam.

πτερὸν, ph. animal. κολπώσει πτερῶν, ſinuandis alis 1, 15, 11. de ſtruthion.

πτηνὸν, ph. σκεύη - πληροῦντες πτηνῶν, volucribus 3, 9, 10, ſq. μικρῶν - θηρίων.

Πτολεμαῖος, Ptolemaeus, Philadelphus ille, Aegypti rex 1, 3, 6.

πτύσσεσθαι, ph. Paſſ. de re et libell. c. abl. modi et adv. γραμματεῖον τούτων - τῶν - ἐπαλλήλῳ ἀνακλάσει ἀμφοτέρωθεν ἐπτυγμένων, qui plicati 1, 17, 1.

πτῶμα, ph. homin. ἐπιςὰς τῷ πτώματι, ad cadaver 4, 13, 14: τὰ πτώματα, φερόμενα λ. cadavera 4, 6, 2. - cum adiuncto, διὰ πλῆθος πτωμάτων μήτε νεκρῶν ἀναίρεσιν - γενέσθαι λ. prae multitudine caeſorum neque cadaverum ſublatio rel. 7, 9, 16. - animal. ἐπὶ πολὺ κειμένων τῶν πτ. iacentibus cadaveribus 1, 15, 13. — utr. ſimul, σωροὺς πτωμάτων 4, 15, 13. poſt pr. ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν.

πύθεσθαι, v. πυνθάν.

πυκνὸς, ph. de re, cum adiuncto, ὕλαις δασείαις καὶ πυκναῖς, denſis et ſpiſſis 8, 1, 13. quatenus ſylvae ſunt continuae, longae, plures deinceps in Alpium ambitu toto, ſed δασ. quatenus arbores ſunt in ſylvis plures et vicine ſtant, ſ. ſylvae, in quibus arbores ſunt multae et ſibi vicinae, nec rarae. - Superl. abſ. ἕλη πυκνότατα, paludib. denſiſſimis 6, 5, 5. pluribus deinceps.

πυκνότης, ph. cum gen. rei, διὰ πυκνότητα τῶν συνοικιῶν, denſitatem 7, 12, 13. vicinitatem.

πυκτὸς, phyſ. πυκτοῖς πίναξι, implicatis 7, 6, 11. conf. 1, 17, 1.

πύλη, ſed ap. Noſtr. in Plur. tantum, abſ. tum templi, παρειςήκεσαν ταῖς πύλαις, ad portas 7, 10, 9. cf. ib. 5, ſq. - tum caſtrorum Praetor. ἀνοιχθεισῶν αὐτοῖς τῶν πυλῶν, portis 5, 4, 5. προςέβαλλον ταῖς π. 7, 11, 16. ἀνοῖξαι τὰς πύλας 2, 6, 14. 5, 3, 23.

5, 8, 14. 7, 11, 18. 7, 12, 9. τὰς π. ἀποκλείσαντες 5, 3, 26. — τὰς π. κλείσαντες 7, 11, ... συγκλείσαντες τὰς π. 8, 2, 18. — tum urbis, οἷς - πύλαι ἀνεῴγνυντο 8, 6, 1... εἴ τι τῶν π. ἔξωθεν ἦν 8, 4, 22. πύλαις ἀναπεπταμέναις ἐδέχοντο 2, 11, 11. περὶ ταῖς π. λ. 7, 9, 18. ἀνοῖξαι τὰς π. 8, 3. 1. 8. 8, 6, 3. ſq. 8, 7, 3. — τὰς π. κλείσαντες 8, 2, 13. - cum gen. diſerto loci, μέχρι - τῶν τῆς Ῥώμης πυλῶν λ. 1, 12, 15.

πυλίδες, ph. πυλίδων ἀσκήσεσιν, portis 8, 5, 10. bellico uſu, foramina murorum, per quae telis miſſis arcerentur hoſtes. πυλίσι, κατ' ὀλίγον αὐξανομέναις, portulis 8, 4, 4. in ponte, arcus, ſpeciem portularum habentes. - † c. adiuncto, πυλίδας ἔχον καὶ θύρας ἀνεῳγυίας. (οἴκημα.) portulas 4, 2, 14. aedificium in conſecrando imperat., ubi foramina aperta, ſpeciem portularum habentia.

πυνθάνεσθαι, Med. de perſ. phyſ. c. acc. rei, ἐπυνθάνετο τὰς αἰτίας, quaerere 2, 5, 8. ἅ περ πυνθανόμενος, inaudiens 3, 5, 6. ταῦτα π. intelligens 3, 10, 8. 5, 8, 7. τὴν τοῦ βασιλέως - εὔνοιαν πυνθανόμενοι, intelligentes 4, 8, 18. πόλεις -, πυνθανομένας τοσούτου ἔφοδον στρατοῦ, inaudientes 2, 11, 6. † πάντα πυθόμενος λ. omnibus intellectis 2, 1, 24. ταῦτα πυθόμενοι, cum iam re intellecta 8, 8, 15. - ſimul cum adv. ſ. coni. ὡς ταῦτα ἐπυνθάνετο, audivit 5, 4, 8. † ὡς - ταῦτα - ἐπύθετο, cum audiviſſet 3, 3, 5. ὡς ἐ. τὰ γενόμενα, audita ea re 8, 6, 1. - cum adiuncto, εἰ - τὴν - δύναμιν - μάθοιεν, τό τε ἡμέτερον ὄνομα πύθοιντο, audiverint 2, 10, 16. - † ſimul c. praep. ὡς - παρὰ τῶν αὐτομόλων ἐπύθετο αὐτὸς τὴν - φυγὴν, audivit 5, 4, 18. — ſimul c. acc. particip. p. inf. παρὰ τῶν ἀγγελλόντων πυνθανόμενος τὴν Ῥ. ἀρχὴν μετέωρον φερομένην, audiens - ſublime ferri 2, 9, 3. τοὺς στρατιώτας - π. περαιουμένους τὸν - ποταμὸν λ. audiens tranſiiſſe 3, 4, 17. αὐτὸν προσιέντα πυνθανόμενοι λ. accedere audientes 2, 11, 10. - ſimul cum praep. ſ. adv. ἔκ τε ὧν ἐπυνθάνοντο τοὺς οἰκείους ἕκαστοι - ἀπολωλότας, tum ex eo, quod audirent ſuos domeſticos - interemtos 6, 7, 7. p. ἐκ τούτων, ὅτι ἐπ' c. coni. ſq. πυνθανομένους, ὅτι λ. audientes, ipſum rel. 2, 7, 11. - ſimul c. coni. et ſq. inf. c. acc. ὡς - ἐπύθετο, λ. audito 8, 8, 10. - †† cum gen. perſ. et pron. πευσόμενος ὑμῶν, τίνα γνώμην ἔχοιτε, quaeſiturus ex vobis 2, 8, 5. vel auditurus.

πῦρ, ph. honoris, τὸ π. προεπόμπευεν αὐτῆς, ignis 1, 8, 8. 2, 3, 5. 7, 6, 4. 2, 8, 10. πάντα ὑπῆρχεν (αὐτῇ.) πλὴν τοῦ πυρὸς 1, 16, 9. † (αὐτὸν,) πυρὶ πομπεύοντα 7, 1, 21. v. πομπ. Alius generis, in conſecrat. imperat. πάντα - ἀνάπτεται - ὑπὸ τοῦ π. 4, 2, 21. οἱ λοιποὶ - πῦρ περιτιθέασι ib. 20. - ſed rogi, πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ 4, 8, 13. τὸ σωμάτιον πυρὶ παραδόντες 3, 15, 16. 4, 13, 16. †† ſed poenae loco ſimul, κελεύει - αὐτὸν - π. παραδοθῆναι 1, 9, 14. inſanum et mendacem. - tum phari, φρυκτωρίοις, ἃ - νύκτωρ διὰ τοῦ π. - τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, igne 4, 2, 15. - ſed noxius, incendii univerſe, τὸ π. - πολλοὺς - πένητας ἐποίησεν 1, 14, 5. (7, 12, 13.) καταφλέξαν τὸ π. τὸν νεὼν λ. ib. 6. ἐπενεμήθη τὰ - ἔργα ib. 7, 2, 8. μέρος τῆς πόλεως τὸ π. ἐνεμήθη 7, 12, 13. ἐλυμήνατο ib. 16. πάντα ἐπιὸν τὸ π. ἐπεβόσκετο 1, 14, 9. γνώμῃ θεῶν - ἤρξατο - τὸ π. καὶ ἐπαύσατο ib. 10. - τοῦ νεὼ καταφλεχθέντος ὑπὸ τοῦ π. ib. 7. τὰς ἐξόδους ὑ. τ. π. προκατειλῆφθαι 7, 12, 14. πυρὶ κατεφλέχθη ὁ νεὼς 5, 6, 7. ταῖς θύραις - πῦρ προσετίθεσαν 7, 12, 12. - ſed terrae motus, εἴτε —

πυρὸς - ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαῤῥυέντος 1, 14, 4. - † denique folis, c. gen. diserto s. rei, et c. adi. διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου π. folis calorem 3, 9, 11.

πυρὰ, ph. c. diserto gen. materiae, ξύλων πολλῶν ἀθροισθῆναι πυρὰν, rogum 4, 8, 12. ubi pro sola strue s. compagine.

πύργος, sed ap. Nostr. modo in Plur., ph. tum in re milit., murorum castrensium, abs. Φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων λ. in turribus 2, 5, 15. - cum adiuncto, ἀνελθόντες ἐπὶ τοὺς πύργους καὶ τὰς ἐπάλξεις 5, 4, 4. - tum urbis, ἄνωθεν ἐπάλξεων καὶ π. 8, 4, 20. — πύργους καὶ ἐπάλξεις ἐγεῖραι 8, 2, 12. post pr. τὸ τεῖχος. † τῷ τείχει καὶ τοῖς πύργοις ἐφεςὼς 8, 3, 7. - simul c. adi. πύργους μεγίςους καὶ ὑψηλοτάτους κατασκευάσας λ. 5, 6, 21. Heliog. ad missilia proiicienda. ††† ἐλέφαντας - πύργους ἐπὶ νώτων φέρειν ἐπειρᾶτο παιδεύειν 2, 11, 18. Iulianus.

πυροειδὴς, ph. de re, p. subst. c. adi. τοσοῦτον ἐκλάμπειν αὐτῷ πυροειδές τι, ignea quaedam species 1, 7, 9. nostr. etwas so feuriges s. dem Feuer ähnliches, tam igneum quid s. igni simile.

πυρόω, phys. de pers. c. acc. rei, sed oppresso, πυρώσαντες (αὐτὰ s. αὐτὴν, τὴν πίτταν,) incendentes 8, 4, 26. - Pass. de re, τοὺς θώρακας - πεπυρωμένους, candentes ib. 27.

Πυῤῥίχιος, de re, Πυῤῥιχίῳ δρόμῳ καὶ ῥυθμῷ, pyrrhichio 4, 2, 19. saltationis species, ita dictae a Pyrrho, filio Achillis, auctore eius, vel a Pyrrhicho, quodam Cretensi vel Lacedaemonio, et lusus armatorum, qui pugnae imaginem retulerint, insurgendo, mox iterum resiliendo, ictum intentando vel declinando, et inter saltandum arma clypeosque concutiendo.

πυρώδης, ph. de re, Masc. cum subst. fem. ὀφθαλμῶν - πυρώδεις βολαὶ, micantes 1, 7, 9. igneus, ardens, fulgens, nostr. feurig s. funkelnd.

πὼ, temporis, post neg. μήτε τι τῆς παρασκευῆς πω - εἰδὼς, neque - adhuc 1, 9, 21. nec - dum. παρὰ μηδενί πω λ. 2, 8, 6. οὐδεμίαν πω ἐπιβουλὴν λ. 4, 13, 15. cf. post οὐ et οὐδὲ supra. - Sine neg., ante aliud adv. temp. Φοβερώτερος τῶν πώ ποτε ἀρχόντων, omnis aetatis 3, 10, 13. sc. ὄντων, terribilior iis, qui unquam antea erant principes s. praefecti Praetor. τῶν π. π. βασιλέων, omnium, qui unquam fuerunt, imperator. 3, 15, 5. ὅσα μηδείς πω ποτὲ (κατέλειπε,) nemo unq. ib. 7. οἵαν μηδενί πω ποτὲ βασιλεῖ γενέσθαι λ. nulli unq. 4, 8, 19.

πὼς, infinitae not., de modo, cum verb., post, Φιλεῖ γάρ πως ἀεὶ λ. solent enim plerumque 1, 2, 8. propr. quodam modo, sed deinde p. Lat. fere s. prope. πεφύκασι δέ πως εἶναι λ. quodammodo 4, 9, 4. - ante, ἠρέμα πως - ὑπήγετο λ. sensim 3, 12, 21. aliquo modo s. fere, prope. †† καί πως ἀπροσδοκήτως λ. 7, 11, 8. ubi leg. καιρίως. post adi., seq. consona, ἀντίπαλός πως καὶ ἰσόῤῥοπος ἔμενεν λ. 8, 5, 1. ubi Bg. iterum omisit eodem sensu pr. - post neg. sq. vocali, μή πως, ἅτε ὄχλος, λ. ne forte 8, 3, 8. at sq. consona, μή π. τὸ ἦθος λ. ne 6, 1, 12. ubi et procedit ne quo pacto. - sed simul ante al. adv. μή πως ἄρα λ. ne forte (scilicet) 2, 2, 8. 2, 15, 3. v. ἄ.

πῶς, in vera interrog. s. c. signo interr., ab init. καὶ πῶς λ. et quomodo 4, 3, 18. - in med. orat. τὴν δὲ μητέρα πῶς ἂν διέλοισθε; ib. - simul ante neg. ab init. enunciat. in med. periodo, πῶς οὐχὶ νῦν - κρατήσετε -, ςρατηγουμένοι; cur non 3, 6, 14. quid ni, i. profecto. - Sine vera interrog., post v. aliquod relatum, sed c. indicat. modo, ἠγνόουν, πῶς χρήσονται τῷ πράγ-

Digitized by Google

ματι, quomodo ſit - 5, 4, 16. i. q. ὅπως in eadem formula 2, 12, 5. πεῖραν δοθῆναι, π. φέρουσι λ. qu. ferant 5, 5, 11. - † ſed c. optat. ὡς ἴδῃ, πῶς ἡλικίας ἔχοι, λ. qua aetate ſit 4, 9. 9. v. ἔχ.

Ρ.

Ῥάβδος, ph., univerſe, ῥάβδῳ μόνῃ τὸν δρόμον τῶν ἵππων κυβερνᾶν, virga 7, 9, 13. de Numidis. - Senſu praecip. αἱ ῥάβδοι -, βασιλικὰς - ἰδιωτικῶν, virgae 7, 6, 4. faſces.

ῥαβδοῦχος, ph. de perſ. ſenſu praecip. παρ' οἷς εἰς τὴν τοῦ ἡγουμένου ὑπηρεσίαν ἀρκοῦσι ῥαβδοῦχοι, lictores 7, 8, 10. ap. Carthaginienſ.

Ῥαβέννα, urbs Ital. τὰς λίμνας - μεταξὺ - Ῥαβέννης, inter Ravennam 8, 6, 11. (ἀπὸ τῆς Ῥ. ἄρας, Ravenna 8, 7, 1.) ἐν Ῥαβέννῃ, in urbe Ravenna ib.

ῥάδιος, de re, ph. Fem. abſ. οὐ θατέρων ῥαδία ἦν ἡ τροπή, facilis 3, 7, 7. c. adiuncto, ῥ. ἡ εἴςοδος αὐτῇ (ἦν) καὶ ἀκώλυτος 1, 13, 2. ubi dat. perſ. pendet minus ab adi., quam a v. ſubſt. oppreſſo. — in opp. tacita, τοῖς μὲν ῥ. ἦν φυγὴ 3, 14, 19. - Neutr. ſine ſubſt. at ſq. inf. ἀκριβὲς - εἰπεῖν, οὐ ῥάδιον (ἐςί,) haud facile 7, 1, 19. - ſed ſimul c. ſubſt. et in opp. τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἑλῶν Ῥωμαίοις - ἐπισφαλοῦς ἐσομένου, ἑαυτοῖς δὲ - διατρέχειν ῥᾳδίου, ad diſcurrendum facili 7, 2, 11. - c. ſolo ſubſt. et adiuncto affini, ὁ Ῥ. δῆμος - πολὺ καὶ ῥάδιον ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον 7, 7, 2.

ῥᾳδίως, phyſ. cum verb., ante, et proxime, ὡς μὴ ῥ. διαγνῶναι λ. non facile 1, 10, 12. ῥ. πιςεύων 1, 13, 14. ῥ. ἐλέγετο 2, 2, 7. ῥ. ὑπηγάγετο 2, 9, 17. ῥ. ἐκράτουν 4, 15, 5. ῥ. χειρώσασθαι 6, 2, 15. ῥ. λυμηνάμενοι 6, 5, 15. οὐ ῥ. μνημονευθεῖσα ib. 23. ῥ. ἐπερρώσθη 6, 6, 5. οὐ ῥ. ἠθροίζετο 6, 7, 2. ῥ. ἐτρέψαντο 7, 4, 15. ῥ. εἰσεδέχθησαν 7, 6, 18. ῥ. ὑποκαταςαίεν 8, 8, 3. - † poſt ſyn. εὐμαρέςερον - διοικήσεται καὶ - ῥ. παρόντος 8, 7, 15. - diſtractum, una voce, μὴ ῥ. συνεῖναι δυνάμενοι 2, 9, 15. ῥ. αὐτὰς κατέφλεγον 8, 4, 31. - duab. vocibus, ῥ. τῶν ἀντ. περιεγ. 1, 15, 16. 6, 1, 17. - pluribus voc. ῥ. - ηκολ. 1, 11, 13. οὐ ῥ. - ποιησ. 6, 1, 15. ῥ. λ. 6, 2, 21. μὴ ῥ. λ. 7, 1, 26. - Poſt verb., proxime, ἀποςησ. ῥ. 7, 7, 13. πηγν. ῥ. 8, 4, 7. - diſtractum, una voce, ἔτυχον δὲ ῥ. 1, 11, 9. εἰλ. γοῦν ῥ. 2, 13, 10.

ῥᾳθυμία, mor., maxime in rebus bellic., abſ. ῥᾳθυμίαν ἐγκαλῶν, ignaviam eorum 1, 10, 5. - c. adi. χρώμενος - τῇ συνήθει ῥᾳθυμίᾳ, ſocordia 5, 4, 5. - in opp. καταγνοὺς τοῦ μὲν ῥᾳθυμίαν, τοῦ δὲ δυςπραγίαν, ignav. 2, 9, 3. - c. adiuncto, μηδὲν ῥᾳθυμίᾳ, μηδ' ἀναπαύλῃ νέμων, deſidiae 3, 2, 1. οὔτε ἐμοῦ ῥᾳθυμίαν ἢ ἀδρανίαν (ἀνανδρίαν) καταγνώσοντα, ſocord. 2, 10, 17. κατεγίγνωσκον αὐτοῦ ῥᾳθ. καὶ τρόπων χαυνότητα 5, 5, 2. 5, 1, 5. - ſimul in opp. τοῦ μὲν - καταγινώσκοντες ἀνανδρίαν, τοῦ δὲ - μέλλησιν καὶ ῥᾳθ. quod eſſet deſidioſus 2, 12, 4.

ῥᾳθυμότερον, mor. Neutr. p. adv., de regnant. in opp. ἐπιμελέςερον -, ῥ. βιώσαντες, diſſolutius 1, 1, 9. negligentius. - de pugnant. οἱ μὲν - προθύμως ἠγωνίζοντο, - οἱ δὲ ῥ. προςεφέροντο τῷ ἔργῳ, ſegnius 5, 4, 11.

Digitized by Goog

ῥαθύμως, mor. in regno, abf. τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥ. προσφερόμενος, negligentem fe praebens 2, 7, 1. negligenter, v. πρ. — in bello, c. adiuncto, ῥ. καὶ ἀνάνδρως λ. fegniter 0, 8, 7. ἀν. καὶ ῥ 8. 5. 5.

ῥᾷστα, ph. c. verb., ante, et proxime, κινεῖσθαι, facile 1, 3, 15. ῥ. πείσαντες, facillime 1, 6, 24. 7, 11, 11. ῥ. ἁλίσκονται 4, 15, 9. 15. ῥ. ὑπεδέχθησαν, facile 5, 3, 24. 6, 8, 15. - diftractum, una voce, ῥ. οὖν τρέψ. facill. 7, 9, 14. - duab. voc. ῥ. εἰς εὐν. ψκ. 2, 4, 3. - plurib. voc. ῥ. - μετοχ. 1, 3, 4. ῥ. - τοξ. 6, 7, 18. 7, 12, 13. - Intra v. duo, fine ambiguit. ὑπέσχετο - ῥ. δώσειν λ. facile 1, 17, 17. 8. 3, 3. facill. 5, 4, 3. ἐλπίζων, ῥ. αἱρήσειν λ. 8, 2, 5. - fed c. ambig. ῥ. - μεθέξειν - ἤλπικα 1, 5, 10. 2, 7. 9. 11. 8, 2, 2. - †† c. fyn. πάντα δὲ ῥ. ἀνάπτεται εὐμαρῶς ὑπὸ τοῦ πυρός, omnia autem facile accenduntur igni 4. 2, 21. qui Bg. unum modo expreffit, ubi aut figura eft ἐκ παραλλήλου, aut leg. ταῦτα. Poft verb. πόνοις ἀντέχων ῥ. facill. 2, 9, 2. - †† cum fuperl. an c. verb. ῥ. πλουσιώτατος ἐγένετο, facile 1, 8, 16.

ῥᾳστώνη, moral. fenfu que bono, ἐλπίδα ῥᾳστώνης λ. facilitatis 2, 3, 12. fq. explic.

ῥεῖθρον, ph. univerfe, c. adi. τὸ Πόντιον ῥ. Pontici fluctus 4, 3, 17. mare, fretum, cf. §. 12. ῥευμ. - τὸ ὕδωρ - εἰς ἕτερα ῥεῖθρα μετωχέτευον. in alia fluenta 7, 12, 8. - † fimul cum adv. ἀντιτυπές - γίνεται τό ποτε ῥ. quod antea erat fluentum 6, 7, 16. qui Bg. recte particip. ὄν fupplet, de aqua Rheni et Danubii. — abf. ὑποχωρούντων τῶν θεμελίων τῷ ῥείθρῳ, fluento 3, 5, 11. τοῦ ῥεύματος ἐπισχόντος τὸ ῥ. ib. 10. p. fq. τῷ ῥεύματι et pr. et fq. χειμάρρους. - ῥεῖθρον γεφυρῶσαι, flumen 4, 7, 6. γεφ. τὸ ῥ. 8, 4, 9. p. §. pr. τὸν ποταμὸν γεφ. in opp. et difcrimine a fluvio, οὗτοι ποταμῶν -, οἱ - ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥ. fluentum 6, 7, 15. ἐπεὶ - ἐγένετο πρός τινι ποταμῷ, - τὸ ῥ. εὗρε - φερόμενον, invenit eum 8. 4, 2. - † cum gen. diferto fluvii, τὰ ῥ. τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποταμῶν ῥεόντων λ. flumina per illum campum decurrentia 3, 4, 10. οὐδὲ (περὶ) ῥείθρων ποταμῶν ἡ φιλονεικία, de fluminibus 4, 14, 14. - †† Al. rerum, ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἴνου λ. rivi 5, 5, 16. - ††† fimul c. praep. τοσοῦτος - ἐγένετο φόνος, ὡς ῥείθροις αἵματος διὰ τοῦ πεδίου λ. rivis fanguinis per campum 4, 9, 17. fc. φερομένοις.

ῥεῦμα, phyf. univerfe, de torrente, μὴ δυναμένου τοῦ τείχους ἀντέχειν τῷ ῥεύματι, impetum 3, 5, 11. fluentum, p. pr. ῥεῖθρον. — de freto, c. gen. diferto, τὰς ἠπείρους (Europ. et Af.) διῃρῆσθαι τῷ Προποντίδος ῥ. Propontidis fluctibus 4, 3, 12. cf. 3, 1, 11. τῷ τῆς Πρ. πορθμῷ. Nominatim fluvii alicuius, αὐτὸν ἐξαγαγόντος τοῦ ῥεύματος, fluentum 3, 9, 15. forfan de fluv. Tigri, it. in fq. loco. προσαχθεὶς ὑπὸ τοῦ ῥ. vi fluminis ib. 17. οἱ φονευόμενοι - ἐδίδοντο τῷ ῥ. flumini 8, 6, 18. prope Aquileiam, p. pr. ἐς τὸν ποταμὸν λ. §. pr. - † in difcrimine a fluv. διὸ καὶ πήγνυται - μὴ σφοδρῶς κινουμένου τοῦ ῥ. congelafcunt, minus concitate fluentia 8, 4, 7. ubi tamen proprie hoc fubft. refertur ad fe ipfum, cf. loc. fq. - cum gen. diferto fluv. οὐκ εἰδότες τῶν Ἰταλιωτῶν ποταμῶν τὰ σφοδρὰ - ῥεύματα ib. 6. - cum gen. al. loci, ὑπερβάντος - τοῦ ςρατοῦ τὰ προβεβλημένα ῥ. - τῆς Ρ. ἀρχῆς, amnes 3, 14, 18. quae alibi dr. ποταμοί, cf. 2, 2, 19. 2, 11, 9. 4, 11, 3. 6, 2, 14.

ῥέω, ph. de re, f. flumine ipfo, c. abl. modi, πλάτει - μέγιςος ὁ

ποταμὸς ῥέων, cum ferretur 7, 1, 17. nisi abl. ille pendet ab adi. μ. - c. praep. μέγιστοι - οὗτοι ποταμῶν ὑπ' ἄρκτῳ ῥέουσι, feruntur 6, 7, 14. τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποτ. ῥεόντων, decurrentia 3, 4, 10. — † de al. re, τοὺς ὀχετοὺς, (cloacas Rom.) τοὺς εἰς τὸν Θύβριν ποταμὸν ῥέοντας, quae fluunt 5, 8, 18.

ῥήγνυμι, phys. de pers. c. acc. rei et abl. modi, τὰ δεσμωτήρια βίᾳ ῥηγνύντες, effringentes 1, 10, 4. - Med. cum acc. rei s. vestim. ῥηξαμένη τὴν ἐσθῆτα, cum vestem sibi discidisset 1, 13, 7. prae dolore ac luctu.

ῥῆμα, ph. abs. τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν λ. 1, 8, 12. v. π. † in opp. ταῦτα αὐτὸν ἐντετάλθαι ῥήμασι, - μηδὲν δὲ ἐπεσταλκέναι, - γράμμασι λ. verbis 1, 9, 21. - † cum verb. affini, ὅσα - ῥήματα - ἐλέγετο 2, 2, 7.

Ῥῆνος, fluv. sine art., Rhenus 6, 7, 14. Ῥῆνον ib. 5. - cum art. ταῖς τοῦ Ῥήνου ὄχθαις ib. 12. ταῖς ὄχθ. τοῦ Ῥ. 2, 9, 1.

ῥητίνη, phys. c. adiuncto, δᾷδας, ὁμοίως πίσσῃ καὶ ῥητίνῃ δεδευμένας, resina 8, 4, 30.

ῥητὸς, Pass. de re, ph. Fem. εἰς ῥητὴν ἡμέραν, ad certum diem 2, 8, 1. Lat. ratus, propr. dictus, indictus, definitus. Neutr. ἐπὶ ῥητοῖς σιτηρεσίοις, certis 2, 11, 9.

ῥιζόθεν, phys. ἃ περ - ῥ. ἐκκόψας, radicitus 8, 4, 15. arbores et vites.

ῥίνημα, ph. c. gen. rei, χρυσοῦ - ἐπιπάσσεσθαι, scobem 1, 7, 9. ramentum.

ῥιπτέω, phys. de pers. cum dat. pers. et acc. rei, ἐῤῥίπτει τοῖς ὄχλοις - ἐκπώματα λ. proiiciebat 5, 6, 21. e turri Heliog. - Pass. c. praep. ἐπίτροποι - εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἐῤῥιπτοῦντο, abiiciebantur 7, 7, 6.

ῥίπτω, id. de pers. c. acc. rei et praep. τὸ σῶμα ῥίπτουσιν εἰς τὴν λεωφόρον, proiiciunt 3, 12, 25. - cum eod. acc. sed dativ. pers. ῥίψαντες τὰ σώματα τοῖς βουλομένοις λ. proiecta cadavera 8, 5, 24. - cum acc. rei solo, de milit. τριβόλους - ἐῤῥίπτον, spargebant 4, 15, 6. πάντα ῥίψαντες (τὰ ὅπλα,) abiicientes 7, 9, 14. - cum acc. pers. et praep. αὐτοὺς εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἔῤῥιψαν φέροντες, abiecerunt 1, 13, 11. ubi particip. φ. vel modi, vel p. adv. cf. ib. ῥίψας ἑαυτὸν εἰς γῆν, proiicit se - que 4, 4, 12. ῥίψασα εἰς τὴν γῆν ἑαυτὴν, proiecta humi 1, 13, 2. — ῥίψας ἀπὸ τοῦ σκίμποδος εἰς γῆν ἑαυτὸν, abiecit se - obsecrans 7, 5, 8. - † de anim. c. acc. pers. et adiuncto, φησὶ, τὸν ἵππον ἀποσεῖσαι μὲν τὸν Περτίνακα καὶ ῥίψαι, proiecisse 2, 9, 7. in solum. - Trop. de re, c. acc. pers. et adv., in opp. εἰς τὸ μέγιστον ὕψους ἆραι, καὶ πάλιν τὸν ἀρθέντα ῥίψαι - δύναται τύχης ῥοπὴ, abiicere 1, 13, 12. deiicere, deprimere, privare honoribus et fortuna priori. - Pass. de pers. ph. μαθόντες - ἐῤῥιμμένους, abiectos esse 8, 8, 19. cf. mox e §. 16. - De re, ph. cum adv. τὰ πτώματα - ὅπως δὴ ἐῤῥίπτετο, proiiciebantur 4, 6, 2. — ἔνθα ἔφασκεν ἐῤῥίφθαι τὰ - σώματα, proiecta esse 3, 12, 18. - c. praep. καταλιπόντες τὰ σώμ., ἐῤῥιμμένα ἐπὶ τῆς λεωφόρου, abiecta 8, 8, 16. - abs. ὅπλα - ἐῤῥιμμένα, abiecta 8, 4, 28. - Trop. ἐῤῥιμμένην τὴν ἀρχὴν, proiectum 2, 6, 10. neglectum, non curatum ab aliis. - cum praep. ἐν μέσῳ ἐῤῥ. (αὐτὴν, τὴν ἀρχ.) abiectum 3, 6, 10. quae plena est formula, p. pr., ducta a rebus, quae physice abiiciuntur et in medium s. commune. † c. adv. τὴν ἀρχ. μὴ περιιδεῖν αἰσχρῶς ἐῤῥ. abiectum 2, 8, 3. e. περὶ τῆς

Digitized by Google

ἀρχῆς - διαλεγόμενος, ὡς παντάπασιν ἔῤῥιπται (αὐτῷ.) abiectum esset 2, 9, 9.

ῥόπαλον, phys. μετὰ χεῖρας φέρων, clavam 1, 14, 16. Commodus, ut Hercules.

ῥοπή, ph. s. trop. c. gen. rei s. pers. ὀλίγη - τύχης ῥ. momentum 1, 13. 12. nostr. *Ausschlag* s. *Bewegung*, Stoss, *Druck*, casus fortunae secundae et adversae, res aut pers.

ῥυθμίζεσθαι, Pass. de re, ph. c. abl. modi, ὕμνους - σεμνῷ μέλει - ἐῤῥυθμισμένους, emodulatos 4, 2, 10. nostr. componere. - *setzen*.

ῥυθμός, ph. Μυῤῥίνῃ - ῥυθμῷ, numero 4. 2, 19. inter equitandum, nostr. *Takt* s. *Zeitmass* s. *Bewegung*. † τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια - (ἐςὶ s. εἰσὶ) ῥυθμοί, modulationes 7, 8, 11. versus, carmina, cantilenae, habentes numerum quendam, i. aequabilitatem temporum et syllabarum.

ῥύομαι, Med. de pers. phys. cum acc. pers. οὔτε δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ ῥύσασθαι τὸν ἄρχοντα, tuendo principi 1, 4, 10. τὸν δὲ ἐῤῥύσατο, liberavit 1, 15, 12. - cum acc. rei. ῥύσασθαι - τὰ σώματα, tutari 6, 5, 21. - cum acc. rei al. s. loci, δύναμιν, ὅσην αὐτάρκη ᾤετο ῥ. Μηδίαν, tutandae Mediae ib. 15. ῥ. τὰς - ὄχθας, tutandis ripis 6, 7, 11.

Ῥωμαϊκός, p. adi. de re, Fem. in opp. τὴν Ῥωμαϊκὴν - χλαμύδα λ. Romano 4, 7, 4. Ῥ. ἢ Ἑλληνικὴν - ἐσθῆτα 5, 5, 6. - c. adiuncto, ἐν ἐμφυλίοις καὶ Ῥωμαϊκαῖς μάχαις 3, 7, 18. e. - Neutr. νίκης ἐμφυλίου καὶ κατὰ Ῥωμαϊκῶν ςρατοπέδων 3, 9, 1. - abs. ςρ. Ῥ. 3, 7, 18. i.

Ῥωμαῖος, Sing. p. adi. post subst. nom. propr. c. art. Σύλλαν τὸν Ῥωμαῖον, Syll. Romanum 4, 8, 14. - sine subst. et art. in opp. οὐχ ἁρμόζειν Ῥωμαίῳ γάμον βάρβαρον, Romano 3, 10, 11. — Plur. p. subst., cum art., Nominat. οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι, Romani 1, 6, 17. 1, 12, 11. 2, 7, 8. 6, 6, 10. 3, 9, 19. 4, 15, 5. 12. - in fine enunciat. τοιοῦτον - οἱ Ῥ. 1, 7, 11. 8, 5, 10. 5, 5. 14. - Gen., per var. situm, τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥωμαίων, de imperio Romano 2, 9, 9. τῷ δήμῳ τῶν Ῥ. populo Romano 2, 10, 2. τὴν δύναμιν τῶν Ῥ. exercitum Romanorum 6, 5, 21. — ἡ τῶν Ῥωμ. ςρατιὰ, Romanus exercitus ib. 16. διὰ τὴν τῶν Ῥ. γνώμην, propter Romanorum voluntatem 2, 8, 11. † πανδημεὶ τῶν Ῥ. τὴν ναῦν ἐφελκόντων, universis Romanis navem trahentibus 1, 11, 11. 3, 9, 12. - Dat. ὀφθῆναι τοῖς Ῥωμαίοις, Romanis 1, 16, 8. 2, 14, 1. - Sed sine art. et subst. al., Nomin. in med. τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου Ῥωμαῖοι ἐθαύμασαν Romani 1, 11, 13. 1, 16, 7. 2, 11, 8. † ὃν αὐτοὶ Ῥ. ἐξεβιάσαντο 8, 8, 17. - in fine enunc. ὃ περ σέβουσι Ῥ. 1, 15, 19. 1, 16, 2. 2, 8, 3. 1, 10, 11. 1, 11, 10. 7, 10, 5. 1, 7, 11. 5, 6, 7. - in opp. οἱ βάρβαροι, ὥσπερ Ῥ. 6, 5, 6. 9. - Gen. εἴτε ὑπὸ Ῥωμαίων, ἢ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, a Romanis 8, 7, 17. μηδενὸς μήτε Ῥ., μήτε Ἑλλήνων λ. nemini Romanorum 1, 2, 4. παιδείαν τὴν Ἑλλ. καὶ Ῥωμαίων, litteris Graecis et Latinis 5, 7, 9. — ὑπὸ Ῥωμαίων βασιλέα κληθέντα, a Romanis 3, 7, 19. 4, 2, 22. — Dat. ὡς Ῥωμαίοις - ὀφθείη, Romanis 1, 16, 12. 7, 2, 3. — 7, 7, 12. 1, 15, 9. 2, 4, 4. βοηθήσων - Ῥωμ. δεομένοις 2, 7, 11. τῆς παρὰ Ῥ. πολιτείας, Romanae civitatis 8, 2, 11. v. πολ. et pr. παρ. 4, 10, 13. 4, 14, 15. 17. sq. 4, 15, 2. τῶν ὑπὸ Ῥωμ. πάντων ἐθνῶν, ex omnib. Romanorum provinciis 6, 3, 2. τὴν ὑπὸ Ῥ. γῆν, agri Romanis subiecti 6, 7, 10. † κινήσεις - πᾶσι τῆς ὑπὸ Ῥωμ. ἐγένετο, motus toto Romano imperio

exstitit 6, 5, 5. v. πᾶσ. in opp. παρ' Ἕλλησιν ἢ Ῥ. ap. Graecos et Romanos 5, 3, 10. - Acc. γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίους 2, 15, 3. v. γν. - ἐν τῷ ὑπὸ Ῥ. ἔθνει, in Romana provincia 5, 14, 17. - ἡ ὑπὸ Ῥ. οἰκουμένη, orbis Romanus 5, 2, 5. v. οἰκ. - συμφορὰ - Ῥωμαίους ἐπέσχε, Romanos 6, 5, 23. 6, 2, 10. 4, 15, 18. — Nominatim Gen. Plur. sine art. at c. subst. aliquo, tum pers., id que var. situ, ante subst. cum art. Ῥωμαίων οἱ τρυφῶντες, Romanorum 1, 17, 5. - Ῥ. βασιλέα 1, 15, 15. Ῥ. στρατὸς 6, 5, 14. — post subst. τοὺς ἐχθροὺς συγκλήτου καὶ Ῥωμαίων, Senatus populi que Romani 7, 11, 10. εὐπατρίδην - Ῥωμαίων, Romanorum 1, 7, 5. - † simul in opp. μαχιμώτερα - γενέσθαι πρὸς τὴν συστάδην μάχην Ῥ. τὰ τῶν - βαρβάρων 3, 4, 18. 4, 10, 5. - †† post pron. ὅσοι Ῥωμαίων - ἐστρατήγησαν λ. qui apud Romanos rel. 4, 2, 19. s. inter Romanos sl. ex Romanis, s. Ῥωμ., ὅσοι λ. Romanorum eorum, qui rel. - intra art. et subst. τὸν Ῥωμαίων στρατὸν, Romanum exercit. 6, 6, 20. τῷ Ῥ. στρατῷ, Romanorum exerc. 3, 14, 16. 3, 6, 4. τὴν Ῥ. δύναμιν, 7, 2, 2. οἱ Ῥ. στρατιῶται, Romani milites 4, 7, 6. τοῦ Ῥ. βασιλέως, Romanum imper. 4, 11, 2. τοὺς Ῥ. ἄρχοντας, Romani magistratus 5, 5, 13. 4, 2, 8. — †† Nominatim ὁ Ῥωμαίων δῆμος, pop. Romanus 1, 7, 2. 1, 14, 13. 2, 8, 6. Romana plebs 7, 7, 2. τοῦ Ῥ. δήμου, pop. Romani 1, 10, 10. 3, 10, 2. 7, 3, 12. Romani pop. 8, 7, 11. — ἐν συγκλήτῳ καὶ τῷ Ῥ. δήμῳ, pop. Romano 7, 5, 12. 4, 11, 13. — τὸν Ῥωμ. δῆμον, pop. Romanum ib. 4. τὸν Ῥωμ. δ. καὶ τὴν σύγκλητον, Senatum populum que Romanum 7, 6, 6. - Al. ordine, ὁ δῆμος Ῥωμαίων, pop. Romanus 1, 15, 4. 2, 7, 9. — Al. forma, ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων, pop. Romanus 2, 2, 16. 8, 5, 15. — † Al. rursus, τὴν σύγκλητον καὶ Ῥ. δῆμον, Senat. pop. que Rom. 8, 3, 9. - tum rei, Ῥωμαίων τὰ πράγματα, res Romanorum 1, 11, 8. Ῥ. ἀρχῇ, Romanorum imperio 1, 15, 15. - Al. situ, τὴν ἀρχὴν Ῥ. imperium Romanum 3, 5, 2. - rursus al. ἡ Ῥ. ἀρχὴ, Romanum imper. 1, 1, 8. imper. Rom. 4, 14, 14. - τῆς Ῥ. ἀρχ. Rom. imp. 2, 1, 18. 6, 2, 3. 14. 6, 5, 18. 8, 7, 8. Romanorum imperii 2, 4, 13. τῇ Ῥ. ἀρχῇ 2, 7, 5. 6, 2, 21. †† τῇ Ῥ. ὑπὸ Περτίνακι ἀρχῇ, Romano imperio 2, 4, 6. τῶν ὑπὸ τὴν Ῥ. ἀρχὴν 1, 4, 20. - 1, 5, 19. 1, 16, 1. 10. 2, 9, 1. 3, 2, 10, 4. 2, 13, 12. 6, 7, 5. 7, 1, 6. 8, 8, 21. †† μετὰ τὴν Ῥ. ἀρχ. apud Romanos 8, 2, 11. v. μ. et ἀ. — ἡ Ῥ. δυναστεία, Romanorum 1, 1, 5. τὴν Ῥ. καὶ τῆς συγκλήτου γνώμην, Senatus populi que Rom. 7, 7, 11. τῆς Ῥ. δόξης λ. Romana maiestate 6, 3, 10. τῇ Ῥ. εὐχῇ λ. Romanorum 2, 8, 18. ἐν τῷ Ῥ. θεάτρῳ 5, 7, 12. τὰς Ῥωμ. ὄχθας 6, 7, 11. ἡ Ῥωμ. πόλις, Romana urbs 5, 2, 5. τῆς Ῥ. πόλεως 7, 10, 7. τῇ Ῥ. πόλει 1, 12, 1. τὴν Ῥ. πόλιν 7, 7, 15. - τὸ Ῥ. σχῆμα, Romanorum 1, 14, 16. τῇ Ῥ. φωνῇ 7, 5, 19. Romana facundia 8, 3, 16. - † Nominatim post artic. plur. neutr., sensu var., τοῖς τὰ Ῥωμαίων οὐκ ἀκριβοῦσιν, res Romanas 1, 11, 14. ἐς ὅσον - ὑπὸ δημοκρατίας τὰ Ῥ. διῳκεῖτο, res Romana 2, 11, 7. ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥ. quae Romanorum essent 6, 2, 13. i. q. τὴν Ῥ. ἀρχ. πορθοῦσι 6, 7, 5. v. τὰ supra. τὰ Ῥ. φρονεῖ, cum Romanis sentire 8, 6, 13. 8, 7, 8. v. φρ. †† repet. in vicinia, τοῖς Ῥ. - οἱ δὲ Ῥ. 4, 15, 2. sq.

Ῥώμη, urbs, per casus deinceps, sensu pecul. ἐκεῖ ἡ Ῥ., ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ᾖ, Roma 1, 6, 14. ut sedes imperatoris. - Sensu vulg. c. art. Gen. ὡς πλησίον ἐγένετο τῆς Ῥώμης, prope Romam

Digitized by Google

1, 7, 4. i. ὡς πορρωτάτω τῆς Ῥ. longiſſime ab urbe (Roma) 2, 13, 18. τῆς Ῥ. ἐκπλαγέντας, ex urbe (R.) 3, 2, 9. ſq. 3, 14, 4. 4, 7. 1. 2, 13, 18. 7, 6, 4. τῶν τῆς Ῥ. πυλῶν 1, 12, 15. † τὰ συνήθη ἑαυτῇ βασίλεια Ῥώμης, conſuetam ſibi aulam Romanam, 5, 5, 1. Romae, p. abl. c. pr. ἐν Ῥώμῃ, ſc. ὄντα. διατρίβοντι ἐπὶ τῆς Ῥ. Romae 4, 9, 3. - Dat. f. Abl. διατρίψας ἐν τῇ Ῥώμῃ, Romae 2, 14, 10. 3, 2, 7. 3, 9, 1. 4, 3, 10. εἰ ἐν τῇ Ῥ. γένοιντο, ubi Romam perveniſſent 4, 1, 4. v. γίν. - ἐν αὐτῇ τῇ Ῥ. ipſa urbe Roma 7, 3, 2. - Acc. εἰς τὴν Ῥώμην ἀφικνεῖται, Romam 2, 14, 1. 1, 7, 12. 3, 5, 4. 3, 14, 9. 4, 1, 2. 5, 7, 1, 7. 7, 6, 12. 8, 5, 25. 8, 6, 15. 8, 7, 20. 22. 3, 8, 4. ſq. 3, 10, 1. 5, 4, 22. - 2, 15, 5. ὅσοι τὴν Ῥ. κατῴκουν, Romam incolunt 1, 7, 4. - 1, 13, 6. 2, 15, 3. 3, 1, 2. 4, 8, 2. εἰς τὴν Ῥ. - ἀπορρίψας βλάσφημα, in civitatem (Romam) 7, 8, 21. ὡς εἰς τὴν Ῥ. ἐδηλώθη ἡ τελευτὴ λ. 7, 10, 1. v. δηλ. - † τῆς εἰς τὴν Ῥ. ἀφόδου - ἠμέλει 2, 8, 17. v. ἀμελ. et ἀφ. in urbem Romam. ἐπὶ τὴν Ῥ. χωρῆσαι, Romam 8, 5, 13. - Sine art. Gen. τοὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐπιλέκτους, delectos ex urbe (Roma) 8, 6, 11. - † Acc. τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁδὸν, iter Romam verſus 8, 4, 24. τὴν ἐς Ῥώμην ἐπάνοδον, reditum in urbem Romam 8, 7, 19. - Sed promiſcue, c. art. et ſine art., per praep. al., intra art. et ſubſt. al., τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς, urbis (Romae) deliciarum 1, 6, 3. urbanis deliciis 1, 7, 1. 3, 10, 4. 3, 14, 4. † τῆς ἐν Ῥ. διαίτης, in urbe (Roma) 3, 13, 3. τῆς ἐν Ῥ. ἱερᾶς ὁδοῦ, Romae 2, 9, 6. — ἡ ἐν Ῥ. - διαφορὰ 8, 1, 1. τῆς ἐν Ῥ. δυνάμεως λ. urbanae copiae 3, 13, 10. copiis, quae Romae erant, proprie dictis *urbanis cohortibus*, quae diſtinctae a *cohortibus Praetorianis*, ante urbem caſtra tenentibus. τοῦ ἐν Ῥ. στρατοῦ, urbanum militem 3, 7, 19. *ad* Romam urbem, i. ante, de Praetor. it. τοὺς ἐν τῇ Ῥ. στρατιώτας, urbanis militibus 2, 4, 8. τοὺς ἐν Ῥ. στρ. 6, 3, 4. τοῖς ἐν Ῥ. καταλειφθεῖσι στρατιώταις, Romae 1, 7, 12. στρατιώτας, οἳ ἐν Ῥ. διέτριβον, in urbe (Roma) 7, 10, 13. οἱ Γερμανοὶ - ἐν τῇ Ῥώμ. διατρίβοντες, Romae 8, 8, 3. τοὺς Γερμανοὺς, ὄντας ἐν Ῥ. qui in urbe (Roma) erant ib. 10. οἱ κατὰ τὴν Ῥώμην στρατιῶται, urbani milites 2, 13, 3. Praetor. - κελεύσας πάντας τοὺς κατὰ Ῥώμην καὶ Ἰταλίαν ἀνθρώπους ἑορτάζειν, per urbem (Romam) 5, 6, 12. Heling. ἐν σχήματι τῶν κατὰ Ῥ. προϊόντων δορυφόρων, eorum, qui Romae ſunt 7, 6, 3. ἕκαστον τῶν κατὰ τὴν Ῥ. πρωτεύειν δοκούντων, Romae ib. 5. τὸν κατὰ τὴν Ῥ. τῶν στρατοπέδων προεστῶτα, Romae ib. 9. πάσας - ἐν Ῥ. πράξεις ἐγκεχειρισμένῳ, Romae 4, 12, 7. — ſimul poſt art. Plur. Neutr. τὰ ἐν Ῥ. πραττόμενα 8, 5, 11. † τὰ ἐν τῇ Ῥ. διοικήσεται, urbanae res 8, 7, 16. μηδέ τινα - ἐκπληττέτω τὰ κατὰ Ῥώμην, quae Romae facta ſunt 7, 8, 12. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥ. ἑορτῆς εἶχεν οὕτως, Romae 8, 7, 1. καὶ τὰ μὲν κ. τ. Ῥ. τοιαῦτα ἦν 7, 12, 17. † τὸν κ. τ. Ῥ. - πόλεμον λ. ib. 20. τὰ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἀγνοοῦντι, quid Romae contigerit 1, 9, 20. - †† Poſt merum art. Plur. Neutr. οἳ τὰ τῆς Ῥ. διοικεῖν εἰώθασιν, rem Romanam 2, 12, 7. ††† in periphraſi, τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥωμαίων πόλιν λ. 7, 7, 15. v. Ῥωμαῖος.

ῥώμη, ph. de milit. in opp. δυνάμεως. - γνώμῃ καὶ ῥώμῃ μηδεμιᾶς - ἀποδεούσης, robore 6, 5, 23.

Ῥωμύλος, nom. propr. αὐτὸς ὁ τῆσδε τῆς πόλεως κτίστης Ῥ. Romulus 4, 5, 12.

ῥώννυσθαι, Paſſ. f. Med. de re, trop. c. praep. in opp. ὑπὸ - νόσου κάμνων· ἀλλὰ τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔρρωτο ὑπὲρ πάντα λ αὐίαν, ἀλλ-

mo valebat 3, 14, 5. qui Bg. de perf. cepit, fupplens mente nominat. pron. αὐτὸς, et τὰ τῆς ψ. fumens in periphrafi et per acc. ellipt., p. κατὰ τὴν ψυχὴν, dum ex alia ratione et rect., quam pofui, τὰ τῆς ψ. procedit p. nominat. animi eius vires, (fupplendo vulg. πράγματα) valuerunt, f. animus eius valebat f. videbat. - c. adiuncto, δοκοῦντα ψυχῆς εἶναι ἐῤῥωμένης καὶ πρὸς πάντα ἀνδρείου, animi firmi 2, 3, 2. conftantis, qui non huc et illuc movetur, non conturbatur, impletur timore, anxietate, triftitia, intrepidi. - Neutr. c. art. adv. et gen. perf. ἐκεῖνος τὸ πάνυ αὐτῶν ἐῤῥωμένον - ἐπανέτρεψε, robur 3, 8, 10.

Σ.

Σαβῖνος, nom. propr. ἦν ὄνομα αὐτῷ, Sabino erat ei nomen 7, 7, 8.

σαγηνεύειν, phyf. per trop. fenfu milit. de perf. c. acc. perf. et adiuncto, κυκλώσασθαι αὐτοὺς καὶ σαγηνεῦσαι, circumretire 4, 15, 11. ἐκπεριελθὼν καὶ ὥσπερ σαγηνεύσας (αὐτὸν, τὸν ϛρατὸν,) 6, 5, 21. ἐπεὶ αὐτοὺς, ὥσπ. σ., ἐντὸς τῶν ὅπλων - εἶχε, tanquam verriculo inclufos 2, 13, 9. - cum acc. loci, παντὸς ϛρατοῦ ὥσπερ σαγηνεύσαντος τὴν πόλιν, veluti circumretiviffet urbem 8, 4, 19. — Paff. de perf. c. praep. et adiuncto, ὡς - ἐπακμήρατο ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὅπλων περιειλημμένους, καὶ ὥσπερ ἐν δικτύοις σεσαγηνευμένους, quafi que circumretitos (verriculis f. lagena) 4, 9, 12. circumdatos.

σαλεύειν, trop. de re, c. adiuncto, ἡ ἀρχὴ, σαλεύουσα καὶ παρὰ μηδενί πω βεβαίως ἱδρυμένη, fluctuans 2, 8, 6. mota, mutata, rapta, adempta huic vel illi, translata, ad unum et alterum. - c. praep. πόλεμον, ἐφ' ᾧ πᾶσα 'Ρ. ἐσάλευεν ἀρχὴ, fluctuarit 5, 1, 7. terrae Romanae quafi commotae funt, motae fuo loco et domino, i. in periculo fuerunt, ne priori domino adimerentur et ab alio occuparentur, et in alius poteftatem venirent.

Σατορνῖνος, nom. propr. Saturninus 3, 11, 8. σατράπης, de perf., infinite, c. adiuncto, πάντες οἱ γειτνιῶντες σατράπαι καὶ βασιλεῖς βάρβαροι, fatrapae 6, 3, 9. praefecti provinciae, Perfar. et Parthor. αἰχμαλώτους βασιλεῖς καὶ σατράπας βαρβάρους 1, 6, 16. Germanor. - magis finite, οἱ ἐπέκεινα Τίγριδος καὶ Εὐφράτου σατράπαι καὶ βασ. 2, 8, 13. Perfar. forfan et Parth. ὁ Παρθυαῖος ἐπιςείλειν ἔφη τοῖς σατ ράπαις 3, 1, 5. Parthor. - † c. diferto adi. populi, πάντα - ὑπὸ σατράπαις Περσικοῖς διῳκῆσθαι 6, 2, 5.

Σαυρομάτης f. Σαυρομάται, Sarmatae 7, 8, 7. Sauromatae, Scythar. gens, hic populi in Europa pone Iftrum et Boryfthenen circa Maeotida, vicini terris Roman.

σαυτοῦ et σεαυτοῦ, propr. de fecunda perf. ἀνάξια σαυτοῦ, indigna te 2, 1, 18. πιςεῦσαι σεαυτὸν ἐλπίδι κρείττονι, te ipfum 7, 5, 11.

σεβάσμιος, mor. Mafc. de perf. p. fubft. c. adiuncto, ἐπεὶ αὐτὸν - σεβάσμιόν τε καὶ βασιλέα προσηγόρευσαν, Auguftum 2, 3, 6. i. q. deinde σεβαςὸν, nifi fic cum Ms. legendum. - Sed de re, c. fubft. mafc. σεβάσμιον εἶναι γάμον ἱερέως καὶ ἱερείας, venerabile 5, 6, 4. at cum fubft. fem. τὴν 'Ρ. ἀρχὴν, ἡ πρότερον - σεβάσμιος ἐφαίνετο, auguftum 2, 10, 4. τὰ λοιπὰ τῆς σεβασμίου τιμῆς 2, 8, 10. πάσας αὐτῷ προςφέρειν τὰς σεβασμίους τιμὰς 2, 12, 10. 5, 2, 1. —

Digitized by Google

† Fem. σεβασμίαις τιμαῖς, augustalibus hon. 7, 5. 7. - Neutr. p. subst., cum art., gen. pers. et praep. τὸ ὑμῶν - πρὸς θεοὺς σεβάσμιον, vestram erga deos religionem 2, 10, 3.

Σεβαστή, titul. fem. Σοαιμίδα, - παρῆν γάρ, ὡς Σ. Augusta 5. 8. 16. uxor (Augusti, Caesaris,) Imperatoris quondam. πάντα ὑπῆρχεν (αὐτῇ,) ὅσα Σεβαστῇ 1, 16, 9. Commodi concubinae. ἠγάγετο - γυναῖκα, - ἣν Σεβαστὴν ἀναγορεύσας 5. 6. 2. Heliog.

Σεβαστός, titul. marium, p. nom. appellat. ὁ Μαξιμῖνος, ὑπὸ παντὸς τοῦ στρατοῦ Σ. προσαγορευθείς, Augustus 6, 9, 13. i. q. §. pr. αὐτοκράτωρ ὑπὸ πάντων ἀναγορ. - οἱ στρατιῶται -, καλοῦντες (αὐτὸν) Σεβαστὸν 2, 10, 19. οἱ στρ. - Σεβαστὸν προσεῖπον αὐτὸν 2, 2. 22. — † c. adiuncto, ἐβουλεύσαντο (οἱ νεανίαι cf. §. 7.) - ἀνειπεῖν αὐτὸν αὐτοκράτορα καὶ Σ. 6, 8. 10. ὁ δῆμος (αὐτὸν) Σ. ἀναγορεύει 2, 2, 21. 7, 5, 17. - † iterum cum adiuncto, sed diversis in membris, τὸ στρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ συνειλεγμένον πλῆθος αὐτοκράτορά τε ἀνεῖπε, καὶ Σ. προσηγόρευσε (αὐτὸν) 2, 8, 9. Nigrum, i. q. supra σεβάσμιον καὶ βασιλέα. - Σεβαστοὶ ἀνηγορεύθησαν 7, 10, 8. Maximus et Balbinus a Senatu. ἡ σύγκλητος - τὸν Γορδιανὸν ἅμα τῷ υἱῷ Σεβαστοὺς ἀναγορεύουσι 7, 7, 4.

Σεβαστός, nom. propr. c. art. πάντα τὸν ἀπὸ τοῦ Σεβαστοῦ χρόνον, ab Augusto 1, 1, 5. 3, 7, 18. 6, 2, 11. ἐξ οὗ - εἰς τὸν Σεβαστὸν περιῆλθεν ἡ μοναρχία, ad Augustum 2, 11, 9. 3, 13, 7.

Σεβῆρος, sic sine art., id quo in fine enunciat. Severus 2, 9, 2. 5. 15. 5. - in med. or. ib. 18. 3, 9, 21. - Gen. ἀντὶ Σεβήρου ἑαυτὸν Περτίνακα ὀνομάσας 2, 10, 2. cf. ib. 19. 2, 14, 7. - 2, 13, 4. 2, 15, 11. 3, 1, 1, 4. τὸ ἐκ Σ. δέος 3, 4, 17. οἱ Σ. 3, 7, 14. - 4, 1, 6. - Dat. τῶν - τεταγμένων Σεβήρῳ 2, 15, 13. - 3, 2, 17. 4, 1, 1. 4, 6, 7. - Acc. τὴν πρὸς Σεβῆρον μάχην 2, 11, 17. — Sed cum art. ὁ Σ. 2, 9, 6. 9. 2, 12, 1. 2, 13, 21. 2, 14, 10. 2, 15, 3. 3, 5, 1. 3, 9, 12. 3, 10, 12. 14. 3, 12, 7. 19. 4, 4, 18. - et in fine enunc. 2, 9, 6. 14. 3, 1, 2. 3, 2, 7. 9. 3, 5, 6. 3, 6, 1. 3, 7, 1. 3, 10, 1. 3, 13, 16. 3, 14, 16. — tum divulsa, ὁ δὲ Σ. 2, 11, 1. 2, 14, 1. 2, 15, 9. 3, 2, 1. 3, 4, 16. 3, 8, 1. 3, 9, 3. 5, 3, 13, 1. 7. 3, 14, 3. 9. - it. ὁ δ' οὖν Σ. 3, 8, 7. - Gen. 2, 13, 3. 8. οἱ τοῦ Σ. ib. 19. (i. q. ὁ τοῦ Σεβ. στρατὸς ib. 12.) 3, 3, 1. 7. 9. 13. 3, 4, 7. 3, 5, 4. 3, 7, 6. 5, 12, 11. - in fine enunc. 3, 15, 11. - Dat. 2, 9, 16. 2, 13, 1. 2, 15, 4. - Acc. 2, 10, 19. 2, 11, 10. 3, 3, 4. 3, 11, 1. 3, 15, 1. - repetit. sine art. 3, 7, 8. sq. - sed cum art. 2, 9, 6. - 9. 2, 12, 4. 6. - 9. 2, 13, 6. 3, 6, 17. 3, 7, 10. - 12. 14. - 17. 3, 9, 8. sq. 3, 11, 6. 3, 12, 2. sq. 21. - it. utr. modo 2, 13, 4. 3, 2, 2. sq. (τὸν τοῦ Σ. στρατὸν, - τὸ Σ. στράτευμα) ib. 12. sq. 3, 7, 16. sq. 3, 9, 16. sq. 3, 10, 8. sq.

σέβω, mor. de hom. erga hom. c. acc. pers. ὁ στρατὸς - σέβει αὐτοκράτορας, colere 8, 6, 13. agnoscere, accipere, approbare. cf. §. 4. - de hom. et cultu div. tum erga simulacrum, τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, ὃ σέβουσί τε καὶ κρύπτουσι Ῥωμαῖοι, colunt 1, 14, 7. 5, 6, 7. venerantur, adorant. - simul c. adv. σεβόντων αὐτὰ ὑπερφυῶς λ. 5, 6, 8. - tum erga statuam, ἀγάλματος κολοσσιαίου, ὃ περ σέβουσι Ῥωμ. quod Romanis venerabile est 1, 15, 19. — tum erga disertum numen, θεῷ Ἡλίῳ· τοῦτον - σέβουσι 5, 3, 8. i. q. sq. §. θρησκεύεται - πέμπουσι - ἀναθήματα. - simul cum adv. τῷ θεῷ ὃν σέβουσιν ἐξαιρέτως, venerantur 4, 8, 16. σ. ὑπερφυῶς Ἀπόλλωνα, col. 8, 3, 19. Σελήνης, ἣν μάλιστα - σ. 4, 13, 7. - cum praep. Διὸς -, ὃν σ. Ῥωμ. ἐν ἀκροπόλει 7, 10, 5. - † de hom.

erga rem, *σέβουσι τὴν ἑορτὴν*, colunt 1, 16, 2. magni faciunt, celebrant cum veneratione, pompa, magnificentia.

σεισμὸς, ph. abſ. *πυρός ποθεν ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαῤῥυέντος*, terrae motu 1, 14, 4. - c. gen. rei diſerto, *σ. ὀλίγου προγενομένου γῆς*, ter. motu ib. *γῆς σεισμοὺς λ.* 1, 1, 5.

Σελήνη, p. perſ. et numine, cum adiuncto, *γάμου Ἡλίου καὶ Σελήνης*. Lunae 5, 6, 11. - abſ. *Ἀςροάρχην - Σελήνην εἶναι θέλοντες*, Lunam ib. 10. *τὸν νεὼν τῆς Σ.* Lunae 4, 13, 7. dei Luni.

σεμνολογεῖν, ph. de perſ. c. inf. *διοπετῆ - εἶναι, σεμνολογοῦσιν*, gloriantur 5, 3, 11. dicere, affirmare cum quadam ſeveritate et fiducia, ſerio.

σεμνοπρεπῶς, mor. *διοικουμένη ἀρχὴ*, cum dignitate 2, 10, 4. decenter, cum exiſtimatione aliorum et opinione bona.

σεμνὸς, mor. Maſc. de perſ. *σεμνοῦ βασιλέως γῆρας αἰδούμενοι*, venerandi 2, 5, 14. *σεμνὸν πρεσβύτην* 2, 10, 7. 2, 13, 12. *σεμνοὶ - πρεσβύται*, venerabiles 8, 8, 20. - † c. diſerto acc. ellipt. rei, *ἄνδρα, (κατὰ) τὴν - ἡλικίαν σεμνὸν*, gravem 2, 2, 16. venerabilem propter rel. - De perſ. al., non ſenibus, *σ. - ἄρχοντα*, venerandum 2, 4, 1. *τῶν σεμνῶν πατρῴων - Φίλων* 2, 1, 10. † in opp. *αἰσχρῶν ἔργων σεμνοὺς ἐπόπτας*, honeſtos 1, 17, 3. - Sed de re, Fem. *σεμνῆς βασιλείας προςάτην*, ſacri 2, 7, 5. - Neutr. *τὸν ςρατιωτικὸν ὅρκον, ὃς ἐςι τῆς Ῥ. ἀρχῆς σεμνὸν μυςήριον*, ſanctiſſimum 8, 7, 8. venerabil. v. *μυς.* - c. adiuncto, *σεμνῷ ἤθει καὶ βίῳ σώφρονι*, gravitate morum 1, 2, 6. probis moribus, i. q. 1, 2, 3. c. *κοσμ. τὸν τροπ.* cf. *ἦθ.* - *μένων - ἐν σώφρονι καὶ σ. σχήματι*, honeſto 2, 5, 8. † *μέλει καὶ θρηνώδει*, verendo 4, 2, 10. ſevero, ſerio, non hilari. - Neutr. c. art. et gen. perſ. *τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου ἐθαύμασαν*, ſanctitatem 1, 11, 13. honeſtatem, caſtitatem. - † ſed c. gen. rei et in opp. *τὰ σεμνὰ τῶν ἔργων*, ſeria facta 7, 8, 15. gravia, difficilia, grandia. †† *πάντων - τῶν πάλαι δοκούντων σεμνῶν λ.* cum omnia, quae olim habebantur gravia et honeſta, rel. 5, 8, 1. qui Bg. cepit de Neutro et rebus, ſupplendo ſubſt. *πραγμάτων*, i. dignitates et munera, it. coniugia et religiones, cf. 5, 6, 2. ſqq. dum alii p. Maſc. capiunt et de perſ. adeo. - Compar. de perſ. c. gen. perſ. adiuncto, *οἱ μὲν σεμνότεροι καὶ εὐςαθέςεροι τῆς συγκλήτου*, honeſtiores 2, 6, 8. — de re, Neutr. c. art. et adiuncto, *ἐπὶ τὸ σωφρονέςερον καὶ σεμνότερον πάντα μετάγειν*, gravitatem 6, 1, 3. qui Bg. ceperit Comp. p. poſit., dum procedit et not. propria, *maiorem* honeſtatem. - Superl. de perſ. c. abl. modi et gen. perſ. it. cum adiuncto, *τῆς συγκλήτου - τοὺς δοκοῦντας (εἶναι) καὶ ἡλικίᾳ σεμνοτάτους καὶ βίῳ σωφρονεςάτους*, aetatis gravitate ib. aetate graviſſimi, maxime venerabiles.

σεμνότης, mor. abſ. aut in opp. *τὸ ἐν ἡμῖν νέον σεμνότητος πληρώσετε* 1, 5, 25. gravitatis ſ. gravitate implebitis ſ. auctoritate, v. *πλ.* *διὰ σεμνότητα αἰδούμενος (αὐτὸν,)* gravitatem 2, 1, 10. animi vel conſtantiam vel honeſtatem. - c. gen. rei et adiuncto, *προύχοντα - σωφροσύνῃ βίου, - καὶ ἡλικίας σεμνότητι*, gravitate ib. 20. aetate venerabili.

σεμνύνεσθαι, Med. ſ. Paſſ. de perſ., mor. ſ. ph. in bonam part. c. abl. perſ. *ὁ δῆμος -, σεμνυνόμενος εὐπατρίδαις λ.* gloriabatur 8, 8, 1. magnificam de iis opinionem fovens animo, et proferens vultu et ore dictis que, noſtr. ſtolz *auf* einen *ſeyn.* - ſed in malam, c. abl. rei, *προςκτήτῳ σεμνυνόμενον ἀρχῇ*, gloriantem 1, 5, 13. ſuperbientem. - †† c. acc. rei, *τὴν - μοιχείαν - ἡ πρεσβύ-*

πις ἐσεμνύνετο, de adulterio anus gloriabatur 5, 7, 6. verbis iactabat, profitebatur cum aliqua fiducia et faftu; nifi ibi leg. in abl. τῇ μοιχείᾳ.

σηκός, ph. συγκλείσαντες - αὐτοὺς ἐν τῷ σηκῷ, in facellum 7, 10, 6. opp. pr. τὸν νεὼν λ. ㇕ c. adiuncto f. opp. diferto vicino que, ἰδίους ναούς τε καὶ σηκοὺς, facella 6, 1, 6. medium templi, in quo numinum ftatuae collocatae erant.

σημεῖον, ph., univerfe, ὑφ᾽ ἑνὶ σημείῳ προςπεσόντες, femel figno dato 4. 9. 13. figno dato 4, 11, 8. - Senfu pecul. εἴ τις - ἐντὸς ἑκατοςοῦ σημείου ἀπὸ τῆς Ῥώμης φανείη, intra centefimum ab urbe (Roma) lapidem 2, 13, 18. milliariorum fignum, quales lapides diftabant a fe invicem mille paffuum fpatio; ubi non eft cum praep., quae potius pendet ab oppreffo v. aliquo, v. c. ἀπέχοντος, ἀφεςῶτος. - ποταμῷ, ἀπέχοντι τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα, qui abeft ab urbe ad decimum fextum lapidem 8, 4, 2. - Al. fenfu, τὰς εἰκόνας ἐκ τῶν σημείων κατασπῶσι, de fignis (militaribus) 8, 5, 22. vexillis. τὰ σημεῖα ἄραντες, fignis fublatis 2, 6, 17. v. αἴρ. - †† c. adiuncto et gen. perf. τὸν νεὼν, ἔνθα τὰ σημεῖα καὶ τὰ ἀγάλματα τοῦ ςρατοπέδου, figna 4, 4, 12. ubi σημ. funt feretra f. perticae folae, fed ἀγ. in perticarum apicibus affixi orbes f. fimulacra rerum div., v. c. animantium, aquilarum, luporum. - Al. fenfu, trop. c. gen. rei, πολέμων σημεῖον εἶναι λ. fignum 1, 14, 11. abf. σημεῖα, θείᾳ προνοίᾳ δόξαντα - φανῆναι, figna 2, 15, 11. oftenta.

σήμερον, ph. ἐλέσθαι σε δεῖ σ. σώζεσθαι λ. eligendum tibi eft hodie, ut 7, 5, 11. qui Bg. trahit ad pr. v.

σθένος, mor. f. ph. ὁ ςρατὸς - ἐπολιόρκει παντὶ σθένει πειρώμενος τὴν πόλιν ἐξελεῖν, oppugnabat, fummis viribus contendens rel. 3, 9, 8. qui Bg. rexit ad fq. v. τειχομαχοῦντες π. σ. totis vir. 8, 4, 18. π. σ. προασπίζειν αὐτοῦ, cunctis vir. 6, 9, 3.

σιγᾷν, ph. partim, de perf. c. acc. perf. σιγῶ Γερμανικὸν, taceo 4, 5, 13. per figuram rhetor., *praeteritionem*, non commemorabo.

σίδηρος, ph. in ufu bell. c. gen. rei, ὅπλα, ὧν ὁ σίδ. ἐθερμαίνετο 8, 4, 27. ferrum. - abf. τεχνάσματα σιδήρων, machinamenta ferrea 4, 15, 6. † in ornatu corp. τοὺς τραχήλους κοσμοῦσι σιδήρῳ, ferro 3, 14, 13. Britanni, ferrea collaria.

Σικελία, reg. ἐν Σικελίᾳ, Sicilia 4, 6, 7. εἰς Σικελίαν 3, 13, 7. - Σικελιώτης, de perf. p. adi. Διονυσίου τοῦ Σικελιώτου τυράννου, Siciliae 1, 3, 5. Siculi, i. q. Σικελὸς, et Συρακούσιος, Lat. *Siceliotes.*

Σίρμιον, urbs Pannoniae, ἐν Σιρμίῳ, λ. intra urbem Sirmium 7, 2, 19. hodie *Sirmich*, in Sclavonia.

σιτέομαι, Med. de perf. ph. c. acc. rei, μάζαν - ποιήσας, - ἐσιτεῖτο (αὐτὴν,) vefcebatur 4, 7, 9.

σιτηρέσιον, ph. milit., abf. προςτίθησι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο λ. annonae 4, 4, 17. τὸ σ. - ηὔξησε, frumenti fummam 3, 8, 9. τὰ σιτηρέσια ἐπεδιπλασίασε, annonam 6, 8, 16. † μισθοφόρους ἐπὶ ῥητοῖς σιτηρεσίοις λ. auctoramentis 2, 11, 9. ftipendiis f. pecuniis f. frumento f. vefte.

σιτίον, ph. in opp. σιτία καὶ ποτὰ λ. cibum 2, 11, 3.

σῖτος, ph. Mafc. σίτου πλεῖςον λ. frumenti 1, 12, 9. † σῖτον ἀλήσας, ὃ λ. tritico molito 4, 7, 9. ubi in Neutr.

σιωπᾷν, trop. de perf. et fcriptor., abf. ὅπως μὴ, σιωπήσαντες, λάθοιεν, fi tacuiffent 1, 1, 1, fi nihil fcripfiffent.

σκάπτειν, phyſ. de perſ. et milit. cum nominat. modi, σκάπτων πρῶτος, fodiens 4, 7, 6. i. q. pr. ὀρύττειν.

σκάφος, ph. ἔςησε - τὸ σ. lembus 1, 11, 10. ſ. lembum, v. ἵς. — navis ib. 12. ubi et ſq. ſyn. ναῦς. - ἐκινήξεσθαι -, ὥςπερ σκάφη. navigia 8, 4, 11. i. q. pr. δίκην νεῶν.

σκεδάζεσθαι, Paſſ. de perſ. phyſ. c. praep. σκεδασθέντες εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, diſperſi per 7, 9, 17. ſe diſſipantes, euntes in urbis loca diverſa, plateas, aedes.

σκέλος, ph. τῆς περὶ τοῖς σκέλεσιν ἐσθῆτος λ. circa crura 4, 15, 9. † per deſinit. quandam, τὰ σκέλη σκέπων πάντα, ἀπ' ὀνύχων ἐς μηροὺς 5, 3, 12. Eſt enim pes, pars corporis, a coxendico ad imum pedem pratenſa.

σκέπτεσθαι, Med. de perſ. mor. c. praep. περὶ τῶν - conſultare 1, 17, 16. π. τῶν - ἐσκέπτοντο, deliberabant 2, 12, 8. π. τῶν - σκέψασθαι, diſpicerent 7, 10, 3. σκεψόμενοι π. τῶν λ. ut diſpicerent 7, 11, 2. σκεψάμενος σὺν τοῖς φίλοις, deliberatione habita cum 6, 5, 1. - c. acc. rei ſimul, ὀλέθρια καὶ ἐπιβουλὰ κατ' αὐτῶν σκέψασθαι αὐτὸν ἠνάγκασαν, perniciem et inſidias ipſis meditari 4, 9, 6. conſtituere, decernere animo. - cum ſolo adv. σκεψόμενος, ὅπως τὸν ποταμὸν γεφυρώσῃ, deliberabundus 8, 4, 8.

σκέπω, ph. de re, cum acc. rei ſ. loci, τὸ ἕτερον μέρος (αὐτῆς, τῆς ὁδοῦ) - ὄρος σκέπει, tegit 3, 3, 2. - De perſ. c. eod. acc. οὐδ' ἀμφιέννυνται, ἵνα μὴ σκέπωσι - τὰς γραφάς, operiant 5, 14, 14. — c. adv. ſimul, τὴν κεφαλὴν ἀεὶ σκέπων, operiens 5, 4, 12. — c. praep. et abl. rei ſimul, τὰ σκέλη σ. πάντα ἀπ' ὀνύχων ἐς μηροὺς ἐσθῆσιν, convelans 5, 3, 12. - Paſſ. de re, cum abl. rei, σκέπεται (αὐτῇ, τὰ ὄρη) ὕλαις λ. teguntur 8, 1, 13.

σκευάζεσθαι, Paſſ. de re, mor. cum praep. et affini ſubſt. φάσκων, συσκευὴν κατ' αὐτοῦ - ἐσκευάσθαι, excogitatam (eſſe) 3, 12, 21.

σκευή, ph. παρελόμενος πάσης τῆς περικειμένης σκευῆς, ademto cultu 6, 4, 11. veſtibus cum ornamentis et inſtrumentis, arcubus, pharetris, ephippiis, cf. §. 7. - in opp. ἐν διαίτῃ καὶ σκευῇ διαφέρουσιν λ. habitu 4, 10, 12. - cum gen. perſ. ἤδη σκευὴν ἡνιόχου ἀνειληφότι, hab. 4, 12, 11. veſtitum et alia geſtamina.

σκεῦος, ph. γυμνὸν σκεύους ἀράμενοι τὸ ὕδωρ, ſine vaſe 6, 7, 16. c. — c. adi. ξυλίνοις ἐς ποτὸν - χρώμενος σκεύεσιν, vaſis 4, 7, 8. — τὰ ἀρώματα - ἐν χρυσοῖς σκ. λ. 5, 5, 20. σκεύη - πληροῦντες, vaſa 3, 9, 10. κοῖλα σ. 6, 7, 16. - † ſimul cum gen. rei ſ. materiae, πολλὰ εἶναι κενὰ οἰνοφόρα σ. περιφεροῦς ξύλου 8, 4, 9. cupas, ſ. dolia. † Al. not. et c. al. gen. rei, ἐκπέμπουσιν, ὡς δή τι σ. τῶν ἐκ τοῦ θαλάμου περιττῶν, ſupellectile 2, 1, 2.

σκευοφόρος, ph. de animal. et inſtrum. ſimul, τὰ σκευοφόρα πάντα κτήνη τὲ καὶ ὀχήματα, impedimentis omnibus, iumentis et vehiculis 8, 1, 4. ſarcinaria, vaſa, ſarcinas portantia, vaſigera.

σκέψις, ph. μάλιςα τῇ σκέψει ταύτῃ πιςεύουσιν λ. divinationi 8, 3, 18. inſpectioni extorum, extiſpicio. - mor. ἡ σ. ἀπεδοκιμάσθη, conſilium 4, 5, 21. deliberatio. - μετ' οὐ πολὺ τῆς σκέψεως ταύτης, poſt hanc deliberationem 4, 13, 7.

σκηνή, phyſ. milit. ſenſu, de imperat. c. adi. προπηδήσας τῆς βασιλείου σκηνῆς, ex tabernaculo 6, 9, 1. σκηνῇ χρώμενος εὐτελεῖ 2, 11, 3. - c. gen. perſ. ἐπίασι τῇ σ. αὐτοῦ 8, 5, 22. - abſ. προελθόντα τῆς σ. ib. - ἐπιπηδήσαντες τῇ σ. 6, 9, 14. ἐν τῇ σ. καθεύδων 7, 1, 22. 8, 5, 19. εἰς τὴν σκηνὴν ἐπανέρχεται 6, 9, 12. - de gregariis milit. ὑπὸ σκηναῖς διαιτώμενοι 5, 2, 13. εἰς τὰς σκηνὰς ἐπανῄεσαν, in ſua tabernacula 4, 13, 16. 8, 5, 19. c. - c. adi.

Digitized by Google

μένοντες ὑπὸ σκηναῖς αὐτοσχεδίοις 8, 5, 9. - Al. not. theatrali, πρίν τι λέγεσθαι - ἐπὶ τῆς σ. in scena 1, 9, 7. ἕτερον - τῆς σκ. λ. a sc. 5, 7, 13. - in opp. πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σ. καὶ τῶν - θεάτρων μεταγαγεῖν λ. omnia a sc. ib. 12. v. π. c. adi. ςὰς ἐν μέσῃ τῇ σ. 1, 9, 7. - † Trop. cum adiuncto, συσκευήν τινα καὶ σκηνὴν τὸ πρᾶγμα ὑπώπτευεν, compositum quiddam et fictum 3, 12, 7. i. q. §. 21. δρᾶμα, rem fabulosam, qualis in scenam producitur.

σκηνοποιεῖσθαι, Med. ph. de pers. et German. cum adiuncto, ξύλων οὔσης ἐκτενείας, συμπηγνύντες αὐτὰ -, σκηνοποιοῦνται, tabernacula aedificant 7, 2, 8. quae dr. in pr. οἰκήσεις, et sunt adeo aediculae ligneae, e tabulis et trabibus ligneis, opp. ib. aedificiis e lateribus coctis et lapidibus. - Al. not. milit. δύο - ἢ τριῶν ἡμερῶν σκηνοποιησάμενος ὁ Μαξιμῖνος, - ἔμεινεν λ. exstructis tabernaculis 8, 4, 8. ubi gen. temp. pertineat potius ad sq. v. ἔμειν., cum iussisset tabernacula exstrui.

σκηνόω, ph. sensu milit. c. adv. τὸ χωρίον, ἔνθα ἐσκήνου ὁ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, tabernaculum posuerat 6, 8, 17. i. q. v. pr.

σκηπτὸς, ph. σκηπτοῦ - κατενεχθέντος, fulmine 1, 14, 4.

σκῆπτρον, ph. θύρσον ἀντὶ σκήπτρου Φέρων, pro sceptro 1, 3, 7.

σκῆψις, mor. in opp. γνώσῃ, ὅτι μὴ σκῆψις, ἀλλ' ἀλήθεια λ. simulationem 2, 1, 23.

σκιὰ, ph. c. gen. rei, τῇ τῶν δένδρων ἡδείᾳ σκιᾷ, umbra 1, 12, 3. ut recte Bg. legit sic in abl. p. vulg. gen.

σκιμπόδιον, ph. αὐτὸν, ἐπί τινος σκιμποδίου ἀναπαυόμενον, lectulo 7, 5, 6. i. q. sq. vocab. - σκίμπους, in quiete diurna, ῥίψας ἀπὸ τοῦ σκίμποδος - ἑαυτὸν, ex lectulo ib. 8. τίθησιν (αὐτὸ) ἐπὶ τοῦ σ. in lecto 1, 17, 4. 7. in diaeta, cf. §. 1. - inter epulas, ἀναθορόντα τοῦ σ. de lectulo 2, 6, 10. cf. §. pr. - in quiete nocturna, ὡς μηδ' ἀναθορεῖν τοῦ σ. ut nec exsiliret lecto 2, 1, 15. cf. §. sq. et 12. - aegroti, τοῦ σ. κουφίσας ἑαυτὸν, e grabato 1, 4, 1. humili lecto, nostr. *Ruhebette* s. *Canapé*.

σκιρτᾶν, ph. de pers. cum praep. et adv. πρὸς αὐλοὺς - ἐσκίρτων εὐρύθμως, tripudiabant 4, 11, 5. Parthi saltantes.

σκληρὸς, mor. Masc. de re, c. adiuncto, σκληρῷ βίῳ καὶ τραχεῖ, durae 2, 9, 2. de milite Severo. - Neutr. cum art. et gen. rei, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης - ἐπανέτρεψε, durum victum 5, 8, 10.

σκοπὸς, ph. de pers. sensu milit. abs. οἱ σκοποὶ ἀπήγγειλαν, exploratores 8, 2, 3. προύπεμψε σκοποὺς τοὺς ἐρευνήσοντας λ. 8, 1, 2. — † cum gen. pers. diserto, it. adiuncto s. opp. ὑπαντώμενοι αὐτῷ οἱ προΦύλακες καὶ σκοποὶ τοῦ ςρατοῦ, ἤγγειλαν ib. 9. qui pererrant diversa loca, et ibi inquirunt, quis adsit, quid quo geratur, nostr. *Spione* s. *Auskundschafter*. cf. προΦ.

σκοπὸς, de re, ph. τῶν τοξοτῶν ἐς - τὰς κεΦαλὰς - κατὰ σκοποῦ τοξευόντων, tanquam ad scopum 5, 7, 18. qui Bg. saltem supplerit adv. ὡς. - c. adi. οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν, λ. scopum 1, 15, 8. quam illa duo pr., frontem aut cor. - Trop. c. inf. ἐμοὶ σκοπὸς ὑπάρχει, - γράψαι, mihi propositum est 2, 15, 12. - † ἐμοὶ σ. 5, 1, 15. sc. ὑπάρχει s. ἐςί.

σκυθρωπὸς, Masc. de pers. phys. ἦν, tristis 7, 8, 1. vultu. - it. de re, Fem. c. affini subst. σκυθρωποῖς ταῖς ὄψεσιν εἰς γῆν ἔνευσαν, moesto vultu in terram nutabant 1, 6, 10. - Neutr. σκυθρωποῖς προσώποις ἐς γῆν ἔν. 4, 3, 16. in quibus loc. duob. i. q. merum σκυθρὸς, ob adiunctum subst. - † sed c. subst. al. σκυ-

σκυθρωπὸν εἶδεν ὁ δῆμος θέαμα, triste 1, 15, 15. h. l. quod tristes vultus contraheret.
σκύλλειν, de perf. phyf. c. acc. perf. ἵνα - μὴ - τὸν ςρατὸν σκύλῃ, vexaret 4, 13, 8. † σκύλας (αυτοὺς,) posquam eos defatigasset 7, 3, 9. utr. loco per itinera.
σκῦλον, ph. σκύλων ὄψιν ὅπλα παρεῖχεν ἐῤῥιμμένα, spoliorum 8, 4, 28. - † c. gen. rei f. loci, σκῦλα τῶν πατρίδων ἰδεῖν 7, 3, 15. per ablata e templis aedibus que ornamenta.
σκῶμμα, ph. τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια (ἐςὶ) σκώμματα, dicteria 7, 8, 11. sales mordaces.
σκώπτειν, ph. de perf. c. acc. perf. et praep. αὐτὸν - ὑπ' αἰσχραῖς - ἡδοναῖς incesserent dicteriis 2, 7, 4. † simul c. acc. modi f. adv. πολλὰ - αὐτὸν ἐκείνων σκωψάντων ἐς τὴν - ἀναίρεσιν, cum varie ipsum cavillati fuissent ob 4, 9, 5. - cum solo accus. rei al.
Σοαιμὶς, fem. Soaemis 5, 3, 6. τῆς Σοαιμίδος, Soaemidis 5, 8, 17. τὴν μητέρα Σοαιμίδα, Soaemidem ib. 16.
σορὸς, ph. mortui, c. gen. perf. χλαμύδα - ἐπέθηκε τῇ ἐκείνου σορῷ, tumulo 4, 8, 21. i. q. pr. μνῆμα et §. 10. τάφον.
σὸς, pron. Masc. de re, ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σῷ λ. in perniciem tuam 2, 1, 18. - Fem. τῆς σῆς ἀρχῆς λ. tuum imperium 1, 6, 18. παροινίας τῆς σ. petulantiae tuae 1, 17, 10. - Neutr. ἡμεῖς, τὸ σὸν γένος, sanguis tuus 1, 13, 3.
Σουλπικιανὸς, nom. propr. Sulpicianus 2, 6, 12.
σοφία, mor., in malam partem, διὰ σοφίας λ. solerter 2, 15, 10. i. q. §. 3. σοφίσματι λ. - ὑμῶν - σοφίᾳ κρείττους ἐσμὲν, solertia 2, 13, 10. i. q. §. 2. σοφίσματι. - τοῦ ἐν Ῥώμῃ ςρατοῦ σοφίᾳ περιγενέσθαι, calliditate 3, 7, 19. de Severo, - sed c. adiuncto, τέχνῃ καὶ σοφίᾳ - περιέσεσθαι, consilio 1, 10, 10. de Materno, sq. μηχανάται τοιόνδε τι λ. - cum gen. rei et in opp. ἔπλα -, σοφία τεχνης, ἀλλ' οὐκ ἀνδρείᾳ μάχης περιγρημένα, commento artis 8, 4, 28. calliditate artis, callida arte, per affusam picem etc. - in bonam part. c. gen. perf. τὰ - εἰς τὴν ἐκείνου σοφίαν καὶ ςρατηγίαν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, sapientiam 1, 5, 23. scientiam rei militaris, de duce Marco.
σοφίσασθαι, Med. de perf. mor. in mal. part. c. acc. perf. αὐτοὶ τὸν δῆμον ἐσοφίσαντο, commento deceperunt 7, 10, 13.
σόφισμα, mor. in mal. part. σοφίσματι ἐχρήσατο, commentum 2, 13, 2. σ. ἑαλωκότες ib. 20. σ. προλαβὼν, aliu 2, 15, 3. - cum adi. ἐκέχρητο - ἄλλῳ - σ. 2, 13, 21. ἐχρήσατο - τούτῳ σ. προμηθεςάτῳ, artificio 3, 2, 7. - † c. adiuncto et forsan etiam cum praep. δόλον τινὰ εἶναι κατ' αὐτοῦ καὶ σόφισμα 8, 8, 11.
σοφὸς, mor. de perf. in mal. part. c. praep. ἄνδρα ἀπατεῶνα σοφόν τε πρὸς ἐπιβουλὴν, solertem 3, 5, 9. callidum. - in bon. πολὺ πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν λ. sapientum 1, 2, 7. sub Marco, litterarum peritorum. πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συγγέγραπται ib. 9.
σπανίζειν, ph. de perf. cum gen. rei et adv. ἔσθ' ὅτε σπανίζοντες τῶν ἐπιτηδείων, indigentes 5, 2, 13. † de re, per particip. p. adv. μόλις καὶ σπανίζοντα - κομισθήσεσθαι, vix raro que 4, 10, 9.
σπάνις, ph. c. gen. rei, λίθων, penuria 7, 2, 8. ἐν σπάνει τῶν ἐπιτηδείων λ. penuriam 1, 12, 9. 8, 6, 7. πάντων ἐν σ. 8, 5, 8. 16.— διὰ σπάνιν χρημάτων, ob inopiam 2, 5, 22. - c. adiuncto, σπάνει ποτοῦ καὶ ἐνδείᾳ ῥείθρων λ. penuria 7, 12, 7. - cum gen.

Digitized by Google

perf. σπάνει τοῦ - ἄρξοντος, in defectu alicuius imperaturi 2, 10, 15.

σπανίως; ph. abf. δικάζων, rarius 4, 7, 2. raro 7, 4, 4. - in opp. ἢ σπαν. ἢ μηδ' ὅλως λ. 1, 1, 5. σπ. - τὰ πλεῖςα 1, 11, 15. 4, 7, 11.

σπάομαι, Med. de perf. ph. c. acc. inftrum. τὰ ξίφη σπασάμενοι, ftringentes 2, 5, 3. σπασαμένοις τὰ ξ. ftrictis gladiis 3, 12, 24.

σπαραγμὸς, ph. cum gen. rei, γενείων καὶ ὀφρύων σπαραγμοῖς 8, 8, 14. evulfionibus.

σπάργανον f. σπάργανα, ph. c. adi. μὴ πειραθέντα μὲ ἰδιωτικῶν σπαργάνων, cunabula 1, 5, 14. fafcias, quibus infantes involvuntur, noftr. Windeln. ἐξ ἰδ. σπ. ἐπι τοῦτο ἐλθόντες, ex incunabulis 5, 1, 16. genere, ortu. - fimul c. gen. rei, ἀφορῶσιν - εἰς τὰ τῆς γενέσεως εὐτελῆ σπάργανα, cunabula 7, 1, 5. conditionem, fortem.

Σπάρτη, Lacedaemon, urbs, ἀπὸ Σπάρτης μεταπεμψάμενος νεανίας, Sparta 4, 8, 7. Σπαρτιάτις, p. adi. φάλαγγα - Σπαρτιάτιν, Spartanam 4, 9, 8.

σπένδειν, phyf. de perf. cum gen. rei, ὡς - ἕκαςος - οἴνου σπένδωσι, libaret 5, 5, 12. qui gen. pendet propr. ab omiffo pron. τὶ, fc. μέρος. cum dat. rei f. perf. σπένδων τοῖς ἀνέμοις, libans 4, 8, 12. ut venti effent praefentes et fortius flarent, et flatu fuo ignem iuvarent, et pyram, ab initio non fatis ardentem. - abf. σπείσαντες, - φίλον - ἐποιήσαμεν, icto foedere 5, 1, 8. - Med. de perf. trop. c. praep. καταπέμπει γράμματα, δι' ὧν ἐσπένδετο πρὸς αὐτὸν, per quas foedus inibat cum 2, 12, 5. σπεισάμενος πρὸς τοὺς λ. foedere inito cum 3, 15, 12. - † fimul c. acc. rei, σ. εἰρήνην πρὸς τὸν λ. pacem init cum 4, 15, 20.

σπεύδειν, ph. de perf. c. praep. εἰς τὴν Ῥώμην, properare Romam verfus 5, 4, 22. σπευδούσης αὐτῆς εἰς τὰ - βασίλεια λ. feftinante ad 5, 5, 1. ἐφ' ἣν (Ῥώμην) - ἐχρῆν σπεύδειν, quo erat properandum 2, 8, 17. - fimul c. adv. ἐκεῖθεν σπεύσαντες ἐπὶ τὴν λ. pergentes 3, 3, 6. †† ἔφευγον -, ὡς ἕκαςος ἐδύνατο σπεύδοντες οἱ μὲν περὶ τὰς ὑπωρείας -, οἱ δὲ τὴν λ. fugiebant, ut quisque poterat feftinantes partim circa - partim 3, 2, 11. ubi σπ. pertineat ad pr. formulam ὡς ἕκ. ἐδ. feftinantes, quantum quisque poterat, (i. valde) fed a pr. v. ἔφ. pendeant rel. οἱ μὲν λ. — c. inf. σπεύδειν ἐπιςῆναι λ. ut feftinarent 6, 8, 15. σπεύδων ἕκαςος ἰδεῖν λ. pro fe quisque ftudentes 4, 11, 7.

σπλάγχνα, ph. cum gen. animal. τὰ σ. τῶν ἱερουργηθέντων - ἔφερον, exta 5, 5, 20. in facrificio, cor, pulmones, iecur, rel.

σπονδὴ, ph. c. adiuncto, περὶ σπονδὰς καὶ κύλικας εἶχον, libaminibus 4, 11, 6. in nuptiis regis fui, vina fundebant in aras diis, propter pacem amicitiam que cum Romanis, et in regiarum nuptiarum eventum profperum. σπονδαῖς μᾶλλον καὶ θυσίαις σχολάζειν, ἢ φόνοις, libationibus 8, 3, 5. de exercitu, ad pacem ineundam et amicitiam. σπονδῶν καὶ ὅρκων καταφρονήσας, foedere neglecto 3, 6, 11. τὴν εἰρήνην ὅρκοις καὶ σπονδαῖς βεβαιῶσαι, libaminibus 4, 15, 19. τὸν περὶ τὰς σ. καὶ τοὺς ὅρκους ἀδικήσαντα, qui foedus - temeraverat ib. 17. - † τοῖς ἐν σπονδαῖς καὶ εἰρήνῃ ἀνῃρημένοις, inter foedera 4, 14, 2. dum foedus adhuc durabat. - σπονδὰς καὶ εὔνοιαν ὑπισχνούμενος, foedus 5, 9, 2. - c. praep. ἀνήσασθαι - τὰς πρὸς αὐτοὺς σ. foedera 6, 7, 25. i. q. pr. εἰρήνην. - †† c. gen. rei, σπονδαὶ φιλίας (ἔςωσαν,) fit foedus 8, 7, 18.

σπουδάζειν, mor. de perſ. c. inf. παραςῆναι σπουδάζοντος ἑκάςου, conante 7, 9, 18. οἱ πλεῖςοι - τῶν - μνήμην ἀνανεώσασθαι σπουδασάντων, qui ſtuduere 1, 1, 1. - ſimul c. adv. ταύτῃ καὶ μᾶλλον ἐσπούδαζε λ. feſtinavit 1, 17, 9. - Al. not. c. praep. et ſubſt. rei, ἐν οἷς πάντα περὶ τὰ ἐναντία ἐσπούδαζον, contrariis favebant 4, 4, 2. ἐσπουδακὼς π. παλαίςραν λ. operam dans palaeſtrae 4, 3, 5. — ſimul cum adv. θέας, - περὶ ἃς μάλιςα ἐσπουδάκασι, quibus maxime addicti ſunt 2, 7, 10. † ἐπεὶ περ αὐτοὺς π. τὰ θεάματα ἐσπουδακότας ἀμφοτέρου, λ. ſpectaculis ſtudere 3, 13, 3. p. inf. ut in ſq. loco. ὁρῶν αὐτὴν - π. τοῦτο ὑπερφυῶς ἐσπουδακυῖαν, pecuniae avidam eſſe 6, 1, 16. huic rei ſtudere, deditam eſſe, v. ὑπ. ſed c. praep. eadem et ſubſt. perſ. οἱ - φασὶ, περὶ τὸν Νίγρον ἐσπουδακέναι, profitentur, ſe Nigri ſtudioſos 2, 10, 15. ſtudere, favere. τὸν ἡνίοχον, περὶ ὃν ἐκεῖνος ἐσπουδάκει, cui ille ſtudebat 4, 6, 10. quod Bg. Lat. valet per omnia Noſtri loca, e Gr. ductum adeo.

σπουδαῖος, mor. de re, Neutr. ſine ſubſt. ὡς ἂν - ἐπί τινα σπουδαῖα τιμωθέντων, (quibusdam) magnis de rebus 5, 4, 13. ſc. πράγματα gravibus, magni momenti. - Compar. cum ſubſt. ἐπιτηδεύμασι σπουδαιοτέροις ἐχρῆτο, ſtudia honeſtiora 4, 3, 5. Geta prae fratre, graviora, praeſtantiora, maioris utilitatis.

σπουδὴ, mor. I. ph. μετὰ σπουδῆς τὴν πορείαν ἐποιεῖτο, accelerabat iter 3, 4, 1. cum feſtinatione, feſtinanter. - in opp. διὰ σπουδῆς, καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέντων, feſtinanter 3, 3, 11. — c. adi. μετὰ νεανικῆς σπ. fervore 1, 7, 3. ſq. ſimul διαδραμὼν λ. - μ. πολλῆς σ. ποιησάμενος τὴν πορείαν, magna feſtinatione 6, 4, 5. 6, 7, 12. συντόνῳ σπουδῇ - τὴν ὁδὸν ἐπετάχυνε 8, 11, 2. † μεγάλῃ σ. τὰ ὀχήματα ἐπειγόντων, ſtudio 5, 4, 13. magno cum ardore, cupiditate, vehementia, cum ardentibus multisque dictis ac precibus. †† χοῦ - τῆς γῆς - σωρευθέντος χερσὶ πολλῇ καὶ σ. feſtinas. 3, 4, 11. - Al. not. μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσούτου χρόνου τιμὴν καὶ σπουδὴν κατατεθεῖσθαι, ſtudium 1, 4, 7. amorem, benevolentiam, favorem. πᾶσαν ἐνεδείκνυντο προθυμίαν καὶ σ. ſtudium 2, 10, 19. † c. gen. perſ. τὸ ὑμῶν τῆς σ. ὑπερβάλλον λ. veſtrum ſtudium 2, 3, 12. ἐπὶ τῇ σ. (αὐτῶν) - χάριν γιγνώσκων, pro ſtudio 2, 8, 14. †† c. adiuncto, τὴν τοῦ βασιλέως σ. καὶ εὔνοιαν πυνθανόμενοι, ſtudium 4, 8, 18. - c. praep. et ſubſt. perſ. ὑπὸ τῆς περὶ τὸν Νίγρον σ. prae ſtudio erga Nigr. 3, 1, 7. — †† ſimul cum gen. perſ. θαῤῥῶν τῇ τοῦ δήμου περὶ αὐτὸν σ. populi erga ſe ſtudiis 5, 4, 22. †† τὴν π. αὐτὸν σπουδὴν τῶν ἀνθρώπων, propter hominum, qui cum ipſo erant, ſtudium 2, 8, 11. qui Bg. rexit περὶ αὐτὸν ad τῶν ἀνθρ., ſuppleto particip. ὄντων, pro quibus procedit περὶ αὐτῶν cum ſubſt. σ. propter et Rom. volunt. et in ſe favorem hominum. - Cum praep. ead. ſed ſubſt. rei, ἡ περὶ ἐκεῖνα (τὰ θεάματα) σ. illud circa ea ſtudium 3, 13, 4. - ſimul cum adi. τῆς π. τὰ θεάμ. ὑπερβαλλούσης σ. 3, 10, 4. τῇ π. τὰ θ. ἀπρεπεῖ σ. 3, 14, 1. τῆς π. τὰ καλὰ σ. ἀπῆγεν ἑαυτὸν, ab honeſtatis ſtudiis 1, 13, 15. ταῖς π. τὰ αἴσχιςα σπουδαῖς, foediſſimis ſtudiis 3, 13, 15. † δώροις - τὴν πρὸς τὸν γάμον σπ. καὶ εὔνοιαν πιςουμένου, ſtudium 4, 11, 1.

ςάδιον, ph. cum gen. rei, ὥσπερ τῆς φύσεως ἐργασαμένης ς. μάχης, ſtadium 3, 4, 4. campum, noſtrat. *Schlachtfeld* ſ. *Kampfplatz.*

ςαθμὸς ſ. ςαθμοὶ, ph. ſenſu pecul. c gen. rei, τῆς ὁδοιπορίας τοὺς ςαθμοὺς, manſiones 2, 15, 11. ſtationes, ſtativa, loca certa et de-

finita, in quibus subsistunt, qui iter faciunt milites s. duces, expeditionis tempore.

στασιάζειν, mor. partim ph. de pers. et populis. abs. τοὺς ἐκεῖ βαρβάρους, seditiones agitare 3, 14, 2. - simul cum adv. et adiuncto, τῶν βαρβάρων ὅσοι πρότερον ἀφηνίαζον ἢ ἐστασίαζον, rebellabant 2, 4, 5. ubi ἀφ. est trop. sed ἐσ. propr. - De civitatib. simul cum praep. Ἑλλήνων, οἱ, πρὸς ἀλλήλους στασιάζοντες ἀεὶ, mutuis seditionibus semper laborantes 3, 2, 14. inter se dissidentes. - sed simul cum abl. caussae, ἐστασίασαν πρ. ἀλ. τῷ αὐτῷ ζήλῳ καὶ μίσει λ. seditiones inter se exercebant 3, 3, 3. - De singulis pers., de Severi filiis, cum praep. στασιαζόντων (αὐτῶν) πρὸς ἀλλ. dissidentibus inter se 3, 5, 12. si dissiderent rel., sq. πολέμου ὄντος λ. simul cum adv. ἤδη κατὰ τὴν ὁδὸν στασιάζοντες πρ. ἀλ. dissidentes 4, 1, 2. πρ. ἀλ. ἐστασίαζον - τὰ πρῶτα - ὑπὸ παιδ. φιλονεικίας, dissidebant 3, 10, 5. sq. adiuncto, δι' ὀρτύγων μάχας - ἀλλήλοις ἐρίζοντες, quod est praeced. sed ἐστασ. consequens. ἐξ ἐκείνου ἐστασίαζον πρ. ἀλλ. 4, 3, 2. † ὡς στασιάζοντας ἐν ἅπασιν, οἷς ἔπραττον, μέχρι τῶν λ. discordantes ib. 9.

στάσις, ph. partim, civitatum, c. adiuncto, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν — σ. καὶ διάφορος γνώμη ἐνέπεσε ταῖς πόλεσιν, seditio 3. 2, 13. sq. ζήλῳ καὶ ἔριδι τῇ πρὸς ἀλλήλας. civium, τοὺς αἰτίους - στάσεως καὶ θορύβου 5, 8, 15. διὰ τὴν οὖσαν καὶ ταραχὴν 7, 11, 7. † de uno Plautiano, ἁλόντα ἐπὶ στάσει, reum seditionis 3, 10, 11. † fratrum, Severi filior. τὸ μῖσος καὶ ἡ σ. ηὔξετο, discordia 4, 4, 1. †† c. gen. pers. sed oppresso, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορὰς ἐκ στάσεως (αὐτῶν,) ex dissidiis 3, 13, 8.

στέλλεσθαι, Med. de pers. ph. c. praep. ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο (αὐτὸς,) Alexandriam contendebat 4, 8, 16. proficiscebatur. — πρεσβεῖαι ἀπ' ἐκείνων τῶν ἐθνῶν ἐς τὴν Ἀντιόχειαν ὡς πρὸς βασιλέα - ἐστέλλοντο, proficiscebantur 2, 8, 12. propr. se mittere.

στενὸς, ph. de re, Masc. διὰ τοῦ στενοῦ τῆς Προποντίδος πορθμοῦ, per angustum Pr. fretum 5, 4, 20. - Fem. τῆς - ὁδοῦ στενῆς οὔσης 3, 3, 2. - † Al. not. ἀσπίδα - στενὴν, scuto angusto 3, 14, 14. parvo, non lato in omnem mensuram. - Neutr. cum subst. et adiuncto, τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη, στενὰ ὄντα λ. gentes (provinciae,) angustae 6, 7, 10. - sine subst. cum art. et gen. rei s. loci, p. subst. τὰ στενὰ τῶν Ἄλπεων προκαταλαβεῖν, angustias Alpium 2, 11, 15. 3, 6, 23. sc. χωρία, angustos transitus, fauces. τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ σ. 3, 1, 8. τὰ σ. τοῦ T. 3, 2, 20. - Superl. cum subst. ἐπὶ τῷ στενοτάτῳ τῆς Προπ. πορθμῷ, angustiss. 3, 1, 11.

στενόομαι, Pass. ph. de loco, c. acc. loci ellipt. (κατὰ) τὰς διεξόδους ἐστένωται (αὐτὰ, τὰ ὄρη,) transitus angustos habent 8, 1, 13. de Alpib., propr. semitis illi arctantur, angusti sunt, quoad transitus.

στενοχωρέομαι, Pass. de pers. phys. c. praep. τὸ λοιπὸν πλῆθος, περὶ ταῖς πύλαις στενοχωρούμενον, cum ad portas coarctaretur 7, 9, 18. arctata, condensata, densans se, dense iungens se, propter angustos portarum transitus.

στενωπὸς s. στενωποὶ, phys. c. adi. εἰσὶ (ἐκεῖ) χειροποίητοι λ. semitae sunt 8, 1, 14. angustae, de Alpib.

στέργειν, mor. de pers. c. acc. pers. et adv. εἰκότως - στέργοιτε - αὐτοκράτορα, diligere poteritis 1, 5, 16. - cum sol. acc. tali, πρὸς τὸ τοὺς στρατιώτας στέργειν τοὺς παῖδας, ut mil. diligerent 5, 7, 6.

αὐτὴ ἔστεργε τὸ παιδίον, amabat 1, 17, 8. - in opp. οἱ μὲν, μισοῦντες αὐτὸν, οἱ δὲ στέργοντες (αὐτὸν.) amore 1, 13, 5.
στερίσμαι, Pass. de pers. ph. c. gen. rei, ὁ τῶν οἰκείων στερηθεὶς, privatus 2, 3, 19. 7, 3, 5. - cum gen. pers. στερ. πολεμίου 7, 1, 24.
στέρνον, ph. partim, πολὺ ἔχων ἐν τοῖς στέρνοις τὸ Πλ. Φίλτρον, in pectore 3, 12, 7. - c. adi. ἡ ἐκείνου μνήμη ἐν τοῖς ἡμετέροις σ. λ. pectoribus 4, 14. 10.
στερρός, de re, ph. c. adiuncto et adv. ἀντιτυπὲς οὕτω καὶ στερρὸν γίνεται τὸ ῥεῦμα, solidum 6, 7, 16. firmum, nostr. *fest*, continuam glaciem habens et altam. - †† Compar. trop. Μάξιμον, - στερρότερον τῆς πόλεως, rigidius 7, 10, 10. qui Bg. cepit in Neutro et p. adv., severius.
στεφάνη, ph. capitis, εἰς εἶδος τιάρας στεφάνη ἐπικείμενας, coronam 5, 5, 4. qui Bg. leg. in acc. στεφάνην. v. ἐπ.
στέφανος, ph. tum capitis, τὴν κεφαλὴν ἐκόσμει, corona 5, 3, 12. — tum templorum, cum gen. mater. εἴ τινες ἦσαν στέφανοι χρυσοῦ ἐξ ἀναθημάτων, coronae 8, 7, 4. - Al. genus, in honore et cultu hominum, et quidem vivorum, imperator. στεφάνων καὶ ἀνθέων βολαῖς, coronarum florum que 1, 7, 11. ubi sunt coronae e floribus s. serta e floribus, s. flores, in coronam coacti, sed ἀνθ. sunt flores soluti, non nexi. στεφάνους καὶ ἄνθη ἐῤῥιπτοῦντες, serta 5, 6, 10. † τὰς εἰκόνας - στεφάνοις καὶ δάφναις κεκοσμημένας, coronis 8, 6, 4. e floribus. - sed mortui, τὸν Ἀχιλλέως τάφον, σ. κοσμήσας (αὐτὸν) καὶ ἄνθεσι λ. 4, 8, 10. - † Al. in usum, σ. ἄν τις τὴν χώραν κεκοσμῆσθαι ἐτεκμήρατο, quasi coronis 8, 4, 14. qui Bg. expleт particul. ὡς.
στέφομαι, Pass. de re et loco, ph. βωμῶν ἐστεμμένων, cum altaria coronarentur 4, 11, 5. cingerentur coronis e floribus, in signum sanctitatis, per sacrificium.
στῆθος, ph. cum gen. pers. προσχέας τὸ αἷμα τοῖς τῆς μητρὸς στήθεσι, ad matris pectus 4, 4, 7.
στίζεσθαι, Pass. s. Med. de pers. s. re, ph. cum abl. modi, τὰ σώματα στίζονται γραφαῖς λ. corpora compungunt 3, 14, 13. qui Bg. cepit in Med., p. compungunt sibi corpora s. sua corpora; dum, p. Pass., deest pr. κατὰ, corporibus compunguntur, quoad corpus sinunt se compungi, i. cauterio inuri; nostr. *sich bezeichnen*, punctiren, *tattauiren*.
στιχηδὸν, ph. τοὺς νεανίας διαστῆναι κελεύει, ordine 4, 9, 9. per ordines et seriem, ut milites.
στοιχεῖον, ph. ἐξ ἑκατέρων τῶν στοιχείων πλεῖστα ἐκέρδαινεν, ex utroque elemento 3, 1, 12. terra et aqua s. mari.
στοῖχος, ph. c. gen. rei et adi. δένδρων στοίχοις ἴσοις, ordinibus 8, 4, 14.
στολή, ph. cum adi. Φοινίσσης ἱερᾶς στολῆς, vestem 5, 5, 5. - c. gen. pers. μεταμφιέσασθαι τὴν Ῥωμαίων στολὴν ib. 9.
στόλος, ph. c. adi. ἐξήρτυε - στόλον ναυτικὸν, instruebat classem 2, 14, 13. class. nauticam s. navalem, s. classem navium, nostr. *Schiffsflotte*.
στόμα, ph. τὰ τενάγη - ἑπτὰ στόμασιν ἐς θάλατταν ἐκχεῖται, ostiis 8, 7, 1.
στόμαχος, ph. cum adiuncto, περὶ στόμαχον καὶ κοιλίαν τοῦ φαρμάκου γενομένου, stomachum 1, 17, 23. orificium ventriculi, s. ipse ventriculus.
στοργὴ, mor. c. adiuncto, ταῦτα χαριστήρια εὐνοίας καὶ στοργῆς, amo-

Digitized by Google

τις 1, 17, 10. - c. gen. perſ. et praep. τὴν ϛοργὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα τοῦ βασιλέως. amorem principis erga puerum 1, 17, 6. † de matre erga filium, τῆς μὲν διὰ ϛοργὴν 4, 4, 6.

ϛρατεία, ph. p. ſtatu ſ. vita militari. ἤδη πρὸς ἄΦεσιν τῆς ϛρατείας ὄντας 7, 11, 3. militiae, v. ἄΦ. - νεανίαι - ἐπέδοσαν αὐτοὺς ἐς ϛρατείαν, dederunt nomina militiae 3, 1, 7. ad militandum 3, 4, 2. ἡλικίας -, εἰς ϛ, ἐπιτηδείου, militiae 4, 9, 9. - † c. adi. ἐπιβοὺς αὐτὸν - εἰς αὐτὰν - ϛ. militiam 7, 1, 6. militum genus, niſi leg. ϛρατιάν, e ſolenni confuſione. - †† c. gen. perſ. ſimul, ἐν ταῖς προτέραις αὐτοῦ ϛρατείαις, expeditionibus 2, 4, 5.

ϛράτευμα, ph. πολὺ τοῦ ϛρατεύματος μέρος λ. exercitus 2, 12, 1. — ὡς - οἰκειώσηται τὸ ϛ. 1, 5, 2. poſt τοῖς ϛρατιώταις. - 4, 6, 11. ubi ſq. οἱ ϛρατιῶται, et tantum de parte cohortis Praetor. quadam, qua Caracallus ſtipatus. - ſine art. συνεκρότει - ϛ. 2, 14. 12. ſq. ſyn. τοῦ ϛρατιωτικοῦ. c. adi. τὸ Ἰλλυρικὸν ϛ. - πᾶν εἶχε 2, 15, 10. - c. gen. perſ. κρατεῖ τὸ Σεβήρου ϛ. 3, 2, 3. pro pr. §. τὸν τοῦ Σεβ. ϛρατόν. Plur. c. eod. gen. et adi. ὅτε - ἀντίπαλα - ὠήθη εἶναι τὰ ἑαυτοῦ ϛρατεύματα λ. ſuos exercitus 6, 5, 1. poſt τῆς ϛρατιᾶς, p. ſing. forian, ut in ſqq. loc. - abſ. οἰκειοῦσθαι τὰ ϛ. exercitum 3, 15, 2. pro quo τὸ ϛρατιωτικὸν ib. 11. - cum adi. mero, τῶν Ἰλλυρικῶν ϛρατευμάτων, exercituum 1, 9, 2. ſq. τὸ ϛρατιωτικόν. - τοῖς Ἰλλυρικοῖς ϛρατεύμασι λ. exercitus Illyricos 2, 8, 18. - Plur. propr. de duob. συνέβαλεν ἑκατέρωθεν τὰ ϛ. 3, 2, 5.

ϛρατεύω, ph. de perſ. c. acc. perſ. νεανίας μεταπεμπόμενος καὶ ϛρατεύων, delectum habens 2, 14, 12. deligens idoneos, vel inſerens exercitui, vel aptans et inſtruens et exercens, ut milites eſſe poſſint. ἐπιλεξάμενος νεαν. καὶ ϛρατεύσας, delectos iuvenes, in formam exercitus redactos 4, 8, 6. - Al. not. c. praep. ἐϛράτευσεν ἐπὶ τὴν ἀνατολήν, exercitum in Orientem eduxit 3, 9, 1. — Med. c. praepp. σὺν τοῖς ὑπὸ Βαλβίνῳ ϛρατευομένοις, cum iis, qui ſub Balbino militabant 8, 7, 20.

ϛρατηγεῖν, phyſ. de perſ. abſ. πεῖρα ὧν πρὸς αὐτοῦ πεπόνθασι ϛρατηγοῦντος, quae hoc duce perpeſſi ſunt 2, 2, 20. quae ab eo paſſi ſunt, exercitum ductante, ſ. cum adhuc dux eſſet exercitus, ſ. exercitum duceret. - c. adv. et in opp. εἰκόνας ἔχοντα, ὅσοι Ῥωμαίων ἐνδόξως ἐϛρατήγησαν ἢ ἐβασίλευσαν 4, 2, 19. p. τούτων Ῥωμαίων, ὅσ. Romanorum, qui glorioſe exercitus duxerunt vel regnarunt. - cum gen. perſ. ἐϛρατήγουν - αὐτῶν - ἄνδρες δύο λ. duces eis praeerant 8, 2, 14. duces eorum erant, imperabant iis, in urbe defendenda. τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ϛρατηγήσοντα δὴ τοῦ πλήθους, εἵλοντο, filium eius, qui dux ſcilicet eſſet exercitus, el. g. 7, 9, 10. ut dux eſſet. - †† c. acc. rei, ἐς ὅσον - ἡ σύγκλητος ἐξέπεμπε τοὺς τὰ πολεμικὰ ϛρατηγήσοντας, emittebat duces 2, 11, 7. duces belli ſ. bellorum, ſ. eos, qui in bello praeeſſent exercitibus, rem bellicam adminiſtrarent ſ. gererent ductu ſuo. — Paſſ. de perſ. c. praep. μήδε ὑπὸ γενναίῳ - ἀνδρὶ ϛρατηγουμένων (αὐτῶν,) neque fortem ducem habentes 3, 6, 14. ſub forti viro, tanquam duce, rectos ſ. militantes, fere i. q. ſupra ϛρατευομένους 8, 7, 20.

ϛρατηγία, ph. de duce ſummo, c. gen. perſ. τὴν ἐκείνου - ϛρατηγίαν λ. imperium militare 1, 5, 23. ductum, noſtr. *Anführung*, ſcientiam et artem exercitus ducendi, regendi, locandi. — abſ. de duce inferiori, ᾧ τὴν - ϛ. ἐγκεχείρικε, imper. milit. 3, 2, 2.

ϛρατηγικὸς, ph. de perſ. c. acc. ellipt. ἕτερος, ϛ. (κατὰ) τὸ ἀξίωμα, alius praetoriae dignitatis 7, 11, 6. praetorius dignitate, Praetura functus. - De re, Fem. in opp. ϛρατηγικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρετὴν ἔχοντα, imperatoriam 1, 2, 9. quatenus dux belli et exercitus fuit, v. ἀρ., bellicam.

ϛρατηγὸς, ph. de perſ. c. adiuncto, et c. gen. perſ. et quidem militum, καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἰλλυρικῶν καταϛαθεὶς 2, 9, 12. - c. ſolo gen. tali, ϛρατηγὸν ἑαυτῶν κατέϛησαν, ducem 7, 1, 21. οἱ τῶν Ἀκ. ϛρατηγοὶ, duces 8, 6, 4. - τοὺς ϛρατηγοὺς τῶν Π. 8, 2, 5. - c. gen. al. perſ., tanquam ſuperioris ducis, ϛρ. ὄντα Σεβήρου 3, 7, 9. τῶν Μάρκου ϛρατηγῶν λ. 2, 1, 10. - c. adi. ſimul, τοὺς ἄλλους πάντας αὐτοῦ ϛ. λ. 3, 7, 11. † c. adiuncto ſimul, τοὺς ἡγουμένους αὐτῆς Φέρειν τὰ τῶν ἐκείνου ϛ. ὀνόματα 4, 8, 6. - c. mero adi. γενναῖον - ϛ. - ἀνεκάλουν 1, 4, 21. - abſ. ϛρατηγοὶ - κατελέγοντο 7, 12, 2. ἔδοξε τοῖς ϛ. ib. 7.

ϛρατιὰ, ph. c. gen. perſ. ἡ τῶν Ῥωμαίων ϛ. exercitus 6, 5, 16. — c. adi. τῆς ϛρατιᾶς παμπληθοῦς συνειλεγμένης ib. 1. ἄγων ϛρατιὰν πᾶσαν, ἣν λ. 3, 2, 2. πολλὴν ϛ. ἀθροίσας, λ. 3, 4, 1. 3, 1, 10. τὴν Ἰλλυρικὴν ϛ. λ. Illyricos exercitus 1, 9, 11. - c. ſolo v. σὺν τῇ ϛρατιᾷ ἠπείγετο 3, 2, 1. τὴν ϛ. ὑποδεχόμενοι ib. 16. i. q. ſq. τὸν ϛρατὸν λ. - †† λογάδες ἐς τὴν ϛ. ἠθροίζοντο 6, 3, 2. delecti milites colligebantur, cogebantur, ad *exercitum* conficiendum; ubi alii volunt ϛρατείαν.

ϛρατιώτης, ph. univerſe, Μάτερνος, - ϛ. πρότερον (ὢν) miles 1, 10, 2. τοὺς τῶν ϛρατιωτῶν ἐξέχοντας, ex militibus eminentiores 2, 7, 10. 8, 5, 3. προέσθαι τοῖς ϛρατιώταις 5, 3, 22. τοὺς ϛρατιώτας ἠξίουν λ. ab exercitu 8, 6, 4. - cum adi. ὑπὸ τῶν γενναιοτάτων ϛ. a validiſſimis militum 4, 7, 12. qui Bg. ceperit p. gen., pendente a pr. ſuperlat. τῶν Ἰλλυρικῶν ϛ. 6, 6, 2. 2, 13, 19. τῶν ἰδίων ϛ. 8, 5, 5. μισθοφόροις ϛρατιώταις, mercenario milite 6, 5, 6. μισθοφόρους ϛρατιώτας, mercenarios 2, 11, 9. ϛ. τινὰς 7, 6, 11. γεγυμνωμένους τοὺς ϛ. αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν 8, 4, 28. †† εἰς τοὺς ἱππεύοντας ϛ. καταταγεὶς, eq. milites 6, 8, 2. - per praepp. τοὺς ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ ϛ. Illyricos milites 6, 7, 7. ſc. ὄντας, i. q. ante ex 6, 6, 2. οἱ σὺν αὐτῷ ϛ. 6, 9, 3. ſc. ὄντες. - τῶν σ. α. ϛ. 5, 4, 9. ſc. ὄντων. - τῶν περὶ αὐτὸν ϛ. 2, 7, 9. 7, 4, 13. ſc. ὄντων. — c. adv. τοὺς ἐκεῖ ϛ. illic milites 2, 8, 18. ſc. ὄντας. † καλέσας τοὺς πανταχόθεν ϛ. 2, 8, 1. 2, 10, 2. v. π. - c. gen. perſ. οἱ Ῥωμαίων ϛ. 4, 7, 6. τινὲς τῶν Μαξιμίνου ϛ. quidam e militibus 8, 3, 20. †† de duce, in opp. aut emphaſi, πᾶν, ὡς ϛ., ἔπραττεν 4, 7, 6. Caracall. ††† ἐπὶ τοιούτου βασιλέως - ἡ ϛρατιώτου ἀποβολή, commilitonis 4, 14, 8. qui Bg. legerit συϛρ., cum et procedat vulg. in emphaſi, qui, etſi imperatoria dignitate praeditus, tamen ſe gerit pro milite gregario ac forti. - Sed ſervat Bg. vulg. in hoc, παρεκάλεσε ϛρατιώτας, milites 6, 9, 10. - ††† Per loca ambig., utrum pertineant ad pr. not. univerſam, an ad not. demum ſq. 6, 9, 11. 4. e. 10. 6, 8, 15. 3, 15, 7. - Nominatim de militib. ſ. cohortibus Praetorian. idque abſ. 1, 9, 17. coll. §. ſq. ἐπαρχ. 2, 2, 8. 2, 6, 6. 1, 5, 21. 2, 13, 5. 4, 6, 12. 5, 8, 10. ſq. 6, 9, 4. 7. 7, 3, 17. 8, 8, 2. 13. coll. §. 10. 12. 15. τοὺς Πραιτωριανοὺς λ. - 2, 2, 1. ſq. ἐπάρχῳ λ. ib. 21. 2, 3, 1. 2, 7, 9. 7, 12, 4. 2, 11, 17. 3, 11, 2. ὡς διαλεχθείη τοῖς ϛρ. 1, 5, 2. 2, 11, 12. ſq. συγκαλέσας τοὺς ϛ. 2, 2, 11. 2, 6, 4. 2, 8, 8. 4, 5, 1. 7, 3, 6. 1, 17, 3. - ſimul c. gen. perſ. τῶν Ἰουλιανοῦ ϛρ. 2, 12, 1. cum adv. πρὸς τῶν ἐκεῖ ϛ. apud Praetorianos milites 2, 10, 8. 2, 8.

Digitized by Google

18. - simul c. praep. τοὺς ἐν Ῥώμῃ ς. Praetorianos 2, 9, 10. militibus urbanis 2, 13, 3. 6, 3, 4. - simul c. verbo, τοῖς ἐν Ῥ. καταλειφθεῖσι ς. 1, 7, 12. 7, 10. 13. 8, 5. 20. - simul c. al. adiuncto. τοὺς ἐν τῇ Ῥ. ς., οἳ δορυφόροι εἰώθασι τοὺς βασιλέας 2, 4. 8. (qui dr. vel solum οἱ δορυφόροι ., 5. 1. vel δορυφόροι τῆς βασιλείας 2, 14. 10.) οἱ κατὰ τὴν Ῥώμην ς. λ. 2, 10, 3. τοὺς ς., οἳ φρουροῦσι τὰ βασίλεια 4, 4, 9. ††, Nominatim de equitib. ὁ δῆμος -, βαλλόμενος ὑπὸ τῶν ς. 1, 12, 14. sq. mox ὑπὸ τῶν ἱππέων, cf. ib. 15. sq. e. it. 13. i. e. qui iidem dr. ὡπλισμένοι ib. 12. e. - c. gen. loci, et simul cum adi. οἱ τῆς πόλεως πεζοὶ ςρατ. ib. 19.

ςρατιωτικός, ph. Masc. de pers. βίῳ - ανειμένῳ μᾶλλον, ἢ κατ᾽ ἄνδρα ςρατιωτικόν, pro viro militari 5, 2. 11. milite, militaris vitae et conditionis. - sine subst., per ellips. subst. illius, ὡς ςρατιωτικὸς - ἐφιλεῖτο 4, 7, 13. sq. opp. γενναῖος. amans vitae militaris, et gerens se, ut militem, agens que ea, quae alii milites gregarii, i. q. 4, 3, 8. † ςρατιωτικὸν - εἶναι δοκοῦντα, qui militaris haberetur 1, 8, 2. peritus rei militaris. ὡς ςρατιωτικόν, militarem virum 4, 14, 3. - in opp. ςρατιωτικὸς γεγενῆσθαι δοκῶν, bonus miles 4, 12, 1. μηδὲ ςρατιωτικὸν, μηδὲ γενναῖον, militarem ib. 3. - Masc. de re, cum adiuncto, ςρατιωτικοῦ καὶ πολεμικοῦ βίου ἐραςής, militaris 4, 3, 8. ςρατιωτικῷ βίῳ καὶ σώφρονι 3, 14, 4. τὸν ςρατιωτικὸν ὅρκον 8, 7, 8. - Fem. ἡ ςρατιωτικὴ δύναμις λ. militaris manus 1, 6, 18. σωφροσύνης ςρατιωτικῆς 3, 8, 9. ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως ς. per omnes gradus militiae 6, 8, 3. διαίτῃ - ςρατιωτικῇ 5, 2, 12. ςρατιωτικὴν ἐμπειρίαν, rei militaris experientiam 6, 8, 4. - † c. adiuncto, ἰσχὺν ςρ. καὶ ἐμπειρίαν πολεμικὴν 7, 1, 14. τῶν ςρατιωτικῶν αὐτοῦ πράξεων, militaria acta 2, 2, 17. †† τὰ ἐν ταῖς ςρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐκλεᾶ. militiae res gestae 2, 3, 4. † in opp. ἐν ςρ. καὶ πολιτικαῖς - πρ. militaribus negotiis 2, 1, 9. 6, 1, 8 ἐσθῆτας ςρατιωτικὰς 2, 13, 17. - Neutr. c. subst. τὸ ςρατιωτικὸν κήρυγμα 2, 6, 9. σύμβολον ς. 2, 13, 19. ξίφος ς. 3, 5, 11. ὅπλα ςρατιωτικὰ 1, 15, 15. διοικήσει ςρατιωτικῶν πραγμάτων, administratione rei militaris 3, 8, 14. - Neutr. sine subst., cum art., de pers. in opp. et c. aliquo adi. πᾶν τὸ παρὸν ςρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες πλῆθος, militaris et plebeia multitudo 1, 4, 19 qui Bg. traxerit subst. πλ. etiam ad ςρατ. - πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ ς. populus et milites 2, 2, 23. ubi suppleas vel pr. subst. πλῆθ. vel τάγμα. - τὸ ς. πᾶν λ. 2, 8, 9. ὁ δῆμος καὶ τὸ π[illegible]ον τοῦ ςρατιωτικοῦ, de maiore parte militum 1, 13, 4. τὸν δ[illegible] καὶ τὸ ς. milit. ib. 5. - c. solo adi. τὸ ς. πᾶν λ. exercitus 4, 9, 11. τὸ λοιπὸν ς. πᾶν λ. militarem manum 3, 1, 6. εἰς πᾶν τὸ ς. exercitum 5, 3, 21. τὸ ἄλλο ς. λ. militar. manum 8, 7, 20. τῷ μὴ ἔχειν - συνεςὸς ς. milites 3, 1, 5. τὸ πεμφθὲν - ς. exercitus 6, 5, 10. - cum solis v. εἴ τι - τοῦ ς. λείψανον, militarium copiarum 2, 14, 12. post syn. τοὺς ςρατιώτας et ςράτευμα. - οἰκειωσάμενος τὸ ς. milites 1, 5, 27. 1, 9, 2. 6, 5, 1. exercitum 2, 11, 15. simul cum adv. πᾶν τὸ ἐκεῖσε ς., ὃ λ. militarem manum 2, 9, 1. sc. ὃν λ. — Neutr. Plur. de re, sine subst. cum art. διοικήσοντα (αὐτὸν) τὰ ςρατιωτικά. rem militarem 3, 15, 1. sc. πράγματα s. ἔργα. - ὡς ἀσκοίη αὐτοὺς τὰ ς. 6, 8, 4. sq. syn.

ςρατοπεδεύειν, ph. de pers. περαιωθεὶς ἀπὸ τῆς Βρεττανίας ἐς τὴν - Γαλλίαν ἐςρατοπέδευσεν, postquam traiecisset ex Britannia in Galliam, castra metatus est 3, 7, 2. qui Bg. cepit v. abs., dum alii, post Βρεττ. facto commate, regunt v. c. pr. ἐς λ.

στρατόπεδον, pl. de loco, universe, militum, καταβαίνοντες εἰς τὸ σ. in castra 8, 2, 1. †† ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ἀπὸ στρατοπέδων, ὁρμώμενοι, e castris 3, 2, 19. τὰ στρατόπεδα καὶ τὰ φρούρια - τειχίσας 6, 7, 11. sq. opp. τοῦ στρατοῦ. simul c. adi. ἐς - τὰ οἰκεῖα σ. 8, 7, 20. - simul c. gen. pers. ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἑαυτῶν σ. 4, 15, 14. — Praecipue de milit. Praetor. ἐν τῷ νεῷ τοῦ στρατοπέδου, in templo castrorum 4, 5, 1. 5, 8. 14. sq. 12. sq. μὴ πολὺ τοῦ σ. ἀποστῆναι, a castris 7, 11, 19. 3. 7, 12, 4. ἐπεὶ ἐγένοντο ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ad castra 2, 2, 11. 4. 8. (2, 6, 18. 2, 15, 4. 5, 8, 12. sq.) - † προελθεῖν ἐπὶ τὸ σ. ad castra praetoriana ib. 1. 2, 5. 15. 4, 4, 12. coll. ib. §. 9. 6, 1, 20. 8, 8, 14. 18. † οἳ πρὸς τῇ Ῥωμαίων πόλει στρατόπεδον εἶχον λ. castra 8, 5, 20. † τοῦ στρατοπέδου δρόμῳ λ. ex castris 2, 5, 3. qui Bg. supplet pr. ἐκ f. ἀπό, quae latere in vulg. τοῦ potest. - Repetitum 2, 13. 21. 7, 11, 12. 7, 12, 7. sq. - simul c. adi. ἐν μέσῳ τῷ σ. in mediis castris 1, 5, 4. - De Pers., universe, ἕνα τῶν ἀρχόντων τοῦ σ. unum e praefectis exercituum 5, 4, 3. συμμίξαντα ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα, exercitus ib. 10. τινὰ τῶν σ. λ. quosdam exercitus 6, 4, 14. — ἐν πολλαῖς στρατοπέδων ἀρχαῖς γενόμενος, cum saepe exercitibus praefuisset 7, 10, 7. v. ἀρχ. - τοὺς ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἐξέχοντας, in exercitibus eminentiores 2, 9, 9. διοικήσων τὰ ἐν τοῖς σ. rem militarem 4, 7, 1. sc. πράγματα, 1. q. 3, 15, 1. πλείστους - τῶν ἔθνη καὶ στρατόπεδα πεπιστευμένων, plurimos, quibus exercitus concrediti erant 7, 3, 8. † Plur. p. sing. τοὺς τῶν σ. ἡγουμένους λ. exercituum 3, 15, 10. sq. τὸν στρατὸν et τὸ στρατιωτικόν. - ἐπεὶ μὴ προσεχώρει αὐτῷ τὰ τῶν σ. res erga exercitum ib. 12. τὰ τῶν σ. σύμβολα λ. signa militaria 4, 7, 12. i. q. τὰ σημεῖα - τοῦ σ. signa exercitus 4, 4, 12. quae tamen tria loca iam valent in not. de Praetor. - c. adi. μέγιστον σ. exercitus 5, 3, 16. τὸ σ. πᾶν τὸ σὺν αὐτῷ 7, 8, 3. πάντα ἔθνη καὶ πάντα σ. 2, 4, 4. τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη καὶ σ. ἐπελθὼν 6, 4, 5. οὐδὲ σ. ἔχουσι συνεστῶτα λ. 6, 5, 6. σ. Ῥωμαϊκῶν μάχαι 3, 7, 18. †† In vicinia simul sensu utr. πρὸς τῷ τείχει τοῦ σ. -, τὸν παῖδα πᾶν τὸ σ. λ. ad murum castrorum -, universi milites 5, 3, 24. sq. › sed diverso numero, p. exercitu 4, 5, 13. - cum gen. pers. ἐπεὶ - πρὸς τῷ σ. τοῦ Σεβήρου ἐγένοντο, ad exercitum 2, 13, 6. pro quo potius sumam, quam pro loco et castris, ob sq. εἰς τὸ πεδίον. cum praep. τῶν κατὰ τὴν ἀνατολὴν σ. orientalium exercituum 2, 8, 18. sc. ὄντων, post syn. στρατεύμασι et τοὺς στρατιώτας. - τῶν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις σ. in ripis exercitui 7, 8, 8. sc. ὄντ. vel ἐπικειμένων, (cf. τὰ ἐπὶ ταῖς ὄχθαις σ. ἐπικείμενα, exercitus 6, 7, 5.) — τὰ ἐν Μυσοῖς - σ. ἐπελθὼν, exercitib. 3, 10, 2. v. Μυσ. - ἐπεὶ τὰ παρὰ τῷ Ἴστρῳ σ. διῴκησε, rem militarem 4, 8, 1. sc. ὄντα. — ††† per adiuncta, f. opp. τῷ δήμῳ καὶ τοῖς σ., ἀλλὰ καὶ τῇ συγκλήτῳ λ. militibus 6, 1, 5. ubi forte iam de Praetor., it. sqq. locis. † τῆς ἐν Ῥώμῃ δυνάμεως - καὶ στρατοπέδου τοσούτου πρὸ τῆς πόλεως λ. exercitus tantus 3, 13, 10. sq. τὸν δῆμον καὶ τὸ σ. exercitum 1, 12, 9. post syn. τῶν στρατῶν §. pr. - Nominatim de Praetor. ἐπάρχοντες τοῦ σ. exercituum 4, 12, 1. τοῦ ἐπάρχοντος τῶν σ. praefecti cohortibus urbanis 3, 10, 10. τοῖς ἐπάρχουσι τῶν σ. praefectorum exercitibus 5, 1, 3. ὑπάρχοντας - τῶν σ. praefectos militares 3, 13, 1. τὸν κατὰ τὴν Ῥώμην τῶν σ. προεστῶτα, Romae praefectus praetorii 7, 6, 9. ὡς σ. ἐπιμέλειαν - πιστευθῆναι, exercituum 6, 8, 3. τὸν ἔπαρχον τῶν σ. praefectum exercitibus 1, 16, 12. 5, 5, 20. 1, 8, 2. ἐπιστήσας τοῖς σ. Περέννιν

praefecto Praetorianis Perennio ib. τοῖς ς. ἔπαρχον ἐπιςῆσαι λ. exercitibus praeficeret rel. 5, 7, 12. - Per loca ambig. not. προαγαγεῖν - εἰς τὸ ς. ad exercitum 1. 5, 1. ubi et procedit p. castra, ob sq. διαλεχθ. τοῖς ςρατιώταις. - κίνησις - καταλαμβάνει τὸ ς. exercitum 1, 7, 1. ubi et valeat simul de cast. cf. v. κίν. — Φρούρια καὶ ςρατόπεδα τῆς ἀρχῆς προυβάλετο, exercitus 2, 11, 9. dum Bg. castra reddit in simili loco supra 6, 7, 11. † τὸ - ἔθνος ςρατοπέδοις πέΦρακτο, exercitibus 7, 9, 3. τὰ ἐπικείμενα ς. ταῖς ὄχθαις, castra 6, 2, 14. qui Bg. reddebat exercit. supra 6, 7, 5. - † simul c. adv. τὸ λοιπὸν ςρατιωτικὸν ἤθροιζεν ἐκ τῶν ἐκεῖ ς. de exercitibus, qui ibi erant 3, 1, 6. qui Bg. supplet ὄντων, recte de pers. capiens, quia Niger collegit reliquum (praeter auxilia missa) exercitum modo e domesticis iis que copiis, quas habebat in Syria.

ςρατός, ph. de pers., universe, c. aliquo v., καταπλέων - ὁ ς. exercitus 3, 9, 14. ὁ δὲ ς. ἤχθετο 8, 1, 10. 15. 8, 4, 5. 12. 15. 8, 6, 7. sq. 8. 7, 5. 7. 9, 8. ὃν ἐκπέμψας ἦν τοῦ ςρατοῦ, ab exercitu 7, 1, 21. 8, 6, 9. τῷ - πολιορκοῦντι ςρατῷ 5, 4, 4. 7, 2, 7. 14. e. 7, 8. 25. 8. 4, 4. αὐτὸς σὺν τῷ ς. ἡπείγετο 8, 2, 5. μόνος εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ ς. 7, 1, 8. 8. 3, 2. 8. 5. 18. ςρατὸν - ἀθροισθῆναι 1, 10, 5. sq. syn. δύναμιν. - 3, 2, 21. - ς. συλλέγειν 3, 1, 5. post δύναμ. - ς. - συσκευάζεται, exercitus 3, 6, 6. - ς. ἀγείροι 8, 5, 15. - cum art. τὸν ς. λ. ib. 13. 19. 8. 1, 3. 8, 4, 25. sq. 3, 7, 5. 3, 15, 17. 4, 15, 21. 6, 4, 13. 6, 5, 18. 7, 1, 15. ††† Repetit. in opp. ἐπάγειν τὸν ς. - ὅς, - ὄχλος μᾶλλον, ἢ ςρατός, λ. 6, 7, 1. sq. - cum adi. universo, τοιοῦτος ς. ὀχληρὸς λ. ib. 18. τοῦ ὡρισμένου ς. statuto numero militum ib. 11. post δύναμιν. - μετὰ τοσούτου ς. exerc. 2, 11, 10. τοῦ Ἰλλυρικοῦ ς. ib. 12. σὺν τῷ ς. - λ. 3, 7, 9. σὺν νεαρῷ τῷ ς. ib. 12. τίνι θαῤῥοῦντες ς. 7, 8, 10. πεζὸν ς. 4, 10, 7. τὸν λοιπὸν ς. 7, 2, 14. - † simul in opp. τοσοῦτον ς. πρὸς ὄχλον δημοτῶν λ. 8, 3, 21. - cum adi. pecul. τὸν ς., ὡς μὴ διαΦθαρείη πᾶς, λ. 3, 9, 12. ὁ δὲ ς. πᾶς, λ. 8. 6, 1. παντὸς τοῦ ς. 8, 4, 19. αὐτὸς σὺν παντὶ τῷ ς. 6, 5, 15. post δύναμιν, et sq. ςρατιὰ λ. - σὺν π. τῷ λοιπῷ ς. λ. 2, 14, 1. πάντα, ὃν εἶχε, ς. 5, 4, 8. πάντα - τὸν Ἰλλυρικὸν ς. 3, 1, 2. πάντα τὸν ς. 4, 13, 8. 7, 2, 1. 7, 8, 5. 7, 9, 7. sq. δύναμιν λ. 7, 12, 19. 8, 7, 7. ἅπαντα τὸν ς. 3, 8, 4. - c. subst. al. δυνάμει ςρατοῦ 2, 13, 10. πλήθει ς. multitud. militum 3, 13, 11. post δυνάμ. - 7, 8, 22. σὺν μεγίςῳ πλ. ς. cum ingentibus copiis 4, 15, 1. τῷ π. τοῦ ς. multit. exercitus 8, 3, 12. 7, 2, 4. πάμπλειςον πλῆθος τοῦ ς. maxima multit. de exercitu 8, 4, 29. πλεῖςον μέρος τοῦ ς. 3, 9, 11. †† πυνθανόμενος τοσαύτην (τοσούτου) ἔΦοδον ςρατοῦ 2, 11, 6. τὴν δίοδον τοῦ ς. 3, 3, 2. † τὸ - πρόθυμον τοῦ ς. ὑπῆρχεν αὐτῷ (τῷ πλήθει) 3, 4, 3. πάσῃ τῇ τοῦ ς. νεολαίᾳ 6, 8, 4. οἱ προΦύλακες - τοῦ ς. 8, 1, 9. - cum gen. pers. ὁ τοῦ Σεβήρου ς. 3, 2, 12. 2, 13, 8. ὁ ἐκείνου ς., ὀλίγος λ. 3, 6, 13. παντὸς τοῦ Ῥωμαίων ς. ib. 14. ὡς Φαίνοιτο Ῥωμ. ςρατὸς ἕτερος 6, 5, 14. cf. v. Ῥωμ. - ἡ Φάλαγξ τοῦ Ἀλβίνου ς. 3, 7, 8. τοῦ Μαξιμίνου ὁ ς. 6, 9, 10. ὑπὸ τοῦ Μαξ. ςρατοῦ 8, 4, 22. 8, 6, 13. - cum praep. τοῦ ἐν Ῥώμῃ ς. 3, 7, 19. sc. ὄντος. - Σεβῆρος καὶ ὁ σὺν αὐτῷ ς. (sc. ὢν,) Sev. et qui circa ipsum erat exercitus ib. 8. ut est plene τοῦ ς. παντὸς, ὃς ἦν σὺν αὐτῷ 6, 7, 6. - Plur. proprie, γενναίων ςρατῶν μαχομένων, exercitibus 3, 7, 7. προῄρητο πᾶσι τοῖς ςρατοῖς 6, 5, 17. †† τὴν τῶν ς. ἀρχὴν ἐγχειρισθῆναι, militum praefe-

ctura 1, 12, 8. cohortium Praetor., quo ſenſu anguſto et ſumitur in ſqq. loc. per Sing. μετὰ παντὸς τοῦ ϛ. cum toto exercitu 4, 5, 1. τὸν ἔπαρχον τοῦ ϛ. praefectum praetorii 6, 9, 8. praefectum exercitus 8, 5, 23. - † ſimul in opp. οἱ ἱππεῖς καὶ ϛρατὸς πᾶς λ. exercitus 5, 6, 20. pedeſtris. - ††† ἔπεμψε - ϛρατὸν δυνάμεως, exercitum 3, 6, 23. qui Bg., neglecto δυν., reddit modo ϛρ. (v. δύν. B.)

ϛρουθὸς, phyſ. c. adi. ταῖς Μαυρουσίαις ϛρουθοῖς, ſtruthionibus 1, 15, 11.

ϛρωμνὴ, ph. c. adi. εἰλήσαντες ϛρωμνῇ τινι εὐτελεῖ λ. ſtragulo 2, 1, 2. — χρυσοϋφέσι ϛρωμναῖς, toralibus 4, 2, 13. χρυσοϋφεῖς ϛρωμνὰς λ. ib. 3.

σὺ, in opp. σὺ μὲν, - ὦ βασιλεῦ, - ἡμεῖς δὲ λ. tu 1, 13, 5. ποθεῖν μέν σε, - καὶ γὰρ αὐτοὶ (p. ἡμεῖς) λ. te 1, 6, 12. ὑμεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ λ. vos 1, 4, 9. ὑμεῖς -, ἐγὼ λ. 3, 6, 5. ὑμῖν - ἡμεῖς λ. vobis 2, 2, 16. ἡμεῖς - σὺν ὑμῖν λ. una vobiscum 8, 7, 12. ὑμῖν -, κἀκείνοις λ. vobismet 4, 14, 16. - cum adi., poſt vel ante, πῶς - ἐγὼ εἰς ἑκάτερον ὑμῶν νεμηθείην, inter utrumque veſtrum 4, 5, 18. pro quo εἰς ὑμᾶς μερισθείην, inter vos ib. 19. οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν λ. vos ſeniores 6, 3, 12. μηδέ τις ὑμῶν οἰέσθω, quisquam veſtrum 8, 7, 17. ἴσε - μὲ - οὐδὲν ἧττον ὑμῶν λ. non minus, quam vos 2, 5, 12. † ὑμῶν - σοφίᾳ κρείττους ἐσμὲν, nos - vobis ſolertia potiores eſſe 2, 13, 10. ubi Bg. exp. et opp. ἡμεῖς. — c. ſubſt., poſt ſ. ante, ἐπίκειταί σου τοῖς αὐχέσι λ. tuis cervicibus 1, 9, 9. ἐνετείλατό μοι φόνον σοῦ, caedem tuam 3, 12, 5. - τὸ - δεξιὸν ὑμῶν λ. benignitas veſtra 2, 3, 12. τὸ πιστὸν ὑμῶν, fidem veſtram 2, 10, 3. οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιντο, clamorem veſtrum ib. 12. - cum verb., poſt ſ. ante, ἥκω σοὶ - σωτὴρ λ. tibi 3, 12, 4. † προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης - δυνάμεως 3, 6, 14. ubi Bg. omittit pron., pro quo vulg. eſt in Ms. ἡμῖν. — †† ἡμεῖς - ἥκομεν σοὶ τὴν βασιλείαν ἐγχειριοῦντες, adſumus tibi 2, 1, 20. σοὶ δὲ ταῦτα δηλώσων ἥκω, tibi vero rel. 3, 12, 6. τὴν ἐξουσίαν ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ - ψηφιζόμεν σοι διδόντες, decernimus tibi dandum 2, 3, 10. quibus in loc. tribus ambigue ſtat pron., cum pr. aut ſq. cohaerens. οὐδὲ - πλεονεκτεῖν ὑμῶν ἠξίουν 1, 5, 6. v. πλ. - πευσόμενος ὑμῶν 2, 8, 5. v. π. - πολὺ ὑμῶν ἀπολιπόντες, nobis 2, 10, 17. qui Bg. leg. ἡμ., non bene, contra contextum orationis, qui eſt de exercitu. ἴσε γάρ με - προκινδυνεύσαντα ὑμῶν 5, 1, 4. v. π. - ὅ τι - ὑμᾶς δρᾶσαι λ. vobis 2, 13, 10. ἄχθεσθαι - ὑμᾶς λ. vos 1, 4, 2. 4, 14, 8. † δεδιέναι σε οὐ χρὴ, vereri te non oportet 1, 6, 18. ††† c. particip. ἐν εἰδόσι μὲν ὑμῖν - μακρηγορεῖν λ. apud vos gnaros 5, 1, 3. - † c. verb. Paſſ. ἀνάξια - τῶν πρεσβεβιωμένων σοὶ λέγων 2, 1, 18. v. πρ. - τὰ - ὑμῖν - κατορθωθέντα, a vobis 1, 5, 23. †† ubi videatur abeſſe poſſe, per eardem verborum perſ. et ſine opp. ἐγὼ, ὃν σὺ νομίζεις λ. tu 2, 3, 10. quoniam pr. pron. ἐ. potius pertinet demum ad ſq. σοὶ λ. - εἰ - ὑμεῖς - ζητεῖτε λ. 2, 13, 11. 5, 1, 16. i. ἀπώσεσθε ὑμεῖς, repelletis vos 4, 14, 18. † Per not. commodi ſ. incommodi, οἴχεται - σοὶ ὁ δῆμος, λ. 1, 13, 4. v. οἴχ. - ὁ θώραξ σοί τί βούλεται; tibi 3, 12, 23. in tuo corpore, ſ. ſecundum tuum iudicium. — ὑμῖν ἐγὼ - ἀπεκυήθην, vobis 1, 5, 14. 4, 5, 15. in commodum veſtrum. - Poſt praep. πρὸς ὑμῶν ἀναιρεθῆναι, a vobis 2, 5, 9. - ſed in ellipſi, οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι (ſc. ὄντες,) ante te 1, 6, 17. - cum al. pron. ὑμῖν αὐτοῖς καὶ πᾶσιν λ. vobis 1, 4, 14. - † ſed divulſum, ὑμᾶς - αὐτοὺς, vos 2, 5, 10. ubi et ſſe-

quitur adhuc merum ὑμῖν ἐπικίνδυνον, vobis, λυπήσαντι ὑμᾶς. — Similiter repetit. ὑμεῖς - ὑμῖν - ὑμῖν 2, 10, 10. ſq. 7, 8, 20. ὑμᾶς - ὑμῶν - ὑμᾶς - ὑμᾶς - ὑμᾶς - ὑμῖν - ὑμῶν 2, 13, 15. - 18. — πρὸς ὑμᾶς - ὑμᾶς 6, 3, 5. 7, 8, 6. ſq. ὑμᾶς - παρ ὑμῶν 5, 1, 12. ſq. ὑμεῖς - ὑμῖν ib. 16. ὑμᾶς - χρὴ - θεοῖς εἰδέναι χάριν, ὅτι κἂν τὸν ἕτερον ὑμῖν τῶν βασιλέων ἔσωσαν, vos oportet - vobis 4, 6, 15. in commodum veſtrum. ὑμῖν - ὑμᾶς 2, 2, 18. ſq. σὺ - σοί τε - σοὶ 2, 3, 10.

συγγένεια, ph. συγγένειαν προβαλλόμενοι, conſanguinitatem 1, 11, 9. c. praep. φοβηθέντες - τὴν πρὸς αὐτὸν σ. eius cum ipſo propinquitatem 2, 6, 13.

συγγενής, ph. de perſ. in opp. c. dat. perſ. ὧν ἦσαν αὐτῷ πλεῖστοι - φίλοι καὶ συγγενεῖς, neceſſarii 7, 6, 5. - in mero opp. ὑπὲρ παίδων καὶ συγγενῶν, conſanguineis 4, 14, 14. σ. καὶ οἰκείων 7, 3, 17. - abſ. ὅσοι παρῆσαν τῶν σ. propinquorum 1, 4, 1.

συγγίνεσθαι, phyſ. Paſſ. de re, c. praep. et dat. perſ. αἴγλην τινὰ - περὶ τὴν κεφαλὴν συγγεγενῆσθαι αὐτῷ, ei congenitum (eſſe) 1, 7, 9. ſimul cum nativitate ei adfuiſſe. - Med. ph. de perſ. c. dat. perſ. et caſu temp. τὴν θεραπείαν -, ἣ συγγεγόνει αὐτῷ τοσούτων ἐτῶν, miniſtros, qui cum eo fuerant per tot annos 7, 1, 10.

συγγνώμη, mor. συγγνώμης ἐδεῖτο, veniam 2, 3, 7. - c. gen. rei et adiuncto, διδόντος αὐτοῖς - ἀμνησίαν συγγνώμην τε τῶν ἁμαρτ. 8, 3, 5.

σύγγραμμα, ph. c. praep. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι λ. volumine 3, 1, 1. libro 5, 1, 1.

συγγραφεύς, ph. de perſ. cum gen. rei, adi. et opp. ἱστορίας πολλοὶ συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ μέτρων, ſcriptores 2, 15, 11. proſaici.

συγγραφή, ph. abſ. ἱστορίαν - ἤθροισα ἐς συγγραφήν, ad conſcribendum 1, 1, 4. vel in ſcriptionem, i. librum.

συγγράφω, ph. de perſ. et hiſtorico, c. acc. rei, ταῦτα συνέγραψα, conſcripſi 1, 2, 10. - cum praep. ſimul, τὰ πολλὰ - συγγράψας ἐν τῷ - βίῳ 2, 9, 5. - c. adv. ἕκαστος - τῶν τότε συγγραψάντων, illius aetatis ſcriptores 3, 7, 15. - Paſſ. de re, cum dat. perſ. (ταῦτα) πολλοῖς - συγγέγραπται, ea ſunt a multis conſcripta 1, 2, 9.

συγκαθέζεσθαι, ph. Paſſ. forma, p. Med. de perſ. c. dat. perſ. et praep. συγκαθεσθεὶς αὐτῷ ἐν τῷ φορείῳ, aſſidens ei 5, 8, 13. ſedens cum eo.

συγκαθέλκειν, phyſ. de perſ. cum acc. perſ. συγκαθεῖλκον αὐτούς, ſecum detrahebant illos 4, 9, 16. ſc. αὐτοῖς; p. σὺν αὐτοῖς καθ. ſc. in foveas.

συγκαθεύδειν, ph. de perſ. c. adv. ὡς σ. πολλάκις, ut cum eo dormiret 1, 17, 6, ſc. αὐτῷ.

συγκαλεῖν, ph. de perſ., ante orationem habendam, cum acc. perſ. συγκαλέσας τοὺς φίλους, convocatis 1, 4, 1. 2, 2, 11. 4, 14, 7. 6, 9, 4. - ſimul c. praep. σ. αὐτοὺς εἰς τὸ πεδίον 2, 10, 2. 7, 8, 5. convocavit - ac 8, 7, 7.

συγκαταφλέγεσθαι, phyſ. Paſſ. de perſ. πλῆθος ἀνθρώπων συγκατεφλέχθη, ſimul igni conſumta (eſt) 7, 12, 14. combuſta eſt, ſc. αὐτῇ, τῇ πόλει, cum urbe, ſ. αὐταῖς, ταῖς οἰκίαις, cum aedificiis.

συγκεῖσθαι, Paſſ. ſ. Med. de re, ph. c. adv. ἑκατέρωθεν βάθρα - σύγκειται, conſtructi ſunt 4, 2, 9. - trop. c. praep. τὰ ἐν Πέρσαις ἐν εἰρήνῃ συγκείμενα, res Perſarum pace compoſitas 6, 7, 1.

συγκλείειν, ph. de perſ. c. acc. perſ. et praep. συγκλείσαντες αὐτοὺς

Digitized by Google

ἐν τῷ σηκῷ, cum incluſiſſent 7, 10, 6. - cum acc. rei ſ. loci. σ. τὰς πύλας, clauſis portis 8, 3, 18. - Paſſ. de re, abſ. ἅπαντα - συνεκέκλειςο, concluſa fuerant 8, 5, 14. intra urbem.

σύγκλητος, Paſſ. pl., p. adi. cum ſubſt. fem. ἀνδράσι τῆς συγκλήτου βουλῆς ἀρίςοις, ſenatorii ordinis 1, 2, 3. 1, 7, 6. 2, 6, 8. 4, 6, 5. ex ſenatorio ordine 6, 1, 5. ſenatus 2, 3, 5. ἐν τῇ συγκλήτῳ βουλῇ, in ſenatorio ordine 2, 1, 20. 2, 3, 3. μίσους - πρὸς τὴν σύγκλητον βουλὴν, adverſus ſenatum 1, 8, 14. †† οἱ τὴν σ. β. νέμοντες, ſenatores 2, 6, 3. v. νέμ. - Pro ſubſt., de perſ., c. art. τὸν ἀνδριάντα - καθελοῦσα ἡ σύγκλητος, ſenatus 1, 14, 19. per ellipſ. prioris ſubſt. β. aut γερουσία. 2, 6, 15. 2, 11, 7. 2, 12, 9. 8, 6, 13. e. † cum verbo plur. ἡ σ. προσηγόρευσαν, οἱ πλεῖςοι ἐν - δέει καθεςῶτες, ſenatus conſalutavit, cum plerique eſſent 3, 8, 6. ubi et ſimul c. al. v. et particip. maſc., per ſyntheſin ſimul et numeri et generis, ſubintellecto alio ſubſt. βουλευταὶ λ. it. ἡ σ., οὐκ ἀγνοοῦντες -, ψηφίζονται λ. ſenatus, haud ignorans - decernit 4, 11, 14. - †† cum verbi ſing. et plur. ſimul, ἡ σ. ἐψηφίσατο μὲν ταῦτα· ὁρῶντες δὲ -, προσετίθεντο, ſenatus decrevit -: videntes autem - ſe adiungebant 2, 12, 6. — ὑπὸ τῆς σ. λ. a ſenatu 1, 8, 12. † ἀντικρὺ τοῦ τῆς σ. συνεδρίου λ. e regione curiae 1, 14, 18. ἀνὴρ - τῶν ἐκ τῆς σ. εὐπατριδῶν, ex ſenatorio ordine 2, 15, 2. † εἰ - τὰ τῆς σ. τις ὑμῖν διήγγειλε, quae in ſenatu acta ſunt 7, 8, 14. v. in τὰ λ. - τῆς σ. ἀνὴρ λ. ſenator quidam 7, 11, 6. ἀθροισθῆναι κελεύσας τὴν σ. convenire iuſſo ſenatu 2, 12, 5. ὁ Σεβῆρος πρὸς τὴν σ. τὰ αὐτὰ ἀνενεγκὼν, cum ad ſenatum eadem retuliſſet 2, 15, 9. cf. 7, 8, 21. — ſimul c. adi. πᾶσα ἡ σ. totus ſenatus 4, 2, 5. πάσῃ τῇ σ. 1, 8, 10. e. - Sine art. πλῆθος τῶν συγκλήτου πρωτευόντων, ex primoribus ſenatus 1, 17, 2. τις - τῶν ἀπὸ σ. quidam ſenatorii ordinis 7, 9, 2. δύο ἀνδρῶν τῶν ἀπὸ σ. duorum ſenatorum 7, 11, 1. τοὺς ἀ. σ. βασιλέας, ſenatorios imperatores 8, 8, 14. ὅτι - ἔχοιεν ἐκ σ. βασιλέας, ex ſenatu ib. 2. - c. gen. perſ. τοὺς ὑπὸ Ῥωμαίων συγκλήτου ἀναδειχθέντας αὐτοκράτορας, qui a ſenatu creati eſſent 8, 6, 4. ubi Bg. omittit gen. ſed Var. L. Ῥωμ. καὶ συγκλ. Per relat. ἥ τε σ. - καὶ οἱ λοιποὶ πάντες λ. cum ſenatores, tum rel. 2, 4, 17. ἀνδρῶν ἔκ τε τῆς σ. αὐτῆς καὶ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος, ex ſenatorio ordine ipſo et equeſtri 7, 7, 10. ἀρχαὶ πᾶσαι καὶ σύγκλητος, ἕκαςός τε, 8, 6, 18. - †† Nominatim al. relat. πᾶσα ἡ σ. βουλὴ καὶ πανδημεὶ, totus ſenatus et univerſus populus 1, 7, 4. ὑπὸ τῆς σ. καὶ παντὸς τοῦ δήμου, a ſenatu et univerſo populo 6, 4, 3. ἡ σ. καὶ ὁ δῆμος λ. ſenatus populus que 8, 7, 22. τῇ τε σ. καὶ τῷ Ῥωμαίων δήμῳ, ſenatui populo que Romano 4, 11, 13. 5, 5, 2. (τὴν σ. καὶ τὸν Ῥ. δῆμον 7, 5, 4.) τὴν σ. καὶ τὸν δῆμον Ῥωμ. ib. 11. τὴν σ. καὶ Ῥωμαίων δῆμον 8, 3, 9. ἐν συγκλήτῳ καὶ τῷ Ῥωμ. δήμῳ 7, 5, 12. τοὺς ἐχθροὺς συγκλήτου καὶ Ῥωμαίων, ſenatus populi que Romani 7, 11, 10. - ††† Sed inverſo ordine, Ῥωμαίοις καὶ συγκλήτῳ, ſenatui populo que Romano 8, 7, 9. τὴν Ῥωμαίων καὶ τῆς σ. γνώμην λ. ſenatus populi que R. 7, 7, 11. τὸν Ῥωμαίων δῆμον καὶ τὴν σ. ſenatum populum q. Rom. 7, 6, 6. τῷ δήμῳ Ῥωμ. καὶ τῇ σ. ſenatui populo que R. 5, 1, 2. ὁ δῆμος καὶ ἡ σ. populus et ſenatus 2, 14, 2. ſenatus populus que Rom. 8, 7, 10. — τοῦ τε δήμου καὶ τῆς σ. ſenatui populo que 7, 12, 1. - ſed divellendo binis ve membris, ἐν - ἀφασίᾳ ὅ τε δῆμος ἦν ἥ τε σ. ſenatus populus que R. 7, 10, 1. ἐπεὶ - ὅ τε δῆμος - εὐφήμησεν,

ὁ τε σ. ἐπὶ - προσηγόρευεν λ. et populus - et ſenatus 2, 14. 4. 5. 8. 6. 4. 1, 5. - Trop. de loco, ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς σ. τόπῳ λ. curiae 5, 5, 12. μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς σ. 7, 11, 3. ἐκδραμὼν τῆς σ. λ. e curia ib. 10. λεχθέντων - ἐν τῇ σ. in ſenatu 2, 4, 1. εἰς τὴν σ. εἰσελθ. curiam 5, 5, 9. κατελθὼν εἰς τὴν σ. in curiam 2, 14. 5. 4. 5, 1. ſenatum 5. 7. 7. κ. εἰς τὴν σ. βουλὴν, curiam 3, 8, 11. ſenatum 6, 4, 2.

σύγκλυς, ph. de perſ. p. adi. συγκλύδων ἀνθρώπων, collectitiorum 7, 7. 2. peregrinorum.

συγκομιδὴ, ph. cum gen. rei et adv. διὰ τὴν τῶν ὀχημάτων - πανταχόθεν συγκομιδὴν 7, 8, 24. ob vehiculorum - undique comportationem ſ. ob vehicula undique comportata. - trop. c. ſolo gen. rei, τῶν περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας ἀσχοληθέντων, circa compoſitionem 1, 1, 1. collectionem.

συγκροτεῖν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. et adv. συνεκρότει πανταχόθεν στράτευμα, conflabat 2, 14, 12. colligebat. λανθάνοντες συνεκρότουν δύναμιν, conflabant 1, 9, 3. - cum acc. perſ. et rei ſimul, δύν. καὶ περιβολὴν συγκροτήσας, conflatis 1, 6, 8. - trop. c. ſolo acc. rei, τὴν ἐς Ῥώμην ἐπάνοδον συγκροτεῖ, inſtituit 8, 7. 19. parat, apparat, inſtruit. πανηγύρεις - συνεκρότει, inſtituebat 5, 6, 14. - Paſſ. de re, trop. cum praep. συνωμοσία τις - κατ' αὐτοῦ συγκροτουμένη, quae conflaretur 7, 1, 11. comparata, inſtituta, inita. - de perſ. ph. cum praep. et adiuncto, τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ στρατοῦ καὶ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ ἤθροιστο, - καὶ εἰς πολεμικὴν ἄσκησιν συγκεκρότητο, exercitata fuerat 7, 2, 4. inſtructa f., inſtituta. - c. mero adiuncto, τὸ ὑμέτερον (πλῆθος) εὔτακτον ὂν καὶ συγκεκροτημένον, vos bene ordinati quod eſtis et compoſiti 4, 14, 16. veſtra multitudo, pars, acies, cum ſit bene ordinata et compoſita.

συγκρούειν, trop. de perſ. c. acc. perſ. et adv. συνέκρουον αὐτοὺς ἑκατέρωθεν, committebant 3, 10, 7. concitabant ad diſcordiam.

συγχόω, ſ. συγχώννυμι ſ. συγχωννύω, ph. de perſ. Paſſ. c. nominativo modi, πολλοὶ -, ἔτι ἄτρωτοι - συνεχώσθησαν, una obruti ſunt 4, 9, 15.

συγχωρεῖν, trop. de perſ. c. dat. perſ. et acc. rei, τοῖς στρατιώταις - πολλὰ συνεχώρησεν, conceſſit 3, 8, 8. permiſit. - Paſſ. de re, c. dat. perſ., ἵν - μηδενὶ ἔκπλους συγχωρῆται, poteſtas fieret 8, 5, 11. concederetur.

συζεύγνυσθαι, Paſſ. de perſ. trop. cum abl. modi, ἀνάγκῃ - συνεζευγμένος, coniunctus 3, 10, 14. cum femina per matrimonium.

συκοφαντεῖν, trop. de perſ. abſ. μήτε συκοφαντοῦντος ἀνέξεσθαι, delatores 2, 14, 7. delatorem, deferentem alios, i. q. ſq. ſubſt.

συκοφάντης, mor. de perſ. abſ. τὶς κληθεὶς εἰς δικαστήριον ὑπὸ συκοφάντου, a delatore 7, 3, 5. πρόκλησις δέδοτο συκοφάνταις, delatoribus ib. 4. δανειστὰς -, ὡς συκοφάντας, - ἐφόνευσαν, ut ſycophantas 7, 7, 7. - c. adi. σ. πάντας φυγαδεύων, delatores 7, 6, 7. — c. adiuncto ſ. opp. συκοφάνται - καὶ κατήγοροι - ἔφευγον λ. 7, 7, 5. delatores mendaces occulti que, v. κατ. - σ. ἢ δοῦλοι λ. 6, 2, 4. - cum adv. τοὺς σ. - τῆς πόλεως ἦν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ λ. 2, 4, 16.

συλᾶν, ph. de perſ. c. acc. perſ. δανειστὰς -, ὡς συκοφάντας, ἐσύλησαν, ſpoliarunt 7, 7, 7. σύλησις, ph. c. gen. loci, ἐφείδετο οὔτε ἱερῶν συλήσεως, nec templis deſpoliandis 7, 9, 22. ſpoliatio.

συλλαμβάνειν, phyſ. de perſ., hoſtili animo, c. acc. perſ. οὓς συλλαμβάνων, quos comprehenſos 7, 7, 14. comprehendi iubens. — αὐτὸν συλλαβόντες, cum comprehendiſſent 3, 7, 16. † forſan c. adv. temp. οὓς - μετ' οὐ πολὺ - συλλαβὼν ἀπέκτεινε, quos - comprehenſos 6, 9, 14. - c. al. adiuncto, οὓς - σ. εἶχεν ἐν φρουρᾷ 3, 2, 7. 10. - ſimul c. acc. rei, λείαν καὶ αἰχμαλώτους - σ., ἀπῄει, auferens 4, 11, 11. - Paſſ. de perſ. c. praep. πάντες ὑφ' ἑνὶ συνθήματι συλλαμβάνονται, comprehenduntur 2, 13, 7. ἐκέλευε, - τοὺς - συλλαμβάνεσθαι πρὸς τιμωρίαν, comprehendi 5, 8, 15. συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν λ. comprehenſus 1, 8, 12. - abſ. κελεύει, αὐτὸν συλληφθῆναι, comprehendi 1, 9, 14. 1, 13. 9. 3. 5, 13. 6, 4, 10. - c. adiuncto, συλληφθεὶς κατείχετο, comprehenſus 3, 12, 20. σ. τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη 1, 10, 15. 3, 4, 14. — Med. c. acc. perſ. οἳ συλλήψονται αὐτόν, qui comprehenderent 3, 12, 19.

Σύλλας ille Rom. εἴ τι Σύλλα - πέπρακται, a Sylla 3, 7, 18. — cum adiuncto, Σύλλαν τὸν Ῥωμαῖον, Syllam 4, 8, 14.

συλλέγειν, ph. de perſ. cum acc. perſ. ϛρατὸν 3, 1, 5. colligere, i. q. pr. ἀθροίζειν. Paſſ. τῆς ϛρατιᾶς - συνειλεγμένης, collecto 6, 5, 1. τὸ συνειλεγμένον πλῆθος 2, 8, 9. congregata. - † Paſſ. forma, ſenſu Med., c. acc. perſ. ϛρατιὰν, ἣν αὐτὸς συνείλεκτο, collegerat 3, 2, 2.

συμβαίνειν, de re, neutral. cum inf. συνέβαινε δὲ, λ. evenit, ut 8, 5, 7. eveniebat, ut ib. 13. forte accidit, ut 8, 8, 7. ἐπεὶ συνέβη, evenit, ut 1, 8, 7. συνέβη δὲ, contigit - fieri 3, 4, 7. - ſimul cum caſu temp. συνέβαινε δὲ ἐκείνης τῆς ἡμέρας, λ. evenit, ut 7, 5, 5. - ſimul cum al. adiuncto temp. e praep. συνέβη δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ λ. contigit, ut 1, 12, 1. σ. δὲ μετ' οὐ πολὺ τῆς σκέψεως λ. evenit, ut 4, 13, 7. - abſ. ſ. c. nominat. rei, συνέβη τι τοιοῦτο, evenit 1, 8, 5. σ. δέ τι καὶ τοιοῦτον, accidit 4, 12, 5. - ſimul cum adiuncto temp. e praep. σ. δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους πταῖσμα ὀλέθριον λ. incidit 7, 11, 1. - Particip. Neutr. c. art. μαθὼν τὰ συμβάντα, ut intellexit, quae accidiſſent 3, 4, 1. - Med. de re, δεινὰ - συμβήσεσθαι λ. eventura eſſe 2, 1, 14.

συμβάλλειν, ph. de perſ. et milit. c. dat. perſ. συνέβαλλον ἀλλήλοις, milites concurrerunt 3, 2, 19. congreſſi ſunt invicem ſ. ſecum. — c. ſolo adv. ὡς συνέβαλεν ἑκατέρωθεν τὰ ϛρατεύματα, conflixerunt ib. 3. - † cum dat. perſ. et acc. rei, Δαρεῖον, Ἀλεξάνδρῳ τὴν - μάχην συμβαλόντα, cum Alexandro - pugnā congreſſum 3, 4, 5. poſtquam cum Al. pugnam commiſiſſet. - Med. trop. de re, c. praep. καρποὶ -, συμβαλλόμενοι πρὸς εὐωδίαν, (qui) conducunt 4, 2, 16. conducentes, conferentes, utiles, apti, i. bene olentes. - de perſ. cum praep. et inf. c. acc. συνεβάλλοντο - τινὲς ἐκ τῶν λ., εἶναι λ. coniiciebant 1, 14, 11. colligebant, indicabant.

συμβολή, ph. de milit. γενομένης συμβολῆς, facto congreſſu 7, 9, 11. περὶ ἐκεῖνα - τὰ χωρία αἱ συμβολαὶ ἐγίνοντο, conflictus 7, 2, 12. ταῖς - γενομέναις συμβολαῖς, conflictibus 6, 6, 9. - cum adi. γεν. συμβολῆς καρτερᾶς, praelio 3, 7, 6. γεγένασι - ἕτεραι σ. conflictus 7, 2, 17. - c. adiuncto, σ. καὶ ἀκροβολισμοὶ - ἐγίνοντο, praelia 3, 14, 18. - De animal., c. adiuncto, ὀρτύγων μάχας καὶ ἀλεκτρυόνων συμβολὰς, 3, 10, 5.

σύμβολον, ph. et mor. c. praep. ὃ περ ἐϛὶ σ. εἰς τὸ διαγνῶναι λ. ſignum 7, 6, 4. ὅσα εἰς πρόγνωσιν - σύμβολα φαίνεται 2, 9, 4. —

fimul c. adiuncto et adi. πρὸς τὸ μέλλον οἰωνίσματι καὶ Φαύλῳ συμβόλῳ χρωμένους, aufpicium 1, 14, 3. - c. gen. rei. τοῦτο - πλούτου σ. νομίζοντες, indicium 3, 14, 13. ὅσα πλ. σ. fpecimina 1, 10, 11. - Al. not milit. cum adi. ζώνας - ἐσθῆτας, καὶ εἴ τι σ. ἔφερον ςρατιωτικὸν, infigne 2, 13, 19. quo miles dignofcitur. — c. gen. perf. τὰ τῶν ςρατοπέδων σ. - ἔφερεν, figna 4, 7, 12. perticas cum affixis imaginibus, i. q. 4, 4. 12. τὰ σημεῖα λ. — Al. not., quoad perf. c. gen. rei, μενόντων αὐτῇ τῶν τῆς βασιλείας συμβόλων, infignibus 1, 8, 7. dignitatis et ornatus imperatorii, in femina, v. c. comitatus famulitii, veftitus, cultus, lectica, currus, it. 5, 4, 16. 5, 6, 20. - cum adi. οὔτε τὶ ἄλλο τῶν βασιλικῶν σ. - ἀρθῆναι, infign. 2, 3, 5. 2, 8, 10.

συμβουλεύειν, mor. de perf. c. acc. rei, et dat. perf. oppreffo, τὰ ἄριςα συμβουλεύοντες (αὐτῷ,) optima fuadendo 1, 4, 9. τὰ βέλτιςα σ. (αὐτῷ,) optima confilia fuggerentes 1, 6, 1. - fimul c. adv. συμβουλεύουσι (αὐτῷ) ἡμῖν αἰεὶ τὰ ἄριςα λ. fuadentibus 2, 2, 13. - cum praep. παρὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν συμβουλεύοντες (αὐτῷ,) λ. fuadentes, ut 2, 6, 10. - c. inf. folo, συνεβούλευον (αὐτῷ,) φυγεῖν, fuadebant, ut 2, 5, 5. - c. acc. rei et dat. perf. diferto, τοιαῦτα συμβουλεύοντες αὐτῷ, fuadentes 1, 4, 14. τοῖς συμβουλεύουσιν αὐτῷ - ὠφέλιμα, fuadentibus 2, 5, 6. - c. folo dat. perf. et inf. συμβουλευόντων αὐτῷ. λ. fuadentibus, ut 2, 11, 15. 3, 5, 9. ἐκκόπτειν - αὐτῷ συνεβούλευε, excidere - ei fuadebat 1, 8, 16. - c. folo dat. perf. συμβουλευσάντων αὐτῷ τινῶν ἰατρῶν, fuadentibus 1, 12, 2.

σύμβουλος, mor. de perf. πάντα ἔπραττεν, ἐκείνοις συμβούλοις χρώμενος, confiliariis 1, 8, 1. - cum adiuncto et praep. σ. ὑμῖν καὶ κοινωνοῖς χρησόμενος περὶ τῶν λ. confultores 2, 8, 5. - fimul c. gen. rei, κοιν. καὶ συμβούλους (ὑμᾶς) ἔχειν τῆς λ. confiliarios 5, 1, 15. ἔργων - σ. καὶ ὑπηρέτας, fuaforibus 2, 10, 6. - c. gen. perf. συνέδρους εἶναι καὶ σ. τοῦ βασιλέως, confiliarii 6, 1, 3.

συμμαχεῖν, ph. de perf. cum dat. perf. μηδετέρῳ συμμαχήσειν, fe auxiliaturum 3, 1, 4.

συμμαχία, ph. de re, τοὺς μὲν - ἐς συμμαχίαν προςηγάγετο, in focietatem (belli) 1, 3, 12. ἐς τὴν σ. προήγοντο 1, 10, 4. - cum adiuncto, ἐς φιλίαν καὶ σ. ἐπῆκτο 7, 8, 23. - de perf. cum adi. et gen. perf. ἀφῖκτο αὐτῷ - Γερμανῶν οὐκ ὀλίγη σ. auxiliares 8, 6, 12. abftract. p. concreto.

σύμμαχος, ph. de perf. p. adi. cum fubft. perf. Ἀτρηνοὶ ἦλθον αὐτῷ τοξόται σύμμαχοι, auxiliares 3, 1, 6. 3, 9, 4. Γερμανῶν ἱππέων - πλῆθος ἐπήγετο συμμάχους 8, 1, 6. μεταπέμψασθαι τοὺς Γερμανοὺς σ. 8, 8, 10. - abf. p. fubft. οἱ ἀπὸ Γερμανίας ἐληλυθότες σ. 8, 7, 21. μὴ δεῖσθαι συμμάχων. auxiliatoribus 2, 8, 14. σ. πλήθει, fociorum 2, 13, 10. συμμάχους αὐτῶν, auxilia 3, 1, 4. σ. παρ' αὐτῶν λαβὼν, copias auxiliares 4, 7, 3. - c. adiuncto et in opp. ὧν ἦσαν οἱ μὲν ὑπήκοοι, οἱ δὲ φίλοι καὶ σ. focii (belli) 7, 2, 3. - † fimul c. gen. perf. φίλους καὶ σ. Μαξιμίνου, focios 7, 11, 10. - † Mafc. cum fubft. fem. p. adi. προςελθούσης - τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως, auxiliares copiae 3, 6, 14.

συμμετρία, ph. cum gen. rei, σώματος συμμετρία, in corporis congruo modo 1, 7, 8. fymmetria, proportio, aequalitas partium f. membrorum, noftr. *Ebenmaafs* f. *Verhältnifs*, Regelmäfsigkeit, *regelmäfsiger* Bau, *Bildung*.

σύμμετρος, Paff. de re, trop. c. adiuncto, Mafc. c. fubft. fem. σύμ-

μετρον - διοίκησιν, moderatam 2, 3, 22. i. q. pr. μεμετρημένον conveniens temporibus et rationibus.

συμμίγνυσθαι, ph. de perf. et milit. c. dat. perf. et praep. συμμίξαντα ἀλλήλοις τὰ ςρατόπεδα ἐν μεθορίοις λ. ut concurrerunt inter fe exercitus 5, 4, 10. per nominat. abfolút. p. gen. confq., congreffi inter fe, it. per ellipf. pron. ἑαυτοὺς λ.

συμπανηγυρίζειν, ph. de perf. c. dat. perf. et adv. τὰ πλεῖςα αὐτοῖς συμπανηγυρίζοντος, quod cum ipfis folemnia celebraret 2, 7, 14. - c. dat. eod. et adiuncto, συμπανηγυρίσας αὐτοῖς καὶ συνεορτάσας, cum celebraffet cum ipfis feftum 4, 9, 7. qui Bg. per hendiad. explicat.

συμπαραλαμβάνειν, ph. de perf. cum acc. perf. oppreffo, συμπαραλαβόντες - καὶ τῶν λοιπῶν (τούτους,) ὅσοι λ. affumtis caeteris 2, 2, 2. affumentes fimul f. fecum e reliquis illos, qui rel.

σύμπας, ph. de perf. in opp. καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καθ' ἕνα ἕκαςον, univerfi 2, 10, 9.

συμπήγνυμι, phyf. de perf. c. acc. rei et adiuncto, συμπηγνύντες αὐτὰ καὶ ἁρμόζοντες, compingentes 7, 2, 8. σύμπηξις, ph. cum gen. rei. μόνης συμπήξεως ξύλων, compactis lignis 4, 2, 12. compactio, coagmentatio.

συμπληροῦσθαι, Paff. de re, trop. c. dat. perf. συμπληρουμένης αὐτῷ τριετοῦς βασιλείας, cum iam plene ei trium annorum fieret imperium 7, 4, 2. completo ipfi trienni imperio, f. plene abfoluto ab eo, poft plenum imperii eius triennium, f. quum plenos tres annos imperaffet.

συμπνέω, trop. de re, in bonam part. πάντων - συμπνεόντων, confpirantibus 4, 10, 8. i. q. pr. συνελθόντα, fe coniungere, fimul effe. - de perf. in mal. part. πολλῶν σ. 7, 1, 11. ὅτι Ἰταλία πᾶσα συμπεπνεύκοι, quafi confpiraffet 8, 5, 15. - cum dat. perf. σ... - μὴ συμπνεύσαντι ἡμῖν, non nobifcum confpiranti 7, 5, 13.

σύμπνοια, mor. cum gen. perf. et praep. τὴν Λιβύων εἰς ἑαυτὸν σύμπνοιαν, confenfum 7, 6, 6. favorem.

συμπονεῖν, ph. de perf. abf. αὐτὸν συμπονοῦντα (αὐτοῖς), una (cum ipfis f. fecum) laborantem 2, 11, 4. de milit.

συμπρόειμι, ph. de perf. abf. συμπροϊόντων (αὐτῷ) τῶν - μονομάχων, comitantibus (eum) 1, 16, 8. cum ipfo prodeuntibus.

συμφέρειν, trop. de re, cum dat. perf. et in opp. ὅσα συνοίσειν ἔμελλε τῷ Ῥ. ςρατῷ, λυπήσειν δὲ λ. conducere 3, 14, 16. conferre, prodeffe.

συμφοιτητὴς, trop. de perf. et milit. c. gen. rei, συμφοιτητὰς τῶν ἐν ὅπλοις ἔργων; condifcipulos armorum 1, 5, 11. focios.

συμφορά, ph. f. mor., in mal. part. ἡ σ. calamitas 7, 3, 10. caedes, exfilia. τὴν συμφορὰν λ. hunc cafum 1, 11, 5. cladem in pugna. - calamit. 5, 6, 22. mortem inter miffilia - † c. adiuncto, φέρειν τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ προσπίπτοντα λ. calamit. 4, 14, 9. mortem imperatoris. - c. adi. μεγίςη αὕτη σ. calam. 6, 5, 23. clades in pugna, fq. explic. διπλῇ - κεχρῆσθαι συμφορᾷ, calam. 6, 7, 7. fq. explic. † σ. κοινὴν ἐθρήνουν 2, 6, 3. caedem Pertinacis. τὰς αἰτίας τῶν ἐπαλλήλων συμφορῶν λ. 1, 14, 13. i. q. pr. πολλῶν δεινῶν, incendium, bellum inteftinum, peftem, famem. ἀλλοτρίων σ. 4, 14, 18. per rapinas ac caedes. - † fq. explic. per enumerat. διαφόροις συμφοραῖς, νόσῳ, λ. 6, 6, 4. — cum gen. perf. τῇ σ. τοῦ πεσόντος 4, 5, 6. caedes. ἐν ταῖς τῶν ὁμοφύλων σ, 1, 4, 3. morbus, fq. τὰ δεινὰ λ. - fimul cum

Digitized by Google

adi. ἐπὶ ταῖς τῶν παίδων ὁμοίαις σ. 4, 13, 17. caedes. - cum praep. ſimul, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορὰς ἐκ ϛάσεως 3, 13, 8. ſc. γενομένας.

συμφωνία, mor. c. adiuncto, προτρέπειν εἰς ὁμόνοιαν καὶ συμφωνίαν, conſenſum 3, 13, 8. - c. praep. τίνα ἔσεσθαι σ. ἐν αὐτοῖς; concordiam 4, 10, 12.

σύμψηφος, trop. de perſ. εἰ μὴ κἀκεῖνοι - σύμψηφοι ἐγένοντο, calculo ſuo comprobaſſent 6, 1, 4. conſentientes fuiſſent, ſc. αὐτῷ.

σὺν, ph. in not. ſociae actionis, cum pron. perſ. σ. ἐμοὶ λ. mecum 1, 5, 24. σ. αὐτοῖς λ. cum ipſis 2, 9, 12. σ. αὐτῷ 5, 5, 18. — σ. αὑτῷ, ſecum 3, 8, 4. 7, 12, 3. - σ. ἑαυτῷ 7, 2, 2. c. ſubſt., etiam ſimul c. adi. σ. τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν λ. una cum 1, 9, 5. σ. παντὶ τῷ λοιπῷ ϛρατῷ λ. cum 2, 14, 1. 3, 7, 9. 12. — 3, 2, 1. 5, 4, 12. 7, 5, 2. 6. - 6, 5 1. 16. - 8, 5, 22. † repetit. ἐπανῆλθεν σύν τε τοῖς - σύν τε τοῖς λ. cum - iis que 8, 7, 20. - In not. ſimplicis ſocietatis, praeſentiae, coniunctionis, de perſ., cum verbb. οἱ ἄριϛοι - ἐνταῦθα σὺν σοὶ, tecum 1, 6, 18. - 1, 9, 16. 5, 3, 20. 5, 8, 7. - 5, 7, 7. - 8, 3, 3. 8, 5, 11. σ. ὑμῖν λ. una vobiscum 8, 7, 12. τὸ ϛράτευμα σὺν αὑτῷ πᾶν εἶχε, ſecum 2, 15, 10. 3, 2, 10. - ϛρατοῦ, ὃς ἦν σ. αὐτῷ 6, 7, 6. Cum ſubſt. ſed ſine verb. Σεβῆρος καὶ ὁ σὺν αὐτῷ ϛρατὸς, Sev. et qui circa ipſum erat exercitus 3, 7, 8. ſc. ὢν λ. - οἱ σ. τῷ Μακρίνῳ, qui cum Macrino erant 5, 4, 11. ſc. ὄντες. - τὸ σ. αὐτῷ πλῆθος, copias, quas ſecum habebat 6, 6, 4. ſc. ὂν λ. it. in hoc alius ordinis, τὸ ϛρατόπεδον πᾶν τὸ σ. αὐτῷ, exercitus omnis, qui cum eo erat 7, 8, 3. †† τινῶν τῶν σ. αὐτῷ, quibusdam ex ſociis eius 1, 10, 15. ſc. ὄντων, it. εἴ τινες τῶν σ. α. ſi qui eorum, qui cum ipſo eſſent 6, 9, 13. †† τῶν σ. αὐτοῖς τινας, ex iis, qui circa ipſos erant, quibusdam 7, 10, 14. οἱ σ. αὐτῷ ϛρατιῶται, milites, qui cum ipſo erant 6, 9, 5. ſc. ὄντες. - τῶν σ. αὐτῷ ϛρατιωτῶν λ. ſuis militibus 5, 4, 9. ſc. ὄντων, ſimul ſine ſubſt. ὁ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ σ. αὐτῷ, Al. et qui cum ipſo erant 6, 8, 7. ſc. ὄντες. - τοὺς σ. αὐτῷ ὁπλίσας, ſuos 1, 10, 14. - De re, ſ. c. ſubſt. rei, τὴν κόνιν σ. ἀρώμασιν λ. 3, 15, 16. ἐκ παίδων ἀνατρέφονται σ. αὐτοῖς, (τοῖς τόξοις καὶ ἵπποις,) 6, 5, 9. ἀετὸς, σ. τῷ πυρὶ ἀνελευσόμενος εἰς τὸν αἰθέρα 4, 2, 22. — †† in orat. contracta, ἡ πίσσα σὺν οἷς προείρηται λ. pix illa cum caeteris, quae ſupra diximus 8, 4, 27. p. σὺν τούτοις, ἃ πρ.

συνάγειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. συναγαγόντες τοὺς - φίλους, coactis in unum amicis 4, 3, 11, ad conſilium habendum, convocatis. - Al. not. ſimul c. praep. συνάγειν κατ' αὐτοῦ χεῖρα, quaſi colligeret 7, 1, 12, hoſtiliter. - † Trop. c. acc. rei, πράξεις - βασιλέων συνάξαντι, γράψαι λ. res geſtas collectas 2, 15, 12. - Mor. c. acc. perſ. συνάγειν αὐτοὺς, reducere in gratiam 3, 15, 13. 4, 3, 9. conciliare 5, 10, 8. reconciliare 4, 3, 20. in quibus loc. deeſt ſq. adiunctum. - c. praep. ſimul, σ. εἰς φιλίαν, adducere 3, 13, 8. - Paſſ. de re, trop. δύο - ἀρχὰς λ. ἃς συναχθείσας κατ' ἐπιγαμίαν, quae coëuntia 4, 10, 5. coniuncta.

συναιρεῖσθαι, Paſſ. de perſ, ph. c. dat. perſ. συναιρεθέντος αὐτῷ καὶ τοῦ παιδὸς, ſimul (cum ipſo) occiſo et filio 5, 4, 24.

συναίρεσθαι, Med. de perſ. trop. ὑμᾶς - χρὴ σ. opitulari 2, 3, 24. ſc. ἐμοὶ λ. in imperio adminiſtrando. - c. dat. perſ. ἢν - ἡμῖν συνάρῃ, ſi nobis adiutor fueris 7, 5, 16. μὴ - μηδεὶς αὐτῷ

συνάρηται, opitularetur 7, 6, 11. συναραμένων αὐτοῖς καὶ τῶν λ. adiuvantibus 8, 5, 22. - † cum dat. quasi rei simul, συναίρεσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι λ. ut opitularentur 7, 7, 11. - simul c. adv. sed c. dat. rei, ἡ συναιρομένη τότε τοῖς ἐκείνου πράγμασι τύχη, quae auxiliabatur 3, 9, 13.

συναλίζεσθαι, Pass. de pers. ph. c. praep. ἐς τὸ αὐτὸ συναλισθέντες, in unum coacti 6, 5, 22. se contrahentes s. coniungentes, milites, ab hoste inclusi.

συναναλίσκειν, trop. de re, c. acc. rei et praep. τὰ χρηστὰ ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τὴν - μνήμην συναναλίσκει, amittunt 2, 3, 18. absumunt, opprimunt.

συναντάσμαι, s. συνάντομαι, Med. de pers. ph. cum praep. et dat. pers. κατὰ - τινὰ δαίμονα συνήντηται τῇ λ. obvius factus est 1, 17, 8.

συναπέρχεσθαι, Med. de pers. ph. c. dat. pers. αὐτῷ συναπελθεῖν ἤθελον, cum ipso proficisci 1, 7, 1.

συναποδρᾶν, ph. de pers. cum praep. ἀπὸ τῶν - ἔργων, ut una aufugerent a 1, 10, 2.

συναρπάζεσθαι, Pass. de pers. ph. c. adv. αἰφνιδίως συναρπασθέντας, correptos 7, 1, 20.

συναύξεσθαι, Pass. de pers. ph. c. dat. pers. συναυξηθεὶς αὐτῷ, cum accrevisset cum ipso 1, 12, 8. nostrat. *mit ihm aufwachsen.*

συνάφεια, ph. c. adi. et adiuncto, τείχει, πεποιημένῳ - τοσαύτῃ συναφείᾳ καὶ κολλήσει, tam arcta iunctura 3, 1, 14. trop. c. praep. τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας, propter coniunctionem cum ipso 4, 8, 3. sc. ἕνεκα, convenientiam, affinitatem, similitudinem, i. quia ipse putabat, se illi similem esse, se que habere quaedam cum illo communia.

συνδέομαι, Pass. de re, ph. c. praep. ναυσὶ, - ὡς πρὸς ἀλλήλας συνδεθεισῶν, quibus inter se iunctis 6, 7, 13. qui Bg. leg. ὧν, pro quo melius est αὐτῶν, fluvium que navigiis occupans, his inter se colligatis commutatum cum ponte veluti, putabat, rel. - c. dat. rei, ἅ περ - ἀλλήλοις συνδεθέντα, inter se devincta 8, 4, 11.

σύνδεσμος, phys. c. gen. rei, προσκομίζουσι πάντα τὸν σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν, fasciculum 4, 12, 11.

συνδραμεῖν, ph. de pers. abs. πάντες συνέδραμον, concurrerunt 4, 13, 14. - simul cum adv. συνδραμόντων ἤδη καὶ πάντων λ. cum iam concurrissent 7, 5, 17.

συνεδρία, ph. περὶ τῆς συνεδρίας λ. de statione 1, 8, 10. de sede secunda, a latere imperatricis sinistro, nostr. *Nebensitz*, vel i. q. simpl. de sede, in theatro.

συνέδριον, ph. de pers. διελύθη τὸ σ. consessus 4, 3, 21. - de loco, c. gen. pers. ἀντικρὺ τοῦ τῆς συγκλήτου συνεδρίου, e regione curiae 1, 14, 18. κατῆλθεν ἐπὶ τὸ σ. τῆς βουλῆς, in curiam 2, 5, 5. — abs. συνίασιν εἰς τὸ σ. in curiam 2, 12, 7, 7, 11, 5. - cum adi. συνῆλθον - εἰς τὸ σύνηθες σ. in locum consessus consuetum 7, 10, 5. †† συναίρεσθαι συνεδρίῳ βουλεύουσι, curiae 7, 7, 11. p. quo leg. βουλευτικῷ, curiae consulenti, et sic sumendum de pers. p. consessui, collegio, concilio senatorio.

σύνεδρος, ph. de pers. p. subst. c. gen. pers. σύνεδρός ἐστι θεῶν, consessor 1, 5, 17. συνέδρους τοῦ βασιλέως, assessores 6, 1, 3. - abs. ὥσπερ ὑπὸ μάρτυρι τῷ Διῒ καὶ συνέδρῳ, consessore 7, 10, 6. σύνεδροι - ἐπιλεχθέντες, assessores 7, 1, 7. - c. adiuncto, δοὺς αὐτῷ συνέδρους τῶν φίλων τοὺς πρεσβυτέρους, datis ei assessoribus ex

Digitized by Google

amicis ſenioribus 3, 14, 17. - †† οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες καὶ σύνεδροι πατρῷοι Φίλοι, ii, qui alicuius dignationis eſſent, paterni que amici 3, 15, 13. qui Bg. omittit σ., quod e vulg. lect. habet ſqq. π. φ. per appoſitionem, aſſeſſores (ſc. utriusque ſ. ipſorum, oppreſſo gen. pron. αὐτῶν, Caracalli et Getae,) qui erant adhuc e numero paternorum amicorum ſ. conſiliariorum, p. aſſeſſores paterni amici, ſ. ordine al., paterni que amici aſſeſſores ipſorum. Sed V. L. Ms., σύνεδροι καὶ πατρ. Φ., apparet quoque ap. Pol, al. ordine „Severi amicis et conſiliariis."

συνεζευγμένος, v. συζεύγνυσθαι.

συνείδησις, mor. c. adi. ἐκ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως λ. ex bona conſcientia 6, 3, 9. - c. gen. rei, ἐκ σ. εὐγενοῦς κρείττονα, ex conſcientia nobilitatis 7, 1, 8. qui Bg. ſervat vulg. gen. εὐγ. pro quo leg. ἀγενοῦς ſ. δυςγενοῦς, de Maximino ipſo, cf. §. 3.

συνείδω, mor. de perſ. c. rect. dupl., c. acc. rei et dat. perſ. ſimul que c. coniunct. δυςγένειαν ἑαυτῷ συνειδὼς, ὅτι τε λ. ignobilitatis ſibi conſcius, quod que 7, 1, 3. - Med. c. dat. perſ. dupl. οὐ γάρ τι ἐμαυτῷ σύνοιδα λυπήσαντι ὑμᾶς, non enim mihi conſcius ſum ullius a me in vos iniuriae 2, 5, 10. non enim conſcius mihi ſum, aliqua re laeſiſſe vos; ut pron. τὶ, per ellipſ. pr. κατὰ, pertineat potius ad v. λυπ., et hoc particip. reſolvatur in inf..

σύνειμι, (ab εἰμὶ,) ph. de perſ. c. dat. perſ. οἳ συνῆσαν αὐτῷ, qui fuerunt circa ipſum 7, 1, 7. ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ συνόντος αὐτῷ, a contubernali ſuo ib. 22. τοὺς συνόντας ἐκείνῳ ςρατιώτας, eos, qui cum ipſo eſſent milites 6, 8, 15. - c. adiuncto e nominat. modi ſ. temp., p. adv. οἳ πανημέριοι συνῆσαν αὐτῷ, qui erant cum ipſo 1, 6, 1. v. π. Per oppreſſum dat. perſ., ὑπὸ - τῶν συνόντων (αὐτῷ) Φίλων, amicis, qui cum ipſo erant 5, 5, 1. χρηςὸς - ὢν τοῖς (αὐτῷ) συνοῦσι, erga converſantes 4, 3, 6. τοῖς σ. (αὐτῷ) Φίλοις, amic. qui cum eo erant 6, 7, 9. - ſimul c. adiuncto e nominat. particip. modi, συνῆσαν (αὐτῷ) παιδεύοντες αὐτὸν Παρθυαίων οἱ λ. erant cum ipſo 1, 15, 4. v. παιδ. - ſimul c. adv. ὅπως, (αὐτῷ) συνόντες ἀεὶ, παιδεύοιεν λ. ut perpetua conſuetudine erudirent 1, 2, 2. praeſentes ei ſemper, ſ. verſantes cum eo ſemp..

σύνειμι, (ab εἶμι,) ph. de perſ. abſ. ἔνθα - ὁ δῆμος συνιὼν ἐκκλησιάζεν, populus conveniebat in concionem 2, 9, 7. ὅπου - τὸ πλῆθος συνιὸν ἐκκλησιάζει, in concionem confluit 2, 7, 5. v. ἐκκλ. — c. praep. συνίασιν εἰς τὸ συνέδριον, convenerunt 2, 12, 7. ſenatores. συνιόντες εἰς τὸ βουλευτήριον, cum convenirent 5, 5, 12. iid. ſen. οὐδὲ σ., εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον, congredientes 4, 1, 9. Severi filii. - De re, trop. εἰς τὸ αὐτὸ συνιόντων, κάλλους λ. in unum convenientibus 5, 3, 14. ſe coniungentibus, ſimul praeſentibus in Heliog. i. q. ſupra συμπνεόντων.

συνεκβοᾶν, ph. de perſ. c. adv. et abl. modi, τότε καὶ οἱ ςρατιῶται οὐχ ὁμοίᾳ μὲν προθυμίᾳ, - συνεξεβόησαν, una acclamarunt 2, 2, 22. ſimul cum plebe.

συνεκδραμεῖν ſ. συνεκτρέχειν, ph. de perſ. c. dat. perſ. θέοντι αὐτῷ - συνεξέδραμον πάντες, cum currente una foras concurrerunt 4, 4, 10.

συνέλκεσθαι, Paſſ. de re, ph. τὰ ἐκ βυρσῶν - συνείλκετο, ſe contrahebant 8, 4, 27.

συνεορτάζειν, ph. de perſ. c. dat. perſ. et adiuncto, συμπανηγυρίσας αὐτοῖς καὶ συνεορτάσας 4, 9, 7. v. συμπ.

συνεργὸς, mor. de perſ. act. cum gen. rei et adiuncto, ὅσοι - ὑπη-

Digitized by Google

Σύρος, gentil. τῷ γένει Σ. Syrus 3, 11, 17. Φιλέορτοι - Σύροι 2, 7, 15. ἀποσκῶψαι ἐπιτήδειοι Σ. 2, 10, 14. † τὸ Σύρων ἔθνος, Syrorum gens 2, 7, 13. †† τοῖς Σύρων ὑφάσμασι, Syrorum 5, 5, 7.

συῤῥέω, ph. de perſ. c. praep. et adv. τῶν ὄχλων πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκεῖσε συῤῥεόντων, turba omni confluente 8, 2, 10. concurrente, conveniente. - de re, c. adv. ἔνθα συῤῥέοντας (ποταμοὺς,) confluentes 6, 5, 3. - c. praep. τοῖς ἐκ τῶν ὀρῶν συῤῥέουσιν ὕδασι, illis, quae ex montibus defluunt, aquis 3, 3, 2.

σύρω, ph. de perſ. c. acc. rei, per contumel. τὰ σώματα - παρέδοσαν σύρειν λ. trahenda 5, 8, 17. v. π. - σύροντες τὰ σ. trahentes 1, 13, 11. - Paſſ. de perſ. c. praep. συρέντες ὑπὸ τοῦ ὄχλου, tracti 7, 7, 6. - de re, ἃ περ, (σώματα,) ἐπὶ πολὺ διὰ πάσης τῆς πόλεως συρέντα, tracta 5, 8, 18.

συσκέπτεσθαι, Med. de perſ. mor. c. dat. perſ. et praep. ὡς συσκεψόμενος αὐτοῖς περὶ ὧν λ. deliberaturus cum ipſis de iis, quae 1, 17, 15.

συσκευάζεσθαι, Paſſ. trop. de perſ. c. dat. perſ. et abl. modi, πολλὴ αὐτῷ - δύναμις μεγίςῳ τάχει συνεσκευάσθη, ingentes ipſi (ab ipſo) copiae comparatae fuerunt 2, 14, 13. exercitus comparatus, collectus eſt. - de re, c. praep. ἐπιβουλὴ κατ' αὐτοῦ σ. inſidiae ſtructae fuerunt 1, 10, 1. ἡ τῆς διαβολῆς φήμη -, ὑπὸ τοῦ - συσκευασθεῖσα, conficta 7, 1, 18. - Med. de perſ. trop. cum acc. rei et perſ. it. c. praep. ὅπλα καὶ ςρατὸν ἐφ' ἡμᾶς συσκευάζεται, comparat 3, 6, 6. - †† c. acc. perſ. et adv. εἴτε ἄλλως συσκευαζόμενος αὐτὸν, inſidias ſtruens ipſi 4, 12, 9. †† ph. de milit. c. adv. συσκευάσασθαι αὐτοὺς ὡς ἔνι μάλιςα εὐτελέςατα ἐκέλευσε, vaſa colligere eos 2, 11, 1. ſua, cibum et utenſilia, v. εὐτ.

συσκευὴ, trop. c. adi. ἡ σ. τοιαύτη τὶς ἐλέγετο ἔσεσθαι, apparatus talis dicebatur futurus 7, 1, 15. doloſa machinatio, inſidiae, i. q. 1, 10, 1. - c. adiuncto, συσκευήν τινα καὶ σκηνὴν τὸ πρᾶγμα ὑπώπτευεν, tanquam compoſitum quiddam 3, 12, 7. - ſimul c. praep. σ. et v. affini, κατ' αὐτοῦ καὶ δρᾶμα ἐσκευάσθαι, commentum id ib. 21. ἐνέδραν καὶ σ. ἐξ ἐπιβουλῆς καθ' ἑαυτοῦ νομίζων, dolum 7, 5, 8. dolum et commentum per inſidias, v. ἐπιβ.

σύσκηνος, ph. de perſ. et duce, τὸν Μαξιμῖνον, συςρατιώτην αὐτὸν ὄντα καὶ σύσκηνον, contubernalem 6, 8, 10. ubi pro acc. pron. in Mss. eſt gen. αὐτῶν, qui gen. ſaltem poteſt ſuppleri.

σταδὴν, phyſ. c. verbb. τοῖς θηρίοις μαχόμενος, comminus cum beſt. pugn. 1, 15, 5. οὐδενὸς αὐτοῖς σ. μαχομένου 1, 12, 17. in tumultu, ſq. opp. - cum adiuncto, πρὸς τὸ σ. καὶ ἐξ ἀντιςάσεως ἀγωνίζεσθαι 5, 4, 6. intra art. et ſubſt., p. adi. ἐν τῇ σ. μάχῃ comminus pugnando 2, 10, 17. πρὸς τὴν σ. μάχην Ῥωμαίων, adverſus Romanorum ſtatariam pugnam 3, 4, 18. † τὴν διὰ δοράτων σ. μάχην, haſtis comminus pugnando 4, 10, 7.

σταδὸν, id. c. verb. τῶν μὲν σ. μαχομένων, comminus 4, 15, 5. - intra art. et ſubſt. τὴν σταδ. μάχην, ſtatariam 6, 7, 19. ταῖς σ. μάχαις, comminus pugnando 7, 12, 11. - † intra ſubſt. duo nuda, θηρίων - σ. ἀναιρέσεις, beſtias comminus interficiendo 4, 7, 2.

σύςασις, phyſ. cum praep. intra art. et ſubſt. al. μὴ φέροντες τὴν ἐκ συςάσεως μάχην, haud ferentes ſtatariam pugnam 4, 15, 9. qui Bg. recte vertit per adi., quoniam eſt i. q. prr. adv. - † ante ſubſt. c. art. ἐπεὶ μὴ ἐκ σ. αὐτοῖς ἡ μάχη κατὰ τῶν ἀντιπά-

Digitized by Google

λων λ. non collata acie facta dimicatio cum hostibus 6, 3, 14. ubi tamen i. q. pr., sq. opp.

συςέλλεσθαι, Pass. partim phys. de pers. cum acc. rei ellipt. οἱ μὲν ἄλλοι συνεςάλησαν (κατὰ) τὴν ψυχὴν, contracto ac demisso animo erant 1, 6, 10. perculsi sunt animum, perculsi, conturbati, turbati sunt animo, contracti sunt ac demissi animo, i. tristes sunt redditi, quoniam ph. *contrahitur pectus* per affectus maxime tristes.

σύςημα, trop. de pers. τὰ λοιπὰ βάρβαρα ἔθνη - κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κατὰ τὰ συςήματα ἀρχόμενα 4, 10, 6. sec. corpora singula; ut hodie corpora federatorum, Belgarum, Helvetiorum.

συςρατιώτης, ph. de duce, in opp. μᾶλλον, ἢ βασιλεὺς, commilito 7, 4, 11. μᾶλ. ἢ υἱὸν 1, 5, 8. ἀλλ' οὐκ ἄρχοντα 4, 13, 15. — c. adiuncto, συςρατιώτην - καὶ σύσκηνον 6, 8, 10. συςρατιώτῃ λ. 6, 9, 10. - De milite gregar. c. subst. al. τοὺς νεανίας συςρατιώτας ᾐτιᾶτο, tyrones 6, 9, 2. iuvenes commilitones, i. q. 6, 8, 4. τῇ τοῦ συ. ν. † ὦ ἄνδρες συςρατιῶται, commilitones 6, 3, 5. — abs. in relat. ducis, παρὰ τῶν συςρατιωτῶν 2, 11, 4. militum. — in relat. militum al. τοῖς συςρατιώταις, commilitonib. 5, 3, 21. 7, 11, 9.

σφάλλω, trop. de re, s. pers. c. acc. rei, ἔσφηλεν αὐτοῦ τὴν γνώμην ἡ τύχη, fefellit 6, 5, 10. decepit. - De pers. c. acc. pers. et particip. modi, i. αὐτοὺς, μήτε εἰςαγαγὼν λ. ib. 18. decepit eorum exspectationem. - Pass. de pers. in orat. contracta, τὸ ἐλεούμενον ἐφ' οἷς ἐσφάλλετο 2, 10, 5. miseratio ob ea, quibus peccabat, s. in quib., p. ἐπὶ τούτοις, ἐν οἷς λ. c. abl. modi, αὐτῷ, σφαλέντι καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, deceptus 6, 6, 4. decepto et a consil. rel. - † c. gen. rei, σφαλέντες τῶν ἐλπίδων, spe decepti 2, 7, 4.

σφάλμα, trop. c. gen. rei s. pers. et adi. οἷα τυραννίδος σφάλματα (ἐςὶ s. εἰσὶ,) quales sunt tyrannidis (tyrannorum) lapsus 7, 4, 2. casus tristes, fata, infortunium; s. caussa lapsus s. ruinae, nostr. *Fall* s. *Sturz*.

σφοδρὸς, ph. de re, χειμάῤῥους, vehemens 3, 3, 10. - Neutr. ποταμῶν τὰ σφοδρὰ - ῥεύματα, rapida 8, 4, 6. - Superl. p. adv. σφοδρότατα - μισουμένην, vehementissime 7, 6, 6.

σφοδρῶς, mor. post verb. ἀλγοῦντα σ. vehementer 4, 13, 4. — ante, μὴ σ. κινουμένου λ. minus concitate 8, 4, 7. rapide.

σφραγὶς, ph., Plur. p. sing. περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν, signis agnoscendis 7, 6, 15. ταῖς σφραγῖσι λ. ib. 19.

σφριγᾶν, mor. de pers. abs. ἅτε νεανίας σφριγῶντας, fervidos, 3, 13, 14. vehementes.

σχεδὸν, mor. ante adi. et subst. σχ. παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν, fere 2, 7, 15. σ. πᾶσα ἡ νεολαία λ. propemodum 3, 4, 2. σ. παντὸς - ςρ. prope 3, 6, 14. σ. ἅπασαν - δύναμιν, propemod. 7, 2, 2. - σ. ἰσαρίθμου λ. fere 6, 6, 10. σ. ἑκάςης ἡμέρας λ. ferme 8, 4, 19. †† σ. τὴν - παροῦσαν δύν. propemod. omnes 7, 2, 14. ubi fortassis excidit adi. πᾶσαν s. ἅπασαν a Bg. additum. - † intra adi. et subst. s. post adi., πᾶσα ἥ τε 'P. πόλις, καὶ σ. ἡ ὑπὸ 'P. οἰκουμένη, propemod. 5, 2, 5. - c. adi. solo, ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλεῖςοι καὶ σ. πάντες 7, 8, 18. - cum subst. solo, ἐν - πάντων σπάνει, σ. καὶ ὕδατος αὐτοῦ 8, 5, 16.

σχῆμα, ph., sensu latiori, p. omni, quod quis habet in corpore, σ., ᾧ προῄει, habitus 3, 11, 2. sq. explic. ἕκαςος, ὃ βούλεται, σχῆμα ὑποκρίνεται, quam vult personam 1, 10, 12. qui Bg.

comma poſt σ. ponit, cf. ὑπ., in ludo. - c. adi. ὑφ' ἑνὶ σχήματι λ. habitu 1, 14, 16. αἰσχίστῳ - σ. 1, 15, 15. gladiatoris. - † in opp. τὸ χλαμύδιον, καὶ εἴ τι σ. βασιλικὸν λ. inſigne 5, 4, 12. — † ſimul cum gen. perſ. τὸ Ῥωμαίων καὶ βασίλειον σ. habit. 1, 14, 16. i. - c. ſolo gen. illo, φέρων βασιλέως - σ. cultum 7, 6, 1. φιλοσόφου σ. habit. 1, 9, 7. ſq. explic. τὸ τῶν δορυφόρων σ. 1, 10, 14. ἐν ἰδιωτῶν σ. 2, 12, 2. τῷ σ. τῶν Περσῶν, cultu 6, 4, 7. ubi v. praecedd. - cum gen. rei, τὸ σ. - τῆς βασιλείας, inſignia imperii 6, 1, 2. παντὸς ἀξιώματος σ. 3, 11, 4. — † ſimul c. adi. οὐδὲν ἀλλ', ἢ πένθους σ. 1, 13, 2. v. οὐδέν. — †† ſenſu anguſtiori partim, fortaſſis, p. veſte ſola, ἀλλοδαπὸν - τὸ σ. habit. 5, 5, 9. ἁβροῦ σχήματος 5, 3, 14. Μακεδονικῷ σ. 4, 8, 5. σ. βαρβάρῳ, cultu 5, 5, 12. τῷ προειρημένῳ σ. hab. 5, 5, 14. - c. ſubſt. τὴν ὄψιν τοῦ σ. ib. 11. m. τῆς τοῦ σ. ὄψεως, illius hab. ib. i. † τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν καὶ σχήμασι καὶ ἔργοις ὁμοίοις, ſacerdotii participem eſſe, habitu et functionibus iisdem 5, 7, 8. qui Bg., commate poſt *eſſe* poſito, oſtendit, tantum cohaerere τῆς ἱερ. cum v. κοιν. et ab hoc v. uno pendere abl. binos σ. λ. - † εἰρηνικῷ σχ. 2, 13, 4. ἐν εἰρην. σ. 8, 6, 3. 8, 7, 5. - † Al. not. Lat. σχήματι - παραπλήσιον, forma 4, 2, 14. κωνοειδὲς σ. coni figura 5, 3, 11. τὰ παρατυχόντα σχήματα, formas 7, 9, 12. τετράγωνα σ. 8, 1, 3. figur. ζῶα -, σχήμασι - ἀλλοδαποῖς, cum figura aliena 1, 14, 2. monſtroſa. - c. gen. rei, ἐν τείχους σχήματι, ad muri formam 2, 11, 16. ἐν κλίμακος σ. in forma ſcalarum 4, 2, 9. ἐν θεάτρου σ. ad theatri formam 5, 5, 19. εἰς φάλαγγος σχῆμα, in aciei ſpeciem 2, 6, 19. εἰς θεάτρου σ. in th. ſpeciem 3, 4, 4. εἰς σ. οἰκήματος, in formam aedif. 4, 2, 12. τὸ σ. τοῦ κατασκευάσματος, figuram ib. 15. σχήμασι - ἐσθῆτος πολυτελεστάτοις, formis 5, 5, 4. †† ἦν αὐτῷ τὸ σ. forma habitus ib. 5. cf. μεταξύ. † Al. ſaltem Lat. c. gen. rei, τὸ σ. τῆς βασιλείας, ea facies imperii 6, 1, 5. ſq. explic., modus, genus. σ. ἔτι πολιορκίας, fac. 8, 6, 9. † ἐπεμάχοντο ἐν σχήματι πολιορκ. tanquam contra obſidionem 6, 5, 22. — † ἐν πεδίου σ. καθιππεύονται, camporum inſtar 6, 7, 15. - πέμψαι ἐν σ. πρεσβείας, ſub ſpecie 8, 3, 1. ἐν ἑορτῆς σ. ad ſpeciem 8, 4, 14. - c. gen. perſ. ἐν σ. νοσοῦντος, in forma 4, 2, 4. ἐν σ. τῶν - δορυφόρων, ad ſimilitudinem 7, 6, 3. σχῆμα παρέχουσι λυπουμένων, ſpeciem 4, 2, 6. οὐδέν τι - ἱκετεύοντος σχῆμα ἐνδεικνύμενος, ſpeciem 2, 5, 8. e. μένων - ἐν σώφρονι - σ. ſtatu ib. m. — μεῖναι ἐπὶ τοῦ σ. in eodem ſtatu 2, 1, 15.

σχολάζειν, mor. de perſ. c. dat. rei, θέαις καὶ ἑορταῖς, vacare 1, 9, 8. intentum eſſe, deditum. ἱερωσύνῃ 5, 7, 2. ἐν - τοῖς τυραννίδος ἔργοις σχολάζοι, vacare poſſet 7, 1, 9. ἡνιοχείαις σχολάζων, vacans 4, 11, 15. † εἴασεν αὐτὸν τρυφαῖς σχολάζοντα καὶ κραιπάλαις, vacare 1, 8, 2. p. inf. ταῖς τῆς πόλεως ἐσχόλαζε τρυφ. vacabat 6, 6, 13. - ſimul c. praep. ἐν τοῖς - τόποις ἡδοναῖς σχολάζοντος, vacante 1, 12, 12. - ſimul cum adv. ἑορταῖς καὶ τρυφαῖς σχολάζοντες ἀεὶ, vacantes 7, 9, 11. τῇ κατὰ τὴν πόλιν ἀεὶ σχολάσας τρυφῇ, cum vacaſſet 6, 2, 7. τρυφαῖς εὐθέως καὶ κραιπάλαις ἐσχόλαζε, vacabat 2, 7, 1. - ſimul cum caſu temp. πρώτης καὶ δευτέρας ἡμέρας ἱερουργίαις 1. 8, 7, 7. - ſimul c. dat. perſ. ὀρχηστῶν θέαις καὶ πάσης μούσης - ὑποκριταῖς σχολάζων, vacans 5, 2, 9.

σχολαῖος, de re. Compar. Fem. mor. σχολαιτέραν αὐτοῖς - παρέξειν τὴν ἔφοδον, otioſiorem 6, 5, 16. tranquilliorem, minus moleſtum.

Digitized by Google

vel ut ſq. loco. - ph. σ. τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο. tardius 7, 8, 24. — Neutr. ῥεύματα - σχολαίτερα ἐπινήχεσθαι, tardius 8, 9, 6.

σχολή. ph. ἐπὶ σχολῆς, per otium 1, 15, 13. noſtr. *mit Muſse*, ſ. *bey müſſiger Zeit*, per tempus vacuum a negotiis.

σώζειν, phyſ. de perſ. c. acc perſ. in opp. εὖ ἐχρῆν σώζειν, - ἐφονεύσατε, ſervare 2, 13, 12. - c. ſolo acc. tali, σ. (τοῦτον, ſ. ἑαυτόν,) ὃν λ. ut ſervarent 6, 9, 5. οὐδ' αὐτὸν - σῶσαι ἠδυνήθητε, ſervare 2, 13, 13. - ſimul c. adv. ἔνθα - ἑαυτοὺς - σώζειν ἠδύναντο, conſervare 8, 2, 2. - c. acc. et dat. perſ. ὅτι κἂν τὸν ἕτερον ὑμῖν τῶν βασιλέων ἔσωσαν, quod ſervaverint vobis 4, 5, 15. in commodum veſtrum. - † c. acc. rei ſ. loci ſ. perſ. τὴν πατρίδα σώζειν, conſervare 8, 3, 5. - in opp. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ αὐτῶν σ. ib. 14. - ſimul c. dat. perſ. σ. τὴν πίστιν - τῷ βασιλεύοντι, ſervarent 7, 5, 9. - Paſſ. de perſ. abſ. ἐνὸν αὐτοῖς, σώζεσθαι, ſeſe conſervare 8, 3, 5. ὅπως αὐτοὶ σωθεῖεν, ut ipſi incolumes forent 2, 1, 8. - ſimul c. particip. modi, εὐτυχῶς - γνόντες, - ἐσώθησαν, incolumes evaſerunt 3, 7, 4. † ὡς ἂν σωθῇ ἐκεῖ φυλαχθεὶς, ut incolumis conſervetur 4, 4, 9. ubi adv. ambigue locatum. - cum adv. μόλις σωθῆναι, incolumem (ſe) evaſiſſe ib. 1. - c. praep. ἅμα τῷ σεσῶσθαι, cum ſalute 4, 5, 6. praeterquam, quod ſervetur, incolumis maneat. - aliter cum praep., poſt verb., ſimul in opp. σώζεσθαι μεθ' ἡμῶν, - ἢ τεθνάναι λ. ut incolumis nobiſcum ſis 7, 5, 11. - Nominatim c. praep. al. ὀλίγοι ἐκ πολλῶν ἐσώθησαν, ſervati ſunt 7, 9, 17. τινες καὶ ἐσ. ἐκ τῆς μάχης, ſalvi evaſiſſent ib. 22.

σῶμα, phyſ., vivorum hom., cum ſubſt. τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν, corporis 1, 6, 1. 1, 12, 8. 3, 12, 16. 3, 14, 14. i. 4, 7, 2. 7, 9, 12. e. 3, 4, 27. 8, 8, 14. m. εἴ τι - τοῦ σ. 3, 9, 10. 8, 4, 29. τὰ πλεῖστα τοῦ σ. 3, 14, 12. - † ſimul c. adi. τῇ τῶν ὑμετέρων ἀνδρείᾳ - σωμάτων, corporum 2, 10, 18. - Sine art. σώματος συμμετρίᾳ 1, 7, 8. 1, 13, 15. 4, 7, 7. 4, 9, 9. 5, 3, 14. 6, 3, 2. 6, 8, 2. σωμάτων μεγέθεσι 2, 10, 17. - c. gen. perſ. τοῦ σ. ἑαυτοῦ φρουροὺς 4, 7, 3. - cum adi. ἐν μικρῷ — σώματι 4, 7, 14. - ſimul in opp. ἑνὸς σώματος - ὄψεις - δύο, capitis unius 4, 8, 4. - Per verb. ἀφανοῦς γενομένου τοῦ σ. 1, 11, 6. 3, 14, 14. e. 6, 7, 18. 8, 8, 14. i. - 6, 5, 21. 7, 11, 14. - ſimul in opp. μὴ κινδυνεύοι ψυχῇ καὶ σώματι 6, 5, 18. 2, 13, 16. - †† Per acc. elliptic. ἦν μέγιστος (κατὰ) τὸ σ. maximo corpore 7, 1, 25. 7, 6, 11. 8, 8, 15. - † ſimul in opp. τὰ σ. - μεγάλοι, - τὰς διανοίας - παχεῖς λ. corporibus 2, 9, 15. - †† τὰ σ. στίζονται γρ. 3, 14, 13. v. στίζ. vivorum animal. ζῷα - μέρεσι σώματος ἀναρμόστοις λ. 1, 14, 2. - † divulſum à ſuo ſubſt. ἄλλο μέρος - τοῦ σ. in aliam partem corporis 1, 15, 8. - mortuorum hominum, c. gen. perſ. τὸ σ. τοῦ τελευτήσαντος - καταθάπτουσιν, corpus 4, 2, 2. 2, 1, 5. μήτε τοῦ - σῶμα εὑρεθῆναι 7, 9, 16. τὰ σ. τοῦ - παρέδοσαν σύρειν λ. cadavera 5, 8, 17. 3, 12, 18. - † oppreſſo tali gen. τὸ σ. (αὐτοῦ) ῥίπτουσιν εἰς λ. cadaver ib. 25. συρέντες τὰ σ. (αὐτῶν,) cad. 1, 13, 11. 8, 5, 24. 8, 8, 16. - abſ. πληροῦντας σωμάτων, corporibus 4, 9, 14. cadaveribus 7, 2, 14. - † hom. et animal. ſimul, τῶν σ. σεσωρευμένων, cad. 4, 15, 14.

σωμασκεῖν, ph. de perſ. Ἑλλήνων τῶν σωμασκούντων, eorum, qui inter Graecos corpus athletice curant 7, 1, 26. corpora exercentium, i. robuſtiſſimorum, validiſſimorum, procerorum, per anteced. p. conſq.

σωμάτιον, ph., mort. imperat. abſ. εἰλήσαντες - τὸ σ. corpusculum 2, 1, 2. pro quo τὸ σῶμα ib. 5. τὸ σ. πυρὶ παραδόντες 3. 15, 16. Severi, quo de σῶμα adhibetur 3, 12, 18. σ. πυρὶ παραδοὺς τὸ σ. 4, 13, 16. Caracalli, quo de uno valeat proprie et p. diminutivo ſecundum illa 4, 7, 14.

σωματοφύλαξ, phyſ. de perſ. cum adiuncto, οἱ σωματοφύλακες καὶ δορυφόροι, οὓς - Πραιτωριανοὺς καλοῦσιν, corporis cuſtodes 5, 4, 14. - cum gen. perſ. ὑπὸ τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως, a ſatellitibus 1, 8, 12. unus a cuſtodibus corporis 4, 13, 2. - cum praep. νεανίας τῶν περὶ αὐτὸν (ὄντων) σ. iuvenes ex corporis ſui cuſtodibus 3, 12, 19.

σωρεύειν, ph. de perſ. c. acc. loci et abl. rei, λιβάνῳ τοὺς βωμοὺς ἐσώρευσαν, accumulavit 4, 8, 20. ἀρώμασι σωρεύων (αὐτούς, τοὺς βωμ.) cumulans 5, 5, 16. - Paſſ. de re, ὑπὸ τῶν σωμάτων σεσωρευμένων, coacervatis 4, 15, 14. - cum praep. εἰς τὴν πόλιν πάντων σ., ὅσα λ. acervatim congeſtis 8, 5, 7. - ſimul c. adv. et abl. modi dupl., perſ. et rei, χοῦ τῆς γῆς μετρίως ἐς αὐτὰ σωρευθέντος χειρὶ πολλῇ καὶ σπουδῇ, ſuperaggeſta (ſuper ea aggeſta) 8, 4, 11. v. χείρ.

σωρηδὸν, ph. ἀρώματα χέονται, acervatim 4, 2, 16. 4, 6, 2.

σωρὸς, ph. cum gen. rei, σωροὺς - χρημάτων, acervos 5, 3, 22. — ſimul c. adi. μεγίστους σ. πτωμάτων 4, 15, 18.

σωτὴρ, ph. de perſ. ἥσω σοὶ - σωτήρ, conſervator 3, 12, 4. opp. pr. φονεύς. - cum gen. rei ſ. loci, σωτῆρας - Ἰταλίας λ. 8, 3, 9. ſervatores.

σωτηρία, ph. c. gen. perſ. τῆς ἐκείνου σωτηρίας λ. ſalutis 1, 9, 1. 2, 3, 2. 3, 2, 7. 10. 4, 4, 17. 7, 6, 12. - ſimul c. gen. rei et in opp. οὐ - ἐπ' ὀλέθρῳ -, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν - καὶ τῆς Ῥ. ἀρχῆς 2, 1, 18. - abſ. ὑπὲρ σωτηρίας λ. 3, 12, 2. - † τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας 1, 3, 2. - c. adi. ἠγάπων τὴν δοθεῖσαν σ. 2, 15, 20. μόνην ᾔδεσαν ἑαυτοῖς σ. ὑπάρχουσαν, εἰ 7, 6, 1. praeſidium ſervandi ſe.

σωτήριος, mor. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. ὀρέξαι χεῖρα σωτήριον, ſalutarem 2, 8, 3. ſalutiferam. - Neutr. de re, c. ſubſt. τὸ χωρίον - σωτήριον εἶναι ἐδόκει, ſalubris 1, 12, 3. praebens ſanitatem. - ſimul c. dat. perſ., in opp. κἀκείνοις εὐκταῖον, καὶ ἡμῖν σ. τὸ πραττόμ. λ. ſalutare 2, 1, 21. - it. de perſ. τὸ ὑμέτερον (πλῆθος) - ὑμῖν τε ἔσται σ., κἀκείνοις ὀλέθριον 4, 14, 16. - Neutr. ſine ſubſt., p. adi. c. art. et adiuncto, συμβουλεύουσιν ἡμῖν - τὰ ἄριστα καὶ σωτήρια, ſalutaria 2, 2, 15. - ſine art. p. ſubſt. ἔθυε σωτήρια, ſacrificabat (imperator Caracal.) pro ſalute accepta 4, 4, 12. ſc. θύματα, victimas pro ſalute. - ſimul cum gen. perſ. σ. τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος - ἐπανηγύριζε, conſervationem 1, 10, 16. ſc. ἱερά, ſacra, feſta, pro ſalute imper.

σωφρονεῖν, mor. de perſ. ἀνθρώπων ἔργον σωφρονούντων, ſanorum 4, 14, 9. ſapientium.

σωφρονίζειν, mor. de perſ. c. acc. perſ. et adiuncto, τοὺς υἱεῖς παιδεύων καὶ σωφρονίζων, ad modeſtiam componens 3, 10, 5. continere a vitiis, emendare ſtudere, i. q. ſqq. loc. - ſine adiuncto, σωφρονίζειν (αὐτοὺς) ἐπειρᾶτο, emendare ib. 8. 3, 13, 13. — σωφρονίζοντες (αὐτὸν,) emendantes 5, 7, 11. - † ſimul cum abl. modi, γάμῳ σωφρονίσαι (αὐτὸν) θέλων, emendare 3, 10, 10.

σωφρόνως, mor. c. adiuncto, κοσμίως καὶ σ. ἀνατρεφομένῳ, ſobrie 5, 8, 3. modeſte, moderate. σωφροσύνη, mor. c. adi. ἃ περ σωφροσύνης στρατιωτικῆς - ἀλλότρια, diſciplina 3, 8, 9. - c. gen

Digitized by Google

rei, σωφροσύνῃ βίου, temperantia 2, 1, 20. - abſ. διὰ σωφροσύνην 2, 3, 4.

σώφρων, mor. Malc. p. ſubſt. πᾶς λ. frugi quisquis eſſet 1, 13, 16. ſc. ἀνὴρ ſ. ἄνθρωπος, frugalis, probus, honeſtus - p. adi. cum ſubſt. perſ. βασιλεῖ σώφρονι, modeſto ib. 17. ἄνδρα - σώφρονα, ſobrium 2, 1, 8. - cum adiuncto, σ. καὶ κόσμιον ἄρχοντα 1, 4, 21. ἀνδρὶ γενναίῳ καὶ σ. 6, 9, 10. ἄνδρας γενναίους καὶ σώφρονας, moderatos 6, 3, 7. - ſimul c. acc. rei ellipt. σ. (κατὰ) τὸν βίον γαμβρούς, qui vitae ſobriae eſſent 1, 2, 3. i. q. infra 6, 1, 3. — Maſc. c. ſubſt. perſ. fem. περιεργότερον. ἢ κατὰ γυναῖκα σώφρονα, elegantius, (quam pro) muliere impudica 5, 8, 2. qui Bg. legerit ἀσωφρ., pro vulg. pudica. - Maſc. c. ſubſt. rei maſc. βίου σώφρονος, ſobriae 7, 10, 7. βίῳ σώφρονι 1, 2, 6, 3, 14, 4. ἐπὶ βίῳ μὴ σ. 2, 6, 10. σώφρονα βίον, modeſtum 2, 4, 3. - Maſc. c. ſubſt. rei fem. μετὰ σώφρονος διοικήσεως, ſobrie 2, 10, 15. σ. ἐπιμέλειαν, ſobriam 1, 6, 1. ἐσομένην (αὐτὴν, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ) σώφρονα, ſobrium 2, 2, 9. Φειδὼ σ. frugalem 2, 3, 25. - cum adiuncto, σώφρονος καὶ ἐπιεικοῦς ἐξουσίας, ſobria 2, 9, 12. - † ſimul c. adv. αὐτοῦ τὴν ἔτι σώφρονα καὶ κόσμιον, quod in ipſo adhuc erat ſobrium 1, 8, 5. ſc. μερίδα, animi partem adhuc moderatam. - Neutr. cum ſubſt. rei, ἐν σ. καὶ σεμνῷ σχήματι, modeſto 2, 5, 8. σώφρονα καὶ χρηστὰ ἔργα, moderat. 2, 4, 11. τοῖς - σώφροσιν - μαθήμασι, ſobriis 5, 7, 9. honeſtis. - Neutr. ſine ſubſt. ὅσα ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεῖα καὶ σ. moderata 1, 2, 9. ſc. ἔργα ſ. πράγματα, i. q. ſq. πολιτικ. - Sed c. art. p. ſubſt. τὸ ἡμέτερον σῶφρον λ. noſtra ſobria diſciplina 7, 8, 14. ſc. μέρος ſ. γένος τοῦ τρόπου ſ. βίου, ſ. ἦθος, i. q. ſupra σωφροσύνη. Compar. εἰς τὸ σωφρονέστερον καὶ μεμετρημένον, λ. ad frugalitatem 2, 3, 22. qui Bg. cepit p. poſit., h. l. ob ſq. continentiam et parſimoniam maiorem, ſc. ἦθος. - ἐπὶ τὸ σ. καὶ σεμνότερον, modeſtiam 6, 1, 3. - †† Superlat. de perſ. c. abl. rei, τοὺς δοκοῦντας - βίῳ σωφρονεστάτους, vitae ſanctimonia 6, 1, 3. vita honeſtiſſimi ſ. ſanctiſſimi, i. q. ſupra 1, 2, 3.

T.

Τάγμα, ph. c. adi. πᾶν τὸ ἱππικὸν τ. tota equitum cohors 1, 13, 6. ſenſu anguſtiori, i. q. οἱ βασιλ. ἱππεῖς 1, 12, 13. et ſimpl. ἱππεῖς, ib. 14. 15. 16. 19. - At ſenſu ampliori, πᾶν τὸ ἱπ. τ. omnis equeſter ordo 4, 2, 19. ἐκ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος τοὺς νεανίας, ſenatorii ordinis iuventutem 7, 10, 13. - in relat. ſ. opp. πᾶσα ἡ σύγκλητος καὶ τὸ ἱπ. τ. equeſtris ordo 5, 5, 19. εἰς τὴν σύγκλητον βουλὴν ἢ τὸ ἱπ. τ. 5, 7, 13. ἐκ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ἱπ. τ. 7, 7, 10. τοῦ ἱπ. τ. - καὶ τῆς σ. 4, 2, 8.

ταμεῖον, ph. οἱ προεστῶτες τοῦ ταμείου, aerario 7, 4, 4. - c. gen. rei et adi. ταμεῖα χρημάτων βασιλικῶν ἐνταῦθα (ἐστὶ ſ. εἰσὶ) πάντα, aerarium pecuniae principalis hic eſt omne 1, 6, 19. fiſci *omnes*, noſtr. *alle* Kaſſen *Kaiſerlicher* Gelder.

ταμίας, ph. c. gen. loci, τὸν ταμίαν τοῦ ἔθνους, quaeſtorem provinciae 7, 6, 11.

Τάνταλος, nom. propr. Ταντάλῳ τῷ Λυδῷ λ. Tantalo 1, 11, 4.

τάξις, ph. c. adi. ὄντα μὲ ἐκ τῆς ἱππάδος τάξεως, ex equeſtri ordine 5, 1, 10. - Al. not. abſ. οὖς - ἡ τ. καλεῖ, ordo 1, 9, 5. ſe_

ries. - Al. not. c. adi. ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως στρατιωτικῆς, per omnes gradus militiae 6, 8, 3. - al. not. abs. τάξιν λιπὼν, desertor 1, 10, 2. stationis suae desertor, stationem linquens suam s. locum in acie s. pugnandi.

ταράττειν, mor. de re, c. acc. pers. et adiuncto, μηδέ σε - ἐκπληττέτω, μηδὲ τὸ - ὄνομα ταραττέτω, perturbato, terreto. μέγιστον δεινὸν - ἐλύπησε, καὶ - πάντας ἐτάραξεν, perturbavit 1, 14, 3. — δηλωθέντα ταῦτα αὐτὸν ἐ. καὶ τοὺς - ἐλύπησε, perturbarunt 6, 7, 7. - c. acc. pers. et adv. (αὐτὸν) μάλιστα ἐτάραττε μνήμη τῶν λ. perturbabat ipsum 1, 3, 5. i. q. § 8. ἐλύπει. - † Al. not. cum acc. rei, ἡ περὶ ἐκεῖνα σπουδὴ - τῶν ἀδελφῶν ἐ. τὰς ψυχὰς, distrahebat 3, 13, 4. sq. explic., concitabat, irritabat, exacerbabat, dum Bg. leg. potius ἐσπάραττε, separabat, discordes reddebat. — De pers. c. acc. pers. et participp. modi, τινὲς - αὐτὸν ἐτάραξαν, perturbabant 1, 13, 7. - c. adv. οὐ μετρίως - αὐτὸν ἐτάραττον καὶ οἱ Γερμ. turbabant 1, 3, 12. - † simul de pers. et re, αἰφνιδίως ἄγγελοι καὶ γράμματα ἐτάραξε τὸν λ. perturbarunt 6, 7, 4. sq. simul syn. plurali. - Pass. de pers. c. abl. rei, τῷ παραδόξῳ τοῦ ἔργου - ταραχθέντες, perturbati 2, 5, 4. - simul cum adv. εἰκότως ἐταράττοντο τῷ ἀήθει τοῦ πράγματος, perturbabantur 2, 11, 10. - simul c. praep. πρὸς τὴν αἰφνίδιον - ἀγγελίαν οὐ μετρίως αὐτὸς ἐταράχθη, turbatus est 6, 2, 7. i. q. ἐκπλαγεὶς λ. 6, 9, 1. - c. acc. rei ellipt. it. particip. modi et in opp. ταῦτα ἀκούσας, ἐξεπλάγη μὲν τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐταρ. δὲ (κατὰ) τὴν γνώμην 3, 11, 17. haec audiens s. his auditis, percussus quidem fuit animo, non perturbatus vero, tamen, mente, i. territus quidem fuit, sed tamen non prorsus privatus vi cogitandi, deliberandi et consilii capiendi, v. ἐκπλήττ. simul c. abl. rei, φροντίσι μεγίσταις τὴν γνώμ. ἐταράττετο, animus eius turbatus est 2, 3, 1. - c. solo adiuncto et particip. modi, ἐκπλαγεὶς καὶ ταραχθεὶς ἀγγέλλει, perturbatus 2, 1, 13. αὐτὸς ἐν ἐσχάτῳ δέει ἦν, οἵ τε K. ταραχθέντες, et C. perturbati 7, 9, 8. qui Bg. e pr. suppleverit v. ἦσαν, dum potest etiam resolvi per conj. *quamquam* et ipsi - abs. ὁ δὲ, καὶ αὐτὸς ταραχθεὶς, perturbatus 1, 17, 15. i. q. ἐκπλαγεὶς §. pr.

ταραχὴ, ph. ταραχῆς οὔσης λ. tumultu 1, 12, 12. - cum adiuncto, διὰ τὴν οὖσαν στάσιν καὶ ταραχὴν 7, 11, 7. - mor. cum adi. ἐν ταραχῇ πολλῇ ἦσαν, perturbatione 2, 12, 4. ἐν μεγίστῃ τ. ἦν 3, 1, 3. 6, 9, 1. μεγάλην τ. ἐνέβαλλε 5, 7, 1. - c. adiuncto, ἐν πολλῇ τ. καὶ ἀφασίᾳ - ἦν 7, 10, 1. *territi* isto nuncio. ταραχὴ καὶ πέθος πάντας κατεῖχε 2, 6, 1. - † ambig. ταραχὴ κατεῖχε τὸν δῆμον, tumultus 4, 4, 11.

τάττω, ph. de pers. sensu milit. c. acc. pers. et praep. τὰς φάλαγγας ἐς τετράγωνα ἔταξε σχήματα, disposuit 8, 1, 3. τὰ σκευοφόρα - ἐν μέσῳ τάξας, constitutis ib. 4. - it. Pass. s. Med. c. abl. rei, τῇ συνήθει - εὐκοσμίᾳ ταττώμεθα, consistamus 4, 14, 15. locemur, nos locemus, in acie. - c. praep. καθ' ὃ μέρος ἐτέτακτο Σεβῆρος λ. stabat 3, 7, 8. locatus erat, locarat se. - Sed extra bellum, ἐν τοῖς - ὑπατεύσασιν ἐ. numerabatur 3, 11, 3. collocatus erat, relatus.

ταῦρος, animal. ὅσα κερασφόρα, πλὴν ταύρων, ἔβαλλε, praeter tauros 1, 15, 6. ἑκατόμβας ταύρων, taurorum 5, 5, 16.

Ταῦρος, mons, δυσχείμερος - ἐξαιρέτως ὁ T. Taurus 3, 3, 10. — ὁ T., μεταξὺ ὢν Καππαδοκίας καὶ Κιλικίας 3, 1, 9. - cum adiuncto, τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ στενὰ λ. Tauri ib. 8.

Digitized by Google

ταύτῃ, p. adv. v. οὗτος fem.
ταφὴ, ph. μήτε ἀναίρεσιν πρὸς ταφὴν γενέσθαι λ. ad ſepeliendum 7, 9, 15. † τὰ πρὸς ταφὰς ἐπιτήδεια, ad ſepulturam 8, 5, 18. e. qui Bg. videatur potius legiſſe ſing. ταφὴν cum Ma. pro vulg. τροφὰς inepto.
τάφος, ph. cum gen. perſ. ἧκεν ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον, ſepulcrum 4, 8, 10.
τάφρος, ph. ſenſu milit. ποταμὸς περιῤῥεῖ τὸ τεῖχος, παρέχων προβολὴν τάφρου, foſſae 8, 2, 16. τάφρου τῷ ςρατῷ περιβληθείσης 8, 4, 8. τάφρων - προβλήμασιν 2, 11, 9. in finibus Rom. imperii. — πρὸ τῆς πόλεως τάφρους διορύττειν ib. 17, contra hoſtes.
ταχέως, ph. μέγιςον ἤγειρον πολυάνδριον, mox 4, 9, 14. τάχιςα, it. quam celerrime 8, 2, 13. propr. Neutr. adi. τάχιςος, per ellipſ. ſubit. et praep. κατὰ τὰ τοῦ χρόνου μέρη τάχιςα. A quo et Fem. τὴν ταχίςην, p. adv. ante verb. actutum 1, 9, 20. quam primum 1, 13, 6. . poſt verb. 2, 7, 5. 2, 8, 18. 3, 12, 14. per ellipſ. κατὰ τὴν ταχ. βάδισιν ſ. ὁδὸν ſ. ὥραν.
τάχος, ph., animal. cum gen. rei, ποδῶν τάχει, velocitate 1, 15, 11. de ſtruthion. - homin. c. adi. μεγίςῳ τ. celeritate 2, 14, 13. πολλῷ τ. velocit. 3, 8, 5. - cum gen. rei, ὁδοιπορίας τ. celeritate 3, 7, 17. - ſimul cum adi. τῷ συνήθει τ. τῆς ὁδ. 4, 12, 11.
ταχὺς, mor. ſ. ph. de perſ. c. inf. τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι, in excogitato perficiendo velox 2, 9, 2. - † ph. de re, διὰ ταχείας - ὁδοιπορίας, compendioſo itinere 1, 10, 6.
τὲ, ſ. τ' ſ. θ', copulandi not. A) ſolum, poſitum a) in periodi membro ſecundo, id que poſt vocem primam, ſ. in regione ſecunda. ἐνίων τὲ, λ. quorundam que 1, 1, 1. 3, 4, 20. 4, 12, 15. — ſtatim poſt praep. ἀπό τε μεσημβρ. item que a meridie 7, 3, 9. ἔν τε τῇ Ῥώμῃ λ. ac Romae 8, 8, 3. — b) in med. orat. ulteriori, poſt vocem ſecundam ſ. in reg. tertia, πλήθει ἀνδρῶν τε τοξοτῶν, ingenti que copia ſagittar. 3, 9, 7. poſt praep. ἐς γόνυ τὲ βραχ. genu que 7, 2, 11. c) ab init. periodi et §. et in pergendo ad al. rem, τάς τε θυγατέρας λ. filias etiam rel. 1, 2, 3. δίδωσί τε λ. dat que 2, 2, 18. εὐφρανεῖ τε λ. laetif. quoque ib. 19. πάνυ τὲ λ. nimis que 2, 3, 2. οἵ τε ἐπέκεινα Τίγριδος λ. trans Tigrim quoque 2, 8, 13. 17. - αὐτῷ τε λ. ipſum que 4, 13, 3. 5. m. 3, 3, 4. 6, 9, 6. 8, 8, 4. 8, 1, 3. - ſimul cum al. particula, ſine relat. παρηγγέλθη τὲ δὴ, denique eſt 1, 5, 3. βιώσεσθέ τε καὶ λ. 8, 7, 14. ζητῶν τε καὶ λ. qu. que 4, 3, 10. πολλοί τε καὶ λ. 4, 9, 15. d) nominatim cum verb. et poſt nomen propr. Ἀσίαν τὲ καλουμένην 4, 3, 11. 6, 2, 4. v. καλ. - B) in relat. c. al. copulis, per ordinem elementorum, a) τὲ - ἀλλὰ μὴν λ. v. infra in Repetit. b) φύσει τὲ γὰρ λ. - τά τε δεινὰ λ. nam et - et 1, 4, 3. ſq. 1, 6, 18. 1, 7, 9. 1, 9, 11. 1, 15, 9. 2, 1, 17. 4, 8, 19. 7, 3, 4. ſq. 7, 4, 4. - et - enim - et 8, 5, 18. ὑμῖν δὲ γὰρ -, καὶ λ. tum vobis enim - tum 1, 5, 20. — τὲ γὰρ - δὲ λ. nam et - et 3, 11, 12. ſq. cf. et in Repetit. — c) τὲ - δὲ 4, 1, 9. τάς τε ἄλλας - περιτυχὼν δὲ λ. cum — tum vero 4, 12, 14. πρός τε οὖν -, οὐκέτι δὲ λ. et - et 4, 15, 14. τολμῆσαί τε -, πολὺ δὲ λ. 7, 2, 14. καὶ ἐκέλευσέ τε -, σκύλας δὲ 7, 3, 9. προελθεῖν τε -, ὑπὸ δὲ λ. 7, 10, 13. τά τε ἐπιτηδ. - ὧν δὲ λ. 8, 2, 15. ſq. ὑπό τε - οἱ δὲ λ. 1, 12, 18. ἀκωλύτως τε -, ὑπ. δὲ 5, 12, 18. † εἰσιέναι τὲ γὰρ -, ὅ τε δ' λ. nam et - et 3, 11, 12. ſq. † τέ τε γὰρ βαρβ. οὐ λ. - πεῖρα δὲ λ. nam nec - ſed 2, 2, 20. †† ſi-

Digitized by Google

μετρον - διοίκησιν, moderatam 2, 3, 22. i. q. pr. μεμετρημένον conveniens temporibus et rationibus.

συμμίγνυσαι, ph. de perſ. et milit. c. dat. perſ. et praep. συμμίξαντα ἀλλήλοις τὰ ςρατόπεδα ἐν μεθορίοις λ. ut concurrerunt inter ſe exercitus 5, 4, 10. per nominat. abſolút. p. gen. conſq., congreſſi inter ſe. it. per ellipſ. pron. ἑαυτούς λ.

συμπανηγυρίζειν, ph. de perſ. c. dat. perſ. et adv. τὰ πλεῖςα αὐτοῖς συμπανηγυρίζοντος, quod cum ipſis ſolemnia celebraret 2, 7, 14. - c. dat. eod. et adiuncto, συμπανηγυρίσας αὐτοῖς καὶ συνεορτάσας, cum celebraſſet cum ipſis feſtum 4, 9, 7. qui Bg. per hendiad. explicat.

συμπαραλαμβάνειν, ph. de perſ. cum acc. perſ. oppreſſo, συμπαραλαβόντες - καὶ τῶν λοιπῶν (τούτους,) ὅσοι λ. aſſumtis caeteris 2, 2, 2. aſſumentes ſimul ſ. ſecum e reliquis illos, qui rel.

σύμπας, ph. de perſ. in opp. καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καθ' ἕνα ἕκαςον, univerſi 2, 10, 9.

συμπήγνυμι, phyſ. de perſ. c. acc. rei et adiuncto, συμπηγνύντες αὐτὰ καὶ ἁρμόζοντες, compingentes 7, 2, 8. σύμπηξις, ph. cum gen. rei. μόνῃ συμπήξεως ξύλων, compactis lignis 4, 2, 12. compactio, coagmentatio.

συμπληροῦσθαι, Paſſ. de re, trop. c. dat. perſ. συμπληρουμένης αὐτῷ τριετοῦς βασιλείας, cum iam plene ei trium annorum fieret imperium 7, 4, 2. completo ipſi trienni imperio, ſ. plene abſoluto ab eo, poſt plenum imperii eius triennium, ſ. quum plenos tres annos imperaſſet.

συμπνέω, trop. de re, in bonam part. πάντων - συμπνεόντων, conſpirantibus 4, 10, 8. i. q. pr. συνελθόντα, ſe coniungere, ſimul eſſe. - de perſ. in mal. part. πολλῶν σ. 7, 1, 11. ὅτι Ἰταλία πᾶσα συμπεπνεύκοι, quaſi conſpiraſſet 8, 5, 16. - cum dat. perſ. σοὶ - μὴ συμπνεύσαντι ἡμῖν, non nobiscum conſpiranti 7, 5, 13.

σύμπνοια, mor. cum gen. perſ. et praep. τὴν Λιβύων εἰς ἑαυτὸν σύμπνοιαν, conſenſum 7, 6, 6. favorem.

συμπονεῖν, ph. de perſ. abſ. αὐτὸν συμπονοῦντα (αὐτοῖς), una (cum ipſis ſ. ſecum) laborantem 2, 11, 4. de milit.

συμπρόσειμι, ph. de perſ. abſ. συμπροσιόντων (αὐτῷ) τῶν - μονομάχων, comitantibus (eum) 1, 16, 8. cum ipſo prodeuntibus.

συμφέρειν, trop. de re, cum dat. perſ. et in opp. ὅσα συνοίσειν ἔμελλε τῷ Ῥ. ςρατῷ, λυπήσειν δὲ λ. conducere 3, 14, 16. conferre, prodeſſe.

συμφοιτητής, trop. de perſ. et milit. c. gen. rei, συμφοιτητὰς τῶν ἐν ὅπλοις ἔργων; condiſcipulos armorum 1, 5, 11. ſocios.

συμφορὰ, ph. ſ. mor., in mal. part. ἡ σ. calamitas 7, 3, 10. caedes, exſilia. τὴν συμφορὰν λ. hunc caſum 1, 11, 5. cladem in pugna. - calamit. 3, 6, 22. mortem inter miſſilia - † c. adiuncto, φέρειν τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ προσπίπτοντα λ. calamit. 4, 14, 9. mortem imperatoris. - c. adi. μεγίςη αὕτη σ. calam. 6, 5, 23. clades in pugna, ſq. explic. διπλῇ - κεχρῆσθαι συμφορᾷ, calam. 6, 7, 7. ſq. explic. † σ. κοινὴν ἐθρήνουν 2, 6, 3. caedem Pertinacis. τὰς αἰτίας τῶν ἐπαλλήλων συμφορῶν λ. 1, 14, 13. i. q. pr. πολλῶν δεινῶν, incendium, bellum inteſtinum, peſtem, famem. ἀλλοτρίων σ. 4, 14, 18. per rapinas ac caedes. - † ſq. explic. per enumerat. διαφόροις συμφοραῖς, νόσῳ, λ. 6, 6, 4. — cum gen. perſ. τῇ σ. τοῦ πεσόντος 4, 5, 6. caedes. ἐν ταῖς τῶν ὁμοφύλων σ, 1, 4, 3. morbus, ſq. τὰ δεινά λ. - ſimul cum

Digitized by Google

adi. ἐπὶ ταῖς τῶν παίδων ὁμοίαις σ. 4, 13, 17. caedes. - cum praep. fimul, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορᾶς ἐκ ςάσεως 3, 13, 8. fc. γενομένας.

συμφωνία, mor. c. adiuncto, προτρέπειν εἰς ὁμόνοιαν καὶ συμφωνίαν, confenfum 3, 13, 8. - c. praep. τίνα ἔσεσθαι σ. ἐν αὐτοῖς; concordiam 4, 10, 12.

σύμψηφος, trop. de perf. εἰ μὴ κἀκεῖνοι - σύμψηφοι ἐγένοντο, calculo fuo comprobaffent 6, 1, 4. confentientes fuiffent, fc. αὐτῷ.

σὺν, ph. in not. fociae actionis, cum pron. perf. σ. ἐμοὶ λ. mecum 1, 5, 24. σ. αὐτοῖς λ. cum ipfis 2, 9, 12. σ. αὐτῷ 5, 5, 18. — σ. αὐτῷ, fecum 3, 8, 4. 7, 12, 3. - σ. ἑαυτῷ 7, 2, 2. c. fubft., etiam fimul c. adi. σ. τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν λ. una cum 1, 9, 5. σ. παντὶ τῷ λοιπῷ ςρατῷ λ. cum 2, 14, 1. 3, 7, 9. 12. — 3, 2, 1. 5, 4, 12. 7, 5, 2. 6. - 6, 5 1. 16. - 8, 5, 22. † repetit. ἐπανῆλθεν σύν τε τοῖς - σύν τε τοῖς λ. cum - iis que 8, 7, 20. - In not. fimplicis focietatis, praefentiae, coniunctionis, de perf., cum verbb. οἱ ἄριςοι - ἐνταῦθα σύν σοι, tecum 1, 6, 18. - 1, 9, 16. 5, 3, 20. 5, 8, 7. - 5, 7, 7. - 8, 3, 3. 8, 5, 11. σ. ὑμῖν λ. una vobiscum 8, 7, 12. τὸ ςράτευμα σὺν αὐτῷ πᾶν εἶχε, fecum 2, 15, 10. 3, 2, 10. - ςρατοῦ, ὃς ἦν σ. αὐτῷ 6, 7, 6. Cum fubft. fed fine verb. Σεβῆρος καὶ ὁ σὺν αὐτῷ ςρατὸς, Sev. et qui circa ipfum erat exercitus 3, 7, 8. fc. ὢν λ. - οἱ σ. τῷ Μακρίνῳ, qui cum Macrino erant 5, 4, 11. fc. ὄντες. - τὸ σ. αὐτῷ πλῆθος, copias, quas fecum habebat 6, 6, 4. fc. ὂν λ. it. in hoc alius ordinis, τὸ ςρατόπεδον πᾶν τὸ σ. αὐτῷ, exercitus omnis, qui cum eo erat 7, 8, 3. †† τινῶν τῶν σ. αὐτῷ, quibusdam ex fociis eius 1, 10, 15. fc. ὄντων, it. εἴ τινες τῶν σ. α. fi qui eorum, qui cum ipfo effent 6, 9, 13. †† τῶν σ. αὐτοῖς τινας, ex iis, qui circa ipfos erant, quibusdam 7, 10, 14. οἱ σ. αὐτῷ ςρατιῶται, milites, qui cum ipfo erant 6, 9, 3. fc. ὄντες. - τῶν σ. αὐτῷ ςρατιωτῶν λ. fuis militibus 5, 4, 9. fc. ὄντων. fimul fine fubft. ὁ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ σ. αὐτῷ, Al. et qui cum ipfo erant 6, 8, 7. fc. ὄντες. - τοὺς σ. αὐτῷ ὁπλίτας, fuos 1, 10, 14. - De re, f. c. fubft. rei, τὴν κόνιν σ. ἀρώμασιν λ. 3, 15, 16. ἐκ παίδων ἀνατρέφονται σ. αὐτοῖς. (τοῖς τόξοις καὶ ἵπποις.) 6, 5, 9. ἀετὸς, σ. τῷ πυρὶ ἀνελευσόμενος εἰς τὸν αἰθέρα 4, 2, 22. — †† in orat. contracta, ἡ πίσσα σὺν οἷς προείρηται λ. pix illa cum caeteris, quae fupra diximus 8, 4, 27. p. σὺν τούτοις, ἃ πρ.

συνάγειν, phyf. de perf. c. acc. perf. συναγαγόντες τοὺς - φίλους, coactis in unum amicis 4, 3, 11, ad confilium habendum, convocatis. - Al. not. fimul c. praep. συνάγειν κατ' αὐτοῦ χεῖρα, quafi colligeret 7, 1, 12, hoftiliter. - † Trop. c. acc. rei, πράξεις - βασιλέων συνάξαντι, γράψαι λ. res geftas collectas 2, 15, 12. - Mor. c. acc. perf. συνάγειν αὐτοὺς, reducere in gratiam 3, 15, 13. 4, 3, 9. conciliare 5, 10, 8. reconciliare 4, 3, 20. in quibus loc. deeft fq. adiunctum. - c. praep. fimul, σ. εἰς φιλίαν, adducere 3, 13, 8. - Paff. de re, trop. δύο - ἀρχὰς λ. ἃς συναχθείσας κατ' ἐπιγαμίαν, quae coëuntia 4, 10, 5. coniuncta.

συναιρεῖσθαι, Paff. de perf, ph. c. dat. perf. συναιρεθέντος αὐτῷ καὶ τοῦ παιδὸς, fimul (cum ipfo) occifo et filio 5, 4, 24.

συναίρεσθαι, Med. de perf. trop. ὑμᾶς - χρὴ σ. opitulari 2, 5, 24. fc. ἐμοὶ λ. in imperio adminiftrando. - c. dat. perf. ἢν - ἡμῖν συνάρῃ, fi nobis adiutor fueris 7, 5, 16. μὴ - μηδεὶς αὐτῷ

Digitized by Google

συνάρηται, opitularetur 7, 6, 11. *συναραμένων αὐτοῖς καὶ τῶν λ.* adiutantibus 8, 5, 22. - † cum dat. quaſi rei ſimul, *συναίρεσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι λ.* ut opitularentur 7, 7, 11. - ſimul c. adv. ſed c. dat. rei, *ἡ συναιρομένη τότε τοῖς ἐκείνου πράγμασι τύχη*, quae auxiliabatur 3, 9, 13.

συναλίζεσθαι, Paſſ. de perſ. ph. c. praep. *ἐς τὸ αὐτὸ συναλισθέντες*, in unum coacti 6, 5, 22. ſe contrahentes ſ. coniungentes, milites, ab hoſte incluſi.

συναναλίσκειν, trop. de re, c. acc. rei et praep. *τὰ χρηςὰ ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τὴν - μνήμην συναναλίσκει*, amittunt 2, 3, 18. abſumunt, opprimunt.

συναντάομαι, ſ. *συνάντομαι*, Med. de perſ. ph. cum praep. et dat. perſ. *κατὰ - τινὰ δαίμονα συνήντηται τῇ λ.* obvius factus eſt 1, 17, 8.

συναπέρχεσθαι, Med. de perſ. ph. c. dat. perſ. *αὐτῷ συναπελθεῖν ἤθελον*, cum ipſo proficiſci 1, 7, 1.

συναποδρᾶν, ph. de perſ. cum praep. *ἀπὸ τῶν - ἔργων*, ut una aufugerent a 1, 10, 2.

συναρπάζεσθαι, Paſſ. de perſ. ph. c. adv. *αἰφνιδίως συναρπασθέντας*, correptos 7, 1, 20.

συναύξεσθαι, Paſſ. de perſ. ph. c. dat. perſ. *συναυξηθεὶς αὐτῷ*, cum accreviſſet cum ipſo 1, 12, 8. noſtrat. *mit ihm aufwachſen.*

συνάφεια, ph. c. adi. et adiuncto, *τείχει*, *πεποιημένῳ - τοσαύτῃ συναφείᾳ καὶ κολλήσει*, tam arcta iunctura 3, 1, 14. trop. c. praep. *τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας*, propter coniunctionem cum ipſo 4, 8, 3. ſc. *ἕνεκα*, convenientiam, affinitatem, ſimilitudinem, i. quia ipſe putabat, ſe illi ſimilem eſſe, ſe que habere quaedam cum illo communia.

συνδέομαι, Paſſ. de re, ph. c. praep. *ναυσὶ*, - *ὡς πρὸς ἀλλήλας συνδεθεισῶν*, quibus inter ſe iunctis 6, 7, 13. qui Bg. leg. *ὧν*, pro quo melius eſt *αὐτῶν*, fluvium que navigiis occupans, his inter ſe colligatis commutatum cum ponte veluti, putabat, rel. - c. dat. rei, *ἅ περ - ἀλλήλοις συνδεθέντα*, inter ſe devincta 8, 4, 11.

σύνδεσμος, phyſ. c. gen. rei, *προσκομίζουσι πάντα τὸν σύνδεσμον τῶν ἐπιςολῶν*, faſciculum 4, 12, 11.

συνδραμεῖν, ph. de perſ. abſ. *πάντες συνέδραμον*, concurrerunt 4, 13, 14. - ſimul cum adv. *συνδραμόντων ἤδη καὶ πάντων λ.* cum iam concurriſſent 7, 5, 17.

συνεδρία, ph. *περὶ τῆς συνεδρίας λ.* de ſtatione 1, 8, 10. de ſede ſecunda, a latere imperatricis ſiniſtro, noſtr. *Nebenſitz*, vel i. q. ſimpl. de ſede, in theatro.

συνέδριον, ph. de perſ. *διελύθη τὸ σ.* conſeſſus 4, 3, 21. - de loco, c. gen. perſ. *ἀντικρὺ τοῦ τῆς συγκλήτου συνεδρίου*, e regione curiae 1, 14, 18. *κατῆλθεν ἐπὶ τὸ σ. τῆς βουλῆς*, in curiam 2, 5, 5. — abſ. *συνίασιν εἰς τὸ σ.* in curiam 2, 12, 7. 7, 11, 5. - cum adi. *συνῆλθον - εἰς τὸ σύνηθες σ.* in locum conſeſſus conſuetum 7, 10, 5. †† *συναίρεσθαι συνεδρίῳ βουλεύουσι*, curiae 7, 7, 11. p. quo leg. *βουλευτικῷ*, curiae conſulenti, et ſic ſumendum de perſ. p. conſeſſui, collegio, concilio ſenatorio.

σύνεδρος, ph. de perſ. p. ſubſt. c. gen. perſ. *σύνεδρός ἐςι θεῶν*, conſeſſor 1, 5, 17. *συνέδρους τοῦ βασιλέως*, aſſeſſores 6, 1, 3. - abſ. *ὥσπερ ὑπὸ μάρτυρι τῷ Διῒ καὶ συνέδρῳ*, conſeſſore 7, 10, 6. *σύνεδροι - ἐπιλεχθέντες*, aſſeſſores 7, 1, 7. - c. adiuncto, *δοὺς αὐτῷ συνέδρους τῶν φίλων τοὺς πρεσβυτέρους*, datis ei aſſeſſoribus ex

Digitized by Google

amicis senioribus 3, 14, 17. - †† οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες καὶ σύνεδροι πατρῷοι φίλοι, ii, qui alicuius dignationis essent, paterni que amici 3, 15, 13. qui Bg. omittit σ., quod e vulg. lect. habet sqq. π. φ. per appositionem, assessores (sc. utriusque s. ipsorum, oppresso gen. pron. αὐτῶν, Caracalli et Getae,) qui erant adhuc e numero paternorum amicorum s. consiliariorum, p. assessores paterni amici, s. ordine al., paterni que amici assessores ipsorum. Sed V. L. Ms., σύνεδροι καὶ πατρ. φ., apparet quoque ap. Pol. al. ordine „Severi amicis et consiliariis."

συνεζευγμένος, v. συζεύγνυσθαι.

συνείδησις, mor. c. adi. ἐκ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως λ. ex bona conscientia 6, 3, 9. - c. gen. rei, ἐκ σ. εὐγενοῦς κρείττονα, ex conscientia nobilitatis 7, 1, 8. qui Bg. servat vulg. gen. εὐγ. pro quo leg. ἀγενοῦς s. δυςγενοῦς, de Maximino ipso, cf. §. 3.

συνειδῶ, mor. de pers. c. rect. dupl., c. acc. rei et dat. pers. simul que c. coniunct. δυςγένειαν ἑαυτῷ συνειδὼς, ὅτι τε λ. ignobilitatis sibi conscius, quod que 7, 1, 3. - Med. c. dat. pers. dupl. οὐ γάρ τι ἐμαυτῷ σύνοιδα λυπήσαντι ὑμᾶς, non enim mihi conscius sum ullius a me in vos iniuriae 2, 5, 10. non enim conscius mihi sum, aliqua re laesisse vos; ut pron. τὶ, per ellips. pr. κατὰ, pertineat potius ad v. λυπ., et hoc particip. resolvatur in inf.

σύνειμι, (ab εἰμί,) ph. de pers. c. dat. pers. οἳ συνῆσαν αὐτῷ, qui fuerunt circa ipsum 7, 1, 7. ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ συνόντος αὐτῷ, a contubernali suo ib. 22. τοὺς συνόντας ἐκείνῳ στρατιώτας, eos, qui cum ipso essent milites 6, 8, 15. - c. adiuncto e nominat. modi s. temp., p. adv. οἱ πανημέριοι συνῆσαν αὐτῷ, qui erant cum ipso 1, 6, 1. v. π. Per oppressum dat. pers., ὑπὸ - τῶν συνόντων (αὐτῷ) φίλων, amicis, qui cum ipso erant 5, 5, 1. χρηστὸς - ὢν τοῖς (αὐτῷ) συνοῦσι, erga conversantes 4, 3, 6. τοῖς σ. (αὐτῷ) φίλοις, amic. qui cum eo erant 6, 7, 9. - simul c. adiuncto e nominat. particip. modi, συνῆσαν (αὐτῷ) παιδεύοντες αὐτὸν Παρθυαίων οἱ λ. erant cum ipso 1, 15, 4. v. παιδ. - simul c. adv. ὅπως, (αὐτῷ) συνόντες ἀεὶ, παιδεύοιεν λ. ut perpetua consuetudine erudirent 1, 2, 2. praesentes ei semper, s. versantes cum eo semp.

σύνειμι, (ab εἶμι,) ph. de pers. abs. ἔνθα - ὁ δῆμος συνιὼν ἐκκλησιάζει, populus conveniebat in concionem 2, 9, 7. ὅπου - τὸ πλῆθος συνιὸν ἐκκλησιάζει, in concionem confluit 2, 7, 5. v. ἐκκλ. — c. praep. συνίασιν εἰς τὸ συνέδριον, convenerunt 2, 12, 7. senatores. συνιόντες εἰς τὸ βουλευτήριον, cum convenirent 5, 5, 12. iid. sen. οὐδὲ σ., εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον, congredientes 4, 1, 9. Severi filii. - De re, trop. εἰς τὸ αὐτὸ συνιόντων, κάλλους λ. in unum convenientibus 5, 3, 14. se coniungentibus, simul praesentibus in Heliog. i. q. supra συμπνεόντων.

συνεκβοᾶν, ph. de pers. c. adv. et abl. modi, τότε καὶ οἱ στρατιῶται οὐχ ὁμοίᾳ μὲν προθυμίᾳ, - συνεξεβόησαν, una acclamarunt 2, 2, 22. simul cum plebe.

συνεκδραμεῖν s. συνεκτρέχειν, ph. de pers. c. dat. pers. θέοντι αὐτῷ - συνεξέδραμον πάντες, cum currente una foras concurrerunt 4, 4, 10.

συνέλκεσθαι, Pass. de re, ph. τὰ ἐκ βυρσῶν - συνείλκετο, se contrahebant 8, 4, 27.

συνεορτάζειν, ph. de pers. c. dat. pers. et adiuncto, συμπανηγυρίσας αὐτοῖς καὶ συνεορτάσας 4, 9, 7. v. συμπ.

συνεργὸς, mor. de pers. act. cum gen. rei et adiuncto, ὅσοι - ὑπη-

ρῖται καὶ συνεργοὶ ἐδόκουν εἶναι τῶν ἁμαρτημάτων, adiutores 5, 8, 16.

συνέρχεσθαι, ph. de perſ., univerſe, ὡς πᾶς συνῆλθε τὸ πλῆθος, confluxit 4, 11, 6. ἐπειδὴ πάντες συνῆλθον, poſtquam conveniſſent 1, 4, 1. τοῦ λοιποῦ πλήθους συνελθόντος, cum conveniſſet 2, 8, 1. - ſimul c. praep. οἱ δὲ - πρὸ τῆς ἕω συνῆλθον εἰς τὴν πόλιν, conveniunt 7, 4, 8. - Nominatim de ſenatu. ἔδοξεν -, συνελθεῖν, ut convenirent 7, 10, 3. συνελθόντες, congreſſi 2, 12, 8. — ſimul c. praep. συνεληλύθεσαν - εἰς τὸ βουλευτήριον πάντες, convenerant 7, 11, 2. συνῆλθον - οὐκ εἰς τὸ σύνηθες συνέδριον, λ. convenerunt 7, 10, 5. - c. adv. ἡ σύγκλητος, συνελθοῦσα, πρὶν λ. congreſſus 7, 7, 4. - De milit. οἱ νεανίαι - συνῆλθον ἅμα γονεῦσι 4, 9, 10. τὴν νεολαίαν εἰς τι πεδίον κελεύει συνελθεῖν, convenire ib. 7. 6, 3, 4. - † ſimul c. adiuncto, et particip. nominat. modi, it. c. caſu temp. τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ συνῆλθον εἰς τὸ - πεδίον μαχόμενοι, convenerunt 4, 15, 11. v. μάχ. ſimul c. adv. συνέρχεται - ἑκατέρωθεν ὁ στρατὸς εἰς τὸ - πεδίον, conveniunt exercitus 3, 4, 4. - † τόπος ὥριστο, εἰς ὃν καὶ ὅποι συνελθεῖν ἔδει, in quem convenire eos oportebat 6, 5, 17. v. ὅπ., in quem tenderent, et in quo congregarent ſe. τῶν ἀπὸ πάσης περὶ αὐτὴν χώρας ἐκεῖ συνελθόντων, hominibus ibi congregatis 4, 9, 7. — c. ſolo adv. πανδημεὶ συνῆλθον, convenerunt 2, 2, 10. οὕτως αὐτοὺς συνελθεῖν κελεύει, ὡς λ. convenire 2, 13, 6. - †† De re, trop. ταῦτα συνελθόντα, hisce concurrentibus 4, 10, 8. per nominat. abſol. p. gen. conſq., convenientibus, ſ. haec cum ſimul adeſſent.

σύνεσις, mor. cum gen. rei, ὑπὸ τῆς τῶν ἔργων συνέσεως ἐλαυνόμενος, conſcientia 4, 7, 1. Caracall.

συνεσκευάσθη, v. συσκευάζ.

συνεστιᾶσθαι, Med. de perſ. ph. c. dat. perſ. οὔτε συνειστιῶντο ἀλλήλοις, una veſcebantur 4, 1, 3.

συνευφραίνεσθαι, Paſſ. ſ. Med. de perſ. mor. cum dat. perſ. αὐτοῖς συνευφραίνετο, cum ipſis delectabatur 2, 8, 16. hilariter vivebat, cf. 2, 7, 14. 16.

συνέχεια, ph. cum gen. rei, τῆς συνεχείας τῶν φυτῶν λ. denſitate 7, 2, 11. - trop. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης λ. aſſiduitate 8, 5, 3.

συνεχής, ph. ſ. mor. Maſc. de re, φόβου συνεχοῦς, aſſiduo 2, 1, 17. πολέμοις συνεχέσι 6, 2, 19. - Maſc. c. ſubſt. fem. συνεχοῦς βολῆς 1, 12, 18. ὁδοιπορίας, perpetuo 5, 4, 20. χορηγίας 7, 3, 6. — Superl. Neutr. abſ. p. adv. δικάζειν συνεχέστατα 6, 1, 13. creberrime, aſſiduiſſime.

συνέχω, phyſ. de perſ. cum acc. perſ. oppreſſo, συνέχειν (αὐτούς,) continerent 2, 13, 8. intra circulum armatorum. - Paſſ. trop. ſ. mor. c. abl. rei, συνεχόμενος ἡδοναῖς, dum tenetur 1, 17, 22. poſſidetur, occupatus eſt, noſtr. *gefeſſelt ſeyn*, ſq. explic.

συνεχῶς, ph. ante verb., aſſidue 1, 12, 4. 1, 14, 13. 2, 8, 3. 2, 7, 16. 3, 8. 15. 3, 11, 1. perpetuo 1, 14, 1. poſt verb., aſſid. 2, 7, 8, 3, 10, 3. † intra art. et ſubſt. p. adi. ταῖς τοῦ Ὠκεανοῦ σ. ἀμπώτισιν, Oceani frequenti reciprocatione 3, 14, 11. p. συνεχέσι.

συνήδεσθαι, Paſſ. ſ. Med. de perſ. mor. c. dat. rei et particip. modi, ἀνάγκη ἦν, (αὐτοῖς) συνήδεσθαι τοῖς πραχθεῖσιν ὑποκρινομένοις, cum caeteris gaudere eo facto per ſimulationem 8, 6, 2. συνηδομένοις αὐτῶν ταῖς ἐλπίσιν, gratulantibus ſpei 4, 9, 10. † συνηδομένων ἁπάντων τῇ λ. congratulantibus - de 2, 4, 6. - c. dat.

Digitized by Google

perf. ἐπέστελλον, συνηδόμενοι αὐτῷ, gratulatum ei 2, 8, 13. ἀλλήλοις, gratulantes 8, 6, 17.

συνήθεια, ph. πλέον τῆς συνηθείας λ. maiori, quam pro confuetudine 2, 6 18. v. πλ. † οὔσης σοὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐν συνηθείᾳ, cum fit tibi eius lectio confueta 2, 1, 23. ubi formula e praep., ἐν συν. p. adi. συνήθους λ. - cum gen. rei, τῇ πρὸς τοὺς βαρβάρους μάχης συνηθείᾳ, ob praeliorum adverfus barbaros confuetudinem 7, 9, 7.

συνήθης, mor. f. ph. Mafc. de re, τοῦ συνήθους δρόμου, confueto 3, 3, 10. τοὺς συνήθεις ὅρκους 2, 2, 23. - λόγους 6, 3, 5. fq. explic. - Mafc. c. fubft. fem. τῇ συνήθει προθυμίᾳ 3, 6, 16. - τ. σ. ῥαθυμίᾳ 5, 4, 3. συνήθη Φιλοτησίαν 1, 17, 19. τὴν σ. Φρουρὰν, folitam 5, 8, 12. - fimul c. dat. perf. τῇ σ. Ῥωμαίοις εὐκοσμίᾳ 4, 14, 15. † δοὺς τὰς συνήθεις τῷ δήμῳ νομὰς ἐπὶ τῇ τῆς β. διαδοχῇ 5, 5, 15. ubi dat. τῷ δ. pendebit a pr. v. δ., fed praep. ἐπὶ ab adi. noftro. - Neutr. c. fubft. τῷ συνήθει τάχει, confuet. 4, 12, 11. ἐς τὸ σύνηθες πεδίον 6, 3, 4. 7, 10, 5. † ἐπὶ τὰ συνήθη λουτρὰ καὶ κραιπάλας 1, 17, 7. 2, 4, 18. 6, 8, 11. — fimul c. dat. perf. εἰς τὰ σ. ἑαυτῇ βασίλεια λ. 5, 5, 1. Nominatim Neutr. fing. fine fubft. ὡς εἶεν σύνηθες, ut confueverat 4, 12, 15. v. εἶεν. - c. inf. ἀμύνεσθαι - σύνηθες (ἐςὶ,) ufitatum 4, 5, 12. - c. dat. perf. ὡς Ῥωμαίοις σ. folenne eft 4, 14, 17. — fimul c. inf. τοῦτο κελεύειν ἦν σ. αὐτῷ, folitus erat 4, 12, 13.

συνήθως, ante verb., pro confuetudine 3, 12, 18. more fuo 6, 6, 2.

σύνθετος, Paff. de re, ph. in opp. ὡς μηδένα οἴεσθαι τὸ ἔργον σύνθετον, compofitum 3, 1, 14.

συνθέω, ph. de perf. c. dat. animal. συνθέων αὐτοῖς, currens cum ipfis 1, 15, 6. - Al. not. c. praep. ἐς τὸν ἱππόδρομον συνθέοντες, concurrentes 8, 6, 17. συνέθεον ἐκ τῆς Ἰταλίας λ., θεασόμενοι λ. concurrebant 1, 15, 2. - c. abl. modi affini, πλεῖστον τοῦ δήμου συνέθει δρόμῳ, concurrebat 2, 2, 8. - c. mero particip. modi, πάντες ἐκπλαγέντες συνέθεον, concurrerunt 4, 4, 13.

συνθήκη, trop. c. adi. ἐπὶ ταύταις - ταῖς συνθήκαις ἀνελθὼν, fub hac pactione 3, 12, 1. pactis.

σύνθημα, ph. c. adi. ὑφ' ἑνὶ συνθήματι συλλαμβάνονται, repente figno dato 2, 13, 7. i. q. 4, 11, 8. ὑφ' ἑνὶ σημείῳ. Al. not. abf. μὴ τηρήσαντος τὰ συνθήματα, conventa 6, 6, 1. pacta, promiffa, quo loco ac tempore hoftile folum intraturus et conventurus effet Alexander, cf 6, 5, 4. 16. fq.

συνίημι, mor. de perf. cum gen. rei, μήτε τῆς ἀλλήλων Φωνῆς συνιεῖσιν, nec vocem intelligentibus 4, 10, 12. - c. adv. μὴ ῥαδίως συνεῖναι δυνάμενοι, εἰ λ. intelligere 2, 9, 15. - cum inf. συνίεσαν, λ. intelligebant 1, 13, 10. † c. particip. acc. perf. p. inf. συνεὶς - ἀποδεδρακότας τοὺς Φ. cognito 3, 3, 13. - c. coniunct. σ., ὅτι λ. intelligens 4, 15, 15. cogitans 8, 7, 7. - cum acc. rei, συνέντες τὸ πεπραγμένον, intellecto toto negotio 4, 4, 19. — † fimul c. abl. modi affini, ὅ περ ἐγὼ προμηθείᾳ - συνεὶς, quo ego intellecto 4, 5, 11.

συνίστημι, ph. de perf., Act., c. acc. perf., praep. et adv. οὐκέτι τὰς Φάλαγγας ἐς βάθος συνίςασαν, conftituebant 4, 15, 12. fq. opp. - c. acc. eod. et adv. εὐτάκτως - συςήσαντες τὰς Φ. ib. 3. — † c. folis praepp. ὡς ἐξ ἀντιςάσεως - συςῆναι πρὸς τὸν Κόμμοδον, ut confligeret cum Comm. 1, 10, 9. confiftere in pugna con-

Digitized by Google

tra C. Quo ſenſu pertineat iam ad ſq. not. - Neutral. ϛρατὸν, — μηδὲ συνεϛὼς, nec ſtatus 6, 7, 2. conſtans, perpetuus, qui non dimittitur in pace, noſtr. *ſtehend.* συνεϛὸς ϛρατιωτικὸν, conſtitutos milites 3, 1, 5. - c. adiuncto, ϛρατόπεδα - συνεϛῶτα καὶ μένοντα, exercitus ſtatos 6, 5, 6. - De re, trop. cum adv. ἔτι τῆς μάχης συνεϛώσης, adhuc durante praelio 5, 4, 12. — θαῤῥῶν τῇ τοῦ πατρὸς ὡς ἔτι συνεϛώσῃ δυνάμει, velut adhuc incolumi 1, 9, 22. ſalva, durante, permanente, nondum finita, ademta, propr. ſtante ſ. conſiſtente, noſtr. *beſtehend* ſ. *feſtſtehend.* - Med. ph. de perſ., Act., c. praep. ἐν θεάτροις συνιϛάμενοι κατὰ πλήθη, conſiſtentes 1, 12, 11. ſe una ſiſtentes, locantes cum aliis, noſtr. *ſich* zuſammen *ſtellen,* et proinde, convenientes, coëuntes, noſtr. *zuſammen treten*, zuſ. *kommen*, it. ſimul ſtantes, noſtr. *beyſammen ſtehen.* - Al. not. c. acc. perſ. Φήσας, εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου τιμὴν Φάλαγγα βούλεσθαι συϛήσασθαι, velle ſe conſtituere 4, 9, 8. colligere, facere, noſtr. *aufrichten* ſ. *errichten.*

συννεφὴς, ph. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. ὥραν - συννεφῆ, nubilam 1, 6, 3.

συνοδεύειν, ph. de perſ. c. dat. perſ. et adv. it. nominat. particip. modi, τὰ πλεῖϛα αὐτοῖς συνώδευε περιπατῶν, cum ipſis iter faciebat 4, 7, 11.

σύνοδος, ph. de actu, cum gen. perſ., in bello, τῶν ϛρατοπέδων - τὴν σύνοδον - κατ' ἐκεῖνο γενέσθαι τὸ χωρίον, congreſſum 3, 4, 7. - Al. not. ταῖς τοῦ δήμου συνόδοις, in populi coetibus 2, 7, 8. — abſ. ib. 9.

συνοικεῖν, ph. de perſ. c. dat. perſ., de mare, γυναιξὶ, mulierem domi habere 3, 8, 9. in matrimonio habere, ſ. uxores ducere et habere belli etiam tempore et in caſtris. συνῴκει τῇ πρεσβυτάτῃ λ. in matrimonio habebat natu maximam 1, 6, 11. ſed de femina, ſimul c. adv. αὕτη πρότερον - αὐτοκράτορι συνῴκει, haec prius imperatoris coniux fuerat 1, 8, 6. - † ἣν (γυναῖκα) συνοικοῦσαν (αὐτῷ,) maritatam 6, 1, 19. - † trop. de re, εἰ μὴ χρηϛὸς - συνοικεῖ τρόπος, ſimul adſit 5, 1, 11. ſc. τινὶ ἀνδρὶ, λ.

συνοικίαι, ph. διὰ πυκνότητα τῶν συνοικιῶν, coniunctarum aedium 7, 12, 13.

συνοικίζειν, ph. de perſ. c. acc. et dat. perſ. τὸ ἄγαλμα συνῴκισε τῷ θεῷ, maritavit 5, 6, 12.

σύνοικος, ph. de animal. c. dat. perſ. ζώων, τοῖς ἀνθρώποις συνοίκων, beſtiarum domeſticarum 1, 12, 6. inter homines verſantium, ſ. cum hominib.

συνουσία, phyſ. in mal. part. de fem. cum gen. perſ. ἐπὶ συνουσίᾳ αὐτοῦ διεβάλλετο, ob conſuetudinem ſtupri cum ipſo 1, 17, 12. — ſimul c. adi. ἐφ' ᾗ καὶ λανθανούσῃ σ. δ. cuius - conſuetudine ſtupri 1, 8, 10.

σύνταγμα, ph. c. gen. rei et adi., ὡς ἐν τῷ πρώτῳ συντάγματι τῆς ἱϛορίας λ. volumine 2, 1, 1. libro.

σύνταξις, ph. partim, c. adi. ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐκ. conditionibus 1, 2, 2. magiſtrorum, *Beſoldung*, Gehalt. ἐ. μεγάλαις σ. 1, 6, 24. in pace reſtituta et bello finito, pactiones pecuniariae, etc.

συντάττειν, ph. partim, c. acc. rei et adv. τοὺς ϛαθμοὺς - πλατύτερον συνέταξαν, conſcripſerunt 2, 15, 11. compoſuerunt, noſtr. *aufſetzen.* - ſimul c. dat. perſ. βιβλίον, ὃ περ αὐτῷ ἦσαν συντάξαν-

τεσ λ. compoſuerunt 7, 8, 5. - Paſſ. de perſ. ςρατὸν -, μὴ συντεταγμένος, non ordinarius 6, 7, 2. compoſitus, bene inſtitutus et exercitatus, ordinatus.

συντέλεια, ph. c. gen. rei, τὰ - βάρβαρα - εἰς φόρου συντέλειαν ὑπάγεσθαι, qui barbaros ſibi vectigales feciſſet 6, 2, 3. ad collationem, penſitationem, ſolutionem tributi, ad tributum pendendum. - trop. τὰ συντέλειαν ἔχοντα τῶν - πεπραγμένων, ſummam 2, 15, 13. perfectionem, faſtigium, i. praecipua eorum, quae acta ſunt, noſtr. *das* Hauptſächlichſte, *Wichtigſte*.

συντελεῖν, trop. de re, c. praep. διάφοροι οὖσαι, (αἱ θανάτου αἰτίαι,) εἰς ἓν τέλμα βίου συντελεῖσιν, tendunt 2, 2, 15. ſimul ſ. una omnes, ſ. contendunt, i. tandem efficiunt ſ. afferunt mortem, ſ. afferunt aliquid ad mortem, noſtr. *gehen auf.* - Paſſ. de re, τούτων συντελεσθέντων, his peractis 4, 2, 20. confectis. - Al. not. c. praep. πᾶς ὁ χρόνος, ἐν ᾧ - ἐβασίλευσεν -, ἐν ἓξ ἔτεσι συνετελέσθη, ſex annis conſummatum fuit 4, 13, 19. confici, abſolvi, continere, complecti, efficere.

συντίθεσθαι, Med. de perſ. trop. c. inf. συντίθενται, λ. pacto conſentiunt 1, 17, 16. paciſcuntur inter ſe, conveniunt. ὡς συνέθεντο, ſpondentibus ipſis 5, 3, 23.

σύντονος, ph. ſ. mor. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. συντόνῳ σπουδῇ, concitata feſtinatione 2, 11, 2. ſumma, continua.

συντρίβεσθαι, Paſſ. de perſ. trop. c. praep. ὑπὸ τῆς συνεχοῦς ὁδοιπορίας συντετριμμένος, attritus 5, 4, 20. confectus, debilitatus. - de re, τὰ ἐκείνων - παρ' ἀλλήλοις συντριβέντα, illorum ſtatus - attritus 3, 2, 15. civitates ſingulae, vires opes que pecuniariae et militares, it. ipſarum urbes, caſtella, terrae, vaſtatae, debilitatae, imminutae.

συντυγχάνειν, ph. de perſ. c. dat. perſ. τοῦ ςρατιωτικοῦ λείψανον — (αὐτὸ) ἐκέλευεν αὐτῷ συντυχεῖν, ſibi occurrere 2, 14, 12. ad ſe venire, et ſe coniungere cum ipſo, noſtr. *mit* ihm *zuſammen treffen* ſ. zu ihm *ſtoſsen.*

συνωθεῖσθαι, Paſſ. de perſ. ph. ὅσοι - συνωθοῦντο, ſimul detrudebantur 4, 9, 16.

συνωμοσία, mor. c. adi. τὶς λ. coniuratio 7, 1, 11. - abſ. τοὺς ὄντας ἐν τῇ συνωμοσίᾳ 1, 8, 17. συνωμοσίαν ποιησάμενοι 7, 4, 7.

συνωμότης, mor. abſ. οἱ συνωμόται λ. coniurationis ſocii 1, 10, 15. e. - † c. adi. ὀλίγους τῶν συνωμοτῶν λ. paucos ex coni. ſoc. 2, 1, 12. - †† συνωμότας - τῆς βουλῆς λαβών τινας τῶν ἐξεχόντων, coniur. ſocios nactus ſenatorii ordinis quosdam primarios 1, 8, 11. qui Bg. iungit pron. τιν. non modo cum συν. ſed et cum gen. particip., hac ſerie, λαβ. συν. τιν. τῶν ἐξ. τῆς β. — † c. gen. rei, οἳ καὶ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ Ἀντωνίνου συνωμόται λ. quos etiam inſidiarum adverſus Antoninum et coniurationis participes 4, 14, 4. qui Bg. copulam *et* interponit ob ſuum Lat. e duob. ſubſt. ad συν., pro ſeveris, inſidiarum adv. Ant. participes coniurati ſ. participes per conſpirationem.

συνωνεῖσθαι, Med. de perſ. ph. c. acc. rei, σίτου πλεῖςον συνωνούμενος, coemens 1, 12, 9.

Συρία, reg. Aſiae, Συρίας πάσης, Syriae 2, 7, 6. ἁπάσας τῆς Σ. 5, 5, 3. τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, in Syriae praefectura 3, 2, 6. τὰ κατὰ Συρίαν - πράγματα, Syriae res 2, 10, 13. Λαοδίκεια κ. Σ. in Syria 3, 3, 3.

σύριγξ, ph. inſtrum. muſic. c. adiuncto, ὑπὸ αὐλοῖς καὶ σύριγξιν ad fiſtulas 5, 3, 15. πρὸς αὐλοὺς καὶ σύριγγας 4, 11, 5.

Σύρος, gentil. τῷ γένει Σ. Syrus 3, 11, 17. Φιλέορτοι - Σύροι 2, 7, 15. ἀποσκῶψαι ἐπιτήδειοι Σ. 2, 10, 14. † τὸ Σύρων ἔθνος, Syrorum gens 2, 7, 13. †† τοῖς Σύρων ὑφάσμασι, Syrorum 5, 6, 7.

συῤῥέω, ph. de perf. c. praep. et adv. τῶν ὄχλων πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκεῖσε συῤῥεόντων, turba omni confluente 8, 2, 10. concurrente, conveniente. - de re, c. adv. ἔνθα συῤῥέοντας (ποταμοὺς,) confluentes 6, 5, 3. - c. praep. τοῖς ἐκ τῶν ὀρῶν συῤῥέουσιν ὕδασι, illis, quae ex montibus defluunt, aquis 3, 3, 2.

σύρω, ph. de perf. c. acc. rei, per contumel. τὰ σώματα - παρέδοσαν σύρειν λ. trahenda 5, 8, 17. v. π. - σύροντες τὰ σ. trahentes 1, 13, 11. - Paff. de perf. c. praep. συρέντες ὑπὸ τοῦ ὄχλου, tracti 7, 7, 6. - de re, ἃ περ, (σώματα,) ἐπὶ πολὺ διὰ πάσης τῆς πόλεως συρέντα, tracta 5, 8, 18.

συσκέπτεσθαι, Med. de perf. mor. c. dat. perf. et praep. ὡς συσκεψόμενος αὐτοῖς περὶ ὧν λ. deliberaturus cum ipfis de iis, quae 1, 17, 15.

συσκευάζεσθαι, Paff. trop. de perf. c. dat. perf. et abl. modi, πολλὴ αὐτῷ - δύναμις μεγίςῳ τάχει συνεσκευάσθη, ingentes ipfi (ab ipfo) copiae comparatae fuerunt 2, 14, 13. exercitus comparatus, collectus eft. - de re, c. praep. ἐπιβουλὴ κατ' αὐτοῦ σ. infidiae ftructae fuerunt 1, 10, 1. ἡ τῆς διαβολῆς Φήμη -, ὑπὸ τοῦ - συσκευασθεῖσα, conficta 7, 1, 18. - Med. de perf. trop. cum acc. rei et perf. it. c. praep. ὅπλα καὶ ςρατὸν ἐφ' ἡμᾶς συσκευάζεται, comparat 3, 6, 6. - †† c. acc. perf. et adv. εἴτε ἄλλως συσκευαζόμενος αὐτὸν, infidias ftruens ipfi 4, 12, 9. †† ph. de milit. c. adv. συσκευάσασθαι αὐτοὺς ὡς ἔνι μάλιςα εὐτελέςατα ἐκέλευσε, vafa colligere eos 2, 11, 1. fua, cibum et utenfilia, v. εὐτ.

συσκευὴ, trop. c. adi. ἡ σ. τοιαύτη τὶς ἐλέγετο ἔσεσθαι, apparatus talis dicebatur futurus 7, 1, 15. dolofa machinatio, infidiae, i. q. 1, 10, 1. - c. adiuncto, συσκευήν τινα καὶ σκηνὴν τὸ πρᾶγμα ὑπώπτευεν, tanquam compofitum quiddam 3, 12, 7. - fimul c. praep. σ. et v. affini, κατ' αὐτοῦ καὶ δρᾶμα ἐσκευάσθαι, commentum id ib. 21. ἐνέδραν καὶ σ. ἐξ ἐπιβουλῆς καθ' ἑαυτοῦ νομίζων, dolum 7, 5, 8. dolum et commentum per infidias, v. ἐπιβ.

σύσκηνος, ph. de perf. et duce, τὸν Μαξιμῖνον, συςρατιώτην αὐτὸν ὄντα καὶ σύσκηνον, contubernalem 6, 8, 10. ubi pro acc. pron. in Mss. eft gen. αὐτῶν, qui gen. faltem poteft fuppleri.

συςάδην, phyf. c. verbb. τοῖς θηρίοις μαχόμενος, comminus cum beft. pugn. 1, 15, 5. οὐδενὸς αὐτοῖς σ. μαχομένου 1, 12, 17. in tumultu, fq. opp. - cum adiuncto, πρὸς τὸ σ. καὶ ἐξ ἀντιςάσεως ἀγωνίζεσθαι 5, 4, 6. intra art. et fubft., p. adi. ἐν τῇ σ. μάχῃ, cominus pugnando 2, 10, 17. πρὸς τὴν σ. μάχην Ῥωμαίων, adverfus Romanorum ftatariam pugnam 3, 4, 18. † τὴν διὰ δοράτων σ. μάχην, haftis comminus pugnando 4, 10, 7.

συςαδὸν, id. c. verb. τῶν μὲν σ. μαχομένων, comminus 4, 15, 5. - intra art. et fubft. τὴν συς. μάχην, ftatariam 6, 7, 19. ταῖς σ. μάχαις, comminus pugnando 7, 12, 11. - † intra fubft. duo nuda, θηρίων - σ. ἀναιρέσεις, beftias comminus interficiendo 4, 7, 2.

σύςασις, phyf. cum praep. intra art. et fubft. al. μὴ Φέροντες τὴν ἐκ συςάσεως μάχην, haud ferentes ftatariam pugnam 4, 15, 9. qui Bg. recte vertit per adi., quoniam eft i. q. prr. adv. - † ante fubft. c. art. ἐπεὶ μὴ ἐκ σ. αὐτοῖς ἡ μάχη κατὰ τῶν ἀντιπά-

λων λ. non collata acie facta dimicatio cum hostibus 6, 3, 14. ubi tamen i. q. pr., sq. opp.

συστέλλεσθαι, Pass. partim phys. de pers. cum acc. rei ellipt. οἱ μὲν ἄλλοι συνεστάλησαν (κατὰ) τὴν ψυχὴν, contracto ac demisso animo erant 1, 6, 10. perculsi sunt animum, perculsi, conturbati, turbati sunt animo, contracti sunt ac demissi animo, i. tristes sunt redditi, quoniam ph. *contrahitur pectus* per affectus maxime tristes.

σύστημα, trop. de pers. τὰ λοιπὰ βάρβαρα ἔθνη - κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κατὰ τὰ συστήματα ἀρχόμενα 4, 10, 6. sec. corpora singula; ut hodie corpora federatorum, Belgarum, Helvetiorum.

συστρατιώτης, ph. de duce, in opp. μᾶλλον, ἢ βασιλεὺς, commilito 7, 4, 11. μᾶλ. ἢ υἱὸν 1, 5, 8. ἀλλ' οὐκ ἄρχοντα 4, 13, 15. — c. adiuncto, συστρατιώτην - καὶ σύσκηνον 6, 8, 10. συστρατιώτῃ λ. 6, 9, 10. - De milite gregar. c. subst. al. τοὺς νεανίας συστρατιώτας ᾐτιᾶτο, tyrones 6, 9, 2. iuvenes commilitones, i. q. 6, 8, 4. τῇ τοῦ συ. ν. † ὦ ἄνδρες συστρατιῶται, commilitones 6, 3, 5. — abs. in relat. ducis, παρὰ τῶν συστρατιωτῶν 2, 11, 4. militum. — in relat. militum al. τοῖς συστρατιώταις, commilitonib. 5, 3, 21. 7, 11, 9.

σφάλλω, trop. de re, s. pers. c. acc. rei, ἔσφηλεν αὐτοῦ τὴν γνώμην ἡ τύχη, fefellit 6, 5, 10. decepit. - De pers. c. acc. pers. et particip. modi, ἐ. αὐτοὺς, μήτε εἰσαγαγὼν λ. ib. 18. decepit eorum exspectationem. - Pass. de pers. in orat. contracta, τὸ ἐλεούμενον ἐφ' οἷς ἐσφάλλετο 2, 10, 5. miseratio ob ea, quibus peccabat, s. in quib., p. ἐπὶ τούτοις, ἐν οἷς λ. c. abl. modi, αὐτῷ, σφαλέντι καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, deceptus 6, 6, 4. decepto et a consil. rel. - † c. gen. rei, σφαλέντες τῶν ἐλπίδων, spe decepti 2, 7, 4.

σφάλμα, trop. c. gen. rei s. pers. et adi. οἷα τυραννίδος σφάλματα (ἐστὶ s. εἰσὶ,) quales sunt tyrannidis (tyrannorum) lapsus 7, 4, 2. casus tristes, fata, infortunium; s. causa lapsus s. ruinae, nostr. *Fall* s. *Sturz*.

σφοδρὸς, ph. de re, χειμάρρους, vehemens 3, 5, 10. - Neutr. ποταμῶν τὰ σφοδρὰ - ῥεύματα, rapida 8, 4, 6. - Superl. p. adv. σφοδρότατα - μισουμένην, vehementissime 7, 6, 6.

σφοδρῶς, mor. post verb. ἀλγοῦντα σ. vehementer 4, 13, 4. — ante, μὴ σ. κινουμένου λ. minus concitate 8, 4, 7. rapide.

σφραγὶς, ph., Plur. p. sing. περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν, signis agnoscendis 7, 6, 15. ταῖς σφραγῖσι λ. ib. 19.

σφριγᾶν, mor. de pers. abs. ἅτε νεανίας σφριγῶντας, fervidos, 3, 13, 14. vehementes.

σχεδὸν, mor. ante adi. et subst. σχ. παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν, fere 2, 7, 15. σ. πᾶσα ἡ νεολαία λ. propemodum 3, 4, 2. σ. παντὸς - στρ. prope 3, 6, 14. σ. ἅπασαν - δύναμιν, propemod. 7, 2, 2. - σ. ἐσαγίθμου λ. fere 6, 6, 10. σ. ἑκάστης ἡμέρας λ. ferme 8, 4, 19. †† σ. τὴν - παροῦσαν δύν. propemod. omnes 7, 2, 14. ubi fortassis excidit adi. πᾶσαν s. ἅπασαν a Bg. additum. - † intra adi. et subst. s. post adi., πᾶσα ἥ τε 'P. πόλις, καὶ σ. ἡ ὑπὸ 'P. οἰκουμένη, propemod. 5, 2, 5. - c. adi. solo, ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλεῖστοι καὶ σ. πάντες 7, 8, 18. - cum subst. solo, ἐν - πάντων σπάνει, σ. καὶ ὕδατος αὐτοῦ 8, 5, 16.

σχῆμα, ph., sensu latiori, p. omni, quod quis habet in corpore, σ., ᾧ προήει, habitus 3, 11, 2. sq. explic. ἕκαστος, ὃ βούλεται, σχῆμα ὑποκρίνεται, quam vult personam 1, 10, 12. qui Bg.

Digitized by Google

comma poſt σ. ponit, cf. ὑπ., in ludo. - c. adi. ὑφ' ἑνὶ σχήματι λ. habitu 1, 14, 16. αἰσχίστῳ - σ. 1, 15, 15. gladiatoris. - † in opp. τὸ χλαμύδιον, καὶ εἴ τι σ. βασιλικὸν λ. inſigne 5, 4, 12. — † ſimul cum gen. perſ. τὸ Ῥωμαίων καὶ βασίλειον σ. habit. 1, 14, 16. i. - c. ſolo gen. iſto, φέρων βασιλέως - σ. cultum 7, 6, 1. Φιλοσόφου σ. habit. 1, 9, 7. ſq. explic. τὸ τῶν δορυφόρων σ. 1, 10, 14. ἐν ἰδιωτῶν σ. 2, 12, 2. τῷ σ. τῶν Περσῶν, cultu 6, 4, 7. ubi v. praecedd. - cum gen. rei, τὸ σ. - τῆς βασιλείας, inſignia imperii 6, 1, 2. παντὸς ἀξιώματος σ. 3, 11, 4. — † ſimul c. adi. οὐδὲν ἀλλ', ἢ πένθους σ. 1, 13, 2. v. οὐδέν. — †† ſenſu anguſtiori partim, fortaſſis, p. veſte ſola, ἀλλοδαπὸν - τὸ σ. habit. 5, 5, 9. ἁβροῦ σχήματος 5, 3, 14. Μακεδονικῷ σ. 4, 8, 5. σ. βαρβάρῳ, cultu 5, 5, 12. τῷ προειρημένῳ σ. hab. 5, 5, 14. - c. ſubſt. τὴν ὄψιν τοῦ σ. ib. 11. m. τῆς τοῦ σ. ὄψεως, illius hab. ib. i. † τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν καὶ σχήμασι καὶ ἔργοις ὁμοίοις, ſacerdotii participem eſſe, habitu et functionibus iisdem 5, 7, 8. qui Bg., commate poſt *eſſe* poſito, oſtendit, tantum cohaerere τῆς ἱερ. cum v. κοιν. et ab hoc v. uno pendere abl. binos σ. λ. - † εἰρηνικῷ σχ. 2, 13, 4. ἐν εἰρην. σ. 8, 6, 3. 8, 7, 5. - † Al. not. Lat. σχήματι - παραπλήσιον, forma 4, 2, 14. κωνοειδὲς σ. coni figura 5, 3, 11. τὰ παρατυχόντα σχήματα, formas 7, 9, 12. τετράγωνα σ. 8, 1, 3. figur. ζῶα -, σχήμασι - ἀλλοδαποῖς, cum figura aliena 1, 14, 2. monſtroſa. - c. gen. rei, ἐν τείχους σχήματι, ad muri formam 2, 11, 16. ἐν κλίμακος σ. in forma ſcalarum 4, 2, 9. ἐν θεάτρου σ. ad theatri formam 5, 5, 19. εἰς φάλαγγος σχῆμα, in aciei ſpeciem 2, 6, 19. εἰς θεάτρου σ. in th. ſpeciem 3, 4, 4. εἰς σ. οἰκήματος, in formam aedif. 4, 2, 12. τὸ σ. τοῦ κατασκευάσματος, figuram ib. 15. σχήμασι - ἐσθῆτος πολυτελεστάτοις, formis 5, 5, 4. †† ἦν αὐτῷ τὸ σ. forma habitus ib. 5. cf. μεταξύ. † Al. ſaltem Lat. c. gen. rei, τὸ σ. τῆς βασιλείας, ea facies imperii 6, 1, 5. ſq. explic., modus, genus. σ. ἔτι πολιορκίας, fac. 8, 6, 9. † ἐτιμάχοντο ἐν σχήματι πολιορκ. tanquam contra obſidionem 6, 5, 22. — † ἐν πεδίου σ. καθιππεύονται, camporum inſtar 6, 7, 15. - πέμψαι ἐν σ. πρεσβείας, ſub ſpecie 8, 5, 1. ἐν ἑορτῆς σ. ad ſpeciem 8, 4, 14. - c. gen. perſ. ἐν σ. νοσοῦντος, in forma 4, 2, 4. ἐν σ. τῶν - δορυφόρων, ad ſimilitudinem 7, 6, 3. σχῆμα παρέχουσι λυπουμένων, ſpeciem 4, 2, 6. οὐδέν τι - ἱκετεύοντες σχῆμα ἐνδεικνύμενος, ſpeciem 2, 5, 8. e. μένων - ἐν σώφρονι - σ. ſtatu ib. m. — μεῖναι ἐπὶ τοῦ σ. in eodem ſtatu 2, 1, 15.

σχολάζειν, mor. de perſ. c. dat. rei, θέαις καὶ ἑορταῖς, vacare 1, 9, 8. intentum eſſe, deditum. ἱερωσύνῃ 5, 7, 2. ἐν - τοῖς τυραννίδος ἔργοις σχολάζοι, vacare poſſet 7, 1, 9. ἡνιοχείαις σχολάζων, vacans 4, 11, 15. † εἴασεν αὐτὸν τρυφαῖς σχολάζοντα καὶ κραιπάλαις, vacare 1, 8, 2. p. inf. ταῖς τῆς πόλεως ἐσχόλαζε τρυφ. vacabat 6, 6, 13. - ſimul c. praep. ἐν τοῖς - τόποις ἡδοναῖς σχολάζοντος, vacante 1, 12, 12. - ſimul cum adv. ἑορταῖς καὶ τρυφαῖς σχολάζοντες ἀεὶ, vacantes 7, 9, 11. τῇ κατὰ τὴν πόλιν ἀεὶ σχολάσας τρυφῇ, cum vacaſſet 6, 2, 7. τρυφαῖς εὐθέως καὶ κραιπάλαις ἐσχόλαζε, vacabat 2, 7, 1. - ſimul cum caſu temp. πρώτης καὶ δευτέρας ἡμέρας ἱερουργίαις i. 8, 7, 7. - ſimul c. dat. perſ. ὀρχηστῶν θέαις καὶ πάσης μούσης - ὑποκριταῖς σχολάζων, vacans 5, 2, 9.

σχολαῖος, de re. Compar. Fem. mor. σχολαιτέραν αὐτοῖς - παρέξειν τὴν ἔφοδον, otioſiorem 6, 5, 16. tranquilliorem, minus moleſtum,

vel ut sq. loco. - ph. σ. τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο. tardius 7, 8, 24. — Neutr. ῥεύματα - σχολαίτερα ἐπινήχεσθαι, tardius 8, 4, 6.

σχολή. ph. ἐπὶ σχολῆς, per otium 1, 13, 13. nostr. mit Musse, s. bey müssiger Zeit, per tempus vacuum a negotiis.

σώζειν, phys. de pers. c. acc. pers. in opp. εὖ ἐχρῆν σώζειν, - ἐφονεύσατε, servare 2, 13, 12. - c. solo acc. tali, σ. (τοῦτον, s. ἑαυτὸν.) ἂν λ. ut servarent 6, 9, 5. οὐδ' αὐτὸν - σῶσαι ἠδυνήθητε, servare 2, 13. 13. - simul c. adv. ἔνθα - ἑαυτοὺς - σώζειν ἠδύναντο, conservare 8, 2, 2. - c. acc. et dat. pers. ὅτι κἂν τὸν ἕτερον ὑμῖν τῶν βασιλέων ἔσωσαν, quod servaverint vobis 4, 5, 15. in commodum vestrum. - † c. acc. rei s. loci s. pers. τὴν πατρίδα σώζειν, conservare 8, 3, 5. - in opp. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ αὐτῶν σ. ib. 14. - simul c. dat. pers. σ. τὴν πόλιν - τῷ βασιλεύοντι, servarent 7, 5, 9. - Pass. de pers. abs. ἐνὸν αὐτοῖς, σώζεσθαι, sese conservare 8, 3, 5. ὅπως αὐτοὶ σωθεῖεν, ut ipsi incolumes forent 2, 1, 8. - simul c. particip. modi, εὐτυχῶς - γνόντες, - ἐσώθησαν, incolumes evaserunt 3, 7, 4. † ὡς ἂν σωθῇ ἐκεῖ φυλαχθεὶς, ut incolumis conservetur 4, 4, 9. ubi adv. ambigue locatum. - cum adv. μόλις σωθῆναι, incolumem (se) evasisse ib. 1. - c. praep. ἅμα τῷ σεσῶσθαι, cum salute 4, 5, 6. praeterquam, quod servetur, incolumis maneat. - aliter cum praep., post verb., simul in opp. σώζεσθαι μεθ' ἡμῶν, - ἢ τεθνάναι λ. ut incolumis nobiscum sis 7, 5, 11. - Nominatim c. praep. al. ὀλίγοι ἐκ πολλῶν ἐσώθησαν, servati sunt 7, 9, 17. εἴ τινες καὶ ἐσ. ἐκ τῆς μάχης, salvi evasissent ib. 22.

σῶμα, phys., vivorum hom., cum subst. τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν, corporis 1, 6, 1. 1, 12, 8. 3, 12, 16. 3, 14, 14. i. 4, 7, 2. 7, 9, 12. e. 8, 4, 27. 8, 8, 14. m. εἴ τι - τοῦ σ. 3, 9, 10. 8, 4, 29. τὰ πλεῖστα τοῦ σ. 3, 14, 12. - † simul c. adi. τῇ τῶν ὑμετέρων ἀνδρείᾳ - σωμάτων, corporum 2, 10, 18. - Sine art. σώματος συμμετρίᾳ 1, 7, 8. 1, 13, 15. 4, 7, 7. 4, 9, 9. 5, 3, 14. 6, 3, 2. 6, 8, 2. σωμάτων μεγέθεσι 2, 10, 17. - c. gen. pers. τοῦ σ. ἑαυτοῦ φρουροὺς 4, 7, 3. - cum adi. ἐν μικρῷ — σώματι 4, 7, 14. - simul in opp. ἑνὸς σώματος - ὄψεις - δύο, capitis unius 4, 8, 4. - Per verb. ἀφανοῦς γενομένου τοῦ σ. 1, 11, 6. 3, 14, 14. e. 6, 7, 18. 8, 8, 14. i. - 6, 5, 21. 7, 11, 14. - simul in opp. μὴ κινδυνεύοι ψυχῇ καὶ σώματι 6, 5, 18. 2, 13, 16. - †† Per acc. elliptic. ἦν μέγιστος (κατὰ) τὸ σ. maximo corpore 7, 1, 25. 7, 6, 11. 8, 8, 15. - † simul in opp. τὰ σ. - μεγάλοι, - τὰς διανοίας - παχεῖς λ. corporibus 2, 9, 15. - †† τὰ σ. σίζονται γγ. 3, 14, 13. v. σίζ. vivorum animal. ζῶα - μέρεσι σώματος ἀναρμόστοις λ. 1, 14, 2. - † divulsum à suo subst. ἄλλο μέρος - τοῦ σ. in aliam partem corporis 1, 15, 8. - mortuorum hominum, c. gen. pers. τὸ σ. τοῦ τελευτήσαντος - καταθάπτουσιν, corpus 4, 2, 2. 2, 1, 5. μήτε τοῦ - σῶμα εὑρεθῆναι 7, 9, 16. τὰ σ. τοῦ - παρέδοσαν σύρειν λ. cadavera 5, 8, 17. 3, 12, 18. - † oppresso tali gen. τὸ σ. (αὐτοῦ) ῥίπτουσιν εἰς λ. cadaver ib. 25. συρέντες τὰ σ. (αὐτῶν,) cad. 1, 13, 11. 8, 5, 24. 8, 8, 16. - abs. πληρωθέντες σωμάτων, corporibus 4, 9, 14. cadaveribus 7, 2, 14. - † hom. et animal. simul, τῶν σ. σεσωρευμένων, cad. 4, 15, 14.

σωμασκεῖν, ph. de pers. Ἑλλήνων τῶν σωμασκούντων, eorum, qui inter Graecos corpus athletice curant 7, 1, 26. corpora exercentium, i. robustissimorum, validissimorum, procerorum, per anteced. p. consq.

σωμάτιον, ph., mort. imperat. abs. εἰλήφαντες - τὸ σ. corpusculum 2, 1, 2. pro quo τὸ σῶμα ib. 5. τὸ σ. πυρὶ παραδόντες 3. 15, 16. Severi, quo de σῶμα adhibetur 3, 12, 18. e. πυρὶ παραδοὺς τὸ σ. 4, 13, 16. Caracalli, quo de uno valeat proprie et p. diminutivo secundum illa 4, 7, 14.

σωματοφύλαξ, phys. de pers. cum adiuncto, οἱ σωματοφύλακες καὶ δορυφόροι, οὓς - Πραιτωριανοὺς καλοῦσιν, corporis custodes 5, 4, 14. - cum gen. pers. ὑπὸ τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως, a satellitibus 1, 8, 12. unus e custodibus corporis 4, 13, 2. - cum praep. νεανίας τῶν περὶ αὐτὸν (ὄντων) σ. iuvenes ex corporis sui custodibus 3, 12, 19.

σωρεύειν, ph. de pers. c. acc. loci et abl. rei, λιβάνῳ τοὺς βωμοὺς ἐσώρευσεν, accumulavit 4, 8, 20. ἀρώμασι σωρεύων (αὐτοὺς, τοὺς βωμ.) cumulans 5, 5, 16. - Pass. de re, ὑπὸ τῶν σωμάτων σεσωρευμένων, coacervatis 4, 15, 14. - cum praep. εἰς τὴν πόλιν πάντων σ., ὅσα λ. acervatim congestis 8, 5, 7. - simul c. adv. et abl. modi dupl., pers. et rei, χοῦ τῆς γῆς μετρίως ἐς αὐτὰ σωρευθέντος χειρὶ πολλῇ καὶ σπουδῇ, superaggesta (super ea aggesta) 8, 4, 11. v. χείρ.

σωρηδὸν, ph. ἀρώματα χέονται, acervatim 4, 2, 16. 4, 6, 2.

σωρὸς, ph. cum gen. rei, σωροὺς - χρημάτων, acervos 5, 3, 22. — simul c. adi. μεγίστους σ. πτωμάτων 4, 15, 13.

σωτὴρ, ph. de pers. ἦσαν σοὶ - σωτήρ, conservator 3, 12, 4. opp. pr. φονεύς. - cum gen. rei s. loci, σωτῆρας - Ἰταλίας λ. 8, 3, 9. servatores.

σωτηρία, ph. c. gen. pers. τῆς ἐκείνου σωτηρίας λ. salutis 1, 9, 1. 2. 3, 2. 3, 2, 7. 10. 4, 4, 17. 7, 6, 12. - simul c. gen. rei et in opp. οὐ - ἐπ' ὀλέθρῳ -, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν - καὶ τῆς Ῥ. ἀρχῆς 2, 1, 18. - abs. ὑπὲρ σωτηρίας λ. 3, 12, 2. - † τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας 1, 3, 2. - c. adi. ἠγάπων τὴν δοθεῖσαν σ. 2, 13, 20. μόνην ᾔδεσαν ἑαυτοῖς σ. ὑπάρχουσαν, εἰ 7, 6, 1. praesidium servandi se.

σωτήριος, mor. de re, Masc. c. subst. fem. ὀρέξαι χεῖρα σωτήριον, salutarem 2, 8, 3. salutiferam. - Neutr. de re, c. subst. τὸ χωρίον - σωτήριον εἶναι ἐδόκει, salubris 1, 12, 3. praebens sanitatem. - simul c. dat. pers., in opp. κἀκείνοις εὐκταῖον, καὶ ἡμῖν σ. τὸ πραττόμ. λ. salutare 2, 1, 21. - it. de pers. τὸ ὑμέτερον (πλῆθος) - ὑμῖν τε ἔςαι σ., κἀκείνοις ὀλέθριον 4, 14, 16. - Neutr. sine subst., p. adi. c. art. et adiuncto, συμβουλεύουσιν ἡμῖν - τὰ ἄριστα καὶ σωτήρια, salutaria 2, 2, 13. - sine art. p. subst. ἔθυε σωτήρια, sacrificabat (imperator Caracal.) pro salute accepta 4, 4, 12. sc. θύματα, victimas pro salute. - simul cum gen. pers. σ. τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος - ἐπανηγύριζε, conservationem 1, 10, 16. sc. ἱερὰ, sacra, festa, pro salute imper.

σωφρονεῖν, mor. de pers. ἀνθρώπων ἔργον σωφρονούντων, sanorum 4, 14, 9. sapientium.

σωφρονίζειν, mor. de pers. c. acc. pers. et adiuncto, τοὺς νέους παιδεύων καὶ σωφρονίζων, ad modestiam componens 3, 10, 3. continere a vitiis, emendare studere, i. q. sqq. loc. - sine adiuncto, σωφρονίζειν (αὐτοὺς) ἐπειρᾶτο, emendare ib. 8. 3, 13, 13. — σωφρονίζοντες (αὐτὸν,) emendantes 5, 7, 11. - † simul cum abl. modi, γάμῳ σωφρονίσαι (αὐτὸν) θέλων, emendare 3, 10, 10.

σωφρόνως, mor. c. adiuncto, κοσμίως καὶ σ. ἀνατρεφομένῳ, sobrie 5, 8, 3. modeste, moderate. σωφροσύνη, mor. c. adi. ἃ περ σωφροσύνης στρατιωτικῆς - ἀλλότρια, disciplina 3, 8, 9. - c. gen

Digitized by Google

rei, σωφροσύνῃ βίου, temperantia 2, 1, 20. - abſ. διὰ σωφροσύνην 2, 3, 4.
σώφρων, mor. Malc. p. ſubſt. πᾶς λ. frugi quisquis eſſet 1, 13, 16. ſc. ἀνὴρ ſ. ἄνθρωπος, frugalis, probus, honeſtus - p. adi. cum ſubſt. perſ. βασιλεῖ σώφρονι, modeſto ib. 17. ἄνδρα - σώφρονα, ſobrium 2, 1, 8. - cum adiuncto, σ. καὶ κόσμιον ἄρχοντα 1, 4, 21. ἀνδρὶ γενναίῳ καὶ σ. 6, 9, 10. ἄνδρας γενναίους καὶ σώφρονας, moderatos 6, 3, 7. - ſimul c. acc. rei ellipt. σ. (κατὰ) τὸν βίον γαμβρούς, qui vitae ſobriae eſſent 1, 2, 3. i. q. infra 6, 1, 3. — Maſc. c. ſubſt. perſ. fem. περιεργότερον, ἢ κατὰ γυναῖκα σώφρονα, elegantius, (quam pro) muliere impudica 5, 8, 2. qui Bg. legerit ἀσωφρ., pro vulg. pudica. - Maſc. c. ſubſt. rei maſc. βίου σώφρονος, ſobriae 7, 10, 7. βίῳ σώφρονι 1, 2, 6. 3, 14. 4. ἐπὶ βίῳ μὴ σ. 2, 6, 10. σώφρονα βίον, modeſtum 2, 4, 3. - Maſc. c. ſubſt. rei fem. μετὰ σώφρονος διοικήσεως, ſobrie 2. 10. 15. σ. ἐπιμέλειαν, ſobriam 1, 6, 1. ἐσομένην (αὐτὴν, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ) σώφρονα, ſobrium 2, 2, 9. Φειδῷ σ. frugalem 2, 3, 25. - cum adiuncto, σώφρονος καὶ ἐπιεικοῦς ἐξουσίας, ſobria 2, 9, 12. - † ſimul c. adv. αὐτοῦ τὴν ἔτι σώφρονα καὶ κόσμιον, quod in ipſo adhuc erat ſobrium 1, 8, 5. ſc. μερίδα, animi partem adhuc moderatam. - Neutr. cum ſubſt. rei, ἐν σ. καὶ σεμνῷ σχήματι, modeſto 2, 5, 8. σώφρονα καὶ χρηστὰ ἔργα, moderat. 2, 4, 11. τοῖς - σώφροσιν - μαθήμασι, ſobriis 5, 7, 9. honeſtis. - Neutr. ſine ſubſt. ὅσα ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεῖα καὶ σ. moderata 1, 2, 9. ſc. ἔργα ſ. πράγματα, i. q. ſq. πολιτικ. - Sed c. art. p. ſubſt. τὸ ἡμέτερον σῶφρον λ. noſtra ſobria diſciplina 7, 8, 14. ſc. μέρος ſ. γένος τοῦ τρόπου ſ. βίου, ſ. ἦθος, i. q. ſupra σωφροσύνη. Compar. εἰς τὸ σωφρονέστερον καὶ μεμετρημένον, λ. ad frugalitatem 2, 3, 22. qui Bg. cepit p. poſit., h. l. ob ſq. continentiam et parſimoniam maiorem, ſc. ἦθος. - ἐπὶ τὸ σ. καὶ σεμνότερον, modeſtiam 6, 1, 3. - †† Superlat. de perſ. c. abl. rei, τοὺς δοκοῦντας - βίῳ σωφρονεστάτους, vitae ſanctimonia 6, 1, 3. vita honeſtiſſimi ſ. ſanctiſſimi, i. q. ſupra 1, 2, 3.

T.

Τάγμα, ph. c. adi. πᾶν τὸ ἱππικὸν τ. tota equitum cohors 1, 13, 5. ſenſu anguſtiori, i. q. οἱ βασιλ. ἱππεῖς 1, 12, 15. et ſimpl. ἱππεῖς, ib. 14. 15. 16. 19. - At ſenſu ampliori, πᾶν τὸ ἱπ. τ. omnis equeſter ordo 4, 2, 19. ἐκ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος τοὺς νεανίας, ſenatorii ordinis iuventutem 7, 10, 13. - in relat. ſ. opp. πᾶσα ἡ σύγκλητος καὶ τὸ ἱπ. τ. equeſtris ordo 5, 5, 10. εἰς τὴν σύγκλητον βουλὴν ἢ τὸ ἱπ. τ. 5, 7, 13. ἐκ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ἱπ. τ. 7, 7, 10. τοῦ ἱπ. τ. - καὶ τῆς σ. 4, 2, 8.
ταμεῖον, ph. οἱ προεστῶτες τοῦ ταμείου, aerario 7, 4, 4. - c. gen. rei et adi. ταμεῖα χρημάτων βασιλικῶν ἐνταῦθα (ἐστὶ ſ. εἰσὶ) πάντα, aerarium pecuniae principalis hic eſt omne 1, 6, 19. fiſci omnes, noſtr. alle Kaſſen Kaiſerlicher Gelder.
ταμίας, ph. c. gen. loci, τὸν ταμίαν τοῦ ἔθνους, quaeſtorem provinciae 7, 6, 11.
Τάνταλος, nom. propr. Ταντάλῳ τῷ Λυδῷ λ. Tantalo 1, 11, 4.
τάξις, ph. c. adi. ὄντα μὲν ἐκ τῆς ἱππάδος τάξεως, ex equeſtri ordine 5, 1, 10. - Al. not. abſ. οὓς - ἡ τ. καλεῖ, ordo 1, 9, 5. ſc.

ries. - Al. not. c. adi. ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως ϛρατιωτικῆς, per omnes gradus militiae 6, 8, 3. - al. not. abſ. τάξιν λιπὼν, deſertor 1, 10, 2. ſtationis ſuae deſertor, ſtationem linquens ſuam ſ. locum in acie ſ. pugnandi.

ταράττειν, mor. de re, c. acc. perſ. et adiuncto, μηδέ σε - ἐκπληττέτω, μηδὲ τὸ - ὄνομα ταραττέτω, perturbato, terreto. μέγιϛον δεινὸν - ἐλύπησε, καὶ - πάντας ἐτάραξεν, perturbavit 1, 14, 3. — δηλωθέντα ταῦτα αὐτὸν ἐ. καὶ τοὺς - ἐλύπησε, perturbarunt 6, 7, 7. - c. acc. perſ. et adv. (αὐτὸν) μάλιϛα ἐτάραττε μνήμη τῶν λ. perturbabat ipſum 1, 3, 5. i. q. § 8. ἐλύπει. - † Al. not. cum acc. rei, ἡ περὶ ἐκεῖνα σπουδὴ - τῶν ἀδελφῶν ἐ. τὰς ψυχὰς, diſtrahebat 3, 13, 4. ſq. explic., concitabat, irritabat, exacerbabat, dum Bg. leg. potius ἀπαράττε, ſeparabat, diſcordes reddebat. — De perſ. c. acc. perſ. et participp. modi, τινὲς - αὐτὸν ἐτάραξαν, perturbabant 1, 13, 7. - c. adv. οὐ μετρίως - αὐτὸν ἐτάραττον καὶ οἱ Γερμ. turbabant 1, 3, 12. - † ſimul de perſ. et re, αἰφνιδίως ἄγγελοι καὶ γράμματα ἐτάραξε τὸν λ. perturbarunt 6, 7, 4. ſq. ſimul ſyn. plurali. - Paſſ. de perſ. c. abl. rei, τῷ παραδόξῳ τοῦ ἔργου - ταραχθέντες, perturbati 2, 5, 4. - ſimul cum adv. εἰκότως ἐταράττοντο τῷ ἀήθει τοῦ πράγματος, perturbabantur 2, 11, 10. - ſimul c. praep. πρὸς τὴν αἰφνίδιον - ἀγγελίαν οὐ μετρίως αὐτὸς ἐταράχθη, turbatus eſt 6, 2, 7. i. q. ἐκπλαγεὶς λ. 6, 9, 1. - c. acc. rei ellipt. it. particip. modi et in opp. ταῦτα ἀκούσας, ἐξεπλάγη μὲν τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐταρ. δὲ (κατὰ) τὴν γνώμην 5, 11, 17. haec audiens ſ. his auditis, percuſſus quidem fuit animo, non perturbatus vero, tamen, mente, i. territus quidem fuit, ſed tamen non prorſus privatus vi cogitandi, deliberandi et conſilii capiendi, v. ἐκπλήττ. ſimul c. abl. rei, φροντίσι μεγίϛαις τὴν γνώμ. ἐταράττετο, animus eius turbatus eſt 2, 3, 1. - c. ſolo adiuncto et particip. modi, ἐκπλαγεὶς καὶ ταραχθεὶς ἀγγέλλει, perturbatus 2, 1, 13. αὐτός ἐν ἐσχάτῳ δέει ἦν, οἵ τε Κ. ταραχθέντες, et C. perturbati 7, 9, 8. qui Bg. e pr. ſuppleverit v. ἦσαν, dum poteſt etiam reſolvi per coni. *quanquam* et ipſi - abſ. ὁ δὲ, καὶ αὐτὸς ταραχθεὶς, perturbatus 1, 17, 15. i. q. ἐκπλαγεὶς §. pr.

ταραχὴ, ph. ταραχῆς οὔσης λ. tumultu 1, 12, 12. - cum adiuncto, διὰ τὴν οὖσαν ϛάσιν καὶ ταραχὴν 7, 11, 7. - mor. cum adi. ἐν ταραχῇ πολλῇ ἦσαν, perturbatione 2, 12, 4. ἐν μεγίϛῃ τ. ἦν 3, 1, 3. 6, 9, 1. μεγάλην τ. ἐνέβαλλε 5, 7, 1. - c. adiuncto, ἐν πολλῇ τ. καὶ ἀφασίᾳ - ἦν 7, 10, 1. *territi* iſto nuncio. ταραχὴ καὶ πένθος πάντας κατεῖχε 2, 6, 1. - † ambig. ταραχὴ κατεῖχε τὸν δῆμον, tumultus 4, 4, 11.

τάττω, ph. de perſ. ſenſu milit. c. acc. perſ. et praep. τὰς φάλαγγας ἐς τετράγωνα ἔταξε σχήματα, diſpoſuit 8, 1, 3. τὰ σκευοφόρα - ἐν μέσῳ τάξας, conſtitutis ib. 4. - it. Paſſ. ſ. Med. c. abl. rei, τῇ συνήθει - εὐκοσμίᾳ ταττώμεθα, conſiſtamus 4, 14, 15. locemur. nos locemus, in acie. - c. praep. καθ' ὃ μέρος ἐτέτακτο Σεβῆρος λ. ſtabat 3, 7, 8. locatus erat, locarat ſe. - Sed extra bellum, ἐν τοῖς - ὑπατεύσασιν ἐ. numerabatur 3, 11, 3. collocatus erat, relatus.

ταῦρος, animal, ὅσα κερασφόρα, πλὴν ταύρων, ἔβαλλε, praeter tauros 1, 15, 6. ἑκατόμβας ταύρων, taurorum 5, 5, 16.

Ταῦρος, mons, δυσχείμερος - ἐξαιρέτως ὁ Τ. Taurus 3, 2, 10. — ὁ Τ., μεταξὺ ὢν Καππαδοκίας καὶ Κιλικίας 3, 1, 9. - cum adiuncto, τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ ϛενὰ λ. Tauri ib. 8.

Digitized by Google

ταύτῃ, p. adv. v. οὗτος fem.

ταφὴ. ph. μήτε ἀναίρεσιν πρὸς ταφὴν γενέσθαι λ. ad sepeliendum 7, 9, 16. † τὰ πρὸς ταφὰς ἐπιτήδεια, ad sepulturam 8, 5, 18. e, qui Bg. videatur potius legisse sing. ταφὴν cum Ma. pro vulg. τροφὰς inepto.

τάφος, ph. cum gen. perf. ἥκειν ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον, sepulcrum 4, 8, 10.

τάφρος, ph. sensu milit. ποταμὸς περιῤῥεῖ τὸ τεῖχος, παρέχων προβολὴν τάφρου, fossae 8, 2, 16. τάφρου τῷ στρατῷ περιβληθείσης 8, 4, 8. τάφρων - προβλήμασιν 2, 11, 9. in finibus Rom. imperii. — πρὸ τῆς πόλεως τάφρους διορύττειν ib. 17, contra hostes.

ταχέως, ph. μέγιστον ἤγειρον πολυάνδριον, mox 4, 9, 14. τάχιστα, it. quam celerrime 8, 2, 13. propr. Neutr. adi. τάχιστος, per ellips. subst. et praep. κατὰ τὰ τοῦ χρόνου μέρη τάχιστα. A quo et Fem. τὴν ταχίστην, p. adv. ante verb. actutum 1, 9, 20. quam primum 1, 13, 6. . post verb. 2, 7, 5. 2, 8, 18. 3, 12, 14. per ellips. κατὰ τὴν ταχ. βάδισιν s. ὁδὸν s. ὥραν.

τάχος, ph., animal. cum gen. rei, ποδῶν τάχει, velocitate 1, 15, 11. de struthion. - homin. c. adi. μεγίστῳ τ. celeritate 2, 14, 13. πολλῷ τ. velocit. 3, 8, 5. - cum gen. rei, ὁδοιπορίας τ. celeritate 3, 7, 17. - simul cum adi. τῷ συνήθει τ. τῆς ὁδ. 4, 12, 11.

ταχὺς, mor. s. ph. de perf. c. inf. τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι, in excogitato perficiendo velox 2, 9, 2. - † ph. de re, διὰ ταχείας - ὁδοιπορίας, compendioso itinere 1, 10, 6.

τὲ, s. τ' s. θ', copulandi not. A) solum, positum a) in periodi membro secundo, id que post vocem primam, s. in regione secunda. ἐνίων τὲ, λ. quorundam que 1, 1, 1. 3, 4, 20. 4, 12, 15. — statim post praep. ἀπό τε μεσημβρ. item que a meridie 7, 3, 9. ἔν τε τῇ Ῥώμῃ λ. ac Romae 8, 8, 3. — b) in med. orat. ulteriori, post vocem secundam s. in reg. tertia, πλήθει ἀνδρῶν τε τοξοτῶν, ingenti que copia sagittar. 3, 9, 7. post praep. ἐς γόνυ τὲ βραχ. genu que 7, 2, 11. c) ab init. periodi et §. et in pergendo ad al. rem, τάς τε θυγατέρας λ. filias etiam rel. 1, 2, 3. δίδωσί τε λ. dat que 2, 2, 18. εὐφραίνει τε λ. laetif. quoque ib. 19. πάνυ τὲ λ. nimis que 2, 3, 2. οἵ τε ἐπέκεινα Τίγριδος λ. trans Tigrim quoque 2, 8, 13. 17. - αὐτῷ τε λ. ipsum que 4, 13, 3. 5. m. 3, 3, 4. 6, 9, 6. 8, 8, 4. 8, 1, 3. - simul cum al. particula, sine relat. παρηγγέλθη τὲ δὴ, denique est 1, 5, 3. βιώσεσθέ τε καὶ λ. 8, 7, 14. ζητῶν τε καὶ λ. qu. que 4, 3, 10. πολλοί τε καὶ λ. 4, 9, 15. d) nominatim cum verb. et post nomen propr. Ἀσίαν τε καλουμένην 4, 3, 11. 6, 2, 4. v. καλ. - B) in relat. c. al. copulis, per ordinem elementorum, a) τὲ - ἀλλὰ μὴν λ. v. infra in Repetit, b) Φύσει τὲ γὰρ λ. - τά τε δεινὰ λ. nam et - et 1, 4, 3. sq. 1, 6, 18. 1, 7, 9. 1, 9, 11. 1, 15, 9. 2, 1, 17. 4, 8, 19. 7, 3, 4. sq. 7, 4, 4. - et - enim - et 8, 5, 18. ὑμῖν δὲ γὰρ -, καὶ λ. tum vobis enim - tum 1, 5, 20. — τὲ γὰρ - δὲ λ. nam et - et 3, 11, 12. sq. cf. et in Repetit. — c) τὲ - δὲ 4, 1, 9. τάς τε ἄλλας - περιτυχὼν δὲ λ. cum — tum vero 4, 12, 14. πρός τε οὖν -, οὐκέτι δὲ λ. et - et 4, 15, 14. τολμῆσαί τε -, πολὺ δὲ λ. 7, 2, 14. καὶ ἐκέλευσέ τε -, σκύλας δὲ 7, 3, 9. προελθεῖν τε -, ὑπὸ δὲ λ. 7, 10, 13. τά τε ἐπιτηδ. - ὧν δὲ λ. 8, 2, 15. sq. ὑπό τε - οἱ δὲ λ. 1, 12, 18. ἀκωλύτως τε -, ὑπ. 8, 12, 18. † εἰσιέναι τὲ γὰρ -, ὅ τι δ' λ. nam et - et 3, 11, 12. sq. † τό τε γὰρ βαρβ. οὐ λ. - πεῖραν δὲ λ. nam nec - sed 2, 2, 20. †† si-

mul c. neg. ἑαυτῷ τε -, μήτε δὲ λ. 4, 15, 18. d) ὕλης τὲ ἢ τέχνης 1, 10, 11. ubi τὲ ἢ ſit i. q. τὲ καὶ et pro uno καὶ aut ἤ. — κατά τε μετώπου, ἢ κατὰ λ. vel in fronte, vel in corde 1, 15, 7. πλούτῳ τὲ ἢ γένει λ. 5, 8, 13. e) Φράσεώς τε καὶ εὐφωνίας 1, 1, 1. ubi Bg. τὲ negligit, modo καὶ per et reddens, it. 1, 1, 9. 1, 2, 10. 1, 4, 9. 1, 5, 23. 1, 13, 13. ἐν ἡλικίαις τὲ καὶ ἐξ. in aetate ac lic. 1, 1, 10. 1, 17, 24. 27. 2, 2, 16. πρόφασίς τε καὶ ὑπ. occaſ. atque mat. 1, 8, 16. i. † ἐν ἀδείᾳ τὲ καὶ μακ. β. atque in ſecur. et beato rel. 2, 4, 17. † ἡλικίας τὲ καὶ ἀξιώμ. aet. aut dign. 7, 3, 7. f) divulſis copulis his, πίστεώς τε ἀγαθῆς καὶ ἀνδρείας λ. fidei que b. et fort. 1, 5, 24. αὐτός τε δυσφόρως ἤνεγκε, καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἠγανάκτησε, et ipſe - et 6, 6, 1. — ab init. πολλή τε αὐτῷ καὶ παντοδαπὴ δύναμις 2, 14, 13. v. πολ. — g) Relat. ad ſe ipſum, τούς τε -, κωλύων τε λ. 1, 2, 5. — ὅθεν αὐτόν τε -, τήν τε λ. et - et 7, 5, 4. καὶ τοῖς τε -, αὐτός τε λ. et cum - tum 1, 9, 2. - 1, 17, 26. 4, 13, 6. πρός τε θεοὺς σεβ. - πρός τε β. tam - quam 2, 10, 3. ἥ τε -, ἐναντιω. τε λ. atque — que 5, 13, 4. ἴλιγγός τε -, ἐμετός τε λ. vertigo - vomitus que 1, 17, 23. 2, 8, 12. 7, 10, 2. it. in ὅ τε δῆμος - ἥ τε σύγκλητος λ. Rom. pop. - ſenatus que 4, 1, 5. 7, 10, 1. γῆ τε -, οἵ τε προασπίζ. ac protectores 5, 6, 18. - † h) ſimul cum neg. ἀλγοῦντά τε -, μὴ φέροντά τε λ. 4, 13, 4. p. μήτε φέρ. ἐπὶ τέλος τε ἀγαγεῖν, - τήν τε Ρ. ἀρχὴν μὴ περιιδεῖν λ. 2, 10, 4. - † i) Unum porro poſt neg. μήτε ὀπώρας εὔφορον, κρυεράν τε λ. neque - que 1, 6, 3. e. μήτε -, ἔν τε διαίτῃ καὶ λ. nec - in que victu et 4, 10, 12. οὔτε νεῶν οὐσῶν -, τῆς τε γεφύρας λυθείσης 7, 1, 17. p. vulg. τῆς γ. λ. ſine copula. - † ὅσον μὴ διέλυσεν -, καὶ - ἀπέπεμψεν, αὐτός τε - ἠπείχθη. ipſe que - non petiit 5, 2, 6. ubi utr., καὶ et τὲ, p. μήτε - μήτε. - μήτε τὴν - φέρων -, τοῦ τεχνοτεῖντος λ. 6, 6, 2. - † μηδέν τε τὶ τοιοῦτον προσδεχ. nec quid tale 1, 9, 10. p. καὶ μηδέν τι, cf. 1, 5, 5. † k) τῶν μὲν γὰρ ἀπολαύσεις· ἐκεῖ τε λ. ibi que 1, 6, 14. ἀπῆγε μὲν τῶν -, διδασκάλους τε λ. 5, 7, 9. ubi Bg. contra, per δὲ reddens. τὸν μὲν Ἀντων. - τούς τε λ. 5, 8, 16. niſi μὲν potius ad §. ſq. δὲ refertur. ᾧ πατρὶς μὲν - τέκνα τὲ καὶ γυνὴ οἰκεῖοί τε λ. 8, 3, 2. Φύσει μὲν -, ἔν τε - ἐπιεικῶς τε λ. ib. 16. τῶν μὲν - αἵ τε - τὸ δὲ λ. 7, 6, 3. †† l) μάλιστά τε, praecipue vero 2, 6, 3. cum et p. que procedat. - † m) τά τε οὖν λ. - καὶ λ. 4, 14, 15. 6, 1, 13. 8, 4, 18. ubi Bg. τὲ negligit, p. igitur et - et. ὑποσχέσεσί τε οὖν δωρεῶν καὶ δεήσεσιν αὐτός τε καὶ ὁ υἱὸς λ. igitur et - et ib. 25. τὲ οὖν - τε λ. igitur - et 4, 8, 17. 5, 7, 11. ἐδῄου τὲ οὖν -, τάς τε κώμας λ. que - que 7, 2, 7. cf. et mox in - † n) Repetit., et quidem 1) merum τε, ſemel, diverſis §. 1, 2, 6. ſq. πρός τε -, πρός τε ib. 2, 9. - ter deinceps 1, 5, 25. ſq. 2, 4, 14. 3, 5, 4. 5, 3, 12. 6, 9, 4. 8, 4, 11. - quater 1, 3, 9. ſq. quinquies ἔτι τὲ - τὲ - τὲ - τε - τε, 3, 11, 2. - 2) ſimul cum al. copul., τὲ καὶ - τὲ καὶ 1, 1, 4. - divulſum τὲ - καὶ -, τὲ - καὶ 1, 8, 17. 3, 9, 19. — πέμπει τὲ -, ὕλης τὲ - καὶ τέχνης 4, 10, 2. 7, 5, 4. ὕβρεις τὲ καὶ βίαι, - παρά τε 1, 3, 6. 2, 6, 8. 4, 6, 1. 5, 6, 16. - divulſ. τὲ - καὶ - τὲ 1, 12, 1. ſq. 4, 6, 4. 4, 8, 10. τὲ - καὶ - τὲ καὶ 1, 6, 5. 1, 8, 10. τε - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ 1, 12, 5. ſq. — τὲ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ 1, 8, 4. τὲ - τὲ - καὶ - τὲ 1, 12, 8. 2, 10, 10. 4, 6, 7. - τὲ καὶ - τὲ - τὲ 1, 6, 3. τὲ - τὲ - τὲ - καὶ 2, 8, 17. ſq. 6, 9, 2. τὲ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ 3, 1, 14. 5, 7, 9. τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ 1, 1, 5. τὲ καὶ - τὲ - τὲ καὶ 8, 5, 9.

Digitized by Google

τὲ - καὶ - τὲ - τὲ 2, 8, 6. 7, 2, 14. 4, 14, 16. τὲ - τὲ καὶ - τὲ
1, 4, 7. 1, 15, 6. τὲ - καὶ - τὲ - τὰ καὶ 3, 9, 21. τὲ - καὶ -
τὲ καὶ - τὲ καὶ 7, 3, 16. ſq. τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ 2, 6, 3. ſq.
† τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - μήτε - μήτε - μήτε - τὲ - τὲ - καὶ 3, 7,
16. ſq. ubi tertium τὲ Bg. per *neque.* τὲ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ
- τὲ - καὶ 8, 5, 15. τὲ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ καὶ 4, 12, 6. τὲ -
καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - καὶ 4, 8, 14. ſqq. τὲ - καὶ
- τὲ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ 6, 2, 3. ſq. τὲ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ
καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ 5, 5, 1. ſq. τὲ - καὶ - τὲ - τὲ
- τὲ καὶ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ
6, 6, 11. - 15. τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ καὶ - τὲ
- καὶ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ - τὲ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ 5, 5, 8. - 13.
- οἵ τε γὰρ - ἥ τε - τε - ἥ τε 1, 6, 18. ſq. τούς τε γὰρ - τὲ -
καὶ - τὲ - καὶ - καὶ - τὰ καὶ - τὲ - τὲ 2, 4, 2. - 4. πάσης τὲ
γὰρ - τὲ - καὶ - τὲ καὶ - τὲ - τὲ - τὲ 4, 8, 19. - 21. Φόνων τὲ
γὰρ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - καὶ 6, 9, 16. ἐκεῖνός τε γὰρ - τὲ - τὲ
- καὶ 7, 4, 4. τούς τε οὖν -, τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ 2, 14, 12. ςρα-
τηγοί τε οὖν - τὲ - τὲ - τὲ - καὶ 7, 12, 2. †† παρασκευαζομένου τὲ
-, εἴς τε -, ἀπό τε - ἀλλὰ μὴν καὶ 6, 4, 13. ubi tertium τὲ Bg.
in γὲ mutarit. 3) repetit. diverſo ſitu ſ. loco, ab initio, in re-
gione ſecunda etc. Φύσει τὲ -, ἐς καινοτομίαν τὲ -, ἠπίως τε -,
τὰ πλεῖςά τε 2, 7, 13. ſq. ἀπόβασίν τε -, θρέμματά τε
-, κατ' ὀλίγον τὲ -, πάντα τὲ - πάντας τὲ -, τούς τε -, ἐπέςειλε
τῇ τε συγκλήτῳ καὶ τῷ δήμῳ, τάς τε πράξεις μεγαληγορῶν, τὰς
μάχας τὲ καὶ τὰς νίκας - ἀνέθηκε γραφαῖς. ἡ δὲ σύγκλητος πάσας
τὲ τὰς τιμὰς - καὶ προςηγορίας λ. 3, 9, 17 - 22. ὡς ςρατοπέδων τὲ ἐπι-
μέλειαν τῶν ἐθνῶν τε ἀρχὰς λ. - ὡς ἀσκοίη τὲ - καὶ 6, 8, 3. ſq. —
εἰς τοσοῦτόν τε - καὶ -, Ἡρακλέα τε καὶ -, ἀποδυσάμενός τε -,
ἀμφιέννυτό τε 1, 14, 15. ſq. o) Nominatim adhuc in ſitum et
locum tertium, praeter 2, 7, 15. ſq. 3, 9, 7. e., quoque πᾶσα
ἥ τε - καὶ λ. que - ac 5, 2, 5. 7, 5, 4. - p) nominatim in ſitu
poſt praepp., ex ordine element. ἀπό τε μεσ. 7, 3, 9. ἀπό τε -
ἀλλὰ λ. 6, 4, 13. ἀπό τε γὰρ - καὶ - τὲ καὶ 1, 15, 9. διά τε τῆς
- καὶ - τῶν τε - ἐκεῖ τε - καὶ 4, 8, 15. διά τε - καὶ 6, 9, 9. 8,
4, 2. διά τε - τὲ - τὲ ib. 11. διά τε - καὶ - τὲ - τὲ 3, 3, 1. τὲ
γὰρ - τὲ - εἴς τε λ. 6, 9, 16. 1, 17, 21. ἔκ τε τῆς - καὶ 1, 15,
2. ἔκ τε οὖν αὐτῆς Ἰτ. καὶ, igitur cum ex - tum 6, 3, 2. ἔκ τε
τῆς - καὶ ἐκ τοῦ λ. ib. 9. - tam - quam 2, 8, 7. - ἔκ τε πραείας
καὶ - atque ex 7, 1, 3. τούς τε οὖν -, τὲ καὶ -, ἔκ τε τῶν - εἴ τε
λ. cum ex - tum ſi 2, 14, 12. ὑποδέχεσθαι ἔκ τε τῶν ναῶν
καὶ λ. 4, 4, 18. ὅ τε δῆμος - ἥ τε σύγκλητος - ἔν τε τοῖς λ. et -
et - in ceteris item 2, 14, 4. 3, 11, 3. ἀλλ' ἔν τε τῇ πατρῴᾳ -
καὶ 2, 4, 18. ἔν τε ἀσωτίαις καὶ 2, 5, 2. 4, 10, 12. 8, 6, 1. ἔν
τε τῇ Ῥώμῃ, ac Romae 8, 8, 3. 8, 3, 16. †† in regione
quarta, ἐν αὐτῇ τῇ τε Ῥώμῃ καὶ λ. tam ipſa urbe (Roma) quam
7, 3, 2. ἐπί τε ταῖς λ. 4, 7, 2. ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν -, καὶ
λ. in ſalutem cum noſtram, tum 2, 7, 18. τὴν ἐπὶ Γαλατίας τε
καὶ Ἀσ. 3, 2, 11. ἔς τε τὰ ἔθνη λ. atque in 8, 6, 18. τὲ - τὲ
καὶ - τὲ καὶ - ἐπί τε 6, 8, 16. κατά τε μ. - ἢ λ. vel in fronte,
vel 1, 15, 7. κατά τε πόλεις καὶ 7, 3, 16. 8, 7, 13. παρά τε τοὺς
λ. 1, 3, 6. περί τε τοὺς βωμοὺς λ. circa que 5, 5, 17. ἔθεόν τε
περί τε τὰ ἱερὰ καὶ β. currebant que circa templa et aras 2, 2,
6. †† περί τε τοῖς βωμοῖς -, ὑπό τε αὐλοῖς - τὲ - τὲ - καὶ 5, 3, 15.
πρός τε τοὺς - πρός τε τοὺς λ. tam adverſus - quam 1, 2, 9. 2,
10, 3. - †† in regione quarta, ὡς ὑπὸ τῆς τε μητρὸς - καὶ 6,

Digitized by Google

8, 7. ὑπό τε τῆς - καὶ 4, 7, 1. ἥ τε - ἥ τε ὑπό τε τῆς - πεζὴν τε καὶ - τὲ - τὲ 3, 1, 1. ſqq. - q) nominatim poſt ſolum artic. τῇ τε 'P. - καὶ τῇ λ. 2, 3, 18. † ὡς δέ τῇ τε συγκλήτῳ καὶ τῷ 'P. δήμῳ -, τὲ - τὲ καὶ - τὲ 5, 5, 2. ubi primum τὲ eſt in regione quarta. - r) ubi non loco poſitum ſuo, atque adeo A) praemiſſum, cum debuiſſet poſtponi. αὐτές τε ἀναλαβὼν -, καὶ - ὁπλίσας -, ἀναμίξας τὲ -, καὶ - νομισθεὶς -, μηδενός τε προφυλαττομένου - ἐπιπεσὼν 1, 10, 14. ubi ſaltem poſtr. τὲ pertinet demum ad ſq. particip. ἐπιπ., pro ἐπιπεσὼν τε, μηδ. προφ. et pro καὶ, μηδ. προφ., αἰφν. ἐπιπεσ., niſi et primum debuit eſſe ἀναλαβών τε αὐτές. λ. - τούς τε ἐντυγχάνοντας ἔβαλλον καὶ λ. 1, 12, 13. p. τοὺς ἐντ. ἔβαλλόν τε καὶ λ. - (τό τε ϛρατόπεδον ἐπεισέλθοιεν - καὶ 2, 13, 21. p. ἐπεις. τε τὸ ϛρ. καὶ λ.) - περαιωθεὶς διά τε Βιθυνίας καὶ Γαλ. 3, 3, 1. p. διὰ Βιθ. τὲ καὶ Γαλ. (cf. ἐπὶ Γαλατ. τὲ καὶ 'Ασ. 3, 2, 11.) διά τε τῆς ἀλλ. - καὶ λ. 4, 8, 15, p. διὰ τῆς τε ἀλλ. - διά τε μεγίϛου - καὶ 8, 4, 2. p. διὰ μεγ. βαθ. τὲ καὶ πλ. - πῶς τε ἡλικίας ἔχοι καὶ λ. 4, 9, 9. p. πῶς ἡλ. τὲ ἔχ. λ. ſ. πῶς ἔχ. ἡλ. τὲ καὶ λ. - πᾶσα ἥ τε 'P. π. καὶ λ. tota que Rom. urbs ac 5, 2, 5. p. πᾶσά τε ἡ 'P. λ. cf. 3, 6, 19. - δεδιώς, μή τε τῇ συγκλήτῳ καὶ λ. 7, 1, 3. p. μὴ τῇ τε συγκλ. λ. (cf. τῇ τε συγκλ. καὶ τῷ δ. 7, 2, 15. et 5, 5, 2. ſupra ad Nr. q.) - ἐνὸν αὐτοῖς τε σώζεσθαι καὶ λ., cum liceat ipſis et ſeſe conſervare et 8, 3, 5. p. σώζ. τε καὶ λ. - τὰ τενάγη, ἅ τε ὑπὸ 'Ηρ. - καὶ 8, 7, 1. p. ἃ, πληρούμενα ὑπὸ 'Ηρ. τε ποτ. καὶ τῶν λ. - †† τά τε γράμματα - ἀποδόντες, ἠξίουν λ. 3, 5, 12, ubi, poſitum ante particip., pertinet demum ad ſq. finitum verb. ἠξ., pro καὶ, γράμμ. δημ. ἀποδ., ἠξ. - †† καὶ πρῶτός τε - τὸ - ἐῤῥωμένον, καὶ τὸ σκληρὸν -, τό τε εὐπειθὲς - καὶ εὔτακτον λ. 3, 8, 10. ubi (ut et in ſqq. locis) pertinet demum ad ſq. ſubſt., pro καὶ πρῶτος τό τε πάνυ αὐτ. ἐῤῥ. λ. - χρήματά τε αὐτοῖς καταλιπὼν - καὶ δύναμιν 3, 15, 7. p. καταλ. αὐτ. χρήματά τε - καὶ δυν. - τούς τε ἰατροὺς ἀνελὼν - τούς τε τροφεῖς λ. ib. 8. p. ἀνελ. τούς τε λ. - † προσέβαλλόν τε ταῖς πύλαις καὶ 7, 11, 16. p. πρ. ταῖς τε πύλ. ſ. ταῖς πύλ. τε καὶ λ. - ὡπλισμένοι τὲ τὰς ἐπάλξεις καὶ ib. 17. p. ὡπλ. τάς τε ἐπ. λ. - παρέχων τὲ προβολὴν - καὶ λ. et - et - praebens 8, 2, 16. p. παρ. προβολήν τε λ. † B) poſtpoſitum, φονεύειν τὲ - κελεύσας καὶ διαρπάζειν 3, 3, 5. p. κελεύσας φον. τὲ λ., non adeo pertinens ad particip. ſed modo ad inf. - †† ὁ Λαῖτός τε καὶ 'Εκλ. 2, 2, 11. p. ὅ τε Λ. quum vero populi turba omnis eſſent in caſtris, et Laetus Electus que etiam eo ingreſſi eſſent, ſecum adducto Pertinace: tunc Laetus, poſtquam convocaſſet milites, dixit rel. †† καλέσας τούς τε - ϛρατ., τοῦ τε λ. 2, 8, 1. p. καλέσας τὲ τοὺς ϛ. - † χρήματα - ἀθροίζων τά τε αὐτοῦ καὶ λ. 2, 11, 13. p. ἀθρ. τὲ τὰ λ. - † οἰόμενος, οὕτως ἐκπλήξειν τούς τε 'Ιλλ. καὶ ib. 18. p. οὕτως ἐκπλ. τὲ τοὺς 'Ιλ. λ. — †† ἠμφίεϛο γὰρ τήν τε -, ἥν τε τοῖς -, παρῃώρητό τε λ. 3, 11, 3. ſq. ubi enunciatio ἥν τε λ. obiter interiecta, et primum τὲ refertur ad poſtr. τὲ, ſed inverſo ordine, p. τήν τε γὰρ πλ. ἐσθ. ἠμφ., nam et rel. τὸ δὲ τοὺς ὀχλοῦντας ἀποσείεσθαι ἔκ τε τῆς - καὶ ἐκ τοῦ λ. 6, 3, 9. ubi pertinet ad pr. membrum, p. τὸ δὲ ἀποσείεσθαί τε τοὺς ὀχλ. ἐκ τῆς λ. ſed tum vexantes amoliri habet ex bona conſcientia confidentiam, tum rel. †† ὡς ὑπὸ τῆς τε μητρὸς ἀρχόμενον, καὶ 6, 8, 7. p. ὥς τε ὑπὸ λ. ſ. ὡς ὑπό τε τῆς μ. cf. 4, 7, 1. - †† s) Poſt copulam al. ſimul, καὶ τοῖς τε υἱοῖς -, αὐτός τε λ. et cum filiis - tum ipſe 1, 9, 2. καὶ πρὸ ἁπάντων

Digitized by Google

αὐτήν τε - Λαῖτόν τε καὶ Ἐκλ. τῶν τε λοιπῶν λ. et - cum ſe — Laetum que et El., tum caeterorum 1, 17, 9. - καὶ δώσειν τὲ ὑπισχνεῖτο, καλεῖ τε λ. et daturum (ſe) pollicebatur, et appellabat 4, 11, 1. qui Bg. primum τὲ negligit, (it. 7, 11, 18.) p. et tum ſe dat. poll. tum appell. † καὶ ἐκέλευσε τε - σκύλας δὲ λ. 7, 3, 9. ſq. ubi τὲ non tentandum, ſed ad δὲ referendum. πᾶσά τε ἡ πόλις κατεσκάφη· καὶ θεάτρων τὲ καὶ λουτρῶν παντός τε κόσμου καὶ τιμῆς λ. tota que urbs diruta; theatris que ac lavacris et omni ornatu ac honore 3, 6, 19. p. et tum theatris et lavacris, tum omni rel. - καὶ πρῶτός τε λ. 3, 8, 10. et primus ipſe tum eorum robur ac durum victum, tum tolerantiam - v. ante in Nr. r. A. - ††† ι) Per ambig. ſitum, praeter pr. 3, 8, 10., quoque 7, 10, 13. - ††† υ) Per lect. ambig., ubi confuſum putatur, pro γὲ, δὲ etc., cf. Ind. Confuſ. et in ſq. claſſe. ††† x) Per Vs. Bg. et quidem A) not. copulandi ſimpl., per ſeverum Lat. εἰς ὕπνον τὲ λ. ſomno que 1, 17, 20. - per ſyn. vel unum, vel plura, διδάξαντές τε λ. ac patefec. 1, 9, 18. 1, 17, 6. 2, 5, 15. 2, 7, 8. 2, 13, 18. 5, 6, 24. - † in repetit. τὲ - τὲ λ. que - ac 2, 3, 7. διαβαλλ. τὲ, atque vituper. 1, 6, 3. 2, 4, 17. 7, 3, 5. - †† in repetit. ἀκρ. τε - εἰς τε λ. que - atque 6, 9, 16. ἐπαλλ. τὲ, et iter. 1, 17, 1. e. 21. - †† in repetit. τὲ - τὲ, que - et ib. 14. τάς τε θυγ. filias etiam 1, 2, 3. 1, 7, 10. 2, 10, 2. 3, 8, 15. 4, 7, 9. 5, 8, 5. 4, 1, 9. 4, 6, 6. 9. 6, 7, 19. 8, 5, 11. - in repetit. οἵ τε γὰρ - ἥ τε - ταμ. τε - ἥ τε λ. nam et - et - que - Patris etiam 1, 6, 18. ſq. τὲ - τὲ, et - etiam 1, 9, 20. τὲ - τὲ, etiam - que 1, 14, 16. νομ. τὲ - ἀγχ. τε, quo - etiam 1, 16, 7. τὲ - τὲ - τὲ - τὲ, - τε, que - etiam - quoque - tum - tum 2, 4, 13. ſq. - τὲ - τὲ - τὲ - τὲ, etiam - que - que - que 2, 10, 10. cf. 3, 9, 9. ſq. 4, 2, 19. 4, 4, 2. ſq. 4, 6, 6. - 9. 4, 8, 6. 5, 5, 4. 11. 16. 5, 6, 21. 7, 8, 8. 8, 6, 6. - † in particip. τά τε - διαθεὶς, rebus etiam - conſtitutis 3, 8, 4. - μήτε - τοῦ τε στρατ. νοσοῦντος, exercitu etiam 6, 6, 2. τοῦ τε λοιπ. πλ. συνελθόντος, cum reliqua etiam mult. conveniſſet 2, 8, 1. τῶν τε παίδων - ὄντων λ. cum et filii - ſint 2, 15, 7. μὴ φέροντά τε λ. impatientem etiam 4, 15, 4. μισῶν τε ἄλλως, intenſus alioquin etiam ib. 6. τά τε κενὰ πληρώσαντες, cum et - repleviſſent 4, 15, 3. στρατηγός τε - κατασταθεὶς, etiam que cum praefectus - foret 2, 9, 12. οἵ τε ἱππεῖς λ. atque etiam eq. 5, 6, 20. αὐτή τε ἡ πρεσβῦτις, et ipſa etiam 5, 7, 6. ἥ τε περὶ τὰ θεάμ. *tum* eorum *etiam* circa rel. 3, 10, 6. 4, 2, 16. 4, 6, 5. †† ὅτι τὲ, tum vero etiam 4, 7, 6. †† ἀπάρας τὲ, *dein* recedens 7, 6, 1. ἀπὸ μεσημβ. τὲ, a meridie item 1, 15, 9. τάς τε ζώνας 2, 13, 19. ἔν τε τοῖς λοιπ. in caeteris item 2, 14, 4. cf. 4, 6, 4. 4, 8, 7. προσέταξε λ. edixit item 5, 5, 13. 6, 9, 11. 7, 8, 23. † in repetit. 1, 1, 3. τῆς τε, item que 4, 6, 7. 7, 9, 20. 7, 12, 20. ζῶά τε λ. *praeterea* anim. 1, 14, 2. †† in med. orat. τοῖς τε ὑπατ. tum conſulibus 7, 6, 21. ſed et init. 4, 10, 9. 5, 6, 20. 1, 5, 26. πρός τε λ. tum etiam 4, 15, 9. 6, 9, 9. †† πᾶν τε τὸ παρὸν λ. quae *ve* aderat 1, 4, 19. οἵ τε εἰθισμένοι λ. qui ve 2, 3, 22. 2, 6, 5. 4, 1, 7. 7, 9, 16. † in particip. τῷ τε - διδόντας, qui ve - miniſtrarent 5, 1, 6. ἐθνῶν τε ἡγησάμενος, qui ve adminiſtraſſet 7, 10, 7. e. - † Nominatim poſt pron. ὅσοι τε λ. qui ve 1, 9, 15. 2, 6, 8. ὅσοι τὲ - ὅσοι τὲ λ. 7, 9, 17. ubi modo poſtr. reddit Bg. *qui item.* — ὅσα - τὲ - καὶ ὅσα, qui ve - et qui 2, 4, 4. μηχαναί τε - καὶ

ὅσα λ. machinae item - quae ve 7, 8, 23. ὅσα τὲ ζῶα - ὅσα τὲ - et quaevis - et quaevis 1, 15, 6. ὅσα τὲ, omnia que 5, 6, 20. - † Nominatim post adv. ἔτι τὲ καὶ λ. atque etiam 1, 17, 12. 3, 5, 4. 5, 2. 13. 6, 8, 6. ubi Bg. negligit ἔτι. - ἔτι τὲ αὐτὸν καὶ λ. ac praeterea 3, 11, 2. - ††† post verb. neg. ἠγνόουν τὲ, nec sciebant 5, 4. 16. †† B) not. copulae adverf. σέβουσί τε λ. colunt vero 1, 10, 2. 2, 8, 17. 4, 4, 10. 5, 6, 18. † μάλιστά τε, praecipue vero 2, 6, 3. διαγγελθ. τὲ λ. nunciata autem 2, 7, 9. 13. 2, 15, 17. 6, 7, 21. 7, 12, 14. 8, 7, 14. μὲν - τὲ 5, 7, 9. ubi Bg. contra, et leg. δὲ, ut in locis pr. quoque. - C) In copulatis vicine τὲ καὶ λ. que et 1, 1, 5. sq. ὑβριστῶς τε καὶ λ. contum. item et 1, 17, 10. 6, 8, 7. e. †† Κλέανδρός τε καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, Cleander cum suis 1, 13, 12. ὕβρεις τὲ καὶ βίαι λ. contum. et viol. 1, 3, 6. 11. 1, 13, 13. e. 7, 10, 10. i. μεγάλοι τὲ καὶ εὐδ. magni atque illustr. 1, 6, 17. †† ἀναγνούς τε καὶ ἐκπλαγεὶς, cum legisset, expavefactus 1, 17, 14. qui Bg. negligenter opprimit utr. copulam. - D) In copulatis per intervallum, κρυφάν τε ἀεὶ καὶ συνν. que - et 1, 6, 3. 2. 6, 17. ὡς διαλεχθ. τὲ - καὶ λ. ut et alloqu. et 1, 5, 2. 1, 4, 12. 1, 12, 3. 1, 13, 5. 1, 14, 7. 10. 1, 15, 1. 2, 10, 13. - ac - que 1, 15, 11. - ac - et 1, 14, 15. - cum - tum 1, 7, 8. 1, 14, 2. 2, 4, 17. 2, 7, 15. — † in repetit. 1, 8, 4. 17. 2, 9, 2. εἰς τε - καὶ εἰς λ. primum in -, deinde in 2, 8, 10. αὐτοί τε - καὶ, ipsi primum -, dein 8, 6, 4. — tam - quam 2, 5, 1. - aut - aut 8, 4, 29. 8, 5, 19. † sed negligenter, per unum et, 1, 7, 6. 1, 12, 1. 2, 5, 5. sq. 2, 8, 14. 18. 2, 13, 3. 4, 13, 5. † in repetit. per que 1, 10, 14. - per atque 1, 12, 4. 9. 6, 3, 9. † per vero 4, 4, 19. e. ††† omittit utr. 1, 16, 8. 4, 7, 1. ††† per anaphoram, ὅτε δῆμος - καὶ λ. actum est - actum est 1, 13, 4. E) in copulatis τὲ - τὲ λ. cum - tum 4, 9, 17. cf. supra Nr. g. - † per solum tum 1, 3, 9. sq. — † per et - que 1, 4, 7. - †† primum modo reddens, per que 8, 8, 17. ††† in repetit. quater per ac - que - et - que 8, 5, 15. in repet. quinquies per ac - que - et - ad haec 3, 11, 2. neglecto τὲ secundo. - F) ubi Bg. addit, ut in secundo particip. ἀΦην. ac 5, 2, 14. - post praep. δίχα ac 7, 3, 14. - init. §. post subst. ἐν προσχήματι, sub specie que 7, 7, 8. ubi elapsum ob pr. syllabam τι esse possit. - init. §. post adv. ἔνθα καὶ, ibi que et 7, 9, 16. - in med. post subst. πυλίσι, portulis que 8, 4, 4. † post coniunct. εἴ τινι, atque si 8, 8, 3. †† post particip. primum ἔχοντες, atque hab. ib. 18. - G) ubi Bg. omittit, ut in secundo particip. 1, 5, 1. e. 4, 9, 10. 4, 15, 9. 16. 5, 4, 12. 6, 9, 4. it. in tertio 5, 5, 15. cf. 7, 11, 10. 7, 1, 21. e. sq. - post ὅσοι 1, 6, 2. - post verb. primum τολμ. 1, 17, 14. - post praep. et ante solum particip. παρά τε 2, 6, 10. 2, 15, 7. † post secundum verb. finiti temporis, mutans primum in particip. ἐπείθοντο ἐκάλουν τε, permoti, implorabant 2, 7, 8. - pro Lat. id que 2, 5, 15. 3, 1, 14. - † in pluribus particip., dum unum particip. resolvit per particul. cum, πάντας τε 3, 8, 4. † ad novam lectionem, in vulg. τὲ αὐτοὺς 4, 5, 12. reddens modo autem, ubi voluerit δὲ f. δ' αὖ τοὺς λ. oppresso αὖ, cum et procedat τε αὖ τοὺς λ. † ante primum particip. ὁ δὲ Ἀρτάβ., ταῦτά τε ἀναγνοὺς καὶ διδαχθεὶς λ. quibus lectis Artabanus edoctus que 4, 15, 20. p. sed Artabanus, tum his lectis, tum doctus. - in pluribus particip. ἀγαπῶν τε ib. † ἀπάρας τῆς Συρίας ἐλθών τε εἰς τὴν Νικομήδειαν, cum profectus e Syria venisset Nicomediam 5, 5, 3. ubi, servato primo particip., alte-

Digitized by Google

vum refolvit in coniunct. *cum*, fed in fyn. *poftquam* 7, 1, 6. — alterum particip. refolvens potius per pron. relat. ἰερ. ἀγν. τὸ λ. 5, 6, 3. 5, 8, 5. 8, 4, 30. - †† in adi. fecundo 5, 5, 12. 6, 5, 23. 8, 1, 3. - ††† II) ubi Bg. transfert in fq. membrum, ἄγων τὸ λ. 3, 2, 2. 4, 8, 1. ††† copulatum vicinius in unam veluti vocem, ἵςε et οἵεςτε v. fupra.

τειχίζειν, ph. de perf. c. acc. loci et adv. τὰ ςρατόπεδα - ἐπιμελέςερον τειχίσας, caftris communitis 6, 7, 11. - trop. cum abl. modi et acc. perf. oppreffo, τῇ τῶν ἀσπίδων προβολῇ ὥσπερ τειχίσαντες (ἑαυτούς) fepti 6, 5, 22. fefe cum fepiiffent. - Paff. ph. de re f. loco cum adv. τὸ Βυζάντιον -, εἰδὼς ὀχυρώτατα τετειχισμένον, effe munitiffimam urbem 3, 2, 1. munitam, v. ὀχ.

τειχίον, ph. τὰς - ὁδοὺς παραφράξαντες - τειχίων - ἐγέςειι, muris excitatis 8, 5, 10. forte in not. propr. et diminut. muris humilioribus nec altioribus.

τειχομαχεῖν, ph. de perf. et hoftibus obfidentibus, abf. τειχομαχοῦντες οὐδὲν ἔπραττον, murum oppugnando 7, 12, 7. - fimul c. abl. modi, τ. παντὶ σθένει, murum oppugnantes 8, 4, 18. — † c. adv. et adiuncto, προθύμως τειχομαχῆσαι, πολλάκις δὲ προσβαλούσας λ. murum oppugnaffe 8, 2, 4. †† de obfeffis, in opp. et c. praep. πολλῶν - γινομένων προσβολῶν, (ab hofte externo,) — μετὰ πολλῆς βίας καὶ προθύμου μάχης τειχομαχοῦντες ἀντεῖχον οἱ Ἀκυλήσιοι; pro muro pugnantes 8, 4, 19. f. a muro p., nifi leg. in acc. τειχομαχοῦντας, qui acc. pendeat a v. ἀντ.

τειχομαχία, ph. de hofte obfidente, ἀνάνδρως - προσφερομένους τῇ τειχομαχίᾳ, in oppugnatione 8, 5, 5.

τεῖχος, ph. in caftris, ἐντὸς τείχους ἔμενον, intra murum 2, 5, 15. 2, 6, 6. 7, 11, 19. τοῦ τ. ἀπεδίωκον, a muro ib. 17. εἰ τῷ τείχει προςβάλλοι ὁ δῆμος 2, 5, 15. οὔτε προςῆλθον τῷ τ. ad murum 2, 6, 8. 11. ἀναγαγόντες - τοὺς - ἐπὶ τὸ τ. ib. 7. 14. προςέβαλε τοῖς τείχεσιν, moenibus 5, 4, 4. murum 7, 11, 16. - †† cum gen. loci diferto, γενόμενοι πρὸς τῷ τ. τοῦ ςρατοπέδου, ad murum caftrorum 5, 3, 24. 7, 12, 4. ἐφρούρουν τὸ τ. τοῦ ςρ. 7, 11, 12. — in munitione, ταῖς ἐπάλξεσι τοῦ τ. 3, 5, 1. 11. - † fimul c. adi. τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ ςενὰ - διαφράττεσθαι γενναίοις τείχεσι καὶ ἐρύμασι 3, 1, 8. - in urbe, τοῦ τ. κἂν μέρος τι καθελεῖν 8, 4, 23. — μηχαναὶ - προςήγοντο τῷ τ. 3, 9, 8. τῷ τ. - ἐφεςὼς 8, 3, 7. — † φράξαντες τῷ τ. τὴν πόλιν 8, 2, 13. - fimul c. adi. τῷ προβεβλημένῳ τ. ib. 10. γενναίῳ καὶ μεγίςῳ τ. 3, 1, 14. τ. μεγ. καὶ γενν. 3, 9, 7. περὶ πᾶν τὸ τ. 8, 4, 17. τὸ τ. ἀνανεώσασθαι 8, 2, 12, 12. ποταμὸς περιῤῥεῖ τὸ τ. ib. 16. περιθέων τὸ τ. 8, 5, 8. μηκέτι - τειχῶν - δεηθεισῶν λ. 8, 2, 11. ἐπὶ τῶν τ. in moenibus ib. 13. ὑπὲρ τῶν τ. fuper moenia 8, 6, 6. ἀπὸ τῶν τ. a moenib. ib. 8. παρὰ τοῖς τείχεσι, fub moenib. ib. 8, 4, 26. ἐπὶ τὰ τείχη, ad moenia ib. 15. †† τῶν τ. κεκλεισμένων, moenibus claufis 8, 6, 9. portis moenium, i. q. τὰς πύλας κλείσαντες 8, 2, 13. 7, 11, 12. †† c. gen. perf. τοῖς τ. τοῖς Ἀκυλησίων, moenia Aquileienfium 8, 6, 3. - Trop. c. gen. rei, μισθοφόρους - καταςησάμενος, ἀντὶ τείχους τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, pro muro 2, 11, 9. ἃ πεῤ ὄρη, ὥσπερ τεῖχος Ἰταλίας, ἡ φύσις ἤγειρεν, veluti murum 8, 1, 12. de Alpibus, ut et in fq. loco. - abf. ἐκεῖνα ὄρη, ἐν τείχους σχήματι περίκειται, ad muri formam 2, 11, 10.

τεκμαίρεσθαι, Med. mor. de perf. c. acc. rei, τῶν χωρίων τεκμαιρόμενοι τὴν φύσιν, confiderantes 8, 1, 16. - cum inf. ςεφάνοις ἄν τις τὴν χώραν κεκοσμῆσθαι ἐτεκμήρατο, putares 8, 4, 14. aliquis puta-

Digitized by Google

ret, putet. † ὡς - ἐπ. ἤδη αὐτοὺς λ. coniecturam fecit iam tel. 4, 9, 12. qui Bg., nullo post ἤ. commate facto, reliquit ambiguum, utrum adv. pertineret ad pr. v., an ad sq. - c. adv. et particip., p. inf. ἐντεῦθεν ἂν τεκμήραιντο ἀσθενῆ ὄντα λ. conicere poterunt 2, 10, 13. colligant, iudicent.

τέκνον, ph. de pers. hum. cum gen. pers. τῆς - θυγατρὸς τέκνον, ex filia natus 7, 10, 14. - filium 5, 4, 5. - abs. τέκνα καὶ γυνὴ λ. liberi 8, 3, 2. τ. προτείναντας, liberos 7, 8, 18. † ὦ τ. ⁂ filii 4, 3, 17. duo Iuliae. - † trop. et sensu honorifico s. blando. τέκνον καὶ δέσποτα, o fili 1, 6, 12. in oratione senis consiliarii ad imperatorem iuniorem.

τελετὴ, phys. c. adi. τὴν τοιαύτην τελετὴν ἀποθέωσιν καλοῦσι, caerimoniam 4, 2, 1. i. q. pr. ἔθος.

τελευταῖος, ph. Masc. de pers. Δαρείου, τοῦ τελευταίου Περσῶν βασιλέως, extremum 6, 2, 5. - de re, Fem. τελευταίας - μάχης, postremo 3, 4, 9. † ἡ δὲ τελευταία, postrema pugna 3, 7, 5. qui Bg. recte supplet subst. μάχη, latens in pr. syn. ἀκροβολισμοὶ alius sexus. - Neutr. τὸ τελευταῖον - ὄναρ, postrem. 2, 9, 5. τοῦ τ. - κατασκευάσματος, extremo 4, 2, 22. ἐς τὸ τελευταῖον ib. 14. sc. κατασκεύασμα. - τὸ τ. - ἔργον, postr. 4, 6, 10. sc. ἦν, v. ἔργ. † Neutr. sine subst. c. art., p. adv., in relat. tacita, τὸ δ' οὖν τ. ἐπῆλθέ μοι, postremo 4, 5, 10. 6, 5, 22. 7, 12, 7. per ellips. praep. et subst. κατὰ τὸ τ. μέρος τοῦ χρόνου, ad extremum. — in relat. manifesta. τὰ μὲν πρῶτα -, καὶ τὸ τ. 1, 12, 11. τὰ μ. πρ. - τὸ δὲ τ. 2, 4, 11.

τελευτᾶν, trop. de pers. cum praep. τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας, eos, qui morerentur 8, 5, 18. per ellips. τὴν ζωὴν, s. τὸν βίον, qui finirent vitam; sq. syn. φονευόμενοι ἢ διαφθειρόμενοι νόσῳ. †† τοὺς ἐπὶ διαδόχοις παισὶ τελευτήσαντας, mortuos 4, 2, 1. v. ἐπὶ et διαδ. - c. adv. ὅτι - αἰφνιδίως τετελευτήκοι, quasi mortuus fuerit 2, 1, 6. †† c. adiuncto, οὗτος - ἐτελεύτησεν, - φαρμάκῳ ἀναιρεθεὶς, - νόσῳ διαφθαρεὶς, mortuus est 4, 8, 11. - abs. συνέβη, αὐτὸν τελευτῆσαι, ut moreretur 1, 8, 7. τελευτήσαντος αὐτοῦ, mortuo 1, 4, 19. τὸ σῶμα τοῦ τ. defuncti 4, 2, 2. ἐπὰν δόξῃ τετελευτηκέναι, iam esse mortuus ib. 8. ὁμοίαν τῷ τετελευτηκότι, defuncto ib. 3. εἰς τὸν τετελευτηκότα, defunctum ib. 10. - de morte violenta, c. praep. εἰ δέοι ἐν βασιλικαῖς τιμαῖς καὶ τελευτῆσαι, si necesse sit imperatoriis honoribus etiam immori 1, 5, 18. - simul in opp. βιώσας -, ἐν εἰκόνι τε βασιλείας τελευτήσας, cum mortuus fuisset 7, 9, 2i. post syn. ἐν βρόχῳ τοῦ βίου ἀνεπαύσατο. c. adv. μὴ ἀσήμως - τελευτῆσαι, mori 1, 10, 8. ὅπως - ἐτελεύτησε, obierit 5, 1, 1. Carac. - c. adiuncto, ὡς - ξύλῳ παισθέντα - τελευτῆσαι, ut occumberet 7, 8, 8. - abs. τελευτήσαντος αὐτοῦ, mortuo 4, 14, 1. Carac. sed Commod. 2, 5, 13. τὴν μνήμην τοῦ τετελευτηκότος, defuncti 4, 14, 11. Carac. - in pugna, Γορδιανοῦ τετελ. mortuo 7, 10, 1. cf. 7, 9, 16.

τελευτὴ, trop. homin. (violenta) abs. ἄνθρωπον - εἰ τ. κατέλαβεν, mors 2, 5, 11. per ellips. subst. ζωῆς s. βίου. c. gen. pers. ἡ τοῦ - τ. 7, 10, 1. αὐτοῦ τῆς τελευτῆς 7, 9, 10. τῇ ἐ. τελευτῇ 2, 5, 11. ἐπὶ τῇ ἐ. τ. nece 7, 1, 21. μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν, obitum 1, 14, 19. mortem 4, 14, 4. 8, 1, 1. - de morte natur., obitum 1, 2, 10. 1, 17, 26. 5, 3, 4.

τελέω, trop. de pers. c. acc. rei et dat. pers. ἀγῶνα τελοῦσι Διΐ, faciunt 1, 9, 4. simul c. casibus temp., abl. et gen. ἦρος ἀρχῇ, ὡρισμένης ἡμέρας, μητρὶ θεῶν πομπὴν τ. celebrant 1, 10, 11. - cum

Digitized by Google

acc. rei solo. τὰς - θυσίας τελέσας, sacrificiis peractis 2, 3, 25. — τὰς λοιπὰς τ. ἱερουργίας 3, 5, 7. θέας τ. ἐπινικίους, ludis celebratis 3, 1, 3. - † c. acc. muneris et adv. ἤδη τὴν ὕπατον τετελεκότι ἀρχήν. consularis viri 2, 6, 9. functo consulari imperio. — ἔτι δὲ καὶ τὴν ὕπ. ἀ. τελέσας δεύτερον secundo consulatu functus 2, 3, 9. qui sig. per adi. reddit adv. δ. ubi v. - †† cum praep. et adv. τοὺς παῖδας, εἰς ἡλικίαν ἐφήβων ἤδη τελοῦντας, aetatem puberum iam agentes 3, 10, 1. ad aet. pub. iam pervenientes, s. aet. pub. iam ingressos. - Pass. de re, προστίθησι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο τοῦ τελουμένου ἥμισυ, annonae supra erogari solitam dimidium 4, 4, 17. finiti, definiti, s. aliud pensitato dimidium, s. aliud, quam pensitatum erat adhuc s. ante s. iam.

τέλος, ph. universe, per praepp. ἐπὶ τέλει λ. in fine (litterarum scriptar. 3, 8, 2. ἐν τῷ τ. 3, 12, 20. ἔργα εἰς τ. ἀχθῆναι, ad exitum 2, 4, 11 absolvi ἐς τ. ἄξειν 3, 11, 13. - † c. adiuncto, ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν καὶ ἀνύσαι ταῦτα 2, 10, 4. - cum adi. τ. γενναῖον ἐπιθεῖναι εὐνοίᾳ, consummationem 3, 11, 10. simul c. gen. rei, ὥςπερ κορυφαῖον τ. τῶν προγενομένων πράξεων, fastigium 7, 5, 4. - †† acc. in relat. tacita τέλος - ῥέψαν λ. postremo 1, 13, 11. 4, 4. -. per ellips. pr. εἰς s. ἐπὶ s. πρὸς τ. Sensu praecip., de re, abs. ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκη (ἐςὶ) τέλος ἐπιτεθῆναι, finem 2, 5, 9. ἰδεῖν τ. λαβεῖν τὸν Ἀντωνίνου βίον 4, 12, 5. finiri, se finire. - c. gen. rei, μαθεῖν περὶ τοῦ τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ ib. 8. μέχρι τέλους τοῦ β. 5, 6, 3. - simul cum adi. τοιούτῳ - τ. βίου - ἐχρήσατο, exitum 1, 17, 26. τόδε τὸ τ. τοῦ β. finem 2, 1, 16. - cum gen. pers. τὸ Περτίνακος τ. exitus 3, 1, 1. - c. solo adi τοιοῦτον - τ. ἐκείνους κατέλαβεν 1, 9, 23. τ. τοῦ λ. finis 2, 5, 16. 6, 9, 15. τὸν - κατ. τ. τὸ πεπρωμένον 2, 2, 14. τοιούτῳ - τ. - ἐχρήσαντο, exitum 1, 13, 12. 4, 13, 18. 7, 9, 21. 8, 5, 26. τ. τοῦ λ. 5, 7, 20. 5, 4, 24. - τ. τούτῳ ἐχρήσ. 3, 4, 15. † τούτῳ - τῷ τ. λ. finem 3, 12, 26. ὁποίῳ - τ. - ἐχρήσ. exit. 6, 1, 1. τ. ὅτ. λ. 7, 1, 1. † τ. τοιούτῳ ἐχρ., ἀναξίῳ λ. 8, 8, 20. τ. ἐχρ. αἰσχρῷ 5, 4, 23. ὠνησάμενοι οὕτω πονηρὸν τ. 2, 12, 11 - † abs. σοὶ - τέλος ἐπικείσεται, finis vitae 7, 5, 13. qui gen. βίου, supra expressus in Gr., desit et in al. antea locis.

τέλος, phys. προσόδοις ταῖς ἀπὸ - τελῶν, vectigalium 3, 1, 11. — cum adi. et praep. τέλη πάντα, - ἐπὶ ὄχθαις ποταμῶν λ. 2, 4, 14.

τέμενος, phys. cum gen. pers. εἰς τὸ τοῦ Διὸς τ. ἀνελθὼν, templum 3, 8, 7. - cum adiuncto, εἰς τοῦ Δ. τὸ τ. καὶ τοὺς ἄλλους νεὼς 1, 7, 12. εἰς τὸ τοῦ Δ. τ. - ἔν τε τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς 2, 14, 4. - c. adi. πᾶν τὸ τῆς Εἰρήνης τ. 1, 14, 4.

τέναγος s. τενάγη, phys. c. adiuncto et praep. τὰς λίμνας καὶ τενάγη μεταξὺ λ. paludes 8, 6, 11. eae que propiores ad litus. † τὰ τ., ἅ, ὑπὸ Ἠριδανοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν περικειμένων - ἑλῶν - πληρούμενα, - ἑπτὰ σώμασιν - ἐς θάλατταν - ἐκχεῖται· ἔνθεν - καλοῦσιν - ἑπτὰ πελάγη - τὴν λίμνην ἐκείνην 8, 7, 1. ubi paludes sunt remotiores a littore, forsan, et diversae ab ἑλ., non item a τὴν λίμν.

τέρμα, trop. cum gen. rei, διάφοροι οὖσαι (αἱ θανάτου αἰτίαι) εἰς ἓν τέρμα βίου συντελοῦσιν, ad vitae terminum 2, 2, 15.

τερπνὸς, mor. de re, Neutr. c. dat. pers. τερπνὸν - τῷ δήμῳ θέαμα, iucundum 1, 13, 9. - cum mero subst. θεάματα τερπνὰ 1, 6, 3.

τέρπω, mor. de pers. c. acc. pers. ἵνα τέρποιεν αὐτὸν, ut oblectarent 1, 17, 3.

τεσσαρεσκαίδεκα, de re, post subst. ἐτῶν, quatuordecim 7, 1, 1. 5, 3. 7, 6, 9, 15. - sed ante subst. ib. 5. τεσσαρεσκαιδέκατος, de re,

Digitized by Google

τῷ τεσσαρεςκαιδεκάτῳ ἔτει, quarto decimo 6, 2, 2. εἰς τεσσαρεςκαιδέκατον - ἔτος, decimum quartum 6, 1, 15.

τέταρτος, de re, τέταρτον (κατασκεύασμα) λ. quartum 4, 2, 14.

τετράγωνος, ph. de re, ſine ſubſt. τετράγωνόν τι, quadrangulum (*aliquod*) ib. 12. quadratum, ſc. κατασκεύασμα. - εἰς τετράγωνον εἰργασμένου, quadrato 3, 1, 14. ſc. σχῆμα. cum ſubſt. τὰς - Φάλαγγας ἐς τετράγωνα ἔταξε σχήματα 8, 1, 5.

τετρακόσιοι, de perſ. c. ſubſt. τῶν τετρακοσίων πρέςβεων, quadringenti 6, 4, 10. - ſine ſubſt. c. art. τοὺς τετρακοσίους λ. omnes quadring. ib. - c. gen. perſ. τετρακοσίους Περσῶν τοὺς μεγίςους, quadringentos ex Perſis ib. 7.

τετράπεδος, phyſ. de re, ἐκ τετραπέδων λίθων, lapide quadrato 8, 4, 4.

τετραπλασιάζεσθαι, Paſſ. de perſ. phyſ. τῆς δυνάμεως - τετραπλασιασθείσης, cum copiae quadruplicatae ſint 3, 13, 10.

τετρωμένος v. τρόω.

τέτταρες, de re, ἐτῶν - τεττάρων, quadriennio 6, 6, 11.

τέχνασμα, ph. cum gen. rei ſ. mater. πολλὰ ἄλλα τεχνάσματα σιδήρων - ἐῤῥιπτον, machinamenta 4, 15, 6.

τέχνη, ph. in opp. τῆς Φύσεως νικώσης τὴν τέχνην, artem 3, 5, 11. κειμήλια, ὕλης - ἡ τέχνης θαύματα, artis 1, 10, 11. - ſimul cum adi. δῶρα πάσης ὕλης - καὶ τ. ποικίλης, artificii 4, 10, 2. - ſimul cum gen. perſ. θαυμάζειν ἐςὶ καὶ τὴν τέχνην τῶν - κατασκευασάντων, καὶ τὴν ἀλκὴν λ. artificium 3, 1, 15. - abſ. διὰ τέχνην ἐπαινούμενα, artificio 4, 10, 9. - cum gen. rei, ςρατόπεδα, - πολέμου τέχναις ἐγγεγυμνασμένα, artibus 6, 5, 6. - † mor. μετὰ τέχνης εἰδὼς προςΦέρεσθαι πράγμασιν, arte 2, 14, 9. - † in opp. ὅπλα, - σοΦίᾳ τέχνης, ἀλλ' οὐκ ἀνδρείᾳ μάχης περιῃρημένα, artis 8, 4, 28. — † c. adiuncto, τέχνῃ καὶ σοΦίᾳ - περιέσεσθαι, arte 1, 10, 10. aſſumto habitu ſatellitum imperatoris. † εὑρηκέναι τινὰ τέχνην κατ' αὐτοῦ καὶ διαβολὴν λ. technam 3, 12, 7. dolum, fraudem.

τεχνίτης, phyſ. de perſ., univerſe, οὔτε, τεχνιτῶν ὅςις ἐποίησεν, ἐγνωσμένον, artificum 1, 11, 2. - praecip. milit. τινὰς τῶν τ. quidam e fabris 8, 4, 9. lignariis et ferrariis. - cum adi. et praep. πολλῶν ἐν αὐτοῖς τ. multi eorum opifices 3, 4, 20.

τηλικοῦτος, mor. in malam part. Neutr. de re, ἁμάρτημα τηλικοῦτον, tam magnum 5, 6, 4. τολμήσας ἔργον τ. tantum 7, 11, 13. — ἐπὶ τηλικούτοις ἁμαρτήμασι 2, 13, 14. - †† in part. meliorem, τηλικούτων ἔργων εὐπραγία 6, 5, 24. † τ. ε. - καινοτομίᾳ 7, 8, 3. — † ſine ſubſt. cum art. τὸ τοῖς τ. ἐπιτολμᾶν, tantas res 2, 8, 4. ſc. πράγμασι ſ. ἔργοις.

τήμερον, phyſ. τέλος ἐπικείσεταί σοι, hodie 7, 5, 13. i. q. σήμερον §. 11.

τηρεῖν, trop. cum acc. rei, de anim. ζῶα, - τὴν ἑαυτῶν Φύσιν μὴ τηροῦντα, ſervantia 1, 14, 2. - de perſ. τηρῶν τὸ τοῦ βασιλέως ἀξίωμα 2, 5, 8. - Al. not. cum acc. perſ. et adiuncto, ὃν οὐκ ἀπέκτεινε, — ὡς πένητα, τηρήσας (αὐτὸν,) ſervans 2, 1, 11. in vita, ſinens vivere. - Al. not. c. acc. perſ. dupl. τὸν ςρατὸν ἀκμῆτα τ. 3, 7, 10. retinens apud ſe et extra pugnam. - Al. not. mor. cum acc. rei et dat. perſ. αὐτῷ τηρεῖν τὴν πίςιν καὶ τὸν ὅρκον, tueri ipſi 7, 9, 7. τὰ πιςὰ τηροῦντας Ῥωμαίοις καὶ συγκλήτῳ, ſervantes 8, 7, 9. † εἰ καὶ τὸ πιςὸν ἐτήρει, ſervaſſet 3, 6, 8. ſc. ἐμοὶ ſ. ἡμῖν. — † ſimul cum adiuncto, ψευσαμένου αὐτοῦ, καὶ μὴ τηρήσαντος τὰ συνθήματα, non ſervante 6, 6, 1. - Paſſ. trop. de perſ. cum

Digitized by Google

praep. in opp. κινδυνευσάντων ἀμφοτέρων, κἂν ἕνα ἑαυτὸν - τετηρῆσθαι ὑπὸ τῆς τύχης, conferuatum 4, 4, 15. in vita.

τιάρα, ph. εἰς εἶδος τιάρας στεφάνην ἐπικείμενος, tiarae 5, 5, 4. de Heliog., proprie gestamen capitis regum Perf. et Parth.

Τίγρης, fluv. Perf. τὸν Τίγρητα, Tigrim 6, 5, 3. - id. Τίγρις, abf. οἱ ἐπέκεινα Τίγριδος λ. trans Tigrim 2, 8, 13. - cum adiuncto, ἐντὸς Τ. ποταμοῦ 6, 2, 3. τὸν Τίγριδα ποταμὸν 3, 4, 17.

τίθημι, ph. de perf. cum acc. rei et praep. τιθῆσιν (αὐτὸ) ἐπὶ τοῦ σκίμποδος, ponit in lecto 1, 17, 4. - †† ἐς τὸ οἴκημα ἀνακομίσαντες τὴν κλίνην, τιθέασιν ἀρώματά τε καὶ θ. ponunt que arom. 4, 2, 16. qui Bg. copulat c. sqq. dum alii trahunt ad pr., supplendo pron. αὐτὴν, τὴν κλ., ut ἀρ. λ. cohaereant c. sq. v. ἀνακομ. - Med. trop. de perf. cum praep. et acc. rei oppresso, οὐδέ τις - ἐν χάριτος μοίρᾳ τίθεται (αὐτὸ,) id pro beneficio reputat 2, 3, 19. ponit in loco beneficii, propr. fibi reponit, i. aestimat pro beneficio. - cum acc. perf. dupl. (αὐτὴν) γυναῖκα ἔθετο, pro uxore habuit 5, 6, 3 e. fecit fibi, duxit, i. q. ἠγάγετο §. pr. i. θέσθαι υἱὸν - τὸν ἑαυτοῦ ἀνεψιόν, ut fibi adoptaret filium 5, 7, 1. i. q. ποιεῖσθαι aliorum. - †† μετεγίγνωσκε θέμενος αὐτὸν υἱὸν, poenitebat eum adoptionis ib. 10. poenitebat ipfum, fecisse illum filium.

τιμᾶν, mor. de perf. c. acc. rei (et adv. ὅθεν) αὐτοῦ τὴν μνήμην τιμῶντες, colentes 2, 9, 13. - fimul fq. adiuncto, τιμήσαντας, ὡς χρὴ τὴν μν. τοῦ λ. honore habito memoriae defuncti 4, 14, 11. p. 9. pr. ἡ ἐκ μν. λ. - c. acc. perf. et abl. modi, δαδουχίαις - ἐτίμων τὸν βασιλέα, honorabant 4, 8, 19. declarabant honorem et iudicium fuum de eo praeclarum, obfervantiam fuam. - fimul c. adv. et adiunctis al. et maxime cum affini fubft., ὥσπερ αὐτὸν εὐεργετοῦντες τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν καὶ ἐκοσμήσαμεν, cohonestavimus 3, 6, 12. tribuimus. - Paff. de perf. c. praep. ὡς ὑπὸ πάντων - τιμᾶσθαι, honore afficeretur 2, 9, 7. τιμώμενον ὑπὸ τοῦ δήμου, populo venerabilem 2, 1, 20. πρὸς πάντων - τετιμημένην, in honore habitam 4, 6, 6. οὔτε ἐν ταῖς προσαγορεύσεσιν - ἐτιμᾶτο, honore afficiebatur 5, 8, 9. - fimul c. adv. καίτοι ὑπ' αὐτοῦ - πάνυ τιμώμενον, quamvis honoraretur 6, 1, 20. m. - ὡς πάνυ - τιμηθέντος ὑπὸ τοῦ λ. culti 6, 7, 5. - fimul c. particip. modi, θέας - ἐπιτελῶν, - εἰκότως ἐτιμᾶτο, colebatur 2, 7, 16. - † in orat. contracta, et in opp. χάριν εἰδότα ἐφ' οἷς ἐτ., - ὑβρίζετο 6, 1, 20. gratiam habens ob ea, quibus honoratus effet, f. ob honorem fibi habitum, p. ἐπὶ τούτοις, οἷς λ.

τιμή, mor. de perf. erga perf. fenfu paff., univerfe, τιμῆς αἰσθήσει λ. honoris 2, 3, 13. qui tribuitur ab aliis. - cum praep. τῆς πρός με τιμῆς ib. 12. honoris erga me. † ἐπετέλεσαν - τὴν εἰς τὸν πατέρα τιμὴν, iufta parenti peregerunt 4, 1, 10. in confecratione. † τιμαὶ αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων, reverentia 3, 11, 2. - fimul c. adi. et verb. ἄξιον ἐμαυτὸν παρασχεῖν τῆς τοσαύτης παρ' ὑμῶν τ. tanto veftro in me honore 2, 3, 16. † ἐν συγκλήτῳ - τιμὴ ἔνδοξος, honores 7, 5, 12. - † c. adiuncto, πάσης τ. καὶ αἰδοῦς παρ' αὐτῶν τυχὼν, venerationem 2, 3, 25. - † de fem. γυναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν - ἀξίωμα τιμῆς ἐνδόξου μεταδίδωσιν 4, 2, 6. auctoritatem. - fenfu act., de honore, quem tribuimus aliis, cum mero adi. et v., ὁ στρατὸς - προσῆκε προσποιήτῳ - τιμῇ, reverentia 8, 7, 5. τ. πρ. δελεάζει τὸν λ. honore 2, 15, 4. τιμὴν πᾶσαν ἀπένεμε τοῖς 1, 8, 1. τ. μεγίστην νέμειν 5, 5, 21. δώροις αὐ-

Digitized by Google

τοὺς καὶ παντοδαπαῖς τιμαῖς ᾠκειώσατο, omni que genere honorum 6, 8, 6. πολλὰς - ὀνειδίζοντος - τιμάς, honores 3, 12, 21. - c. adiuncto, αἰδῶ καὶ τιμὴν ἀπονέμουσιν, ἣν εἰώθεσαν 5, 1, 14. — simul c. praep. μετὰ - αἰδοῦς καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας 8, 7, 15. - † c. v. solo et praep. διὰ τιμῆς ἔσχετε (αὐτόν,) in honore 2, 2, 17. - † c. v. affini, αὐτὸν - τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν λ. 3, 6, 12. - †† per acc. ellipt. (κατὰ) ταύτην τὴν τ. ἐκθειάσαντες - τὸν πατέρα 4, 3, 1. hoc honore. v. ἐκθ. - †† an c. gen. rei s. temp. μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσούτου χρόνου τιμὴν - καταπεθεῖσθαι, tamdiu honorem rel. 1, 4, 7. qui sg. per se sumit gen. illum. - c. gen. pers. πρὸς - τιμὴν βασιλέων λ. venerationem 1, 1, 3. εἰς τ. τοῦ βασιλέως, in honorem 4, 2, 17. c. εἰς τὴν αὐτοῦ τ. 4, 9, 8. simul in opp. τὴν ἐκείνης τ. ἑαυτῆς ὕβριν νομίζουσα 1, 8, 9. - Nominatim de imperator. τὰ λοιπὰ τῆς σεβασμίου τιμῆς 2, 8, 10. ὁ δῆμος αὐτὸν μετὰ πάσης τ. καὶ εὐφημίας ὑπεδέξατο 3, 8, 6. - de fem. ἔτυχε βασιλικῶν τιμῶν 6, 1, 9. ἀνδριάντων ἀναστάσεσι ταῖς τε λοιπαῖς τιμαῖς λ. 2, 15, 9. σεβασμίαις τ. προσαγορεύουσιν 7, 5, 7. ἐν βασιλικαῖς τ. - τελευτῆσαι ib. 18. πάσαις ταῖς β. τ. ἡ σύγκλητος - αὐτὸν ἐκόσμησεν 7, 10, 8. πάσας αὐτῷ προσφέρειν τὰς σεβασμίους τ. ornamenta 2, 12, 10. honores 5, 2, 1. ἡ σύγκλητος - ψηφίζονται αὐτῷ πάσας τ. ἐπινικίους 4, 11, 14. - † simul c. praep. ἡ σύγκλ. πάσας τε τὰς τ. ἐψηφίσατο αὐτῷ καὶ προσηγορίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν λ. 3, 9, 22. - † de fem. cum mero v. τῶν τ. παρελόμενος (αὐτήν,) 5, 6, 2. ἐφύλαττε τὰς τ. τῇ λ. honorem 1, 8, 8. - Al. not. de externis signis et documentis interni honoris, de dignitate, titulo s. potestate, imperatoris quidem, c. adi. τῆς ἀμφοτέροις ἡμῖν παρ' ὑμῶν μεμερισμένης τ. 3, 6, 8. πρὸς ὀλίγον ἀπολαύσας ὀλεθρίου τ. 3, 7, 20. - † post species disertas, πορφύρα - καὶ πυρὶ -, ὀλεθρίοις τ. λ. 7, 1, 21. μέχρι - τιμῆς ἐφημέρου μόνης ἐλθόντες 1, 1, 7. - cum v. mero, τὴν τ. ὑπεδέξατο λ. 2, 15, 8. ἀνεδέξατο τὴν τ. 6, 8, 13. - † c. gen. tituli s. pers. diserto, παραλῦσαι τῆς τοῦ Καίσαρος τ. honore 5, 8, 9. - † c. adiuncto, τὸν ἐν Καίσαρος τιμῇ καὶ ἐξουσίᾳ γεγονότα 3, 7, 19. - † cum gen. tituli, sed rei, ὅτε τὴν τῆς ἀρχῆς τ. εὐτύχησε 3, 10, 9. - † cum praep. τῆς ἐν βασιλείᾳ τ. ἀπολαύσεις, imperii honore 7, 5, 16. - de al. pers., non imperatoria, cum adiuncto, εἰς τοσοῦτον - τιμῆς καὶ ἐξουσίας προήχθη 1, 12, 8. εἰς τιμὰς καὶ ἐξουσίας προαχθέντας 6, 1, 7. οὔτε - τίς - τῶν ἐν ἀξιώσει ἢ τιμῇ (ὄντων,) neque quisquam eorum, qui dignitate et honore pollent 4, 2, 17. ὅσοι ἐν ἀξ. ἢ τ. ἦσαν 4, 3, 3. †† c. diserto gen. muneris publ. μετὰ ὑπατείας τιμήν, post consulatus dignitatem 7, 3, 8. - De re, †† c. adiuncto, παντὸς κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, honore 3, 6, 19. de omni re, quae honorem affert, opinionem que ac famam excitante magnitudinis, abundantiae et divitiarum, de rebus pretiosis in templis, hortis, porticibus ac statuis, at κόσμ. de rebus pulcris atque elegantibus; ubi et e pr. adi. repetas alio sexu πάσης. - † cum al. adiuncto, τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνομένῳ νέμοντες, honor. 4, 13, 10. †† c. gen. rei, μεθέξεις - τῶν μεγίστων τῆς κατορθώσεως τιμῶν 3, 11, 16. - † c. praep. διὰ τὴν προϋπάρξασαν παρ' αὐτοῦ ἐς τὴν πόλιν τιμὴν 4, 9, 10. propter iam declaratum ab eo in oppidum honorem, s. propter priorem ab eo s. eius in urbem honorem, i. quia adhuc iam tribuerat urbi hoc, ut eo veniret, ibi que versatus cum civibus celebritatem et festum obiret, cf. §. 7. cum cap. pr. §. 20. - Al. not., honoris interni externa monumen-

Digitized by Google

ta physica f. corporea, c. gen. perf. τὰς τοῦ Μαξιμίνου τ. ἀνατρέπουσι, honores 7, 7, 4. ftatuae et pictae imagines (cf. 7, 2, 15. et loca fqq. nunc.) - c. adiuncto, ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες τιμαὶ τ. πᾶσαι τοῦ Μαξ. κατεσπῶντο ib. 3. qui honores hic, a rel. diverfi, fuerint difficiles ad definiendum, fi non fint illi, quos nomino deinde poft locum ex 2, 6, 15. τὴν εἰκόνα - καθεῖλεν ἡ σύγκλητος μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τ. 7, 2, 16. ubi faltem ftatuas licet cogitare. τὰς τοῦ Μ. τ. καθῄρουν 7, 5, 19. ubi fqq. contra εἰκόσι καὶ ἀνδριάσι Γορδιανοῦ λ. - πόλεις, ὅσαι τὰς Μαξ. τ. καθῃρήκεσαν 7, 9, 23. Κομμόδου - τὰς τ. καὶ τὰς εἰκόνας λ. 2, 6, 15. τὰς τ. ἐκείνου (Nigri) καθελεῖν 3, 3, 4. ftatuas pictas que tabulas. — †† θεῶν ἀγάλματα καὶ ἡρώων τιμὰς λ. 7, 3, 13. ftat. et i. q. pr. ἀγ., ob gen. ἡρ., ubi v. ††, οὐδένα εἴασε περιγενέσθαι τῶν ἐν τιμῇ γενομένων ἢ θεραπεία τοῦ γέροντος, eorum, qui honoratiores fuiffent 3, 15, 9. in magiftratu et munere publ. vel potius, qui effent in honore - fenis, i. in amore et aeftimatione apud fenem.

τίμιος, mot. Mafc. de perf. c. adiuncto et dat. perf. εἴ τινες - ἐκείνῳ φίλοι καὶ τίμιοι, cari 6, 9, 19. ubi Θ. innuit affectum animi merum, fed τ. affectionis iftius caufam et fundamentum, in rebus, pretio ac honore aliquo dignis, i. virtutibus, dotibus animi et meritis aliorum. - De re, δακτυλίους, οὓς εἶχε λίθων τιμίων, quos habebat cum gemmis pretiofis 4, 8, 21. v. λίθ. et ἔχ. - 5, 3, 13. λίθοις τιμίοις, lapide pretiofo 1, 2, 10. lapidibus pretiofis 5, 5, 4. - Neutr. †† c. adiuncto, πολυτελὲς ἀνάθημα τίμιον, magnificum donarium 5, 6, 20. qui Bg. reddiderit modo alterutrum adi., quod, fine copula iunctum c. uno fubft., faciat colorem poeticum; ni tamen excidit copula quaedam; dum per fe πολ., quod fumtus multos requirit, noftr. koftbar, fed τ., quod pretium habet vel univerfe, vel magnum, noftr. fchätzbar. — c. dat. perf. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) τῷ κτωμένῳ - τίμιον, carum 6, 8, 9. - †† fimul c. praep. κτήματα, ἐν προσόδοις - τίμια, proventu pretiofis 7, 12, 13. v. ἐν. - Neutr. abf. c. art. (p. fubft.) et praep. it. c. gen. perf. τὸ ὑμῶν - πρὸς βασιλέας τίμιον, veftram erga imper. venerationem 2, 10, 3. obfervantiam. - Superl. Mafc. de re, λίθοις τιμιωτάτοις, pretiofiff. 5, 6, 15. - Fem. de perf. ἣν εἶχε τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην, cariff. 1, 16, 9., quam inter concubinas maximi aeftimabat, maxime amabat, v. ἔχ.

τιμωρεῖν, ph. de perf. c. dat. perf. τιμωρῆσαι θέλων τῷ ἀδελφῷ, poenas fumere cupiens pro fratre 4, 13, 6. vindicare, ulcifci fratris caedem, cf. §. 3. - †† c. adiuncto, δίκας ἀπαιτήσων, τιμωρήσων τε τοῖς - ἀνῃρημένοις, poenas exacturus ultorus que caefos 4, 14, 2. - Med. c. adiuncto et acc. perf. it. praep. δέον ἐπεξελθεῖν καὶ τιμωρήσασθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς προτετολμημένοις, perfequi et ulcifci Germanos ob 6, 7, 24.

τιμωρία, ph. abf. τιμωρίαν παρὰ τοῦ τὰ δεινὰ δράσαντος, poftquam poenas ab auctore malorum fumferat 1, 13, 10. ἐπανάγοντες αὐτὸν τοῦ πνεύματος εἰς τ. ad fupplicium 5, 4, 22. ut puniri poffet f. puniretur. fic et in fq. loco. τοὺς αἰτίους - στάσεως - συλλαμβάνεσθαι πρὸς τ. 5, 8, 15. - cum adi. ἣν τις ἐρίσαι θέλοι τὴν ἀξίαν τ. 2, 13, 14. αὐτάρκη τ. - δεδωκέναι, fatis fupplicii 4, 15, 20. τοσαύτην αὐτοῖς ἐπιθεὶς τ., ὡς λ. talem poenam 6, 4, 11. - fimul cum adiuncto et opp. τιμωρίας καὶ κηλῖδας πάσας αὐτοῖς ἀνῆκεν, poenas 6, 8, 16. corporeas, v. κηλ. - cum praep. εἰ - πρὸς τὰ τετολμημένα τιμωρίαν ζητεῖτε, fupplicium 2, 13, 11. fq. fyn. δίκην.

- τὴν ἐφ' οἷς ἔδρασαν τ. ἀναδέξασθαι, poenas 5, 4, 1. τ. εἰσπράττειν, ἐφ' οἷς λ. 7, 9, 24. - cum gen. rei, ἀπειθίας ὑπεσχόντα τιμωρίαν, supplic. 3, 11, 11.

τὶς. Masc. de perſ. abſ. ſ. c. ſolo v., poſt id, ἦσαν δέ τινες, οἳ λ. non nulli 1, 3, 13. Φασκόντων τινῶν, quibusdam 1, 12, 5. — ſed ante, καίτοι τινῶν - ὑποπτευσάντων λ. aliqui 6, 1, 15. οἱ γενόμενοι τινῶν κατήγοροι 7, 7, 5. v. κ. † per contemtum, ἀρχὴν ὠνησάμενός τις, quidam 2, 10, 8. - † cum tertia v. perſ. opt. ὡς ἄν τις εἴποι, ut ita dicam 1, 13, 12. ut aliquis dicat. ἀπεικάσαι τὶς ἂν τὸ λ. poſſis comparare 4, 2, 15. - it. aor. ind. ἀπείκασεν ἄν τις τὸ λ. aſſimulaſſes 5, 3, 14. ςεφάνοις ἄν τις τὴν χώραν κεκοσμῆσθαι ἐτεκμήρατο, putares 8, 4, 14. - Simul poſt neg., etiam c. al. tempp verb. οὐκ ἄν τις εἰπεῖν ἔχοι λ. nemo nominare poterit 6, 1, 16. οὐδέ τις εἰπεῖν ἔχει, neque quisquam nominare poteſt ib. 15. ὁ. τ. εἶδεν λ. 1, 15, 7. μηδέ τις ἀπαξιούτω 5, 1, 10. †† divulſa, οὔτε - τοσαῦτά τις λ. neque - quisquam 3, 15, 6. μηδ' ἄλλῳ τινὶ πεισθείς, nec alteri cuiquam 5, 5, 10. †† μήτε γὰρ κρίσει τινὶ μεταδούς, neque enim iudicii cuiquam 7, 1, 20. qui Bg. recte pron. cepit de perſ. v. κρ. - μήτε τινὰ τολμῶντα λ. neque quenquam 2, 6, 6. - † divulſa, τὸ γὰρ μήτε τοῖς - ἐπεξιέναι τινά, nam quod nec illa - ulciſceretur quisquam ib. 22. - †† οὔτε φεισόμενόν τινος, illum haudquaquam ulli parſurum 7, 10, 2. qui Bg. legerit οὔ τι, dum vulg. procedit p. ſimpl. οὐ. - μή τινες ἐπέλθοιεν, ne qui 8, 4, 8. — Cum adi., poſt id, τῶν μονομαχούντων ἐνδόξου τινὸς - ὀνόματι, cuiusdam 1, 15, 18. - ſed ante, πλούτου περιβολή, ἣ μὴ πρότερόν τινι ἰδιωτεύοντι ἐγένετο, cuiquam 3, 11, 2. - † nominatim poſt pron. demonſtr. et ante particip. c. art., ἐπιείκεια - τῶν ἐπαίνων τὴν ἀναφορὰν εἰς αὐτόν τινα ἔχει τὸν κατορθοῦντα, ad illum ipſum, qui rel. 5, 1, 12. ad ipſum aliquem, qui rel. — † nominatim poſt adi. numeri, ὀλίγοι δέ τινες, pauci tamen 7, 7, 14. ὀλίγων τινῶν καὶ τρωθέντων, paucis etiam quibusdam 7, 11, 12. - Cum ſubſt., vel nom. propr. Μάτερνος ἦν τις, quidam 1, 10, 2. Κλέανδρός τις ἦν λ. 1, 12, 8. ubi tamen ſequatur et gen. perſ. τῶν λ. it. in ſq. loco. - † divulſ. Καπ. γάρ ἦν τις λ. 7, 9, 2. Ἰουλιανῷ τινί, cuidam 2, 6, 9. 4, 12, 7. Πάτροκλόν τινα, quendam 4, 8, 10. - vel nom. appell. ἀνὴρ πολύτροπός τις 2, 14, 9. νεανίσκου εὐγενοῦς τινος, cuiusdam 1, 8, 10. νεανίσκον τινά, quendam ib. 11. 1, 17, 24. † κατὰ δέ τινα δαίμονα, quadam forte ib. 8. - Cum gen. perſ. ſimul, Μάγνος τις ὄνομα ἦν τῶν λ. quidam 7, 1, 12. †† μαθεῖν, - μή τις - ἐπιβουλεύοι τῇ ἀρχῇ, num quis 4, 12, 8. τῶν φίλων τινὶ λ. quendam ex 6, 7, 21. τινὰ μήτε Ἑλλήνων, quisquam ib. 26. - c. neg. ſimul, μή τις αὐτῶν, ne alteruter 4, 1, 3. - † divulſ. gen. μή τις - τῶν λ. ne quis - ex 1, 6, 8. μηδέ τινα - τῶν λ. nec quenquam - ex 1, 13, 14. καὶ μήτε παίειν τινὰ τῶν λ. ut quo nec verberarent quenquam 2, 4, 2. οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων λ. neque quisquam 1, 4, 20. οὐδὲ τῶν δημοτῶν ἦν τις, ὃς λ. neque ex popularibus erat quisquam 6, 4, 4. παρ. δέ τινες τῶν λ. nonnulli ex 1, 6, 2. ἦσαν δέ τ. τῶν λ. aliqui ex 2, 14, 9. ὡς δέ τ. τῶν λ. quidam 5, 7, 8. τινὲς τῶν φίλων λ. quidam ex 7, 8, 5. 8, 3, 20. εἴ τινες Παρθυαίων, ſi qui ex Parthis 7, 2, 3. 7, 4, 10. ſi qui eorum, qui 6, 9, 13. διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. v. ἀγν. — τινὰς αὐτῶν λ. quidam eorum 1, 4, 17. τινὰς - ἢ τῶν λ. aliquibus ex 3, 5, 9. 7, 3, 11. quidam e ib. 14. τῶν σὺν αὐτοῖς τι-

νας, ex iis, qui circa ipſos erant, quibusdam 7, 10, 14. συνωμότας - τῆς βουλῆς λαβὼν τινας τῶν ἐξεχόντων, ſenatorii ordinis quosdam primarios 1, 8, 11. ὀλίγοι δέ τινες τῶν λ. pauci tamen quidam ex 2, 5, 5. - †† c. adi. per art. et ſq. relat. τινὰς αὐτῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ λ. quosdam eorum 5, 7, 11. - † in relat. οὓς μέν -, τινὰς δέ, partim - partim 7, 1, 7. - † poſt art. praepoſ. οἱ δέ τινες -, οἱ δὲ λ. quidam - alii 6, 9, 8. - † poſt art. poſtp. ſ. pron. relat. εἶναι - εὐπατρίδας πολλούς, ὧν τινος ἐπιλέξασθαι δύναιτ᾽ ἂν θυγατέρα. quorum alicuius - filiam 4, 10, 13. - †† cum praep. ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν καὶ πρόσφυγες, non nulli ex iis 5, 3, 18. - ††† τὴν ἐν τῇ συγκλήτῳ βουλῇ τινων εὐγένειαν, in ſenatorio ordine quorundam nobilitatem 2, 3, 3. - Poſt coniunct. conditional. ἤν τις ὁρίσαι θέλοι λ. ſi quis 2, 13, 14. εἰ γοῦν τις παραβάλοι λ. ſi enim quis 1, 1, 5. εἰ βουληθείη τὶς, ſi voluerit quis 2, 10, 11. - † ſimul c. al. coniunct. ſ. adv. εἰ καί τινες ἀμφισβητοῖεν, etiamſi qui 2, 6, 10. εἴ τινες καὶ ἐσώθησαν, ſi qui etiam 7, 9, 22. εἰ δέ τινες καὶ ἔλαθον 5, 2, 5. εἰ δέ τινες λ. quodſi qui 2, 10, 13. — καὶ εἴ τινες λ. et ſi qui 6, 9, 14. - † ſimul c. praep. εἰ δέ τινες ἐκ τῶν φυγόντων λ. ſi qui 3, 2, 18. - ſimul c. gen. perſ. εἴ τις ὑμῶν, ſi quis veſtrum 2, 13, 18. εἴ τινες ἢ στρατιωτῶν λ. ſi qui aut ex militib. 7, 4, 10. †† καὶ εἴ τινες Παρθυαίων αὐτομόλοι, tum eos, quicunque ex Parthis transfugae 6, 7, 17. - Maſc. de re, ἐνῆν δέ τις αὐτοῖς καὶ πόθος τοῦ Νίγρου 2, 7, 14. καὶ εἴ τις ἦν κόσμος λ. et ſi quod 7, 3, 13. εἴ τινες ἦσαν στέφανοι λ. ſi quae 8, 7, 4. χρόνου μὲν οὖν τινος ὀλίγων ἐτῶν, tempore equidem paucorum ann. 1, 8, 1. ὀλίγου μὲν οὖν τ. χρόνου λ. equidem ad breve tempus 1, 6, 1. - † poſt praep. μέχρι μὲν οὖν τινος λ. aliquamdiu quidem 1, 8, 5. καὶ μέχρι μέν τινος, ac aliquamdiu quidem 6, 9, 10. ſc. χρόνου. †† c. ſubſt. diverſi ſexus, εἴ τε τινὲς καρποὶ ἢ πόαι λ. tum etiam quicunque fructus 4, 2, 16. — Fem. c. ſubſt. perſ. vel nom. propr. Μαισὰ ἦν τις ὄνομα, M. erat quaedam 5, 3, 2. - vel nom. appell. οὐδέ τις ἦν - ἡλικία λ. neque ulla erat 8, 4, 21. καταλιπὼν τινα δύναμιν, relictis copiis 6, 5, 15. ἐγένοντό τινες καὶ ἀποστάσεις 6, 4, 13. μή τινες ἐνέδραι λ. an aliquae inſid. 8, 1, 2. - ††† in dupl. ſexu et rect. ſimulque c. gen. perſ. οὔτε πόλις τὶς, οὔτε τῶν ἐν ἀξιώσει - ἐστὶν, ὃς μὴ λ. neque civitas ulla, neque quisquam eorum, qui 4, 2, 17. p. οὔτε τὶς τῶν λ. - c. adi., ante id, τινὸς πονηρᾶς - τύχης, quadam 1, 8, 5. 1, 9, 12. - †† poſt adi. ἑτέρα τὶς ἐπιβουλὴ λ. aliae quaedam inſid. 1, 10, 1. ἡ δὲ συσκευὴ τοιαύτη τὶς λ. talis 7, 1, 13. τοιαύτην τινὰ ἐλπίδα, eiusmodi quandam ſpem 2, 9, 4. 4, 11, 5. τοιαῦται μὲν δή τινες αἰτίαι, huiuscemodi - quaedam 7, 1, 25. ἡ δ᾽ αἰτία - τοιάδε τὶς ἦν, huiuscemodi quaedam 4, 9, 3. τοσαύτη τὶς ἦν - ἡ φιλοχρηματία, tanta erat 7, 3, 6. † πολλή τε τὶς φθορὰ ἐγένετο λ. magnus que fuit interitus 1, 12, 2. - Poſt coniunct. condition. εἰσόδους, εἴ τινες ἦσαν λανθάνουσαι, ſi qui 4, 1, 9. ἀποθήκας -, εἴ τινες ἦσαν λ. quaecunque erant 7, 11, 14. — εἴ τινες ἦσαν ξύλων ἐξοχαὶ, ſi quae 7, 12, 12. 7, 2, 10. εἴ τινας - ἐσθῆτας, veſtibus, quibuscunque amicti eſtis 2, 13, 17. - †† Nominatim poſt art. poſtpoſ. de perſ. Maſc. τεχνιτῶν ὅστις ἐποίησεν, artificum quis fecerit 1, 11, 2. τῶν στρατιωτῶν, οἵ τινες ἦσαν ἐκεῖ, qui 7, 6, 3. - †† Fem. τὴν ἱέρειαν -, ἥ τις τῆς Ἑστίας ἦν, quae Veſtalis erat 1, 11, 11. quae quidem, p. ἥ γε ſ. ἥ περ ſ. poët. ἥ τε, per periphraſin, p. τὴν ἱέρειαν τῆς

'Ες. Neutr. abſ. ſ. ſolo c. v., poſt id, ἀπέσκωψε δέ τι τὸ πλῆθος λ. non nihil 4, 6, 10. ὡς - ἐρωτῶντάς τι, aliquid 7, 6, 15. καινοτομῆσαί τινα 6, 4, 13. - ſed ante, δεδιὼς -, μή τι - νεωτερίσειεν, ne quid 1, 13, 13. - Cum gen., vel rei, μή τι τῶν ἀναγκαίων λ. ne quid neceſſarium 1, 17, 8. δεδ. -, μή - εἰς τι τῶν - ἁμαρτημάτων ἐξοκείλῃ, in aliquod vitium 6, 1, 11. 13. - vel perſ. ἀλλά καί τινα τῶν ςρατοπέδων λ. quosdam etiam exercitus 6, 4, 14. — Poſt neg. οὐδέ τι ἐλέγετο λ. neque quidquam 6, 1, 4. † ὁ δὲ οὐδέ τῶν πραττομένων τι αὐτοῖς ἐδήλου, ipſe nec, quid ageretur, cum ipſis communicabat 2, 8, 18. eorum, quae agerentur, aliquid. οὔ τι βουλόμενον, minime 7, 1, 21. †† οὔτε τι δρῶντας, λ. neque quidquam videntes 4, 9, 11. ſc. κακόν. †† οὔ τι γε τῆς μάχης λ. nedum pugnam 2, 10, 12. οἱ δ' οὔ τι γε ἐπείθοντο, minime obtemperab. 5, 13, 14. v. γέ. †† μή τι ἄρα καὶ καταγέλαςον εἰπεῖν; annon etiam ridiculum dictu? 7, 8, 9. nonne quid forte etiam ridiculum d., ut pron. cohaereat cum adi. κατ. Niſi ellipſin ſtatuas praep., μή (κατά) τι ἄρα λ. aliquo pacto. μηδέ τι λ. neque quidquam 2, 10, 13. - Cum ſubſt., ante id, ὑπῆρχε δέ τι καὶ - ἦθος λ. animus quidam 6, 1, 14. ἦν τι παιδίον λ. 7, 10, 14. - poſt id, τετράγωνόν τι 4, 2, 12. τοῦ τείχους κἂν μέρος τι λ. partem aliquam 8, 4, 23. - ſimul cum gen. rei, ὡς δή τι σκεῦος τῶν λ. aliquid 2, 1, 2. - Cum ſubſt. et adi. οὐδέν τι - ἱκετεύοντος σχῆμα, nullam - ſpeciem 2, 5, 8. ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθὸν 2, 3, 15. v. ἀγ. - μεῖζόν τι πλῆθος λ. maiorem numerum 1, 10, 5. μέγα τι πλ. magnam mult. 4, 14, 6. 7, 11, 18. 8, 1, 6. μέγα δέ τι πλ. 7, 2, 2. 7, 4, 9. πολὺ γάρ τι πλ. 3, 4, 2. πολύ τι πλ. ib. 11. μηδέν τι γενναῖον, nullam alacrit. 6, 7, 24. - Cum adi. ſolo, ante id, τι πλέον 2, 5, 20. ἐμοὶ δέ τι καὶ πλέον λ. aliquid amplius 1, 4, 5. ἀεί τι καινὸν λ. aliquid novi 3, 13, 15. εἴ τι κ. ſi quid novi 6, 3, 6. συνέβη τι τοιοῦτο, huiuscemodi quippiam 1, 8, 5. ἐποίησέ τι τ. 4, 8, 10. συνέβη δέ τι καὶ τοιοῦτον 4, 12, 5. - poſt id, μηχανᾶται τοιόνδε τι, tale quid 1, 10, 10. tale quiddam 4, 10, 1. τοιαῦτα δή τινα λ. huiuscemodi quaedam 4, 4, 16. talia nempe 1, 6, 6. τοιαῦτά τινα, talia ib. 10. 20. 6, 4, 12. talia quaedam ib. 1. 1, 13, 7. 3, 13. 13. 4, 14, 19. 7, 8, 21. haec talia 4, 9, 6. πυροειδές τι, ignea quaedam ſpec. 1, 7, 9. μέγα τι δράσας, aliqu. 1, 10, 8. †† δεινόν τι δρᾶσαι 2, 3, 23. μηδέν τι δειν. nihil mali 3, 9, 17. μή τι δ. ne quid mali 2, 6, 5. ποθ. τι δ. aliquid grave 7, 4, 7. καὶ μηδέν τι ἧττον - ἐμοῦ 1, 5, 5. nihil quidquam minus, ſ. prorſus nihil minus, ſ. plane non minus, noſtr. *gar nicht weniger*, als *ich*, ſ. *im geringſten* nicht *weniger*. μηδέν τε τι τοιοῦτον λ. nec quid tale 1, 9, 19. μηδέν τι τοι. nihil tale 3, 1, 2. οὐδέν τι μέγα ἢ βαρύ, non adeo magnum 2, 5, 9. - Poſt ſolum pron. neg. μηδέν τι πράττειν ἄνευ λ. nihil agere 5, 1, 15. οὐδέν τι προσδοκῶντας, nihil tale 7, 11, 6. - †† Per ellipſ. praep. (κατὰ ſ. κατ') - οὐ γάρ τι ἐμαυτῷ σύνοιδα λυπήσαντι ὑμᾶς 2, 5, 10. p. κατά τι, aliqua re, v. λυπ. — (κατ') οὐδέν τι μέγα ὠφελεῖσθαι 2, 5, 21. v. ὠφ. - ἢ οὐδέν τι ἀπεῖχε λ. nihil 1, 16, 9. nihil quidquam ſ. prorſus nih. ſ. nulla prorſus re. οὐδέν τι ἡττήμεθα, nullam (prorſus ſ. admodum) cladem accepimus 5, 1, 8. nullo prorſus modo, v. [illegible]. - οὐδέν τι φροντίζων τῶν λ. nihil curans 6, 2, 13. nih. prorſus ſ. nullo prorſus modo; ſic et in ſq. loco. (κατὰ) μηδέν τι προσήκειν - ἑαυτῷ λ. nihil 3, 9, 16. - † Poſt adi. al. per eandem ellipſ. πολύ τι ὑπερέσχεν, multo ſuperior ſuit 3, 7, 8. longe 4, 15, 11. μή

Digitized by Google

πολύ τι, non longe adeo 7, 11, 19. οὐ πολύ τι ἀφεῖς. non ita procul 2, 15, 3. non ita multum 5, 1, 3. non multum 4, 3, 15. - † Similiter post adv. μὴ πάνυ τι λ. non valde 2, 2, 9. οὐ πάνυ τὶ λ. non magnopere 3, 10, 14. 3, 11, 6. 5, 2, 11. 7, 3, 10. 6, 5, 12. οὐ πάνυ τὶ δεινὸν νομίζων, non adeo horrendum 7, 5, 18. - Post coniunct. condition. abs. εἴ τι ὑποπτεύοιτε, si quid 2, 5, 12. 2, 9, 15. 6, 3, 6. 8, 8, 3. εἴ τι πταίσειεν τὰ λ. si paululum 7, 9, 24. εἴ τι τῶν πυλῶν ἔξωθεν ἦν, quidquid extra p. 8, 4, 22. εἴ τι γυμνὸν ἦν τοῦ σώματος, si qua pars corporis ib. 29. sc. μέρος. - εἴ τι μέμφοιντο, si qua desiderarent 6, 9, 2. εἰ καί τι προσεμπέσοι, si etiam quid 1, 12, 5. καὶ εἴ τι λ. et si quid 8, 7, 16. εἰ καί τινα λ. etsi non nulla 2, 10, 5. εἴ τε τὶ - πέπρακται, et quae 3, 7, 18. - Simul c. adi. εἴ τι - ἄγνωστον ἦν, si quid 1, 15, 9. 6, 3, 6. εἴ τι καὶ μυθῶδες λ. si quid etiam 1, 1, 2. καὶ, εἴ τι ἐκεῖνον εἴη, et, si quid 4, 12, 12. - simul cum subst. καὶ εἴ τι σύμβολον λ. et quodcunque insigne 2, 13, 19. καὶ εἴ τι σχῆμα λ. et si quid aliud insigne 5, 4, 12. καὶ εἴ τι - ἀνάθημα, et omne donar. 5, 6, 20. καὶ εἴ τινα - (χρήματα) atque, si quae 2, 11, 13. 7, 3, 12. εἴ τε τὶ ἦν - τοῦ στρατιωτικοῦ λείψανον, tum si quae - reliquiae 2, 14, 12. - ††† Repetitum, varie, μέχρι - τινός, - τινὸς - τύχης 1, 8, 5. † μήτε τὶ τῆς -, μήτε τι τῶν, neque quid pararetur -, neque quid constitutum esset 1, 9, 21. - τοιαῦτά τινα -, τῶν παρόντων τινὲς 1, 13, 7. κατὰ δέ τινα -, μή τι 1, 17, 8. οὐδ' εἴ τις - μεταβολὴ, αὐτός τε τὶ πλέον 2, 3, 20. - τοιαῦτά τινα -, τινὰς αὐτῶν 2, 5, 14. εἰ δέ τινες -, μηδέ τι 2, 10, 13. δέ τινας -, τὶς 2, 14, 9. μηδέν τι -, μηδέν τι δεινὸν 5, 0, 16. sq. οὐ πάνυ τι -, περιελεῖν τινα αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας, non nihil de eius auctor. 3, 11, 6. τοιαῦτά τινα -, τινὰ τέχνην 3, 12, 7. δέ τι - ἦθος -, οὐδέ τις -, καίτοι τινῶν 6, 1, 14. sq. τινὲς - ἀποστάσεις -, ἀλλὰ καί τινα τῶν λ. 6, 4, 13. sq. ἑκατοντάρχας τέ τινας -, καὶ εἴ τινες - τῶν, centur. que aliquot 6, 9, 13. Μάγνος τὶς -, στρατιώτας τινὰς 7, 1, 12. τινὶ - δέ τις - ἀπόστασις -, Φίλων - τινὶ - οὔ τι ib. 20. sq. καὶ εἴ τινα -, καὶ εἴ τις κόσμος 7, 3, 12. sq. καὶ εἴ τις πρός τινα - εἶχε λ. 7, 7, 7. οὐ δέ τις πρός τινα ἔλεγέ τι, οὔτ' εἰδέναι τι λ. nemo tamen ad quenquam dicebat quidquam, aut scire (quidquam) 7, 8, 3. non tamen quis ad quem dicebat quid, neque scire quid. ὑποβάλλοντός τινος, - ἦν τι παιδίον -, τῶν σὺν αὐτοῖς τινας, admonente quodam 7, 10, 13. sq. οὔτε γὰρ ἡλικία τὶς ἦν -, οὔτε τις ἔμενεν οἴκοι, neque enim ulla aetas erat, - neque quisquam 8, 6, 17. μηδέ τις ὑμῶν -, εἶναί τινα μνήμην λ. neque vero quisquam - ullam futuram mention. 8, 7, 17. εἴ τι -, εἴ τινι δόλῳ 8, 8, 3. - ††† Corollarium per Vers. Bergl. qui 1) reddebat saepe, - 2) negligebat saepe, cf. 2, 7, 14. 2, 14, 9. 7, 3, 6. 11. etc. - 3) mutabat in pron. al. relat., praeter 1, 9, 21., (ante in Repetit. init.) etiam in his, ἀγγέλλεσθαί τι τῶν πραττομένων 1, 12, 12. v. πρ. 4) corrigebat forte, οὐδὲν μέντοι εἰδότα τῶν ἀπηγγελμένων, οἰόμενον δὲ, nihil quidem scientem, quid renunciatum sit 1, 13, 8. legens μέν τι λ. 5) addebat, ἐπ' ἀξιώσεως (τινὸς,) in *aliqua* dignitate 2, 2, 5. ἦν ἰδεῖν τοὺς ἐχθὲς λ. cernere erat aliquos, qui pridie 7, 3, 6. μέρη, partes quasdam 1, 10, 4.

τίς, interrogans legitime, Masc. cum subst. pers. τίνι θαῤῥοῦντες στρατῷ; quo 7, 8, 10. - cum subst. rei, extra interrog. τίνι βίῳ ἐχρήσατο, quae 7, 1, 1. i. q. sq. ὁποίῳ. † simul c. adi. τίνα - ἔλεγχον μείζονα βούλεσθε, quodnam 3, 12, 12. i. q. sq. ποί-

Digitized by Google

αν. - Fem. de re, in orat. obliqua, τίνα γὰρ ἔσεσθαι συμβουλίαν ἐν αὐτοῖς quam 4, 10, 12. - extra interrogat. τίνα γνώμην ἔχοιτε. καὶ (τί) πρακτέον ἡγεῖσθε, quid animi haberetis, quid ve faciendum 2, 8, 5. ubi c. diverſo verbi modo, opt. et ind. - Sed cum ſolo ind. τίνα ἔχετε γν. quae ſit mens veſtra ib. 8. - Neutr. in interrog. legitima, τί δὴ μέλλετε; quid 2, 1, 17.

Τίτος, Rom. imper. Τίτον τὸν Δομετιανοῦ, Titum, Domitiani fratrem 4, 5, 13. v. τόν.

τιτρώσκειν, pl. de perſ. c. acc. perſ. in opp. ἢ παίειν μηδένα, vulnerarent 2, 13, 8. τοὺς ἔβαλλον καὶ ἐτίτρωσκον, vulnerabant 1, 12, 3. - † in var. rect. ſimul. c. abl. modi et praep. δόρασι - ἀπό τε ἵππων - τιτρώσκοντες αὐτοὺς, vulnerando 4, 15, 4. — † abſ. τοὺς μὲν εἰς τὴν - θάλασσαν τιτρώσκοντες ἐξωθοῦσι, faucientes 3, 4, 11. - de animal. τὰ δὲ (θηρία) - τιτρώσκοντα αὐτοὺς ἐλυμαίνετο, ſaucianies, ipſos infeſtabant 3, 9, 10. qui Bg. a poſtr. v. refert pron., ambigue locatum. - Paſſ. de perſ. τιτρωσκόμενοι, faucii 1, 12, 17. 7, 11, 18. - † in opp. παιόμενοι καὶ τ. ictibus ſaucii 4, 11, 9. qui Bg. per hendiad. βαλλόμενοι καὶ τ. faucii 6, 5, 22. 7, 12, 4. - c. praep. et adiuncto, βαλλόμενον ὑπὸ τῶν ἀκοντιστῶν, καὶ τιτρωσκόμενον ὑπὸ τῶν ὁπλιτῶν, eminus a iaculatoribus et cominus ab armatis milit. icta 7, 9, 18. qui Bg. per unum verb.

τοι, adv., per ſe, διὰ ταῦτά τοι, propterea ergo 1, 16, 5. - iunctum al. particulis, poſtpoſitum quidem, in ἤτοι, καίτοι, μέντοι, v. ſuo loco, ſed praepoſitum v. in ſq.

τοίνυν, ſenſu illativo, ab init. enunciat., in ſecunda regione, τιτρωσκόμενοι τ. ſcilicet 1, 12, 17. igitur 2, 6, 3. 2, 7, 10. 2, 9, 3. 9. 2, 14, 4. 2, 15, 3. 3, 14, 2. 6, 7, 6. 7, 1, 16. 7, 4, 5. itaque 4, 13, 10. 6, 2, 7. in tertia, τὰ κορυφαιότατα τοίνυν, quocirca excellentiſſima 2, 15, 13. μὴ δεῖν τ. non igitur 5, 7, 4. σὺν παντὶ τ. cum omni itaque 7, 5, 2. †† in orat. obliqua 3, 14, 2. 5, 7, 4. 6, 7, 6.

τοιόσδε, ſ. potius τοιός δε, Fem. de re, et quidem ſq., ἡ αἰτία - τοιά δε τις ἦν, huiuscemodi 4, 9, 3. ἐξ αἰτίας τοιᾶς δε 7, 4, 2. — Neutr. μηχανᾶται τοιόν δε τι, tale 1, 10, 10. 4, 10, 1. μ. τοιά δε, talia 3, 11, 7. ὀλίγα τ. huiuscemodi quaedam 1, 5, 4. 2, 2, 11. 2, 3, 11. 4, 14, 7. 6, 3, 4. 7, 5, 10. 7, 8, 5. 8, 7, 7. huiusmodi 5, 1, 2. - cum ſubſt. ἐπὶ τοιοῖς δε γράμμασι, tales 4, 12, 15. quo uno loco pertinet ad pr. ſed in rel. ad ſq.

τοιοῦτος, Maſc. de perſ., ſine ſubſt. c. ſolo v., πρεσβὺν ἐφαίνετο, talis 1, 14, 17. ita indutus, ut dictum in pr. - †† cum acc. rei ellipt. τὰ - πολεμικὰ τ. ἦν, in bellic. negotiis talis erat 7, 3, 1. qualis in pr. deſcriptus fuit. - †† per contemtum et c. adiuncto, πρὸς τούτους καὶ τοιούτους ἡμῖν ὁ πόλεμος, huiuscemodi homines 7, 8, 17. tam imbelles, molles, cf. §. 10 - 15. - c. ſubſt. τοιοῦτος στρατός, talis 6, 7, 18. qualis in pr. deſcriptus. - Nominatim in laudem, τοιούτου βασιλέως, eiusmodi 1, 5, 15. tanti, tam fortis, de Marco, - de Pertinace 2, 9, 14. tam boni et praeſtantis. - de Caracalla 4, 14, 8. tam fortis et militaris. δεῖσθαι - ἀνδρὸς - τ. tali 2, 15, 7. Albino, tam praeſtanti; ſed in epiſtola Severi ſimulantis et mentientis. ὑπὸ τοιούτῳ μάρτυρι, tali 1, 5, 22. Marco, inter coelites. τοιοῦτον ἄνδρα, talem 2, 10, 7. Pertinac. - † ante ſubſt. c. art. τοιοῦτον - τὸν βασιλέα 1, 7, 11. Commodum, in pr. deſcriptum. - Maſc. de re, τῶν λει-

Digitize

τῶν τοιοῦτον φόνον, tantam caedem 1, 17, 0. tantum numerum caedendorum. - cum art. αἴτιος - τοῦ τ. θανάτου, eiusmodi 2, 2, 12. τοιούτων λόγων ἤρξατο. huiusmodi 1, 4, 1. de ſqq. — Fem. de pr. τοιαύτης εὐμοιρίας, tali 2, 5, 1. τ. ἐλπίδος, eiusmodi 2, 10, 4. τῆς τ. προαιρέσεως 3, 2, 5. τοιαύτην ἀγγελίαν 1, 4, 20. tam triſtem. τ. δίκην, tales poenas 1, 9, 14. ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις, eiusmodi 3, 13, 16. τοιαύτας - τυραννίδος εἰκόνας, tales 1, 3, 11. - † ſimul c. pron. al. τοιαύτην τινὰ ὄρχησιν, eiusmodi 4, 11, 5. τοιαῦται μὲν δή τινες αἰτίαι, huiuscemodi 7, 1, 25. — Poſt ſubſt. ἡ - φήμη τοιαύτη λ. talis 7, 1, 17, αἰτίαι - τοιαῦται, tales 7, 4, 1. - De ſqq. ἡ δὲ σκευὴ τοιαύτη τὶς λ. talis 7, 1, 13. ἑτέρα τὶς ἐπιβουλὴ τ. huiuscemodi 1, 10, 1. ἐξ αἰτίας τ. iſta de cauſa 1, 11, 1. hac de cauſa 1, 12, 7. - Neutr. de re, et de p. τοιούτῳ - τέλει, talem 1, 13, 12. 1, 17, 26. 7, 9, 21. 8, 5, 26. τέλει - τ. 8, 8, 20. τ. πάθει, huiuscemodi 4, 11, 12. τοιοῦτον - τέλος, hunc 1, 9, 23. τέλος τ. finis talis 2, 5, 16. 6, 9, 15. τοιούτοις - γράμμασιν, tales 4, 10, 11. τοιαῦτα - ἐναύσματα, eiusmodi 2, 15, 3. τὰ τ. καλλωπίσματα, tales 5, 5, 9. - Neutr. ſine ſubſt. cum art. et praep. ἔκ τε τοῦ τοιούτου, unde 8, 4, 29. ſc. πράγματος ſ. αἰτίου: ex hoc, negotio ſ. facto, ob id. - Sine art. τολμᾷ δὴ τοιοῦτο. tale quid 3, 13, 2. qui Bg. addit pron. τὶ, poſt quidem, ut in Ma. diſerte praebetur ante, τὶ τ. c. pron. al. συνέβη τὶ τοιοῦτο, huiuscemodi quippiam 1, 8, 5. 4, 8, 10. † συν. δέ τι καὶ τοιοῦτον, res huiuscemodi 4, 12, 5. μηδέν τε τὶ τοιοῦτον προσδεχομένου, nec quid tale 1, 9, 19. μηδὲν τι τ. nihil tale 5, 1, 2. - Plur. εὐγένεια - καὶ ὅσα τοιαῦτα, huiusmodi 5, 1, 12. - †† c. art. τῶν τοιούτων κνίζει -, ὅσα λ. in hoc genere 4, 9, 4. †† τὸ ἡττηθὲν τοῖς τοιούτοις ἀδικεῖσθαι - δοκεῖ. in talibus 4, 5, 4. ſc. καιροῖς ſ. πράγμασι, in talibus negotiis, rebus, cauſis, factis. τοιαῦτα συμβουλεύοντες, talia 1, 4, 14. τ. - λέγοντος 2, 2, 21. 2, 3, 25. 2, 10, 19. τ. δηλωσ. haec 6, 2, 7. τ. πράττων 4, 7, 1. 4, 9, 17. - in med. orat. τ. κελεῦσαι, talia 3, 11, 13. 4, 11, 1. 6, 9, 10. — c. pron. al. τοιαῦτά τινα, talia 1, 6, 10. 20. 1, 13, 7. 2, 5, 14. 3, 6, 17. 4, 14, 19. 7, 5, 17. 8, 3, 16. 8, 7, 19. huiuscemodi 2, 14, 8. ab init. - ſed in med. or. talia 3, 13, 13. 8, 5, 6. - † ſaltem poſt comma ſtatim, τ. τινα, haec talia 4, 9, 6. — † divulſa, τ. δή τινα, talia 1, 6, 6. huiuscemodi quaedam 4, 4, 16. τ. μὲν δή τινα 6, 2, 12. ††† τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥ. πόλιν - τοιαῦτα ἦν, talia 7, 7, 15. 7, 12, 17. v. κ.

τόλμα, mor. ἐκ ταύτης τῆς τόλμης, audacia 2, 7, 4.

τολμᾶν, mor. de perſ. c. acc. rei, τολμᾷ δὴ τοιοῦτο, aggreditur 4, 13, 1. εἴ τι τολμῷεν, ſi quid auderent 8, 8, 3. - ſimul c. praep. πάντα τολμῶντες, διὰ τὸ θανάτου - καταφρονεῖν, audentes 3, 3, 6. τὰ δρασθέντα παρὰ γνώμην αὐτοῦ τετολμηκέναι, auſos ſe (eſſe) 1, 13, 10. — ſimul c. adv. ὡς προπετῶς - ταῦτα τετολμηκότας, tanquam auſos 6, 9, 2. ἅπαξ τολμήσας ἔργου τηλικοῦτον, aggreſſus 7, 11, 13. † in orat. contracta, ἀγανακτεῖτε ἐφ' οἷς οἱ - στρατιῶται — ἐτόλμησαν, ob ea, quae - auſi ſunt 2, 10, 3. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ οἱ λ. ſine caſu, at c. adiuncto, ἦν - τολμῆσαί τε ἅμα καὶ δρᾶσαι — πεφυκώς. ad audendum 1, 17, 14. - ſq. coniunct. τολμήσαντος (αὐτοῦ τοῦτο,) ἵνα λ. auſo homine 1, 9, 12. - abſ. in particip. a finito v., τολμήσαντες οὖν ἐπίασι τῇ σκηνῇ λ. itaque audenter aggrediuntur tabernaculum 8, 5, 22. qui Bg. bene per adv., pro quo et procedunt formulae ſyn. ſumta audacia ſ. cum audacia,

Digitized by Google

— c. inf. *μηδενὸς - ἀντιςῆναι τολμῶντος*, audente 2, 6, 19. *μήτε τινὰ τολμῶντα λ.* audere ib. 6. *ἄρξασθαι οὐδεὶς ἐτόλμα*, audebat 7. 4, 1. 2, 11, 17. *οὔτε - κωλῦσαι ἐτόλμων*, audebant ib. 11. *ταῦτα - δεῖξαι ἐτόλμησεν*, auſus eſt 1, 14, 14. 3, 11. 7. 6, 2, 17. *μηδὲ προελθεῖν - ἐτόλμησαν*, ſuſtinuerunt 2, 10, 13. - auſi ſunt 7, 12, 11. †† *ὡς - τολμῆσαί τε καὶ τοῖς ἕλεσιν ἐπεισελθεῖν*, ut auſus fuerit et ipſe paludem ingredi 7, 2, 14. qui Bg. per hendiad. in inf. *μὴ τολμήσειν ἐπεξ.* haud auſuros (eſſe) 7, 11, 18. — Paſſ. de re, per particip. neutr. c. art. abſ. *ὡς ἂν μὴ λάθοι τὰ τολμώμενα*, ne lateant, quae auſus eſt 3, 12, 6. auſa, audacter et impie inſtituta et cogitata. - † c. adiuncto per ſubſt. *τὸ εἰς τὰ τ. ἅμα τῷ θαῤῥαλέῳ εὔελπι*, in aggrediendo 2, 14, 3. v. *θαῤῥ.* — † *τὸ πρὸς τὰ μεγάλα τῶν τετολμημένων εὐλαβὲς*, in magnis aggrediendis 2, 8, 2. in magnis auſis ſ. coeptis. *δέει τῶν τετολμημένων*, metu eorum, quae auſi fuerant 2, 5, 15. perpetratorum. *εἰ πρὸς τὰ τετολμημένα τιμωρίαν ζητεῖτε*, auſis veſtris 2, 13, 11. - cum dat. perſ. *τὰ Δομετιανῷ τ.* quae Domitiano auſa 1, 3, 10. ab illo perpetrata. *ἔργον - ἡμῖν τετόλμηται*, facinus auſi ſumus 7, 5, 15. nobis, a nob. tentatum, patratum. *τὰ τολμηθέντα αὐτοῖς λ.* auſa ſua ib. 1. tentata, patrata ſibi, a ſe. - cum praep. *τὰ κατὰ τὰς ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ βαρβάρου τολμώμενα*, quas res in Oriente barbari aggrederentur 6, 3, 1. quae per Orientem a Barbaro tentarentur, ſ. illa - tentata. - ſimul cum adv. *τοῖς - οὕτως ὠμῶς τετολμημένοις ἐν φόνῳ τῷ βασιλικῷ*, illa - auſa 2, 6, 22. *ἐπὶ τοῖς οὕτ. ὠμ. κατ᾽ αὐτοῦ τετολμημένοις* 2, 9, 13. — † c. adiuncto, ſ. opp. et adv. *τοῖς οὕτω τετολμημένοις καὶ εὐτυχηθεῖσιν ἔργοις*, quae tali auſu fecerat 2, 14, 1. illis ita audacibus factis, audacter ſuſceptis.

τόλμημα, mor. c. adiuncto, *ἐπὶ τηλικούτοις - ἁμαρτήμασι καὶ τολμήμασι*, ob - facinora 2, 13, 14.

τομίας, ph. *οἱ τῇ θεῷ τομίαι ἱερωμένοι*, evirati deae ſacerdotes 1, 11, 7. p. *οἱ τομ., ἱερ. τῇ θ.*, evir. deae ſacrati, Cybeles ſacerdotes caſtrati, noſtr. *Verſchnittne.*

τόξευμα, ph. *μείναντες ἔξω τοξεύματος*, extra teli coniectum 8, 4, 17. qui Bg. recte ſupplet gen. *βολῆς.*

τοξεύω, ph. extra bell. in opp. *ἀκοντίζοντι καὶ τοξεύοντι λ.* ſagittam mittens 1, 15, 3. - in bello, c. particip. modi, *τοξεύειν, ἵπποις ἐποχούμενοι, ᾔδεσαν*, uſum arcus 3, 4, 19. - cum adiuncto al. *ἐπέδραμον - τοξεύοντες καὶ καθιππεύοντες*, ſagittis petentes 4, 15, 2. — c. praep. ſ. formula adv. *εἰς τοὐπίσω τοξεύοντες, ἐμάχοντο*, ſagittas mittentes 3, 4, 19. c. ſimul in opp. *τῶν - ἀκοντιζόντων*, — *τῶν τε τοξοτῶν ἐς - τὰς κεφαλὰς - ῥᾷστα καὶ πόῤῥωθεν κατὰ σκοποῦ τοξευόντων*, cum ſagittas dirigant 6, 7, 18. v. *σκ.* - † ὁ Πέρσης - *πανταχόθεν τοξεύων*, ſagittis petens 6, 5, 21. - Paſſ. c. praep. *τὰ γυμνὰ ἑαυτῶν, εἰς ἃ ἐτοξεύοντο*, qua ſagittae ferebantur ib. in quae ſagittis petebantur.

τοξικὸς, phyſ. de re, in ellipſi, *Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες*, Parthorum peritiſſimi artis ſagittariae 1, 15, 4. ſc. *τὴν τέχνην*, v. *ἀκρ.*

τόξον, ph. inſtrum. extra bell. c. adi. *διηγκυλημένον*, arcum 1, 14, 18. *τόξων παρασκευῇ* 6, 4, 7. *τόξοις - χρῶνται* 6, 5, 9. *φαρέτρας καὶ τόξα ἀποθέμενοι* 4, 11, 6. 10. - de inſtrum. al., in bello, cum opp. *τὴν διὰ δοράτων - μάχην*, - *καὶ τὴν διὰ τόξων - ἐμπειρίαν*, ſagittariae artis 4, 10, 7. in ſagittando ſ. ſagittarum. -

Digitized by Google

τῷ πλήθει τῶν τ. sagittarum 4, 15, 4. τ. πλ. 8, 2, 4. τόξοις - βάλλοντες 3, 9, 9. 7, 11, 17.

τοξότης, ph. de pers. in bello, c. adiuncto, patron. per adi. Ἀτρηνοὶ - τοξόται σύμμαχοι, sagittarii 8, 1, 6. - c. gen. pers. Ὀσροηνῶν τοξοτῶν, 7, 1, 21. - in opp. simul, Μαυρ. ἀκοντιςῶν -, καὶ τ. Ὀσρ. καὶ Ἀρμενίων 7, 2, 2. - per patriam, Μαυρ. ἀκοντιςαὶ τοξόται τε οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς 8, 1, 5. - c. assini v. τῶν Μαυρ. ἀκοντιζόντων, - τῶν τε τ. - τοξευόντων 6, 7, 18. - in mera opp. οἱ ἀκ. καὶ οἱ τ. λ. 7, 2, 5. Μαυρ. ἀκοντιςὰς - καὶ μέρος τοξοτῶν 3, 3, 5. †† Μαυρ. πλείςους καὶ τοξοτῶν ἀριθμὸν - ἐπαγόμενος ἀπὸ τῆς ἀνατολ. λ. 6, 7, 17. ἵππον πολλὴν - καὶ τοξοτῶν - πλῆθος 4, 14, 6. ††† cum adiuncto subst. appell. πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν, ingenti copia sagittariorum 3, 9, 7. v. ἀν. cum adiect. et subst. τοξότας πλείςους συμμάχους ib. 4.

τόπος, ph., univ., terrae, ὡρισο, λ. locus 6, 5, 17. - c. adi. ὡς ἀπ' ἀσφαλοῦς τοῦ τόπου τὰ γενόμενα θεάσοιντο, ex tuto loco 3, 4, 11. - † repetit. δι' ἄγνοιαν τῶν τόπων -, ἄβατα - τῶν τ. 7, 2, 11. paludum. - regionis, πρὸς βοήθειαν τοῦ τ. ad succurrendum regioni 3, 14, 2. de parte Insulae Britann. † ὃς τῶν τ. ἐβασίλευε, in illis locis 3, 1, 6. Atren. - oppidi, οὗ τὴν προσηγορίαν ὁ τ. φέρει 3, 4, 6. Alexandria. τὴν πρ. λαβεῖν τὸν τόπον ἐκ λ. 1, 11, 3. Pessinus. munitionis vel muri, τὸν τ. ὁ χειμάῤῥους ἀνοίξας 3, 3, 11. post τοῦ τείχους §. i. sed τοῦ ἐρύματος §. pr. et §. 7. - cum adi. et in opp. καιρὸν φυλάξας καὶ τόπον ἐπιτήδειον 1, 8, 11. — simul cum gen. loci alius, ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ πεδίου τόπῳ 4, 2, 12. Campi Martii. ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς συγκλήτου λ. 5, 5, 12. Curiae. - † de aedificio, ἐπὰν - πᾶς ὁ τ. πληρωθῇ 4, 2, 18. post οἴκημα §. 16. †† ἐκ δημοσίων ἱερῶν τε τ. ex publ. ac sacris locis 2, 11, 13. qui Bg. legerit δημ. καὶ ἱερ. τ., pro vulg. δημ. ἱερῶν καὶ τόπ. - †† ἐν τοῖς ἀνακεχωρηκόσι τόποις, in secessibus 1, 12, 12. praediis ante urbem, cf. 1, 11, 15. ἐν προαςείοις λ. - ††† trop. cum gen. pers. τόπῳ τῶν λ. loco 2, 14, 10. nostr. *Statt* s. *an Statt.*

τοσοῦτος, Masc. de pers. ph. de copia, μετὰ τοσούτου ςρατοῦ, tanto 2, 11, 10. - in relat. tacita et intra art. et subst. τοῦ τ. δήμου — ὀλίγων λ. 7, 12, 6. τοσοῦτον ςρατὸν -, πολὺ ἐλάττονα 8, 5, 21. ἐν δήμῳ τοσούτῳ 4, 6, 12. - Masc. de re, de copia, in relat. per numerum diversum, τῶν ἐπισιτισμῶν τοσούτων ὄντων, ὅσον λ. commeatu illo, quem 6, 7, 3. - sq. partic. intensiv. τοσοῦτος — ἐγένετο φόνος, ὡς λ. tanta caedes, ut 4, 9, 17. - Al. not. de modo, τ. ἦν ὁ Μαξ. φόβος, ὡς λ. tantus, ut 7, 8, 4. ὀλέθρου τ. tantae cladis 1, 13, 6. † τοσούτων κινδύνων, tanta ib. 14. f. tot. — Al. not. de duratione, τοσούτου χρόνου, tamdiu 1, 4, 7. τοσοῦτον - χρόνον, tantum temporis 1, 6, 1. sc. μόνον. in relat. μήτε διδοὺς καιρὸν -, εἰ μὴ τ., ὅσον λ. nisi quo 2, 11, 2. - Fem. de pers. de cop. simul que in repetit. τοσαύταις μάχαις, - τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως, tot - praeliis -, tantae auxiliares copiae 3, 6, 14. † τ. παρ' ὑμῖν εὐγενείας 2, 5, 12. v. εὐγ. - τοσαύτην - δύναμιν, tantas vires 1, 10, 9. - Fem. de re, in not. cop. τοσαύτης - περιουσίας, tanta 3, 13, 10. - sed modi, πόνων ἄσκησις τοσαύτη, tanta 4, 7, 14. † τοσαύτη τὶς ἦν - ἡ φιλοχρηματία 7, 3, 0. τοσαύτην ἐξουσίαν 1, 9, 24. † τ. δειλίαν 2, 1, 22. v. δειλ., - τ. τύχην 7, 1, 3. - in relat. ἐν τοσαύτῃ - ἀταξίᾳ, ὡς λ. 2, 1, 15. τοσαύτην - τιμωρίαν, ὡς λ. talem 6, 4, 11. - intra art. et

subst. τῆς τοσαύτης - τιμῆς, tanto 2, 3, 16. τὴν - τ. ἀρχὴν 2, 10, 8. ††† τοσαύτην ἔφοδον ςρατοῦ, tantam incursionem exercitus 2, 11, 6. qui Bg. servat hanc lect. vulg., pro qua melius τοσούτου ἐφ. ςρ. Neutr. Sing. de pers. de cop. ςρατοπέδου τ. exercitus tantus 3, 13, 11. - sed de re, τοσοῦτον - μέγος τῆς πόλεως, tant. 7, 12, 16. p. τοσοῦτο - πλῆθος - τοσοῦτον ἀνδρῶν λ. 4, 15, 13. πλήθει τοσούτῳ 7, 11, 18. †† τοσοῦτον χρημάτων πλῆθος, tanta pecuniae multitudine 4, 4, 19. qui Bg. recte legit sic p. vulg. τοσούτων. in relat. τοσ. ἀργύριον, ὅσον λ. tantum argenti 2, 6, 15. τοσοῦτον - πυροειδές τι, ὡς λ. 1, 7, 9. ut ea (coma) tantam affunderet ipsi igneam quandam speciem, ut; ubi τοσ. c. pron. τὶ, ut 7, 3, 6. - † simul c. gen. rei, εἰς τοσοῦτον - τιμῆς λ., ὡς λ., in tantum honoris 1, 12, 8. εἰς τ. μανίας λ. eo usque insaniae 1, 14, 15. 1, 15, 17. εἰς τ. - ὕβρεως λ. eo contumeliarum 6, 1, 20. ἐς τ. - παρανοίας 5, 7, 12. - Sine subst. in relat. de modo, ὅσῳ -, τοσούτῳ λ. quanto - tanto 2, 3, 17. - † de temp. per ellips. † τοσοῦτον ἀνεπαύετο, ὅσον λ. tamdiu, quoad 2, 11, 11. p. κατὰ τοσ. μέρος τοῦ χρόνου. Aut pro masc., scil. κατὰ χρόνον τοσ. de intervallo loci. τοσοῦτον διώξαντες, ὅσον λ. 7, 11, 19. p. κατὰ τοσ. διάςημα, tantum - ut. † τοσ. ἀφιςᾶντες, ἐς ὅσον λ. tantum - quantum 4, 13, 13. † de modo, (κατὰ) τοσ. ἥμαρτεν, ὅσον μὴ λ. tantum, quod 5, 2, 6. hac re, in hac re, in hanc partem, hactenus. †† simul in relat. per numerum al. plur. τοσοῦτον ἀποκ., ὅσα λ. tantum - quantum 6, 5, 8. - † c. praep. παρὰ τοσ. - οὐκ ἐξέφυγε 5, 4, 23. tantum non, i. prope; i. igitur in tantum quidem Macrinus non effugit. - sine neg. παρὰ τ. ὀμέρους, fermo 6, 7, 10. sc. διάςημα, πρᾶγμα, χρῆμα, ad tantillum, ad parvum. - Neutr. Plur. de re, in relat. de cop. τοσαῦτα χρήματα, ὅσα λ. tantae opes, quantae 2, 7, 3. - sed in rel. tacita, ἐτῶν τοσούτων, tot annis 1, 17, 10. τ. ἐτῶν 2, 2, 17. tam multos an. 6, 4, 4. c. per tot an. 7, 1, 10. ἐν ἔτεσι τοσούτοις, per tot an. 6, 1, 16. † μετὰ τοσαῦτα τρόπαια, post tantas (tot) victorias 1, 15, 15. tot tropaea 3, 15, 6. - Sine subst. τοσαῦτα εἰπὼν λ. tantum 1, 4, 15. haec 1, 5, 27. τ. κατωρθωκώς, tanta 2, 14, 2. †† c. gen. pers. τοσαῦτα μὲν δὴ τῆς Πεσσ. - ἱςορείσθω, haec hactenus de Pessinuntia 1, 11, 14. qui Bg. suppleverit saltem pr. περὶ ante gen., dum, nisi latet ista in δὴ, nec suppleri velis illa alia χάριν s. ἕνεκα, per analog. istorum Lat., *hoc* litterularum *exaravi*, excuses, assumto ad pron. aliquo subst., χρήματα, μέρη, nostr. *diese* Sachen, *Umstände*.

τότε, ph. ab init. enunc. post punctum solum, ὁ Κόμμ. tum 1, 12, 2. τ. γοῦν λ. tunc 1, 15, 9. τ. δὴ 7, 11, 8. - in med. orat., ab init. membri, ἄνθη, τ. ἀκμάζοντα, tum 1, 7, 4. - πρ., τ. ἀπ. λ. tunc demum 7, 4, 11. ἀνδρῶν, κ. τ. λ. tunc etiam 3, 4, 5. - sed intra membrum, μένων καὶ τ. λ. 2, 5, 8. † πόλιν - μεγίςην τ. καὶ εὐδαίμονα, max. tunc et fortun. 3, 1, 10. - ὡς ἕκαςος ἐβουλήθη τῶν τ. συγγραψάντων, illius aetatis scriptores 3, 7, 15. ut quisque voluit illius aet. scriptorum, s. numerum - utquisque voluit tunc de his scribentium, tradidit. - Sed in relat., in periodi apodosi, ἐπεὶ δὲ - ἐμονομάχει, τότε λ. tunc 1, 15, 15. ὡς δὲ -, τότε δ' λ. ut - ibi tum 4, 8, 18. - extra periodum, πάλαι μὲν - τότε λ. 1, 9, 15. καὶ ἄλλως μὲν -, τότε δὲ καὶ λ. 2, 15, 4. ubi de praesenti temp. etiam valeat et p. *nunc*. - 5, 8, 16. ἄλλως μὲν -, ἀγανακτήσας δὲ τότε λ. at tunc indignatus 3, 3, 5. — φύσει μὲν -, τότε δὲ δοκῶν καὶ λ. tunc autem 3, 8, 6. καὶ πρότε-

Digitized by Google

ρον μὲν -, τότε δὲ λ. 8. 2, 10. 6. - πρότερον μὲν -, πλὴν τότε ib. 11. sq. - Alio ordine, praemissum, ἐγειτνίαζε δὲ - τότε λ., - ὕςερον δὲ λ. 5, 5, 16. - †† ὡς γὰρ - διέκειτο, τό τε καὶ λ. cum - tunc etiam 7, 10, 2. qui Bg. legit una voce τότε καὶ ut Ms. τότε δὲ καὶ λ., ubi δὲ p. δὴ, solenne in apodosi. - †† Cum art. solo, αἰωνίους - ἐκάλουν οἱ τότε, tunc homines 3, 8, 18. qui Bg. supplet subst. ἄνθρωποι, dum simul et desit particip. aliquod, ὄντες, ζῶντες, γινόμενοι. - ὡς δέ τινες τῶν τότε ἱςόρησαν, atque ut quidam historici tunc tradiderunt 3, 7. 8. qui Bg. videtur explevisse illud supra particip. συγγραψάντων, vel subst. συγγραφέων, p. severis, ut vero quidam scribentium, s. eorum, qui tunc scripserunt de his, trad. - †† simul c. subst., πιςευόντων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῶν τότε ἀνθρώπων. credentibus eius aetatis hominibus 1, 14. 10. qui Bg. refert modo alterutrum, cf. supra in ἄνθρ. et κατ. †† ἑορτῆς, ἐν ᾗ - εὐφραίνουσιν αὐτοὺς, ἀρχαί τε ἐπώνυμοι τότε πρῶτον λ. 1, 16, 7. ubi Bg. omittit adv., legens fortassis τό γε πρῶτον, et γὲ hoc opprimens, dum vulg. lect. debet accipi pro ἀρχαί τε ἐπώνυμοι αἱ τότε, (cum art., qui facile exciderit ob pr. syllabam,) *consules* tunc *temporis*, eius anni. — †† De tempore, non praecedente aut praesenti, ut in locis superioribus, sed posteriori, παρεμυθήσατο αὐτὸν ἡ συναιρομένη τότε - τύχη, quae tunc auxiliabatur 3, 9, 13. ubi fuerit p. *deinde*; quanquam et procedit p. *nunc*, post obsidionem illam, tentatam infeliciter.

τοῦ, p. τινὸς, indefinite, παρά του πεμφθῆναι, a quodam 7, 6, 13. — ἀεί του - παρόντος, altero 8, 7, 16. qui Bg. legerit ἑτέρου p. duob. ἀεὶ τ.

τοὔνομα, v. ὄν.

τοὐναντίον, v. ἐναντ.

τουτέςι, v. εἰμί.

τουτί, Attic. de re, c. subst. et art. τὸ γραμματεῖον, hunce libellum 2, 1, 23. p. τοῦτό δε.

Τραιανὸς, imp. Rom., c. art. τοῦ Τραιανοῦ, Traiani 6, 2, 11. - sine eo, ἐπὶ Τραιανὸν 1, 7, 7.

τράπεζα, plı. ὅσοι κόλακες τραπέζης, mensarii adulatores 1, 6, 2. v. κ., forte p. cibis in mensa, ut in loco sq. - cum adi. τράπεζαν εὐτελῆ παρετίθετο, mensam 4, 7, 8. cibum et potum, sq. ποτὸν καὶ ἐδέσματα, sed et μᾶζαν.

τραῦμα, ph. c. adi. οὐδέ τις εἶδεν - τραῦμα ἄλλο, πλὴν λ. vulnus 1, 15, 7. - per formulam, καὶ μέχρι τραυμάτων προεχώρει, nec ultra vulnera procedebat ib. 16. et tantum usque ad vuln., cf. πρ.

τράχηλος, ph., animal. κατ' ἄκρου τοῦ τραχήλου, in supremum collum 1, 15, 11. - homin., oppresso gen. pers. ἀποσφίγξας τὸν τράχηλον (αὐτοῦ,) constricto gutture 1, 17, 25. † ἐξαρτήσας — ζώνης τὸν τρ. applicato collo zonae 7, 9, 20. τοὺς τραχήλους κοσμοῦσι σιδήρῳ, colla 3, 14, 13.

τραχὺς, Masc. de re, trop. cum adiuncto, σκληρῷ βίῳ καὶ τραχεῖ, asperae 2, 9, 2. v. σ. - Fem. phys. τραχεῖα - οὖσα ἡ χώρα. aspera 6, 5, 12. - Neutr. Sing. trop. in opp. τὸ μὲν ἡμέτερον σῶφρον τραχὺ αὐτοῖς δοκεῖ. λ. 7, 8, 14. † τραχέσι προσώπου νεύμασιν, truci vultus nutu ib. 21. - Superl. ph. ὄρη, τραχύτατα ὄντα, montibus, asperrimis 6, 5, 11. † sine subst. p. adv. cum adiuncto, τραχύτατα καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου λ. asperrime 7, 1, 9. τρ. καὶ μετὰ πάσης ὠμότητος λ. 7, 4, 2. † τρ. καὶ ὠμότατα 7, 6, 10.

Digitized by Google

τραχύτης, ph. de loco, cum gen. loci, ὑπὸ τῆς τῶν ὀρῶν τραχύτητος, aſperitatem 5, 6, 13. διὰ πετρῶν τραχύτητα 8, 1. 13. — abſ. δυςβάτου διὰ στενότητα καὶ τ. οὔσης τῆς ὁδοῦ 3, 3, 1. - trop. cum adiuncto, εἰς τ. καὶ ὠμότητα λ. 7, 1, 25. iram vehementem cum duris verbis.

τρεῖς, Maſc. de perſ., ſine ſubſt. δύο ἢ τρεῖς, tres 7, 11, 5. ſc. στρατιῶται, cf. §. 3. - c. ſubſt. δ. ἢ τ. ὁπλίτας 7, 8, 13. - in opp. ἕνα - ἄνδρα τρεῖς καθελόντα βασιλέας 3, 7, 19. - Fem. de re, τριῶν ἡμερῶν, trium 7, 4, 6. δύο - ἢ τ. ἡ. biduo aut triduo 2, 12, 7. biduum aut triduum 8, 4, 8. τῶν τ. μοιρῶν τοῦ στρατοῦ, de tribus partib. exercitus 6, 6, 4. ἔνεμε - εἰς τρεῖς μοίρας 6, 5, 1. - Neutr. de re, ἐτῶν - τριῶν ἢ τεττάρων, triennio aut quadriennio 6, 6, 11.

τρέμειν, ph. de perſ., τρέμων, - κατηγόρει, tremens 6, 9, 2. 12. — τρέμοντας - καταλιπὼν 4, 5, 17.

τρέπεσθαι, ph. de perſ., Paſſ. aut Med. c. praep. ἐς φυγὴν ἐτράπησαν, verſi ſunt 1, 12, 17. fugati, ita telis petiti, ut ſe verterent et corpus ſuum ad fugiendum. - it. abſ. ἐτρέποντο, fugiebant 4, 11, 9. - Med. c. acc. perſ. et adv. τοὺς ἀνθεστῶτας ῥᾳδίως ἐτρέψαντο, in fugam vertunt 7, 9, 14. - cum acc. loci, τὴν ἐπὶ Κύζικον (ὁδὸν) καὶ αὐτὸς ἐτράπετο, verſus Cyzicum et ipſe convertit (ſe) 3, 2, 2.

τρέφεσθαι, Paſſ. de perſ., partim ph., cum praep. et adiuncto, παρ' αὐτοῖς γεννηθέντα καὶ τραφέντα, educatum 1, 7, 5. - trop. ἐν εἰρήνῃ - τεθραμμένοι, paci innutriti 7, 9, 11. verſati in p., fruiti.

τρέχειν, ph. de perſ. c. adv. τρέχων ἔμπαλιν ἑαυτοῦ, currens 5, 6, 17. i. q. pr. ἀναποδ. λ.

τρίβολος, ph. in bello, τριβόλους - ἔῤῥιπτον, tribulos 4, 15, 6. noſtr. *Fuſsangeln* ſ. *Fuſseiſen.*

τριγονία, ph. ἄνωθεν ἐκ τριγονίας βασιλέα, a tertia iam ſtirpe 1, 7, 5. tertia generatione, noſtr. *vom* dritten *Gliede* der Ahnen *her*; dum tres ſtirpes in linea adſcendente Commodo fuerunt pater Antoninus cum matre Fauſtina, Antoninus pius cum Hadriano et Traianus.

τριετής, ph. de re, cum ſubſt. fem. ſex. τριετοῦς βασιλείας, trium annorum imperium 7, 4, 2.

τριήρης, ph. c. adi. et praep. πάσας τὰς κατὰ Ἰταλίαν τριήρεις, triremes 2, 14, 3. ſc. ναῦς.

τρισκαίδεκα, de re, ἔτη, tredecim 1, 17, 26. 8, 8, 21. ἐτῶν 6, 2, 1.

τρίτος, Fem. de perſ. τρίτην - ἠγάγετο (γυναῖκα,) tertiam 5, 6, 5. — de re, τῆς τρίτης ἡμέρας, tertio die 7, 8, 5. - in relat. πρώτης μὲν - καὶ δευτέρας - ἡμέρας, - τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ, tertio die 4, 15, 11. - †† ſimul c. gen. temp., πρ. μ. καὶ δ. ἡμ. -, τῇ δὲ τ. τῶν ἡμερῶν, tertio autem 8, 7, 7. i. q. pr. formula. σὺν τ. μοίρᾳ, cum tertia parte 6, 5, 16. τὴν τ. μοῖραν ib. 4. - Neutr. τρίτον καὶ τέταρτον (οἴκημα) 4, 2, 14.

τρίχας v. θρίξ.

Τροία, regio, κομισθὲν ἀπὸ Τροίας, ex Troia, 1, 14, 7. ſq. ἀπ' Ἰλίου.

τρόπαιον, phyſ. μένει - τ. tropaeum 3, 4, 6. urbs et ſimulacrum; niſi eſt ſimul c. gen. rei, dum ſq. καὶ δεῖγμα τῆς νίκης λ. τρόπαια, ἃ ἠγείραμεν 3, 6, 10. ὑπομνήσατε - τῶν τροπαίων, ἃ - ἠγείρ. 6, 3, 12. κατὰ βαρβάρων ἐγεῖραι τρόπαια 3, 9, 1. 3, 14, 3. δόξαν, ἐπὶ

τροπαίοις προσγενομένην 7, 3, 8. - c. adi. πολλὰ - ἐγείρας τ. 2, 1, 9. 2, 9. 12. δισσὰ καὶ μέγιστα ἤγειραν τ., τὸ μὲν -, τὸ δ' 3, 7, 16. ἐμφύλια, οὔτε ξένα - ἤγειρε τ 3, 15, 6. - c. gen. perſ. et praep. Σεβήρου κατ' αὐτῶν τροπαίων 6, 2, 11. - ſimul cum adiect. μετὰ τοσαῦτα τ. πατρὸς λ. poſt tantas victorias 1, 15, 15.

τροπὴ, ph. ſenſu milit. et bell., c. adiuncto. τροπῆς γενομένης. ἔφευγον ἐς τὴν πόλιν, in fugam verſi petunt urbem 1, 12. 13. vertentes terga l. verſis tergis, fugiebant in urb. - cum adi. ſimul, τ. καρτερᾶς γ., ἐδίωξαν αὐτούς, fuga vehementi facta 3, 7, 14. Φυγὴ πολλὴ καὶ τροπὴ καὶ φόνος πολὺς τῶν - στρατιωτῶν γίγνεται, profligatio 3, 2, 4. ubi fortaſſis, ut in ſqq. loc. - c. gen. perſ. τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται, in fugam verſi ſunt orientales 3, 4, 10. — ἐγίνοντο τροπαὶ τῶν βαρβάρων, fuga barbarorum 3, 14, 18. — ſimul c. adi. οὐ θατέρων ῥᾳδία ἦν ἡ τ. neutrorum facilis erat in fugam verſio 3, 7, 7.

τρόπος, trop. cum adi. παραδόξῳ τρόπῳ, modo 1, 9, 4. παντὶ τ. omnibus modis 3, 3, 6. 3, 13, 6. 3, 15, 2. 5, 8, 7. - ſimul c. gen. rei, π. τ. φόνων ἀναιροῦσιν, omni caedis genere 4, 9, 13. — Al. not. mor. εἰ μὴ χρηστὸς - συνοικεῖ τ. 5, 1, 11. animus. - c. ſubſt. τρόπου φαυλότητι, morum ib. 17. † τρόπων χαυνότητα, ingenii ib. 5. animi 5, 5, 2. † per acc. ellipt. κοσμίους (κατὰ) τὸν τρόπον, modeſti moribus 1, 2, 3. χαύνου τὸν τ. futilis ingenii 5, 8, 8. - cum gen. perſ. τοῦ τρόπου (μου) τὸ - animi (mei) 5, 1, 3. γνωριζόντων αὐτοῦ τὸν τρ. eius ingenii 2, 14, 9.

τροφεῖον, trop. τῶν πρεσβυτέρων τροφεῖά μοι ταῦτα ὀφειλόντων, ſenioribus ut alumno mihi officia haec debentibus 1, 5, 10. qui Bg., niſi legit τροφεῖ ἐμοὶ ſ. τροφῷ ἐμοὶ, ſaltem ſuum Lat. al. ceperit non paſſ., p. eo, qui nutritur, ſed act. p. eo, qui nutrit, ut Commodus ſit *nutritor* ſeniorum *militum*, tanquam ſocius regni et patris, aut tanquam ſucceſſor et filius. Severe valet, *ſenioribus* debentibus mihi iſta *nutritia*, educationis nutritionisque *praemia*, i. benevolentiam illam, (quam in pr. nominarat ſcriptor,) tanquam mercedem priſtinorum beneficiorum, a patre collatorum; vos ſeniores debetis mihi benevolentiam illam patris mortui cauſa, ut gratum ſic animum oſtendatis propter illius priſtina beneficia, et quoniam ego ſum tanti benefactoris veſtri ſucceſſor et filius. Et p. ὡς τροφεῖά μοι ὀφ. ταύτην, ſc. τὴν εὔνοιαν, cf. ταυτ.

τροφεὺς, phyſ. de perſ. c. gen. perſ. τοὺς τροφεῖς αὐτοῦ, nutricios ſuos 3, 15, 8.

τροφὴ, ph., de re, hom., in opp. et c. adi. τῆς προσκειμένης τροφῆς ἅμα ποτῷ λ. cibo 1, 17, 23. τροφῶν παντοδαπῶν καὶ ποτῶν λ. eſculentorum 8, 6, 6. - † c. mero adi. πρὸ πάσης τ. ante quemque cibum 1, 17, 23. c. ubi p. *victus*, et de potu ſimul. - τροφὰς πλείονας λ. cibum 6, 6, 2. - †† ἐφήμερον τροφὴν, diurnum cibum 2, 10, 13. p. quo leg. eſt τρυφ. ubi v. de milit. χρήματα πέμπειν καὶ τροφὰς τῷ στρατῷ, commeatum 3, 7, 2. ἵνα ἔχῃ τροφὰς, alimenta 3, 9, 17. - ſimul de animal. μηδὲ ἐπετείου τροφῆς αὐτοῖς καὶ ὑποζυγίοις εἰσκομ. alimenta 8, 5, 9. 8, 1, 9. ὅσα ἦν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσιν εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ ἐπιτήδεια, cibum 8, 5, 7. †† c. gen. perſ. τῆς ἀκορέστου - ἐκείνου τ. victu 2, 1, 7. modo capiendi cibi ac potus.

τρόω, i. q. ſupra τιτρώσκω, de perſ. ph., ſine caſu, τρῶσαι (αὐτὸν)

μὴ φθάσας, percutiendo 1, 8, 12. vulnerare. trop. de re s. instrum. ὡς μὴ ἅμα τὰ τρῶσαι (αὐτό, τὸ σῶμα) καὶ φονεῦσαι, quin simul et vulneraret rel. 1, 15, 8. - mor. de re, c. acc. rei, ἔτρωσε - αὐτοῦ τὴν ψυχὴν τὰ λεχθέντα, sauciarunt 1, 8, 15. commoverunt, ira impleverunt. iram excitarunt in animo. - Pass. de pers. pl., in pugna, c. opp. πολλῶν μὲν πεσόντων, πλειόνων δὲ τετρωμένων, sauciis 6, 6, 9. ὀλίγων - καὶ τρωθέντων, vulneratis 7, 11, 12. - extra pugnam, δέει τοῦ τρωθῆναι, metu vulnerum 2, 13, 8. metu, ne vulnerarentur. - cum adv. Γέτας - τρωθεὶς καιρίως, vulneratus 4, 4, 7. - † trop. mor. c. praep. et acc. rei ellipt. et adiuncto, ἐπεὶ - ὑπὸ τῆς φήμης τὰς ψυχὰς ἐτρώθησαν, ἀγανακτήσαντες λ. ubi ea fama animos (ipsorum) perculit, indignabundi rel. 5, 8, 12. ab illa fama (illo rumore) animis vulnerati erant, commoti, dolore affecti s. impleti, dolebant ob famam illam.

τρυφᾶν, de pers. mor. per particip., c. gen. pers. Ῥωμαίων οἱ τρυφῶντες, delicatiores 1, 17, 5. luxuriosi, luxui dediti et magnificentiae et deliciis voluptati que, nostr. *Weichlinge* s. Wollüstlinge *unter den Römern.* - c. subst. eiusdem casus, Ἀλβίνῳ - τρυφῶντι, deliciis dedito 3, 7, 1.

τρυφή, mor., in opp. δοκίμου - στρατιωτῶν κάματος, ἀλλ' οὐ τ. lusus 2, 10, 12. - c. adi. simul, οὐδαμοῦ τρυφὴν ἐνεδείκνυτο βασιλικὴν 2, 11. 3. - per adiuncta al. subst. ὑπὸ - πλούτου καὶ τρυφῆς λ. luxu 1, 12, 9. ἐν πλούτῳ - καὶ τρυφῇ - ἀνατραφεὶς, in deliciis 2, 15, 2. χλιδῇ καὶ τ. διαιτώμενον, in delic. 5, 2, 14. — τρυφαῖς σχολάζοντα καὶ κραιπάλαις, del. 1, 8, 2. luxuriae 2, 7, 1. ἑορταῖς καὶ τ. σχολάζοντες, del. 7, 9, 11. ἡνιοχείαις καὶ τ. προσέχοντος 6, 7, 24. - cum praep. ὑπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ τ. καὶ διαίτης, urbanis deliciis ac victu 3, 10, 4. 3, 14, 4. per hendiad. p. τῆς τρυφερᾶς διαίτης. - τῆς ἐν Ῥ. τ. urbis deliciarum 1, 6, 3. urbanis deliciis 1, 7, 1. τῇ κατὰ τὴν πόλιν - σχολάσας τ. urbanis del. 6, 2, 7. - c. gen. loci, ταῖς τῆς πόλεως ἐσχόλαζε τ. urbis eius deliciis 6, 6, 13.

τρυχόω, trop. de pers. c. acc. loci s. pers. et particip. modi, Ἑλλήνων, οἳ, πρὸς ἀλλήλους στασιάζοντες ἀεί. - ἐτρύχωσαν τὴν Ἑλλάδα, consumserunt 3, 2, 14. debilitarunt se universos, vires que suas et opes pecuniarias et militares; proipr. attriverunt. - Pass. de pers., in rect. dupl., cum praep. et simul c. abl. nudo, Μάρκον. - μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάτοις - τετρυχωμένον, afflictum 1, 3, 1. debilitatum. - c. abl. solo, ἐτετρύχωντο ταῖς — συμβολαῖς, afflicti erant 6, 6, 9. debilitati, privati copiis militaribus. - †† τουτέστι θανάτου τοῦ αὐτῷ τετρυχωμένου 4, 15, 20. v. 9.

τυγχάνειν, trop. de pers. p. Lat. *esse*, c. praep. ὀψοποιοῖς -, τοῖς ἐν κοινῇ ὑπηρεσίᾳ τυγχάνουσιν, versantibus 8, 5, 5. - † in periphrasi, c. particip. τὰ ἀγάλματα -, ἃ περ ἔτυχεν ἐκεῖνος κινήσας καὶ μεταγαγών, quae ille loco moverat et transtulerat 6, 1, 0. p. ἦν κιν. λ. - †† τοῖς δούλοις - ἢ ἀπελευθέροις ὡς ἔτυχεν ἑκάστοις, ἐπ' αἰσχρῷ τινι εὐδοκιμήσασι τὰς - ἐξουσίας ἐνεχείρισε, servis — aut libertis ut quisque turpitudine aliqua claruisset 5, 7, 24. qui Bg. legit εὐδοκιμήσας et ἕκαστος sine commate, quo servato cum vulg. lect., debeat ὡς ἔτυχεν cum commate per se capi per notionem classis sq. et inverso ordine, ἑκάστοις, ὡς ἔτ., servis aut libertis, quibusque, ut casus tulit, imperia demandavit. Sed potior videtur Bg. emendatio. - Al. not., neutraliter, de re,

Digitized by Google

τὸ μεγάλα καὶ ὡς ἔτυχε χαρίζεσθαι, magnas et temere faciendas largitiones 2, 5, 25. largiri *magna* et *temere*, propr. prout inciderit, contigerit, evenerit, f. ut tulerit cafus, per ellipfin τὸ πρᾶγμα f. χρῆμα τοῦτο, pro quibus noftratibus commodiora funt haec per fubft., magnas et temerarias f. inconfideratas largitiones non contingere f. obvenire, *dafs* grofse *und* unbedachtfame *Gefchenke* f. Freygebigkeit *nicht* möglich *werden* etc. cf. v. περιγίν. - †† πλεῖςον πλῆθος - ἤθροιςο, καὶ ὡς ἔτυχεν ἀτάκτως εἰςῄκεσαν, ac temere fine ordine conftiterant 4, 11, 7. qui Bg. fervavit fimul adv., additum per afyndeton (p. temere, *et* inordinate,) et per figuram ἐκ παραλλήλου, ut concurrant duo fyn., per fe diverfa ab alia que parte confideranda, ut anteced. cum confq. - cum coniunctione, εἰ τύχοι, fi res ferret 7, 3, 4. fi ita cecidiffet ib. 9. - Per particip., cum diferto fubft. rei, ὄλεθρος - οὐχ ὁ τυχών, peftem non vulgarem 3, 12, 11. non levem f. parvam, i. magnam, fummam, propr. non obviam. οὐ τὸν τυχόντα - ἀγῶνα, non mediocre certamen 2, 3, 16. magnum. — ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας, qualibet de caufa 5, 8, 14. magna, parva. ἐκ τῆς τ. διαβολῆς, ex quacunque delatione 4, 6, 5. falfa, debili, levi, non multis et parvis caufis allatis, nullis adeo, et nomine hominis folum delato. ταῖς τυχούσαις διαβολαῖς πιςεύων, quibusvis 5, 1, 4. ἐπὶ ταῖς τ. ἀφορμαῖς, quibusv. de caufis 1, 3, 15. parvis, levibus, non fatis iuftis f. idoneis, noftr. *in*, *bey* *ieden vorkommenden* aufftofsenden *Gelegenheiten*. - Al. not. (quae proprie prima videtur,) de perf. cum gen. rei, ἐπεὶ - οὐκ ἐτύγχανεν αὐτοῦ, eius compos fieri non poffet 1, 16, 11. non impetravit, confecuta eft, id, quod rogarat, noftr. *da* fie *es* nicht *erhielt* f. *erlangte*. ἔτυχε βασιλικῶν τιμῶν, adepta eft 6, 1, 9. — αὐτοὶ - ἔτυχον - δωρεῶν, confecuti funt 1, 9, 18. - † in orat. contracta, δείξατε, ὅτι ὑπὲρ ὧν ἐτύχετε, λ. oftendendo, eorum, quae accepiftis, rel. 1, 4, 7. p. ὑπὲρ τούτων, ὧν ἐτ. † cum adv. ἔτυχον (αὐτοῦ) ῥᾳδίως, compotes facti funt 1, 11, 10. impetrarunt id, quod rogarant. - cum praep. πάσης τιμῆς - παρ' αὐτῶν τυχών, confecutus 2, 3, 25. 3, 6, 11. - Med. it. ἐλπίσαντος, ἀμοιβῆς - παρὰ τοῦ - τεύξεσθαι, fe confecuturum (effe) 1, 9, 12. acepturum 7, 1, 24.

τύμπανον, ph. πρὸς - τυμπάνων ἤχους - ἐσκίρτων, tympanorum 4, 11, 5. Parthi. προῄει ὑπὸ - τυμπάνοις, ad tympana 5, 5, 8. Heliogab. - it. in opp. κύμβαλα ἢ τύμπανα λ. ib. 18. brevis molis et menfurae, ut manibus ferri geri que poffent, noftr. *Handpauken*, in facris Cybeles maxime obvia.

τύπος, ph. cum gen. perf. τὸν τύπον τοῦ - θεοῦ, forma 5, 5, 11. - abf. τινὰς - τύπους δεικνύουσιν 5, 3, 11. figurae aut in lapidis fuperficie, (ut funt illi *lufus* naturae,) aut e latere lapidis prominentes, tanquam emblemata. - trop. c. gen. rei, ἀριςοκρατίας τύπον 6, 1, 5. modus.

τυραννεῖσθαι, Paff. de re, mor. ἔδει παύσασθαι τὴν Ῥωμ. ἀρχὴν τυραννουμένην, oportebat Rom. imperium tyrannide liberari 1, 11, 1. debuit definere tyrannide premi, tyrannico more, a tyranno gubernari, p. inf.

τυραννικὸς, de re, mor. ἦθος - τοῦτο τυραννικὸν, mos is tyrannis 5, 11, 19. tyrannicus.

τυραννίς, mor. de re, τῆς τυραννίδος μεταβολὴν, tyrannidis 2, 3, tyrannici f. faevi dominatus. πάλιν τ. ἣν δέος 2, 6, 4. ἐπὶ τ. τ. fub tyrannide 2, 4, 14. de Commodo vel aliis fimul fuper-

ribus. - cum adi. ποθοῦντες τὰς ἐπὶ τῆς προγενομένης τ. ἀρπαγὰς καὶ βίας 2, 5, 1. de uno Comm. †† ὅπως ἀπὸ τῆς πικρᾶς καὶ ἀκολάςου τ. - ἀναπνεύσειαν 2, 1, 8. - fimul in opp. ἐξ ὠμῆς καὶ ἐφυβρίςου τ. εἰς σώφρονα καὶ ἀμέριμνον βίον λ. 2, 4, 3. ἐκ πρᾳείας - βασιλείας εἰς τυραννίδος ὠμότητα 7, 1, 3. † τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, ἐκ τ. ἐφυβρίςου εἰς ἀριςοκρατίας τύπον μετ. 6, 1, 5. — † τῆς ἀρχῆς τὴν διοίκησιν, ἀριςοκρατίαν τε, ἀλλ' οὐ τυραννίδα λ. 2, 3. 24. †* μεγίςαι τὴν ἀρχὴν, ὡς μὴ, παρ' ἑνὶ οὖσα (vel πολλῶν οὖσα) ἐξουσία εἰς τ. ἐξοκείλῃ 7, 10, 4. - cum gen. perf. λείψανα τῆς Κομμόδου τυραννίδος 2, 6, 8. v. λ. - μίσει τῆς Μαξιμίνου τ. 7, 7, 13. - †† de perf. f. per abstract. p. concreto, οὔτε χρημάτων πλῆθος οὐδὲν αὔταρκες πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν 1, 4, 10. ταῖς τῆς τ. - μεγαλοδωρεαῖς 2, 3, 22. τοῖς τ. ἔγγεις 7, 1, 9. τῆς τ. ἡ Φιλοχρηματία 7, 3, 6. - †† de re vel perf. τοιαύτας τ. εἰκόνας 1, 8, 11. poft praemiffa tyrannorum nomina a §. 5. 6. 7. 9. 10.— οἷα τ. σφάλματα 7, 4, 2. - †† πάθους τ. ὠμῆς λ. 7, 5, 12. ὁ τῆς τ. ὑπηρέτης ib. 15. τυραννίδι δουλεύειν εἰθισμένους 2, 2, 9.

τύραννος, malo fenfu, κεῖται ὁ τ. tyrannus 2, 1, 19. 2, 2, 7. Commod. - c. adi. τυράννου ἐπιόρκου λ. 8, 3, 10. Maximin. it. 8, 5, 21. Διονυσίου, Σικελιώτου τ. 1, 3, 5. - in opp. τυράννων καὶ βασιλέων 1, 1, 5. 3.

Τύριος, nom. gent. κατὰ Φοινίκην Τύριοι, Tyrii 3, 3, 3. Τύρος, opp. σπεύσαντες ἐπὶ τὴν Τύρον, Tyrum ib. 6.

Τυῤῥηναῖος, de re, in opp. τὸ Τυῤῥηναῖον πέλαγος, Tyrrhenum 8, 1, 12. Ital., i. q. Tufcum et Inferum mare.

τυφλώττειν, mor. de perf. cum abl. rei, τυφλώττων τῇ ἐπιθυμίᾳ, caecutiens 5, 11, 20. non intelligens f. cogitans f. confiderans f. perpendens, quid faceret, nec fraudem et periculum.

τῦφος f. τῦφος, mor. οὐδαμοῦ τῦφον - παρεχόμενος 2, 4, 18. in actionibus, verbis et vultu.

τυφόω f. τύφω, mor. de re, cum acc. perf. et praep. τὸν Πέρσην εἰς ἐλπίδα - ἐτύφωσε - εὐπραγία, incendit 6, 5, 24. excitavit.

τύχη, de perf. quadam, ἔδωκε - ἐμὲ βασιλέα ἡ τ. - fortuna 1, 5, 13. providentia div., noftr. *die Schickung*. 2, 2, 18. 3, 9, 13. 5, 3, 1. 6, 8, 3. 7, 1, 6. 4, 4, 15. - † c. adi. diferto. ὑπό τινος δαιμονίου τύχης, forte quadam divinitus 1, 9, 12. †† ἐβάσκηνε πάντα - πονηρὰ τύχη, fors mala 2, 14, 11. τινὸς πον. καὶ βασκάνου τ. 1, 8, 6. - cum al. fubft. τύχης πταῖσμα, fortunae 5, 1, 10. τὰ τῆς τ. δῶρα λ. ib. 11. - De re, A) † c. gen. rei et adiuncto, ἡ ἀπόβασις καὶ ἡ τ. τοῦ πολέμου 3, 7, 4. ubi ἡ ἀπ. eft generalius quid, eventus, i. quod factum eft poft illorum vel gratificationem vel recufationem, fed ἡ τ. τοῦ π. fpeciale quid, i. quod fit in utramque partem nominatim in bello et pugna. - c. adi. fimul, πολέμου ἀμφιβόλῳ τύχῃ 8, 5, 10. πολέμων - τύχας ποικίλας, cafus 1, 1, 5. eventus, res, fecundae vel adverfae, victoria aut clades. ἰσόῤῥοπος - τῆς νίκης ἡ τ. fortuna 3, 7, 6. ἀντίπαλος - ἡ τ. τῆς μάχης 8, 5, 1. dum utraque pars pugnantium partim vincebat, partim vincebatur. † ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἡ τῆς βασιλείας ἵδρυται τ. fortuna 8, 7, 11. eventus felix, felicitas, quis futurus fit imperator et dignitatem imperatoris debeat adipifci, fedem habet fuam in illa urbe, Romae a civibus urbis Romae datur imperatoris dignitas, eligitur et creatur imperator, non per arbitrium militum. † διὰ τὴν παροῦσαν - τῆς βασ. τ. propter praefentem imperii ftatum ib. 5. quoniam evenerat, ut in praefentia hi, non alii, imperatores facti effent et agnofcendi et fa-

Digitized by Google

lutandi. - Sine al. subst. per gen., ἔσφηλεν αὐτοῦ τὴν γνώμην ἡ τ. eius consilium fefellit fortuna 6, 5, 10. eventus non fuit talis, quem opinatus erat et exspectarat per instituta sua et consilia capta. ὁμοῦ ἔπταισε καὶ γνώμη καὶ τύχῃ, fort. 5, 4, 23. casu fortuito, vento contrario. σφαλεὶς καὶ γν. καὶ τ. 6, 6, 4. interitu exercitus. κἀκεῖ τῆς τ. διακρινούσης τὸν βασιλέα 3, 4, 9. eventus in pugna. - †† c. adi. et in opp. δύο κινδύνων προκειμένων, - τοῦ μὲν ἤδη προδήλου, τοῦ δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ τύχῃ (ὄντος,) dubii eventus 7, 5, 11. exitus, p. uno adi. ἀδήλου, periculum ambiguum, incertum, dubium. - B) al. Lat. universe per opp. οὕτω Σεβῆρος τύχῃ μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, τῇ - νίκῃ κεκόσμητο, fortuna 3, 9, 21. casu, quod exercitus delatus ad alias ripas, cf. §. 14. sqq. - † in partem deteriorem, πάλιν τὸν ἀρθέντα ῥίψαι ὀλίγη - δύναται τύχης ῥοπή, fort. 1, 13, 12. res adversae quaedam. — c. adi. κατ' ἐκεῖνο γενέσθαι τὸ χωρίον καὶ τὴν τ. ὁμοίαν τῆς τ. 5, 4, 7. pugnae eventum eundem, felicem et infelicem ab alterutra parte. τὰς παρούσας ὀδυρομένου τύχας, praesentem fortunam 2, 12, 8. - †† c. gen. pers. φθάνων τὴν φήμην τῆς ἑαυτοῦ τ. fortunae (adversae) 5, 4, 13. cladis in pugna. - † in partem meliorem, ἐκ τῆς παρούσης τ. τὰ μέλλοντα πιστεύσαντες 7, 7, 4. e caede praefecti praetor. feliciter peracta. οὐκ ᾔδει - τὸ τῆς παρ. τ. αἴτιον 7, 5, 10. quod electus imperator. οὐκ εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὴν τ. ἀφορῶσιν, ἀλλ' λ. 7, 1, 5. v. αὐτ. - χρησμῶν - τὴν τοσαύτην τ. προειρηκότων 6, 8, 13. - C) al. not. et Lat. status s. conditio, ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς τ. εἰς μεγάλην προήγαγεν (αὐτὸν) ἐξουσίαν 3, 10, 12. ἐξ εὐτελείας τῆς ἐσχάτης εἰς τοσαύτην τ. ἤλασε 7, 1, 3. ††† de re, c. gen. rei, ὡς ὄψιν καὶ τύχην ἔχειν - τῆς Ῥώμης τὴν Καρχηδονίων πόλιν 7, 6, 4. ut Carthago haberet in se imperatorem.

τῳ, p. τινὶ, post adi. ἄλλῳ μὲν ἄν τῳ λ. alii alicui 2, 3, 12.

Υ.

Ὑβρίζειν, ph. de pers. in opp. κωλυόμενοι ἁρπάζειν καὶ ὑ. dum arcentur a rapinis et iniuriis 2, 4, 9. prohibiti contumeliam facere, Praetoriani, per facta, cf. §. 2., sc. ἄλλους. - σκύλας καὶ ὑβρίσας (αὐτούς,) φυγαῖς ἢ θανάτοις ἐζημίου, quum eos contumeliis affecisset 7, 3, 9. † c. praep. et adv. Ῥωμύλος οὐκ ἤνεγκεν ἀδελφὸν ὑβρίσαντα μόνον εἰς τὰ ἐκείνου ἔργα, illius operibus illudentem 4, 5, 12. - trop. c. acc. rei et abl. rei, πρόσωπον ὑβρίζων βαφαῖς, deturpans 5, 6, 24. - Pass. de pers. ph. in opp. ἐφ' οἷς ἐτιμᾶτο, - ἐφ' οἷς ὑβρίζετο, ob eas quas patiebatur contumelias 6, 1, 20. ob id, quod dehonestatus, p. ἐπὶ τούτοις, οἷς f. ὅτι λ., factis, ni et verbis. - c. adv. μὴ - αἰσχίστως ὑβρισθείη, ne turpi contumelia afficeretur 5, 4, 12. v. αἰσχ. †† οἰηθεὶς, αὐτὸς ὑβρίσθαι, ratus, se ludibrio habitum 4, 6, 11. p. acc. et inf. - De re, c. praep. ὡς ἂν - ὑπὸ μισούντων ὑβρισθείη, contumelia afficeretur 3, 12, 25.

ὕβρις, ph. in personam, εἰς τοσοῦτον προεχώρησεν ὕβρεως, eo contumeliarum 6, 1, 20. - c. adiuncto et adi. ὑ. καὶ παροινίας τῆς σῆς λ. contumeliae 1, 17, 10. μετὰ πάσης αἰσχύνης καὶ ὑ. 8, 8, 14. sq. παίοντες καὶ ἀποσκώπτοντες. - βίᾳ καὶ ὕβρει 1, 4, 12. ὑπερ-ψίᾳ καὶ ὑ. 1, 9, 15. - c. gen. pers., ut auctoris, ἐπὶ τῇ ἀπο-

Digitized by Google

ςάσει αὐτῶν καὶ ὕβ. 3, 3, 5. Λευκίου τὴν ὕβριν οὐκ ἤνεγκεν 4. 5, 13. — c. gen. perſ., ut obiecti, in opp. τὴν ἐκείνης τιμὴν ἑαυτῆς ὕβριν νομίζουσα, ſui contumeliam 1, 8, 9. - cum adiuncto ſimul, τὸ πρᾶον - τῆς ἀρχῆς ὕβριν αὐτῶν (αὑτῶν) καὶ ἀτιμίαν - νομίζοντες, ignominiam ſuam et contumeliam 2, 4, 9. - c. praep. παύσασθαι τῆς πρὸς τοὺς δημότας ὕ. deſiſtere a contumelia, plebeiis facienda ib. 2, ſq. μήτε παίειν λ. - † ſimul cum gen. perſ., ut auctoris, it. cum adiuncto, αἱ τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων εἰς τοὺς ὑπηκόους ὕβρεις καὶ βίαι 1, 3, 6. - in rem, τὰ πτώματα, φερόμενα μεθ' ὕβ. πάσης 4, 6, 2. v. φέρ. - † ſimul c. adiuncto v. σύροντες τὰ σώματα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ἐνυβρίσαντες 1, 13, 11. ſc. αὐτοῖς, v. ἐνυβρ. - †† de perſ. an re, cum adiuncto, πάντων - εἰς ὕ. καὶ παροινίαν ἐκβεβακχευμένων, in dedecus et contumeliam 5, 8, 1. v. ἐκβακχ.

ὑγρός, ph. de re, ὑγρῷ - ἀέρι ἐνειθισμένοι, humido coelo 6, 6, 2.

ὕδωρ, ph. in opp. ſ. c. al. corporibus fluidis ſimul, χειμάῤῥους — τὸ ῥεῖθρον - τῷ ῥεύματι. διέςησε τῷ ὕδατι - τὰς ἁρμογὰς, undis 5, 3, 11. ſq. iterum τῷ ῥείθρῳ. - ὡς τὰ ῥεῖθρα τῶν ποταμῶν - αἵματος πλεῖον, ἢ ὕδατος, κατάγειν λ. aquae 3, 4, 10. ποταμοὺς, παρέχων - χορηγίαν ὕδατος 8, 2, 16. †† τοὺς - ἀγωγοὺς ὕδατος, ductus aquarum 7, 12, 7. - c. adi. ὕ. ἀφθονία Φρεατιαίου 8, 2, 16. ἐν πάντων σπάνει, σχεδὸν καὶ ὕδατος αὐτοῦ 8, 5, 16. † πηγνύμενον καὶ θρυπτόμενον πίνων ὕ. 1, 6, 4 πίνειν ὀρ. ἀλλ' οὐκ ἀνιμώμενον ὕ. 2, 10, 10. ἵν' ἐκκόψαντες γυμνόν τε σκεῦος ἀράμενοι τὸ ὕ. λ. 6, 7, 16. τοῖς ἐκ τῶν ὀρῶν συῤῥέουσιν ὕδασι 3, 3, 2. - cum gen. loci ſimul, πᾶν τὸ ὕ. τοῦ ςρατοπέδου εἰς ἕτερα ῥεῖθρα μετωχέτευον 7, 12, 8.

υἱεῖς, ph. c. gen. perſ. οἱ υἱεῖς αὐτοῦ λ. filii 4, 1, 2. τοὺς υἱεῖς αὐτοῦ λ. 5, 9, 1. † oppreſſo gen. tali, τοὺς ὕ. παιδεύων λ. 3, 10, 3.

υἱός, ph. c. adi. υἱῷ γνησίῳ 3, 6, 11. - c. gen. perſ. ὁ ὕ. αὐτοῦ λ. 8, 4, 25. 5, 3, 19. 23. † repetit. ἀντὶ - Μάρκου υἱοῦ - Διὸς υἱὸν 1, 14, 15. - c. adiuncto, τοῖς υἱοῖς ἑαυτοῦ, νεανίαις οὖσιν 1, 9, 2. τοὺς παῖδας, υἱοὺς ἐκείνου λ. 5, 7, 6. - † an c. dat. perſ., pro pr. gen., ὁρᾶτε δή μοι τὸν ὕ. videtis, hunc filium meum rel. 1. 4, 8. qui Bg. ſaltem hic cepit p. μοῦ. - ὅπως - παιδεύοιεν αὐτῷ τὸν ὕ. ut erudirent ipſi filium 1, 2, 2. qui Bg. hic pron. retulit ad v., in not. commodi, it. in ſq. loco. - † de adoptato, ὡς διαφθείροιεν αὐτῷ τὸν δοκοῦντα ὕ. quod corrumperent ſibi adoptatum filium 5, 7, 11. - †† oppreſſo gen. illo, in relat. ſ. opp. ἡμερῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κηδείαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱ. (αὐτοῦ) ἀπησχόλουν 1, 5, 1. ἔχαιρεν μᾶλλον συςρατιώτην μέ, ἢ υἱὸν (αὐτοῦ,) καλῶν ib. 8. τὸν μὲν νεώτερον τῶν υἱῶν (αὐτοῦ) 3, 14, 17. τοὺς ὕ. ib. 4. de adopt. θέσθαι υἱόν, ut ſibi adoptaret filium 5, 7, 1. 10. - in relat. πατέρα - υἱὸν ib. 7.

ὕλη, ph. in opp. ὕλης ἢ τέχνης θαύματα, naturae (materiae) 1, 10, 11. - ſimul c. adi. πάσης ὕ. πολυτελοῦς καὶ τ. mater. 4, 10, 2. - cum mero adi. ἄλλης ὕ. οὐδεμιᾶς μετέχον 4, 2, 12. ὕ., νόμισμα ποιῆσαι δυναμένης 7, 3, 13. ὕ. ἀξιομάχου ἐργαλεῖον 7, 11, 15. - † per acc. ellipt. οὔτε (κατὰ) τὴν ὕλην - ἐγνωσμένον, quoad materiam 1, 11, 2. - †† Plur. al. not. ἐν ταῖς ὕλαις, in ſylvis 7, 2, 10. 8, 1, 2. - c. adi. ὕ. δασείαις λ. ib. 13. †† ὗλαι εὐδενδροι, ſylvae denſae arboribus 7, 2, 8. ubi de fundo ſ. ſolo tantum.

ὑμέτερος, Maſc. de re, τῶν ὑμετέρων καμάτων, veſtris laboribus 3, 6, 7. - Fem. δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις, gloria in armis ve-

ἔτι 7, 8, 8. τῆς ὑ. ἀνδρείας 3, 6, 6. 4, 14, 14. † τὴν ὑμετέραν δύναμιν, veſtras vires 3, 6, 13. copias, exercitum. ταῖς ὑμετέραις πίςεσι, veſtrae fidei 1, 5, 9. οὔτε τὰς ὑμετέρας χεῖρας μιμήσομαι 2, 18, 15. - Neutr. abſ. c. art. τὸ ὑμέτερον. vos 4. 14, 16. ſc. πλῆθος. - cum ſubſt. τὸ ὑ. γενναῖον 2, 10, 17. ὑμ. ἔργον (ἐςί) 1, 5, 19. 8, 12, 13. τῶν ὑμετέρων ἔργων 1, 5, 25. τῶν ὑμ. ὅπλων 6, 3, 10. - divulſ. τῇ τῶν ὑ. ἀνδρείᾳ ὅπλων καὶ σωμάτων, virtuti noſtrorum armor. 2, 10, 18. qui Bg. legit ἡμετ., relatum ad pr. διοικήσομεν, de duce et exercitu, dum vulg. procedit de duce et oratore ſolo.

ὑμνεῖν, ph. de perſ. cum acc. rei et praep. τῶν κολάκων εἰς ἀνδρείας δόξαν ταῦτα ὑμνούντων, celebrantibus 1, 13, 17. laudantib. -

ὕμνος, ph. c. adiuncto, ᾄδουσι - ὕμνους καὶ παιᾶνας εἰς τὸν τετελευτηκότα, hymnos 4, 2, 10. quatenus Severus inter deos referendus.

ὑπαγανακτεῖν, mor. de perſ. c. praep. et particip. modi, ἐκ ταύτης τῆς τόλμης -, σφαλέντες τῶν ἐλπίδων, ὑπηγανάκτουν, ſubindignabantur 2, 7, 4. clam, ſ. ſupra modum, ſ. p. ſimpl.

ὑπάγεσθαι, trop. de perſ. Paſſ. c. adv. et abl. rei, ἠρέμα πως ὁ Σεβῆρος ὑπήγετο πειθοῖ τῶν - λεγομένων, adducebatur 3, 12, 21. ad fidem habendam. - Med. c. acc. perſ. adv. et praep, εὐμαρῶς αὐτούς, ἐφ' ἃ ἐβούλετο, ὑπηγάγετο, adducebat 2, 9, 14. ὡς ἂν μᾶλλον εἰς π.ςιν ὑπαγάγοιτο, quo adduceret 2, 15, 9. - † cum adv. et particip. modi, μεγάλαις πάντας ὑποσχέσεσιν - ἀναπείθων, ῥᾳδίως ὑπηγάγετο (αὐτούς,) illexit 2, 9, 17. in ſuas partes adduxit. - c. tali particip. et praep. τοιαῦτά τινα λέγων, ὑ. τοὺς πλείςους εἰς εὔνοιαν καὶ πίςιν, ὧν ὑπισχνεῖτο, illexit 2, 14, 8. - † ſimul cum adiuncto, ᾠκειώσατο πάντας, ἔς τε φιλίαν ὑ. adduxit 4, 7, 3. πάντα τὰ - βάρβαρα χειρώσασθαι, καὶ εἰς φόρου συντέλειαν ὑπάγεσθαι, ſibi vectigales feciſſet 6, 2, 3.

ὑπακούειν, trop. de perſ. c. dat. perſ. et nominat. modi, ὡς ἂν - ἑκόντες καὶ ἄκοντες πάντες ὑπακούσειεν - βασιλεῖ, ut obediant 3, 12, 15. - cum ſolo dat. perſ. οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐχ ἑκὼν εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῷ ἠπείγετο, ad obedientiam ipſi 2, 8, 12. τὰ ἔθνη καὶ αἱ πόλεις - ἐκείνῳ - προςποιοῦνται ὑ. ſimulant ſe obedire 2, 10, 15. - οἱ μὴ ὑπήκουσαν αὐτῷ κελεύσαντι λ. qui non obtemperaverant 3, 15, 8. - c. ſola adv. formula et opp. οὐ - οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, ἀλλ' οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες, qui obſequio obtemperant 1, 4, 12. - per luſum c. affini adiuncto, δυςφόρως μὲν ἤκουσαν, ὑπήκουον δὲ ἀνάγκῃ, ſubiiciebant ſe tamen 5, 5, 2. - cum dat. rei ſimul, ὑπακούειν εὐπειθῶς τοῖς - κελευομένοις, ut obedirent 2, 13, 3. † μή πως - ὀκνηρότερον ὑπακούσωσι τῇ Περτίνακος ἀρχῇ, obedirent 2, 2, 8. ſic rectius p. vulg. ἐπ. - † ſine caſu dat. aliquo, ἵν' αὐτοὺς ἐκβιάσοιντο ὑπακοῦσαι, obedire ib. 10. †† ἐπεὶ μήτ' ἐμὲ ἔτι τοιαῦτα κελεῦσαι προςδόκα, μήτε σὲ ὑπακοῦσαι, 3, 11, 13. v. προςδ. Med. de re, c. dat. perſ. (et quidem pron. reciproci) et adv. ῥᾷςα αὐτῷ τὰ πράγματα ὑπακούσεσθαι προςδοκήσας, ſibi res ſucceſſuras (eſſe) 2, 7, 9.

ὑπαναχωρεῖν, phyſ. de perſ. cum particip. modi, ἕκαςος, τὸ καθ' αὑτὸν δεδιώς, ὑπανεχώρει, recedebat 2, 6, 5. ſq. ſyn. ἀπεδίδρ.

ὑπαντᾶν, ph. de perſ. cum nominat. modi, ὑπήντων δαφνηφοροῦντες, obviam ibant 2, 11, 11. - ſimul c. adv. δαφνηφόροι — πόῤῥω τῆς πόλεως ὑ. occurrebant 1, 7, 4. quo utr. loco deſit dat. perſ. αὐτῷ. Med. cum dat. perſ. ὑπαντώμενος αὐτοῖς, occurrens 2, 6, 8. ὑπαντώμενοι τῷ λ. obvii 5, 4, 9. - ſimul cum adv.

ἔνθα ὑ. τῷ λ. occurrentes 8, 1, 9. - † oppresso dat. illo, ὑπαντώμενος (αὐτῷ,) occurr. 3, 12, 18. ὡς - τοὺς ὑπαντωμένους ἀναςρέφειν, ut obvii facti recederent 3. 11, 4.

ὑπάντεσθαι, phys. Med. de pers. c. dat. pers. ὑπήντετο αὐτῷ, obviam venit 8, 7, 22. - simul cum praep. ὑ. ἀ. ἐν - πεδίῳ, occurrit 4, 11, 4.

ὑπάρχειν, Lat. subesse, adesse, esse, de re, c. dat. pers. et adv. πάντως ὑμῖν - ὑπάρχει γεννικὰ ἐφόδια, adsunt 2, 10, 11. - cum solo dat. pers. ἐμοὶ σκοπὸς ὑ. mihi propositum est 2, 15, 2. ἡμῖν τὸ εὔτακτον - ὑ. nos habemus 6, 3, 15. nobis est. σιτία καὶ ποτὰ προςφερόμενος, ὅσα καὶ πᾶσιν ὑπάρχειν ἠπίςατο, in promtu esse 2, 21, 3. οὐχ ὑπαρχούσης αὐτῷ ἐπανόδου, non relicto ipsi reditu 7, 1, 16. suppetente, dato, concesso, s. quod non esset ei reditus. - †† μόνην ᾔδεσαν ἑαυτοῖς σωτηρίαν ὑπάρχουσαν, unam norant sibi salutem hanc dari 7, 5, 1. datam, concessam, suppetentem, reliquam esse, p. inf. τὸ πρόθυμον τοῦ ςρατοῦ ὑπῆρχεν αὐτῷ, (τῷ πλήθει,) aderat 3, 4, 3. ὑ. - ἦθος πρᾷον - αὐτῷ, inerat 6, 1, 14. — ὑπῆρξε - αὐτῷ πρόφασις λ. erat 1, 8, 16. † εἰδὼς - πρόφασιν αὐτῷ εὔλογον ὑπάρξουσαν, caussam ei probabilem datum iri 4, 12, 15. futuram esse, s. p. praes. esse, p. inf. - cum praep. simul, ἐμοί τι καὶ πλέον ὑπάρχειν παρ᾽ ὑμῶν οἴομαι, exstare a vobis 1, 4, 5. declarari, tribui, praestari, s. contingere, obtingere, evenire. - † τὰ μὲν γὰρ παρ᾽ ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, nam a nobis quidem omnia ei praestita sunt 3, 6, 4. obtigerunt, s. omnia is a nobis accepit. συνέβαινε, αὐτοῖς πάντα ὑπάρχειν ἔκπλεα - ἐκ πολλῆς παρασκευῆς, ut adessent 8, 5, 7. - simul c. coniunct. s. adv. ὅθεν ἡμῖν - τὸ - ἐκ - ὑπάρξει, exsistet 2, 8, 7. habebimus, consequemur. - †† ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν - ὑπάρχει, exsistit 6, 3, 9. oritur. - † Sine praep. et oppresso dat. pers. (ᾗ s. αὐτῇ) πάντα ὑπῆρχεν, ὅσα Σεβαςῇ, cui omnia praestabantur 1, 16, 9. tribuebantur, s. quae omnia habebat, omnibus fruebatur, propr. cui omnia erant. - †† χρὴ ἄνδρας - σώφρονας εὔχεσθαι μέν, ὑπάρχειν τὰ βέλτιςα, ut eveniant optima 6, 3, 7. adsint. - † c. dupl. nominat. sed uno modi, ἡ μὲν τῆς διαβολῆς φήμη τοιαύτη ἐγένετο, εἴτε ἀληθὴς ὑπάρξασα, seu vera 7, 1, 18. - † simul c. praep. τὸ ἡμέτερον ὄνομα, - οὐκ ἄγνωςον - παρ᾽ αὐτοῖς ὑπάρχον, non ignotum apud ipsos 2, 10, 16. quod non ignotum est. - † c. adv. τὸ πλῆθος τοῦ 'Ρ. δήμου -, εὔνουν ἔτι αὐτῷ ὑ. 1, 10, 10. - † c. dat. rei, τὴν πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὥραν 8, 4, 13. quae prius locis istis erat, pulcritudinem, s. quam prius habebant loca ista, v. πρ. - †† nominatim particip. neutr. c. art., p. subst., cum adi. τῶν ὑπαρχόντων πάντων ςερηθεὶς, bonis omnibus privatus 7, 3, 5. - Sed de pers., idem particip., cum nominat. dupl., uno modi, τὸν ςρατὸν, ὃς - ἄτε ὄχλος μᾶλλον, ἢ ςρατὸς, ὑπάρχων, utpote turba potius, quam exercitus 6, 7, 2. quia est tel. - † simul c. adv. dupl. φύσει φιλόδοξος ἄλλως ὑ. c. esset 3, 14, 3. - †† cum dat. pers. et praep. πρὸς γένος αὐτῷ ὑπάρχοντα, cum cognatus ipsi foret 3, 10, 11. qui prope genus ei erat, v. πρ. - †† c. solo dat. pers. ἐπεὶ αὐτῷ μὴ τοσαύτην ὑπάρχειν δύναμιν ἡγεῖτο, ὡς λ. quoniam sibi non esse tantas intelligebat vires 1, 10, 9. exercitum, v. δύν. †† Al. not., c. dat. pers. et sq. inf. it. c. adiuncto, οὐδ᾽ ἔςιν - ἀξίωμα, ὃ μὴ παντὶ - ὑπάρχει παῖξαι λ. non liceat cuivis ludere ib. 12. i. q. ἔςι, p. ἔξεςι. — ὡς ὑπάρξαι ἐμοὶ, - δοῦναι λ. ut liberum sit mihi 7, 8, 20. liceat mihi, i. possim ego. - ††† Al. not. c. gen. pers. ὑπάρχειν

τας δύο τῶν στρατοπέδων κατέστησεν, duos praefectos militares 3, 15, 1.

ὑπατεία, ſenſu praecip. Rom. cum diſerto ſubſt. dignitatis, μετὰ ὑπατείας τιμὴν, poſt conſulatus dignitatem 7, 3, 8. - cum adi. numerali, εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἡλικίας, conſul. 7, 10, 7. κατὰ διπλῆν προάγουσαν ὑπ. 8, 8, 8. - † c. praep. poſt artic. περιτυχόντες τῶν ἀπὸ ὑπατείας - τινὶ, in quendam ex Conſularibus 7, 1, 21. alicui eorum, qui a conſulatu, i. procul a conſ. ſunt, vel qui a conſ. venerunt ſ. venerant, ſcil. ὄντων ſ. γινομένων. vel ζώντων, qui poſt conſ. vivunt adhuc; vel ὄντων ſ. καθεστώτων, per al. not. praep., p. χωρὶς ſ. ἄνευ, qui abſque ſ. ſine conſ. ſunt, i. q. §. 12. τῶν ὑπ. et 2, 7, 6. - †† poſt ſubſt. appellat. perſ. cum praep. et adv. τῆς συγκλήτου ἀνὴρ ἀπὸ ὑπ. νεωστὶ, ſenator quidam, depoſito nuper conſulatu 7, 11, 6. ſc. ὢν ſ. γενόμενος, etc. ut ante, ſenatorii ordinis vir Conſularis recens, quidam, qui nuper conſulatum depoſuerat, a conſulatu venerat.

ὑπατεύειν, ſenſu Rom. per Particip., de perſ. abſ. ἦν τῶν ὑπατευκότων, conſularis 7, 1, 12. ἀνὴρ τῶν ὑπ., vir Conſularis 2, 6, 12. quidam eorum, qui Conſulatum geſſerant, Conſules fuerant. — c. ſubſt. perſ. ἄνδρας ὑπατευκότας, viros Conſulares 8, 5, 11. — c. adv. temp. ἦν αὐτὸς τῶν πρὸ πολλοῦ ὑπατευσάντων, e numero iam dudum Conſularium 2, 7, 6. †† c. adi. numerali, ἐν τοῖς δευτέροις ὑπατεύσασιν ἐτέτακτο, in ſecundis Conſularibus 3, 11, 3. p. δεύτερον, inter eos, qui geſſerunt Conſulatum ſecundo, ſ. ſecundo Conſules fuerunt, v. δεύτ.

ὑπατικὸς, ſenſu Rom. Fem. de re, τὰς ὑπατικὰς τῶν ἐθνῶν ἐξουσίας, conſularia imperia 5, 7, 14. μετὰ πράξεις πολλὰς ὑ. functiones conſulares 7, 7, 8.

ὕπατος, ſenſu Rom., p. adi. i. q. pr. Maſc. c. ſubſt. rei fem. ſex. τὴν ὕπατον ἀρχὴν τελέσας δεύτερον, ſecundo conſulatu functus 2, 3, 9. conſulare imperium. τινὶ, ἤδη τὴν ὑ. τετελεκότι ἀ. cuidam conſulari viro 2, 6, 9. τὴν ὑ. ἀ. τότε διέποντες, (tunc ſ. tunc temporis) Conſules 4, 1, 6. - Pro ſubſt. Maſc. abſ. de perſ. ἀποδείκνυται - ὕπατος, Conſul 5, 7, 7. τῶν ὑπάτων κελευσάντων, iuſſu Conſulum 2, 12, 7. iubentibus Conſulibus. τοῖς ὑπάτοις - τὰ ἐπεσταλμένα διδόασι, Conſulibus 7, 6, 21. per ellipſ. ſubſt. ἀνὴρ, ſummus vir.

ὑπείκειν, trop. de perſ. abſ. οἱ δὲ ὑπεῖκον, at illi cedebant 2, 13, 20. non repugnabant. ὑπεῖκον, at illi cedebant 2, 13, 20. non repugnabant. ὑπεικόντων ἁπάντων (μονομάχων,) cedentibus ei omnibus 1, 15, 16. non diutius contra pugnantibus. - † Particip. Neutr. c. art. et adiuncto, in opp. τὸ βάρβαρον πρὸς μὲν τὰ ὑπείκοντα καὶ ὀκνοῦντα θαρσύνεται λ. adverſus cedentes 6, 3, 13. in pugna. p. maſc.

ὑπεξέρχεσθαι, ph. de perſ. c. praep. αὐτὸς ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε φρουρᾶς, ſubducit ſe cum praeſidio, quod habebat 4, 9, 12. p. μετὰ φρουρᾶς, ἣν εἶχε λ. c. adv. dupl., gen. loci et praep. νύκτωρ λάθρᾳ τῆς πόλεως ὑπεξῆλθε σὺν ταῖς θυγατράσι, urbe exiit 5, 3, 24. ubi, ob adv. λ., i. q. ſimpl., cum in primo loco valere praep. poſſit p. iſto adv. et p. clam.

ὑπὲρ, cum gen. rei ſ. loci, ph. τῆς κεφαλῆς αἰωροῦντες λ. ſuper caput 2, 6, 19. ſupra caput 5, 5, 12. 20. - προύθεσαν ὑ. τῶν τειχῶν ἀγορὰν, ſuper moenia 8, 6, 6. - c. gen. rei, non ph., al. not. λιπαροῦντες - ὑ. ὁμονοίας, de concordia 5, 15, 8. δεηθέντων ὑ. τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας, pro ſua ſalute 3, 2, 7. ὡς ὑ. σωτ. - ἀγγέλ-

λων, de salute 3, 12, 2. 7, 6, 12. πεμφθῆναι ὑ. ἀσφαλείας τοῦ βασιλέως, super incolumitate ib. 12. † ὑπισχνεῖται ὁ τοῖς ὑ. τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας καὶ μοναρχίας, pro sua salute et imperio 4, 4, 17. ubi valere potest in not. pr. caussae, vel conditionis, per Lat. Bg. vel propter. ἵνα μὴ κινδυνεύσει - ὑ. τῆς 'Ρ. ἀρχῆς, pro Rom. imperio 6, 5, 18. - † c. verb. in orat. contracta, δείξασιν, ὅτι, ὑπὲρ ὧν ἐτύχετε, οὐκ ἀμνημονεῖτε 1, 4, 7. v. ἀμν. - Cum gen. rei, non ph. intra art. et al. subst. τὰς ὑ. τῆς βασιλείας θυσίας, sacrificiis super imperio 2, 3, 25. τὸν ὑ. τῆς Περτίνακος βασιλείας ὅρκον, pro Pertinacis imperio 2, 9, 6. - Cum gen. pers., per verb. ἀνῃρημένον ἰδόντες, ὑ. οὗ ἐμάχοντο, pro quo pugnabant 1, 13, 10. μαχόμενον ὑ. αὐτῶν βασιλέα, pro ipsis 7, 2, 14. οὐχ ἐλόμενοι πόλεμον τ ὑ. ἀνδρῶν τεθνηκότων, pro 8, 8, 19 - Simul intra art. et al. subst. rei, τὸν ὑ. αὐτοῦ κίνδυνον, pro eo 3, 4, 2. τὸν ὑ. ἑαυτοῦ κ. pro ipso 7, 6, 11. τῆς ὑ. τῆς πατρίδος μάχης, pugnae, pro patria subeundae 8, 4, 21. - †† cum gen. inf. ὑ. τοῦ - τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη, διὰ Φροντίδος - ἕξομεν, ut quiescant 8, 7, 15. super eo, ut s. propter id, ut, s. de eo, i. quod attinet ad id, ut rel. cf. v. ἕξ. Cum acc. loci, ph. ὑ. γαστέρα τοῦ ἵππου βρεχομένου, supra alvum 7, 2, 13. - c. acc. rei, non phys. τούτων αὐτῷ - ὑ. πᾶσαν εὐχὴν προχωρησάντων, supra (omne) votum 3, 9, 21. - c. acc. pers., non ph. τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔρρωτο ὑ. πάντα νεανίαν, prae quolibet iuvene 3, 14, 5. magis, quam quilibet iuvenis.

ὑπεραγαπᾶν, mor. de pers. c. acc. pers. ὑπερηγάπα αὐτὸ, nimis diligebat 1, 17, 6. ὑπερηγάπων αὐτόν, mirifice eum diligebant 4, 7, 5.

ὑπερβαίνειν, ph. de pers. c. acc. loci, τὰς ὄχθας ὑπερβαίνων, ripas transgredientem 6, 2, 3. cum exercitu. τὸν Ταῦρον ὑπερβῆναι, Taurum transire 5, 2, 11. ὡς τὸν - βωμὸν τῆς Νίκης ὑ. ut aram transirent 7, 11, 5. † ὑπερβάντας τοῦ στρατοῦ τὰ ῥεύματα καὶ χώματα, transgresso 3, 14, 18. - trop. de re, c. acc. rei, ὁ χρόνος - πᾶσαν ἡλικίαν ἀνθρώπων ὑπερβαίνων, excedens 3, 8, 19, nostr. übersteigen, quod maius est, quam omnis aetas hom.

ὑπερβαλλόντως, trop. in primis 3, 11, 8 4, 8, 17. ante verb. sed post nimium quantum 6, 1, 23.

ὑπερβάλλω, de pers. phys. c. acc. loci et adv. τὸ στρατιωτικὸν μόλις - ὑπερβαλὸν τὰ - ὄρη, superatis montibus 6, 5, 11. cum traiecisset, transiisset, - trop. cum acc. pers. et abl. rei, οὓς - εὐχειρίᾳ ὑπερέβαλλεν, superabat 1, 15, 4. μεγαλοδωρίᾳ ἅπαντας ὑπερβαλεῖν, ut superaret 2, 6, 10. - nominatim per Particip., de re, Masc. de re, πλούτῳ ὑπερβάλλοντι, opibus nimiis 3, 10, 12. magnis, immensis. - Fem. τῆς - ὑπερβαλλούσης σπουδῆς, nimio studio ib. 4. ὑπερβαλλούσῃ Φιλοτιμίᾳ 6, 5, 18. - cum adiuncto, τῆς ἀκορέστου καὶ ὑπερβαλλούσης ἐκείνου τροφῆς 2, 1, 7. - simul c. praep. ὑ. ἐν αὐτῷ Φιλοχρηματίας, prae nimia avaritia 3, 8, 13. — Neutr. διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ 3, 9, 11. - c. art. p. subst. c. gen. rei, κολούειν τὸ ὑ. τῆς ἀλαζονείας 3, 11, 6. nimiam arrogantiam. - simul c. adiuncto, τὸ τῆς σπουδῆς ὑμῶν ὑ. ἐπίλεκτόν τε, studium excellens 2, 3, 12.

ὑπερείδω, trop. de pers. c. acc. pers. et particip. modi, τοιαῦτα εἰπών, ὑπήρεισε τὴν σύγκλητον, confirmavit 2, 3, 25. q. simpl.

ὑπερευφραίνεσθαι, Pass. de pers. mor. ἕκαστος ὑπερευφραίνετο, mirifice exsultabat 8, 6, 18. valde delectabatur.

ὑπερέχειν, trop. de pers. abs. τοὺς ὑ. δοκοῦντας, eminentes 3, 2, 14.

τοὺς ὑπερέχοντας, eminentes 1, 8. 16. optimates 4, 9, 4. - c. acc. ellipt. (l. c. adv.) et praep. πολύ τι ὑπερέσχεν ἡ Φάλαγξ -, καθ' ὃ μέρος λ. ſuperior fuit 3, 7. 8. - c. abl. rei, ὅσοι γένει - ὑπερεῖχον, quicunque excellerent 4, 6, 5. - ſimul c. praep. τοὺς κατὰ ἔθνη πλούτῳ ὑπερέχοντας, qui praecellerent 3, 8, 13. - † ſimul c. adv. et gen. perſ. πολύ τι τῷ πλήθει τούτων ὑπερέχοντες, ſuperiores (his) 4, 15, 11.

ὑπερήδεσθαι, Paſſ. mor. de perſ. abſ. ὑπερήδοντο πάντες, nimis laetabantur 2, 4, 1. - c. praep. et adiunctis, οὐχ οὕτω εὐφραινε λ., ὡς ὑ. καὶ ἑώρταζον ἐπὶ τῇ λ. exſultabant 5, 2, 2. - cum abl. rei, ὑπερήσθη ὁ Ῥ. δῆμος - αὐτοκράτορος ἐπιδημίᾳ, valde laetatus eſt 1. 7, 2.

ὑπερκεῖσθαι, Paſſ. ſ. Med. ph. de re, abſ. μάχεσθαι - ἐξ ὑπερκειμένων χωρίων, ex imminentibus locis 8, 2, 2. τῶν ὑ. ὀρῶν λ. 8, 4, 3.

ὑπερμάχεσθαι, phyſ. de perſ. c. gen. perſ. ὑπερμαχόμενοι τῶν δεσποτῶν, pugnantes pro 7, 4. 15.

ὑπερμήκης, ph. de re, ὄρη ὑπερμήκη, m. longiſſimos 8, 1, 12. i. q. ſq. ἐπιμηκέστατα.

ὑπερνεφής, ph. de re, c. acc. ellipt. ὄρη - ὑπερνεφῆ (κατὰ) τὸ ὕψος, altiores nubibus 8, 1. 12. v. ὕψ.

ὑπεροψία, mor. abſ. αφόρητος ἦν ὑπεροψία, ſuperbia 1, 9. 15. cum adiuncto, τὸ εὐγενὲς εἰς ὑπεροψίαν ἐκπίπτει, καταφρονήσει τῶν ὑπηκόων 5, 1, 14. ubi ὑπ. eſt anteced. ſed conſq. κ. Propr. deſpicientia.

ὑπέρτερος, mor. de perſ., in tacita relat., cum praep. εἰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος ὑπέρτεροι ἐδόκουν γεγενῆσθαι, ſuperiores 6, 6, 9. in pugna, victores.

ὑπερτρέχω, phyſ. de perſ. in bello, abſ. προείρητο πᾶσι τοῖς ςρατοῖς ὑπερτρέχειν, ut populando graſſarentur 6, 5, 17. transcurrendo populari.

ὑπερφυῶς, trop. vehementer 5, 6, 8. incredibilem in modum 8, 5, 19. poſt verb. ſed ante id - ſupra modum 5, 8, 14. ſq. nimis 6, 1, 16.

ὑπερχαίρειν, mor. de perſ., abſ. vel c. particip. modi, ὑπερέχαιρε (αὐτός, ὁ δῆμος,) παννυχίζων καὶ ἑορτάζων, gaudebat ſupra modum 4, 9, 1.

ὑπέσχετο, v. ὑποσχέω.

ὑπέχειν, trop. de perſ. c. acc. rei, δίκην ἀνοίας ὑπέσχεν, poenas dedit 1, 8, 12. 1, 9, 14. ſuſtinuit, ſubiit. ἀξίας ὑπέσχον δίκας, dederunt 1, 10, 15. ἀπειθίας ὑποσχόντα τιμωρίαν, dato ſupplicio 3, 11, 11. δίκας - ὑποσχόντες, poenas quo dederunt 8, 5, 26. — †† al. not. de re, trop. c. acc. loci et adv. it. praep. ὑπέσχε κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν ἐξ αἰτίας τοιαύτης, oppreſſit 1, 12, 7. qui Bg. an legerit ἐπέσχε, incertum eſt, dum vulg. procedit p. obtinuit, tenuit, habuit, ut ſit i. q. ſimpl. et, tropo remoto, fuit ibi. Vel, e Bg. Lat. p. invaſit, occupavit, inceſſit, ſubiit, i. q. orta eſt ibi.

ὑπήκοος, mor. Maſc. de perſ., in relat. ſ. opp. vel diſerte, vel tacite, οἱ μὲν (βασιλεῖς) - ἑαυτῶν καὶ τῶν ὑπηκόων ἦρξαν, ſubiectis 1, 1, 9. civibus, parentibus. ἐπωφελῆ τοῖς ὑπηκόοις ἔργα 2, 4, 11. i. q. pr. τοῖς ἀρχομένοις. - εὐεργετήσειν τοὺς ὑπηκόους ib. 15. — † τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς ὑ. 7, 3, 1. ubi οἰ. referuntur ad pr. βάρβαρα, ad imperatorem que. quoad poſſeſſionem et patriam. ſed ὑ. ad eundem, qua ipſorum officium et animum. † ὧν ἦσαν οἱ

μὲν ὑπήκοοι, οἱ δὲ φίλοι καὶ σύμμαχοι 7, 2, 3. - Neutr. Sing. c. art. p. ſubſt. φιλεῖ - τὸ ὑπήκοον ζήλῳ τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης βιοῦν, ſolent ſubiecti rel. 1, 2, 8. ſc. μέρος ſ. πλῆθος, γένος, φῦλον. Plur. c. ſubſt. perſ. et dat. perſ. ἔθνη, ὅσα τε Ῥωμαίοις ὑπήκοα, καὶ ὅσα φίλα, populos, qui Romanis ſubiecti 2, 4, 4. cum ſubſt. perſ. et praep. ἔθνη, - φίλα καὶ ὑ. ἐκ προγόνων, provinciae - ſubiectae 7, 7, 12. - c. ſolo ſubſt. perſ. ἐν αὐτῇ τῇ τε Ῥώμῃ καὶ τοῖς ὑ. ἔθνεσιν 7, 3, 2.

ὑπήρεισε, v. ὑπερείδω.

ὑπηρεσία, ph. in opp. c. adi. οὐκ ἐκ προνοίας, - ἀλλ' ἐξ αὐτοσχεδίου καὶ ἐπειγούσης ὑπηρεσίας λ. miniſterio 7, 8, 25. - Al. not. εὐνοίᾳ καὶ ὑπηρεσίᾳ, ἣν πρός με ἐπεδείξω, obſequio 3, 11, 10. ἴσην αὐτοῖς ὑπηρεσίαν καὶ εὔνοιαν παρείχοντο, obedientiam 3, 15, 11. — † τινὰς λαβὼν ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις, miniſteriis 3, 13, 16. - Al. not. οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ ὑπηρεσίᾳ (ſc. ὄντες,) imperatorii miniſtri 2, 5, 4. ὀψοποιοῖς -, οὐ τοῖς βασιλικοῖς καὶ ἐν κοινῇ ὑ. τυγχάνουσιν, in officio publico 5, 8, 5. ἐν βασιλικαῖς ἢ δημοσίαις ὑ. γενόμενος, officiis 1, 2, 10. - c. gen. perſ. μετὰ τὸ ἀποχρήσασθαι αὐτῶν τῇ ὑ. miniſterio 3, 5, 10. - εἰς τὴν τοῦ ἡγουμένου ὑ. 7, 8, 10. † σκεύη - οἷς ἐχρῶντο - εἰς ὑ. ἑαυτῶν, ad ſua miniſteria 8, 4, 10. *Verrichtungen* ſ. *Geſchäften.* - †† de perſ., per abſtract. p. concr. ἄνευ ὑπηρεσίας λ. ſine miniſteriis 7, 3, 9. miniſtris, famulis, ut noſtr. *Bedienung.* †† χρησάμενος - ἀπίστῳ ὑπηρεσίᾳ, infido miniſterio 3, 12, 26.

ὑπηρετεῖν, phyſ. de anim. c. praep. τοὺς ἐλέφαντας πάντας, οὓς εἰς πομπὴν ὑπηρετῶν λ. elephantos omnes pompae inſervientes 2, 11, 18. qui Bg. legit ἐλ. πάντας, τοὺς εἰς πομπὴν ὑπηρετοῦντας. trop. de re, abſ. ὑπηρετούσης ἐξουσίας, ſubſerviente 1, 4, 13. miniſtrante 6, 1, 11. adiuvante, incitante. - Med. de perſ. c. dat. rei, ὑπηρετούμενοι ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν, ſubſervientes 3, 13, 15. facientes, praebentes, quae illi cuperent.

ὑπηρέτης, de perſ. ph. σὺν ἑνὶ ὑπηρέτῃ, famulo 4, 13, 9. ὑπηρέται πάντες ἀνῃροῦντο, miniſtri 4, 6, 1. ubi defuerit gen. perſ. pron. αὐτοῦ, it. in ſq. τινὰς ἀναπείσας τῶν ὑπηρετῶν 4, 1, 3. ἀνέπεισε - ὑπηρέτας 5, 15, 4. †† μηδὲ τοὺς στρατιώτας - πιστοὺς εἶναι φρουροὺς ὑπηρέτας, cuſtodes aut miniſtros 2, 8, 8. qui Bg. interponit ἤ, dum vulg. durius videtur per appoſitionem, miniſtros cuſtodes, i. cuſtodientes, ad cuſtodiam et cuſtodiendum imperatorem comparatos; etſi alii miniſtri in aula aliis rebus inſerviunt. † per formulam cum gen. perſ. et praep. τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρέταις λ. illius miniſtros 4, 5, 8. ſc. ὄντας ſ. γενομένους, illos eius, qui ſunt ſ. erant in ſervis ſ. inter ſervos, per periphraſin, p. τοὺς ἐκ. ὑπηρέτας, i. q. 2, 5, 4. - Trop. c. gen. perſ. aut rei, κεῖται ὁ τῆς τυραννίδος ὑ. tyrannidis miniſter 7, 5, 15. οἱ - στρατιῶται, πομπῆς μᾶλλον, ἢ ἀνδρείας, ὑ. adminiſtri 2, 10, 3. οἱ τῆς ἐκείνου ὠμότητος ὑ. miniſtri 7, 7, 6. - ſimul cum adiuncto, ὑ. καὶ συνεργοὶ - τῶν ἁμαρτημάτων 5, 8, 16. τοὺς - οὐ πρεπόντων ἔργων ὁμοῦ συμβούλους τε καὶ ὑ. 2, 10, 6.

ὑπισχνέομαι, Med. de perſ. ph. c. dat. perſ. et acc. rei, πᾶσι - ταῦτα ὑπισχνεῖσθαι, polliceri 2, 3, 24. e. τοῖς - ὑπισχνούμενος μεγάλα, promittens 2, 13, 3. τοῖς - ὑπισχνεῖτο ἀμνηστίαν, pollicebatur 7, 12, 5. - † ſimul c. praep. et dat. perſ. dupl. ὑπισχνεῖται αὐτοῖς ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας, ἑκάστῳ μὲν - δραχμάς, pollicetur 4, 4, 17. - cum ſolo acc. rei, ſed cum adv. ἄδειαν - ἐναργῶς ὑ. 5, 4, 18. † τὰ μὲν πρῶτα ὑπισχνοῦντο (τοῦτο,) pollice-

Digitized by Google

batur 6, 9, 7. - cum mero acc. rei, σπονδὰς - ὑπισχνούμενος, offerens 3, 9, 2. ἄδειαν ὑπισχνούμενοι, pollicentes 1, 10, 4. προθυμίαν πᾶσαν - ὑπισχνεῖτο, polliceb. 6, 4, 1. † πᾶσαν πρᾳότητα ὑ. de ſe polliceb. 7, 6, 7. - †† in orat. contr. πίστιν, ὧν ὑ. ad credendum (ea,) quae promittebat 2, 14, 8. p. τούτων, ἃ ὑπ. - Siue caſu, at ſq. inf., tum fut. πάντα ποιήσειν - ὑπισχεῖται, pollic. 4, 15, 6. 2, 6, 11. 8, 2, 17. 2, 2, 1. 4, 11, 1. 6, 9, 2. — † in orat. med. πάντα ὑπισχνεῖτο παρέξειν 6, 7, 21. τῷ - δώσοντι ἐγχειρίσειν ὑπισχνοῦντο τὴν ἀρχὴν, polliceb. 2, 6, 7. - †† cum praeſ., ſimul que c. nominat. modi ſ. c. adv. ἐθελονταὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν ὑπισχνοῦντο, periclitaturos (eſſe ſe) 7, 8, 26. — †† ἐπέστελλον, - καὶ, εἰ δέοιτο βοηθείας ὑ. et, ſi indigeat, auxilia pollicebantur 2, 8, 13. qui Bg., cogitato poſt δ. commate, rexit v. c. acc. rei, cf. β., quod, pro gen. ſing. ſumtum et cum commate rectum que ad v. δ., faciet, ut ad v. ὑ. ſupplendum ſit pron. αὐτὴν in ſing. quoque. †† χρησμοὶ - ἐδίδοντο, ὡς δὴ τοῦ - θεοῦ νίκην ὑπισχνουμένου, quaſi polliceretur 8, 3, 19. per vates. — †† Trop. οὐδεὶς - τῶν τὴν γοητείαν ταύτην ὑπισχνουμένων, qui profiterentur 4, 12, 6. iactarent, dicerent, ſe ſcire. - ††† de re, c. dat. perſ. et acc. rei, ἐπεὶ μὴ - ἡ μάχη - ὑπισχνεῖται τὸ εὔελπι, pollicetur 6, 3, 14. videtur praebere ſ. facere ſpem, ſ. in pugna ſtataria non ſperant valde, ſe quid lucraturos, conſecuturos victoriam cum praeda.

ὕπνος, ph. πάντων ὕπνῳ κατειλημμένων, ſomno oppreſſis 2, 1, 12. — εἰς ὕπνον κατεφέροντο ib. 5, 2, 9, 6. † εἰς ὕ. καθελκόμενος, — ἀνεπαύσατο, ſomno gravatus 1, 17, 20. v. κ.

ὑπὸ, ὑπ' et ὑφ', cum gen. rei, tum loci, ph. λαβὼν ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου, ſub ſinum 1, 8, 11. per enallag. caſus, p. acc. ὑ. κόλπον, — tum alius, ſimul c. verb. ἐς ὅσον - ὑ. δημοκρατίας τὰ Ῥωμαίων διῳκεῖτο, in populari ſtatu 2, 11, 7. i. q. ἐπὶ δ. - διοικουμένων τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας καὶ γνώμης γυναικὸς, auctoritate 6, 8, 7. - cum gen. perſ. τινὶ, τότε πάσας ὑπ' αὐτοῦ - πράξεις ἐγκεχειρισμένῳ, ab ipſo 4, 12, 7. διοικηθέντων αὐτῷ - τῶν ἐπειγόντων ὑπὸ τῆς μάμμης λ. ab avia 5, 5, 1. qui Bg., non p. Lat. *ſub* reddens, retulerit ad claſſem ſq. - Al. not. cauſae ſ. auctoris, cum verb., maxime paſſ., de re. ὑφ' ἡλικίας - τετρυχωμένον, aetate 1, 3, 1. ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς ἀνεπείσθη λ. prae opulentia 1, 12, 9. ὑφ' ὧν - ἐπείθοντο, quibus rebus 2, 7, 8. χώματος -, ὑφ' οὗ κωλυόμενοι λ. 4, 15, 14. ὑπὸ πλήθους ξύλων - ἐκωλύθησαν, prae mult. 7, 10, 13. † ὑ. πλήθους ἀποπνιγεὶς, nimia copia 2, 2, 13. παγέντας ὑ. τοῦ κρύους, frigore 6, 7, 15. de perſ. ὑ. τῆς συγκλήτου - ἐπιπεπέμφθαι, a ſen. 1, 8, 12. συλληφθεὶς ὑ. τῶν σ. a ſat. ib. e. εἰς τοσοῦτον ὑπ' αὐτοῦ τιμῆς - προήχθη, ab ipſo 1, 12, 8. προήγετο ὑπ' αὐτῶν λ. ad ipſis 2, 6, 18. † ὑπό τε τῶν - ἀμελεῖσθαι -, ὑπό τε τοῦ δήμου καταφρονεῖσθαι, a 2, 7, 9. † ὑπ' ἐκείνου φονευθέντα, ab illo 6, 1, 15. ſq. ubi et valeat p. ἐπὶ, ſub eo, eius que imperio. ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀρχόμενον 6, 8, 7. v. ἄ. ὑπό τινος δαιμ. τύχης ἐπισχεθεὶς, forte quadam 1, 9, 12. † per repetit. (praeter 1, 8, 12. 1, 12, 8. ſq. 2, 7, 9. 4, 15, 14. 6, 8, 7.) ὑπὸ θεῶν, ἀλλὰ μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων νενικῆσθαι, a d. - ab homin. 8, 3, 21. βαλλόμενος ὑ. τῶν λ. - πατούμενος ὑ. τῶν λ. - ὑ. τοῦ πλήθους ὠθούμενος - ὑ. τῶν ἱππέων - ἀπώλοντο 1, 12, 14. - Cum verbb. act. ὑπ' ἀτελοῦς τῆς - ἐμπειρίας, prae 1, 4, 8. ὑ. - ἀσθενείας λ. ib. 16. ὑ. νηπιότητος 1, 17, 8. ὑ. κουφότητος λ. 5, 1, 7. 6, 1, 24. ὑ. - φιλονεικίας, ex 3, 10, 5. ὑ. τῆς τῶν ὀρῶν τραχύτη-

Digitized by Google

τος, ob 6, 5, 13. ὑ. δέους, metu 7, 5, 10. †† ὑ. καμάτου πάσχειν (τοῦτο) οἰηθείς, ex 1, 17, 20. 22. †† γνόντας (ταῦτα) ὑ. φήμης, ex rumore 7, 10, 9. † εἶναί τινα μνήμην εἴτε ὑφ' ἡμῶν, - εἴτε ὑπὸ Ῥωμαίων, a 8, 7, 17. - †† poſt adi. χώματος, δυςβάτου ὑ. τῶν σωμάτων λ. 4, 15, 14. a, i. propter. - †† in periphraſi, p. adv. εἴτε ἑκουσίως, εἴθ' ὑπὸ ἀνάγκης, neceſſitate 8, 8, 4. v. ἀ. — Cum dat. ſ. abl. rei, et quidem loci, τοὺς ὑ. ταῖς ἀνατολαῖς ποιουμένους τὸν βίον, ſub oriente 1, 2, 9. 6, 7, 10. in oriente ib. 8. 6, 8, 8. τὰς ὑπὸ ἀν. καὶ ἄρκτῳ νίκας λ. ſub or. 3, 14, 3. τῶν ὑ. ταῖς ἀν. ἡγεμόνων, ex oriente 6, 2, 7. τῶν ὑ. ταῖς ἀ. ἐθνῶν, orientalibus gentibus ib. 18. ἔθνη - τὰ ὑπ' ἀνατολαῖς καὶ μεσημβρίαις, ſub orientem 8, 5, 15. τῶν ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἐθνῶν, ad meridiem 4, 3, 15. τὴν ὑ. τῇ ἄρκτῳ ἀρχήν, ſub ſeptentrione 1, 6, 16. 2, 9, 17. 6, 7, 14. - †† cum praep. ſyn. ἤγειραν τρόπαια, τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἄρκτῳ 3, 7, 16. ὑπὸ σκηναῖς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ διαιτώμενοι, in tabernaculis et peregrino ſolo 5, 2, 13. † ὑ. σκ. -, ὑ. γυμνῷ τῷ ἀέρι, in tab. - ſub aperto coelo 8, 5, 9. κρύπτοντες ὑ. ταῖς ἐσθῆσιν, ἃ λ. ſub veſtibus 7, 4, 8. - Cum dat. rei alius, de modo, ὑ. νεαρᾷ τῇ - μνήμῃ, ex 1, 1, 4. ὑφ' ἑνὶ σχήματι λ. uno habitu 1, 14, 16. in, per, cum. ὑφ' ἑνὶ συνθήματι 2, 13, 7. v. σ. - ὑφ' ἑνὶ σημείῳ 4, 9, 13. 4, 11, 8. v. σ. - ὑπὸ νιφετοῖς - ὁδοιποροῦσι, ſub nimbis 3, 6, 22. — ὑ. περιφερείᾳ κεφαλῆς μιᾶς, in globo 4, 8, 4. χορεύοντα - ὑπὸ - αὐλοῖς - παντοδαπῶν τε ὀργάνων ἤχῳ, ad 5, 3, 15. 5, 5, 8. 17. †† ὑπ' αἰσχραῖς - ἡδοναῖς σκώπτειν, ob 2, 7, 4. qui Bg. forſan ἐπ' legit, dum vulg. iſto Bg. ſenſu non reperi. - Cum dat. rei al., ὑ. τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσίᾳ 2, 7, 7. ſub. ὅσα ὑ. ταῖς τούτων βασιλείαις 4, 10, 6. ὑφ' ἑνὶ διαδήματι βασιλεύσειν λ. ſub ib. 8. — Cum dat. perſ. τῇ Ῥωμαίων ὑπὸ Περτίνακι ἀρχῇ, ſub 2, 4, 6. - ὑ. Μάρκῳ βασιλεύοντι, ſub Marco imperatore 2, 9, 12. ὑφ' ᾧ β. quo imperante 6, 9, 5. μηδὲ ὑ. γενναίῳ - ἀνδρὶ στρατηγουμένων 3, 6, 14. σὺν τοῖς ὑ. Βαλβίνῳ στρατευομένοις, cum iis, qui ſub B. militabant 8, 7, 20. εἷς τῶν ὑπ' αὐτῷ χιλιαρχούντων 3, 11, 8. - πάντα - ὑ. σατράπαις διῳκῆσθαι, a ſatr. 6, 2, 5. ἡ διοίκησις τῶν πραγμάτων - ὑ. ταῖς γυναιξὶ διῳκεῖτο, a 6, 1, 2. - τὸν ὑφ' ἑαυτῷ (ὄντα) στρατὸν λ. copias, quae ſub ipſo eſſent 3, 7, 10. εἶχεν ὑφ' ἑ. δύναμιν λ. ſub ſe 7, 9, 4. ἐκ - τῶν ὑ. Ῥωμαίοις - ἐθνῶν λ. ex Romanorum provinciis 6, 3, 2. †† πᾶσι τῆς ὑ. Ῥ. ib. 5. v. π. - †† οἱ - ὑ. ταῖς ἀνατολαῖς κατοικοῦντες. - τὴν ὑ. Ῥωμ. γῆν 6, 7, 10. τὴν ὑ. Ῥ. δύναμιν, ſub Romanis 7, 8, 22. Μαυρουσίων τῶν ὑ. Ῥ. Mauris Romanorum ſubiectis 7, 9, 2. ὑ. ταῖς μητράσι - ἀνετρέφοντο, ſub 5, 3, 7. ὑ. τῇ μητρὶ - παιδαγωγούμενον 5, 8, 20. a matre rectum, rel. ſ. ſub cura, v. π. - † ἀνατραφεὶς ὑπ' αὐτοῖς, apud ipſos 6, 4, 4. ſub oculis ipſorum, i. q. 1, 7, 5. 3, 15, 11. — † τὰ δέοντα πράττοντας ὑ. τοιούτῳ μάρτυρι, ſub 1, 5, 22. 7, 10, 6. coram, praeſente, in praeſentia, ſub oculis ſ. adſpectu. † τὶς - τῶν - εἰωθότων ὑ. κήρυκι πιπράσκεσθαι, per praeconem 1, 12, 8. ſub praecone. - Cum acc. rei, loci quidem, ph. μή τε φέρει ὑ. κόλπον, ſub ſinu 5, 5, 11. per enallag. caſus, p. gen. — ὑ. τὰς ἀγκάλας ἄγουσα (αὐτούς,) in amplexum 4, 3, 20. κατὰ — τῶν ὑ. τὴν ἀνατολὴν βαρβάρων, adverſum orientales barbaros 2, 1, 9. 3, 11, 17. p. ſuperiori dat. Λίβυες ὑ. μεσημβρίαν, ad meridiem habitantes 7, 5, 19. i. q. ſupra dat. 4, 3, 15. τὰ ὑπ' Εὐρώπην πάντα ἔχειν, in Europa 4, 3, 11. οἱ - στρατόπεδον εἶχον ὑ. τὸ - ὄρος, ſub monte 8, 5, 20. † τὰ δεινά, ὑπ' ὄψιν πεσόντα

Digitized by Google

1, 4, 4. v. π. et ὁ. - †† τὰ τῶν ὑπ' ἐκεῖνα βαρβάρων, illic barbari 3, 4, 18. ubi Bg. videtur leg. ἐπέκεινα, cf. ib. et βάρβ., dum in vulg., praeter particip. ὄντα, etiam ad art. τὰ suppleveris subst. φῦλα s. γένη, sed χωρία ad pron. ἐκ., ut sit, nationes barbarorum eae, quae erant ad ista loca s. in istis locis, sc trans Tigrim, et in regione peregrina, cf. pr. τὸν Τίγρ. et τὴν ἀλλοδ. — † οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων τῶν ὑ. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, sub Romano imperio 1, 4, 20. ἐν τῷ ὑ. Ῥωμαίοις ἔθνει, in Romana provincia 3, 14, 17. - †† simul cum adiuncto syn. πᾶσα ἡ Ῥωμαίων πόλις, καὶ σχεδὸν ἡ ὑ. Ῥωμ. οἰκουμένη, ac propemodum ipse orbis Romanus 5, 2, 5. ubi postr. formula, e praep. c. subst., par est pr. gen. Ῥωμ.

ὑποβάλλειν, trop. de pers. abs. ὑποβάλλοντός τινος, admonente quedam 7, 10, 13. suggerente, subiiciente. ὑποβαλόντων τινῶν, monentibus ib. 9. - sq. inf. ὑπέβαλόν τινες, εἶναι λ. monuerunt 8, 4, 9.

ὑπόγαιος, phys. de re et loco, ἐξ ὑπογαίων, ex subterraneis 1, 15, 13. p. neutr sc. χωρίων, οἰκημάτων, ὀρυγμάτων, σπηλαίων, vel masc. sc. βόθρων, vel fem. sc. τάφρων, de caveis, specubus, cryptis, ubi ferae servantur.

ὑπογραφὴ, ph. λέγειν εὐστόχως ὑπογραφὰς, ad scite describendum 4, 9, 4. descriptiones, depictiones, morum pravorum, vitiorum ac scelerum, qua quis tecte obscure que culpatur, nostr. *eine satyrische Schilderung*.

ὑπογράφω, ph. de pers. c. dat. loci et acc. rei, ὑπογράψας τῇ βάσει - προσηγορίας, subscripsit in basi 1, 15, 10. - Pass. de pers. al. not. c. acc. loci ellipt. προῄει ὑπογραφόμενος (κατὰ) τοὺς ὀφθαλμοὺς, pictis oculis 5, 6, 24. fuco s. cerussa illitus s. infucatus, nostr. *bemalt* s. *geschminkt*.

ὑπόγυιος s. ὑπόγυιος, trop. de re, Masc. c. subst. fem. ὑπόγυιον τὴν μνήμην, recens 1, 3, 8. i. q. νεαρὸς 1, 1, 4

ὑπόδειγμα, mor. de re, cum gen. pers. τὸ Σεβήρου ὑ. exemplum 8, 8, 4.

ὑποδέομαι, Pass. ph. de pers. c. acc. rei ellipt. (κατὰ) κρηπῖδας ὑποδούμενος, crepidis calceatus 4, 8, 5. subligatus, supra pedem, s. subtus alligatas gerens crepidas.

ὑποδέχεσθαι, Pass. de pers. ph. c. praep. et nominat. modi, αὐτὸς - νικηφόρος ὑπὸ τοῦ Ρ. δήμου μετὰ - εὐφημίας - ὑπεδέχθη, exceptus est 3, 10, 2. - cum praep. sola, μετὰ εὐφ. - ὑποδεχθεὶς, exceptus 1, 13, 13. - c. adv. dupl. ὑ. πανταχοῦ βασιλικῶς 1, 7, 3. ἐκεῖ πολυτελῶς 4, 8, 16. - sed c. uno, ῥᾳστα ὑπεδέχθησαν, recepti sunt 5, 3, 24. - Med. de re s. loco, trop. cum accus. pers. εἰς τὸ πεδίον, εἰωθὸς αὐτοὺς ὑποδέχεσθαι, excipere 1, 5, 3. ut venirent in campum, quorsum alias venire solerent. τῇ Ρ. πόλει, - τοὺς πανταχόθεν ὑποδεχομένῃ, excipiente 1, 12, 1. in quam homines undique veniebant. † μὲ - ἡ β. ὑπεδέξατο πορφυρὶς, suscepit 1, 5, 14. in ea stragula s. fascia collocatus sum, involutus sum. - cum acc. rei et adv. ἔνθα συῤῥέοντας (ποταμοὺς) ἕλη - ὑποδέχεσθαι λέγουσι 6, 5, 3. ubi paludes dicunt excipere fluvios confluentes, i. ubi in paludes dicunt confluere fluvios et se iungere. - De pers. ph. c. acc. pers. τὴν στρατιὰν ὑποδεχόμενοι, accipientes 3, 2, 17. in urbem. τὸν στρατὸν - ὑπεδέχοντο, suscipiebant ib. 18. † τὰς πύλας ἀνοίξαντες, ὑ. (αὐτὸν.) eum excipiebant 8, 7, 3. ἐπεὶ - ὁ δῆμος αὐτὸν ὑποδεξάμενος εὐφήμησεν, eum excepit faustis acclamationibus 2, 14, 4. eum, in

Digitized by Google

αὐτοῖς, ὑπ. συνήδ. τ. πρ. quanquam ſimulantibus ſ. qu. ſimularent, vel p. adv. ſimulate. - c. acc. rei, ταῦτα - ἐκεῖνος ὑπεκρίνατο, ſimulabat 4, 9, 2. ſimulate agebat ſ. per ſimulationem. — cum adiuncto ſimul, ὑποκρίνασθαι καὶ προςποιήσασθαι πᾶν ὁτιοῦν, diſſimulare et ſimulare 2, 14, 9. oſtendere ſimulate, quaſi facere vellet, v. πρ.

ὑποκριτὴς, ph. in theatro, c. gen. rei, τῶν αἰσχίςων ὑποκριταὶ λ. turpiſſima imitantes mimi 1, 13, 16. uno v. παντόμιμοι, hiſtriones et *mimi*, quos Bg. ſtatim in Vs. addit, v. αἰσχ. - ὑ. πάσης μούσης καὶ ὀρχήσεως, actores omnis rei muſicae ac ſaltatores 4, 6, 4. v. ὀρχ. † c. adiuncto, ὀρχηςῶν θέαις, καὶ πάσης μούσης κινήσεώς τε - ὑποκριταῖς σχολάζων, actoribus 5, 2, 9. v. ὀρχ. - † cum adiuncto ſyn. τοὺς πανταχόθεν μούσης τε ὑποκριτὰς καὶ ἀνδρείας μιμητὰς μεταπεμψάμενος, undique rei muſicae actoribus arceſſitis 5, 8, 10. - cum adiuncto al. in opp. κωμῳδοῖς καὶ μίμων ὑποκριταῖς, mimorum hiſtrionibus 5, 7, 14.

ὑπολαμβάνεσθαι. Paſſ. de re, ph. c. abl. rei, τὴν γέφυραν, ἔργον, - πλοίοις - ὑπειλημμένον, diſtinctum 8, 4, 14. interceptum, ſuffultum.

ὑπόληψις, mor. in opp. cum affini v. ὅτι Ἀντωνίνου υἱὸς ἐςὶ τῇ φύσει, τῇ δὲ ὑπολήψει ἄλλου δοκοίη, opinione 5, 3, 19. - c. gen. rei, ὧν - ἐν ὑ. παρὰ τοῖς ὄχλοις φρενῶν λ. exiſtimabatur ſolers 7, 10, 7. exiſtimatione, op. - c. adiuncto v. ſyn. δοκοῦντες ἀσθενέςεροι καθεῖλον τοὺς ἐν ὑ. ἀνδρείας μείζονας (ὄντας,) qui opinionem de ſe fortitudinis maioris concitaverant 8, 3, 11. eos, qui in exiſtim. erant, i. exiſtimabantur fortiores, i. q. δοκοῦντας ἀνδρειοτέρους. — διὰ τὸ - ἔχειν ὑπόληψιν ἐμπειρίας πραγμάτων, quod rerum peritus habebatur 8, 8, 8. eo, quod haberet apud alios opinionem rel., quod eſſet ap. alios in op. et exiſtim. - † c. adiuncto et gen. perſ. ἔργοις τὴν δόξαν καὶ τὴν τῶν ςρατιωτῶν ὑπόληψιν ἐπιςοῦτο, famam et militum opinionem 7, 1, 14.

ὑπομένειν, trop. de perſ. c. acc. rei et adv. it. cum adiuncto, φέρειν τὰς συμφορὰς καὶ τὰ προςπίπτοντα μετρίως ὑ. tolerare - ferre 4, 14, 9. c. acc. tali ſolum, in opp. ἀμύνασθαι μᾶλλον, ἢ ὑπομεῖναι (αὐτὸ, τὸ δεινὸν,) id propulſet potius, quam ſuſtineat 4, 6, 5. - †† cum ſolo acc. rei, ſed diverſae not. ἀριςοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα, ὑπομενοῦντας, toleraturos 2, 3, 24. in not. praegnante et dupl., in partem utr., experiri, habere, frui, ſed et cum moleſtia et dolore perferre; propr. ut conveniat modo in unum ſubſt. τυς. Senſu bell. τοὺς δήμους -, οὐχ ὑπομένοντας τὴν ἔφοδον αὐτοῦ, haud ſuſtinentes 8, 1, 10. exſpectantes fortiter ſine fuga. οὐχ ὑπομείναντες αὐτῶν τὴν ἐμβολὴν, - ἔφυγον, haud ferentes 7, 9, 14. οὐδὲ - ὑπομενεῖ ὁ ἐκείνου ςρατὸς - τὴν ὑμετέραν δύναμιν, ſuſtinebit 3, 6, 13. παρεσκεύαζον ἑαυτοὺς, ὡς - ὑπομενοῦντες πολιορκίαν, ſuſtenturi 5, 3, 26. - †† cum adiuncto, οὓς ἤλπίκεσαν μηδεμίαν ὑπομενεῖν προςβολὴν, τούτους εὕρισκον οὐκ ἀντέχοντας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθεςῶτας, toleraturos 8, 5, 2.

ὑπομιμνήσκειν, mor. de perſ. c. acc. perſ. aut ſine hoc, ſaltem c. oppreſſo gen. rei, τῆς M. ὀργῆς ζήλῳ - τοὺς - ὑπομιμνήσκων εὔφραινε, admonendo 2, 4, 3. ſc. αὐτῆς, τῆς ἀρχ. - cum gen. tali diſerto, at oppreſſo acc. perſ. πίςεως - ὑπομιμνήσκοντες (αὐτὸν,) eum admonente 3, 12, 21. - ſimul c. adv. μύθων (αὐτοὺς) ὑπεμίμνησκεν ἀεὶ, admonebat 5, 13, 8. - cum diſerto acc. perſ. et

gen. rei, ὑπομιμνήσκοντες αὐτὸν τῆς λ. admonentes 1, 6, 3. — † ὑπομνήσατε ἑαυτοὺς τροπαίων, in memoriam revocate vobis tropaea 6, 3, 12. admonete vosmet ipſos tropaeorum. - †† in dupl. rect., praeter caſus pr., quoque c. coni. ὑπεμίμνησκον ἀλλήλους τῶν - πταισμάτων, καὶ ὅτι λ. in memoriam revocabant alii aliis (ſibi invicem) calamitates, quod que 6, 8, 8. - Trop. de re, c. gen. rei et oppreſſo acc. perſ. ὑπεμίμνησκε τὰ γράμματα τῶν - τροπαίων, admonebant 6, 2, 11. ſc. αὐτόν.

ὑποπίπτειν, trop. de perſ. cum dat. rei, τινῶν - αἰτίαις ὑποπεσόντων, quamvis in crimina incurriſſent 6, 1, 15. propter peccata deferri aut accuſari.

ὑποποιεῖσθαι, Med. de perſ. trop. cum acc. loci, μή πως - τὴν Ῥώμην - ὑποποιήσηται, ſubigeret 2, 15, 3. occuparet, ſibi ſubiiceret.

ὑποπτεύειν, mor. de perſ. abſ. ὑποπτευόντων - φίλων, ſuſpicantibus 3, 5, 9. ſc. αὐτὸ ſ. αὐτὸν, quum id ſuſpicarentur, ſ. illum, Severum, ſuſpectum haberent. ὑποπτεύσας ὁ Ἀλβῖνος, ſuſpicatus ib. 13. ſc. τι ſ. αὐτοὺς, tabellarios, cf. §. pr., ſuſpicatus aliquid, ſ. ſuſpectos habens illos. - cum acc. rei, εἴ τι ὑποπτεύετε, ſuſpicamini 2, 5, 12. εἰ δέ τινες τὰ κατὰ Συρίαν ὑποπτεύουσι πράγματα, Syriae res formidabiles opinantur 2, 10, 15. formidant. ἐπιβουλὰς ὑποπτεύων, ſuſpectans 7, 1, 10. - † cum dupl. acc. rei, συσκευήν τινα - τὸ πρᾶγμα ὑπώπτευεν, tanquam compoſitum quiddam - illud negotium ſuſpectum habebat 3, 12, 7. - † in opp. πάντες ὑπώπτευον μὲν τὰ λεχθέντα, λ. omnes ut ſuſpicantes quidem aliquid illa dicta accipiebant 1, 9, 13. ea dicta ſuſpicabantur, ſuſpectabant, ſuſpecta habebant, in dictis illis ſ. ſuper illa dicta ſuſpicionem hauriebant, mali quid cogitabant de ſ. ſuper dictis illis; ſecundum dicta illa opinabantur et cogitabant tacite, ſecum, aliquid mali imminere; putabant, dicta illa minari et indicare aliquid mali, ſceleris. inſidiarum; cogitabant propter illa dicta, Perennem aliquid mali in Commodum moliri. - †† cum adv. et praep. ſimul, οὐδεμίαν πω ἐπιβουλὴν ὑπώπτευον ἐκ τοῦ Μακρίνου, nihil adhuc de inſidiis Macrini ſuſpicabantur 4, 13, 15. qui Bg. rexerit praep. potius cum ſubſt. ἐπιβ., pro ſeveris, et nullas dum inſidias ſuſpicabantur a Macrino. — c. acc. perſ. πάντας, οὓς ὑπώπτευεν, - ἐφόνευσεν, quos ſuſpectabat 7, 1, 20. ὑπώπτευε τὴν ἐν Βρεττανίᾳ δύναμιν, ſuſpectas habebat Britannicas copias 2, 15, 1. - † ſimul ſq. particula ſ. coni. c. particip. ὑποπτεύων αὐτούς, ὡς - θεσπίζοντας, ſuſpectans eos, quaſi vaticinarentur 4, 12, 7. - ſimul c. adv. ἀεὶ πάντας ὑπώπτευεν, ὡς ἐπιβουλεύοντας, ſuſpectabat, tanquam inſidiantes ib. 6. †† ſimul cum nudo particip., p. inf. οὓς ὑ. οὐκ ἀνεξομένους, quos ſuſpicabatur non paſſuros (eſſe) 2, 5, 3. - Sine caſu quo, cum coni. neg. ὑποπτεύων, μὴ - ἀντισχῇ, ſuſpectans, ne 7, 6, 11. ὑπώπτευεν -, μὴ λ. verebatur, ne 1, 3, 14. - it. ſq. inf. cum acc. ὑποπτεύουσα, τοὺς στρατιώτας ἀπαρέσκεσθαι λ. ſuſpicans 5, 7, 1. ſq. ſyn. δεδοικυῖα, μὴ λ. - ἐφεδρεύειν αὐτοῖς ὑπώπτευον, ſibi illos imminere ſuſpicabantur 8, 8, 3. † ἐπεὶ αὐτῷ τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας φαύλως ἔχειν ὑπώπτευεν, cum ſuſpicaretur 1, 3, 2. opinaretur, arbitraretur, intelligeret, ſentiret, a viribus corporis animi que valde imminutis. - Paſſ. de perſ. cum nominat. perſ. et inf. it. cum praep. οἱ - κοινωνοὶ τοῦ Μακρίνου γεγενῆσθαι ὑποπτευθη-

Digitized by Google

ῶν μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν, quos focios Macrini fuiſſe ſuſpicio extitit poſt eius mortem 4. 14. 4. qui ſuſpectati ſunt ſ. focii M. fuiſſe ſuſpecti erant.

ὕποπτος, de re, Neutr. c. art. et adi. it. cum praep. et coni. neg., p. ſubſt. πολὺ τὸ ὕποπτον (ἦν) ἐν ἅπασιν -, μή τις λ. multum ſuſpicionis in - ne 4, 1, 5.

ὑποσημαίνειν, trop. de re, cum acc. rei, ὀνείρατα, τοιαύτην - ἐλπίδα ὑποσημαίνοντα, oſtentantia 2, 9, 4. h. l. de ἐλπ. p. facere, excitare.

ὑπόστασις, trop. cum gen. perſ. ἕτερον - τῆς ὑποστάσεως τῆς (τῶν) - προέστησεν, cenſui eorum, qui 5, 7. 13. ubi alter art. gen. plur. aut excidit, aut latet in vulg. τῆς. Pro Lat. *ſubſtantia*, i. pecunia.

ὑποστρώννυμι, ph. de perſ. c. acc. rei, στρωμνὰς ὑποστρωννύντες, ſubſtratis toralibus 4, 2, 3. - † c. acc. perſ. ſ. pron. recipr. et dat. rei ſ. loci, ὑποστρώσειν αὐτοὺς τοῖς ἡμετέροις ποσὶν, proſtraturos (eſſe) ſeſe ad noſtros pedes 7, 8, 18. - Paſſ. ſ. Med. c. acc. rei ſ. veſtimenti, λεοντῆν ὑπεστρώννυτο, leonis pellem ſubſternebat 1, 14, 16. inſternebat ſibi ſuper alias veſtes, i. q. ſimpl. et ἐπιστρ. Aut pellem illam primo induebat, et ſupra eam alias veſtes. In not. Paſſ. eſt ſimul acc. ellipt. *ſubſternebatur*, quoad *pellem*, ſed in not. Med. eſt acc. merus. - Paſſ. de re, γῆ ἡ χρυσίζουσα - ὑπέστρωτο, ſubſtrata erat 5, 6, 18.

ὑποσχέομαι, Med. de perſ. ph. i. q. ſupra ὑπισχνοῦμαι, cum inf. fut. ὑπέσχετο - δώσειν, recepit 1, 17, 17. promiſit 6, 5, 4. ἀποδώσειν ὑπέσχοντο, polliciti ſunt 7, 4, 6. δώσειν - ὑποσχόμενοι, polliciti 1, 17, 24. - †† per ambig. lect, ὑποσχόμενος - κατακτενεῖν (κατακτείνειν,) pollicitus, ſe occiſurum (eſſe) 1, 15, 1. ἀνανεώσεσθαι (ἀνανεώσασθαι) ὑπέσχετο, ſe inſtauraturum (eſſe) pollicebatur 2, 6, 15. - †† c. inf. praeſ. ὑποσχόμενοι - προασπίζειν αὐτοῦ, poll., eum protecturos (eſſe ſe) 6, 9, 5. ubi Bg. per fut. aut corrigit aut vertit. - c. acc. rei, ἀποπληρῶσαι, ἃ ὑπέσχετο, promiſerat 2, 7, 2. 2, 8, 8. νομὰς - ὑ. promiſit 6, 8, 16. † ὑπεσχόμην (τοῦτο.) promiſi 3, 12, 6. - ſimul cum praep. προθυμίαν διὰ τῆς βοῆς ὑποσχόμενοι, poll. 3, 6, 17. - ſimul c. dat. perſ. τοῖς στρατιώταις ὑπέσχετο ἐπίδοσιν λ. promittebat 7, 6, 8.

ὑπόσχεσις, ph. c. adi. μεγάλαις ὑποσχέσεσι - ἀναπείθων, pollicitationibus 2, 9, 17. 3, 15, 10. 4, 5, 3. - cum gen. perſ. ſimul, ταύταις αὐτοῦ ταῖς ὑ. πιστεύσαντες, promiſſionibus 4, 9, 10. - cum ſolo gen. tali, μὴ πιστεύειν ὑ. τυράννου, poll. 8, 5, 10. ταῖς ὑ. τοῦ M. ἀναπεισθεὶς, promiſſis 4, 13, 6. † ἐπὶ ὑ. (αὐτῶν) χάριν γιγνώσκων, pro promiſſis 2, 8, 14. ταῖς ὑ. (αὐτῶν) ἀναπεισθεὶς, poll. 8, 3, 8. - cum gen. rei, ὑποσχέσεσι ἀγαθῶν λ. 8, 4, 25. μεγάλαις δωρ. ὑ. promiſſion. 1, 10, 3. † divulſ. διότι τὰς ὑποσχέσεις οὐκ ἐπλήρου τῶν χρημάτων, promiſſiones pecuniae non impl. 2, 7, 9.

ὑποτάττειν, trop. de perſ. c. acc. loci ſ. perſ. ἠπείλει - ὑποτάξειν τὰ - ἔθνη, ſubacturum (eſſe ſe) nationes 7, 2, 20. πᾶσαν ἀνατολὴν ὑπετάξατε, ſubegeritis 3, 6, 14. - †† Med. aut Paſſ. cum abl. rei ſ. modi dupl., τὸ βάρβαρον - πεῖρα, ὧν -, φόβῳ ὑποτάξονται, ſubiicientur 2, 2, 20. qui Bg. fut. Med. pro Paſſ. cepit, dum et merum procedit Med. ſe ſubiicient.

ὑποτυποῦσθαι, Med. de perſ. trop. c. acc. rei, τοιαύτας τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, ſibi repraeſentans 1, 3, 11. animo fingens

Digitized by Google

sibi, cogitans. - †† cum dat. pers. alienae, p. mero act. τοιαῦτα - τῷ μειρακίῳ ὑποτυπούμενοι, adumbrantes 1, 6, 6. pingentes, describentes, memorantes, in memoriam revocantes, cf. §. 5. ὑπομιμνήσκ. et διηγούμενοι.

ὕπουλος, trop. de re, Neutr. τὸ ὕπουλον αὐτοῦ ἦθος, subdolum 3, 5, 11, simulatum, infidum, cf. §. 9. ἀπατεῶνα, it. 2, 14, 9.

ὑποφαίνειν, trop. de re, act. c. dat. pers. et acc. rei, ὅ περ (ὄναρ) αὐτῷ - τὴν ἐλπίδα πᾶσαν ὑπέφαινεν, ostentabat 2, 9, 5. i. q. supra et §. pr. ὑποσημαίνοντα. - τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν - ἄλλῳ - ἐλπίδα ῥᾳστώνης ὑπέφηνεν ἄν, ostendisset 2, 3, 12. - de pers. cum acc. rei solo, εὐφημήσαντες - ἀγαθὰς ὑπέφηναν τὰς ἐλπίδας, ostenderunt 3, 6, 17. - Pass. de re, ph. ὥστε δὴ ὑπεφάνη τοῦ θώρακος μέρος, apparuit 3, 12, 22. vel subtus s. paulum s. nonnihil, Lat. *sublucebat*. - trop. c. dat. pers. ἐλπίδων ἀγαθῶν τοῖς ἀρχομένοις ὑποφαινομένων, cum spes bonae subiectis affulgerent 2, 4, 11. ostenderentur, excitarentur.

ὑποφέρειν, trop. de pers. cum dat. pers. et acc. rei, ὡς - ἑτέροις ὑ. τὸ ἔγκλημα, quare in alios conferte culpam 2, 5, 12. ut debeatis conferre.

ὑποχείριος, trop. de pers. γελωτοποιοὶ - εἶχον αὐτὸν ὑποχείριον, subiectum 1, 13, 16. parentem, obsequiosum, sibi subiecerant, poterant ei persuadere omnia, fecerant, ut sibi obediret ac faceret, quae vellent.

ὑποχωρεῖν, ph. de re, cum dat. rei, ὑποχωρούντων τῶν θεμελίων τῷ ῥείθρῳ, cedentibus 3, 5, 11.

ὑποψία, mor., in partem peior., abs. τούτους εἰς ὑποψίαν ἄγων, suspicionem 1, 8, 4. - cum adi. ἔξω πάσης ὄντα με ὑποψίας 2, 5, 12. ἐφ' αἷς δὴ ποτε - ὑποψίαις, cuicunque suspicioni 1, 8, 17. - c. gen. rei, τὸ - οὐκ ἔχον κολακείας ὑποψίαν 2, 3, 12. — † in partem melior. Φῆμαι μείζους ἐξ ὑποψίας ἀληθείας ἐδίδοντο, propter opinionem veritatis 8, 5, 15.

ὑπτιάζειν, de pers. phys. cum adv. et praep. ὑπὸ ἀσθενείας - αὖθις ὑπτίαζεν, recidebat supinus 1, 4, 16. in lectum aegrotus. - trop. cum adv. τοῦ Ἰουλιανοῦ ἔτι ὑπτιάζοντος, Iuliano adhuc supino 2, 12, 3. ignave et negligenter agente. - simul c. adiuncto, ἔτι μέλλοντος καὶ ὑ. τοῦ Νίγρου 2, 14, 11. - c. solo adiuncto, τῷ Ἀλβίνῳ - ὑπτιάζοντι καὶ τρυφῶντι 3, 7, 1. - † c. praep. ὑπτιάζει πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν, supinus erat in rebus curandis 2, 8, 16.

ὑπωρεία, ph. cum gen. loci, πόλις -, ἱδρυμένη πρὸ τῆς ὑπωρείας τῶν Ἄλπεων, ad radices Alpium 8, 1, 8. extremam partem, i. q. al. pedes. σπεύδοντες περὶ τὰς ὑπωρείας τῆς Ἀρμενίας, circa radices montium Armeniae 3, 2, 11.

ὕστατος, ph. de re, Fem. τὴν ὑστάτην - μάχην, extrema illa pugna 3, 4, 5. - Neutr. δῶρα - ὕστατα, suprema 4, 2, 17.

ὕστερος, ph. Neutr. de re, cum subst. in relat. s. opp. τῷ ὑστέρῳ γένει, - προγονικὸν λ. posteris 5, 1, 17. postero generi. - Sine subst., p. adv., sine art., in relat. tacita, τῶν ἐκεῖσε καὶ ὕστερον - ἀπολαύσεις, postmodum 1, 6, 14. postea 2, 14, 9. e. 3, 7, 3. posterius ib. 12. quod Lat. reducit ad ellips. subst. et praep. *ad tempus*, ut in Gr. desunt εἰς s. κατὰ τὸ μέρος ὕστερον τοῦ χρόνου. Id quae potius, quam ut p. Masc. accipias, subaudiens subst.

merum c. praep. εἰς ſ. κατὰ χρόνον ſ. καιρὸν ὕϛ. In relat. manifeſta, πρὸς τὸ νῦν -, καὶ ὕϛ. in poſterum 2. 5, 10. πρότερον μὲν -, ὕ. δὲ λ. poſtea 5, 1, 16. τότε -, ὕ. δὲ λ. 5, 3, 10. ὕ. -, ἐν ἀρχῇ, poſterius 5, 4, 23. - c. praep. in rel. lac. ταῦτα - εἰς ὕ. ἀνέθετο, in aliud tempus 3, 5, 8. - c. art. praepoſ. Plur. Maſc. τοῖς ὕ. poſteris 1, 1, 4. ſc. ἐσομένοις ſ. γενησομένοις. ſimul cum praep., in relat. manif. τοῖς ἡμετέροις ξένοις -, τοῖς τε εἰς ὕ. ad poſteritatem 4, 4, 10.

ὑφαιρεῖσθαι, Med. de perſ. ph. c. acc. rei, τὴν ἐπιςολὴν ὑφαιρεῖται, ſubtrahit 4, 12, 15. ſurripit, clam aufert, inſcio Caracalla.

ὑφάπτειν, phyſ. de perſ. cum oppreſſo acc. rei, ὑφῆψε (αὐτὴν, τὴν πυρὰν,) ſuccendit 4, 8, 12. i. q. ſimpl. vel ſubtus.

ὑφαρπάζειν, trop. de perſ. c. acc. rei, ἀρχὴν ὑφαρπάζων, rapiens 3, 6, 10. i. q. ſimpl. - cum gen. perſ. modi ſ. c. adv. et praep. αὐτοῦ ἄκοντος - οὐσίας - ἐξ ἐπηρείας ὑφαρπασάσης, quod bona rapuiſſet 6, 7, 18.

ὕφασμα, ph. τὰ παρ᾽ ἐκείνοις - θαυμαζόμενα ὑφάσματα, telas 4, 10, 9. - c. gen. perſ. τοῖς Σύρων (Σηρῶν) ὑφάσμασι λ. texturae 5, 5, 7. †† σχήματι - ἐσθῆτος - χρώμενος, διά τε πορφύρας χρυσοῦ ὑφάσμασι, per que purpuram auro intertextis ib. 4. qui Bg. legit tum χρυσῷ, tum in particip. ὑφασμένοις ſ. ὑφαντοῖς.

ὑφίςημι, phyſ. de perſ. c. praep. ὑποςὰς ἐν τῇ - εἰσόδου, ſubſiſtens 1, 8, 12. - Trop. de re, ἐπὶ - οὐδ᾽ ὑφεςώσαις αἰτίαις, ob nec exſtantes cauſas 4, 6, 3. praeſentes. - De perſ. cum adv. οὐδὲ ἀηδῶς ὑπέςη, in ſe recepit 7, 9, 18. ubi fortaſſis deeſt acc. rei et pron. τοῦτο. c. acc. rei, οὔτε τὸ ὑμέτερον γενναῖον - ὑποςῆναι αἱρήσονται, ſuſtinere 2, 10, 17. i. q. ſupra ὑπομένειν.

ὑψηλότατος, ph. de re, Maſc. ἐν τῷ - τόπῳ ὑψηλοτάτῳ, altiſſimo 5, 5, 12. πύργους ὑψηλοτάτους 5, 6, 21. - † Fem. ἦν πόλις ἐπ᾽ ἄκρας ὑψηλοτάτης ὄρους, in cacumine altiſſimi montis 3, 9, 7. qui Bg. legit in Neutro, ad ſq. ſubſt. referens, ὑψηλοτάτου, p. vulg. in cacumine ſummo. - Neutr, διὰ τῶν ὑψηλοτάτων ὀρῶν, per altiſſ. montes 3, 6, 22.

ὕψιςος, ph. de re, Neutr. ὕψιςον ὄρος, mons altiſſimus 5, 3, 2.

ὕψος, ph. de perſ. εἰς ὕψος ἄραντα τὸν Σεβῆρον, ſublimem tollendo 2, 9, 7. in altum. - De re, βήματος - εἰς ὕ. ἀρθέντος, cum erectum fuiſſet 1, 5, 4. οὔτε τι - τῶν - συμβόλων εἰς ὕ. ἀρθῆναι, attolli 2, 3, 6. ſurſum, e terrae ſolo abſtracta. κλίνης εἰς ὕ. ἀρθείσης, lecto alte elevato 4, 2, 3. ὡς μεγίςους σωροὺς πτωμάτων εἰς ὕ. ἀρθῆναι, ut in altum attollerentur 4, 15, 13. † per acc. ellipt. ὄρη, ὑπερνεφῆ (κατὰ) τὸ ὕψος 8, 1, 12. montes, qui ſupra nubes elati quidem altitudine, v. ὑπ. Trop. de perſ., in opp., per gen. poſt neutr. ἐκ τῆς ἐσχάτης εὐτελείας εἰς τὸ μέγιςον ὕψους ἆραι, ad ſupremum faſtigium 1, 13, 12. qui Bg. vertit per eundem caſum acc., dum in Gr. diverſo caſu deſit ſubſt. βάθρον ſ. μέτρον. - De re, οὐδὲν οὔτε πρὸς χάριν εἰς ὕψος ἐξαίρων, in ſublime tollens 2, 15, 13. nimis laudans.

Google

Φ.

Φαδίλλα, Fem. Fadilla 1, 13, 2. ſoror Commodi.

Φαίνεσθαι Paſſ. de re, ph. per nominat. dupl. or praep. et adv. ἐξ ὧν (ἑλῶν) τῆς ἀναθυμιάσεως - ὁ ἀὴρ ζοφώδης ἀεὶ φαίνεται, apparet 3, 14, 15. conſpicitur. - † in rect. obliqua, οὗ τὴν εἰκόνα - φανῆναι πολλάκις ἐν ἀέρι - μαχομένην, apparuiſſe 8, 3, 20. - cum adv. ſolo, ὅτι - κόνις πέρρωθεν ἐγειρομένη φαίνεται, app. 6, 9, 4. Per unum nominat. ſed in rect. obliqua. ſimul cum abl. modi, σημεῖα θεία προνοίᾳ δόξαντα πολλάκις φανῆναι, ſigna, divinitus exiſtimata ſaepe apparuiſſe 2, 15, 11. - Trop. ὅσα τῶν μελλόντων σύμβολα φαίνεται, app. 2, 9, 4. videntur, putantur. τὴν Ῥ. ἀρχὴν, ἣ - σεβάσμιος ἐφαίνετο, videbatur 2, 10, 4. vel, ut Lat., p. ἦν. — De perſ. ph. per unum nominat. c. praep. ὡς φαίνοιτο - στρατὸς ἐν λ. conſpici 6, 5, 14. - ſimul cum formula temp. ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι ἐφάνη Ἀρτάβανος σὺν λ. apparuit 4, 15, 1. - cum praep. ſola, εἴ τις ὑμῶν ἐντὸς - σημείου - φανείη, conſpicietur 2, 13, 18. conſpiciatur. - abſ. μήτε τινὸς φαινομένου, λ. nemine apparente 6, 5, 16. - Per dupl. nominat. τοιοῦτος - προϊὼν ἐφαίνετο, conſpiciebatur 1, 14, 17. 5, 5, 11. ὡς (αὐτὸς) φανείη φοβερώτερος, quo videretur 3, 3, 4. - mor. per nominat. dupl. et fortaſſis ſimul cum dat. perſ. ὁ πατὴρ - ἐπαχθὴς αὐτῷ - ἐφαίνετο, videbatur 3, 15, 3.

Φάλαγξ, ph. de perſ. ſenſu milit. et praecipuo, φράξαντες αὐτοὺς οἱ στρατιῶται εἰς φάλαγγος σχῆμα, aciei 2, 6, 19. - cum adiuncto, Μακεδονικὴν ἐκάλει φάλαγγα, phalangem 4, 8, 6. 4, 9, 8. - ſenſu univerſo, de agmine et exercitu quovis, ſ. parte eius aliqua, εὐτάκτως - συστήσαντες τὰς φάλαγγας, acie 4, 15, 3. τ. φ. ἐς βάθος συνίστασαν λ. aciem ib. 12. - † in opp. διαιρεθέντες κατὰ λόχους καὶ φάλαγγας, phalanges 8, 4, 17. ubi λ. minus quod et φ. maius, aut λ. univerſae exercitus pars quaedam, at φ. praecipua pars illa, quae clypeis iunctis incedit, dicta alias Lat. *teſtudo*. - cum gen. perſ. ἡ φ. τοῦ Ἀλβίνου στρατοῦ, acies Albiniani exercitus 3, 7, 3. ala, cornu. τὰς τῶν Παιόνων φ. cohortes 7, 8, 26. τὰς φ. τῶν Π. illas Pannoniorum acies 8, 2, 4. † τὰς τῶν ὁπλιτῶν φ. ἐς τετράγωνα ἔταξε σχήματα λ. armatorum acies 8, 1, 3. agmina. - † in opp. praecipuo, χοροῖς αὐτοῦ μᾶλλον ἁρμόζειν τὸν βίον, ἢ φάλαγξιν, legionibus 5, 6, 15. exercitibus, exercitui; et fortaſſis a pr. repetendus gen. perſ. αὐτοῦ.

Φάλαρον, phyſ. equor. ἵππον, βασιλικοῖς φαλάροις κεκοσμημένον, phaleris 2, 9, 6. φ. ποικίλοις κεκ. 5, 6, 16.

Φανερὸς, ph. de re, Fem. φανερᾶς ἐφόδου, aperto Marte 1, 10, 9. - φανερὰν - ἔχθραν 3, 5, 6. - Neutr. τὸ σῶμα -, ὡς ἂν πᾶσι φανερὸν γένοιτο, ut ab omnibus conſpiceretur 3, 12, 25. conſpicuum eſſet omnibus; ubi dat. perſ. pertineat ad v. γ. aut ad adi. τὰ - φανερὰ ποιῶν, edocens 2, 7, 10. manifeſta faciens, manifeſtans, i. q. v. φανερῶν. Compar. ἀπόδειξιν φανερωτέραν, indicium apertius 3, 12, 12.

Φανερῶς, phyſ. πάντα λέγοντος καὶ πράττοντος, propalam 5, 8, 8. aliis audientibus et vident. - in opp. εἰ μὲν φ., οἱ δὲ - κρύβδην λ. palam 7, 11, 7. aliis vid.

Φαντάζεσθαι, Paſſ. de re, cum dat. perſ. et adv. ὅ περ εἶτα ἀληθῶς

ἐφαντάσθη τισὶν, quod utrum vere viſum ſit a quibusdam 8, 3. 21. ubi ph. ſumendum, *obiectum ſit* oculis *eorum*, ſed ad ſq. ἢ καὶ βουλομένοις ſimul trop., p. *excogitatum ſit* ab *iis*, quia *vellent*; et adeo v. eſt in notione praegnante, ſic, ut in eo lateat ſimul aliud v., ἐπλάσθη, ἐποιήθη, ἐξευρέθη.

Φαντασία, phyſ. partim. c. gen. rei, φαντασίαν τινὰ ἐπιεικείας ἐπεδείκνυτο, ſpeciem 4, 3, 4. documenta, ſigna quaedam.

Φαρέτρα, ph. ſolum, τὰς φαρέτρας - ἀποτιθέμενοι, pharetras 6, 5. 9. - c. adiuncto, φ. καὶ τόξα 4, 11, 6. 10.

Φάρμακον, ph. in mal. part. abſ. ἐμβαλοῦσα εἰς κύλικα φαρμάκου (τὶ μέρος.) venenum (veneni quid) 1, 17, 18. περὶ στόμαχον - τοῦ φ. γενομένου ib. 23. 25. φαρμάκῳ ἀναιρεθεὶς 4, 8, 11. τῆς τροφῆς - ἐξωθούσης τὸ φ. 1, 17, 23. - c. adi. univerſo, πᾶν ἐξεμέσας τὸ φ. ib. 24. - † cum adi. praecipuo, δηλητηρίῳ - φαρμάκῳ. veneno 4, 1, 3. v. δ., quo adi. definitur demum ſubſt. notionis univerſae, p. Lat. medicamen. δοῦναι φάρμακον δηλητήριον, venenum 1, 17, 17. διὰ δηλητηρίων φαρμάκων λ. venenis 4, 5, 7. δηλητήρια φάρμακα, venena 3, 5. 9. venenum 4. 4, 3. - † in bon. part., trop. c. adi. et praep. τοῦτο - μόνον εἰς εὐνοίας ἀνάκτησιν στρατιωτῶν ἐνόμιζε φ. remedium 6, 6, 6. praeſidium.

Φάρος, ph. de aedific. φάρους αὐτὰ (τὰ φρυκτώρια) - καλοῦσιν, pharos 4, 2, 15.

Φάσκειν, ph. de perſ. cum inf. fut. δεινὰ - συμβήσεσθαι φάσκων, affirmans 2, 1, 14. - † ſimul ſq. neg. φ., οὐκ - ἀφίξεσθαι negans, eos venturos (eſſe) 8, 8, 12. - cum inf. praeſ. μηδ' εἰδέναι φ. nec ſcire ſe dicens 5, 12, 9. φασκόντων τινῶν λ. affirmantibus 1, 12, 5. εἶναι πολλοὺς - ἔφασκεν, aiebat 2, 5, 7. — †† per epiſtolam, ſimul cum var. temp. inf. στασιάζειν - φάσκων, - ἀπαγαγεῖν καὶ πορθεῖν λ. dictitans 3, 14, 2. - † ſimul cum affini v. τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγε, φάσκων, οὐχ ἁρμόζειν λ. negans, convenire 4, 10, 11. cf. 4, 11, 1. τοιαῦτα ἐπιστέλλων. c. inf. perf. ἐρίου φάσκων εἰργάσθαι, e lana dicens confectam 5, 5, 6. φάσκων, - πάντα - διῳκῆσθαι, dictit. 6, 2, 5. ἔνθα ἔφασκεν ἀφῖχθαι λ. ubi aiebat 3, 12, 18. - † ſimul c. inf. praeſ. πάντα φάσκων ψευδῆ εἶναι. καὶ - ἐσκευάσθαι, omnia dicens ib. 21. cum adv. et relat. ſyn. ὡς μέν τινες ἔλεγον, - ὡς δὲ ἕτεροι ἔφασκον, affirmabant 4, 8. 11.

Φαῦλος, Maſc. de perſ. mor. μὴ φ. ἄνθρωπος, non malus 3, 4, 15. inutilis, imperitus. ἔπαρχον οὐ φαῦλον, non mal. 4, 14, 3. — c. adiuncto, τινὰς τῶν κακοήθων καὶ φαύλων, improborum 7, 3. 11. - c. gen. perſ. ſimul, ſ. c. ſubſt. perſ. per diverſum caſum, πρὸς τοὺς φαύλους καὶ κούφους τῶν ὄχλων, adverſus improbam - multitudinem 7, 10, 10. p. τοὺς ὄχλους. - De re, ἐπὶ φαύλῳ βίῳ λ. ob improb. vit. 6, 1, 12. - Fem. cum adiuncto, οὐ φαῦλαι, οὐδὲ κοῦφαι - ἐλπίδες, tenues 2, 8, 6. - † ante ſubſtant. cum art. φαύλας τὰς ἐλπίδας 2, 10. 13. - Neutr. φαύλῳ συμβόλῳ, mal. 1, 14, 3. infauſto, infelici, mala et damna afferente. φαῦλα ἐπιτηδεύματα, malas artes 1, 4, 8. inhoneſtas. — in opp. ὅσῳ τὰ γιγνόμενα ὡς φαῦλα μισεῖται, τοσούτῳ τὰ μέλλοντα ὡς ἀγαθὰ - ἐλπίζεται, mala 2, 3, 17. noxia. † ph. c. adiuncto et gen. rei, ſ. cum ſubſt. per caſum diverſ. τὰ φ. καὶ ἀπερριμμένα τῶν ἐδεσμάτων λ. vilem cibum 4, 12, 4. p. τὰ φ. ἐδέσματα λ. viles cibos, non delicatos et pretioſos.

Φαυλότης, mor. c. gen. rei. τρόπου φαυλότητι, pravitate 5, 1, 17. - c. adiuncto, de milit. διὰ δειλίαν καὶ φαυλότητα, pravitate 7, 8, 19.

Φαύλως, mor. τὰς - ἐλπίδας Φ. ἔχειν. ſpem male comparatam (eſſe) 1, 3, 2. male ſe habere, parvam eſſe tenuemque, i. q. τὰς ἐλπ. φαύλας εἶναι.

Φαυστῖνα, mater Commodi, Fauſtina 1, 7, 6.

Φείδεσθαι, Med. de perſ., partim phyſ. cum gen. perſ. ἐφείσατο, Φ. γέροντος, parceret ſeni 7, 5, 9. ſc. αὑτῷ, ſibi. - †† ſimul ſq. explic. per coni. c. inf. φείσομαι - ὑμῶν, ὡς μὴ φονεῦσαι, parcam vobis ita, ut non occidam 2, 13, 15. † ἐφείσατο (αὐτῶν,) ὡς μὴ Φ. pepercit (iis,) ita, ut non occideret 6, 1, 15. - ſimul c. neg. λογιζόμενοι, ὅτι αὐτῶν (αὑτῶν) οὐ φείσεται, illum ipſis haud parſurum (eſſe) 3, 8, 6. † ᾔδεσαν γάρ, αὐτὸν οὔτε φεισόμενόν τινος, illum haud quaquam ulli parſurum 7, 10, 2. qui Bg. legerit οὔ τι, dum οὔτε - τινὸς procedit p. οὔ τινος, p. οὐδενὸς ſ. μηδενὸς, v. οὔτε. † ſimul c. adv., in opp. ἀνῄρουν, ἢ - μόλις ἐφείδοντο (αὐτῶν,) parcebant 4, 6, 12. e. - Trop. cum gen. rei, μήτε ὅρκου φειδόμενος, neque iuriiurando parcens 2, 9, 18. neque abſtinens a iureiurando, ſ. etiam adeo adhibens iusiurandum, non veritus adhibere, non reveritus iusiur. ſ. etiam adeo contemnens iusiur., vilipendens, ut ſq. εἰ δέοι τούτου καταφρονῆσαι. — ἐφείδετο οὔτε ἱερῶν συλήσεως, οὔτε χρημάτων - ἁρπαγῆς, nec templis deſpoliandis parcebat, nec pecuniis diripiendis 7, 9, 22. neque abſtinebat, continebat ſe a. † οὔτε τῶν ὑμετέρων καμάτων φεισάμενος, neque veſtris parcens laborib. 5, 6, 7. i. q. pr. αἰδεσθεὶς, non reveritus, non magni faciens, i. contemnens, non reputans, cf. §. pr. καταφρονήσας, - ἀμελήσας λ. et 8. 16. e. ὧν κατεφρόνησε.

Φειδὼ, phyſ. c. gen. perſ. in opp. πάντες ἀνῃροῦντο· οὐδέ τις ἦν Φ. ἡλικίας, οὔτε μέχρι νηπίων, nec ulli parcebatur aetati, ne infantibus quidem 4, 6, 4. neque aliqua erat verecundia aetatis, nec infantium ſ. nec erga infantes. - Trop. c. gen. rei et adi. τὸ - διδάσκει φειδὼ σώφρονα τῶν - πορισθέντων. parſimoniam 2, 3, 23.

Φέρειν, phyſ. de re, ſ. loco, c. acc. rei, φέρει πόας λ. fert 5, 9, 5. Arabia; profert, i. in ea naſcuntur, e terra proveniunt. ἀρώματα, ὅσα γῆ Φ. procreat 4, 2, 16. †† de curru. c. acc. perſ. ἅρματα, - φέροντα τοὺς ἐφεστῶτας, currus - ferentes ib. 19. - de animal. cum acc. vel rei, ſimulque c. praep. τοὺς ἐλέφαντας - πύργους ἐπὶ νώτων φέρειν, ferre 2, 11, 18. ἀετὸς, ὃς φέρειν ἀπὸ γῆς ἐς οὐρανὸν τὴν - ψυχὴν πιστεύεται, portare 4, 2, 22. - vel perſ. οἱ ἵπποι - τοὺς ἐπιβάτας, οὓς ἔφερον, λ. geſtabant 4, 15, 8. ſimul c. praep. ἵππον - φέροντα ἐποχούμενον τὸν Περτ. διὰ μέσης - ὁδοῦ, qui ferret 2, 9, 6. - c. adv. ἀράμενον ἐπὶ τοῖς νώτοις, φέρειν ἀσφαλῶς, ferre ib. 7. - De perſ. cum acc. rei, κάλπην φέροντες, geſtantes 4, 1, 6. τὴν κεφαλὴν τοῦ M. Φ. ferentes 8, 6, 15. — † τὰ σύμβολα, - ἐπιθεὶς τοῖς ὤμοις, ἔφερεν αὐτὸς, ferebat 4, 7, 12. - ſimul c. adv. ἵν' ἀράμενοι τὸ ὕδωρ, φέρωσιν (αὐτὸ,) ὥσπερ λίθον, ut aſportent 6, 7, 16. e. † ſimul c. praep. βαστάσαντες τὴν κλίνην, φέρουσιν (αὐτὴν) ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ - λ. ferunt 4, 2, 21. τὰ σπλάγχνα - ἐν χρυσοῖς σκεύεσιν ὑπὲρ κεφαλῆς - ἔφερον, ferebant 5, 5, 20. i. - † nominatim c. acc. inſtrum. c. praep. γύναια -, κύμβαλα - μετὰ χεῖρας φέροντα, in manibus habentes

Digitized by Google

ib. 18. - †† ῥόπαλον μ. χ. ἔφερεν, in m. geſtabat 1, 19, 16. - ξιφιδίῳ, ὃ μ. χ. ἔφερε, in m. tulerat 4, 13, 11. μή τι φέροι ὑπὸ κόλπον, numquid ferat 3, 5, 11. μὴ κάλπεις ἐπ' αὐτῷ - φέρειν, non afferant 6, 7, 16. θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων, geſtans 1, 3, 7. † ἀντὶ τῆς - πορφύρας ὅπλα αὐτὸς φ. 1, 16, 8. - Sed ſine praep. ἀμυντήρια φέροντες λ. 7, 11, 7. v. ἀ. ποῖα φ. ὅπλα, geſtantes 7, 8, 11. ἃ ἔφερον - ὁ. ferebant 7, 4. 8. 10. † nominatim c. acc. veſtim., c. praep. καυσίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν φέρων, geſtans 4, 8, 5. ἐν μέσῳ φέροντες μίαν πορφύραν, ferentes 5, 5, 20. c. - Sine praep. ἀνήρ, φιλοσόφου φέρων σχῆμα, geſtans 1, 9, 7. τὴν βασίλειον φέροντες πορφύραν, geſt. 4, 1, 6. † χλαμύδα, ἣν ἔφερεν ἁλουργῆ, pal. quod geſtabat purpureum 4, 8, 21. ubi et comma facias poſt ἔφ. - εἴ τι σύμβολον ἔφερον στρατιωτικόν, geſtarent 2, 13, 10. - ſimul c. nominat. modi, ταυτὸς ἀξιώματος σχῆμα ἔφερε μόνος, geſtabat 3, 11, 4. - † Nominatim de tabellariis, c. acc. rei, οὐκ εἰδόσιν, ἃ φέρουσι, quid ferrent 4, 12, 10. ſimul cum praep. δηλῶσαι, ὅτι φέρουσι γράμματα πρὸς λ. ferre ſe 7, 6, 13. ἀγγελίας - παρ' ἐμοῦ φέρων, ferens 3, 11, 14. - †† per formul. exquiſitiores, κατὰ μετώπου - ἔφερε τὴν πληγήν, inferebat ictum 1, 15, 7. noſtr. *beybringen*, i. vulnerabat. - Sine praep. ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων ἅπαντα, agens, ferens 6, 2, 13. v. ἄγ. †† nominatim per Particip. cum al. verb. φέρων μὲ πολλάκις - ταῖς ὑμετέραις ἐνεχείρισε πίστεσι, tradens 1, 5, 9. qui Bg. ceperit ph. dum trop. valere poteſt p. adv. aliquo Lat., cupide, libenter, ſponte. †† εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἔῤῥιψαν φέροντες, in cloacas abiecerunt 1, 13, 11. qui Bg. negligit φ., valens vel ph., (per ὕστερον πρότερον praeponendum,) ferentes, portantes, abiec. in cloac., ut Ms. diſerte locant, φέρ. ἔῤῥ., vel trop. p. adv. cupide, promte, celeriter. Et ſic quoque in ſq. loco. - †† cum affini verb. οἱ δὲ φέροντες διὰ μέσων ἐκφέρουσι τῶν φυλάκων, portantes 2, 1, 3. ubi Bg., facto commate in Vs., ad ſq. v. retulit praep. - Trop. de re, cum acc. rei, τὸ - προδοσίας φέρει διαβολήν, affert 2, 8, 4. facit, ut dicamur proditores. † ἡ ἐκείνου μνήμη -, δόξαν ἀΐδιον φέρουσα λ. percipiens 4, 14, 10. afferens, allatura, prolatura, productura, i. facietis, ut praedicemus eiusdem magna facta et amorem rei. † πᾶσα νὺξ ἔφερε φόνους - ἀνθρώπων 4, 6, 8. proferebat, edebat, producebat, i. quavis nocte fiebant caedes. - † cum adiunctis e praep. et adv. τὸ ὄνομα ταῖς ἀκοαῖς ἅμα τῷ προσπεσεῖν εὐθὺς φέρει χαλεπὴν διαβολήν, iſtud nomen ſimulac ad aures accidit, ſtatim afferre grav. crim. 4, 5, 3. qui Bg. refert dat. ταῖς ἀ. ad proximum v., (transponendo) non ad ſq. v. φέρ., excitat in animo. - c. dat. perſ. ὡς τὴν - ἑορτὴν πολλοῖς φέρειν συμφοράν, ut afferret 5, 6, 22. e. †† Al. not. cum acc. rei, οὗ τὴν προσηγορίαν ὁ τόπος φέρει, habet 3, 4 6. fert, gerit. ἀγάλματος, ὃ παρ - εἰκόνα φέρει ἡλίου, gerens 1, 15, 19. 9. φ. εἰκ. quod dei habeat imag. 5, 3, 10. †† γραμματεῖον, τοῦ φόνου φ. τὰς ἐντολάς, libellum, continentem 3, 11, 18. - De perſ. c. acc. rei et praep. ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν φέρουσιν οἱ λ. habent 1, 11, 7. - ſine praep. Μάρκου - προσηγορίαν φέρειν, ferre 3, 10, 9. φ. τὰ τῶν - στρατηγῶν ὀνόματα, ita ut haberent 4, 8, 6. † ſimul c. adv. temp. ἐνδιατρίψας - ἡμερῶν τινῶν, ἤδη φέρων βασιλέως ὄνομα καὶ σχῆμα, per aliquot dies gerens iam 7, 6, 1. qui Bg. traxit gen. temp. non ad pr. v. ἐνδ. ſed ad poſtr. ſimul. - † ἐπεὶ μήτε γνώμην ἔτι μήτε ὁρμὴν ἔφερεν ἀδελφοῦ, afferebat 4, 5,

11. gerebat, habebat. - † simul c. praep. οἳ τὴν πεῖραν - φέρουσι διὰ μνήμης, gestant in memoria 2, 2, 19. - simul in opp. διὰ γλώττης προΐετο. ὅσα μὴ ἔφερεν ἐπὶ γνώμης, quae non haberet in animo 2, 9, 18. - Al. not. c. adiuncto, φέρειν τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ π. μ. ὑπομένειν, tolerare 4, 14, 9. † τούτοις ἐπισάμενος — μὴ φέροντά τε τὰς εἰς αὐτὸν (αὑτὸν) ὕβρεις, impatientem propriarum contumeliarum 4, 13, 4. nec ferentem illas in se contumelias. — ἃ μὴ φέρων, ferens 3, 11, 7. - † μὴ φ. (τοῦτο f. ταῦτα,) impatiens 4, 4, 5. † ἃ περ οὐ φ. ferens 4, 12, 5 sq. πάνυ ἤσχαλλε, nolens audire. μήτε τὴν νόσον φ. καὶ τὸ πνιγῶδες τοῦ ἀέρος, cum morbi impatiens, tum aestuosi coeli 6, 6, 2. † καὶ μὴ φέροντες τὸ πν. τοῦ ἀ. atque etiam intolerabili coeli aestu 3, 9, 11. corpore non valentes sustinere; cum in superior. locis fuerit de animo. †† Praesertim de militib. φέρειν πόνους πάντας πορείας - εἰθισμένοι, perferre 2, 10, 10. sq. syn. καταφρονεῖν. - τιτρωσκόμενοι - καὶ μὴ φέροντες (τοῦτο) et non durantes 1, 12, 17. non id ferentes, istum dolorem vulnerum, nolentes f. non valentes id perferre, tanquam ingratum et indignum; de corpore et animo, ubi maxime dr. p. indignantes et irati propterea. μὴ φ. τὴν ἐκ συστάσεως μάχην, haud fer. 4, 15, 9. τὴν τῆς ἀρχῆς οὐκ ἔφερον εὐταξίαν, non ferebant 2, 4, 9. indignabantur, et studebant removere. - simul c. adv. χαλεπῶς ἔφερον, graviter ferebant 6, 7, 24. - † cum adv. affini, δυσφόρως τοῦτο φέρουσα, aegre id ferens 1, 8, 9. - simul c. adiuncto al. syn. δεινῶς ἔφερον τὸ πεπραγμένον, καὶ συμφορὰν ἐθρήνουν οἱ λ. indigne ferebant 2, 6, 3. — † c. nominat. adi. modi, p. adv. ἄκοντες μὲν, ἔφερον δὲ (αὐτὸ,) quamvis inviti, ferebant tamen 8, 6, 2. - c. adv. al. πεῖραν δοθῆναι, πῶς φέρουσι τὴν ὄψιν τοῦ σχήματος, quomodo ferant 5, 6, 11. cum indignatione, an sine ea. - †† c. acc. perf. particip. μὴ φέροντα τὴν Μαμμαίαν ἐνυβρίζουσαν αὐτῷ λ. impatiens Mammaeae iniuriarum rel. 6, 1. 20. v. ἐνυβ. - Pass. de re, ph. ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἷον λ. ut delluerent 5, 5, 16. ferrentur. δᾷδας ἐπέβαλλον, - αἳ ἀναφθεῖσαι φερόμεναι, volantes 8, 4, 31. volando, inter volandum. - cum praep. τὸ ῥεῖθρον εὗρε διά τε μεγίστου βάθους καὶ πλάτους φερόμενον, delluentem 8, 4, 2. φερομένη ἡ πίττα τῶν οἷς προσίενται, delabens ib. 27. devolans. - Al. not. τὰ πήματα. φερόμενα μεθ' ὕβρεως λ. 4, 6, 2. tracta. - simul c. adv. τὰ τῶν στρ. σύμβολα. - μόλις ὑπὸ τῶν γ. στρατιωτῶν φ. portanda 4, 7, 12. manibus gestata. - † trop. cum adi. modi, τὴν P. ἀρχὴν μετέωρον φερομένην. sublimie ferri 2, 9, 5. v. μ. — De perf. ph. c. adv. affini. φοράδην φερόμενος λ. portatus lectica 3, 14, 6. - c. praep. φ. δι' ὅλων τῶν βασιλείων, ferens se 4, 4, 9. currens. - † simul cum adiuncto temp. et abl. modi. ὁρῶν περὶ δείλην διὰ μέσης φερόμενον τῆς πόλεως δρόμῳ τὸν βασιλέα, agere se ib. 11. †† θυμῷ - τοῦ στρατοπέδου δρ. φερόμενοι, cum furore - ex castris cursu concitato acti 2, 5, 3. v. στ. - cum adiuncto al. affini, θέοντι αὐτῷ καὶ φερομένῳ συνεξέδραμεν, cum currente et incitato una foras concurrerunt 4, 4, 10. ὥσπερ ἐνθουσιῶντες, ἐφέροντο. - καὶ ἐς τὸν ἱππόδρομον συνθέοντες, ferebantur 8, 6, 17. - Trop. c. abl. rei, ὁ δὲ βαρβάρῳ φερόμενος ἀλαζονείᾳ, incitatus 6, 3, 11. abreptus. - † cum adv. loci et praep. μή ποι φερόμενος ὑπ' ἀτελοῦς - ἐμπειρίας, εἰς - προσαράχθῃ, ne quo actus 1, 4, 8. nisi adv. referatur ad v. postr. - †† de animal. ph. c. abl. et adverb. modi, ταῖς στρουθοῖς, ὀξύτατα φερομέναις καὶ τε-

δῶν τάχει καὶ κολπῶσαι πτερῶν, qui celerrime feruntur 1, 15, 11.

Φεύγειν, de perſ. ph. c. praep. Φεύγει μετ' ὀλίγων, fugit 3, 4, 12. Φυγόντος - σὺν ὀλίγοις λ. elapſo 3, 9, 20. Φεύγοντας ἐπὶ τοὺς λόφους 3, 4, 11. ἔφευγον εἰς τὴν πόλιν, petunt urbem 1, 12, 15. - ὡς - Φυγεῖν εἰς τὸ ϛρατόπ. ut confugerit 6, 1, 20. - cum adv. τῶν ἔνδοθεν Φευγόντων, qui ex aedibus profugerant 4, 4, 19. Φυγόντες - κἀκεῖθεν, fugientes 3, 2, 20. † ἔφευγον -, ὡς ἕκαϛος ἐδύνατο, fugiebant ib. 11. † πανδημεὶ πεφευγέναι, aufugiſſe 8, 1, 9. ex urbe. - cum adiunctis, particip. modi, etc. καταλιπόντες τὴν Φρουρὰν, Φεύγουσιν, aufugiunt 3, 3, 12. ἕκαϛος - Φρουρὰν λιπὼν, ἔφευγον, fugiebat 2, 5, 4. e. † ἐπιπηδήσας ἵππῳ, ἔφυγεν, fugit 4, 13, 13. πάντα ῥίψαντες, ἔφυγον, fugerunt 7, 9, 14. aufugiebant 7, 11, 9. - abſ. Φεύγοντες, - ἐμάχοντο, fugientes 3, 4, 19. οἱ Φ. 7, 9, 17. Φεύγειν - οὐκ ἠθέλησεν, fugere 2, 5, 6. συκοφάνται - ἔφευγον, fugiebant 7, 7, 5. - † μαθόντες τὸν Νίγρον πεφευγότα, cognita Nigri fuga 3, 3, 4. p. inf. fugiſſe. - †† Per aor. 2. p. praeſ. συνεβούλευον Φυγεῖν, ſuadebant, ut fugeret 2, 5, 5. πρὸς τὸ Φ. ἐμποδίζοντας, ad fugiendum 4, 15, 9. Φ. μὴ δυνηθέντων, fugere 7, 12, 14. - ſimul c. adiuncto temp. τῶν πρὸς ὀλίγων Φ. - δυνηθ. effugere 6, 9, 14. - ſed p. praeterito, ὡς Φ. αὐτόν, ut fugerit 3, 7, 8. - c. aſſini v. εἴ τινες ἐκ τῶν Φυγόντων κατέφευγον πρὸς αὐτούς, ſi qui ex fuga ſe receperant ad ipſos 3, 2, 18. eorum, qui fugerant. - Trop. c. acc. rei. Φεύγων ἕκαϛος τὸν ἴδιον κίνδυνον, dum fugitat 7, 8, 13. cupiens effugere, vitare, declinare. ἐβόα, πεφευγέναι κ. λ. ſe effugiſſe 4, 4, 14. γνώσῃ, τίνα κ. ἐφύγομεν, effugerimus 2, 1, 23. — Med. de perſ. ph. c. praep. οἱ λοιποὶ διὰ δειλίαν - Φεύξονται, fugient 7, 8, 19.

Φήμη, ph. c. verb. ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ Φ. ea fama 1, 4, 19. fama 1, 7, 2. 7, 5. 17. † ὡς διιπταμένη ἡ Φ. πάντα ἐπῆλθεν ἔθνη 2, 8, 12. διαδραμούσης τῆς Φήμης 1, 6, 2. 2, 2, 5. ὑπὸ τῆς Φ. τὰς ψυχὰς ἐτρώθησαν, ea f. 5, 8, 12. † γνόντες ὑπὸ Φήμης, ex rumore 7, 10, 9. ἐνδεχομένην πίϛιν ἕξειν ᾤοντο τὴν Φήμην, hunc rumorem 2, 1, 7. τὴν Φ. Φθάσας, famam 2, 11, 5. 6, 8, 15. διαβόητον ἐποίησαν τὴν Φ., ὡς εἰς πᾶν χωρῆσαι τὸ ϛρατιωτικόν, eam f. 5, 3, 21. - † c. adi. Φήμῃ καὶ δόξῃ ἀρίϛῃ λ. 4, 3, 6. - cum gen. rei, ἐπεὶ διεφοίτ. ἡ Φ. τῶν λεχθέντων, fama eorum, quae 2, 4, 1. τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ Φ. διαθέουσα λ. ib. 4. ὡς διέδραμε Φήμη τῆς νίκης 3, 2, 13. Φθάνων τὴν Φ. τῆς ἑαυτοῦ τύχης 5, 4, 13. - ſimul c. adi. ἡ μὲν τῆς διαβολῆς Φ. τοιαύτη ἐγένετο, λ. 7, 4, 18. — c. praep. Φήμη περὶ αὐτοῦ διεφοίτα, ὡς ἐπιεικοῦς λ. 2, 7, 8. - † an ſimul c. coni. περὶ - τοῦ θανάτου Φήμην ἐγκατασπεῖραι, ὅτι λ. rumorem 2, 1, 6. - c. ſola hac coni. ἡ Φ. διέδραμεν -, ὅτι λ. fama 5, 4, 1. - † ſimul c. adi. Φῆμαι μείζους - ἐδίδοντο, ὅτι λ. rumores 8, 5, 15. - c. al. coni. ſyn. διασκεδάννυται ὑπ' αὐτῶν Φήμη, ὡς λ. f. 7, 6, 21. e. † cum eadem coni. ſed ante gen. particip., διεσκέδασε - Φήμην, ὡς τοῦ - μέλλοντος, famam, quaſi rel. 6, 8, 11. - ††† ὡς διαθέουσα ἡ Φ. ἔπτυσα - ποιῇ λ. fama 2, 7, 10. qui Bg. recte legit ſic p. vulg. γνώμη, quia hoc ſubſt. non convenit bene c. ἐπτ. λ. et v. διαθ. alias etiam eſt c. ſubſt. Φ. cf. ſupra 2, 4, 4. - ††† ὅπως τὴν τῶν πραττομένων γνῶσιν Φθάσωσιν, famam 1, 9, 20. qui Bg. quoque legiſſe videatur Φήμην, ſed non certo, nec neceſſario, v. γν. ††† not. al. τὰ ἀκολουθή-

Digitized by Google

σαντα - τὴν προϋπάρχουσαν φ. ἐπιςώσατο, omen 1, 14, 12. verbis factum signum vel universum.

Φημὶ, ph. de pers. universe c. adv. ὥς φατε, ut dicitis 4, 3, 17. pro quo ἔλεγον §. 12. - † sensu exquisito, cum inf. pers. Σύροι - φασι, περὶ τὸν Νίγρον ἐσπουδακέναι, profitentur se Nigri studiosos (esse) 2, 10, 15. In narratione, tum certa, c. inf. praes. καὶ γὰρ οἱ τὰ ἐκεῖθεν ἀγγέλλοντές φασι, λ. affirmant 2, 8, 8. — tum alia quacunque, per varii temporis inf., vel aor. 1. φασὶν, αὐτοῖς χρησθῆναι, aiunt 1, 11, 8. 5, 4, 22. in med. periodo quidem; sed init. periodi, φασὶ δὲ, λ. aiunt autem 5, 6, 9. φασὶ δέ τινες 3, 2, 5. sq. syn. λέγουσι. - et in relat. per repetit. οἱ δέ φασιν, alii autem aiunt ib. 7. vel aor. 2., init. periodi, φ. γὰρ, - γενέσθαι λ. 1, 16, 8. - † vel utr. aor. simul, in med. or. ἐν τοσαύτῃ - αὐτόν φ. μεῖναι -, προσειπεῖν τε λ. 2, 1, 15. - in med. or. simul sq. coni. ἕτεροι δὲ φασιν, ὡς - ἀνεπαύσατο 7, 9, 20. in relat. remotiori ad v. idem c. adv. in med. or. ὥς τινές φασιν, ut quidam perhibent ib. 9. - c. solo adv. hoc, in med. or. τὰ ἄλλα, ὥς φασι, γενόμενος λ. ut aiunt 3, 4, 15. 6, 9, 12. - In orat. alterius indicanda, in med. Πάλαι μὲν, φάναι, (ut) diceret 2, 1, 16. qui inf. pendet a pr. eodem v. φασὶ ib. §. pr. - † Nominatim impf. pers. tertia, abs. in med. or., post vocem unam, Ὅρα, ἔφη, Vide, inquit 1, 17, 13. post duas voc. Σὺ μὲν, ἔ. Tu quidem, inq. 1, 13, 3. 2, 1, 18. 22. sq. †† Ἥκω σοὶ, ἔ. Venio, inquit, tibi 3, 12, 4. 12. 4, 3, 17. post tres voc. Ποθεῖν μέν σε, ἔ. Desiderio te quidem, inquit, - teneri 1, 6, 12. - † ὁ δὲ, Ἀλλ' αὐτός τε, ἔφη, ἐγὼ λ. qui, Atqui ipse, inquit, ego 2, 3, 10. τὸ μὲν ἐμὸ, ἔ. Ac quidem, inq. 2, 5, 9. 3, 11, 10. 3, 12, 23. post quatuor voc. Οὐ πανηγυρίζειν σοὶ καιρὸς, ἔ. 1, 9, 8. †† ἐπιτρέψατε γάρ δή μοι, ἔφη, προσελθόντι λ. 3, 12, 12. ubi Bg. negligit, ob iam praeced. idem v. Καὶ τίνα, ἔφη, λ. ib. §. init. — In alterius orat., non tamen illa propria, sed ab historico prolata, in med. or., c. inf. vel fut., φήσας, ἐπισκέψασθαι λ. dicens 1, 6, 21. ubi tamen Var. L. aor. 1. ἐπισκέψασθαι. †† ὁ δὲ Παρθυαῖος ἐπιςέλλειν ἔφη τοῖς σατράπαις, dixit 3, 1, 5. ubi tamen Var. L. praes. ἐπιςέλλειν. - †† simul c. nominat. pers. τὰ λοιπὰ, φήσας, αὐτὸς κατορθώσεσθαι, affirmans 1, 8, 11. e. ubi tamen iterum Var. L. per aor. 1. - vel praes., init. periodi, φήσας δὲ, λ. porro, dictitans 5, 6, 8. - in med. or., post comma, φ., λ. 4, 9, 8. †† per epistolam, μείζοσι φ. καλαῖς ἐλπίσιν λ. affirmans 1, 9, 20. e. - c. inf. perf. φ., λ. dictitans 5, 6, 4.

Φῆσος, Fesius 4, 8, 11. ubi, quis fuerit, etc.

Φθάνειν, ph. de pers. c. acc. rei, φθάνων αὐτῶν (τῶν θηρίων) τὸν δρόμον, praevertens 1, 15, 6. φ. τὴν φήμην τῆς λ. praeveniens 5, 4, 13. 2, 11, 5. † τὴν φ. φθάσαντες, praevenientes 6, 8, 15. - ὅπως τὴν τῶν πρ. γνῶσιν φθάσωσιν, ut praevenirent 1, 9, 20. — φθάσαι θέλοντες τὴν τοῦ δήμου ἔφοδον, praevenire 2, 5, 15. — c. acc. pers. ἐκέλευσεν αὐτοῖς, φ. τὴν λοιπὴν δύναμιν, imperavit illis, ut praecederent reliquas copias 7, 8, 27. †† simul ph. cum acc. animal. et trop. cum acc. rei, it. cum abl. instrum. φθάσας τῷ ἀκοντίῳ μέλλουσαν δήξεσθαι, - φθ. τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμὴν, occupans - praeveniens 1, 15, 12. - († trop. tantum, c. al. abl. modi, φ. αὐτοῦ τὴν ἐλπίδα - τῇ τῆς ἐξουσίας κοινωνίᾳ, anticipans 2, 15, 5. ita, ut prius communicarit

Digitized by Google

eum eo potestatem, quam ille sperare ac cuperet.) - Abs. phys. ἑκαςος φθάσαι θέλων, antevertere 1, 7, 4. φθάσαντες, praevenientes 7, 11, 12. εἰ μὴ φθάσεις, praevenies 1, 9, 11. - †† Per loca, ubi p. adv. valere potest, cum aliquo v. finito, φθάσας τὰ χρήματα - ἔπεμψε, anticipans 3, 9, 2. prius s. prior. - † cum particip. aor. 1. per notion. modi, in obliqua orat. s. per inf. δέον - φθάσαι οἰκειωσάμενον αὐτὰ 2, 8, 18. cum oporteret ipsum s. debuisset ipse prius s. prior conciliare sibi eos. - †† cum particip. eiusdem temp. aor. 1. in nominat. modi, sq. particula comparandi, συντίθενται, φθάσαι τὶ δράσαντες, ἢ παθεῖν, prius ac potius aliquid faciendum, quam patiendum 1, 17, 16. ubi Bg. per dupl. adv. syn., liberior in particip., p. prius quid facere, quam pati. †† c. solo particip. modi in aor. 2. φθάσωμεν οὖν τὴν Ῥώμην προκαταλαβόντες, properemus itaque prius occupare Romam 2, 10, 18. ubi Bg., ob particip., compositum e pr. πρὸ, (eiusdem notionis cum adv. Lat. prius,) vertit potius per aliud v. Lat., quod tamen redeat ad adv. celeriter s. statim. — c. inf. aor. 1. τρῶσαι μὴ φθάσας, percutiendo non anticipans 1, 8, 12. cum non prius, statim, celeriter, percussisset. - c. inf. aor. 2. φθάσαι θέλοντες τὸν Ταῦρον ὑπερβῆναι, prius cupientes Taurum transire 3, 2, 11. - † simul sq. particula compar. ὅπως - φθάσωσί τι κακὸν παθεῖν, - ἢ δράσωσιν, ut prius aliquid malum paterentur, quam facerent ib. 10. - †† Trop. in opp. δρᾶσαί τι μᾶλλον φθάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας, ἠθέλησε, patrare aliquid potius praeveniendo, quam pati exspectando voluit 3, 11, 1. ubi adv. μᾶλλ. pertinet ad v. postr. ἠθέλ. it. de re, abs. τὴν εὐωδίαν φθάσασαν ἐμπιμπλάναι, odorem anticipantem implere 1, 12, 5. prius, antea, s. antegressum.

Φθέγγεσθαι, Med. ph. de pers. cum adv. τίνες ἦσαν οἱ προτέρου φθεγξάμενοι, qui fuissent prot. locuti 4, 6, 12.

Φθείρειν, ph. de pers. c. acc. pers. φθείροντες ἀλλήλους, se invicem conficientes 1, 15, 5. populus et equites in tumultu, necantes. — Pass. c. nominat. modi, ἐφθείρετο ὁ δῆμος, οὐ μόνον βαλλόμενος λ. peribat 1, 12, 14. peremebatur, interficiebatur, de eodem tumultu, sq syn. ἀπώλοντο. †† simul c. praep. dupl. ὠθούμενοι -, πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους ἐφθάρησαν, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων, interemti (sunt) 7, 9, 15.

Φθινώδης, ph. de re, Neutr. cum art. et gen. rei, τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέρος λ. tabificus aer 1, 12, 5. corruptus, infectus, pestilens, cf. §. 1. 3.

Φθονεῖν, mor. de pers. c. dat. pers. vel abs. λέγουσι, αὐτὸν φθονοῦντα τῷ Νίγρῳ ἐπιβουλεῦσαι, invidentem Nigro insidiatum 3, 2, 6. qui Bg. et ipse in ambiguo relinquit, dum comma cogitari potest post Νιγ. et addi pron. αὐτῷ ad alterum v. ἐπιβ. c. gen. rei et dat. pers. φθονοῦσα τῆς προσηγορίας ἐκείνῃ, invidens eam appellationem illi 6, 1, 20.

Φθόνος, mor. c. adiuncto, τὸ πάθος τοῦτο τοῦ ζήλου καὶ φθόνου, invidiae 3, 2, 16. - c. gen. pers. φθόνῳ καὶ καθαιρέσει τῶν ὁμοφύλων, invidia ib. 13. v. καθ. - Φ. τῶν κρειττόνων λ. ob invidiam 7, 3, 11. †† c. coni. φθόνος - παρώξυνεν, εἰ λ. indignatio, si 1, 10, 15. qui Bg. ceperit in sq. †† al. not. in opp. τοῖς μὲν - δυστυχήσασιν ἔλεος, τοῖς δὲ κρατήσασι φ. παρακολουθεῖ, invidia 4, 5, 4. odium.

Digitized by Google

Φθορὰ. ph. c. gen. perſ. et animal. ſt. adi. πολλὴ - τις Φ. ἐγένετο ὑποζυγίων καὶ ἀνθρώπων, interitus 1, 12, 2. πολλῆς ἀνθρ. Φθορᾶς γενομένης πάντων τε ζώων λ. ib. 6. al. not. c. gen. rei, πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος Φθορὰν ἀντέχειν, aëris corruptioni ib. 3. ἀέρων Φθορὰς 1, 1, 5. a.

Φιάλη. phyſ. Φιάλην λαβὼν, σπένδων τε λ. phiala ſumta 4, 8, 12.

Φιλανθρωπία, mor. c. adi. τὰς ψυχὰς - δῶρον τῆς ἐμῆς Φιλανθρωπίας ἕξετε, humanitatis 2, 13, 16.

Φιλάνθρωπος, id. Maſc. de perſ. c. adiuncto et fortaſſis c. dat. perſ. χρηστὸς ὢν καὶ Φ. τοῖς συνοῦσι, humanus erga 4, 3, 6. niſi dat. pendet a v. ſubſt. - de re, χρ. καὶ Φ. τρόπος, morum - humanitas 5, 1, 11. mores humani. animus hum. - Neutr. c. art. et praep. it. cum gen. perſ. τὸ μέτριόν μου καὶ πρὸς τοὺς ἀρχομένους Φιλάνθρωπον διαβάλλων, meam humanitatem erga 5, 1, 5. abſ. ἦθος, - εἰς τὸ Φ. - ἐπιρρεπὲς 6, 1, 14. 6, 9, 16.

Φιλαργυρία, mor. c. adiuncto, διεβέβλητο - εἰς Φιλαργυρίαν καὶ μικρολογίαν, ob avaritiam 6, 9, 17. ubi minus quid, quam μ.

Φιλάργυρος, id. de perſ. Maſc. cum maſc. Γερμανοὶ -, Φιλάργυροι ὄντες, avidi pecuniae 6, 7, 22. - Maſc. de fem. τὴν μητέρα ἐμέμφοντο, ὡς Φιλάργυρον, ut avaram 6, 9, 9.

Φιλέορτος, moral. de perſ. cum abl. modi, Φιλέορτοι Φύσει Σύροι, amantes ſunt feſtorum 2, 7, 16. ſc. εἰσί.

Φιλέω, mor. de perſ. c. acc. perſ. πάντας - ἡμᾶς, ὡς ἕνα, ὁ πατὴρ ἐΦίλει, amabat 1, 5, 12. i. q. ἠγάπα ib. 7. - † al. not. in opp. καὶ αὐτὴ - ἔστεργε τὸ παιδίον, - περιπτύξασα καὶ Φιλοῦσα (αὐτὸ,) deosculans 1, 17, 8. - † al. not. c. adv. et inf. Φιλεῖ πως ἀεὶ τὸ ὑπήκοον - βιοῦν λ. ſolent ſubiecti rel. 1, 2, 8. - Paſſ. c. praep. et particula modi c. nominat. adi, διὰ ταῦτα -, ὡς στρατιωτικὸς, ὑπ' αὐτῶν ἐΦιλεῖτο, amabatur 4, 7, 13.

Φιλία, mor. de pluribus, c. adiuncto, in opp. ἦν εἰρήνης καὶ Φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἔτι πολιορκίας, amicitiae 8, 6, 9. οὓς - πείσας ἐς Φιλίαν καὶ συμμαχίαν ἐπῆκτο 7, 8, 23. - c. adi. σπονδαὶ Φιλίας βεβαίου, εὐνοίας τε - πίστις 8, 7, 18. - abſ. in formula, τοὺς δὲ ἐς Φ. ἐπηγάγοντο 1, 6, 24. † τοὺς - ἐς Φ. ὑπηγάγετο, ὡς καὶ συμμάχους λ. 4, 7, 3. - De ſingulis, συνάγειν ἀεὶ τοὺς παῖδας εἰς Φ. 3, 13, 8. - cum adiuncto, περὶ εἰρήνης καὶ Φ. διαλέγεσθαι 6, 4, 6. per legatos. Φημη - πλείους εἰς εὔνοιαν καὶ Φ. προυκαλεῖτο 4, 3, 6. - ſimul cum adi. ἐς ὁμόνοιαν καὶ Φ. ἐπίπλαστον μᾶλλον, ἢ ἀληθῆ, περιήγετο 8, 15, 14. - cum gen. perſ. ut obiecti, ἐπεκάλει ἀμΦοτέροις Φιλίᾳ Νίγρου, amicitiam Nigri 3, 5, 2. erga Nigrum, v. ἐπικαλ. - † ſimul in opp. ἐπιΦέρων - τοῖς μὲν - Φιλίαν, τοῖς δὲ - γνῶσιν Ἀλβίνου 3, 8, 13. - c. gen. perſ., ut auctoris, et c. praep. τὴν Βαρσημίου - πρὸς Νίγρον Φ. 3, 9, 1.

Φιλικὸς, mor. de re, γράμματα Φιλικὰ ποιήσας 1, 9, 20. amica, per ſimulationem. ἐπιστέλλει Φιλικώτατα γρ. δῆθεν, litteras quaſi amantiſſimas 2, 15, 6.

Φίλιος, mor. ſed ſenſu Rom. praecipuo, de re et loco ſ. perſ. cum dat. perſ., Maſc. c. ſubſt. fem. Ἀρμενίας, - Φιλίου Ῥωμαίοις δοκούσης, quae amica Romanis videbatur 6, 5, 2. federe ac ſocietate iuncta, ſ. favens nec hoſtiliter animata.

Φιλόδοξος, mor. de perſ. c. adiunctis ex abl. modi et adv. temp.

Digitized by Google

φύσει Φ. ἄλλως ὑπάρχων, gloriae amans 3, 14, 3. - cum solo adv. isto, ἄλλ. Φ. ὤν, gloriae avidior 7, 5, 18. nisi adiuncta illa pendent a v. v.

Φιλοκόμμοδος, nomen, s. cognom. Pass. vel Act. ἐκαλεῖτο (αὐτὸ, τὸ παιδίον,) Philocommodus 1, 17, 6. sq. explic. quem Commodus amavit s. qui amatus est a Commodo.

Φιλονεικεῖν, de re s. pers. mor. s. ph. c. praepp. ἡ πόλις (Carthago) - Φιλονεικοῦσα πρὸς τὴν - πόλιν (Alexandria) περὶ δευτερείων, contendens cum urbe de 7, 6, 2.

Φιλονεικία, ph. in bello c. praep. οὐ - περὶ ὅρων γῆς λ. ἡ Φ. (ἐςὶ) est hoc certamen 4, 14. 14. - extra bell. mor. c. adiuncto simul, ἡ περὶ ἐκεῖνα σπουδὴ καὶ Φ. illa contentio 3, 13, 4. - c. solo adi. πρὸς ἀλλήλους ἐςασίαζον - ὑπὸ παιδαριώδους Φιλονεικίας, ex content. 5, 10, 5.

Φιλόνεικος, ph. s. mor. Neutr. c. art. p. subst. pr., in opp. πλέον ἦν παρ' αὐτοῖς τοῦ δικαίου τὸ Φιλόνεικον, superabat in ipsis iustitiam contentio 4, 4, 2. v. πλ. et δίκ. maior enim erat in iis contentio s. aemulatio, quam iustitia, s. amor contentionis, quam amor iusti.

Φιλονείκως, mor. ἡ περὶ τὰ Θεάματα - αὐτῶν σπουδὴ Φ. - ἐμερίζετο, cum contentione 3, 10, 6. vel ex cont. i. q. supra ὑπὸ Φιλονεικίας.

Φίλος, p. subst. de pers. universe. ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ - δοκοῦντος Φίλου, amico 7, 1, 22. ἄπιςος - περὶ τὸν Φίλον ib. 24. τὸν νομισθέντα Φ. 3, 6, 5. Φόβῳ - Φίλοις ἐχρῆτο 4, 3, 8. - c. adi. τοὺς - πιςοὺς ἐδοκίμαζε Φ. 5, 1, 6. - in opp. ἐχθρὸς ἀντὶ Φίλου, πολέμιος δὲ ἀντὶ οἰκείου, γενέσθαι 3, 6, 11. Φίλῳ ἀντὶ ἐχθροῦ χρήσασθαι 4, 15, 19. Φίλον ἀντὶ πολεμίου δέχεσθαι 8, 3, 4. διχ. Φίλους τοὺς χθὲς ἐχθροὺς 8, 6, 3. - simul c. adi. μέγαν βασιλέα - πιςὸν Φ. ἀντ' ἐχθροῦ - ἐποιήσαμεν 5, 1, 8. - cum gen. pers. ut obiecti, ὡς ἐκείνου Φίλοι, ἀνῃροῦντο 4, 6, 5. 8. Φίλων αὐτοῦ τινὶ 7, 1, 21. - c. adiuncto, et adi. τινῶν αὐτοῦ Φ. καὶ οἰκείων 7, 10, 9. v. οἰκ. †† ἀνδράσι, καὶ πρότερον αὐτοῦ Φίλοις, sibi amicis 2, 1, 24. ubi Bg. libere c. dat. - † simul in opp. Φονεύειν τοὺς ἐχθροὺς μὲν συγκλήτου -, Φίλους δὲ καὶ συμμάχους Μαξιμίνου 7, 11, 10. - cum praep. simul, πρὸς τοὺς ἐν Ῥώμῃ Φ. αὐτοῦ, in eius Romae necessarios 3, 8, 7. - †† c. dat. pers., p. pr. gen. ὅσους ᾔδεσαν ἐκείνῳ Φ. quos scieb. ei amicos 1, 13, 11. - † simul cum adiuncto, ὧν ἦσαν αὐτῷ πλεῖςοι Φ. καὶ συγγενεῖς 7, 6, 5. ubi adi. πλ. pertinet ad pr. pron. ὧν. - † simul c. adi. τοὺς ἐκείνῳ Θυμήρεις Φ. 8, 5, 23. - Al. not. Pecul. a) de subditis, partim, et milit. c. adiuncto et opp. ὧν ἦσαν οἱ μὲν ὑπήκοοι, οἱ δὲ Φίλοι καὶ σύμμαχοι 7, 2, 3. fautores, vel per honorificum titulum ap. Rom. — b) de imperatorum ministris, c. adi. πατρῷοι Φ. 3, 15, 13. τῶν πατρῴων Φ. 1, 6, 1. 2, 1, 16. †† c. adiuncto, τοῖς πατρῴοις Φ. 1, 8, 1. sq. ἐκείνοις συμβούλοις χρώμενος. - τοὺς πατρῴους Φ. 1, 6. 4. 1, 8. 4. - simul c. adi. λοιποὺς π. Φ. - πάντας 1, 17, 3. — †† simul c. dat. pers. et adi. τῶν σεμνῶν πατρῴων τῷ Κομμόδῳ Φ. paternis Commodo amic. 2, 1, 10. sq. opp. vel syn. ἑταίρων. abs. τινὲς τῶν Φ. 7, 8, 5. † πιςοτάτῳ εἶναι δοκοῦντι Φίλων λ. 4, 12, 7. ἔδοξε τοῖς Φ. 1, 5, 1. 1, 6, 22. 7, 8, 2. τοῖς συνοῦσι Φ. 6, 7, 9. †† τοὺς Φ. πάντας, οἳ συνῆσαν -, σύνεδροί τε λ. 7, 1, 7. καλέσας τοὺς Φ. 1, 6, 7. 21. † συγκαλέσας τοὺς Φ.,

Digitized by Google

φίλτοις ἐκρᾶτο 4, 3, 8. poſt ſyn. ἀπειλῶν μᾶλλον, ἢ πείθων. - † ὅπερ ἤδεσαν - εὔχεσθαι, - φ. δὲ κωλύεσθαι 7, 5, 1. ſc. αὐτοῦ. - φόβου ἐξ ὠμότητος, πόθου δὲ - ἐνέταξαν 1, 4, 11. ſc. αὐτῶν. c. adi. μετὰ πολλοῦ φόβου τῇ ἐξουσίᾳ χρώμενος, terribiliter valde 7, 1, 2. — † ſimul c. adiuncto, πονηρᾶς ἐλπίδος καὶ φόβου συνεχοῦς ἀπαλλάξεσθαι, metu 2, 1, 17. - c. gen. perſ., ut obiecti, ſimul, τοσοῦτος ἦν ὁ Μαξιμίνου φ. Maximini metus 7, 8, 4. metus erga M. - c. ſolo gen. tali, φόβῳ M. 7, 7, 9. τῷ ἐκείνου φ. 7, 6, 11. — ſimul in opp. φόβῳ ἦρξε μᾶλλον τῶν ἀρχομένων, ἢ εὐνοίᾳ, metu ſubiectorum imperabat rel. 3, 8, 15. erga Sever. - cum gen. rei, φ. καὶ μνήμῃ τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς 2, 4, 5.

Φοινίκη, regio inter Palaeſtinam et Syriam, στρατόπεδον, ὃ τῆς Φοινίκης προήσπιζεν, Phoeniciam 5, 3, 16. Φ. καὶ Συρίας ἐν μεθορίοις, Phoeniciae 5, 4, 10. Ἐμέσου - πόλεως ἐν Φοινίκῃ, urbe Phoeniciae 5, 3, 2. κατὰ Φοινίκην, in Phoenicia 5, 3, 3. opp. κατὰ Συρίαν.

Φοῖνιξ, de perſ. Οὐρανίαν - Φοίνικες Ἀστροάρχην ὀνομάζουσι, Phoenices 5, 6, 10. †† τοῦ Φοινίκων ἔθνους παντὸς, Phoenicum gente 2, 7, 7. τῇ Φ. φωνῇ 5, 3, 8. νόμῳ Φ. 5, 5, 20. Φ. v. 6, 5, 21.

Φοίνισσα, de perſ. c. acc. ellipt. Μαισὰ -, τὸ γένος Φ. gente Phoeniſſa 5, 3, 2. - abſ. Διδὼ τὴν Φοίνισσαν 5, 6, 9. - de re, Φοινίσσης ἱερᾶς στολῆς, Phoeniſſam veſtem 5, 5, 5.

Φοινίσσεσθαι, ph. Paſſ. de re. cum abl. rei, τοσοῦτος - φόνος, ὡς ῥείθροις αἵματος - τὸν αἰγιαλὸν πάντα φοινιχθῆναι, ut littus purpurasceret 4, 9, 17. rubeſceret.

Φοιτᾶν, ph. de perſ. c. adv. et praep. εἴ ποτε φοιτῴη δι' ἡλίου, ſi q. incederet in l. 1, 7, 9. φοιτῶντες - ἑκάστοτε εἰς τὴν πόλιν, frequentantes urbem 5, 3, 17. itantes, euntes, i. q. ſq. ἰόντες, et ſine emphaſi ob adv. ἐκ. - c. praep. ſola, ὡς πολλοὺς καὶ αὐτομολοῦντας φοιτᾶν πρὸς τὸν νέον, ut irent 5, 4, 2.

Φονεύς, ph. c. adiuncto, ἥκω σοὶ φ. καὶ δήμιος, interfector 3, 12, 4. c. gen. perſ. οἱ τοῦ Περτίνακος φονεῖς 2, 13, 22. - ſimul in opp. ὑμᾶς, φύλακας καὶ φρουροὺς - βασιλέως, - αὐτοὺς γενέσθαι φονεῖς (αὐτοῦ, βασιλ.) fieri caedis patratores 2, 5, 10.

Φονεύω, ph. de perſ. c. acc. perſ. et nominat. particip. modi, αὐτὸν, - ἀποσφίγξας τὸν τράχηλον, φονεύει, interficit 1, 17, 2. τὸν - ἐπιπεσόντες φονεύουσι, occidunt 2, 6, 14. προβαλόντες τὰ ξιφίδια καὶ παίσαντες, φ. 7, 6, 19. † ἀναπεῖθει - τινὰ -, λαβόντα ἐγχειρίδιον -, ἐπιπεσεῖν τε τῷ Κομμόδῳ καὶ φονεῦσαι (αὐτὸν.) ut occideret 1, 8, 11. - cum abl. inſtrum. ſimul, προσποιησαμένους - ξίφεσι φ. occiderent 7, 6, 15. - c. adv. οἱ μὲν ἐφόνευον ἔξωθεν. caedem faciebant 4, 9, 14. ſc. τινὰς ſ. αὐτούς. - βούλεσθε - εἶθ' οὕτω φονεῦσαι (ἐμὲ.) occidere 2, 1, 22. † παθόντες -, φονεύουσιν ἤδη πᾶν τὸ σῶμα λελωβημένους τοὺς βασιλέας, tandem occidunt 8, 8, 15. qui Bg. traxit adv. ad pr. v., non ad ſq. † προσπεσόντες αἰφνιδίως οὐ προσδοκῶντα παίσαντες φ. aggreſſi ſubito nec op. percut. occid. 7, 4, 12. ubi Bg., ſine commate, liberum reliquit, quo traheretur adv. - cum adiuncto al. ἐπηρεάζοντες, ὡς συκοφάντας, ἐσύλησαν καὶ ἐφόνευσαν, trucidarunt 7, 7, 7. - in opp. βασιλέα, ὃν ἐχρῆν σώζειν -, ἐφονεύσατε, occidiſtis 2, 13, 12. - cum acc. perſ. ſolo, τοὺς δὲ - αὐτούς τε φ. καὶ πολύ τι πλῆθος ἄλλων ἀνθρώπων, obtruncant 3, 4, 11. διώκειν καὶ φονεύειν τοὺς λ. occidere 7, 11, 10. † ἐδίωξαν αὐτοὺς φονεύοντες οἱ Σεβήρου, perſecuti

ſunt ipſos Severiani occidentes 3, 7, 14. ubi acc. in med. pertinet ad v. utr. πάντα τὸν ἐμπίπτοντα ἐφόνευον, occidebant 3, 9, 19. ἔδοξε -, φονεῦσαι τὸν Μαξ. occidere 8, 5, 20. - † nominatim per Fut. ἀνέμενε τὸν φονεύσοντα (αὐτὸν, exſpect. interfectorem (ſui) 6, 9, 12. πέμπει - τινὰς τοὺς φονεύσοντας τὸν λ. qui occidant ib. 13. - † nominatim in bello, τοὺς ἀνθεςῶτας ἐφόνευσε βαρβάρους, occidit 7, 2, 13. - c. acc. animal. ζῶα - φονεύων Ῥωμαίοις ἔδειξε, animalia oſtendens Romanis occidit 1, 15, 9. ubi Bg. libere, et acc. pertinet ad v. utr. - † ὡς μὴ ἅμα τε τρῶσαι καὶ φονεῦσαι (αὐτὸ, τὸ ζῶον,) quin occideret ib. 8. - Per alios, c. acc. perſ., adv. et praep. εὐθὺς ἀφ' ἑςίας πάντας φονεύειν ἤρξατο, interficere 3, 15, 8. - c. adv. ſolo, ἀφειδῶς φονεύων (αὐτοὺς,) occid. 1, 13, 14. πάντας - ἀφ. ἐφόνευσεν, interfecit 7, 1, 20. † πρῶτον - ἐμὲ φονεύσατε, occidite 4, 3, 19. - cum acc. perſ. ſolo, τοὺς - φόνευε, occidebat 7, 9, 23. πάντας - φονεύσας, cum interfeciſſet 3, 8, 4. † φείσομαι - ὑμῶν, ὡς μὴ φονεῦσαι (ὑμᾶς,) ita, ut non occidam 2, 13, 15. ἐφείσατο, ὡς μ. φ. (αὐτοὺς,) ita, ut non occideret 6, 1, 15. Quae valent i. q. in ſqq. loc. κελεύει - τοῖς -, σπασαμένοις τὰ ξίφη, φονεῦσαι τὸν λ. occidere 3, 12, 24. φονεύειν τὸν ἐντυγχάνοντα κελεύσας 3, 3, 5. — Paſſ. de perſ. c. praep. οἱ ἐν τῷ ςρατῷ φονευόμενοι, ii, qui occiderentur 8, 5, 18. κεῖται -, φονευθεὶς ὑφ' ἡμῶν, occiſus 7, 5, 25. ὑπ' ἐκείνου φονευθέντα, ab illo occiſum 6, 1, 15. immo *ſub* illo. - c. adv. εὐθὺς πάντες ἐφονεύοντο, occidebantur 4, 6, 1 — ſimul c. praepp. et adv. ὑπ' Ἀλεξάνδρου -, ἐν ἔτεσι τοσούτοις ἀκρίτως φονευθέντα, occiſum 6, 1, 16. - c. adiuncto modi, per particip. αἰσχρῶς ὀλοφυρόμενος ἐφονεύθη, necatus eſt 2, 12, 12. — ſed per adi. μήτε - ἀκριτόν τινα φονευθήσεσθαι, capite mulctatum iri 2, 14, 7. - c. gen. temp. ἔσους χρὴ τῆς νυκτὸς φονευθῆναι, occidi 1, 17, 1. e. - de re, et ſimul de animal. πλῆθος τοσοῦτον ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν ἐφονεύθη, multitudo caeſa (eſt) 4, 15, 13.

Φονικὸς, ph. de re, θυμῷ φονικῷ, ſanguinario 3, 7, 6. avido caedis. - Neutr. c. art. p. ſubſt., τὸ φονικὸν πάτριον ἔχων, caedis cupiditatem 7, 1, 4. - c. gen. perſ. et praep. εἰδὼς αὐτοῦ τὸν θυμὸν καὶ τὸ φ. ἐπὶ τοιοῖσδε γράμμασι, gnarus - furoris et animi ſanguinarii 4, 12, 15. - de perſ. ſuperl. αὐτὸν -, φύσει ὄντα ὀργίλον καὶ φονικώτατον, valde ſanguinarium 4, 9, 6. οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι - εἰσὶ - φονικώτατοι, caedis avidiſſimi 2, 9, 15. 3, 14, 14. maxime ſanguinarii 3, 3, 6.

Φόνος, phyſ. in bello, c. gen. perſ. et adi. πολὺς τῶν ςρατιωτῶν γίγνεται, caedes 3, 2, 4. πολὺν ἐργασάμενος φόνον τῶν λ. 4, 11, 11. — ſine caſu, τοσοῦτος ἐγένετο φ. 4, 9, 17. πολλοῦ ἐργασθέντος φόνου, ſtrage 3, 4, 10. † πολλὴν ἁρπαγὴν καὶ φόνον εἰργάσαντο, caed. 3, 3, 6. - Extra bell., univerſe, cum gen. perſ. πᾶς οἰκείου φ. 4, 5, 5. τοῦ Περτίνακος φόνου 2, 14, 6. τῷ Περτ. φόνῳ 2, 9, 11. 16. † τῷ φ. ἐπεξελθεῖν 7, 4, 13. ſc. αὐτοῦ. - ἐπὶ τῷ παιδὸς φ. ob necem 4, 6, 6. τὸν ἐκείνου φ. caedem 2, 6, 13. μετὰ τὸν ἐ. φ. 4, 9, 3. ἐνετείλατό μοι φ. σοῦ 3, 12, 5. ἀγγέλλοντες τὸν φ. τοῦ Μ. 8, 6, 5. - ſimul c. adi. φ. οὐκ ὀλίγος ἐγένετο καὶ — ἀνθρώπων 7, 7, 6. εὗρε - τῶν λοιπῶν τοιοῦτον φ. 1, 17, 9. — Sine caſu, διὰ ξίφους χωρήτας καὶ φ. 4, 4, 5. κατεργασθέντος αὐτῷ τοῦ φ. ib. 8. τοιοῦτον ἄνδρα φόνῳ ἀπεσκευάσαντο 2, 10, 7. ἐπὶ φόνῳ ἥκειν 2, 1, 15. (αὐτὸν) ἐκπέμπει ἐπὶ τὸν φ. 3, 11, 20. -

Cccc

11. gerebat, habebat. - † ſimul c. praep. οἳ τὴν πεῖραν - φέρουσι διὰ μνήμης, geſtant in memoria 2, 2, 19. - ſimul in opp. διὰ γλώττης προΐετο, ὅσα μὴ ἔφερεν ἐπὶ γνώμης, quae non haberet in animo 2, 9. 18. - Al. not. c. adiuncto, φέρειν τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ π. μ. ὑπομένειν, tolerare 4, 14, 9. † τοῦτον ἐπιστάμενος — μὴ φέροντά τε τὰς εἰς αὐτὸν (αὑτὸν) ὕβρεις, impatientem propriarum contumeliarum 4, 13, 4. nec ferentem illas in ſe contumelias. — ἃ μὴ φέρων, ferens 3, 11, 7. - † μὴ φ. (τοῦτο ſ. ταῦτα,) impatiens 4, 4, 5. † ἃ περ οὐ φ. ferens 4, 12, 5 ſq. πάνυ ἤσχαλλε, nolens audire. μήτε τὴν νόσον φ. καὶ τὸ πνιγῶδες τοῦ ἀέρος, cum morbi impatiens, tum aeſtuoſi coeli 6, 6, 2. † καὶ μὴ φέροντες τὸ πν. τοῦ ἀ. atque etiam intolerabili coeli aeſtu 3, 9, 11. corpore non valentes ſuſtinere; cum in ſuperior. locis fuerit de animo. †† Praeſertim de militib. φέρειν πόνους πάντας πορείας - εἰθισμένοι, perferre 2, 10, 10. ſq. ſyn. καταφρονεῖν. - τιτρωσκόμενοι - καὶ μὴ φέροντες (τοῦτο) et non durantes 1, 12, 17. non id ferentes, iſtum dolorem vulnerum, nolentes ſ. non valentes id perferre, tanquam ingratum et indignum; de corpore et animo, ubi maxime dr. p. indignantes et irati propterea. μὴ φ. τὴν ἐκ συστάσεως μάχην, haud fer. 4, 15, 9. τὴν τῆς ἀρχῆς οὐκ ἔφερον εὐταξίαν, non ferebant 2, 4, 9. indignabantur, et ſtudebant removere. - ſimul c. adv. χαλεπῶς ἔφερον, graviter ferebant 6, 7, 24. - † cum adv. affini, δυσφόρως τοῦτο φέρουσα, aegre id ferens 1, 8, 9. - ſimul c. adiuncto al. ſyn. δεινῶς ἔφερον τὸ πεπραγμένον, καὶ συμφορὰν ἐθρήνουν οἱ λ. indigne ferebant 2, 6, 3. — † c. nominat. adi. modi, p. adv. ἄκοντες μὲν, ἔφερον δὲ (αὐτό.) quamvis inviti, ferebant tamen 8, 6, 2. - c. adv. al. πεῖραν δοθῆναι, πῶς φέρουσι τὴν ὄψιν τοῦ σχήματος, quomodo ferant 5, 6, 11. cum indignatione, an ſine ea. - †† c. acc. perſ. particip. μὴ φέροντα τὴν Μαμμαίαν ἐνυβρίζουσαν αὐτῷ λ. impatiens Mammaeae iniuriarum rel. 6, 1, 20. v. ἐνυβ. - Paſſ. de re, ph. ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἴνου λ. ut defluerent 5, 5, 16. ferrentur. δᾶδας ἐπέβαλλον, - αἳ ἀναφθεῖσαι φερόμεναι, volantes 8, 4, 31. volando, inter volandum. - cum praep. τὸ ῥεῖθρον εὗρε διά τε μεγίστου βάθους καὶ πλάτους φερόμενον, defluentem 8, 4, 2. φερομένη ἡ πίττα τῶν οἷς προσίενται, delabens ib. 27. devolans. - Al. not. τὰ κτήματα. φερόμενα μεθ' ὕβρεως λ. 4, 6, 2. tracta. - ſimul c. adv. τὰ τῶν στρ. σύμβολα - μόλις ὑπὸ τῶν γ. στρατιωτῶν φ. portanda 4, 7, 12. manibus geſtata. - † trop. cum adi. modi, τὴν Ρ. ἀρχὴν μετέωρον φερομένην. ſublime ferri 2, 9, 3. v. μ. — De perſ. ph. c. adv. affini. φοράδην φερόμενος λ. portatus lectica 3, 14, 6. - c. praep. φ. δι' ὅλων τῶν βασιλείων, ferens ſe 4, 4, 9. currens. - † ſimul cum adiuncto temp. et abl. modi, ὁρῶν περὶ δείλην διὰ μέσης φερόμενον τῆς πόλεως δρόμῳ τὸν βασιλέα, agere ſe ib. 11. †† θυμῷ - τοῦ στρατοπέδου δρ. φερόμενοι, cum furore - ex caſtris curſu concitato acti 2, 5, 3. v. ſq. - cum adiuncto al. affini, θέοντι αὐτῷ καὶ φερομένῳ συνεξέδραμον, cum currente et incitato una foras concurrerunt 4, 4, 10. ὥσπερ ἐνθουσιῶντες, ἐφέροντο, - καὶ ἐς τὸν ἱππόδρομον συνθέοντες, ferebantur 8, 6, 17. - Trop. c. abl. rei, ὁ δὲ βαρβάρῳ φερόμενος ἀλαζονείᾳ, incitatus 6, 3, 11. abreptus. - † cum adv. loci et praep. μή ποι φερόμενος ὑπ' ἀτελοῦς - ἐμπειρίας, εἰς - προσαρραχθῇ, ne quo actus 2, 4, 8. niſi adv. referatur ad v. poſtr. - †† de animal. ph. c. abl. et adverb. modi, ταῖς στρουθοῖς, ὀξύτατα φερομέναις καὶ πε-

δῶν τάχει καὶ κολπώσει πτερῶν, qui celerrime feruntur 1, 15, 11.

Φεύγειν, de perf. ph. c. praep. φεύγει μετ' ὀλίγων, fugit 3, 4, 12. φυγόντος - σὺν ὀλίγοις λ. elapso 3, 9, 20. φεύγοντας ἐπὶ τοὺς λόφους 3, 4, 11. ἔφευγον εἰς τὴν πόλιν, petunt urbem 1, 12, 15. - ὡς - φυγεῖν εἰς τὸ στρατόπ. ut confugerit 6, 1, 20. - cum adv. τῶν ἔνδοθεν φευγόντων, qui ex aedibus profugerant 4, 4, 19. φυγόντες - κἀκεῖθεν, fugientes 3, 2, 20. † ἔφευγον -, ὡς ἕκαστος ἐδύνατο, fugiebant ib. 11. † πανδημεὶ πεφευγέναι, aufugisse 8, 1, 9. ex urbe. - cum adiunctis, particip. modi, etc. καταλιπόντες τὴν φρουρὰν, φεύγουσιν, aufugiunt 3, 3, 12. ἕκαστος - φρουρὰν λιπὼν, ἔφευγον, fugiebat 2, 5, 4. e. † ἐπιπηδήσας ἵππῳ, ἔφυγεν, fugit 4, 13, 15. πάντα ῥίψαντες, ἔφυγον, fugerunt 7, 9, 14. aufugiebant 7, 11, 9. - abs. φεύγοντες, - ἐμάχοντο, fugientes 3, 4, 10. οἱ φ. 7, 9, 17. φεύγειν - οὐκ ἠθέλησεν, fugere 2, 5, 6. συκοφάνται - ἔφευγον, fugiebant 7, 7, 5. - † μαθόντες τὸν Νίγρον πεφευγότα, cognita Nigri fuga 3, 3, 4. p. inf. fugisse. - †† Per aor. 2. p. praes. συνεβούλευον φυγεῖν, suadebant, ut fugeret 2, 5, 5. πρὸς τὸ φ. ἐμποδίζονται, ad fugiendum 4, 15, 9. φ. μὴ δυνηθέντων, fugere 7, 12, 14. - simul c. adiuncto temp. τῶν πρὸς ὀλίγων φ. - δυνηθ. effugere 6, 9, 14. - sed p. praeterito, ὡς φ. αὐτόν, ut fugerit 5, 7, 8. - c. alii v. εἴ τινες ἐκ τῶν φυγόντων κατέφευγον πρὸς αὐτούς, si qui ex fuga se receperant ad ipsos 3, 2, 18. eorum, qui fugerant. - Trop. c. acc. rei, φεύγων ἕκαστος τὸν ἴδιον κίνδυνον, dum fugitat 7, 8, 13. cupiens effugere, vitare, declinare. ἐβόα, πεφευγέναι κ. λ. se effugisse 4, 4, 14. γνώσῃ, τίνα κ. ἐφύγομεν, effugerimus 2, 1, 23. — Med. de perf. ph. c. praep. οἱ λοιποὶ διὰ δειλίαν - φεύξονται, fugient 7, 8, 19.

Φήμη, ph. c. verb. ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ φ. ea fama 1, 4, 19. fama 1, 7, 2. 7, 5, 17. † ὡς διιπταμένη ἡ φ. πάντα ἐπῆλθεν ἔθνη 2, 8, 12. διαδραμούσης τῆς φήμης 1, 5, 2. 2, 2, 5. ὑπὸ τῆς φ. τὰς ψυχὰς ἐτρώθησαν, ea f. 5, 8, 12. † γνόντες ὑπὸ φήμης ex rumore 7, 10, 9. ἐνδεχομένην πίστιν ἕξειν ᾤοντο τὴν φήμην, hunc rumorem 2, 1, 7. τὴν φ. φθάσας, famam 2, 11, 5. 6, 8, 15. διαβόητον ἐποίησαν τὴν φ., ὡς εἰς πᾶν χωρῆσαι τὸ στρατιωτικὸν, eam f. 5, 3, 21. - † c. adi. φήμῃ καὶ δόξῃ ἀρίστῃ λ. 4, 3, 6. - cum gen. rei, ἐπεὶ διεφοίτ. ἡ φ. τῶν λεχθέντων, fama eorum, quae 2, 4, 1. τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ φ. διαθέουσα λ. ib. 4. ὡς διέδραμε φήμη τῆς νίκης 3, 2, 13. φθάνων τὴν φ. τῆς ἑαυτοῦ τύχης 5, 4, 13. - simul c. adi. ἡ μὲν τῆς διαβολῆς φ. τοιαύτη ἐγένετο, λ. 7, 1, 18. — c. praep. φήμη περὶ αὐτοῦ διεφοίτα, ὡς ἐπιεικοῦς λ. 2, 7, 8. - † an simul c. coni. περὶ - τοῦ θανάτου φήμην ἐγκατασπεῖραι, ὅτι λ. rumorem 2, 1, 6. - c. sola hac coni. ἡ φ. διέδραμεν -, ὅτι λ. fama 5, 4, 1. - † simul c. adi. φῆμαι μείζους - ἐδίδοντο, ὅτι λ. rumores 8, 5, 15. - c. al. coni. syn. διασκεδάννυται ὑπ' αὐτῶν φήμη, ὡς λ. f. 7, 6, 21. e. † cum eadem coni. sed ante gen. particip., διεσκέδασε - φήμην, ὡς τοῦ - μέλλοντος, famam, quasi rel. 6, 8, 11. - ††† ὡς διαθέουσα ἡ φ. ἔκπυστα - ποιῇ λ. fama 2, 7, 10. qui Bg. recte legit sic p. vulg. γνώμη, quia hoc subst. non convenit bene c. ἐκπ. λ. et v. διαθ. alias etiam est c. subst. φ. cf. supra 2, 4, 4. - ††† ὅπως τὴν τῶν πραττομένων γνῶσιν φθάσωσιν, famam 1, 9, 20. qui Bg. quoque legisse videatur φήμην, sed non certo, nec necessario, v. γν. ††† not. al. τὰ ἀκολουθη-

σαντα - τὴν προϋπάρχουσαν φ. ἐπιςώσατο, omen 1, 14, 12. verbis factum signum vel universum.

Φημὶ, ph. de perf. universe c. adv. ὥς φατε, ut dicitis 4, 3, 17. pro quo ἔλεγον §. 12. - † sensu exquisito, cum inf. perf. Σύροι - φασὶ, περὶ τὸν Νίγρον ἐσπουδακέναι, profitentur se Nigri studiosos (esse) 2, 10, 15. In narratione, tum certa, c. inf. praes. καὶ γὰρ οἱ τὰ ἐκεῖθεν ἀγγέλλοντές φασι, λ. affirmant 2, 8, 8. — tum alia quaecunque, per varii temporis inf., vel aor. 1. φασὶν, αὐτοῖς χρησθῆναι, aiunt 1, 11, 8. 5, 4, 22. in med. periodo quidem; sed init. periodi, φασὶ δὲ, λ. aiunt autem 5, 6, 9. φασὶ δέ τινες 3, 2, 5. sq. syn. λέγουσι. - et in relat. per repetit. οἱ δὲ φασιν, alii autem aiunt ib. 7. vel aor. 2., init. periodi, φ. γὰρ, - γενέσθαι λ. 1, 16, 3. - † vel utr. aor. simul, in med. or. ἐν τοσαύτῃ - αὐτόν φ. μεῖναι -, προςειπεῖν τε λ. 2, 1, 15. - in med. or. & simul sq. coni. ἕτεροι δὲ φασιν, ὡς - ἀνεπαύσατο 7, 9, 20. in relat. remotiori ad v. idem c. adv. in med. or. ὥς τινές φασιν, ut quidam perhibent ib. 9. - c. solo adv. hoc, in med. or. τὰ ἄλλα, ὥς φασι, γενόμενος λ. ut aiunt 3, 4, 15. 6, 9, 12. - In orat. alterius indicanda, in med. Πάλαι μὲν, φάναι, (ut) diceret 2, 1, 16. qui inf. pendet a pr. eodem v. φασὶ ib. §. pr. - † Nominatim impf. perf. tertia, abs. in med. or., post vocem unam. Ὅρα, ἔφη, Vide, inquit 1, 17, 13. post duas voc. Σὺ μὲν, ἐ. Tu quidem, inq. 1, 13, 3. 2, 1, 18. 22. sq. †† Ἥκω σοὶ, ἐ. Venio, inquit, tibi 3, 12, 4. 12. 4, 3, 17. post tres voc. Ποθεῖν μέν σε, ἐ. Desiderio te quidem, inquit, - teneri 1, 6, 12. - † ὁ δὲ, Ἀλλ' αὐτός γε, ἔφη, ἐγὼ λ. qui, Atqui ipse, inquit, ego 2, 8, 10. τὸ μὲν ἐμὸν, ἐ. Ac quidem, inq. 2, 5, 9. 3, 11, 10. 3, 12, 23. post quatuor voc. Οὐ πανηγυρίζειν σοὶ καιρὸς, ἐ. 1, 9, 8. †† ἐπιτρέψατε γάρ δή μοι, ἔφη, προελθόντι λ. 3, 12, 12. ubi Bg. negligit, ob iam praeced. idem v. Καὶ τίνα, ἔφη, λ. ib. §. init. — In alterius orat., non tamen illa propria, sed ab historico prolata, in med. or., c. inf. vel fut., φήσας, ἐπισκέψεσθαι λ. dicens 1, 6, 21. ubi tamen Var. L. aor. 1. ἐπισκέψασθαι. †† ὁ δὲ Παρθυαῖος ἐπιςέλλειν ἔφη τοῖς σατράπαις. dixit 3, 1, 5. ubi tamen Var. L. praes. ἐπιςέλλειν. - †† simul c. nominat. perf. τὰ λοιπὰ, φήσας, αὐτὸς κατορθώσεσθαι, affirmans 1, 8, 11. e. ubi tamen iterum Var. L. per aor. 1. - vel praes., init. periodi, φήσας δὲ, λ. porro, dictitans 5, 6, 8. - in med. or., post comma, φ., λ. 4, 9, 8. †† per epistolam, μείζοσι φ. καλῶν ἐλπίσιν λ. affirmans 1, 9, 20. e. - c. inf. perf. φ., λ. dictitans 5, 6, 4.

Φῆςος, Festus 4, 8, 11. ubi, quis fuerit, etc.

Φθάνειν, ph. de perf. c. acc. rei, φθάνων αὐτῶν (τῶν θηρίων) τὸν δρόμον, praevertens 1, 15, 6. φ. τὴν φήμην τῆς λ. praeveniens 5, 4, 13. 2, 11, 6. † τὴν φ. φθάσαντες, praevenientes 6, 8, 15. - ὅπως τὴν τῶν πρ. γνῶσιν φθάσωσιν, ut praevenirent 1, 9, 20. — φθάσαι θέλοντες τὴν τοῦ δήμου ἔφοδον, praevenire 2, 5, 15. — c. acc. perf. ἐκέλευσεν αὐτοῖς, φ. τὴν λοιπὴν δύναμιν, imperavit illis, ut praecederent reliquas copias 7, 3, 27. †† simul ph. cum acc. animal. et trop. cum acc. rei, it. cum abl. instrum. φθάσας τῷ ἀκοντίῳ μέλλουσαν δήξεσθαι, - φθ. τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμὴν, occupans - praeveniens 1, 15, 12. - († trop. tantum, c. al. abl. modi, φ. αὐτοῦ τὴν ἐλπίδα - τῇ τῆς ἐξουσίας κοινωνίᾳ, anticipans 2, 15, 5. ita, ut prius communicarit

Digitized by Google

eum eo potestatem, quam ille pararet ac cuperet.) - Abs. phys. ἵππος φθάσαι θέλων, antevertere 1, 7, 4. φθάσαντες, praevenientes 7, 10, 12. εἰ μὴ φθάσεις, praevenies 1, 9, 11. - †† Per loca, ubi p. adv. valere potest, cum aliquo v. finito, φθάσας - χρήματα - ἔπεμψε, anticipans 3, 9, 2. prius s. prior. - † cum particip. aor. 1. per notion. modi, in obliqua orat. s. per inf. δέον - φθάσαι οἰκειωσάμενον αὐτὰ 2, 8, 18. cum oporteret ipsum s. debuisset ipse prius s. prior conciliare sibi eos.- †† cum particip. eiusdem temp. aor. 1. in nominat. modi, sq. particula comparandi, συντίθενται, φθάσαι τὶ δράσαντες, ἢ παθεῖν, prius ac potius aliquid faciendum, quam patiendum 1, 17, 16. ubi Bg. per dupl. adv. syn., liberior in particip., p. prius quid facere, quam pati. †† c. solo particip. modi in aor. 2. φθάσωμεν οὖν τὴν Ῥώμην προκαταλαβόντες, properemus itaque prius occupare Romam 2, 10, 18. ubi Bg., ob particip., compositum e pr. πρὸ, (eiusdem notionis cum adv. Lat. prius,) vertit potius per aliud v. Lat., quod tamen redeat ad adv. *celeriter* s. *statim*. — c. inf. aor. 1. τρῶσαι μὴ φθάσας, percutiendo non anticipans 1, 8, 12. cum non prius, statim, celeriter, percussisset. - c. inf. aor. 2. φθάσαι θέλοντες τὸν Ταῦρον ὑπερβῆναι, prius cupientes Taurum transire 3, 2, 11. - † simul sq. particula compar. ὅπως - φθάσωσί τι κακὸν παθεῖν, - ἢ δράσωσιν, ut prius aliquod malum paterentur, quam facerent ib. 10. - †† Trop. in opp. δρᾶσαί τι μᾶλλον φθάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας, ἠθέλησε, patrare aliquid potius praeveniendo, quam pati exspectando voluit 3, 11, 1. ubi adv. μᾶλλ. pertinet ad v. postr. ἠθέλ. it. de re, abs. τὴν εὐωδίαν φθάσασαν ἐμπιμπλάναι, odorem anticipantem implere 1, 12, 5. prius, antea, s. antegressum.

φθέγγεσθαι, Med. ph. de pers. cum adv. τίνες ἦσαν οἱ προτεθέντες φθεγξάμενοι, qui fuissent prior. locuti 4, 6, 12.

φθείρειν, ph. de pers. c. acc. pers. φθείροντες ἀλλήλους, se invicem conficientes 1, 17, 5. populus et equites in tumultu, necantes. — Pass. c. nominat. modi, ἐφθείρετο ὁ δῆμος, οὐ μόνον βαλλόμενος λ. peribat 1, 12, 14. perimebatur, interficiebatur, de eodem tumultu, sq. syn. ἀπώλοντο. †† simul c. praep. dupl. ὠθούμενοι -, πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους διεφθάρησαν, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων, interempti (sunt) 7, 9, 15.

φθινώδης, ph. de re, Neutr. cum art. et gen. rei, τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέρος λ. tabificus aër 1, 12, 5. corruptus, infectus, pestilens, cf. §. 1. 3.

φθονεῖν, mor. de pers. c. dat. pers. vel abs. λέγουσι, αὐτὸν φθονοῦντα τῷ Νίγρῳ ἐπιβουλεῦσαι, invidentem Nigro insidiatum 3, 2, 6. qui Bg. et ipse in ambiguo relinquit, dum comma cogitari potest post Νίγ. et addi pron. αὐτῷ ad alterum v. ἐπιβ. c. gen. rei et dat. pers. φθονοῦσα τῆς προσηγορίας ἐκείνῃ, invidens eam appellationem illi 6, 1, 20.

φθόνος, mor. c. adiuncto, τὸ πάθος τοῦτο τοῦ ζήλου καὶ φθόνου, invidiae 3, 2, 16. - c. gen. pers. φθόνῳ καὶ καθαιρέσει τῶν ὁμοφύλων, invidia ib. 13. v. καθ. - φ. τῶν κρειττόνων λ. ob invidiam 7, 3, 11. †† c. coni. φθόνος - παρώξυνεν, si λ. indignatio, II 1, 10, 15. qui Bg. ceperit in sq. †† al. not. in opp. τοῖς μὲν - δυστυχήσασιν ἔλεος, τοῖς δὲ κρατήσασι φ. παρακολουθεῖ, invidia 4, 5, 4. odium.

Φθορά. ph. c. gen. perf. et animal. it. adi. πολλὴ - τις Φ. ἐγένετο ὑποζυγίων καὶ ἀνθρώπων, interitus 1, 12, 2. πολλῆς ἀνθρ. Φθορᾶς γενομένης πάντων τε ζώων λ. ib. 6. al. not. o. gen. rei, πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος Φθορὰν ἀντέχειν, aëris corruptioni ib. 3. ἀέρων Φθορὰς 1. 1, 5. o.

Φιάλη, phyf. Φιάλην λαβὼν, σπένδων τε λ. phiala fumta 4, 8, 12.

Φιλανθρωπία, mor. c. adi. τὰς ψυχὰς - δῶρον τῆς ἐμῆς Φιλανθρωπίας ἕξετε, humanitatis 2, 13, 16.

Φιλάνθρωπος, id. Mafc. de perf. c. adiuncto et fortaffis c. dat. perf. χρηςὸς ὢν καὶ Φ. τοῖς συνοῦσι, humanus erga 4, 3, 6. nifi dat. pendet a v. fubft. - de τε, χρ. καὶ Φ. τρόπος, morum - humanitas 5, 1, 11. mores humani. animus hum. - Neutr. c. art. et praep. it. cum gen. perf. τὸ μέτριόν μου καὶ πρὸς τοὺς ἀρχομένους Φιλάνθρωπον διαβάλλων, meam humanitatem erga 5, 1, 5. abf. ἦθος, - εἰς τὸ Φ. - ἐπιῤῥεπὲς 6, 1, 14. 6, 9, 16.

Φιλαργυρία, mor. c. adiuncto, διεβέβλητο - εἰς Φιλαργυρίαν καὶ μικρολογίαν, ob avaritiam 6, 9, 17. ubi minus quid, quam μ.

Φιλάργυρος, id. de perf. Mafc. cum mafc. Γερμανοὶ -, Φιλάργυροι ὄντες, avidi pecuniae 6, 7, 22. - Mafc. de fem. τὴν μητέρα ἐμέμφοντο, ὡς Φιλάργυρον, ut avaram 6, 9. 9.

Φιλέορτος, moral. de perf. cum abl. modi, Φιλέορτοι Φύσει Σύροι, amantes funt feftorum 2, 7, 15. fc. εἰσί.

Φιλέω, mor. de perf. c. acc. perf. πάντας - ἡμᾶς, ὡς ἕνα, ὁ πατὴρ ἐΦίλει, amabat 1, 5, 12. i. q. ἠγάπα ib. 7. - † al. not. in opp. καὶ αὐτὴ - ἀςεργὲς τὸ παιδίον, - περιπτύξασα καὶ Φιλοῦσα (αὐτὸ.) deosculans 1, 17, 8. - † al. not. c. adv. et inf. Φιλεῖ πως ἀεὶ τὸ ὑπήκοον - βιοῦν λ. folent fubiecti vol. 1, 2, 8. - Paff. c. praep. et particula modi c. nominat. adi, διὰ ταῦτα -, ὡς ςρατιωτικὸς, ὑπ' αὐτῶν ἐΦιλεῖτο, amabatur 4, 7, 13.

Φιλία, mor. de pluribus, c. adiuncto, in opp. ἦν εἰρήνης καὶ Φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἔτι πολιορκίας, amicitiae 8, 6, 9. οὓς - πείσας ἐς Φιλίαν καὶ συμμαχίαν ἐπῆκτο 7, 8, 23. - c. adi. σπονδαὶ Φιλίας βεβαίου, εὐνοίας τε - πίςις 8, 7, 18. - abf. in formula, τοὺς δὲ ἐς Φ. ἐπηγάγοντο 1, 6, 24. † τοὺς - ἐς Φ. ὑπηγάγετο, ὡς καὶ συμμάχους λ. 4, 7, 3. - De fingulis, συνάγειν ἀεὶ τοὺς παῖδας εἰς Φ. 3, 13, 8. - cum adiuncto, περὶ εἰρήνης καὶ Φ. διαλέγεσθαι 6, 4, 6. per legatos. Φήμη - πλείους εἰς εὔνοιαν καὶ Φ. προυκαλεῖτο 4, 3, 6. - fimul cum adi. ἐς ὁμόνοιαν καὶ Φ. ἐπίπλαςον μᾶλλον, ἢ ἀληθῆ, περιήγετο 3, 15, 14. - cum gen. perf. ut obiecti, ἐπεκάλει ἀμΦοτέρους Φιλίᾳ Νίγρου, amicitiam Nigri 3, 5, 2. erga Nigrum, v. ἐπικαλ. - † fimul in opp. ἐπιΦέρων - τοῖς μὲν - Φιλίαν, τοῖς δὲ - γνῶσιν Ἀλβίνου 3, 8, 13. - c. gen. perf., ut auctoris, et c. praep. τὴν Βαρσημίου - πρὸς Νίγρον Φ. 3, 9, 1.

Φιλικὸς, mor. de re, γράμματα Φιλικὰ ποιήσας 1, 9, 20. amica, per fimulationem. ἐπιςέλλει Φιλικώτατα γρ. δῆθεν, litteras quafi amantiffimas 2, 15, 6.

Φίλιος, mor. fed fenfu Rom. praecipuo, de re et loco f. perf. cum dat. perf., Mafc. c. fubft. fem. Ἀρμενίας, - Φιλίου Ῥωμαίοις δοκούσης, quae amica Romanis videbatur 6, 5, 2. federe ac focietate iuncta, f. favens nec hoftiliter animata.

Φιλόδοξος, mor. de perf. c. adiunctis ex abl. modi et adv. temp.

Digitized by Google

φύσει Φ. ἄλλως ὑπάρχων, gloriae amans 3, 14, 3. - cum ſolo adv. iſto, *ἀλλ. Φ. ὢν*, gloriae avidior 7, 5, 18. niſi adiuncta illa pendent a v. v.

Φιλοκόμμοδος, nomen, ſ. cognom. Paſſ. vel Act. *ἐκαλεῖτο* (*αὐτὸ, τὸ παιδίον*,) Philocommodus 1, 17, 6. ſq. explic. quem Commodus amavit ſ. qui amatus eſt a Commodo.

Φιλονεικεῖν, de re ſ. perſ. mor. ſ. ph. c. praepp. *ἡ πόλις* (Carthago) - *Φιλονεικοῦσα πρὸς τὴν - πόλιν* (Alexandria) *περὶ δευτερείων*, contendens cum urbe de 7, 6, 2.

Φιλονεικία, ph. in bello c. praep. *οὐ - περὶ ὅρων γῆς λ. ἡ Φ.* (*ἐςὶ*) eſt hoc certamen 4, 14, 14. - extra bell. mor. c. adiuncto ſimul, *ἡ περὶ ἐκεῖνα σπουδὴ καὶ Φ.* illa contentio 3, 13, 4. - c. ſolo adi. *πρὸς ἀλλήλους ἐςασίαζον - ὑπὸ παιδαριώδους Φιλονεικίας*, ex content. 3, 10, 5.

Φιλόνεικος, ph. ſ. mor. Neutr. c. art. p. ſubſt. pr., in opp. *πλέον ἦν παρ' αὐτοῖς τοῦ δικαίου τὸ Φιλόνεικον*, ſuperabat in ipſis iuſtitiam contentio 4, 4, 2. v. *πλ.* et *δίκ.* maior enim erat in iis contentio ſ. aemulatio, quam iuſtitia, ſ. amor contentionis, quam amor iuſti.

Φιλονείκως, mor. *ἡ περὶ τὰ θεάματα - αὐτῶν σπουδὴ Φ. - ἐμερίζετο*, cum contentione 3, 10, 6. vel ex cont. i. q. ſupra *ὑπὸ Φιλονεικίας*.

Φίλος, p. ſubſt. de perſ. univerſe, *ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ - δοκοῦντος Φίλου*, amico 7, 1, 22. *ἄπιςος - περὶ τὸν Φίλον* ib. 24. *τὸν νομισθέντα Φ.* 3, 6, 3. *Φόβῳ - Φίλους ἐκτᾶτο* 4, 3, 8. - c. adi. *τοὺς - πιςοὺς ἐδοκίμαζε Φ.* 5, 1, 6. - in opp. *ἐχθρὸς ἀντὶ Φίλου, πολέμιος δε ἀντὶ οἰκείου, γενέσθαι* 3, 6, 11. *Φίλῳ ἀντὶ ἐχθροῦ χρῆσθαι* 4, 15, 19. *Φίλον ἀντὶ πολεμίου δέχεσθαι* 8, 3, 4. *δεχ. Φίλους τοὺς χθὲς ἐχθροὺς* 8, 6, 3. - ſimul c. adi. *μέγαν βασιλέα - πιςὸν Φ. ἀντ' ἐχθροῦ - ἐποιήσαμεν* 5, 1, 8. - cum gen. perſ. ut obiecti, *ὡς ἐκείνου Φίλοι, ἀνῃροῦντο* 4, 6, 5. 8. *Φίλων αὐτοῦ τινὶ* 7, 1, 21. - c. adiuncto, et adi. *τινῶν αὐτοῦ Φ. καὶ οἰκείων* 7, 10, 9. v. *οἰκ.* †† *ἀνδράσι, καὶ πρότερον αὐτοῦ Φίλοις*, ſibi amicis 2, 1, 24. ubi Bg. libere c. dat. - † ſimul in opp. *Φονεύειν τοὺς ἐχθροὺς μὲν συγκλήτου -, Φίλους δὲ καὶ συμμάχους Μαξιμίνου* 7, 11, 10. - cum praep. ſimul, *πρὸς τοὺς ἐν Ῥώμῃ Φ. αὐτοῦ*, in eius Romae neceſſarios 3, 8, 7. - †† c. dat. perſ., p. pr. gen. *ὅσους ᾔδεσαν ἐκείνῳ Φ.* quos ſcieb. ei amicos 1, 13, 11. - † ſimul cum adiuncto, *ὧν ἦσαν αὐτῷ πλεῖςοι Φ. καὶ συγγενεῖς* 7, 6, 5. ubi adi. *πλ.* pertinet ad pr. pron. *ὧν*. - † ſimul c. adi. *τοὺς ἐκείνῳ θυμήρεις Φ.* 8, 5, 23. - Al. not. Pecul. a) de ſubditis, partim, et milit. c. adiuncto et opp. *ὧν ἦσαν οἱ μὲν ὑπήκοοι, οἱ δὲ Φίλοι καὶ σύμμαχοι* 7, 2, 3. fautores, vel per honorificum titulum ap. Rom. — b) de imperatorum miniſtris, c. adi. *πατρῷοι Φ.* 3, 15, 13. *τῶν πατρῴων Φ.* 1, 6, 1. 2, 1, 16. †† c. adiuncto, *τοῖς πατρῴοις Φ.* 1, 8, 1. ſq. *ἐκείνοις συμβούλοις χρώμενος*. - *τοὺς πατρῴους Φ.* 1, 5, 4. 1, 8, 4. - ſimul c. adi. *λοιποὺς π. Φ. - πάντας* 1, 17, 3. — †† ſimul c. dat. perſ. et adi. *τῶν σεμνῶν πατρῴων τῷ Κομμόδῳ Φ.* paternis Commodo amic. 2, 1, 10. ſq. opp. vel ſyn. *ἑταίρων*. abſ. *τινὲς τῶν Φ.* 7, 8, 5. † *πιςοτάτῳ εἶναι δοκοῦντι Φίλων λ.* 4, 12, 7. *ἔδοξε τοῖς Φ.* 1, 5, 1. 1, 6, 22. 7, 8, 2. *τοῖς συνοῦσι Φ.* 6, 7, 9. †† *τοὺς Φ. πάντας, οἳ συνῆσαν -, σύνεδροί τε λ.* 7, 1, 7. *καλέσας τοὺς Φ.* 1, 6, 7. 21. † *συγκαλέσας τοὺς Φ.*,

θεοὶ τε παρῆσαν τῶν συγγενῶν 1. 4. 1. † ἡ πρὸς τοὺς Φ. αἰδὼς 1, 8, 5. ubi deſit gen. αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς, vel αὐτοῦ.

Φίλος, p. adi. Maſa. de perſ. c. dat. perſ. et adiuncto, εἴ τινες ἐδόκουν ἐκείνῳ Φίλοι καὶ τίμιοι. amici 7, 9. 14. - Neutr. de re. in opp. πᾶν τὸ τῷ ἑτέρῳ Φίλον τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, quidquid alteri eſſet gratum 3, 10, 6. niſi de perſ., ut in ſq. loco. ἔθνη, - ὅσα Ῥωμαίοις ὑπήκοα, καὶ ὅσα Φίλα 2, 4, 4. faventes, aut per titulum honorificum Rom. - † ſimul cum praep. ἔθνη -, Φ. καὶ ὑπ. ἐκ προγόνων 7, 7, 12. - Superlat. de perſ. abſ. ἦν αὐτῷ τις τῶν ἀπελευθέρων Φίλτατος, cariſſimus 4, 8, 11. τοῦτον ᾔδει - Φίλτατον ὄντα 7, 6, 10. - τοὺς δοκοῦντας εἶναι Φιλτάτους ib. 20. - not. praecipue, οἰμωγὴ γυναικῶν καὶ παιδίων, ὧν ἐν ὄψει οἱ Φίλτατοι ἀπώλοντο 7, 9, 19. mariti, patres.

Φιλοσκώμμων, mor. de perſ. πεΦύκασι - εἶναι Φιλοσκώμμονες, dicaces 4, 9, 4. amans ſcommatum et dicteriorum mordacium, Alexandrini, ſq. explic.

Φιλοσοφία, mor. ΦιλοσοΦίαν - ἐπεπόθητο, ſapientiae ſtudium 1, 2, 6. Marcus, it. Φ. προσποιούμενος, philoſophiam 4, 5, 13.

Φιλόσοφος, id. de perſ. ἀνὴρ ΦιλοσόΦου ... σχῆμα, philoſophi 1, 9, 7. Cynici, c. ſq. deſcript.

Φιλοσώφρων, mor. de re, cum adiuncto, οὐ ΦιλοσώΦρονα, οὐδὲ σύμμετρον - διοίκησιν, non frugalem 2, 3, 22. i. q. pr. et §. ſq. c. σώφρων, ſapientem, prudentem.

Φιλοστοργία. mor. de fem. τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτὸν) - ὑπερβαλλούσῃ Φιλοστοργίᾳ, caritate filii 6, 5. 18.

Φιλοτησία, ph. de re. c. adi. ὁ δ', ὡς συνήθη Φιλοτησίαν, - ἔπιεν. veluti conſuetum benevolentiae poculum 1, 17. 19. noſtr. *Freundſchaftstrunk.*

Φιλοτιμεῖσθαι, Med. mor. de re, cum inf. Φιλοτιμησαμένης, ὡς ἄν τις εἴποι, τῆς ἀνθρωπίνης Φύσεως, δεῖξαι λ. dum quaſi data opera, ut ita dicam, humana natura vult oſtendere 1, 13, 12. magno ſtudio conatur, noſtr. *wetteifern* ſ. *ſich beeifern.*

Φιλοτιμία, mor. c. adi. affini, τὴν ἀρχὴν - ἑκατέρας ὑμῶν ἐξ ἰσοτίμου Φιλοτιμίας εἰς αὐτὸν ἀνθείλκεν, pari ambitione 3, 6, 10. — † al. not. pl. πάσης προανηλωμένης Φ. munificentia 2, 8, 9. cum finitae eſſent et defiiſſent omnes largitiones in milites, donativa et congiaria.

Φιλότιμος, mor. ſ. ph. de re, Neutr. p. adv. τοσαῦτα - Φιλοτιμότερον ἱστορεῖσθω, ambitioſius 1, 11, 14. longius, pluribus, amplius.

Φιλοτίμως, id. δῶρα πέμπει, certatim 4, 2, 17. 5, 3, 9. - cum adiuncto, Φ. καὶ πολυτελῶς ἐπιτελέσας - θέας, ambitioſe 5, 5, 15. qui Bg. ſic recte legit p. adi. vulg. Φιλοτίμους, liberaliter.

Φιλοχρηματία, mor. c. gen. perſ. ut auctoris, et c. adi. τοσαύτη τις ἦν τῆς τυραννίδος ἡ Φ. avaritia 7, 3, 7. - cum ſolo gen. perſ. τὴν ἐκείνου Φιλοχρηματίαν εἰδότες 7, 4, 4. - c. ſolo v. ὑπερβαλλούσης - Φιλοχρηματίας 3, 8, 13. †† τῆς Φ. αὐτῆς - αὐξηθείσης, cum avaritia ipſorum proveheretur 2, 6, 22. qui Bg. pro vulg. gen. legerit vel gen. plur. αὐτῶν, vel Mss. dat. αὐτοῖς, *apud eos* ſ. *in iis*, dum vulg. procedat p. *illa* ipſa *avar.*, de qua iam dictum §. pr. per periphraſin χρημ. ἐπιθυμ.

Digitized by Google

Φιλοχρήματος, mor. Maſc. de perſ. c. ſubſt. fem. ὁρῶν αὐτὴν οὖσαν Φιλοχρήματον, pecuniae avidam 6, 1, 16. - Neutr. de perſ. c. abl. modi, Φύσει τὸ βάρβαρον Φιλοχρήματον, barbari avidi ſunt pecuniae 1, 6, 25. - Neutr. c. art. p. ſubſt. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ Φιλοχρήματον, opum parandarum cupiditas 3, 8, 14.

Φίλτατος, v. ſupra in Φίλος.

Φίλτρον, trop. c. gen. perſ. ut obiecti, it. c. adi. πολὺ ἔχων ἐν τοῖς σέρνοις τὸ Πλαυτιανοῦ Φ. multum amatorium Plautiani 3, 12, 7. amorem. - c. adiuncto mero, δόξαν ἀΐδιον - Φίλτρων καὶ εὐνοίας, gloriam ob amorem 4, 14, 10.

Φίλυρα, ph. p. mater. γραμματεῖον τούτων δὴ τῶν ἐκ Φιλύρας - ἠσκημένων, de tilia 1, 17, 1. tiliae arboris membrana tenui, inter lignum et extimum corticem.

Φλέγεσθαι, ph. Paſſ. de re, τὰ ἐκ βυρσῶν - (ὅπλα) ἐΦλέγετο, ardebant 8, 4, 27. incendebantur.

Φοβερός, mor. Paſſ. Maſc. de perſ. προϊὼν Φ. ἦν, terribilis 3, 11, 4. — Neutr. de re, τὰ ἀνδρεῖα - τῶν ἔργων Φοβερὰ προσαγορεύουσι, formidabilia 7, 8, 15. - Compar. Maſc. de perſ. ὡς Φανείη Φοβερώτερος, terribilior 3, 8, 4. - c. gen. perſ. Φ. τῶν λ. 3, 10, 13. - † c. dat. perſ. τοῖς - ἐγεγόνει Φ. 7, 3, 1. niſi dat. pendet a v. - Superl. de perſ. c. acc. rei ellipt. ἦν (κατὰ) τὴν ὄψιν Φοβερώτατος, maxime terribilis 7, 1, 26.

Φοβέω, mor. de perſ. c. acc. perſ. et nominat. particip. modi, τούτους εἰς ὑποψίας ἄγων, τὸ μειράκιον ἐΦόβει, terrebat 1, 8, 4. — ſimul, in opp. ἤλπιζε, αὐτὸν πείσειν ἢ Φοβήσειν, αὐτὸς παρών, territurum 6, 4, 6. - ſimul cum praep. ᾤετο, πείσειν ἢ Φ. εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν βάρβαρον, metum iniecturum barbaro 6, 2, 12. — De re, c. acc. perſ. et adv. it. abl. rei ſ. cauſae, πάνυ αὐτὸν - τὰ παρόντα ἐΦόβει, οὐχ οὕτω προνοίᾳ λ. terrebant 2, 3, 2. - Paſſ. ſenſu Med. de perſ. c. coni. neg. Φοβηθεὶς, μὴ λ. metuens, ne 4, 13, 1. 8, 3, 8. veritus, ne 5, 4, 12. Φοβηθέντες, μὴ λ. veriti, ne 1, 17, 24. 3, 3, 12. - †† ſimul c. acc. rei ſ. pron. demonſtr. Φοβηθεὶς ἐκεῖνα, μὴ λ. metuens, ne 6, 5, 15. qui Bg. nullum pron. refert, ut tentat Stp. in nominat. ἐκεῖνος, ſine neceſſitate; quia pron. neutr., in ſing. et plur., reperitur c. noſtro v. aut ſyn. ſimul c. coni. neg. † c. acc. rei et adiuncto. ἐκπλαγεὶς, τόν τε - κίνδυνον - Φοβηθεὶς, formidans 1, 13, 8. ἐκπλαγέντες τῷ πάθει -, Φοβηθέντες τοῦ δήμου τὸ πλῆθος, formidantes 7, 11, 9. — †† in rect. dupl., c. acc. rei et ſimul ſq. coni. neg. Φοβηθέντες - τὴν - συγγένειαν, μὴ λ. veriti - propinquitatem, ne 2, 6, 13. — †† cum affinis ſubſt. abl. τὸ βάρβαρον - τὰ μέλλοντα Φοβήσεται, δέει τῶν λ. formidabit, metu 1, 5, 26. v. δ. - ††† cum accuſ. perſ., adiuncto, et inf, ᾐδεῖτο καὶ ἐΦοβεῖτο τὸν πατέρα, πρᾶξαί τε λ. reverebatur et metuebat (patrem,) patrare rel. 3, 13, 6.

Φόβος, mor., quatenus ad res refertur, ἐβούλετο τὰς εἰκόνας αὐτῷ Φόβον ἀπειλεῖν, terrorem 1, 14, 19. - ſed quatenus ad perſ., abſ. ὅσα πρότερον ἐπεῖχεν ὁ Φ. ῥήματα, metus 2, 2, 7. ubi proprie deſit gen. perſ. et pron. αὐτοῦ, metus ab illo, Commodo, ſ. erga illum, noſtr. *Furcht* vor *ihn*. it. in ſqq. locis. Φόβῳ ὑποτάξονται, metu ib. 20. prae m. τὸ κρυπτὸν πρότερον διὰ Φόβον μῖσος, prae metu 7, 7, 3. - †† in opp. μὴ μόνον Φόβῳ -, ἀλλὰ μιμήσει καὶ ζήλῳ τοῦ βασιλέως, metu 3, 6, 22. Φ. καὶ οὐκ εὐνοίᾳ

Φόβος ἐκτᾶτο 4, 3, 8. post syn. ἀπειλῶν μᾶλλον, ἢ πειθών. - † ὃ παρ ἤδεσαν - εὔχεσθαι, - Φ. δὲ κωλύεσθαι 7, 5, 1. sc. αὐτοῦ. - Φόβον ἐξ ὠμότητος, πόθον δὲ - ἐνέταξαν 1, 4, 11. sc. αὐτῶν. c. adi. μετὰ πολλοῦ Φόβου τῇ ἐξουσίᾳ χρώμενος, terribiliter valde 7, 1, 2. — † simul c. adiuncto, πονηρᾶς ἐλπίδος καὶ Φόβου συνεχοῦς ἀπαλλάξομαι, metu 2, 1, 17. - c. gen. perf., ut obiecti, simul, τοσοῦτος ἦν ὁ Μαξιμίνου Φ. Maximini metus 7, 8, 4. metus erga Bl. - c. solo gen. tali, Φόβῳ M. 7, 7, 9. τῷ ἐκείνου Φ. 7, 6, 11. — simul in opp. Φόβῳ ἦρξε μᾶλλον τῶν ἀρχομένων, ἢ εὐνοίᾳ, metu subiectorum imperabat rel. 3, 8, 15. erga Sever. - cum gen. rei, Φ. καὶ μνήμῃ τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς 2, 4, 5.

Φοινίκη, regio inter Palaestinam et Syriam, στρατόπεδον, ὃ τῆς Φοινίκης προήστηκεν, Phoeniciam 5, 3, 16. Φ. καὶ Συρίας ἐν μεθορίοις, Phoeniciae 5, 4, 10. Ἐμέσου - πόλεως ἐν Φοινίκῃ, urbe Phoeniciae 5, 3, 2. κατὰ Φοινίκην, in Phoenicia 5, 3, 3. opp. κατὰ Συρίαν.

Φοῖνιξ, de perf. Οὐρανίαν - Φοίνικες Ἀστροάρχην ὀνομάζουσι, Phoenices 5, 6, 10. †† τοῦ Φοινίκων ἔθνους παντός, Phoenicum gente 2, 7, 7. τῇ Φ. Φωνῇ 5, 3, 8. νόμοις Φ. 5, 5, 20. Φ. v. 6, 5, 21.

Φοίνισσα, de perf. c. acc. ellipt. Μαισὰ -, τὸ γένος Φ. gente Phoenissa 5, 3, 2. - abs. Διδὼ τὴν Φοίνισσαν 5, 6, 9. - de re, Φοινίσσης ἱερᾶς στολῆς, Phoenissam vestem 5, 5, 5.

Φοινίσσεσθαι, ph. Pass. de re. cum abl. rei, τοσοῦτος - Φόνος, ὡς ῥείθροις αἵματος - τὸν αἰγιαλὸν πάντα Φοινιχθῆναι, ut littus purpurasceret 4, 9, 17. rubesieret.

Φοιτᾶν, ph. de perf. c. adv. et praep. εἴ ποτε Φοιτῴη δι᾽ ἡλίου, si q. incederet in l. 1, 7, 9. Φοιτῶντες - ἑκάστοτε εἰς τὴν πόλιν, frequentantes urbem 5, 3, 17. itantes, euntes, i. q. sq. ἰόντες, et sine emphasi ob adv. ἑκ. - c. praep. sola, ὡς πολλοὺς καὶ αὐτοκελοῦντας Φοιτᾶν πρὸς τὸν νέον, ut irent 5, 4, 2.

Φονεύς, ph. c. adiuncto, ἥκω σοὶ Φ. καὶ δήμιος, interfector 3, 12, 4. c. gen. perf. οἱ τοῦ Περτίνακος Φονεῖς 2, 13, 22. - simul in opp. ὑμᾶς, Φύλακας καὶ Φρουροὺς - βασιλέως, - αὐτοὺς γενέσθαι Φονεῖς (αὐτοῦ, βασιλ.) fieri caedis patratores 2, 5, 10.

Φονεύω, ph. de perf. c. acc. perf. et nominat. particip. modi, αὐτόν, - ἀποσΦίγξας τὸν τράχηλον, Φονεύει, interficit 1, 17, 2. τὸν - ἐπιπεσόντες Φονεύουσι, occidunt 2, 5, 14. προβαλόντες τὰ ξιΦίδια καὶ παίσαντες, Φ. 7, 6, 19. † ἀναπείθει - τινὰ -, λαβόντα ἐγχειρίδιον -, ἐπιπεσεῖν τε τῷ Κομμόδῳ καὶ Φονεῦσαι (αὐτόν.) ut occideret 1, 8, 11. - cum abl. instrum. simul, προσποιησαμένοις. - ξίΦεσι Φ. occiderent 7, 6, 15. - c. adv. οἱ μὲν ἐΦόνευον ἔξωθεν. caedem faciebant 4, 9, 14. sc. τινὰς s. αὐτούς. - βούλεσθε - εἰθ᾽ οὕτω Φονεῦσαι (ἐμέ.) occidere 2, 1, 22. † μαθόντες -, Φονεύουσιν ἤδη πᾶν τὸ σῶμα λελωβημένους τοὺς βασιλέας, tandem occidunt 8, 8, 15. qui Bg. traxit adv. ad pr. v., non ad sq. † προσπεσόντες αἰΦνιδίως οὐ προσδοκῶντα παίσαντες Φ. aggressi subito nec op. percut. occid. 7, 4, 12, ubi Bg., sine commate, liberum reliquit, quo traheretur adv. - cum adiuncto al. ἐπηρεάζοντες, ὡς συκοΦάντας, ἐσύλασαν καὶ ἐΦόνευσαν, trucidarunt 7, 7, 7. - in opp. βασιλέα, ὃν ἐχρῆν σώζειν -, ἐΦονεύσατε, occidistis 2, 13, 12. - cum acc. perf. solo, τοὺς δὲ - αὐτούς τε Φ. καὶ πολύ τι πλῆθος ἄλλων ἀνθρώπων, obtruncant 3, 4, 11. διώκειν καὶ Φονεύειν τοὺς λ. occidere 7, 11, 10. † ἐδίωξαν αὐτοὺς Φονεύοντες οἱ Σεβήρου, persecuti

Digitized by Google

ſunt ipſos Severiani occidentes 3, 7, 14. ubi acc. in med. pertinet ad v. utr. πάντα τὸν ἐμπίπτοντα ἐφόνευον, occidebant 3, 9. 19. ἔδοξε -, φονεῦσαι τὸν Μαξ. occidere 8, 5, 20. - † nominatim per Fut. ἀνέμενε τὸν φονεύσοντα (αὐτὸν, exſpect. interfectorem (ſui) 6, 9, 12. πέμπει - τινὰς τοὺς φονεύσοντας τὸν λ. qui occidant ib. 13. - † nominatim in bello, τοὺς ἀνθεξῶτας ἐφόνευσε βαρβάρους, occidit 7, 2, 13. - c. acc. animal. ζῶα - φονεύων Ῥωμαίοις ἔδειξε, animalia oſtendens Romanis occidit 1, 15, 9. ubi Bg. libere, et acc. pertinet ad v. utr. - † ὡς μὴ ἅμα τε τρῶσαι καὶ φονεῦσαι (αὐτὸ, τὸ ζῶον,) quin occideret ib. 8. - Per alios, c. acc. perſ., adv. et praep. εὐθὺς ἀφ' ἑσπέρας πάντας φονεύειν ἤρξατο, interficere 3, 15, 8. - c. adv. ſolo, ἀφειδῶς φονεύων (αὐτοὺς,) occid. 1, 13, 14. πάντας - ἀφ. ἐφόνευσεν, interfecit 7, 1, 20. † πρῶτον - ἐμὲ φονεύσατε, occidite 4, 3, 19. - cum acc. perſ. ſolo, τοὺς - ἐφόνευε, occidebat 7, 9, 23. πάντας - φονεύσας, cum interfeciſſet 3, 8, 4. † φείσομαι - ὑμῶν, ὡς μὴ φονεῦσαι (ὑμᾶς,) ita, ut non occidam 2, 13, 15. ἐφείσατο, ὡς μ. φ. (αὐτους,) ita, ut non occideret 6, 1, 15. Quae valent i. q. in ſqq. loc. κελεύει - τοῖς -, σπασαμένοις τὰ ξίφη, φονεῦσαι τὸν λ. occidere 3, 12, 24. φονεύειν τὸν ἐντυγχάνοντα κελεύσας 3, 3, 5. — Paſſ. de perſ. c. praep. οἱ ἐν τῷ ςρατῷ φονευόμενοι, ii, qui occiderentur 8, 5, 18. κεῖται -, φονευθεὶς ὑφ' ἡμῶν, occiſus 7, 5, 15. ὑπ' ἐκείνου φονευθέντα, ab illo occiſum 6, 1, 15. immo *ſub* illo. - c. adv. εὐθὺς πάντες ἐφονεύοντο, occidebantur 4, 6, 1 — ſimul c. praepp. et adv. ὑπ' Ἀλεξάνδρου -, ἐν ἔτεσι τοσούτοις ἀκρίτως φονευθέντα, occiſum 6, 1, 10. - c. adiuncto modi, per particip. αἰσχρῶς ὀλοφυρόμενος ἐφονεύθη, necatus eſt 2, 12, 12. — ſed per adi. μήτε - ἄκριτόν τινα φονευθήσεσθαι, capite mulctatum iri 2, 14, 7. - c. gen. temp. ἔσους χρὴ τῆς νυκτὸς φονευθῆναι, occidi 1, 17, 1. c. - de re, et ſimul de animal. πλῆθος τοσοῦτον ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν ἐφονεύθη, multitudo caeſa (eſt) 4, 15, 13.

Φονικὸς, ph. de re, θυμῷ φονικῷ, ſanguinario 3, 7, 6. avido caedis. - Neutr. c. art. p. ſubſt., τὸ φονικὸν πάτριον ἔχων, caedis cupiditatem 7, 1, 4. - c. gen. perſ. et praep. εἰδὼς αὐτοῦ τὸν θυμὸν καὶ τὸ φ. ἐπὶ τοιοῖςδε γράμμασι, gnarus - furoris et animi ſanguinarii 4, 12, 15. - de perſ. ſuperl. αὐτὸν -, φύσει ὄντα ὀργίλον καὶ φονικώτατον, valde ſanguinarium 4, 9, 6. οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι - εἰσὶ - φονικώτατοι, caedis avidiſſimi 2, 9, 15. 3, 14, 14. maxime ſanguinarii 3, 3, 6.

Φόνος, phyſ. in bello, c. gen. perſ. et adi. πολὺς τῶν ςρατιωτῶν γίγνεται, caedes 3, 2, 4. πολὺν ἐργασάμενος φόνον τῶν λ. 4, 11, 11. — ſine caſu, τοσοῦτος ἐγένετο φ. 4, 9, 17. πολλοῦ ἐργασθέντος φόνου, ſtrage 3, 4, 10. † πολλὴν ἁρπαγὴν καὶ φόνον εἰργάσαντο, caed. 3, 3, 6. - Extra bell., univerſe, cum gen. perſ. πᾶς οἰκείου φ. 4, 5, 3. τοῦ Περτίνακος φόνου 2, 14, 6. τῷ Περτ. φόνῳ 2, 9, 11. 16. † τῷ φ. ἐπεξελθεῖν 7, 4, 13. ſc. αὐτοῦ. - ἐπὶ τῷ παιδὸς φ. ob necem 4, 6, 9. τὸν ἐκείνου φ. caedem 2, 6, 13. μετὰ τὸν ἐ. φ. 4, 9, 3. ἐνετείλατό μοι φ. σοῦ 3, 12, 5. ἀγγέλλοντες τὸν φ. τοῦ Μ. 8, 6, 5. - ſimul c. adi. φ. οὐκ ὀλίγος ἐγένετο καὶ — ἀνθρώπων 7, 7, 6. εὗρε - τῶν λοιπῶν τοιοῦτον φ. 1, 17, 9. — Sine caſu, διὰ ξίφους χωρήτας καὶ φ. 4, 4, 5. κατεργασθέντος αὐτῷ τοῦ φ. ib. 8. τοιοῦτον ἄνδρα φόνῳ ἀπεσκευάσαντο 2, 10, 7. ἐπὶ φόνῳ ἥκειν 2, 1, 15. (αὐτὸν) ἐκπέμπει ἐπὶ τὸν φ. 3, 11, 20. -

Digitized by Google

γραμματεῖον ἔτησε, τοῦ φ. Φέρον τὰς ἐντολὰς 5, 11, 18. de caede, adhuc futura. - cum adi. μητρῴου φ. 1, 3, 9. τοῦ φ. διαβοήτου γενομένου 4, 4, 19. φ. βασιλικῷ 4, 6, 22. εἴ τινα ἐκπέμποιεν ἐπὶ φόνον ἄκριτον, ad occidendum indemnatum 3, 11, 19. - Nominatim per Plur., c. subst. ἐξ ἀδικίας φόνων, ex iniustis caedibus 3, 8, 14. †† τὴν - νεολαίαν - παντὶ τρόπῳ φόνων ἀναιροῦσιν, omni caedis genere 4, 9, 13. in laniena Alexandrina. φ. ἀλλότριος, a caedibus 6, 9, 16. - c. adi. πλειόνων γενομένων φ. λ. ii plures fiebant caedes 7, 3, 2. - in bello et opp. σπονδαῖς μᾶλλον καὶ θυσίαις σχολάζειν, ἢ φόνοις 8, 3, 5. ††† ποτὸν, αἵματι καὶ φόνοις μεμιασμένον, sanguine et caede 8, 5, 17. caesis, cadaveribus, abstractum p. concreto vel pers. vel rerum s. corporum. - cum gen. pers. ut obiecti, πᾶσα νὺξ ἔφερε φόνους παντοδαπῶν ἀνθρώπων 4, 6, 8. caedes, v. ἔφ. et νὺξ. - sed cum gen. pers., ut auctoris, simul cum adi. εἰς τοὺς ἐκείνου ἀκρίτους φ. caedes 1, 14, 13.

Φορὰ, trop. c. gen. rei, πολὺ πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν ἤνεγκεν ἡ τῶν ἐκείνου (Μάρκου) καιρῶν φορὰ, proventus 1, 2, 7. feracitas, fecunditas, ubertas, vis et facultas, copiam aliquam proferendi, felicitas, s. p. adi. et subst., tempus ferax, tempora felicia.

Φοράδην, ph. φερόμενος λ. lectica 3, 14, 6. in lect. φορεῖον, ph. de instrum., c. adi. συγκαθεσθεὶς αὐτῷ ἐν τῷ βασιλικῷ φορείῳ, lectica 5, 8, 13.

Φόρος, phys. de pecun. τὰ βάρβαρα χειρώσασθαι καὶ εἰς φόρου συντέλειαν ὑπάγεσθαι 6, 2, 3. tributi, vectigalis, v. σ.

Φράσις, ph. in opp. ἐπεμελήθησαν φράσεως καὶ εὐφωνίας, dictionis 1, 1, 1. elocutionis, v. εὐφ.

Φράσσω et φράττω, ph. de pers. c. acc. loci et abl. modi rei que, ποταμῶν μεγέθεσι - φράξας τὴν ἀρχὴν, ὠχυρώσατο, sepium imperium 2, 11, 9. φράξαντες πᾶσαν τὴν - ἄνοδον τῷ πλήθει τῶν ὄχλων, circumsepto clivo 7, 10, 9. - simul c. adv. τάχιστα φ. τῷ τείχει τὴν πόλιν, communita muro urbe 8, 2, 13. ἀεὶ τὰ γυμνὰ ἑαυτῶν - φραττόντων τοῖς ὅπλοις, quippe - protegebant armis 6, 5, 21. - cum acc. pers. abl. instrum. et praep. φράξαντες (αὐτοὺς) ἐν κύκλῳ τοῖς ὅπλοις, circumseptos armis 2, 13, 8. cum sepsissent eos circumcirca armis, inclusissent. - sed cum acc. pers. s. pron. recipr. et abl. instrum. μήτε πανοπλίᾳ φράσσοντες αὐτοὺς, munientes seipsos 5, 4, 19. - † simul c. adv. ταύτῃ - φρουρᾷ μείζονι ἔφραττεν ἑαυτὸν, muniebat seipsum 3, 5, 11. — †† al. not. simul c. praep., φράξαντες αὐτοὺς οἱ στρατιῶται εἰς φάλαγγος σχῆμα, condensati 2, 6, 19. qui Bg. mutat act. cum pron. recipr. in syn. pass., densantes seipsos. - Pass. de pers. c. acc. loci ellipt. et adv. s. formula modi, ἔπεισε, (κατὰ) τὸ σῶμα ἕκαστον (αὐτῶν) φράττεσθαι, ὡς οἷός τε ἦν, corpus quemque munire, ut posset 7, 11, 14. qui Bg. videatur sumere vim Med., p. ut muniretur quisque corpore s. quoad corpus. - De re et loco, c. abl. modi, et quidem rei, πεφραγμένου (αὐτοῦ, τοῦ ἐρύματος) ὄρει καὶ κρημνῷ, quod esset (munitio) septa 5, 3, 8. - †† c. abl. pers. τὸ ἔθνος στρατοπέδοις πέφρακτο, ea provincia exercitibus munita fuerat 7, 9, 3. - †† al. not. c. praep. ἐλπίζοντες πεφράχθαι τὰς διόδους ἐς κωλύμην λ. obstructas (esse) vias 8, 2, 15.

Digitized by Google

Φρεατιαῖος, phyf. de re, ὕδατος Φρεατιαίου, aquae puteanae 8, 2, 16.

Φρὴν, mor., in Plur. tantum, ἅτε ἀνὴρ οὐκ ἔξω Φρενῶν καθεςὼς, mentis compos 3, 11, 17. non extra mentem pofitus f. extra fe, i. retinens animi praefentiam, et facultatem cogitandi confilii que capiendi, noftr. *nicht* aufser *feiner* Faffung *gerathen* f. *kommen*. - cum adiuncto, ἦν παρὰ τοῖς ὄχλοις ἐν ὑπολήψει Φρενῶν καὶ ἀγχινοίας. vulgo exiftimabatur folers 7, 10, 7. in opinione prudentiae, fapientiae, ut Lat. *mens*, v. ἀγχ.

Φρονεῖν, mor. de perf., c. acc. rei, in bello, ὅτι ὁ ςρατὸς τὰ Ῥωμαίων Φρονεῖ, exercitum cum Romanis fentire 8, 6, 13. idem velle, favere, fc. τὰ πράγματα. rebus alicuius ftudere, commodis, f. μέρη. partibus. εἰ τὰ Μαξιμίνου Φρονοῖεν. Maximino faverent 7, 7, 13. τὰ ἐκείνου Φρονεῖν. illi fe ftudere 2, 12, 4. πᾶσαν τὴν - ἤπειρον - τὰ Νίγρου Φρονοῦσαν, quae cum Nigro faciebat 2, 14, 14. ὅσον - ὑμᾶς ὤνησε - τὰ Ῥωμαίων Φρονήσαντας fententiam Romanis accommodaffe 8, 7, 8. - fimul cum abl. rei f. caufae, Νικαεῖς - τῷ πρὸς Νικομηδέας μίσει τἀναντία ἐΦρόνουν, Nicaeenfium contraria erant ftudia 3, 2, 18. contrariis partibus ftudebant, Nigro, fq. explic. - extra bell., in foro, fimul c. praep. εἰ δικάζοιεν τὰ ἐν. Φ., ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν λ. contraria fentiebant 4, 4, 1. in iure dicendo diffentiebant fic, ut pronunciarent in commodum eorum, quibus quisque favebant, fi vel maxime iniqua eorum effet caufa; unde adverfarii in bona caufa quanquam fubibant damna tamen.

Φροντίζειν, mor. de perf. c. gen. rei, it. acc. ellipt. ὁ δ'. (κατ') οὐδέν τι Φροντίζων τῶν ἐπεςαλμένων, nihil curans epiftolam 6. 2, 13. contemnens. - c. adv. fimul, τῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους μετρίως ἐΦρόντιζεν, de rebus adverfus barbaros gerendis non magnopere folicitus 3, 15, 2.

Φροντὶς, mor. de intelligentia f. mente f. cogitatone, c. gen. rei, it. adi. τοῦ δημωΦελεῖς ὀλίγη τοῖς καθ' ἕνα Φ. exiguam finguli habent rationem 2, 3, 21. fc. ἐςὶ, cura eft fingulis, finguli valde curant, magni faciunt, valde ftudent adiuvare. - cum mero gen. tali, ἐπιδοῦναι αὑτὸν εἰς τὴν τῆς ἀρχῆς Φροντίδα, ut daret fe ipfum imperii curae 2, 15, 6. curat imperium. - cum praep. ἀνειμένης αὐτῷ τῆς περὶ τὰ πολεμικὰ Φροντίδος, laxatis bellorum curis 6, 6, 13. v. ἀν. - ††† τῆς Φ. καὶ τῶν βασιλείων κομάτων ἀπῆγεν αὐτὸν, a cura 1, 8, 3. rerum cogitatione. † per formulas e praep. πάντα εἶχον διὰ Φροντίδος ἄνδρες δύο, omnia curabant 8, 2, 14. - fimul c. inf. et acc., διὰ Φ. ἔσχε, τοὺς παῖδας αὐτῷ - μὴ εἶναι ἐν ἑτέρου ἐξουσίᾳ, curavit, ut liberi fui non effent 3, 2, 9. - †† ὑπὲρ τοῦ καὶ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη. δ. Φ ἡμεῖς ἕξομεν. nobis curae erit 8, 7, 15. v. ὑπ., quae praep. cum reliquo membro per fe fumto, fupplebitur ad formulam δ. Φ. ἡ. ἕξ. modo gen. ut in. τούτου, *hoc* nos *curabimus*, vel potius acc. τοῦτο, ut in pr. loco ex 8, 2, 14. qui acc. pendet e v. ἔχ. folo; noftr. *etwas in* Beforgung *haben*. - Al. not. p. trifti et cogitatione ex fenfu f. affectu, c. adi. γράμματα - εἰς μείζονα Φροντίδα ἐνέβαλεν (αὐτὸν,) in maiores curas 6, 7, 4. praec ἐτάραξε. - In Plur. κυμαίνουσαν ἔχων τοσαύταις Φροντίσι τὴν ψυχὴν, curis 1, 4, 1. Φ. μεγίςαις τὴν γνώμην ἐταράττετο. 2, 3, 1. - fimul in opp. σκυθρωπὸς ἦν καὶ ἐν μεγάλαις Φ. in magna folicitudine 7, 8, 1.

Digitized by Google

ν. σ. - † c. adiuncto, πάσης τῆς νυκτὸς ἐν Φ. καὶ δέει διαγρηγορ. in curis 3, 4, 8. †† καμάτοις καὶ Φ. τετρυχωμένος 1, 3, 1. quo postr. loco valeat quoquè, ut supra 1, 8, 3. in sing., tantum p. cogitationibus rerum, ad imperium pertinentium, deliberationibus, consiliis, mente agitatis, cum opera corporis quadam, nostr. *Sorgen*, v. κάμ.

Φρουρά, ph. p. actu, τὴν πίστιν καὶ τὸ ἐχέγγυον τῆς Φρουρᾶς προδέντος, officium custodum 2, 13, 16. custodiae, de Praetorianis. τῶν πλείστων ἐς τὰ ἐγκεχειρισμένα τῆς Φ. χωρία ἀνακεχωρ. 8, 5, 19. c. v. χωρ. - simul c. adi. τὴν νυκτερινὴν Φρουρὰν ἐκ περιόδου ἐγκεχειρισμένος, custodiam 3, 11, 12. ubi et potest esse c. praep., nisi haec pendeat a v. ἐγκ. - τῶν ἐναντίων ἀμέριμνον ἔχειν τὴν Φ. οἰομένων 3, 3, 9. - † simul cum adiuncto e subst. μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ Φ. διηγοῦντος, cautione 4, 4, 4. - cum gen. loci, τοὺς τὴν Φ. τῆς γεφύρας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένους (πεπιστευμένους,) custodia 7, 1, 16. - sed rei, ὡς τὴν τοῦ σώματος Φ. ἐγχειρισθῆναι 1, 12, 8. - Al. not. de pers., per abstr. p. concr. ὑπεξέρχεται μεθ᾽ ἧς εἶχε Φρουρᾶς περὶ ἑαυτόν, cum praesidio, quod habebat rel. 4, 9, 12. p. μετὰ Φρουρᾶς, ἣν εἶχε λ. cum custodia, i. custodibus. τοὺς ἐλθόντας πρέσβεις μετὰ Φρουρᾶς πρὸς ἐκεῖνον παρέπεμψαν, cum custodibus 7, 7, 14. nostr. *mit einer Bedeckung*. — simul c. adi. πλείονι περὶ αὐτὸν ἐχρῆτο Φρουρᾷ, maiori custodia 1, 11, 15. Φ. μείζονι ἔφραττεν ἑαυτόν, cust. maiore 3, 5, 11. οὔτε τὴν συνήθη Φ. ἔπεμψαν τῷ Α. 5, 8, 12. - † abs. in Pl. Φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων καταστήσαντες, excubiis dispositis 9, 5, 15. Φ. ἐπιστήσαντες, custodias 4, 1, 9. - cum gen. loci et adi. Φρουρὰν καταλιπὼν τοῦ ἐρύματος - αὐτάρκη, custodes 3, 2, 21. - cum gen. pers. οὔτε δορυφόρων Φρουρὰ ἱκανὴ ῥύεσθαι τὸν ἄρχοντα, custodia 1, 4, 10. - †‡ per adi. syn. huic gen, τὴν δορυφόρον Φ. — αὐτὸν ἐγκαταλιποῦσαν, stipatorum custodia 2, 12, 9. v. δ. — Al. not. de loco, συλλαβὼν πάντας -, Φρουρᾷ δούς, εἶχε σὺν αὐτῷ, in custodiam datos 3, 2, 10. οὓς - συλλαβὼν εἶχεν ἐν Φ. in custodia ib. 7. quanquam in not. prima, p. actu, erunt et ista loca, et sqq. ἕκαστος, ἣν ἐγκεχείριστο Φ., λιπών, relicta statione 2, 5, 4. καταλιπόντες τὴν Φ., φεύγουσιν, deserentes custodiam 3, 3, 12.

Φρουρεῖν, ph. de pers., c. acc. loci, τὸ στρατιωτικόν, ὃ - Φρουρεῖ τὴν Ῥωμ. ἀρχήν, tuetur 2, 9, 1. ὡς - τὰ στρατόπεδα Φρουροίη τὴν - ἀρχ. tutarentur 4, 3, 13. τοὺς πεμφθέντας - Φρουρεῖν Βιθυνίαν, ad tuendam B. 3, 2, 18. e. ὥς τινας - τοὺς νεὼς Φ. custodirent 7, 3, 14. τῶν τὰ λοιπὰ μέρη Φρουρούντων, eos, qui custodiebant 8, 3, 7. ἐφρούρουν τὸ τεῖχος, custodiebant 7, 11, 12. ἔπεμψε - τὸν Φρουρήσοντα τῆς Ἰταλίας τὰς εἰσβολάς, qui custodiret 3, 6, 23. — cum adiuncto, ὡς τὴν πόλιν Φρουροῖεν καὶ προασπίζοιεν αὐτῆς, custodirent 7, 12, 3. - † Nominatim de Praetor. τῶν Φρουρούντων δορυφόρων, custodibus corporis 8, 5, 22. - cum acc. loci, τοὺς στρατιώτας, οἳ Φρουροῦσι τὰ βασίλεια, milites, custodes regiae 4, 4, 9. † σὺν τοῖς δορυφόροις, οἳ τὴν βασίλειον Φρουροῦσιν ἀρχήν, (Var. L. αὐλήν,) custodiunt 8, 7, 20. - †† simul cum adv. ἡ Μαμμαία - πανταχόθεν ἐφρούρει τὴν αὐλήν, custodiebat 6, 1, 11. per Praetorianos, it. in sqq. locis. - c. acc. pers. et adiuncto, Φρουρεῖν (αὐτούς,) Φράξαντες λ. custodirent 2, 13, 8. — † an simul c. adv. ἐφρούρουν τε αὐτὸν παντοίως ὁρῶντες ἐπιβουλευόμενον λ. custodiebant que, omnifarium eum videntes insidiis

Digitized by Google

impeti 5. 8. 3. qui Bg., commate post τὲ facto, ad sq. v. retulit cum adv. quoque acc. pron., in medio positum. - Pass. de loco, ἵν' αἰγιαλοὶ - φρουρῶνται, custodirentur 8, 5, 11. - c. adiuncto et forsan etiam c. adv. ἐπειδὴ ἀπηγγέλη φρουρουμένη καὶ κεκλεισμένη γενναίως ἡ πόλις, defendi - diligenter 8, 3, 1.

Φρούριον, ph. de loco, c. adiuncto, Φρούρια καὶ στρατόπεδα τῆς ἀρχῆς προυβάλετο, praesidia et exercitus 2, 11, 9. castella. τὰ στρ. καὶ τὰ φ. - τειχίσας, castris et castellis communitis 6, 7, 11.

Φρουρὸς, ph. de pers. cum gen. rei, Γερμανοὶ ἱππεῖς, οἷς ὁ Ἀντωνῖνος (Caracall.) φρουροῖς τοῦ σώματος ἐχρῆτο, custodibus corp. 4, 13, 13. τοὺς Γερμανοὺς - τοῦ σώμ. ἑαυτοῦ φρουροὺς ποιήσασθαι 4, 7, 3. τοὺς συνόντας ἐκείνῳ στρατιώτας καὶ φ. τοῦ σ. 6. 8, 15. — c. adiuncto et gen. pers. ὑμᾶς, φύλακας καὶ φ. δοκοῦντας βασιλέως, custod. et excubitores principis 2, 5, 10. de Praetorian. - †† simul c. adi. μηδὲ τοὺς στρατιώτας - πιστοὺς εἶναι φ. ὑπηρέτας 2, 8, 8. v. ὑπ.

Φρύγανον, ph. πᾶν - φρυγάνων πεπλήρωται, cremiis 4, 2, 13. ὑπὸ - φ. πλήθους, cremiorum ib. 21. in aedificio consecrandi imperat. Rom. φ. ἄνωθεν ἐπιβληθέντων, sarmentis 8, 4, 11. in ponte navali, super cupas.

Φρυγία, reg. Asiae, τινὰ τῆς Φρυγίας χῶρον, Phrygiae 1, 11, 5. εἰς Φρυγίαν 6, 4, 11.

Φρυκτώριον, ph. de loco, turris genere, ἀπεικάσαι τις ἂν τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσματος φρυκτωρίοις, ἃ λ. speculis his 4, 2, 15. sq. descript., nostr. *Wachtthurm.*

Φρὺξ, de pers. cum acc. ellipt. Κλέανδρος, - τὸ γένος Φ. Phryx 1, 12, 8. - c. mero subst. ἀπ' Αἰνείου τοῦ Φρυγὸς, ab A. Phrygo 1, 11, 9. Ἴλῳ τῷ Φρυγὶ, I. Phrygi ib. 4. - Plur. abs. Φρύγες ὀργιάζον λ. Phryges ib. 7. †† p. loco, post praep. πέμψαντες πρέσβεις εἰς Φρύγας, in Phrygiam ib. 9.

Φυγαδεύειν, ph. de pers. sensu civili, c. acc. pers. συκοφάντας - φυγαδεύων, exilio afficiens 7, 6, 7. τοὺς δημότας ἐφυγάδευεν, exil. afficiebat 7, 9, 23. οὓς δὲ ἐφυγάδευσεν, ex. affecit 5, 7, 11. — cum praep. τὴν κόρην - εἰς Λιβύην ἐ. relegavit 6, 1, 21. - Pass. de pers. τινὲς αὐτὸν - πεφυγαδεῦσθαι ἔλεγον, exilio affectum (esse) 3, 10, 11.

Φυγὰς, ph. de pers. et imperatore ipso, μάτην ὑπὲρ - φυγάδος μάχονται, pro fugitivo 5, 4, 18. - de militib. c. subst. p. adi. τῶν φυγάδων στρατιωτῶν λ. profugi illi milites 3, 4, 20. - de civib. abs. τοὺς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας ἐπανάγων, exules 7, 6, 7.

Φυγὴ, ph. in bello, cum gen. pers. et adi. φ. πολλὴ - τῶν στρατιωτῶν γίγνεται, fuga 3, 2, 4. - cum solo gen. tali, γενομένης φυγῆς τῶν δημοτῶν, in fugam plebe versa 7, 12, 10. ὡς - ἐπύθετο - τὴν τοῦ Μακρίνου φυγὴν, ut audivit, Macrinum fugisse (e pugna) 5, 4, 18. - †† cum adv. simul, ἥσθη ἐπὶ τῇ τῶν Ἰταλιωτῶν εὐθὺς φυγῇ, delectatus est, quod Itali statim fugissent 8, 1, 10. v. εὐθ. Sine casu, c. adi. τοῖς μὲν ῥᾳδία ἦν ἡ φ. receptus 3, 14, 19. — in opp. ἐξ ἐπιδρομῆς ἢ φ. κερδαίνειν νομίζουσιν, fugiendo 6, 3, 14. - abs. φυγὴν - ἡμῶν καταγνοῦσι, fugam 1, 6, 15. - † per formulas e praepp. ἐς φ. ἐτράπησαν, in fugam 1, 12, 17. ἀναχωρούντων εἰς φ. fugâ recedentibus 7, 2, 13. οὔτε δρόμῳ χρήσασθαι δυναμένων πρὸς φυγὴν, ad fugam 4, 11, 10. - Extra bell.,

ſenſu civili, in opp. Φυγαῖς ἢ θανάτοις ἐζημίου (αὐτούς,) exilio 7, 3, 9.

Φύλαξ, ph. de perſ. c. gen. loci, αὐτῷ, - τοῦ θαλάμου Φύλακι, cuſtodi 1, 17, 12 ſc. βασιλικοῦ, cubiculario. καλέσας τοὺς τοῦ βασιλικοῦ θ Φύλακας, vocatis imperatoriis cubiculariis 3, 12, 2. - c. gen. perſ. et adiuncto, ὑμᾶς, Φ. καὶ Φρουροὺς δοκοῦντας βασιλέως, cuſtodes 2, 5, 10. - † an cum praep. ὅ περ ἰδόντες οἱ ἐπὶ τοῦ ἐρύματος Φύλακες, munitionis cuſtodes 3, 3, 12. ubi, ſuppleto particip. ὄντες, ſtabit, ut in ſq. loco - abſ. συνεὶς ἀποδεδρακότας τοὺς Φ. ib. 13. vel ſc. αὐτοῦ, τοῦ ἐρύματος. - ἀγνοούντων - τῶν Φυλάκων 3, 12, 18. ubi cuſtodes ſunt milites Praetor. gregarii, ut in ſq. loco. - c. adi. διὰ μέσων ἐκΦέρουσι τῶν Φ. 2, 1, 3.

Φυλάσσειν et Φυλάττειν, ph. de perſ. c. acc. perſ. ἵνα Φυλάττοιεν αὐτὸν, cuſtodirent 1, 17, 3. milites, nominatim Praetor., it. in ſq. loc. - ſimul cum adiuncto, οὐδ' αὐτὸν - Φυλάξαι ἢ σῶσαι ἠδυνήθητε, tutari 2, 13, 13. - c. acc. loci, τοὺς Φυλάσσοντας τὴν βασίλειον αὐλὴν δορυΦόρους, cuſtodientes 2, 1, 2. † ἀποκλείσαντες τὸ ἔρυμα, ἐΦύλαττον (αὐτὸ,) tutabantur 3, 2, 20. - †† ſimul cum adv. ἀπεκρίνατο, - ἀγαπητῶς τὰ ἑαυτοῦ Φυλάξειν, contentum futurum, ſi ſua defendat 3, 1, 4. ſuas terras. - c. praep. εἰκόντων αὐτοῖς τῶν περὶ τὰς αὐλείας εἰσόδους Φυλαττόντων, cedentibus atrienſium ianuarum cuſtodibus 8, 8, 13. †† διεγείρουσι τὸν Φυλάττοντα, ianitorem 2, 1, 13. ubi adeo de dormiente et ſuppleri poteſt acc. perſ. et pron. αὐτόν. Al. ſenſu et Lat. c. acc. rei et dat. perſ. it. adv. οὐδὲν ἧττον μέντοι - ἐΦύλαττε τὰς τιμὰς τῇ ἀδελΦῇ, conſervabat 1, 8, 8. - †† trop. c. acc. rei et adv. νῦν Φυλάσσοντες τὸν στρατιωτικὸν ὅρκον, obſervato militari ſacramento 8, 7, 8. - †† Al. not. ſimul cum adiuncto, τοῦτον πιστότατον ἡγούμενος, καὶ ἀπορρήτους μόνον οἷόντε Φυλάξαι καὶ πληρῶσαι ἐντολὰς, ſervare 3, 11, 9. celare, tacere, ſilere, nemini aperire, noſtr. *bey* ſich *behalten*. - † Al. not. cum acc rei, ζώσας κατώρυττεν (Veſtales,) ὡς μὴ Φυλαττούσας τὴν παρθενίαν, quaſi non ſervantes 4, 6, 9. conſervantes, tuentes, noſtr. *behalten*, ſ. *bewahren*. - † Al. not. καιρὸν Φυλάξας καὶ τόπον ἐπιτήδειον, tempore obſervato et loco idon. 1, 8, 11. animadvertere, quaerere, eligere, exſpectare, noſtr. *beobachten*, bemerken, *wahrnehmen*, ſ. *erſehen*, it. *abſehen*. - Paſſ. ph. de perſ., cum adv. forte, it. cum adiuncto, ὡς ἂν σωθῇ ἐκεῖ Φυλαχθεὶς, ut incolumis conſervetur ibi cuſtoditus 4, 4, 9. qui Bg. et ipſe ſine commate ambiguum relinquit, ad utrum v. pertineat adv. - de re, abſ. τὰς εἰσόδους - Φυλάττεσθαι κελεύων, cuſtodire 3, 1, 5. qui Bg. ſumſerit in Med., p. cuſtodiri. - † c. adiuncto, αἱ - ὁδοὶ - ἐΦυλάττοντο, ὡς μηδένα διαβαίνειν, ſervabantur 8, 5, 12. poſt ſyn. Φρουρῶνται §. pr. - †† trop. τοῖς στρατιώταις χαριστήρια ὁμολογήσας τῆς Φυλαχθείσης πίστεως, ſervatae fidei 1, 7, 12. — Med. de perſ. trop. cum adiuncto, παρέσχε - ἐκείνῳ προμαθόντι Φυλάξασθαι, ut ille, ante certior factus, caveret 1, 8, 13. ſibi, vel illum, ſicarium, ſc. αὐτὸν, noſtr. *ſich hüten*, impedire, ne ſibi noceretur, periculum que ac damnum declinaret. - c. acc. perſ. Φυλάττεσθαι ἄνδρα ἀπατεῶνα, ut caveret hominem 3, 5, 9. caveret ſibi ab hom. - c. acc. rei, εἰ μὴ Φυλάξῃ κίνδυνον, λ. niſi caveris periculum 1, 9, 10. ubi noſtr. *verhuten*.

Φυλλοβολεῖσθαι, ph. Paſſ. de perſ. c. praep. ὑπὸ τοῦ δήμου - Φυλλοβολούμενον 7, 10, 15. foliis petitum et ſertis floribus que a pop. - Med. c. acc. perſ. ἐφυλλοβολοῦντο τὸν Μάξιμον, frondibus conſpergebant 8, 7, 4.

Φυσικὸς, de re, phyſ. Φυσικὸν ἦθος πρᾶον, a natura 6, 1, 14. i. q. alias abl. Φύσει.

Φύσις, ph. de re, c. gen. rei, Φ. τῶν ποταμῶν αὕτη, natura 6, 7. 17. τῶν χωρίων τεκμαιρούμενοι τὴν Φύσιν 8, 1, 16. - in opp. τῆς Φύσεως νικώσης τὴν τέχνην 3, 3, 11. phyſica re, phyſicum corpus, vires rei phyſicae, naturalis impetus aquae. de animal. ζῶα, τὴν ἑαυτῶν Φ. μὴ τηροῦντα, ſuam nat. 1, 14, 2. naturalem ſtructuram, ſq. explic. - †† de quaſi perſ. abſ. ἅπερ ὄρη, - ὥςπερ τεῖχος Ἰταλίας, ἡ Φ. ἤγειρεν 8, 1, 12. καὶ τοῦτο - παρασχούσης τῆς Φ. Ἰταλιώταις 2, 11, 16. ὥςπερ τῆς Φ. ἐργασαμένης ςάδιον μάχης 3, 4, 4. naturalis conſtitutio ſoli, ſ. auctor naturae, ſoli, terrae. - †† cum adi. ſimul, Φιλοτιμησαμένης - τῆς ἀνθρωπίνης Φ. 1, 13, 12. auctore humanae naturae, hominum, rerum hum., deo, providentia div. - † de homine, in opp. τὴν μὲν - προςηγορίαν ἡγεῖτο Φύσεως, τὴν δὲ ἀρετῆς κοινωνίαν 1, 5, 8. hanc filii appellationem putabat eſſe communionem naturae, ſ. ſignificare, indicare, communem eſſe alicui cum alio naturam, genus, ortum, natales, aliquem cum altero coniunctum eſſe nativitate, genere, ortu, natalibus, i. ſic, ut ab altero genitus ſit et ortus. — Nominatim, per abl., de perſ., in opp. Ἀντωνίνου υἱὸς - τῇ Φύσει, τῇ δὲ ὑπολήψει ἄλλου, naturâ 5, 3, 19. nativitate, genere, origine; ſ. p. adv. vere ſ. revera. - Sed ſine art. et extra relat., in utr. partem, Φ. τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινὸν λ. 1, 4, 3. naturaliter, naturali modo et inſtitutione animi, ſenſu; cum homines nati ſint cum ſenſu miſeriae alienae; naturali bonitate. - Φ. τὸ βάρβαρον Φιλοχρήματον 1, 6, 25. Germani, pro ratione animi naturali, non ſatis culti artibus et ſapientia, ut pecuniae pretium verum ſtatuere poſſint; it. p. adv. valde. Φ. κοῦφον τὸ Σύρων ἔθνος, λ. 2, 7, 13. 4, 8, 18. per ingenii rationem naturalem, quam habent e parentibus; vel ſine incitamentis alienis. Φιλέορτοι Φ. Σύροι 2, 7, 15. ὁ Σεβῆρος - ὀργῆς ἥττων ὢν Φ. 3, 6, 1. per animi corporis que et ſanguinis rationem, noſtr. *Naturell* ſ. *Temperament*. Φ. ὢν ἐχθρὸς (αὐτῶν, τῆς συγκλήτου) χαλεπώτατος, καὶ μικρᾶς προΦάσεως δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, ſuapte natura 3, 8, 6. per naturales animi motus, quos celeres vehementes que vocamus, per quos quidam homines ſunt fere etiam vehementi et acri ira, et acerbiſſimi in inimicitiis, et hinc quoque facile irritabiles, etiam ad nocendum per iniuriam et ſine magna cauſa. Φ. μισῶν τὸν ἄνθρωπον 3, 12, 22. naturalibus e cauſis, i. probabilibus, ob hominis faſtum, it. ingratum coniugium (3, 10, 14.) ſed et forſan ſimul ut ſq. loco. Φ. ὄντα ὀργίλον καὶ Φονικώτατον, nat. 4, 9, 6. Caracall., per naturales impetus. νεανίσκον Φ. εὔτολμον 7, 6, 11. Φ. χαύνου τὸν τρόπον, ſuapte natura 5, 8, 8. - Φ. ὢν ἀλαζὼν, nat. 6, 2, 15. - † ſimul cum adverb. Φ. μὲν καὶ Φιλόδοξος ἄλλως ὑπάρχων 3, 14, 3. Φ. μὲν καὶ ἄλ. αἰδέσιμος, ſuapte nat. 8, 3, 16. ob naturae animi que dotes et virtutes. - † nominatim de Maximino, Φ. ἀλλοτρίως καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς (populum et ſenat. Rom.) 7, 10, 2. Φ. ἦν τὸ ἦθος, ὥςπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος 7, 1, 4. per naturalem conditionem animi (cf. ib. 25.) et gentis, unde fuit, per

odium aliorum hominum univerſum et propenſionem ad fero-citatem crudelitatemque, cui comes odium iſtud, ſq. explic. in loco poſtr. Ubi tamen nec repugnant, ut nec in aliis antea locis, notiones illius abl. φ. p. adv. Lat. *revera* ſ. *plane*, prorſus, *valde*, it. *ſponte*, it. per formulam Lat. *in ſe* ſ. *per ſe*, i. ſine alio reſpectu, non habita ratione rerum et cauſarum aliarum, praeter alias cauſas. - De re, κόμη φύσει ξανθὴ, λ. natura 1, 7, 9. per ſe, ſine arte. φ. πρόσωπον ὡραῖον, ſuapte nat. 5, 6, 24. ſine fuco et ceruſſa. - de loco, φ. πολυάνθρωπος οὖσα ἡ Λιβύη 7, 4, 9. naturâ, per ſe, non accedentibus aliis aliunde, ut ††† τῇ Ῥωμαίων πόλει, ἅτε πολυανθρώπῳ τε οὔσῃ, καὶ τοὺς πανταχόθεν ὑποδεχομένῃ 1, 12, 1. ubi Mss. habent οὔσῃ φύσει, et ipſe Pol. „per ſe" i. ſine advenis; qui abl. exciderit et firmetur e loco pr.

Φυτὸς, Paſſ. de re, phyſ. Neutr. c. art. p. ſubſt. τῆς συνεχείας τῶν φυτῶν, arborum 7, 2, 11.

Φύω, de perſ. trop. c. adv. et inf. cum nominat. πεφύκασι δέ πως εἶναι φιλ., natura autem quodammodo ſunt dicaces 4, 9, 4. qui Bg. mutat formulam in abl. ſuperiorem φύσει et inf. in finitum v. εἰσὶ, per naturalem ingenii rationem, naturalem facultatem. — Per particip. c. ſolo inf. τολμῆσαι - πεφυκὼς, ad audendum natura factus 1, 17, 14. natus, cui quid eſt naturale et ingenitum, qui hoc habet cum nativitate, per parentes, per naturam et ingenium naturale, qui inclinat et propenſus eſt eo a natura, per impetum naturalem, nec demum doctrina, arte et conſuetudine, nec perſuaſus et coactus ab aliis, ſed per ſe ac ſponte; quod et ipſum mutes in abl. illum et finitum temp. τολμῶν - φύσει, it. in v. Lat. *ſolitus*. - De re, c. adv. dupl. εἰς - ὠμότητα τὴν τοῦ Μαξιμίνου ψυχὴν, καὶ πρότερον οὕτω πεφυκυῖαν, et antea talem ſuapte natura 7, 1, 25. qui Bg. mutat v. iterum in abl. illum, ſed ſecundum adv. modi in adi. ſ. pron. ſyn., oppreſſo (quod pro proprio particip. aſſumi oportet) particip. v. ſubſt., τοιαύτην φύσει οὖσαν, nempe ὠμὴν, quod adi. petendum e pr. ſubſt. ὠμότ., pro vicinioribus, *animum*, et *antea* ita *a* natura *comparatum* ſ. *factum*, propenſum ad crudelitatem natura, i. per ſe, naturalem ingenii rationem, ſine talibus cauſis, (quae in pr. memoratae.) et incitamentis. - Paſſ de re, ph. c. praep., τὰ παρ' ἐκείνοις φυόμενα ἀρώματα, naſcentia apud ipſos 4, 10, 9. nata, edita, producta a terra.

Φωνὴ, ph. τὸ καθειμένον τῆς φωνῆς, ſubmiſſam vocem 5, 2, 7. noſtr. *Stimme*. - † ſimul c. adiuncto, τὰ διὰ φ. καὶ γλώττης προφερόμενα, voce 7, 8, 4. - c. adi. μεγάλῃ φωνῇ προειπὼν 1, 8, 12. †† πάντες, ὥσπερ ἐκ μιᾶς φ., - ἀνεκάλουν 1, 4, 21. - Al. not. c. gen. perſ. μεμνημένος ἀεὶ τῆς τοῦ ἐπιδραμόντος φ. illius vocis 1, 8, 15. dicti, verborum, orationis, *Hunc pugionem mittit tibi ſenatus*. - Al. not. cum adi. ἐκεῖνον βασιλικαῖς φωναῖς εὐφήμουν, acclamationibus 2, 7, 8. conſtantibus vel e verbis ſingulis, vel e formulis, titulis, qui acclamari ſolent imperatoribus, v. c. vivat, felix ſit, it. victor, fortiſſimus. - Al. not. c. adi. τὸ ὄνομα (Λάτιον) - ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθὲν, a Graeca voce 1, 16, 4. qui Bg. ceperit p. verbo ſ. vocabulo (λεχθέν.) dum et procedit, ut in ſqq. loc. - cum gen. perſ. μήτε τῆς ἀλλήλων φ. συνιεῖσιν, vocem 4, 10, 12. immo linguam, ſermo-

nem, nostr. *Sprache*. τῇ Φοινίκων Φ. lingua 5, 3, 8. τῇ 'Ρωμαίων Φ. 7, 5, 19. - in opp. ἐν τῇ 'Ρ. Φ. εὐπρόσφορος ἐν λόγοις 8, 3, 16. v. εὐπρ. - †† τῇ Φ. καλοῦσιν οἱ ἐπιχώριοι λ. sua lingua 8, 7, 2. qui Bg. suppleverit saltem pron. ἑαυτῶν, dum et solum voc. Φ., ut γλῶσσα, dici queat de voce s. lingua, uni genti propria.

Φωρᾶσθαι, Pass. de pers. trop. abs. s. c. adv. οἳ ταχέως φωραθέντες ἐκολάσθησαν, qui cito deprehensi, et rel. 6, 4, 13. qui Bg. adv. retulerit ad v. utr., quoniam resolvit particip.

X.

Χαίρειν, mor. de pers. cum abl. pers. et adv. παιδίον - τούτων δὴ -, οἷς ἀεὶ χαίρουσι 'Ρωμαίων οἱ τρυφῶντες, quibus gaudent 1, 17, 5. - sine adv. ἔχαιρε - ὁ δῆμος αὐτοῖς, delectabatur 8, 8, 1. Γερμανοὶ - ἱππεῖς, οἷς ὁ 'Αντωνῖνος (Caracall.) ἐ. 4, 13, 13. - c. abl. rei, ἐπεὶ, τούτῳ χαίρειν τοὺς στρατιώτας, ἤλπιζον, ea re delectari 2, 6, 4. τούτοις - χαίροντες οἱ βάρβαροι, delectati 4, 7, 5. χαίρειν τοῖς γινομένοις ὑπὸ τῶν βαρβάρων προσεποιεῖτο 4, 11, 2. κολακείαις - χαίρων, cum assentatoribus delectaretur 5, 1, 6. libenter audiret. ἔχαιρον εἰρήνης αἰωνίου ἐλπίδι, laeti erant 4, 11, 2. τῇ ἀνδρείᾳ τοῦ Μαξιμίνου ἐ. delectabantur 6, 8, 7. - simul cum adv. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ τῷ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας ἐ. laetabantur 2, 4, 7. sq. syn. εὐφραίνε λ. - † simul c. adi. nominat. modi, οἷς, ὡς στρατιωτικὸς δὴ, ὁ 'Αντωνῖνος (Carac.) ἔχαιρε, delectabatur 4, 12, 4. libenter et sine fastidio edere ac bibere. - †† cum ablat. pers. et adv. et praeterea in rect. dupl., cum praep. et simul c. coniunct. ἔχαιρον αὐτῷ -, μάλιστα μὲν διὰ -, ὅτι τε λ. delectabantur ipso, - praecipue quidem propter -, tum vero etiam quod 4, 7, 6. - ††† Sine casu, c. nominat. particip. Pass. χαίρουσι - τοιαύτην - ὀρχησιν κινούμενοι, delectantur eiusmodi saltationibus 4, 11, 5. libenter tali - saltatione utuntur, v. κιν. - † simul c. adv. συστρατιώτης ὑπ' αὐτῶν μᾶλλον, ἢ βασιλεὺς, καλούμενος, χαίρειν προσεποιεῖτο, si vocaretur -, delectari se simulabat 4, 7, 11. — †† c. particip. Act. ἔχαιρεν - μᾶλλον συστρατιώτην με, ἢ υἱὸν, καλῶν, libentius commilitonem me, quam filium, vocabat 1, 5, 8. qui Bg. verb. et adv. μ. contraxit in unum adv. gradus comparativi, at particip. mutavit in finitum tempus. - ††† Per particip. Act. c. verbo finiti temp. παρέπεμπε τὴν θεὸν χαίρων, exsultans 1, 10, 16. τοῖς - ἕκαστος χ. διήγγελλε, laetabundus 2, 2, 5. laetus, hilaris.

χαλεπαίνειν, mor. de pers. c. dat. pers. aut rei. sed oppresso, προσποιουμένῳ χ. (αὐτοῖς,) se succensere 2, 9, 16. percussoribus Pertinacis, vel τοῖς τετολμημένοις c §. 13. ubi et syn. ἠγανακτ. cum praep. et acc. pers. χαλεπαίνων πρὸς - τοὺς ἐκείνου φίλους, iratus 3, 8, 5. 13. - c. coniunct. et adiuncto, αὐτός τε δυσφόρως ἤνεγκε, καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἠγανάκτησε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐχαλέπαινεν, ὅτι, irascebatur, quod 6, 6, 1.

χαλεπὸς, trop. de re, Fem. Μάρκον - νόσος χαλεπὴ καταλαμβάνει, gravis 1, 3, 1. periculosus. τὸ ὄνομα (τοῦ φόνου) - φέρει χαλεπὴν διαβολὴν, gravem 4, 5, 3. magnam, ingratam, noxiam. —

Neutr. fine fubft. cum inf. χαλεπὸν (ἐςὶ.) μετρῆσαι λ. difficile eft 1, 4, 13. fc. πρᾶγμα f. χρῆμα, ἔργον, coniunctum cum magno et multo labore ac ftudio, habens multa et magna impedimenta. - Comparat. Neutr. p. adv. τὸν νοσοῦντα. χαλεπώτερον ἔχειν ἀπαγγέλλουσιν, deterius fe habere 4, 2, 7. in maiori morbo et periculo verfari, per ellipf. κατὰ τὸ χ. μέρος. Superl. de perf. Φύσει ὢν ἐχθροῖς χαλεπώτατος, acerbiff. 3, 8, 6. graviff., maxime iratus et crudelis, faevus, implacabilis. - Neutr. p. adv. νοσῶν χαλεπώτατα, graviffime 5, 4, 20. per ellipf. κατὰ τὰ χ. μέρη.

χαλεπῶς, trop. cum aliquo v. affectus f. animi, διοίσει τὰ λ. graviter 2, 5, 15. cum ira et triftitia magna. ἔΦερον 6, 7, 24. - † fimul c. adiuncto, χ. καὶ δυσΦόρως ἤνεγκε 4, 13, 14. - Sed c. aliquo v. corp. χ. ἀπωδύρετο λ. 1, 8, 10. νοσοῦντι 6, 6, 1. fq. periculofe. - † fimul c. adiuncto, τὸ ςρατιωτικὸν, - μόλις καὶ χ. ὑπερβαλὸν τὰ - ὄρη, vix aegre que 6, 5, 11. cum magna moleftia, multo labore, multis impedimentis.

χαλινὸς, ph. χαλινῶν ἄνευ, fine frenis 7, 9, 13. - c. gen. animal. τοὺς χαλινοὺς ἀντέχων τῶν ἵππων, frenos 5, 6, 17. noftr. *Zügel* f. *Zaum*, pars lori, propior ori, fed ib. §. pr. τὰς ἡνίας, pars remotior, fuper dorfum equorum extenfa, et a manibus aurigantis prehenfa.

χάλκεος f. χαλκοῦς, ph. de re, Neutr. ἄγαλμα χαλκοῦν, aereum 6, 4, 6. χαλκὸς, ph. εἰκὼν -, χαλκοῦ πεποιημένη, ex aere 2, 9, 8.

χαρίεις, mor. de re, in opp. Med. πολλὰ, χαρίεντα μὲν -, λυπηρὰ δὲ τοῖς σ. feftiva 4, 9, 4. fuavia, ingeniofa. χαριέντως, it. cum adiuncto, καὶ μετὰ παιδιᾶς ἀποσκῶψαι λ. fcite 2, 10, 14. pulcre, ingeniofe.

χαρίζεσθαι, Paff. per Particip., Neutr. de re, mor. c. dat. perf. ἅ περ ἤλπιζε τοῖς - εἶναι κεχαρισμένον, gratum fore 2, 10, 2. ἅ περ ἐςὶν ὑμῖν κεχαρισμένα, grata ib. 4. εἰποῦσα αὐτῷ κ. ad gratiam locuta 6, 7, 1. τῷ δήμῳ - ποιεῖν κ. grata 3, 8, 15. † ποιῶν (αὐτοῖς) κ. 2, 7, 16. - Med. de perf. c. acc. rei et dat. perf. οἰόμενος, μεγάλα χαρίζεσθαι τῷ Μαξ., magnopere fe gratificaturum ipfi 7, 1, 23. qui Bg. faltem vertit praef. p. fut. - Al. not. c. acc. rei et formula adv. τὸ μεγ. καὶ, ὡς ἔτυχε, χ. magnas - largitiones 2, 3, 23. largiri magna et temere, v. τυγχ. - c. dat. perf. et adv. ἵνα ἔχοι τοῖς - ἀΦθόνως - χ. ut haberet, unde - donaret 6, 1, 17. - † c. acc. rei folo, fed c. adiuncto, τῶν πλουσίων τὰς οὐσίας χαρίσασθαι ἐβούλετο μερίσαι τε εἰς τοὺς ςρατιώτας λ. donare 1, 17, 3. noftr. *verfchenken* f. *wegfchenken*. † πλούτῳ - ἐκόσμησε (αὐτὸν,) τῶν ἀναιρουμένων χαριζόμενος τὰς οὐσίας, donans ei bona 3, 10, 12. qui Bg. recte hic explevit dat. perf. et pron. αὐτῷ. - trop. cum rei et dat. et acc. fimul que particip. nominat. modi, τοιαῦτα συμβουλεύοντες αὐτῷ, - τῇ ἐμῇ μνήμῃ χαριεῖσθε τὰ μέγιςα, meae memoriae gratiffimum facietis 1, 4, 14. gratificabimini maxima, maxime, i. optime confuletis, profpicietis, f. facietis et curabitis, ut mei memoria apud alios exfiftat et maneat optima et gratiffima, v. μν., propr. gratiffimum negotium, officium praeftabitis, v. μέγ.

χάρις, mor., gratiarum actio, c. adi. χάριτος ἀϊδίου εἰσὶ χρεῶςαι, gratiae 5, 1, 13. fq. explic. τὴν προσήκουσαν χάριν ἀποδοῦναι 3, 11, 10. poft adiunctum. - abf. ἀπ. χ. 1, 4, 7. fq. adiuncto. ἐπὶ τῇ σπουδῇ - χάριν γιγνώσκων, gratias agens 2, 8, 14. καίτοι μὴ

Digitized by Google

γάλα λαμβάνοντες. χ. οὐκ ᾔδεσαν, gratiam non habebant 2, 11, 14. ὑμᾶς χρὴ - θεοῖς εἰδέναι χ. agere gratias 4, 5, 15. τῷ Α. χ. εἰδότα gratias ſe habere 6, 1, 20. - † Per Plur. cum adiect. τὴν τοῦ κοινοῦ πατρὸς μνήμην χάρισιν ἀξίαις οὕτως ἀμείψεσθαι, gratiam referetis 1, 5, 20. - abſ. θεοῖς χάριτας ὁμολογοῦντες. gratias agentes 2. 2, 6. - † Al. not. c. adi. ἑκάστῳ τὸ κατ᾽ ἀξίαν ἀπονέμων, χάριτος ἀπρεποῦς - ἀλλότριος, a gratificatione indecenti alienus 2. 4. 5. largitione, donatione, donis, beneficiis, beneficentia ſ. favore, benevolentia. ὁπηνίκα - ἂν ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθὸν, ἀνυπέρβλητον καταθῆται χάριν, gratiam 2, 3, 15. favorem, benevol. ἀνδριάντων ἀναστάσεσι τὴν δοθεῖσαν χ. ἐπιστώσατο 2, 15. 9. de honore ac dignitate Caeſaris, conceſſa ex favore, vel per beneficium. - abſ. ἐν χάριτος μοίρᾳ τίθεται. id pro beneficio reputat 2. 3, 19. v. μ. - Al. not. cum adi. et gen. rei ἀνδρείας εἶχέ τινα χάριν, aliquam gratiam 1, 15, 14. ſuavitatem, voluptatem, commendationem, i. placuerunt, probata ſunt ob fortitudinem, ſuavitatem aliquam effecerunt ſ. excitarunt. - Nominatim porro per Acc. Sing. a) cum praep. οὐδὲν - πρὸς χάριν εἰς ὕψος ἐξαίρων, ad gratiam 2, 15, 13. noſtr. zu Gefallen, zu *Gunſten*, i. ex favore in alium, vel ad voluptatem alii excitandam, ita, ut quis libenter et cum voluptate legat, ſ. blandiendi cauſa, atque adeo falſo. - † in opp. οὐ π. χ., ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν, λέγοντες 3, 7, 8. - b) ſine praep., cum gen. vel rei, τῆς τοῦ σώματος ἀσφαλείας χάριν, tuendi corporis cauſa 3, 12, 16. gratia, ergo, i. propter. - ſimul c. adiuncto e pron. ὅσον εὐγενείας χάριν, quod ad nobilitatem attinet 2, 3, 4. v. ὅσ. vel perſ. ἀνῃρημένους, ὧν χάριν ἐπείγοντο, quorum cauſa 8, 8. 19. Per ellipſ. praep. εἰς.

χαριστήριον, de re, mor. p. ſubſt. c. gen. rei, ταῦτα χαριστήρια (ἐστὶ) εὐνοίας, haeccine praemia 1, 17, 10. hae gratiae, haec gratia, p. hoc, unum, quod interfici me vis, v. τ., noſtr. *Dank*. - abſ. τοῖς στρατιώταις χ. ὁμολογήσας τῆς φυλ. πίστεως, gratiis actis 1, 7, 12. i. q. ſupra χάριτας. θύσας τῷ θεῷ καὶ χ. ὁ. cum - gratias egiſſet 1, 10, 10. ὡμολόγει χ. 4, 4, 12.

χαῦνος, Maſc. ph. de re, c. ſubſt. fem. τῆς περὶ τοῖς ποσὶ χαύνου ἐσθῆτος, fluxa veſte 4, 11, 10. laxa, ampla, non arcta et adſtricta. - Trop. de perſ. cum acc. rei ellipt. τοῦ Ἀντωνίνου, (Heliog.) φύσει χαύνου τὸν τρόπον ὄντος, futilis ingenii 6, 8, 8. levis, inconſiderati, ſtolidi. ſq. explic., laxus, patulus, ut omnia effundat, nihil retinere ſecum et in animo valeat. - † c. adiuncto ſimul, κα. ἄλλως - ὄντα τὴν γνώμην χαῦνον καὶ ἁπλοϊκώτερον, vanae mentis 2, 15, 4. quaſi amplae et magnae mentis, extenſae, tumidae, qui inflatus opinione de ſe nimis bona, ſuperbus, magna concipiens, cogitans et ſpectans, ſed ſine idonea cauſa; noſtr. *eitel*, aufgedunſen, *aufgeblaſen*.

χαυνότης, trop. c. gen. rei et adiuncto, τὸ - διασκώπτων εἰς ῥαθυμίαν καὶ τρόπων χαυνότητα, ingenii levitatem 5, 1, 5. ſtoliditatem, inconſiderantiam. - animi mollitiem 5, 6, 2. immo, ut in pr.

χαύνως, ph. τῆς περὶ τοῖς σκέλεσιν ἐσθῆτος χ. παρῃωρημένης, laxe 4, 15, 9

χειμάζειν, ph. de perſ. abſ, ἐλθὼν εἰς τὴν Νικομήδειαν, ἐχείμαζε, (ἐν αὐτῇ ſ. ἐκεῖ,) ibi hyemavit 5, 5, 3.

χειμάῤῥους. ph. τὸν τόπον ὁ χ. ἀνοίξας, λ. torrens 3, 3, 11. μετὰ τὴν τοῦ χειμάῤῥου ἀπόῤῥοιαν ib. 12. v. ἀπ. c. adi. μέγας καὶ σφοδρὸς χ. καταῤῥαχθεὶς ib. 10. πολὺς καὶ βίαιος γενόμενος ib. 11. — παμμεγέθη τὸν χειμάῤῥουν εἰργάζετο 8, 4, 3.

χειμέριος, ph. de re. χειμερίῳ ἀέρι, hyberno coelo 6, 6, 2.

χειμὼν, ph. in opp. θέρους -, χειμῶνος, hyeme 6, 7, 15. sc. διὰ s. ἐκ. c. adi. τὰς δι' ὅλου τοῦ χ. παγείσας χιόνας 8, 4, 3. - abs. χ. ἤδη καταλαμβάνοντος 7, 2, 18. †† ὧν ἡ παρ' ἐκείνοις χώρα διὰ χειμῶνος οὐκ ἦν εὔφορος, propter hyemis asperitatem 8, 2, 7. qui Bg. videtur c. Stp. legere διὰ χ. χαλεπότητα s. σφοδρότητα, dum e lect. Ms. vicinius est διὰ χειμῶνας, propter hyemes; longiores et asperiores, s. tempestates hyemales. - Trop. cum adiuncto, δεόμενος, ὥσπερ ἐν χειμῶνι καὶ ζάλῃ, τῶν κυβερνησόντων, in tempestate 1, 4, 8 mari.

χεὶρ, ph., pars corporis hum. τῷ τῆς χειρὸς νεύματι λ. nutu manus 1, 9, 7. † ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς, manuum gestibus 7, 8, 21. p. mero gen. pr., ut sq. τραχέσι προσώπου νεύμασιν. τῆς χ. τὸ εὔςοχον, manus 1, 15, 3. i. q. εὐχειρία ib. 4. πᾶν, ὃ χειρῶν - ἔργον, λ. quodcunque manibus fit opus 4, 7, 7. - † κατεχούσαις ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια ἐπανεπαύοντο 2, 1, 3. v. κ. - † ἀμφοτέροις τὰς χεῖρας περιβάλλουσα, brachia 4, 3, 20. ἔχοντες τὰς χ. ὑποκαθειμένας ταῖς ἐφ., manus 7, 11, 6. - †† per acc. ellipt. πλῆθος - ἠκρωτηριάζετο (κατὰ) τὰς χ. summas partes manuum amittebat 8, 4, 29. - †† c. praep. βάκτρον ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, in manibus, 1, 9, 7. 1, 14, 16. 4, 13, 11. 5, 5, 18. in manu una, dextra que, tantum, vel sinistra. † ὥς τινας καὶ χεῖρας ἀνατιθέναι, manus 7, 3, 14. v. ἀ. c. adi. οὐδὲ ψαυςὸν χ. ἀνθρωπίνης (τὸ ἄγαλμα,) manu 1, 11, 2. per gen. instrum. i. q. sq. loco. τὰ θηρία πάντα ἰδίᾳ χειρὶ κατακτενεῖν 1, 15, 1.. δεικνὺς τὴν χεῖρα ἡμαγμένην 7, 11, 10. † per formulas partim trop. ὀρέξαι χεῖρα σωτήριον 2, 8, 3. οὔτε τὰς ὑμετέρας χ. μιμήσομαι 2, 13, 15. - cum gen. perf. τὸ εὔςοχον τῆς χ. αὐτοῦ λ. 1, 15, 10. — σῖτον ἀλήσας τῇ ἑαυτοῦ χ. 4, 7, 9. †† λαβόμενος τῆς χ. Γλαβρίωνος, manu comprehensum Glabrionem 2, 3, 8. cum comprehendisset manum Glabrionis, v. λ. †† λαβ. τῆς χ. (αὐτοῦ,) prehensum manu 3, 12, 18. immo ut in pr., cum compr. manum istius. - †† Trop. de re, cum gen. perf. γνωρίσασα τὴν τοῦ Κομμόδου χ. manum 1, 17, 9. 2, 1, 23. scripturam, scribendi et elementorum modum ductum que. - †† Al. not. de re s. perf. abs. συνάγειν κατ' αὐτοῦ χεῖρα, manum 7, 1, 12. sc. ςρατιωτῶν, multitudinem, numerum militum, vel ςρατιωτικὴν, manum, multitudinem, militarem. - c. adi. δεῖσθαι - χειρὸς πλείονος λ. manu maiore 5, 14, 2. maiore militum numero. †† χοῦ - ἐς αὐτὰ σωρευθέντος χειρὶ πολλῇ καὶ σπουδῇ, multa manu 8, 4, 11. magno militum numero. - cum gen. perf. χ. πολλὴν κακούργων - ἀθροίσας, magna manu - collecta 1, 10, 2. ubi simpl. p. numerus s. multitudo.

χειραγωγεῖν, trop. de re, c. acc. rei, adv. et praep. φρυκτωρίοις, ἃ - νύκτωρ διὰ τοῦ πυρὸς ἐς - διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, dirigunt 4, 2, 15. quarum ope naves ducuntur et veniunt ad. - sed c. acc. perf. et formula adv. e praep. simul que c. adiuncto, κατ' ὀλίγον αὐτὸν χειραγωγούσης τῆς τύχης, ἐλθὼν διὰ λ. ipsum manuducente for. 6, 8, 3. iuvante.

Digitized by Google

χειριδωτὸς, trop. de re, *χιτῶνας - χειριδωτοὺς*, tunic. manuleatas 6, 3, 12. 5, 5, 20. quae habent pannum, non deſinentem ad humeros, ſed productum ultra brachia et usque ad primores manus, ac prope ad digitos, noſtr. *Aermel* habend *bis* auf *die Hände* und *Finger*.

χειρόομαι, trop. Paſſ. forma et not. de perſ. aut re ſ. terra, *προσηγορίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κεχειρωμένων*, a gentibus devictis 3, 9, 22. ſubactis, ſubiugatis. noſtr. *unteriocht*. † *πᾶσαν ἀνατολὴν κεχειρῶσθαι*, ſubactum (eſſe) 4, 11, 15. ſq. adiuncto. — Paſſ. forma, ſed not. Med. c. acc. perſ. et adv. *Γερμανοὶ -, οὓς οὐδέπω πάντας ἐκεχείρωτο*, ſubegerat 1, 5, 12. ſubiecerat ſibi; ſq. adiuncto. - c. acc. perſ. et abl. modi, *Γερμαν., οὓς τοῖς ὅπλοις κεχείρωτο* 7, 8, 23. - Med. c. acc. perſ. ſ. rei et loci, *πάντα τὰ ἐμπίπτοντα καὶ ἐν μέσῳ (ὄντα) χειρουμένους*, omnibus obviis, quaeve in medio poſita eſſent, in ſuam poteſtatem redactis 6, 5, 17. qui Bg. not. Med. ſaltem per pron. refert, p. poſtquam omnia occurrentia et intermedia ſubegiſſent ſ. ſibi ſubieciſſent. - c. acc. perſ. *ἐπιστεῖλαι, ὡς χειρωσόμενος τοὺς - βαρβάρους*, quaſi ſubiugaſſet 4, 10, 1. *τὰ γειτνιῶντα ἔθνη βάρβαρα χ.* barbaris ſubactis 6, 2, 21. poſtqu. ſibi ſubieciſſet. *χειρωσαμένῳ πάντας*, ubi viceris 1, 6, 16. *μετὰ τὸ - πάντα τὰ περίοικα βάρβαρα χειρώσασθαι*. poſtquam barbaros ſubegiſſet 6, 2, 3. †† ſimul c. adv. *πάντα ῥᾳδίως χ. προσεδόκα*, ſe ſubacturum (eſſe) ib. 15. qui Bg. libere vertit aor. per fut. ſed liberum relinquit, quo trahas adv., ad *χ.*, an ad poſtr. †† c. adiuncto e formula, *ὡς ἂν χειρώσαιτο καὶ αἰχμαλώτους τοὺς - λάβοι*, quo in poteſtatem ſuam redigeret 2, 13, 2. - †† cum adiuncto al. ex adi. *πολλοὺς χειρωσάμενος αὐτῶν αἰχμαλώτους*, multis eorum redactis in captivitatem 7, 2, 18. - ſimul c. abl. modi uno, *τὸν δὲ - χ. ἀνδρείᾳ*, qui alium ſubegerit 5, 7, 10. - †† ſimul c. modi abl. dupl. *οἳ - οὐ πολλῷ χρόνῳ πλείςους - ὅπλοις ἐχειρώσαντο*, ſubegerunt 1, 6, 24. ſibi ſubiecerunt.

χειροποίητος, Paſſ. de re, ph. *ςενωποί εἰσι χειροποίητοι*, manufactae 8, 1, 14. ſq. explic. - Neutr. *ἄγαλμα - οὐδὲ ἔςηκε χειροποίητον*, quod manu factum ſit 5, 3, 10. opp. ſq. *λίθος*.

χειροτονεῖν, trop. de perſ. c. acc. rei et dat. perſ. *ὃ ἐμοὶ ἐχειροτονήσατε*, detuliſtis 5, 6, 5. tribuiſtis, de imperio. - †† cum acc. perſ. *εἰ τὴν Ἰλλυρικὴν δύναμιν ἐμὲ (ἡμᾶς) χειροτονήσασαν μάθοιεν*, ſi Illyricam manum nos elegiſſe cognoverint 2, 10, 16. p. inf. — Paſſ. de perſ. *χειροτονηθέντας - βασιλέας*, electôs 7, 10, 3. i. q. 8, 6, 4.

χειροτονία, trop. c. adi. *τῆς χειροτονίας ἐκείνης ἀνυπτούσης*, λ. electione illa 7, 10, 8. abſtr. p. concr. delectis ſenatoribus, conſ. §. 6.

χείρων, mor. de re, Neutr. c. art. *οἱ δ' - ἐπεδίδοσαν εἰς τὸ χεῖρον*, in peius 3, 13, 14. ſc. *μέρος*.

χέομαι, Paſſ. de re, ph. c. adv. *ἀρώματα - σωρηδὸν χέονται*, effunduntur 4, 2, 16. ſc. *ἐκεῖ*, ſ. *ἐς αὐτὸ, τὸ οἴκημα*. c. praepp. *ἡ πίσσα σὺν οἷς προσείρηται, - εἰς πᾶν (τὸ σῶμα) ἐχεῖτο*, diffundebantur 8, 4, 27. ſe diffundebant, noſtrat. *ergöſſen ſich*, fluebant.

χθὲς, ph. intra art. et ſubſt. *δέχεσθαι φίλους τοὺς χ. ἐχθροὺς (ὄντας,)* qui pridie fuiſſent inimici 8, 6, 3,

χιλιαρχεῖν, mor. de perſ., per Particip. εἷς τῶν χιλιαρχούντων, unus ex tribunis 2, 12. 11. ὑπὸ τῶν χ. a trib. 2, 13, 5. - † cum praep. εἷς τῶν ὑπ' αὐτῷ χ. quidam ſub ipſo tribunus 3, 11, 8. (de Saturnino,) qui Bg recte p. ſubſt. ſqq.

χιλιάρχης, id. ταῦτα ἀκούσας ὁ χ. tribun. 3, 11, 17. mille militum, Saturninus, it. 3, 12, 1. 11. - De aliis et cum adiunctis, πέμπει χιλιάρχην λ. 6, 9, 13. ἡγεμόνας καὶ χιλιάρχας 2, 9, 9.

χιλίαρχος, id. ὑπαντώμενος ὁ χ. tribunus 3, 12, 18. Saturninus, it. τῷ χιλιάρχῳ ib. 24. et τὸν χιλίαρχον ib. 3. - De aliis, ἦν ἐν τῷ ςρατῷ χ. 8, 3, 2. πειθόντων αὐτοὺς χιλιάρχων 4, 14, 4. — c. aliis, τοῖς χιλιάρχοις λ. 2, 13, 3. ἡγεμόνας καὶ χιλιάρχους 2, 7, 10. - ††† τοῦ χιλιάρχου 3, 12, 10. ab alterutro ſubſt. pr.

χίλιοι, de perſ. μονομάχους χιλίους, mille gladiatorum 1, 15, 19.

χιτών, ph. interior veſtis, c. adi. χιτῶνας χρυσοῦφεῖς λ. tunicas 5, 3, 12. 5, 5. 20.

χιών, ph. c. adi. χιόνος πολλῆς λ. nive 3, 3. 9. - ſimul cum gen. loci, τῶν - ὀρῶν - παγείσας χιόνας λ. nives 8, 4, 3. - c adiuncto, ὑπὸ νιφετοῖς καὶ χιόσιν - ὡδοιπόρει, ſub nivibus 5, 6, 22. v. νιφ.

χλαμύδιον, ph. ἤ τινα ἄλλην ἐσθῆτα ἀμφιεσάμενος ἀςειοτέραν, chlamyde amictus 4, 12, 4. Macrinus, praefectus exercitui adhuc, ante imperium acceptum: ſed poſt id impetratum, ἀποῤῥίψας τὸ χ. abiecta chlamyde 5, 4, 12. e pugna cum fugeret; i. q. ſq. primitivum.

χλαμὺς, ph. pallii magnifici genus, id que brevius, imperatoris, extra bellum, cum adi. χλαμύδι πορφυρᾶ περιβάλλουσι (αὐτὸν,) chlamyde 7, 5, 7. cum creant imperatorem, detracta e vexillis purpura. - †† τὴν πορφύραν χλαμύδι περιβαλόντες, purpurea chl. indutum 5, 3. 25. qui Bg. non prodit hic. quid legerit, τῇ πορφυρᾷ χλαμύδι, an τὴν πορφυρᾶν χλαμύδα, quae utr praebent Mss., v. περιβ. τὴν χ. - ἁλουργῆ λ. paludamentum 4, 8. 21. imperator Carac. - τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀποθέμενος χ. 4, 7, 4. de eodem. ἐν χλαμύσιν, - ἀργύρῳ πεποικιλμέναις, in ſagulis ib. de Germanis. - †† Sed in bello, ὡς φυγεῖν - αὐτὸν, ἀποῤῥίψαντα δὲ τὴν χ. τὴν βασιλικὴν, λαθεῖν, paludamento 3, 7, 8 in pugna, de Severo. - abſ. τὴν χ. περιέθεσαν ib. 12. eidem.

χλευάζειν, phyſ. de perſ. c. acc. perſ. οὐ παύσασθε - χλευάζοντες πρεσβύτην (ἐμέ;) ludere hominem ſenem 2, 1, 22. p. inf., illudere ſeni, deridere. decipere. per iocum fallere. - † ſimul ſq. coni. ἐκεῖνον χλευαζόντων, ὅτι λ. cum illum irriderent, quod 4, 9. 5.

χλεύη, ph. abſ χλεύης εἴδομεν ἀξίας εἰκόνας, deridendas vidimus imagines 4, 8, 4 - c. adiuncto, χλ. καὶ γέλωτος ἄξια, ioco et riſu 7, 8, 6.

χλιδὴ, phyſ. c. adiuncto, de perſ. ut vitio, ὁρῶντες τὸν Μακρῖνον χλιδῇ καὶ τρυφῇ διαιτώμενον, in deliciis et luxuria 5, 2, 14. ubi χ. nomen ſpeciei et externus cultus ornatus que. quatenus veſtibus ac corpori adhaeret, ſed τρ. generalius, aut etiam formae, ut in victu, i. cibo et potu. - † de re ſ. veſte, c. adi. ἦν αὐτῷ τὸ σχῆμα μεταξὺ Φοινίσσης ἱερᾶς ςολῆς καὶ χλιδῆς Μηδικῆς, mollem amictum Medorum 5, 5, 5. ubi i. q. veſtis Medica, i. ſerico contecta, perlucida, fluida, purpurea, et adeo delicatior,

Digitized by Google

eadem que proprie talaris et muliebris; nec forte ib. leg. χλαίνης.

χοῖρος, ph. ζῶα πάντα, πλὴν χοίρων, λ. praeter porcos 5, 6, 21. e.

χόος f. χοῦς, ph. c. gen. rei, χοῦ τῆς γῆς - ἐς αὐτὰ σωρευθέντος humo 8, 4, 11. pulvere terrae.

χορεύειν, ph. de perf. (Heliog., tanquam sacerdote et in re divina,) c. adv. καίτοι χ. ἀεὶ καὶ ἱερουργεῖν δοκῶν, tripudiare 5, 6, 1. — † c. adiuncto, ὀρχεῖσθαι καὶ χ. 5, 7, 8. saltare vehementius et motu maiori, v. ὀρχ. - χ. ἢ βακχεύεσθαι ib. 11. - cum praep. et abl. modi, ἱερουργοῦντα τοῦτον, περί τε τοῖς βωμοῖς χορεύοντα νόμῳ βαρβάρων 5, 3, 15. - c. folis praep. περὶ τοὺς βωμοὺς ἐχόρευεν ὑπὸ - ἤχοις ὀργάνων, tripudiabat 5, 5, 17. γύναιά - ἐχόρευε σὺν αὐτῷ ib. 18. fq. modo et explic., περιθέοντα λ.

χορηγεῖν, trop. de perf. c. adv., dat. perf. et oppreffo acc. rei, ὡς ἀφειδῶς - τοῖς στρατιώταις χ. (αὐτὴν, τὴν περιουσίαν,) ut fuppeditare liceat 3, 13, 10. - c. folo acc. rei, αὐτάρκης ὁ δῆμος χορηγῆσαι πλῆθος ἐπ. νεανιῶν, fubminiftrare 1, 6, 9.

χορηγία, trop. c. gen. rei, praep. et adi. ἐπὶ προφάσει τῆς περὶ τοὺς στρατιώτας χρημάτων συνεχοῦς χορηγίας, fub praetextu pecuniarum militibus affidue praebendarum 7, 3, 6. pecuniarum in milites affiduae impenfae. - c. gen. rei folo, ποταμὸς -, παρέχων χορηγίαν ὕδατος, copiam 8, 2, 16.

χορὸς, ph. de perf. et multitudine canentium, c. gen. perf. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους τῶν - εὐπατριδῶν χ. ἔστηκε παίδων, ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ γυναικῶν, chorus ftat puerorum rel. 4, 2, 9. - †† multitudo faltantium, c. gen. perf. al., ut domini et auctoris, in opp. ὡς χοροῖς αὐτοῦ μᾶλλον ἁρμόζειν τὸν βίον, ἢ φάλαγξιν, ut choreas exercentibus magis eius conveniat vita, quam legionibus 3, 6, 15. qui Bg. legit non modo fic, p. vulg. χοίροις, fed et gen. pron. αὐτ. trahit ad fq. fubft. τὸν β., dum et pertinere poteft ad fubft. utr., χορ. et φάλ., in medio ftans, ut faepe, in fententiam hanc, quis nefcit mollitiem et luxuriam? ita, ut eius (Albini) i. quam ipfe fequitur et apud fuos induxit, conveniat magis choris, quam militibus eius, vita *ipfius*; quod polir. pron. fupplendum; cf. v. εἰδέω extr. - †† Al. not. de actu et faltatione, τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια (εἰσὶ) χοροὶ, choreae 7, 8, 11.

χοῦς v. fupra χόος.

χόω, ph. de perf. et milit. εἴτε ἔδει - βάθος χῶσαι, five profunditas aggere obruenda 4, 7, 6. foffam decebat explere, complanare per humum aggeftam, v. β.

χράομαι, de perf., Paff. forma, fed not. Med., trop. c. abl. rei et praep. διπλῇ δοκοῦντας κεχρῆσθαι συμφορᾷ ἔκ τε - ἔκ τε λ. fe putantes ufos (effe) 6, 7, 7: ubi et in mal. part., p. experiri, pati; unde et fq. fyn. πεπονθ. in univerfum, mor. cum abl. rei folo, ἐκέχρητο - σοφίσματι, ufus fuerat 2, 13, 21. adhibuerat. - Med. partim ph. c. abl. perf. uno, οὐ - μισθοφόροις χρῶνται στρατιώταις λ. utuntur 6, 5, 6. habent, adhibent. ὀψοποιοῖς - ἐχρῆτο λ. utebatur 5, 8, 5. - † fimul cum praep. πλείονι περὶ αὐτὸν ἐ. φρουρᾷ, maiori fe cuftodia muniebat 1, 11, 15. vel praep. pertinet ad fubft. φρ. ubi v. †† χρησάμενος ἐν τῷ τέλει ἀπίστῳ ὑπηρεσίᾳ, cum ufus fuiffet 3, 12, 26. v. ὑπ. - †† fimul c. adv. τοῖς Ἀντωνίου παισὶ οὕτως ἐχρήσατο, Antonii liberos eodem modo tractavit 2.

Digitized by Google

18. 8. egit cum ſ. erga. - c. abl. perſ. dupl. ἐκείνοις συμβούλοις χρώμενος, utens 1, 8 1. παρῆλθον, - σ. ὑμῖν - χρησόμενος, conſultores vos adhibiturus 2, 8, 5. οἷς - Φρουροῖς - ἐχρῆτο, utebatur 4, 13, 13. - † ſimul c. praep. Φίλῳ ἀντὶ ἐχθροῦ χρῆσθαι (αὐτῷ,) amico ſe ex inimico illum habiturum (eſſe) 4, 15, 19. accipere, tractare, gerere ſe erga. - Cum abl. rei uno, σκηνῇ χρώμενος εὐτελεῖ, utens 2, 11, 3. ἐπεὶ - ἤκουεν αὐτὸν διαίτῃ ἐλευθερίῳ χρώμενον, illum victu lib. uti 4, 12, 4. ſq. explic. ὅσα εὐτελέςατα (ἦν,) - τούτοις ἐχρῆτο, utebatur 4, 7, 10. opp. in pr. ἀπείχετο. - οὔτε καταγωγαῖς ταῖς αὐταῖς ἐχρῶντο, utebantur 4, 1, 3. i. χρήσασθαι βουλόμενος θεραπείαις τοῦ Ἀσκληπιοῦ, uti 4, 8, 8. νεκυίᾳ χρησάμενον 4, 12, 8. manium evocatione et conſultatione uſum. † Nominatim de amictu et cultu, σχήμασι - ἐσθῆτος πολυτελεςάτοις χρώμενος, utens 5, 5, 4. δυσὶ διαδήμασι χρώμενον, qui utebatur 6, 2, 3. † πᾶσα ἡ σύγκλητος, μελαίναις ἐφεςρίσι χρώμενοι, atr. veſtibus amicti 4, 2, 5. ὑποδήμασι - ἐχρῶντο, utebantur 5, 5, 21. † αὐτοῖς - δακτυλίοις χρυσοῖς χρήσασθαι ἐπέτρεψε, uti 3, 8, 9. - ††† per oppreſſum caſum et potius verbo ſq. datum demum, οὐ μόνον χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐργάζεσθαι ὅπλα ἐδιδάχθησαν, non ſolum uti, ſed et fabricari arma 3, 4, 20. p. οὐ μόνον χρ. ὅπλοις, ἀλ. καὶ ἐργ. αὐτὰ ἐδ. ſimul c. praep. ταύταις (ἐκβολαῖς) ἀντὶ λιμένων ἐχρῶντο, utebantur 1, 11, 10. - ſimul cum adv. εἰςόδους, - μόναις ταῖς δημοσίοις - ἀνέδην χρώμενοι, utentes 4, 1, 9. ἀρώμασι συνεχῶς ἐχρῶντο, utebantur 1, 12, 4. - †† οὔτε τοὺς ἵππους ἐχόντων, οἷς χρῶνται μάλιςα, utuntur 4, 11, 16. ubi a ſyn. alias ἐχ. differt ſic, ut illud ſit *prope ſe habere,* ſed χρ. inſidere, vehi iis. - ſimul c. praep. et adv. τόξοις καὶ ἵπποις οὐκ εἰς τὸ πολεμεῖν μόνον χρῶνται, ὥςπερ Ῥωμαῖοι, ut. 6, 5, 9. — ἀεὶ αὐτοῖς (τόξ. καὶ ἵπ.) χρώμενοι ἢ κατὰ πολεμίων λ. ut. ib. - ἐσθῆτι καὶ ξυλίνοις ἐς ποτὸν - χρώμενος σκεύεσιν, ut. 4, 7, 8. - †† in rect. dupl. σκεύη, - οἷς ἐχρῶντο μὲν πρότερον - εἰς ὑπηρεσίαν καὶ (εἰς τὸ) παραπέμπειν, utebantur ad ſua miniſteria, transmittebantque tel. 8, 4, 10. qui Bg. leg. in finito v. παρέπεμπον, quod forſan melius, quam vulg. lectio, cum praep. et cum inf. nudo, ubi, p. ſupplendo εἰς τὸ, ſufficit ſolus art. τὸ, cum pr. εἰς proxime iam praecedat. - †† ſimul c nominat. particip. modi, μή τις αὐτῶν προλαβὼν -, ἢ τινὰς ἀναπείθων -, χρήσηται Φαρμάκῳ, veneno rem gereret 4, 1, 3. adhiberet venenum, i. ne quis ipſorum prior adhiberet clam venenum in alterum vel ipſe, vel per miniſtros, v. πρ. Cum rei abl. dupl. πόας εὐώδεις, αἷς ἀρώμασι - χρώμεθα, quae nos aromata habemus 3, 9, 5. μόνῳ λουτρῷ τοῖς ποταμοῖς χρώμενοι, ut. 7, 2, 12. - ſimul cum praep. μέγιςον δεινὸν - ἐλύπησε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον οἰωνισμ. τι - χρωμένους (τούτῳ, τῷ δεινῷ,) πάντας ἐτάραξεν, tum in futurum eos, qui id, ut omen - acciperent, omnes perturbavit 1, 14, 3. qui Bg. formulam adv. e praep. πρ. τ. μ. traxit ad v. poſtr., cogitato etiam commate poſt μ. - †† Cum abl. rei Tropice magis, ἐπιτηδεύμασι σπουδαιοτέροις ἐχρῆτο, ſtudia honeſtiora tractabat 4, 3, 5. τῷ συνήθει τάχει τῆς ὁδοιπορίας χρησάμενοι, uſi 4, 12, 11. tabellarii. - † οὔτε δρόμῳ χρήσασθαι δυναμένων πρὸς Φυγὴν, curſum inſtituere 4, 11, 10. ubi et fuerit c. praep., niſi per ſe capias formulam πρ. Φ. ſimul cum adv. ταχύτατα καὶ μετὰ πολλοῦ Φόβου τῇ ἐξουσίᾳ χρώμενος, ſua poteſtate utens 7, 1, 2. παντοδαπαῖς εὐΦροσύναις καὶ εὐωχίαις χρῆσθαι δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ, delectationibus epulisque

Digitized by Google

indulgere 5, 6, 12. † χρησάμενος ἀδεῶς τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως κελευσθεῖσιν, exſecutus iuſſa 4, 12, 9 - † Nominatim per certa alia ſubſt. ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδώς, quid faceret illis rebus 2, 12. 5. quo modo ſe gerere deberet in his rebus. ἠγνόουν, πῶς χρήσονται τῷ πράγματι, quomodo ea res accipienda ſit 5, 4, 16. - Per ſubſt. affectuum et morum, χρώμενος τῇ συνήθει ῥαθυμίᾳ, utens ib. 3. τῇ σ. χρώμενοι προθυμίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ, ut. 3, 6, 10. - †† ſimul cum adiuncto, τοῦ θυμοῦ μὴ κρατήσαντες. ὁρμῇ δὲ ἀλόγῳ χρησάμενοι, impetu veſano acti 8, 8, 6 ὀργῇ καὶ θυμῷ χρώμενος πλείονι, ita et furore percitus (maiori) 8, 4, 1. - †† per oppreſſum abl. ſed c. praep. ὀργῆς μᾶλλον ἐνεπίμπλατο. χρῆσθαι δὲ (αὐτῇ) κατὰ τῶν πολεμίων οὐ δυνάμενος, ea uti 8, 5, 5. - ſimul c. adv. θυμῷ καὶ ὀργῇ εὐθέως πρὸς τοὺς - φίλους αὐτοῦ ἐχρῆτο, furorem - ſtatim in eius - neceſſarios convertit 3, 8, 1. - †† Per partem utr. χρησάμενον βίῳ καὶ προαιρέσει, ὡς προείρηται, cum vixiſſet ac propoſitum habuiſſet, ſicut dictum eſt 2, 5, 16. χρησάμενος τῷ προειρημένῳ βίῳ actâ vita, ut dictum eſt, 5, 8, 19. de Heliog. - †† τίνι β. Ἀλέξανδρος ἐχρήσατο τέλει τε ὁποίῳ, quae vita Alexandri fuerit et qualis exitus 7, 1, 1. per dupl. not., in partem bon. c. β. ſed in mal. c. τ. - τέλει τούτῳ ὁ Νίγρος ἐχρήσατο, exitum hunc habuit 3, 4, 15. τούτῳ - τῷ τ. Πλαυτιανὸς ἐ. 3, 12, 26. τοιούτῳ τ. βίου ὁ Κόμμοδος ἐ. 1, 17, 26. τοιούτῳ τ. ἐ. Ἀντωνῖνος (Carac.) 4, 13, 18. τ. τ. ὁ Γορδιανὸς (pater) ἐ. 7, 9, 21. τ. τ. Κλέανδρος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐχρήσαντο. Cleander cum ſuis habuit 1, 13, 12. τ. τ. Μαξιμῖνος καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ ἐ. habuerunt 8, 5, 26. τέλει τ. ὁ Ἀλβῖνος ἐχρήσατο, habuit 3, 7, 20. τ. τ. ὁ Μακρῖνος ἐ. 5, 4, 24. τ. τ. ἐχρήσαντο — πρεσβῦται λ. habuerunt 8, 8, 20. ὁποίῳ τ. ὁ Ἀντωνῖνος (Heliog.) ἐχρήσατο, habuerit 6, 1, 1. τέλει ἐ. αἰσχρῷ, habuit (Macrin.) 5, 4, 23. αὐτὸν - φασὶν - ἀντιπνοίᾳ χρήσασθαι, adverſo vento uſum (eſſe) ib. 22. τοιούτῳ πάθει ἐχρήσαντο, calamitatem perpeſſi ſunt 4, 11, 12. - Repetit. in vicinia 3, 12, 26. 4, 1, 3. 6, 5, 9.

χράομαι, not. religioſa, Paſſ. c. dat. perſ. et ſq. inf. φασὶν, αὐτοῖς χρησθῆναι, μενεῖν τὴν ἀρχὴν, ipſis oraculo reſponſum eſſe 1, 11, 8. oraculo editum eſſe, ab Act. χράω, oraculum edo. - Med. de perſ. cum abl. perſ. τῷ θεῷ χρήσασθαι, deum conſulere 4, 8, 16. dei oraculo uti, dei oraculum conſulere.

χρεία, mor. τότε ἡ χ. ἠπείξε, λ. neceſſitas 8, 2, 12. τῆς χρείας ἀπαιτούσης 6, 3, 12. † εἴ τι - ἐπείγοι πρὸς τὴν χρείαν ἀεί του — παρόντος, ſi quid urgeat neceſſitate quadam: altero - praeſto futuro 8, 7, 16. qui Bg. rexit ad pr. v., ſublato poſt ἐπ. commate, p. per neceſſitatem; dum, pertinens ad v. poſtr., valet p. ad uſum ſ. neceſſ. ſ. in uſum, ſ. ex uſu temporis, ſi neceſſitas exigat. - † c. gen. rei et adiuncto, in opp. παρέλαβε τὴν βασιλείαν -, οὐχ οὕτως εὐνοίᾳ - τῶν στρατιωτῶν, ὡς ἀνάγκῃ καὶ χρείᾳ τοῦ παρόντος καιροῦ, quam neceſſitate ac poſtulante praeſenti occaſione 4, 14, 5. uſu praeſentis temp., v. καιρ., noſtr. nach *Erforderung*, Erforderniſs, *Bedürfniſs*.

χρειώδης, mor. Neutr. c. art. p. ſubſt. πόθῳ τοῦ χρειώδους, rerum neceſſariarum 1, 12, 9. victus, cibi, frumenti, i. q. pr. χρεία, ſc. χρήματος - ἔχων τὰ χρειώδη, habens, quae uſui forent 8, 6, 8. victus, amictus, cf. ῥ. 6. ſc. χρήματα. † ψευσάμενος πρὸς τὸ χρειῶδες, mentiens commodi cauſa 2, 9, 18. ad utilitatem ſ. neceſſitatem, ſi eſſet neceſſe et utile ſibi. - † c. dat. perſ. ὡς ἐκέ-

ςῳ ἀπῄτει τὸ χ. necessitas 3, 10, 2. seu potius Lat. *usus*, quod vocab. etiam habet secum dat., nostr. *Bedürfniss* für *jeden* s. *eines* jeden *Bed.* - † in opp. ἱκανώτατος ἀνύσαι καὶ τὸ χ. καὶ τὸ λυσιτελὲς αὐτῷ. quod usui - ipsi sit 2, 14, 9. - † τὰ χρειώδη τῷ στρατῷ ἠθροίζετο, necessaria 7, 8, 25. i. q. §. pr. ἐπιτήδειων et quoque σχημ., commeatus. - † cum praep. τὸ χ. πρὸς τὸν βίον πορίζονται, necessaria ad vitam 1, 6, 25. - † c. gen. pers. in opp. τῶν ἐπισιτισμῶν αὐτοῖς τοσούτων ὄντων, ὅσον ἂν ἕκαστος - πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χ. ἐπενέγκηται, in suos usus 6, 7, 3. ad suum usum, nostr. *Gebrauch* s. *Bedürfniss.*

χρεώστης, trop. de pers. c. gen. rei, χάριτος ἀϊδίου εἰσὶ χρεῶσται. debitores 5, 1, 18. vobis sempiternam gratiam debent (agere et referre.)

χρή, mor., de pers., cum acc. pers. et inf. praec. perf. δεδιέναι δέ σε, οὐ χρή, vereri autem te non oportet 1, 6, 18 opus s. decens est. - sq. inf. praes. εἰποῦσα, ὡς ἄρα χ. ἐκεῖνον - σχολάζειν λ. oportere illum 5, 7, 2. χρὴ δ' ἄνδρας - σώφρονας λ. decet 6, 3, 7. χ. δὲ ὑμᾶς λ. debetis 8, 7, 9. - † in med. orat. sine casu, ἡμῖν δὲ χ. μέλειν τῶν λ. nos autem oportet curare rel. 1, 5, 18. ubi deest casus acc. ἡμᾶς, et rectio est, χ. δέ, μέλ. ἡμ. τ. - † cum casu, ταῦτα δὴ ὑμᾶς ἐγνωκότας χρὴ συναίρεσθαι, haec igitur vos reputantes oportet opitulari 2, 3, 24. p. χ. δὴ ὑμ., ἐγν. ταῦτα, σ. - †† c. casu et inf. aor. 1. post pron. relat. γράφει, ὅσους χ. τῆς νυκτὸς φονευθῆναι, quos oporteat illa nocte occidi 1, 17, 1. e. — †† simul cum inf. diversi temp. ὑμᾶς δὲ χ. πρῶτον μὲν θεοῖς εἰδέναι χάριν, - παύσασθαι δὲ -, εἰς ἕνα δὲ βλέποντας - βιοῦν, vos autem oportet 4, 5, 15. p. χ. δέ, ὑμ. Sine casu, c. adv. modi, in med. or. τιμήσαντας, ὡς χρή, τὴν μνήμην τοῦ λ. ut par est 4, 14, 11. decet. - Per impf., abs. ὑπὸ - αἰδοῦς πλείονος, ἢ ἐχρῆν, quam oportuit 6, 1, 24. - cum inf. praes. et adv., in med. or. ἐφ' ἣν μάλιστα ἐχ. σπεύδειν, quo maxime erat properandum 2, 8, 17. in quam urbem max. oportebat festinare. - post merum pron. relat., βασιλέα, ὃν ἐ. σώζειν λ. decebat 2, 13, 12. ††† in not. *fatali*, c. inf. aor. ἐχρῆν τε ἅμα τὸν Κόμμοδον - ἐκφυγεῖν λ. oportebat 1, 9, 16. fatale erat, in fato erat, in fatis definitum. - ἐ. δὲ ἄρα Μακρῖνον - τὴν ἀρχὴν καταλῦσαι, debuit Macrinus 5, 3, 1.

χρήζειν, cum gen. rei, ὡς ὁδοιπορίας χ. ita, ut itineris apparatu opus esset 4, 13, 8. - De pers. c. gen. rei et praep. et acc. rei s. pron. interrog. ellipt. (κατὰ) τί γὰρ ἔχρηζον αὐτῶν (τῶν φαρετρῶν καὶ τόξων) πρὸς γάμους; quid enim illis indigebant ad nuptias? 4, 11, 10. opus habebant; post οὐκ εἶχον λ.

χρήματα, (ap. Herodi. sic modo per Plur.) pl. de pecunia, c. adi. οὔτε - ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χ., ὅσα λ. opes 2, 7, 3. εἴ τινα ἦν χ. πολιτικὰ λ. pecuniae 7, 3, 12. χρημάτων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων 7, 9, 22. †† ἰδίοις χρήμασιν ὠνησάμενον λ. op. 2, 12, 11. per abl. pretii. †† ταμεῖα χρημάτων βασιλικῶν, aerarium (fisci) pecuniae principalis 1, 6, 19. πολλῶν χ. ἐγκρατής, op. 1, 10, 3. πλείστων (οὔτη) χ. ἀνάπλεως 5, 3, 5. πλεῖστα χ. ἤθροιζεν 1, 9, 2, χ. π. ἔπεμψε, pecuniae magnam vim 3, 6, 20. 3, 8, 8. παρεῖναι αὐτῷ πάμπλειστα χ. op. 2, 6, 11. διανείμας π. χ. pec. 7, 8, 22. - † χ. π. — εἰς προῖκα - ἐπιδοῦναι 5, 6, 11. - † simul cum gen. pers. χ. πάντα ἀθροίζων τά τε αὐτοῦ καὶ παρὰ τῶν φίλων, καί, εἴ τινα ἦν, ἐκ δημοσίων καὶ ἱερῶν τόπων λαμβάνων, τοῖς στρατιώταις (αὐτὰ) δια-

Digitized by Google

νέμειν ἐπειρᾶτο, opes omnes colligens cum fuas, tum ab amicis, atque, fi quae effent, ex publicis ac facris locis accipiens 2. 11, 13. ubi modo etiam licet art. τὸ repetere ad pr. παρὰ, ubi v. — Per gen. cum al. fubft. χρημάτων πλῆθος, pecuniae 1, 4, 10. 4, 4. 19. † μεγαλόφροσι δωρεαῖς χ. magnificis elargitionibus 1, 5, 27. m. cr. pecuniarum. μεγαλοδωρίᾳ χ. pec. 6, 6. 5. χ. ἐπιδόσει 1, 8. 11. νομὰς χ. donativum 8. 7. 19. χ. χορηγίας, pec. 7. 5, 6. διὰ σπάνιν χ. 2, 3, 22. εὐπορίαν χ. ib. 23. 2, 4. 14. 2, 6, 0. χ. περιουσίᾳ, opum 3, 13. 11. δυνάμει χ. opibus 7, 6, 2. σωροὺς χ. numorum 5, 3, 22. χ. ἐπιθυμίαν. op. 2. 6, 21. χ. εἰςπράξεις, pecuniar. 7, 4. 3. - † c. art. τὴν ποσότητα τῶν δεδηγουμένων χ. 2, 6, 14. τὰς ὑποσχέσεις τῶν χ. pecuniae 2, 7, 9 τοὺς θησαυροὺς τῶν χ. αὐτοῦ, thefauros illius 3, 9, 20. ubi gen. pron. pertinet ad pr. fubft. τ. θ., cf. αὐτ. - ἡ τῶν χ. ἐλπὶς, pecuniar. 5, 4, 2. περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χ. 7, 4, 11. † βαλάντια, χρημάτων μεστὰ, facculos cum numis 5, 4, 4. - Per al. cafus c. fubft. al. per copulam, in ufu praecipue milit., χρήματα πέμπειν καὶ τροφὰς τῷ στρατῷ, pecunias 3, 7, 2. δύναμιν ἐπὶ σοὶ καὶ χ. ἀθροίζει 1, 9, 11. στρατὸν ἀθροίζων καὶ χ. 3, 2, 21. - extra milit. χ. αὐτοῖς καταλιπὼν, ὅσα μηδείς πω ποτὲ καὶ δύναμιν στρατιωτῶν ἀνανταγώνιστον, opes 3, 15, 5. - Cum verbis, f. per formulas, ἀφειδῶς ἔχων χρημάτων, opibus 1, 6, 26. 2, 6, 10. pecuniis 6, 7, 21. πάντα ἐδείκνυε χ. πλήρη, opibus 3, 13, 9. fq. πλοῦτον καὶ δύναμιν. - χ. ἐπιθυμεῖν διδάξας, opum cupiditatem docendo 3, 8, 10. οὐδεὶς - οὕτω χ. ἡττήθη, opibus ib. 14. ὅπως αὐτῶν τὴν - εὔνοιαν - διὰ χ. - οἰκειώσηται, pecuniis 5, 8, 6. pro qua plena formula δ. χ. et gen. pretii ponuntur in fqq. loc. meri cafus. χρημάτων ἀντικαταλλαξάμενον τὴν ἀρχὴν, pecunia 2, 6, 20. εἰ τὴν ἀ. αὐτῷ χ. ἀπέδοντο 2, 8, 8. χρήμασι κτήσασθαι τὴν ἀ. 2, 6, 8. τὸ βάρβαρον οὐ χρήμασιν ἔτι θεραπεύσομεν, pecuniis 2, 2, 20. χ. ἀναπεισθέντες, pecunia 6, 7, 17. 7, 2, 3. - † pro cafu pretii c. praep. τὴν - ἐπὶ χρήμασι κηρυχθεῖσαν - ἀρχὴν, pecunia 2, 6, 22. quae praep. in pr. nudo abl. oppreffa. χρήματα δωρησάμενον, pecunias 1, 5, 2. χ. δίδωσι 5, 4, 1. 5, 8, 0. ἀθροίζων χ. opes 1, 12, 9. poft πλοῦτον. - cum art. τὰ χ. μὴ μελλήσειν. λ. pecunia 2, 6, 15. τὰ χ. ἀποκλείουσαν, pecunias 6, 9, 9. εἰςπράττειν τὰ χ. 7, 4, 5. τὰ χ. ἀποδώσειν, pecuniam ib. 6. ††† αἰχμαλώτους - ἀποδοῦναι, χρήματά τε, ὅσα ἥρπαγη, ἀποτίσαι, res omnes raptas 4, 15, 19. τοὺς αἰχ. καὶ τὰ χ. - ἀπολαβεῖν, res ib. 20. quo fenfu univerfo refpexerit Bg. ad pr. 4, 11, 11. fq. ubi de univerfa rapina narratur, non autem praefertim de pecunia, quae tamen et ipfa haudubie in *rebus* illis *raptis* fuerit. - †† Repetit. in vicinia 5, 8, 6.

χρῆσις, pl. de actu, cum gen. rei. οὐδὲ ἐσθῆτος ἴσασι χρῆσιν, ufum 3, 14, 13. θώρακος ib. 15. - abf. ὅσα ἐδύνατο παρέχειν εἰς χρῆσιν ἀνθρώποις πόλις, fuppeditare ufui hominum 8, 0, 6. in ufum; ubi Bg. libere dedit gen. p. vulg. dat. ἀνθρ. qui pendet potius a v. παρέχ.

χρησμὸς, pl. ἀνέπειθεν αὐτὸν - χρησμοὶ, oracula 2, 9, 4. χρησμῶν - τὴν - τύχην προειρηκότων 6, 8, 13. - c. adi. χρησμοί - τινες ἐδίδοντο, ὡς λ. 8, 3, 19.

χρηστήριον, ph. de re, i. q. pr. c. adi. χρηστηρίων πάντων ἐνεφορεῖτο, oraculis 4, 12, 6.

χρηστὸς, mor. Mafc. de perf. c. acc. ellipt. ὁ Νίγρος - (κατὰ) τὸ

ἦθος - χ. ὤν, ingenio placido 3, 3, 5. χρηστὸν τὸ ἦ. εἶναι λεγόμενον, pl. ing. 3, 5, 5. Albinum. - †† c. adiuncto et dat. perf. χ. ὢν καὶ φιλάνθρωπος τοῖς συνοῦσι, placidus (Geta) - erga converfantes 4, 3, 6. nifi dat. pendet a v. fubft. - cum fubft. folum, χρηστοῦ βασιλέως λ. optimo principe 8, 3, 5. de Maximino, per fraudem fic appellato; fed vere - βασιλέα χρηστὸν, imperatorem optimum 2, 13, 12. Pertinacem. οὐ βασιλέα μόνον, ἀλλὰ καὶ πατέρα χ. bonum 2, 2, 18. de eod. - fimul c. adiuncto, πατέρα ἤπιον καὶ χ. προστάτην, miti 2, 6, 3. de eod. - πατέρα χ., (ἀγαθὸν βασιλέα) probum 1, 4, 21. de Marco. - †† οἱ προεστῶτες -, εἰ καὶ σπανίως χρηστοὶ ἐμπεπτώκεσαν, boni 7, 4, 4. integri cum fide munus rem que pecuniariam adminiftrantes, noftr. *redlich f. ehrlich, f. treu, f. gewiffenhaft.* - Mafc. de re, c. adiuncto. χ. καὶ φιλάνθρωπος - τρόπος 5, 1, 11. v. τρ. abf. χρηστοῖς λόγοις δελεασθέντας, benigua oratione 8, 3, 10. blandis. benignis verbis, dictis, promiffis, noftr. *freundlich f. fchmeichelhaft.* - Fem. de re, διαίτης - χρηστῆς 3, 13, 3 ubi ante χ. e Ms. addenda copula καὶ, *et* contra *honeftam*, frugalem, *fobriam* ufurpare. χρηστῶν ἐλπίδων, bonae fpei 2, 14, 5. i. q. ἀγαθῶν ἐλπ. 2, 13, 4. 2, 4, 11. χρηστὰς - ἐλπίδας, bonam fpem 1, 7, 2. - † fimul c. praep. εἰς τὸ κοινὸν χρηστὴ - μεταβολὴ, melior 2, 3, 20. utilis, i. q. fqq. — Neutr. de re, χρηστὰ ἔργα 2, 4, 11. util. i. q. fq. ἐπωφελῆ λ. — †† in opp. c. gen. rei, f. per diverfos cafus, τὰ μὲν δεινὰ τῶν ἔργων -, τὰ δὲ χρηστὰ λ. bona 2, 3, 18. v. δειν. i. q. ἀγαθὰ §. pr.

χρηστότης, mor. de perf. et imperator., infinite, cum adiuncto, ἐπιείκεια - καὶ χ. benignitas 5, 1, 12. - in opp. cum gen. perf. ὅσοι μὴ φόβον ἐξ ὠμότητος, πόθον δὲ τῆς αὐτῶν χρηστότητος - ἐνέσταξαν, ex bonitate 1, 4, 11. qui Bg. priorem praep. repetit recte, non intrudendam in textum, quoniam prior, per interpolita quamvis alia, regit etiam fecundum membrum. - finite, de certo imperat. οὐ τῆς χ. μνήμη λ. probitatis 2, 1[illegible], 7. Pertin. - c. adiuncto, εὔνοιαν καὶ χρηστότητα, μετὰ - ἐπιεικοῦς ἐξουσίας, λ. bonit. 2, 9, 12. id. - † de re, τοῦ τρόπου (μου) τὸ πρὸς χ. ἐπιρρεπὲς, καὶ τὸ πρᾶον τῆς λ. benignitatem 5, 1, 3. Macrini.

χροιὰ, phyf. cum adi. μέλαινα ἡ χ. color 5, 3, 11. - cum gen. rei, στέφανος, λίθων πολυτελῶν χροιᾷ διηνθισμένος, coloribus ib. 12.

χρόνιος, ph. de re, c. adiuncto, Mafc. cum fubft. fem. χρονίου καὶ ἀπεράντου πολιορκίας, diuturna 8, 5, 21.

χρόνος, ph. abf. f. c. mero v. et per formul. πλείους δυναστείας, ἢ ὁ χ. ἀπῄτει, tempus 1, 1, 8. χρόνου ἐγγινομένου, mora interveniente 8, 5, 1. - cum adi. πᾶς ὁ χ. λ. temp. 4, 13, 19. χ. οὐ πολλοῦ διαγενομένου 1, 10, 1. τοσοῦτον ἐνδιδόντες χρόνον, tantum temporis 1, 6, 1. - per gen. c. al. fubft. διατριβὰς χρόνου ζητῶν, moras captans 3, 14, 9. ἐκ περιόδων χ. 1, 9, 5. v. π. cum praep. ὁ μεταξὺ χ. λ. 3, 8, 20. v. μ. - πάντα τὸν ἀπὸ τοῦ Σεβαστοῦ χ. 1, 1, 5. - ††† Per modos et cafus, quibus Graeci durationem temporis exprimunt, a) per gen., abf. μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσούτου χρόνου τιμὴν - καταστεθεῖσθαι, tamdiu 1, 4, 7. qui Bg. τοσ. χ. per fe cepit p. adv. (per ellipf. ἐκ, f. διὰ, ἐντὸς, ἐπὶ,) nec cum fubft. τιμ. - ὀλίγου - τινὸς χ. ἐπράττετο, ad breve tempus 1, 6, 1. οὐ πολλοῦ χ. διατρίψας, haud diu 3, 5, 1. διατρ. χρ. τινὸς

Digitized by Google

aliquamdiu 4, 8, 16. † διατρ. χ. πολυετοῦς, multorum annorum tempore 5, 3, 3. - †† simul cum gen. al. temporis, χ. μὲν οὖν τινος ὀλίγων ἐτῶν λ. tempore paucorum ann. 1, 8, 1. - b) per abl. nudum, οὐ πολλῷ χρόνῳ - ἐχειρώσαντο, haud longo tempore 1, 6, 24. intra -. μακρῷ χ. longo temp. 5, 3, 5. inde a -. † sed c. praep. (quae in pr. abl. nudo oppressa,) ἐν ὀλίγῳ χ. exiguo temp. 1, 1, 4. e. 1, 10, 2. 2, 4, 11. - c) per acc. nudum, διατρίψας - ὀλίγον χρόνον, exiguo tempore 2, 14, 10. διατρ. ἱκανοὺς χρόνους, satis diu 3, 9, 1. - † sed per praepp. μετ' ὀλίγον χ. paulo post 5, 6, 2. συνέβη κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, per eos dies 7, 11, 1. † κατὰ χρόνους - διηγήσομαι, secundum tempora 1, 1, 11.

χρύσεος s. χρυσοῦς, ph. de re, Neutr. δακτυλίοις χρυσοῖς, aureis annul 3, 8, 9. χ. ἀναθήμασι 4, 7, 12. χ. σκεύεσι 5, 5, 20. - cum adiuncto, ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ 5, 6, 21.

χρυσίζειν, ph. γῆ ἡ χρυσίζουσα λ. arena aurosa 5, 6, 18. χρύσινος, ph. (i. q. ante χρύσεος,) de re, περιδεραίοις χρυσίνοις λ. aureis 5, 8, 2.

χρυσίον, phys. per gen. pretii, τὴν εἰρήνην - χρυσίου καπηλεύσαντες, auro 6, 7, 22. haud dubie signato, numis aureis.

χρυσὸς, ph. de mera materia, ῥίνημα χρυσοῦ, auri 1, 7, 9. στέφανοι χ. coronae aureae 8, 7, 4. - cum adi. Φερσίῳ, ᾧ περ διὰ χ. πολλοῦ - πεποίκιλτο, auro 5, 8, 13. χρυσῷ πολλῷ - πεποικιλμ. auro 5, 2, 10. 5, 6, 16. 15. 5, 5, 4. 1, 17, 5. 6, 4, 7. 5, 3, 12. †† τὸ πλῆθος -, ἐσθῆτι χρυσῷ καὶ βαφαῖς διαφόροις πεποικιλμένον, vestitu auro et coloribus vario 4, 11, 5. qui Bg., omisso πεπ., legerit διαφόρῳ, pro quibus potius placet corrigi πεποικιλμένῃ, et simul e Mss. assumi copulam τὲ, post ἐσθῆτι facile elapsam, veste que, *auro et coloribus* diversis *distincta*. †† σχήμασι ἐσθῆτος πολ. χρώμενος διά τε πορφύρας χρυσοῦ ὑφάσμασι 5, 5, 4. v. ὑφ. — in opp. ἀναθήμασι κεκοσμημένον (τέμενος) χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου, donariis ornatum aureis et argenteis 1, 14, 4. - simul per art. ξιφίδια, τῷ ἀργυρίῳ καὶ τῷ χ. κεκοσμημένα, auro 2, 13, 10. — simul c. adi. νεως, - χ. πολλῷ καὶ ἀργ. κεκ. 5, 3, 8. τοὺς τραχήλους κοσμοῦσι σιδήρῳ, - καλλώπισμα τοῦτο - νομίζοντες, ὥσπερ τὸν χρυσὸν οἱ λοιποὶ βάρβαροι 3, 14, 13. - De materia cusa s. pecunia, θησαυροὺς, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεπληρωμένους λ. auri 2, 6, 21. - †† cum adv. μετεπέμψατο, καὶ πάντα τὸν ἐκεῖθεν χ. omne aurum 5, 6, 11.

χρυσοῦφὴς, ph. de re, Masc. χιτῶνας χρυσοῦφεῖς, auro intertextas 5, 3, 12. - cum subst. fem. ἐσθῆτας χ. auro intextis 1, 14, 16. — χ. στρωμνὰς, aureis toralibus 4, 2, 3. χρυσοῦφέσι στρωμναῖς ib. 15.

χρυσοφορεῖν, ph. de pers. οὔτε χρυσοφοροῦσά τις αὐτῶν ὁρᾶται, aurum gestans 4, 2, 6.

χυμὸς, ph. χυμοὶ, συμβαλλόμενοι πρὸς εὐωδίαν, succi 4, 2, 16.

χωλεύειν, ph. de animal. οἱ ἵπποι - ὤκλαζον καὶ ἐχώλευον, claudicabant 4, 15, 8. laesi a sparsis tribulis; ubi syn. ab explic. s. adiuncto, s. genere ac specie, v. ὀκλάζ.

χῶμα, ph. c. gen. rei et adi. ἐπὰν μέγιστον χ. ἀρθῇ τῶν ἀρωμάτων, acervus 4, 2, 18. - c. adi. solo, μεγάλου ὄντος τοῦ χώματος λ. agger 4, 15, 14. cadaverum, caesorum in pugna. - † in usum

Digitized by Google

bell. ὑπερβάντος τοῦ ςρατοῦ τὰ προβεβλημένα - χώματα τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, aggeres 3, 14. 18. palos cum aggeſta terra, fortaſſis et ſimul foſſas, cf. 2, 11, 9., valla.

χωνεύεσθαι, ph. de re, πᾶν ἐχωνεύετο, id omne conflaretur 7, 3, 13. ad monetam faciendam; qui ſig. cepit Paſſ., unde in pr. acc. τιμὰς corrigendus in nominat. τιμαὶ, aut poſt vulg. τιμ. faciendum punctum.

χώρα, ph. univ., per gen. c. al. ſubſt. τὰ τῆς χώρας ὄρη. regionis 6, 5, 11. δι' ἐμπειρίαν τῆς χ. 7, 2, 11. ubi a ſq. τῶν τόπων diſtinguitur, ut amplius quid et continens. - cum verb. κατατρέχοντας τὴν χώραν 3, 14, 2. ubi i. q. ſq. τοῦ τόπου. - τὴν χ. κεκοσμῆσθαι 8, 4, 14. ubi a pr. τοῖς χωρίοις iterum diſtingu., ut maius. † κατὰ χώρας ἐβασίλευσαν, regionatim 6, 2, 18. e. - cum adi. τραχεῖα οὖσα ἡ χ. illa regio 6, 5, 12. περαιωθεὶς διὰ τῆς Κυζικηνῆς χ. Cyz. agrum 3, 2, 12. ἐπετρόπευε τῆς Καρχηδονίας χ. regi-n. 7, 4, 3. ἐν δυςχειμέρῳ χώρᾳ 6, 6, 3. ὁ κατ' ἐκείνην τὴν χ. ἀὴρ, in illa reg. 3, 14, 15. ἀοκνως καταλιπόντων τὴν οἰκείαν χώραν. proprias ſedes 6, 7, 3. - †† c. praep. ἡ παρ' ἐκείνοις χ. reg. 8, 2, 7. ubi a ſq. τὴν ἄνω γῆν iterum diſtingu., ut maius. - † τῶν ἀπὸ πάσης περὶ αὐτὴν (τὴν πόλιν) χώρας ἐκεῖ συνελθόντων, reg. 4, 9, 7. v. pr. περ. c. gen. perſ. μηδὲ προελθεῖν τῆς αὐτῶν χ. exire ſuo territorio 2, 10, 13. τὰ πλεῖςα τῆς Βρεττανῶν χ. reg. 3, 12, 11. ubi, per ellipſ. μέρη ad τὰ πλ., diſting. iterum, ut maius. πᾶσαν κατατρέχοντες τὴν Κελτῶν - χ. reg. 1, 10, 4. ſq. πόλεσι, ut minor. - 6, 5, 2. 11. †† ἐπὶ τὴν Ἀτρηνῶν χ. ἠπείγετο, in Atrenorum regionem 3, 9, 3. per ellipſ., pro ſq. ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀτρ. χώραν ib. 6. †† διαβὰς τὴν τῶν ποταμῶν μέσην γῆν καὶ Ἀδιαβηνῶν χ. agrum ib. 5. τὴν Ἰταλῶν χ. μόλις ἀκούουσι 6, 7, 10. v. ἀκ. †† In not. anguſtiori, πολλὰς κώμας καὶ πόλεις πορθήσας, τήν τε χ. λεηλατήσας. agrum 3, 9, 6. quanquam et hic valeat in pr. not. ampliori, ſubintelligendo pr. Ἀραβίαν. - δοὺς κώμας οἰκεῖν καὶ χώραν γεωργεῖν, agris 6, 4, 11. ubi quoque latius ſumatur relatum ad pr. Φρυγίαν. - † γενόμενος ἐν τῇ πολεμίᾳ, πολλὴν γῆν ἐπῆλθεν, cum veniſſet in hoſtilem regionem, multum agri obivit 7, 2, 6. per ellipſ. iterum, pro ſq., ἐδῄου τε οὖν πᾶσαν τὴν χ., μάλιςα τῶν ληΐων ἀκμαζόντων, reg. ib. 7. ſq. τάς τε κώμας ἐμπιπρὰς λ. - † ἵν' - κατασκάψας τὴν πόλιν, μηλόβοτον καὶ ἔρημον τὴν χ. καταλείπῃ 8, 4, 23. v. μ. - †† οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων, καὶ εἴ τινες ἦσαν χῶραι ἄδενδροι, ἀνακεχωρήκεσαν 7, 2, 10. v. ἄδ. Repetit. in vicinia 6, 5, 11. 3, 9, 5. ſq.

χωρεῖν, ph. de perſ. cum praep. ὁ ςρατὸς ἐπὶ τὴν πόλιν ἐχώρει, ad urb. pergebat 8, 4, 12. - † ἐδύνατο - μήτε, ἀποςὰς ἐκεῖθεν, ἐ. τὴν Ῥώμην χωρῆσαι, Romam proficiſci 8, 5, 13. - Trop. Νέρωνι, ὃς ἐχώρησε μέχρι μητρῴου φόνου, proceſſit usque ad 1, 3, 9. i. q. compoſ. μέχρις - προχωρ. ib. 6., patravit adeo caedem. — ἱκέτευε τὸν δῆμον, εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι, ut in gratiam cum militib. rediret 7, 12, 5. v. δ. - διὰ ξίφους χωρήσας καὶ φόνου, ferro graſſari et caede 4, 4, 5. adhibere ferrum et committere caedem; noſtr. *verfahren mit* ſ. *ſchreiten zu*. ἔνεςιν ὑμῖν, καὶ διὰ βασάνων χωρήσασι, μαθεῖν, licet vobis etiam per tormenta cognoſcere 4, 5, 7. procedentibus per torm., adhibentibus tormenta, adhibitis tormentis. - † cum dat. rei et adv. ὁμόσε χωρήσας τῷ πράγματι, obviam eundo ei rei 2, 5, 7. ſubire, ſuſcipere, pati

Digitized by Google

velle fortiter atque intrepide. - †† De re, cum praep. διαβόητον ἐποίησαν τὴν φήμην, ὡς (αὐτὴν) εἰς πᾶν χωρῆσαι τὸ στρατιωτικὸν, per totum vulgaretur exercit. 5, 3, 21. divulgari, innotescere.

χωρίον, ph. finite, de urbe, cum adi. εὐψυχέστερον τὸ χ. λ. ille locus 1, 12, 3. Laurentum, cf. §. pr. τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι τῷ χωρίῳ, loco 1, 11, 5. Pessinunti. - in urbe, de fori parte, μένει - ἐν ἐκείνῳ τῷ χ. - εἰκὼν 2, 9, 8. cf. §. pr. ἀγορᾶς μ. - †† ἐς τὸν ἱππόδρομον συνθέοντες, ὥσπερ ἐκκλησιάζοντες χωρίῳ, eo in loco 8, 6. 17. qui Bg. saltem supplet pr. ἐν et art. τῷ. - κατ' ἐκεῖνο - τὸ χ. in eodem loco 3, 4, 7. ad Issicum, cf. §. 4. κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, in illis locis 3. 2, 3. ad Cyzicum, cf. §. pr. — γεγόνασι - ἀκροβολισμοὶ καθ' ἕτερα χ. 3, 7, 5. e pr. εἰς τὴν Γαλλίαν, et e sq. περὶ Λουγδοῦνον. - οἱ κατ' ἐκεῖνα τὰ χ. προφητεύοντες, illius regionis 5, 5, 21. in Phoenicia, e pr. νόμῳ Φοινίκων. - τὰ ἑλώδη χ. loca 3, 14, 10. in Britannia e pr. et sq. - †† c. gen. rei s. loci, ἐν τοῖς παραλίοις τῆς Καμπανίας χωρίοις, maritimis Campaniae praediis 5. 13, 2. - †† c. praep. τὰ ἐν Ἰταλίᾳ χ. προκαταλαβεῖν, Italiae regiones 7, 8, 27. Infinite, οὐ πολὺ ἀφεστήκει τὸ χ., ἔνθα ἐσκήνει λ. locus 6, 8, 17. τῶν μὲν χωρίων, ἃ ἐπόρθουν, ἀπέστησαν 1, 10, 6. praeterquam, quod §. 4. nominarat τὴν Κελτῶν καὶ Ἰβήρων χώραν. - διελάνθανον - τῇ τῶν χ. γνώσει, locorum 3, 14, 19. nisi in Britannia, cf. §. 11. † τῶν χ. τεκμαιρόμενοι τὴν φύσιν 8, 1, 16. nisi quod de Alpibus, cf. §. 11. e. it. μάχεσθαι ἄνωθεν ἐξ ὑπερκειμένων χ. 8, 2, 2. τὴν πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὥραν λ. 8, 4, 13. v. πρότ., nisi quod circa Aquileiam urbem. περὶ ἐκεῖνα - τὰ χωρία, in illis loc. 7, 2, 12. χ. ἄκρα καὶ παρατάξεις (τὰς ἐκεῖ γενομένας,) 2, 15, 11. εἰς ἕτερα χ. 6, 4, 14. . cum gen. rei, τῶν πλείστων ἐς - τὰ ἐγκεχειρισμένα τῆς φρουρᾶς χ. in suas quisque stationes 8, 5, 19. demandata custodiae loca.

χῶρος, i. q. pr., ph., finite, c. gen. loci, τῷ χώρῳ τῆς Ἰταλίας, regioni 1, 16, 4. Latio. εἰς τινα τῆς Φρυγίας χῶρον, locum 1, 11, 3. i. q. sq. τὸν τόπον et §. 5. τῷ χωρίῳ, Pessin.

Ψ.

Ψάμμος, ph. παραλανθάνοντα ἐν ταῖς ψάμμοις, sub arena 4, 15, 7. in campo pugnae.

ψαυστὸς, Pass. de re, ph. c. gen. instrum. οὐδὲ ψαυστὸν χειρὸς ἀνθρωπίνης (αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα,) tangendum manu hominis 1, 11, 2. s. tactum.

ψέλλιον, ph. c. adiuncto, περιδεραίοις καὶ ψελλίοις κοσμούμενος, armillis 5, 5, 4. Heliog.

ψευδὴς, mor. Neutr. de re, πάντα φάσκων ψευδῆ εἶναι, falsa 3, 12, 21. - abs. ψ. λέγων, vaniloquus 1, 9, 14.

ψεύδομαι, mor. de pers. Pass. forma, sed not. Med. c. acc. pers. στρατιώταις -, οὓς ἐψεύσατο, quos deceperat 2, 11. 12. non stando promissis, fefellerat. - Med. στρατιωτῶν, οὓς [illegible] σατο, decepit 2. 10, 8. - cum praep. ψευσάμενος πρὸς τὸ χρεῶδες, mentiens 2, 9

18. - † cum adiuncto, εὑρίσκετο τοὺς στρατιώτας ψευσάμενος καὶ ἀπατήσας 2, 7, 2. v. εὑρ. ψευσαμένου αὐτοῦ, καὶ μὴ τηρήσαντος τὰ συνθήματα. ipso mentiente, 6, 6, 1. - in opp. οἱ μὲν πατέρα -, οἱ δὲ σώφρονα - ἄρχοντα ἀνεκάλουν· καὶ οὐδεὶς ἐψεύδετο, mentiebatur 1, 4, 21.

ψηφίζειν, trop. not. senatoria, de perf., cum acc. rei et dat. perf. τὴν ἐξουσίαν - ψηφίζοιμέν σοι διδόντες, potestatem decernimus tibi dandam 2, 3. 10. p. quo particip. resolvas per copulam, decernimus tibi et damus s. tradimus. - Pass. de re, c. praep. ἀντιπράττοντες τοῖς ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐψηφισμένοις, rebus, ab senatu actis 7, 10, 10. decretis. - Med. de perf. cum inf. ἡ σύγκλητος - ψηφίζεται, λ. decrevit ib. 6. - † per oppressum dat. perf. ἡ σ. τὰς σεβασμίους τιμὰς ψηφίζεται (αὐτῷ,) ei dec. 5, 2, 1. — sed per disertum, ἡ σ. πάσας τὰς τ. ἐψηφίσατο αὐτῷ λ. 3, 9, 22. - simul c. abl. modi s. causae, ἡ σ. - δέος - ψηφίζονται αὐτῷ πάσας τ. λ. decernit 4, 11, 14. - †† c. adv. et acc. rei, γελοιότατα ψηφισαμένων πάντων, ἃ ἐκελεύοντο, decernentibus 5, 7, 7.

ψῆφος, trop. ἐχόντων καὶ ἄλλων ψήφους, suffragia 7, 10, 6.

ψηφοφορία, id. κατὰ τὴν ψηφοφορίαν - Μάξιμον - ἀνειπόντες, per suffragii lationem ib.

ψιλοκόρσης, ph. de perf. c. adv. πάνυ ὢν ψ. cum esset raro capillo 4, 8, 13.

ψόγος, ph. c. gen. rei, τῇ συμφορᾷ - καὶ ἀνανδρίας ψόγος παρακολουθεῖ, nota 4, 5, 6. vituperatio.

ψυχή, de toto intellectu et voluntate, c. gen. perf. αὐτὸς, ὃς φέρειν - τοῦ βασιλέως ψυχὴν λ. animam 4, 2, 22. - † ἐδεδούλωντο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ψ. - σώματος ἡδοναί, animum 1, 13, 15. - abs. κυμαίνουσαν ἔχων - τὴν ψ. 1, 4, 1. - De parte, intellectu praecipue, in opp. ἀλλὰ τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔρρωτο λ. 3, 14, 5. v. ἐρ. - de voluntate praecipue, ταῦτα μόνα ψυχῆς - κτήματα λ. animi 1, 2, 4. post κοσμίους τὸν τρόπον λ. - ἐπόθουν αὐτὸν ἀληθεῖ ψ. διαθέσει 1, 7, 5. ἐν τοσαύτῃ - ψ. ἀταραξίᾳ 2, 1, 15. καρτερίᾳ ψ. 3, 8, 14. - c. art. ἡ τῆς ψ. ἀρετὴ λ. 5, 1, 11. opp. pr. τὰ τῆς τύχης δῶρα. post χρηστὸς τρόπος e † sqq. ἐπιείκεια καὶ χρηστότης. c. adi. δοκοῦντα ψ. εἶναι ἐρρωμένης 2, 3, 2. - † cum adiuncto simul, μιᾷ γνώμῃ καὶ ψυχῇ ὁμοίως - μεμίσηται, summo animorum consensu 8, 5, 15. una mente et animo, v. γν. — cum gen. perf. ἔτρωσε - αὐτοῦ τὴν ψ. τὰ λεχθέντα 1, 8, 15. τοιαῦται - αἰτίαι εἰς ὠμότητα ἠκόνησαν τὴν τοῦ Μαξιμίνου ψ. λ. acuerunt Maximinum 7, 1, 25. - † per acc. ellipt. συνεσάλησαν (κατὰ) τὴν ψ. animo 1, 6, 10. ἐπὶ τούτοις - τὴν ψ. εὐφραίνοντο 2, 8, 11. - † simul cum adiuncto, ἐξεπλάγη μὲν τὴν ψ., οὐκ ἐταράχθη δὲ τὴν γνώμην 3, 11, 17. v. γν. Per Plur. abs. διοίδαινον πᾶσιν αἱ ψυχαὶ λ. animi 7, 8, 3. - c. gen. perf. διοίδαινον τῶν ὄχλων αἱ ψ. 7, 3, 16. αἱ τῶν νέων ψ. λ. 1, 3, 4. ὅσοι μὴ φόβον - ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς ἐνέσαξαν 1, 4, 11. οὐ τῆς ἀνδρείας - ἔτι ταῖς ψ. ἡμῶν μνήμη ἐνέσακται 2, 10, 7. - cum adiuncto, ἡ περὶ ἐκεῖνα σπουδὴ - διάφορον ἔχουσα - τὴν γνώμην, τῶν ἀδελφῶν ἐτάραττε τὰς ψυχὰς 3, 13, 4. - per acc. ellipt. ὁ στρατὸς - τὰς ψ. ἐπιρρωσθεὶς, animis 3, 3, 15. τὰς ψ. ἐξεπτόηντο 5, 4, 1. ὑπὸ τῆς φήμης τὰς ψ. ἐτρώθησαν 5, 8, 12. διοίδαινον τὰς ψ. 8,

Digitized by Google

8, 2. - simul c. adiuncto, παύσασθαι ἤδη τὰς ψ. καὶ τὰς γνώμας διῃρημένον, 4, 5, 15. v. γν. - † Al. not. in opp. ἵνα μὴ - κινδυνεύοι ψυχῇ καὶ σώματι λ. anima 6, 5, 18. vita. τὰς ψ. καὶ τὰ σώματα δῶρον - ἔξεστι, animas 2, 13, 16.

ψυχρὸς, ph. de re, in opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, frigid. 1, 6, 6.

Ω.

Ω, alloquentis, cum vocat. casu, sing. δέσποτα, domino 1, 6, 4. 8. 12, 4. 12. 1, 17, 10. βασιλεῦ, o princeps 1, 13, 3. - in Plur. ὦ τέκνα, o filii 4, 8, 17. ὦ ἄνδρες συςρατιῶται, commilitones 6, 3, 5. - †† oppressa in vocat. 1, 6, 12. 1, 9, 8.

ὠθεῖσθαι, Pass. de pers. ph. cum praep. ὁ δῆμος, ὑπὸ τοῦ πλήθους ὠθούμενος, conflictatus 1, 12, 14. trusus. - c. adiuncto, ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι καὶ πατούμενοι 7, 8, 13. 7, 9, 15. - abs. τοῦ δήμου - πλῆθος ἀπώλετο ὠθούμενον, inter se protrudendo 7, 11, 18. protrusa.

Ὠκεανὸς, ph. angust. not. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν μέχρις Ὠκεανοῦ προαγάγοιτε, usque ad Oceanum 1, 5, 19. 7, 2, 20. septentrionalem, s. mare Suevicum, s. sinum Codanum. τὴν ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ ἀρχὴν Ὠκεανῷ ὁρίσας 1, 6, 16. - Al. not. ampliori, c. art. ταῖς τοῦ Ὠ. - ἀμπώτισιν 3, 14, 11. circa Britanniam. τὸν Ὠκεανὸν διαπλεύσας, Βρεττανοῖς ἐπέςη ib. 7. Roma profectus. διαβάντες τὸν Ὠ. 3, 15, 17. e Britannia et Gallia profecti Romam.

ὦμος, ph. pars hom. αὐτὸ (τὸ παιδίον) ἀράμενοι ἐπὶ τῶν ὤμων, tollentes humeris 7, 10, 15. τὰ - σύμβολα - ἐπιθεὶς τοῖς ὤμοις, humeris 4, 7, 12. alterutro humerorum.

ὠμὸς, mor. Fem. de re, ἐξ ὠμῆς - τυραννίδος, crudeli 2, 4, 3. τ. ὠμ. (7, 5, 12.) βίας ὠ. acerba ib. 5. - Neutr. simul c. adv. οὕτως ὠμὸν ἔργον λ. crudel. 2, 5, 15. - Superl. p. adv. c. adiuncto, τραχύτατα καὶ ὠμότατα πράττων, crudelissime 7, 6, 10.

ὠμότης, mor., abs. δι' ὠμότητος λ. crudelitate 7, 1, 4. δίκας ὠ. 7, 6, 15. εἰς ὠμότητα παροξύνοντας 6, 1, 6. v. π. 7, 1, 11. - in opp. ἐξ ὠ. -, τῆς αὐτων χρηςότητος 1, 4, 11. - c. adi. et adiuncto, ἐπετρόπευε - τραχύτατα καὶ μετὰ πάσης ὠ. 7, 4, 3. οὔτε ὠ., οὔτε βίας - ἀπείχετο 3, 10, 13. Φόνων καὶ ὠ. - ἀλλότριος 6, 9, 16. - cum gen. pers. οἱ τῆς ἐκείνου ὠ. ὑπηρέται 7, 7, 6. - De re, c. adi. τὰ -, τῆς ἐσχάτης ὠ. οὐδὲν ἀπελείποντα 1, 3, 10. —, c. adiuncto, εἰς τραχύτητα καὶ ὠ. ἠκόνησαν τὴν Μαξ. ψυχὴν. λ. 7, 1, 23. - † c. gen. rei s. pers. in opp. ἐκ πρᾳείας - βασιλείας εἰς τυραννίδος ὠ. μετάγειν πάντα ib. 3.

ὠμῶς, mor. de re, c. adv. τοῖς οὕτως ὠ. - τετολμημένοις, crudeliter 2, 9, 15. - c. adiuncto simul 2, 6, 22. - de pers. abs. οὓς ὠ. ἐκόλαζε 7, 7, 14.

ὠνεῖσθαι, ph. de pers. Pass. forma, sed not. Med., c. acc. rei in orat. contracta, ἀνάξιον, ἧς ἐώνητο, ἀρχῆς, indignus illo, quod emerat, imperio 2, 7, 9. p. τῆς ἀρχ., ἣν ἐ., pecunia sibi pararat. - Med. c. acc. rei, ἥκει, τὴν ἀρχὴν ὠνούμενος, venit ad imperium

Digitized by Google

emendum 2, 6, 12. emturus. τὸ ἀμέριμνον ὠ. emens 1, 6, 26. ab hostibus pacem. ὠνήσασθαι τὰς - σπονδὰς 6, 7, 23. - c. adv. τὴν - ἀρχ. ὠνησάμενος - αἰσχρῶς, mercatus 2, 10, 8. - . c. abl. modi et diserti pretii, ἰδίοις χρήμασιν ὠ. οὕτω πονηρὸν τέλος 2, 12, 11. - simul que cum praepp. βίᾳ καὶ παρὰ γνώμην τοῦ δήμου, μετά τε αἰσχρᾶς λ. ὠν. τὴν ἀρχὴν 2, 6, 18.

ὤνιος, ph. de re, Masc. c. subst. fem. προσεκήρυττον ὠνιον τὴν βασιλείαν, venalem 2, 6, 7. ὠν. παρέχοντας πάντων τῶν ἐπιτηδείων - ἀφθονίαν 8, 6, 6.

ὥρα, ph. de spatio temporis, cum gen. diserto al. temp. ἡ τοῦ ἔτους ὥρα, anni tempus 8, 4, 5. aestate aut vere. τῆς ὥρας τοῦ ἔτ. λ. 5, 5, 3. hyeme, vel auctumno extremo. - † c. adi. mero, καταλαβούσῃ ὥρᾳ, ut tempus ferebat 1, 17, 22. tempore, aut angustius, de diei parte, hora. - Al. not. c. praep. διαβάλλοντες πᾶσαν τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἴστρου ὥραν, λ. tempestatem 1, 6, 5. aëris coeli que temperiem, nostr. Witterung s. Luft. - Al. not. per ellips. τὰς θυγατέρας, ἐν ὥρᾳ γενομένας, filias maturas 1, 2, 3. sc. γάμου s. γάμων, tempore, aetate nuptiarum, nubendi, s. nubendo apta; unde potius referatur ad primam classem. — Al. not. c. gen. pers. τῆς ὠ. αὐτοῦ πάντων τὰς ὄψεις εἰς ἑαυτὴν ἐπιστρεφούσης, pulcritudo eius 5, 3, 15. - de loco, abs. τὴν πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὠ. 8, 4, 13.

ὡραῖος, Masc. de pers. ph. Γερμανοὺς - γενναίους καὶ ὡραίους, pulcros 4, 7, 3. - Fem. ταῖς θυγατράσιν, νέαις τε οὔσαις καὶ ὡραίαις, nubiles 5, 3, 20. vel pulcras. - Neutr. de re, c. adv. s. abl. modi, φύσει πρόσωπον ὡραῖον, formosam 5, 6, 24. nisi abl. pendet ab oppresso particip. v. subst., πρ., ὡρ. ὂν φ. Superl. de pers. c. gen. pers. et acc. ellipt. τὴν ὄψιν τῶν κατὰ αὐτὸν ὡραιότατος μειρακίων πάντων, formosiss. 5, 3, 13.

ὡς, in not. modi, (Lat. quomodo, etc.) in med., post comma, cum verb. in relat. tacita, ὡς ἱσ. παρειλήφαμεν, ut - accepimus 7, 11, 1 ὡς λέγουσιν ib. 2. ὡς φασι 3, 4, 15. ὡς προείρηται, ut 2, 3, 1. sicut 1, 17, 27. 2, 5, 16. προυχώρησεν, ὡς ἐκέλευσεν, ut 7, 6, 16. 8, 4, 17. 1, 9, 6. ὡς δεδήλωται 2, 1, 1. ὡς - ἐροῦμεν 1, 14, 12. — † ὡς ἔτυχε, temere 2, 3, 23. ὡς ἠκούετε, quemadmodum 2, 10, 8. ὡς ᾤετο, ut 3, 2, 21. v. οἴομ. - ὡς ἐβούλετο, ex sententia 3, 9, 12. 7, 9, 1. - ὡς γε - ἐνεδείκνυτο, ut 2, 4, 15. - ab init. ὡς δ' ἕκαστα - πέπρακται, quomodo 1, 1, 11. ut autem 1, 11, 4. 2, 12, 9. - †† Rursus in mod. per oppressum verb. ὡς εἰκὸς, ut 3, 7, 11. sc. ἐστί. - ὡς λόγος 1, 14, 1. ὡς ἔθος 1, 16, 8. v. ἔθ. - †† c. opt. ὡς ἄν τις εἴποι, ut ita dicam 1, 13, 12. immo quo modo quis dicat. εἰ - ἑκάτερος διάγει, ὡς βούλοιτο, prout vellet 4, 1, 4. - In relat. manifesta et periodo, ὡς γὰρ - οὐδενὸς - ἀπελείπετο, οὕτως λ. ut enim -, sic 3, 8, 14. - Al. not. comparandi, al. Lat. velut, etc. (sed severo tamen eodem pr. ut,) in med., ante adi. πάντας ἡμᾶς, ὡς ἕνα, ἠγάπα, ut 1, 5, 7. 12. εἰς Ἡρακλέα, ὡς ἀνδρειότατον, λ. 1, 14, 17. 6, 9, 9. 2. ὡς ἀνάξιον, tanquam 2, 7, 9. - ante subst. τῆς αὐλῆς, ὡς ἐπίβουλος, ἐδιώκετο, ut 1, 13, 16. ὁ δ', ὡς συνήθη φιλοτησίαν - ἔπιεν, at ille, veluti 1, 17, 19. ὡς ἐν ἱερομηνίᾳ, ut 2, 2, 22. 7, 7, 7. 8, 3, 3. εὐκαταφρόνητοι, ὡς βάρβαροι 8, 1, 6. ταῦτα ὑπὸ Ῥωμαίων, ὡς ὑπὸ

Digitized by Goo

βαρβάρων, πάσχουσι, perinde, ut a barbaris 7, 12, 6. ὡς - ἐχθροῖς - ὠργίζετο, tanquam 7, 10, 2. † προςκυνήτας (αὐτὸν) ὡς ἤδη βασιλέα (ὄντα,) ut iam imperatorem 3, 11, 18. † ἐνυβρίζουσιν (αὐτῇ, τῇ ἀρχῇ,) ὡς ἄνωθεν ἰδίῳ (ὄντι) κτήματι, veluti 5, 1, 13. cf. infra in Repetit. - Cum Particip., per temp. a) praes. ὡς μέλλουσα δὲ κριθήσεσθαι, tanquam subitura igitur iudicium 1, 11, 12. quia erat iudicanda, rel. v. κρ. - ὡς μέλλοντας - δορυφορήσειν, ut qui essent stipaturi 2, 13. 4. ὡς ὄντα αὐτοῖς βαρὺν, utpote gravem ipsis 2, 5, 2. ὡς ἐφ᾽ ὕβρει τα πάσχουσιν, tanquam perpetientibus 2, 7, 5. ὡς προνοίᾳ θείᾳ ὁδηγούμενος, quasi duceretur 3, 4, 13. ὡς τινας ἀγγελίας - φέρων, quasi ferens 3, 11. 14. - ᾐτιᾶτο, ὡς τοιαῦτα κατασκευάζοντα λ. incusabat, quod talia strueret 3, 12, 8. ὡς ὄντας μέρος λ. tanquam si essent pars 7, 4, 10. ἀγανακτήσας -, ὡς ἀμελέστερον μαχομένους, quasi pugnantibus 8, 2, 5. - †† ὡς ςασιάζοντας δὲ τοὺς ἀδελφοὺς -, ἡ μήτηρ συνάγειν (αὐτοὺς) ἐπειρᾶτο, ut discordantes igitur fratres 4, 3, 9. ubi enunciationem inversam ostendat expletum in membro secundo pron. et per se adv. ὡς aeque abesse poterat, valens tamen hic quoque in not. causae, *quia* discordabant *fratres*. - b) perf. θαρρῶν τῇ τοῦ πατρὸς ὡς ἔτι συνεςώσῃ δυνάμει, fretus patris velut adhuc incolumi potentia 1, 9, 22. ᾐτιᾶτο, ὡς προπετῶς — ταῦτα τετολμηκότας, tanquam ausos 6, 9, 2. - c) aor. ἐπιςεῖλαι, ὡς χειρωσάμενος τοὺς λ. quasi subiugasset 4, 10, 1. ὡς ςρατιωτικὸν - γενόμενον, ut militarem virum 4, 14, 3. † ὡς ἂν - πεμφθέντων, quasi mitterentur 5, 4, 13. - † de re, ὡς ταῖς ἐλπίσι λεχθέντι, quasi id dicatur 6, 3, 6. - d) fut. προῆλθεν, ὡς διαλεξόμενος λ. tanquam verba facturus 2, 5, 7. † παρεσκεύαζον ἑαυτοὺς, ὡς ὑπομενοῦντες π. tanquam 5, 3, 26. παρασκευάζοντι - τὴν δύναμιν, ὡς πολεμήσουσαν, quasi bellaturae essent 8, 6, 13. † ἠπείγοντο, ὡς ἀμυνοῦντες λ. properarent opitulaturi 8, 8, 15. - † simul cum adi. et particip. διέβαλλεν αὐτοὺς, ὡς ἀπίςους καὶ - μιάναντας λ. ut infidos qui ve polluissent 2, 9, 10 ὡς - ἐνδόξοι καὶ τιμηθέντος λ. ut illustris et culti 5, 7, 5. - †† c. particip. temporis var., ut perf. et praes. αὐτὸν εἶχεν ἐν αἰτίᾳ, ὡς τὰ - προδεδωκότα, πρός τε τὰ - μέλλοντα, incusabant, qui prodidisset - cunctaretur 6, 7, 8. - sed perf. et aor., ὡς - γεγενότα ἀρχηγὸν καὶ ἀποκτείναντα, ut qui fuisset - et occidisset 7, 1, 24. - ††† simul. cum al. particula s. adv. per subst. ὡς δὴ Μάρκου ἐπιτηδεύματα, tanquam 5, 2, 8. - per adiect. ὡς ςρατιωτικὸς δὴ, ut 4, 12, 4. — per particip. praes. ὡς δὴ γαμούντων θεῶν, tanquam 5, 6, 12. 16. e. ὡς δὴ - ὑπισχνουμένου, qu si polliceretur 8, 3, 19. - perf. ὡς δὴ νενικηκότων, quasi vicissent 3, 7, 9. — aor. ὡς δὴ - προελθόντα, veluti egressum 6, 8, 11. - fut. ὡς δὴ καθευδήσων, tanquam dormiturus 1, 17, 1. 15. ὡς δ. προσαγορεύσων, quasi salutaturus 2, 13, 6. 6, 6, 7. ὡς δὴ - διαλεξόμενοι, tanquam acturi 7, 4, 11. ὡς δὴ ἐρουντάς τι, quasi dicturi essent aliquid 7, 6, 15. † ὡς δὴ - ἀγγέλλων, tanquam nuncians 3, 12, 2. ubi Ms. fut. ἀγγελῶν. ὡς πολιορκήσοντες αὐτὰ δῆθεν, velut oppugnaturi 7, 11, 16. - Repetit. ὡς μηδὲ ςρατιωτικὸν, — ὡς ςρατιωτικὸς δὴ, ut - ut 4, 12, 3. sq. - ὡς φαῦλα, - ὡς ἀγαθὰ 2, 3, 17. ὡς ἐπιβουλεύοντας, - ὡς - θεσπίζοντας, tanquam insidiantes, - quasi vaticinarentur 4, 12, 6. sq. ὡς ἐναντιωσόμενοι, — ὡς πολεμήσοντες, ut adversaturum, - tanquam dimicaturi 2, 6, 18. sq. ὡς ἀπίςου, ὡς - τετολμηκότας, ut - tanquam 6, 9.

2. ὡς ᾤετο, - ὡς - γεγονότα λ. ut - 7, 1, 24. ὡς - δοθέντα, - ὡς - κτήματι, - ὡς ἐλαττόνων, - ὡς κτηθὲν, utpote -, veluti -, ut -, ut 5, 1, 12. - 14. - Cum inf., per not. modi, a) in relat. manifesta, ὀρχούμενον οὕτως, ὡς ὑπὸ πάντων ὁρᾶσθαι, ita, ut conspiceretur 5, 8, 2. εἰς τοσοῦτον - ἐξουσίας προήχθη, ὡς - ἐγχειρισθῆναι, ut mandaretur 1, 12, 8. εἰς τοσοῦτον - προεχώρησε μανίας, ὡς μηκέτι βούλεσθαι λ. ut nec amplius vellet 1, 15, 17. ἐς τοσ. -, ὡς πάντα - μεταγαγεῖν λ. ut transferret 5, 7, 12. εἰς τοσ. - ὡς τὸν πατέρα - Φυγεῖν λ. ut pater confugerit 6, 1, 20. οὐδέ τις ἦν οὕτως ἄχρηστος ἡλικία, ὡς μὴ μετέχειν λ. quae particeps non esset 8, 4, 21. quin esset p. - b) in relat. tacita, λόγων - ἦν ἐραστὴς (οὕτως,) ὡς μηδενὸς - ἀπολείπεσθαι, adeo erat, ut nemini esset secundus 1, 2, 4. οἶκτος - ἐλάμβανε (τοιοῦτος,) ὡς - ἀναβοῆσαι, ut exclamarent 1, 4, 17. ὡς - κρέμασθαι δοκεῖν, ita, ut viderentur 1, 14, 1. ὡς - ἀριθμῆσαι, ita, ut numerarent 1, 15, 18. ὑπερηγάπα -, ὡς συγκαθεύδειν λ. ut dormiret 1, 17, 6. † ὡς - ἑτέροις ὑποΦέρειν λ. quare in alios conferte 2, 5, 12. ubi potius supplendus al. inf. χρῆναι, ut deceat conferre. ὡς - κακῶς ἀγορεύειν, ut conviciis incesserent 2, 7, 4. ὡς μηδὲ - δύνασθαι λ. ut neque possit 2, 10, 11. ὡς - Φέρειν συμΦορὰν, ut ferret 5, 6, 22. e. ὡς - τολμῆσαι λ. ut ausus fuerit 7, 2, 14. ὡς τινας - ut tenderent 7, 3, 14. ὡς - τελευτῆσαι, ut occumberet 7, 7, 8. ὡς - ὑπερβῆναι, ita, ut transirent 7, 11, 5. ὡς - ποιῆσαι, ita, ut faceret 7, 12, 15. ὡς - εἶναι λ. ita, ut adesset 8, 2, 15. post comma quidem: sed in vulg. edd. post colon aut punctum, etiam in his sqq. ὡς μηκέτι - ἔχειν, ut non amplius haberet 1, 10, 3. ὡς μηδὲν παραβάλλεσθαι, ita, ut nihil sit comparandum 3, 7, 17. ubi iterum suppl. χρῆναι, ut deceat comparari. ὡς - δοκεῖν νενικηκέναι, ut videantur 6, 6, 10. - Nominatim per neg. simul al. ὡς μὴ - διαγνῶναι, ita, ut non 1, 10, 12. Φείσομαι ὑμῶν, ὡς μ. Φονεῦσαι 2, 13, 15. 6, 1, 15. ὡς μὴ - αὐτῷ τινα - ἐξισοῦσθαι, ut haud - ei quisquam aequiparandus esset 7, 1, 26. - it. Repetit. ὡς - τοσοῦτον ἐκλάμπειν - τὶ, ὡς τοὺς μὲν οἴεσθαι, ut emicaret -, ut quidam putarent 1, 7, 9. ὡς — παραιτήσασθαι, - ὡς εἶναι καταγέλαστον, ut repudiaret, - ita, ut esset 1, 14, 15. sq. τοσαύτης οὔσης -, ὡς - χορηγεῖν, - ὡς μηδεμίαν εἶναι λ. ut suppeditare liceat, - ut nulla sit 3, 13, 10. sq. ὡς - ἐπανελθεῖν, - ὡς - ἐνεγκεῖν λ. ita, ut sint reversi, - ita, ut attulerit 6, 6, 3. sq. ὡς - ἀποσκώπτειν, - ὡς ἄπυστα - εἶναι -, ὡς μηδένα διαβαίνειν, ut iocarentur, - ita, ut inaudita forent, - ne quisquam transiret 8, 5, 3. 11. sq. ὡς - περιθεῖν αὐτὰς, ὡς μηδὲν παθούσας, ita, ut - discurrerent, quasi nihil ipsis accidisset 1, 15, 11. quasi nihil passae, s. quasi essent nih. p. - ἐγὼ - ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλεῖστοι, - ὡς ὑπάρξαι ἐμοὶ λ. ut plerique, - ut liberum sit mihi 7, 8, 18. sq. - Al. not. in periodi consecutivae protasi, ὡς γὰρ λ. ut enim 2, 8, 12. postquam. ὡς δ' - εἰσήλασεν, ut ingressus est 1, 7, 12. 1, 10, 5. 2, 12, 9. 2, 13, 7. pro quo ἐπεὶ δὲ ib. 9. - 6, 9, 1. 10. 8, 1, 7. 5, 5, 14. 8, 6, 11. 7, 12, 18. ὡς δὲ ταῦτα - ἀπηγγέλλετο, cum nunciarentur 2, 11, 12. ὡς δὲ συνέθεντο, spondentibus igitur istis 5, 3, 23. ὡς δὲ ἐπὶ πολὺ λ. sed ubi diu 5, 4, 16. ὡς δὲ διεΦοίτησε ταῦτα, vulgatis autem istis 7, 7, 1. - † Etiam in med. orat. ὁ δὲ στρατὸς πᾶς, ὡς ἐπύθετο τὰ λ. caeterum exercitus totus, audita ea re, 8, 6, 1. - † Simul in Repetit. ὡς δὲ -, ὡς δὲ -, ut autem -, id ubi - 4, 4,

Digitized by Google

12. ſq. ὡς αὐτοκράτορα ἀποδεῖξαι -. ὁ δ', ὡς ἔγνω λ. ita, ut imp. declararent. - At is, ubi 2, 9, 16. ſq. ὡς δὲ συνέβαλεν -, ὡς - θραῦσαι λ. ut autem conflixerunt -, ita, ut frangeret ſpem 3, 2, 3. ſq. ὡς πολλοὺς - φοιτᾶν πρὸς -, ὡς παιδαριώδους -. ὡς δ' ἦλθεν, - ὁ δὲ Μακρῖνος, ὡς ταῦτα ἐπυνθάνετο, ut multi irent -, quaſi puerilem -, - ut autem venit, -. Porro Macrinus, ut haec audivit 5, 4, 2 - 4, 8. - ὡς δὲ ἐνέκειντο -, ὡς ἔλεγε, cum autem inſtarent -, ut aiebat 6, 8, 13. ὡς δὲ -, ὡς δὴ - ἀντιταξόμενοι, - ὡς τινές φασιν, - ὡς - ἐδύνατο, - ὡς κυβερνᾶν, ut -, tanquam ſeſe oppoſituri, - ut perhibent, - ut - poterat, - ut moderentur 7, 9, 8. ſq. 12. ſq. - Al. not., cauſae finalis, ſ. p. ἵνα, c. finito verbi tempore, et quidem a) ſolum, c. coni. ὡς - λιβανωτὸν - θυμιῶσιν ἕκαστος, ut thus adolerent quisque 5, 5, 12. - c. opt. et coni. ſimul, ὡς διαλεχθείη - καὶ - οἰκειώσηται λ. ut alloqueretur et - 1, 5, 2. - cum ſolo opt. 1, 7, 1. 1, 17, 17. 7, 2, 10. 8, 3, 6. 8, 5, 21. 8, 6, 16. ὡς - φρουροίη λ. quo tutarentur 4, 3, 13. - † Simul in Repetit. ὡς ἕκαστος ἐδύνατο, - ὡς - γένοιντο, ut q. poterat, - ut eſſent 3, 2, 11. ὡς διανυκτερεύσων, - ὡς - ὀφθείη, ut qui eſſet pernoctaturus, - ut ſe oſtenderet 1, 16, 12. — ὡς δὴ - πολεμήσων -, ὡς - φρουροῖεν λ. tanquam bellaturus, — ut cuſtodirent 7, 12, 3. ὡς ᾤετο, - ὡς φανείη λ. quo videretur 3, 8, 4. - b) cum al. particula, ὡς ἄν, c. opt. παράσχοι λ. ut praeberet 1, 8, 4. 1, 9, 3. 2, 11, 13. - quo 2, 13, 2. 2, 15, 9. 3, 15, 4. - † Simul in Repetit. ὡς δεδήλωται, - ὡς ἂν - λάθοιεν, - ὡς δή τι σκεῦος λ. ut - ut - tanquam 2, 1, 1. ſq. τὸν ἄνδρα, ὡς - πολέμιον. ὡς ἂν - γένοιτο λ. ut - ut 3, 12, 24. ſq. - ſed cum coni. ὡς ἂν ποιῇ λ. ut 2, 7, 10. 4, 4, 9. 4, 9, 9. — c) c. al. rurſus particula, cum opt. προελθόντα, ὡς δὴ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, quaſi cum ipſis collocuturus eſſet 8, 5, 22. — d) c. neg. ὡς μὴ - κινδυνεύοι, ut ne periclitaretur 1, 15, 5. ne 8, 11, 17. e. ubi proprie in - Repetit. ut ὡς μὴ γνωρίζοιτο, — ὡς ἂν - πεμφθέντων, - ὡς εἴρηται, ne agnoſceretur, - quaſi - ut 6, 4, 12. - 14. - ſed cum coni. ὡς μὴ - ἐξοκείλῃ, ne 7, 4, 10. — Al. not., cauſae antecedentis, ſ. p. ὅτι, iterumque a) vel ſolum, c. tempore finito v., et quidem c. ind. vel perf. διαλεγόμενος, ὡς - ἔρριπται, diſſerens, quemadmodum abiectum eſſet 2, 9, 9. quo Bg. ſenſu et ſeverum Lat. *ut*, c. coniunctivo, maxime ap. poëtas valet, noſtr. *wie*, i. q. *daſs*, poſt v. ſenſuum, habentia proprie poſt ſe acc. c. inf., pro quo ſunt illae particulae omnes. ἐπιστάμενος, ὡς - ὄλεθρος - ἐπήρτηται, gnarus, peſtem — impendere 3, 12, 11. - vel aor. δείξετε, - ὡς μὴ - ἠδικήσατε, oſtendetis, quod 4, 14, 18. - cum fut. θαῤῥοῦντες, ὡς - καρπώσονται, freti, ut fruantur 1, 1, 2. εἰδότες, ὡς - μεθέξουσι, ſcientes, ſe futuros (eſſe) participes 8, 3, 13. - †† poſt ſubſt. e not. eadem ſenſuum, ἐλπίδα, ὡς διοίσοντα λ. quaſi eſſet geſturus 2, 3, 12. - †† φήμη - περὶ αὐτοῦ διεφοίτα, ὡς ἐπιεικοῦς καὶ δεξιοῦ, ὡς τὸν τοῦ Περτίνακος βίον ζηλοῦντος, fama de ipſo vagabatur, ut manſueto et commodo, quaſi Pert. vitam aemularetur 2, 7, 8. ubi ſimul eſt in Repetit., ſed ſenſu diverſo, primum cum adi., in deſcribendo, deinde cum particip. in not. cauſae, qua cauſa firmatur prius membrum per adi. διεσκέδασε - φήμην, ὡς - τεθνήξεσθαι μέλλοντος, quaſi mox moriturus eſſet 5, 8, 11. — — †† διασκεδάννυται - φήμη, ὡς ἄρα - εἴη ἀνῃρημένος, quaſi 7, 6.

Digitized by Google

21. ubi non modo cum opt. ſed quoque ſimul cum al. particula. — Sed rurſus poſt verb. c. opt. αἰτίας - ἐπιφέρων, ὡς διαφθείροιεν λ. quod corrumperent 5, 7, 11. - b) cum al. particula ſimul, in ind. praeſ. εἶπούσα -, ὡς ἄρα χρὴ ἐκεῖνον λ. oportere illum ib. 2. - †† ſimul cum opt. et ind. ἀγγέλλοντες, ὡς ἄρα φαίνοιτο ϛρατὸς -, τά τε πεδία κατατρέχουσι, conſpici - agrosque incurſare 6, 5, 14. - c) rurſus c. al. part. - ſimul que in Repetit. ἕτεροι - φασὶν, ὡς δὴ ταῦτα - ἀπηγγέλη. - ὡς δὴ καθευδήσων, nunciata fuiſſe -, quaſi dormiturus eſſet 7, 9, 20. - ††† Ai. not. et al. Lat., in relat. manifeſta, οὐχ οὕτως εὐμαρὲς, ὡς εὐχάριϛον δοκεῖ 2, 3, 14. Lat. *non ita* -, *ut*, i. non tam facile, quam gratum videtur, i. q. et - et ſ. tum - tum, v. οὕτ. - μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, non aeque delectat libertas, ac ib. 19. ſ. quam. - Sed in relat. tacita, c. adv., ἀπιέναι ὡς πορρωτάτω τῆς Ῥώμης, quam longiſſime 2, 13. 18. 4, 13, 10. ubi cum ſuperl. redundat, ut Lat. Bg. - ††† c. adv. per totam formul. ὡς ἕκαϛος οἷός τε ἦν, πόῤῥω τῆς πόλεως ὑπήντων, ut quisque poterat, procul ab urbe occurrebant 1, 7, 4. ubi ſecundum v. d. monſtrat, poſt primum v. ſubſt. ἦν ponendum eſſe comma, ut peculiare membrum exſiſtat; ubi deinde inverſa eſt oratio et ellipſis adv. relativi, p. οὕτω πόῤῥω τῆς πόλ. ὑπ., ὡς ἕκ. οἷ. ἦν, ita procul – ut ſ. tam procul, quam. Per quae appareat, etiam haec tria loca proprie referri ad ſuperiorem not. de modo, et p. Lat. *quomodo*. Et ſic quoque in ſqq. nunc loc. ††† ὁ δῆμος - τοὺς ϛρατιώτας, ὡς δυνατὸν ἦν, διώκοντες, populus - milites, quantum poterat, perſequens 7, 11, 11. qui Bg., ut brevior eſſet, ad populum in Vs. retulit, dum per ſe ſtat membrum, *ut* poſſibile *erat*, ſ. ut fieri poterat, ſ. quantum fieri poterat, ſ. quantum fas, licitum, permiſſum, erat. τὰς πύλας, ὡς ἐδύναντο, κλείσαντες, portis, ut licuit, clauſis ib. 12. qui Bg. rurſus, ob ſumtos abl. conſq., formulam potius priorem refert, cum hic ad milites pertineat, *ut* poterant, ſ. quantum. - ††† per al. formulam ſimul c. adv. συσκευάσασθαι αὐτοὺς ὡς ἔνι μάλιϛα εὐτελέϛατα, ἐκέλευσε, vaſa colligere eos quam expeditiſſime iubet 2, 11, 1. ubi Bg. nil vertit, quam ὡς et εὐτ. (ſ. εὐϛαλ v. in εὐτ.) ſed ambiguum eſt, quo trahas adv. μάλ., ad ſuperl. εὐτ., an ad formulam ὡς ἔνι, quae, par illi pr. ὡς δυνατὸν ἦν, et reſpondens illi Bg. pr., *ut licuit*, comma adeo ferret aut poſt v. ἔνι, aut poſt adv. μάλ., ut in ſq. loco. ὁ δὲ Σεβῆρος, ὡς ἔνι μάλιϛα, σὺν τῇ ϛρατιᾷ ἠπείγετο, Severus autem quantum maxime poterat cum ex. feſtinabat 3, 2, 1. ubi, Bg. abeunte rurſus ad perſ., cum formula pertineat ad rem, adv. μάλ. per ſe aeque referatur ad v. poſtr. ἠπ., commate potius poſt v. ἔνι locando. — ††† Pro praep. c. acc. perſ. εἰ τὴν θεὸν μεταγάγοιεν ὡς αὐτοὺς, ad ſe 1, 11, 8. ubi proprie ſumitur ellipſis alicuius pr., εἰς, ἐπὶ, πρὸς, quae et alias ſimul reperiuntur. - ††† ante praep. πάντα ἀθροίζεται, ὡς εἰς βασιλίδα πόλιν πανηγυρίζουσαν, ut in urbem rel. 1, 9, 4. qui Bg. per ſe cepit adv., in not. prima ſupra, dum et hic ſimul c. praep. eſſe poteſt, pro mera praep. εἰς. — ††† ſimul in Repetit. ὡς γὰρ πρεσβεῖαι - ἐς τὴν Ἀντιόχειαν ὡς πρὸς βασιλέα ὁμολογούμενον ἐϛέλλοντο, Antiochiam ut ad imperat. 2, 8, 12. ubi potius ſane cum Bg. per ſe capiatur, it. in ſqq. loc. αὐτὸς δὲ ἤδη ὡς πρὸς ὁμολ. ἐχθρὸν παρεσκευάζετο, ut adver-

Digitized by Google

ſus manif. hoſtem 3, 5, 13. ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς καὶ τραχέσι προσώποις νεύμασιν ὡς πρὸς παρόντας ὀργισθεὶς, vultus nutu quaſi praeſentibus iraſceris 7, 8, 21. quod Bg. eſt potius illud, ὡς - ἐχθροῖς - ὠργίζετο 7, 10, 2. dum hic rectio v. ὀργ. c praep repudiat commata poſt νεύμ. et παρ. - ††† δριμύτεροι - ὡς πρὸς τὰς ἐννοίας οἱ λ. acriores in excogitando 3, 11, 17. ubi ὡς πρ. valet p. Lat. quoad ſ. p. formula quantum pertinet ad, et adeo vox utr. habet notionem ſuam, et ὡς illam p. quantum; cf. ſupra ὅσον πρὸς et ὅσον - χάριν. - ††† Per loca ambiguae a) not. τίς γὰρ αὐτοῦ τὸ ἁβροδίαιτον οὐκ οἶδεν, ὡς χοροῖς αὐτοῦ μᾶλλον ἁρμόζειν τὸν βίον, ἢ Φάλαγξιν, quis enim eius luxuriam ignorat talem eſſe, ut choreas exercentibus magis eius conveniat vita, quam legionibus? 3, 6, 15. qui Bg. ſupplet relat. τοιοῦτον, et ὡς c. inf p. uno Lat. et Vern. daſs; dum, facto interr puncto poſt οἶδ., valebit, per appendicem enunciationis, p. ita, ut. — ὡς γὰρ καὶ φύσει ἀλλοτρίως - διέκειτό τε καὶ ὠργίζετο. cum enim natura alieno eſſet animo: tunc etiam - iraſcebatur 7, 10, 2. cui Bg. cepit p. ἐπεὶ ſ. ὅτι, in not. cauſae, (poſt διέκειτο p. τότε rectius legens τότε,) dum, p. ὥσπερ ſumto in protaſi periodi, deinde ante διέκειτο deeſſe poteſt relat. οὕτω in apodoſi. - b) lect. τοσαύτην μου - κατεγνωκότες, ὡς πρῶτον ἀπατῆσαι βούλεσθε, ut prius decipere velitis 2, 1, 22. ubi in lect. vulg. eſt c. verbo finito eoque ind. recte, nec opus al. edd inf βούλεσθαι. - †† τὸν ποταμὸν ναυσὶ διαλαμβάνων, ὡς πρὸς ἀλλήλας συνδεθεισῶν, λ. quibus inter ſe iunctis 6, 7, 13. qui leg. ὧν, ſed et in ὧν. διαλάμβανεν, pro quibus modo legerim αὐτῶν p. vulg ὡς, fluvium que navigiis occupans, his inter ſe colligatis commutatum cum ponte veluti, putabat rel.

ὥσπερ, (e pr. ὡς et πὲρ, ſevere Lat. ut quidem, ſed vulg. neglecto πὲρ in Vss.) in not. comparandi, ſed a) in relat. tacita ſ. ſimplici, in med. βασιλέα - οὐκ ἐπείσακτον, ὥ. οἱ πρὸ ἐμοῦ, ut 1, 5, 15. εἰσδραμὸν -, ὥ. εἰώθει, 1, 17, 7. 2, 6, 19. ὥ. ἐποίησαν λ. ſicut 2, 15, 13. † ἄγαλμα -, ὥ. παρ' Ἕλλησιν -, λ. ſimulacrum, qualis apud Graecos 5, 3, 10. ὥ. Ῥωμαῖοι, quemadmodum 6, 5, 6, ut ib. 9. ὥ. παρ' αὐτοῖς 8, 4, 6. ὥ. σκάφη ib. 11. - b) in ſimilitudine, δεόμενον, ὥ. ἐν χειμῶνι -, τῶν κυβερνησόντων, tanquam 1, 4, 8. ὥ. ἐκ μιᾶς φωνῆς, velut ib. 21. ὥ. ἐξ - ἀκροπόλεως, quaſi 1, 6, 8. tanquam 7, 1, 9. ὥ. τινὸς - τύχης λ. quaſi 1, 8, 5. † δοῦναι - αὐτοὺς ἐκδότους καὶ ὥ. αἰχμαλώτους, ut 5, 4, 17. ὥ. κατ' ἀκολουθίαν, quaſi 7, 5, 4. 8, 7, 10. ὥ. θριαμβεύοντας, veluti ib. 22. ὥ. τεῖχος Ἰταλίας 8, 1, 12. ὥ. ἀποσεισάμενος πέλεκυν, quaſi depuliſſet 8, 6, 18. - † ſimul in Repetit. ὥ. ἐνθουσιῶντες, - ὥ. ἐκκλησιάζοντες, quaſi -, veluti ib. 17. - c) in relat. manifeſta, per enunciat. ſimplicem, Φάλαγγα βούλεσθαι συστήσασθαι, ὥ. Μακεδονικὴν -, οὕτω καὶ λ. uti - ita 4, 9, 8. - ſed in periodo bimembri, ὥ. δὲ -, οὕτω καὶ λ. ut - ita 2, 8, 4. 5, 6, 12. 9. quemadmodum - ita 2, 9, 15.

ὥστε, i. q. ὡς, c. inf. ἀποῤῥίπτειν, ita, ut abiicerent 8, 4, 27.

ὠφελεῖσθαι, Paſſ. ph. de perſ. c. acc. rei ellipt. ἕκαστος - (κατ') οὐδέν τι μέγα ὠ. νομίζει, nihil magnopere proficere putat 2, 5, 21. iuvari ſecundum nihil admodum magnum, i. nullum admodum magnum commodum inde percipere; i. q. pr. καρποῦσθαι. Sed

Digitized by Google

adi. μ. haberi et p. adv. poteſt, ut ſit, ſecundum nihil valde ſ. magnopere, ſ. prorſus non magnopere. - c. abl. modi et adv. ἡ πόλις - προσόδοις - μεγάλως ὠφελεῖτο, ex reditibus - magna emolumenta capiebat 3, 1, 11. reditibus magnopere iuvabatur.

ὠφέλιμος, ph. ſ. mor. de re, c. praep. ſ. adv. συμβουλεύουσιν αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν ὠφέλιμα, utilia 2, 5, 6.

ὠχριᾶν, ph. per Particip. Maſc. de perſ. ὠχριῶντας τοὺς πλείστους λ. pallentes 4, 5, 17. prae timore, - De re, Fem. ἡ εἰκὼν - πρόκειται ὠχριῶσα, pallida 4, 2, 4. - Neutr. μηδὲ ὠχριάσαντι τῷ προσώπῳ, pallenti 2, 1, 15.

Digitized by G

005648973

Digitized by Google

005648973

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google